

Vô Thường

Contents

Vô Thường	28
1. Chương 1: Đường Phong.	28
2. Chương 2: Thiên Tú Cung.	32
3. Chương 3: Lấn Lộn Phải Trái.	34
4. Chương 4: Biện Giải.	37
5. Chương 5: Tần Thủ Nga My Bằng Cơ Tiêu.	40
6. Chương 6: Tình Nhập Sầu Tràng Hồn Quy Thiên Lý.	43
7. Chương 7: Quyết.	45
8. Chương 8: Tu Luyện.	49
9. Chương 9: Tắm Rửa.	51
10. Chương 10: Soái Bất Soái.	54
11. Chương 11: Kiếm Pháp.	57
12. Chương 12: Kiếm Tâm Thông Minh.	60
13. Chương 13: Bộ Liên Hoa.	62
14. Chương 14: Mua Thuốc.	65
15. Chương 15: Liễu Gia Liễu Nguyên.	67
16. Chương 16: Thiên Đường Có Lối Người Không Đi.	70
17. Chương 17: Theo Dõi.	73
18. Chương 18: Tự Cổ Đa Tình Không Dư Hận.	75
19. Chương 19: Vũ Phiến Tiên.	78
20. Chương 20: Ngược Sắt.	81
21. Chương 21: Vòng Xoáy Thị Phi.	84
22. Chương 22: Đánh Lén.	87
23. Chương 23: Người Nhất Định Sẽ Hối Hận!.	89
24. Chương 24: Giải Độc Như Thế Nào?	92
25. Chương 25: Cố Gắng Tu Luyện.	94
26. Chương 26: Tiến Triển Cực Nhanh.	97
27. Chương 27: Đâm Tên Tiểu Nhân Nhà Người.	100
28. Chương 28: Người Có Kế Trương Lương Ta Có Thang Trèo Tường.	102
29. Chương 29: Phương Pháp Giải Độc.	105
30. Chương 30: Sự Khó Xử Khi Giải Độc.	107
31. Chương 31: Tâm Thần Trao Đổi.	110
32. Chương 32: Bách Linh Đan.	113
33. Chương 33: Trợ Giúp Tu Luyện.	116
34. Chương 34: Suy Nghĩ Miên Man.	118
35. Chương 35: Thất Tình Cô	121
36. Chương 36: Có Gan Ăn Vụng, Có Dũng Khí Đứng Chạy.	126
37. Chương 37: Sắt Khí Đàng Đàng.	129
38. Chương 38: Ai Đánh Lén Ai.	132
39. Chương 39: Hiểm Lộ Dữ Tợn.	134
40. Chương 40: Cừu Tình Liên Châu.	137
41. Chương 41: Không Lưu Người Sống.	139

42. Chương 42: Đột Phá.	142
43. Chương 43: Lẻn Vào Liễu Gia.	144
44. Chương 44: Theo Gió Lẻn Trong Đêm, Đánh Lén Không Tiếng Động.	147
45. Chương 45: Tôn Sử!	149
46. Chương 46: Sát!	152
47. Chương 47: Mị Ảnh Không Gian.	155
48. Chương 48: Tráng Chí Ngông Nghênh, Anh Hùng Vốn Cô Độc.	158
49. Chương 49: Bái Sư.	162
50. Chương 50: Thải Hồng Đường Không, Tiên Lạc Phàm Trần.	165
51. Chương 51: Ra Giá.	168
52. Chương 52: Liên Hoa Trận.	171
53. Chương 53: Cô Động Dưng Vật.	173
54. Chương 54: Chí Tôn Đồ Trường.	176
55. Chương 55: Đồ Thần.	179
56. Chương 56: Mộng Anh Hùng, Tâm Nữ Nhi.	182
57. Chương 57: Tình Hình Chiến Đấu Kịch Liệt.	185
58. Chương 58: Lợi Khí Đứng Đầu.	188
59. Chương 59: Linh Thú Đường.	191
60. Chương 60: Cửa Rẻ Là Cửa Ôi.	194
61. Chương 61: Không Thể Tha Thứ.	198
62. Chương 62: Người Cự Kiếm Môn Tới.	200
63. Chương 63: Kết Thân.	203
64. Chương 64: Cự Tuyệt.	206
65. Chương 65: Kết Thành Đồng Minh.	209
66. Chương 66: Xung Đột.	212
67. Chương 67: Luận Bàn.	215
68. Chương 68: Lần Đầu Tiên Nhìn Thấy “vật Thiếp Thân Của Nữ Nhi”.	217
69. Chương 69: Đối Chiến.	220
70. Chương 70: Mạc Lưu Tô Thượng Đài.	222
71. Chương 71: Ký Danh Đệ Tử ?	224
72. Chương 72: Kiếm Thuật Tuyệt Luân.	227
73. Chương 73: Đùa Giỡn.	229
74. Chương 74: Đê Tiện A, Vô Sĩ A.	232
75. Chương 75: Ta Chính Là Ý Vào Thực Lực Cao Hơn Người Mà Ưc Hiếp Người Đấy Thì Sao?	235
76. Chương 76: Nàng Là “vợ Nhỏ” Ta Là “vợ Lớn”.	237
77. Chương 77: Lấy Đạo Của Người Trả Cho Người.	243
78. Chương 78: Người Đúng Là Một Tên Đầu Gỗ.	246
79. Chương 79: Mai Phục.	249
80. Chương 80: Tiểu Lại Xấu Hổ.	252
81. Chương 81: Người Nếu Phạm Ta Ta Không Buông Tha Người.	255
82. Chương 82: Dây Mối Thực Sự Là Kiếm Pháp.	257
83. Chương 83: Cao Thủ.	260
84. Chương 84: Cầu Y.	263
85. Chương 85: Giải Độc.	266
86. Chương 86: Bận Rộn Cứu Người.	269
87. Chương 87: Trăm Năm Tu Luyện Đạt Được Gì.	272
88. Chương 88: Hiên Ngang Đối Mặt.	275
89. Chương 89: Rượu Thuốc.	278
90. Chương 90: Không Bằng Cẩm Thú.	281
91. Chương 91: Đệ Tử Thiên Tú Bị Sát Hại.	287
92. Chương 92: Việc Tốt Không Nhường Ai.	290
93. Chương 93: Hóa Trang.	293
94. Chương 94: Thiết Tượng.	296
95. Chương 95: Chế Tạo Âm Khí.	298

96. Chương 96: Cơ Quan Phòng Thân.	301
97. Chương 97: Tinh Thần Thiết, Chuyển Tâm Luân.	304
98. Chương 98: Có Trò Hay Để Xem.	307
99. Chương 99: Đặt Bẫy Diệp Trầm Thu.	310
100. Chương 100: Hoa Hồng Có Gai.	312
101. Chương 101: Bộc Phát Hết Cơ Quan.	315
102. Chương 102: Người Chết Ta Vong.	317
103. Chương 103: Diệp Trầm Thu Đền Mạng.	320
104. Chương 104: Chữa Thương.	323
105. Chương 105: Ta Cho Người Vui Vẻ, Ta Cho Người Kinh Hỉ.	325
106. Chương 106: Chỉ Điểm Kiếm Pháp.	329
107. Chương 107: Tốc Độ Tu Luyện Biến Thái.	331
108. Chương 108: Phong Khởi Vân Dừng.	334
109. Chương 109: Bi Kịch Của Thang Phi Tiểu.	340
110. Chương 110: Cách Không Đoạt Mạng.	347
111. Chương 111: Thang Phi Tiểu Tội Nghiệp. (1 2)	350
112. Chương 112: Âm Thầm Bố Trí.	355
113. Chương 113: Cự Kiếm Môn Đột Kích.	359
114. Chương 114: Thiếu Gia Là Diệp Trầm Thu. (1 2)	362
115. Chương 115: Càn Quấy.	367
116. Chương 116: Đắm Máu. (1 2)	369
117. Chương 117: Một Bước Giết Người, Tâm Dừng Tay Không Ngừng.	374
118. Chương 118: Kỳ Tích Sinh Ra. (1 2)	377
119. Chương 119: Giết Người Như Ngóe. (1 2)	382
120. Chương 120: Đuổi Tận Giết Tuyệt.	386
121. Chương 121: Bể Quan.	389
122. Chương 122: Tốt Lành.	394
123. Chương 123: Khách Khanh Trưởng Lão.	396
124. Chương 124: Ước Định Hai Năm.	401
125. Chương 125: Ước Ao, Đổ Kí.	404
126. Chương 126: Tiểu Thúc, Đối Phó Hần. (1 2)	407
127. Chương 127: Đánh Người Thật Sảng Khoái.	412
128. Chương 128: Náo Loạn Tô Gia. (1 2)	414
129. Chương 129: Xóa Sổ Tô Gia Khởi Tĩnh An Thành.	420
130. Chương 130: Tuyết Nữ. (1 2)	423
131. Chương 130: Tuyết Nữ. (1 2)	428
132. Chương 131: Ta Nói Khó Ăn Chính Là Khó Ăn.	434
133. Chương 132: Cuồng Dao Đoạn Thất Xích.	437
134. Chương 133: Thiên Binh Thái Dao.	443
135. Chương 134: Đi Theo Người Đúng Là Không Có Chuyện Tốt Gì Mà!!!	445
136. Chương 135: Tam Đại Thế Lực, Cao Thủ Đứng Đầu.	448
137. Chương 136: Phiền Toái Lớn.	453
138. Chương 137: Khinh Người Quá Đáng.	457
139. Chương 138: Cách Không Đoạt Mệnh, Cuồng Dao Tảo Thiên Quân.	460
140. Chương 139: Thần Binh.	464
141. Chương 140: Cái Chết Của Tiểu Nhất Diệp.	467
142. Chương 141: Huyết Tử Hân Băng Độc. (1 2)	471
143. Chương 142: Là Ai Mượn Dao Giết Người?	476
144. Chương 143: Đổi Trắng Thay Đen. (1 2)	479
145. Chương 144: Vu Trung. (1 2)	484
146. Chương 145: Đầu Bếp Này Tìm Được Ở Đâu Vậy?	490
147. Chương 146: Nội Giáp Thần Bí. (1 2)	492
148. Chương 147: Lực Lượng Tinh Thần.	497
149. Chương 148: Tới Đây Để Ca Ca Đánh Một Trận. (1 2)	499

150. Chương 149:	Linh Khiếp Nhan.	504
151. Chương 150:	Không Bằng Người Nuôi Một Con Chó Cho Rồi. (1 2)	506
152. Chương 151:	Tác Dụng Của Thần Binh.	512
153. Chương 152:	Nhận Chủ. (1 2)	514
154. Chương 153:	Xâm Nhập.	520
155. Chương 154:	Lạnh Lùng. (1 2)	522
156. Chương 155:	Tả Thi Hoàn Hồn. (1 2)	527
157. Chương 156:	Cẩn Nuốt Dung Hợp.	531
158. Chương 157:	Không Thể Chiến Thắng.	534
159. Chương 158:	Bị Linh Thú Đuổi Giết. (1 2)	538
160. Chương 159:	Khiếu Thiên Lang Giảo Hoạt.	542
161. Chương 160:	Nội Đan.	547
162. Chương 161:	Huyền Giai.	549
163. Chương 162:	Rèn Luyện Thân Thể Lần Thứ Hai. (thượng Hạ)	551
164. Chương 163:	Đào Vong Ngàn Dặm.	555
165. Chương 164:	Người Của Linh Thú Đường. (1 2)	557
166. Chương 165:	Nhân Quả.	562
167. Chương 166:	Gặp Lại Tứ Quý Thành Chủ. (thượng Hạ)	564
168. Chương 167:	Mặt Nóng Dán Lên Mông Lạnh (*) (thượng Hạ)	569
169. Chương 168:	Hàn Phong Khởi, Quần Thú Hiện. (thượng Hạ)	574
170. Chương 169:	Thú Khiếu.	579
171. Chương 170:	Âm Công Bí Pháp.	581
172. Chương 171:	Phong Thiếu Gia, Thật Thần Nhân!!! (1 2)	584
173. Chương 172:	Thật Sự Là Âm Công ?	589
174. Chương 173:	Một Minh Chiến Thiên Giai. (1 2)	592
175. Chương 174:	Ta Thua Rồi!!!	597
176. Chương 175:	Diễn Trò.	600
177. Chương 176:	Đánh Cuộc Kỳ Lạ. (1 2)	602
178. Chương 177:	Trời Khô Dễ Cháy, Phòng Cháy Phòng Trộm Phòng ... Phong Thiếu Gia!	608
179. Chương 178:	Chân Tướng.	613
180. Chương 179:	Kể Chuyện Cổ Tích!!!	619
181. Chương 180:	Đi Thanh Lâu!!! (1 2)	622
182. Chương 181:	Túy Xuân Lâu.	627
183. Chương 182:	Đã Như Vậy Còn Muốn Lập Đền Thờ	630
184. Chương 183:	Thập Diện Mai Phục.	635
185. Chương 184:	Mời Vào Màn Che.	640
186. Chương 185:	Ân Thi Thi.	643
187. Chương 186:	Một Tiếng Cười Tan Hận Cũ, Xóa Ân Cừ Xưa	646
188. Chương 187:	Tri Nhân Tri Diện Bất Tri Tâm. (biết Người Biết Mặt Không Biết Lòng)	651
189. Chương 188:	Cặp Mĩ Nhân Vô Song	654
190. Chương 189:	Huyết Tủy Linh Thú Đường.	657
191. Chương 190:	Thêm Dịch Nhân Cường Đại.	662
192. Chương 191:	Quả Nhiên Là Đã Trốn Chạy.	664
193. Chương 192:	Chia Linh Thú.	667
194. Chương 193:	Phối Trí Độc Dược.	671
195. Chương 194:	Đại Lễ.	676
196. Chương 195:	Ngưng Cương Đan.	679
197. Chương 196:	Thiên Tài Xuất Hiện ?	684
198. Chương 197:	Đề Cử Của Hai Đại Sát Thần.	687
199. Chương 198:	Lâm Nhược Diên Bị Thương.	691
200. Chương 199:	Cúc Hoa Đường.	694
201. Chương 200:	Một Khối Địa Bàn Dẫn Đến Huyết Ấn.	699
202. Chương 201:	Cùng Đồ Mạt Lộ.	701
203. Chương 202:	Hạ Độc.	706

204. Chương 203: Vô Thượng Âm Công Bí Pháp.	708
205. Chương 204: Kim Khẩu Thốt Ra, Người Sống Liền Chết.	713
206. Chương 205: Chỉ Xích Thiên Nhai.	718
207. Chương 206: Rút Lui.	720
208. Chương 207: Đụng Tà Là Chết.	724
209. Chương 208: Giết Không Tha.	727
210. Chương 209: Giết Người Tới Mức Tay Cũng Rút Gân.	730
211. Chương 210: Lẻn Vào Phân Đường Vô Ảnh Môn.	734
212. Chương 211: Tiêu Hàm Trí.	737
213. Chương 212: Đường Phong Đến Đây.	739
214. Chương 213: Hủy Phân Đường.	744
215. Chương 214: Thang Thành.	746
216. Chương 215: Khôi Lỗi Hương.	748
217. Chương 216: Viện Binh Ba Tông.	753
218. Chương 217: Vạn Thú Đường, Thiết Phong Cốt.	758
219. Chương 218: Cường Đạo Được Sinh Ra Như Thế Nào.	761
220. Chương 219: Huyết Ma Đường Phong.	763
221. Chương 220: Linh Thú Bạo Động.	767
222. Chương 221: Tẩu Thiên Phong.	772
223. Chương 222: Lưu Tung Bình.	775
224. Chương 223: Có Nên Giết Hay Không!	777
225. Chương 224: Kẻ Nào Đang Diễn Trò.	782
226. Chương 225: Thoát Thân Ngoại Sự.	785
227. Chương 226: Bốn Trăm Linh Thú.	789
228. Chương 227: Nhiệm Vụ Gian Khổ Mà Nhàm Chán.	793
229. Chương 228: Đi Xa.	798
230. Chương 229: Vạn Thú Đường Bị Diệt.	800
231. Chương 230: Anh Hùng Và Quả Phụ Dạ Xoa.	802
232. Chương 231: Để Cho Ta Ở Một Đêm.	810
233. Chương 232: Khấp Huyết Thần Thương.	813
234. Chương 233: Huyền Giai Trung Phẩm.	818
235. Chương 234: Ba Đào Hung Mạnh.	820
236. Chương 235: Diêm Thành. (thượng Hạ)	824
237. Chương 236: Thuấn Sát.	829
238. Chương 237: Ô Long Bảo. (thượng Hạ)	831
239. Chương 238: Trong Thành.	836
240. Chương 239: Hà Hương Ngưng.	838
241. Chương 240: Giao Dịch.	843
242. Chương 241: Câu Cá! (thượng Hạ)	846
243. Chương 242: Oan Gia Ngõ Hẹp.	853
244. Chương 243: Bọ Ngựa Bắt Ve, Chim Sẻ Đứng Sau.	855
245. Chương 244: Thiết Đồ.	860
246. Chương 245: Năm Tấm Lệnh Bài.	864
247. Chương 246: Ghi Danh.	869
248. Chương 247: Quy Củ Sâm Nghiêm.	872
249. Chương 248: Thứ Sát.	877
250. Chương 249: Giá Họa.	879
251. Chương 250: Chết Chưa Hết Tội.	882
252. Chương 251: Cửu Thiên Biến.	885
253. Chương 252: Bảo Chủ Là ... Nữ Nhân.	891
254. Chương 253: Ba Loại Dược Liệu.	893
255. Chương 254: Bàn Dược Vương.	898
256. Chương 255: Xà Triền Đẳng Tới Tay.	901
257. Chương 256 : Truy Nã Kẻ Trộm.	906

258. Chương 257: Tung Tích Của Túy Ngư Thảo.	909
259. Chương 258: Độc Xà Triền Thân.	915
260. Chương 259: Có Phải Ngài Trúng Độc ?	917
261. Chương 260: Ra Biển. (hạ)	920
262. Chương 261: Khác Nghề Như Cách Núi.	923
263. Chương 262: Bể Khí Thuật.	926
264. Chương 263: Tìm Túy Ngư Thảo. (thượng Hạ)	930
265. Chương 264: Tìm Đủ Dược Liệu.	935
266. Chương 265: Đại Hải Quy.	937
267. Chương 266: Hải Linh Thú.	943
268. Chương 267: Liều Chết Bác Đẩu.	945
269. Chương 268: Đánh Một Trận Cuối Cùng.	949
270. Chương 269: Hậu Di Chứng Phát Tác. (thượng)	951
271. Chương 269: Hậu Di Chứng Phát Tác. (hạ)	953
272. Chương 270: Nhân Sinh Hà Xứ Bất Tương Phùng. (thượng)	955
273. Chương 270: Nhân Sinh Hà Xứ Bất Tương Phùng. (hạ)	958
274. Chương 271: Tác Dụng Của Xuân Dược.	960
275. Chương 272: Giày Vò Đến Chết	962
276. Chương 273: Ta Nhật Về. (thượng)	965
277. Chương 273: Ta Nhật Về. (hạ)	967
278. Chương 274: tại Sao Bị Thương Ở Mông	970
279. Chương 275: Ta Cũng Chỉ Là Vô Tình Nhìn Thấy Người ... Tắm. (thượng Hạ)	972
280. Chương 276: Bị Phi Lễ.	977
281. Chương 277: Uy Hiếp.	980
282. Chương 278: Như Ảnh Tương Tùy. (thượng)	982
283. Chương 278: Như Ảnh Tương Tùy. (hạ)	985
284. Chương 279: Bây Giờ Chúng Ta Là Đồng Minh.	988
285. Chương 280: Trảm Tâm Ma, Giết Đường Môn. (thượng Hạ)	991
286. Chương 281: Hiểu Lầm Lớn.	995
287. Chương 282: Thí Luyện, Chính Thức Bắt Đầu. (thượng Hạ).	997
288. Chương 283: Giao Phong. (thượng Hạ).	1002
289. Chương 284: Phá Vỡ Kỷ Lục.	1006
290. Chương 285: Ô Long Bảo Không Nuôi Phế Vật. (thượng Hạ)	1008
291. Chương 286: Thích Muốn Chết.	1013
292. Chương 287: Đối Luyện! (thượng)	1016
293. Chương 287: Đối Luyện! (hạ)	1018
294. Chương 288: Rắn! (thượng)	1020
295. Chương 288: Rắn! (hạ)	1022
296. Chương 289: Nhảy Múa Cùng Rắn.	1024
297. Chương 290: Chuyện Tốt Đến Rồi!	1026
298. Chương 291: Hảo Hảo Chiêu Cổ.	1029
299. Chương 292: Bị Đánh Một Trận.	1033
300. Chương 293: Chuyện Tốt, Chuyện Xấu.	1037
301. Chương 294: Kết Thúc Giai Đoạn Thứ Nhất.	1042
302. Chương 295: Thủy Triều Lên Xuống. (thượng)	1044
303. Chương 295: Thủy Triều Lên Xuống. (hạ)	1046
304. Chương 296: Thiên Nhân Hợp Nhất!	1048
305. Chương 297: Đặc Biệt Chiêu Cổ. (thượng)	1050
306. Chương 297: Đặc Biệt Chiêu Cổ. (hạ)	1053
307. Chương 298: Người Đang Nói Đùa Sao? (thượng)	1055
308. Chương 298: Người Đang Nói Đùa Sao? (hạ)	1057
309. Chương 299: Cuối Cùng Là Chết Đi Ra!	1059
310. Chương 300: Hắn Còn Hơn Cả Ta Nữa!!! (thượng)	1062
311. Chương 300: Hắn Còn Hơn Cả Ta Nữa!!! (hạ)	1064

312.	Chương 301: Vô Sự Xum Xoe.	1067
313.	Chương 302: Ép Buộc	1069
314.	Chương 303: Băng Hỏa Ba Mươi Sáu Phòng	1074
315.	Chương 304: Giao Dịch	1079
316.	Chương 305: Lại Bị Quần Áo Một Lượt	1083
317.	Chương 306: Sương Mù Dày Đặc.	1088
318.	Chương 307: Băng Hỏa Đảo	1090
319.	Chương 308: Nữ Nhân Mù Quáng	1094
320.	319	1099
321.	Chương 310: Băng Hỏa Lương Trọng Thiên	1101
322.	Chương 311: Phi Tiểu Nhã Nổi Giận	1105
323.	Chương 312: Nói Thẳng Ra.	1109
324.	Chương 313: Muốn Đột Phá Sao	1111
325.	Chương 314: Quyết Tàng Thứ Tư.	1117
326.	Chương 315: Dĩ Giả Loạn Chân (lấy Giả Thay Thật).	1119
327.	Chương 316: Trở Lại Băng Hỏa Đảo	1122
328.	Chương 317: Phòng Hai Mươi Bảy	1126
329.	Chương 318: Đón Ngộ Trong Bi Thương.	1132
330.	Chương 319: Làm Việc Tốt Thường Gian Nan	1134
331.	Chương 320: Một Tin Tức Tốt, Một Tin Tức Xấu.	1139
332.	Chương 321: Đầu Cùng	1142
333.	Chương 322: Hải Nấm	1146
334.	Chương 323: Biến Cố.	1149
335.	Chương 324: Không Hiểu	1151
336.	Chương 325: Phấn Đấu Quên Mình	1156
337.	Chương 326: Tuyết Tỷ	1160
338.	Chương 327: Thế Nào Là Người?	1164
339.	Chương 328: Người Đang Nhìn Cái Gì	1166
340.	Chương 329: Hỏa Tinh	1170
341.	Chương 330: Băng Hỏa Đảo Không Còn.	1174
342.	Chương 331: Tá Ma Giết Lừa	1177
343.	Chương 332: Cầu Sinh	1181
344.	Chương 333: Cô Bé Ngốc	1185
345.	Chương 334: Người Là Của Ta	1190
346.	Chương 335: Say?	1194
347.	Chương 336: Tên Lừa Gạt Người	1197
348.	Chương 337: Đồng Sinh Cộng Tử.	1202
349.	Chương 338: Tâm Hữu Linh Tê	1204
350.	Chương 339: Tính Toán Của Phi Tiểu Nhã	1208
351.	Chương 340: Lưu Manh.	1212
352.	Chương 341: Ân Oán Giữa Phi Tiểu Nhã Và Bạch Tiểu Lại	1215
353.	Chương 342: Kể Chuyện Xưa.	1222
354.	Chương 343: Không Biết Xấu Hổ, Đạo Đức Tiêu Vong	1224
355.	Chương 344: Chế Tạo Bè Gỗ	1228
356.	Chương 345: Khách Không Mời Mà Tới.	1232
357.	Chương 346: Tin Dữ	1235
358.	Chương 347: Tuyết Nữ Diệp Dĩ Khô	1240
359.	Chương 348: Lòng Nóng Như Lửa Đốt	1249
360.	Chương 349: Thiên Công Đồ Phổ.	1254
361.	Chương 350: Tới Lục Địa	1256
362.	Chương 351: Thiếu Gia Người Đi Chậm Một Chút	1260
363.	Chương 352: Trở Về.	1266
364.	Chương 353: Cường Bức Sắc Dụ	1269
365.	Chương 354: Hủy Y Phục Của Ta, Đoạn Tay Chân Của Người	1273

366. Chương 355:	Thiên Kiếm	1278
367. Chương 356:	Báo Ứng Thiếp Thân Nha Hoàn.	1282
368. Chương 357:	Diệp Cô Cô	1284
369. Chương 358:	Việc Nhà	1289
370. Chương 359:	Tìm Xương Trong Trứng Gà.	1294
371. Chương 360:	Lăn Qua Lăn Lại Không Chừng Mực	1296
372. Chương 361:	Quần Long Tụ Hội	1301
373. Chương 362:	Bàn Bạc	1304
374. Chương 363:	Hạ Lạc Ngũ Liễu Căn	1309
375. Chương 364:	Trên Thiên Giai	1314
376. Chương 365:	Mưa Gió Tới	1318
377. Chương 366:	Đoản Kiếm Màu Đen	1320
378. Chương 367:	Âu Dương Tiên Sinh	1325
379. Chương 368:	Nhiệm Vụ Hải Lòng	1330
380. Chương 369:	Nghẹn Họng Nhìn Trần Trối	1335
381. Chương 370:	Ám Chiến	1337
382. Chương 371:	Tin Tức	1342
383. Chương 372:	Biết Người Biết Ta?	1347
384. Chương 373:	Thần Binh Tàng Phong	1349
385. Chương 374:	Thiên Kiếm Chi Chiến	1353
386. Chương 375:	Giương Cung Bạt Kiếm.	1357
387. Chương 376:	Ta Chỉ Muốn Người Của Người	1359
388. Chương 377:	Trộm Nhà Khó Phòng	1363
389. Chương 378:	Chiến Đấu, Bắt Đầu Rồi	1368
390. Chương 379:	Ly Hợp Chân Kính.	1372
391. Chương 380:	Hỗn Chiến	1374
392. Chương 381:	Thuần Sát	1379
393. Chương 382:	Gặp Lại	1383
394. Chương 383:	Phượng Hoàng Rụng Long Không Bằng Gà	1385
395. Chương 384:	Phối Hợp	1389
396. Chương 385:	Nghĩ Cách Cứu Viện Bàng Dược Vương	1391
397. Chương 386:	Truy Binh Đến	1395
398. Chương 387:	Là Hấn Sao?	1397
399. Chương 388:	Phượng Kinh Thanh	1401
400. Chương 389:	Thụ Thương	1404
401. Chương 390:	Đánh Lén Thành Công	1408
402. Chương 391:	Thiếu Gia Là Đệ Tử Đường Môn	1412
403. Chương 392:	Gấp Rút Tiếp Viện	1416
404. Chương 393:	Diệu Dụng Lấy Giả Tráo Thật	1418
405. Chương 394:	Lừa Người Không Thương Lượng	1422
406. Chương 395:	Ngoan Cổ Chống Cự	1424
407. Chương 396:	Hỗn Đản, Người Là Người Xấu!	1428
408. Chương 397:	Kết Thúc	1433
409. Chương 398:	Tại Sao Lại Có Thế Như Vậy?	1435
410. Chương 399:	Sau Trận Chiến Đấu	1438
411. Chương 400:	Chuyện Của Nam Nhân	1441
412. Chương 401:	Thiên Binh Chiết Phiến.	1446
413. Chương 402:	Chiết Phiến Huyền Bí.	1449
414. Chương 403:	Hai Đại Sát Thần Ủy Thác.	1451
415. Chương 404:	Tam Tông Nhị Lâu.	1456
416. Chương 405:	Mục Tiêu: Đại Tuyết Cung.	1460
417. Chương 406:	Giải Thưởng.	1463
418. Chương 407:	Nghe Ngóng Tin Tức.	1467
419. Chương 408:	Điểm Hồng Thần.	1471

420. Chương 409:	Câu Lan.	1474
421. Chương 410:	Nhạc Công.	1478
422. Chương 411:	Sát Nhân, Thập Diện Mai Phục.	1483
423. Chương 412:	Gặp Lại Thi Thi.	1485
424. Chương 413:	Thiếu Niên Hư Hổng.	1489
425. Chương 414:	Khổng Gia.	1492
426. Chương 415:	Làm Sao Cho Đúng?	1496
427. Chương 416:	Tuỳ Tiễn Cẩm Mây Trầm Vạn Chơi.	1499
428. Chương 417:	Đại Sát Tứ Phương.	1504
429. Chương 418:	Diễn Trò.	1508
430. Chương 419:	Sơ Lâm Đại Tuyệt Cung	1511
431. Chương 420:	Lẻn Vào.	1515
432. Chương 421:	Phi Tuyết Lâu.	1519
433. Chương 422:	Ngọc Lâu Đã Chết!	1521
434. Chương 423:	Lệ Nhân Vấn Hoa Bất Ngữ!	1526
435. Chương 424:	Giận Điên Người.	1528
436. Chương 425:	Dạy Bảo Ta?	1533
437. Chương 426:	Ban Đêm Dò Xét Thuỷ Lao.	1538
438. Chương 427:	Lão Cung Chủ.	1540
439. Chương 428:	Cứu Người.	1547
440. Chương 429:	Tịch Diệt Chỉ.	1549
441. Chương 430:	Tổng Tiến Công.	1554
442. Chương 431:	Cứu Người.	1558
443. Chương 432:	Ve Sầu Thoát Xác.	1560
444. Chương 433:	Đoạt Bảo.	1565
445. Chương 434:	Thiên Công Đồ Phổ.	1567
446. Chương 435:	Thanh Danh Đại Chấn.	1571
447. Chương 436:	Ra Oai Phủ Đầu.	1575
448. Chương 437:	Tuyển Rể.	1577
449. Chương 438:	Mắc Cờ Muốn Chết!	1581
450. Chương 439:	Thi Thi ?	1586
451. Chương 440:	Cản Đường Ăn Cướp?	1588
452. Chương 441:	Linh Khiếp Nhan Chiến Đấu.	1593
453. Chương 442:	Sợ Hay Không Sợ?	1597
454. Chương 443:	Có Muốn Ta Đỡ Người Không?	1599
455. Chương 444:	Ta Là Tới Tán Đại Sư Tỷ Của Các Người.	1604
456. Chương 445:	Địa Giai Thượng Phẩm.	1607
457. Chương 446:	Bí Mật Của Thiên Công Đồ Phổ.	1611
458. Chương 447:	Phá Giải.	1615
459. Chương 448:	Cỏ Cây Cũng Có Thể Thành Rừng.	1617
460. Chương 449:	Tiến Về Nhất Dao Môn.	1622
461. Chương 450:	Không Được Nhục Mạ Danh Tiết Của Người Khác Ở Sau Lưng.	1626
462. Chương 451:	Giết Người Diệt Khẩu.	1629
463. Chương 452:	Thu Chút Tiền Lãi.	1633
464. Chương 453:	Đổi Trắng Thay Đen.	1638
465. Chương 454:	Vả Miệng.	1640
466. Chương 455:	Nắm Tay Ai Cứng.	1642
467. Chương 456:	Tra Tấn Liễu Nhất Dao.	1647
468. Chương 457:	Nhân Gian Không Cửa, Hoàng Tuyền Có Đường.	1649
469. Chương 458:	Thay Trời Hành Đạo?	1653
470. Chương 459:	Quả Nhiên Là Ma Đầu.	1656
471. Chương 460:	Ác Giả Ác Báo.	1660
472. Chương 461:	Cướp Sạch.	1663
473. Chương 462:	Ta Muốn Gả Cho Hắn.	1667

474. Chương 463:	Ý Định Của Mạc Lưu Tô.	1669
475. Chương 464:	Đàm Phán.	1674
476. Chương 465:	Bạch Đế Thành.	1676
477. Chương 466:	Ta Không Phải Người Tùy Tiễn.	1680
478. Chương 467:	Hắn Chính Là Trời.	1685
479. Chương 468:	Hàn Hàng Trần.	1688
480. Chương 469:	Gặp Lại Bạch Tiểu Lại.	1693
481. Chương 470:	So Sính Lễ.	1696
482. Chương 471:	Tiểu Mỹ Nhân, Đi Theo Ta.	1701
483. Chương 472:	Đấu Võ Mồm.	1703
484. Chương 473:	Tứ Đại Gia Tộc.	1706
485. Chương 474:	Sóng Gió Nổi Lên.	1710
486. Chương 475:	Vĩnh Viễn Không Chia Lìa.	1715
487. Chương 476:	Một Chiêu Trọng Thương.	1717
488. Chương 477:	Hồn Hề Quy Lai. (hồn Hầy Trở Về) (thượng)	1722
489. Chương 477:	Hồn Hề Quy Lai. (hồn Hầy Trở Về) (hạ)	1724
490. Chương 478:	Chữa Thương.	1726
491. Chương 479:	Thần Du Bạch Đế Thành. (thượng)	1728
492. Chương 479:	Thần Du Bạch Đế Thành. (hạ)	1730
493. Chương 480:	Tổn Thương Kinh Mạch.	1732
494. Chương 481:	Chào Từ Biệt. (thượng)	1734
495. Chương 481:	Chào Từ Biệt. (hạ)	1736
496. Chương 482:	Hàn Gia Làm Khó Dễ.	1739
497. Chương 483:	Bạch Đế Bí Cảnh. (thượng)	1741
498. Chương 484:	Tiểu Thiên Địa.	1744
499. Chương 485:	Hảo Ý Hai Nhà Hạ Thu.	1746
500. Chương 486:	Khai Môn.	1750
501. Chương 487:	Vừa Vào Cửa Đã Gặp Nạn.	1753
502. Chương 488:	Kịch Chiến Bằng Ung.	1757
503. Chương 489:	Xích Tâm Linh Quả.	1759
504. Chương 490:	Hàn Thiếu Hảo, Hẹn Gặp Lại Hàn Thiếu.	1761
505. Chương 491:	Linh Thảo Thần Dược Nhiều Vô Cùng.	1766
506. Chương 492:	Thiên Hàng Thần Lôi.	1770
507. Chương 493:	Lôi Tẩu.	1773
508. Chương 494:	Thiên Uy.	1776
509. Chương 495:	Lôi Tẩu Hóa Hình.	1779
510. Chương 496:	Nguyên Lai Ta Không Phải Trâu A.	1783
511. Chương 497:	Tin Tức Xích Tâm Linh Quả.	1787
512. Chương 498:	Vị Tỷ Tỷ Đây Vừa Ý Người.	1790
513. Chương 499:	Xà Nữ.	1794
514. Chương 500:	Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm.	1796
515. Chương 501:	Cha Vợ Gặp Con Rể.	1801
516. Chương 502:	Bạch Đế Ấn!	1805
517. Chương 503:	Một Cái Linh Mạch, Một Phương Thiên Địa.	1808
518. Chương 504:	Chém Giết Xà Nữ.	1812
519. Chương 505:	Bạch Đế Cảnh Chi Chủ.	1816
520. Chương 506:	Đắc Thủ Xích Tâm Linh Quả.	1820
521. Chương 507:	Thất Giai Thượng Phẩm Linh Thú!	1825
522. Chương 508:	Thăm Dò Hội Y Bảo.	1827
523. Chương 509:	Xem Xét.	1831
524. Chương 510:	Vợ Vết Trắng Trợn.	1834
525. Chương 511:	Linh Thạch Quật.	1838
526. Chương 512:	Đến Tiễn Người Đi.	1840
527. Chương 513:	Lôi Tẩu Đánh Lén.	1844

528. Chương 514:	Đường Đường Chính Chính.	1849
529. Chương 515:	Ngũ Trưởng Lão, Tử!	1851
530. Chương 516:	Thấy Ta Có Phải Rất Bất Ngờ?	1856
531. Chương 517:	Hàn Gia Diên Cuồng.	1858
532. Chương 518:	Ta Muốn Lấy Đầu Tiểu Tử Kia. (thượng)	1863
533. Chương 519:	Vào Trong Đó Báo Tên Ta Ra.	1865
534. Chương 520:	Truy Tinh Cẩn Nguyệt. (thượng)	1867
535. Chương 520:	Truy Tinh Cẩn Nguyệt. (hạ)	1869
536. Chương 521:	Đại Trưởng Lão Ẩn Giấu. (thượng)	1871
537. Chương 521:	Đại Trưởng Lão Ẩn Giấu. (hạ)	1874
538. Chương 522:	Quyết Tâm Lấy Mạng.	1876
539. Chương 523:	Tức Khí Thổ Huyết! (thượng)	1878
540. Chương 523:	Tức Khí Thổ Huyết! (hạ)	1880
541. Chương 524:	Trận Này, Ta Thắng!	1882
542. Chương 525:	Người Biết Trước À?	1886
543. Chương 526:	Toàn Thắng. (thượng)	1888
544. Chương 526:	Toàn Thắng. (hạ)	1890
545. Chương 527:	Hắc Ảnh Quỷ Dị.	1892
546. Chương 528:	Giang Hồ Đồn Đại. (thượng)	1894
547. Chương 528:	Giang Hồ Đồn Đại. (hạ)	1896
548. Chương 529:	Hắc Y Nhân Khiêu Khích. (thượng)	1898
549. Chương 529:	Hắc Y Nhân Khiêu Khích. (hạ)	1900
550. Chương 530:	Dùng Gia Tộc Để Uy Hiếp.	1903
551. Chương 531:	Thư Hùng Linh Tê Cổ. (thượng)	1905
552. Chương 531:	Thư Hùng Linh Tê Cổ. (hạ)	1907
553. Chương 532:	Chung Gia Cảnh Cáo.	1909
554. Chương 533:	Tu Bồ Kinh Mạch. (thượng)	1911
555. Chương 533:	Tu Bồ Kinh Mạch. (hạ)	1913
556. Chương 534:	Phiền Nào Của Nam Nhân.	1915
557. Chương 535:	Lôi Tẩu Hung Hăng Càn Quấy ? (thượng)	1918
558. Chương 535:	Lôi Tẩu Hung Hăng Càn Quấy ? (hạ)	1920
559. Chương 536:	Chung Sơn, Chung Ảnh!	1922
560. Chương 537:	Chung Sơn Cường Thế. (thượng)	1924
561. Chương 537:	Chung Sơn Cường Thế. (hạ)	1926
562. Chương 538:	Linh Giai Chạy Trốn. (thượng)	1928
563. Chương 538:	Linh Giai Chạy Trốn. (hạ)	1930
564. Chương 539:	Lại Thấy Linh Giai!	1932
565. Chương 540:	Xem Thường Đường Gia Ta Không Có Người Sao? (thượng)	1934
566. Chương 540:	Xem Thường Đường Gia Ta Không Có Người Sao? (hạ)	1936
567. Chương 541:	Vây Quét!	1938
568. Chương 542:	Lão Phu Nhớ Rõ Khuôn Mặt Của Súc Sinh Người. (thượng)	1940
569. Chương 542:	Lão Phu Nhớ Rõ Khuôn Mặt Của Súc Sinh Người. (hạ)	1942
570. Chương 543:	Nếu Muốn Liếc Mất Đưa Tình, Xin Mời Tìm Một Gian Phòng Yên Tĩnh.	1945
571. Chương 544:	Con Có Hận Chúng Ta Không? (thượng)	1947
572. Chương 544:	Con Có Hận Chúng Ta Không? (hạ)	1949
573. Chương 545:	Kể Lại Chuyện Xưa.	1952
574. Chương 546:	Nguyên Nhân Gây Ra Thảm Biến Thiên Tú. (thượng)	1954
575. Chương 546:	Nguyên Nhân Gây Ra Thảm Biến Thiên Tú. (hạ)	1955
576. Chương 547:	Xuân Sắc Đây Phòng	1957
577. Chương 548:	Ngũ Liễu Cẩn! (thượng)	1960
578. Chương 548:	Ngũ Liễu Cẩn! (hạ)	1963
579. Chương 549:	Chúng Ta Sẽ Trở Lại.	1965
580. Chương 550:	Tĩnh An Thành Loạn. (thượng)	1967

581. Chương 550:	Tình An Thành Loạn. (hạ)	1970
582. Chương 551:	Hoàng Y Hậu Thổ, Thay Trời Hành Đạo!	1973
583. Chương 552:	Có Bản Lĩnh Ngươi Cứ Thử Xem. (thượng)	1975
584. Chương 552:	Có Bản Lĩnh Ngươi Cứ Thử Xem. (hạ)	1976
585. Chương 553:	Vu Oan Giá Họa.	1979
586. Chương 554:	Tiểu Nhã Muội Muội. (thượng)	1981
587. Chương 554:	Tiểu Nhã Muội Muội. (hạ)	1983
588. Chương 555:	Tất Cả Cùng Xông Lên Đi.	1986
589. Chương 556:	Nhị Nữ Tranh Đấu. (thượng)	1988
590. Chương 556:	Nhị Nữ Tranh Đấu. (hạ)	1990
591. Chương 557:	Đồng Cam Cộng Khổ, Chiến Đấu Cùng Nhau.	1993
592. Chương 558:	Hài Tử Trong Bụng. (thượng)	1995
593. Chương 558:	Hài Tử Trong Bụng. (hạ)	1998
594. Chương 559:	Đoạt Thiên Tái Sinh Quả. (thượng)	2000
595. Chương 559:	Đoạt Thiên Tái Sinh Quả. (hạ)	2003
596. Chương 560:	Nữ Nhân Thật Đáng Sợ.	2005
597. Chương 561:	Ban Thường Một Tỷ Nữ Sai Sứ. (thượng)	2007
598. Chương 561:	Ban Thường Một Tỷ Nữ Sai Sứ. (hạ)	2010
599. Chương 562:	Thiếu Gia, Ăn CƠM Trước Hay Tắm Rửa Trước.	2012
600. Chương 563:	Cô Nương, Ngươi Muốn Làm Gì? (thượng)	2015
601. Chương 563:	Cô Nương, Ngươi Muốn Làm Gì? (hạ)	2017
602. Chương 564:	Đẩy Cùng Phản Đẩy!	2020
603. Chương 565:	Bốn Người Đi, Chiến Đấu Hăng Hái Đến Bình Minh. (thượng)	2022
604. Chương 565:	Bốn Người Đi, Chiến Đấu Hăng Hái Đến Bình Minh. (hạ)	2024
605. Chương 566:	Ta Có Thể.	2027
606. Chương 567:	Đan Thành! (thượng)	2030
607. Chương 567:	Đan Thành! (hạ)	2032
608. Chương 568:	Luyện Hóa Dược Hiệu.	2035
609. Chương 569:	Tiểu Khô Lâu Dị Thường. (thượng)	2037
610. Chương 569:	Tiểu Khô Lâu Dị Thường. (hạ)	2039
611. Chương 570:	Diễn Sinh Bằng Hỏa Thuộc Tính.	2041
612. Chương 571:	Ngươi Đừng Đánh Chủ Ý Lên Tiểu Mạnh Mạnh. (thượng)	2043
613. Chương 571:	Ngươi Đừng Đánh Chủ Ý Lên Tiểu Mạnh Mạnh. (hạ)	2045
614. Chương 572:	Lực Lượng Cường Tâm Tăng Lên.	2047
615. Chương 573:	Từ Biệt! (thượng)	2050
616. Chương 573:	Từ Biệt! (hạ)	2052
617. Chương 574:	Cửa Vào Linh Mạch Chi Địa	2054
618. Chương 575:	Chung Gia Chung Lộ. (thượng)	2056
619. Chương 575:	Chung Gia Chung Lộ. (hạ)	2058
620. Chương 576:	Ngươi Muốn Chết?	2060
621. Chương 577:	Ngươi Giúp Ta Rịt Thuốc. (thượng)	2062
622. Chương 577:	Ngươi Giúp Ta Rịt Thuốc. (hạ)	2065
623. Chương 578:	Đường Gia Bảo.	2067
624. Chương 579:	Đường Gia Đại Thiếu. (thượng)	2068
625. Chương 579:	Đường Gia Đại Thiếu. (hạ)	2071
626. Chương 580:	Gặp Lại Đường Đỉnh Thiên. (thượng)	2073
627. Chương 580:	Gặp Lại Đường Đỉnh Thiên. (hạ)	2076
628. Chương 581:	Tinh Thần Thiên Nguyên Quả.	2078
629. Chương 582:	Kiểm Là Gì? (thượng)	2080
630. Chương 582:	Kiểm Là Gì? (hạ)	2083
631. Chương 583:	Đại Điển Quy Tông. (thượng)	2085
632. Chương 583:	Đại Điển Quy Tông. (hạ)	2087
633. Chương 584:	Bất Tử Kim Đan, Hoan Ca Kiếm.	2089
634. Chương 585:	Luận Bàn Không Công Bằng. (thượng)	2091

635. Chương 585: Luận Bàn Không Công Bằng. (hạ)	2094
636. Chương 586: Thập Thất Đệ Quá Hung Tàn. (thượng)	2096
637. Chương 586: Thập Thất Đệ Quá Hung Tàn. (hạ)	2099
638. Chương 587: Linh Quả Thành Thục.	2101
639. Chương 588: Tác Dụng Của Tinh Thần Chi Lực. (thượng)	2104
640. Chương 588: Tác Dụng Của Tinh Thần Chi Lực. (hạ)	2106
641. Chương 589: Dẫn Xà Xuất Động. (thượng)	2108
642. Chương 589: Dẫn Xà Xuất Động. (hạ)	2110
643. Chương 590: Cướp Đoạt.	2112
644. Chương 591: Duệ Kim Chi Khí, Lực Lượng Cường Tâm Thứ Ba. (thượng)	2114
645. Chương 591: Duệ Kim Chi Khí, Lực Lượng Cường Tâm Thứ Ba. (hạ)	2116
646. Chương 592: Hậu Thủ Của Chung Gia. (thượng)	2118
647. Chương 592: Hậu Thủ Của Chung Gia. (hạ)	2120
648. Chương 593: Cơ Hội Tới.	2123
649. Chương 594: Lương Bại Cầu Thương. (hạ)	2125
650. Chương 595: Không Muốn Chết Thì Nhanh Cút Đi. (thượng)	2128
651. Chương 596: Đắc Thủ.	2130
652. Chương 597: Người Hầu Miễn Phí. (thượng)	2132
653. Chương 597: Người Hầu Miễn Phí. (hạ)	2134
654. Chương 598: Chung Gia Bất Diệt, Đường Gia Bất Tồn. (thượng)	2136
655. Chương 598: Chung Gia Bất Diệt, Đường Gia Bất Tồn. (hạ)	2138
656. Chương 599: Sắc Đẹp Không Làm Lung Lay Ta Được Đâu! (thượng)	2141
657. Chương 599: Sắc Đẹp Không Làm Lung Lay Ta Được Đâu! (thượng)	2143
658. Chương 600: Chung Linh Cốc!	2146
659. Chương 601: Giết Giết Giết! (thượng)	2149
660. Chương 601: Giết Giết Giết! (hạ)	2151
661. Chương 602: Thắng Làm Vua, Thua Làm Giặc.	2153
662. Chương 603: Giải Quyết Tận Gốc (thượng)	2155
663. Chương 603: Giải Quyết Tận Gốc (hạ)	2158
664. Chương 604: Bỏ Qua Việc Biểu Quyết (thượng)	2160
665. Chương 604: Bỏ Qua Việc Biểu Quyết (hạ).	2162
666. Chương 605: Thành Công.	2165
667. Chương 606: Đại Na Di Thần Công (thượng).	2167
668. Chương 606: Đại Na Di Thần Công (hạ).	2169
669. Chương 607: Gặp Mặt Kẻ Thù, Rất Tức Giận.	2172
670. Chương 608: Tẩu Hỏa Nhập Ma (thượng)	2174
671. Chương 608: Tẩu Hỏa Nhập Ma (hạ)	2176
672. Chương 609: Cao Thủ Linh Giai, Uất Nghẹn Mà Chết (thượng)	2178
673. Chương 609: Cao Thủ Linh Giai, Uất Nghẹn Mà Chết (hạ)	2180
674. Chương 610: Rút Khỏi.	2182
675. Chương 611: Tổn Thất Thê Thảm (thượng).	2185
676. Chương 611: Tổn Thất Thê Thảm (hạ).	2187
677. Chương 612: Ai Làm, Đứng Ra (thượng)!	2189
678. Chương 612: Ai Làm, Đứng Ra (hạ)!	2192
679. Chương 613: Thay Thế Bổ Sung.	2194
680. Chương 614: Tha Hương Gặp Kẻ Địch Cũ (thượng).	2196
681. Chương 614: Tha Hương Gặp Kẻ Địch Cũ (hạ).	2198
682. Chương 615: Chúng Ta Muốn Mua Thuyền Hàn Kiếm (thượng).	2200
683. Chương 615: Chúng Ta Muốn Mua Thuyền Hàn Kiếm (hạ).	2203
684. Chương 616: Trang Tú Tú Chấn Động.	2205
685. Chương 617: Truy Đuổi.	2207
686. Chương 618: Vân Hải Mang Mang	2211
687. Chương 619: Vân Hải Chi Nhai.	2214
688. Chương 620: Áp Chế Âu Dương Vũ	2217

689. Chương 621:	Nữ Nhân Dũng Mạnh	2221
690. Chương 622:	Ta Muốn Leo Lên.	2226
691. Chương 633:	Bằng Ứng.	2228
692. Chương 624:	Độc Vương Thương Bất Khải.	2230
693. Chương 625:	Phương Pháp Ra Ngoài	2235
694. Chương 626:	Xe Đến Trước Núi Ất Có Đường	2239
695. Chương 627:	Cho Ta Một Lời Giải Thích.	2242
696. Chương 628:	Có Lẽ Người Không Biết Còn Tốt Hơn.	2246
697. Chương 629:	Đại Chiến Với Linh Thú.	2250
698. Chương 630:	Khốn Khổ Thoát Khỏi Vân Hải	2252
699. Chương 631:	Tiến Về Phía Bố Gia.	2256
700. Chương 632:	Bố Gia Trang.	2260
701. Chương 633:	Đường Mỏ Có Thể Sờ Xương Tay Của Nàng?	2264
702. Chương 634:	Người Này Lại Tính Vui Mừng Lừa Sặc.	2266
703. Chương 635:	Chất Độc Kỳ Lạ.	2271
704. Chương 636:	Giao Dịch Hội.	2275
705. Chương 637:	Xung Đột.	2280
706. Chương 638:	Kết Cục Ngoài Dự Đoán Của Mọi Người.	2282
707. Chương 639:	Chờ Lại Gần Người Lạ.	2288
708. Chương 640:	Giang Xuyên.	2291
709. Chương 641:	Nhiều Chỉ Thuật.	2296
710. Chương 642:	Xuất Hiện Linh Thạch Đỉnh Cấp (thượng).	2299
711. Chương 642:	Xuất Hiện Linh Thạch Đỉnh Cấp (hạ).	2302
712. Chương 643:	Mọi Người Cùng Thể Hiện Thái Độ.	2304
713. Chương 644:	Vân Liên Sơn (thượng).	2306
714. Chương 644:	Vân Liên Sơn (hạ)	2309
715. Chương 645:	Ngắm Ngâm Mưu Tính.	2311
716. Chương 646:	Nhặt Thẻ Bài (thượng).	2313
717. Chương 646:	Nhặt Thẻ Bài (hạ).	2315
718. Chương 647:	Đánh Cướp (thượng).	2317
719. Chương 647:	Đánh Cướp (hạ).	2319
720. Chương 648:	Chém Giết (thượng).	2321
721. Chương 648:	Chém Giết (hạ).	2323
722. Chương 649:	Tọa Sơn Quan Hồ Đấu.	2325
723. Chương 650:	Tiên Nghi Mặt Trắng (thượng)	2326
724. Chương 650:	Tiên Nghi Mặt Trắng (hạ).	2328
725. Chương 651:	Cạm Bẫy (thượng).	2331
726. Chương 651:	Cạm Bẫy (hạ)	2332
727. Chương 652:	Lũ Lụt Trần Vào Long Vương Miếu (thượng).	2334
728. Chương 652:	Lũ Lụt Trần Vào Long Vương Miếu (hạ).	2336
729. Chương 653:	Giao Dịch Trong Cốc.	2338
730. Chương 654:	Cò Kè Mặc Cả (thượng)	2340
731. Chương 654:	Cò Kè Mặc Cả (hạ).	2342
732. Chương 655:	Mở Quầy (thượng).	2345
733. Chương 655:	Mở Quầy (hạ).	2347
734. Chương 656:	Bố Liên Chu Đến (thượng).	2349
735. Chương 656:	Bố Liên Chu Đến (hạ)	2351
736. Chương 657:	Ngã Ký Sinh... Chư Thiên Đương Diệt!	2353
737. Chương 658:	Huyết Thủ Ấn (thượng).	2355
738. Chương 658:	Huyết Thủ Ấn (hạ)	2357
739. Chương 659:	Dung Thiếu Nãi Nãi (thượng).	2359
740. Chương 659:	Dung Thiếu Nãi Nãi (hạ).	2360
741. Chương 660:	Quy Tắc Bí Mật (thượng).	2363

742. Chương 660: Quy Tắc Bí Mật (hạ).	2365
743. Chương 661: Sao Lại Là Người (thượng).	2367
744. Chương 661: Sao Lại Là Người (hạ).	2368
745. Chương 662: Không Được Loạn Động.	2370
746. Chương 663: Cuộc Tỷ Thí Thứ Nhất Kết Thúc (thượng).	2372
747. Chương 663: Cuộc Tỷ Thí Thứ Nhất Kết Thúc (hạ).	2374
748. Chương 664: Thành Tích Chấn Động (thượng + Hạ)	2376
749. Chương 665: Độc Chiếm Ngôi Đầu.	2381
750. Chương 666: Đánh Mất Trái Tim Rồi Sao.	2384
751. Chương 667: Hạng Mục Tỷ Thí Thứ Hai.	2386
752. Chương 668: Chém Hung Thú, Được Tinh Sa	2390
753. Chương 669: Tao Ngộ	2394
754. Chương 670: Trúng Chiêu Rồi.	2398
755. Chương 671: Tôi Luyện Tâm Thần Lực.	2400
756. Chương 672: Hung Thú Lục Giai.	2404
757. Chương 673: Áo Ảnh.	2408
758. Chương 674: Thiếu Gia Là Người Đã Có Gia Thất	2412
759. Chương 675: Hạng Mục Tỷ Thí Thứ Hai Kết Thúc.	2415
760. Chương 676: Đại Tỷ Có Một Không (thượng)?	2417
761. Chương 676: Đại Tỷ Có Một Không (hạ)?	2419
762. Chương 677 : Lôi Đài Chiến	2422
763. Chương 678 : Báo Ứng	2426
764. Chương 679 : Cược Hay Không?	2430
765. Chương 680 : Giang Hồ Hiểm Ác	2432
766. Chương 681 : Vòng Thứ Ba	2437
767. Chương 682 : Sẽ Tìm Người Cá Cược Lại	2440
768. Chương 683 : Nhân Sinh A Nhân Sinh	2444
769. Chương 684 : Ngại Quá Ta Lại Thắng	2448
770. Chương 685 : Lão Nhị Lâm Gia	2451
771. Chương 686 : Sấm Chớp Mưa Bão	2455
772. Chương 687 : Đắm Đá Lẫn Nhau	2459
773. Chương 688 : Xuất Giá Tại Đường Gia	2463
774. Chương 689 : Định Nhân Của Ta Chỉ Có Con Đường Chết	2465
775. Chương 690 : Trận Chiến Cuối Cùng	2469
776. Chương 691 : Người Không Thắng Được	2473
777. Chương 692 : Huyết Hồn Điển Tịch	2477
778. Chương 693 : Tự Minh Hại Minh	2481
779. Chương 694 : Chiến Thắng	2485
780. Chương 695 : Linh Thạch Đỉnh Cấp	2488
781. Chương 696 : Tái Kiến Giang Xuyên	2491
782. Chương 697 : Tái Sinh Thạch	2495
783. Chương 698: La Ngọc Thạch Tâm	2499
784. Chương 699 : Chu Gia Khổ Thủy Thành	2503
785. Chương 700: Choáng Váng	2507
786. Chương 701: Họa Từ Công Pháp.	2512
787. Chương 702: Bọn Hắc Sao Có Thể Như Vậy (thượng)?	2514
788. Chương 702: Bọn Hắc Sao Có Thể Như Vậy (hạ)?	2516
789. Chương 703: Vui Rồi (thượng)	2518
790. Chương 703: Vui Rồi (hạ).	2520
791. Chương 704: Cáo Già.	2522
792. Chương 705 : Ta Xem Người Muốn Giải Quyết Như Thế Nào (thượng)	2525
793. Chương 705: Ta Xem Người Giải Quyết Như Thế Nào (hạ).	2527
794. Chương 706: Người Là Đồ Tiểu Nhân Vô Sĩ Hèn Hạ (thượng)	2529
795. Chương 706: Người Là Đồ Tiểu Nhân Vô Sĩ Hèn Hạ (hạ).	2531

796. Chương 707 :	Ai Bán Rẻ Chu Gia	2533
797. Chương 708 :	Làm Ác Nhân Đến Cùng	2536
798. Chương 709 :	Hậu Nhân Của Độc Vương	2540
799. Chương 710 :	Ta Có Thể Thỏa Mãn Bất Cứ Yêu Cầu Gì Của Người	2544
800. Chương 711:	Thương Hàng Đình Chết Rồi	2549
801. Chương 712:	Đào Phần Mộ Tổ Tiên Người Khác Là Không Đạo Đức (thượng)	2552
802. Chương 712:	Đào Phần Mộ Tổ Tiên Người Khác Là Không Đạo Đức (hạ)	2554
803. Chương 713:	Đột Phá Thiên Giai Trung Phẩm (thượng)	2556
804. Chương 713:	Đột Phá Thiên Giai Trung Phẩm (hạ).	2558
805. Chương 714:	Người Thắng Làm Vua (thượng)	2560
806. Chương 714:	Người Thắng Làm Vua (hạ)	2562
807. Chương 715:	Cưỡng Bắt Dân Nữ	2564
808. Chương 716:	Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân (thượng)?	2567
809. Chương 716:	Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân (hạ)?	2569
810. Chương 717:	Phiền Toái Của Chung Gia (thượng).	2571
811. Chương 717:	Phiền Toái Của Chung Gia (hạ).	2574
812. Chương 718 :	Chào Từ Biệt	2576
813. Chương 719 :	Đôi Môi Bốc Cháy Của Cung Chủ Đại Nhân	2578
814. Chương 720 :	Phát Triển Của Thiên Tú	2583
815. Chương 721 :	Làm Sao Tạo Thành Đức Hạnh Đây	2585
816. Chương 722 :	Phế Bỏ Cảnh Giới	2589
817. Chương 723 :	Khai Sơn Đại Đệ Tử	2592
818. Chương 724 :	Chiêu Mộ Tả Hữu Hộ Pháp, Đãi Ngộ Cực Cao	2597
819. Chương 725 :	Trong Mắt Người Chỉ Có Tiền Thôi Sao?	2601
820. Chương 726 :	Tu Luyện Cuồng Triều	2605
821. Chương 727 :	Bức Lên Lương Sơn	2607
822. Chương 728 :	Đối Chiến Âu Dương Vũ	2612
823. Chương 729 :	Chém Gãy Thần Binh	2616
824. Chương 730 :	Ủy Thác Trước Khi Lâm Chung	2620
825. Chương 731 :	Dự Ngón Về Thập Đại Thần Binh	2622
826. Chương 732 :	Đan Thành	2626
827. Chương 733 :	Trở Lại Bạch Đế Thành	2631
828. Chương 734 :	Lưỡng Bảo Tề Xuất	2633
829. Chương 735 :	Thăm Dò Bạch Đế Bí Cảnh	2637
830. Chương 736 :	Bóng Đêm Vô Tận	2641
831. Chương 737 :	Trận Pháp	2644
832. Chương 738 :	Dược Thần Tông	2646
833. Chương 739 :	Xác Chết Vùng Dãy	2650
834. Chương 740 :	Ta Chính Là Hòn Đá	2653
835. Chương 741 :	Vô Tâm Cẩm Liễu Liễu Thành Cây	2657
836. Chương 742 :	Người Sống?	2659
837. Chương 743 :	Buộc Thiếu Gia Lừa Người	2663
838. Chương 744 :	Ai Lừa Ai	2667
839. Chương 745 :	Áo Trần	2671
840. Chương 746:	Vạn Thiên Thế Giới (thượng).	2673
841. Chương 746:	Vạn Thiên Thế Giới (hạ).	2675
842. Chương 747:	Phá Trần (thượng).	2677
843. Chương 747:	Phá Trần (hạ).	2679
844. Chương 748:	Khiếu Thiên Lang Biến Hóa (thượng).	2681
845. Chương 748:	Khiếu Thiên Lang Biến Hóa (hạ).	2683
846. Chương 749:	Tấn Chức Linh Giai.	2685
847. Chương 750:	Rời Khỏi (thượng).	2687
848. Chương 750:	Rời Khỏi (hạ).	2689
849. Chương 751:	Hai Vị Đệ Muội (thượng).	2691

850. Chương 751: Hai Vị Đệ Muội (hạ).	2693
851. Chương 752: Khó Khăn Của Linh Mạch Chi Địa.	2696
852. Chương 753: Gốc Rễ Của Nhân Tính (thượng).	2698
853. Chương 753: Gốc Rễ Của Nhân Tính (hạ).	2700
854. Chương 754 : Cá Trong Châu	2702
855. Chương 755: Nhắc Nhở (thượng).	2706
856. Chương 755: Nhắc Nhở (hạ).	2707
857. Chương 755: Nhắc Nhở (thượng).	2709
858. Chương 755: Nhắc Nhở (hạ).	2711
859. Chương 756 : Âm Chiêu	2713
860. Chương 757: Ta Làm Chứng.	2717
861. Chương 758: Ta Không Tin Người Nữa (thượng).	2719
862. Chương 758: Ta Không Tin Người Nữa (hạ).	2721
863. Chương 759 : Ngọc Thạch Câu Phần (thượng)	2723
864. Chương 759 : Ngọc Thạch Câu Phần (hạ)	2725
865. Chương 760 : Lui Lại (thượng)	2727
866. Chương 760 : Lui Lại (hạ)	2729
867. Chương 763 : Hồng Bào	2731
868. Chương 764 : Trận Pháp Hiển Uy	2735
869. Chương 765 : Loạn Quyền Đánh Chết Lão Sư Phụ	2739
870. Chương 766 : Thương Vong Thảm Trọng	2741
871. Chương 767: Sáu Vị Cao Nhân (thượng).	2745
872. Chương 767: Sáu Vị Cao Nhân (hạ).	2747
873. Chương 768: Huyết Sát Xuất Động.	2749
874. Chương 769 : Bi Phong Ngạo Cốt (thượng)	2751
875. Chương 769 : Bi Phong Ngạo Cốt (hạ)	2753
876. Chương 770 : Thảm Án Ở Trang Gia	2756
877. Chương 771 : Quyết Chiến Đường Gia Bảo	2760
878. Chương 772 : Nghi Ngờ Bất Định	2764
879. Chương 773 : Phu Thê Hợp Bích	2766
880. Chương 774 : Mối Thù Chung Kết	2770
881. Chương 775: Vận Dụng Thắng Giả Vi Vương (thượng).	2774
882. Chương 775: Vận Dụng Thắng Giả Vi Vương (hạ).	2776
883. Chương 776: Thương Tiền Bối.	2778
884. Chương 778: Miếu Sát	2780
885. Chương 779: Thiên Diện Nhân, Bích Kinh Thần	2785
886. Chương 780: Thực Lực Của Thương Tiền Bối	2789
887. Chương 781: Đi Ngang Qua	2792
888. Chương 782: Thắng Thảm	2794
889. Chương 783: Nghịch Đồ, Người Chết Chắc Rồi	2798
890. Chương 784: Nhảy Xuống Đi	2802
891. Chương 785: Bạch Hổ	2806
892. Chương 786 : Vô Cực Kinh Mang Kiếm, Một Kiếm Một Thiên Binh (Thượng)	2811
893. Chương 786 : Vô Cực Kinh Mang Kiếm, Một Kiếm Một Thiên Binh (Hạ)	2813
894. Chương 787: Linh Quyết	2815
895. Chương 788 : Ta Không Chết Sao? (Thượng)	2817
896. Chương 788 : Ta Không Chết Sao? (Hạ)	2819
897. Chương 789 : Tại Sao Lại Cứu Ta? (Thượng)	2821
898. Chương 789 : Tại Sao Lại Cứu Ta? (Hạ)	2824
899. Chương 790 : Tức Chết Lão Phu Rồi (Thượng)	2826
900. Chương 790 : Tức Chết Lão Phu Rồi (Hạ)	2829
901. Chương 791 : Mở Lại Không Gian Mị Ảnh	2831
902. Chương 792 : Luyện Kiếm (thượng)	2833
903. Chương 792 : Luyện Kiếm (hạ)	2835

904. Chương 793 : Lên Hay Không Lên	2837
905. Chương 793 : Lên Hay Không Lên (hạ)	2840
906. Chương 794 : Giang Hồ Nhi Nữ Tình, Sinh Tử Một Giấc Mộng	2842
907. Chương 795 : Âm Hồn Dị Động	2844
908. Chương 795 : Âm Hồn Dị Động (hạ)	2846
909. Chương 796 : Một Kiếm Bại Địch	2848
910. Chương 796 : Một Kiếm Bại Địch (hạ)	2851
911. Chương 797 : Trang Gia (thượng)	2853
912. Chương 797 : Trang Gia (hạ)	2855
913. Chương 798: Kẻ Gây Tai Họa (thượng)	2857
914. Chương 798: Kẻ Gây Tai Họa (hạ)	2860
915. Chương 799 : Trận Pháp Và Cơ Quan (thượng)	2862
916. Chương 799 : Trận Pháp Và Cơ Quan (hạ)	2864
917. Chương 800: Không Cho Nói	2867
918. Chương 801: Hồn Phách Xuất Khiếu	2869
919. Chương 802: Ta Tỉnh (thượng)	2871
920. Chương 802: Ta Tỉnh (hạ)	2873
921. Chương 803 : Người Hay Ma Quái?	2876
922. Chương 804 : Cứu Người Cứu Cho Trót	2880
923. Chương 805: Ân Oán Từ Đầu Đến Cuối!	2883
924. Chương 806: Tiểu Trọng Môn.	2887
925. Chương 807: Tiêu Diệt Đệ Tử Tiểu Trọng Môn!	2892
926. Chương 808: Vị Tiên Bối Này! (thượng)	2893
927. Chương 808: Vị Tiên Bối Này! (hạ)	2896
928. Chương 809: Diệt Môn! (thượng)	2898
929. Chương 809: Diệt Môn! (hạ)	2900
930. Chương 810 : Thông Đạo Dưới Nước	2902
931. Chương 811: Nhất Mạch Linh Nhũ. (thượng)	2904
932. Chương 811: Nhất Mạch Linh Nhũ. (hạ)	2906
933. Chương 812: Rèn Luyện Lực Lượng Hồn Phách.	2909
934. Chương 813 : Người Thiên Cốc Tới	2911
935. Chương 814 : Vô Cấp Kinh Mang Kiếm	2916
936. Chương 815 : Sư Tỷ Đáng Thương	2918
937. Chương 816 : Nhất Dạ Sanh Ca	2923
938. Chương 817: Thụ Nghiệp	2928
939. Chương 818 : Tha Hương Gặp Cổ Tri	2930
940. Chương 819: Vũng Nước Đục	2935
941. Chương 820: Có Bản Lĩnh Đến Tìm Lão Ngưu Ta	2937
942. Chương 821 : Thiên Đạo Hảo Luân Hồi	2942
943. Chương 822 : Di Họa Giang Đông	2944
944. Chương 823 : Thiên Thánh Cung Xuất Thế	2948
945. Chương 824 : Bạch Đế Thành Lâm Ngụy	2951
946. Chương 825 : Gặp Lại Hàn Đông	2955
947. Chương 826 : Bí Cảnh Mở Ra	2957
948. Chương 827: Lập Tức Phá Vỡ (Thượng)	2961
949. Chương 827: Lập Tức Phá Vỡ (Hạ)	2963
950. Chương 828 : Giết Chết Đệ Tử Thiên Thánh Cung	2966
951. Chương 829 : Cuộc Chiến Linh Giai Trung Phẩm(Thượng)	2968
952. Chương 829 : Cuộc Chiến Linh Giai Trung Phẩm(hạ)	2970
953. Chương 830 : Dời (thượng)	2972
954. Chương 830 : Dời (hạ)	2974
955. Chương 831 : Mục Tiêu Hồi Y Bảo	2976
956. Chương 832 : Kịch Chiến Hung Ngạc Đầm Lầy	2978
957. Chương 833 : Độc Ảnh Chi Biến	2982

958. Chương 834 : Địa Phương Ngụy Hiểm	2984
959. Chương 835: Hắc Sắc Hỏa Diễm	2986
960. Chương 836 : Hỏa Linh Khí	2988
961. Chương 837: Cây Khô Huyền Bí.	2991
962. Chương 838: Tìm Kiếm Linh Mạch. (thượng)	2993
963. Chương 838: Tìm Kiếm Linh Mạch. (hạ)	2995
964. Chương 839: Xúc Động Trần Pháp. (thượng)	2997
965. Chương 839: Xúc Động Trần Pháp. (hạ)	2999
966. Chương 840: Bích Họa Thần Kỳ.	3001
967. Chương 841: Tiền Cửa Phi Nghĩa.	3003
968. Chương 842: Tìm Linh Thạch Cho Ta.	3005
969. Chương 843: Cổ Họa Thần Bí.	3008
970. Chương 844: Long Đan! (thượng)	3010
971. Chương 844: Long Đan! (hạ)	3012
972. Chương 845: Người Trong Bức Họa.	3014
973. Chương 846 : Sơn Hà Đồ	3017
974. Chương 847 : Bồn Thiểu Gia Đới (thượng)	3019
975. Chương 847 : Bồn Thiểu Gia Đới (hạ)	3021
976. Chương 848 : Sơn Hà Đồ Hình Thành	3023
977. Chương 849 : Thiên Cơ Ẩn (thượng)	3025
978. Chương 849 : Thiên Cơ Ẩn (hạ)	3027
979. Chương 850 : Đại Thiểu Tha Mạng	3030
980. Chương 851: Thu Phục Râu Cá Trê. (thượng)	3032
981. Chương 851: Thu Phục Râu Cá Trê. (hạ)	3034
982. Chương 852: Rời Khỏi Lòng Đất.	3036
983. Chương 853: Nghiền Ép Râu Cá Trê.	3038
984. Chương 854: Đào Nguyên Thành. (thượng)	3040
985. Chương 854: Đào Nguyên Thành. (hạ)	3043
986. Chương 855: Khó Bề Phân Biệt.	3044
987. Chương 856: Sóng Mái Với Nhau. (thượng)	3046
988. Chương 856: Sóng Mái Với Nhau. (hạ)	3049
989. Chương 857: Hung Đại Vô Nào.	3050
990. Chương 858: Hoa Hải Xà Trận. (thượng)	3053
991. Chương 858: Hoa Hải Xà Trận. (hạ)	3054
992. Chương 859: Hắc Phong Chi Sào.	3056
993. Chương 860: Công Kích Đến Từ Lòng Đất.	3058
994. Chương 861: Ngọc Thủ Kim Long. (thượng)	3060
995. Chương 861: Ngọc Thủ Kim Long. (hạ)	3062
996. Chương 862: Tổ Ong Dưới Lòng Đất.	3064
997. Chương 863: Hề Quét Là Sạch.	3066
998. Chương 864 : Nếu Ta Muốn Người	3070
999. Chương 865 : Phong Thần Khế	3072
1000. Chương 866 : Đại Chiến Ven Hồ Dạ Vũ	3076
1001. Chương 867 : Lực Lượng Không Sợ Thiên Thánh Cung	3078
1002. Chương 868 : Thiên Thánh Cung Đến	3080
1003. Chương 869 : Cừ Nhân Gặp Mặt	3083
1004. Chương 870: Quyết Chiến Kịch Liệt	3087
1005. Chương 871 : Long Môn Thập Diệp Lăng	3089
1006. Chương 872 : Chạy Trốn	3093
1007. Chương 873 : Nông Phu Và Con Rắn (thượng)	3095
1008. Chương 873 : Nông Phu Và Con Rắn (hạ)	3098
1009. Chương 874 : Thiên Giai Thượng Phẩm	3100
1010. Chương 875 : Nghe Đồn (thượng)	3102
1011. Chương 875 : Nghe Đồn (hạ)	3104

1012.	Chương 876 : Thả Ngươi Đi	3107
1013.	Chương 877 : Tin Hay Không Tùy Ngươi (thượng)	3109
1014.	Chương 877 : Tin Hay Không Tùy Ngươi (hạ)	3111
1015.	Chương 878 : Cút	3114
1016.	Chương 879 : Nhất Kiếm Đoạn Thủy Lưu (thượng)	3115
1017.	Chương 879 : Nhất Kiếm Đoạn Thủy Lưu (hạ)	3118
1018.	Chương 880 : Thiên Thánh Cung	3120
1019.	Chương 881 : Nữ Tử Thần Bí	3122
1020.	Chương 882 : Đây Là Thành Ý Của Ta (thượng)	3124
1021.	Chương 882 : Đây Là Thành Ý Của Ta (hạ)	3127
1022.	Chương 883 : Lấy Một Địch Hai	3129
1023.	Chương 884 : Băng Hỏa Lương Trọng Thiên (thượng)	3131
1024.	Chương 884 : Băng Hỏa Lương Trọng Thiên (hạ)	3133
1025.	Chương 885 : Thiên Niên Phong Vương Lộ	3135
1026.	Chương 886 : Tặng Cho Ngươi Một Phần Đại Lễ	3137
1027.	Chương 887 : Phu Nhân	3139
1028.	Chương 888 : Nữ Tử Cường Hãn	3143
1029.	Chương 889: Hồng Sam Nữ Tử Nổi Giận! (thượng)	3145
1030.	Chương 889: Hồng Sam Nữ Tử Nổi Giận! (hạ) C	3147
1031.	Chương 890: Hộ Cung Thánh Thú	3149
1032.	Chương 891: Hạ Lạc Của Thi Thi! (thượng)	3151
1033.	Chương 891: Hạ Lạc Của Thi Thi! (hạ)	3153
1034.	Chương 892 : Báo Thù Rửa Hận	3155
1035.	Chương 893: Ta Có Bí Pháp	3157
1036.	Chương 894: Tà Hỏa Hắc Phượng	3162
1037.	Chương 895: Đàm Phán	3164
1038.	Chương 896 : Dập Tắt Lửa	3168
1039.	Chương 897 : Hỏa Phượng Chi Huyết	3170
1040.	Chương 898 : Cò Kè Mặc Cả	3175
1041.	Chương 899 : Ngươi Chính Là Ngươi, Ta Chính Là Ta	3177
1042.	Chương 900 : Sắc Ma	3182
1043.	Chương 901 : Tại Sao Luôn Khi Dễ Ta?	3184
1044.	Chương 902 : Lòng Dạ Nam Nhân Thật Độc Ác	3187
1045.	Chương 903 : Công Hiệu Của Hỏa Phượng Chi Huyết	3189
1046.	Chương 904 : Thất Bại?	3193
1047.	Chương 905 : Hắc Phượng Trọng Sinh	3195
1048.	Chương 906 : Đừng Tới Đây, Tới Đây Ta Sẽ Bắt Ngươi	3199
1049.	Chương 907 : Tiểu Lưu Manh	3201
1050.	Chương 908 : Hơn Cả Thiên Binh	3205
1051.	Chương 909 : Hắc Phượng Bạo Động	3207
1052.	Chương 910 : Làm Sao Có Thể Cúi Đầu Trước Ngươi	3212
1053.	Chương 911: Thôn Phệ Hắc Viêm. (thượng)	3213
1054.	Chương 911: Thôn Phệ Hắc Viêm. (hạ)	3216
1055.	Chương 912: Phá Rồi Lại Lập.	3217
1056.	Chương 913: Buổi Tối Ta Tới Tìm Ngươi. (thượng)	3219
1057.	Chương 913: Buổi Tối Ta Tới Tìm Ngươi. (hạ)	3221
1058.	Chương 914: Xuống Trước Được Không?	3223
1059.	Chương 915: Tối Hôm Qua Là Hiếu Lâm.	3226
1060.	Chương 916: Ở Đây Không Chào Đón Ngươi.	3228
1061.	Chương 917: Hai Đại Thượng Cổ Linh Thú Cùng Múa. (thượng)	3231
1062.	Chương 917: Hai Đại Thượng Cổ Linh Thú Cùng Múa. (hạ)	3233
1063.	Chương 918: Máu Huyết Khó Cầu.	3235
1064.	Chương 919: Nhược Điểm Của Hỏa Phượng. (thượng)	3238
1065.	Chương 919: Nhược Điểm Của Hỏa Phượng. (hạ)	3240

1066.	Chương 920: Làm Thịt Một Phen!	3242
1067.	Chương 921 : Giá Tiền Dưới Đất	3245
1068.	Chương 922 : Đây Là Phu Nhân Thứ Mấy?	3250
1069.	Chương 923 : Nội Đan Hỏa Phượng	3253
1070.	Chương 924 : Linh Quyết Tấn Chức	3257
1071.	Chương 925 : Lời Hay Lỗ?	3260
1072.	Chương 926: Thiên Nhiên Đại Trận	3264
1073.	Chương 927: Bí Mật Đại Trận	3266
1074.	Chương 928: Một Bước Biến Hóa, Một Bước Lạc Đường	3268
1075.	Chương 929: Xông Trận	3272
1076.	Chương 930: Xem Hắc Tự Tìm Đường Chết	3274
1077.	Chương 931: Lực Lượng Hỏa Hệ Trần Ngập Sinh Cơ	3278
1078.	Chương 932: Tìm Hàn Đàm	3280
1079.	Chương 933: Kiếm Thần Âu Dương Tử	3283
1080.	Chương 934: Nước Hàn Đàm	3287
1081.	Chương 935: Địa Tâm Băng Diễm	3289
1082.	Chương 936: Tam Nhân Băng Thiềm	3293
1083.	Chương 937: Tự Tìm Đường Chết	3295
1084.	Chương 938: Phá Trận	3299
1085.	Chương 939: Nhân Sinh Trên Đời Thường Không Như Ý	3301
1086.	Chương 940: Người Phòng Thủ Kiên Cố, Ta Vô Kiên Bất Tồi	3305
1087.	Chương 941: Nửa Đường Chặn Giết	3307
1088.	Chương 942: Người Cũng Nên Nghỉ Ngơi	3311
1089.	Chương 943: Hạ Lạc Ngự Thần	3313
1090.	Chương 944: Ngự Thần Sơn	3317
1091.	Chương 945: Huyết Thiên Hà, Tàn Thả Ca	3319
1092.	Chương 946: Xông Núi	3324
1093.	Chương 947: Năm Mươi Trượng	3325
1094.	Chương 948: Nghiệm Chứng	3327
1095.	Chương 949: Phương Pháp Xông Lên Núi	3330
1096.	Chương 950: Âm Khí Nhảy Múa	3333
1097.	Chương 951: Khổ Luyện! (thượng)	3335
1098.	Chương 951: Khổ Luyện! (hạ)	3337
1099.	Chương 952: Vì Con Đường Của Mình.	3340
1100.	Chương 953: Thành Công? (thượng)	3342
1101.	Chương 953: Thành Công? (hạ)	3344
1102.	Chương 954: Chư Thiên Tinh Thần.	3346
1103.	Chương 955: Thần Binh Hộ Chủ.	3348
1104.	Chương 956: Thần Binh Ngự Thần.	3350
1105.	Chương 957: Trở Lại Bạch Đế Thành. (thượng)	3352
1106.	Chương 957: Trở Lại Bạch Đế Thành. (hạ)	3354
1107.	Chương 958: Hôm Nay Ai Cũng Đừng Mong Chạy.	3357
1108.	Chương 959: Đêm Nay Vui Thích. (thượng)	3359
1109.	Chương 959: Đêm Nay Vui Thích. (hạ)	3362
1110.	Chương 960: Hai Năm Biến Hóa.	3364
1111.	Chương 961: Tu Bổ Tàng Phong.	3366
1112.	Chương 962: Chế Tạo Âm Khí. (thượng)	3368
1113.	Chương 962: Chế Tạo Âm Khí. (hạ)	3370
1114.	Chương 963: Thứ Thần Binh.	3373
1115.	Chương 964: Có Người Muốn Gặp Người.	3375
1116.	Chương 965: Hắc Phượng Bị Thương. (thượng)	3377
1117.	Chương 965: Hắc Phượng Bị Thương. (hạ)	3379
1118.	Chương 966: Quần Anh Hội Tụ.	3381
1119.	Chương 967: Chuyện Lớn Hóa Nhỏ. (thượng)	3384

1120.	Chương 967: Chuyện Lớn Hóa Nhỏ. (hạ)	3386
1121.	Chương 968: Biến Cố Linh Mạch Chi Địa.	3388
1122.	Chương 969: Phòng Ngừa Chu Đáo.	3391
1123.	Chương 970: Cho Người Thứ Tốt.	3393
1124.	Chương 971: Một Bình Khổng Tước Linh Phán U Minh. (thượng)	3395
1125.	Chương 971: Một Bình Khổng Tước Linh Phán U Minh. (hạ)	3397
1126.	Chương 972: Âm Khí Có Vấn Đề.	3400
1127.	Chương 973: Mười Bốn Kiện Thứ Thần Binh. (thượng)	3402
1128.	Chương 973: Mười Bốn Kiện Thứ Thần Binh. (hạ)	3404
1129.	Chương 974: Âu Dương Vũ.	3406
1130.	Chương 975: Thiên Kiếm Đối Thiên Kiếm. (thượng)	3408
1131.	Chương 975: Thiên Kiếm Đối Thiên Kiếm. (hạ)	3410
1132.	Chương 976: Ngự Thần Chi Uy.	3412
1133.	Chương 977: Các Người Đã Đến Tuổi Gả Chồng Rồi. (thượng)	3414
1134.	Chương 977: Các Người Đã Đến Tuổi Gả Chồng Rồi. (hạ)	3416
1135.	Chương 978: Chờ Đợi Thu Hoạch Nhiều Năm.	3418
1136.	Chương 979: Diệu Dụng Dược Thi. (thượng)	3420
1137.	Chương 979: Diệu Dụng Dược Thi. (hạ)	3422
1138.	Chương 980: Thế Cục Đường Gia Bảo.	3424
1139.	Chương 981: Thà Chết Chứ Không Khuất Phục. (thượng)	3426
1140.	Chương 981: Thà Chết Chứ Không Khuất Phục. (hạ)	3429
1141.	Chương 982: Đồ Nhà Quê.	3431
1142.	Chương 983: Người Tốt Nhất Nên Hiểu Và Trả Lời Rõ Ràng. (thượng)	3433
1143.	Chương 983: Người Tốt Nhất Nên Hiểu Và Trả Lời Rõ Ràng. (hạ)	3435
1144.	Chương 984: Mở To Mắt Chó Của Người Mà Nhìn Kỹ	3437
1145.	Chương 985: Chuẩn Bị Tốt Ta Sẽ Tới. (thượng)	3438
1146.	Chương 985: Chuẩn Bị Tốt Ta Sẽ Tới. (hạ)	3440
1147.	Chương 986: Không Thể Ngăn Cản, Không Thể Dự Nối.	3442
1148.	Chương 987: Người Phạm Đường Gia Ta, Chết! (thượng)	3444
1149.	Chương 987: Người Phạm Đường Gia Ta, Chết! (hạ)	3446
1150.	Chương 988: Ta Muốn Nhìn Xem Người Sẽ Lấy Cái Gì Đầu Với Ta.	3448
1151.	Chương 989: Vận Dụng Thần Binh Ngự Thần!	3450
1152.	Chương 990: Lo Lắng! (thượng)	3452
1153.	Chương 990: Lo Lắng! (hạ)	3454
1154.	Chương 991: Lại Tới Chung Linh Cốc.	3456
1155.	Chương 992: Có Khách Từ Phương Xa Tới. (thượng)	3458
1156.	Chương 992: Có Khách Từ Phương Xa Tới. (hạ)	3460
1157.	Chương 993: Giá Cả Nhân Mạng Thế Nào.	3462
1158.	Chương 994: Gieo Gió Gặt Báo.	3464
1159.	Chương 995: Đuổi Tận Giết Tuyệt. (thượng)	3466
1160.	Chương 995: Đuổi Tận Giết Tuyệt. (hạ)	3468
1161.	Chương 996: Linh Thạch Có Thể Mua Được Nhân Mạng Sao ?	3469
1162.	Chương 997: Truy Kích! (thượng)	3472
1163.	Chương 997: Truy Kích! (hạ)	3474
1164.	Chương 998: Thu Hoạch!	3476
1165.	Chương 999: Hắc Y Nhân Thần Bí. (thượng)	3478
1166.	Chương 999: Hắc Y Nhân Thần Bí. (hạ)	3479
1167.	Chương 1000: Dung Thành!	3481
1168.	Chương 1001: Xuất Thủ (thượng).	3483
1169.	Chương 1001: Xuất Thủ (hạ).	3485
1170.	Chương 1002: Nước Mắt Mông Lung.	3487
1171.	Chương 1003: Người Này Là Một Thanh Niên Súc Trâu Sao (thượng)?	3489
1172.	Chương 1003: Người Này Là Một Thanh Niên Súc Trâu Sao (hạ)?	3491
1173.	Chương 1004: Nguyên Lai Là Người Sợ Bọn Họ A (thượng).	3493

1174.	Chương 1004:	Nguyên Lai Là Người Sợ Bọn Họ A (hạ).	3495
1175.	Chương 1005:	Nhuyễn Ngọc Ôn Hương.	3497
1176.	Chương 1006:	Giải Được Ổ Đâu (thượng)?	3499
1177.	Chương 1006:	Giải Được Ổ Đâu (hạ)?	3501
1178.	Chương 1007:	Anh Hùng Đa Tình, Mỹ Nhân Đa Kiêu.	3503
1179.	Chương 1007:	Anh Hùng Đa Tình, Mỹ Nhân Đa Kiêu (hạ).	3504
1180.	Chương 1008:	Ta Không Thụ Thương A.	3507
1181.	Chương 1009:	Quay Trở Về (thượng).	3509
1182.	Chương 1009:	Quay Trở Về (hạ).	3511
1183.	Chương 1010:	Đau Thương Tan Nát Cõi Lòng.	3513
1184.	Chương 1011:	Bất Tử Kim Đan (thượng).	3515
1185.	Chương 1011:	Bất Tử Kim Đan (hạ).	3517
1186.	Chương 1012:	Chạy?	3520
1187.	Chương 1013:	Đời Người Lặp Lại Như Lúc Ban Đầu.	3522
1188.	Chương 1014:	Một Đường Hướng Bắc (thượng).	3525
1189.	Chương 1014:	Một Đường Hướng Bắc (hạ).	3526
1190.	Chương 1015:	Đục Nước Béo Cò (thượng).	3528
1191.	Chương 1015:	Đục Nước Béo Cò (hạ).	3530
1192.	Chương 1016:	Dược Thi Bị Thương	3532
1193.	Chương 1017:	Liều Chết Chiến Đấu (thượng).	3534
1194.	Chương 1017:	Liều Chết Chiến Đấu (hạ).	3536
1195.	Chương 1018:	Thiên Cốc Thọ Đồng Tử.	3537
1196.	Chương 1019:	Ta Chỉ Giết Người (thượng)	3539
1197.	Chương 1019:	Ta Chỉ Giết Người (hạ).	3541
1198.	Chương 1020:	Chỗ Tinh Túy.	3543
1199.	Chương 1021:	Còn Có Một Người (thượng).	3545
1200.	Chương 1021:	Còn Có Một Người (hạ).	3547
1201.	Chương 1022:	Bản Đồng Tử Muốn Đi, Không Ai Có Thể Lưu Được.	3550
1202.	Chương 1023:	Ngắm Phong Cảnh Trong Phòng (thượng).	3552
1203.	Chương 1023:	Ngắm Phong Cảnh Trong Phòng (hạ)	3554
1204.	Chương 1024:	Bị Người Đoạt Đi.	3556
1205.	Chương 1025:	Vạn Niên Linh Nhũ Trì (thượng).	3559
1206.	Chương 1025:	Vạn Niên Linh Nhũ Trì (hạ)	3561
1207.	Chương 1026:	Trọng Tổ Thân Thể.	3563
1208.	Chương 1027:	Người Nhỏ Bỏ Túi (thượng)	3565
1209.	Chương 1027:	Người Nhỏ Bỏ Túi (hạ)	3568
1210.	Chương 1028:	Tìm Hiểu Tin Tức	3570
1211.	Chương 1029:	Nghe Lén Góc Tường Người Ta (thượng).	3572
1212.	Chương 1029:	Nghe Lén Góc Tường Người Ta (hạ)	3574
1213.	Chương 1030:	Lưu Lại Thứ Đó (thượng).	3576
1214.	Chương 1030:	Lưu Lại Thứ Đó (hạ).	3579
1215.	Chương 1031:	Nhìn Có Chút Nhìn Quen Mắt.	3581
1216.	Chương 1032:	Rốt Cuộc Đã Gặp Ổ Đâu.	3583
1217.	Chương 1033:	Đánh Chim Đầu Đàn (thượng).	3585
1218.	Chương 1033:	Đánh Chim Đầu Đàn (hạ).	3587
1219.	Chương 1034:	Đánh Ra Đi.	3590
1220.	Chương 1035:	Chỉ Truyền Một Người (thượng).	3592
1221.	Chương 1035:	Chỉ Truyền Một Người (hạ)	3594
1222.	Chương 1036:	Linh Các (thượng)	3596
1223.	Chương 1036:	Linh Các (hạ).	3599
1224.	Chương 1037:	Bốn Thế Lực Lớn	3601
1225.	Chương 1038:	Người Thần Bí Tới (thượng).	3603
1226.	Chương 1038:	Người Thần Bí Tới (hạ).	3605
1227.	Chương 1039:	Thủ Đoạn Không Thể Tưởng Tượng Nổi.	3607

1228. Chương 1040:	Hồn Binh Hình Gương (thượng).	3609
1229. Chương 1041:	Nhị Trưởng Lão Muốn Đoạt Ngay Trước Mặt Hay Sao (thượng).	3611
1230. Chương 1041:	Nhị Trưởng Lão Muốn Đoạt Ngay Trước Mặt Hay Sao (hạ).	3613
1231. Chương 1042:	Thương Ưng Phá Phong Lôi.	3616
1232. Chương 1043:	Người Nói Ai Già (thượng)?	3618
1233. Chương 1043:	Người Nói Ai Già (hạ)?	3620
1234. Chương 1044:	Dị Thường (thượng).	3622
1235. Chương 1044:	Dị Thường (hạ).	3625
1236. Chương 1045:	Thiên Cốc Tính Toán, Không Thể Nói Hết.	3627
1237. Chương 1046:	Vật Quy Nguyên Chủ (thượng).	3630
1238. Chương 1046:	Vật Quy Nguyên Chủ (hạ).	3632
1239. Chương 1047:	Lễ Bồi Tội?	3634
1240. Chương 1048:	Chồn Chúc Tết Gà (thượng).	3636
1241. Chương 1048:	Chồn Chúc Tết Gà (hạ).	3639
1242. Chương 1049:	Mau Cút Đi, Kiếp Này Đừng Xuất Hiện Trước Mặt Ta Nữa.	3641
1243. Chương 1050:	Cầm Tiền Của Phi Nghĩa (thượng)?	3644
1244. Chương 1050:	Cầm Tiền Của Phi Nghĩa (hạ)?	3645
1245. Chương 1051:	Lễ Vật.	3648
1246. Chương 1052:	Tình Nghĩa Huỳnh Đệ Ba Ngàn Không Dịch Lại Được Một Kiện Thần Binh (thượng).	3650
1247. Chương 1052:	Tình Nghĩa Huỳnh Đệ Ba Ngàn Không Dịch Lại Được Một Kiện Thần Binh (hạ).	3652
1248. Chương 1053:	Dụ Rắn Ra Khỏi Hang (thượng).	3654
1249. Chương 1053:	Dụ Rắn Ra Khỏi Hang (hạ).	3657
1250. Chương 1054:	Thần Binh? Thứ Thần Binh?	3659
1251. Chương 1055:	Tiến Vào Trong Tông (thượng).	3661
1252. Chương 1055:	Tiến Vào Trong Tông (hạ).	3663
1253. Chương 1056:	Cửu Tinh Cung Nguyệt.	3666
1254. Chương 1057:	Quản Sự Dược Viên (thượng).	3668
1255. Chương 1057:	Quản Sự Dược Viên (hạ).	3671
1256. Chương 1058:	Bị Người Đánh?	3673
1257. Chương 1059:	Thăm Lưu Vân Phong Trong Đêm (thượng).	3675
1258. Chương 1059:	Thăm Lưu Vân Phong Trong Đêm (hạ).	3677
1259. Chương 1060:	Quá Ngây Thơ Rồi.	3679
1260. Chương 1061:	Tình Cảnh Của Chu Tiểu Điệp (thượng).	3682
1261. Chương 1061:	Tình Cảnh Của Chu Tiểu Điệp (hạ).	3684
1262. Chương 1062:	Chạm Mặt Ngoài Ý Muốn.	3686
1263. Chương 1063:	Nữ Tử Rắn Rết (thượng).	3688
1264. Chương 1063:	Nữ Tử Rắn Rết (hạ).	3691
1265. Chương 1064:	Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân.	3693
1266. Chương 1065:	Hắn Tối (thượng).	3695
1267. Chương 1065:	Hắn Tối (hạ).	3697
1268. Chương 1066:	Sư Phụ Người Làm Gì Nha?	3700
1269. Chương 1067:	Thoát Khỏi Trảm Hồn Tông	3702
1270. Chương 1068:	Cái Đích Cho Mọi Người Chỉ Trích.	3707
1271. Chương 1069:	Huyết Chiến Tại Quán Trà	3709
1272. Chương 1070:	Cường Giả Chặn Đường.	3713
1273. Chương 1071:	Nói Về Âm Khí	3715
1274. Chương 1072:	Ta Không Phải Cố Ý	3719
1275. Chương 1073:	Tỷ Tỷ Coi Trọng Người.	3724
1276. Chương 1074:	Chuột Chạy Qua Đường	3726
1277. Chương 1075:	Đại Ma Đầu.	3730
1278. Chương 1076:	Khắp Nơi Đuổi Giết	3732
1279. Chương 1077:	Ma Đầu Mạnh Mẽ.	3736

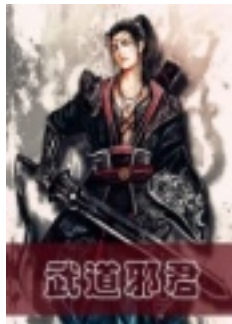
1280.	Chương 1078:	Thế Của Bốn Phương	3738
1281.	Chương 1079:	Ta Chỉ Có Một Sư Phụ.	3743
1282.	Chương 1080:	Bốn Bề Thụ Địch	3745
1283.	Chương 1081:	Đại Hội Đồ Ma.	3750
1284.	Chương 1082:	Một Kích Sấm Sét	3752
1285.	Chương 1083:	Kiểm Trận.	3756
1286.	Chương 1084:	Lòng Dạ Đàn Bà	3759
1287.	Chương 1085:	Không Đủ Sức Kế Tục.	3763
1288.	Chương 1086:	Chưa Dốc Hết Toàn Lực	3765
1289.	Chương 1087:	Trần Pháp Đột Nhiên Hiện Ra.	3769
1290.	Chương 1088:	Các Người Còn Có Xấu Hổ Hay Không	3771
1291.	Chương 1089:	Một Người Bị Thương Nặng.	3775
1292.	Chương 1090:	Lấy Một Địch Hai	3777
1293.	Chương 1091:	Giấu Giếm Sát Khí	3781
1294.	Chương 1092:	Hóa Thân Thành Ma.	3785
1295.	Chương 1093:	Người Có Thần Binh (thượng,hạ)?	3787
1296.	Chương 1094:	Sống Sót Sau Tai Nạn.	3791
1297.	Chương 1095:	Họa Tới Thê Nhi.	3795
1298.	Chương 1096:	Hư Thiên Điện Mở Ra.	3797
1299.	Chương 1097:	Khó Khăn Lên Đỉnh Núi	3799
1300.	Chương 1098:	Vô Song Công Tử.	3803
1301.	Chương 1099:	Mê Cục	3805
1302.	Chương 1100:	Cơ Quan Bấy Rập Ở Khắp Nơi Trên Mặt Đất. N	3809
1303.	Chương 1101:	Khéo Léo	3811
1304.	Chương 1102:	Kết Bạn Cùng Đi.	3816
1305.	Chương 1103:	Hành Trình Tầm Bảo	3818
1306.	Chương 1104:	Tuyệt Thất Có Trọng Bảo Nhưng Không Thể Ra Ngoài.	3822
1307.	Chương 1105:	Tác Dụng Đích Thực Của Hư Thiên Lệnh	3825
1308.	Chương 1106:	Bà Con Xa Không Bằng Láng Giềng Gần.	3829
1309.	Chương 1107:	Ta Tới Giúp Người	3831
1310.	Chương 1108:	Vận May Rơi Vào Đầu.	3836
1311.	Chương 1109:	Rốt Cuộc Người Phải Chọn Một Phòng	3838
1312.	Chương 1110:	Yêu Quý Sinh Mệnh, Rời Xa Ma Đầu	3842
1313.	Chương 1111:	Báo Thù Rửa Hận	3846
1314.	Chương 1112:	Chuyện Cũ Của Đoàn Gia	3849
1315.	Chương 1113:	Hư Thiên Có Mười Điện, Mỗi Một Điện Là Một Thiên Hạ	3853
1316.	Chương 1114:	Đệ Nhị Đan Điện	3855
1317.	Chương 1115:	Bình Thúy Ngọc	3859
1318.	Chương 1116 :	Duyên Niên Đan	3861
1319.	Chương 1117 :	Ngẫu Nhiên Gặp Chiến Vô Song	3866
1320.	Chương 1118 :	Lại Phát Đạt Tiếp	3868
1321.	Chương 1119 :	Võ Điện	3872
1322.	Chương 1120 :	Liệu Nguyên Hỏa	3875
1323.	Chương 1121 :	Xoát Xoát	3878
1324.	Chương 1122 :	Hàn Cốt U Đình	3880
1325.	Chương 1123 :	Thánh Phẩm Chữa Thương	3885
1326.	Chương 1124 :	Chữa Thương	3887
1327.	Chương 1125 :	Có Muốn Đi Làm Chuyện Chính Nghĩa Hay Không?	3890
1328.	Chương 1126 :	Là Nàng?	3893
1329.	Chương 1127 :	Từ Biệt Mấy Năm, Trong Lòng Nô Gia Vẫn Nhớ	3897
1330.	Chương 1128 :	Mỹ Nhân Làm Bạn	3899
1331.	Chương 1129 :	Ảo Trận	3903
1332.	Chương 1130 :	Do Tâm Sinh Ra	3905
1333.	Chương 1131 :	Vô Cấp Kinh Mang Kiếm Gặp Nhau	3910

1334.	Chương 1132 :	Tịch Diệt Chỉ Đầy Đủ	3912
1335.	Chương 1133 :	Chẳng Biết Xấu Hổ	3916
1336.	Chương 1134 :	Hai Nữ Nhân Một Cái Chợ	3919
1337.	Chương 1135 :	Linh Thạch Điện	3923
1338.	Chương 1136 :	Có Oán Báo Oán	3925
1339.	Chương 1137 :	Âm Thầm Tập Kích	3929
1340.	Chương 1138 :	Kế Hoạch Liên Hiệp Hoạt Mạch	3931
1341.	Chương 1139 :	Tập Kích Trên Không	3935
1342.	Chương 1140 :	Đại Quân Hoạt Mạch Xung Phong	3937
1343.	Chương 1141 :	Lễ Tạ Ơn Của Điều Nhi	3941
1344.	Chương 1142 :	Linh Tinh	3944
1345.	Chương 1143 :	Ma Đầu Hiện Thân	3948
1346.	Chương 1144 :	Kỳ Trân Dị Bảo	3949
1347.	Chương 1145 :	Mật Đàm	3954
1348.	Chương 1146 :	Bán Đứng	3956
1349.	Chương 1147 :	Chết Như Thế Nào	3961
1350.	Chương 1148 :	Nguy Cơ Trong Tuyệt Thất	3963
1351.	Chương 1149 :	Vân Ảnh Kim Sai	3967
1352.	Chương 1150 :	Muốn Nàng Có Thể Mút	3969
1353.	Chương 1151 :	Sắp Xếp Của Chiến Vô Song	3973
1354.	Chương 1152 :	Mai Phục	3975
1355.	Chương 1153 :	Khích Tướng	3979
1356.	Chương 1154 :	Màu Sắc Của Áo Ngực	3981
1357.	Chương 1155 :	Hồi Mã Thương	3985
1358.	Chương 1156 :	Mục Tiêu, Chiến Vô Song	3987
1359.	Chương 1157 :	Kế Trong Kế, Mục Tiêu Là Ai?	3990
1360.	Chương 1158 :	Mục Tiêu Thứ Ba Của Chiến Vô Song	3992
1361.	Chương 1159 :	Tự Phế Công Lực	3996
1362.	Chương 1160 :	Nói Người Ngốc, Người Vần Rất Ngốc	3998
1363.	Chương 1161 :	Tiểu Nhân Đề Tiện	4002
1364.	Chương 1162 :	Khẩu Vị Nặng	4004
1365.	Chương 1163 :	Nạp Thiên Hạ Vu Thử Điện	4008
1366.	Chương 1164 :	Tuyệt Cảnh?	4010
1367.	Chương 1165 :	Gọi Liễu Như Yên	4014
1368.	Chương 1166 :	Vừa Sờ Vừa Cắn	4016
1369.	Chương 1167 :	Chọc Khóc	4020
1370.	Chương 1168 :	Môi Hở Răng Lạnh	4022
1371.	Chương 1169 :	Âm Thanh Nỉ Non	4027
1372.	Chương 1170 :	Trận Hồn Chiến Lớn Nhất Từ Trước Đến Nay	4029
1373.	Chương 1171 :	Lực Cản Tư Đồ Đại Trưởng Lão	4033
1374.	Chương 1172 :	Đừng Hô, Quá Mất Mặt	4035
1375.	Chương 1173 :	Đột Phá Vòng Vây	4040
1376.	Chương 1174 :	Vẽ Mặt Châm Biếm	4043
1377.	Chương 1175 :	Người Đuổi Người Chạy	4047
1378.	Chương 1176 :	Trúng Kế	4049
1379.	Chương 1177 :	Thi Thể Thần Bí	4054
1380.	Chương 1178 :	Lão Quái Trăm Năm	4056
1381.	Chương 1179 :	Hy Vọng Tan Biến	4061
1382.	Chương 1180 :	Khôi Phục	4063
1383.	Chương 1181 :	Phá	4067
1384.	Chương 1182 :	Đột Phá Linh Giai Trung Phẩm	4069
1385.	Chương 1183 :	Điện Thứ Chín	4073
1386.	Chương 1184 :	Lão Quái Trăm Năm Hội Tụ	4075
1387.	Chương 1185 :	Chiến Đấu Kỳ Lạ	4080

1388.	Chương 1186:	Thiếu Niên, Người Có Đồng Ý Phục Vụ Cho Chiến Gia Ta Hay Không?	4080
1389.	Chương 1187:	Vấy Máu Thành Bình.	4080
1390.	Chương 1188:	Tiểu Tử Thối, Muốn Cùng Lão Phu Đấu Trí Đấu Thân Sao?	4080
1391.	Chương 1189:	Thiên Địa, Nhân Tâm	4080
1392.	Chương 1190:	Ba Đồng Tử Của Thiên Cốc Hiện Thân	4080
1393.	Chương 1191:	Thiên Cơ Không Ra, Ai Chủ Chìm Nổi (thượng,hạ).	4080
1394.	Chương 1192:	Hư Linh Tiến.	4084
1395.	Chương 1193:	Võ Đạo Đỉnh Phong	4087
1396.	Chương 1194:	Một Khóc Hai Nháo Ba Thất Cổ	4091
1397.	Chương 1195:	Yêu Cầu Của Huyết Thiên Hà.	4096
1398.	Chương 1196 :	Hơn Một Người	4098
1399.	Chương 1197 :	Thực Sự Chỉ Có Như Vậy Sao?	4103
1400.	Chương 1198 :	Đợt Sóng Giao Phong Thứ Nhất	4106
1401.	Chương 1199 :	Cổ Gia	4110
1402.	Chương 1200 :	Cửu Dương Tương Tư Lệ	4112
1403.	Chương 1201:	Ban Đêm, Đại Loạn.	4117
1404.	Chương 1202:	Sư Phụ Ân Đồ Đệ, Thiên Kinh Địa Nghĩa	4119
1405.	Chương 1203 :	Dây Dưa Với Tư Đồ Nhượng	4124
1406.	Chương 1204 :	Trường Thương Của Đường Mỗ Đói Khát Khó Nhịn	4127
1407.	Chương 1205 :	Hóa Hư Thành Thực	4131
1408.	Chương 1206:	Đoạn Vô Ưu Tới.	4136
1409.	Chương 1207:	Vườn Không Nhà Trống.	4138
1410.	Chương 1208:	Cướp Đoạt Là Sở Trường Của Ta (thượng).	4140
1411.	Chương 1208:	Cướp Đoạt Là Sở Trường Của Ta (hạ).	4142
1412.	Chương 1209:	Hồ Gia, Cát Tường Thành.	4144
1413.	Chương 1210:	Sắc Dụ (thượng).	4146
1414.	Chương 1210:	Sắc Dụ (hạ).	4149
1415.	Chương 1211:	Hồ Thiên Hồ Hải.	4151
1416.	Chương 1212:	Tiểu Nương Tử Vẫn Còn Xấu Hổ (thượng).	4154
1417.	Chương 1212:	Tiểu Nương Tử Vẫn Còn Xấu Hổ (hạ).	4156
1418.	Chương 1213:	Ta Cho Phép Người Động Đây Sao?	4158
1419.	Chương 1214:	Uống Máu, Ăn Thịt, Thù Hận Khắc Cố Minh Tâm (thượng).	4161
1420.	Chương 1214:	Uống Máu, Ăn Thịt, Thù Hận Khắc Cố Minh Tâm (hạ).	4163
1421.	Chương 1215:	Không Có Gì, Chỉ Là Giết Người Mà Thôi (thượng).	4165
1422.	Chương 1215:	Không Có Gì, Chỉ Là Giết Người Mà Thôi (hạ).	4167
1423.	Chương 1216:	Chuyết Kinh (lão Bà) Tuổi Nhỏ, Trời Sinh Tình Tình Không Tốt.	4169
1424.	Chương 1217:	Chiến Gia Bách Dao Hành.	4171
1425.	Chương 1218:	Cao Thủ Chết Đi (thượng).	4174
1426.	Chương 1218:	Cao Thủ Chết Đi (hạ)	4175
1427.	Chương 1219:	Sư Phụ, Hình Như Ta Có (thượng).	4178
1428.	Chương 1219:	Sư Phụ, Hình Như Ta Có (hạ).	4180
1429.	Chương 1220:	Lòng Đây Cắm Phấn.	4183
1430.	Chương 1221:	Thanh Trừ	4185
1431.	Chương 1222:	Sơn Bằng Địa Liệt.	4189
1432.	Chương 1223:	Chiến Gia Ẩn Nấp.	4191
1433.	Chương 1224:	Người Truyền Tin.	4195
1434.	Chương 1225 :	Tư Đồ Cừ Chết	4198
1435.	Chương 1226 :	Ai Có?	4202
1436.	Chương 1227 :	Đánh Vào Phủ Đệ Chiến Gia	4205
1437.	Chương 1228 :	Dẫn Tới	4210
1438.	Chương 1229 :	Chiến Lão Gia Chủ, Đường Phong Cảm Tạ Người	4212
1439.	Chương 1230 :	Táng Tận Thiên Lương	4216
1440.	Chương 1231 :	Các Nàng Là Nữ Nhân Đẹp Nhất	4218
1441.	Chương 1232 :	Sớm Muộn Có Một Ngày Ta Sẽ Giết Người	4224

1442. Chương 1233 : Chết Không Có Chỗ Chôn	4226
1443. Chương 1234 : Kế Hoạch Tiếp Theo	4230
1444. Chương 1235 : Tâm Tình Trong Địa Lao	4232
1445. Chương 1236 : Tội Hạng Thứ Của Chiến Cuồng	4237
1446. Chương 1237 : Ở Chỗ Đây, Hẳn Chính Là Chúa Tể	4240
1447. Chương 1238 : Bụng Ta Đau Quá	4244
1448. Chương 1239 : Viện Quân	4248
1449. Chương 1240 : Có Thể Vận Công Bức Hải Tử Ra Hay Không?	4250
1450. Chương 1241 : Đấu Chiến Khôn	4253
1451. Chương 1242 : Chiến Khôn Chết	4255
1452. Chương 1243 : Kết Thúc	4258
1453. Chương 1244 : Về Nhà (đại Kết Cục)	4260

Vô Thường

Giới thiệu

- Thà gặp Diêm La Vương, đừng chọc Đường Môn Lang! Hành tẩu trong bóng đêm, hèn hạ nhưng k

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vo-thuong>

1. Chương 1: Đường Phong.

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 1: Đường Phong.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Giới Thiệu:

Thà gặp Diêm La Vương, đừng chọc Đường Môn lang!

Hành tẩu trong bóng đêm, hèn hạ nhưng không mất bản tính, vô sỉ cũng không bỏ đi phong độ chính là Câu hồn sứ giả!

Phân chia cảnh giới: Luyện Cương kỳ, Huyền giai, Hoàng giai, Địa giai, Thiên giai, Linh giai!

Luyện Cương kỳ chia làm cửu phẩm, từ nhất phẩm tới cửu phẩm.

Huyền giai, Hoàng giai, Địa giai, Thiên giai, Linh giai mỗi cảnh giới chia làm hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm!

Đánh giá chung:

Truyện bên qidian được đánh giá 9,4 điểm/ 10 điểm, tổng số lượt view là 7,2 triệu! Chỉ đơn thuần lượng người đọc đã đủ thấy truyện hot đến thế nào.

Đánh giá của người dịch:

Đảm bảo hay, thuộc thể loại tu luyện và hài! Trên trụ cột là tu luyện, nhưng ko đi quá sâu vào tu luyện, mà là xử lý thất mở xung quanh, mỹ nữ đặc biệt nhiều, nhưng thằng này mới chỉ chấp nhận 3 em (1 con bồ giấu kỹ lắm), 1 con mỹ nữ thích nó, nhưng nó chưa chấp nhận, bị con này nó săn tới tận nhà, đe thít hết 3 vợ để lấy nó, à còn 2 em tình cảm khá tốt, rất mập mờ nhưng chưa đi đến đâu!

Đặc biệt nhất của truyện này là miêu tả tâm lý nhân vật khá sâu sắc, lời văn mượt mà, trình độ rất cao, tạo tiếng cười rất tự nhiên! Đồng thời nvc không thuộc loại vô sỉ mà tự cho rằng mình thẳng thắn khiến khá nhiều vip tâm sự là phát ói với thể loại này!

Truyện được viết khá kỹ, bởi vì sử lý thất mở rất cẩn thận nên tiết tấu không được nhanh, truyện thích hợp cho những ai đã bắt đầu chán thuần tu luyện, muốn hướng tới tiếng cười giải trí sau những ngày lao động mệt nhọc!

Đường Phong cảm thấy bản thân mình vô cùng xui xẻo.

Mười lăm năm trước Đường Phong mang một thân công phu rời khỏi Đường gia chu du thiên hạ, trên đường vì tình cờ cứu một đứa trẻ khỏi cảnh bị cán chết dưới vó ngựa mà tự rước họa vào thân.

Lần tai nạn đó khiến hắn trở thành phế nhân, suốt mười lăm năm qua chỉ có thể nằm yên trên giường. Tuy rằng các vị trưởng lão trong môn nhiều lần truyền cho hắn nội lực tinh thuần của chính mình, nhưng vẫn không thể khiến hắn một lần nữa có thể đứng dậy được.

Chuyện này khiến cả Đường môn từ cao đến thấp tiếc nuối khôn nguôi, Đường Phong là kỳ tài trăm năm mới gặp của Đường Môn, chỉ cần một quãng thời gian nữa thôi thì không ai dám nói trước thành tựu của hắn có thể cao đến đâu, thế nhưng một phen hy vọng này lại sớm lụi tàn.

Suốt mấy năm nằm trên giường, Đường Phong từng tự vấn lương tâm của mình vô số lần, nếu có thể quay ngược lại thời điểm đó liệu hắn có ra tay cứu đứa trẻ kia hay không?

Đáp án là có! Nếu không cứu, e là hắn sẽ cắn rút lương tâm cả đời, thành tựu ngày sau có cao đến mấy cũng ích lợi gì? Hiện tại, tuy nửa thân dưới của hắn bị liệt nhưng đổi lấy nửa đời thanh thản.

Mạng người quý như trời, nhân tính không thể mất!

Mười lăm năm qua, Đường Phong không ngừng nghiên cứu y khắp thiên hạ, kết hợp cùng hiện trạng của mình, nghiên cứu ra một phương pháp chữa bệnh bằng ngân châm, lúc này mới cảm thấy có chút khởi sắc, khó khăn lắm mới cảm nhận được nửa thân dưới của mình có chút phản ứng, một đạo sấm sét rạch ngang trời cứ thế bổ trúng vào người hắn, Đường Phong còn đang mơ mơ màng màng đã bị ngư đầu mã diện áp tới Diêm La điện.

Đường Phong nghĩ đến nát óc cũng không hiểu, rõ ràng mình đang nằm trên giường, chẳng chọc đến ai, thế nào lại xuất hiện một đạo sấm sét kì quái từ cửa sổ đánh vào, lại còn vô cùng xảo diệu đánh trúng vào mình.

Đường Phong cố nén giận ngẩng đầu lên, dùng ánh mắt sắc lạnh nhìn vị tráng hán mặt đen đang ngồi ngay ngắn như một ngọn núi đá sừng sững trên đài cao.

Chính là hắn, Diêm La vương, kẻ được xuy tôn là người nắm giữ vận mệnh của người sống, chủ quản lục đạo luân hồi.

- Đường Phong!

Diêm vương vỗ mạnh án mộc trên bàn, hét lớn một tiếng.

Đường Phong bước lên vài bước, ánh mắt lạnh lùng nhìn hắn.

- Nhà ngươi có biết tội của mình chưa?

Diêm vương rung đùi đắc ý, lại quát thêm một tiếng.

- Ta có tội gì?

Đường Phong giận đến mức mặt mũi đỏ bừng, rống lên một tiếng.

- Người có biết thọ mệnh của người chỉ có mười lăm năm hay không? Lẽ ra mười lăm năm trước hồn phách của người phải xuống địa phủ chịu mệnh, tiến nhập luân hồi mới phải chứ.

Diêm vương ho nhẹ một tiếng, khẩu khí tuy cường ngạnh nhưng cũng đã hòa hoãn ít nhiều.

- Diêm vương muốn người chết lúc canh ba, ai dám giữ người lại đến canh năm?

Đường Phong trừng mắt nhìn Diêm La đang ngồi trên đài:

- Sống chết của ta vốn nằm trong tay người! Sao bỗng nhiên ta lại sống thêm được mười lăm năm?

- Khụ, chuyện này...

Về mặt Diêm vương thoáng chút ngượng ngùng.

- Bổng vương bận rộn trăm bề, đôi khi cũng phạm chút sai lầm là điều khó tránh khỏi.

- Chuyện này thì liên quan gì đến ta?

Đường Phong càng nghĩ càng tức giận.

- Mười lăm năm trước ta liều mình cứu người khác, chỉ đổi được nỗi khổ tàn phế suốt mười lăm năm, vất vả lắm mới có được chút khởi sắc, người lại phái ngư đầu mã diện bắt ta đến đây như thế, vậy tội của ta là gì? Người làm Diêm vương kiểu gì vậy hả?

Ngư đầu mã diện đứng một bên nhìn Đường Phong nổi cơn thịnh nộ, liền chạy đến giữ chặt hấn lại, vừa cười xoa dịu hấn vừa nói:

- Xin nhân huynh bớt giận, bớt giận!

Mặt Diêm vương đã đen nay lại đen thêm một phần, yếu ớt lên tiếng:

- Mặc kệ ra sao, chuyện người sống lâu hơn mười lăm năm cũng là sự thật.

- Người muốn thế nào?

Đường Phong hỏi.

- Đợi ta tính một chút đã...

Diêm vương giả vờ bấm mấy đốt ngón tay rồi kinh ngạc hô to:

- Ái chà, chúc mừng người, kiếp sau người vẫn được làm người, vậy cũng dễ làm việc hơn.

- Ý người là sao?

- Kiếp này người sống lỡ mười lăm năm, vậy thì trừ đi mười lăm năm tuổi thọ ở kiếp sau của người coi như bù lại, như vậy đã công bằng chưa?

Diêm vương xoa xoa tay, vừa hỏi vừa cười đến mức hèn mọn, bộ dạng giống hết mấy kẻ bán hàng ngoài chợ.

- Tại sao?

Đường Phong nổi giận.

- Rõ ràng đây là do người làm sai, tại sao lại bắt ta phải gánh?

- Xét thấy mười lăm năm trước người cứu một người, coi như cũng có chút công đức, bổng vương miễn cho người phải chịu nỗi khổ trở thành hài nhi được sinh ra một lần nữa. Ngư đầu mã diện, dẫn hấn đến thông đạo luân hồi, tìm nhà nào có con trai chừng mười lăm tuổi cho hấn thác hồn chuyển thế đi.

Diêm vương phát phát tay, không màng đến tiếng rống giận của Đường Phong.

Ngư đầu mã diện vất vả lắm mới lôi được Đường Phong ra khỏi Diêm La điện, dẫn hấn đi đến đài luân hồi.

- Tiểu huynh đệ, tái ông mất ngựa chưa hẳn là xui xẻo!

Ngưu Đầu đứng một bên tận tình khuyên giải.

- Đúng vậy, đúng vậy!

Mã Diện vội gạt đầu phụ họa.

Đường Phong trợn mắt:

- Vậy thì thế nào mới gọi là xui xẻo? Vô duyên vô cớ bị mất đến mười lăm năm tuổi thọ, đổi lại là người thì người vui vẻ chấp nhận được à?

- Nói thế cũng không đúng.

Ngưu Đầu áp sát tai của Đường Phong, nhỏ giọng thì thầm:

- Diêm vương đối xử với người như vậy là tốt lắm rồi, tuy đây không phải lỗi của người, nhưng người sống lỗi mười lăm năm cũng là sự thật không thể bàn cãi. Chẳng lẽ người không phát hiện Diêm vương không bắt người phải uống canh Mạnh Bà rồi đi qua cầu Nại Hà sao, việc này cũng coi như là cố ý bồi thường cho người.

Mã Diện cũng nói thêm:

- Lần này người tái nhập luân hồi, thực chất là thác hồn chuyển thế, thân thể kia cũng không phải trường thành theo ý muốn của người. Diêm vương sợ người không thích, cố ý dấn dồ hai huynh đệ bọn ta tặng thêm cho người một phần lễ vật.

- Lễ vật gì?

Đường Phong nghi hoặc hỏi. Trải qua cơn giận lúc đầu, Đường Phong cũng đã bình tĩnh lại đôi chút, cả đời này của mình, có đến mười lăm năm nằm liệt trên giường, tuy nói hiện tại có chút khởi sắc, nhưng ai biết được liệu mình thật sự có khả năng hồi phục hay không.

Thay vì tiếp tục nằm trên giường chịu đủ loại tra tấn dày vò, việc gì cũng phải có người hầu hạ giúp đỡ, không bằng được giải thoát sớm một chút, sớm chết sớm siêu sinh.

Ngưu đầu mã diện cười cười nhìn hắn, mã diện duỗi tay điểm nhẹ trên trán Đường Phong, một chuỗi tin tức kỳ quái lập tức tiến nhập vào đầu của Đường Phong, Đường Phong còn chưa kịp thích ứng liền thấy Ngưu Đầu xòe tay ra, một cỗ âm phong nổi, kéo theo vô số tiếng khóc than nức nở cực kì hỗn loạn, một luồng sáng màu lục mờ ảo hiện ra trên lòng bàn tay của hắn.

Ngưu Đầu nói:

- Đây là tu vi quỷ thần mười năm của ta, nếu nhiều hơn thì người không thể chịu nổi, thứ này sẽ giúp ích cho thân thể kiếp sau của người.

Vừa nói, Ngưu Đầu liền bắn luồng sáng màu lục kia tiến nhập vào cơ thể Đường Phong.

- Đa tạ hai vị.

Đường Phong chấp tay nói.

Đường Phong đột nhiên nghĩ đến chuyện gì đó, nhin không được liền hỏi:

- Diêm vương có hay quên thu hồn của người khác như vậy không?

Mã Diện ngập ngừng:

- Cũng không nhiều lắm, ngẫu nhiên mới có một lần.

Đường Phong vừa cười vừa nói:

- Xem ra ta cũng không cô đơn.

Ngưu Đầu cảm khái không ngừng:

- Tiểu huynh đệ người coi như may mắn. Ta nhớ có tên kia mới gọi là bi thảm. Sống đến một trăm linh tám tuổi Diêm Vương mới nhớ đến phải thu hồn của hắn, vốn là trong mấy chục kiếp luân hồi còn lại của hắn cũng còn được làm người vài lần, nhưng vì việc này mà tới tận bây giờ hắn vẫn còn luẩn quẩn ở súc sinh đạo để trả nợ kia.

- Đúng vậy!

Mã Diện thốt thốt:

- Ta còn nhớ người nợ tên Bành Tổ!

...

2. Chương 2: Thiên Tú Cung.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 2: Thiên Tú Cung.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Những việc mà Đường Phong gặp phải trong suốt cuộc đời tựa như những ngọn đèn thoáng hiện rồi tắt ngấm, từ khi sinh ra đến lúc chết đi cũng chưa gặp phải chuyện trúc trắc gì, khiến Đường Phong có cảm giác như mình đang nằm mơ vậy, chẳng rõ qua bao lâu sau khi tiến vào luân hồi, hồn phách của hắn rốt cuộc cũng có chút nặng nề, chậm rãi rơi xuống, cuối cùng cũng rơi xuống đáy cốc.

Tuy cảm giác đầu vầng mắt hoa khiến cơ thể hắn cảm thấy khó chịu, nhưng Đường Phong biết, đây là dấu hiệu hồn phách của mình cùng cơ thể này bắt đầu dung hợp với nhau.

Ngươi đầu mã diện đã nói qua cho hắn biết, bởi vì trong lục đạo luân hồi có vô số thế giới, cho nên bọn họ không đoán được Đường Phong sẽ tiến vào thế giới nào, thậm chí ngay cả lần trọng sinh này Đường Phong sẽ biến thành nam hay nữ không cách nào biết được.

Ngàn vạn lần đùng là nữ nhi! Đường Phong không ngừng cầu nguyện trong lòng, nếu để hồn phách của một đại nam nhân như hắn nhập vào xác của một nữ nhi thì không bằng chết thêm lần nữa cho rồi.

Loại cảm giác khó chịu này dần đỡ hơn một chút, tuy thế, loại đau đớn tựa như hồn phách bị xé rách vẫn khiến người khác không chịu đựng nổi. Những kí ức nguyên bản thuộc về cơ thể này ào đến không ngớt, trong nháy mắt liền bao phủ toàn bộ tư duy của Đường Phong.

Đường Phong trước tiên lắng nghe thông tin quan trọng nhất, không tự chủ được nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Là nam nhân! Thân thể mà mình thác sinh là nam nhân, trùng hợp hơn nữa là thân thể này cũng tên Đường Phong.

Xem ra đúng là có duyên, Đường Phong không khỏi cảm khái một hồi.

Để mặc cho hồn phách cùng thân thể từ từ dung hợp, Đường Phong bắt đầu sắp xếp lại những tin tức hỗn loạn trong đầu mình.

Thế giới này không giống với thế giới mà mình từng biết.

Nơi đây được gọi là Thiên Cương đại lục, khác với thế giới trước kia, Thiên Cương đại lục có phong trào luyện võ, các loại tông môn lớn nhỏ, thế gia và các thế lực hầu như đan xen với nhau, ngay cả người bình thường cũng có căn cơ luyện võ, có điều thiên tư và sở học thì khác nhau nên phần nào hạn chế năng lực của họ, chính vì thế, bảo sao binh quân tuổi thọ mỗi người ở Thiên Cương đại lục không cao hơn thế giới

ban đầu của hắn cho được. Người ở đây sống đến trăm tuổi mà cơ thể vẫn khỏe mạnh, dẻo dai là chuyện rất đổi bình thường. Nếu có chút thành tựu thì thọ đến vài trăm tuổi cũng chẳng phải chuyện đùa.

Thân thể hiện tại của Đường Phong đang tạm trú ngụ tại Thiên Tú tông, một trong những tông môn của đế quốc Lý Đường trên Thiên Cương đại lục.

Thiên Tú tông khác với những tông môn còn lại ở chỗ, từ tông chủ đến trưởng lão, thậm chí cả đệ tử bình thường cũng đều là nữ nhân! Trong tông không có bóng dáng của bất kì nam nhân nào, do có vài lý do đặc biệt nên Đường Phong mới có thể ở lại nơi này, nhưng một thời gian nữa cũng phải rời đi.

Nếu nói cả tông môn chỉ có nữ nhân thì Thiên Cương đại lục cũng có không ít, tỷ như Thúy Vi Phường cùng Bảo Hoa Đường, tiêu chuẩn tuyển người của họ đều giống nhau, chỉ chọn nữ, không chọn nam. Nhưng luận danh tiếng thì Thiên Tú tông vẫn trội hơn một bậc.

Nhiều năm về trước, Thiên Tú tông là một đại tông môn tiếng tăm lẫy lừng, đệ tử trên dưới trên cả vạn người, cao thủ nhiều không đếm xuể. Nhưng mười mấy năm trước trải qua vụ việc “Thiên Tú thảm biến”, thực lực giảm mạnh, lại bị các thế lực đối địch công kích không ngừng, đệ tử tông môn tổn thương vô số, dần trở nên suy yếu. Thiên Tú tông ngày hôm nay đã không còn được như xưa nữa.

Đường Phong đang cố gắng tích hợp mấy việc trong trí nhớ bỗng nhiên ngửi thấy một mùi hương nhàn nhạt, nghe như hương thơm trên cơ thể nữ nhân, cảm giác được ai đó đang áp sát mình, vài sợi tóc của đối phương rũ xuống trên má khiến hắn cảm thấy hơi ngứa.

Bên tai truyền đến một giọng nói có phần khản trương cùng run rẩy:

- Đường Phong, đừng trách ta, ta cũng không muốn như vậy đâu, nhưng mà Liễu công tử đã nói... Chỉ cần ta giết được người thì hắn sẽ cưới ta! Ta chỉ muốn tốt cho đứa con trong bụng của mình thôi! Hơn nữa, người như người làm sao xứng với ta? Xin lỗi!

Nghe đối phương nói thế, Đường Phong liền khản trương. Thầm nghĩ lão tử vừa mới chuyển sinh, khi không từ đâu lại chui ra một kẻ muốn giết mình? Hắn nghĩ muốn cự tuyệt, mới phát hiện cơ thể căn bản chẳng có chút khí lực nào.

Một tiếng “Xoẹt” nhỏ vang lên, Đường Phong lập tức hình dung tới cảnh một nữ nhân đứng bên cạnh giường, chậm rãi rút thanh trường kiếm ra đâm thẳng vào mình.

Lòng ngực phập phồng truyền đến một tia đau đớn, y thầm nghĩ nếu thật sự không phản kháng thì e là chính mình sẽ lập tức trở lại Diêm La điện trình diện.

Không biết đến lúc Ngưu đầu mã diện nhìn thấy mình thì sẽ có cảm tưởng như thế nào.

Tham quan Thiên Cương đại lục trong một ngày? Còn được tặng kèm phiếu khứ hồi nữa!

Tại thời điểm sinh cận kề cái chết, đầu óc Đường Phong vốn đang loạn cào cào bỗng chốc thanh minh, khí lực từ đâu ủa đến, đột ngột mở mắt, quát lên một tiếng:

- Tiện nhân!

Nữ tử đứng bên giường giật nảy mình, đây là lần đầu nàng giết người, tay chân không khỏi luống cuống, lại bị tiếng rống của Đường Phong dọa, không khỏi sợ hãi mở to mắt nhìn Đường Phong.

Bạch cốt cùng thi thể chất thành đồng xuôi theo biển máu vô tận! Vô số ma quỷ dữ tợn nhe nanh múa vuốt lao về phía nàng.

- Á!

Nàng sợ hãi la lên một tiếng thảm thiết.

Đường Phong dùng chân đá trường kiếm trên tay nàng bay ra xa, nhưng nữ tử trước mặt lại dùng ánh mắt ngây dại nhìn hắn.

Máu tươi từ miệng vết thương trên ngực lập tức trào ra, Đường Phong vội điểm vài cái gần miệng vết thương, máu mới ngừng chảy.

- Xảy ra chuyện gì?

Ngoài phòng truyền đến vài tiếng kinh hô của nữ tử, tiếng bước chân dồn dập ngày lúc càng gần.

Địa phương Đường Phong ở tên gọi là Yên Liễu Các, tuy rằng ở tại vị trí tương đối hẻo lánh trong Thiên Tú Tông, thế nhưng nữ tử kia vừa kêu lên bi thảm như vậy, tự nhiên sẽ có người nghe thấy.

Chỉ chốc lát sau, cửa phòng liền bị người nào đó một cước đá bật ra khỏi lề, ngay sau đó bảy tám nữ tử tuổi thanh xuân dung mạo cực kỳ xinh đẹp, mặt tố y ulla vào trong, cả đám đều nhíu sát đôi lông mày thanh tú, nhìn bốn phía xung quanh.

Đến lúc thấy được nữ tử ngây ngốc đứng đó, trên tay vẫn duy trì tư thế cầm kiếm, chúng nữ nhân không khỏi nghi hoặc, liền hỏi:

- Thế này là sao?

Đường Phong cố nén cảm giác đau đớn, quét mắt nhìn mấy gương mặt xinh đẹp vừa lạ lẫm vừa quen thuộc một lượt, Đường Phong cảm giác có chút quen thuộc, nhưng trí nhớ của thân thể này vẫn đang dung hợp với mình, trong chốc lát khó lòng nhớ ra được.

So ra thì chút đau đớn trước ngực nào có là cái gì.

- Nàng muốn giết ta!

Đường Phong khó khăn nói ra.

- Hả?

Chúng nữ kinh ngạc, quay đầu nhìn kĩ Đường Phong, mới phát hiện trước ngực y máu chảy đầm đìa, cơ hồ ướt đầm nửa người.

Chúng nữ lúc này mới nhận thấy sự việc có vài phần kì quái, một thiếu nữ có vẻ lớn tuổi nhất liền nói:

- Mau thỉnh tông chủ cùng các vị trưởng lão đến đây!

Một nữ tử đứng sau nàng lập tức chạy thẳng ra cửa.

Trong phòng bỗng chốc yên lặng như tờ, nữ tử vừa ra lệnh nhìn Đường Phong một chút liền quay ra nhìn vị sư muội như mất hồn của mình, tiến lên phía trước ôn nhu gọi:

- Tiểu Uyển, Tiểu Uyển!

Gọi vài lần cũng không thấy nữ tử tên Tiểu Uyển có chút phản ứng nào, tay chân nàng ta liên tục run rẩy, hai tròng mắt nguyên bản vô cùng xinh đẹp giờ khắc này đang cấp tốc run run, sắc mặt tái nhợt vô cùng, một thân mồ hôi nhỏ thành giọt, giống như vừa mới từ trong bồn tắm bước ra ngoài.

3. Chương 3: Lăn Lộn Phải Trái.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 3: Lăn lộn phải trái.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Người đã làm gì Tiểu Uyển?

Nàng kia thấy sư muội bình thường luôn vui vẻ hoạt bát của mình giờ đã biến thành bộ dạng này, không nhận được liền quay đầu quát Đường Phong.

- Ha ha!

Đường Phong cười lớn một tiếng, liếc mắt nhìn nữ tử này đầy khinh thường, mở miệng châm chọc:

- Dương Ngọc Nhi sư tỷ, lúc này lẽ ra người nên hỏi xem thương thế của ta ra sao mới phải chứ?

Trong khoảng thời gian cực ngắn, Đường Phong cuối cùng cũng nhớ rõ thân phận của mấy nữ tử ở đây. Nữ tử vừa nói chuyện chính là Dương Ngọc Nhi, một trong những đệ tử nội môn của Thiên Tú tông. Còn nữ tử vừa rồi muốn giết mình là Tần Tiểu Uyển, cũng là đệ tử nội môn của Thiên Tú tông.

Bởi vì có chút nguyên nhân đặc biệt, tất cả tam đại đệ tử của Thiên Tú tông chẳng ai muốn nhìn mặt Đường Phong.

Bất quá cũng không có gì, đó là Đường Phong trước kia mà thôi. Còn Đường Phong hiện tại lại xuất thân từ Đường Môn đại danh鼎鼎.

Tuy rằng thân thể vẫn suy yếu, nhưng Đường Phong vẫn cảm nhận được, một kiếm trước ngực này xuyt chút nữa đã xuyên thủng tim hần, nếu vừa rồi không kịp ngăn cản Tần Tiểu Uyển thì mình đã chết thật rồi.

Nghe Đường Phong nói thế, chẳng riêng Dương Ngọc Nhi, mà những người đi cùng nàng cũng vô cùng kinh ngạc.

Trong ấn tượng của các nàng, Đường Phong là loại nam nhân vô sỉ mặt dày mày dạn, không biết nhục nhã, nhát gan như chuột, mặc cho người ta khi dễ cười nhạo cũng vẫn luôn giữ vẻ mặt tươi cười chào đón, người đánh má trái hần hần sẽ đưa má phải cho người đánh tiếp.

Lúc trước chỉ cần Dương Ngọc Nhi liếc một cái liền khiến hần run sợ nửa ngày, hôm nay sao lại khí thế như vậy, cả gan dám trả lời Dương Ngọc Nhi sư tỷ?

- Chẳng phải người vẫn sống sờ sờ ra đó sao? Chỉ cần không chết thì điều dưỡng một thời gian ắt sẽ khỏi, nào phải chuyện gì to tát.

Dương Ngọc Nhi hừ lạnh.

Đường Phong lạnh lùng nhìn Dương Ngọc Nhi:

- Phải chăng theo ý sư tỷ thì đợi ta chết rồi mới có tư cách nói?

Dương Ngọc Nhi bị Đường Phong nhìn như thế, trong lòng liền giật một cái, nàng dời tầm mắt, thầm nghĩ bản thân mình hôm nay sao lại kì quái như thế? Hần chỉ là loại nam nhân vô dụng, sống chỉ tổ chặt đất, liền nói ngang:

- Ta không muốn dây dưa với người, hết thấy đúng sai đã có tông chủ cùng các vị trưởng lão quyết định.

Những nữ tử thường ngày rất thân quen với Tần Tiểu Uyển không ngừng la hét gọi nàng, thế nhưng Tần Tiểu Uyển lúc này cũng giống như một con rối gỗ, ngây ngốc nhìn chằm chằm vào vị trí Đường Phong, trên mặt tràn đầy thần sắc hoảng sợ quá độ.

Một lúc sau đó, ngoài phòng lại truyền đến từng đợt tiếng tay áo phàn phật xé gió, một thân ảnh màu lục lướt vào, trực tiếp đến cạnh Đường Phong, khẩn trương hỏi han:

- Phong Nhi, con có sao không?

Đường Phong ngẩng đầu nhìn người vừa tới, là một vị phụ nhân ước chừng ba mươi tuổi, tư thái đoan trang, mái tóc dài được búi gọn gàng phía sau đầu, một thân y phục màu lục, bên trong vẽ thành thực còn mang theo chút ý cười đậm nhạt.

Vị phụ nhân này khiến Đường Phong có một loại cảm giác âm áp thân thiết, vẻ lo lắng hiện rõ trong mắt nàng.

Một phen đào bới trí nhớ trong đầu. Lâm Nhược Diên, một trong tứ đại trưởng lão của Thiên Tú. Đường Phong chỉ biết từ khi sinh ra đến giờ đều do một tay Lâm Nhược Diên nuôi nấng, cũng nhờ nàng mình mới có thể sống ở Thiên Tú tông, chứ không thì một môn phái chỉ toàn nữ tử làm sao có khả năng để một nam nhân lưu lại? Dù rằng nam nhân này thực chất chỉ là một đứa trẻ.

Thiên Tú có môn quy của mình, năm nay Đường Phong mười lăm tuổi, thêm một năm nữa thì hắn sẽ bị trục xuất ra khỏi Thiên Tú tông, bởi vì mười sáu tuổi nghĩa là hắn đã trở thành nam nhân chân chính. Nam nhân thì tuyệt nhiên không thể ở lại Thiên Tú.

Đường Phong cũng chẳng rõ quan hệ giữa mình và Lâm Nhược Diên thật sự là gì, khi còn bé cũng hỏi qua vài lần, Lâm Nhược Diên chỉ cười rồi bảo nàng trong lúc vô tình nhặt được hắn. Nếu nói trong Thiên Tú có người thật sự quan tâm mình, hắn là chỉ có mỗi mình Lâm Nhược Diên.

Đường Phong đều gọi Lâm Nhược Diên là cô cô.

Gương mặt của cô cô hiện tại vô cùng khó coi, một phần là lo lắng cho Đường Phong, một phần do tức giận, tự hỏi rốt cuộc là kẻ nào lại ra tay nặng như thế.

Đường Phong mấp máy môi, hai chữ cô cô chẳng thốt nổi, đành cười nói:

- Cũng không chết được!

- Đứa nhỏ ngốc.

Lâm Nhược Diên chực khóc, duỗi tay kéo vạt áo Đường Phong, ôn nhu nói:

- Để cô cô xem kỹ thương thế của con.

Đường Phong cũng không phản kháng, để mặc nàng cởi bỏ y phục của mình, thời điểm vết thương hiện ra, Lâm Nhược Diên không kiềm được nước mắt. Nếu đổi lại là nơi khác bị thương còn không đến nỗi nào, nhưng đây là chỗ nào chứ? Là ngực trái! Là điểm trí mạng nhất của con người! Chỉ cần một chút sơ suất cũng có thể lấy mạng người. Tuy không chứng kiến tận mắt, nhưng Lâm Nhược Diên cũng có thể tưởng tượng ra hoàn cảnh lúc đó hung hiểm đến mức nào.

- Là ai?

Lâm Nhược Diên đột ngột xoay người, một đôi phượng mâu không giận mà uy, nhìn một lượt những đệ tử có mặt ở đây, trầm giọng hỏi:

- Là ai đã hạ thủ?

Toàn bộ đệ tử lập tức cúi đầu, Dương Ngọc Nhi cũng không ngoại lệ, bộ dạng tựa như con thỏ con run rẩy sợ hãi, chẳng nhìn ra dáng vẻ ương ngạnh, kiêu ngạo không coi ai ra gì ban nãy.

Đường Phong cảm thấy buồn cười, nhưng lại không thể cười, rên nhẹ hai tiếng minh họa cho sự thống khổ của mình.

Nghe được thanh âm của Đường Phong, Lâm Nhược Diên vội quay lại trấn an hắn:

- Phong Nhi, con đừng cử động, cô cô nhất định sẽ đòi lại công bằng cho con!

Dương Ngọc Nhi đứng bên cạnh tức đến nghiêng răng nghiêng lợi, vừa rồi Đường Phong lý luận với nàng còn trung khí mười phần, làm gì có bộ dạng suy yếu thống khổ như thế này? Nàng hung tợn trừng mắt nhìn Đường Phong, trong mắt tràn ngập ý tứ cảnh cáo cùng uy hiếp, nhưng không ngờ được trực tiếp nhìn thấy Đường Phong đang nháy mắt với nàng, miễn bàn có bao nhiêu khiêu khích.

Dương Ngọc Nhi buồn bực, hận không thể rút trường kiếm tại chỗ, một kiếm trực tiếp đâm chết xú nam nhân này, lại vương bận Lâm Nhược Diên có mặt, không dám có động tác, chỉ đành nuốt một ngụm ác khí vào trong bụng!

Đúng lúc này lại có thêm bốn vị phụ nhân tiến vào, người dẫn đầu là một vị có dung mạo thanh tú, tuy không thể gọi là tuyệt sắc nhưng khí chất bất phàm, chỉ có điều do quanh năm bận rộn sự vụ nên phía đuôi mắt cũng đã điểm vết chân chim nhàn nhạt. Mà ba người theo sau nàng cũng thuộc dạng mỹ mạo, khí chất hơn người.

Cao tăng Thiên Tú, những người có lời nói nặng nhất đều đã tới! Đường Phong tự nhiên nhận được người đi đầu chính là tông chủ Thiên Tú đương đại, Bạch Tố Y. Ba người phía sau nàng là ba vị trưởng lão khác đều có vai vế sánh ngang Lâm Nhược Diên.

Ngoại trừ năm người bọn họ ra, Thiên Tú chỉ còn lại nhị đại đệ tử, Tần Tiểu Uyển cùng Dương Ngọc Nhi chỉ là tam đại đệ tử mà thôi, còn tung tích của nhất đại đệ tử thì không ai hay biết.

Thấy tông chủ đến, tất cả mọi người nhất tề cung kính hành lễ.

Đường Phong giả vờ giả vờ dựa muốn xuống hành lễ, vừa động nhẹ liền rên khê một tiếng, trên trán túa mồ hôi lạnh, cái này cũng không hẳn là giả vờ, dù sao thì hồn phách của hắn cũng vừa dung hợp với cơ thể này, hiện tại vẫn chưa thích nghi hoàn toàn, lại thêm vết thương trước ngực truyền đến từng đợt đau đớn.

- Người cứ nằm yên đi.

Bạch Tố Y nhẹ vung tay, một cỗ lực đạo ôn nhu đẩy Đường Phong nằm xuống giường.

- Ai có thể nói cho ta biết, rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra?

Bạch Tố Y nhẹ nhàng quét mắt nhìn mấy người trong phòng, nhẹ giọng hỏi. Nàng cũng chỉ nghe tin báo có người ám sát Đường Phong, đệ tử đưa tin không hề nói qua tên của kẻ ám sát.

4. Chương 4: Biện Giải.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 4: Biện giải.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Lâm Nhược Diên đứng dậy, lạnh lùng nhìn đám đệ tử:

- Có người muốn giết Phong Nhi!

- Là ai?

Đôi chân mày thanh tú của Bạch Tố Y hơi nhướng lên, trong mắt hiện rõ một tia nộ khí. Tuy Bạch Tố Y cũng không thích Đường Phong, thậm chí, trong mắt nàng hắn chỉ như một đồng phân trâu mà thôi, nhưng một thân phận khác của hắn khiến Bạch Tố Y cũng có chút kiêng dè, vì lợi ích toàn cục đành phải nhượng bộ, để hắn sống ở Thiên Tú tông đến năm mười sáu tuổi.

Chúng đệ tử đều học theo Dương Ngọc Nhi cúi thấp đầu.

- Đường Phong, đã thế thì người nói đi.

Thấy không hỏi được gì từ đám đệ tử, Bạch Tố Y dứt khoát hỏi Đường Phong.

- Ta không nói đâu, ta sợ sau này có người tìm ta tính sổ.

Đường Phong liền chối.

- Có ta cùng các vị trưởng lão chủ trì công đạo cho người, người không việc gì phải sợ.

Bạch Tố Y thản nhiên nói.

- Ha ha.

Đường Phong cười nhạt:

- Nơi đây là nội môn của Thiên Tú tông, vẫn có người có bản lĩnh dám ta một kiếm, ắt sẽ có kiếm thứ hai. Đường Phong ta bản lĩnh yếu kém, không dám làm càn. Hơn nữa, trong phòng chỉ có vài người, ai là kẻ dám thương ta nhìn qua là biết, còn cần ta phải nói sao?

- Đường Phong, người đừng được nước làm tôi!

Một vị trưởng lão đứng phía sau Bạch Tố Y giận dữ quát to, ý tứ châm chọc trong lời nói của Đường Phong ai mà chẳng hiểu, rõ ràng là muốn nói tông chủ không có khả năng bảo đảm an toàn cho hắn.

Bạch Tố Y phát tay cắt ngang lời nói của vị trưởng lão kia, mục quang của nàng quét một vòng khắp phòng, cuối cùng dừng tại trên người Tần Tiểu Uyển.

Quả nhiên đúng như thế, trong phòng có gần ấy người, chỉ có Tần Tiểu Uyển ngậy đại đứng đó, một tay vẫn duy trì tư thế cầm kiếm, mà thanh kiếm dính máu nằm trên mặt đất cũng là bảo kiếm tùy thân của nàng ta, chẳng cần Đường Phong nói rõ, ai cô mắt cũng nhìn ra được.

Sở dĩ Bạch Tố Y muốn Đường Phong đích thân nói ra cũng có dụng tâm, dùng chút thủ đoạn biến việc to thành nhỏ, chuyện nhỏ hóa không. Dựa vào tính cách của Đường Phong hẳn là không dám nói ra, chuyện này cũng dễ dàng thu xếp êm đẹp. Nhưng Bạch Tố Y không nghĩ tới Đường Phong chẳng chừa cho nàng ta chút mặt mũi nào, triệt cả đường lui của nàng.

- Nàng ta làm sao vậy?

Bạch Tố Y nghi hoặc hỏi.

- Không rõ, chúng đệ tử vừa đến đã thấy muội ấy bị như vậy.

Dương Ngọc Nhi nhẹ giọng đáp.

Bạch Tố Y cẩn trọng xem xét tình trạng của Tần Tiểu Uyển một chút, cuối cùng vẫn không nhìn ra cái gì. Nội thương, ngoại thương đều không bị, giống như vì nhìn thấy chuyện gì đó quá mức kinh khủng mới bị dọa thành như thế.

- Đường Phong, người có biết tại sao nàng lại như thế không?

Đường Phong suy nghĩ một hồi liền đáp:

- Có thể là sợ máu! Sau khi đâm ta thì nàng liền thành như thế.

Bạch Tố Y nhướng mày, liếc xéo Đường Phong một cái, hiển nhiên cho rằng tên này chỉ nói bừa.

Đường Phong cũng cảm thấy kỳ quái vô cùng, vừa rồi hắn cũng tự hỏi tại sao Tần Tiểu Uyển đâm mình một nhát, kêu thảm một tiếng sau đó trở thành bộ dáng như thế, nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có thể quy kết cho nguyên nhân Tần Tiểu Uyển sợ máu.

Nhưng chứng sợ máu cũng không thể thành bộ dạng này, lẽ ra nàng ta phải ngất xỉu mới đúng, sao lại mở to mắt nhìn mình chằm chằm cơ chứ.

Bạch Tố Y đặt chưởng ấn lên trán Tần Tiểu Uyển, chẳng thấy nàng ta có phản ứng nào, mãi một lúc sau Tần Tiểu Uyển mới kinh hô một tiếng, cả người mềm nhũn ngã xuống đất.

Dương Ngọc Nhi vội chạy đến ôm Tần Tiểu Uyển, vỗ nhẹ lưng của nàng ta an ủi:

- Đừng sợ, đừng sợ, không có gì hết.

- Có quỷ! Có quỷ!

Tần Tiểu Uyển hoảng sợ la lớn, càng ra sức nép sát vào Dương Ngọc Nhi.

Đám đệ tử còn lại nghe Tần Tiểu Uyển nói thế, nhất thời tự mình dọa mình, cảm giác như có gió lạnh thổi sau lưng.

- Câm miệng!

Một vị trưởng lão quát, vị trưởng lão này tên gọi Dịch Nhược Thần, là sư phụ của Tần Tiểu Uyển.

Nghe được tiếng quát của Dịch Nhược Thần, Tần Tiểu Uyển liền khóc lớn, tuy vẫn còn hoảng sợ, nhưng cũng đã bình tĩnh đôi chút:

- Đệ tử thật sự đã nhìn thấy quỷ ảnh trong mắt Đường Phong!

- Mắt mặt thế còn chưa đủ sao?

Dịch Nhược Thần giận dữ, tiến lên vài bước, một tiếng “bốp” vang lên, trên khuôn mặt xinh đẹp của Tần Tiểu Uyển liền xuất hiện năm dấu ngón tay.

Phải thế chứ! Đường Phong vui vẻ trong lòng.

- Tiểu Uyển, sao ngươi lại muốn giết Đường Phong?

Bạch Tố Y mở miệng hỏi Tần Tiểu Uyển.

Tần Tiểu Uyển một tay ôm má, không dám tin vị sư phụ hằng ngày vẫn yêu thương chiều chuộng mình hôm nay lại cứ thế xuống tay đánh mình không thương tiếc.

Đợi Bạch Tố Y hỏi đến lần thứ hai, Tần Tiểu Uyển mới tỉnh táo lại, vội dùng cái cố đã sớm nghĩ ra nói:

- Đường Phong hôm nay bỗng nhiên bị ngắt, đệ tử muốn đến xem hắn có sao không. Nào ngờ....

Nói đến đây, Tần Tiểu Uyển gương đôi con mắt yếu đuối liếc mắt nhìn Đường Phong, tỏ rõ bộ dáng tiểu cô nương nhận hết đủ điều khi dễ.

- Nào ngờ chuyện gì?

Dịch Nhược Thần lạnh giọng hỏi.

- Đường Phong nói ra những lời xúc phạm đệ tử, đệ tử tức giận muốn rời đi, Đường Phong liền nổi lên thú tính, muốn ấn đệ tử xuống giường...

Trong phòng một mảnh trầm mặc, cơ sở ánh mắt phùng phùng lửa giận nhìn về phía Đường Phong.

Tần Tiểu Uyển diễn vô cùng nhập tâm, tựa như thật sự chịu sự khuất nhục đó, gương mặt đầy vẻ ủy khuất:

- Bất đắc dĩ, đệ tử mới đâm hắn một kiếm!

- Hóa ra là vậy.

Dịch Nhược Thần nhìn Đường Phong đầy căm giận, quát hỏi:

- Đường Phong, ngươi còn gì để nói nữa không?

Lâm Nhược Diên vội thanh minh:

- Đường Phong không phải loại người như vậy!

Dịch Nhược Thần cười lạnh:

- Tri nhân tri diện bất tri tâm! Nam nhân lớn rồi thì chuyện gì cũng dám làm, ngươi còn coi hắn là trẻ con sao?

- Đường Phong là do chính tay ta nuôi lớn, ta tự hiểu rõ tính cách của hắn! Hắn tuy nhát gan, yếu đuối, nhưng tuyệt đối sẽ không làm chuyện vô sỉ như thế!

Lâm Nhược Diên cũng không chút yếu thế, mạnh mẽ tranh cãi.

Đúng lúc này, một loạt tiếng “bốp, bốp!” vang lên, không nhanh không chậm, một tiếng nổi một tiếng, giống như đồng chùy gõ vang trong lòng mọi người.

Mọi người quay đầu lại liền thấy Đường Phong nằm trên giường, trên miệng là nụ cười như không cười, nhẹ nhàng vỗ tay.

- Ngươi thế này là có ý gì?

Dịch Nhược Thần lạnh lùng nhìn Đường Phong.

- Diên đảo thị phi, bốp méo sự thật, biến đen thành trắng, lừa gạt mọi người! Tần Tiểu Uyển, ngươi diễn tốt lắm! Cái cố này là do ngươi nghĩ ra từ trước sao? Hoặc là, không phải là ngươi nghĩ ra, mà là có người nói cho ngươi? Nói đi cũng phải nói lại, nhờ thế ta mới hiểu rõ nghĩa của câu nói kia.

Thân thể Tần Tiểu Uyển nhẹ run lên, căn bản không dám nhìn thẳng vào Đường Phong. Lý do biện minh này quả thật là do người khác nói cho nàng biết.

- Câu nói nào?

Dịch Nhược Thần hỏi.

Đường Phong lạnh lùng đảo mắt qua nhìn Dịch Nhược Thần cùng Tần Tiểu Uyển, trầm giọng nói:

- Răng trong miệng độc xà, mũi châm sau đuôi ong vàng, cả hai đều không độc, độc nhất phụ nhân tâm!

- Đường Phong, ngươi muốn gì thì cứ nói thẳng ra!

Bạch Tố Y cũng cảm thấy chuyện này có chút kỳ quái, thoát nhìn chẳng đơn giản như thế, đương nhiên không thể nghe lời nói từ một phía của Tần Tiểu Uyển.

- Vậy ta bạo gan nói thẳng.

Đường Phong ngồi thẳng dậy, cũng chẳng khách khí :

- Thực lực của Tần Tiểu Uyển đến đâu? Nếu ta nhớ không lầm, thân là nội môn đệ tử như nàng hẳn phải đạt cảnh giới Luyện Cương lực phẩm đúng không? Còn thực lực của ta thì sao? Nói dễ nghe thì là Luyện Cương nhất phẩm, khó nghe một chút thì là cái rắm cũng không phải. Thử hỏi, ta có thể cường bạo nàng ta sao? Nàng ta chỉ cần dùng một ngón tay cũng có thể đánh ta bay từ đầu Thiên Tú bên này tới đầu Thiên Tú bên kia!

5. Chương 5: Tần Thủ Nga My Bằng Cơ Tiêu.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 5: Tần Thủ Nga My Bằng Cơ Tiêu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Mọi người trong phòng cũng nghi hoặc, lời nói của Đường Phong cũng không sai, có thể thành nội môn đệ tử, chứng tỏ thực lực của người cũng không tệ, sao lại bị một kẻ tầm thường cường bạo được.

- Được rồi, cho là ta cậy mạnh cường bạo người đi, người chỉ cần đánh ta ngất xỉu là được rồi, có nhất thiết phải động đến đao kiếm hay không?

- Ta...

Tần Tiểu Uyển lại run lên, ta ta nửa ngày mới nhớ đến cái gì đó, vội nói:

- Lúc ấy ta quá hoảng loạn, làm sao nghĩ được nhiều như thế.

- Vì thế nên thuận tay đâm thẳng vào ngực trái của ta sao?

Đường Phong kéo áo, lộ ra vết kiếm thương ghê người nơi lồng ngực, vị trí trí mạng như thế sao có thể là vô ý đâm phải. Nếu nói là trùng hợp thì cũng coi như có khả năng, nhưng tính khả năng này không lớn!

Không để cho Tần Tiểu Uyển có cơ hội ngụy biện, Đường Phong liền nói tiếp:

- Bình thường người vốn chẳng nhìn mặt ta lấy một lần, sao hôm nay lại có hảo ý đến thăm ta? Bàn ngày ta vô cớ hôn mê, người liền nhân cơ hội tới lấy tính mạng của ta! Hơn nữa lựa chọn chính là vị trí trí mạng lồng ngực này, có phải thế hay hay không?

Câu cuối gần như là hét lên, khiến Tần Tiểu Uyển luống cuống chân tay, trên mặt lộ rõ vẻ chột dạ.

- Nếu không phải ta mạng lớn, bị cơn đau kích thích cho tỉnh lại, hiện tại chỉ sợ bị Tần Tiểu Uyển người đổ một xô nước bẩn, lúc đó ai tới tranh luận với người! Tần Tiểu Uyển người nhớ kỹ, cho dù Đường Phong ta thực sự muốn tìm nữ nhân, cũng sẽ không tìm loại tiện nhân dơ bẩn người!

- Được rồi!

Nghe Đường Phong mắng khó nghe như thế, sắc mặt Bạch Tổ Y cũng có chút khó coi

- Sự tình ra sao ta đại khái cũng đã hiểu, trái phải đúng sai đều có công luận, chuyện này đợi ta cùng các vị trưởng lão bàn bạc xong sẽ quyết định phải làm gì.

Chuyện hôm nay có quá nhiều chỗ đáng ngờ. Nếu chuyện thật sự như lời Đường Phong đã nói thì tại sao Tần Tiểu Uyển lại thất thủ? Còn biến thành bộ dạng sợ hãi như thế? Còn Tần Tiểu Uyển sao lại muốn giết Đường Phong?

- Các người cũng giải tán đi, Đường Phong, người hãy hảo hảo tịnh dưỡng đi, còn nữa, truyền Mạc nha đầu tới trị thương cho Đường Phong một chút.

Bạch Tổ Y phát tay áo ra lệnh.

Cả đám tam đại đệ tử nói gót tông chủ cùng các vị trưởng lão, theo thứ tự đi ra khỏi phòng.

Tần Tiểu Uyển trước khi đi liền quay đầu lại nhìn Đường Phong. Trước khi hạ thủ với Đường Phong, nàng từng nói ra bí mật không thể cho người khác biết. Vừa rồi nàng một mực lo lắng Đường Phong sẽ nói ra bí mật đó, nhưng hần chẳng dă động tới. Tần Tiểu Uyển còn tưởng là lúc đó Đường Phong đang hôn mê bất tỉnh nên không nghe thấy.

Nhưng tại thời điểm quay đầu lại liếc mắt nhìn, Tần Tiểu Uyển vô cùng rõ ràng chứng kiến khóe môi Đường Phong nhếch lên nở nụ cười trào phúng, đôi môi có chút khê mấp máy hai cái.

“Hài tử!”

Sắc mặt Tần Tiểu Uyển đại biến, lão đảo bước ra khỏi cửa.

Hần nghe được, nhưng vì sao vừa rồi lại không nói ra? Nếu Đường Phong nói ra việc nàng đang mang thai thì nàng đảm bảo chết không chỗ chôn. Trước đây cũng có vài vết xe đổ vi phạm môn quy, chẳng cho ai cơ hội phản kháng. Nghĩ đến đây, trong lòng Tần Tiểu Uyển loạn như tơ vò.

Bên trong đại điện Thiên Tú tông, Bạch Tổ Y cùng bốn vị trưởng lão ngồi ngay ngắn, sau khi trầm mặc nửa ngày, Bạch Tổ Y mới mở miệng nói.

- Việc hôm nay, các người muốn xử lý thế nào?

Dịch Nhược Thần muốn bênh vực đệ tử của mình, vội lên tiếng:

- Rõ ràng là Đường Phong thấy sắc liền động tâm, nếu không thì với bản tính của Tiểu Uyển làm sao có thể đâm hần một kiếm được?

Lâm Nhược Diên hừ lạnh:

- Ta mặc kệ là ai đúng ai sai. Nhưng Phong Nhi là con của nữ nhân kia! Thủ đoạn của nữ nhân kia tàn khốc ra sao, hần các người cũng rõ. Năm xưa nàng nể tình đồng môn mà tha chết cho các người, xem như vì Thiên Tú mà chừa lại chút căn cơ. Hôm nay may là Phong Nhi may mắn thoát chết, nếu như hần thật sự chết đi, cả Thiên Tú này hãy chờ được chôn cùng với hần đi!

Nghe Lâm Nhược Diên nhắc đến nữ nhân kia, những người còn lại liền biến sắc. Thiên Tú thăm biển khi xưa, chính họ cũng tự mình trải qua, thấy rõ thủ đoạn lãnh khốc của nữ nhân kia. Nữ nhân ấy khi xưa còn đang lúc mang thai, chỉ một thanh kiếm mà đánh đến mức cả Thiên Tú gà bay chó sủa, máu chảy thành sông, vô số đệ tử phải phơi thây đường trường!

Sáu tháng sau, Đường Phong được đưa đến Thiên Tú tông, chỉ đích danh phải do Lâm Nhược Diên nuôi nấng trong mười sáu năm.

- Lâm Nhược Diên người nhắc đến nữ nhân kia làm gì chứ?

Về mặt Dịch Nhược Thần có chút ngưng ngừng.

- Ta chẳng muốn làm gì hết.

Lâm Nhược Diên buồn bã nói:

- Thời hạn mười sáu năm chỉ còn lại một năm mà thôi. Chỉ cần Phong Nhi rời khỏi Thiên Tú, đến lúc đó hẳn sống hay chết thì nữ nhân kia cũng sẽ không trách được chúng ta.

Nói đến đây, đôi mắt Lâm Nhược Diên liền phiếm hồng, rời khỏi Thiên Tú rồi thì không biết Phong Nhi sẽ sống thế nào, với tính cách của hắn, căn bản khó sống nổi ở bên ngoài.

- Ta chỉ hy vọng, trong một năm cuối cùng này, bất luận kẻ nào cũng không được xuống tay với Phong nhi!

Lâm Nhược Diên lưu lại mấy lời này liền ly khai.

Bạch Tổ Y xoa xoa trán:

- Trước tiên cứ canh giữ Tiểu Uyển cẩn thận, những lời Đường Phong nói hôm nay cũng không sai, ta nhất định phải điều tra làm rõ mới được. Ngoài ra còn phải hạ lệnh, chuyện hôm nay không ai được để lộ nửa lời, kẻ nào không nghe thì xử trí theo môn quy.

Đám người Thiên Tú vừa rời đi không bao lâu, lại có thêm một người tiến vào phòng của Đường Phong.

Mạc Lưu Tô, đứng đầu tam đại đệ tử của Thiên Tú tông, là đệ tử chân truyền của Lâm Nhược Diên, chính là Mạc nha đầu ban nãy Bạch Tổ Y nhắc đến.

Tuy rằng trong trí nhớ có hình bóng của Mạc Lưu Tô, tuy rằng từ khi đến thế giới này nhìn thấy nữ tử không có người nào là không có dung mạo xuất chúng hơn người, khiến Đường Phong không nhìn nhiều hơn không được, nhưng trong nháy mắt khi Mạc Lưu Tô bước vào, Đường Phong vẫn phải thất thần ngây ngốc chốc lát.

Nhất thân thanh y khóa tố yêu, đại nhãn quyền tiệp liễu mi sao, phính phính niều niều tòng dung bộ, Tần Thủ Nga Mi Băng Cơ Tiếu.

(Đại khái là một thân thanh y bao quanh eo nhỏ, mắt to mày liễu sáng như sao, bước chân nhẹ nhàng mềm mại, trán cao, mày ngài, da như lụa. Dịch thơ thì chịu)

Ngọc làm cốt, băng làm da, thu thủy làm tư, nguyệt làm thần. Bàn tay mềm mại như liễu, cánh tay như ngọc!

Đôi khi ngôn ngữ cũng có vẻ không có tác dụng như vậy, Mạc Lưu Tô xinh đẹp không mang một tia khói lửa nhân gian, giống như tiên nữ trời cao hạ xuống phạm trần. Thế nhưng không phải xa không thể với, trên người Mạc Lưu Tô càng mang theo một loại khí chất khiến người khác rơi vào gió xuân ảm áp.

Đường Phong không kìm lòng nổi, khen một tiếng:

- Đẹp quá!

Mạc Lưu Tô khẽ nhún mày, cho rằng nam nhân vô lại trước mắt hẳn sẽ quần lấy nàng như lúc trước, nếu không phải do tông chủ hạ lệnh, e là nàng đã sớm xoay người rời khỏi nơi đây. Dù không thích nam nhân này, nhưng nghe Đường Phong khen mình, gương mặt trắng nõn của Mạc Lưu Tô cũng đỏ ửng lên, nàng cố nén cảm giác khó chịu trong lòng, tiến đến ngồi xuống trên giường của Đường Phong, ngọc thủ nhẹ nhàng vén y phục trước ngực Đường Phong ra.

- Đã làm phiền rồi!

Đường Phong cũng đoán được suy nghĩ của nàng ta ít nhiều, không muốn dây dưa phiền phức.

Sau khi nhìn thấy thương thế của Đường Phong, Mạc Lưu Tô nén không nổi kinh ngạc nhìn hắn. Không phải bình thường chỉ một vết thương nhỏ cũng đủ khiến hắn khóc đến mức chết đi sống lại, sao hôm nay bị thương nặng đến mức này lại không kêu rên tiếng nào?

6. Chương 6: Tình Nhập Sầu Tràng Hồn Quy Thiên Lý.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 6: Tình nhập sầu tràng hồn quy thiên lý.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Nhìn lên một chút, Mạc Lưu Tô càng thêm kinh ngạc. Đường Phong chẳng những không kêu đau, ngay cả vẻ mặt thống khổ cũng không có, giống như vết thương vẫn đang rỉ máu kia không phải của hắn.

Kinh ngạc thì kinh ngạc, Mạc Lưu Tô vẫn nhẹ nhàng đặt tay lên trên miệng vết thương.

Liền sau đó, một đoàn ánh sáng màu xanh nhàn nhạt vô cùng ôn nhu và ấm áp xuất hiện, bao phủ vết thương của Đường Phong, nháy mắt, Đường Phong liền cảm nhận được đau đớn nơi vết thương cũng như đau đớn tinh thần đã giảm đi rất nhiều.

Nội lực ngoại phóng? Đường Phong khiếp sợ vô cùng! Tuy mình là kỳ tài xuất thế của Đường Môn, nhưng cũng chẳng tu luyện được đến mức này! Ngay cả các vị lão gia công lực thâm hậu nhất của Đường Môn cũng chưa luyện tới trình độ này. Mạc Lưu Tô này rốt cuộc bao nhiêu tuổi? Sao có thể luyện được đến thế? Hơn nữa nội lực xuất ra đã là màu xanh rồi. Nhất thời, Đường Phong khiếp sợ, ngây ngốc nhìn đoàn lực quang kia.

Dần dần, lồng ngực có cảm giác ngứa ngứa. Đường Phong nhìn xuống, thấy miệng vết thương khép lại với tốc độ kinh người, máu lưu ở bên ngoài cũng đóng lại thành máu khô, Đường Phong đưa tay khều khều vài cái thì máu khô liền rơi xuống.

Thấy Đường Phong hành động như trẻ con như thế khiến Mạc Lưu Tô có chút buồn cười.

- Người không đau sao?

Để ngăn không cho mình cười thành tiếng, Mạc Lưu Tô chỉ có thể tìm đề tài nói qua loa.

- Đau chứ!

Đường Phong thành thật trả lời.

- Nhưng ở trước mặt mỹ nữ thì đau đến mấy cũng không thể kêu thành tiếng.

Gương mặt của Mạc Lưu Tô lại đỏ ửng lên, vội im lặng không nói gì, nam nhân này quả nhiên vẫn không thay đổi gì, cho hắn ba phần mặt mũi hắn liền muốn mở phòng nhuộm.

Đường Phong cảm thấy thích thú vô cùng, mỗi lần mình khen nàng thì nàng sẽ đỏ mặt, hơn nữa mặt đỏ lên thì đặc biệt đẹp.

Quá trình trị liệu không lâu lắm, chưa đến một khắc, vết thương nơi ngực đã khép lại, chỉ còn một vết mờ.

Mạc Lưu Tô dặn dò Đường Phong vài câu, khuyên hắn mấy ngày nữa nên điều dưỡng cho tốt liền xoay người ly khai. Đường Phong không khỏi có chút buồn bực, chỉ còn nước tự trách nhân duyên của thân thể này quá kém.

Vừa nằm một chút, Lâm Nhược Diên ngớ đi lại quay lại, an ủi Đường Phong vài câu liền thở dài ảo não:

- Nếu không phải năm xưa cô nói đùa rằng con và Tiểu Uyển có duyên phận, con cũng sẽ không quán quít bên nàng cả ngày, càng không phải chịu đau khổ như hôm nay, nói cho cùng đều là do ta mà ra.

Thấy Lâm Nhược Diên tự trách như thế, Đường Phong cũng khuyên giải nàng vài câu.

Lâm Nhược Diên đi rồi, lúc này Đường Phong mới có thời gian tĩnh tâm, thông qua trí nhớ của thân thể mà tìm hiểu thế giới này. Lúc này xảy ra nhiều việc như vậy nhưng Đường Phong vẫn có vài điều không rõ, nguyên nhân chủ yếu là vẫn chưa hoàn toàn dung hợp hết trí nhớ của thân thể này.

Đến nửa đêm, Đường Phong rốt cuộc cũng hiểu rõ.

Sở dĩ chủ nhân cũ của thân thể này bị ghét đến mức ấy cũng là do chính bản thân mình, có trách thì phải tự trách mình trước tiên.

Đường Phong từ nhỏ sống ở Thiên Tú, mà toàn bộ người của Thiên Tú đều là nữ nhân cả, hơn nữa Lâm Nhược Diên vốn không có kinh nghiệm nuôi trẻ, thấy Đường Phong lúc bé bộ dạng phần điêu ngọc mài, ai gặp cũng thích, liền coi hắn như nữ hài mà nuôi nấng.

Được một thời gian, tính cách của Đường Phong càng lúc càng giống nữ nhân, chờ Lâm Nhược Diên nhận ra thì đã không kịp sửa nữa rồi.

Nghĩ lại mà xem, một thiếu niên gần ấy tuổi, cả ngày vận y phục xinh đẹp, sắc sỡ, cũng son phấn điểm trang, mi thanh mục tú, ai nhìn vào cũng cảm thấy không được tự nhiên. Lúc còn nhỏ thì không sao, dù sao trẻ con mặc đẹp thì cũng khiến người khác yêu thích, nhưng năm nay Đường Phong đã mười lăm tuổi, ăn mặc như thế thì ai mà thích nổi.

Người nào không thích, hoặc xa lánh hắn thì Đường Phong lại càng ra sức đeo bám người nọ. Như thế vô tình lại tạo thành một vòng tuần hoàn ác tính, tam đại đệ tử của Thiên Tú ban đầu chỉ không thích, dần dần chán ghét hẳn, cuối cùng là cực kỳ chán ghét!

Đệ tử tên Tần Tiểu Uyển kia từ nhỏ đã lớn lên cùng Đường Phong. Năm Đường Phong mười tuổi, Lâm Nhược Diên thấy cả hai khá thân thiết với nhau, liền nói đùa, bảo rằng tuổi của Đường Phong cùng Tần Tiểu Uyển xem xem nhau, lại có duyên phận, không biết chừng sau này sẽ nên duyên chồng vợ.

Vốn chỉ là lời nói bông đùa, nào ngờ Đường Phong lại tưởng thật, từ đó về sau liền nảy sinh tình cảm đặc biệt với Tần Tiểu Uyển. Trước đó vài ngày hắn nghe nói Tần Tiểu Uyển kết giao cùng một nam tử bên ngoài, quan hệ rất khấn khít. Đường Phong trong lúc tức giận liền tìm hắn nói chuyện, đối phương tuy vẫn kiêu kỳ Thiên Tú tông đứng sau Đường Phong, nhưng vẫn giả vờ giở trò gì đó sau lưng hắn, lúc Đường Phong trở về Thiên Tú chẳng hiểu tại sao lại ngất xỉu.

Đệ tử Thiên Tú vốn ghét Đường Phong, nên đoán hoài gì đến hắn. Đường Phong làm sai, Lâm Nhược Diên cũng phải chịu trách nhiệm, dù sao hài tử cũng là do nàng nuôi nấng.

Còn nội lực ngoại phóng của Mạc Lưu Tô, Đường Phong cuối cùng hiểu rõ huyền ảo bên trong.

Thứ đó không phải nội lực mà là cương khí!

Những người có thể tu luyện cương khí trên Thiên Cương đại lục, được gọi là cương sĩ! Cương sĩ phân ra nhiều cấp, thấp nhất là Luyện Cương kỳ! Luyện Cương kỳ lại chia thành chín bậc, thực lực của Tần Tiểu Uyển là Luyện Cương lục phẩm, Mạc Lưu Tô thân là người đứng đầu trong tam đại đệ tử của Thiên Tú, đã luyện đến cảnh giới Luyện Cương cửu phẩm, luyện tiếp lên nữa chính là tứ đại giai vị Thiên Địa Huyền Hoàng! Thiên Địa Huyền Hoàng như nhau chia làm ba bậc, muốn tăng lên một bậc thì phải nỗ lực không ngừng, người nào tư chất kém, căn bản không thể nhìn thấu huyền bí bên trong Hoàng giai, chứ đừng nói đến Huyền giai, Địa giai, Thiên giai.

Cũng có truyền thuyết cho rằng, trên cấp Thiên giai có một cấp độ càng lợi hại hơn nhiều.

Bất luận là ai, chỉ cần luyện cương thì trong đan điền đều hình thành một thứ gọi là cương tâm.

Cương tâm là thể hiện trực quan của tính cách và phương thức tu luyện của cương sĩ, thường thường tính cách và tâm pháp tu luyện cương khí của một người chính là hai nhân tố hình thành thể loại cương tâm.

Hình dáng của cương tâm rất đa dạng, có thể là một hòn đá, một thanh kiếm, cũng có thể là một nhánh hoa, ngọn cỏ. Mỗi một loại đều có tác dụng của riêng mình, cương sĩ có thể mượn lực của cương tâm để tấn công, phòng ngự, trị thương hoặc ẩn nấp.

Nếu nói, tư chất của một người trên con đường tu luyện của hắn chiếm cứ năm thành quyết định, như vậy cương tâm chiếm ba thành, hai thành còn lại chính là nhìn cố gắng của chính bản thân.

Cương tâm chia ra nhiều loại, thời gian hình thành dài ngắn cũng khác nhau.

Cương tâm tốt, có thể giúp chủ nhân gia tăng sức mạnh, còn nếu không tốt, thì thực lực của người chỉ có thể đến đây mà thôi. Muốn hình thành cương tâm hoàn toàn phải coi cơ duyên của mọi người, không thể gượng ép từ bên ngoài.

Mà thời điểm cương tâm hình thành chính là trong lúc tu vi mới chỉ Luyện Cương kỳ, cho nên nói Luyện Cương kỳ là trụ cột.

Luyện Cương kỳ có chín cấp, thời gian cương tâm hình thành càng sớm chứng tỏ tư chất của cương sĩ càng tốt! Thành tựu ngày sau cũng không cần phải nói. Mạc Lưu Tô tư chất hơn người, Luyện Cương tam phẩm đã hình thành cương tâm, đây vốn là chuyện không ai ngờ tới, lúc cương tâm của nàng vừa bắt đầu hình thành, cả Thiên Tú liền chấn kinh, Bạch Tố Y vui mừng đến mức mời tất cả tông môn có giao hảo khắp Lý Đường để quốc đến chung vui.

Cương tâm của Mạc Lưu Tô là một cây Thường Thanh Đằng. Mượn dùng tác dụng của cương tâm, tuy rằng Mạc Lưu Tô không thể nhục bạch cốt, hóa tử nhân (sinh thịt trên xương trắng, cứu sống người chết), thế nhưng cương khí của nàng đối với chữa thương có tác dụng phi thường to lớn. Toàn bộ Thiên Tú Tông, mặc kệ là ai bị thương, chỉ cần Mạc Lưu Tô tới đảm bảo người đến thương trừ.

7. Chương 7: Quyết.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 7: Vô Thường Quyết.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Ánh sáng màu xanh nhàn nhạt mà Đường Phong thấy lúc nàng trị thương cho y, chính là Mạc Lưu Tô mượn sức cương tâm thi triển mà thành.

Tư chất của Tần Tiểu Uyển thì kém hơn một chút, cương tâm của nàng nửa năm trước mới hình thành, khó khăn lắm mới đạt tiêu chuẩn trở thành nội môn đệ tử của Thiên Tú.

Đệ tử trong Thiên Tú tông có đến mấy trăm người, muốn trở thành đệ tử nội môn thì phải hình thành cương tâm trước Luyện Cương ngũ phẩm, như thế mới có thể đạt tới cảnh giới Thiên giai, nếu trễ hơn thì chứng tỏ tư chất không đủ.

Cả Thiên Tú, chỉ mới có mười hai đệ tử nội môn. Tần Tiểu Uyển cũng có thể coi là có tư chất thượng đẳng trên Thiên Cương đại lục rồi.

Từ khi Thiên Tú thành lập tới nay, cũng chỉ có một người tại thời điểm luyện cương nhị phẩm hình thành cương tâm. Nhìn khắp Thiên Cương đại lục cũng chỉ có một, hai người mà thôi.

Tư chất hơi kém một chút khả năng sẽ hình thành cương tâm tại thời điểm Luyện Cương lục phẩm, thất phẩm, sau này có khả năng rất lớn tiến vào tầng cấp Địa giai. Kém hơn một chút nữa thì hình thành tại thời điểm Luyện Cương bát phẩm. Kém cỏi nhất chính là hình thành cương tâm tại thời điểm Luyện Cương cửu phẩm, những người này trong tương lai vô luận cố gắng như thế nào, thực lực tăng lên cũng sẽ phi thường có hạn.

Cho dù cương tâm của Mạc Lưu Tô tại thời điểm Luyện Cương tam phẩm đã xuất hiện, thế nhưng cao tăng Thiên Tú vẫn cảm thấy phi thường tiếc hận, nếu như cương tâm không phải là Thường Thanh Đằng, mà là một thanh kiếm mà nói, như vậy thành tựu trong tương lai của Mạc Lưu Tô còn có thể cao hơn rất nhiều.

Còn bản thân Đường Phong... Nói ra thì hổ thẹn thay. Tần Tiểu Uyển lớn lên cùng hắn, bây giờ cũng là Luyện Cương lục phẩm rồi, nhưng hắn thì cái rắm cũng không phải. Nói thực lực của hắn là luyện cương nhất phẩm đã là đề cao hắn rồi, Đường Phong lúc trước căn bản chỉ biết vài phương pháp tu luyện đơn giản nhất mà thôi.

Cái này cũng không trách hắn được, cả Thiên Tú đều là nữ, căn bản không có khẩu quyết cùng công pháp phù hợp cho hắn luyện. Lâm Nhược Diên lúc trước vất vả lắm mới tìm được một bộ tương đối thích hợp, nhưng mấy năm nay Đường Phong chỉ lo tìm cách lấy lòng mấy vị nữ tử trong Thiên Tú, còn lòng dạ nào mà tu luyện.

Nhưng Đường Phong hôm nay không phải Đường Phong vô dụng đó! Hiện tại bị người ta cầm kiếm đâm vào trong ngực, nếu như không có một điểm thực lực mà nói, Đường Phong sau này sinh tồn như thế nào? Có lần đầu tiên còn có lần thứ hai, Đường Phong cũng không muốn gặp phải cảnh ngày hôm sau tỉnh dậy lại phải chứng kiến đôi bạn thân Ngưu Đầu Diện kia.

Tần Tiểu Uyển trước khi hạ thủ có nói vài lời, Đường Phong suy ngẫm cả đêm, rốt cuộc cũng minh bạch đôi điều.

Khoảng thời gian trước, Đường Phong nghe nói Tần Tiểu Uyển có qua lại với một nam nhân họ Liễu, liền vô cùng lo lắng đi tìm người kia hỏi rõ, ngày hôm qua cũng như thế, chỉ khác là nam nhân họ Liễu kia có lôi kéo mình một chút, sau khi về đến Thiên Tú thì mình đột nhiên ngất xỉu.

Thò tay ra khỏi ống tay áo, Đường Phong nhìn kỹ chỗ cổ tay của mình, thậm chí hóa ra là thế!

Chỗ bị tên họ Liễu kia nắm có một vết kim châm rất nhỏ, nếu không nhìn kỹ thì không phát hiện được. Xem xét kỹ tình trạng sức khỏe của cơ thể trước khi bị ngất, Đường Phong dám chắc rằng mình bị tên họ Liễu kia hạ độc.

Khổ tâm độc!

Tuy chẳng phải loại độc huyết kiến phong hầu gì, nhưng độc tính của nó ẩn rất sâu, lại vô cùng kịch liệt. Kẻ trúng độc nếu tâm bình không loạn, thì cả đời này độc cũng không phát. Một khi tâm tình dao động không yên, độc tố liền nhanh chóng lan ra, người trúng độc sẽ bị hôn mê sâu, vài canh giờ sau liền tử vong!

Độc tiến vào tim, hồn về địa phủ!

Đường Phong kiếp trước cũng là đệ tử xuất sắc trăm năm mới gặp của Đường Môn, sau này bị liệt đến mười lăm năm, liền bỏ công nghiên cứu y thư khắp thiên hạ, đối với dược vật cũng hiểu biết không ít, cho nên nghĩ ngợi một hồi liền hiểu rõ tất cả.

Xét thân thủ của tên họ Liễu kia, muốn động thủ trên người Đường Phong mà không bị phát hiện thì vô cùng đơn giản. Hắn hẳn là biết rõ tính của Đường Phong, loại nhu nhược như hắn sau khi bị người khác cho ăn quả đắng, khi trở về nhất định càng nghĩ càng phiền não, tâm tình bất ổn không yên, tạo điều kiện cho độc tố phát tác.

Tần Tiểu Uyển chẳng qua chỉ là một con rối đáng thương bị hắn vứt bỏ mà thôi.

Thiên Tú môn quy nghiêm ngặt, thân là nội môn đệ tử lại dám tư tình nam nữ với ngoại nhân đến mức mang thai, nếu sự việc bại lộ, họ Liễu kia cũng khó trốn khỏi cái chết. Chẳng biết hắn đã nói ngon nói ngọt điều gì với Tần Tiểu Uyển, khiến nàng nửa đêm đến giết mình.

Kẻ đáng thương tất có chỗ đáng giận!

Mình mà chết, mọi tội lỗi đều đổ lên đầu Tần Tiểu Uyển, thậm chí nếu mấy vị đứng đầu của Thiên Tú nổi giận còn có khả năng giết chết nàng ngay lập tức. Đến lúc đó tên họ Liễu kia còn không phải tiêu điều tự tại sao?

Nghĩ đến đây, Đường Phong cười lạnh một tiếng, hạ độc đúng không? Đúng là múa rìu qua mắt thợ!

Kiếp trước, người trong giang hồ có câu.

Thà rằng chọc Diêm Vương cũng không trêu chọc Đường Môn lang.

Người trong Đường môn làm việc tùy hứng, chính tà bất phân. Nhìn người hợp mắt thì cùng người xưng huynh gọi đệ. Nhìn người không hợp thì diệt hết cả nhà. Cho nên phần lớn người trong giang hồ vừa nhìn thấy người của Đường Môn liền có bao xa chạy bấy nhiêu xa. Đây không phải là nói thực lực của đệ tử Đường Môn mạnh mẽ tới mức nào, mọi người đều chỉ có một cái đầu hai cánh tay, đệ tử Đường Môn không phải ba đầu sáu tay, ai sợ ai?

Người trong giang hồ sợ chính là đệ tử Đường Môn sử dụng tất cả thủ đoạn giết người không quan tâm tới tệ ra sao, thủ đoạn giết người bí ẩn vô cùng, độc dược và ám khí khiến người nói chuyện cũng phải biến sắc!

Đường Môn tam tuyệt, độc dược, ám khí, cơ quan! Mỗi thứ đều khiến nhân sĩ giang hồ phải e ngại!

Thà rằng chọc Diêm Vương cũng không trêu chọc Đường Môn lang! Đây là kinh nghiệm quý giá mà nhân sĩ giang hồ phải đổi biết bao nhân mạng mới đúc kết thành, bất luận là ai muốn xuất môn chu du thiên hạ đều bị bậc trưởng bối kéo lại dằn dò như thế.

Kiếp trước Đường Phong cũng kinh tài diễm diêm, nhưng nạn kiếp kia liền biến hùng tâm tráng trí của hắn thành hư không. Kiếp này may mắn mang theo trí nhớ sống lại, quyết không thể để bản thân lại ôm tiếc nuối!

Đường Phong ta dù là luân hồi sống lại, vẫn là đệ tử Đường Môn! Ta sẽ khiến tất cả địch nhân biết, kẻ nào có thể chọc, người nào tuyệt đối không được đắc tội!

Để cho cả thế giới này biết ý nghĩa thật sự của câu, Thà rằng chọc Diêm Vương cũng không trêu chọc Đường Môn lang! Để tất cả những kẻ có gan động thủ với ta sau khi chết cũng phải ân hận vì những việc mình đã làm!

Muốn làm được những việc đó, chỉ có thể đạt được ba yêu cầu kia thì mình mới đủ tư cách.

Thực lực! Thực lực! Thực lực!

Chỉ cần thực lực đủ mạnh, bất luận là kẻ nào cũng không thể khinh thường mình.

Suy nghĩ cả đêm, cuối cùng Đường Phong cũng nhớ tới hai phần đại lễ mà Ngưu đầu mã diện đã tặng hắn lúc còn dưới Địa Phủ. Ngưu đầu tặng hắn mười năm tu vi quý thần, Mã diện tặng hắn là một bộ tâm pháp tu luyện.

Ngưu đầu mã diện thân là hai đại quý thần của Địa Phủ, sở tu công pháp vốn không hợp để phạm nhân như Đường Phong tu luyện, nếu quá cưỡng cầu, cuối cùng chỉ có thể luyện thành người không ra người, ma không ra ma.

Bộ tâm pháp kia là do Mã diện căn cứ theo trí nhớ của rất nhiều người trước khi đi đầu thai, sau đó cải biên lại mà thành, cho nên Đường Phong tu luyện cũng không cần lo lắng điều gì.

Vô thường quyết!

Bộ tâm pháp này đã là do quý thần tặng thì đương nhiên không thể quá kém, hơn nữa tu vi cao thâm còn có thể sử dụng vài kỹ năng thần kỳ nào đó, trình độ của Đường Phong chưa đạt đến mức ấy, nên không cách nào kiểm chứng được.

Vô thường quyết chia ra thành mười hai tầng, mỗi tầng đều có tâm pháp và khẩu quyết khác nhau, Đường Phong hiện tại chỉ có thể nhìn thấy tâm pháp tầng thứ nhất, chỉ có thể chờ thực lực đạt tới một trình độ nhất định, thì khẩu quyết và tâm pháp của tầng tiếp theo mới xuất hiện trong đầu.

Cẩn thận xem xét Vô thường quyết một chút, Đường Phong mới bắt đầu khoan chân ngồi dậy, tuy một đêm không ngủ nhưng tinh thần của Đường Phong giờ phút này vô cùng phấn chấn, không có nửa điểm mệt mỏi.

Trong đầu ghi nhớ khẩu quyết tu luyện của Vô Thường Quyết tầng thứ nhất, Đường Phong đang muốn thử cảm nhận xem thứ được gọi là linh khí thiên địa, không ngờ tâm thần vừa động, từ giữa hai chân mày

truyền đến một cổ lương khí, cổ lương khí này phát ra từ giữa ấn đường, dần dần di chuyển đến kinh bách hội, phong phủ, phong trì, thiên trụ, thừa tương, từ đó thẳng xuống xuyên thiên đột, ngọc đường, đàn trung, thần khuyết, trực tiếp tiếp tiến vào khí hải, rồi kinh trung chú, manh du, u môn, thần phong sau đó lại quay về ấn đường.

Một cái chu thiên!

Đường Phong đột nhiên nghĩ đến đó, kinh ngạc mở mắt.

Đây là gì? Tuy kiếp trước Đường Phong chưa tu luyện đến cảnh giới này, nhưng chưa ăn thịt heo, lẽ nào chưa thấy qua heo chạy hay sao?

Nội lực có cường đại hay không, mấu chốt chính là dẫn thông kinh mạch trong cơ thể. Vừa rồi từng huyết vị cổ lương khí kia tiến qua, mỗi điểm đều là khí huyết của hai mạch nhâm đốc. Người bình thường trong giang hồ dù có tu luyện cả đời cũng chưa chắc dẫn thông được một trong hai mạch, nhưng cổ khí vừa rồi lại đi một đường xuyên hết cả hai mạch của mình tạo thành một cái chu thiên. Đây nói lên điều gì? Hai mạch nhâm đốc của mình toàn bộ đều được dẫn khai?

Mình đang nằm mơ sao? Đường Phong lập tức có cảm giác hư ảo không thật.

Nghi hoặc nhắm hai mắt lại, Đường Phong lại tập trung tinh thần vào việc tu luyện Vô Thường Quyết, cảm giác lúc này so với khi này càng rõ ràng hơn, cổ lương khí kia quả thật đã di chuyển theo hai đại mạch, một lần tiếp một lần, vòng đi vòng lại, hơn nữa Đường Phong còn phát hiện tâm thần của mình cứ nhiên nhiên được chuyển động của cổ khí tức nọ và những nơi nó xuyên qua! Còn thấy vô cùng rõ ràng, rành mạch, cứ như thể nhìn thấy bằng mắt thường vậy.

Nội thị! Chỉ những ai có trình độ tương đối cao thâm mới có thể làm được như thế, nhìn thấu và nắm giữ trạng thái toàn thân như nắm đồ vật trong tay.

Tâm thần theo cổ lương khí bên trong cơ thể không ngừng di chuyển, tựa như một chú cá nhỏ vui sướng bơi lội trong nước! Đường Phong phát hiện cổ khí tức này di chuyển dần chậm lại, hơn nữa cũng không hùng hậu như ban đầu. Nhưng kinh mạch toàn thân được mở rộng ngày càng nhiều, càng rộng và cứng cáp hơn.

Vận chuyển hơn trăm cái chu thiên, đến lúc cổ khí tức kia gần như hoàn toàn biến mất, Đường Phong vẫn còn chút tiếc nuối.

Thoáng xem xét qua đan điền của mình một chút, muốn xem xem thực lực của mình hiện tại tiến triển đến đâu, không ngờ vừa nhìn một cái, Đường Phong lập tức nghĩ mình thực sự đang nằm mơ.

Bên trong đan điền của mình không biết từ khi nào đã sinh ra một bộ xương trắng! Bộ xương trắng nõn như ngọc thạch, chỉ lớn bằng ngón tay cái mà thôi! Bộ xương này đang ngồi khoanh chân cố định, xương cốt toàn thân phát ra một đạo hào quang mướt mà, vẻ mặt vô cùng nghiêm trang!

Rõ ràng chỉ là một bộ xương, nhưng lại khiến Đường Phong sinh ra một loại cảm giác kì lạ như thế.

Đây lại là gì? Đường Phong khóc không ra nước mắt! Sau khi vận chuyển vô thường quyết liên xảy ra nhiều chuyện kỳ quá mức, quả thật đã vượt xa sức tưởng tượng của Đường Phong, đầu tiên là hai mạch nhâm đốc được dẫn thông, tiếp theo là kinh mạch được mở rộng và củng cố, giờ lại xuất hiện một bộ xương trắng nõn trong đan điền.

Hơi chuyển tâm thần lại gần bộ xương một chút, Đường Phong bỗng nhiên cảm giác được từ trên người bộ xương tản ra một cỗ năng lượng hòa nhã, cuộn cuộn không ngừng rót vào kinh mạch của mình, theo lộ tuyến vận công của Vô Thường Quyết tuần hoàn không ngừng.

Lẽ nào là Cương Tâm? Trong đầu Đường Phong lập tức nảy ra ý nghĩ này! Ngay sau đó lại bị ý nghĩ hoang đường này làm cho hoảng sợ.

Thực lực của mình mới đến đâu chứ? Trước đây Đường Phong thậm chí còn không được coi là Luyện Cương nhất phẩm, cùng lắm chỉ mới là bán phẩm mà thôi, biết được vài phương pháp tu luyện thô thiển. Vừa rồi tuy huyết vị toàn thân đều được dẫn thông, đồng thời cổ lương khí kia cũng đã mở rộng và gia cố kinh mạch, nhưng quả thật chưa giúp tăng thêm nửa điểm cảnh giới của bản thân.

Nói cách khác, Đường Phong hiện tại vẫn như trước chưa đến Luyện Cương nhất phẩm!

Một người chưa đến Luyện Cương nhất phẩm lẽ nào lại có Cương Tâm? Mạc Lưu Tô đến Luyện Cương tam phẩm mới hình thành Cương Tâm, Thiên Tú từ khi khai tông đến nay đệ tử xuất sắc nhất cũng là Luyện Cương nhị phẩm tu thành Cương Tâm, không riêng gì Lý Đường đế quốc, dù nhìn hết Thiên Cương đại lục, cũng không nghe đồn qua có người có thể hình thành Cương Tâm lúc Luyện Cương nhất phẩm cả! Ngay cả trong truyền thuyết cũng chưa từng có.

Nhưng hiện tại, một kẻ chưa đến Luyện Cương nhất phẩm như mình cứ nhiên lại có cương tâm, hơn nữa cương tâm này lại là một bộ xương tinh xảo, xinh đẹp như ngọc tạc!

Không phải Đường Phong không muốn tin, mà là không dám tin!

Cổ nén kích động trong lòng xuống, Đường Phong suy nghĩ một hồi liền hiểu rõ lý do tại sao. Lúc Ngưu đầu tặng hắn mười năm tu vi quý thần từng nói qua cho hắn biết, sau khi chuyển thế sẽ giúp ích cho thân thể sau này của hắn. Nhưng Đường Phong cũng không ngờ là giúp được nhiều như thế.

Tuy Đường Phong không rõ mười năm tu vi của quý thần rốt cuộc mạnh đến mức nào, nhưng có thể khiến hình thành Cương Tâm trước Luyện Cương nhất phẩm, lại thêm việc đả thông và mở rộng kinh mạch của mình cũng đủ để Đường Phong tưởng tượng ra sức mạnh của quý thần mãnh liệt đến mức nào.

“Ha ha ha ha!” Đường Phong nhin không được cười lớn vài tiếng, lần này lão to rồi! Dù đã tiêu hao sạch sẽ mười năm tu vi quý thần, nhưng nó đã giúp mình xây dựng cơ sở vững chắc thể này cũng đã quá tốt rồi!

Muốn xây lâu câu, quan trọng nhất là gì? Chính là căn cơ!

Đã có căn cơ như vậy, Đường Phong chỉ cần cố gắng thêm nữa, kết quả thu được so với người khác lại càng lớn hơn!

8. Chương 8: Tu Luyện.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 8: Tu luyện.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Khống chế tâm thần quay quanh Cương Tâm của mình trong đan điền vài vòng, Tiểu Khô Lâu này thoát nhìn còn có chút yếu ớt, tuy cốt cách trắng nõn không tì vết như một khối bạch ngọc, nhưng vẫn như một đứa trẻ vừa được sinh ra, không chịu nổi gió táp mưa sa.

Cương Tâm của người khác, nếu không phải đao kiếm, hoa cỏ, thì cũng là thiểm điện hay phong vân gì đó, sao của mình lại là một tiểu khô lâu? Nó thì giúp được gì cho mình đây?

Bất quá nhìn trái nhìn phải, tiểu khô lâu này cũng khiến người ta có cảm giác dễ mến, Đường Phong cũng phần chần trở lại.

Rốt cuộc nó có thể mang tới cho mình cái gì thì chỉ có thể đợi ngày sau thực lực mạnh hơn rồi mới có thể nghiệm chứng.

Có chút lưu luyện không nở rút tâm thần ra, Đường Phong quay đầu nhìn sắc trời ngoài cửa sổ, thấy vẫn chưa sáng, dứt khoát vận chuyển vô thường quyết, lần đầu tiên tu luyện một cách đúng nghĩa.

Kinh mạch trong người đã được tu vi quỷ thần của Ngưu đầu đả thông toàn bộ, Đường Phong vừa động tâm niệm, liền có một cỗ khí tức ấm áp sinh ra từ đan điền, dọc theo từng khí huyết của hai đại mạch, bắt đầu tuần hoàn không dứt.

Dù tu luyện nội công hay ngoại công, quan trọng nhất vẫn là cơ bắp cùng kinh mạch. Cả hai chính là cơ sở, chỉ cần căn cơ tốt, ngày sau có tu luyện sẽ làm ít công to.

Vừa hít thở điều khí, lập tức có linh khí từ bên ngoài không ngừng tiến vào cơ thể Đường Phong, tiểu khô lâu ở đan điền cũng hưởng ứng theo, năng lượng cuộn cuộn không ngừng rót vào trong kinh mạch của Đường Phong.

Đường Phong cũng không nóng lòng để linh khí mình tu luyện được di chuyển theo kinh mạch mà chỉ chờ lại một phần nhỏ làm cơ sở, toàn bộ phần còn lại thì giục chúng tiến nhập vào trong cốt cách và cơ bắp của mình, muốn dùng linh khí này rèn luyện từng bộ phận trong cơ thể mình.

Tu vi quỷ thần của Ngưu đầu giúp mình đả thông và mở rộng kinh mạch, còn những bộ phận khác trong người thì vẫn như cũ. Hiện tại, Đường Phong cần làm là rèn luyện từng phần trong cơ thể mình cứng rắn giống như kinh mạch, không gì phá nổi!

Dần dần, Đường Phong gần như tiến vào trạng thái vong ngã, những thứ xung quanh tất cả đều biến mất, ngũ quan cũng tự giác bế kín, nếu bây giờ có ai đến gần, nhất định phát hiện Đường Phong gần như không còn thở, nhịp tim cũng rất lâu mới truyền tới một tiếng bình bịch, chẳng khác người đã chết là bao.

Cam giác như thế rất vi diệu, nhưng Đường Phong không cảm thấy khó chịu tí nào, ngược lại còn có một loại khoan khoái như lúc ngồi tu luyện dưới chân thác.

Cũng không biết trải qua bao lâu, từ đan điền truyền đến một động tĩnh khe khẽ, nếu tâm thần Đường Phong vẫn còn ở đây hẳn sẽ phát hiện ra mỗi khi động tĩnh này truyền tới, xung quanh tiểu khô lâu đồng thời cũng lan ra một đạo quang mang ngũ sắc tạo thành từng vòng gợn sóng, nhanh chóng lan rộng ra bốn phía.

Bính bính....bính...

Nguyên bản tiếng tim đập của Đường Phong không khớp với động tĩnh này, nhưng dần dần, hai loại âm thanh lại hòa thành một, không phân biệt được đâu là đâu, mỗi khi trống ngực của Đường Phong nhảy một nhịp, tiểu khô lâu sẽ phát ra một vòng hào quang, sau đó từ tiểu khô lâu sẽ sinh ra một cỗ linh khí, tiến vào bên trong gân mạch của Đường Phong.

Sự vận chuyển của vô thường quyết đã không cần Đường Phong phải duy trì, khi tu luyện chỉ cần Đường Phong tĩnh tâm một lúc, mọi thứ còn lại liền đơn giản như việc hít thở, chỉ cần là người thì trời sẽ sinh.

Vận chuyển đủ ba mươi sáu cái chu thiên, sắc trời mới sáng lên. Lúc tu vi quỷ thần của Ngưu Đầu còn trong người thì chỉ nháy mắt đã xong một cái chu thiên. Nhưng lúc Đường Phong tự mình tu luyện lại cần thời gian rất lâu mới hoàn thành một cái chu thiên. Dù sao mình cũng không và Ngưu Đầu cũng không cùng đẳng cấp với nhau, nên Đường Phong cũng không quá thất vọng, đợi ít hôm nữa thực lực tăng lên, thời gian vận chuyển một cái chu thiên nhất định sẽ ngắn lại.

Bên ngoài truyền đến tiếng bước chân vội vã, hai nữ hài tuổi chừng mười bốn, mười lăm đẩy cửa bước vào, hai nha đầu cũng chẳng buồn nhìn Đường Phong cái nào, vẻ mặt nhăn nhó tựa như có ai nợ của các nàng vài trăm lượng, bất đắc dĩ nói: “Phong thiếu gia, đến lúc rời giường rồi.”

Hai nha đầu này tính ra cũng thể xem như đệ tử Thiên Tú, một người tên Mộng Nhi, một người tên Bảo Nhi, là Lâm Nhược Diên một lần ra ngoài tình cờ cứu được.

Lâm Nhược Diên cũng giữ lại chút tâm tư, nên không để các nàng vào Thiên Tú, mà để các nàng tới hầu hạ Đường Phong, cũng âm thầm truyền thụ công pháp tu luyện cho các nàng.

Bình thường Đường Phong cũng hay khó dễ các nàng, đôi khi cũng chọc ghẹo một chút, tuy không đến mức động tay động chân, nhưng lời nói khinh bạc thì không ít. Cho nên hai nha đầu cũng rất ghét hấn.

Mạnh hòa, yếu khinh, Đường Phong trước đây chính là một kẻ như thế! Đám đệ tử Thiên Tú mạnh hơn hấn, nên hấn luôn ra sức lấy lòng bọn họ, hai nha đầu này chỉ là người thường, mỗi khi Đường Phong tức

khí liền trở về trút giận lên đầu các nàng.

Ban đêm các nàng cũng ngủ ở một bên cửa Yên Liễu các, cả hai tuy cũng bị chuyện ồn ào đêm qua lay tỉnh, nhưng vẫn không rõ là đã xảy ra chuyện gì.

Nghe được thanh âm, Đường Phong trừng mắt: “Trước khi đi vào các ngươi không biết gõ cửa sao? Vặn nhất vào đúng lúc ta đang thay đồ thì sao đây?”

Bảo Nhi cùng Mộng Nhi chớp mắt tỏ vẻ vô tội, thầm nghĩ bình thường không phải đều như vậy sao? Cũng không thấy người nói gì, chẳng lẽ mới sáng ra đã bị người nào ăn hiếp à?

Đường Phong vung tay chỉ ra phía cửa, thanh âm vô cùng thanh thúy, nói năng rất khí phách: “Ra...đi! Gõ cửa trước rồi hãy vào.”

Mộng Nhi quay sang Bảo Nhi thề lời, nhỏ giọng nói: “Còn lên mặt ra vẻ thiếu gia!”

Bảo Nhi cười nhẹ, nhanh chóng đi ra khép cửa lại.

Không phải Đường Phong tự cao tự đại, nếu là Đường Phong trước kia thì sao cũng được, nhưng mấu chốt chính là hắn không phải Đường Phong trước kia, lỡ như ngày sau có bí mật không thể nói bị hai nha đầu kia phát hiện thì hỏng, chẳng lẽ muốn hắn giết người diệt khẩu? Đường Phong hiện tại chỉ có thể tập cho các nàng ý thức gõ cửa trước khi vào.

Hai tiếng gõ cửa cóc cóc, Mộng Nhi đứng bên ngoài kêu lên: “Bây giờ đã vào được chưa?”

Đường Phong dùng tư thế hào hùng ngồi bên giường, trầm giọng nói: “Vào đi!”

Hai nhà đầu cảm thấy buồn cười, giọng nói của vị Phong thiếu gia này bình thường âm dương quái khí, ai nghe được cũng rớt da gà đầy dất, hôm nay lại ra vẻ trưởng thành, trung khí mười phần, không biết là muốn chơi trò gì.

Cửa phòng bị đẩy ra, Mộng Nhi bước nhanh vào, chuẩn bị bắt đầu công việc ngày hôm nay.

Còn chưa đi đến gần Đường Phong, hai hàng chân mày của Mộng Nhi khẽ nhướng, chiếc mũi nhỏ nhắn ngửi ngửi như chú chó nhỏ, miệng thì thầm: “Sao lại hôi quá vậy?”

“Đúng đó.” Bảo Nhi lấy tay trái che mũi lại, tay phải phe phẩy trước mặt, nghi hoặc nhìn quanh, đến lúc nhìn lại Đường Phong hình dáng hiện tại của Đường Phong, hai tròng mắt liền đứng hình.

Mộng Nhi cũng phát hiện dị trạng của Đường Phong, trong mắt không khỏi phát ra vẻ bất đắc dĩ tới cực điểm.

“Nhìn ta làm gì?” Đường Phong thấy hai nàng nhìn mình chằm chằm như thế, nghi hoặc hỏi, “Chẳng lẽ mặt ta có hoa à?”

Theo hướng ánh mắt của các nàng nhìn lại, Đường Phong lập tức cực kỳ hoảng sợ.

“Hả....Đây là cái gì?” Chẳng rõ tại sao quần áo toàn thân mình lại vừa dính vừa nhớp, không những thế, chỗ da thịt lộ ra ngoài cũng bị dính thứ đầy cái thứ trông như bùn loãng đó, ngay cả trên giường cũng có vài dấu vết ẩm ướt, đưa tay lên mũi ngửi một cái, Đường Phong thiếu chút nữa bị nội thương, không khỏi kêu thảm một tiếng: “Hôi quá!”

9. Chương 9: Tắm Rửa.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mạc

Chương 9: Tắm rửa.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Phong thiếu gia, năm nay ngài đã mười lăm rồi, không phải là trẻ con nữa.

Mộng Nhi tương đối ngay thẳng, không hướng nội như Bảo Nhi, bình thường vẫn hay chống đối Đường Phong:

- Xin ngài niệm tình thương xót, để tỷ muội chúng tôi bớt lo chút đi!

Nhìn thần thái của hai người, sau đó lại cân nhắc lời nói của Mộng Nhi, Đường Phong cười thầm một tiếng, bi phần nhìn vào hai người, dùng một loại ngữ khí vô cùng tang thương nói:

- Không phải các người đang nghĩ tới cái đó chứ?

Mộng Nhi cùng Bảo Nhi nhất tề gật đầu.

Đường Phong trầm mặc không nói gì, hồi lâu mới thở dài buồn bã:

- Nếu ta nói, chuyện không giống như các người đã nghĩ, các người có tin không?

Hai nàng cất lực lắc đầu.

Đường Phong cúi đầu nhìn lại khắp người của mình, sau đó lại nhìn chần chệm trên giường, được rồi, là bùn màu vàng rơi trúng đũng quần thôi, không phải phân.

- Dù sao cũng không phải lần đầu tiên.

Mộng Nhi than thở một tiếng, vận mệnh nô tỳ khốn khổ của ta ơi. Đâu rồi Đường Phong đang ngồi trên giường đứng dậy, cả hai lưu loát thu dọn sạch sẽ chần chệm trên giường, chuẩn bị đem ra ngoài giặt sạch.

- Thiếu gia cứ chờ ở đây, nô tỳ và Bảo Nhi đi nấu nước cho người tắm rửa rồi hãy ra ngoài, thuận tiện chuẩn bị quần áo cho người thay.

Mộng Nhi ôm một đồng thứ, không quên dặn dò.

- Vất vả quá! Cảm ơn!

Đường Phong có cảm giác ai oán, ai mà biết luyện công sẽ biến mình thành như vậy chứ, những thứ thoát nhìn như bùn loãng có mùi hôi thối đó tuyệt đối là tạp chất bị đẩy ra ngoài lúc rèn luyện kinh mạch. Ai không biết nhìn thấy còn tưởng rằng Đường Phong đái dầm.

Dù thế, hai nữ hài này cũng không nề hà, thu dọn sạch sẽ đóng chần chệm hẳn đó.

Nên Đường Phong cảm thấy nên cảm ơn cả hai một tiếng.

Không ngờ rằng câu này vừa nói ra, hai người vừa đi tới cửa lập tức xoay người lại, dùng ánh mắt kì quái nhìn Đường Phong, ngay cả mắt cũng không chớp một cái.

Vị thiếu gia này cũng biết nói hai tiếng cảm ơn? Mình có nghe lầm không? Mộng Nhi cùng Bảo Nhi nhìn nhau, thầm nghĩ hôm nay là ngày mấy? Sao lại có nhiều chuyện lạ như thế?

- Còn không nhanh đi chuẩn bị nước tắm?

Mặt Đường Phong đỏ như ớt khỉ, trạng thái hiện tại này khiến hắn khó chịu muốn chết.

Hai nàng lúc này mới hồi phục tinh thần, a một tiếng rồi chạy vội ra cửa.

Không lâu sau, cả hai đã chuẩn bị tốt một thùng nước nóng cho hắn tắm rửa. Đường Phong cởi bỏ quần áo dính dính trên người ra, nhanh chóng nhảy vào bồn, hảo hảo kì cọ thân thể.

Đến thế giới này chưa được một ngày, cả đêm hôm qua lại bận rộn chỉnh chu lại trí nhớ, sau đó lại luyện Vô Thường Quyết, Đường Phong căn bản chưa có thời gian nhìn rõ thân thể của mình rốt cuộc trông như thế nào.

Đội cho tẩy hết mấy thứ dơ bẩn trên người, sau khi vô ý nhìn thấy cánh tay của mình, Đường Phong liền ngậy cả người.

Thân thể này.... Quả thật không giống thân thể của nam nhân chút nào, làn da còn trắng mịn hơn cả nữ tử bình thường rất nhiều, dáng người thon dài, vai rộng eo hẹp, nhất là đôi tay, đây là tay gị thể này chứ.

Ngón tay thon dài, bàn tay mềm mại như không xương, xòe ra tựa như một đóa sen đang hé mở!

Cánh tay như ngọc, trắng nõn không tì vết!

Cứ nhớ đến từ trang điểm, Đường Phong cũng cảm thấy rất ghê tởm, nhưng hắn không nghĩ tới, một đôi diệu thủ khéo léo tuyệt vời như thế lại xuất hiện trên người một nam nhân, mà đó lại là mình nữa chứ. Đôi tay như thế, phỏng chừng dù là nữ nhân thấy được chỉ sợ là cũng sẽ ghen tị đến chết.

Không phải người trong Đường Môn, vĩnh viễn cũng không biết được một đôi hảo thủ sẽ giúp được bao nhiêu cho mình với thực lực của bản thân.

Tất cả ám khí phóng ra đều dựa vào sự nhịp nhàng của đôi tay mà thành, chế tác cơ quan càng cần đến độ linh hoạt cao của các ngón tay. Trong Đường Môn, tay của các đệ tử chia làm ba cấp, từ thấp đến cao là xảo thủ, diệu thủ, nhuyễn thủ!

Chỉ một đôi tay đạt đến trình độ xảo thủ mới có thể phát huy được tinh túy của Đường Môn tam tuyệt, đến trình độ diệu thủ thì có thể phát huy mười hai thành uy lực, còn nhuyễn thủ trong truyền thuyết mỗi khi phóng ám khí, tuyệt đối có thể phát huy một trăm hai mươi phần trăm uy lực.

Một đôi nhuyễn thủ mềm dẻo không xương, có thể công kích đối thủ từ bất kỳ góc độ bất khả tư nghị nào.

Kiếp trước Đường Phong chỉ sở hữu một đôi xảo thủ mà thôi, không ngờ di hồn chuyển thế xong lại có được một đôi nhuyễn thủ.

Chủ nhân của cơ thể này tuy không để lại được cho mình chút căn cơ hay thực lực nào, nhưng lại để lại một thân thể rất tốt!

Vui sướng cảm khái cả nửa ngày, Đường Phong lại thử độ mềm dẻo của cơ thể này, cảm giác cũng không tệ, tuy vẫn có chút cứng nhắc, nhưng có thể rèn luyện thêm.

Điều này cũng khó trách, Đường Phong trước kia rất hay bắt chước đệ tử Thiên Tú, thân thể có độ mềm dẻo nhất định cũng chẳng lạ. Chỉ cần tu luyện thêm chút nữa, khai thác được tiềm lực vốn có của thân thể này, khẳng định còn có thể tốt hơn. Phóng ám khí không chỉ cần một đôi hảo thủ, sự linh hoạt nhịp nhàng của cơ thể cũng rất quan trọng.

Tắm suốt một canh giờ, Đường Phong dùng hơn phân nửa thời gian để nghiên cứu thân thể của mình, nghĩ xem sau này làm sao để khai thác được tiềm lực vốn có, thẳng đến lúc Mộng Nhi và Bảo Nhi đứng ngoài hồi hức, Đường Phong mới bước ra khỏi thùng.

Quay đầu nhìn y phục của mình, Đường Phong thiếu chút nữa nôn một trận. Không biết Đường Phong lúc trước nghĩ gì trong đầu, màu sắc y phục tất cả đều là màu sắc sặc sỡ, nào hồng, nào tím, trên mỗi bộ đều có thêu hoa.

Đường Phong vội kêu hai nha đầu kia đổi một bộ đơn giản hơn ném vào cho hắn, đến lúc này mới cầm quần áo mặc vào, đầu tóc sưng nước ra mở cửa.

Mộng Nhi và Bảo Nhi lại vội vàng tiến lên, Mộng Nhi dọn dẹp quần áo bẩn cùng thùng nước tắm của Đường Phong, Bảo Nhi thì đứng sau Đường Phong, trên tay một chiếc lược, chuẩn bị hầu hạ Đường Phong chải tóc.

Đường Phong vốn ngại làm phiền nàng, nhưng chẳng biết xử lý một đầu tóc dài của mình thế nào, đành tùy ý Bảo Nhi đứng sau chải cho mình.

Không lâu sau, Mộng Nhi cũng chạy đến giúp đỡ, cả hai tay đều cầm một đồng thứ linh tinh gì đó của con gái, ngữ khí ôn nhu hiếm thấy: “Phong thiếu gia có muốn kẻ chân mày không?”

- Kẻ cái rắm!

Đường Phong khoát tay.

- Vậy thì về mắt?

- Không cần!

- Còn chuốt mi thì sao?

- Không muốn!

- Sơn môi một chút thì thế nào?

Đường Phong nghiêng đầu liếc nhìn Mộng Nhi, bất đắc dĩ nói:

- Ta là nam nhân!

Mộng Nhi chớp chớp đôi mắt to tỏ vẻ vô tội, sợ hãi hỏi:

- Vậy còn ...má hồng thì sao?

Đường Phong hít sâu một hơi, nhìn thẳng vào Mộng Nhi nói:

- Những thứ này đều cho các người, sau này không cần đưa tới trước mặt ta nữa.

Hai tay Mộng Nhi run rẩy, nhỏ giọng nói:

- Những thứ này đều do thiếu gia dùng rất nhiều tiền mua từ Thiên Vũ lâu về, chúng nô tỳ.... Chúng nô tỳ không dám nhận.

- Các người không thích thì ném đi.

Đường Phong nhàn nhạt nói.

Ném đi? Mộng Nhi cùng Bảo Nhi kinh ngạc nhìn nhau, mấy thứ này đều là bảo bối của Phong thiếu gia, cho dù là những đệ tử Thiên Tú thích đến mấy cũng tiếc không cho các nàng dùng, hôm nay nổi điên cái gì, cứ nhiên muốn ném đi.

- Đúng rồi, nếu các người không nỡ ném thì đến Thiên Vũ lâu hỏi xem bọn họ có mua lại hay không, mấy thứ này mới dùng vài lần thôi, nếu mua lại thì bán cho họ nửa giá ban đầu, ta cũng không tham nhiều hơn, bọn họ mua lại sau này bán lại, cũng kiếm lời không ít. Bảo Nhi người đừng dừng lại, ta chưa bảo người dừng mà, mau giúp ta cột tóc lên nhanh đi.

“Đình đương...” Vật gì đó trên tay Mộng Nhi rơi xuống đất, trợn mắt há mồm nhìn Đường Phong.

10. Chương 10: Soái Bất Soái.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mạc

Chương 10: Soái bất soái.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đội cho tóc tai đã gọn gàng, Đường Phong liền đuổi cả hai ra ngoài, hẳn không có thói quen để người khác hầu hạ mình.

Một mình chuẩn bị hồi lâu mới xử lý tốt hình tượng, đứng trước gương đồng cẩn thận xem xét hình dáng hiện tại của mình, Đường Phong gật gật đầu, vô cùng hài lòng tự tán thưởng:

- Cũng không tệ!

Hình tượng của thân thể này vốn cũng không kém, thậm chí có thể nói là khá xuất chúng, nhưng chịu ảnh hưởng bởi tính cách của chủ nhân trước đây, đi sai đường, nên khiến người ta thấy có vẻ không được tự nhiên.

Nhưng tất cả những chuyện đó đã thành phù vân. Đường Phong trước kia đã chết rồi, Đường Phong hiện tại là đệ tử Đường Môn, đương nhiên sẽ không để chính mình khó chịu, để kẻ khác tới khinh bỉ mình.

Bảo Nhi cùng Mộng Nhi đứng ngoài cửa thấp giọng thì thầm, biểu hiện hôm nay của Phong thiếu gia thật sự rất khác thường, chẳng những nói chuyện khách khí với các nàng, tính tình cũng thay đổi hẳn, hơn nữa ngay cả những thứ lúc xưa rất thích cũng muốn vứt hết, khiến cả hai nha đầu nghĩ mãi cũng không rõ tại sao.

- Người nói xem, liệu có phải Phong thiếu gia dùng cách mới để chọc ghẹo chúng ta?

Mộng Nhi nghi hoặc nói.

- Nếu ta thật sự ném hết mấy thứ kia đi, không chừng hắn sẽ trở mặt mà mắng ta.

Bảo Nhi suy tư một chút rồi nói:

- Cũng có thể là Phong thiếu gia thật sự trưởng thành rồi, cảm thấy trước kia mình không đúng nên muốn thay đổi chẳng?

- Hắn có thể lớn sao?

Mộng Nhi cười giễu một tiếng:

- Bảo Nhi, vì người dễ mềm lòng như thế nên hắn mới thường xuyên bắt nạt người, đã vậy người còn nói tốt cho hắn. Ta thấy ta trước tiên không nên ném, nói không chừng vài ngày nữa thiếu gia lại muốn tìm ta đòi lại.

- Ta không nói tốt cho hắn.

Bảo Nhi vội xua tay.

- Chính là ánh mắt của Phong thiếu gia hôm nay rất khác.

- Khác ở điểm nào?

Mộng Nhi kì quái hỏi.

Bảo Nhi nghiêng đầu ngẫm nghĩ một lúc liền nói:

- Ánh mắt của Phong thiếu gia lúc trước rất hung ác nham hiểm, dù đứng trước mặt chúng ta cũng lộ vẻ yếu đuối sợ sệt, nhưng hôm nay thoát nhìn lại có cảm giác vô cùng tự tin.

Mộng Nhi đang muốn phản bác, đột nhiên nghe phía sau truyền đến hai tiếng “Khụ... Khụ” kéo thật dài, nàng quay đầu lại, vừa vặn nhìn thấy Đường Phong đặt tay trước miệng giả vờ ho.

Hai nha đầu có chút bối rối, tuy các nàng không thích Đường Phong, nhưng dù sao vẫn mang danh là tới hầu hạ đối phương, thật sự không nên bàn tán sau lưng người ta, đang muốn mở miệng nói gì đó thì đột nhiên liền ngăn người, hai cái miệng nhỏ nhắn biến thành hình tròn, bốn con mắt trừng lớn, nhìn chăm chăm vào Đường Phong.

Đây...Đây là Đường Phong? Nam nhân trước mắt lẽ nào thật sự là Phong thiếu gia ngày thường ẻo lả, đi đường chỉ hận không thể đi một bước khom lưng một cái sao?

Mây kiếm mắt sao, phong thần tuấn lãng, mũi thẳng môi mỏng, thần thái phiêu dật, môi hồng răng trắng, tướng mạo đường đường, ánh mắt u buồn, trong nhu hòa mang theo tiêu sái, phong lưu phóng khoáng.

Đúng là một mỹ thiếu niên tuấn tú phiêu dật!

Nhất là ánh mắt kia, trong con ngươi thâm thúy tản ra một loại lực vô cùng hấp dẫn, còn có chút ưu thương nhân nhật lưu chuyển bên trong, quả thực khiến người nhìn thấy đau lòng, chua xót, hận không thể ôm nam nhân trước mặt này vào lòng an ủi một phen.

Ý niệm này vừa xuất hiện, trên mặt hai nữ hài liền giăng lên hai áng mây hồng, chớp mắt đã lan xuống tận cổ.

- Có soái (đẹp trai) hay không?

Đường Phong hơi nhếch khóe môi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, nhẹ giọng hỏi.

Hai nàng đồng thời gật đầu không ngừng, môi hơi nhếch, mắt cũng không nỡ chớp

- Có thích hay không?

Hai nàng dùng sức gật đầu.

- Ha ha.

Đường Phong cười to vài tiếng, bước hẳn ra ngoài, trên miệng còn ngâm:

- Ngã dục thừa phong quy khứ, hựu khùng quỳnh lâu ngọc vũ, cao xử bất thắng hàn, cao xử bất thắng hàn a!

Đáng tiếc, không có quạt, nếu lúc này có một chiếc quạt để phe phẩy vài cái, khẳng định càng thêm thanh tâm thoát tục.

Đi được vài bước, Đường Phong quay đầu lại nói:

- Đúng rồi, đem những thứ đồ vật của nữ nhân trong phòng ta ném hết đi. Còn nữa, chuyện lúc sáng các người không được nói với người khác.

- Nhất định không nói!

Mộng Nhi và Bảo Nhi trầm miệng một lời đáp lại.

Đợi cho thân ảnh của Đường Phong khuất hẳn, Mộng Nhi và Bảo Nhi mới liếc nhau một cái, đều có thể nghe rõ tim đối phương đang đập liên thanh, đợi tới lúc nhìn thấy gương mặt đỏ ửng đỏ đối phương, nhin không được thở ra một hơi.

- Trời của ta ơi!

Mộng Nhi lòng vẫn còn sợ hãi, vỗ vỗ ngực mình:

- Đó là Phong thiếu gia thật sao? Sao lại yêu nghiệt như thế chứ?

Bảo Nhi cúi thấp đầu, xấu hổ đến mức hận không thể tìm một cái hố để chui xuống, trong đầu nàng bây giờ đều là nụ cười nhàn nhạt của Đường Phong.

-Không ngờ Phong thiếu gia của chúng ta chải chuốt lên cũng không tệ chút nào.

Mộng Nhi cũng hơi chột dạ, căn bản không dám nhìn thẳng Bảo Nhi.

- Gì mà không tệ chứ..

Trên mặt Bảo Nhi giống như bị lửa đốt:

- Phong thiếu gia vốn cũng rất anh tuấn mà!

- Nha đầu chết tiệt kia, người phát xuân rồi.

Mộng Nhi cười lớn.

Bảo Nhi xấu hổ dậm chân một cái, buột miệng phủ nhận:

- Ta không có, người đừng nói bừa!

- Còn nói là không có, mặt cũng đỏ như đất khỉ rồi kìa.

- Đáng ghét, người có hơn gì ta!

Bảo Nhi duỗi tay thọt lét Mộng Nhi, hai nàng đùa giỡn xong, Bảo Nhi mới nói:

- Xem ra Phong thiếu gia không phải nói đùa, thật sự đã hối cải muốn làm một con người mới. Chúng ta mau dọn hết những thứ trong phòng đi.
- Người thu dọn trước đi, ta đi báo cho Lâm trưởng lão, nàng mà biết được thì sẽ vui lắm.

Mộng Nhi nói xong liền chạy đi.

Rời khỏi Yên Liễu các nơi mình ở, Đường Phong đi thẳng theo hướng tây, dọc đường đi vừa hít thở không khí trong lành, từng bước từng bước vững vàng, trong mắt Đường Phong hiện rõ nét vui mừng, thậm chí có thể nói là mặt mày hớn hở.

Kiếp trước nằm trên giường suốt mười lăm năm, nửa thân dưới không chút tri giác, hôm nay có thể đứng lên một lần nữa, dù là ai cũng sẽ vô cùng hưng phấn.

Đường Phong quyết định tạm thời vứt bỏ những chuyện phiền não sang một bên, trước tiên đi dạo một vòng quanh Thiên Tú rồi hằng hay.

Thiên Tú tông tọa lạc ở phía Tây Nam của Lý Đường đế quốc, cách Thiên Tú mười dặm là Tĩnh An thành phồn vinh hưng thịnh, chung quanh ngàn dặm trên giang hồ đều có thể coi là địa bàn của Thiên Tú.

Trong phạm vi này, có nhiều Luyện Cương thế gia tương đối nhỏ và thế lực dựa vào Thiên Tú để sinh tồn. Đệ tử của Thiên Tú cũng được chọn từ những thế gia này. Nam nhân họ Liễu có quan hệ với Tàn Tiểu Uyển chính là người của Liễu gia, một trong những gia tộc sống nhờ vào Thiên Tú.

Cả Thiên Tú chiếm diện tích đất rất lớn, lưng dựa vào Khúc Đình sơn, trước mặt là Dạ Vũ hồ, non xanh nước biếc, phong cảnh hữu tình, có thể nói là nơi địa linh nhân kiệt.

Thiên Tú chia ra nội tông và ngoại tông, bên trong nội tông là nơi tông chủ, các vị trưởng lão và các đệ tử tinh anh trú ngụ và tu luyện, đại khái chiếm hết một phần ba diện tích của cả Thiên Tú, nội tông đệ tử có hơn năm trăm người, nhưng đệ tử trung tâm chỉ có mười hai mà thôi, đều là những đệ tử có thể hình thành cương tâm trước Luyện Cương ngũ phẩm. Ngoại tông đệ tử chừng hai nghìn người, bọn họ ngoại trừ luyện qua vài cương khí tâm pháp không được cao minh cho lắm ra còn phụ trách duy trì hết sinh hoạt của cả Thiên Tú tông.

Thiên Tú chỉ toàn nữ tử, trên phương diện kiếm tiền cũng không mấy xuất sắc, nên ở ngoại tông có vài địa phương mở cửa cho các phong lưu nhà sĩ hoặc người trên giang hồ vào du ngoạn. Đương nhiên, muốn vào Thiên Tú du ngoạn cần phải bỏ ra một số bạc lớn.

Những người vào Thiên Tú cũng không đơn thuần chỉ là muốn du ngoạn, đệ tử Thiên Tú người nào tướng mạo cũng xuất chúng, dù là ngoại tông đệ tử nhưng so với bên ngoài thì vẫn là mỹ nhân hiếm gặp. Những người đến du ngoạn đều ôm chút hy vọng có thể ôm được một mỹ nhân về, nếu thật sự được như vậy thì dù có bỏ nhiều tiền hơn nữa cũng đáng.

11. Chương 11: Kiểm Pháp.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 11: Kiểm pháp.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Tàn Tiểu Uyển sở dĩ quen biết nam nhân họ Liễu kia, là do tình cờ gặp mặt ở ngoại tông, bị tài hoa cùng khí chất của hắn thuyết phục, động lòng xuân. Nếu không, với thân phận của họ Liễu kia, căn bản không thể bước chân vào nội tông chứ đừng nói là có cơ hội làm quen với nội môn đệ tử như Tàn Tiểu Uyển.

Đường Phong vừa đi vừa ngắm cảnh, không được bao lâu, đã đến Văn Hương Uyển. Tuy trời vẫn còn sớm nhưng Thiên Tú đệ tử cũng đã bắt đầu tu luyện.

Trong Văn Hương Uyển, hơn mười nữ hài vũ động binh khí trên tay, dáng vẻ hiên ngang tự tin, những nữ hài này ai cũng xinh đẹp xuất chúng, đứng cùng một chỗ lại càng đẹp mắt.

Đường Phong nguyên bản cũng không định dừng lại ở đây, chính là muốn vòng qua tiếp tục tham quan Thiên Tú.

Nhưng lúc ánh mắt dừng lại một lúc trên người mấy nữ hài, Đường Phong không khỏi dừng bước, cẩn thận xem xét.

Mấy nội tông này đang luyện đúng là một bộ kiếm pháp của Thiên Tú, tên là Tú Thủy kiếm pháp. Công thủ đều có, nhất là khi nữ nhân thi triển, kiếm phong ôn hòa, không mang theo một tia sát khí, dễ khiến cho người khác khó lòng phòng bị.

Đổi lại là Đường Phong trước kia, hẳn sẽ thấy vô cùng huyền ảo, nhưng hiện tại, Đường Phong mới nhìn một chút đã nhớ kỹ chiêu thức cùng cách di chuyển của cả bộ kiếm pháp, không những thế, Đường Phong thậm chí còn mơ hồ cảm thấy mình có thể nhìn ra sơ hở của bộ kiếm pháp kia.

Đây là một loại cảm giác, một loại cảm giác rất đáng tin!

Trầm ngâm một lát, Đường Phong xoay người nhặt lên một nhánh cây trên mặt đất, đứng tại chỗ nhắm mắt lại luyện qua một lần, quả nhiên đúng như dự đoán, mình thật sự thi triển được toàn bộ chiêu thức cùng cách di chuyển của bộ kiếm pháp kia. Chỉ là tố chất của thân thể hiện tại vẫn quá kém, không thể thi triển được thập toàn thập mỹ.

Không thể! Trong lòng Đường Phong nháy mắt đã nhắc lên một cơn sóng gió động trời! Một bộ kiếm pháp, nếu muốn học được toàn bộ, dù tư chất có tốt đến mấy cũng phải tốn một quãng thời gian. Nhưng mình chỉ mới nhìn qua liền có thể thi triển được. Nếu không phải thân thể không theo kịp ý thức, Đường Phong cảm thấy mình có thể làm tốt hơn cả Thiên Tú đệ tử.

Cho là kiếp trước Đường Phong cũng luyện võ, nhưng Đường Phong cũng không cho là tư chất và thiên phú của mình lại yêu nghiệt tới mức ấy. Chủ nhân trước đây của thân thể này cũng xem qua đệ tử Thiên Tú luyện kiếm, nhưng cũng không học hỏi được gì.

Chẳng lẽ sau khi mình trọng sinh liền có khả năng chỉ cần nhìn qua là không quên được? Trừ cái đó ra, Đường Phong chẳng còn cách giải thích nào khả dĩ hơn. Kiếp trước của mình không có khả năng này, chủ nhân cũ của thân thể này cũng không có, vậy thì năng lực này từ đâu tới?

Đang lúc Đường Phong cúi đầu suy tư, bỗng nhiên cảm giác được một cỗ khí tức lạnh lẽo từ bên kia đánh tới, Đường Phong theo bản năng giơ nhánh cây trên tay lên ngăn lại.

“Keng!” một tiếng, nhánh cây bị chém gãy một đoạn dài, một tia hàn quang lóe lên, mũi kiếm dư thế không giảm nhắm thẳng tới giữa ngực Đường Phong.

Đường Phong hoảng sợ lùi ra sau hai bước, tránh được nguy hiểm mới giương mắt nhìn lại phía trước, nhìn thấy gương mặt xinh đẹp của Dương Ngọc Nhi vô cùng phần nộ nhìn mình chằm chằm, lớn tiếng quát:

- Xú nam nhân từ đâu tới, Thiên Tú nội tông không phải nơi ngoại nhân tùy ý xông vào!

Đường Phong còn chưa kịp lên tiếng, Dương Ngọc Nhi tiếp tục không buông tha vung kiếm tấn công, miệng nói:

- Còn không mau khoanh tay chịu trói, theo ta đi gặp các vị trưởng lão!

Thấy Dương Ngọc Nhi đang thi triển đúng là Tú Thủy kiếm pháp mà các đệ tử Thiên Tú vừa diễn luyện, những lời vừa định thốt ra lại nuốt xuống, vung nhánh cây trên tay nghênh đón, hẳn muốn nghiệm chứng xem sơ hở mà mình cảm nhận được là có thật hay không.

Vốn có mấy chục đệ tử đang luyện kiếm trong Văn Hương Uyển, Dương Ngọc Nhi vô ý phát hiện bên trong có một nam nhân đứng cạnh đó. Việc này sao có thể xảy ra? Thiên Tú nội tông đừng nói là nam nhân,

ngay cả những đệ tử ngoại tông cũng không được phép bước vào đây, nên Dương Ngọc Nhi mới nổi giận muốn bắt nam nhân này lại, giao cho các trưởng lão xử lý.

Lần tập kích vừa rồi, Đường Phong vẫn còn cúi đầu trầm tư nên Dương Ngọc Nhi không nhìn rõ hắn, đến lúc Đường Phong phản kích, Dương Ngọc Nhi mới nhìn rõ dung mạo thật sự của nam nhân trước mặt này.

Vừa liếc mắt nhìn, kiếm thế trên tay Dương Ngọc Nhi đột nhiên lạc đi, trong lòng kêu thầm một tiếng:

- Sao lại có nam nhân sinh ra mi thanh mục tú như thế?

Nhưng nhìn có chút quen mắt nha!

Hình tượng trước đây của Đường Phong thật sự rất kinh thế hãi tục, chẳng những mặc y phục sắc sỡ hoa lá, còn tô loạn thêm nào là son môi, phấn hồng, hoàn toàn che lấp diện mạo nguyên bản, cũng khó trách Dương Ngọc Nhi nhìn thấy hình dáng của Đường Phong hiện tại lại nhìn không ra.

Có thiếu nữ nào mà chẳng hoài xuân? Dương Ngọc Nhi tuy là một trong những nội tông đệ tử của Thiên Tú, nhưng vẫn chỉ là một cô nương mười tám tuổi. Thường ngày chỉ sinh hoạt bên trong Thiên Tú nội tông không có cơ hội nhìn thấy nam nhân còn chưa tính, nay lại có một nam nhân anh tuấn như thế đứng trước mặt, nàng làm sao hạ thủ nặng tay cho được?

Cho nên hiện tại tuy chiêu thức của Dương Ngọc Nhi vẫn còn, nhưng sát ý đã biến mất hoàn toàn.

Qua vài chiêu thí luyện, cước bộ của Đường Phong thoát nhìn tuy có chút hỗn loạn, hơi thở nặng nhọc, nhưng chỉ dựa vào một nhánh cây đã có thể đánh ngang tay với Dương Ngọc Nhi.

Cả đám đệ tử nội tông trợn mắt nhìn, Dương Ngọc Nhi Luyện Cương tứ phẩm đã hình thành Cương Tâm, thực lực hiện tại đã đến Luyện Cương bát phẩm đỉnh phong, trong đám tam đại đệ tử, chỉ có Mạc Lưu Tô và một người nữa là hơn nàng một bậc, nhưng hôm nay sao lại phát huy thất thường như thế? Nam nhân đối diện thoát nhìn cước bộ tán loạn, tố chất thân thể cực kỳ kém, nhưng nhánh cây trên tay hắn chẳng chút mấy may hao tổn, mỗi lần trường kiếm của Dương Ngọc Nhi sắp đụng đến nhánh cây đó, hắn liền dùng một loại thủ pháp quỷ dị mà thoát ra.

Dây dưa hồi lâu, rốt cục cũng chứng minh được suy diễn của Đường Phong là đúng. Bộ kiếm pháp kia quả thật có sơ hở, hơn nữa không chỉ có một! Tuy hiện tại thực lực của mình chẳng đến đâu, Dương Ngọc Nhi cũng có vài lần nường tay, nhưng Đường Phong tự tin mình có cơ hội đánh bại đối phương.

Dương Ngọc Nhi thấy dây dưa lâu như vậy cũng không làm gì được đối thủ, mấy vị sư muội đứng sau có người lên cười, Dương Ngọc Nhi liền xấu hổ, quyết tâm dùng một kiếm tàn nhẫn đâm tới ngực Đường Phong.

Đồng tử của Đường Phong co rút lại, đứng im tại chỗ không nhúc nhích, trong phút chốc tiến nhập vào một loại trạng thái tĩnh tâm như nước.

Mất thấy trường kiếm của mình cách ngực đối phương ngày càng gần, Dương Ngọc Nhi đã không kịp thu tay về, nàng thật sự không muốn giết nam nhân này, chỉ vì bị các sư muội cười nhạo nên thẹn quá hóa giận, muốn tốc chiến tốc thắng mà thôi. Nhưng không ngờ được nam nhân này lúc này còn hóa giải giỏi như thế, sao đối mặt với một kiếm trí mạng thế này lại không động?

Xong rồi! Nam nhân hoàn mỹ như vậy xem ra hôm nay đành bỏ mạng dưới kiếm của mình! Dương Ngọc Nhi thâm than trong lòng, nhắm chặt hai mắt. Ngay sau đó, từ cánh tay truyền đến một cơn đau nhói, tức khắc mất đi không chút.

Tất cả qua đi, Dương Ngọc Nhi lặng lẽ mở mắt ra nhìn, trường kiếm trên tay mình cách lồng ngực đối phương chỉ có một tấc, còn khuỷu tay của mình lại bị nhánh cây kia nhẹ nhàng chế trụ.

- Dừng tay!

Một tiếng kinh hô đầy lo lắng vang lên, tiếp theo là thân ảnh của Lâm Nhược Diên từ ngoài chạy tới.

12. Chương 12: Kiếm Tâm Thông Minh.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 12: Kiếm tâm thông minh.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Lâm Nhược Diên buổi sáng đang bận rộn xử lý vài việc trong tông, vốn đang chuẩn bị đi thăm Đường Phong một chút, không ngờ đã thấy Mộng Nhi vội vã tìm qua, hoa chân múa tay đầy vui sướng nói cho Lâm Nhược Diên biết hôm nay Phong thiếu gia thay đổi lớn như thế nào.

Lâm Nhược Diên tức khắc quá đổi vui mừng! Theo nàng thấy thì Đường Phong thay đổi lớn như thế chứng tỏ hẳn thật sự đã khôn lớn rồi, vui sướng chạy đến Liễu Yên các, muốn xem xem những gì Mộng Nhi có phải thật không.

Lúc ngang qua Hương Liễu Uyển, vừa vặn chứng kiến Dương Ngọc Nhi đối chiến cùng một người ăn mặc như nam nhân. Cả Thiên Tú nội tông, chỉ có duy nhất một nam nhân là Đường Phong. Hơn nữa Mộng Nhi có tả qua, Lâm Nhược Diên cơ hồ có thể khẳng định đối thủ của Dương Ngọc Nhi chính là Đường Phong.

Không đợi nàng kịp lên tiếng ngăn cản, liền xuất hiện một màn kinh hồn, trường kiếm trên tay Dương Ngọc Nhi cứ nhiên lại nhắm thẳng vào lồng ngực Đường Phong mà đâm tới, còn Đường Phong thì giống như bị dọa cho thất thần, không thấy nhúc nhích.

Lâm Nhược Diên cực kỳ hoảng sợ, đột ngột vận khởi một thân cương khí, trên miệng hét to:

- Dừng tay!

Đồng thời nàng xuất ra chưởng phong, chuẩn bị bắt chấp tất cả để cứu Đường Phong.

Nhưng không đợi nàng kịp tới gần, liền thấy nhánh cây trên tay Đường Phong dùng một tốc độ thoát nhìn vô cùng thông thả, kì thực lại cực nhanh đâm trúng khuỷu tay của Dương Ngọc Nhi, trong khoảnh khắc dễ dàng hóa giải sát chiêu của Dương Ngọc Nhi trong vô hình.

Một chiêu này nếu lúc xuất thủ có chút đắn đo thì Đường Phong liền hồn lìa khỏi xác.

Một chiêu kinh diễm, Thần lai chi bút! Lâm Nhược Diên tự cho nếu đổi lại là mình lên đài, chỉ bằng kỹ xảo e là cũng chỉ làm được tới đó.

Kiếm tâm thông minh? Lâm Nhược Diên kinh ngạc vạn phần! Kiếm tâm thông minh là một loại cảnh giới, một loại cảnh giới cao nhất, chỉ với một thanh kiếm trên tay, vô luận đối phương có ra sát chiêu mạnh cỡ nào cũng có thể phá giải. Cả Thiên Tú, chỉ có ba người đạt đến cảnh giới này. Một người là Lâm Nhược Diên, hai là tông chủ Bạch Tố Y, còn lại một người chính là người đứng đầu trong tam đại đệ tử Mạc Lưu Tô, ngay cả những vị trưởng lão khác của Thiên Tú cũng chưa thể đạt đến cảnh giới này.

Cảnh giới Kiếm tâm thông minh và năng lực cường đại mặc dù có quan hệ nhất định, nhưng cũng không có quan hệ tuyệt đối, đây chỉ là cảm ngộ của một cá nhân đối với cảnh giới đó, là ở lúc vô ý mà đạt được. chỉ khi nào có được cảm ngộ này, ngày sau đối với sự gia tăng của thực lực giúp ích rất nhiều.

Chờ lúc Lâm Nhược Diên đi đến trước mặt Lâm Nhược Diên cùng Đường Phong, nàng đã thu liễm khí thế trên người lại.

Đường Phong liếc nhìn Lâm Nhược Diên, há miệng thở hồng hộc, ném nhánh cây trên tay xuống đất, Dương Ngọc Nhi hừ nhẹ một tiếng, cả cánh tay cũng không dùng lực được, phối kiếm trên tay nặng nề rơi xuống đất.

- Lâm trưởng lão.

Dương Ngọc Nhi liếc nhìn Đường Phong có chút áy náy, khẽ cắn môi nói:

- Nam nhân này tự ý xông vào...

Chỉ một câu, nhưng thanh âm của nàng ngày càng thấp, những lời cuối cùng yếu ớt tới mức không thể nghe thấy, bởi vì Dương Ngọc Nhi phát hiện, Lâm trưởng lão hiện tại cứ nhìn chăm chăm nam nhân kia, đôi mắt phiếm hồng, thấp thoáng lệ quang.

Lâm trưởng lão quen biết hần sao? Dương Ngọc Nhi không khỏi tự hỏi thầm.

Nội tâm của Lâm Nhược Diên lúc này cũng dậy sóng ba đào, cẩn thận nhìn kỹ gương mặt Đường Phong, một tắc cũng không bỏ qua. Giống! Thật là quá giống! Bộ dạng của Phong Nhi và người kia quả thật như từ một khuôn khắc ra. Là nam nhân suốt mười lăm năm qua luôn ám ảnh Lâm Nhược Diên trong mỗi giấc mơ! Chẳng những bộ dạng, ngay cả ánh mắt, khí chất và thần sắc cũng không khác chút nào.

Nhìn Phong Nhi đang há mồm thở dốc trước mặt mình, Lâm Nhược Diên cảm giác như đang nhìn thấy nam nhân kia mười lăm năm trước.

Nam nhân hào khí tận trời, vì người mình yêu mà đối mặt với thiên quân vạn mã vẫn có thể ngửa mặt cười lớn.

Nhìn thấy khuôn mặt này, trong lòng Lâm Nhược Diên liền sinh ra cảm giác áy náy vô hạn, tim đau như bị đao cắt.

Đường Phong cũng thấy kỳ quái vô cùng, vị cô cô này sau khi nhìn thấy mình, thần sắc trong mắt liền thay đổi, tựa như ai oán, lại như oán trách và thống hận.

- Cô cô sao vậy?

Đường Phong thở hổn hển một hơi, giơ tay quơ qua quơ lại trước mặt Lâm Nhược Diên.

Lâm Nhược Diên lúc này mới khôi phục tinh thần, nghiêng người lau khóe mắt, miễn cưỡng cười nói:

- Không có gì, chỉ là thấy Phong Nhi trưởng thành thế này, khiến cô cô rất vui mừng.

- Phong...Phong Nhi?

Dương Ngọc Nhi trợn mắt há mồm nhìn Lâm Nhược Diên, xác định nàng không nói đùa mới quay lại nhìn chăm chăm Đường Phong, mơ hồ có thể nhìn ra một chút đặc điểm của tên đáng ghét kia trên người nam nhân này.

Ngày hôm qua rõ ràng vẫn còn giả trang làm ngụy thiếu nữ thiên kiều bá mị, sao hôm nay lại biến thành thiếu niên lang tướng mạo hiên ngang rồi?

Nhớ tới những tâm tư lúc này mình dành cho Đường Phong, Dương Ngọc Nhi hận không thể tìm một cái lỗ để chui xuống.

Các đệ tử vốn đang đứng quan chiến phía sau cũng ồ lên kinh ngạc, thế nào cũng không thể tiếp nhận nổi những chuyển biến lớn như vậy của Đường Phong.

Đường Phong cười một tiếng, nói với Lâm Nhược Diên:

- Trước kia đều do Phong Nhi không hiểu chuyện, khiến cô cô lo lắng không thôi.

Đường Phong cảm nhận được sự quan tâm của Lâm Nhược Diên dành cho mình, tuy mới đến thế giới này chưa tới một ngày, nhưng đối mặt với vị phụ nhân quan tâm mình như thế, gọi một tiếng cô cô cũng không mất miếng thịt nào.

- Trưởng thành là tốt rồi! Trưởng thành là tốt rồi!

Mắt Lâm Nhược Diên lại đỏ lên, mấy năm nay mình không cách nào dạy dỗ, vốn đang cảm thấy đã có lỗi với Đường Phong, nhưng Đường Phong hôm nay đột nhiên thay đổi lớn như thế, sao có thể khiến nàng không an lòng cho được? Vậy thì sau này mình có chết đi, vẫn còn mặt mũi gặp lại nam nhân kia.

- Người là Đường Phong?

Dương Ngọc Nhi đỏ mặt, vẫn không tin được những việc trước mắt.

- Nhưng sao người lại biết Tú Thủy kiếm pháp?

Trong ấn tượng của Dương Ngọc Nhi, Đường Phong là một kẻ không biết gì cả, tồn tại cũng chỉ có hỗn ăn rồi chờ chết mà thôi.

- Ta nhìn hơn mười năm, tự nhiên sẽ biết, trước kia chỉ là không thích dùng mà thôi.

Đường Phong thuận miệng bịa ra một lý do.

Sự thật cũng đúng là như thế, Đường Phong lúc trước tuy không có luyện qua, nhưng đệ tử nội tông mỗi thời mỗi khắc đều có người luyện tập bộ kiếm pháp này, chủ nhân trước của thân thể này quả thật cũng nhìn ít nhất mười năm rồi.

Lâm Nhược Diên đứng bên cạnh muốn nói lại thôi, vốn nàng còn muốn hỏi Đường Phong về chuyện kiếm tâm thông minh, nhưng thấy Đường Phong thở dốc nặng nề, cước bộ không vững, liền nhịn xuống không hỏi nữa.

Đường Phong chẳng có bản lĩnh gì là sự thật không cần bàn cãi, bằng không cũng không vì đánh nhau một lúc mà mệt thành như vậy. Theo như Lâm Nhược Diên thấy thì một chiêu Thần Lai Nhất Bút vừa rồi chỉ Đường Phong tình cờ làm được, chứ không phải do hần cố ý thi triển.

- Cô cô còn bận nhiều việc, con đi xung quanh dạo một chút.

Đường Phong không chống đỡ được loại ánh mắt của mấy chục đệ tử Thiên Tú cứ nhìn về phía mình như vậy, vội tìm cơ thoái lui.

- Được rồi, đi đi.

Lâm Nhược Diên mỉm cười, Đường Phong hiện tại mỗi lời nói ra đều nhỏ nhẹ lễ độ, hoàn toàn không giống trước kia. Nếu là lúc trước, Lâm Nhược Diên hẳn là phải dặn dò hần chớ sinh sự lung tung, nhưng hiện tại Lâm Nhược Diên cảm thấy không cần thiết phải nhắc nhở nữa.

Đứa trẻ này thật sự trưởng thành rồi!

Cả đám đệ tử Thiên Tú nhìn theo bóng dáng Đường Phong đến lúc khuất hẳn mới tỉnh táo trở lại, cả đám bàn tán sôi nổi. Dương Ngọc Nhi trừng mắt quát:

- Các người rảnh rồi tới vậy sao? Không cần luyện kiếm nữa à ?

Dương Ngọc Nhi tối hôm qua còn hung dữ chửi mắng Đường Phong, hôm nay lại bị một phen xấu hổ trước mặt hần, trong lòng quýnh quýng cả lên.

13. Chương 13: Bộ Liên Hoa.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 13: Bộ Liên Hoa.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Chạy tới chỗ khuất hẳn tầm mắt của đệ tử Thiên Tú, Đường Phong mới dám ngừng lại, tiềm lực của thân thể này quả là vẫn chưa được khai thác tốt, trận chiến vừa rồi tuy mình bằng thủ pháp tinh xảo mà thắng được Dương Ngọc Nhi, nhưng đã vượt qua sức chịu đựng của cơ thể không ít, hiện tại cơ bắp toàn thân đều đau nhức.

Đường Phong cũng biết trận chiến vừa rồi Dương Ngọc Nhi cũng không dùng bao nhiêu thực lực, tu vi của Dương Ngọc Nhi tốt xấu gì cũng là Luyện Cương bát phẩm đỉnh phong, nếu thật sự quyết tâm dùng hết sức thì dù chiêu thức của Đường Phong có tinh diệu hơn cũng khó mà chống đỡ được lâu.

Xem ra chỉ còn cách nhanh chóng gia tăng thực lực của chính mình mà thôi! Đường Phong không khỏi cảm khái một tiếng.

Kế hoạch của Đường Phong vốn là đi dạo một vòng quanh Thiên Tú nội tông và ngoại tông, vừa giải tỏa nỗi khổ mười mấy năm phải nằm trên giường, vừa tiện đường ngắm cảnh, không ngờ chỉ mới đi có nửa canh giờ đã năm lần bị đệ tử Thiên Tú làm phiền.

Bên trong Thiên Tú nội tông bỗng nhiên xuất hiện một mỹ thiếu niên phong thần tuấn lãng như thế, khiến chúng nữ vô cùng bối rối, cũng nhiều lần rút kiếm tương hướng. Đường Phong tốn vô số nước bọt, giải thích không biết nhiều bao lần mới thoát được.

Đường Phong tức tối không thôi, chẳng phải chỉ thay đổi hình tượng thôi sao? Sao phải ngạc nhiên như vậy chứ?

Đường Phong cảm thấy mình cần phải khắc lên trán của mình bốn chữ thật to: Ta là Đường Phong!

Nhóm người thứ năm vừa đi khỏi, nhóm đệ tử thứ sáu đã chặn ở trước mặt, một nữ đệ tử không chút sáng tạo nào hô to một câu:

- Thiên Tú nội tông há lại là nơi để nam nhân như ngươi tự ý xông vào!

- Ta là Đường Phong!

Đường Phong trưng ra vẻ mặt đau khổ giải thích.

- Ta nhỏ vào!

Nữ đệ tử kia phun một ngụm nói:

- Đường Phong làm sao tuấn tú được như ngươi?

Lời vừa ra khỏi miệng thì mặt của nữ đệ tử này cũng đỏ bừng.

Đường Phong thở dài, nước bọt của mình cũng cạn rồi, chẳng có hơi sức đi giải thích nữa, một tay chống ngang eo, ngẩng đầu lên, cao giọng quát:

- Các ngươi nhìn cho rõ đây.

Đường Phong nói xong lập tức đưa một tay ôm mặt, thẹn thùng nói:

- Thấy ghét à, người ta chính là Đường Phong mà

Chữ cuối cùng Đường Phong còn kéo dài ông ẹo, tiện thể vút một cái mị nhãn.

- Cái gì, là Đường Phong thật sao?

Nữ tử vừa nói chuyện tỏ vẻ kinh ngạc.

“Phì” phía sau truyền đến một tiếng cười khẽ.

Đường Phong quay lại nhìn liền thấy Mạc Lưu Tô đang bụm kín miệng, đôi mắt cong lên thành hai mảnh trăng non.

Mạc Lưu Tô phía sau rốt cuộc nhin không nổi, cười đến mức ôm bụng ngồi xổm xuống đất, hai vai không ngừng run rẩy.

Đúng là mất mặt! Thẳng tới lúc đã về tới Yên Liễu các, Đường Phong còn cảm thấy trên mặt nóng ran, ngay cả Bảo Nhi và Mộng Nhi đến hỏi xem hán muốn ăn gì cũng bị đuổi đi. Đúng là trời tạo nghiệt còn có thể tha thứ, tự tạo nghiệt thì không thể sống mà!

Ngồi trong phòng tu luyện Vô Thường Quyết hết một canh giờ, Đường Phong mới cảm thấy tâm tình khá hơn. Dù sao hình tượng của mình vốn cũng rất xấu rồi, cái này gọi là nợ nhiều cũng không lo, rận nhiều cũng không ngứa, nước tới đất chặn, binh tới tướng ngăn!

Bất quá hôm nay Đường Phong thật sự xấu hổ không dám tiếp tục ra ngoài, kế hoạch tham quan Thiên Tú cũng hoàn toàn chết non.

Đường Phong cúi đầu ngẫm nghĩ, thực lực của căn phải tăng lên nhanh một chút, mà căn cứ hiện trạng của mình, trong quãng thời gian ngắn có thể có thể giúp thực lực của mình tăng lên lớn nhất chính là thân pháp và khinh công. Điều này khi tắm rửa lúc sáng Đường Phong cũng đã nghĩ qua.

Yên Liễu các nằm ở một góc khá hẻo lánh trong Thiên Tú nội tông, diện tích cũng khá lớn, bên ngoài có một khoảng sân lớn, còn có giả sơn và suối nhỏ.

Bước ra khỏi phòng, Đường Phong đứng giữa sân cẩn thận nhớ lại khinh công kiếp trước của mình.

Thế nhân chỉ biết Đường Môn có tam tuyệt, ám khí, độc dược và cơ quan! Nhưng có một thứ không ai biết chính là, khinh công của Đường Môn cũng thuộc loại độc bộ thiên hạ, chỉ có điều do Đường Môn tam tuyệt đã để lại ký ức quá mức khủng bố cho nhiều người, hoàn toàn lẫn át sự nổi bật của khinh công.

Kiếp trước Đường Phong tổng cộng luyện qua hai loại khinh công, tuy rằng nội lực còn chưa tới hỏa hậu, nhưng đối với mặt này vẫn rất có kinh nghiệm. Hiện tại nếu luyện lại khẳng định làm ít công to.

Một trong số đó gọi là Bộ Liên Hoa, chuyên dùng khi đối phó với địch nhân. Đệ tử Đường Môn đệ tử khi giao đấu với người khác không bao giờ nhắm mắt đánh bừa, đều dựa vào thân pháp của mình làm rối loạn đối phương, đồng thời tung ra ám khí, độc dược hoặc cơ quan để chế địch. Nên thường thường đều là lấy yếu thắng mạnh. Bộ Liên Hoa là tinh hoa của Đường Môn từ khi khai tông truyền lại đến giờ, trải qua nhiều lần tu chỉnh và sửa đổi, hiện tại có coi là một trong những bộ khinh công đứng đầu thiên hạ.

Ngoài ra còn có một bộ khinh công khác gọi là Khinh Hồng Lược Ảnh, là chuyên dùng để chạy trốn, mỗi lần thi triển chỉ cần một bước cũng có thể di chuyển ra xa mấy chục trượng, đương nhiên, với thực lực hiện tại của Đường Phong thì không làm được đến trình độ này.

Đường Phong bây giờ muốn luyện chính là Bộ Liên Hoa, kiếp trước Đường Môn có một bộ cơ quan chuyên dụng để tu luyện Bộ Liên Hoa, đáng tiếc là rất khó chế tạo.

Đứng trong sân thi triển Bộ Liên Hoa, thân ảnh Đường Phong khoanh khắc trở nên biến ảo khôn lường, lúc ở bên trái, khi lại sang phải, mới một khắc trước còn đứng ở vị trí này, qua chớp mắt đã đổi tới vị trí khác. Trong lúc đó Đường Phong còn liên tục làm đủ loại động tác siêu việt không tưởng với độ khó cao.

Lúc mới bắt đầu, tốc độ của Đường Phong còn tương đối nhanh, nhưng càng về sau lại càng chậm hơn. Tuy rằng biết rõ cách tu luyện và cũng có kinh nghiệm thi triển qua bộ pháp này, nhưng mà tốc độ của thân thể lại không cách nào theo kịp, thật sự khiến người ta buồn bực vô cùng.

Sau nửa canh giờ, Đường Phong không thể không ngừng lại, mồ hôi tuôn ròng ròng, mặt đỏ rần.

Tuy rằng thi triển có chút khó khăn, nhưng Đường Phong lại vui mừng khôn tả! Tiềm lực của thân thể này quả thật rất lớn, vượt xa cả mong đợi của hắn. Thân thể này vẫn chưa qua tu luyện gì cả, mà đã độ mềm dẻo của thân thể đã đến mức này.

Đường Phong nhớ rõ kiếp trước khi mình vừa luyện bộ liên hoa lần đầu, chưa đến mười phút đã mệt đến mức ngã lăn ra đất, lần này lại luyện đến nửa canh giờ. Cứ cho là do mình đã có kinh nghiệm đi nữa, nhưng độ mềm dẻo của thân thể này cũng có công lao rất lớn.

- Phong thiếu gia thật là lợi hại!

Bảo Nhi và Mộng Nhi không biết đã đến bên cạnh từ khi nào, vừa vỗ tay vừa nói.

Đường Phong ngẩng đầu liếc mắt nhìn các nàng, các nàng chỉ đứng đó nhìn, làm sao biết thi triển bộ pháp này một người đến mức nào, chẳng những là đối cước bộ, ngay cả mỗi một bước bước ra, tư thế của thân thể cũng phải đổi ba bốn lần.

- Các người tới rất đúng lúc!

Đường Phong tạm nghỉ một lát, nói với các nàng:

- Ta có việc muốn tìm các người.
- Phong thiếu gia có việc gì cần thì cứ sai bảo.

Hai nha đầu này bây giờ còn nhu thuận, hiền lành hơn cả thỏ con, ngữ khí vô cùng ôn nhu, một mặt là do tính tình Đường Phong hôm nay đại biến, mặt khác là vì Đường Phong trở nên anh tuấn hơn người.

Thiếu nữ hoài xuân cho đến nay đều không có lực miễn dịch gì với mấy vị soái ca.

- Các người giúp ta tới thành Tĩnh An một chuyến.
- Phong thiếu gia muốn mua thứ gì sao?

Mộng Nhi chớp chớp đôi mắt to hỏi, vẻ nghịch ngợm bình thường đã sớm biến mất không còn một mảnh, chỉ còn lại vẻ thiên chân vô tà.

- Giúp ta mua vài loại thảo dược, ta sẽ viết danh sách cho các người.

14. Chương 14: Mua Thuốc.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 14: Mua thuốc.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Sau khi nhìn thấy bảng danh sách dài dằng dặc kia, Bảo Nhi và Mộng Nhi cảm thấy đầu mình cũng to ra.

Tất cả đều là những loại thảo dược thoát nhìn khá bình thường, có thuốc bổ, thuốc trị thương, còn có vài loại thảo dược Mộng Nhi chưa từng nghe qua bao giờ.

Bảo Nhi nghi hoặc hỏi:

- Phong thiếu gia, ngài mua nhiều như vậy để làm gì?
- Toàn bộ đều hữu dụng.

Đường Phong đứng dậy, nở một nụ cười mê chết người không đền mạng, một tay khê nâng cằm của hai nàng, nhẹ nhàng nói:

- Lúc mua thảo dược không được để người khác phát hiện, đây là bí mật riêng của chúng ta, đã biết chưa?

Khuôn mặt nhỏ nhắn của cả hai nháy mắt đồ bưng, vội vàng gật đầu.

Tiểu nha đầu, thiếu gia ta ngay cả nhan sắc cũng bán đứng, không tin là không làm gì được các người!

Chờ hai nữ hài kia đi rồi, Đường Phong thầm mắng mình một tiếng vô sỉ quá là vô sỉ!

Kì thực số thảo dược kia bị người khác phát hiện cũng không sao, trên đó đa phần đều là thuốc bổ và thuốc trị thương mà thôi, nhưng nếu đem trộn lẫn với vài thứ hỗn tạp khác, lập tức có thể biến thành độc dược.

Cẩn thận vẫn hơn, có thể không bị người khác phát hiện thì cứ tận lực không để ai phát hiện.

Mình vừa đến thế giới này ngày đầu tiên mà đã có một kẻ thù! Cho dù Đường Phong cũng không muốn, nhưng kẻ thù chính là kẻ thù, không thể không tính sổ! Đường Phong hiện tại một không có ai giúp, hai không thực lực, nếu muốn báo thù, chỉ có thể dựa vào độc dược.

Thừa dịp Mộng Nhi và Bảo Nhi đi làm việc này ít nhất cũng vài canh giờ, Đường Phong lại tu luyện Vô Thường Quyết lần nữa, hồi phục khí lực hoàn toàn lại tiếp tục luyện Bộ liên hoa.

Đến chiều, hai nàng cũng mua đủ thảo dược mang về.

Đem mớ thảo dược mua về phân loại ra, những thứ mình có thể dùng được Đường Phong đều giữ lại, còn mấy thứ thuốc bổ thì đưa hết cho hai nha đầu, để các nàng sau này sắc thuốc cho mình bồi bổ cơ thể.

Đường Phong trước kia cứ như một đóa hoa dễ hỏng, tổ chất và cường độ của thân thể thật sự quá yếu, mấy thứ dược liệu bình thường này tuy không phải kỳ trân dị bảo quý hiếm gì, nhưng dùng lâu dài cũng có công dụng cường thân kiện thể, thà có còn hơn không.

Liên tiếp ba ngày, Đường Phong không rời Yên Liễu các nửa bước, trước là sợ bị đệ tử Thiên Tú đeo bám làm phiền mình, sau là do Đường Phong muốn tập trung tu luyện Vô Thường Quyết.

Mỗi lần tu luyện, Đường Phong luôn theo quán tính dùng phần lớn linh khí để rèn luyện cốt cách thân thể và lực phủ ngũ tạng, chỉ chừa lại một phần linh khí nhỏ vận chuyển nơi kinh mạch.

Tuy rằng như thế không thể khiến thực lực bản thân tăng thêm bao nhiêu, nhưng công sức bỏ ra trong ba ngày cũng không phí hoài, Đường Phong cảm thấy tiềm lực của cơ thể dần dần cũng được khai phá ra. Thân thể này, vô luận là cường độ hay tính mềm dẻo đều hơn hẳn ba ngày trước. Dựa vào sự thay đổi của cơ thể, Đường Phong hiện tại đã có thể thi triển ra được một chút võ công của mình kiếp trước.

Mà loại độc dược Đường Phong cần, buổi tối ngày đầu tiên sau khi mua dược liệu về đã điều chế xong. Thứ này đối với người khác là loại độc dược vô cùng khủng bố, nhưng đối với Đường Phong căn bản không đáng nhắc tới.

Ba ngày, nói dài không dài, nói ngắn không ngắn. Hôm nay Đường Phong quyết định sẽ thực thi kế hoạch của mình.

Đường Phong cũng muốn chờ khi thực lực của mình mạnh hơn chút nữa mới đi báo thù, nhưng mình có thể chờ được, còn đối phương thì sao? Lần mượn kẻ thù đao giết người trước đã thất bại, nếu để lâu chút nữa, có khả năng sẽ có thể lần tiếp theo.

Cái này gọi là đêm dài lắm mộng, thời không đợi người, Đường Phong cũng không muốn lúc nào cũng bị người khác nhớ tới.

Mấy hôm nay cùng Lâm Nhược Diên trò chuyện qua vài lần, sau mấy lần nói bóng nói gió, Đường Phong cuối cùng cũng biết tình cảnh hiện tại của Tần Tiểu Uyển. Tuy rằng nói đêm đó Tần Tiểu Uyển ám sát mình không thành, cuối cùng bị Bạch Tổ Y và các vị trưởng lão mang đi, nhưng Thiên Tú cao tăng cuối cùng lại chậm chạp không quyết.

Trong chuyện này đương nhiên có phần do Dịch Nhược Thần làm khó làm dễ, còn lại là do Đường Phong không tổ thái độ gì.

Tần Tiểu Uyển thân là nội tông đệ tử, lại là đệ tử chân truyền của Dịch Nhược Thần, vị trưởng lão này đương nhiên bên vực đệ tử của mình. Tông chủ Bạch Tổ Y cùng các vị trưởng lão khác nhiều lần gắng hỏi Tần Tiểu Uyển, nhưng Tần Tiểu Uyển sau khi tìm được sự che chở của Dịch Nhược Thần, một mực khẳng định những gì nàng ta nói ngày đó là đúng, đổ hết tội lỗi lên đầu Đường Phong.

Tốt xấu gì cũng là nội tông trung tâm đệ tử, hơn nữa Đường Phong cũng không chết! Thiên Tú cao tăng bàn luận một hồi cũng không có biện pháp làm gì được Tần Tiểu Uyển, chỉ có thể để Dịch Nhược Thần trông chừng Tần Tiểu Uyển cẩn thận, trong vòng nửa năm không được rời khỏi nơi ở của trung tâm đệ tử, còn phải đến tạ lỗi với Đường Phong.

Để sư phụ trông coi đồ đệ, đúng là chuyện nực cười. Nếu ngày đó người Tần Tiểu Uyển ám sát không phải Đường Phong mà là Mạc Lưu Tô, quyết định của Thiên Tú cao tăng nhất định không đơn giản như vậy.

Khi nói cho Đường Phong biết chuyện này, Lâm Nhược Diên cũng có chút bất đắc dĩ. Nàng tuy là trưởng lão, nhưng không thể lay động quyết định của đa số được.

Nghe đến những chuyện này Đường Phong cũng chỉ gật gật đầu cho có, Đường Phong trước kia không dám tranh với ai, người khác khinh thường hắn là chuyện bình thường, không còn cách nào khác. Nhưng hiện tại nếu ai dám khinh thường hắn, chính là tự đào hố chôn mình!

Tu luyện suốt ba ngày, cuối cùng cũng khiến cương khí trong cơ thể nồng đậm hơn một chút, dựa theo phỏng đoán của Đường Phong, mình hẳn là đã tiến nhập cảnh giới Luyện Cương nhất phẩm rồi.

Ai có thể có được cương tâm trước Luyện Cương nhất phẩm? Không ai cả! Cho dù là trong truyền thuyết cũng không hề có!

Nhưng Đường Phong lại làm được, nếu Thiên Tú cao tăng biết được bí mật này, có khả năng dù có liều mạng đánh vỡ cả môn quy các nàng cũng nhất quyết thu Đường Phong vào Thiên Tú, trở thành nam đệ tử đầu tiên của Thiên Tú từ lúc khai tông tới nay!

Đường Phong cũng không muốn tiết lộ bí mật này, có những việc, che giấu vẫn tốt hơn.

Hiện tại vẫn còn khá sớm, chỉ mới giữa trưa mà thôi, Đường Phong nói một tiếng với Bảo Nhi và Mộng Nhi xong, liền rời Yên Liễu các.

Mục tiêu của Đường Phong lần này chính là nam nhân họ Liễu kia!

Kể từ sau chuyện ba ngày trước, cả Thiên Tú đều truyền tai nhau chuyện hắn thay đổi thế nào, từ một ngụm thiếu nữ xinh đẹp khiến ai nhìn thấy liền nổi da gà rơi đầy đất, lột xác biến thành một mỹ thiếu niên phong thần tuấn lãng, chuyện này thật sự đã trở thành đề tài nóng hổi hàng đầu.

Nữ nhân rất thích tán chuyện, nhất là một đám nữ nhân thích buôn chuyện tụ lại một chỗ!

Đường Phong đi ra lần này, dọc đường đi chịu đủ loại ánh nhìn còn khoa trương hơn lần trước, có thể mọi người đều biết nam nhân này chính là Đường Phong nên cũng chưa làm khó dễ gì hắn. Mặc kệ là đệ tử nội tông hay ngoại tông, tất cả đều tùm nậm tùm nậm ba đứng xa xa nhìn hắn, cả đám xì xào bàn tán không ngừng.

Thỉnh thoảng lại có vài câu lọt tán dương vào tai của Đường Phong.

Cả nhóm nữ hài oanh oanh yến yến, gầy béo đều đủ cả, trừ ra mấy vị chấp sự nhị đại đệ, còn lại đều là tam đại đệ tử trẻ tuổi, cho dù cộng cả hai kiếp làm người của Đường Phong lại cũng không quá ba mươi, bị ánh mắt chăm chú nóng rực của nhiều nữ hài nhìn như vậy, cước bộ cũng không nén nổi có chút nhẹ lướt, cả người hơi thiếu tự tin.

Vất vả chịu đựng đến khi ra đến nội vị trí khá vắng vẻ ở ngoại tông, Đường Phong mới cảm lòng không nổi mà thở ra một hơi.

Đây là một trong những địa phương mở cửa cho ngoại nhân tham quan nên có không ít nhã sĩ phong lưu cùng cương sĩ qua lại trong này, hoặc là thưởng thức phong cảnh của Thiên Tú, hoặc là thuê một chiếc thuyền nhỏ ra giữa Dạ Vũ hồ thả câu. Thỉnh thoảng lại ngâm lên mấy câu thơ để hấp dẫn sức chú ý của đệ tử Thiên Tú.

Rất cùng thì ở trong này Đường Phong cũng không còn là người quá gây chú ý nữa.

15. Chương 15: Liễu Gia Liễu Nguyên.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mạc

Chương 15: Liễu gia Liễu Nguyên.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Những địa phương mở cửa đối ngoại của Thiên Tú gồm bốn nơi, Điệp Túy Phường, Cửu Khúc Kiều, U Nguyệt Bình, Yến Tử Ổ.

Những nơi này đều nằm ở ngoài cùng của Thiên Tú, chiếm diện tích vừa phải, bắt quả hiệu quả mang lại cho Thiên Tú mỗi năm đều rất khả quan.

Mấy hôm trước Đường Phong chính là tìm thấy nam nhân họ Liễu kia tại nơi này, cùng hấn lý luận một hồi, kết quả lại bị hấn âm thầm hạ độc thủ.

Theo như những gì biết được từ miệng Lâm Nhược Diên, Tần Tiểu Uyển hiện tại đang bị giam lỏng trong nội tông, cho nên tin tức chuyện nàng ám sát mình thất bại vẫn chưa truyền ra ngoài. Nói vậy thì có khả năng tên họ Liễu kia vẫn quanh quẩn ở đây chờ đợi tin tức.

Ba ngày, đối với một kẻ lo lắng đợi chờ tin tức cũng dài như ba năm.

Nhìn lướt qua mấy vị tài tử tùm năm tùm ba kia một cái, Đường Phong hất tóc ra sau vai, chẳng biết lấy từ đâu ra một cây quạt, vừa đi vừa phe phẩy.

Đường Phong vừa đến liền hấp dẫn ánh mắt của không ít Thiên Tú ngoại tông đệ tử, những đệ tử được an bài ở đây đa phần đều là tư chất không tốt, thành tựu sau này không được bao nhiêu, lý tưởng của các nàng cũng không cao lắm, chính là mong có thể gả vào một gia đình tốt, ngày sau không cần lo lắng chuyện cơm áo.

Thiên Tú cũng không cấm kết hôn, đôi khi còn có thể chủ động bàn chuyện hôn sự cùng các thế gia và thế lực khác. Dù sao trên dưới Thiên Tú đều là nữ nhân, có những chuyện không tiện ra mặt xử lý, có thể lực của những thế gia này giúp đỡ, Thiên Tú một mặt có thể kéo gần quan hệ của bản thân và những thế lực khác, mặt khác cũng có thể tự phát triển thế lực của mình.

Đương nhiên, những thứ đó chỉ áp dụng với những đệ tử ngoại môn thông thường, nếu là hôn phối của đệ tử nội tông thì cần phải có sự đồng ý của trưởng bối, gia thế của đối phương cũng rất quan trọng. Còn như mười hai đệ tử trung tâm thì càng nghiêm ngặt hơn, lúc bình thường, Thiên Tú căn bản không muốn gả đệ tử trung tâm cho ai, trừ phi đối phương có đủ địa vị và thực lực thì mới được.

Công tử mỹ mạo như Đường Phong vừa xuất hiện, vô luận là khí chất, tướng mạo hay phong độ đều hơn hẳn mấy vị phong lưu nhả sĩ nọ, tự nhiên có chút cảm giác như hạc giữa bầy gà. Lực chú ý của những đệ tử Thiên Tú bị hấp dẫn cũng là chuyện bình thường, đám nam nhân bỗng nhiên lại bị đoạt mất sự nổi bật, lại không biết rõ thân thế của Đường Phong ra sao nên không dám lỗ mãng, chỉ có thể đứng đó tức giận bất bình, phun ra vài bãi nước bọt.

Đường Phong mặc kệ không hỏi, thoát nhìn như đang thưởng thức phong cảnh hợp lòng người của Thiên Tú, kì thực là đang tìm kiếm mục tiêu của mình.

Đi qua Cửu Khúc Kiều, vòng quanh Điệp Túy Phường, cước bộ của Đường Phong liền dừng lại, ánh mắt chăm chú nhìn vào trong một tòa đình.

Nơi này khá hẻo lánh, bình thường cũng ít người lui tới, chỉ có điều hiện tại trong đình có một vị thanh y nam tử đang đứng đó, dáng vẻ cũng đường đường, nhưng đôi mày khóa chặt đã lộ ra vẻ lo lắng và bất an trong lòng hấn, đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm mặt nước trên Dạ Nguyệt hồ, thi thoảng lại lộ ra một tia thần sắc lo lắng.

Đúng là tên họ Liễu kia! Chủ nhân của thân thể này đúng là đáng thương, cũng chỉ biết được đối phương họ Liễu, ngay cả tên đầy đủ là gì cũng không biết.

Đường Phong mỉm cười, thu hồi chiết phiến, nhắm thẳng hướng đó mà đi đến.

Còn chưa đi đến, Đường Phong đã hô:

- Vị huynh đệ kia!

Nam nhân họ Liễu rõ ràng có chút thất thần, Đường Phong gọi mấy lần hấn cũng không phản ứng gì, thẳng đến lúc Đường Phong vỗ nhẹ vai hấn một cái, hấn mới đột nhiên cả kinh, xoay người lại cảnh giác đánh giá Đường Phong.

- Huynh đệ, người nhìn gì vậy? Sao lại nhập thần như thế?

Đường Phong giả vờ nhìn về phía Dạ Nguyệt hồ, giơ tay che ngáng:

- Chẳng lẽ có mỹ nhân nào đang tắm à?

Trên mặt nam nhân họ Liễu kia lộ vẻ không có kiên nhẫn, nói:

- Có chuyện gì sao?

- Chúc mừng, chúc mừng!”

Đường Phong nói xong liền lấy ra ống đồng bôi sáp mình đã chuẩn bị trước đưa cho hắn:

- Có một vị cô nương nhờ ta trao thứ này cho huynh.

Nam nhân họ Liễu liền chấn động, vội vàng tiếp nhận ống đồng, đang chuẩn bị mở liền quay lại hỏi Đường Phong:

- Cô nương đó trông như thế nào?

Đường Phong vội miêu tả hình dáng của Tần Tiểu Uyển, nói tiếp:

- Cô nương kia rất xinh đẹp, khí chất bất phàm, nhìn qua hẳn là nội tông đệ tử của Thiên Tú, ta thật sự rất ngưỡng mộ huynh, có thể chiếm được sự ưu ái của mỹ nhân như thế!

Trong lòng nam nhân họ Liễu liền hiểu ý, cho là Tần Tiểu Uyển không tiện ra mặt nên tìm một người chuyển lời thay mình. Nghe vậy hắn liền cười nói:

- Huynh đệ ta cũng là gặp may mà thôi!

- Xin hỏi huynh đài xưng hô thế nào.

- Tại hạ họ Liễu, tên Nguyên.

- Hóa ra là Liễu công tử, Liễu công tử hôm nay gặp được mối lương duyên như thế, ngày sau thành chuyện tốt nhất định phải giúp tiểu đệ một phen, tiểu đệ đối với Thiên Tú ngưỡng mộ đã lâu, cũng muốn cưới được một mỹ nhân Thiên Tú về nhà, nhưng mấy ngày hôm nay một cơ hội cũng không có.

Đường Phong ảo não nói.

- Nhất định, nhất định! Nếu ta và mỹ nhân có thể thành đôi thành cặp, nhất định sẽ giới thiệu vài đệ tử nội tông cho huynh.

Liễu Nguyên cười lớn.

Đường Phong vội đa tạ không ngừng.

Dây dưa một hồi, Đường Phong liền rời khỏi nơi này

Nhìn bóng dáng Đường Phong, Liễu Nguyên có chút trầm ngâm, cảm thấy người này khá quen mặt, nhưng lại không nhớ rõ là đã gặp ở đâu. Chỉ cho rằng duyên cớ là do mấy hôm nay hồn vía mình cứ như đang ở trên mây, quả thật đã gặp qua người ta nhưng xoay người lại đã quên mất.

Sau khi hình tượng của Đường Phong đại sửa, ngay cả Dương Ngọc Nhi cũng không nhận ra được, huống gì là người chỉ mới gặp qua một lần như Liễu Nguyên? Đây cũng là một lí do khiến Đường Phong dám tự mình ra trận.

Nhìn quanh không thấy ai, Liễu Nguyên liền gỡ bỏ sáp ong, mở ống đồng ra xem, chỉ thấy trên giấy viết tháo vài chữ, có vẻ như được viết ra trong lúc vội vã.

- Đêm nay gặp nhau tại chỗ cũ!

Dù không thể nhìn ra là thủ bút của ai, nhưng Liễu Nguyên lại đoán chắc là của Tần Tiểu Uyển. Ba hôm nay, Liễu Nguyên ăn không ngon, ngủ không yên. Hắn biết Đường Phong nhất định đã chết, chỉ là không rõ Tần Tiểu Uyển có làm theo chỉ thị của mình hay không.

Nếu Tần Tiểu Uyển không làm, thì khi Đường Phong chết rồi, tất cả đầu mối đều dồn về Liễu Nguyên, người đã có xung đột với Đường Phong lúc sáng.

Liễu Nguyên chờ ở đây đúng ba ngày, bên trong Thiên Tú chẳng có động tĩnh gì, cũng không có ai tìm đến mình dò hỏi. Hắn liền tin chắc là Tần Tiểu Uyển đã động thủ. Sở dĩ chờ đến ba ngày, chẳng qua là Liễu Nguyên muốn chờ một đáp án chính xác mà thôi!

Hiện tại đã nhận được tin tức của Tần Tiểu Uyển, đêm nay gặp mặt sẽ biết rõ. Trong mắt Liễu Nguyên hiện lên một tia thần sắc đặc ý, đem ống đồng nhét vào ngực áo.

Đạo quanh vài vòng bên ngoài Thiên Tú ngoại tông, Đường Phong lại về Yên Liễu các.

Đã xong một bước, bước thứ hai chính là Tần Tiểu Uyển.

Giết người bất quá chỉ là đầu rơi xuống đất! Nếu Đường Phong muốn giết Liễu Nguyên thì vừa rồi đã có thể đắc thủ. Chỉ có điều, Đường Phong đã sớm suy nghĩ qua rất nhiều lần, thủy chung vẫn không rõ tại sao Liễu Nguyên lại muốn hại mình. Điều này không thể do tranh giành nữ nhân mà thành được, Liễu gia của hắn cũng thế gia dựa vào Thiên Tú để sinh tồn, sao có thể vì một nữ nhân mà đắc tội Thiên Tú? Hơn nữa ngày đó Liễu Nguyên vô thanh vô tức đâm một châm lên tay Đường Phong, trên châm kia còn có tấm sẩn độc Nhập Sầu Trăng, rõ ràng đã có chuẩn bị từ trước.

Đường Phong muốn tìm hiểu rõ ngọn nguồn trong đó, chỉ có thể mượn tay Tần Tiểu Uyển mà thôi.

16. Chương 16: Thiên Đường Có Lối Người Không Đi.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 16: Thiên đường có lối người không đi.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đường Phong còn đang nghĩ phải tiếp cận Tần Tiểu Uyển thế nào, không ngờ vừa trở lại Yên Liễu các, Mộng Nhi và Bảo Nhi đứng đợi ở cửa, hai nha đầu vừa sợ hãi nhìn Đường Phong nói:

- Phong thiếu gia, Tiểu Uyển sư tỷ đang đợi người.

Đường Phong nhướng mày, không tự chủ được nhớ tới một câu.

Thiên đường có lối người không đi, địa ngục không cửa lại xông vào!

Những thay đổi của Đường Phong mấy hôm nay, Bảo Nhi và Mộng Nhi càng nhìn càng vui mừng. Sự việc hôm đó tuy đã bị Thiên Tú cao tăng ra lệnh không cho tiếp tục bàn tán, nhưng qua những đoạn đối thoại của Lâm Nhược Diên và Đường Phong, hai nha đầu này cũng đoán được phần nào.

Huống hồ, Tần Tiểu Uyển ngày thường chẳng buồn liếc nhìn Đường Phong, hôm nay bỗng nhiên lại đem theo một đồng lễ vật đến thăm Đường Phong, bên trong tất có nội tình. Cho nên Bảo Nhi và Mộng Nhi có chút lo lắng cho Đường Phong.

- Biết rồi, các người cứ đi trước đi.

Đường Phong gật gật đầu nói.

Bảo Nhi vẫn lo lắng:

- Thiếu gia có muốn nô tỳ và Mộng Nhi đi cùng người không?

Đường Phong ung dung cười:

- Không cần! Hôm nay cô ta đến nhất định là để tạ lỗi với ta. Các người ở đây sẽ khiến nàng khó xử.

- Cũng đúng.

Bảo Nhi gật gật đầu.

Mộng Nhi đứng bên cạnh quơ quơ nắm tay nhỏ:

- Phong thiếu gia đừng sợ, nếu có chuyện gì người cứ la lớn lên, nô tỳ và Mộng Nhi lập tức xông vào!

Đường Phong thâm trầm gật gật đầu:

- Ý kiến hay, vậy các người đứng nấp ở đâu đó xa xa bảo vệ cho ta đi.

Hai nàng lập tức tuân mệnh chạy ra chỗ khác.

Đường Phong hơi sửa sang lại y phục rồi mới nhanh chóng đi vào trong. Tần Tiểu Uyển đứng trong sân, tấm lưng gầy yếu có vẻ vô cùng yên tĩnh,, mới vài ngày không gặp, nàng ta có vẻ như đã gầy đi không ít, giờ phút này cứ thế đứng trong sân, có chút thất hồn lạc phách.

Nghe được phía sau có động tĩnh, Tần Tiểu Uyển quay đầu lại, vừa vặn nhìn thấy khuôn mặt tuấn tú kinh diễm tuyệt luân của Đường Phong, không khỏi ngáy người một lát, lúc này mới chần chừ hỏi:

- Đường Phong?

Tuy rằng đã sớm nghe qua người khác nói Đường Phong thay đổi lớn như thế nào, nhưng tai nghe không bằng mắt thấy. Nghe những lời đồn thổi ngoài miệng cũng không rung động bằng tận mắt nhìn thấy.

- Tiểu Uyển muội muội, mới vài ngày không gặp, cô không tới mức không nhận ra ta chứ?

Đường Phong cười lớn, chậm rãi kéo chiếc ghế bên cạnh ra rồi ngồi xuống.

Tần Tiểu Uyển cẩn thận đánh giá Đường Phong, gần nửa ngày mới xác định người trước mắt quả thật chính là Đường Phong, không khỏi cười khổ một tiếng:

- Người sao lại thay đổi nhiều như thế?

- Ta vốn đã là như thế, chỉ có điều trước kia không lộ chân diện mục trước mặt người khác mà thôi.

Đường Phong vươn tay bứt một trái nho trên bàn cho vào miệng, ăn ngon lành.

Tần Tiểu Uyển đứng bên cạnh cũng không biết nên làm gì mới phải, khó xử tới cực điểm. Lần này nàng vâng lệnh sư phụ đến Yên Liễu các nhận lỗi cùng Đường Phong. Theo ý của Dịch Nhược Thần, chuyện này tốt nhất là nên chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không. Mà người có thể quyết định tình thế cuối cùng chính là người bị hại, Đường Phong.

Chỉ cần hần chịu mở miệng nói không truy cứu nữa, mọi chuyện liền dừng lại ở đây. Cho nên Dịch Nhược Thần một mực can dặn Tần Tiểu Uyển, lần này nhất định phải thành tâm nhận lỗi cùng Đường Phong, để hần không tiếp tục truy cứu nữa.

Tần Tiểu Uyển cắn môi, song thủ siết chặt thành quyền, thân thể mềm mại run lên từng đợt.

Đường Phong nhìn nàng, không khỏi cười lạnh một tiếng, ngay cả một câu xin lỗi cũng không nói được thế này mà là thái độ nhận lỗi hay sao?

Qua thật lâu, Tần Tiểu Uyển tựa như đã hạ quyết tâm, đột ngột xoay người, đối mặt với Đường Phong mà nói:

- Đường Phong, lần này ta tới là muốn nói với người một tiếng xin lỗi. Lẽ ra tối hôm đó ta không nên làm ra những chuyện như vậy, càng không nên đối trắng thay đen trước mặt các vị trưởng lão, xin người hãy niệm tình chúng ta cùng nhau lớn lên bao năm nay, tha thứ cho ta lần này đi.

Đường Phong phun hạt nho ra, thở dài một hơi nói:

- Cô cũng biết là chúng ta cùng nhau lớn lên. Tốt xấu gì cũng có mười mấy năm tình nghĩa, cho dù Đường Phong ta trước đây đáng ghét ra sao, không dám phản kháng thế nào, nhưng cũng là một mạng người! Dù

là một vật vô tri, nhưng sớm chiều bên nhau suốt mười mấy năm, chẳng lẽ không có chút cảm tình nào hay sao? Cô sao có thể mượn cớ theo đuổi hạnh phúc mà vứt bỏ toàn bộ như thế?

Tần Tiểu Uyển than thở khóc lóc, đôi vai không ngừng run rẩy:

- Đường Phong, là ta có lỗi với người, là do ta nhất thời bị ma xui quỷ khiến! Mấy ngày nay đêm nào ta cũng gặp ác mộng, mơ thấy ta thật sự hại chết người, ta cũng không hiểu ngày đó tại sao lại động thủ với người.

- Nhận lỗi cũng vô dụng.

Đường Phong thản nhiên nói.

- Đường Phong ta mạng lớn, không chết dưới tay người, nên người cũng không cần chạy tới trước mặt ta ra vẻ đáng thương. Người đi đi.

- Đường Phong....

Tần Tiểu Uyển lệ rơi lã chã:

- Người sẽ không nói ra bí mật kia chứ?

- Bí mật gì?

Đường Phong thoáng sửng sốt, lập tức liền hiểu ra, mắt lại lướt đến trước bụng Tần Tiểu Uyển.

Tần Tiểu Uyển cũng có chút mất tự nhiên, vươn tay sờ sờ bụng của mình.

- Người cứ yên tâm! Nếu ngày đó ta đã không nói ra thì sau này cũng vậy.

Đường Phong cười lạnh một tiếng :

- Nhưng giấy không gói được lửa, qua một tháng nữa e là bí mật của người cũng không còn là bí mật nữa, ta khuyên người nên sớm nghĩ cách là hơn. Tên họ Liễu kia cũng chẳng phải kẻ tốt lành.

- Cảm ơn người Đường Phong, chỉ cần người không nói ra, ta nhất định có cách thuyết phục sư phụ, khiến người đồng ý để ta gả vào Liễu gia.

Tần Tiểu Uyển vui mừng rơi lệ, nàng thật sự không ngờ lần này Đường Phong lại tốt như thế. Dù từ đầu chí cuối hẳn đều tỏ thái độ không hòa nhã, nhưng Tần Tiểu Uyển biết, ý tứ những lời này của Đường Phong là không hề truy cứu trách nhiệm của mình.

- Chắp mê bắt ngộ!

Đường Phong lắc đầu, người ta nói nữ nhân khi yêu đều mù quáng, câu này quả thật không sai chút nào.

Đêm đó Tần Tiểu Uyển dám hạ thủ với mình, một phần có lẽ do họ Liễu xúi giục, còn lại có lẽ là do bị được vật khổng chế, nếu không thì nàng làm gì có gan đi giết người?

Liễu Nguyên đã có Nhập Sầu Trạng, ắt cũng phải có những loại độc khác! Theo như Đường Phong biết, loại được vật có khả năng tạm thời ảnh hưởng đến thần trí của người khác có hơn mười loại.

Cáo biệt Đường Phong, về ai oán trên mặt Tần Tiểu Uyển liền trở thành hư không, trong lòng âm thầm vẽ nên viễn cảnh tương lai hạnh phúc ngày sau, vừa bước ra khỏi cửa lớn của Yên Liễu Các, đột nhiên cảm giác có một luồng kinh phong bắn về phía mình, Tần Tiểu Uyển hơi nghiêng người, vươn tay ra liền bắt được thứ đó.

Đây là một ống đồng nhỏ, Tần Tiểu Uyển nhìn quanh cũng không thấy bóng dáng người nào, nàng quay lại nhìn lại, Đường Phong vẫn ngồi trên ghế thái sư, một tay cầm chum nho đặt trước miệng ăn ngon lành.

Vội mở ống đồng ra xem, nhìn thấy mấy chữ bên trên, Tần Tiểu Uyển liền mừng rỡ.

Là Liễu Nguyên hẹn mình buổi tối gặp mặt, chỉ là không biết Liễu Nguyên đã mua chuộc người nào, cư nhiên ngay trong nội tông cũng có thể nhả tin cho mình.

Đến lúc thấy bóng dáng Tần Tiểu Uyển khuất hẳn, Đường Phong mới thả chùy nho ăn dở trên tay xuống bàn, vừa rồi hắn đã dùng một loại thủ pháp đặc biệt để phóng ống đồng, ống đồng lượn vài vòng trên không trung mới bay tới tay Tần Tiểu Uyển, cho dù Tần Tiểu Uyển thông minh đến mấy cũng sẽ không hoài nghi tới hắn.

17. Chương 17: Theo Dõi.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 17: Theo dõi.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Màn đêm buông xuống, bầu trời điểm khuyết vài ngôi sao sáng, một khối mây đen lớn như một khối sợi bông lướt qua trời cao, che đi ánh trăng.

Một trận gió lạnh thổi tới lay động cây cối không ngừng, khiến đám chim choc đậu lại trên cây bị kinh động, vỗ cánh bay loạn ra bốn phía.

Nguyệt hắc phong cao, là thời điểm tốt để giết người phóng hỏa.

Đường Phong ẩn nấp bên ngoài Thiên Tú đã lâu, hắn đang đợi Tần Tiểu Uyển đi ra, sau đó sẽ đuổi theo tới nơi gặp gỡ của nàng và Liễu Nguyên.

Đôi nam nữ này lén lút tư tình đến cả hải tử cũng sắp có, nhất định không thể thiếu thời gian tư thông. Một khi đã muốn tư thông thì nhất định phải có một chỗ riêng. Đường Phong lúc sáng đưa cho hai người chỉ đồng, trên đó đều viết là “chỗ cũ”.

Đường Phong không biết đó là nơi nào, chỉ có Tần Tiểu Uyển và Liễu Nguyên là rõ ràng, nên đành dùng kế này.

Nơi mà Đường Phong mai phục là con đường duy nhất để đệ tử Thiên Tú có thể đi ra ngoài. Trừ phi Tần Tiểu Uyển không thể ra được, bằng không tuyệt đối không thoát khỏi mắt của Đường Phong. Không biết có phải do tu luyện Vô Thường Quyết hay không, trong màn đêm thế này Đường Phong vẫn có thể nhìn rõ từng ngọn cỏ lay động trong vòng mười trượng.

Quả nhiên, đợi chưa đến nửa canh giờ đã thấy một thân ảnh nhỏ nhắn từ bên trong Thiên Tú chạy ra, có chút chột dạ lén lút nhìn quanh, phát hiện không có người nào phát hiện ra mình, liền bạt chân chạy thẳng theo hướng đông.

Tuy rằng trời rất tối, nhưng Đường Phong vẫn nhìn thấy rõ ràng, thân ảnh kia chính là Tần Tiểu Uyển.

Cá đã cắn câu, Đường Phong cũng không vội đuổi theo. Bằng thực lực Luyện Cương nhất phẩm của hắn hiện tại, dù sử dụng khinh công Khinh Hồng Lược Ảnh để bám theo Tần Tiểu Uyển, nhất định cũng sẽ khiến đối phương chú ý.

Trong ống đồng Đường Phong đưa cho Tần Tiểu Uyển lúc sáng có giấu huyền cơ.

Đứng yên tại chỗ đợi một lát, xác nhận Tần Tiểu Uyển đã đi xa, lúc này Đường Phong mới thản nhiên đứng dậy, nường theo một mùi hương lạ mà đuổi theo hướng đông.

Mùi hương này không quá nồng đậm, nhưng lưu lại rất lâu, trong vòng nửa canh giờ, dù gió táp mưa sa cũng không biến mất.

Người bình thường nhất định không ngửi thấy mùi hương này, cho dù là bản thân Tần Tiểu Uyển cũng không thể phát hiện ra. Muốn ngửi thấy cần phải xoa một loại thảo dược lên mũi, hai thứ này đụng nhau sẽ sinh ra một mùi hương đặc biệt.

Mùi hương này trong bóng đêm cũng hữu dụng như ngọn đèn chỉ đường, chỉ hướng cho Đường Phong đi tới.

Không đến nửa nén nhang, Đường Phong đã đi được hơn mười dặm. Cũng may nhờ có mấy hôm nay tu luyện một chút, nếu là trước kia, Đường Phong muốn đi được mười dặm, nếu không chết vì mệt thì cũng mệt đến bò ra đất.

Phía trước là một rừng cây, Tần Tiểu Uyển chắc là đang ở bên trong.

Sau khi xem xét hướng gió, Đường Phong liền mỉm cười, ngay cả ông trời cũng giúp mình, hiện tại mình đang ở cuối gió, như thế này, dù thực lực của mình không mạnh đi nữa, chỉ cần cẩn thận một chút thì hẳn là sẽ không bị đối phương phát hiện.

Sau khi chui vào rừng cây, Đường Phong lập tức cảnh giác cao độ, hẳn không biết Tần Tiểu Uyển và Liễu Nguyên rốt cuộc đang đứng ở nơi nào, chỉ có thể chậm rãi lần mò về phía trước.

Dần dần, mùi hương kia ngày càng nồng đậm, vẻ mặt của Đường Phong liền chấn động, biết mình đang cách Tần Tiểu Uyển ngày càng gần, liền vội nín thở ngưng thanh, cố gắng di chuyển hết sức nhẹ nhàng.

Thực lực của Tần Tiểu Uyển hiện tại là Luyện Cương lục phẩm, theo như Đường Phong biết, thì thực lực của Liễu Nguyên cũng không hơn gìm đây cũng là nguyên nhân hẳn dám đơn thân mạo hiểm. Nếu đối thủ đối lại là một trong những vị cao tăng của Thiên Tú, phỏng chừng Đường Phong còn chưa đến gần rừng cây đã bị người phát hiện.

Tiếp tục lần mò đi về phía trước vài chục trượng, bỗng nhiên có một tiếng thở gấp liền truyền vào tai Đường Phong. Đường Phong liền dừng bước, ngẩng đầu nhìn về phía phát ra thanh âm, liền thấy được cách mình vài chục trượng, có hai bóng người tựa vào cây quấn chặt lấy nhau.

Nhân quang của Đường Phong sáng tới mức nào? liếc mắt một cái liền nhìn ra người tựa lưng trên cây đúng là Tần Tiểu Uyển, nàng ta lúc này đang đưa hai tay ôm lấy cổ của Liễu Nguyên, môi kề môi, lưỡi cuốn lấy lưỡi, chỉ còn biết tới tiếng trống ngực và tiếng hô hấp của nhau, ngoài ra không biết gì cả.

Đúng là một đôi cầu nam nữ mà! Đường Phong không khỏi oán thầm.

Xem ra Tần Tiểu Uyển cũng chỉ vừa mới tới đây, thật lâu sau hai người mới chậm rãi tách ra.

- Nguyên ca ca, muội rất nhớ huynh!

Tần Tiểu Uyển tựa đầu trước ngực Liễu Nguyên, nhẹ giọng nũng nịu.

Liễu Nguyên vuốt ve mái tóc của Tần Tiểu Uyển, thấp giọng nói:

- Huynh cũng nhớ muội!

Tần Tiểu Uyển ngẩng đầu lên, tươi cười nhìn Liễu Nguyên:

- Muội có việc vui muốn báo cho huynh biết!

- Đường Phong đã bị muội giải quyết?

Về mặt Liễu Nguyên liền vui vẻ, vội lên tiếng hỏi.

Tần Tiểu Uyển vội lắc đầu:

- Không phải, đêm đó muội giết hắn không thành, hơn nữa bây giờ muội cũng hối hận lắm! Nguyên ca ca, Tiểu Uyển đã là người của huynh rồi, sau này huynh cũng không cần tranh giành với hắn nữa, Đường Phong cũng rất đáng thương. Bất quá, sau này trừ huynh ra muội sẽ không nói chuyện với nam nhân nào cả, cũng sẽ không nhìn tới bọn họ.

Liễu Nguyên nhíu mày hỏi:

- Muội nói không thành công? Đây là ý gì, bị người khác phát hiện sao?

Tần Tiểu Uyển nói:

- Muội đâm hấn một kiếm, kết quả là hấn đột nhiên tỉnh lại! Sau đó lại bị tông chủ và các trưởng lão phát hiện.

Liễu Nguyên nghe xong liền ngậy ra như phỗng! Đường Phong tỉnh lại? Sao có thể chứ? Cho dù đêm đó Tần Tiểu Uyển không đến ám sát hấn, Đường Phong chắc chắn cũng phải chết! Đã trúng Nhập Sầu Tràn, chỉ cần cảm xúc có chút dao động, căn bản không thể sống tới ngày hôm sau.

Tần Tiểu Uyển vẫn không phát hiện thần sắc của Liễu Nguyên, vẫn mãi mê nói:

- Huynh cũng đừng lo lắng. Hôm nay muội đã đến nhận lỗi với hấn rồi, hấn cũng nói qua sẽ không trách muội nữa. Chỉ là...

- Chỉ là cái gì?

Sắc mặt Liễu Nguyên đã khó coi đến cực điểm, trong lòng tự hỏi lẽ nào tối đó Đường Phong trở về cảm xúc chẳng dao động chút nào? Bằng không tại sao độc tố lại không phát tác?

- Chỉ là....Hấn đã biết muội đang mang cốt nhục của huynh!

Tần Tiểu Uyển có chút thẹn thùng liếc nhìn Liễu Nguyên, khó khăn lắm mới có thể mở miệng.

- Cái...Gì?

Liễu Nguyên nháy mắt như bị sét đánh, vạn phần kinh ngạc nhìn chằm chằm Tần Tiểu Uyển:

- Muội đang mang cốt nhục của ta?

- Ừ

Tần Tiểu Uyển khẽ cắn môi gật gật đầu.

- Chuyện bắt đầu từ lúc nào?

Thanh âm của Liễu Nguyên đột nhiên trở nên lạnh lùng.

Tần Tiểu Uyển vội vàng giải thích:

- Huynh đừng nổi giận. Muội gần đây mới biết được, không phải muội cố ý giấu huynh. Hai tháng nay muội vẫn không thấy nguyệt sự, dạo này còn hay buồn nôn, xem qua vài quyển sách y mới biết là đã mang thai.

- Ha ha, đây chính là chuyện vui mà muội nói?

Liễu Nguyên giận quá hóa cười.

Tần Tiểu Uyển tỏ vẻ vô tội gật gật đầu.

- Tần Tiểu Uyển ơi Tần Tiểu Uyển, ta phải nói cô hồ đồ, hay nên mắng cô đần độn mới đúng đây?

Liễu Nguyên dứt khoát đẩy Tần Tiểu Uyển trong vòng tay của mình ra, vẻ mặt vắn vẹo vô cùng.

18. Chương 18: Tự Cổ Đa Tình Không Dư Hận.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 18: Tự cổ đa tình không dư hận.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Cô thân là nội tông đệ tử của Thiên Tú, nên nhớ kỹ môn quy của Thiên Tú các cô!

Liễu Nguyên lạnh lùng nói :

- Cô có biết hay không, một khi chuyện cô mang thai truyền ra ngoài, chẳng những cô chết không có chỗ chôn, ngay cả Liễu gia của ta cũng sẽ bị Thiên Tú diệt môn!

Tần Tiểu Uyển khóc nước nức nở nói:

- Đường Phong nói hắn sẽ không tiết lộ chuyện này.

- Hắn nói vậy cô cũng tin?

Liễu Nguyên hung tợn nói:

- Cô đâm hắn một kiếm, suýt chút nữa lấy mạng của hắn, hắn không giậu đổ bìm leo thì thôi, sao còn có thể giúp cô giữ bí mật?

- Vậy bây giờ phải làm sao đây?

Tần Tiểu Uyển bị tình lang mạnh mẽ lên án một phen, đã có chút hoang mang lo sợ.

Liễu Nguyên vẻ mặt lạnh lùng, hai tay siết lấy bả vai Tần Tiểu Uyển, nhẹ giọng nói:

- Chỉ có một cách! Giết người diệt khẩu! Bây giờ muội trở về Thiên Tú giết hắn là được!

Tần Tiểu Uyển cả kinh, trong đầu không tự chủ được nhớ lại một màn khủng bố hiện ra trong mắt Đường Phong.

Biển máu không bờ, khô lâu cuộn cuộn, thân chất thành núi, máu chảy thành sông!

- Không, không được đâu!

Tần Tiểu Uyển vội xua tay :

- Muội đã có lỗi với hắn một lần, hắn lại tha thứ cho muội. Lần này nói thế nào muội cũng không thể đi theo vết xe đổ mà gây thêm lỗi lầm nữa.

Đường Phong đứng một bên nghe thấy liền cười lạnh, theo như trí nhớ của mình, Đường Phong lúc trước cùng Liễu Nguyên căn bản chưa từng gặp nhau, tại sao hắn ba lần bảy lượt muốn dồn mình vào chỗ chết? Lại còn mượn tay một nữ nhân.

- Sự tình vẫn còn cách cứu vãn, chỉ cần muội trở về van cầu sư phụ, xin người đồng ý gả muội vào Liễu gia không phải là được rồi sao?

Tần Tiểu Uyển vội vàng nói.

- Môn quy, cô có biết thế nào gọi là môn quy không?

Liễu Nguyên cười lạnh một tiếng:

- Tiểu Uyển, Thiên Tú thăm biển mười mấy năm trước cô cũng nghe qua rồi chứ.

- Có nghe qua một chút.

Tần Tiểu Uyển gật gật đầu, cả Thiên Tú cao tăng và nhị đại đệ tử đều hết sức kiêng kỵ chuyện này, cho nên những đệ tử của Thiên Tú cũng chỉ biết là từng xảy ra một sự kiện như thế, chứ cũng chưa nghe người nào khác giải thích cặn kẽ hơn.

- Thiên Tú thăm biển năm đó cũng từ một đôi tình lữ tạo thành. Mà thân phận của nữ nhân kia cũng là nội tông trung tâm đệ tử của Thiên Tú! Kết quả thì sao? Bởi vì phạm phải môn quy, đôi nam nữ kia liền táng thân trong Thiên Tú tông!

Liễu Nguyên lạnh lùng :

- Hậu quả còn rành rành như vậy, ta dám đảm bảo, chỉ cần cô đem việc mình có thai nói cho sư phụ cô biết, Liễu gia chúng ta qua ngày mai liền biến mất khỏi thế gian này.

- Sẽ không đâu.

Tần Tiểu Uyển liên tục lắc đầu :

- Sự phụ thuộc muội nhất, muội sẽ không nói cho sự phụ biết chuyện có thai, chỉ cần muội van cầu người, người nhất định sẽ đáp ứng.

- Cô thật sự muốn đi cầu xin bà ta?

Thanh âm của Liễu Nguyên lại biến đổi, không lạnh lùng như lúc nãy nữa mà tăng thêm một phần âm trầm.

- Không thử thì sao biết được?

Tần Tiểu Uyển thật sự không nhìn ra biến hóa trên mặt tình lang của mình :

- Dù sự phụ không đồng ý cũng không sao, đến lúc đó chúng ta sẽ cùng nhau cao chạy xa bay! Thiên hạ này to lớn như thế, lẽ nào không có chỗ cho chúng ta ẩn thân?

- Cũng tốt, đã vậy thì muội đi thử xem!

Liễu Nguyên ôm nàng vào lòng:

- Dù được hay không cũng phải nhanh chóng báo tin cho huynh biết.

- Ừ.

Có được sự đồng tình của Liễu Nguyên, Tần Tiểu Uyển liền như mở cờ trong bụng, nhào vào vòng tay của Liễu Nguyên.

Trên mặt Liễu Nguyên lộ ra nụ cười nhàn nhạt, nhẹ nhàng vỗ về mái tóc của Tần Tiểu Uyển, nỉ non như đang nói lời mê đắm:

- Tiểu Uyển, đừng trách huynh, muội nguyện ý cùng huynh cao chạy xa bay, nhưng mấy trăm người của Liễu gia ta cũng không thể cao chạy xa bay. Muội vẫn còn nhỏ, khi nào trưởng thành sẽ biết lòng người hiểm ác ra sao. Ngoan ngoãn ngủ một giấc, mọi phiền não đều sẽ không còn.

Tần Tiểu Uyển cả người mềm nhũn dựa vào trước ngực Liễu Nguyên, sau đó mềm nhũn ngã xuống đất.

Liễu Nguyên rút bội kiếm ra, nhanh chóng đâm nàng hai kiếm, một kiếm đâm vào ngực của Tần Tiểu Uyển, một kiếm đâm vào bụng, chớp mắt máu tươi đã lênh láng trên mặt đất, cả quá trình không quá ba giây, hơn nữa Tần Tiểu Uyển có vẻ như đã bị Liễu Nguyên dùng cách gì đó khống chế, từ đầu chí cuối đều không phản ứng.

Hai kiếm, hạ thủ không hề lưu tình, tựa như thứ hấn vừa đâm chỉ là một con rối gỗ.

Làm xong mọi việc, Liễu Nguyên cúi người xuống cẩn thận lục xét trên người Tần Tiểu Uyển. Qua lại mấy tháng nay, Liễu Nguyên từng đưa cho Tần Tiểu Uyển vài thứ, hấn nhất định phải thu hồi lại, nếu không một khi thi thể của Tần Tiểu Uyển bị người khác phát hiện, thì có khả năng sẽ lộ ra mình.

Không bao lâu, những thứ đó trên người Tần Tiểu Uyển đều bị hấn tìm được. Lúc Liễu Nguyên vừa nhìn thấy ống đồng kia, trong lòng không khỏi hơi động. Tò mò mở ra xem, chỉ thấy bên trên viết: “Giờ tuất canh ba đêm nay, gặp nhau tại chỗ cũ!”

Liễu Nguyên nháy mắt tóc gáy dựng ngược, da đầu cũng rờ rần, vội lấy ống đồng trong ngực mình ra so sánh một phen.

Cả ý tứ và lối viết ngoáy cũng giống nhau như đúc.

Hôm nay hấn còn tưởng là Tần Tiểu Uyển đã hẹn mình ra gặp mặt nên mới tới đây. Nhưng hiện tại, ngay lúc hai ống đồng này xuất hiện trước mặt hấn, Linh Nhi lập tức hiểu được, Tần Tiểu Uyển cũng là bị người khác dùng cách này để dụ tới đây.

Là ai? Trán Liễu Nguyên không ngừng túa ra mồ hôi lạnh, và với mục đích gì?

Bên cạnh truyền đến một chút động tĩnh, Liễu Nguyên vội đứng dậy, hoành kiếm ngang ngực, hừ lạnh quát:

- Ai đang ở đó?

Không có ai trả lời, chỉ có một thân ảnh thoạt nhìn thon dài chậm rãi tiến gần tới bên này, loại áp lực vô thanh vô tức này lại khiến Liễu Nguyên càng thêm nôn nóng, đã có chút kiêng dè thân thủ của đối phương nên không dám tấn công trước.

Ánh trăng trút xuống, xuyên qua tán lá chiếu lên mặt người nọ, Liễu Nguyên trong lòng máy động, lập tức vui mừng quá đổi:

- Sao lại là người?

Người này Liễu Nguyên đã gặp qua, chính là nam nhân đã đưa tin cho hắn lúc sáng. Giờ phút này hắn đang âm thầm tiến từng bước về phía này. Điều khiến Liễu Nguyên cao hứng chính là, người này cước bộ phù phiếm, vừa nhìn liền biết thực lực không cao, tuy rằng mình không có Cương Tâm nhưng tốt xấu gì cũng là Luyện Cương thất phẩm, muốn giết hắn còn không đơn giản?

Nghĩ đến đây, Liễu Nguyên cũng không còn khẩn trương như vừa rồi nữa, chính là cười lạnh nhìn Đường Phong đang chậm rãi tới gần.

Tâm tình của Đường Phong hiện tại có thể nói là rất không tốt. Vốn hắn dự Tàn Tiểu Uyển và Liễu Nguyên tới đây, chính là muốn thông qua lúc họ tán gẫu mà tìm hiểu chân tướng sự việc, nhưng điều khiến Đường Phong không ngờ được chính là, tên Liễu Nguyên này lại ra tay tàn độc như vậy, đối mặt với nữ nhân một mực yêu thương mình như vậy cũng có thể hạ thủ được.

Một kiếm trước ngực cũng đủ để trí mạng, Liễu Nguyên cứ nhiên lại đâm thêm một kiếm vào bụng Tàn Tiểu Uyển!

Chỉ vì Tàn Tiểu Uyển nói cho hắn biết, trong bụng nàng đã có cốt nhục của hắn!

Liễu Nguyên ra tay quá nhanh, độc ác, trực tiếp, Đường Phong còn chưa kịp phản ứng thì hắn đã đâm hai kiếm trên người Tàn Tiểu Uyển, một tiểu cô nương như hoa như ngọc cứ thế hương tiêu ngọc tẫn, thậm chí ngay cả mình chết như thế nào cũng không hay biết.

19. Chương 19: Vũ Phiên Tiên.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 19: Vũ Phiên Tiên.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Sau khi nhìn thấy Tàn Tiểu Uyển một khắc trước vẫn còn vui vẻ, tràn ngập khát khao về tương lai cứ thế chết trước mặt mình, Đường Phong đã hoàn toàn phẫn nộ rồi.

Không phải vì Tàn Tiểu Uyển, mà là vì hành động của Liễu Nguyên!

Tim người cũng là máu thịt hình thành, thế nên máu của con người đều là máu nóng. Một nam nhân sau khi nhẹ nhàng làm ra loại sự tình khiến nhân thần cộng phẫn như thế, vẫn điềm nhiên như không có gì lục lọi trên thân người chết, kia lại là người đã từng hắn có mối quan hệ xác thịt giao thoa, mang trong người cốt nhục của hắn. Chẳng lẽ máu chảy trong người hắn là máu lạnh hay sao? Lê nào hắn không có một chút áy náy nào?

Từng bước từng bước tiến về phía trước, mỗi một bước đi, phẫn nộ của Đường Phong lại dâng lên một tầng, thẳng đến khi đã đi tới bên cạnh Tàn Tiểu Uyển, nhìn vào vũng máu tươi lênh láng trên đất, phẫn nộ của Đường Phong đã dâng lên tới đỉnh điểm, chỉ cần một mồi lửa là có thể hoàn toàn kích ngòi nổ.

Tuy Tần Tiểu Uyển có kết cục hôm nay cũng có thể nói là do gieo gió gặt bão, nhưng nàng nói sao đi nữa vẫn chỉ là một đứa trẻ mới mười lăm tuổi đầu, là người đã lớn lên cùng Đường Phong.

Từ bé đến lớn đều sống tại Thiên Tú, không hiểu nhân tâm hiểm ác, lòng người dễ thay đổi! Suy nghĩ cũng như một tờ giấy trắng, chính Liễu Nguyên đã viết nội dung lên đó cho nàng.

Cũng như Đường Phong đã từng nói với Tần Tiểu Uyển, dù là một vật vô tri, sớm chiều bên nhau suốt mười mấy năm cũng sẽ nảy sinh chút tình cảm, huống hồ gì lại là một người sống sờ sờ ra đó?

- Tại sao lại giết cô ta?

Đường Phong kèm chế phần nộ trong lòng, nâng mắt lên âm trầm nhìn vào Liễu Nguyên mà hỏi.

Hai con người đỏ như máu nổi bật trong đêm đen, giống như ác ma muốn cắn người, Liễu Nguyên không nén nổi hoảng sợ liền lùi về sau hai bước, đột nhiên lại nhớ tới thực lực của kẻ trước mặt không được bao nhiêu, không khỏi bỏ được gánh nặng trong lòng nói:

- Ta không biết người nghe được bao nhiêu, nhưng nếu ta không giết nàng thì kẻ phải chết sẽ là ta.

- Đây là nguyên nhân khiến người ra sức hạ thủ? Là lý do để đâm hai kiếm lên người nữ nhân một mực yêu thương mình hay sao?

Đường Phong nhìn hấn đầy vẻ khinh thường nói:

- Người không xứng là nam nhân!

Liễu Nguyên lau sạch trường kiếm trên tay, vẻ mặt lộ ra biểu tình không sao cả mà nói:

- Như vậy không phải rất tốt sao? Trước khi ra tay giết nàng đã khiến nàng hôn mê đi, ít nhất nàng cũng không cảm nhận được bất kỳ đau đớn gì, người nhìn xem, nàng hiện tại giống như đang ngủ mà thôi, có thể rời khỏi thế giới này không mang theo bất kỳ đau đớn gì, không phải cũng là một chuyện rất tuyệt vời hay sao?

Đường Phong lãnh đạm nói:

- Vậy chẳng phải cô ta nên cảm tạ người mới đúng?

Liễu Nguyên gõ nhẹ vào lưỡi kiếm nói:

- Nàng không có cơ hội, ta sẽ không trách nàng. Nhưng người vẫn còn có cơ hội nói tiếng cảm ơn với ta, bởi vì ta cũng sẽ cho người chết đi trong tình trạng không có bất kỳ đau đớn nào.

Đường Phong cười lạnh hai tiếng:

- Người cảm thấy mình có cơ hội sao?

- Ha ha, giết người bất quá chỉ là vung tay một cái mà thôi....

Liễu Nguyên nói xong lập tức biến sắc, trở nên kinh ngạc không hiểu nổi, hai chân của mình cứ nhiên không thể khống chế mà run lên, Liễu Nguyên nghĩ muốn khống chế loại run rẩy này, lại phát hiện căn bản chỉ là phí công vô ích, chẳng những không thể ngừng lại, hơn nữa càng run dữ dội hơn.

Mới chưa tới mười giây, Liễu Nguyên đã không kìm lòng nổi mà nâng chân phải của mình cao lên, sau đó hung hăng đạp xuống đất, chân trái cũng làm tương tự, mỗi lần lòng bàn chân và mặt đất mạnh mẽ va chạm với nhau, Liễu Nguyên liền cảm giác được toàn thân đều thoải mái.

Trong lúc nhất thời, Liễu Nguyên liền giống như bị động kinh vậy, không ngừng nhảy lên nhảy xuống tại chỗ.

- Người...Người đã làm gì ta?

Tuy không thể khống chế hai chân, nhưng đầu óc của Liễu Nguyên vẫn còn tỉnh táo.

- Người biết hạ độc, lẽ nào ta không biết?

Đường Phong lạnh lùng nhìn hắn, giống như đang nhìn một tên hề không ngừng nhảy nhót, trong mắt ẩn chứa hàn ý.

- Người động thủ khi nào? Người căn bản không có cơ hội!

Trong lòng Liễu Nguyên một trận rối bời, rồi như bừng tỉnh đại ngộ nói:

- Chẳng lẽ là ban ngày?

- Người không cần phải biết!

Đường Phong ung dung khoanh tay đứng một bên xem màn kịch hay. Đệ tử Đường Môn một khi ra tay hạ độc, nếu còn có thể bị người khác phát hiện được thì đúng là chuyện cười hiếm thấy.

Ổng đồng của Đường Phong đưa cho Tần Tiểu Uyển và Liễu Nguyên đã được ngâm qua hai loại nước thuốc khác nhau. Nếu chỉ chạm vào một cái thì căn bản không có việc gì, nhưng một khi đã chạm vào hai cái thì được vật lưu lại trên ồng đồng sẽ biến thành độc dược.

- Người có muốn biết loại độc này tên gọi là gì không?

Đường Phong nhìn Liễu Nguyên nói về trêu chọc.

Hai mắt Liễu Nguyên phun ra lửa giận trừng mắt nhìn Đường Phong, nhưng hắn hoàn toàn không khống chế được thân thể, hai chân càng không ngừng đập mạnh xuống đất, lúc mới đầu còn chưa có cảm giác gì, chính là mỗi lần đập xuống một cái đều có cảm giác rất thoải mái, nhưng dần dần, hai chân bắt đầu truyền tới đau đớn, sau đó lan lên tới bắp chân.

Đây cũng là chuyện bình thường, mỗi lần dậm chân xuống Liễu Nguyên cơ hồ đều dùng hết toàn lực, dù thân thể có làm bằng sắt thép cũng không chịu nổi.

Hắn nghĩ muốn tác động cương khí của bản thân, nhưng căn bản là có lòng mà không có sức.

- Mỗi một loại độc dược đều có một tên gọi ôn nhu mỹ lệ.

Thanh âm nhàn nhạt của Đường Phong truyền vào tai Liễu Nguyên lại thành âm trầm khủng bố :

- Cũng như nắm mọc trên núi vậy, màu sắc càng sắc sảo thì độc tính càng mạnh.

- Loại dược này tên là Vũ Phiến Tiên, nghe có phải rất đẹp không?

Đường Phong đi vòng quanh Liễu Nguyên, chậm rãi giải thích:

- Người nào sau khi trúng độc này đều muốn nhảy múa, thật ngại quá, động tác múa của người đứng là quá xấu, không khơi dậy hứng thú của người xem được.

- Rốt cuộc là người muốn gì?

Liễu Nguyên cả người đổ mồ hôi lạnh, hắn thật sự không rõ người này rốt cuộc có dụng ý gì, nhưng dựa vào việc hắn không giết mình ngay lập tức chứng tỏ mình vẫn còn khả năng thương lượng cùng với hắn :

- Muốn tiền sao? Chỉ cần người tha cho ta, người muốn bao nhiêu tiền ta cũng có thể đưa cho người.

Đường Phong dựng thẳng ngón giữa lên:

- Ta không cần tiền của người.

- Vậy người muốn gì? Cứ nói ra, chỉ cần ta có thể làm được, nhất định sẽ đáp ứng người.

Liễu Nguyên cảm thấy hai chân của mình lúc này đây vô cùng đau đớn, nhưng lại không nhịn được mà tiếp tục đập xuống đất, thực sự là đau đến khoái hoạt.

- Ta muốn mạng của người!

Thanh âm của Đường Phong đột nhiên trở nên lãnh lệ :

- Đã trúng Vũ Phiến Tiên, xương cốt của người sẽ trở nên giòn hơn, để càng lâu thì càng giòn. Nhất định sẽ có lúc người tự đập gãy cả hai chân của mình, nhưng đó cũng chưa phải ác mộng của người đã kết thúc, mà

là ngược lại, ác mộng thật sự chỉ mới bắt đầu mà thôi! Người sẽ càng không ngừng nện hai chân đã chân gãy của mình xuống đất, bởi vì như vậy sẽ khiến người cảm thấy dễ chịu hơn một chút, thẳng tới khi máu trong người người đã chảy hết, thân nhiệt dần trở nên lạnh lẽo.

- Ta không muốn!

Liễu Nguyên lộ ra thần sắc kinh hãi, lớn tiếng gào lên.

- Đã muộn rồi!

Đường Phong đứng bên cạnh lắc đầu :

- Từ thời điểm người xuống tay với ta thì tất cả đã muộn rồi!

Thà rằng chọc Diêm Vương, cũng không trêu vào Đường Môn lang! Bất luận là kẻ nào dám có can đảm gây bất lợi cho đệ tử Đường Môn, đều sẽ chết không toàn thây.

- Ta hạ thủ với người lúc nào? Có phải người nhìn lầm người hay không?

Liễu Nguyên nước mắt nước mũi chảy ròng ròng, hai chân của hắn đã đau thấu xương, cảm giác xương chân cũng bắt đầu rạn nứt, nhưng căn bản không thể khống chế được.

- Người quên bốn ngày trước đã hạ độc thủ với ta rồi sao?

Đường Phong cười lạnh một tiếng :

- Sao quên nhanh vậy ?

Hai mắt Liễu Nguyên nháy mắt liên tục, giống như gặp quỷ giữa ban ngày, tay run run chỉ vào Đường Phong nói:

- Người là... Người là Đường Phong? Không thể nào, người không thể nào là Đường Phong được!

20. Chương 20: Ngược Sắt.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 20: Ngược sắt.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Rắc rắc.

Hai tiếng giòn vang, Liễu Nguyên kêu thảm một tiếng rồi quỳ rạp xuống đất, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy chỗ mắt cá của hai chân mình, cứ nhiên đã gãy, xương cốt trắng hếu đâm xuyên qua thịt, lộ ra huyết quản giống như con giun, máu tươi phun ra như suối.

- Cảm giác thế nào?

Đường Phong ngồi xổm xuống, thân thiết vỗ vỗ bả vai của Liễu Nguyên.

Liễu Nguyên nổi giận gầm lên một tiếng, vùng trường kiếm trên tay chém về phía Đường Phong, Đường Phong chỉ đưa tay ra, đã bắt được cánh tay của Liễu Nguyên, đoạt lấy trường kiếm.

- Nhìn đi, nhìn kỹ vào cho lão tử!

Đường Phong bóp mạnh cảm của Liễu Nguyên, cường ép xoay đầu hắn nhìn thẳng phía trước.

Không biết có phải do thiên ý hay không, hướng Liễu Nguyên quỳ xuống chính là nơi Tần Tiểu Uyển chết, giờ phút này Tần Tiểu Uyển giống như đang yên lặng nằm ngủ, máu dưới thân vẫn ảm ảm như cũ.

- Đây là nữ nhân của ngươi! Bào thai trong bụng của nàng là cốt nhục của ngươi! Nàng vì muốn đổi lấy cơ hội ở cạnh ngươi mà tình nguyện rời bỏ sư môn, bỏ qua cả thân phận đệ tử trung tâm của Thiên Tú, tình nguyện đi chọc giận sư phụ của mình, còn ngươi thì ngược lại, mắt cũng không thèm chớp, thoáng cái đã giết nàng!

Mỗi lần Đường Phong nói ra một câu lại dùng kiếm đâm một kiếm vào chỗ gãy trên chân của Liễu Nguyên, đợi tới khi hắn nói xong thì đã đâm hơn mười kiếm.

Tiếng kêu la đau đớn của Liễu Nguyên vang lên kinh thiên động địa.

- Là một xác hai mạng ngươi có biết không hả?

Đường Phong đâm một cú vào mặt Liễu Nguyên, hèn mọn nói:

- Ngươi còn... Con mẹ nó đúng là rất có tiền đồ!

Trong miệng Liễu Nguyên phun ra một búng máu tươi, mang theo vài cái răng.

Cra người Liễu Nguyên cũng co rút lại, rõ ràng có thể cảm nhận được máu của mình đang chảy không ngừng, cũng có thể cảm nhận được đau đớn khôn cùng, nhưng trong loại đau đớn loại ẩn chứa khoái cảm khiến bản thân không thể tự kiềm chế, khiến hắn nhịn không được muốn dằn vò miệng vết thương.

Ý niệm này vừa xuất hiện, Liễu Nguyên cũng không kiềm được, lết thân thể tới dùng tay kéo đuôi của mình lên, hung hăng nện xuống đất.

Đường Phong đứng một bên lạnh lùng nhìn, thuận tay ném trường kiếm lại cho hắn rồi nói:

- Dùng kiếm thử xem, nhất định càng thoải mái.

Liễu Nguyên run rẩy đưa tay cầm lấy trường kiếm, đâm thẳng vào chỗ gãy trên chân, hung hăng chọc ngoáy, trong miệng phát ra tiếng tru cực kỳ thảm thiết, nhưng động tác trên tay chẳng mấy may đình chỉ.

- Giết...Giết ta đi...

Bọt mép của Liễu Nguyên bay tứ tung, đau đến mức khiến hắn muốn hôn mê, nhưng mặc kệ thân thể đau đớn đến mấy cũng không ngất đi được, loại phương pháp tra tấn khiến người ta sợ tới vỡ mật này, so với một kiếm đoạt mạng càng làm cho người ta sợ hãi :

- Cầu xin ngươi, mau giết ta đi!

- Kỳ thực ngươi cũng không nhất định phải chết, chỉ cần ngươi trả lời ta vài vấn đề, ta có thể giải độc cho ngươi.

Đường Phong đảo tròn mắt vài vòng.

Liễu Nguyên đã đặt một chân lên quỷ môn quan, đột nhiên nghe được lời này, không khỏi quá vui mừng, vội vàng gật đầu nói:

- Ngươi cứ hỏi.

- Vì sao lại muốn giết ta! Trước kia ta và ngươi cũng không có xung đột gì!

- Ta không biết!

Liễu Nguyên lắc đầu liên tục :

- Là gia tộc sai ta làm vậy.

- Liễu gia?

Đường Phong trong lòng chấn động.

- Đúng vậy.

Liều Nguyên một bên dùng kiếm đâm nát đùi của mình, một tay vói lấy gân ở chỗ chân gãy dùng sức kéo, gian nan nói:

- Bọn họ muốn ta đi cầu dẫn một nội tông đệ tử của Thiên Tú, sau đó sai khiến nàng đi ám sát người. Chỉ có điều không nghĩ tới, ngày đó người lại tự mình chạy đi tìm ta.

- Làm sao người bảo đảm rằng người khác nhất định sẽ nghe theo sự sai khiến của người?

- Ta có được, lại thêm lời ngon tiếng ngọt, có thể khiến nữ nhân trong một khoảng thời gian nhất định làm theo những gì ta muốn!

Liều Nguyên há miệng thở dốc, sắc mặt vô cùng tái nhợt:

- Nếu không nắm chắc thì ta sẽ không xuống tay, ta và Tần Tiểu Uyển cũng kết giao hơn nửa năm nay.

Nửa năm, cũng đủ để một tên lão luyện tình trường tẩy não một tiểu nha đầu ngây thơ cái gì cũng không biết.

- Tại sao Liều gia lại muốn giết ta?

Đường Phong tiếp tục truy vấn hỏi.

- Điều này ta cũng không rõ, ta chỉ biết, một khi người chết đi thì Thiên Tú cũng xong đời!

Liều Nguyên khóc lóc kể lể:

- Mau đưa thuốc giải cho ta đi, ta chỉ biết được bấy nhiêu đó thôi.

Đường Phong gật gật đầu:

- Thuốc giải đúng là có, nhưng ta vẫn chưa kịp điều chế!

- Người.... Gạt ta!

Ánh mắt Liều Nguyên trong nháy mắt tràn ngập vẻ oán độc.

Đường Phong một cước đạp hấn ngã xuống đất, hung hăng phun hai ngụm nước bọt lên mặt hấn:

- Gạt người thì đã sao! Dù lão tử có thuốc giải cũng sẽ không đưa cho loại người như người! Người cứ chờ chảy hết máu mà chết đi!

Mất máu đến chết, đây đúng là kiểu chết khủng bố nhân tâm nhất.

- Người...Tàn nhẫn lắm!

Liều Nguyên oán độc vô cùng nhìn Đường Phong.

- Vẫn không bằng người!

Đường Phong cười lạnh một tiếng:

- Hơn nữa người cũng có thể lựa chọn tự sát! Có điều thoát nhìn người hình như không có dũng khí này mà thôi!

Trường kiếm trong tay Liều Nguyên, nếu hấn quyết tâm tự sát thật thì Đường Phong cũng sẽ không ngăn trở hấn. Nhưng hấn lại dùng kiếm ra sức đâm vào chân của mình.

Tiếng kêu thảm vang lên không ngừng, trong phạm vi mười trượng đều bị máu tươi nhuộm đỏ, thẳng tới khi Liều Nguyên trút hơi thở cuối cùng, hấn mới đình chỉ hành vi tự đả thương mình, hai mắt hấn còn mở to, hình dáng tựa như có chết cũng không nhắm mắt.

Cả quá trình Đường Phong đều đứng bên cạnh nhìn không bỏ sót đoạn nào, đợi đến khi Liều Nguyên đã bất động mới lạnh lùng nói:

- Cứ yên tâm, người sẽ không cô đơn lâu đâu. Không bao lâu nữa cả Liều gia các người cũng sẽ tới tìm người!

Quay lại nhìn thi thể của Tần Tiểu Uyển, Đường Phong thở dài một tiếng, đường đời cũng như một ván cờ, một bước sai, toàn bộ đều sai. Nếu Tần Tiểu Uyển không nhìn lầm con người Liễu Nguyên, với tư chất của nàng ta, thành tựu ngày sau cũng sẽ không quá kém.

Nhưng việc đã rồi, Đường Phong nhìn thi thể của Tần Tiểu Uyển, lại không biết nên xử lý thế nào cho phải.

Đào hố chôn cất? Mình hiện giờ không có dụng cụ. Để yên ở đây thì Đường Phong lại có điểm không đành lòng, một mặt là do nữ nhân này mình cũng có quen biết, mặt khác, hắn cũng không muốn Tần Tiểu Uyển bị người khác phát hiện chết cùng một chỗ với Liễu Nguyên, bằng không Thiên Tú nổi giận san bằng Liễu gia rồi, hắn biết tìm ai để báo thù?

Thù! Phải do chính tay mình đi báo mới có khoái cảm.

Đang lúc Đường Phong cảm thấy khó xử, đột nhiên nghe thấy một trận tiếng tay áo phần phật từ xa truyền tới.

Có người tới đây! Hơn nữa lại là cao thủ! Đường Phong kinh hãi, không còn hơi sức quản chuyện khác, vội thu người nấp sau một thân cây.

Tốc độ của người đang tới vượt xa tượng tượng của Đường Phong, hắn vừa mới nấp xong, một cổ kính phong đã lướt qua trên đỉnh đầu, một đạo nhân ảnh lướt qua dưới ánh trăng chợt lóe.

Thân ảnh vừa lướt qua cực nhanh, hơn nữa cũng không chú ý đến mình, xem ra không phải nhằm vào mình.

Đường Phong vừa mới trầm tĩnh lại, trên đỉnh đầu lại có thêm một cổ kính phong, đạo nhân ảnh thứ hai ẩn vào trong tầm mắt Đường Phong, người này là nữ nhân, mái tóc đen nhánh phiêu tán trên không trung, mũi chân điểm nhẹ lên nhánh cây, thân thể đã lướt xa vài chục trượng, chỉ có điều trước khi rời đi, nàng ta chẳng biết là hữu ý hay vô ý liếc mắt nhìn qua Đường Phong một cái.

Đó là một đôi mắt rất đẹp, mang theo một loại khí chất cao cao tại thượng, cao ngạo cúi đầu nhìn chúng sinh, lại có một loại yên lặng mà băng lãnh cự tuyệt tất cả.

Hai đạo nhân ảnh, một trước một sau, bất quá chỉ trong nháy mắt tất cả đều biến mất.

21. Chương 21: Vòng Xoáy Thị Phi.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 21: Vòng xoáy thị phi.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đây mới là cao thủ thật sự, chân đạp nhánh cây giống như giẫm trên đất bằng, thân hình phiêu dật như chìm ứng gương cảnh.

Đường Phong tuy vẫn không hiểu rõ lắm thực lực của thế giới này phân chia ra sao, nhưng hai người kia ít nhất cũng là cường giả cấp bậc Thiên giai! Nhìn về hướng hai người kia biến mất, Đường Phong chợt nghĩ.

Nơi thị phi thế này, nên rời đi càng nhanh càng tốt.

Vừa nghĩ như thế, từ hướng hai người kia vừa biến mất cứ nhiên lại truyền tới tiếng tay áo xé gió, rất nhanh, liền truyền tới liên tiếp động tĩnh kinh thiên động địa, một vũ khí tràng vô hình giống như thực chất nhấc Đường Phong bay lên cao, hất mạnh vào một cây đại thụ.

Đường Phong đau đớn kêu lên một tiếng, ôm lấy ngực thất tha thất thểu đứng lên, đưa mắt nhìn lại liền thấy rừng cây dày đặc khi nãy đã ngã xuống một mảng lớn, chỉ có nơi mình đứng là còn lưu lại vài cây ít ỏi.

Trên một ngọn cây cách mình năm trượng về bên trái, một nam nhân thân mặc trường bào đen chân đứng thẳng, ánh trắng như nước, nhưng trong ánh mắt của nam nhân này lại lộ ra một cổ dâm tặc mà đáng khinh, nhìn chằm chằm về phía trước.

Nhìn theo ánh mắt của hắn, Đường Phong lại thấy được nữ nhân vừa rồi, tựa như cảm nhận được ánh mắt của Đường Phong, nữ nhân này cũng liếc mắt nhìn hắn một cái, sau đó lại nhanh chóng nhìn chằm chằm đối thủ của mình.

Thảm rồi! Đường Phong khóc thét một tiếng, tại loại địa phương này lại có thể chứng kiến hai cao thủ đánh nhau, hơn nữa chỗ nào không chọn, bọn họ lại chọn ngay nơi này, mình chỉ là một tiểu nhân vật mới Luyện Cương nhất phẩm, nếu họ thật sự động thủ thì mình làm sao chống đỡ được đây?

Đường Phong muốn chạy, nhưng dưới mí mắt của hai người, một động tác nhỏ cũng có thể dẫn tới họa sát thân.

- Bạch Tiểu Lại, người đã đuổi theo ta nửa năm rồi, chỉ vì người là nữ nhân nên ta mới thủ hạ lưu tình, người thực cho là ta sợ người sao?

Yên lặng một chút, nam nhân kia liền hừ lạnh một tiếng nói.

- Diệp Trầm Thu, người đúng là không bằng cảm thú! Thí sát sư phụ, không ngờ còn gian nhục nhục sư muội đồng môn, Bạch Đế thành của ta sao lại có loại bại hoại như người chứ?

Thanh âm của nữ tử đứng bên kia thanh thúy như ngọc rơi trên khay bạc, thanh thúy dễ nghe.

Diệp Trầm Thu cười lớn:

- Lão hồ đồ đó! Không ngờ chỉ vì cương tâm của ta có vấn đề mà muốn phế bỏ toàn bộ cương khí của ta. Cương tâm thành hình thế nào cũng không phải chuyện ta có thể quản, lão muốn phế ta thì nên ra tay từ mười năm trước, hiện tại thì đã muộn rồi. Ta không giết lão chẳng lẽ ngồi chờ chết?

Bạch Tiểu Lại nghiêng rằng:

- Âm Âm sư muội đâu?

- Nàng?

Diệp Trầm Thu cười sang sảng :

- Nàng đã thấy những việc không nên thấy, ta tự nhiên không thể giữ nàng lại. Nói đi cũng phải nói lại, tiếng kêu của Âm Âm sư muội thật sự rất....

Nghe được những lời này, sát khí trên người Bạch Tiểu Lại đại phóng, Đường Phong đứng dưới thậm chí có thể cảm giác một tia lương ý thối sũu sũu.

- Bây giờ ta mới phát hiện, thì ra cương tâm của ta đối với nữ nhân có một tác dụng đặc thù.

Diệp Trầm Thu cười gian một tiếng:

- Chẳng trách từ sau khi cương tâm của ta xuất hiện, lão gia hỏa liền không cho phép ta rời khỏi Bạch Đế thành.

- Nửa năm qua người đã làm hại hơn mười nữ nhân. Hôm nay nếu lại để người chạy thoát thì không biết lại có bao nhiêu người gặp họa! Diệp Trầm Thu, hôm nay nơi này sẽ là chỗ táng thân của người!

- Ta cũng không muốn chạy làm gì, Bạch Tiểu Lại, người nói xem, nếu hôm nay ta bắt được người thì người sẽ có kết cục như thế nào đây?

Diệp Trầm Thu vừa nói vừa cười lạnh.

- Người nên nhớ, Cương Tâm của người không có tác dụng đối với người có thực lực cao hơn người!

Bạch Tiểu Lại lạnh giọng.

Diệp Trầm Thu gật đầu:

- Ta thừa nhận, thực lực của người cao hơn ta, nếu là bình thường chắc chắn ta sẽ không dám khinh cử vọng động. Nhưng mà ta biết, Tiểu Lại sư tỷ người bề ngoài tuy rằng lạnh lùng, nhưng trong lòng cũng rất thiện lương. Chắc người cũng không để mặc ta lạm sát người vô tội chứ?

Lúc nói những lời này, Diệp Trầm Thu quay đầu liếc nhìn Đường Phong, lên tiếng chào hỏi:

- Tiểu huynh đệ, lát nữa nên cầu xin vị tỷ tỷ này bảo hộ người thật tốt đi.

Sắc mặt Đường Phong trầm xuống, vừa rồi hẳn còn kỳ quái tại sao hai đại cao thủ này đã đi rồi mà còn quay lại, lại còn tới ngay chỗ này để giảng cơ, hiện tại nghe được những lời này rốt cuộc hẳn cũng đã hiểu. Hóa ra đây là Diệp Trầm Thu cố ý, muốn dùng mình để kèm chế hành động của nữ nhân kia.

- Người đúng là quá vô sỉ.

Bạch Tiểu Lại cười lạnh một tiếng :

- So với việc trả thù Âm Âm sư muội và những nữ nhân đã bị hại, dù ta có mềm lòng hơn nữa, thì để một nam nhân chết đi có là gì? Người giết hẳn, nợ tự nhiên sẽ tính lên đầu người, liên quan gì tới ta?

- Thật vậy sao?

Diệp Trầm Thu cười lạnh, ngay sau đó, một khí thế vô hình đột nhiên từ người hẳn truyền tới, lan ra bốn phương tám hướng, Đường Phong nháy mắt liền cảm thấy như đang bị Thái Sơn đè lên đỉnh đầu, hô hấp cũng trở nên vô cùng khó khăn.

Cùng lúc đó, khí thế của Bạch Tiểu Lại cũng đột ngột ập xuống.

Khí thế của hai đại cao thủ kịch liệt va chạm và giao thoa xung quang Đường Phong, tan rã lẫn nhau. Tuy rằng Đường Phong cũng không còn cảm giác khó chịu như lúc đầu, nhưng bước đi vẫn khó khăn như cũ.

Hít sâu một hơi, vận chuyển Vô Thường Quyết, trầm lắng tâm thần, cùng cương tâm trong cơ thể kêu gọi lẫn nhau, sau khi gian nan vận chuyển xong một cái chu thiên, Đường Phong mới thở hắt một hơi.

Tuy vẫn còn có áp lực, nhưng cũng ở mức cơ thể mình có thể chịu được.

Diệp Trầm Thu kinh ngạc kêu lên một tiếng, có chút kinh ngạc liếc mắt nhìn Đường Phong chăm chú. Với thực lực của hẳn, tự nhiên liếc mắt một cái liền nhìn ra Đường Phong chỉ mới đạt cảnh giới Luyện Cương nhất phẩm, bất quá điều khiến hẳn không rõ chính là, người này như thế nào tới bây giờ vẫn bình yên vô sự.

Bạch Tiểu Lại tuy cũng có chút ngoài ý muốn, nhưng càng vui mừng nhiều hơn. Nguyên bản nàng cho rằng dưới khí thế giao thoa của hai người thì dù Đường Phong không chết thì cũng bị thương, cho dù nàng có dốc toàn lực chặn đứng khí thế của Diệp Trầm Thu đi nữa, nhưng cao thủ tranh chấp, khí thế vô hình, không có khả năng chặn lại được toàn bộ.

Hiện tại thấy Đường Phong dường như không có việc gì, gánh nặng trong lòng Bạch Tiểu Lại cũng được giải tỏa, mũi chân điểm nhẹ lên nhánh cây, như tên rời khỏi cung lao thẳng tới Diệp Trầm Thu, ngoài miệng quát:

- Chết đi!

Đang ở giữa không trung, Bạch Tiểu Lại đánh ra một chưởng, dưới ánh trăng, một tia chớp lay động không ngừng phát ra tiếng xoẹt xoẹt xuất hiện trước chưởng của nàng, vèo một tiếng nhắm về phía Địa Thí Thân mà đánh tới.

Diệp Trầm Thu cười lớn, cũng xuất ra một chưởng, một đóa hoa yêu diễm không rõ tên liền xuất hiện một cách quỷ dị, nghênh đón tia chớp kia. Đóa hoa và tia chớp va chạm kịch liệt giữa không trung, tạo thành một tiếng nổ vang trời, một dòng khí cực đại khuếch tán lan ra bốn phía.

Cả hai một khi giao thủ, Bạch Tiểu Lại cũng không thể cố kỵ tới khí thế vây quanh Đường Phong, chỉ có thể tận lực hóa giải những chiêu thức của Diệp Trầm Thu cố ý đánh về phía Đường Phong.

Trong lúc nhất thời, Đường Phong cảm thấy mình như một chiếc thuyền con chao nghiêng giữa cơn sóng gió động trời, lung lay lắc lắc, cả thân người bất ổn.

Cương khí của hai đại cao thủ kịch liệt va chạm, cộng thêm quyền đấu cước đá, hết như kẻ thù sinh tử quyết đấu. Vô số điện mang như răng nanh của mãnh xà cùng đóa hoa mỹ lệ kia lúc ẩn lúc hiện, không ngừng quần lấy nhau.

22. Chương 22: Đánh Lén.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 22: Đánh lén.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Thân ảnh của Bạch Tiểu Lại và Diệp Trầm Thu cũng khuất trong màn điện mang và những đóa hoa dày đặc, lúc đầu còn có thể mơ hồ nhìn thấy bóng người, cuối cùng chỉ thấy được những đóa hoa bay múa đầy trời, lâu lâu bên trong lại truyền đến vài thanh âm của quyền cước giao nhau, cả hai giống như bị một biển hoa bao phủ. Thỉnh thoảng có vài đóa hoa từ trong biển hoa đó bay ra, đập trên mặt đất, lập tức tạo thành một một cái hố sâu vô cùng lớn.

Bốn phía tràn ngập một mùi hương ngửi vào có chút quỷ dị, Đường Phong ngửi một chút, phát hiện nó không có độc mới yên lòng lại.

Trận chiến của Bạch Tiểu Lại và Diệp Trầm Thu đã tới hồi gay cấn, từ ngoài nhìn vào, giống như Bạch Tiểu Lại đang ở thế hạ phong, bởi vì cả người của nàng đều bị cao bọc trong biển hoa, thì thoảng sẽ có mấy đạo ánh sáng chói mắt truyền ra từ bên trong. Nhưng chỉ một lúc sau, biển hoa đầy trời bỗng nhiên nổ tung, một tia chớp sáng như ban ngày phá biển hoa mà ra, tựa như phi long nơi cửu trùng, hai đạo nhân ảnh giao thoa liền tách ra, Bạch Tiểu Lại khí định thần nhàn, thần thái tựa như tiên nữ hạ phàm, hữu ý vô ý che chắn trước mặt Đường Phong, còn Diệp Trầm Thu rút lên một tiếng đầy đau đớn, lùi xa vài trượng.

Nhìn ra được, lần tranh đấu này Bạch Tiểu Lại đã cao hơn một bậc.

Đường Phong nhìn chung quanh, trong lòng không khỏi chấn kinh. Không biết từ khi nào, lấy mình làm trung tâm, trong phạm vi mấy chục trượng đã bị san thành bình địa, mặt đất cũng sụp xuống vài tấc, những thân đại thủ ít ỏi còn trơ lại cũng biến thành bột mịn. Còn thi thể của Tần Tiểu Uyển và Liễu Nguyên đã sớm bị dư âm cuộc chiến của hai người kia đập cho thi cốt vô tồn, một mảnh vải cũng không tìm thấy.

- Còn không mau đi!

Bạch Tiểu Lại đưa lưng về phía Đường Phong, lạnh giọng nói.

Đường Phong chà chà chân, hấn ở lại đây chẳng qua là vì vừa rồi không cách nào di động, mặt khác là muốn mang thi thể của Tần Tiểu Uyển đi, giúp nàng an táng. Hiện tại thi thể của Tần Tiểu Uyển đã không còn, Đường Phong tự nhiên cũng không còn gì vướng bận.

Thấp giọng nói câu cảm tạ, Đường Phong vận chuyển cương khí, thi triển Kinh Hồng Lược Ảnh, thân hình đột ngột lướt ra ngoài.

- Muốn chạy? Không dễ vậy đâu!

Diệp Trầm Thu vừa ăn chút mệt mỏi lúc này lại hung tợn đánh tới, người còn chưa tới, chưởng ảnh đầy trời đã công tới nơi.

Thân ảnh của Bạch Tiểu Lại cũng lướt theo, gắt gao che ở giữa Đường Phong và Diệp Trầm Thu, lấy chiêu đối chiêu, thi thoảng lại phản kích một chút.

Tốc độ của Đường Phong tuy không chậm, nhưng vẫn chưa đủ nhanh. Dù sao hắn mới chỉ là Luyện Cương nhất phẩm, dù ý vào khinh công tinh diệu đi nữa, có muốn nhanh hơn cũng không được.

Thẳng tới khi đã chạy đi được vài dặm, tất cả chương ngại vật bên đường đều bị công kích của hai đại cao thủ kia dọn sạch, từ xa nhìn lại thật giống như một con đường bằng phẳng.

Một hơi chạy đi khoảng cách xa như thế, Đường Phong cũng có chút thấm mệt, tốc độ dần trở nên chậm chạp.

Diệp Trầm Thu cười gằn một tiếng:

- Tiểu tử, nếu ngươi thật sự chết thì nên trách vị tỷ tỷ này không bảo vệ ngươi chu đáo!

Nói xong liền vung tay lên, một trường tiên được tạo ra từ những đóa hoa tựa như răng nanh mãnh xà, lao vút đến chỗ cổ của Đường Phong.

Dựa vào động tĩnh vừa rồi hai đại cao thủ này tạo ra, Đường Phong một khi bị cây trường tiên bắn trúng, nhất định không tránh khỏi cái chết. Cảm giác nguy hiểm tới gần, Đường Phong đột ngột dừng cước bộ, thân thể lách sang một bên. Đây chỉ là phản ứng theo bản năng, nhưng mà Đường Phong tự biết, bị cao thủ bậc này công kích, mình tuyệt đối không có biện pháp tránh né.

Đôi chân mày thanh tú của Bạch Tiểu Lại nhíu lại, nổi giận mắng:

- Đề tiện vô sỉ!

Tay trái búng một cái, một đạo thiểm điện liền bay tới ngăn lại trường tiên.

Diệp Trầm Thu cười lớn, trong tiếng cười kia không ngờ cây trường tiên bất ngờ uốn cong lại, đánh về phía mặt của Bạch Tiểu Lại. Bạch Tiểu Lại hừ lạnh một tiếng, cũng biết mình đã trúng kế của hắn, Diệp Trầm Thu nói ra những lời đó, sau đó lại xuất thủ đối phó với Đường Phong, khiến nàng không thể không ra tay chi viện, lại không ngờ rằng mục tiêu thật sự của hắn chính là mình

Biết là thế, nhưng Bạch Tiểu Lại một chút lo lắng cũng không có. Hai tay giơ lên phía trước, một cỗ khí thể như bài sơn hải đảo ngăn lại phía trước của mình, toàn thân cũng phát ra một loạt tiếng nổ vang, trên thân thể càng không ngừng lóe ra điện quang. Trường tiên đánh úp lại tức khắc đứt ra thành từng đoạn, một cỗ hương khí nồng đậm tràn ngập chung quanh.

Đang lúc Bạch Tiểu Lại muốn xoay người lại cười nhạo một tiếng, không lường trước được trên vai đột nhiên đau nhói, cương khí toàn thân không cách nào vận khởi, hít vào không ít mùi hương kỳ dị kia.

- Ha ha....

Diệp Trầm Thu cười lớn một tiếng, đại thủ kéo nhẹ về, một thanh nhuyễn kiếm liền xuất hiện trên tay hắn, trên thân nhuyễn kiếm đều là một màu đen, hiển nhiên là có độc.

Về mặt Bạch Tiểu Lại trầm như nước, thân người đột nhiên run nhẹ.

- Sư tỷ, không ngờ được là ta còn có vũ khí đúng không?

Diệp Trầm Thu vô cùng đắc ý :

- Càng không ngờ là ta sẽ giấu nó bên trong trường tiên đúng không? Thứ này được chế tạo ra để chuyên môn đối phó với ngươi, trên kiếm có tấm Yên Thảo chỉ độc, cương khí của ngươi dùng không được bao lâu nữa sẽ mất hết toàn bộ, từ nay về sau ngươi sẽ trở thành một phế nhân trời gà không chặt, ta xem tới lúc đó ngươi ngăn cản ta thế nào được!

Thần sắc của Bạch Tiểu Lại càng lạnh hơn, nàng biết đối phương nói không sai, bởi vì lúc này, cương khí trong cơ thể mình vẫn còn có chút dấu hiệu tích tụ được.

- Ngươi vận dụng cương khí càng nhiều thì độc tố lại phát tác càng nhanh.

Diệp Trầm Thu vươn đầu lưỡi liếm liếm môi, ánh mắt không chút kiêng nể gì quét khắp người Bạch Tiểu Lại :

- Tuy ngươi sớm muộn gì cũng trở thành người của ta, nhưng ta thật không đợi được nữa.

Diệp Trầm Thu vừa nói vừa nhẹ nhàng lướt tới tấn công Bạch Tiểu Lại, hẳn chính là muốn khiến Bạch Tiểu Lại vận dụng cương khí, để cho độc tố phát tác nhanh hơn một chút.

Mắt thấy Diệp Trầm Thu ngày càng gần, Bạch Tiểu Lại cũng không thể không đề cao tinh thần nghênh địch.

Lúc Diệp Trầm Thu chỉ còn cách Bạch Tiểu Lại hai thước, sau lưng Bạch Tiểu Lại đột nhiên xuất hiện một bóng người, song thủ vung nhẹ, hơn mười cây ngân châm mỏng như ngưu mao phát ra ngân quang lóng lánh bắn ra, chia ra hai bên trái phải, trên dưới bay thẳng về phía các đại huyệt quanh người của Diệp Trầm Thu.

Tốc độ bắn ra của mấy cây phi châm này rất nhanh, hơn nữa hướng bay cũng vô cùng kì quặc, hoàn toàn không có quỹ đạo nhất định, thậm chí có vài cây phi châm tự va chạm với nhau trên không trung, phát ra vài tiếng đình đương thanh thúy.

Diệp Trầm Thu là cao thủ bậc nào, đối mặt với sự tập kích bất ngờ của mấy cây phi châm này cũng là thấy biến không sợ, hẳn tự cho là đã nắm chắc hướng tấn công của tất cả phi châm, chính là vung lên nhuyễn kiếm trên tay đã quét rơi được hơn phân nửa số phi châm đó, nhưng còn có vài cây cự nhiên lại tránh né được công kích của hắn rất ly kỳ, thẳng tắp phóng tới hắn, nhất là vài cây vừa rồi tự va chạm trên không trung lại càng mơ hồ bất định.

Sắc mặt của Diệp Trầm Thu liền cả kinh, thủ pháp phóng ám khí quả nhiên rất cao minh, cự nhiên có thể biến vật chết thành vật sống, cho dù là chính hắn cũng không thể làm được tới mức này.

Trong lúc bối rối, Diệp Trầm Thu đành phải vận khởi cương khí, tung ra một chưởng, lại đánh rơi vài cây ngân châm, còn lại một cây không sai lệch cắm vào giữa ngực hắn.

23. Chương 23: Người Nhất Định Sẽ Hối Hận!.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 23: Người nhất định sẽ hối hận!.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Tâm của Diệp Trầm Thu liền như tro tàn, cho rằng mình không tránh khỏi cái chết, nhưng thanh ngân châm kia cự nhiên lại mềm nhũn không chút lực đạo, bị cương khí hộ thân của hắn ngăn lại bên ngoài, ngay cả da lông của hắn cũng chưa động tới được.

không đợi hắn kịp có thời gian phản ứng, Bạch Tiểu Lại liền áp sát, đánh một chưởng vào giữa ngực của hắn, Diệp Trầm Thu như bị thiên lôi đánh trúng, nơi lồng ngực lập tức xuất hiện một mảnh cháy khét, phun ra một ngụm tiên huyết, thân thể bay ra xa như một con diều đứt dây.

Sau khi rơi xuống đất, Diệp Trầm Thu hung tợn liếc nhìn Đường Phong, lạnh lùng nói:

- Tiểu tử, ngươi chờ đó!

Nói xong lập tức xoay người, chỉ chớp mắt liền biến mất không thấy đâu.

Thời điểm cuối cùng, Diệp Trầm Thu tự nhiên hiểu được ai là kẻ đã bắn ra những cây ngân châm này. Nhưng hiểu ra thì đã muộn rồi, ám khí do một tiểu nhân vật mới Luyện Cương nhất phẩm, thủ pháp bắn ra dù tinh diệu hơn nữa thì đối với Diệp Trầm Thu mà nói cũng không có lực sát thương gì cả. Nhưng thương thế do một chưởng của Bạch Tiểu Lại lưu lại nếu không nằm một hai tháng thì đừng mong khỏi hẳn.

Diệp Trầm Thu đi rồi, Bạch Tiểu Lại quay đầu nhìn Đường Phong một cái, Đường Phong cười ngượng một tiếng:

- Là may mắn!

Quả thật là nhờ may mắn, nếu Diệp Trầm Thu không xem thường Đường Phong thì căn bản sẽ không bị những cây phi châm kia dọa được, Bạch Tiểu Lại cũng không có cơ hội đả thương hắn. Mà những phi châm trên tay Đường Phong này chính là toàn bộ ám khí trên người Đường Phong hiện tại, đều lấy từ chỗ Bảo Nhi và Mộng Nhi mà ra.

- Đi mau, nơi này lập tức sẽ có người tới.

Bạch Tiểu Lại nói một xong liền bật chân chạy đi, Đường Phong cũng theo sát phía sau.

Chỗ này cách Tĩnh An thành và Thiên Tú cũng không xa mấy, đại khái chỉ khoảng mười dặm đường, trận chiến giữa Bạch Tiểu Lại và Diệp Trầm Thu vừa rồi đã sớm kinh động rất nhiều người, năm người Thiên Tú cao tăng toàn bộ cũng đuổi tới nơi.

Nhờ có Bạch Tiểu Lại dẫn đường, cả hai liền tránh được vài toán nhân mã, âm thầm rời xa nơi đó.

Một lúc sau, Bạch Tiểu Lại mới dừng bước, quay đầu nhìn Đường Phong nói:

- Ở đây đã an toàn rồi, sau này người tự mình cẩn thận một chút, ta phải đi rồi.

- Đa tạ.

Đường Phong gật đầu nói, đêm nay nếu không nhờ có nữ nhân nhiều lần giúp đỡ, mình nhất định đã chết trên tay tên Diệp Trầm Thu kia.

- Không cần.

Bạch Tiểu Lại lạnh lùng nói, trên mặt là một loại thần sắc băng lãnh cự tuyệt tất cả mọi người, quay đầu đi chưa được vài bước, cả người đã hơi nghiêng, trực tiếp ngã nhào về phía trước, mặt nở đầy hoa.

Đường Phong kinh hãi, vội chạy lên phía trước đỡ nàng dậy, nhẹ giọng hỏi:

- cô có sao không?

- Đừng chạm vào ta.

Bạch Tiểu Lại đưa tay đẩy Đường Phong ra, nhưng cả người chẳng còn chút khí lực nào, cánh tay nhỏ bé mềm nhũn đặt trước ngực Đường Phong, thoát nhìn giống như đang làm nũng.

Đường Phong nhìn khuôn mặt xinh đẹp như hoa như ngọc của nàng ta lấm lem tro bụi, thật giống như chú mèo con ham chơi chui vào bếp bị lửa cháy xém lông, không khỏi cảm thấy buồn cười. Đường Phong cũng có thể hiểu được bảy tám phần vì sao Bạch Tiểu Lại lại biến thành như vậy.

Vừa rồi Diệp Trầm Thu cũng đã nói qua, trên nhuễn kiếm của hắn có bôi một loại độc dược có thể khiến cương khí biến mất. Hiện tại phỏng chừng là độc tính phát tác, hơn nữa sau khi đại chiến một hồi, thể lực của Bạch Tiểu Lại cạn kiệt nên không chống đỡ nổi.

nữ nhân này là vì chiếu cố cho mình nên mới bị thương thành như thế, nếu mình bỏ lại nàng không lo, vạn nhất tới lúc đó Diệp Trầm Thu quay lại tìm nàng, với khí lực như mèo cào của nàng hiện tại thì sao có thể thoát được?

Tích thủy chi ân đương dùng tuyên tương báo, hưởng chi của người ta lại là ơn cứu mạng.

- Ta đưa cô tới nơi an toàn!

Đường Phong hoàn toàn không để ý tới sự kháng cự của Bạch Tiểu Lại, đưa tay ôm nàng ta lên, chạy về hướng Thiên Tú.

Dáng người của Bạch Tiểu Lại khá nhỏ nhắn, toàn thân không được bao nhiêu cân, Đường Phong ôm nàng trên tay không tốn mấy sức là mấy, lúc đầu nữ nhân này còn ra xô đẩy Đường Phong, nhưng sau đó cũng dần an phận, chính là ngắc đầu hung tợn nhìn hấn chăm chăm, trong mắt dường như muốn phun ra lửa.

- Đừng có nhìn ta như vậy, nếu bỏ cô lại thì lương tâm của ta sẽ bị cắn rứt!

Đường Phong nhìn không chớp mắt mà nói.

- người nhất định sẽ hối hận!

Bạch Tiểu Lại nghiêng răng nghiêng lợi nói, khóe mắt rơi ra hai giọt lệ, xoay đầu sang một bên giả như chết rồi.

Lúc này đã rất khuya, người trong Thiên Tú cơ bản đều đã ngủ say, Đường Phong đi theo đường cũ về tới Yên Liễu các, đặt Bạch Tiểu Lại nằm trên giường của mình, sau đó xoay người lục lọi tìm kiếm trong đồng thảo dược lần trước đã mua về.

Bạch Tiểu Lại lạnh lùng nhìn Đường Phong bận rộn không yên, khóe môi nâng lên thành một mặt cười lạnh nhàn nhạt.

Sau một lát, Đường Phong đem vài vị dược liệu phối trí xong, đưa tới trước mặt Bạch Tiểu Lại.

Vừa rồi bên ngoài tối đen như mực, Đường Phong cũng không nhìn rõ diện mạo của nữ nhân này, cũng chỉ biết nàng ta lớn lên khá xinh đẹp, bây giờ về tới phòng nhìn lại một cái, Đường Phong lập tức có cảm giác kinh diễm.

Tuy trên mặt Bạch Tiểu Lại vẫn còn lấm lem không ít tro bụi, nhưng trên gương mặt tinh ảo kia, mỗi một bộ vị đều đẹp như mơ.

Hai mắt long lanh, hàm răng trắng ẩn hiện, ngay cả mặt cười lạnh treo bên môi cũng phát ra một loại phong tình khiến người khác say mê.

Thấy Đường Phong nhìn chăm chăm mình như thế, nụ cười lạnh của Bạch Tiểu Lại càng sâu hơn. những gì tỷ tỷ nói đều rất đúng. nam nhân trong thiên hạ quả nhiên không có kẻ nào tốt lành, nhìn thấy mỹ nữ thì hai mắt liền phát sáng!

- Trước tiên phải cầm máu cho cô.

Đường Phong giơ giỏ thảo dược trên tay, chuyển đến phía sau Bạch Tiểu Lại, kéo nhẹ vai áo của nàng, một mảng da thịt trắng như ngọc liền đập thẳng vào tầm mắt của Đường Phong, hơn sương trắng tuyết, vô cùng mịn màng.

Vượt ngoài dự liệu là Bạch Tiểu Lại cư nhiên không có bất luận động tác phản kháng hay ý tứ cự tuyệt gì cả.

Dùng tay vò nát mớ thảo dược, Đường Phong liền đắp nhẹ thảo dược lên vết thương trên vai của Bạch Tiểu Lại, sau đó nhẹ nhàng xoa.

Trong phòng nhất thời yên tĩnh tới mức khiến người khác có chút khó xử, Đường Phong nhớ tới nữ nhân này sau khi trúng độc sẽ mất hết cương khí, không khỏi có chút thương cảm cho nàng, nhưng lại không biết nên mở miệng an ủi thế nào.

- Có biết vì sao ta nói người nhất định sẽ hối hận không?

Bạch Tiểu Lại đột nhiên mở miệng nói.

Đường Phong lắc đầu:

- Không rõ lắm.

Trầm mặc một lát. Bạch Tiểu Lại nhẹ giọng trả lời:

- Cương Tâm của Diệp Trầm Thu là tình hoa, sau khi mượn lực của Cương Tâm thì cương khí thì triển ra sẽ chứa một mùi hương kỳ dị, nếu nữ nhân có thực lực kém hơn hấp hít vào sẽ khơi dậy dục vọng bản năng nhất của nữ nhân, nếu một thân cương khí của ta vẫn còn thì không việc gì phải sợ cả. Nhưng hiện tại, cương khí của ta đều đã mất hết, mà bên cạnh ta lại có một nam nhân, người cảm thấy nếu cứ để mặc như vậy thì có thể sẽ phát sinh ra chuyện gì?

Nói xong mấy câu này, Bạch Tiểu Lại quay đầu lạnh lùng nhìn Đường Phong, ánh mắt mặc dù băng lãnh như khuôn mặt đã phiếm hồng, hơi thở cũng không còn bình ổn.

Đường Phong sửng sốt, động tác trên tay cũng ngưng lại, khóe môi giật giật:

- Đừng nói là cô đã bị cương khí của hắn ảnh hưởng rồi chứ?

Bạch Tiểu Lại nhẹ nhàng gật đầu, hai mắt có chút mê ly, trong đôi mắt xinh đẹp có một cổ xuân thủy sâu rộng nhân nhạt, nàng cúi đầu nhìn bàn tay của Đường Phong đang đặt trên vai mình, Đường Phong ngưng ngừng vội vàng rút tay lại.

24. Chương 24: Giải Độc Như Thế Nào?

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 24: Giải độc như thế nào?

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Vậy bây giờ phải làm sao đây?

Khóe miệng của Đường Phong khô khốc lên tiếng hỏi, nghĩ tới nữ nhân trước mặt này chút nữa có thể thú tính đại phát, Đường Phong vừa có chút chờ mong, vừa hy vọng, lại vừa tràn ngập cảm giác tội lỗi.

- Để ta giết người trước đã!

Bạch Tiểu Lại đột ngột đứng lên, một tay túm lấy áo của Đường Phong, nhưng vì tay không đủ lực nên thành ra lại ngã vào lòng Đường Phong.

Hô hấp đột nhiên trở nên dồn dập, khuôn mặt của Bạch Tiểu Lại đỏ rần như đang say rượu, cơ thể lão đảo, lắc lư, vẫn cố gắng duy trì một tia thanh minh cuối cùng, hung tợn nhìn Đường Phong nói:

- Nếu người dám nhân cơ hội làm bậy.. ..Ta thề với trời, nhất định giết sạch cả nhà của người!

Nói xong một chữ cuối cùng, thân hình nhỏ nhắn của Bạch Tiểu Lại trong lòng Đường Phong đột nhiên co rúm lại, trong cổ họng phát ra từng đợt thanh âm kèm chế, Đường Phong ôm cơ thể tinh xảo như ngọc nóng bỏng của nàng, ôm cũng không xong, mà buông tay cũng không được, xấu hổ không cần bàn.

Bạch Tiểu Lại trong đầu đều bị tư tưởng tà ác chiếm cứ, cũng không biết lấy khí lực từ đâu ra, cứ nhiên trực tiếp đẩy Đường Phong ngã ra giường, nửa quỳ nửa bò ở trên giường tiến tới gần hắn, ánh mắt nóng rực, từng bước áp đảo, y phục xộc xệch, mái tóc dài tùy ý phi tán, đầy vẻ phong tình.

- Cô.. ..cô muốn làm gì? Cô đừng có làm bậy.

Đường Phong hoàn toàn không nghĩ tới mình cũng có ngày này, trong nháy mắt đầu óc cũng đầy hỗn loạn, rốt cuộc cũng bị Bạch Tiểu Lại ép phải lùi đến giữa giường.

Nhìn vào cặp mắt mê ly kia, nữ nhân này tựa như ác lang kiếm ăn trong núi tuyết đang tới gần, Đường Phong bỗng sinh ra một cảm giác nhục nhã.

sỉ nhục quá là sỉ nhục, Đường Phong ta đường đường là một đại nam nhân, không ngờ lại bị một nữ nhân bức bách tới mức này, ngày sau ra đường còn mặt mũi nào nhìn người nữa?

Thẹn quá hóa giận, trong đầu Đường Phong bỗng nhiên nảy ra ba suy nghĩ.

Thừa dịp nàng động tình mà thượng nàng, chờ nàng tỉnh dậy thì ngoan ngoãn nhận lỗi.

Thừa dịp nàng động tình mà thượng nàng, sau đó mình sẽ bỏ trốn.

Thừa dịp nàng động tình mà thượng nàng, sau đó một đao chém chết ném xuống Dạ Vũ hồ, chấm dứt mọi chuyện.

Ba suy nghĩ này cứ quay cuồng trong đầu Đường Phong, như thế nào cũng không thể xóa đi được.

ngay sau đó, Đường Phong nổi giận, liền to gan túm lấy Bạch Tiểu Lại đang không có khả năng phản kháng, hung hăng ấn nàng xuống giường, sau đó....

Giơ lên chưởng đao, một chưởng chém vào trên cổ Bạch Tiểu Lại, Bạch Tiểu Lại kêu lên một tiếng đau đớn, mắt liền nhắm lại, hoàn toàn hôn mê.

Tuy rằng người trước mặt là giai nhân mỹ lệ, nhưng lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn không phải việc nam nhân nên làm.

Tới khi Bạch Tiểu Lại tỉnh lại thì đã là buổi sáng, vài tia nắng mặt trời chói mắt xuyên qua khe cửa chiếu vào phòng, Bạch Tiểu Lại đột ngột bật dậy từ trên giường. sắc mặt âm trầm bất định cố gắng nhớ lại một chút chuyện đã xảy ra tối hôm qua, trí nhớ của nàng chỉ dừng lại tới đoạn mình lên tiếng uy hiếp nam nhân kia, sau đó thì cái gì cũng không biết.

Nhưng Bạch Tiểu Lại hiểu được, một khi mình đã bị cương khí của Diệp Trầm Thu ảnh hưởng thì chỉ có thể dựa theo bản năng để làm việc, có người nam nhân nào gặp tình huống thế này mà vẫn ngồi yên không loạn?

nghĩ tới mấy thứ này, hai mắt của Bạch Tiểu Lại liền ươn ướt. từng giọt nước mắt to như hạt đậu liên tục rơi xuống. Hối hận không nên vì nhất thời mềm lòng mà cứu nam nhân kia. Nếu không vì hắn, mình cũng sẽ không bị Diệp Trầm Thu đã thương, càng không có khả năng bị hắn đưa tới nơi này, đây quả thực đúng là tự đào hố chôn mình.

Nơi cổ có chút đau đớn, bất quá đây cũng không là gì. Cúi đầu nhìn lại, y phục trên người mình đã được thay ra, trên vai đã được băng bó cẩn thận.

Là nam nhân kia làm? Bạch Tiểu Lại nhìn cái nơ bướm trên vải băng, lập tức vừa thẹn vừa giận, suy nghĩ một hồi sát khí lại trở dậy.

Bạch Tiểu Lại khẽ cảm thụ cương khí trong người một chút, phút chốc liền có cảm giác kinh hỉ đôi chút. Một thân cương khí của mình cư nhiên không mất hết toàn bộ, vẫn còn lưu lại một chút.

Bên cạnh truyền tới tiếng ngáy đều đều, Bạch Tiểu Lại quay đầu lại nhìn liền nhìn thấy nam nhân kia đang nằm bên cạnh giường ngủ ngon lành, nước miếng chảy ra ướt một mảng lớn, khóe môi hơi nhếch lên một đường không tính là mỉm cười.

Bạch Tiểu Lại hít sâu một hơi, trong mắt phun ra hỏa quang, rón rén nhấc chân lên, nàng nhìn thấy trên chiếc bàn cách mình khoảng mười bước chân có một cây kéo sáng loáng.

- Bị thương thì nên ngủ nhiều thêm một chút đi.

Một thanh âm bỗng nhiên vang lên, Bạch Tiểu Lại vừa ngồi dậy đột ngột dừng lại, cứng còng tại chỗ, quay đầu nhìn lại nam nhân đang nằm bên giường.

- Y phục trên người cô là do hai nha hoàn của ta giúp cô thay, vết thương cũng là các nàng băng bó. Ngoài ra, tối qua sau khi cô mất ý thức thì ta đã đánh cô ngất đi, cho nên chuyện gì cũng chưa xảy ra hết. Không tin thì cô cứ tự mình kiểm tra, bất quá bây giờ cô đừng loạn động, để ta ngủ một lúc, tối qua vất vả cả đêm, hiện tại ta rất buồn ngủ. còn cô, đọc mà cô trúng cũng không phải là không thể giải được.

Sở dĩ Đường Phong vất vả cả đêm, chính là vì phải nghiên cứu độc mà Bạch Tiểu Lại trúng, thân người của Đường Môn, đối với độc được thể này đều cảm thấy rất có hứng thú.

nghe được lời này, cho dù Bạch Tiểu Lại không muốn mở miệng cũng không thể không hỏi một câu:

- Giải như thế nào?

- Ta ngủ dậy sẽ nói với cô.

Yên thảo chi độc, tuy rằng không nguy hiểm tới tính mạng, nhưng đối với người tu luyện mà nói thì lại là cơn ác mộng đáng sợ nhất, nó có thể tiêu trừ toàn bộ cương khí của người bị trúng độc, trừ phi tìm được vài loại dược liệu vô cùng quý hiếm, nếu không thì căn bản không cách nào giải được.

Bạch Tiểu Lại căn bản không tin lời của tên nam nhân chỉ mới có Luyện Cương nhất phẩm này nói, những loại dược liệu kia căn bản là có tiền cũng không mua được, cho dù thân là Thiên giai cao thủ, chỉ sợ cả đời cũng không cách nào nhìn thấy một trong số đó, tuy nghĩ vậy, nhưng Bạch Tiểu Lại cũng không phản bác.

Đợi xem người ngủ dậy sẽ giải thích thế nào, hừ!

Còn như mấy câu khác mà hắn vừa nói thì Bạch Tiểu Lại cũng tin bảy tám phần, thứ nhất, cổ của mình quả thật có chút đau, có vẻ như là đã bị đánh qua, thứ hai, cơ thể của mình không có bất luận cảm giác khó chịu gì.

Trên đời này thật sự còn loại nam nhân từ chối được mỹ nhân đưa tới trước miệng sao? Với tình huống tới qua, chỉ cần nam nhân này có chút tâm tư của nam nhân trưởng thành, tuyệt đối có thể muốn làm gì thì làm.

Bạch Tiểu Lại chậm rãi nằm xuống, nghiêng đầu lẳng lặng nhìn nam nhân kia. Vừa khéo từ góc độ này có thể nhìn thấy được một phần bên cạnh của nam nhân này.

Gương mặt có chút mềm mại, mũi cao môi mỏng, mày kiếm phong vũ, mi thanh mục tú, tuy lúc ngủ trông có điểm trẻ con, nhưng không thể phủ nhận, đây là gương mặt nhìn qua không thể khiến người ta chán ghét. Vài tia nắng mặt trời chiếu lên mái tóc của hắn, phản xạ ra ánh sáng màu vàng nhạt, hơn nữa trên người hắn còn phát ra một mùi hương nhàn nhạt khiến người khác cảm thấy rất thoải mái, nhìn một hồi, sắc mặt Bạch Tiểu Lại liền đỏ lên.

- Cô đừng có nhìn ta như vậy, ta sẽ mắc cỡ lắm.

Một câu nói đã phá tan không khí yên tĩnh đẹp đẽ của buổi sáng.

Mặt của Bạch Tiểu Lại càng đỏ hơn, vội quay đầu sang chỗ khác.

25. Chương 25: Cố Gắng Tu Luyện.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 25: Cố gắng tu luyện.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đường Phong ngủ một giấc tới giữa trưa, thẳng tới khi Mộng Nhi và Bảo Nhi nấu một đồng thuốc mang tới mới đánh thức hắn dậy.

Dược liệu để nấu thuốc chính là mấy thứ mua được vài hôm trước, Đường Phong còn cố ý dặn hai nha đầu kia nấu một phần bổ khí dưỡng huyết cho Bạch Tiểu Lại.

Yên Liễu các trong Thiên Tú là một địa phương đặc thù, vì đây là nơi Đường Phong cư trú, cho nên có thể nói đây là nơi Thiên Tú cấp cho Đường Phong, tất cả những sự vụ liên quan và phí dụng đều do Lâm Nhược Diên chi trả.

Bốn người ngồi ăn cơm chung một bàn, đây là lần đầu tiên.

Đường Phong vừa ăn như hổ đói, vừa trả lời vấn đề của Bạch Tiểu Lại, Mộng Nhi và Bảo Nhi chỉ mới thấy nàng vào tối qua cũng có thể cảm nhận được loại khí chất xuất thân cao quý trên người nàng, cho nên cũng rất khách khí với nàng.

Sau khi Đường Phong nói cho Bạch Tiểu Lại biết nơi này là Thiên Tú, Bạch Tiểu Lại nhìn hẩn từ trên xuống dưới vài lượt, lúc này mới dùng một loại khẩu khí không chắc chắn hỏi:

- Người là Đường Phong?

Đường Phong sửng sốt:

- Làm sao cô biết?

Hẩn nhớ rõ mình chưa tự giới thiệu qua mà.

Bạch Tiểu Lại hừ nhẹ một tiếng:

- Trong Thiên Tú chỉ có duy nhất một nam nhân, cả Lý Đường đế quốc đều biết.

- Danh khí của ta lớn như vậy sao?

Đường Phong cũng hoàn toàn không ngờ tới.

- Đúng vậy, bất quá không giống với lời đồn cho lắm.

Bạch Tiểu Lại gật đầu, trải qua một thời gian ngắn ở cùng, nữ nhân này rốt cuộc cũng không giàu dịch ý như lúc đầu nữa.

- Cô không cần nói ra, ta tự biết bên ngoài nói về ta như thế nào.

Đường Phong cũng không phải kẻ ngốc, không muốn tự làm mất mặt.

- Xem như ngươi vẫn tự biết thân mình.

Bạch Tiểu Lại cười lạnh một tiếng.

Bất quá Bạch Tiểu Lại vẫn thấy khó hiểu, vì sao một mỹ thiếu niên đáng vẻ đường đường như thế lại bị đồn thổi thành một tên ẻo lả người người đều ghét kia chứ? Lẽ nào có người ghen ghét nên hãm hại?

Bạch Tiểu Lại cũng chỉ uống hết chén thuốc, sau đó dần ánh mắt nhìn chăm chăm vào Đường Phong.

Cơm no rượu say rồi, Đường Phong mới có thời gian thảo luận cùng Bạch Tiểu Lại về vấn đề trúng độc của nàng ta.

- Người có biết loại độc mình trúng có cách giải nào hay không?

Đường Phong hỏi.

- Cơ bản không thể giải!

Bạch Tiểu Lại đáp.

- Cái rắm á!

Đường Phong hừ một tiếng nói,

- Chỉ cần là độc được thì luôn có giải được đối ứng.

- Đúng như ngươi đã nói, muốn giải Yên Thảo Chi Độc cần có Đoạn Long Căn, Hồi Cương Thảo, Chu Huyết Quả.

Bạch Tiểu Lại trào phúng một tiếng:

- Những thứ này ngươi có không?
- Không có.
- Vậy cách mà ngươi nói là gì?

Trên gương mặt xinh đẹp của Bạch Tiểu Lại vẫn lộ vẻ cứng nhắc băng lãnh như trước.

- Cách của ta bây giờ không thể tiết lộ, nhưng ta dám chắc chín phần có thể giúp cô khôi phục lại như cũ!
- Tối qua Đường Phong phải nghiên cứu hơn nửa đêm mới cho ra được kết luận này.

Bạch Tiểu Lại nhướng mày, có chút hoài nghi nhìn Đường Phong, nhìn vào nam nhân chỉ mới có thực lực Luyện Cương nhất phẩm trước mặt này, giống như muốn tìm ra một tia thần sắc đùa giỡn trên mặt hắn.

- Ta không có nói đùa!

Đường Phong nghiêm nghị nói :

- Cô cứu ta một mạng, ta cũng cứu cô một lần, tuy cơ bản có qua có lại, nhưng ta biết, tối qua nếu như không có ta, cô cũng sẽ không biến thành như vậy, cho nên ta đã làm người tốt thì làm cho trót, tiền phạt tiền tới Tây Thiên. Cô hiện tại có thể cảm giác được trong cơ thể vẫn còn một chút cương khí đúng không? Tuy rằng rất ít, nhưng quả thật có tồn tại đúng không?

Bạch Tiểu Lại khẽ gật đầu.

- Đây là thành quả nghiên cứu tối qua của ta, bằng không thì cô bây giờ căn bản ngay cả chút cương khí ít ỏi này cũng không có.

Trong lòng Bạch Tiểu Lại liền chấn động, bất tri bất giác liền tin, thay vì nói là tin tưởng, chỉ bằng nói là đang ôm chút hy vọng cuối cùng thì đúng hơn.

- Vậy thì phải làm sao?

Bạch Tiểu Lại mở miệng hỏi.

Đường Phong khoát tay nói:

- Thực lực hiện tại của ta còn quá thấp, làm ngay thì có chút phiền phức. Nếu thực lực mạnh hơn chút nữa thì ta tin là hiệu suất sẽ cao hơn rất nhiều. Cái này gọi là ma đao bất ngộ khảm sài công, ta hy vọng cô cho ta thời gian nửa tháng, nửa tháng sau ta sẽ giúp cô giải độc.

- Nửa tháng?

Gương mặt xinh đẹp của Bạch Tiểu Lại phát lạnh:

- Ngươi nghĩ ta là tiểu nha đầu cái gì cũng không biết sao? Ngươi hiện tại bất quá chỉ là Luyện Cương nhất phẩm, dù cho ngươi thời gian ba tháng đi nữa thì ngươi có thể tu luyện được tới cảnh giới nào? Luyện cương nhị phẩm sao? Thực lực có thể tăng lên bao nhiêu chứ?

Đường Phong ha ha cười:

- Tin hay không thì tùy cô. Đại môn ở bên kia, nếu cô không tin thì cứ việc rời đi, ta tuyệt đối sẽ không ngăn cản cô.

Bạch Tiểu Lại tức không nhẹ, với tình trạng hiện tại của nàng mà rời đi, vận nhất gặp phải tên bại hoại Diệp Trầm Thu kia thì đúng là khóc không ra nước mắt, ở lại Thiên Tú đọi ít nhất cũng an toàn hơn.

- Ta muốn nhìn xem ngươi có thể làm nên trò trống gì.

Sắc mặt của Bạch Tiểu Lại vẫn băng lãnh như trước, tựa như núi băng vĩnh viễn không tan.

- Một khi đã quyết định lưu lại thì đừng chạy loạn trong này. Chỗ này của ta tuy rằng hẻo lánh, nhưng được cái thanh tịnh, chỉ cần cô không ra ngoài sẽ không có ai phát hiện ra cô.

Đường Phong lo lắng dặn dò một câu.

Yên Liễu các vẫn còn nhiều phòng trống, Mộng Nhi và Bảo Nhi thu dọn sạch sẽ một gian phòng cạnh phòng của các nàng, dùng làm chỗ cho Bạch Tiểu Lại ở tạm.

Lúc đầu Bạch Tiểu Lại vẫn còn chút lạnh lùng cao ngạo, chẳng nói được mấy câu với hai nha đầu, cả ngày chỉ ở lì trong phòng không thấy đi ra.

Qua vài ngày sau, thấy Mộng Nhi và Bảo Nhi cũng là hai nữ hài đáng yêu, có đôi khi cũng tâm sự với hai nàng, biết được hai nha đầu này hiện tại không còn nơi nương tựa, sau khi vào Thiên Tú liền được phái đến hầu hạ Đường Phong, Bạch Tiểu Lại liền nghiêng rằng:

- Hẳn lấy tư cách gì mà bắt người khác phải hầu hạ hắn? Đã lớn như vậy mà vẫn chỉ là Luyện Cương nhất phẩm, quả thực là một tên phế vật, còn nói cái gì nửa tháng sau giúp ta giải độc chứ!

Mộng Nhi và Bảo Nhi đôi khi cũng nói ra Đường Phong khi xưa hành hạ các nàng ra sao, mỗi lúc như vậy, Bạch Tiểu Lại lại lớn tiếng mắng Đường Phong một hồi, nhưng mắng nửa ngày cũng không phun ra một chữ nào thô tục cả.

Thấy hai nha đầu này rất đáng thương, Bạch Tiểu Lại liền dạy cho các nàng một bộ công pháp và khẩu quyết tu luyện, ngoài ra còn truyền thụ một bộ kiếm pháp hợp kích.

Thực lực nguyên bản của Bạch Tiểu Lại thì ngay cả năm người Thiên Tú cao tầng cũng không bằng được, những gì nàng dạy đương nhiên tốt hơn nhiều so với mấy thứ Lâm Nhược Diên đã dạy lúc trước.

Hai nha đầu này được tiện nghi nhiều như thế, càng thân thiết với Bạch Tiểu Lại hơn.

Thiên Tú và Tĩnh An thành mấy ngày nay cũng xảy ra một chút chấn động. Một mặt là vì trận chiến của Bạch Tiểu Lại và Diệp Trầm Thu đêm đó khiến không ít cao thủ nghi hoặc không thôi, mọi người cũng đã đến hiện trường nhìn qua, liền xác định đây là dấu vết lưu lại sau cuộc đối chiến sinh tử của hai Thiên giai cao thủ, ít nhất cũng là cao thủ Thiên giai trung phẩm.

Trong phạm vi ngàn dặm của Thiên Tú, Thiên Giai cao thủ bất quá chỉ có hai người, chính là Bạch Tố Y và Lâm Nhược Diên của Thiên Tú. Cứ như vậy, việc hai đại cao thủ Thiên giai đối chiến với nhau đã trở thành đề tài nghị luận sôi nổi của mọi người.

26. Chương 26: Tiến Triển Cực Nhanh.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 26: Tiến triển cực nhanh.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Còn mặt khác, việc Tần Tiểu Uyển mất tích khiến lòng Dịch Nhược Thần nóng như lửa đốt, đã phát động rất nhiều người ra ngoài tìm kiếm nhưng vẫn không có chút tin tức nào. Tần Tiểu Uyển dù gì cũng là trung tâm đệ tử của Thiên Tú, thân phận cũng tính là cao quý. Tìm qua hai ngày, Thiên Tú cao tầng quyết định đem tin tức này truyền ra cho các thế lực trong phạm vi ngàn dặm, để họ hỗ trợ tìm kiếm tung tích của Tần Tiểu Uyển.

Còn chuyện Liễu Nguyên của Liễu gia mất tích, ngoại trừ Liễu gia gia chủ và các vị trưởng lão ra thì không ai biết cả, công tác bảo mật làm rất đúng chỗ. Sau khi chuyện Tần Tiểu Uyển cũng mất tích truyền ra, người của Liễu gia không hện mà cũng nghĩ tới một khả năng: chính là Liễu Nguyên đã có tình cảm sâu nặng với Tần Tiểu Uyển, hai người cùng nhau bỏ trốn.

Liều gia gia chủ Liều Phương Thiên đối với cha của Liều Nguyên, cũng chính là một trong tam đại trưởng lão Liều Phương Thanh lớn tiếng chửi mắng:

- Người nhìn hảo nhi tử của người dạy dỗ đi! Súc sinh, đúng là súc sinh mà, ngay cả lợi ích của gia cũng không màn tới, lại đi bỏ trốn cùng một nha đầu hỉ mũi chưa sạch. Một khi việc lớn đã thành, nữ nhân Thiên Tú nhiều như vậy chẳng lẽ không đủ thỏa mãn hần sao? Đúng là hạng người thiên cận mà!

Liều Phương Thanh cũng phần nộ đầy mặt, đối diện với sự chỉ trích của gia chủ cũng không dám chậm trễ:

- Nội tình trong chuyện này rốt cuộc là thế nào chúng ta vẫn chưa biết được, Nguyên Nhi bỏ trốn cùng nữ nhân kia cũng chỉ là suy đoán của chúng ta mà thôi.

Một lão giả râu dài ốm yếu đứng bên cười lạnh:

- Nếu không phải thật thì Liều Nguyên ở đâu? Vì sao hần vừa mất tích thì nữ nhân kia cũng mất tích? Rõ ràng là chúng đã cùng nhau bỏ trốn.

Liều Phương Thanh dậm chân một cái nói:

- Nếu Nguyên Nhi thật sự bỏ trốn cùng nữ nhân kia, cho dù gia chủ không trách phạt, ta cũng sẽ tự mình chém chết hần!

Trưởng lão râu dài hừ lạnh:

- Chỉ sợ tới lúc đó người lại không nỡ hạ thủ!

Vô số người vì chuyện hai người này đột nhiên mất tích mà lo lắng không thôi, mà người biết rõ nội tình là Đường Phong hiện tại lại đang nỗ lực tu luyện.

Lâm Nhược Diên từng tới tìm hần hỏi thăm tin tức của Tần Tiểu Uyển một lần. Đường Phong tự nhiên không muốn nói động gì tới một người đã chết, vô luận là Tần Tiểu Uyển trước kia có ra sao đi nữa, nàng cuối cùng vẫn chết dưới kiếm của nam nhân mình yêu thương nhất, coi như là vì sự ngây thơ của mình mà trả một cái giá bi thảm quá lớn.

Mấy hôm nay Đường Phong ngoại trừ ăn và ngủ, còn lại đều tận dụng thời gian triệt để tu luyện Vô thường quyết.

Bạch Tiểu Lại cứu hần, hần cũng cứu Bạch Tiểu Lại một lần, nhưng công bằng mà xét thì hai lần này không giống nhau. Đường Phong không muốn nợ nhân tình của ai, nên chỉ có thể mau chóng gia tăng thực lực, giúp nữ nhân này giải độc.

Lúc trước, mỗi lần tu luyện, Đường Phong luôn dùng hơn tám phần linh khí tu luyện được để rèn luyện cốt cách thân thể và lực phủ ngũ tạng, cho nên thực lực tăng lên khá thông thả.

Từ sau ngày đó đụng phải Diệp Trầm Thu tới nay, Đường Phong liên ý thức được một vấn đề, đó chính là mình phải mau chóng gia tăng thực lực, có thể nhanh được bao nhiêu thì cứ nhanh bấy nhiêu, bằng không lần sau nếu gặp phải nguy hiểm gì, sẽ không có Bạch Tiểu Lại thứ hai xuất hiện bảo hộ mình.

Hơn nữa Đường Phong định ra thời hạn nửa tháng cho Bạch Tiểu Lại, chính là vì còn muốn tới Liều gia báo thù. Liều Nguyên chỉ là một quân cờ của Liều gia mà thôi, giết hần căn bản không giải quyết được gì, muốn nhổ cỏ tận gốc thì phải tiêu diệt Liều gia hoàn toàn. Vì ba nguyên nhân này, Đường Phong không dám trễ nãi tu luyện một khắc nào, hiện tại mỗi lần hần tu luyện, cũng không dám tiếp tục lãng phí chút linh khí nào nữa, toàn độ đều ngưng đọng lại trong kinh mạch và đan điền.

Mười năm tu vi quỷ thần đã sớm gia cố đan điền và kinh mạch của Đường Phong cứng rắn vô cùng, tuy không thể nói là có một không hai trên đời này, nhưng cũng thuộc hàng nhất lưu. Cho nên hiện tại mỗi lần Đường Phong tu luyện, căn bản không có bất kỳ cảm giác phong phú gì cả, chỉ là càng tu luyện, kinh mạch và đan điền của mình ngày càng hư không, cần phải dùng rất nhiều cương khí bổ sung thêm mới đủ.

Khả năng chứa đựng cương khí trong người Đường Phong chỉ có thể dùng ngày đi ngàn dặm để hình dung.

Vô Thường Quyết vốn là một bộ pháp quyết tu luyện rất cao thâm, mười năm tu vi quý thần lại giúp gia cố căn cơ của Đường Phong trở nên rắn chắc, không gì phá nổi, chỉ cần hắt ra sức cố gắng, muốn gia tăng thực lực thì dễ như trở bàn tay.

Mỗi lần vận chuyển một cái chu thiên, cương khí trong cơ thể lại lớn mạnh phân ra, xem đây là cơ sở, linh khí do tiểu khô lâu tạo ra cũng như vậy, dần dần tạo thành một vòng tuần hoàn nhẹ nhàng.

Đường Phong không biết Cương Tâm của người khác lúc tu luyện sẽ có tác dụng gì, nhưng hẳn biết cương tâm của mình, tại thời điểm mình thổ nạp linh khí bên ngoài để tu luyện, Cương Tâm tiểu khô lâu cũng có thể tự sinh ra một chút kinh khí rót thêm vào kinh mạch. Có thể nói, mỗi lần Đường Phong tu luyện, tương đương hai người thổ nạp linh khí, chuyển hóa thành cương khí trong kinh mạch, tốc độ không nhanh sao được?

Sau khi biết có lợi như thế, Đường Phong càng điên cuồng tu luyện.

Tới ngày thứ tư Bạch Tiểu Lại nhìn thấy Đường Phong, cái miệng nhỏ nhắn trực tiếp vòng thành hình tròn luôn.

Thân là cường giả Thiên giai như nàng, dù cương khí toàn thân đều biến mất, nhưng nhãn lực vẫn còn như cũ. Nàng như thế nào lại nhìn ra không, chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi, cảnh giới của Đường Phong lại cao thêm một bậc?

Thế...Thế này cũng quá khoa trương đi? Mấy hôm trước Bạch Tiểu Lại có nói cho hắn ba tháng thời gian cũng chưa chắc tu luyện tới Luyện Cương nhị phẩm. Đó cũng là vì kết hợp với tư chất của nam nhân này chứ không phải khoa trương xem thường hắn.

Tuy rằng nói, Luyện Cương kỳ tăng lên tương đối dễ dàng, cấp độ càng thấp thì vượt qua càng dễ, bình thường chỉ cần là người có chút thiên phú, tu luyện vài chục ngày là từ Luyện Cương nhất phẩm lên tới Luyện Cương nhị phẩm. Nhưng tư chất của nam nhân này rốt cuộc là thế nào? Mười mấy tuổi đầu mà vẫn là Luyện Cương nhất phẩm, cũng là tầng thấp nhất, tư chất của hắn có thể cao tới đâu?

Hiện tại mới qua được mấy ngày? Tính ra chỉ khoảng bốn ngày mà thôi, hắn sao có thể từ Luyện Cương nhất phẩm tăng lên thành cảnh giới Luyện Cương nhị phẩm chứ?

Ngay cả mình trước kia cũng phải mất tới hai mươi ngày mới có thể từ Luyện Cương nhất phẩm tăng lên tới cảnh giới nhị phẩm! Chẳng lẽ tư chất của nam nhân này yêu nghiệt tới vậy?

Nhìn thấy vẻ mặt không dám tin của Bạch Tiểu Lại, Đường Phong tự nhiên biết nàng đang nghĩ gì, nhưng lại bày ra vẻ mặt nhăn nhó như ăn phải mướp đắng:

- Ai, muốn gia tăng thực lực sao lại khó như vậy chứ?

Câu này vừa ra khỏi miệng, Bạch Tiểu Lại xuyết chút nữa ngắt xịu.

- Đắc ý cái gì? Bất quá chỉ mới là luyện cương nhị phẩm thôi!

Bạch Tiểu Lại liếc mắt khinh thường.

- Tiểu Lại, thực lực của cô đến mức nào?

Đường Phong thuận miệng hỏi, hắn đã sớm hiểu kỳ về bản lĩnh của nữ nhân này, nhưng ngại nên không dám hỏi.

- Tiểu Lại là để người gọi sao?

Bạch Tiểu Lại hung hăng liếc hắn một cái, trên gương mặt xinh đẹp băng lãnh tức khắc xuất hiện vẻ hào hứng có phần phong tình vận chuyển:

- Hơn nữa, thực lực của ta nguyên bản là cái gì cũng không liên quan tới người.

27. Chương 27: Đâm Tên Tiểu Nhân Nhà Người.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 27: Đâm tên tiểu nhân nhà người.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Mặt Đường Phong liền lạnh tanh, không khỏi bĩu môi, quay sang nói với Bảo Nhi và Mộng Nhi đang đứng bên cạnh:

- Nhất định không được học theo cô ta. Cả ngày chỉ trưng ra một biểu tình như thể có ai nợ tiền của cô ta vậy, sau này nhất định không lấy được chồng, tới chết vẫn là một lão xử nữ!

Những lời này rất đả kích người khác, Bảo Nhi và Mộng Nhi đứng giữa, hết nhìn Đường Phong lại quay sang nhìn Bạch Tiểu Lại, không đồng ý cũng không phản bác.

- Đường Phong!

Bạch Tiểu Lại dậm chân một cái, nghiến răng:

- Nếu như ta khôi phục thực lực, việc đầu tiên ta muốn làm chính là giết chết người!

Mắt mình đúng là mù rồi, tối hôm đó sao lại nhất thời mềm lòng mà cứu hần chứ? Sớm biết thế này thì cứ để hần chết dưới tay Diệp Trầm Thu luôn cho rồi.

Đường Phong ha ha cười:

- Vậy thì tiểu nhân xin đợi đại giá!

Nhìn cái miệng cười cong cong như mảnh trăng non kia, Bạch Tiểu Lại hận không thể tiến lên một quyền đánh cho hần nổ hoa đầy mặt, gương mặt này thật sự là....

Anh tuấn quá mức!

Thấy Bạch Tiểu Lại tức tối bỏ đi, Mộng Nhi tiến lên kéo cánh tay Đường Phong:

- Tiểu Lại cô nương là người rất tốt, Phong thiếu gia nói chuyện với người ta quá khó nghe rồi.

Đổi lại là trước kia, Mộng Nhi căn bản không có khả năng làm mấy loại động tác thân mật thế này với Đường Phong, nhưng thông qua tiếp xúc dạo gần đây, ấn tượng của Đường Phong trong lòng hai nha đầu này đã thay đổi rất nhiều.

Nhưng Bảo Nhi hướng nội hơn, suy nghĩ cũng thấu đáo hơn, đứng một bên nói:

- Phong thiếu gia làm vậy hẳn là lý do của mình.

Đường Phong néo khuôn mặt nhỏ nhắn của Bảo Nhi, cười hì hì nói:

- Vẫn là Bảo Nhi thông minh.

Mộng Nhi ở một bên cong cái miệng nhỏ nhắn lên rầu rĩ không vui.

- Nữ nhân này thiên tính băng lãnh, đối với mọi thứ đều có cảm giác bài xích đạ mạc, hơn nữa hiện tại đã mất hết một thân cương khí, ta sợ cô ta sẽ sinh ra tâm bệnh gì đó, dù sao đi nữa cô ta cũng là ân nhân cứu mạng của ta, ta không thể khoanh tay đứng nhìn.

Đường Phong nghiêm nghị nói:

- Ta chọc giận cô ta như vậy là muốn cô ta nổi giận, để trong lòng cô ta sinh ra chút tức tối, sẽ không còn thời gian để suy nghĩ lung tung.

Hai nha đầu nửa hiểu nửa không đứng cạnh gật gật đầu.

Đường Phong mỉm cười, Mộng Nhi và Bảo Nhi tuy có luyện qua vài thứ, nhưng thời gian tu luyện không nhiều, đương nhiên không hiểu những thứ như tâm ma. Một khi sinh ra tâm ma, nhẹ thì một thân thực lực tấn phế, nặng thì biến thành điên dại.

- Hai người bình thường ở cạnh cô ta nhiều một chút, ta còn phải tận dụng thời gian tu luyện, tranh thủ sớm cho cô ta một tia hy vọng.

Đường Phong sau khi nói xong liền quay về với nghiệp lớn tu luyện.

Mấy ngày sau đó, những khi không tu luyện Đường Phong đều tranh thủ trêu chọc Bạch Tiểu Lại, mỗi lần như thế đều chọc cho nàng ta trừng mắt, nghiêng răng, mở miệng chửi hăm vài câu cũ rích như vô sỉ, xú nam nhân gì đó, Đường Phong thì trưng ra vẻ mặt tươi cười hơn hở, da không đau thịt không ngứa, thoạt nhìn càng thêm chọc người nổi giận.

Đương nhiên, Đường Phong trêu chọc cũng có mức độ, chỉ chọc một chút cho nàng mắng chửi vài câu, phát tiết cơn giận là được. Kích thích nghiêm trọng hơn rất dễ có tác dụng ngược.

So với vẻ mặt đáng giận của Đường Phong mà nói thì việc một thân thực lực của nam nhân này gia tăng vô cùng nhanh khiến Bạch Tiểu Lại phải nhìn hăm bằng cặp mắt khác.

Tới ngày thứ tám, Đường Phong đã là Luyện Cương tam phẩm, loại tốc độ tu luyện điên cuồng này khiến Bạch Tiểu Lại có cảm giác choáng váng.

Nếu không phải hăm dùng loại linh đan diệu dược nào đó cưỡng ép thực lực gia tăng, như vậy thì chỉ cần với phần tư chất tu luyện thể này cũng đủ vang dội kim cổ. Mặc dù trong lòng oán hận, nhưng Bạch Tiểu Lại cũng phải thừa nhận trên phương diện tu luyện thì Đường Phong quả thật trên mình một bậc.

Đường Phong hôm nay tu luyện xong liền ra ngoài hít thở không khí trong lành, đi hết một vòng quanh Yên Liễu các cũng không thấy bóng dáng Bạch Tiểu Lại đâu, Mộng Nhi và Bảo Nhi đang chuẩn bị cơm chiều, Đường Phong liền tìm các nàng hỏi thử, hai nha đầu cũng không biết.

Trong đầu Đường Phong nháy mắt nhảy ra vô số ý niệm, mang theo hai nha đầu chạy ra khỏi Yên Liễu các, tìm hết một lượt khắp nội tông, ngoại tông cũng không thấy Bạch Tiểu Lại.

Tìm đến khi sụp tối, cả ba người mới lê tấm thân mệt mỏi cả về thể xác lẫn tinh thần trở về, vừa mới bước vào đại viện của Yên Liễu các, trông mắt của Đường Phong liền trợn trắng.

Trong đại viện, một bạch y mỹ nhân đang ngồi trên ghế thái sư, hai bàn tay nhỏ nhắn đang cầm thứ gì đó giống quả xoài, ăn vô cùng ngon miệng, nước trái cây dính đầy miệng, hai tay liên tục dứt trái cây vào miệng.

Nhận thấy được có người tới gần, nữ nhân này liền ngẩng đầu lên nhìn lại, đôi con ngươi trong suốt tràn ngập thẹn thùng cùng khó xử.

Nữ nhân này không phải Bạch Tiểu Lại thì là ai?

Bạch Tiểu Lại tuổi còn trẻ đã có thể tấn chức Thiên giai cường giả, tự nhiên có chỗ hơn người của mình. Nhìn thấy ánh mắt của Đường Phong cùng hai nha đầu kia nhìn mình chăm chăm, Bạch Tiểu Lại vội ném mấy thứ đang cầm trong tay đi, động tác nhẹ nhàng tuyệt đẹp, không vờn chút bụi trần, tựa như tiên nữ nhẹ nhàng vũ lộng.

Bạch Tiểu Lại làm xong động tác này liền ngồi ngay ngắn lại, mắt nhìn thẳng, giọng nói nhẹ nhàng lại mang theo chút vô tội:

- Ta đói bụng, nên vào bếp tìm đồ ăn. Vừa rồi các người đi đâu vậy? Để ta tìm hơn nửa ngày.

Những lời này lập tức khiến Đường Phong có cảm giác đang bị người trả đũa.

Đường Phong cảm giận nói:

- Ta còn đang muốn hỏi cô đã đi đâu? Cô không biết tình cảnh hiện tại của mình rất nguy hiểm sao? Diệp Trầm Thu tuy bị một chương của cô đã thương, nhưng sức chiến đấu của hắn còn được bao nhiêu hã? Cô bây giờ mà gặp phải hắn thì khác nào đưa dê vào miệng cọp!

- Cả ngày đợi trong này rất buồn, ta chỉ muốn ra ngoài dạo một chút thôi.

Bạch Tiểu Lại có chút mơ hồ, không biết nam nhân này giận cái gì, mình và hắn hình như không thân quen mấy kia mà.

- Nơi này là Thiên Tú! Một người lạ như cô đi lung tung bên ngoài nếu bị người khác phát hiện, cô muốn ta giải thích thế nào đây? Những nữ nhân nhàm chán kia có thể hay không cho rằng Đường Phong tùy tiện đưa một nữ nhân có quan hệ mờ ám về? Ta lén lút đưa cô về đây là đã phá quy cũ rồi, bà cô à, cô làm ơn an phận đừng gây thêm náo loạn gì cho ta nữa, chờ ta giúp cô giải độc xong rồi, cô muốn đi đâu thì cứ đi, không ai ngăn cản cô.

Bạch Tiểu Lại bị Đường Phong mắng đến một bụng tức tối, nhưng nàng cũng biết việc hôm nay là mình sai trước, không nên tự tiện rời khỏi Yên Liễu các, nhưng cái tên này nói cũng khó nghe quá, cái gì mà nữ nhân có quan hệ mờ ám? Người có bản lĩnh này sao? Thế nên dù biết rõ mình không đúng, nhưng Bạch Tiểu Lại vẫn hung tợn trừng mắt nhìn Đường Phong.

Tiểu tử, người chờ đó cho ta! Bạch Tiểu Lại âm thầm nảy sinh ác độc.

Đường Phong mắng một trận, cơn giận trong bụng cũng phát tiết hết, phát tay một cái liền đi về phòng, lúc đi đến bên cạnh Bạch Tiểu Lại, đột nhiên ngừng lại, trầm giọng nói:

- Còn nữa...

- Cái gì?

Bạch Tiểu Lại đen mặt, quay đầu trừng Đường Phong, nàng quyết định, nếu nam nhân này lại xiên xỏ gì mình nữa thì chẳng cần đợi hắn giải độc cũng rời khỏi nơi này ngay lập tức.

Còn nhẫn nhịn nữa thì sẽ tổn thương tới tự tôn.

- Trên miệng cô dính đầy nước trái cây màu vàng thế này, thoát nhìn vừa quái lạ và ghê tởm.

Đường Phong lưu lại những lời này lập tức bước nhanh vào phòng.

28. Chương 28: Người Có Kế Trương Lương Ta Có Thang Trèo Tường.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 28: Người có kế Trương Lương ta có thang trèo tường.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Mặt của Bạch Tiểu Lại đỏ rần lên, vội đưa tay lau miệng, ngoài miệng mắng thầm:

- Đáng ghét!

Quay đầu nhìn lại, đã sớm không thấy bóng dáng của Đường Phong đâu nữa, hai nha đầu cũng quay về phòng bếp chuẩn bị cơm chiều, Bạch Tiểu Lại lén lút rút một con búp bê vải từ trong tay áo.

Con búp bê chỉ nhỏ bằng lòng bàn tay, bên trên dán một tờ giấy, có đề hai chữ : “Đường Phong” thật lớn, trên đầu, ngực, nói chung là tất cả những bộ vị yếu hại khắp người đều đã bị đâm nát bét.

Bạch Tiểu Lại cười lạnh, rút ra hai cây ngân châm, nhắm ngay đầu búp bê mà đâm xuống thật mạnh.

Ấn, trong lòng thoải mái hơn rồi!

Nguyên bản Đường Phong cho rằng sau chuyện này Bạch Tiểu Lại sẽ an phận một chút, ít nhất, hẳn không hy vọng người trong Thiên Tú biết Yên Liễu các của mình có chứa một nữ nhân quái lạ.

Nhưng qua ngày hôm sau lúc hai nha đầu tới báo với Đường Phong là không thấy Bạch Tiểu Lại đâu cả, Đường Phong đột nhiên ý thức được có chút không bình thường.

Bạch Tiểu Lại làm như vậy, hoặc là muốn khiến mình khó chịu, hoặc là đã rời khỏi Thiên Tú.

Nữ nhân này tuy tính tình lạnh như băng, cũng không gây thương tới mức ấy, nên khả năng thứ nhất có thể loại trừ. Chẳng lẽ tối qua những lời mình nói quá nặng nên khiến nàng ta tức giận bỏ đi?

Trong nhất thời, Đường Phong cảm thấy trong lòng không yên.

Ngay lúc Đường Phong còn đang miên man suy nghĩ, bên ngoài lại truyền tới thanh âm của Lâm Nhược Diên:

- Phong Nhi, Phong Nhi!

Trong Thiên Tú tông có nhiều chuyện cần giải quyết, địa vị của mấy vị trưởng lão tuy rằng tôn quý, nhưng đôi khi cũng bận đến tối mịt tối mịt, hơn nữa bản thân cũng phải tu luyện, nên bình thường phải cách vài ngày Lâm Nhược Diên mới tới thăm Đường Phong một lần.

Hôm nay còn chưa tới ngày kia mà?

Nhưng cô cô đã tới, Đường Phong tự nhiên phải ra ngoài nghênh đón.

Mang theo hai cái nha đầu ra khỏi phòng, Đường Phong liền mỉm cười, bày ra vẻ mặt hoàn mỹ nhất của mình. Vị cô cô này đã nuôi mình suốt mười lăm năm, hơn nữa còn để một nam nhân như mình ở lại Thiên Tú, nói nàng không gánh chịu chút áp lực nào, Đường Phong cũng không tin. Cho nên những khi đối diện với Lâm Nhược Diên, Đường Phong luôn tận lực ra vẻ nhu thuận một chút.

- Cô cô, sao người lại tới đây?

Đường Phong cười chào hỏi.

Lâm Nhược Diên nhìn Đường Phong, vui mừng nói:

- Phong Nhi, vài ngày không gặp con đã ra dáng nam nhi hơn rồi.

Đây cũng là kết quả thời gian gần đây Đường Phong liệu mạng tu luyện mà có được, thực lực tăng lên, khí chất bên ngoài tự nhiên cũng có chút biến hóa.

Tuy rằng đối diện với cô cô, nhưng ánh mắt của Đường Phong lại phóng đến sau lưng Lâm Nhược Diên, phía sau Lâm Nhược Diên còn có một nữ tử nhỏ nhắn, chỉ có điều bị Lâm Nhược Diên chặn lại, lại thêm ôm chiếc đàn tỳ bà che nửa mặt, đứng từ chỗ của Đường Phong chỉ nhìn thấy một bàn tay nhỏ nhắn trắng nõn, cánh tay như bạch ngọc, khiến lòng người có chút hoang mang.

Nữ nhân này nhất định là loại lẳng lơ, Đường Phong oán thầm trong bụng.

- Cô cô, vị đứng phía sau người là...

Đường Phong nghi hoặc hỏi, từ trước tới giờ Lâm Nhược Diên đều một mình tới thăm Đường Phong, đây là lần đầu nàng dẫn theo người tới.

Đường Phong vừa hỏi xong, nữ tử kia liền chậm rãi từ bước ra từ phía sau Lâm Nhược Diên. Thân người nhỏ nhắn, trán nhỏ tròn bóng, dáng người mảnh dẻ, đôi mắt long lanh, nụ cười e ấp quyến rũ, bàn tay nhỏ nhắn xấu hổ đưa lên che miệng, vẻ mặt lại đắc ý dò dặt nhìn Đường Phong, cảm hơi ngẩng lên, có chút vênh vao tự đắc.

Tròng mắt của Đường Phong thiếu chút nữa rớt ra khỏi hốc mắt, ngay cả Bảo Nhi và Mộng Nhi cũng há hốc miệng.

Bạch Tiểu Lại! Nữ nhân này chẳng những không nghe lời mình nói, hơn nữa cư nhiên còn tới cùng cô cô. Chẳng lẽ đã bị cô cô phát hiện? Đường Phong không ngừng phỏng đoán trong lòng.

- A, Phong Nhi, tới đây để cô giới thiệu một chút với con.

Lâm Nhược Diên vui mừng ra mặt, thân thiết kéo tay Đường Phong, chỉ vào Bạch Tiểu Lại nói:

- Vị này là muội muội của thành chủ Bạch Đế thành, Bạch Tiểu Lại, lần này đi ngang qua Thiên Tú, nghe nói Thiên Tú phong cảnh hữu tình, nên muốn lưu lại thưởng lãm một phen.

Đường Phong không sao lí giải được chớp mắt vài cái, cái này....Rốt cuộc là đang xảy ra chuyện gì?

- Bạch sư muội, đây chính là chất nhi không nên thân của ta.

Lâm Nhược Diên lại thay Đường Phong giới thiệu.

Bạch sư muội? Đường Phong nghe thấy cách xưng hô này, đột nhiên cảm thấy có chút không ổn.

- Là một đứa nhỏ tốt.

Bạch Tiểu Lại tận lực áp chế bản thân cười thành tiếng, ra vẻ trưởng thành nói:

- Bất quá dung mạo đẹp đẽ cũng không ích gì, trên đời này, thực lực mới là trên hết.

Đường Phong thiếu chút nữa bị sặc nước bọt mà chết. Đầu óc mơ hồ, hẳn rất muốn biết hiện tại rốt cuộc đang xảy ra chuyện gì?

Sao Bạch Tiểu Lại bỗng nhiên lại đi cùng cô cô, hơn nữa cô cô còn vô cùng thân thiết giới thiệu nàng cho mình biết, lẽ nào hai người trước đây đã quen biết nhau?

- Cô cô, hai người quen nhau sao?

Đường Phong hỏi.

Lâm Nhược Diên cười lớn:

- Lúc trước chưa từng gặp mặt, nhưng đại danh của Bạch sư muội ta cũng đã nghe qua không ít.

Lâm Nhược Diên cũng có chút kỳ quái, hôm nay vị muội muội của thành chủ Bạch Đế thành này đột ngột quá bộ Thiên Tú tông, Thiên Tú đương nhiên là vô cùng hoan nghênh. Tuy trong phạm vi ngàn dặm xung quanh đây Thiên Tú là bá chủ, nhưng làm sao sánh được với Bạch Đế thành của người ta.

Bạch Tiểu Lại cùng năm vị cao tăng của Thiên Tú tán gẫu chưa được bao lâu, đột nhiên lại nói muốn đi gặp người nam nhân duy nhất nghe đồn đang sống tại Thiên Tú.

Lâm Nhược Diên mơ hồ không hiểu, nhưng vẫn đưa người tới đây.

Đường Phong nghe xong mấy lời này của Lâm Nhược Diên thì càng mê mang, đưa mắt dò xét Bạch Tiểu Lại một lượt từ đầu đến chân, rốt cuộc thì nữ nhân này có địa vị thế nào? Sao cô cô lại khách khí với nàng ta như vậy?

- Phong Nhi, còn không mau gọi một tiếng sư thúc!

Lâm Nhược Diên nhéo tay Đường Phong một cái, hơi trách móc. Nguyên bản nàng còn lo lắng một năm sau Đường Phong phải đi đâu. Lại không ngờ tới người của Bạch Đế thành lại chỉ đích danh muốn gặp Đường Phong, nếu hôm nay Đường Phong biểu hiện tốt một chút, nói không chừng sẽ có cơ hội được đưa vào Bạch Đế thành, sau này nhất định tiền đồ vô lượng.

Đường Phong kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt trở nên vô cùng khó coi.

Thừa dịp Lâm Nhược Diên không chú ý, Đường Phong liền tròng mắt uy hiếp Bạch Tiểu Lại. Bạch Tiểu Lại không cam lòng yếu thế, hừ lạnh một tiếng rồi quay đầu sang nơi khác không nhìn hắn.

Thấy Đường Phong chậm chạp không chịu mở miệng, gương mặt xinh đẹp của Lâm Nhược Diên hơi nghiêm lại, phượng mâu không giận mà uy tròng mắt nhìn Đường Phong.

Đường Phong đưa tay ôm bụng, mặt mày nhăn nhó, miệng kêu ui cha một tiếng:

- Cô cô, con đau bụng quá, chắc là tối qua bị cảm lạnh. Con đi một chút sẽ trở lại ngay!

Nói xong không đợi Lâm Nhược Diên có phản ứng gì liền nhanh chóng bỏ chạy!

Gọi Lâm Nhược Diên một tiếng cô cô vì nàng có tư cách này. Nhưng muốn hắn gọi Bạch Tiểu Lại một tiếng sư thúc thì đúng là nằm mơ giữa ban ngày!

Đến lúc bóng dáng Đường Phong biến mất hẳn, Lâm Nhược Diên mới bất đắc dĩ nói:

- Đứa nhỏ này đã bị ta chiều hư rồi, bạch sư muội cũng đừng trách, Phong Nhi ít gặp người lạ, chắc là đang xấu hổ.

Bạch Tiểu Lại nhoẻn miệng cười:

- Không có gì, hắn vẫn là một đứa nhỏ thôi mà.

Quay đầu ra về nhìn ngắm chung quanh một hồi, Bạch Tiểu Lại lại nói:

- Nơi này quả thật rất thanh tịnh, Lâm sư tỷ, nếu không ngại thì để ta lưu lại nơi này đi.

29. Chương 29: Phương Pháp Giải Độc.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 29: Phương pháp giải độc.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Lâm Nhược Diên có chút khó xử nói:

- Nhưng đây ... là nơi Phong Nhi ở. Nếu để Bạch sư muội ở đây thì...

- Vừa đúng lúc. Ta thấy hắn cũng không tệ, trong Thiên Tú hắn là không có công pháp tu luyện thích hợp với nam nhân. Ta ở đây vừa hay có thể chỉ điểm cho hắn tu luyện, nhân tiện để hắn đưa ta du ngoạn cảnh đẹp của Thiên Tú.

Lâm Nhược Diên nghe vậy liền đại hỉ, nàng không phải sợ Đường Phong không tiện, mà là sợ Bạch Tiểu Lại không tiện, hiện tại đối phương đã không lo lắng thì mình cần gì phải ngại nữa? Nếu để Phong Nhi nhân cơ hội này bái Bạch Tiểu Lại làm sư phụ, thì việc tiến vào Bạch Đế thành ngày sau là chuyện chắc như đinh đóng cột.

Nghĩ đến đây, Lâm Nhược Diên liền nói:

- Một khi Bạch sư muội đã thích thì cứ quyết định như vậy đi. Chỉ có điều Phong Nhi nghịch ngợm thành tính, nếu chọc giận bạch sư muội thì muội cũng đừng nương tay, xem như thay ta dạy bảo đứa nhỏ này một chút.

- Đó là đương nhiên....Sẽ không thủ hạ lưu tình!

Bạch Tiểu Lại cười lạnh, thầm nghĩ xú tiểu tử, người rót cuộc cũng lọt vào tay ta.

Mộng Nhi và Bảo Nhi đều là người thông minh, nghe đến đó tự nhiên biết mình nên làm gì, vội nói:

- Chúng nô tỳ giúp Bạch sư thúc chuẩn bị một gian phòng.

- Bạch sư tỷ bận việc thì cứ đi trước, ta dạo một vòng xung quanh trước đã.

Bạch Tiểu Lại nói.

- Ân, có chuyện gì cần cứ sai bảo Phong Nhi và hai nha đầu kia giúp muội làm, ta vẫn còn vài việc cần làm, thứ lỗi không thể tiếp tục phụng bồi.

Lâm Nhược Diên nói xong liền đi tìm Đường Phong, cẩn thận dặn dò hẳn nhất định phải hầu hạ vị Bạch sư thúc này thật tốt, nếu để mình biết được hẳn có cử chỉ không thỏa đáng gì nhất định sẽ lột da của hẳn.

Đường Phong đau khổ nhất nhất nhận lời, trong lòng thầm nghĩ, đợi lát nữa nhất định làm cho nữ nhân kia đẹp mặt.

Đợi Lâm Nhược Diên đi rồi, Đường Phong mới trở lại đại viện, Bạch Tiểu Lại ung dung ngồi ngay ngắn trên ghế thái sư, chẳng buồn liếc mắt nhìn hẳn một cái, chỉ lo nhấm nháp trà thơm trên tay.

Đường Phong cũng không nói câu nào, im lặng nhìn Bạch Tiểu Lại, sau đó chậm rãi vòng quanh nàng ta mấy vòng, Bạch Tiểu Lại khí định thần nhàn, mặc kệ không hỏi.

Đến lúc Đường Phong vòng hơn mười vòng, Bạch Tiểu Lại cũng không bình tĩnh được nữa, lông mi cong dài run nhẹ, khẽ cắn môi dưới, sóng mắt lưu chuyển không ngừng. Từ xưa tới giờ nàng vẫn chưa từng bị một người nam nhân nhìn chăm chú trong thời gian lâu như vậy.

Đường Phong cười lớn, ngồi xuống một cái ghế bên cạnh nói:

- Ta thật sự có chút tò mò về thân phận của cô. Ta vốn cũng không muốn hỏi, mọi người đều như bèo nước gặp nhau, cô cứu ta, ta cứu cô, đợi sau khi giúp cô giải độc xong thì cô cơ thể rời đi, nhưng hiện tại cô không có gì muốn giải thích với ta sao?

Bạch Tiểu Lại lúc này mới nghiêng người nhìn Đường Phong, trong mắt đầy ý trào phúng:

- Đã nghe nói tới Bạch Đế thành hay chưa?

- Chưa!

Đường Phong lắc đầu, chủ nhân trước của thân thể này chỉ quan tâm đến nữ hài của Thiên Tú, làm gì còn tâm trí để ý đến Bạch Đế thành nào đó.

- Lý Đường đế quốc có ba thế lực lớn, một thành một cung một sơn trang! Một thành, chính là Bạch Đế thành của ta, một cung, là Đại Tuyết cung, một sơn trang, là Thiên Công sơn trang. Đây mới là ba thế lực lớn hàng đầu của Lý Đường đế quốc! Thiên Tú của các người chỉ có thể coi là nhị lưu. Mà ta, chính là muội muội của thành chủ Bạch Đế thành, người nói xem ta tới Thiên Tú, các nàng có thể rất hoan nghênh hay không.

- Hóa ra là vậy.

Đường Phong gật gật đầu, hẳn vẫn chưa hiểu rõ thế giới này lắm,

- Theo như cô nói, địa vị Bạch Đế thành trong ba thế lực này cũng không thấp đúng không?

Bạch Tiểu Lại đắc ý cười:

- Đương nhiên rồi, một thành một cung một sơn trang, trong ba thế lực này thì Bạch Đế thành của ta là lớn nhất, nhiều cao thủ nhất.

- Hiểu rồi.

Đường Phong búng tay một cái.

- Nói cách khác, nếu tối hôm đó ta không đánh cô gãy xủy, nói không chừng sau này ta có thể tới Bạch Đế thành kiếm một chức vị kha khá, ngày sau vinh hoa phú quý hưởng không hết đúng không?

Vừa nghe Đường Phong nhắc lại chuyện đêm đó, gương mặt xinh đẹp lạnh lùng của Bạch Tiểu Lại liền đỏ ửng xuống tận cổ, ngoài miệng lại hung tợn nói:

- Người còn dám nhắc lại chuyện đêm đó thì ta sẽ liều mạng với người!

Chuyện đêm đó là sự sỉ nhục lớn nhất trong đời mình!

- Ha ha

Đường Phong dậm tiện cười một tiếng,

- Cô hiện tại đã mất hết thực lực, ta không biết cô lấy gì để liều mạng với ta!

Nói xong Đường Phong liền nghiêm mặt:

- Ta muốn giúp cô giải độc là vì trước đó cô đã cứu ta một mạng, cô có thể coi chuyện này như một màn giao dịch công bằng, tới lúc đó hai ta chẳng ai nợ ai. Nhưng cô đừng tưởng rằng có thể dùng cô của ta tới để áp chế ta, một khi lão tử mất hứng thì đừng nói cô là muội muội của thành chủ Bạch Đế thành, cho dù là tỷ tỷ của cô tự mình tới ta cũng không giải! Rõ rồi chứ?

Bạch Tiểu Lại nghiêng rằng, mắt hạnh trừng lớn, lồng ngực căng tròn liên tục phập phồng, còn chưa có nam nhân nào dám xưng một tiếng lão tử trước mặt nàng, tên tiểu tử thời này nghĩ mình là ai chứ?

- Ủm, hình dáng của cô đêm đó đẹp hơn bây giờ nhiều.

Đường Phong nói xong, không đợi Bạch Tiểu Lại kịp có phản ứng gì đã bỏ chạy.

Phổi của Bạch Tiểu Lại cũng sắp nổ tung. Bàn tay nhỏ run rẩy móc ra con búp bê vải kia từ trong tay áo, sau đó điên cuồng dậm mấy nhát. Hắn cho rằng mình muốn dùng cô của hắn để áp chế hắn sao? Mình cũng chỉ là muốn hắn đừng bắt nạt mình cả ngày, vốn tưởng rằng có cô của hắn ra mặt, thái độ của hắn đối với mình sẽ tốt hơn một chút, nhưng không nghĩ tới lại hoàn toàn tương phản.

Cầu cho gương mặt tuấn tú của người bị đập cho nát bét, cả đời cũng không có nữ nhân nào thích người!

Đường đường là muội muội của thành chủ Bạch Đế thành, Thiên giai cao thủ Bạch Tiểu Lại, suốt ba ngày nay không nói câu nào với Đường Phong, thậm chí ngay cả nhìn một cái cũng không, lúc ăn cơm cũng tránh trong phòng của mình, không muốn ngồi cùng bàn với tên xú nam nhân kia.

Đường Phong cũng không tiếp tục chọc tức nàng nữa, mấy hôm nay đã chọc đủ rồi, chỉ cần khiến nàng không có thời gian nghĩ đến chuyện tu vi của bản thân là Đường Phong đã đạt được mục đích rồi.

Nhưng vì Bạch Tiểu Lại đại giá Yên Liễu, khiến Đường Phong hưởng lợi không ít. Thiên Tú cao tăng thỉnh thoảng lại đưa đến vài loại sơn hào hải vị gì đó, Bạch Tiểu Lại không thích ăn mấy thứ này nên Đường Phong đều hưởng hết. Mười lăm tuổi là độ tuổi phát triển, hơn nữa ngày đêm tu luyện không ngừng như vậy, đương nhiên cần vài thứ tốt tới tẩm bổ.

Mấy hôm nay Đường Phong cũng phân phó Mộng Nhi và Bảo Nhi đến Tĩnh An thành tìm hiểu tin tức của Liễu gia, làm tốt bước chuẩn bị tiếp theo của mình.

Thành quả của nửa tháng khổ tu cũng rất khả quan. Đường Phong từ Luyện Luyện Cương nhất phẩm đã lên đến Luyện Cương tứ phẩm đỉnh phong, tiến vào cấm khu Luyện Cương ngũ phẩm, chỉ thiếu một bước nữa là có thể tấn cấp.

Có thể đạt được thành tựu lớn như thế phải kể đến công lao của mười năm tu vi quý thân đã giúp Đường Phong đả thông kinh mạch, sự giúp đỡ của Vô Thường Quyết và Cương Tâm cũng là một trong những yếu tố quan trọng.

Bất quá điều khiến Đường Phong có chút thất vọng chính là Vô Thường Quyết của mình vẫn dừng lại ở tầng thứ nhất, chính là cương khí trong cơ thể đã nồng đậm hơn rất nhiều, cũng không biết phải tới Luyện Cương mấy phẩm mới có thể đột phá cảnh giới tầng thứ hai của Vô Thường Quyết...

30. Chương 30: Sự Khó Xử Khi Giải Độc.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 30: Sự khó xử khi giải độc.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đường Phong rất hiếu kỳ và mong chờ những thần thông ẩn trong Vô Thường Quyết.

Bạch Tiểu Lại đợi nửa tháng trong lòng đã sớm nóng như có lửa đốt, nếu không phải Đường Phong thỉnh thoảng lại chọc giận nàng, dám chắc là nàng mỗi giây mỗi khắc đều nghĩ đến chuyện tu vi của mình, một Thiên giai cường giả, đột nhiên lại biến thành một phế nhân, loại đả kích này cũng giống như đả kích Đường Phong gặp phải ở kiếp trước, loại tư vị này không phải ai cũng chịu được.

Sáng hôm nay Bạch Tiểu Lại đã được Đường Phong báo trước, cho nên cũng đã sớm chuẩn bị tốt.

Đêm khuya thanh vắng, trong phòng của Đường Phong, hai người khoanh chân ngồi trên giường, mặt đối mặt, khoảng cách không tới nửa thước. Nhìn ra được Bạch Tiểu Lại vừa tắm rửa xong, mái tóc đen nhánh vẫn còn ẩm ướt, tùy ý phi tán bên vai, eo thon nhỏ nhắn không chịu nổi, trên người tỏa ra một mùi hương nhàn nhạt, loại mùi hương này không phải mùi son phấn mà là mùi hương cơ thể tự nhiên của Bạch Tiểu Lại. Không quá nồng, hít vào liền khiến người khác cảm thấy thư thái tâm thần.

- Thả lỏng đi.

Đường Phong liếc nhẹ Bạch Tiểu Lại đang dùng đôi mắt vô cùng cảnh giác nhìn mình chằm chằm, không khỏi cảm thấy buồn cười,

- Cô nên biết ta không phải sắc lang gì cả, bằng không đêm đó....

- Không được nói!

Bạch Tiểu Lại quát một tiếng.

- Được rồi, không nói thì không nói.

Đường Phong gật gật đầu.

- Có muốn ta kể chuyện cười cho cô nghe để dễ thư giãn hay không?

Bạch Tiểu Lại lạnh lùng nhìn Đường Phong, gương mặt vẫn lạnh lùng như trước, thanh âm giống như gió lạnh trên băng sơn thổi tới:

- Đừng nói những thứ vô bổ, rốt cuộc phải làm gì!

Đợi suốt nửa tháng chỉ vì chút hy vọng này mà thôi. Nếu tên đáng ghét trước mặt này dám gạt mình, Bạch Tiểu Lại quyết định sẽ dùng phương thức tàn khốc nhất tra tấn hấn đến chết!

- Tu vi của cô tuy rằng đã mất hết, những căn cơ của cô vẫn còn lại.

Đường Phong cũng không tiếp tục cợt nhả nữa, trực tiếp tiến vào thẳng chủ đề,

- Ta tin là nửa tháng qua cô cũng tự dùng nội thị nhìn qua, Cương Tâm trong người của cô bị một khối năng lượng màu đen rất lớn bao lấy, cắt đứt sự liên kết giữa Cương Tâm của cô với bên ngoài, đây chính là nguyên nhân vì sao một thân cương khí của cô toàn bộ đều biến mất.

Bạch Tiểu Lại gật gật đầu, nàng biết những gì Đường Phong nói đều là thật.

Bạch Tiểu Lại nghĩ một hồi, vẻ mặt liền chấn động:

- Sao ngươi lại biết rõ như vậy?

- Hả?

Đường Phong ngăn người, mở miệng nói:

- Tối hôm đó ta đã tự mình nhìn qua rồi.

Ánh mắt của Bạch Tiểu Lại trong nháy mắt gắt gao dán chặt lên mặt Đường Phong, trong mắt đầy vẻ rung động, ngữ khí có chút không xác định hỏi:

- Ý người là hôm đó người dùng tâm thần nội thị nhìn qua tình hình Cương Tâm của ta?

- Đúng vậy, có vấn đề gì sao?

Đường Phong cực kỳ nghi hoặc, hẳn không rõ Bạch Tiểu Lại lại lên cơn thần kinh gì.

Trên mặt Bạch Tiểu Lại đột nhiên hiện ra một màn đỏ ửng, cúi thấp đầu, ánh mắt mơ hồ bất định nói:

- Tối hôm đó người mới chỉ là Luyện Cương nhất phẩm. Phàm là người tu luyện, chỉ sau khi trong cơ thể xuất hiện Cương Tâm mới có thể sinh ra tâm thần nội thị, nhìn thấu tình trạng bên trong cơ thể. Nói cách, tối hôm đó người cũng đã có Cương Tâm đúng không?

Còn có cách nói này sao? Đường Phong cũng là lần đầu nghe được, vội ôm quyền nói:

- Xin thụ giáo. Bất quá....Chuyện này thì liên quan gì đến việc cô đỏ mặt?

Bạch Tiểu Lại quýnh quáng, đầu càng cúi thấp hơn, ngữ khí yếu ớt nói:

- Người nói tiếp đi.

Thẳng tới lúc này đây Bạch Tiểu Lại rốt cục cũng hiểu được tại sao tốc độ tu luyện của nam nhân này lại nhanh như vậy! Luyện Cương nhất phẩm đã có Cương Tâm, nhìn khắp cả Thiên Cương đại lục, những người có tư chất thể này chỉ đếm được trên đầu ngón tay. Những người này đều trở thành truyền thuyết, mấy mươi năm, thậm chí mấy trăm năm cũng không hiện thân một lần.

Bản thân Bạch Tiểu Lại thiên phú hơn người, Luyện Cương nhị phẩm đã có Cương Tâm, tuổi không lớn cũng đã tấn chức thành Thiên giai trung phẩm. Nhưng phần tư chất vẫn khiến nàng lấy làm kiêu ngạo này, so với nam nhân trước mặt nào có là cái gì.

Hiếm khi thấy được Bạch Tiểu Lại xấu hổ như thế, Đường Phong tuy rằng nghi hoặc, nhưng vẫn nói tiếp:

- Cho nên, nếu muốn giải độc, phương pháp thứ nhất là dùng được vật trung hòa thứ năng lượng đang bao bọc bên ngoài Cương Tâm. Nhưng mà mấy loại được vật này chúng ta đều không có. Cho nên chỉ có thể dùng loại phương pháp thứ hai.

Tâm tình Bạch của Tiểu Lại lúc này đây cũng đã ổn định lại, chỉ là hai má vẫn còn ửng hồng, nhưng vẫn ngẩng đầu nhìn Đường Phong, cẩn thận nghe hắn nói.

- Đó chính là đời đi! Đem những năng lượng màu đen bên ngoài Cương Tâm chuyển tới trong cơ thể ta!

Đường Phong nói chắc nịch, đây là phương pháp hôm đó hắn phải thí nghiệm hơn nửa đêm mới ra được.

- Đời đi?

Đôi mi thanh tú của Bạch Tiểu Lại nhú lại,

- Yên thảo chi độc, đối với cương khí mà nói thì chính là khắc tinh lớn nhất. Nếu chuyển vào trong người người, người cũng không trúng độc sao?

- Cô không cần lo lắng, một khi ta đã nói ra phương pháp này thì đương nhiên là ta không sợ độc tố của Yên thảo chi độc rồi.

Đường Phong cũng không rõ lắm, theo lý mà nói, Yên thảo chi độc quả thật chính là khắc tinh của cương khí, nhưng cương khí trong cơ thể mình lại không bị ảnh hưởng gì, lẽ nào là nói năng lượng mình tu luyện được không phải là cương khí? Vô Thường Quyết dù sao cũng không phải thứ thuộc về thế giới này, nếu nói năng lượng có được nhờ tu luyện Vô Thường Quyết không phải cương khí, thì cũng rất có thể.

- Người thật sự chắc chắn là không ảnh hưởng tới mình chứ?

Bạch Tiểu Lại hỏi :

- Ta không muốn vì mình mà liên lụy tới người khác.

Một kỳ tài mới Luyện Cương nhất phẩm đã có cương tâm, nếu vì trúng độc mà hủy đi tiền đồ của hắn thì rất đáng tiếc.

- Ta sẽ không đem chính mình ra đùa giỡn, những chuyện không nắm chắc ta sẽ không làm, mau đưa tay ra.

Phong đặt hai tay lên đầu gối rồi nói.

Bạch Tiểu Lại lưỡng lự một chút, sau đó duỗi tay ngọc của mình ra, nhẹ nhàng đặt vào lòng bàn tay của Đường Phong.

Khoảng khắc da thịt chạm vào nhau, Đường Phong rõ ràng cảm nhận được Bạch Tiểu Lại có chút run rẩy.

Đôi tay nhỏ bé này chỉ lớn bằng một nửa tay Đường Phong, thoát nhìn trắng nõn như ngọc, nhỏ nhắn đáng yêu, khiến người khác yêu thích. Đường Phong lấy việc công làm việc tư, nhẹ nhàng cầm lấy đôi bàn tay mềm mại này. Trong nháy mắt, cả người Đường Phong giống như bị điện giật, sảng khoái không thôi. Hai tay Bạch Tiểu Lại mềm mại như đậu hủ mới ra lò, trơn mịn bóng loáng, làm cho người khác không nhận được muốn vuốt ve vài cái, Đường Phong khó khăn lắm mới khắc chế được rung động trong lòng.

Bạch Tiểu Lại hiện tại cũng khấn trương không kém, lúc Đường Phong vừa cầm lấy tay nàng, cả người nàng liền căng thẳng, thân thể có chút cứng ngắc, nàng lớn như vậy cũng chưa từng thân cận với nam nhân nào như thế, hơn nữa nam nhân này còn nhỏ tuổi hơn nàng không ít, nhưng đôi tay kia cũng rất lớn, rất ấm áp, đưa mắt nhìn kỹ một chút, Bạch Tiểu Lại liền phát hiện tay của nam nhân này vô luận là màu da hay là độ láng mịn, cứ nhiên so với mình cũng không khác nhau là mấy.

Đây... mà là tay của nam nhân sao?

Hắn nhất định là nữ nhi đầu thai nhầm chỗ! Bạch Tiểu Lại có chút ác độc phỏng đoán. Nghĩ như thế, tinh thần rối rắm và thân thể cứng ngắc cũng chậm rãi thả lỏng rất nhiều.

- Ta bắt đầu đây.

Đường Phong thu liễm tâm thần, hai mắt nhắm lại, vận khởi lên một thân cương khí, xuyên thấu qua huyết Lao cung trên tay trái Bạch Tiểu Lại mà tiến vào trong cơ thể của nàng, tâm thần cũng theo đó cùng tiến vào.

31. Chương 31: Tâm Thần Trao Đổi.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 31: Tâm thần trao đổi.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Tối hôm đó Đường Phong cũng đã làm qua như vậy, cho nên hiện tại làm lại cũng có chút quen thuộc hơn.

Cảm nhận được cương khí của Đường Phong tiến vào người mình, Bạch Tiểu Lại cũng trầm khí tĩnh thanh, khép lại song mâu.

Một cỗ cương khí không được xem là mạnh, mang theo tâm thần của Đường Phong lướt qua các yếu huyết trong người Bạch Tiểu Lại, trong nháy mắt đã đi tới đan điền của Bạch Tiểu Lại.

Nhờ có sức mạnh của tâm thần, tình hình trong đan điền của Bạch Tiểu Lại liền vô cùng rõ ràng, cứ như thể nhìn bằng mắt thường.

Vẫn giống đêm đó, một khối năng lượng đen tuyền ở bên trong Khí hải của Bạch Tiểu Lại, bao trùm một phạm vi rất lớn, phía trong luồng khói đen đó giống như có một vật đang đầu đá lung tung, giống như một con thú đang bị vây hãm, nhưng thủy chung không thoát ra khỏi sự bao vây của luồng khói đen.

Đó chính là Cương Tâm của Bạch Tiểu Lại! Chỉ có điều Đường Phong không thể nhìn xuyên qua hắc vụ, càng không biết Cương Tâm của Bạch Tiểu Lại rốt cuộc là cái gì.

Đáng lúc Đường Phong chuẩn bị điều động cương khí bọc lấy một phần hắc vụ chuyển đi, bỗng nhiên lại có cảm giác giống như mình đang bị theo dõi, bốn phương tám hướng tuy không có bất cứ thứ gì tồn tại, nhưng mà lại giống như có vô số ánh mắt đang chăm chú dõi theo từng hành động của mình.

- Bạch Tiểu Lại?

Đường Phong trong lòng khê giật.

- Ủ.

Một ý niệm của người khác chứ không thuộc về mình đột nhiên truyền vào trong đầu mình, lại giống như Bạch Tiểu Lại đang đứng nói chuyện cạnh mình vậy.

- Trời của ta ơi! Đây là tình huống gì vậy?

Đường Phong hoảng sợ, không nhin được phun ra một câu nói tục, lần trước hần tiến vào Cương Tâm của Bạch Tiểu Lại cũng không gặp chuyện quỷ dị như thế này.

- Đây là sự trao đổi giữa tâm thần! Người không biết sao?

Bạch Tiểu Lại hỏi với vẻ tò mò.

Đối với người tu luyện, Cương Tâm là bộ vị bí ẩn nhất, còn bí ẩn hơn những bộ vị nào đó trên cơ thể rất nhiều. Cho dù là người chí thân, cũng không có khả năng tùy ý du ngoạn thể này. Một khi có tâm thần của người ngoài tiến vào Cương Tâm của mình, như vậy cả hai người chẳng những có thể tùy ý trao đổi, hơn nữa tâm thần chi lực còn có thể giao hòa với nhau, khiến người thể nghiệm được một loại thoải mái vượt xa trải nghiệm thân thể.

Đây cũng là nguyên nhân Bạch Tiểu Lại sau khi nghe Đường Phong nói hần đã từng tiến vào Cương Tâm của mình liền đỏ mặt. Lần trước là Bạch Tiểu Lại bị hôn mê, tự nhiên không có bất kỳ cảm giác gì, hiện tại nàng rất tỉnh táo, không thể tránh khỏi xảy ra vài việc khó xử.

Đường Phong hiện tại cũng có cảm giác là lạ, xung quanh tâm thần chi lực của mình tràn ngập một loại sức hấp dẫn âm áp dào dạt khiến người ta không thể tự mềm chế được. Mặc dù không có thực thể gì cả, nhưng loại cảm giác tới từ tinh thần này, so với bất kỳ lúc nào cũng khiến người ta say mê.

- Người cảm giác được....có cái gì không thích hợp đúng không?

Bạch Tiểu Lại lắp bắp hỏi.

- Ủ.

Đường Phong cảm thấy sắc mặt của mình hiện tại nhất định là rất không được tự nhiên.

Kiếp trước tuổi còn trẻ đã nằm liệt trên giường, không nói đến chuyện chưa hưởng qua nam nữ hoan ái, ngay cả tứ chi của nữ nhân cũng chưa từng đụng tới. Đêm đó tuy rằng bị Bạch Tiểu Lại đẩy ngã xuống giường, nhưng dù sao cũng chưa xảy ra chuyện gì. Hiện tại lại tới đột ngột như thế, muốn Đường Phong chịu đựng thế nào được?

- Không cần nói dối!

Thanh âm của Bạch Tiểu Lại truyền vào đầu Đường Phong cũng có điểm kiềm chế,

Khống chế tốt tâm thần của người, đừng lộn xộn, càng động thì càng không khống chế được!

Cảm giác như vậy cũng giống như lọt vào vũng bùn, càng động mạnh thì bị vùi càng sâu.

- Người khống chế tốt tâm thần của mình, ta cũng sẽ cố ép tâm thần chi lực xuống, chỉ cần không có giao hòa gì cả thì sẽ không có chuyện gì nữa.

Bạch Tiểu Lại một bên chỉ đạo Đường Phong, một bên cố gắng khống chế tâm thần của mình.

Sau nửa ngày, Đường Phong mới thoát ra khỏi cảm giác giao hòa kỳ diệu này, hần hoàn toàn không ngờ tới, quá trình giải độc cư nhiên lại có nhiều hung hiểm và kích thích như thế.

- Cô không thể rút tâm thần của mình ra ngoài sao?

Đường Phong hỏi.

- Trừ khi ta ngắt đi, bằng không thì không còn cách nào khác, cương khí của ngươi một khi tiến vào cơ thể ta, sẽ kéo theo cả tâm thần của ta.

Bạch Tiểu Lại giải thích.

- Quên đi vậy.

Đường Phong cũng biết việc này thật sự có chút khó khăn, cũng giống như người đâm người khác một đao, còn muốn người nọ không cảm thấy đau đớn vậy. Dứt khoát mặc kệ nàng, đắm chìm tâm thần, chống lại loại hấp dẫn này, sau đó khống chế cương khí bản thân, bọc lấy một phần hắc vụ ở bên ngoài cương tâm của Bạch Tiểu Lại.

Cũng không lường trước được chỉ mới động một chút, Bạch Tiểu Lại lại kêu lên một tiếng đau đớn, thanh âm yếu ớt truyền tới:

- Ngươi chậm một chút.

Cái cô này.....không biết những lời này còn có nghĩa khác hay sao? Đường Phong buông lỏng tâm thần, thiếu chút nữa đã thất bại trong gang tấc!

Phần năng lượng màu đen này được nhiều tầng cương khí của Đường Phong bao bọc, dọc theo kinh mạch của Bạch Tiểu Lại, một đường thông đến huyệt Lao cung trên tay phải, sau đó tiến nhập vào cơ thể Đường Phong.

Đường Phong cẩn thận đem phần năng lượng màu đen này áp chế tại kinh mạch, sau đó lại tiếp tục điều động cương khí tiến vào theo tay của Bạch Tiểu Lại.

Tay trái vào, tay phải ra, tạo thành một vòng tuần hoàn.

Từng có kinh nghiệm một lần, nên động tác của Đường Phong cũng nhanh hơn rất nhiều. Hai người cùng nỗ lực áp chế tâm thần, tránh không xảy ra va chạm gì với đối phương. Nhưng tu vi của Bạch Tiểu Lại gần như không còn, sẽ luôn có thời điểm buông lỏng, mỗi lần loại tình huống này xuất hiện, hai người lại bận rộn hồi lâu mới áp chế lại được.

Nếu muốn dễ dàng tượng hơn, vậy thì cứ coi như có một đại mỹ nữ cởi sạch y phục đứng trước mặt Đường Phong, ra sức dụ dỗ hấn, nhưng Đường Phong cũng không thể làm gì được, khỏi nói cũng biết khó chịu đến mức nào.

Tuy rằng quá trình có chút trắc trở, nhưng giải độc vẫn tiến hành rất thuận lợi. Mỗi một vòng tuần hoàn, Đường Phong đều có thể đem một phần hắc vụ bao trùm cương tâm của Bạch Tiểu Lại chuyển sang người mình.

Cả quá trình giải độc kéo dài hơn hai canh giờ, loại năng lượng màu đen trong cơ thể Bạch Tiểu Lại mới mỏng hơn một chút.

Đường Phong sau khi điều động tâm thần rút ra khỏi người Bạch Tiểu Lại, cả người thiếu chút nữa đã bò ra đất, loại công tác đúng là không phải người có thể làm mà.

Mở mắt ra nhìn lại, vừa khéo lại bắt gặp ánh mắt của Bạch Tiểu Lại.

Bốn mắt nhìn nhau, Đường Phong và Bạch Tiểu Lại cùng lúc quay đầu đi chỗ khác, vô cùng khó xử. Đường Phong cảm thấy gương mặt của mình nóng như cái bánh nướng áp trên chảo vậy.

Trong phòng nhất thời một mảnh trầm mặc, ai cũng ngại không dám mở miệng nói chuyện.

- Buông ta ra.

Bạch Tiểu Lại đột nhiên nhẹ giọng nói.

Đường Phong cúi đầu nhìn lại, phát hiện mình vẫn đang nắm bàn tay nhỏ bé của nàng, tay cả hai đều ướt đầm mồ hôi, vội cười lớn nói:

- Thực lực của ta hiện tại không cao, mất cả đêm mà chỉ dời được từng ấy độc tố. Nhiều thêm chút nữa ta cũng không kham nổi.

- Ủ.

Bạch Tiểu Lại khẽ cắn môi dưới, cắn tới mức trắng bệch.

- Khụ, ta không biết tiến vào cương tâm của người khác sẽ phát sinh những chuyện như vậy.

Đường Phong cảm thấy nên vì sự trong sạch của bản thân mà giải thích một phen, bằng không nhất định sẽ bị Bạch Tiểu Lại xem là sắc ma.

Không nói thì thôi, vừa nói xong Bạch Tiểu Lại lập tức đứng dậy, vội vàng vàng bước xuống giường, ngay cả giày cũng không cần mang, chân không chạy thẳng ra ngoài.

32. Chương 32: Bách Linh Đan.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 32: Bách Linh đan.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Ta thật sự không biết mà, cô nhất định phải tin tưởng ta.

Đường Phong ở phía sau cao giọng hô to.

Cúi đầu chăm chú nhìn bàn tay của mình, Đường Phong nắm lại vài lần, giống như vẫn có thể cảm nhận được sự ấm áp trong lòng bàn tay của Bạch Tiểu Lại, một mùi hương cơ thể nhàn nhạt pha lẫn mùi mồ hôi vẩn vơ nơi chóp mũi, khiến người khác hồi lâu không thể tự kiềm chế được.

Xong rồi, nữ nhân này phỏng chừng vài ngày nữa cũng sẽ không nhìn mặt mình. Đường Phong thầm nghĩ trong lòng.

Hít sâu một hơi, xua hết tạp niệm trong lòng sang một bên, Đường Phong vỗ đùi nói:

- Cây này không sợ chết đứng, lão tử chính là một chính nhân quân tử!

Đường Phong xuống giường, lấy ra một cái lọ đã chuẩn bị từ trước, Đường Phong đặt ngón trỏ lên miệng bình, vận chuyển Vô thường quyết, kéo theo cương khí trong người, đem độc tố áp chế trong kinh mạch chậm rãi bức ra.

Độc tố này khá quý dị, Đường Phong không thể phân biệt được các thành phần trong đó, nếu như có sẵn Yên thảo chi độc, Đường Phong có thể sẽ nghiền cứu một chút.

Độc tố bị cương khí kéo đi, dọc theo kinh mạch hội tụ lại trên đầu ngón trỏ, sau đó lại ngưng tụ thành một giọt chất lỏng màu đen, rơi vào trong bình.

Không có mùi, hơn nữa độc tố rơi xuống giống như một viên hắc trân châu, không ngừng lăn qua lăn lại trong bình, nhưng không có bất cứ dấu vết tán loạn gì cả.

Đường Phong cẩn thận quan sát qua miệng bình một chút, loại chất độc này đối với người tu luyện mà nói thì chính là khắc tinh lớn nhất khắc tinh lớn nhất, nên rất khó có được, nếu tận dụng đúng cách, nhất định có thể tiêu diệt bất cứ loại địch nhân nào.

Liễu Nguyên tuy chết rồi, nhưng đầu sỏ đứng sau chuyện này vẫn nấp trong bóng tối âm thầm quan sát Đường Phong, mục tiêu kế tiếp của Đường Phong chính là tiêu diệt Liễu gia triệt để! Ngoài ra còn muốn biết rõ, rốt cuộc vì sao họ lại muốn giết mình.

Bất quá, hiện tại vẫn chưa tới lúc, mình mới chỉ là Luyện Cương tứ phẩm, căn cứ theo những tin tức Mộng Nhi và Bảo Nhi dò la được, cả Liễu gia cũng có không ít cao thủ, thực lực của gia chủ Liễu Phương Thiên là Huyền Giai thượng phẩm, thực lực của ba vị trưởng lão trong gia tộc đều là Huyền giai hạ phẩm, nếu cứ đánh bừa, Đường Phong căn bản không có cửa thắng.

Mà những độc chất này có thể giúp ích rất nhiều cho Đường Phong.

Đem cái lọ bỏ vào người, Đường Phong lại leo lên giường, nhắm mắt ngưng thần bắt đầu tu luyện Vô Thường Quyết, hần hiện tại phải tranh thủ trong thời gian nhanh nhất gia tăng thực lực bản thân. Đêm nay giải độc hai canh giờ khiến tinh thần và thể lực của Đường Phong tiêu hao không ít, cương khí trong kinh mạch cũng mỏng hơn rất nhiều.

Tu luyện cả đêm, cương khí trong người chẳng những đã hồi phục như lúc đầu mà còn tăng thêm một chút, lúc Đường Phong mở mắt ra, sắc trời đã hửng sáng, trong sân truyền đến từng đợt thanh âm do chưởng phong phá không tạo thành, tiếng thở dốc hỗn loạn của nữ nhân.

Đường Phong bước xuống giường, mở cửa phòng ra nhìn, đập vào tầm mắt là thân ảnh của ba nữ nhân đang luyện công.

Bạch Tiểu Lại đứng phía trước, Mộng Nhi và Bảo Nhi song song đứng ở phía sau quan sát chiêu thức của Bạch Tiểu Lại, sau đó bắt chước làm theo.

Bạch Tiểu Lại xuất thân từ Bạch Đế thành, công pháp và chiêu thức tu luyện đương nhiên vô cùng tinh diệu, so với những võ điển của Thiên Tú thì còn cao hơn vài bậc, mấy ngày nay sống cùng nhau, ba nữ nhân ở cạnh nhau cũng rất hòa hợp, Bạch Tiểu Lại hiển nhiên cố ý chỉ điểm cho Mộng Nhi và Bảo Nhi, cho nên dù thấy hai nàng đứng cạnh học theo chiêu thức của mình cũng không tỏ bất kỳ vẻ không vui nào, ngược lại còn cố ý thi triển chiêu thức chậm một chút để hai nha đầu nhìn rõ hơn.

Đây là một bộ chương pháp không quá cao thâm, nhưng tiến thoái hợp lý, thủ bẩy phần, công ba phần, dùng để ngăn cản cường địch công kích, trong chương ý không trọng tấn công, chỉ trọng hóa giải, Bạch Tiểu Lại một đôi diêu thủ đem toàn thân trên dưới bảo hộ cẩn thận, thủy tiết bất thông.

Đường Phong nhìn hơn nửa ngày đã nhớ kỹ toàn bộ chương pháp, cũng mơ hồ cảm giác bên trong đó có một sơ hở nhỏ.

Từng có kinh nghiệm của lần trước, Đường Phong bây giờ tuy cũng không chấn kinh như lúc đó, nhưng cũng khá ngạc nhiên. Vì sao tất cả võ học mình nhìn qua một lần chẳng những nhớ rõ, còn có thể phát hiện ra chỗ sơ hở trong đó?

Đây đúng là một chuyện kì lạ, lần trước mình không học qua Tú Thủy kiếm pháp, lần này càng không học qua bộ chương pháp này. Tuy vẫn chưa nghiệm chứng, nhưng Đường Phong biết những gì mình thấy nhất định không sai.

Bây giờ không phải lúc thích hợp để khoe khoang, trải qua chuyện tối hôm qua, Đường Phong mỗi lần đối mặt với Bạch Tiểu Lại luôn có loại cảm giác bất an là mình đã phi lễ với đối phương.

Lại đánh thêm một chương, Bạch Tiểu Lại mới thu công lại, lau mồ hôi trên trán, đúng lúc nhìn thấy Đường Phong đang đứng tại cửa nhìn mình chăm chú.

Mặt của Bạch Tiểu Lại liền đỏ lên, tuy trong nội tâm có chút xấu hổ nhưng trên mặt vẫn ra vẻ trấn định gật đầu chào hỏi Đường Phong.

- Xem ra cô đã khôi phục một chút thực lực rồi.

Đường Phong mỉm cười nói.

- Ủ, thực lực bây giờ đại khái đã là Luyện Cương lục phẩm rồi.

Bạch Tiểu Lại nhẹ giọng nói, tuy rằng chỉ mới là Luyện Cương lục phẩm, nhưng đó cũng là hy vọng và tín hiệu có thể khôi phục, chỉ cần mỗi đêm bỏ ra hai canh giờ để giải độc nhất định sẽ có ngày khôi phục lại toàn bộ thực lực.

Chính là....Nghĩ tới những chuyện khó xử phát sinh trong quá trình giải độc, cả người Bạch Tiểu Lại liền nóng lên.

- Cứ cái đà này, không tới một tháng thì cô có thể khôi phục hoàn toàn.

Đường Phong phỏng đoán, lấy tốc độ giải độc tối hôm qua làm tiêu chuẩn, quả thật không cần tới thời gian một tháng, huống chi, trong một tháng này, thực lực của mình cũng sẽ tăng lên, quá trình giải độc cũng sẽ nhanh hơn.

- Cảm ơn người!

Bạch Tiểu Lại nghiêng đầu, khẽ cắn môi nói.

- Cô có thể coi đây là một cuộc giao dịch nhân tình, nên cũng không cần phải nói cảm ơn làm gì.

Chỉ là giao dịch thôi sao? Thần sắc của Bạch Tiểu Lại tối sầm lại, nhưng rất nhanh lại bị che giấu. Từ trong ngực áo lấy ra một cái lọ, thuận tay ném cho Đường Phong.

Đường Phong một tay bắt được, mở miệng bình ra, một cỗ hương thơm nhàn nhạt lập tức phát ra từ trong bình. Nhìn kỹ bên trong một chút liền thấy vài chục viên thuốc hình tròn sáng loáng, màu vàng kim, đại khái chỉ to bằng hạt đậu lặn qua lặn lại bên trong.

- Đây là cái gì?

Đường Phong nghi hoặc hỏi, thân là chuyên gia về dược vật, hần tự nhiên nghĩ ra được đây không phải độc dược.

- Bách linh đan!

Bạch Tiểu Lại giải thích:

- Là đan dược do Bạch Đế thành của ta luyện chế.

- Dùng một viên có thể tăng vài chục năm tu vi?

Đường Phong đại hỉ, chân mày nhướng cao lên.

- Đừng có mơ hồ!

Bạch Tiểu Lại ném cho hắn một ánh mắt khinh thường,

- Trong vòng mười hai canh giờ sau khi uống có thể khiến cương khí trong cơ thể chuyển động nhanh hơn, đây là một loại đan dược hỗ trợ tu luyện.

- Chỉ vậy thôi sao?

Đường Phong có chút thất vọng, gương mặt nhăn nhó như ăn phải mướp đắng.

- Đang ở trong phúc mà không biết phúc!

Bạch Tiểu Lại tức giận,

- Tuy Bách linh đan không phải là đan dược nghịch thiên gì cả, nhưng cũng chỉ có Bạch Đế thành của ta mới có dược liệu luyện chế, người khác cầu còn không có!

- Nói vậy tức là thứ này rất quý đúng không?

Đường Phong đảo tròn mắt, cười tươi roi rói.

- Người muốn làm gì?

Bạch Tiểu Lại hồ nghi nhìn Đường Phong,

- Người đang muốn mang nó đi bán đúng không?

33. Chương 33: Trợ Giúp Tu Luyện.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 33: Trợ giúp tu luyện.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đường Phong vội bày ra vẻ mặt chính nghĩa đường hoàng, nói oang oang:

- Sao có thể chứ? Tiền tài chỉ là vật ngoài thân, cổ nhân có câu tiền tài chỉ là cặn bã, tình nghĩa đáng giá nghìn vàng, đây là đồ cô đã tặng ta, ta đương nhiên không thể bán rồi.

Đương nhiên hắn còn thông thêm một câu nữa “Nếu tiền tài là cặn bã, ta tình nguyện biến thành hố rác!”

Bạch Tiểu Lại gật giong:

- Đừng có khua môi múa mép nữa, ta không tin ngươi, sau này mỗi lần ngươi dùng Bách linh đan, ta sẽ canh chừng ngươi tu luyện. Sau khi dùng Bách linh đan, tốc độ tu luyện của ngươi sẽ tăng lên gấp mấy lần, nếu ngươi buông lỏng một chút thì coi như uống phí đan được.

- Cô làm ta đau lòng quá.

Đường Phong lộ ra vẻ mặt vô cùng thương tâm.

- Hừ!

Bạch Tiểu Lại xoay người sang chỗ khác, ném lại bóng lưng nhỏ nhắn cho Đường Phong.

Nếu không phải tối qua giải độc thật sự có hiệu quả, Bạch Tiểu Lại căn bản cũng không thể nào đưa Bách linh đan cho Đường Phong. Chỉ khi nào thực lực của Đường Phong tăng lên, độc chất trong người nàng mới càng nhanh giải hết. Tuy rằng Bách linh đan thật sự không quý giá, nhưng luyện chế rất phức tạp, những dược liệu cần thiết cũng rất nhiều, trong đó có vài loại dược liệu chính chỉ riêng Bạch Đế thành mới có. Trong lọ vốn có năm mươi viên, bất quá đã bị Bạch Tiểu Lại dùng mất không ít, nên chỉ còn lại hơn hai mươi viên.

Trước kia mỗi lần tu luyện Đường Phong đều ngồi trong phòng, nhưng hôm nay vừa ăn xong điểm tâm đã bị Bạch Tiểu Lại lôi lên Khúc Đình sơn.

Thiên Tú lưng tựa vào Khúc Đình sơn, trước mặt là Dạ Vũ hồ, non xanh nước biếc, địa linh nhân kiệt.

Khúc Đình sơn kéo dài hơn vạn dặm, càng vào sâu càng không lường được nguy hiểm, cả Khúc Đình sơn trên cơ bản cũng có thể nói là bảo khố của Thiên Tú. Bên trong chứa vô số dược thảo quý hiếm cùng thiên tài địa bảo, Thiên Tú mỗi năm đều lập một toán nhân thủ tiến vào Khúc Đình sơn tìm kiếm. Vùng đất có nhiều bảo bối thì tự nhiên cũng có nguy hiểm.

Đường Phong trước đây có nghe nói qua, bên trong Khúc Đình sơn có không ít linh thú, mấy loại linh thú này có loại xinh đẹp động lòng người, có loại thô bạo hung tàn. Cũng có loại linh thú rất cường đại, ngay cả cường giả cấp bậc Thiên giai như Thiên Tú tông chủ cùng Lâm Nhược Diên cũng vô pháp đối kháng.

Bất quá, bên ngoài Khúc Đình sơn vẫn rất an toàn, chỉ cần không đi vào quá sâu sẽ không có nguy hiểm gì, cho nên có không ít đệ tử Thiên Tú rời rã không có việc gì làm đều tới Khúc Đình sơn tản bộ, thứ nhất là để thưởng thức cảnh đẹp, thứ hai là tìm kiếm bảo bối, thứ ba là có thể tu luyện tại chỗ này, linh khí trong núi bao giờ cũng nồng đậm hơn bên ngoài rất nhiều.

Đây cũng là lần đầu Đường Phong tới Khúc Đình sơn sau khi chuyển thể, một đường đi lên, chỉ cảm thấy gió xuân khiến vui vẻ vắn vít bên người, nơi nơi đều tràn ngập hương hoa, làm cho người ta say mê không thôi.

Bạch Tiểu Lại giận Đường Phong lúc trước có ý định đem bán Bách linh đan, hơn nữa thực lực đã khôi phục một chút, nên muốn khiến Đường Phong một phen xấu mặt, dù chỉ mới là Luyện Cương lục phẩm, nhưng nội tình lúc trước vẫn còn đó, hơn nữa sở học của Bạch Đế thành vốn tinh diệu, Bạch Tiểu Lại đứng dưới chân núi thi triển thân pháp, nhìn qua thì không nhanh không chậm, nhưng kì thật là vô cùng nhanh.

Xú tiểu tử, không cho người biết mặt thì người chẳng biết trời cao đất dày là gì, mấy ngày qua hấn cư nhiên chẳng thêm để Thiên giai cường giả như mình vào mắt! Trong lòng Bạch Tiểu Lại nảy sinh oán độc, dưới chân di chuyển không ngừng, một hơi đã chạy hơn mười dặm.

Đến lúc quay lại nhìn, nụ cười trào phúng nguyên bản đang động trên khóe môi của Bạch Tiểu Lại cũng thu trở về.

Nàng vốn cho rằng Đường Phong đã sớm bị mình bỏ xa, bởi vì phía sau không có bất kỳ động tĩnh gì. Nhưng khi nàng nhìn lại, mới phát hiện Đường Phong chẳng buồn nói câu nào đang bám sát phía sau mình, chân tựa như du long, dùng một loại cước pháp huyền diệu vô cùng, một bên vừa quay đầu nhìn ngắm cảnh sắc xung quanh, một bên không nhanh không chậm đi tới.

Bạch Tiểu Lại dậm chân một cái, quay đầu lại nhắm phía trước mà chạy.

Tận khi đã lên tới đỉnh của một ngọn núi gần nhất, Bạch Tiểu Lại mới dừng lại. Từ chân núi lên tới đây ít nhất cũng hai mươi dặm, cho dù thực lực của Bạch Tiểu Lại đã hơi khôi phục lại một chút, nhưng vẫn thở dốc một chút.

Lại nhìn Đường Phong, mặt không đỏ tâm không nhảy, khí tức bình ổn, giống như đang tản bộ trong sân nhà mình vậy.

Nam nhân này....Rốt cuộc là tu luyện công pháp gì? Bạch Tiểu Lại kinh ngạc vạn phần. Tại sao thực lực mới chỉ Luyện Cương tứ phẩm mà đã có căn cơ thâm hậu như vậy? Hơn nữa thân pháp của hắn cũng rất huyền diệu, cả đoạn đường không phát ra chút tiếng động nào, so với bộ pháp tinh tú của Bạch Đế thành còn muốn cao hơn một chút.

- Tiểu Lại, cô nghỉ ngơi một chút!

Đường Phong không chút khách khí nào, lên tiếng thông báo một câu xong liền quay đầu lại nhìn đường đã đi qua.

Kiếp trước nằm trên giường mười lăm năm, Đường Phong nào đã thấy qua cảnh đẹp như thế này! Đứng trên đỉnh núi nhìn xuống đã có thể thấy hết quang cảnh khắp Thiên Tú, không sót chỗ nào, đỉnh vũ lâu các trông như các quân cờ được sắp xếp ngay ngắn, mà Thiên Tú chính là một bàn cờ. Nhìn xa hơn một chút, còn mơ hồ có thể thấy được Tĩnh An thành.

Hít một hơi thật sâu, Đường Phong cảm thấy thần thanh khí sảng, cương khí trong người cũng có chút rực rộ! Linh khí ở nơi này nồng đậm hơn trong viện tử của mình đâu chỉ vài lần chứ? Khó trách tại sao đệ tử Thiên Tú lại thích vào trong núi tu luyện, nếu không phải cổ kị trong núi có linh thú tồn tại, Đường Phong phỏng chừng tất cả đệ tử Thiên Tú đều đã chạy vào đây.

Từ trên đỉnh núi nhìn xuống, giống như chỉ cần vươn tay là có thể nắm gọn cả Thiên Tú và Tĩnh An thành trong lòng bàn tay, Đường Phong lập tức nảy sinh hào khí, không kiềm lòng nổi thốt lên:

- Trượng phu chí tứ hải, vạn lý do bỉ lân, nhất điểm hạo nhiên khí, bạt đao trợ bất bình!

Sau khi ngâm xong còn không biết xấu hổ mà khen một tiếng:

- Quả là thơ hay!

Ánh nắng buổi sớm mai không keo kiệt chút nào mà nhẹ nhàng chiếu xuống gương mặt của Đường Phong, Bạch Tiểu Lại nhìn một bên mặt của Đường Phong, chỉ cảm thấy dương quang màu vàng kim kia đã chiếu rọi nam nhân này phát sáng vạn trượng.

Chỉ biết đùa giỡn là giỏi! Bạch Tiểu Lại bĩu môi, mặt đỏ rần quay sang chỗ khác.

- Ta mang người tới đây không phải để cho người sao chép thơ của tiền nhân.

Bạch Tiểu Lại chậm rãi mở miệng, trên mặt lại quay lại vẻ băng lãnh cổ hữu, tuy rằng chưa từng nghe qua, nhưng Bạch Tiểu Lại tự hiểu, với tâm cảnh của người như Đường Phong không có khả năng sáng tác được mấy câu thơ đại khí thế này.

- Tu luyện chứ gì, ta biết mà!

Đường Phong gật gù đầu, cho dù hôm nay Bạch Tiểu Lại không đưa hắc tới, qua vài ngày nữa tự hắc cũng sẽ tới được.

Trên đỉnh núi vừa lúc có một tảng đá trơn bóng, dưới ánh nhìn chăm chú của Bạch Tiểu Lại, Đường Phong khoanh chân ngồi lên, lấy ra một viên Bách linh đan cho vào trong miệng.

Đan được lúc vừa đưa vào miệng thì có chút chần chát, nhưng chỉ lát sau vị chất này lại biến thành vị ngọt.

Cũng không phát sinh hiện tượng được vừa vào miệng liền có tác dụng, tại đan điền sinh ra một dòng ôn thủy nhưng trong truyền thuyết.

Đây chỉ là một viên linh đan phụ trợ tu luyện, phải đợi lúc được lực tan ra thì mới có hiệu quả. Đường Phong nhắm mắt ngưng thần, dứt bỏ hết tạp niệm, vận chuyển Vô Thường Quyết, đầu tiên là dùng cương khí trong cơ thể trung hòa được hiệu, kéo vào được liệu tiến vào Khí hải Đan điền.

34. Chương 34: Suy Nghĩ Miên Man.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 34: Suy nghĩ miên man.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Sau một lát, cương khí nguyên bản lưu động róc rách giống như khi cắt tiết gà, đột ngột lưu chuyển nhanh hơn, dần dần thì càng lúc càng nhanh, tận khi đã nhanh đến cực điểm mới dừng lại.

Nếu nói trước đây cương khí trong cơ thể lúc tu luyện Vô Thường Quyết là một dòng suối nhỏ, thì bây giờ chính là một con sông lớn, tốc độ vận chuyển của cương khí đâu chỉ nhanh gấp hai, Đường Phong thấy ít nhất cũng phải gấp ba.

Chỗ Cương Tâm trong người, chấn động của tiểu khô lâu cũng trở nên nhanh hơn, mỗi lần chấn động, tiểu khô lâu đều tản mát ra một cỗ quang mang ngũ sắc, sản sinh ra một cỗ năng lượng rót thẳng vào đan điền.

Cương khí lưu động nhanh gấp ba lần, cũng có nghĩa là thời gian Đường Phong vận chuyển một cái chu thiên đã ngắn lại chỉ còn một phần ba của lúc trước, cũng có nghĩa là hiện tại mỗi lần tu luyện, cũng nhanh hơn bình thường ba lần.

Bách Linh đan, không hổ là linh dược phụ trợ tu luyện!

Được lợi ích lớn như thế, Đường Phong làm sao dám buông lỏng? Đường Phong vốn là một người cần cù, đến thế giới này khi không lại bị gây thù kết oán, tuy rằng đã giết chết Liễu Nguyên, nhưng những kẻ đứng sau lưng Liễu Nguyên vẫn còn đó, nhanh chóng gia tăng thực lực đã thành mục tiêu lớn nhất của Đường Phong.

Cho dù Bạch Tiểu Lại không ở bên cạnh giám sát hắc, hắc cũng không có bất kỳ ý định lơ là tu luyện gì.

Bạch Tiểu Lại đứng một bên nhìn Đường Phong tiến vào trạng thái tu luyện, liền bình khí ngưng thanh, không dám tiếp tục làm phiền hắn, nhẹ nhàng ngồi xuống một bên, ngắm người nhìn chằm chằm Đường Phong.

Không thể phủ nhận, đây là một gương mặt hoàn mỹ tới tận cùng, nhất là mỗi khi hắn lộ ra nụ cười xấu xa lại có vẻ càng thêm mê người.

Nước da mịn màng trắng trẻo đủ để cho đa số nữ nhân đổ kỵ đến phát khóc. Tuy rằng vẻ đẹp của hắn thiên về âm nhu, nhưng vẫn không thiếu khí chất dương cương.

Bạch Tiểu Lại thủy chung vẫn nghĩ không ra, một người nam nhân thế này làm sao sinh ra trên đời này được.

Nhớ lại những chuyện đã xảy ra trong khoảng thời gian ở cùng hắn này, trên gương mặt xinh đẹp lạnh lùng của Bạch Tiểu Lại không nhịn được liền hiện ra một nụ cười. Nam nhân này quả thật là một chính nhân quân tử, mỹ sắc trước mặt vẫn có thể duy trì tỉnh táo bất vi sở động, chỉ mỗi điểm này thôi nhưng hầu hết nam nhân đều không làm được.

Tuy thường ngày hắn luôn làm ra vẻ ta đây là một đại nam nhân, nhưng trong lòng vẫn rất hay xấu hổ.

Người dù có hư hỏng tới đây, vẫn chỉ là một đứa trẻ! Một đứa trẻ vẫn chưa trưởng thành, một đứa trẻ vẫn cần người khác lo lắng yêu thương.

Mấy hôm này cùng Bảo Nhi và Mộng Nhi nói chuyện phiếm, Bạch Tiểu Lại cũng biết được quá khứ của Đường Phong, nàng không rõ một nam nhân anh tuấn như thế tại sao trước kia lại nguy trang thành một kẻ khiến người ta chán ghét. Nàng cũng không biết vì lý do gì lại khiến nam nhân này khôi phục lại tướng mạo có sẵn.

Chỉ mới là Luyện Cương nhất phẩm đã có thể hình thành Cương Tâm, phần tư chất và thiên phú này quả thật khiến người khác kinh hãi! Thế nhưng chỉ mới mười lăm tuổi. Chờ hắn tới được cấp bậc Thiên giai thì mình đã bao nhiêu tuổi rồi?

Huống chi, giữa cả hai còn kém bối phận! Theo lý thì hắn nên gọi mình một tiếng sư thúc. Hơn nữa, hắn làm sao vượt qua cửa ải của tỷ tỷ đây? Thân là thành chủ Bạch Đế thành, là người chấp chưởng thế lực đứng đầu ở Lý Đường đế quốc, tỷ tỷ sao có thể chấp nhận để một nam nhân không rõ lai lịch tiến vào Bạch Đế thành? Nỗi đau mà tỷ tỷ đã gặp phải mười lăm năm trước vẫn còn rành rành trước mặt, nam nhân trong thiên hạ không có kẻ nào tốt đẹp! Đây chính là những lời tỷ tỷ vẫn thường nói với mình.

Nghĩ tới đây, lồng ngực của Bạch Tiểu Lại bỗng nhiên lại xuất hiện một tia chua xót.

Rốt cuộc là mình đang nghĩ lung tung gì đây? Bạch Tiểu Lại đột nhiên kinh hãi tỉnh lại trong những suy nghĩ miên man, sắc mặt tái nhợt. Đưa tay ôm lấy ngực, nơi ấy có chút đau.

Lúc Đường Phong kết thúc thời gian tu luyện thì trời đã sắp về chiều, từ lúc ăn xong điểm tâm tới bây giờ ít nhất cũng hơn bốn canh giờ, hắn chưa từng biết hóa ra tu luyện cũng sẽ khiến người ta cảm thấy nhẹ nhàng như vậy, cứ khiến người ta trầm mê trong đó.

Lúc mở mắt ra, Đường Phong chỉ có duy nhất một cảm giác — đói muốn chết.

- Xuống núi thôi.

Bên người truyền đến thanh âm vô cùng lãng mạn của Bạch Tiểu Lại.

- Ừ.

Đường Phong nghiêng đầu nhìn nàng một cái, cảm thấy hôm nay Bạch Tiểu Lại lạnh lùng hơn hắn so với mọi ngày,

- Ta đã là Luyện Cương ngũ phẩm.

Bạch Tiểu Lại ừ một tiếng, một mạch chạy xuống núi trước.

- Tiểu Lại, cô không muốn nói với ta một tiếng chúc mừng sao?

Đường Phong tìm chuyện để nói.

- Tiểu Lại không phải để người gọi.

Bạch Tiểu Lại đầu cũng không thèm quay lại.

- Vậy ta phải gọi cô là gì? Lại tỷ? Ha ha, cái tên này nghe của người rất buồn cười.

- Gọi ta là Bạch sư thúc!

Bạch Tiểu Lại lạnh lùng nói.

Chẳng lẽ nữ nhân này trúng phải gió độc trên núi nên phát điên à? Đường Phong oán thầm trong lòng.

Cả ngày chưa ăn cơm, Mộng Nhi và Bảo Nhi cố ý chuẩn bị rất nhiều món ngon, Đường Phong ăn như đã bị bỏ đói mấy ngày.

Bảo Nhi và Mộng Nhi bưng bát ngồi một bên thấy vậy liền cảm thấy đau lòng, liên tục nói:

- Phong thiếu gia, người ăn chậm một chút, không ai giành với người đâu.

- Đói bụng lắm, các người cứ thử một ngày không ăn cơm đi thì biết nó là mùi vị gì.

Đường Phong vừa gặm đùi gà vừa nói.

Bạch Tiểu Lại đối diện nhai kỹ nuốt chậm, động tác ăn uống rất nhã nhặn, hoàn toàn tương phản với Đường Phong.

- Uống miếng canh đi!

Bảo Nhi vừa thấy Đường Phong ghen đến trợn mắt vội đưa một chén canh qua cho hắn.

Tay nghề nấu nướng của hai nha đầu rất giỏi, Đường Phong ăn đến căng bụng, vuốt cái bụng căng tròn nằm luôn trên ghế không muốn nhúc nhích.

- Hai người tu luyện trên Khúc Đình sơn sao? Ngày mai nô tỳ và Mộng Nhi sẽ chuẩn bị cơm trưa mang lên cho hai người.

Bảo Nhi thấy Đường Phong như thế liền không đành lòng.

- Không cần đâu, hai nơi cách nhau mấy mươi dặm. Thanh niên cũng nên ném chút đau khổ.

Bạch Tiểu Lại khoát tay.

Ta khinh! Tuy Đường Phong cũng không có ý để hai nha đầu phải vất vả, nhưng mấy lời này của Bạch Tiểu Lại thật sự làm cho người ta tức giận.

- Tiểu Lại, cô năm nay bao nhiêu tuổi? Nói ra lời nào cũng có vẻ trưởng thành!

Đường Phong nhin không được liền hỏi..

- Tuổi của nữ nhân vĩnh viễn đều là bí mật!

Bạch Tiểu Lại trừng mắt nhìn hắn, đứng dậy nói:

- Người nghỉ ngơi một chút, nửa canh giờ sau giúp ta giải độc!

Nhận đồ của người ta thì phải mang thân ra trả! Nhận của Bạch Tiểu Lại một lọ Bách linh đan, tối nay cho dù Đường Phong có muốn nhàn hạ cũng không được.

Vất vả suốt hai canh giờ, giúp Bạch Tiểu Lại dời đi một phần độc tố trong người, sau đó lại bức độc ra cái bình kia, lần này giải độc tuy cũng xảy ra mấy chuyện khó xử, nhưng Bạch Tiểu Lại khắc chế tương đối tốt, tuy vẫn là gương mặt lãnh ngạo cổ hữu, nhưng thực lực của nàng đã từ Luyện Cương lục phẩm nhảy lên tới cảnh giới Luyện Cương cửu phẩm.

Liên tục ba ngày, mỗi ngày Đường Phong lúc sáng thì đều cùng Bạch Tiểu Lại lên đỉnh núi lần trước tu luyện, Đường Phong sau khi nuốt bách linh đan vào rồi thì bắt đầu tu luyện, còn Bạch Tiểu Lại thì đứng một bên âm thầm bảo hộ, để tránh có chuyện gì ngoài ý muốn ảnh hưởng tới hắn.

Mỗi tối sau khi trở về lại phải bỏ ra hai canh giờ để giải độc giúp Bạch Tiểu Lại.

Thực lực của Bạch Tiểu Lại cũng từ Luyện Cương lục phẩm lên tới Luyện Cương cửu phẩm, sau đó lại từ Luyện Cương cửu phẩm lên tới Hoàng giai trung phẩm, hiện tại đã là cảnh giới Hoàng giai thượng phẩm.

35. Chương 35: Thất Tình Cô

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 35: Thất Tình Cô

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Càng về sau, thực lực của Bạch Tiểu Lại tăng lên sau mỗi lần giải độc lại càng ít.

Sáng hôm nay, Đường Phong vừa dùng xong điểm tâm, đang chuẩn bị xuất phát lên Khúc Đình sơn, không ngờ Bạch Tiểu Lại lại nói:

- Hôm nay không cần tu luyện.

- Tại sao?

Đường Phong hỏi.

- Tu luyện tuy cần nhất là kiên trì bền bỉ, nhưng cũng phải có chừng mực. Ta thấy mấy hôm nay người cũng vất vả quá rồi, hôm nay cứ nghỉ một lúc, cùng ta tới Tĩnh An thành mua vài thứ.

Từ sau khi đưa Bạch Tiểu Lại tới Thiên Tú, cũng gần hai mươi ngày rồi Đường Phong chỉ mãi mê đắm chìm trong tu luyện không chút lơ là. Vừa nghe Bạch Tiểu Lại nói vậy, Đường Phong đột nhiên cũng cảm thấy mình hiện tại hơi có chút chỉ biết tới cái trước mắt.

- Vừa hay, ta cũng muốn tới Tĩnh An thành mua đồ.

Đường Phong gật gù đầu, tin tức bên phía Liễu gia cơ bản đã bị Bảo Nhi và Mộng Nhi dò la ra, Đường Phong muốn tới Liễu gia báo thù, trước tiên phải chuẩn bị vài thứ, vô luận là được vật hay ám khí, hiện tại đều nhất định phải chuẩn bị đầy đủ.

Dò xét khắp người Bạch Tiểu Lại một lượt, Đường Phong nói:

- Cô có cần phải cải trang không? Lần trước tên Diệp Trầm Thu kia tuy đã bị cô đả thương, nhưng hẳn là sẽ không rời khỏi phạm vi Tĩnh An thành, cô ra ngoài bây giờ nếu bị hắn bắt gặp thì phải làm sao bây giờ?

Bạch Tiểu Lại hừ lạnh một tiếng:

- Một chương kia của ta đủ khiến hắn một tháng đừng mong động được cương khí, hắn bây giờ khẳng định còn trốn ở đâu đó chữa thương.

Vừa nghe Bạch Tiểu Lại nói như vậy, Đường Phong cũng yên lòng. Hai người nói với Bảo Nhi và Mộng Nhi một tiếng liền nhắm thẳng hướng Tĩnh An thành đi tới.

Thân phận của Bạch Tiểu Lại chỉ có năm người trong Thiên Tú cao tầng biết, một đường đi ra, không ít đệ tử Thiên Tú cũng vô cùng ngờ vực không thôi đối với lai lịch của nàng. Bạch Tiểu Lại tư sắc xuất chúng, khí chất băng Lạnh, bản thân lại có một loại cao ngạo cao cao tại thượng, so với Mạc Lưu Tô còn đẹp hơn một bậc, Đường Phong thì cũng phong thần tuấn Lạnh, diện mạo bất phàm. Hai người sống vai cùng đi liền khiến người khác cảm thấy như một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ.

Nghe được thanh âm bàn tán của nữ tử Thiên Tú, gương mặt lạnh lùng của Bạch Tiểu Lại hơi đỏ lên, không khỏi bước đi nhanh hơn.

Ra khỏi Thiên Tú tông, đi thêm mười dặm về phía đông nam chính là Tĩnh An thành.

Đường Phong lần đầu tới thành thị thế này, không khỏi có chút tò mò với nhân tình phong thổ của thế giới này, hết nhìn trái lại nhìn phải, giống như có quá nhiều thứ mới lạ không kịp nhìn.

Cả Tĩnh An thành có mấy chục vạn nhân khẩu, đường lớn rộng đủ để ba cỗ xe ngựa cùng chạy song song đầy ắp đầu người chen chúc với nhau, tiếng la hét và tiếng chào hàng vang lên không dứt bên tai.

Bạch Tiểu Lại nhìn thấy vẻ mặt của Đường Phong thì có chút buồn cười, nam nhân này sao lại giống trẻ con như thế kia chứ, thấy gì cũng dừng lại ngắm nghía một hồi.

- Đợi một lát!

Đường Phong đột nhiên phát hiện đồ tốt, vội vội vàng vàng chạy đi, chỉ một lúc đã quay lại ngay, trên tay cầm hai xâu kẹo hồ lô, vừa gặm một xâu vừa đưa xâu còn lại cho Bạch Tiểu Lại.

Kiếp trước Đường Phong rời khỏi Đường gia bảo từng gặp qua một lão hán bán kẹo hồ lô trên đường, nhưng lúc đó hắn không biết thứ này bao nhiêu tiền nên không dám đi mua, chỉ có thể đứng một bên nuốt nước bọt. Không ngờ sau khi chuyển thế, lần đầu tới thành thị đã gặp được.

Những chuyện kiếp trước phẳng phất như mới hôm qua.

Bạch Tiểu Lại là ai chứ, đường đường là muối muối của thành chủ Bạch Đế thành, bản thân cũng là cường giả Thiên giai. Nhìn thấy Đường Phong đưa cho mình một xâu kẹo đường, không khỏi cảm thấy vừa tức vừa buồn cười.

Nếu để người quen bắt gặp mình cầm kẹo hồ lô ăn ngon lành ngay trên đường, không biết sẽ nghĩ sao về mình.

Vốn không muốn để ý tới hành vi ngây thơ này của Đường Phong, nhưng nhìn vẻ mặt vui mừng hớn hở trên mặt Đường Phong và thần sắc như dâng bảo vật của hắn, Bạch Tiểu Lại thở dài một tiếng, vẫn vươn tay nhận lấy.

- Ăn rất ngon đó.

Đường Phong nói.

Bạch Tiểu Lại đi lần này chủ yếu là muốn mua vài bộ y phục mới, bộ y phục cũ của mình đã sớm không dùng được nữa, y phục nàng dùng mấy hôm nay đều là của hai nha đầu Bảo Nhi và Mộng Nhi.

Tuy hai nha đầu không ngại, nhưng cứ dùng y phục của người khác thì cũng không được tốt cho lắm. Lúc trước Bạch Tiểu Lại vì mất hết thực lực nên không có tâm tư quản những việc khác, nay đã có hy vọng khôi phục liền nhớ ra chuyện cần phải mua y phục mới.

Bạch Tiểu Lại thiên tính lạnh lùng, Phong cách hành sự quyết đoán vang dội, không thích dây dưa phiền phức, tìm được vài kiện y phục vừa mắt trong tiệm y phục, ngay cả giá cũng không hỏi đã kêu người ta gói lại.

- Đi thôi, người muốn mua cái gì?

Bạch Tiểu Lại hỏi.

- Đến hiệu thuốc xem trước đã.

Số dược liệu lần trước Bảo Nhi và Mộng Nhi mua về không nhiều lắm, điều chế xong Vũ phiến tiên và được truy tung thì không còn được bao nhiêu, những thứ nào ăn được thì đều vào bụng cả rồi.

Muốn mua được mấy loại dược vật tốt nhất hay độc dược trong hiệu thuốc căn bản là không có khả năng, trong hiệu thuốc đa phần chỉ bán những thứ dược liệu bình thường mà thôi, thiên tài địa bảo đa phần chỉ tồn tại nơi sơn dã, Đường Phong đang cân nhắc xem có nên vào Khúc Đình sơn tìm dược vật hay không, dù sao cả khối bảo địa lớn như thế, nếu không tìm thử thì đúng là đáng tiếc.

Quay đầu nhìn Bạch Tiểu Lại, Đường Phong thầm nghĩ nữ nhân này nếu khôi phục thực lực rồi, dùng làm hộ vệ cũng không tệ.

Đi vào một hiệu thuốc tên là : “Tập Nguyên Đường”, Đường Phong liền nhìn xung quanh.

Tập Nguyên đường là hiệu thuốc lớn nhất Tĩnh An thành, do ba đại gia tộc liên hợp dựng nên, một trong số đó có Liễu gia. Dược liệu bên trong bày ra nhiều không kể xiết, phàm là những thứ có thể thấy trên thị trường, Tập Nguyên đường đều có, trên thị trường không có, Tập Nguyên đường vẫn có. Là dược điểm có số lượng giao dịch đứng đầu Tĩnh An thành.

Đường Phong nhìn một lúc, vẻ mặt đột nhiên chấn kinh, xoay người đi tới chỗ một thứ gì đó vừa giống nấm vừa giống linh chi, mấy cây linh chi này màu sắc vô cùng tiên diễm, toàn thân phát ra một loại ánh sáng giống hệt ngọc lưu ly.

Thất tình cô? Chỗ này cư nhiên có thể mua được thất tình cô. Hơn nữa nhìn màu sắc thế này, hiển nhiên đã có đủ bảy màu.

Thất tình cô, thoát nhìn có nét khá giống linh chi, nhưng mà bản chất thì lại bất đồng, linh chi là thuốc bổ, thất tình cô lại là một loại độc dược, mỗi hai mươi năm mới có thể sinh ra một màu, muốn có đủ bảy màu, ít nhất cũng có hơn một trăm bốn mươi năm.

Điều kiện sinh trưởng của thất tình cô rất khắc nghiệt, phải lớn lên ở vùng đất kịch độc, dùng độc tố chung quanh làm chất dinh dưỡng nuôi thân, hơn nữa không thể gặp ánh mặt trời, nếu bị ánh nắng chiếu vào, dược hiệu sẽ nhanh chóng mất hết.

Chẳng lẽ lão bản Tập Nguyên đường này không biết nhìn hàng? Nếu không sao lại đem dược vật trân quý thế này đặt bên ngoài chứ?

Tuy bản thân Thất Tình Cô là vật kịch độc, nhưng cũng phải ăn vào thì mới có hiệu quả, nếu chỉ cầm nắm cũng không có nguy hiểm gì.

Hơn nữa, nếu dùng Thất Tình Cô làm vị thuốc chính, cùng với vài loại dược vật khác đem đi ngâm rượu, chẳng những có thể gia tăng thực lực của bản thân, dùng lâu dài còn có thể giúp thân thể bách độc bất xâm.

Mấy vị trưởng lão Đường Môn kiếp trước cũng hay dùng phương pháp này để gia tăng thực lực của bản thân.

Một khi đã thấy được thứ mình muốn, Đường Phong cũng không tiếp tục khách khí, càng không muốn dây dưa lâu dài, trực tiếp gọi điểm tiểu nhị tới:

- Gọi chủ quầy của các người ra đây.

Tập Nguyên đường thân là sản nghiệp do ba đại gia tộc của Tĩnh An thành, cơ bản có thể nói là nhân vật không ai dám đắc tội, tên điểm tiểu nhị kia vì thế cũng có chút kiêu ngạo ương ngạnh, tuy rằng thấy Đường Phong khí chất bất phàm nhưng cũng không sợ hãi, ở Tĩnh An thành này chưa có mấy người dám đắc tội với Tập Nguyên đường.

- Chủ quầy còn bận nhiều việc, khách quan muốn mua gì cứ nói với tiểu nhân là được rồi.

Tên tiểu nhị này tuy ăn nói không có ý mạo phạm, nhưng vẻ mặt lại chẳng thành tâm được như thế, ánh mắt lại chuyển sang dò xét trên người Bạch Tiểu Lại không ngừng, thầm nghĩ không biết là mỹ nhân nơi nào, cư nhiên lại xuất chúng như thế?

Đường Phong liếc hẩn một cái, lấy từ trong ngực áo ra một ngọc bài, đưa tới trước mặt hẩn, thần nhiên nói:

- Gọi chủ quầy của các người ra đây, ta không muốn nhắc lại lần thứ ba.

Điểm tiểu nhị vẫn chưa hiểu lắm, nhưng tới khi thấy hai chữ lớn phía trên ngọc bài, thần sắc lập tức trở nên kinh sợ, vội nặn ra một nụ cười nịnh nọt:

- Ngài chờ một lát, tiểu nhân đi gọi chủ quầy ngay.

Nói xong liền vội vàng vàng chạy đi.

Nhìn thấy hành động kì quặc của điểm tiểu nhị, Bạch Tiểu Lại hừ lạnh một tiếng, nhìn Đường Phong nghi hoặc hỏi:

- Ngọc bài kia là gì?

- Thiên Tú trưởng lão lệnh!

Đường Phong cười lớn, Lâm Nhược Diên rất quan tâm tới Đường Phong, sớm đã đưa lệnh bài trưởng lão của mình cho hắn phòng thân.

Tập Nguyên đường đúng là sản nghiệp của ba đại gia tộc lớn nhất Tĩnh An thành lập nên, quả thật trong Tĩnh An thành không ai dám đắc tội. Nhưng Tĩnh An vẫn nằm trong phạm vi thế lực của Thiên Tú tông, ba đại gia tộc đều dựa vào Thiên Tú để sinh tồn, nhìn thấy Thiên Tú trưởng lão lệnh, sao còn dám hống hách được?

Đợi bất quá chỉ vài giây, liền có một người trung niên từ trong chạy ra, người này dáng người thấp bé, thân rộng bụng phệ, trong mắt thi thoảng lóe lên hai tia gian xảo không khéo.

Người còn chưa tới nơi, người trung niên này đã cười tươi, ôm quyền nói:

- Tại hạ là Trương Tập Nguyên của Tập Nguyên đường, không biết quý khách đây là?

Trương Tập Nguyên cũng hết sức bất ngờ, vừa rồi tiểu nhị nói với hắn có người cầm lệnh bài trưởng lão của Thiên Tú đi vào Tập Nguyên Đường, hơn nữa người này lại là một nam nhân.

Mọi người đều biết, Thiên Tú đều là nữ nhân, trừ trên xuống dưới căn bản không có nam nhân nào. Nhưng lệnh bài kia cũng không phải giả, lẽ nào người mới tới là nhân tình hay người thân của vị trưởng lão nào đó?

Hiện tại nhìn thấy Đường Phong tuổi còn trẻ, lại thêm tướng mạo xuất chúng thì càng cảm thấy ngờ vực nhiều hơn.

- Đường Phong!

Đường Phong cũng không có ý giấu giếm thân phận của mình, một khi đã muốn dựa vào uy danh của Thiên Tú để hành sự, giấu giếm ngược lại càng không tốt.

Trương Tập Nguyên sửng sốt, chợt liền biết rõ thân phận của Đường Phong, chính là... Thế này hình như khác xa với mấy lời đồn thì phải.

- Hóa ra là Đường công tử đại giá quang lâm, thứ lỗi cho tiểu nhân không kịp đón tiếp từ xa!

Trương Tập Nguyên không hổ là người làm ăn, trong lòng dù kinh ngạc tới mấy cũng không lộ ra mặt, vẫn trưng ra khuôn mặt tươi cười niềm nở.

Mặc dù Đường Phong không phải đệ tử Thiên Tú, nhưng sau lưng hắn chính là trưởng lão Lâm Nhược Diên, là một trong hai Thiên giai cường giả duy nhất trong phạm vi ngàn dặm quanh đây, Trương Tập Nguyên không khách khí sao được.

- Lần này Đường công tử giá lâm Tập Nguyên Đường chẳng hay là có việc chi?

Chào hỏi đã xong, Trương Tập Nguyên vội hỏi vào việc chính.

- Đã đến tới thì đương nhiên là muốn mua thuốc rồi!

Đường Phong cười lớn.

- Đường công tử cứ nói đùa, Khúc Đình sơn của Thiên Tú muốn thuốc gì mà không có, lý nào lại đến cửa tiệm nhỏ này của tiểu nhân tìm mua?

Trương Tập Nguyên lo lắng, thầm nghĩ có khi nào Đường Phong muốn ỷ vào uy danh của Thiên Tú đến đây đoạt thuốc hay không? Thanh danh của vị công tử này vốn cũng không tốt lắm.

- Đó là của họ, ta không phải đệ tử Thiên Tú, muốn có thuốc phải tự xuất tiền túi ra mua!

Đường Phong vừa nói vừa móc ra vài tờ ngân phiếu.

Sổ ngân phiếu này đều là Lâm Nhược Diên cho hẳn, tuy không nhiều lắm, nhưng thừa sức mua chút dược liệu này.

Nhìn thấy ngân phiếu, trong lòng Trương Tập Nguyên liền thả lỏng không ít, cười nói:

- Đường công tử đến đây mua thuốc chính là may mắn của Tập Nguyên Đường, hôm nay tất cả những gì công tử mua đều sẽ giảm giá bảy phần.

- Thế này thì.... Thật ngại quá.

Đường Phong miệng tuy nói thế nhưng chẳng có nửa ý từ chối, chỉ có kẻ ngốc mới không chiếm tiện nghi trước mặt, huống hồ gì Đường Phong hiện tại cũng không có nhiều tiền.

Người làm ăn như Trương Tập Nguyên rất hiểu thời thế, tự mình giúp Đường Phong chọn được vật, động tác vô cùng nhanh nhẹn.

Mấy loại thuốc dùng để ngâm rượu Tập Nguyên Đường đều có, đều là những thứ tương đối phổ biến, giá cả cũng không cao. Đợi cho Đường Phong chọn xong mấy thứ dược liệu cần thiết, lúc này mới chỉ vào đồng Thất Tinh Cô kia mà nói:

- Ông chủ Trương, người có biết đây là gì không?

Trương Tập Nguyên chậm rãi lắc đầu:

- Vài ngày trước có một nông phu đưa đến, bảo là thất sắc linh chi, nhưng theo tiểu nhân thấy, đây chắc chắn không phải linh chi mà là độc vật. Dược hiệu cụ thể là gì thì vẫn chưa rõ.

- Cũng dễ nhìn đấy chứ, gói hết đồng này cho ta luôn đi.

Đường Phong khoát tay nói.

- Nếu Đường công tử đã muốn thì Trương mỗ sẽ đưa ngài. Bất quá phải cảnh báo trước cho công tử biết, những thứ màu sắc càng bắt mắt thì độc tính càng lớn.

- Cũng giống như nữ nhân đứng không.

Đường Phong cố ý liếc Bạch Tiểu Lại một cái, cả hai nam nhân liền cười một tràng.

- Đường công tử quả là diệu nhân, đúng là trăm nghe không bằng một thấy.

Trương Tập Nguyên cảm khái một tiếng,

- Tiểu nhân giúp công tử gói mấy thứ này lại, xin ngài chờ một lát!

Đợi Trương Tập Nguyên đi khỏi Bạch Tiểu Lại mới nhẹ giọng hỏi:

- Người mua nhiều dược liệu như vậy làm gì?

- Tất nhiên là có chỗ hữu dụng!

Đường Phong cười bí hiểm.

- Linh chi kia nhất định là kịch độc, người không sợ bị độc chết sao!

- Luận khả năng chế độc và giải độc, cộng thêm hiểu biết về dược vật, trên đời này nếu ta nhận thứ hai, chỉ sợ không ai dám tự xưng thứ nhất!

Đường Phong nói khoác mà không biết ngượng.

- Người cứ khoác lác đi!

Bạch Tiểu Lại bĩu môi, lộ ra vẻ mặt không tin.

- Cô đừng có nghi ngờ!

Đường Phong cố ý khoe khoang bản lĩnh, tiện tay chỉ vào một loại dược vật bên trong nói:

- Thanh anh hoa, vị cam thuần, thanh liệt, hương vị lưu lại rất lâu, sinh trưởng trong môi trường ẩm ướt, chuyên trị khí hư thể nhược.

Tiếp tục chỉ vào một loại khác:

- Tử Y Thảo, vị chua, tính nhiệt, sống ở nơi âm u, chuyên trị đau nhức thấu xương.

Rồi lại sang một loại khác:

- Hàn tâm quả, vị cay tính hàn, sống ở nơi lạnh giá, chuyên trị can hỏa vượng thịnh.

Mỗi khi chỉ vào một loại, Đường Phong chẳng những mùi vị, ngay cả sinh trưởng trong môi trường thế nào và dược hiệu cũng chú giải rõ ràng, hiển nhiên không phải bịa đặt mà ra, Bạch Tiểu Lại mở to mắt nhìn Đường Phong, vẻ mặt đầy kinh ngạc, nàng thật không ngờ được, nam nhân tuần tú này còn có bản lĩnh này.

Đường Phong xuất thân Đường Môn, hiểu biết đối với dược vật cũng rất nhiều, lại thêm mười lăm năm nằm trên giường, độc kinh trong thiên hạ như Hóa độc Đường độc bí điển Thế thuyết độc nguyên Vạn hoa bản thảo Dược vương Thần thiên Cửu Châu dược điển đã sớm thuộc lòng. Những loại trong Tập Nguyên Đường này chỉ là dược vật bình thường nhất mà thôi.

36. Chương 36: Có Gan Ăn Vụng, Có Dũng Khí Đùng Chạy.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 36: Có gan ăn vụng, có dũng khí đùng chạy.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Ta thấy vị huynh đệ đây chẳng những là cao thủ dụng dược, mà còn là cao thủ dùng ám khí!

Đang lúc Đường Phong mãi khoe khoang, bên người lại truyền tới một thanh âm rất nhỏ.

Hai người Đường Phong và Bạch Tiểu Lại nói chuyện, thanh âm vốn cũng rất nhỏ, người thường đứng gần nửa thước cũng không nghe được, không ngờ tới lại có người đứng bên cạnh nghe được rành mạch như thế.

Đường Phong quay đầu lại liền thấy một tráng hán lưng hùm vai gấu đang đứng cách đó mười thước mỉm cười nhìn mình. Người này toàn thân không có điểm nào đặc biệt, chỉ là to con một chút mà thôi, giống như một con gấu thật to đang đứng đó. Nụ cười trên mặt hắn rất hào phóng, ai gặp hắn lần đầu sẽ cảm thấy đây là người không câu nệ tiểu tiết.

- Làm sao huynh thấy được?

Đường Phong chưa từng gặp qua người này, nhưng mà nam nhân phóng khoáng thể này hắn cũng không phải loại người âm hiểm xảo trá gì.

Nhưng Bạch Tiểu Lại lại nhướng mày, với nội tình Thiên giai cao thủ của nàng, cư nhiên cũng không thể nhìn ra người nam nhân này nông sâu thế nào. Hơn nữa toàn thân hắn không có bất kì dấu vết nào của cương khí, lại càng khiến Bạch Tiểu Lại cảnh giác vạn phần, có thể đem một thân thực lực thu liễm tới trình độ này, thực lực của người này so với mình chỉ cao hơn chứ không thấp.

- Cánh tay thon dài mềm mại, ngón tay linh hoạt tinh tế, hai tay dưới tay áo ẩn mà không phát, đã ra tay nhất định sẽ lấy mạng đối phương!

Môi của nam nhân kia khẽ mấp máy vài cái, thấp giọng khen:

- Hảo một đôi diệu thủ!

- Huynh dài khen lắm rồi, ta cũng không biết dùng ám khí gì cả.

Đường Phong tuy rất kinh ngạc trước khả năng quan sát của đối phương, nhưng mặt vẫn không đổi sắc phần bác. Đối phương thoát nhìn không có ác ý gì, nhưng tri nhân tri diện bất tri tâm, đối với một người lạ chưa từng gặp qua, không thể không đề phòng.

Lúc này Trương Tập Nguyên đã gói cẩn thận dược liệu Đường Phong cần, tự mình đưa tới, Đường Phong xuất ngân phiếu đưa hán, tiền trao cháo múc.

- Đi thôi.

Đường Phong nói với Bạch Tiểu Lại.

- Ủ.

Hai người vừa đi đến cửa lớn của Tập Nguyên Đường, hán tử vừa mới nói chuyện với Đường Phong đột nhiên biến sắc, giống như gặp phải chuyện kinh khủng nhất trên đời, ngoài miệng tức giận mắng một tiếng:

- Con mẹ nó, tới nhanh thật!

Vừa nói xong, lập tức chạy ra khỏi Tập Nguyên Đường, đứng giữa đường thi triển thân pháp, nhảy lên trên mái nhà của Tập Nguyên Đường, nhanh như chớp đã không thấy bóng dáng.

- Nhanh thật!

Đường Phong cảm thấy thân pháp của người nọ vô cùng tinh diệu, tuy chỉ là động tác chạy trốn đơn giản, nhưng cũng chứng tỏ thực lực của hán cao thâm khó dò.

- Quả nhiên là Thiên giai cao thủ!

Bạch Tiểu Lại nhìn theo hướng hán biến mất mà nói.

Hán tử kia vừa chạy đi chưa tới vài giây, đầu đường bên kia lại xuất hiện một hồng y nhân, người này là một đại mỹ nữ, nữ nhân này trên tay cầm theo một thanh trường kiếm đỏ đậm, trên thân kiếm hỏa diễm quay cuồng, mái tóc đen nhánh không có gió cũng tung bay, cả người tựa như một mảnh vải đỏ, thoát một cái đã lướt tới trước mặt Đường Phong và Bạch Tiểu Lại, bàn chân nhỏ nhắn đạp mạnh xuống đất, mảy liễu dựng ngược, nghiêng răng quát to:

- Họ Thang kia, đã có gan ăn trộm thì đừng chạy! Cái tên nam nhân vô sỉ này!

Sau hi mắng xong liền như hóa thành một cơn gió đuổi theo hướng nam nhân kia chạy trốn, bên đường hỏa diễm cuộn cuộn, ngay cả không khí phẳng phất cũng như bị nung nóng.

Đường Phong đứng khá gần, nhất thời liền bị hỏa diễm trên thân kiếm của nữ nhân kia đốt phỏng da.

- Lại thêm một vị Thiên giai!

Bạch Tiểu Lại đột nhiên cảm thấy mê mang, Tĩnh An thành cũng không phải thành lớn gì, sao Thiên giai cao thủ lại nhiều như củ cải, một người tiếp một người xuất hiện thế này?

- Nam nhân kia ăn trộm thứ gì của nàng? Sao nữ nhân này lại phẫn nộ như thế?

Bạch Tiểu Lại quay đầu hỏi Đường Phong.

Đường Phong giật giật khóe miệng, đưa tay gãi gãi cằm nói:

- Chắc là ăn trộm hai cái bánh bao hay thứ gì đó quan trọng hơn không chừng.

- Nói vậy, nếu chỉ có hai cái bánh bao thì sao nàng lại giận như vậy?

Bạch Tiểu Lại trừng mắt liếc Đường Phong.

Hai người đang nói chuyện, từ hướng nữ tử kia chạy tới liền xuất hiện một bé gái chừng bốn năm tuổi thở hổn hển chạy tới, trên đầu cột một bím tóc lệch sang bên trái, không ngừng lắc lư theo mỗi bước chân, gương mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, có thể là do chạy quá nhanh, tới khi chỉ còn cách Đường Phong khoảng hai mươi trượng liền lao đảo, ngã xuống đất cái bẹp.

Bé gái ngẩng đầu, đôi mắt to ngập nước, giơ nắm tay nhỏ xíu lên nhìn thẳng phía trước hô to:

- Mẫu thân, cố lên!

Thanh âm trẻ con thanh thúy, thanh thuần tự nhiên, giống như âm thanh tự nhiên, gột rửa tâm hồn mọi người.

Bạch Tiểu Lại điểm nhẹ chân liền lướt đến trước mặt bé gái, vươn tay đỡ cô bé lên.

- Cảm ơn.

Bé gái nhìn Bạch Tiểu Lại nói, đôi mắt xinh đẹp tràn ngập vẻ ngây thơ thuần khiết.

Đường Phong đi theo qua đó, chỉ mới nhìn một cái, đáy lòng liền dâng lên dòng ôn thủy tới hồn nhiên và thuần khiết. Bé gái này sinh ra như phấn điều ngọc mài, khuôn mặt nhỏ nhắn tròn trịa, có thể do chạy quá mệt nên hai gò má ửng đỏ, khiến người khác cảm lòng không đành muốn đưa tay nựng vài cái, xem có thể nặn được ra nước luôn hay không.

Giống như tạo hóa đã tập hợp tất cả những gì khả ái nhất tới trên người cô bé, cho dù là ác ma giết người không chớp mắt, chỉ cần đối diện với đôi mắt trong veo của cô bé cũng không có dũng khí nhắc đao.

Thiếu gia ta nếu có thể sinh ra nữ nhi như vậy, dù chết cũng không hối tiếc! Đường Phong ghen tị muốn chết.

- Tiểu muội muội, tên muội là gì?

Đường Phong trưng ra nụ cười ôn nhu nhất có thể, ngồi xổm xuống hỏi.

Cô bé lặng lẽ lùi lại hai bước, hơi mím môi, từ trong đôi mắt to toát ra chút cảnh giác.

- Đừng sợ. Chúng ta không phải người xấu!

Gương mặt lạnh lùng của Bạch Tiểu Lại cũng cố gắng nặn ra một nụ cười ôn nhu khá khó coi, nhẹ nhàng phủi sạch bụi trên người cô bé.

Cô bé nhẹ giọng nói:

- Ta gọi là Thang Manh Manh.

- Tên thật dễ nghe.

Đường Phong kích động nghĩ hổng rồi, nhìn thấy một trăm mỹ nữ cũng không vui bằng gặp cô bé này.

- Thúc thúc, thúc thật xinh đẹp!

Thang Manh Manh nhìn Đường Phong một lúc liền nói.

Nụ cười của Đường Phong liền cứng ngắc, khoe miệng giật giật một hồi mới nói:

- Manh Manh à, muội phải nói thế này, ca ca, huynh thật anh tuấn!

Bạch Tiểu Lại đứng một bên vô cùng buồn cười, nhưng chỉ mím môi một chút, nhin cười vô cùng vất vả.

Cô bé lại quay sang nhìn Bạch Tiểu Lại nói:

- A di cũng rất đẹp, đẹp giống mẫu thân.

- Gọi tỷ tỷ.

Bạch Tiểu Lại nghiêm nghị nói.

- Ha ha.

Đường Phong cười lớn nói,

- Trẻ con cái gì cũng nói được, trẻ con cái gì cũng nói được!

Bạch Tiểu Lại hung hăng trừng mắt liếc Đường Phong, sau đó lại nhìn vào cô bé nói:

- Mẫu thân của muối đâu.
- Mẫu thân đang đuổi theo người khác.
- Vậy còn cha muối đâu?
- Chính là người mẫu thân đang truy đuổi!

Cô bé vừa nói xong, đôi mắt to tròn đột nhiên liền ầng ậc nước, lông mi thật dài cũng ướt ướt.

Bạch Tiểu Lại nháy mắt luống cuống tay chân, nàng cũng không biết là mình đã nói sai cái gì, càng không có kinh nghiệm dỗ dành trẻ con.

- Đừng khóc, đừng khóc!

Đường Phong vội dỗ dành, nhìn thấy trên tay Bạch Tiểu Lại còn cầm xâu kẹo hồ lô ban nãy, vội giật lấy đưa cho cô bé:

- Mạnh Mạnh đừng khóc, ca ca cho muối ăn kẹo đường!
- Mẫu thân nói không được ăn đồ của người lạ cho!

Cô bé đưa tay lau mắt, rất có nguyên tắc nói.

37. Chương 37: Sát Khí Đằng Đằng.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 37: Sát khí đằng đằng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Thứ này không phải để ăn, mà là dùng để gặm.

Phong vừa bóp méo định nghĩa vừa nói:

- Vậy chúng đứng ở đây gặm kẹo đường chờ mẫu thân của muối quay có lại được không?

Cô bé cùng lắm mới bốn năm tuổi, làm sao biết ăn và gặm có gì khác nhau? Nghe Đường Phong nói thế, lại thêm hương thơm ngọt ngào của kẹo đường, gật gật cái đầu nhỏ nhắn nói:

- Được.
- Nhìn không ra người cũng biết lừa trẻ con.

Bạch Tiểu Lại liếc Đường Phong nói.

Cùng cô bé đứng ở ven đường, Đường Phong dốc hết vốn liếng chuyện cười trong bụng kể cho Mạnh Mạnh nghe, khiến cô bé cười khanh khách không ngừng. Nghe được tiếng cười thanh thúy dễ nghe, lại thêm gương mặt nhỏ nhắn đáng yêu của cô bé, Bạch Tiểu Lại dù bằng Lạh đến mấy cũng không nhịn được nở nụ cười.

Đợi một lúc lâu, nữ nhân một thân hồng y đỏ rực ban nãy mới quay lại, vừa đi vừa mắng:

- Tức chết đi được, lại để tên súc sinh đó chạy thoát.

Đợi tới khi đến gần chỗ Thang Mạnh Mạnh, nữ nhân này mới thu lại sát khí trên mặt, nở nụ cười ôn cùng ôn nhu đi về phía này. Tới lúc nàng ta thấy được hai người Đường Phong và Bạch Tiểu Lại đang đứng cạnh con gái mình, gương mặt liền đanh lại, trong mắt hiện lên một tia cảnh giác.

- Mẫu thân!

Thang Manh Manh nhìn thấy nàng trở về liền nhào tới trước mặt nàng.

Nữ nhân ngồi xổm xuống ôm Thang Manh Manh vào lòng, mặt phượng dài đẹp nhìn chăm chăm vào Đường Phong và Bạch Tiểu Lại, không hề có ý đi lên chào hỏi, mà trực tiếp lướt qua người cả hai mà đi.

Thang Manh Manh một tay nhỏ bé ôm lấy cổ mẫu thân, một tay vẫy vẫy Đường Phong và Bạch Tiểu Lại:

- Tạm biệt thúc thúc, tạm biệt a di!

- Tạm biệt.

Đường Phong và Bạch Tiểu Lại mỉm cười tạm biệt cô bé.

Nghe được thanh âm của Manh Manh từ xa vọng đến:

- Thúc thúc và a di là người tốt, còn cho con kẹo đường.

- Không phải mẫu thân đã nói là không được ăn đồ của người lạ đưa hay sao?

Nữ nhân kia nói.

- Cái này không phải để ăn, mà là để gặm

Manh Manh giải thích.

Thẳng đến lúc bóng dáng cả hai biến mất hẳn, Đường Phong mới thở dài một tiếng, thiên hạ lớn như thế, sau này không biết có còn cơ hội gặp lại tiểu cô nương đáng yêu này không.

- Hừ, nữ nhân này rất vô giáo dục, một tiếng cảm ơn cũng không biết nói!

Bạch Tiểu Lại dậm chân nói.

- Lòng người khó phòng, một nữ nhân mang theo một đứa trẻ, lại là một đứa trẻ đáng yêu như thế, đối với người khác có chút cảnh giác là chuyện bình thường, đi thôi, ta còn vài thứ muốn mua.

Đi vào tiệm vũ khí, Đường Phong tùy tiện chọn mua vài thứ phi đao và phi châm tinh xảo.

Ám khí của đệ tử Đường Môn bình thường đều tự mình làm ra, bởi vì chủng loại ám khí rất phong phú, tùy vào sở thích từng người mà hình dáng và trọng lượng cũng khác nhau, cho nên, hoặc là tự mình chế tạo, hoặc là đặt người làm theo yêu cầu.

Nhưng đặt người khác làm thì có khả năng sẽ để lộ bí mật của ám khí. Trong ám khí của Đường Môn cũng thường có vài cơ quan khiến cho người ta khó lòng phòng bị. Căn cứ vào nguyên nhân này, đa phần ám khí của đệ tử Đường Môn đều là tự mình tạo ra cả.

Nhưng Đường Phong hiện tại chưa có khả năng đó, trong Thiên Tú cũng có nơi rèn luyện vũ khí và công cụ đầy đủ, nhưng hẳn cũng không có vật liệu, cho nên chỉ có thể tới tiệm vũ khí mua vài món có sẵn.

Mấy thứ này cũng không cần mua nhiều, Đường Phong chỉ cầm chúng phòng thân một thời gian, ít ngày nữa thực lực tăng lên, sẽ tự mình chế tạo ám khí riêng.

Sau khi từ tiệm vũ khí đi ra, Đường Phong nhìn lại ngân phiếu trong túi, đã tiêu gần hết, chỉ còn lại có mấy lượng bạc vụn. Tuy Lâm Nhược Diên thân là trưởng lão Thiên Tú, nhưng không có khả năng cho Đường Phong quá nhiều tiền, vừa nãy mua này mua kia cơ bản đã tiêu hết sạch.

Nếu Đường Phong còn là Đường Phong trước kia, nói không chừng sẽ tìm Lâm Nhược Diên mở miệng xin thêm. Nhưng mà hiện tại... da mặt Đường Phong không dày được như thế.

- Phải đi đâu kiếm tiền đây?

Đường Phong than thầm không ngớt trong lòng, sau này muốn chế tác ám khí và cơ quan, khẳng định phải tốn rất nhiều tiền.

Trong không khí bay đến một mùi rượu thơm ngào ngạt, Đường Phong giật giật yết hầu, quay đầu nhìn về nơi phát ra mùi rượu.

Dùng mấy lượng bạc vụn còn lại mua vài hũ rượu ngon, Đường Phong cảm thấy vô cùng mỹ mãn, cùng Bạch Tiểu Lại nhắm hướng Thiên Tú trở về.

- Phá gia chi tử!

Bạch Tiểu Lại vừa mới nhìn thấy Đường Phong dốc cạn hầu bao, không nhịn được nói một tiếng.

- Ha ha, trời sinh ta có tài tất hữu dụng, ngàn vàng dùng hết lại tìm thêm!

Đường Phong cười lớn một tiếng, mở giấy dán trên miệng bình, uống một ngụm lớn, rung đùi đắc ý sau nửa ngày mới cao giọng quát:

- Nhất túy giang hồ tam thập xuân, yên đắc thư kiếm giải hồng trần! Hảo tửu hảo tửu!

Một nam một nữ, mang theo vài gói đồ lớn có nhỏ có, đi thẳng một đường về Thiên Tú.

Lát sau, Đường Phong có chút rượu chưa say người, người tự say, bỗng nhiên hào tình đại phóng:

- Nhân sinh đắc ý tu tẩn hoan, mạc sử kim tôn không đối nguyệt!

Rồi bỗng nhiên chợt ưu thương:

- Nhất tôn tương biệt tửu, thiên lý độc quy nhân!

Khi lại trầm giọng:

- Túy ngọa sa tràng quân mạc tiểu, cổ lai chinh chiến kỷ nhân hồi!

Thoắt cái đã nghiêng người:

- Thiên hạ phong vân xuất ngã bối, nhất nhập giang hồ tuế nguyệt thôi, hoàng đồ bá nghiệp đàm tiểu trung, bất thắng nhân sinh nhất tràng túy!

Người mượn ý rượu, rượu giục người say!

Thế giới này đến cùng vẫn là một nơi xa lạ, tuy rằng bên cạnh còn có Bảo Nhi và Mộng Nhi quan tâm, cô yêu thương chiều cố, nhưng Đường Phong vẫn như cũ không mấy vui vượng. Mình tại nơi này chỉ như một nhánh lộc bình, theo gió phiêu lãng, nước cuốn bèo trôi.

Bạch Tiểu Lại im lặng theo sát Đường Phong, nhìn khuôn mặt như ngọc tạc của hắn, Bạch Tiểu Lại thủy chung không nhìn ra tại sao một tiểu nam nhân giờ phút này thoát nhìn điên điên khùng khùng là thế, cư nhiên lại sinh ra nhiều cảm khái như vậy, trong ánh mắt hiện lên hai tia tang thương, hắn mới được bao nhiêu tuổi chứ? Bất quá chỉ là một tiểu tử mới mười lăm tuổi còn chưa trưởng thành mà thôi, nhưng vì sao lại có loại kinh nghiệm lòng người dễ đổi, nhân tình ấm lạnh, phát ra cảm tiết từ tận tim gan thế kia?

Cũng có rất nhiều câu thơ vô cùng tinh diệu không ngừng tuôn ra từ miệng hắn, nếu chỉ là một hai câu, Bạch Tiểu Lại còn tin là hắn đang ngâm tụng thơ của tiền nhân sáng tác, chỉ là mình chưa có dịp nghe qua mà thôi. Nhưng từ khi hắn bắt đầu uống rượu, liền giống như đột nhiên biến thành một người khác, trước kia luôn cười xấu xa giả hoạt chọc người ta ghét, đột nhiên lại hóa thân thành một vị tài tử tài hoa hơn người! Mấy câu thơ này mình chưa từng nghe qua câu nào. Chẳng lẽ đều là do hắn xúc động cảm khái mà ra?

Đường Phong trước kia mình gặp, lẽ nào chỉ là giả?

Bước tới vài bước, cước bộ của Đường Phong đột nhiên dừng lại, lại rót thêm một ngụm rượu vào miệng, ngữ khí trầm thấp, mắt lộ ra ý trào phúng, chậm rãi ngâm:

- Độc tọa tri đường như hổ cứ, lục ẩm thụ hạ long bàn căn, xuân lai ngã bất tiên khai khẩu...

Thanh âm đột nhiên ngưng bật, lập tức quay đầu nhìn sang bên đường, trầm giọng quát:

- Na cá trùng nhi cảm tổ thanh!

Trong nháy mắt, sát khí như núi đổ từ trên trời giáng xuống! Ép tới mức người khác ngay cả hô hấp cũng khó khăn.

Sát khí đằng đằng, mục hạ vô nhân, phóng nhân thiên hạ, chỉ có mình ta!

38. Chương 38: Ai Đánh Lén Ai.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 38: Ai đánh lén ai.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Bạch Tiểu Lại đứng ở phía sau Đường Phong, đôi mắt đẹp kịch liệt run rẩy, sát khí này! Sát khí này! Nồng đậm giống như có thực thể, ngay cả không khí chung quanh cũng giống như bị đông cứng lại.

Đây thật sự là sát khí phát ra từ trên người một kẻ mới chỉ Luyện Cương ngũ phẩm sao? Bạch Tiểu Lại gần như không dám tin vào mắt của mình nữa, hơn nữa ẩn trong sát khí lạnh thấu xương này là một cỗ khí tức lạnh lẽo khiến người khác run sợ trong lòng, cỗ khí tức này cũng giống như tiếng gọi hồn của tử thần.

“Vèo!” một tiếng, bình rượu trên tay đã bị Đường Phong ném sang bên trái.

Từ gò đất bên trái đường phóng ra bốn đạo thân anh, một người trong số đó vung mạnh đại đao trên tay hướng phía trước hung hăng bổ một nhát, choang một tiếng, bình rượu liền vỡ nát, nửa vò rượu hắt hết lên thân bọn họ.

Có mai phục? Bạch Tiểu Lại mảy liễu khẽ nhíu.

Suốt cả chặng đường, tất cả sự chú ý của nàng đều bị hành vi phóng đảng cùng tùy tiện u buồn của Đường Phong thu hút, tiểu nam nhân chỉ mới mười lăm tuổi này đã che đi ánh mắt của nàng, khiến nàng không thể quan tâm tới thứ gì khác được nữa. Cho nên lúc Đường Phong phát giác có người mai phục xung quanh thì nàng vẫn chưa hay biết gì cả. Cho tới nháy mắt lúc động tĩnh kia truyền tới, Bạch Tiểu Lại mới hồi phục tâm thần.

Tiếng xoát xoát xoát liên tục truyền tới, từ bốn phương tám hướng nhảy ra mười mấy người không rõ lai lịch, cả bọn đều che mặt, y phục thuần một màu đen, trên tay cầm nhiều loại binh khí khác nhau, bao vây Bạch Tiểu Lại và Đường Phong.

Nơi này đã cách Tĩnh An thành vài dặm đường, ở tầm khoảng giữa của Thiên Tú tông và Tĩnh An thành, bởi vì đang là giữa trưa, hơn nữa đây là lối rẽ đi tới Thiên Tú, cho nên dọc theo đường đi cũng không thấy ai qua lại, bốn phía chỉ có rất nhiều mô đất, rất thích hợp để ẩn nấp.

- Các người là ai?

Bạch Tiểu Lại bước lên trước, cố ý che trước mặt Đường Phong.

Nàng biết cảnh giới của Đường Phong chỉ mới là Luyện Cương ngũ phẩm, mà trong đám người này, cư nhiên có một Hoàng giai thượng phẩm, hai tên Hoàng giai trung phẩm, những tên còn lại thấp nhất cũng có thực lực Luyện Cương cửu phẩm.

Trải qua mấy ngày giải độc, Bạch Tiểu Lại đã khôi phục tới cảnh giới Hoàng giai thượng phẩm, nếu chỉ có một mình nàng thì việc đối phó với cả đám người cũng không quá khó, thoát ra cũng dễ dàng, nhưng bên cạnh còn có Đường Phong, Bạch Tiểu Lại không còn cách nào khác. Đối phương nhân số quá đông, trong mắt mỗi người đều lộ hung quang, nhìn qua liền biết nếu không phải chặn đường cướp của thì cũng là muốn lấy mạng người khác.

Cách Thiên Tú gần như thế, căn bản không thể nào có đạo tặc được. Vậy thì mục đích của bọn họ chỉ có một, giết người!

Muốn nhắm vào mình hay Đường Phong? Bạch Tiểu Lại nghi hoặc.

Ánh mắt của nam nhân thượng phẩm Hoàng giai kia thủy chung dừng lại trên người Bạch Tiểu Lân, phát ra mục quang đậm tà.

- Lão đại, nữ nhân này đẹp quá!

Một hắc y nhân hoàng giai trung phẩm khen.

- Đúng vậy đúng vậy, đẹp hơn mấy ngoại tông đệ tử của Thiên Tú nhiều.

một tên khác phụ họa.

- Không ngờ lần này còn có thêm thu hoạch lớn như thế!

Đại hán mặt đen cười lớn :

- Nữ nhân này nhất định là nội tông đệ tử, còn có thể là nội tông trung tâm đệ tử kia! Các huynh đệ, đám đàn Thiên Tú bình thường mắt cao quá đầu, nhìn cũng không thèm nhìn chúng ta, lần này vất vả lắm mới gặp một ả đi riêng thế này, các người nói phải làm sao bây giờ?

- Bắt lấy cô ta, sau đó các huynh đệ cùng nhau vui vẻ một phen!

- Ha ha ha ha!

Cả đám nam nhân phát ra một tràng cười đắc ý.

Chỉ vài câu ngắn ngủi cũng đủ để Bạch Tiểu Lại hiểu ra, đám người kia đều nhắm vào Đường Phong mà tới, còn mình, cũng chỉ là thu hoạch thêm vào của bọn chúng.

Đường đường là Thiên giai cao thủ, nếu là lúc bình thường thì một tay cũng đủ để bóp chết cả bọn! Nhưng hiện tại trong người Bạch Tiểu Lại còn có Yên thảo chi độc, thực lực vẫn chưa khôi phục hoàn toàn, còn có Đường Phong đứng cạnh, dù nàng có giận tới mấy thì cũng không dám khinh cử vọng động.

- Dám đắc tội Thiên Tú, lẽ nào các người không sợ chết sao?

Bạch Tiểu Lại sắc mặt âm trầm quát một tiếng.

- Sao kia?

Đại hán mặt đen ngạc nhiên một khắc, quay đầu nhìn đồng bọn của hắn, lập tức phát ra một tràng cười quái dị, cười tới mức nghiêng ngã.

- Bọn họ một khi đã dám làm, khẳng định sẽ giết ta trước tiên, sau đó bắt cô đi, tới lúc đó còn ai biết được chuyện gì đã xảy ra?

Đường Phong kéo Bạch Tiểu Lại ra phía sau mình, khóe miệng hiện ra một mặt cười nhàn nhạt, thân thể không mấy cao to lại như ngọn núi cao sừng sững chặn lại ánh nhìn đậm tà của bọn người kia đối với Bạch Tiểu Lân.

- Vẫn là Đường công tử thông minh!

Đại hán mặt đen giơ lên ngón tay cái tán thưởng.

- Các người là do Liễu gia phái tới đúng không?

Đường Phong hỏi.

- Phải thì sao, không phải thì sao?

Đại hán mặt đen cười, theo như hắn thấy, với mười mấy người bọn hắn như thế nào cũng có thể hoàn thành nhiệm vụ, cho nên dù lỡ miệng để lộ ra điều gì thì cũng không cần phải vội.

- Người mau đi đi, ta giữ chân bọn chúng!

Bạch Tiểu Lại đứng sau Đường Phong nhẹ nhàng nói,

- Người không đối phó nổi bọn chúng đâu!

- Cô giải quyết tên cầm đầu, còn lại để cho ta!

Đường Phong dù ít dù nhiều gì thì cũng có chút nhãn lực, tên mặt đen này gây áp lực lớn nhất cho hắn, mấy tên còn lại mặc dù không dễ giải quyết cho lắm, nhưng chỉ cần ra tay trước thì không thành vấn đề.

- Cái gì?

Bạch Tiểu Lại nghe tới mơ hồ, chưa kịp mở miệng nói tiếp, Đường Phong đã giơ tay lên, toàn bộ cương khí của Luyện Cương ngũ phẩm đều tập trung vào bên trong ám khí, một thanh phi đao lóe hàn quang đột nhiên hiện ra, ngay lập tức đã phóng tới trước mặt đại hán mặt đen.

Thực lực của tên mặt đen thân là Hoàng giai thượng phẩm, phản ứng cũng không chậm, tuy rằng ám khí của Đường Phong xuất ra không có bất kỳ dấu hiệu nào, nhưng hắn hoàn toàn chỉ dựa vào bản năng, đưa vũ khí trên tay lên chắn trước mặt.

“Đinh đương” một tiếng, phi đao bị chặn lại rơi xuống đất.

Đại hán mặt đen đang muốn cười nhạo một tiếng, không ngờ phát hiện phía sau chuôi phi đao này còn có hai chuôi phi đao đang lao tới, hắn liền cuống cuống đưa đao lên chắn lại lần nữa.

Cũng không lường được, hai chuôi phi đao này chỉ còn cách hắn khoảng một thước đột nhiên liền chuyển hướng, một trái một phải, lướt qua người hắn, khiến lần phòng thủ này của hắn thành công cốc.

Trong khoảng khắc, chỉ nghe thấy hai tiếng phập phập trầm đục, lúc đại hán mặt đen quay đầu lại nhìn liền thấy hai hắc y nhân Hoàng giai trung phẩm đứng cạnh mình đang ôm yết hầu, phi đao cắm vào thịt tới tận chuôi, máu tươi nơi yết hầu không ngừng trào ra như suối phun. Hai người kia vẫn trừng lớn đôi mắt không dám tin, miệng khép mở không ngừng, nhưng thủy chung cũng không phát ra thanh âm, trực tiếp ngã xuống đất.

Thân là Hoàng giai trung phẩm, chỉ cần có một chút tâm phòng bị, căn bản không có khả năng bị Đường Phong đắc thủ dễ dàng như vậy. Hộ thân cương khí cũng không phải để nhìn, nhưng ánh mắt của cả hai người đều dán hết lên người Bạch Tiểu Lân, làm sao lường trước được Đường Phong lại xuất thủ đột ngột như thế, đợi tới lúc bọn họ muốn phòng ngự thì đã không còn kịp nữa.

- Lão nhị, lão tam!

Tên mặt đen kêu lên một tiếng, tư chất cùng thực lực của ba huynh đệ bọn họ tuy không mấy xuất chúng, nhưng tốt xấu gì thì cũng có trình độ Hoàng giai, đối mặt với một tên tiểu tử Luyện Cương ngũ phẩm, chỉ trong nháy mắt cư nhiên đã chết mất hai người.

Lời vừa dứt, bên tai lại truyền đến vài tiếng hét to đau đớn:

- Mất của ta!

39. Chương 39: Hiển Lộ Dữ Tợn.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 39: Hiển lộ dữ tợn.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đường môn ám khí khí rời tay, nhanh, độc, chuẩn!

Đánh lén như vậy cũng chỉ có một hai lần cơ hội, chờ một khi đám người kia kịp phản ứng, Đường Phong còn muốn dùng ám khí giết người cũng không phải chuyện đơn giản như vậy.

Cho nên sau khi hấn giải quyết sạch sẽ hai hắc y nhân Hoàng giai trung phẩm, một thanh ngân châm đã xuất ra ngoài rất khí thế.

Phi đao thẳng nhờ lực sát thương mạnh, phi châm thẳng nhờ ẩn tàng.

Cái chết của hai người Hoàng giai trung phẩm tuy rằng khiến đám hắc y nhân đề cao cảnh giác hơn, nhưng mà mắt người căn bản là bộ vị không có bất kỳ sự bảo hộ nào, tất cả mọi người chỉ kịp chứng kiến tay của Đường Phong vẫy nhẹ vài cái, dưới ánh mặt trời lóe ra vài đạo quang mang, liền có mấy người bịt kín mắt lại ngã xuống đất, căn bản không ai thấy được hấn xuất thủ như thế nào, thậm chí ngay cả Bạch Tiểu Lại đứng một bên cũng không thể phát hiện.

Đây chính là lợi ích của một đôi nhuyển thủ! Có thể xuất ra ám khí từ bất kì góc độ nào, dưới những tình huống không thể tin nổi phóng ra ám khí, giết địch trong vô hình.

Những tên bị bắn trúng mắt lẫn lộn trên đất, không tên nào mà không phải đã mù cả hai mắt, ngón tay móc vào trong hốc mắt, nháy mắt liền chảy ra một thứ chất lỏng trắng đen lẫn lộn, còn kèm cả máu tươi.

Chỉ trong nháy mắt đã xuất thủ đánh lên hai lần.

Hắc y nhân bên này đã mất hai tên Hoàng giai trung phẩm và ba hảo thủ Luyện Cương phẩm.

- Giết, giết hấn! Mau vận khởi cương khí, cẩn thận ám khí của hấn!

Tới tận giờ phút này tên mặt đen mới ý thức được Đường Phong này không phải loại vô năng trong lời đồn đãi, ra lệnh một tiếng, những tên còn lại nhất tề vận chuyển cương khí, bảo hộ toàn thân.

Nhưng thăm biến vừa rồi thật sự dọa cả bọn sợ tới mất mật. Những tên này thực lực không cao, tư chất bất hảo, gan đương nhiên cũng bé, đều là ý đông hiệp yếu. Đường Phong chỉ vung tay vài cái đã giết được năm tên, bọn chúng không sợ sao được? Cho nên tuy đã dàn sẵn trận địa đón kẻ địch, nhưng lại không có tên nào dám tiến lên, cả bọn đều giữ vũ khí chắn trước mặt, sợ Đường Phong lại bắn vào mắt của chúng.

- Lũ phế vật vô dụng, tiến lên cho ta, áp sát vào hấn thì ám khí của hấn cũng thành vô dụng, xong việc sẽ có một vạn lượng bạc trắng chờ chúng ta!

Tên mặt đen đứng cạnh vừa gào to, vừa giơ cao đại đao trên tay, thân đao cùng cơ thể hấn nháy mắt đã dâng lên một cổ quang mang màu vàng đất, hấn bước lên hai bước trên đất, liền xuất hiện hai cái hố sâu cực lớn, hiển nhiên là đại hấn mặt đen đang điều động năng lượng Cương Tâm của mình.

- Tìm chết!

Bạch Tiểu Lại vốn đang lo lắng cho Đường Phong, nhưng vừa thấy hấn thần dũng như thế liền yên tâm hấn, song chướng giơ lên quay sang đối chiến cùng tên mặt đen.

Trừ bỏ tên mặt đen, chỉ còn lại có bảy tên hắc y nhân, đều liều mạng lao tới chỗ Đường Phong. Phàm là người sử dụng ám khí, khả năng cận chiến đều không được tốt, cao thủ ám khí chỉ thích hợp phóng ra ám khí nhắm bắn người từ cự ly xa. Bảy tên này ban nãy vì trong lòng sợ hãi nên nhất thời quên mất, sau khi được tên mặt đen nhắc nhở, cả bọn liền phấn chấn tinh thần, chỉ cần tới gần được Đường Phong, như vậy thì hấn nhất định sẽ trở thành vong hồn dưới đao, hơn nữa lại có thêm sức hấp dẫn của một vạn lượng bạc trắng, cả bọn càng giống như mãnh hổ hạ sơn, giao long trên biển, vô cùng hung mãnh.

Nhìn thấy cả bọn đang lao tới chỗ mình, trong mắt Đường Phong chợt lóe qua tia sát khí, không những không tránh né, ngược lại còn nghênh đón trực diện.

Có lẽ những cao thủ ám khí khác không quen cận chiến cùng người khác, nhưng đệ tử Đường Môn thì không ngại!

Thi triển ra Bộ Liên Hoa, thân ảnh Đường Phong bỗng trở nên mơ hồ bất định như ma quỷ, dựa vào độ mềm dẻo của thân thể này, các loại động tác không thể tưởng tượng nổi đều có thể thi triển ra được.

Lần trước gặp phải Diệp Trầm Thu, Đường Phong bắt quả chỉ mới là Luyện Cương nhất phẩm, còn đối phương lại là Thiên giai, nên Đường Phong đành bất lực. Nhưng hiện tại, nếu cả lũ tôm tép này cũng không giải quyết được như lần trước, Đường Phong cũng không xứng là kỳ tài trăm năm khó gặp của Đường Môn nữa.

Bảy người, bảy loại vũ khí, trong phạm vi không tới năm thước điên cuồng công kích, kiếm quang chọi lóe, đao ảnh trùng điệp, nhưng sau một hồi điên cuồng tấn công, cả bọn mới bất ngờ phát hiện, ngay cả cái chéo áo của Đường Phong bọn chúng cũng chưa chạm tới.

Ngược lại phản kích của Đường Phong lại khiến cả bọn phải kinh sợ.

Hộ thân cương khí quả thật đúng là một thứ đáng ghét, phi đao trên tay Đường Phong bất quá chỉ là loại phi đao bình thường nhất, tạm thời đảm đương trách nhiệm của chủ thủ, nhưng mỗi lần phản kích, đều bị hộ thân cương khí của bọn chúng chặn lại, cũng không thể tạo thành thương tổn thật sự gì cho bọn chúng.

Trong cơn tức giận, Đường Phong tay phải cầm phi đao, tay trái móc vài cây phi châm, mắt nhìn sáu hướng, tai nghe tám phương, một khi có tên nào buông lỏng, không lo bảo vệ hai mắt, lập tức liền bị một cây phi châm xuyên qua.

Tuy biết rõ mắt là bộ vị yếu ớt khó phòng bị nhất, nhưng bảy tên này trong lúc quần công Đường Phong không thể quan tâm bảo vệ nó mọi lúc mọi nơi, một khi lộ ra sơ hở, sẽ bị một thanh phi châm chẳng rõ từ đâu phóng tới, xuyên thẳng qua.

- Á!

Một tiếng hét thảm truyền tới, một hắc y nhân Luyện Cương cúi phẩm ôm mắt lùi về phía sau, Đường Phong lách người tiến lên, thừa dịp hắc y nhân đang hoảng loạn, phi đao trên tay đã nhanh chóng cắt đứt cổ hắc y nhân.

Bách một tiếng, đó là tiếng yết hầu bị cắt đứt, máu tươi lập tức trào ra.

Sáu tên phía sau liền nhân cơ hội vung vũ khí chém tới vị trí không có bất kỳ sự phòng hộ nào của Đường Phong, Đường Phong co người lại, linh hoạt luồn ra ngoài như một con cá chạch, thân thể gấp lại đến mức không tưởng tượng được, mặt áp sát mặt đất lướt ra ba trượng, tựa như có thêm một cặp mắt phía sau, tay khê vung, lại bắn ra thêm hai thanh phi châm.

Hai tiếng kêu la thảm thiết đồng thời vang lên.

Đồng bọn không hiểu tại sao lại liên tiếp mất khả năng chiến đấu, đại hán mặt đen cũng kinh ngạc không ngớt.

Võ điển cùng tâm pháp tu luyện của hắc y nhân cũng không bì được so với Bạch Tiểu Lân, tuy hai người hiện tại đều là Hoàng giai thượng phẩm, nhưng thực lực của Bạch Tiểu Lân chỉ là tạm thời giảm xuống mà thôi, căn cơ Thiên giai trung phẩm vẫn còn đó, song chưởng trên dưới đồng thời tung ra khiến tên mặt đen không kịp trở tay.

Nếu không phải nhờ tác dụng Cương Tâm của hắc y nhân, giờ phút này đã sớm bại trong tay Bạch Tiểu Lân rồi.

Cương Tâm của đại hán mặt đen là một khối kiên thạch, mượn sức mạnh Cương Tâm, mỗi lần Bạch Tiểu Lân tấn công trúng hắc y nhân, hắc y nhân dùng cương khí cô đọng lại thành một khối khí trắng phòng ngự màu vàng vô cùng cứng rắn để bảo vệ nơi bị đánh, triệt tiêu phần lớn thương tổn, càng dùng tới sức mạnh của Cương Tâm, sức lực của đại hán mặt đen càng lớn vô cùng, Bạch Tiểu Lân cũng không dám đánh bừa với hắc y nhân. Cho nên dù tên mặt đen này đang ở thể hạ phong, nhưng từ đầu tới giờ đều không gặp tình huống nào thật sự nguy hiểm tới tính mạng.

Bạch Tiểu Lân cũng vô cùng phần nộ, nếu không phải nòng bị độc chất trong người chế trụ, không thể phát huy được sức mạnh của Cương Tâm, nếu không tên kia đã sớm cháy thành than rồi, làm gì còn đứng trước mặt mình điều qua điều lại.

Hai người giằng co hồi lâu, nhưng vô luận là ai cũng tự hiểu, một khi công kích của Bạch Tiểu Lân đột phá được phòng ngự của hắc y nhân, đánh tan sức mạnh phòng hộ của Cương Tâm, vậy thì tên đại hán mặt đen kia liền cầm chắc cái chết.

40. Chương 40: Cửu Tinh Liên Châu.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 40: Cửu tinh liên châu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Hơn nữa đồng bọn không ngừng ngã xuống, lại thêm mỹ nhân trước mặt còn chưa vận dụng sức mạnh của Cương Tâm, nên đại hán mặt đen liền nghĩ đến việc chạy trốn.

Ý niệm vừa sinh ra, mặt đen đại hán cũng không dây dưa với Bạch Tiểu Lại nữa, y vào một thân da dày thịt thô của mình, điều động sức mạnh của Cương Tâm, ngưng kết thành một vòng cương khí phòng ngự bao bọc khắp cơ thể, dưới chân uy vũ sinh phong, bỏ chạy một mạch không dám quay đầu lại!

Đôi mi thanh tú của Bạch Tiểu Lại hiện lên một tia khinh thường, tuy rằng nàng cũng không ngờ tên nam nhân này cư nhiên lại nhất gan sợ chết tới vậy, bỏ mặc huynh đệ không lo, nhưng tiếc là phòng ngự của đối phương sau khi đã điều động sức mạnh Cương Tâm lên thật sự rất xuất sắc, chỉ dựa vào một đôi nhục chưởng thì trong thời gian ngắn không thể tạo thành thương tổn trí mạng cho hắn được.

Trong nháy mắt, đại hán mặt đen đã chạy được hơn vài chục trượng, khả năng phòng ngự và sức mạnh của tên này cũng khá xuất sắc, ít nhất so với những người tu luyện ngang với hắn cũng cao hơn một đoạn, nhưng mà tốc độ của hắn thì lại không bì được.

Hắn vừa chạy, Bạch Tiểu Lại cũng lướt người lên, dùng hết khí lực đánh cho hắn chạy trời chết.

- Nữ nhân thôi! Người còn dám đánh thì đại gia ta sẽ không khách khí nữa.

Đại hán mặt đen bị Bạch Tiểu Lại đánh đau vô cùng, cho dù phòng ngự tốt đến mấy thì cũng không chịu nổi công kích liên miên thế này của Bạch Tiểu Lại được.

- Xuất khẩu vô lễ, muốn chết!

Bạch Tiểu Lại phượng mâu phát lạnh, nháy mắt sát khí bùng bùng. Nàng lớn như vậy, còn chưa có ai dám mở miệng mắng nàng một tiếng nữ nhân thôi.

Bạch Tiểu Lại đánh một chưởng vào lưng tên đại hán mặt đen, hắn đột ngột chúi nhủi về phía trước, trong miệng phun ra một búng máu, tuy bị thương không nhẹ, nhưng lại khiến khoảng cách giữa hắn và Bạch Tiểu Lại bị kéo dài ra, chân cẳng không dám dừng lại, ra sức đâm đầu chạy. Hắn biết, một khi mình dừng lại thì nhất định sẽ chết, chạy trốn may ra còn có một con đường sống.

Một cơn gió nhẹ bỗng thổi qua, một thân ảnh nhanh như chớp lướt qua hắn, chắn phía trước mặt hắn mười thước.

Đại hán mặt đen định nhãn nhìn kĩ lại liền nhìn thấy người đó chính là Đường Phong.

- Tránh ra!

Đại hán mặt đen bày ra tư thế chim ưng bắt thỏ, trên mặt là một mảnh ngoan lệ, đại đao trên tay vung lên uy vũ, không nói không rằng lao thẳng về phía Đường Phong.

Vừa rồi đồng bọn của mình trúng ám khí hắn cũng thấy được, cho nên khi hắn lao về phía Đường Phong, đã cố ý bảo hộ đôi mắt của mình rất tốt.

Khóe môi của Đường Phong hơi nhếch lên lộ ra một nụ cười chế nhạo. Vừa rồi đối phương nhiều người như vậy, hắn đương nhiên phải tìm nhược điểm để ra tay, dùng tốc độ nhanh nhất giải quyết sạch sẽ sinh lực của địch nhân.

Hiện tại thì...

Một tiếng “Tăng” nhỏ vang lên, tay phải của Đường Phong xuất hiện một chuỗi phi đao hàn quang lóe sáng, phi đao phản xạ lại ánh mặt trời phát ra ánh sáng chói mắt.

Cổ tay của Đường Phong xoay nhẹ, đem cương khí quán nhập vào trong phi đao, thân thể cong lại, tay phải vung ra phía trước, mượn lực xoay người, phi đao xoát địa bay ra.

Thân thể xoay lại, tay trái lộ ra, lại thêm hai chuỗi phi đao bay ra.

Tiếp tục xoay người, tay phải xuất ra ba chuỗi phi đao.

Tay trái ra, vẫn là ba chuỗi như cũ!

Tổng cộng chín chuỗi phi đao, trong thời gian nửa lần chớp mắt ngắn ngủi đã bị Đường Phong dùng toàn lực bắn ra ngoài, giữa không trung, chín chuỗi phi đao này xếp thành một đường thẳng tắp, giống như một cây roi dài, đầu ngậm lấy đuôi, đuôi nối tiếp đầu, ở giữa đều cách nhau đúng một bàn tay, không sai một ly.

Nếu có người đứng bên cạnh nhìn, nhất định sẽ vì thủ pháp ám khí của chiêu thức này mà khen ngợi hết lời.

Nhìn phi đao cấp tốc phóng về phía mình, đại hán mặt đen nháy mắt như rơi xuống hầm băng, phi đao ngày càng lớn lên, chính mình lại ngày càng thu nhỏ, khiến tận đáy lòng của hắn sinh ra một loại ý niệm không thể kháng cự.

“Đương đương đương đương...” một tràng tiếng vang liên tiếp truyền tới, nhưng ngay sau đó lại là một tiếng “phốc” chín chuỗi phi đao, toàn bộ đều đánh trúng một điểm duy nhất trên ngực của đại hán mặt đen, không sai lệch một li nào, bốn chuỗi đầu tiên trực tiếp đánh tan cương khí hộ thân cảnh giới Hoàng giai thượng phẩm của đại hán, ba chuỗi tiếp theo liền triệt tiêu khí tráng phòng ngự chuyển hóa từ sức mạnh Cương Tâm của hắn, hai chuỗi cuối cùng đều cắm vào ngực hắn, hai chuỗi phi đao một trước một sau, không chút khoảng cách nào, chuỗi thứ nhất vừa cắm vào một nửa, sau khi bị chuỗi thứ hai đánh trúng, toàn bộ trực tiếp chui vào trong cơ thể.

Thân thể đang hướng về phía trước mà chạy của đại hán đột nhiên dừng lại, lưng la lung lay một hồi, khảm đao đang giơ cao trên tay cũng rơi xuống đất tạo thành một tiếng leng keng.

Đại hán mặt đen cúi đầu nhìn trước ngực của mình, bất lực đưa tay sờ máu tươi phun ra từ miệng vết thương, ngoài miệng vẫn nhẹ giọng nói:

- Nhanh ...quá!

Nói xong liền ngã nhào xuống đất ngay lập tức, mắt vẫn còn trừng lớn.

Bạch Tiểu Lại từ sau đuôi tới, đôi mắt vô cùng khiếp sợ nhìn chằm chằm vào Đường Phong.

Đường Phong lúc này vẫn duy trì tư thế phóng ra phi đao, cả người hơi cúi về phía trước, đầu cúi thấp, hai tay một trước một sau giơ lên, ánh mắt u buồn mang chút bi thương, cả người là một cỗ sát khí tung hoành ngạo thế.

Cửu tinh liên châu! Một trong những thủ pháp phóng ám khí cao nhất của Đường Môn, kiếp trước Đường Phong chỉ có thể phát huy được năm thành tinh túy, nhưng kiếp này, nhờ có một đôi nhuyển thủ như vậy, hơn nữa cũng tu luyện một chút Vô Thường Quyết, Đường Phong cơ bản đã có thể hoàn toàn khống chế thủ pháp này.

- Trời của ta ơi!

Bạch Tiểu Lại thì thảo tự nói, vừa rồi nàng đứng phía sau đại hán mặt đen, nên không thấy được Đường Phong xuất thủ thế nào. Nhưng tên mặt đen này da dày thịt thô là thế, nàng đánh nửa ngày cũng không thể đánh chết hắn, nhưng Đường Phong cứ nhiên chỉ dùng phi đao đã kết liễu được hắn!

Ám khí, nếu không phải bắn trúng những điểm trí mạng, thì lực sát thương bình thường cũng không lớn lắm, dù sao cũng không bằng đao thật kiếm thật chém trúng.

Thứ hắn bắn ra thật sự là ám khí sao? Loại phi đao tầm thường này làm sao phá vỡ được hộ thân cương khí của tên đại hán này, làm sao lấy mạng hắn được? Bạch Tiểu Lại nghĩ cả trăm lần cũng không ra.

- Không biết tự lượng sức mình!

Đường Phong phủ bụi trên người, mở một vò rượu mới, ngửa đầu uống một ngụm.

Trong không khí tràn ngập mùi máu tươi tanh nồng, còn có mấy tên hắc y nhân bị Đường Phong bắn mù mắt nhưng vẫn chưa chết đang lăn lộn dưới đất kêu rên không ngừng.

Tới tận lúc này Bạch Tiểu Lại mới vô cùng xấu hổ phát hiện, Đường Phong cứ nhiên đã giải quyết toàn bộ địch nhân bao vây tấn công hắn!

Bấy tên bên này! Cộng thêm năm người lúc đầu hắn đánh lén thành công, trong khoảng thời gian ngắn như thế, chỉ một mình hắn đã đánh bại mười hai kẻ thù, trong đó có hai tên là Hoàng giai trung phẩm, những tên còn lại thực lực đều cao hơn hắn không ít.

Không chỉ thế, hắn còn đuổi theo, dùng ám khí giết chết một tên đại hán mặt đen thực lực rất mạnh! Một kẻ tu luyện tới cảnh giới Hoàng giai thượng phẩm.

Bạch Tiểu Lại trong lòng đại động! Cho dù nàng là muội muội của thành chủ Bạch Đế thành, dù nàng từng là Thiên giai trung phẩm cường giả, cùng vì tốc độ giết người của Đường Phong mà không nén nổi cảm thấy kinh sợ, cảm thấy tự ti.

Chẳng lẽ đây chính là tiềm lực của một người chỉ mới Luyện Cương nhất phẩm đã có cương tâm?

41. Chương 41: Không Lưu Người Sống.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 41: Không lưu người sống.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Người thật sự chỉ mới là Luyện Cương ngũ phẩm?

Bạch Tiểu Lại chần chờ hỏi, trong tiềm thức, nàng tình nguyện tin rằng thực lực biểu hiện bên ngoài của Đường Phong chỉ là lớp vỏ ngụy trang.

- Cảnh giới không phải tất cả, có rất nhiều cách để giết người.

Đường Phong nhấp một ngụm rượu, ra vẻ cao thâm khó dò nói.

- Thủ pháp dùng ám khí của ngươi là do ai dạy?

Bạch Tiểu Lại không nhịn được liền hỏi, tuy nàng không thể nhìn thấy rõ ràng, nhưng thủ pháp phóng ám khí của hắn thật sự rất huyền diệu.

- Cô muốn học sao? Để ta dạy cô!

Đường Phong mỉm cười.

- Ai muốn học chứ, chỉ là tò mò một chút thôi.

Về mặt Bạch Tiểu Lại có chút mất tự nhiên.

- Trước tiên không nói tới chuyện này.

Đường Phong đến bên cạnh đại hán mặt đen, cầm khảm đao của hắn lên, sau đó đi tới bên người một hắc y nhân đã bị mù mắt, một đao chém xuống.

Thủ pháp sạch sẽ lưu loát, một đao liền mất mạng, hắc y nhân ôm mắt không ngừng rên rỉ kia phút chốc liền bất động.

Mà trong đôi mắt của Đường Phong cũng không có bất kỳ thần sắc dao động gì, thậm chí một tay còn cầm bình rượu đưa lên rót một ngụm vào miệng, tựa như một đao vừa rồi của hắc y nhân không phải chém người mà chỉ là một khúc gỗ.

Bạch Tiểu Lại quay đầu đi, thân thể nhẹ run từng đợt. Nàng cũng từng giết người, nhưng Bạch Tiểu Lại đặt tay lên ngực tự nhủ, tại thời điểm giết người nàng không thể lạnh nhạt tới mức này như Đường Phong được.

Hắc y nhân có thật là chỉ mới mười lăm tuổi hay không? Một thiếu niên mười lăm tuổi, mỗi năm đều ở lì trong Thiên Tú, chưa từng tiếp xúc với xã hội bên ngoài sao lại có thủ đoạn giết người quyết đoán như thế này?

Hắc y nhân bị hắc y nhân bắn mù mắt nhưng không chết tổng cộng có chín tên, Đường Phong đi qua đó, mỗi tên một đao, toàn bộ đều chém đứt yết hầu.

Có thể là do cái chết của đồng bọn khiến mấy hắc y nhân còn lại khủng hoảng, tới lúc Đường Phong đi tới bên người một hắc y nhân, hắc y nhân vô cùng hoảng sợ liên tục lùi về sau, nhưng đôi mắt đã mù, căn bản không nhìn thấy đường đi, vừa lui lại hai bước liền ngã xuống đất, thân thể run rẩy bò về phía sau, ngoài miệng liên tục cầu xin tha thứ:

- Dừng...Xin đừng giết ta, ta có thể nói rõ thân phận của bọn ta cho người biết, ta có thể nói cho người biết là kẻ nào đã sai bọn ta tới giết người, xin đừng giết ta...

Đường Phong ngồi xổm xuống, một tay vuốt nhẹ khảm đao, một tay đưa bình rượu đang cầm qua cho hắc y nhân, ôn nhu nói:

- Không cần sợ, uống một ngụm rượu đi!

Hai tay hắc y nhân run run tiếp nhận vò rượu, nước mắt nước mũi chảy ròng ròng:

- Cảm ơn...

Trong đầu hắc y nhân còn nghĩ, một khi đối phương đã mời mình uống rượu, vậy hiển nhiên là vì muốn biết được chân tướng vụ việc lần này, nếu vậy thì mình vẫn có cơ hội sống sót.

Nhưng không đợi hắc y nhân đưa vò rượu đến bên miệng, lồng ngực bỗng nhiên đau buốt, sinh lực trong người nhanh chóng cạn mất.

- Tại sao...

Hắc y nhân thì thào một tiếng, ngã mặt ngã xuống đất.

Đường Phong lấy lại bình rượu, khóe môi hiện ra một nụ cười lạnh:

- Người không cần nói ta cũng biết rõ là kẻ nào muốn đưa ta vào chỗ chết!

Đem mấy tên còn lại giải quyết sạch sẽ, Đường Phong mới rút khảm đao trên tay xuống đất, quay đầu lại nhìn về phía Tinh An thành, sát khí trên thân lại tái hiện.

Bạch Tiểu Lại đứng sau Đường Phong, nhưng không dám tới quá gần. Phần sát khí này tuy đã vượt quá mức thực lực bản thân Đường Phong nên có, nhưng không thể không thừa nhận, bên trong sát khí này còn ẩn giấu một cỗ khí tức âm trầm khủng bố, đây mới là lí do khiến Bạch Tiểu Lại chùn bước.

Nhìn vào thân ảnh cao ngất kia, Bạch Tiểu Lại thậm chí còn có một loại ảo giác, trong vòng ba trượng nơi Đường Phong đang đứng là một vũng máu tươi, quanh thân Đường Phong cũng tràn ngập một cỗ khí tức đỏ như máu.

Nếu Bạch Tiểu Lại đứng ở trước mặt Đường Phong, khẳng định có thể nhìn thấy song nhân của Đường Phong hiện tại đã biến thành màu đỏ tươi.

Liều gia! Đường Phong cười lạnh trong lòng, kẻ mượn đao giết người của Liều Nguyên lúc trước có thể xem như vừa mất phụ nhân lại thiệt binh, lần này Liều gia cư nhiên lại phái người tới con đường bắt buộc phải qua để trở về Thiên Tú của mình.

Đường Phong vốn cũng chưa có ý định tìm tới Liều gia sớm như vậy, chuyện Liều Nguyên đã chết bọn họ cũng không biết, cho nên Liều gia vẫn không biết kế hoạch của gia tộc mình đã bại lộ. Cái này gọi là địch ở trong tối, ta ở ngoài sáng, Đường Phong cũng có thể chuẩn bị kỹ càng một phen.

Nhưng không ngờ được, lần đầu tiên tới Tĩnh An thành, trên đường trở về đã bị phục kích!

Xem ra, trong chuyện lần này Tập Nguyên Đường cũng dính dáng không ít. Đường Phong chỉ nói qua thân phận của mình cho lão bản Tập Nguyên Đường là Trương Tập Nguyên, những người khác căn bản không ai biết. Mà Trương Tập Nguyên cũng là người của Trương gia, chẳng lẽ nói, Trương gia đã sớm âm thầm câu kết cùng Liều gia? Hoặc là...vẫn còn nhiều thế lực hơn nữa xen lẫn trong đó.

Đường Phong đột nhiên nhớ tới những lời của Liều Nguyên trước khi chết.

Hắn nói chỉ cần Đường Phong chết đi, Thiên Tú cũng sẽ diệt vong! Lúc đó Đường Phong vẫn không hiểu những lời này có nghĩa là gì, hiện tại tuy vẫn chưa rõ lắm, nhưng đối vị trí khác mà nghĩ xem, nếu Thiên Tú biến mất, ai sẽ là người được lợi nhiều nhất?

Không kể tới bảo khối thiên nhiên sau lưng Thiên Tú như Khúc Đình sơn, chỉ kể tới sau khi Thiên Tú bị tiêu diệt thì những đệ tử xinh đẹp như hoa của Thiên Tú cũng đủ cho mấy thế lực trong Tĩnh An thành chia nhau.

Hay lắm, rất thú vị! Tĩnh An thành, thậm chí mấy thế lực trong phạm vi địa bàn của Thiên Tú cũng có thể có phần trong việc này.

Bất quá... dựa vào mấy thế lực này, e là miêng không đủ lớn để nuốt trọn Thiên Tú. Hai đại cao thủ Thiên giai của Thiên Tú cũng không phải bù nhìn.

Xem ra, kế hoạch của mình phải tiến hành sớm một chút, ít nhất cũng phải moi được thông tin gì đó từ miêng Liều gia. Đường Phong âm thầm hạ quyết định.

Bạch Tiểu Lại không biết Đường Phong đang nghĩ gì, nhưng mà loại cảm giác âm trầm khủng bố này khiến nàng không dám có bất kì động tác gì. Nhưng bỗng nhiên, loại cảm giác khủng bố này nháy mắt liền biến mất, Đường Phong quay đầu cười vô cùng sáng lạn:

- Tiểu Lại, về nhà thôi, hôm nay thu hoạch cũng không ít!

- Người...Người không cần lực soát trên người bọn chúng sao? Có thể sẽ tìm thấy vài thông tin hữu dụng!

Đây là lần đầu Bạch Tiểu Lại phát hiện, mình đứng trước mặt một tiểu nam nhân chỉ mới Luyện Cương ngũ phẩm mà cũng bị áp lực.

- Không cần, trên người bọn chúng ngoài vũ khí ra thì không có gì cả.

Đường Phong cầm lên bao lớn bao nhỏ rơi trên đất, vác lên vai, vừa hát vừa đi về Thiên Tú.

Bầu trời bỗng nhiên đổ mưa phùn, mấy đen giăng kín trên bầu trời như bị mực vẩy, làm cho cả bầu không khí trong đất trời có vẻ ngưng trọng hẳn lên.

Trở lại Yên Liều các, Mộng Nhi và Bảo Nhi vội mang y phục cho Đường Phong và Bạch Tiểu Lại thay ra, nếu là lúc trước, đừng nói là cơn mưa phùn thế này, dù là mưa to tầm tã cũng đừng mong làm ướt đến vạt áo của Bạch Tiểu Lại, nhưng sau khi thực lực đại giảm, nàng căn bản không thể dùng cương khí đẩy hạt mưa ra.

Thực lực thấp, ngay cả những sinh hoạt bình thường trong cuộc sống cũng có nhiều điểm bất tiện.

Lấy Thất tình cô và chọn ra vài loại dược liệu phụ trợ, Đường Phong vui sướng hài lòng ôm mấy bình rượu bắt đầu làm việc.

Mộng Nhi ngửi được mùi rượu, hít hít mũi, oán trách nói:

- Phong thiếu gia, sao người lại uống rượu?
- Rượu là bằng hữu của nam nhân, tiểu nha đầu như người không hiểu được đâu!

42. Chương 42: Đột Phá.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 42: Đột phá.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đường Phong tìm ra một hũ lớn, đổ hết rượu vào.

- Đáng ghét!

Mộng Nhi cong môi, nhẹ giọng nói thầm:

- Một nam nhân tốt như thế, trên người lại toàn mùi rượu, khó ngủ muốn chết.

Bảo Nhi đứng bên cạnh che miệng cười duyên không thôi.

- Người đang làm gì?

Bạch Tiểu Lại nhìn Đường Phong cắt Thất tình cô ra thành bốn phần, đem một phần tư ném vào hũ rượu.

- Ngâm rượu thuốc!

Đường Phong vừa làm vừa trả lời.

- Người dùng độc được ngâm rượu thuốc?

Bạch Tiểu Lại nhất thời dở khóc dở cười.

- Là thuốc đều có ba phần độc! Biết cách dùng thì độc được cũng biến thành thuốc quý, còn như không biết, dù là lương dược cũng có thể giết được người.

Đường Phong một lần nữa đem miệng bình dán kín lại, sau đó tìm thêm một cái hộp, cẩn thận đem đồng Thất tình cô còn lại cất giữ.

Rượu mua lần này thật sự không nhiều lắm, cho hết một cây Thất tình cô vào thì quá Lại phí, nên Đường Phong nghĩ muốn đợi sau này có tiền rồi, lại mua thêm rượu về ngâm.

Tìm một góc râm mát khuất gió, đem vò rượu đã dán kín cất cẩn thận, đại khái thì phải hơn nửa tháng mới uống được. Đường Phong cũng không coi trọng chuyện có thể gia tăng thực lực hay không, cái hắn muốn chính là bách độc bất xâm!

Kiếp trước mấy lão gia hỏa của Đường Môn không sợ bất kỳ loại độc dược nào, đều là dựa vào loại rượu thuốc dùng Thất tình cô để ngâm ra này.

Bản thân Đường Phong là cao thủ dụng độc, đương nhiên không sợ kẻ nào hạ độc với mình.

Nhưng những người xung quanh mình thì không được như thế, đợi sau khi ngâm xong rượu thuốc, sẽ đưa cho cô một ít, lại cho hai nha đầu uống một chút, ừm, nếu Bạch Tiểu Lại cũng muốn thì bán cho nàng ta một ít, dù sao Bạch Đế thành thân là thế lực đứng đầu Lý Đường, chắc chắn không thiếu tiền.

- Có muốn nói cho cô cô người biết chuyện đã xảy ra hôm nay không?

Bạch Tiểu Lại đi tới nhẹ giọng hỏi.

- Cô đừng nhúng tay vào, chuyện của ta thì tự ta giải quyết!

Đường Phong nghiêm túc nói.

Tuy rằng bằng vào năng lực của Thiên Tú trưởng lão thì có thể dễ dàng giải quyết được chuyện hôm nay, nhưng Đường Phong cũng đã đoán ra không ít manh mối, một khi có Lâm Nhược Diên tham gia vào, tất sẽ đảo thảo kinh xà, tới lúc đó dù dẹp yên Liễu gia thì sao chứ? Đường Phong rất muốn biết, tại sao mình chết đi, Thiên Tú cũng diệt vong!

- Ra về gì chứ?

Bạch Tiểu Lại xấu hổ, tức giận giẫm chân một cái.

- Hôm nay vất vả cả buổi sáng rồi, buổi chiều ta sẽ giúp cô giải độc, tối nay ta muốn đi ngủ sớm một chút.

Dùng xong cơm trưa, Đường Phong lại bỏ ra hai canh giờ giúp Bạch Tiểu Lại di dời độc tố trong người, nhưng điều khiến Đường Phong không ngờ tới chính là, trong quá trình giải độc, cương khí trong người mình cứ nhiên lại nhảy lên rất kịch liệt, không chỉ thế, tần suất chấn động của tiểu khô lâu trong đan điền cũng tăng mạnh.

Đây không phải dấu hiệu tẩu hỏa nhập ma, cũng không phải do tâm tình bất an, Đường Phong nghĩ tới nghĩ lui, chỉ tìm ra một kết luận đương đối đáng tin, lẽ nào mình sắp đột phá cảnh giới?

Tới thể giới này chỉ mới khoảng một tháng, thời gian tu luyện Vô Thường Quyết cũng chỉ dài có ngần ấy, tuy rằng thực lực vẫn tăng đều đều, nhưng chưa có bất luận dấu hiệu đột phá nào cả.

Từ một người chỉ biết được phương pháp tu luyện đơn giản, tới Luyện Cương ngũ phẩm như bây giờ, nếu là người thường thì phải nỗ lực từ hai đến ba năm, thậm chí còn lâu hơn nữa, nhưng Đường Phong chỉ cần không tới một tháng.

Hơn nữa tính thời gian, mình cũng sắp tới lúc tấn thăng lên tới Luyện Cương lục phẩm rồi.

Chẳng lẽ thật sự sắp đột phá Vô Thường Quyết tầng thứ hai sao? Đường Phong không khỏi cảm thấy vừa có chút hưng phấn, vừa có chút sốt ruột.

Hưng phấn là vì tu luyện nhiều ngày như vậy rốt cuộc cũng có một bước tiến bộ nhảy vượt bậc như thế, sốt ruột chính là sao lại đột phá ngay lúc này chứ? Đường Phong vốn dự định là buổi tối sẽ đến Liễu gia dạo một vòng, tính sổ với bọn người Liễu gia sẵn tiện tìm kiếm tin tức, cho nên mới đổi thời gian giải độc thành buổi chiều.

Nhưng bây giờ thì kế hoạch của Đường Phong lại bị xáo trộn.

Bất quá người tính không bằng trời tính, cảnh giới bản thân đã sắp đột phá tới nơi, Đường Phong cũng không quản được nhiều như vậy. Nhấn nạt ngồi hai canh giờ giải độc cho Bạch Tiểu Lại xong, sau đó lại đem độc tố đẩy ra ngoài, cho vào lọ cất giữ, bây giờ mới khoan chân ngồi xuống giường, nhắm mắt vận khởi Vô Thường Quyết.

Đường Phong không biết lần đột phá này của mình phải tốn bao lâu, chỉ có thể im lặng chờ đợi, một lần lại một lần vận khởi Vô Thường Quyết, để cương khí trong cơ thể tạo thành nhiều vòng tuần hoàn nối tiếp nhau.

Cảm giác của Đường Phong đối với sự vật bên ngoài dần gián đoạn, một lần nữa tiến vào cảnh giới tâm bình như thủy.

Cương khí trong người tựa như những con cá nhỏ tung tăng bơi lội vui vẻ, mà cái ao chứa những chú cá này chính là kinh mạch toàn thân.

Bỗng nhiên, nước trong ao sôi sục, những chú cá dường như sợ hãi, bơi lội càng thêm nhanh. Giống như một khắc trước khi cơn bão ập đến, cuồng phong gào thét.

Dần dần, trên mặt ao dâng lên từng đợt sóng, cái ao nhỏ như biển thành lớn hơn, tốc độ bơi lội của đàn cá lại nhanh hơn. Tần suất chấn động của Tiểu khô lâu giống như đạt cực hạn, vòng quang mang ngũ sắc không ngừng khuếch tán ra bốn phía, tới lúc những chuyển động này được đẩy lên tới đỉnh điểm, cái ao

nước nháy mắt biến thành một hồ nước mênh mông, con cá tựa như giao long vượt biển, trong chớp mắt cả đã biến mất không thấy đâu, hết thấy lại trở thành sóng êm biển lặng.

Trong đầu Đường Phong truyền đến một tiếng “oanh” thật lớn, khẩu quyết cùng tâm pháp tu luyện của Vô Thường Quyết tầng thứ hai liền xuất hiện, kèm theo một đoạn thông tin lạ, dừng mãi xuất hiện trong ý thức của Đường Phong, đồng thời truyền tới một thoại thư sướng từ trước tới nay hắn chưa từng cảm nhận được, giống như đột nhiên thoát ra khỏi lồng gông xiềng trói buộc mình, một lần nữa có lại tự do.

Quả nhiên là đột phá tới tầng thứ hai, Đường Phong một phen kinh hỉ, không chú ý tới đoạn thông tin vừa xuất hiện trong đầu, ngược lại khổng chế tâm thần, xuyên qua kinh mạch.

Kinh mạch cũng không có biến hóa gì, dù sao kinh mạch toàn thân của hắn đã sớm được dẫn thông toàn bộ rồi, có biến hóa chính là năng lượng bên trong kinh mạch.

Trước đây những cương khí này có vẻ khá mỏng, hiện tại chẳng những nồng đậm hơn rất nhiều, ngay cả khả năng lưu giữ cũng tăng lên gấp bội, hơn hẳn lúc trước gấp mấy lần.

Tâm thần dừng lại bên trong kinh mạch một hồi mới lưu luyến dứt ra, chuyển đến đan điền.

Tiểu khô lâu trong đan điền vẫn duy trì tư thế ngồi khoanh chân như cũ, một thân xương cốt trắng nõn nhìn qua rất trang nghiêm. Nhưng tiểu khô lâu bây giờ lại khác xa một trời một vực so với trước kia.

Đường Phong còn nhớ rõ lần đầu tiên nhìn thấy nó, căn cơ xương cốt của nó chỉ như một đứa trẻ mới sinh, yếu ớt vô cùng, nhưng hiện tại, tiểu khô lâu toàn thân vẫn trắng nõn như trước không đổi, nhưng xương cốt lại cứng rắn như ngà voi, phát ra quang mang trong suốt. Không chỉ thế, tiểu khô lâu mỗi lần rung động, năng lượng được sinh ra cũng nhiều hơn.

Tâm thần xoay quanh tiểu khô lâu vài vòng, Đường Phong không khỏi sinh ra một loại ảo giác, tiểu khô lâu chính là mình, mình chính là tiểu khô lâu.

Nói trắng ra, tuy tiểu khô lâu lớn lên là việc đáng mừng, nhưng Đường Phong vẫn không biết Cương Tâm của mình rốt cuộc là có tác dụng gì.

Năng lượng cương tâm của người khác một khi điều động ra, nhất định có thể nâng cao thực lực bản thân tới một mức độ nào đó, nhưng mấy hôm nay Đường Phong đã thử rất nhiều lần, nhưng vẫn không thể điều động năng lượng của Cương Tâm, tác dụng của tiểu khô lâu là gì vẫn còn là một ẩn số.

43. Chương 43: Lẻn Vào Liễu Gia.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mạc

Chương 43: Lẻn vào Liễu gia.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Mặc kệ, tu luyện lâu như thế, đột phá đến tầng thứ hai của Vô thường quyết đã là chuyện vui rồi.

Kèm chế tâm tình kích động, Đường Phong lấy khẩu quyết và tâm pháp tu luyện của tầng thứ hai a xem một lượt. Cách luyện của tầng thứ hai và tầng thứ nhất cũng không khác nhau là mấy, chỉ có lộ tuyến vận công là hơi khác đi, sẽ dùng tới vài loại kinh mạch không thường dùng mà thôi.

Nếu người khác muốn tu luyện Vô thường quyết, trước tiên phải dẫn thông kinh mạch toàn thân mới có thể tiếp tục luyện xuống. Những ngày đầu tiên Đường Phong đến thế giới này kinh mạch toàn thân đã được mười năm tu vi quý thần dẫn thông hoàn toàn, đây là điều may mắn cho Đường Phong, xem như đường đã

được lót rất tốt, hiện tại chỉ cần thay đổi thói quen tu luyện một chút là được, đối với Đường Phong mà nói thì quả thực dễ như trở bàn tay.

Bỏ qua khẩu quyết và tâm pháp, Đường Phong lại xem xét đoạn tin tức thần bí kia. Đây là thứ xuất hiện trong đầu Đường Phong cùng với tâm pháp tầng thứ hai vừa này.

Vừa nhìn một cái, Đường Phong lập tức vui mừng khôn tả!

Lúc trước khi nhận được Vô thường quyết, Đường Phong chỉ biết sau này nếu tu luyện thành công, có thể sử dụng một chút kỹ năng thần kỳ. Đường Phong cũng rất nóng lòng mong chờ, chỉ là không ngờ tới, mong muốn này lại biến thành sự thật nhanh như vậy.

Một đoạn tin tức này chính là một trong những năng lực thần kỳ kèm theo Vô Thường Quyết.

Mị ảnh không gian! Đây chính là tên của năng lực này.

Mị ảnh không gian, tập trung sức mạnh của năm âm hồn, có thể mở ra một không gian bên người để cất giữ đồ vật, độ lớn nhỏ của không gian còn tùy thuộc vào thực lực bản thân của âm hồn.

Muốn thi triển năng lực này, trước tiên nhất định phải có được năm âm hồn. Muốn có được âm hồn, nhất định phải giết người, hơn nữa chỉ những người chết trong vòng nửa canh giờ, tập hợp linh khí tồn đọng này lại mới có thể tạo ra một cái âm hồn!

Nói cách khác, nhất định phải giết năm người!

Dù sao thiên hạ cũng không có bữa ăn nào không phải trả tiền, muốn đạt được thứ gì thì đó thì phải trả một cái giá tương tự trước tiên.

Sau khi đã hiểu được về năng lực này, Đường Phong không khỏi mỉm cười, cũng may là hôm nay đột phá, bằng không chờ mình xử lý xong đám người Liễu gia mới đột phá thì quá Lại phí.

Quay đầu lại nhìn sắc trời, đã sớm tối mịch, còn có màn mưa trải dài vô tận, trên trời thỉnh thoảng lại có vài tia chớp hung tợn xẹt nằng qua, lát sau mới truyền tới vài tiếng sấm ầm ầm.

Thời gian vừa đúng! Đường Phong đứng dậy, lấy ra chiếc bình đựng độc được bức ra sau mỗi lần giúp Bạch Tiểu Lại giải độc, sau đó lại bỏ toàn bộ mấy cây phi châm vào.

Yên thảo chi độc bá bạo như thế, ngay cả Thiên giai cao thủ như Bạch Tiểu Lại cũng phải chịu thua, huống hồ gì là mấy tên trong Liễu gia?

Tìm ra một bộ quần áo màu đen mặc vào, Đường Phong mở cửa phòng, nhìn xung quanh, rón ra rón rén đi ra ngoài, sau đó nhẹ nhàng khép lại cửa phòng, nhún người nhảy ra khỏi Yên Liễu các.

Đường Phong vừa đi không bao lâu, cửa phòng của Bạch Tiểu Lại cũng chậm rãi mở ra, Bạch Tiểu Lại chăm chú nhìn về hướng Đường Phong biến mất, khẽ cau mày, có ý muốn đuổi theo xem thế nào, nhưng lại nhớ tới câu nói của Đường Phong lúc sáng nên đành nhịn xuống.

Mấy ngày nay sống chung cũng đủ để Bạch Tiểu Lại hiểu một chút về tác phong làm người của Đường Phong, đừng thấy hắn ngày thường ba hoa cười nói, ra vẻ cợt nhả, một khi đã nghiêm túc thì nghiêm túc hơn bất kỳ ai.

Một khi hắn đã không muốn mình nhúng tay vào chuyện của hắn, nếu mình tùy tiện hành động, còn có thể chọc giận hắn.

Bất quá Bạch Tiểu Lại mơ hồ nhận thấy, Đường Phong nửa đêm ra ngoài thế này nhất định có liên quan tới chuyện xảy ra lúc sáng.

Đường Phong đang chạy như bay ra khỏi Thiên Tú đương nhiên không biết hành tung của mình đã bị bại lộ, cho dù hắn có cẩn thận hơn nữa, nhưng thủy chung vẫn không thể gạt được người từng là Thiên giai cường giả như Bạch Tiểu Lại, dù sao chênh lệch cảnh giới cũng quá lớn.

Thiên Tú đối với Đường Phong mà nói thì đã quen thuộc tới mức không thể quen thuộc hơn, quẹo qua vài đường, Đường Phong đã trực tiếp chạy ra khỏi Thiên Tú.

Quay đầu nhìn lại, thấy không ai phát hiện ra mình, Đường Phong liền mỉm cười, thi triển Kinh Hồng Lược Ảnh, nháy mắt đã lướt ra thật xa.

Trong khoảng thời gian này, Bảo Nhi và Mộng Nhi đã tra ra vị trí cùng tình trạng đại khái của Liễu gia, tuy hai nha đầu không biết Đường Phong muốn có những tin tức này làm gì, nhưng các nàng vẫn không hỏi gì.

Khoảng nửa nén hương, Đường Phong đã đi tới Tỉnh An thành, đêm khuya thanh vắng lại thêm trời mưa, bên trong Tỉnh An thành mọi người đã sớm an giấc, trên đường không có bất kỳ ai qua lại.

Tìm được đúng hướng tới Liễu gia, Đường Phong giống như một con báo đốm mạnh mẽ, lại như một cơn gió mạnh, dưới chân không phát ra bất kỳ tiếng động nào, tùy ý điểm nhẹ vài cái trên hai bên đường, thân hình biến hóa thất thường.

Không bao lâu sau, đại trạch của Liễu gia đã gần ngay trước mắt.

Trong ba gia tộc ở Tỉnh An thành, Liễu gia là thế lực nhỏ nhất, tiếp theo là Hoàng gia, lớn nhất chính là Trương gia. Bằng không thì lão bản Tập Nguyên Đường cũng sẽ không phải là Trương Tập Nguyên, mà có thể là một tên Hoàng Tập Nguyên hoặc Liễu Tập Nguyên gì đó rồi.

Mặc dù là gia tộc nhỏ nhất, nhưng cơ nghiệp của họ tại Tỉnh An thành cũng không nhỏ chút nào, đại trạch nằm trên một đoạn đường tương đối phồn hoa của Tỉnh An thành, kéo dài hơn nửa con phố. Bên ngoài có không ít gia tướng đội mưa tuấn tra, chỉ có điều Liễu gia nhờ vào nấp dưới bóng của Thiên Tú tông, ngoại trừ hai đại gia tộc còn lại trong thành ra thì không ai dám tới sinh sự, lại thêm đêm nay mưa lớn, cho nên mấy tên gia tướng này cũng có chút lơi là, có kẻ còn đem cả rượu thịt ra, vừa tán chuyện vừa uống rượu ăn thịt.

Đối với Đường Phong mà nói, phòng vệ như thế thì cũng giống như trang trí mà thôi.

Tìm một chỗ không có người, Đường Phong lướt qua tường cao, trực tiếp tiến vào bên trong Liễu gia đại trạch.

Liễu gia có một gia chủ, ba trưởng lão, thực lực tuy rằng không cao lắm, nhưng so với Đường Phong hiện tại thì vẫn mạnh hơn, đều là Huyền giai cảnh giới, huống chi, đây là lần đầu tiên Đường Phong tới Liễu gia, căn bản không biết mấy người này sống ở nơi nào.

Xem ra phải tìm một người biết rõ đường để hỏi, bất quá mấy tên gia tướng kia đều tùm năm tùm ba, đánh lên bọn chúng thì không thành vấn đề, nhưng xử lý thì thể thì có chút phiền toái, tốt nhất là tìm người nào đi riêng mới được.

Đang lúc suy nghĩ, Đường Phong đột nhiên nhìn thấy một nữ nhân có bộ dạng trông như nha hoàn đang lén lút chạy tới từ bên kia, vừa bước nhanh tới vừa quay đầu nhìn xung quanh, rất có dáng vẻ như có tật giết mình.

Chính là cô! Đường Phong hạ quyết định, liền bám theo.

Coi như ông trời cũng muốn giúp Đường Phong, nha hoàn này chẳng những không đi tới những chỗ đông người, mà ngược lại càng đi càng hẻo lánh. Cho tới khi nàng đi tới cạnh một giả sơn trong hoa viên, xoa người chui vào sơn động bên trong giả sơn, Đường Phong đang chuẩn bị xuống tay, đột nhiên lại nghe được tiếng hít thở kèm chế chế của một người khác.

Ngay sau đó, một giọng nói đối khát và hèn mọn truyền tới:

- Bảo bối, cuối cùng thì nàng cũng tới, để ta chờ lâu muốn chết.
- Gấp cái gì chứ, tam trưởng lão hôm nay tâm trạng không được tốt, vừa nãy còn nổi giận tam bành, ta vất vả lắm mới hầu hạ hần xong, thừa dịp hần bị gia chủ gọi đi mới có thời gian tới đây đó.
- Đừng nói nữa, để ta hôn một cái!

44. Chương 44: Theo Gió Lén Trong Đêm, Đánh Lén Không Tiếng Động.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 44: Theo gió lén trong đêm, đánh lén không tiếng động.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Qua hai ba câu, hai tiếng thở dốc gấp gấp liền truyền tới, còn có tiếng cởi y phục.

Đường Phong thầm kêu một tiếng:

- Trời à!

Khó trách nha hoàn này sao lại vội vàng như thế, hóa ra là chạy tới đây yêu đương vụng trộm.

Cảnh này...hình như đã thấy qua rồi! Đường Phong liền nhớ tới lúc theo dõi Tần Tiểu Uyển tối hôm đó, hình như cũng giống như thế này thì phải.

Nhân sinh đúng là khó lường, Đường Phong không khỏi thổn thức không thôi.

Không thể đợi được nữa, đợi lát nữa đôi gian phu dâm phụ này làm bậy rồi mình mới xông ra thì chỉ tổ đau mắt.

Nghĩ tới đây, Đường Phong không một tiếng động nhanh nhẹn di chuyển sang đó.

Bên trong giả sơn không lớn cũng không nhỏ, đủ chứa ba bốn người cùng một lúc, lúc này đây tên gia nô kia đem nha hoàn áp lên vách đá, một tay ôm lấy eo thon của nha hoàn, một tay không ngừng vuốt ve đùi của nàng ta, môi liên tục hạ xuống cổ của nha hoàn những nụ hôn gấp gấp, dồn dập như mưa.

Đường Phong một chưởng chém tới, tên gia nô này không kịp kêu lên tiếng nào đã ngã xuống.

Nha hoàn đang khép chặt mắt, thân thể run rẩy không ngừng, cảm giác được tình lang đột nhiên dừng lại, không khỏi nhẹ giọng oán trách:

- Dừng dừng lại!

Đợi tới lúc nàng mở mắt ra, không ngờ lại phát hiện cư nhiên đã có một bóng đen dáng người thon dài đứng trước mắt mình, mà tình lang cũng đã ngã xuống cạnh chân mình, vì quá hoảng sợ, nên nha hoàn này định la lên, Đường Phong liền bịt kín miệng của nàng ta:

- Suyt! Không cần sợ, cũng không được lên tiếng!

Nha hoàn trừng lớn đôi mắt ngập nước, nhẹ nhàng gật đầu, nhưng quai hàm lại có chút run rẩy, y phục nửa người trên của nàng đã bị cởi quá nửa, từ cổ tới ngực đã lộ ra một mảng da thịt trắng như tuyết, phong quang bên dưới đã bị cái yếm đỏ tươi che lại.

Đường Phong tận lực dùng ngữ khí ôn nhu nhất nói:

- Mặc y phục lại, ta chỉ muốn hỏi cô vài việc, không muốn làm hại cô.

Đợi cho nha hoàn mặc lại xong y phục, tâm tình của nàng cũng ổn định hơn rất nhiều, Đường Phong lúc này mới thu lại bàn tay đang bịt kín miệng nàng ta.

Trong bóng đêm, nàng sợ hãi nhìn vào Đường Phong, mở miệng nhẹ giọng hỏi:

- Người muốn hỏi cái gì?

- Vừa rồi cô nói tam lão gia nổi giận đúng không? Có biết tại sao không?

Nữ nhân này chậm rãi lắc đầu:

- Ta không rõ lắm, chỉ nghe tam trưởng lão mắng cái gì mà một lũ phế vật, ngay cả một tiểu tử không có chút bản lĩnh cũng giết không nổi.

Đường Phong cười nhẹ, tiếp tục mở miệng hỏi:

- Tam trưởng lão bây giờ đã bị gia chủ gọi đi thật sao?

- Thật.

- Có biết bọn họ ở đâu hay không?

- Trong phòng của gia chủ.

- Chỉ rõ cho ta xem.

Nha hoàn này cũng rất có tinh thần hợp tác, Đường Phong hỏi cái gì thì nàng trả lời cái đó, dù sao mình chỉ là một người bình thường, lúc mạng sống đang bị uy hiếp, nàng làm sao có gan nói dối.

Biết được vị trí phòng của Liễu gia gia chủ, Đường Phong liền vỗ vai của nàng mà nói:

- Cô ngoan lắm, việc hôm nay không được nói ra biết chưa?

Ngay sau đó, ngón tay nhẹ nhàng dùng một chút cương khí, nha hoàn này cả người liền mềm nhũn, ngã xuống đất.

Đôi nam nữ này chỉ là người thường, cũng không gây ra tội ác tày trời gì, nên Đường Phong chỉ đánh cho họ ngất đi mà thôi. Oan có đầu nợ có chủ, Đường Phong muốn tìm chính là những người đứng đầu của Liễu Gia. Huống hồ gì trong hoàn cảnh tối đen như mực thế này, nha hoàn kia hoàn toàn không có khả năng nhìn rõ chân diện mục của Đường Phong.

Trên đường tránh né vài toán gia tướng tuần tra, Đường Phong dễ dàng lẻn vào căn phòng nhỏ gần phòng của gia chủ Liễu gia.

Khinh công Đường Môn chính là nhất tuyệt, mỗi lần thi triển đều vô thanh vô tức, kiếp trước khinh công của Đường Phong cũng rất lợi hại, đây là nội lực của hắn chưa được mấy thành, hiện tại có cương khí hỗ trợ, càng xuất quỷ nhập thần hơn.

Tuy thế, nhưng Đường Phong vẫn không dám sơ ý, nhìn qua bên trong căn phòng kia, mơ hồ có thể thấy mấy bóng người, cẩn thận đếm kỹ, đúng là bốn người, xem ra Liễu gia gia chủ và ba vị trưởng lão đều ở đây.

Ngẩng đầu nhìn lên trời, một đạo thiểm điện đánh xuống, đại khái qua ba giây, mới truyền đến tiếng sấm vang rền.

Đường Phong lẳng lặng ẩn nấp, vẫn không động đậy, sau một hồi lâu lại xuất hiện thêm một đạo thiểm điện, Đường Phong tinh thần chấn động, cả người căng thẳng, giống như mãnh thú đang chờ thời cơ nhào về phía con mồi.

Qua ba giây, trong nháy mắt khi tiếng sấm ầm ầm vừa truyền tới Đường Phong đã lên lên mái ngói phía trên phòng gia chủ Liễu gia.

Giọng nói của mấy người trong phòng truyền tới rất rõ ràng.

- Đúng là một đám phế vật! Quả thật quá vô dụng, mười mấy người đối phó với một tên xú tiểu tử không có chút thực lực nào mà lại bị diệt hết cả đoàn!

Một người trong đó tức giận mắng.

- Theo như tin tức của hạ nhân truyền về, những tên đó cơ bản toàn bộ đều chết vì trúng ám khí, phần lớn là mất bị bắn mù trước, sau đó mới bị người dùng dao chém chết. Ba huynh đệ La gia cũng bị người dùng phi đao bắn chết, hai tên bị bắn trúng yết hầu, một tên trúng tim, xuất thủ quyết đoán ngoan độc, góc độ tinh vi. Kể ra tay chắc chắn là cao thủ ám khí.

- Lẽ nào là nữ nhân đi cùng Đường Phong?

- Cũng không phải không có khả năng.

Một người khác trầm ngâm nói,

- Tin tức bên Trương gia truyền tới cũng có nói bên cạnh Đường Phong có một nữ tử mỹ mạo, có thể là nội tông đệ tử của Thiên Tú. Nhưng...đệ tử Thiên Tú tại sao lại dùng ám khí? Thực lực ít nhất cũng phải là Huyền giai mới có thể giết chết toàn bộ mười mấy người kia, trong tam đại đệ tử của Thiên Tú căn bản không ai có thực lực cao như vậy, nhị đại đệ tử càng không có khả năng đi cùng Đường Phong, thật sự là nghĩ mãi cũng không thông!

- Gia chủ!

Một thanh âm có phần nóng nảy vang lên:

- Tại sao người của họ Hoàng và họ Trương không động thủ mà lại đổ hết trách nhiệm lên đầu Liễu gia chúng ta?

- Ai, lão tam, đừng phàn nàn nữa.

Liễu gia gia chủ thở dài:

- Trong ba đại gia tộc, Liễu Nguyên của Liễu gia ta tướng mạo anh tuấn nhất, văn tài cũng xuất chúng nhất. Vốn muốn để hắn tới câu dẫn một đệ tử Thiên Tú đi ám sát Đường Phong, không ngờ tới hắn thật sự động chân tình, cứ nhiên bỏ trốn cùng nữ nhân kia.

- Gia chủ, đây chẳng qua chỉ là suy đoán của chúng ta, Nguyên Nhi có thật sự bỏ trốn cùng nữ nhân kia hay không vẫn chưa rõ kia mà!

Phụ thân của Liễu Nguyên là Liễu Phương Thanh nói với vẻ mặt âm trầm.

- Người còn không thừa nhận! Đã nhiều ngày như vậy vẫn chưa tìm được chút tin tức nào của Liễu Nguyên và nữ nhân kia, nhất định là đã trốn ở nơi nào đó rồi! Nếu không tại sao chúng ta không tìm được?

Tam tướng lão Liễu Phương Hải lớn tiếng chất vấn.

- Đừng âm ỉ nữa!

Liễu Phương Thiên sa sầm nét mặt,

- Kế hoạch tưởng chừng như hoàn hảo, sau khi sự thành Liễu gia chúng ta sẽ được chia phần nhiều hơn, hiện tại Nguyên Nhi mất tích, hai đại gia tộc còn lại thì đổ hết trách nhiệm lên đầu chúng ta. Lần này khó khăn lắm Đường Phong mới rời khỏi Thiên Tú, vậy mà cứ nhiên lại thất bại.

- Nếu cứ kéo dài, một khi Tôn sử mất hứng, việc tốt như thế sẽ không tới phần Liễu gia chúng ta nữa!

Đại trưởng lão lo lắng.

- Trong khoảng thời gian này tôn sử bên kia có động tĩnh gì không?

Liễu Phương Thiên mở miệng hỏi.

- Nghe nói là thường xuyên tiếp xúc với Trương gia.

Mấy người đang nói chuyện, Liễu Phương Thanh bỗng nhiên kêu lên một tiếng, những người còn lại cũng cảm thấy chỗ cổ tê rần, Liễu gia bốn người sắc mặt đại biến, bọn họ nằm mơ cũng không ngờ được, cứ nhiên lại bị đánh lén ngay trong nhà mình.

45. Chương 45: Tôn Sử!

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mạc

Chương 45: Tôn sử!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Kẻ nào?

Gia chủ Liễu Phương Thiên lớn tiếng quát, đồng thời đưa tay lên cổ nhỏ xuống một cây phi châm.

Cửa sổ vô thanh vô tức mở ra, một bóng đen lướt nhẹ vào.

Ba đại trưởng lão thân là Huyền giai cảnh giới, phản ứng cũng đương nhiên cũng không quá chậm, bóng đen vừa xuất hiện, bọn họ liền nhất tề nhào qua, không ngờ bóng đen kia còn linh hoạt hơn cả cá chạch, lách người vài cái liền thoát khỏi phạm vi tấn công của ba vị trưởng lão, dáng vẻ ung dung, vừa cười vừa nói:

- Nếu ta là các ngươi, tuyệt đối sẽ không vọng động cương khí!

Nghe được lời này, sắc mặt bốn người liền đại biến, Liễu Phương Thiên trầm giọng nói:

- Trên châm có độc!

Đường Phong đứng bên ngoài, nhờ đoạn đối thoại vừa rồi nên đã thăm dò được vị trí chính xác của từng người, bốn cây phi châm từ ngoài cửa sổ bắn vào, hơn nữa bọn họ vì đang ở trong nhà của mình, căn bản không có chút cảnh giác nào, cho nên đồng thời đều trúng chiêu.

Hiện tại được Liễu Phương Thiên nhắc nhở, ba người còn lại mới cảm thấy Đan điền đột nhiên trầm xuống, họ thử điều động cương khí, nhưng căn bản không thể điều động được.

Yên thảo chi độc bá đạo là thế, là khắc tinh lớn nhất của người tu luyện, chuyên môn khắc chế cương khí. Bạch Tiểu Lại thân là cao thủ Thiên giai trung phẩm, sau khi trúng Yên thảo chi độc một lúc đã mất hết thực lực, huống hồ gì là bốn Huyền giai này.

- Trên châm có Yên thảo chi độc!

Đường Phong hí mắt cười, đưa tay kéo một cái ghế qua ngồi xuống.

Bốn người kia hít một ngụm khí lạnh, hiển nhiên bọn họ đã từng nghe qua đại danh của Yên thảo chi độc, trên mặt không khỏi cười khổ, thế này.....cũng quá nể mặt bọn họ đi.

Yên thảo vô cùng quý hiếm, thậm chí so với ba loại dược liệu dùng để hóa giải chất độc của nó chỉ có hơn chứ không kém. Bọn họ thật sự nghĩ không ra, người thanh niên tướng mạo đường đường này, rốt cuộc là tìm ra yên thảo ở nơi nào.

- Ngươi là ai?

Liễu Phương Thiên nhìn Đường Phong trầm giọng hỏi:

- Tại sao lại làm vậy?

Đường Phong nhướn mày:

- Trương Tập Nguyên không nói tướng mạo của ta cho các ngươi biết sao?

- Đường Phong?

Cả bốn người suy nghĩ một lượt liền đoán ra thân phận của Đường Phong, đồng thời khiếp sợ nói:

- Sao có thể?

Tuy rằng tướng mạo khác rất nhiều so với trong lời đồn, nhưng đây là điều có thể chấp nhận được, dù sao người ta cũng có thể có rất nhiều cách ăn mặc mà. Nhưng chuyện Đường Phong không có bất kỳ thực lực gì lại là điều mà ai cũng biết, nhưng những động tác liên tiếp vừa rồi, chẳng những chứng tỏ Đường Phong trước mặt này thân pháp huyền diệu, hơn nữa lại càng tinh thông ám khí.

- Không có gì là không thể cả, ta chính là Đường Phong mà các ngươi trăm phương nghìn kế muốn diệt trừ!

Đường Phong hơi nghiêng người, trên mặt lộ ra vẻ châm biếm nhàn nhạt :

- Ta hôm nay tới đây, chính là muốn tìm hiểu vài chuyện, mong các vị hợp tác.

Liều Phương Hải nóng là người nóng tính nhất, thấy Đường Phong tuổi còn trẻ mà đã ngông cuồng như thế, không nhịn được liền mắng:

- Tiểu tử kia, nếu đại gia ta kêu lên một tiếng, ngươi có thể rời khỏi đây được sao?

Lời còn chưa dứt, một tia sáng liền lướt qua bên cạnh gò má của Liều Phương Hải, sau đó phía sau truyền đến một tiếng “phập” nhỏ.

Liều Phương Hải duỗi tay sờ, trên mặt đều là máu tươi, một chuôi phi đao bình thường nhất đang cắm trên bức tường phía sau, vẫn còn run nhè nhẹ.

- Ta có thể đảm bảo trước khi ngươi kịp kêu lên, đem phi đao phóng vào trong miệng của ngươi!

Đường Phong vẫn giữ nét tươi cười chân thành như cũ.

- Ngươi chính là cao thủ ám khí đã giết mười mấy tên kia lúc sáng?

Sắc mặt Liều Phương Thanh liền ngưng trọng lại, vừa rồi lúc chuôi phi nào phóng ra không chút tiếng động, tốc độ cực nhanh, mấy người bọn họ hiện tại đã mất hết cương khí, căn bản không thể nào tránh được. Hơn nữa chuôi phi đao này hiển nhiên là giống hệt với những chuôi mà đám hạ nhân đã tìm thấy trên mười mấy thi thể kia.

- Phải hay không quan trọng tới vậy sao? Mọi người cứ ngồi xuống từ từ nói chuyện, không cần quá khẩn trương!

Đường Phong đảo khách thành chủ lên tiếng mời mọi người.

Liều gia bốn người nhìn nhau một cái, tuy có chút khẩn trương nhưng vẫn tự tìm chỗ ngồi.

- Ngươi muốn hỏi gì?

Liều Phương Thanh cổ ra vẻ trấn định mở miệng hỏi.

- Các ngươi vì sao lại tìm trăm phương nghìn kế đưa ta vào chỗ chết?

Đường Phong vẫn rất tò mò về chuyện này.

- Không thể trả lời!

Liều Phương Hải vừa nãy bị Đường Phong dọa nên tức khí, giờ phút này sắc mặt đương nhiên rất khó coi.

“Sưu” một tiếng, một chuôi phi đao không chút dấu hiệu cắm vào yết hầu của Liều Phương Hải, hai mắt của Liều Phương Hải trợn trừng, đưa tay sờ yết hầu, máu tươi từ miệng trào ra không ngớt, vẻ mặt không dám tin. Sở dĩ hắn kiêu ngạo như vậy là vì hắn cho rằng Đường Phong bất quá chỉ là một tên tiểu tử miệng còn hôi sữa, không giống như kẻ giết người không chớp mắt, cho nên mới nói một câu tỏ thái độ không hợp tác.

Nhưng không ngờ tới, chính một câu này đã khiến hắn mất mạng.

Liều Phương Hải lão đảo ngã xuống đất, hai chân vùng vẫy vài cái liền tắt thở.

Ba người còn lại cũng không ngờ Đường Phong nói làm liền làm, nói giết người liền giết người, lập tức vỗ bàn đứng dậy:

- Ngươi...

- Suyt!

Đường Phong dựng thẳng một ngón tay tại bên miệng :

- Các ngươi nên biết, ta bây giờ muốn giết các người thì dễ như trở bàn tay, cho nên ngàn vạn lần cũng không cần thử thách sức kiên nhẫn của ta, cũng không được làm ra bất kỳ hành động nào hòng gây sự chú ý với bên ngoài.

Dừng một chút, Đường Phong hỏi:

- Nói đi, tại sao muốn giết ta.

Liễu Phương Thanh liếc mắt nhìn gia chủ, nghiêng rằng nói:

- Là ý của Tôn sử.

- Tôn sử là ai?

Liễu Phương Thanh muốn nói lại thôi, đại trưởng lão bên cạnh lớn tiếng cảnh nói:

- Lão nhị ngươi chán sống rồi! Nếu nói ra lai lịch của Tôn sử, cả Liễu gia chúng ta cũng diệt vong!

Thêm một đạo hàn quang hiện lên, một chuỗi phi đao cắm giữa ngực của đại trưởng lão, hắn dùng một chút khí lực còn sót lại nói:

- Nhất định....không được...nói ra!

- Sống hay chết, tùy ngươi chọn.

Đường Phong nhìn chằm chằm Liễu Phương Thanh nói.

Chỉ trong một khoảng thời gian ngắn ngủi mà đã chết đi hai người, trán Liễu Phương Thanh lấm tấm mồ hôi lạnh, quay đầu liếc nhìn Liễu Phương Thiên, lại vội vàng cúi đầu xuống, siết chặt nắm tay, nhẹ giọng nói:

- Là người của Cự Kiếm Môn!

- Cự Kiếm Môn?

Đường Phong nhíu mày.

Môn phái này hắn cũng có nghe qua, tổng thể thực lực cao hơn Thiên Tú không ít, bất quá bên trong tới cùng có bao nhiêu cao thủ thì Đường Phong không biết, Cự Kiếm Môn cách Thiên Tú hơn ngàn dặm về phía bắc, có thể coi là tiếp giáp với Thiên Tú, giữa hai tông môn bình thường cũng không hề tiếp xúc với nhau, nhưng mà mấy năm nay thực lực của Cự Kiếm Môn khuếch trương phi thường nhanh chóng, dùng hết các loại thủ đoạn đem những tông môn nhỏ xung quanh hoặc các thế lực thu vào dưới trướng.

Không ngờ bây giờ lại chia mũi dùi về phía Thiên Tú, Cự Kiếm Môn hoặc là nhún nhường đệ tử của Thiên Tú, hoặc chính là nhìn trúng Khúc Đình sơn phía sau Thiên Tú, Đường Phong phỏng chừng loại khả năng sau cao hơn. Bảo khổ như Khúc Đình sơn, khả năng khai thác vẫn còn quá nhỏ.

- Tôn sử kia thực lực ra sao, có mấy người?

Đường Phong không nhanh không chậm hỏi.

- Chỉ có một người, là cường giả Thiên giai cảnh giới!

Không nói thì cũng đã nói, Liễu Phương Thanh triệt để nói ra tất cả những gì mình biết.

Vị Tôn sử của Cự Kiếm Môn này một năm trước tìm tới Liễu gia, nói với bọn họ rằng chỉ cần giết chết Đường Phong, Thiên Tú sẽ tan rã, một khi Thiên Tú tan ra, ba đại gia tộc ở gần Thiên Tú nhất sẽ được lợi.

46. Chương 46: Sát!

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mạc

Chương 46: Sát!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Thiên Tú nhất môn đệ tử, mấy lão gia này đã sớm không muốn để một đám đàn bà tiếp tục cười trên đầu mình, trước kia không dám phản kháng chẳng qua là vì không có chỗ dựa vững chắc, hiện tại có Thiên giai cao thủ của Cự Kiếm Môn giắt dây, hơn nữa sức uy hiếp của Cự Kiếm Môn, bọn họ không thể không leo lên thuyền giặc.

Hơn nữa, người của Cự Kiếm Môn chỉ muốn bọn họ làm một chuyện, đó là tìm cách xử lý Đường Phong! Đường Phong sống ở Thiên Tú cũng không phải điều gì bí mật, bị nữ nhân Thiên Tú ghét cũng là chuyện người người đều biết, xử lý một nhân vật nhỏ bé không đáng kể như hấn đối với Liễu gia mà nói thì không phải việc gì quá khó khăn. Cho nên Liễu gia liền phái Liễu Nguyên đi dụ dỗ đệ tử nội tông của Thiên Tú, ý đồ ra tay từ bên trong, nhưng không ngờ tới đại công sắp thành, Liễu Nguyên cư nhiên lại mất tích.

Trong lúc mạng sống bị uy hiếp, đầu óc Liễu Phương Thanh lại đặc biệt thanh tỉnh, đem âm mưu từ trước tới giờ nói và phân tích vô cùng rõ ràng.

- Nói cách khác, những thế lực trong phạm vi ngàn dặm này đều có tham gia đúng không?
- Những thế lực khác thì không rõ, nhưng ba đại gia tộc trong Tinh An thành đều có phần.

Liễu Phương Thanh gật gật đầu.

- Vấn đề cuối cùng, tại sao ta chết thì Thiên Tú cũng xong đời?

Liễu Phương Thanh dùng ánh mắt xin giúp đỡ nhìn Liễu Phương Thiên, nhẹ giọng nói:

- Chuyện này ta không biết, ta chưa từng tiếp xúc với Tôn sử.

Đường Phong nhìn Liễu Phương Thiên, hất cằm hỏi:

- Người nói đi!
- Ta cũng không biết, Tôn sử không nói cho ta biết, chỉ muốn ta làm theo kế hoạch của hắn mà thôi!

Liễu Phương Thiên có chút bối rối đáp.

Đường Phong cười nhạt rút ra một chuôi phi đao.

Sắc mặt Liễu Phương Thiên trở nên trắng bệch, liên tục lùi về phía sau:

- Ta thật sự không biết, cho dù người giết ta cũng vậy thôi!
- Ngại quá, đã vậy thì giữ người lại cũng vô dụng mà thôi.

Đường Phong vung tay, phi đao xé gió lao tới. Liễu Phương Thiên còn muốn chống cự, nhưng hắn đã mất hết cương khí, căn bản không thể đỡ được phi đao này, tay chưa kịp giơ lên, lồng ngực đã truyền đến một trận đau đớn, trước khi chết, Liễu Phương Thiên nhìn Liễu Phương Thanh nói:

- Mau...chạy!

Liễu Phương Thanh có thể chạy thế nào được nữa? Ngay thời điểm Đường Phong hạ sát Liễu Phương Thiên, cả người căn bản không di động, thậm chí ngay cả tầm mắt cũng chưa từng dời đi, ánh mắt dần theo ý cười nhìn chằm chằm Liễu Phương Thanh.

Sau khi xử lý Liễu Phương Thiên xong, Đường Phong nhẹ nhàng phủ tay, ôn nhu nói:

- Đừng khóc, khóc thì làm được gì? Đều là người trưởng thành cả, dám làm thì dám chịu.

Liễu Phương Thanh cố nén sợ hãi trong lòng, phớt một tiếng liền quỳ rạp trên đất, run giọng nói:

- Đường thiếu gia, Đường gia gia, xin ngài đại nhân đại lượng tha cho tiểu nhân, tiểu nhân đảm bảo sau này sẽ không dám có bất kỳ ý nghĩ gây bất lợi gì cho ngài nữa, tiểu nhân cũng có thể dâng cả Liễu gia cho ngài, tuy thế lực của Liễu gia không lớn, nhưng mỗi năm đều thu vào hơn năm mươi vạn lượng bạc trắng.

- Cũng nhiều đấy!

Đường Phong nhướn mày lên, bộ dáng trông có vẻ có chút động tâm.

- Tiểu nhân...tiểu nhân còn có một nữ nhi, năm nay mười bảy tuổi, xinh đẹp như hoa, nếu ngài không ghét bỏ tiểu nhân cũng có thể đưa nó làm nha đầu cho ngài sai bảo.

Liễu Phương Thanh xem như đã thấy rõ, Đường Phong hôm nay tới đây thăm dò tin tức chỉ là phụ, giết người mới là mục đích chính của hắn, nếu không hắn cũng không xử lý ba người kia quyết đoán như thế. Nếu hắn muốn giữ lại mạng sống, chỉ có thể đưa ra thành ý lớn nhất.

- Ngay cả thân sinh nữ nhi của mình cũng cam lòng đưa ra? Người rất cầm thú.

Đường Phong mỉm cười vuốt cằm.

Trên mặt Liễu Phương Thanh kéo ra một nụ cười méo mó khó coi, nịnh nọt nói:

- Đường thiếu gia cao hứng là được rồi.

- Bất quá....

Đường Phong chuyển lời, ngữ khí lạnh như băng nói:

- Đả xà bắt tử thuận côn thượng, phóng hổ quy sơn chung vi hoạn, đạo lý này Liễu trưởng lão hẳn là cũng hiểu chứ?

- Không đâu, tuyệt đối không có chuyện đó xảy ra, hôm nay chỉ cần ngài tha cho tiểu nhân, sau này tiểu nhân nguyện làm trâu làm ngựa cho ngài, ngài bảo gì tiểu nhân nhất định đều nghe theo.

Liễu Phương Thanh xua tay liên tục, ngoài miệng ba hoa hứa hẹn, trong lòng lại nghĩ một khi thoát được, phải lập tức đi tìm Tôn sử Cự Kiếm Môn để báo tin.

Đáng tiếc hắn không còn cơ hội nữa.

Đương Môn đệ tử không ra tay thì thôi, một khi xuất thủ tuyệt đối không có chuyện lưu lại đường sống!

Thà rằng trêu chọc Diêm La Vương, cũng đừng trêu chọc Đường Môn lang! Bất luận là kẻ địch nào dám gây bất lợi cho đệ tử Đường Môn, hết thảy đều đã xuống dưới chín tầng địa ngục sám hối vì hành vi đại dột của mình.

Một chuôi phi đao xuyên qua yết hầu của Liễu Phương Thanh, thừa dịp hắn vẫn chưa chết, Đường Phong âm trầm ghé vào lỗ tai hắn nhẹ giọng nói:

- Tiểu tử Liễu Nguyên kia cũng chết dưới tay ta, hơn nữa chờ lát nữa ta cũng sẽ cường bạo nữ nhi của ngươi, sau đó bán nàng ta vào thanh lâu, để nàng ta trở thành một ả thanh lâu kỹ nữ cho ngàn vạn nam nhân chà đạp!

- Ngươi mới là ...cầm ...cầm thú!

Liễu Phương Thanh dồn hết chút khí lực sau cùng, muốn bắt lấy áo của Đường Phong, nhưng tay vừa vươn ra một nửa đã tắt thở, hai mắt trũng lõm, có thể nói là chết cũng không nhắm mắt.

- Gạt ngươi thôi, khả năng thừa nhận của ngươi quá kém!

Đường Phong bĩu môi.

Tuy rằng Liễu gia nhiều lần gây bất lợi cho hắn, nhưng xét đến cùng chỉ là lỗi của vài người, Đường Phong vẫn không tàn bạo đến mức giết hết cả nhà họ.

Liễu gia cao tăng, một gia chủ ba trưởng lão, chỉ trong vòng chưa tới một nén nhang đều mất mạng, có thể ngay cả bọn họ cũng không ngờ được, ngoan ngoãn đợi trong nhà của mình mà cũng có thể bị người ta đánh lén, hơn nữa người đánh lén còn sử dụng độc dược vô cùng hi hữu, khiến cho một thân thực lực của họ căn bản chưa kịp thi triển đã bị Đường Phong biến thành cá nằm trên thớt.

Thực lực của Liễu gia gia chủ Liễu Phương Thiên là Huyền giai thượng phẩm, ba đại trưởng lão cũng đều là Huyền giai hạ phẩm, nếu thật sự cứ vậy mà đánh thì dù thân pháp của Đường Phong có tinh diệu hơn nữa, lấy bốn chọi một vẫn là hữu tử vô sinh.

Nhưng Đường Phong vốn là đệ tử Đường Môn, không quan tâm tới mấy thứ gọi là quyết đấu quang minh chính đại, trong mắt đệ tử Đường Môn, sau khi kết thù với người khác, trước tiên phải dùng hết mọi cách, mặc kệ là độc dược, ám khí hay cơ quan, giải quyết khả năng chiến đấu của đối phương rồi mới nói tới chuyện ân oán.

Rõ ràng thực lực không bằng người, còn mình đao mình thương cùng người quyết đấu, những chuyện như vậy chỉ có hai loại người mới đi làm, một là đồ ngốc, hai là kẻ điên!

Đệ tử Đường Môn là Câu hồn sứ giả, hèn hạ nhưng không mất bản chất, vô sỉ nhưng không mất phong độ, chỉ quen làm việc trong bóng tối!

Đã tiêu diệt hết Liễu gia bốn người, chuyện còn lại chính là ngưng luyện âm hồn. Bốn người này đều có thực lực Huyền giai, nếu không dùng âm hồn chi lực ngưng luyện lại thì thật sự rất đáng tiếc.

Mị ảnh không gian kèm theo Vô Thường Quyết tầng thứ hai cần phải có năm âm hồn mới có thể mở được.

Nhớ lại một chút phương pháp ngưng luyện, Đường Phong vươn một tay, đặt lên đầu Liễu Phương Thanh, vận chuyển tâm pháp, điều động cương khí trong người ra.

Chỗ đan điền bỗng nhiên truyền đến một cỗ năng lượng ảm áp, theo kinh mạch chạy thẳng đến tay, sau đó tiến vào trong cơ thể của Liễu Phương Thanh.

Trong nháy mắt Đường Phong sinh ra một loại cảm giác cổ quái, chính là mình hình như có thể thấy những chuyện đã xảy ra trong trí nhớ của Liễu Phương Thanh.

47. Chương 47: Mị Ảnh Không Gian.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 47: Mị ảnh không gian.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Sau một lát, Đường Phong đột ngột kéo tay lại, bắt thành trảo thế, giống như đang cầm một vật thể hư vô mờ mịt nào đó, một đốm sáng màu xanh đột nhiên bị kéo ra khỏi đầu của Liễu Phương Thanh, lập tức di chuyển không ngừng trên tay Đường Phong.

Đường Phong vừa động ngón tay, đốm sáng này lập tức chuyển tới trên ngón tay, giống như một con đom đóm, một con đom đóm xinh đẹp có chút ảm trầm.

Đường Phong biết, đây chính là âm hồn tập hợp tinh khí toàn thân của Liễu Phương Thanh.

Đốm sáng này di chuyển một lát liền bắn thẳng về phía mắt của Đường Phong, Đường Phong vội nhắm mắt lại, tâm thần theo điểm sáng này di chuyển một đường tới đan điền, chỉ thấy tiểu khố lâu trong đan điền há miệng ra nuốt đốm xanh này vào bụng, từ đan điền đột nhiên sinh ra một cỗ năng lượng khổng lồ, rót vào bên trong kinh mạch.

Đường Phong nhắm mắt liền có cảm giác thực lực gia tăng đôi chút, nhưng cũng không tăng nhiều lắm, chỉ tương đương với thành quả tu luyện của một ngày!

Còn có chuyện tốt như vậy sao? Đường Phong không nén nổi vui mừng, lúc quay sang nhìn lại đan điền, trên xương cốt của tiểu khố lâu đã xuất hiện một điểm sáng màu lục.

Đường Phong kéo tâm thần tiến lại gần điểm sáng kia, còn chưa kịp tới gần, một lượng lớn thông tin mạc danh kỳ diệu liền ào ạt tiến vào trong đầu của Đường Phong, hơn nữa, những thông tin này cư nhiên lại chính là trí nhớ của Liễu Phương Thanh.

Bao gồm những gì Liễu Phương Thanh đã trải qua trong lúc trưởng thành, những chuyện phát sinh gần đây của Liễu gia, cùng với võ điển sở học của hắn.

Đường Phong bị những thông tin này làm cho quay cuồng, vội chạy ra khỏi đan điền, lúc này mới cảm thấy thoải mái hơn nhiều.

- Không ngờ khả năng ngưng luyện âm hồn còn có tác dụng này!

Đường Phong tự lẩm bẩm, khả năng ngưng luyện âm hồn của hắn, chính là để tu thập đủ năm âm hồn, mở mị ảnh không gian, gia tăng thực lực cùng lấy được trí nhớ của âm hồn hoàn toàn là thu hoạch ngoài kế hoạch. Bất quá thu hoạch như vậy đương nhiên là càng nhiều càng tốt.

Kế tiếp, Đường Phong làm đúng cách đó, đem ba người còn lại toàn bộ ngưng tụ thành âm hồn.

Xem xét một chút trí nhớ của Liễu Phương Thiên, phát hiện hắn quả thực không nói dối, tên Tôn sử gì đó của Cự Kiếm Môn đúng là không nói cho hắn biết nguyên nhân vì sao phải giết Đường Phong.

- Sớm biết thế này thì đã không cần hỏi bọn chúng, Lại phí nhiều thời gian của thiếu gia như vậy!

Đường Phong có chút buồn bực.

Bất quá hiện tại mới giết được có bốn người, vẫn còn thiếu một người nữa mới có thể mở được mị ảnh không gian, phải đi đâu tìm thêm một người nữa đây? Đang lúc Đường Phong mãi phân vân, ngoài cửa đột nhiên truyền tới tiếng bước chân, một thanh âm của nam nhân lập tức truyền tới:

- Phụ thân!

Đường Phong vội nép vào phía sau cửa, trên tay nắm chặt phi đao.

Chỉ lát sau, cửa phòng bị đẩy ra, một nam tử lớn hơn Đường Phong vài tuổi bước vào, ngoài miệng lo lắng nói:

- Cha, có hai hạ nhân bị người lạ đánh ngất tại giả sơn ngoài hoa viên.....sao lại có mùi máu?

Lời vừa dứt, hắn liền nhìn thấy thảm kịch trong phòng, phụ thân của mình cùng ba vị thúc thúc đang nằm trên vũng máu, nam nhân mở to mắt nhìn, sau đầu có một luồng gió lạnh đánh tới, hắn căn bản chưa kịp có phản ứng gì, đã bị Đường Phong cắm phi đao vào sau gáy, tới chết cũng không nhìn thấy hình dáng của kẻ đã giết mình.

- Vừa đủ năm!

Đường Phong phúi phúi tay.

Vừa rồi lúc kiểm tra trí nhớ của Liễu Phương Thiên, Đường Phong cũng đã thấy qua người thanh niên này, hắn là con trai của Liễu Phương Thiên, cho nên có thể xuống tay không chút do dự.

Đúng là thiên đường có lối người không đi, địa ngục không cửa lại xông vào!

Ngưng luyện tinh khí của thanh niên này xong, rốt cuộc cũng kiếm đủ năm cái âm hồn.

Đường Phong đẩy cửa sổ nhẹ nhàng phóng ra ngoài.

Đôi nam nữ vừa nãy bị Đường Phong đánh ngất trong giả sơn đã bị phát hiện, hiện tại phòng vệ của Liễu gia chặt chẽ hơn lúc đầu rất nhiều, Đường Phong vất vả một hồi mới rời khỏi Liễu gia được.

Một đường chạy vội về Thiên Tú, vượt tường trở về Yên Liễu các.

Lúc đi ngang qua trước phòng Bạch Tiểu Lại, cửa phòng đột nhiên mở ra, một đạo sấm sét đánh xuống, Bạch Tiểu Lại một thân bạch y, y sam nghiêm chỉnh, lạnh lùng đứng trước cửa nhìn Đường Phong.

Đường Phong xấu hổ cười:

- Hắc hắc, muộn như vậy còn chưa ngủ à?

Bạch Tiểu Lại chỉ nhìn hắc, không thèm trả lời, Đường Phong bị nhìn chăm chăm như thế liền cảm thấy không được tự nhiên, thuận miệng nói đại:

- Lúc sáng ta uống hơi nhiều rượu nên muốn đi nhà xí!

- Nhà xí ở bên kia!

Bạch Tiểu Lại chỉ vào hướng khác nói, nói xong cũng không chờ Đường Phong giải thích tiếp, nhàn nhạt nói:

- Khuya rồi, ngủ sớm đi!

“Bính” một tiếng, cửa phòng liền đóng lại.

Đường Phong gãi gãi đầu, vẽ mặt mờ mịt.

Trở lại trong phòng, Đường Phong thay y phục ra, vội vàng bắt đầu thi triển mị ảnh không gian.

Vừa vận chuyển xong tâm pháp của mị ảnh không gian, năm dòng ôn thủy đột nhiên từ đan điền dâng lên, nhanh chóng theo kinh mạch di chuyển lên tay.

“Đằng đằng đằng đằng!” một loạt âm thanh trầm đục rất nhỏ, năm đầu ngón tay bên phải của Đường Phong đột nhiên bốc lên một đoàn lực quang không ngừng lay động như lửa ma trời, khuôn mặt tuần tú của Đường Phong liền kích động, dưới ánh sáng âm u này càng thêm âm trầm khủng bố.

- Khắc khắc khắc khắc!

Đường Phong nở một tràng cười kỳ quái, bị tiếng cười khủng bố của chính mình dọa, quay đầu nhìn chung quanh, không khỏi có cảm giác lạnh người.

Nghĩ lại mới nhớ, thiếu gia ta ngay cả Diêm La điện cũng từng đi qua, còn gặp qua hai vị quỷ thần Ngưu đầu mã diện, còn sợ cái rắm gì!

Vận chuyển một thân cương khí, Đường Phong xòe năm ngón tay, ấn vào không trung, năm đoàn lực quang lay động càng mạnh.

- Mị ảnh không gian, mở!

Thanh âm trầm thấp của Đường Phong vang lên, tay phải chậm rãi chuyển động, năm đoàn lực quang giống như biến thành một chiếc chìa khóa, lạch cạch một tiếng đã mở ra cửa lớn không gian.

Không gian trước mặt nổi lên từng vòng gợn sóng, lập tức một không gian hư vô chỉ lớn khoảng lỗ kim châm hiện ra trước mặt Đường Phong, theo cương khí của Đường Phong truyền vào, không gian này nhanh chóng được khuếch trương, năm đoàn lực quang rung động càng mãnh liệt.

Sau một lát, sự khuếch trương này liền ngừng lại, vô luận Đường Phong tiếp tục vận công thế nào, nó cũng không lớn thêm được nữa. Đường Phong biết, đây đã là cực hạn, mị ảnh không gian có liên quan tới thực lực của âm hồn, hôm nay tìm được năm âm hồn, bốn cái trong đó là huyền giai, còn lại một cái bất quá chỉ mới là Luyện Cương bát phẩm, mở rộng được thế này đã là tốt lắm rồi.

Công pháp vừa thu lại, năm đoàn lực quang lại quay về trong người Đường Phong, dừng lại trên thân tiểu khô lâu trông đan điền.

Lặng lẽ xem xét, không gian này cũng không lớn lắm, đại khái chỉ cỡ hai thau nước rửa mặt, tùy tiện nhét thứ gì to một chút liền đầy kín.

Nhưng Đường Phong rất thỏa mãn.

Trên người đệ tử Đường Môn luôn mang vài thứ linh tinh, các loại ám khí, độc dược, cơ quan, mấy thứ đồ chơi này tuy nhỏ, nhưng chủng loại phong phú, nếu không giấu kỹ thì rất dễ bị phát hiện.

Nhưng với Đường Phong mà nói thì mấy thứ này hiện tại đã không thành vấn đề nữa, Đường Phong đem phi đao phi châm mình mua được nhét hết toàn vào trong mị ảnh không gian, mới chỉ chiếm một phạm vi nhỏ mà thôi, lại đem được vật mua được nhét cả vào, cũng chưa đầy.

Phất tay một cái, mị ảnh không gian đột nhiên biến mất như chưa từng tồn tại, lại phất tay một cái, không gian này lại đột nhiên hiện thân.

Giống như lại có thêm một món đồ chơi cầm tay mới, Đường Phong vất vả cả đêm, nên tinh thần có chút mệt mỏi, lúc này mới cảm thấy mỹ mãn mà đi ngủ.

48. Chương 48: Tráng chí ngông nghênh, Anh Hùng Vốn Cô Độc.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 48: Tráng chí ngông nghênh, anh hùng vốn cô độc.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Rạng sáng ngày thứ hai, Bảo Nhi và Mộng Nhi theo lệ thường tới hầu hạ Đường Phong rời giường, lúc đi trong phòng liền phát hiện hắc sớm đã tỉnh giấc, chỉ là chăn đệm vẫn chưa xếp gọn.

Bảo Nhi ôn nhu đi tới sửa sang lại chăn đệm, Mộng Nhi đi vào trong sân, phát hiện Đường Phong cúi lưng, trên tay cầm một cái khăn mặt ướt sũng đặt trước mắt, vẫn duy trì tư thế chuẩn bị lau mặt, nhưng thủy chung vẫn không lau, mày kiếm nhíu chặt, đầu nghiêng qua một bên, đôi mắt nhìn thẳng về phía hư không, ra vẻ trầm tư.

- Phong thiếu gia đang làm gì vậy?

Mộng Nhi tò mò tiến lên hỏi.

Đường Phong nghiêm túc nói:

- Nghe lén!

- Nghe lén cái gì?

Mộng Nhi xoay đầu nhìn xung quanh.

- Nghe lén Tiểu Lại thay quần áo!

Đường Phong nghiêng đầu, một lỗ tay dựng thẳng lên.

- Sao ngài không đi nhìn lén? Nghe lén thì làm được gì?

Mộng Nhi bĩu môi khinh thường nói.

- Chỉ dám nghe lén, không dám nhìn lén!

Đường Phong ngậy ra một lúc mới quát lên:

- Người coi thiếu gia ta là loại người nào? Những chuyện dâm tiện vô sỉ, hạ lưu mạt hạng như vậy thì sao ta làm được?

Mộng Nhi tức giận, xoay đầu qua chỗ khác.

Đường Phong duỗi thẳng thắt lưng, dùng khăn mặt thay thế cây quạt, sau lưng là thái dương vừa lộ dạng, trên mặt hiện ngang lăm liệt, lời lẽ chính nghĩa, nói:

- Thiếu gia ta phong lưu phóng khoáng, ngọc thụ lâm phong, trung can nghĩa đảm, nhất thân chính khí, cương trực công chính, dứt khoát không thể làm ra những chuyện xấu xa như thế được.

Dừng một chút lại nói:

- Kỳ thật ta chính là tò mò, Tiểu Lại từ sáng tới giờ đã thay mấy bộ y phục rồi, mặc rồi lại cởi, cởi rồi lại mặc, nữ nhân các ngươi rời giường đều rắc rối như vậy sao?

- Phong thiếu gia, lúc ngài nói chuyện nếu không nhìn chăm chăm cửa phòng của Tiểu Lại sư thúc, có lẽ ta sẽ tin ngài!

Mộng Nhi trợn mắt.

- Ể....

Đường Phong quay đầu nhìn về phía Mộng Nhi,

- Sao các ngươi lại gọi cô ta là sư thúc? Thế này chẳng phải khiến bối phận của ta thấp hơn một bậc sao?

- Vốn chính là sư thúc mà.

- Ngươi đoán hôm nay Tiểu Lại sẽ mặc y phục màu gì đi ra?

Đường Phong lại hỏi.

- Sao ta biết được?

- Ta đoán là một bộ màu xanh lá!

Đường Phong dùng khăn mặt quạt hai cái, nói vô cùng quả quyết.

Cửa phòng của Bạch Tiểu Lại bị đẩy ra, một thân lục y hiện ra, tinh thần phần chấn lạng thường, hơn nữa Bạch Tiểu Lại hôm nay hơi lạng một chút, ngày thường căn bản không trang điểm như nàng hôm nay lại vẽ mắt một chút.

- Thiếu gia làm sao ngài biết được?

Mộng Nhi tức khắc sùng bái Đường Phong.

- Nếu như ngươi có được nhãn lực tốt như thiếu gia, nhất định cũng sẽ thấy trên cửa sổ của Bạch Tiểu Lại có một cái lỗ nhỏ, hắc hắc hắc hắc!

Buổi sáng tuy rằng hơi âm u, nhưng trời vẫn không mưa, nhưng sau khi dùng xong điểm tâm thì những hạt mưa lớn như những hạt châu lớn bằng hạt đậu đứt khỏi râu chuối, rào rào rơi xuống đất.

Xem ra hôm nay lại không thể tới Khúc Đình sơn tu luyện, linh khí bên dưới không thể tốt bằng trên núi, nên Đường Phong cũng không cần Lại phí Bách Linh đan, an vị trên giường tu luyện Vô Thường Quyết tầng thứ hai.

Hôm qua vừa đột phá, Đường Phong tự nhiên không dám lơ là, muốn nhanh chóng củng cố thực lực hiện tại của mình.

Nhưng vừa tu luyện được một lúc, bên tai lại truyền đến tiếng nói cười rôm rả, riu ra riu rít như chim sơn ca vui hót của ba nữ nhân kia.

Có câu một nữ nhân như năm trăm con vịt, bây giờ đúng là có một ngàn năm trăm con vịt không ngừng quan quác bên tai Đường Phong.

Yên Liễu các cũng chỉ lớn như vậy mà thôi, thanh âm của các nàng cũng vang dội rất mạnh, cho dù Đường Phong không muốn nghe cũng không được. Nếu chỉ có như vậy, Đường Phong cũng có thể nhẫn nhịn cho qua, nhưng chỉ một lát sau lại có tiếng đàn tranh cùng dao cằm truyền tới, các nàng cư nhiên vừa đàn vừa hát ngay trong này.

Có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục, thúc có thể nhẫn nhưng nhẫn không thể nhẫn! Đường Phong trong lòng tức giận, gan cũng lớn hơn vài phần, hùng hổ đi tìm ba nữ nhân kia tính sổ.

Một cước đá văng cửa phòng của các nàng, Đường Phong tư thái uy hùng, bày ra tư thế oai phong lẫm lẫm, trầm giọng quát:

- Các ngươi....

Mộng Nhi vừa thấy Đường Phong đến, lập tức nhảy dựng lên, chạy tới nắm lấy tay hắn ôm vào lòng, vui vẻ nói:

- Ta đã nói Phong thiếu gia nghe được tiếng đàn nhất định sẽ tới mà, trước kia ngài rất thích tiếng đàn tranh cùng dao cầm kia mà, hát cũng đặc biệt dễ nghe, dư âm còn vang vọng bên tai đến ba ngày, mỗi lần đều khiến các sư tỷ cam bái hạ phong, rất nhiều người khen ngợi giọng hát của ngài không dứt luôn kìa.

Đường Phong nói:

- Ta....

Bảo Nhi đứng một bên vỗ tay trầm trồ khen ngợi:

- Đúng vậy, đúng vậy, Phong thiếu gia chỉ cần nghe được tiếng nhạc khí sẽ không kìm lòng nổi, xướng lên còn hay hơn cả nữ nhân, dáng múa cũng rất tuyệt vời, chúng nô tỳ đã lâu không nghe Phong thiếu gia hát, cũng không thấy Phong thiếu gia múa, nô tỳ và Mộng Nhi rất nhớ đó.

Nói xong liền chớp đôi mắt to nhìn Đường Phong.

Đường Phong:

- Thế này....

Bạch Tiểu Lại cố nhịn cười, ở một bên phụ họa:

- Chẳng lẽ người muốn nói là mình không biết hát? Theo ta được biết thì giọng hát và dáng múa của Phong thiếu gia người là Thiên Tú nhất tuyệt, khó khăn lắm mới có cơ hội thưởng thức, Phong thiếu gia người nhất định ~ nhất định ~ nhất định không được từ chối đâu nha. Phải nhớ rằng, quá khiêm tốn chính là kiêu ngạo đó.

Sau đó liền trừng mắt nhìn Đường Phong.

Mộng Nhi lay lay cánh tay của Đường Phong, nũng nịu nói:

- Phong thiếu gia hát một lần đi mà!

Đường Phong dở khóc dở cười, thầm nghĩ các người thế này chính là dùng sắc cường bức dụ dỗ ta mà! Lão tử từ khi bước vào chỉ mới nói được vài chữ, đã bị các người liên thủ gây khó dễ, áp đặt vào chuyện đã rồi.

Đường Phong trước kia là một tên ẻo lả thích giả gái, đối với âm luật cũng có tìm hiểu đôi chút, bất quá khả năng đàn hát của hắn cũng không tuyệt vời như Bảo Nhi và Mộng Nhi đã khen, giọng nói của Đường Phong trước kia cũng như vẻ ngoài của hắn, khiến ai nghe thấy cũng nổi da gà. Hai nha đầu mặc dù đang ra sức ca ngợi Đường Phong, nhưng nói gần nói xa đều vì có ý xấu, muốn thấy hắn làm trò cười.

Chuyện hôm nay chín phần mười là do Bạch Tiểu Lại sai khiến, hai nha đầu thuần khiết thiện lương như thế chắc chắn sẽ không muốn làm khó dễ hắn. Chỉ có Bạch Tiểu Lại mấy hôm nay bị Đường Phong làm cho kinh hãi quá nhiều, muốn gỡ lại chút mặt mũi mà thôi.

Nghĩ đến đây, Đường Phong cũng cảm thấy cần phải thay đổi triệt để hình tượng của mình trước mặt mọi người, Đường Phong trước kia thuộc dạng gì thì mặc kệ hắn, hiện tại mình không thể để người khác nghĩ mình là kẻ ẻo lả.

- Được!

Đường Phong hít sâu một cái, vỗ đùi nói:

- Hôm nay sẽ cho các người biết thực lực của bốn thiếu gia!

Nói xong đưa tay vịn cổ họng “A a a a a” một tiếng thông họng.

Bảo Nhi và Mộng Nhi chỉ sợ thiên hạ không loạn, đứng một bên vỗ tay khen ngợi không ngớt lời, Bạch Tiểu Lại ung dung nhìn Đường Phong, khóe môi nhếch lên thành một nụ cười giảo hoạt.

Bảo Nhi xoay người ngồi xuống trước cây đàn, ôn nhu nói:

- Phong thiếu gia, ngài cứ hát đi, nô tỳ đệm đàn cho ngài!

Đường Phong gật gật đầu, xoay người nhìn xuyên qua màn mưa, chuẩn bị một chút, giọng hát âm vang hữu lực, tang thương trầm thấp bỗng nhiên vang lên.

Giang hồ cười ngạo ân oán kết thúc, người xuất chiêu, nụ cười ẩn chứa gươm đao.

Hồng trần cười ngạo đầy cô tịch, tâm cao ngời, không sao chạm tới.

Tiếng hát vừa vang lên, Bạch Tiểu Lại nguyên bản chuẩn bị chế giễu liền nghiêm nét mặt, nàng thật sự không ngờ tới, loại mặt trắng thoạt nhìn yếu đuối như Đường Phong, cư nhiên lại có thể hát ra giọng hát hiu quạnh tới mức này. Bảo Nhi im lặng lắng nghe một lát, ngọc thủ thon dài lướt qua dây đàn, tiếng đàn tranh réo rắt liền vang lên, hòa theo nhịp điệu trong tiếng ca của Đường Phong, nhịp nhàng ăn khớp.

Ánh trăng chiếu rọi nẻo đường xa, người có thể già, tâm không hề lão!

Yêu không được, bỏ không đành, quên sao được nét đẹp của người.

Trong vẻ tịch mịch lại lộ ra phong tình vô hạn, tác động đến nơi sâu nhất trong nội tâm, trước mặt mỗi người như hiện lên một bức họa, anh hùng tráng chí chưa thành, giục ngựa tung hoành thiên hạ đều vì nữ nhân mình yêu thương nhất.

Trông như hoa nhưng không phải hoa cũng chẳng là sương, nước sông cuộn cuộn lưu không được.

Một thân hào tình tráng chí như sắt thép, tự cổ anh hùng đều cô độc.

Bạch Tiểu Lại trong lòng bỗng nhiên đau nhói, suýt nữa đã rơi lệ. Nhìn bóng lưng không quá rộng lớn của Đường Phong, giống như thấy được người cô độc nhất trong thiên hạ.

Vì sao lại cô độc? Luận thân tình, bên cạnh người có Bảo Nhi và Mộng Nhi bầu bạn, còn có một cô cô quan tâm yêu thương người hết mực.

Luận tư chất, người ở Luyện Cương nhất phẩm đã có Cương Tâm, thiên hạ sau này chính là hoa viên cho người phóng ngựa dạo chơi. Người rút cuộc vì sao lại cô độc? Vì sao bên trong tiếng hát hào tình vạn tượng này lại lộ ra một cỗ thê lương khiến lòng người chua xót chứ?

Giang hồ cười ngạo, tình ái tiêu dao, cầm tiêu hợp tấu, chung rượu rót đầy.

Ngửa mặt lên trời cười quên tất cả, tiêu sái như gió nhẹ nhàng bay!

Tiếng hát mạnh mẽ xuyên thấu màn mưa, truyền đi thật xa. Bên ngoài Yên Liễu các, một bạch y nữ tử dáng điệu thướt tha đang cầm chiếc dù màu vàng, lẳng lặng đứng trong màn mưa, một đôi mắt đẹp chăm chú nhìn về phía Yên Liễu các, dù mưa to gió lớn, nhưng bất luận thế nào cũng không lấn át được tiếng ca cô đơn hiu quạnh này.

Không ai biết nàng đã đứng đó bao lâu, đến tận khi tiếng hát dần dần biến mất, nàng mới giật mình định thần lại, cúi đầu lẩm bẩm nói:

- Không ngờ hắn cũng có thể hát được thế này, chẳng lẽ trước kia là mình nhìn lầm hắn?

Sau lưng truyền đến tiếng bước chân, một thanh âm ôn hòa vang lên:

- Mạc nha đầu, con đứng ở đây làm gì?

Mạc Lưu Tô xoay người lại, nhìn thấy Lâm Nhược Diên đứng cạnh mình mỉm cười, mặt không khỏi đỏ lên, nhẹ giọng nói:

- Sư phụ, đệ tử vừa từ được phòng trở về.

- Ủ, bên ngoài mưa lớn, cẩn thận kéo ướt người.

Lâm Nhược Diên yêu chiều giúp Mạc Lưu Tô vuốt nhẹ mấy lọn tóc ướt trên trán.

- Sư phụ, người muốn làm gì sao?

- Cũng mấy ngày rồi không gặp Phong Nhi, thừa dịp trời mưa không có việc gì phải làm nên đến thăm hắn một chút, con muốn đi cùng không?

- Thừa không.

Mạc Lưu Tô nói:

- Đệ tử muốn trở về tu luyện.

- Cũng tốt.

Lâm Nhược Diên gật gật đầu,

- Con mới tấn chức Hoàng Giai không lâu, hiện tại cũng nên củng cố tu vi của bản thân.

- Sư phó từ từ đi, đệ tử xin cáo lui trước.

Mạc Lưu Tô thi lễ xong liền che dù rời khỏi Yên Liễu các.

49. Chương 49: Bái Sư.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 49: Bái sư.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Kết thúc khúc nhạc, trong phòng liền lặng ngắt như tờ, đủ để nghe thấy cả tiếng kim rơi trên mặt đất, ngay cả Mộng Nhi bình thường hay ồn ào cũng vô cùng im lặng, sợ chỉ một động tác nhỏ cũng có thể phá vỡ cảnh ý rung động lòng người này.

- Giọng hát của thiếu gia ta thế nào hả?

Đường Phong xoay người lại, vẻ hui quanh trên mặt ban nãy đã bị thay bằng một nụ cười sáng lạn.

Bạch Tiểu Lại thở ra một hơi, nghĩ một đằng nói một nẻo:

- Tạm tạm.

Bảo Nhi ở bên cạnh múa bút thành văn, đem ca từ và điệu nhạc Đường Phong vừa hát chép ra giấy.

Mộng Nhi mắt nhòe lệ, không biết là bị tiếng hát làm cho xúc động hay là có chuyện buồn trong lòng, bỏ nhào vào ôm lấy cánh tay của Đường Phong:

- Phong thiếu gia, thì ra người hát hay như vậy!

- Đó là đương nhiên!

Đường Phong sờ mũi:

- Bốn thiếu gia cầm kỳ thư họa thứ nào cũng tinh thông, thì từ ca phú không thứ nào không biết, trộm cắp lừa gạt dễ như trở bàn tay, thiếu gia ta đối với dược liệu cũng nghiên cứu qua đôi chút, cái gì mà Liệt Nữ Ngâm, Ngã Ái Nhất Căn Sài, Quan Âm Thoát Y Tán Hoa Dạng Bách Biến!

- Càng nói càng không đứng đắn!

Bạch Tiểu Lại trụng mắt liếc Đường Phong.

- Khúc nhạc này tên là gì?

Bảo Nhi đã chép xong, ngẩng đầu lên hỏi.

- Ách, sao cũng được!

Đường Phong đã dạo nhạc và ca từ của người khác, ngay cả tên bài hát cũng dạo thì kì lắm.

- Trong hào hùng không mất nhu tình, trong nhu tĩnh cũng có bản sắc anh hùng. Tráng trí cứng rắn, anh hùng vốn đều cô độc. Vậy thì gọi là Anh Hùng Cô Độc đi, Phong thiếu gia thấy thế nào?

Bảo Nhi hỏi.

- Rất hay!

Đường Phong vỗ tay nói.

- Cái gì là Anh Hùng Cô Độc?

Lâm Nhược Diên từ ngoài đi vào, giữ nước trên cây dù xuống rồi để qua một bên.

- Cô cô.

- Lâm sư tỷ!

Đường Phong và Bạch Tiểu Lại cùng nhau vỗ an.

Lâm Nhược Diên vẻ mặt cứng chiều mỉm cười nhìn Đường Phong, đang chuẩn bị mở miệng nói gì đó, sắc mặt đột nhiên biến đổi, khiếp sợ nói:

- Phong Nhi, thực lực của con....

Lâm Nhược Diên thân là Thiên giai cao thủ, dù chỉ là Thiên Giai hạ phẩm, nhưng nhãn lực của nàng không phải ai cũng bằng được, liếc mắt một cái liền nhìn ra Đường Phong xưa đâu bằng nay.

Chỉ là Lâm Nhược Diên hoàn toàn không nghĩ tới, mới mười mấy ngày không gặp mà thực lực của Đường Phong đã tăng tới trình độ này. Lần trước lúc nàng đưa Bạch Tiểu Lại tới đây, căn bản không có thời gian xem xét cẩn thận thực lực của Đường Phong, vẫn coi hắn là đứa trẻ không thích tu luyện như lúc trước.

Nhưng hiện tại, thực lực của Đường Phong ít nhất cũng là Luyện Cương lục phẩm, đây là tốc độ tu luyện dọa người cỡ nào chứ? Luyện cương lục phẩm, dù là người có tư chất thượng đẳng đi nữa cũng phải tu luyện gần hai năm mới được.

Đường Phong cũng biết thực lực của mình gia tăng quá nhanh, khẳng định không thể qua mắt cô cô được, bất quá hắn chỉ lo tu luyện, chưa kịp nghĩ ra có gì hay, hiện tại đã bị Lâm Nhược Diên phát hiện, Đường Phong linh cơ mấy động, chỉ vào Bạch Tiểu Lại nói:

- Đều nhờ công lao của Tiểu Lại!

Bạch Tiểu Lại sững sốt một chút liền hiểu ý cả Đường Phong, lặng lẽ trừng mắt liếc hắn một cái, bất động thanh sắc nói tiếp:

- Tư chất của Đường Phong không tệ, chỉ là không tìm được tâm pháp tu luyện thích hợp mà thôi. Mấy hôm nay ta đã truyền cho hắn một bộ tâm pháp, lại cho hắn dùng thêm chút linh đan, sự tiến bộ của hắn cũng vượt qua cả dự tính của ta.

Lâm Nhược Diên vui mừng đến mức sắp rơi lệ, tuy rằng nàng cũng không biết Bạch Tiểu Lại cho Đường Phong dùng linh đan gì, nhưng mà có thể khiến một người bình thường, trong khoảng thời gian mười ngày ngắn ngủi trở thành như vậy, thì loại linh đan này chắc hắn vô cùng trân quý, có thể là dốc hết khả năng của Thiên Tú cũng vô pháp tìm được, cũng chỉ có muội muội của thành chủ Bạch Đế thành mới có thể có được loại linh đan như vậy.

- Nhược Diên cảm tạ Bạch sư muội, đại ân của Bạch sư muội Nhược Diên không biết lấy gì báo đáp, nếu ngày sau Bạch sư muội có việc cần đến Nhược Diên, dù là nhảy vào nước sôi lửa bỏng Nhược Diên cũng không từ nan.

Lâm Nhược Diên nhòa lệ, chân thành nói.

- Lâm sư tỷ đã quan trọng hóa vấn đề rồi.

Bạch Tiểu Lại lúng túng, thực lực của Đường Phong tăng lên đều dựa vào bản thân hắn, mình chỉ có phần cho hắn hai mươi viên Bách Linh đan mà thôi.

- Đại ân của sư muội cũng như công ơn tái tạo của phụ mẫu! Phong Nhi có được thành tựu như thế ta cũng yên lòng. Phong Nhi, mau tới bái tạ Bạch sư thúc.

Khóe miệng Đường Phong giật giật vài cái, đây đúng là tự vác đá đập vào chân mình mà.

Nhìn thấy Đường Phong đứng im bất động, Lâm Nhược Diên hung hăng trừng mắt nhìn hắn, hỏi thúc:

- Còn không nhanh lên.

Đường Phong chậm chạp đi tới trước mặt Bạch Tiểu Lại, chấp tay nghiêng rằng nói:

- Cảm ơn ~ đại ân ~ của Bạch sư thúc!

- A...Ha ha!

Bạch Tiểu Lại ngoài cười trong không cười.

- Phong Nhi, con đã có Cương Tâm chưa?

Lâm Nhược Diên lộ ra nụ cười vui vẻ tới cực điểm mà hỏi.

- Có.

Đường Phong thành thật gật đầu, trên đời này, hắn có thể ngộ nghịch, không quan tâm tới bất kỳ kẻ nào, nhưng duy nhất chỉ đối với vị cô cô này thì không có cách nào, tình thương của nàng dành cho mình cũng như tình thương của mẹ hiền dành cho con trai.

- Luyện cương mấy phẩm thì xuất hiện?

Lâm Nhược Diên kích động hỏi.

- Tam phẩm!

Đường Phong gãi gãi cằm.

- Tốt, tốt lắm, thật tốt quá!

Lâm Nhược Diên kích động nắm chặt hai tay,

- Cuối cùng ta cũng không phụ ...

mấy chữ còn lại bị tiếng nước nở của Lâm Nhược Diên áp chế xuống.

- Cô cô!

Đường Phong rất sợ nhìn thấy nữ nhân rơi lệ, chân tay tức khắc liền luống cuống.

- Không có gì.

Lâm Nhược Diên lau nhẹ khóe mắt,

- Cô cô chỉ là quá cao hứng, để mọi người chê cười rồi.

Luyện cương tam phẩm xuất hiện cương tâm, cả Thiên Tú mấy ngàn người, chỉ có một mình Mạc Lưu Tô làm được mà thôi. Có thể nói, những người có tư chất cỡ nào, ngày sau nhất định có thể thành Thiên Giai cường giả.

- Cương tâm của con là cái gì?

Lâm Nhược Diên lại hỏi, lần này ngay cả Bạch Tiểu Lại cũng nhướng cổ, tò mò nhìn Đường Phong.

Bạch Tiểu Lại chỉ biết Đường Phong có Cương Tâm lúc Luyện Cương nhất phẩm, nhưng cũng không biết được hình dáng Cương Tâm của hắn là thế nào, tính tò mò của nữ nhân rất lớn, nàng phi thường muốn biết người có tư chất ngút trời như Đường Phong sẽ xuất hiện Cương Tâm có hình dạng thế nào.

- Cái này...

Đường Phong khó xử muốn chết, sao có thể nói cho người khác biết cương tâm của mình là một tiểu khôi lâu chứ?

- Không muốn nói thì thôi.

Lâm Nhược Diên oán trách nhìn hắn một cái,

- Cương tâm là vật quan trọng nhất của người tu luyện, giữ bí mật cũng là chuyện bình thường.

Đường Phong không khỏi thở phào nhẹ nhõm một hơi. Nếu Lâm Nhược Diên tiếp tục truy vấn, Đường Phong nhất định sẽ nói bừa cái gì đó, nhưng tận trong tiềm thức, Đường Phong không muốn dối gạt nàng.

Lâm Nhược Diên nghiêm mặt lại, kéo tay Đường Phong quay sang nhìn Bạch Tiểu Lại nói:

- Bạch sư muội, mấy hôm nay muội đã truyền tâm pháp tu luyện cho Phong Nhi, lại cho hấn dùng cả linh đan, các người dù không có danh phận sư đồ, nhưng có công lao dạy dỗ. Nhược Diên có một yêu cầu quá đáng thế này, có thể thỉnh Bạch sư muội nhân Phong nhi làm đồ đệ hay không? Phong Nhi có cương tâm lúc tam phẩm, tư chất cũng không quá kém, nhận hấn làm đồ đệ cũng sẽ không bôi nhọ thanh danh của muội.

- Không được!

Lâm Nhược Diên vừa dứt lời, hai thanh âm của Đường Phong và Bạch Tiểu Lại đồng thời vang lên.

50. Chương 50: Thải Hồng Đường Không, Tiên Lạc Phàm Trần.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 50: Thải hồng đường không, tiên lạc phàm trần.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Vô Thường Quyết mà Đường Phong tu luyện vốn không phải thứ thuộc về thế giới này, căn bản không ai có thể chỉ dạy cho hấn được. Huống chi, Đường Phong cũng không muốn vô duyên vô cớ lại trở thành đệ tử của ai, trói buộc tự do của bản thân, nhất là khi đối phương lại là Bạch Tiểu Lại. Bất quá hấn cũng không biết vì sao Bạch Tiểu Lại lại từ chối lời đề nghị của cô cô.

- Các người sao lại.....

Lâm Nhược Diên cười khở một tiếng.

- Lâm sư tỷ.

Bạch Tiểu Lại tâm tư vội chuyển, mở miệng nói:

- Tư chất của Đường Phong rất tốt, mấy ngày nay ta cũng chỉ truyền thụ tâm pháp tu luyện cho hấn mà thôi, cũng không thực sự chỉ dạy gì cả. Ta còn có thể lưu lại Thiên Tú một thời gian nữa, nếu trong khoảng thời gian này Đường Phong có chỗ nào không hiểu, ta nhất định sẽ tận tình giải đáp, nhất định không giấu giếm, còn như việc thu đồ đệ.... Tiểu Lười tuổi đời còn nhỏ ngay cả bản thân mình cũng không chiếu cố tốt được thì sao dám nghĩ tới chuyện thu nhận đồ đệ, mong Lâm sư tỷ lượng thứ.

- Đúng vậy, đúng vậy!

Đường Phong đứng một bên gật đầu liên tục.

Lâm Nhược Diên trừng mắt liếc Đường Phong, quay sang Bạch Tiểu Lại ôn nhu nói:

- Sư muội đã nói vậy thì sư tỷ ta cũng không làm khó muội nữa. Phong Nhi không thể bái muội làm sư phụ là do hẳn không có phúc phận này.

Lâm Nhược Diên biết, những chuyện thế này mình không nên bức bách người ta thì tốt hơn. Bạch Tiểu Lại chẳng những truyền dạy tâm pháp tu luyện, ngay cả linh đan diệu dược trân quý như thế cũng cho Đường Phong, chứng tỏ Bạch Tiểu Lại rất coi trọng Đường Phong, nên dù không có danh phận sư đồ cũng không sao, chuyện tốt không cần gấp, sau này mình lại chậm rãi thúc đẩy chuyện này, đến lúc đó dù Bạch Tiểu Lại không muốn nhận Đường Phong làm đồ đệ nhưng đưa Đường Phong vào Bạch Đế thành nhất định không thành vấn đề.

Nghĩ tới đây, Lâm Nhược Diên cũng không nhắc lại chuyện này nữa mà cùng Bạch Tiểu Lại hàn huyên tâm sự.

Thừa dịp các nàng nói chuyện phím, Đường Phong liền chạy nhanh về phòng.

Gọi Bảo Nhi mang giấy và nghiên bút đến cho mình, Đường Phong bắt đầu vẽ một bản sơ đồ chế tạo cơ quan ám khí.

Cự Kiếm Môn có mưu đồ với Thiên Tú, tác động ba đại gia tộc trong Tĩnh An Thành làm vậy, tuy rằng vì mình giữa đường xuất hiện đã khiến âm mưu thực hiện đã lâu lúc đầu của chúng bị chết non, nhưng Đường Phong khẳng định Cự Kiếm Môn sẽ không từ bỏ ý đồ dễ dàng như vậy.

Kì thật, bản thân Đường Phong đối với Thiên Tú không có cảm tình gì, Đường Phong trước kia ở Thiên Tú bị người khinh bỉ, cũng chỉ có Lâm Nhược Diên quan tâm lo lắng cho hắn. Đường Phong căn bản không quan tâm chuyện Cự Kiếm Môn có mưu đồ với Thiên Tú, nhưng nơi này tốt xấu gì cũng là nơi mình lớn lên, là sư môn của Lâm Nhược Diên, một khi Thiên Tú bị hủy với Đường Phong cũng chẳng có gì ghê gớm, nhưng Lâm Nhược Diên nhất định sẽ rất thương tâm, nói không chừng còn bị người khác hạ độc thủ.

Nhưng trước khi chuyện này thật sự xảy ra, Đường Phong cũng không thể nói với ai. Dù sao những chuyện này đều là mình lén lút điều tra ra, cho dù nói ra chưa chắc đã có người tin.

Chỉ với thực lực Luyện cương nhất phẩm mà có thể giết chết bốn đại đương gia của Liễu gia, còn từ miệng bọn họ tra hỏi ra bí mật động trời này, chuyện như vậy quả là người si nói mộng.

Suy đi nghĩ lại Đường Phong chỉ còn cách phòng ngừa chu đáo, trước hết phải giúp Thiên Tú gia tăng thực lực, đương nhiên, việc giúp đỡ này cũng không thể làm quá công khai.

Thực lực của một người không phải tùy tiện nói tăng là tăng, phương pháp đơn giản mà hiệu quả nhất chính là gia tăng trang bị của các nàng!

Hồng xanh hai sợi chỉ thêu, nửa hồng nửa tím bắt treo lưng trời!

Lạc tiên hồng! Loại ám khí thứ đứng thứ tám trên bảng xếp hạng của Đường Môn, cầu vòng xuất hiện, tiên lạc phàm trần!

Lạc tiên hồng là một loại cơ quan ám khí, một khi phát động, bảy loại phi châm khác màu phóng ra có thể tạo thành hình ảnh một chiếc cầu vòng trên đường đi của nó, mỗi loại phi châm lại có bảy thanh, mỗi lần bắn ra là bốn mươi chín thanh, phi châm bên trong có thể bắn ra ba lượt. Cầu vòng xuất hiện trên không trung, lúc địch nhân phát hiện cũng là lúc mạng vong, chỉ kịp nhìn thấy cầu vòng bảy màu vô cùng mỹ lệ chợt lóe qua.

Ám khí, có tám phần là bí mật phóng ra, tốt nhất là có thể khiến không người nào thấy được, như vậy mới đảm bảo hiệu quả sát thương địch nhân. Nhưng Lạc tiên hồng là loại cơ quan ám khí đi ngược lại với những loại có quan ám khí khác, phi châm nó bắn ra rất dễ thu hút sự chú ý của người khác, nhưng lại khiến người ta khó lòng phòng bị.

Càng xinh đẹp thì càng nguy hiểm, đây là bùa chú đoạt mạng, là cái chết sáng lạn.

Lạc tiên hồng rất nhỏ gọn, đại khái chỉ bằng bàn tay của một đứa trẻ, rất thích hợp để che giấu, Thiên Tú nhất môn đều là nữ tử, chỉ cần đem ám khí giấu trên cánh tay, lúc cần dùng chỉ việc ấn vào cơ quan là có thể phóng ra. Thế này chẳng những có thể khiến Thiên Tú đệ tử dễ dàng chiến thắng lúc cùng địch nhân giao chiến, cũng có thể cứu nguy lúc nguy cấp.

Đường Phong chỉ có thể làm được đến thế, nếu cho hắn đủ thời gian, hắn có thể biến Thiên Tú trở thành một Đường Gia Bảo thứ hai, một thành lũy đầy cơ quan cùng bẫy rập không gì phá nổi, nhưng thứ nhất hắn không muốn để lộ quá nhiều bí mật, thứ hai Cự Kiếm Môn sẽ không cho hắn có đủ thời gian để chuẩn bị những thứ này.

Về xong một nửa sơ đồ, Đường Phong liền đi vào phòng tìm Lâm Nhược Diên.

Lâm Nhược Diên và Bạch Tiểu Lại đang tham khảo vấn đề tu luyện, thấy Đường Phong cầm một tờ giấy chạy đến, không khỏi nghi hoặc hỏi:

- Phong Nhi, trên tay con đang cầm gì vậy?

Đường Phong hắc hắc cười:

- Cô cô, con muốn bàn chuyện làm ăn với Thiên Tú!

Lâm Nhược Diên trừng mắt oán trách mắng:

- Xú tiểu tử không biết lớn nhỏ, Thiên Tú là nơi nuôi dưỡng con lớn khôn, làm ăn cái gì? Hơn nữa, con có chuyện làm ăn gì có thể cho Thiên Tú làm chứ?

Đường Phong nhăn mặt đau khổ nói:

- Con hiện tại nghèo rớt mùng tơi, đương nhiên phải nghĩ cách kiếm chút tiền chứ.

- Tiền cô cô đưa cho con đâu?

- Đã dùng hết rồi.

Đường Phong vẽ mặt ngượng ngùng.

- Lại tiêu hết vào chỗ nào rồi?

Lâm Nhược Diên đưa tay cốc đầu Đường Phong một cái, sau đó lấy ra tờ ngân phiếu một trăm lượng đưa cho hắn.

- Không cần đâu cô cô, trước kia là Phong Nhi vô dụng, hiện tại con muốn dựa vào chính bản thân mình kiếm ra tiền.

- Làm được thì hăng nói.

Lâm Nhược Diên cười khở liếc Đường Phong một cái.

Bạch Tiểu Lại liền nói:

- Cứ xem hắn muốn làm gì đi đã.

Mấy ngày sống chugn này, Bạch Tiểu Lại biết Đường Phong không phải loại người thích đem chuyện này ra đùa giỡn.

Lâm Nhược Diên ho nhẹ một tiếng, ngồi trên ghế nói:

- Thế thì con muốn bàn chuyện làm ăn gì với Thiên Tú?

Tuy rằng khẩu khí rất nghiêm túc, nhưng nhìn nụ cười trên mặt Lâm Nhược Diên thì thấy, rõ ràng là thái độ cùng trẻ con chơi đùa. Cho dù biết là có thể Đường Phong không có việc gì làm nên mới tìm mình đùa giỡn, nhưng Lâm Nhược Diên vẫn chiều theo hắn, đây chính là sự cưng chiều của trưởng bối dành cho vãn bối.

- Cô cô, mời ~ ngài ~ xem!

Đường Phong chậm chạp tiến lên, kéo dài giọng ra mà nói, đưa bản thiết kế tới tận tay Lâm Nhược Diên, sau đó lại bước lớn bước nhỏ chạy về, hai tay buông thõng, đứng im rất cung kính, nhìn sang Bạch Tiểu Lại đang nhếch miệng cười không ngừng mà mắt đưa mày liếc.

- Chữ viết..... Viết khá lắm!

51. Chương 51: Ra Giá.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 51: Ra giá.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Lâm Nhược Diên mở bản vẽ nhìn lướt qua, thấy ba chữ thật to phía trên “Lạc tiên hồng” thương khung hữu lực, bút tấu du long, trông ngược hẳn với vẻ hào hoa phong nhã của Đường Phong.

Tiếp tục nhìn xuống, nụ cười trên môi của Lâm Nhược Diên nhanh chóng bị thu lại, gương mặt xinh đẹp trở nên chăm chú vô cùng, phượng mâu xinh đẹp quét hết một lượt trên dưới của bản vẽ, không bỏ sót bất kì chi tiết nhỏ nào.

Nhìn thấy Lâm Nhược Diên lộ ra thần thái thế này, Bạch Tiểu Lại cũng hiếu kỳ nghiêng đầu qua nhìn, vì nàng và Lâm Nhược Diên chỉ cách nhau một cái bàn trà, chỉ nhìn lướt qua một cái Bạch Tiểu Lại cũng bị nội dung bên trên làm cho khiếp sợ, chén trà trên tay thiếu chút nữa cũng rơi xuống.

Đây là bản thiết kế của một bộ phận vô cùng tinh vi, dù chỉ có một bộ phận mà thôi nhưng thiết kế lại tinh diệu vô cùng.

Lâm Nhược Diên thu lại bản vẽ trên tay, nhìn Đường Phong hỏi:

- Còn một nửa đâu?

Bản vẽ Lạc tiên hồng này Đường Phong cũng chỉ mới vẽ có một nửa mà thôi, phần quan trọng nhất Đường Phong vẫn chưa vẽ ra, dù sao cũng là dùng để buôn bán, vạn nhất vẽ ra toàn bộ rồi, cô cô lại phán một câu:

- Thứ này ta lấy đi nghiên cứu!

Tới lúc đó Đường Phong chỉ còn nước khóc không ra nước mắt.

Đường Phong cũng không vội trả lời, ngược lại còn cười hì hì hỏi:

- Cô cô, vụ làm ăn này có làm được không?

Lâm Nhược Diên oán trách nói:

- Với cô cô mà còn tính chuyện buôn bán sao?

- Cô cô nói sai rồi.

Đường Phong khoát tay,

- Vụ làm ăn này là con làm với Thiên Tú, nhưng nếu cô cô muốn, chỉ cần nói một tiếng con sẽ dâng lên toàn bộ.

Lâm Nhược Diên liếc Đường Phong một cái, vừa rồi nàng cũng khá là kích động, bản thiết kế này tuy chỉ có một nửa, nhưng nàng cũng nhìn ra được đó không phải là ám khí bình thường, mà là cơ quan tinh xảo rất giàu uy lực.

Nếu dùng đúng cách, tuyệt đối có thể khiến thực lực Thiên Tú đại tăng.

Nhưng mà bây giờ cẩn thận ngắm lại, Đường Phong tận lực đem mình và Thiên Tú tách ra, hiển nhiên là có ý nghĩa khác ẩn bên trong.

Lặng lẽ nhìn Bạch Tiểu Lại, chỉ thấy nàng ta cúi đầu nhấp trà, bất động thanh sắc.

Lâm Nhược Diên liền hiểu ra, trong suy nghĩ của nàng, Đường Phong không có khả năng có được bản thiết kế ám khí thần kỳ như thế này.

Đường Phong từ nhỏ lớn lên tại Thiên Tú, ngay cả Tĩnh An thành cũng chưa từng đến, làm sao có bản lĩnh tìm được bảo bối thế này? Như vậy chỉ một lời giải thích, bản thiết kế này là Bạch Tiểu Lại cho hẳn.

Xem ra, mình vẫn xem nhẹ mức độ coi trọng Đường Phong của Bạch Tiểu Lại.

Lâm Nhược Diên trong lòng vui mừng nhưng không lộ ra mặt, nghiêm túc nói:

- Việc này quá trọng đại, cô cô phải cùng tông chủ và những vị trưởng lão khác thương nghị một chút, nhưng cô cô có thể khẳng định một điều, chỉ cần con có toàn bộ bản vẽ, vụ làm ăn này tuyệt đối có thể làm! Con chờ một lát, ta đi mời tông chủ tới.

Nói xong liền cầm nửa bản vẽ kia trực tiếp lao vào trong màn mưa, ngay cả dù cũng không cầm, vận chuyển một thân cương khí, đem những giọt mưa bức ra xa người mình một thước, triển khai thân pháp, trong nháy mắt đã không thấy đâu.

Đợi Lâm Nhược Diên đi rồi, Bạch Tiểu Lại mới nghi hoặc nhìn Đường Phong, nàng hiện tại rất nghi ngờ có phải Đường Phong này có quan hệ với Thiên Công sơn trang hay không, loại cơ quan tinh diệu thế này, trong thiên hạ cũng chỉ có Thiên Công sơn trang mới có thể thiết kế được.

Sau một nén nhang, bên ngoài Yên Liễu các lại truyền đến tiếng bước chân, Thiên Tú tông chủ Bạch Tổ Y cùng bốn vị trưởng lão đều đến đủ, năm người lấy Bạch Tổ Y dẫn đầu mau chóng bước vào phòng, dù Bạch Tổ Y đã tận lực khắc chế cảm xúc của mình, nhưng Đường Phong vẫn nhìn ra trên mặt nàng có chút kích động.

Bạch Tiểu Lại thân phận cao quý, ngoài trừ Lâm Nhược Diên ra những người còn lại khi đi vào đều chào hỏi Bạch Tiểu Lại vài câu, Bảo Nhi cùng Mộng Nhi dâng hương trà, đợi mọi người ngồi xuống hết, Bạch Tổ Y trực tiếp hỏi thẳng vào vấn đề:

- Phong Nhi, bản vẽ này của người từ đâu mà có?

Vừa nói lại như vô tình nhìn Bạch Tiểu Lại một cái, Bạch Tổ Y hiển nhiên cũng từ Lâm Nhược Diên nghe được một chút tin tức, cho rằng bản vẽ này là Bạch Tiểu Lại cho Đường Phong.

- Từ đâu có được thì mọi người không cần quan tâm, ta một không trộm cắp, hai không cướp bóc, ta chỉ là muốn bán bản vẽ này cho Thiên Tú kiếm chút tiền sinh hoạt thôi.

Đường Phong thản nhiên nói.

- Thiên Tú nuôi người mười lăm năm nay, đây là cách người báo ân sao?

Kể từ sau khi Tần Tiểu Uyển mất tích tới nay, Dịch Nhược Thần lúc nào cũng lo lắng không thôi, hơn nữa nàng vốn cũng không thích Đường Phong, lúc này đây vì nể mặt Bạch Tiểu Lại nên không lên án Đường Phong vong ân phụ nghĩa, chỉ trào phúng một câu.

- Vậy theo ý của Dịch sư thúc, có phải Đường Phong nên cung kính dâng lên toàn bộ sơ đồ mới phải hay không?

Đường Phong cười lạnh một tiếng,

- Thiên hạ cũng không có bữa ăn nào miễn phí! Nếu không phải ta vẫn nghĩ đến Thiên Tú, hôm nay cũng sẽ không đưa bản vẽ này ra! Hơn nữa, là cô cô nuôi ta mười lăm năm chứ không phải Thiên Tú!

- Không biết lớn nhỏ!

Dịch Nhược Thần vỗ bàn đứng dậy,

- Người có biết Yên Liễu các mà người ở là đất của Thiên Tú hay không?

Bạch Tổ Y khoát tay ngăn lại nói:

- Hôm nay đến đây là để bàn bạc chuyện làm ăn với Phong Nhi, những chuyện khác không cần nói.

Thân là Tông chủ, tuy Bạch Tố Y cũng không thích Đường Phong, nhưng nàng biết, những lời Đường Phong nói tuy khó nghe nhưng đều là sự thật.

Bản thiết kế ám khí kia tinh diệu tuyệt luân, một khi hoàn thành nhất định uy lực vô cùng, nếu không phải vì Đường Phong lớn lên tại Thiên Tú, có một cô cô là Thiên Tú trưởng lão, cũng sẽ không đưa ra bản thiết kế này.

Dựa vào bản thiết kế này, Đường Phong tùy tiện đầu nhập vào thế lực nào đó cũng sẽ được hậu đãi hơn nhiều, so với bị người coi thường ở Thiên Tú chẳng phải tốt hơn sao? Hơn nữa Đường Phong hiện tại cùng muội muội của Bạch Đế thành chủ có quan hệ rất tốt, ngày sau nói không chừng còn có thể trở thành người của Bạch Đế Thành, dù chỉ là khả năng, nhưng Bạch Tố Y vẫn không thể tùy tiện xem nhẹ.

- Phong Nhi, vậy thì ngươi muốn Thiên Tú phải trả bao nhiêu để đổi lấy bản thiết kế này?

Bạch Tố Y ôn nhu hỏi.

Đường Phong nhíu mày suy nghĩ, trầm giọng nói:

- Ta vốn chỉ muốn chút tiền. Nhưng những lời Dịch sư thúc ban nãy đã nhắc nhở ta, ăn nhờ ở đậu thật sự không tốt chút nào, nên ta bây giờ đổi chủ ý!

- Không cần tiền?

Bạch Tố Y nhướng mày, nếu Đường Phong đòi tiền thì còn đơn giản một chút, tuy rằng thế lực của Thiên Tú không quá lớn nhưng tiền tài vẫn dư dả đôi chút, nhưng nếu Đường Phong không cần tiền mà muốn thứ khác, Bạch Tố Y không khỏi lo lắng hẳn muốn được đăng chân lên đẳng đầu.

Dù sao bản tính của Đường Phong trước đây cũng không tốt lắm.

- Ngươi đây là cố tình muốn lên giá!

Nhược Thần tức tối quát.

- Không phải, là giao dịch song phẳng mà thôi!

Đường Phong cười:

- Tiền thì ta vẫn muốn, dù sao thì diệt nhi hiện tại không một xu dính túi.

- Ngươi muốn bao nhiêu?

Bạch Tố Y hỏi.

Đường Phong giơ lên một ngón tay.

- Mười vạn?

Bạch Tố Y nghĩ thầm giá này cũng không cao, tiểu tử này cũng không đến nỗi.

Đường Phong chậm rãi lắc đầu.

- Một trăm vạn?

Bạch Tố Y trầm mặt.

Bạch Tiểu Lại vừa nhấp một ngụm trà thơm vào miệng, nghe tới con số này cũng không nhận được “Phốc” một tiếng liền phun ra toàn bộ, quay đầu nhìn Đường Phong đầy vẻ kinh ngạc, thầm nghĩ tiểu tử này cũng quá ác độc rồi, một bản thiết kế dù tốt hơn đi nữa thì một trăm vạn cũng là một con số hơi quá đáng.

52. Chương 52: Liên Hoa Trận.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 52: Liên Hoa Trận.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Huống chi, đây là hắc làm ăn cùng tông môn đã nuôi lớn mình, quả nhiên là thương trường như chiến trường, thân nhân cũng có thể trở mặt thành thù.

- Phong Nhi, không được quá phận!

Lâm Nhược Diên cũng không nhịn được trách cứ Đường Phong một câu, con số một trăm vạn này quá lớn, tuy Thiên Tú có thể gánh được, nhưng cũng phải tốn hao rất nhiều thứ, Thiên Tú vốn không tự tiện đi thu tiền bạc từ những thế lực khác, của cải tự nhiên không có nhiều.

Đường Phong cười khỏ một tiếng:

- Các người đừng nghĩ ta tệ tới mức đó chứ? Các người không thể nghĩ thấp hơn một chút sao?

Tổ Y nhìn Lâm Nhược Diên, chần chừ nói:

- Một vạn lượng?

Phong gật gật đầu:

- Đúng vậy, tiền thì ta chỉ cần một vạn lượng! Đường Phong ta từ nhỏ đã lớn lên ở Thiên Tú, đối với chỗ này cũng có chút cảm tình.

Nghe tới đó, Bạch Tổ Y chẳng những không thả lỏng được, mà ngược lại càng thêm khẩn trương hơn, giá trị của bản thiết kế này tuyệt đối không chỉ một vạn lượng, nhưng Đường Phong lại nói chỉ cần bấy nhiêu, điều đó chỉ chứng minh một chuyện, hắc còn có điều kiện khác nữa.

- Vậy còn điều kiện khác?

Bạch Tổ Y hỏi.

- Yên Liễu các từ nay về sau thuộc về ta! Ngoài ra, ta sau này cần dùng đến vài vật lực tài nguyên của Thiên Tú, thỉnh tông chủ giúp đỡ!

Đường Phong chậm rãi nói ra điều kiện của mình.

- Không thể được!

Dịch Nhược Thần cự tuyệt:

- Yên Liễu các nằm trong nội tông, không phải nơi nam nhân có thể vào, vì người bây giờ chỉ mới mười lăm tuổi nên mới không bị đuổi cổ ra khỏi đây. Môn quy của Thiên Tú không ai được chống lại!

- Đừng nóng, ta vẫn chưa nói xong mà.

Đường Phong thông thả nói:

- Nếu tông chủ đáp ứng điều kiện của ta, ta chẳng những đưa ra đầy đủ bản thiết kế của Lạc tiên hồng, còn có thể đưa thêm cho các người một bản thiết kế tốt hơn nữa.

- Bản thiết kế gì, là ám khí sao?

Lâm Nhược Diên cũng muốn Đường Phong vĩnh viễn lưu lại Thiên Tú tông, như vậy thì mình vẫn có thể chiếu cố hắc.

- Không phải ám khí.

Đường Phong lắc lắc đầu :

- Là một loại cơ quan đại trận huấn luyện thân pháp, dùng cơ quan đại trận này luyện tập một tháng, ta có thể đảm bảo gia tăng thân pháp của tất cả người trong Thiên Tú lên ba thành!

Lời này vừa ra khỏi miệng, tất cả mọi người đồng loạt hít một ngụm khí lạnh, độ linh hoạt thân pháp của một người tuy có quan hệ với võ điển mà mình tu luyện, nhưng cũng phải xem độ mềm dẻo của bản thân tới mức nào, dùng ngoại vật để luyện tập thân pháp, hơn nữa có thể tăng lên ba thành trong một tháng, đây quả thực là chuyện không thể nào làm được.

- Lời này là thật sao?

Bạch Tố Y mở miệng hỏi.

Đường Phong không trả lời mà đột nhiên đứng dậy, đứng giữa phòng thi triển Bộ Liên Hoa, trong nháy mắt nhân ảnh trùng điệp, tay áo phấp phất, chỉ trong ba giây ngắn ngủi, Đường Phong đã biến hoá mấy chục cách di chuyển, biến hóa khôn lường.

Đội những người trong phòng định thần lại thì Đường Phong đã về lại chỗ ngồi, tàn ảnh lưu lại trong phòng lúc này mới chậm rãi tiêu thất.

Chẳng những khiến năm vị Thiên Tú cao tăng khiếp sợ, ngay cả Bạch Tiểu Lại cũng vô cùng kinh ngạc. Đây là lần đầu nàng chứng kiến Đường Phong dốc toàn lực thi triển thân pháp, loại tốc độ nhanh thế này, lại thêm cách di chuyển thay đổi, cho dù là cao thủ Địa giai cũng chưa chắc làm được. Nhưng, Bạch Tiểu Lại lại có thể thấy được loại kỳ tích này trên người một tên tiểu tử mới chỉ là Luyện Cương lục phẩm.

Năm người Thiên Tú cao tăng, ngoại trừ Lâm Nhược Diên ra, bốn người còn lại bây giờ mới nhớ tới việc xem xét thực lực của Đường Phong, vừa xem rõ liền vô cùng khiếp sợ, Đường Phong cư nhiên đã là Luyện Cương lục phẩm, tốc độ tu luyện quỷ dị này là thế nào?

- Sau khi luyện tập cùng cơ quan đại trận, tuy không thể làm được như ta nhưng thân pháp bảo đảm cũng tăng lên rất nhiều.

Đường Phong nhìn Bạch Tố Y mà nói, Bộ Liên Hoa tuy chỉ là một bộ pháp, nhưng cũng có tâm pháp của riêng nó, Liên Hoa Trận chỉ là công cụ hỗ trợ mà thôi.

- Tông chủ, quy củ đều là do người đặt ra. Bảo thủ không thay đổi chỉ có thể dậm chân tại chỗ không tiến bộ, thứ ta cần không nhiều lắm, chỉ là một nơi có thể an thân mà thôi.

Dịch Nhược Thần nhú mày, nàng trước kia ghét Đường Phong như thế, thứ nhất là vì bản thân Đường Phong khiến ai gặp cũng ghét, thứ hai vì Đường Phong có tâm tư với Tần Tiểu Uyển, ái đồ khó chịu, Dịch Nhược Thần tự nhiên cũng ghét Đường Phong.

Nhưng bây giờ, Đường Phong trong vòng một tháng ngắn ngủi đã tấn cấp lục phẩm, hơn nữa những gì hôm nay nhìn thấy càng chứng tỏ Đường Phong đã thay đổi triệt để, trong lòng cũng không chán ghét hằn như trước nữa, chỉ là ấn tượng nhiều năm nhất thời khó xóa hết, nên thái độ dành cho hắn vẫn không tốt lắm.

Nếu thật sự chỉ cần dùng Yên Liễu các đồ lấy hai bản thiết kế giúp gia tăng thực lực và trang bị cho Thiên Tú đệ tử, thân là trưởng lão Thiên Tú nàng cũng không thể không cân nhắc.

Lâm Nhược Diên lúc này không tiện lên tiếng, hai vị trưởng lão còn lại nhìn nhau một cái, một người trong đó nói với Bạch Tố Y:

- Môn quy cố nhiên là không nên phế, nhưng nếu tổ sư gia biết được chúng ta làm vậy là Thiên Tú, chắc chắn sẽ tha lỗi cho chúng ta, vả lại Phong Nhi đã sống ở Thiên Tú mười lăm năm rồi, nhiều thêm vài năm cũng đáng là bao.

Hiểu biết của Bạch Tố Y về Đường Phong nhiều hơn ba người còn lại một chút, nàng biết Đường Phong và Bạch Tố Y khá thân cận, có đôi khi cùng Lâm Nhược Diên tán gẫu cũng biết được Đường Phong sau này có khả năng sẽ được đưa vào Bạch Đế Thành, một khi Đường Phong đã vào được Bạch Đế Thành thì hẳn nhất định sẽ không tiếp tục ở lại Thiên Tú, cho nên nếu chỉ là điều kiện này thì có đáp ứng cũng không sao.

Nghĩ đến đây, Bạch Tố Y nhìn Dịch Nhược Thần hỏi:

- Người thấy thế nào?

Tuy trong lòng đã thỏa hiệp nhưng Dịch Nhược Thần vẫn sĩ diện:

- Hết thấy đều nghe tông chủ an bài.

Bạch Tổ Y mỉm cười, nói:

- Tốt lắm, từ hôm nay trở đi Yên Liễu các sẽ thuộc về Đường Phong người. Nhưng chúng ta phải giới hạn thời gian, không thể để con cháu đời đời của người sau này cũng sống ở Thiên Tú được, năm mươi năm có được không?

Đường Phong xấu hổ nói:

- Tông chủ cứ nói đùa, Phong Nhi hiện tại một nữ nhân cũng không có, tìm đâu ra con cháu đời đời chứ.

- Trong năm mươi năm, Yên Liễu các sẽ thuộc về người. Vật lực của Thiên Tú người cũng có thể sử dụng, quyền hạn thì...sẽ ngang bằng với trung tâm đệ tử, cộng thêm một vạn lượng bạc trắng!

Bạch Tổ Y nói.

- Hảo, tông chủ đúng là người sáng khoái nói chuyện cũng sáng khoái, bậc anh thư nào thua kém đáng mày râu, Phong Nhi bội phục!

Đường Phong kính phục nói.

- Bớt nịnh hót đi!

Bạch Tổ Y liếc mắt nhìn Đường Phong, nàng đột nhiên phát hiện, từ sau khi bị Tần Tiểu Uyển đâm một kiếm đến nay, Đường Phong giống như thay đổi thành một con người khác vậy. Đường Phong khiến ai gặp cũng ghét đã không còn nữa, Đường Phong hiện tại trong nháy mắt không mất đi vẻ tuấn Lạig, ngoại hình cũng là một mỹ công tử, thực lực bản thân lại có tiềm lực vô cùng lớn.

- Ta bây giờ đi về hai bản thiết kế ra!

Đường Phong làm ăn thành công, lại chiếm được địa bàn của riêng mình, trong lòng vô cùng sáng khoái.

Bản vẽ của Lạn Tiên Hồng đã hoàn thành một nửa, Đường Phong chỉ cần vẽ tiếp phần còn lại là được, nhưng còn cơ quan đại trận dùng để tu luyện thân pháp thì rất phiền toái.

Đây gọi là Liên Hoa Trận, là trận pháp chuyên dùng để tu luyện Bộ Liên Hoa! Chia ra làm hai loại lớn nhỏ, tiểu Liên Hoa Trận do mười sáu mộc nhân tạo thành, đại Liên Hoa Trận thì có sáu mươi bốn cái, sắp xếp theo bố cục bát quái.

53. Chương 53: Cô Động Được Vật.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 53: Cô động được vật.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Một khi có người bước vào Liên Hoa Trận, cơ quan sẽ mượn lực đạo của người xông vào mà khởi động, một nhân trong trận sẽ chuyển động công kích từ mọi góc độ, lực công kích mạnh nhẹ cũng khác nhau tùy theo nơi đứng, có thể nói là bất cứ một sợi tóc động đến cả người, cả đại trận hoàn toàn đan xen với nhau, càng có thể giấu ám khí bên trong một nhân, tiến hành công kích người xông vào trận, gia tăng khó khăn cho đại trận.

Trong vòng nửa canh giờ mà không bị cơ quan trong Tiểu Liên Hoa Trận công kích đã chứng tỏ Bộ Liên Hoa của người đó cũng có chút thành tựu.

Đường Phong chỉ mới qua được tiểu Liên Hoa Trận, chỉ vì chưa thể qua được đại Liên Hoa Trận nên tới giờ hần vẫn vô cùng tiếc nuối. Muốn chế tác đại trận này khá phiền phức, Đường Phong tự nghĩ nếu để cho mình chế tác thì ít nhất cũng phải tốn mấy tháng, cho nên mới thuận nước đẩy thuyền bán cho Thiên Tú, vậy thì sau này mình có muốn tu luyện Bộ Liên Hoa cũng có thể mượn Liên Hoa Trận của Thiên Tú mà dùng.

Còn Lạc Tiên Hồng thì không cần phải nói, tuy cũng là một loại ám khí bá đạo, nhưng cũng không phải loại bảo bối tuyệt mật gì cả.

May mắn là Thiên Tú nhất môn đều là nữ nhân, muốn chế tạo cơ quan và ám khí cũng có ưu thế hơn, nữ hài tử mà, bình thường đều tỉ mỉ chuyên cần, lại thêm khéo tay, để các nàng chế tác thì không gì thích hợp bằng, Đường Phong vừa giúp được cho Thiên Tú vừa có được thứ mình cần.

Mộc nhân dùng để bố trí Liên Hoa Trận đều do mấy trăm cơ quan tinh xảo tạo thành, đây là chưa kể bộ đồ mộc nhân, Đường Phong vẽ hết sơ đồ cơ quan xong thì trời cũng đã tối, chỉ cảm thấy đầu váng, mắt hoa, tay rã rời, nhưng cũng không uổng công vất vả.

Năm vị Thiên Tú cao tăng vẫn chưa đi, giữa trưa ở lại Yên Liễu Các dùng cơm, một mực ngồi chờ Đường Phong.

Đưa xấp giấy cực dày trên tay cho Bạch Tố Y, Đường Phong đặt móng ngồi xuống ghế, hữu khí vô lực nói:

- Bản sơ đồ thiết kế Lạc Tiên Hồng và Liên Hoa Trận đều ở đó, cả phương pháp lắp ráp cũng có, bất quá mấy thứ này nên tìm mấy đệ tử tương đối đáng tin để chế tác.

- Đó là đương nhiên!

Bạch Tố Y có chút kích động cầm lấy bản thiết kế đưa sang cho các trưởng lão cùng xem xét.

- Đúng rồi, chế tạo xong Lạc Tiên Hồng thì cho ta bốn cái.

Đường Phong nói thêm.

Bạch Tiểu Lại ngồi bên cạnh trộm mỉm cười, trong lòng vô cùng ngọt ngào.

Cả Thiên Tú vì hai bản thiết kế này thoáng chốc liền bận rộn vô cùng, Bạch Tố Y và mấy vị trưởng lão từ trong số nội tông đệ tử ra hơn một trăm người đáng tin, để các nàng bắt tay vào chế tác Liên Hoa đại trận và Lạc Tiên Hồng.

Một vạn lượng kia cũng được đưa tới rất nhanh, một vạn lượng này vô luận là đối với Thiên Tú hay Đường Phong mà nói đều không nhiều, thứ Đường Phong muốn không phải là nó, Đường Phong chính là nhìn trúng Yên Liễu Các này, ngoài ra chính là quyền hạn của trung tâm đệ tử, tùy ý hành xử trong tông.

Nhất là điều kiện thứ hai giúp ích công tác chuẩn bị cho việc lớn sau này của Đường Phong thuận tiện hơn rất nhiều.

Cũng như nói Đường Phong hôm nay chui vào được phòng của Thiên Tú vợ vết rất nhiều dược liệu mình cần dùng. Dược phòng là một nơi tương đối trọng yếu của Thiên Tú, cả một tòa lầu năm tầng chiếm diện tích tới mấy trăm trượng, bên trong cất giữ dược liệu do đệ tử Thiên Tú tìm được trên Khúc Đình Sơn, số lượng cùng chủng loại vô cùng phóng phú và đầy đủ, so với Tập Nguyên Đường còn quý và nhiều hơn.

Trong dược phòng, ngoại trừ nơi chưa dược liệu còn có rất nhiều phòng nhỏ, đệ tử Thiên Tú chuyên dùng để nghiên cứu dược liệu và luyện dược, một môn phái lớn có mấy ngàn người như thế, không có người luyện thuốc là không được. Người chưởng quản dược phòng và việc luyện chế thuốc của Thiên Tú chính là một trong tứ đại trưởng lão, Thiết Lạc Hồng. Bất quá Thiên Tú chỉ luyện chế thuốc chữa thương, thuốc giải độc và vài loại dược hỗ trợ tu luyện chứ chẳng dính dáng gì tới độc dược.

Mà Đường Phong tới lần này chính là muốn điều chế độc dược.

Gom được hơn mười loại dược liệu, đang chuẩn bị tìm chỗ để điều chế liền gặp được người quen đang đi tới chỗ mình.

Mạc Lưu Tô, vị sư tử giúp Đường Phong chữa thương đêm đó, người đứng đầu trong tam đại đệ tử của Thiên Tú.

Nàng đứng đầu không phải vì có thực lực cực mạnh mà là vì có tư chất tốt nhất. Trong tam đại đệ tử, có không ít người thực lực vượt xa nàng, nhưng chỉ có mình nàng là có cương tâm lúc luyện cương tam phẩm. Dù sao thì thực lực cũng có thể dựa vào thời gian và cố gắng mà có được, nhưng tư chất thì lại là thứ cố định.

Mỗi lần gặp nàng, Đường Phong đều sinh ra một cảm giác rất ấm áp, loại khí chất trên người Mạc Lưu Tô cùng với nụ cười nhàn nhạt trên khóe môi giống hệt như gió xuân mơn mớn, có thể lấy nhiễm sang bất kỳ ai tiếp xúc cùng với nàng.

- Mạc sư tử, đã lâu không gặp, phong thái của tử vẫn như trước!

Đường Phong ôm bao dược liệu, tiến lên chào, lần trước người ta giúp mình chữa thương, mình vẫn chưa kịp cảm tạ người ta đành hoảng.

Nghe được có người gọi mình, Mạc Lưu Tô liền quay đầu lại, liền nhìn thấy Đường Phong đang mỉm cười nhìn mình, trong đầu liền hiện ra tình cảnh ngày đó Đường Phong làm trò cười ở nội tông cùng giọng hát ngày hôm qua, khuôn mặt nhỏ nhắn theo quán tính liền đỏ lên, nhẹ giọng nói:

- Thì ra là Đường sư đệ.

Quả nhiên lại đỏ mặt, Đường Phong thầm nghĩ lẽ nào vị sư tử này trời sinh dễ xấu hổ sao? Sao mỗi lần mình khen một tiếng nàng liền đỏ mặt? Trên miệng cười nói:

- Lần trước sư tử giúp ta trị thương, ta vẫn chưa cảm ơn sư tử đành hoảng.

- Chỉ là nhắc tay một cái mà thôi.

Mạc Lưu Tô liền đổi đề tài:

- Vết thương của sư đệ thế nào rồi?

- Đã khỏi từ lâu rồi, cũng may là có sư tử hồi xuân diệu thủ! A, sư tử muốn tới được phòng luyện dược sao?

Đường Phong nhìn dược liệu trên tay Mạc Lưu Tô.

Mạc Lưu Tô gật gật đầu:

- Ta bình thường ngoại trừ tu luyện cũng hay đến được phòng đạo qua một vòng. Sư đệ cũng có hứng thú với luyện dược sao?

- Không có việc gì làm nên thử cho vui thôi.

Đường Phong ha ha cười.

Nói thêm vài câu với vị sư tử này xong, Đường Phong liền cáo từ, tùy tiện tìm một phòng không có ai bắt đầu phối độc dược, trong phòng có một hỏa lò cũng vài thứ dụng cụ, còn có một quyển sổ tay đơn giản giới thiệu cách luyện dược.

Đường Phong nhìn qua một lúc liền cảm khái, thuật luyện dược của thế giới này phát triển cao siêu hơn thế giới lúc trước của mình rất nhiều, nhìn qua có vẻ hơi thần kỳ, đương nhiên muốn có được chút thành tựu trên phương diện luyện dược này, chẳng những cần có thiên phú hơn người mà còn phải có cương tâm thích hợp mới được, ví như Mạc Lưu Tô chẳng hạn, cương tâm của nàng ta rất thích hợp để luyện dược.

Đường Phong lúc trước phối độc đều là đem dược vật dung hợp lại là xong, nhưng mấy loại dụng cụ trong phòng này có thể ngưng luyện ra dược tính của dược liệu. Tuy cương tâm của Đường Phong không thích hợp luyện dược, bản thân hẳn cũng không muốn phát triển trên phương diện này, nhưng nếu chỉ đơn giản là ngưng luyện dược tính thì vẫn làm được.

Cô đọng lại được tính thì độc được phối ra sẽ lợi hại gấp mấy lần, trình độ ngưng luyện càng cao thì được tính càng mạnh.

Đường Phong đang cân nhắc xem có nên tìm cơ hội thỉnh giáo Mạc Lưu Tô về phương diện luyện được hay không, như vậy mới có thể ngưng luyện nước thuốc tốt hơn, bằng không thì được liệu qua tay mình chỉ có thể phát huy được một phần tác dụng rất nhỏ mà thôi.

54. Chương 54: Chí Tôn Đồ Trường.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 54: Chí Tôn đồ trường.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Bất quá lại nhớ đến Mạc Lưu Tô khi không lại hay đồ mất, Đường Phong thật sự rất ngại đi tìm nàng. Người nào không biết còn tưởng mình đang chọc ghẹo vị sư tỷ này mất.

Bỏ ra cả buổi sáng, cuối cùng cũng có thể ngưng luyện hết đồng dược liệu trên tay thành nước thuốc, lại điều chế thêm vài loại độc được quen dùng, tiện tay ném vào mị ảnh không gian, Đường Phong lúc này mới vươn vai ra khỏi được phòng.

Tĩnh An thành ba địa gia tộc, Đường Phong đã xử lý cao tăng của Liễu gia, hai nhà còn lại Đường Phong bây giờ vẫn chưa nắm chắc. Thứ nhất là vì cái chết của người bên Liễu gia sẽ khiến Trương Hoàng hai nhà đề cao cảnh giác, thứ hai chính là Trương Hoàng hai nhà đều có cao thủ cảnh giới Địa giai.

Huyền giai và Địa giai tuy chỉ kém một bậc, nhưng thực lực lại cách nhau tới vạn dặm, Địa giai là một đường ranh giới cực lớn. Đường Phong có thể nắm chắc lên vào Liễu gia, nhưng lại không chắc có thể lên vào hai nhà kia hay không.

Hướng hồ, chủ mưu đứng sau mọi việc hính là Cự Kiếm Môn, ngày nào chưa diệt được Cự Kiếm Môn thì chưa thể nhổ cỏ tận gốc. Đường Phong sở dĩ ra tay đối phó Liễu Gia, thứ nhất là vì bọn họ dễ đối phó nhất, thứ hai cũng là vì Liễu Nguyên của Liễu gia từng hạ độc hắn.

Đương nhiên, đã làm chuyện ác thì phải trả giá, tuy hiện tại Đường Phong không dự định giết người, nhưng gây chút phiền phức cho bọn họ thì vẫn có thể.

TRở lại Yên Liễu Các, Đường Phong gọi ba nữ tử tới, vẻ mặt đề tiện cười nói:

- Thiếu gia bây giờ đang có tiền, mang có người đi dạo phố có chịu không?

Mộng Nhi và Bảo Nhi vội vàng vỗ tay tán thưởng.

Bạch Tiểu Lại nhượng mày:

- Người quên chuyện xảy ra mấy ngày trước rồi sao?

- Hành binh phải chọn nơi hiểm địa, bọn chúng nhất định không nghĩ tới chúng ta dám ra ngoài lúc này, hơn nữa, trong bọn chúng chỉ có mỗi mình Trương Tập Nguyên là biết tướng mạo của ta, những tên khác làm sao biết được ta lớn lên trông ra sao? Chỉ cần ta không tới Tập Nguyên Đường thì khẳng định không có việc gì.

Đường Phong cười hắc hắc.

Bạch Tiểu Lại trừng mắt nhìn hắn:

- Người muốn thì đi một mình đi, ta mới không muốn đi cùng người.

- Tùy cô!

Đường Phong một tay nâng cằm của Bảo Nhi, cười phóng đảng:

- Hôm nay ta sẽ mua y phục và trang sức thật đẹp cho các người!

Bảo Nhi xấu hổ mặt đỏ rần, vẻ mặt nhún nhó không thôi.

Trên đường lớn đi tới Tỉnh An thành, Đường Phong xung phong làm đầu tàu gương mẫu, trên tay không biết lôi đâu ra một cây quạt phe phẩy, bên cạnh là hai nha đầu xinh xắn, phía sau là một nữ nhân vẻ mặt lạnh như băng.

- Cô vừa nói không đi mà? Sao lại trở mặt?

Đường Phong quay lại nhìn Bạch Tiểu Lại nói:

- Đại trượng phu nhất ngôn ký xuất, tứ mã nan truy!

- Ta thích, người quản được sao?

Bạch Tiểu Lại ném cho hắn một ánh mắt khinh thường.

Đường Phong không biết xấu hổ nói với Mộng Nhi và Bảo Nhi:

- Đã thấy chưa, mị lực của thiếu gia ta đúng là quá lớn mà, cô ta nhất định là sợ ta mua quần áo và trang sức đẹp cho các người còn mình lại không có, nên mới đi theo....Á, quân tử động khẩu bất động thủ.....Đừng có cào mặt của ta!

Mới chỉ cách có vài ngày, Đường Phong lại công khai đi vào Tỉnh An thành, không phải do hắn lớn gan, không sợ gì cả, mà là tướng mạo của hắn chỉ có Trương Tập Nguyên của Tập Nguyên Đường biết mà thôi, chỉ cần Đường Phong không tự giới thiệu thì làm gì có ai biết được thân phận của hắn!

Bảo Nhi và Mộng Nhi cũng đã tới đây không ít lần, nhưng lần nào cũng vì làm việc mà đến, đến vội vàng đi cũng vội vàng, căn bản không lưu lại lâu. Đây là lần đầu tiên các nàng được thông thả dạo phố, lại là Đường Phong dẫn đi, nên hai nha đầu liền như ngựa hoang đứt cương, chạy khắp nơi nhìn ngó.

- Đừng nhìn nữa, có gì hay đâu mà nhìn ghê thế? Giống như trẻ con vậy.

Đường Phong kéo hai nha đầu ra khỏi một tiệm y đồ lố, vẻ mặt nghiêm túc lên tiếng phê bình.

Bạch Tiểu Lại đứng cạnh liền khinh bỉ nhìn Đường Phong:

- Lần trước vào thành người cũng như thế chứ hơn gì.

Đường Phong vờ như không nghe, vẻ mặt nghiêm túc nói với hai nha đầu:

- Cùng thiếu gia đi kiếm chút tiền cái đã.

- Không phải người có tiền rồi sao?

Bảo Nhi nghi hoặc hỏi.

Đường Phong bĩu môi:

- Một vạn lượng cũng tính là tiền sao? Tùy tiện mua vài thứ đã hết, thiếu gia ta muốn mua cho các người son phấn tốt nhất, y phục đẹp nhất, khẩu hiệu của chúng ta là, không cần tốt nhất, chỉ cần quý nhất!

- Vậy thì đi đâu kiếm tiền?

Mộng Nhi chớp mắt hỏi.

Đường Phong phe phẩy chiết phiến, bí hiểm nói:

- Đi theo ta!

Trên đường mua mấy cân vải và anh đào, Đường Phong mang theo ba nữ nhân đến một tòa lầu lớn ở thành Tây. Ngẩng đầu lên liền thấy trên cửa treo một tấm biển có bốn chữ to như rồng bay phượng múa:

- Chí Tôn đồ trường!

Bên cửa có hai nữ tử thanh tú như hoa sen vừa nở, tuổi chừng mười lăm, mười sáu, một thân cung trang xanh nhạt, nhìn thấy Đường Phong, cả hai liền cười vô cùng ngọt ngào, vội vàng thi lễ:

- Hoan nghênh đã đến!

Chí Tôn đồ trường cũng là sản nghiệp của ba đại gia tộc hùn vốn, tầm quan trọng còn hơn cả Tập Nguyên Đường, tốc độ vơ vét của cải cũng là số một. Đường Phong tới lần này là muốn kiếm chút tiền ở đây, nơi này cũng là thông qua lục lợi trí nhớ của Liễu gia cao tăng mà biết được.

Dù là thế giới nào cũng nhất định tồn tại hai loại người này.

Kỹ nữ và con bạc! Đây là kết quả của sự phát triển trong xã hội.

Đường Phong nói nhỏ với ba nữ tử:

- Nhớ kỹ, thiếu gia ta hôm nay chính là một công tử bại gia, không được để lộ tẩy.

Dù không lo chuyện sẽ bị ai đó phát hiện ra thân phận thật của mình, nhưng ngại trang một chút thì vẫn cần thiết.

Sau khi dặn dò xong, Đường Phong dùng chiếc phiến trên tay nâng cằm một thị nữ, cười dâm tiện hai tiếng.

Thị nữ kia lập tức thẹn thùng, vừa như cự tuyệt vừa như chào đón, thấp giọng nói:

- Công tử à, nô tỳ chỉ là một hạ nhân, nếu công tử muốn tìm vui thì trong đồ trường vẫn còn nhiều tỷ tỷ xinh đẹp hơn nữa.

- Ha ha, không sai, không sai, thưởng!

Đường Phong cười lớn một tiếng.

Mộng Nhi vẻ mặt lạnh lùng không hài lòng rút ra một tờ ngân phiếu một trăm lượng đưa cho thị nữ kia.

Bảo Nhi đứng một bên há to miệng kinh ngạc, không dám tin Đường Phong còn có bộ mặt như thế, Bạch Tiểu Lại hừ lạnh một tiếng, nghiêng răng mắng nhỏ:

- Hạ tiện!

Thị nữ kia được thưởng liền cảm ơn không ngừng:

- Cảm ơn công tử đã thưởng!

Đối với nàng mà nói thì một trăm lượng này là một số tiền lớn, đủ cho nàng tiêu xài hoang phí trong một năm, huống hồ gì Đường Phong anh tuấn như thế, nha đầu này lý nào lại không thích?

Đường Phong cười lớn, phe phẩy chiếc phiến đi vào đồ trường.

Vừa đi vào cửa liền có một cỗ nhiệt khí đập thẳng vào mặt, đầy mùi mồ hôi cùng vài thứ mùi kỳ lạ hỗn tạp, còn có tiếng la ó vô cùng huyền ảo, ba nữ tử không tự chủ được liền bịt kín mũi, Bạch Tiểu Lại bất mãn nói:

- Trên đời này cư nhiên vẫn còn có nơi dơ bẩn thế này.

Nếu là lúc bình thường, Bạch Tiểu Lại làm sao tới nơi này được! Nếu không vì sợ Đường Phong gặp phải bất trắc gì thì Bạch Tiểu Lại sớm đã bỏ chạy.

- Càng dơ bẩn, càng kiếm được nhiều tiền!

Đường Phong hắc hắc cười, phía trước chạy đến một gã sai vặt, người còn chưa tới đã tía lia:

- Hoan nghênh công tử gia, xin hỏi công tử muốn chơi trò gì?

Đường Phong lập tức thu chiết phiến lại, từ trên tay Mộng Nhi rút ra một tờ ngân phiếu nhét vào tay hắn, cười hỏi:

- Chỗ các người có trò gì hay?

55. Chương 55: Đồ Thần.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 55: Đồ Thần.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Gã sai vật nhìn trộm tờ ngân phiếu một cái, tức khắc liền cười tươi như hoa:

- Không giấu gì công tử, Chí Tôn đồ trường của chúng ta là đồ trường lớn nhất trong Tỉnh An thành, loại hình giải trí nào cũng có. Xúc xắc, bài cừu, đồ quyền, chọi gà,....

Lập tức hạ giọng nói nhỏ:

- Nếu công tử gia có nhã hứng, có thể lên trên lầu cùng các nhà cái mỹ nữ của đồ trường chúng ta đồ, mỗi người đều là mỹ nhân đẹp như hoa, nếu thắng, chẳng những có thể cầm tiền, nhà cái còn có thể cởi y phục, thắng một lần thoát một kiếp.

Đường Phong tức khắc mặt mày hớn hở, nở nụ cười đậm đặc:

- Nếu thiếu gia ta thua thì sao?

- Người tới đều là khách, nếu công tử gia thua thì không cần cởi, cứ trả tiền là được.

- Còn có chuyện tốt như vậy sao?

- Hừ!

Bạch Tiểu Lại hừ lạnh một tiếng, thực lực của Bạch Tiểu Lại nguyên bản là Thiên giai trung phẩm, nhĩ lực tự nhiên không tầm thường, những gì mà Đường Phong và gã sai vật nói, ngay cả Bảo Nhi và Mộng Nhi đứng sát bên cũng không nghe được, nhưng lại bị nàng nghe thấy rõ ràng.

Đường Phong vội nghiêm mặt, nghiêm nghị nói:

- Người xem bộ dáng của thiếu gia ta giống như thiếu nữ nhân sao?

Gã sai vật vừa ngẩng đầu liền thấy ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống người khác của Bạch Tiểu Lại liền vội vàng cúi đầu xuống, cười nịnh nói:

- Công tử gia phong lưu phóng khoáng, mỹ nhân bên người đều như tiên nhân hạ phàm, đương nhiên là không vừa mắt loại tầm thường trong đồ trường của chúng ta rồi. Vậy công tử gia.... Ngài ở đây hay là lên lầu?

Một câu cuối cùng cũng là nhỏ tiếng hỏi.

- Đông người mới náo nhiệt, ở đại sảnh đi.

- Ngài muốn chơi trò gì?

- Xúc xắc đi, đồ lớn nhỏ, sáng khoái gọn gang!

Đường Phong nói.

- Công tử gia, mời bên này!

Gã sai vật là một kẻ thông minh, thấy Đường Phong diện mạo bất phàm, bên người lại có ba mỹ nhân bất phàm, xuất thủ hào phóng, hiển nhiên liền cho Đường Phong là một công tử phú gia, dẫn Đường Phong đến chỗ chiếu bạc, lại thay hắn tìm chỗ ngồi, còn lấy tay áo lau sạch ghế, lúc này mới nịnh nọt nói:

- Công tử gia mời ngồi!

- Ân.

Đường Phong gật gật đầu, ngạo nghễ ngồi xuống, vẫy tay nói với Bảo Nhi:

- Tới đây.

Bảo Nhi nhẹ nhàng đi tới, bị Đường Phong kéo ngồi vào lòng hắn, ngồi xuống trên đùi hắn. Mộng Nhi và Bạch Tiểu Lại đứng sau Đường Phong, Mộng Nhi nhẹ giọng nói:

- Phong thiếu gia hôm nay tệ hại quá!

Bạch Tiểu Lại cười lạnh nói:

- Hắn muốn bị đánh.

Bảo Nhi lần đầu thân mật với Đường Phong như thế, khuôn mặt nhỏ nhắn phút chốc liền đỏ bừng, vội rúc vào ngực Đường Phong không dám ngẩng đầu.

Gã sai vật kia liền nói với Đường Phong:

- Công tử gia cứ vui chơi thoải mái, có gì cần phân phó cứ gọi tiểu nhân.

- Người bạn thì đi đi.

Đường Phong khoát tay.

Đây là bàn xí ngẫu đồ lớn nhỏ, nhà cái lắc xí ngẫu, sau đó các con bạc sẽ đặt cược, đơn giản dễ hiểu, đây cũng là nguyên nhân Đường Phong muốn tới đây, những trò khác không tiện chơi.

Đường Phong đối với đồ thuật dù chỉ một chút cũng không biết, tuy rằng có thể nghe gió đoán hướng, nhưng muốn từ tiếng lắc xí ngẫu mà nghe được là lớn hay nhỏ thì là làm khó cho hắn rồi. Có thể từ tiếng đổ xí ngẫu nghe ra được lớn nhỏ chỉ có những kẻ chơi lâu năm, hoặc chính là cao thủ.

Bất quá, Đường Phong nghe không được, không có nghĩa là người khác cũng nghe không được.

Đường Phong ghé vào tai Bảo Nhi nói nhỏ vài câu, Bảo Nhi xấu hổ ngẩng đầu lên, ngọc thủ thon dài tách vỏ trái vải, sau đó đút cho Đường Phong.

Hình tượng của Đường Phong hiện tại chính là một tên công tử ăn chơi trác táng đúng chuẩn.

Nhà cái vờ như vô ý ngẩng đầu liếc nhìn Đường Phong một cái, khóe miệng lộ ra một nụ cười, nghĩ thâm rồi cuộc cũng có cá lớn đưa tới cửa.

Lắc xong xí ngẫu, nhà cái đặt cái chung xuống bàn, hô lớn:

- Mua lớn ra lớn, mua nhỏ ra nhỏ, mua xong bỏ tay ra!

Đường Phong quay đầu nhìn Bạch Tiểu Lại, trong miệng nhai trái vải ngọt lịm, nhẹ giọng hỏi:

- Lớn hay nhỏ?

Bạch Tiểu Lại nhìn trời, nhìn đất, nhìn trái, nhìn phải, chính là không nhìn Đường Phong, khóe môi còn câu thành một nụ cười chế giễu.

Đường Phong lơ đãng rút ra tờ ngân phiếu một trăm lượng đặt lên chữ nhỏ.

- Mổ!

nhà cái nhắc chung lên, lớn tiếng nói:

- Bốn ba bốn, mười một điểm, lớn!

Đường Phong thua một trăm lượng, nhà cái kia liền cười tủm tỉm kéo tiền về phía mình, lại lắc lắc cái chung rồi đặt lên bàn:

- Mua xong rồi tay, mua xong rồi tay.

Đường Phong ăn anh đào, lại quay đầu nhìn Bạch Tiểu Lại, Bạch Tiểu Lại vẫn hừ hừ cười lạnh.

Đường Phong tiện tay cầm một đồng ngân phiếu ném vào nhỏ.

- Mỏ! Ba sáu năm, mười bốn điểm, lớn!

Đồ xì ngẫu thăng nhờ tốc độ, không có kỹ thuật cao siêu gì cả, chủ yếu là trông chờ vào vận khí, thắng bại đều là năm mươi năm mươi. Đường Phong đặt hai lần đều thua sạch, lần thứ ba hắn đặt hai trăm lượng, cứ như nắm chắc sẽ ra nhỏ vậy, thế nhưng kết quả mở ra lại là lớn.

Xác xuất năm mươi năm mươi, Đường Phong đặt ba lần đều thua đủ, vận khí thật sự thối đến cực điểm.

Lần thứ tư, Đường Phong đặt nhỏ bốn trăm lượng, kết quả vẫn ra lớn!

Lần thứ năm, Đường Phong đặt nhỏ tám trăm lượng, mở ra là lớn!

Lần thứ sáu, Đường Phong đặt nhỏ một ngàn sáu trăm lượng, vẫn là lớn.

Trước khi đặt tiền Đường Phong luôn nhìn Bạch Tiểu Lại, Bạch Tiểu Lại thủy chung chỉ cười lạnh, không nói câu nào.

Tới lần thứ bảy, Bảo Nhi nhẹ nhàng nắm lấy tay Đường Phong, lắc đầu nói:

- Phong thiếu gia, chúng ta đi thôi, còn đồ tiếp người sẽ không còn tiền.

Đường Phong cười hắc hắc:

- Yên tâm, sẽ có người giúp ta.

Mộng Nhi cũng lo lắng, thấp giọng nói:

- Còn nói mang chúng ta đi mua y phục trang sức, kết quả lại chạy đến đây làm bê mặt.

Đường Phong rút ra ba nghìn hai trăm lượng, tên nhà cái kia cười tủm tỉm nói với Đường Phong:

- Công tử, hôm nay vận khí của người không được tốt lắm, đã thua sáu lần rồi.

- Sẽ nhanh đảo thôi!

Đường Phong thu chiếc phiến lại, vẻ mặt không quan tâm nói:

- Hơn nữa thiếu gia ta có tiền, chỉ mấy ngàn lượng bạc này thì đáng gì?

- Đúng vậy đúng vậy.

nhà cái liên tục gạt đầu, trong lòng cười đến nở hoa, nghĩ thầm người đã nói như vậy, ta đây cũng không cách khí, hôm nay không lột sạch người thì ta không phải họ Trang!

Tên thiếu gia ngốc này lần nào cũng đặt nhỏ, rõ ràng là muốn tìm chết, thân là tên cờ bạc già đời như hắn, lúc lắc chỉ cần động tay chân một chút là được, tuy rằng chưa mở, nhưng nhà cái biết rằng chỉ cần tên thiếu gia ngốc đó đặt nhỏ thì nhất định sẽ thua.

Đang lúc Đường Phong chuẩn bị đem tiền đặt lên trên nhỏ, bên tai đột nhiên lại truyền tới một thanh âm cực kỳ không tình nguyên và có phần nghiêng răng nghiêng lợi:

- Lớn!

Đường Phong mỉm cười, liền đem tiền đặt lên đại. Khóe miệng nhà cái giật giật vài cái, cười nói:

- Công tử sao lại đổi chủ ý?

Đường Phong cắn trái vải, rung đùi đắc ý nói:

- Thiếu gia ta thích, người quản được sao?

Nhà cái mỉm cười gật đầu, nhắc cái chung lên, hô:

- Bốn năm sáu, mười lăm điểm, lớn!

- Thấy chưa, tiền thiếu gia ta thua đã kiếm lại được rồi!

Đường Phong cầm ngân phiếu vậy vậy. Đường Phong đặt tiền rất chú ý, mặc kệ lúc trước thua bao nhiêu tiền, chỉ cần thắng một lần sẽ lấy lại được.

Mộng Nhi và Bảo Nhi không hiểu gì cả, thấy Đường Phong rốt cuộc thắng được một lần, tươi cười rạng rỡ vỗ tay tán thưởng:

- Thiếu gia thật là lợi hại!

- Công tử, lần này người áp lớn hay nhỏ đây?

nhà cái lắc xong xí ngẫu, mỉm cười nhìn Đường Phong.

- Lần này ta đặt....

Đường Phong đem toàn bộ tiền vừa thắng đẩy ra, tổng cộng sáu ngàn bốn trăm lượng,

- Nhỏ!

Nhà cái liền nhăn mặt:

- Sao lần này công tử lại đổi nữa?

- Thiếu gia ta muốn đặt lớn hay nhỏ cũng phải hỏi người sao?

Đường Phong cười giấu một tiếng, há miệng cắn quả anh đào Bảo Nhi đút qua.

Cái chung mở ra, nhất nhị tam, sáu điểm, nhỏ.

- Thiếu gia ta đã bảo sẽ nhanh đỏ mà!

Đường Phong cười lớn, phe phẩy chiếc quạt trên tay, làm ra bộ dạng phong lưu công tử.

56. Chương 56: Mộng Anh Hùng, Tâm Nữ Nhi.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 56: Mộng anh hùng, tâm nữ nhi.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Bạch Tiểu Lại đứng sau hần bữu môi.

Có Bạch Tiểu Lại hỗ trợ, ngân phiếu trước mặt hần ngày càng chồng lên như quả cầu tuyết, mỗi lần Đường Phong đặt tiền đều mang hết tiền thắng được ra đặt, mỗi lần thắng thì ngân phiếu lại tăng gấp đôi.

Từ sáu ngàn bốn trăm lượng, đến một vạn hai ngàn tám trăm lượng, sau đó lại thành hai vạn năm nghìn sáu trăm lượng, tiếp tục lên thành năm vạn một ngàn hai trăm lượng.....

Chơi thêm vài lần, nhà cái đã đổ một thân mồ hôi lạnh, hai tay lắc xí ngẫu cũng bắt đầu run lên, nhìn Đường Phong cứ như thể đang gặp quỷ.

Mấy con bạc đứng cạnh thấy Đường Phong vận khí siêu tốt như thế, cũng chạy tới đặt tiền, Đường Phong đặt lớn bọn họ cũng đặt lớn, Đường Phong đặt nhỏ bọn họ cũng đặt nhỏ. Sau một hồi, cũng khiến đồ trường thua trên mười vạn lượng bạc.

Nhà cái này tuy cũng có chút tuyệt kỹ, nhưng đến cùng vẫn là người làm công của người ta, mỗi tháng thua chừng vài trăm lượng cũng không sao, hiện tại thua nhiều như vậy, nếu để lão bản biết được thì hẳn sẽ không yên thân.

Chơi thêm hai lần, ngân phiếu trên tay Đường Phong đã tăng lên hơn hai mươi hai vạn lượng! Nhà cái lau mồ hôi lạnh trên trán, trong lòng liền nảy ra ý ác độc, một tay lắc cái chung, một tay tại đáy chung lạng lẽ lau một cái, hiển nhiên là muốn động tay chân.

- Ba

một tiếng, cái chung bị đặt xuống bàn, nhà cái nhìn Đường Phong, trầm giọng hỏi:

- Công tử lần này đặt cái gì?

Đường Phong mỉm cười không nói, im lặng nghe tiếng Bạch Tiểu Lại:

- Cả ba con xí ngẫu đều nằm nghiêng, đây là lớn hay nhỏ?

Đường Phong liền trợn mắt, thế này thì mua cái nào cũng không thắng.

Những con bạc khác cũng căng mắt trông chờ nhìn Đường Phong, trong mắt họ bây giờ thì Đường Phong chính là đồ thần! Là người dẫn dắt bọn họ tới thắng lợi, Đường Phong ăn thịt thì họ cũng được uống canh.

Đường Phong thu lại ngân phiếu trên bàn, mỉm cười nói:

- Làm gì cũng phải có chừng mực, thiếu gia ta hôm nay thắng không ít tiền, đã chán rồi, các người cứ chơi đi, ta không theo nữa.

Tên nhà cái kia thấy Đường Phong muốn đi, vỗ mạnh bàn mà nói:

- Thắng tiền thì muốn đi? Không có cửa đâu!

Hắn vừa nói xong, đột nhiên có một đám địa hán thô kệch ủa ra vây Đường Phong lại.

Đường Phong cười lạnh nói:

- Sao hả? Chí Tôn đồ trường của các người chỉ được tới vậy thôi sao? Thắng tiền thì không cho đi!

Một con bạc đứng cạnh cũng lớn tiếng mắng to Chí Tôn đồ trường vô sỉ đê tiện.

Nhà cái cười lạnh một tiếng:

- Người gian lận! Bằng không thì sao lần nào người cũng thắng chứ?

- Kỳ lạ, xí ngẫu là người đổ, thiếu gia ta chưa động qua lần nào, nếu nói gian lận thì cũng là người gian lận mới đúng!

Đường Phong nói xong liền quay đầu cao giọng nói:

- Các vị, Chí Tôn đồ trường ý thế hiếp người, các vị huynh đệ lần sau có đến chơi thì nên thông minh một chút, tốt nhất là mang theo bao nhiêu phải thua hết bấy nhiêu, ngàn vạn lần không được thắng, nếu không sẽ không thoát thân được đâu.

Chí Tôn đồ trường là công cụ gom tiền của ba đại gia tộc, nếu phá hỏng thanh danh của nơi này, ba đại gia tộc nhất định cũng sẽ tổn thất nghiêm trọng.

Tới đây kiếm chút tiền chỉ là thứ yếu, khiến ba đại gia tộc gặp phiền phức mới là mục đích chính của Đường Phong, bằng không hẳn cũng sẽ không thắng nhiều tiền như vậy.

Hơn hai mươi vạn lượng, số lượng không hề nhỏ.

Nghe Đường Phong nói vậy, các con bạc đều tức giận, lớn tiếng chửi mắng.

- Các vị không nên nghe hần nói bậy.

Nhà cái kia vừa thấy đã chộc giận nhiều người, mồ hôi lạnh liền túa ra như mưa, đồ trường tuy là của ba đại gia tộc, nhưng cũng phải có người đến chơi thì bọn họ mới kiếm được tiền chứ.

Một khi danh tiếng của nơi này bị phá hư thì còn ai tới nữa chứ? Đường Phong cười gian một tiếng, thừa lúc mọi người không chú ý, trên tay bắn ra một thanh phi châm đánh mở cái chung kia, tiếng vang kinh động các con bạc, mọi người quay lại nhìn liền bất ngờ thấy ba con xí ngẫu cư nhiên chụm lại một chỗ, không ngã xuống viên nào.

Mọi người cũng không phải kẻ ngốc, nếu chỉ có một viên không ngã thì còn có thể là do trùng hợp, nhưng làm sao mà cả ba viên đều không ngã kia chứ? Rõ ràng là có người động tay động chân.

- Giỏi lắm, quả nhiên là các người gian lận!

các con bạc tức giận la lên.

Nhà cái lên tiếng biện giải, nhưng đều bị tiếng la ó của các con bạc nhấn chìm, trong lòng một trận tức giận, hung tợn nhìn Đường Phong, nói với mấy tên đại hán kia:

- Bắt hần cho ta!

Mấy tên này đều là do đồ trường nuôi dưỡng, thực lực cũng không cao, toàn ỷ vào nhiều người, hơn nữa, bình thường nào có ai dám tới đây sinh sự, bọn họ ít khi động tay chân, thì làm sao có sức chiến đấu cho được? Chỉ cần một mình Mộng Nhi hay Bảo Nhi cũng có thể hạ chúng.

Đường Phong cười lạnh một tiếng, đang chuẩn bị mở đường rời đi, bỗng nhiên cảm giác được có một cỗ nhiệt khí cực đại từ ngoài ập tới, đại môn của đồ trường lập tức bị đá văng, một đại mỹ nữ xiêm y đỏ rực, dáng người nóng bỏng cực điểm hùng hổ xông vào.

Đại môn bị nữ nhân này một cước đạp vỡ, những mảnh vỡ phút chốc liền bốc cháy văng ra khắp nơi, không ít đại hán đang đứng chắn tại cửa, đột nhiên gặp phải tình huống như thế, lập tức hét thảm một tiếng, một đồng người ngã nhào ra, cũng không có bị nguy hiểm đến tính mệnh, ngã xuống liền bò dậy bỏ chạy.

Đường Phong định thần nhìn lại, liền thấy nữ nhân này cầm một thanh trường kiếm đỏ sẫm, thân kiếm hỏa diễm quay cuồng không ngừng, người nọ một thân hồng y, tóc cũng là màu đỏ, thân hình uyển chuyển tuyệt luân, gương mặt xinh đẹp như một đóa hồng mỹ lệ nhưng lại bùng bùng sát khí.

Đường Phong vỗ mạnh chiếc phiến trên tay:

- Đúng là một quả ót hiểm a! Ai cưới phải nàng thì đúng là xui xẻo ba đời mà!

Từ khi nữ nhân này bước vào, trong đồ trường liền lập tức yên tĩnh đến mức nghe được tiếng kim rơi.

Mọi người đều kinh diễm trước mỹ mạo của nàng, lại khiếp sợ thực lực của nàng, cả thảy mạnh một cái cũng không dám.

Phượng mâu khê đảo, lúc nhìn thấy Đường Phong và Bạch Tiểu Lại thì chợt dừng lại một chút, bất quá rất nhanh lại dời đi, dừng lại trên một bóng người đang cong lưng lén lút nấp sau lưng các con bạc, nhẹ quát một tiếng:

- Họ Thang kia, để xem hôm nay người chạy đường nào!

Nói xong liền vung kiếm, hỏa diễm bốc lên từ thân kiếm càng thêm lợi hại, trường kiếm vừa vung, toàn bộ bàn ghế đều bị thiêu rụi.

Nữ nhân này Đường Phong đã từng gặp qua, chính là người đã gặp ở Tập Nguyên Đường, chỉ có điều nàng ta hiện tại thoát nhìn nóng nảy hơn trước kia rất nhiều.

Người đang lén lút trốn kia vừa thấy trốn không khỏi, lập tức đứng dậy cười ngây ngô, cười nịnh hót:

- Tứ Nương, cô tới rồi sao?

Quả nhiên là hần! Đường Phong vừa thấy người này, không khỏi nhớ tới chuyện ở Tập Nguyên Đường ngày đó.

Nam nhân ao gấu lưng hổ, lúc đứng thẳng thì giống như một con gấu lớn, dáng người lực lưỡng đến cực điểm, cơ thịt trên người loạn run, nhưng hiện tại, vị nam nhân to con như gấu này lại nở một nụ cười nịnh nọt.

- Giang hồ cừu sát, không muốn chết thì rút đi!

Đại mỹ nữ kia quát to một tiếng.

Các con bạc và mấy tên tráng hán trong đồ trường đã sớm chịu không nổi loại áp lực này, vừa rồi họ không chạy chính là vì không dám động, bây giờ nghe được một câu này liền như tỉnh mộng, vắt giò lên cổ chạy ra cửa.

Không bao lâu, cả đám người trong đồ trường đều đã chạy trốn sạch sẽ, chỉ còn lại bốn người Đường Phong.

Nữ nhân này cũng không để ý tới Đường Phong, trên miệng cười lạnh một cái, từng bước từng bước đi tới trước mặt tráng hán.

57. Chương 57: Tình Hình Chiến Đấu Kịch Liệt.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 57: Tình hình chiến đấu kịch liệt.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Tráng hán vẽ mặt bắt đắc dĩ, dở khóc dở cười nói:

- Tốc độ của Tứ Nương quả thật quá nhanh, ta còn chưa kịp làm gì đã bị cô đuổi kịp, cô có thể nói cho ta biết cô dùng phương pháp gì để truy đuổi ta hay không? Vì cái gì ta mãi vẫn không chạy thoát chứ.

Tần Tứ Nương cười lạnh:

- Thang Phi Tiểu! Người nghĩ ta sẽ nói cho người biết sao?

Nghe đến đây thần sắc của Bạch Tiểu Lại liền biến đổi, thấp giọng nói:

- Hỏa Phượng Hoàng Tần Tứ Nương, Cách Không Thủ Thang Phi Tiểu?

- Cô biết họ?

Đường Phong kinh ngạc.

- Đã nghe nói qua. Nhất là Thang Phi Tiểu này, trước kia từng là đệ nhất cao thủ của Đại Tuyết Cung, mười lăm năm trước đã tấn chức Thiên giai thượng phẩm, chỉ có điều ngay sau đó lại vô cớ mất tích, không ngờ lại có thể gặp ở đây.

Lợi hại vậy sao?

Đường Phong khiếp sợ nói.

Đang nói chuyện, Thang Phi Tiểu liền đau khổ nói:

- Tứ Nương, cô rốt cuộc là muốn gì chứ? Ta lại có tội gì? Sự kiện kia chẳng qua chỉ là hiểu lầm mà thôi, tuổi xuân của cô còn dài, hà cớ gì cứ phải quần lay ta không buông?

- Hiểu lầm?

Thần sắc của Tần Tứ Nương liền lạnh lùng,:

- Chiếm đoạt sự trong sạch của một nữ nhân cũng chỉ là hiểu lầm thôi sao?

Đường Phong a một tiếng, thần tình bi phẫn, nghiêng rằng nghiêng lợi thấp giọng mắng:

- Thiếu đạo đức, tán tận lương tâm, không bằng cảm thú, không xứng là nam nhân!

- Câm miệng!

Thang Phi Tiểu và Tần Tứ Nương đồng thời quay đầu lại quát, hai người nhẹ hất chân, hai con xí ngầu liền xé gió lao tới Đường Phong.

Đường Phong nhanh chóng vẩy chiếc phiến, đỉnh đương hai tiếng, hai viên xí ngầu liền bị đánh bay ra ngoài.

Hai đại cường giả Thiên giai cũng không có ý muốn thương tổn Đường Phong, chỉ có điều ngại hấn quá ồn ào, muốn giáo huấn hấn một chút, nhưng họ cũng không ngờ, Đường Phong tuy thực lực không cao nhưng phản ứng lại vô cùng nhanh chóng.

Tần Tứ Nương từng bước áp sát, mỗi một bước đi, hỏa diễm phân phạt trên thân kiếm lại quay một lần, nghiêng rằng nghiêng lợi bi phẫn mắng:

- Thang Phi Tiểu ngươi không bằng cảm thú, tán tận lương tâm, không xứng là nam nhân!

Thang Phi Tiểu là hán tử rắn rỏi như sắt thép, nhưng đối mặt với lời mắng nhiếc Tần Tứ Nương cũng đành lui lại từng bước, miễn cưỡng nói:

- Kỳ thật ta cũng là người bị hại, cô cũng biết nguyên tắc của ta kia mà, ta chưa bao giờ chạm vào nữ nhân trong trắng cả, đêm đó là cô uống rượu say, sau đó....

- Còn ngụy biện!

Tần Tứ Nương vung tay, trên trường kiếm nổi lên một đóa kiếm hoa cuộn cuộn, giơ lên trước ngực, lạnh lùng nói:

- Có gan ăn vụng, sao lại không có gan thừa nhận?

Đường Phong đứng một bên thở dài:

- Nhi nữ tình trường, anh hùng khí đoản!

Nói xong liền dắt ba nữ tử đi ra ngoài:

- Đi thôi, bọn họ sắp động thủ rồi.

Vừa đi ra ngoài, Đường Phong vừa lay động chiết phiến, lớn tiếng nói:

- Thành liễu anh hùng mộng, không liễu nữ nhi tâm a!

Nghe được câu này, Thang Phi Tiểu kinh ngạc nhìn về phía cửa, Đường Phong đã biến mất không thấy đâu.

- Cô....Cô đừng tới đây, tiếp tục đi tới ta sẽ đánh cô!

Mất thấy Tần Tứ Nương đã bức mình tới cảnh không còn đường lui, Thang Phi Tiểu liền mạnh miệng nói.

- Hừ, hôm nay nếu không phải ngươi chết, chính là ta mạng vong!

Tần Tứ Nương hừ lạnh một tiếng,

- Xem kiếm!

Ra khỏi đồ trường, Đường Phong xoay trái xoay phải nhìn hai lượt, tầm mắt lập tức dừng lại trên một thân ảnh cách đó ba trượng.

Nơi ấy có một bé gái phấn điêu ngọc mài, đáng yêu tới cực điểm, giống như được nặn ra từ nước đang lắng lắng đứng nhìn, vẫn giống hệt như lần gặp trước, trên đầu cột một bím tóc lệch sang bên trái, một đôi mắt to tròn lấp lánh như gió cuốn mây tan.

Nhìn thấy vẻ khác thường trên mặt Đường Phong, mấy nữ hài cũng nhìn theo hướng tầm mắt của hấn, nháy mắt liền khơi dậy tình mẫu tử nơi các nàng.

Mộng Nhi khoa trương quát to một tiếng:

- Tiểu nha đầu đáng yêu quá.

Nói xong liền chạy tới chỗ cô bé, trên mặt của Bảo Nhi như phát ra hào quang của tình mẹ nhìn vào cô bé.

Cô bé bị Bảo Nhi và Mộng Nhi dọa cho hoảng sợ vội lùi lại hai bước, đợi đến lúc nhìn thấy Đường Phong và Bạch Tiểu Lại, gương mặt nhỏ nhắn liền cười tươi, vui vẻ reo lên:

- Thúc thúc, a di!

Đường Phong liền ra vẻ thành thực đáng tin, mỉm cười vuốt cằm, chỉ cười không nói.

Bên trong đồ trường truyền đến tiếng hô to của Thang Phi Tiểu:

- Cách không thủ!

Tần Tứ Nương liền quát lên:

- Hỏa vũ!

Một cỗ sóng nhiệt từ cửa phun ra, bên trong lập tức vang ra một trận tiếng cháy nổ, cùng với một tiếng hét thảm “ai nha” của Thang Phi Tiểu.

Gương mặt xinh đẹp lạnh như băng của Bạch Tiểu Lại cũng giãn ra, mỉm cười ngồi xổm xuống nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Thang Manh Manh hỏi:

- Lại là cùng mẫu thân của muội tới sao?

Thang Manh Manh gật gật đầu:

- Mẫu thân ở bên trong!

- Mẫu thân của muội sao lại để muội đứng đây một mình? Muội không sợ sao?

Bạch Tiểu Lại hiện giờ vô cùng ôn nhu, cứ như một người khác hẳn vậy.

- Muội không sợ, mẫu thân sẽ bảo vệ muội!

Thang Manh Thanh nghiêng đầu nhỏ nói:

- Lần trước có một người xấu muốn bắt Manh Manh đi, bị mẫu thân đánh bay đi rồi.

Bạch Tiểu Lại ngẫm lại cũng thấy đúng, một Thiên giai cao thủ, không lý nào cả nữ nhân của mình cũng không bảo hộ được.

Bên trong lại truyền tới tiếng quát của Thang Phi Tiểu:

- Song long tham châu thủ!

Tiếp theo là tiếng quát đầy phẫn nộ và thẹn thùng của Tần Tứ Nương:

- Cái tên đâm tặc tính xấu không đổi này! Bề ngoài tô vàng nạm ngọc, bên trong thối rửa không chịu được, ta liều mạng với ngươi! Phong ~ Hỏa ~ Liền ~ Thiên!

- Hiểu lầm, hiểu lầm thôi!

Thang Phi Tiểu thở không ra hơi giải thích:

- Ta vốn không muốn dùng chiêu này! Chẳng biết ma xui quỷ khiến thế nào lại dùng thôi!

- Nhiều lời vô ích, chịu chết đi!

Ngay sau đó lại là một cỗ nhiệt khí cự đại phóng ra, quét sạch hơn phân nửa phố.

Đường Phong lau mồ hôi lạnh trên trán, nuốt nước miếng một cái nói:

- Bên trong kịch chiến dữ dội quá!

Bảo Nhi và Mộng Nhi chỉ mãi lo nhìn Manh Manh, nhìn đến mức khóe miệng cũng sắp chảy nước.

Đến lúc này mới hồi phục tinh thần, Mộng Nhi hỏi:

- Hai người biết cô bé này sao?

Đường Phong nói:

- Gặp qua một lần.

- Nữ nhân bên trong là mẫu thân của cô bé sao?

Bảo Nhi chần chừ hỏi.

- Tuy ta cũng không muốn thừa nhận, nhưng quả thật đúng là vậy.

Đường Phong gật gật đầu ra vẻ nghiêm trọng.

- Không phải nàng cùng nam nhân bên trong

Mộng Nhi rất nhanh liền hiểu được, vừa rồi đoạn đối thoại của Tần Tứ Nương và Thang Phi Tiểu các nàng cũng nghe được, chỉ cần suy đoán một chút liền biết được quan hệ giữa Thang Mạnh Mạnh và hai người bên trong.

Ánh mắt của Đường Phong trở nên thâm thúy, thở dài bùi ngùi:

- Tuy ta không biết trong chuyện này có ẩn tình gì, nhưng đây chắc chắn là tranh chấp tình cảm vừa ly kỳ kinh khủng, vừa quỷ dị khủng bố! Hơn nữa, nhìn bộ dạng của Thang Phi Tiểu thì hình như hẳn không biết mình có một cô con gái!

Bên trong phòng, Thang Phi Tiểu hoảng sợ vạ phần nói:

- Cô....Cô đừng tới đây mà, còn đi tới nữa ta sẽ nổi giận đó! Đừng tưởng rằng cô là nữ nhân mà ta không dám đánh cô, ta mà nổi giận lên thì cả ta cũng phải sợ chính mình đó!

Tần Tứ Nương âm trầm cười, lạnh như băng nói:

- A, thật sao? Ta ngược lại còn muốn xem xem tên cầm thú như ngươi nổi giận lên thì thế nào! Bích hỏa thao thiên!

- A...

Một tiếng hét thảm thiết dồn dập mà ngấn ngùi truyền tới.

- Ô? Thang Phi Tiểu bị xử lý rồi sao?

Đường Phong động tai, cẩn thận lắng nghe.

- Không thể nào.

Bạch Tiểu Lại lắc đầu

- Tần Tứ Nương cũng chỉ là thiên giai trung phẩm, còn Thang Phi Tiểu đã tấn chức Thiên giai thượng phẩm từ mười lăm năm trước rồi, thực lực của hắn hiện tại hẳn đã đăng phong tạo cực, dù là muốn nhường thì cũng không thể đến mức ấy!

58. Chương 58: Lợi Khí Đứng Đầu.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 58: Lợi khí đứng đầu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Phong thiếu gia người vẫn chưa nói hết kia mà? Nam nhân kia sao lại không biết mình còn một cô con gái?

Mộng Nhi truy hỏi.

- Ta cũng là đoán thôi.

Đường Phong liền kéo mấy nữ nhân cùng Mạnh Mạnh ra xa, tránh bị vạ lây,

- Người nghĩ đi, nếu Thang Phi Tiểu biết mình có một cô con gái đáng yêu như thế, lẽ nào lại không nhìn nhận? Chỉ cần hắn còn có chút lương tâm, nhất định sẽ không làm chuyện như vậy, có thể là Tần Tứ Nương không cho hắn biết. Ai, yêu càng sâu, hận càng nhiều!

- Có đạo lý!

Mộng Nhi suy nghĩ một hồi liền gật gật đầu.

- Sao người lại rành chuyện này vậy? Người trước kia đã gian dú với bao nhiêu nữ nhân rồi?

Bạch Tiểu Lại cảnh giác đầy mình nhìn Đường Phong.

Đường Phong bị phần nói:

- Đây là thường thức, thường thức đầy hiểu không? Trên sách không phải cũng viết vậy sao? Cô cứ nhìn hai người bọn hắn đi, tuy Tần Tứ Nương luôn miệng nói muốn giết Thang Phi Tiểu, cái gì mà không phải người chết thì là ta vong mạng ấy, lúc nói ra câu đó, trong mắt nàng lộ rõ vẻ yêu hận đan xen không cách nào che giấu được, Thang Phi Tiểu cũng thế, thực lực của hắn cao hơn Tần Tứ Nương rất nhiều, nếu muốn động thủ thật thì sao có thể dây dưa đến bây giờ? Cô cứ để ý kỹ động tĩnh của họ bên trong đi, nếu nói là đánh nhau, còn không bằng nói là liếc mắt đưa tình đi. Một bên là chàng có tình, một bên là thiếp cố ý, chỉ là không muốn thừa nhận mà thôi, có trời mới biết bọn họ vì sao lại biến thành như vậy.

- Hai người bọn họ tranh phong đầu khí, đáng thương nhất vẫn là cô bé này.

Bảo Nhi yêu thương nhìn Thang Mạnh Mạnh,

- Còn nhỏ như vậy, đã không biết phụ thân của mình là ai.

Bảo Nhi vừa nói xong, Thang Mạnh Mạnh đã vội nói:

- Mạnh Mạnh biết, chính là tên bại hoại đang giao chiến với mẫu thân!

Đường Phong thiếu chút nữa cười ra tiếng:

- Xong rồi, Mạnh Mạnh đã bị mẫu thân của muội ấy tẩy não rồi, Thang Phi Tiểu nếu biết mình có một cô con gái đáng yêu thế này, còn coi hắn là tên bại hoại, không biết hắn sẽ thương tâm đến mức nào.

- Hừ, là hắn không cần Mạnh Mạnh trước, mẫu thân nói, sau này gặp hắn cứ gọi hắn là quả trứng thối!

Thang Mạnh Mạnh chu cái miệng nhỏ nhắn lên nói.

Đường Phong cùng Bạch Tiểu Lại liếc nhau, không tự chủ được nhớ tới một câu:

- Trời tạo nghiệt, còn có thể tha thứ, tự tạo nghiệt, không thể sống!

Đang nói chuyện, trong đổ trường truyền đến một tiếng nổ lớn rồi sụp đổ, một nam tử quần áo tả tơi, tóc râu đều bị đốt mất không ít từ trong đồng đổ nát chạy ra, không phải Thang Phi Tiểu thì là ai.

Thang Phi Tiểu vẻ mặt nhăn nhó, lớn tiếng nói:

- Tứ Nương, hôm nay dừng lại ở đây, ta đi trước một bước!

nói xong liền thi triển khinh công bay đi mất.

Nhìn vào bóng dáng đã đi xa, Thang Mạnh Mạnh nắm chặt nắm tay hung hăng quơ tay một cái:

- Bại hoại!

Nói xong đôi mắt to liền đỏ hoe, rơi ra hai giọt nước mắt.

Trong đồng đỏ nát, Tần Tứ Nương nhắc ra một tấm ván gỗ đè lên mình, vùng trường kiếm trên tay:

- Họ Thang kia, ta với người chưa xong đâu!

Lần này chẳng những danh dự của đồ trường bị Đường Phong hủy, ngay cả sản nghiệp cũng bị hai đại cao thủ phá nát không còn gì, Đường Phong quả thực sảng khoái đến mức không thể sảng khoái hơn.

Thời điểm Tần Tứ Nương xông vào đồ trường đã có người đến ba đại gia tộc mật báo, đến bây giờ người của ba đại gia tộc mới chạy tới cứu viện.

Liễu gia cao tăng đều đã chết hết, hiện tại tiếp nhận gia tộc chính là con trai của đại trưởng lão, vẫn còn mặc tang phục, nhưng nghe mật báo có người tới đồ trường gây sự, liền dẫn theo một đám cao thủ chạy tới.

Trương Hoàng hai nhà cũng phái ra một vị trưởng lão dẫn theo vô số kẻ tinh nhuệ trong nhà.

Người còn chưa tới, tên trưởng lão Trương gia đã quát to một tiếng:

- Kẻ nào dám tới đồ trường gây sự, chán sống rồi sao?

Vừa nói xong, một con chim nhỏ đại khái chỉ lớn bằng bàn tay, toàn thân đỏ rực kéo theo chiếc đuôi thật dài, toàn thân phát ra hỏa diễm, đột nhiên từ phía trước phóng tới, trưởng lão này cực kỳ hoảng sợ, vừa nghĩ ra phải phòng ngự thì hỏa diễm đã bay lướt qua đỉnh đầu của hắn, đốt cháy một mảng tóc lớn, số tóc còn lại cũng vì quá nóng mà bốc cháy.

Hỏa diễm nghiêng mình phóng đi, trong miệng phát ra một tiếng phượng hót thanh thúy, vang tận mây xanh, sau đó liền nổ tung, thiêu đốt một mảng thiên không thành màu đỏ rực.

Tâm tình của Tần Tứ Nương hiện tại rất không tốt, sao dung được kẻ khác tới đây vuốt râu hùm? Nếu không vì không muốn thấy con gái của mình thấy cảnh máu chảy đầu rơi, nàng đã sớm một chiêu giết chết kẻ kêu gọi đầu hàng kia rồi.

- Lão nương thích thì làm, sao hử?

Tần Tứ Nương một thân xiêm y đỏ rực, trên thân càng giống như có liệt hỏa bốc lên, cả không khí chung quanh đều vận vẹo, một mình đứng giữa đồng hoang tàn đỏ nát của đồ trường, mắt phượng cao quý Lạnh ngạo liếc nhìn đám người vây quanh.

- Thiên giai!

Tên Trương gia trưởng lão kia vắt vãi lăm mới dập tắt được mớ tóc đang bốc cháy của mình, cả đầu tóc dài đã cháy rụi không còn một cọng, tuy rằng đau đớn khôn tả nhưng hắn vẫn cố nhắc nhở mọi người một câu.

Vừa nghe được hai chữ đó, cả bọn liền nhất tề lùi lại, con trai của Liễu gia đại trưởng lão vừa mới hùng hổ dắt người tới, chưa đi tới nơi đã quay ngoắt lại, vùng tay nói:

- Về nhà thôi! Tiếp tục lo tang lễ cho gia chủ và các vị trưởng lão.

Đùa chứ, Thiên giai cường giả vốn rất ít, căn bản không phải loại mà họ dám trêu chọc, một Thiên giai cao thủ trong nháy mắt quét sạch tam đại gia tộc của Tĩnh An thành chỉ là chuyện dễ như trở bàn tay, ai dám làm gì nàng ta chứ? Tên trưởng lão Trương gia bị đốt cháy hết tóc kia cười mà như mếu nhìn Tần Tứ Nương, lúc này cả một cái rằm cũng không dám phóng.

Thấy không có ai trả lời, Tần Tứ Nương hừ lạnh một tiếng, tra kiếm vào vỏ, đi đến ôm con gái vào lòng, không coi ai ra gì mà rời đi.

Lúc Tần Tứ Nương vừa đi ra thì Đường Phong đã mang ba nữ tử lánh đi, cái cô Tần Tứ Nương này không dễ chọc vào, lần trước nàng ta nhìn mình và Bạch Tiểu Lại còn có chút cảnh giác, lần này nếu lại thấy mình cùng con gái của nàng ta ở cùng một chỗ, nói không chừng sẽ hiểu lầm mình có dụng ý xấu.

Tần Tứ Nương đi rồi, đám người Trương Hoàng hai nhà mới dám đi vào dọn dẹp phế tích, cái tên trưởng lão Trương gia ban nãy còn hô được một câu sau đó im như thóc tới tận bây giờ kia lúc này đây đã không còn cngj tóc nào trên đầu, trên đầu cũng là toàn là vết phỏng, khiến hắn đau tới rơi lệ.

Chăm chú nhìn bóng lưng Tần Tứ Nương rời đi, Đường Phong chậm rãi nói:

- Ta biết vì sao cô ta lại được gọi là Hỏa phượng hoàng rồi.

- Bởi vì cương tâm của cô ta là một con Hỏa phượng hoàng, thanh kiếm trên tay lại là thanh thần binh Viêm Nhật đứng hàng thứ tư trong Thập đại thần binh! Một khi phối hợp cùng cương khí của cô ta, cho dù là cao Thiên giai thượng phẩm gặp phải cũng phải nhường bộ ba phần.

- Thập đại thần binh?

Đường Phong lập tức thấy hứng thú.

Qua mấy ngày hôm nay, Bạch Tiểu Lại cũng biết Đường Phong đối với thường thức căn bản của tu luyện đôi khi cũng mù tịt, lập tức giải thích:

- Lợi khí đứng đầu trong thiên hạ chia làm ba cấp, thấp nhất là Cương binh, phàm là chú kiếm sư xuất sắc, chỉ cần có vật liệu thích hợp thì đều có thể rèn được. Đứng thứ hai chính là Thiên binh, loại này chẳng những cần chú kiếm sư lợi hại nhất, vật liệu quý hiếm nhất, đồng thời trong quá trình rèn kiếm, cần phải có cao thủ hàng đầu không ngừng đưa cương khí vào trong vũ khí, so với Cương binh thì tốt hơn rất nhiều. Đứng đầu chính là...

59. Chương 59: Linh Thú Đường.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 59: Linh thú đường.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Nói tới đây, vẻ mặt Bạch Tiểu Lại cũng lộ ra chút mong muốn,

- Thiên hạ Thần binh tổng cộng có mười thanh, thanh nào cũng trải qua hơn trăm ngàn năm truyền thừa. Tương truyền rằng bản thân Thần binh vốn có linh tính, nếu không thích người nào, dù kẻ đó có giữ kiếm cũng không phát huy được tác dụng của kiếm, ngược lại, nếu người nào được Thần binh thừa nhận, dù thực lực của người thấp đến cỡ nào nó cũng sẽ thừa nhận người là chủ nhân, Thần binh một khi đã nhận chủ thì vĩnh viễn cũng không phản bội, trừ phi chủ nhân đã chết.

Hai nha đầu Bảo Nhi và Mộng Nhi nghe đến mê mẩn, Đường Phong nghiêm mặt nói:

- Truyền thuyết không thể tin, Thần binh dù có lợi hại hơn nữa thì vẫn là vật chết, làm gì thần kỳ như người nói!

Vừa nói thế xong thì Đường Phong lại vội hỏi:

- Có thể tìm Thần Binh ở nơi nào?

Bạch Tiểu Lại trừng mắt liếc hắn một cái, trào phúng nói:

- Không phải người vừa nói truyền thuyết không thể tin sao?

- Ta chính là muốn tìm một thanh Thần binh đến chứng thực lời đồn này, cho mấy tiểu nha đầu các người biết thế nào là miệng lưỡi thế nhân!

Đường Phong hiên ngang lăm liết nói.

- Mơ hồ, vị trí của Thần binh không ai biết rõ cả, đại bộ phận Thần binh cũng biến mất sau theo chết chủ nhân, gần hai mươi năm qua, Lý Đường đế quốc chỉ mới xuất hiện hai thanh Thần binh mà thôi, một

thanh là Viêm Nhật, thanh còn lại là Thủy Hàn, Thủy Hàn đứng hàng thứ năm trong thập đại thần binh, cũng xem xét với Viêm Nhật, bất quá thuộc tính cả hai hoàn toàn tương phản, trùng hợp chính là, Thủy Hàn cũng do một nữ nhân nắm giữ.

Đường Phong tức giận, bất bình nói:

- Nam nhân thiên hạ đúng là không có tiền đồ, tại sao cả một thanh Thần binh cũng không nắm được chứ?

Đường Phong và Bạch Tiểu Lại vừa đi vừa tán gẫu, hai nha đầu Bảo Nhi và Mộng Nhi bắt đầu điên cuồng lựa chọn y phục, sơn phấn và trang sức.

Trên thân Đường Phong hiện tại có hơn hai mươi vạn lượng, có thể nói là một đêm phát tài.

Hai nha đầu lúc đầu còn có ý thức, thấy thích thứ gì đó đều cầm tới trước mặt Đường Phong hỏi:

- Phong thiếu gia, thứ này đẹp không?

Đường Phong ngàn bài một điệu trả lời:

- Đẹp lắm, mua!

Cuối cùng Bảo Nhi và Mộng Nhi cũng không thêm hỏi hấn nữa, thấy thứ gì vừa mắt liền mua ngay.

Khả năng mua sắm của nữ nhân đúng là quá khủng bố, chưa đi hết một con đường, trên thân Đường Phong đã vác hơn mấy chục bao lớn nhỏ, ép tới mức hấn không thể đứng thẳng lưng luôn.

- Tiểu Lại, cô thật sự nhẫn tâm nhìn các nàng hành hạ ta như vậy cũng không giúp một tay sao?

Đường Phong ai oán nhìn Bạch Tiểu Lại.

Bạch Tiểu Lại hừ lạnh một tiếng:

- Ta còn chưa mua mà.

Đường Phong nghe vậy liền muốn xỉu.

Bạch Tiểu Lại cười lạnh nói:

- Nếu không có ta thì hôm nay ngươi làm sao thắng được nhiều như vậy? Ta chỉ lấy lại phần thuộc về ta thôi!

Ba nữ nhân cùng dắt nhau vào nơi bán sơn phấn lớn nhất Tĩnh An thành: Thiên Vũ lâu.

Đường Phong khom lưng vác vô số bọc, nhắm mắt đi theo đến cửa, vừa nhìn thấy một chiếc xe ngựa dừng ở ven đường, Đường Phong liền chạy qua đó nói với trung niên hán tử ngồi trên càn xe:

- Huynh đệ, xe ngựa này bao nhiêu tiền? Ta muốn mua.

Hán tử kia nhìn Đường Phong một cái, thờ ơ nói:

- Xe ngựa này ta dùng để chở hàng, không bán...

Lời còn chưa nói xong đã thấy hai tấm ngân phiếu chìa ra trước mặt.

Hán tử kia nhanh tay lẹ mắt liền chớp lấy hai tờ ngân phiếu trị giá hai trăm lượng nhét vào ngực áo, sáng khoái nói:

- Xe ngựa giờ là của ngài!

Chờ ba nữ tử từ Thiên Vũ lâu đi ra liền thấy Đường Phong đang ngồi trên càn xe của một chiếc xe ngựa, tay cầm chiếc phiến, cười tủm tỉm nhìn các nàng.

- Xe ngựa ở đâu vậy?

Bảo Nhi vui vẻ chạy tới hỏi.

- Hừ, có tiền còn không mua được một chiếc xe ngựa thế này sao? Lên xe đi!

Đường Phong tạm thời làm xa phu chở ba nữ tử đi dạo một vòng trong Tỉnh An thành, đồ linh tinh chất trong xe ngày càng nhiều lên, Bạch Tiểu Lại lắc đầu thở dài nói:

- Đúng là bại gia mà!

Đường Phong cười lớn:

- Anh hùng chân chính, hoặc là giết người như ngóe, hoặc là tiêu tiền như nước! Chỉ chút tiền này thì có là cái gì?

Thất tình cô lần trước dùng để ngâm rượu vẫn còn, Đường Phong lại đến quán rượu mua thêm mấy chục vò rượu ngon nhất.

Dạo chơi ở Tỉnh An thành cả ngày, thấy trời đã xế chiều, Đường Phong mới quay đầu ngựa chuẩn bị dọn đường hồi phủ.

Lúc đi ngang qua một cửa hàng trên thành đông, một tiếng chiêng trống đột nhiên vang lên, lập tức một thanh âm lạnh lạnh vô cùng to truyền tới:

- Linh thú để ngắm hạ giá đây, nguồn hàng mới mẻ đáng tin, hàng đẹp giá rẻ, có thể làm quà tặng lấy lòng mỹ nhân, tặng vợ thì củng cố tình cảm vợ chồng, tặng con cái thì cha con vui vẻ, tặng trưởng bối thì điều tiết sức khỏe tinh thần và thể xác, số lượng có hạn, nhanh chân thì còn, chậm chân thì hết!

Đường Phong nhướn mày, linh thú? Tuy sau khi đến thế giới này, Đường Phong cũng có biết ở đây có linh thú, nhưng chưa bao giờ được thấy qua.

Lập tức dừng xe ngựa lại, quay đầu nhìn ba nữ tử nói:

- Có muốn thiếu gia mua cho các người một con để chơi không?

Bạch Tiểu Lại nói:

- Chỉ là linh thú để ngắm chơi thôi, không có khả năng chiến đấu, mua cũng không làm được gì còn phải tốn công chăm sóc, không đáng.

Nhưng Bảo Nhi và Mộng Nhi cũng không để ý, vội vàng gật đầu nói:

- Muốn, muốn!

Đường Phong nhẹ nhàng nhảy xuống xe, mỉm cười nói:

- Để thiếu gia đi mua cho các người một con đẹp nhất.

Đường Phong đi tới, từ xa đã nhìn thấy tấm biển treo trên cửa tiệm, bên trên khắc ba chữ to

- Linh thú đường.

Người vừa gõ chiêng rao hàng ban nãy đã không thấy đâu, chỉ nghe thấy giọng hô mà thôi.

Gió nhẹ lướt qua, trước cửa Linh thú đường cát bụi bay lên, lá khô phiêu tán, trước cửa vắng tanh vắng ngắt tới độ có thể giăng bẫy bắt chim.

Việc buôn bán của cửa hàng này thoạt nhìn không được tốt lắm, còn khoác lác bảo là số lượng có hạn, nhanh chân thì con! Đường Phong mắng thầm một tiếng.

Vừa nghĩ đến đó, mặt đất đột nhiên rung lên, bốn phương tám hướng truyền đến tiếng “ầm ầm ầm”, giống thiên quân vạn mã hành quân.

Đường Phong cứng người, sắc mặt trở nên ngưng trọng vô cùng.

Bảo Nhi ở phía sau kinh hô:

- Thiếu gia cẩn thận!

Đường Phong nhún người nhảy lên cao, tư thế phiêu dật hơn người, tóc dài vũ động, đẹp vô cùng.

Hắn vừa nhảy lên, chung quanh không biết từ đâu vọt ra mấy trăm người, nhắt tề chạy thẳng tới Linh thú đường, cứ như thể thiên quân vạn mã đang lao qua cầu gỗ, nổi lên ngàn gợn sóng cuộn cuộn.

Những người này chen chúc tới cửa Linh thú đường, một tên hán tử ỷ vào dáng người cao to vạm vỡ, đẩy ngã một người đứng trước, vừa chạy vào trong vừa hung dữ uy hiếp:

- Ai dám đi tới, ta đánh vỡ đầu kẻ đó!

Đám người phía sau hắn nghe vậy liền sững người một chút, sau đó nắm tay rơi như mưa lên người tráng hán này, vừa đánh vừa la:

- Dám chắn đường không cho ta mua linh thú, muốn chết mà!

Đám đông quá hung hãn, tráng hán này bị đánh mặt mũi bầm dập ngã xuống đất, ngoài miệng còn khóc thét:

- Chừa một con cho ta!

Đường Phong đáp xuống đất, khinh bỉ nói:

- Phẩm chất kém quá, cả xếp hàng cũng không biết!

Tiếp tục đi tới liền thấy đại môn của Linh thú đường cũng sắp bị đập đổ, bên trong chỉ thấy toàn đầu người lóc ngóc, trong bao lâu liền có người theo linh thú đẹp từ bên trong bước ra, vừa đi vừa nói:

- Tranh hơn mười lần, cuối cùng cũng giành được một con!

Một người khác phụ họa:

- Đúng vậy, ta đây cũng phải tranh hơn hai mươi lần mới mua được, Linh thú đường này nửa tháng mới mở cửa bán một lần, nguồn cung lại khan hiếm muốn chết, mấy đứa con gái nhà ta đứa nào cũng oán giận kẻ làm cha này vô dụng, không mua được linh thú cho chúng nó.

Cuối cùng một tên cười lớn nói:

- Các người dở quá, ta chỉ tranh năm lần là mua được!

60. Chương 60: Cửa Rẻ Là Cửa Ôi.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 60: Cửa rẻ là cửa ôi.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đường Phong biến sắc, bạt chân phóng thẳng tới Linh thú đường:

- Chừa cho ta một con với!

Ba nữ tử nghiêng đầu nhìn ngó bên ngoài một hồi mới thấy Đường Phong thở hồng hộc chạy ra khỏi Linh thú đường, trên tay còn cầm một cái lồng sắt bị bịt vải đen.

- Tại sao mấy người đi vào trước Phong thiếu gia không mua được, còn Phong thiếu gia lại mua được một con?

Bảo Nhi nghi vấn hỏi.

Mộng Nhi cười cười:

- Còn phải nói sao, Phong thiếu gia hiện tại là nhà giàu mới phát, nhất định là bỏ ra nhiều tiền mua lại từ người khác.

Bạch Tiểu Lại gật gật đầu:

- Hắn cũng chỉ biết lấy tiền đè người.

Đường Phong thở hồng hộc đi vào xe ngựa, trong lòng vẫn còn sợ hãi nói:

- Rất hung hiểm, quá kịch liệt. Hóa ra sinh ý của Linh thú đường này tốt như vậy! Hại ta ngay từ đầu còn tưởng là không buôn bán được, bị những người đó nhanh chân đến trước, bắt quá thiếu gia ta cuối cùng không phụ ủy thác, mua được một cái cho các người rồi đây!

Đường Phong vừa nói vừa như hiển bảo vật đặt lồng sắt trước mặt ba nữ tử.

- Đây là linh thú gì?

Bảo Nhi thấp đầu lắng nghe một lát, chỉ nghe thấy tiếng di chuyển ở bên trong nhưng tuyệt không nghe tiếng kêu của linh thú.

- Đây là cái gì không quan trọng, quan trọng ở chỗ đây là thứ thiếu gia ta lên núi đao, xuống biển lửa liều mạng mua được, đây gọi là lễ khinh tình ý trọng!

Đường Phong nghiêm mặt nói.

- Thứ này mua hết bao nhiêu tiền?

Mộng Nhi hỏi tiếp.

- Hỏi trúng trọng điểm rồi đây.

Đường Phong đắc ý,

- Người khác mua linh thú phải bỏ ra ít nhất năm mươi lượng, có kẻ còn tốn hơn một trăm lượng, nhưng thiếu gia ta chỉ bỏ ra mười lượng là mua được thứ này!

- Tại sao?

Bạch Tiểu Lại hỏi.

- Có thể là do ta quá anh tuấn! Ông chủ ngại không lấy nhiều tiền đấy mà.

- Cửa rẻ là cửa ôi!

Bạch Tiểu Lại cười lạnh một tiếng, đưa tay kéo miếng vải che bên ngoài lồng sắt xuống.

Ba nữ nhân định nhân nhìn lại, chỉ thấy trong lồng sắt nhốt một con linh thú trông như chồn hoang, to bằng bàn tay, bộ lông xù rối tung, cứ như thể vừa chui ra từ vũng bùn, khó coi vô cùng, bản thân nó cũng không có bất luận điểm nào là ngậy thơ đáng yêu cả, lại thêm bộ lông của nó, nhìn qua khiến người ta sinh ra chán ghét.

Trầm mặc hơn nửa ngày, Bảo Nhi mới nói:

- Xấu!

Mộng Nhi nói tiếp:

- Quá xấu!

Bạch Tiểu Lại nói:

- Cực kỳ xấu!

Đường Phong đưa tay ôm ngực, vẻ mặt bi phẫn:

- Các người làm thiếu gia ta thương tâm quá! Đây là thứ ta thiên tâm vạn khổ, một mình xông vào thiên quân vạn mã mới mua về được đó.

Mộng Nhi gật gật đầu:

- Ta đã biết tại sao người khác chưa chắc đã mua được, ngược lại thiếu gia lại mua được dễ dàng như vậy, bởi vì thứ này căn bản không ai muốn mua.

- Bởi vì không ai muốn mua nên mới có giá mười lượng! Quả nhiên của rẻ là của ôi.

Bạch Tiểu Lại đặc ý cười một cái.

- Vậy bây giờ, trong ba người các người ai tình nguyện nuôi nó?

Đường Phong liếc mắt nhìn qua ba nữ tử.

Mộng Nhi ngửa mặt nhìn trời, nghiêm mặt nói:

- Thời tiết hôm nay tốt thật, trời trong nắng ấm!

Bảo Nhi cũng ngửa đầu nhìn trời, phụ họa nói:

- Đúng vậy đúng vậy, trời cao vạn dặm, không một bóng mây.

Đường Phong nhìn qua Bạch Tiểu Lại, Bạch Tiểu Lại xoay đầu qua chỗ khác.

Đường Phong hung ác nói:

- Đã vậy thì đừng trách lão đây độc ác, tối nay làm thịt nó nấu canh ăn!

Câu này đương nhiên chỉ là nói đùa mà thôi, nhưng Đường Phong vẫn bị ba nữ nhân trên xe đánh cho vài cái, nữ nhân vẫn hay mềm lòng, cho dù tiểu linh thú này xấu đến mức nào đi nữa thì cũng là một sinh mạng.

Hơn nữa cả ba nàng nhìn ngó một hồi, đều nhất trí là nó tuy bề ngoài hơi xấu xí một chút, nhưng đôi mắt lại linh động có linh tính, cặp mắt đen đen long lanh rất đáng yêu.

Bảo Nhi còn đặt cho nó một cái tên nghe rất vang dội: Hắc Nhân Đậu Đậu! Gọi tắt là Đậu Đậu!

- Về nhà.

Đường Phong ngồi trước xe, giờ mã tiên lên đánh một tiếng, ghì dây cương chuyển hướng cho ngựa chạy, hướng về phía Thiên Tú.

Bảo Nhi và Mộng Nhi ngồi trong xe mở hết những thứ hôm nay đã điên cuồng mua được ra, sau đó vui vẻ ướm thử y phục mới, trang sức mới, còn lấy cả son phấn ra bôi bôi trét trét.

Đường Phong một tay nắm mã tiên, một tay ôm vò rượu, uống một ngụm rượu lại quát mã tiên một lần, hai con tuấn mã kéo xe ngựa lướt như bay.

Uống cho tới lúc hừng trí tăng cao, Đường Phong lại cao giọng hát vang.

- Thiếu gia nhà các người lại điên rồi.

Bạch Tiểu Lại vừa nghe Đường Phong vui vẻ hát vừa cười nói.

- Phong thiếu gia hát rất dễ nghe nha, tuy là bài hát này hơi lạ một chút.

Mộng Nhi ôm một đồng thứ ra đưa cho Đường Phong:

- Phong thiếu gia, đây là phần của Lâm trưởng lão, ngày mai người tự mình đưa qua cho Lâm trưởng lão đi.

- Ủ, biết rồi.

Đường Phong có chút xấu hổ gật gật đầu, hẳn quen bén cả chuyện phải mua quà cho cô cô, may mà có hai nha đầu hiểu chuyện, đã mua giúp hắn.

Bảo Nhi cũng ôm một đồng đi tới:

- Mấy món trang sức và son phấn này cũng là mua cho Lâm trưởng lão.

- Hả? Cô cô cũng cần mấy thứ này sao?

Đường Phong quay đầu hỏi.

- Tất cả nữ nhân đều cần.

Bảo Nhi cười, :

- Ngài nhớ rõ rồi chứ, đến lúc đó đừng cầm sai đó.

- Ta nhớ kỹ rồi!

Đường Phong đáp.

Đang nói chuyện, phía sau đột nhiên truyền tới một tiếng kêu có phần kiêu ngạo:

- Tránh ra, cỗ xe ngựa phía trước, mau tránh ra!

Nơi này đã ra khỏi Tỉnh An thành, chính là con đường rẽ về Thiên Tú, đường tuy không rộng lớn bằng trong thành nhưng bất quá cũng đủ cho hai cỗ xe ngựa chạy song song.

Đường Phong sau khi nghe tiếng quát tháo ấy thì hơi cau mày, bất quá Đường Phong vẫn nghĩ nhiều thêm một chuyện không bằng bớt đi một chuyện, liền hướng xe ngựa chạy vào ven đường, còn giảm cả tốc độ của xe ngựa lại.

Phía sau rất nhanh vượt lên bốn thớt bạch mã thần tuấn cực điểm, mỗi con đều mạnh mẽ tuấn mỹ, tứ chi thon dài, vó ngựa thoăn thoắt, mặc dù Đường Phong không biết xem ngựa, nhưng cũng nhìn ra được mấy con này là lương câu hiếm có.

Thế nhưng bây giờ chúng cũng chỉ là ngựa kéo xe mà thôi.

Tầm mắt dời xuống phía sau một chút, Đường Phong liền nhìn thấy một cỗ xa phòng rất lớn, xa hoa tới cực điểm, giống như một tòa cung điện di động nhỏ, bên ngoài trông có vẻ hết sức xa hoa, bên trong thế nào thì Đường Phong không nhìn thấy được, nhưng nhất định càng tráng lệ hơn, xa phòng được bốn con ngựa cao to kéo chạy phăm phăm về phía trước.

Bên trong xa phòng truyền ra một trận tiếng cười đùa oanh oanh yến yến, tạp âm quá lớn, Đường Phong chỉ nghe được mấy câu như làm nũng

- Thiếu chủ....

- Người thật xấu

Lại là một thiếu gia phong lưu của nhà nào đây! Đường Phong tức giận bất bình! Thiếu gia ta hôm nay muốn tiền có tiền, muốn diện mạo có diện mạo, sao lại phải đảm đương nhiệm vụ xa phu này chứ? Lúc Đường Phong còn đang miên man suy nghĩ, tên xa phu trên cỗ xe ngựa kia liền trừng mắt nhìn Đường Phong, lớn giọng quát:

- Xú tiểu tử, kêu người tránh sao lại không biết tránh hả?

Nói xong liền vung trường tiên trong tay đánh tới đầu Đường Phong, trường tiên ở giữa không trung phát ra một tiếng vang lớn, như tia chớp bổ đến đầu Đường Phong.

Trong mắt Đường Phong Lại quang chột lóe, hơi nghiêng người qua, trường tiên lướt qua đầu hất bổ vào không khí.

- A?

Tên xa phu kia đương nhiên không ngờ phản ứng của Đường Phong lại nhanh như vậy, hấn liền xoay tay một cái, trường tiên kia lập tức xoay đuôi lại xoắn tới bên hông của Đường Phong.

Đường Phong cười lạnh một tiếng, vận chuyển cương khí vào trong trường tiên của mình, trường tiên liền vươn ra, quấn lấy đuôi trường tiên của đối phương, Đường Phong vung tay, hai cái trường tiên liền bật ngược lại hướng mã phu kia.

61. Chương 61: Không Thể Tha Thứ.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 61: Không thể tha thứ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Chiều này của Đường Phong đã dùng tới thủ pháp ám khí, hai cái trường tiên ở giữa không trung lay động không ngừng, căn bản không thể tìm ra quỹ đạo, tên xa phu kia bây giờ mới biết là đã quá coi thường Đường Phong, nhưng một thân thực lực của hắn cao hơn Đường Phong rất nhiều, đối mặt với chuyện này cũng không hoảng hốt, đại thủ sờ đến bên hông một cái, một đạo hàn quang lóe lên, hai cái trường tiên giữa không trung bị cắt thành vài đoạn.

Đoạn tiên bị chặt đứt của Đường Phong thế đi không giảm, giống như một thanh chủy thủ cắm thẳng vào cổ một con ngựa kéo xe.

Con ngựa trắng kia hí lên một tiếng đau đớn, bật móng phóng như điên, xa phu cực kỳ hoảng sợ, hiển nhiên không ngờ tới còn có đột biến thế này, mặc dù muốn tiếp tục rat ay giáo huấn Đường Phong, nhưng lại không thể không dùng sức ghì chặt cương ngựa, ngăn không cho ngựa chạy loạn.

Hai người giao thủ bất quá chỉ trong nháy mắt hai cỗ xe ngựa giao thoa, chỉ ngắn ngủi có vài giây mà thôi, lúc xa phu kia ra sức ghì xe ngựa lại, Đường Phong đã thúc xe ngựa của mình lướt qua bọn họ.

Tay của Đường Phong bí mật vung lên, vài cây phi châm mỏng manh như lông trâu đã cắm vào trên cổ của ba thớt bảo mã hoàn hảo chưa tổn hao gì còn lại.

Ba con ngựa đồng thời hí lên, cất vó chạy loạn, xe ngựa vừa dừng lại được lập tức chạy về phía trước, xa phu mặt trắng bệch, liều mạng ra sức khống chế nhưng cỡ nào cũng không thể quay xe ngựa lại đường chính, một lúc sau, chiếc xe ngựa xa hoa tới cực điểm kia đã chui vào một con đường nhỏ đầy sinh lầy, lúc này mới dần chậm lại.

- Ha ha ha!

Đường Phong vui sướng cười một tiếng:

- Dám chọc giận thiếu gia ta, từ từ hưởng thụ đi!

- Thường thúc, xảy ra chuyện gì vậy?

Trong xa phòng xa hoa truyền đến một thanh âm ẩn nhẫn tức giận.

Xa phu kia lập tức sợ hãi nói:

- Thiếu chủ, không biết tại sao ngựa lại nổi điên.

- Sao lại vậy?

Tên thiếu chủ kia hỏi.

- Vừa rồi thuộc hạ muốn rat ay giáo huấn một tên tiểu tử chắn đường, không ngờ tiểu tử kia quá xảo hoạt, cư nhiên đã thương ngựa.

Tên này vội đổ hết lỗi lên đầu Đường Phong.

- Nơi này không phải địa bàn của Cự Kiếm Môn, mọi việc cần phải cẩn thận hơn một chút, sau này không cần chủ động sinh sự với người khác.

Thiếu chủ kia khiển trách.

- Dạ, thuộc hạ đã biết lỗi rồi.

Thường thúc cung kính đáp.

- Đường Phong, vừa rồi làm sao vậy?

Bạch Tiểu Lại nghi hoặc hỏi, vừa rồi nàng ngồi ở trong, việc ở ngoài lại xảy ra quá nhanh, cho nên nàng cũng không rõ là đã xảy chuyện gì.

- Giáo huấn một tên xa phu không có mắt.

Đường Phong cười nhạt, hẳn cũng biết tên xa phu kia thực lực cao hơn mình rất nhiều, nếu không có đoạn trường tiên bị chặt đứt bắn trúng cổ con ngựa thì mình cũng không thắng được dễ dàng như thế.

Bất quá, chỉ là một tên xa phu đã kiêu ngạo như vậy thì đức hạnh của kẻ trong xe cũng chẳng tốt lành gì cho cam.

Hơn nữa, con đường này là đi tới Thiên Tú, bọn họ hẳn là cũng đi tới Thiên Tú, xem ra lát nữa còn có thể gặp lại.

Bảo Nhi và Mộng Nhi nhìn đồng đồ chất cao như một ngọn núi nhỏ trong xe, sau đó lại liếc mắt nhìn nhau âm thầm thề lưỡi, các nàng cũng hoàn toàn không ngờ là mình lại mua nhiều như vậy.

- Xong rồi, nhiều như vậy làm sao chuyển vào đây?

Mộng Nhi khó xử nói, xe ngựa không được vào Thiên Tú.

- Không phải có tên khuân vác miễn phí ở đây sao?

Bạch Tiểu Lại nhìn Đường Phong cười một tiếng.

- Không có nhân tính!

Đường Phong nghiêng răng nghiêng lợi nói, hẳn cũng không thể ném mấy thứ này vào mị ảnh không gian trước mặt mọi người, hơn nữa mị ảnh không gian cũng không chứa được nhiều thứ như vậy.

Đường Phong đảo mắt một vòng, lấy ra vài hạp son phấn từ đồng kìa, nháy mắt nói với ba người:

- Xem ta tìm người giúp đỡ đây.

Cầm vài hạp son phấn đi tới trước cửa Thiên Tú, Đường Phong liền đi thẳng tới chỗ mấy nữ đệ tử Thiên Tú đang ngồi, nho nhã lễ độ nói:

- Các vị sư tỷ hảo!

Đường Phong ngày thường chỉ ru rú trong Yên Liễu các, những người biết hắn sau khi tướng mạo thay đổi cũng không nhiều, chỉ có vài người từng gặp qua.

Trong nhóm này, có một đệ tử gương mặt thanh tú từng gặp qua hắn, nghe Đường Phong vấn an, trên khuôn mặt nhỏ nhắn liền hiện lên một tầng ửng hồng:

- Hóa ra là Phong sư đệ.

Những nữ đệ tử kia lúc này mới biết người thanh niên thoát nhìn tướng mạo đường đường, tuấn tú lịch sự này hóa ra chính là tên Đường Phong trước đây ai gặp cũng ghét.

Vài cặp mắt nhìn hắn từ đầu tới chân, trong lòng thầm nghĩ Đường Phong sư đệ quả nhiên giống như lời đồn, anh tuấn hơn người.

- Phong sư đệ vừa đi đâu về sao

Nữ đệ tử vừa nảy tiếp tục hỏi.

- A, hôm nay không có việc gì làm nên đệ tới Tĩnh An thành dạo một vòng, sẵn tiện mua vài thứ.

- A, hôm nay không có việc gì làm nên đệ tới Tĩnh An thành dạo một vòng, sẵn tiện mua vài thứ. TRở về liền thấy các vị sư tỷ đang đứng ở đây trông coi tông môn, các vị sư tỷ xinh đẹp bẻ nguyệt tu hoa, khuyên thành lạc nhận, đứng đây thật vất vả, nếu bị ánh mặt trời làm đen sạm làn da thì thật đáng tiếc, sư đệ mặt dày, hôm nay mua được vài hạp son phấn ở Thiên Vũ lâu, mong các vị sư tỷ vui lòng nhận cho, các vị sư

tỷ quốc sắc thiên hương, đương nhiên không cần những thứ này giúp điểm trang, nhưng ánh mặt trời chói chang thế này thật sự rất đáng giận, sau này mỗi lần các vị sư tỷ đứng đây chỉ cần dùng một chút để bảo dưỡng dung nhan.

Đường Phong dẹo miệng khen mấy nữ đệ tử không ngừng, mấy nữ đệ tử này vừa vui vừa thẹn thùng, thầm nghĩ Phong sư đệ thật biết cách ăn nói.

- Sư đệ quá khách khí rồi, trông coi tông môn là trách nhiệm của bọn ta.

Nữ đệ tử ban nãy cũng tiếp tục lên tiếng, ôn nhu nói:

- Tâm ý của sư đệ chúng ta xin tâm lĩnh, nhưng lễ vật này thì không thể nhận được.

- Kỳ thật, tiểu đệ đây một mặt là vì yêu quý các vị sư tỷ, mặt khác chính là có một yêu cầu quá đáng muốn nhờ vả các vị sư tỷ, nếu các vị sư tỷ không vui lòng nhận thứ này thì tiểu đệ thật không dám mở miệng.

Về mặt Đường Phong có chút lúng túng nói.

- Sư đệ cứ nói, nếu tỷ muội chúng ta có thể giúp được thì nhất định không từ chối!

- Nếu đã vậy thì tiểu đệ xin nói thẳng. Hôm nay đến Tĩnh An thành, tiểu đệ không cẩn thận đã mua quá nhiều đồ, nên muốn nhờ các vị sư tỷ châm chước cho một lần, để tiểu đệ đưa cỗ xe ngựa này qua có được không? Như vậy thì cũng đỡ cho tiểu đệ khỏi phải khuôn nhiều lần.

Đường Phong chỉ vào cỗ xe ngựa phía sau nói.

- Thế này...

Nữ đệ tử kia do dự một lát, lập tức nhoẻn miệng cười:

- Sư đệ, xe ngựa không được tiến vào Thiên Tú, đây là môn quy, chúng ta không thể châm chước được.

Nghe được lời này, sắc mặt Đường Phong lập tức tối sầm lại, thở dài nói:

- Vậy thì tiểu đệ đành bỏ công một chuyến, chia làm nhiều lần chuyển về hết vậy.

- Bất quá...

Nữ đệ tử kia nhìn Đường Phong mỉm cười:

- Tuy xe ngựa không được qua, nhưng mà tỷ muội chúng ta có thể giúp đệ chuyển đồ về.

- Sao được chứ? Thân liễu yếu đào tơ như các sư tỷ sao có thể làm những chuyện vất vả như thế được?

Đường Phong giả mù sa mưa nói:

- Chuyện này không được.

Nữ đệ tử kia liền cười duyên một cái, đưa tay cầm lấy mấy hộp son phấn trên tay Đường Phong:

- Phong sư đệ, lễ vật của đệ chúng ta đã nhận rồi, cũng chỉ là vài món đồ mà thôi, không một chút chúng ta được. Các tỷ muội, đi theo ta.

Nữ đệ tử này vừa nói xong, lập tức liền có sáu bảy người đi tới chỗ chiếc xe ngựa.

62. Chương 62: Người Cự Kiếm Môn Tới.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 62: Người Cự Kiếm Môn tới.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đường Phong ở phía sau hô to:

- Như vậy sao được chứ? Để các sư tỷ phải vất vả, tiểu đệ đây làm sao an tâm cho được?

Vừa nói vừa nháy mắt vài cái với bọn Bạch Tiểu Lại.

Bạch Tiểu Lại thấp giọng mắng:

- Miệng lưỡi trơn tru, quá vô sỉ!

Bảo Nhi và Mộng Nhi đứng bên cạnh gật mạnh đầu đồng tình.

Đồ mua được thật sự rất nhiều, bất quá đều là những thứ ngoạn ý nhẹ nhàng, hoàn toàn không nặng, có sáu bảy người giúp đỡ, chỉ một lát đã chuyển hết đồ đi, ngay cả mấy vò rượu gọn của Đường Phong cũng được các nàng giúp đưa tới Yên Liễu các.

Bảo Nhi và Mộng Nhi cũng mang vài thứ đi vào, Đường Phong cùng Bạch Tiểu Lại hai tay trống trơn, nhàn tới mức không thể nhàn hơn.

“Đắc đắc đắc đắc” tiếng ngựa chạy truyền tới, Đường Phong quay đầu lại liền nhìn thấy quả nhiên đúng là chiếc xe ngựa lúc này.

Mình đoán không lầm, xe ngựa này quả thật tới Thiên Tú.

Chỉ có điều, giờ phút này bốn thốt bảo mã lúc này toàn thân dính toàn bùn, mùi hôi ngợp trời, ngay cả xa phòng cũng loang lổ bùn dơ, trông nhếch nhác khó coi vô cùng.

Xe phu dừng xe ngựa trước cửa Thiên Tú, đi đến một bên cung kính mở cửa xe, lập tức một thanh niên mặc trường bào màu lam dính bảo thạch, thắt lưng hình mãng xà chậm rãi bước xuống.

Người thanh niên này nhìn qua lớn tuổi hơn Đường Phong nhiều, nhưng cùng lắm cũng khoảng hai lăm, hai sáu, gương mặt cũng ngọc thụ lâm phong, môi hồng răng trắng, thân hình tuấn Lại.

Luận suất khí, hẳn cùng Đường Phong cơ bản ngang nhau, chỉ có điều trong ánh mắt của người này có một tia hung ác nham hiểm, mặc dù hắn đang mỉm cười, nhưng cũng mang theo một loại cao ngạo coi thường người khác.

Sau khi hắn xuống xe, cũng có mấy nữ tử bước xuống, mấy người này ai nấy đều xinh đẹp quyến rũ hơn người, những nữ nhân này sau lưng đều dắt theo một thanh cự kiếm dài ba thước, rộng khoảng một ngón tay.

Trong đó có một nữ tử còn lén lút chỉnh lại y phục.

Xa phu cung kính nói:

- Thiếu chủ, đã tới Thiên Tú rồi.

- Ừ.

Người nọ gật đầu, mắt đảo qua, không tự chủ được liền dừng lại trên người Bạch Tiểu Lại, trong mắt hiện lên một tia kinh diễm.

Tuy tướng mạo của mấy nữ tử bên người hắn cũng không tệ, nhưng so với Bạch Tiểu Lại thì còn kém rất xa.

Bạch Tiểu Lại nhướng mày, lặng lẽ dịch sang phía sau lưng Đường Phong, không rõ tại sao, dù ánh mắt của người thanh niên này tràn ngập tán thưởng, nhưng Bạch Tiểu Lại vẫn cảm nhận được bên trong vẻ tán thưởng của hắn còn có ý muốn chiếm hữu.

Đường Phong xoát mở chiết phiến, mỉm cười nhìn vị công tử kia.

Đối phương cũng nhìn hần, hai người tuy cũng đang cười, nhưng Đường Phong cảm nhận được trong mắt đối phương vừa lướt qua một tia sát khí.

Lúc này, tên xa phu kia mới đi tới bên cạnh vị công tử này, hung ác nhìn Đường Phong thấp giọng nói:

- Thiếu chủ, vừa rồi chính là tên tiểu tử này đã thương ngựa của chúng ta.

Thần sắc của người nọ hơi động, sau đó nói với Đường Phong:

- Vị huynh đệ, vừa rồi xa phu của ta đã mạo phạm, ta thay hần nhận lỗi cùng người.

Đường Phong mỉm cười gật đầu:

- Không có gì, chỉ là xung đột nhỏ mà thôi.

Người kia liền cười nói:

- Huynh đệ đúng là hảo khí lượng, không biết huynh đệ xưng hô thế nào? Tại hạ Cự Kiếm Môn thiếu môn chủ Biên Nam Phong!

Đường Phong thoáng kinh ngạc nhưng không lộ ra nói:

- Ra là thiếu chủ Cự Kiếm Môn! Huynh đệ ta chỉ là một tên vô danh tiểu tốt, tên không cần nói ra cũng được. Hơn nữa, nếu huynh đệ có lòng thì nên biết ta là ai!

Đường Phong nói xong liền nắm tay Bạch Tiểu Lại nói:

- Đi thôi!

Thân thể Bạch Tiểu Lại hơi run lên, có chút ngây ngốc nhìn Đường Phong. Tuy lúc giúp nàng giải độc mỗi tối, hai người luôn nắm lấy tay nhau, nhưng tại thời điểm bình thường thì đây là lần đầu tiên Đường Phong chủ động nắm tay kéo nàng đi.

Lòng Bạch Tiểu Lại liền nhảy loạn, nơi lồng ngực như một chú thỏ con vui vẻ nhảy nhót, cảm nhận được ấm áp từ bàn tay kia truyền đến, Bạch Tiểu Lại muốn rút tay ra, nhưng thân thể lại không động được, tùy ý để Đường Phong kéo mình đi.

Chăm chú nhìn theo bóng dáng Đường Phong và Bạch Tiểu Lại đã khuất xa, nụ cười trên mặt Biên Nam Phong dần dần thu lại, ánh mắt lộ ra một tia âm Lạh.

Ra là hần! Biên Nam Phong lúc này cũng đoán ra được thân phận của Đường Phong, nam nhân có thể không coi ai ra gì xông vào Thiên Tú trên đời này chỉ có một mà thôi! Đó chính là Đường Phong!

Bất quá....Câu cuối cùng hần nói trước khi đi là có ý gì? Chẳng lẽ hần đã biết kế hoạch của bốn môn? Biên Nam Phong lập tức phủ định giả thuyết này, tên tiểu tử miệng còn hôi sữa, thực lực chỉ mới luyện cương lực phẩm như Đường Phong sao có thể biết chứ?

Biên Nam Phong nghĩ vậy liền hối hận vô cùng, nếu vừa rồi giết chết hần ngay trên đường thì có ai biết được là mình đã hạ thủ? Đường Phong vừa chết thì kế hoạch của Cự Kiếm Môn cũng hoàn thành, cần gì mình phải tới Thiên Tú diễn trò.

Chỉ tiếc là thời cơ đã mất!

Đến lúc đã đi được khá xa, Bạch Tiểu Lại lúc này mới oán trách nói:

- Còn không mau buông tay, để người khác thấy được thì ra thể thống gì?

Đường Phong cười lớn buông tay Bạch Tiểu Lại ra.

Hai người quay đầu đi tiếp, không ai nói gì, nửa ngày sau Bạch Tiểu Lại mới lên tiếng:

- Người phải cẩn thận tên Biên Nam Phong kia, vừa rồi hần động sát khí những hai lần!

- Ta biết.

Đường Phong gật đầu, lúc Biên Nam Phong động sát khí hần cũng cảm giác được.

- Loại người mỉm cười ẩn giấu gươm đao thế này là khó đối phó nhất!

Bạch Tiểu Lại ôn nhu nói:

- Hơn nữa vì sao hắn lại động sát khí với ngươi? Lại còn những hai lần.

Đường Phong chậm rãi nói:

- Lần đầu tiên là vì cô! Vì hắn coi trọng cô, mà cô lại nấp sau lưng ta, nên hắn mới động sát khí với ta, đây là phản ứng ghen tị của những tên nam nhân nhỏ mọn!

Bạch Tiểu Lại đỏ mặt:

- Ta ghét nhất loại như hắn, bộ dạng anh tuấn thì ích gì? Nam nhân không có bản lĩnh, cho dù anh tuấn hơn nữa thì cũng vô dụng!

Bạch Tiểu Lại đương nhiên có tư cách nói vậy, nàng tốt xấu gì cũng là cao thủ Thiên giai trung phẩm, chỉ là một tên thiếu môn chủ của Cự Kiếm Môn gì đó thật sự không đáng để nàng đặt trong mắt, nếu dám động đến một sợi lông chân của nàng, cao thủ của Bạch Đế thành vừa xuất ra, Cự Kiếm Môn một đêm liền biến mất khỏi thế gian này.

Nghe Bạch Tiểu Lại nói vậy, Đường Phong liền biết nàng ta cũng gộp cả mình vào để nói, liền bĩu môi tiếp tục:

- Lần thứ hai là vì bản thân ta! Ha ha, bởi vì hắn đoán được thân phận của ta!

- Tại sao hắn biết được thân phận của ngươi thì động sát khí? Trước kia các ngươi đã gặp qua rồi sao? Có oán thù gì à?

Bạch Tiểu Lại nghi hoặc hỏi.

Đường Phong lắc đầu:

- Chưa từng gặp, nhưng quả thật có thù oán!

- Chưa từng gặp qua sao lại có thù oán? Hơn nữa Cự Kiếm Môn ở xa như vậy, ngươi sao lại...

- Không nói chuyện này nữa, Cự Kiếm Môn lần này đến không có ý tốt, Thiên Tú sắp có phiền toái rồi.

Đường Phong vừa đi vừa suy nghĩ, việc ba đại gia tộc của Tỉnh An thành muốn giết là do có cao thủ của Cự Kiếm Môn đứng sau chỉ đạo, hơn nữa chuyện này cũng diễn ra hơn một năm rồi. Nhưng sau khi Liễu Nguyên chết đi thì kế hoạch của bọn họ cũng đổ bể, tại thời điểm mấu chốt thế này, thiếu môn chủ Cự Kiếm Môn cư nhên lại tự mình đến Thiên Tú, điều này thật sự khiến người ta phải suy nghĩ.

Bọn chúng qua Thiên Tú với mục đích gì? Tìm hiểu thực hư của Thiên Tú hay nhân cơ hội giết mình?

Cái nào cũng không có khả năng, thực hư của Thiên Tú thì không cần phải tìm hiểu, cả tông môn chỉ có hai Thiên giai cao thủ, nhưng đều là cảnh giới Thiên giai hạ phẩm, thực lực của môn hạ đệ tử cũng không mạnh, từ sau khi xảy ra Thiên Tú thảm biến mười lăm năm trước, những tinh nhuệ trong môn đều đã chết cả rồi, bằng không thực lực của Mạc Lưu Tô và mười mấy trung tâm đệ tử cũng không chỉ như thế, mười mấy trung tâm đệ tử này hắn là mười mấy năm nay mới bồi dưỡng ra.

63. Chương 63: Kết Thân.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 63: Kết thân.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Nhân có hội giết chết mình? Cũng không có khả năng, Yên Liễu các của mình trong nội tông, Cự Kiếm Môn động thủ lúc này chẳng khác nào tự nhận mình là hung thủ.

Vậy thì mục đích của chúng là gì?

Xem ra ngày mai phải tới hỏi cô cô mới được.

Trở lại Yên Liễu các, những đồ đặc chất trên xe ngựa đã sớm được các sư tử giúp chuyển về, Đường Phong lấy Thất tình cô lần trước chưa dùng hết ra tiếp tục ngâm rượu thuốc rồi dán lại cất đi.

Buổi chiều thay Bạch Tiểu Lại giải độc, thực lực của Bạch Tiểu Lại cuối cùng cũng khôi phục đến Địa giai, Đường Phong lại tu luyện Vô thường quyết đến nửa đêm mới cảm thấy mệt mỏi mà đi ngủ.

Sáng ngày hôm sau, Đường Phong cũng tu luyện nửa ngày, lúc này mới ôm theo một đồng thứ đi tìm Lâm Nhược Diên.

Đây là lần đầu tiên Đường Phong mua đồ tặng cho Lâm Nhược Diên, Lâm Nhược Diên tự nhiên vô cùng cao hứng, khen Đường Phong không ngớt, khen hần trưởng thành hiểu chuyện, biết hiếu thuận với cô cô.

Đường Phong liền xấu hổ.

Ngồi một lúc, Đường Phong liền hỏi trực tiếp vào vấn đề:

- Cô cô, con nghe nói hôm qua có khách đến đây?

Nụ cười trên mặt Lâm Nhược Diên liền cứng lại, trở nên kỳ quái, gật đầu nói:

- Ủ, là thiếu chủ Cự Kiếm Môn đến đây.

- Bọn họ tới Thiên Tú làm gì?

Lâm Nhược Diên thở dài một tiếng:

- Ý của vị thiếu chủ kia là muốn cùng Thiên Tú kết làm đồng minh, sau này cùng giúp đỡ lẫn nhau.

Đường Phong cười một tiếng:

- Hai tông môn cách xa nhau cả ngàn dặm, kết thành đồng minh thì có lợi ở điểm gì?

- Con không hiểu đâu!

Lâm Nhược Diên cười khổ một tiếng:

- Thực lực của Thiên Tú hiện tại từ mười năm trước đã đại giảm, cao thủ trong môn đều không còn, tuy rằng mấy năm gần đây cũng bồi dưỡng một chút tam đại đệ tử, nhưng phải cần thời gian rất lâu thì các nàng mới trưởng thành được. Lúc này nếu có tông môn nào đó kết làm đồng minh với Thiên Tú, vô luận là đối với sự phát triển sau này của Thiên Tú chúng ta, hay là tuyển chọn đệ tử đều giúp ích rất nhiều. Phạm vi thế lực của Cự Kiếm Môn lớn hơn Thiên Tú chúng ta rất nhiều, bên phía bọn họ nhất định có rất nhiều mầm non thích hợp bồi dưỡng.

- Một khi đã là chuyện tốt thì sao cô cô lại có vẻ lo âu như vậy?

Đường Phong tự nhiên biết Cự Kiếm Môn không có ý tốt, lần này tới Thiên Tú chẳng qua là chôn cho gà chúc tết, nhưng cũng không dám manh động.

- Ai! Chỉ là giao ước đồng minh này vốn rất mong manh, ý của thiếu chủ Cự Kiếm Môn chính là củng cố mối quan hệ đồng minh này, hần đồng ý lấy một vị trung tâm đệ tử của Thiên Tú ta làm vợ, còn có thể đưa muội muội của hần tới Thiên Tú tu luyện.

- Xem ra là thiếu chủ kia đã chọn được người rồi?

Đường Phong trong lòng khê động.

Lâm Nhược Diên cười khỏ một tiếng,

- Nếu hấn muốn người khác thì không sao. Nhưng hấn muốn chính là Mạc nha đầu, điều này khiến chúng ta hết sức khó xử.

Mạc Lưu Tô? Đường Phong cười lạnh một tiếng trong lòng, tên Biên Nam Phong này nghĩ ra ý kiến cũng không tồi!

Thế lực của Cự Kiếm Môn mạnh hơn Thiên Tú rất nhiều, người ta đã đưa ra điều kiện kết đồng minh như vậy rồi, nếu Thiên Tú cự tuyệt thì chẳng khác nào không coi người ta ra gì, rất có khả năng sẽ chọc giận đối phương.

Nhưng Mạc Lưu Tô là người đứng đầu trong tam đại đệ tử, là nhân tài do tông chủ cùng các vị trưởng lão vất vả bồi dưỡng ra, làm sao có thể nói gả liền gả?

Thiên Tú cũng không cấm kết hôn, nhưng với tầm quan trọng của đệ tử trung tâm thì gia môn của nhà trai cũng rất quan trọng.

Chẳng lẽ... mục đích chính là Cự Kiếm Môn lần này chính là tìm có? Đường Phong ngay lập tức nghĩ tới điều này. Đầu tiên là đưa ra lợi ích, lại kèm theo vài yêu cầu có chút ép buộc, bức Thiên Tú không thể không trở mặt thành thù cùng Cự Kiếm Môn, tới lúc đó Cự Kiếm Môn lại quang minh chính đại tấn công Thiên Tú, tới lúc đó lấy danh nghĩa này tấn công Thiên Tú sẽ không bị chỉ trích, ít nhất cũng có phần hợp lý.

- Vậy ý của tông chủ và các vị trưởng lão thì sao?

Đường Phong tiếp tục hỏi.

- Tông chủ cũng đang cân nhắc, nên lúc sáng cũng nhẹ nhàng thoái thác. Cô cô đương nhiên không nỡ gả Mạc nha đầu đi, nhưng nếu tông chủ thật sự đồng ý thì rất khó nói.

Từ ngoài nhìn vào tuy Thiên Tú chẳng còn được như thời kỳ đỉnh phong mười lăm năm trước nữa, nhưng cũng không đến nỗi nào. Nhưng tình hình thực sự bên trong chỉ có Bạch Tố Y và các vị trưởng lão mới biết rõ, năm đó cao thủ bên trong tông đều bị giết sạch, hiện tại cao thủ Thiên giai chỉ có hai người, Địa giai chỉ có hơn ba mươi người, Huyền giai bất quá cũng chỉ hơn hai trăm người, còn lại đều là Hoàng giai hoặc thấp hơn. Cả tông môn có thể nói là ngoài mạnh trong yếu, như cây trước gió. Lúc này nếu chẳng may có cường địch tấn công thì Thiên Tú nói không chừng chẳng trụ nổi.

Muốn tam đại đệ tử phát triển, ít nhất cũng phải cần mười năm! Trong vòng mười năm này, nếu Thiên Tú thật sự có thể kết làm đồng minh với Cự Kiếm Môn thì sẽ có được lợi ích không nhỏ, chỉ cần qua mười năm này, ngày sau nhất định có khả năng lập lại thời kỳ huy hoàng cường thịnh của năm đó.

Cho nên dù tông chủ Bạch Tố Y biết Mạc Lưu Tô thiên tư xuất chúng, là nhân tài hiếm có, nhưng cũng phải cẩn thận suy xét.

Thân tại thượng vị, Bạch Tố Y có đôi khi không thể chỉ suy xét bằng tình cảm cá nhân, Bạch Tố Y nhất định phải đặt Thiên Tú lên hàng đầu.

Bạch Tố Y hiện tại đang cân nhắc chính là thành tựu ngày sau của Mạc Lưu Tô và mười năm hòa hoãn này, cái nào nặng hơn.

- Cô cô, con nghe nói Cự Kiếm Môn mấy năm gần đây mở rộng thực lực rất nhanh, những thế lực bên cạnh đều bị bọn họ dùng sức cường đoạt, hoặc là thu mua nhân tâm để khống chế toàn bộ.

Đường Phong giả bộ vô ý nói.

Lâm Nhược Diên trừng mắt liếc hấn một cái:

- Đừng có vờ vịt trước mặt cô cô, những gì con biết lẽ nào chúng ta không rõ sao? Chính vì như vậy nên tông chủ mới không thể trực tiếp cự tuyệt lời đề nghị của Cự Kiếm Môn.

- Hắc hắc, hơn nữa hôm qua lúc Phong Nhi từ Tĩnh An thành trở về có gặp qua xe ngựa của thiếu chủ Cự Kiếm Môn, vô tình nghe được từ trong xa phòng truyền đến vài thanh âm ứ ất không được hay ho cho lắm...

Dù sao cũng làm tiểu nhân một lần rồi, Đường Phong dứt khoát bôi thêm vài nét mực lên thanh danh của tên Biên Nam Phong kia. Hơn nữa đây cũng là sự thật.

- Còn có việc này?

Lâm Nhược Diên nhướn mày,

- Thiếu chủ Cự Kiếm Môn lần này tới có mang theo rất nhiều nữ đệ tử, ta còn nghĩ là do hấn cố kỵ Thiên Tú ta nên không mang nam đệ tử. Nói như vậy thì càng không thể gả Mạc nha đầu cho hấn, bằng không sau này Mạc nha đầu làm sao hạnh phúc?

Lúc này bên ngoài lại truyền tới tiếng gõ cửa, Lâm Nhược Diên nói:

- Vào đi.

Cửa phòng bị đẩy ra, Mạc Lưu Tô thân vận lục y chậm rãi tiến vào, đôi mắt phỉm hồng, thần sắc nhợt nhạt, phỏng chừng là đã nghe chuyện này.

- Sư phụ, Phong sư đệ.

Mạc Lưu Tô nhìn Đường Phong cố gượng cười.

- Mạc sư tỷ!

Đường Phong mỉm cười đáp lễ.

- Sao lại khóc?

Lâm Nhược Diên yêu thương nắm lấy tay Mạc Lưu Tô, vuốt nhẹ tóc nàng.

- Bụi bay vào mắt thôi.

Mạc Lưu Tô miễn cưỡng cười,

- Đệ tử không có khóc.

- Ai, nhìn dáng vẻ của con đi, chắc con cũng nghe nói mục đích lần này đến của thiếu chủ Cự Kiếm Môn rồi, sư phụ lần này gọi con đến chính là muốn nghe suy nghĩ của con, sau đó mới báo lên tông chủ, tùy tông chủ định đoạt. Ý kiến của mấy người chúng ta đều như nhau, nếu như con không muốn, chúng ta sẽ từ chối hấn ngay.

64. Chương 64: Cự Tuyệt.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 64: Cự tuyệt.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Về mặt Mạc Lưu Tô thoáng hiện chút cô đơn, cúi đầu chậm rãi nói:

- Đệ tử mười tuổi đã không còn cha mẹ, là sư phụ đưa con về Thiên Tú, mấy năm gần đây đều quan tâm chăm sóc con như con ruột, các tỷ muội trong Thiên Tú cũng xem con như người một nhà, Thiên Tú chính là nhà của con, ý của sư phụ chính là ý của Lưu Tô, sư phụ muốn con làm thế nào thì con sẽ làm thế ấy.

Lâm Nhược Diên thở dài một tiếng:

- Khờ quá! Sư phụ sao có thể bắt buộc con làm những chuyện con không thích chứ? Con và Phong Nhi đều là con của ta, lúc trước Phong Nhi còn nhỏ không hiểu chuyện, làm ra rất nhiều chuyện khiến mọi người chán ghét, hiện tại Phong Nhi vừa ngoan ngoãn, vừa hiếu thuận, ta chỉ vừa hưởng được chút niềm vui mẫu tử dưới gối có một trai, một gái, làm sao nhẫn tâm đem con đưa cho người ngoài chứ? Con cứ yên tâm, chuyện này ta không đồng ý, để ta trực tiếp nói với tông chủ.

- Nếu chọc giận người của Cự Kiếm Môn thì sao bây giờ?

Mạc Lưu Tô lo lắng hỏi.

- Hừ! Cự Kiếm Môn ở xa chúng ta như vậy thì làm được gì? Hơn nữa, dù trời có sập cũng có mấy người chúng ta chống đỡ, nhất định không để đám tiểu tử các con chịu nửa điểm ủy khuất!

Lâm Nhược Diên là nhất giới nữ lưu, lúc nói ra những lời này thì âm vang hữu lực, vô cùng khí phách, trên thân sát khí quay cuồng. Lâm Nhược Diên vốn không muốn gả Mạc Lưu Tô ra ngoài, lại nghe Đường Phong nói thêm mấy câu bôi xấu nhân phẩm của Biên Nam Phong, một chút hảo cảm nhỏ bé dành cho tên thiếu chủ Cự Kiếm Môn kia nháy mắt liền mất sạch không còn một mảnh.

Tuy thực lực của Thiên Tú không quá mạnh, nhưng cốt khí thì vẫn còn.

Lâm Nhược Diên lại an ủi Mạc Lưu Tô thêm vài câu, lúc này mới buông nàng ra, quay đầu lại nói với Đường Phong:

- Xú tiểu tử, tới trò chuyện cùng Mạc sư tỷ của con đi, phải làm nàng vui vẻ trở lại có biết chưa?

- Đây....

Đường Phong nghĩ thầm ta đang ngoan ngoãn ngồi yên kia mà, sao lại có lửa cháy lên người thế này?

- Gì mà này kia hả? Con có phải nam nhân hay không?

Lâm Nhược Diên kéo Đường Phong ra,

- Sư tỷ đệ các con cứ tâm sự đi, ta tới chỗ tông chủ nói rõ chuyện này.

Lâm Nhược Diên đi rồi, Đường Phong nhìn nhìn Mạc Lưu Tô, trầm mặc hết nửa ngày mới mở miệng:

- Sư tỷ, tỷ không muốn gả cho tên Biên Nam Phong kia đúng không?

Mạc Lưu Tô cúi thấp đầu, nhẹ giọng nói:

- Ta chưa bao giờ gặp qua hắn thì sao lại đồng ý được?

- Vậy tại sao vừa rồi tỷ không một tiếng cự tuyệt luôn?

- Sư phụ nuôi ta, dạy ta, hiện tại Thiên Tú có việc cần tới ta, ta sao có thể từ chối?

Đường Phong bĩu môi:

- Hạnh phúc phải dựa vào chính mình giành lấy có biết không? Hôn nhân là việc lớn cả đời người, sao có thể tùy tiện như vậy được? Tỷ cứ gây ngốc tự bán mình ra ngoài như thế, quả thật là ngốc vô cùng. Tỷ cho rằng mình hy sinh vì Thiên Tú như vậy, sẽ cảm thấy trong lòng thư thái hơn, dù bản thân mình không hạnh phúc cũng không sao đúng không?

Mạc Lưu Tô quay đầu liếc nhìn Đường Phong, có chút tức giận nói:

- Sư đệ ngươi không phải ta, ngươi làm sao biết trong lòng ta nghĩ gì chứ?

Làm sao ngươi lại biết nỗi khó xử trong lòng ta?

- Tuy rằng ta không phải tỷ, nhưng ta có thể đoán được tâm tư của tỷ!

Đường Phong nhìn thẳng vào Mạc Lưu Tô nói:

- Nếu tông chủ và các vị trưởng lão thật sự muốn gả tỷ cho Biên Nam Phong, thì dù tỷ không tình nguyện cũng sẽ đồng ý đúng không? Bởi vì sự mệnh không thể trái, bởi vì tỷ sợ sau này có người ở sau lưng nói tỷ không hiểu việc lớn, không biết đại cục! Nhưng trên thực tế, đối với một nữ nhân mà nói quan trọng nhất không phải là biết đại thể, hiểu đại cục, mà là hạnh phúc cả đời!

- Nam sợ đi sai đường, nữ sợ gả sai chồng. Hạnh phúc lớn nhất của nam nhân là kiến công lập nghiệp, gả cho trượng phu tốt mới chính là hạnh phúc lớn nhất của nữ nhân! Sự hy sinh mà trong lòng tỷ tự cho là đúng kia chẳng bằng một cái rắm so với hạnh phúc một đời!

Mạc Lưu Tô dặm chân một cái:

- Sư đệ, người nói chuyện quá khó nghe.

- Trung ngôn nghịch nhĩ, tỷ cảm thấy khó nghe chẳng qua là vì ta nói trúng tâm sự của tỷ!

Đường Phong cười lạnh một tiếng :

- Nếu Biên Nam Phong là một nam nhân tốt, tỷ gả cho hắn cũng không sao, chẳng những thay tỷ tìm được một gia đình tốt, còn vì Thiên Tú mang đến một minh hữu. Nhưng mà, vạn nhất tên Biên Nam Phong là một kẻ không bằng cảm thú thì sao? Hắn muốn lấy tỷ chẳng qua là ham mê nhan sắc của tỷ, chờ đến khi chán chê sẽ vứt bỏ tỷ thì sao? Đến lúc đó chẳng những tỷ không có hạnh phúc, ngay cả sự phụ của tỷ cũng sẽ áy náy cả đời, tự trách bản thân lúc trước lẽ ra không nên chấp nhận cuộc hôn nhân này. Còn nếu tỷ không thuận theo hắn, hắn sẽ coi đây là cớ để hủy bỏ minh ước cùng Thiên Tú, đến lúc đó những gì tỷ bỏ ra chẳng phải như công dã tràng sao, tỷ nói loại hy sinh này có phải không bằng cả cái rắm không?

- Người cũng nói là nếu kia mà.

Sắc mặt Mạc Lưu Tô thoáng tái nhợt.

- Mọi việc đều có thể xảy ra.

Đường Phong mỉm cười :

- Đương nhiên chúng ta bây giờ nói mấy chuyện này cũng vô ích, tông chủ cũng không muốn gả tỷ cho Biên Nam Phong, chỉ cần người còn chút lý trí thì không nên làm những chuyện mạo hiểm lấy trứng chọi đá này.

Mạc Lưu Tô luyện cương tam phẩm đã xuất hiện cương tâm, thành tựu ngày sau chắc chắn không thấp, nhân tài như vậy Bạch Tố Y làm sao nỡ đưa cho người khác.

- Nhưng...vạn nhất tông chủ đáp ứng thì sao?

Bị Đường Phong nói cho thông suốt, Mạc Lưu Tô cũng có chút bất an lo sợ.

- Yên tâm đi, cho dù tông chủ có đáp ứng...

Đường Phong cười nhẹ, kiên định nói:

- Ta cũng sẽ cướp tỷ về!

Gương mặt nhỏ nhắn tái nhợt của Mạc Lưu Tô thoáng chốc đỏ ửng, kinh ngạc nhìn Đường Phong sau đó lập tức cúi đầu xuống.

Đường Phong xoay người sang hướng khác, ngửa đầu nhìn lên trời, trong mắt lộ ra vẻ tang thương, chậm rãi nói:

- Bởi vì ta là một nam nhân, là nam nhân duy nhất của Thiên Tú, trời dù có sụp xuống cũng phải đưa vai gánh đỡ! Đây là trách nhiệm của một nam nhân! Không thể thoái thác! Ai nha....

Vừa nói xong, Đường Phong đột nhiên hất chân ngã thẳng xuống đất, lăn thẳng tới chỗ bậc thang.

- Phì!

Mạc Lưu Tô không nhịn được cười một tiếng, đột nhiên ý thức được mình không nên cười, vội vàng kinh hô:

- Sư đệ, sao người lại bất cẩn như vậy?

Vừa nói vừa chạy tới đỡ Đường Phong dậy.

Đường Phong lau bụi trên mặt, cười hì hì nói:

- Nhiệm vụ cô cô giao phó đã hoàn thành.

Mạc Lưu Tô sững sốt, lập tức nhớ ra Lâm Nhược Diên trước khi đi đã dặn dò Đường Phong làm một việc:

- Sư đệ, người cố ý.

- Ha ha, thời tiết hôm nay đẹp thật.

Để tránh không cho Mạc Lưu Tô suy nghĩ vẩn vơ, Đường Phong mời nàng tới Yên Liễu các làm khách, vốn Mạc Lưu Tô vốn muốn cự tuyệt nhưng nghĩ một hồi lại đáp ứng.

Có Bảo Nhi và Mộng Nhi cùng trò chuyện với nàng, tâm tình của Mạc Lưu Tô liền đỡ hơn đôi chút. Trong lúc mấy nàng ngồi nói chuyện phiếm, Bạch Tiểu Lại cũng biết mục đích lần này tới của Cự Kiếm Môn, không khỏi tức giận nói:

- Cái tên Biên Nam Phong kia chẳng phải người tốt, Mạc nha đầu người ngàn vạn lần không được đáp ứng.

Mạc Lưu Tô che miệng cười nói:

- Bạch sư thúc không dễ nổi giận cũng nói vậy thì vị thiếu chủ Cự Kiếm Môn kia đúng là xấu đến mức không thể xấu hơn rồi.

- Ủ, mấy tên nam nhân diện mạo đẹp dễ thế này đa phần đều là mấy tên bại hoại bề ngoài tô son nạm ngọc, bên trong thối rửa!

Bạch Tiểu Lại nhún mày nói.

65. Chương 65: Kết Thành Đồng Minh.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 65: Kết thành đồng minh.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đường Phong đứng một bên trợn mắt:

- Tiểu Lại, lúc cô nói mấy câu thế này làm ơn đừng có nhìn ta chằm chằm như vậy được không?

Mấy nữ hài tức khắc cười nghiêng ngả.

Ngày hôm sau, Bạch Tố Y liền triệu kiến Biên Nam Phong, nói cho hắn biết kết quả thương nghị cùng các vị trưởng lão:

- Thiên Tú nguyện ý cùng Cự Kiếm Môn kết thành đồng minh, từ nay về sau chiếu cố giúp đỡ nhau, nhưng Mạc Lưu Tô thực lực không mạnh, xuất thân thấp hèn không dám treo cao cùng thiếu môn chủ, thỉnh thiếu môn chủ thứ lỗi.

Bạch Tố Y nguyên bản còn tưởng rằng hắn sẽ kiên trì không buông, nào ngờ hắn chỉ cúi đầu suy nghĩ một hồi liền gật đầu đáp ứng, còn chuyện nếu lấy Mạc Lưu Tô làm vợ thì sẽ đưa muội muội hắn tới Thiên Tú tu luyện cũng chẳng nhắc đến, biểu hiện khá rộng lượng.

Song Phương cũng không ký kết hiệp nghị gì cả, cái gọi là đồng minh cũng chỉ là minh ước bằng miệng, mỏng manh đến mức không thể mỏng manh hơn.

Vì vậy Thiên Tú cao tăng thật sự nhìn không ra mục đích thật sự của Biên Nam Phong lần này tới là gì?

Biên Nam Phong và mấy nữ đệ tử Cự Kiếm Môn đến cùng với hắn đều được an bài nghỉ tạm tại một viện lạc ở Thiên Tú ngoại tông. Tuy Thiên Tú nhất môn đều là nữ tử, nhưng Biên Nam Phong nói thế nào cũng là thiếu chủ Cự Kiếm Môn, thân phận không hề thấp, hơn nữa lần này lại là lấy lý do kết minh mà tới Thiên Tú, nếu an bài hắn cư trú ở bên ngoài thì thật sự không được thỏa đáng. Cho nên mới an bài bọn họ ở một viện lạc trong ngoại tông.

Trong phòng, Biên Nam Phong ngồi ngay ngắn trên một cái ghế, một nữ đệ tử đã trút hết phục y Cự Kiếm Môn, trên người chỉ khoác một bộ ti sa mỏng như cánh ve ngồi trên đùi Biên Nam Phong, thân hình như ẩn hiện dưới lớp vải, trên tay cầm một chén rượu nhẹ nhàng nhấp một ngụm, sau đó liền dùng cái miệng nhỏ nhắn như quả anh đào đưa rượu vào trong miệng Biên Nam Phong.

Bên người Biên Nam Phong còn hai nữ đệ tử khác của Cự Kiếm Môn, cả hai đều mặc ti sa giống hệt nhau, một người quỳ trên đất, tựa người vào chân Biên Nam Phong, một người đứng bên cạnh bưng mâm trái cây, ngọc thủ thon dài cầm trái cây dút vào miệng Biên Nam Phong.

- Thiếu chủ, Thiên Tú tông đúng là không biết điều, cứ nhiên dám cự tuyệt hảo ý của thiếu chủ.

Thiếu nữ ngồi trên đùi Biên Nam Phong lại nhấp một ngụm rượu, hai má ửng đỏ, mị nhãn như tơ nói.

- Bản thiếu chủ đã sớm biết họ sẽ cự tuyệt rồi.

Biên Nam Phong lơ đãng nói,

- Đáng tiếc....

- Thiếu chủ

Thiếu nữ làm nũng lắc lắc người,

- Chẳng lẽ thiếu chủ thật sự thích Mạc Lưu Tô gì đó tới vậy sao? Mấy tỷ muội chúng ta hầu hạ ngài còn chưa đủ sao? Đáng tiếc gì chứ?

Biên Nam Phong đưa tay nhéo nhéo khuôn mặt động lòng người trước mặt:

- Không giống nhau. Tuy ta chưa gặp qua Mạc Lưu Tô, nhưng đã sớm nghe nói nàng ta tư sắc xuất chúng, tư chất cũng rất cao, không giống các người.

- Đều là nữ nhân cả, có chỗ nào không giống?

Thiếu nữ cong môi.

- Linh Nhị ghen sao?

Biên Nam Phong cười lớn.

- Thiếu chủ phong lưu thành tính, nếu Linh Nhị ghen thì đã sớm ghen đến chết rồi.

Linh Nhị có chút ai oán nói.

- Thứ mà ta nhìn trúng không phải dung mạo của nàng ta.

Biên Nam Phong liền thu lại nụ cười, chậm rãi nói:

- Mạc Lưu Tô luyện cương tam phẩm đã có cương tâm, tư chất thể này so với thiếu chủ ta cũng không thua kém bao nhiêu, sau này chỉ cần bồi dưỡng thêm, nhất định sẽ thành nhất lưu cao thủ. Nhưng nếu chỉ như thế thì thiếu chủ ta cũng không hạ mình cưới nàng, phụ thân và ta coi trọng chính là cương tâm của nàng ta! Cương tâm của nàng ta là Thường Thanh Đẳng, là một trong những cương tâm tốt nhất để thành luyện được sư!

Biên Nam Phong tiếp tục nói:

- Một nhân tài luyện được, tư chất xuất chúng như thế, thiếu chủ ta không đành lòng để nàng mai một tài năng ở Thiên Tú này. Vốn ta muốn trước khi tấn công Thiên Tú sẽ giữ nàng làm của riêng, như vậy có thể tránh phiền toái sau này, đáng tiếc là Thiên Tú lại không biết cảm kích. Cũng tốt, lần này tới chẳng qua là

thử dò xét một lần, một khi đã không thành công, chờ sau khi hủy diệt Thiên Tú sẽ thu nạp Mạc Lưu Tô cũng được.

- Vậy thiếu chủ không có thích Mạc Lưu Tô đó?

Linh Nhi khúc khích cười.

- Đương nhiên, thiếu chủ ta có các nàng là đủ rồi, cần gì nữ nhân khác!

Biên Nam Phong dỗ ngọt.

Mấy nữ đệ tử lập tức cười rộ lên.

- Thiếu chủ ta là nam nhân, không thể vào Thiên Tú nội tông. Cho nên mấy hôm nay các người đi vào đó nhất định phải lưu ý kỹ địa hình, nhất định phải lưu ý xem nơi cư trú của Thiên Tú cao tầng là ở đâu.

- Dạ, thiếu chủ.

- Thiếu chủ ta sẽ phụ trách xem xét tình hình ở ngoại tông. Để thu nạp Thiên Tú thì những tin tức này rất quan trọng đối với chúng ta!

- Nhưng thiếu chủ à.... Đường Phong không chết chúng ta cũng đánh Thiên Tú sao?

Linh Nhi hỏi :

- Vạ nhất người kia ra mặt....

Nói tới đây, Linh Nhi không nhịn được liền run lên, hiển nhiên là rất e ngại người kia.

- Người kia...

Biên Nam Phong cũng nhú mày, bắt quá lát sau liền giãn ra :

- Không cần lo ngại nàng ta, nắm đó một mình nàng ta giết hơn phân nửa cao thủ của Thiên Tú, đối với Thiên Tú có thể nói là hận thấu xương. Đương nhiên, nếu Đường Phong chết đi thì sẽ tốt hơn, nàng ta sẽ tự mình xuất thủ tiêu diệt Thiên Tú. Đường Phong không chết cũng không sao, chúng ta tấn công Thiên Tú nàng cũng sẽ không ra tay, chúng ta chỉ cần xuất ra mấy vị cao thủ giải quyết mấy Địa giai của Thiên Tú, những kẻ còn lại cũng không làm nên trò trống gì.

- Thiếu chủ anh minh!

Linh Nhi hôn phớt một cái lên môi Biên Nam Phong.

- Cái này gọi là mượn đao giết người!

Biên Nam Phong đắc ý cười:

- Thiên Tú nhất môn nữ nhân cũng dám cười trên đầu người khác, lại chẳng có quyền uy tuyệt đối, những thế lực trong phạm vi địa bàn của họ đã sớm bất mãn rồi. Chỉ cần cao thủ của Thiên Tú vừa chết, bọn họ cũng sẽ hủy diệt Thiên Tú, đến lúc đó chúng ta chỉ cần tới tiếp nhận địa bàn này là được.

- Vậy...

Linh Nhi nhẹ giọng:

- Ngài có muốn Linh Nhi đi giết tên Đường Phong kia không? Như vậy thì xác suất thành công chẳng phải lớn hơn sao?

- Có phải người coi trọng tên tiểu bạch kiêu kia nên muốn đi dụ dỗ hắn đúng không?

Biên Nam Phong cười hì hì nhìn Linh Nhi:

- Hắn cũng chẳng kém thiếu gia ta tí nào.

- Đáng ghét.

Linh Nhi nhăn nhó :

- Linh Nhi làm sao coi trọng hấn được chứ? Nam nhân trong thiên hạ này, ngoại trừ thiếu chủ ra, những kẻ khác đều không đáng để Linh Nhi liếc mắt.

- Tốt nhất là thế. Người không cần tìm Đường Phong làm gì, chúng ta bây giờ đang ở Thiên Tú, nếu Đường Phong xảy ra chuyện gì không hay thì chúng ta cũng không thoát khỏi hiểm nguy. Hơn nữa, bên cạnh Đường Phong còn có một nữ nhân xuất sắc hơn các người rất nhiều, cho dù các người muốn sắc dụ hấn, hấn cũng không chắc sẽ động tâm.

Nói tới đây, Biên Nam Phong liền vỗ tay vài cái.

Cửa phòng bị mở ra, xa phu lần trước xung đột với Đường Phong bước vào, mắt nhìn mũi chân, thấp giọng nói:

- Thiếu chủ có gì cần phân phó?

- Đã tra được lai lịch của nữ nhân bên cạnh Đường Phong chưa? Có phải người của Thiên Tú hay không?

Thường thúc nói:

- Hồi thiếu chủ, nữ nhân kia hình như không phải người của Thiên Tú, thân phận thì tạm thời chưa tra ra, ngài có cần buổi tối ta đi bắt nàng đưa tới đây?

Biên Nam Phong lắc lắc đầu,

- Thường thúc, người tới Tĩnh An thành một chuyến, tới Trương gia tìm Vạn đường chủ, hấn tới đây đã lâu hấn là biết thân phận của nữ nhân kia.

- Dạ.

66. Chương 66: Xung Đột.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 66: Xung đột.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Cự Kiếm Môn bên này lo tìm hiểu lai lịch của Bạch Tiểu Lại, Đường Phong đã âm thầm lưu ý hành tung của bọn họ.

Từ sau khi Bạch Tố Y từ chối đề nghị của Biên Nam Phong, đám người này cũng không vội rời đi, ngược lại lại tiếp tục lưu lại Thiên Tú, bên ngoài là nói muốn du sơn ngoạn thủy, kì thực là xem xét địa hình và chỗ ở của Thiên Tú cao tăng.

Những người này dù sao cũng là khách nhân, hơn nữa cử chỉ của họ cũng không có chỗ nào không thỏa đáng, Biên Nam Phong cũng chỉ đi lại ở ngoại tông, mấy nữ đệ tử tuy ra vào nội tông, nhưng cũng rất biết điều, chưa xảy ra đụng chạm với ai.

Đường Phong mấy hôm nay rất hay tới được phòng, từ khi hàn huyện cùng Mạc Lưu Tô ngày đó tới nay, quan hệ của hai người cũng tăng tiến không ít, Đường Phong tới được phòng chính là muốn thỉnh giáo kỹ xảo và thủ pháp ngưng luyện được tính của Mạc Lưu Tô.

Nhưng khiến Đường Phong thất vọng chính là, muốn ngưng luyện được tính cao, chẳng những cần có thực lực cao thâm, còn phải có cương tâm thích hợp. Cương tâm của Đường Phong là một tiểu cô lâu, căn bản không thích hợp làm việc này.

Cùng đường, đành phải nhờ Mạc Lưu Tô giúp đỡ ngưng luyện được tính, Đường Phong đứng một bên chỉ đạo, hoặc là để Mạc Lưu Tô chế thuốc, hoặc là tự mình phối.

Mạc Lưu Tô nguyên bản đi theo con đường luyện dược sư, hiểu biết về dược vật so ra kém Đường Phong một chút, căn bản là thua ở kinh nghiệm.

Mấy loại dược Đường Phong phối vừa nhìn liền biết chẳng phải thuốc đơn giản, đều là những loại độc dược có công dụng riêng, bất quá Đường Phong không nói muốn dùng những thứ này làm gì, Mạc Lưu Tô cũng không hỏi. Hai người chỉ trao đổi về đặc tính của các loại thảo dược, thu hoạch được không ít.

Mấy hôm nay Mạc Lưu Tô cũng thường xuyên tới Yên Liễu các làm khách, bốn nữ nhân ngồi trong phòng riu rít cười nói, gạt Đường Phong qua một bên.

Tiểu linh thú hắc nhân Đậu Đậu vẫn xấu xí như trước, bất quá nhìn lâu cũng thành quen. Hơn nữa nó không kén ăn, dứt cái gì thì nó ăn cái đó, vẻ ngoài ngoan ngoãn cũng khiến các nữ hài bắt đầu thấy thích nó.

Hôm nay Đường Phong vừa rời Yên Liễu các chuẩn bị tới dược phòng, lúc đi ngang qua Văn Hương Uyển đột nhiên nghe được bên trong truyền ra tiếng ồn ào, tính hiếu kỳ trời dậy, Đường Phong liền đi qua xem thử.

Vừa đi tới gần Đường Phong liền thấy một toán nữ nhân đang giương cung bạt kiếm đứng vây thành một vòng tròn bên trong Văn Hương Uyển, không ít đệ tử Thiên Tú rút kiếm, trừng mắt nhìn chằm chằm đám người bị các nàng vây bên trong.

Bị vây chính là mấy nữ đệ tử Cự Kiếm Môn đi theo Biên Nam Phong đến đây, lấy Linh Nhi dẫn đầu, tổng cộng có năm người, trên gương mặt xinh đẹp của các nàng lúc này lại lộ ra nét cười trào phúng, đôi nhãn thần quyen rũ nguyên bản giờ đây lộ ra vẻ khinh thường, không hề quan tâm tới đao kiếm bốn phía.

Dương Ngọc Nhi đứng chắn trước mặt các nàng, quát:

- Mấy người các ngươi lên lút ở Ngưng Thụý Lâu làm gì hả?

Linh Nhi cười duyên một tiếng:

- Ai yêu, Ngưng Thụý Lâu gì cơ?

- Còn giả ngây!

Dương Ngọc Nhi hừ lạnh nói:

- Vừa rồi ta tận mắt chứng kiến các ngươi lên lút dòm ngó bên ngoài Ngưng Thụý Lâu, điệu bộ lăm la lăm lét, cả đám các ngươi trông như thể chỉ hận không thể kéo dài cổ để nhìn ngó cơ mật bên trong!

- Ngươi nói ai lăm la lăm lét?

Linh Nhi biến sắc, lớn tiếng quát.

- Chính là các ngươi!

Dương Ngọc Nhi không cam lòng yếu thế,

- Sao hả? Đã làm còn sợ người khác nói sao?

- Xú nữ nhân, ngươi nói chuyện cẩn thận một chút, miệng lưỡi ác độc quá cẩn thận miệng lở loét, mông chảy mủ không chừng!

Linh Nhi lên tiếng mắng, lời nói còn khó nghe hơn Dương Ngọc Nhi gấp trăm lần.

- Ngươi...

Dương Ngọc Nhi bắt nạt Đường Phong trước kia thì dễ, chứ không thể là đối thủ của loại ranh mãnh cổ quái thế này, mới bị mắng có một câu đã giận đến mặt mũi đỏ bừng.

- Các ngươi tụ tập ở nơi này làm gì?

Một thanh âm bình thản từ bên ngoài truyền vào, có vẻ như có chút nhu nhược, nhu nhược tới mức tựa như chỉ một cơn gió nhẹ cũng có thể thổi tan.

Chúng đệ tử Thiên Tú lập tức quay đầu lại, vừa hay nhìn thấy Mạc Lưu Tô đang chậm rãi bước tới từ bên ngoài.

Dương Ngọc Nhi vội nói:

- Mạc sư tỷ tới vừa đúng lúc, mấy nữ nhân này không có ý tốt, vừa rồi họ lén lút rình bên ngoài Ngưng Thúy lâu, có ý đồ nghe ngóng cơ mật của bốn môn!

Mạc Lưu Tô nhướng mày nhìn Linh Nhi của Cự Kiếm Môn.

Ngưng Thúy lâu lúc trước cũng không phải nơi cơ mật gì, nhưng từ khi Đường Phong công hiến cho Thiên Tú hai bản thiết kế thì nơi ấy liền biến thành cấm địa! Bởi vì Bạch Tổ Y để những đệ tử đã qua tuyển chọn trong nội tông ở đó chế tác Liên Hoa Trận và Lạc Tiên Hồng, ngoại trừ một trăm đệ tử đó ra thì những đệ tử khác đều không biết bên trong đang làm gì.

Linh Nhi vừa thấy Mạc Lưu Tô, đầu tiên là kinh diễm vì mỹ mạo của nàng, trong lòng liền sinh ra một chút tự ti, thầm nghĩ chẳng trách thiếu chủ lại muốn độc chiếm nữ nhân này làm của riêng tới vậy, mình và nàng ta quả thật chênh lệch quá xa. Sau một lát trong lòng liền dấy lên ghen tị, cảm thấy hận Mạc Lưu Tô. Cho nên khi thấy Mạc Lưu Tô đang nhìn mình, nàng ta liền hừ lạnh một tiếng, vênh mặt lên trời, bộ dạng vênh váo.

- Các vị sư tỷ.

Thanh âm của Mạc Lưu Tô vẫn bình thản như cũ, không phải nàng che giấu mà là bản thân nàng vốn không dễ gì tức giận,

- Những gì Dương sư muội nói là thật sao?

Đường Phong ở phía sau nghe được liền trợn mắt, thầm nghĩ câu hỏi này quả thực quả ngốc nghếch, làm gì có ai thừa nhận chuyện xấu mình làm bao giờ?

Quả nhiên, Linh Nhi cười mỉa một tiếng:

- Ta không biết Ngưng Thúy lâu là gì cả!

Dương Ngọc Nhi cười lạnh nói:

- Ba chữ to đừng treo phía trên lễ nào các người không nhìn thấy sao? Người không thấy đường hay bị mù chữ?

Linh Nhi nói:

- Chúng ta từ Cự Kiếm Môn tới, coi như là khách nhân của Thiên Tú. Mấy hôm nay bọn ta đều dạo khắp nơi, thưởng thức cảnh đẹp của Thiên Tú, nào biết cái gì là Ngưng Thúy lâu?

Dương Ngọc Nhi nói:

- Nếu các người thật sự không biết, tại sao khi bị ta phát hiện các người lại bỏ chạy? Rõ là có tật giat mình, muốn chạy khỏi hiện trường.

Linh Nhi nghiêng đầu liếc nhìn Dương Ngọc Nhi, nói:

- Vị sư muội này nói nghe hay thật. Bọn ta dạo chơi một rồi, muốn quay về nghỉ ngơi, làm gì nghe các người gọi gì?

Nghe đến đó, Mạc Lưu Tô cũng hiểu được đại khái mọi việc, khẳng định là năm người của Cự Kiếm Môn đang nhìn trộm Ngưng Thúy lâu thì bị Dương Ngọc Nhi bắt quả tang, sau đó đuổi nhau tới Văn Hương Uyển, song phương giằng co một hồi liền chuyển thành đấu khẩu.

Mạc Lưu Tô trầm ngâm một lát liền nói:

- Các vị sư tỷ, các người đến Thiên Tú làm khách, chúng ta tự nhiên rất hoan nghênh, nhưng gia sư trước đó đã nói trước cho các người biết, Thiên Tú có vài nơi cấm địa không được đến, bao gồm cả Ngưng Thúy Lâu, nơi ấy đừng nói là các người, ngay cả nội tông trung tâm đệ tử như ta cũng không được phép lai vãng!

- Đây là quy củ của Thiên Tú các người, liên quan gì tới chúng ta!

Linh Nhi lớn tiếng nói:

- Hơn nữa, nếu thật là cấm địa thì các người nên phái vài đệ tử canh gác, trước khi chúng ta đến gần thì ngăn cản, mời bọn ta rời khỏi mới đúng. Thiên Tú lớn như vậy, bọn ta lại không biết đường, vô ý đi đến đó, các người lại chỉ trích bọn ta, chẳng lẽ đây là đạo đãi khách của Thiên Tú sao?

- Nói vậy là vị sư tỷ này thừa nhận là đã đi vào cấm địa của Thiên Tú đúng không?

Mạc Lưu Tô vẫn lạnh nhạt hỏi.

Linh Nhi sững sốt, lập tức ý thức được mình đã lỡ lời.

67. Chương 67: Luận Bàn.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mạc

Chương 67: Luận bàn.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Dương Ngọc Nhi cười lạnh nói:

- Cho dù các người vô tình đi tới đó, nhưng lúc nhìn thấy tên lâu thì nên nhanh chóng rời đi mới phải. Nếu không phải ta kịp lúc phát hiện thì các người đã đi vào luôn rồi đúng không?

- Không có bằng chứng, các người dựa vào cái gì để nói vậy?

Linh Nhi cãi bướng:

- Chẳng lẽ Thiên Tú đệ tử chỉ biết ỷ đồng hiếp ít sao? Các người rút kiếm bao vây bọn ta làm gì? Muốn giết bọn ta sao? Có gan thì làm thử xem, không có gan này thì rút mau!

Dương Ngọc Nhi giận đến run người nhưng lại không thể làm gì.

Nhóm đệ tử Thiên Tú nếu thật sự xông lên thì có thể xử lý cả năm người bên Cự Kiếm Môn, nhưng làm vậy e rằng sẽ sinh ra họa lớn, hơn nữa đệ tử Thiên Tú nào có ai đã từng giết người chứ?

- Ai yêu, đừng có nhìn ta như vậy, ta sợ lắm.

Linh Nhi làm bộ làm tịch nhìn Dương Ngọc Nhi nói :

- Nếu người có bản lĩnh thì đơn đả độc đấu với ta, không có bản lĩnh thì rút về trùm chăn mà khóc nhè đi, tỷ tỷ ta sẽ không trách người đâu.

Dương Ngọc Nhi siết chặt song thủ, đang muốn mở miệng nói, Mạc Lưu Tô đã khoát tay nói:

- Chuyện này nói lớn cũng lớn, nói nhỏ cũng nhỏ. Chúng ta đứng đây khua môi múa mép cũng vô dụng, không bằng báo cho tông chủ và thiếu chủ của các người biết, để bọn họ tự quyết định.

- Tốt!

Linh Nhi chỉ mong có thể.

Mấy đệ tử Thiên Tú liền đem năm đệ tử Cự Kiếm Môn đến Nguyên Hiên Đài, có vài người chạy đi bẩm báo nguyên nhân lúc đầu của chuyện này cho Bạch Tổ Y và thông báo cho Biên Nam Phong biết.

Không lâu sau, Thiên Tú tông chủ và tứ đại trưởng lão đã tới, Biên Nam Phong cũng nổi gót tới sau.

Lúc Bạch Tổ Y nghe mấy đệ tử bẩm báo thì cũng có chút tức giận, hai bản thiết kế của Đường Phong công hiến là cơ mật hàng đầu của Thiên Tú, có thể trong thời gian ngắn gia tăng thực lực đáng kể cho Thiên Tú đệ tử, nếu như bị người của Cự Kiếm Môn biết được thì hậu quả khó lường. Bất quá khi nghe được bọn người kia chưa vào được Ngưng Thụ Lâu thì nàng liền yên tâm hơn một chút.

Chuyện này đúng như Mạc Lưu Tô đã nói, muốn lớn thì lớn muốn nhỏ thì nhỏ, hoàn toàn dựa vào thái độ của Thiên Tú cao tăng, Thiên Tú thật ra cũng không mất thứ gì, chỉ cần không truy cứu thì chuyện liền dừng ở đây. Nhưng thái độ của đệ tử Cự Kiếm Môn quả thật quá kiêu căng ngạo mạn, cứ nhiên dám có thái độ xấc láo chống đối trung tâm đệ tử của Thiên Tú, nếu không dạy dỗ một phen thì cục tức này quả thực khó nuốt trôi.

Vô luận là Bạch Tổ Y hay Biên Nam Phong cũng đều đã biết rõ sự tình, cho nên lúc vừa chạm trán, Bạch Tổ Y đã vút vấn đề cho Biên Nam Phong:

- Thiếu môn chủ thấy nên xử lý việc này như thế nào?

Biên Nam Phong suy nghĩ một hồi liền mỉm cười nói:

- Mấy sư muội của ta tuổi vẫn còn nhỏ nên quá ham chơi, tính tình cũng không được tốt, nghe nói Thiên Tú cảnh đẹp hiếm có, mấy hôm nay liền say mê du ngoạn quên cả trời đất, hôm nay là không cẩn thận nên đắc tội cùng vài vị đệ tử của quý môn, mong Bạch Tổ Y rộng lượng bỏ qua.

Bạch Tổ Y nghe xong liền cười khở một tiếng, tên Biên Nam Phong này chẳng đánh động gì tới chuyện cấm địa của Ngưng Thụ Lâu mà chỉ chăm chăm nói tốt cho sư muội của hắn.

- Các sư muội tuổi vẫn còn nhỏ, tuổi trẻ vô tri, cũng giống như vài vị đệ tử của quý môn, tuy rằng đều là nữ hài nhưng vẫn là người tu luyện, một khi không hợp nhau thì lời nói sẽ khó nghe một chút.

Biên Nam Phong vòng vo một hồi liền gộp chung đệ tử Thiên Tú vào với đệ tử Cự Kiếm Môn, cũng không rõ là hắn ám chỉ đệ tử Thiên Tú nói năng khó nghe hay là Cự Kiếm Môn đệ tử nói năng khó nghe.

- Ha ha, vừa rồi Linh Nhi sư muội nói đệ tử Thiên Tú chỉ biết cạy đông hiếp ít, một khi đã đều là người tu luyện, ta xem không bằng thế này, nhân dịp này để một đệ tử trẻ tuổi của hai bên cùng nhau luận bàn một chút có được không? Hơn nữa, đệ tử Cự Kiếm Môn chúng ta thân là khách môn, xung đột với chủ nhân thì thật không nên, ta có thể xuất ra một thanh Thiên binh vũ khí xem như phần thưởng cho đệ tử thắng cuộc.

Nguyên bản Bạch Tổ Y nghe thấy Biên Nam Phong nói đỡ cho sư muội của mình thì có chút không vui, nhưng vừa nghe đến một thanh Thiên binh vũ khí thì thần sắc cũng không khỏi biến đổi:

- Thiếu môn chủ thật sáng khoái!

Lợi khí đứng đầu thiên hạ chia làm ba cấp, thấp nhất là Cương binh, thứ hai là Thiên binh, cao nhất chính là Thần binh!

Thần binh chỉ có mười thanh, có thể gặp nhưng không thể cầu. Số lượng của Thiên binh cũng rất ít, trân quý vô cùng. Cả Thiên Tú cũng chỉ có một thanh vũ khí cấp bậc Thiên binh mà thôi, chính là bảo kiếm tùy thân của Lâm Nhược Diên.

Bởi vì Thần binh quá khó với, nên đối với những người tu luyện mà nói thì Thiên binh chính là vũ khí mà họ tha thiết mơ ước. Mặc dù là Thiên giai cao thủ thì cũng thế.

Đương nhiên, thứ này cũng có điều kiện tiên quyết của nó. Đó chính là loại vũ khí này phải phù hợp với thói quen và sở thích của người tu luyện mới được. Nếu không thì một cao thủ thiện dùng kiếm tìm được một thanh Thiên binh trường thương thì cũng vô dụng.

Bất quá đối với mấy đệ tử Thiên Tú mà nói, mặc kệ Thiên binh Biên Nam Phong xuất ra là thứ gì cũng đủ để các nàng mơ ước không thôi. Cho dù mình không dùng được cũng không sao, cứ lưu lại đó, chờ sau này

tìm cơ hội thích hợp đối với người khác. Thiên binh đối Thiên binh, hoặc là đối lấy linh đan trân quý nào đó cũng không tệ.

Thành ý của Biên Nam Phong lần này không nhỏ tí nào. Bất quá một khi hắn đã dám đánh cược như thế chắc là đã nắm chắc cơ hội nên mới dám làm. Thực lực của Cự Kiếm Môn dù lớn mạnh hơn nữa cũng không đại gì tằng không Thiên binh như thế cho kẻ khác.

Vì vậy, nếu Bạch Tổ Y vẫn muốn truy cứu chuyện hôm nay thì có vẻ quá nhỏ mọn.

- Không biết thiếu môn chủ muốn luận bàn thế nào?

Bạch Tổ Y hỏi.

- Rất đơn giản, Thiên Tú và Cự Kiếm Môn đều cử ra một đệ tử trẻ tuổi của mình một chọi một, ai có thể trụ tới cuối cùng thì phần thắng thuộc về người đó!

Biên Nam Phong không quy định số người, bởi vì hắn biết Thiên Tú sẽ không phái ra quá nhiều người đến thay phiên nhau đánh, bọn họ vẫn phải giữ gìn thể diện của mình.

Nói cách khác, Cự Kiếm Môn có năm đệ tử, Thiên Tú bên này cũng chỉ có thể cử ra năm người ứng chiến!

- Tốt lắm, vậy thì cứ nghe theo lời thiếu môn chủ, một đệ tử trẻ tuổi đơn đả độc đấu!

Bạch Tổ Y đáp, tuy đã đồng ý với đối phương, nhưng Bạch Tổ Y biết Thiên Tú bên này muốn thắng thật sự quá khó khăn.

Trong tam đại đệ tử của Thiên Tú hiện tại chỉ có mười một trung tâm đệ tử, trong đó chỉ có một mình Mạc Lưu Tô đạt chuẩn Hoàng giai. Những nội tông đệ tử khác tuy cũng có vài người thực lực cao hơn Mạc Lưu Tô, nhưng cũng có hạn mà thôi. Mà năm đệ tử của Cự Kiếm Môn lần này tới đều ngoài tiêu chuẩn Hoàng giai, có một người lợi hại nhất đã có thực lực Hoàng giai thượng phẩm.

Cho dù biết cơ hội thắng rất thấp, nhưng đối mặt với sự hấp dẫn của một thanh Thiên binh, nếu không để môn hạ đệ tử tranh thủ một chút thì rất đáng tiếc.

Vạn nhất thắng được thì có thể lấy được một thanh Thiên binh rồi!

- Bạch tông chủ đúng là người thoải mái lời nói cũng rất sáng khoái!

Biên Nam Phong cười lớn, đưa tay tới bên hông lấy ra một thanh chủy thủ, Biên Nam Phong vung tay phóng thanh chủy thủ, thanh chủy thủ liền cắm lên đỉnh một cây cột đá cao hơn ba trượng bên cạnh Nguyễn Hiên Đài.

68. Chương 68: Lần Đầu Tiên Nhìn Thấy “vật Thiếp Thân Của Nữ Nhi”.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 68: Lần đầu tiên nhìn thấy “vật thiếp thân của nữ nhi”.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Cây cột đá cứng rắn cứ như một khối đậu hủ non bị chủy thủ cắm vào hơn phân nửa.

Nguyễn Hiên Đài sở dĩ được gọi như vậy là vì nơi đây có một cái đài cao cách mặt đất khoảng năm thước, dài mười trượng, rộng tám trượng, bốn phía có bốn cột đá, đệ tử Thiên Tú bình thường cũng đều đến nơi này luận bàn.

Giờ phút này một đám đệ tử Thiên Tú cùng Cự Kiếm Môn cũng không biết Biên Nam Phong đang làm gì, quay đầu nhìn lại thanh chủy thủ, chỉ thấy thanh chủy thủ này sáng bóng trơn nhẵn trong như gương, thỉnh thoảng có một hai đường hoa văn màu tím hiện lên, khiến một đám người chép miệng hiếu kỳ.

Biên Nam Phong bước lên trước, cao giọng nói:

- Hôm nay đệ tử Cự Kiếm Môn ta và đệ tử Thiên Tú có chút xung đột, bản thiếu chủ vì tỏ rõ thành ý, đặc biệt xuất ra một thanh Thiên binh làm phần thưởng, để đệ tử hai môn tại đây dùng võ kết bạn, hóa giải ân oán, ai thắng được trận tỷ thí này thì thanh Thiên binh cắm trên cột đá kia sẽ thuộc về người ấy.

Lời vừa nói ra, Thiên Tú đệ tử liền ồ lên, Thiên binh vũ khí! Các nàng biết thanh chủy thủ kia cũng không phải vật tầm thường, nhưng lại không ngờ được đó lại là một thanh vũ khí cấp bậc Thiên binh.

Lực hấp dẫn của vũ khí Thiên binh đối với người tu luyện không nhỏ chút nào, nhưng tông chủ chưa mở miệng lên tiếng nên chúng đệ tử Thiên Tú chỉ có thể mong mỏi nhìn về phía nàng.

Bạch Tố Y mỉm cười nói:

- Đây là cuộc luận bàn của đệ tử trẻ tuổi, mục đích chủ yếu là dùng võ kết bạn, các người không được tổn thương hòa khí. Các người có ai nguyện ý lên tỷ thí cùng cao đồ của Cự Kiếm Môn?

Một đám nhị đại đệ tử có chút tiếc hận thờ dài trong lòng, một khi đã là cuộc luận bàn của đệ tử trẻ tuổi thì không đến phiên các nàng ra mặt. Dù sao người ta chính là phái ra trẻ tuổi tinh nhuệ, nếu nhị đại đệ tử của Thiên Tú lên đài thì chỉ tổ cho người khác chê cười.

Mà tam đại đệ tử của Thiên Tú mấy ngàn người cũng chỉ có thể nhìn vào mấy đệ tử trung tâm. Nói thật, lực hấp dẫn của vũ khí Thiên binh đều khiến mọi người động tâm, nhưng các nàng cũng biết rõ thực lực của mình không tốt, đi lên cũng vô dụng, không bằng nhường lại cơ hội cho các vị sư tỷ.

Bạch Tố Y vừa nói xong, liền có một nữ hài từ trong đám đệ tử chạy lên, nàng ta cầm trường kiếm trong tay, mỹ mâu hàn sương, lạnh giọng nói:

- Ta đến!

Người đi lên chính là Dương Ngọc Nhi, hôm nay Dương Ngọc Nhi bị đám đệ tử Cự Kiếm Môn chọc tức không ít, vừa rồi ả Linh Nhi gì đó còn dám nói Thiên Tú cậy đông hiếp ít, nàng ta tức khí đầy bụng không có nơi phát tiết, hiện tại có cơ hội thể này đương nhiên phải xung phong đi trước.

Huống hồ trận xung đột này nguyên bản là vì nàng và Linh Nhi mới xảy ra, việc cần làm thì đương nhiên phải làm ngay nên mới xung phong chạy lên trước tiên.

- Ta còn tưởng là ai, thì ra là ngươi, ha ha.

Vừa thấy Dương Ngọc Nhi đi lên, Linh Nhi cũng theo lên đài, che miệng cười duyên không thôi:

- Để tỷ tỷ nhìn xem thực lực của ngươi có kém cỏi như miệng của ngươi hay không.

Dương Ngọc Nhi tức giận nói:

- Xú nữ nhân, ngươi lên vừa đúng lúc, xem hôm nay ta có xé rách miệng của ngươi không!

Cái này gọi là oan gia ngõ hẹp, lồng ngực Dương Ngọc Nhi giờ phút này đã phập phồng kịch liệt.

Trong lúc hai người kia còn đang đấu vô mồm thì đã có vài đệ tử Thiên Tú dâng trà cùng trái cây lên, Thiên Tú cao tăng và Biên Nam Phong đều ngồi trên một đài cao cách Nguyệt Hiên Đài khoảng mười trượng, vừa lúc có thể quan sát toàn cảnh Nguyệt Hiên Đài.

- Tiểu muội muội ngươi cũng thật biết nói đùa.

Linh Nhi cười duyên nhìn Dương Ngọc Nhi :

- Thực lực thấp như ngươi làm sao xé miệng của tỷ tỷ được? Đánh với ngươi ta cũng ngại không dám xuất kiếm!

Thanh cự kiếm dài ba thước rộng một ngón tay mà Linh Nhi vác sau lưng chính là bội kiếm tiêu chuẩn của Cự Kiếm Môn, so với những thanh trường kiếm bình thường mà nói thì đây đúng là cự kiếm, phối hợp với Bá Sát Kiếm của Cự Kiếm Môn thì uy lực càng cao. Mà bản thân Linh Nhi cũng có thực lực hoàng giai thượng phẩm, cao nhất trong năm đệ tử của Cự Kiếm Môn, Dương Ngọc Nhi so với nàng ta thì kém hơn vài bậc, quả thật không phải là đối thủ của nàng.

Nhưng Dương Ngọc Nhi thân là trung tâm đệ tử nội tông, tự nhiên phải lấy thân làm gương, cho dù nàng biết mình không thể thắng được đối thủ trước mặt, nhưng cũng phải dốc toàn lực ứng phó, đánh trận đầu thật tốt, ít nhất cũng phải tiêu hao cương khí và khí lực của đối phương, để mấy vị sư tỷ phía sau giành được thắng lợi.

- Bớt sàm ngôn đi, xem kiếm!

Dương Ngọc Nhi biết luận cãi nhau thì mình không thắng được Linh Nhi, rất tức thời không tiếp tục dây dưa nữa, giương bội kiếm lên thì triển Tú Thủy kiếm pháp.

Dương Ngọc Nhi vừa thi triển kiếm pháp vừa điều động lực lượng cương tâm, cương tâm của nàng là gió, một cơn gió nhẹ vô hình vô sắc, có thể giúp cơ thể nàng càng thêm nhanh nhẹn, kiếm pháp càng thêm phiêu dật, một thanh trường kiếm kéo ra hơn mười đoá kiếm hoa, hương trên thân Linh Nhi đánh tới.

Linh Nhi tuy vác trên lưng một thanh cự kiếm nhưng điều này chẳng ảnh hưởng gì tới tốc độ của nàng, đối mặt với công kích của Dương Ngọc Nhi, nàng không nhanh không chậm uốn éo thân thể mềm mại, cả người lướt về phía sau, cùng mũi kiếm duy trì khoảng cách ba tấc, khéo môi nhếch lên một nụ cười trào trúng, nhàn nhà di chuyển như thể đang tản bộ, vẻ giễu cợt trên mặt càng giống như cười nhạo Dương Ngọc Nhi vô năng.

Dương Ngọc Nhi cười lạnh một tiếng, kiếm quang lại hiện ra, miệng quát:

- Phong cương!

Nơi mũi kiếm đột nhiên kéo ra một thanh trường kiếm bằng gió độ rộng khoảng một ngón tay, cứ như trường kiếm đột nhiên dài ra. Màu của kiếm cương lúc ẩn lúc hiện, nếu không để tâm lưu ý nhất định không dễ gì phát hiện.

Mượn sức mạnh của cương tâm, Dương Ngọc Nhi có thể kéo cương khí của mình đến trên trường kiếm, hình thành một phong kiếm cương có sức sát thương rất mạnh.

Linh Nhi rốt cuộc vẫn là thiếu niên nông cuồng, càng không có kinh nghiệm thực chiến, ngày thường cùng đồng môn trong môn phái luận bàn cũng không có ai hạ độc thủ cỡ này. Vừa rồi nàng thấy thực lực của đối phương kém mình quá nhiều nên có chút khinh địch, hiện tại bất ngờ không kịp đề phòng nên bị kiếm cương chém tới trước ngực, “Xoẹt” một tiếng, y phục trước ngực rách ra một đường rộng khoảng ba ngón tay, lộ ra cái yếm đỏ tươi bên trong. Nếu không phải nhờ nàng phản ứng nhanh, cấp tốc lùi về sau một bước, lần này có thể Dương Ngọc Nhi đã có thể đả thương nàng.

- Hảo!

Thiên Tú đệ tử bên dưới cùng kêu lên:

- Dương sư tỷ đánh rất hay!

Gương mặt xinh đẹp của Linh Nhi tức khắc giãn đến trắng bệch, nàng không ngờ mình cũng bị một nha đầu luyện cương bát phẩm làm cho chật vật như thế.

Hơn nữa y phục trước ngực còn bị chém rách, may mắn là nơi này ngoại trừ thiếu chủ ra thì không còn nam nhân nào khác, bằng không mình sẽ thiệt thòi.

Nhưng Linh Nhi không ngờ được chính là, nam nhân theo dõi cuộc chiến ngoại trừ Biên Nam Phong ra còn có một người khác, đó chính là Đường Phong! Vừa rồi Đường Phong một đường theo đuôi chạy tới đây, thấy hết từ đầu tới đuôi, lúc một chiêu phong kiếm cương của Dương Ngọc Nhi chém rách y phục của Linh Nhi lộ ra cái yếm đỏ tươi, Đường Phong không kiềm nổi liền hít hít cái mũi.

Kiếp trước kiếp này, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy vật thiếp thân của nữ nhi.

- Mặc yếm sắc sỡ như thế này, nhất định không phải nữ nhân đàn hoàng!

69. Chương 69: Đối Chiến.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 69: Đối chiến.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Trên đài cao, Dương Ngọc Nhi đắc thủ một chiêu liền cười lạnh, tuy mở miệng chậm chọc như thế nhưng nàng tuyệt không dám khinh địch, bởi vì nàng biết mình đắc thủ là do đối thủ quá sơ ý, luận thực lực thật sự giữa hai người quả thật chênh lệch quá lớn.

- Phong linh!

Dương Ngọc Nhi lại quát một tiếng, phong kiếm cương trên mũi kiếm lại chuyển thành hình nguyệt nha (trăng lưỡi liềm), nàng vung tay hất nhẹ trường kiếm, phong kiếm cương hình nguyệt nha liền bắn ra ngoài, vù vù cắt gió lao đến trước mặt Linh Nhi, Dương Ngọc Nhi được thể không bỏ qua liền áp sát theo sau phong kiếm cương, thi triển kiếm hoa, cùng kiếm cương chia thành hai đường đánh tới yếu điểm của Linh Nhi.

Linh Nhi đối mặt với đột biến như thế cũng không khỏi nhú mày, thi triển thân pháp né tránh, nhưng Dương Ngọc Nhi cũng bám sát không buông, điên cuồng tấn công về phía nàng, Tú Thủy kiếm pháp được Dương Ngọc Nhi phát huy tới cực hạn, trường kiếm khua lên kín kẽ không chút sơ hở, phối hợp cùng kiếm cương đánh đuổi Linh Nhi trốn chạy không ngừng.

Linh Nhi muốn rút cự kiếm sau lưng ra nghênh địch, nhưng Dương Ngọc Nhi căn bản không cho nàng cơ hội, nguyệt nha kiếm cương dường như có sinh mệnh cứ xoay quanh phía trên cự kiếm của Linh Nhi, một khi Linh Nhi có dấu hiệu động thủ rút kiếm, kiếm cương sẽ lập tức lướt qua, khiến nàng không thể không thu tay lại.

Đệ tử Thiên Tú đứng dưới đài cao không ngừng hô to, Bạch Tổ Y cũng cười hài lòng, hiển nhiên không ngờ được Dương Ngọc Nhi lại phát huy tốt như vậy.

Biên Nam Phong thì ngược lại, một tay bưng chén trà nhàn nhã nhấp một ngụm, trên môi vẫn giữ nét cười lạnh nhạt, giống như căn bản không nhìn thấy môn hạ đệ tử của mình đang gặp nguy hiểm.

Đường Phong lúc trước tuy có bị Dương Ngọc Nhi hiệp đánh không ít, nhưng đây dù sao cũng là chuyện cũ, lòng dạ Đường Phong cũng không hẹp hòi đến mức ghi thù. Hiện tại Dương Ngọc Nhi vì Thiên Tú mà xuất lực cố gắng, hẳn tuy không phải đệ tử Thiên Tú, nhưng dù gì cũng sống ở đây, đối với Thiên Tú cũng có chút cảm tình, tự nhiên cũng hy vọng Dương Ngọc Nhi có thể thắng.

Nhưng Đường Phong biết, Dương Ngọc Nhi thua là cái chắc, hiện tại Dương Ngọc Nhi ỷ vào thân pháp linh hoạt, lại thêm kiếm cương hiệp trợ mới có thể đuổi đánh Linh Nhi, chờ một khi Linh Nhi lấy vũ khí ra được, Dương Ngọc Nhi sẽ không còn khả năng chống trả, cảnh giới hai bên chênh lệch quá lớn.

Một người luyện cương bát phẩm và một cái Hoàng giai thượng phẩm, hơn kém nhau cũng bốn năm cấp bậc thì làm sao thắng được?

Sự thật cũng giống như Đường Phong nghĩ, Linh Nhi lúc đầu khinh địch nên bị Dương Ngọc Nhi áp chế đánh, nhưng chỉ một lát sau Dương Ngọc Nhi đã thở hồng hộc, điều động năng lượng của cương tâm quá lâu thì cương khí toàn thân sẽ mất đi càng nhanh, đạo nguyệt nha kiếm cương kia cũng dần nhỏ lại, hiện tại cũng gần như không còn.

Còn Linh Nhi thì không khác gì lúc đầu, vừa rồi trong lúc chiến đấu, nàng cũng chỉ là thi triển bộ pháp né tránh công kích, căn bản không xuất ra chút khí lực nào.

Linh Nhi lại duỗi tay rút vũ khí của mình ra, lúc này đây kiếm cương đã không thể chặn lại, kiếm cương hiện tại như ngọn đèn trước gió, khẽ run lên vài cái rồi biến mất, Linh Nhi cầm cự kiếm của mình trong tay, thân người đang chạy tới phía trước đột nhiên dừng lại, trở tay đâm một kiếm về phía Dương Ngọc Nhi.

Dương Ngọc Nhi kinh hoảng vội hoành kiếm che chắn.

“Lạch cạch” một tiếng, bội kiếm trên tay Dương Ngọc Nhi đã bị Linh Nhi đánh bay ra ngoài. Bội kiếm của Cự Kiếm Môn rất lớn, vô luận là trọng lượng hay chiều dài đều chiếm ưu thế hơn hẳn, cương khí của Dương Ngọc Nhi cũng tiêu hao gần hết thì sao cản được một kích chứa cơn giận của Linh Nhi.

Sau khi đánh bay bội kiếm của Dương Ngọc Nhi, Linh Nhi liền đá một cước vào giữa ngực Dương Ngọc Nhi, Dương Ngọc Nhi đau đớn kêu lên một tiếng liền bay ngược ra sau ngã xuống đất.

Linh Nhi đi tới đạp một cước lên cổ Dương Ngọc Nhi, dùng cự kiếm chỉ vào nàng, hung tợn mắng:

- Xú nữ nhân, hôm nay nếu không phải luận bàn thì ta sẽ một kiếm đâm chết ngươi!

Cho dù vô cùng tức giận nhưng Linh Nhi biết mình không có khả năng giết được Dương Ngọc Nhi, dù gì thì nơi này cũng là Thiên Tú, vả lại lần này chỉ là luận bàn.

Dương Ngọc Nhi bị Linh Nhi giẫm lên cổ nhưng vẫn cười lớn, ánh mắt quật cường trừng Linh Nhi:

- Không biết trước đó là kẻ nào đã nói đấu với ta thì không cần vũ khí! Người đắc ý cái gì chứ? Người thắng được ta chẳng qua là tuổi của người lớn hơn ta, tu luyện nhiều hơn ta vài năm! Chờ tới khi ta bằng tuổi người bây giờ nói không chừng sẽ đem người giẫm nát dưới chân!

- Muốn bị đánh!

Linh Nhi thẹn quá hóa giận, cúi người xuống muốn tát Dương Ngọc Nhi vài bạt tay, nào ngờ trước mặt bỗng nhiên lóe hàn quang, Linh Nhi vội lùi về sau, đến lúc nhìn lại đã thấy có một hoàng sam nữ tử đang đứng cạnh Dương Ngọc Nhi, hoàng sam nữ tử lên tiếng:

- Dương sư muội của ta đã thua! Người còn muốn đuổi tận giết tuyệt sao?

Vừa nói vừa đỡ Dương Ngọc Nhi đứng dậy.

Dương Ngọc Nhi cười khổ một tiếng, cố gắng kềm nén nuốt mất khuất nhục, nói với hoàng sam nữ tử:

- Tô Nhân sư tỷ, tỷ phải cẩn thận một chút, thực lực của ả cao hơn chúng ta rất nhiều!

Tô Nhan thay Dương Ngọc Nhi phủi sạch bụi đất chỗ cổ, ôn nhu nói:

- Yên tâm đi, cho dù tỷ thua cũng không để cô ta thoải mái.

Tô Nhan, là người đứng thứ hai trong nội tông trung tâm đệ tử, chỉ sau Mạc Lưu Tô, tu vi hiện tại là luyện cương cửu phẩm, so với Mạc Lưu Tô thì kém hơn một chút, bình thường nàng ngoại trừ tu luyện ra thì chỉ luyện kiếm, chưa từng gặp qua Đường Phong, nên Đường Phong cũng không biết nàng.

- Tốt, lại thêm một người muốn bị đánh!

Linh Nhi châm chọc khiêu khích, vừa rồi nàng một kiếm đánh bại Dương Ngọc Nhi nên bây giờ vô cùng tự tin.

Tô Nhan chậm rãi rút kiếm ra, lạnh lùng nói:

- Cương tâm của ta là kiếm, vị tỷ tỷ này người nên cẩn thận một chút.

Cương tâm là kiếm! Tuy không thể lợi dụng năng lượng của cương tâm ngưng tụ thành phong kiếm cương tiến hành công kích trong phạm vi ngắn như Dương Ngọc Nhi. Nhưng những người có cương tâm là kiếm, trời sinh đối với kiếm còn có một loại cảm ngộ không ai hiểu được, lúc họ dùng trường kiếm làm vũ khí còn có thể khiến chiêu thức đang dùng càng thêm hoàn mỹ và hung hiểm hơn, đây không phải thứ có thể dùng

kinh nghiệm để bù lại mà là tác dụng của cương tâm. Hơn nữa tu luyện đến đỉnh phong còn có thể luyện thành Thiên Kiếm! Thế gian vạn vật đều có thể biến thành kiếm của họ.

Cương tâm có tốt có xấu, tác dụng của mỗi loại đều khác nhau rất nhiều, hoàn toàn nhờ vào cách sử dụng của chủ nhân.

Nghe Tô Nhan nhắc nhở, Linh Nhi liền vùng cự kiếm trên tay, cười nói:

- Cương tâm của ngươi là kiếm, lẽ nào cương tâm của ta không phải kiếm sao? Hôm nay ta sẽ cho lũ đệ tử Thiên Tú mắt cao hơn đầu các ngươi biết thế nào mới là kiếm pháp chân chính!

Lần này Linh Nhi cũng không dám sơ ý nữa, vừa rồi nàng bị Dương Ngọc Nhi làm cho chật vật một hồi liền biết được mấy trung tâm đệ tử của Thiên Tú tuy thực lực không cao nhưng không dễ đối phó, cho nên hiện tại nàng liền cầm chắc vũ khí trên tay.

Chuôi cự kiếm này quả thật quá dài, cao đến ngang ngực của Linh Nhi nên hiển nhiên không nhẹ chút nào, Linh Nhi phải cầm cả hai tay mới cầm nổi, nàng đột ngột huy kiếm chém tới chỗ Tô Nhan.

Cự kiếm của Cự Kiếm Môn, uy lực chân chính ở chỗ dừng mãi trước nay chưa từng có, vận kiếm như đao, cự kiếm có sự linh động của kiếm, cũng có vũ dũng của đao, tập hợp tinh hoa của cả hai thứ.

70. Chương 70: Mạc Lưu Tô Thượng Đài.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 70: Mạc Lưu Tô thượng đài.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Bá sát kiếm pháp của Linh Nhi vừa thi triển liền truyền tới từng trận tiếng xé gió, cự kiếm lướt tới đâu thì cứ như có thể xé đôi cả không gian.

Tô Nhan tự biết mình không tiện cùng nàng đối ngạnh đành phải dựa vào vũ khí linh hoạt triển khai thân pháp, thi triển ra Bình Hồ kiếm pháp lướt qua người Linh Nhi.

Kiểm pháp của hai môn phái đều có chỗ tinh túy, truyền từ đời này sang đời khác, cũng trải qua thay đổi không ít. Kiếm pháp của Tô Nhan thắng tại tao nhã, vũ lộng như gió thoảng, sát khí ẩn tàng. Bá Sát Kiếm của Linh Nhi thế như lôi đình, quét ngang tứ phương, khí phách tuyệt luân.

Loại kiếm pháp uy lực mười phần như vậy do một nữ tử thi triển ra chẳng những không quá bất ngờ, ngược lại càng thêm vẻ anh tư hiên ngang, để cho người ta thấy một loại phong vị khác hẳn, nhất là khi Linh Nhi mãi mê vùng kiếm khiến cái yếm lệch một chút, Đường Phong liền có cảm giác yếm hơi khô khốc.

Quần đầu hồi lâu, Bình Hồ kiếm pháp của Tô Nhan đã đổi thành Thu Thủy kiếm pháp, Bá Sát Kiếm của Linh Nhi cũng đã đổi thành Đoạn Nhạc kiếm pháp, chiêu thức luân phiên sử dụng, người tới ta đi mỗi chiêu vô cùng kịch liệt, hai người căn bản chưa chạm được vào người đối phương.

Cự kiếm của Linh Nhi tuy vô cùng dừng mãi, nhưng động tác của Tô Nhan cũng linh hoạt không kém, khiến nàng không có cơ hội đánh bừa.

Bề ngoài thoạt nhìn như hai bên hòa nhau, nhưng trên trán Tô Nhan đã lấm tấm mồ hôi, chiêu thức của nàng đối với Linh Nhi mà nói chẳng có chút uy hiếp nào, nhưng mỗi lần cự kiếm của Linh Nhi đánh tới, dù nàng có tránh được nhưng kiếm khí phát ra từ cổ cự kiếm cũng khiến da thịt nàng đau nhói.

Bỗng nhiên, trên bội kiếm cả hai bắn ra một đạo kiếm quang, hiển nhiên là hai người đồng thời điều động năng lượng cương tâm của mình lên.

Đây mới thực là kiếm quang, không phải phong kiếm cương dùng gió ngưng tụ thành như Dương Ngọc Nhi. Chỉ có người nào thực lực cao thâm hoặc người tu luyện có cương tâm là kiếm tại thời điểm dùng kiếm mới có thể xuất ra kiếm quang thể này, đây là kiếm khí ngoại phóng đến mức cao nhất, sát khí có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

“Bính” một tiếng, Tô Nhan bắt đắ dĩ cùng Linh Nhi đánh bừa một chiêu, chỉ một chiêu nhưng lại khiến kiếm quang trên trường kiếm của Tô Nhan bị áp diệt, Linh Nhi cười lạnh một tiếng, cự kiếm đột ngột vung lên phía trước, cả người Tô Nhan bị văng ra phía sau, trực tiếp rơi xuống đài cao.

Sau lưng có một đôi tay nhẹ nhàng đỡ lấy nàng, Tô Nhan quay đầu lại liền nhìn thấy chính là Mạc Lưu Tô.

- Sư tỷ, muội thất bại rồi.

Bàn tay cầm kiếm của Tô Nhan run rẩy không ngừng, máu chảy đầm đìa, một chiêu đánh bừa ban nãy đã khiến gan bàn tay của nàng bị toét ra.

- Không có việc gì.

Mạc Lưu Tô ôn như an ủi, đưa tay bao phủ miệng vết thương của Tô Nhan, một đoàn lực quang liền bao trùm lấy vết thương, nháy mắt vết thương đã liền lại.

Thấy Linh Nhi thần dũng như thế, mấy đệ tử Cự Kiếm Môn khác liền hô to lên:

- Linh Nhi sư tỷ vô địch! Dạy dỗ những nữ nhân chỉ biết cậ đông hiệp ít đó đi!

Thiên Tú đệ tử lại ảm đạm, lần luận bàn này vốn đã không công bằng, mấy đệ tử Cự Kiếm Môn này chẳng những tu vi cao hơn Thiên Tú đệ tử, cả tuổi cũng lớn hơn một chút, mấy đệ tử của Thiên Tú thật sự rất khó thủ thắng, các nàng tuy rất tức giận nhưng cũng hết cách, chỉ còn biết căm tức mấy đệ tử Cự Kiếm Môn đang kêu la không ngớt kia.

Đệ tử Cự Kiếm Môn lại càng đắc ý hơn, dùng một loại vẻ mặt khinh thường nhìn về phía các đệ tử Thiên Tú.

- Kế tiếp đến lượt ta.

Mạc Lưu Tô nhẹ nhàng nói, sau đó chậm rãi bước lên đài.

Lúc Mạc Lưu Tô vừa đi lên, Đường Phong nhay bén cảm nhận được trên người Linh Nhi phát ra một tia sát khí. Loại sát khí này lúc nàng đối mặt với Dương Ngọc Nhi cũng không hề có, nhưng khi vừa nhìn thấy Mạc Lưu Tô thì lại xuất hiện.

- Rất cuộc cũng đợi được người.

Linh Nhi cười lạnh một tiếng,

- Ta còn nghĩ ngươi sợ tới mức không dám ra đây kia.

Mạc Lưu Tô một tay cầm kiếm, thản nhiên nói:

- Sư tỷ cứ đùa, đây bắt quá chỉ là luận bàn mà thôi, Lưu Tô thân là trung tâm đệ tử, đương nhiên là phải lên. Chỉ là Lưu Tô không thích đánh nhau, cũng chưa từng động thủ cùng người khác, đợi lát nữa nếu có điểm nào không thỏa đáng thì mong sư tỷ thứ lỗi.

Lời nói của Mạc Lưu Tô ôn hòa nhã nhặn, giống như đang đối mặt với một người xa lạ chứ không phải đối thủ đã liên tục đả bại hai sư muội của mình.

Linh Nhi cười nhạo nói:

- Đừng cố ra vẻ đứng đưng như thế, nếu hiện tại ngươi nhận thua thì ta sẽ tạm tha cho ngươi, nếu không thì đừng trách ta rạch nát mặt của ngươi!

Biên Nam Phong có ý với Mạc Lưu Tô đã sớm khiến Linh Nhi ghen tị muốn chết, hơn nữa Mạc Lưu Tô vô luận là tư chất hay tướng mạo đều xuất sắc hơn Linh Nhi rất nhiều. Vạn nhất ngày sau Biên Nam Phong chiếm được Mạc Lưu Tô thì nàng còn có địa vị gì bên người Biên Nam Phong nữa? Đây tuy rằng là một tràng luận bàn, không thể giết người, nhưng mà hủy dung mạo của một người thì vẫn có thể.

Linh Nhi đã hạ chủ ý trong lòng, đợi lát nữa sẽ dùng kiếm rạch vài đường lên mặt nữ nhân này, để xem sau này thiếu chủ còn có hứng thú với nàng ta nữa hay không.

Đã quyết định thế thì Linh Nhi cũng không muốn nhiều lời cùng Mạc Lưu Tô nữa, hai tay nắm chặt cự kiếm, dưới chân xoay một cái, đột ngột tới bên cạnh Mạc Lưu Tô, chém ngang người nàng.

Linh Nhi vừa động thủ, thì Đường Phong lại càng có cảm giác không bình thường.

Nữ nhân này lúc đối mặt với Dương Ngọc Nhi và Tô Nhan tuy chiêu thức cũng tàn nhẫn nhưng không ác độc như vậy, dù là lúc Dương Ngọc Nhi đuổi theo tấn công cô ta thì sát khí của cô ta cũng không mãnh liệt như vậy. Nhưng lúc cô ta vừa đối mặt với Mạc Lưu Tô, ánh mắt tựa như muốn ăn tươi nuốt sống đối phương vậy, trực tiếp tấn công vào những chỗ hiểm của Mạc Lưu Tô.

Mạc Lưu Tô cũng chỉ là Hoàng giai tiêu chuẩn, chỉ mới tấn chức Hoàng giai hơn mười ngày nay, luận cảnh giới thì nàng còn kém Linh Nhi hai cấp bậc, hơn nữa nàng tới giờ chưa đánh qua với ai bao giờ, bản tính lại không thích những chuyện thị phi, mục tiêu của nàng là luyện được sư, tu luyện cũng là một trong những thứ giúp nàng trở thành luyện được sư cao nhất mà thôi.

Cho nên lúc Linh Nhi tấn công khiến nàng có chút luống cuống chân tay, bất quá thiên phú hơn người giúp nàng chọn được cách hành động thích hợp, nàng nhẹ nhàng lùi lại một bước, trường kiếm trên tay như một con linh xà cuốn lấy cự kiếm của Linh Nhi.

Phiên qua vài loạt kiếm hoa, Mạc Lưu Tô liền hóa giả được thể công kích hào hùng của Linh Nhi, trường kiếm liền lách qua bên cạnh, thân thể Linh Nhi không tự chủ được liền nghiêng qua, Mạc Lưu Tô đứng lúc đâm về phía hông của nàng ta.

Kiểm tâm thông minh! Đây là một loại cảnh giới! Cả Thiên Tú chỉ có ba người đạt tới loại cảnh giới này, Bạch Tố Y, Lâm Nhược Diên và Mạc Lưu Tô.

Loại cảnh giới này tuy có chút liên quan tới thực lực cá nhân, nhưng cũng không có quan hệ tuyệt đối.

Mạc Lưu Tô có lẽ là vô tình lĩnh ngộ được Kiếm tâm thông minh, cũng cùng một bộ Tú Thủy kiếm pháp nhưng từ trong tay nàng thì triển ra so với Dương Ngọc Nhi và Tô Nhan thì lại có hiệu quả khác hoàn toàn.

Vừa rồi Linh Nhi đánh tới một chiêu, thấy Mạc Lưu Tô có chút bối rối còn tưởng rằng nàng thật sự không biết đánh nhau, lại không biết rằng Mạc Lưu Tô chỉ là không thích đánh nhau, cũng chưa từng đánh qua với ai nhưng nàng ấy đã lĩnh ngộ được Kiếm tâm thông minh, chỉ cần cầm kiếm trên tay, Mạc Lưu Tô liền biết phải làm sao để hóa giải công kích, làm sao để tấn công địch nhân, đây là phản ứng tự nhiên của thân thể.

71. Chương 71: Ký Danh Đệ Tử ?

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 71: Ký danh đệ tử ?

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Lúc một kiếm này đâm tới chỗ eo của Linh Nhi, thân thể Linh Nhi vừa vặn hơi nghiêng căn bản không phòng ngự được, mắt thấy trường kiếm sắp đâm tới người của mình, đôi mắt Linh Nhi ánh lên vẻ kinh hãi vô cùng, nhưng Mạc Lưu Tô lại nhướng mày, cấp tốc thu hồi trường kiếm.

Nàng không muốn nhìn thấy có người bị thương trên tay mình, cho dù người này rất đáng ghét.

Hảo ý của Mạc Lưu Tô không được hồi báo, trong nháy mắt sau khi Linh Nhi đứng vững, kiếm quang liền hiện ra trên cự kiếm.

Mỗi lần điều động năng lượng của cương tâm đều phải tiêu hao một phần cương khí rất lớn, nếu duy trì năng lượng của cương tâm thì tốc độ tiêu thất của cương khí sẽ nhanh gấp bội. Vừa rồi Dương Ngọc Nhi vì duy trì năng lượng cương tâm tạo thành phong kiếm cương nên mới không chống đỡ được bao lâu.

Chính vì thế, nên những người tu luyện thực lực không cao mỗi lần sử dụng năng lượng của cương tâm đều rất cẩn thận, miễn cho cương khí tiêu thất quá nhanh.

Mà hiện tại, Linh Nhi đã không quản được nhiều như vậy, một kiếm vừa rồi quá hung hiểm, nàng không thể không dốc toàn bộ thực lực để đánh bại địch nhân trước mắt.

Kiếm quang vừa hiện, thể công của Linh Nhi đột nhiên sắc bén thêm ba phần, Mạc Lưu Tô cho dù lĩnh ngộ được Kiếm tâm thông minh cũng không cách nào cản được thể công của nàng, rơi vào thế bị động vô cùng nguy hiểm.

Linh Nhi được thể không buông tha cho kẻ khác, chiêu nào chiêu nấy vô cùng tàn nhẫn, Mạc Lưu Tô khó khăn lắm mới ứng phó được. Cương tâm của nàng là Thường Thanh Đằng, trên phương diện cứu người thì rất xuất sắc, nhưng đụng đến đánh nhau lại không xongm nếu không có Kiếm tâm thông minh thì Mạc Lưu Tô căn bản không thể chống đỡ quá mười chiêu của Linh Nhi.

Linh Nhi mỗi kiếm lại càng nhanh hơn, bội kiếm cự đại vô cùng trên tay nàng lại nhẹ bằng như lục bình.

Cánh tay cầm kiếm của Mạc Lưu Tô đã bắt đầu run rẩy, liên tiếp va chạm mạnh khiến nàng cầm kiếm bất ổn, cương tâm của đối phương vừa ra, nàng thật sự khó khăn ngăn cản nổi.

Lại thêm một kiếm, cả cnah stay của Mạc Lưu Tô đã tê rần, lúc gương kiếm lên đỡ, trường kiếm suýt chút nữa đã rút khỏi tay, Linh Nhi một cước đá tới, Mạc Lưu Tô đưa tay bảo vệ trước ngực, bị đá ra xa một trượng.

Linh Nhi cười lạnh một tiếng, huy động cự kiếm muốn chém lên mặt Mạc Lưu Tô.

Lúc một màn kinh hiểm thế này xuất hiện, nguyên bản Thiên Tú cao tăng và Biên Nam Phong vẫn còn ngồi trên đài cao uống trà đồng loạt đứng dậy kinh hô:

- Không được!

Một kiếm này của Linh Nhi hoàn toàn là sát chiêu, nếu một kiếm này chém xuống, Mạc Lưu Tô không chết thì cũng bị hủy dung.

Nhưng khoảng cách giữa Biên Nam Phong và Thiên Tú cao tăng quá xa, cho dù muốn ngăn cản cũng không thể làm được gì, chỉ có thể trơ mắt nhìn cự kiếm cách gương mặt xinh đẹp của Mạc Lưu Tô ngày càng gần.

Bản thân Mạc Lưu Tô cũng có thể cảm nhận được sát khí lạnh thấu xương đang ập đến mặt mình, nhưng cánh tay của nàng một chút khí lực cũng không còn chứ đừng nói đến chuyện cầm kiếm ngăn cản.

Cự kiếm xé gió, một luồng kiếm khí cắt đứt vài lọn tóc của Mạc Lưu Tô, mắt thấy sắp bổ tới hai má, một tiếng xé gió chợt lao tới, một hòn đá không ai nhìn thấy liền bắn trúng cổ tay của Linh Nhi.

Linh Nhi kêu lên một tiếng đau đớn, cả cánh tay bị hòn đá này đánh chệch sang chỗ khác, cự kiếm liền bổ xuống sát vai của Mạc Lưu Tô, thiếu chút nữa đã làm nàng bị thương.

Linh Nhi xoay người lại, đang muốn tìm xem ai là người đánh lén mình, lại chứng kiến một nam nhân vô cùng quý dị xuất hiện bên cạnh Mạc Lưu Tô, che trước người Mạc Lưu Tô, đồng thời đáp một cước lên người mình, trên miệng tức giận mắng:

- Ta ~ thao ~ con mẹ ~ người!

Giữa ngực Linh Nhi bị đập một cước, cả người như bị sét đánh trúng, trực tiếp bị đá bay ra ngoài, ngã xuống dưới đài, nửa ngày không bò dậy nổi.

Đường Phong tư vẫn nhô nhả, bình thường không mắng chửi ai, nhưng chuyện vừa rồi thật sự khiến hắn rất tức giận.

Từ khi Mạc Lưu Tô vừa lên đài hắn đã cảm nhận được sát khí của Linh Nhi, cho nên lặng lẽ cầm lên một hòn đá để phòng bất trắc. Giữa lúc cô ta và Mạc Lưu Tô tỷ thí, có thể nói từ chiêu đầu tiên đã bại hoàn toàn. Nếu không phải Mạc Lưu Tô mềm lòng thu hồi trường kiếm thì cô ta tuyệt đối sẽ bị đâm thủng một lỗ, nhưng nữ nhân đệ tiện này lại không biết tiến thoái, cứ nhiên còn thừa dịp Mạc Lưu Tô chưa kịp chuẩn bị mà điều động cương tâm tấn công Mạc Lưu Tô, cuối cùng còn dùng sát chiêu như vậy thì sao Đường Phong không giận cho được? Ngay thời khắc mấu chốt, Đường Phong chỉ có thể tiến lên cứu Mạc Lưu Tô, thuận tiện tặng thêm cho ả Linh Nhi kia một cước.

Đợi cho Linh Nhi ngã xuống đài, Thiên Tú năm người cùng Biên Nam Phong mới thở phào một hơi, Thiên Tú cao tăng đương nhiên vô cùng thống hận ả Linh Nhi kia, Biên Nam Phong tuy cũng trách cứ Linh Nhi xuất thủ không nề mặt, nhưng sự tình quan hệ tới danh dự của tông môn, hắn liền quay đầu hỏi một câu:

- Bạch tông chủ? Đây hình như là đệ tử hai bên luận bàn, sao lại có nam nhân này nhảy ra? Nếu ta nhớ không lầm thì Thiên Tú không thu nam đệ tử kia mà!

Bạch Tổ Y nhượng mày, vẻ mặt tức giận, thầm nghĩ ta đây còn chưa chỉ trích môn hạ đệ tử của người cố ý muốn lấy mạng Thiên Tú đệ tử của ta, người còn dám quay ngược lại vặn vẹo ta, đây là đạo lý gì chứ hả?

Lâm Nhược Diên hừ lạnh một tiếng, coi như không thấy gì ngồi lại xuống ghế, cầm lấy chén trà nhấp một ngụm, đồng thời giơ lên ngón tay cái tán thưởng Đường Phong.

- Bạch tông chủ, người không muốn cho ta một lời giải thích thỏa đáng sao?

Biên Nam Phong hùng hổ dọa người nói, một cước vừa rồi của Đường Phong cũng không nhẹ, Linh Nhi bây giờ tuy được đồng môn sư muội đỡ dậy, nhưng mặt vàng như nến, hơn nửa ngày vẫn thở không ra hơi.

- Không có gì phải giải thích cả.

Đường Phong cười lạnh một tiếng, đang chuẩn bị giễu cợt vài câu, nào ngờ Mạc Lưu Tô đã tiếp lời:

- Quả thật không có gì phải giải thích cả, Đường Phong cũng là đệ tử Thiên Tú!

Tất cả mọi người liền sửng sốt, không rõ những lời này của Mạc Lưu Tô là có ý gì. Biên Nam Phong liền cười lớn:

- Thiên Tú từ khi nào lại phá bỏ môn quy thu nhận nam đệ tử?

- Thiên Tú không phá bỏ môn quy của mình.

Mạc Lưu Tô đứng cạnh Đường Phong, lẳng lặng nhìn hắn một cái, gương mặt thoáng ửng đỏ, giọng nói tuy nhỏ nhẹ nhưng vô cùng kiên định:

- Bởi vì Đường Phong là ký danh đệ tử của Thiên Tú!

- Ta thành ký danh đệ tử từ bao giờ? Sao ta lại không biết? Các người cũng quá đáng lắm, không nói cho ta biết!

Đường Phong nhỏ giọng hỏi.

Mạc Lưu Tô không để ý tới hắn, hướng mặt lên đài cao chậm rãi nói:

- Một năm trước, sư tôn đã hứa sẽ gả Lưu Tô cho Đường Phong, dựa theo môn quy của Thiên Tú, người kết hôn cùng đệ tử nội tông của Thiên Tú sẽ thành ký danh đệ tử của Thiên Tú!

Lúc Mạc Lưu Tô nói những lời này, gương mặt nhỏ nhắn đỏ như phát sốt! Đường Phong đứng cạnh há to miệng, cảm thiếu chút nữa đã rơi xuống đất.

Lâm Nhược Diên vừa nhấp một ngụm trà, sau khi nghe xong câu này liền “Phụt” một tiếng phun hết toàn bộ nước trà ra ngoài.

Bốn vị Thiên Tú cao tăng còn lại cũng nhăn mặt nhíu mày không hiểu được.

Một đám đệ tử Thiên Tú đứng xem chiến toàn bộ liên trầm mặc, lúc nhìn Đường Phong, khi lại nhìn Mạc Lưu Tô, giống như muốn từ trên mặt hai người nhìn ra thứ gì đó.

Đường Phong đột nhiên nhớ ra, Thiên Tú quả thật có một môn quy như vậy. Phàm là nam nhân cưới vợ là đệ tử nội tông đều có đăng ký tại Thiên Tú, cũng được coi là có thân phận ký danh đệ tử.

72. Chương 72: Kiểm Thuật Tuyệt Luân.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 72: Kiểm thuật tuyệt luân.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Có chuyện như vậy sao?

Sắc mặt Biên Nam Phong trầm xuống, chuyển hướng hỏi Bạch Tổ Y. Hắn vốn rất lưu tâm tới Mạc Lưu Tô, nàng ta tư chất chẳng những tốt, cương tâm cũng tốt, hơn nữa dung mạo cũng thuộc hàng nhất đẳng, nhưng không ngờ đóa hoa kiều diễm thể này đã bị người ta nhanh chân tới trước, thử hỏi như vậy thì làm sao hắn bình tĩnh cho được.

Bạch Tổ Y dù gì cũng là tông chủ, đầu óc linh chuyển vô cùng nhanh, nghe Biên Nam Phong hỏi vậy liền gật đầu:

- Bởi vì nguyên nhân này nên ta mới không đáp ứng điều kiện lúc trước của thiếu môn chủ được!

- Tốt, tốt lắm!

Biên Nam Phong đương nhiên sẽ không ngây thơ mà đi tin lý do này, hắn biết rõ thân phận của Đường Phong, Thiên Tú không thể nào lại đi gả người giỏi nhất trong trung tâm đệ tử cho hắn được, dù biết vậy, nhưng Biên Nam Phong vẫn vô cùng phẫn nộ,

- Hảo một tên ký danh đệ tử! Chỉ mới là cảnh giới luyện cương thất phẩm cũng dám lên đài, ta thật sự muốn xem xem ngươi làm sao thắng được mấy vị sư muội của ta! Trận vừa rồi xem như Linh Nhi sư muội của ta đã thua!

Đường Phong một khi đã lên đài cứu Mạc Lưu Tô, chiếu theo luật thì hắn phải đối chiến cùng đệ tử khác của Cự Kiếm Môn, trừ phi hắn chủ động nhận thua.

Biên Nam Phong cười lạnh trong lòng, chỉ là một tiểu tử luyện cương bát phẩm, bất kỳ một vị sư muội nào lên đài cũng có thể dạy cho hắn một bài học. Vừa rồi hắn có thể đập Linh Nhi một cước chẳng qua là nhờ đánh lên mới có cơ hội, cũng tốt, để cho hắn được dạy dỗ một phen cho sáng mắt ra.

Biên Nam Phong lập tức nháy mắt với mấy vị sư muội đứng dưới đài.

Lúc Đường Phong giết chết Liễu gia cao tăng đã là luyện cương lục phẩm, ngưng luyện âm hồn, lại thêm tu luyện mấy hôm nay đã tấn chức luyện cương thất phẩm.

Im lặng một hồi, Đường Phong vội ho một tiếng, có chút khó xử nói với Mạc Lưu Tô:

- Sư tỷ cho đệ mượn bội kiếm của tỷ dùng một lát, tiểu đệ không có vũ khí!

Mạc Lưu Tô hai má đỏ ửng, nhẹ nhàng đặt bội kiếm lên tay Đường Phong, không quên dặn dò:

- Cứ đánh vài chiêu rồi xuống là được, người không phải đối thủ của họ.

Mạc Lưu Tô hiện tại cũng xấu hổ vô cùng, tại trước mặt Thiên Tú cao tăng và cả ngàn sư tử muội nói ra mấy chuyện to gan lớn mật thế này, tuy rằng cũng xuất phát từ suy nghĩ muốn văn hồi danh dự của tông môn, nhưng nàng không dám nghĩ mình lại có thể lớn mật như thế.

Cảm nhận được cả ngàn cặp mắt đang nhìn mình chăm chú, Mạc Lưu Tô chỉ hận không thể tìm một cái lỗ để chui xuống, nhất là lúc đối mặt với Đường Phong, nàng không biết tại sao mình vẫn còn sức đứng vững ở đây.

- Ủ.

Đường Phong gật đầu,

- Sư tử cứ xuống đi, tiểu đệ phải tỷ thí rồi.

Đợi cho Mạc Lưu Tô đi xuống rồi, một đệ tử Cự Kiếm Môn vác cự kiếm nhảy lên đài cao, ánh mắt hung tợn nhìn Đường Phong, đệ tử Cự Kiếm Môn này có đôi mắt rất lớn, khi trừng mắt nhìn người khác cũng có một loại đặc sắc riêng. Tuy thực lực của nàng ta kém hơn Linh Nhi, nhưng cũng là Hoàng giai trung phẩm.

Vết thương của Linh Nhi sư tử cũng không nặng, nhưng nàng rất hận nam nhân trước mặt này dám ra tay đánh lén, hơn nữa vừa rồi Biên Nam Phong cũng ngấm ngấm ra chỉ thị, nàng quyết định lát nữa nhất định phải chà đạp lãng nhục nam nhân trước mặt này mới được.

Đường Phong một tay cầm kiếm, trừng mắt nhìn lại nàng:

- Nhìn cái gì mà nhìn?

- Đáng đánh!

Mỹ nữ mắt to tức giận mắng một tiếng, hai tay siết chặt cự kiếm lao đến chỗ Đường Phong.

- Tính tình cũng nóng nảy quá!

Đường Phong vung nhẹ trường kiếm, mũi kiếm liền đâm vào điểm trọng tâm trên cự kiếm của đối phương, Đường Phong hơi dồn sức một chút, mắt to mỹ nữ đang hùng hổ liền bị đẩy trở về.

Nàng ta có chút mơ hồ, cũng không rõ tại sao một thân thực lực của mình chưa kịp thi triển đã bị bức trở về, nàng ta dậm mạnh chân một cái lại lao qua phía Đường Phong.

Đường Phong di chuyển chân, tránh đi một kích này, trường kiếm vẫn đẩy nhẹ tại điểm trọng tâm trên cự kiếm của nàng, khiến nàng ta phải lùi lại.

Mắt to mỹ nữ nghi hoặc nhìn Đường Phong, thần sắc cũng ngưng trọng vô cùng, tuy nàng không rõ đối phương dùng cách gì, nhưng chỉ mỗi một chiêu đó thôi đã không thể coi thường.

Nàng ta vận chuyển một thân cương khí lên liền thi triển Bá Sát kiếm pháp, kiếm chiêu gào thét như cuồng phong lao đến chỗ Đường Phong.

Đường Phong cả hai kiếp đều không quen dùng kiếm, Đường Phong đệ tử chỉ dùng ám khí thì làm gì rồi hơi đi luyện kiếm pháp gì chứ. Nhưng hắn có ưu thế mà người khác không có, đó chính là mặc kệ là chiêu thức gì chỉ cần nhìn qua một lần liền nhớ rõ, chẳng những nhớ rõ mà còn nhìn ra được cả sơ hở bên trong chiêu thức.

Đối mặt với thế công của đệ tử Cự Kiếm Môn này, Đường Phong liền triển khai Tú Thủy kiếm pháp, lại thêm cả thân pháp cùng nàng đối chiến.

Trên đài cao, Thiên Tú cao tăng vốn đang lo lắng cho Đường Phong nhìn thấy Đường Phong hai lần bức được đối thủ phải lùi lại, đôi mày nhíu chặt rốt cuộc cũng giãn ra đôi chút, bởi vì loại kỹ xảo trong khoảnh khắc liền tìm được trọng tâm của đối thủ thật sự quá tinh diệu, chỉ dựa vào chiêu này, dù thực lực của Đường Phong không cao cũng có thể duy trì một lúc, cho dù có thua cũng không đến nỗi mất mặt.

Nhưng sau khi nhìn thấy Đường Phong thi triển kiếm pháp, đôi chân mày vừa giãn ra của Thiên Tú cao tăng lần nữa nhíu lại, hơn nữa càng nhíu càng sâu, dần dần đã nhíu thành hình chữ xuyên (chữ này đây)!

Mấy vị trưởng lão Thiên Tú nguyên bản đều bình tĩnh ngồi trên ghế, dần dà cứ thế nghiêng về phía trước, giống như là muốn tới gần hơn một chút, để nhìn được rõ ràng hơn một chút.

- Sao Đường Phong lại biết Tú Thủy kiếm pháp? Lại còn xử dụng thành thạo như vậy nữa chứ!

Dịch Nhược Thần vô cùng kinh ngạc hỏi, trong ấn tượng của nàng, Đường Phong là một kẻ vô dụng chẳng biết gì cả, tuy dạo gần đây đi theo muội muội của Bạch Đế thành chủ tu luyện, thực lực cũng tiến bộ rất nhanh, nhưng hình như không có ai dạy cho hắn bộ kiếm pháp kia nha, có thể thi triển kiếm pháp thuần thục như vậy nếu không khổ luyện vài năm thì không thể nào làm được.

- Phong Nhi đã biết lâu rồi.

Lâm Nhược Diên tự hào cười nhẹ, lần trước nàng tận mắt thấy Phong Nhi dùng bộ kiếm pháp này giao thủ cùng Dương Ngọc Nhi.

- Chẳng biết có phải không, các người nhìn xem, Tú Thủy kiếm pháp mà Đường Phong dùng có vài chiêu đã cải biến.

Hàn Nhu, một trong tứ đại trưởng lão nói:

- Hơn nữa.... Hình như là càng thêm mượt mà, hoàn mỹ.

Nghe Hàn Nhu nói vậy, Lâm Nhược Diên liền nhìn kỹ lại, phát hiện quả thật đúng như thế.

Các vị trưởng lão liền không hện mà cùng nghĩ tới một khả năng, đó chính là do Bạch Tiểu Lại sửa.

Lại nhìn xuống dưới đài, tuy rằng thực lực của đệ tử Cự Kiếm Môn kia cao hơn Đường Phong rất nhiều, nhưng chỉ có thể đánh ngang tay với hắn, Đường Phong dựa vào một bộ Tú Thủy kiếm pháp, dưới chân thi triển một loại bộ pháp biến ảo khôn lường, tiến thoái có trật tự, nhìn qua chẳng có dấu hiệu sẽ thua.

Bỗng nhiên, kiếm pháp của Đường Phong đột nhiên biến đổi, biến thành một loại phong cách khác.

Thiết Lạc Hồng kinh ngạc nói:

- Thu Thủy kiếm pháp?

Lâm Nhược Diên hiện tại cũng kinh ngạc trợn mắt há mồm, nếu Đường Phong chỉ dùng Tú Thủy kiếm pháp thì nàng cũng không thấy lạ, dù sao thì cũng thấy qua một lần rồi, nhưng hắn ngay cả Tú Thủy kiếm pháp cũng xuất ra thành thạo như thế, mỗi một chiêu thế đều vô cùng chuẩn xác, thậm chí còn có dấu vết đã qua sửa đổi đôi chút.

73. Chương 73: Đùa Giỡn.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 73: Đùa giỡn.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Thu Thủy kiếm vừa ra ba chiêu, kiếm pháp của Đường Phong lại đổi thành một bộ khác.

Dịch Nhược Thần vỗ bàn đứng dậy, lẩm bẩm nói:

- Bình Hồ kiếm pháp?

Chẳng những Dịch Nhược Thần, ba vị trưởng lão còn lại lập tức cũng đều đứng lên, trên mặt tất cả đều là vẻ không thể tin nổi, trong ánh mắt liên tục lóe lên những tia sáng kỳ dị, mắt cũng không dám chớp nhìn chằm chằm Đường Phong đang đối chiến cùng với đệ tử Cự Kiếm Môn trên đài cao.

Bạch Tổ Y nếu không vì cổ kỹ thân phận tông chủ của mình thì e là cũng đã đứng lên.

Người khác thì còn có thể không biết huyền ảo trong đó, nhưng thân là tứ đại trưởng lão lẽ nào không biết Bình Hồ kiếm pháp chỉ truyền cho trung tâm đệ tử chứ?

Ngay cả những đệ tử nội tông khác cũng không học được bộ kiếm pháp cao thâm này.

Tuy trong đệ tử trung tâm cũng có mấy người học, nhưng căn bản không hiểu được tinh túy và trọng điểm bên trong, nhưng hiện tại, Đường Phong chẳng những thi triển Bình Hồ kiếm pháp vô cùng thành thạo, còn nắm được trọng điểm, đem những tinh túy bên trong Tú Thủy kiếm pháp và Thu Thủy kiếm pháp dung hợp lại trong Bình Hồ kiếm, một chiêu kiếm đánh ra đều tập hợp tinh hoa của cả ba bộ kiếm pháp.

- Hẳn học được ở đâu vậy?

Hàn Nhu cảm thấy thanh âm của mình cũng có chút run rẩy, bởi vì hiệu hiện của Đường Phong bây giờ thật sự quá khó hiểu, khiến người ta không dám tin.

Mấy vị trưởng lão đều dồn mắt nhìn về Lâm Nhược Diên, muốn từ chỗ nàng tìm được đáp án.

Lâm Nhược Diên vô cùng kích động thở hắt ra:

- Các người đừng nhìn ta, ta không có dạy cho hẳn, trước kia mỗi lần muốn dạy hẳn tu luyện thì cứ như là lấy mạng của hẳn vậy. Ta làm gì còn có thể truyền dạy loại kiếm pháp cao thâm này cho hẳn chứ?

- Vậy sao hẳn lại có thể xử dụng nhuần nhuyễn như vậy chứ? Ít nhất cũng phải khổ luyện mười mấy năm mới được như hẳn.

Đường Phong bây giờ mới mười lăm tuổi, nếu nói khổ luyện mười mấy năm thì chẳng khác nào lúc hẳn tập đi đã bắt đầu luyện kiếm. Chuyện này căn bản không thể xảy ra.

Trong lòng tứ đại trưởng lão và tông chủ đều nổi lên sóng gió động trời, các nàng hiện tại cũng chẳng thể cổ kỹ thiếu chủ Cự Kiếm Môn đang ngồi cạnh đó, chủ yếu là bị chuyện trước mắt dọa cho khiếp sợ.

- Mau nhìn, kiếm thể của Đường Phong lại thay đổi.

Thiết Lạc Hồng kêu lên.

Quả thật thay đổi, kiếm thể, kiếm thể liên miên như mưa rơi bỗng chốc mở rộng ra như từng trận sấm sét giáng xuống.

Thanh kiếm trên tay được Đường Phong dùng như một thanh đao, khi thì chém, lúc lại bổ xuống, khí thể mười phần.

- Hình như hơi quen?

Thiết Lạc Hồng thì thảo tự nói, bởi vì nàng phát hiện chiêu thức hiện tại của Đường Phong thoát nhìn hơi quen mắt.

Vừa nói xong, Biên Nam Phong đột nhiên vỗ bàn đứng dậy, trầm giọng nói:

- Bá Sát kiếm?

Vì hẳn vỗ bàn quá mạnh nên làm chén trà rơi xuống đất vỡ tan tành.

Thanh âm của hẳn kinh động tới bốn vị trưởng lão, tất cả đều quay đầu lại nhìn Biên Nam Phong, chỉ thấy sắc mặt Biên Nam Phong lúc này khó coi đến cực điểm, song nhãn không ngừng run rẩy.

Hóa ra là Bá Sát kiếm! Tứ đại trưởng lão lúc này mới vỡ lẽ, khó trách sao lại quen thế, hóa ra là kiếm pháp của Cự Kiếm Môn. Nhưng.... Sao Đường Phong lại biết được Bá Sát kiếm?

Biên Nam Phong lúc này cũng nghĩ không thông, vừa rồi lúc mấy vị trưởng lão Thiên Tú thì thầm với nhau hẳn cũng không để ý lắm, dù sao đây cũng là chuyện riêng của người ta, hơn nữa hẳn cũng không rõ lời của mấy vị trưởng lão này là giả hay thật, có phải đang diễn kịch hay không.

Nhưng lúc Đường Phong thi triển Bá Sát kiếm của Cự Kiếm Môn, Biên Nam Phong mới cảm thấy không đúng.

Đường Phong hoàn toàn chưa tới Cự Kiếm Môn, mấy năm gần đây hẳn đều ở Thiên Tú thì làm sao lại biết được Bá Sát kiếm? Chẳng lẽ hẳn học được khi sư muội của mình thi triển lúc này? Nhưng chuyện này khó có khả năng, bởi vì Đường Phong sử dụng Bá Sát kiếm rất thuần thực, hoàn toàn không giống như vừa luyện ra trong thời gian ngắn chút nào.

Trong lòng Biên Nam Phong rối như tơ vò, hoàn toàn không đoán ra được đầu đuôi thế nào.

- Bá Sát kiếm đã ra, ta đoán chừng bộ tiếp theo chính là Đoạn Nhạc kiếm pháp!

Hàn Nhu nhẹ giọng nói.

Vừa nói xong, trên trán Biên Nam Phong đã nổi gân xanh, song thủ siết chặt xương kêu răng rắc, nhìn chằm chằm Đường Phong, nghiêng răng nghiêng lợi phun ra từng chữ:

- Đoạn... Nhạc... Kiếm!

Quả thật đúng như lời Hàn Nhu nói, Đường Phong chưa dùng hết Bá Sát kiếm đã tung ra Đoạn Nhạc kiếm.

Mỹ nữ mắt to đối chiến cùng Đường Phong thật sự là khổ không thể tả, tuy rằng cảnh giới của nàng cao hơn Đường Phong, nhưng kiếm chiêu của Đường Phong lại thay đổi liên tục, trong vòng nửa nén nhang ngắn ngủi đã thay năm bộ kiếm pháp, nàng vừa thích ứng được với tiết tấu của Đường Phong thì hẳn lại thay đổi đấu pháp.

Nàng bắt quá chỉ là Hoàng giai trung phẩm, kiên trì đối phó với địch nhân lại không phong phú thì làm sao chịu nổi khó khăn như thế?

Đường Phong đâm tới một kiếm bức nàng phải lui tới sát mép đài cao, mỹ nữ mắt to trừng lớn đôi mắt ngập nước, thở hồng hộc nói:

- Người học được Bá Sát kiếm và Đoạn Nhạc kiếm ở đâu?

Đường Phong thuận miệng đáp bừa:

- Mấy ngày trước ta nhặt được một quyển kiếm phổ, không biết là ai trong các người bắt cần đánh rơi đây!

Nói xong, Đường Phong vươn ngón tay điểm lên trán nàng ta, đẩy nhẹ:

- Xuống đi, người không phải đối thủ của ta!

Dưới chân đệ tử này chẳng còn điểm tựa, trực tiếp ngã xuống.

Toàn trường im lặng, hơn một ngàn người vây tụ ở đây đều nín thở nhìn Đường Phong, trên gương mặt xinh đẹp tràn ngập vẻ sung bái và vui mừng.

Một người là luyện cương thất phẩm, một bên là Hoàng giai trung phẩm, kết quả lại là luyện cương thất phẩm chiến thắng, các đệ tử Thiên Tú làm sao không vui cho được? Sau một lát, xung quanh Nguyễn Hiên Đài truyền đến tiếng hò hét đình tại.

Đường Phong đứng trên đài nhìn lướt qua ba đệ tử còn lại của Cự Kiếm Môn một lượt, lạnh giọng nói:

- Tiếp theo!

Thanh âm tuy không lớn nhưng lại áp qua tiếng hoan hô như sấm kia.

Trên khán đài, tứ đại trưởng lão của Thiên Tú chậm rãi ngồi xuống ghế, cả bốn người có chút kích động không thể khống chế, Hàn Nhu quay sang Lâm Nhược Diên nói:

- Cháu của Lâm sư tỷ thật lợi hại, chúc mừng sư tỷ.

Lâm Nhược Diên cười đến mức không thể khép miệng, liên tục xua tay nói:

- Là cháu của Lâm Nhược Diên ta, lẽ nào không phải cháu của các người sao?

Những lời này vừa nói ra, trên mặt ba vị trưởng lão còn lại cùng Bạch Tổ Y cũng hiện lên mỉm cười, cảm thấy trong lòng cũng được an ủi.

Đường Phong lúc xưa ra sao các nàng cũng biết. Sự thay đổi của Đường Phong bắt đầu từ sau khi bị Tần Tiểu Uyển đâm một kiếm, sau đó là Bạch Tiểu Lại đến ở tại Yên Liễu các, thực lực của hắn mới bắt đầu tăng lên không ngừng.

Chỉ trong một tháng ngắn ngủi, không ngờ có thể từ một người không biết gì tăng lên cảnh giới luyện cương thất phẩm, không chỉ thế, còn có thể dễ dàng đánh bại đối thủ có thực lực cao hơn mình nhiều như thế.

Sở học của Bạch Đế thành quả nhiên tinh diệu vô cùng, Thiên Tú cao tăng không hèn mà cùng nghĩ tới điểm này.

Hiện tại nhìn Đường Phong, Thiên Tú cao tăng chẳng những không thấy hắn đáng ghét, ngược lại cảm thấy dung mạo của hắn cũng anh tuấn, cười cũng ôn hòa, nói năng phải phép, tuy mới mười lăm tuổi nhưng đứng trên đài cao kia lại lộ rõ khí phách nam nhi! Tóm lại chỉ một câu, càng xem càng thuận mắt.

Đáng tiếc, Đường Phong nếu là một nữ nhân thì tốt biết bao! Trong lòng Bạch Tổ Y không nhận được liền nghĩ như vậy. Nếu hắn thật sự là nữ nhân thì có thể nhận vào Thiên Tú. Có ai lúc còn trẻ mà không phạm sai lầm chứ? Xem ra sau khi Tần Tiểu Uyển đâm hắn một kiếm đã khiến hắn thật sự trưởng thành.

74. Chương 74: Đề Tiễn A, Vô Sĩ A.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 74: Đề tiễn a, vô sĩ a.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đường Phong vừa lên tiếng thì có một thiếu nữ áo lục nhảy lên.

Cự Kiếm Môn lần này tới có năm nữ nhân, thực lực của Linh Nhi là cao nhất, đạt tới Hoàng giai thượng phẩm, tiếp theo chính là mỹ nữ mất to Hoàng giai trung phẩm, còn lại ba người đều là Hoàng giai hạ phẩm.

Thiếu nữ lục y này chính là một trong số đó. Nàng bước lên giữa đài, cách Đường Phong khoảng một trượng, trong đầu ghi nhớ lời dặn dò của mỹ nữ mất to vừa rồi:

- Không được để cho hắn xuất chiêu trước, hắn biết quá nhiều bộ kiếm pháp, người phải ra tay chế trụ hắn trước mới có cơ hội thắng.

Chính vì vậy nên lục y thiếu nữ vừa lên đài, một câu cũng không nói, quát một tiếng liền thi triển kiếm pháp tấn công Đường Phong.

Đường Phong cười lạnh một tiếng, không lùi mà tiến tới, trường kiếm giống như tùy ý đâm một kiếm về phía trước.

Nhưng một kiếm này lại khiến lục y thiếu nữ không thể không lùi lại, bởi vì nàng biết, kiếm của mình chưa kịp chạm tới hắn thì kiếm của hắn đã đâm trúng bụng của mình rồi.

Lục y thiếu nữ vừa thu chiêu vừa lùi về sau hai bước tránh chiêu của Đường Phong, chân còn chưa trụ vững, nam nhân đối diện lại giống như tùy ý đâm thêm một kiếm, nàng muốn cản lại nhưng phát hiện bản thân căn bản không thể cản được, không tự chủ được lại lui về phía sau.

Liên tiếp bốn năm lần đều là như thế, lục y thiếu nữ vô cùng lo lắng, đột nhiên nàng nhìn thấy Đường Phong nở một nụ cười quỷ dị nhìn mình.

- Cười cái gì?

Lục y thiếu nữ nổi giận.

Mấy đệ tử Cự Kiếm Môn đứng bên cạnh vội kinh hô:

- Sư muội đừng lui!

Lúc nghe được tiếng la thì lục y thiếu nữ đã cảm thấy dưới chân trống không, cả người ngã nhào ra sau, ngay cả chính nàng cũng không ngờ là mình đã bị đối thủ bức tới mép đài. Giờ mới phát hiện cũng vô dụng, bởi vì nàng đã ngã xuống đất rồi.

Từ lúc nàng bước lên đài tới giờ chỉ khoảng mười giây mà thôi.

- Chuyện gì thế này?

Thiết Lạc Hồng vẻ mặt mờ mịt.

Đừng nói mấy đệ tử Thiên Tú đứng bên dưới gần người, ngay cả mấy người ngồi trên đài cao theo dõi cũng ù ù cạc cạc như lạc vào mê trận, khoảng cách từ chỗ họ tới chỗ Đường Phong không quá xa, nhưng cũng không đủ gần, hơn nữa Đường Phong lại đưa lưng về phía họ, họ chỉ thấy trường kiếm của Đường Phong vung lên vài lần nhưng có thể khiến đối thủ liên tục lùi lại như vịt đang bị đuổi, sau đó liền rút xuống đài.

Lâm Nhược Diên cười khổ:

- Ta không thấy rõ.

Bạch Tố Y mỉm cười quay đầu nhìn Biên Nam Phong nói:

- Thiếu môn chủ, không ngờ Cự Kiếm Môn đệ tử lại khiêm tốn như vậy, chưa đánh đã nhận thua, có phải là vì nàng coi trọng Phong Nhi nhà ta nên cố ý khiêm nhường hay không?

Biên Nam Phong một ngụm tức khí nghẹn tại lồng ngực, mặc dù hắn biết mấy lời này của Bạch Tố Y có vẻ như bỏ đá xuống giếng, nhưng vừa rồi vị sư muội của mình thua rất quái dị, ngay cả hắn cũng không nhận được nghĩ tới loại khả năng này, nên đối mặt với câu hỏi của Bạch Tố Y, hắn chỉ có thể gượng cười một cái, so với khóc còn khó coi hơn.

Dưới đài, tiếng hoan hô vừa mới tạm dừng một chút liền bạo khởi, cả đám đệ tử Thiên Tú lệ nóng doanh tròng, nghiễm nhiên coi Đường Phong là đại anh hùng, thậm chí có không ít người trong đó kéo tay của đồng môn bên cạnh, kích động nói:

- Sư tỷ mau nhéo muội một cái, có phải muội đang nằm mơ không?

Cho dù vừa rồi Đường Phong cũng đánh thắng đối thủ đẳng cấp cao hơn mình, nhưng lần này thì lại khác, thật sự rất rung động nhân tâm, khiến người khác rất hưng phấn, nhất là mấy đệ tử cảm thấy âm ức chỉ nháy mắt liền cảm thấy hãnh diện, trong lòng còn sáng khoái hơn gấp trăm.

- Tiếp theo!

Đường Phong nói với hai đệ tử Cự Kiếm Môn còn lại.

Hai người có chút sợ hãi nhìn nhau, hiển nhiên là thắng lợi vừa rồi của Đường Phong khiến hai nàng có chút rụt rè.

Nhưng là phúc thì không phải họa, là họa thì tránh không khỏi. Một đệ tử Cự Kiếm Môn cắn chặt răng chạy lên.

Nàng trưng ra vẻ đề phòng cao độ, không biết là rat ay tấn công trước hay để Đường Phong tấn công trước sẽ tốt hơn.

- Đừng phòng bị.

Đường Phong cười tươi :

- Cô có tin ta sẽ đánh cô rơi xuống đài như vừa rồi không?

- Có bản lĩnh thì tới!

Nữ nhân này tức tối nói, sĩ khả sát bất khả nhục, cho dù là nữ nhân thì vẫn có cốt khí.

- Vậy thì ta lên.

Đường Phong không khách khí gật đầu, đột ngột tiến tới ba bước, trường kiếm trong tay đâm tới, nữ tử này liền giơ cự kiếm phản kích, kiếm chiêu chưa tung ra được một nửa đã bắt đắc dĩ phải lùi lại một bước.

Bất luận chiêu thức nào cũng có chỗ sơ hở của mình, người có nhãn lực tốt thì có thể lợi dụng sơ hở, người bình thường thì chỉ cảm thấy ngạc nhiên, không thể phát hiện điều huyền diệu bên trong.

Đường Phong hiện tại chính là lợi dụng sơ hở của nữ nhân này, mỗi một kiếm đánh ra đều ép nàng không thể không lui lại, không lùi chính là chết!

Bên dưới đài, hơn một ngàn Thiên Tú đệ tử đột nhiên vỗ tay, mỗi lần vỗ một cái liền đồng thanh hô lên:

- Lui, lui, lui....

Mỗi lần hô “Lui” một tiếng, Cự Kiếm Môn đệ tử đều rất phối hợp mà lùi lại hơn hai bước, cảm giác như đang huấn luyện khi con hoặc chơi rối gỗ.

Hô bảy tám lần, Thiên Tú đệ tử nhất thanh cùng kêu lên:

- Ngã xuống!

Đệ tử Cự Kiếm Môn này quả nhiên ngã xuống, nàng ta nhăn nhó xuýt xoa một hồi, lúc đứng dậy được thì mặt mũi đỏ bừng, oán hận trừng mắt nhìn Đường Phong, ánh mắt như muốn ăn thịt người.

Đường Phong đứng trên đài cao đón gió, mái tóc dài bay theo gió, thanh sam lục sắc phấp phới, có cảm giác phiêu dật anh tuấn.

- Người cuối cùng!

Đường Phong vùng trường kiếm chỉ vào đệ tử cuối cùng của Cự Kiếm Môn.

Nữ nhân này nhìn Đường Phong đầy sợ hãi, vẻ mặt khó xử tới cực điểm, trình độ của nàng bắt quá chỉ ngang ngửa với hai vị đồng môn Hoàng giai hạ phẩm mà thôi, mà Đường Phong vừa rồi hai lần đều dễ dàng hạ được đối thủ chẳng chút khó khăn gì, nàng sợ mình đi lên cũng chỉ là tự rước lấy nhục mà thôi.

- Sao hả?

Đường Phong cười lạnh,

- Vừa rồi là ai nói Thiên Tú chỉ biết cậy đông hiếp ít? Bây giờ thiếu gia ta cho các ngươi cơ hội đơn đả độc đấu thì không ai dám lên à?

Đường Phong vừa dứt lời, một cỗ thanh âm tay áo phàn phật liền truyền tới, một đạo thân ảnh đã nhảy lên trên đài, Đường Phong quay đầu lại nhìn người vừa lên, bất ngờ phát hiện người này chính là thiếu chủ Cự Kiếm Môn Biên Nam Phong.

Biên Nam Phong vẻ mặt âm trầm nói:

- Một đại nam nhân lại ức hiếp mấy vị cô nương tay yếu chân mềm thì quá mất mặt, không bằng để ta tới chơi đùa cùng huynh đệ!

Biên Nam Phong cũng hết cách, tuy hấn cũng cố kỵ mặt mũi và danh dự của tông môn nhưng vật đặt cược lần này lại là một thanh vũ khí Thiên binh.

Nguyên bản hấn cho rằng chỉ cần mấy vị sư muội của mình cũng đủ thắng, nhưng không nghĩ tới giữa đường lại nhảy ra một tên Đường Phong ký danh đệ tử, chỉ vài ba chiêu đã hạ được mấy sư muội.

Nếu hấn không ra tay thì sẽ mất thanh Thiên Binh này, nếu để mất cả mặt mũi lẫn vũ khí, khi trở về nhất định sẽ bị cha của hấn mắng cho một trận.

Biên Nam Phong vừa lên đài, Bạch Tố Y tức giận vỗ mạnh lên bàn:

- Quá vô sỉ! Không biết xấu hổ!

Sắc mặt của tứ đại trưởng lão cũng khó coi vô cùng.

Đường Phong chỉ mới là luyện cương thất phẩm, mà Biên Nam Phong hẳn đã là Huyền giai trung phẩm, khoảng cách chênh lệch giữa hai cảnh giới thật sự quá xa.

Hơn nữa Đường Phong năm nay mới mười lăm tuổi, Biên Nam Phong tề lẫm cũng hai lăm hai sáu, cách nhau hơn mười tuổi.

75. Chương 75: Ta Chính Là Ý Vào Thực Lực Cao Hơn Người Mà Ức Hiếp Người Đấy Thì Sao?

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 75: Ta chính là ý vào thực lực cao hơn người mà ức hiếp người đấy thì sao?

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Vô luận là chênh lệch thực lực hay tuổi tác cũng đều rất lớn. Dù Đường Phong một tháng nay đi theo Bạch Tiểu Lại tu luyện, dù võ điển của Bạch Đế thành có tinh diệu hơn nữa cũng không đủ để kéo gần khoảng cách của hai người.

Biên Nam Phong vừa mới lên đài, hơn một ngàn đệ tử Thiên Tú đứng bên dưới liên bức xúc phản đối, mấy nữ hài này mắng người cũng rất văn nhã, mắng nửa ngày cũng không ra được một chữ thô tục nào, nhưng hơn một ngàn người cùng nhau hò hét trách móc cùng lúc, thanh thế cũng không nhỏ chút nào.

Da mặt Biên Nam Phong có dày hơn nữa cũng chịu không nổi, trên mặt lúc trắng lúc xanh đến mức sắp mở được phùng nhuộm luôn.

Đường Phong lạnh lùng nhìn Biên Nam Phong, chế nhạo và khiêu khích nói:

- Ta ức hiếp bọn họ sao? Ta bây giờ bắt quá chỉ là luyện cương thất phẩm, thực lực của bọn họ có người nào không vượt xa ta? Còn người ấy à, tuy rằng ta không nhìn ra người đạt cảnh giới nào, nhưng chắc là không thể kém hơn bọn họ rồi, người hiện tại đi lên thế này có được tính là ức hiếp ta không?

Biên Nam Phong thẹn quá hóa giận, miệng nói:

- Lân luận bàn này là dành cho những đệ tử trẻ tuổi, Biên Nam Phong ta tuy thân là thiếu môn chủ, nhưng vẫn là một trong những đệ tử trẻ tuổi của Cự Kiếm Môn, nên cũng chẳng sai quy định, còn như nói ức hiếp người...

Biên Nam Phong cười lạnh, dứt khoát không biết xấu hổ:

- Ta chính là ý vào thực lực cao hơn người mà ức hiếp người đấy thì sao?

- Đồ mặt dày!

- Vô sỉ!

Tiếng quát trách của đệ tử Thiên Tú bên dưới vang lên không ngớt, Biên Nam Phong vờ như không nghe.

- Giới cho một tên thiếu chủ Cự Kiếm Môn, thì ra đây là cách hành sự của Cự Kiếm Môn các người, quả nhiên rất khá.

Đường Phong vỗ tay cười nói, trong lời nói đều ẩn chứa gươm đao.

Bất quá Biên Nam Phong nói cũng không sai, lần luận bàn này là dành cho đệ tử trẻ tuổi của hai bên, lúc đầu cũng không quy định là ai được lên, ai không được lên, Biên Nam Phong một khi đã là một trong những đệ tử trẻ tuổi của Cự Kiếm Môn thì phải có tư cách này.

Chỉ có điều cách làm chuyện và nói năng của hắn hơi vô sỉ một chút.

- Phong Nhi lần này gặp phiền toái lớn rồi!

Lâm Nhược Diên nhìn lên đài rầu rĩ nói.

- Biên Nam Phong không muốn để chúng ta có được Thiên binh.

Bạch Tố Y cười lạnh một tiếng:

- Nam nhân ti tiện thế này, may mà lúc trước ta không đáp ứng điều kiện kết minh của hắn.

Trong tiếng quở trách của các nữ tử, Biên Nam Phong tiếp nhận cự kiếm từ tay một đệ tử Cự Kiếm Môn, lạnh lùng nhìn Đường Phong nói:

- Bây giờ ngươi nhận thua thì vẫn còn kịp, bằng không đợi lát nữa thật sự giao thủ thì càng thêm mất mặt.

- Người của Cự Kiếm Môn chỉ biết mạnh miệng thôi sao?

Đường Phong khinh bỉ nhìn hắn, cũng không chờ đối phương động thủ trước, dưới chân thi triển Bộ Liên hoa vọt tới bên người Biên Nam Phong, trường kiếm khê lướt, xuất ra một chiêu Bình Hồ kiếm pháp.

Biên Nam Phong hừ lạnh một tiếng, cự kiếm nghiêng sang bên cạnh, quét về phía trường kiếm của Đường Phong, hai thanh kiếm còn chưa chạm vào nhau, Đường Phong đã thu kiếm đổi thành một chiêu khác.

Tuy rằng trước đây Đường Phong cũng từng giết qua vài người đạt cảnh giới Huyền giai, nhưng mấy lần đó đều nhờ vào đánh lén, trước tiên dùng phi châm phế đi khả năng chiến đấu của họ.

Mà lần luận bàn này lại là dùng đao thật thương thật.

Luyện cương thất phẩm như Đường Phong cho dù có thể đánh thắng đối thủ có thực lực cao hơn mình đi nữa thì cũng không khoa trương được như thế.

Linh nhi lúc trước là do không đề phòng nên mới bị Đường Phong đập một cước ngã xuống, đến người thứ hai thì Đường Phong cũng phải đánh với nàng ta hơn nửa ngày, nhờ liên tục thay đổi kiếm pháp khiến nàng khó lòng phòng bị nên mới thắng được, hai người còn lại thì Đường Phong thắng cũng khá dễ dàng.

Có thể nói, lấy thực lực hiện tại của Đường Phong, có thể trước mặt mọi người dùng kiếm pháp và kỹ xảo để thắng đối thủ thì cao nhất là Hoàng giai trung phẩm mà thôi, nếu thực lực của đối phương cao hơn chút nữa thì Đường Phong đành lực bất tòng tâm.

Còn Biên Nam Phong đã là cảnh giới Huyền giai trung phẩm.

Mới giao thủ vài chiêu thì Đường Phong đã biết nếu mình chỉ dựa vào kiếm pháp và bộ pháp thì căn bản không thắng được hắn.

Mà Biên Nam Phong cũng có chút tức giận, hắn vốn cảm thấy mình đi lên thì có thể thắng Đường Phong dễ dàng, lấy lại chút mặt mũi.

Nhưng sự thật lại khiến hắn có chút thất vọng, trong lúc phẫn nộ, Biên Nam Phong liền sử dụng lực lượng cương tâm.

Đường Phong chỉ thấy cả người Biên Nam Phong đột nhiên khựng lại, ánh sáng cương khí chợt lóe trên người hắn, lập tức một cái đầu hổ khi ẩn khi hiện xuất hiện sau đầu Biên Nam Phong, cái đầu hổ kia lớn khoảng hai cái chấu rửa mặt, nhe nanh trợn mắt, hung thần ác sát, trong sát na đầu hổ xuất hiện còn có một tiếng hổ gầm vang tận mây xanh phát ra từ miệng nó.

Long tông vân, hổ tông phong! Sau khi điều động lực lượng cương tâm, chiêu thức của Biên Nam Phong phát ra càng thêm dũng mãnh, cự kiếm huy động càng thêm trầm ổn, tốc độ của hắn cũng đột nhiên tăng.

Đường Phong có thể dễ dàng bức hai đệ tử Cự Kiếm Môn Hoàng giai hạ phẩm rơi xuống đài chính là vì phản ứng của họ không theo kịp tốc độ của Đường Phong, nên mới bị Đường Phong tìm ra sơ hở.

Biên Nam Phong thì không giống vậy, tuy phản ứng và chiêu thức của hắn cũng có sơ hở, nhưng Đường Phong hiện tại cũng không nắm chắc.

Biên Nam Phong càng đánh càng hăng, Đường Phong chỉ có thể dựa vào bộ pháp di chuyển quanh hắn, ứng phó có chút khó khăn, hơn một ngàn đệ tử Thiên Tú đứng dưới đài khẩn trương theo dõi, toàn bộ tâm tư đều đặt cả vào sự kiện trước mắt.

Biên Nam Phong lại bổ tới một kiếm, kiếm khí đằng đằng sát khí trên cự kiếm còn cách người Đường Phong chừng ba thước, khiến da thịt hắn có cảm giác đau đớn.

Đường Phong hoảng hốt nghiêng qua một bên, cự kiếm liên cắt đứt ống tay áo của Đường Phong, cự kiếm lại lướt tới bên sườn của Đường Phong. Đường Phong vội nằm xuống, khó khăn lắm mới thoát được một kích trí mạng này, nhưng y phục lại bị cắt thêm vài mảnh, mấy mảnh vải chậm rãi rơi xuống đài.

Vài lần liên tiếp, Đường Phong đều là tại thời điểm nguy hiểm nhất thoát khỏi công kích của đối phương.

Đánh chính diện thì Đường Phong thật sự không phải đối thủ của Biên Nam Phong, nhưng trong tình trọng đối phương điều động lực lượng cường tâm như thế này mà chống đỡ hơn mười chiêu đã là rất xuất sắc rồi.

Bá Sát kiếm của Biên Nam Phong thi triển như mưa, liên miên khoogn dứt, Đường Phong hiện tại một chiêu kiếm cũng không có cơ hội xuất ra, chỉ có thể cật lực né tránh. Nếu không phải thân pháp huyền diệu thì hắn đã sớm thua rồi.

Hơn nữa Đường Phong có thể cảm giác được, Biên Nam Phong mỗi lần đối chiến cùng mình đều ra chiêu rất tàn nhẫn, tuy không có ý lấy mạng mình nhưng chỉ cần bị hắn đánh trúng một chiêu thì kết cục sẽ là trọng thương, không nằm từ một tới vài tháng thì đừng mong xuống giường nổi.

Hơn nữa mỗi lần hắn công kích Đường Phong thì lại cười đe dọa vài câu:

- Xú tiểu tử, nếu ngươi quỳ xuống trước mặt ta cầu xin tha thứ thì ta sẽ tạm tha cho ngươi.
- Chỉ lấy một tay của ngươi mà thôi, bắt quá yên tâm, trước khi ngươi quỳ xuống, ta sẽ không hạ ngươi ngay, ta muốn cắt vài trăm nhát kiếm trên người ngươi để rửa mối nhục ngày hôm nay của Cự Kiếm Môn ta!

Biên Nam Phong tàn nhẫn như vậy một phần là do phần lớn đệ tử Cự Kiếm Môn hôm nay đều bại dưới tay Đường Phong, nên hắn muốn lấy lại thể diện. Phần còn lại là do vừa rồi Mạc Lưu Tô nói mình đã được hứa gả cho Đường Phong, thật sự khiến hắn ghen tức.

76. Chương 76: Nàng Là “vợ Nhỏ” Ta Là “vợ Lớn”.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 76: Nàng là “vợ nhỏ” ta là “vợ lớn”.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Thanh âm của Biên Nam Phong rất nhỏ, ngoại trừ Đường Phong ra, tất cả mọi người hiện tại đều bị tràng tỷ thí của hai người hấp dẫn nên không ai nghe thấy.

Mỗi một kiếm, một chiêu đều dồn Đường Phong vào hiểm cảnh, nếu không phải Đường Phong phản ứng nhanh thì trên người nhất định đã bị hấn chém rất nhiều nhất, dù thế thì y phục lành lặn ban đầu giờ cũng đã bị chém tả tơi rách nát.

Trong mắt Đường Phong chợt lóe vẻ ngoan lệ, trong lòng đã sinh sát khí.

Dùng kiếm đánh trực diện thì mình không phải là đối thủ của hắn, nhưng sở trường của Đường Phong không phải kiếm mà là ám khí, ám khí xuất quỷ nhập thần!

Sở dĩ Đường Phong khoogn dùng ám khí, thứ nhất là do hắn đại diện cho Thiên Tú xuất chiến, đệ tử Thiên Tú làm sao dùng ám khí cho được. Thứ hai là dùng ám khí có vẻ không được quang minh lỗi lạc cho lắm. Thứ ba là Đường Phong cũng không muốn để lộ bí mật của mình trước mặt nhiều người như vậy.

Nhưng loại tiểu nhân đê tiện, dùng thủ đoạn đê tiện bẩn thỉu còn nói ra những lời thóa mạ người khác như Biên Nam Phong thì Đường Phong cho dù có độ lượng hơn nữa cũng không bỏ qua được, huống chi là Cự Kiếm Môn vốn cũng có cừu oán với hắn.

Lại thêm một kiếm chém qua, Đường Phong bắt đắc dĩ nhảy mạnh ra sau một bước, Biên Nam Phong thừa cơ truy kích, trên mặt lộ ra nụ cười đắc ý, cự kiếm nhắm thẳng ngực Đường Phong mà đâm tới.

Một kiếm này Đường Phong có muốn tránh cũng không thể tránh, một khi đánh trúng thì ngực Đường Phong sẽ nhiều hơn một vết thương.

Đám người dưới đài kinh hô một tiếng, không ít người nhắm chặt hai mắt lại, Lâm Nhược Diên ngồi trên khán đài cũng hét lên:

- Phong Nhi mau nhận thua!

Đồng tử của Đường Phong co lại, đã âm thầm chuẩn bị lấy ám khí từ Mị ảnh không gian ra, nhưng vừa nghĩ tới đây đột nhiên từ dưới đài phóng lên một thân ảnh nhỏ nhắn, chân ngọc đá hai cước vào cự kiếm của Biên Nam Phong thiếu chút nữa đá văng cả thanh cự kiếm ra ngoài, Biên Nam Phong cả kinh vội lùi lại, ngừng thân nhìn kỹ người vừa tới.

Đường Phong chớp mắt nhìn bóng lưng nhỏ xinh trước mặt, trên mặt không khỏi cười khổ.

Từ xưa chỉ có anh hùng cứu mỹ nhân, bây giờ cứ nhiên lại ngược lại.

Về mặt của Thiên Tú cao tăng ngồi trên khán đài cũng mở mắt:

- Sao nàng ta lại lên?

Lâm Nhược Diên lắc lắc đầu:

- Không rõ, phỏng chừng là sợ Phong Nhi bị thương, nàng ta và Phong Nhi tốt xấu gì cũng có tình thầy trò. Người vừa lên đúng là muội muội của Bạch Đế thành chủ, Bạch Tiểu Lại.

Gương mặt của Bạch Tiểu Lại giờ phút này lộ vẻ băng Lạnh, không quay đầu lại mà nhẹ giọng hỏi:

- Người sao rồi?

- Không có gì.

Đường Phong đáp.

- Xuống trước đi.

Bạch Tiểu Lại nói :

- Để ta đối phó với hắn!

Tuy người khác không nghe được những lời đe dọa của Biên Nam Phong khi nãy nhưng Bạch Tiểu Lại lại nghe rõ mồn một. Động tĩnh bên này lớn như vậy, lại cách Yên Liễu các không xa nên nàng cũng muốn tới xem chuyện gì đang diễn ra. Vừa rồi nàng cũng đứng dưới đài, cách hai người bọn họ cũng không xa lắm.

Nếu không phải Biên Nam Phong bức người thái quá thì Bạch Tiểu Lại cxng không muốn xuất thủ.

- Cô là ai?

Về mặt Biên Nam Phong đầu tiên là vui vẻ, sau đó lập tức trầm xuống, hẳn đương nhiên nhìn ra đây là mỹ nữ hẳn đang tìm kiếm, nhưng Thường thúc cũng không tìm ra chút tin tức nào về nàng từ Vạn đường chủ.

Hai cước đối phương đá vào cự kiếm của mình ban nãy thoát nhìn khá bình thản, nhưng kinh lực ẩn bên trong chỉ có mỗi mình Biên Nam Phong biết, thực lực của nữ nhân này tuyệt đối cao hơn mình rất nhiều.

- Lần luận bàn này chỉ dành cho đệ tử của Cự Kiếm Môn và Thiên Tú tỷ thí, cô có tư cách lên đây sao?

Biên Nam Phong nhai đi nhai lại cái luận điệu cũ rích của mình, ý đồ dùng cách này ép nữ nhân này phải đi xuống.

- Ta là lão bà của Đường Phong, người nói ta có tư cách này hay không?

Bạch Tiểu Lại vẫn lạnh lùng như trước nói nhưng trên mặt lại phiếm một tầng mây hồng.

Câu nói này của Bạch Tiểu Lại rất mập mờ, không thừa nhận hay phủ nhận gì hết mà ném hết vấn đề lên người đối thủ.

Đường Phong vừa mới chuẩn bị xuống đài, một chân đã bước ra ngoài, sau khi nghe xong câu này thì mắt thẳng bằng rơi thẳng xuống, đập mặt xuống đất nở đầy hoa.

Vài tiếng “Phụt!” liên tiếp vang lên từ khán đài, lần này chẳng những Lâm Nhược Diên, cả bốn người còn lại cũng phun hết trà trong miệng ra.

Cả năm người trợn tròn hai mắt, cầm trực tiếp chạm đất.

Những người khác không biết rõ thân phận của Bạch Tiểu Lại là thế nào, nhưng năm người các nàng thì hiểu rõ. Người ta là muội muội ruột của Bạch Đế thành chủ, đường đường là cao thủ Thiên giai trung phẩm, sao lại hạ thấp bản thân thừa nhận mình là lão bà của một tên hậu bối thế này?

Thiết Lạc Hồng máy móc xoay đầu sang nhìn Lâm Nhược Diên, khó khăn nói:

- Lâm sư tỷ, hôm nay là ngày mấy?

Hàn Nhu cũng máy móc xoay đầu nhìn Lâm Nhược Diên, thều thào nói:

- Lâm sư tỷ, không phải tỷ nói nàng và Đường Phong là sư đồ sao?

Dịch Nhược Thần hai mắt sáng ngời, vội xoay đầu lại nói:

- Không lẽ.... đây chính là loạn... trong truyền thuyết....

Bạch Tố Y vỗ bàn, nghiêm giọng nói:

- Đừng nói bậy! Làm vậy sẽ tổn hại thanh danh của Bạch sư muội!

Sau khi giáo huấn xong mấy sư muội, Bạch Tố Y cũng nhìn Lâm Nhược Diên nói:

- Lâm sư muội, quan hệ giữa Đường Phong và nàng ta rốt cuộc là gì? Chúng ta cũng không phải người ngoài, muội cứ nói riêng cho bọn ta biết, bọn ta tuyệt đối không truyền ra ngoài đâu.

Ba đại trưởng lão và tông chủ hai mắt long lanh, mong ngóng nhìn Lâm Nhược Diên, mong từ miệng nàng nghe được tin tức chính xác, khóe miệng Lâm Nhược Diên giật giật một hồi mới nói thành lời:

- Đầu của ta bây giờ cũng sắp vỡ rồi, cái gì cũng không biết.

Đầu tiên là ái đồ Mạc Lưu Tô của mình đứng ra nói đã được hứa gả cho Đường Phong, chuyện này vốn cũng đủ khiến người nghe phải kinh sợ rồi, bây giờ cả Bạch Tiểu Lại cũng thừa nhận mình là lão bà của Đường Phong, chuyện còn khủng bố hơn, rất quỷ dị.

Đây là mơ sao? Lâm Nhược Diên không khỏi nghi hoặc, nếu không phải mơ thì sao lại phát sinh những chuyện như vậy?

Biên Nam Phong nghe Bạch Tiểu Lại nói vậy, thần sắc liền biến đổi, trở nên vô cùng phẫn nộ nói:

- Vừa rồi nữ nhân kia đã nói mình là thê tử của Đường Phong, bây giờ cô cũng nói vậy, cô nghĩ ta ngu ngốc tới như vậy sao?

Bạch Tiểu Lại chỉ nhẹ nhàng đáp:

- À, người vừa rồi là vợ nhỏ, ta là vợ lớn!

Đường Phong vừa ngã xuống, may nhờ có Thiên Tú đệ tử đến giúp mới đứng dậy được, nghe xong lời này thiếu chút nữa ngã thêm lần nữa.

Bạch Tiểu Lại tiếp tục nói:

- Người cảm thấy một nữ nhân sẽ lấy chuyện như vậy ra đùa giỡn sao?

Biên Nam Phong thê thảm cười, gật đầu nói:

- Tốt, tốt lắm! Một khi đã như vậy thì cũng đừng trách ta ra tay ác độc!

Bạch Tiểu Lại nói:

- Ta muốn nói trước cho người biết, thực lực của ta hiện tại là Địa giai trung phẩm! Tu luyện càng là luyện cương tâm pháp thượng đẳng.

Bạch Tố Y cố ý nói cảnh giới hiện tại của mình là vì cảnh giới nguyên bản của nàng là Thiên giai trung phẩm, chỉ có điều độc tố trong người còn chưa trừ hết nên chưa khôi phục hoàn toàn mà thôi.

Trong lòng Biên Nam Phong trầm xuống, nói:

- Ta bắt quá mới chỉ là Huyền giai trung phẩm, cùng cô chênh lệch ba bậc, cô thế này chẳng phải là ức hiếp người khác sao?

Bạch Tiểu Lại cười lạnh:

- Ta chính là ý vào thực lực cao hơn người mà ức hiếp người đấy thì sao nào?

Chương 76: Nàng là “vợ nhỏ” ta là “vợ lớn”.

Thanh âm của Biên Nam Phong rất nhỏ, ngoại trừ Đường Phong ra, tất cả mọi người hiện tại đều bị tràng tỷ thí của hai người hấp dẫn nên không ai nghe thấy.

Mỗi một kiếm, một chiêu đều dồn Đường Phong vào hiểm cảnh, nếu không phải Đường Phong phản ứng nhanh thì trên người nhất định đã bị hấn chém rất nhiều nhất, dù thế thì y phục lành lặn ban đầu giờ cũng đã bị chém tả tơi rách nát.

Trong mắt Đường Phong chợt lóe vẻ ngoan lệ, trong lòng đã sinh sát khí.

Dùng kiếm đánh trực diện thì mình không phải là đối thủ của hắn, nhưng sở trường của Đường Phong không phải kiếm mà là ám khí, ám khí xuất quỷ nhập thần!

Sở dĩ Đường Phong khoogn dùng ám khí, thứ nhất là do hắn đại diện cho Thiên Tú xuất chiến, đệ tử Thiên Tú làm sao dùng ám khí cho được. Thứ hai là dùng ám khí có vẻ không được quang minh lỗi lạc cho lắm. Thứ ba là Đường Phong cũng không muốn để lộ bí mật của mình trước mặt nhiều người như vậy.

Nhưng loại tiểu nhân đê tiện, dùng thủ đoạn đê tiện bản thủ còn nói ra những lời thóa mạ người khác như Biên Nam Phong thì Đường Phong cho dù có độ lượng hơn nữa cũng không bỏ qua được, huống chi là Cự Kiếm Môn vốn cũng có cừ oán với hắn.

Lại thêm một kiếm chém qua, Đường Phong bắt đắc dĩ nhảy mạnh ra sau một bước, Biên Nam Phong thừa cơ truy kích, trên mặt lộ ra nụ cười đắc ý, cự kiếm nhắm thẳng ngực Đường Phong mà đâm tới.

Một kiếm này Đường Phong có muốn tránh cũng không thể tránh, một khi đánh trúng thì ngực Đường Phong sẽ nhiều hơn một vết thương.

Đám người dưới đài kinh hô một tiếng, không ít người nhắm chặt hai mắt lại, Lâm Nhược Diên ngồi trên khán đài cũng hét lên:

- Phong Nhi mau nhận thua!

Đồng tử của Đường Phong co lại, đã âm thầm chuẩn bị lấy ám khí từ Mị ảnh không gian ra, nhưng vừa nghĩ tới đây đột nhiên từ dưới đài phóng lên một thân ảnh nhỏ nhắn, chân ngọc đá hai cước vào cự kiếm của Biên Nam Phong thiếu chút nữa đá văng cả thanh cự kiếm ra ngoài, Biên Nam Phong cả kinh vội lùi lại, ngưng thần nhìn kỹ người vừa tới.

Đường Phong chớp mắt nhìn bóng lưng nhỏ xinh trước mặt, trên mặt không khỏi cười khổ.

Từ xưa chỉ có anh hùng cứu mỹ nhân, bây giờ cứ nhiên lại ngược lại.

Vẻ mặt của Thiên Tú cao tăng ngồi trên khán đài cũng mờ mịt:

- Sao nàng ta lại lên?

Lâm Nhược Diên lắc lắc đầu:

- Không rõ, phỏng chừng là sợ Phong Nhi bị thương, nàng ta và Phong Nhi tốt xấu gì cũng có tình thầy trò.

Người vừa lên đúng là muội muội của Bạch Đế thành chủ, Bạch Tiểu Lại.

Gương mặt của Bạch Tiểu Lại giờ phút này lộ vẻ băng Lạnh, không quay đầu lại mà nhẹ giọng hỏi:

- Người sao rồi?

- Không có gì.

Đường Phong đáp.

- Xuống trước đi.

Bạch Tiểu Lại nói :

- Để ta đối phó với hắn!

Tuy người khác không nghe được những lời đe dọa của Biên Nam Phong khi nãy nhưng Bạch Tiểu Lại lại nghe rõ mồn một. Động tĩnh bên này lớn như vậy, lại cách Yên Liễu các không xa nên nàng cũng muốn tới xem chuyện gì đang diễn ra. Vừa rồi nàng cũng đứng dưới đài, cách hai người bọn họ cũng không xa lắm.

Nếu không phải Biên Nam Phong bức người thái quá thì Bạch Tiểu Lại cũng không muốn xuất thủ.

- Cô là ai?

Vẻ mặt Biên Nam Phong đầu tiên là vui vẻ, sau đó lập tức trầm xuống, hắn đương nhiên nhìn ra đây là mỹ nữ hắn đang tìm kiếm, nhưng Thường thúc cũng không tìm ra chút tin tức nào về nàng từ Vạn đường chủ.

Hai cước đối phương đá vào cự kiếm của mình ban nãy thoát nhìn khá bình thản, nhưng kinh lực ẩn bên trong chỉ có mỗi mình Biên Nam Phong biết, thực lực của nữ nhân này tuyệt đối cao hơn mình rất nhiều.

- Luận bàn này chỉ dành cho đệ tử của Cự Kiếm Môn và Thiên Tú tỷ thí, cô có tư cách lên đây sao?

Biên Nam Phong nhai đi nhai lại cái luận điệu cũ rích của mình, ý đồ dùng cách này ép nữ nhân này phải đi xuống.

- Ta là lão bà của Đường Phong, người nói ta có tư cách này hay không?

Bạch Tiểu Lại vẫn lạnh lùng như trước nói nhưng trên mặt lại phỉếm một tầng mây hồng.

Câu nói này của Bạch Tiểu Lại rất mập mờ, không thừa nhận hay phủ nhận gì hết mà ném hết vấn đề lên người đối thủ.

Đường Phong vừa mới chuẩn bị xuống đài, một chân đã bước ra ngoài, sau khi nghe xong câu này thì mắt thẳng băng rơi thẳng xuống, đập mặt xuống đất nổ đầy hoa.

Vài tiếng “Phụt!” liên tiếp vang lên từ khán đài, lần này chẳng những Lâm Nhược Diên, cả bốn người còn lại cũng phun hết trà trong miệng ra.

Cả năm người trợn tròn hai mắt, cảm trực tiếp chạm đất.

Những người khác không biết rõ thân phận của Bạch Tiểu Lại là thế nào, nhưng năm người các nàng thì hiểu rõ. Người ta là muội muội ruột của Bạch Đế thành chủ, đường đường là cao thủ Thiên giai trung phẩm, sao lại hạ thấp bản thân thừa nhận mình là lão bà của một tên hậu bối thế này?

Thiết Lạc Hồng máy móc xoay đầu sang nhìn Lâm Nhược Diên, khó khăn nói:

- Lâm sư tỷ, hôm nay là ngày mấy?

Hàn Nhu cũng máy móc xoay đầu nhìn Lâm Nhược Diên, thều thào nói:

- Lâm sư tỷ, không phải tỷ nói nàng và Đường Phong là sư đồ sao?

Dịch Nhược Thần hai mắt sáng ngời, vội xoay đầu lại nói:

- Không lẽ.... đây chính là loạn... trong truyền thuyết....

Bạch Tố Y vỗ bàn, nghiêm giọng nói:

- Đừng nói bậy! Làm vậy sẽ tổn hại thanh danh của Bạch sư muội!

Sau khi giáo huấn xong mấy sư muội, Bạch Tố Y cũng nhìn Lâm Nhược Diên nói:

- Lâm sư muội, quan hệ giữa Đường Phong và nàng ta rốt cuộc là gì? Chúng ta cũng không phải người ngoài, muội cứ nói riêng cho bọn ta biết, bọn ta tuyệt đối không truyền ra ngoài đâu.

Ba đại trưởng lão và tông chủ hai mắt long lanh, mong ngóng nhìn Lâm Nhược Diên, mong từ miệng nàng nghe được tin tức chính xác, khoe miệng Lâm Nhược Diên giật giật một hồi mới nói thành lời:

- Đầu của ta bây giờ cũng sắp vỡ rồi, cái gì cũng không biết.

Đầu tiên là ái đồ Mạc Lưu Tô của mình đứng ra nói đã được hứa gả cho Đường Phong, chuyện này vốn cũng đủ khiến người nghe phải kinh sợ rồi, bây giờ cả Bạch Tiểu Lại cũng thừa nhận mình là lão bà của Đường Phong, chuyện còn khủng bố hơn, rất quỷ dị.

Đây là mơ sao? Lâm Nhược Diên không khỏi nghi hoặc, nếu không phải mơ thì sao lại phát sinh những chuyện như vậy?

Biên Nam Phong nghe Bạch Tiểu Lại nói vậy, thần sắc liền biến đổi, trở nên vô cùng phẫn nộ nói:

- Vừa rồi nữ nhân kia đã nói mình là thê tử của Đường Phong, bây giờ cô cũng nói vậy, cô nghĩ ta ngu ngốc tới như vậy sao?

Bạch Tiểu Lại chỉ nhẹ nhàng đáp:

- À, người vừa rồi là vợ nhỏ, ta là vợ lớn!

Đường Phong vừa ngã xuống, may nhờ có Thiên Tú đệ tử đến giúp mới đứng dậy được, nghe xong lời này thiếu chút nữa ngã thêm lần nữa.

Bạch Tiểu Lại tiếp tục nói:

- Người cảm thấy một nữ nhân sẽ lấy chuyện như vậy ra đùa giỡn sao?

Biên Nam Phong thê thảm cười, gật đầu nói:

- Tốt, tốt lắm! Một khi đã như vậy thì cũng đừng trách ta ra tay ác độc!

Bạch Tiểu Lại nói:

- Ta muốn nói trước cho người biết, thực lực của ta hiện tại là Địa giai trung phẩm! Tu luyện càng là luyện cương tâm pháp thượng đẳng.

Bạch Tố Y cố ý nói cảnh giới hiện tại của mình là vì cảnh giới nguyên bản của nàng là Thiên giai trung phẩm, chỉ có điều độc tố trong người còn chưa trừ hết nên chưa khôi phục hoàn toàn mà thôi.

Trong lòng Biên Nam Phong trầm xuống, nói:

- Ta bắt quá mới chỉ là Huyền giai trung phẩm, cùng cô chênh lệch ba bậc, cô thế này chẳng phải là ức hiếp người khác sao?

Bạch Tiểu Lại cười lạnh:

- Ta chính là ý vào thực lực cao hơn người mà ức hiếp người đấy thì sao nào?

77. Chương 77: Lấy Đạo Của Người Trả Cho Người.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 77: Lấy đạo của người trả cho người.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Chúng nữ bên dưới liền cười rộ lên, những lời này nguyên bản là Biên Nam Phong nói với Đường Phong, không ngờ bây giờ lại bị Bạch Tiểu Lại trả lại nguyên vẹn, quả nhiên là báo ứng!

Lúc Biên Nam Phong nói ra mấy lời này chắc cũng không ngờ được là có lúc này, bắt quá bây giờ hắn cũng biết được cảm nhận của Đường Phong lúc này.

Bạch Tiểu Lại tức giận những câu đe dọa vừa rồi hắn nói với Đường Phong, cũng không muốn tiếp tục nhiều lời với hắn, song chưởng vung lên đánh tới chỗ Biên Nam Phong.

Biên Nam Phong vuốt quát ứng chiến, vung lên cự kiếm, quyết tâm phòng thủ là chính sau đó sẽ tùy thời mà phản công.

Hắn cũng biết mình tuyệt đối không phải đối thủ của nữ nhân này, nếu sớm muộn gì cũng thua thì phải thua đẹp mắt một chút, ít nhất cũng phải đánh được với nàng hơn mười chiêu, dù sao thì Đường Phong vừa rồi đấu với hắn cũng trụ rất lâu mới bại.

Chủ ý của hắn cũng không tồi, nhưng Bạch Tiểu Lại hoàn toàn sẽ không cho hắn cơ hội này, đối mặt với thanh cự kiếm này, Bạch Tiểu Lại không tránh không né, song chưởng chộp lấy sống kiếm.

Biên Nam Phong dùng sức kéo lại nhưng phát hiện cự kiếm chẳng chút suy yếu.

Bạch Tiểu Lại cười lạnh một tiếng, trên tay lưới điện đại phóng.

Trải qua nhiều ngày giải độc như vậy, cương tâm lực lượng của Bạch Tiểu Lại đã có thể dùng được một chút.

Tiếng điện nổ bùng bùng vang lên, theo cự kiếm truyền tới người Biên Nam Phong, Biên Nam Phong hét thảm một tiếng vội vàng buông tay ra, lão đảo lui về sau vài bước.

Bạch Tiểu Lại cầm lấy cự kiếm trên tay, lạnh lùng nói:

- Đánh người ta cũng ngại làm bẩn tay mình!

Vừa nói vừa cầm cự kiếm quét tới mặt Biên Nam Phong.

Bạch Tiểu Lại dáng dấp vốn nhỏ bé xinh xắn, thanh cự kiếm này cầm trên tay chỉ thấp hơn nàng một cái đầu, nhìn qua có vẻ khoa trương cực điểm, bắt quá lại có một phen đặc sắc riêng.

“Bốp!” một tiếng, sống kiếm đánh lên mặt Biên Nam Phong, khiến hắn lộn mấy vòng giữa không trung, chờ sau khi đứng lên một bên má đã sưng phù lên, còn có một ngón đỏ rộp khoảng ba ngón tay.

Biên Nam Phong còn chưa đứng vững thì Bạch Tiểu Lại lại nhắm vào má bên kia của hắn đánh tới, đánh cho hắn tối tăm mặt mũi.

Đường Phong đứng dưới đài cảm như hén, trong lòng run lên sợ hãi, thầm nghĩ nữ nhân nổi giận đúng là quá khủng bố, quả nhiên độc ác nhất vẫn là lòng dạ nữ nhân mà! Bất quá Đường Phong cũng phát hiện cự kiếm của Cự Kiếm Môn còn có một ưu điểm rất khá, đó chính là nếu dùng nó đánh người thì rất tốt, hiệu quả không thua gì khi dùng gậy gộc để đánh.

Biên Nam Phong cũng không ngờ nữ nhân này lại lợi hại như vậy, hơn nữa xuống tay quá độc ác, vội hô:

- Ta thua rồi, ta đánh không lại cô!

Bạch Tiểu Lại làm gì chịu bỏ qua cho hắn, vừa dùng kiếm đánh vào mặt hắn vừa nói:

- Ta cũng không cần ngươi quỳ xuống xin tha, đã nhận thua rồi thì mau lăn xuống đài đi, ngươi không xuống tức là muốn tìm đánh!

Biên Nam Phong vội hướng về phía mép đài phóng đi, Bạch Tiểu Lại vội di chuyển chắn trước mặt hắn, lại đánh thêm một kiếm khiến hắn văng về chỗ cũ.

Hắn bây giờ mới biết mục đích của nữ nhân này chính là làm nhục mình, trong lúc nhất thời nộ khí công tâm, bị phần vô cùng.

Nhưng bản thân căn bản không phải đối thủ của nàng ta, chỉ có thể vừa chạy vừa cao giọng hô:

- Bạch tông chủ, Cự Kiếm Môn ta đã kết thành đồng minh với Thiên Tú, lẽ nào đây là đạo đãi khách của Thiên Tú sao?

Bạch Tố Y hừ lạnh một tiếng, tuy nàng cũng không muốn ngăn Bạch Tiểu Lại giáo huấn Biên Nam Phong, nhưng người ta một khi đã là khách nhân, hơn nữa cũng đã mở miệng cầu cứu rồi, Bạch Tố Y nếu vờ như không nghe thì cũng không tốt.

Nghĩ một hồi, Bạch Tố Y cao giọng hô:

- Một khi thiếu môn chủ đã nhận thua, vậy thì Bạch.... Khụ, dừng ở đây đi.

Bạch Tố Y hiện tại cũng không biết phải xưng hô với Bạch Tiểu Lại như thế nào, gọi nàng là sư muội cũng không ổn, gọi tên của nàng cũng không được, loạn thành một đoàn.

Nghe Bạch Tố Y nói vậy, Bạch Tiểu Lại mới tạm dừng tay, nói:

- Một khi tông chủ đã lên tiếng thì ta tạm tha cho ngươi vậy!

Đợi sau khi Bạch Tiểu Lại dừng tay, mấy đệ tử Cự Kiếm Môn mới vội vàng chạy lên đỡ Biên Nam Phong.

Giờ phút này gương mặt anh tuấn không kém gì Đường Phong của Biên Nam Phong đã sưng phù như cái đầu heo, xấu xí vô cùng chứ anh tuấn đâu ra? Biên Nam Phong chậm rãi đứng dậy, ánh mắt oán độc nhìn Bạch Tiểu Lại, trầm giọng nói:

- Những gì các ngươi ban tặng hôm nay Cự Kiếm Môn ta sẽ nhớ kỹ, ngày sau nhất định trả lại gấp đôi! Đi!

Hắn vừa ra lệnh thì mấy đệ tử Cự Kiếm Môn còn lại liền đỡ hắn rời khỏi Thiên Tú.

Đường Phong đứng sau hô:

- Thiếu môn chủ, sắc trời bây giờ cũng muộn rồi, không bằng đêm nay nghỉ lại Thiên Tú, ngày mai hăng lên đường có được không?

Biên Nam Phong tức tối giậm chân, lạnh giọng nói:

- Không cần!

Đường Phong cười lớn:

- Thật sự rất cảm tạ thiếu môn chủ, lần này đã được ngài ưu ái, vừa đến chơi đã tặng Thiên Tú một thanh Thiên binh. Thiếu môn chủ xuất thủ hào phóng như thế thật khiến ta kính nể, hoan nghênh thiếu môn chủ lần sau lại tới.

Biên Nam Phong nghe được lời này, nghĩ đến một thanh Thiên binh cứ thế cho không người khác, nhất thời nộ khí công tâm, phun ra một ngụm tiên huyết, mặt mũi tái nhợt, suýt chút nữa ngã xuống đất.

Nhìn cả đám người Cự Kiếm Môn tức giận rời đi, Thiên Tú đệ tử liền hoan hô không ngớt, lần luận bàn này rất hả giận, rất vui sướng.

Trên khán đài, Bạch Tố Y nghiêm mặt:

- Cự Kiếm Môn lần này bị như vậy, nhất định sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Lâm Nhược Diên cũng gật đầu:

- Thực lực của bọn họ mạnh hơn chúng ta, Thiên giai cao thủ của họ có tới năm người, trong đó có hai người đã là Thiên giai trung phẩm, thật sự nếu họ muốn gây bất lợi cho Thiên Tú thì chúng ta khó mà cản nổi.

Dịch Nhược Thần hừ lạnh:

- Việc gì phải sợ hấn, lần này do mấy kẻ bên Cự Kiếm Môn gây sự trước, không phải lỗi của chúng ta. Bọn chúng còn không phân tốt xấu gây sự với Thiên Tú ta sao?

Bạch Tố Y trầm giọng nói:

- Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất.

Lúc Thiên Tú cao tăng còn đang bận rầu rĩ thì Đường Phong đã chạy lên Nguyệt Hiên Đài rút thanh vũ khí Thiên binh cắm trên đó xuống.

Quay đầu nhìn lại cũng không thấy Bạch Tiểu Lại đâu, chỉ thấy xa xa, bóng lưng của nàng biến mất ở hướng đi về Yên Liễu các.

Thanh Thiên binh này là một thanh chủy thủ, toàn thân đen như mực, thỉnh thoảng lại có một hai đạo quang mang tím nhạt lướt qua chính giữa, mặc dù chỉ mới cầm trên tay nhưng vẫn có thể cảm nhận được một cỗ hàn khí ập vào mặt, mang theo sát khí dày đặc.

Trên chuôi chủy thủ có khắc hai chữ lớn:

- Toái tinh!

- Tên rất hay!

Đường Phong thử vung hai cái, Toái Tinh tựa như có sinh mệnh lướt qua đầu ngón tay hấn, chỉ cách tay khoảng một tấc cũng không rơi xuống.

Đường Phong quen dùng ám khí, đối với những thứ vũ khí ngắn cũng thiên vị một chút, điều này cùng cách hành sự của Đường Môn đệ tử cũng có chút liên hệ, chủy thủ nhỏ gọn nhanh nhẹn, đây gọi là ngắn một tấc hiểm một tấc, phi thường thích hợp cho những lúc cận chiến cùng người khác, khiến địch nhân khó lòng phòng bị.

Nếu phối hợp cùng thân pháp và tốc độ của Đường Phong thì uy lực có thể phát huy được còn lớn hơn nữa.

Đáng tiếc.... Đây là chiến lợi phẩm của Bạch Tiểu Lại.

Thiên Tú đệ tử vốn muốn tới chúc mừng Bạch Tiểu Lại, nhưng lại không tìm được người, đành phải dời tầm mắt lên người Đường Phong, nói sao đi nữa thì Đường Phong hôm nay cũng là đại công thần.

78. Chương 78: Người Đứng Là Một Tên Đầu Gỗ.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 78: Người đứng là một tên đầu gỗ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Nhìn thấy vô số thiếu nữ cười hì hì đi về phía mình, Đường Phong liền cảm thấy da đầu tê rần, những nụ cười thoát nhìn vốn phải muôn tía ngàn hồng giờ lại có chút dọa người.

Đường Phong nhảy lên một trượng, thân thể gấp lại giữa không trung, giẫm lên vai mấy đệ tử Thiên Tú, nhanh chóng chạy ra ngoài.

- Bắt lấy hắn, đừng để hắn chạy!

một đệ tử Thiên Tú hô lớn, lập tức cả đám người liền đuổi theo Đường Phong.

- Các người.... Các người muốn làm gì? Đừng có tới đây!

Đường Phong vừa chạy vừa la:

- Cô cô, cứu mạng!

Lâm Nhược Diên đứng trên khán đài liếc mắt một cái tỏ vẻ khinh bỉ, hướng xuống dưới hô:

- Đừng đuổi theo hắn.

Cả đám nữ đệ tử nghe xong câu này mới dừng lại, vẻ mặt ai cũng có chút luyến tiếc.

Bạch Tổ Y xoa nhẹ trán:

- Bây giờ ta mới phát hiện Đường Phong lúc trước cũng rất tốt, tuy không hiểu chuyện nhưng ít nhất cũng không có mị lực khiến mấy đệ tử này điên cuồng thế này. Bây giờ thì tốt rồi, người nói ngày tháng sau này hắn sống ở Thiên Tú sẽ thế nào đây?

Cả đám tam đại đệ tử cũng tới tuổi hoài xuân rồi, Đường Phong lớn lên lại anh tuấn như vậy, hôm nay lại giúp Thiên Tú lấy được uy phong, nam nhân như vậy nhất định rất dễ thu hút tầm mắt của mấy nữ hài tử.

Tông chủ và các vị trưởng lão đều là người vượt trội hơn người thì sao không nhìn ra điểm mấu chốt bên trong chứ? Lâm Nhược Diên cười khở một tiếng:

- Ta sẽ quản giáo hắn thật tốt.

Đường Phong một đường chạy về Yên Liễu các, trong lòng còn sợ hãi không thôi, không ngờ nữ nhân khi phát cuồng lại kinh khủng như vậy.

Nm và Bảo Nhi từ trước mặt chạy tới, mỗi người nắm lấy một tay của Đường Phong, mừng rỡ vô cùng.

Mộng Nhi nói:

- Phong thiếu gia hôm nay thật lợi hại, rất uy phong.

Bảo Nhi nói:

- Đúng vậy, đúng vậy, chúng nô tỳ đều đứng ở dưới xem.

Mộng Nhi lại nói:

- Nhất là lúc đánh mấy nữ nhân kia ngã xuống đài, rất hả giận.

Bảo Nhi tức tối nói:

- Chính là tên thiếu môn chủ kia rất vô sỉ, dám ỷ vào thực lực cao hơn ngài mà ức hiếp ngài.

Đường Phong vội cắt ngang mấy lời tăng bốc của hai nha đầu:

- Tiểu Lại đâu? Có thấy nàng không?

Bảo Nhi che miệng cười khúc khích:

- Nàng vừa về thì liền chui vào phòng đóng cửa lại.

Mộng Nhi đẩy Đường Phong tới hướng phòng của Bạch Tiểu Lại, vừa đẩy vừa nói:

- Phong thiếu gia nhất định phải chịu trách nhiệm nhé, người ta ngay cả những những lời này cũng nói ra rồi.

Đường Phong trừng mắt:

- Muốn thiếu gia ta chịu trách nhiệm gì chứ hả? Ta cũng là người bị hại mà!

Tuy nói vậy nhưng ngữ khí của Đường Phong cũng rất yếu ớt.

Mộng Nhi cong môi nói:

- Phong thiếu gia người được tiện nghi còn bày đặt, nhanh đi nói vài câu dễ nghe với người ta đi.

Một đường đẩy Đường Phong tới trước cửa phòng Bạch Tiểu Lại, hai nha đầu liền nhanh chân chạy qua một bên, lên lút ngồi xổm xuống sau một hòn giả sơn, vờn đầu nghe ngóng.

Đường Phong đứng trước cửa khó xử muốn chết, nắm tay đặt trên cửa nửa ngày cũng không dám gõ.

Đang do dự thì cửa phòng đột nhiên mở ra, Bạch Tiểu Lại lạnh lùng chắn ở cửa, ngẩng đầu nhìn hắn hỏi:

- Sao hả?

- A....

Đường Phong sửng sốt một lát liền nghiêm mặt nói:

- Ta tới đưa chiến lợi phẩm của cô cho cô.

Vừa nói vừa đưa Toái Tinh ra.

Bạch Tiểu Lại nhìn một cái rồi mở miệng nói:

- Ta không cần vũ khí nào cả, trừ phi là Thần binh! Cái đó cho người, coi như thù lao người giúp ta giải độc.

- Vậy thì ngại lắm.

Đường Phong nói,

- Thứ này vốn là đồ của cô.

- Không cần thì vứt đi.

Tâm tình của Bạch Tiểu Lại hôm nay hình như đặc biệt không tốt, vừa nói một chút đã nổi giận dè dè.

- Vứt đi thì tiếc lắm, như vậy đi, chửu thủ tạm thời để ta bảo quản giúp cô, khi nào cô muốn thì nói với ta.

Đường Phong cân nhắc một hồi, vừa đúng lúc mình cần dùng tới thanh Thiên binh này nên không từ chối nữa.

Bạch Tiểu Lại gật đầu, vươn tay muốn đóng cửa, đột nhiên dừng lại, trầm mặc một hồi mới nói:

- Những lời ta nói ra hôm nay chỉ là muốn giúp Thiên Tú lấy lại mặt mũi, dù sao ta bây giờ cũng sống ở Thiên Tú, ta nghĩ ý của Mặc nha đầu cũng là vậy, người không cần nghĩ quá nhiều.

Lúc Bạch Tiểu Lại nói những lời này mắt chỉ chăm chú nhìn mũi chân của mình, thanh âm cũng rất nhỏ rất ôn nhu.

Đường Phong không tự chủ được liền thở ra một hơi:

- Hóa ra là vậy, thật tốt quá.

“Sầm” một tiếng, Bạch Tiểu Lại liền đập mạnh cửa phòng.

Bảo Nhi và Mộng Nhi từ giả sơn đi ra, vẻ mặt cả hai đều như chỉ tiếc là rèn sắt không thành thép, Mộng Nhi nhón chân, bàn tay nhỏ bé chọc mạnh lên đầu Đường Phong, thấp giọng nói:

- Đầu gỗ! Đầu gỗ! Người đúng là một tên đầu gỗ!

Bảo Nhi cũng đứng một bên lắc đầu ca thán:

- Phong thiếu gia, người hết cứu nổi rồi.

- Sao chứ?

Đường Phong lùi lại, tròng mắt,

- Hai người các người muốn làm phản à, còn không mau đi làm cơm, thiếu gia ta sắp chết đói rồi!

Hai nha đầu lập tức tròng mắt nhìn lại hắn, ngay cả Bảo Nhi luôn luôn ngoan ngoãn nghe lời cũng vậy, vừa nhỏ tiếng xì xầm vừa chạy đi nấu cơm.

Đường Phong nhìn lại cửa phòng của Bạch Tiểu Lại rồi chậm rãi lắc đầu, hai nha đầu ngốc kia thật sự nghĩ thiếu gia ta là đầu gỗ sao? Chính là... Tự cổ đa tình không dư hận, đa tình tổng bị vô tình thương a! Huống chi Đường Phong không có kinh nghiệm trong chuyện này nên không biết phải làm thế nào mới phải, nên dứt khoát xem như không biết.

Thức ăn buổi tối rất đặc sắc, hai món ăn một món canh.

Kim châm xào mầm đậu, khoai tây hầm, canh cà chua.

Ừm, đúng là một bữa tiệc lớn phong phú! Đường Phong đương nhiên biết hai nha đầu giận mình không có dũng khí gách vác trách nhiệm nên muốn chơi mình một vỏ.

Nhưng Đường Phong làm như không biết, vẫn ăn vô cùng ngon miệng, ăn no thì mới có sức làm việc chứ.

Bạch Tiểu Lại hôm nay hình như muốn tận lực né tránh Đường Phong, giải độc hồi lâu cũng không lên tiếng.

Đường Phong tu luyện Vô Thường Quyết tới nửa đêm, nhìn sắc trời một hồi liền lặng lẽ ra khỏi cửa, chạy ra khỏi Thiên Tú.

Bọn người Cự Kiếm Môn quả thật rời khỏi Thiên Tú, nhưng Đường Phong không muốn thả chúng đi dễ dàng như thế.

Trong đám người đó có Linh Nhi đã bị mình đập một cước cũng không đáng lo lắng, nhưng Biên Nam Phong bị Bạch Tiểu Lại đánh cho một trận, lửa giận công tâm, khẳng định là bị nội thương một chút.

Những người này Đường Phong cũng không sợ, Đường Phong kiên dè chính là xa phu kia! Thực lực của người kia nhất định cao hơn Biên Nam Phong rất nhiều, ít nhất cũng là cao thủ Địa giai, không có cao thủ bảo hộ thì môn chủ Cự Kiếm Môn cũng không yên tâm để con trai đi xa ngàn dặm như vậy.

Thiên Tú cao thủ rất ít, thân phận tôn quý, đương nhiên là không thể làm hộ vệ, nhưng Địa giai thì lại có thể.

Bất quá, Đường Phong đi lần này là muốn bố trí thế cục, chứ không phải đi đánh trực diện với đối phương nên cũng không có gì phải lo.

Lúc đám người Cự Kiếm Môn rời khỏi Thiên Tú thì trời cũng đã tối, bọn họ cũng sẽ không về tông môn ngay trong đêm. Dựa theo những gì Đường Phong nghĩ, bọn họ nhất định sẽ nghỉ lại Tĩnh An thành một đêm mới lên đường.

Mà có quan hệ với Cự Kiếm Môn trong Tĩnh An thành thì chỉ có ba đại gia tộc. Lần trước Đường Phong hạ sát Liễu gia cao tăng đã biết Thiên giai cao thủ của Cự Kiếm Môn thường xuyên qua lại với Trương gia, nếu như đoán không lầm thì đám người Cự Kiếm Môn đêm nay sẽ nghỉ ở Trương gia.

Đường Phong đi vào Tĩnh An thành, một đường lén lút đến dưới bức tường bên ngoài Trương gia phủ đệ. Đường Phong dán tai lên tường nghe ngóng một hồi, phát hiện bên trong không có động tĩnh gì mới trèo tường vào.

79. Chương 79: Mai Phục.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 79: Mai phục.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Trương gia tuy lớn hơn Liễu gia một chút, bất quá cũng không hơn bao nhiêu.

Tìm chỗ nấp một hồi để thăm dò tần suất tuần tra của gia tướng Trương gia, Đường Phong đang muốn cử động đột nhiên liền ngừng lại, quay đầu nhìn xung quanh.

Vừa rồi trong nháy mắt hắn cảm nhận được có người đang theo dõi mình, bất quá lúc mình nhìn quanh tìm kiếm thì cảm giác này lại biến mất.

Đường Phong không biết có phải mình bị ảo giác hay không, ngừng lại một lát liền chạy ra ngoài.

Chờ Đường Phong đi rồi, một thân ảnh khéo léo mới chậm rãi hiện ra cách đó không xa, trong lòng hừ lạnh một tiếng:

- Tính cảnh giác đúng là quá cao.

Nàng vừa rồi bất quá chỉ liếc mắt nhìn hắn một cái, thiếu chút nữa đã bị hắn phát hiện.

Đường Phong như con mèo vụng trộm di chuyển qua lại trên địa bàn Trương gia, tuyệt đối không tới những chỗ có quá nhiều người, cũng tuyệt đối không được tới trung tâm. Bởi vì hắn biết Trương gia hiện tại có một cao thủ Thiên giai tọa trấn, mình chỉ cần sơ hở một chút thôi thì có thể bị phát hiện ngay.

Thiên giai cao thủ, Đường Phong bây giờ vẫn không thể trêu vào.

Mục tiêu của hắn lần này không phải tìm người, mà là tìm xe ngựa! Tìm cỗ xe ngựa xa hoa của Biên Nam Phong.

Hao phí đúng nửa canh giờ, Đường Phong vòng qua vòng lại hơn phân nửa Trương gia, lúc này mới đột nhiên nghe được hai tiếng ngựa kêu rất nhỏ.

Đi theo hướng phát ra tiếng kêu một hồi, rốt cuộc thì chuồng ngựa của Trương gia cũng xuất hiện trước mắt.

Bốn thốt bảo mã trắng như tuyết của Biên Nam Phong đã bị nhốt trong chuồng, cúi đầu ăn cỏ, lâu lâu lại phát ra vài tiếng hịt mũi.

Cỗ xa phòng xa hoa kia cũng đỗ một bên, chỉ có điều bùn dơ lần trước đã được gột sạch.

Mình đoán quả nhiên không sai, đám người Cự Kiếm Môn tối nay quả thật nghỉ ở Trương gia.

Đường Phong giống như kẻ trộm, rón ra rón rén đi tới chỗ xa phòng, nhẹ nhàng nhấc màn lên chui vào.

Không gian bên trong rất rộng lớn, phía dưới lót thảm lông làm bằng da thú trân quý, bên trong có giường, trên giường có chăn đệm mềm mại như nhung, còn có hương thơm thoang thoảng.

Bên trong còn đặt một bàn trà, có bình rượu, chén uống rượu và hai vò rượu.

Nhìn thấy mấy thứ này, Đường Phong khe khẽ thở dài:

- Người đứng là tự tìm đường chết!

Đường Phong vốn cũng không nghĩ tới Biên Nam Phong sẽ cho mình tiện lợi nhiều thế này, bắt quá đã có rượu thì lại nhiều thêm một cách giết người, chỉ không biết Biên Nam Phong có còn tâm trạng uống rượu hay không.

Phòng ngừa trước vẫn hơn, Đường Phong rắc một ít thuốc bột vào vò rượu.

Thứ này bắt quá chỉ là mê được bình thường thôi, nhưng nhờ sự giúp đỡ của Mạc Lưu Tô, được tỉnh sau khi ngừng luyện ra rất khủng bố, cho dù Biên Nam Phong là Huyền giai, một khi uống xong rượu này cũng sẽ ngủ rất lâu mới tỉnh được.

Được vật do Đường Phong luyện chế ra bình thường đều không mùi không vị, khiến người khác không cách nào phát hiện, chỉ khi đã trúng phải mới phát hiện thì cũng quá muộn rồi.

Làm xong mấy cái này, Đường Phong mới lấy dụng cụ đã chuẩn bị trước ra khỏi Mị ảnh không gian, đầu tiên là gắn một cái cơ quan nho nhỏ bên trên xa phòng, bên trong cơ quan có chứa độc được, lại lấy ra một sợi dây, một đầu gắn vào cơ quan, một đầu kéo ra cột trên mái hiên của xa phòng.

Đường Phong cẩn thận che giấu cơ quan thật tốt mới thấp giọng cười:

- Đại công cáo thành!

Đánh chính diện thì Đường Phong đúng là không phải đối thủ của bọn người Cự Kiếm Môn này, nhưng giết người không cần nhất định phải đánh chính diện, đối với đệ tử Đường Môn mà nói thì cách giết người hiệu quả thì có rất nhiều.

Đường Phong chỉ cần tìm cơ hội cắt đứt sợi dây trên mái hiên của xa phòng là được, dây vừa đứt thì cơ quan sẽ khởi động, độc được giấu bên trong sẽ rơi ra.

Độc La Sát! Một loại độc được phi thường bá đạo, một khi hít vào sẽ chết ngay lập tức, hơn nữa loại thuốc bột này nếu chạm vào da sẽ gây ra bệnh biến vô vùng khủng bố, trong nháy mắt toàn thân sẽ nổi lên vô số bọng nước, chạm vào sẽ vỡ, đau đớn vô cùng.

Đường Phong là kẻ thù của Đường Phong, còn là kẻ thù từ một năm trước đã trăm phương ngàn kế muốn giết hắn, Đường Phong đương nhiên hạ thủ chẳng lưu tình.

Nhưng Đường Phong biết cơ hội của mình chỉ có một lần.

Tên xa phu kia là cao thủ, mình phải khởi động cơ quan ngay lần đầu tiên rat ay, bằng không đợi Biên Nam Phong ra khỏi xa phòng thì kế hoạch của mình xem như công cốc.

Bây bố xong xuôi, chỉ còn chờ Biên Nam Phong và mấy đệ tử Cự Kiếm Môn còn lại bước vào xa phòng là xong.

Đường Phong hạ quyết tâm, ra khỏi xa phòng, rời khỏi Trương gia, chạy theo hướng ngược lại với Thiên Tú. Hắn muốn chờ Biên Nam Phong ở đường đi về Cự Kiếm Môn.

Ra khỏi Tĩnh An thành khoảng năm dặm, Đường Phong đột nhiên nhướng mày dừng lại, vung tay phóng ra một thanh phi châm, quất lớn:

- Ra đi!

Vừa rời ở Trương gia Đường Phong có cảm giác đang bị theo dõi, bắt quá cảm giác đó chỉ thoáng qua nên Đường Phong nghĩ là mình bị ảo giác. Nhưng sau khi ra khỏi Tĩnh An thành thì cảm giác này ngày càng rõ ràng.

Kế hoạch của mình lần này tuyệt đối không được bại lộ, tuy Đường Phong không biết là ai theo dõi mình, nhưng bây giờ cũng chỉ có thể đánh trước nói sau, giết chết người này, nếu không giết được thì Đường Phong chỉ còn cách hủy bỏ kế hoạch lần này.

Phi châm xé gió lao đi theo một quỹ đạo hình cung lao tới khoảng không trước mặt, không phát ra một chút âm thanh nào.

Cách đó không xa đột nhiên truyền tới vài tiếng chưởng phong, phi châm toàn bộ đều rơi xuống đất. Đường Phong giống như một con diều hâu theo sát phía sau phi châm, từ trên cao đánh xuống, ba chuỗi phi đao trên tay đã vận sức chờ phát động, một tay cầm Toái Tinh, chuẩn bị tùy thời sẽ cho người này một kích trí mạng.

Một đạo điện quang hiện lên, nhờ chút ánh sáng này, gương mặt xinh đẹp quen thuộc liền đập vào mắt của Đường Phong, giọng nói mềm mỏng vội vàng vang lên ngay lập tức:

- Là ta!

Đường Phong ngạc nhiên, lập tức ném phi đao và Toái Tinh trên tay về lại Mị ảnh không gian, nhẹ nhàng tiếp đất, nhìn người trước mặt hỏi:

- Sao cô lại theo tới đây?

Bạch Tiểu Lại bĩu môi:

- Thấy người nửa đêm không ngủ lại chạy ra khỏi Thiên Tú, ta tò mò nên mới đi theo.

Chính là, cảnh giới hiện tại rõ ràng chỉ mới có Luyện Cương thất phẩm, rốt cuộc thì tại sao hẳn lại phát hiện ra mình chứ? Bạch Tiểu Lại khó hiểu vô cùng.

- Vừa rồi ở Trương gia là cô theo dõi ta?

Đường Phong mở miệng hỏi, xem ra cảm giác của Thiên giai cường giả quá khủng bố rồi, Đường Phong tự cho hành động của mình thần không biết quỷ không hay, nào ngờ mình vừa rời khỏi Yên Liễu các đã bị Bạch Tiểu Lại phát hiện.

- Rốt cuộc là ngươi muốn làm gì?

Bạch Tiểu Lại hỏi ngược lại.

Đường Phong im lặng một hồi rồi thành thật trả lời:

- Giết người.

Bạch Tiểu Lại nhướn mày:

- Ngươi muốn giết đám người Cự Kiếm Môn kia sao? Ngươi đúng là gan to bằng trời, ngươi không biết thực lực của mỗi người bọn họ đều cao hơn ngươi sao?

- Ta cũng không ngu ngốc tới mức đó!

Đường Phong cười khê nói:

- Ta đương nhiên sẽ không đánh trực diện với chúng.

Bạch Tiểu Lại nhớ tới ám khí xuất quỷ nhập thần của Đường Phong, Đường Phong trước mặt nàng sử dụng ám khí tổng cộng hai lần, một lần là công đánh Diệp Trầm Thu, một lần là đối phó với đám chặn đường giết người.

Loại ám khí thần kỳ quỷ dị kia quả thật khiến người ta khó lòng phòng bị, nhưng muốn dựa vào nó để giết đám người Cự Kiếm Môn thì khó mà được.

Bạch Tiểu Lại cẩn nhẹ môi kiên định nói:

- Ta giúp ngươi.

Đường Phong ngạc nhiên hỏi:

- Cô cũng không cần hỏi tại sao ta phải giết họ sao?

80. Chương 80: Tiểu Lại Xấu Hổ.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 80: Tiểu Lại xấu hổ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Người làm vậy tự nhiên là có lý do của người, ta cũng nhìn bọn người đó không vừa mắt, hơn nữa, nếu người bị họ giết chết thì ta tìm đâu ra người thay ta giải độc đây?

- Tiểu Lại, cô thật là tốt!

Đường Phong mừng rỡ vội vàng nịnh nọt.

Bạch Tiểu Lại gật:

- Đừng có dẻo mồm.

Theo như kế hoạch của Đường Phong thì cơ hội xuất thủ của hắn chỉ có một lần, mặc kệ có thành công hay không thì cũng phải tranh thủ chạy thoát.

Tên xa phu kia không phải loại hắn có thể chống lại lúc này.

Nhưng hiện tại đã có Bạch Tiểu Lại giúp đỡ, đám người Cự Kiếm Môn lần này nhất định không tránh khỏi cái chết.

Tên xa phu kia bất quá chỉ là Địa giai cao thủ, cảnh giới của Bạch Tiểu Lại hiện tại là Địa giai trung phẩm, những người dưới Thiên giai tuyệt đối không phải đối thủ của nàng, tới lúc đó chỉ cần Bạch Tiểu Lại quần lấy tên xa phu kia thì Biên Nam Phong làm sao còn đường sống? Thừa dịp sắc trời còn sớm, Đường Phong mang Bạch Tiểu Lại chạy theo hướng tới Cự Kiếm Môn, vừa chạy vừa kể cho nàng nghe ân oán của mình và Cự Kiếm Môn.

Đương nhiên, chuyện của Tần Tiểu Uyển thì Đường Phong chỉ kể vắn tắt cho qua.

Bạch Tiểu Lại lúc này mới hiểu lần trước Đường Phong nói hắn và Cự Kiếm Môn có thù oán rốt cuộc là chuyện gì.

- Tại sao người chết rồi bọn chúng mới tấn công Thiên Tú được?

Bạch Tiểu Lại nghi hoặc hỏi.

Đường Phong cười khở một tiếng:

- Chuyện này ta cũng không rõ lắm. Nhưng Cự Kiếm Môn lòng lang dạ thú, ý đồ thâm tóm Thiên Tú, lần này tới kết mình chỉ là nguy trang mà thôi, nhất định là muốn xem xét tình hình của Thiên Tú, cho nên phần tình báo này tuyệt đối không thể để bọn chúng mang về Cự Kiếm Môn.

- Nói vậy thì chẳng phải Thiên Tú sẽ gặp phiền phức lớn hay sao? Người có nói mấy chuyện này cho cô cô của người biết chưa?

Bạch Tiểu Lại hỏi.

- Chưa.

Đường Phong lắc lắc đầu,

- Phân lượng của ta quá thấp, nói mấy thứ này cũng vô dụng.

Vừa nói xong, hai mắt Đường Phong lập tức sáng ngời, nói:

- Nếu là do cô nói thì hiệu quả sẽ khác ngay.

- Ta có được không?

Bạch Tiểu Lại có chút lo lắng,

- Ta cũng chỉ là người ngoài.

- Nhưng cô là người của Bạch Đế thành, là thế lực đứng đầu Lý Đường đế quốc, lời cô nói ra đương nhiên có phân lượng hơn ta.

Bạch Tiểu Lại suy ngẫm một hồi liền đáp:

- Được rồi, sau khi trở về ta sẽ nói với cô chủ của người, để họ đề phòng hành động của Cự Kiếm Môn.

Tốc độ của hai người cũng không chậm, chạy ra khỏi Tĩnh An thành hơn năm mươi dặm, Đường Phong liền dừng lại, quay đầu nhìn hai bên liền nói:

- Chính là chỗ này.

Đây là một con đường nhỏ xuyên qua rừng cây, hai bên có vẻ ít người qua lại, cây cối cao vài chục trượng, rất thích hợp ẩn nấp.

Đám người Cự Kiếm Môn nếu muốn quay về tất phải đi qua con đường này, Đường Phong và Bạch Tiểu Lại chỉ cần im lặng chờ đợi là được.

Hơn nữa nơi này trước không thôn xóm, sau không quán xá, cho dù thật sự động thủ thì cũng không lo sẽ khiến người khác chú ý.

Sắc trời còn chưa sáng hẳn, hai người cả đêm đều chưa ngủ, hơn nữa đi lâu như vậy nên cũng có chút mệt mỏi.

Đường Phong tìm một nháng cây cách mặt đất khoảng ba trượng rồi nhảy lên, nói với Bạch Tiểu Lại:

- Lên đây nghỉ một lúc đi, ta phỏng chừng bọn chúng sớm nhất cũng phải giữa trưa mai mới tới đây.

Bạch Tiểu Lại nhún người, nhẹ nhàng nhảy lên bên cạnh Đường Phong.

Thân cây này rất to, đủ cho hai người nằm song song trên đó.

Hai người dựa lưng vào đại thụ, Đường Phong mới nói:

- Cô cứ ngủ trước một giấc, bao giờ người đến ta sẽ gọi.

Bạch Tiểu Lại nhẹ nhàng ừ một tiếng, nhắm mắt lại nghỉ ngơi dưỡng sức.

Độc tố trong người nàng hiện tại vẫn chưa trừ hết hoàn toàn, cho nên vẫn chưa thể tu luyện, miễn cho lúc tu luyện lại khiến độc tính khuếch tán.

Nhưng Đường Phong thì trực tiếp khoanh chân vận chuyển Vô Thường Quyết để khôi phục tinh thần và thể lực của mình.

Lúc đầu Bạch Tiểu Lại còn tương đối tỉnh táo, nhưng dần dần ý thức đã bắt đầu mơ hồ.

Tuy nàng là cao thủ THiên giai, cho dù thức trắng mấy ngày mấy đêm cũng không sao, nhưng ở cạnh Đường Phong lại vô cùng thả lỏng tinh thần, sau đó chậm rãi chìm vào giấc ngủ.

Không biết qua bao lâu, Bạch Tiểu Lại đột nhiên cả kinh, chậm rãi nâng mí mắt.

Đầu của mình hình như đang tựa vào vai của ai đó, bên cạnh còn truyền đến một mùi vị quen thuộc, điều này khiến nàng không khỏi thở hắt ra, nàng biết người mình đang tựa vào là ai.

Lén nhìn Đường Phong một cái, phát hiện hắn vẫn duy trì tư thế tu luyện như cũ, nhưng bên cạnh miệng mình lại có chút cảm giác man mát.

Bạch Tiểu Lại nghỉ hoặc nhìn xuống, trong nháy mắt gương mặt liền đỏ bừng.

Trên vai của Đường Phong, ngay chỗ mình dựa vào cứ nhiên lại ướt sũng một mảnh, Bạch Tiểu Lại lén lút đưa tay quẹt quẹt bên miệng của mình, quả nhiên cũng ướt sũng.

Chảy nước miếng! Bạch Tiểu Lại hiện tại như bị sét đánh ngang tai.

Bình thường lúc nàng ngủ không bao giờ có chuyện này xảy ra, trừ phi tư thế ngủ không đúng, hoặc lúc cả người và tinh thần thả lỏng cực độ mới có thể.

Mà bây giờ, sự thật đang hiện rõ trước mắt, mình chảy nước miếng trong khi ngủ, chẳng những chảy, còn chảy trên vai của Đường Phong.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Bạch Tiểu Lại nóng bừng, nếu bị hấn phát hiện thì mình còn mặt mũi nào sống trên đời này nữa? Bạch Tiểu Lại cố gắng trấn tĩnh lại và nghe ngóng tình trạng hiện tại của Đường Phong, phát hiện hấn vẫn thờ ơ đều đặn, hấn là còn đang trong trạng thái tu luyện, đối với những chuyện bên ngoài hoàn toàn không hay biết gì cả.

Bạch Tiểu Lại không nhịn nổi liền thở hắt ra, nhẹ nhàng dời đầu ra khỏi vai hấn, Bạch Tiểu Lại nhìn mãnh ướt đầm to cỡ bàn tay, nhất thời lúng túng chẳng biết phải làm sao.

Tại sao Cương Tâm của mình không phải lửa chứ? Bạch Tiểu Lại thầm than, nếu như là lửa thì mình có thể hong khô chỗ này ngay lập tức rồi.

Nhưng bây giờ thì làm gì có cách nào có thể làm thứ này nhanh biến mất mà không bị hấn phát hiện chứ? Bạch Tiểu Lại ngây ngốc nhìn chằm chằm bề vai của Đường Phong, càng nghĩ càng rối, hai má nóng bừng, vô cùng khó xử.

Đường Phong đột nhiên thở ra một hơi thật dài, sau đó chậm rãi mở mắt.

Xong rồi! Trong lòng Bạch Tiểu Lại kêu thầm một tiếng, lần này chết chắc rồi.

Đường Phong quay đầu nhìn Bạch Tiểu Lại, phát hiện nàng ta đang nhìn mình với ánh mắt kỳ lạ, bèn hỏi:

- Gì vậy?

Bạch Tiểu Lại vội dời mắt sang chỗ khác:

- Không có gì.

Vừa nói vừa âm thầm cầu nguyện Đường Phong ngàn vạn lần đừng phát hiện ra dị trạng trên vai.

Nhưng sợ cái gì thì cái đó tới càng mau, Đường Phong lại mở miệng hỏi:

- Sao vai ta lại ướt thế này? Mát quá!

Bạch Tiểu Lại cúi gằm mặt xuống, hai ngón trở quẩn lấy nhau càng xoay xoay nhanh hơn.

- À....

Đường Phong ý vị thâm trường a một tiếng, nhìn Bạch Tiểu Lại đầy vẻ ranh mãnh:

- Chẳng lẽ là cô....

Bạch Tiểu Lại giơ lên nắm tay trắng như phấn vừa hay lại nện trúng hốc mắt của Đường Phong, tiếng nói nhỏ như muỗi kêu:

- Đừng nói nữa.

Đường Phong hét thầm một tiếng, trước mắt sao kim quay cuồng, thiếu chút nữa ngã từ trên cây xuống, vất vả lắm mới ổn định thân thể lại, bưng kín một bên mắt nhìn Bạch Tiểu Lại, phát ra một tràng cười quái dị.

Bạch Tiểu Lại càng xấu hổ đến mức muốn chui xuống đất, hận không thể đào ngay một cái lỗ để chui xuống.

- Ta biết rồi.

Đường Phong liên tục gạt đầu, chỗ ướt trên vai này rất quái lạ, tối qua trời cũng không có mưa, cho dù có mưa thì cũng không thể chỉ ướt mỗi mình chỗ này, hơn nữa trên vai còn có vài sợi tóc của Bạch Tiểu Lại, Đường Phong dùng đầu ngón chân để nghĩ cũng đoán được chuyện gì đã xảy ra.

81. Chương 81: Người Nếu Phạm Ta Ta Không Buông Tha Người.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 81: Người nếu phạm ta ta không buông tha người.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Chính là không ngờ được, đúng là không thể ngờ được, đường đường là Thiên giai cao thủ, lúc ngủ còn có tật xấu này! Đường Phong càng nghĩ càng thấy buồn cười, nhưng lại ngại không dám cười thành tiếng nên đành chịu khó nín cười, khóe miệng cũng đã kéo tới tận mang tai rồi.

- Người còn cười!

Bạch Tiểu Lại vừa ngẩng đầu dậy đã thấy Đường Phong dùng một loại ánh mắt vô cùng quỷ dị nhìn mình, trên mặt cười đến mức sắp nở cả hoa nhưng lại cố tình không phát ra chút thanh âm nào.

- Không cười!

Đường Phong vội thu lại nét cười trên mặt, nghiêm giọng nói:

- Ai mà không có vài bệnh vặt chứ? Không cần để trong lòng, việc hôm này trời biết đất biết, cô biết ta biết, ta tuyệt đối không nói lung tung đâu.

Vừa nói thế nhưng Đường Phong lại cười gian nói:

- Ta thấy cô hay đem gỏi đi phơi nắng, chắc là vì nguyên nhân này đúng không?

Bạch Tiểu Lại tức giận trừng mắt nhìn hắn, thần sắc đột nhiên biến đổi, thấp giọng nói:

- Có xe ngựa đang tới.

Đường Phong cũng lập tức nghiêm túc lại, đồng tai nghe ngóng một hồi nhưng chẳng nghe thấy gì cả.

Hắn biết cảnh giới của mình không bằng Bạch Tiểu Lại, cho dù năm giác quan có nhạy bén hơn nữa thì cũng không bằng được nàng ta.

Đại khái hơn nửa nén nhang, Đường Phong mới nghe được tiếng xe ngựa đang tiến tới đây.

Đường Phong đứng dậy nhìn về nơi phát ra thanh âm liền thấy cách đó khoảng hơn năm dặm có một chiếc xe ngựa được bốn con ngựa cao to kéo đi rất nhanh.

Xe ngựa của Biên Nam Phong thật là dễ nhận ra, giống như hắn sợ người khác không biết hắn tôn quý đường nào không bằng, cả một chiếc xe ngựa cũng trang hoàng xa hoa như thế.

- Là chúng!

Đường Phong ngồi xổm xuống, dặn dò Bạch Tiểu Lại:

- Cô đổi phó tên xa phu kia, ta đi giết Biên Nam Phong.

- Người cẩn thận một chút.

Bạch Tiểu Lại lo lắng nói,

- Biên Nam Phong là huyền giai trung phẩm, dù bị thương cũng không dễ bị hạ như vậy đâu, người chỉ cần đối phó hắn một lúc, chờ ta giải quyết tên xa phu kia xong sẽ tới giúp người.

Đường Phong chỉ cười chứ không phản bác, xoay người nhảy lên một thân đại thụ bên kia đường nấp vào.

Khoảng cách của xe ngựa ngày càng gần, trải qua chuyện lần trước nên lúc giục ngựa tên xa phu kia vô cùng cảnh giác, liên tục quan sát xung quanh.

Bên trong xe ngựa, khuôn mặt sưng phù như đầu heo của Biên Nam Phong vô cùng âm trầm, trong đầu của hắn vẫn lẩn quẩn hồi ức bị làm nhục hôm qua, từ nhỏ tới lớn đây là lần khuat nhục lớn nhất của hắn.

Thân là thiếu chủ Cự Kiếm Môn, Biên Nam Phong từ nhỏ đã cảm y ngọc thực, muốn gì cũng có, hướng chỉ tư chất của hắn cũng rất cao, lúc luyện cương tam phẩm đã có cương tâm, khiến cha của hắn đặt kỳ vọng rất lớn vào hắn, hắn cũng tự cho bản thân mình rất xuất sắc, những người có tư chất tốt đều có quyền kiêu ngạo.

Cự Kiếm Môn mấy năm gần đây thế lực tăng nhanh, thanh danh của Biên Nam Phong hắn cũng theo đó mà lên.

Trên địa bàn của Cự Kiếm Môn, ai nhìn thấy hắn mà không kinh cẩn gọi một tiếng thiếu môn chủ? Nhưng sau khi tới Thiên Tú, chẳng những mấy lão bà kia không biết điều, ngay cả Thiên Tú đệ tử cũng muốn gây khó xử cho hắn.

Đường Phong! Sauk hi công phá Thiên Tú ta sẽ băm xác ngươi ra làm trăm mảnh! Trong lòng Biên Nam Phong oán độc nghĩ.

Còn Mạc Lưu Tô! Bản thiếu chủ nhất định phải dạy dỗ nàng thành một nô lệ nghe lời nhất, muốn nàng làm gì thì nàng sẽ làm cái đó.

Còn có nữa nhân kia nữa, nhớ tới bạch y nữ nhân kia, Biên Nam Phong lại cảm thấy hai má bỏng rát, đau đớn, tức giận vô cùng.

Ngày hôm qua nữ nhân đó dùng cự kiếm đánh vào mặt mình không dưới mười lần! Thù này nhất định phải trả! Không phải chỉ là Địa giai sao? Cự Kiếm Môn có năm vị Thiên giai cường giả, tùy tiện xuất mã một người nào đó cũng thừa sức bắt sống nàng ta.

Linh Nhi bên cạnh vươn bàn tay nhỏ bé, ôn nhu nói:

- Thiếu chủ, đừng nóng giận!

Biên Nam Phong trầm giọng hét:

- Sao ta có thể không tức giận được chứ? Ngươi nói ta không giận thế nào được?

- Thiếu chủ, Linh Nhi đã nghĩ ra một cách giúp thiếu chủ tiêu giận!

Linh Nhi yếu điệu cười khê một tiếng.

- Cách gì?

Biên Nam Phong hỏi.

Linh Nhi chớp mắt một cái, cười nói:

- Không phải thiếu chủ rất hận Đường Phong sao? Một khi hai nữ nhân kia đã thừa nhận trước mặt bao người rằng mình là nữ nhân của Đường Phong thì chờ sau khi tấn công Thiên Tú, thiếu chủ có thể lăng nhục hai nữ nhân kia trước mặt Đường Phong, như vậy có thể khiến cả ba người bọn chúng muốn chết cũng không được, sống cũng không xong.

Biên Nam Phong hai mắt sáng ngời, vẻ mặt hậm hực cũng tan biến ngay lập tức, giống như thật sự nhìn thấy ngày như vậy, cười nói:

- Chủ ý này cũng không tệ, thiếu chủ ta sẽ lăng nhục bọn họ ba lần một ngày, để Đường Phong đứng một bên mở to mắt nhìn rõ kết cục đối nghịch cùng Biên Nam Phong ta là thế nào, để hai người bọn họ biết hậu quả của việc chọn sai nam nhân là gì!

Hai tay của Linh Nhi giống như linh xà quấn lấy cổ của Biên Nam Phong, trên tay đưa qua một chén rượu:

- Tốt rồi thiếu chủ, thù này nhất định là phải báo, nhưng nhất thời không thể vội được, thiếu chủ trước tiên uống một ngụm rượu nhuận giọng đi.

Biên Nam Phong vươn tay nhéo một cái trên ngực Linh Nhi, khen ngợi:

- Hóa ra lòng dạ người độc ác như vậy, bắt quá lại hợp với khẩu vị của ta.

Mắt thấy Biên Nam Phong đã kê chén rượu sát bên miệng, xa phu bên ngoài lại hét lớn một tiếng:

- Kẻ nào?

Lập tức một tiếng xé gió lao đến, mấy con ngựa đồng loạt hí lên vang trời.

Lúc xe ngựa của Biên Nam Phong vừa tiến vào địa điểm thích hợp, Đường Phong liền phóng một thanh phi đao về phía tên xa phu.

Tên xa phu kia không hổ là Địa giai cường giả, đối mặt với ám toán liên tiếp ứng ngay lập tức, trên miệng quát một tiếng đã tung song chưởng đánh văng toàn bộ phi đao đang lao tới mình.

Bất quá chuyện khiến xa phu có chút nghi hoặc chính là mấy chuôi phi đao này trải ra khá rộng, phần lớn đều nhắm vào những đại huyết quan thân của mình, thế nhưng lại có vài chuôi lại bay loạn sang hướng khác, chẳng tạo thành chút uy hiếp nào cho hắn.

Thường thức tốt xấu gì cũng là Địa giai, trong nháy mắt liền nhìn rõ hướng di chuyển của mấy chuôi phi đao này, nhưng chuôi có quỹ đạo sai lệch, chẳng những không uy hiếp tới mình, cả thiếu chủ trong xe cũng chẳng gặp chút uy hiếp nào, chỉ đánh vào chỗ không.

Một khi đã không uy hiếp thì hắn cũng không cần phí sức chặn lại, nên hắn cũng chẳng để ý tới mấy chuôi phi đao này, chỉ đánh rớt những thanh bắn về phía mình.

Nhưng điều hắn không ngờ tới chính là những chuôi phi đao thoát nhìn như vô dụng kia chính là Đường Phong cố ý nghi trang.

Trong số đó có một chuôi, tuy không cố ý nhắm vào bất kỳ kẻ nào nhưng lại có hiệu quả trí mạng.

Chuôi phi đao này ghim vào một sợi dây nhỏ bên dưới mái hiên, sợi dây liền đứt phăng, cùng với một tiếng rắc rắc vang lên, trên đỉnh xa phòng, cơ quan tối qua Đường Phong đã bố trí liền khởi động, một mảng lớn phần đen liền rơi xuống.

Phản ứng của Biên Nam Phong cũng khá nhanh, lúc Thường thức vừa lên tiếng cảnh báo đã ngưng thần đề phòng, chỉ có điều hắn không ngờ chính là cả xa phòng của mình cũng bị kẻ khác động tay động chân.

Lúc bột phấn màu đen này rơi xuống, Biên Nam Phong liền vận khởi một thân cương khí, đẩy hết phần lớn độc được ra ngoài, vùng dậy nhảy ra khỏi xa phòng.

Một tiếng rầm vang lên, phía trên xa phòng bị đâm thủng một lỗ lớn, Biên Nam Phong trên không nhìn lại, trong lòng không khỏi hoảng sợ.

82. Chương 82: Đây Mới Thực Sự Là Kiểm Pháp.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 82: Đây mới thực sự là kiểm pháp.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Mấy đệ tử Cự Kiếm Môn vừa rồi còn thiên kiều bà mị là thế, giờ phút này cả người đã nổi đầy bọc nước, thất khiếu liên tục trào ra máu tươi màu đen, nằm bên trong không ngừng co giật run rẩy, chỉ lát sau liền không còn động tĩnh gì.

Mấy đệ tử Cự Kiếm Môn kia tuy đều là Hoàng giai nhưng phản ứng lại không nhanh như Biên Nam Phong, hơn nữa lúc độc được vừa rơi xuống, Biên Nam Phong còn bức độc được bay ra phía các nàng, thì các nàng làm sao chống nổi? Vừa hít thở một ngụm liền cảm thấy yết hầu đau đớn như bị lửa thiêu, sau đó liền ngọc nát hương tan.

- Độc tính đúng là không tệ!

Biên Nam Phong liền như rơi vào hầm băng, hần căn bản không nghĩ ra rốt cuộc mình đã đắc tội với người nào đến mức khiến đối phương dùng cách thức tàn nhẫn thế này tới đối phó hần.

Ngay sau đó, trong miệng Biên Nam Phong liền truyền ra một tiếng kêu thảm.

Vừa rồi quả thật là hần đã đẩy hết phần lớn độc được ra, nhưng độc La Sát là dạng bột phấn, lấy thực lực của Biên Nam Phong thì không thể đẩy hết ra hoàn toàn, tuy rằng hần ngưng thở đúng lúc nên không bị độc chết, nhưng trên da vẫn dính một chút phần độc.

Trên người Biên Nam Phong nổi lên một đám bọt nước lớn, trên mặt, cánh tay, cổ, phàm là những nơi da thịt lộ ra ngoài đều có.

Hơn nữa mấy thứ này cũng không thể chạm vào, chỉ cần chạm nhẹ sẽ vỡ ra, máu tươi sẽ chảy ra không ngừng, đau thấu xương.

Từ lúc Thường thức lên tiếng cảnh báo tới bây giờ bất quá chỉ vùn vụt có ba giây, thậm chí Thường thức còn không nhìn ra kẻ tấn công là ai thì Biên Nam Phong đã ngã xuống đất.

- Thiếu chủ!

Thường thức khẩn trương, đang muốn đi tới đỡ lấy Biên Nam Phong nhưng chưa kịp cử động đã bị một luồng chưởng phong cuồng bạo đánh tới.

Thường thức kinh hãi vội nhảy khỏi cang xe, cỗ chưởng phong này đánh trúng vào xa phòng, xa phòng lập tức vỡ ra làm nhiều mảnh.

- Đáng tiếc thật.

Đường Phong nhìn Bạch Tiểu Lại chiến đấu cùng xa phu, chậm rãi đi tới đứng cách trước mặt Biên Nam Phong ba thước, lạnh lùng nhìn hần.

Biên Nam Phong chật vật bò dậy, cơn đau nhức từ những bọt nước trên người cơ hồ khiến hần hôn mê, hần cố gắng chống người đứng dậy ngẩng đầu nhìn về phía trước, hần muốn biết rốt cuộc là mình đã đắc tội kẻ nào!

- Là người?

Biên Nam Phong vừa nhìn thấy Đường Phong liền kinh ngạc vô cùng.

Bởi vì vừa rồi hần đã nghĩ tới rất nhiều người, nhưng tuyệt đối không có Đường Phong trong đó.

- Ngạc nhiên tới vậy sao?

Đường Phong thường thức Toái Tinh trên tay trái, cười lạnh một tiếng.

- Ta quả thật không ngờ được người lại tàn nhẫn như vậy!

lúc nói những lời này, Biên Nam Phong đã quay đầu nhìn mấy cỗ thi thể trong xe.

- Người không phạm ta, ta không phạm người, người dám phạm ta, số người đoản mệnh!

Đường Phong nhìn Biên Nam Phong nói:

- Những lời này người nên hiểu rõ mới phải chứ? Thiếu môn chủ.

Biên Nam Phong oán hận nhìn Đường Phong nói:

- Bất quá là thắng bại một lần luận bàn, cuối cùng Cự Kiếm Môn ta cũng đã nhận thua, chỉ vì chuyện này mà người muốn đuổi tận giết sạch sao?

Đường Phong chậm rãi bước tới, nói mỉa:

- Thiếu môn chủ, không cần phải giả ngây nữa, lần này ta tìm tới người không phải vì lần luận bàn đó. Là Cự Kiếm Môn các người muốn đưa ta vào chỗ chết, tại sao ta lại không thể giết các người?

Biên Nam Phong hốt hoảng, mạnh miệng:

- Người đang nói bậy gì đó?

- Người còn muốn vờ vịt tới khi nào?

Đường Phong lắc đầu thở dài:

- Chuyện Cự Kiếm Môn các người muốn giết Đường Phong ta cũng không phải mới ngày một ngày hai, âm thầm khống chế ba đại gia tộc ở Tỉnh An thành, ý đồ mượn tay bọn chúng giết ta trước rồi mới tiêu diệt Thiên Tú, mưu kế của các người cũng rất khôn khéo.

Giờ đây Biên Nam Phong mới hiểu, hóa ra Đường Phong đã sớm biết tất cả.

- Người nghĩ người có thể thắng được ta?

Biên Nam Phong cố cười gằn một tiếng, chậm rãi rút cự kiếm của mình ra.

- Một khi ta đã dám dùng chân diện mục tới tìm người, đương nhiên sẽ không để người còn sống mà quay về.

Đường Phong nói,

- Trên Nguyệt Hiên Đài người có thể thắng ta, nhưng ở đây thì người không phải đối thủ của ta!

Đường Phong vừa nói xong đã vung nhẹ tay, vài thanh phi châm đã phá không mà đi.

Biên Nam Phong cả kinh, bởi vì hắn hoàn toàn không nhìn thấy Đường Phong lấy từ đâu ra mấy thanh phi châm này.

Hắn liền vội vàng giơ cự kiếm trên tay ra đỡ lấy phi châm, chưa đợi hắn kịp làm ra động tác gì, Đường Phong đã vọt tới bên người hắn, một chuôi phi đao lại quỷ dị xuất hiện trên tay hắn, lập tức phóng tới cổ của Biên Nam Phong.

Biên Nam Phong nguyên bản cũng bị chút nội thương, hiện tại lại bị độc phần của độc La Sát ảnh hưởng, thực lực phát huy không đến một nửa.

Vừa ngăn được mấy chuôi phi đao bất ngờ đánh tới thì Toái Tinh trên tay Đường Phong đã hướng ngược hắn đâm tới.

Biên Nam Phong vội vàng hạ cự kiếm xuống che ở lồng ngực.

Keng.... Một tiếng vang chói tai truyền tới, Toái Tinh đã chấn gãy cự kiếm, dư thế không giảm lao tới ngực Biên Nam Phong, Biên Nam Phong hoảng hồn vội nhảy về sau mới tránh thoát một kích trí mạng này.

- Thiên binh quả nhiên không tầm thường!

Đường Phong nhìn Toái Tinh trên tay khen một tiếng, hắn hoàn toàn không ngờ một thanh vũ khí Thiên Binh lại mạnh như vậy.

Cự kiếm trên tay Biên Nam Phong còn chẳng phải Cương binh, chỉ là một thanh vũ khí tầm thường nhất mà thôi, căn bản không đỡ nổi công kích của Thiên binh.

- Thiếu môn chủ, ta còn muốn cảm ơn người đã tặng ta Thiên binh!

Đường Phong cười gằn một tiếng rồi lướt lên.

Tay trái Thiên Binh, tay phải ám khí, lại thêm bộ pháp quỷ dị khó lường, Đường Phong tuy mới chỉ có cảnh giới luyện cương thất phẩm, nhưng cũng khiến Biên Nam Phong không cách nào đáp trả.

Khiến Biên Nam Phong khó hiểu chính là tay phải của Đường Phong nhìn như không có gì, nhưng luôn xuất hiện vài loại ám khí chẳng biết từ đâu ra tấn công hắn, khiến hắn lúc nào cũng phải để ý tay phải của Đường Phong, không thể toàn lực công kích.

Biên Nam Phong cũng cẩn thận quan sát qua vài lần, hắn muốn nhìn rõ những ám khí này từ chỗ nào lấy ra, nhưng kết quả lại khiến hắn thất vọng.

Chỉ sau một hồi, trên người Biên Nam Phong đã trúng vài chuỗi phi đao, nếu không phải hắn liều mạng thúc giục cương khí hộ thân thì mấy chuỗi phi đao này cũng đủ để lấy mạng hắn. Tuy vậy nhưng Biên Nam Phong bị thương cũng không nhẹ, cương khí trong người tiêu thất rất nhanh, căn bản không chống đỡ được bao lâu nữa.

- Kiểm pháp của Cự Kiếm Môn các người gọi là Bá Sát kiếm đúng không?

Đường Phong đột nhiên nhếch môi cười, lộ ra khóa răng nanh trắng loáng như nanh dã thú,

- Ta để cho người thấy thể nào mới đúng là Bá Sát kiếm chân chính!

Đường Phong nói xong liền lùi lại ba bước, đem một thân cương khí quán nhập vào trong Toái Tinh, Toái Tinh dài khoảng một thước đột nhiên bạo khởi thêm hai thước thanh cương (cũng như phong kiếm cương của con bé Dương Ngọc Nhi ấy), giống như một thanh trường kiếm.

Đường Phong chuyển Toái Tinh sang tay phải, hai tay cầm lấy chuỗi kiếm của Toái Tinh, kiếm quang sáng như tuyết rạch qua trời xanh, biến thành vô số quang ảnh chém tới chỗ Biên Nam Phong.

Một kiếm này, kiếm cương như cầu vòng vắt ngang bầu trời, chói lọi rực rỡ. Khí thể như Thái Sơn áp đỉnh, thể mạnh vô cùng. Kiếm ý như hoàn vũ không khoáng, kinh diễm tuyệt luân. Kiếm chiêu hoàn hảo vô ngần.

Vạn vật trong thiên hạ dường như mất hết màu sắc, đất trời giống như chỉ vì một kiếm này mà tồn tại.

Đây mới thực sự là kiếm, đây mới thực sự là kiếm pháp!

Kiểm hạ, hai thước thanh cương trên Toái Tinh liền biến mất, thiên địa lại khôi phục màu sắc nguyên bản.

83. Chương 83: Cao Thủ.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 83: Cao thủ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Biên Nam Phong đứng cách Đường Phong hơn một trượng, hai tay nắm chặt cự kiếm của mình giơ lên ngang đầu, bày ra tư thái phòng ngự, giờ phút này cũng không nhúc nhích gì.

- Chiêu này gọi là gì?

Đường Phong hỏi.

Biên Nam Phong nhẹ giọng đáp:

- Kiếm thể tinh túy nhất của Bá Sát kiếm, Xá Ngã Kỳ Thùy!

Đường Phong gật đầu nói:

- Kiếm ra khỏi vỏ, thiên hạ anh hào, ai hơn được ta? Một thể kiếm không tồi.

Sau khi nói xong liền quay đầu bước đi.

Biên Nam Phong phía sau, mặc kệ là thân thể hay vũ khí, tất cả đều bị tách ra làm hai, máu tươi phun ra như suối, nhuộm đỏ cả mặt đất.

- Thiếu chủ!

Thường thúc hét lớn một tiếng, cặp mắt như muốn nứt ra, thừa dịp hấn phân tâm, điện mang trên tay Bạch Tiểu Lại bạo khởi, chụp xuống đầu hấn.

Thường thúc tuy cũng là Địa giai, nhưng căn bản không phải đối thủ của Bạch Tiểu Lại, vừa rồi lúc đánh nhau đã trúng vô số chiêu, tuy không đến nỗi mất mạng nhưng cũng bị nội thương, giờ phút này lại phân tâm nên để Bạch Tiểu Lại đắc thủ.

Một mảnh điện mang màu xanh bao lấy phạm vi ba trượng quanh Thường thúc, chỉ thấy cả người hấn co rút lại, trên người toát ra một luồng khói đen, bị điện giật đến mức sùi bọt mép, ngã xuống đất không dậy nổi.

Chờ sau khi điện mang biến mất thì cả người hấn đã như một khối than, chẳng còn khí tức.

Đường Phong nhíu mày nói:

- Tiểu Lại, thủ đoạn giết người của cô cũng ghê tởm quá.

Bạch Tiểu Lại bĩu mũi:

- Có ghê tởm bằng người không?

Đường Phong bỏ một chiêu lên người Biên Nam Phong, nội tạng của người ta còn ngo ngoáy trên đất, quả thật là ghê tởm tới cực điểm.

- Cô nghỉ ngơi một chút đi, ta xử lý thi thể của chúng.

Đường Phong vừa nói vừa duỗi tay đặt trên đầu Bạch Tiểu Lại, bắt đầu ngưng luyện âm hồn.

Lát sau, Đường Phong liền thu tay lại, trên tay đã xuất hiện một đoàn lục quang xanh mượt.

Đường Phong cố ý quơ tay qua lại trước mặt Bạch Tiểu Lại, Bạch Tiểu Lại nghi hoặc hỏi:

- Người làm gì vậy?

- À, ta thấy hấn chết không nhắm mắt nên muốn vuốt mắt giúp hấn.

Đường Phong thầm nghĩ quả nhiên là thế, đoàn lục quang này chỉ có mình mới thấy được, người khác căn bản không nhìn thấy được.

Vừa nói vừa dùng thủy thủ đâm vài nhát lên thi thể Thường thúc, sau đó lấy ra một lọ chất lỏng đổ lên miệng vết thương của Thường thúc.

Nháy mắt, trên thi thể Thường thúc liền toát ra một luồng khói đen, trên vết thương liền xuất hiện một lỗ thủng thật lớn, lỗ thủng này còn nhanh chóng khuếch trương, chỉ chớp lát đã hòa tan cả khối lớn cơ thể hấn.

- Đây là gì? Sao lại ghê như vậy?

Bạch Tiểu Lại cực kỳ hoảng sợ.

Đường Phong đắc ý cười:

- Hóa Thi thủy, thứ cần thiết khi hành khải giang hồ. Muốn mua một lọ không? Dứt giá hai mươi vạn lượng!

Bạch Tiểu Lại trừng mắt liếc hấn một cái:

- Nếu ta mua thứ này thì sẽ dùng nó để giết người!

Vô luận là độc La Sát hay Hóa Thi thủy đều là mấy hôm trước Đường Phong nhờ Mạc Lưu Tô giúp đỡ để phối ra. Hóa Thi thủy này cũng khá dễ xài, chuyên dùng để hủy thi diệt tích, bất quá thứ này phải chạm vào nơi có máu mới có tác dụng, không thể coi là độc được.

Chưa tới nửa nén nhanh thì thi thể của Thường thúc đã tan hết, ngay cả y phục dính máu trên người hắn cũng biến thành một đồng chất lỏng màu đen.

Đường Phong lại xử lý thi thể của Biên Nam Phong và mấy đệ tử Cự Kiếm Môn kia một chút, thi thể của Biên Nam Phong đã bị chém làm hai, Đường Phong đương nhiên không thể ngưng luyện âm hồn được nên tiếc nuối không thôi, mà trên người của mấy đệ tử Cự Kiếm Môn đầy độc La Sát, Đường Phong càng không dám đụng vào.

Độc tính của độc La Sát rất mạnh, hít vào sẽ chết ngay, đương nhiên cũng dễ phối giải được.

Lại đuổi bốn con ngựa và xe ngựa vào rừng cây, sau đó xử lý cả bốn con ngựa, Đường Phong bây giờ mới được coi là đã khắc phục hậu quả xong.

Một chiêu Bá Sát kiếm lúc này dùng ra rất sáng khoái, một chiêu chém Biên Nam Phong làm đôi. Nhưng một thân cương khí của Đường Phong cũng dùng hết bảy tám phần, sau khi ngưng luyện âm hồn của một Địa giai cao thủ mới khôi phục phần nào.

Đường Phong biết, với thực lực của mình mà muốn xuất ra một chiêu Xá Ngã Kỳ Thủy hoàn mỹ như vậy vẫn còn chút khó khăn, lần này cũng nhờ vào uy lực của Thiên binh, bằng không thì lấy đâu ra hai thước thanh cương như thế?

Nói một câu với Bạch Tiểu Lại, hai người liền mở đường hồi phủ.

Lộ trình từ đây về Thiên Tú cũng khoảng sáu bảy mươi dặm, cả hai từ tối qua tới giờ một giọt nước cũng chưa uống, Bạch Tiểu Lại tối qua còn chưa ăn cơm chiều nên thật sự có chút mệt mỏi.

Đường Phong đầu tiên đưa Bạch Tiểu Lại tới Tĩnh An thành ăn một bữa rồi mới chậm rãi quay về Thiên Tú.

Đi tới đại môn Thiên Tú, Đường Phong nhìn hai bên, kinh ngạc nói:

- Chỗ này hôm nay sao lại thanh tịnh như vậy?

Bạch Tiểu Lại cũng có chút nghi hoặc, bởi vì Thiên Tú vô luận là lúc nào cũng có đệ tử thủ vệ tại đại môn.

- Nhìn bên kia!

Bạch Tiểu Lại vươn tay chỉ vào bên phải nói.

Đường Phong đưa mắt nhìn, tức khắc càng nghi hoặc:

- A? Sao Thiên Tú ngoại tông hôm nay cũng không có người tới tán gái?

Nơi Bạch Tiểu Lại chỉ chính là một khoảng sân mở ra đối ngoại của Thiên Tú, chỗ đó lúc bình thường đều đông người qua lại, phong lưu nhã sĩ tụ tập vô số, nhưng hôm nay một bóng ma cũng không có.

Đường Phong và Bạch Tiểu Lại nhìn nhau một cái, vẻ mặt trở nên vô cùng nghiêm túc, không hẹn mà cùng nghĩ tới một khả năng: Thiên Tú xảy ra chuyện lớn!

Nếu không thì nơi ấy tại sao lại không có ai, hơn nữa cả đệ tử canh gác cũng không có.

Ngay sau đó, Đường Phong và Bạch Tiểu Lại tức tốc chạy vào trong Thiên Tú.

Càng đi vào trong, chân mày Đường Phong càng nhíu chặt, một đường chạy vào, Thiên Tú tĩnh lặng đến đáng ngờ, chẳng những không phát hiện một bóng người, ngay cả một động tĩnh nhỏ cũng không có, giống như chỉ một đêm cả Thiên Tú đã biến thành quỷ vực u môn không một bóng người.

Bất quá khiến Đường Phong có chút yên tâm chính là chẳng phát hiện bất kỳ vết máu hay dấu vết đánh nhau nào.

- Chờ đã!

Bạch Tiểu Lại đột nhiên dừng lại cước bộ. lên tiếng gọi Đường Phong.

- Sao vậy?

- Có cao thủ!

Về mặt Bạch Tiểu Lại vô cùng nghiêm nghị, nàng đột nhiên cảm nhận được hai cỗ khí tức cường hãn từ bên trong truyền tới, tuy chỉ chợt lướt qua nhưng Bạch Tiểu Lại vẫn nhạy bén cảm nhận được.

- Lợi hại hơn cả cô?

Đường Phong hỏi.

- Nếu là lúc trước thì có thể ngang cơ với một người trong đó, nhưng người còn lại.... Ta tuyệt đối không phải đối thủ!

Đường Phong giật mình, ý của Bạch Tiểu Lại đã quá rõ ràng, bên trong Thiên Tú có hai cường địch, một người là Thiên giai trung phẩm, một người là Thiên giai thượng phẩm.

- Chẳng lẽ là Cự Kiếm Môn?

Đường Phong lập tức nghĩ tới khả năng này, nhưng ngay lập tức đã bác bỏ, Cự Kiếm Môn không có lý do gì để hành động nhanh như vậy, hôm nay tuy rằng mình đã giết Biên Nam Phong nhưng làm rất bí mật, tuyệt đối không thể nào bị phát hiện.

Mà cho dù có bị phát hiện đi chăng nữa thì Cự Kiếm Môn từ bên đó đánh sang cũng phải mất vài ngày mới đúng.

Hơn nữa, Cự Kiếm Môn làm gì có siêu cấp cao thủ thượng phẩm Thiên giai?

- Vào coi trước đã.

Bạch Tiểu Lại bình khí :

- Hai cỗ khí tức này có điểm nóng nảy, tuy rằng cũng có sát ý mãnh liệt nhưng không nhằm vào ai cả. Có khả năng tình huống bên trong cũng không như chúng ta nghĩ.

Ngừng lại một chút, Bạch Tiểu Lại lo lắng nhìn Đường Phong nói:

- Nếu như quả thật là tới tìm người thì người nhất định phải chạy cho nhanh, ta sẽ bảo vệ người. Ta là người của Bạch Đế thành, bọn Cự Kiếm Môn đó dám làm gì ta chứ?

84. Chương 84: Cầu Y.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 84: Cầu y.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đường Phong cảm động, cười lớn nói:

- Lại tỷ, cảm ơn tỷ.

Nghe Đường Phong gọi như thế, Bạch Tiểu Lại liền đỏ mặt, trong lòng bỗng chốc cảm thấy ngọt ngào, mọi áp lực đều trở thành hư không.

Trước kia Đường Phong đều gọi nàng là Tiểu Lại, nhưng bây giờ đã đổi cách gọi như vậy chứng tỏ mình cũng có địa vị nhất định trong lòng hắn.

Hai người liền chạy vào trong.

Lúc đi tới Nguyệt Hiên đài, Đường Phong chỉ thấy một khoảng sân lớn như vậy đều đặc kín người, Thiên Tú đệ tử tất cả cơ hồ đều tụ tập ở đây, mặc kệ là nhị đại đệ tử hay tam đại đệ tử, tất cả đều như lâm đại địch, siết chặt vũ khí trên tay, khẩn trương nhìn về một hướng.

Số người quá đông nên Đường Phong và Bạch Tiểu Lại cũng không nhìn ra người các nàng phòng bị là ai.

Đường Phong kéo một tam đại đệ tử đứng gần hần nhất, lo lắng hỏi:

- Xảy ra chuyện gì?

Đệ tử kia quay người lại, thấy là Đường Phong liền thấp giọng nói:

- Phong thiếu gia đã về rồi sao? Lâm trưởng lão tìm người khắp nơi.

Đường Phong hận không thể cốc đầu nữ nhân này một cái, cắt ngang lời nàng nói:

- Đừng vòng vo, nơi này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Nữ đệ tử kia bèn đáp:

- Ta cũng không rõ lắm, ta vốn đang luyện kiếm thì nghe thấy có hai cường địch xông vào Thiên Tú, tông chủ và các vị trưởng lão nghe tin xong đều tới đây, bọn ta cũng theo họ tới.

- Người nào lại to gan lớn mật xông vào Thiên Tú như vậy? Bọn họ tới làm gì?

Đường Phong vội hỏi.

- Ta nghe các trưởng lão và bọn họ nói chuyện thì có vẻ như là tới nhờ trị bệnh.

- Nhờ trị bệnh?

Đường Phong và Bạch Tiểu Lại liền mơ hồ, sao lại có kiểu nhờ trị bệnh gì quái lạ thế này? Xông vào tông môn của người ta thế này còn giống khiêu chiến hơn ấy chứ.

- Tình huống cụ thể thì ta cũng không rõ lắm.

Thiên Tú đệ tử đó có vẻ ngượng ngùng nói:

- Không bằng Phong thiếu gia trực tiếp hỏi Lâm trưởng lão đi.

Đường Phong trợn mắt, còn hỏi được cái rắm.

Cả Nguyệt Hiên đài chật kín người thế này thì chen đi đằng nào.

Hơn nữa, dưới mí mắt của hai vị Thiên giai cao thủ mà cả Bạch Tiểu Lại cũng phải vô cùng kiêng kị, Đường Phong cũng không dám làm ra động tác gì.

Trên Nguyệt Hiên đài, Bạch Tổ Y cùng mấy vị trưởng lão đang đứng đối diện với họ để phòng ngừa hai người bọn họ có hành động quá khích nào đó.

Hai người, một nam một nữ, trên mặt đầy vẻ lo lắng ảo não vô cùng, nhất là nam nhân kia, thỉnh thoảng lại đưa tay vò đầu bứt tai, song thủ siết chặt kêu răng rắc, vẻ mặt hối hận vạn phần, giống như đã phạm phải sai lầm to bằng trời, thỉnh thoảng lại dùng ánh mắt vô cùng áy náy nhìn nữ nhân bên cạnh.

Nữ nhân cạnh hần vẻ mặt dờ dẩn như một cái xác không hồn, hai dòng lệ chảy mãi không ngừng, y phục trước ngực đã sớm ướt đầm, ánh mắt trống rỗng, ngây ngốc nhìn về phía trước, mi mắt cũng không chớp một cái.

Bạch Tổ Y khẽ thở dài, lên tiếng an ủi:

- Hai vị trước tiên không nên quá nóng vội, Thiết sư muội của ta tinh thông dược lý y kinh, sẽ nhanh có kết quả thôi.

Nam nhân kia cười thê lương, nhẹ giọng nói:

- Bạch tông chủ, cảm ơn ngài.

Đang nói chuyện thì Thiết Lạc Hồng và Mạc Lưu Tô từ sau Nguyệt Hiên dài nhanh chóng đi tới, nam nhân vẻ mặt chấn động, vội quay người nhìn hai nàng, nữ nhân kia ánh mắt nguyên bản đang trống rỗng hiện tại cũng vô cùng mong chờ nhìn họ, đôi môi đỏ mọng đã bị nàng cắn đến bật máu, trong lòng nàng lúc này vô cùng khẩn trương.

Thiết Lạc Hồng nhú chặt đôi mi thanh tú, sắc mặt có chút khó coi, Mạc Lưu Tô bên cạnh nàng cũng giống hệt như vậy.

Thiết Lạc Hồng thân là một trong tứ đại trưởng lão, thực lực tuy rằng không quá mạnh, chỉ có cảnh giới Địa giai, nhưng nàng chưởng quản được phòng và luyện được, bản thân cũng hay nghiên cứu được lý y kinh, Mạc Lưu Tô thì không cần phải nói, mục tiêu của nàng chính là luyện được sư, tuy là đệ tử của Lâm Nhược Diên, nhưng ngày thường đều theo học hỏi rất nhiều ở Thiết Lạc Hồng.

Hai người này có thể nói là y sư tốt nhất Thiên Tú! Mà hiện tại, hai vị y sư xuất sắc nhất Thiên Tú lại lộ ra vẻ bất lực.

Nam nhân kia nhìn Thiết Lạc Hồng, thanh âm có chút run rẩy hỏi:

- Thiết trưởng lão.... Tình trạng ra sao?

Thiết Lạc Hồng nhìn hần rồi thở dài một hơi, gian nan lắc đầu.

Nữ nhân đối diện này giờ không nói gì, nhìn thấy một màn như vậy liền kêu khê một tiếng, thân thể xụi lơ ngã xuống đất.

Nam nhân kia một tay đỡ lấy nàng, nhìn Thiết Lạc Hồng nói:

- Thiết trưởng lão, chẳng lẽ không còn cách nào sao? Nếu Thiết trưởng lão có thể cứu được con gái ta, hai người bọn ta nguyện ý làm thân trâu ngựa cho Thiên Tú, lên núi đao, xuống biển lửa, có chết cũng không từ nan!

Bạch Tổ Y cũng nhìn Thiết Lạc Hồng nói:

- Sư muội, lấy bản lĩnh và kiến thức của muội cũng không có cách nào cứu được mạng sống của cô bé kia sao?

Tuy đôi nam nữ này càn rỡ xông vào Thiên Tú, nhưng Bạch Tổ Y cũng đã biết nguyên do bên trong nên cũng không trách họ, thương thay cho tấm lòng của bậc phụ mẫu trong thiên hạ, Bạch Tổ Y có thể hiểu được tâm trạng của họ lúc xông vào Thiên Tú.

Hơn nữa thực lực của hai người bọn họ cũng không phải Thiên Tú có thể đối kháng được.

Thiết Lạc Hồng cười khổ một tiếng:

- Tiểu nha đầu kia ai gặp cũng mền, nếu muội có thể cứu được cô bé thì nhất định sẽ dốc toàn lực mà làm. Nhưng.... Muội và Mạc nha đầu chỉ có thể nhìn ra độc mà cô bé trúng phải là độc hỗn hợp, đến cùng là ồm những loại nào thì không biết được, cô bé hiện tại đang hôn mê bất tỉnh, không thể hỏi được cô bé cảm thấy thế nào, đối với độc được thì muội và Mạc nha đầu cũng không biết nhiều thì sao ra tay cứu người cho được? Hai vị... Hay là các người đến nhìn mặt cô bé lần cuối đi, cô bé còn nhiều nhất là nửa ngày.

Hán tử như đúc ra từ sắt thép kia nghe thế cũng không kìm nổi rơi lệ.

Mạc Lưu Tô đứng cạnh chưa xót trong lòng, nàng vốn là nữ hài dễ mềm lòng, vừa rồi thấy mình phải cứu tiểu nha đầu phần điều ngọc mài thể kia, hơn nữa lại trúng kịch độc, đã sớm đau lòng muốn chết, hiện tại nhìn thấy hai người này cùng con gái của họ sắp thiên nhân cách biệt liền cảm thấy chua xót vô cùng, Mạc Lưu Tô nghĩ một hồi đột nhiên lên nói:

- Tuy chúng ta không có cách cứu nàng nhưng có một người có lẽ sẽ làm được!

- Ai?

Thiết Lạc Hồng khoogn khỏi nghi hoặc hỏi.

- Đường Phong!

Mạc Lưu Tô nói.

Nghe được lời này, Thiên Tú cao tăng không khỏi đưa mắt nhìn nhau.

Thiết Lạc Hồng nói:

- Mạc nha đầu, bây giờ không phải lúc nói đùa, ta biết con không muốn thấy bọn họ như vậy nên muốn cho bọn họ một tia hy vọng, nhưng liên quan tới mạng người, con không được nói bậy!

Lâm Nhược Diên cũng nói:

- Đúng vậy Mạc nha đầu, hy vọng càng nhiều thì thất vọng và đả kích càng lớn.

Mạc Lưu Tô chậm rãi lắc đầu:

- Lưu Tô không dám nói bậy. Không giấu gì sư phụ và các vị sư thúc, vài ngày trước Lưu Tô và Đường Phong tham khảo qua thiên hạ y kinh và tác dụng được lý không ít lần, những gì hắn biết chẳng thua kém thậm chí còn hơn cả Thiết sư thúc, Lưu Tô học được không ít kinh nghiệm từ hắn. Hơn nữa.... Hắn đối với độc dược cũng có chút nghiên cứu, điều này dù Lưu Tô không muốn cũng phải thừa nhận rằng kiến thức của Thiết sư thúc không rộng rãi bằng hắn.

Thiết Lạc Hồng kinh ngạc, những người khác cũng nghi hoặc vạn phần, nhìn vẻ mặt của Mạc Lưu Tô chẳng có điểm nào giống đang nói dối để an ủi người khác, nhưng Đường Phong tuổi còn nhỏ, bản thân lại lớn lên ở Thiên Tú thì sao có được bản lĩnh này?

85. Chương 85: Giải Độc.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 85: Giải độc.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Vậy Đường Phong kia đang ở đâu?

Nam nhân kia vội vàng hỏi :

- Ta lập tức đi mời hắn tới!

Lâm Nhược Diên cười khổ một tiếng:

- Phong Nhi chẳng biết sáng nay đã chạy đi đâu, ta đã tìm hắn hơn nửa ngày.

- Không cần tìm, ta ở đây!

Một thanh âm từ phía cuối đám người truyền tới.

Nam nhân kia vừa nghe lập tức vỗ một chưởng về phía đó rồi chuyển thành nhất trảo.

Đường Phong cảm thấy vật áo trước ngực như bị một bàn tay vô hình túm lấy, muốn vận công chống cự nhưng không sao giãy ra được.

- Đắc tội!

Nam nhân kia khẽ quát một tiếng, nâng tay lên, cả người Đường Phong lập tức được nâng lên ba trượng, chớp mắt một cái đã bị hắn lôi vào.

- Cách không thủ!

Bạch Tiểu Lại kinh hô một tiếng.

- Thang Phi Tiểu?

Đường Phong cũng đã nhìn rõ hình dáng của nam nhân kia, dĩ nhiên là Thang Phi Tiểu từng có duyên gặp gỡ hai lần với mình, mà nữ nhân hắn đang đỡ một thân hồng y rực rỡ, bên hông còn giắt một thanh trường kiếm đỏ đậm, không phải Tần Tứ Nương thì là ai? Trong lòng Đường Phong liền trầm xuống, hai người này đều ở đây, vậy đứa bé cần cứu trị kia lẽ nào là Thang Manh Manh? Đối với tiểu nha đầu người gặp người thích như vậy, Đường Phong cũng vô cùng thích, nếu thật sự là cô bé trúng độc thì tự mình cũng muốn ra sức giúp đỡ.

- Phong Nhi!

Lâm Nhược Diên hô nhỏ một tiếng, lúc này mới kịp phản ứng, vừa định giúp Đường Phong một tay thì hắn lại nói:

- Không cần khẩn trương, hắn không dã thương con.

- Người chính là Đường Phong?

Đường Phong nghi hoặc nhìn Đường Phong, bởi vì hắn cũng nhận ra Đường Phong.

Đường Phong gật đầu:

- Là Manh Manh trúng độc sao?

Thang Phi Tiểu cười khó xử nói:

- A, con gái ta tên là Manh Manh sao?

Thật đáng thương cho hắn tới bây giờ cũng không biết con gái mình tên gì.

- Thang Manh Manh.

Đường Phong đáp.

Cả người Thang Phi Tiểu liền run nhẹ, hốc mắt phấp phồng, cúi đầu nhìn Tần Tứ Nương, thanh âm tràn ngập hối hận nói:

- Tứ Nương, mấy năm nay đã vất vả cho muội rồi.

- Chuyện vợ chồng hai người để sau hẵng nói, Manh Manh bây giờ đang ở đâu?

Đường Phong vội vàng hỏi.

- Đi theo ta.

Mạc Lưu Tô liền xoay người đi ra phía sau.

Bạch Tiểu Lại cũng vội vàng thi triển thân pháp đuổi theo.

Thang Phi Tiểu cũng muốn đi, nhưng Thiên Tú nội tông không cho nam nhân lui tới, hắn lần này không nói tiếng nào đã xông thẳng vào Thiên Tú đã có chút quá phận, hiện tại tự nhiên có chút chùn bước.

Đi được một nửa, Đường Phong đột nhiên quay đầu lại nói:

- Tứ Nương, cô còn muốn cứu con gái của mình thì theo ta!

Tâm của Tần Tứ Nương nguyên bản đã như tro tàn, nhưng nghe được ngữ khí chắc nịch của Đường Phong liền có chút hy vọng, từ trong lòng Thang Phi Tiểu đứng lên đi theo Đường Phong.

Bạch Tố Y xoa nhẹ trán, nhìn Lâm Nhược Diên nói:

- Phong Nhi làm được không?

Lâm Nhược Diên cười khổ một tiếng:

- Đi xem đi.

Bạch Tố Y gật đầu, quay lại nói với mấy ngàn đệ tử vây tụ bên ngoài:

- Các người mau giải tán đi, đang làm gì thì cứ tiếp tục làm, hai vị này không phải địch nhân của Thiên Tú.

Mấy ngàn đệ tử lĩnh mệnh, lúc này mới chậm rãi tản ra, cả Nguyệt Hiên Đài chỉ còn lại một mình Thang Phi Tiểu cô đơn đứng đó, giống như một tòa bảo tháp sừng sững, vĩnh viễn không đổ.

Thang Mạnh Mạnh được an trí trong phòng Mạc Lưu Tô, Đường Phong cũng là lần đầu tiên tới khuê phòng của nội tông đệ tử.

Chưa bước tới cửa đã có một mùi tanh hôi ập vào mặt, Đường Phong nhướng mày, thầm nghĩ độc khí quả nhiên không tầm thường.

Một cô bé lẳng lặng nằm trên giường, trên đầu vẫn buộc một bím tóc hơi lệch, nhưng không còn vẻ hoạt bát đáng yêu của lần gặp trước nữa, trên mặt của Mạnh Mạnh và những vùng da lộ ra ngoài đều bị một tầng hắc khí bao trùm, thoạt nhìn có chút âm trầm khủng bố.

Tần Tứ Nương vừa nhìn thấy con gái bảo bối của mình như vậy liền đau lòng, che miệng nước mắt.

Đường Phong vội đi tới giường, đưa tay bắt mạch cho Thang Mạnh Mạnh, cẩn thận lắng nghe một lúc liền mở miệng của cô bé ra nhìn đầu lưỡi, sau đó lấy tay cạo nhẹ đầu lưỡi một chút, đưa lên chóp mũi ngửi một lúc, thấp giọng nói:

- Xà độc câu tràng vẫn!

Sau đó đột nhiên đứng dậy, cởi y phục trên người Thang Mạnh Mạnh ra.

Sau lưng Thang Mạnh Mạnh có một vết loét lớn khoảng một hột đào, hình dáng của vết loét này rất quỷ dị, trông như một con nhện, trên lưng của con nhện có một vết đỏ liên tục chảy mủ vàng, mùi tanh hôi chính là phát ra từ đây.

- Chu độc nhất tuyến hồng!

Đường Phong trầm giọng nói.

Đường Phong lại xem xét cẩn thận hai tay của Thang Mạnh Mạnh, lát sau liền chỉ vào một lỗ thủng nói:

- Độc tố từ ngoài nhập thể, nhìn thể này thì chắc chắn là phải có người ra sức nhét vào trong người Mạnh Mạnh.

Tần Tứ Nương nói không thành tiếng, liều mạng áp chế cảm xúc của mình, run giọng hỏi:

- Xin tiên sinh cứu con gái của ta!

Mạc Lưu Tô cũng nhẹ giọng hỏi:

- Có cách nào không?

Đường Phong cười lạnh:

- Kể hạ độc cũng không hiểu độc được, chỉ lấy vài loại kịch độc pha lẫn với nhau, nếu hần luyện chế thêm chút nữa thì Mạnh Mạnh đã sớm mất mạng rồi, nhưng hiện tại độc tố của những loại độc này đang xung đột lẫn nhau... Nên vẫn còn một tia hy vọng!

Đường Phong vội hỏi tâm, ra lệnh:

- Lấy vài đỉnh vàng tới đây, thêm một bộ giấy và nghiên bút! Phải nhanh!

Những người khác tuy không rõ Đường Phong muốn lấy mấy thứ này làm gì, nhưng các nàng vẫn vội chạy đi chuẩn bị.

Giấy và nghiên bút thì khá dễ tìm, trong phòng Mạc Lưu Tô đã sẵn có.

Nhưng đỉnh vàng thì không có ở đây.

Ai lại rảnh rỗi tới mức nhét vàng thối đầy mình chứ? Trên thân Đường Phong chỉ có gần hai mươi vụn lượng ngân phiếu mà thôi.

Thiết Lạc Hồng nói:

- Ta đi tìm đỉnh vàng!

Thừa dịp Thiết Lạc Hồng ra ngoài tìm vàng nén, Đường Phong cầm bút lông vẽ một bộ kim khâu trên giấy, tổng cộng ba mươi sáu cây, lớn nhỏ dài ngắn đều không đồng nhất, có dài, có ngắn, mỗi cây đều mảnh như một sợi tóc.

Lát sau, Thiết Lạc Hồng đã mang tới hai trăm lượng vàng, tổng cộng tám đỉnh.

Đường Phong cũng vừa vẽ xong bộ kim khâu, nhận lấy vàng từ tay Thiết Lạc Hồng, xoay người nói với Tần Tứ Nương:

- Tứ Nương, cho ta mượn Thần binh của cô dùng một chút.

Vừa nói vừa rút bội kiếm bên hông Tần Tứ Nương ra.

“Keng” một tiếng, giống như tiếng rỗng ngậm hổ gầm, lao vút lên chín tầng mây. Trong sát na trường kiếm rời vỏ, hàn quang lóe sáng khiến tất cả mọi người phải nhắm chặt hai mắt lại.

- Hảo kiếm!

Đường Phong nhin không được khen một tiếng, thanh Thần Binh này cao hơn Toái Tinh của mình rất nhiều.

Đường Phong vừa dứt lời, trường kiếm trên tay hần run lên kịch liệt, giống như muốn giãy thoát ra khỏi tay của Đường Phong, Đường Phong liền vận cương khí cầm lấy nó chặt hơn.

Nhưng không ngờ được, từ trên thân trường kiếm đổ đậm lại truyền tới một luồng khí tức nóng rực, trường kiếm lập tức hừng bốc lửa hừng hực, trán của Đường Phong nháy mắt đã lấm tấm mồ hôi, tay cầm kiếm đã phồng không nhẹ.

- Thần binh Viêm Nhật! Quả nhiên danh bất hư truyền!

Đường Phong trầm giọng nói.

Bây giờ hần mới biết những lời Bạch Tiểu Lại nói hôm đó không phải giả, Thần binh quả thật có linh tính riêng, nếu không phải chủ nhân của nó thì căn bản không thể ra lệnh cho nó.

- Viêm Nhật, ta dùng ngươi để cứu trị cho con gái của chủ nhân ngươi, nếu ngươi dám phản kháng thì coi chừng ta đem ngươi chôn dưới đất sâu nghìn trượng, cho ngươi ngàn vạn năm không nhìn thấy ánh mặt trời!

Đường Phong tức giận nói.

Lời vừa nói xong, chẳng những Viêm Nhật không thỏa hiệp mà càng cháy mạnh hơn! Thần binh có linh tính thì cũng có kiêu ngạo!

Tần Tứ Nương duỗi tay bắn một chỉ lên Viêm Nhật, lửa trên thân của nó chợt lóe lên rồi cuốn trở về, biến thành hình dạng ban đầu.

- Bây giờ đã có thể dùng.

Tần Tứ Nương nói.

86. Chương 86: Bận Rộn Cứu Người.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 86: Bận rộn cứu người.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đường Phong gạt đầu, kiếm quang hiện lên, nháy mắt liền huy hơn mười đạo kiếm quang chém vào đỉnh vàng bên cạnh, tuy không có chút tiếng động nào nhưng đỉnh vàng kia nháy mắt liền biến thành mấy chục khối.

Đường Phong đem Viêm Nhật tra vào vỏ kiếm của Tần Tứ Nương, cầm lấy hình vẽ bộ kim khâu khi này đưa cho Tần Tứ Nương nói:

- Cương tâm của cô là Hỏa Phượng Hoàng, dung kim đoạn ngọc dễ như chơi, cô chiếu theo hình vẽ mấy cây kim khâu này, đem mấy khối vàng này luyện thành những cây kim khâu có kích thước tương ứng.

Tần Tứ Nương vội vàng rút lại lo lắng hỗn loạn trong lòng, nhìn hình vẽ một cái liền nhẹ nhàng gạt đầu.

Đường Phong ngồi lại trên ghế, múa bút thành văn, lát sau đã viết xong, Đường Phong đưa tờ giấy cho Mạc Lưu Tô:

- Mạc sư tỷ, tỷ tới được phòng một chuyến, lấy mấy loại thảo dược trong này tới đây.

- Được.

Mạc Lưu Tô vội nhận lấy rồi chạy nhanh ra cửa.

Tần Tứ Nương vẫn luyện kim khâu, mới qua một lát đã luyện xong mười cây. Nhiệt độ cương khí của nàng cực cao, cầm lấy một khối vàng cũng không cần dùng lực gì, khối vàng cũng tan ra trên tay nàng, tiếp theo thì cẩn thận chế tác ra kim khâu dài ngắn các loại.

Đường Phong thấy mà nóng mắt, công phu của Tần Tứ Nương còn điêu luyện hơn cả thợ rèn lành nghề, xem ra sau này muốn chế tạo ra ms khí gì thì tìm nàng nhờ giúp đỡ cũng không tồi, mình đỡ phải tốn công.

Lại qua nửa nén nhang, ba mươi sáu cây kim khâu rốt cuộc cũng chế tác xong, tuy đây là lần đầu Tần Tứ Nương chế tác, nhưng nàng tốt xấu gì cũng là đại cao thủ, kim khâu chế tác ra cái nào cũng là tinh phẩm.

Đường Phong cầm kim khâu lên, tay run nhẹ một cái, kim khâu liền mất dạng.

Mấy người bên cạnh liền há mồm trợn mắt.

Mấy vị cao tăng của Thiên Tú đều ở đây nhưng không ai nhìn thấy Đường Phong đã phóng kim khâu vào chỗ nào.

Lúc này Mạc Lưu Tô cũng từ được phòng trở về, đã lấy tới đầy đủ dược liệu Đường Phong cần.

Đường Phong đặt những dược liệu này ở bên cạnh, nói:

- Ta cần ngưng luyện dược tính của mấy loại này. Nơi này không có dược lô, Thiết sư thúc, người có thể hợp tác cùng Tứ Nương! Để nàng giúp người ngưng luyện.

Cương khí của Tần Tứ Nương nếu không chế tốt thì còn tốt hơn dược lô rất nhiều.

Thiết Lạc Hồng gạt đầu, dời tầm mắt về phía Tần Tứ Nương, Tứ Nương nói:

- Làm phiền Thiết trưởng lão rồi.

Bất tri bất giác, tất cả mọi người đều răm rắp làm theo lời Đường Phong, không ai nhận thấy có điểm gì lạ cả, bởi vì động tác tự tin và lời nói chắc chắn của Đường Phong đã tác động tới tất cả mọi người, điều này khiến các nàng cảm thấy độc mà Mạnh Mạnh trúng phải nhất định có thể giải được.

Thiết Lạc Hồng và Tần Tứ Nương loay hoay không ngừng, Đường Phong vung tay lên nói:

- Những người rảnh rỗi không có phận sự thì ra ngoài trước đi, nhớ đóng cửa cẩn thận

- Xú tiểu tử!

Lâm Nhược Diên thấp giọng mắng một tiếng, dám nói cô cô là người rảnh rỗi không có phận sự.

Liên quan đến mạng sống nên Lâm Nhược Diên và những người khác đành lui ra ngoài, Bạch Tiểu Lại cũng ra theo, trong phòng chỉ còn lại Đường Phong, Thiết Lạc Hồng và Tần Tứ Nương.

Mạc Lưu Tô cũng chuẩn bị đi ra ngoài, lại bị Đường Phong gọi lại:

- Mạc sư tỷ chờ đã, giúp ta đỡ Manh Manh dậy.

Mạc Lưu Tô liền dừng bước, gật gật đầu, đi đến bên giường, đỡ Manh Manh lên.

Độc mà Thang Manh Manh trúng cũng không phải loại kiến huyết phong hầu gì cả, tuy cũng là kịch độc, nhưng phải có một khoảng thời gian nhất định mới chết được.

Thang Manh Manh năm nay mới bốn năm tuổi, kinh mạch toàn thân chưa được đả thông, xương cốt cơ thể vẫn đang lúc phát triển, không chịu nổi sức ép quá lớn, nếu không thì với bản lĩnh của Thang Phi Tiểu hay Tần Tứ Nương đã sớm có thể dùng cương khí của mình bức độc tố trong người Manh Manh ra ngoài rồi. Hai người bọn họ rõ ràng cũng biết điều này nên lúc phát hiện con gái bị trúng độc căn bản không dám làm bậy, sợ còn chưa bức độc tố ra được thì con gái đã mất mạng.

Gần đây chỉ có Thiên Tú là đại môn phái, hai người lập tức tới đây, hy vọng trong Thiên Tú có người cứu được con gái của mình.

- Cởi y phục trên người Manh Manh ra!

Đường Phong chỉ huy nói.

Mạc Lưu Tô chậm rãi trút bỏ y phục trên người tiểu nha đầu, lộ ra thân người như bị hắc khí bao bọc.

Đường Phong vẩy nhẹ tay phải, một cây kim khâu lập tức cắm vào đại huyết trên ngực Manh Manh, lại vẩy một cái, thêm hai cây kim khâu cắm vào vị trí gần đó.

Mạc Lưu Tô nhìn chằm chằm động tác của Đường Phong, nhìn hẩn không nhanh không chậm đem kim khâu cắm vào từng huyết vị trên người Thang Manh Manh, lúc nhanh thì một lúc cắm ba cây, khi chậm thì vô cùng nhẹ nhàng cắm kim khâu vào từng chút một.

Chỉ lát sau, cơ hồ toàn thân Thang Manh Manh đều cắm đầy kim khâu, ngay cả trên đầu nhỏ cũng cắm bốn năm cây, Mạc Lưu Tô đứng cạnh kinh hãi lạnh người.

Tuy nơi này cũng có châm cứu, nhưng Mạc Lưu Tô chưa từng thấy qua cách vận dụng kim khâu không tưởng này, càng không nghĩ ra kim khâu làm sao giải độc được.

Tần Tứ Nương đang ở bên kia giúp Thiết Lạc Hồng ngưng luyện được tính, nhìn thấy con gái của mình biến thành hình dáng như vậy liền hoảng hồn khiến cương khí hỗn loạn, lửa trên tay phục cao hơn ba trượng, thiếu chút nữa dọa Thiết Lạc Hồng sợ chết khiếp.

Đợi Đường Phong đã cắm hết ba mươi sáu cây kim khâu vào người Thang Manh Manh, trên trán của hẩn cũng đã lấm tấm mồ hôi. Manh Manh dù sao cũng quá nhỏ, nhỏ nhắn tinh xảo như một con búp bê bằng sứ vậy, Đường Phong phải phi thường cẩn thận khống chế lực đạo mới được, một trát hết ba mươi sáu cây kim khâu là một việc không đơn giản chút nào.

Bất quá bây giờ cũng đã ổn định đại cục.

- Thuốc!

Đường Phong chìa tay về phía Thiết Lạc Hồng.

Thiết Lạc Hồng và Tần Tứ Nương lúc này cũng mới vừa ngưng luyện ra được tính của tất cả các dược liệu, toàn bộ đều đặt trong một cái bát ngọc tinh xảo, nghe Đường Phong gọi liền đưa nước thuốc qua ngay.

Đường Phong vươn tay điểm nhẹ một cái lên cổ Thang Manh Manh, tiểu nha đầu vô thức há miệng ra, nhân cơ hội này, Đường Phong nhẹ nhàng hất chén ngọc, một phần nước thuốc trong chén bị văng lên, vô cùng chính xác rót vào miệng Thang Manh Manh.

Đường Phong lại đẩy cằm của cô bé, để cô bé nuốt nước thuốc xuống.

Im lặng chờ một chút, phồng chùng nước thuốc đã ngấm vào bên trong tứ chi bách hài của Manh Manh, Đường Phong mới hất nhẹ chén ngọc lần nữa, phần nước thuốc còn lại trong chén liền bay lên cao.

Đường Phong vung tay, dưới tác dụng của cương khí, phần nước thuốc này liền phân ra thành ba mươi sáu phần.

Đường Phong giơ hai tay ra, chưởng phong nhẹ nhàng thổi động ba mươi sáu phần nước thuốc, toàn bộ lần lượt đánh vào những nơi có kim châm trên người Mạnh Mạnh.

Ba nữ nhân đứng bên cạnh thầm tán thưởng.

Chiêu này của Đường Phong đã dùng tới thủ pháp ám khí, nếu không thì ba mươi sáu phần nước thuốc này không thể nào đánh trúng toàn bộ vào những vị trí có kim khâu, thậm chí còn có vài giọt nước thuốc xoay vài vòng rồi đánh vào phía sau đầu của Mạnh Mạnh.

Trong lòng một mảnh trầm lặng, Đường Phong thở hắt ra một hơi, đặt chén ngọc lên bàn.

- Tiên sinh...

Tần Tứ Nương thật sự không chịu nổi loại im lặng đầy áp lực thế này, nhẹ giọng hỏi:

- Mạnh Mạnh sao rồi?

Đường Phong không dám chớp mắt nhìn chằm chằm Thang Mạnh Mạnh, số nước thuốc đánh lên người Mạnh Mạnh đã xuyên thấu qua lỗ kim châm tiến vào cơ thể, bất quá còn có phần lớn đều chảy hết ra ngoài.

Đường Phong chậm rãi nói:

- Xà độc công tâm, Chu độc công huyết. Đây là hai loại kịch độc có khả năng gây nguy hiểm cho tính mạng nhất, ta hiện tại trong ngoài giáp công, chính là muốn bức Xà độc và Chu độc ra ngoài.

87. Chương 87: Trăm Năm Tu Luyện Đạt Được Gì.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 87: Trăm năm tu luyện đạt được gì.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Tần Tứ Nương mừng rỡ hỏi:

- Nói vậy là con gái ta hiện tại không có việc gì đúng không?

Đường Phong vừa định gật đầu lại lắc đầu ngay:

- Đùng vui mừng quá sớm, trong người Mạnh Mạnh là hỗn hợp độc, kẻ hạ độc ít nhất cũng hòa lẫn năm loại độc được với nhau. Bất quá chỉ cần bức Xà độc và Chu độc ra ngoài thì cũng không đến mức trí mạng, nhưng dù sao Mạnh Mạnh vẫn còn nhỏ, thời gian trúng độc lại dài như vậy, độc tố đã sớm khuếch tán trong người con bé, có khả năng sẽ ảnh hưởng tới sự phát triển sau này của cô bé.

Tần Tứ Nương giật mình, nước mắt lại trào ra không ngừng, nhìn con gái nằm trên giường mà lòng đau như cắt.

- Ta chỉ nói trước cho cô biết kết quả xấu nhất mà thôi.

Đường Phong nhẹ giọng nói.

Đang nói chuyện, tầng hắc khí nguyên bản đang bao bọc trên người Thang Mạnh Mạnh đột nhiên nảy lên, giống như đã gặp phải khắc tinh đáng sợ nhất của mình vậy, nhanh chóng tụ lại từ bốn phía.

Mà nơi hắc khí kia tụ lại chính là vị trí trát ba mươi sáu cây kim khâu.

Chỉ trong chốc lát trên người Mạnh Mạnh lại xuất hiện ba mươi sáu đoàn hắc khí, vô cùng quỷ dị.

Đường Phong đây là nước thuốc và kim khâu đang phát huy tác dụng của mình, Xà độc và Chu độc trong cơ thể Mạnh Mạnh đã bị bức tới ba mươi sáu vị trí kia liền không chân chừ nữa, một tay cầm lấy chén ngọc ngồi xuống giường, một tay xoay nhẹ một cây kim khâu.

Kim khâu vừa xoay nhẹ vài cái, hắc khí ở nơi này liền bốc lên không ngừng, cứ như là một vật thể sống, Đường Phong đột ngột rút kim khâu ra, trong người Mạnh Mạnh nháy mắt liền chảy ra một cổ máu chuyen, Đường Phong đưa chén ngọc ra hứng lấy cổ máu đen này.

Ba mươi sáu lần rút kim khâu ra là ba mươi sáu lần máu đen bắn nhanh ra, trong chén ngọc tích hơn phân nửa chén máu đen, mùi tang hôi xộc lên mũi, khó nghe tới cực điểm.

Bất quá tình hình của Mạnh Mạnh lúc này đã chuyển biến tốt đẹp hơn rất nhiều, tầng hắc khí bao trùm cơ thể đã biến mất hoàn toàn, vết loét hình con nhện sau lưng cũng nhỏ đi nhiều.

- Đưa con bé ra ngoài đi, trong phòng này còn rất nhiều khí độc, không tốt cho sự khôi phục của con bé.

Tần Tứ Nương vừa rơi lệ vừa mong chờ nhìn Đường Phong, nơi này dù sao cũng là Thiên Tú, Tần Tứ Nương cũng chỉ là người ngoài, chuyển tới nơi nào cũng không tới phiên nàng quyết định.

- Tới Yên Liễu các của ta đi, tiện cho ta theo dõi tình trạng của con bé mỗi ngày.

Đường Phong nói.

- Tạ ơn tiên sinh.

Tần Tứ Nương nước mắt nói.

Theo chỉ thị của Đường Phong, Tần Tứ Nương thật cẩn thận ôm lấy Thang Mạnh Mạnh, sau đó theo hần đi ra cửa. Đường Phong trước khi đi cũng viết một đơn thuốc nhờ Mạc Lưu Tô tới được phòng tìm giúp được vật.

Đám người ngoài cửa vội hỏi:

- Tình hình sao rồi?

Đường Phong nói:

- Mạng sống hiện tại không có gì nguy hiểm.

Cả đám người không tự chủ được thở hắt ra một hơi, bọn họ quan tâm Thang Mạnh Mạnh như vậy, thứ nhất là bộ dạng của cô bé ai gặp cũng thích, mấy người trong Thiên Tú đều là nữ nhân, tuy rằng chưa sinh con bao giờ, nhưng tình mẫu tử vẫn tiềm ẩn trong người, nhìn một tiểu nha đầu phần điều ngọc mài bị hành hạ như thế, tự nhiên là vô cùng đau lòng. Thứ hai là do thân phận của cha mẹ cô bé khiến Thiên Tú có chút e ngại, vạn nhất Đường Phong không cứu được Thang Mạnh Mạnh khiến cha mẹ cô bé nổi giận, không nói đạo lý mà đại náo Thiên Tú thì thật sự không ai có thể ngăn cản.

Nhưng bây giờ cuối cùng các nàng cũng yên lòng. Có thể cứu một tiểu nha đầu như vậy đương nhiên là khiến mọi người vui mừng, có thể khiến hai đại cao thủ nợ hần một cái nhân tình càng đáng mừng gấp đôi.

Đường Phong hôm qua vừa mới hạ bệ vài đệ tử tinh nhuệ của Cự Kiếm Môn, lấy lại thể diện cho Thiên Tú, còn cùng muội muội Bạch Đế thành chủ có mối quan hệ mờ ám không tiện nói, hôm nay lại kết giao được với hai đại cao thủ, còn khiến họ nợ hần một cái nhân tình.

Trong hai ngày ngắn ngủi, nam nhân trước kia luôn bị mọi người chán ghét đột nhiên thay đổi đến mức trời long đất lở, khiến Thiên Tú cao tăng nhìn hần bằng cặp mắt khác hẳn.

Đường Phong vừa dẫn đường cho Tần Tứ Nương đi tới Yên Liễu các vừa nói với Bạch Tiểu Lại:

- Lại tỷ, tỷ cũng đưa Thang Phi Tiểu tới Yên Liễu các đi.

Lúc nói những lời này, Đường Phong tận lực quan sát thần sắc của Tần Tứ Nương, Tứ Nương cũng chẳng có biểu hiện rõ rệt nào.

- Nhưng.... Yên Liễu các nằm trong Thiên Tú nội tông mà.

Bạch Tiểu Lại khó xử nhìn Đường Phong.

Đường Phong cười:

- Yên Liễu các là của ta, không phải của Thiên Tú. Kể làm cha như hần bây giờ chắc là rất muốn nhìn thấy con gái của mình.

Mấy vị Thiên Tú cao tăng không hện mà cùng trừng mắt liếc Đường Phong, nhưng cũng không phản bác, bởi vì họ biết phản bác cũng vô dụng, đối với Thang Phi Tiểu mà nói thì Thiên Tú cũng như hậu viện nhà hần mà thôi, muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, lấy thực lực của hần thì căn bản không ai ngăn được, vừa rồi hần chịu đứng bên ngoài đã là giữ thể diện cho Thiên Tú lắm rồi.

Bạch Tiểu Lại gật đầu rồi đi thẳng ra ngoài.

Vừa về tới Yên Liễu các, Bảo Nhi và Mộng Nhi vừa thấy Thang Manh Manh biến thành thế này suýt chút nữa đã rơi lệ. Hai nha đầu cũng từng gặp Thang Manh Manh một lần, cả hai đều rất thích cô bé.

- Trước tiên thu dọn một gian phòng, sau đó chuẩn bị một thùng nước tắm!

Đường Phong nói với hai nha đầu.

Phòng rất nhanh đã được chuẩn bị xong, Tần Tứ Nương nhẹ nhàng đặt con gái nằm lên giường, quay đầu hỏi:

- Tiên sinh, ta có cần phải làm gì không?

Đường Phong gật đầu nói:

- Lát nữa cần cô giúp Manh Manh tắm rửa sạch sẽ. Trong người con bé còn có độc tố, nhưng không thể tiếp tục dùng cách ban nãy để trừ, rất bất lợi cho con bé, chỉ có thể dùng vài cách nhẹ nhàng hơn mới được.

Mạc Lưu Tô rất nhanh đã từ được phòng tới ылc, Đường Phong lấy ra vài loại dược vật đưa cho Bảo Nhi đi nấu nước tắm, còn lại đều đưa cho Mộng Nhi đi sắc thuốc, chuẩn bị cho Manh Manh dùng.

Hết thấy đều tiến hành theo trình tự.

Sau khi nấu xong nước tắm, Tần Tứ Nương liền để tmm vào thùng nước.

Chuyện còn lại thì không cần Đường Phong quan tâm nữa, tinh thần căng thẳng cực độ lúc này mới thả lỏng đôi chút, cảm thấy toàn thân mỏi mệt. Hôm nay chạy một mạch sáu bảy mươi dặm trở về Thiên Tú, sau đó lại bắt đầu trị liệu cho Thang Manh Manh, cho tới bây giờ mới có thời gian tạm nghỉ.

Quay đầu nhìn bên ngoài phòng liền thấy Thang Phi Tiểu ngây ngốc đứng đó không nhúc nhích, ánh mắt dán chặt lên cửa phòng Tần Tứ Nương, vẻ mặt áy náy cùng hối hận nhưng không có dũng khí tiến vào. Đường Phong cúi đầu nghĩ một lúc liền đi tới chỗ hần.

Nhìn thấp Đường Phong, Thang Phi Tiểu vô cùng cung kính nói:

- Tạ ơn tiên sinh đã cứu mạng con gái ta! Thang mỗ không có gì để báo đáp, sau này nếu tiên sinh có việc gì cần giúp thì cứ nói một câu, cho dù lên núi đao hay xuống biển lửa, Thang mỗ có liều cả mạng này cũng sẽ báo đáp đại ân của người!

Đường Phong nói:

- Ta cứu cô bé vì thấy thích cô bé thôi.

Thang Phi Tiểu còn muốn nói gì đó, Đường Phong đã cắt ngang lời hần:

- Biết được mình có con gái thì tâm trạng thế nào?

Thang Phi Tiểu sững sốt, lập tức nở nụ cười:

- Rất hưng phấn, rất thỏa mãn, rất có cảm giác thành tựu, hơn nữa trên vai đột nhiên có thêm một trọng trách, khiến ta có cảm giác thân thuộc.

- Sau khi thấy con gái trúng độc thì người lại cảm thấy thế nào?
Đường Phong tiếp tục hỏi.

88. Chương 88: Hiên Ngang Đối Mặt.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 88: Hiên ngang đối mặt.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Nụ cười trên môi Thang Phi Tiểu chợt tắt, vẻ mặt u ám:

- Tiên sinh hỏi vậy chỉ khiến ta thêm xấu hổ vô cùng. Ngay cả người cũng biết tên con gái ta, còn ta thì hoàn toàn không biết gì cả.

Đường Phong cười lớn:

- Phải mất đi mới biết quý trọng. May mà người vẫn còn cơ hội cứu vãn, mau vào đi, ta nghĩ Tứ Nương hiện tại nhất định rất đau lòng, cần có người bên cạnh an ủi.

Thang Phi Tiểu rụt cổ lại:

- Ta sợ Tứ Nương nổi giận sẽ rút Viêm Nhật chém ta.

- Nghe lời ta thì không sai đâu!

Đường Phong nhìn hần khinh bỉ,

- Nam nhân cần phải dũng cảm gánh vác trách nhiệm của mình, người định trốn tới khi nào?

Thang Phi Tiểu cúi đầu nghĩ một lúc rồi hít sâu một hơi, giống như đã hạ quyết định vô cùng trọng đại, nhìn Đường Phong mỉm cười cảm kích một cái, sau đó lấy một loại khí thể hiên ngang bất khuất đi tới hướng phòng của Tần Tứ Nương.

Lát sau, trong phòng liền truyền tới tiếng Tần Tứ Nương hạ giọng trách cứ và nhục mạ, còn có tiếng đồ vỡ, bất quá Đường Phong nghe ra Thang Phi Tiểu hoàn toàn không đáp trả, mặc cho Tần Tứ Nương mắng nhiếc và đánh mình.

Qua đi một lúc lại có tiếng khóc nức nở, đứt quãng của Tần Tứ Nương từ trong phòng truyền ra:

- Cái tên cầm thú này, từ lúc người không từ mà biệt năm năm trước, ta liền tục mang theo con gái đi tìm người, người thật sự không xứng là nam nhân!

Đường Phong nhìn mấy thân ảnh đang lén lút ngồi xổm xuống đất dán tai lên tường nghe ngóng liền đi qua vỗ vỗ bọn họ, vẻ mặt nghiêm túc trách cứ:

- Nghe lén chuyện riêng nhà người ta là hành vi không tốt.

Mộng Nhi gờ lên một ngón đặt lên môi xuyt một tiếng:

- Nhỏ tiếng một chút.

Bảo Nhi nắm tay Đường Phong kéo xuống, nói:

- Bên trong có kịch hay để nghe.

Bạch Tiểu Lại ngồi bên cạnh kinh thường nhìn Đường Phong một cái, nghe vô cùng chăm chú.

Mạc Lưu Tô vừa nghe lén vừa bất an nói:

- Chúng ta làm vậy hình như hơi thiếu đạo đức?

Đường Phong cũng dán tai lên tường, mặt mày hớn hở nói:

- Lâu lâu mới làm một lần cũng không sao!

Trong phòng, Tần Tứ Nương đắm thềm thum vào ngực Thang Phi Tiểu, Thang Phi Tiểu cười nói:

- Tứ Nương, ta xin lỗi muội, muội cứ đánh, cứ mắng, cứ khinh bỉ, phỉ nhổ ta đi, ta đúng là không xứng là nam nhân, cô phụ tâm ý của muội.

Đường Phong bĩu môi:

- Ta buồn nôn quá.

Mấy nữ hài nhất tề gật mạnh đầu.

Tứ Nương nói:

- Nếu ta không nói cho người biết người còn có một đứa con gái thì người sẽ đồng ý theo ta sao?

Thang Phi Tiểu nói:

- Tuy lúc trước không biết nhưng dạo gần đây ta vẫn một mực suy nghĩ về chuyện này, chẳng lẽ muội không phát hiện ta ở lì Tĩnh An thành không đi sao? Chính là muốn để muội tìm được ta, muốn nhìn thấy dáng vẻ của muội, Tứ Nương, kì thật trong lòng ta từ trước tới nay đều luôn yêu muội.

Tứ Nương hỏi:

- Yêu ta ở điểm nào?

Thang Phi Tiểu nói:

- Thích sự ngay thẳng, tính khí nóng nảy, thích mỗi một sợi tóc, mỗi tấc da của muội!

- Dẻo mềm quá.

Mấy nữ hài bên ngoài mặt đỏ tai hồng, hiển nhiên là chưa từng nghe qua lời phiến tình trắng trợn như vậy. Đường Phong bĩu môi nói:

- Các người còn đơn thuần quá.

Thang Phi Tiểu nói:

- Tứ Nương, cảm giác ôm muội trong tay rất hạnh phúc, ta nghĩ cả đời này ta cũng sẽ không rời khỏi muội và Mạnh Mạnh.

Tứ Nương cười khê:

- Huynh thật ghê tởm, bên ngoài còn có người kia.

Thang Phi Tiểu cười lớn:

- Sợ gì chứ? Ta chính là muốn để cho người khác biết tình cảm ta dành cho muội, Thang Phi Tiểu ta hiện tại hận không thể cho toàn thiên hạ biết ta có một đứa con gái, còn có một nữ nhân ta yêu nhất trên đời!

Đường Phong phỉ bụm dìm trên mũi, nói:

- Tốt lắm, bọn họ cũng biết chúng ta ở ngoài đây rồi! Các người còn muốn nghe lén không?

- Bọn họ đã không ngại xấu hổ thì chúng ta sợ gì chứ?

Mộng Nhi dùng vẻ mặt không sao cả nói.

- Đừng để cho tiểu bối chê cười, ta còn phải giúp Mạnh Mạnh tắm rửa!

Tần Tứ Nương ôn nhu nói.

- Ta giúp muội.

Trong phòng rất nhanh liền truyền đến tiếng tát nước, thanh âm vui sướng cực điểm của Thang Phi Tiểu từ trong vọng ra:

- nHìn cánh tay này xem, trắng mềm như đậu hủ ấy, chỉ có Thang Phi Tiểu ta mới có thể sinh ra được đứa con gái thế này, ha ha ha!

- Đắc ý gì chứ? Con là ta sinh, huynh chẳng có chút công nào đâu.

- Sao lại không? Không có ta góp sức thì muội sinh con thế nào được? Thang Manh Manh, tên rất dễ nghe, rất hay, ta bây giờ thật muốn con bé mở mắt gọi ta một tiếng phụ thân!

Lúc Thang Phi Tiểu nghe được tên con gái mình từ miệng Đường Phong liền biết được mấy năm nay Tần Tứ Nương không hận hấn, nếu không thì sao lại cho con gái mang họ Thang chứ?

Nghe được lời này, thần sắc của Tần Tứ Nương thoáng chốc tối sầm lại:

- Tiên sinh nói độc tố trong người Manh Manh vẫn chưa bức ra hết, sau này còn có khả năng ảnh hưởng tới sự phát triển của nó!

Thang Phi Tiểu thần sắc chấn động, trở nên khó coi vô cùng.

Đường Phong đứng bên ngoài nói vọng vào:

- A, không cần lo lắng quá, đó chỉ là tình huống xấu nhất mà thôi, hơn nữa tỷ lệ rất thấp.

Nghe hấn nói vậy, hai người trong phòng liền nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Chỉ một lát cả hai đã tẩy rửa sạch sẽ cho Thang Manh Manh, một thùng nước đều biến thành màu đen tuyền.

Đường Phong nói với hai người:

- Sau này mỗi ngày đều tắm rửa cho Manh Manh một lần như thế này, sau đó dứt cô bé uống chút thuốc, nhanh thì năm sáu ngày, chậm thì nửa tháng, độc tố còn lại trong người cô bé sẽ biến mất, đến lúc đó lại trở lại là một tiểu cô nương vui vẻ hoạt bát thôi, mấy loại dược liệu đó Thiên Tú đều có cả, Bảo Nhi và Mộng Nhi sẽ giúp hai người chuẩn bị tốt.

Lại một đêm không ngủ.

Đường Phong ngồi một mình trong viện, tay cầm vò rượu, mắt nhìn vào màn đêm rồi nhấp một ngụm rượu.

Rượu này chính là rượu thuốc đã ngâm lần đầu tiên, dược tính của Thất Tình cô và cồn xung đột với nhau, khiến vị cam thuần trogn rượu còn phát ra chút hương thơm, rượu vừa vào bụng, trong nháy mắt có một dòng ôn thủy dâng lên, hóa thành năng lượng chú nhập vào tứ chi bách hài của Đường Phong.

Quả nhiên đúng như lời mấy lão gia hỏa Đường Môn đã nói, rượu thuốc do Thất Tình cô ngâm ra chẳng những có thể giúp người uống gia tăng thực lực, uống trường kỳ còn có thể khiến người ta bách độc bất xâm.

Bất quá thực lực gia tăng cũng không được nhiều lắm, Đường Phong cũng không để ý, tùy ý tiếp nhận mấy năng lượng này vào kinh mạch.

Tuy rằng hôm nay rất vất vả nhưng Đường Phong không thấy buồn ngủ chút nào.

Vừa rồi hấn đã bớt thời gian xem xét trí nhớ của Thường thúc nhưng không tìm được manh mối hữu dụng nào. Những gì Thường thúc biết thì mình cũng biết.

Tuy thực lực của Thường thúc cao hơn mấy đệ tử Cự Kiếm Môn kia nhiều, nhưng hấn không phải kẻ thân cận bên Biên Nam Phong, cho nên những gì hấn biết không nhiều bằng mấy nữ nhân kia. Chỉ là lúc đó trên thân của mấy nữ nhân kia đều có độc La Sát nên Đường Phong không dám động vào, cho nên cũng không ngừng luyện âm hồn.

Cự Kiếm Môn trăm phương nghìn kế muốn đưa mình vào chỗ chết, tuy mình may mắn thoát được vài lần, nhưng chỉ cần Cự Kiếm Môn một ngày bất diệt thì Đường Phong hoàn toàn không thể an tâm.

Lần này mình giết Biên Nam Phong, Cự Kiếm Môn trong khoảng thời gian ngắn hẳn là sẽ cuống cuống lên vì sự mất tích của vị thiếu chủ này, đợi bọn chúng ổn định lại vẫn sẽ tiếp tục đối phó mình. Đường nhiên là cũng có một khả năng khác, đó chính là cái chết của Biên Nam Phong khiến Cự Kiếm Môn càng gấp rút tiến hành việc tấn công Thiên Tú, dù sao thì Biên Nam Phong cũng mất tích ngay sau khi xảy ra xung đột với Thiên Tú, nhất định sẽ có người nghi ngờ Thiên Tú đã động tay động chân gì trong đó.

89. Chương 89: Rượu Thuốc.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 89: Rượu thuốc.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Vốn Đường Phong còn đang lo lắng làm sao hóa giải kiếp nạn này, chẳng những là bản thân mình mà còn cả Thiên Tú. Nhưng không ngờ tới ông trời lại đưa hai vị cao thủ đến bên cạnh mình.

Bản thân Tần Tứ Nương vốn là Thiên giai trung phẩm, hơn nữa còn có thần binh Viêm Nhật trong tay, năng cơ hồ sánh ngang với một vị cao thủ Thiên giai thượng phẩm. Còn Thang Phi Tiểu thì lại không cần phải nói, mười năm trước đã là Thiên giai thượng phẩm, hiện tại một thân thực lực chỉ sợ đã tới mức đẳng phong tạo cực.

Có hai người này tọa trấn tại Yên Liễu các, dù cao thủ Cự Kiếm Môn có đến bao nhiêu cũng cảm chắc cái chết.

Nên Đường Phong cũng có ý giao hảo với hai người bọn họ, lần này cứu Mạnh Mạnh tuy đơn thuần chính là vì Đường Phong thích con bé mà giúp đỡ, nhưng chuyện này khiến hai đại cao thủ đối với Đường Phong cảm động đến rơi nước mắt, sau này Đường Phong có việc cần họ giúp đỡ lẽ nào họ lại khoanh tay làm ngơ?

Đây chính là hai tay đấm siêu hạng.

Sau lưng truyền tới tiếng bước chân, Đường Phong không cần quay đầu lại liền nói:

- Tiểu thúc, không ngủ được à?

Thang Phi Tiểu dù sao cũng là trưởng bối, bối phận của hắn còn hơn cả Thiên Tú cao tăng, Đường Phong cũng không thể tiếp tục gọi cả họ lẫn tên hắn như vậy, dứt khoát phát huy mỹ đức kính già yêu trẻ, gọi hắn một tiếng Tiểu thúc, gọi như vậy là Đường Phong vẫn còn lão to. Bởi vì ngay cả Thiên Tú cao tăng cũng phải gọi hắn một tiếng Thang tiên bối.

- Sao ngươi lại biết là ta?

Thang Phi Tiểu nghi hoặc hỏi.

- Không phải thúc thì chẳng lẽ Tứ Nương nửa đêm tới tìm ta?

Đường Phong hắc hắc cười.

Thang Phi Tiểu lập tức liếc hắn một cách khinh bỉ:

- Phong thiếu gia, ta phát hiện miệng lưỡi của ngươi quá độc rồi.

Thang Phi Tiểu cũng là một người ngay thẳng, sau khi biết Đường Phong chỉ mới mười lăm tuổi cũng không tiếp tục gọi hắn là tiên sinh gì gì đó nữa, gọi thế chẳng những không tự nhiên mà còn có vẻ xa lạ.

Đường Phong ném vò rượu trên tay cho Thang Phi Tiểu, Thang Phi Tiểu đón lấy uống một ngụm lớn, lau miệng hỏi:

- Đây là rượu gì? Uống vào nghe là lạ?

- Rượu thuốc!

Đường Phong lời ít ý nhiều.

Dưới ánh trăng, Thang Phi Tiểu lập tức lộ ra một nụ cười không đứng đắn:

- À.... Phong thiếu gia người quả thật rất cần thứ này, có nhiều cô gái xinh đẹp như vậy vây quanh người, thân thể làm bằng sắt cũng chịu không nổi mà.

- Cái rắm.

Đường Phong giải thích:

- Thiếu gia ta vẫn còn là xử nam trong sáng. Rượu thuốc này là dùng Thất tình cô để ngâm, uống lâu dài thì chẳng những gia tăng thực lực mà còn bách độc bất xâm.

Thang Phi Tiểu sững sốt, sa đó không nói tiếng nào liền nhét vò rượu vào ngực áo.

- Làm gì vậy?

Đường Phong ngạc nhiên.

- Giữ lại cho Mạnh Mạnh uống, lần sau không sợ con bé bị người hạ độc nữa.

Tiểu thúc vô cùng nghiêm túc nói.

Đường Phong dở khóc dở cười:

- Tiểu thúc người có cần vô sỉ tới mức ấy không? Cái này là của ta mà, người chẳng ư hử tiếng nào đã lấy là sao.

Thang Phi Tiểu nghiêm mặt nói:

- Người nhất định còn trữ hàng, thì tiếc một vò rượu làm gì?

Đường Phong gật đầu nói:

- Xem như người lợi hại, người nửa đêm không cùng Tứ Nương ngủ mà chạy ra đây tìm ta làm gì?

Tiểu thúc ngồi xổm trên mặt đất, vẻ mặt nhăn nhó khó xử giống như bị táo bón, ấp a ấp úng nói:

- Phong thiếu gia, hôm nay thật sự cảm ơn người, nếu không có người thì lão Thang ta nhất định sẽ hối hận cả đời, vừa gặp mặt con gái, còn chưa kịp nói một câu với con bé đã phải âm dương cách biệt, nghĩ lại càng cảm thấy đáng sợ. Cho nên ta cố ý tới cảm ơn người.

Đường Phong ngồi phía trên cười lớn nhìn hắn nói:

- Những lời này không phải lời người có thể nói ra nha.

Thang Phi Tiểu vuốt mặt một cái, ngẩng đầu nhìn về phòng của Tần Tứ Nương bĩu môi, nhỏ giọng nói:

- Là người đàn bà kia bức ta tới cảm ơn người. Ta cũng nói với nàng ta người là một người rộng rãi, nhất định không để ý mấy thứ lễ nghi phiền phức này đâu, lời còn chưa nói xong nàng ta đã nhéo tai ta, người nhìn xem, lỗ tai ta bây giờ vẫn đỏ đây này.

Thang Phi Tiểu vừa nói vừa nghiêng đầu qua.

Đường Phong chặc chặc vài tiếng:

- Tiểu thúc! Thang tiền bối! Cách không thủ! Đệ nhất cao thủ của Đại Tuyết cung năm đó! Hóa ra lại là một người sợ vợ như thế, chặc chặc chặc.

Tiểu thúc vẽ mặt buồn bực ngồi xổm xuống, lúng túng nói:

- Hảo hán không nhắc lại chuyện xưa, dù gì cũng đã rất lâu rồi, hiện tại lão Thang ta đã là một người cha rồi, Phong thiếu gia người không biết sự lợi hại của hổ cái kia đâu, mấy năm nay ta bị nàng ta đuổi theo thăm lăm.

- Nàng là hổ, lẽ nào người không thể đả lão hổ sao? Khiến nàng hàng phục người! Nam nhân là người làm chủ trong gia đình, bằng không người làm sao sống qua khỏi những ngày tháng sau này?

Tiểu thúc rất nghiêm túc lắc đầu liên tục, nói:

- Không được đâu, nàng không phải lão hổ bình thường, nàng ta là lão hổ có cánh.

Đường Phong nghiêng người, nghiêm mặt nói:

- Tấn công cả thể xác lẫn tâm hồn, khiến nàng hàng phục dưới sự mạnh mẽ của người, nàng lợi hại hơn nữa thì cũng là nữ nhân mà thôi, sợ cái rắm! Có muốn sau này người nói một tiếng nàng không dám không theo không? Có muốn nàng như biến thành chú chim nhỏ nép vào người người, coi người là duy nhất không?

Tiểu thúc càng nghe hai mắt càng sáng ngời, đầu gật liên tục như gà mổ thóc:

- Muốn, muốn! Mau nói cho ta biết phải làm sao đi?

Đường Phong nói:

- Theo kế này thì người có thể chọn hai đường. Đi vào phòng cuồng bạo chiếm hữu nàng, sau đó cùng nói luận lý lẽ, nói với nàng ta trong nhà nên do ai làm chủ, nếu Tứ Nương là người thấu tình đạt lý thì nhất định sẽ đồng ý thỉnh cầu của người.

Thang Phi Tiểu ngẫm nghĩ một lúc, cảm thấy cách này không được thực tế, mở miệng hỏi:

- Còn cách thứ hai?

- Đi vào phòng cuồng bạo chiếm hữu nàng, sau đó đánh nàng một trận, để nàng hiểu được là không thể chống cự vũ lực của người.

Thang Phi Tiểu nghe xong có chút buồn bực:

- Tại sao cả hai cách trước tiên đều phải cuồng bạo chiếm hữu nàng?

- Đây gọi là nắn hạc lâu ngày gặp mưa phùn đó! Người cần phải dừng mãnh, có thể lỗ mãng bao nhiêu thì làm bấy nhiêu, để nàng cảm nhận được khí tức nam tử của người, người càng cuồng bạo, nàng ngược lại càng cảm thấy người càng vĩ đại, đến lúc đó vô luận là làm cách nào thì cũng thành công!

Tiểu thúc gật đầu:

- Có đạo lý! Việc đã đến nước này thì đừng trách tar a tay độc ác, bây giờ ta vào phòng công thành chiếm đất, sau đó....

Vừa nói xong, trên mặt hiện ra một tia sát khí.

Đường Phong vừa hứng phấn vừa mong đợi:

- Đánh nàng một trận?

Tiểu thúc liếc hẩn một cái tỏ vẻ kinh hãi:

- Ta đánh nàng làm gì? Ta muốn dùng tình cảm để cảm động nàng! Tứ Nương rất ôn nhu chứ không như người nghĩ đâu!

Đường Phong liền ôm quyền, nghiêm mặt nói:

- Tiểu thúc, chúc thúc mã đáo thành công, kỳ khai đắc thắng! Đúng rồi Tiểu thúc, người có bảo bối gì không? Đưa đây ta giữ gìn cho, ngân phiếu, kim phiếu, vàng bạc châu báu hay võ điển bí tịch, hoặc là vài hộp linh đan hay ha ba thanh Thần binh gì cũng được.

Ngày hôm sau, trong phòng của Tần Tứ Nương, Đường Phong cẩn thận xem xét tình hình của Thang Manh Manh, chân mày lúc nhíu lúc giãn, trong phòng một mảnh yên tĩnh, bầu không khí vô cùng ngưng trọng.

Sau nửa ngày, Đường Phong mới vén lại góc chăn cho cô bé, chậm rãi thở ra một hơi.

Tần Tứ Nương vội hỏi:

- Phong thiếu gia, Manh Manh sao rồi?

Đường Phong nói:

- Hồi phục rất tốt, con bé bây giờ vẫn chưa tỉnh vì thủ pháp của ta hôm qua quá cuồng bạo, con bé còn nhỏ, thân thể hiện tại có chút suy yếu, bất quá ta phỏng chừng con bé cũng sắp tỉnh rồi.

90. Chương 90: Không Bằng Cầm Thú.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 90: Không bằng cầm thú.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Thang Phi Tiểu đứng một bên vỗ vỗ ngực:

- Làm ta sợ muốn chết, một khi tình trạng đã tốt lên thì người cần gì ra vẻ ngưng trọng như vậy chứ?

Đường Phong nói:

- À, ta đang nghĩ có phải sáng nay Tiểu thúc người dùng khăn mặt của ta hay không.

Đường Phong ngẩng đầu nhìn một cái, ngạc nhiên nói:

- A, Tiểu thúc, cặp mắt gấu mèo của thúc đúng là không giống người thường tí nào, rất đặc sắc đó, hai bên trái phải rất đối xứng, trong màu đen còn lộ ra màu xanh đen, trong xanh đen lại có chút tím hồng, giống như vừa bị người ta đánh xong ấy, vừa thấy liền biết là nhờ có bàn tay cao nhân giúp tạo ra, đúng là quá hay!

Thang Phi Tiểu đưa tay che mắt mình lại, lâu lâu lại lén lút nhìn Tần Tứ Nương, trên mặt Tứ Nương ửng đỏ, hừ lạnh một tiếng, nghiêng răng nghiêng lợi nói:

- Hấn đáng đánh!

Mấy nữ hài đứng bên cạnh ra sức nín cười, hai vai run không ngừng.

Tiểu thúc hung hăng liếc mắt nhìn Đường Phong, kẻ đầu tiên nói:

- Là hấn xúi ta làm vậy, khiến một đời anh minh của lão Thang ta bị hủy trong chốc lát, tuổi già khó giữ được khí tiết.

Đường Phong nghiêm túc nói:

- Ta khẳng định Tiểu thúc người sáng nay đã dùng khăn mặt của ta.

Thang Phi Tiểu rút đầu lại, nhanh chóng ngậm miệng không lên tiếng.

- Mẫu thân...

Sau lưng truyền tới một thanh âm suy yếu, Tần Tứ Nương run lên, vội quay đầu lại, liền nhìn thấy Thang Manh Manh đã mở mắt, đang nhìn thẳng nàng.

Tần Tứ Nương vội lướt tới, kèm chế kích động và vui sướng trong lòng, nắm bàn tay nhỏ bé của con gái, nghẹn ngào nói:

- Mẫu thân đây.

Đường Phong cũng đi tới, cười tươi nhìn con bé, cô bé nheo đôi mắt thành hai mảnh trăng non, vui vẻ hô:

- Thúc thúc.

- Manh Manh ngoan!

Đường Phong ôn nhu nói:

- Chờ sau khi Manh Manh hết bệnh, thúc thúc sẽ mua kẹo đường cho Manh Manh.

Con bé ngoan ngoãn gật đầu.

Mấy người trong phòng, cho dù là Bảo Nhi Mộng Nhi hay Bạch Tiểu Lại, Manh Manh đều đã gặp qua, con bé rất hiểu chuyện gọi bọn họ một tiếng a di, khiến mấy nữ hài hai má đỏ bừng.

Thang Phi Tiểu cũng tới cạnh giường, đôi mắt gấu mèo thêm tình, đầy mong chờ nhìn Thang Manh Manh.

Tiểu nha đầu nhìn hẩn một cái, chu miệng:

- Quả trứng thối!

Nói xong còn giơ lên nắm tay bé con con, đánh trúng mắt Thang Phi Tiểu.

Thang Phi Tiểu dở khóc dở cười, trong lòng dâng lên một cỗ áy náy và chua xót.

- Còn sức đánh người là tốt rồi.

Đường Phong an ủi,

- Bảo Nhi đi nấu chút cháo mang tới đây đi, Mộng Nhi, mau đi sắc thuốc.

An bài xong mọi chuyện, Đường Phong ngồi lên giường nhìn tiểu nha đầu hỏi:

- Manh Manh có nhớ ngày hôm qua đã xảy ra chuyện gì không?

Thang Manh Manh nghiêng đầu nghĩ ngợi một lát liền nói:

- Manh Manh không nhớ, Manh Manh đứng ở đó chờ mẫu thân, sau đó thì không biết gì nữa.

Đường Phong quay đầu lại nhìn Thang Phi Tiểu và tnn hỏi:

- Ngày hôm qua rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Ta quên chưa hỏi hai người.

Hai nhìn nhau một cái, Thiên Tú mới lên tiếng:

- Mấy năm gần đây ta đều lo tìm hẩn, ngày hôm qua lại phát hiện ra hẩn nên ta đuổi theo đánh, nhưng vẫn đáng không lại hẩn, hơn nữa ta cũng đã quá mệt mỏi với những tháng ngày truy đuổi như vậy nên nói chuyện con gái cho hẩn biết, sau khi chúng ta cùng nhau trở lại nơi Manh Manh chờ ta thì đã thấy con bé đang hôn mê bất tỉnh nằm trên đất, lẽ ra ta không nên để con bé đứng đó một mình.

Thang Phi Tiểu áy náy nói:

- Là lỗi của ta, ta không nên trốn tránh muội, càng không nên vô trách nhiệm như vậy. Nếu ta không làm vậy thì muội cũng không để Manh Manh lại một mình mà đuổi theo ta.

Tần Tứ Nương lắc đầu:

- Là ta không nói sự thật cho huynh biết, ta chỉ giận huynh dám làm không dám nhận, nên mới che giấu chuyện của Manh Manh. Nếu ta sớm nói cho huynh biết thì...

Nói đến đây, Tần Tứ Nương lại ghen ngào, tiểu nha đầu nằm trên giường nói:

- Mẫu thân đừng khóc, Mạnh Mạnh không sao mà.

- Ủ, Mạnh Mạnh ngoan lắm!

Tần Tứ Nương gượng cười,

- Mẫu thân không khóc nữa.

- Tiểu thúc, người định thế nào?

Đường Phong hỏi.

Thang Phi Tiểu cười lạnh một tiếng:

- Tìm ra, sau đó giết hẳn!

- Không ai vô duyên vô cớ lại xuống tay với một tiểu cô nương như vậy, trừ phi là mấy kẻ bệnh hoạn, lấy việc giết người để tìm vui. Hai người các vị từng đắc tội với người khác đúng không?

Đường Phong hỏi.

Cũng chỉ có thể là khả năng này mà thôi, Tứ Nương và Tiểu thúc đã đắc tội với ai đó, kẻ đó tự biết bản thân không phải đối thủ của hai người bọn họ nên mới trả thù trên thân Mạnh Mạnh.

Thang Phi Tiểu nói:

- Lão Thang ta tới hôm qua mới biết mình có con gái thì cừu nhân của ta làm sao biết được, cho dù đắc tội với ai thì cũng không xuống tay với Mạnh Mạnh đâu.

- Tứ Nương thì sao? Nhất là gần đây, hơn nữa là trong Tĩnh An thành ấy.

Đường Phong chuyển hướng hỏi Tần Tứ Nương, Tứ Nương bản tính nóng nảy, dữ dằn, sợ là đắc tội không ít người.

- Ta nhớ lần trước có hủy một cái đồ trường, các người cũng có mặt ở đó.

Tần Tứ Nương nói,

- Lẽ nào là bọn chúng làm?

Đường Phong lắc đầu,

- Ba đại gia tộc trong Tĩnh An thành, người cao nhất cũng chỉ là Địa giai, không có khả năng sẽ nhạ chuyện với Thiên giai cường giả.

Hơn nữa bọn chúng lúc này đang nghe theo chỉ thị của Cự Kiếm Môn đối phó Thiên Tú, thời điểm này tất nhiên không có tâm trí lo chuyện thù hận vớ vẩn.

- Còn nữa, người này rất có thể cũng là Thiên giai cao thủ, chỉ có Thiên giai cao thủ mới có thể không chút kiêng kỵ như vậy!

Đường Phong chậm rãi phân tích.

- Theo như lời người nói thì ta nhớ có một người.

Tần Tứ Nương nói.

- Ai?

- Đại khái là mười ngày trước bên ngoài Tĩnh An thành, tên đó trêu chọc Tĩnh An thành, Tĩnh An thành nhất thời phẫn nộ dạy dỗ hắn một chút, lúc ấy tuy rằng Tĩnh An thành chiếm thượng phong, nhưng hắn cũng là Thiên giai cao thủ, đánh không lại ta liền bỏ chạy, trước khi đi còn trừng mắt liếc ta, ánh mắt rất độc địa.

Đường Phong trong lòng chợt động, thầm nghĩ lẽ nào là Vạn đường chủ gì đó của Cự Kiếm Môn trong Tĩnh An thành sao?

- Hắn có đặc điểm gì dễ nhận dạng không?

Thang Phi Tiểu nổi giận.

- Cương tâm của hắn là một đóa hoa! Lúc chiến đấu, cương khí sẽ ngưng tụ thành một đóa hoa có lực sát thương rất lớn, còn vô cùng diễm lệ.

Tần Tứ Nương nói.

- Có phải tên đó gương mặt hơi dài, trên mặt có một vết sẹo đúng không?

Bạch Tiểu Lại vội vàng mở miệng hỏi.

- Cương khí của hắn phát ra một mùi hương lạ đúng không?

Đường Phong cũng hỏi.

Tần Tứ Nương ngạc nhiên gật đầu, nghi hoặc nói:

- Sao hai người lại biết?

Đường Phong và Bạch Tiểu Lại nhìn nhau, trằm miệng một lời nói:

- Diệp Trầm Thu?

- Hai người biết hắn?

Thang Phi Tiểu toàn thân phát ra sát khí, trầm giọng hỏi.

Đường Phong nhìn Bạch Tiểu Lại, Diệp Trầm Thu là người của Bạch Đế thành, chuyện này theo lý nên để nàng tự giải thích.

Bạch Tiểu Lại gật đầu nói:

- Có biết, chẳng những biết mà còn phi thường quen thuộc kia!

Dừng một chút, Bạch Tiểu Lại lại nói tiếp:

- Là người của Bạch Đế thành bọn ta!

Thang Phi Tiểu biến sắc, vô cùng cảnh giác nhìn Bạch Tiểu Lại, lạnh giọng nói:

- Đại Tuyết cung và Bạch Đế thành từng có không ít thù oán!

Bạch Đế thành và Đại Tuyết cung là hai trong số ba thế lực lớn nhất Lý Đường, đương nhiên hay cạnh tranh với nhau, xung đột lớn thì không mấy lần, nhưng xung đột nhỏ thì thường xuyên xảy ra, người của hai thế lực nhìn thấy nhau ở bên ngoài đều không cho đối phương sắc mặt hòa nhã chút nào, thường xuyên là rút kiếm tương hướng.

Tiểu thúc năm đó là đệ nhất cao thủ của Đại Tuyết cung, không biết có bao nhiêu người của Bạch Đế thành bị hạ dưới tay hắn, cho nên khi nghe Bạch Tiểu Lại là người của Bạch Đế thành, phản ứng tự nhiên có chút kịch liệt.

Chương 90: Không bằng cảm thú. (Hạ)

Hắn đương nhiên không sợ Bạch Tiểu Lại, nhưng hắn hiện tại không giống với trước kia, hắn trước kia chỉ có một mình, dù có gây ra chuyện lớn bằng trời cũng không sao, nhưng hiện tại hắn còn có Thang Mạnh Mạnh và Tần Tứ Nương, sợ vì mình mà liên lụy hai mẹ con.

Bạch Tiểu Lại nhìn Thang Phi Tiểu nói:

- Tiểu thúc người một khi đã rời khỏi Đại Tuyết cung thì ân oán giữa Bạch Đế thành và Đại Tuyết cung đương nhiên không liên quan tới người.

Thang Phi Tiểu lúc này mới trằm tĩnh lại, cười lớn:

- Tiểu Lại cô nương rất hiểu lý lẽ, đúng là một cô nương tốt.

Bạch Tiểu Lại nói:

- Ta nói ra chuyện này chính là vì kẻ mà Tần Tứ Nương đụng phải là phản đồ của Bạch Đế thành ta, Diệp Trầm Thu!

- Chưa từng nghe qua, nhân tài mới xuất hiện sao?

Tiểu thúc hỏi.

- Là một tên bại hoại tâm thần!

Bạch Tiểu Lại nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Diệp Trầm Thu là môn hạ đệ tử của một vị trưởng lão trong Bạch Đế thành, vị trưởng lão này ngày thường đều không màng thế sự, sinh hoạt tại một nơi khá hẻo lánh trong Bạch Đế thành, dưới trướng của ngài có hai đệ tử, một chính là tên Diệp Trầm Thu kia, một người tên là Âm Âm.

Âm Âm là cháu gái của trưởng lão, còn Diệp Trầm Thu thì năm mười hai tuổi đã được sư phụ đưa về Bạch Đế thành, còn truyền thụ hết công pháp tu luyện cho hắn. Bởi vì Diệp Trầm Thu lớn tuổi hơn nên Âm Âm gọi hắn là sư huynh.

Tư chất của Diệp Trầm Thu rất tốt, không bao lâu đã có cương tâm, cương tâm của hắn là một đóa hoa mỹ lệ, vị trưởng lão kia tuy cảm thấy cương tâm này rất quái dị, nhưng bản thân cũng không biết hoa này tên gọi là gì, lâu dần cũng quên mất.

Quan hệ giữa hai sư huynh muội bọn họ ngày thường cũng rất tốt, thường xuyên cùng nhau luận bàn, tham khảo những điều tâm đắc, giúp đỡ nhau cùng tiến bộ.

Bởi vì thời gian tu luyện của Diệp Trầm Thu trẻ hơn, nên lúc đầu thực lực của hắn không bằng Âm Âm. Nhưng sau vài năm thì thực lực của hắn đã vượt qua Âm Âm sư muội, trong một lần luận bàn, Âm Âm bị cương khí của Diệp Trầm Thu ảnh hưởng nên gây ra vài chuyện khá xấu hổ, may mắn khi đó có vị trưởng lão kia ở đó nên mới không gây ra chuyện gì to tát.

Cũng vì lần đó, sư phụ của Diệp Trầm Thu mới ý thức được cương tâm của đệ tử mình có vấn đề, một bên tìm đọc tư liệu, lại thêm hỏi đồng môn, cuối cùng mới hiểu được cương tâm của đồ đệ mình là tình hoa! Mà cương tâm của hắn, đối với nữ nhân thực lực thấp hơn hắn có tác dụng thôi tình nhất định.

Đó cũng không phải cương tâm tốt lành gì, nếu bản tính của Diệp Trầm Thu lương thiện thì không nói làm gì, nhưng nếu hắn lòng dạ bất chính, muốn dùng cương tâm của mình để đối phó với các thiếu nữ yếu đuối thì đúng là hậu quả khôn lường.

Vị trưởng lão này muốn hủy cương tâm của Diệp Trầm Thu, nhưng lại có chút không đành lòng, cuối cùng quyết định hạn chế tự do của Diệp Trầm Thu, chỉ cho phép hắn hoạt động trong một phạm vi nhất định, không cho phép hắn được tiếp xúc cùng bất cứ nữ nhân nào, quan sát trước một đoạn thời gian rồi tính sau.

Diệp Trầm Thu tốt xấu gì cũng là một nam nhân tinh lực tràn đầy, lại đang tuổi phát triển, muốn hắn sống một cuộc sống như các lão đầu trọc từ bỏ thể tục thì làm sao hắn chịu được?

Tính tình của hắn ngày càng thay đổi, hành vi cũng ngày càng quái dị, nhưng thực lực càng ngày càng cao.

Trong lúc này, những biểu hiện của Diệp Trầm Thu đều lọt cả vào mắt sư phụ hắn, vị trưởng lão này nhiều lần muốn phế bỏ Diệp Trầm Thu, nhưng thủy chung vẫn không hạ thủ được, nói sao đi nữa thì đây cũng là đệ tử do chính tay mình dạy dỗ, cương tâm hình thành thế nào cũng không phải chuyện hắn có thể quản, lỗi không phải do hắn.

Hơn nửa năm trước, rốt cuộc vị trưởng lão này cũng hạ quyết tâm, nhưng trong lúc sơ ý lại bị Diệp Trầm Thu biết được kế hoạch.

Tính cách của Diệp Trầm Thu đã trở nên vô cùng quái dị, trong lòng hắn lúc này chỉ muốn được tự do, bất luận là thân tình gì cũng vô pháp ngăn cản khát vọng của hắn.

Hắn mời sư phụ của mình uống rượu, chờ sau khi vị trưởng lão kia uống tới say mềm liền ra tay giết chết sư phụ của mình, hắn còn chặt sư phụ của mình thành nhiều mảnh.

Màn thảm kịch này trong lúc vô ý bị Âm Âm phát hiện, Diệp Trầm Thu hoặc là không làm, đã làm thì phải làm cho trót, nhân lúc Âm Âm còn đang thất kinh liên chế trụ nàng, sau đó gian sát sư muội của mình.

Lúc người trong Bạch Đế thành biết được tin này thì Diệp Trầm Thu đã rời khỏi Bạch Đế thành.

Bạch Đế thành vô cùng phần nộ! Xuất động bảy tám vị Thiên giai cao thủ truy lùng Diệp Trầm Thu, nhưng chỉ có mỗi mình Bạch Tiểu Lại tìm ra được tung tích của hắn.

Lúc sau chính là tình cảnh lần đầu tiên Đường Phong gặp Bạch Tiểu Lại, Diệp Trầm Thu muốn lấy Đường Phong làm lá chắn để tiêu diệt Bạch Tiểu Lại, nhưng không ngờ sắp đạt được kế hoạch thì bị Đường Phong đánh lên nên thất kinh, bị Bạch Tiểu Lại đánh cho trọng thương, không thể không bỏ trốn.

Đây cũng là lần đầu tiên Đường Phong nghe Bạch Tiểu Lại nói ra lai lịch của Diệp Trầm Thu, sau khi xong hắn liền tức giận mắng:

- Không bằng cầm thú!

- Ta vốn tưởng rằng hắn đã rời khỏi Tĩnh An thành rồi chứ, tính đến hôm nay thì thương thế của hắn cũng phải khỏi hẳn rồi, nhưng không ngờ tới hắn vẫn còn ở đây.

Trong mắt Bạch Tiểu Lại lóe lên sát khí.

- Người đã trúng Yên thảo chi độc, hắn nhất định nghĩ một thân thực lực của người đã tận phế rồi, một khi người đã không còn là mối uy hiếp đối với hắn, đây gọi là nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất, lần cuối cùng hắn và người giao thủ là ở Tĩnh An thành, cho nên hắn nhận định là người của Bạch Đế thành nhất định sẽ không ngờ tới là hắn vẫn ở đây không đi.

Đường Phong suy đoán nói.

- Yên thảo chi độc?

Thang Phi Tiểu và Tần Tứ Nương nhất tề nhìn Bạch Tiểu Lại, kinh hãi không hiểu.

Hai người tự nhiên đã nghe qua đại danh của Yên thảo chi độc, là khắc tinh của người tu luyện, chuyên diệt cương khí, chỉ cần trúng độc thì sẽ mất hết tu vi.

Chính là hiện tại, hai người bọn họ thấy thực lực của Bạch Tiểu Lại vẫn còn mạnh lắm kia mà?

- Là hắn giúp ta giải độc.

Bạch Tiểu Lại chỉ vào Đường Phong nói.

- Phong thiếu gia, ta thật sự khâm phục người lắm.

Tiểu thúc lộ ra vẻ mặt sùng bái,

- Yên thảo chi độc người cũng giải được, khó trách có thể cứu được mạng của con gái ta.

- Giải như thế nào?

Tần Tứ Nương hỏi. Nàng cũng chỉ là thuận miệng mà hỏi thôi, nếu có thể biết phương pháp giải độc thì sau này không cần phải lo lắng Yên thảo chi độc nữa. Tuy Yên thảo chi độc rất hiếm, nhưng không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất.

Đường Phong và Bạch Tiểu Lại nhìn nhau một cái liền có chút khó xử.

Tiểu thúc liếc sang chỗ khác, âm thầm chột chột Tứ Nương vài cái.

Tứ Nương vội ho khan một tiếng nói:

- Coi như ta chưa hỏi đi.

Đường Phong nói:

- Cái tên Diệp Trầm Thu này chuyên dùng cương tâm của mình để tham đồ mỹ sắc, đúng là một tên tiểu nhân đáng khinh. Ta nghĩ ta biết được vì sao hắn lại ở lại Tĩnh An thành không chịu đi rồi.

- Vì cái gì?

Ba người cùng lên tiếng hỏi một lượt.

- Muốn tìm nữ nhân, các người cảm thấy nơi nào có nhiều mỹ nữ nhất?

Đường Phong mỉm cười.

Đáp án quá rõ ràng, đó chính là Thiên Tú! Thiên Tú nhất môn đều là nữ nhân, trong đó không thiếu người tướng mạo xuất chúng, càng có không ít người tư sắc chim sa cá lặn. Diệp Trầm Thu ở lại Tĩnh An thành, rõ ràng là nhắm vào đệ tử Thiên Tú.

91. Chương 91: Đệ tử Thiên Tú Bị Sát Hại.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 91: Đệ tử Thiên Tú bị sát hại.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Mấy người vẫn còn đang nói chuyện đã thấy Lâm Nhược Diên tâm sự nặng nề đi đến, sắc mặt cũng có chút âm trầm.

- Cô cô, xảy ra chuyện gì?

Đường Phong mở miệng hỏi.

Lâm Nhược Diên thở dài một tiếng:

- Có một nội tông đệ tử chết trên Khúc Đình sơn.

- Chết trên Khúc Đình sơn? Bị giết hay là sao?

Mấy người không khỏi vô cùng nghi hoặc, có thể nói KHúc Đình sơn chính là hậu hoa viên của Thiên Tú, bình thường cũng chỉ có nhân tài của Thiên Tú mới lên đó, hơn nữa phía ngoài Khúc Đình sơn từ trước tới nay cũng rất an toàn, chưa từng nghe nói có người gặp chuyện không may ở đây.

Lâm Nhược Diên nói:

- Bị người giết, vài ngày trước ở Tĩnh An thành cũng có không ít thiếu nữ chết sau khi mất tích, chính là không nghĩ lại lan tới Thiên Tú của chúng ta.

Đường Phong vội hỏi:

- Phát hiện vào lúc nào? Tử trạng như thế nào?

Lâm Nhược Diên nói:

- Sáng hôm nay vừa phát hiện, nàng bình thường cũng hay tới Khúc Đình sơn tu luyện, chính là sáng hôm qua xuất môn thì cả đêm không về, sáng nay mấy đệ tử phát hiện thi thể của nàng trong một rừng cây dưới chân núi. Tử trạng thì... Khụ, khụ, không mặc y phục, trên mặt còn có một nụ cười quái dị, hẳn là bị giết chết trong tình trạng không phản kháng.

Lâm Nhược Diên không chút giấu giếm kể hết tình hình chi tiết, bất quá chỉ cần mấy lời này, ai cũng có thể tưởng tượng ra đệ tử này đã gặp phải chuyện gì.

- Ta tới đây chính là muốn báo cho các người biết, sau này nói hai nha đầu Mộng Nhi Bảo Nhi tận lực đừng ra ngoài, chờ chúng ta điều tra rõ là kẻ nào đã làm rồi tính sau.

Hai nữ nhân còn lại trong phòng thì Lâm Nhược Diên không cần lo lắng, vô luận là Tần Tứ Nương hay Bạch Tiểu Lại đều là cao thủ Thiên giai trung phẩm, có kẻ nào rồi việc lại ăn gan hùm đi trêu chọc bọn họ chứ? Ngược lại là Mộng Nhi và Bảo Nhi thường xuyên phải đi Tĩnh An thành làm việc, nhất định phải nhắc các nàng đề phòng một chút.

- Những đệ tử khác chúng ta cũng không cho phép các nàng lên Khúc Đình sơn, ta sẽ tự mình đi điều tra chuyện này.

Lâm Nhược Diên nói:

- Thực lực của người này có lẽ rất cao, bởi vì người chết là nhị đại đệ tử, bản thân cũng có cảnh giới Địa giai hạ phẩm, nhưng không có bất kì dấu vết phản kháng nào.

- Không cần điều tra đâu.

Bạch Tiểu Lại nói:

- Ta biết là ai làm rồi.

Cũng chỉ có bị cương tâm của Diệp Trầm Thu ảnh hưởng tới nên nữ nhân này mới có thể không phản kháng, hơn nữa sau khi chết trên mặt còn giữ nét cười. Cũng chỉ có Thiên giai cao thủ mới có thể tự nhiên ra vào Khúc Đình sơn như vậy, những người khác hiển nhiên cũng nghĩ tới điểm này.

Thang Phi Tiểu siết chặt nắm tay kêu răng rắc, nghiến răng nói:

- Nếu bắt được hắn, lão tử nhất định chặt hắn ra làm trăm mảnh!

Lâm Nhược Diên nghi hoặc nhìn bọn họ:

- Sao..... Hình như các ngươi có vẻ rất oán hận?

Đường Phong kéo Lâm Nhược Diên tới một bên, đem ân oán của mấy người này kể cho Lâm Nhược Diên nghe một lượt, Lâm Nhược Diên lúc này mới vỡ lẽ:

- Thì ra là cao thủ Bạch Đế thành, lại là hung thủ ám toán Mạnh Mạnh, chẳng trách.

- Đúng rồi, thực lực của Diệp Trầm Thu đến cùng là như thế nào?

Đường Phong chuyển hướng hỏi Bạch Tiểu Lại.

- Đỉnh phong Thiên giai hạ phẩm!

- Chẳng trách được hắn lại dám làm bậy trên địa bàn của Thiên Tú như vậy!

Lâm Nhược Diên tức tối nói, Thiên giai hạ phẩm đỉnh phong cảnh giới, không khác biệt mấy so với Lâm Nhược Diên và Bạch Tố Y, mục tiêu của Diệp Trầm Thu chính là nữ nhân, chỉ cần hắn không ngốc đến mức chui vào Thiên Tú đại não thì không ai có thể bắt được hắn.

Chỉ có một điều hắn không lường được, đó chính là cừu nhân của hắn toàn bộ đều tụ hội ở Thiên Tú. Hắn càng không thể ngờ được chính là mình đã đắc tội một siêu cấp cao thủ Thiên giai thượng phẩm đỉnh phong.

Nhiều cao thủ cùng theo dõi hắn như vậy, trừ phi hắn quyết đoán ly khai Tĩnh An thành, từ nay về sau mai danh ẩn tích, nếu không thì sẽ cầm chắc cái chết.

- Cô cô.

Đường Phong trầm tư một lát rồi nói với Lâm Nhược Diên:

- Trước tiên không cần làm lớn chuyện, miễn cho đánh rần động cỏ, cũng không được để lộ tin tức ra ngoài, nói cho những người biết sự tình của nữ đệ tử kia nhất định phải giữ bí mật.

- Chuyện này thì để thôi, con muốn làm gì?

- Dụ hắn ra, một khi hắn vẫn còn ở Tĩnh An thành, một khi hắn đã nếm được ngon ngọt ở Thiên Tú thì nhất định sẽ không buông tay dễ dàng như vậy đâu, ta dám cam đoan, hắn còn có thể trở lại Khúc Đình sơn tìm kiếm con mồi. Chúng ta chỉ cần bố trí một cái bẫy trên Khúc Đình sơn dụ hắn mắc câu là được.

Đường Phong cũng muốn Diệp Trầm Thu chết, bởi vì lúc hắn đánh lén Diệp Trầm Thu tuy là ban đêm, nhưng nhãn lực của Thiên giai cao thủ tự nhiên hơn hẳn người bình thường, Diệp Trầm Thu nhất định đã nhìn rõ diện mạo của hắn.

Diệp Trầm Thu không chết thì Đường Phong phải cảnh giác hắn, phòng ngừa sau này bị hắn ám toán hoặc trả thù.

Tứ Nương nói:

- Diệp Trầm Thu tốt xấu gì thì cũng là Thiên giai cao thủ, có cạm bẫy gì dụ được hắn chứ?

Tiểu thúc nói:

- Dễ thôi, một khi hắn đã thích nữ nhân thì cứ để một mỹ nữ đi câu dẫn hắn là được rồi chứ gì?

Đường Phong gật đầu nói:

- Đây chính là ý ta muốn nói.

Tứ Nương cười quynh rũ:

- Người thấy ta thì sao?

Tiểu thúc chẳng cần suy nghĩ liền quả quyết cự tuyệt:

- Không được!

Tứ Nương mỉa mai cười:

- Chẳng lẽ ta không phải người đẹp à?

Tiểu thúc xấu hổ xoa xoa hai tay:

- Đẹp, đương nhiên là đẹp, muội là thiên hạ đệ nhất đại mỹ nữ, nhưng...

Làm gì có ai để lão bà của mình đi câu dẫn nam nhân khác chứ? Tiểu thúc muốn nói như vậy, nhưng lại cảm thấy nói vậy thì hơi mất khí chất nam nhân.

Đường Phong cười nói:

- Tứ Nương tuyệt đối không thể đi.

Thang Phi Tiểu giống như đã tìm được cứu tinh:

- Thấy chưa, Phong thiếu gia cũng nói vậy chứ đâu phải ý tứ của mỗi mình ta.

Vừa nói vừa nháy mắt ra dấu với Đường Phong.

Đường Phong phân tích:

- Thứ nhất, Diệp Trầm Thu đã gặp qua Tứ Nương, còn giao thủ cùng người, biết mình không phải đối thủ của người thì làm sao lại bị người dụ dỗ được? Thứ hai, mục tiêu của Diệp Trầm Thu đúng là nữ nhân, nhưng nếu hắn muốn nữ nhân đó ngoan ngoan phục tùng hắn thì nhất định phải tìm nữ nhân có thực lực thấp hơn hắn, vậy thì cương tâm của hắn mới có đất dụng võ. Nói cách khác, hắn muốn tìm mỹ nữ thực lực thấp hơn mình rất nhiều để dễ dàng đắc thủ!

- Ta đi!

Bạch Tiểu Lại nói,

- Diệp Trầm Thu đã tưởng ta trúng Yên thảo chi độc, thực lực tẩn phế, vả lại hắn từng có thù oán với ta, mỗi thù lần trước ta đã thương hắn vẫn còn đó, ta tin rằng chỉ cần thấy ta, hắn nhất định sẽ hiện thân.

Đường Phong nhìn Bạch Tiểu Lại một cái, chậm rãi lắc đầu:

- Cô hiện tại cũng chỉ là Địa giai tiêu chuẩn, nếu thật sự đụng phải hắn thì cùng lắm chỉ chống đỡ được ba chiêu là cùng, căn bản không thể kéo dài tới lúc người khác tới cứu cô.

Không đợi Bạch Tiểu Lại phản bác, Đường Phong lại nói:

- Ý của ta là tìm một người dụ hấn ra mặt, những người khác thì chia ra nắp ở xung quanh. Diệp Trầm Thu là cao thủ Thiên giai, nếu khoảng cách gần thì sẽ bị hấn phát hiện, cho nên những người phụ trách cứu viện không thể ở quá gần. Mà người phụ trách dụ hấn ra mặt nhất định phải đủ sức duy trì tới lúc cứu viện tới.

- Chuyện này có thể sao?

Tần Tứ Nương hỏi,

- Thực lực cao thì không dụ Diệp Trầm Thu ra được, thực lực thấp thì sẽ bị Diệp Trầm Thu bắt được, cho dù có khả năng chống đỡ một lúc thì cũng sẽ bị cương khí của hấn ảnh hưởng.

92. Chương 92: Việc Tốt Không Nhường Ai.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 92: Việc tốt không nhường ai.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Ngẫm lại, trong tình huống kia mà bị cương khí của Diệp Trầm Thu ảnh hưởng nhất định sẽ rất khó coi, nữ nhân nào gặp phải tình huống này cũng sẽ cảm thấy chẳng còn mặt mũi nào sống trên đời này nữa, đây cũng là nguyên nhân Đường Phong không muốn để Bạch Tiểu Lại ra trận.

Sau khi được Đường Phong nhắc nhở, Bạch Tiểu Lại cũng nhớ ra điểm này, liền có chút khó xử.

- Nếu thật sự dùng cách này thì người phụ trách dụ Diệp Trầm Thu ra mặt e là cứu tử nhất sinh!

Thang Phi Tiểu thở dài nói.

- Nếu như có một người, vừa có thể dụ được Diệp Trầm Thu, vừa không bị cương khí của hấn ảnh hưởng thì tốt quá rồi, Diệp Trầm Thu muốn chính là nữ nhân, trong khoảng thời gian ngắn tuyệt đối không xuống tay giết chết, nhất định có thể kéo dài được.

Đường Phong nhíu mày nói.

Mộng Nhi ngồi một bên dứt Thang Manh Manh ăn cháo liền thuận miệng nói:

- Theo như mọi người nói thì chỉ có nam nhân mới không bị cương khí của hấn ảnh hưởng.

- Ủ, có đạo lý!

Đường Phong gật đầu, đang muốn suy xét lại ý tưởng này thật cẩn thận xem có được hay không, bỗng phát hiện có mấy cặp mắt sáng quắc nhìn mình chăm chăm.

Đường Phong ngẩng đầu nhìn một lúc, nghi hoặc nói:

- Các người nhìn ta làm gì?

Tần Tứ Nương tự tiểu phi tiểu:

- Từ lâu đã nghe nói Đường Phong của Thiên Tú là tâm hồn nữ nhi lại đầu thai nhằm vào thể xác nam nhi, ngày thường đều mắt kẻ môi son, xiêm y rực rỡ, dáng đi yếu điệu thước tha, thật sự là so với nữ nhân còn muốn giống nữ nhân hơn!

Thang Phi Tiểu cười dâm tiện nhìn Đường Phong:

- Phong thiếu gia thoát nhìn cũng có chút tư sắc, vận nữ y tuyệt đối hợp nhé, nhìn cái eo thon của người đi này, chắc chắn.

Lâm Nhược Diên cũng cười nói:

- Phong Nhi, cô cô đã lâu không thấy hình dáng của con lúc mặc nữ trang, cô cô ta cũng rất nhớ nha.

Bạch Tiểu Lại vẻ mặt tò mò cùng hiếu kỳ nhìn Đường Phong.

Thần sắc Đường Phong đại biến, cẩn thận suy nghĩ một lúc, lập tức đạp một chân lên ghế, một tay gác trên đầu gối, vẻ mặt hiên ngang lẫm liệt, giọng nói oanh vang:

- Được! Đã vậy thì Đường Phong ta liều mạng lần này, vì sự an toàn của Thiên Tú đệ tử, vì mối thù lớn của Mạnh Mạnh, vì những mỹ nữ chết oan, lên núi đao, xuống biển lửa, vút đầu lâu, tát nhiệt huyết, quyết không hối tiếc! Thiếu gia ta hiệp can nghĩa đảm, trừng ác dương thiện, trừ gian diệt bạo, hành hiệp trọng nghĩa là tôn chỉ của ta từ trước tới nay, lần này đương nhiên phải nghĩa bất dung từ, cam nguyện gánh vác trọng trách này, phụ trách đi dụ Diệp Trầm Thu xuất động!

Vừa nói xong liền bưng chén nước trước mặt lên dốc cạn, sau đó lau miệng, sau đó dùng một loại ánh mắt vô vị nhìn mấy người trước mặt, hung hăng ném cái chén xuống đất, cái chén rớt xuống đất vỡ tan tành.

Đường Phong xoay người sang chỗ khác, hùng dũng hiên ngang bước đi, vừa đi tới cửa thì đầu lại động thẳng vào cửa, cả người mềm nhũn té trên đất, không kịp rên lên tiếng nào đã hôn mê bất tỉnh.

- Đập hay lắm!

Thang Phi Tiểu đi qua, một tay vác Đường Phong lên, vừa đi vừa hô:

- Tứ Nương, mau tới trang điểm cho Phong thiếu gia đi, sau đó ta ném hắn lên Khúc Đình sơn, tên súc sinh Diệp Trầm Thu kia thấy mỹ nhân nằm ngất trên đất nhất định sẽ động thủ tính cho xem.

- Được! Ta nhất định sẽ biến Phong thiếu gia thành mỹ nữ người gặp người thích, hoa gặp hoa nở!

Tứ Nương trầm giọng đáp,

- Bảo đảm sẽ thu hút tầm mắt của mọi người.

Trong phòng của Đường Phong, một nhóm người sẵn sàng đón địch quân.

Tần Tứ Nương cầm lược và dây cột tóc đủ kiểu, Bảo Nhi Mộng Nhi cầm son phấn trên tay, Bạch Tiểu Lại cầm đủ loại vòng vèo trang sức, thậm chí còn có cả lắc chân lắc tay có lục lạc nữa.

Đường Phong vẫn hôn mê nằm trên ghế.

Tứ Nương nói:

- Có thể bắt đầu được chưa?

Thang Phi Tiểu vung tay:

- Bắt đầu thôi!

Đường Phong lập tức tỉnh lại từ trên ghế, nói:

- Đợi đã, đợi đã, ta đã nghĩ kỹ rồi, kế hoạch này không tốt cho lắm, đơn giản thế này rất dễ thất bại, ta cảm thấy không thể thực hiện được.

Tiểu thúc ẩn vai Đường Phong xuống, cười nói:

- Phong thiếu gia, đây là chủ ý của người mà!

- Ta chỉ là tiện miệng nói đùa thôi, ta thề đấy, ý tưởng này chỉ là nghĩ bậy mà ra thôi.

Đường Phong nghiêm mặt nói.

- Tin vào lời thề thốt của nam nhân còn không bằng tin heo nái cũng biết trèo cây, lão Thang, giữ chặt hắn!

Tần Tứ Nương cười lạnh một tiếng.

- Hai người.... Hai người đối đãi với ân nhân cứu mạng của con gái mình như vậy sao?

Đường Phong đau đớn nhìn Tiểu thúc và Tứ nương.

Thang Phi Tiểu trầm giọng thở dài:

- Phong thiếu gia, thật sự là chẳng còn ai để chọn, nếu như ta cũng được như người thì lão Thang ta tự nhiên nghĩa bất dung từ, tự mình ra trận, nhưng lão Thang ta không được thế, thân thể cao to vạm vỡ, Diệp Trầm Thu nhìn thấy sợ là phải ngán chứ làm sao bị hấp dẫn được?

- Cô cô, chẳng lẽ người nhần tâm để con đi chịu chết như vậy sao?

Đường Phong chuyển ánh mắt sang Lâm Nhược Diên.

Lâm Nhược Diên đến cùng vẫn lo lắng cho Đường Phong, vừa rồi nàng chỉ đùa cùng mọi người một chút, nào biết được Tứ Nương và Tiểu thúc muốn làm thật kia chứ?

Lâm Nhược Diên lập tức nói:

- Ta cũng cảm thấy cách này rất mạo hiểm.

Tiểu thúc nói:

- Phong thiếu gia cũng đã nói Diệp Trầm Thu chỉ muốn nữ nhân, nhất định sẽ không dễ động thủ giết người đâu, chỉ cần chúng ta đuổi tới nơi kịp lúc thì Phong thiếu gia sẽ không bị tổn thương gì đâu.

Tứ Nương cũng nói:

- Trước tiên cứ trang điểm thử xem sao, nếu thật sự không giống nữ nhân thì xem như cách này không thể dùng được.

Lâm Nhược Diên nghĩ một hồi, cũng chỉ có thể gật đầu.

Trên mặt Đường Phong đầy vẻ van xin, nói:

- Diệp Trầm Thu sẽ không dễ gì giết người, nhưng nếu hấn động tay động chân với thiếu gia ta thì thiếu gia ta chẳng phải là ghê tởm muốn chết sao. Hơn nữa nếu hấn phát hiện ta là nữ nhân giả mạo còn không ra tay giết chết ta sao, cứu tử nhất sinh đó Tiểu thúc à!

Tiểu thúc nói:

- Làm gì chết dễ như vậy, chỉ cần người kéo dài thời gian một lúc, mấy đại cao thủ bọn ta đuổi tới còn không cứu được người ra khỏi miệng hổ sao.

Thang Phi Tiểu ngừng một chút rồi nói tiếp:

- Bất quá... Người nói cũng có lý, ừm, vậy đi, người có... bảo bối gì không? Tỷ như ngân phiếu kim phiếu, vàng bạc châu báu gì đó cũng được, cứ đưa ta giữ giùm cho, có gì thì ta cũng thay người chiếu cố Bảo Nhi và Mộng Nhi được.

- Cầm thú!

Đường Phong tức giận nghiêng răng mắng.

Không phải là Đường Phong sợ Diệp Trầm Thu, tuy hấn là Thiên giai cao thủ thật đấy, nhưng cũng như những gì mình đã phân tích, hấn muốn chính là nữ nhân, chỉ cần mình nguy trạng thật tốt, không để hấn phát hiện ra chút sơ hở nào thì hấn cũng sẽ không hạ độc thủ gì với mình.

Nhưng nguyên nhân khiến Đường Phong cất lực phản đối chính là, mình đường đường là một đại nam nhân sao có thể giả trang làm nữ nhân cho được! Chủ nhân của thân thể này suốt mười lăm năm qua đều ăn mặc như vậy, tâm lý của Đường Phong không biến thái như nguyên chủ nhân nên đương nhiên là vô cùng bài xích.

Hơn nữa, nếu tới lúc đó thật sự dụ được Diệp Trầm Thu ra, tuy hấn sẽ không giết mình, nhưng không tránh khỏi sẽ động tay động chân, hay trên ghẹo vài câu, tưởng tượng tới tình cảnh này, Đường Phong liền nổi da gà.

Nhưng nghĩ kĩ lại thì đây là cách đơn giản mà hữu hiệu nhất để dụ Diệp Trầm Thu ra mặt.

Mà mình coi như là ứng cử viên sáng giá nhất, để Bạch Tiểu Lại đi làm mỗi câu thì Đường Phong không an tâm.

93. Chương 93: Hóa Trang.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 93: Hóa trang.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Mấy đệ tử khác của Thiên Tú cũng vậy, người ta đều là khuê nữ, nếu xảy ra chuyện gì thì khó nói các nàng sẽ không nghĩ quẩn.

Nếu đổi lại là những người có thực lực ngang bằng với Diệp Trầm Thu như Lâm Nhược Diên hay Bạch Tố Y thì không thể dụ hấn ra mặt được.

Nghĩ tới nghĩ lui chỉ còn cách phải hy sinh bản thân mình một phen.

- Nói trước, nếu thiếu gia ta đã giả trang rồi mà vẫn không giống nữ nhân thì kế hoạch này coi như bỏ, ta cũng không muốn bị Diệp Trầm Thu liếc mắt một cái đã nhìn ra sở hở, sau đó giết chết thiếu gia ta đâu.

Đường Phong nói.

- Đương nhiên rồi.

Tứ Nương gật gật đầu,

- Người là ân nhân cứu mạng của Mạnh Mạnh mà, ta làm sao dám để người gặp nguy hiểm.

Cả đám người nhận được sự đồng ý của Đường Phong liền bắt tay vào việc.

Tứ Nương đứng sau lưng Đường Phong chải tóc cho hấn, Bảo Nhi Mộng Nhi đứng phía trước tô son trát phấn cho hấn, Bạch Tiểu Lại cầm một đồng trang sức khoa tay múa chân trên người Đường Phong để xem xem loại nào thì hợp với hấn.

Lâm Nhược Diên đã đi nói kế hoạch này cho Thiên Tú cao tăng nghe, ngoài ra còn muốn phong tỏa tin tức, đề phòng tin tức truyền ra ngoài.

Thang Phi Tiểu đứng một bên chỉ đạo, còn hưng phấn hơn cả mấy nữ nhân kia:

- Tứ Nương, muội bôi kiểu tóc tiểu thư khuê các cho Phong thiếu gia đi, vóc dáng của hấn khá cao, kiểu diêm dúa không hợp với khí chất của hấn, đúng rồi, bên trái thái dương chừa lại một lọn tóc buông dài xuống tới ngực, như thế trông vừa đoan trang vừa có một chút mị lực, không đúng không đúng, không phải làm thành kiểu con gái nhà lành thế này, phía sau vấn tóc thành kiểu phụ nhân cho hấn, cho hấn sắm vai thành hình tượng thiếu phụ. Thiếu phụ đấy biết chưa, chính là giống như muội đấy. Thiếu phụ đối với nam nhân rất có sức hấp dẫn đó, quả đào mặt thành thực đương nhiên có sức hấp dẫn hơn trái cây tươi mới.

Tại sao ta biết ấy à? Hừ, lão Thang ta ngày thường duyệt qua vô số mỹ nữ, trên phương diện này đương nhiên rất có kinh nghiệm!

Tiểu thúc nhất thời hưng phấn nên bắt đầu nói nhảm.

Tần Tứ Nương cười nhẹ nhìn hấn, hàm răng khê cắn nói:

- Duyệt qua vô số mỹ nữ à? Thiếu phụ đúng không? Sao hả?

Vẻ hưng phấn trên mặt Thang Phi Tiểu lập tức thu lại, nghiêm mặt nói:

- Cái đẹp trên đời này nhiều vô số, chỉ là chưa được phát hiện mà thôi, ta dùng một đôi tuệ nhãn của mình để tìm ra cái đẹp trên đời này, chuyện này không sai, đây chỉ là Chỉ là một loại thưởng thức, là loại thưởng thức không có bất kỳ tà niệm gì!

- Tối nay sẽ tính sổ với người!

Tứ Nương oán hận nói.

Đại thiết hán Tiểu thúc lập tức im như thóc, sợ hãi đưa tay sờ đôi mắt bầm đen của mình.

Mới im lặng được một chút là hần lại bắt đầu bình loạn, nói với Bảo Nhi và Mộng Nhi:

- Đừng có trang điểm đậm quá, người ta nhìn thấy liền ngán rồi, các người nhìn xem, trên mặt hần trát một lớp phấn dày như thế, cử động nhẹ một chút phấn đã rơi ra tùm lum rồi. Làn da của hần vốn đã rất đẹp, không cần trang điểm đậm như vậy. Phong thiếu gia dù gì thì cũng là một nam nhân, cổ khí tức nam nhân này thế nào cũng không thể che giấu được, một khi đã không giấu được thì dứt khoát không cần giấu nữa, trang điểm nhả nhận một chút, tĩa cặp mày kiếm kia lại một chút, để hần lộ một cổ anh khí ra bên ngoài. Thiếu phụ anh tư hiên ngang giống như Tứ Nương nhà ta ấy, đi đến đâu cũng thu hút ánh mắt của nam nhân!

Bảo Nhi Mộng Nhi dạ một tiếng liền lau sạch sẽ son phấn trên mặt Đường Phong, bắt đầu trang điểm lại.

Sở dĩ hai người bọn họ trang điểm thành như vậy, chủ yếu là vì trước kia Đường Phong đều thích trang điểm đậm như thế, trang điểm thành một kiểu giống như mông khí vậy.

Bạch Tiểu Lại cầm một đồng trang sức trên tay, đang do dự xem nên cho Đường Phong đeo cái nào, thấy Tiểu thúc chỉ huy khí thế như vậy, nghiêm nhiên đối với món này rất có nghiên cứu, không khỏi mở miệng hỏi:

- Tiểu thúc, người xem hần đeo loại nào thì hợp?

Thang Phi Tiểu nhìn một đồng trang sức rực rỡ liền lắc đầu:

- Không cần đeo gì cả! Anh khí của Phong thiếu gia không hợp với mấy thứ này. Vô luận là đeo cái gì cũng làm mất mỹ cảm, bất quá... lắc chân lắc tay này có thể dùng được, nhất định sẽ có một loại phong tình khác.

Dừng một chút, Tiểu thúc lại nói:

- Đúng rồi, Tiểu Lại cô nương cô đi tìm mấy bộ y phục nữ nhân tới đây đi.

Bạch Tiểu Lại liền có chút khó xử:

- Nhưng y phục của mấy người bọn ta hần mặc không vừa đâu.

Thân thể Đường Phong hiện tại tuy vẫn đang phát triển, nhưng đã cao hơn Bảo Nhi Mộng Nhi và Bạch Tiểu Lại một khúc rồi.

Tứ Nương nói:

- Vóc dáng của ta và Đường Phong cũng không khác mấy, có thể cho hần mặc y phục của ta.

- Ủ, vậy cũng được.

Tiểu thúc gật đầu.

Đường Phong ngồi im một chỗ, giống như lão tăng nhập định, nhắm mắt ngưng thần, không nhúc nhích, tùy ý những người này làm gì thì làm.

Bỏ ra đúng một canh giờ mới xong việc.

Tứ Nương vỗ vai Đường Phong nói:

- Phong thiếu gia, đứng lên cho ta xem cái nào.

Đường Phong ừ một tiếng, từ trên ghế đứng dậy, cổ ý bày ra bộ cà lơ phất phơ, liếc xéo mọi người.

Trong phòng một mảnh lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người đều dồn mắt ngắm Đường Phong, trong đôi mắt mấy nữ nhân đầu tiên là hiện lên một vẻ khiếp sợ, sau đó lập tức trở nên quái dị, Tiểu thúc càng trắng trợn hơn, mắt cũng không dám chớp, lại còn chảy cả nước miếng.

- Gì vậy?

Đường Phong trong lòng chợt động, nghĩ thầm trước kia thân thể này cũng từng giả thành hình tượng nữ nhân rồi, nhưng cũng chỉ khiến mọi người sinh ghét mà thôi, làm gì khoa trương được như biểu hiện của mấy người này như vậy.

- Trời ạ!

Tứ Nương thì thào một tiếng:

- Phong thiếu gia, may mà người thật sự không phải nữ nhân.

Bảo Nhi Mộng Nhi đứng một bên gật mạnh đầu.

- Mau cầm y phục tới đây.

Tiểu thúc vô cùng kích động.

Lát sau, Tứ Nương liền đem hết y phục của mình tới, màu nào cũng có, toàn bộ đều đặt trên giường, nhìn Đường Phong hỏi:

- Phong thiếu gia, người nhìn xem thích mặc bộ nào?

Thang Phi Tiểu lấy ra một bộ màu trắng trong số đó nói:

- Bộ này đi.

Nói xong liền lột sạch y phục của Đường Phong ra, trực tiếp trùm bộ y phục màu trắng vào cho hắn.

Bộ y phục này gồm có hai phần áo và váy riêng biệt, váy dài tới mắt cá chân, tay áo chỉ dài tới khuỷu tay, để lộ ra nửa cánh tay trắng ngần.

Chờ sau khi Đường Phong sửa sang lại y phục đứng thẳng lại, cả đám người lập tức bị kinh diễm.

Nếu không phải hình tượng này của Đường Phong là do họ làm ra, nếu không phải họ biết Đường Phong là nam nhân, nếu chỉ vừa thấy hắn lần đầu thì chắc chắn sẽ cho rằng hắn một một mỹ nữ.

Tiểu thúc khen không ngừng:

- Lão Thang ta bình sinh duyệt qua vô số mỹ nữ nhưng cũng chưa từng thấy được nữ nhân anh khí như thế!

Đường Phong là một nam nhân, nhưng sau khi bị Tần Tứ Nương trang điểm, búi tóc kiểu thiếu phụ này nọ, phối hợp cùng một bộ y phục này lại có một loại cảm giác nữ nhân anh từ hiên ngang.

Nhất là cánh tay cùng mắt cá chân lộ ra ngoài kia, làn da trắng nõn, mềm mại nhẵn nhụi, ngón tay ngọc thon dài, đứng đó hệt như xử nữ.

Một đôi mắt rất có thần, bị che dấu dưới lớp phấn điểm trang chỉ làm cho người ta cảm thấy rất có mị lực câu hồn.

Một lọn tóc tùy ý buông thả trước ngực, giống như che đi phong quang trước ngực.

Tiểu thúc vội vàng đeo lắc chân và lắc tay kia vào cho Đường Phong.

94. Chương 94: Thiết Tượng.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 94: Thiết tượng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Hai thứ này đều là màu bạc, càng tôn lên nước da trắng nõn của Đường Phong, cử động một chút liền phát ra tiếng leng keng thanh thúy, làm cho người khác có một loại cảm giác lâng lâng khó tả.

- Ta thấy hình như còn thiếu thứ gì đó thì phải?

Tiểu thúc xoa cằm, chau mày, đột nhiên nghĩ ra gì đó liền chạy vội đi, chờ lúc hắn trở lại, trên tay đã cầm hai quả đu đủ, vẻ mặt vô cùng bí ố nhìn Đường Phong.

Mấy nữ hài lập tức cười rộ lên, các nàng rốt cuộc cũng hiểu được Đường Phong thiếu cái gì rồi.

- Thứ này thì không cần!

Đường Phong vội nói,

- Tiểu thúc, nếu người dám bắt ta nhét cái này vào thì thiếu gia ta bỏ việc ngay!

Thang Phi Tiểu nói:

- Đã diễn thì phải làm thật hoàn mỹ, làm gì có mỹ nhân nào thiếu thứ này chứ, người cũng không muốn bị Diệp Trầm Thu liếc mắt một cái đã nhìn ra sơ hở đúng không?

- Nhìn vẻ mặt của các người là thiếu gia ta đủ biết mình rất xuất sắc rồi, ta chỉ là dụ hắn lộ diện lâu một chút thôi chứ có phải đi câu dẫn hắn đâu.

Thấy vẻ mặt Đường Phong nghiêm túc như vậy, Tiểu thúc tiếc hận vứt hai quả đu đủ sang một bên:

- Không cần thì không cần, như vậy cũng đủ lợi hại rồi.

Cả đám liền kéo Đường Phong tới đứng trước gương đồng để hắn thưởng thức một chút hình tượng bây giờ của mình.

Vừa nhìn thấy hình dáng hiện tại của mình, ngay cả Đường Phong cũng ngạc nhiên.

Hắn hoàn toàn không dám tin “mỹ nữ” anh khí bức nhân trong gương có thể là mình.

Một bộ quần áo thuần trắng không lớn không nhỏ, dài ngắn vừa phải, cánh tay nhẵn nhụi mềm mại, mày kiếm xéo lên nhập vào tóc mai, trang điểm theo kiểu thiếu phụ, vòng bạc trên tay và cổ chân đều phát ra tiếng leng keng kỳ ảo, dễ nghe như tiếng suối reo theo mỗi cử động nhỏ, mỗi cái gợn tay nhắc chân đều phát ra một loại mị lực câu hồn đoạt phách.

- Đây....

Đường Phong không biết diễn tả thế nào.

Trong ấn tượng của hắn, nguyên chủ nhân của thân thể này lúc mặc nữ trang tuyệt đối là ghê tởm chết người không đền mạng, nhưng sao hiện tại lại khác biệt lớn tới vậy chứ? Cúi đầu nghĩ một hồi, Đường Phong cảm thấy có thể là vì chủ nhân trước kia của thân thể này không biết cách trang điểm, hơn nữa căn bản thì ai cũng biết rõ hắn, cho nên lại càng có vẻ đặc biệt xấu xí.

- Chỉ có một thứ không được hoàn mỹ lắm chính là bả vai của người hơi rộng.

Tần Tứ Nương bình luận,

- Bất quá cũng không sao, chẳng ảnh hưởng tới mỹ cảm chút nào, thêm vài năm nữa thì người khoogn thể giả trang thành kiểu này được nữa rồi.

Thang Phi Tiểu cũng nói:

- Phong thiếu gia, người chính là mối câu xuất sắc nhất của kế hoạch lần này đó! Đúng là ngoài người ra thì không ai đảm đương nổi trọng trách này cả!

Tứ Nương cũng nói:

- Chỉ cần người có thể dụ được Diệp Trầm Thu ra mặt thì bọn ta nhất định bắt được hắn, ngày sau có thể vì thiên hạ trừ bỏ một tên ác ôn thì Phong thiếu gia người chính là công thần lớn nhất.

Thang Phi Tiểu lại nói:

- Mỹ nhân khắp thiên hạ đều sẽ cảm kích người.

Đường Phong nghe một hồi liền nhiệt huyết sôi trào:

- Cũng được, Diệp Trầm Thu làm nhiều việc ác, một ngày không trừ thì có khả năng lại có thêm một mỹ nữ như hoa như ngọc phải mất mạng, thiếu gia ta lần này nhất định xả thân vì đại nghĩa, dụ Diệp Trầm Thu ra mặt! Cứu vớt các mỹ nữ khỏi cảnh nước sôi lửa bỏng.

Vừa nói vừa đạp một chân lên ghế.

Gấu vấy bay lên, Tiểu thúc cuống quít vịn lại, dặn dò:

- Cẩn thận lộ cảnh xuân ra ngoài đó Phong thiếu gia!

Tứ Nương nói:

- Việc này không nên chậm trễ, hiện tại chúng ta mau đi bố trí!

Đường Phong bĩu môi:

- Các người nghĩ thiếu gia ta ngu ngốc tới vậy sao? Ta cũng không phải con nít ba tuổi, nếu ta đi khơi khơi thế này thì lấy gì bảo đảm Diệp Trầm Thu sẽ không gây nguy hiểm cho tính mạng của ta chứ, hơn nữa ta và Diệp Trầm Thu cũng không có thù oán sâu đậm gì, ta có cần phải hy sinh trả giá đắt như vậy không?

Về mặt Thang Phi Tiểu liền ảm đạm:

- Phong thiếu gia, mấy lời này của người làm tổn thương tâm hồn lão Thang ta quá. Mạnh Mạnh đáng yêu như vậy cũng bị hắn hạ độc thủ, chẳng lẽ người cứ mặc kệ mà ngồi nhìn hay sao?

- Mạnh Mạnh là con gái của người chứ không phải con gái ta.

Đường Phong liếc hắn một cái tỏ vẻ khinh bỉ, sau đó lại cười gian nói:

- Muốn ta làm mối dụ cũng được, bắt quá....

Thang Phi Tiểu nói:

- Phong thiếu gia người cứ nói, muốn ta làm gì cũng được.

Đường Phong lại quay đầu nhìn về Tần Tứ Nương.

Về mặt Tần Tứ Nương vô cùng kiên nghị nói:

- Phong thiếu gia, chỉ cần có thể diệt trừ được Diệp Trầm Thu, vì Mạnh Mạnh báo thù này, ý của lão Thang chính là ý của ta, muốn ta làm gì cũng được.

- Tứ Nương quả nhiên sáng khoái!

Đường Phong vỗ ghế dựa,

- Chờ tat hay y phục đã.

Cởi bộ y phục trên người ra, mặc lại y phục cũ của mình, Đường Phong lúc này đây mới dẫn Tần Tứ Nương và Thang Phi Tiểu đi ra ngoài.

Bạch Tiểu Lại ở đằng sau hỏi:

- Khi nào thì chúng ta đi bắt Diệp Trầm Thu?

- Hắn hôm qua vừa làm chuyện xấu ở Thiên Tú thì sao quay lại nhanh vậy được, chúng ta có ít nhất ba ngày để chuẩn bị.

Đường Phong khoát tay nói.

Tứ Nương cùng Tiểu thúc đi theo Đường Phong ra đến Thiên Tú ngoại tông, đi vào trong một căn phòng rất lớn.

Lúc này Đường Phong mới nói:

- Chính là nơi này.

Vừa nói vừa đẩy cửa bước vào.

- Đây là nơi nào? Bọn ta phải làm gì?

Tần Tứ Nương thò đầu xem xét bên trong, chỉ thấy trong phòng có vô số hỏa lò và công cụ rèn, chung quanh phòng đặt khá nhiều thiết đỉnh đủ loại hình dạng và vài loại khoáng thạch, còn có một số trường kiếm chưa hoàn thành, bên trên rỉ sét loang lổ, hiển nhiên là đã lâu không ai đụng tới.

- Đây là nơi chế tạo vũ khí của Thiên Tú! Bình thường cũng không ai tới đây, bỏ hoang cũng khá lâu rồi.

Đường Phong nhìn mấy thứ ở đây, trong lòng liền hưng phấn vô cùng.

Khắp nơi trong phòng đều là khoáng thạch, sắt và thép khối chưa luyện qua.

Thiên Tú đều là nữ tử nên đều không thích hợp làm loại việc nặng nhọc thế này, tuy trong Thiên Tú cũng có vài người chuyên môn chế tạo vũ khí để cung cấp cho các đệ tử Thiên Tú dùng, nhưng vũ khí vẫn còn chất đọng trong kho, từ lâu đã không cần tạo ra nữa.

Cho nên nơi này đã bỏ hoang rất lâu không ai lui tới.

Trước kia Đường Phong cũng từng nghĩ thực lực của mình cao hơn chút nữa sẽ tới đây tự tạo ám khí cho mình, vô luận là vật liệu hay công cụ, nơi này đều đã có sẵn, chỉ cần mình bỏ ra chút công sức là được rồi.

Nhưng từ khi thấy Tần Tứ Nương dùng cương khí luyện kim khâu thì Đường Phong liền đem chủ ý đánh lên người Tứ Nương, kế hoạch tiêu diệt Diệp Trầm Thu lần này vừa hay cho hắn một cơ hội, nếu không thì lúc thường sao có thể mời Thiên giai cao thủ tới giúp mình chế tạo ám khí được chứ? Hơn nữa còn mời được hai người.

Khoáng thạch và sắt thép khối ở đây tuy không phải loại tốt nhất, nhưng ám khí tạo ra chắc chắn tốt hơn mấy thứ mua được trong Tĩnh An thành lúc trước nhiều.

- Chúng ta tới đây làm gì?

Thang Phi Tiểu nghi hoặc đầy mặt.

- Tứ Nương, người ngồi xuống trước đi.

Đường Phong không để ý tới Tiểu thúc, tìm được một cái ghế, sau khi lau sạch bụi bẩn liền đưa cho Tần Tứ Nương, sau đó liền chạy đi ôm vài khối sắt thép gì đó tới trước mặt Tứ Nương.

Chỉ trong một lát, sắt thép khối trước mặt Tần Tứ Nương đã chất thành đống như ngọn núi nhỏ.

95. Chương 95: Chế Tạo Ám Khí.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 95: Chế tạo ám khí.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đường Phong lại rút Viêm Nhật kiếm bên hông của Tứ Nương ra, vẽ vài đồ án trên đất nôi:

- Tứ Nương, người giúp ta luyện một chút ám khí, phi đao, phi châm, còn có phi tiêu các loại, cứ luyện chế theo mấy bản vẽ này đừng quá lớn hay quá nhỏ là được, bằng không thì khi sử dụng sẽ không thuận tay.

- Người muốn ta giúp chính là cái này?

Tần Tứ Nương cười khê một tiếng:

- Chuyện này thì dễ thôi.

Quả thật rất đơn giản, nếu là người khác thì chỉ sợ còn không dám nói chắc ăn thế này, dù là Thang Phi Tiểu cũng chưa chắc được, nhưng cương tâm của Tần Tứ Nương lại là Hỏa phượng hoàng, ngay cả vàng ròng nháy mắt cũng hòa tan được chứ đừng nói gì mấy khối sắt thép này.

Bản thân Tần Tứ Nương cũng có cảnh giới Thiên giai trung phẩm, khả năng khống chế cương khí bản thân có thể nói đã đạt tới trình độ đẳng phong tạo cực rồi.

Có thể nói, kim loại trên tay nàng, nàng muốn nó biến thành hình dạng gì thì nó sẽ biến thành hình dạng đó.

Vươn tay cầm lấy một khối thép to cỡ một bàn tay, Đường Phong chỉ thấy được trên tay Tần Tứ Nương toát ra một cỗ bạch sắc quang mang, khối thép kia lập tức tan chảy, nhưng dưới tác dụng của cương khí, chẳng những không chảy xuống mà chỉ trong chớp mắt, thể tích của nó đã nhỏ đi hơn một nửa.

Ngay sau đó, thứ chất lỏng đó bị cương khí của Tần Tứ Nương kéo liền lưu động, chỉ chớp lát đã biến thành hình dạng một chuỗi phi đao.

Cương khí của Tứ Nương vừa thu lại, toàn thân chuỗi phi đao này liền lộ ra một màu đỏ đậm, Đường Phong vội dùng kim sắt kẹp lấy nó sau đó cho vào nước lạnh, xèo một tiếng, một luồng hơi nước bốc lên, Đường Phong lại ném nó tới trước mặt Thang Phi Tiểu, nói:

- Tiểu thúc, đập nó đi!

Thang Phi Tiểu liền dõ khóc dõ cười:

- Người muốn ta làm thợ rèn cho người sao?

Ngày xưa là đệ nhất cao thủ của Đại Tuyết cung, Thiên giai thượng phẩm đỉnh phong, đi tới đâu cũng được vạn người kính ngưỡng, chú ý, nhưng hôm nay lưu lại tới đây lại phải làm thợ rèn cho kẻ khác! Nhưng nghĩ tới thù lớn của Mạnh Mạnh vẫn chưa trả, Thang Phi Tiểu cũng không thể không cầm búa sắt lên gõ cật lực.

Cách không thủ Thang Phi Tiểu há lại là hư danh hay sao? Một thân cương khí sớm đã điều động thật tốt, một búa nện xuống, đốm lửa văng khắp nơi, phi đao nháy mắt liền trở nên rắn chắc hơn rất nhiều.

Động tác của Tiểu thúc dị thường mạnh, chỉ trong nháy mắt đã hạ búa xuống hơn một trăm lần, mỗi một búa đều bao hàm nội lực mấy chục năm của hắn, thanh âm của mỗi búa phát ra căn bản không phải phát ra mấy tiếng vang như keng keng gì hết mà là một tiếng “Đinh” kéo dài, gõ một lúc thì chuỗi phi đao trông như một món đồ chơi lúc đầu dưới từng nhát búa của Tiểu thúc liền trở nên sáng loáng vô cùng sắc bén.

Lát sau Tiểu thúc liền bỏ cây búa xuống nói:

- Xong rồi.

Vừa nói xong liền nắm phi đao chưa làm lạnh ném sang Đường Phong.

Đường Phong làm sao dám chụp? Thang Phi Tiểu da dày thịt thô, lại có cương khí thâm hậu hộ thân, Đường Phong da non thịt mềm làm sao sánh được với hắn.

Chưởng phong đẩy về phía trước liền trực tiếp đẩy mạnh phi đao vào trong nước lạnh, sau nửa ngày mới dám lấy ra.

Vừa cầm lên tay không ngờ lại nặng thế, chuôi phi đao này so với tưởng tượng của mình còn nặng hơn rất nhiều.

Phi đao chỉ dài và rộng cỡ một ngón tay, chớp bén nhọn, lưỡi dao hơi cong lại như nanh độc xà, hình dạng chính thể vô cùng đẹp, hoa văn uốn lượn như một con rồng ẩn trong thân đao.

Đường Phong đưa tay cầm lấy một thanh trường kiếm chế tạo giữa chừng bên cạnh, dùng phi đao trên tay mình bổ mạnh lên đó.

Keng một tiếng, trường kiếm bị đâm thủng một lỗ, còn phi đao thì chẳng chút trầy xước nào.

- Hảo phi đao!

Đường Phong khen không ngớt.

Tiểu thúc trợn mắt:

- Người cũng không nhìn là ai tạo ra đi, trời ạ, hai vợ chồng bọn ta đường đường là Thiên giai cao thủ mà cũng có ngày đi làm phi đao cho người khác, ông trời đúng là không có mắt.

Chuôi phi đao này có thể nói là kết tinh một thân thực lực của Tần Tứ Nương và Thang Phi Tiểu, trong thiên hạ e là chỉ có một thanh như vậy mà thôi.

Trên tính chất thì không so được với Cương binh, nhưng khuyết thiếu chỉ là nguyên liệu mà thôi.

Dù sao đây chỉ là dùng thép khối bình thường nhất tạo ra mà thôi, vật liệu cũng không quý, nếu đổi thành Huyền thiết hoặc Phi tinh thì cấp bậc của chuôi phi đao này chắc chắn vượt xa Cương binh, nếu tài nghệ chế tác của Tần Tứ Nương và Thang Phi Tiểu cao hơn chút nữa thì rèn Thiên binh cũng không thành vấn đề.

Tiểu thúc lại nói:

- Một khối thép to như vậy bị Tứ Nương nén lại thành một chuôi phi đao nhỏ như vậy, người dùng tới liệu có cảm thấy quá nặng hay không?

Thể tích của phi đao hiện tại phải nhỏ đi vài lần so với khối thép lúc đầu, đó cũng không phải là vật liệu bị hao mòn hay gì cả, nguyên liệu cũng không hề có nửa điểm Lại giá, mà là Tứ Nương dùng cương khí của mình nén lại, tương đương với thợ rèn bình thường thiên chuy bách luyện.

- Rất thuận tay, sức nặng vừa đúng!

Đường Phong cười lớn, ngửa tay một cái ném phi đao về phía Tiểu thúc, Tiểu thúc trợn mắt, vươn tay kẹp lấy phi đao, nhưng không ngờ tay chỉ chạm đến khoảng không, phi đao nghiêng qua một bên lao tới, lao thẳng tới hạ bộ của hắn, tốc độ nhanh như gió, góc độ vô cùng xảo trá.

Tiểu thúc chấn động, vội vàng lùi về sau một bước, bàn tay chưởng nhẹ về phía trước, một cái chưởng ấn quỷ dị màu xanh lam liền xuất hiện cách bàn tay Tiểu thúc cỡ một thước cản lại phi đao.

Leng keng một tiếng, phi đao rơi xuống đất, Tiểu thúc kinh ngạc nhìn Đường Phong nói:

- Lần đầu tiên gặp người ta đã cảm thấy người là một cao thủ ám khí, sự thật chứng minh quả nhiên không sai!

Tuy rằng cũng vì Thang Phi Tiểu không mấy để ý Đường Phong, nhưng không thể phủ nhận là kỹ xảo của chiêu thức ấy rất cao minh, chỉ cần hơi không chú ý một chút thì sẽ thiệt lớn.

- Tứ nương, làm phiền luyện hết đồng trước mặt này thành phi đao.

Đường Phong chỉ vào đồng kim loại chất thành hòn núi nhỏ kia mà nói.

Tần Tứ Nương giờ mới hiểu vừa rồi mình đã lỡ hứa hẹn rồi, sống thế này thì đơn giản chỗ nào chứ? Nếu chỉ luyện chế một hai thanh thì đương nhiên dễ như trở bàn tay, nhưng đồng kim loại trước mặt ít nhất cũng tới mấy trăm khối.

Nhưng đây mới chỉ là mở đầu, mấy đồ án Đường Phong vừa vẽ trên đất lúc nãy chẳng những có phi đao, còn có phi châm, phi tiêu.... Tô Nhan và Tiểu thúc nhìn nhua một cái, lập tức cảm thấy hình như mình đã rơi vào bẫy.

Nhưng vì đại cừu của Mạnh Mạnh, hai người không thể không ra sức làm.

Đường Phong lúc ấy chẳng cần hỏi gì đã ra tay giúp đỡ Mạnh Mạnh, Tiểu thúc và Tứ Nương cũng không phải hạng người vong ân phụ nghĩa, so với tính mạng của Mạnh Mạnh thì chút mệt nhọc này không đáng kể chút nào.

Tần Tứ Nương lập tức bắt tay vào luyện kim loại, sau khi luyện thành phi đao liền ném cho Tiểu thúc rèn.

Tiểu thúc khí lực sung mãn, vận dụng hết một thân thực lực giả làm thợ rèn còn dững mãnh hơn nhiều, phi đao thô vừa được ném qua thì cây búa liền nện xuống, sau một chuỗi tiếng “Đình....” ngân vang, một chuỗi ám khí tốt nhất liền được sinh ra.

Dần dần, tốc độ luyện kim loại của Tứ Nương liền không theo kịp tốc độ rèn của Tiểu thúc, Tứ Nương nổi giận liền dùng cả hai để luyện, sau đó ném qua một lúc hai chuỗi phi đao thô cho Tiểu thúc, Tiểu thúc mặt không đổi sắc liền tiếp nhận cả hai.

Đường Phong thì đảm nhiệm công việc khuôn vác, chỉ phụ trách việc chuyển kim loại trong phòng tới trước mặt Tứ Nương, một đồng là tạo ra phi đao, một đồng là phi châm, một đồng là phi tiêu.

96. Chương 96: Cơ Quan Phòng Thân.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 96: Cơ quan phòng thân.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Nhìn thấy số ám khí rèn ra nhẹ nhàng mà nhiều như nước chảy nhờ sự hợp tác của hai vị cao thủ, Đường Phong liền hăng hái hơn hẳn, tốc độ khuôn vác càng nhanh hơn.

Ám khí không giống như binh khí, nhiều khi là vật tiêu hao nhiều nhất, phóng ra liền mất đứt, nên Đường Phong tự nhiên hy vọng có càng nhiều càng tốt, lần sau muốn tìm sự giúp đỡ tốt như vậy phỏng chừng là không dễ, tuy rằng Tiểu thúc và Tứ Nương hàm ơn mình, cũng muốn báo đáp, nhưng mình không thể vì mấy chuyện vật vãnh thế này mà làm phiền người ta mãi được, Đường Phong sẽ cảm thấy rất áy náy.

Suốt một ngày, ba người đều ở trong phòng không hề đi ra.

Mấy khối kim loại Đường Phong vác tới được đều bị Tứ Nương và Tiểu thúc liên thủ tạo thành ám khí, mỗi thứ đều không phải vật phàm, vô cùng sắc bén, tinh chất xuất chúng.

Tổng cộng lần này thu hoạch được khoảng bốn trăm chuỗi phi đao, gần ngàn cây phi châm, phi tiêu vài trăm cái, đủ cho mình dùng một quãng thời gian rất dài.

Làm suốt một ngày, cho dù là hai đại cao thủ Thiên giai cũng cảm thấy có chút mệt mỏi, cương khí tiêu hao khá nghiêm trọng.

Nghỉ ngơi suốt một đêm mới lấy lại sức.

Ngày hôm sau vẫn như cũ, Đường Phong sáng sớm đã lúi hai đại cao thủ tới đây.

Dù sao lúc bán hai bản thiết kế cho Thiên Tú, Bạch Tố Y đã nói qua vật tư cùng vật liệu trong Thiên Tú Đường Phong đều được sử dụng theo đãi ngộ của trung tâm đệ tử.

Mấy khối kim loại này ném trong đây cũng chỉ Laig phí, không bằng tận dùng cho hết.

Lần này Đường Phong cũng không để Tứ Nương rèn mỗi ám khí nữa, hôm qua hắn cố ý để lại một số khối kim loại, chính là muốn để hôm nay Tứ Nương giúp mình tạo ra cơ quan phòng thân.

Tuy rằng đã có kế hoạch tỉ mỉ làm sao để dụ Diệp Trầm Thu hiện thân, Đường Phong cũng chắc chắn hắn sẽ không hạ độc thủ gì với mình, nhưng để ngừa vạn nhất, Đường Phong cũng phải chuẩn bị một chút mới được.

Bằng không lấy thực lực luyện cương thất phẩm của Đường Phong hiện tại sao có thể ngăn cản được công kích của Diệp Trầm Thu?

Thế nên tối qua Đường Phong thức tới nửa đêm để vẽ vài bản vẽ, hôm nay đưa tới cho Tàn Tứ Nương chiếu theo bản vẽ mà luyện.

Thứ này cũng không thể so với hôm qua, hôm qua Tứ Nương chỉ luyện một đám riêng lẻ, có thể nói là rất đơn giản.

Nhưng mà những thứ hôm nay đều là các loại cơ quan tinh xảo, trong đó bao hàm rất nhiều thiết kế tinh vi, giống như đang khảo nghiệm khả năng khống chế cương khí của Tứ Nương vậy.

Cho dù khả năng khống chế cương khí của Tứ Nương đã đăng phong tạo cực, nhưng dù sao cũng không rành rẽ mấy loại cơ quan này, bận rộn làm cả buổi sáng vậy mà cũng không chế được một cái nào.

Giữa trưa Bạch Tiểu Lai đưa cơm tới, Tứ Nương chỉ ăn một chút rồi tiếp tục làm.

Đường Phong cùng Tiểu thúc ngồi xõm trên đất, trên tay mỗi người đều bưng một cái chén lớn, trong bát chứa cơm nóng trắng tinh thơm nức, trên đất bày một đồng thức mỹ thực, ăn vô cùng ngon miệng.

Tiểu thúc nhìn Tàn Tứ Nương một cái rồi quay qua nói với Đường Phong:

- Ta có thể cảm nhận được Tứ Nương hiện tại có chút nôn nóng, người xem sắc mặt của nàng đi, đầy vẻ tức giận, ta dám cam đoan, nếu bây giờ ta nói chuyện với nàng thì sẽ bị nàng quần áo một trận.

Đường Phong gật đầu, vươn dũa gấp một cái chân giò kho tàu, đầu lưỡi vươn ra liếm hột cơm bên miệng.

- Ta nói Phong thiếu gia này, mấy món đồ chơi nhỏ này người biết được từ đâu vậy? Sao ta càng xem càng cảm thấy tinh diệu? Cấu tạo của nó đã đơn giản tới mức tối đa rồi, có thể nói là tinh hoa trong tinh hoa, cho dù thiếu bất kỳ bộ phận nào cũng không được.

Tiểu thúc nhìn Đường Phong chăm chú.

Đường Phong trừng mắt liếc xéo hắn một cái lại gấp một con bò câu quay lên vùi đầu ăn.

Thầm nghĩ đây tốt xấu gì cũng là thành quả truyền thừa và cải tiến hơn mười đời Đường Môn, những chỗ khác tuy cũng có mấy thứ này, nhưng vô luận là lực sát thương, độ linh hoạt, hay là trình độ tinh giản đều không thể sánh được với Đường Môn.

Tục ngữ nói người ngoài xem náo nhiệt, trong nghề trông cửa đạo, người thường như người thì sao biết được sự ảo diệu bên trong chứ.

Tiểu thúc lại nói:

- Phong thiếu người cứ nói thật cho lão Thang ta nghe đi, người đã từng tới Thiên Công sơn trang? Còn lấy được Thiên Công đồ phổ đúng không? Bằng không thì dựa vào số tuổi và kinh nghiệm của người thì sao có được mấy bảo bối này?

Đường Phong cúi đầu nhìn bàn thức ăn trên mặt đất, chép miệng vài cái liền vươn dũa gấp một khối chân giò hầm còn y nguyên trong chén của Tiểu thúc.

Tiểu thúc ngạc nhiên nói:

- Người gấp đồ ăn trong chén của ta làm gì?

Cúi đầu xuống mới thấy thức ăn trên bàn đã sớm chui hết vào bụng của Đường Phong rồi.

- Trời ạ!

Tiểu thúc liền bực mình, đưa đũa ra muốn giành lại cái chân giò của mình, Đường Phong lại mau mắn le lưỡi liếm một cái lên chân giò, nhìn hẩn hoi:

- Có muốn nữa không?

Tiểu thúc rầu rĩ nói:

- Ta no rồi.

- Đúng rồi Tiểu thúc, vừa nãy người nói tới Thiên Công đồ phổ, rốt cuộc thì nó là cái gì?

Đường Phong vừa gặm chiến lợi phẩm vừa chăm chỉ hỏi han.

Tiểu thúc trừng mắt liếc hẩn một cái:

- Mỗi thù đoạt thực, bắt cộng đái thiên!

- Người nhỏ mọn tới vậy sao?

Đường Phong khinh bỉ nói.

- Một chết lão nương!

Tần Tứ Nương ở bên trong đột nhiên hô, Rốt cuộc cũng làm được một cái!

Hai người vừa nghe được câu này lập tức bỏ chén cơm xuống, phóng vào phòng.

Lúc hai người vọt tới trước mặt Tứ Nương liền thấy trên tay nàng có một hộp nhỏ dài cỡ một bàn tay, rộng hai tấc, trên đỉnh có một lỗ thủng, bên hông có một nút bấm khá nhỏ, thoạt nhìn chỉ là một cái hộp nhỏ chẳng mấy gây chú ý.

Nhưng ba người ở đây đều biết rõ cấu tạo bên trong.

Cơ quan ám khí này cũng không có tên gọi gì cả, chỉ là một cơ quan ám tiễn bình thường tới mức không có tên trong Đường Môn ám khí phổ mà thôi, trong ộp có thể chứa hai cây cung nhỏ, sau khi ấn vào cơ quan, hai mũi tên sẽ được bắn ra với vận tốc và lực độ rất mạnh, nếu địch nhân không kịp phòng bị thì sẽ ăn không ít đau khổ, cho dù Diệp Trầm Thu có là Thiên giai cao thủ đi nữa, không dể thương được hẩn thì cũng dọa cho hẩn một phen nhảy dựng.

Bản thân cái hộp này nhỏ nhắn tiện dụng, rất thích hợp để giấu ở tay áo, nên mới gọi là ám tiễn.

Tuy bộ y phục Tứ Nương đưa cho Đường Phong lộ ra nửa cánh tay, nhưng ám tiễn lại có thể giấu bên trong ống tay áo phía trên, hiệu quả cũng như nhau cả.

- Tứ Nương, vất vả rồi.

Đường Phong vô cùng hài lòng, cũng chỉ có Tứ Nương dùng cương khí của mình mới có thể tạo ra ám tiễn không chệ vào đâu được thế này, có thể nói, cơ quan ám khí này là dùng một khối thép nguyên vẹn luyện ra, không hề dùng tay ở bất kì khâu nào.

Mấy bản thiết kế của Đường Phong lần này cũng không khác mấy, chỉ có điều mỗi loại lại khác nhau vài chỗ mà thôi, đối với cao thủ như Tần Tứ Nương mà nói thì đã làm được cái thứ nhất, tất sẽ làm được cái thứ hai, thứ ba rất dễ dàng.

Ám tiễn có hai cái, giấu ở hai cánh tay.

Tứ Nương quả nhiên không phụ kỳ vọng, hộp ám tiễn thứ hai chỉ cần dùng nửa canh giờ là xong, lúc sau Tứ Nương càng làm càng hăng, quen tay hay việc, một tiếng trống nâng cao tinh thần luyện ra toàn bộ, nào là bối tiễn, sủy thủ tiễn, bài châm.

Bối tiên, cơ quan âm khí trang bị trên lưng, lúc sử dụng chỉ cần cúi đầu là có thể tác động cơ quan, một lần bắn ra bốn mũi tên.

97. Chương 97: Tinh Thần Thiết, Chuyển Tâm Luân.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 97: Tinh thần thiết, chuyển tâm luân.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Sứu thủ tiên nguyên bản cũng có thể trang bị tại khuỷu tay, nhưng lần này Đường Phong lại đem nó trang bị bên hông, lúc di chuyển người thì mũi tên có thể tùy ý phóng ra, phối hợp cùng âm khí của Đường Phong thì uy lực càng mạnh hơn.

Bài châm, cũng có thể gọi là hài châm, một cơ quan nhỏ gắn ở mũi chân, chuyên môn dùng để đá vào những nơi yếu hại của đối phương.

Mấy thứ này cũng không cần kỹ thuật luyện chế quá mức cao thâm, chỉ cần bỏ ra một khoảng thời gian ngắn là có thể chế tác được.

Nhưng mấy vật nhỏ này cũng là bùa hộ mạng dùng để bảo vệ tính mạng của Đường Phong, dùng để kéo dài thời gian một chút tuyệt đối không thành vấn đề.

Đường Phong lại nhờ Tứ Nương luyện chế ra mấy chục mũi tên khéo léo chuyên dùng cho ám tiễn và sứu thủ tiên, lúc này mới đại công cáo thành.

Quay đầu nhìn xem trong phòng, những đỉnh kim loại nguyên bản đặt khắp nơi trong phòng giờ đã hết sạch, chỉ còn lại một chút khoáng thạch chưa luyện qua mà thôi.

Đường Phong nhìn một chút, ánh mắt rất nhanh đã bị một khối khoáng thạch to cỡ một chậu rửa mặt hấp dẫn.

Hôm qua lúc khuôn vác kim loại thì hắn đã thấy khối khoáng thạch này, tuy cảm thấy hơi lạ nhưng cũng không để ý nhiều lắm, nhưng bây giờ trời đã sẩm tối, trong căn phòng tối như mực này, khối khoáng thạch lại phát ra nhiều điểm sáng.

Đường Phong lúc đầu còn nghĩ mình nhìn lầm, kết quả là nhìn kĩ lại liền phát hiện quả thật có phát sáng, tuy rằng rất yếu ớt, nhưng không qua được cặp mắt của Đường Phong.

Nghĩ một lúc, Đường Phong liền đi tới bên cạnh khối khoáng thạch kia, dùng tay thử sức nặng của nó, phát hiện cơ nhiên lại nặng hơn mình nghĩ rất nhiều.

- Tứ Nương, tới xem thử xem đây là cái gì?

Đường Phong vội hô.

Tứ Nương nghe hắn gọi thế liền đi tới, cẩn thận xem xét một lúc, lại đưa tay sờ nhẹ, tức khắc liền ngạc nhiên nói:

- Khối khoáng thạch này lạnh quá.

Nghe nàng nói như vậy, Đường Phong mới thử nhiệt độ của những khối khoáng thạch bên cạnh, quả thật đúng như lời Tứ Nương nói, khối khoáng thạch này lạnh hơn mấy khối kia rất nhiều.

- Có biết đây là khoáng thạch gì không?

Đường Phong hỏi.

Tứ Nương lắc lắc đầu:

- Ta không rành mấy thứ này lắm.

Tiểu thúc ngồi xổm xuống nói:

- Để ta xem.

Duỗi tay lấy ra một viên nhỏ trên khoáng thạch, Tiểu thúc nghiêm túc xem xét một hồi liền a lên một tiếng:

- Thứ này chính là Tinh thần thiết!

- Tinh thần thiết?

Đường Phong liền vui ra mặt.

Tinh thần thiết cũng là một loại khoáng thạch, nhưng luận chất lượng và giá trị thì nó so với những loại thép khối bách luyện bình thường đều quý hơn rất nhiều.

Tuy rằng không so được với Huyền thiết và Phi tinh, nhưng lại là một loại khoáng vật hiếm gặp.

Bởi vì bản thân Tinh thần thiết tản mát ra ánh sáng lấp lánh như bầu trời đầy sao nên mới được gọi bằng cái tên này.

Đường Phong cũng không nghĩ tới trong đây lại có một khối Tinh thần thiết chưa sử dụng, cũng không biết là ai tìm được rồi lại tùy tiện ném vào đây không dùng tới.

Đúng là chuyện tốt vừa lúc.

Vừa thấy vẻ mặt của Đường Phong, Tứ Nương cùng Thang Phi Tiểu lễ nào không nhìn ra hắn đang nghĩ gì?

Tiểu thúc lui lại một bước:

- Đừng có nhìn ta!

Vốn hai người vất vả suốt hai ngày mới có thể rèn xong đồng kim đỉnh kia, còn tưởng rốt cuộc thì cũng đã xong hết, ai ngờ bây giờ lại phát hiện ra một khối Tinh thần thiết, không cần nghĩ cũng biết Phong thiếu gia nhất định là muốn dùng Tinh thần thiết này luyện ra cái gì đó rồi.

Tiểu thúc hối hận muốn chết, sớm biết vậy thì cứ nói đây là một khối khoáng thạch bình thường cho xong.

Đường Phong hắc hắc cười:

- Tứ Nương, lại phải làm phiền ngươi rồi.

Tứ Nương trừng mắt liếc hắn một cái, sau đó cươn tay nhắc khối khoáng thạch lên, trọng lượng của khối khoáng thạch này ít nhất cũng trên trăm cân nhưng Tứ Nương lại cầm lên nhẹ như không.

Cương khí của Tứ Nương phát ra ánh sáng màu trắng nhàn nhạt, khối quặng thô này tức khắc liền hòa tan trên tay Tứ Nương, chất lỏng một bên quay cuồng, một bên tạp chí không ngừng chảy xuống đất.

Khối Tinh thần thiết này chỉ là quặng thô mà thôi, còn chưa trải qua xử lý lần nào cả nên đại bộ phận đều là tạp chất, chỉ có một phần nhỏ là có thể dùng được.

Có thể nhìn ra lần này Tứ Nương hòa tan khối Tinh thần thiết này chậm hơn lúc hòa tan những khối sắt thép thông thường một chút, bởi vì lúc nung hòa tan những khối sắt thép bình thường thì trên tay chỉ phát ra một chút ánh sáng đủ để hòa tan mà thôi, nhưng hiện tại, cương khí bạch sắc trên tay nàng đã phụt cao hơn một thước nhưng tốc độ luyện Tinh thần thiết vẫn hơi chậm.

Dần dần, tạp chất trên đất ngày càng nhiều, Tinh thần thiết trên tay Tứ Nương ngày càng nhỏ.

Tổn khoảng nửa nén nhang thời gian, tất cả tạp chất mới bị lọc sạch sẽ, Tứ Nương thu lại cương khí, khối Tinh thần thiết thô ban nãy giờ chỉ còn là một quả cầu tròn lớn cỡ một bàn tay.

Tuy chỉ bấy nhiêu nhưng đây chính là tinh hoa trong tinh hoa của khối quặng thô, lại thêm Tứ Nương dùng cương khí nén lại một hồi, tạp chất cơ bản đã bị tinh lọc sạch sẽ.

Tứ Nương để nó vào nước làm lạnh một lúc, sau khi lấy ra, cả Tứ Nương cũng không nén nổi ánh mắt mê ly nhìn ngắm:

- Thứ này thật đẹp!

Khối Tinh thần thiết này hiện giờ trông như một bầu trời thu nhỏ, hàng tỉ ngôi sao lấp lánh phát sáng dưới bầu trời đêm, trong đó có một ngôi khá lớn, cũng là ngôi sáng nhất có hình bán nguyệt, cứ như là ánh trăng được vô vàn ngôi sao bao bọc bảo vệ.

Cho dù trong phòng tối như mực, nhưng khối Tinh thần thiết này tỏa ra ánh sáng mờ ảo.

- Phong thiếu gia, người muốn dùng thứ này rèn thành cái gì?

Thang Phi Tiểu hỏi,

- Thứ này quá nhỏ, nếu muốn luyện chế thành kiếm thì e là không đủ, muốn luyện thành chủy thủ không?

Đường Phong lắc đầu, cổ tay xoay nhẹ một cái, Toái Tinh liền xuất hiện trên tay:

- Thiếu gia ta đã có Thiên binh chủy thủ rồi thì còn cần chủy thủ nữa làm gì chứ?

- Đừng nói là người lại muốn luyện chế ám khí nha? Vật liệu tốt thế này mà lại dùng để chế ám khí thì phí lắm.

Tiểu thúc vì Tinh thần thiết kêu oan, một bên lại nhìn Đường Phong một lượt, hẳn muốn nhìn thử xem vừa rồi Đường Phong giấu thanh chủy thủ kia ở chỗ nào.

- Dương nhiên là ám khí rồi.

Đường Phong cười hắc hắc nói:

- Theo ý của người thì có thể là Lại giá, nhưng trong mắt ta thì tuyệt đối đáng giá.

Đường Phong vội vàng thấp đèn trong phòng lên, sau đó dùng Viêm Nhật vẽ một bộ đồ án trên đất.

Đồ án này do bốn bộ phận tạo thành, lúc khắc Đường Phong rất cẩn thận tỉ mỉ, động tác nhẹ nhàng vô cùng, hình vẽ cũng khá tinh xảo.

Tứ Nương cùng Thang Phi Tiểu đưa đầu lại gần, càng xem lại càng mơ hồ, bởi vì bốn đồ án này không có chỗ nào giống ám khí cả.

- Đây là ám khí gì?

Tiểu thúc nghi hoặc hỏi.

Đường Phong cười mà không nói, trước đó Đường Phong cũng vẽ cho Tứ Nương vài cái đồ án, nhưng không có giấu bất kì bí mật gì cả, chỉ là cơ quan ám khí bình thường nhất mà thôi, cho nên dù có người biết cũng không sao.

Nhưng Đường Phong không muốn để lộ bí mật của thứ này, mặc dù Tiểu thúc và Tứ Nương đều là người đáng tin nhưng Đường Phong cũng không muốn cho họ biết.

Đây cũng không phải Đường Phong tiếc gì cả, cũng không phải không coi họ là người một nhà, mà là có vài thứ tốt nhất chỉ mỗi mình biết là được.

Chuyển Tâm Luân! Đây là một loại ám khí do Đường Phong tự thiết kế, bên trong giấu cơ quan.

Bốn bộ phận có thể ráp lại, cũng có thể tách rời.

Sau khi ráp lại sẽ thành một loại ám khí tròn như cái bánh xe, bên trong có giấu phi châm, lúc Chuyển Tâm Luân gặp phải lực cản, tỷ như sau khi công kích địch nhân, vận tốc quay sẽ đột nhiên nhanh hơn, cắt qua địch nhân, cùng lúc đó, phi châm bên trong sẽ bắn ra, trong khoảng cách gần nhất giết chết địch nhân.

98. Chương 98: Có Trò Hay Để Xem.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 98: Có trò hay để xem.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Hơn nữa nếu nối thêm một sợi tơ kim tuyến thật mảnh vào thì có thể tự do phóng ra thu vào, sau khi phóng ra còn có thể dùng ngón tay không chế hướng tấn công của nó.

Lấy nhân lực của Thang Phi Tiểu và Tần Tứ Nương, cho dù có nhìn ra mấy thứ này có thể ráp lại nhưng cũng không thể nhìn ra ảo diệu bên trong.

- Tứ Nương, dùng khối Tinh thần thiết này giúp ta luyện chế hai bộ như vậy, mặc khác giúp ta lấy ra một đoạn trong Tinh thần thiết luyện ra hai sợi thiết tuyến dài năm trượng.

Đường Phong chỉ vào mấy hoa văn trên mặt đất nói:

- Nhất định phải luyện chế ra khớp với kích thước và tỉ lệ ta vẽ trên đất, không thể có chút sai lầm nào mới được.

Bởi vì phải ráp lại, cho nên chỉ cần sai một chút thôi thì sẽ không thể ráp được.

Tứ Nương nghiêm túc gật đầu, cẩn thận xem xét bốn đồ án nửa ngày mới bắt đầu động thủ.

Qua hai hôm nay Tứ Nương cũng tích lũy được chút kinh nghiệm, có thể nói, lúc nàng giúp Đường Phong luyện chế mấy thứ này cũng là lúc rèn luyện khả năng không chế cương khí của bản thân.

Viêm Nhật rời vỏ, chỉ trong nháy mắt Tứ Nương đã cắt khối Tinh thần thiết nguyên vẹn thành mười khối nhỏ.

Hai khối trong đó là để luyện chế thành thiết tuyến, việc này khá đơn giản và dễ dàng.

Còn lại tám khối là để luyện chế Chuyển Tâm Luân.

Sự tình tiến triển vượt khỏi dự kiến của Đường Phong, bởi vì ám khí bị chia làm bốn phần, hơn nữa mỗi phần đều không quá phức tạp, Tứ Nương luyện chế ra khá nhẹ nhàng, chỉ cần chú ý không chế tỉ lệ là được.

Bỏ ra hơn một canh giờ, Tứ Nương rốt cuộc cũng xong.

Thang Phi Tiểu nói:

- Hiện tại không còn gì cần vợ chồng bọn ta giúp nữa đúng không?

Đường Phong vừa thưởng thức Chuyển Tâm Luân vừa hôn hờ nói:

- Không có, hai người trở về bồi Mạnh Mạnh đi, ngày mai chúng ta sẽ lên Khúc Đình sơn.

- Một chết lão nương.

Tần Tứ Nương than.

Đợi sau khi hai người đó đi rồi Đường Phong mới ráp Chuyển Tâm Luân, lại giấu rất nhiều phi châm ở trong, bên ngoài cột thêm một sợi thiết tuyến.

Sau khi lắp ráp lại thì Chuyển Tâm Luân cũng chỉ lớn cỡ một cái ấm trà, hình tròn mảnh, là một thứ ám khí bên ngoài vô cùng sắc bén, vẹn vẹn có hai cái.

Bởi vì làm từ Tinh thần thiết nên trên Chuyển Tâm Luân cũng có rất nhiều đốm sáng lóe lên, tuy thứ này khiến Đường Phong có chút không hài lòng, bởi vì dễ để lộ quỹ đạo ám khí của hắn, nhưng cũng đành vậy chứ biết sao.

Dùng vật liệu quý giá như thế, lại do một tay Tứ Nương chế ra, trên tính chất hai quả Chuyển Tâm Luân này cũng có thể coi là Cường binh, thậm chí còn hơn cả Cường binh.

Đường Phong đem cương khí chuyển vào trong Chuyển Tâm Luân, Chuyển Tâm Luân liền quay tròn trên không, Đường Phong ném về phía trước, chỉ tấy một mảnh tinh quang xoẹt một cái bay ra ngoài, Đường Phong giật nhẹ thiết tuyến trên tay, Chuyển Tâm Luân liền bay trở về.

Thiết kế của Chuyển Tâm Luân có thể nói là âm độc tới vô cùng, chẳng những có thể điều khiển từ xa, sau khi cất trúng địch nhân còn có thể phóng ra phi châm.

Đem hai quả Chuyển Tâm Luân và mấy thứ cơ quan ám khí phòng thân khác để vào Mị ảnh không gian, Đường Phong mới vội trở về giúp Bạch Tiểu Lại giải độc.

Trong Yên Liễu các, Tứ Nương và Thang Phi Tiểu ngồi trên hai chiếc ghế thái sư trong sân nghỉ tạm, Manh Manh đã ngủ rồi, hai vợ chồng tranh thủ lúc rảnh rồi ngồi đây nói chuyện tình tự.

Tiểu thúc một bên lén lút nhích tới gần Tứ Nương, một bên không ngừng ba hoa.

- Tứ Nương à, mấy ngày nay bận quá, lão Thang ta chưa có cơ hội ngắm kỹ muội, từ lần từ biệt năm năm trước, Tứ Nương muội lại xinh đẹp hơn rất nhiều.

Tứ Nương mắng một câu:

- Không biết xấu hổ.

Tiểu thúc giống như vừa có được ám chỉ, cầm lấy bàn tay mềm mại của Tứ Nương không ngừng xoa nắn, trong lòng một mảnh kích động:

- Tứ Nương, để lão Thang ta hôn muội một cái được không.

Gương mặt Tứ Nương đỏ ửng, tròng mắt liếc hắn một cái nhưng không phản bác gì.

Thang Phi Tiểu mừng rỡ, vội tiến lại hung hăng hôn một cái.

Hồi lâu Tứ Nương mới đột ngột đẩy Thang Phi Tiểu ra, oán trách nói:

- Mấy tiểu nha đầu còn ở trong phòng, nếu bị các nàng thấy được thì sao hả?

Tiểu thúc mặt dày mày dạn nói:

- Bảo Nhi Mộng Nhi đã ngủ lâu rồi, Tiểu Lại cô nương thì chờ Phong thiếu gia trong phòng hắn, trong viện này chỉ có hai người chúng ta thì sợ gì chứ?

Vừa nói vừa vươn tay sờ loạn trên người Tứ Nương.

Tứ Nương vội la lên:

- Họ Thang kia, người không biết xấu hổ nhưng ta vẫn không muốn mất mặt đâu, đừng làm vậy ở đây, chúng ta trở về phòng có được không?

Tiểu thúc nói:

- Vậy không được, Manh Manh ở trong phòng, làm vậy trước mặt con bé thì ta sẽ ngại lắm.

Tứ Nương nói:

- Chẳng lẽ ngươi muốn làm trong sân sao... Phi!

Tiểu thúc chết vẫn không từ bỏ, đưa tay kéo y phục của Tứ Nương, dưới ánh trăng, một bên vai mềm nhũn của Tứ Nương đã lộ ra.

Tứ Nương tròng mắt liếc xéo Thang Phi Tiểu, cười quynh rũ:

- Người có chắc là muốn làm ở đây không?

Thang Phi Tiểu cười một tiếng dâm tiện:

- Trời là giường, đất là chăn. Chỉ cần muối không lên tiếng, ta cũng không lên tiếng thì họ sẽ không phát hiện đâu!

Tiểu thúc càng nói hơi thở càng nặng nề, nghiễm nhiên đã biến thành một con trâu đực động dục.

Tứ Nương cười lạnh nhìn hắn, cũng không nhúc nhích, Tiểu thúc giở trò một chút đã kéo hết ngoại y của Tứ Nương xuống, lộ ra một cái yếm nhỏ màu đỏ bên trong.

Cái yếm chỉ che phần da thịt ở trước ngực và bụng của Tứ Nương, ánh trăng chiếu xuống làn da trắng mịn như nước càng tăng thêm mị lực của nàng, hô hấp của Tiểu thúc càng dồn dập hơn.

- Lão Thang, có phải huynh còn quên một người hay không?

Tứ Nương mở miệng nhắc nhở.

Tiểu thúc đã ý loạn tình mê, ngạc nhiên nói:

- Quên ai?

Tứ Nương cười lạnh một tiếng, đột nhiên trên mặt lại phóng ra vẻ quyến rũ, nhìn phía ngoài cửa hô to:

- Phong thiếu gia, mau tới xem trò vui!

Đường Phong vừa đi tới cửa lớn Yên Liễu các, nghe thấy lời này lập tức chạy vào, vẻ mặt hưng phấn nói:

- Có gì vậy? Trò hay gì?

Thang Phi Tiểu khoảng khắc đỏ một thân mồ hôi lạnh, vội đưa tay kéo y phục của Tứ Nương lại che đi cảnh xuân lộ ra ngoài.

Đường Phong vọt tới trước mặt Tứ Nương, trừng lớn mắt, vẻ mặt nghi hoặc:

- Trò hay gì? Ở đâu vậy?

Tứ Nương cười quyến rũ, một bên nhìn chằm chằm Thang Phi Tiểu, một bên vươn ngón tay thon dài, chậm rãi nhắc một góc y phục che trước ngực mình lên.

Tiểu thúc lập tức bối rối, vội ẩn lại, ngoài miệng van xin:

- Tứ Nương, ta sai rồi, ta thật sự sai rồi!

Tứ Nương cười ngọt ngào:

- Lão Thang, người ta chỉ làm như huynh muốn thôi mà.

Thang Phi Tiểu ai oán:

- Trước khác nay khác!

Quay đầu nhìn lại phía Đường Phong:

- Phong thiếu gia, hay là người mau về phòng đi, Tiểu Lại cô nương chờ người đã lâu rồi.

- Không phải Tứ Nương nói có trò hay để xem sao?

Đường Phong quyết không tha.

- Cách... Không... Thử!

Thanh âm trầm thấp phát ra từ miệng Thang Phi Tiểu, người vẫn đứng đó không nhúc nhích nhưng lại xuất hiện chướng ảnh màu lam tím lầy Đường Phong, ném hắn vào trong phòng của mình.

- Hừ!

Tiểu thúc cười lạnh một tiếng,

- Nữ nhân của lão Thang ta há lại tùy tiện để người khác nhìn?

Sau đó quay mặt lại nhìn Tần Tứ Nương, vẻ mặt trấn định như chưa từng xảy ra chuyện gì, thấp giọng nói:

- Phu nhân, chúng ta về phòng đi, ban đêm trời lạnh lắm, coi chừng bị cảm lạnh.

Trong một biển hoa trên Khúc Đình sơn, Đường Phong tùy ý ngồi trên một chiếc ghế đá, muôn hoa khoe sắc rực rỡ tô điểm thêm khiến Đường Phong như tiên nữ hạ phàm, băng thanh ngọc khiết.

99. Chương 99: Đặt Bẫy Diệp Trầm Thu.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 99: Đặt bẫy Diệp Trầm Thu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Cộng thêm một thân bạch y trắng như tuyết cùng vòng trang sức trên tay chân, càng có thêm một phen phong tình mê người.

Đường Phong hiện tại chính là mối câu dành riêng cho con cá lớn Diệp Trầm Thu.

Mấu chốt của kế hoạch lần này không phải là bọn họ có thể giết Diệp Trầm Thu hay không, mà là Đường Phong có thể dụ Diệp Trầm Thu ra hay không! Cách đó năm dặm về bên trái là Thang Phi Tiểu đang mai phục trên một thân đại thụ, năm dặm bên phải là hai người Tứ Nương và Bạch Tiểu Lại nấp sau một sườn dốc.

Phía sau năm dặm là Lâm Nhược Diên nấp trong một bụi cỏ cao.

Bốn vị Thiên giai cao thủ, trong đó bao gồm siêu cấp cao thủ Thang Phi Tiểu, nếu Diệp Trầm Thu hiện thân thì kết quả chỉ có một chữ: chết! Khoảng cách năm dặm, chỉ cần mấy cao thủ này yên lặng chờ đợi thì dù thực lực của Diệp Trầm Thu là Thiên giai đi nữa cũng không thể nào phát hiện cái bẫy này được.

Mà khoảng cách năm dặm này Thang Phi Tiểu chỉ cần mười giây là chạy tới, nói cách khác, Đường Phong chỉ cần kéo dài thời gian của Diệp Trầm Thu mười giây là được.

Đường Phong vốn không muốn cho Bạch Tiểu Lại tới, nhưng nàng nói Diệp Trầm Thu là phản đồ của Bạch Đế thành, lần này mình phải tự tay giết chết hắn mới được.

Đường Phong cùng đường đành đáp ứng thỉnh cầu của Bạch Tiểu Lại, sắp xếp cho nàng cùng Tứ Nương thành một tổ, nhờ Tứ Nương chiếu cố nàng.

Giải độc lâu như vậy, khó khăn lắm mới qua Bạch Tiểu Lại mới khôi phục tới cảnh giới Thiên giai.

Mà bên này Thiên Tú chỉ có mỗi mình Lâm Nhược Diên.

Thứ nhất, Lâm Nhược Diên là cô cô của Đường Phong, tự nhiên cần đến bảo hộ Đường Phong an toàn.

Thứ hai, Thiên Tú cũng chỉ có hai Thiên giai cao thủ, tông chủ Bạch Tổ Y ngày thường sự vụ bận rộn, căn bản không thể tới đây, thứ ba là giết một tên Diệp Trầm Thu quả thật không cần dùng quá nhiều người.

Đường Phong cùng mấy người này đã thương lượng từ trước, sẽ lấy thanh âm phát ra từ lắc tay và lắc chân của mình làm tín hiệu, một khi bọn họ nghe được tiếng kêu dồn dập nghĩa là Diệp Trầm Thu đã mắc câu.

Tuy Đường Phong đảm bảo tên Diệp Trầm Thu đó chắc chắn sẽ trở lại Khúc Đình sơn, nhưng không biết được hắn sẽ tới đây vào lúc nào nên chỉ có thể kiên nhẫn chờ đợi, có thể là năm ba ngày, cũng có thể là nửa tháng.

Hai ngày trước, lúc Đường Phong bắt Tần Tứ Nương và Thang Phi Tiểu làm chân sai vặt thì Bạch Tiểu Lại cũng nhân cơ hội đó đem âm mưu của Cự Kiếm Môn nói cho Thiên Tú cao tăng nghe, các trưởng lão và tông chủ quả nhiên cũng rất coi trọng.

Nếu là trước kia, có khả năng Thiên Tú sẽ rất bối rối. Dù sao số lượng Thiên giai cao thủ khoogn nhiều bằng người ta, chất lượng cũng không tốt bằng người ta, chỉ cần giết hết cao thủ của Thiên Tú là được rồi. Đã không có cao thủ thì những đệ tử dưới trưởng làm gì có dũng khí phản kháng, còn không phải trở thành một đám sơn dương chờ người tới làm thịt hay sao?

Nhưng hiện tại, có hai người Thang Phi Tiểu và Tần Tứ Nương đang ở Yên Liễu các, Thiên Tú tự nhiên không mấy hoảng sợ. Tất cả mọi người đều biết, phần cơ duyên này đều nhờ phúc của Đường Phong, bằng không thì làm sao có hai vị cao thủ thế này tới giúp đỡ?

Tuy rằng không mấy hốt hoảng, nhưng nếu thật sự động thủ cùng Cự Kiếm Môn thì đao thương không có mất, thương vong tuyệt đối là không tránh khỏi, cho nên Bạch Tổ Y lần nữa hạ lệnh cho các đệ tử chế tác Lạc Tiên Hồng và Liên Hoa Trận phải đẩy nhanh tiến độ, trang thủ sớm ngày hoàn thành mấy thứ trang bị này. Những luyện được sư mỗi ngày cũng luyện chế số lượng lớn thuốc trị thương, chuẩn bị cho bất kì tình huống nào.

Cả Thiên Tú bỗng chốc trở nên bận rộn, ngoại trừ vài người ra thì không ai biết rốt cuộc là chuyện gì đang diễn ra.

Lạc Tiên Hồng đã chế tạo ra hai trăm bộ, hôm nay Đường Phong lấy bốn cái từ chỗ Lâm Nhược Diên, đưa cho Bảo Nhi Mộng Nhi mỗi người một cái, một cái cho Bạch Tiểu Lại, mình giữ một cái phòng thân, đem giấu ở đúi.

Liên Hoa Trận cũng chế tạo được hai cái, được đặt ở hai nơi trong nội tông, mỗi ngày đều có vô số đệ tử Thiên Tú ở bên trong luyện tập thân pháp và khả năng né tránh. Đương nhiên, đây chỉ là tiểu Liên Hoa Trận, do mười sáu cái mộc nhân tạo thành.

Thực lực của Cự Kiếm Môn hơn Thiên Tú rất nhiều, các vị trưởng lão và tông chủ cũng hiểu được chuyện này, tại thời điểm có thể phát sinh xung đột với Cự Kiếm Môn sau này thì Lạc Tiên Hồng chính là kỉ binh trên tay Thiên Tú đệ tử, mà thân pháp cùng năng lực lẩn tránh tăng lên nhờ Liên Hoa Trận cũng có tác dụng rất quan trọng.

Giúp đệ tử Thiên Tú giảm thương vong tới mức thấp nhất.

Mấy ngày sau khi Biên Nam Phong tới thăm Thiên Tú, tu luyện của Đường Phong có điểm bị trì hoãn, dù sao thì bây giờ cũng đang đợi Diệp Trầm Thu, Đường Phong dứt khoát bắt đầu tu luyện luôn.

Linh khí bên ngoài không ngừng cuộn cuộn bị thu nạp tiến vào trong kinh mạch, dựa theo lộ tuyến vận công của Vô Thường Quyết tầng thứ hai không ngừng tuần hoàn trong cơ thể, tiểu khô lâu trắng nõn như ngọc càng không ngừng nuốt vào nhả ra luồng năng lượng tinh thuần khổng lồ.

Đường Phong tới bây giờ vẫn không thể điều động cương tâm lực lượng, không phải nói cương tâm của hắn vô dụng mà năng lượng cương tâm của hắn vốn không thể điều động được. Mấy âm hồn kia đều được đánh lên trên xương của tiểu khô lâu, Đường Phong cũng có thể mượn dùng mấy cái âm hồn này, tra trí nhớ lúc còn sống của chúng, trong số mấy đốm sáng xanh này thì đốm của Thường thức là sáng nhất, điều này có thể có quan hệ với sự mạnh yếu của âm hồn lúc còn sống.

Vô Thường Quyết tầng thứ hai mang tới cho Đường Phong một năng lực Mị ảnh không gian. Không biết tầng thứ ba thì sẽ có cái gì, Đường Phong cũng muốn mau chóng tu luyện tới tầng thứ ba, nhưng mà nóng vội thì không ăn được đậu hủ nóng, tu luyện thì cứ từ từ ắt sẽ đến.

Hơn nữa, lần này cần phải giết Diệp Trầm Thu, ngoại trừ lí do hắn đã thấy mặt Đường Phong lúc trước ra còn có một nguyên nhân lớn hơn thúc đẩy Đường Phong làm chuyện này.

Lúc giết Liễu gia cao tăng, ngưng luyện ra mấy Huyền giai âm hồn, năng lực mỗi cái đem tới bằng với thành quả tu luyện một ngày của Đường Phong.

Mà lúc giết Thường thúc, lợi ích Đường Phong nhận được tương đương với thành quả tu luyện bảy tám ngày của hắn.

Thường thúc cũng chỉ là cảnh giới Địa giai mà thôi đã thu được lợi ích lớn như vậy, nếu thật sự giết được Diệp Trầm Thu, ngưng luyện ra âm hồn thì có thể thu được năng lượng bằng với mấy ngày tu luyện đây?

Bằng với mười ngày? Nửa tháng? Hay là hai mươi ngày tu luyện đây?

Đường Phong càng nghĩ càng kích động, trên đời này chẳng có chuyện gì khiến người ta vui mừng hơn chuyện không làm mà hưởng cả. Đương nhiên, không làm mà hưởng là chuyện mơ mộng hảo huyền, giết Diệp Trầm Thu là một việc rất khổ cực.

Đường Phong vừa tu luyện vừa cân nhắc, nếu xử lý Tiểu thúc thì thực lực của mình sẽ tăng lên bao nhiêu đây, hắn là Thiên giai thượng phẩm đỉnh phong đó nha!

Ý tưởng này thật sự rất tà ác, khiến Đường Phong hung hăng tự khinh bỉ mình một phen.

Liên tục ba ngày, Đường Phong đều ngồi trong biển hoa trên Khúc Đình sơn tĩnh tọa tu luyện, trên người cất giấu bốn năm loại cơ quan ám khí phòng thân âm hiểm, bốn vị Thiên giai cao thủ đều nấp cách đó không xa chờ đợi, nhưng qua ba ngày rồi, ngay cả cái bóng của Diệp Trầm Thu cũng không thấy. Thu hoạch duy nhất chính là thực lực của Đường Phong lại gia tăng thêm một chút.

May mắn chính là năm người phụ trách kế hoạch lần này đều không phải người nóng nảy gì nên cũng không có nửa câu oán hận.

100. Chương 100: Hoa Hồng Có Gai.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 100: Hoa hồng có gai.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Bất quá Thiên Tú đệ tử lại nghe được tin tức từ Tĩnh An thành truyền ra, lại phát sinh thêm hai trường hợp thiếu nữ chết sau khi mất tích, hai nữ tử này đều chết trong tình trạng không mảnh vải che thân, trên mặt là một nụ cười kì quái. Chuyện này cũng có nghĩa là Diệp Trầm Thu chưa rời khỏi Tĩnh An thành!

Ngày thứ tư, lúc Đường Phong đang tu luyện Vô Thường Quyết, bỗng nhiên lại cảm giác có chút không thích hợp, đây chỉ là một loại trực giác thuần túy, nhưng bình thường, mỗi lúc loại trực giác này xuất hiện thì có nghĩa là đã có chuyện gì đó thật sự xảy ra.

Giống như lần trước tại Trương gia chẳng hạn, Đường Phong tuy không phát hiện ra Bạch Tiểu Lại nhưng chính là cảm giác được có người theo dõi mình.

Rất nhiều tình huống trực giác đều rất linh nghiệm, nhất là lúc một người đang ở trong hiểm cảnh.

Đem tâm thần hút ra khỏi tu luyện, Đường Phong nâng mí mắt, tức khắc liền hoảng sợ.

Cách mình hơn một trượng, không biết từ lúc nào đã có một người đứng đó, người này mặc y phục màu vàng, bên hông treo một khối ngọc bài, tay cầm chiết phiến, ra vẻ phong lưu công tử.

Bộ dạng của hắn cũng không khó nhìn, chính là mặt cười trên môi lại rất đáng khinh, giống như một con độc xà đang chăm chú nhìn con mồi của mình vậy, làm cho người khác thấy lạnh người, không che giấu chút nào tham lam cùng dục vọng chiếm hữu của bản thân, mắt nhìn thẳng Đường Phong, mí mắt cũng luyến tiếc không nỡ chớp.

Diệp Trầm Thu! Đường Phong ngay lập tức nhận ra hắn! Lúc hắn chiến đấu cùng Bạch Tiểu Lại đêm đó, điện mang trên tay Bạch Tiểu Lại từng chiếu rọi qua dung mạo của hắn.

Hắn quả nhiên tới đây!

Nói không sợ hãi thì là giả, nếu Diệp Trầm Thu phát hiện mình là nam giả nữ thì sẽ giết mình trước tiên!

Sau khoảng khắc kinh hoàng, Đường Phong đã đè ép nỗi sợ trong lòng xuống. Bởi vì nhìn bộ dạng của Diệp Trầm Thu thì Đường Phong biết ngay hắn đã đứng ở nơi này khá lâu, đứng lâu như vậy mà vẫn chưa động thủ thì hiển nhiên là không phát hiện sơ hở gì của mình.

Diệp Trầm Thu đương nhiên thấy vẻ kinh hoàng thoáng qua trên mặt Đường Phong, hắn nhin không được liền cười nhẹ. Theo như hắn thấy thì vẻ chán kinh ban nãy của “mỹ nhân” trước mặt lại đẹp dị thường.

Đường Phong lúc mặc nữ trang và nam trang khác nhau một trời một vực, lúc trước Dương Ngọc Nhi không thể nhận ra hình dáng của hắn lúc mặc nam trang thì Diệp Trầm Thu hôm nay cũng không thể nhận ra hắn khi đang mặc nữ trang.

Chỉ là Diệp Trầm Thu có chút cảm giác mơ hồ là dung mạo của mỹ nhân trước mặt có chút quen mắt, hình như là đã gặp nhau ở đâu rồi.

Về mặt âm hiểm cười một cái nhìn Đường Phong, Diệp Trầm Thu chậm rãi nói:

- Tiểu mỹ nhân, sao nàng lại ở đây một mình vậy?

Đường Phong đứng dậy lùi lại hai bước, kéo dài khoảng cách với Diệp Trầm Thu một chút, lúc di chuyển còn cố ý lắc nhẹ vòng bạc trên tay và chân.

Tiếng chuông thanh thúy dễ nghe như ảo mộng vang lên giữa biển hoa nơi này, Diệp Trầm Thu chăm chú nhìn Đường Phong, mỗi cái gợn tay nhắc chân đều phát ra phong tình câu hồn đoạt phách đã hoàn toàn hấp dẫn hắn.

Hắn đưa mắt nhìn hai chiếc vòng bạc trên tay và chân của Đường Phong một cái, sau đó lại dời lực chú ý sang nơi khác, theo như hắn thấy thì hai thứ này chỉ là một loại trang sức mà thôi, một loại gia vị giúp người ta tăng thêm hưng phấn.

Sở dĩ Diệp Trầm Thu dám lớn mật tiến vào Khúc Đình sơn tìm kiếm con mối như vậy là vì Thiên Tú không ai có thể chế trụ hắn. Thiên Tú chỉ có hai vị Thiên giai, thực lực cũng chỉ ngang với hắn, cho dù bị phát hiện đi nữa, một mình hắn đánh không lại hai người lẽ nào không thể chạy trốn chứ.

Cho nên sau khi đắc thủ một lần tại Khúc Đình sơn, qua vài ngày hắn lại tới đây lần nữa, vượt ngoài dự liệu của hắn là hắn cứ nhiên lại tìm thấy con mối, hơn nữa con mối lần này so với những con mối lúc trước thì giàu mị lực hơn hắn.

Dáng người cao gầy thon dài, dung nhan quốc sắc thiên hương, duy có một chỗ không được hoàn mỹ chính là bộ ngực quá nhỏ, rất bằng phẳng, bất quá cũng không sao.

Hơn nữa,

- mỹ nhân

trước mặt cứ nhiên chỉ mới là luyện cương bát phẩm! Trước mặt mình thì luyện cương bát phẩm chỉ như chú chim non yếu ớt chưa đủ lông cánh mà thôi. Diệp Trầm Thu tin rằng chỉ cần mình điều động cương tâm lực lượng lên thì nàng nhất định sẽ như một đóa hoa kiều diễm mặc cho người hái.

Bất quá.... Diệp Trầm Thu không muốn làm vậy, vì mỹ nhân thế này rất khó gặp được, hắn hy vọng mình có thể hảo hảo hưởng thụ được một chút biểu tình lúc nàng ra sức phản kháng thì mới thú vị.

- Đừng sợ, ta không có ác ý.

Diệp Trầm Thu cố gắng bày ra một nụ cười vô hại cả người lẫn vật trên mặt, chậm rãi đi tới gần Đường Phong.

Hắn bước tới một bước thì Đường Phong sẽ lui một bước, thủy chung duy trì khoảng cách hai trượng cùng hắn.

- Sao vậy, nàng không thể nói chuyện sao?

Diệp Trầm Thu nhướng mày, có chút bực bội hỏi.

Đường Phong khẽ gật đầu, thầm nghĩ thiếu gia ta mà mở miệng một cái thì coi như lộ tẩy.

- Ha ha!

Diệp Trầm Thu quá đổi vui mừng, hắn thật sự không ngờ “mỹ nhân”

trước mặt lại là người câm, vừa rồi hắn còn đang suy nghĩ xem có nên chế trụ á huyết của nàng trước để nàng không thể kêu cứu được hay không, hiện tại xem ra hoàn toàn không cần.

Trên Khúc Đình sơn to thế này, mình có thể tận tình hưởng thụ mỹ vị này rồi, không cần lo nàng lớn tiếng kêu cứu dẫn đến bị phát hiện.

Nghĩ tới đây, Diệp Trầm Thu cũng không muốn tiếp tục giả làm phong lưu côn tử gì nữa, trên mặt lộ rõ vẻ hèn mọn, miệng nói:

- Tiểu mỹ nhân, theo ta đi.

Vừa nói vừa vươn tay tới muốn nắm lấy vai của Đường Phong.

Lúc hắn vừa động thủ, động tác của Đường Phong cũng đột nhiên nhanh hơn, hắn biết, một khi mình bị Diệp Trầm Thu bắt được thì sẽ không có cơ hội thoát được.

Lắc nhẹ eo một cái liền tránh được ma trảo của Diệp Trầm Thu, sủy thủ tiến bên hông cũng xuyên rách y phục bắn ra ngoài, bàn chân lại đột ngột đá lên một cái, mũi chân nhắm ngay cánh tay của Diệp Trầm Thu, bài châm từ trong hải thoảng hiện ra, hướng tới khuỷu tay Diệp Trầm Thu mà đâm.

- Leng keng, leng keng...

Tiếng vang liên tiếp phát ra từ vòng trang sức.

Vừa rồi lúc đi lại phát ra âm thanh quá nhỏ, Đường Phong không thể đảm bảo Thang Phi Tiểu có nghe được hay không, nhưng hiện tại tiếng kêu lớn thế này mà hắn cũng không nghe được thì có thể lấy cớ mù mà treo cổ chết đi cho rồi.

Hai người cách nhau không tới ba thước, ám khí trên người Đường Phong lại xuất quỷ nhập thần như thế, chờ khi Diệp Trầm Thu thấy được thì ám tiễn và bài châm chỉ còn cách hắn vền vền vài tấc.

Sắc mặt Diệp Trầm Thu thoảng trầm xuống, vội vận khởi một thân cương khí, đồng thời uốn nhẹ thân thể một chút, ám tiễn liền lướt qua hông hắn bắn vào chỗ không.

Nhưng bài châm lại ngay ngắn cắm trên khuỷu tay của hắn.

Đáng tiếc chính là, hộ thân cương khí của Diệp Trầm Thu đã ngăn bài châm lại bên ngoài, căn bản không chạm tới người hắn. Dù sao thì hắn cũng là một Thiên giai cường giả, lực độ phòng hộ của hộ thân cương khí nếu chỉ dựa vào ám khí khéo léo thì không thể xuyên qua được.

Nhưng như thế cũng đủ khiến Diệp Trầm Thu đổ một thân mồ hôi lạnh, gỡ ra toàn bộ bài châm, một tay vươn tới muốn bóp cổ Đường Phong, ngoài miệng cười lạnh nói:

- Ra là một đóa hồng có gai!

Đường Phong cúi đầu xuống, hai mũi tên ngắn nhỏ bắn ra khỏi cổ áo, bay thẳng tới trước mặt Diệp Trầm Thu.

101. Chương 101: Bộc Phát Hết Cơ Quan.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 101: Bộc phát hết cơ quan.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đồng tử của Diệp Trầm Thu liền co lại, hẳn đương nhiên không ngờ tới còn phát sinh sự tình quỷ dị thế này, tốc độ bắn và tiếng xé gió nó phát ra đều không phải thứ mà những phi châm khi này có thể so được, vừa trông liền biết lực đạo vô cùng lớn, cho dù Diệp Trầm Thu có cương khi hộ thể cũng không dám trực tiếp đón, thân thể đột ngột ngã ra sau, hai mũi tên lướt sát qua da mặt hẳn không sai một ly, kinh phong nó phát ra khiến da mặt Diệp Trầm Thu cảm thấy tê rần.

Không đợi hẳn có thời gian phản ứng, lại có thêm hai tiếng xé gió lao tới.

Hai mũi tên trên ám tiễn trên tay trái của Đường Phong bắn ra ngoài, mục tiêu chính là hạ bộ của Diệp Trầm Thu. Ngay sau đó, Đường Phong cũng tiếp tục bắn luôn hai mũi tên còn lại trên tay phải ra, mục tiêu cũng là yếu huyệt trên người Diệp Trầm Thu.

Diệp Trầm Thu lắng nghe âm thanh phát ra từ đâu, dưới chân điểm nhẹ một cái đã nhảy lên cao, vừa thoát khỏi trận tập kích của nhóm đầu tiên thì lượt tên thứ hai đã tới sát người hẳn.

Không thể cản được! Diệp Trầm Thu hiện tại đang dừng giữa không trung, căn bản không có bất kì nơi nào để mượn lực, nếu như hẳn thật sự không làm gì cả thì hai mũi tên này chắc chắn bắn trúng hẳn. Đường Phong lựa chọn thời cơ và vị trí để bắn ám khí vô cùng chuẩn xác.

Diệp Trầm Thu hừ lạnh một tiếng, đưa tay vỗ nhẹ bên hông, keng một tiếng, một thanh nhuyễn kiếm lóe hàn quang đã xuất hiện trên tay hẳn, đúng là thanh nhuyễn kiếm dùng để đánh lén Bạch Tiểu Lại lần trước, hẳn lơ lửng trên không trung, dùng nhuyễn kiếm đập hai lần vào dưới bàn chân mình.

Đinh đương hai tiếng vang lên, hai mũi tên bị đánh bay ra ngoài.

Chờ sau khi Diệp Trầm Thu tiếp đất, nhìn lại phía trước thì Đường Phong đã sớm chạy như bay ra cách đó vài chục trượng rồi.

- Muốn chạy?

Diệp Trầm Thu vô cùng tức giận, vừa rồi mình chỉ hơi sơ ý một chút thôi mà suýt chút nữa đã rước nhục trước mặt mỹ nhân chỉ mới luyện cương thất phẩm thế này.

Thanh âm leng keng từ hai chiếc vòng bạc kia khiến Diệp Trầm Thu có chút cảnh giác, hẳn quyết định sẽ không lưu tình với mỹ nhân này nữa, dùng cương tâm của mình khiến nàng ta thần phục!

Chỉ là luyện cương thất phẩm thì cương tâm lực lượng của mình vừa ra liền khiến nàng ta không còn sức phản kháng nào nữa.

Diệp Trầm Thu nghĩ thế liền điểm nhẹ mũi chân, nháy mắt liền vượt qua Đường Phong, cười lạnh một tiếng nói:

- Xem ta trị ngươi như thế nào!

Ngay sau đó, vô số đóa hoa vô cùng đẹp đẽ liền bay đến vây lấy Đường Phong, trong không khí tràn ngập một mùi hương nhàn nhạt.

Đường Phong vờ như thân thể mềm nhũn, bước chân lảo đảo một chút muốn ngã xuống đất.

Diệp Trầm Thu cười dâm một tiếng, vươn tay muốn ôm mỹ nhân vào trong lòng.

Lúc Đường Phong giả vờ như ngã xuống đất, cố ý đưa tay kéo nhẹ góc váy bay lên, che khuất tầm mắt của Diệp Trầm Thu, nhân cơ hội vỗ nhẹ lên đùi một cái.

- Vèo

một tiếng, một ánh cầu vòng thẳng tắp vắt ngang trời cao, vừa lúc cắm vào giữa ngực Diệp Trầm Thu.

Cầu vòng xuất hiện, tiên lạc phàm trần.

Diệp Trầm Thu kêu lên một tiếng đầy đau đớn, cấp tốc lùi về sau, không thể tin nổi nhìn một loạt phi châm đủ màu đang cắm trên ngực mình.

Vừa rồi hắn điều động cương tâm lực lượng, tự cho là Đường Phong đã trúng chiêu nên cũng không cần dùng tiếp hộ thân cương khí. Nhưng chỉ một sơ sẩy đó đã hoàn toàn cắt đứt đường lui của hắn.

Trên châm đã sớm bị Đường Phong bôi Yên thảo chi độc.

Bảy bảy bốn mươi chín cây phi châm, toàn bộ đều cắm trên ngực Diệp Trầm Thu, cắm vào thịt gần một nửa, cũng là lúc Diệp Trầm Thu cảm giác có chỗ không đúng liền điều động cương khí lên, nếu không thì mấy căn phi châm này chỉ sợ đã cắm hết toàn bộ vào trong ngực hắn.

Mấy cái này đã đủ khó tin, Diệp Trầm Thu nghĩ thế nào cũng không ra mỹ nhân trước mặt lấy đâu ra nhiều ám khí quý dị khiến người ta khó lòng phòng bị như vậy chứ.

Khiến hắn khó hiểu hơn nữa chính là vì sao tới bây giờ “nàng” vẫn bình an vô sự mà không bị cương khí của mình ảnh hưởng chứ?

- Tại sao..... Tại sao ngươi vẫn có thể đứng đây chứ? Ngươi không thể cản được cương khí của ta mới đúng!

Diệp Trầm Thu lạnh giọng hỏi, giữa ngực tuy rằng vô cùng đau đớn nhưng không nguy hiểm tới tính mạng, nên Diệp Trầm Thu cảm thấy không có gì phải lo cả, chỉ có điều bây giờ hắn đang rất tức giận mà thôi.

Nếu hắn biết mình đã trúng Yên thảo chi độc thì chỉ sợ sẽ không lạc quan được như vậy nữa.

Đường Phong cũng hoàn toàn không dám mở miệng nói chuyện, quay người lại tiếp tục chạy tới nơi ẩn nấp của Thang Phi Tiểu, bắt đặc dĩ động tác chạy quả thật không giống nữ nhân, rốt cuộc cũng bị Diệp Trầm Thu nhìn ra sơ hở.

Diệp Trầm Thu biến sắc, lạnh lùng nói:

- Ngươi là nam nhân?

Suy nghĩ cẩn thận một chút, Diệp Trầm Thu rốt cuộc cũng biết vì sao cương tâm của mình không có tác dụng với hắn.

Diệp Trầm Thu hiện tại hối hận vạn phần, nếu không phải mình quá mức sơ ý, nếu không phải mình cho rằng hắn chỉ mới là luyện cương thất phẩm, nếu không vì hắn giả trang thành nữ nhân đẹp như thế thì mình sao có thể bị hắn dễ dàng thương cho được?

Chỉ là luyện cương thất phẩm, chỉ cần Diệp Trầm Thu vận dụng toàn lực thì cho dù trên người Đường Phong có nhiều ám khí hơn nữa cũng không đỡ nổi của hắn một chiêu!

Nhất là thời điểm cuối cùng, Đường Phong vờ như bị cương khí của Diệp Trầm Thu ảnh hưởng nên ngã xuống đất, sau đó mượn vấy che giấu, phóng Lạc Tiên Hồng ra ngoài, quả thật là vô cùng xảo diệu.

Trên trán Diệp Trầm Thu nổi đầy gân xanh, nhuyển kiếm trên tay bị hắn siết chặt kêu thành tiếng, vô cùng căm thù nhìn bóng lưng của Đường Phong, sau đó liền nhún người đuổi theo.

Đường Phong vừa chạy vừa dọa hắn:

- Nếu ta là ngươi thì tuyệt đối sẽ không dừng lâu ở trong này đâu.

Diệp Trầm Thu biến sắc, quay đầu cảm ứng bốn phía, nháy mắt, gương mặt Diệp Trầm Thu liền xám ngoét.

Bởi vì trong nháy mắt hắn đã cảm nhận được bốn cỗ khí tức cường đại đang tiến gần tới đây, Diệp Trầm Thu thậm chí còn thấy được cả bóng dáng của người gần nhất, đó là một đại hán cường tráng như một con gấu lớn, lướt một cái đã xẹt qua khoảng cách mấy chục trượng, khí thế và sát khí ngập trời đột ngột ép về phía này.

Diệp Trầm Thu tức giận mắng thăm một tiếng, sau đó vung tay lên, trầm giọng hô:

- Hao bạo táng thân!

Ngay sau đó, một mảnh hoa đẹp đẽ bỗng nhiên xuất hiện bao bọc lấy Đường Phong, Diệp Trầm Thu làm xong liền xoay người bỏ chạy. Hắn đã hận Đường Phong thấu xương, nên trước khi đi cũng muốn ép Đường Phong vào chỗ chết.

Lực sát thương của một chiêu này rất lớn, một tên luyện cương thất phẩm như hắn thì dưới một chiêu này cũng chỉ có tàn đời.

Thang Phi Tiểu ở cách đó khoảng trăm trượng, đồng tử co rút lại, với khoảng cách thế này thì dù có là hắn cũng phải tốn hai giây thời gian mới có thể đuổi tới, mà hai giây này cũng đủ để mấy đóa hoa kia bạo phát, lực sát thương đủ để nổ chết Đường Phong vài lần. Hắn đành bất lực giương mắt nhìn Đường Phong trong khoảnh khắc liền bị biển hoa kia bao phủ.

- Phong thiếu gia!

Thang Phi Tiểu khẩn trương hô, hắn đã đứng trước mặt mọi người thề rằng sẽ bảo vệ Đường Phong an toàn, lần này vạn nhất Đường Phong xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn thì Thang Phi Tiểu hắn sẽ áy náy cả đời.

- Xá ~ ngã ~ kỳ ~ thù!

Thang Phi Tiểu vừa dứt lời, nơi biển hoa bao bọc bỗng nhiên truyền tới một tiếng gầm trầm thấp nhưng hữu lực, thanh âm này cứ như con thú rít gào lúc bị vây khốn.

102. Chương 102: Người Chết Ta Vong.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 102: Người chết ta vong.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Ngay sau đó, vài tia sáng phát ra, phá một lỗ hổng trong biển hoa dày đặc, tựa như ánh nắng xuyên qua những đám mây đen, lại như giao long thoát khỏi sự trói buộc của biển rộng, thân ảnh của Đường Phong khoảng khắc liền lao ra khỏi đó.

Đường Phong không dừng bước, vận khởi một thân cương khí tụ lại phía sau lưng, dùng sức hướng ra ngoài mà chạy.

Nhưng hắn mới chạy được vài bước, phía sau liền truyền đến một tiếng “oanh” thật lớn, biển hoa toàn bộ nổ tung, vô số đóa hoa sáng lạn rực rỡ liên tục rơi xuống, sau đó biến mất, nơi đóa hoa rơi xuống thì bị oanh ra một cái hố to sâu ba thước, rộng hai trượng.

Uy lực của hoa hải bộc phá toàn bộ đều đánh vào sau lưng Đường Phong, nhất thời, Đường Phong chỉ cảm thấy như có một cây chùy lớn liên tục đánh trúng mình, hộ thân cương khí khoảnh khắc bị đánh tan, sau lưng đau đớn như bị lửa đốt, máu huyết trong người nhất tề dâng lên, yết hầu có cảm giác ngọt, miệng phun ra một búng máu tươi. Cả người bị sóng trùng kích từ những trận nổ hất văng lên cao, cơ thể lộn vòng mấy lần trên không, tiếp đất bằng một tư thế cực kỳ khó coi, mặt mũi dính toàn tro bụi.

Toái Tinh trên tay Đường Phong, hai thước thanh cương nháy mắt đã biến mất, trở lại nguyên trạng.

Trong lòng vẫn còn sợ hãi, tốc độ động thủ của Diệp Trầm Thu vừa rồi quá nhanh, nhanh tới mức hắn hoàn toàn không kịp phản ứng. Tuy rằng hắn đã sớm chuẩn bị tốt, cũng biết việc sẽ gặp nguy hiểm khi đối mặt

với Diệp Trầm Thu, nhưng tận khi tiến hành hấn mới hiểu được chút thực lực của mình trước mặt một Thiên giai cao thủ thì không là gì cả.

May mắn chính là lần trước khi giết Biên Nam Phong, Đường Phong có sử dụng qua kiếm thể tinh túy nhất của Bá Sát kiếm một lần — Xá ngã kỳ thù! Lần này lại dùng nên rất thuận lợi.

Hơn nữa trên tay còn có Thiên binh chủ thủ nên hấn mới có thể phá được một chỗ trên hoa hải vào lúc hung hiểm nhất, tìm được một con đường sống.

Cũng chỉ có Bá Sát kiếm của Cự Kiếm Môn mới có thể có tác dụng cứu mạng vào lúc thế này. Không ai hơn được ta, ôm ý niệm dũng cảm tiến tới, mới có thể tìm được sơ hở trong đòn công kích của Thiên giai cường giả.

Điểm này thì mấy bộ kiếm pháp của Thiên Tú đều không có được.

Một kiếm này lại hao tổn bảy tám phần cương khí của Đường Phong.

Cổ nén đau đớn sau lưng, Đường Phong vội vàng đứng dậy đuổi theo Diệp Trầm Thu.

Tuy Diệp Trầm Thu đã trúng Yên thảo chi độc, nhưng cũng cần phải có thời gian nhất định thì chất độc mới phát tác, sau khi hấn tung ra Hoa bạo táng thân liền chạy ra thật xa, nhưng điều khiến hấn tức chết chính là sau khi chiêu thức của mình bộc phát liền khiến Đường Phong văng ra xa một đoạn về phía mình, cho nên Đường Phong hiện tại chỉ cách hấn có mấy trượng mà thôi.

- Lưu lại cho ta!

Đường Phong nghiêng răng giận dữ quát một tiếng, hai quả Chuyển Tâm Luân liền xuất hiện trên tay, sau khi Đường Phong quán nhập cương khí vào liền xoay tròn đánh tới phía sau lưng của Diệp Trầm Thu. Vì kế hoạch lần này, Đường Phong vạn phần không tình nguyện phải mặc nữ trang một lần, bây giờ lại bị thương không nhẹ, nếu để Diệp Trầm Thu trốn thoát thì coi như lỗ nặng.

Diệp Trầm Thu liên tục chạy, hơi cúi người một cái đã thoát được lần công kích này.

Hai ngón tay của Đường Phong run nhẹ, Chuyển Tâm Luân đang bay về phía đột nhiên chuyển hướng, dừng lại giữa không trung rồi bay vòng lại.

Còn chưa tới trước mặt Diệp Trầm Thu thì hai quả Chuyển Tâm Luân đột nhiên va chạm vào nhau giữa không trung.

- Sưu sưu sưu!

Chuyển Tâm Luân sau khi va chạm liền phóng ra một loạt phi châm dày đặc, giống như bày ra thiên la địa võng bắn về phía toàn thân Diệp Trầm Thu.

Diệp Trầm Thu cực kỳ hoảng sợ, vừa rồi hấn một mực chỉ lo đề phòng hai cái ám khí kia, thấy chúng nó tự va vào nhau còn tưởng là chuyện hy hữu ngoài ý muốn, nhưng không ngờ tới chỉ trong nháy mắt hai cái ám khí đã biến thành mấy chục cái.

Chuyện này khiến Diệp Trầm Thu nhớ tới buổi tối rất nhiều ngày trước, đêm đó, ám khí của tên tiểu tử kia cũng tự va chạm vào nhau giữa không trung, sau đó liền khiến mình gặp bất lợi.

Dung mạo của hai người trong đầu Diệp Trầm Thu dần hợp lại, cuối cùng biến thành một người.

- Hóa ra là người!

Trong lòng Diệp Trầm Thu nháy mắt liền rõ ràng, chẳng trách được lúc vừa mới nhìn thấy hấn đã thấy có chút quen mắt, hình như đã gặp qua ở đâu đây.

Hiểu được thì hiểu được, nhưng Diệp Trầm Thu lúc này chỉ muốn chạy trốn, đại hấn đuổi theo phía sau tuyệt đối không phải là loại mà mình có thể địch nổi, nên hấn vận khởi một thân cương khí, giơ lên nhuyễn kiếm trên tay muốn đánh rơi mấy cái ám khí này.

Nhưng khi vừa vận cương khí hấn liền kinh hoàng phát hiện ra cương khí trong người mình đã có dấu hiệu khó tích tụ, hơn nữa càng ngày càng không thể điều động, kiếm thể xuất ra cũng trở nên có chút hỗn loạn.

Diệp Trầm Thu bối rối xoay người, bằng vào kỹ xảo hơn người tránh được một loạt ám khí này, nhưng tốc độ chạy trốn lại chậm đi không ít.

Ngón tay Đường Phong nhẹ nhàng chuyển vài cái, hai quả Chuyển Tâm Luân giống như đôi tinh linh đang khiêu vũ, lại xé gió lao tới chỗ yếu hại trên người Diệp Trầm Thu.

Thân pháp của Diệp Trầm Thu cũng thuộc dạng hơn người, khiến công kích của Chuyển Tâm Luân lần nữa lại thu về tay không.

- Dám cản đường ta!

Diệp Trầm Thu phẫn nộ, hắn không ngờ tới một tên tiểu tử mới chỉ Luyện Cương thất phẩm lại có thể thoát được một chiêu của mình, lại còn bám lấy hắn dai như đũa đũa, hôm nay nếu muốn trốn thoát, chỉ còn cách giải quyết tên tiểu tử này trước tiên.

- Chết đi!

Diệp Trầm Thu vung nhuyễn kiếm trên tay đâm tới yết hầu của Đường Phong, kiếm ảnh trùng điệp, kiếm quang lóe sáng.

Đường Phong vốn mang thương thế không nhẹ, làm sao có thể tránh được một kiếm này?

Cũng may là hiện tại Diệp Trầm Thu đang trúng độc, vì hắn liên tục vận dụng cương khí nên độc tố khuếch tán rất nhanh, thế nên một chiêu này của hắn không thể xuất toàn lực, chỉ có thể đâm một kiếm trúng bả vai Đường Phong mà thôi.

Đường Phong vội vàng thối lui, vung tay lên, ba mươi sáu cây phi châm liền bao quanh những đại huyết trên người Diệp Trầm Thu đâm tới.

Thiên Y Vô Phòng! Một trong những thủ pháp phóng ám khí của Đường Môn, chuyên dùng để phóng phi châm.

Đây cũng không phải là ám khí do máy cơ quan phóng ra, mà là ám khí đã được Đường Phong quán nhập cương khí vào trong, vô luận là độ sát thương hay tính linh động đều xuất sắc hơn cơ quan phòng thân rất nhiều.

Huống chi, mấy phi châm này đều do Thang Phi Tiểu và Tần Tứ Nương liên thủ tạo ra, tính chất dù không bằng Cương binh nhưng cũng không kém là bao.

Đây hoàn toàn là một chiêu liều chết, không phải người chết thì là ta chết!

- Cách ~ không ~ thủ!

Thanh âm trầm thấp như ảo mộng của Thang Phi Tiểu rốt cuộc cũng vang lên, bao hàm phẫn nộ và sát khí vô cùng.

Tiểu thúc phẫn nộ cũng là có lý do, chưa kể đây là hung thủ đã thương tổn tới Mạnh Mạnh, hắn còn thiếu chút nữa giết chết Đường Phong, khiến hắn mất hết mặt mũi thì làm sao bình tĩnh cho được.

Một bàn tay màu xanh cực lớn từ trên trời giáng xuống, lòng bàn tay màu lam cứ như xoáy nước hung mãnh giữa đại dương, nuốt chửng tất cả mọi thứ nó chạm tới.

Diệp Trầm Thu trừng lớn hai mắt, hắn muốn cử động, nhưng dưới chưởng thế này hắn thế nào không thể động đậy được,

Ngay sau đó, Cách Không Thủ chụp xuống đầu hắn, Diệp Trầm Thu hét thảm một tiếng, hai chân phát ra mấy tiếng rắc rắc giòn vang, cả người quỳ rạp xuống đất.

103. Chương 103: Diệp Trầm Thu Đèn Mạng.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 103: Diệp Trầm Thu đèn mạng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Cùng lúc đó, một loạt tiếng “Phập phập phập” trầm đục vang lên, ba mươi sáu cây phi châm đều cắm hết vào trong yếu huyệt của Diệp Trầm Thu.

Đường Phong thu hồi Chuyển Tâm Luân, tay vẫy nhẹ một cái Chuyển Tâm Luân đã biến mất, chỉ cảm thấy trước mặt lúc trắng lúc đen, thiếu chút nữa ngã xuống đất.

Chỉ trong một khoảng thời gian ngắn vừa rồi, một thân cương khí của Đường Phong đã tiêu hao sạch sẽ, Tần Tứ Nương và Bạch Tiểu Lại chạy tới từ cách đó không xa, một trái một phải vội vàng đỡ lấy Đường Phong.

Sau lưng Đường Phong máu tươi vẫn chảy không ngừng, Bạch Tiểu Lại nhìn thấy, thiếu chút nữa đã rơi lệ.

Bởi vì thật sự rất thê thảm, sau lưng Đường Phong đều bết máu cứ như bị kéo lê một đoạn đường rất dài vậy, trên vai còn có một vết kiếm thương dài khoảng một ngón tay, cả người đều là một màu đỏ.

- Người sao rồi?

Bạch Tiểu Lại hỏi.

- Đều là ngoại thương, không thương tổn tới xương cốt.

Đường Phong gian nan nở một nụ cười trấn an nàng ta.

- Sao lại liều mạng như vậy chứ, không phải đã nói là chỉ cần kéo dài thời gian là được rồi sao?

- Thả hổ về rừng, hậu hoạn vô cùng mà!

Lâm Nhược Diên đứng bên cạnh chực khóc, nước mắt nói:

- Phong Nhi, cô cô đưa con về Thiên Tú, tìm Mạc nha đầu trị thương.

Đường Phong vội cự tuyệt:

- Con trả giá lớn như vậy là vì muốn ngăn hấn lại, đương nhiên phải tận mắt thấy hấn chết mới an tâm, cô cô cứ yên tâm, nhìn con thế này thôi chứ không bị nặng lắm đâu.

Nói đùa sao, sau khi giết Diệp Trầm Thu còn có thể ngưng luyện âm hồn đó, bây giờ mà bỏ đi thì chẳng phải lỗ to sao? Cho nên mặc dù đau đớn vô cùng nhưng Đường Phong cũng phải kiên trì ở lại.

Lúc mấy người đang nói chuyện thì Diệp Trầm Thu hơi cử động thân thể, sau đó chậm rãi dùng hai tay chống đỡ xoay người lại, hấn nhìn quang bốn phía liền thấy mình đã bị năm người vây quanh.

Trong đó có bốn người là Thiên giai! Khóe miệng của Diệp Trầm Thu toàn là máu tươi, hấn ho khan vài tiếng, chậm chậm quỳ gối dậy, hấn đã không thể đứng thẳng dậy nữa rồi, một chương vừa rồi của Thang Phi Tiểu đã đánh nát xương đòn của hấn.

Cho dù đau đớn tận xương tủy là thế, nhưng mặt Diệp Trầm Thu vẫn không đổi sắc.

Hấn cũng không phải kẻ ngốc, một khi người ta đã dụng tâm khổ cực để dụ hấn hiện thân như vậy, lại có nhiều cao thủ mai phục là thế, khẳng định là muốn đưa hấn vào chỗ chết, cho nên cầu xin tha thứ là không cần thiết.

Chính là hấn nghĩ không ra, chỉ là một cái Tĩnh An thành nho nhỏ lại có nhiều Thiên giai cao thủ như vậy, lại còn cố ý bố trí cái bẫy này nhằm vào mình nữa.

Hôm nay trời trong nắng tốt, Diệp Trầm Thu nheo mắt nhìn những người đang vây quanh mình, bỗng nhiên Diệp Trầm Thu cười khổ một tiếng:

- Tiểu Lại sư tỷ, lại gặp mặt.

Trên mặt Bạch Tiểu Lại tràn ngập sát khí, lạnh giọng nói:

- Tên bại hoại như ngươi không xứng gọi ta là sư tỷ!

Diệp Trầm Thu cười nhạt, sau đó lại quay đầu nhìn những người khác, sau khi nhìn thấy Tần Tứ Nương hần mới vỡ lẽ:

- Hóa ra là ngươi! Chẳng trách....

Vừa rồi hần còn nghi hoặc tại sao lại có nhiều cao thủ Thiên giai ăn no rồi việc tới bắt hần như vậy, hóa ra là trong đó còn có nữ nhân từng có thù oán với mình.

- Còn hai vị thì sao? Có thù oán gì với Diệp Trầm Thu ta?

Diệp Trầm Thu nhìn về phía Thang Phi Tiểu và Lâm Nhược Diên hỏi.

Lâm Nhược Diên nói:

- Ta là Thiên Tú trưởng lão!

Thang Phi Tiểu hừ lạnh một tiếng:

- Tứ Nương là phu nhân của ta!

Tứ Nương đập một cước lên giữa ngực của Diệp Trầm Thu, lớn tiếng quát:

- Ta hỏi ngươi, có phải ngươi đã hạ độc Mạnh Mạnh hay không?

Diệp Trầm Thu nghiêng đầu, ánh mắt hèn mọn loạn ngấm trên người Tần Tứ Nương:

- ngươi hôn ta một cái thì ta sẽ nói cho ngươi biết!

Thang Phi Tiểu vung xuống một cái tát, trực tiếp đánh gãy vài cái răng của Diệp Trầm Thu.

Diệp Trầm Thu phun ra một bãi nước bọt lẫn theo máu, cười âm hiểm:

- Là ta hạ thì đã sao? ngươi có phải đang rất hối hận không? Nếu lúc ấy ngươi đồng ý đi theo ta thì đã không xảy ra chuyện này. Ta vốn nghĩ muốn một kiếm giết chết đứa nhỏ kia. nhưng ta càng muốn nhìn thấy dáng vẻ đau khổ của ngươi hơn. ngươi không biết chứ khi một mỹ nữ đau khổ thì có thể khiến người khác hưng phấn dị thường.

- Biến thái!

Bạch Tiểu Lại mắng.

- ngươi thích nói sao cũng được.

Diệp Trầm Thu cười.

- Ngại quá. khiến ngươi thất vọng rồi, Mạnh Mạnh không chết, con bé đã được cứu rồi.

Thang Phi Tiểu cười lạnh nói.

-Ai?

Diệp Trầm Thu biến sắc,

- Kể nào có bản lĩnh như vậy? Ta đã dùng tới năm loại kịch độc, con bé chỉ là một đứa trẻ, kinh mạch cơ thể chưa được khai thông, căn bản không có khả năng bức độc tố ra!

Diệp Trầm Thu nói xong, sắc mặt càng khó coi hơn nữa. quay sang nhìn chằm chằm Bạch Tiểu Lại nói:

- Tiểu Lại sư tỷ, nếu ta nhớ không lầm thì ngươi đã trúng Yên thảo chi độc mới đúng!

Diệp Trầm Thu tự nhiên có thể nhìn ra. Bạch Tiểu Lại vẫn là Thiên giai như cũ.

- A. người cũng trúng mà. lẽ nào người chưa cảm nhận được hay sao?

Đường Phong đứng cạnh dùng ngữ khí suy yếu nói.

- người nói vậy.

Đường Phong cười lớn:

- Có phải rất muốn biết Yên thảo chi độc người trúng từ đâu mà có không?

Diệp Trầm Thu gật đầu.

- Ta không nói cho người biết!

Đường Phong nháy mắt vài cái với hắn.

Diệp Trầm Thu lập tức giận tới mức thở dốc, cắn hận trừng mắt nhìn Đường Phong.

- Ta hỏi người. có phải mấy ngày trước người đã giết một đệ tử Thiên Tú ở đây hay không?

Lâm Nhược Diên hỏi.

- Ha ha.

Diệp Trầm Thu đột nhiên cười lớn vài tiếng, trong giọng nói lộ ra chút mất mát và tâm tàn ý lạnh:

- Đúng, thì đã sao? Dáng người của nàng ta rất đẹp, tiếng kêu cũng rất phóng dăng, lúc ta ra tay giết nàng, nàng còn không biết sống chết không ngừng quẩn lầy ta đòi hỏi thêm nữa! Ha ha. nữ nhân Thiên Tú các người đều phóng dăng như vậy sao?

- Hắn đúng là khốn kiếp, tuy lão Thang ta từ mười năm trước đã không giết người. nhưng bây giờ ta thật sự muốn đem hắn băm ra cho chó ăn!

Về mặt Thang Phi Tiểu đều hừng hực lửa giận, giờ nắm tay lớn như đít nồi lên đâm một quyền vào mặt Diệp Trầm Thu.

Cho dù Thang Phi Tiểu không dùng cương khí nhưng một quyền này cũng đánh cho mũi Diệp Trầm Thu lệch sang một bên.

Diệp Trầm Thu thật sự là đáng chết vô cùng. nhưng Thang Phi Tiểu cũng không muốn cho hắn chết dễ dàng như vậy.

Con gái cưng của mình thiếu chút nữa thì chưa kịp gọi một tiếng phụ thân đã cùng mình âm dương cách biệt, lúc này lại khiến Đường Phong bị trọng thương, nghĩ tới đây thì quyền cước của Thang Phi Tiểu hạ xuống càng mãnh liệt hơn.

Đây chỉ đơn thuần là phát tiết lửa giận trong lòng của mình, trước khi giết chết địch nhân để cho hắn nếm chút mùi vị bị tra tấn.

Lúc Thang Phi Tiểu quyền đâm cước đá, mấy nữ nhân không lộ ra một tia đồng tình nào.

Có một số người có thể đồng tình, có một số lại không đáng để đồng tình, Diệp Trầm Thu chính là thuộc về loại thứ hai.

Tiểu thúc đánh Diệp Trầm Thu gần nửa nén nhang mới chậm rãi dùng tay, hắn đã bẻ gãy toàn bộ xương cốt trên người Diệp Trầm Thu. nếu không vì cố kỵ Đường Phong vẫn mang thương tích trên người. cần phải mau chóng đi chữa trị thì Thang Phi Tiểu tuyệt đối có thể tiếp tục tra tấn Diệp Trầm Thu.

Lạnh lùng nhìn xuống Diệp Trầm Thu như một đồng bùn nhão nằm trên đất, Tiểu thúc nói:

- Các người ai muốn giết hắn? Ta không giết người. càng không giết súc sinh!

Bạch Tiểu Lại tiến lên phái trước nói:

- Để ta. Diệp Trầm Thu là người của Bạch Đế thành, nên để ta tự tay giết hắn!

104. Chương 104: Chữa Thương.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 104: Chữa thương.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đi đến trước mặt Diệp Trầm Thu, Bạch Tiểu Lại lạnh lùng nhìn hấn, chậm rãi giơ tay lên, điện mang không ngừng chớp động nơi lòng bàn tay, Bạch Tiểu Lại nói:

- Diệp Trầm Thu, cho dù ngươi chết đi cũng vô pháp bù lại những sai lầm người đã phạm phải.

Một chớp chớp xuống, vô số điện mang bao phủ Diệp Trầm Thu, sau khi trận điện quang biến mất, cơ thể hấn co giật một lúc rồi bất động.

Mấy người nhìn nhau, nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Thang Phi Tiểu và Tần Tứ Nương thay con gái báo thù, Lâm Nhược Diên cũng không cần lo lắng sau này Thiên Tú đệ tử sẽ gặp nạn ở Khúc Đình sơn nữa, Bạch Tiểu Lại tru sát được phản đồ Bạch Đế thành, còn như Đường Phong thì chỉ là tiêu trừ được một tai họa ngầm mà thôi.

Ai cũng vui mừng.

Khiến Đường Phong kỳ vọng nhất chính là ngưng luyện âm hồn của Diệp Trầm Thu, thừa dịp soát người và lấy nhuyễn kiếm trên tay Diệp Trầm Thu, Đường Phong lén đưa tay ấn lên trán Diệp Trầm Thu một cái.

Cả đám người nhìn thấy vừa tức vừa buồn cười, Đường Phong toàn thân đều là máu, thoát nhìn rất suy yếu còn một hai muốn đi lấy chiến lợi phẩm của mình.

Lần này giết được Diệp Trầm Thu, Đường Phong bỏ công lớn nhất, đương nhiên không có ai tranh chiến lợi phẩm với hấn cả.

Độc tố trong người Thang Manh Manh cũng đã trừ sạch, hiện tại cô bé lại khôi phục về hoạt bát đáng yêu như lúc xưa.

Mấy hôm nay Manh Manh lại tìm được một người bạn nhỏ mới, đó chính là tiểu linh thú lần trước Đường Phong mua về, Hắc Nhân Đậu Đậu, hai tiểu gia hỏa thường chơi đùa cùng nhau, lúc đi ngủ Manh Manh cũng ôm nó vào lòng mà ngủ. còn giúp nó tắm rửa, mặc y phục mới cho nó.

Đậu Đậu cũng rất nghe lời, không chạy loạn, có thể là quen ở Yên Liễu các rồi, cho dù thả nó ra thì nó cũng chỉ đi chuyển xung quanh đây mà thôi.

Trên người Đường Phong quá nhiều máu, thật sự không nên để Manh Manh thấy, cho nên lúc cả đám người trở về Yên Liễu các, Bảo Nhi lập tức ôm chặt Manh Manh vào lòng, Mộng Nhi và Bảo Nhi hoảng sợ nhìn Đường Phong, vẻ lo lắng hiện rõ trên mặt.

Không chờ các nàng mở miệng hỏi, Đường Phong đã an ủi:

- Không sao hết, đừng lo.

Thân người thấp bé của Bạch Tiểu Lại đỡ lấy Đường Phong, vất vả lắm mới đặt hấn nằm sấp lên giường được.

Thê thảm đến mức khiến người ta không nỡ nhìn! Sau lưng Đường Phong, từ cổ trở xuống tới tận mắt cá chân đều là máu tươi, y phục rách nát tả tơi.

Mạc Lưu Tô ngồi xuống bên giường, bàn tay nhỏ bé run rẩy kéo những mảnh vải rách bươm ra, nhất thời không biết phải bắt tay điều trị từ đâu.

Thang Phi Tiểu đứng cạnh thúc giục:

- Còn không ra tay thì Đường Phong sẽ chết thật đấy!

Đường Phong quay đầu lại trừng mắt nhìn hấn:

- Bớt cái mồm quạ đen của ngươi lại đi!

Sau đó lại quay lại nhìn Mạc Lưu Tô nói:

- Lại phải làm phiền Mạc sư tỷ rồi.

Mạc Lưu Tô cúi thấp đầu, cố nén không cho nước mắt chảy ra, ôn nhu nói:

- Mời các vị trước tiên tránh mặt một chút có được không?

Mạc Lưu Tô nói vậy mới mọi lúc này mới nhớ ra, vị trí bị thương của Đường Phong thật sự không tiện bị quá nhiều người nhìn thấy.

Mặt của Bạch Tiểu Lại đỏ rần, chạy ra trước tiên, Thang Phi Tiểu và Tần Tứ Nương cũng nối gót theo sau.

Đường Phong quay đầu nhìn Lâm Nhược Diên:

- Cô cô, người cũng tránh mặt một lúc đi!

Lâm Nhược Diên vừa rơi lệ vừa mắng:

- Có gì ghê gớm đâu kia chứ, lúc con còn bé đều là cô cô tắm rửa cho con, trên người con có chỗ nào mà ta chưa thấy qua?

Đường Phong nghe xong câu này thì mặt mũi đỏ bừng, hận không thể tìm một cái lỗ để chui xuống.

Tuy nói vậy nhưng Lâm Nhược Diên vẫn đi ra ngoài, nàng biết, hài tử đã lớn rồi thì không thể xem như khi còn bé mà đối đãi.

Chờ sau khi toàn bộ đều ra ngoài, bầu không khí trong phòng tức khắc liền tràn ngập cảm giác khó xử.

những người khác có thể tránh mặt nhưng Mạc Lưu Tô thì tránh được đi đằng nào chứ? Nàng còn phải giúp Đường Phong trị thương.

Đường Phong nằm úp sấp trên giường, chỉ cảm thấy những mảnh vải rách trên lưng lần lượt được Mạc Lưu Tô nhẹ nhàng vén lên, từ trên xuống dưới, từ đầu tới chân không giữ sót lại nào, những cơ quan ám khí mình giấu trên người cũng được Mạc Lưu Tô nhẹ nhàng gỡ ra, ngay cả hai cái Lạc Tiên Hồng trên đùi cũng bị Mạc Lưu Tô lấy xuống, cả quá trình đương nhiên vô cùng khó xử.

- Có đau hay không?

Mạc Lưu Tô đỏ mặt nhẹ giọng hỏi.

- Lúc đầu thì có, giờ thì không.

Đường Phong thuận miệng đáp, cố gắng tỏ ra vẻ rất bình tĩnh, nhưng trong lòng lại tự nhủ với chính mình: lương y như phụ mẫu, lương y như phụ mẫu, Mạc sư tỷ bây giờ chỉ là một y sinh mà thôi, còn mình thì là bệnh nhân của tỷ ấy, cho nên không có gì phải xấu hổ cả.

- Sư đệ đừng nói dối, bị thương nghiêm trọng thế này sao lại không đau cho được?

Mạc Lưu Tô nói xong, đột nhiên lại nhớ tới cảnh tượng lần đầu tiên mình giúp Đường Phong trị thương.

Lúc đó mình cùng hỏi thế này, Đường Phong cũng đáp hệt như vậy.

chỉ có điều, mình khi đó và mình bây giờ, tâm tình hoàn toàn không giống.

Khi đó, đối mặt với mình chỉ là một nam nhân không có chút giao tình gì, tâm tình cũng không có bất kỳ dao động nào, nhưng bây giờ đã có chút thương tâm, miệng lưỡi chua xót, đắng chát, muốn nói ra vài câu an ủi hân, cổ vũ hân nhưng lại không biết phải mở lời thế nào.

Khẽ thở dài một hơi, Mạc Lưu Tô chậm rãi vươn hai tay ra đặt phía trên vết thương của Đường Phong, năng lượng cương tâm vừa xuất ra, ánh sáng màu xanh nhàn nhạt đã bao lấy miệng vết thương đang chảy máu đầm đìa, nhanh chóng chữa trị.

Đường Phong cảm giác được sau lưng vừa đau vừa thoải mái, sáng khoái chính là nơi được trị liệu, còn đau đớn chính là nơi chưa được trị liệu, mà so sánh hai loại cảm giác với nhau thì đau dường như lại nhiều hơn.

Quả nhiên là đau tới mức khoái hoạt.

Mạc Lưu Tô trị liệu rất cẩn thận, bắt đầu từ dưới cổ của Đường Phong, không bỏ qua bất kỳ vị trí nào, năng lượng cương tâm lúc nhanh lúc chậm, cố gắng không để lại bất kỳ vết sẹo nào trên lưng nam nhân trước mặt này, năng không thể giúp hân chiến đấu như Bạch Tiểu Lại, chỉ có thể làm được mấy thứ này mà thôi.

không đến nửa canh giờ, vết thương trên lưng Đường Phong cũng đã trị liệu rất tốt, vết thương nguyên bản đã biến mất như chưa từng tồn tại, chỉ còn lại mớ da chết và máu khô.

Mạc Lưu Tô hai tay run rẩy đặt lên phía trên mông của Đường Phong, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng lên, hô hấp cũng hơi dồn dập.

Nàng cũng muốn chuyển tầm mắt sang chỗ khác, nhưng trong quá trình trị liệu sao có thể không nhìn được? chỉ có thể khẽ cắn môi, một bên nhìn chăm chăm vị trí này, một bên thúc giục năng lượng cương tâm.

lặng lẽ ngược đầu nhìn một cái đã thấy Đường Phong nằm úp sấp trên giường, hai mắt khép chặt, hơi thở đều đặn chìm vào giấc ngủ tự bao giờ.

Mạc Lưu Tô không nhịn nổi liền thở ra một hơi, tâm lý căng thẳng liền giảm bớt không ít, nếu lúc này Đường Phong còn tỉnh thì nàng thật sự chẳng biết phải làm cho phải.

Ngoài cửa, Thang Phi Tiểu ngồi xổm trên đất, mặt ủ mảy ẻ:

- Lần này lại nợ Phong thiếu gia một cái nhân tình, sau này phải làm sao mới phải đây?

Lâm Nhược Diên cười nói:

- Lần này Phong Nhi ra tay một phần cũng là vì giúp Thiên Tú, Thang tiên bối không cần suy nghĩ quá nhiều.

Tuy nói thế nhưng cảm động lòng người chính là nhân tình.

Đường Phong vì giết Diệp Trầm Thu, ngay cả nữ trang cũng mặc, còn bị thương nặng, nếu không phải Đường Phong thì đúng là không ai có thể dụ Diệp Trầm Thu ra mặt và kéo dài thời gian như vậy.

105. Chương 105: Ta Cho Người Vui Vẻ, Ta Cho Người Kinh Hỉ.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 105: Ta cho người vui vẻ, ta cho người kinh hỉ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đợi ở bên ngoài ít nhất cũng một canh giờ, cửa phòng sau lưng mới mở ra, mọi người quay đầu nhìn lại liền thấy Mạc Lưu Tô đang chậm rãi bước ra, vẻ mặt mệt mỏi, nhìn ra được nàng vì chữa trị cho Đường Phong mà hao tổn không ít tâm sức.

- Mạc nha đầu, Phong Nhi sao rồi?

Lâm Nhược Diên vội mở miệng hỏi.

Mạc Lưu Tô mỉm cười nói:

- cũng may chỉ là ngoại thương, bây giờ đã không sao rồi, hấn hình như rất mệt nên đã ngủ rồi.
nghe được lời này cả đám người mới yên lòng.

- Cảm ơn người!

Bạch Tiểu Lại đột nhiên nói với Mạc Lưu Tô.

Mạc Lưu Tô sững sốt, vẻ mặt có chút chua xót nói:

- Đây là việc Lưu Tô nên làm, Bạch sư thúc chớ khách khí.

Sau đó lại xoay người nói với Lâm Nhược Diên:

- Sư phụ, con phải về tỉnh tọ khôi phục.

- Đi đi, lần này con đã vất vả rồi.

Lâm Nhược Diên gật đầu.

Chờ Mạc Lưu Tô đi rồi, mọi người mới dám nhẹ nhàng đi vào phòng Đường Phong, chỉ thấy Đường Phong vẫn nằm úp sấp trên giường như cũ, nhưng trên người hấn lại có một cái chấn đập ngay ngực, hấn là Mạc Lưu Tô trước khi đi ra ngoài đã đắp lên giúp hấn.

Lâm Nhược Diên nhẹ thở ra nói:

- Phong Nhi không sao thì ta đã an tâm rồi. Làm phiền các vị chiếu cố hấn thật tốt, ta cần phải tới báo việc Diệp Trầm Thu đã chết cho tông chủ biết.

Lấy hai vò rượu ra khỏi nơi cất giấu, hai người mỗi người một vò, lên lên trên mái nhà của Yên Liễu các, mặt trời ngã về tây, nhuộm đỏ cả một khoảng trời.

Đường Phong ngồi trên mái nhà, Thang Phi Tiểu đứng bên cạnh, ra vẻ nhìn nhăm aiang sơn, thâm trầm nói:

- Thiên Tú thật sự là một địa phương tốt, núi đẹp hồ đẹp người càng đẹp hơn!

Vừa nói vừa loạn ngẩng mấy đệ tử Thiên Tú đang đi lại bên dưới, vẻ mặt hưng phấn nói với Đường Phong:

- Phong thiếu gia mau nhìn này, hai tiểu cô nương này đáng người đẹp thật!

Đường Phong nhìn hấn đầy khinh thường:

- Tiểu thúc, người cũng mấy chục tuổi rồi còn nhìn vậy, không sợ đau mắt hột sao?

Thang Phi Tiểu hừ mũi một cái:

- Nhiều mỹ nữ như vậy mà người lại không biết thưởng thức, đúng là phí của trời! Nơi này đúng là thiên đường trong mơ của lão Thang ta!

- Hồng phấn khô lâu, mỹ nhân đẹp hơn nữa thì qua trăm tuổi cũng chỉ là một bộ xương khô mà thôi.

Đường Phong chân chừ một lát lại mở miệng nói:

- người không sợ Tứ Nương quân ấu người một trận sao?

Thang Phi Tiểu ườn ngực, hào khí vạn trượng:

- nam tử hán đại trượng phu, sao có thể sợ vợ? Vì một cái cây là Tứ Nương mà lão Thang ta đã bỏ cả một cánh rừng, nữ nhân thích lão Thang ta nhiều không đếm xuể. Không ngại nói cho người biết, từ khi lão Thang ta không giết người nữa, mỹ nữ đặc thủ không một trăm thì cũng tám mươi, cũng chỉ có ôn nhu hương mới có thể hóa giải lệ khí và sát khí của lão Thang ta mà thôi! Không phải ta khoác lác chứ kỷ lục cao nhất của ta chính là thất quốc tranh bá! người đời gọi ta là sát thủ mỹ nữ, phàm là mỹ nhân bị ta ngắm trúng thì không ai thoát được, a ha ha ha ha!

Thang Phi Tiểu rõ ràng đã tiến vào trạng thái khoác lác, đem mấy câu chuyện anh hùng đoạt mỹ nhân nghe được ở đâu đó ra kể.

- Ta đã từng lập một lời thề.

Thang Phi Tiểu vẻ mặt ngưng trọng, vạn phần bi ai nói:

- Ta muốn thay những địch nhân đã từng chết trên tay ta hưởng dụng mỹ nhân vốn nên thuộc về bọn họ. Giết một người, phao một mỹ nữ, dùng mỹ sắc để hóa giải oán hận và thâm thù của họ dành cho ta trước khi chết, nếu không thì cả đời này lão Thang ta cũng không thể an tâm.

Đường Phong lập tức xấu hổ:

- Tiểu thúc, lời thề này của ngươi thật là rộng rãi.

Thang Phi Tiểu nghiêm mặt nói:

- Đó là đương nhiên, những năm gần đây ta lại càng vì họ mà nỗ lực phấn đấu, tuy rằng vẫn chưa thành công nhưng ta tin chắc thắng lợi cách tầm tay của ta không còn xa nữa.

Đường Phong gian nan nuốt nước miếng một cái, hỏi:

- người đã giết bao nhiêu người?

- Chắc là hơn một ngàn.

Thang Phi Tiểu giơ hai tay ra trước mặt nhìn chăm chú, giống như đang nhìn những tội nghiệt mà mình đã phạm phải, đôi tay kia dường như cũng biến thành màu đỏ, vẻ mặt vừa hạnh phúc vừa tiếc hận nói:

- Đường vẫn còn dài, ta cần phải cố gắng gấp bội.

- Phong thiếu gia, có bụi bay vào mắt của ngươi à?

Thang Phi Tiểu chuyển đầu nghi hoặc nhìn Đường Phong hỏi.

- Không.

- Vậy ngươi chớp mắt liên tục thế làm gì?

Đường Phong chậm rãi đứng lên, sau đó lại chậm rãi nhích ra xa Thang Phi Tiểu một trượng, xúi bẩy:

- Tiểu thúc, người nhìn sang bên trái sẽ phát hiện trong đời còn có chuyện tuyệt vời hơn.

Thang Phi Tiểu nghe vậy liền quay đầu nhìn lại, mới liếc sơ qua một cái, trông mắt thiếu chút nữa lồi ra, hơi thở nặng nề.

bởi vì hắn thấy được vô số mỹ nhân, mặc y sam đơn bạc đang ngâm mình trong một hồ nước lộ thiên như một đoàn mỹ nhân ngư, có không ít người đang cởi áo ngoài, nửa kín nửa hở lộ ra phần mê người nhất, hoàn mỹ nhất của mình.

nhân lực của Tiểu thúc cũng tinh như chim ưng vậy. Dù cách xa ba dặm nhưng hắn vẫn nhìn rõ mồn một, không khác gì đứng bên cạnh mà nhìn.

Đường Phong giải thích:

- Chỗ đó có một con suối chảy xuống từ Khúc Đình sơn, đông ẩm hè mát, cho nên Thiên Tú dùng gạch bằng Bạch Ngọc cải tạo nó thành một hồ lộ thiên, có không ít đệ tử Thiên Tú thích tới đó ngâm mình vào buổi tối.

Thang Phi Tiểu chộn rộn không yên.

- Sao người phát hiện được? Chẳng lẽ trước kia người hay lên đây làm những chuyện thế này sao?

Đường Phong lập tức phân rõ ranh giới cùng Thang Phi Tiểu:

- Sao có thể chứ? Ta không phải loại người như vậy.

Thang Phi Tiểu vừa nuốt nước miếng vừa tiếc hận:

- Nếu các nàng có thể cởi hết y phục thì càng tuyệt vời!

Đường Phong lại chậm rãi lùi ra sau, kéo ra ba trượng khoảng cách với Thang Phi Tiểu, lớn tiếng nói:

- Tiểu thúc, người có muốn xem thứ càng tuyệt vời hơn nữa không?

Thang Phi Tiểu gật mạnh đầu:

- Muốn, ta muốn!

- Vậy quay đầu lại nhìn phía sau đi, bảo đảm là điều tuyệt vời nhất đủ khiến người kinh tâm động phách, không thể nào quên, khắc cốt ghi tâm luôn!

Thang Phi Tiểu liền xoay người lại, vẻ mong chờ trên mặt liền thu lại, sau đó trở nên vô cùng quỵ dật.

Tần Tứ Nương khiêng một cái chày cán bột trên tay, một bàn tay ngọc chạm nhẹ vào trước ngực Thang Phi Tiểu, ngón trở chậm rãi xoay tròn, ánh mắt quyến rũ, nở nụ cười mê hồn:

- Có vui không? Có kinh hỉ không?

Thang Phi Tiểu vô cùng nghiêm túc gật gật đầu, sau đó rất nhanh lại lắc đầu.

Tứ Nương nghiêng chặt răng, mắt hạnh tròng lớn, mày liễu dựng ngược, vẻ mặt hung thần ác sát:

- Ta cho người vui vẻ, ta cho người kinh hỉ!

Vừa nói vừa giơ cái chày cán bột lên cao, nhắm ngay đầu Thang Phi Tiểu mà đánh,

- Bốp!

- Bốp!

- Bốp!

- Bốp!

- Bốp!

Năm tiếng dồn tan vang lên, Thang Phi Tiểu như biến thành một cái hồ lô không kêu tiếng nào từ trên mái nhà lăn xuống đất, mặt hướng xuống đất mông đưa lên trời, ngã xuống đất thành hình chữ đại.

Tần Tứ Nương một tay cầm chày cán bột, một tay chống hông, uy phong lẫm lẫm, anh tư hiên ngang, cao giọng quát:

- Hai tên dám tặc các người, dám to gan nhìn lén đệ tử Thiên Tú tắm rửa, nếu sau này còn để ta phát hiện được thì gặp một tên giết một tên, gặp hai tên ta giết cả đôi!

Thanh âm ngọt ngào vang tận mây xanh, kinh thiên động địa, khiến bọn đạo chích các lộ vừa nghe thấy đã sợ vỡ mật, tè ra quần.

Đường Phong vội nhảy xuống đất, ngồi xổm bên người Thang Phi Tiểu, dùng ngón tay đâm đâm hấn, không hề có động tĩnh.

106. Chương 106: Chỉ Điểm Kiếm Pháp.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 106: Chỉ điểm kiếm pháp.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đâm đâm, đâm đâm đâm... Tiểu thúc đẩy tay Đường Phong ra, không kiên nhẫn nói thầmm:

- Đùng quây nữa, trời còn chưa sáng đó.

Đường Phong ngẩng đầu nhìn Tần Tứ Nương đầy vẻ vô tội:

- Còn chưa chết!

Tứ Nương hất tay một cái, chày cán bột từ trên cao rơi xuống trúng ngay cái ót của Thang Phi Tiểu, Tiểu thúc co giật một cái, sau đó liền bất động.

Đường Phong lòng đầy căm phẫn nói:

- Đáng kiếp, tên đâm tặc này, đúng là chết cũng không có gì đáng tiếc!

Vừa nói vừa đạp hai cước lên người Thang Phi Tiểu.

Tứ Nương hừ lạnh, vẻ mặt lạnh lùng.

Buổi tối ăn sủi cảo, là do mấy mỹ nữ tự tay gói, vừa đẹp vừa ngon.

Đường Phong vừa ăn vừa nhìn xung quanh, mấy nữ hài không ai thèm đếm xỉa gì tới hắn.

Thang Phi Tiểu đầu u vài cục, gấp thức ăn cho Tứ Nương để lấy lòng, Tứ Nương hung tợn trừng mắt nhìn hắn một cái:

- Giết một người, phao một mỹ nữ!

Thang Phi Tiểu rụt cổ lại, yếu ớt nói:

- Ta chỉ nói khoác vài câu với Phong thiếu gia thôi, muối ngàn vạn lần đừng tin là thật. Đúng rồi Tứ Nương, công phu ẩn thân của muội ngày càng lợi hại, đứng sau ta từ lúc nào ta cũng không phát hiện được.

- Lực chú ý của một số người đã bị mấy tiểu cô nương xinh đẹp hấp dẫn cả rồi thì sao phát hiện ra tàn hoa bại liễu như ta được?

Thang Phi Tiểu khó xử, nhẹ giọng nói thầmm:

- Ta cũng đáng tuổi cha họ, nhìn một cái thì có sao đâu? Hơn nữa họ vẫn còn mặc y phục mà.

Tứ Nương trừng mắt nói:

- Tuổi của ngươi cũng có thể làm cha ta!

- Phụt

Đường Phong nhin không được, phun ra một ngụm nước canh lên mặt Tiểu thúc.

- ngại quá. Thật sự là quá kích động mà thôi.

Đường Phong nhìn Thang Phi Tiểu đầy hối lỗi.

Tiểu Mạnh Mạnh đang ngồi bên kia chớp chớp nhai sủi cảo, nghe xong câu nói của Tứ Nương liền đảo trong mắt một vòng, mặt mày hớn hở nhìn Thang Phi Tiểu ngây ngô nói:

- Thì ra người là gia gia!

- Phụt!

Bạch Tiểu Lại ngồi bên cạnh Tứ Nương cũng không nhịn được phun một ngụm nước canh lên mặt Tứ Nương.

Thang Phi Tiểu khóc không ra nước mắt, Tứ Nương vẻ mặt khó xử.

Đây là kiểu xưng hô thứ hai mà Manh Manh gọi Thang Phi Tiểu sau tên bại hoại.

Bất quá so sánh hai cái thì Thang Phi Tiểu tình nguyện để Manh Manh gọi mình là quả trứng thối còn hơn.

Tính chất của loại xưng hô thứ hai hệt sự khiến Tiểu thúc có cảm giác tà ác.

Buổi tối lúc ngủ. Đường Phong nghe được trong phòng bên cạnh Tứ Nương lại quần áo Thang Phi Tiểu, Tiểu Manh Manh ngồi bên cạnh hò hét trợ uy.

Rạng sáng ngày thứ hai, Đường Phong vừa mới rửa mặt xong, đang chuẩn bị kéo Bạch Tiểu Lại cùng lên Khúc Đình sơn tu luyện, đã thấy mười một vị đệ tử trung tâm của Thiên Tú đã nối đuôi nhau tới Yên Liễu các.

Trong đại viện, Thang Phi Tiểu mặt mũi bầm dập nằm trên ghế thái sư ngủ ngon lành.

Xem ra tối qua Tứ Nương đã đánh hấn cả đêm.

- Sao Thang tiên bối lại bị người ta đánh thành như vậy?

Mạc Lưu Tô kinh ngạc hỏi.

những đệ tử Thiên Tú khác có khả năng còn không biết thân phận thật sự của Thang Phi Tiểu và Tần Tứ Nương, nhưng mười một đệ tử trung tâm đã được Bạch Tổ Y dặn dò kỹ, khi gặp được Tần Tứ Nương và Thang Phi Tiểu nhất định phải xem họ như các vị trưởng lão và tông chủ mà thi lễ.

Hai vị cao thủ này thân phận hiển hách, thực lực cực mạnh, không được thất lễ với họ.

Đường Phong nhìn Thang Phi Tiểu, thở dài một tiếng, đồng tình nói:

- Bạo lực gia đình, sao lại thê thảm tới mức này chứ?

Mười một trung tâm đệ tử che miệng cười khúc khích.

Lấy thực lực của Thang Phi Tiểu, có thể đánh hấn thành như vậy cũng chỉ có mỗi mình Tần Tứ Nương mà thôi.

- Thương thế của Phong sư đệ thế nào rồi?

Mạc Lưu Tô nhìn Đường Phong, nhớ lại sự tình ngày hôm qua. gương mặt không khỏi đỏ lên.

- Hôm qua đã khỏi hẳn rồi, Đường Phong còn phải cảm tạ Mạc sư tỷ diệu thủ hồi xuân.

- Phong sư đệ khách khí rồi, Lưu Tô không thể ra trận cùng mọi người đánh đánh giết giết, cũng chỉ có thể làm những chuyện nhỏ nhặt thế này thôi.

- Sư tỷ khiêm tốn rồi, nếu không có sư tỷ thì phỏng chừng đệ còn phải nằm trên giường cả nửa tháng ấy chứ, đúng rồi, các sư tỷ lần này tới là có chuyện gì sao?

Đường Phong nghi hoặc nhìn Mạc Lưu Tô.

Mình và mười một trung tâm đệ tử cũng không có giao tình gì, ngoại trừ Mạc Lưu Tô gần đây thường xuyên tiếp xúc ra, Đường Phong cũng chỉ biết được Dương Ngọc Nhi, do trước kia Dương Ngọc Nhi luôn ức hiếp hấn.

Mạc Lưu Tô còn chưa kịp nói, Tô Nhan đã đứng dậy trước, chấp tay nói:

- Phong sư đệ, tông chủ lệnh cho bọn ta tới tìm đệ lãnh giáo kiếm pháp!

Tuy thanh âm băng lãnh nhưng biểu tình và ánh mắt của Tô Nhan cũng kèm theo chút sung bái và không phục.

Mấy người các nàng đều là tinh nhuệ do Thiên Tú bỏ công bồi dưỡng ra, nhưng lần trước tỷ thí cùng Cự Kiếm Môn lại thất bại thảm hại, cho dù có một phần là do thời gian tu luyện và cảnh giới không bằng người ta, nhưng đối với các nàng mà nói cùng có cảm giác vô cùng ủy khuất và khuất nhục.

Cuối cùng nếu không phải Đường Phong đứng ra xoay chuyển tình thế, lại thêm Bạch Tiểu Lại nhúng tay vào thì danh dự của Thiên Tú đã không còn một mảnh.

Cũng chính vì lần đó mà thái độ của Thiên Tú đệ tử dành cho Đường Phong mới thay đổi hẳn. nam nhân này không còn là tên tiểu bạch kiếm khiến người ta chán ghét trước kia nữa. cũng không phải tên ảo lả giả trang thiếu nữ khiến mọi người ghê tởm, mà là một nam nhân chân chính, một nam nhân có thể mang đến vinh dự cho các nàng, một nam nhân có thể làm được những chuyện mà nữ nhân không thể làm nổi.

Có thể nói, bắt đầu từ ngày đó, không đệ tử nào của Thiên Tú không sùng bái Đường Phong.

Thiên Tú là nhà của các nàng, Thiên Tú vinh các nàng vinh. Thiên Tú nhục các nàng nhục, Đường Phong vì Thiên Tú lấy lại mặt mũi, các nàng sao có thể không sùng bái được chứ? Hơn nữa kiếm pháp lần đó Đường Phong thi triển ra, tài nghệ quả thật cao hơn các nàng rất nhiều.

Tô Nhan đương nhiên là có chút không phục, bởi vì hai tháng trước đây hắn vẫn là một kẻ không có chút căn cơ tu luyện nào, nhưng trong hai tháng ngắn ngủi đã nhảy đến độ cao khiến người khác phải ngước nhìn.

Không phục thì không phục, Tô Nhan cũng biết mình quả thật không bằng Đường Phong.

Nghe xong lời nói của Tô Nhan. Đường Phong suy nghĩ một hồi liền hiểu vì sao họ lại tới đây.

Cự Kiếm Môn cũng sắp tấn công tới Thiên Tú, mặc dù có Thang Phi Tiểu và Tần Tứ Nương tọa trấn tại Thiên Tú, nhưng chuyện trong nhà không tiện nhờ vả người ngoài, đến lúc đó nếu hai đại cao thủ này ra tay giúp đỡ thì Thiên Tú vô cùng cảm kích, bọn họ không giúp thì cũng là chuyện bình thường.

chỉ có cố gắng gia tăng thực lực của bản thân thì lúc chiến đấu mới có thể bảo toàn tính mạng.

Mà kiếm pháp ngày ấy Đường Phong thi triển trên Nguyên Hiên đài, vô luận là Thiên Tú kiếm pháp sau khi cải biến hay kiếm pháp của Cự Kiếm Môn, đều có tác dụng rất quan trọng.

Nhưng Thiên Tú cao tăng đều nhất trí cho rằng mấy thứ này đều là Bạch Tiểu Lại dạy cho Đường Phong, các nàng tự nhiên ngại không dám hỏi trực tiếp Đường Phong, đành phải phái mấy trung tâm đệ tử này tới lãnh giáo.

Nếu Bạch Tiểu Lại đồng ý thì sẽ cho phép Đường Phong chỉ điểm cho các nàng một chút, nếu không muốn cũng không sao, trước tiên cứ thử một lần xem sao.

Cẩn thận suy nghĩ mấy chuyện này, Đường Phong cũng cảm thấy Bạch Tổ Y đã cẩn thận quá rồi.

Mấy thứ này cho dù Thiên Tú cao tăng không đề cập tới, Đường Phong cũng chuẩn bị tại mấy ngày này nói với cô cô một chút.

107. Chương 107: Tốc Độ Tu Luyện Biến Thái.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 107: Tốc độ tu luyện biến thái.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Bảo toàn Thiên Tú là trách nhiệm của đệ tử Thiên Tú, Đường Phong cũng có trách nhiệm, nói sao đi nữa thì cũng không thể để Cự Kiếm Môn phá hư chỗ ở của mình được.

Nhìn một đám đệ tử Thiên Tú có chút chờ mong trước mặt, Đường Phong cười nhẹ:

- Chỉ giáo thì không dám nhận, các vị sư tỷ đều luyện kiếm lâu hơn Đường Phong rất nhiều, nếu các sư tỷ không ngại thì mọi người có thể cùng nhau luận bàn một chút, trao đổi kinh nghiệm.

Mười một trung tâm đệ tử nghe tới đây liền hiểu được mục đích lần này đã đạt được, trên mặt lộ rõ nét vui mừng.

Mạc Lưu Tô nói:

- Vậy thì làm phiền Phong sư đệ.

- Lời này của Mạc sư tỷ không đúng rồi, đệ tới được phòng luyện thuốc còn không phải đều nhờ tỷ giúp đỡ sao.

Đường Phong cười nói:

- không biết có vị sư tỷ nào nguyện ý cho sư đệ mượn vũ khí dùng một chút không?

Dương Ngọc Nhi vội nói:

- Dùng của ta đi.

Vừa nói vừa đưa bội kiếm cho hắn, trộm liếc mắt nhìn hắn một cái rồi lại vội cúi đầu xuống.

- Đa tạ.

Đường Phong tiếp nhận, rút kiếm ra khỏi vỏ, trầm ngâm một lát rồi nói:

- Hiểu biết của ta về kiếm pháp của Thiên Tú cũng không nhiều, ngoại trừ Tú Thủy kiếm pháp là biết cả bộ ra, còn lại chỉ biết một chiêu nửa thức mà thôi.

Lời này không phải giả, Tú Thủy kiếm pháp là bộ kiếm pháp mà Thiên Tú đệ tử thường dùng, chủ nhân của thân thể này đã nhìn mười năm, Đường Phong tự nhiên biết, nhưng Thu Thủy kiếm và Bình Hồ kiếm là lần đó nhìn thấy Tô Nhan thi triển trên Nguyên Hiên đài nên mới biết được vài chiêu, nhất là Bình Hồ kiếm pháp, là bộ kiếm tối cao thâm của Thiên Tú, Tô Nhan học được cũng không tinh thông.

- Như vậy đi, Mạc sư tỷ trước tiên chúng ta luyện Tú Thủy kiếm pháp đã.

Đường Phong quyết định bắt đầu từ bộ kiếm pháp đơn giản nhất mà ai cũng biết.

- Được.

Mạc Lưu Tô gật đầu, rút bội kiếm của mình ra, ôn nhu nói:

- Sư đệ mời!

- Hay là sư tỷ tới trước đi.

Đường Phong nhìn Mạc Lưu Tô, không biết phải xuống tay từ đâu, hắn thật chưa từng luận bàn cùng người như vậy, lúc trước Đường Môn đệ tử luận bàn đều rất tàn khốc, mọi người cầm ám khí đối bắn, tuy rằng không chết người nhưng không cẩn thận dễ bị thương là chuyện thường.

Hơn nữa vì rèn luyện thủ pháp phóng ám khí và năng lực né tránh, mấy lão bất tử trong Đường Môn thường xuyên để mười mấy người hỗn chiến cùng một chỗ.

Ám khí phóng ra thì không thể thu hồi, không giống với trường kiếm.

Mạc Lưu Tô biết năng lực của Đường Phong, cũng không tiếp tục chối từ, gật đầu nói:

- Vậy thì sư đệ cẩn thận.

Hai người lần này chủ yếu là diễn luyện kiếm pháp, cho nên Mạc Lưu Tô bắt đầu từ chiêu thứ nhất trong Tú Thủy kiếm pháp, Đường Phong cũng dùng chiêu thứ nhất để nối tiếp.

Đường Phong cố ý để mấy nữ hài thấy rõ một chút, cho nên kiếm pháp thi triển ra cũng khá thông thả, động tác cẩn thận tỉ mỉ.

Mạc Lưu Tô ra chiêu gì thì hắn lại dùng chiêu đó để hóa giải, Mạc Lưu Tô đã lĩnh ngộ kiếm tâm thông minh, dễ dàng sai khiến trường kiếm trên tay, huy động tự nhiên, nhưng nàng lại phát hiện, Đường Phong cũng thi triển ra cùng một bộ kiếm pháp, lại có cảm giác thành thạo và hoàn mỹ hơn của mình rất nhiều.

Sau khi diễn luyện xong một bộ kiếm pháp, tất cả mọi người vô cùng ngạc nhiên phát hiện ra bộ Tú Thủy kiếm pháp này đã bị Đường Phong cải biến hơn mười điểm, mà những chiêu thức này sau khi cải biến liền đơn giản hơn rất nhiều, góc độ công kích càng thêm tinh xảo, không gian phòng thủ càng lớn hơn.

Tú Thủy kiếm pháp thì mọi người đều biết, sau khi nhìn một lượt những điểm cải biến này liền cảm thấy khá mới mẻ, sau khi thâm so sánh những kiếm chiêu này trước và sau khi cải biến liền thấy sau khi cải biến thì kiếm chiêu lại càng tinh diệu hơn rất nhiều.

Đường Phong cũng không nói gì, chỉ đứng tại chỗ thi triển lại một lần.

Thứ nhất là để các nàng nhìn rõ hơn, thứ hai là muốn cho các nàng có thời gian tiêu hóa những thứ này.

Sau đó Đường Phong cũng đem mấy chiêu Bình Hồ kiếm và Thu Thủy kiếm thi triển ra vài lần.

Kiểm chiêu của hai bộ này hắn cũng không biết cái nào trước cái nào sau, chỉ có thể tùy ý thi triển, hơn nữa cũng không dạy nhiều hơn được.

Dù sao cũng không có khả năng thi triển hết cả bộ như Tú Thủy kiếm pháp được.

Thật ra Đường Phong có thể để Tô Nhan thi triển một lần, sau đó mình sẽ cải biến.

Nhưng nếu làm như vậy thì gần nhất sẽ để lộ bí mật của mình, nhìn qua một bộ kiếm pháp chỉ một lần là có thể nhớ kỹ, lại còn cải biến càng thêm hoàn mỹ, chuyện như vậy thật sự rất dễ khiến người nghe kinh sợ, Đường Phong vừa không muốn tự đề cao mình, cũng không muốn đả kích lòng tự tin của mấy nữ hài này.

Thậm chí Bá Sát kiếm và Đoạn Nhạc kiếm của Cự Kiếm Môn, Đường Phong cũng truyền thụ lại, vẫn như trước không thể thành bộ.

Nhưng Đường Phong tin rằng, có mấy thứ này cũng đủ để Thiên Tú cao tăng tạo ra một bộ võ diễn chuyên dùng để phá giải Bá Sát kiếm và Đoạn Nhạc kiếm, đối với trận chiến ngày sau chắc chắn có ích lợi không nhỏ.

Lúc Đường Phong đang thi triển kiếm pháp, Thang Phi Tiểu không biết đã tỉnh từ khi nào, ngồi xổm dưới mái hiên nhìn không dời mắt.

Tứ Nương cũng đứng cạnh nhìn.

Tiểu thúc chép miệng nói:

- Mấy loại kiếm pháp mà Phong thiếu gia thi triển tuy không phải quá mức cao thâm gì, nhưng bản thân của nó đã không có chút sơ hở nào. Hừ, người ta vừa anh tuấn, giỏi dùng ám khí, cả kiếm pháp cũng trau chuốt thế này, hắn thật sự chỉ có mười lăm tuổi à? Chắc không phải là lão bất tử nào đó tu luyện kỳ công gì rồi tới đây lừa gạt đấy chứ?

Tứ Nương cười quyền rũ:

- người như Phong thiếu gia chính là tình nhân trong mộng của các nữ hài, nếu ta có thể trẻ lại mười tuổi thì nhất định cũng sẽ theo đuổi hắn!

Về mặt Thang Phi Tiểu lập tức ai oán:

- Tứ Nương, muội nữ làm ta thương tâm vậy sao.

Tần Tứ Nương hừ lạnh một tiếng:

- Dù sao thì người nào đó chỉ biết chú ý mấy tiểu cô nương xinh đẹp. Trong mắt làm gì còn có người đẹp hết thời như ta?

Thang Phi Tiểu vội nói:

- Tứ Nương, mười một hơn ba mươi tuổi thôi, đang là tuổi thành thực hấp dẫn nhất của nữ nhân, làm sao có thể là người đẹp hết thời, hơn nữa chúng ta cũng đã có con...

Quay đầu nhìn lại nói với Mạnh Mạnh đang mãi chơi:

- Mạnh Mạnh, tới gọi một tiếng phụ thân đi.

Mạnh Mạnh chẳng thèm động mi:

- Gia gia!

Thang Phi Tiểu lập tức bị nội thương, vẻ tươi cười liền biến mất:

- Ngoan!

Bạch Tiểu Lại nhìn chăm chú Đường Phong, trên mặt tràn ngập vẻ nhu tình, đứng bên cạnh nhẹ giọng nói:

- A Phong lúc luyện cương nhất phẩm đã có cương tâm, hẳn là một kỳ tài!

nghe xong những lời này, trên mặt Thang Phi Tiểu và Tần Tứ Nương lập tức lộ vẻ sợ hãi, ngay cả việc Bạch Tiểu Lại đổi cách xưng hô cũng chưa phát hiện.

Thang Phi Tiểu nghiêm túc hỏi:

- Thật sao?

Bạch Tiểu Lại gật đầu:

- Lúc ta gặp được hắn, hắn chỉ mới là luyện cương nhất phẩm, lúc đó hắn đã có khả năng nội thị rồi. Không đến hai tháng đã đạt cảnh giới luyện cương bát phẩm.

Thang Phi Tiểu chấn động toàn thân, tái chấn, loạn chấn, thiếu chút nữa đã ngã ra đất.

Tứ Nương run giọng nói:

- không tới hai tháng đã từ luyện cương nhất phẩm tấn chức tới luyện cương bát phẩm? Điều này sao có thể chứ? Lão Thang người lúc trước mất bao lâu?

Thang Phi Tiểu cười khổ:

- Không nhớ rõ, nhưng ít nhất cũng tốn khoảng hai hay ba năm gì đó.

Tần Tứ Nương gật đầu:

- Ta cũng như vậy.

- Đúng là.... người so với người, thì tức chết người, lúc đó ta còn cảm thấy mình là kỳ tài xuất thế, nhưng không ngờ trước mặt Phong thiếu gia lại không bằng cái rắm. Ta X, ta X.

108. Chương 108: Phong Khởi Vân Dừng.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 108: Phong khởi vân dừng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Mấy lời chửi bậy thô tục còn chưa nói hết đã bị Tần Tứ Nương đánh một cái, vội nuốt lại vào bụng:

- Chẳng lẽ đây là tốc độ tu luyện của người xuất hiện
cương tâm lúc luyện cương nhất phẩm sao?

Tần Tứ Nương vẻ mặt ngưng trọng:

- Ta chưa từng gặp qua người nào xuất hiện cương tâm lúc luyện cương nhất phẩm cả. Lão Thang huynh có cương tâm lúc nào?

Thang Phi Tiểu nói:

- Luyện cương nhị phẩm hậu kỳ, lúc sắp tấn chức tam phẩm liền xuất hiện, sau khi xuất hiện cương tâm thì lập tức tấn chức tam phẩm, còn muội?

- Muội cũng vậy, chỉ trễ hơn huynh vài ngày!

Tứ Nương gật đầu.

những người xuất hiện cương tâm cùng phẩm, tư chất cũng có chút khác biệt, khác biệt thể hiện ở thời gian xuất hiện sớm hay muộn.

Mấy giai đoạn luyện cương lúc đầu tu luyện rất dễ, tấn chức cũng tương đối nhanh, cương tâm xuất hiện sớm một ngày thì tư chất tốt hơn một chút, một chút chênh lệch lúc đầu càng về sau càng kéo dài ra.

- Phong thiếu gia hẳn đúng là một tên yêu nghiệt! Thành tựu ngày sau của hắn tuyệt đối còn cao hơn hai vợ chồng ta cộng lại, không, là cao hơn rất nhiều mới đúng!

Thang Phi Tiểu quả quyết nói.

Bạch Tiểu Lại thở dài một hơi, tuy bình ổn nhưng có chút không yên:

- Tiểu thúc, Tứ Nương, ta nói bí mật này cho hai người biết chính là muốn sau này nhờ hai người chiếu cố hắn một chút. ít nhất trước khi hắn có đủ bản lĩnh tự bảo vệ mình thì không để ai thương tổn tới hắn.

Thang Phi Tiểu và Tần Tứ Nương nhìn nhau. Tiểu thúc nói:

- Phong thiếu gia là ân nhân cứu mạng của Mạnh Mạnh, nếu ai muốn thương tổn hắn. vợ chồng chúng ta tuyệt đối không để kẻ đó toại nguyện, cho dù liều mạng này cũng sẽ bảo vệ hắn chu toàn. Chính là Tiểu Lại cô nương... Ta và Tứ Nương dù sao cũng là người ngoài, không thể mỗi giây mỗi phút đều ở cạnh hắn. Tiểu Lại cô nương người cũng là Thiên giai sao lại không...

Bạch Tiểu Lại cười khổ một cái, không trả lời Thang Phi Tiểu mà trực tiếp xoay người đi về phòng.

Tần Tứ Nương chăm chú nhìn bóng lưng của nàng, nhỏ giọng nói:

- Nàng phải rời đi, nàng dù sao cũng là người của Bạch Đế thành, lần này rời Bạch Đế thành chỉ vì Diệp Trầm Thu. bây giờ Diệp Trầm Thu đã chết, nàng tự nhiên không còn lí do gì để lưu lại. Hơn nữa nàng và Đường Phong còn kém bối phận!

- Thao!

Thang Phi Tiểu mắng một tiếng:

- Chúng ta cũng kém bối phận đấy thôi, chuyện này thì liên quan gì chứ? Chẳng lẽ trên đời này còn có thứ gì có thể ngăn cản tình cảm chân thành hay sao?

- không giống.

Tần Tứ Nương lắc đầu:

- Sau lưng nàng còn có Bạch Đế thành, còn ta thì không có gì, huynh cũng vậy, cho nên chúng ta mới có thể ở cùng một chỗ, trong lòng Tiểu Lại cô nương vẫn còn một trở ngại, nếu nàng không vượt qua được thì không có khả năng ở lại bên cạnh Phong thiếu gia. Ai, đáng thương cho tâm tình nữ nhi khắp thiên hạ!

Tuy rằng chỉ điểm lại mấy bộ kiếm pháp này không khó, nhưng cũng tốn của Đường Phong tới nửa ngày. mãi cho tới lúc đến giờ cơm trưa mới chỉ điểm xong hết mấy bộ kiếm pháp Thiên Tú và hai bộ kiếm pháp của Cự Kiếm Môn.

Mười một trung tâm đệ tử đã nhớ nằm lòng những gì Đường Phong chỉ điểm, mấy kiếm pháp này các nàng sẽ chuyển lại cho Thiên Tú cao tăng, sau đó thông qua Thiên Tú cao tăng truyền thụ lại cho cả Thiên Tú.

Mạc Lưu Tô đang muốn nói lời cảm tạ. thuận tiện cáo từ, nhưng không ngờ có một bóng đen nho nhỏ từ người Đường Phong lướt qua nhanh như gió, nhảy mất đã leo lên vai Mạc Lưu Tô.

Mạc Lưu Tô hoảng hốt thét lên, đang muốn giơ tay lên hất thứ đó xuống, nhưng vừa quay đầu lại thì đã không thấy đâu. chỉ có trên vai là còn lưu lại một vết nước, còn có hương rượu nhàn nhạt thoảng trong gió.

ngay sau đó, mười một trung tâm đệ tử từng người nối tiếp nhau kêu lên hoảng hốt, chỉ thấy một cái bóng nhỏ không ngừng nhảy qua nhảy lại trên người hoặc chạy quanh các nàng, các nàng hoảng sợ liên tục tránh né, nhưng căn bản né không được, chỉ lát sau cơ hồ trên thân mỗi người đều có vết nước lớn có nhỏ có, nhìn kỹ lại thì thấy đây là mấy vết chân thú nhỏ nhỏ.

Đúng lúc bóng đen này chạy thẳng tới chỗ Đường Phong, Thang Phi Tiểu liền vung tay ra, bóng đen này tức khắc như bị một lực hút vô hình kéo lại, vào một tiếng đã bị Thang Phi Tiểu tóm được.

- Đây là gì vậy?

Mặt mũi Tô Nhan có chút thất sắc, vừa hỏi vừa dùng tay lau vết nước trên mặt mình, vừa rồi nàng bị thứ này đập trúng mặt, đau thì không đau nhưng lại bị dọa cho hoảng hồn.

- A?

Thang Phi Tiểu chăm chú nhìn vật nhỏ trên tay, không khỏi có chút ngạc nhiên.

- Đậu Đậu?

Đường Phong chấn động, vừa rồi động tác của bóng đen này quá nhanh, nhanh tới mức hẳn cũng không nhìn rõ, chỉ thấy một cái bóng mờ mờ mà thôi, nhưng hiện tại nhìn kỹ lại mới phát hiện bóng đen này không phải tiểu linh thú lần trước mình mua về thì là gì? Chỉ có điều, lúc này Đậu Đậu cả người ướt sũng, bộ lông mềm mại bỗng bênh lúc thường giờ lại ướt sũng như bị mắc mưa, dính sát vào người, nó vốn đã trở nên đáng yêu một chút, giờ lại trở nên khó coi vô cùng.

Cái đầu nho nhỏ, chiếc đuôi thật lớn, cái bụng lớn tròn vo căng cứng không gì sánh được, chỉ có hai con mắt đen đen hữu thần là như cũ.

Đường Phong quay sang nhìn mười một trung tâm đệ tử nói:

- Đây là tiểu linh thú lần trước ta mua về, bình thường cũng không nghịch ngợm như vậy, lần này đã khiến các vị sư tỷ kinh hãi rồi.

- Không sao cả, chỉ là bọn ta hơi kinh ngạc chút thôi.

Mạc Lưu Tô khoát tay nói.

Chính là từ sau khi Mạnh Mạnh khỏe lại thì Đậu Đậu trở thành bạn thân nhất của con bé, sao bây giờ lại giống như vừa rơi vào vũng nước, khó coi thế này?

- Súc sinh!

Thang Phi Tiểu đem Đậu Đậu ghé lên mũi ngửi một cái liền giận tím mặt.

- Dám uống hết rượu thuốc lão tử chữa cho Mạnh Mạnh.

Lần trước Thang Phi Tiểu lấy một vò rượu thuốc của Đường Phong, sau đó liền để trong phòng, định bụng để dành cho Mạnh Mạnh uống, nhưng không ngờ con gái mình chưa kịp uống ngụm nào đã bị một con linh thú nhanh chân uống mất.

Mùi rượu trên người Đậu Đậu rất đặc biệt, Thang Phi Tiểu tự nhiên ngửi ra được.

Thang Phi Tiểu vừa mắng Đậu Đậu xong, lại cảm giác có người đứng cạnh kéo nhẹ y phục của mình, cúi đầu nhìn xuống, trông mắt thiếu chút nữa rút ra khỏi hốc mắt.

Chỉ thấy Tiểu Manh Manh ôm một vò rượu trên tay, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, lỗ mũi cũng phun ra mùi rượu, thần trí mơ hồ, khẽ cắn môi, tay nhỏ bé kéo quần của Thang Phi Tiểu:

- Đưa Đậu Đậu cho ta, Đậu Đậu khát rồi!

Quần của Thang Phi Tiểu bị Manh Manh kéo mạnh một cái, thiếu chút nữa tuột xuống, hấn hoảng quá vội ngồi xổm xuống, đỏ khốc đỏ cười nhìn Manh Manh:

- Sao con lại uống rượu thế này?

Sau đó lại nhìn vào bên trong vò rượu, nguyên bản bên trong còn hơn nửa vò rượu thuốc mà bây giờ đã cạn tới đáy.

Tuy đây chỉ là rượu thuốc, uống lâu dài sẽ có kết quả không tưởng, nhưng Tiểu Manh Manh mới được mấy tuổi kia chứ? Thang Phi Tiểu lúc đầu định cho con bé uống hết nửa vò rượu đó trong hai tháng.

Nhưng hiện tại, chỉ mới không để ý con bé một lúc thôi thì nó và Đậu Đậu đã uống hết sạch rồi.

Tần Tứ Nương có chút luống cuống, ngồi xổm xuống ôm lấy con bé:

- Manh Manh, con thấy sao rồi?

Tiểu Manh Manh chuyển qua nhìn Tần Tứ Nương, cười khanh khách, bàn tay nho nhỏ chỉ vào cằm của Tần Tứ Nương, vẻ mặt hạnh phúc nói:

- Con có hai mẫu thân!

Thang Phi Tiểu vỗ đầu một cái:

- Xong rồi, con bé say rồi.

Vừa dứt lời, bình rượu trong tay Tiểu Manh Manh đã rút xuống đất vỡ tan tành, sau đó con bé liền nhắm mắt lại, ngã vào lòng Tứ Nương ngủ thiếp đi.

Bên kia, Hắc Nhân Đậu Đậu cũng phơi cái bụng trắng như tuyết của nó lên. nằm trên lòng bàn tay của Thang Phi Tiểu, đầu nghiêng qua một bên, hơi thở đều đều. cái bụng trắng căng tròn cứ phập phồng theo từng lần hít thở.

Đường Phong chép miệng:

- Hai tiểu đồng tây này chọn rượu cũng giỏi lắm. mỗi cái là tửu lượng không cao thôi!

Thang Phi Tiểu cười mắng:

- Phong thiếu gia người đừng có nói mát, mau tới xem Manh Manh có sao không?

Tiểu thúc cũng là quan tâm thái quá. lấy khả năng của hấn thì thừa biết Manh Manh chỉ là uống say mà thôi, nhưng phải nghe Đường Phong khẳng định thì mới có thể khiến hấn an tâm được.

Bị nháo như vậy nên mười một trung tâm đệ tử cũng vội cáo từ rời khỏi, Thang Phi Tiểu cùng bế Tiểu Manh Manh và Đậu Đậu đặt lên giường, hai tiểu đồng tây cùng nhau nằm một chỗ ngủ ngon lành.

Trong phòng tràn ngập mùi rượu nồng, Tứ Nương yêu thương không thôi nhìn Manh Manh, lo lắng một hồi xong lại gõ mạnh vào đầu Thang Phi Tiểu:

- Đều tại huynh cả, cái gì không thích lại thích uống rượu, bây giờ Manh Manh đều bị huynh dạy hư rồi.

Thang Phi Tiểu vẻ mặt vô tội:

- Sao lại liên quan tới ta? Đây là rượu của Phong thiếu gia. hấn mới là đầu sỏ gây họa!

Tĩnh An thành. Trương gia.

Cự Kiếm Môn đường chủ Vạn Kiếm Đường Vạn Kiếm Phi, cao thủ đứng hàng thứ hai của Cự Kiếm Môn. là một vị Thiên giai cao thủ khác ngoại trừ môn chủ Biên Vô Huyết.

Trong kế hoạch đối phó Thiên Tú lần này, hắn chủ yếu giữ trách nhiệm liên kết các thế lực trong phạm vi ngàn dặm của Thiên Tú lại, một mặt mượn sức của chúng để tấn công Thiên Tú. một mặt cũng có thể chia bớt trách nhiệm với Cự Kiếm Môn.

Trong một năm này, các thế lực trong phạm vi ngàn dặm. có tám phần hoặc là bị cưỡng ép, hoặc bị lợi dụng, đã bước lên thuyền lớn của Cự Kiếm Môn.

những thế lực không hợp tác cũng đã bị Cự Kiếm Môn trừ khử tận gốc.

Trước khi công kích Thiên Tú. để đảm bảo tin tức không lọt ra ngoài, chỉ có thể dùng thủ đoạn tàn nhẫn này thôi.

Tám phần thế lực trong phạm vi ngàn dặm cộng lại sức mạnh cũng không nhỏ, đến lúc đó Cự Kiếm Môn chỉ cần đứng sau trợ giúp, điều động cao thủ giết chết cao thủ của Thiên Tú thì Thiên Tú nhất định sẽ bị diệt trừ.

Lúc này Vạn Kiếm Phi đang ngồi trong đại sảnh của Trương gia. nghe bọn người Trương gia nịnh hót mình đủ điều. Vạn Kiếm Phi tuy trong lòng khinh thường lũ bại hoại mặt người dạ thú. như ngọn cỏ đầu tường này.

Một khi đại sự đã thành. Vạn Kiếm Phi tin rằng với tính của môn chủ. nhất định sẽ diệt sạch bọn chúng.

Nhưng lúc này Vạn Kiếm Phi không thể không đối mặt cùng đám người thoát nhìn đầy ghê tởm này, Cự Kiếm Môn cần mượn sức mạnh của chúng. Vạn Kiếm Phi cũng cần một điểm dừng chân ở Tĩnh An thành để chờ mệnh lệnh công kích của môn chủ.

Đang lúc mất kiên nhẫn, Vạn Kiếm Phi đột nhiên nhướng mày, vội đứng dậy.

Nhìn thấy vị tôn sũ Cự Kiếm Môn này đứng dậy, đám người Trương gia vội ngậm miệng lại.

Vạn Kiếm Phi đứng yên một lát liền đi ra ngoài cửa. vừa ra tới cửa đã nghe trên cao truyền tới một tiếng chim ưng kêu lạnh lạnh, lát sau. một con điều hâu lông trắng như tuyết từ trên không đáp xuống, đáp xuống trên vai Vạn Kiếm Phi.

Con điều hâu này có một đôi vuốt vô cùng sắc bén. ánh mắt cũng cao ngạo không kém. vừa thấy liền biết là một loại linh thú tấn công.

Đám người Trương gia lập tức chếp miệng tán dương không ngớt.

Vạn Kiếm Phi lấy ra một ống đồng dưới chân điều hâu. sau khi mở ra xem liền biến sắc.

Trương gia gia chủ Trương Vạn Sơn dè dặt đánh tiếng hỏi:

- Tôn sũ, có tin gì vậy?

Vạn Kiếm Phi nhướng mày, trầm giọng nói:

- Môn chủ muốn thiếu môn chủ sớm quay về! chuyện này khá kỳ quái....

Đám người Trương gia vừa nghe cùng lập tức cảm thấy nghi hoặc.

rõ ràng mấy ngày trước thiếu môn chủ Biên Nam Phong đã rời khỏi Tĩnh An thành, tính ra thì đã về tới Cự Kiếm Môn từ sớm rồi mới đúng.

Sao bên kia lại gửi tin thế này tới chứ?

Vạn Kiếm Phi nói thêm:

- Tuyết Ưng bay rất nhanh, một ngày mấy ngàn dặm cũng không phải chuyện đùa, tin này chắc là phát đi từ sáng nay, sao thiếu môn chủ còn chưa về tới, lẽ nào trên đường gặp phải chuyện gì nên chậm trễ?

Trương Vạn Sơn tiện miệng nói thêm:

- Hay là đã xảy ra chuyện ngoài ý muốn?

Trương Vạn Sơn vừa dứt lời liền phát hiện mình vượt mông ngựa đã vượt lên tận đuôi rồi, quả nhiên Vạn Kiếm Phi liền trừng mắt nhìn hấn, Trương Vạn Sơn không khỏi đỏ mặt hời hợt.

Tuy khó chịu trong lòng nhưng Vạn Kiếm Phi cũng không muốn nổi giận với Trương Vạn Sơn, chỉ lạnh giọng nói:

- Vạn Sơn huynh, hy vọng huynh có thể cử người đi cùng với vài vệ đệ tử của Vạn Kiếm đường ta tìm kiếm nơi hạ lạc của thiếu môn chủ trên đường đi, có thể là thiếu chủ có chuyện gì đó nên mới trì hoãn chưa về.

- Tôn sử cứ yên tâm, ta sẽ cử tinh nhuệ trong nhà hộ tống cao đồ của quý môn tìm người.

Trương Vạn Sơn trầm giọng nói.

Vạn Kiếm Phi gật đầu, tuy trong lòng hấn vẫn cho rằng Biên Nam Phong nhất định có chuyện quan trọng mới trì hoãn hành trình, nhưng vẫn cảm thấy có chút không ổn, loại cảm giác này quả thực khiến hấn có chút thấp thòm không yên.

Hơn trăm người xuất phát ra khỏi Trương gia, dưới sự dẫn dắt của mười đệ tử Vạn Kiếm đường, tra xét một đường đi về Cự Kiếm Môn.

Mới chưa đầy một ngày, đến sáng ngày thứ hai, một trăm người này đã trở về.

Một đệ tử Vạn Kiếm đường trình lên một mảnh y phục nhỏ, Vạn Kiếm Phi vừa tiếp nhận, sắc mặt liền đại biến:

- Tìm thấy ở đâu?

Mảnh vải này rõ ràng là một phần trên bộ y phục Biên Nam Phong mặc hôm ấy, nhưng hiện tại, bên trên chẳng những dính đầy máu mà còn có dấu vết bị dũa thú cắn xé.

Nhưng Biên Nam Phong sao có thể gặp dã thú gì được chứ?

Huống hồ bên cạnh Biên Nam Phong còn có tên xa phu là cao thủ Địa giai, ngoài ra còn có vài đệ tử tinh nhuệ, cho dù gặp phải dã thú gì đi nữa cũng sẽ không bị tổn thương gì mới đúng.

Tên đệ tử Vạn Kiếm đường kia đáp:

- Trong một rừng cây nhỏ cách Tĩnh An thành năm mươi dặm, hơn nữa, trong rừng cây còn có dấu vết xe ngựa đi qua, nhưng không phát hiện bóng dáng xe ngựa đâu cả.

Sau khi Đường Phong giết Biên Nam Phong, không biết nên giấu y phục và xe ngựa của chúng thế nào nên đuổi xe ngựa vào rừng cây, giết ngựa hủy thi diệt tích, y phục thì tùy tiện ném vào một chỗ kín đáo.

bởi vì biết, cái chết của Biên Nam Phong căn bản không giấu được người của Cự Kiếm Môn, dù sao chúng cũng không phải loại ngu ngốc.

chỉ cần người khác không nghi ngờ tới hấn là được.

Nói vậy thôi chứ Đường Phong có chủ động thừa nhận thì phỏng chừng không ai tin là hấn đã giết Biên Nam Phong.

Nhìn thấy mảnh vải dính máu này, Vạn Kiếm Phi hoàn toàn có thể khẳng định là thiếu chủ đã bị hạ độc thủ! Chỉ có điều hấn thật sự không rõ là kẻ nào lớn mật như vậy, dám ra tay với thiếu chủ Cự Kiếm Môn.

Tuy mấy năm gần đây Cự Kiếm Môn đắc tội không ít người, nhưng có thể giết hết cả toán người thiếu chủ dưới sự bảo hộ của Địa giai cao thủ như vậy thì chỉ có Thiên giai cao thủ mới làm được.

Mà Thiên giai cường giả trong phạm vi ngàn dặm quanh đây chỉ có hai người Lâm Nhược Diên và Bạch Tố Y mà thôi.

Hai người này thân là trưởng lão và tông chủ Thiên Tú, không lý nào lại chặn đường giết chết một tên hậu bối, nữ nhân Thiên Tú không thể làm những chuyện dễ tiện như vậy được.

Tuy trong lòng nghĩ vậy, nhưng Vạn Kiếm Phi biết rõ lần này đã xảy ra chuyện lớn rồi! Rất có khả năng môn chủ sẽ nổi giận toàn diện tấn công Thiên Tú, dù sao môn chủ chỉ có một đứa con trai cưng, mà hẳn lại xảy ra chuyện trên địa bàn của Thiên Tú.

109. Chương 109: Bi Kịch Của Thang Phi Tiểu.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 109: Bi kịch của Thang Phi Tiểu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Trầm ngâm một lát, Vạn Kiếm Phi mới bảo Trương Vạn Sơn đưa giấy bút tới, đơn giản thuật lại chuyện mấy ngày trước Biên Nam Phong bị hạ nhục tại Thiên Tú, sau đó viết lên kết quả tìm kiếm được hôm nay, cuốn tờ giấy lại bỏ vào ống đồng kèm theo cả mảnh vải kia, cột vào chân Tuyết Ưng rồi thả nó bay đi.

không đến nửa ngày, tông môn bên kia lại truyền tin tới.

Vạn Kiếm Phi chăm chú nhìn bầu trời đen kịt bao trùm khắp Tĩnh An thành, Vạn Kiếm Phi chậm rãi nói:

- Hôm nay phải đổi rồi.

Năm ngày sau, Thiên Tú, Yên Liễu các.

Hôm nay là lần cuối cùng Đường Phong giải độc cho Bạch Tiểu Lại, tốn nhiều thời gian như vậy, tuy trong lúc đó cũng có vài lần trì hoãn vì nhiều nguyên nhân khác nhau, nhưng nhìn chung thì mỗi đêm Đường Phong đều dành ra hai canh giờ giải độc cho Bạch Tiểu Lại.

Qua đêm nay, độc tố trong cơ thể Bạch Tiểu Lại đã trừ hết hoàn toàn, nàng lại khôi phục tới thời kỳ đỉnh phong, phong còn độc tố quá nhiều, nàng cũng có thể tiếp tục tu luyện.

Bạch Tiểu Lại không biết tâm tình của mình hiện tại là thế nào, vui buồn lẫn lộn.

hơn một tháng nay, hai người mỗi đêm đều ngồi đối mặt với nhau, tay trong tay, da thịt gần gũi, Bạch Tiểu Lại lúc mới đầu còn có chút bái xích và ngượng ngịu, đến giờ đã thành thói quen, thậm chí còn có cảm giác tiếc nhớ.

Mỗi đêm nàng chỉ cần khống chế tâm thần, tránh trong đan điền, yên lặng nhìn nam nhân kia bận bịu luôn tay, đem độc tố mình trúng phải dời sang người hắn, cứ lặp đi lặp lại như thế, có cảm giác bản thân mình giống một người vợ mỉm cười nhìn chồng vì hạnh phúc của hai người mà vất vả làm việc.

Bạch Tiểu Lại biết mình không nên nghĩ như vậy, mình và hắn kém nhau hơn mười tuổi, lại còn cách cả bối phận.

Nhưng càng khống chế bản thân không nghĩ tới những chuyện này thì lại càng nghĩ tới nhiều hơn, thật là khiến người ta thống khổ vạn phần, mỗi lần như vậy Bạch Tiểu Lại liền cảm thấy như có ai bóp nghẹn tim mình.

Đúng là oan gia mà! Sao mình lại gặp phải nam nhân xuất sắc như vậy kia chứ? Đêm đó dứt khoát để Diệp Trầm Thu giết chết hắn có phải tốt hơn không? Tại sao người lại không sinh sớm hơn mười năm chứ? Đêm nay là đêm cuối cùng! Qua đêm nay, sau này sẽ không còn cơ hội gần gũi hắn thế này nữa.

nghĩ tới đây, Bạch Tiểu Lại đánh bạo, hơi siết chặt bàn tay của Đường Phong.

Sau khi khỏi khí đen cuối cùng bao bọc quanh cương tâm của Bạch Tiểu Lại bị Đường Phong dời đi, hình dạng thật sự của cương tâm Bạch Tiểu Lại cuối cùng cũng hiện ra trước mắt Đường Phong.

Cho tới nay, Đường Phong vẫn cho rằng cương tâm của Bạch Tiểu Lại là tia chớp.

bởi vì nàng thường xuyên dùng điện mang tấn công người khác, nhất là khi tung ra song chưởng.

Nhưng sau khi thấy được tận mắt Đường Phong mới biết được là mình đã lầm.

Cương tâm của nàng cũng không phải tia chớp gì cả, mà là một con linh thú màu lam nhạt.

Trên trán linh thú này có một dấu hiệu hình nguyệt nha màu đen, hai cái đuôi xù thật dài, khắp người đều là lông màu lam nhạt như sắc trời trong vắt, chỉ có một nhúm lông trước bốn móng vuốt là màu đen thôi.

Toàn thân tiểu linh thú đều được điện mang bao phủ, lúc kẻ sát lại còn nghe được tiếng nổ bùm bùm vang lên.

Nó vừa ngáp một cái liền có vô số điện mang từ trong cương tâm lóe ra.

Có thể là bị độc tố ảnh hưởng quá lâu, nên tiểu linh thú này thoát nhìn có chút uể oải, điềm điềm đáng yêu cuộn tròn cả người nằm gọn trong đan điền của Bạch Tiểu Lại.

Cương tâm dù sao cũng là bí mật lớn nhất của một người, Đường Phong cũng không thể cứ nhìn chăm chăm mãi được, đang muốn hút tâm thần lại rồi khỏi, kết thúc quá trình giải độc cả tháng nay, đột nhiên có một thanh âm truyền vào trong tâm thần của Đường Phong.

- A Phong, đợi một chút!

Đường Phong sửng sốt, nghi hoặc hỏi:

- Sao vậy?

Bạch Tiểu Lại trầm mặc hơn nửa ngày mới nói:

- Cảm ơn người. Nếu không có người giúp đỡ hơn tháng nay thì ta cả đời này có lẽ đành phải bỏ đi.

Sự bá đạo của Yên thảo chỉ độc, ngoại trừ ba loại thiên tài địa bảo kia có thể giải được thì căn bản không còn cách nào khác.

Nếu không phải Đường Phong dùng loại phương pháp vừa quỷ dị vừa thần kỳ này dời độc tố đi thì đời này của Bạch Tiểu Lại có tới tám chín phần mười sẽ phế đi thật.

- Mạng của ta là do cô cứu về, hơn nữa nếu không phải ta làm liên lụy thì sao cô lại trúng độc chứ?

Lúc trao đổi tâm thần thì không cần dùng bất kì thứ gì, tâm thần hai người đều ở tại đan điền của Bạch Tiểu Lại, tuy rằng nhìn không thấy sờ không được, nhưng Đường Phong và Bạch Tiểu Lại đều biết đối phương đang ở bên cạnh mình.

- Ta vẫn muốn cảm ơn người.

Bạch Tiểu Lại kiên trì nói.

- Lại tỷ đừng khách khí.

- A Phong.

ngữ khí của Bạch Tiểu Lại có chút bi thương:

- Hứa với ta một việc.

- Tỷ cứ nói.

Đường Phong cảm thấy Bạch Tiểu Lại hôm nay có vẻ là lạ.

- Sau này nếu gặp phải cao thủ Thiên giai thì chạy được bao nhiêu hay bấy nhiêu, ngàn vạn lần không được chiến đấu cùng cao thủ Thiên giai. Ta biết ngày đó Diệp Trâm Thu đã ăn quả đắng trên tay người, tuy ta không biết người dùng cách gì, nhưng mà cao thủ Thiên giai tuyệt đối không phải người dễ bị đánh bại như vậy. Thiên giai là một ranh giới rất lớn, một cao thủ Thiên giai hạ phẩm có thể đối phó với ít nhất hai mươi đối thủ Địa giai đỉnh phong. Thiên giai và Địa giai là hai cảnh giới hoàn toàn bất đồng.

- Lại tỷ, tỷ nói mấy chuyện này làm gì?

- Hứa với ta có được không?

Bạch Tiểu Lại lần đầu tiên dùng loại ngữ khí vừa như khẩn cầu, lại có điểm mong chờ và bá đạo thế này.

- Được!

Đường Phong đáp, trầm mặc một lát lại mở miệng hỏi:

- Lại tỷ, tỷ phải đi rồi sao?

Bạch Tiểu Lại hôm nay rất lạ, Đường Phong cũng không phải kẻ ngốc, chỉ cần nghe kỹ ý tứ của nàng và tình huống hiện tại cũng đủ để hắn đoán ra sự thật.

Diệp Trầm Thu chết, độc trong người của nàng cũng giải xong, nếu không có lý do chính đáng thì nàng không thể ở lại Thiên Tú mãi được.

- người biết rồi sao.

Bạch Tiểu Lại thở dài một tiếng,

- Ta vốn không muốn nói cho người biết.

- Tại sao phải đi chứ? ở lại Thiên Tú không được sao? Ta, Bảo Nhi Mộng Nhi và tỷ, mấy ngày này chúng ta ở cùng rất vui vẻ, hiện tại Yên Liễu các lại có thêm Tiểu thúc, Tứ Nương và Tiểu Mạnh Mạnh, nhất định sẽ càng náo nhiệt. Lại tỷ không đi có được không?

- Đồ ngốc!

trong giọng nói của Bạch Tiểu Lại dẫn theo chút cứng chiều, Đường Phong cảm giác tâm thần của mình bị xúc động nhẹ nhàng, giống như bàn tay nàng nhẹ nhàng lướt qua má mình,

- Sau này người sẽ gặp người mà mình yêu, sau đó cùng nàng kết hôn sinh con, Lại tỷ ở đây làm gì chứ? Trông con cho người sao?

- Ta... Ta lấy tỷ là được!

Đường Phong bật thốt lên.

Bạch Tiểu Lại cười khỏ một tiếng:

- Đừng tự dối mình. người còn nhỏ, từ nhỏ đã lớn lên ở Thiên Tú, chưa trải qua sóng gió trong đời người, làm sao hiểu được tình yêu là gì, bây giờ người tùy tiện nói ra những lời này, sau này có khả năng sẽ hối hận không kịp. Chờ khi nào người thật sự hiểu được thế nào là sống chết có nhau, mãi không rời xa thì mới có tư cách nói những lời này. A Phong, người hiện tại có hảo cảm với Lại tỷ, người có thể khẳng định đây là yêu không? Nếu ta là một nữ nhân vừa xấu vừa mập, người còn có thể nói những lời này với ta không?

những lời này khiến Đường Phong á khẩu không trả lời được.

Bạch Tiểu Lại có hảo cảm với mình, Đường Phong có thể nhìn ra được, Đường Phong cũng có hảo cảm với nàng như thế.

Chương 109: Bi kịch của Thang Phi Tiểu. (Trung)

Nhưng... Rốt cuộc thì thế nào mới gọi là sống chết có nhau, mãi không rời xa? Đường Phong chưa từng trải qua. không thể lý giải được hàm ý trong đó.

Nếu thật sự giống như lời Bạch Tiểu Lại nói, nàng ta là một cô gái vừa xấu vừa mập, mình có còn muốn lấy nàng ta không?

- ngã dục dữ quân tương tri, trường mệnh vô tuyệt suy, son vô lãng, giang thủy vi kiệt, đông lôi chấn chấn, hạ vũ tuyết, thiên địa hợp, nài cảm dữ quân tuyệt.

Đường Phong nhẹ giọng nói.

Tâm thần của Bạch Tiểu Lại run lên, lát sau lại im lặng, nàng bằng tuyết thông minh, sao lại không hiểu được ý tứ của những lời này kia chứ? Nàng chỉ oán trách nói:

- Lại lấy thơ của tiền nhân ra lừa ta, Lại tỷ ta tuy là nữ nhân, nhưng cũng không phải tiểu cô nương dễ bị lừa như thế.

Bạch Tiểu Lại hôm nay không giống với lúc xưa, nàng hôm nay ôn nhu, điềm tĩnh, giống như một người mẹ từ ái có thể bao dung tất cả khuyết điểm của hài tử, đối với Đường Phong tràn ngập cưng chiều và quan tâm.

Điều này có khả năng là vì hai người đang trao đổi qua tâm thần chứ không phải mặt đối mặt.

Nếu thật sự đối mặt mà nói thì Bạch Tiểu Lại không thể tiêu sái được thế này.

- Lại tỷ, tỷ lầm rồi, không phải ta muốn lừa tỷ. Ta chỉ là không rõ ý tứ của những lời này thôi.

Đường Phong nói:

- Chờ ta hiểu rõ rồi, sẽ tới Bạch Đế thành tìm tỷ!

Bạch Tiểu Lại vốn định cự tuyệt, nhưng nghĩ lại một chút liền nói:

- Được, nếu lúc đó người vẫn còn thích Lại tỷ thì hãy tới tìm ta. Người vẫn là một đứa trẻ, tâm tình của trẻ con thì cũng như thời tiết mùa hè, nói đổi là đổi.

Có lẽ sau khi Đường Phong hiểu rõ ràng thì trong lòng đã không còn Lại tỷ nữa.

- Tỷ chừng nào thì đi?

Đường Phong hỏi.

- Sau khi giúp người xử lý xong chuyện của Cự Kiếm Môn thì sẽ đi.

Bên trong một mảnh yên tĩnh, trên giường chỉ còn lại mỗi mình Đường Phong, chậm rãi mở mắt ra nhìn. Bạch Tiểu Lại không biết đã đi tự lúc nào.

Mà trên lòng bàn tay của mình có chút lạnh lẽo, cúi đầu nhìn một chút, chỉ có một giọt thủy châu trong suốt lăn bên trên, đó là thứ thuộc về Bạch Tiểu Lại.

Đường Phong cười khổ một tiếng, từ trong Mị ảnh không gian xuất ra cái lọ chứa Yên thảo chi độc, đem độc áp chế trong kinh mạch bức ra ngoài.

Vừa làm xong, cửa phòng của Đường Phong lại bị mở ra, Đường Phong kinh hãi ngẩng đầu nhìn về phía cửa. ánh trăng chiếu xuống nơi cửa tạo thành một cái bóng đổ dài trên mặt đất.

Hắn còn tưởng là Bạch Tiểu Lại quay lại, nhưng khi hắn thấy rõ hình dáng của người vừa tới, tức khắc liền đỏ khốc đỏ cười.

Không ngờ lại là Thang Manh Manh, tiểu nha đầu lúc này đây cong cái miệng nhỏ nhắn, vẻ mặt ủy khuất, buồn ngủ. một cánh tay nhỏ bé ôm Đậu Đậu vào ngực, một tay dùng sức dụi mắt, thanh âm trầm trầm đáng yêu nói với Đường Phong:

- Thúc thúc, đêm nay Manh Manh ngủ với thúc.

Đường Phong đi qua đó ẵm cô bé lên, sau đó nhẹ nhàng đặt lên giường rồi đắp chăn ngay ngắn lại, nhẹ giọng hỏi:

- Phụ thân và mẫu thân của muội đâu?

- Phụ thân và mẫu thân muốn tìm cho Manh Manh một đệ đệ, bọn họ bảo ta sang ngủ cùng Bảo tỷ tỷ và Mộng tỷ tỷ, nhưng hai tỷ tỷ cũng ngủ rồi, gõ cửa không ai mở.

Tiểu nha đầu tỏ vẻ ủy khuất.

Đường Phong lập tức nín bặt. trong lòng hung hăng khinh bỉ Tiểu thúc một phen.

Tiểu Manh Manh tỏ mò hỏi:

- Đệ đệ ngày mai có thể chơi với Mạnh Mạnh rồi đúng không?

- Đây.... Hơi khó.

Đường Phong cẩn thận đáp,

- Có thể phải chờ vài năm nữa.

- Vậy đệ đệ bây giờ đang ở đâu? Sao phải đợi lâu như vậy?

Tiểu nha đầu truy vấn.

- Đệ đệ từ đâu tới? Chui ra từ trong bụng mẹ như Mạnh Mạnh sao?

Đường Phong phiền muộn muốn chết, Tiểu Mạnh Mạnh còn nhỏ không hiểu chuyện, lại ngay tuổi hay tò mò, liên tục hỏi hấn rất nhiều chuyện, khiến Đường Phong khó xử nhất chính là, mấy vấn đề này cũng không dễ trả lời, đành phải nói qua loa cho có.

Cuối cùng đành bắt đắc dĩ, vắt kiệt óc kể cho con bé hai cổ sự mới có thể đỡ nó ngủ được.

Đậu Đậu trong vòng ôm của con bé giường đôi mắt to sáng long lanh.

Vỗ nhẹ Tiểu Mạnh Mạnh, khẽ ngâm vài câu ca dao, nhìn ánh trăng xuyên qua khung cửa sổ, trong lòng Đường Phong liền phiền muộn không yên.

Tới thế giới này đã hai tháng, lúc đầu còn không có gì, nhưng hiện tại lại có chút quyền luyến.

Phần quyền luyến này vừa sinh ra không lâu đã muốn rời bỏ mình mà đi.

Không thể không nói, đây là một việc khiến cho người khác buồn bực.

Tiểu Mạnh Mạnh đã ngủ rồi.

Đường Phong rón rén ngồi dậy, đi tới chỗ giấu rượu lấy ra một vò mới, mở giấy dán ra, đột nhiên trên vai cảm thấy hơi nặng, quay đầu nhìn lại liền thấy Đậu Đậu vốn phải đang nằm trong lòng Mạnh Mạnh không biết đã nhảy lên từ lúc nào, mũi dùng sức hếch nhẹ vào vò rượu, đôi mắt chăm chú nhìn thẳng vào Đường Phong.

Đường Phong cười khanh khách:

- người cũng muốn uống sao?

Đậu Đậu giống như nghe hiểu được tiếng người, nhảy hai cái trên vai Đường Phong, cái mũi hếch càng thêm lợi hại.

- Được lắm, tối nay để cho chúng ta uống thoải mái!

Đường Phong đặt vò rượu trên tay xuống đất, Đậu Đậu lập tức nhảy lên miệng bình, chúi đầu xuống hút một ngụm.

Thật là khiến người ta không ngờ được, lúc lòng dạ đang phiền muộn thế này lại có một thứ có thể cùng mình uống rượu giải sầu, dù nó chỉ là một con tiểu linh thú.

Trong phòng Tứ Nương, sau khi đuổi Tiểu Mạnh Mạnh ra ngoài, Thang Phi Tiểu vừa xoa tay vừa cười gian tới gần Tứ Nương.

Dưới ánh nến hôn ám, trên gương mặt xinh đẹp như hoa của Tứ Nương đã ửng đỏ một mảng lớn, xấu hổ liếc Thang Phi Tiểu một cái, ánh mắt câu hồn đoạt phách này lại khiến huyết mạch Tiểu thúc thêm sôi sục.

Thang Phi Tiểu sắp nghẹn chết rồi.

Từ sau khi đoàn viên cùng Tứ Nương, đầu tiên là Tiểu Mạnh Mạnh trúng độc, sau đó lại tới Thiên Tú cầu y, sau đó lại tốn vài ngày vất vả mai phục Diệp Trâm Thu, sau này tuy rằng Tiểu Mạnh Mạnh đã bình phục nhưng vì nhìn lén Thiên Tú đệ tử tắm rửa nên chọc Tứ Nương nổi giận.

Mấy ngày này đừng nói là gần gũi, cả cơ hội da thịt cận kề cũng chưa có lần nào.

>¬K M v F?| F?,M H„K KÈB +?Ì hS LQÆM; M;m¬B ;B”M çQÊ+ - h? M; S?B hB m H”
J M? J M? ` M;Q”B- +?m~M #` M?2M HϕB HY ibM? pÈB hS LQÆM;X

sm•M iB m K°i F?„+ ç€M; M;”M p”M;5 h? M; S?B hB m ?B M iϕB +?QM? H” K°i +Q
+| +Æ ?°B +ÁM +?Q iQM?- M?QM; K’v ?¬K M v ?„M `ä`”M; H” +| +Æ ?°B M?QM; F
Q M m’M; b Q çQÊ+ \

@ L?bM /€M; p +O ?mvM? #•v ;BÌ F?¬M; F?€+ ;b K°i i M /•K i†+X

h-M hS LQÆM; HB + M?bM h? M; S?B hB m- b€M; ;B¼M; M|BX

h? M; S?B hB m ?¬ ?’T M†M; M - #”M i v ç†i H M #Ì p B i`ÆM M?€M #|M; HQ€M;
ibM? M|B,

@ hS LQÆM;- Km°B H” M[M?•M ç T M?’i i iWM; ;†T5

h-M hS LQÆM; ?ÆB +?mv M M;QÌB- FûQ /”B F?QªM; +€+? ` M,K i?QÈ+ +MM;h?
v- HQÈi [m K†i hB m i?9+- h? M; S?B hB m ?Qi K°i ?ÆB i?”i b•mX

@ aQ pÈB M?[M; M[M?•M F?€+ +O M;QÆB i?b b Q\

hS LQÆM; /®+ ? i F?ª M,M; K ?Q†+ +O KbM?- +•m /šM ç M KS+ h? M; S?B hB m
.€M; M;QÌB +O hS LQÆM; p®M `i M|M; #ÄM;- H”M / i`„M; MQ½M- M?’i H” K°i ç-
T?-M HÈM ç m H°` M;Q”B- HK KÄM; i` M M;QÌB +kM; +?d +?2 iÈB M; M; çMB K
K` M?½M- i? v ç`B •K çB m K°i +?9i- H”T iS+ #B M i?”M? K°i +QM #9T # F?B m ;

@ ”¼M ?¼ +,M #ªM F?¬M; b€M? çQÊ+ pÈB Km°BX

h? M; S?B hB m /MM; bS+ Mm®i MQÈ+ KB M;- p°B H Q iÈB +?¶ h-M hS LQÆM;- b
M?bM M”M; ç-v i?•K ibM?- €M? K„i i`”M M;”T +?•M i?”M? +MM; K Hmv M- b m ç
p B +O hS LQÆM;- i v F?€+ +?Q”M; M; M; ?¬M; +O M”M;- tQ v M;QÌB K°i +€B ç½
H M- M?“K M; v ç¬B K¬B çÄ K¼M; K M;QÌB FB K” ?¬M tm®M;X

oW ?¬M K°i +€B HB M w HQϕM ibM? K 5 h? M; S?B hB m ?Qi b•m K°i ?ÆB- +?,K
i?ϕ+? +O hS LQÆM;- #bM? ioM? M|B,

@ hS LQÆM;- i`ÌB +kM; F?¬M; +ÁM bÈKX +?9M; i X M;O bÈK i?¬BX

h-M hS LQÆM; i? M i?MM; M;?B M; ç-m [m F?¬M; M|B;b- `ä`”M; H” M;-K i?W M

h? M; S?B hB m pmB KWM; [m€ ç¶B- ÆK hS LQÆM; ç†i H M ;BQÌM;X

hS LQÆM; i` M M;QÌB +?d K†+ b KÄM;- / i?’i T?B K?”Q [m M; i`QM; bm®i- +S M
?B M- h? M; S?B hB m `®i +m°+ F?¬M; F K +? M’B- ç M; +?m~M #` iB M H M +¬M
ç®B T?QÆM; iÆB #ÌB- ;BÆ i v ç-m ?”M;- ç°M; i€+ +O h? M; S?B hB m ç°i M?B M

h` M ;BQÌM;X hS LQÆM; +kM; i?m HϕB K` i?€B- i`QM; K„i ?B M H M K°i iB ?”M w

@ *| + Q i?O iÈB5

hS LQÆM; M?Ä ;B¼M; M|BX

oW `²B i`QM; M?€v K„i +| K°i +¶ F?Q iS+ i`mv M iÈB- imv `^M; +¶ F?Q iS+ M`v #
M?QM; h-M hS LQÆM; p” h? M; S?B hB m pšM T?€i ?B M çQÊ+ - F pW iÈB +?d
F?¬M; i`€M? F?ÄB #` ? B M;QÌB T?€i ?B MX

h? M; S?B hB m M;~M; ç-m M?bM i`-M M?”- i-K K„i /WM; HϕB K°i +?9i- b m ç| +?

*?Q /M F?¬M; +| #’i Fb iB M; ç°M; M”Q i`mv M iÈB- M?QM; i-K K„i +O h? M; S?B
p` i`Q +O F KÈB iÈBX

G9+ M`v- p` + Q i?O FB ç M; /B +?mv M i` M K€B M?”X

M;QÌB M¼ +kM; `’i +~M i?”M- H9+ /B +?mv M F?¬M; T?€i ` iB M; ç°M; M”QX

M?QM; H¢B pb HÐ bY /KM; +?9i +QÆM; F?Q M M ç H° p`i`Q +O KbM?X
M; QÌB KÈB iÈB /WM; H¢B i` M K€B M?" ?ÆM MY M; "v- ç°i M?B M M?ªv tm®M; - +? S?QM; X
@ E iÈB H" K°i h?B M ;B B5
h-M hS LQÆM; K'T K€v K¬B-
@ s2K ` H" Km®M ibK S?QM; i?B m ;B X
h? M; S?B hB m ;"i ç-m- i`QM; HÁM; ç½ ç2K i' i¬M; KQÌB i€K çÌB +O i M FB ` K
JbM? p'i pª H„K KÈB ibK çQÊ+ +Æ ?°B +€ MQÊ+ i?•M + "M pÈB hS LQÆM; i? M"v-
hS LQÆM; M; ½ ` ;BQÌM; `²B- +?d +ÁM K°i #QÊ+ +m®B +MM; M[K" i?¬B- H9+ M
MY ç K t•K M?"T u M GB m +€+5
G¢B +ÁM H" h?B M ;B B + Q i?O5 L m H" M; QÌB i?QÌM; i?b h? M; S?B hB m +?Š
æQÌM; S?QM; +ÁM ç®B T?| çQÊ+ pÈB .B T h`-K h?m- K'v F /QÈB +'T h?B M ;B E
F?¬M; T?ªB / - ?m®M; ?²; b u M GB m +€+ +kM; F?¬M; +?d +| ? B pÊ +?²M; #¼M
G¢B H9+ M"v M?"i ç`M? +kM; ç½ M?"M ` X
*?Q M M /M KbM? F?¬M; ` i v i?b "¢+? hB m G¢B +kM; +| i? tY Hw ´M i?Ä X
L?QM; F M"v +kM; H" h?B M ;B B + Q i?OX
E?¬M; iQM? iÈB +?mv M æQÌM; S?QM; H" •M M?•M +Sm K¢M; +O +QM ;€B KbM
+kM; F?¬M; i - + "M; F?B M h? M; S?B hB m T?ŠM M° ?ÆM +?QM? H" H9+ M"v hB
T?ÁM; æQÌM; S?QM; X
o¢M M?"i F FB i?"i bU t¬M; p"Q T?ÁM; /¼ +QM #û bÊ i?b b Q\
@ h M; mv M `O KQÌB i€K çÌB M?" M; QÆB ç m bBM? +QM ;€B5
h? M; S?B hB m iS+ ;B" M K„M; K¬i iB M; - i`QM; HÁM; p¬ +MM; iS+ i®BX
E iÈB +kM; F?¬M; #B i i`QM; u M GB m +€+ +| # h?B M ;B B + Q i?O- ?ÆM #'i Hn
+?S F?¬M; FûK ?„MX
E iÈB +?QM? H" çQÌM; +?O +O *U EB K J¬M- o¢M EB K S?B5 J'v ?¬K i`QÈ+ b m
+?O +| i? ç½ ;†T M¢M ;YB p i¬M; K¬M- bU pB + [mª M?B M iB M i`B M ? i M?Q ?
J¬M +?O "B M o¬ >mv i ;B" M /[p¬ +MM; - F?¬M; +¬M bmv M; ?o HB M ?¢ H M? iQ`
"B M o¬ >mv i +?d +| K°i M; QÌB +QM i` B H" "B M L K S?QM; - H¬M M"v "B M L K S
çQ+? +?O v m H" ibK ?B m T?•M #® i` M i`QM; h?B M h9- i?m" M iB M t2K t2K +| i?
? v F?¬M; X
L?QM; F?B M "B M o¬ >mv i F?¬M; M; Ì +?QM? H" "B M L K S?QM; +?ŠM; M?[M; t
K°i i? M? pk F?Q h?B M #BM?X
æ•v +kM; +?ŠM; H" ;b- "B M L K S?QM; i¢B h?B M h9 #` M; QÌB i ?¢ M?K+ KÈB H
"B M o¬ >mv i M´B ;B" MX
h?B M h9 H" ;b +?S\ *ÁM M; ?o KbM? H" ç¢B i¬M; K¬M +O F?Q tQ b Q\ +?d H" K
M?•M i¢Q ` H¢B /€K ç€M? +QM i` B +QM; +O KbM?5 G9+ "B M o¬ >mv i #B i çQ
çbM?X
æ¼+ tm®M; +?9i M[i?b K†i "B M o¬ >mv i F?¬M; +ÁM ;B¼i K€m5 *QM i` B +QM;
M¢M i` M ç` #`M +O h?B M h9X
hmv ç•v +?d H" T?ÄM; çQ€M +O o¢M EB K S?B- M?QM; KªM? pªB /QM? K€m FB
M"vX

*?Q /M +?mv M M"v i?"i bU F?¬M; HB M [m M iÈB h?B M h9 çB M[- M?QM; pB + +
 # "M h?B M h9 HçB H" bU i?"iX

"B M o¬ >mv i p®M ¬K w ç² ;•v `®B pÈB h?B M h9- /Si F?Q€i F?¬M; F?€+? F?Q M
 +¬M; h?B M h9X

M; "v ç| - "B M o¬ >mv i /šM /„i ?ÆM ? B M; "M ç iY +O *U EB K J¬M i?ŠM; ?QÈM,
 h?2Q M?Q F ?Qç+? +O "B M o¬ >mv i H9+ i`QÈ+ - F?B i'M +¬M; h?B M h9 +kM;
 M; QÌB M?Q p"vX

L?QM; pb +QM i` B ;†T MçM ç½ H"K KÌ Hw i`Q +O "B M o¬ >mv i - ?„M Km®M b M #
 +O M[M?•M h?B M h9 H'T i`"M .ç ok ?² ç M OB pQM; ?²M +QM i` B MÆB +?QM b
 æ²M; i?ÌB - i`QM; T?çK pB M; "M /†K +O h?B M h9- M?[M; i? HU+ p®M #` *U EB K
 ç²M; #¼M - K¶B M?" +kM; T?€B ` + Q i?O ;B M?"T ççB [m•M \*U EB K J¬M - i`QM; i
 b® # M *U EB K J¬M ç½ i" T ?ÊT çQÈ+ ?ÆM # M; "M M; QÌBX

h?U+ HU+ +O # M; "M M; QÌB M"v ç m + Q ?ÆM ç iY h?B M h9 `i M?B m - HçB +|
 æ| H" +?Q iQM? +ª oçM EB K S?B - /M i? M"Q +kM; çO bS+ b M #^M; h?B M h9X

*¬M; i€+ #ªQ K"i +O *U EB K J¬M H"K `i ç9M; +?¶ - # M; "M M; QÌB M"v ?¬K M v M
 hoM? M i?"M? ?ÆM i`, K /†K - +~M i?"M p¬ +MM; X

*?Ì ç M ç K b) tm'i T?€i - M; "v K B b) ç€M? +?Q h?B M h9 F?¬M; F`T i`î i vX

L M /M #•v ;BÌ h?B M h9 ç½ #B i çQÈ+ w ç² +O *U EB K J¬M M?QM; +kM; F?¬M;
 #B i çQÈ+ K'v ?¬K M v +| F?¬M; Qi M; QÌB ` p"Q hoM? M i?"M? - M?QM; +kM; F?
 iÈB ?ÊT K†i +MM; *U EB K J¬MX

æQÆM; M?B M - i`QÈ+ F?B i'M +¬M; h?B M h9 - "B M o¬ >mv i +kM; Km®M /çv +?Q
 # "B ?¼+ M?ÄX

>„M H M? +?Q oçM EB K S?B ç K M v iÈB €K b€i æQÌM; S?QM; - æQÌM; S?QM; +?
 h9 +?„+ +?„M b) p¬ +MM; ?Q M; K M; - b m ç| +?Ì i`ÌB b€M; b) +?Q #¼M ?¼M ¶B
 ?Q M; K M; i`QÈ+ F?B +? i +?d H" K°i K|M F? B p` K" i?¬B - M?QM; +| i? F?B M "
 çQÈ+ K°i +?9i F?Q€B +ªK #€Q çQÈ+ i?M - M m F?¬M; T?ªB #ªM i?•M +¬M /šM /„i #
 o¬ >mv i M?'i ç`M? iU KbM? çB ;B i æQÌM; S?QM; X

*ÁM M?Q b m F?B ;B i æQÌM; S?QM; +| #` M[ M?•M FB i`ª i?M ? v F?¬M; - "B M o¬
 çQÈ+ M?B m M?Q p"vX

*QM i` B KbM? +kM; ç½ +? i i?b +ÁM ;b TªB bÊ M[\ H9+ oçM EB K S?B M?"M ç
 +ªK ;B€+ K¬M +?O +?mv M #û tû iQ - ;B i K°i i M æQÌM; S?QM; i?b +¬M ;b h?B M
 ` i v FB +?S\ p®M Km®M ç ç iY /QÈB i`QÈM; iÈB - M?QM; M; ?o iÈB # M i`QM;
 ;B B + Q i?O - oçM EB K S?B /M F?¬M; Km®M +kM; TªB iU KbM? iÈBX

æQÌM; S?QM; îiçB u M GB m +€+ - ç•v H" +?mv M B B +kM; #B iX

RRyX *?QÆM; R Ry, *€+? E?¬M; æQç i JçM; X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; R Ry, *€+? F?¬M; çQç i KçM; X

L?|K /`+?, .mM; M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

J` H-M i`QÊ+ "B M L K S?QM; K M; p`B M[ ç iY iÈB- ç½ bÈK p) çQÊ+ #ªM ç² p` i`Q
oçM EB K S?B / /`M; ibK iÈB u M GB m +€+ - v M H†M; +ªK M?"M K°i +?9i HB M i
S?QM;X

" ççB + Q i?O h?B M; B B i`QM; u M GB m +€+ ç m i`M HU+ +?2 ;B'm F?Q iS+ +O
iQ`M F?¬M; +ªK M?"M çQÊ+ bU i²M içB +O ?¼X

*ÁM HçB p`B M; QìB +?d +| æQìM; S?QM; H` M K- ?¬ ?'T iU M?B M F?¬M; ;B®M; p
p`Q i?S M`v KÈB ibK çQÊ+ T?ÁM; +O æQìM; S?QM;X

oçM EB K S?B +~M i?"M çB iÈB i`QÊ+ T?ÁM; æQìM; S?QM; - t€+ ç`M? F?¬M; FBM
KÈB +?m~M #` iB M p`Q ;B i +? i æQìM; S?QM; - ç°i M?B M- K°i +¶ €T HU+ FBM?
i` M F?¬M; "T tm®M;X

*m°+ çìB oçM EB K S?B +?Q iWM; ;†T [m +¶ €T HU+ KçM? i? M`v- M?€v K„i ç½
F?¬M; i?¬M;X

*`M; F?B M oçM EB K S?B +ªK i?'v FBM? bÊ +?QM? H` i`QM; +¶ €T HU+ M`v +ÁM
HçM? `mM M; QìBX

a€i F?Q +S M?Q i?U+ +?'i- çªQ [m çªQ HçB i` M M; QìB oçM EB K S?B- F?B M ?„
a€i F?Q +kM; F?ÆB /"v T?ªM SM; +O +QÆM; F?Q i`QM; M; QìB oçM EB K S?B- M
/MM; +QÆM; F?Q iU #ªQ p #ªM i?•M- #îB pb ?„M #B i- +¶ €T HU+ p` b€i F?Q M`v
+?®M; HçB çQÊ+X

@ ç½ iÈB `²B i?b çWM; ?ÁM; `ìB çB5

J°i i? M? •K M?Q iB M; b'K ç°i M?B M p M; H M b m i B oçM EB K S?B- i? M? •K
M?Q K •K `ì p`Q i B- H¶ i B +O oçM EB K S?B M?€v K„i HB M +| K€m iQÆB +?av

@ B\

oçM EB K S?B p°B p`M; i?®B HmB- +?•M +?Q +?çK ç'i i?b +Æ i? ç½ # v ` i?"it
+Y T?ÁM; +O æQìM; S?QM;X

h?2Q M?Q ?„M i?'v i?b p` + Q i?O M`v +?„+ +?„M ç M; î i`QM; T?ÁM; M`vX

oW `²B KbM? F?¬M; i? T?€i ?B M ` çQÊ+ +?d +| i? /Q K°i M; mv M M?•M- ç| +?
?ÆM KbM? `i M?B mX

@ •K

K°i iB M; - h? M; S?B hB m Kî +Y HÈM- tm'i ?B M i`QÊ+ K†i oçM EB K S?BX

hB m i?9+ H9+ M`v i` M i?•M +?d K†+ K¶B +€B [m-M +°+ - MY i?•M i` M ç i`-M-ç
i?`i M´B H M +m²M +m°M- ;B®M; M?Q K°i +QM; 'm HÈM #` +?¼+ bB"MX i`QÊ+ M; i

æ¬B K„i i`"M M; "T ?"M i?M i`WM; HÈM M?bM oçM EB K S?B- ;B®M; M?Q oçM EB
?„M F?¬M; #^M; - i`QM; ç K ç2M H|2 H M €M? b€M; [m, /`X

h? M; S?B hB m ? B i v #„i +?ûQ b m HQM; - H`K ` p i? M; QçB + Q M?•M H` i?
b€i F?QX

h` M çìB M`v F?¬M; +| pB + ;b ç€M; ?"M ?ÆM pB + ç M; i?•M K"i +MM; H½Q #` Hç
M?Q H9+ ç M; T?¶M; MQÊ+ p`v- ç M; T?¶M; `i i?QªB K€B HçB #` M; QìB F?€+ p¶ K
+?Q MQÊ+ iB m M; ? M HçBX

*?ŠM; M?[M; i´M ?çB bS+ F?Ä2 K` +ÁM i?QÆM; i•K M[X

hB m i?9+ H9+ M`v ç½ #` oçM EB K S?B p¶ +?Q K°i +€B M M ?„M T?B i?QìM; F?¶ +
S?B tmB t Q- bÈK F?¬M; iÈB- Km°M F?¬M; iÈB- +® ibM? +?¼M H9+ M`v K` iÈBX

hB m i?9+ F?B M´B ;B”M i?b M?Q #B M i?”M? K°i M;Q`B F?€+ ?ŠM- M;”v i?Q`M; ?
pÊ- H” K°i M;Q`B ?B M H”M?X

L?QM; ?„M #•v ;B` ? i M?Q K°i T?Q iQÊM; b€i i?–M5 a€i w M;”T i`B M?Q K°i #S+
tm®M; F?B M M;Q`B i F?¬M; i? i?Î M´BX

*a u M GB m +€+ ç m #` +¶ b€i w M”v # Q #¼+ - iU M?Q +ª F?¬M; F?Q +kM; ç¬M;

a€i w i? M”v- M m F?¬M; ;B i [m i`,K M;”M M;Q`B i?b i m v i ç®B F?¬M; i? +| çQÊ

*?d çÆM i?m–M H” b€i w i? M”v i?¬B +kM; çO F?B M o¢M EB K S?B bBM? ` w ME
?„M +® ;„M; #bM? ioM? H¢B- €T +? bÊ ?½B i`QM; HÁM;- `mM ;B¼M; ?ÄB,

@ *€+ ?¢ H” + Q M?•M T?QÆM; M”Q\

h?2Q M?Q M?[M; ;b KbM? i?m i?”T çQÊ+ i?b h?B M h9 H”K ;b +| + Q i?O K¢M? i?

*a h?B M h9 +?d +| K¶B KbM? æQ`M; S?QM; H” M K M?•M- iW F?B M”Q H¢B +| i? K
M”v +?QM? H” æQ`M; S?QM;\ ”i [m€ +?m v M M”v `ä`”M; H” F?¬M; +| F?ª M,M;X

@ M;QÆB F?¬M; +–M T?ªB #B i- M;QÆB +kM; +| [m v M ;B[BK H†M;- p b i b) H”T

h? M; S?B hB m ?W H¢M? K°i iB M;- b m ç| ?„M +?”K `½B ;BÆ H M i v T?ªB +O K

MÆB HÁM; #”M i v +| K°i +¶ M,M; HQÊM; F€ /` M?Q Km®M Mm®i +ª ç`i i`B- F?Q
;|+ b•M # M +¢M? h? M; S?B hB m- i` M i`B #¶M; M?B M tm`i ?B M K°i +?QÎM; ªM

G9+ h? M; S?B hB m pW ;BÆ i v H M i?b o¢M EB K S?B ç½ #B i KbM? F?¬M; K m
+Æ ?°B +?¢v i?Q€i M[X

h? M M ?„M H”T iS+ i`B M F? B i?•M T?€T- M?€v K„i ç½ M?ªv ` ?ÆM KQ`B i`QÊM

h? M; S?B hB m H¢M? HMM; M?bM ?„M- pšM çSM; BK K°i +?¶ F?¬M; M?9+ M?Q+?

+?QÎM; ªM? K”m H K i` M i`B ç°i M?B M F?¬M; i?`v ç•m- b m ç| H¢B tm`i ?B M i
+€+? ?„M ?ÆM K°i i`QÊM;- #”M i v FB M?Q # Q ?”K K°i T?–M #B M `°M;- MQÊ+ #
i`„M; imM; i|2- iQ”M #° ç m H Q iÊB +?¶ o¢M EB K S?BX

E?Q i? `ÊT i`B- m v HU+ F?¬M; i? ç`+? H¢BX

æ²M; iY o¢M EB K S?B +Q H¢B- ?„M ç°i M;°i /WM; H¢B- `9i #BM? F?Q i` M M;Q`B

”BM? F?Q +O o¢M EB K S?B H” K°i i? M? ç¢B ç Q- i`QM; K”M ç K +ÁM T?€i ` €M
K„i- pW i?`v HB M #B i F?¬M; T?ªB p”i i–K i?QÎM;- o¢M EB K S?B p”M F?ÎB K°i i?
ç¢B ç Q- HB M tm`i ?B M p¬ p”M ç Q ªM? +?ûK iÊB +?QÎM; ’MX

æ Q [m M; H|2 ` - iQ”M #° ç€M? p”Q +?QÎM; ’M- M?QM; +?QÐM; ’M FB /Q`M; M?Q
pšM çm´B b€i o¢M EB K S?BX

o¢M EB K S?B +?ûK K°i ç Q- HMB K°i #QÊ+X

G9+ o¢M EB K S?B +?ûK çO ? B i`,K ç Q- ?„M +kM; ç½ HMB ? B i`,K #QÊ+ - p H¢B

+?QÎM; ’M #` ç Q [m M; iB m i`W K°i T?–M m v HU+ - M?€v K„i ç½ Mm®i i`¼M o¢M

o¢M EB K S?B ?ûi i?ªK K°i iB M;- +ª M;Q`B # v M;QÊ+ ` M;Q”B- +ª M;Q`B M?Q +
H M + Q- b m ç| H¢B M†M; M `|i tm®M; ç`i- p k F?Q # v ` F?ÄB i v- +„K i` M ;Bª b

h` M F?¬M; ç m H” K€m iQÆB o¢M EB K S?B T?mM ` X

>²B H•m b m- o¢M EB K S?B KÊB +?”i p”i çSM; /”v- v b K i` M M;Q`B ?„M ç m `€+
p¬ HU+ #m¬M; i?äM; tm®M; # M M;Q`B- M; v +ª ? B +?•M +kM; p†M p Q p¬ +MM; |
ç½ tQ v M;QÊ+ p T?Q b m X

J°i +?B m- h? M; S?B hB m +?d /MM; K°i +?B m ç½ ç€M? o¢M EB K S?B i`¼M; i?
h?B M ;B Q i?QÊM; T?~K çdM? T?QM; p” h?B M ;B B i`mM; T?~K H¢B HÈM M?Q p’

@ F?¬M; i - +| i? M; ,M çQÊ+ K°i +?B m +O i K" F?¬M; +? i5
h? M; S?B hB m KdK +QÌB M?bM o¢M EB K S?BX
æ®B T?QÆM; çSM; i`QM; ç¢B pB M u M GB m +€+- ?€ KB M; i?Î ?'M ? M- K„i H°
h? M; S?B hB m- `mM ;B¼M; ?ÄB,
@ *€+? F?¬M; i?O X h? M; S?B hB m\
J°i +?QÎM; pW `²B `i ç†+ #B i- + Q i?O M"v `ä `M; çSM; b m HQM; KbM?- M?QM;
iÈB i`QÊ+ K†i KbM?- +ÁM #S+ KbM? [m v p +?¶ +kX
h`QM; i?B M ?¢- +kM; +?d +| +?QÎM; 'M /Q \*€+? E?¬M; i?O ç€M? ` KÈB +| i? pQ
;B M M?Q i? M"vX
@ s2K M?Q M; QÆB +ÁM +| K„i5
h? M; S?B hB m ?W H¢M? K°i iB M; - H¢B #„i +?„Ti v b m HQM; - iB TiK+ H"K ` p
o¢M EB K S?B +QÌB F?' F?¬M; M; WM; - ?„M F?¬M; b Q M; Ì çQÊ+ H-M M"v iÈB h?
H¢B +?¼+ ;B"MiÈB b€i i?-M M"vX *€+? E?¬M; i?O h? M; S?B hB m- M, K ç| +MM; i
+mM; - ?ÊT tQM; æ¢B hmv i HQÐM; ç¢B a€i i?-M- h? M; S?B hB m H" h?B M a€i
h?-MX
h?B M a€i h? M; S?B hB m- æ` h?Q æQ¢M h?'i sQ+?- +€+? F?¬M; H'v K¢M; M;
[m•M5 *•m + / Q M, K ç| +?QM? H" M?„+ iÈB HQÐM; ç¢B b€i i?-M +O æ¢B hmv i +
S?B hB m- *m²M; æ Q æQ¢M h?'i sQ+?5 M; QÌB +? i i` M i v ? B M; QÌB #¼M ?¼Q

RRRX *?QÆM; RRR, h? M; S?B hB m h°B L; ?B TX UR kV

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; RRR, h? M; S?B hB m i°B M; ?B TX UR kV

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

L, K ç| #¼M ?¼ iÈB MÆB M"Q- MÆB ç| M?'i ç`M? M' B H M K°i i`"M ;B| i M? KQ K€

*?QM? H" KQÌB M, K i`QÊ+ +ª ? B ç²M; i?ÌB K'i iQ+?- b m ç| +?ŠM; +ÁM +?9i iBM
çQÊ+ K°i M; QÌB i`QM; ç| Î h?B M h9X

:†T TªB ?„M i?b KbM? +ÁM çQÌM; b®M; b Q\ :B®M; M?Q M?bM i?'m i•K iQ +O
hB m M|B,

@ G½Q h? M; i iW KQÌB M, K i`QÊ+ ç½ F?¬M; ;B i M; QÌB M[- çB m FB M iB M [mv
i 5

o¢M EB K S?B M; ?2 p"v HB M +?'M ç°M; - p°B p" M; M|B,

@ o½M #®B F?¬M; #B i iB M #®B i¬M ;B€ MÆB M"v- M m M?Q #B i çQÊ+ i?b M?'i
#®BX

@ L?"M K°i +?B m +O i K" F?¬M; +? i- i +kM; F?¬M; ` i v pÈB M; QÆB M[5

o¢M EB K S?B KWM; `Ð- F?¬M; M; Ì çQÊ+ KbM? ;†T TªB b€i i?-M *€+? E?¬M; i?
p" M; FQM? +~M M|B,

@ æ i¢ •M i? K¢M; +O iB M #®BX
 *| *€+? E?¬M; i?O Î ç•v i?b F ?Q¢+? H¬M M¨v +O i¬M; K¬M t2K` F?¬M; i? i?U+
 o¢M EB K S?B +kM; F?¬M; /€K HQm H¢B i`QÈ+ K†i h? M; S?B hB m- b m F?B M|
 i`Î p #€Q iBM +?Q "B M o¬>mv i- #^M; F?¬M; M?[M; M; QÌB ç| iÈB # Q M?B m +k
 oW tQ v M; QÌB H¢B- b m HQM; H¢B # v iÈB K°i i? M? i`QÌM; FB K çÄ b"K- i? M?
 i? M? p¬iS+- #^M i?•M H¢B p¬+MM; HBM? ç°M; X
 o¢M EB K S?B +?d HQ ç T?ÁM; h? M; S?B hB m- +,M #^M F?¬M; M?"M` i? M? i
 iÈBX
 h`QÌM; FB K i`U+ iB T tmv M [m iBK +O o¢M EB K S?BX
 h? M? i`QÌM; FB K FB tmv M [m M; QÌB o¢M EB K S?B +S M?Q tmv M [m K°i F?®
 ? p'v K€m- i`QÈ+ K†i o¢M EB K S?B pÁM; M; QÈ+ H¢B i?2Q çQÌM; +kX
 o¢M EB K S?B ç´ tm®M; X
 h? M; S?B hB m M|B,
 @ h b) F?¬M; ;B i M; QÌB- M?QM; T?m M?•M +O H½Q iY i?b +|5
 h`QM; T?ÁM; H¢B i`mv M iÈB iB M; [m€i +O h¬M hS LQÆM; ,
 @ G½Q h? M; M; QÆB H`K ;b p"v ?^ a€i F?Q M²M; M?Q p"v- M; QÆB Km®M i¢Q T?
 F?B M J M? J M? #m´B i®B ;†T €+ K°M; `\
 h? M; S?B hB m p°B p¨M; i?m H¢B b€i F?Q i` M M; QÌB- +QM; HQM; tQ i v çB p¨Q
 @ S?m M?•M çWM; M|M; ;B" M- i ç€M; +? i- i b B`²BX
 *?ì h? M; S?B hB m i`Î H¢B T?ÁM; - æQÌM; S?QM; KÈB KÎ+Y T?ÁM; ` M; | M; ?B
 G9+ o¢M EB K S?B iÈB [m^a i?"i ?„M F?¬M; T?€i ?B M- #'i [m€ H9+ h? M; S?B hB r
 iS+ +^K i?'v F?¬M; ç9M; X
 h`QM; T?ÁM; +ÁM +| hB m J M? J M? M M æQÌM; S?QM; F?¬M; /€K KÎ+Y ` t2K
 +?ì iÈB H9+ h? M; S?B hB m tY Hw tQM; `²B æQÌM; S?QM; KÈB ?B M i?•MX
 @ E?¬M; M; Ì+ÁM +| M; QÌB MY ç K +?¢v iÈB ç•v iB K +? iX
 æQÌM; S?QM; `mM; çMB ç„+ w K°i T?2M- i` M p B H¨ iB m HBM? i?9- i v +¬K pÁ`
 æ"m æ"m H¢B +9B M; QÌB ?9i K°i M; K K X
 .MM; ç¬m M; |M +?•M ç M; ?o +kM; #B i ç®B T?QÆM; M?'i ç`M? H¨ iÈB iB K KbM?X
 "ÎB pb u M GB m +€+ H¨ MÆB Î+O KbM?- #B i i`QM; u M GB m +€+ +| # h?B M ;B
 i`QM; h?B M h9 K¨ i?¬BX
 E iÈB +?Q `^M; KbM? ç½ M„K +?„+ K¼B i?S i`QM; i v- M?QM; F?¬M; M; Ì H¢B ç†i
 L?'i ç`M? H¨ M; QÌB +O \*U EB K J¬M5 æQÌM; S?QM; +QÌB H¢M? K°i iB M; - +?"K`
 pšM +ÁM QÈi K€mX
 •M? i`,M; i" M +?B m `¼B F?„T MÆB M?Q /ÁM; b¬M; K /`mX
 æQÌM; S?QM; /MM; +?•M ?'i i?B i? FB H¢B- M?bM F„ K°i H€i HB M M?2Q K„i H¢
 JbM? çQ€M [m^a i?"i F?¬M; b B- F M¨v ç9M; H¨ M; QÌB +O *U EB K J¬M5 h`QM; i`
 pšM +ÁM bU i²M i¢B +O ?„M- ?„M +?QM? H¨ i¬M bY K¨ GB m S?QÆM; h?B M ç½ M
 æQÌM; S?QM; i?Q+? M?'i H¨ h?B M ;B B + Q i?O- M?'i H¨ h?B M ;B B + Q i?O pW
 G¬M i`QÈ+ +€B +? i +O .B T h`¬K h?m ;B9T ?„M i?m çQÈ+ i?"M? [m^a ? B KQÆB M
 ,M M; QM [m2M KMB- KQM; b Q +| M?B m h?B M ;B B + Q i?O +? i i`QÈ+ K†i KbM

L;²B t'K tm®M;- /m¶B i v 'M H M i`€M +O o¢M EB K S?B- æQÌM; S?QM; p" M +?mv
 •K ?²M- +?d H€i b m- K°i çB K b€M; K"m HK+ HB M #` æQÌM; S?QM; ?9i` - ç®K b
 bQ pÈB M?[M; +€B ç½ ibK çQÊ+ i`QÊ+ ç•v- M; v +ª .B T h`-K h?m +kM; F?¬M; b€
 æQÌM; S?QM; #B i i?U+ HU+ +O +QM +€ HÈM M"v ?ÆM ?ŠM .B T h`-K h?m- M m
 tm'i i?O i?b +?„+ ?„M b) F?¬M; #Ä K¢M; Q M m' M; M?Q p"vX
 >"Q [m M; #„M p"Q i`QM; K„i- K°i çQÌM; /¼+ i?2Q FBM? K¢+? iB M p"Q i`QM; ç
 KB M; Mm®i M! p"QX
 æ M çB M ç°i M; °i M?av H M K°i +€B- b m ç! i`Î H¢B M?Q +k- i`QM; FBM? K¢+? #¶
 HQÊM; +m²M +m°M M?Q MQÊ+- æQÌM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- +ª M; QÌB H"TiS+
 M?Q ç M; T?ÆB M„M; bQÎB 'K /QÊB €M? K†i i`lBX
 G-M M"v FB K çQÊ+ i?"M? [mª +O K°i i?€M; im Hmv MX
 oW i'M +?S+ iÈB +ªM? ;BÈB Hmv M +QÆM; #€i T?~K HB M M?av i? K K°i çQ¢M-
 +QÆM; +Ym T?~K M?QM; +kM; +QB M?Q i?m ?Q¢+? HÈMX
 @ æ½ i?"i5
 æQÌM; S?QM; +QÌB HÈM p"BiB M;- i-K K„i`'i M? M? H¢B #` ?'T /ŠM #ÎB i? M? p
 K"m +„K i` M ;Bª bÆMX
 æQÌM; S?QM; +?"K`½B çB iÈB # M +¢M? ;Bª bÆM M?bM F„i? M? pk F?Q M"vX
 æ•v H" K°i +•v ç¢B ç Q- /`B +?WM; #®M i?QÊ+- i¢Q ?bM? p¬ +MM; mv pk- i?•M ç Q
 b„+ #ûM- /QÈB b®M; ç Q +ÁM +! ?Q p,M ?bM? p~v +€- HQÐB ç Q +„K K°i MY p"Q ;
 •M? b€M; #ªv K"m H'T H€M? i` M i?•M ç Q iU M?Q iBM? HBM? ç M; pìM [m M?- p
 æQÌM; S?QM; +-K +?m¬B ç Q- /MM; bS+ `9i M!` - M?€v K„i- b€i F?Q F?¬M; F?Q€
 H M K†iX
 æ Q- #€ ç¢Q- çÆM ;BªM- i`U+ iB TX
 .MM; ç +?ûK- #´- +?†i ç m +! ?B m [mª #'i M; ì M?Q M? mX
 h? M? ç¢B ç Q M"v M?'i ç`M? H" h?B M #BM? pk F?QX
 æQÌM; S?QM; imv +?Q iB T t9+ [m # Q M?B m HÊB F?Q ?"M; ç-m- M?QM; p¬ Hn
 ? v h?¬M #BM? ç m ç½ i?'v [m X
 *QÆM; #BM? +kM; F?¬M; +! ç†+ çB K M´B i`°B ;b- +?d H" b„+ #ûM ?ÆM pk F?Q #b
 +kM; +! i? +?ûK b„i M?Q +?ûK #MMX
 L?QM; h?B M #BM? pk F?Q i`lB bBM? ç½ +?S K°i HQ¢B b€i F?Q ?Q†+ ?"M w- H"
 ;B'm çQÊ+- pQ M?Q +?Ov i?O hQ€B hBM?- +?d +-M tm'i` i?b b) +! ?"M F?Q p•v [m
 J" h?¬M #BM? i?b H¢B F?€+ ?ŠMX
 h?¬M #BM? oB K L?"i +O hS LQÆM; #bM? i?QÌM; +?d H" K°i i? M? i`QÌM; FB K
 ?ÆB ç†+ #B i K" i?¬B- +-K i` M i v +,M #ªM F?¬M; +! +ªK ;B€+ M! ç†+ #B i Î +?¶ M
 hS LQÆM; p" M /KM; i?b +! # Q M?B m h?B M #BM? +kM; F?¬M; b Q +ªM M´BX
 J" *U EB K J¬M çQ iÈB M?B m h?B M #BM? pk F?Q M?Q p"v- i?"i bU H" H"K M; QÌ
 G-M i`QÊ+ "B M L K S?QM; i†M; F?¬M; K°i i? M? +?Ov i?O ç½ #` æQÌM; S?QM; #
 G-M M"v o¢M EB K S?B H¢B /•M; H M K°i i? M? F?ªK ç Q h?B M #BM?- +m®B +M
 *?QM? H" æQÌM; S?QM; F?¬M; #B i +ª *U EB K J¬M +kM; +?d +! ? B i? M? h?B M
 *?Ov i?O +O "B M L K S?QM; H" H½Q +? +O ?„M +?Q ?„M K M; i?2Q T?ÁM; i?•M
 L?QM; /Q +Æ /mv M tªQ ?ÊT- iQ" M #° ç m`ÆB p"Q i v æQÌM; S?QM; X

*?d iB + H" +?m¬B h?B M #BM? F?ªK ç Q M"v ?bM? M?Q F?¬M; B /MM; çQÊ+X
 J'v M;QìB i`QM; h?B M h9 ç m H" M[M?•M- ?ÆM M[+?d Hmv M FB K T?€T- ç ?
 #®+ i?QÊ+ i?b ç9M; H" F?¬M; /€K` M;Q" B ;†T BX
 J" #ªM i?•M "¢+? hB m G¢B F?¬M; [m2M /MM; pk F?Q- h? M; S?B hB m +kM; i? -
 ç¢i iÈB KS+ imv i?ªQ- ç¬B i v ç| +?QM? H" pk F?Q i®i M?'i +O ?„MX
 æ®B pÈB ?¼ K" M|B- i`W T?B H" h?¬M #BM?- M;Q" B ` ç m F?¬M; +¬MX
 hS LQÆM; i?b +`M; F?¬M; +¬M T?ªB M|B- M" M; bÈK ç½ +| h?¬M #BM?- +ÁM ç w
 H9+- æQìM; S?QM; pšM MûK F?ªK ç Q M"v p"Q J`ªM? F?¬M; ;B MX
 *?QÆM; RRR, h? M; S?B hB m i°B M;?B TX U>¢V
 h`QM; J`ªM? F?¬M; ;B M H9+ M"v ç½ +| ? B i? M? h?B M #BM?- K°i i? M? +QÆM
 +O .B T h`-K h?m- +| /`T i?b K M; çB #€M +kM; FB K çQÊ+ F?®B iB MX
 æQìM; S?QM; çSM; i`QM; b•M M?„K K„i H¢B- ç2K i•K i?¬M iB M p"Q i`QM; ç M çB
 J¬B F?B i?m çQÊ+ K°i +€B •K ?²M- æQìM; S?QM; Hm¬M i?2Q i?|B [m2M FB K i` i`
 +?B- o¢M EB K S?B H" M;QìB +O *U EB K J¬M- æQìM; S?QM; çQÆM; M?B M Km
 æ®B pÈB M?[M; pB + p†i p½M? çQÆM; M?B M æQìM; S?QM; F?¬M; +| ?SM; i?9- M
 çB M K" K'v + Q i?O M"v iWM; im Hmv M [m ç m `i +| ;B€i`X
 æQìM; S?QM; p®M +?d Km®M çB m i` `ä`M; b„T iÈB *U EB K J¬M +| F ?Q¢+? ;
 M;ì H¢B +| i? K i?m ?Q¢+? F?€+X
 h`QM; i`Q M?È +O o¢M EB K S?B- +?šM; M?[M; +| ? i M?[M; ?"M? ç°M +O *U E
 S?QM; #B i çQÊ+ K°i #Q K"i ç°M; i`ìBX
 "Q K"i M"v HB M [m M iÈB tm'i i?•M +O +?O M?•M i?•M i? M"v H9+ i`QÊ+5 L?€
 S?QM; HB M /•M; H M K°i i`"M +?m t|ix
 L|B F?¬M; M M HìB H" pb- b m F?B æQìM; S?QM; #B i çQÊ+ #Q K"i M"v i?b +ªK; B
 "Q K"i M"v +kM; H" "B M o¬>mv i i`QM; H9+ p¬w HB M #B i çQÊ+X
 *ª *U EB K J¬M- #B i çQÊ+ #Q K"i M"v +?d +| M,K h?B M ;B B + Q i?O +MM; pÈB
 p" K'v M[ç iY # M +¢M? ?„MX
 hÈB ?¬K M v æQìM; S?QM; `®i +m°+ +kM; #B i çQÊ+ i¢B b Q KbM? +? i i?b h?B M
 æQìM; S?QM; M;`v ç| pb ibK ?B m +?mv M M"v K" ;B i M,K M;QìB GB m ;B - #•v ;
 F?¬M; K'v t9+ ç°M;X
 L;Q¢B i`W +ªK ;B€+ +?m t|i H9+ ç¬m ` i?b i•K ibM? +O æQìM; S?QM; pšM M?Q
 *?d +| çB m æQìM; S?QM; F?¬M; M;ì çQÊ+ +?QM? H" i?•M i? M"v pšM +ÁM M;QìB
 F?¬M; TªB H" æQìM; S?QM; i`QÊ+ FB - M m H" æQìM; S?QM; i`QÊ+ FB #B i ç
 TªM SM; K¢M?- +ÁM KbM? +kM; +?d H" K°i M;QìB [m çQìM; K" i?¬BX
 hmv M|B p"v M?QM; i`QM; HÁM; æQìM; S?QM; pšM +| +?9i KQM; +?ìX
 *®i M?K+ i?•M ibM?- æQìM; S?QM; b®M; M?B m M,K M?Q p"v `²B KÈB i?'v K'v +?
 KbM?- M|B F?¬M; KQM; +?ì i?b H" M|B /®BX
 L?QM; ?B M i¢B F?¬M; TªB H9+ M;?o M?B m5 . T K'v bmv M;?o i`QM; ç¬m [m
 M?"M; ç†i #bM? `QÊm i` M i v tm®M; ç'i +?Q iB m æ"m æ"m iU m®M;- b m ç| çB M
 S?B hB mX
 æB iÈB i`QÊ+ +Y - æQìM; S?QM; +?šM; M;?o M;ÈB ;b HB M ç¢T imM; +Y - i`-K ;
 @ hB m i?9+- +| +?mv M `²B5

oW /Si HìB- HB M M;?2 çQÊ+ ? B +¶ FbM? T?QM; ç"Ti?ŠM; iÈB KtiX
 GU+ ççQ F?¬M; [m€ KçM?- /M æQìM; S?QM; F?¬M; i`€M? +kM; +?ŠM; #` i?QÆM;
 M?„K +?ti ? B K„i HçB K` i?¬BX
 æQìM; S?QM; `Ki +´ HçB- ç°i M?B M M?È iÈB ç K M v hB m i?9+ p` h-M hS LQÆM
 M|B HB M +?çv p°B ` M;Q`B- p Kti p¬ +MM; t`m ?´X
 *Y T?ÁM; "ç+? hB m GçB +kM; KÎ` - M`M; çB iÈB # M +çM? æQìM; S?QM;- KÎ KE
 @ S?QM;- M;QÆB F?¬M; #B i # M i`QM;
 "ç+? hB m GçB M|B iÈB ç| HB M BK H†M;- i? M i?MM; ç€ ç€ KkB +?•MX
 "ç+? hB m GçB pŠM +?Q M;O- b m F?B M|B +?mv M +MM; æQìM; S?QM; tQM;- i
 F?¬M; v M- i`QM; HÁM; M?Q i`,K K®B iÆ pÁ i?b M;O i? M`Q çQÊ+\\ H9+ oçM EB
 h? M; S?B hB m K°i +?B m çª i?QÆM; ç`+? i?O- h-M hS LQÆM; K°i FB K H'v KçM
 *?d +| çB m M`M; F?¬M; ` Kti K` i?¬BX
 J½B iÈB H9+ M`v æQìM; S?QM; H M iB M; [m€i K°i +•m- M`M; KÈB KÎ+Y çB ` X
 æQìM; S?QM; p Kti p¬ i°B,
 @ h F?¬M; i?'v ;b ? iX h®+ ç°+ +O #¼M ?¼ [m€ M? M?- i pW çB p`Q- +kM; F?¬
 i # v ` X
 "ç+? hB m GçB çÄ Kti i`€+?,
 @ æ€M; çìBX
 " M i`QM; p M; H M iB M; K†+ v T?K+- b m ç| h? M; S?B hB m p Kti •K i`-K ç-v b
 K¶B +€B [m-M +°+- ?„M ?mM; iÊM i`WM; K„i M?bM æQìM; S?QM;- €M? K„i i|2 HY
 S?Q b m ?„M H` h-M hS LQÆM;- [m-M €Q M;?B K +?dM?- +?d +| i|+ H` ?ÆB `®B
 @ S?QM; i?B m ;B 5
 h? M; S?B hB m M;?B K Kti ,
 @ L m M;QÆB F?¬M; +?Q i K°i Hw /Q +?QM? ç€M; i?b i b) çÆM çª ç°+ ç`m pÈB M
 M?•M +Sm KçM; +O J M? J M? +kM; K†+ F 5
 h? M; S?B hB m +ªK i?'v KbM? `i ç€M; i?QÆM;- Q M F?m'i i`QM; HÁM; çO ç F?B
 i`ìB +kM; ç²M; iB M? K` `ÆB H X
 G9+ ç-m ç M; ç`M? `QM; `m´B b i`QìM; i?b #` F?€+? F?¬M; KìB H` oçM EB K S?B
 KbM? ç®B T?|X
 a m ç| p'i pª H„K KÈB H'v HçB iBM? i?¬M- +îB çQÊ+ v b K +O hS LQÆM;- ç M; +?
 H'v HçB T?QM; ç° M K M?•M +?Q hS LQÆM; t2K i?b ççB K¬M #` æQìM; S?QM; K°i
 €+ ?ÆM H-M i`QÊ+- ?Q`M iQ`M F?¬M; +?9i /'m ?B m- H`K iB m ç +O ?„M bÊ iÈ
 M;~M; ç-m H M çQÊ+X
 hmv +?mv M i®i F?| iÈB M?QM; +kM; +| +¬M T?ªB ?`M? ?ç M? m iÈB KS+ M`v F?¬
 @ L|B +?mv M pÈB S?QM; i?B m ;B M?Q p`v b Q\
 h-M hS LQÆM; pQÆM i v M?ûQ h? M; S?B hB m K°i +€BX
 h? M; S?B hB m iS+ F?„+ Kti O K`v - i?ì /`B +?„Ti v pÈB æQìM; S?QM;- KB M; M
 @ S?QM; i?B m ;B - tBM M;`B K m +?Q H½Q h? M; i K°i Hw /Q +?QM? ç€M; çB- ç
 iS+ M`v- F?¬M; i?b i®B M v i H`K b Q M;O çQÊ+ ç•v\
 *€+? F?¬M; i?O h? M; S?B hB m- h?B M a€i h?¬M +O æçB hmv i +mM; M,K ç| - ;
 Kti M?Q K°i i?B m M[#` KQìB K'v ççB ?€M F?Ä2 KçM? ?mM; ?,M; +?` ççT- HçB

F?m T?ÁM; KQÌB K'v M,K +?Q çQÊ+ i?Ä K½M- p K†i Km®M ç€M; i?QÆM; # Q ç€M; i?QÆM;- F?B M +?Q M;QÌB M?bM i?QÆM; i•K- M;QÌB M;?2 `ÆB H - F?B M p¢M T?-M ç²M; ibM?X

æQÌM; S?QM; +kM; #B i?B M i¢B F?-M; T?ªB H9+ M|B çM - H"TiS+ ?Qi b•m K°i

@ a m F?B i`ÌB b€M; b) +| ç¢B ç`+? iB M +¬M; h?B M h95

@ *U EB K J¬M\

"¢+? hB m G¢B M?QÈM; K"vX

@ æ9M; p"vX

æQÌM; S?QM; ;"i ç-mX

h?'v p K†i M;?B K i9+ +O ? B M;QÌB- h? M; S?B hB m p" h-M hS LQÆM; +kM; p°

æQÌM; S?QM; +?d çÆM ;BªM i?m"i H" H¢B K°i H-M w ç² +O *U EB K J¬M- b m ç|

@ "¼M ?¼ ?B M i¢B ç½` i v- iÈB H9+ i`ÌB b€M; b) iB T+"M h?B M h9X

h? M; S?B hB m +QÌB H¢M? K°i iB M; ,

@ *| H½Q h? M; i Î ç•v- ç M # Q M?B m +kM; p"vX æ9M; `²B- #¼M +?9M; i'M; +°M

æQÌM; S?QM; M?bM h? M; S?B hB m- ;BÆM; ;M i v H M- i?ªM M?B M M|B,

@ E?-M; M?B m H„K- # M; "M M;QÌB5 h`QM; ç| +| #®M h?B M ;B B- K°i M;QÌB H M;QÌB H" h?B M ;B B ?¢ T?~K5

"¢+? hB m G¢B +ªFBM? M|B,

@ L?B m M?Q p"v b Q\

h? M; S?B hB m p" h-M hS LQÆM; +kM; M?Qm +?†i K"vX

h?B M h9 ?B M i¢B i'M; +°M; +?d +| ?ÆM ? B M; "M ç iY- ;¬M K°i MY pšM +ÁM Î H" +?Q çO H¬M; +€M?X

J` ç®B i?O H-M M"v H¢B tm'i ç°M; # M; "M M;QÌB- H¢B i? K #®M h?B M ;B B + Q

h?"i` h? M; S?B hB m p" h-M hS LQÆM; F?-M; bÊ K'v F M"vX

*?QM? H" M?B m M;QÌB M?Q p"v iÈB h?B M h9 M?'i ç`M? b) ;•v M M K°i i`"M ?¶M +?B M ç-m i?b F?-M; T?ªB +?mv M K'v h?B M ;B B + Q i?O #¼M ?¼ +| i? HQ iQ" M hS LQÆM; +| HÊB ?¢B +Ð M"Q çB M[+kM; T?ªB ç K°i M;QÌB Î H¢B #ªQ p J M? J +?d +| i? +Y` K°i M;QÌB ;B9T h?B M h9X

J` K°i M;QÌB i?b +| i? ;B i çQÊ+ # Q M?B m ç`+? M?•M FB +?S\ æ M H9+ ç| K°i F h9 #` ;B i b¢+? /M K¬M T?€B M"v F?-M; #` ?Ov /B i i?b +kM; +QB M?Q ? iX

@ S?QM; i?B m ;B - M;QÆB Km®M #¼M i H"K ;b\

h? M; S?B hB m p K†i M;?B K M;?` M?bM æQÌM; S?QM;X

@ :B i +? i + Q i?O h?B M ;B B p" æ` ;B B +O ç®B T?QÆM;5

RRkX *?QÆM; RRk, •K h?-K "® h`QX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; RRk, •K i?–K #® i`QX
 L?|K /`+?, .mM;M?B
 L;m²M, oBTp M/ MXpM
 æQÌM; S?QM; M|B ,
 @ h?B M ;B B +O ç®B T?QÆM; +| #®M M;QÌB- M?QM; æ` ;B B H¢B +| F?¬M; Qi-
 i?b +| M?B m M;QÌB ?ÆM M[+kM; F?¬M; i? i¢Q i?“M? i?QÆM; i´M ;b pÈB h?B M
 h? M; S?B hB m ;”i ç–m,
 @ æQÊ+- iÈB H9+ ç| i iU KbM? tm´i i?OX hS LQÆM;- Km°B T?K i`€+? #ªQ p J M?
 M M M?bM i?´v K€m- ? B K +QM Km°B +S +?ì î u M GB m +€+ çBX
 h–M hS LQÆM; ;”i ç–mX
 æQÌM; S?QM; H¢B M|B ,
 @ hÈB H9+ ç| h?B M ;B B p` æ` ;B B + Q i?O +O *U EB K J–M b) iW çQÌM; i?Ov iB
 iÈB H9+ ç| M;QÆB ;B9T +¬ +¬ +O i i`M Î .¢ ok ?²- ;B i çQÊ+ # Q M?B m i?b ? v
 h? M; S?B hB m M|B ,
 @ G½Q h? M; i KQÌB M,K`²B F?¬M; ;B i M;QÌB- #´i [m€ X æ€M? +?Q +?9M; i`M T
 "¢+? hB m G¢B çSM; K°i # M ?ÄB ,
 @ L?•M b® +O +?9M; +| # M;`M M;QÌB- M?QM; + Q i?O i?b +kM; F?¬M; M?B mX
 +O M;QÆB iÈB .¢ ok ?² M; ,M +?†M + Q i?O +O ç®B T?QÆM;- M?[M; M;QÌB +ÂM
 æQÌM; S?QM; +QÌB M|B ;B¼M; Kd K B ,
 @ æ€K +ÂM H¢B b) i´M +¬M; iW +?QM? /B M- F?¬M; +–M ç®B T?|X
 L;?2 ?„M M|B p”v- K´v M;QÌB F?¬M; F?ÄB FBM? M;¢+X
 EB H` K´v M;`M M;QÌB +?S ç•m T?ªB K´v M;`M +€B #€M? # Q- b Q H¢B F?¬M; +
 M;QÌB M`v i´M +¬M; p`Q +| F?B +ÂM M;mv ?¢B ?ÆM +ª K´v i M + Q i?O FB Hm¬M
 "¢+? hB m G¢B ç M; Km®M ?ÄB iB T ç½ i?´v æQÌM; S?QM; ç°i M?B M M;`M; ç–m M
 i` M K¬B +`M; b•m ?ÆM,
 @ h`,M; b€M; b Q i?Q - M;`v K B M?´i ç`M? M„M; i®i- ç9M; H` F?¬M; i²B5
 æQÌM; S?QM; M|B tQM; HB M çB ` F?ÄB u M GB m +€+- ?„M +–M ç2K +?mv M M
 #B i- ç +€+ M`M; #„i ç–m #® i`Q M?•M HU+X
 "¢+? hB m G¢B p°B çm´B i?2Q b mX
 L`M; bÎ /o +ÂM HQm H¢B h?B M h9 +?QM? H` pb Km®M ;B9T æQÌM; S?QM; tY Hw
 #ªQ p ?„M i?“i i®i- H9+ M`v ç•v çQÆM; M?B M F?¬M; çQÊ+ `ÌB ?„M MY #QÊ+X
 h? M; S?B hB m M?bM #|M; HQM; ? B M;QÌB K°i H9+ KÈB bU+ M?È` ,
 @ S?QM; i?B m ;B H`K b Q #B i çQÊ+ K´v iBM M`v\ L?bM #° /¢M; ?„M F?¬M; ;B®
 h–M hS LQÆM; +?“K`½B H„+ ç–m- p K†i KÌ K`iX
 æ K /`B M?•M ioM?- i´i +ª M;QÌB i`QM; h?B M h9 +Æ ?² ç m ç½ M;O b v ?Q†+ ç M;
 T?K i`€+? ;€+ ç K H` [m H¢BX
 G•K L?QÊ+ .B M H9+ M`v +kM; ç M; ioM? i¼ im Hmv M- +® ;„M; ;B i,M; i?U+ HU
 G•K L?QÊ+ .B M #¶M; M?B M M?QÈM; K`v- KÎ K„i` M?bM p T?Q +Y X

L;?2 çQÊ+ iB M; #QÊ+ +?•M +O ? B M;QÌB ç M; M? M? +?|M; ?QÊM; iÈB ç•v- i`Q
 +MM; [m2M i?m°+ +O K°i M;QÌB- +?QM? H°+O æQÌM; S?QM;X
 G•K L?QÊ+ .B M çSM; /"v T?'i i v K°i +€B- +Y T?ÁM; HB M KÎ` - æQÌM; S?QM;
 p`QX
 @ S?QM; L?B- i` i? M°v +ÁM +| +?mv M ;b b Q\
 G•K L?QÊ+ .B M M;?B ?Q†+ ?ÄBX
 @ *¬ +¬- b€M; K B M;QÌB +O *U EB K J¬M b) i'M +¬M; h?B M h9- i'M; +°M; +| #
 æQÌM; S?QM; M|B i?ŠM;X
 G•K L?QÊ+ .B M #B M b„+- i`-K ;B¼M; ?ÄB,
 @ S?QM; L?B- iBM iS+ M°v iW ç•m iÈB *| ç€M; iBM F?¬M;\
 @ h®B M v +| M;QÌB iÈB ;B i +QM- #` hB m i?9+ çª i?QÆM;- +QM i` ?ÄB K°i H9+
 EB K S?B +O *U EB K J¬MX
 G•K L?QÊ+ .B M pW M;?2 tQM; HB M iBM M; vX
 o¢M EB K S?B +O *U EB K J¬M M°M; +| #B i- ç| H° + Q i?O h?B M ;B B i`mM; T?
 ;B B +O æQÌM; S?QM; M?B mX
 L?QM; ?„M imv i ç®B F?¬M; TªB ç®B i?O +O h? M; S?B hB mX
 æQÌM; S?QM; FûQ h? M; S?B hB m ` i?b / ?ÆM M|B i?"i M?B mX
 >m®M; ?² ;b æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; Km®M M|B i?"iX
 @ *?ŠM; i`€+? K'v ?¬K M v hoM? M i?"M? H¢B M€Q M?B i M?Q p"vX
 h`QM; K„i G•K L?QÊ+ .B M ?B M H M ?°M [m M;- HÈM ;B¼M; ,
 @ >| ` H° +?m°M #` tm®M; i v pÈB h?B M h9X
 @ *¬ +¬- i?ÌB ;B M +'T #€+?- pB + M°v M;QÌB +-M i?QÆM; HQÊM; pÈB +€+ p` bQ
 G•K L?QÊ+ .B M ;"i ç-m- FûQ æQÌM; S?QM; çB,
 @ æB- +QM +MM; çB pÈB i - M?[M; ;b +QM #B i M?B m ?ÆM i X
 *MM; G•K L?QÊ+ .B M çB iÈB MÆB Î+O "¢+? h® u- i` M çQÌM; ;†T çQÊ+ K'v ç i
 .B M HB M T?•M T?| +€+ M°M; çB #€Q +?Q M?[M; p` i`QÎM; H½Q F?€+X
 æÊB Î+?¶ +O "¢+? h® u K°i H€i- # M;QÌB +ÁM H¢B +kM; p°B p°M; +?çv iÈBX
 @ G•K bQ i,- ç½ i` i? M°v +ÁM +| +?mv M ;b\
 .`+? L?QÊ+ h?¬M KÎKB M; ?ÄBX
 @ a€M; K B *U EB K J¬M b) i'M +¬M; h?B M h95
 G•K L?QÊ+ .B M i`-K ;B¼M; ç€TX
 J'v M;QÌB M°v [mª M?B M HB M #B M b„+- /M i`QÊ+ ç•v "¢+? hB m G¢B +kM; M|B
 Km®M ;•v F?| / +?Q h?B M h9- h?B M h9 +kM; pb i? K° +?m°M #` ``i M?B m- M?
 M;OB K° +?mv M M°v ç½ i?"M? bU i?"iX
 *| i? M|B h?B M h9 ?B M i¢B ?Q°M iQ°M +?Q +| +?m°M #` ;bX
 @ S?QM; L?B- +QM F id Kd ibM? ?bM? H¢B +?Q +€+ p` bQ i?9+ M;?2 çBX
 G•K L?QÊ+ .B M [m v ç-m H¢B M|B pÈB æQÌM; S?QM;X
 æQÌM; S?QM; #QÊ+ H M- ç2K iQ°M #° iBM iS+ i`QM; i`Q M?È +O o¢M EB K S?B
 i?ÌB- h?B M h9 + Q i-M; +ªK i?'v p¬ +MM; #®B `®BX

L;Q`B+O ç®B T?QÆM; [m€ ç¬M;- pQÊi [m +ª /U iQM? +O +€+ M¨M;X
 *U EB K J¬M +Y` ? B M;¨M ç iY iÈB ç•v- +| i? M|B H¨ ç½ /®+ iQ¨M HU+X
 *ÁM H¢B K°i M;¨M M;Q`B H¨ /Q M?[M; i? HU+ i`QM; T?¢K pB M;¨M /†K ?ÊT H¢B
 i`QM; K¶B M?¨X
 J¨ M;Q`B +| i? +?B M ç'm îh?B M h9 # M M¨v +kM; +?d ?ÆM K°i M;¨M M;Q`B K¨ i?
 bS+ +?B M ç'm ç m F?¬M; # Q M?B m- H M¨²B +kM; +?d +| +? i K¨ i?¬BX
 J¼B M;Q`B ç m F?¬M; ?B m çQÊ+ i¢B b Q *U EB K J¬M H¢B ç°i M;°i F?m +?B M
 h9 M?Q i? X
 L?QM; æQ`M; S?QM; i?b H¢B #B i`ä M;mv M M?•M- çÆM ;BªM H¨ pb +€B +? i +O
 L?QM; /M ?„M #B i i?b +kM; F?¬M; i? M|B ` X
 @ *¬ +¬- +€+ p` bQ i?9+X
 æQ`M; S?QM; i`-K ;B¼M;- p K†i #bM? ioM? M|B-
 @ oW `²B i ç½ #¨M pÈB hB m i?9+- M;¨v K B ?„M b) T?®B ?ÊT +MM; K¼B M;Q`B
 H¢B M?[M; + Q i?O iÈB #^M; çQ`M; i?OvX
 @ *| h? M; iB M #®B ?¶ i`Ê i?b K¼B +?mv M / ;BªB [mv i?ÆM `²BX
 J¼B M;Q`B F?¬M; F?ÄB i?Î ?„i` K°i ?ÆBX
 @ L?QM; M?[M; + Q i?O M¨v /M b Q +kM; +?d H¨ b® Qi- ç€K M;Q`B +ÁM H¢B i?b T
 G•K L?QÊ+ .B M HQ H„M; ?ÄBX
 L?[M; F ç| KÈB H¨ F?| ç®B T?| M?'i- M?•M b® [m€ ç¬M;- M m i?"i bU ç ç iY h?B
 iY i?QÆM; `i M?B mX
 @ L?[M; F ç| i?b +S ç K'v æ` ;B B #¼M i /šM M;Q`B çB M;„M H¢B5
 h` M K†i .`+? L?QÊ+ h?¬M +kM; iQ¨M b€i F?Q-
 @ *?9M; M;?o h?B M h9 +?9M; i / S+ ?B T M?Q p"v b Q\
 h?2Q çQ`M; i?Ov iÈB +| #®M h?B M ;B B p¨ K°i ç€K + Q i?O æ` ;B B- i`QM; h?B
 G•K L?QÊ+ .B M p¨ "¢+? h® u` - # M;Q`B +ÁM H¢B ç m H¨ æ` ;B B- +€+ M¨M; #E
 ;B9T çQÊ+ ;b- /Si F?Q€i iU M i`Q #ªM i?•M H M K°i +?B M imv M F?€+- ç•v H¨ K°
 æQ`M; S?QM; M? +Q`B M|B,
 @ *€+ p` bQ i?9+- H9+ M¨v M M M? M? +?|M; ;¼B +€+ ç iY idM? H¢B- M #¨B p` i
 T?Q .¢ ok ?²- +?d +¬M + Q i?O h?B M h9 F?¬M; +? i i?b M;¨v b m Hm¬M +| +Æ ?°
 @ æ9M; p"vX
 "¢+? h® u ;"i ç¬m-
 @ h`QÈ+ iB M F?¬M; çQÊ+ M|B M;mv M M?•M +?Q +€+ M¨M; #B i- çÊB i`B b€M; ?
 `®B HQ¢M T?€ ?ÁM; i`"M imv MX
 @ *?'i M?B tBM +€Q HmBX
 æQ`M; S?QM; pm®i +^K K°i +€B- tQ v M;Q`B b M; +?¶ F?€+- ? B i v +?„T b m HQ
 ç°i M?B M /WM; H¢B- i?ªM M?B M M|B,
 @ *€+ p` bQ i?9+- b m M¨v M m +| i?B ;B M `½M? `¶B i?b F +?Q +?'i M?B M;?2
 M,K i`QÈ+ çB- S?QM; L?B im´B +kM; F?¬M; +ÁM M?Ä M[ `²BX
 L|B tQM; H¢B iB T iK+ #QÈ+ çBX

RRjX *?QÆM; RRj, *U EB K J¬M æ°i EQ+?X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; RRj, *U EB K J¬M ¸°i FQ+?X

L?¡K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

h`QM; T?ÁM;- b„+ K†i M,K M;QÌB ¸½ i`„M; # +?- i`QM; M?€v K„i M;?2 ¸QÊ+ M?[
+€+ M`M; +ªK i?'v iBK i?B m+?9i M[+kM; M;WM; ¸"T- M;•v M;®+ M?bM #¡M;/€M
H†M; M?Q iìX

h`QÊ+ K„i M,K M;QÌB ;B®M; M?Q ?B M H¢B +ªM? K€m +?ªv i?`M? b¬M; M,K ¸!- +
HBM?- i?B i? +?'i+?²M; p¬+MM; F?OM; #®X

aYM; b®i ?ÆM MY M;¬v- .`+? L?QÊ+ h?¬M F?¬M; M?`M ¸QÊ+ M? ;B¼M; ?ÄB,

@ >„M M¡B M?[M; HÌB M`v H` +¡ w ;b\

h?B i G¢+ >²M; K†i +„i F?¬M; +ÁM ;B¼i K€m,

@ *¡ T?ªB ?„M ¸½ #B i ;b ? v F?¬M;\

G•K L?QÊ+ .B M M¡B,

@ æWM; M?bM i - i iÈB #•v ;BÌ+kM; +?Q iWM; M¡B pÈB ?„MX

"¢+? h® u +QÌB F?´ tQ M? i`€M,

@ S?QM; L?B F?¬M; +¡ €+ w pÈB +?9M; i - M;[F?Q +O ?„M pW `²B `i #bM? ioM?

>`M L?m M¡B,

@ J¼B M;QÌB +¡ i?'v #° /¢M; +O ?„M `i ;B®M; M K M?•M FB F?¬M;\ L?'i H` T?C
iB m b€B M?Q i? X *ÁM +¡ MK +QÌB +?•K #B K MY KB M; M[- ;B®M; M?Q +MM; K

J¶B H9+ M K M?•M FB +QÌB M?Q i? +?QM? H` ¸½ ¸°M; b€i F?QX

a m F?B æQÌM; S?QM; +€Q #B i h?B M h9+ Q i¬M; HB M ¸B i?ŠM; iÈB MÆB Î+O
/”vX

"¢+? hB m G¢B M?'i M?'i i?2Q b m- +?,K +?9 M?bM #¡M; HQM; +O ?„MX

"¢+? hB m G¢B +ªK i?'v æQÌM; S?QM; ?¬K M v H¢M? HMM; ?ÆM H9+ i`QÊ+ `i M?
M;QÌB F?€+ Km®M iÈB bQÌB 'K +?Q ?„MX

" M i`QM; p #bM? ioM? FB +'i ;B'm K°i +¶ b€i F?Q K½M? HB i M?Q K°i K¢+? MQ
#¢Q T?€i` i?b F?¬M; i? i?m H¢BX

æQÌM; S?QM; ?¬K M v +kM; `i F?¡ +?`m- pb "¢+? hB m G¢B M?'i ¸`M? Km®M ¸BX

hmv ?„M F?¬M; +¡ F?ª M,M; ;B["¢+? hB m G¢B H¢B ¸QÊ+- M M Km®M i bK +?¶ ¸
¸9M; H9+ +?QÌM; K†i iÈB- ?„M ¸QÆM; M?B M F?¬M; +-M T?ªB MQÆM; i vX

*ª K°i ¸ K- "¢+? hB m G¢B p` æQÌM; S?QM; ¸ m Î i¢B /QÊ+ T?ÁM; +MM; J¢+ GQm

L`M; BK H†M; M?bM æQÌM; S?QM; p` J¢+ GQm h¬ H'v ` K°i ¸®M; /QÊ+ HB m ¸O H
MQÊ+ i?m®+- b m ¸! H¢B T?®B i`Q i?`M? K°i HQ¢B /QÊ+ p"i F?¬M; K`mX

"ϕ+? hB m GϕB v M H†M; M?bM F,, K°i +?9i- ϕ T?®B i?"M? HQϕB /QÊ+ p"i M"v i?b
HB m- i`bM? iU T?®B `i T?S+ iϕT- M?QM; ϕ°M; i€+ +O æQÌM; S?QM; HϕB HQm
;B®M; M?Q MQÊ+ b¬B M"v ϕ½ ϕQÊ+ T?®B i?"M? +¬M; X

hmv `^M; i"MK,,i +?SM; FB M iQ" M #° [m€ i`bM? T?®B i`Q- M?QM; "ϕ+? hB m GϕB
T?®B H" KbM? i?b M?"i ϕ`M? b) F?¬M; T?®B ` ϕQÊ+- M" M; ?Q" M iQ" M F?¬M; M?Ê
M" QX

"ϕ+? hB m GϕB F?¬M; #B i ϕ•v H" i?m®+ ;b- M?QM; iW b m F?B +?SM; FB M æQ
EB K J¬M #^M; ϕ°+ i?b M" M; HB M #B i æQÌM; S?QM; /KM; ϕ°+ p¬ +MM; iBM? i?¬
*?Q M M H¼ M"v M?"i ϕ`M? H" ϕ°+ /QÊ+- +ÁM H" HQϕB ϕ°+ /QÊ+ p¬ +MM; €+ i•KX
E?¬M; +?d i? - æQÌM; S?QM; +ÁM M?Ì Jϕ+ GQm h¬ Hmv M +? ` ? B pB M i?m®+
am®i K°i ϕ K- +QÆM; F?Q +O Jϕ+ GQm h¬ ϕ½ iB m ? Q bϕ+? b)X

hÈB H9+ i`ÌB b€M; i?b Jϕ+ GQm h¬ +^a M; QÌB +kM; iB m iKv p" B T?¬M- b,, + K†i p" M
F?Q ϕ½ +ϕM FB i M M KÈB p"vX

a m F?B #^aQ Jϕ+ GQm h¬ i`î p T?ÁM; M; ?d M; ÆB +?Q F?Ä2- æQÌM; S?QM; p" "ϕ+
+Y +?QM? +O h?B M h9X

a m K°i ϕ K ϕB m ϕ°M; p" M #¬B- ?B M iϕB +^a h?B M h9 ϕ½ #QÊ+ p"Q i`ϕM; i?€B F
ϕ'mX

J'v #° Gϕ+ hB M >²M; ϕ½ +? i€+ tQM; ϕ m ϕQÊ+ T?€i ` - imv p"v M?QM; HQϕB €K
` ϕQÊ+ p" B i`, K #° K" i?¬B- F?¬M; i? ϕ K¶B M; QÌB ;B[K°i #° ϕQÊ+X

*ϕM? .ϕ ok ?² F?¬M; t - "ϕ+? h® u p" G•K L?QÊ+ .B M /šM i?2Q ? B KQÆB p` æ`
H†M; +?ì ϕ`+?X

æ`+? M?•M iÈB iW ϕ•v ϕ m H" + Q i?O- M M M?[M; M; QÌB /QÈB +'T æ` ;B B iÈB ϕ
h? M; S?B hB m M'T K°i # M- ?,,M H" ϕÁM b€i i?O M†M; Fw M?'i +O h?B M h9- iU
KBM? +?QM? ϕϕB H° /B M ϕQÊ+X

h`QÈ+ ϕϕB K¬M +O h?B M h9- /QÈB bU /šM ϕ¬m +O # p` i`QÎM; H½Q- i'i +^a ϕ i
T?~K +O h?B M h9 ϕ m i" T i"mM; î ϕ•v- +?B ` K B T?K+ î`i M?B m MÆB- +?d +
+?Q ϕ®B i?O F?¬M; F`T i`î i vX

J'v ϕ iY M"v H9+ ϕ¬m F?¬M; #B i ;b +^a- ϕ K [m H9+ ϕ M; M; O M; QM i?b #` ϕ€M? i
oW `²B .`+? L?QÊ+ h?¬M KÈB M!B +?Q +€+ M" M; #B i +?mv M *U EB K J¬M b) i'M
M" M; HB m +? i #^aQ p / M? /U +O i¬M; K¬MX

æ iY h?B M h9 M?'i i?ÌB HB M p¬ +MM; F?~M i`QÆM; X

*€+ M" M; M; "v i?QÌM; +?d î i`QM; h?B M h9 +MM; ϕ²M; K¬M bQ i, Km°B Hm" M #¬M-
i?"i F?B M"Q ϕ•m +?S\ L M H9+ M; ?2 ϕQÊ+ iBM M"v HB M +! +?9i FBM? bÊX

.M +?d H" K°i K¬M T?€B /Q M[M?•M iϕQ i?"M?- M?QM; +kM; +! +?Q ?QÈM; p" ϕ`M
+! i¬M M; ?B K p" pBM? [m M; +O KbM?5 h?B M h9 +?QM? H" ? B +?[i?¬M i?"M?
+MM; KϕM; b®M; ϕ #^aQ p X

.QÈB M?[M; HÌB +' ϕ°M; p" FQ+? ϕ°M; +O .`+? L?QÊ+ h?¬M- +^a ϕ€K ϕ iY h?B M h
M?QM; i'i +^a ϕ m H, K H, K pk F?Q i` M i v- HÀM; i`"M M; "T +, K T?šMX

a m F?B .`+? L?QÊ+ h?¬M ϕ°M; pB M ϕ iY tQM; i?b æQÌM; S?QM; p" "ϕ+? hB m G
@ .`+? bQ i?9+X

æQÌM; S?QM; iÈB i`QÈ+ K†i .`+? L?QÊ+ h?¬M +?"Q ?ÄB K°i iB M; X

@ S?QM; L?B- b Q M; QÆB HϕB iÈB ϕ•v\ E?¬M; T?^aB M; QÆB M M î u M GB m +€+

.`+? L?QÊ+ h?-M ?ÄBX

@ h +kM; H" K°i T?-M iY +O h?B M h9- çQÆM; M?B M +kM; T?ªB iÈBX

@ >² ç²5

>"M L?m i`WM; K„i M?bM ?„M-

@ æ•v F?-M; T?ªB MÆB M;QÆB +| i? iÈB- K m p çBX

@ *€+ p`bQ i?9+ p`bQ i, ç m H" i?•M HB m v m ç"Q iÆ+kM; +| i? çSM; ç•v- æQ M K M?•M i?b b Q +| i? i`®M Î u M GB m +€+ +?S\

æQÌM; S?QM; p K†i FB M M;?`ç€TX

@ L;QÆB #B i? v F?-M;- M m M;QÆB tªv ` +?mv M ;b i?b h?B M h9 +?9M; i i?"i

h?B i G¢+ >²M; +kM; +| w Km®M F?mv M æQÌM; S?QM; i`î p X

æQÌM; S?QM; +„i M; M; HÌB M" M; ,

@ h #B i- M?QM; # M +¢M? i F?-M; T?ªB +ÁM +| K°i + Q i?O b Q\

"¢+? hB m G¢B ;"i ç-m M|B ,

@ h b) #ªQ p S?QM; +?m iQ"M- imv i ç®B F?-M; ç ?„M ;†T T?ªB +?mv M ;b M;C

@ o"v +kM; çQÊ+X

" p`i`QÎM; H½Q M? M?"M; i?Î` K°i ?ÆB- +| K°i h?B M ;B B + Q i?O # M +¢M? a F?-M; +-M iB T iK+ HQ H„M; M[X

@ >ÆM M[- H-M M"v +| F?ª M,M; F?-M; +-M T?ªB ç'm p äX

æQÌM; S?QM; +QÌB F?)X

@ S?QM; L?B- çWM; M|B #W X

.`+? L?QÊ+ h?-M i`€+? +S K°i +•m-

@ oW `²B +| ç iY ?²B #€Q- # M;"M M;QÌB FB ç½ p"Q hoM? M i?"M?- +?d +| çB T?ªB +| i?ÌB ;B M b„T t T H¢BX S?ÄM; +?WM; MY + M? ;Bì M[ b) iÈB i`QÊ+ K†i + p"v- w ç² ç½ [m€`ä`"M; `²B- ?€ H¢B +| +?mv M M|B F?-M; ç€M? HB M F?-M; ç€M

@ *€+ p`bQ i?9+- i F?-M; T?ªB M|B çM ç•mX

æQÌM; S?QM; +?"K`½B M|B-

@ J¼B M;QÌB M;?o H¢B çB- i`QM; # M;"M M;QÌB M"v- i?b ç½ +| K°i M;"M M;QÌB F? J¬M`²BX "¼M ?¼ +kM; F?-M; M?'i ç`M? i?"i bU Km®M i'M +¬M; h?B M h9- +?d H K" i?¬BX L m +| i? i?mv i T?K+ #¼M ?¼`ÌB çB i?b +?Q /M +| ç°M; i?O i?"i çB M[h?B M h9 i +?ŠM; T?ªB HÈM ?ÆM`i M?B m b Q\

.`+? L?QÊ+ h?-M M|B ,

@ hmv M;QÆB M|B F?-M; b B M?QM; ç½ iÈB H9+ M"v i?b b Q +| i? i?mv i T?K+ *?mv M M"v +?„+ +?„M F?-M; i? H"K çQÊ+X

@ .M b Q +kM; T?ªB i?Y K°i H-M KÈB #B i çQÊ+ ç9M; F?-M; \

æQÌM; S?QM; iB T iK+ M|B ,

@ L m # p`bQ i?9+ ç²M; w- S?QM; L?B iB M? M;mv M i?QÆM; i?mv i +MM; #¼M M;"M M;QÌB ç|`ÌB çB ? v F?-M;X

RR9X *?QÆM; RR9, h?B m :B G".B T h`-K h?mX UR kV

o~ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; RR9, h?B m ;B H".B T h`-K h?mX UR kV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*?QÆM; RR9, h?B m ;B H".B T h`-K h?mX Uh?QÊM;V

.`+? L?QÊ+ h?-M M?QÊM; K"v,

@ L;QÆB ¢B\

@ L?[M; +?mv M ¢"K T?€M i? M"v M M ¢ M K M?•M H"K KÈB T?ªB- #¼M ?¼ ¢ m H
` +| i? F?-M; ¢QÊ+ / M;?2 +?Q H„KX

æQÌM; S?QM; M|B-

@ ?ÆM M[- +?Q /M F?-M; i?"M? +~M; ¢B M[i?b i +kM; +| i? i`Î p M iQ"M /QÊ
H9+ ¢| KÈB ¢€M? +kM; F?-M; Km°MX

" p`i`QÎM; H½Q M?bM M? m- imv `^M; #B i iQM? F?ª i?B +O w iQÎM; M"v F?-M; +
¢½ M|B- +S i?Y K°i H-M t2K b Q- p¢M M?'i i?"M? +~M; i?b b Q\ *?Q /M F?-M; i?
M;QÌB `ÌB ¢B i?b +?d +~M p" B i`,K- i?"K +?Q p" B +?K+ `ÌB ¢B +kM; i®i`²B- /QÊB
#Èi ¢B K°i M;QÌB- h?B M h9 H¢B i,M; i? K K°i T?-M ?v p¼M;X

L|B i`„M; ` i?b i`QM; h?B M h9 + Q i-M; - B +kM; F?-M; /€K ?v p¼M; ;b Î i`"M +?

.`+? L?QÊ+ h?-M p" ? B p`i`QÎM; H½Q +ÁM H¢B M?Ä ;B¼M; i?QÆM; HQÊM; K°i
Hm"M- .`+? L?QÊ+ h?-M M|B pÈB æQÌM; S?QM;;

@ S?QM; L?B- +?9M; i +| i? +?Q M;QÆB ¢B ¢"K T?€MX L?QM; T?ªB M?È F„- K°i
T?ªB H"TiS+ i`Î p X

L|B tQM; H¢B [m v b M; "¢+? hB m G¢B,

@ "¢+? bQ Km°B- M iQ"M +O S?QM; L?B ¢ m ;B Q +?Q Km°BX

"¢+? hB m G¢B M|B,

@ h +| +? i +kM; b) F?-M; ¢ ?„M tªv ` +?mv M ;bX

@ *€+ p`bQ i?9+- i`QÊ+ F?B i i`Î p i?b K¼B M;QÌB imv i ¢®B F?-M; ¢QÊ+ ?"M?
M?[M; HÌB i M|B- M?'i H" F?-M; ¢QÊ+ iÈB ;~M ?QÊM; hoM? M i?"M?5 L m F?-M;

æQÌM; S?QM; /` i?QÌM; M;?B K i9+ M|BX

.`+? L?QÊ+ h?-M +ÁM Km®M ?ÄB i¢B b Q i?b æQÌM; S?QM; ¢½ +MM; "¢+? hB m
M i?"M?X

hÈB i"M F?B ¢½ ¢B ?ÆM ? B /†K- æQÌM; S?QM; p" "¢+? hB m G¢B KÈB /WM; H¢B

*QM b~M; M?Ä M"v F€i?"i H" K°i M?€M? +O .¢ ok ??- MQÊ+ iW .¢ ok ??² +?ªv ` `'

*QM b~M; M"v +?QM? H" K°i i`QM; b® ¢| - +„i M; M; H®B `) iW hoM? M i?"M? iÈB
??² +| i? ;¼B H" K°i +QM bm®B M?Ä- MQÊ+ +?ªv +kM; F?-M; M? M? F?-M; +?"K-
?bM? pÁK +?Q ¢ iY +| T?QÆM; iB M [m H¢BX

"¢+? hB m G¢B p" æQÌM; S?QM; ¢SM; i¢B +?¶- H†M; H†M; +?Ì ¢ÊBX

"¢+? hB m G¢B ¢°i M?B M KÎKB M; ?ÄB,

@ L;QÆB i?"i bU Km®M ç"K T?€M +MM; ç€K M;QÌB ç|\

L" M; p®M pšM +^aK i?'v æQÌM; S?QM; `i i?¬M; KBM?- M?QM; ?¬K M v H¢B M;?o`
i? - ç€K M;QÌB ç| b Q +| i? ç"K T?€M +MM; M;QÆB çQÊ+ \ æ"K T?€M +?d /B M`
M; M; M? m K" i?¬B- M;QÌB i +| # M;"M M;QÌB- ç½ iU +?Q`^M; KbM? i?„M; H" +
;b\

@ L|B ;b FB \

æQÌM; S?QM; KdK +QÌB ?ÄB M;QÊ+ H¢BX

@ L?QM; M;QÆB ç½ M|B p"v pÈB # p` bQ i?9+ K"X

"¢+? hB m G¢B M?bM p K†i ;B^aQ ?Q¢i +O æQÌM; S?QM; HB M ?B m çQÊ+ - ?„M ?
T?€M +MM; ç€K M;QÌB ç|X

@ L m i F?¬M; M|B p"v i?b b Q ?¼ +| i? ç ? B M;QÌB +?9M; i iÈB ç•v b Q\

æQÌM; S?QM; +~M i?"M t2K tûi ?QÈM; ;B| - ;B| i?'B M? iW ?QÈM; i•v M K- +kM; iS
i?'B iÈBX

@ S?QM; - M;QÆB iQM? H"K ;b\

"¢+? hB m G¢B ¬M M?m ?ÄB- M" M; ?B M i¢B pšM HQ H„M; - /M b Q ç®B T?QÆM; +
/M M" M; H" h?B M ;B B i`mM; T?~K +kM; F?¬M; /€K ç<sup>a</sup>K #<sup>a</sup>Q F?B #` M?B m M;QÌB
i? #^aQ p æQÌM; S?QM; +?m iQ"MX

@ G¢B i,- +| M?È i iWM; M|B ;b pÈB i, F?¬M; \

•M? K„i æQÌM; S?QM; +| +?9i •K i`-K-

@ :B i M;QÌB *|`i M?B m +€+?X *| ç¬B F?B +kM; F?¬M; +-M iU KbM? ç°M; i?O5

a€i F?Q •K i`-K F?B M M;QÌB i H¢M? iÈB i" M tQÆM; +®i H¢B i`"M` - "¢+? hB m
M?Ä ?ÆM KbM? +^aK QÌB im´B M"v- çQÌM; Mûi ;QÆM; K†i ?Q" M K„`ä`"M; - M;k [m
K†i M? im´M H¢B ?B M` p i M; i?QÆM; F?¬M; ?ÊT pÈB im´B çÌB +O ?„M- +ÆM
[m K†i ?„M- F?B M ?„M i?Q¢i M?bM +~M; i? K i?"M? i?K+ i?"M i`¼M; X

J†i i`ÌB /¬M M?¬ H M F?ÄB çQÌM; +?•M K•v- M?m°K çÄ K°i ;|+ i`ÌB ? i M?Q K"m K

" M M;Q" B hoM? M i?"M?- # M;"M M;QÌB /QÈB bU /šM /„i +O "B M o¬ >mv i ç½
EB K J¬M H9+ M"v +?„T i v b m HQM; - H¢M? HMM; M?bM p ?QÈM; h?B M h9- €M
T?šM M°X

aÎ /o ?„M pšM +?Q` H M? iB M +¬M; - i?S M?'i H" pb MY ç K ?¬K [m # M;"M M
hoM? M i?"M?- +-M T?^aB +?dM? Hw H¢B K°i +?9i- i?S ? B H" pb o¢M EB K S?B p

o¢M EB K S?B ç½ M?"M H M? +O ?„M iÈB h?B M h9 ;B i +? i æQÌM; S?QM; X

G'v i?U+ HU+ +O o¢M EB K S?B K" Km®M H M p"Q h?B M h9 H'v K¢M; +O K°i i
M?Q æQÌM; S?QM; H" +?mv M / M?Q i`Î #~M i v- M?QM; F€ [m €B +?QM? H" iÈB #
iS+ ;b o¢M EB K S?BX

h`QM; HÁM; "B M o¬ >mv i M^{av} H M K°i +^aK ;B€+ KÆ ?²- ?„M çQ€M +| F?^a M,M; c
+?mv M ;b ç| M;Q" B w Km®MX

L?QM; i`QM; h?B M h9 +,M #<sup>a</sup>M F?¬M; B +| i? M; ,M çQÊ+ o¢M EB K S?B- `®i +m
+?"K i` ç•v\ >Q†+ H" ?"M? ç°M; +O o¢M EB K S?B ç½ i?'i #¢B p" #` ;B i +? i\ "
M"v`i F?| t<sup>av</sup>`X

"B M o¬ >mv i +~M; M;?o +~M; +^aK i?'v F?| +?`m- +?mv M +QM i` B ;†T M¢M ç½ F
F?¬M; M;QM- M;O F?¬M; v M- ç-m ç m M?Q Km®M MSi` - i?¬K M;?o bÈK M;"v b M
iÈB M; v i?ÌB çB K K'm +?®i i?b o¢M EB K S?B H¢B K'i iQ+?X

J°i i`mM; MB M M?•M K†+ €Q t M? çB iÈB # M +¢M? "B M o¬ >mv i- M? ;B¼M; M|

@ J→M +?O- i'i +^a K¼B M;QÌB ç½ M #`B tQM;- +?9M;i X *| +—M iB T iK+ +?Ì iBM F?→M;\

L;QÌB M`v +kM; H` h?B M ;B B + Q i?O +O *U EB K J→M- çQÌM; +?O h?B i >mv i

*U EB K J→M +?B H`K iS çQÌM;- T?•M #B i H` o¢M EB K æQÌM;- h?B i >mv i æQÌ

L?'i æ Q æQÌM;- /Q K→M p` h?B M ;B B + Q i?O i`QM; K→M ç^aK M?B K +?S+ p` æQ

h`QM; K→M +ÁM +| K°i ç°B ç iY +?'T T?€T +?d M;?2 H M? +O "B M o→ >mv i- K¶E

G—M M`v "B M o→ >mv i pb +?mv M +O +QM i` B- +| i? M|B H` ç½ /®+ ? i iQ`M #

J→M `X

L m H—M M`v ? B M;`M M;QÌB M`v #` /B i b¢+? i?b *U EB K J→M iW M v p b m +?d

+ÁM HQm H¢B i`QM; FQ S+ M;QÌB çÌB K` i?→BX

æQÆM; M?B M- ç•v H` +?mv M ;—M M?Q F?→M; +| F?<sup>a</sup> M,M; t<sup>a</sup>v `X

> B M;`M ç iY iBM? M?m b Q +| i? #` /B i / /`M; M?Q p`v\ *?Q /M ç€M? F?→M; H

M`Q H¢B F?→M; #B i +?¢v b Q\ >m®M; ?? ;b h?B M h9 #•v ;BÌ ç½ M?Q +€ M^K i` M

F?^a M,M; T?^aM F?€M;X

L;?2 G *Ym >` M|B p`v- "B M o→ >mv i HB M H¢M? ;B¼M; M|B,

@ sm'i T?€i çB- b m ?→K M v- h?B M h9 b) F?→M; +ÁM i²M i¢B M[5

*?Q /M #B i o¢M EB K S?B +| i? ç½ ;†T +?mv M M?QM; i M ç½ #„M ` b Q +| i?

M;QÌB ç½ i" T?ÊT Î ç•v- M m F?→M; tm'i T?€i K` +S i`b ?Q½M 2 b) T?€i bBM? #B M

J'v M;QÌB # M h?B M h9 M?'i ç`M? ç½ ? v iBM- M?QM; F?ŠM; ç`M? H` +?Q F`T M

>ÆM M[- "B M o→ >mv i +kM; iBM iQÎM; i?U+ HU+ +O KbM?- p→Hm" M H` b® M;C

çO ç ç`M €T h?B M h9- i`"M +?B M M`v M?'i ç`M? +?d +| i?„M;- F?→M; i? i?m X

.U i?2Q F ?Q¢+? # M ç—m- "B M o→ >mv i +MM; # p` h?B M ;B B + Q i?O F?€+ /S

#®M i`,K >mv M ;B B iW ?QÈM; .¢ ok ?² iB M p`Q h?B M h9- F?B M h?B M h9 i`Î i

L?[M; M;QÌB +ÁM H¢B i?b i'M +→M; iW +?QM? /B M- /Q M,K KQÆB p`æ` ;B B + Q

/šM /„i- i`QÈ+ b m ;B€T FQ+? h?B M h9- i'i b) F?B M h?B M h9 +? i F?→M; +| +?¶

*?QÆM; RR9, h?B m ;B H` .B T h`—K h?mX U>¢V

" M;`M M;QÌB +?B H`K ? B M?|K- iQ`M #° çB iÈB h?B M h9- M?[M; iB M„M; bÈK

+?B m `¼B çQ¢M çQÌM; +m®B +MM; i`QM; çÌB ?¼X

æQÌM; S?QM; p` "¢+? hB m G¢B çSM; ç| +?Ì ç9M; MY + M? ;BÌ KÈB i?'v çQ`M M;

HQÊi FûQ iÈBX

ob Km®M t•v /UM; F?Q i? €T ç^aQ ç i`B i iB m bS+ +?B M ç'm +O h?B M h9- ç€K

+?Q iÈB ;—M ç½ T?|M; tm'i b€i F?Q +O KbM?X

a€i F?Q +O K°i M;QÌB i?b F?→M; H` ;b- M?QM; b€i F?Q +O K'v M;`M M;QÌB ?°B i

#®X

E?Q i? p→ ?bM? p→ +?'i iK i" T i?`M? K°i K^aM?- +ÁM +?Q iÈB ;—M h?B M h9- ç½ +|

#ûM M?¼M ûT iÈB- K¶B H—M iÈB ;—M h?B M h9 ?ÆM K°i +?9i i?b +^aK ;B€+ €T #€+

æQÌM; S?QM; HB + M?bM "¢+? hB m G¢B K°i +€B- M? ;B¼M; ?ÄB,

@ Í ç•v +| h?B M ;B B + Q i?O `\\

"¢+? hB m G¢B H„+ ç—m,

@ E?→M; +| - K¢M? M?'i +kM; +?d H`æ` ;B B çdM? T?QM; K` i?→BX

@ o"v i?b i®iX

æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB M? M?¬M; i?Î` - M m +| h?B M ;B B + Q i?O Îç•v i?b
 "i [m€- iQ¬M #° h?B M ;B B + Q i?O +O *UEB K J¬M ç m i" T i¬mM; # M T?Q .ç c
 G'v #bM? /QÊ+ ç½ i®M +ª ç K ?¬K [m ç Hmv M +? ` F?ÄB J`ªM? F?¬M; ;B M- a
 b m ç; MûK` t - +€B H¼ # v ` F?QªM; ? B KQÆB i`QÊM; `²B `ÆB tm®M; i?QÊM
 K†iX

æQÌM; S?QM; HçB H'v ` ? B pB M H K /QÊ+ FB - KbM? Mm®i K°i pB M- çQ +?Q
 @ Lm®i p¬Q çBX

"ç+? hB m GçB iB T M?"M- F?¬M; M|B HÌB M¬Q HB M #Ä p¬Q KB M;X

G€i b m- K'v M;¬M M; QÌB FB ç½ iÈB i`QÊ+ i-K K„i ç iY h?B M h9X

*?Q /M # p` i`QÎM; H½Q +kM; iWM; i`ªB [m F?¬M; Qi ibM? +ªM?- M?QM; F?B pW
 M; ?`i i`QÊ+ K†i +kM; M?¬M F?¬M; çQÊ+ `mM H M M? M? X

L?B m [m€5 h`W #Ä M?[M; M; QÌB iB M p¬Q h?B M h9 # M T?Q .ç ok ?²- +ÁM +| ?
 +?QM? /B M iÈBX

æ€K M; QÌB M¬v +kM; F?¬M; +| i`"M ?bM? ;b ç†+ #B i- M?QM; +?d +¬M M?bM M?•
 M; QÌB i bÊ ?½B- +Æ ?² H` ;'T ç¬B h?B M h9X

E?¬M; Qi ç iY h?B M h9 ç½ `mM H M M? M? - M[ ?½B i`ÌB bBM? p®M ç½ v m çm®
 i?`v ibM? +ªM? F?OM; #® i? M¬v i?b ;BÌ b Q +| i? i`M ç`M? çQÊ+ \

hB M; tb t-K M; ?` Hm" M +MM; ?QªM; bÊ i`mv M iÈB i m # p` i`QÎM; H½Q- i`QM; ç
 F?Q +O ç®B i?O- ?ç i?'T mv T?QM; +O KbM?X

.`+? L?QÊ+ h?¬M M?QÊM; K¬v- HçM? ;B¼M; [m€i,

@ *•K KB M; 5 *?Q /M +| +? i i?b K€m +O h?B M h9 ç iY +?ªv ` +kM; H¬K€m bç+
 F?m'i T?K+ i`QÊ+ #'i F€ B5 L m B +ÁM iB T iK+ M|B M?ªK i?b tY i`Q i?2Q K¬M [

"` .`+? L?QÊ+ h?¬M K„M; M?Q p"v- iB M; tb t-K HB M H†M; tm®M; - M?QM; M¶B
 #'i Hm" M i? M¬Q +kM; F?¬M; €T +? çQÊ+X

" p` i`QÎM; H½Q M?bM M? m- +ªK i?'v ?¬K M v +| M?[M; pB + F?¬M; i? i`€M? F?
 a m ?¬K M v i?b +ÁM # Q M?B m ç iY h?B M h9 +| i? b®M; b|i ç•v\ L?QM; /M +|
 i?b h?B M h9 +kM; F?¬M; i? +9B ç-m i`QÊ+ #'i F€ F M¬QX

h?B i Gç+ >²M; i?Î /¬B K°i iB M; ,

@ .`+? bQ i,- >¬M bQ Km°B- M m ?¬K M v i +? i çB- b m M¬v K¼B M; QÌB çWM; [m
 H-MX

>¬M L?m M|B,

@ h?B i bQ i, çWM; M|B M?[M; HÌB tmB t Q M?Q p"vX *?9M; i pšM +?Q ç°M; i?O
 hmv H¬M|B p"v M?QM; >¬M L?m +kM; #B i i`QM; +m°+ ?¶M +?B M i? M¬v i?b F?ª
 .`+? L?QÊ+ h?¬M +QÌB F?´ K°i iB M; ,

@ "•v ;BÌ TªB t2K t2K S?QM; L?B +| i? i?mv i T?K+ ç€K M; QÌB F?¬M; TªB +O
 ? v F?¬M; - M?Q p"v i?b i´M i?QÆM; +O h?B M h9 +kM; ;BªK #Èi K°i +?9i- #Èi çB
 G9+ M¬v ç•v- ? B M;¬M M, K i`, K M; QÌB ç½ iÈB i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM; p¬"ç+? hB
 æ€K M; QÌB M¬v /QÈB bU /šM /„i +O #®M p` T?; çQÌM; +?O +O *UEB K J¬M- ç½ p
 b¬M; M?Ä +?B H¬K ? B iQ€M- K°i MY çSM; # M FB b¬M; - K°i MY çSM; # M M¬v

"¼M +?9M; ç½ /WM; H¢B- #ÎB pb æQÌM; S?QM; ç M; +?†M i`QÊ+ K†i +?9M;- p K
b m HQM;- K°i i?•M i? M? b K K"m HK+- T?QM; i?€B mM; /mM; çSM; i` M çQÌM;- €
+?9M;- €M? K„i H¢M? M?¢i p" #oM? ioM? FB F?B M M; QÌB i bBM? ` +?9i +ªM? ;
.M #®M p` T?| çQÌM; +?O +O \*U EB K J¬M +?d HB + K„i bÆ [m ç½ M?bM ` i?U+
KÈB H" Hmv M +QÆM; #€i T?~K- iMv iB M K°i M; QÌB i`QM; #¼M ?¼ tm'i i?O +kM;
M?QM; #¼M ?¼ pšM /WM; H¢BX
E?¬M; T?ªB pb p H¢M? HMM; +O æQÌM; S?QM;- K" pb M[M?•M çSM; b m æQÌM
?¼ M?bM F?¬M; i?'mX
h?B M ;B B5 *?d +| h?B M ;B B i?b ?¼ KÈB F?¬M; i? M?bM i?'m çQÊ+X
J` ? B p` h?B M ;B B +O h?B M h9 imv i ç®B F?¬M; i? i` M?Q p"v- M[M?•M M"v
;B®M; pÈB ?bM? iQÊM; i`QM; HÌB ç²M +O "¢+? h® u p" G•K L?QÊ+ .B MX
Zm M i`¼M; M?'i H" M" M; i +S M?Q ?° p çSM; T?Q b m K°i i?B m MB M Hmv M +
.U i` M çB K M"v- #®M p` T?| çQÌM; +?O +| i? çQ€M çQÊ+ i?•M T?"M +O i?B m
h` M i? ;BÈB M"v +| `i M?B m i? HU+- i`QM; b® ç|- +| +€B *U EB K J¬M +| i? i
i? X
h?B M h9 +?QM? H" +€B K" ?¼ +| i? F?B m F?Q+?- K" æQÌM; S?QM; p" "¢+? hB
p` T?| çQÌM; +?O bmv çQ€M F?¬M; i?¬B- #¼M ?¼ +¬M T?ªB #B i`®i +m°+ i?•M T?
KÈB +| i? [mv i ç`M? ?"M? ç°M; iB T i?2QX
"®M p` T?| çQÌM; +?O +?¬M +?W K°i H€i- HB M +| K°i M K M?•M +| +?ÄK `•m /`B ç
o¢M EB K çQÌM;- i M H" L;¬ "'i S?€- H" M; QÌB +| i?U+ HU+ +U+ K¢M? i`QM; #®M
L;¬ "'i S?€ +~M i?"M +?„T i v pÈB æQÌM; S?QM;- i`¬K ;B¼M; ?ÄB,
@ *€+ ?¢ H" B\ h¢B b Q H¢B +?†M çQÌM; #¼M i \
@ æQÌM; çB H" +O +?mM;- +€+ M; QÆB çB i?b +S çB- i çSM; Î ç•v i?bªM? ?QÎM;
æQÌM; S?QM; +QÌB M?¢iX
a„+ K†i +ª #®M p` T?| çQÌM; +?O HB M i`¬K tm®M;- imv +?d K°i +•m M?QM; #¼M ?
M"v iW ;B¼M; çB m +O æQÌM; S?QM;X
h?B m MB M M"v +?„+ +?„M H" Km®M ç®B +?¼B pÈB #¼M ?¼- M m F?¬M; i?b b Q
H¢M? K°i iB M; ,
@ *U EB K J¬M #¼M i ç M; H"K pB +- M m +€+ ?¢ F?¬M; HB M [m M ;b iÈB h?B
#^M; F?¬M; i?b ç Q FB K F?¬M; +| K„i- HÐ M?Q çª i?QÆM; +€+ ?¢ i?b F?¬M; i®i ç
L;¬ "'i S?€ +kM; M K†i "¢+? hB m G¢B M M KÈB M¡B p"v- #^M; F?¬M; i?b b Q ?„M
i M iB m iY Hmv M +QÆM; #€i T?~K H"K ;b\ æQÌM; S?QM; +QÌB H¢M? K°i iB M;-
FB m M; ¢Q i?"i bU +?¼+ ;B" M #®M p` T?| çQÌM; +?OX
a„+ K†i +O L;¬ "'i S?€ ç½ F?| +QB iÈB +U+ çB K- H¢M? ;B¼M; M¡B,
@ M? #¢M i` - i®i M?'i H" M; QÆB M M tQM; i M i?"i` çB- M m F?¬M; i?b +?È i`€
@ B- M; QÆB F?¬M; M M ?ÄB +•m M"v KÈB ç9M;- p®M i F?¬M; Km®M KQÊM Q B
M; QÆBX L?QM; +€+ M; QÆB ç½ F?,M; F?,M; M?Q p"v i?b i +kM; F?¬M; +ÁM +€+?
i +?QM? H" .B T h`¬K h?m +O "¢+? æ i?"M?X
o K†i æQÌM; S?QM; i?Q¢i M?bM +| p F?¬M; iB M? M; mv M- Fb i?U+ i`„M; i`ÊM iÄ
H¬B i M im´B +O .B T h`¬K h?m` Hm¬MX
"¢+? hB m G¢B çSM; # M +¢M? M; ?2 çQÊ+ HB M +ªK i?'v #m²M +QÌB- F?¬M; F?Ä
K°i +€BX

" +?["¢+? æ i?"M? pW ` - [mª M?B M ç½ F?B M #®M p` T?| çQÌM; +?O #B M b„+
"¢+? æ i?"M? tªv ` +?mv M i B iB M; M?Q p"v i?b çQÆM; M?B M TªB ;B'm FQM
pB + +O .B T h`-K h?m +?d +| M;QÌB i`QM; "¢+? æ i?"M? KÈB #B i K" i?-BX

RR8X *?QÆM; RR8, *`M Zm'vX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; RR8, *`M [m'vX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

"®M M;QÌB *U EB K J¬M ?Q`M iQ`M +?Q iWM; M;?2 [m +€B i M .B T h`-K h?m H
i?"M? i?b ?¼ ç½ bÈK M;?2 / M?X

"¼M ?¼ ?B M i¢B M M +¢+ +¢+- F?¬M; ?B m çQÊ+ i¢B b Q M;QÌB +O "¢+? æ i?"M
+ÁM Km®M /•v p`Q +?mv M M`vX

"'i [m€ #®M M;QÌB ç m H` ?¢M; M;QÌB F?¬M F?ûQ- ?B M M?B M b) F?¬M; #` K°i +
GK+ æ`M? smv M KÎ KB M; ?ÄB,

@ L;QÆB M|B M;QÆB H` M;QÌB +O "¢+? æ i?"M?- +| +?SM; +È ;b F?¬M;\

@ GÌB M|B +O i +?QM? H` +?SM; +È5

o H½M? H H¢B tm'i ?B M i` M K†i æQÌM; S?QM;- i`-K ;B¼M; ç€T- #° /¢M; +S M?
i?•M iW i? HU+ çSM; ç-m Gw æQÌM; ç [m®+ p"vX

>„M #•v ;BÌ +?d Km®M +MM; ç€K M;QÌB M`v F?m K¬B K9 KûT K°i ?²B- FûQ /`B i?

L?QM; bU i?"i F?¬M; çQÊ+ M?Q KQM; çÊB- M; v H9+ #®M p` T?| çQÌM; +?O ç M;
i? M`Q- ç°i M?B M +| K°i ;B¼M; M|B i`mv M iÈB,

@ æWM; M;?2 ?„M M|B #"v- ?„M H` æQÌM; S?QM;- i ç½ ;†T ?„M K°i H-M5

æQÌM; S?QM; M?bM H¢B MÆB T?€i ` i? M? •K- pW ? v H¢B T?€i ?B M K°i ;QÆ
i`QM; ç-m F?¬M; iU +?O çQÊ+ ?B M ` ?bM? /¢M; +O i M iB m M?` i`QM; h"TL;m

oB + b„T i?"M? H¢B ?ÄM;5 æQÌM; S?QM; F?¬M; b Q M;ì çQÊ+- i`QM; ? B M;`M M
[m ?ÆM M[+ÁM M?È çQÊ+ K†i KbM?5 h M iB m M?` M`v pW /Si HÌB- K°i i? M? -
+„K p`Q v i?-m +O ?„M- æQÌM; S?QM; H¢M? ;B¼M; M|B,

@ G„K HÌB5

a„+ K†i +O #®M p` T?| çQÌM; +?O H¢B #B M ç´B- F?¬M; +?d pb æQÌM; S?QM; #D
ç Q tm'i ?B M [m€ [m, /` FB - M m F?¬M; TªB #¼M ?¼ ç M; M?bM +?^K +?^K æQ
i? M`Q T?€i ?B M çQÊ+- /M H` i? M?QM; #¼M +?d i?`v HQÈi [m K` i?-B- #`M i v
K°i +€B i?b M;QÌB FB ç½ K'i K¢M;X

@ hB m i†+ iQ ; M5

J°i iB M; ;-K HÈM i`mv M ` - K°i M K M?•M #° /¢M; ç-m i`•m K„i +?m°i H"TiS+ -
M;QÌB # M TªBX

L K M?•M M`v Mªv H M i¢B +?¶- i`QÌM; FB K i` M i v FûQ i?"M? K°i K`M FB K #¢
S?QM;X

h?•M i? +ÁM ç M; HÆ H[M; ;B[F?¬M; i`mM; - i` M KB M; ç½ T?€i` iB M; ?ûi T?S
 /kM; ç°M; - i` M Kk B FB K H|2` K°i çQçM i? M? +QÆM; K M; i?2Q iB M; tû; B|X
 h?U+ HU+ +O M K M?•M M`v H` >mv M; B B ?ç T?~K- F?¬M; + Q F?¬M; i?'TX
 L?QM; ?„M iU +?Q #ªM i?•M KbM? ç®B T?| pÈB æQìM; S?QM; i?b / M?Q i`Î #`M i
 >„M +kM; F?¬M; +| M?½M HU+ i®i M?Q #®M p` T?| çQìM; +?O- iU M?B M F?¬M;
 h?B M; B B- i`QM; HÁM; i?¬K M; ?o #`i [m€ +?d +| ? B F +?†M çQìM; K` i?¬B- i`U
 L m ?„M +| i? M?bM` "ç+? hB m GçB H` h?B M; B B- M?'i ç`M? b) F?¬M; H`K +?
 >„M pW M|B tQM; +•m FB - i?•M i? pšM +ÁM; B[F?¬M; i`mM; - ç°i M?B M i`WM
 iB M; X
 hB M; ?ûi p¬ +MM; i? i?ªK- M; v b m ç| - ?„M #m¬M; i`QìM; FB K i`QM; i v` - ? B
 +O KbM? - `ÆB i?ŠM; iW i` M F?¬M; tm®M; ç'i- +m°M M; QìB HçB M?Q +QM i¬K-
 K`m- i`¬M; [m +| p F?€ F?¬B ?`BX
 *ª ç€K M; QìB çSM; /QÈB +ªK i?'v p¬ +MM; F€ [m€B- #îB pb #¼M ?¼ ?Q`M iQ`M F?
 +¬M; ç²M; #çM +O KbM? +ª- ;B®M; M?Q H` iU ?„M M; ½ iW i` M F?¬M; tm®M; p`vX
 *?d +| K'v æ` ;B B + Q i?O i`QM; +?ÈT K„i pW `²B KÈB +ªK M?"M çQÊ+ - K°i ç¼ F
 æQìM; S?QM; - #„M p`Q ?ç #° +O M K M?•M M`vX
 æ m çÈM î MÆB ç| çO ç F?B M M; QìB i i?®M; F?´- ?m®M; +?B æQìM; S?QM; H
 M K M?•M- MÆB M`v +kM; M?Q K„i p`v- +QÆM; F?Q ?° i?•M +, M #ªM F?¬M; T?ÁM;
 HQçB +¬M; T?€T ç†+ #B i M`Q ç|X
 E?¬M; iÈB # ;B•v- b„+ K†i M K M?•M M`v HB M iQK M; „i- KB M; bMB #¼i KûT- +
 M?•M bUX
 >„M pšM +?Q +? i- +?d +| çB m M m F?¬M; M? M? +?|M; tY Hw- çÊB MÆB 'v S K€
 "®M p` T?| çQìM; +?O M?bM K°i ?²B HB M +ªK i?'v ç m i`SM; 5 L?QM; #¼M ?¼ b)
 F t Hç H`K; bX
 @ æQìM; S?QM; - M; QÆB i?"i iQ; M5
 L; ¬ "'i S?€ HÈM iB M; [m€iX
 @ L; ¬ T?| çQìM; +?O ç9M; F?¬M; \
 æQìM; S?QM; KdK +QìB-
 @ *Ym M; QĐM; X
 L; ¬ "'i S?€ ç M; +?m`M #` ?ç H M? i'M +¬M; æQìM; S?QM; p` "ç+? hB m GçB- /M
 ;B B çB M[i?b +kM; +| ;€M? M†M; H` K°i i M iB m iY Hmv M +QÆM; #€i T?~KX
 aQM; [mv M M M ç` +? iS i?O- M m i?"i bU i'M +¬M; i?b ? B M; QìB M`v imv i ç®B
 ? B M; `M M, K i`, K M; QìBX
 L?QM; b m F?B M; ?2 çQÊ+ K'v HìB M`v +O æQìM; S?QM; - L; ¬ "'i S?€ +kM; F?¬M
 @ L; QÆB #B i i \
 .M î *U EB K J¬M L; ¬ "'i S?€ H` K°i T?| çQìM; +?O- ç` p` +kM; F?¬M; i?'T- M?Q
 M; m M; ®+ iÈB KS+ +?Q`^M; i? M? / M? +O KbM? çO HÈM ç i`mv M iÈB h?B M h
 ç m #B i`äX
 æQìM; S?QM; +QìB ;B M K°i +?®+ - ?ç ;B¼M; M|B,
 @ L; ¬ T?| çQìM; +?O- +?9M; i ç m H` M; QìB K°i M?"- M; `B +kM; çWM; ;Bª #° F?¬
 a„+ K†i L; ¬ "'i S?€ HB M F?| +QB,

@ _@i +m°+ H" M;QÆB Km®M M|B ;b\

æQÌM; S?QM; #bm? ioM? +QÌB- ?¢ ;B¼M; M|B,

@ æ K [m o¢M ¢QÌM; +?O #Q K"i iÈB i`mv M iBM- M|B ? i i' i +ª F ?Q¢+? +?Q "¢+?

+| o¢M ¢QÌM; +?O M M h?B M h9 KÈB +| i? #® i`Q F`T H9+- # M .¢ ok ?² ¢ m +| +

+?O p` +€+ p` ¢QÌM; +?O F?€+X L;¬ T?| ¢QÌM; +?O- pB + M`v F?¬M; M M +?"K i`

o¢M EB K ¢QÌM; #„i ¢-m ?"M? ¢°M; ¢B- +?d +¬M ;BªQ HQ¢M ? B M;"M M,K i`,K M;Q

M?'i ¢`M? b) ;B i b¢+? ¢€K M;QÌB +?®M; ¢®B +€+ M;QÆB- *U EB K J¬M +kM; b) i

+?O- HQ¢B +ªK ;B€+ /QÈB K°i M;QÌB- i` M p¢M M;QÌB i? M`v +| imv i F?¬M;\

oW M|B pW [m v ¢-m H¢B +?d p`Q ¢€K M;QÌB ¢SM; i`QÊ+ ¢¢B K¬M +O h?B M h9

@ L;¬ T?| ¢QÌM; +?O M;QÆB M?bm t2K- +?d +¬M # M M`v +€+ M;QÆB pW ?"M? ¢

iS+ iÈB ?¶ i`Ê- M;QÆB +S v M i•K- imv h?B M h9 ¢ iY ¢ m H" M[M?•M M?QM; M|B

¢`M? b) F?¬M; ¢ KBM? ?[m +?B M ¢`m K°i KbM? ¢•mX

L?bM i?'v æQÌM; S?QM; pQÆM i v +?d p T?Q M`v- ;€M? M†M; i`QM; HÁM; .`+? L

;B¼M; M|B pÈB ? B p` i`QÌM; H½Q +ÁM H¢B,

@ E€ H¢- F?¬M; T?ªB KÈB pW `²B S?QM; L?B ¢½ ;B i ? B M;QÌB b Q\ a Q #•v ;BÌ

+QÌB +QÌB i? M`v\

h?B i G¢+ >²M; p` >"M L?m +kM; KÌ K`i F?¬M; `ä- >"M L?m M|B,

@ *| i? H" HÌB F?mv M M?O +O S?QM; L?B i?"i bU +| ?B m [mªX L m F?¬M; i?b b

iB M +¬M;\

h?B i G¢+ >²M; +kM; ;"i ¢-m T?K ?¼ ,

@ æ9M; H" +?9M; i ¢½ [m€ t2K i?QÌM; S?QM; L?B- F?¬M; M;ì +¬M; T?m K²K KÙT

p"v- +Q M?B M +| i? i?mv i T?K+ ¢®B T?QÆM;X

.`+? L?QÊ+ h?¬M M|B,

@ "•v ;BÌ M?bm t2K S?QM; L?B +| i? i?mv i T?K+ ¢QÊ+ # Q M?B m M;QÌB `ìB ¢B>

" M M`v- æQÌM; S?QM; +"i HU+ ¢ i?'T i? M? •KX L?QM; #®M p` T?| ¢QÌM; +?O M

K°i +?¶- K°i F?B L;¬ "'i S?€ ¢½ M;?2 ¢QÊ+ i?b # M;QÌB FB +kM; +| i? M;?2 ¢QÊ

æQÌM; S?QM; pW M|B tQM; i?b # M;QÌB FB HB M +ªM? ;B€+ M?bM +?^K +?^K L

F?QªM; +€+? ;B[?¼- L;¬ "'i S?€ i? M [m€ ?| ;B" M,

@ h M iB m iY KB M; +ÁM ?¬B b[FB - M;QÆB ¢WM; +| M;"K K€m T?mM M;QÌB5 *€

H¬M F?¬M; ¢QÊ+ i`9M; ;B M F +O ?„M5

GK+ æ`M? smv M M?bM L;¬ "'i S?€ pÈB €M? K„i i|2 HY - H¢M? ;B¼M; M|B,

@ L;¬ bQ ?mvM?- M m bU ibM? F?¬M; T?ªB M?Q HÌB ?„M M|B i?b b Q ?„M H¢B #B

ok ?²\

RReX *?QÆM; RRe, æšK J€mX UR kv

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; RRe, æšK K€mX UR kv

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*?QÆM; RRe, æšK K€mX Uh?QÊM;V

h'i +ª #® i`Q i`QÊ+ ç| +?d +| p`B p` h?B M ;B B +O *UEB K J¬M #B iX

h`QÊ+ F?B ?`M? ç°M;- M; v +ª #®M p` T?| çQÌM; +?O +kM; F?¬M; #B i çQÊ+ ?QÊ

L;¬ "'i S?€ #` GK+ æ`M? smv M ?ÄB K°i +•m HB M +?ÊT K„i FBM? M;¢+- i?-K M; i +kM; F?¬M; #B i i?b i M iB m iY M`v H`K b Q #B i çQÊ+ \ *?ŠM; H) o¢M çQÌM; + h?B M h9\

@ *€+ p` bQ ç - L;¬ K¶ i K'v M,K M`v pb *UEB K J¬M M K +¬M; #„+ iB M- H`T # K½- ç®B tY`°M; `½B pÈB ?mvM? ç - ç²M; bBM? +°M; iY- K°i HÁM; i`mM; i?`M? +M +?SM; ;B€K- b Q +| i? H`K ` M?[M; +?mv M p¬ iB M? p¬ M; ?o M?Q p`v\

GK+ æ`M? aÆM [m€i,

@ h bÈK ç½ M?bM ` M;QÆB +| ;B M w- , p`Q i?U+ HU+ + Q ?ÆM #¼M i K°i +?9i ç-m +?9M; i X E?¬M; M;ì M;QÆB H¢B H` F HÁM; H M; /¢ i?9 M?Q p`v5 h b) ;B i K¬M ?°5

> B p` T?| çQÌM; +?O # M +¢M? HB M ;B[ +?†i GK+ æ`M? smv M H¢B- GK+ æ`M? s | + +?d iQ`M +Æ #„T- M; ?2 ;B| H¢B iQÌM; H` KQ - ? B M; QìB #¼M ?¼ +kM; F?¬M; hm v i`QM; HÁM; +kM; +| +?9i ?Q`B M; ?B- M?QM; p`Q i?ìB çB K K'm +?®i i? M`v i`QÊ+ ç½- ?ÆM M[p K†i L;¬ "'i S?€ +kM; F?¬M; ;B®M; ;BªX

"®M p` T?| çQÌM; +?O H`T iS+ MûK æQÌM; S?QM; p` "¢+? hB m G¢B b M; K°i # M Hm`M pÈB M? m- L;¬ "'i S?€ K°i M; QìB +?¼B pÈB # M; QìB M¼- i?"i bU H`i`,K + K°i ?²B +ª M; QìB ç½ QÈi çŠK K² ?¬B- æQÌM; S?QM; H•m H•m H¢B ç´ i? K /¬m p`Q

"¢+? hB m G¢B çSM; b m æQÌM; S?QM; K°i [m½M;- M?bM p`Q M K M?•M KÈB KQ F?•K T?K+ b€i ç´iX

*?Q /M H` Kbm? çB M[ - F?B ç®B /B M pÈB ç¢B [m•M ? B M;`M M,K i`,K M; QìB i? #Ä +?¢v i?b F?¬M; +ÁM HU +?¼M M`Q F?€+X

E?¬M; M;ì ?„M +?d M|B ? B # +•m ç½ +?B `) M°B #° ç®B T?QÆM;X

*?ŠM; H) ç•v +?QM? H` T?9+ ?„+ i`QM; i`mv M i?mv i\ > v H` ;B i M; QìB F?¬M; i çQÆM; M?B M #B i o¢M EB K S?B ç½ +? i +?S F?¬M; T?ªB iÈB K`i #€QX

L`M; +kM; M?bM ` æQÌM; S?QM; H9+ M`v ç M; +® FûQ /`B i?ìB ;B M- +?QM? H` FûQ /`B i?ìB ;B M H`K ;bX

æ€M? bÈK +kM; H` ç€M?- ç€M; Km°M +kM; H` ç€M?- F?¬M; #^M; bÈK ç€M?- bÈK

æ€K M; QìB çSM; b m #®M p` T?| çQÌM; +?O +kM; ç-m K†i ` X

G-m M`v #¼M ?¼ ?MM; /kM; Q B p - F?Q T?€+? ?B M M; M; i'M +¬M; h?B M h9- K iÈB çdM? T?QM; M?QM; H¢B T?ªB /WM; H¢B Í MÆB +€+? h?B M h9 ? B /†K- #®M F?¬M; ?¢ #`i Fb K M? H M? M`Q H¢B +ÁM [m v b M; ç´m F?~m pÈB M? mX

a€i F?Q +O ?¼ # M M½v +?ŠM; #B i ç½ # v çB ç^M; M`Q- +ª ç€K HÁM; M?Q HY ç :B¼M; +O GK+ æ`M? smv M H` HÈM M?'i- #` ? B p` T?| çQÌM; +?O K°i i`€B K°i T i`QÊ+ M?Q +QM M;U #` çSi /•v +QÆM;- +?d i v p`Q L;¬ "'i S?€ M|B,

@ L;QÆB M|B M;QÆB F?¬M; T?ªB T?ªM ç² i?b ;B i i M iB m iY M`v +?Q i t2K- ;B

@ h K` F?¬M; /€K ;B i ?„M b Q\

h` M? Hm`M M½v ;Bì +kM; F?B M L;¬ "'i S?€ ;B`M `mM M; QìB- #` ç²M; #¢M +O Kb F?B M M; QìB i T?B i?QÌM; F?| +?`mX

@ L;QÆB ;B i çB5 :B i +?Q H½Q iY t2K5
 @ G½Q iY ;B i +?Q M;QÆB t2K- +?ì ç!5
 @ o"v i?b ;B i M; v çB5
 @ h ;B i5
 æQÌM; S?QM; çSM; K°i # M +? K p"Q,
 @ L;¬ T?| çQÌM; +?O- pB + M"v F?¬M; M M +?"K i` - i`b ?Q½M M[2 H" +| +?mv M
 ç o¢M EB K çQÌM; M? M? ?"M? ç°M; çB5
 @ *•K KB M;5
 "®M p` T?| çQÌM; +?O H9+ M"v +?d ?"M F?¬M; i? H'v FBK F?•m KB M; æQÌM; S?
 æQÌM; S?QM; +QÌB HÈM K°i iB M; `²B BK H†M;X
 L;~M; ç-m M?bM H¢B #-m i`ÌB- i?€B /QÆM; ç½ H M + Q- €M? K†i i`ÌB +?B m `¼B
 *Y +?QM? +O h?B M h9- # p` i`QÌM; H½Q KÎ iQ K„i M?bM # M M"vX
 .`+? L?QÊ+ h?-M i?Î /"B M!B,
 @ s2K` \*U EB K J¬M +kM; F?¬M; çQ" M F i H„K- F?¬M; Qi M;QÌB #` S?QM; L?B i
 i` M? Hm"MiÈB KS+ çÄ K†i iQ i B Fb X
 > B M;QÌB +ÁM H¢B +kM; HB M iK+ ;"i ç-mX
 L;¬ "'i S?€ #` M?[M; HÌB GK+ æ`M? smv M M!B +?¼+ ;B" M- `9i pk F?Q` M?bM æ
 @ s9 iB m iY- H½Q iY b) ;B i +? i M;QÆB- /MM; K€m +O M;QÆB`Y b¢+? Q M F?
 hmv M!B p"v M?QM; L;¬ "'i S?€ +kM; F?¬M; /€K i`M +¬M; #W #½B- pb b m HQM; a
 p` h?B M ;B BX
 L;¬ "'i S?€ #B i`ä- # p` bQ ç ç½ +| HÁM; ?Q" B M;?B KbM?- H9+ KbM? ç°M; i?O ?
 i v p"Q- i`W T?B K°i +?B m ;B i çQÊ+ æQÌM; S?QM;- M?Q p"v KÈB +| i? F?B M ?
 æ` ;B B ç'm pÈB K°i h?B M ;B B- KbM? KÈB +| ?v p¼M; b®M; +ÁMX
 L;¬ "'i S?€ Mm®i MQÈ+ KB M;- +?"K`½B iÈB ;¬M æQÌM; S?QM; M?QM; €M? K„i H¢
 G¢BX
 h` M;QÆM; K†i tBM? ç T +O "¢+? hB m G¢B +kM; /¬M ?B M` K°i +?9i b€i F?QX
 "¢+? hB m G¢B M!B,
 @ S?QM;- HMB H¢B b m HQM; i - ç t2K F M"Q /€K ç°M; i?O5
 æQÌM; S?QM; pšM +?„T i v b m HQM;- M;Y K†i M?bM i`ÌB- +?d +| i!+ +MM; v T?K
 @ hÈB H9+ `²B5
 æQÌM; S?QM; M?2Q K„i H¢B- i?¬M b„+ p®M +| +?9i #'i +¬M #¶M; M?B M #B M ç´
 M;[F?Q +kM; i`Î M M G¢B? H •K i`-KX
 @ hÈB H9+ ;b\
 "®M p` T?| çQÌM; +?O H"TiS+ /'v H M M;?B ?Q†+X
 æQÌM; S?QM; H¢M? HMM; KdK +QÌB- pQÆM i v p T?Q ç€K M;QÌB- ;B®M; M?Q F
 H" pQÆM +ª K" M i`ÌB- K" M i`ÌB +| i? # Q i`MK ?ÆM ? B M;¬M M;QÌB M"vX
 a m ç! /MM; K°i HQ¢B i? M? •K i?QM; i?ª K" i`-K i?'T M?Q K°M;ª Q M!B,
 @ L?"i i?QÊM; i K + M +?QM?- ?mv i i?O ç² išM i?"M?- p¢M MB K ;B Q i?€+ ?mv
 i`QÌM; K°M; #'i M;mv M idM?5

J¶B K°i +? [M|B ` - b€i F?Q i` M i?•M æQÌM; S?QM; H¢B M²M; ç"K ?ÆM K°i T?–M-
T?9i +?®+ M?Q K°i HQ¢i b|M; # ç"Q K½M? HB i i`"Q /•M; X

G9+ æQÌM; S?QM; i?®i` +? [+m®B +MM; - ç¬B K„i ç M; M?2Q H¢B +O ?„M ç°i M?
+?O ç M; çSM; i`QÊ+ K†i i?2Q /äB æQÌM; S?QM; ç°i M?B M ?QªM; bÊ T?€i ?B M-
M; Ìtm'i ?B M K°i KªM? ç'i F?¬ +^M M?B K çÄ K€m iQÆBX

"B M K€m p¬ #Ì- F?¬ H•m +m²M +m°M- i?•v +? 'i i?"M? M9B- K€m +?ªv i?"M? b¬M
[m€B ç M; ;BQÆM; M M? K9 pm®i H Q iÈBX

J°i +ªK ;B€+ ÈM H¢M? F?¬M; ? M K" +MM; tm'i ?B M iW HÁM; #"M +?•M +O #®M
b®M; HQM; +?¢v H M iÈB çdM? ç–mX

"®M p` T?| çQÌM; +?O i?•M H" +ªM? ;BÈB æ` ;B B çdM? T?QM; - M?QM; i'i +ª ç r
/ÌB i–K K„i çB- #ÌB pb #¼M ?¼ +kM; +ªK i?'v bÊ ?½BX

"¢+? hB m G¢B çSM; b m æQÌM; S?QM; M M F?¬M; i?'v K°i K" M M?Q p"v- M?QM;
i` M çQÌM; iW hoM? M i?"M? p H¢B tm'i ?B MX

" M +¢M? æQÌM; S?QM; - H'v ?„M H"K i`mM; i•K- TªM; T?'i M?Q iÄ ` KMB K€m
H M ` # Q i`MK H'v ? B M; "M M, K i`, K M; QÌB FB X

J€m iQÆB +?ªv F?¬M; M; WM; - p¬ b® iB M; F m H - F?| + H| + - ` M `d i?ªK i?B i p
+?K+ /†K M"v F?QªM; F?„+ M?Q #B M i?"M? MÆB ?Q M; pmX

.M ç•v +?d H"ªQ ;B€+ M?QM; i`QM; M?€v K„i "¢+? hB m G¢B pšM +ªK M?"M çQÊ+
+ÁM K½M? HB i ?ÆM +ª H–M i`QÊ+ M [X

"M i v tÁ2 ` +O æQÌM; S?QM; M? M? +?|M; bB i H¢B- MÎMK +QÌB ?mM; €+ - H° `
H| M?Q M M? /½ i?9X

@ > ? ? ?

æQÌM; S?QM; +M `Ð +QÌB HÈM- €M? K„i + Q M; ¢Q M?Q K°i +QM +?BK QM; i` M
M; ½ ç° + i¬M5 L K M?•M K°i F?B ç½ ;B i M; QÌB i?b [mv i F?¬M; ?¢ i?O HQm ibM?)

*?QÆM; RRe, æšK K€mX U>¢V

h?B M i?m #'i ?Qm M; ?B T- išM i¢B b€i M?•M i`mM; 5 *MM; pÈB iB M; +QÌB +O
i?ªK ç°i M; °i p M; ` iW i`QM; ç€K M; QÌB T?Q b mX

"®M p` T?| çQÌM; +?O #B M b„+ - GK+ æ`M? smv M [m v ç–m M?bM p T?Q b m ?¬

@ sªv ` +?mv M ;b\

J'v iB M; F m i?ªK i?B i pW `²B M?'i ç`M? H" M; QÌB M"Q ç| H H M i`QÊ+ F?B +?
h`QM; ç€K M; QÌB T?Q b m i`mv M iÈB K°i iB M; [m€i iQ ç–v FBM? ?½B,

@ o¢M EB K çQÌM; X J°i i M ç iY o¢M EB K çQÌM; b€i ?¢B ç²M; K¬M5

GÌB +ÁM +?Q /Si- i`QM; ç€K M; QÌB H¢B HB M iK+ i`mv M iÈB iB M; F m i?ªK i?B
p"Q M; QÌB- +?d i`QM; ? B ;B•v M; „M M; OB ç½ p M; H M ?ÆM KQÌB iB M; F m i?ªK
GK+ æ`M? smv M i`€M M´B ç–v ;•M t M?- €M? K„i i|2 HY M?bM L; ¬ "'i S?€- KB M

@ *QM K M; QÆB L; ¬ "'i S?€5 L; QÆB +ÁM /€K M|B KbM? F?¬M; TªB TªM ç²- ç
> B p` T?| çQÌM; +?O +ÁM H¢B p®M +?d +| i?€B ç° ?Q" B M; ?B- M?QM; K" M i?ªK F
HÌB æQÌM; S?QM; M|B pW M½v ç½ F?B M ?¼ M?'i i`Q +?Q `^M; - L; ¬ "'i S?€ p" o¢
iY o¢M EB K çQÌM; TªM H¢B *U EB K J¬MX

*?Q M M +MM; H9+ GK+ æ`M? smv M ç°M; i?O i?b ?¼ +kM; çSM; # M M; QÌB L; ¬ "
p" K°i +?QÌM; X

L;¬ "i S?€ p®M +ÁM ç M; M;Æ M;€+- b Q H¢B +| #B M +® i? M"v\ _®i +m°+ H" +
? v F?¬M; +?d +| i`QM; HÁM; ?„M iU `äX

L?QM; i M ç iY +O o¢M EB K çQÌM; FB i?"i bU ç½ ç~v ?„M p"Q +ªM? p¢M FB T #
+| i`,K KB M; +kM; F?| K" M|B `äX

G9+ # p` T?| çQÌM; +?O i'M +¬M; L;¬ "i S?€ i?b ?„M pšM +ÁM i`QM; i`¢M; i?€B
K½B K M;?o t2K +| T?ªB H" o¢M EB K S?B ç½ T?ªM #°B *U EB K J¬M- b m ç| ç Kb
? v F?¬M;\ ošM +?Q M;?o çQÊ+ ;b i?b ç½ #` +?B m i?S+ +O # p` ç²M; K¬M ç€M

L;¬ "i S?€ p°B p"MF?ÎB +QÆM; F?Q M;M H¢B ÎM?[M; p` i`Q i`Q K¢M;- +?d +ªK i
M;QÌB M?Q çªQ H°M- T?mM ` K°i #9M; K€m- ;B[HQM; HãK p"Q K°i ?® iQ- H" /Q
çQÌM; +?O ç€M? ` - i`U+ iB T ç€M? ;½v p"B +€B tQÆM; bQÌMX

L;¬ T?| çQÌM; +?O F?Q ?mv i +¬M; i•K- HB +K„i M?bM i?'v +€+? ç| F?¬M; t - æQÌ
+?•K #B K- L;¬ "i S?€ ;B½v ;BK ;BÆ H M pk F?Q i` M i v- ?mM; iÊM M|B,
@ æ•v H" K°i •K KQm5 G" •K KQm +O iB m iY M"v5 s9 iB m iY- H½Q iY /M +? i +k
v M´MX

L;¬ "i S?€ pW M|B HB M K†+ F M?[M; çÁM i'M +¬M; +O # p` ç²M; K¬M ç€M? H
+?ûK iÊB +?¶ æQÌM; S?QM;X

æQÌM; S?QM; pšv M? i v- +?mv M i•K Hm•M ç½ tQ v i`ÁM # v ` M;Q"B- +?mv M
F?Q [m€M M?"T p"Q +¬M; i? K b„+ #ûM- p"Mi®+ [m v +kM; M? M? ?ÆM- /QÊB bu
i` M i v æQÌM; S?QM;- ç°i T?€ T?ÁM; M;U +O L;¬ "i S?€- +„i çSiv i?¬m +O ?„M

L;¬ "i S?€ i`QM; ibM? i`¢M; F?¬M; +?9i ç T?ÁM; #` # p` ç²M; K¬M i'M +¬M; ç½
;BÌ T?9i M"v +?d /U p"Q K°i +?9i ?ÆB i"m b m +m®B Km®M FûQ æQÌM; S?QM; +?
*QÆM; F?Q T?ÁM; M;U i` M i?•M H"K b Q +ÁM +| i? çÐ çQÊ+ +¬M; FQ+? +O *QA
/¬M; +„i çSiv i?¬m +O ?„M- /•v ` K°i +?m¶B ?mv iimv M`²B H¢B [m v p i` M i v
h?•M i? L;¬ "i S?€ M†M; M M;½ p T?Q i`QÊ+- /QÊB i€+ /KM; +O [m€M iQM?
+?•M æQÌM; S?QM;X

æQÌM; S?QM; pQÆM K°i i v 'M M? i`QÊ+ i`€M L;¬ "i S?€- i•K T?€T pW +?mv
çQÊ+ K°i •K ?²MX

" p` T?| çQÌM; +?O M;•v M;®+ M?bM K°i K"Mi`QÊ+ K„i- /M GK+ æ`M? smv M +| M
+kM; ç½ ?B m çQÊ+ æQÌM; S?QM; p" L;¬ "i S?€ +,M #ªM F?¬M; T?ªB ç²M; #¼MX
"ªM; F?¬M; i?b æQÌM; S?QM; b Q H¢B tm®M; i v ç°+ €+ M?Q i? \ L?QM; ?B m ç
+? i`²B i?b H"K çQÊ+ ;b M[ \ GK+ æ`M? smv M bYM; b®i K°i H9+- i`WM; K„i M?bM
` i v pÊB æQÌM; S?QM; i?b H¢B #` ? B M;QÌB FB H¬B H¢BX

> B M;QÌB p¬ +MM; +ªM? ;B€+ M?bM "¢+? hB m G¢B- +?"K`½B H„+ ç-m pÊB GK+
J°i p` +QÌM; ;Bª h?B M ;B B ?¢ T?~K +| i? ç€M? #¢B ? B KQÆB M;QÌB æ` ;B B ç
*?Q /M H9+ M"v #¼M ?¼ +| +MM; t¬M; H M i?b +kM; F?¬M; i? i?„M; çQÊ+ M[M?•
>m®M; +?B- p` h?B M ;B B +QÌM; ;Bª M"v +kM; +?Q +?„+ +?d H" h?B M ;B B ?¢
ç| - F?¬M; +| #i F€ /U ç`M? ç°M; i?O M"Q- ? B p` T?| çQÌM; +?O b Q +| i? ç GK+
?MK +Æ +?S\

@ h`QÊ+ iB M M M ;B i ? i M?[M; F ;•v `®B`²B iQM? b m- i`QM; ç€K ç iY M?'i ç`
J°i p` T?| çQÌM; +?O bmv çQ€M- #ªM; F?¬M; pW `²B b Q H¢B i`MM; ?ÊT M?Q i?
K°i ç iY o¢M EB K çQÌM; #„i ç-m` i v ;B i M;QÆB\ oW M|B pW /MM; bS+ H¬B G
i`QM; ç€K M;QÌB- +?d +| çSM; # M i`QM; ç€K M;QÌB M"v i?b #¼M ?¼ KÊB çQÊ+
hW ç-m +?Q +m®B- æQÌM; S?QM; p" "¢+? hB m G¢B +?d BK H†M; M?bM ç®B T?Q
; b +ª

o K†i æQÌM; S?QM; F?€ ?ì ?[M;- p K†i "¢+? hB m G¢B H¢B KÌ K`i F?| ?B mX
 @ "¼M +?9M; #` ;b p"v\

"¢+? hB m G¢B M;•v M;®+ M?bM ç¢B [m•M /Q ? B M;¨M M,K i`,K M;QÌB ?ÊT i?"M?
 ç°B M;k M;mv M #ªM `i +?dM? i - +?B H¨K iWM; M?|K M?Ä- K¨ M?[M; M;QÌB i`Q
 [m M? K°i ? B ç iY *U EB K J¬M #° /¢M; çB M HQ¢M- K'v F #` p•v # M i`QM; ? B
 F?¬M; idM? i€Q- +ª M;QÌB iQ¨M H¨ K€m iQÆB- F?¬M; M;WM; ?QÆ pk F?Q i` M i v

L?[M; ç²M; K¬M [m2M #B i HB M F?¬M; M;WM; ;¼B i M +O ?¼- M?QM; #¼M ?¼ +,
 F?¬M; +| T?ªM SM; ;b- +?d #B i HQ¢M +?ûK HQ¢M ç•K- +?B m i?S+ HmM; imM; - +
 ;B®M; M?Q K°i M;QÌB çB M +?d #B i H Q ç-m p¨Q ç€K ç¬M;X

"i [m€ çB K ;B®M; M? m +?QM? H¨ i?U+ HU+ +O M?[M; M;QÌB T?€i çB M M¨v ç
 Hmv M +QÆM; F€ iB m +?m¨M ?Q†+ >Q¨M; ;B BX

E?¬M; B #B i #¼M ?¼ ç M; T?€i +ÆM çB M ;b- H ?ûi K°i ?²B- +?ŠM; M?[M; F?
 i? K M|M; MªvX

aU M|M; Mªv p¨ #`i M +O ?¼ ;B®M; M?Q K°i TªM SM; /•v +?mv M- /-M /-M- +¨M
 p¨Q ibM? ?m®M; M¨v- i'i +ª ç m ? B K„i ç Ä M;-m- ? B i?Î M†M; M - ;B®M; M?Q +Q

J°i *U EB K J¬M ç iY ç M; Km®M iÈB çÐ ç²M; K¬M pW M;½ tm®M; ç'i- pW çÐ ?
 [m M; H|2 H M HB M +ªK i?'v i v i `¬M- +€M? i v ç½ # v ` M;Q¨B- M; v b m ç| -
 M;WM;- ç²M; #¢M çQÊ+ ?„M çÐ H M H°` MK +QÌB i¨M #¢Q- /MM; bS+ M?bM KbM?
 +ÁM +?Q F`T H H M iB M; M¨Q i?b i M FB ç½ +?ûK K°i FB K M; M; ç-m ?„M- +ª
 K„i ?„M +?QM? H¨ +Æ i? F?¬M; ç-m +O KbM?X

J°i M;QÌB #` B ç| ç~v K°i +€B- +ÁM +?Q F`T çSM; p[M; i?b b m HQM; ç½ #` ç•K
 tmv M [m M;QÌB- ?„M +9B ç-m tm®M; M?bM- +ÁM +| i? i?'v çQÊ+ KkB FB K p'v H
 >„M Km®M çQ i v ç•K K°i FB K p T?Q b m- pk F?Q +ÁM +?Q F`T ;BÆ H M i?b H
 +„K p¨Q M;QÌB ?„MX

*| M;QÌB- KB M; F?¬M; M;WM; +QÌB HÈM- i v F?¬M; M;WM; +?ûK M;QÌB- b m ç|
 ?„M ç½ #` +?†i çSi- M?QM; ?„M /QÌM; M?Q F?¬M; #B i ç m çÈM H¨ ;b- K°i i v +?®
 F?Q +?ûK HQ¢M tmM; [m M?- K¶B FB K ç m /QM? K€mX

*ÁM +| K°i M;QÌB- b m F?B +?ûK ?ÆM KQÌB ç Q H M M;QÌB ç²M; #¢M # M +¢M?-
 M;U+ KbM?- pW +Q ;B"i pW /MM; i v ` bS+ K|+ p"i # M i`QM; H²M; M;U+ ` - H€i
 X æO HQ¢B i?ªK F`+? p¨ FB m +? i FBM? F?OM; F?B M M;QÌB i F?¬M; /€K iBM ç

RRdX *?QÆM; RRd, J°i "QÈ+ :B i L;QÌB- h•K .WM; h v E?¬M; L;WM
 o¬ h?QÌM;
 h€+ ;Bª, J¢+ J†+
 *?QÆM; RRd, J°i #QÈ+ ;B i M;QÌB- i•K /WM; i v F?¬M; M;WM;X
 L?|K /`+?, .mM;M?B
 L;m²M, oBTp M/ MXpM
 > B M;¨M M,K i`,K M;QÌB H•K p¨Q ?¶M HQ¢M- H9+ ç-m- M?[M; F T?€i +m²M; +?d
 ;B B- /-M /-M HB M +| +ª >mv M ;B B ;B M?"T- +m®B +MM;- K'v æ` ;B B i?U+ H
 +m²M;X

"¼M ?¼ ç m F?¬M; +| M; Q¢B H - F?¬M; +| # 'i F€ F M"Q p" M /KM; +QÆM; F?Q- +? M,M; M; mv M i?Ov M? 'i- /MM; pk F?Q i` M i v i' M +¬M; M; QìB # M +¢M? ?Q†+ iU · h`QM; ç€K M; QìB +?d +| F?QªM; M,K i`,K M; QìB H" +ÁM; B[çQÊ+ i? M? idM?- ?Æ çBX

"¼M ?¼ p" B H-M #` ç²M; #¢M p•v H'v- imv `^M; ;B i +? i K'v F M"v +,M #ªM F?¬M Hm" M H" >Q" M; ;B B- >mv M; B B ? v æ` ;B B- iÊB K°i M; QìB i?b ;B i K°i M; QìB- ? i M?Q im H Hmv M M; K+- K€m +?ªv i?"M? b¬M; i? M"v pšM F?B M ?¼ FBM? bÊ

"¼M ?¼ bÊ KbM? +kM; b) #B M i?"M? +m²M; HQ¢M M?Q M?[M; M; QìB M"vX

*? i F?¬M; ç€M; bÊ- ç€M; bÊ M? 'i +?QM? H" +ªK ;B€+ [m^M [m¢B +?ì çÊB i`QÊ+ M?QM; K€m iQÆB H M? H€M; i` M K†i ç' i /QìM; M?Q +kM; +| i? M?m°K çÄ +ª #-n æ•v H" K°i K" M ç` M; K+ i`-M ;B M- H" +ªM? [m-M ~m i®B M; mv M i?Ov i®B çšK K çSM; i¢B +?¶- +?,K +?9 M?bM K" M i?ªK F`+? /Q K°i i v KbM? /UM; M M i`QÊ+ K†i- +?9i / Q ç°M; X

h? ;BÊB M"v +?QM? H" p"v- M; QÆB +?ûK i K°i ç Q- i ç•K M; QÆB K°i FB K- M m i?b çWM; i`€+? i ç°+ €+X

h? ;BÊB M"v ç-v `šv +ªM? iQÊM; +€ HÈM Mm®i +€ #û- ;B i ç`+? i`,K p¢M [m, i?-M +?ªv i?"M? b¬M; - i?•v +? 'i i?"M? M9B5 J¶B ;B•v K¶B T?9i ç m +| M; QìB +? i- K€m çSi Hb p,M; ` F?„T MÆB- iB M; F m i?ªK i?B i p" F?|+ H|+ p,M; H M M; ÊT i`ìBX

a„+ i`ìB +¬M; i? K çÄ M?Q K€mX

"¢+? hB m G¢B M? M?"M; i9K +?†i ;|+ €Q +O æQìM; S?QM; - [m B ?"K `mM H M i?'v [m +ªM? iQÊM; ?mv i iBM? F?OM; #® M?Q i? - +ªM? iQÊM; i`QÊ+ K†i +?d +?i ç½ M; ?B K M?B M i`î i?"M? HÁ b€i bBM? +O M?•M ;B M- KMB K€m iQÆB M²M; M T?"T T?²M; i` M K†i ç' i- ;B®M; M?Q +ÆM €+ K°M; ç€M; bÊ M? 'i FQ+? i?Q+? i?-M @ S?QM; _®i +m°+ H" ?¼ #` ;b p"v\ \*| TªB /Q i?S i?m®+ M; QÆB MûK p"Q b¬M; "¢+? hB m G¢B b„+ K†i i`„M; # +? H M iB M; ?ÄBX æQìM; S?QM; F?) ;"i ç-m,

@ L?Q J°M; hU >mv M- K°i HQ¢B ?mv M ç°+ p¬+MM; #€ ç¢Q- b m F?B #` €M? M„M F?B ?Qi TªB b) bBM? ` çO HQ¢B ªQ ;B€+- M?[M; ªQ ;B€+ M"v b) F?B M ?¼ T?€ #B i çQÊ+ ç`+? i X hU +?ûK ;B i HšM M? m5 æ°+- +?B H" K ` 'i M?B m HQ¢B- +| HQ¢B +?Q iY- +| HQ¢B i`Q i" M- HQ¢B ?mv M M? 'iX

E?¬M; B +| i? ?B m `ä p i?m®+ ;BªB ç°+ p" +€+? p" M /KM; ç°+ /QÊ+ ?ÆM ç iY a L?Q J°M; hU >mv M H" K°i HQ¢B ?mv M ç°+- ?ÆM M[ +ÁM H" HQ¢B #€ ç¢Q M? 'i- i€M i`QM; F?¬M; F?Q- T?¢K pB ªM? ?QìM; ` 'i `°M; X

æ°+ /QÊ+ +kM; ;B®M; M?Q M'K p"v- K¶B HQ¢B ç°+ /QÊ+ ç m +| K°i +€B i M ` 'i ç T +¬M; #€ ç¢QX

*kM; M?ì +| L?Q J°M; hU >mv M M M æQìM; S?QM; KÈB +| i? F?¬M; +-M iU KbM i`B i iB m bS+ +?B M ç'm +O ç€K M; QìB M"v- ç' B i?"M? # 'i F€ HQ¢B ç°+ M"Q F? [mª i? M"vX

L?Q J°M; hU >mv M F?¬M; K"m F?¬M; KMB- +?d b m F?B T?ÆB M„M; i?b KÈB +| i` M v ?QÊM; ;B| H¢B +U+ F€ +| HÈB +?Q æQìM; S?QM; - ?„M +ÁM +® w +?¼M p` i`Q M; QìB M"v +?B ` ? B # M #ì b¬M; X

G9+ #®M p` T?| çQìM; +?O M|B +?mv M pÈB æQìM; S?QM; i?b i' i +ª ç½ ?Qi L?Q J

L?QM; /M b Q +kM; ?ÆM ? B M; "M M; QÌB- K" ç°+ /QÊ+ Hmv M +? +^a ç K +kM; +? d
i? i?¬BX

L M æQÌM; S?QM; KÈB pSi +€B +? B p"Q /ÁM; b¬M; - ç¼+ /QÊ+ i`QM; #bM? b) +?
i`QM; H9+ tm¬B i?2Q /ÁM; MQÊ+ b) T?€i?mv /QÊ+ iQM?- KÍ`°M; /B M iQ+? i€+ /K
?¼ bBM? ` ^aQ ;B€+X

L; ?2 æQÌM; S?QM; ;B^aB i?Q+? tQM; - "¢+? hB m G¢B H9+ M"v KÈB ?B m çQÊ+ p
i`ÌB ?„M H¢B M|B ` M?[M; +•m 'vX

æ| H" pb i®B [m ?„M ç½ M; ?o iÈB +^aM? iQÊM; ?B M i¢BX

*ÁM ? B pB M H K /QÊ+ FB +?QM? H" i?m®+ ;B^aBX

"¢+? hB m G¢B `®i+m°+ +kM; ?B m i¢B b Q æQÌM; S?QM; H¢B iÈB MÆB M"v FûQ /
H¢B F?¬M; +?Q M; QÌB +O h?B M h9 iÈB ; -M- i'i +^a ç m ç½ `ä `°M; X

Zm^a i?"i- M m M; QÌB +O h?B M h9 iÈB ç•v H9+ M"v i?b +€+ M" M; +kM; b) i`9M; ç°
:B^aB /QÊ+ +?d +| ? B pB M- ?ÆM M[ç m ç½ /MM; ? iX

hÈB H9+ ç| M m +€+ M" M; i`9M; ç°+ i?b B +| i? +Sm çQÊ+ +?S\ G9+ i?<sup>a</sup>K F`+? #
M h?B M h9 +kM; ç½ +?9 w iÈBX

" p` i`QÌM; H½Q p" ?ÆM K°i M; "M ç iY h?B M h9 b[M; bÌ M?bM K°i K" M [m, /` #
+kM; F?¬M; ?B m çQÊ+ +?mv M M"v `®i+m°+ ç½ t<sup>a</sup>v ` M?Q i? M"QX

G" ç¢B [m•M ? B M; "M M, K i`, K M; QÌB ç°v5 J¶B M; QÌB ç m H" F im Hmv M- i`QM; c
i?O- M?QM; i¢B b Q X "¼M ?¼ H¢B iU +?ûK ;B i HšM M? m\ >ÆM M[+ÁM ?, M; b
S?QM; +| i? i?mv i T?K+ K°i T?¬M i`QM; ç| `ÌB F?ÄB- /M iQM? F?^ai?B +O pB +M
H½Q pšM +ÁM +| i? +?'T M?"M çQÊ+X

L?QM; M m B ç| M|B pÈB #¼M ?¼- æQÌM; S?QM; +?ŠM; M?[M; +| i? +?B `) M°
+?ûK ;B i HšM M? m- # p` i`QÌM; H½Q /M i? M"Q +kM; b) F?¬M; iBMX

J¼B M; QÌB +| M; ®+ i? F?¬M; \ a Q +| i? +?'T M?"M +?mv M p¬+, M +S M?Q i? \
i`°M; +^aM? M?•M ;B M Hmv M M; K+ # M FB +kM; F?¬M; [m€ KS+ FQ+? i?Q+? K½
iQÊM; K€m iQÆB T?mM ` F?¬M; M; WM; - +€+ #° T?"M #` +?ûK `ÌB # v iS imM; +k
h?B M h9 tQ v M; QÌB |B ` K"i t M? K"i p" M; X

*QM M; QÌB +?QM? H" M?Q p"v- M m i?"i bU H Q p"Q i?b M|B F?¬M; +?WM; K'v M[
K K M"v +kM; +| i? ;B i ç`+? ç M F?B +^aM; QÌB iQ" M K€mX

L?QM; +?d /MM; K„i ç M?bM +| ç¬B F?B H¢B +^aK i?'v `i F?OM; #®- F?| +| i? +?'
>" M L?m H~K #~K,
@ " M FB H"K b Q p"v\
h?B i G¢+ >²M; F?| F?, M Mm®i iWM; M; KK MQÊ+ #¼i- K†i K"v i?'i b„+,
@ E?¬M; `ä H„K- .`+? bQ i,- +?9M; i +| +¬M [m ç| ?¶ i`Ê ? v F?¬M; \
. `+? L?QÊ+ h?¬M pW ç`M? ;"i ç¬m- ç°i M?B M H¢B M?È iÈB HÌB /†M /ÁM ;?B K i9
#€Q +O æQÌM; S?QM; i`QÊ+ F?B çB- H9+ M|B M?[M; HÌB ç| p K†i +O æQÌM; S?
+•m +m®B +MM; FB X

L M .`+? L?QÊ+ h?¬M +?"K `½B H„+ ç¬m,
@ E?¬M; +¬M5 G9+ S?QM; L?B çB ç½ /†M +?9M; i F?¬M; çQÊ+ iÈB ; -M ç| `²BX
+?9M; M?Q p"v i?b ç½ F?¬M; i? H"K M M b|M; ;B| ;b M[X S?QM; L?B H¢B +| "¢+
b) F?¬M; ;†T #'i F€ M; mv ?B K ;b ç•mX

@ L?QM;

>"M L?m +?-M +?W M|B,
 @ *?ŠM; H) +?9M; i T?ªB +?î î ç•v\
 @ *S +?î5 *?î S?QM; L?B M|B +?Q +?9M; i #B i F?B M"Q i?b +| i? çB [m ç|5
 .`+? L?QÊ+ h?-M M|B p¬ +MM; FB M [mv iX
 hbM? +ªM? KQÌB H,K M,K i`QÊ+ +?ŠM; T?ªB +kM; i? M"v b Q\ *?d +| çB m KQÌB H
 M?•M- K°i i? M? FB K5 *ÁM ?¬K M v- H¢B H" pb +QM i` B +O M[M?•M FB 5 *?Š
 M?" M"v ç m H" b€i iBM? ? v b Q\
 hW H9+ ç¢B [m•M ? B M;"M M,K i`,K M;QÌB FB #„i ç-m #¢Q ç°M; iÈB #•v ;Bì +?
 M?QM; ç½ iY i?QÆM; ;-M K°i MY - M;QÌB M;½ tm®M; M?B m M?Q M KX

RR3X *?QÆM; RR3, E€ hQ+? aBM? _ X UR kV

o¬ h?QÌM;
 h€+ ;Bª, J¢+ J†+
 *?QÆM; RR3, E€ iQ+? bBM? ` X UR kV
 L?|K /`+?, .mM;M?B
 L;m²M, oBTp M/ MXpM
 *?QÆM; RR3, E€ iQ+? bBM? ` X Uh?QÊM;V
 *?Q ç M #•v ;Bì- i`QM; ç€K M;QÌB ç|- +| i? /mv i`b i? M? idM? +?d +ÁM p" B p` T?
 i?•K M?"i K" i?¬B- M?[M; M;QÌB F?€+ ç m ç½ `ÆB p"Q +m²M; HQ¢MX
 "¼M ?¼ ?mv ç°M; pk F?Q HQ¢M +?ûK- F?¬M; +| pk F?Q i?b /MM; i v- /MM; +?•M- /
 i?Q+? i?¬M FBM? +O K¶B M;QÌBX
 *| F?¬M; Qi F H Q iÈB i`M +¬M; æQÌM; S?QM;- M?QM; b m F?B i`9M; L?Q J°M; I
 F?¬M; #B i p" M /KM; +QÆM; F?Q- b Q +| i? H" ç®B i?O +O æQÌM; S?QM;- ?Q" I
 G¢B ` i v- iÈB K°i i M i?b æQÌM; S?QM; ;B i K°i i M- i?m" M i?B M M;QM; Hmv M
 @ æQÊ+ `²B G¢B i,- +?9M; i ;BªB [mv i b¢+? b) K'v i M T?| çQÌM; +?O FB i?¬BX
 æQÌM; S?QM; +?"K `½B `ªQ #QÊ+ iB M p"Q +?B M i`QÌM;- "¢+? hB m G¢B i?2Q b
 æ®B T?| ç€K M;QÌB M"v- æQÌM; S?QM; i?"K +?Q +?ŠM; +-M /MM; €K F?Q- €K F?
 S?B hB m p" h-M hS LQÆM; T?®B ?ÊT i¢Q ` - T?~K +?"i `i i®i- /MM; €K F?Q ç ç®
 T?QX
 G'v i? M? M?mv M FB K +O .B T h`-K h?m ` F?ÄB J`ªM? F?¬M; ;B M- æQÌM; S?
 [m ç|- çÆM; BªM M?Q +?ûK +O +ªB i`„M; p"v- F?¬M; B +| i? iB M p"Q T?¢K p` K°
 "¢+? hB m G¢B i?b +¬M; i`U+ iB T- M[?"B p®M i?Q+? b¢+? b)- ?B M i¢B ç€K M;Q
 K€m- M" M; H"K b Q ç #¼M ?¼ iÈB ;-M +?S- ç`+? M?•M +ÁM +€+? ç| ?ÆM M,K i`
 +?Q +?€v i?"M? i`Q #KBX
 æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; +-M /MM; FB K +?B m + Q bB m ;b- +?d çÆM ;BªM M?
 M;QÌB- K¶B #QÊ+ +?•M ç m /šK H M K€mX
 J°i #QÊ+ ;B i K°i M;QÌB- i•K /WM; i v F?¬M; M;WM;X
 LBM? F?B m p¢M M?•M i?B i td ?"M- #'i ;B€Q p¬ ?[m K¢ M;½ / M?- T?| M; M?½M i
 M? ?MM; #'i b€i M?•M\ :B i K°i M;QÌB H" +| i°B- ;B i p¢M M;QÌB H" M? ?MM;- ;B

H" M? ?MM; i`QM; M? ?MM; 5 :B i5 :B i5 :B i5 h? M? i`W iQ`M #° +?QÈM; M; Q
S?QM; +kM; F?¬M; K`M iÈB K€m iQÆB T?mM t®B tª +O ç`+? M?•M- ç K†+ K€m
M?m°K KbM? i?`M? K°i ?mv i M?•MX
J¶B H-M ;B i K°i M; QìB- æQìM; S?QM; ç m pQÆM i v T?`i K°i +€B i` M i`€M +O
M; QM; Hmv M çQÊ+ K°i +€B •K ?²MX
"®M p` T?| çQìM; +?O +O \*U EB K J¬M- i`QM; ç| L; ¬ "'i S?€ ç½ +? i- +ÁM H¢B #
oW `²B #¼M ?¼M HmB H¢B i`QM; ç€K M; QìB- M; Ð H` MÆB M iQ`M M?`i- M?QM; H¢
M; mv ?B K M?`iX
L?[M; F ç€M? K`i Hw i`Q imv F?¬M; i¢Q çQÊ+ +?9i mv ?B T ;b +?Q ?¼- M?QM; #¼
M`Q i?Q€i F?ÁB pÁM; p•vX
"¼M ?¼ H9+ M`v KÈB T?€i ?B M ?| ` ;B i M; QìB +kM; T?B M T?S+ i? - M?`i H` ;E
p"vX
aU ibM? ç½ iÈB MQÈ+ M`v `²B i?b ?¼ +kM; #B i ç¢B bU F?| i?`M?X
"¼M ?¼ H9+ M`v i?¬K M; ?o Kî K°i çQìM; K€m i?Q€i i?•M- b m ç| +?¢v +`M; t +`M
æ•v +kM; +?Q T?ªB +?mv M i²B i M?`i- i M?`i +?QM? H` i`QM; ç-m #¼M ?¼ K¢+
;B€+ F?¬M; M; WM; - K¶B F?B #¼M ?¼ ;B i K°i M; QìB- i`QM; HÁM; b) +ªK i?`v p¬
bªM; F?Q€B p¬ ?¢M- #¼M ?¼ +`M; M; `v +`M; K Hmv M +ªK ;B€+ M`v- Km®M ç„K K
" M; QìB ç m #B i F?¬M; M M +| bmv M; ?o M?Q p"v- +?d +¬M pšM +ÁM +?9i Hw i`
;B i M; QìB ç ibK pmBX
:B i M; QìB +kM; +?d H` K°i i?O çQ¢M- K°i HQ¢B i?O çQ¢M ?mv i iBM? pb ç ç¢i ç
K` i?¬BX
L?QM; #'i Hm`M i? M`Q çB M[i?b ?¼ +kM; F?¬M; ç`v M?[M; bmv M; ?o M`v ` F?
;B€+ p` bmv M; ?o M`v +mM; ;•vªM? ?QîM; HÈM iÈB i®+ ç° ç°i T?€ pÁM; p•v +O ?
G9+ æQìM; S?QM; p` "¢+? hB m G¢B iB M iÈB # M +¢M? GK+ æ`M? smv M i?b ?„
EB K J¬M- ?mM; ?„M; p†M p Q- pW p†M ;½v +´ +O i MFB pW /MM; bS+ H v K¢M
Km®M H„+ +?Q M?[M;ªQ ;B€+ i`QM; ç-m `ÆB ` M; Q`BX
*ªM; QìB ?„M H9+ M`v ç m H` K€m- i` M v T?K+ +ÁM /QM? K°i +?9i i?`i pKM +MM;
æQìM; S?QM; +ÁM +?Q F`T ç°M; i?O- "¢+? hB m G¢B ç½ p¼i iÈB- K°i ç¬B M?K+
pQÆM ` # Q i`MK +ªM; QìB GK+ æ`M? smv MX
GK+ æ`M? smv M i?"K +?Q +ÁM +?Q F`T T?ªM F?€M; ç) #` "¢+? hB m G¢B ;B i +
æQìM; S?QM; iB M H M i`QÈ+ - M; QM; Hmv M •K ?²M +O GK+ æ`M? smv M- b m ç
hB m G¢B- iB M iÈB +?¶KK+ iB m iB T i?2QX
:B i M?B m M; QìB p` M; QM; Hmv M •K ?²M M?B m M?Q p"v- æQìM; S?QM; +kM; /-
G9+ M; QM; Hmv M •K ?²M- i?B i? T?ªB iQÆM; ç®B ç-v çO- i?B m K°i i v ? v K°i +
` - M?QM; M m #` +?B ` H`K p`B F?®B i?b F?¬M; çQÊ+X
L;`v ç| "B M L K S?QM; #` æQìM; S?QM; K°i FB K +?ûK i?`M? ? B MY - ?Q ? Q [m¢
i? M; QM; Hmv MX
L?[M; ç€K M; QìB M`v ?B M i¢B ç m F?¬M; bY /KM; +QÆM; F?Q- æQìM; S?QM; +k
+O ?¼ iÈB ç•m- ç`M? #'i +?'T i`i +ª- /M b Q +?d +¬M i?`v K°i i M i?b ;B i K°i i M- ;
Hmv M K°i H-MX
J°i çQìM; çB iÈB- M; QM; Hmv M Qi M?`i +kM; ?ÆM K°i i`, K +€B •K ?²M- i`QM; ç| T
+| K`v M; QìB H` æ` ;B B- K M; ç M HÈB Q+? p¬+MM; HÈM +?Q æQìM; S?QM; X

hmv i`QM; ç€K M;Q`B M`v F?¬M; T?ªB #'i F€ B +kM; ç m ç€M; +? i- i?"K +?Q i`Q
M;Q`B HQÆM; i?B MX

L?QM; H) M`Q M?[M; ç iY h?B M h9 H¢B ç€M; +? i? v b Q\ G) M`Q M?[M; M[M?•M
h`QM; i?`B ç¢B i`¼M; M K F?BM? M[ i? M`v- `i M?B m M;Q`B i`QM; b® ?¼ ç m H
/QÐM;- #¼M ?¼ F?¬M; +? F?¬M; K - [mw i`¼M; bBM? K¢M; ?ÆM #'i F€ F M`Q- F
bBM? Hv iY #B i- F?¬M; Km®M +| i? K #'i F€ çS i` M`Q H•K p`Q ?Q`M +ªM? ;B®M

L?QM; çSM; i` M K°i H"Ti`Q`M; F?€+ i?b /M #ªM iQM? +O F ç`+? F?¬M; t'm t çE
M;QÆB F?¬M; ;B i?„M i?b ?„M b) ;B i M;QÆBX

.M H`i? ;BÈB M`Q çB M[+kM; F?¬M; +| i`„M; ç2M imv i ç®B- €M? b€M; p` #|M; i
> B HQ¢B iQM? +?'i ?Q`M iQ`M #'i ç²M; M`v iW tQ iÈB M v ç½ +MM; M? m i²M i¢E
h`QM; K„i +O ç iY h?B M h9 i?b æQ`M; S?QM; H` M;Q`B i®i- M?QM; i`QM; K„i +
J¬M ç½ +? i çB i?b ?„M +?QM? H` €+ M?•M5 :B i M;Q`B- [mª i?"i +?d H` K°i HQ¢
çQ+? +O KbM? K` i?¬BX

:B i +? i? B T?| çQ`M; +?O +ÁM H¢B +O *U EB K J¬M +kM; F?¬M; K'v F?| F?,M
KbM? +ÁM HQ +?Q tQM;- /QÊ+ iQM? +O L?Q J°M; hU >mv M pšM ç M; T?€i ?mv-
M†M;- +| M?[M; ç iY +?€M b®M; +S p•v H'v #¼M ?¼ i?b ?¼ +| i? i?Q€i çB ç^M; M
hB m G¢B +Æ ?² +?šM; i®M K'v +¬M; bS+ ç½ ;B i çQÊ+ +ª ? BX

a m F?B ;B i tQM; ? B M;Q`B ç| - æQ`M; S?QM; +kM; F?¬M; H"TiS+ `B F?ÄB +?
M;WM; M;QM; Hmv M •K ?²M- "¢+? hB m G¢B M M +¢+ +¢+ i?2Q b€i ?„M- F?¬M; b
>„M +S pm®i M? K°i +€B H M M;Q`B M?[M; F ç½ +? i- b m ç| H¢B M? M? +?|M; H
+?šM; H`K ;b +ª- M?QM; "¢+? hB m G¢B FBM? ?½B T?€i ?B M- +QÆM; F?Q i` M
F?¬M; i? F?®M; +? iÄ ` iWM; çÊi ;ÊM b|M; - ?ÆM M[ M;`v +`M; K½M? HB iX

"Ä ` MY + M? ;Bì- æQ`M; S?QM; M;QM; Hmv M çQÊ+ Qi M?'i +kM; ;¬M i€K i`,K
KÄB H` ;bX

L?QM; HQ¢B +¬M; pB + M`v i?"i bU H` `i M?"K +?€M p` i M?¢iX

hmv pšM +ÁM K'v i`,K M;Q`B ç M; ?¶M +?B M- M?QM; æQ`M; S?QM; +kM; F?¬M; #
E?¬M; +| i?m®+ ;BªB i?b /M #¼M +?9M; F?¬M; #` F F?€+ ;B i +? i i?b +kM; b) iU
@ G¢B i,- çB i?¬B5

æQ`M; S?QM; tQ v M;Q`B çB p T?Q h?B M h9X

*?QÆM; RR3, E€ iQ+? bBM? ` X U>¢V

æQ`M; S?QM; +ÁM +| KK+ iB m [m Mi`¼M; ?ÆM- ç| +?QM? H` M?[M; + Q i?O ?`M
?¼ +?„+ ?šM +kM; ç½ bÊK çKM; T?ªB h? M; S?B hB m `²BX

æQ`M; S?QM; HQÈi [m ? B /†K çQ`M; M? M? M?Q # v- +?d H€i b m ç½ çB iÈB #
h9X

>ÆM K°i M;`M ç iY p` # p` i`Q`M; H½Q ç m +?,K +?9 M?bM ?„M- M K M?•M i` M
i`Q`M; FB K p'v K€m- HQM; i?šM; i„T + Q M;'i M?Q iB m i?QÆM; - /€M; M;Q`B F?-
H9+ M`v H¢B bWM; b[M; M?Q h?€B bÆM- +ª M;Q`B #` K€m iQÆB M?B K çÄ- i`QM
bmM; #€BX

* Q bÆM M;QÐM; +?d5 h`QM; ç¬m K¼B M;Q`B ç m +?d +| K¶B w MB K M`vX
B +| i? /U p`Q i`B K²K KûT F?B M +ª çQ`M M;Q`B iU +?ûK ;B i HšM M? m ç M KS
iÈB H9+ M`v ç½ +? i ?ÆM ? B M;`M M;Q`B +?S\ E?¬M; +|5 GQ¢B bU ibM? p¬ +,M +
K„i- M; v +ª M;?2 +kM; +?Q iWM; M;?2 [m X

L?QM; ?B M iϕB- ?ÆM K°i M; "M ç iY h?B M h9 HϕB i" M K,,i i?'v çQÊ+- # p`i`QÎ
 i?'v çQÊ+ F€iQ+? M"v5 *€+ M" M; F?¬M; `ä ç M +MM; H" t<sup>av</sup> ` +?mv M ;b- +€+ M
 iÈB ç; ;B^M; F?¬M; H•m i?b M?[M; M; QÌB ç; ç½ #,,i ç-m ç°M; i?O +?ûK ;B i M? mX
 _@i +m°+ H" æQÌM; S?QM; ç½ M;B ;b pÈB ?¼ K" HϕB iϕQ çQÊ+ ?B m [m^a FBM? M
 *?d +; F€iQ+? KÈB +; i? Hw ;B^aB çQÊ+5 h'i +^aK¼B M; QÌB +Æ ?² ç m +; +^aK ;B€+
 b€i F?Q +O æQÌM; S?QM; "T p"Q Kti- +MM; pÈB KMB K€m iQÆB M²M; M†+ i` M
 /€K iBM ç•v H" bU i?"i t^{av} ` i`QÊ+ Kti KbM?X
 @ S?QM; L?B- +; #` i?QÆM; ? v F?¬M; \
 .`+? L?QÊ+ h?¬M H" M; QÌB ç-m iB M ?²B T?K+ iBM? i?¬M- F?~M i`QÆM; ?ÄB ? M
 æQÌM; S?QM; H,,+ ç-m- M? M?"M; M;B,
 @ æ m H" +O M; QÌB F?€+X
 h?U+ HU+ +O ?,,M [m€ i?'T- i`QM; ç€K ç¬M; M?Q p"v i?b F?¬M; +; F?<sup>a</sup> M,M; i`€
 M; QÌB- M M /Si F?Q€i F?¬M; +-M i`€M? H"K ;bX
 "ϕ+? hB m GϕB i?•M H" h?B M ;B B- +?d +-M p" M F?ÎB +QÆM; F?Q H M i?b K€m
 M; QÌB +O +- çQÊ+- +?Q M M ?B M iϕB M?bM pšM `i ?Q" M ?^aQ- +?d +; /QÊB +?•
 @
 .`+? L?QÊ+ h?¬M K°i iB M; - ?Q" M iQ" M F?¬M; #B i M M M;B ;b iB T i?2Q- ç-m +
 +?Q€M; p€M; X
 @ " p` bQ i?9+- T?B M +€+ p` ?ϕ H M?- i`QM; pÁM; K°i M; "v- i'i +^aK¼B M; QÌB F
 FB i`QM; T?ϕK pB K°i /†K- +?Î ? i ?¬K M v- M; "v K B ?ÆM; iÈB tY Hw ç®M; i?B i?
 æQÌM; S?QM; +,M /†MX
 .`+? L?QÊ+ h?¬M M; Æ M; €+ ;"i ç-m,
 @ V X
 æQÌM; S?QM; pm®i M? +^K- K M; i?2Q "ϕ+? hB m GϕB tmv M [m ç€K M; QÌB iB T
 *€+ ç iY h?B M h9 p®M ç M; çSM; +?"i FQM çQÌM; ç m iU ç°M; HMB HϕB M?QÌM;
 *€+ M" M; H9+ M"v pšM M?bM i?2Q æQÌM; S?QM; - K†+ /M +; +?9i F?B T ç^aK- M?C
 +"M; M?B m ?ÆMX
 L K M?•M KbM? ç-v K€m M"v +Æ ?² M?Ä im' B ?ÆM i'i +^aK¼B M; QÌB Î ç•v- M?QM
 M?"M çQÊ+ K°i +¶ ?"M w iW b•m i" M i•K F?^aK- ?,,M ;B®M; M?Q K°i M; ¼M #,M; bÄ
 M?Q +•m ?²M bS ;B^aX
 >| ` - K°i M; QÌB pW +; i? M? im' M +U+ çB K- pW +; i? HϕM? HMM; p¬+MM; X
 .`+? L?QÊ+ h?¬M M?bM #;M; /€M; K"m çÄ +O æQÌM; S?QM; /¬M t - [m v ç-m HϕB
 KbM?,
 @ h? M"v H" tQM; `²B b Q\
 h?B i Gϕ+ >²M; p" >"M L?m M? M?"M; ;"i ç-m- M; [F?Q +; p F?¬M; +?,,+ ,
 @ *?,,+ H" tQM; `²B M?d\
 " p`i`QÎM; H½Q /šM i?2Q ?ÆM K°i M; "M ç iY h?B M h9 i`'M i?O Î +Y +?QM?- +;
 HB m +? i +Æ +?S\ .M +; #Ä KϕM; +kM; F?¬M; ç F ç`+? #QÊ+ p"Q +Y h?B M h9
 L?QM; X h" M +?B M M"v /QÌM; M?Q +?ŠM; /QM? ;b iÈB +€+ M" M; - ?ÆM K°i M; ?
 [m¬M +?9M; M?bM æQÌM; S?QM; iÈB ç; i?QÆM; i?mv i K°i ?²B- b m ç; ç®B T?QÆ
 iÈB KS+ K€m +?av i?"M? b¬M; - i?B M ç` #B M b,,+X

hW ç-m +?Q +m®B +€+ M" M; +?Q iWM; ç°M; i?O [m€ K°i H-M H" i? M"Q\ L; v +
ç`+? +kM; F?¬M; +| \ L; mv +Æ HÈM #^M; i`ìB +S i? çQÊ+ ?| ;B^B i`QM; v M H†M;
G¢B [m v ç-m M?bM p ?QÈM; FB - MÆB 'v M; mv M #^M ç2M F?`i M; QìB ;Bì ç½ M;
T?-M `i Qi ç M; [m-M M? m- F?¬M; M; WM; +| M; QìB M; ½ tm®M; M?Q +k- pÈB i®+
M? M; M[b) F?¬M; +ÁM K°i BX
" p` i`QîM; H½Q H-M M"v M|B p¬ +MM; F?ŠM; ç`M?,
@ æ9M; H" tQM; `²BX
hW H9+ /QÊ+ iQM? +O L?Q J°M; hU >mv M T?€i i€+ i?b h? M; S?B hB m p" ? B p
h?B M h9 # M M"v +kM; ç½ çKM; ç-m pÈB ç€K M; QìB "B M o¬ >mv iX
*| iBM iS+ +O æQìM; S?QM; +?d /šM M M ç€K M; QìB h?B M h9 ç½ bÈK #® i`Q ´M
G9+ "B M o¬ >mv i K M; i?2Q # p` h?B M; B B- M, K KQÆB æ` ;B B p" #®M i`, K >m
i?Ov iB M p"Q h?B M h9- ç½ i? 'v "¢+? h® u p" G•K L?QÊ+ .B M ç M; çSM; ç| +?ì ?
S?Q b m ? B M; QìB ç| +?QM? H" ? B KQÆB p` æ` ;B B + Q i?O +O h?B M h9X
oW i? 'v HB M #B ii?U+ HU+ +O h?B M h9 # M M"v bQ pÈB *U EB K J¬M i?b [m^H
;B B +?d #^M; K°i MY +O M; QìB i - æ` ;B B +O M; QìB i H¢B ;'T ç¬B # M M"v- ç
i`, K p` >mv M; B BX
*| i? M|B- M m H'v +?9i HU+ HQÊM; M?Q i? ç®B F?€M; pÈB *U EB K J¬M i?b +?Š
+,M #^M F?¬M; +| T?-M i?„M; X
L?QM; H9+ h? M; S?B hB m ;B[çQìM; M?av` - M; QìB # M *U EB K J¬M HB M #B
b B H-KX
L m ç®B i?O i?"i bU F?¬M; +| +?m~M #` i?b b Q +| i? mM; /mM; çSM; /•v +?ì KbM?
i`"M; pšM ?Q H M?Q i`QÊ+- H9+ ?„M iW MÆB ~M M'T çB` - K°i +?B m ç½ ;B^B [
+?B m i?S ? B HB M [mûi; ¼M # KQÆB p` >mv M; B B +O ç®B T?QÆM; X
*?QîM; 'M +€+? F?¬M; i?O ç€M? ` p¬ +MM; HÈM- /B M iQ+? # Q T?O F?€`°M; -
;B B FB b Q +| i? H" ç®B i?O +O hB m i?9+ \ hQ" M #° ç m #` +?QîM; HU+ ç€M? t
i?•M- ç M çB M pÐ pKM- ;•M K¢+? iQ" M #° ç m #` ?OvX
h?"i` h? M; S?B hB m F?¬M; ;B i B +^ - +?d H" ? B +?QîM; ?„M ç€M? ` ç½ i`U+
ç®B T?QÆM; - iW M v p b m- #®M KQÆB M; QìB FB +kM; F?¬M; i? im Hmv M çQ
pBM? ?¢M? MY çìB p b m T?^B i`^B [m i` M ;BQîM; X
æ®B pÈB b€i i?-M M?Q ?„M K" M|B- i? M? / M? ;b ç| ç½ bÈK F?¬M; [m M i`¼M; -
H9+ tQ +kM; F?¬M; i®i ç T ;b- H" HQ¢B M?•M p"i i?®B M€i M; QìB M; QìB K„M; +
i M im´B çB ç€M? HûM K'v i M p½M #®B H" K ;bX
>„M #•v ;Bì +?d Km®M +MM; T?m M?•M p" +QM; €B +O KbM? b®M; ?¢M? T?9+ #
hB m J M? J M? i?Q+? î i?b ç| +kM; H" MÆB h? M; S?B hB m ?„M p" h-M hS LQÆM
L?QM; ç€K M; QìB *U EB K J¬M M"v H¢B Km®M ?Ov /B i h?B M h9- h? M; S?B hB
K v H„K`²B- b Q +ÁM +| i? tm`i i?O HQm ibM? \ h? M; S?B hB m H9+ ç-m +kM; K
;B B + Q i?O +O ç®B T?QÆM; - M?QM; i`ìB F?¬M; +?B m HÁM; M; QìB- #®M h?B
+MM; K°i +?¶- +?Q /M ?„M` i v ç€M? HûM +kM; F?¬M; +?„+ b) i?`M? +¬M; - F?¬M
i M æ` ;B B p" >mv M; B B +O ç®B T?QÆM; - ;B^K #Èi +?9i €T HU+ +?Q K'v K„M
V- hB m i?9+ H" M; QìB #B i i?QÆM; ?Q iB + M; ¼+ - imv #° /¢M; i`¬M; M?Q K°i +
; 'm` i ¬M M?mX
G9+ h? M; S?B hB m pW +QìB pW iÈB ;¬M- "B M o¬ >mv i HB M w i?S+ çQÊ+ +|
o¢M EB K S?B +kM; +| i? M?"M` *€+? E?¬M; h?O- ?„M i?•M H" K¬M +?O *U EB K
M?"M` - ?m®M; ?² ;b M?B m M, K i`QÊ+ ?„M ç½ iWM; ç®B K†i pÈB p` h?B M a€i h

RRNX *?QÆM; RRN, :B i L;Q`B L?Q L;|2X UR kV

o¬ h?Q`M;

h€+ ;B^a, J¢+ J†+

*?QÆM; RRN, :B i M;Q`B M?Q M;|2X UR kV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*?QÆM; RRN, :B i M;Q`B M?Q M;|2X Uh?QÊM;V

h?`B ¢B K ¢|- "B M o¬ >mv i +?d KÈB H` æ` ;B B K` i?¬BX

æ M H9+ M`v "B M o¬ >mv i KÈB #B i ¢QÊ+ i¢B b Q o¢M EB K S?B F?¬M; i`Î H¢B X

L?QM; ?„M F?¬M; ?B m- pb b Q *€+? E?¬M; h?O H¢B +| K†i Î h?B M h95 "B M o¬
+•m pÈB h? M; S?B hB m- pb ?„M #B i KbM? p` ¢²M; #¼M imv i ¢®B F?¬M; i? H`

L?QM; h? M; S?B hB m ?Q`M iQ`M F?¬M; +?Q ?„M +Æ ?°B KÎ KB M;- K°i KbM? +?
¢®B T?QÆM;X

h? M; S?B hB m H` h?B M ;B B i?QÊM; T?~K ¢dM? T?QM;- ¢®B i?O +| K°i h?B M
;B B ?¢ T?~K- Km®M i?„M; i?b F?¬M; F?| +?9i M`Q- M?QM; +kM; T?ªB i®M +?9i i`

"¢+? h® u p` G•K L?QÊ+ .B M +kM; F?¬M; Km®M M?9M; i v p`Q i`"M +?B M +O h?
ibK iÈB #®M KQÆB æ` ;B B +ÁM H¢B +O ¢®B T?QÆM;X

J` ? B KQÆB p` æ` ;B B +O h?B M h9 TªB +?®M; H¢B #®M i`,K >mv M ;B B +O

L?'i i?`B i`"M; /B M p¬ +MM; F?®+ HB i- +?B ` H`K # F?m pU+ +?B M ¢'mX

hmv M|B- K°i p` h?B M ;B B ?¢ T?~K +| i? i?„M; ¢QÊ+ ? B KQÆB p` æ` ;B B ¢dM

L?QM; i` M i?U+ i +| M?B m M;mv M M?•M F?€+ ;B9T ¢~v M? M? ibM? ?m®M;X

:B®M; M?Q M|B "¢+? h® u p` G•K L?QÊ+ .B M H` bQ i, Km°B M?B m M,K- F?€ [m
FªM,M; +°M; +?B M +kM; + Q ?ÆMX

>ÆM M[#®M KQÆB æ` ;B B FB F?¬M; TªB i'i +ª ¢ m H` ¢dM? T?QM;X

"¢+? h® u p` G•K L?QÊ+ .B M ¢'m pÈB ?¼ +kM; +?ŠM; +| ;b [m € K¢Q ?B K- +?d +
;B M- +€+ M`M; M?'i ¢`M? +| i? ;B i b¢+? ¢€K M;Q`B M`vX

L?QM; ? B KQÆB p` æ` ;B B +O h?B M h9 ¢®B T?| pÈB #®M i`,K >mv M ;B B i?b
M;mv ?B KX

"®M i`,K M;Q`B i?b F?¬M; Qi +?9i M`Q- i'M +¬M; iW #®M T?QÆM; i€K ?QÈM;- +
F?| HÁM; T?ÁM; #`X J v i? v- K¶B M;Q`B +€+ M`M; ¢ m ¢QÊ+ i` M; #` K°i #° G¢+ h
?B K M?'i b) +| K°i €M; +¬m p²M; t i [m - HB M +| p`B ¢ iY >mv M ;B B +O *UEB
tm®M;X

.M G¢+ hB M >²M; +?d t Ti?S i€K i` M / M? b€+? €K F?Q +O æQ`M; J¬M- M?QM
M?[M; M;Q`B im Hmv M +?d KÈB H` >mv M ;B B M m F?¬M; iQ`M HU+ p`M F?ÎB
F?¬M; i? +?®M; ¢QÊ+ HU+ tmv M i?'m +O #®M KQÆB +?QM +•v T?B +?•K FB X

h`QM; H9+ +?B M ¢'m +| B H¢B Î F?¬M; H9+ M`Q +kM; p`M F?ÎB +QÆM; F?Q ?° i?
pW T?ÁM; i?O KÈB +| i? #`i +?'T pB + H½M; T?Q +QÆM; F?Q M?Q i? X *ÁM #®M
F?¬M; Km®M /MM; +QÆM; F?Q ?° i?•M- KK+ ¢Q+? +?O v m +O ?¼ +?QM? H` i'M
pW #„i ¢¬m T?€i ?mv mv HU+ i?b ?¼ HB M ;†T M¢M HÈMX

S?-M +?B M i`QÌM; M"v H" ç-M; M; QÌB M?'i- /B M iQ+? +kM; `°M; M?'i- i?dM? i?Q
+ -m p²M; +QÊT çB KçM; b®M; +O ç iY *U EB K J-MX

>m®M; ?² ;b H9+ i`QÊ+ æQÌM; S?QM; ç½ /B M Hmv M +ª # #° FB K T?€T +O h?B
? B #° FB K T?€T *U EB K J-M `X " M h?B M h9 ç½ bÈK bQçM ` M?[M; +?B m i?S
+?d + -M ç iY *U EB K J-M bY /KM; æQçM L?ç+ FB K ?Q†+ "€ a€i FB K K" H-M i`Q
[m i?b i?S +?ì bçM #¼M +?9M; +?QM? H" +€B +? iX

"ç+? h® u p" G•K L?QÊ+ .B M # M FB +kM; +| i? M|B H" ç€M? F?-M; M; WM; i v-
pÈB #®M KQÆB æ` ;B B- iU M?B M F?-M; +| #'i F€ €T HU+ ;bX

> B KQÆB æ` ;B B +O h?B M h9 # M M"v imv +kM; +| +?9i M; mv ?B K M?QM; +?Q
p`B M; QÌB #'i +~M M M i?K i?QÆM; K" i?-BX

*ÁM T?Q h? M; S?B hB m- M, K p` h?B M; B B + Q i?O pšM +ÁM [m-M ç'mX *?B M
iW # M .ç ok ?² ç€M? iÈB T?Q i`QÊ+ L; QM; h?9v G•m # M i`QM; h?B M h9X

"B M o- >mv i ?B M içB M?Q Mm®i T?ªB ?Q" M; HB M- M|B F?-M; M M HìBX >„M
*U EB K J-M /®+ ? i bS+ ?ÊT HU+ +kM; +?d +| i? KB M +QðM; M; ,M çQÊ+ çÁM i'M
hW H9+ ?„M M?bM i?'v h? M; S?B hB m i?b ç½ #B i F ?Qç+? ?-K M v ç½ ?Q" M iQ
iÈB pB + #Ä +?çv- M?QM; h? M; S?B hB m b Q +| i? +?Q ?„M +Æ ?°B M"v\

hB m i?9+ KQÌB M, K i`QÊ+ `ìB F?ÄB æçB hmv i +mM; T?B m #ç i +?•M i`ìB- +?d p
i?B M ?çX

æQÌM; S?QM; +?Q `^M; M?[M; HìB M|B H9+ i`QÊ+ +O hB m i?9+ +?d H" pmB çM
F?Q p" H F?Q +O h? M; S?B hB m [mª i?"i + -M -M M?m ?QÆM; iÈB ?| ;BªBX

>„M #•v ;Bì F?-M; Km®M HçB çB ;B i M; QÌB- ?ÆM M[?„M ç½ +| hS LQÆM; p" hB
M?Q ç½ i?"M? ;B H" T M; ?B TX >„M F?-M; +?Q T?ûT #'i F€ F M"Q #B i`ä i?•M T
F?ÄB h?B M h9- ?„M M?'i ç`M? T?ªB ;B[#®M M; QÌB M"v HçBX

J°i F?B ç H° T?QM; i? M?- +?ŠM; M?[M; h? M; S?B hB m ;†T ?¼ - `i +| F?ª M, M
:B i M; QÌB `i çÆM ;BªM- h? M; S?B hB m iU +?Q `^M; M m KbM? Km®M ;B i #'i
+?ÊT K„i H" tQM; X L?QM; b m F?B ;B i çQÊ+ K°i M; QÌB i?b # M; QÌB +ÁM HçB b)

æª t" #'i iY i?m" M + -M i?QÊM; - T?| M; ?´ [mv bÆM +?mM; pB ?QçMX h`ªK i?ªQ #'i
?Um bBM?- ç•v H" ? B +•m +Y KB M; +O S?QM; i?B m ;B - hB m i?9+ +kM; `i i€

*kM; +?QM? pb Km®M ;B[+ª #®M M; QÌB HçB M M h? M; S?B hB m KÈB F?-M; i?
HB M iK+ imM; +?QÌM; ûT +ª #®M M; QÌB p"Q i`QM; T?çK pB i'M + -M; +O KbM?-
M"QX oB + M"v bQ pÈB ;B i M; QÌB ?Q†+ ç€M? #çB ç®B i?O i?b F?| F?, M ?ÆM- ç
M?•MX

L m ç®B i?O H" #®M h?B M ;B B i`mM; T?~K ? i i?b h? M; S?B hB m ?Q†+ H" ç€M
T?QÆM; +?S F?-M; i? H" K çQÊ+ ibM? i`çM; p•v K" F?-M; ;B i i? M"vX

G9+ æQÌM; S?QM; p" "ç+? hB m GçB +?çv iÈB i?b i`"M +?B M +O ç€K M; QÌB h?B
F i i?9+X

*ª h?B M h9 M°B i-M; - ç•m ç•m +kM; H" K€m iQÆB- p" i?B i? +O ç iY *U EB K J-
> B KQÆB p` æ` ;B B h?B M h9 p" #®M i`, K >mv M ;B B ?¶M +?B M H•m M?Q p"v
QÈi çšK K² ?-B- iQ" M #° #ªM HoM? ç m i?B i`B M ` +ªX

> B KQÆB M; QÌB +O h?B M h9 +Æ ?² ç m K M; i?QÆM; iQ+? - +| K°i L?` ççB ç iY
#` +?ûK K°i p i i?QÆM; `i HÈM- M?QM; M" M; pšM ?, M; ?€B +?B M ç'm M?Q +kX h
F?-M; +?B M ç'm i?b +?d +| +?ì +? i- +, M #ªM F?-M; i? i?Q€i` M; Q"BX

" HQÊi T?B +?•K +O Gç+ hB M >²M; +kM; ç½ #„M ? i- K°i i?•M +QÆM; F?Q +kM
M" M; ?B M içB +?d +| i? /U p"Q i?U+ HU+ p" FBM? M; ?B K +O +?QM? KbM?X

æ€K ç iY *U EB K J¬M /QÌM; M?Q +kM; M?bM +?^K +?^K p"Q M" M;- M?bM H9+ M ç®B i?O HB M +| p" B i M pmM; pk F?Q +?ûK p T?Q HQM; +O M" M;X

E?¬M; i? i`¬M; +?ì p"Q ç²M; #¢MX hmv +?QM? M" M; +kM; +ªK M?"M çQÊ+ b€i F? F?¬M; i? tQ v M; QÌB SM; ç®BX

G) M"Q +S i? K" +? i çB\ *kM; i®i- /M b Q KbM? +kM; ç½ ;B i çO F ç`+?- ç iY *U i v KbM? Qi M?'i +kM; ?ÆM KQÌB i MX

a m HQM; ç°i M?B M i`mv M iÈB p" iB M; ?ûi i?ªK- p` ç iY h?B M h9 M"v +Æ ?² +| T?€i` iW pk F?Q; -M b€i M; QÌB KbM?- M?QM; #ªM i?•M KbM? +?ŠM; +| #'i F€i` M

L" M; p°B tY i`Q ç iY \*U EB K J¬M i`QÊ+ K†i- ;'T`9i [m v ç-m H¢B M?bMX

L" M; i?'v çQÊ+ K°i ?mv i M?•M5 J°i M K M?•M +ª M; QÌB ç m H" K"m çÄ- K¶B #QÊ+ u T?K+ K"m HK+ M; mv M #ªM ç½ #` M?B K çÄ- i`QM; ç¬B K„i i`"M M;"T b€i F?Q- i H¢B iB M p T?Q M"v` i M? M?X

h` M M; QÌB ?„M- +QÆM; F?Q F?¬M; M; WM; H v ç°M; - v T?K+ p'v K€m +kM; ?Q ?Q K½M? ?' ?¢ bÆM- ?€` +€B KB M; çÄ HÁK M?Q K€m Mm®i +?YM; M; QÌB F?€+X

*?QÆM; RRN, :B i M; QÌB M?Q M; |2X U>¢V

G9+ /B +?mv M- ? B i v +O ?„M +kM; F?¬M; M; WM; H v ç°M; - #B M ç° +| F?B` i pšM M?Q +k F?¬M; ªM? ?QÌM; ;b iÈB M?`T #QÊ+ FB M ç`M? +O ?„MX

*MM; pÈB M?[M; +Y ç°M; +O ? B i v ?„M H" çO HQ¢B €K F?Q T?|M; iÈB M?[M; ç ;B| # M i B p M; H M F?¬M; /SiX

L?€v K„i- p¬ b® iB M; F m H i?ªK i?B i p M; H M F?¬M; M; WM;X

o` ç iY h?B M h9 M"v H¢B [m v ç-m H¢B M?bM- +?d i?'v ; -M ? B KQÆB M; QÌB #Q +O KbM?- b m ç| M?'i i M; ½ tm®M; X •K F?Q /Q M K M?•M M"v T?|M; ` F?¬M; ? +?QM? t€+ p"Q M?[M; p` i`Q v m ?¢B i` M M; QÌB ç iY *U EB K J¬MX

E?¬M; +?d i? - M?[M; €K F?Q M"v +ÁM +| i? +?mv M ?QÈM; - iW` i M?B m ;| + ç° i?QÆM; HÈM M?'i +?Q ç®B i?OX

> B KQÆB M; QÌB M; ½ tm®M; - i? K KQÌB K'v M; QÌB M; ½ tm®M; - H¢B i? K #®M M,

J¶B #QÊ+ +O ?„M ç m K M; i?2Q iQM? K¢M; p" B M; QÌB- /QÌM; M?Q K¶B #QÊ+ + K¢M; M; QÌB K" #QÊ+ iÈBX

æÊB H9+ æQÌM; S?QM; #QÊ+ p"Q KªM? +?B M i`QÌM; M"v i?b ç½ +| F?QªM; M, K K

æQÌM; S?QM; +kM; M?ì ,M K v- #¼M ç iY *U EB K J¬M M"v +?B M ç'm +MM; M; Q p"v- K°i i?•M +QÆM; F?Q +kM; iB m ? Q F?€ M?B m- HU+ +?9 w +O #ªM i?•M +k ?ÆM M[€K F?Q +O ?„M +kM; /Q ? B p` h?B M; B B + Q i?O H"K` - p¬ +MM; b„+ # M?Q p"vX

æ´B H¢B H" H9+ i?QÌM; - imv æQÌM; S?QM; +kM; +| i? ;B i çQÊ+ >mv M ;B B- M? M; |2 i? M"v çQÊ+ \ M? ?MM; i?B M ?¢ +kM; F?¬M; T?ªB`ÆK`¢5

"®M i`,K M; QÌB- H9+ æQÌM; S?QM; iÈB ç½ +| ?ÆM T?•M MY M; QÌB #Ä KbM?- b hB m G¢B ;B M?"T i?b K°i MY +ÁM H¢B +,M #ªM F?¬M; +?`m M´B K°i çÁMX

æQÌM; S?QM; K M; i?2Q "¢+? hB m G¢B M?Q K½M? ?' t¬M; i?ŠM; p"Q +?B M ç` - HQM; ?„M- K°i i' + +kM; F?¬M; `ìBX

h?•M ªM? +O æQÌM; S?QM; #B MªQ F?| HQÌM; - i v i`€B F?¬M; M; WM; T?|M; ` M? K°i +€B H M i`€M M?[M; M; QÌB +? i çBX G9+ ?„M M; ²B t´K tm®M; - €K F?Q +kM tm'i ?B M i` M v i?¬m +O F ç`+?X

*?d +?®+ H€i- i'i +ª >mv M ;B B ç m F?¬M; +ÁM K°i K®M;X

*QÆM; F?Q i` M i?•M æQÌM; S?QM; H v ç°M; +`M; i? K HÊB ?çB- i`QM; T?çK pB
+QÆM; F?Q / Q ç°M; p¬ +MM; F`+? HB i- ;B®M; M?Q K°i Hm²M; FbM? T?QM; i€T
M M ç m çÈM- T?®B ?ÊT +MM; b€i F?Q •K i`-K FB +`M; F?B M M; QÌB F?€+ +?MM
*kM; +?d +| "ç+? hB m GçB KÈB +| i? çSM; +çM? ?„M- ? B KQÆB ç iY KbM? ç-v
+,M #ªM F?¬M; i? HçB ;¬M ?„MX
sY Hw tQM; # M M¬v- æQÌM; S?QM; p` "ç+? hB m GçB HçB iB T iK+ +?çv iÈB i`"M
L?QÊ+ .B MX
> B M; QÌB M¬v ç½ tY Hw ;¬M ? i æ` ;B B +O ç®B T?QÆM; - F?B æQÌM; S?QM; iÈ
.B M tY Hw i M +m®B +MM; X hmv +ª ? B F?¬M; #` i?QÆM; M?QM; +kM; +| +?9i i?
+kM; K K M?kMX
G•K L?QÊ+ .B M M?bM i?`v #° /çM; +O æQÌM; S?QM; - F?¬M; F?ÄB ;B"i KbM?,
@ S?QM; L?B- +QM #` i?QÆM; b Q\
æQÌM; S?QM; H„+ ç-m- "ç+? hB m GçB çSM; +çM? M|B,
@ G` K€m +O M; QÌB F?€+X
"ç+? h® u p` G•K L?QÊ+ .B M HB + M? m- +| +?9i F?¬M; `ä H` `®i +m°+ æQÌM; S
M; QÌB KÈB içQ çQÊ+ ?B m [mª `mM; ç°M; HÁM; M; QÌB i? M¬v\
æQÌM; S?QM; F?¬M; ç w +€+ M¬M; - iB M iÈB pm®i M? H M i`€M +O #®M KQÆB
"i [m€ ç€M; iB + +?QM? H` i`QM; b® M¬v +| M; QÌB ç½ +? i F?€ H•m `²B- K` M; Q
H`K çQÊ+ F?B M; QÌB ç| +? i +?Q [m€ MY + M? ;BÌ K` i?¬BX
.M p¬v- æQÌM; S?QM; pšM M; QM; Hmv M çQÊ+ ?ÆM # KQÆB •K ?²M æ` ;B BX
@ æB- iÈB +?¶ hB m i?9+X
æQÌM; S?QM; M|B K°i +•m b m ç| HB M +?çv p`Q M°B i¬M; X
G•K L?QÊ+ .B M p` "ç+? h® u + m K¬v- +€+ M¬M; ç m +ª K ;B€+ çQÊ+ æQÌM; S?QM
F?Q i` M M; QÌB ?„M / Q ç°M; [m€ +QÌM; HB i- K½M? HB i iÈB KS+ F?B M M; QÌB
+ªM? ;BÈB >mv M ;B B- M?QM; M; `v ?¬K [m ?„M KÈB +?d H` Hmv M +QÆM; #€i T
"i [m€ #•v ;BÌ F?¬M; T?ªB H9+ i`mv +Smp`M ç M¬v- h? M; S?B hB m # M FB pšM
h?B M ;B B FB - ç b´M; K`i i M M¬Q +kM; H` ?"m ?QçM F?¬M HQÌM; X
æ€M? H•m M?Q p¬v- h? M; S?B hB m ç½ /²M +ª #®M p`Q çQÌM; +MM; X G9+ #„i ç-m
+ÁM HçB +| i? +MM; h? M; S?B hB m #`i T?•M + Q i?`T- M?QM; +`M; p b m i?b #
æ€M? F?¬M; HçB- i`®M F?¬M; i?Q€i- ç9M; H` F?B M M; QÌB i m`i S+ Km®M +? iX
"B M o¬ >mv i ?´M ? M ?¬,
@ h? M; iB M #®B- i p` M; QÆB F?B tQ F?¬M; i?M F?¬M; Q€M- içB b Q HçB Km®
h? M; S?B hB m HçM? HMM; M|B,
@ o"v h?B M h9 i?b +| i?M Q€M ;b pÈB M; QÆB\
"B M o¬ >mv i M; „i HÌB ?„M,
@ h? M; iB M #®B- b Q M; `B +S M?`i ç`M? T?ªB M?9M; i v p`Q +?mv M +O h?B M
*U EB K J¬M i ç½ Î M; Q`B +Y - H9+ M¬v +kM; ç½ i`M +¬M; p`Q h?B M h9 i¬M; X h
+O i ç½ i iUm MÆB ç•v i?b M; QÆB +| i? ;B i çQÊ+ # Q M?B m\
h? M; S?B hB m +ÁM +?Q K Î KB M; - æQÌM; S?QM; iQ`M i?•M ç m H` K€m ç½ çB i
@ L; çB [m€ "B M K¬M +?O- ? B M; `M M, K i`, K M; QÌB +O M; QÆB #•v ;BÌ ç½ +? i b
"B M o¬ >mv i +QÌB ;^M K°i iB M; ,

@ L;QÆB Km®M ;¢i B +?S\
 h? M; S?B hB m çSM; # M /M #"M +kM; t2M p"Q,
 @ S?QM; i?B m ;B - HìB M"v +O M;QÆB i +kM; F?¬M; iBMX
 *?d +¬M H" M;QìB +ÁM +?9i Hw i`Q i?b F?¬M; B iBM HìB æQìM; S?QM; ç½ MìB +
 FB i'M +¬M; h?B M h9 H" +?mv M +?„+ +?„MX *?Q /M #¼M ?¼ ç€M? F?¬M; H¢B h
 #B i #Ä +?¢v ? v b Q\ G"K b Q +| i? +? i ? i F?¬M; +ÁM B +?S\
 h'i +ª K¼B M;QìB +Æ ?² ç m +?Q `^M; æQìM; S?QM; ç M; K¢M? KB M; MìB #"v- Km
 K'v M;QìB Î ç•v K" i?¬BX L?QM; HìB MìB /®B M"v X *?ŠM; +| +?9i F„ i?m"i M"Q +
 J'v M;QìB Î ç•v- M;Q¢B i`W "¢+? hB m G¢B ` i?b F?¬M; B F?¬M; #B i M?[M; ;b æ
 *?QM? H9+ M"v- .`+? L?QÊ+ h?¬M p" ? B p` i`QîM; H½Q +ÁM H¢B /šM i?2Q K°i ç
 "¢+? h® u H"TiS+ FBM? ?½B,
 @ *€+ p` bQ Km°B- b Q +€+ M;QÆB H¢B iÈB ç•v\ hbM? ?bM? # M FB i? M"Q `²BV
 *?mv M tªv ` ?¬K M v ç½ [m€ bS+ iQîM; iQÊM;- æQìM; S?QM; çB `²B- +€+ M" M;
 M;®+ +ª MY M;"v KÈB M?Ê ` # M i`QM; +ÁM i" M +?B M +?Q ;BªB [mv i tQM;- p
 +?¢v iÈB i`Ê ;B9TX
 L;?2 "¢+? h® u ?ÄB p"v- .`+? L?QÊ+ h?¬M HB M HB + M?bM æQìM; S?QM; K°i +
 ~v,
 @ *Y +?QM? # M FB F?¬M; b Q +ªX
 "¢+? h® u FBM? ?d ?ÄB,
 @ E?¬M; b Q H" i®i `²B- K¬M ?¢ ç iY i?QÆM; pQM; i? M"Q\
 >"M L?m +QìB MìB,
 @ E?¬M; +? i M;QìB M"Q- +kM; F?¬M; B #` i?QÆM;5
 "¢+? h® u p" G•K L?QÊ+ .B M H° p F?B T bÊ,
 @ a Q +| i? \ *?ŠM; H) # M FB F?¬M; +| F ç`+? iÈB\
 J'v M;"M M;QìB ?¶M +?B M- h?B M h9 # M M"v +| i? i?„M; çQÊ+ ç½ H" F€ iQ+?- b
 p" iY pQM; +?S\ *kM; +?d +| F ç`+? F?¬M; iB M +¬M; KÈB +| i? Hw ;BªB +?mv M
 h?B i G¢+ >²M; çSM; # M +¢M? MìB,
 @ E ç`+? +| iÈB ?ÆM ? B M;"M M;QìBX L?QM; +?9M; i X E?¬M; +| ç€M? M? mX
 i¢B b Q H¢B iU +?ûK ;B i HšM M? m- F?¬M; +ÁM B M"Q b®M; bìiX
 "¢+? h® u p" G•K L?QÊ+ .B M HB M çì M;QìB ` X
 GìB M"v X aQ pÈB M?[M; ;b æQìM; S?QM; pW MìB H9+ M½v +"M; F€ [m€B ?ÆM-
 çQÊ+X
 "¢+? h® u M;?B K K†i MìB,
 @ h?B i bQ Km°B- #•v ;Bì F?¬M; T?ªB H9+ ç MìB çM X

RkyX *?QÆM; Rky, æm´B h" M :B i hmv iX

o¬ h?QìM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; Rky, æm'Bi" M; B iimv iX

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

.`+? L?QÊ+ h?-M p°B M|B,

@ æ•v F?-M; T?ªB M|B çM K" H" bU i?"i- +ª+?9M; i #•v ;B|+kM; +ÁM KÆ KÆ K" #B i+?mv M; b ç½ tªv ` X \*?QM? H" S?QM; L?B iÈB ç| M|B +?mv M pÈB #¼M ?¼K #„i ç-m ç°M; i?O iU ;B i HšM M? mX "ˆM; F?-M; i?b b Q +?9M; i +| i? çQ i'i +ª FB +?S\ \*Y +?QM? # MFB [mª i?"i F?-M; +ÁM F ç`+? M"QX

J'v M; Q|B M|B +?mv M +kM; F?-M; ç i?'T; B¼M; tm®M; - iU M?B M K|B ç€K M; Q| `ä`"M; X

"B M o¬>mv i +Q|B H¢M? K°i iB M; ,

@ hbK i? K p" B M; Q|B i?b +| i? ;¢i çQÊ+ i b Q\ *€+ M; QÆB ç9M; H" bB i•K p¼M; + Q i?O p"Q i`QM; M"v- i t2K # MFB +€+ M; QÆB M; ,M +ªM i? M"Q çQÊ+5

æQ| M; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- ?„M +kM; #B i Km®M "B M o¬>mv i iBM +?mv M F?| F?,M- pW M?€v K„i pÈB "¢+? hB m G¢B K°i +€B HB M KÎKB M; M|B,

@ æQÊ+ `²B "B M K¬M +?O- ç¢B [m•M +O +€+ M; QÆB ç½ ?Q" M iQ" M +¬M; +?B h?B M h9 b m M"v +?QM? H" +O M; QÆB `²BX "i [m€ i +ªK i?'v M; QÆB M M ibK H-M i`QÊ+ i #'i +~M M M ç½ tY Hw +QM i` B +O M; QÆB `²B- i`QM; K°i `WM; +•v KQÆB /†KX

@ *€B ;b\ S?QM; L?B H" /Q M; QÆB ;B i\

F?|2 K„i "B M o¬>mv i M?€v K„i M?Q Km®M MSi` X

*QM i` B ;†T M¢M +kM; +?d H" T?ÄM; çQ€M +O ?„M- imv `i +| F?ª M,M; M"v M?Q K°i iB ?v p¼M; - ?v p¼M; +QM i` B pšM +?Q +? iX L?QM; +•m M|B +O æQ| M; S?Q iQ| M; +O ?„M- KªM? p" B /QM? K€m K" hmv i PM; K M; p ç9M; H" ibK çQÊ+ i`QM; M i?"M? M,K KQÆB /†K- M m æQ| M; S?QM; F?-M; T?ªB ?mM; i?O i?b b Q +| i? #

@ *?QM? H" i H" KX

æQ| M; S?QM; i?QªB K€B ;"i ç-m t€+ M?"MX

@ h ;B i M; QÆB5

"B M o¬>mv i ; -K H M K°i iB M; ;B" M /[- +ª M; Q|B ç°i M?B M #B M i?"M? K"m çÄ iW HÁ HY ` - M; v +ª F?-M; F?Q tmM; [m M? ?„M +kM; p†M p Q- tQ v M; Q|B Km®

oW `²B "B M o¬>mv i F?-M; Km®M /MM; bS+ K¢M? +O +QÆM; i•K H" pb F?-M; K h? M; S?B hB m- M?QM; ?B M i¢B M; ?2 çQÊ+ +QM i` B H" /Q æQ| M; S?QM; ;B i- M?šM M?`M çQÊ+ \

" p` çQ| M; +?O +O *U EB K J¬M +U+ F€ bÊ ?½B- p°B p" M; M|B,

@ J¬M +?O- F?-M; çQÊ+5

"®M M; Q|B #¼M ?¼- K|B M; Q|B ;B[K°i ;|+ - KB M +QÐM; +| i? ;B[çQÊ+ K¢M; / L?[M; "B M o¬>mv i #•v ;B| ç½ #` æQ| M; S?QM; +?¼+ ;B" M K" T?€ pÐ i? +K+ - ;„M; i`K p[M; M v H¢B tm'i ?B M bÆ ?ÍX

h? M; S?B hB m H" F F?-M F?ûQ- b Q +| i? #Ä [m +Æ ?°B M"v \ "B M o¬>mv i pV M; v p"Q h?B i >mv i çQ| M; +?O G *Ym >´- K°i +?Q| M; pW ç€M? [m - +ª M; Q|B O H¬B Q M? çdM? b m ç| H9M tm®M; - T?¢K pB KQ|B i`QÊM; [m M? M; Q|B ?„M- +ª F i?"M? #°i K`MX

h`QM; ç€K F?|B #KB K`i KM- G *Ym >´ ?ûi i?ªK K°i iB M;- #` h? M; S?B hB m ç€
i` M M;U+ H"TiS+ HãK p`QX

æQÌM; S?QM; ;BQÆM; M?mv M FB K i` M i v H M- i? M? \*QÆM; #BM? M`v K M;
M;U+ G *Ym >´X

"B M o¬>mv i H9+ M`v +kM; #¢Q M´B +ÆM i?`M? M° H Q iÈB i`QÊ+ K†i æQÌM; S?
i`QM; K„i +?d #B i K¶B KbM? æQÌM; S?QM;- ?„M Km®M ç2K ?mM; i?O ç½ b€i ?¢
i`,K KªM?X

E?¬M; +?ì ?„M iÈB ;¬M æQÌM; S?QM;- "¢+? hB m G¢B p` G•K L?QÊ+ .B M HB M H
>mv i +kM; H` K°i h?B M ;B B i`mM; T?~K- +?d pb i?ìB ;B M i`M +?S+ bÈK ?ÆM M
?ÆM "¢+? hB m G¢B K°i +?9iX

L?QM; ?„M #` h? M; S?B hB m ûT ç'm H•m M?Q p"v- +QÆM; F?Q ç½ /MM; F?¬M; Q
;Bì +| M´B ;B" M +€+? K'v- /MM; iÈB +ª bS+ K¢M? +O +QÆM; i•K- KB M +QÐM; +
"¢+? hB m G¢B K` i?¬B- +| i? K G•K L?QÊ+ .B M p` "¢+? h® u i?b "B M o¬>mv i +
M,M; i?„M;- KÈB ç€M? çQÊ+ p`B +?B m ç½ i?K i?QÆM;X >„M ;B®M; M?Q K°i +Q
/M ç®B K†i pÈB # h?B M ;B B +kM; +?d Km®M iÈB ;¬M æQÌM; S?QM;- /M +| +? i +
i?2QX

" M;QìB "¢+? hB m G¢B b Q +| i? +?Q ?„M +Æ ?°B M`v\ " M;QìB p•v +?†i ?„M H
+?QÎM; +MM; ? B i? M? i`QÌM; FB K- F?¬M; M;WM; i¢Q` i? K M?B m i?QÆM; iQ
bS+ +?B M ç'm +O ?„MX

h?U+ HU+ +O # M;QìB +kM; F?¬M; + Q i?•K çQÊ+ M?Q h? M; S?B hB mX ç®B
ç M; M´B çB M i?b F?¬M; i? ç€M? #W - ç€M? Hm•M T?B M +?QM? H` HU +?¼M i

h? M; S?B hB m # M FB p®M H` K°i M;QìB ç€M? #®M- #•v ;Bì ç½ +? i K°i i M G
>mv i i?b ç½ +| # M;QìB # M M`v +? i`K- +?d +ÁM H¢B ? B i M i?U+ HU+ i?`T M
+?9M; ç9M; H` F?¬M; ;b / /`M; ?ÆMX

*| ?² +?d i`QM; KQìB ;B•v M;„M M;OB- ? B i M M`v ç½ #` h? M; S?B hB m /MM; +?Q
iQ`M i?•M- i`U+ iB T #B M i?`M? T? M?•MX

sY Hw tQM; ? B i M M`v- hB m i?9+ KÈB M? M?`M; imM; ` K°i +?QÎM;X

"B M o¬>mv i ç M; #` # M[ M?•M M`v p•v +¬M;- ç°i M?B M i` M ç-m tm'i ?B M K
+?QÎM; 'M M`v `ä ``M; ç½ #` h? M; S?B hB m €T b9+ H¢B- /B M iQ+? +?2 T?O +k
tm®M; ç-m "B M o¬>mv i- F?B M ?„M i?'i F?B m ç´ K€m M; v i¢B +?¶- +ª M;QìB M
@ sQM; `²B- +QM #` M| - K i +? i i 5

h? M; S?B hB m T?OB i vX L m F?¬M; T?ªB pb F?¬M; Km®M ç #`i F€ F M`Q +?çv
? Q i®M M?B m i?ìB ;B M M?Q p"v KÈB ç€M? tQM;\

"®M F #` h? M; S?B hB m T? #Ä iQ`M #° ç m #` æQÌM; S?QM; H-M HQÊi ;B i +
i?QªB K€B M?Q ;B i ?2Q p"vX

@ æB i?¬B- # M +Y +?QM? +ÁM +?Q ç€M? tQM;- +€+ K„ M[+¬M +| H½Q h? M; i
h? M; S?B hB m [mv i ç`M? ;B9T M;QìB ç M +MM;X
. `+? L?QÊ+ h?¬M +QìB F?´ K°i iB M; ,

@ >ÆM ? B M;`M M;QìB FB i?"i bU ç½ +? i ? i`²B- K¼B M;QìB +ÁM M;?o #¼M i
h? M; S?B hB m +QìB M? M|B,

@ E ç`+? # M M`v ç m +? i +ª `²B- +€+ M;QÆB F?¬M; +¬M ç|M; F`+? M[X
"¢+? hB m G¢B M|B,

@ ZO i?"i H` +? i ? i`²B- #` S?QM; ;B i +ª `²BX

J'v M;Q`B F?¬M; `ä +?•M iQÈM; H9+ M`v KÈB i?`v F?¬M; ;B®M; ;B^a +?Q H„KX J°i
 M?QM; M?B m M;Q`B +MM; /B M i?b +| p `i F?¬B ?`B- ?ÆM M[ - +€+ M`M; ç m
 # MFB - F?¬M; i? M`Q p¬ /mv M p¬ +È H¢B `ìB #Ä p`i`Q T?ÁM; i?O K` +?¢v iÈB
 h? M; S?B hB m M;?B ?Q†+ M?bM "¢+? hB m G½M,
 @ a Q H¢B +? i ? i\
 @ G` S?QM; H`KX
 hB m i?9+ [m v ç-m M?bM H¢B æQ`M; S?QM;,
 @ h ttt- S?QM; i?B m ;B - K°i KbM? M;QÆB H`K b Q ;B i ? i ç€K M;Q`B ç| p"v\ *
 M?Q p"v M[X h`QÈ+ iB M M;QÆB +| i? i?m +QÆM; F?Q +O KbM? H¢B çQÈ+ F?-
 L| +S i€T p`Q K†i i ç m [m€ ç•v M`vX
 *QÆM; F?Q i` M M;Q`B æQ`M; S?QM; +ÁM +m²M; #¢Q ?ÆM +^a H9+ M½v- ;B®M; M
 i?S +?mM; [m M?- v T?K+ # v T?'T T?ÈB F?¬M; M;WM;X
 æQ`M; S?QM; #'i ç„+ /o M|B,
 @ h +kM; Km®M- M?QM; i?m H¢B F?¬M; çQÈ+X
 h? M; S?B hB m p K†i M;QM; i`¼M; M|B,
 @ S?QM; i?B m ;B - F?¬M; T?ªB M;QÆB #`i~m ?Ä M?"T K ç'v +?S\
 :B i M;Q`B [m€ M?B m +kM; +| i? F?B M i•K Hw M;Q`B i i`Î M M #B M i?€B- `i /
 /¢M; æQ`M; S?QM; H9+ M`v `i / F?B M M;Q`B i +| +^aK ;B€+ bÊ ?½B- M m #m´B i
 ;B`i?b M?'i ç`M? #` /¼ +?Q +? i F?B T- ?„M iQ`M i?•M ç m ç-K çb K€m- i` M K†
 F?Q iQ`M i?•M H v ç°M; F?¬M; M;WM;X

RkRX *?QÆM; RkR, " Zm MX

o¬ h?Q`M;
 h€+ ;B^a, J¢+ J†+
 *?QÆM; RkR, " [m MX
 L?|K /`+?, .mM;M?B
 L;m²M, oBTp M/ MXpM
 @ h +| #ªQ çªK pÈB M;QÆB- i F?¬M; T?ªB #`i~m ?Ä M?"T K 5
 @ S?QM; L?B- #•v ;B`+QM +| +^aK ;B€+ ;b F?¬M;\
 G•K L?QÈ+ .B M HQ H„M; ?ÄBX
 @ *QM +| +^aK ;B€+ `i F?| +?`m5 E?| +?`m Km®M +? i5
 æQ`M; S?QM; H° p m b-m-
 @ h`QÈ+ F?¬M; M|B K'v +?mv M M`v- i Km®M # [m M5
 *ª ç€K M;Q`B i?B m +?9i M[ `Èi +^K tm®M; ç'i- h? M; S?B hB m F?¬M; #B i M M
 *€B +?mv M # [m M M`v iW i`QÈ+ iÈB M v ç m H` ç°+ [mv M +O + Q i?O- M?[M
 im Hmv M tm'i ?B M #bM? +ªM? ?Q†+ +-M ibK ?B m pä çB M ;b ç'v b) HU +?¼M
 æQ`M; S?QM; KÈB iÈB ç•m +?S\ Gmv M +QÆM; #€i T?~K K` i?¬B- +ÁM +?Q iÈB +
 h? M`v +kM; ;B®M; M?Q K°i çS i` ` M? çÁB çB F„ pB M p"v- +,M #ªM F?¬M; çO i

E?¬M; +?ì #¼M ?¼ F`T +| T?ªM SM; ;b- æQÌM; S?QM; ç½ p°B +?çv p u M GB m +
 aU i?"i [mª i?"i M?Q M?[M; ;b æQÌM; S?QM; ç½ M|B- ?„M ç½ b„T +?®M; çÐ F?¬M
 p`T?| çQÌM; +?O +O \*U EB K J¬M i?b ;•M Kç+? i`QM; M;QÌB æQÌM; S?QM; ;¬M M
 M;QM; Hmv M M?B m •K ?²M M?Q p"v i?b F?¬M; #½Q ?Á b Q çQÊ+ \ a m HçB iB
 i? K K'v i`,K >mv M ;B B- ?ÆM # KQÆB æ` ;B B- #®M p`h?B M ;B BX
 L?'i H` ?B m [mª K` M?[M; æ` ;B B p`h?B M ;B B K M; iÈB +?Q æQÌM; S?QM; ç
 M?B m M?Q p"v- +?Q /M FBM? Kç+? i`QM; M;QÌB æQÌM; S?QM; ç½ bÈK çQÊ+ ;B
 F?| K` +?®M; +?¼B M'BX
 +kM; M?ì p`Q FBM? Kç+? i`QM; M;QÌB [m€ +QÌM; ççB M M æQÌM; S?QM; KÈB /€K
 Hmv M •K ?²M M?Q i? X L m F?¬M; +| +,M +Æ i? M`v i?b æQÌM; S?QM; b Q /€K`
 EBM? Kç+? iQ`M i?•M +O æQÌM; S?QM; H` /Q KQÌB M,K im pB [m, i?¬M ;B +®-
 ç ?bM? /mM; i?b +kM; F?¬M; [m€ +?9i M`QX \*| i? M|B- K†+ F H` +QÆM; F?Q F?
 i`QM; M;QÌB æQÌM; S?QM; ç m +| i? iB T M?"M- imv i ç®B F?¬M; +-M HQ H„M; p
 L?QM; +| i? iB T M?"M H` K°i +?mv M- +| i? +?`m çQÊ+ ? v F?¬M; HçB H` K°i +?
 :B®M; M?Q K°i M;QÌB T?ªB M?`M iB m p"v- M?`M +`M; H•m i?b +`M; +,M; +SM; X
 M;m²M M,M; HQÊM; F?'M; H² /Q iB m F?¬H•m Mm®i +?YM; •K ?²M bBM?` HB M
 iªM K€+ `®B HQçM- F?¬M; p"M ?`M? i?2Q K°i H° imv M i?®M; M?'i M`Q +ª- ç•K i
 Km®M +? iX
 æQÌM; S?QM; #•v ;Bì F?¬M; i? +?ì çQÊ+- Km®M ç2K +?9M; M| ?Á H`K K°i- i?®M
 h`QM; u M GB m +€+- hS LQÆM; p` "ªQ L?B J°M; L?B ç M; +?ÆB çM +MM; hB m J
 +?B M ?¬K M vªM? ?QÌM; +?9i M`QX H9+ æQÌM; S?QM; iQ`M i?•M ç m H` K€m t¬M
 i v H K„i p°B #`i FQM K„i +O hB m J M? J M? HçB- bÊ ?½B M|B,
 @ S?QM; i?B m ;B - b Q HçB #B M i?"M? M?Q p"v\
 @ æÊB hB m i?9+ i`î p b) M|B +?Q M;QÆB M;?2- i Km®M # [m M5
 æQÌM; S?QM; #m¬M; HçB K°i +•m- #QÊ+ p`Q T?ÁM; KbM? i`QM; €M? K„i HQ H„M
 F?| +Y HçBX
 h?m¬M i?K+ +îB ? i v T?K+ /QM? K€m i` M M;QÌB` - Hä i? F?Q M? +?•M M;²B t
 p"M F?îB o¬ h?QÌM; Zmv iX
 M;QM; Hmv M M?B m •K ?²M i? M`v- æQÌM; S?QM; +kM; +ªK ;B€+ çQÊ+ i?U+ HU
 ç°i T?€i¬M; ? B o¬ h?QÌM; Zmv i- M?QM; pb +QÆM; F?Q i`QM; M;QÌB [m€ ?¶M H
 M;QÐM; +Y i¬M; i?S # X
 o¬ h?QÌM; Zmv i pW çB m ç°M; - MÆB ç M çB M i`QM; +Æ i? - iB m F?¬H•m +kM
 K'v ç®K b€M; t M? i` M tQÆM; +®i +O iB m F?¬H•m +MM; /¬M M`M HçBX
 *QÆM; F?Q i`QM; FBM? Kç+? HçB ç•K KçM? iÈB- æQÌM; S?QM; pSi #Ä ? i i?ªv i
 K¶B w MB K H` T?ªB F?B M +QÆM; F?Q i`QM; M;QÌB p"M ?`M? i?2Q H° imv M +O
 G9+ KÈB #„i ç-m p¬ +MM; F?| F?,M- æQÌM; S?QM; K'i K°i T?2M F?Q HU+ F?€ HÈ
 +?9i +QÆM; F?Q M ioM? î ç M çB M- ç| p®M H` iU #ªM i?•M ?„M im Hmv M K` +
 F?Q M`v H`K çB K tm'i T?€i- ?QÈM; +€+ çB K F?Q ?mv i ç~v KçM?- HB M ;B®M; M
 M?[M; T?¬M +QÆM; F?Q F?¬M; M;?2 HìB- b m ç| ?ÊT M?'i HçBX
 Zm€ i`bM? M`v +kM; ;B®M; K°i i`"M +?B M- K°i p`h?®M; bQ€B bm'i HoM? /MM;
 ç`+? M?•M b m ç| ?ÊT M?'i #BM? HQM? +O ç®B T?QÆM; HçB- iWM; #QÊ+ +kM; +
 HçB iB T iK+ i'M +¬M; M?B m F ç`+? ?ÆM M[ - B®M; M?Q H'v M; „M Mm¬B /`BX

.-M /-M- +QÆM; F?Q M; ?2 HÌB M; "v + "M; M?B m ?ÆM- ; B®M; M?Q K°i [mª + -m im
 æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; + -M i" M HU+ F?®M; +? +QÆM; F?Q HQm ç°M; M[- +?
 imv M +O o¬ h?QÌM; Zmv ii-M; i?S ? B K" p" M +?mv MX
 +kM; F?¬M; `ä H" K'i # Q H•m- æQÌM; S?QM; KÈB FûQ +QÆM; F?Q iQ" M i?•M p"
 i?B M- +ª M; QÌB ç½ QÈi çšK K² ?¬BX
 *?¶ i`QÈM; ç m i`QM; FBM? K¢+? +kM; #Èi çQÊ+ ç¬B T?¬M- M?QM; +?d KÈB ; BªK
 ç K'i ?ŠMX æQÌM; S?QM; #B i`ä ç•v H" M?ì FBM? K¢+? +O KbM? HÈM K¢M? K
 K¢+? F?¬M; çO HÈM K¢M? i?b ?„M F?¬M; i? +?d +ªK i? 'v i`QÈM; ç m K" ç½ bÈK #
 M' +? i`²BX
 J°i H-M H¢B K°i H-M- F?¬M; bÊ #` M; QÌB F?€+ H"K T?B M K" p" M +?mv M o¬ h?
 çQÊ+ K°i +€B +?m i?B M i?b b) +| K°i #° T?"M M,M; HQÊM; i`QM; FBM? K¢+? #`
 F?Q ?mv i iQ" M i?•MX
 M?[M; M,M; HQÊM; #` €T b9+ M"v ç m H" iBM? i9v i`QM; iBM? i9vX h`QM; +?B M ç
 +?B M ç'm +O K°i M; QÌB ?Q" M iQ" M /Q +? 'i HQÊM; p" + 'T #"+ +O M?[M; M,M; H
 ç`M?X \*?9i M,M; HQÊM; #` €T b9+ i`QM; ç M çB M p" F?Q ?mv i +?QM? H" i?S b)
 M; QÌB- +| i? M|B +?QM? H" +, M +Æ [m M i`¼M; M?'i +O K°i M; QÌBX
 o" M +?mv M i`¼M p M ?ÆM i`, K +?m i?B M- æQÌM; S?QM; p¬ +MM; #m²M #U+ T?€
 K¢+? +O KbM? +kM; +?ŠM; ; BªK çQÊ+ # Q M?B m- pšM M?B m M?Q i? X
 F?¬M; T?ªB M|B M?[M; M,M; HQÊM; M"v F?¬M; iB M M?"T ç M çB M p" F?Q ?mv i
 M M T?¬M; BªK #Èi +?ŠM; i?'K p"Q ç•mX
 h" M +?B M M"v- æQÌM; S?QM; M; QM; Hmv M Qi M?'i +kM; ?ÆM K°i M; "M •K ?²M
 M,M; HQÊM; K M; p HÈM +Ð M"QX
 oÈB i®+ ç° i? M"v- +?d bÊ +?Q €T b9+ ? i M,M; HQÊM; i`QM; FBM? K¢+? i?b KbM
 HQÊM; M"v imv M?B m- M?QM; +kM; F?¬M; i? H'T ç-v #KM; çQÊ+X h?U+ HU+ +
 ç¢i iÈB +ªM? ; BÈB K°i ? B i?€M; XF?¬M; ,M F?¬M; m®M; X
 æQÌM; S?QM; M; ?o M; ÊB K°i ?²B HB M +?Q ` K°i w MB K FBM? M; QÌB- Km®M H
 K¢+? ç ` M Hmv M +Æ i? p" HK+ T?O M; k i¢M; +O KbM?5
 h`QÈ+ F?B ; †T çQÊ+ "¢+? hB m G¢B- K¶B H-M im Hmv M æQÌM; S?QM; ç m /MM
 Hmv M i?•M i? - M?QM; b m F?B ; †T çQÊ+ "¢+? hB m G" M- H¢B i? K`'i M?B m
 F?¬M; i? F?¬M; + 'T i®+ ç + Q i?U+ HU+ - M M ç" M? i`b ?Q½M pB + ` M Hmv M i?
 *?mv M H-M M"v H¢B çQ iÈB +?Q æQÌM; S?QM; +Æ ?°B i®i M?'i- M?B m M,M; H
 i®M # Q M?B m H•m KÈB +| i? ç +?9M; M|B M M?"T ç M çB M iQ" M #°- i? v pb +
 #^M; /MM; K°i T?¬M ç ` M Hmv M i?•M i? X
 h'M; i? i?U+ HU+ +O K°i M; QÌB- +?ŠM; M?[M; çQÊ+ [mv i ç`M? Î +ªM? ; BÈB- +
 i? p" i•K iQM?X
 S?¬M i•K iQM? i?b æQÌM; S?QM; i¢K i?ÌB F?¬M; + -M T?ªB t2M p"Q- i?S ç| T?ªB
 M; ?B K p" `i M?B m i?S F?€+ KÈB +| i? i?9+ ç~v çQÊ+X \*ÁM bS+ +?`m çUM; +O
 +® ; „M; K" i? v ç´B- i?•M i? K¢M?- i?b +Æ #„T- HU+ +?•M- HU+ MûK- bS+ #`i +kM
 +MM; F ç`+? i?b M?[M; i?S M"v ç m i`Î i?"M? M?[M; M?•M i® pB /B m [mv i ç`M?
 M; ?o H" H"K- æQÌM; S?QM; i` M? i?O i?ÌB ; B M çB m ç°M; ` K°i T?¬M +QÆM; F
 T?"M i`QM; M; QÌB KbM?- KQÊM M?[M; +QÆM; F?Q M"v ` M Hmv M i?•M i? X
 *ª [m€ i`bM? ` M Hmv M +?d +| i? /MM; K'v +?[i? i?ªK p¬ M?•M ç¢Q ç ?bM? /mM
 J°i M; QÌB F?¬M; i`ªB [m ibM? ?m®M; i?®M; F?' imv i p¼M; M?'i i?b F?¬M; i? #B
 çQÊ+ iÈB ç•mX J" Km®M F? B T?€ çQÊ+ iB K HU+- i`QÊ+ iB M M?'i ç`M? T?ªB +?

æQÌM; S?QM; K¶B H-M ç m çB m ç°M; K°i HQÊM; +QÆM; F?Q `i HÈM- /M b Q pÈ
FBM? K¢+? i?b +Æ ?² +| i? M|B H" H'v # Q M?B m +kM; F?¬M; ? i- çQÆM; M?B M
M?QM; ç®M; M,M; HQÊM; FB i?"i bU `i M?B mX

M;m²M M,M; HQÊM; F?´M; H²iB M M?"T p"Q i?•Mi? p" HK+ T?O M;k i¢M;- i" M #¢
i? p" tQÆM; +®i- +ª HK+ T?O M;k i¢M; +kM; #` K°i T?2M i" M T?€ / [/°BX

h`QM; H9+ ` M Hmv M- æQÌM; S?QM; +| i? +ªK ;B€+ çQÊ+ i`QM; #KM; M?Q +| HY
ç m ç|M M?Q p¢M iB M tmv M i•K- i`QM; M; QìB M?Q +| ?"M; M;"M ?"M; p¢M +QM F

L?'i i?ìB- i`QM; u M GB m +€+ i?QÌM; tmv M i`mv M ` iB M; ; -K iQ ç M F?ªM ; B¼
S?QM; - pb ?„M i?"i bU F?¬M; M?"M çQÊ+ - „M +?†i ` ,M; `Qi ` i? M? •KX M?[M;
J M? J M? K¶B i®B çB M; O ç m #` h-M hS LQÆM; M?ûi #¬M; p"Q ? B H¶i B- M m
b) ; †T €+ K°M; X

æ m ç|M imv F?| M?"M M?QM; i?"M? [mª +| çQÊ+ H¢B F?B M M; QìB i p¬ +MM; KW
i¢Q- bS+ K¢M? i?•Mi? +O æQÌM; S?QM; i,M; H M ç€M; F - +m®B +MM; i,M; iÈB
M?QM; ?„M p¬ +MM; iU iBM- F i [mª +?„+ +?„M `i F?ª [m MX

h`QM; [m€ i`bM? p" M +?mv M o¬ h?QÌM; Zmv i p¬ b® H-M- `®i +m°+ i?b ç½ +kM;
i?"M? +¬M; #QÊ+ [m i-M; i?S # X o¬ h?QÌM; Zmv i i-M; i?S # +MM; K M; iÈB K°
æQÌM; S?QM; F?¬M; +| i?ìB ; B M t2K tûi- +?d p°B i bK ç¼+ H° imv M p" M +¬M; +O

+kM; ; B®M; pÈB H-M i`QÊ+ - H° imv M p" M +¬M; +O i-M; i?S # +kM; +| +?9i F?€+
`i M? M? HB M [m2M i?m°+ - i? M M +kM; F?¬M; K'v F?| F?,MX

a m F?B iB M p"Q i-M; i?S # - iB m F?¬ H•m i`„M; MQ½M M?Q M; ¼+ H¢B #B M i?
i?Q¢i M?bM / F?B M M; QìB i v m i?Q+? - b m F?B ç´B K"m i?b H¢B F?B M M; QìB
F?QX

M,M; HQÊM; F?´M; H²i`QM; FBM? K¢+? çQÊ+ æQÌM; S?QM; /MM; ç ` M Hmv M
/-M iB m ? Q F?€ M?B m- +m®B +MM; i'i +ª ç m ç½ ´M ç`M? H¢B M?Q i?QÌM; X

æQÌM; S?QM; iU M?O iW M v p b m KbM? F?¬M; # Q ; Bì çQÊ+ T?ûT M; QM; Hmv
M[X "i [m€ +Æ ?°B i? M"v +kM; `i F?| ; †T- #¶M; M?B M +| p" B M; "M M; QìB +? i
2 H" +ª çìB +?B ; †T K°i H-M K" i?¬BX

" M M; Q" B T?ÁM; +O æQÌM; S?QM; - "¢+? hB m G¢B HQ H„M; çSM; # M M; Q" B- p
H9+ æQÌM; S?QM; # [m M iÈB ; Bì M" M; ç m ; B[p K†i M"vX

J¶B H-M i`QM; T?ÁM; æQÌM; S?QM; T?€i ` iB M; ; -K ç m çÈM M?Q i? ç m F?B
L" M; `i Km®M t¬M; p"Q M?bM t2K `®i +m°+ æQÌM; S?QM; #` ; b- +m®B +MM; pšM
im Hmv M # [m M i?b F} M?"i H" #` F F?€+ [m'v `¬v- +?ŠM; M? v tªv ` +?mv M ; b
?®B ?"M +ª çìBX

@ hB m G¢B +¬ MQÆM; - +¬ M M ,M +?9i ; b çB- iW ?¬K [m iÈB ; Bì +¬ +?Q +| ; b p
h-M hS LQÆM; çB iÈB M? ; B¼M; M|B-

@ "ªQ L?B p" J°M; L?B ç½ +?m" M #` `i M?B m K|M M; QMX

@ h F?¬M; ç|BX

"¢+? hB m G¢B +QìB ç-v p +?m t|i- +?"K `½B H„+ ç-mX

@ H½Q h? M; M?" i M|B- S?QM; i?B m ; B imv i ç®B F?¬M; +| pB + ; bX J'v M; "v
?„M pšM +ÁM / Q ç°M; `i ?¶M HQ¢M- K'v ?¬K M v ç½ ´M ç`M? H¢B `i M?B m `²BX

h-M hS LQÆM; H M iB M; F?mv M ; BªBX pÈB i?U+ HU+ +O M" M; ? v "¢+? hB m
pB + M"v- M?QM; M" M; pšM M|B p" B +•mX

@ L?QM; ç½ H" M; "v i?S KQìB `²B X S?QM; pšM +?Q ` X i bÊ i?•Mi? +O ?„M

"¢+? hB m G¢B +„M K¬B ç M KS+ i`„M; # +? - + m K"v-

@ >ÆM M[X iW # M; "v i`QÊ+ S?QM; ç½ F?¬M; T?€i` # 'i Fb iB M; ç°M; ;b- i`C
pšM F m H M p`B iB M;X

@ *¬ HQ H„M; +MM; p"v K" i?¬BX

h? M; S?B hB m F?¬M; #B i H'v ç•m` +€B çMB ;"- ,M iÈB KS+ KB M; /QM? ç¬v Kf

@ hB m G¢B +¬ MQÆM;X +| +•m M;QÌB i®i b®M; F?¬M; i?¼- i B ?¼ HQm M;"M M
?¼ - ?„M M?'i ç`M? F?¬M; iB m çÌB / i? ç•mX

h-M hS LQÆM; iS+ ;B"M i`WM; K„i HB + h? M; S?B hB m K°i +€B- b m ç| M?' + +?

hB m i?9+ tmwitQ K°i iB M; ,

@ h M|B +| b B b Q\ h s- K°i M;QÌB ;B i ? B M;"M M,K i`,K M;QÌBX +^a H½Q h? M;
S?QM; i?B m ;B +?ŠM; M?[M; H"i B ?¼ X K" +ÁM H"i B ?¼ iQ #^M; i`ÌBX

a m H-M ç¢B +?B M FB X iÈB M;"v i?S ? B h? M; S?B hB m +MM; ? B p`h?B M;
iÈB +?B M i`QÌM; MÆB +Y i`QÊ+ t2K tûiX M; v +^a # M;QÌB #¼M ?¼ +kM; #`i`"M
FB /¼ +?Q FBM? ?½BX hÈB H9+ M"v ?¼ KÈB i?"i bU iBM +?mv M æQÌM; S?QM;

J'v M;QÌB M"v çQÆM; M?B M b) F?¬M; iBM +?mv M æQÌM; S?QM; +?d F?m K¬B I
HšM M? m- K²K KûT +O ?„M K" HÈB ?¢B M?Q p"v i?"i i?b ?„M ç½ H"i?B M ?¢ p¬ ç
S?QM; ç½ /MM; i?O çQ¢M ;b ç| K" .`+? L?QÊ+ h?¬M F?¬M; T?€i ?B M çQÊ+X

ob p"v #¼M ?¼ ç m M?'i i [m v b M; ?ÄB "¢+? hB m G¢B- /M b Q +kM; H" M;QÌB K
F?¬M; i? ;ç i ?¼ M M ç½ M|B ` K°i T?¬M bU i?"i +?S F?¬M; M|B iQ`M #°X *?Q M
hB m +?d #B i H" ç€K M;QÌB FB #`æQÌM; S?QM; ?¢ ç°+- +K i? H" /MM; HQ¢B ç°

M?È H¢B i`"M; +<sup>a</sup>M? M?bM i?'v M;"v ç|- h? M; S?B hB m +kM; F?¬M; M?`M çQÊ+ K
H" h?B M a€i h?¬M H9+ tQ +O æ¢B hmv i +mM;X M?QM; +kM; +?Q # Q ;Bì ;B
M;QÌB i? M"v- ?ÆM M[+ÁM ;B i b¢+? F?¬M; +ÁM K®M; M"QX S?QM; i?B m ;B +
;b K" h?B M a€i h?¬MX æ` h?Q h?¬M +?S- i`QÊ+ Kfi S?QM; i?B m ;B M"v +?ŠM

h`QÌM; :B M; b|M; b m t¬ b|M; i`QÊ+5 h? M; S?B hB m #•v ;Bì ` 'i i•K ç„+ +•m M"v

@ >mvM? +ÁM M|B5

h-M hS LQÆM; pQÆM i v M;¼+ ` M?ûQ H¶ i B +O h? M; S?B hB m- b m ç| tQ v K

> B K„i HB m i?9+ -M; "+ MQÊ+X ó*¢+?ô K°i iB M;- +Y T?ÁM; +O æQÌM; S?QM
M;QÌB p Kfi +?'M ç°M;- p°B [m v ç-m H¢B M?bM- +?B i?'v æQÌM; S?QM; ç M; [m
H M +Y X `mM `šv pQÆM i v p T?Q M"vX

"¢+? hB m G¢B çB K M? +?•M K°i +€B HB M p¼i iÈB # M M;QÌB æQÌM; S?QM;X
? M,

@ S?QM;- b Q H¢B ` M¬M; M¶B M"v\

o Kfi +O h? M; S?B hB m p`h-M hS LQÆM; +kM; ç¬v p •M +¬M- imv K'v ?¬K M
ç°M; +O +QÆM; F?Q i` M M;QÌB ?„M K" çQ€M H" ?„M F?¬M; b Q- M?QM; #° /¢M; +
M;QÌB i ç m HÁM;X

>bM? /mM; iB m iKv- Kfi i`„M; # +? F?¬M; +ÁM +?9i K€mX ;B®M; M?Q K°i M;QÌB
L?bM i?'v #° /¢M; æQÌM; S?QM; i? M"v- ?®+ K„i "¢+? hB m G¢B HB M T?B K ?²M
çÈMX

æQÌM; S?QM; M?bM +?^K +?^K MY +€B çMB ;"i` M i v h? M; S?B hB m- ç¬B K„i
H¢B- b m ç| /MM; K°i HQ¢B M;[F?Q ?[m F?Q p¬ HU+ M|B,

@ h X æ|B b„T +? i`²B5

h? M; S?B hB m H"TiS+ i?Î ?„i` ,

@ *ÁM #B i ç|B H¨ i®i `²BX

RkkX *?QÆM; Rkk, h®i G¨M?X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; Rkk, h®i H¨M?X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*| +ªK ;B€+ +?SM; iÄ æQÌM; S?QM; ?B M i¢B +kM; F?¬M; +| ;b- +?ŠM; [m H¨ pb
p¨Q #KM; M M ç|B [m€ K¨ i?¬BX

h` M #¨M ,Mi`QM; u M GB m *€+ ç m M;²B FQM +?¶- +?ŠM; M?[M; +| K'v M;QìB b®
M,K p` h?B M h9 + Q i-M; ? v iBM +kM; p°B iÈBX JQìB M;¨v M¨v- G•K L?QÊ+ .B M
Q H-M- K¶B H-M iÈB t2K æQÌM; S?QM;- +?Q M|B +MM; "¢+? hB m G¢B çQÊ+ K
F?|+ H M- b m ç| H¢B M OB HŠM M? m- #•v ;Bì `®i +m°+ æQÌM; S?QM; +kM; ç½ tn
+kM; pÆB çB T?¬M M¨QX

h` M #¨M ç ç-v K|M ,M- M;Q¨B i`W æQÌM; S?QM; p¨ hB m J M? J M? ` i?b M?[M
ç°M; çk X +?d M?bM æQÌM; S?QM; +?,K +?,KX

æQÌM; S?QM; #•v ;Bì ;B®M; M?Q [m, ç|B ç-m i? B p"v- +?B HQ pMB ç-m ,M M?Q ;
+MM; M? M? M? MX hB m J M? J M? #QM; +?ûM +ÆK i` M i v- +?ÈT +?ÈT ç¬B K„i
çk F?¬M; M;WM; pûi M?[M; ?¢i +ÆK F?¬M; i²M i¢B i`QM; +?ûM p¨Q KB M; KbM?X

JQìB M;¨v F?¬M; ,M ;b- M m æQÌM; S?QM; F?¬M; TªB M;QìB im Hmv M i?b bÈK ç
æQÌM; S?QM; +kM; ç|B iÈB KS+ i v +?•M #OM`OMX M mi?ìB ;B M # [m M K¨ Fû
æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; #B i KbM? +| i? +?`m M´B ? v F?¬M;X

G9+ # [m M- ?„M +?d HQ im Hmv M p¨ ` M Hmv M i?•M i? M M F?¬M; +| +ªK ;B€-
pB +im Hmv M i?b +€B +ªK ;B€+ ç|B [m€ KS+ M¨v KÈB¨Q¨Q¨T iÈB M?Q i?Ov i`B
S?QM; M;`i tdmX

@ ,M +?“K K°i +?9i- +QB +?WM; M;? MX

"¢+? hB m G¢B M;²B +¢M? æQÌM; S?QM; ;B9T ?„M ;„T i?S+ ,MX

@ J m m®M; KB M; + M?5

G•K L?QÊ+ .B M ç m HÁM; ç~v M? +?ûM + M? iÈB i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM;- æQÌ
M?bM- #QM; H M M;Y +´ m®M; K°i ?ÆB ç½ +¢M b¢+?- b m ç| iB T iK+ pMB ç-m +

*^K +O hB m J M? J M? i?B m +?9i M[`Èi tm®M; #¨M- KQK K¬B M?bM ço bQÌM
p K†i [mšM #€+?- b m ç| pQÆM ? B +€M? i v M?Ä #û ` ç~v çb bQÌM iÈB i`QÊ+ K

@ J M? J M? M;Q M [m€5

æQÌM; S?QM; M;¨K K°i ?¼M; i?S+ ,M- `€M; KdK +QìB M?bM +QM #û-

@ J M? J M? ,M çBX

hB m J M? J M? Mm®i MQÈ+ KB M;- F?| F?,M M|B,

@ J M? J M? MQ `²BX

h? M; S?B hB m M;²B K°i # M M|B,

@ S?QM; i?B m ;B M;QÆB çWM; ,M M[X M?`M ç|B KQÌB M;`v`²B- ;BÌ HΦB ,M K°
+O M;QÆB b) F?¬M; +?`m M´B ç•mX

@ B M|B p"v\

æQÌM; S?QM; i`WM; h? M; S?B hB m K°i +€B,

@ h?•M i? +O i #•v ;BÌ`i i®iX F?¬M; B +| i? ?B m`ä i?•M i? +O i ?ÆM +?Q

h? M; S?B hB m +?ŠM; Km®M M?B m HÌB +MM; æQÌM; S?QM;- b m ç| •K i?¬K M
+ΦM? æQÌM; S?QM; H`"Φ+? hB m GΦB p` G•K L?QÊ+ .B M- ? B M`M; p°B ;B^M; H
S?QM;X

æQÌM; S?QM; +?ûT KB M; p`B +€B iÄ p +?Q i?Ä K½MX

L m ç´B HΦB H`M;QÌB F?€+- b m F?B M?`M ç|B H•m M;`v HΦB ,M m®M; [m€ ç° i?b
i?•M i? æQÌM; S?QM; i?¬M; [m M?B m M;`v çQÊ+` M Hmv M M?Q p"v- p¬ Hm"M
M?"M +kM; pQÊit F?ªM,M; iQÎM; iQÊM; +O M;QÌB i?QÌM;- /M ,M M?B m ?ÆM M[

?ÆM M[æQÌM; S?QM; ,M +kM; MQ`²B- +?d +| çB m +?Q ç½ KB M;- Km®M ,M #M

G•K L?QÊ+ .B M # M M|B,

@ S?QM; L?B- K¼B M;QÌB +kM; pb Km®M i®i +?Q +QM- çWM; +SM; ç-m M[X ,M
i®i ?ÆMX

æQÌM; S?QM; ;"i ç-m ç²M; w- M?"M H´v +?ûM +?€Q i`„M; G•K L?QÊ+ .B M çQ iÈE

@ L|B +?Q i M;?2 K°i +?9it2KX K´v M;`v M v ç½ tªv` +?mv M ;bX

*U EB K J¬M HB M ?ÊT +MM; +€+ i? HU+ i`QM; T?ΦK pB M;`M /†K M`v i´M +¬M; h
i?´i #ΦB M?QM; M?´i ç`M? TªB ;BªB [mv i i`B i ç X

L;?2 æQÌM; S?QM; ?ÄB p"v - G•K L?QÊ+ .B M KÈB #„i ç-m F HΦB M?[M; +?mv M
M`v +?Q ?„M M;?2X

> B M;`M iBM? M?m +O \*U EB K J¬M- K¬M +?O p` #®M p` çQÌM; +?O ç m ç½ +? i
ç K ç½ ;BªB i€MX a m F?B iBM iS+ i`mv M` M;Q`B HB M F?B M +ª Gw æQÌM; ç
+m°+ çKM; ç° ;B[*U EB K J¬M p` h?B M h9 K¼B M;QÌB ç m ç½ çQ€M i`QÊ+ çQ
i?„M; HΦB i?m°+ p T?2 v m i? ?ÆM- +?ŠM; M?[M; p"v- M;QΦB i`W ? B KQÆB æ`
h?B M h9 F?¬M; K´i M;QÌB M`Q- HQΦB +?B M iQ+? iQÎM; +?WM; M?Q F?¬M; i? M
F?¬M; i?¬BX

*ÁM +€B +? i +O ? B M;`M M,K i`,`K M;QÌB FB +`M; F?B M K¼B M;QÌB # M M;Q`B
`ä H` B ç H¼i T?QM; i? M?- M|B H` æQÌM; S?QM; +O h?B M h9 +?d M|B p`B iB

M;?2 ç²M ;B¼M; M|B +O ?„M M?Q iB M; +?m¬M; ç²M;- K†+ F i?U+ HU+ +O M;Q
+?d +¬M M;?2 i?´v i?b i?´i F?B m b) ç´ K€m K` +? iX

GΦB M;?2 ç²M ?„M i i?•M + Q # i`QÊM;- i` M K†i +| K´v +?K+ +€B KB M;- im Hm
çB M- b m F?B M;?2 i?´v i? M? •K +O ?„M i?b ç-m b) M´imM;X

M;?2 ç•m ?„M i +| # +€B ç-m X

L?´i i?ÌB çO HQΦB T?B M #ªM çQÊ+ i`mv M` F?„T MÆB- i?2Q M?Q K´v HÌB ç²M M
[m€B p"i i?•M + Q # i`QÊM;- 2Q`°M; i€K i?QÊ+- # ç-m b€m i v p` p`B +?K+ +€B

æQÌM; S?QM; p` h? M; S?B hB m M?bM M? m- M?´i i +ªK F?€B,

@ JB M; çÌB i?"i ç€M; bÊ5

*U EB K J¬M #`/B i`²B- +€+ i? HU+ i`QM; pÁM; M;`M /†K [m M? ç•v +kM; i´M i?
M?´i i?ÌB h?B M h9 i? M? / M? çΦB T?|M; - / M? p¼M; +Æ ?² +| i? çΦi iÈB i?ÌB Fb

J" ç®B pÈB M?[M; i? HU+ +| w ç² H"K ?çB h?B M h9- #'i Hm" M H" #` +QÐM; ûT ?
+?d +—M i? K /U ç m F?¬M; +| F i [mª i®iX

J'v M; "v M v h?B M h9 ç iY +?B H"K p¬ b® M?|K- /QÈB bU /šM /„i +O +€+ + Q i
T?QÆM; i€K ?QÈM; [mûi bç+? M?[M; i? HU+ iWM; iB T i v +?Q *U EB K J¬MX

"ç+? h® u H9+ M"v +kM; ?B M i?` F?Q T?€+? p" bU [mv i çQ€M +O M[M?•M- bªM
+O i K ççB ;B i°+i`QM; hoM? M i?"M? ç m #` h?B M h9 i?m p"Q i9B- +ÁM M?[M;
pB M; "M /†K M"v- +| F #` [mûi bç+? - +| F +?d #` +ªM? +€Q- M?QM; F?¬M; +| #'i F
i?B M mv +O h?B M h9X

hªB [m +?mv M H—M M"v- "ç+? h® u +QB M?Q i`B i ç ?B m `ä- M; QÆB F?B K M
pÈB ?¼- ?¼ b) +?Q `^M; M; QÆB M?m M?QÊ+ - F?¬M; +| F?ª M, M; +?`m M´B K°i ç
Km®M H2Q H M ç—m M; QÆBX

+?d +| içQ ` mv [mv M imv i ç®B KÈB +?BM? T?K+ çQÊ+ M?[M; i? HU+ M"vX J" M
i?ìB ;B M M"v ç m H" pb ;—v /UM; [mv M mv +?Q h?B M h9X

B M|B M[iY F?¬M; #^M; M K ;BÈB\ >¼ +kM; +| i? M•M; çQÊ+ MY #—m i`ìB5

hÈB ?¬K M v- pšM +ÁM F?€ M?B m ç iY h?B M h9 +?'T ?"M? K M? H M? i`mv [mûi
h|K HçB K°i +•m- ç€K M; QìB M"v F?¬M; #` ç€M? i?b F?¬M; i? +?BM? T?K+5

h?B M h9 +kM; M?`i`"M +?B M H—M M"v K" i?m çQÊ+ HÈB Q+? F?¬M; M?Ä iQ M"Q
HU+ +O +€+ i? HU+ M"v i?b F?¬M; +—M T?ªB M|B- i?QÆM; F?® p" iB M i`B +O h
b•MX J'm +?®i M?'i +?QM? H" M?•M HU+5

J'v i? HU+ i`QM; T?çK pB M; "M /†K M"v +kM; +| M; QìB F?¬M; i?"i bU ;?ûi h?B M
F?¬M; i? K ;B F ?Qç+? H—M M"v +O *U EB K J¬M- +ÁM HçB ç m H" #` +QÐM; #S

hªB [m i`"M +?B M H—M M"v- i'i +ª K¼B M; QìB ç m i?'v `® i?U+ HU+ +O h?B M h
M?B m M; QìB Km®M ;B M?"T h?B M h9- i`QM; ç| F?¬M; Qi M; QìB H" + Q i?O >mv

+?d i`QM; p" B M; "v M; „M M; OB h?B M h9 ç½ i?m p"Q ?ÆM M, K i`, K ç iY KÈB- +€-
i®i- +| iB K HU+ T?€i i`B M- ?Q†+ H" i?U+ HU+ F?¬M; i - +| i? /MM; çQÊ+ M; v
ç M; [mªM HQ +?mv M M"v- M; ?B K F?„+ b" M; H¼+ p" i?, K /Á #®B +ªM? +O iWM;

RkjX *?QÆM; Rkj, E?€+? E? M? h`QîM; G½QX

o¬ h?QîM;

h€+ ;Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; Rkj, E?€+? F? M? i`QîM; H½QX

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

L, K i`, K M; QìB +kM; +QB M?Q Qi- pb h?B M h9 +?d i?m M[ç iY- M m +| i? i?m çQ
+ÁM +| i? ;'T ç¬B ;'T # i? M"vX

L; Q" B ` - K'v M; QìB h?B M h9 +kM; Km®M iÈB iB T M?"M ç` #"M +O *U EB K J-
EB K J¬M HÈM M?Q p"v- bQ pÈB h?B M h9 +?d ?ÆM +?S F?¬M; FûK- çQÆM; M?B

+?d H" K'v M; QìB h?B M h9 pšM +| +?9i /Q /U- pb w iQîM; M"v F?¬M; i M?QM; +| T
b Q h?B M h9 +kM; +?d pW T?€i i`B M i? K K°i +?9i- , M i`QM; +?ûM K" M?bM i`Q
b) F?¬M; i®iX

@ S?QM; L?B- +QM i?'v +?mv M M"v i? M"v\

"¢+? h® u ¢°i M?B M H M iB M; ?ÄBX

@ h \

æQÌM; S?QM; M;¢+ M?B M- ?„M iU +^aK i?'v ?bM? M?Q KbM? +?Q +| iQ +€+? i? K
M"v KÈB ¢9M;\

M,K p` + Q i-M; +O h?B M h9 M?bM M? m `²B +?"K `½B ¢SM; H M- b m ¢| ?QÈM
h? M; S?B hB m +mM; FQM? i?B H X

æQÌM; S?QM; bÊ ?½B- i?B m +?9i M[M;½ iW i` M ;? tm®M;- +QÌB F?' M|B,

@ *¬ +¬- +€+ p` bQ i?9+- K¼B M;QÌB H`K ;b p"v\

L|B b Q ¢B M[i?b M?[M; M;QÌB M"v +kM; H` iB M #®B +O KbM?- KbM? b Q +| i?
¢QÊ+ \

G•K L?QÊ+ .B M M?€v K„i` /'m- w M|B æQÌM; S?QM; ¢WM; H M iB M;X

"¢+? h® u +QÌB F?) `²B M|B,

@ S?QM; L?B- H-M M"v M m F?¬M; +| M;QÆB p` h? M; iB M #®B i`QÆM; i`Ê i?b
h9 +?d bÊ ¢½ #` ?Ov i` M i v +O M,K M;QÌB #¼M i X L,K M;QÌB #¼M i p` h?B M
¢€T- imv M;QÆB H` p½M #®B +O +?9M; i - M?QM; +kM; tSM; ¢€M; M?"M ¢QÊ+ H

G-M M"v h?B M h9 +| i? iQ`M i?„M; /QÈB €THU+ p` Qm i? +O *UEB K J¬M- +| i?
H Q +O æQÌM; S?QM;5 B +| i? H`K ¢QÊ+ +?mv M F?¬M; iQÎM; M?Q i? +?S\ E
S?B hB m +MM; +?Q +?„+ ¢½ H`K ¢QÊ+5

J` b| /b h? M; S?B hB m +| i? ;B9Th?B M h9 +kM; H` pb M K†iæQÌM; S?QM;X L,
`ä- M m H-M M"v F?¬M; +| æQÌM; S?QM; i?b h?B M h9 i?"i bU ¢½ F?¬M; +ÁMX

*| i? M|B- +^ah?B M h9 H` M?ÌK°i i v æQÌM; S?QM; +Sm i?Q€iX æ®B pÈB M,K M
+| i? #^aQ p ¢QÊ+ +Æ M;?B T i`,K M,K +O h?B M h9- K¬M ?¢ ¢ iY +kM; F?¬M; K
i? M? / M?h?B M h9 ¢¢B T?|M; , #'v M?B m +?mv M ¢´B H'v K°i +€B i?B H pÈB æQ
M?Q æQÌM; S?QM; F?¬M; T?^aB H` p½M #®B +O ?¼ i?b M,K M;QÌB +€+ M`M; +kM;

"¢+? h® u iB T iK+ M|B,

@ "¼M i +kM; F?¬M; +| i?S ;b #€Q ¢€T- M,K M;QÌB #¼M i ¢½ i?QÆM; M;?` [m - +
K°i +€B ?Q / M? K` i?¬BX

"¢+? h® u pW M|B pW H'v ` ? B i'K H M? #`B- iU i v ¢Q iÈB +?Q æQÌM; S?QM; ;
æQÌM; S?QM; +-K H'v t2K tûi- H M? #`B FB +kM; iQÆM; iU M?Q h`QÎM; H½Q H
?„M- +?d +| ¢B m ? B i'K H M? #`B M"v ¢QÊ+ ¢9+ #^M; p`M; `ÁM;- # M i` M +| F
i`QÎM; H½Qô- # M /QÈB +ÁM +| K°i +?[æQÌM; i?"i HÈM5 Zm v ¢-m M?bM i'K +O
K'v- +?d +| ¢B m +?[æQÌM; ¢´B i?"M? +?[h? M;5

@ æ•v H` b Q\

æQÌM; S?QM; +QÌB F?' K°i iB M;X

@ hW M v p b m- M;QÆB p` h? M; iB M #®B +?QM? H` E?€+? F? M? i`QÎM; H½Q
i? i?m M K ¢ iY- M?QM; H`K F?€+? F? M? i?b F?¬M; i?"M? p'M ¢ X *| i'K H M? #
M"v `²B- b m M"v M;QÆB p` h? M; iB M #®B +| i? iMv w ¢B m ¢°M; M?•M HU+- p"
[mv M ?¢M M; M; M;Y pÈB +€+ p` i`QÎM; H½Q +?QM? +O h?B M h9X

"¢+? h® u ;B^aB i?Q+?X

h? M; S?B hB m F?) +? m K`v- ¢ M; Km®M H M iB M; i?b "¢+? h® u ¢½ KdK +QÌB i

@ h? M; iB M #®B- i #B i M; "B H" + Q M?•M- F?¬M; Km®M #`i`|B #m°+ #ÎB i?S
Km®M KQÊM i?U+ HU+ +O M; "B p"Q pB + ;bX ç•v +?d H" K°i +?9ii•K w +O +?9M;
F? M? i`QÎM; H½Q +O h?B M h9- #¼M i +kM; b) F?¬M; +¬M; F? B i?•M T?"M +O
F?¬M; +¬m ? B M; QÎB H"K #'i +S +?mv M; b- +?d +¬M M; QÎB i?Q+? i?b #'i +S H9+
h9X M; QçB i`W M?[M; M; QÎB i`QM; T?ÁM; M"v ` i?b F?¬M; +ÁM B #B i; b p +?
F?¬M; M?"MX

h? M; S?B hB m HB M Mm®i M?[M; HÎB Km®M M|B p"Q #KM; X pW `²B [mª i?"i ?„M
`^M; h?B M h9 Km®M ;B[KbM? HçB- b m M"v KQÊM bS+ +O KbM? tY Hw M?[M;
M?'i H" M; QÎB F?€+ Km®M /MM; i•K F pÊB ?„MX "i [m€ "ç+? h® u ç½ M|B `ç+?
pšM Km®M iW +?®B i?b +| p ?ÆB M?Ä K¼MX

h? M; S?B hB m M? +? K¬B +QÎB- [m v ç¬m M?bM p T?Q æQÎM; S?QM; ,

@ S?QM; i?B m ;B - w M; QÆB i? M"Q\

æQÎM; S?QM; +'i H M? #`B p"Q M; U+- ;"i ç¬m ç€T,

@ a m M"v M m i?B m iB M i?b +| i? ç2K #€M i'K H M? #`B M"v çB- H"K iW p"m; `
F?¬M; Qi iB MX

G•K L?QÊ+ .B M Q€M i`€+? i`WM; K„i HB + ?„M K°i +€BX

hB m i?9+ +QÎB HÈM,

@ S?QM; i?B m ;B M; QÆB ç½ M?"M `²B i?b H½Q h? M; i +kM; i?2Q M; QÆB5

oW M|B pW M?ûi H M? #`B p"Q M; U+X

h?B M h9 M, K M; QÎB H9+ M"v KÈB +ªK i?'v M? M?"M; ç¬B +?9iX G¬M M"v M?"M
iW h? M; S?B hB m p" æQÎM; S?QM; - h?B M h9 i?"i bU F?¬M; #B i T?ªB #€Q ç€T
F? M? i`QÎM; H½Q +?d H" K°i +?S+ pK +| / M? F?¬M; T?"M- +kM; F?¬M; +¬M; F?
i? çB m ç°M; i'i +ª h?B M h9X *| i? M|B- M m F?¬M; T?ªB pb iBM iQÎM; æQÎM; S
i?b K'v M; QÎB h?B M h9 +kM; b) F?¬M; çQ ` [mv i ç`M? M"vX

@ h®i H„K- ? B p`i`QÎM; H½QX

"ç+? h® u M;²B tm®M; -

@ "•v ;Bì +| i? M|B ` +€+? M?bM +O ? B M; QÎB çQÊ+ F?¬M; \ _®i +m°+ +| M M
EB K J¬M? v F?¬M; \

æQÎM; S?QM; p" h? M; S?B hB m HB + M? m- H"TiS+ M; ç+ M?B M- ;Bì KÈB ?B m
p"v HçB ?ÄB #¼M ?¼ p'M ç M"vX

h? M; S?B hB m i`¬K iQ K°i H€i`²B M|B,

@ v FB M +O i H" F?¬M; iB Ti?m5

@ hçB b Q\

"ç+? h® u ?ÄB

h? M; S?B hB m M|B,

@ _'i çÆM ;BªMX + Q i?O +O h?B M h9 [m€ QiX h?B M ;BªB +?d +| ? B M; QÎB- F?
HÈM M?Q p"v- +?Q /M +| iB Ti?mi?b b m M"v +kM; #`M?[M; i? HU+ F?€+ iÈB +Q
M?[M; i? HU+ tmM; [m M? *U EB K J¬M ç½ #„i ç¬m i` M? ;B" M? ç` #`M +O *U E
i? HQm çQÊ+ i?b ?" i'i T?ªB ? Q bS+ H"K M?[M; +?mv M /Q i?W \

"ç+? h® u +?"K `½B ;"i ç¬mX HçB M?bM p T?Q æQÎM; S?QM; ,

@ S?QM; L?B- M; QÆB i?'v i? M"Q\

æQÎM; S?QM; ;ä M? M; |M i v H M Kfi #`M- iB i i'm i?QM; i?ª,

@ aQ i?9+ ç½ Km®M ?ÄB i?b S?QM; L?B HB M +^a; M T?€i #B m w FB MX
h`-K iQ K°i H€i `²B iB T iK+,
@ L m i çQ€M F?¬M; H-K i?b Fb i?U+ i`QM; HÁM; +O +€+ p` bQ i?9+ ç m Km®M
pW M m H M +€+ p` bQ i?9+ +kM; ç½ bÊK #B iX
G•K L?QÊ+ .B M KdK +QìB,
@ a Q H¢B M|B p"v\
@ #ÎB pb M m F?¬M; iB T i?m i?b +€+ M; QìB b) i?'v `i ç€M; iB +5 *U EB K J¬M H
i?b b^aM M; ?B T +?9M; +| çQÊ+ çQÆM; M?B M M M /Q h?B M h9 iÊB iB T i?mX L?
;B[h?B M h9 p" *U EB K J¬M [m€ t - ?ÆM M[h?B M h9 +kM; F?¬M; +| M,M; HU+
M?bM i?'v HÊB Q+? M M i?m°+ p KbM? H¢B #` F F?€+ +?B M,K t #^{av}- iU M?B M
F?¬M; i?Q^aB K€BX _'i Km®M iÊB M|B +?Q #¼M M; QìB FB #B i- +€+ M; QÆB F?¬M
H" +O h?B M h9- M?QM; H¢B HU+ #'i iÁM; i•KX
"¢+? h® u +QìB F?´ K°i iB M;,
@ L|B i`9M; `²B5
*€+ M" M; iÊB ç•v ?ÄB w æQìM; S?QM; +?d H" ?ÄB +?Q +|- /M b Q im´B i€+ +O æ
i? ?B m çQÊ+ # Q M?B m\ *?O v m H" ?ÄB w h? M; S?B hB mX L?QM; F?¬M; M; Ì
ç½ p¢+? `ä i•K iQ +O +€+ M" M; X
E?¬M; iB T i?m i? HU+ +O *U EB K J¬M çQÊ+ i?"i bU `i ç€M; iB +- M?QM; h?B
F?¬M; +| F?ª M,M; M"v- M M ?¼ KÊB +| +?9i /Q /UX
"i [m€ #•v ;Bì h?B M h9 M,K M; QìB `®i +m°+ +kM; v M i•K i`9i #Ä ;€M? M†M; - [mv
iÊB +?mv M +O *U EB K J¬M M[- +?d +¬M ç w T?€i i`B M i? HU+ +O KbM? i?"i
@ "i [m€
æQìM; S?QM; +?mv M HìBX
@ hmv F?¬M; i? iB T i?m ç` #°M +O *U EB K J¬MX L?QM; / M? p¼M; +O h?B M
M i`Q - +| i? T?€B K°i b® M; QìB iÊB +?B K MÆB p®M H" i¬M; K¬M +O *U EB K
+?'i tm'i b„+ Î ç| `²B çQ +€+ M" M; p h?B M h95 ?ÆM M[ M|B `ä pÊB # M M; Q" B
i?B T p"Q pB + i` M? ç'm +O +€+ i? HU+ F?€+X hBM `^M; M?[M; i? HU+ M"v +
;B" M? ç` #°M- imv i ç®B b) F?¬M; iÊB i` m +?¼+ h?B M h9X
M?[M; HìB M"v M|B ` F?B M KK+ [m M; +O p" B M; QìB T?€i b€M; - G•K L?QÊ+ .B
@ *?O w M"v `i i®i5 *?9M; i +?d +¬M +?B K +S K°i K^aM? ç'i M?Ä ç imv M M?"M ç
"¢+? h® u +kM; ;"i ç¬m M|B,
@ S?QM; L?B M|B `i +| HwX \*?9M; i F?¬M; + M i?B T p"Q +?mv M i` M? bB" M? +
F?¬M; iÊB i` m +?¼+ +?9M; i X *S H" K M?Q i? çB5
oW [mv i ç`M? tQM; pB + M"v- h?B M h9 M,K M; QìB +kM; M? M; QìB ?ŠM- H" K M
+kM; #m¬M; çQÊ+- +S F?Q F?Q ;B[H'v i?S KbM? F?¬M; i? bBW çQÊ+ i?b M?'i ç
sY Hw tQM; ç¢B bU- K°i ç€K + Q i?O H" T iS +tQ v b M; M?bM æQìM; S?QM; - æQìM
M?Q i? HB M +| +?9i bÊ ?½B,
@ J¼B M; QìB M?bM i H" K ;b\
h? M; S?B hB m H° p ;?2M i},
@ S?QM; i?B m ;B - `®i +m°+ M; QÆB ç½ H" K ;b i`QM; KQìB M; "v M"v ?^a\ h?U+ HU
p"v5

"¼M ?¼ Fb i?U+ ç½ bÈK M?bM` +ªM? ;BÈB ?B M i¢B +O æQÌM; S?QM; `²B- +?d
?ÄB- ?B M i B ç½ ? i pB + `²B çQÆM; M?B M F?¬M; i? i? +?Q?„MX
æQÌM; S?QM; HB M M; +? K†i` ?ÄB,
@ h #•v ;BÌH` +ªM? ;BÈB ;b\
h¬M hS LQÆM; H"TiS+ p¶i`€M,
@ S?QM; i?B m ;B M;QÆB M; v +ªKbM? H` +ªM? ;BÈB ;b +kM; F?¬M; #B i b Q\
æQÌM; S?QM; i?`M? i?"i H„+ ç¬m- i`QÈ+ FB K¶B H9+ i'M +?S+ ç m +! K°i HQ¢B +
KÈB #B i +ªM? ;BÈB +O KbM? H` ;b- M?[M; KQÌB M;`v # [m M M`v- æQÌM; S?QM
F?´ +MM; +U+- H`K b Q +ÁM +! i? i? M;?B K F?Q€B +ªK i'M +?S+ H` ;b +?S\
"¢+? hB m G¢B M!B,
@ S?QM; - M;QÆB #•v ;BÌ ç½ H` >Q`M; ;B B i?QÈM; T?~K `²B5 h M M;®+ M?`M
+kM; F?¬M; #B i b Q\
æQÌM; S?QM; M? ;B¼M; i?b i?¬K K°i +•m,
@ JÈB H` >Q`M; ;B B i?QÈM; T?~K i?¬B b Q\
h? M; S?B hB m H"TiS+ ;B"M b¬B ; M,
@ S?QM; i?B m ;B M;QÆB H` ç M; ;B m +Êi #¼M i ç9M; F?¬M; \ h Km®M [mv i ç
*?d i`QM; KQÌB M;`v K` +! i? iW Hmv M +QÆM; #€i T?~K M?ªv p¼i H M >Q`M; ;B
ç½ #^M; M;QÌB i im Hmv M p`B M,K- i?"K +?Q p`B +?K+ M,K- æQÌM; S?QM; ç½ i?
H` +?¼+ M;QÌB T?šM M°X
h? M`v +kM; F?! i`€+?- æQÌM; S?QM; p®M +?Q `^M; H¬M M`v M;QM; Hmv M ?ÆM
i?m çQÈ+ Qi M?`i +kM; çO +?Q KbM? i,M; H M ç M >mv M ;B B- i?"K +?Q +ª æ` ;B
aU i?"i +kM; H` M?Q i? - çB m FB M iB M [mv i H` æQÌM; S?QM; F?¬M; ç2K T?¬M
i?•M i? - M m i? i?b ?„M ç½ T?€i i`B M H M iÈB +ªM? ;BÈB >mv M ;B B- i?"K +?Q
*?QM? H` ?„M ç½ /MM; T?¬M HÈM M,M; HQÈM; ç ` M Hmv M i?•M i? p`HK+ T?O M
H¢B K°i T?¬M F?€ Qi ç ;B i,M; +ªM? ;BÈB +O KbM?- M M H9+ M`v +?d iÈB >Q`M
h'i +ª K¼B M;QÌB M;?o i? M`Q +kM; F?¬M; `ä i¢B b Q æQÌM; S?QM; H¢B +! i?
M;?B i M?Q i? - çQ€M F?¬M; ` i?b +kM; F?¬M; b Q- T?QÆM; i?S+ im Hmv M +O
?¼ +kM; F?¬M; i? #€K i?2Q æQÌM; S?QM; F?¬M; #m¬M; çQÆ+X
L€Q HQ¢M K°i ?²B- i?¬M b„+ "¢+? hB m G¢B ç °i M?B M i®B b¬K- M? M?`M; FûQ
F?),
@ S?QM; - +?mv M +O *U EB K J¬M +kM; ç½ ;BªB [mv i tQM; - i
GÌB +ÁM +?Q M!B ? i- i` M i`€M æQÌM; S?QM; ç°i M?B M S ` K² ?¬B H¢M? iQ M
+?- i v ¬K #KM; - F m i?ªK K°i iB M;,
@ h ç m #KM; [m€5
a m ç! HB M M?„K M;?B M ? B K„i #'i idM? M?•M bUX
J¼B M;QÌB HB M ?QªM; +ª H M- G•K L?QÈ+ .B M +?U+ F?!+,
@ æ½ M!B +QM çWM; ,M M?B m M?Q p"v `²B- i¢B b Q H¢B F?¬M; M;?2 HÌB +?S\
h`QM; T?ÁM; - æQÌM; S?QM; HŠM; H†M; M^K v M i` M ;BQÌM; - M?bM "¢+? hB m G
L`M; /M ç M; #`M `°M i v +?•M M?QM; ç°M; i€+ H¢B p¬ +MM; ¬M M?m +~M i?"M- p,
b m ç! M? M?`M; H m b¢+? K†i p` ? B i v +O æQÌM; S?QM; - i` M K†i ;B[M;mv M
ç! H¢B / T i? m MQÈ+ #~M- ` M;Q`B #QM; i?S+ ,M p`Q- ç9i +?Q æQÌM; S?QM; iW

L" M; F?¬M; M ?" i?U+ ?B M M?[M; v m +¬m +O æQÌM; S?QM;- #QM; i" /•M; MQ
 /¼M M'm +ÆKX +MM; ?„M i`Á +?mv M- +?Q iWM; iÄ p #'i K½M ;b +ªX "¢+? hB m
 M?"M` pB +KbM? + K i•K ibM? M;mv M ? Q i®M i•K iQ M?B m M?Q p"v ç +?B m
 KbM? i" M KQÌB im´BX
 E iW b m M; "v æQÌM; S?QM; óM; 'i tdmô /Q ,M +ÆK [m€ M?B m- "¢+? hB m G¢B p
 M?Q i? ç½ # M; "v- M; Q" B i`W #m´B i®B p T?ÁM; M;O` i?b M" M; ç m Î +¢M? æQ
 çB K°i Hv F?¬M; `ÌBX
 L" M; #B i`ä H" æQÌM; S?QM; ;Bª pÌ #'i idM?X
 h?•M i? æQÌM; S?QM; ?B M i¢B bQ pÈB i`QÈ+ FB F?¬M; #B i F?Ä2 ?ÆM; 'T K'v
 M?B m +ÆK K" M; 'i çB FB +?S\ .M #B i`ä M?QM; "¢+? hB m G¢B +kM; F?¬M; p¢+
 > B M; QÌB ç m ?B m`ä M?QM; pšM ;Bª #° ??² ç²- K°i M; QÌB ;Bª # M? M^K i` M ;BQÌ
 ?¢- ;B®M; M?Q ? B çS i` iBM? M; ?`+? ç M; +?ÆB çM K" i?¬BX
 æ9i æQÌM; S?QM; ,M MQ- "¢+? hB m G¢B H¢B ;B9T ?„M H m KB M; - M;²B M; v M;
 æQÌM; S?QM; M„K +?†i- ;QÆM; K†i YM; çÄ- +9B ç¬m M|B F?),
 @ S?QM;- i i?"i bU T?ªB çBX
 æQÌM; S?QM; i?Î /"B K°i iB M; X >„M ;Bª # M? K'v ?¬K M v +?ŠM; [m H" Km®M ;B
 t2K +| i? i?mv i T?K+ "¢+? hB m G¢B Î H¢B ? v F?¬M; X L?QM; ?B M i¢B t2K` i?I
 `²BX J'v ?¬K M v æQÌM; S?QM; +kM; ç½ ibK +Æ ?°B p" B H¬M- "¢+? hB m G¢B +k
 ;b +ª- +?d KdK +QÌB `²B H„+ ç¬mX
 @ G¢B i,- F?¬M; çB +| çQÈ+ F?¬M;\
 æQÌM; S?QM; bB i +?†i #"M i v K K K¢B +O "¢+? hB m G¢B- M? ;B¼M; ?ÄBX
 @ L;®+ [m€- çWM; +| iMv ?SM; i? M[X L;QÆB [m M i`QÈ+ ç•v ç½ M|B ;b pÈB i b
 M|B FB `²B ?½v ibK i +kM; F?¬M; Km°MX
 "¢+? hB m G¢B `9i K°i i v` M? M?"M; p¶ p ;QÆM; K†i æQÌM; S?QM;-
 @ M;QÆB +ÁM [m€ M?Ä- +?Ì M;QÆB i?"i bU i`QÌM; i?"M? i?b M|B F?¬M; +?WM; C
 K" i?¬B- >ÆM M[- i?•M H" M K M?•M- €M? K„i +O M;QÆB F?¬M; M M +?d /WM;
 M?'i H" K°i M[M?•M HÈM im´B ?ÆM M;QÆBX h` M [m½M; çQÌM; +ÁM H¢B b m M
 M?B m M[M?•M i` i`mM; ?ÆM- M;QÆB b) T?€i ?B M +€+ M" M; bQ pÈB G¢B i, +Á
 ?ÆMX
 æQÌM; S?QM; +QÌB +?m t|i- ?„M #B i KbM? #•v ;BÌ F?¬M; i? i? v ç´B çQÈ+ [mv
 >„M +kM; #B i ç®B T?QÆM; H" pb Km®M i®i +?Q KbM?- F?¬M; Km®M ç M[b„+`

Rk9X *?QÆM; Rk9, PÈ+ æ`M? > B L,KX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; Rk9, PÈ+ ç`M? ? B M,KX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

> „M #B i M m KbM? /MM; p`B i?O çQçM p¬ HçB çÆM ;BªM K°i +?9i i?b +?d +¬M M?
K'v M;`v M v +kM; #B i +?„+ M`M; b) HQm HçBX L?QM; æQÌM; S?QM; F?¬M; Kmç
pB + #ªM i?•M KbM? F?¬M; Km®MX

@ æQÊ+ `²B- ç•v H` H¬M +m®B +MM; i ?ÄB i,X hW M v p b m b) F?¬M; ?ÄB M[-
æQÌM; S?QM; +® iÄ p iQÆB +QÌB KÎKB M; ?ÄBX

@ >¬K M v5

æQÌM; S?QM; çQ i v pm®i i`M- +QÌB F?´ M|B,

@ GçB i,- i, ç9M; H` M?' + H M çQÊ+ i?b +kM; #Ä tm®M; çQÊ+X

> B K„i "ç+? hB m GçB T?B K ?²M;- i?'T ;B¼M; M|B,

@ S?QM;- iW M v p b m M?'i ç`M? T?ªB iU +?,K b| + #ªM i?•M +?Q i®iX

@ VX

æQÌM; S?QM; ;"i M? ç¬m-

@ GçB i, H M çQÌM; #bM? M- F?B M`Q çB i?b i?m`M i v ç|M; +Y ;BMK- ?¬K M v i
L|B tQM; HB M M^K tm®M; ;BQÌM;- bB i +?†i ;| + +?,MX

"ç+? hB m GçB M?bM æQÌM; S?QM; K°i +€B- +® F K MûM MQÊ+ K„i b„T `ÆB- tQ
M?`M; F?ûT +Y T?ÁM; HçBX

>`M? Hw +O M`M; +kM; F?¬M; +| M?B m- +?d +| p`B #° v T?K+ H¬M i`QÊ+ Km Î
t T K°i +?®+ H` tQM;X

o`B M;QÌB i`QM; u M GB m +€+ ç m BK H†M; M?bM M`M;- b m ç|i B M M`M; iÈB +Y
h¬M hS LQÆM; FûQ i v "ç+? hB m GçB ?ÄB,

@ hB m GçB +¬ MQÆM; F?¬M; i? bmv M;?o HçB b Q\

"ç+? hB m GçB M? M?`M; H„+ ç¬m,

@ .B T h`¬K h?m +? i`²B- i +¬M i`Îp "ç+? æ i?`M? #€Q +?Q i, i, #B iX

h? M; S?B hB m çSM; b m `QÈM M;QÌB H M,

@ L|B tQM; i?b i` M? i?O p M; v M?û- S?QM; i?B m ;B F?¬M; MÐ `ÌB t +¬ MQÆM
hS LQÆM; i`WM; K„i M?bM hB m i?9+- HçB [m v b M; M|B pÈB "ç+? hB m GçB,

@ *¬ ç½ M|B pÈB ?„M +?Q \

"ç+? hB m GçB M;~M; ç¬mM?bM p +€M? +Y T?ÁM; ç M; F?ûT +?†i- p K†i #m²M

@ oW M|B [m X

h¬M hS LQÆM; +kM; i?Î /`B K°i ?ÆB- i?2Q Hw K` M|B i?b S?QM; i?B m ;B M`v +
M?`M- b Q #•v ;BÌ HçB F?¬M; ` iB M +?S\ h`®M i`QM; T?ÁM; i? i?b +QB b Q çQÊ
GçB `ÌB çB H¬M M`v F?¬M; #B i iÈB F?B M`Q KÈB ;†T HçBX

@ æQÊ+ `²B- i çB ç•v- +€+ p` #ªQ i`¼M;5

"ç+? hB m GçB ?Q i b•m K°i ?ÆB- T?ªM; T?'i /QÌM; M?Q T?ªB ` K°i [mv i ç`M? p¬
a m ç|i tQ v M;QÌB- pW +?m`M #` /ÌB #QÊ+ i?b b m HQM; HçB i`mv M iÈB K°i iB
i? ?`Q ?MM; HQÈi M? M?- H9+ HçB i? M? i?9v / M;?2 M?Q M;¼+ +`ÆB i` M F? v #
M?QM; F?¬M; i?B m T?¬M T?|M; F?Q€M;- F?B M M;QÌB M;?2 i?'v M?€v K„i F?¬M

L; v b m ç|i- ;B¼M; M|B # Q ?`K p¬ ?çM M?m ibM? M?QM; +kM; p¬ +MM; ?[m HU+ +
;B M T?ÁM; i`mv M iÈBX

"B M t M? +QÌB M;¢Q M; - ¢¬B #Ì b|M; i`B M KB M- ¢ÌB # M? #²M; i`¬B M´B- p m B
h`ìB t M? FB ¢`K iB m- b|M; +m²M; M;"T i? ;B M- +?mv M i?„M; i?m i? bU- i`ìB
a¬M; M9B +kM; KdK +QÌB- KQ #KB ;B,M; +m®B i`ìB- F?B +m²M; T?QM; b|M; i" M-
E?B ;B| +QÌBB #m²M #½- i` m FB T b®M; +¬ HB m- ?"Q i bM? tQ ¢½ ? i- `B M; ¢•v
G9+ iB M; + +O æQÌM; S?QM; p M; H M # M i B- #QÈ+ +?•M "¢+? hB m G¢B HB
¢½ +SM; M?„+- ¢¬B p B `mM M? - MQÈ+ K„i +® MûM ¢½ H,M /"B i` M; Á K€X
L" M; H„M; M;?2 iB M; + p¬ +MM; +¬ ¢°+ K" `ûQ `„i i? HQÆM; M"v- M;U+ ;B®M; M
i`9M;- M†M; M iÈB KS+ F?¬M; b Q i?Î M´B- M" M; ¢ m HÁM; bB i +?†i? B i v- +ª i
K°i F?9+ + - F?B M HÁM; M†M; i``+?X
L" M; Km®M [m v ¢¬m H¢B- M?QM; H¢B F?¬M; /€K- M" M; bÊ +?QM? KbM? [m v H¢
> B p B M" M; `mM `~v- ¢ MûM iB M; F?|+ +O KbM?- i v #QM; H'v K†i- MQÈ+ K„i F
i v X
hB M; ?€i pšM ¢ M; iB T iK+- t2M HšM M¶B i M; i?QÆM; p" +¬ ¢ÆM H" iB M; +m²M
¢"M i` M? i`-K i? 'T H"K M?¢+ ¢ K- ¢€T H¢B +?•M i bM? +O M" M; X
- #B M t M? +QÌB M;¢Q M; - ¢¬B #Ì b|M; i`B M KB M- ¢ÌB # M? #²M; i`¬B M´B- p m B
h`ìB t M? FB ¢`K iB m- b|M; +m²M; M;"T i? ;B M- +?mv M i?„M; i?m i? bU- i`ìB
a¬M; M9B +kM; KdK +QÌB- KQ #KB ;B,M; +m®B i`ìB- F?B +m²M; T?QM; bQM; i" M-
h`¬M ;B M +QÌB HB m M; °- F?¬M; +ÁM i? 'v +¬ ¢ÆM- ?"Q i bM? tQ +ÁM ¢|- +i iB M
"¢+? hB m G¢B `®i +m°+ +kM; F?¬M; i? ¢ MûM i bM? +ªK +O KbM?- #"i F?|+ i? "
h`QM; iB M; ¢"M i` M? #B i?QÆM;- æQÌM; S?QM; +QÌB HÈM K°i iB M;- H" T iS+ /M
p" /Si F?Q€i M|B,
@ G¢B i,- i`QM; pÁM; ? B M,K- i M? 'i ¢`M? b) iÈB "¢+? æ i?"M?- +?'T iY +?B i?O
L?[M; HìB M|B M"v +O æQÌM; S?QM; ¢½ /MM; iÈB +QÆM; F?Q- •K i? M? i m v F?¬
H¢B `i K¢M?- iBM `^M; /M F?¬M; iÈB KS+ p M; p¼M; +ª h?B M h9- M?QM; +kM; +|
h9 M;?2 i?'vX
h`QM; HÁM; "¢+? hB m G¢B `mM H M- tQ v M;QÌB M?bM H¢B T?Q +€M? +Y ¢ M
F?|+ iÈB KS+ M?Q ?Q /QÈB KQ M?QM; p K†i H¢B p¬ +MM; ?¢M? T?9+X *?'T iY
H" ?¢M? T?9+ HÈM +Ð M"Q\ JbM? +| i? +| ¢QÈ+ b Q\
h-M hS LQÆM; M? H m ¢B MQÈ+ K„i- ¢~v M? M" M; K°i +€B,
@ *ÁM ¢SM; M;•v ` ¢| H`K ;b\
"¢+? hB m G¢B H9+ M"v KÈB H'v H¢B iBM? i?¬M- KdK +QÌB ;"i ¢¬m M|B,
@ æQÈ+ - i +?Ì M;QÆB5
> B M,K- /M F?¬M; ¢ÈB ¢QÈ+ i?b "¢+? hB m G¢B +kM; F?¬M; ?®B ?"M5 "ÌB p b ?¬
M" M; +ªK ¢°M; HÈM M? 'i i`QM; ¢ÌB5 "v M?B m i?¬B +kM; ¢O F?B M M" M; ?"B HÁM
"¢+? hB m G¢B M|B tQM; HB M tQ v M;QÌB b M; +?¶ F?€+- #QÈ+ ¢B p®M M†M; M ;
M?Q ¢½ pSi #Á ¢QÈ+ ;€M? M†M; HÈM M? 'i i`QM; HÁM; KbM?- /¬M /¬M F?m' i ?ŠM
hB M; ¢"M i` M? i`QM; T?ÁM; +kM; /¬M /¬M M;QM; #†iX
h-M hS LQÆM; F?¬M; M;WM; H m MQÈ+ K„i +O KbM?- H m K°i ;B¼i H¢B +?av tr
F?¬M; ? iX G†M; H) [m v ¢¬m M?bM ? B # M- "ªQ L?B p" J°M; L?B ¢½ F?|+ iÈB `®
? B M? ¢¬m ¢½ bQM; ? i +ª H MX
h-M hS LQÆM; F?) i?Î /"B i`QM; HÁM;- b Q M[ M?•M H¢B / #` +ªK ¢°M; M?Q p"v +

Zm v b M; M?bM h? M; S?B hB m- h-M hS LQÆM; b m w i + ? 9 i M [# " i + Q Ì B i ? " M ? i B
h? M; S?B hB m K b M ? ç²M; / b „ i - ? ® + K „ i + k M; ç½ ç Ä Y M; - ? „ M + k M; + | + ? 9 i M; ç
K b M ? H ç B X h ? ' v h - M h S L Q Æ M; M ? b M p T ? Q K b M ? - h ? M; S ? B h B m H 9 M; i 9 M;
@ J † i i ` Ì B + ? | B K „ i [m € 5
h - M h S L Q Æ M; i ` W M; K „ i H B + ? „ M K ° i + € B - b m ç | ç B [m ¬ K H ' v ? „ M - h ? M; S ? B
¬ K + ? † i H ' v h - M h S L Q Æ M; X
@ G ½ Q h ? M; - ? m v M ? + M M; i + | i ? + ? ' T i Y + ? B i ? O - / [i Y ; B B H ½ Q ? v F ? ¬ M; \
h - M h S L Q Æ M; ? Ä B X
h ? M; S ? B h B m M; ? B K i 9 + ; " i ç - m ,
@ æ Q Æ M; M ? B M X
h - M h S L Q Æ M; i ? Î / " B K ° i i B M ; ,
@ h B m G ç B + ¬ M Q Æ M; + | T ? - M i U i B - M " M; b Ê K b M ? F ? ¬ M; t S M; p È B S ? Q M; i ? B
+ ? „ + ç½ + | b m v M; ? o M " v - M ? Q M; # • v ; B Ì S ? Q M; i ? B m ; B + ? d K Q Ì B M; " v ç½ i W
i È B > Q " M; ; B B i ? Q Ê M; T ? ~ K - T ? Ä M; + ? W M; F ? ¬ M; # Q H • m b) H M i È B h ? B M ; B
F ? B M # ' i + S F M " Q + k M; i U i B X
h ? M; S ? B h B m H " T i S + M; ç + M ? B M ,
@ J m ° B M | B h B m G ç B + ¬ M Q Æ M; p b i U i B M M K È B + ? ¼ M ` Ì B F ? Ä B S ? Q M; i ? B m
h - M h S L Q Æ M; ; " i ç - m ,
@ > B m ` ä M [M ? • M + ? d + | M [M ? • M - M m M ? Q ç ´ B H ç B H " i i ? b i + k M; b) i U i B M
F ? ¬ M; M; „ M - M ? Q M; ç O ç i ` a B [ m ` ' i M ? B m + ? m v M - + k M; + | i ? F B K i ` i b M ? +
M K M ? • M + € + ? m v M ? 5 h È B H 9 + ç | - M m i ` Q M; H Á M; S ? Q M; i ? B m ; B p š M + Á M + |
M m i ` Q M; H Á M; ? „ M F ? ¬ M; + | M " M; i ? b M " M; + k M; + | i ? p m B p - # Î B p b M " M; b) F
p " i + ? „ M ç Q Ì M; T ? € i i ` B M + O S ? Q M; i ? B m ; B X

R k 8 X * ? Q Æ M; R k 8 , P È + Q - æ ® E Q X

o ¬ h ? Q Ì M;

h € + ; B ª , J ç + J † +

* ? Q Æ M; R k 8 , P È + Q - ç ® F Q X

L ? | K / ` + ? , . m M; M ? B

L ; m² M , o B T p M / M X p M

h ? M; S ? B h B m + ª K F ? € B ç - v K † i ,

@ L [M ? • M + € + K m ° B ç m H Q Æ M; i ? B M M ? Q p " v b Q \ G 9 + i ` Q È + K m ° B # ` i ç ® B t
+ ? 9 i M " Q 5

@ G Á M; # Q / m M; + O M [M ? • M / " M ? + ? Q M; Q Ì B K b M ? v m ` ' i H È M X

h - M h S L Q Æ M; + | + ? 9 i 2 i ? M M; ~ M; ç - m M ? b M h ? M; S ? B h B m - p ® M H " p K † i
t m ® M; - ? Q i b • m K ° i ? Æ B - i m M; ` K ° i [ m v M i ` 9 M; M; v K „ i h ? M; S ? B h B m - M; ? B

@ L ; Q Æ B + | i ? F ? ¬ M; M ? b M K „ M [M [+ | ç Q Ê + F ? ¬ M; \

h ? M; S ? B h B m ? û i i ? ª K K ° i i B M; - # K K H ' v K „ i M | B ,

@ E?¬M; +® w- i?|B [m2M i?¬BX
h-M hS LQÆM; iS+ ;B" M M|B,
@ hQM? t'm ç€M? +? i+kM; F?¬M; #Ä5 æ H½Q MQÆM; T?Q MQÊ+ #¼i MÆB M?B
h`QÊ+ +Y T?ÁM; æQÌM; S?QM; - h? M; S?B hB m pW ;BÆ i v +?2 M„M; pW ?¬,
@ S?QM; i?B m ;B - ?¬K M v i?ÌB iB i`'i i®i- +| Km®M` M; Q`B çB /çQ K°i pÁM; F
;•M +®i K°i +?9i5
h-M hS LQÆM; +kM; M|B,
@ æ9M; ç| S?QM; i?B m ;B - M; QÆB ç½ # M; `v F?¬M; ` F?ÄB +Y `²B- i p` H½Q
J M? ` M; Q`B /çQ T?®- M; QÆB +| Km®M çB +MM; F?¬M; \

hS LQÆM; +kM; H` HQ F?¬M; #B i b m F?B "ç+? hB m GçB `ÌB çB- æQÌM; S?QM
F?¬M; M M KÈB Km®M çQ ?„M` M; Q`B +?Q pÆB #ÈiX "'i [m€ `ä`M; H` ? B M; Q
F?B +Y T?ÁM; KÎ` - æQÌM; S?QM; p Kti iQÆB +QÌB çSM; ç|- +ÁM QÐM +€B HQ
@ æQÊ+ ç|- +MM; çB çB5
L?bM i?¬M b„+ +O æQÌM; S?QM; H9+ M`v- T?ªM; T?'i M?Q +?Q iWM; tªv` +?mv
i•K ;b ç•m\

h? M; S?B hB m M; ç+ M?B M M|B,
@ S?QM; i?B m ;B - hB m GçB +¬ MQÆM; çB `²B- M; QÆB F?¬M; #m²M +?9i M`Q b
æQÌM; S?QM; M; ç+ M?B M,
@ "m²M H`K ;b\ \*kM; F?¬M; T?ªB poM? pB M F?¬M; ;†T HçBX \*¬ 'v #B i`ä i M?
+kM; #B i`ä +¬ 'v b) +?Ì i Î "ç+? æ i?`M?5 æ½ p"v i?b pB + ;b T?ªB F?' bÎ- +?c
;B M M; „M K` i?¬BX
h? M; S?B hB m ;BÆ M; |M i v +€B H M F?2M,
@ _'i iB m b€B5
æ´B i?`M? M; QÌB i?QÌM; - ç M; Îim´B ?B m F€ p ibM? +ªK M?Q i? M`v ;†T T?ªB
F?¬M; T?ªB +® b®M; +® +? i K` #€K i?2Q b Q\ PÈ+ ;b +ª M; `v /QM? +?†i H'v ç®B
b€B çQÊ+ i? M`v +?S\

@ æWM; M|B M?ªK M[- i` M? i?O i?m t T çB5
æQÌM; S?QM; ?®B i?9+X
J'v M; QÌB i`QM; u M GB m +€+ ç m +?m~M #` H M çQÌM; iÈB hoM? M i?`M? - i?S M
? B H` Km®M t2K hoM? M i?`M? #•v ;BÌ i? M`Q- i K ççB ;B i°+ +O hoM? M i?`
/B i i`W i" M ;®+- M? [M; i? HU+ i`QM; ç| ç½ ç´B i?`M? F F?€+X
æQÌM; S?QM; tmM; T?QM; H M M; U i`QÊ+ iB M- ¬K hB m J M? J M? i`QM; M; U+
hS LQÆM; i?2Q b€i T?Q b m M?Q #ªQ iB m- "ªQ L?B p` J°M; L?B +kM; i?2Q b mX
hB m i?9+ /MM; €M? K„i T?|M; ?Ä ç-v ;?2M i` M?bM +?ªK +?ªK #|M; HQM; +O æ
M; ?B M` ,M; M; ?B M HÉBX
h?•M H` T?K i?•M +O hB m J M? J M?- i•K ibM? +O ?„M #•v ;BÌ +?d +| i? ?bM?
GçM? H)Q +¬ çÆM- pW ?•K ?° pW ;?2M ;?ûi5
"ÎB pb iÈB i" M #•v ;BÌ hB m J M? J M? pšM +?Q ;¼B ?„M K°i iB M; T?K i?•M- +kM
¬K M?Q p"v- K'v M, K M v hS LQÆM; /çv /¶ iB m M? ç-m iQÆM; ç®B i?`M? +¬M; -
hB m H` [mª i`SM; i?®B5

L m +?¼+ +QM #û /¶B i?b M; v +^a iB M; ;B ;B M| +kM; ;¼B- K¶B H-M ç m F?B M
 ?mv i- +? i M; v içB +?¶5 h? M; S?B hB m K°i i?•M i?U+ HU+ M;çQ i?` i?B M ?ç-
 SM; T?| ? B K +QM hS LQÆM;X
 >ÄB i? ;B M ibM? €B H` ;b- pÄ [mwi /`v +| K|M; i v M?¼M5 J¶B H9+ M?Q p`v hB
 Kti- Km¬M p`M +^aK F?€B- ?®B iB + F?¬M; i?¬B pb b B T?çK +O KbM?XF?B tQ
 @ S?QM; i?B m; B X
 h? M; S?B hB m M;?B K Kti M?bM æQÌM; S?QM;- tQ tQ i v-
 @ æ i ¬K +QM #û K°i ??B çB +?SX
 æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB #`i +QÌB,
 @ æ•v H` +QM ;€B M;QÆB +?S F?¬M; T?<sup>a</sup>B +QM ;€B i - ?ÄB i H`K ;b\
 h? M; S?B hB m p Kti i`M ç-v F€ p¼M;- €M? K„i K M; i?2Q p F?¬M +¬m M?bM h
 ç-m p®M ç M; M|B +QÌB +MM; æQÌM; S?QM;- H9+ M`v ç•v +kM; +QM; K¬B- tQ v
 iB M;- ? B i v M?Q pÁB #ç+? im°i [m`M H`v +` +O æQÌM; S?QM;X
 hB m i?9+ M?`i i?ÌB ? B K„i çšK H - ? B i v pQÆM` ;B[F?¬M; i`mM; t`m ?` iÈB
 ç m F?` M?€v K„i pÈB æQÌM; S?QM;- Km®M ?„M M|B çÐ p`B +•m +?Q KbM?X
 *^aK ibM? ;B[hB m J M? J M? p` æQÌM; S?QM; ``i i®i- ççB F?€B H` pb æQÌM; S?Q
 t9+ +MM; +QM #û b m h-M hS LQÆM;- ?ÆM M[H-M i`QÈ+ +QM #û +ÁM M;O +MM;
 F?B +kM; ``i i?Q+? #€K H`v æQÌM; S?QM;- #`i [m€ iB m M? ç-m ç†+ #B i ?B m +
 F?¬M; H`K T?B M iÈB M;QÌB F?€+X
 æQÌM; S?QM; i?Î /`B K°i ?ÆB- M|B pÈB hB m J M? J M?,
 @ S?K i?•M Km®M ¬K J M? J M?- J M? J M? [m pÈB T?K i?•M +| çQÈ+ F?¬M;\
 hB m M? ç-m +QM; K¬B- imv i` M Kti H° p F?¬M; i?Q+? M?QM; M;Q`B KB M; pš
 @ h?9+ i?9+ Km®M J M? J M? çB i?b J M? J M? b) çB5
 æQÌM; S?QM; çB K M? +?|T KkB +O J M? J M?- ¬M M?m M|B,
 @ J M? J M?- ?„M H` T?K i?•M +O J M? J M?- #ÎB pb ?„M F?¬M; #B i KbM? +| K°
 H` +¬ +QM; €B ç€M; v m M?Q i? - M m #B i çQÈ+ i?b ?„M +| + K HÁM; F?¬M; ;†T
 hB m J M? J M? M;?2 +?¶ ?B m +?¶ F?¬M;- H¬M; KB i?“i /`B H v ç°M;- Ov F?m`i M
 @ *| i?“i F?¬M;\
 @ æQÆM; M?B M H` i?“iX
 æQÌM; S?QM; KdK +QÌB M|B,
 @ J M? J M? H` #<sup>a</sup>Q #®B [mw ;B€ M?`i +O ?„M- ?„M i?QÆM; J M? J M? +ÁM F?¬
 +¬M J M? J M?\
 @ *?QM? H` X >„M F?¬M; ç T #^M; i?9+ i?9+5
 æQÌM; S?QM; KdK +QÌB iB T iK+ M|B,
 @ æ T +kM; F?¬M; i? H`K M Q #KM;- T?K i?•M H` T?K i?•M- çB m M`v poM? pB M +
 M;QÌB J M? J M? pšM +?^av /ÁM; K€m +O ?„M- H` ?„M ç½ çQ J M? J M? iÈB i? ;
 Kšm i?•M KÈB H` M;QÌB i?•M +`M M?`i +O J M? J M? i` M çÌB M`v- +| #B i F?¬M;v
 M iQ`M M?`i #^aQ ?° J M? J M?- F?¬M; ç J M? J M? #` M;QÌB F?€+ #„i M çi- F?¬M
 #`i +S Ov F?m`i M`QX "¼M ?¼ ç®B tY i®i pÈB J M? J M? i?b J M? J M? iU M?B M
 hB m M? ç-m +? m K`v- ;B®M; M?Q H¼i p`Q bQÆM; KM X .M p`v M?QM; +QM #û p
 [m h? M; S?B hB m- b m ç| +?“K `½B ;BÆ H M ? B +€M? i vX

hB m i?9+ i?B m +?9i M[F?|+ H M- b®M; KkB + v + v- ?¬K M v H¨ H-M i?S ? B ?
p¨M; ¬K #ªQ #®B p¨Q HÁM; - ;„i ; Q bB i +?†iX
@ S?QM; i?B m ; B - M; QÆB +?ŠM; F?€+ ; b +? K i€B bBM? +O i 5
h? M; S?B hB m +ªK F?€B p¢M T?-M- M m ?¬K M v F?¬M; +| æQÌM; S?QM; ¢Đ HÌE
M;¨v M¨Q i?€M; M¨Q ?„M KÈB ¢QÊ+ ¬K +QM ; €B +O KbM? i? M¨vX
hS LQÆM; Î T?Q b m i`ÊM K„i,
@ E?¬M; +| iB M ¢²5
hoM? M i?¨M? bQ pÈB H-M iÈB i`QÈ+ +| p ?¶M HQ¢M F?¬M; Qi- ¢•v +kM; F?¬M;
EB K J¬M i'M +¬M; h?B M h9 H-M i`QÈ+ +kM; +?Q iÈB MY i?€M; - i? HU+ i`QM;
h?B M h9 ibK M; QÌB i? v i? - ¢O HQ¢B +?mv M T?B M T?S+ pšM ¢ M; iB M ?¨M?X
h`QM; hoM? M i?¨M? M; Q¢B i`W i K ¢` ; B i°+ ` i?b +ÁM F?€M?B m i? HU+ F?€
pW #B M K'i- #¼M ?¼ iU M?B M F?¬M; + K HÁM; H¨ F ¢SM; b m- ¢ m Km®M M; | +
pb ; B i°+ +O KbM? ¢¢i H'v M?B m HÈB Q+? ?ÆM M[X
h?B M h9 i®i t'm ; b +kM; +QB M?Q K°i ¢¢B i¬M; K¬M- K†+ /M i` M +Æ #ªM H¨ ho
h?B M h9- #'i Hm¨M H¨ #¢+? ¢ Q ? v ?„+ ¢¢Q ¢ m /Q h?B M h9 [mªM Hw- M?QM; M;
F?ª M,M; iU KbM? tY Hw i'i +ª bU pK HÈM M?Ä Î ¢•v- i?S M?'i H¨ M?•M i?O +| ?¢M
F?¬M; Km®M F i [m M ? pÈB [m M T?OX

RkeX *?QÆM; Rke, hB m h?9+- æ®B S?| >„MX UR kV

o¬ h?QÌM;

h€+ ; Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; Rke, hB m i?9+- ¢®B T?| ?„MX UR kV

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

*?QÆM; Rke, hB m i?9+- ¢®B T?| ?„MX Uh?QÊM; V

*?Q M M Km®M ibK ` K°i +€B i`QM; +€+ i? HU+ M¨v H¨K ¢¢B /B M- ¢ ?„M [mªM H
T?K i`€+? M°T H M +?Q h?B M h9 K°i F?QªM iB M i`B ?Q†+ p¨i iQ M?'i ¢`M?X

E?¬M; +?d KbM? hoM? M i?¨M?- i'i +ª i?¨M? i`b HÈM M?Ä i`QM; pÁM; M;¨M /†K
h?B M h9 +?d #^M; K°i HÌB ¢½ +?B M;¨M /†K [m M? ¢•v i?¨M? p¬ b® F?m pU+- i`
K°i ¢-m HoM?- h?B M h9 #ªQ ¢ªK ¢` p` +O #¼M ?„M- M?QM; iQÆM; iU- #¼M ?¼ T
h9X L?Q p¨v pW +| i? [mªM Hw i®i iQ¨M #°- +kM; +| i? M?•M ¢| i?m p¨Q iB M i`
+†T i`B HU+ +?Q bU T?€i i`B M +O i¬M; K¬MX

h?B M h9 i`QÈ+ FB +?„+ +?„M F?¬M; H¨K M?[M; pB + M¨v- M?QM; "¢+? h® u M?
EB K J¬M- i?O ¢Q¢M HB M i`Î M M +SM; `„M F?¬M; QiX

>B M i¢B i`QM; hoM? M i?¨M?- h?B M h9 +?¼M ` K°i h¬; B X J†+ F i`QÈ+ FB ; E
hoM? M i?¨M? ? v F?¬M; - ?B M i¢B ¢½ +| h?B M h9 H¨K +?¶ /U T?Q b m i?b #¼
¢QÊ+5

æ€K M; QÌB æQÌM; S?QM; K°i ¢QÌM; ¢B ? i T?® HÈM M; ä M?Ä i`QM; hoM? M i?¨M
KK+ ¢Q+? +?O v m H¨ iÈB ¢•v ; BªB F?m•v K¨ i?¬BX

h? M; S?B hB m ?¬K M v H-M ç-m çQÊ+ ÆK +QM ;€B- KB M; ç½ +QÌB iÈB i" M K
 J M? M; | M; ?B M; F?„T MÆB- +?d +¬M T?€i ?B M hB m J M? J M? i?Q+? i?S ;b i?
 "aQ L?B p" J°M; L?B T?K i`€+? iQM? iB M- æQÌM; S?QM; çQ i`QÊ+ +?Q +€+ M" M
 H" iB M H-M i`QÊ+ i?„M; çQÊ+ Î \*?Q h¬M ç' i`QÌM; +?Q t" B ? iX
 æQÌM; S?QM; +?"K `½B i?2Q b m K¼B M; QÌB- +QÐB M; U t2K ?Q - p¬ +MM; i? M
 æ M; çB- æQÌM; S?QM; HçB M; ?2 "aQ L?B B M? K°i iB M; - M; ~M; ç-m M?bM HçB
 i`9M; K°i M K M?•M +?WM; ? B KQÆB ? v # KQÆB i m' B ; b ç| - H²M; b„i i` M i v M
 t m®M; ç'i - K°i +QM iB m HBM? i?9 p¬ +MM; tBM? t„M i`QM; H²M; t'M; ` M; Q" B H
 +?çv K'i /çM; X
 æQÌM; S?QM; p®M +kM; Km®M #„i iB m HBM? i?9 FB HçB- M?QM; pb i` M T?® -
 KÈB +?ÈT K„i ç½ F?¬M; i?'v M| ç•mX
 "aQ L?B H° p F?¬M; +® w- HB M iK+ tBM H¶B M; QÌB M K M?•M FB ,
 @ h?U+ tBM H¶B- pW M½v i ?ÆB i?'i i?¬M- i?U+ tBM H¶B- tBM H¶BX
 oW `²B M" M; p" J°M; L?B ç M; K½B K M; „K M; ?Q K°i +•v /M p) ?Q `i ç T M M p¬
 +ÁM H" K`ÆB ç² i` M i v M; QÌB i X
 L K M?•M FB ç-m iB M H" i?Q€M; M; ç+ M?B M- b m ç| b„+ K†i HB M i`Î M M •K i`-
 p" J°M; L?B- ~M M?ŠM M?Q +| +?9i F?¬M; p mB- `i M? M? HçB #` +QÐM; +? ç MÜ
 @ *€+ M; QÌB +| T?ªB ç iY h?B M h9 F?¬M; \
 L K M?•M FB H M iB M; ?ÄB- ?B M içB i`QM; hoM? M i?"M?- T?"K H" M[M?•M +
 T?¬M ç m H" ç iY h?B M h9X
 "aQ L?B F?¬M; ?B m içB b Q M K M?•M M"v HçB ?ÄB M?Q p"v- HB M +?"K `½B H„-
 @ "¼M i F?¬M; T?ªB- HBM? i?9 +O M; QÆB Km # Q M?B m iB M\ h ç M +?Q M; C
 hmv M" M; p" J°M; L?B ç m b®M; Î h?B M h9- M?QM; G•K L?QÊ+ .B M pb ç +€+ M" M
 M M +?Q iWM; i?m M?"M +€+ M" M; p"Q i¬M; K¬M- M M M?[M; ;b "aQ L?B M|B +kM
 E?¬M; M; ì pW M|B tQM; i?b i M M K M?•M FB HçB •K i`-K MÎ MK +QÌB- HçM? HM
 @ æ M\ *¬ +| i? ç M çQÊ+ b Q\ æ•v H" HBM? i?9 i Km çQÊ+ Î GBM? h?9 æQÌM; X
 #B i F?¬M; ?ª\ LY i?€M; KÈB F? B i`QÆM; K°i H-M- +| #B i # Q M; QÌB i` M? M?
 +?„+ ç½ Km çQÊ+ 5 L; QÆB ç M +?Q i i? M" Q ç•v\ GBM? h?9 æQÌM; T?ªB MY i?
 M[HBM? i?9 +O i?B m ;B i Km H" +QM ç T M?'i 5 h?B m ;B i +| +?¶ [m M i`½
 @ o"v H" K b Q #•v ;B \
 "aQ L?B i v +?•M Hm®M; +m®M; - H-M i`QÊ+ æQÌM; S?QM; +kM; iÈB GBM? h?9
 i`-v i`"i K½B +?d Km çQÊ+ K°i +QM ç†+ #B i t'm- M" M; iU M?B M #B i`ä M; QÌB M
 @ hbK HçB +QM HBM? i?9 ç| +?Q i?B m ;B 5
 L K M?•M ?mM; iÈM M|BX
 "aQ L?B bÊ ?½B HMB HçB- J°M; L?B ` p M; M; M; QÊ+ M|B,
 @ E?¬M; T?ªB +?d H" K°i +QM HBM? i?9 i?¬B b Q\ L; QÆB Km®M # Q M?B m iB
 ;B i M| ç½ +?çv `²B i?b çB ç•m K" i bK +?S\ L; QÆB i? M"v +?ŠM; T?ªB H" H" K F?|
 @ L; QÆB +ÁM Hw bU5
 L K M?•M FB bQ pÈB J°M; L?B +ÁM M; M; M; QÊ+ ?ÆM-
 @ L|B +?Q +€+ M; QÆB #B i- M m i`QÊ+ F?B i`ÌB i®B K" F?¬M; i bK çQÊ+ HBM? i?9
 i?"M? M? ?Q" M i?B T i?•M +O i?B m ;B i 5 *QB M?Q #²B i?QÌM; i'M i?'i +?Q i X

hm v F?¬M; +ÁM HBM? i?9 M?QM; #M HϕB +| çQÊ+ ? B M? ?Q`M i? M? i?m-M ç°M
@ :B[# M M;`v # M K†i K` +kM; +| F /€K +QÌM; çQϕi /•M M[- +Q M?B M HϕB +ÁM
ç-m i?B m ;B i 5

æQÌM; S?QM; pW FûQ ? B M? ç-m` T?Q b m +O KbM? pW M|BX

>„M çSM; +€+? "ªQ L?B p` J°M; L?B p`B i`QÊM; M M ç½ M?bM i?`v `ä`M; +?mv
+| +?9i ç²M; ibM? pÈB M;QÌB M K M?•M M`v- /M b Q HBM? i?9 +O HBM? h?9 çQÌM
M`Q- M?bM MB M F, +O M K M?•M M`v i?b ?ŠM H` Km®M Km ç H`v HÁM; M[M?•
M`v +?ϕv K`i i?b t2K M?Q ?„M i`M i?`i HÈMX *?QM? H` b„+ K†i p` i?€B ç° +O i M
i? v ç`B [m€ HÈM- i`B i ç t| bϕ+? bmv M;?o ç²M; ibM? +O æQÌM; S?QM; /`M? +?

æQÌM; S?QM; +kM; ç½ ?B m pb b Q H9+ ç-m ?„M #¶M; M?B M HϕB ?ÄB "ªQ L?B
? v F?¬M;X

h`QM; hoM? M i?`M? M`v- +,M #ªM F?¬M; B /€K ç„+ i°B pÈB M;QÌB +O h?B M h9
i?b i M M K M?•M M`v HϕB H`T iS+ i`Î K†i- [mª i?U+ [m€ ç iB MX

@ L;QÆB H` B\

L K M?•M FB HB + æQÌM; S?QM; K°i +€B- i` M K†i H°` p F?¬M; B b€M? #`M; -
+MM; ?Q H - F?B M B M?bM p`Q +kM; #B i M; v ?„M i tm`i i?•M [mv M [mwX

æQÌM; S?QM; +?9 w iÈB T?Q b m ?„M +ÁM +| K°i M;QÌB F?€+ ç M; çSM;- ?ŠM H
`®i +m°+ iÈB ç•m i?b æQÌM; S?QM; F?¬M; `ä- M?QM; Qi M?`i +kM; H` æ` ;B B- i
i?2Q K°i i? M? ç Q- ?ŠM H` K°i + Qi ?O [m2M /MM; ç QX \*ÁM `B M; #ªM i?•M i M
i`mM; T?~K K` i?¬B- æQÌM; S?QM; F iW b m F?B iÈB i? ;BÈB M`v- ;†T T?ªB ç®B
?ÆM ?ŠM KbM?- F?| H„K KÈB ;†T T?ªB K°i i M v m ?ÆM KbM?- F?¬M; #„i Mϕi ?„M
i•K +O +?QM? KbM?X

@ h H` i?B m ;B +O #¼M ?¼5

æQÌM; S?QM; i?ªM M?B M M|BX

@ L;QÆB ?¼ ;b\

L K M?•M FB HϕB ?ÄB i? K K°i +•mX

æQÌM; S?QM; +?“K `½B H„+ ç-m- i`QM; HÁM; ç½ ``i K`i FB M M?ŠM `²B- i M i`QÊ
i?“M- ç M; tmM; ç°i +MM; M;QÌB F?€+ K` +kM; +| Km®M ?ÄB `ä i?•M i? +O ç®B i

@ h ?¼ æQÌM;5

@ æQÌM; ;B hoM? M i?`M?5

L K M?•M FB HB M #WM; idM? çϕB M;°- i` M K†i K M; i?2Q MK +QÌB +? M?ϕQ- ?

@ L;QÌB +O æQÌM; ;B K` +kM; /€K F?B m +?B M pÈB i 5 h?B m ;B i H` M;QÌB +O
?ª\ G` h¬ ;B K` h?B M h9 T?•M T?| H`K M;QÌB [mªM Hw hoM? M i?`M?5 L;QÆB
i`QÊ+ K†i i?B m ;B i tQM; i?B m ;B - ?B M iϕB i?B m ;B Î hoM? M i?`M? M`v +?o
;B i ç9M; H` Km®M +QÌM; i?QÌM; /•M M[ ç`v- i?b ç½ b Q\ h Km®M çQ +€+ M`M;
;b çQÊ+ i \

h¬ aQÈM; pW M|B pW ;BÆ i v` ?QÈM; p T?Q "ªQ L?B p` J°M; L?B ç M; çSM;
Km®M M„K H`v i v +O +€+ M`M;X

*?QÆM; Rke, hB m i?9+- ç®B T?| ?„MX U>ϕV

æQÌM; S?QM; i?m`M i v i€i K°i +€B H M K†i h¬ aQÈM;- ?„M çSM; iϕB +?¶ tQ v pA
K€- /MM; €M? K„i F?¬M; i? iBM M`B M?bM æQÌM; S?QM;X

æϕB F?€B H` /Q ?„M F?¬M; M;ì iÈB- i`QM; hoM? M i?`M? M`v- +?QM? KbM? b m
M;QÌB i ç€M?- ?ÆM M[+ÁM H` K°i M K M?•M M?Ä im`B ?ÆM KbM?X

h¬ ;B i`QM; hoM? M i?`M? #•v ;Bì +| i? M|B H` /QÈB K°i M; QìB i` M p¢M M; QìB
 +ÁM- h?B M h9 +?d +ÁM +€+? +?¼M M; QìB F?€+- h¬ ;B +| i?U+ HU+ F?¬M; i²B M
 h9 ç½ b B F?B M #¼M ?„M [mªM Hw hoM? M i?`M?- M M iU M?B M i`î i?`M? HQM
 *| i? M|B- h¬ ;B ?B M i¢B +?d bÊ K¶B KbM? M[M?•M h?B M h9- p T?¬M M K M?•
 ç F M`Q p`Q K„iX
 " M M`v tmM; / /°i ç½ ?'T /šM bU +?9 w +O M; QìB çB çQìM; - h? M; S?B hB m p` h
 çB i`QÈ+ +kM; ç½ pÁM; H¢B- çSM; i`QM; ç€K M; QìB- hB m i?9+ KdK +QìB M?bM
 ?° p çSM; b m h¬ aQÈM; - ?„M F?¬M; bÊ æQìM; S?QM; ;†T M; mv i` M i v h¬ aQÈM
 i? M`v i?b æQìM; S?QM; Km®M SM; T?| b) +| +?9i F?| F?, M- M?'i H` î MÆB ç¬M;
 @ S?QM; i?B m ;B ç M; +QìB5
 h-M hS LQÆM; M?bM æQìM; S?QM; - i?'T ;B¼M; M|BX
 h? M; S?B hB m ;"i ç-m,
 @ hB m G¢B +¬ MQÆM; `ìB çB- imv M; Q`B KB M; S?QM; i?B m ;B Hm¬M` p F?-
 +| çB K F?¬M; MÐX oW ? v- H-M M`v +| i? ;B9T ?„M T?€i iB iX
 " M FB - h¬ aQÈM; ç M; ¬K H'v K€- i`QM; ç¬B K„i M?Q Km®M T?mM ?Ä - H¢M? HM
 @ L; QÆB /€K ç€M? i \
 æQìM; S?QM; ?ÆB ?'i +^K- p K†i F?BM? i?QìM; X
 h¬ aQÈM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- ?mM; €+ M|B,
 @ æQìM; ;B hoM? M i?`M?- M; QÆB +S +?ì çB5
 a m F?B M|B tQM; - h¬ aQÈM; HB M p`M F?îB K°i i?•M +QÆM; F?Q- K°i [mv M ?m
 S?QM; X
 h?U+ HU+ +O ?„M +?d KÈB H` >Q`M; ;B B i`mM; T?~K- +ªM? ;BÈB imv `^M; i?'T
 L?QM; ?„M , p`Q b m HQM; KbM? +ÁM +| K°i i M + Q i?O H`K ?° p - M M` i v +kM
 Zmv M T?QM; ;`Q i?ûi- +QÆM; F?Q H¢M? i?'m tQÆM; F K i?2Q iB M; tû ;B| T?¬M
 H Q iÈB æQìM; S?QM; X
 h`QM; ç€K M; QìB çSM; t2K- +| F?¬M; Qi F M?€i ; M ç½ bÈK M?„K +?†i ? v K„i- H
 +?Q æQìM; S?QM; X h¬ ;B ?B M i¢B +| h?B M h9 M•M; çÐ i`î i?`M? HQM; ç-m H½
 +kM; ç½ i`î i?`M? #€ +?O K°i T?QÆM; +O hoM? M i?`M?- , p`Q +| h?B M h9 çSM
 /MM; bS+ +? M ûT M?[M; ;B i°+ F?€+- +?mv M t'm [m€ HÈM i?b #¼M ?¼ +ÁM +?
 M?Q M?Ä i?b pšM HûM H9i H`K F?¬M; QiX *?¼+ iÈB i?B m ;B h¬ ;B - ç•v F?¬M;
 +? i b Q\
 L?QM; ?Q`M +ªM? H¢B ?Q`M iQ`M F?€+ #B i pÈB i`QM; iQîM; iQÊM; +O K¼B M;
 aQÈM; +ÁM +€+? æQìM; S?QM; F?QªM; ? B i?QÈ+- #¶M; M?B M i`mv M iÈB K°i iB
 M?Q #` bûi ç€M?- +ªM; QìB # v M; QÈ+ ` M; Q`B- i?•M î ;B[ F?¬M; i`mM; H H M K
 #` +?¼+ iB iX
 h`QM; K„i +O p` æ` ;B B + Q i?O pšM çSM; #'i ç°M; b m HQM; h¬ aQÈM; H|2 H M
 p FBM? M; ¢+- p°B M?ªv H M ç| M H'v h¬ aQÈM; X
 æQìM; S?QM; çSM; BK i¢B +?¶ F?¬M; M?9+ M?Q+? - ? B i v H¢B #m¬M; i?ÄM; # M
 M?Q i?"i bU +?Q H`K ;b +ª- +ÁM i M h¬ aQÈM; FB H` iU KbM? # v ` M; Q`BX
 æ€K M; QìB p•v t2K FBM? ?¬ K°i iB M; - `ä `M; H` F?¬M; ?B m `@i +m°+ ç½ tªv `
 h`QM; +ª ç€K M; QìB î ç•v- +?d +| # M; QìB H` M?bM `äX
 h? M; S?B hB m- h-M hS LQÆM; p` æ` ;B B + Q i?O çSM; b m h¬ aQÈM; 5

æ¬B K„i i`•m +O hB m i?S+ i`ÊM HÈM- +QM M;QÆB +kM; b„T `Èi ` - F?B T bÊ M
i?'T ;B¼M; M|B,

@ hS LQÆM; - +| i?'v F?¬M; \

h¬M hS LQÆM; M†M; M K¨ +?“K `½B ;”i ç¬m,

@ S?QM; i?B m ;B K°i [mv M ç€M? ?„M p,M; ` X

h? M; S?B hB m M|B,

@ >ÆM M[`ä ``M; F?¬M; /MM; +QÆM; F?Q5 *?d /U p¨Q i®+ ç° p¨ FbM? [mv M5

@ G½Q h? M; - ?mvM? +| +?“+ H¨ +?9M; i F?¬M; T?ªB ç M; M^K KÆ F?¬M; \

@ æWM; H¨K ?mvM? bÊ- ?mvM? p'i pª H„K KÈB # çQÊ+ J M? J M?X

h? M; S?B hB m i`QM; ` p K†i m b¬mX

*?d H¨ +?mv M M¨v b Q +| i? \ S?QM; i?B m ;B #’i [m€ +?d H¨ >Q¨M; ;B B i?QÊM
+kM; H¨ >Q¨M; ;B B i`mM; T?~K- M m M|B S?QM; i?B m ;B +| i? +?B M i?“M; i M
hB m +?ŠM; H’v ;b H¨K F€ H¢- /M b Q i?O çQ¢M +O S?QM; i?B m ;B +kM; [m€ I
F?¬M; /MM; +?9i +QÆM; F?Q M¨Q- +?d H¨ /U p¨Q i®+ ç° tm’i i?O p¬ +MM; M? M
K°i [mv M- +| i? +SM; `„M ç€M? # v K°i ç®B i?O +| i?U+ HU+ +?d i?’T ?ÆM KbM?

Zm€ KS+ `²B5 hÈB M?[M; M;Q|B iW >mv M ;B B i`îtm®M; i?•K +?Q +kM; F?¬M; i?
[m€ K½M? HB i- #ÎB pb i`QM; M?€v h¬ aQÈM; # v ` M;Q¨B- h? M; S?B hB m ç½M
+®i ;½v F m ` ,M; `„+X

h? M; S?B hB m +kM; +| i? H¨K çQÊ+ i? M¨v- M?QM; T?ªB +-M +| bS+ K¢M? +Æ
S?QM; i?B m ;B H¢B HÈB ?¢B M?Q p¨v b Q\

s2K ` - i`QM; KQ|B M;¨v ?„M # [m M ç½ +| tªv ` +?mv M ;b ç| F?¬M; i? M|B pÈB M
pb b Q +ªM? ;BÈB +O ?„M H¢B ç°i M?B M ç¢B i,M; - i?•M i? +kM; i`Î M M +Q| M; i

:B|T?9i M¨v- h¬ aQÈM; çQÊ+ æ` ;B B + Q i?O FB iB T çQÊ+ ç M; /m¶B i?ŠM; M;C
#m¬M; +¢M? M;Q|B- i` M i`€M i9 ` K² ?¬B H¢M?- b„+ K†i i`„M; # +?X >„M ç¬m i
b m ç| H¢B [m v ç¬m M?bM p T?Q ç€K M;Q|B- HÈM iB M; [m€i,

@ E M¨Q5 G¨ F M¨Q ç€M? HûM i \ *| ; M i?b çSM; ` ç•v +?Q i 5

h? M; S?B hB m ;½B ;½B +^K,

@ h M M¨v ? i +Sm M´B `²B5

h¬ aQÈM; `ä ``M; F?¬M; i? M; ?o iÈB M;Q|B çª i?QÆM; KbM? +?QM? H¨ ç®B i?O
>Q†+ H¨ M|B ?„M +kM; +| +ªK ;B€+ K¨B K¢B- M?QM; +kM; F?¬M; M;mv M w i?W M
æ` ;B B + Q i?O FB i?’T ;B¼M; M|B i?¬K p¨ i B h¬ aQÈM; ,

@ h¬ i?B m ;B - M;QÆB F?¬M; T?ªB H¨ ç®B i?O +O M;Q|B M¨v5

h¬ aQÈM; M;?B M ` ,M; M;?B M HÈB M|B,

@ L;QÆB H M çB5 S? #Ä i M iB m iY M¨v +?Q i?B m ;B i 5

æ` ;B B + Q i?O +Q|B F?´ K°i iB M; - ?„M +kM; F?¬M; T?ªB M;Q|B +O h¬ ;B - +?
b® iB M HÈM i?m p i¢K i?|B çªK M?B K +¬M; pB + #ªQ p +?Q h¬ aQÈM; K¨ i?¬B
i®+ ç° ` i v p¨ HU+ ç¢Q +O æQ| M; S?QM; - +?d +| +ªM? ;BÈB >Q¨M; ;B B i?QÊM
KS+ M¨v- p¨v i?b b m HQM; i?B m MB M M¨v M?’i ç`M? T?ªB +| + Q M?•M +?d çB
ç®B F?¬M; T?ªB HQ¢B KbM? +| i? /•v p¨QX

L?QM; ç½ H’v iB M +O M;Q|B i i?b T?ªB i? v M;Q|B ;BªB [mv iX h¬ aQÈM; ç½ M
G9+ p` æ` ;B B + Q i?O M¨v çB iÈB pÈB K°i iB /Q /U i`2Q i` M K†i- æQ| M; S?QM

@ s2K i?QÌM; i?B m ;B i F?¬M; +| ?° p b Q\
a m ç| H" T p¶ i v p" B +€B- `²B H¢B +?d i v p T?Q i`QÈ+ M|B,
@ hB m i?9+- ç®B T?| ?„M5
h? M; S?B hB m çQ hB m J M? J M? i`QM; HÁM; +?Q h-M hS LQÆM; - +?"K `½B ç|
`,M; `„+- H¢M? HMM; M|B,
@ S?QM; i?B m ;B +| H M?- i H"K b Q /€K F?¬M; M; ?2 i?2QX
æB i?ŠM; iÈB i`QÈ+ K†i æ` ;B B + Q i?O FB - h? M; S?B hB m H°` p M; mv ?B
p B ç®B T?QÆM; - M|B,
@ h?B m ;B M?" i ?¬K M v i•K ibM? F?¬M; i®i- pW F?ûQ H¢B ibK çQÊ+ MÆB i`
i?ÌB çWM; +Y ç°M; M?ûX
L; v H9+ +€M? i v pW F?Q€i H M #`p B +O KbM?- b„+ K†i +O p` æ` ;B B + Q i?
?„M T?€i ?B M- T?ªM; T?'i M?Q ?B M i¢B ç M; +| iªM; ç€ M†M; M; "M +•M ç H M M
/KM; +QÆM; F?Q- M; v +ª ç°M; K°i M; |M i v +kM; p¬ +MM; F?| F?,MX

RkdX *?QÆM; Rkd, æ€M? L; QÌB h?"i aªM; E?Q€BX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; Rkd, æ€M? M; QÌB i?"i bªM; F?Q€BX

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

>„M K°i KU+ F?¬M; +ªK M?"M çQÊ+ #'i F€ bU / Q ç°M; ;b +O +QÆM; F?Q i` M M
h-M hS LQÆM; - +kM; F?¬M; M; `çQÊ+ i`QM; ç€K M; QÌB M"v +Q M?B M +ÁM +| ? E

G-M M"v h¬; B i?"i bU ;†T +?mv M `²B5 æ` ;B B + Q i?O M"v +QÌB F?'X *?d H
i?B m ;B M?" B- tm'i K¬M H¢B K M; i?2Q ? B p` h?B M ;B B + Q i?O H"K ?° p 5

h¬ aQÈM; +ÁM çSM; # M +¢M? +® MûM ç m çÈM K" F?m i v K9 +?•M,

@ G M çB- ç€M? ?„M +?Q i 5 æ€M? +?Q +QM K ?„M +kM; F?¬M; M?"M` - i?'i i?-

oW /Si HÌB- æQÌM; S?QM; +kM; +?"K `½B #QÈ+ iÈB i`QÈ+ K†i ?„M- i` M K†i H" K
K„i p" B +€B M?bM ?„M- #„i H'v +´ €Q +O ?„M- ç"v ?„M M; ½ M?"Q tm®M; ç'i `²B ;„i
` M„K ç'K +O KbM? M M K°i [mv M H M K†i ?„M- b m ç| H¢B `9i p - M?„K M; v #
[mv MX

"BM?- #BM?- #BM?- #BM? h? M? •K M„K i v M M tm®M; p M; H M F?¬M; /Si- i`C
tQÆM; +®i ;½v p" iB M; F m H i?ªK i?B i +O h¬ aQÈM; X

h¬ aQÈM; Km®M T?ªM F?€M; - M?QM; ?„M H¢B T?€i ?B M- #ªM i?•M KbM? /QÈB i
+QM ;" K" i?¬B- +,M #ªM F?¬M; +| #'i F€ +Æ ?°B T?ªM F?€M; M"Q- +€M? i v H" M?
#` ?„M /MM; +?•M ç¢T tm®M; ç'i- ? B +?•M pW +Y ç°M; ç½ #` ?„M [mûi i v [m - H
;B€+X

JQÌB M; "v # [m M- i?•M i? æQÌM; S?QM; ç½ çQÊ+ M; m²M M,M; HQÈM; F?'M; H
T?2M- K†+ /M #B i i?•M i? +O KbM? #•v ;BÌ`'i +QÌM; ç¢B- M?[M; æQÌM; S?QM
ç¢B iÈB KS+ M"QX J°i [mv M pW `²B- +?ŠM; [m H" ?„M ç M; i?Y bS+ K" i?¬BX

*ÁM #•v ;BÌ- ?„M pšM M?Q +k F?¬M; /MM; +?9i +QÆM; F?Q M¬Q- +?d çÆM i?m-M
h¬ aQÈM;- i?QªB KÈB T?€i iB iX

æ€K M;QÌB p•v t2K tmM; [m M? +kM; ?QªM; ?²M- HQ¢B i?O çQ¢M #¢Q HU+ çÆM i
M;QÌB i +ªK ;B€+ FBM? ?½B M?B m M?'iX *kM; F?¬M; Qi M;QÌB •K i?-K p¶ i v i
M;?B M ` ,M; M;?B M HÊB tb t-K iQ M?Ä pÈB M? mX

*~M i?"M H„M; M;?2 K°i +?®+ i?b +| i? M;?2 çQÊ+ iB M; +?YB `O çO HQ¢BX

@ æ€M? çB- ç€M? +? i Hk +?| M¬v- `ä `M; çQ¢i K'i +Y ?M; +O i - +ÁM /€K K¢M
;B i +ª M?" i 5

@ hB m + M;QÆB K m ç¢T p¬Q çkM; [m-M +O ?„M 'v- /€K , KbM? H¬ h¬ i?B m ;B i
iB M- +€+ +¬ MQÆM; ?-m ?¢ M K M?•M i?b / H„K `E„ M[i?b F?¬M; TªB ,M +ÆK
M?Q p"vX

@ æ€M? ? v H„K- ç9M; H¬ F?B M M;QÌB F?€+ bªM; F?Q€B5 æ€K iB m M?•M h¬;B
F?€+ iÈB ;B€Q ?m'M +?9M; K°i +?9iX

X

L?[M; HÌB M¬v +| i? M;QÌB F?€+ F?¬M; M;?2 çQÊ+ M?QM; h? M; S?B hB m p¬ h-M
K°i- ? B M;QÌB M?bM M? m F?¬M; M|B ;b- `ä `M; F?¬M; M;Ì çQÊ+ / M? iB M; +O

æ€M? ç'K K°i i`"M tQM; `²B æQÌM; S?QM; KÈB +?"K `½B çSM; i?ŠM; /"v- ?'i KÈ i|
b m- ?Qi b m K°i ?ÆB- p Kti ç-v i?Ä K½M M|B,

@ æ€M? M;QÌB bªM; F?Q€B i?"i5

h¬ aQÈM; #` ç€M? Kti KMB #-K /"T M^K # T /QÈB ç'i- ? B +QM K„i pW ç2M pW b
Qti p†M p Q #m¬M; i?äM;X L?[M; i?S M¬v +?d H¬ M;Q¢B i?QÆM;- +MM; H„K i?b i
b) H¬M? H†M- i?S M;?B K i`¼M; i?U+ bU H¬ ?„M ç½ #` æQÌM; S?QM; #) ;½v p¬B ç
TªB M^K i` M ;BQÌM; p¬B i?€M; ?Q†+ K°i M,K- ç M çB M +kM; #` æQÌM; S?QM; ç
F?¬M; i? M¬Q im Hmv M M[X

•+ M?•M i'i +| €+ M?•M i`- ?¬K M v K v H¬ æQÌM; S?QM; ;†T TªB ?„M- M m M?Q
;b ç|i`QM; hoM? M i?"M? çKM; TªB h¬ aQÈM; i?b +?d bÊ ç½ #` ?„M ?"M? ?¢ i?

æQÌM; S?QM; [m v ç-m H¢B M?bM æ` ;B B + Q i?O ç M; #` h? M; S?B hB m F?®M

@ L;QÆB i M ;b\

æ` ;B B + Q i?O FB b€M; ;B¼M; M|B,

@ om h`mM;5

@ L;QÆB F?¬M; TªB M;QÌB +O h¬ ;B \

æQÌM; S?QM; M?Qm K¬vX

om h`mM; H„+ ç-m,

@ o¬B M;¬v i`QÈ+ i çQÊ+ ;B +?O h¬ ;B H¬ h¬ "¢B Ov i?€+- T?K i`€+? #ªQ p M i
æQÌM; S?QM; M;šK H¢B i?'v +kM; +| Hw- i`QM; i K ç¢B ;B i°+ i`QÈ+ FB - i?U+ HU
+ª K°i æ` ;B B +kM; F?¬M; +| - h¬ ;B i`QÈ+ FB +ÁM H•m KÈB b€M? çQÊ+ pÈB G
i?O çQÊ+ \

@ >v p¼M; #ªM i?•M M;QÆB +kM; b) F?¬M; M;m i`mM; M?Q i M +O KbM?5

æQÌM; S?QM; T?OB i v- i?ªM M?B M M|B,

@ h¬ ;B î ç•m\ æB i`QÈ+ /šM çQÌM; çB5

h? M; S?B hB m p¶ K¢M? K°i +€B b m HQM; om h`mM;- ?„M HªQ çªQ #QÈ+ iÈB ?
+?d +| i? çB i`QÈ+ Kî çQÌM;- F?¬M; çÊB ?„M F¬T `ÌB çB- h? M; S?B hB m ç½ M|B

@ J M; i?2Q i?B m ;B +O M;QÆB çB- ç Î ç•v i?b M;QÌB i [m HçB i? M"Q çQÊ+
om h`mM; tQ v M;QÌB- p€+ h¬ aQÊM; K K M?kM H M p B- çB p T?Q h¬ ;B X
h¬ ;B p®M +kM; F?¬M; i? t2K H" ççB ;B i°+- H9+ ç-m +ª ?„M HšM ;B i°+ +O
h`QÆM; >Q" M; GB m +? M ûT- F?¬M; M;|+ ç-m H M M'BX
*?d H" pB + F?B M h¬ "çB F?¬M; M;Ì çQÊ+ +?QM? H" i K ççB ;B i°+ HçB ,M iBK
M?"T p"Q *U EB K J¬MX v ç² i'M +¬M; h?B M h9X *U EB K J¬M pW iB m çÌB i?b i
i`W i" M ;®+- iÈB H9+ M"v h¬ ;B +O ?„M KÈB +| M;"v M;QÊ+ K†i M?bM i`IBX
h¬ ;B çQÊ+ h?B M h9 +Y H"K ;B i°+ [mªM Hw hoM? M i?"M?- / M? p¼M; +kM; H
M?[M; i?m çQÊ+ iB M i"B- +ÁM +| h?B M h9 H"K +?¶ /U b m HQM;- i?U+ HU+ iU M
L?QM; ?„M pšM +?Q i?Ä K½M- h¬ "çB /U p"Q mv T?QM; +O h?B M h9- +€Q KQ
M;çQ- +?d i`QM; p"BM;"v ç½ çm'B ? i+€+ ;B i°+ i`QÊ+ ç•v ç®B ç-m +MM; h¬ ;B
iB M iB T i?m bªM M;?B T +O #¼M ?¼X
>B M içB h¬ ;B ç½ F?€+ tQ - T?O ç +O ;B i°+ ç½ F?¬M; çO ç i?Ä K½M HÁM; ?
h¬ "çB- ?„M +® w çQ +ª M?" iÈB T?O ç +O h`QÆM; ;B i`QÊ+ FB - i?m MçT iQ
+?B K ? i+ª +QM T?®- bQ pÈB h`QÆM; ;B i`QÊ+ FB +ÁM HÈM ?ÆMX
h¬ "çB H9+ M"v ç M; M;²B i`QM; T?O ç K M;•M T?B m- i`QÊ+ K†i ?„M +| K°i +?²M
p" K°i t'T F? ç'iX
hm v p"v M?QM; T?¬M HÈM b® M;•M T?B m p"FBK T?B m M"v H" ç M°T +?Q h?B
"çB i?Ä K½MX æ'B i?"M? h¬ ;B i`QÊ+ FB H"K b Q +| i? pBM? [m M; çQÊ+ M?Q
i°+ i`QÊ+ FB +| T?ªB ,M M?B m [m€ M M ç-m | + +kM; #B M i?"M? ?2Q Hm¬M F?¬
pB + M;m tm~M M?Q p"v\ "i [m€ +kM; i®i- M m +?9M; F?¬M; KM K„i K" H M b B i?
h¬ ;B +| i? M;~M; + Q ç-mX
L[M?•M h?B M h9 ç m`i / M|B +?mv M- B +kM; tBM? ç T M?Q ?Q - i?Qç i M?bM
h?B M h9 +?O [mªM hoM? M i?"M? H-M M"v- #'i [m€ +?d KÈB KQÌB K'v im'B- ?Q" M
;b +ªX ob F?¬M; +| FBM? M;?B K M M`i / ;çi- h¬ "çB i?Q+? M?'i H" M?[M; M;QÌ
M?'i- H9+ ?„M çm'B M?[M; ;B i°+ ç®B M;?`+? pÈB h¬ ;B çB- iMv iB M #` ` p"B
FB +kM; F?¬M; ?ÄB ;b M?B mX
h¬ "çB ç½ +| i? iQÎM; iQÊM; iÈB [m M; +ªM? ?mv ?Q" M; p" pBM? [m M; M;"v b m
çQÊ+ ç iY h?B M h9 FB - h¬ ;B Î hoM? M i?"M? M"v +ÁM F?¬M; Km®M; B| çQÊ+
b Q\
>ÆM M[- +QM i` B #ªQ #®B +O KbM? /QÌM; M?Q +| w pÈB p` ç iY h?B M h9 FB -
M`M? M¼i M" M; i F?„T MÆB- M m +QM i` B +| i? ¬K çQÊ+ K„ M?•M p - +?¶ /U +O
+?„+X
L;?o iÈB ç•v- h¬ "çB M?`M F?¬M; çQÊ+ HB M F?Q€B i`€ +QÌB p" B iB M;X

Rk3X *?QÆM; Rk3, L€Q GQçM h¬ :B X UR kV

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; Rk3, L€Q HQçM h¬ ;B X UR kV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*?QÆM; Rk3, L€Q HQ¢M h¬; B X Uh?QÊM; V
 L; Q¬B +Y ¸°i M?B M p¼M; iÈB p¬B iB M; ¸°M; HÈM F?€²M ¬Q- F?B M +?Q i•K i b
 #¶M; +?®+ i¬Î M M F?| +?¬m- ?„M ¸SM; /¬v- /MM; bS+ p¶ K¢M? H M #¬M,
 @ " M M; Q¬B²M ¬Q +?mv M ; b\ *QB +?WM; i +„i ? i HQÐB +€+ M; QÆB5
 J°i i M ?° p M; Q¬B +Y p°B p°B p¬M; p¬M; +?¢v p¬Q,
 @ L; mv ¬²B H½Q ; B ÆB5
 @ L; mv +€B ; b5
 h¬ "¢B F?B M i¬€+?-
 @ *| +?mv M ; b +ÁM F?¬M; #B i M|B `ä`¬M; ? v b Q\ G9+ M; QÆB p¬Q ¸½ #~K #€Q
 p¬Q +?Q \ h¬; B +?9M; i #•v ; B| ¸½ F?€+ tQ `²B- T?ªB im•M i?2Q [mv +O +| #B
 +9i ` M; Q¬B +?Q i \ J°i +?9i ; B€Q /QÐM; +kM; F?¬M; +|5
 h` M K†i i M ?° p M¬v ¸-v p Ov F?m'i- Km®M M|B H¢B i?¬B- ¸¬M? T?ªB HmB ` -
 M? M?¬M; ; ä +Y M|B,
 @ G½Q ; B - i?m°+ ?¢ +| pB + +¬M #~K #€Q5
 h¬ "¢B ?Qi b•m K°i ?ÆB- M;²B +? K +? tm®M; ;? - #QM; +?ûM i¬ i` M #¬M H M M
 mM; /mM; M|B,
 @ o¬Q ¸B5
 *Y #` ¸¬v ` - i M ?° p FB ¸Q K„i M?bM h¬ "¢B- p K†i Km®M M|B H¢B F?¬M; /€K
 @ _®i +m°+ H¬ +| +?mv M ; b\
 h¬ "¢B ?ÄBX
 @ G½Q ; B - i?B m ; B #` M; Q|B i ¸€M?- ?ÆM M[M; Q|B M¼ +ÁM ¸€M? iÈB i¬QÈ+
 @ *€B ; b\
 h¬ "¢B iW i` M ; ? M?ªv /UM; H M- b„+ K†i #B M ¸´B- H M iB M; K„M; i M ?° p FB
 @ *?mv M HÈM M?Q p¬v i¢B b Q F?¬M; M|B bÈK5
 h M ?° p bÊ ?½B M|B,
 @ L; ¬B F?¬M; +?Q iB m M?•M M|B5
 h¬ "¢B i?Î ?´M ? M- MûK i€+? i¬ i` M #¬M H M M; Q|B i M ?° p F?B M ?„M QÈi bKM
 @ _®i +m°+ H¬ F M¬Q /€K ¸°M; iÈB +QM i` B +O h¬ "¢B i \
 oW M|B pW p°B p¬M; +?¢v ` M; Q¬BX
 æQ|M; S?QM; p¬ h? M; S?B hB m ¸SM; i¬QM; ¸¢B pB M p®M i?m°+ p h¬QÆM; ; B
 [m M?- +?d +| ¸B m ¸€K M; Q|B M¬v M; Q¬B K¢M? i¬QM; v m- pk F?Q H, K H, K i` M
 p¬QX
 J°i ¸€K ?° p F?€+ ¸ M; M^K b|M; bQ¬B i` M K†i ¸'iX
 om h¬mM; ¸SM; K°i # M- h¬ aQÈM; ¸½ ¸QÊ+ ?„M ¸†i tm®M; ¸'iX
 h¬QÈ+ F?B iÈB ¸•v h¬M hS LQÆM; ¸½ +| /U +ªK MÆB ¸•v b) tm'i ?B M i¬M; /B M
 L?B p¬ hB m J M? J M? J°M; L?B ¸SM; +?Î # M M; Q¬BX
 æQ|M; S?QM; ¸Q K„i M?bM tmM; [m M?- M; ¬v ¸| ?„M +kM; ¸½ iÈB /•v K°i H¬M- +?
 +?•M i` M t2 M; U +Y "B M L K S?QM; - +?d F?¬M; M; Î +?Q ¸QÊ+ # Q H•m i?b MA
 o K†i h? M; S?B hB m /Q|M; M?Q F?¬M; M?¬M ¸QÊ+ M[,

@ S?QM; i?B m ;B - i`U+ iB T ç€M? p"Q H" çQÊ+ `²B- +?ì î ç•v H"K ;b\

@ "bM? ioM?5

æQÌM; S?QM; p¶ M? H M p B ?„M-

@ L m F?¬M; T?ªB HB M [m M iÈB h?B M h9 i?b i +kM; b) F?¬M; iÈB ç•v H9+ M"v KbM? +ÁM +| K°i i?•M T?"M F?€+X

h? M; S?B hB m M;?o iÈB KbM? H" o¬ h?QÊM; i`QÎM; H½Q +O p" B M;"M K„ M[- H K„i b€M; M;ìBX

@ G" i M b9+ bBM? M"Q /€K ç°M; iÈB +QM i` B i \

hW # M i`QM; #¶M; M?B M i`mv M iÈB K°i iB M; ?¬ ?´M ? M- K°i M K M?•M F?Qª ?MM; ?´t¬M; ` X

æQÌM; S?QM; +QÌB H¢M? K°i iB M;- i`QM; HÁM; #B i`ä /M H-M M"v KbM? F?¬M +kM; b) ?Ov çB h¬ ;B X

*?Q +| F M"Q /€K çSM; i`QÊ+ K†i hB m i?9+ K" K„M; ?„M- /M h?B M a€i h?¬M H" K ?„M p®M ç½ iWM; H" K°i b€i i?¬M ? B i v M?m®K ç-v K€m iQÆBX

Zmª M?B M- M;?2 tQM; +•m M"v- b„+ K†i hB m i?9+ HB M i`-K tm®M;- [m v ç-m M

@ S?QM; i?B m ;B - i iÈB ? v M;QÆB iÈB ç•v\

@ æ i X

æQÌM; S?QM; MìBX

G9+ M"v- h¬ "¢B ç½ p¼i iÈB i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM; p" h? M; S?B hB m- +QÆM hB m ç½ i?m H¢B +U+ çB K- h¬ "¢B +,M #ªM F?¬M; M?bM ` ?„M M¬M; b•m i? M" S?QM; H" K°i i?B m MB M KÊB ç¢i +ªM? ;BÊB >Q" M; ;B B i?QÊM; T?~K K" i?¬BX

h¬ "¢B iB T iK+ +9B ç-m M?bM H¢B HB M i?´v çQÊ+ i?ªK i`¢M; +O +QM KbM?- M? K„i Hì2 ` b€i F?QX æ•v H" +QM +O KbM? b Q\ E?m¬M K†i bQM; ?9T M?Q ç-m ? i?"i bU H" SM; pÊB +•m MìB H9+ i`QÊ+ +O h¬ aQÊM;X

"` ç€M? iÈB KS+ +ª K ?„M +kM; M?bM F?¬M; ` X

L m h¬ "¢B F?¬M; M?"M ` v T?K+ i` M M;QÌB +QM KbM? i?b i?"i H" F?¬M; i? M? i?QÆM; i? ?B M i¢B +O h¬ aQÊM;- T?€i ?B M +kM; F?¬M; M;mv ?B K iÈB i€M? i ç½ #` ç€M? M€iX

@ G" +€+ M;QÆB çª i?QÆM; +QM +O i b Q\

h¬ "¢B ç½ ;B" M iÈB +U+ çB K- M?QM; i•K iB M? H¢B #bM? ioM? F?¬M; QiX

@ æ9M; p"vX

æQÌM; S?QM; M? M?"M; ;"i ç-mX

a„+ K†i h¬ "¢B i?Q€M; +?®+ ç½ H¢M? HMM; ,

@ _®i +m°+ +€+ M;QÆB H" B\ h¬ ;B i +| i?M Q€M ;b pÈB M;QÆB b Q\

æQÌM; S?QM; p" h? M; S?B hB m ç m F?¬M; i`ª HÌB- +?d H" H¢M? HMM; M?bM ? M?bM tm®M; K°i +QM FB M #û M?Á /QÊB ç'iX

@ om h`mM;5 *?ŠM; H) ç•v +?QM? H" i?S M;QÆB ç½ ?S ? M pÈB H½Q T?m b Q\ K'i +¼M; iì+ M"Q\ L;QÆB M?bM Mì #•v ;Bì ç½ i?"M? #° /¢M; ;b çQX

h¬ "¢B çQ K„i b M; M?bM om h`mM;- M;?B K ;B¼M; [m€iX

om h`mM; t'm ?´ +9B ç-mX hmv ?„M F?¬M; i? #ªQ ?° çQÊ+ +¬M; iY- M?QM; H¶B F H" K°i h?B M ;B B + Q i?O i?b b Q ?„M +| i? M; ,M +ªM çQÊ+ \

@ om h`mM;- M;QÆB K m M|B +?Q i #B i- #¼M +?9M; H` B\

h- "¢B iB T iK+ ?ÄBX

@ h?m°+ ?¢ F?¬M; #B i- +?d M;?2 i?B m ;B M|B H` M;Q|B +O æQ|M; ;B - M?QM

om h`mM; iÈB hoM? M i?`M? +?Q çQÊ+ # Q H•m- +,M #ªM F?¬M; #B i`ä M?[M; i? M;?2 h- aQÈM; M|B K°i iB M; æQ|M; ;B hoM? M i?`M? M M #•v ;B| H'v ` +?®M, M|B tQM;- h- "¢B HB M +Q|B H¢M? K°i iB M; ,

@ L;Q|B +O æQ|M; ;B K` +kM; /€K HÈM K"i M?Q p"v5 h i?'v +€+ M;QÆB ç9M; H` L|B tQM; HB M +?d i v ?¬, ,

@ ",i +?9M; H¢B +?Q i 5

h- "¢B pb M;¢B i?•M T?"M M M F?¬M; Km®M iU KbM? ` i v #„i æQ|M; S?QM;- M HB M T?€i ?B M ç€K ?° p M?` KbM? F?¬M; i M M`Q /€K ç°M; ç"v- +ª ç€K ?° p p- S?B hB m- +€M? i v ç M; +-K pk F?Q +kM; `mM H M F?¬M; M;WM;X

G9+ M ½v h- "¢B +?Q F`T ` i?b K'v i M ?° p M`v +kM; Km®M M; ,M h? M; S?B hB hB m i?9+ i?"K +?Q +?ŠM; #m²M M?9+ M?Q+? ;b- H9+ ç€K ?° p FB iÈB ;-M ?„M F i v +-K pk F?Q ç m #` p†M ;½v tQÆM;X

*?mv M Hv F€ [m, /` i? M`v i?"i bU F?B M #¼M ?° p FBM? ?½B p¢M T?-M- /M H9 "¢B i?b #¼M +?9M; +kM; F?¬M; /€K t¬M; H M- bÊ KbM? +kM; `ÆB p`Q +ªM? M;° ; +O KbM?X

h- "¢B M?bM i?'v i`QM; €M? K„i +O #¼M ?° p H° p F?B T çªK HB M M´B i`"M H-

@ h Mm¬B +€+ M;QÆB H`K ;b ?ª\ \*ª ç€K +€+ M;QÆB ç m çB + ? i`²B ``\ *ÁM F?- +?†i ? i i v +O +€+ M;QÆB- çm´B F?ÄB h- ;B 5

.M #` ç2 /¼ M?Q i? M?QM; ç€K ?° p +kM; F?¬M; /€K iB M H M- p K†i F?† tY F? M`QX

@ æQÊ+ H„K5 h i?'v +ª ç€K +€+ M;QÆB ç m F?¬M; Km®M b®M; M[`²B5

h- "¢B +Q|B H¢M? K°i iB M;- +?mv M ?QÈM; [m v b M; om h`mM; M|B,

@ om h`mM;- M;QÆB H M çB5 ",i ? B i M FB H¢B i?b i b) i? H†B +?Q M;QÆB5

h` M K†i +O om h`mM; +kM; ç-v p F?† tY- H†M; H) ;BQÆM; K„i M?bM æQ|M; S? çSM; BK i¢B +?† F?¬M; /€K H`K ;b- iÈB H9+ h- "¢B `®M; H M H-M i?S ? B i?b ?„ iÈB +€+? i`QÊ+ K†i æQ|M; S?QM; +?WM; K°i i`QÈM;X

h?•M H` K°i æ` ;B B- [mv i ç`M? H9+ M`v +O ?„M +?QM? H`i` M? i?O`|B F?ÄB h- ?„M ç½ M?"M iB M i`B p` #´M; H°+ +O h- ;B - /M +?d pW iÈB hoM? M i?`M? çQÊ- pÈB h- ;B - +`M; F?¬M; +† HÁM; i`mM; i?`M? ;b /`M? +?Q ?¼- M?QM; ?„M +?Q `^M iÈB MÆB iÈB +?®MX

*?QÆM; Rk3, L€Q HQ¢M h- ;B X U>¢V

om h`mM; `i +QB i`¼M; / M? /UX

>„M p®M +kM; pb / M? iB M; +O h?B M h9 KÈB ç-m M?"T p`Q h- ;B - M m F?¬M; M?"M M K ç iY i?b ?„M ç½ bÈK iÈB h?B M h9 i¬M;X

h- "¢B +Q|B H¢M? M?bM æQ|M; S?QM; p` h? M; S?B hB m- i?2Q M?Q ?„M i?'v i? ` K†i- M?'i ç`M? +† i? #„i çQÊ+ ? B i M M`v / M?Q i`† #`M i v- b m ç† KbM? b) iW i?M i? v +QM i` BX

h- "¢B ;B" M [m€ K'i F?¬M- M m om h`mM; i?"i bU +† F?ª M,M; M`v i?b +-M ;b çQ #

om h`mM; +Q|B F?´ M?bM æQ|M; S?QM;X æQ|M; S?QM; +kM; +Q|B H¢M? M?bM ?

hB m i?9+ i?QM; /QM; çSM; K°i # M- çQ i v M; Q€v KkB- iB M i v #9M; H M M; QÌB
?„M- b m ç! HçB F?Q M? i v- ? +? KkB H M i`WM; K„i M?bMX

@ om h`mM; - M; QÆB Km®M ç°M; i?O b Q\

æQÌM; S?QM; M?2Q K„i ?ÄBX

om h`mM; i?Î /`B K°i iB M; - F?¬M; i`a HÌB K` ; BÆ K°i i v H M- HÁM; #`M i v ?QÈM

•M? K„i +O h? M; S?B hB m H`T iS+ i`T i`mM; H M M; QÌB om h`mM; - ?„M ?Q`M iC
F?B om h`mM; +?çK iÈB M; QÌB æQÌM; S?QM; b) F?B M ?„M +? i F?¬M; +! +?¶ +?-

L?QM; K°i K`M F iB T HçB F?B M i`i +a K¼B M; QÌB M; •v M; ~M +a M; QÌB- om h`mM
F?Q i` M M; QÌB #„i ç-m F?ÎB ç°M; - b m ç! ç€M? KçM? K°i +?QÎM; H M ç-m +O KÌ

J°i iB M; # M; p M; H M- om h`mM; `i /Si F?Q€+ i`ÊM i`„M; K„i H M ?¬M K M; ½ tr

æ½ F?¬M; i? i?`i iQM #°B M; ?o - +kM; F?¬M; T?aB H` ç®B i?O +O M; QÌB i -om
iU KbM? ?çB KbM? i? M`v- iU ç€M? KbM? M; `i`²B iQM? b mX

*a ç€K M; QÌB p¬ +MM; M; ç+ M?B M- +^K +O hB m i?9+ i?B m +?9i M[`Èi tm®M;
M, K- ç•v H` H-M ç-m T?€i ?B M +! M; QÌB /€K H`K i? M`v- [mª i?U+ H` `WM; p®M
K`5

æQÌM; S?QM; M?bM +?^K +?^K om h`mM; M; ½ i` M K†i ç'i- ç¬B K`v + m +?†i H`T iS
H` çO M; m i`mM; X L m +! i? Km çQÊ+ HÁM; i`mM; i?`M? +O ?„M i?b +! i? +! i?

a m F?B om h`mM; M; ½ tm®M; - h¬ "çB i`-K K†+ MY M; `v KÈB T?€i ?Ä ,

@ S? p"i- +?d K°i i M æQÌM; ; B ç½ /¼ +€+ M; QÆB i?`M? M?Q p"v5 æ9M; H` K°i

@

L?bM +a ç€K F?¬M; /MM; çQÊ+ B- h¬ "çB HB M M´B ;B`M,

@ h¬ ;B i ?B M içB +?QM? H` M; QÌB ççB /B M çQÊ+ h?B M h9 +?d ç`M? Î hoM?
M?K+ h¬ ;B - çª i?QÆM; ?° p +O h¬ ;B +?QM? H` F?¬M; M K†i h?B M h95 æQÌ
+€+ M; QÆB M?`i ç`M? b) +? i`i F?! +QB5

h¬ "çB pW M!B pW i?O i? +?m`M #` i`M +¬M; æQÌM; S?QM; X

@ .WM; i v5

L; Q`B +Y ç°i M?B M i`mv M iÈB K°i iB M; [m€i +O M[M?•M- b m ç! H` K°i ?²B iB
"çB i` M? i?O i?m HçB K°i +?B m pW ç`M? ç€M? ` - p®M H` Mûi K†i T?šM M° p†M
i?QÆM; - ;B®M; M?Q K°i i M F?`i +€B i m´B ;B` M2Q çÆM F?¬M; MÆB MQÆM; iU
i`ÌB + Q #`i +¬M; - KQM; i bK çQÊ+ +?9i i?QÆM; t!i +O i? M?•MX

G9+ i? M? •K M`v pW p M; H M i?b æQÌM; S?QM; ç½ #B i M; v H` +O B- [m v ç-
L; ¼+ L?B /šM ç-m K°i M?!K M, K ç iY h?B M h9 çB iÈBX

L, K M; QÌB M`v ç m H` i K ççB ç iY- i?U+ HU+ +kM; F?¬M; + QX L?QM; i`QM; hoM
K†+ v T?K+ h?B M h9 H` +! i? çB M; M; p /¼+ - i?U+ HU+ F?¬M; + Q +kM; +?šM;

.QÆM; L; ¼+ L?B M?bM i?ªK i`çM; +O h¬ ;B - HçB M; ~M; ç-m M?bM æQÌM; S?QM

@ G` ? B M; QÌB çª i?QÆM; #¼M ?¼\

æQÌM; S?QM; ;"i ç-m

@ æ9M; X

h¬ "çB ;B®M; M?Q i bK çQÊ+ +Sm iBM?- i` M? i?O çSM; # M +çM? .QÆM; L; ¼+ L?

@ .QÆM; +¬ MQÆM; - +¬ M?bM t2KX æQÌM; ;B Km®M H"K T?ªM`²B- ? B F FB +?
?° p +O i - +ÁM T? +ª aQÈM; L?B- ç€M; i?QÆM; +?Q aQÈM; L?B +O i - ç M çB
b m ç½ F?¬M; i? im Hmv M çQÊ+ M[X

aÎ /o h¬ aQÈM; iÈB GBM? h?9 çQÌM; Km HBM? i?9 H" pb Km®M H'v HÁM; .QÆM;
i?Q+? K'v +QM iB m ç°M; p"i tBM? t„MX >¬K M v HçB H" M; "v GBM? h?9 çQÌM; F?
HQM; ç-m H½Q ççB i`QM; hoM? M i?`M?- ç€K M; QÌB FB /€K i` M? HBM? i?9 pÈ
pW KÎ +Y - h¬ aQÈM; HB M mM; /mM; #QÊ+ p"Q- +?¼M HU MY M; "v- `®i +m°+
?„M +?Q F`T K M; iÈB i tM; +?Q .QÆM; L; ¼+ L?B i?b ç½ #` "ªQ L?B çKM; `Èi K'i>

ob K'i H p"i i tM; +?Q .QÆM; L; ¼+ L?B M M KÈB T?€i bBM? M?[M; +?mv M b m M
L; ?2 h¬ "çB H M €M M?Q i? M?QM; .QÆM; L; ¼+ L?B +?d ?ì ?[M; ;"i ç-m +?S F?¬
h¬ "çB +`M; H"K` p #B i?QÆM; - ç' i? K /-m p"Q HY -

@ h M|B +?Q #¼M ?„M #B i- h¬ ;B i H" i?2Q H M? +O h?B M h9 [mªM Hw hoM?
M|B HçB M|B h?B M h9 +?d iQ" M M[M?•M +kM; /€K +QDB i` M ç-m M; QÌB F?€+
ç€K t9 M[M?•M +O h?B M h95 .QÆM; +¬ MQÆM; M|B çB- æQÌM; ;B +| T?ªB H" K
i? M?šM MçB M?QM; F?¬M; i? M?šM M?K+- M M H½Q T?m KÈB Km®M` i v ;B€C
h¬ "çB ç'B i`„M; i? v ç2M- HšM H°M i?` T?BX

.QÆM; L; ¼+ L?B im'B M?Ä- +?Q iWM; i`ªB- M m F?¬M; T?ªB +¬ i [m2M #B i æQ
;B" M"v HW `²BX h?B M h9 F?¬M; # Q ;Bì +?Q T?ûT M; QÌB F?€+ pk M?K+ i¬M; K-
æ€M; iB + +?QM? H"- .QÆM; L; ¼+ L?B +?šM; M?[M; #B i æQÌM; S?QM; p" +ÁM`
+O h¬ "çB M; ?2 [m` i ç€M; ;B" M- M?QM; .QÆM; L; ¼+ L?B #B i`ä æQÌM; S?Q
M?[M; HìB M"v çQÊ+X G•K L?QÊ+ .B M +kM; H" M; QÌB +O h?B M h9- H) M"Q æQÌ
L?QÊ+ .B M\

h` M K†i .QÆM; L; ¼+ L?B H°` p F?¬M; pmB- [m v ç-m M?bM h¬ "çB ?ÄB-

@ B M|B pÈB M; QÆB #¼M ?¼ H" M; QÌB +O æQÌM; ;B \

h¬ "çB M; ?2 p"v HB M b[M; M; QÌB- +?d p"Q om h`mM; ç M; M^K i` M ç'i M|B,

@ G` ?° p +O i M|B X

GÌB +ÁM +?Q /Si i?b h¬ "çB ç½ M?Qm K"v HçB- pW `²B /QÌM; M?Q om h`mM; +k
M; QÌB +O æQÌM; ;B - ?ÆM M[?bM? M?Q ?„M +ÁM HìB +?Q M|B ? i- H" KbM? [m

@ h?B m; B i ?¼ æQÌM; - M?QM; F?¬M; T?ªB M; QÌB +O æQÌM; ;B Î hoM? M i?"

æQÌM; S?QM; +QÌB HÈM- pW `²B ?„M BK H†M; H" Km®M t2K h¬ "çB /B M i`Á- t2K

L m H" H9+ i?QÌM; i?b æQÌM; S?QM; ç½ bÈK; B i ?„MX L?QM; ?¬K M v æQÌM; S?Q
;b ç| ç H"K- +?d QÊ+ ;b €+ M?•M F?„T i?B M ?ç ç m iÈB ibK KbM? ;•v +?mv M i?
K†+ +?Q ?„M HªK M?ªK çO i?SX

@ S?QM; bQ ç - `®i +m°+ ç½ tªv` +?mv M; b\ oW `²B Î +Y i çKM; T?ªB "ªQ L?B
F?¬M; M|B`äX

.QÆM; L; ¼+ L?B M?bM æQÌM; S?QM; ?ÄBX

@ S?QM; S?QM; bQ ç X

æ-m | + h¬ "çB M?€v K„i HB M`®B iBM? `®B KM X .QÆM; L; ¼+ L?B ;¼B F M"v H" S
?¼ æQÌM; - +?šM; H)

h¬ "çB M; ?o iÈB F?ª M, M; M"v- K² ?¬B HçM? i` M i`€M HB M i9` X æQÌM; S?QM
? B M; "M M, K i`, K M; QÌB- +?QM? H" i?B m MB M i?Qç i M?bM +| p v m çm®B M"v
h`QM; hoM? M i?"M? [mª i?"i +| æQÌM; ;B - M?QM; h¬ "çB HçB [m M K'i- æQÌM; S

_®i+m°+ +QM +O KbM? ç½ i¢Q M;?B i ;b\ a Q H¢B +?¼+ iÈB ?„M\ "•v ;B\ t2K H
K¢M; +?Q +QM KbM? ç½ H" ?¢i?O HQm ibM? `²B- b Q KbM? H¢B çmB KM H"K HÈM
`²B- +?ŠM; M?[M; ç„+ i°B æQìM; S?QM;- +ÁM ç„+ i°B +O h?B M h9- h¬ ;B iW M
+ÁM +| i? /U p"Q B\
hQ"Mi?•M h¬ "¢B F?¬M; M;WM; `mM `~v- K†i F?¬M; +ÁM +?9i K€m- F?¬M; çÊB æQ
tm®M; ç'i,
@ S?QM; i?B m ;B - S?QM; ;B ;B - H½Q ç•v +| K„i F?¬M; i`ÁM;- KQM; M;`B ç¢B
oW `²B +?d H" M|B ;BDM pÈB M;QÆB i?¬BX .QÆM; +¬ MQÆM;- pW `²B M?[M; ;
M;`B +QB M?Q F?¬M; M;?2- çÐ H"K #~M i B +O M;`BX

RkNX *?QÆM; RkN, s| a' h¬ :B E?ÄB hoM? M h?"M?X

o¬ h?QìM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; RkN, s| b' h¬ ;B F?ÄB hoM? M i?"M?X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

h? M; S?B hB m çSM; # M +¢M? ?W KkB K°i +€B- +~M; F?BM? #d ? B +? +QM ?„M
æQìM; S?QM; +?"K `½B H„+ ç-m,

@ h¬ "¢B- ?° p +O M;QÆB +ÁM +| +®i F?Q ?ÆM M;QÆB M?B m5

GQ¢B M;QìB M~v ç9M; H" +?d iQ"MF?B M M;QìB F?€+ Km®M F?BM? #d ?„MX

*?mv M h•K Gm•M K M; i?2Q iB M; tû;B| H Q ` iW i v æQìM; S?QM; +„i çSi v i ?-r
Gm•M K°i çQìM; pÁM; H¢B +kM; HQÈi [m i`QÈ+ M;U+ h¬ aQÈM;- K M; i?2Q K°i ç

@ s| i M h¬ ;B ` F?ÄB hoM? M i?"M?5

æQìM; S?QM; M?bM .QÆM; L;¼+ L?B M|BX

.QÆM; L;¼+ L?B +kM; F?¬M; ?ÄB M?B m HB M ;"i ç-m ç€T,

@ æQÊ+X

æQìM; S?QM; p®M +kM; F?¬M; T?ªB ?¢M; M;QìB M?•M iW ;b +ªX > B T?K iY h¬ ;B
M;QÊ+ p¬ H - Km®M +QìM; çQ¢i "ªQ L?B p" J°M; L?B- b m +| h¬ "¢B ç'Bi`„M; i? v
HQ¢B M;QìB M~v +ÁM ;B[H¢B i` M çìB H"K ;b\ L|B F?¬M; +?WM; b m M~v +| ;•v `
h?B M h9 çSM; ` i?m i?"T +?Q +?9M;X

h? v pb ç M;`v b m bSi ç-m K i`€M- +?B #^M; ?B M i¢B M?' +Äi" M ;®+- i`W F?Y K
iQ€BX

hmv æQìM; S?QM; F?¬M; #B i h¬ ;B `®i+m°+ ` b Q- M?QM; +?d +-M M?bM T?~
i? M~v +kM; çO ?B mX

a m F?B ? B +? +QM h¬ "¢B +? i- ç€K ?° p p•v [m M? +kM; ç²M; HQ¢i MûK pk F?C
F?¬M; TªB F KM- M[ç iY h?B M h9 FB F?€+? F?Q pÈB ?„M M?Q p"v- #¼M ?¼
+O æQìM; S?QM; F?¬M; i-K i?QìM;- F?¬M; Qi M;QìB +kM; KÆ ?² çQ€M çQÊ+ i?•
S?QM;X

@ h +kM; F?¬M; Km®M H"K ;b +€+ M;QÆB- +€+ M;QÆB i?Q+? i?b +S Î H¢B ç•v H

æQÌM; S?QM; [m v b M; M|B pÈB ç€K ?° p FB X
E?¬M; B `ÌB çB- ?Q†+ H" M|B /M +| Km®M +kM; F?¬M; /€K çBX h`QM; T?¢K pB M
ç` #¨M +O h?B M h9- #¼M ?¼+| i? +?¢v çQÊ+ iÈB ç•m\ E?¬M; H"K ?° p +?Q h¬
tûi +?Q +MM; - pšM H" /QÈB i`QÈM; h?B M h9X
@ .QÆM; bQ i,- b Q i, H¢B T?K i`€+? +?mv M î hoM? M i?"M?\
æQÌM; S?QM; M; ?B ?Q†+ M?bM .QÆM; L; ¼+ L?B ?ÄBX
>„M p®M +kM; +| +?9i #U+ KbM?- b Q h?B M h9 H¢B +?¼M M; v h¬ ;B [mªM Hw ho
M?bM i?'v .QÆM; L; ¼+ L?B HB M ?B m `äX
.QÆM; L; ¼+ L?B +?Q [m€ ? B KQÆB- H¢B +?Q i`ªB çÌB M M F?¬M; +| FBM? M;
F?¬M; +| ;b H¢X
L; ?2 æQÌM; S?QM; ?ÄB p"v- .QÆM; L; ¼+ L?B +QÌB F?´ K°i iB M; ,
@ h¬M; K¬M F?¬M; çO M?•M i?O- +?d +| i? T?€B ` K'v M; QÌB #¼M i X
a m i`"M +?B M H-M i`QÊ+- iQ" M #° i? HU+ i`QM; pÁM; M; "M /†K M"v ç m T?ªB i
+?d +| M; -M 'v M; QÌB- T?ªB ;B[K°i T?-M H¢B i¬M; K¬M- #•v ;BÌ H¢B +| p¬ b® M;
M?Q M?[M; ç iY +| +?9i i?U+ HU+ ç m #"M iÈB i®B K†iX
>¬K i`QÊ+- M; v +ª # p` æ` ;B B i`QÌM; H½Q +kM; +| pB + ` M; Q" B- ?B M i¢B p
G•K L?QÊ+ .B M T?K i`€+?X
hoM? M i?"M? H" i?"M? i`b ; -M h?B M h9 M?'i- i`QÊ+ b m #'i [m€ +?d KQÌB /†K ç
w Km®M i¬B Hmv M K'v i`mM; i•K ç iY M"v- M M KÈB ç .QÆM; L; ¼+ L?B iÈB T?K
+-M +?¼M çQÊ+ K°i ;B i°+- +?Ì i? K p" B i?€M; +?Q iB M? i? ´M ç`M? i?b .QÆM; L;
*?ŠM; `B M; ;b .QÆM; L; ¼+ L?B K" KQÌB K°i i`mM; i•K ç iY ç m +| T?-M- iQ" M #°
MÆB F?€+ M? m ?"M? bUX L?Q p"v +| i? ç +€+ M" M; iU i`ªB M; ?B K M?•M bBM?
æQÆM; M?B M- "¢+? h® u +kM; F?¬M; ç +€+ M" M; iU KbM? ;€M? p€+ K¼B +?mv
im´B çÌB pšM +ÁM [m€ i` X
o®M "¢+? h® u +kM; ç`M? b m K°i i?€M; b) iU KbM? FB K i` - t2K t2K M?[M; ;B i
iB K ` +| çO T?~K çS+ p" M, M; HU+ [mªM Hw K°i i?"M? i`b ? v F?¬M; - M m M" M; +ª
H¢B +kM; F?¬M; Km°MX
*?d H" F?¬M; M; Ì æQÌM; S?QM; ?¬K M v pW ` +Y ç½ çKM; T?ªB h¬ ;B - M; v H"
a m F?B M; ?2 .QÆM; L; ¼+ L?B F tQM; i?b æQÌM; S?QM; `®i +m°+ +kM; ?B mX
.QÆM; L; ¼+ L?B +QÌB F?´ pm®i M? i`€M- Q€M i`€+? M|B,
@ S?QM; bQ ç M?bM t2K M; QÆB ç½ H"K pB +i®i ;b Fb - #•v ;BÌ i H¢B T?ªB +?¼
*?¼M K°i ;B i°+- M|B / ?ÆM H"K- +?mv M M"v HB M [m M `i `°M; - H9+ i`QÊ+ .Q
+ªK i?'v ?B M i¢B i`QM; hoM? M i?"M? i? HU+ +O ?¼+ kM; F?¬M; i - KÈB [mv i
æQÌM; S?QM; M|B,
@ h T? h¬ ;B - M M b) ç +Y K°i ;B i°+ F?€+ +?Q i,X
.QÆM; L; ¼+ L?B pmB p M|B,
@ aQ ç +?¼M çQÊ+ B\
@ hÈB æQÌM; ;B ;b ç| t2K i?Y çB- M m çQÊ+ i?b +?¼M- F?¬M; ?ÊT i?b +kM; F?¬M
*kM; M?Ì h¬ aQÈM; M M æQÌM; S?QM; KÈB #B i?| ` i`QM; hoM? M i?"M? +kM;
æ®B pÈB K°i ;B i°+ +MM; ?¼ pÈB KbM?- æQÌM; S?QM; +kM; +| +?9i +ªK ;B€+ i?•

G9+ M"v æQÌM; ;B FB bÊ H" M^K KÆ +kM; F?¬M; M; Ì çQÊ+ pb K°i +•m M|B +O a
i°+ +O KbM? M?Q +?m°i b ?k; ¢Q- +ÁM M;mv M M?•M +?d H" KbM? p" æQÌM; S?Q
çQÊ+ M?'i ç`M? b) M? M; F?|B K'v M; "v i¢ ÆM i`QÊ+ K° T?¬M +O i' i¬M; M?" KbM
@ æQÊ+5
@ L;Q" B` - çB m i` t2K K'v M; "v M"v h¬; B ç½ /U ?ÆB h?B M h9 H"K` M?[M; +
i' M i?'i +?Q K'v ;B i°+ ç½ #` +?9M; +? M ûT- H"K tQM; K'v +?mv M M"v `²B i?b T?
+ª hoM? M i?"M? #B i- M?[M; ;b h¬; B ;†T T?ªB +?ŠM; [m iU H"K iU +?`m- h?B
+?Q #'i F€ F M"Q , i? ?B T M; QÌB- M?'i H" /U p"Q mv / M? +O h?B M h95
.QÆM; L;¼+ L?B M;?2 i? ? B K„i HB M T?€i b€M; - HB M iK+ ;"i ç-m M|B,
@ aQ ç M|B +?Q T?ªB- +ÁM ;b M[F?¬M; \
@ *ÁM ;b FB \
æQÌM; S?QM; M; ¢+ M?B MX
.QÆM; L;¼+ L?B #m²M`-m M|B,
@ "ˆM; F?¬M; bQ ç M; QÆB H"K M; QÌB i®i i?b H"K +?Q i`|i- ;B9Ti tY Hw +?mv M
+| /šM i?2Q #®M p` bQ Km°B- M?QM; +€+ Km°B 'v +ÁM çÆM i?m-M ?ÆM +ª i - H"K
æQÌM; S?QM; F?¬M; M?"M çQÊ+ +QÌB,
@ æ•v H" i¬M; +?O FB K i` M,M; HU+ +O +€+ i,- i K" M?9M; p"Q i?b +QB b Q çQ
FB +?Q i, +?ŠM; [m H" F?¬M; Km®M F F?€+ ?Ov ?Q¢B i? M? / M? +O h?B M h9
æQÌM; S?QM; pW M|B pW +~M i?"M /Á tûi #®M h?B M h9 ç iY çSM; b m .QÆM;
K°i pB +X
B M'v ç m +ÁM `i M?Ä- M; QÌB M?Ä M?'i T?ÄM; +?WM; +?d KÈB KQÌB # KQÌB #®M
S?QM; X æQÌM; S?QM; QÊ+ +?WM; M" M; i +?d + Q iÈB ;B[M; U+ KbM?X
h?'v æQÌM; S?QM; M?bM KbM?- M" M; i HB M bÊ ?½B i`®M b m HQM; +€+ bQ i,- i
HûM M?bM æQÌM; S?QM; - ;QÆM; K†i ç-v p M; QÊM; M; MM; - çÄ YM; M?Q [mª i€Q
s2K` - h?B M h9 ?B M i¢B ç9M; H" i?B m M?•M i?O M; ?B K i`¼M; X "i [m€ +?d +
i`Î H¢B #bM? i?QÌM; - iÈB H9+ ç| - h?B M h9 bQ pÈB H9+ i`QÊ+ b) +~M; HÈM K¢M?
@ *?Q i, K°i ç M; ?` +m®B +MM; ç•vX
æQÌM; S?QM; +?d p"Q ç¢B pB M +O h¬; B M|B,
@ S?O ç M"v +| i? i†M; +?Q ;B i°+ i, +?¼M` - /M b Q +kM; çQÊ+ h¬; B KÎ`°M; `p
p" M; QÌB H"K +kM; çO +ª- F?¬M; +¬M T?ªB T?Q bS+ imv M H¢B H"K ;bX
.QÆM; L;¼+ L?B ;"i ç-m ç²M; wX
æQÌM; S?QM; pšv i v M|B pÈB ç€K ?° p pšM çSM; BK F?¬M; /€K M?9+ M?Q+?,
@ E?B M; ? B +¶ i?B i? M"v çB +?¶ F?€+X
G¢B çQ K„i M?bM om h`mM; ç M; M^K #'i idM? i` M ç'i- M|B,
@ hbK K°i ;B M T?ÁM; +?Q ?„M M; ?d M; ÆB- +?Ì ?„M idM? i?b #ªQ ?„M iÈB h?B M
h M om h`mM; M"v +| i? /MM; çQÊ+X æQÆM; M?B M- çB m FB M iB M [mv i H" T
+O ?„MX æ` ;B B + Q i?O- F?¬M; [m€ + Q- +kM; F?¬M; [m€ i?'TX

RjyX *?QÆM; Rjy, hmv i L[X UR kV

o~ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; Rjy, hmv i L[X UR kV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*?QÆM; Rjy, hmv i L[X Uh?QÊM;V

h`QÊ+ FB i`QM; hoM? Mi?`M? +?d +| h`QÆM; >Q`M; ? B M?` KÈB +| æ` ;B B +

h`QM; K„i M;QÌB im Hmv M #bM? i?QÌM;- æ` ;B B ç½ H` K°i +`T #"+ + Q F?¬M; p
h?B M h9+kM; +?d +| # KQÆB æ` ;B BX æO ç #B i im Hmv M p'ipª i? M`QX

o`M F?Q +O æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; i®i iQ M`Q- +ª i?€M; [m ;†T T?ªB ç`+? M
+kM; H` h?B M ;B B- i?`K +?Q K'v + Q i?O h?B M ;B B- æ` ;B B M`v +ÁM iK H¢B
M;QÌB F?€+ î p`Q im´B +O ?„M- +kM; +?d +| i? ;B Q i?O bQ +?B m +MM; M;QÌB í
H¢B +MM; M? m Hm`M #`M `²B F i H`K #^M; ?[m- +?B b M?[M; çB m i•K ç„+ i`Q
M? m iB M #°- M`Q çQÊ+ M?Q æQÌM; S?QM; iQ`M ;†T çQÊ+ M?[M; +?mv M pW FQ
b¬B i`Q

L?[M; +?mv M +ÁM H¢B æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; Km®M M?9M; i v p`Q- iQ`M #
.QÆM; L;¼+ L?B tY Hw H` çQÊ+X

oW ` +Y HÈM- h? M; S?B hB m F?¬M; i? +?ì çQÊ+ HB M ¬K J M? J M? p`Q HÁM

"/¢M; hB m i?9+ ¬K hB m J M? J M? `i F?¬B ?`B- #ªM i?•M ?„M HÈM H M + Q iQ
M?Ä pW i?'T- #` ?„M ¬K p`Q M;U+ HB M ;B®M; K°i çS i` #` +QM ;'m HÈM #„i +|+
p¬ +MM; HÈMX

*| i? M|B- hB m J M? J M? +| i?QªB K€B i? çSM; i` M HÁM; #`M i v +O ?„MX

@ S?K i?•M- +QM Km®M M;²B î ç•vX

hB m M? ç-m +?d p`Q #ì p B `°M; HÈM +O h? M; S?B hB m M|BX

@ æQÊ+- J M? J M? Km®M ;b T?K i?•M ç m +?B m +ª5

hB m i?9+ /MM; K°i i v M?' + hB m J M? J M? ç†i H M p BX

hB m M? ç-m M;²B p[M; p`M;- ? B +?•M çmM; çQ F?¬M; M;WM;- K°i i v M„K H'v
+QÌB F? M? F?€+?X

æQÌM; S?QM; KdK +QÌB M?bM hB m J M? J M?- iB m M? ç-m M`v i?"i bU F?B M M
+QM #û +kM; F?B M M;QÌB F?€+ +ªK i?'v v M HÁM;- #'i Hm`M +?mv M T?B M M`Q
i` +QM +O +¬ #û tm i MX

E?|2 K„i HÆ ç½M; HQÊi [m h-M hS LQÆM;- æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB bYM; b®i

@ hS LQÆM;- ç½ tªv ` +?mv M ;b b Q\

h-M hS LQÆM; H9+ M`v +| p m b-m- M?QM; pB +; b H¢B F?B M M`M; HQ H„M; M
+QM ;€B +QM; ç m î # M +¢M?- pÊ +?²M; ? B M;QÌB ç m H` h?B M ;B B + Q i?O i?b
çQÊ+\\

L;?2 æQÌM; S?QM; ?ÄB p`v- h? M; S?B hB m +kM; [m v H¢B M?bM h-M hS LQÆM
tm®M;- M|B,

@ *kM; F?¬M; T?ªB +?mv M ;b iQ i€i

G`B +ÁM +?Q /Si- oB K L?"i# M ?¬M; M" M; ç°i M?B M `mM H M- i` M i?•M FB K i
 +¶ b|M; M?B i M"v +kM; F?¬M; [m€ K¢M? - +?d F?B M M; Q`B i +ªK i?'v ?ÆB M|M;
 @ G¢B M[`²BX
 h-M hS LQÆM; + -K H'v oB K L?"i- BK H†M; [m M b€i M| -
 @ oW M½v b m F?B ? B M; Q`B çB i?b M| ç½ F?¬M; M T?"M K°i H-M `²BX
 æQ`M; S?QM; FBM? M; ¢+ ?ÄB,
 @ a Q H¢B p"v\
 o K†i h? M; S?B hB m H"TiS+ M; QM; i`¼M; M?bM h-M hS LQÆM; M|B,
 @ h?-M #BM? +ªM? #€Q\
 hS LQÆM; ;"i ç-mX
 h? M; S?B hB m H"TiS+ +ªFBM?,
 @ h?-M #BM? i?"i bU +| i? +ªM? #€Q\ h +ÁM iQÎM; `^M; ç| +?d H" i`mv M i?mv iS
 h-M hS LQÆM; i`ÊM K„i M?bM ?„M,
 @ h?-M #BM? +ÁM M?B m HBM? iQM? ?ÆM bQ pÈB M?[M; ;b i? M?•M iQÎM; iQÊM
 M| H" K°i p"i i? b®M; 5
 h? M; S?B hB m H"TiS+ iÄ p ?QªM; bÊ,
 @ o"v oB K L?"i +O Km°B H" M K ? v M[\ L m H" M K i?b- i®B [m
 ošM +?Q M|B ? i ç½ çQÊ+ h-M hS LQÆM; i?QÎM; +?Q K°i +€B i€i- K†i KkB h-M hS
 @ L|B F?¬M; #B i M; QÊM; 5
 h? M; S?B hB m H"TiS+ `Ki +´- +Q`B M; •v M; ¬ M?bM æQ`M; S?QM; p" ? B M? ç-
 G9+ #¼M ?¼ çB ;B i M; Q`B i?b h-M hS LQÆM; # hB m J M? J M? çSM; +?Î Î+Y X
 @ > B M; Q`B ç M; M|B ;b p"v\ h?-M #BM? +ªM? #€Q H" ;b\
 æQ`M; S?QM; çSM; # M +¢M? M; ?2 K" F?¬M; ?B m ;bX
 @ hbK iYm H•m M; ²B M; ?d `²B M|B b mX
 h? M; S?B hB m M|BX
 hYm H•m HÈM M?'i hoM? M i?"M? çQÆM; M?B M H" L?'i S?~K >B M- + Q M, K i-M
 /QÈB H" ç T?K+ pK M; Q`B i?QÎM; p"Q ` ,M m®M; - +?S p" B i`, K M; Q`B +kM; F?¬
 H" ç¢B bªM? - i-M ? B i?b +?B T?ÁM; - imv +| ?ÆB ç„i ?ÆM iYm H•m F?€+ K°i +?
 KS+ - M; Q`B #bM? i?QÎM; +kM; +| i? +?B i`ª çQÊ+ - K¶B F?B H i i- Km®M ,M K°i #
 ç9M; H" K°i HU +?¼M F?¬M; i²BX
 h-M; i?S # i?b #„i ç-m +| çB K ç†+ #B i- F?¬M; T?ªB B +kM; +| i? iMv iB M H MX
 +?Q M?[M; M; Q`B im Hmv M- KB M +?Q M?[M; M; Q`B M"v bBM? bU pÈB +€+ F?€+?
 Km®M H M i-M; #®M i?b T?ªB +| i?U+ HU+ p" ç` p` iQÆM; SM; X o T?-M i-M; M,
 ç²M T?ÁM; M"v i` M; ?Q" M; t ?Q iÈB +U+ çB K- çQÊ+ +?O M?•M +O iYm H•m M
 oQÆM; 5 Jm®M # Q i`¼M M| i?b + -M iÈB K'v p¢M HQÊM; KÈB çOX
 æQÆM; M?B M- i`QM; hoM? M i?"M? - ; -M M?Q F?¬M; +| B M; ®+ iÈB KS+ Km®M
 H" ç-m ç" T p"Q +Y - K" +ÁM H" +Y b„i FB X aÎ /o +?O M?•M +O L?'i S?~K >B M H
 M•M; ;B€ i` +O #ªM i?•M H M5
 aU i?"i +?SM; KbM? - +?O M?•M +O L?'i S?~K >B M ç9M; H" +| ç-m | + FBM? /Q
 oQÆM; i²M i¢B M M L?'i S?~K >B M KÈB i`Î i?"M? iYm H•m t ?Q M?'i i`QM; hoM?

o"Q iYm H•m- +^a ç€K ç½ çQÊ+ çB K iB m M?` çQ i?ŠM; H M i-M; # X h`QM; iYm
çB K iB m M?` ç½ bÊK Hmv M çQÊ+ K°i ç¬B ?Ä M?½M FBK iBM?- +?d + -M M?bM
ç| H"; B"m ? v M; ? Q- M M /MM; +ÆK Îi-M; M"Q- ?m®M; +?B i` M M; QÌB hS LQÆM
H" M; QÌB im Hmv MX

æB K iB m M?` #¶M; M?B M +| HÁM; i®i ?ÄB #¼M ?¼ +| Km®M H M i-M; #®M F?
S?QM; ç m #^aQ F?¬M; + -M- iÊB ç•v ç , M m®M; +?S M"Q T?^aB Km bo /B M- M; ²B

h`QM; K°i ; B M T?ÁM; i` M; M?½ i` M H-m # - +^a ç€K M; QÌB iMv iB M M; ²B tm®M
FQM? çSM; K°i # M KdK +QÌB ?ÄB,

@ sBM ?ÄB F?€+? [m M Km®M /MM; K|M ; b\

h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; +| +?mv M F?¬M; pmB M M F?¬M; H M iB M; - ç M; Km
K M; p" B K|M H M i?b h? M; S?B hB m ç½ ç^aQ F?€+? i?"M? +?O M|B,

@ J M; H M p" B +?ûM p` + i`€M; KB M; i`QÊ+ ç½- b m ç| +| ?^aQ iYm p" K|M M"QM
bÊ ççB ; B i F?¬M; çO iB M i`^a b Q\

æB K iB m M?` p°B p" M; ; "i ç-m,

@ æQÊ+ `²B- tBM M; "B +?Ì K°i H€i5

æQÌM; S?QM; H" T iS+ i`ÊM K„i- hS LQÆM; +kM; i`WM; K„i M?bM hB m i?9+ M|B,

@ >mvM? ç9M; H" F?¬M; #B i M; çBX

h? M; S?B hB m +QÌB HÈM,

@ oB + ; b T?^aB M; çB\ J'v ?¬K i`QÊ+ i M; ?2 M|B S?QM; i?B m ; B +| K'v +?K+ pç
+? i ?„M b Q\

@ P i M|B M?^aK çB- K m M|B i M; ?2 `®i +m°+ h?¬M #BM? +^aM? #€Q FB H" ; b\

æQÌM; S?QM; ç i?'T ; B¼M; ?ÄBX

GÌB M"v pW ` - p K†i h? M; S?B hB m HB M M; ?B K i9+ HçB- M?QM; p K†i hS L

AK H†M; K°i H€i- h? M; S?B hB m KÈB +?"K `½B M|B,

@ ok F?Q +O hS LQÆM; +?QM? H" oB K L?"i t T i?S iQ i` M / M? b€+? h?¬M #B
#B i +?Q \

@ æQÆM; M?B M H" #B iX

@ h?¬M #BM? i?"i bU +| HBM? iQM?- +?9M; /M F?¬M; +| bBM? KçM; M?QM; +kM
KçM; - M M i` M p" B T?QÆM; /B M ç†+ #B i F?€+ +`M; M?çv +^aK ?ÆM M; QÌB im H
M; mv ?B K5

h? M; S?B hB m +kM; ?ç i?'T ; B¼M; ; B^aB i?Q+?,

@ L; ?2 ç²M H" M m ? B i? M? h?¬M #BM? Î; -M M? m- K" K°i i`QM; ? B i? M? HçB
b) tm'i ?B M /` i`çM; - /MM; i?S ç| ç +^aM? #€Q iÊB +?O M?•M +O KbM?- ç M; QÌ
+kM; H" i M; ?2 ç²M K" i?¬B- F?¬M; M; Î HçB H" bU i?"iX

*?QÆM; Rjy, hmv i L[X U>çV

æQÌM; S?QM; +?Êi ?B m ` ,

@ L|B +€+? F?€+- oB K L?"i ç M; +^aM? #€Q hS LQÆM; H" +| K°i h?¬M #BM? F?€+
hS LQÆM; ; "i ç-m,

@ *?„+ H" p"v- pb i +kM; +?Q ; †T T?^aB +?mv M M"v # Q ; BÌ- M?QM; i +| i? +^aK M
`²B +| +?9i FQ+? ç°M; X

@ h?¬M #BM? +^aM? #€Q i`QM; T?çK pB # Q M?B m\

æQÌM; S?QM; ?ÄBX

hS LQÆM; +QÌB F?´ K°i iB M; ,

@ æ½ M|B ç•v H¨ H-M ç-m i ;†T T?ªB +?mv M i? M¨v- M;QÆB ?ÄB p"v i +kM; ç
ç°M; i`QÈ+ +?Q i - M?QM; +?d H¨ tm'i ?B M /`i`çM; K¨ i?¬B- M| +kM; F?¬M; M®B
p¨Q +ªK ;B€+ K¨ çQ€M #B i i`çM; i?€B +O M|X

æQÌM; S?QM; M|B,

@ :-M ? B KQÆB M,K M v- Î Gw æQÌM; ç [m®+ +?d +| ? B i? M? i?¬M #BM?- +?Š
>¨M FB K ç M; iÈB\

h?Ov >¨M p¨ oB K L?"i ç m H¨ i`QÌM; FB K- M?QM; i?m°+ iQM? HçB ç®B H" T pÈB
M? m i?b 2 H¨ +ª ? B b) bBM? ` K°i i¨M; F?Q F?€M; +U- M|B F?¬M; +?WM; +ÁM -

@ *| i? 5

h-M hS LQÆM; M?9M p B-

@ "'i [m€ F?ª M,M; F?¬M; + QX

@ hçB b Q\

æQÌM; S?QM; p°B ?ÄB- h?B M h9 #•v ;B| ç M; `i i`®B HQçM- ?„M i?"i bU bÊ +| + C
HÊB +?Q h?B M h9- K†+ /M +| h-M hS LQÆM; p¨ h? M; S?B hB m i¼ i`'M Î h?B M
K°i FB M h?¬M #BM? i?b F?¬M; i? +QB i?QÌM;X

h? M; S?B hB m ?Qi b•m K°i ?ÆB M|B,

@ "ÎB pb hmv i L[[m M? M,K ç m b®M; Î hmv i aÆM i" M +U+ „+ - +€+? MÆB ç•v ?A

@ hmv i L[\

æQÌM; S?QM; M;ç+ M?B MX

E?| 2 KB M; h? M; S?B hB m +Q ;B"i p¨B +€B- i` M K†i H° ` p t'm ?´,

@ *?O M?•M h?Ov >¨M FB K5

@ >mvM? #B i M¨M; i \

h-M hS LQÆM; M?bM h? M; S?B hB m ?ÄB- p K†i hB m i?9+ H9+ M¨v [m€ F?ª M;?
p K†i ?B m F€ M?bM ?„MX

@ hS LQÆM;- Km°B çWM; ?B m H-K- i?|B ?€Q b„+ +O H½Q h? M; i +kM; H¨ iW b
KÈB +|X

h? M; S?B hB m i` M? i?O i? M? KBM?-

@ JQÌB M,K i`QÈ+ hmv i L[iWM; t¬M; p¨Q æçB hmv i +mM; K°i H-M- i ç½ ;B Q i?

@ E i [mª\

@ h i?m 5

h? M; S?B hB m ;½B ;½B ç-mX

æQÌM; S?QM; p¨ h-M hS LQÆM; ç m /MM; p K†i FBM? M;ç+ M?bM ?„MX

æçB hmv i +mM; i?•M H¨ K°i i`QM; # ççB i? HU+ +O Gw æQÌM; ç [m®+ - i`QM; +
h?B M ;B B +kM; +| p¨B +?K+ M;QÌB- i`QM; ç| F?¬M; Qi M;QÌB H¨ h?B M ;B B i?Q
HÈM K"i /€K t¬M; p¨Q æçB hmv i +mM; M?Q p¨v- M; v +ª h? M; S?B hB m +kM; F?¬
L[- i?"i bU F?B M M;QÌB i F?¬M; M;| çQÈ+X

@ L¨M; /šM i?2Q # Q M?B m + Q i?O\

æQÌM; S?QM; p°B ?ÄBX

@ æÆM i?QÆM; ç°+ K½5

æQÌM; S?QM; ?Qi p"Q K°i ?ÆB,

@ hB m i?9+- i?B m ;B i #•v ;Bì ç½ KQÌB H,K im´B- [m +€B im´B i?Q+? M;?2+ K'v +?mv M M"v +?Q hB m J M? J M? M;?2- ?ŠM H" +QM #û b) iBMX

h? M; S?B hB m iS+ ;B"MM|B,

@ L m i`QÊ+ FB +| B M|B pÈB i K°i i?B m MB M KQÌB H,K im´B +| i? /B i çQÊ+ i +kM; +?Q ç| H" #` +?mv M5 L?QM; ç•v ç m H" bU i?"i- i` M çÌB M"v +€B ;b +kM i?B m F€ iQ+? K" i?¬BX

L?bM #° /çM; h? M; S?B hB m +kM; F?¬M; ;B®M; M|B /®B- æQÌM; S?QM; H9+ M i?"MM;?2X

h? M; S?B hB m +kM; KÎKB M; i?Ä K½M iQM? ?B m F€ +O h-M hS LQÆM; p"æ F?¬M; T?ªB M;QÌB M;Q"BX

@ *?d K°i M[M?•M5 h v +¬K h?Ov >"M FB K- çÆM i?QÆM; ç°+ K½ t¬M; p"Q æçB pB M HBM? ç M FûQ /"B im´B i?¼ p" i?ªQ /QÊ+ i`•M [mw +O æçB hmv i+mM;X h iÈB #'i F€ B- p` h?B M ;B B + Q i?O i¬M; +QB /QÊ+ T?ÂM; ?Q"MiQ"m +?Q F` M;'iX \*kM; +QB M?Q M"m; i F?¬M; K v- H9+ `ÌB çB F?¬M; +~M i?"M HçB #` T?€i æçB hmv i+mM; HB M çm´B i?2Q M"m; i X

@ a m ç| M;QÆB çm´B i?2Q +MM; M"m; i ;B Q +?B M\

æQÌM; S?QM; ?ÄBX

@ E?¬M; +?d KbM? i - i p" K°i ?mvM? ç F?€+ +MM; çm´B i?2QX æm´B i`¼M M,K ç m F?¬M; i?2Q F`TX

@ æÊB K°i +?9i- F?¬M; T?ªB M;QÆB pW M|B KbM? #` hmv i L[ç€M? #çB b Q\

æQÌM; S?QM; HçB ?ÄBX

@ æ9M; p"v5

h? M; S?B hB m ;"i ç-m-

@ "¼M i ? B ç€M? K°i- b m ç| #` ç€M? #çBX

G-M M"v F?¬M; +?d æQÌM; S?QM; i`ÈM K„i FBM? M;ç+- K" M; v +ª i? M? •K +O H M,

@ a Q +| i? \ JQÌB M,K i`QÊ+ M;QÆB +?QM? H" h?B M a€i h?¬M +O æçB hmv i F?€+ K" +ÂM #` ç€M? #çB\

@ L;QÌB FB +?QM? H" H½Q æQçM5

h? M; S?B hB m +QÌB F?´ K°i iB M; ,

@ h?B M a€i æ` h?Q- ? B M;QÌB HB M i?O K" pšM #çB /QÈB i v K°i M[ M?•M- ?ÆM L[ ç m #ç+ i`„M;- M?QM; i?Qç i M?bM +| H) M?Ä im´B ?ÆM i - M"m; i F?B ç| + Q H

L?È HçB i`"M €+ +?B M M,K ç| - h? M; S?B hB m +kM; F?¬M; M?`M çQÊ+ K" `mM H

@ L m Hm"m +ªM? ;BÈB K" M|B i?b M"m; i H9+ 'v p" H½Q h? M; i ç m H" F i€K H M"m; pšM i?'T ?ÆM i K°i +?9iX L?QM; +QÆM; F?Q +O M"m; HçB F?B M F F?€+ iÈB i"m tQÆM; iOvX L"m; M?bM M;QÆB K°i +€B b) F?B M M;QÆB +ªK i?'v M?Q #` ;B i M;QÌB M?Q M;|2 M?QM; F?¬M; +| çQÊ+ K°i T?¬M F?Q T?€+? +O M"m; i X h? F?¬M; ;B®M; FB K +?9i M"Q- +ª i +kM; +?Q iWM; i?'v [m i? M?FB K M"Q M?Q p p"v- FB K +?B m +O hmv i L[ +kM; `i b„+ #ûM T?S+ içT- i`•m iÈB KS+ F?¬M; i? i +?d iMv iB M ç€M? ` K°i FB K- M?QM; K¶B FB K ç m Km®M H'v KçM; M;QÌB5 h p +ª K°i M;`v- imv +m®B +MM; M"m; i`9M; +O i K°i +?B m *€+? E?¬M; h?O- M?QM

h?B M a€i æ` h?Q HB M i?O ç®B T?| K°i M[ M?•M- ?ÆM M[ +ÁM H` M[M?•M M?/ M`v i?`i +?ŠM; F?€+ M`Q i?m - i?m `i i`B i ç 5

@ a m ç| F?¬M; H•m i?b i p` H½Q æQçM `ìB F?ÄB æçB hmv i +mM; 5 "ÎB pb hmv i M?•M M; QçB ?[m M?•M- i?B M M; QçB ?[m i?B MX L m #¼M i F?¬M; M; ?o +€+? M; QìB i?b b m M`v bÈK Km°M; b +kM; i`m ?Ä M?"T K X E€ i?U+ H9+ i`QÈ+ #¼M ç-m- +?ŠM; [m H` +?Q ; †T ç®B i?O- +kM; +| +?9i +m²M; p¼M; iU ççB- bU tm'i idM? #¼M i X hW H9+ i`î çB- hmv i L[ ç½ i`î i?"M? •M M?•M +O H½Q h? M; i X a M?'i ç`M? T?ªB +ªK iç M`M; i KÈB çQÈ+X

@ o`v K` ?mvM? pšM çª i?QÆM; M; QìB i 5

h-M hS LQÆM; i`WM; K„i HB + ?„M K°i +€BX

@ hW ç| p b m- hmv i L[`i ? v H M p`Q /QÈ+ T?ÁM; +O +€+ i? HU+ HÈM- +?d i?B M i`B ç` #ªQ- +kM; F?¬M; ;B i M; QìB M`Q- +MM; H„K KÈB T?ªM FQ+? K` i?¬ hmv i L[p` h?Ov >`M FB K KÈB M; `v +`M; H MX *?d +| çB m +€+ K¬M T?€B ç m + i`°K +?ŠM; p p M; ;b- t'm ?´ F?¬M; /€K iB i H° pÈB BX L?QM; i` M çìB M`v +| iQ S?ÄM; +?WM; H` "ç+? æ i?"M? p` h?B M \*¬M; bÆM i` M; +kM; #` i`°K [m - WK- " ç½ #`- +ÁM h?B M \*¬M; bÆM i` M; M?B m +Æ [m M M?Q p`v- F?¬M; #B i hmv i L[

@ L?QM; M,K M,K i`QÈ+ hmv i L[ ç°i M?B M HçB K'i iQ+?X a m ç| F?¬M; ?B M i?• +MM; H` ÎT?Q i•v >mv M v K¬MX

h`B F +?mv M +O h? M; S?B hB m +kM; F?¬M; ;BÄB- M?QM; æQìM; S?QM; +| i? ?„M /`M? +?Q hmv i L[X

@ hS LQÆM;- imv i F?¬M; `ä H„K p h?¬M #BM?- M?QM; Km°B ?ŠM H` pšM +?Q HU+ +O oB K L?"iX

h? M; S?B hB m M?'T K°i M; KK i` i?'K ;B¼M; `²B M|B-

@ L m Km°B +| i? H`K çQÈ+ çB K M`v i?b /M ç€M? F?¬M; HçB H½Q h? M; i - M?Q

RjRX *?QÆM; Rjy, hmv i L[X UR kV

o¬ h?QìM;

h€+ ;Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; Rjy, hmv i L[X UR kV

L?|K /`+?, .mM; M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*?QÆM; Rjy, hmv i L[X Uh?QÈM;V

h`QÈ+ FB i`QM; hoM? M i?"M? +?d +| h`QÆM; >Q`M; ? B M?" KÈB +| æ` ;B B +

h`QM; K„i M; QìB im Hmv M #bM? i?QìM;- æ` ;B B ç½ H` K°i +'T #"+ + Q F?¬M; p h?B M h9+kM; +?d +| # KQÆB æ` ;B BX æO ç #B i im Hmv M p'i pª i? M`QX

o`M F?Q +O æQìM; S?QM; +kM; F?¬M; i®i iQ M`Q- +ª i?€M; [m ;†T T?ªB ç`+? M +kM; H` h?B M ;B B- i?"K +?Q K'v + Q i?O h?B M ;B B- æ` ;B B M`v +ÁM iK HçB M; QìB F?€+ îp`Q im´B +O ?„M- +kM; +?d +| i? ;B Q i?O bQ +?B m +MM; M; QìB î HçB +MM; M? m Hm`M #`M `²B F i H`K #`M; ?[m- +?B b M?[M; çB m i•K ç„+ i`Q M? m iB M #°- M`Q çQÈ+ M?Q æQìM; S?QM; iQ`M; †T çQÈ+ M?[M; +?mv M pW FQ b¬B i`Q

L? [M; +?mv M +ÁM H¢B æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; Km®M M?9M; i v p"Q- iQ" M #
 .QÆM; L;¼+ L?B tY Hw H" çQÊ+X
 oW ` +Y HÈM- h? M; S?B hB m F?¬M; i? +?ì çQÊ+ HB M ¬K J M? J M? p"Q HÁM
 "° /¢M; hB m i?9+ ¬K hB m J M? J M? `i F?¬B ?"B- #ªM i?•M ?„M HÈM H M + Q iQ
 M?Ä pW i?'T- #` ?„M ¬K p"Q M; U+ HB M ;B®M; K°i çS i` #` +QM ;'m HÈM #„i +|+
 p¬ +MM; HÈMX
 *| i? M|B- hB m J M? J M? +| i?QªB K€B i? çSM; i` M HÁM; #"M i v +O ?„MX
 @ S?K i?•M- +QM Km®M M;²B Î ç•vX
 hB m M? ç-m +?d p"Q #ì p B `°M; HÈM +O h? M; S?B hB m M|BX
 @ æQÊ+- J M? J M? Km®M ;b T?K i?•M ç m +?B m +ª5
 hB m i?9+ /MM; K°i i v M?' + hB m J M? J M? ç†i H M p BX
 hB m M? ç-m M;²B p [M; p" M; - ? B +?•M çmM; çQ F?¬M; M; WM; - K°i i v M„K H'v
 +QìB F? M? F?€+?X
 æQÌM; S?QM; KdK +QìB M?bM hB m J M? J M?- iB m M? ç-m M"v i?"i bU F?B M M
 +QM #û +kM; F?B M M; QìB F?€+ +ªK i?'v v M HÁM; - #'i Hm" M +?mv M T?B M M"Q
 i` +QM +O +¬ #û tm i MX
 E?;2 K„i HÆ ç½M; HQÈi [m h-M hS LQÆM; - æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB bYM; b®i
 @ hS LQÆM; - ç½ tªv ` +?mv M ;b b Q\
 h-M hS LQÆM; H9+ M"v +| p m b-m- M?QM; pB + ;b H¢B F?B M M" M; HQ H„M; M
 +QM ;€B +QM; ç m Î # M +¢M?- pÊ +?²M; ? B M; QìB ç m H" h?B M ;B B + Q i?O i?b
 çQÊ+\
 L;?2 æQÌM; S?QM; ?ÄB p"v- h? M; S?B hB m +kM; [m v H¢B M?bM h-M hS LQÆM
 tm®M; - M|B,
 @ *kM; F?¬M; T?ªB +?mv M ;b iQ i€i
 GÌB +ÁM +?Q /Si- oB K L?"i # M ?¬M; M" M; ç°i M?B M `mM H M- i` M i?•M FB K i
 +¶ b|M; M?B i M"v +kM; F?¬M; [m€ K¢M?- +?d F?B M M; QìB i +ªK i?'v ?ÆB M|M;
 @ G¢B M [`²BX
 h-M hS LQÆM; +¬K H'v oB K L?"i- BK H†M; [m M b€i M| -
 @ oW M½v b m F?B ? B M; QìB çB i?b M| ç½ F?¬M; M T?"M K°i H-M `²BX
 æQÌM; S?QM; FBM? M; ¢+ ?ÄB,
 @ a Q H¢B p"v\
 o K†i h? M; S?B hB m H"TiS+ M;QM; i`¼M; M?bM h-M hS LQÆM; M|B,
 @ h?-M #BM? +ªM? #€Q\
 hS LQÆM; ;"i ç-mX
 h? M; S?B hB m H"TiS+ +ªFBM?,
 @ h?-M #BM? i?"i bU +| i? +ªM? #€Q\ h +ÁM iQÎM; `^M; ç| +?d H" i`mv M i?mv i
 h-M hS LQÆM; i`ÊM K„i M?bM ?„M,
 @ h?-M #BM? +ÁM M?B m HBM? iQM? ?ÆM bQ pÈB M? [M; ;b i? M?•M iQÎM; iQÊM
 M| H" K°i p"i i? b®M; 5
 h? M; S?B hB m H"TiS+ iÄ p ?QªM; bÊ,

@ o"v oB K L?"i +O Km°B H" M K ? v M[\ L m H" M K i?b- i®B [m
 ošM +?Q M|B ? i ç½ çQÊ+ h-M hS LQÆM; i?QÎM; +?Q K°i +€B i€i- K†i KkB h-M hS
 @ L|B F?¬M; #B i M; QÊM; 5
 h? M; S?B hB m H"TiS+ `Ki +´- +QÌB M;•v M;¬ M?bM æQÌM; S?QM; p" ? B M? ç-
 G9+ #¼M ?¼ çB ;B i M; QÌB i?b h-M hS LQÆM; # hB m J M? J M? çSM; +?ÎÎ +Y X
 @ > B M; QÌB ç M; M|B ;b p"v\ h?¬M #BM? +ªM? #€Q H" ;b\
 æQÌM; S?QM; çSM; # M +¢M? M;?2 K" F?¬M; ?B m ;bX
 @ hbK iYm H•m M;²B M;?d `²B M|B b mX
 h? M; S?B hB m M|BX
 hYm H•m HÈM M?'i hoM? M i?"M? çQÆM; M?B M H" L?'i S?~K >B M- + Q M,K i-M
 /QÈB H" ç T?K+ pK M;QÌB i?QÌM; p"Q ` ,M m®M;- +?S p"Bi`,K M;QÌB +kM; F?¬
 H" ç¢B bªM?- i-M ? B i?b +?B T?ÁM;- imv +| ?ÆB ç„i ?ÆM iYm H•m F?€+ K°i +?
 KS+- M;QÌB #bM? i?QÌM; +kM; +| i? +?B i`ª çQÊ+ - K¶B F?B H i i- Km®M ,M K°i #
 ç9M; H" K°i HU +?¼M F?¬M; i²BX
 h-M; i?S # i?b #„i ç-m +| çB K ç†+ #B i- F?¬M; T?ªB B +kM; +| i? iMv iB M H MX
 +?Q M?[M; M;QÌB im Hmv M- KB M +?Q M?[M; M;QÌB M"v bBM? bU pÈB +€+ F?€+?
 Km®M H M i-M; #®M i?b T?ªB +| i?U+ HU+ p" ç` p` iQÆM; SM;X o T?¬M i-M; M,
 ç²M T?ÁM; M"v i` M; ?Q" M; t ?Q iÈB +U+ çB K- çQÊ+ +?O M?•M +O iYm H•m M
 oQÆM; 5 Jm®M # Q i`¼M M| i?b +-M iÈB K'v p¢M HQÊM; KÈB çOX
 æQÆM; M?B M- i`QM; hoM? M i?"M?- ;¬M M?Q F?¬M; +| B M;®+ iÈB KS+ Km®M
 H" ç-m ç"Tp"Q +Y - K" +ÁM H" +Y b„i FB X aÎ /o +?O M?•M +O L?'i S?~K >B M H
 M•M; ;B€ i` +O #ªM i?•M H M5
 aU i?"i +?SM; KbM?- +?O M?•M +O L?'i S?~K >B M ç9M; H" +| ç-m | + FBM? /Q
 oQÆM; i²M i¢B M M L?'i S?~K >B M KÈB i`Î i?"M? iYm H•m t ?Q M?'i i`QM; hoM?
 o"Q iYm H•m- +ª ç€K ç½ çQÊ+ çB K iB m M?` çQ i?ŠM; H M i-M; # X h`QM; iYm
 çB K iB m M?` ç½ bÈK Hmv M çQÊ+ K°i ç¬B ?Ä M?½M FBK iBM?- +?d +-M M?bM
 ç| H" ;B"m ? v M;? Q- M M /MM; +ÆK Î i-M; M"Q- ?m®M; +?B i` M M;QÌB hS LQÆM
 H" M;QÌB im Hmv MX
 æB K iB m M?` #¶M; M?B M +| HÁM; i®i ?ÄB #¼M ?¼ +| Km®M H M i-M; #®M F?¬
 S?QM; ç m #ªQ F?¬M; +-M- iÈB ç•v ç ,M m®M; +?S M"Q T?ªB Km bo /B M- M;²B
 h`QM; K°i ;B M T?ÁM; i` M; M?½ i` M H-m # - +ª ç€K M;QÌB iMv iB M M;²B tm®M
 FQM? çSM; K°i # M KdK +QÌB ?ÄB,
 @ sBM ?ÄB F?€+? [m M Km®M /MM; K|M ;b\
 h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; +| +?mv M F?¬M; pmB M M F?¬M; H M iB M;- ç M; Km
 K M; p"Bi`M H M i?b h? M; S?B hB m ç½ çªQ F?€+? i?"M? +?O M|B,
 @ J M; H M p"Bi` +?ûM p` + i`€M; KB M; i`QÊ+ ç½- b m ç| +| ?ªQ iYm p" K|M M"Q M
 bÈ ç¢B ;B i F?¬M; çO iB M i`ª b Q\
 æB K iB m M?` p°B p" M; ;"i ç-m,
 @ æQÊ+ `²B- tBM M;"B +?Î K°i H€i5
 æQÌM; S?QM; H"TiS+ i`ÈM K„i- hS LQÆM; +kM; i`WM; K„i M?bM hB m i?9+ M|B,
 @ >mvM? ç9M; H" F?¬M; #B i M;¢BX
 h? M; S?B hB m +QÌB HÈM,

@ oB + ; b T?^B M; ¢B\ J'v ?¬K i`QÈ+ i M; ?2 M|B S?QM; i?B m ; B +| K'v +?K+ p¢
+? i ?„M b Q\

@ Pi M|B M?^K ¢B- K m M|B i M; ?2 `®i +m°+ h?—M #BM? +^M? #€Q FB H¨ ; b\
æQÌM; S?QM; ¢ i?'T ; B¼M; ?ÄBX

GÌB M¨v pW ` - p K†i h? M; S?B hB m HB M M; ?B K i9+ H¢B- M?QM; p K†i hS L
AK H†M; K°i H€i- h? M; S?B hB m KÈB +?“K `½B M|B,

@ ok F?Q +O hS LQÆM; +?QM? H¨ oB K L?“i t T i?S iQ i` M / M? b€+? h?—M #B
#B i +?Q \

@ æQÆM; M?B M H¨ #B iX

@ h?—M #BM? i?“i bU +| HBM? iQM?- +?9M; /M F?¬M; +| bBM? K¢M; M?QM; +kM
K¢M; - M M i` M p¨B T?QÆM; /B M ¢†+ #B i F?€+ +¨M; M?¢v +^K ?ÆM M; QÌB im H
M; mv ?B K5

h? M; S?B hB m +kM; ?¢i?'T ; B¼M; ; B^B i?Q+?,

@ L; ?2 ¢²M H¨ M m ? B i? M? h?—M #BM? Î; —M M? m- K¨ K°i i`QM; ? B i? M? H¢B
b) tm'i ?B M /` i`¢M; - /MM; i?S ¢| ¢ +^M? #€Q iÈB +?O M?•M +O KbM?- ¢ M; QÌ
+kM; H¨ i M; ?2 ¢²M K¨ i?¬B- F?¬M; M; Î H¢B H¨ bU i?“iX

*?QÆM; Rjy, hmv i L[X U>¢V

æQÌM; S?QM; +?Êi ?B m ` ,

@ L|B +€+? F?€+- oB K L?“i ¢ M; +^M? #€Q hS LQÆM; H¨ +| K°i h?—M #BM? F?€+
hS LQÆM; ; “i ¢—m,

@ *?„+ H¨ p¨v- pb i +kM; +?Q ; †T T?^B +?mv M M¨v # Q ; BÌ- M?QM; i +| i? +^K M
`²B +| +?9i FQ+? ¢°M; X

@ h?—M #BM? +^M? #€Q i`QM; T?¢K pB # Q M?B m\
æQÌM; S?QM; ?ÄBX

hS LQÆM; +QÌB F?´ K°i iB M; ,

@ æ½ M|B ¢•v H¨ H—M ¢—m i ; †T T?^B +?mv M i? M¨v- M; QÆB ?ÄB p¨v i +kM; ¢
¢°M; i`QÈ+ +?Q i - M?QM; +?d H¨ tm'i ?B M /` i`¢M; K¨ i?¬B- M| +kM; F?¬M; M®B
p¨Q +^K ; B€+ K¨ ¢Q€M #B i i`¢M; i?€B +O M|X

æQÌM; S?QM; M|B,

@ :—M ? B KQÆB M, K M v- Î Gw æQÌM; ¢ [m®+ +?d +| ? B i? M? i?—M #BM?- +?Š
>¨M FB K ¢ M; iÈB\

h?Ov >¨M p¨ oB K L?“i ¢ m H¨ i`QÌM; FB K- M?QM; i?m°+ iQM? H¢B ¢®B H”T pÈB
M? m i?b 2 H¨ +^ ? B b) bBM? ` K°i i¨M; F?Q F?€M; +U- M|B F?¬M; +?WM; +ÁM -

@ *| i? 5

h—M hS LQÆM; M?9M p B-

@ “i [m€ F?^ M, M; F?¬M; + QX

@ h¢B b Q\

æQÌM; S?QM; p°B ?ÄB- h?B M h9 #•v ; BÌ ¢ M; `i`®B HQ¢M- ?„M i?“i bU bÊ +| +
HÊB +?Q h?B M h9- K†+ /M +| h—M hS LQÆM; p¨ h? M; S?B hB m i¼ i`M Î h?B M
K°i FB M h?—M #BM? i?b F?¬M; i? +QB i?QÌM; X

h? M; S?B hB m ?Qi b•m K°i ?ÆB M|B,
 @ "ÎB pb hmv i L[[m M? M,K ç m b®M; Î hmv i aÆM i" M +U+ "„+- +€+? MÆB ç•v ?A
 @ hmv i L[\
 æQÌM; S?QM; M;¢+ M?B MX
 E?|2 KB M; h? M; S?B hB m +Q ;B"i p" B +€B- i` M Kti H°` p t'm ?',
 @ *?O M?•M h?Ov >"M FB K5
 @ >mvM? #B i M" M; i \
 h-M hS LQÆM; M?bM h? M; S?B hB m ?ÄB- p Kti hB m i?9+ H9+ M"v [m€ F?ª M;?
 p Kti ?B m F€ M?bM ?„MX
 @ hS LQÆM;- Km°B çWM; ?B m H-K- i?|B ?€Q b„+ +O H½Q h? M; i +kM; H" iW b
 KÈB +|X
 h? M; S?B hB m i` M? i?O i? M? KBM?-
 @ JQÌB M,K i`QÈ+ hmv i L[iWM; t¬M; p"Q æ¢B hmv i +mM; K°i H-M- i ç½; B Q i?
 @ E i [mª\
 @ h i?m 5
 h? M; S?B hB m ;½B ;½B ç-mX
 æQÌM; S?QM; p" h-M hS LQÆM; ç m /MM; p Kti FBM? M;¢+ M?bM ?„MX
 æ¢B hmv i +mM; i?•M H" K°i i`QM; # ç¢B i? HU+ +O Gw æQÌM; ç [m®+- i`QM; +
 h?B M ;B B +kM; +| p" B +?K+ M; QÌB- i`QM; ç| F?¬M; Qi M; QÌB H" h?B M ;B B i?Q
 HÈM K"i /€K t¬M; p"Q æ¢B hmv i +mM; M?Q p"v- M; v +ª h? M; S?B hB m +kM; F?¬
 L[- i?"i bU F?B M M; QÌB i F?¬M; M; Ì çQÈ+X
 @ L" M; /šM i?2Q # Q M?B m + Q i?O\
 æQÌM; S?QM; p°B ?ÄBX
 @ æÆM i?QÆM; ç°+ K½5
 æQÌM; S?QM; ?Qi p"Q K°i ?ÆB,
 @ hB m i?9+- i?B m ;B i #•v ;BÌ ç½ KQÌB H,K im´B- [m +€B im´B i?Q+? M;?2 +
 K'v +?mv M M"v +?Q hB m J M? J M? M;?2- ?šM H" +QM #û b) iBMX
 h? M; S?B hB m iS+ ;B" M M|B,
 @ L m i`QÈ+ FB +| B M|B pÈB i K°i i?B m MB M KQÌB H,K im´B +| i? /B i çQÈ+
 i +kM; +?Q ç| H" #` +?mv M5 L?QM; ç•v ç m H" bU i?"i- i` M çÌB M"v +€B ;b +kM
 i?B m F€ iQ+? K" i?¬BX
 L?bM #° /¢M; h? M; S?B hB m +kM; F?¬M; ;B®M; M|B /®B- æQÌM; S?QM; H9+ M
 i?"M M;?2X
 h? M; S?B hB m +kM; KÎ KB M; i?Ä K½M iQM? ?B m F€ +O h-M hS LQÆM; p" æ
 F?¬M; TªB M; QÌB M; Q"BX
 @ *?d K°i M[M?•M5 h v +¬K h?Ov >"M FB K- çÆM i?QÆM; ç°+ K½ t¬M; p"Q æ¢B
 pB M HBM? ç M FûQ /"B im´B i?¼ p" i?ªQ /QÈ+ i•M [mw +O æ¢B hmv i +mM; X h
 iÈB #'i F€ B- p` h?B M ;B B + Q i?O i¬M; +QB /QÈ+ T?ÁM; ?Q" M iQ" M +?Q F`
 M; 'iX *kM; +QB M?Q M" M; i F?¬M; K v- H9+ `ÌB çB F?¬M; +~M i?"M H¢B #` T?€i
 æ¢B hmv i +mM; HB M çm´B i?2Q M" M; i X
 @ a m ç| M; QÆB çm´B i?2Q +MM; M" M; i ;B Q +?B M\

æQÌM; S?QM; ?ÄBX

@ E?¬M; +?d KbM? i - i p" K°i ?mvM? ç F?€+ +MM; çm' B i?2QX æm' B i`¼M M, K ç m F?¬M; i?2Q F`TX

@ æÊB K°i +?9i- F?¬M; T?ªB M; QÆB pW M|B KbM? #` hmv i L[ç€M? #¢B b Q\

æQÌM; S?QM; H¢B ?ÄBX

@ æ9M; p"v5

h? M; S?B hB m ;"i ç-m-

@ "¼M i ? B ç€M? K°i- b m ç| #` ç€M? #¢BX

G-M M"v F?¬M; +?d æQÌM; S?QM; i`ÊM K„i FBM? M;¢+- K" M; v +ª i? M? •K +O H M,

@ a Q +| i? \ JQÌB M, K i`QÊ+ M; QÆB +?QM? H" h?B M a€i h?-M +O æ¢B hmv i F?€+ K" +ÁM #` ç€M? #¢B\

@ L; QÌB FB +?QM? H" H½Q æQ¢M5

h? M; S?B hB m +QÌB F?´ K°i iB M; ,

@ h?B M a€i æ` h?Q- ? B M; QÌB HB M i?O K" pšM #¢B /QÈB i v K°i M[ M?•M- ?ÆM L[ ç m #¢+ i`„M; - M?QM; i?Q¢i M?bM +| H) M?Ä im´B ?ÆM i - M" M; i F?B ç| + Q H L?È H¢B i`"M €+ +?B M M, K ç|- h? M; S?B hB m +kM; F?¬M; M?`M çQÊ+ K" `mM H

@ L m Hm" M +ªM? ;BÈB K" M|B i?b M" M; i H9+ 'v p" H½Q h? M; i ç m H" F i€K H M" M; pšM i?´T ?ÆM i K°i +?9iX L?QM; +QÆM; F?Q +O M" M; H¢B F?B M F F?€+ iÈB i" M tQÆM; iOvX L" M; M?bM M; QÆB K°i +€B b) F?B M M; QÆB +ªK i?´v M?Q #` ;B i M; QÌB M?Q M; |2 M?QM; F?¬M; +| çQÊ+ K°i T?-M F?Q T?€+? +O M" M; i X h? F?¬M; ;B®M; FB K +?9i M" Q- +ª i +kM; +?Q iWM; i?´v [m i? M? FB K M" Q M?Q p p"v- FB K +?B m +O hmv i L[ +kM; `´i b„ + #ûM T?S+ i¢T- i`•m iÈB KS+ F?¬M; i? i +?d iMv iB M ç€M?` K°i FB K- M?QM; K¶B FB K ç m Km®M H'v K¢M; M; QÌB5 h p +ª K°i M; `v- imv +m®B +MM; M" M; i`9M; +O i K°i +?B m *€+? E?¬M; h?O- M?QM

h?B M a€i æ` h?Q HB M i?O ç®B T?| K°i M[ M?•M- ?ÆM M[ +ÁM H" M[ M?•M M? M"v i?´"i +?ŠM; F?€+ M" Q i?m - i?m `´i i`B i ç 5

@ a m ç| F?¬M; H•m i?b i p" H½Q æQ¢M `ÌB F?ÄB æ¢B hmv i +mM; 5 "ÎB pb hmv i M?•M M; Q¢B ?[m M?•M- i?B M M; Q¢B ?[m i?B MX L m #¼M i F?¬M; M; ?o +€+? M; QÌB i?b b m M"v bÈK Km°M; b +kM; i`m ?Ä M?"T K X E€i?U+ H9+ i`QÊ+ #¼M ç-m- +?ŠM; [m H" +?Q ;†T ç®B i?O- +kM; +| +?9i +m²M; p¼M; iU ç¢B- bU tm' i idM? #¼M i X hW H9+ i`Î çB- hmv i L[ç½ i`Î i?`M? •M M?•M +O H½Q h? M; i X a M?´i ç`M? TªB +ªK i¢ M" M; i KÈB çQÊ+X

@ o"v K" ?mvM? pšM çª i?QÆM; M; QÌB i 5

h-M hS LQÆM; i`WM; K„i HB + ?„M K°i +€BX

@ hW ç| p b m- hmv i L[`´i ? v H M p" Q /QÊ+ T?ÁM; +O +€+ i? HU+ HÈM- +?d i?B M i`B ç` #ªQ- +kM; F?¬M; ;B i M; QÌB M" Q- +MM; H„K KÈB T?ªM FQ+? K" i?¬ hmv i L[ p" h?Ov >"M FB K KÈB M; `v +`M; H MX \*?d +| çB m +€+ K¬M T?€B ç m + i`°K +?ŠM; p p M; ;b- t'm ?´ F?¬M; /€K iB i H° pÈB BX L?QM; i` M çÌB M"v +| iQ S?ÁM; +?WM; H" "¢+? æ i?`M? p" h?B M *¬M; bÆM i` M; +kM; #` i`°K [m - WK- " ç½ #`- +ÁM h?B M *¬M; bÆM i` M; M?B m +Æ [m M M?Q p"v- F?¬M; #B i hmv i L[

@ L?QM; M, K M, K i`QÊ+ hmv i L[ç°i M?B M H¢B K' i iQ+?X a m ç| F?¬M; ?B M i?• +MM; H" ÎT?Q i•v >mv M v K¬MX

h" B F +?mv M +O h? M; S?B hB m +kM; F?¬M; ;BÄB- M?QM; æQÌM; S?QM; +| i?
 ?„M /"M? +?Q hmv i L[X
 @ hS LQÆM; - imv i F?¬M; `ä H„K p h?¬M #BM? - M?QM; Km°B ?ŠM H" pšM +?Q
 HU+ +O oB K L?"iX
 h? M; S?B hB m M?'T K°i M;KK i`" i?'K ;B¼M; `²B M|B-
 @ L m Km°B +| i? H"K çQÊ+ çB K M"v i?b /M ç€M? F?¬M; H¢B H½Q h? M; i - M?Q

RjkX *?QÆM; RjR, h L|B E?| •M *?QM? G" E?| •MX

o¬ h?QÌM;
 h€+ ;Bª, J¢+ J†+
 *?QÆM; RjR, h M|B F?| ,M +?QM? H" F?| ,MX
 L?|K /`+?, .mM;M?B
 L;m²M, oBTp M/ MXpM
 @ h #B i`äX
 hS LQÆM; ;"i ç-m ,
 @ h ç½ iWM; i?'v mv HU+ i?"i bU +O oB K L?"iX h? M? FB K M"v H" Kšm i?•M i`m
 /MM; i?b +| i? T?€i ?mv çQÊ+ iQ`M #°X
 h? M; S?B hB m p°B Mm®i i`" i`QM; KB M; - KÎ iQ K„i ?ÄB,
 @ L?¢+ Kšm #•v ;BÌ ç M; Î ç•m\
 > B K„i h-M hS LQÆM; HB M T?B K ?²M; ,
 @ ç½ [m çÌB M,K M,K i`QÈ+X
 o K†i h? M; S?B hB m H"TiS+ H° p M i•K- p¶ p¶ M;U+ ,
 @ J v [m€5
 K°i KbM? h-M hS LQÆM; ?„M ç½ F?¬M; +?`m M´B- M m H¢B i? K K°i p` M?¢+ Kšm
 hB m b) +? i p¬ +MM; F?| +QB b Q\ *| i? bBM? ` +¬ +QM ;€B M?Q hS LQÆM; c K
 F?¬M; TªB i-K i?QÌM;X
 @ M;QÆB M|B ;b ?ª\
 h-M hS LQÆM; /MM; ?mM; [m M; HB + ?„MX
 @ *€B KB M; M"v M|B #"v [m€5
 hB m i?9+ i` M? i?O p¶ M? ? B K€ +O KbM? p" B +€BX
 @ æ9M; `²B- K¼B M;QÌB M;?o hmv i L[ i`°K M?B m i?B M i"B ç` #ªQ p" HBM? ç M
 æQÌM; S?QM; +?2M p"Q ?ÄBX
 h? M; S?B hB m +?ÈT K„i p" B +€B- +?mv M M"v ?„M [mª i?"i +?Q # Q ;BÌ M;?o iÈ
 /B m /QÊ+ i?b ?Q†+ H" /MM; ç ;B i,M; i?U+ HU+ p" +ªM? ;BÈB- ?Q†+ H" /MM; ç
 çQ€M +?WM; H" çB m i?S M?'i- #^M; F?¬M; hmv i L[b Q +| i? i?Q€i F?ÄB h?B M
 /MM; i?m®+ ç ;B i,M; i?U+ HU+X
 @ E?¬M; #`M M[- ç m H" +?mv M ç½ [m X M|B H¢B +kM; F?¬M; ç H"K ;bX

h? M; S?B hB m pmM; i v M|BX

hmv oB K L?"i +^aM? #€Q F?B M hB m i?9+ +| +?9i +^aM? ;B€+- M?QM; b m ç| M| +
M[M M F?B M ?„M +| +?9i #m¬M; HÄM; X *| i? +?O M?•M +O K|M h?¬M #BM? ç|
M M ç½ +?mv M b M; MÆB F?€+ F?¬M; +?WM; X

æQÌM; S?QM; M; QÊ+ H¢B ``i +| ?SM; i?9 pÈB h?B M a€i æ` h?Q- #„i hB m i?9+ T
S?B hB m F?¬M; +ÁM +€+? M`Q F?€+ ç`M? T?^aB F +?Q æQÌM; S?QM; M; ?2X

E?€+ pÈB "¢+? æ i?`M? p` h?B M *¬M; aÆM h` M; - æ¢B hmv i +mM; ç T?¬M #²B
i?O ;B i M; QÌB M?Q M; |2X

h`QM; æ¢B hmv i +mM; +| K°i æ¢B hmv i H•mX ç| H` K°i i´ +?S+ €K b€iX # M i`Q
i?O çSM; ç-m æ¢B hmv i +mM; - K` h?B M a€i æ` h?Q M, K ç| +?QM? H` ? B b€i?
+-M M; QÆB` ;B€- æ¢B hmv i H•m +| i? iB T M?"M #`i +S pB + ;b- #`i F H` €K
M; mv M /Q- +?d M?"M iB M`<sup>2</sup>B H`K- çQÆM; M?B M- ;B€ iB M +kM; F?¬M; T?^aBKS
F?¬M; M?`i ç`M? T?^aB H` #¢+- /M H` i?B M i`B ç` #^aQ- i?¬M #BM? HÊB F?Q- i?"
çQÊ+- K`m +?@i H` +| i? H v ç°M; çQÊ+ M?[M; b€i i?O M`v ? v F?¬M; X

h?U+ HU+ +O h? M; S?B hB m p` K°i M; QÌB M[ +?ŠM; M?[M; + Q M?`i æ¢B hmv i
M?B m M?`iX J¶B H-M ç m M?Q i„K K€m i`Î p - +^aK M?"M HQ¢B F?Q€B +^aK M`v- i
?mv i iBM? M`v ``i / ç€M? pĐ + M ç^aK +O ç`+? M?•MX

*kM; +?QM? pb; B i [m€ M?B m M; QÌB- i?O çQ¢M [m€ i`M #¢Q M M i` M i?•M +^a?
F?Q p` H F?QX

hÈB i`M H9+ hmv i L[ tm`i ?B M- ? B M; QÌB KÈB ç²M; i?ÌB `ÌB F?ÄB æ¢B hmv i +m
p` H F?Q +O #^aM i?•MX

*€+? +O h? M; S?B hB m H` /MM; ¬M M?m ?QÆM; ç ;°i `Y b€i F?Q +O KbM?-
i`mv ibK i?B M ?¢ K„ M[X æQÆM; M?B M ?„M +kM; +| çB m FB M iB M [mv i- +?Q
i`QM; i`„M; X >„M +?d Km@M HÊB /KM; K„ M[+?S F?¬M; Km@M i`M i?QÆM; i•K +
iB M [mv i M`v +| i? ;B9T ?„M ;B^aK #Èi T?B M iQ€BX

*?Q iÈB M, K M, K i`QÊ+ ;†T ;Đ h-M hS LQÆM; - b v `QÊm H`K #`v- b m ç| HB M #
h`QM; HÄM; h? M; S?B hB m +kM; ç-v ?´i? M- #`M; F?¬M; pÈB #^aM HoM? +O ?„
F?¬M; ibK çQÊ+ +ÁM +?ŠM; T?^aB / M?Q i`Î #`M i v b Q\

*?mv M b m M`v æQÌM; S?QM; ç m #B i +<sup>a</sup>`²B- T?ÄM; +?WM; h? M; S?B hB m b v
#B M T?€T M iQ`M- F i [m<sup>a</sup> K°i T?€i i`9M; KK+ iB mX hB m J M? J M? HB M` ç|

@ a Q M; QÆB p` hS LQÆM; H¢B [m2M M? m\

æQÌM; S?QM; +QÌB ;B M ?ÄBX

h-M hS LQÆM; HB + ?„M K°i +€B ç-v [mv M `k- M|B,

@ S?QM; i?B m ;B - M; QÆB #B i p`v H` çO`²B5

>B m tm`i +O L?`i S?~K >B M +kM; F?¬M; i - F?¬M; # Q H•m iB m M?` ç½ KdK +Q
?¬,

@ J M; i?S+ ,M H M5

J°i ç€K M[iY i` im´B iW M; Q`B H-M HQÊi çB p`Q- i` M i v K¶B M; QÌB ç m #QM; K
M?"M; ç†i F? v H M #`MX

J¶B H-M çQ H M K°i K|M ,M- çB K iB m M?` ç m + Q ;B¼M; M|B i M K|M ,M- +€+
M|B +O çB K iB m M?` +kM; ``i i@i- M; ?2 ``i i?m`M i BX

E?| i`€+? L?`i S?~K >B M H¢B M´B / M? M?Q i? - +?d K¶B T?¬M #^aM H½M? M`v +M
F?€+X

*?O M?•M +O L?'i S?~K >B M +?d H" i?QÆM; M?•M- F?¬M; T?ªB M;QÌB im Hmv
+?mv M H-M M"v- M?ì p"v K" #ªQ p çQÊ+ iÁ iYm H•m M"vX

J'v K|M ,M M"v +kM; `i iBM? tªQ- +?B M?bM [m ç½ i?'v M;QM K„i- M;YB KMB ?Q
çO F?B M K¼B M;QÌB F?¬M; M?`M çQÊ+ HB M M•M; çk X

æB K iB m M?` M?B i iB M? M|B ,

@ JÌB F?€+? [m M /MM; i?QM; i?ª- +| ;b +-M T?'M T?| +S ;¼B K°i iB M ; - ç½ +| M;C
?¢X

æQÌM; S?QM; ;"i ç-m- ç M; Km®M #„i ç-m ,M i?b h? M; S?B hB m H"TiS+ M;?B K

@ æÊB K°i +?9i5

o Kti hB m i?9+ M;QM; i`¼M; iÈB +U+ çB K- €M? K„i M?bM +?^K +?^K p"Q K|M ,
+?9 i?Ä +QM F?„+ iW ç"m ?O MQM- i`QM; K•K +| b€m +QM- pW ? v K¶B M;QÌB K°i
[mª ?¢+? ç"Q- +ª ç€K `i b®M; ç°M;- H¶ i B i?"i /"B /UM; i?ŠM;- KB M; +QÌB iQÆ
i`€B M?bM T?ªB ç m ;B®M; ? i M?Q i?"iX

*| i? F?„+ çQÊ+ i?"M? i? M"v- i v M;? +O p` bQ T?K H"K K|M M"v M?'i ç`M? `i
M;?2 h? M; S?B hB m #ªQ /WM; H¢B- p Kti h-M hS LQÆM; HB M H¢M? çB ,

@ *| ç°+\\

æQÌM; S?QM; HB M FBM? M;¢+- M m M|B +| M;QÌB +| i? ?¢ ç°+ i`QM; i?S+ ,M +
KbM? K" F?¬M; #` T?€i ?B M i?b ?-m M?Q F?¬M; +| F?ª M,M;X >m®M; ?² ;b- L?'i
H•m- F?B F?¬M; H¢B ?¢ ç°+ p"Q i?S+ ,M H"K ;b\\

æB K iB m M?` H¢B +`M; ?QªM; bÊ- p Kti ç m F?' M|B ,

@ o` ç¢B i, M"v- HÌB M|B F?¬M; i? M|B #"v- M m ?Ov K'i / M? /U +O iB m çB K i?
i? M"Q çQÊ+\\

h? M; S?B hB m +kM; F?¬M; M|B ;b K" +-K H'v K°i +€B Km¶M;- M? M?"M; K9+ K
+ª ç€K M;QÌB i`QM; T?ÁM; HB M MQM i?Î /äB i?2QX æ9M; H9+ K¼B M;QÌB +?Q H
F?¬M; M;ì ?„M H¢B M?„K K„i ?€ KB M;- Mm®i +QM i?Ä p"Q KB M;X

a m MY M;`v ?„M KÈB ?Qi p"Q K°i ?ÆB- +?"K `½B KÎ K„i ` - i` M Kti FûQ ` K°i M
b M; ?ÄB çB K iB m M?` ,

@ o` bQ T?K H"K K|M M"v i M H" ;b\\

æB K iB m M?` M;Æ M;€+- ;½B ç-m M|B ,

@ hB m M?•M +kM; F?¬M; #B i i M +O ç¢B bQ T?K5 E?€+? [m M- K|M ,M M"v +| p
@ _'i F?| ,M5

h? M; S?B hB m iS+ ;B" M ç" T #`MX

æB K iB m M?` i`QM; ` p Kti ç m F?' M|B ,

@ æ¢B ;B "- ç•v H" K|M ,M i`S / M? +O L?'i S?~K >B M ` - # Q M?B m F?€+? M?•M
M"v- +?Q iWM; M;?2 +| M;QÌB M|B M| F?| ,M # Q ;BìX

h? M; S?B hB m ` p ?mM; /[- ç" T #`M M|B ,

@ h M|B M| F?| ,M i?b +?QM? H" F?| ,M- ;¼B M;QÌB H"K K|M M"v iÈB +?Q i 5 H½Q
æB K iB m M?` M|B ,

@ sBM H¶B F?€+? [m M- ç¢B bQ T?K `i #"M- iB m M?•M b) i`mv M HÌB +?Q ?„M- M
i?b iB m M?•M F?¬M; /€K +?„+X

@ M;QÆB +S M|B pÈB ?„M- M m ç"m ?O F?¬M; +?Q M?B m çQÌM; M?Q p"v i?b ,M H

@ h? M; S?B hB m ?mM; i?—M €+ b€i M|B,
@ *ÁM F?¬M; K m çB\

RjjX *?QÆM; Rjk, *m²M; æ Q æQ¢M h?'i sQ+?X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; Rjk, *m²M; æ Q æQ¢M h?'i sQ+?X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

æQÌM; S?QM; çQ i v K|+ ` K°i il M;•M T?B m- /MM; K°i +¶ M?m FbM?- MûK iÈB
+QÌB M|B,

@ G`K T?B M iB m + çB K°i +?mv MX

æB K iB m M?` M?bM il M;•M T?B m K°i i`,K HQÊM; i` M i v- K†i K`v H"TiS+ ?ÈM

@ æQÊ+ `²B5

æÊB çB K iB m M?` çB `²B- æQÌM; S?QM; KÈB ?ÄB,

@ hB m i?9+- M;QÆB ibK bQ T?K M`v H`K ;b\

h? M; S?B hB m i®it'm ;b+kM; H`bB m +'T + Qi?O h?B M;B Bi?QÊM; T?~K- F?
ibK K°i ç—m # T ;•v bUX ?„M H`K p"v M?'i ç`M? +| Hw /Q +O KbM?X >ÆM M[[m
hB m- æQÌM; S?QM; +?Q `^M; hB m i?9+ M?'i ç`M? [m2M #B i M;QÌB M`vX

L?QM; +?Q ;†T K†i b Q +| i? +?„+ ç•v +?QM? H`M;QÌB [m2M +O KbM? \

h? M; S?B hB m #QM; +?ûM `QÊm H M m®M; +¢M- i` M K†i ç—v p FQ+? ç°M; p` ?

@ h M ç—m # T M`v F?¬M; çÆM ;BªM ç•m- çÊB H€i M[M;QÆB ;†T i?b #B iX

L|B tQM;X /QÌM; M?Q M?È iÈB +?mv M pmB M`Q ç| M M +QÌB T?€ H MX

hB m J M? J M? Î # M +¢M? +?ÈT K„i iQ- M?bM +?^K +?^K +?9 i?Ä +QM h—M hS
M?'i i?ÌB F?¬M; #B i +| M M ,M ? v F?¬M;- +?•M K`v +kM; M?Qm H¢BX

*?B K°i H€i- i`QM; ?`M? H M; i`mv M iÈB iB M; #QÊ+ +?•M p°B p`X F Ki?2Q iB M

@ G` B5 B M|B K|M ,M +O H½Q iY H`K F?| ,M- B M|B\

@ h 5

h? M; S?B hB m i`—K ;B¼M; ?¬ H MX

hB M; #QÊ+ +?•M +`M; /²M /"T ?ÆM- +Y T?ÁM; H"TiS+ #` KÎ ` - K°i ç—m # T ç—m
+—K i?2Q K°i +QM / Q H`K # T b€M; HQ€M; t¬M; p`QX

o_ bQ T?K M`v M?bM [m +kM; +MM; im´B pÈB h? M; S?B hB m- +?d H` /€M; M;QÌ
h? M; S?B hB m- K`i?'T #û- K"TK¢T- QÌM +€B #KM; T? çSM; ç| ;B®M; M?Q K°i i`
KÎ- i BiQ K†i HÈM- M?QM; F?¬M; F?B M M;QÌB i +?€M ;?ûi K` +| +?9i +ªK ;B€+ F

"i [m€ æQÌM; S?QM; H¢B +?9 w iÈB ; M #`M i v +O ?„M- +| K°i K†i ç—v p i +? B b

G9+ t¬M; p`Q K†i KkB ?„M +| +?9i KûQ K| - /MM; bS+ pmM; / Q H`K # Ti` M i v- K|
FB m M;¢Q H¢B #` +? M?Q p"v ç½ F?B M ?„M p¬ +MM; iS+ ;B"MX

>„M ?mM; / [[m€i,
 @ _®i +m° + H" B- +| ; M i?b çSM; /"v +?Q i - H½Q iY #' b®M; M;QÆB5
 oW M|B pW i`ÈM K„i M?bM F?„T T?ÁM;X
 h? M; S?B hB m F?Q M? i v- HQM; /U p"Q ;? - KdK +Q`B M?bM ?„M- i`QM; K„i
 +?•K +?¼+X
 G9+ p` bQ T?K M"v +?mv M €M? K„i iÈB +?¶ h? M; S?B hB m- +?•M K"v ?„M H"TiS
 +kM; `mM `~vX
 h? M; S?B hB m M?bM ?„M KdK +Q`B- M?QM; ?„M HçB M?bM h? M; S?B hB m M
 F?OM; M?'iX > B M;Q`B F?¬M; B M|B ;b- +?B i` Q ç´B #^M; €M? K„iX
 *a T?ÁM; ç m v M i oM?- æQ`M; S?QM; +ÁM +| i? +ªK M?"M çQÊ+ KMB i?m®+ T?€
 *?ŠM; H) ? B M;Q`B M"v H" F i?M\ L?bM FB m M"v H€i M[+| F?ª M,M; b) #„i ç-r
 HûM H9i´M ç`M? i?•M ?bM?- M?Q p¬w M?Q+? M;Q`B H M M;„M ;B[ç-m # TFB
 h`-K K†+ K°i ?²B- M;Q`B ç-m # T M"v ç°i M?B M i?Î KçM? ` K°i ?ÆB- b m ç| tQ v
 @ Jm®M +?çv5
 h? M; S?B hB m ?W HçM? K°i iB M;- pQÆM i v +?KTH'v ?„M- M;Q`B M¼ +?çv Î T
 +ª M?QM; HçB F?B M *€+? E?¬M; h?O #€+? +?B M #€+? i?„M; +O h? M; S?B hB
 h? M; S?B hB m tm'i` +ª ? B i v- +?d i`QM; M?€v K„i ç½ ç€M? ` p" B +€B +?QÎM;
 +?çv ` M;Q" B KÊB #` ?„M i9K çQÊ+ +´ €Q- ?mM; ?,M; FûQ i`Î HçB- MûK H M K°i +
 h? M; S?B hB m [mûi i v K°i +€B- +Y T?ÁM; HB M ç|M; FQMX
 M;Q`B M¼ M;²B i` M ;? - i`€M ç´ K² ?¬B HçM?- +ª M;Q`B `mM `~v- €M? K„i bÊ ?½B
 FûQ ` K°i MK +Q`B p¬+MM; F?| +QB,
 @ æçB + 5 E?¬M; M;Î +| i? ;†T çQÊ+ ?mvM? Î ç•v- ç9M; H" M?•M bBM? ?" tS #'i i
 h? M; S?B hB m p¶ p B ?„M- #MB M;MB i?Î /"B,
 @ h F?¬M; H"K ççB + ç½ H•m `²B- H½Q æQçM "- F?¬M; M;Î KQ`B M,K F?¬M; ;†T
 iB M;5 æ9M; H" F?B M i #°i M;ÎX
 L;?2 h? M; S?B hB m ;¼B M?Q p"v- æQ`M; S?QM; p" h-M hS LQÆM; HB M M?bM
 # T M"v H" i?¬M i?€M? T?QÆM; M"QX oW `²B H9+ ?„M i`€M? çQÊ+ K°i +?B m -
 S?QM; p" h-M hS LQÆM; ç½ #B i i?U+ HU+ +O M;Q`B M"v M?'i ç`M? `°i F?OM; #
 ?„MX
 oW `²B K¼B M;Q`B +ÁM ç M; #°M p h?B M a€i æ` h?Q- F?¬M; M;Î +?d i`QM; +?®
 H" içQ ?| i` m M;QÆBX
 h?B M a€i h? M; S?B hB m- æ` h?Q æQçM h?'i sQ+?- +€+? F?¬M; H'v KçM; M;
 [m•M5
 æ•v H" +•m + / Q M;¬v i`QÊ+- ç®B iQÊM; çQÊ+ M?„+ iÈB +?QM? H" ? B p` ççB b
 FBM? bÊ M?'iX
 h?B M a€i h?¬M- *€+? E?¬M; h?O h? M; S?B hB mX
 æ` h?Q h?¬M- *m²M; æ Q æQçM h?'i sQ+?X
 +?d +| çB m [m KQ`B M,K- h? M; S?B hB m #•v; B`H" K°i M;Q`B bÊ pÊ i?QÆM; +
 i`Î i?¬M? K°i ç-m # TX E?Q i? +O ? B M;Q`B ç½ bÊK i? v ç´B- K°i i?•M i?U+ HU+
 +?d H†M; v M çSM; i`QM; #B M M;Q`B i?b +?ŠM; F?€+ M"Q ? B M;Q`B #bM? i?Q`
 H" ? B T?¬M iY F?OM; #® çO F?B M K¼B M;Q`B i?'i b„+ F?B tQ \
 æQçM h?'i sQ+? ç†i i?€B ç Q H M #°M- i?Î /"B,

@ >²M; i?¬M +´M +´M H B- ?" tY M?¢i`¬Mi?´\ æ¢B + - ?mvM? i?ª i ¸B ¸B- i #•v
bÈK F?¬M; K"Mi? bU`²BX

@ L|B ;b p"v ?ª\

h? M; S?B hB m i`WM; K„i HB + ?„M K°i +€B-

@ H½Q iY #•v ;BÌ F?¬M; ;B®M; M;`v tQ - v M i•K ¸B- +?„+ +?„M F?¬M; H¬B FûQ M
¸B ¸•m H" [mv M +O M; QÆB- i +ÁM ûT #m°+ ¸QÈ+ M; QÆB b Q\ >ÆM M[- +?9M
¸`M? T?ªB M;²B pÈB M? m K°i +?9iX

@ h?"i b Q\

æQ¢M h?'i sQ+? pmB KWM; M|B-

@ >mvM? b) F?¬M; ;¢i i ¸'v +?S\ G¬M i`QÈ+ ?mvM? ;¢i i ¸B p"Q h`QìM; s" +®+-
¸ K KÈB ` ¸QÈ+X

@ *?mv M M"v M; QÆB +ÁM M?È b QX

h? M; S?B hB m +QÌB K°i iB M; - b„+ K†i ¸°i M?B M ¸'B F?€+- i`Î M M +?QM? F?Q

@ H½Q iY #•v ;BÌ +kM; F?¬M; ;B®M; H9+ i`QÈ+ M[- ¸QÆM; M?B M b) F?¬M; ;¢i M

æQ¢M h?'i sQ+? ¸Q K„i M?bM H¢B K'v M; QÌB i` M #"-M- b m ¸| HB M M?bM +?^K
hS LQÆM; M|B,

@ æ¢B + - ¸•v H" +QM i` B p" +QM /•m +O ?mvM? "\

æQìM; S?QM; p" h¬M hS LQÆM; H"TiS+ #m²M #U+ F?¬M; i?¬BX

@ *€B `„K5

h? M; S?B hB m i? M [m€ ?| ;B"M-

@ æQÆM; M?B M F?¬M; TªB- K„i +?| +O M; QÆB ¸9M; H" KM`²B5

æQ¢M h?'i sQ+? t'm ?'- iB TiK+ +?mv M b M; M?bM hB m J M? J M?- ¸,K +?B m

@ æ•v M?'i ¸`M? H" +?€m ;€B +O ?mvM?5

h? M; S?B hB m •K ?B K +QÌB K°i iB M; ,

@ H½Q æQ¢M- M; QÆB +| Km®M i MûK M; QÆB iW ¸•v tm®M; F?¬M; \

æQ¢M h?'i sQ+? +QÌB F?' M|B,

@ o"v i?b ?mvM? ;BÈB i?B m +?Q i #B i ¸BX

h? M; S?B hB m ;"i ¸¬m- +?d p"Q h¬M hS LQÆM; p" J M? J M?- p K†i p¬+MM; iU

@ æ•v H" T?m M?•M h¬M hS LQÆM; p" +QM ;€B h? M; J M? J M? +O i 5

æQ¢M h?'i sQ+? ?€iQ KB M; M?bM h? M; J M? J M?- H¢B [m v b M; M?bM h¬M h
i B h? M; S?B hB m- i?'T ;B¼M; ?ÄB,

@ æ¢B + - ¸•v H" +QM `m°i +O ?mvM? i?"i "\

h? M; S?B hB m iQ +QM- p¢K pÐi? M"v b Q +| i? bBM? ` +QM ;€B ¸€M; v m M?Q
sQ+? iQìM; iQÈM; i?b /M h? M; S?B hB m +| bBM? +QM ;€B i?"i ¸B M[i?b +kM; H

GìB pW ` F?ÄB KB M; - æQ¢M h?'i sQ+? HB M #B i KbM? ¸½ HÐ HìB- HB M i` M
KdK +QÌB +?"Q ?ÄB,

@ *?"Q ¸¢B i~m- +?"Q +?€m ;€B- iÈB ¸•v M?` i?9+ i†M; [m" +?Q +?€m5

oW M|B pW K|+ ` K°i t'T M; •M T?B m- +?b ` i`QÈ+ K†i h? M; S?B hB mX

h-M hS LQÆM; HϕB +°M; ?Q^aM; bÊ- t'T M; •M T?B m /°v M?Q i? M°v- M?bM [m H
 ? B KQÆB pϕM HQÊM; X
 @ h? M°v i?b M?B m [m€X
 h-M hS LQÆM; p°B iW +?®BX
 @ G'v ϕB- ϕWM; +! F?€+? F?Q pÈB ?„MX
 h? M; S?B hB m M!B-
 @ s2K M?Q ?„M i?¬M; KBM?- +ÁM #B i H'v HÁM; +QM ;€B +?9M; i - #^M; F?¬M; i
 a m ϕ!- h? M; S?B hB m HϕB +?d p°Q æQÌM; S?QM; p° ? B M? ϕ-m M!B,
 @ æ•v H° æQÌM; S?QM; p° ? B i?B T i?•M M? ?Q°M +O ?„M5
 æQϕM h?'i sQ+? HB M H° p FBM? ?½B- p¶ #°M- M?bM +?^K +?^K æQÌM; S?QM; M
 @ *?ŠM; H) p` M°v +?QM? H° æQÌM; S?QM; +O h?B M h9 i`QM; H!B ϕ²M- iBM? H
 ϕ!- °®M; K°i iB M; +€i # v ϕ€ +?mv M- °®M; ? B iB M; M?"i M; mv i p¬ [m M; - °®M
 +?d M!B p°B +•m ϕ½ ;B i +? i ? B M; °M M, K i°, K M; Q!B ϕ! b Q\
 h? M; S?B hB m M?Qm K°v- bY H!B,
 @ >„M ϕ9M; H° æQÌM; S?QM; +O h?B M h9X #'i [m€ +?mv M F?¬M; F?Q i`QÆM;
 @ sBM ` K„i iB M #®BX
 æQÌM; S?QM; #B i `ä p` ϕ-m # T M°v H° M; Q!B F?! HQÌM; - iU M?B M F?¬M; i? i?
 @ ZO H° h`QÌM; :B M; b!M; b m t¬ b!M; i`QÈ+5
 h` M K†i æQϕM h?'i sQ+? ϕ-v p +°K F?€B- M?bM p h? M; S?B hB m M!B,
 @ æϕB + °- +?9M; i i?"i bU ϕ½ ;B° `²B5
 @ aS+ b®M; +O H½Q iY #•v ;B! p¬ +MM; /²B /°Q5
 h? M; S?B hB m +Q!B ;B M K°i iB M; -
 @ H½Q æQϕM- #^M; F?¬M; M; QÆB +kM; ϕB i bK M[M?•M ϕB- h?B M h9 +! `°i M?B
 #•v ;B! ϕB i?2Q S?QM; i?B m ;B `°i M?°M M?½- H•m H•m HϕB ϕB ϕ€M? ϕ'K pÈB M
 ;•M +®i5
 @ h?¬B ϕBX
 æQϕM h?'i sQ+? HB M iK+ H„+ ϕ-m-
 @ L, K ϕ! H9+ i€+? ` - ?mvM? M!B Km®M /MM; M[M?•M ϕ ?! ;B^aB b€i F?Q +O Kb
 F?€+- H°K pB + ;b +kM; T?°B iÈB MÆB iÈB +?®M- F?¬M; i? #Ä /Î ;B[+?WM; ϕQF
 @ G°K ϕ-m # T\
 h? M; S?B hB m ?ÄBX
 @ æWM; +! t2K i?QÌM; ϕ-m # T- ϕ•v H° K°i HQϕB M; ? M; ?B T `°i + Q i?•K- `°i i?-
 ϕ m T?°B ,M +ÆKX i #•v ;B! K¶B M; °v ϕ m M; ?B M +Sm K!M ,M KÈBX æ9M; `²B ϕ
 iYm H•m M°v\
 h? M; S?B hB m H„+ ϕ-m M!B,
 @ G9+ ϕ-m i +kM; F?¬M; #B iX +?d H° h` M K'v +QM i?Ä M; QÆB F?„+ +! /°m p i +
 ?² ;b- +?d +! ϕ°m ?k M; QÆB H°K KÈB M; ¼i M?Q p°vX
 æQϕM h?'i sQ+? +Q!B F?° K°i iB M; ,

@ +kM; +?d +| ?mvM? KÈB M?bM` çQÊ+X æ´B H¢B H` M;QÌB F?€+ i?b +?d +| i?
/'m p i ç Q T?€T K` i?-BX

@ æQÆM; M?B M`²B- ? B ?mvM? ç +?9M; i +MM; p`Q bBM? ` iY M?B m M,K M?
çQÊ+\\

> B M;QÌB ?ÆM KQÌB M,K F?-M; ;†T- H9+ M`v iU M?B M p- +MM; M?B i iB M?-`C
pÁ F?€+- +ª ? B H¢B M?È p [m€ F?S- +ª K F?€B ?B M i¢B- i?dM? i?QªM; H¢B +QÌ
K€B- h-M hS LQÆM; +kM; ¬M M?m ?B K i?'v- +MM; ? B M? ç-m`|i`QÊm +?Q K¼
_QÊm [m # im-MX h? M; S?B hB m ç°i M?B M ?ÄB,

@ H½Q æQ¢M- M m F?-M; i?b M;QÆB +kM; i?2Q i iÈB h?B M h9 çB- ? B ?mvM?
+| i? +MM; M? m i•K bU- bQ pÈB Î H¢B ç•v H`K ç-m # T F?-M; TªB i®i ?ÆM b Q
æQ¢M h?'i sQ+? H M|M; /Q M? i`ÁM; ,

@ æ¢B + - i +?d +?Ì M?[M; HÌB M`v +O ?mvM?X +?d +—M ç¢B + M|M K°i +•m- iB
/-m- +| `ÆB ç-m ç´ K€m +kM; F?-M; ?®B ?"MX h +ª çÌB M`v +?d +| ?mvM? H` ?m
#^M; ?[m- ?mvM? çB ç•m i?b i b) i?2Q ç|5

@ >ªQ ?mvM? ç 5

h? M; S?B hB m`mM`~v M„K +?†i i v ç®B T?QÆM;X

@ h TªB çB i?m t T K°i +?9i5 J¼B M;QÌB +S` +Y HÈM +?Ì i - i b) /„i M;U iÈB
æQ¢M h?'i sQ+? çSM; /"v- m®M; +¢M +?ûM`QÊm- [m i KB M; K°i +€B`²B +—K i?
M; M; #QÊ+` M;Q`BX

•M? K„i KÆ K`M; pb`QÊm +O h? M; S?B hB m ç°i M?B M M?Qm H¢B- iBM? [m M;
æQÌM; S?QM; M|M,

@ o`iB M #®B M`v i?"i / M|M +?mv MX

h`QM; u M GB m +€+ ?B M i¢B ç½ +| h?B M a€i h?—M- M m +ª æ` h?Q h?—M +kM;
/€K ;•v bU pÈB h?B M h9 M[\ p®M æQÌM; S?QM; +kM; F?-M; #B i M M KÎ HÌB`
+kM; KÈB ;†T H—M ç-m- F?-M; çQÊ+ M?Q hB m i?9+X ob KbM? ç½ +Sm hB m J M
ÆM M M KÈB iB M? M;mv M Î H¢B h?B M h9X

L?QM; F?B M æQÌM; S?QM; F?-M; M;Ì H` hB m i?9+ H¢B #B M KQM; Km®M +O K
H` i` M +ª KQM; çÈBX

h? M; S?B hB m +QÌB F?) K°i iB M; ,

@ G` ;Bª ç´v- M;QÆB +?Q`^M; ?„M i?"i bU Km®M çB +MM; +?9M; i `\
æQÌM; S?QM; M;¢+ M?B M,

@ H) M`Q M?[M; ;b ?„M pW M|M ç m H` ;Bª b Q\
G9+ æQ¢M h?'i sQ+? M|M M?[M; HÌB FB - p K†i`i FQ+? ç°M;- i? M? •K`mM`~v-
M?bM b Q +kM; F?-M; ;B®M; ;Bª iQ M`QX

@ >„M M?' + K¬M; K°i +€B i HB M #B i ?„M Km®M H`K ;b5

h? M; S?B hB m +QÌB H¢M? K°i iB M;- m®M; +¢M +?ûM`QÊm i` M i v`²B çSM; H
@ æB i?-B5

*ª ç€K M;QÌB M;Æ M;€+ i?2Q b€i h? M; S?B hB m` F?ÄB iYm H•m- b m F?B iQM
çSM; +?Ì i`QM; ? K M?Ä Î +Y b m L?'i S?~K >B MX

*?d H€i b m- [mª M?B M M?bM i?'v æQ¢M h?'i sQ+? p€+ K°i +€B # Q M?Ä i` M HQ
FB - p K†i #®B`®B [m v ç-m M?bM H¢B- b m ç|M? M? +?|M; +?¢v p T?Q M`vX

æQl̃M; S?QM; i?–K i? M K°i iB M; - i?–K M; ?o [m^a M?B M Hl̃B +O p` iB M #®B M`v
M?[M; Hl̃B +?•M iB M? i?"i w- ç^aQ K„i [m ç½ Km®M i`®M #^M; +Y b m- ç9M; H` +€
æQ¢M h?'i sQ+? pW çB çQÊ+ p`B #QÊ+ - M; ~M; ç–m H M ç½ i?'v h? M; S?B hB
[m•M- F?' M; Ql̃B iQ HÈM çSM; +?„M M; M; ? K M?Ä- F?Q M? i v KdK +Ql̃B M?bM
æQ¢M h?'i sQ+? H"TiS+ M?Q; ; i`®M; #¢B i`"M- ç–m +9B i?'T- +Ql̃B F?' çB b M; X
æQ¢M h?'i sQ+? çB i?ŠM; iÈB i`QÊ+ Kti h? M; S?B hB m- p Kti #m²M `–m Ml̃B,
@ H½Q h? M; "- M; QÆB +–M; b T?ªB çm' B i" M; B i imv i M?Q p"v\ æ m ç½ HÈM +
#ªM i?•M- +?[+?Q i K°i +QM çQl̃M; b®M; çBX
@ H½Q æQ¢M- Hl̃B M`v M; QÆB Ml̃B b B `²B5
h? M; S?B hB m M; ?B K Kti Ml̃B-
@ "•v ; Bl̃ +kM; F?¬M; T?ªB i H¬B FûQ M; QÆB çB ; B i M; Ql̃B +QÊT +O - +?d H`?n
; B9T M; QÆB K°i i v K` i?¬BX
æQ¢M h?'i sQ+? i?Î /`B Ml̃B,
@ æB +MM; pÈB M; QÆB +kM; M?Q M?ªv p`Q ?®HY - b Q +l̃ i? t2K M?Q ; B9T i ç
+?Q i i`B i ç KBM? #¢+? - #•v ; Bl̃ i?"i bU F?¬M; Km®M H`K M?[M; +?mv M M?Q H
M; QÆB ç i çB çBX >mvM? ç M?B m M, K M?Q p"v- i +kM; F?¬M; Km®M ç°M; i?O
HÁM; pÈB +m°+ b®M; +O KbM?- H`K K°i i M ç–m # T- /U p`Q ç¬B i v +O KbM? F
+?mv M +?ûK +?ûK ; B i ; B i FB M[X
h? M; S?B hB m H¢M? M?¢i Ml̃B,
@ H½Q æQ¢M- i +?d ?ÄB M; QÆB K°i +•m- M; mv M M?•M i?"i bU F?B M +?9M; i
*?ŠM; H) M; QÆB F?¬M; Km®M iB M i? K K°i #QÊ+ M[? v b Q\
h?–M b„+ æQ¢M h?'i sQ+? H"TiS+ M; QM; i`¼M; - €M? K„i i`Î M M Ml̃M; #ÁM; - M?C
@ E?l̃5 E?l̃ H„K5
h? M; S?B hB m +Ql̃B HÈM Ml̃B,
@ h #B i M; v M; QÆB b) F?¬M; + K +?`m M?Q p"v K`5 > ? X
G"TiS+ /MM; i`mv M •K M?"T K"i Ml̃B pÈB ?„M K°i +•mX
h?–M b„+ +O æQ¢M h?'i sQ+? p®M ç M; ªK ç¢K H"TiS+ +?'M FBM?- €M? K„i b€
h? M; S?B hB m,
@ æ•v H` i?"i b Q\
@ h +l̃ i? HW M; QÆB ``\
E iB T- ? B M; Ql̃B #¼M ?¼M; QÆB M?bM i - i M?bM M; QÆB- KB M; +S K'T K€v
hS LQÆM; çSM; b m HQM; hB m i?9+ +kM; F?¬M; #B i ?¼ ç M; Ml̃B ; b- F?¬M; F?C
>²B H•m b m- æQ¢M h?'i sQ+? KÈB Ml̃B,
@ ç½ p"v i?b H½Q æQ¢M i i€B tm'i ; B M; ?² H` çQÊ+ +?S ; b\
h? M; S?B hB m Ml̃B,
@ >mvM? ç +?9M; i bQM; FB K ?ÊT #Q+?5 æ ç€K M; Ql̃B iB K iÈB +?9M; i ; •v +?

Rj9X *?QÆM; Rjj, h?B M "BM? h?€B æ QX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; Rjj, h?B M "BM? h?€B æ QX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

æQ¢M h?'i sQ+? p°B #QÊ+ iÈB ? B #QÊ+- bB i +?†i i v h? M; S?B hB m- `mM K¢M

@ >ªQ ?mvM? ¢ 5

@ >ªQ ?mvM? ¢ 5

@ æ9M; `²B- HQÆM; K°i i?€M; i ¢QÊ+ # Q M?B m\

æQ¢M h?'i sQ+? ¢°i M?B M ?ÄBX

@ GQÆM; ;b FB \

h? M; S?B hB m ?ÄB H¢BX

@ h #•v ;BÌ +?QM? H¨ K°i ¢-m # T- +?ŠM; H) iÈB +?¶ +€+ M; QÆB M'm +ÆK F?¬M
L?'i S?~K >B M H¨ ? B M;¨M HQÊM;X

h? M; S?B hB m H"TiS+ i`ÊM K„i- [m v ¢-m H¢B M?bM æQÌM; S?QM; ?ÄB,

@ S?QM; i?B m ;B - i`ª +?Q ?„M K¶B i?€M; K°i M;¨M HQÊM; +| ¢QÊ+ F?¬M;\

æQÌM; S?QM; b„T +QÌB iÈB +ª K M; i B `²B- ?„M F?¬M; M;Ì hB m i?9+ +| i? H¬B
iÈB h?B M h9X L;?2 p"v HB M bYM; b®i- i?®i H M,

@ a Q ¢„i p"v\

h? M; S?B hB m [m v ¢-m M?bM æQ¢M h?'i sQ+?,

@ S?QM; i?B m ;B +? ¢„i- K°i i?€M; M,K i`,K i?¬B- +?`m i?b H¨K- F?¬M; i?b +9i

æQ¢M h?'i sQ+? ¢†i +€B # Q M?Ä i` M p B tm®M; ,

@ G¨K- i H¨K +?S5 B M|B i F?¬M; H¨K5 æB i?¬B- ¢B i`QÊ+ KÎ ¢QÌM; ¢BX

æQÌM; S?QM; tmwi +?9i M[M?`M +QÌB ¢ M +? i- ?„M +?Q iWM; i?'v [m FB m i`

*ª ¢€K M;QÌB FûQ M? m p h?B M h9- æQÌM; S?QM; M|B,

@ æQ¢M iB M #®B- M;QÆB ¢B K¨ F?¬M; M|B iB M; M¨Q pÈB +?O M?•M L?'i S?~K

æQ¢M h?'i sQ+? H„+ ¢-m,

@ M?[M; ;b +¬M ¢½ M|B +ª `²BX G9+ KÈB iÈB i ¢½ M|B pÈB ?„M- F?B M¨Q i Km®
¢½ p¨Q p¨B i`,K iYm H•m- ¢ m H¨K M?Q p"v +ªX

h? M; S?B hB m pW ¢B pW /Á tûi ?„M- M;?B M;Ì M|B,

@ h M|B H½Q æQ¢M- ¢ Q +O M;QÆB ¢•m\ h?•M H¨ +m²M; ¢ Q- b Q M; v +ª pk F?

æQ¢M h?'i sQ+? ;BÆ i?€B ¢ Q i`QM; i v KbM? H M,

@ h?€B ¢ Q F?¬M; T?ªB H¨ ¢ Q b Q\ æ•v +?QM? H¨ K°i i? M? h?B M #BM? i?€B ¢

h? M; S?B hB m ?Qi K°i M;KK F?Q H¢M?,

@ M;QÆB ¢2K Gv >ÊT ¢ Q ¢9+ H¢B i?¨M? i? M? ¢ Q M¨v b Q\ L;QÆB ¢9M; i?"i H¨

@ *| ;b K¨ F?¬M; MÐ +?S- i #•v ;BÌ +?d +¬M M'm ,M +?S +| +¬M +?ûK M;QÌB ¢•mX

@ L|B +kM; ç9M;X

æQÌM; S?QM; i?-K M;?o [m^a M?B M H" + Q M?•M- K°i i? M? pk F?Q h?B M #BM?
ç QX "i [m€ i?€B ç Q M"v +kM; H" h?B M #BM?- T?ÄM; +?WM; F?„Ti?B M ?ç +?d
;B[i`Q /MM; +ÆK H•m M?Q p"v- HçB t<sup>av</sup>` M?B m +?mv Mi` M" B- ?B MiçB i?b
J¼B M;QÌB pW çB pW i`Á +?mv M- KQÌB /†K çQÌM; /QÌM; M?Q +M; M;„M ?ÆM-
+O h?B M h9X

h? M; J M? J M? ç M; M^K M;O i`QM; HÁM; h? M; S?B hB m- ?¬K M v çB /çQ +^a M
H^a M;QÌBX

h`QM; h?B M h9- p¬ b® ç iY p"Q` HB MiK+- i?Qç i M?bM ç m`i #M`°MX

æQçM h?i sQ+? ?Qi Kk B K°i +€B- M|B,

@ æ•v H" H-M ç-m i iÈB h?B M h9X M K M?•M M?Q i +| i? p"Q çQÊ+`\\

h? M; S?B hB m p¶ p B +O ?„M M|B,

@ aÊ +€B ;b- H½Q iY p" S?QM; i?B m ;B #•v ;Bì ç½ H" F?€+? F? M? i`QÎM; H½Q
?mvM? ç p"Q i?b ç½ b Q\ >ÆM M[- M;QÆB +kM; ç€M; im´B ;B ;B +O +€+ M" M;

*QÌB p"BiB M;- hB mi?9+ ç½ F?¬M; +QÌB çQÊ+ M[- #ÎB pb ?„M T?€i ?B M hS LQ
Km®M, M i?`i M;QÌB M?bM ?„M- çQ€M +?WM; H" M?È iÈB +?mv M H-M i`QÊ+ ?„M
`Y X >„M p°B ?Q F? M K°i iB M;- M|B`i M;?B Ki9+,

@ E?¬M; b Q +^a- H½Q h? M; i F?¬M; T?^aB +kM; b®M; i`QM; ç| b Q- +•v M; v F?
M;QÆB F?¬M; H"K ;b i? M pÈB HQÆM; i•K H" çQÊ+- hK+ M;[M|B ?²M; T?'M F?¬ M
p" M;QÆB i?b K„ M[+kM; F?¬M; F?€+ ;b F?¬ H•m +^aX

æQçM h?i sQ+? +9B ç-m- bmv M;šK ççQ Hw K" h? M; S?B hB m M|B- b m ç| ;"i ç

@ æ9M; p"v- H½Q h? M; M;QÆB M|B`i +| Hw- çB i?¬BX

æ€K M;QÌB +ÁM +?Q F`T çB i?b ç°i M?B M- K°i iB M; ó¬M;ô i`mv M p"Q i B K¼B
M?Q #^aQ FB K` F?ÄB pÄ- p¬ +MM; +?|B i BX

h'i +^a K¼B M;QÌB ç m [m v ç-m HçB- p K†i ?Q^aM; ?®i M?bM p T?Q h-M hS LQÆ
J„i T?QÊM; +O hS LQÆM; +kM; i`WM; HÈM- b„+ K†i M;QM; i`¼M; iÈB +U+ çB K- ç
K†i- i? M? h?-M #BM? M"v H9+ M"v F?¬M; M;WM; H v ç°M;- F?€+ ?ŠM pÈB H9+
M;QÊ+ HçB +ÁM +| /'m ?B m +M; M;v +M; K½M? HB iX

@ G`K b Q p"v5

h? M; S?B hB m + m K"v ?ÄB- H9+ i`Q oB K L?"i pšM`i M;Q M M;Q½M M M F?B M
FB ç½ çB MÆB F?€+- F?¬M; M;ì H9+ M"v oB K L?"i HçB +^aM? #€Q i? K K°i H-M
`M; ?ÆMX

@ :-M iÈB`²B5\_`i ;-M5

h-M hS LQÆM; M|B,

@ Jm°B +| i? +^aK M?"M çQÊ+- +| K°i FB M h?-M #BM? F?€+ ç M; iÈB ç•v- oB K L

@ a Q HçB M?Q p"v\

h? M; S?B hB m M?Ä ;B¼M; K„M; K°i iB M;- h-M hS LQÆM; ç½ çQÊ+ oB K L?"i +
M?•M +O FB M h?-M #BM? FB M?'i ç`M? +kM; M?"M çQÊ+- b Q +| i? iB TiK+ i
;•v bUi?"i ? v b Q\

æQçM h?i sQ+? çSM; +çM? p K†i O /°i,

@ Gw æQìM; ç [m®+ ; -M ? B KQÆB M, K M v +?d +| ? B i? M? h? -M #BM? - +?ŠM
G½Q h? M; - i #B i M; v H i?2Q M; QÆB b) F?¬M; +| +?mv M i®i ; b K X

hmv i L[M, K ç| H'v K°i ç`+? ? B- ç®B i?O +?QM? H h? M; S?B hB m p` ? „MX hmv
M?È h? M; S?B hB m- HÁM; pšM +ÁM bÊ ?½B- æQ¢M h? 'i sQ+? H) M Q H¢B F?¬M

æQ¢M h? 'i sQ+? pW M|B tQM; - h? M; S?B hB m HB M [m v ç-m M?bM H M i`ìB- H

@ hÈB `²B5

Zmª i?U+ ç½ iÈB- K°i +¶ F?Q i? p¬ +MM; F?´M; H² iW T?Q ç¬M; M? M? +?|M; "T
+ÁM t ?ÆM KQìB /†K- M?QM; bU +QìM; HB i +O M| +kM; çO F?B M b„ + K†i h? M

#îB pb hB m i?9+ T?€i ?B M- +?Q /M H Kbm? #•v ; Bì +kM; F?¬M; i? T?€i ` +¶ F
[m€ #ûM M?¼M- [m€ /¼ M; QìB5 æ•v F?¬M; T?ªB F?Q i? K K°i M; QìB +| i? +| -
i? T?€i ` F?Q i? M?Q p"vX

*¶ F?Q i? M v +?ŠM; M? [M; F?´M; H²- ?ÆM M[+ÁM +| +?9i ?¶M HQ¢MX

L?€v K„i h? M; S?B hB m pW +ªK M? "M çQÊ+ +¶ F?Q i? M v i?b æQ¢M h? 'i sQ-
> B M; QìB H9+ tQ H ? B ç¢B b€i i? -M çSM; ç-m æ¢B hmv i +mM; - i?U+ HU+ #ªM
M, K +kM; pšM M?Q +kX

a m ç| - h-M hS LQÆM; +ªK SM; çQÊ+X

a„ + K†i +O # p` h?B M ; B B + Q i?O ç m i`î M M `i F?| +QBX

æ¢B F?€B [m ?ÆM MY MûM M? M; - æQìM; S?QM; KÈB +? "K `½B +ªK SM; çQÊ+
K°i F?„ + - K°i ç¢Q [m M; K M; #ªv K m HB M iW ?QÈM; hoM? M i? "M? # } iÈB- i®+
+?d i`QM; M?€v K„i ç½ HQÈi [m h?B M h9- t¬M; i?ŠM; p Q E?9+ æbM? bÆMX

L; v b m ç| - F?¬M; /QÈB KQìB ç¢Q M?•MªM? - +?B H K p B M?|K- i?2Q b€i T?Q
HQÈi [m çdM? ç-m +O K¼B M; QìBX

h` M i?•M ç€K M; QìB M v ç m #„M ` F?Q i? #S+ M?•M- ç M t2M p Q M? m- ç®B
F?¬M; M; WM; T?Q i` M h?B M h9X

*ª h?B M h9- TªM; T? 'i ç m H v ç°M; - F?¬M; F?Q +kM; ç¬M; +SM; H¢B- K¶B M;
i?U+ HU+ ?ÆB FûK K°i +?9i ç m #` +¶ F?Q i? FB €T M; ½ tm®M; ç' iX

@ J M|5

h? M; S?B hB m iS+ ; B "M K„M; K°i iB M; - pW `²B ? „M +ÁM iQîM; K°i M; QìB M Q ç
M; QìB i? M v - ; Bì KÈB #B i?| ` H pb ç€K M; QìB FB ç²M; i?ìB t¬M; iÈB K i? "M

æQìM; S?QM; +kM; ?Q +ªK„iX

*| i? F?¬M; /U p Q # 'i Fb i?S ; b K i`U+ iB T T?B ? "M? - M; Q¢B i`W K°i Qi M; QìB
ç†+ #B i ` - +?d /U p Q i?U+ HU+ +O KbM? M?Q i? i?b +?d +| h?B M ; B B KÈB
; BÈB h?B M ; B B- KÈB +| i? /MM; +QÆM; F?Q iBM? i?m-M F?´M; H² ç T?B ? "M?
ç€K M; QìB M v # v [m `i M? M? - i®+ ç°M? M? M?Q p"v imv i ç®B F?¬M; TªB p
i? H KX

L|B +€+? F?€+ - ç€K M; QìB pW # v [m - iQ "M #° ç m H iW h?B M ; B B i`mM; T?
F?B M M; QìB M; ?2FBM? bÊ +Ð M Q +?S\ E?¬M; TªB K°i ? B M; QìB K H K°i ç€

Rj8X *?QÆM; Rj9, æB h?2Q L; QÆB æ9M; G E?¬M; *| *?mv M h®i

o¬ h?QìM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; Rj9, æB i?2Q M;QÆB ç9M; H" F?¬M; +| +?mv M i®i ;b K"555

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

@ h?¬M #BM? +?QM? H" i?S T?€i` €M? b€M; #ªv K"m ç|5

h¬M hS LQÆM; M?bM [m ?QÊM; E?9+ æbM? bÆM K" M|BX

æQÌM; S?QM; i`QM; HÁM; M|M; H M- M?QM; `i M? M? ç½ ;¢i çBªQ iQÊM; i`QM; #BM?- +?d +| ;†T +?S F?¬M; i? +¬m- ?B M i¢B +ª ç€K h?B M ;B B +MM; M? m i` M?Q KbM? +,M #ªM F?¬M; +| ?v p¼M; +?B K çQÊ+X

h? M; S?B hB m +MM; iQÆM; ç®B #bM? ioM?,

@ J†+ F #¼M ?¼5 *?d +¬M #¼M ?¼ F?¬M; ibK iÊB ;•v bU pÊB +?9M; i H" çQÊ+5

hm v`^M; F?| K" +| çQÊ+ h?¬M #BM?- M?QM; T?ªB +| T?9+ ?QÎM; KÊB /MM; çQÊ+ ç M; Î h?B M h9- +?Q /M ?„M +| +QÊT çQÊ+ h?¬M #BM? iW i`QM; i v ç€K M; QÌB F b) K M; i B ?¼ iÊB +?Q h?B M h9X

æQ¢M h?'i sQ+? çSM; # M +¢M? HB M iK+ ;"i ç¬m,

@ æ9M; p"v- ç9M; p"v5 b„+ i`ÌB +kM; F?¬M; +ÁM bÈKX K m çB p H"K +ÆK i®B +Á

>„M +kM; H" M; QÌB F?¬M; i?Q+? /•v p"Q T?B M iQ€BX

> B ç¢B b€i i?¬M F?¬M; Km®M /•v p"Q T?B M iQ€B- M?QM; ç¬B F?B T?B M iQ€B

oB K L?"i i` M i v h¬M hS LQÆM; F?¬M; M;WM; `mM ç°M; K½M? HB i- M?'i H" b i K"m FB HQÈi [m X oB K L?"i +¬M; `mM; ç°M; [/ /°B ?ÆM- h¬M hS LQÆM; ?Q" M F?®M; +? bU FQ+? ç°M; +O oB K L?"iX

óE2M;ô K°i iB M;- oB K L?"i ç½ iU T?|M; H M F?¬M; i`mM;X ?Ä /B K [m v +m²M +U+ M? M? i?2Q ?QÊM; Hm²M; €M? b€M; #ªv K"m #B M K'i F?B M"vX

J°i iB M; T?QÊM; ?|i H M? HªM? t t i`mv M iÊBX

a„+ K†i h¬M hS LQÆM; ç¢B #B M- F?¬M; +¬M M;?o M;ÊB- H"TiS+ çm´B i?2Q oB

h? M? FB K M"v H" Kšm i?•M +O hS LQÆM; i`mv M H¢B +?Q M" M; - +| w M;?o `i ?m®M; ?²; b M| +kM; H" h?¬M #BM? +O M" M;X

@ *QM #` M|5

h? M; S?B hB m iS+ ;B" M K„M; K°i iB M;- p°B çQ J M? J M? i`QM; M;U+ +?QªQ €Q æQ¢M h?'i sQ+?- p" M F?ÎB +QÆM; F?Q- MûK K¢M? ?„M p T?Q i`QÊ+X

æQ¢M h?'i sQ+? +¬K i?2Q i?€B ç Q i` M i v- +ª M; QÌB [m v p" B pÁM; i` M F?¬M; - H HÊM,

@ æ² +?| ?Q M; H½Q h? M;- i #B iM; v H" çB i?2Q M;QÆB b) F?¬M; ;†T çQÊ+ +?

@ "Èi M|B M?ªK çB- çm´B i?2Q ç¢B i~m +O M;QÆB [m M i`¼M; ?ÆM5

h? M; S?B hB m pW MûK æQ¢M h?'i sQ+? çB i?b +kM; p" M F?ÎB +QÆM; F?Q H Q M?€v K„i ç½ +?¢v` `i t X

*?ŠM; i?'v #|M; /€M; +ª # ç•m ? iX æQÌM; S?QM; F?) +„M K¬B- M|B pÈBªQ L?B

@ *€+ M;QÆB p u M GB m +€+ i`QÊ+ çB- i`¬M; +?WM; h? M; J M? J M? +~M i?"M

oW M|B tQM; HB M i?B i`B M EBM? >²M; GQÊ+ ©M?X HQÈi M? M? M?Q ;B|5

h?U+ HU+ +O ?„M F?¬M; #b çQÊ+ pÈB K'v p` + Q i?O FB X F?¬M; i? M;QM; iK +
 +?•M ç ç¢T F?¬M; çB H¢B- +?d +| i? /MM; F?BM? +¬M; +O KbM? K` i?¬BX
 J°i M?|K h?B M ;B B çm' B i?2Q K°i FB M h?¬M #BM?- ?ÆM M[M?bM #° /¢M; M
 #BM? M`v pšM +?Q i?m°+ p B- +?„+ +?„M iB M? ?m®M; T?•M i` M? b) `i ç†+ b„+
 *?mv M ? v ?Q i? M`v M m #Ä [m M?'i ç`M? b) ?®B ?"M +ª çÌBX h?¬M #BM? M?
 M?bM i?'v K°i i? M?- H¢B +ÁM H` h?¬M #BM? p¬ +?O M[X
 æQÌM; S?QM; ?¢ [mv i i•K +?d iÈB t2K M€Q M?B i- çSM; # M +¢M? h? M; S?B hB
 KbM? b) F?¬M; ;†T T?ªB +?mv M ;b M;mv ?B K iÈB i€M? K¢M;X hÈB H9+ ç| - K'v +
 i?b KbM? H¢B +?¢v çB +?¶ F?€+ +kM; F?¬M; Km°MX >m®M; +?B- æQÌM; S?QM;
 iQM? K¢M; +O KbM?X
 EBM? >²M; GQÊ+ ©M? p®M +?QM? H` i?•M T?€T +?mv M /MM; ç +?¢v i`®M- F?€
 >Q +?ŠM; [m H` /MM; +?Q M?[M; H9+ ç®B ç`+? pÈB F i?M- iB M HMB iBM? /B m
 T?¢K pB M?Ä- +ÁM EBM?
 >²M; GQÊ+ ©M? i?B i`B M ` i?b K°i #QÈ+ ç½ +?¢v ` `i t X
 æ' B H¢B H` i`QÈ+ FB - M?[M; H9+ æQÌM; S?QM; i?B i`B M #° T?€T M`v K¶B #QÈ
 i?¬BX L?QM; b m F?B i?•M i? i`ªB [m +ªB i¢Q- p¬ Hm" M H` bS+ #°i ? v HU+ +?•M
 #QÈ+ ` ç½ HQÈi [m KQÌB i`QÈM;X
 h®+ ç° i?Q¢i M?bM +kM; F?¬M; +?"K i?"i- M?QM; pšM F?¬M; #`M; h?B M ;B B + C
 G9+ æQÌM; S?QM; p'i pª H„K KÈB t¬M; p`Q çQÊ+ E?9+ æbM? bÆM- T?Q i`QÈ+ #
 ;¬K p¬ +MM; +m²M; #¢Q- i? M? •K M`v +kM; ;B®M; M?Q K°i +QM i?9 #` p•v ?"K ;¬K
 p` F?¬M; + K HÁM;X
 h`QM; iB M; ;¬K +ÁM t2M HšM iB M; T?QÈM; ?|i i? M? i?9v- p M; i" M K•v t M?X
 L; v b m ç| - K°i +?m¶B +?'M ç°M; iW HÁM; ç'i i`mv M iÈB- æQÌM; S?QM; ;BQÆM;
 E?9+ æbM? bÆM ç m H` K°i KªM? ?Ä [m M; - M?m°K çÄ +ª #¬m i`ÌB- F?¬M; F?Q ç
 T?'i ç m K M; i?2Q K°i +¶ b|M; M?B iX
 æQÌM; S?QM; +`M; ` bS+ H Q p T?Q i`QÈ+X a m HQM; i`mv M iÈB ? B iB M; tC
 H¢B M?bM HB M i?'v G•K L?QÊ+ .B M p` "¢+? h® u +MM; M? m # v iÈB iW T?Q h?
 > B M; QÌB ç½ bÈK +ªK M?"M çQÊ+ F?Q i? H9+ h?¬M #BM? p` ç€K + Q i?O FB H
 imv +€+ M`M; F?¬M; Km®M iÈB iB K T?B M iQ€B- M?QM; MÆB M`v /M b Q +kM; H`
 M?" K` F?¬M; ` K†i i?b F?¬M; i?Q+? ç€M; +?Q H„K- +ÁM +| i? #` F F?€+ +QÌB
 F?¬M; /€K ` K†iX
 L M /M #B i KbM? F?¬M; TªB ç®B i?O +O ç€K + Q i?O FB M?QM; ? B M; QÌB +kM
 pW ? v H¢B ;†T çQÊ+ æQÌM; S?QM; î ç•vX
 @ S?QM; L?B- +QM iÈB ç•v H`K ;b\
 G•K L?QÊ+ .B M ?¢ tm®M; i`QÈ+ K†i æQÌM; S?QM;X
 @ hÈB t2K M€Q M?B i5
 æQÌM; S?QM; ç€TX
 G•K L?QÊ+ .B M i`WM; K„i HB + ?„M K°i +€B,
 @ æ•v +| TªB H` MÆB ç t2K M€Q M?B i ç•m- K m i`î p çB5
 "¢+? h® u H¢B M|B,
 @ aQ Km°B- +S K M; ?„M i?2Q çB- i?B m MB M ?B m F€- ç ?„M çB i?2Q Kî K M;
 M; QÌB +?9M; i #ªQ p ?„M- +?d +¬M F?¬M; M?9M; i v p`Q pB + T?•M i` M? +O M
 F?¬M; +| pB + ;bX

G•K L?QÊ+ .B M imv +kM; #B i p"v- M?QM; pšM H Q H„M; F?¬M; i?¬B- ç Q K„i M?b
K„i æQÌM; S?QM; HB M K K HÁM;- M!B,
@ æQÊ+ `²B- iÈB ç! +QM F?¬M; çQÊ+ HQ¢M ç°M;- +kM; F?¬M; çQÊ+ M!B HmM; in
æQÌM; S?QM; ;"i ç-m M?Q ;" K´ i?|+,
@ *QM + K ç Q M b) BK H†M; M?Q K°i F?9+ ;¶X
G•K L?QÊ+ .B M i?î /"B- b m ç! +MM; "¢+? h® u K°i i`€B K°i T?ªB F T H'v ?„M- H-
i`mM;X
*| ? B M;QÌB K M; ?„M çB- i®+ ç° iU M?B M i,M; H M `i M?B m- F?¬M; iÈB MY M
LÆB M`v pšM M^K Î pÁM; M;Q`B +O E?9+ æbM? bÆM- +€+? h?B M h9 ç¢B F?€B
+ÁM +?Q iÈB ;-M- æQÌM; S?QM; +kM; ç½ +ªK M?"M çQÊ+ K°i +¶ b!M; M?B i /¼
i?m°+ p oB K L?"iX
>ÆM M[- +•v +®B i`QM; T?¢K pB p`B /†K tmM; [m M? ç m ç½ ?| i?"M? i`Q i`M- +
*?QM? ;B[MÆB ç!- h?¬M #BM? oB K L?"i ç M; ç'm F?¬M; M;WM; +MM; i?'i i?ªB
FB K i?Q¢i M?bM F?¬M; ;B®M; H9+ i`QÊ+- i?•M FB K imv `^M; pšM H` M?Q i? - M
tm'i ?B MªQªM? K°i +QM ?Ä T?QÊM; ?Q`M;- H'v F?Q i? T?¬i?B M +€B ç` - K°
p`Q T?Q i` M Hm²M; b€M; FB X
J¶B H-M ç€M? K°i FQ+?- oB K L?"i ç m `mM; H M K°i H-M- i?dM? i?QªM; H¢B +| i
+O /½ i?9 i`mv M`X
J` ç¢Q i?'i i?ªB [m M; K M; +kM; F?¬M; +| #i F€ ?`M? ç°M; TªM FQ+? M`Q- +?d ç
FQ+? +O oB K L?"i M?Q K°i +€B # Q +€iX :B®M; pÈB oB K L?"i- ç¢Q i?'i i?ªB [m
` K°i +¶ F?Q i? F?B M M;QÌB i `mM bÊX "` ç€M? M?B m M?Q p"v M?QM; M! +| p
+?|B M?Q +kX
G9+ "¢+? h® u p` G•K L?QÊ+ .B M K M; i?2Q æQÌM; S?QM; +?¢v iÈB i?b # M M`
p•v [m M?- +?B i?"M? M?B m M?|KX

RjeX *?QÆM; Rj8, h K æ¢B h? GU+- * Q h?O æSM; æ-mX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; Rj8, h K ç¢B i? HU+- + Q i?O çSM; ç-mX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

h? M; S?B hB mX æQ¢M h?'i sQ+? p` h-M hS LQÆM; çSM; +MM; K°i +?¶- hS LQÆ
+?^K +?^K oB K L?"i- ç•v H` H-M ç-m M`M; T?€i ?B M oB K L?"i F?¬M; M;?2 HÌB

L;Q¢B i`W # M;QÌB ` - Î ç•v +ÁM +| #®M M?|K M;QÌB F?€+X

" M i v i`€B +O h? M; S?B hB m çSM; #®M M;QÌB- M K +| M[+|- v T?K+ i?m-M K°i
#®M HQ¢B ?Q F?€+ M? m- +ª #®M ç m +| p F?Q ç`M? i?-M M?½M- i` M K†i iÄ`

" M i v TªB +O h? M; S?B hB m +| ? B M;QÌB- K°i ;B` K°i i` - ;B` +?WM; M,K b
F?QªM; # KQÆB #®M KQÆB ;b ç!X h` M i?•M +ª ? B F?¬M; FB M; M ;b iªM ` K°
;B€+ m €K F?B M M;QÌB i +| +ªK ;B€+ `i F?| +?`mX *kM; F?¬M; TªB ?¼ +® w T

;B®M; M?Q M| iU M?B M ç½ i? X *ª ? B K†+ i`QÌM; #`Q K`m ç2M- +´ €Q /UM; i?ŠM
F?®+- i` M €Q F?Q€+ +| i? m ?bM? ç-m H•m i`„M; ? mX

æ®B /B M pÈB h? M; S?B hB m +kM; H` ? B M; QÌB- v T?K+ +O +ª ? B ç m +| p
çSM; ç| H¢B iªM` K°i HQ¢B +ªK ;B€+ iB M T?QM; ç¢Q +®i- æQÌM; S?QM; M?bM
F?-M; T?ªB / i?`i K` ;B®M; M?Q çQÊ+ i¢Q` iW b„i i?ûT- T?€i` K°i +¶ [m M; K

æ€K M; QÌB +m®B +MM; +ÁM H¢B +| # M; QÌB- p K†i +ª # +| +?9i F€ [m€B- F?€+ p
+| +?9i p°B p`M; t Q ç°M; - #° /¢M; +| p ?ÆB i?B m iU iBM- i?dM? i?QªM; H¢B çQ
H°` p +ªM? ;B€+X

G9+ # M; QÌB G•K L?QÊ+ .B M p` "¢+? h® u iÈB- i-K K„i +O i'i +ª K¼B M; QÌB HB
+?mv M çB MÆB F?€+X

æSM; Î MÆB M`v- i?U+ HU+ i?'T M?'i +kM; H` h?B M ;B B i`mM; T?~K- ? B h?B M
p` G•K L?QÊ+ .B M t€+ i?U+ b) F?-M; K M; iÈB #'i F€ mv ?B T ;b +?Q #¼M ?¼X

L; QÊ+ H¢B bU tm'i ?B M +O K°i iB m iY >Q`M; ;B B i?QÊM; T?~K M?Q æQÌM; S
M?•M K†+ €Q ç2M FB ?W H¢M? K°i iB M; - K°i +¶ b€i F?Q ç-v €T #€+? ûT i?ŠM; i

G•K L?QÊ+ .B M p` "¢+? h® u M?QÈM; K`v- +?„M Î i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM; - i? v
F?Q M`vX L; QÌB M`v [mª i?"i +kM; F?-M; [m€ T?"M- ?B M i¢B i? +K+ `i pB /B m
+?9i b) ç€M? pÐ i? +•M #^M; - M M /M ?„M F?BM? i?QÌM; æQÌM; S?QM; M?QM; p
iK+ ç°M; i?OX

oB K L?"i p` i?'i i?ªB [m M; K M; pšM i` M? ç'm F`+? HB i- iÈB i"M #•v; Bì pšM F?
i? +O Hm²M; b€M; ç| H` ;bX hB b€M; M`v ?Q`M iQ`M +?2 ;B'm p"i # M i`QM; - #'i
ç9M; i?"i H` h?-M #BM?- i?S ;b +| i? F?-M; b Q +ª /QÈB bU i'M +¬M; HB M iB T +
+?d +| h?-M #BM? KÈB +| i? ç®B F?€M; +MM; h?-M #BM?5

E?B M K¼B M; QÌB H'v H`K F€ [m€B +?QM? H` M| +kM; T?€i` iB M; ; -K`'i FBM? M
T?ªM FQ+?\\

Î ç•v +| ; -M ? B KQÆB M; QÌB +?B H`K b€m M?|K- ?-m M?Q ç m # Q ;²K K°i ç€K
æQÌM; ç [m®+X

o®M G•K L?QÊ+ .B M p` "¢+? h® u +kM; ç`M? çSM; +MM; K°i +?¶ pÈB h? M; S?B h
hB m /MM; i`mv M •K M?"T K"i M|B pÈB +€+ M`M; K°i +•m- M M +€+ M`M; KÈB çSM

> B M; QÌB #B i`ä- h? M; S?B hB m H` pb Km®M i®i +?Q +€+ M`M; p` h?B M h9X
tQ FB +O KbM? HB M HKv iÈB h?B M h9X

E?-M; Qi M; QÌB /MM; €M? K„i +U+ M|M; M?bM +?^K +?^K ? B FB M h?-M #BM?-
H K p` i? K Km®M +?B K ;B[X

h?-M #BM? FB K`5 \*?Q /M H` ç®B pÈB ç€K h?B M ;B B + Q i?O M?Q ?¼K` M|B
M?QM; F?-M; i? + -m5 hmv i L[+?d /U p`Q K°i i? M? h?-M #BM? ç½ +| i? H'v K
i v pÈB h? M; S?B hB m p` æQ¢M h?'i sQ+?- +?d #'v M?B m +kM; çO ç iQÎM; iQF
+| i? ?¶ i`Ê +?O M?•M M?B m iÈB KS+ M`QX

æQÆM; M?B M- +kM; +| p`B M; QÌB iÄ p F?€ H¢M? M?¢i- +ÁM +| p`B M; QÌB F?-M;
S?B hB m p` æQ¢M h?'i sQ+?- ?B M M?B M H` ç½ M?"M` ?Q†+ T?€i ?B M` ;b
i?•M T?"M +ª ? BX

h•K iB M? +O hB m i?9+ p®M F?-M; çQÊ+ i®i- M m F?-M; T?ªB pb ?„M T?ªB ;B9
L?"i i?b b Q H¢B M?ªv p`Q pkM; #MM M`vX >B M i¢B H¢B #` K°i ç€K M; QÌB M?bM
HB M M|M; Mªv [m€i H M,

@ L?bM +QM K +€+ M; QÆB5 h` M K†i H½Q iY +| K¼+ ?Q `\\

æQ¢M h?'i sQ+? p€+ # Q ç² +O KbM?- i` M i v + -K K°i i? M? i?€B ç Q +?ŠM; ` ;

@ æ¢B + ¨- #bM? ioM? ¢B5 M;QÆB H"K p"v F?¬M; T?ªB +¨M; ;·v i? K +?9 w b Q\ T?"M K"5

@ "bM? ioM? +QM K M|5

h? M; S?B hB m T? M? €Q- H°` H¬M; M;U+ ¢2M bb- + Q ;B¼M; M|B,

@ H½Q iY K†+ F +€+ M;QÆB iÈB ¢·v H" Km®M H"K ;b- +kM; b) F?¬M; [mªM +?mv oB K L?"i FB K +O T?m M?·M i ¢ M; î ¢·v- M m +| F M"Q /€K /ÁK M;| iÈB oB K H½Q iY i`î K†i p¬ ibM?5

GÌB M"v [mª i?"i H" [m€ KS+ +¨M `Ð- ¢€K M;QÌB pW M;?2 ¢QÊ+ H"TiS+ M?QÈM; K†i î ¢·v +| B K" F?¬M; T?ªB H" M?·M p"i ?¬ T?QM; ?Q€M pk\ +?d +| #¼M ?¼ ¢B F?B M"Q H¢B #` M;QÌB i `®M; p"Q K†i M?Q p"v\

L?QM; /M i`QM; HÁM; F?| +?`m iÈB K'v i?b K¼B M;QÌB pšM /^M tm®M;X h?S M?'i i? +K+- #¼M ?¼ +kM; F?¬M; Km®M iU ¢®i HY H M M;QÌB KbM?- i?S ? B- F?¬M; hB m p" æQ¢M h?'i sQ+?- iU M?B M #B i`ä ? B ¢¢B b€i i?-M M"v F?¬M; T?ªB / i

>m®M; ?² ;b- imv h? M; S?B hB m ,M M|B +| T?-M F?| M;?2- M?QM; +kM; +| i? ? +?QM? H" ?„M b) F?¬M; M?9M; i v p"Q +?mv M +O i?'i i?ªB h?-M #BM?- +?d Km® oB K L?"i K" i?-BX æ®B pÈB #¼M ?¼ K" M|B i?b ¢·v ¢9M; H" K°i iBM ¢€M; KWM;X

M;QÌB +| MB M F, ?ÆB HÈM K†+ i`QÌM; #¨Q K"m ¢2M +QÌB H M p"BiB M; [m€B /`- T?'i M?Q iB M; FBK HQ¢B K t€i K" M|B,

@ h?-M #BM? oB K L?"i ¢½ bÈK M?"M +?O M M ¢QÆM; M?B M H" i?m°+ p >Ä S? æ¢B hmv i +mM; i imv i ¢®B b) F?¬M; H"K M?[M; +?mv M ¢ iB M M?Q +QÈT ¢Q¢

æQÌM; S?QM; M;?2 iÈB b[M; b| - ?„M ?Q" M iQ" M F?¬M; M;?ì ¢QÊ+- M;QÌB K†+ i`¨M; H" i¬M; K¬M +O h? M; S?B hB m i`QÊ+ FB - M;QÌB +O æ¢B hmv i +mM; - K M?'i +O Gw æQÌM; ¢ [m®+5

@ "¢+? æ i?"M? +kM; p"vX *?9M; i iÈB ¢·v +?d H" pb FB M i?'i i?ªB h?-M #BM? F?¬M; HB M [m M ;b iÈB #¼M i X

M;QÌB M K M?·M i¬M; +| p HÈM im´B M?'i i`QM; b® #®M M;QÌB ¢SM; +?mM; M?

@ h?B M *¬M; aÆM h` M; +kM; i€M i?"M?5

> B p` H½Q M?·M iB M T?QM; ¢¢Q +®i +kM; M? M?"M; ;"i ¢-mX

æÊB b m F?B # i? HU+ H¬M H¬M HQÊi ;BÈB i?B m tQM;- æQÌM; S?QM; H"TiS+

h`QM; #®M M?|K M;QÌB ¢ M; +| K†i î MÆB M"v- `ä`¨M; ¢½ i" T ?¼T ¢O # i? HU+ [m®+X "i [m€ M;?o H¢B i?b +kM; F?¬M; +| ;b [m€ F?| ?B m- +kM; +?d +| h?-M # # i? HU+ M"v ` K†i- +kM; +?d +| h?-M #BM? KÈB +| i? F?B M ?¼ ¢SM; ¢®B K† ¢®B ¢`+?X

æQÌM; S?QM; M?Ä ;B¼M; ?ÄB G·K L?QÊ+ .B M,

@ *¬ +¬- M;QÌB +| #B i M;QÌB +O K'v i? HU+ M"v F?¬M;\

G·K L?QÊ+ .B M H„+ ¢-m- /MM; i`mv M ·K M?"T K"i M|B,

@ *?Q ;†T [m - M?QM; ¢½ M;?2 M|B [m X

a m ¢| HB M M? ;B¼M; M|B +?Q æQÌM; S?QM; #B i,

@ "®M M;QÌB ¢SM; +MM; K°i +?¶ +?QM? H" hS Zmw i?"M? +?O +O "¢+? æ i?"M #®M M°B i?"M? sm·M >¢ h?m æ¬M;X #¼M ?¼ +?QM? H" i?"M? +?O +O #®M M°B i` M M;U+ +O ?¼ F?¬M;\ J¶B HQ¢B ?Q i` M M;QÌB K¶B M;QÌB iQÈM; i`QM; +?Q iU H" sm·M i?"M? +?O .QÆM; sm·MX>¢ i?"M? +?O >¢ h?iB okX h?m i?"M? +?O h? +?O >"M æ¬M;- K¶B M;QÌB ¢ m H" h?B M ;B B i?QÈM; T?~KX h·K T?€T im Hmv M

F?¬M; #`M K` F?ÈT pÈB +?•M Hw +O #®M KM X #®M M; Q`B +MM; M? m HB M i?C
 ;b +^aM M´B hS Zmw hmv i a€i h`M- +| i? i¢Q ` ?B m [m^a M, K i?€M; Hm•M +?mv
 F?B M +?Q M; Q`B #` +¬M; FQ+? i`QM; M?€v K,,i; B` ¢B ?Q†+ b®M; K°i M; `v #^M; H
 G¢B M?bM p T?Q ? B M; Q`B K†+ i`Q`M; #`Q K`m ¢2M K` M|B,
 @ > B M; Q`B M`v H` M; Q`B +O æ¢B hmv i +mM; - ?ŠM H` b€i i?O +O æ¢B hmv i
 h? M? iB M #®B i`QÈ+ FB - b€i F?Q [m€ M²M; X M; Q`B HÈM im´B ?ÆM +?QM? H`
 hmv i H•mX hB m L?´i .B T5 >„M H` M; Q`B +MM; i?`B pÈB h? M; iB M #®BX M; Q
 +O hB m L?´i .B T- G•m J½M EBM?- #ÎB pb b€i i?O +O æ¢B hmv i +mM; K¶B H-M
 +MM; K°i H9+- +?Q M M +| hB m L?´i .B T i?b b) +| G•m J½M EBM?X
 G¢B iB T iK+ M?bM b M; ? B p` M?•M; B iB M T?QM; ¢¢Q +®i K` M|B,
 @ > B p` M`v i?b ?ŠM H` ? B p` i`QÎM; H½Q EQM? >Q h?Ov L; mv i +O h?B M *¬M
 æQ`M; S?QM; +® ;„M; ?¢ ;B¼M; iÈB KS+ i?´T M?´i,
 @ *€M? i v +O H½Q M?•M FB #` b Q p"v\
 G•K L?QÊ+ .B M M|B,
 @ *QM M?bM +?•M i`€B +O M; Q`B +ÁM H¢B ¢BX
 æQ`M; S?QM; i?m"MiB M +QB iB T- T?€i ?B M` +?•M i`€B +O M; Q`B +ÁM H¢B +
 M`v- ¢ m ?B M` [m M; K M; `ûi H½M?X
 @ > B M; Q`B #¼M ?¼ ¢ m H` M; Q`B i`M i"iX h v T?ªB +O h?Ov L; mv i i`QĐM; H½
 i`QÎM; H½Q ¢ m H` /Q +Æ [m M i¢Q M MX *?ŠM; M?[M; i v +?•M +| i? +Y ¢°M; H
 +?•M i?"i- ?ÆM M[M m Hm" M T?~K +?´i i?b i v +?•M; Bª M`v +O ?¼ +| i? t T p
 i`QM; +`M; ~M +?S b€i F?Q p¬ ?¢MX +?d bÆ w K°i +?9i +kM; +| i? ;†T M; mv i` M
 h`QM; M?€v K,,i- €M? K,,i æQ`M; S?QM; H|2 H M HB M iK+- ?„M iQ`M iQ`M F?¬M
 M?B M H¢B +| M; Q`B iBM? i?¬M; +Æ [m M i?m"i M?Q i? X •K F?Q i` M M; Q`B æQ`
 [m M- +?Q M M ?„M `´i +| ?SM; i?9 pÈB M?[M; i?S M`vX
 @ *Æ [m M i?m"i +O h?B M *¬M; aÆM h` M; H` ¢°+ #° i?B M ?¢X +?ŠM; M?[M; H`
 H` F?„T +ª h?B M *QÆM; ¢¢B HK+ +kM; F?¬M; +| B +| i? pQÊi [m ?¼ ¢QÊ+X
 G•K L?QÊ+ .B M iB T iK+ M|B,
 @ S?QM; L?B- i F?¬M; #B i M?[M; +Æ [m M €K F?Q i`QÈ+ FB +QM H´v Î ¢•m` X
 ¢QÊ+ F?Q2 F?Q M; i`QÈ+ K†i M; Q`B +O h?B M *¬M; aÆM h` M; - M m F?¬M; b) +
 æQ`M; S?QM; ;"i ¢-m,
 @ *QM #B i`²BX
 h?´i T?m p¬ i°B- ?Q`B #Q+? Fb i°B- UE p¬ i`B F?¬M; +| i°B- +?d pb +| #ªQ M; ¼-
 +kM; ?B mX
 G•K L?QÊ+ .B M H¢B M?bM p # M; Q`B b m +MM; - M; ?B ?Q†+ M|B,
 @ " M; Q`B +ÁM H¢B i?b i F?¬M; #B i iW ¢•m iÈBX
 æ9M; p`Q H9+ M`v- h? M; S?B hB m +kM; [m v ¢-m H¢B M?bM ?¼- KÎ KB M; ?ÄB,
 @ *€+ M; QÆB H¢B H` i? HU+ M`Q\
 " M; Q`B M?bM M? m- M; ?2 ¢QÊ+ +•m ?ÄB +O h? M; S?B hB m +kM; F?¬M; /€K i
 @ >mv M v J¬M h`-M o¬ s€5
 @ G½M? L; mv i *mM; hQÆM; hBM? >²MX
 @ "„+ Gv h¬M; h`QÆM; L?QÊ+ >Q5

" M;QìB M"v`ä`M; i?m°+ p # i? HU+ F?€+ M? mX h? M; S?B hB m pW M; ?2 t
#¼M ?¼+¬ i?•M v m i? - #B i`ä KbM? F?¬M; i? +?®M; H¢B # ç¢B i? HU+ M?Q
H¢B pÈB M? m- i?Y t2K +| i? i` M? çQÊ+ K°i +?•M; B`M? h?¬M #BM? ? v F?¬M; -
çQÊ+ H¢B +| i? ;B`M? çQÊ+ h?¬M #BM? i?b b QX

"i [m€ HQ¢B [m M ? ç²M; KBM? pb HÊB Q+? M M KÈB F i i?"M? M"v`i F?¬M; ç€
F?ŠM; ç`M?- M m +| K°i M; QìB i`QM; b® ?¼ i?"i bU ;B`M? çQÊ+ h?¬M #BM? i?b
+kM; b)` i v pÈB ?„M- ?ÆM M[imv i ç®B b) F?¬M; MQÆM; i vX

hm v +ª # M; QìB M"v ç m H` h?B M ;B B i`mM; T?~K- M?QM; tûi +~M i?"M ?ÆM K°i
o¬ s€ +O >mv M v J¬M iQÆM; ç®B F?€ ?ÆM +?9i çdM?- #îB pb ?„M i`M +?S+ h?B
h`¬M o¬ s€ M|B,

@ " M; QìB #¼M i +kM; b) F?¬M; çQ¢i oB K L?"i- oB K L?"i ç½ M?"M +?O- +?Q /M
K` i?¬BX

h? M; S?B hB m ?`B HÁM; ;"i ç¬m M|B,

@ h®i5 æQÊ+ +€+ p` M K†i- i H` F K m K²K M? M? KB M;- M?[M; HìB pW `²B +
M; ?2- KQM; +€+ p` çWM; ç #KM; X

M?[M; HìB M"v pW M|B` i?b F?¬M; F?Q HB M i`î M M ?Á ?Q½M F?¬M; QiX

h? M; S?B hB m +kM; F?¬M; +ÁM +€+? M`Q F?€+X J†+ /M ?„M p` æQ¢M h?`i sQ+?
M"v- M?QM; oB K L?"i+O h¬M hS LQÆM; pšM ç M; i` M? ç`m +MM; i?`i i?ªB h?¬M
bÈK H`v çQÊ+ oB K L?"i p - b m ç| T?OB K¬M; K` çB- ç +?Q ç€K M; QìB FB iU +„M

@ L m +€+ p` +kM; ç½ F?¬M; +| w FB M i?b i ç•v b) H`v oB K L?"i p X

oW M|B pW M; ? M? M; M; çB iÈB ;B[X

h? M; S?B hB m pW #QÈ+ iÈB # #QÈ+ i?b +QÈ+ #° HB M /WM; H¢B- #îB pb ?„M
b€i F?Q iQ`M #° ç m i`T i`mM; H M M; QìB KbM?- F?¬M; F?Q pW +| T?¬M ?Á ?Q½
FB K i`î H¢B- ?ÆM M[F?¬M; ;B®M; pÈB iB M? ?m®M; +, K i?M HšM M? m M?Q H9+
H¢B M?bM h? M; S?B hB m +?^K +?^KX

J†+ /M ç½ /U HB m çQÊ+ b) T?€i bBM? iB M? ?m®M; M"v- M?QM; h? M; S?B hB m
?ÁB,

@ *€+ p` H`K p"v H` w ;b\

G•m J½M EBM? +O æ¢B hmv i +mM; H¢M? HMM; M|B,

@ L m M; QÆB /€K iB M iÈB K°i #QÈ+ M[i?b M?`i ç`M? b) +? i F?¬M; +| +?¶ +?¬M
M?[M; HìB M"v i?"i bU`i +| KMB p` ç2 /¼ - M?QM; bU i?"i +?QM? H` p"v- M m M?
#QÈ+ iÈB i?b M?`i ç`M? b) #` +ª ç€K M; QìB M"v p•v +¬M; X hÈB H9+ ç| /M +?Q ?„
bQM; [mv M M M ç`+? iS i?O- #` M?B m M; QìB M?Q p"v p•v +¬M; +MM; K°i H9+- ?
KbM? +| i? F?¬M; #` i?QÆM; i`M ;bX

@ hB m iY- M; QÆB +| #B i H½Q iY H` B F?¬M; \

h? M; S?B hB m H¢M? HMM; M?bM ?„MX

@ h F?¬M; +¬M #B i M; QÆB H` B- F?¬M; +| F M`Q /€K H`K +`M i`QÈ+ K†i M; QìB
G•m J½M EBM? +QìB H¢M?X

hB m L?`i .B T Mî MK +QìB F€ [m€B- hS Zmw i?"M? +?O +O "¢+? æ i?"M? p` ? B
hOv L; mv i +O h?B M *¬M; aÆM h` M; +kM; i?`v #m²M +QìBX " M; QìB h`¬M o¬ s
M; •v M; ®+X

h`QM; i`i +ª M?[M; M; QìB +| K†i î ç•v- +?d +| # M; QìB h`¬M o¬ s€ p` G•m J½M EBM
S?B hB mX " M; QìB h`¬M o¬ s€ i?b F?¬M; +¬M T?ªB M|B- #ªM i?•M F?¬M; T?ªB

hB m i?9+ KQÌB M,K i`QÈ+ ç½ F?¬M; +ÁM çB H¢B i` M ;B M; ?²- #¼M ?¼ F?¬M; #B
G•m J½M EBM?- +kM; H` b m F?B h? M; S?B hB m `ÌB F?ÄB æ¢B hmv i +mM; KÈ
?B M i¢B M?B m H„K KÈB çQÊ+ # #®M KQÆB im´B- +?Q iWM; ;†T [m h? M; S?B
hB m L?'i .B T +kM; +| +?S /½ i•K- +® w F?¬M; M?„+ M?Î G•m J½M EBM?- +?Q M
#B i ç®B iQÊM; ç M; M|B +?mv M +MM; KbM? +?QM? H` h?B M a€i h?-M M,K ç| +
æQ¢M h?'i sQ+? çSM; T?Q b m M?bM +| +?9i ?ª ? M|B,
@ æ¢B + - +| M; QÌB F?BM? #d ?mvM?5
@ M;QÆB çWM; +| M?B m HÌB5
h? M; S?B hB m iS+ ;B”M ç-v #KM;- [m v ç-m H¢B ?mM; iÊM i`WM; K„i M?bM æQ

RjdX *?QÆM; Rje, S?B M hQ€B GÈMX

o¬ h?QÌM;
h€+ ;Bª, J¢+ J†+
*?QÆM; Rje, S?B M iQ€B HÈMX
L?|K /`+?, .mM;M?B
L;m²M, oBTp M/ MXpM
hB TiK+ [m v ç-m H¢B- h? M; S?B hB m M?2Q K„i M?bM G•m J½M EBM? K` +QÌB
@ "û +QM- M,K ç| H9+ H½Q iY iB m M;¢Q Gw æQÌM; i?b M;QÆB +ÁM F?¬M; #B i ç
M?Q p”v pÈB i X
oW M|B pW Km®M` i v ;B€Q ?m’M G•m J½M EBM? K°i i`”M- +ÁM +?Q çÊB h? M
L?'i .B T ç½ M; ,M H¢B i`QÈ+ M;QÌB G•m J½M EBM?- i` M K†i pšM H` MK +QÌB M?
@ M;QÌB i` im´B i?b F?¬M; #B i +€+? ,M M|B- i i? v ?„M i¢ H¶B +MM; M;QÆB- K
G9+ æQÌM; S?QM; HB + K„i M?bM .`+? L?QÊ+ h?-M- +kM; +ªK i?’v ?„M M?’i ç`M?
ç Q- ? M K¼M #d´BX >„M +| K°i ç†+ çB K`’i M´B #”i- MK +QÌB +O ?„M F?B M M
`ûi K``mM- imv `^M; ?„M ç M; +QÌB- i` M K†i [mª i?”i +kM; H°` w +QÌB- M?QM; M
+QM ç°+ t` H9+ ç M; M?bM +?^K +?^K p”Q +QM K²B- •K i`-K- H¢M? H)Q- ?ÆM M[
?bM? i?“M? i?b b) F?¬M; ç´B- K†+ F H` ?„M ç M; H`K ;b- ç M; M|B +?mv M +MM; ç
+QÌB i?Ov +?mM; pšM ç¼M; H¢B i` M K†iX M;QÌB M”v imv i ç®B H` K°i T?-M iY M
imv i ç®B b) #Ä [m H) i?QÌM;- +?d M;?o iÈB ;B i +?|+- H` HQ¢B M;QÌB i?Q+? iMv
h? M; S?B hB m +® MûM HY ;B”M i`QM; HÁM;X ?W H¢M? K°i iB M; `²B HmB p X >
H`K p”v F?¬M; TªB pb M K†i i M ç|X hB m i?9+ #B i M m KbM? iMv iB M ç°M; i?
+| i? ç€M? pÐ i? +K+ +•M #^M; ?B M i¢B- ;•v` K°i i`”M ?¶M +?B MX *?Q M M K†
M?QM; pšM TªB HMB H¢B K°i #QÈ+X
*ÁM b„+ K†i G•m J½M EBM? imv +| T?-M iS+ ;B”M #’i #bM?- M?QM; H¢B +| +?9i
.B TX
a€i i?O i`QM; æ¢B hmv i H•m- iW i`QÈ+ iÈB M v / m H` ? B M;QÌB +MM; M? m tm
æ` h?Q M,K ç| - çB pÈB M? m M?Q ?bM? pÈB #|M;X >„M p` hB m L?'i .B T T?®B ?
M v- M?QM; i M ç²M; #¢M M”v +?d K°i KU+ +?Q ?„M +ªK ;B€+ F?| +?`m- ?„M /€K F
+? i çB i?b i M M”v +kM; b) F?¬M; Kªv K v i?QÆM; iB +X

L?QM; ?¬K M v .`+? L?QÊ+ h?¬M #¶M; M?B M H¢B M|B ;B9T +?Q KbM?- i?"i bU
M;¢+X

.M p"v M?QM; G•m J½M EBM? pšM `i F?| +?`m- ?„M `i ?B m +QM M;Q|B hB m L
p"i +U+ F€ M;mv ?B K i`QM; æ¢B hmv i +mM; - b Q H¢B p¬ /mv M p¬ +Ê M|B i®i ;B
M|B i®i +O ?„M +,M #ªM +kM; F?¬M; +¬M T?ªB M|B- KbM? H` M;Q|B +O æ¢B hmv
T?ªB M;Q|B +O "¢+? æ i?"M? p` h?B M \*¬M; aÆM h` M; i?b B /€K +?¼+ p`Q KbM

*?Q M M ?B M i¢B G•m J½M EBM? #¶M; /QM; +ªK i?'v ;B®M; M?Q ç½ #` hB m L?'i
+€B M?•M ibM?X

h`QM; +ÆM T?šM M°- ?„M H¢B /|B €M? K„i H M M;Q|B +| i?U+ HU+ i?'T M?'i MÆB
M|B,

@ +?d KÈB H` +ªM? ;BÈB >Q`M; ;B B i?QÊM; T?~K K` +kM; /€K iÈB ç•v- ç9M; H` F

G9+ ?„M pW M|B +•m FB pÈB h? M; S?B hB m- æQ|ÌM; S?QM; +kM; F?¬M; M?`M
i?Q€i F?ÄB €M? K„i +O ?„M- i? M M ?B M i¢B ?„M HB M ç2K HY ;B`M T?€i iB i

J°i i? M? i`Q|ÌM; iB M K`m ç2M tm'i ?B M p¬ +MM; [m, /`X `M i v +O G•m J½M EB
#` p9i çB- ;B®M; M?Q K°i +?B + M M? ç°+ t` ç€M? iÈB i`QÊ+ K†i æQ|ÌM; S?QM; X

æ¬m `QB ?| i?"M? K°i KªM? `QBªM?- i?"K +?Q +ÁM # Q T?O +ª "¢+? h® u p` G•K

h?•M T?"M +O ? B M[M?•M i?b B Î ç•v +kM; #B i- /M b Q ç•v +kM; H` ç` #`M +
+| #B i i?b +kM; F?¬M; B [m M i•KX h`QM; K„i +O i K ç¢B i? HU+ i?b [mª i?U+ h
HQÊM; X

h?U+ HU+ +O G•m J½M EBM? H` h?B M ;B B i`mM; T?~K- ç®B T?| pÈB ? B M;Q|Ì
?ÆB T?Q bS+ K°i +?9i- M?QM; +kM; F?¬M; iÈB M¶B M`QX

>m®M; ?²; b- K°i FQ+? FB +O ?„M ç½ # Q ?`K iQ`M #° iS+ ;B`M- /MM; iQ`M HU+
tm®M; i`QÊ+ K†i "¢+? h® u p` G•K L?QÊ+ .B M- ? B M[M?•M HB M +ªK i?'v F?¬M
T?'i +kM; ;B®M; M?Q #` +„i H`K ç¬B- i?S ç€M? iÈB +kM; F?¬M; T?ªB K°i M; ¼M i`Q
HÈM i` M /ÁM; b¬M; # Q H ?MM; poX

> B M`M; [m€i K°i iB M; - i`Q|ÌM; FB K M?'i i tm'i ` F?ÄB pÄX :B,M; M M K°i #S-
+?†M i`Q|ÌM; iB M H¢BX

J°i +?m¶B iB M; çBM? çBM? çQÆM; çQÆM; p M; H M- i`Q|ÌM; iB M M`v F?¬M; #B
p +?¢K +MM; i`Q|ÌM; FB K H¢B T?€i `•K i? M? M?Q p +?¢K +MM; b„i i?ûT- ?Q H
[m M iÈB bU M M;mv +O æQ|ÌM; S?QM; - ? B M;Q|B iU M?B M ç½ /MM; ? i iQ`M H
+| i? tmv M [m K`M FB K- /Q i? F?¬M; ;BªK +?KT tm®M; ç¬m æQ|ÌM; S?QM; X

G•K L?QÊ+ .B M ?QªM; ?®i- ?Q`M iQ`M F?¬M; M; Î çQÊ+ i`Q|ÌM; iB M +O ç®B T?O

.M +?Q K°i FQ+? FB ç½ #` G•K L?QÊ+ .B M p` "¢+? h® u +?†M H¢B T?¬M M`Q HU
H` /Q + Q i?O h?B M ;B B i`mM; T?~K ç€M? `X L m K°i FQ+? M`v i?"i bU ç€M? i`
i?2Q F?ª M,M; +?®M; +U +O M;Q|B im Hmv M ç¢i +ªM? ;BÈB >Q`M; ;B B i?QÊM;
#` ç€M? pÐ ç¬m- ?²M Hb F?ÄB t€+X

æQ|ÌM; S?QM; [m€i H M K°i iB M; `²B tm'i ` K°i [mv M- [mv M ç¬m ç€M? p`Q ç¬m
T?QM; p` i`Q|ÌM; iB M ç`T p`Q M? mX h`QM; F?¬M; F?Q +MM; M`B H M K°i i¬M; ;Ê

J°i [mv M M`v ç½ /MM; ? i iQ`M #° bS+ K¢M? +O æQ|ÌM; S?QM; - p¬ Hm`M H` HU+
>Q`M; ;B B i?QÊM; T?~K ç m +| i? M|B H` çdM? + Q +O [mv MX Zmv M T?QM;
T?¬M- M? M? M? M?Q ;B|X

L; v H9+ æQ|ÌM; S?QM; tm'i ` K°i [mv M imv i Hm•M M`v- i'i +ª K¼B M;Q|B +Æ ?²
+?^K p`Q ?„MX "ÎB pb M?[M; + Q i?O çSM; ç•v ç m ?B m i`QM; K°i [mv M M`v /M H
F?Q i? - ç m F?¬M; T?ªB i?S K` K°i iB m iY >Q`M; ;B B i?QÊM; T?~K +| i? tm'i `
çšM; +'T +O ?„MX

h`QÌM; iB M FB H¢B #`K°i[mv M +O æQÌM; S?QM; ç€M? #`i H¢BX

"^M i?•M æQÌM; S?QM; +kM; F m H M K°i iB M; ç m çÈM- HMB H¢B p`B i`QÈM; X
+•v ç¢B i?K KÈB +| i? /WM; H¢B- i` M i v ç m H` K°i K^M; K€m iQÆBX æ•m i?'m iE
i `~M- `mM `~v F?~M; M; WM; X

J°i FQ+? iQ`M HU+ +O + Q i?O h?B M ;B B i`mM; T?~K5 ZO M?B M F?~M; ;B®M

"'i [m€ K v K„M H` +| "¢+? h® u p` G•K L?QÊ+ .B M ç½ i? v ?„M T?•M i€M K°i T?-
æQÌM; S?QM; #•v ;BÌ M?bM [m +| p ?ÆB +?"i p"i K°i +?9i M?QM; +MM; +?d H` M
FBM? K¢+? F?~M; +| #'i F€ i`M i?QÆM; M`QX

a m F?B çSM; p[M; - æQÌM; S?QM; H¢M? HMM; M?bM G•m J½M EBM?- i`QM; K„i H
i?M F?B M M; QÌB F?€+ F?~M; `ûi K` `mMX

•M? K„i +O æQÌM; S?QM; F?B M M; QÌB i KÆ ?^ +^K ;B€+ çQÊ+ ?„M ç M; Km®M M
J½M EBM?- çÈB M; `v b m K¢M? ?ÆM b) i`^ H¢B ;'T KQÌB H-M K®B i?M ?~K M v5

h'i +^ K¼B M; QÌB ç m M; ?o M?Q p"v- # Q ;^K +^ h? M; S?B hB mX L?QM; F?~M;
S?QM; H¢B M; ?o iÈB K°i +?O w F?€+X hmv M|B [m•M iY #€Q i?M KQÌB M, K +?Q
+kM; T?^B M?bM t2K ç®B iQÈM; H` BX

G•m J½M EBM? M?Q p"v- M m ?~K M v F?~M; i`W F?Y ?„M i?b M; `v b m M|B F?~M
?ÆMX æQÌM; S?QM; ç½ ?¢ [mv i ç`M?- ?~K M v /M +| T?^B /MM; iÈB imv i +?B m
ç`M? T?^B ibK +Æ ?°B HQ¢B i`W G•m J½M EBM?5

h? M; S?B hB m pšM i?Ì Æ H¢M? M?¢i- pW `^2B F?B G•m J½M EBM? ç°M; i v ?„M
"ÍB pb ?„M #B i H`v i?U+ HU+ ?B M i¢B +O æQÌM; S?QM; - ?ÆM M[H¢B +| G•K L
p - +, M #^M F?~M; i? K'i K¢M; Î ç•v çQÊ+X

M?[M; ;b S?QM; i?B m ;B i`^B [m i?"i bU [m€ i?m" M HÊBX G-M i`QÈ+ +?d K¶B
M, K i`, K M; QÌB- i•K iQM? +O i?B m MB M- i` im´B F?BM? +m^M; - +| i? iU +?Q H
iU ç¢BX J†+ /M S?QM; i?B m ;B H9+ i?QÌM; `i +?[M; +?¢+- +kM; F?~M; ? v iÄ p
S?B hB m pšM +^K i?'v M M +?Q ?„M #B i`ä- F?^M, M; mv ?B T +O h?B M ;B B +
M`Q5

M?[M; h?B M ;B B + Q i?O Î +?¶ M`v +kM; F?~M; T?^B HQ¢B T? p"i / #` b„+ ç T
h?mX

L m /MM; i?U+ HU+ +?•M +?QM? ç i, i?Q i?b K°i i`, K S?QM; i?B m ;B +kM; F?~M
h?B M ;B B + Q i?OX

L; QÌB i` im´B K`X i` M #QÈ+ çQÌM; i`QÎM; i?"M? ;†T p`B i`„+ i`Î +kM; H` +?mv M
G•m J½M EBM? ;B®M; M?Q ?Q`M iQ`M F?~M; M; Î çQÊ+ F i +K+ i? M`v- i? H` H
i?S ? BX

hS Zmw i?"M? +?O +O "¢+? æ i?"M? p` ? B p` i`QÎM; H½Q +O h?B M *~M; aÆM
ç-mX i`QM; K„i H` K°i K^M; i?•K b•m F?| /ÁX

G•m J½M EBM? +MM; +| i? +QB M?Q H` M?•M i`B KÈB tm'i ?B M +O æ¢B hmv i G
H` h?B M ;B B i`mM; T?~KX

o®M #¼M ?¼ +kM; +| +?9i ç T?ÁM; pÈB p` M?•M i`B KÈB tm'i ?B M M`v- M?QM;
F?~M; +-M i?B i T?^B ç T?ÁM; M[X E HÁM; /¢ ? T ?ÁB M?Q p"v +kM; F?| i?"M?

.šm b Q i?b +kM; ç½ H` K°i h?B M ;B B i`mM; T?~K- H¢B bQ i?U+ HU+ +MM; K°i i
T?~KX L m G•m J½M EBM? F?~M; ç€M? i? K`QB i?S ? B K` #B i F?Q M /mM; ç° H
+ÁM +| i? ç€M? ;B€ ?„M + Q ?ÆM K°i +?9i- M?QM; #•v ;BÌ M?bM H¢B- M?bM M?C
ç #`M i•K- ?„M M?'i ç`M? b) +| M; `v , M i`EB ç„M; pb +€B iQM? M`v +O KbM?X

æ¢B i`QÈM; +-K H M çQÊ+ i?b #Ä tm®M; çQÊ+- KÈB +| i? F?B M M; QÌB F?€+ FQ
>Q`M; ;B B i?QÈM; T?~K FB H¢B F?B M K°i ç€K H½Q ;B ?Ä Î ç•v M?bM ?„M pÈB

+kM; +?d +| p"v K" i?¬B- æQÌM; S?QM; F?¬M; +| #'i F€ HB M [m M ;b pÈB ?¼- ?¼
+ªM G•m J½M EBM? ç®B T?| æQÌM; S?QM; X

"¼M ?¼ F?¬M; M; ,M i?b +| h? M; S?B hB m M; ,MX

h`QM; M?€v K„i F?B G•m J½M EBM? tm'i ` `QB i?S ? B- h? M; S?B hB m HB M im
+?QÎM; ªM? HB M tm'i ?B M # v i?ŠM; iÈB Kti G•m J½M EBM? X

G•m J½M EBM? [m€ bÊ ?½B- pšv M? i`QÌM; iB M i` M i v- Km®M /MM; i`QÌM; iB M
ç²M; i?ÌB +ª M; QÌB +kM; M?ªv b M; # M +çM? ç i`€M? X

æQçM h? 'i sQ+? pšM çSM; T?Q b m h? M; S?B hB m +kM; pmM; i? M? i?€B ç Q
M? M?`M; pç+? i?`M? K°i çQÌM; Î T?Q i`QÈ+ - K°i ççQ ç Q [m M; HB M #„M ` X i
çSi i?`M? ? B çQçMX a m F?B +?ti çSi i`QÌM; iB M- i? M? ç Q ;B®M; M?Q +?Q
iB T #B M K'i ;B[F?¬M; i`mM; X

ó"®Tô K°i iB M; p M; H M- +?QÎM; ªM? ç€M? i`9M; p`Q Kti G•m J½M EBM?- BM /
G•m J½M EBM? +ª M; QÌB F?¬M; `ûi K" `mM5

#ÎB pb i`QM; M?€v K„i pW `²B ?„M ç½ ç´B `i M?B m p` i`Q- M?QM; pšM F?¬M; i?
K°i +?QÎM; ªM? M?Q M?Ä +Q M?B M ç½ ?Q`M iQ`M +?ti çSi çQÌM; HMB +O ?„MX
#B i KbM? ç½ ç€M? ;B€ b B i?U+ HU+ +O p` ççB ?€M iQ HÈM M?Q ;'m HÈM M`vX

GçB i? K F K†+ i` M; T?K+ ç-m # T çSM; b m ?„M M[X i?€B ç Q +O ?„M +?d M?
K" ç½ tm'i ?B M K°i ççQ ç Q [m M; - / /`M; +?ti çSi i`QÌM; iB M *QÆM; #BM? +O
ç½ +?ti çSi i`QÌM; iB M- ç Q [m M; M?€v K„i ç½ #B M K'i F?¬M; ? HQm HçB #'i F

h M ç-m # T M`v5 L? 'i ç`M? H` + Q i?O /MM; ç Q5 E?ª M,M; F?®M; +? ç Q w +O
tm'i [m, M?"T i?¬M5

@ *QM K M; QÆB- pšM +?Q tQM; ç•m5

h? M; S?B hB m iS+ ;B" M K„M; K°i iB M; -

@ H½Q iY ;?ûi M? 'i H` HQçB iB m M?•M +QB +?mv M +`v i? ?B T M; QÌB H` i`Á +?
L; v H9+ h? M; S?B hB m ç M; M|B M?[M; HÌB M`v- ?Q`M iQ`M F?¬M; M; ?o iÈB ç
+kM; H` F iB m M?•M , i? ?B T M; QÌBX

æQçM h? 'i sQ+? i?•K ibM? M; QM; i?¬M M?bM i?€B ç Q +O KbM?- i` M Kti K°i Kª

@ æçB + ` - i p` ?mvM? HçB HB M i?O ç®B T?| K°i i M p½M #®B- i?"i bU H` ?ÆB

@ h?B m ççQ çS+ i?b ç½ b Q\ >„M ç€M? i ``\ *?¼+ H½Q iY M´B ;B" M i?b H½Q iY b

æQçM h? 'i sQ+? pšM çSM; T?Q b m M? ;B¼M; M|B i?¬K,

@ æ9M; H` ç€M; +? i K"- içB b Q i pW M?bM i?'v M; QÆB i?b F?¬M; M?`M çQÈ+
M?Q p"v `²B K" pšM F?¬M; i? v ç´B5 h +?d Km®M H`K K°i ç-m # T K" i?¬B5

h` M Kti G•m J½M EBM? K°i i`"M i€B Kûi- M?QM; M?K+ H` iU ?„M `QÈ+ H`v- +ÁM
?"M M?bM +?^K +?^K h? M; S?B hB m K°i +€B- HçB [v ç-m HçB M?bM æQÌM; S?Q
ç°+ p` Q€M ?"MX

æQÌM; S?QM; +kM; M?bM ?„MX *QÌB HçM? K°i +€BX > B M; QÌB F?¬M; ? M K" +
i`QM; ç-m- ç| +?QM? H` Km®M ;B i+? i ç®B T?QÆM; 5 h`ª K®B i?M ?¬K M vX

h? M; S?B hB m p Kti •K i`-K- çQ K„i M?bM i?'i i?ªB h?¬M #BM? p` oB K L?"i- M

@ hS LQÆM; - +| i? i?m ?²B oB K L?"i HçB ? v F?¬M; \ h?m HçB çQÈ+ `²B i?b +?9M

hS MQÆM; +QÌB F?´ K°i iB M; ,

@ L m M?Q i? M? i?'i i?ªB h?¬M #BM? M`v K" +| +?O M?•M i?b Km°B +| i? i?m ?²
;B| oB K L?"i HçB Km®M i?m T?K+ M| i`QÈ+ iB M- Km°B +,M #ªM F?¬M; i? H`K ç

@ S?B M iQ€B HÈM `²B

h? M; S?B hB m p¬ +MM; #m²M #U+X

h`"M ç'm; B[oB K L?"i p" i?"i i?ªB i?–M #BM? +kM; T?ªB +| ?²B F iX h?"i i?ªB i?–M
M| pšM F?¬M; ? T?ªM FQ+?– +?B çÆM i?m–M H" +?'T M?"M çKM; +?¢K pÈB oB K
b) +| K°i F?„+ M| #¢B i`"MX

J°i F?B iÈB H9+ ç|– i'i +ª K¼B M; QÌB ç m b) ?"M? ç°M; X J°i F?B i`"M ?¶M +?B M
i?•M +kM; F?¬M; / M?Q p"vX

*?mv M h? M; S?B hB m +| i? M?bM `– M?[M; + Q i?O F?€+ H) M"Q M?bM F?¬M
ç M; +?ì çÈB– +?ì b m F?B oB K L?"i p" i?"i i?ªB i?–M #BM? T?•M `ä i?„M; i?m –
FB M h?–M #BM? F i i?9+ i`"M +?B M i?b +m°+ +?B M +O ?¼ +kM; #„i ç–m5 J†+
M|B b) F?¬M; çª ç°M; ;b iÈB oB K L?"i– M?QM; +| B /€K #ªQ çªK ç€K + Q i?O M"v
F?¬M; K" M; K¼B i?S K" tm'i i?O +QÈT çQ¢i\ æSM; i`QÈ+ HÈB Q+? i`QÈ+ K†i i?
KB M; +?d H" +€B `„K5

æ€K M; QÌB FB ç m H" M?[M; F H¼+ HãB– iW bÈK ç½ F?¬M; K" M iÈB / K†i +O K
ç¢B i? HU+– M m ?¼ +| i?"i bU çQ¢i çB oB K L?"i çB M[i?b h? M; S?B hB m +|
K¬M +O ?¼ b Q\

@ S?QM; L?B– +| b Q F?¬M; \

G•K L?QÈ+ .B M # M FB +kM; iÈB ;–M æQÌM; S?QM; ?ÄBX

æQÌM; S?QM; H„+ H„+ i v T?ªB +O KbM?– K€m iQÆB M?Ä iWM; ;B¼i tm®M; ç'i– i

@ E?¬M; b Q +ª– +?d H" p i i?QÆM; M; Q" B / i?¬BX

L m F?¬M; M?Ì H–M i`QÈ+ ç½ /MM; M; m²M M, M; HQÈM; F?'M; ç² FB ` M Hmv M i
+O KbM? +| H) ç½ #` T? çBX

G•K L?QÈ+ .B M iS+ ;B" M M; ?B M `„M; M; ?B M HÈB– i`QM; HÁM; +ªK i?'v p¬ HU+
[m€ i?'TX

E?¬M; iQM? +?mv M G•m J½M EBM? H" M; QÌB +O æ¢B hmv i +mM; – +?Q /M ?„M
hmv i +mM; çB +?, M; M[– H'v +ªM? ;BÈB h?B M; B B i`mM; T?~K +O ?„M– G•K L
H"K çQÈ+ ;bX M?[M; ;b M" M; +| i? H"K +?QM? H" çSM; ÎK°i MÆB M iQ" M #ªQ p –
K'm +?®i /M +| K'i K¢M; +kM; F?¬M; bÊ ?½BX

G•K L?QÈ+ .B M ç M; Km®M H M iB M; F?mv M æQÌM; S?QM; `ÌB çB M; v i?b #
h? M; S?B hB m

@ *S ç S?QM; i?B m ;B Î H¢B t2K K°i +?9i KÈB +| HÈB +?Q #QÈ+ çQÌM; i`QÎM; i?
#ªQ p +?Q ?„MX

Rj3X *?QÆM; Rjd, E?BM? L; QÌB Zm€ æ€M; X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; Rjd, E?BM? M; QÌB [m€ ç€M; X

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

L; ?2 çQÈ+ +•m M"v– i`QM; HÁM; G•K L?QÈ+ .B M +kM; i?ª HÄM; ç–B +?9iX

" M F B - h B m L ? ' i . B T ç ° i M ? B M + Q Ì B F ? † + F ? † + ? B i B M ; - M † B p È B ç € K M ; Q Ì
@ " p ` # ^ M ; ? [m - ? b M ? M ? Q H " ? B T ? 2 + ? 9 M ; i + † i ? U + H U + i ? ' T M ? ' i Î ç • v i ? b T
ç Q ç i # ^ Q p " i - + € + M ; Q Æ B + ^ K i ? ' v K b M ? + † K ' v T ? - M i ? „ M ; \

" ç € B i ? H U + Î ç • v - / o M ? B M T ? ^ B F i È B i ? U + H U + # M " € + ? æ i ? " M ? H " K € M ? M
T ? ~ K - K ¶ B M ; Q Ì B ç m + † K ' v + ? K + M , K + ¬ M ; H U + - + Á M + † + ^ i m v i F „ h S [m w i m v i
M [- + † i ? M † B - M m M ? Q # ® M M ; Q Ì B # ¼ M ? ¼ H B M i ? O i ? b + Q B M ? Q æ Q Ì M ; S ? Q
? ¼ X

h B T i ? 2 Q - / o M ? B M H " ? B p ` i ` Q Î M ; H ½ Q + O h ? B M * ¬ M ; a Æ M h ` M ; - ? B H ½ Q
F , b € m # ^ v + ? K + i m ' B - # " M p i Q + ? ' i - # " M p F ? ^ M , M ; + ? B M ç ' m + O K ¶ B M ; Q Ì B
i ` Q M ; h S Z m w i ? " M ? + ? O + k M ; ç m + Q ? Æ M X " i [m € b ® M ; Q Ì B H € B F ? ¬ M ; M ? B m
u m M ? ' i + ? Q M ? H " æ € B h m v i + m M ; - K † + / M h B m L ? ' i . B T H " h ? B M ; B B i ? Q Ê
E B M ? + ? d K È B H " h ? B M ; B B i ` m M ; T ? ~ K - ? B M ; Q Ì B / M H È B ? € B i È B K ' v + k M ; F
ç Q Ê + X

" i [m € + ? m v M M ? Q ç Q ç i h ? - M # B M ? - + k M ; F ? ¬ M ; i ? + ? d M ? b M i È B M ? • M b ® K
ç Q Ê + - p " M F ? Q p " F b € + ? + k M ; + ? B K K ° i T ? - M M ? • M i ® [m v i ç ` M ? ` ' i H È M - ç • v -
M ; Q Ì B h ` - M o ¬ s € # B i K b M ? F ? ¬ M ; + † M ? B m ? v p ¼ M ; M ? Q M ; p š M F B M i ` b H Q
h ? - M # B M ? - i ? M " v + k M ; ç O ç ? ¼ ç € M ? ç ' B + ^ K € M ; b ® M ; X

p T ? - M ? B M ; Q Ì B h ? B M h 9 - ç ½ b È K F ? ¬ M ; ç € M ; F X * Á M # M ; Q Ì B h ? M ; S ? B h
i ² B - M ? Q M ; # ¼ M ? ¼ + ? O v m i È B p b o B K L ? " i - F ? ¬ M ; + † w i ` M ? ; B " M ? h ? ' i i ? ^ B
+ m ° + + ? B M M " v + m ® B + M M ; p š M + ? d i " T i ` m M ; i ` M M ; Q Ì B # ç € B i ? H U + X

J " M ? [M ; H Ì B M † B + O h B m L ? ' i . B T ? B M i € B - ` ä ` " M ; H " K m ® M T ? € p Ð i ? + K + +
" M ; Q Ì B h ` - M o ¬ s € H B + M ? m K ° i + € B - + k M ; i ? " M ? i ? " i M † B ,
@ E ? ¬ M ; + † ? v p ¼ M ; X * ? 9 M ; i + ? Š M ; [m + k M ; ; B ® M ; M ? Q p ` i ? B m M B M F B - i È
F ? ¬ M ; B i B M ç Q Ê + M ? [M ; H Ì B M " v M ? Q M ; p š M T ? ^ B M † B X

L K + Q Ì B i ` M K † i h B m L ? ' i . B T p š M M ? Q p " v - ç ¬ B K „ i M ? 2 Q H € B i ? " M ? K ° i ç Q Ì M ;
@ L m ç ½ M ? Q p " v i ? b b Q # p ` # ^ M ; ? [m F ? ¬ M ; p T ? 2 # ¼ M i \ * ? 9 M ; i b Q M ; T ?
+ k M ; + Á M i ® i ? Æ M ç F F ? € + + ? B K ç Q Ê + i B M M ; ? B X h È B H 9 + ç † F ? ¬ M ; T ? ^ B + A
H È M ? Æ M b Q \

h ` M K † i # M ; Q Ì B h ` - M o ¬ s € ` ä ` " M ; H ° ` p ? Æ B ç ° M ; i • K - # Î B p b i ? U + H U + + O
+ k M ; F ? ¬ M ; / € K ¬ K # ' i F € ? v p ¼ M ; ç Q ç i ç Q Ê + i ? - M # B M ? ; b - M ? Q M ; # • v ; B Ì æ € B
M T ? ® B ? Ê T i ? b ? ¼ F ? ¬ M ; ç ° M ; i • K b Q ç Q Ê + \ æ ° M ; i • K i ? b ç ° M ; i • K - M ? Q M ; F
b Q i B M ; i , K + O K ' v b € i i ? O # M æ € B h m v i + m M ; + k M ; F ? ¬ M ; i ® i ç T ; b X

h B m L ? ' i . B T i B T i K + M † B ,
@ h È B H 9 + ç † - # ' i F H " + € + M ; Q Æ B H ' v ç Q Ê + h ? - M # B M ? ? v H " æ € B h m v i + m M ; +
F ? ¬ M ; ç Q Ê + T ? Û T i ' M + ¬ M ; H š M M ? m + † ç Q Ê + F ? ¬ M ; \ > Æ M M [- M m + € + M ; Q Ì B
+ m M ; + O i H ' v ç Q Ê + h ? - M # B M ? i ? b b) + † ç Q Ê + + ? m v M i ® i F ? ¬ M ; M ; † ç Q Ê + ç †

h B m L ? ' i . B T ; B ® M ; M ? Q K ° i i ? 9 + i ? 9 + t ' m t ç M ; H W ; ç i i ` + Q M - ` b S + H ¬ B F
H M i ? m v M + O K b M ? X

i ` Q Î M ; H ½ Q h ? O v M ; m v i + O h ? B M \* ¬ M ; a Æ M h ` M ; ? W H € M ? K ° i i B M ; ,
@ " p ` - M ? [ M ; F i ` Q M ; æ € B h m v i + m M ; H " H Q € B M ; Q Ì B i ? M " Q - i ? B i M ; ? o F ? -
+ k M ; ? B m ` ä X \* € + p ` + ? Q ` ^ M ; i € K i ? Ì B H B M i ? O + M M ; ? ¼ i ? b b) + † ? v p ¼ M ; M ?
ç † + ? d b È h ? - M # B M ? + ? Q H ' v ç Q Ê + - M ; Q Ê + H € B ç ½ K ' i K € M ; F ? ¬ M ; # B i + ? W M ;
E Q M ? > Q i ` Q Î M ; H ½ Q + k M ; ç S M ; # M + € M ? i , M ; i ? K € T H U + ,

@ " p` M?`i ç`M? T?ªB +~M i?"M bmv M;?o +?Q i?¬M; bm®iX

@ > B p` i`QÎM; H½Q

hB m L?`i .B T M?2Q K„i M?bM EQM? >Q h?Ov L;mv i

@ h¢B b Q H¢B Km®M T?€ ?Q +?mv M i®i +O i \ *?ŠM; [m M?[M; ;b i M!B +kM; H¢B F?¬M; /€K KÎKB M; M!B ` K` i?¬BX *?ŠM; H) +€+ M;QÆB F?¬M; Km®M +?B KbM? ? v b Q\ h?2Q i çQÊ+ #B i- +?B pËB ? B M;QÌB +€+ M;QÆB i?b F?¬M; +! + imv i b€i i`"M +O hS [mw i?"M? +?OX \*€+ M;QÆB +kM; ;B` +ª`²B- M m i?"i bU #` +?WM; b) K'i K¢M; M; v ç! M? X

b„+ K†i +O sm•M i?"M? +?O .QÆM; sm•M i`QM; hS Zmw i?"M? +?O HB M H¢M? H

@ hB m L?`i .B T- M;QÆB M!B M?[M; HÌB M`v H` +! w ;b\ "¢+? æ i?"M? p` h?B M * M v ç m +! ;B Q ?ªQ- #¼M i H`K b Q ` i v pËB ? B p` i`QÎM; H½Q +?Q çQÊ+ \ L; v i`QM; i`"M +?B M ;B`M? h?¬M #BM? M`v çB M[- i?b +kM; F?¬M; M?Q M;QÆB M!B i?b çQÊ+ - B #„i çQÊ+ i?b H` +O M;QÌB ç!X

h M M`v +?d #^M; p`B +•m ç½ H¬B +ª "¢+? æ i?"M? p`Q- `ä ``M; H` Km®M T?€ `®

hB m L?`i .B T M?9M p B K°i +€B,

@ .QÆM; i?"M? +?O i?"i H` [m M; KBM? H¶B H¢+X "i [m€ h i?'v `ä ``M; K'v M;QÌ ç®B T?QÆM; - ?"M F?¬M; i? ;B i +? i ç®B T?QÆM; M; v H`T iS+ - H¢B M!B ` M?[H` [m€ ;Bª i¢QX

@ hB m L?`i .B T- M m M;QÆB M;¢B b®M; F?¬M; pmB p i?b i b) iB M M;QÆB K°i æ¬M; i?"M? +?O >"M æ¬M; bœM; ;B¼M; M!BX

hB m L?`i .B T H¢B +`M; M?2Q K„i HÊB ?¢B ?ÆM,

@ L m K¼B M;QÌB ç½ M?B i ?mv i M?Q p"v- +?B #^M; i`QÊ+ F?B ? B i? M? h?¬M # ç'm K°i T?2M çB- +?Ì +?9M; i ç€M? tQM; - ? B i? M? h?¬M #BM? +! H) +kM; ç½ tQ ç! H'v h?¬M #BM? +! çQÊ+ F?¬M; \ \*€+? M`v `i +¬M; #^M; ç!X

GÌB M`v pW M!B ` - p¬ Hm"M H` M;QÌB +O "¢+? æ i?"M? ? v h?B M \*¬M; aÆM h` ?„M +?^K +?^K- M?QM; F?¬M; B ç°M; i?O i?"i bUX

B M'v +kM; i?'v çQÊ+ - +?mv M æ¢B hmv i +mM; Km®M +QËT h?¬M #BM? H¬M M i`W T?B hB m L?`i .B T ?„M +ÁM +! pB M #BM?X L;QÌB +! ?v p¼M; +QËT çQÊ+ h i?"M? p` h?B M \*¬M; aÆM h` M;X

"i [m€ w ç² +O hB m L?`i .B T ç½ [m€ `ä ``M; - +?QM? H` Km®M M;QÌB +O "¢+? aÆM h` M; ç'm ç€ pËB M? m- æ¢B hmv i +mM; +O ?„M +?d +¬M M;²B ç! M;Q ¬M; M`v bQ pËB ?² Hv +ÁM iBM? ` M? i?b b Q +! i? K„+ KQm M`v +O hB m L?`i .B T\

*?Ì H€i b m- hB m L?`i .B T H¢B M!B,

@ L m +€+ M;QÆB ç½ F?¬M; ç²M; w pËB HÌB ç M;?` +O i i?b +QB M?Q tQM;X " M; ,M +ªM i F i ;B Q #^M; ?[mX

L!B tQM; H¢B +?mv M ?QËM; M!B pËB # M;QÌB h`¬M o¬ s€-

@ " p` i?'v i? M`Q\

" M;QÌB h`¬M o¬ s€ HB + K„i M?bM M? m K°i +€B `²B ç²M; HQ¢i ;"i ç¬mX

"¼M ?¼ /M ;b +kM; H` # h?B M ;B B i`mM; T?~K- M m i?"i bU +MM; M? m HB m K ?B TX J` i?U+ HU+ i?'T M?'i- M?•M b® +kM; Qi æ¢B hmv i +mM; - ç9M; H` HU +? ?B M i¢BX

E?¬M; çÊB #¼M ?¼ +! i #QÊ+ - >"M æ¬M; ç°i M?B M H¢M? HMM; M!B,

@ " p`- M m #•v ;Bì+€+ M;QÆB çSM; p T?Q æ¢B hmv i+mM; i?b b m M`v i¬M; H` F i?O +O "¢+? æ i?`M?i X
æ•v ç9M; H` mv ?B T i`„M; i`ÊM- M?QM; M;QìB M|B H` "¢+? æ i?`M?- +| iQ +€+?
h?Ov L;mv i i`QÎM; H½Q +kM; M|B,
@ E?¬M; ;B9T çQÊ+ ;b +?Q i i?b H` F ç`+?5 æ•v +kM; H` w +O h?B M *¬M; aÆM
L?€v K„i- +QÊ+ #° +O # M;QìB h`-M o¬ s€ /WM; H¢BX

RjNX *?QÆM; Rj3, *€+? E?¬M; æQ¢i J M?- *m²M; æ Q hªQ h?B M Z

o¬ h?QìM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; Rj3, *€+? E?¬M; æQ¢i J M?- *m²M; æ Q hªQ h?B M Zm•MX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

M?[M; HìB +O "¢+? æ i?`M? p` h?B M *¬M; aÆM h` M; K†+ /M +| p F?€ #€ ç¢Q p
+?¶ i®i +O F K¢M?5 "¼M ?¼ +| iQ +€+? #€ ç¢Q- +| iQ +€+? p¬ bd5 L m Km®M F
M|B i?b +kM; çQÊ+- i`QÊ+ iB M +S ;B i,M; i?U+ HU+- H¬M b m ç´B H¢B +?QM? H
>ÆM M[K`v M;QìB + Q i?O # M "¢+? æ i?`M? p` h?B M \*¬M; aÆM h` M; +kM; F?
#¼M ?¼ çQ¢i h?¬M #BM?- +?ŠM; [m +?B M; ,M F?¬M; +?Q #¼M ?¼ çSM; p T?2
+kM; +QB M?Q +| HÁM; `²B- +?ŠM; [m H` i?O çQ¢M iB iB M K°i +?9i K` i?¬BX

> B i? HU+ HÈM +kM; ç½ M|B p`v- # M;QìB h`-M o¬ s€ H`K b Q /€K #QÊ+ iB T\ a
ç m i²M i¢B K°i i¬M; K¬M F?¬M; FûK ;b h?B M h9 i¬M; X *?B pb K°i i` M? +?`T M?
iÈB i¬M; K¬M i?b F?¬M; ç€M; - b m F?B # M;QìB h`-M o¬ s€ /WM; H¢B- hB m L?`i
M|B,

@ L m # p` F?¬M; #QÊ+ b M; ç•v i?b b m M`v i¬M; K¬M +O # p` poM? pB M H` F
J¼B M;QìB #B M b„+- b„+ K†i +O # M;QìB h`-M o¬ s€ +ÁM F?| +QB ?ÆM M[X
M?[M; HìB M`v +O hB m L?`i .B T imv +kM; ;B®M; M?Q M?[M; HìB >`M æ¬M; ç½
F?€+- M?[M; HìB M`v +ÁM p¬ bd p` #€ ç¢Q ?ÆM +ª F?B M½v5 :B®M; M?Q +® w ;B
æ i?`M? p`vX

@ *€+ M;QÆB çWM; M M F?BM? M;QìB [m€ ç€M;5

h`-M o¬ s€ iS+ ;B”M [m€i H M K°i iB M ; - +QM i?Ä iS+ ;B”M +ÁM #B i +„M M;QìBX
+kM; H` + Q i?O h?B M ;B B i`mM; T?~KX

"QÊ+ K°i #QÊ+ i?b i`î i?`M? F i?M +O i? HU+ M`v- HmB K°i #QÊ+ +kM; b) i?`M?
b Q i?b +kM; ç„+ i°B pÈB F F?€+X "¼M ?¼ ?Q`M iQ`M #` F i î ;B[X

>ÆM M[bS+ mv ?B T +O æ¢B hmv i+mM; `i FBM? F?OM; X "¢+? æ i?`M? p` h?B
?ÆMX H`K pB + ;b +kM; [m M; KBM? +?QM? ç¢B- M?QM; æ¢B hmv i+mM; #¼M +
ç€K b€i i?O ;B i M;QìB F?¬M; +?ÈT K„i5 `` K°i ç€K M;QìB M?Q p`v •K i?¬K M?bM
M;`v v M´M b Q\

hB m L?`i .B T +QìB F?†+ F?†+- H° ` p +U+ F€ pmB bQÈM;;

@ L m F?¬M; K m çB [m ç•v i?b i b) ;B i M;QÌB M; v H" T i S+5 *€+ M;QÆB ç½ +? i?b i çQÆM; M?B M F?¬M; i? H Qm +€+ M;QÆB H çB5

hB m L?'i .B T pW M|B tQM; HB M +?"K `½B çB m ç°M; +QÆM; F?QX

h`QM; M?€v K„iX K°i +¶ €T HU+ HçM? M?Q #,M; iW i` M i`lB ;B€M; tm®M; - ç•v F?¬ H` K°i HQçB +ªK ;B€+ m €K HçM? M?Q #,M; - M; v H9+ +ªK M?"M çQÊ+ +¶ F?Q i? ;€v M`v ç°i M?B M ;B€M; tm®M; - i|+ ;€v +O æQÌM; S?QM; +kM; /UM; ? i H M- ;Bç #^M; #½M; [m'M i` M M;QÌB KbM?- ?ÆM M[+QM `„M M`v +ÁM F?¬M; M;WM; i? H

hB m L?'i .B T +kM; F?¬M; +| M?^K p`Q æQÌM; S?QM; - KK+ iB m +O ?„M +?QM? i` M K†i +QÌB ?QT K„iX M?QM; b€i F?Q HçB bK+ b¬BX

" M;QÌB h`-M o¬ s€ bB i +?†i bQM; [mv M- M;?B M `„M; M;?B M HÊB- i`€M M´B #'i F?ª M?K+ - hB m L?'i .B T H`K M?Q p`v `ä `M; H` Km®M pk M?K+ # M;QÌB #¼M ç m M?ªv H M K°i +¶ M?B i ?mv i- ?"M F?¬M; i? t¬M; H M ç€M? hB m L?'i .B T #

L?QM; K°i +?9i iBM? i€Q b m +kM; ç½ M; ,M HçB M¶B t9+ ç°M; +O ?¼ - #¼M ?¼ + F?¬M; T?ªB ç®B i?O +O hB m L?'i .B T - ?m®M; ?² ;b- ç•v +kM; F?¬M; T?ªB MÆB i?"i bU ç°M; i?O- F?¬M; çÊB hB m L?'i .B T i?m i?"T KbM? i?b M;QÌB +O "ç+? æ bÆM i` M; ç½ MûK +ª # M;QÆB #¼M KbM? ` M;Q`B `²BX

>Q i p`Q K°i ?ÆB i?"i b•m- +QÐM; +? +QM ;B" M i`QM; HÁM; - # M;QÌB h`-M o¬ s€ L?QÊ+ >Q T?ªM; T?'i M?Q +| çQÊ+ K°i H M? i?®M; M?'i p`v- tQ v M;ìB T?|M; çB- + HçB MÆB M`v M[X

+?d i`QM; F?QªM; i?lB ;B M p`B H-M +?ÈT K„iX # ççQ i?•MªM? M`v ç½ ?Q`M iQ` K¼B M;QÌBX

æ€M? F?¬M; HçB- +kM; F?¬M; i? ç€M?- i?b F?¬M; i? M;²B +?l +? i- # M;QÌB # çQÌM; /mv M?'i H` #Ä i`®MX

L;Q`B bÎ HB m +O K¼B M;QÌB H` hB m L?'i .B T HçB F?¬M; +| w ç`M? M; ,M +ªM ?„M- M m Km®M ;B[ HçB K°i M;QÌB M?'i ç`M? H` ``i çÆM ;BªM M? M?"M; - M?QM; +?¶- F?¬M; +| #'i F€ ç°M; i€+ M`QX

+?d i`QM; +?®+ H€i- hB m L?'i .B T HB M i?m HB K HçB F?Q iS+ HçM? M?Q #,M;

@ JÈB ?M /¼ p`B +•m ç½ #Ä +?çv- çSM; H` K°i ç€K ;B ?Ä F?¬M; /MM; çQÊ+X

h? M; S?B hB m ?Q i ?Q i KkB- HB + K„i M?bM hB m L?'i .B T K°i +€B- i`QM; €M? K F?¬M; #B i p b b Q hB m L?'i .B T HçB H`K p`v- M?QM; K¼B +?mv M i mv i ç®B F? çQÊ+- H'v iQM? +€+? +O hB m L?'i .B T i?b ç•v M?'i ç`M? H` ç M; +| •K KQm [m,

>„M +?QM? H` K°i +QM `„M ç°+ i?Q+? çM ;BÐM +QM K²B- H` HQçB M;QÌB i?Q+? i`M M?šM +?Q iÈB +? iX

>B M içB- b„+ i`lB ç½ b" T i®B- #-m i`lB ç-v b Q i mv i ç T- €M? i`„M; F?mv i b€M;

hB m L?'i .B T b m F?B çm´B ? i ç€K M;QÌB h?B M;B B i`mM; T?~K çB- p K†i +O p`h?B M *¬M; aÆM h` M; +kM; i?Q i?ª çB F?¬M; Q i X J†+ /M # M;QÌB i`mM; T?~K K„i- M?QM; K°i F?B ?¶M +?B M- #'i F€ K°i +?9i +?B M HU+ pB /B m M`Q +kM; +| i

>B M içB # M;QÌB #¼M ?¼ ç½ çB `²B- +?mv M i U M?B M +kM; çÆM ;BªM ?ÆM K° E iB T- F?¬M; +ÁM B H M iB M; ? v H`K ` #'i F€ ç°M; i€+ M`Q M[- +?d +| K¶B K i +QÌB #'i #B M i`2Q i` M K¬B- ç¬B K„i ? T /`B M?Q K„i ç°+ t` +?"K `½B [mûi M?bM /lB K„i iÈB i` M M;QÌB æQÌM; S?QM;X æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ F?|2 K¬B +O ?„M H MX

>„M ç M; +QÌB pÈB KbM?\ æQÌM; S?QM; p†M p Q m®M ûQ M;QÌB- +ªM;QÌB F?¬M; iWM; ;†T M;QÌB M`Q M?Q hB m L?'i .B T- F?B M M;QÌB i +| K°i HQçB +ªK ;B€+ F

hB M; i?9`®M; T?QÊM; M;•K pšM i`mv MiÈB- i` M? ç'm H•m M?Q p"v`²B- #'i F H
i?ªB i?–M #BM? ç m +| +?9i +çM bS+- #¼M +?9M; +?ŠM; [m H" h?–M #BM?- M;
F?–M; i? +?B M ç'm [m i?ÌB; B M /"B M?Q +QM M; QÌB çQÊ+ - #¼M +?9M; +?'T M
+?ûK` mv HU+ iQÆM; SM;X

oB K L?"i HçB T?B H M i`ÌB + Q H–M M[- FûQ i?2Q ?QªM? ?Ä T?QÊM;- ?mM; ?
K°i FQ+? FB - bQ pÈB #'i F€ H–M M"Q +kM; KçM? ?ÆM- #€ ççQ ?ÆMX

oW p +?çK- +ª E?9+ æbM? bÆM +kM; T?ªM; T?'i M?Q ç M; H„+ HQX

h`QM; M?€v K„i M"v- i'i +ª + Q i?O içB ç•v T?ªM; T?'i M?Q K°i +•v +mM; +,M; i?~M
€M? b€M; # M i` M i?'i i?ªB i?–M #BM? p®M +?Q K°i H–M i? v ç'B T?9i +?®+ H|2
`'i M?B mX

oB K L?"i HçB T?B H M i`ÌB H–M M[ `²B HçB M M tm®M; i?"i KçM? M?Q pW `²BX

h–M hS LQÆM; i`–K ;B¼M; M|B,

@ H½Q h? M;5

h? M; S?B hB m ç +QÆM; F?Q H M M|B,

@ >mvM? #B i5

æ•m +?d h? M; S?B hB m- +Æ ?² i'i +ª K¼B M; QÌB ç m p"MF?ÎB +QÆM; F?Q- æQ
p" M; +MM; G•K L?QÊ+ .B M p" "ç+? h® u HMB HçB T?Q b m F?QªM; ? B KQÆB i`

@ P M?5 P M?5 P M?5

GB M iB T# H–M- oB K L?"i FB K p" h?'i i?ªB i?–M #BM? çKM; iM? m i`mv MiÈB
F?„+- oB K L?"i FB K F?–M; +ÁM # v H M + Q M[- K" H" # v HÆ HYM; # M i` M i
i?•M FB K- ?QªM? ?Ä T?QÊM; ?Q" M; M;W K†i H M i`ÌB F m H M K°i iB M; i? M?
M^K /"B tm®M; ç'i- /"B ?ÆM; –M KQÌB i`QÊM;- i`€M; H M?Q p)- ç T iÈB KS+ ?Qª
i?K +?B M i?„M; +O KbM?- iB M; T?QÊM; ?|i p M; H M F?–M; M;WM; ç T?€i iB i
€M? b€M; T?€i` iW i?'i i?ªB i?–M #BM? ç½ KÌ M?ç i +U+ ç°- iW bÈK ç½ F?–M; +/
+?•m M; ¼+ H9+ ç–m M[`²BX

h`QM; M?€v K„i iB M; T?QÊM; ?|i p M; H M- #®M T?QÆM; i€K ?QÈM;- i'i +ª K¼B M
F?Q i? F?'M; H² +O K¶B M; QÌB p ç" T p"Q M? m- M'B H M K°i +¶ +m²M; T?QM; +
[m M? t"Q tç+ F?–M; M;WM;X

@ oB K L?"i5

h–M hS LQÆM; [m€i K°i iB M;- oB K L?"i HçB tQ v M; QÌB # v p T?Q h–M hS LQÆ
+?d H" h?–M #BM?- b Q +| i? pQÊi [m i`bM? ç° +O M?[M; + Q i?O M"v\

h? M; S?B hB m H"K ç–m i"m ;QÆM; Kšm- H" M; QÌB ç–m iB M p¼i iÈB # M +çM?
i?O ?QÈM; iÈB +?¶ oB K L?"i- M?QM; F?–M; çÈB ?„M #„i çQÊ+ oB K L?"i FB K- ?
i? M? i`QÌM; FB K- K°i #° +Æ [m M i v p" +?•M ;Bª ç½ ç€M? iÈB +' i v +O ?„MX

L?QM; +–M; FQ+? M"v +ÁM +?Q iÈB- / +' i v +O h? M; S?B hB m ç½ HÁK tm®M;
M m F?–M; +€M? i v +O ?„M ç½ #` K'v Hm²M; +QÆM; F?Q +QÌM; #çQ FB T?€ M€

h? M; S?B hB m p°B p" M; `9i i v p - +kM; F?–M; i? K M?bMiÈB- imM; ` K°i +?QÎ
F?'M; H² ç½ Mm®i ;¼M M?[M; çÁM +–M; FQ+? ?QÈM; iÈB +?¶ +O KbM?- # M M; Q
sQ+? +?d pÈB K°i i? M? i?€B ç Q K9 H M F?–M; ;B| M"Q [m M'B- K°i Hm²M; ç Q
#„M` iW i?€B ç Q- i` M i v æQçM h?'i sQ+? /QÌM; M?Q ç M; +–K K°i i? M? F?ªK
>ÉT ç Q T?€T pW tm'i` HB M p M; H M K°i +?m¶B iB M; çBM? çBM? çQÆM; çQ
?ÉT HU+ +MM; M? m M"v ç½ ?| ;BªB i'i +ª K¼B +–M; FQ+?X

h`QM; F?–M; F?Q- F?„T MÆB ç m H" M?[M; `mM; ç°M; +O +€+ +?B m i?S+ b m F
M"v ç€M? ` - iWM; pÁM; F?m +? i€M /–M` M; Q"B- K„i i?QÌM; +kM; +| i? i?'v çQ

+¬M; ç m i" T i`mM; tmM; [m M? ? B F B M i?¬M #BM?- oB K L?"i F B K # v` M?QM
 F?¬M; #B i H" ç½ #` B ç€ +?Q K°i +QÊ+ M M # v i?ŠM; p T?Q G•m J½M EBM?X
 o K†i G•m J½M EBM? H B M ç€B ?d- ç M; Km®M çQ i v +¬K H'v i?b H€B M; ?2 çQ
 hB m,
 @ M; QÆB /€K5
 h? M; S?B hB m ç½ F?„+ b•m M¶B bÊ p"Q ç¬m G•m J½M EBM?- M; ?2 iB M; [m€i
 J½M EBM? H€B +| +?9i bYM; b®iX
 h? M? •K M?Q °Q K°M; +O h? M; S?B hB m p M; H M,
 @ *€+? F?¬M; i?O5
 J°i +?QÎM; ç€M? ` - ç2K oB K L?"i +?°T p"Q i`QM; +?QÎM; 'M K"m H"K- ?mM; ?,M
 h¬M hS LQÆM; X
 h¬M hS LQÆM; iBM? K„i- p°B p" M; #„i çQÊ+ oB K L?"i F B K- #€+? +?Q+? +QÆM
 M?Q #` HY i?B m ç®i- i`U+ iB T i? K; B p"Q pÁM; +?B MX
 J°i KªM? ?¶M HQ€M- MÆB ç•v +| ?ÆM KQÆB p` + Q i?O- i`W M?[M; M; QÎB F?¬M; c
 H" F i?MX
 J¶B M; QÎB ç m T?ªB ç®B K†i pÈB F ç`+? +O i K ç€B i? HU+X
 aU i?"i [mª M?B M +kM; ;B®M; pÈB M?QM; ;b h? M; S?B hB m bmv çQ€M- K°i F?
 #ªM F?¬M; / ;b i?Q€i i?•M çQÊ+ - K¶B H¬M ?„M Km®M K M; æQ€M h?'i sQ+? p" h-
 i`QÎM; i?b Hm¬M #` p" B çÁM i`M +¬M; F?¬M; #B i iW ç•m` #S+ ûT i`Î H€B- +S M, K
 S?B hB m [mª i?"i iS+ ;B" M K°i #KM; M?QM; F?¬M; +| MÆB T?€i iB iX
 >ÆM M[pW `²B ç€K M; QÎB M"v +ÁM /€K ç€M? HûM KbM?- M; ,M +ªM KbM? i?m ?
 Mªv +O h? M; S?B hB m H€B M´B H M,
 @ *QM K +€+ M; QÆB5 E?¬M; ç H½Q h? M; i çB i?b i +kM; F?¬M; çB M[5 E?¬M
 +€+ M; QÆB +ÁM F?¬M; #B i ?Q p b b Q H€B ?²M; 5
 *€+? E?¬M; i?O ;B" M /[- +m²M; ç Q iU M?B M +kM; #`ªM? ?QÎM; - +€Q # Q æQ€M
 M½v F?¬M; #B i ç½ MûK çB ç•m- i` M i v +?d +ÁM i?€B ç Q- ? B M; QÎB M´B ;B" M
 F€F?OM; #® M?•M i•K ç°i M?B M i`"M` X
 h?B M a€i h? M; S?B hB m- æ` i?Q æQ€M h?'i sQ+?- +€+? F?¬M; çQ€M K€M; - +
 a€i F?Q ç^M; ç^M; - F?¬M; +QB B` ;b- T?|M; M?½M M?bM i?B M ?€- +?d +| K¶B
 a€i F?Q +O ? B M; QÎB pW ` - i'i +ª K¼B M; QÎB +Æ ?² ç m ;B"i KbM?5 æ•v H" b€i
 K°i +?¶- mv €T iÄ ` ç½ çO F?B M HÁM; M; QÎB `mM bÊ- FBM? F?OM; iÈB ç•m- FB
 > B ç€B b€i i?¬M KQÎB K'v M, K i`QÊ+ i`M b€i #W #½B F?„T Gw æQÎM; ç [m®+ ç
 i`¬B [m - K¼B M; QÎB ç½ bÊK [m M çB bU i²M i€B +O #¼M ?¼- M?QM; #¼M ?¼ ;B
 #` M?´ M M?- +`M; F?¬M TªB bQ iY ç½ ;B"- K" H" +U HQM; #` +?¼+ idM?- mv HU
 M; QÎB +| i? +?®M; H€B\
 > B M; QÎB F?¬M; +¬M M|B #'i F€ +•m ;b M?QM; iS +?B H€B M?Q M®B H B M pÈB M
 æ²M; i?ÎB i`B M F? B +¬M; FQ+? F?¬M; 2 bÊ çB m ;b F?„T #®M T?QÆM; i€K ?QÈ
 *QÎM;ªM? F?´M; H² +O *€+? F?¬M; i?O # v HQ€M F?„T MÆB- ç Q [m M; FûQ /`B
 ? B M; QÎB +ªK i?'v p¬ +MM; i?®M; F?Q€B- TªM; T?'i M?Q ç½ [m v H€B M?[M; M;
 ç'm +MM; M? m F?B tQ - HQĐB ç Q F?¬M; M; WM; m®M; K€m- F?B M M; QÎB i HQ
 t X
 "®M i? M? i`QÎM; FB K ç€M? iÈB iW # M ?¬M; +O h? M; S?B hB m- h¬M hS LQA
 M;¼M HY #MM; H M- çĐ K°i FB K +O .QÆM; sm•M- +MM; H9+ ç| - K°i i? M? i?€

+^aM HϕB +MM; H9+ ? B i? M? i`QÌM; FB K +O >ϕ h?ìB ok p` >`M æ¬M; - ϕ Q [m M
i?'m tQÆM; - H'v K°i ϕ`+? ? B- ?B M i?` `ä F?Q T?€+?X

+?QÎM; T?QM; +O h? M; S?B hB m ϕ€M? #`i i`QÌM; FB K +O h?m .`+? h9v- +€+
HB M ϕ€M? +?Q h?m .`+? h9v HMB HϕB # #QÊ+X

+¬M; FQ+? +O hS [mw i?`M? +?O M?€v K„i ϕ½ iB m i€MX

h? M; S?B hB m +kM; F?¬M; [m v ϕ-m HϕB- i?•M M; QìB pW +?mv M- /ϕT p T?Q
i?U+ +?`i ϕ½ F?B M M9B ϕ€ MSi` ? B +€B F?2 i?`i b•m- i`QM; M?€v K„i +€i # v ϕ
EQM? >Q h?Ov L; mv i? B p` i`QÌM; H½Q ϕ M; Km®M ϕQ i v #„i H'v i?'i i?^B i?-
p b m ? B #QÊ+X

@ > ? - H½Q iY +?Q +€+ M; QÆB ϕQϕi5

h? M; S?B hB m +QìB HÈM K°i iB M; - ϕ€ K°i +QÊ+ p`Q i` M i?'i i?^B i?-M #BM?-
i? K Km®M +Q M?B M HϕB #` h? M; S?B hB m ϕ€ # v` M; Q`B- # v i?ŠM; p T?Q

G•m J½M EBM? HϕB KWM; `Đ H-M M[ - ?„M ?Q`M iQ`M F?¬M; M; Ì h? M; S?B hB
i v ϕQ i?'i i?^B i?-M #BM? iÈB- ϕ M; H9+ ?„M pmM; MY ϕQϕM i`QÌM; iB M` Km
i?b hB m L?'i .B T HϕB ϕQ i v` - +€B i v FB HϕB K K M?kM M?Q F?¬M; +| tQÆM;
.B T +?d T?'i M? K°i +€B- i?'i i?^B h?-M #BM? ϕ M; # v iÈB HϕB /°B M; QÊ+ i`Î p -
` HϕB +m®M p`Q F?Q^M; F?¬M; X

@ hB m L?'i .B T5

G•m J½M EBM? M?bM #^Q #®B ϕ½ Î M; v i`QÊ+ K†i +S i? # v ϕB- F?¬M; F?ÄB iS
H M K°i iB M; X

hB m L?'i .B T HϕM? HMM; M; ?B M; ϕ-m b M; MÆB ?€+ HB + ?„M K°i +€B- M?2Q

@ *| w FB M\

h?-M b„+ i` M K†i G•m J½M EBM? HB M #B M ϕ´B- K†+ /M `i iS+ ;B`M- M?QM; +k
h`W # M; QìB h? M; S?B hB m p` hB m L?'i .B T- i•K i?-M +O M?[M; M; QìB +ÁM
ϕ†i i` M i? M? h?-M #BM? M`v- M?bM i?'v +^M? M`v- >ϕ i?`M? +?O p` æ¬M; i?`M?
+?O HB M /®+ iQ`M HU+ T?B H M F?¬M; i`mM; - Km®M #„i H'v h?-M #BM?- ? B M;
+?•M- F?¬M; +?Q ϕ®B i?O /B +?mv MX

h?Ov M; mv i +kM; t¬M; H M +MM; H9+- EQM? >Q i`QÎM; H½Q Î HϕB # M /QÈBX

h? M; S?B hB m iU M?B M F?¬M; + K HÁM; v m i? - ;BŠK KϕM? +?•M H M ϕ´i K°i
K°i KkBi M`ìB +mM; X

"®M M; QìB # v H M +ÁM +?Q F`T iÈB ; -M h?-M #BM?- +kM; ϕ½ iU F K +? HŠM
ϕ´m p¬ +MM; F`+? HB i- K¶B M; QìB +Æ ?² ϕ m /®+ ? i #^M HoM? +O KbM? ` - +Q
+?ϕK F`+? HB i pÈB M? m- H M i`M` tmM; [m M?X

R9yX *?QÆM; RjN, h?-M "BM?X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;B^, Jϕ+ J†+

*?QÆM; RjN, h?-M #BM?X

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

*?B M i`QÌM; M? M? +?|M; #` +?B H`K ? B T?-M i` M /QÈB- i-M; i-M; HÈT HÈT +
M?bM- M; v +^a F?B i`ÌB ç½ i®B- M?QM; K<sup>a</sup>M? +?B M i`QÌM; M`v pšM b€M; M?Q #
hS Zmw i?`M? +?O , p`Q ç¬M; M; QÌB- ? B M; QÌB # v H M i`ÌB H¢B +?B ` H-M M[
p` h?Ov M; mv i i`QÌM; H½Q- +ÁM H¢B K°i M; QÌB p°B p`M; H Q iÈB +?¶ h?-M #BM
?B M K°i #`M i v iQ- K°i +¶ HU+ ?9i +€+? F?¬M; ç½ ?9i H'v h?-M #BM? M; v i`QÈ
h?U+ HU+ ç¢i iÈB i`bM? ç° +O #¼M ?¼ i?b +| i? H`K çQÊ+ FB m +€+? F?¬M; ?9i
/KM; +QÆM; F?Q HBM? ?Q¢iX
L?QM; /M b Q +kM; F?¬M; i? b€M? pÈB *€+? F?¬M; i?O +O h? M; S?B hB m- +€
F?¬M; #` #` +€+? i`Î #ÎB F?¬M; ;B MX æ¬M; i?`M? +?O i?B m +?9i M[ç½ ?9i ç
h? M; S?B hB m H¢B çQ i`<sup>a</sup>Q i?O` - i`U+ iB T +„i çSi ?'T HU+ +O ?„M- K°i +?Q
+?ti h?-M #BM?X
h?Ov M; mv i i`QÐM; H½Q ç M; Km®M ç°i T?€ M; ,M i`Î +O >¢ i?`M? +?O +Æ ?² F?
[m M i v +O KbM? i'M +¬M; iÈB i`QÊ+ M; U+ +O h? M; S?B hB m- +¬M; FQ+? +Á
F?Q /`v ç†+ ç½ #„M` iW HÁM; #`M i v ç|X
h? M; S?B hB m tQ v M; QÌB ;B[F?¬M; i`mM; - i`€M? i?Q€i K^aM? €K F?Q M`v- #`M
+kM; H` MûK h?-M #BM? tm®M; ç'iX
h?Ov M; mv i i`QÐM; H½Q +kM; /Si F?Q€i- F?¬M; +| +?9i w iS Km®M /•v /Q +MM;
/äB i?2Q h?-M #BM?- i?•M i? +MM; M?Q ?| i?`M? K°i ?Q^aM?X
G-M M`v h?-M #BM? H¢B MûK iÈB i`QÊ+ K†i EQM? >Q i`QÎM; H½Q- EQM? >Q i`
ç`+? M?•M +kM; #` ó€K F?Qô #`i i?bM? HbM? tm'i ?B M /¼ +?Q ? i ?²M- i?B m +?
#`i [m€ iÈB F?B ?„M M?bM `ä ç•v +?QM? H` h?-M #BM? i?b F?¬M; F?ÄB KWM; `Ð-
i?®B^aM?- ;BÆ i v H M Km®M #„i H'v h?-M #BM?X
a m K°i F?„+ iQ`M #° +¬M; FQ+? p¬ +MM; ?mM; K½M? ç m ?QÈM; p T?Q ?„M K
M; QÌB ç m +¬M; FQ+?- M?[M; M; QÌB M`v #`i F H` H9+ i`QÊ+ +ÁM +?B M ç'm +MM
+O ?¼ M; mv ?B K iÈB KS+ M`Q- K¼B M; QÌB ç m ?Q`M iQ`M #Ä [m F i?M i`QÊ+ K
iÈB i`QÊ+ K†i EQM? >Q i`QÎM; H½QX
æ®B K†i pÈB M?[M; çÁM i'M +¬M; iQ`M HU+ +O #<sup>a</sup>v i€K p` + Q i?O h?B M :B B i
[mv i ç`M? K°i +?mv M`i b€M; bm®i- ç| +?QM? H` p°B p`M; HmB H¢B5
*?B i?B m +?9i M[H` +| i? H'v çQÊ+ h?-M #BM?5 \*| i? M|B H` i?`i #¢B i`QM; ;
h`M; /B M +?B M ç'm i`Î M M p¬ +MM; [m, /`- T?-M HÈM K¼B M; QÌB Î ç•v ç m Km
+^a ç m ¬K KK+ çQ+? M`v K` +?B M ç'm- +?B F?B M`Q #¼M ?¼ Î; -M h?-M "BM?- ?
i?b b) #` K¼B M; QÌB çB M +m²M; +¬M; FQ+?X
"aQ #®B çO F?B M i'i +^a K¼B M; QÌB i? K i?m²M; ;BÌ H¢B ;B®M; M?Q K°i +O F?Q
i?O ç~v iÈB ç~v HmB ;B[F?¬M; i`mM; - M?QM; +?Q +| K°i B +?•M +?QM? +?¢K ç
Zmv M T?QM; - +?QÎM; FbM?- ç Q [m M; - FB K F?Q- iB M^aM?- M?[M; +¬M; FQ+?
i`QM; K°i T?¢K pB M?Ä M`v- F?¬M; M; WM; ç€M? p`Q i` M i?`i i?^aB i?-M #BM?- ç
F?€+ ç€M? H M i`ÌB + QX
h•K iQ +O h? M; S?B hB m- æQ¢M h?`i sQ+? p`h-M hS LQÆM; p®M F?¬M; ç†i i`
+?ŠM; [m H` #¼M ?¼ #` +m®M p`Q +m°+ +?B M- h? M; S?B hB m iS+ ;B`M M M H
?¼ iU M?B M #B i M; v H9+ M`v ç•v h?-M #BM? +?QM? H` #M çÁB K¢M; - M; QÌB M
M; QÌb F?€+ çB M +m²M; i'M +¬M; X " M; QÌB #¼M ?¼ F?¬M; Km®M b m M`v H¢B b
M`Q +kM; #` K'v + Q i?O +Ð M`v çm'B ;B i ç K M; `vX
*ÁM hB m L?`i .B T i?b F?¬M; B #B i çQÊ+ `®i +m°+ H` ?„M ç M; M; ?o ;bX
h?2Q Hw K` M|B- M; v H9+ h? M; S?B hB m ç2K h?-M #BM? çQ iÈB i`QÊ+ K†i ?,
`<sup>2</sup>B #Ä +?¢v- K†+ /M b) #` K'v + Q i?O +O "¢+? æ i?`M? p`h?B M *¬M; aÆM h` M

+~M ?„M +?ϕv ϕQÊ+ p æϕB hmv i +mM; i?b t2K M?Q M iQ`MX L?QM; ?„M ϕ½ F?~M
ϕ~v h?~M #BM? i`î p X

G`K M?Q p`v HϕB F?B M M; Q`B i +| +<sup>a</sup>K ; B€+ ; B®M; M?Q ?„M +?d i?Q +? t2K M; Q`
+| w Km®M ; B`M? H`v h?~M #BM? p`v- i?“i bU F?B M M; Q`B i ϕQ€M F?~M; ` - M?
+| B #B i ϕQÊ+ `®i +m°+ i`QM; HÁM; ?„M ϕ M; M; ?o ; bX

@ a^aM; 5

h`QM; i`M; ?¶M +?B M- h? M; S?B hB m +Q`B HÈM K°i iB M; -

@ G` +€+ M; QÆB F?~M; +?Q H½Q h? M; i ϕB i`QÊ+- ϕ½ p`v i?b ϕWM; i`€+? i 5 *|

@ hU F?B M; ϕ€ ϕ`T p`Q +?•M KbM? 5

æQϕM h?`i sQ +? F?Q ϕ`M? i?~M M?½M M|B iB TX

@ E?~M; b B- +?QM? H` +•m M`vX

h? M; S?B hB m i v i`€B ϕ€M? h?Ov L; mv i i`QÎM; H½Q- i v T?^aB ϕ€M? h?m i?“M?
M; Q`B #`i [m€ +?d ?ÆB ϕ°M; K°i +?9i K` i?~B-

@ H½Q æQϕM- t2K ` K`v M, K M v M; QÆB +kM; ϕ¼+ ϕQÊ+ F?~M; Qi b€+? M? 5

æQϕM h?`i sQ +? [mûi [m K°i K<sup>a</sup>M; ϕ Q [m M; - #S+ æ~M; i?“M? +?O H`EQM? >Q i
M|B,

@ æ~m # T +kM; T?^aB +| p, M ?| +?SX

E?“T +?B M i`Q`M; - +kM; +?d +| ? B M; Q`B #¼M ?¼ KÈB M?“M M?½M M?Q p`v- ?Q
+ Q i?O F?€+ ` ; b- pW ϕ€M? M? m pW M|B +?mv M T?B K- #ÎB pb ?¼ F?~M; +|
i?Q€i ` ϕQÊ+- +?QM? pb p`v M M KÈB +| i? F?~M; +® F} ; b M?Q i? X L?QM; M
; B®M; p`v- #¼M ?¼ +?ŠM; M?[M; Km®M ϕ€M? M? m- KK+ iB m [m M i`¼M; M?`i H
F?~M; H`v ϕQÊ+ i?b +kM; T?<sup>a</sup>B M; , M F?~M; +?Q M; Q`B F?€+ H`v- +S ϕ®B H`T K½
K€B\

>ÆM M[M m M?Q /KM; i•K ϕ w i?b b) T?€i ?B M ? B M; Q`B h? M; S?B hB m p` æ
+?O ϕ°M; i`M +~M; hB m L?“i .B T- +ÁM hB m L?“i .B T +kM; ? i M?Q p`vX " M; Q
K†+ /M F?~M; +MM; K°i T?2- M?QM; +kM; F?~M; T?^aB F ϕ`+?X

G9+ #¼M ?¼ +?B M ϕ`mX æQ`M; S?QM; pšM +?, K +?9 M?bM p`Q G•m J½M EBM? X

h`QM; b®M ?[M; + Q i?O +| K†i î ϕ•v i?b i?U+ HU+ +O G•m J½M EBM? +| i? +QB H
K†+ /M +kM; H` +<sup>a</sup>M? ; BÈB h?B M; B B i`mM; T?~K- M?QM; i` M i v M`M; +ÁM +|
ϕ`m +ÁM pQÊi t +<sup>a</sup>M? ; BÈB +O #<sup>a</sup>M i?•M M`M; i X *ÁM +QÆM; #BM? i`Q`M; iB M -
h?“i sQ +? +?ûK i?“M? ? B MY X HϕB i? K bÊ ?½B i?U+ HU+ +O h? M; S?B hB m i?

>„M +QB M?Q +kM; iU ?B m H`v KbM? - +?d +?ϕv /¼+ i?2Q +?B M i`Q`M; - F?~M;
F?€+- +?ŠM; [m H` Mû i`€M? +~M; FQ +? +O M; Q`B F?€+- i?dM? i?Q^aM; HϕB ?n
H`v h?~M #BM? p i v KbM? X

L?QM; î ϕ•v M?B m M; Q`B M?Q p`v b Q +| i? +?Q ?„M +Æ ?°B M`v\ *?Q M M MY
K¶B H~M pmM; ` ϕ m T?<sup>a</sup>B i`î p F?~M; +~M; - G•m J½M EBM? ; 'T iÈB ϕ° +S M; ?B

>ÆM M[K†+ /M i?U+ HU+ +O ?„M i?“T- M?QM; +kM; F?~M; +| B ?ϕ b€i +?B m
h?B M; B B i`mM; T?~K- Km®M ; B i?“M +kM; T?^aB T?Q +~M; K°i T?2M- ?B M iϕB
ϕ†i î MÆB h?~M #BM? - F?~M; B /Q bS+ ϕ ϕB ϕ®B T?| ?„MX ϕB m M`v F?B M ?„M

æQ`M; S?QM; ϕ½ [mv i b) ; B i +? i G•m J½M EBM? - iU M?B M Hm~M ibK +Æ ?°B -
ϕ m ϕ M; ?¶M +?B M- T?•M i•K i?B m ϕ T?ÁM; - ϕ•v +?QM? H` +Æ ?°B i®i M?“i X
.B M ϕSM; # M +ϕM? +kM; i`ÈM K„i ?€ K²K M?bM M?[M; + Q i?O M`v ?¶M +?B M- H
+ Q i?O h?B M; B B i?QÊM; T?~K i`T i`mM; K°i +?¶ ?¶M +?B M pÈB M? m +kM; F
M|B H` i`, K M, K +kM; F?| ; †T ϕQÊ+ K°i H~M- ?ÆM M[+ÁM H` M; Q`B +O # ϕϕB i?

#¼M ?¼ #•v ;Bì +kM; +?d #B i M?"T i•K [m M +?B M- F?¬M; ç w iÈB +?mv M F?€-

R9RX *?QÆM; R9y, *€B *? i *O hB m L?'i .B TX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; R9y, *€B +? i +O hB m L?'i .B TX

L?¡K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

æQÌM; S?QM; •K i?¬K iQM? iQ€M i`QM; HÁM;¬ M m M?Q #•v ;Bì KbM? +¡ i? €T b€
B T?€i ?B M i?b i, H i?"M? +¬M; b) + Q # Q M?B m- +?d +¬M iÈB ;¬M G•m J½M
æQÌM; S?QM; +¡ i? M„K +?„+ /MM; çÁM b€i i?O +O KbM? ;B i +? i ?„M i`QM; M
T?ªB i`ª +€B ;B€ HÈMX L?QM; Km®M ;B i K°i h?B M ;B B + Q i?O- b Q +¡ i? F?¬M

æÁM b€i i?O M`v +kM; +?QM? H` Hw /Q F?B M æQÌM; S?QM; /€K iÈB MÆB M`v t2
+`T o¬ h?QÌM; Zmv i i¬M; i?S # - +¡ ç€M? +? i i?b æQÌM; S?QM; +kM; b) F?¬M; +
+?Q /M +¡ h? M; S?B hB m #ªQ p i?b ?„M +kM; F?¬M; çBX G`K M; QÌB T?ªB iU #B i
F?ª M,M; iU #ªQ p #ªM i?•M i?b çWM; M M H`K` M?[M; +?mv M pQÊi [m€ T?¢K p

*?mv M æQÌM; S?QM; +ÁM ç M; ç„M çQ +?QM? H` H9+ KbM? ç€M? +? i G•m J½M
T?€i ?B M ? v F?¬M;¬ M m M?Q ç M; QÌB F?€+ #B i çQÊ+ G•m J½M EBM? H` /Q K
+mM; b Q +¡ i? #Ä [m \

*?Q M M pB + æQÌM; S?QM; +¬M H`K +?ŠM; M?[M; H` ;B i +? i G•m J½M EBM?-
K°i +€+? •K i?¬K- i?¬M F?¬M; #B i [m, F?¬M; ? v- pB + M`v [mª i?U+ [m€ F?¡- M?
H` ç°+ M?'i p¬ M?`- /MM; ç •K i?¬K €K iQ€M H` i?Q+? ?ÊT M?'i- æQÌM; S?QM; +
+?B M„K +?„+ K°i T?¬M K` i?¬BX

. M; H9+ æQÌM; S?QM; F?¬M; #B i tQ v bÎ` b Q- i`QM; KªM? +?B M i`QÌM; ç°i M
h?'i i?ªB h?¬M #BM? #` K¼B M; QÌB ç€M? iÆB iª- # v iÈB # v HmB i` M F?¬M; i`n
i`QÊ+ K†i hB m L?'i .B T- hB m L?'i .B T [m, /` M? +? F?¡2 K¬B- b m ç¡ +€M? i v i
H¢B pmM; H M- K M; i?2Q K°i +† FbM? T?QM;¬ i`U+ iB T [mûi i?¬M #BM? # v p T
J°i ç€K + Q i?O i`QM; M?€v K„i ç½ H Q i?2Q M; v b m çm¬B +O h?¬M #BM? çm´B
€M? K„i H M M; QÌB #¼M æQÌM; S?QM; X

"¢+? h® u p` G•K L?QÊ+ .B M FBM? ?½B- M?bM i?U+ HU+ +O ? B M`M; i?b b Q /
#BM? M`v\ \*?Q M M F?¬M; +¬M bmv M; ?o HB M # v` M; Q`B Mû i`€M?X L?QM; i
L?QÊ+ .B M H¢B [m M K'i T?ªB FûQ æQÌM; S?QM; i?2Q- M`M; +kM; H` /Q M?bM K
M; QÌB- ?Q`M iQ`M F?¬M; M?È # M +¢M? KbM? +ÁM +¡ æQÌM; S?QM;¬ F?¬M; F?Ä

@ S?QM; L?B- K m i`€M?5

æQÌM; S?QM; T?ªM; T?'i M?Q ;B"i KbM?- KÈB ç¬m +kM; Km®M i`€M?- M?QM; b m
h?'i i?ªB i?¬M #BM? ç M; # v iÈB- i`QM; ç¬m æQÌM; S?QM; ç°i M?B M Mªv` K°i v
L m M?Q bmv M; ?o M`v +¡ i? i?"M? +¬M;¬ i?b +?QM? KbM? +?ŠM; M?[M; H`v çQÊ
M?B m M; QÌBX

*ÁM +¡ i? KQÊM i v M; QÌB F?€+ ;B i +? i G•m J½M EBM?- +¡ i? M¡B H` M?'i +Y H
bU`'i +¡ bS+ ?`T /šM- M; v +ª æQÌM; S?QM; /M #B i`^M; M;mv ?B K- M?QM; pšM F
ç€M? +QÊ+ K°i T?2M5

h`QM; M?€v K„i i?`i i?ªB h?–M #BM? ç½ iÈB i`QÈ+ K†i æQÌM; S?QM;- h? M; S?B
+€+? F?¬M; FbM? F?Q ?9i h?–M #BM? H¢B- M?QM; ?„M H¢B #` ? B M; QÌB i`QM;
+ªM- +,M #ªM F?¬M; i? ` i v çQÈ+- +?d +| i? i`Æ K„i M?bM æQÌM; S?QM; pQÆ
h?–M #BM?X

hW F?B +?B M ç'm #„i ç–m ç M #•v ;BÌ- ç•v H` H–M ç–m iB M +| M; QÌB +?¢K p`Q h
i?ªB [m M; K M; # Q T?O- +,M #ªM F?¬M; M; QÌB M`Q +| i? i?`v `ä #ªM i? +O h?
;bX

h? M; S?B hB m F?~M i`QÆM; 5 .M i? M`Q ?„M +kM; F?¬M; i? M; ?o i?¬M;- S?QM;
i?¬M; KBM?- i¢B b Q H¢B ?`M? ç°M; M?Q p`v- ç| +,M #ªM H` K°i +O F?Q B #ÁM; i
ibK +? i b Q\ *?Q /M ?„M HÊB ?¢B ?ÆM M[+kM; F?¬M; i? M`Q +?B K; B[çQÈ+ h
;B[K°i ç€K h?B M :B B + Q i?O M?Q p`vX

@ "m¬M; i v çBX

h? M; S?B hB m p°B p`M; i`mv M •K M|BX

æQÌM; S?QM; #„i çQÈ+ h?–M "BM?- i`QM; M?€v K„i i?•M i? T?ªM; T?`i #` HU+ H
iÈB +m®M H M- K°i pÁM; H¢B K°i pÁM;- K¼B M; QÌB i¢B i`QÌM; +?SM; FB M K°i +

æ| +?QM? H` i?`i i?ªB [m M; K M; i` M h?–M "BM? ç°i M?B M +?mv M ç°M; M? M?
` i` M h?–M "BM? +kM; +| K°i +?9i i? v ç´BX

"i [m€ çB m M`v +kM; F?¬M; F?B M +?Q #`i F€ M; QÌB M`Q +?9 w iÈB- #ªQ #®B M
L?"i EB K +¬M; FQ+? K¢M? K) M?Q p`v- HBM? F?Q i`M i?`i +kM; F?¬M; +| ;b [m
[m M; K M; i€M T?€i` H9+ M`v +kM; F?¬M; i? bQ pÈB H9+ # M ç–m b Q\

a m F?B h? M; S?B hB m i`mv M •K F m #m¬M; i v- æQÌM; S?QM; +kM; p¬ +MM;
i?•M +QÆM; F?Q- tQ€i K°i iB M;- ç2K #ªQ #®B i` M i v MûK` M; Q`BX

M?½M +–m p®M ç M; i`ÊM HÈM +O K°i M?|K M; QÌB i`QM; M?€v K„i `ÌB F?ÄB æQ
i`mM; p`Q h?–M "BM? ç M; # v iÈBX o¬ b® #`M i v pÈB iÈB- M?QM; i`QM; ?Q`M
M? m- #¼M ?¼ +,M #ªM F?¬M; i? M`Q iQ`M i•K iQ`M w çB çQ¢i h?–M "BM?X

>ÆM M[ç9M; H9+ #ªQ #®B M`v # v ç M i`QÈ+ K†i K¼B M; QÌB- H¢B ç°i M?B M ç´
K°i pÁM; +mM;- i`U+ iB T H€+? [m # M +¢M? ç€K ç¬M; ç M; i`ÊM iQ ç¬B K„iX

h? M; S?B hB m M?QÈM; K`v K°i +€B- ?„M iB T t9+ pÈB æQÌM; S?QM; K°i i?ÌB ;
#B i ç•v H` S?QM; i?B m ç M; ;BÎ i`ÁX h?–M "BM? F?¬M; i? iU # v i?2Q K°i [m„
i`W T?B +| M; QÌB /MM; tªQ HU+- K` +?mv M ;B bY /KM; €K F?Q æQÌM; S?QM; i`i

F?¬M; çÊB h? M; S?B hB m ç`M? i?–M H¢B- h?–M "BM? ç½ #` K°i M; QÌB F?€+ +?
M; QÌB M`v +?QM? H` G•m J½M EBM?5

h`QM; K¼B M; QÌB- h–M hS LQÆM; +MM; G•m J½M EBM? i?U+ HU+ i?`T M?`iX h?I
+€B #ªQ #®B M`v p T?Q æQÌM; S?QM;- M?[M; + Q i?O h?B M :B B i?QÈM; T?~
S?QM;- +?d +| ? B M; QÌB #¼M ?¼ `Èi H¢B T?Q b mX

J`Î T?Q b m +kM; +| +?¶ i®i M?Q p`v- G•m J½M EBM? ?Q`M iQ`M F?¬M; M; ?o iÈ
+?mv M [m +?mv M H¢B- pW ç9M; H¢B # v ç M M; v i`QÈ+ K†i KbM?X

æ•v H` H–M i?S ? B- ?ÆM M[ +ÁM F?¬M; çÊB hB m L?`i .B T [m`v M?B m- h–M hS
EBM? ç½ p¬ ibM? +QÈT H`v h?–M "BM?- +?Q M M G•m J½M EBM? /o M?B M H` +?
KÆX

"ªQ #®B pW p`Q i v H"TiS+ i`–K tm®M;- G•m J½M EBM? i?"K +?Q F?¬M; F`T t2K
`®i +m°+ H` +€B ;BÈB- ? B +?•M B"K K¢M? i` M K†i ç´i- +ªM; QÌB M?Q #B M i?~M

>„M Km®M +?¢v5 *?¢v p æ¢B hmv i*mM;- +?d +| +?¢v p æ¢B hmv i*mM; ?„M K
+m²M; iB m iW i`QM; KB M; G•m J½M EBM? i`mv M` M; Q`B,

@ > ? - K'v i M H½Q #'i iY +€+ M; QÆB- h?-M "BM? i?m°+ p i 5 hB m L?'i .B T-
i`Î p i b) #~K #€Q pËB +¬M; +?9 M; QÆB HB M ?B T pËB M; QÌB F?€+ w ç² M; ,M
M; QÆB ?½v çËB #` i`WM; T?ç i çB5

hB m L?'i .B T O v F?m'i ?¬ H M,

@ h M`Q +| 5

h?-M "BM? #` çQç i- K°i M?|K M; QÌB iS+ ç M T?'B +kM; Km®M M' `²B- i?W /`T h
i`QM; M?€v K„i- >`M æ¬M; ç°i M?B M K°i FB K ç•K p`Q /QËB tQÆM; bQÌM hB m L?
p`Q +Æ i? HçB H`T iS+ `9i` K M; i?2Q K°i ççQ K€m iQÆBX

@ M; QÆBX X X M; QÆB ç€M? HûM i 5

hB m L?'i .B T i` M K†i i`M ç-v i?-M b„+ F?B T bÊX

.QÆM; sm•M H`T iS+ K°i [mv M ç€M? p`Q ?mv i i?€B /QÆM; +O hB m L?'i .B T-
`„+ ;BÁM p M; - ç-m hB m L?'i .B T #` K°i [mv M M`v ç€M? [m v +ª MY pÁM; - F?m
T?Q b mX

>¬K M v- ç M?'i b€i i?O +O æçB hmv i *mM; - hB m .B M s` >ç i hB m L?'i .B T- /
?çB p` "ç+? æ h?`M? i?`M? +?O i`QM; M?€v K„i #Ä KçM; 5 h?•M i? i`U+ iB T M; ½
b m ç| F?¬M; ç°M; ç"v M[X

J°i M?|K M; QÌB i`ÊM K„i ?€ K²K- M; v +ª ? B p`i?`M? +?O tm'i i?O ç€M? HûM +kM

hB m L?'i .B T /šm ;b +kM; H` K°i H½Q #'i iY H¼+ HãB- i?U+ HU+ +?Q /M FûK h?
+?WM; +kM; +?ŠM; FûK H` # Q- H`K b Q +| i? / /`M; +? i M?Q p`v\ "i [m€ M; ?o H
ç-m +?| +kM; #` +„i çSi `²B- p`v +ÁM +| i? b®M; b Q\

>m®M; +?B- ?B M içB +kM; F?¬M; T?ªB i?ÌB çB K i?Q+? ?ÊT i?„+ K„+ +?mv M M`

"®M p`i?`M? +?O +MM; ? B p`i`QÎM; H½Q +kM; +?ŠM; i? K M?bM i?B i? +O hB m
çm´B i?2Q G•m J½M EBM?X

L?bM #|M; HQM; K°i ç€K M; QÌB ç½ çB t - h? M; S?B hB m i?Î T?`Q` K°i ?ÆB,

@ *m®B +MM; +kM; F i i?9+5

*m°+ +?B M ç'm M`v /B M` F?¬M; H•m- M?QM; +kM; H` F?¬M; M; „M5 Qi M?'i +kM
M[ç®B T?QÆM; ç m H` + Q i?O h?B M :B B i?QÊM; T?~K- #'i F H` h? M; S?B hB
i?-M FBM? +,M; i?ŠM; ç m +| +?9i KÄB K iX

æQÌM; S?QM; +MM; G•K L?QÊ+ .B M +€+ M`M; iW iW çB iËB # M +çM? h? M; S?B
K°i ç®M; i M ?Q M; - i`QM; HÁM; pšM +ÁM +ªK i?'v bÊ ?½BX

h`QM; +€B b•M T?QÆM; pB M F?¬M; ç M KQÌB i`QÊM; - /QËB p¬ +MM; FbM? F?Q
h'i +ª M?[M; i?S i`QM; T?QÆM; pB M KQÌB i`QÊM; - #'i F H` +•v +®B- #`M i?ç+?
ç€M? i?`M? T?'M pKM- K°i KªM? i`Æ i`¼BX

æQÌM; S?QM; M; ~M; ç-m M?bM T?QÆM; ?QÊM; K°i ç€K + Q i?O #B M K'i- i` M K†
ç| H` MK +QÌB ç„+ w b m F?B ;B M F ç½ çQÊ+ i?U+ ?B MX

"ç+? h® u ç M; Km®M KÎ KB M; M|B +?mv M i?b h? M; S?B hB m F?Q€i i v M; ,M H
h?'i sQ+? ? B M; QÌB iW iW iËB ;¬M i?B i? +O hB m L?'i .B T- HçM? HMM; [m M

sQ€i tQ€i tQ€i5 " iB M; tû ;B| Î +€+? ç| F?¬M; t p M; H M- # ççQ i?•MªM? Î ;B[
+?®+ H€i- iU ?² +kM; M?bM i?B i? +O hB m L?'i .B T K°i +?9i- b m ç| +kM; ?Q
FB pW #B M K'i çm´B i?2QX

æQÌM; S?QM; +?"K `½B H„+ ç-m- [mª M?B M H` M; QÌB +? i pb iB M- +?BK +? i p
hBM? >²M +MM; h`QÆM; L?QÊ+ >Q # M; QÌB HçB +?Q ? `ÆB çB K`~M M9T # M +
M`v ç½ F i i?9+ #¼M ?¼ +kM; ?B M i?•MX s2K` - G•m J½M EBM? HçB +| i? K # ç

æ K F?mv v M i oM?- i` M E?9+ æbM? aÆM +?d +| iB M; +¬M i`MM; F m p M;- K
+?QM? /B M FûQ iÈB K M; i?2Q M? M? H¢M? H)QX "¢+? h® u +MM; G•K L?QÊ+
hB m Km®M H`K ;b- +?ŠM; [m H` F?m¬M K†i ¢-v M;?B p'M ¢SM; i¢B M;mv M +?¶
æÊB K°i ??B i?"i H•m- h? M; S?B hB m KÈB +`i ;B¼M; M|B,
@ h'i +ª ¢½ ¢B `²B- ¢SM; /"v ¢BX
G•K L?QÊ+ .B M +MM; "¢+? h® u M;?2 p"v bYM; b®i- +?B +ªK i?'v b®M; HQM; +?Ê
F?¬M; +| M;Q|B F?€+- i`W #¼M ?¼` Î ¢•v +kM; +?d +ÁM H¢B +€B t€+ +O hB m
M^K i` M K†i ¢'iX \*•m M|B M`v +O h? M; S?B hB mX X X +?ŠM; H) H` M|B pÈB #
M ¢ K ;B| HÈM- i?•M Î i`QM; `WM; ?Q M; bÆM /½- +ªK ;B€+ M?Q p"v H`K +?Q M;
h? M; S?B hB m pW /Si H|B- hB m L?'i .B T p®M ¢ M; M^K i` M K†i ¢'i- +€B ¢-m
MY pÁM; H¢B +?"K `½B ¢°M; ¢"v- ;B®M; M?Q K°i ¢€K #MM- +Q `9+ i?"M? K°i ¢®M
ª M;Q|B ?„M ¢SM; ¢®B /B M pÈB K¼B M;Q|B- i? M?QM; H¢B +?d +| i? M?bM i?'
G•K L?QÊ+ .B M +MM; "¢+? h® u i`QM; M?€v K„i b„+ K†i i`„M; # +?- #ÎB pb ? B M
F?¬M; +ªK M?"M ¢QÊ+ #'i F€ ?ÆB i?Î- +kM; F?¬M; +| #'i F€ /'m ?B m bBM? K M?
L?"M i?S+ ¢QÊ+ +?mv M ¢ M; tªv ` - æQ| M; S?QM; +kM; K°i i`"M H¢M? H)Q /UM;
M? M? #` ?„M ¢ tm®M;X J†+ /M +| +?9i F?¬M; `ä i¢B b Q H¢B +| +?mv M i bM?
æQ| M; S?QM; H¢B #B i hB m L?'i .B T +kM; +?Q +| +? i5
M;Q|B +? i +?„+ +?„M F?¬M; i? ¢°M; ¢"v5
hB m L?'i .B T iW iW ¢Q i v H M- K°i i v ¢†i H M ¢dM? ¢-m- K°i i v M•M; +^K- b
/MM; bS+- p†M i?2Q ?QÈM; M;QÊ+ H¢BX
ó_,M; `„+ô K°i iB M; ;BÁM p M;- ¢-m +O hB m L?'i .B T pW [m v H¢B T?Q +?QM
t` ?¢i #'i #B M H¢B tm'i ?B M- ?ÆM M[ H¢B +`M; i? K /¼ M;Q|BX
L?'i H` bQ| M i`€B +O ?„M +ÁM F?¬M; M;WM; +?ªv ` K€m iQÆB- ¢| H` p i FB K /Q
L?'i .B T ?mM; ? ,M; [mÆ [mÆ +€B ¢-m- +QÊ+ #° +| +?9i HªQ ¢ªQ- M? ;B¼M; M|B
@ >¢ i?O i?"i H` ¢°+ €+ 5
sm•M i?"M? +?O +MM; æ¬M; i?"M? +?O K°i [mv M M?'i FB K- K†+ /M #` hB m L?'i
T?¬M HÈM HU+ ¢¢Q- +kM; i`€M? ¢QÊ+ p` i`Q i`Q K¢M;- M?QM; M m ¢½ Km®M HV
M?B M T?ªB ?B bBM? K°i +?9i KÈB +| i? ¢¢i ¢QÊ+ KK+ ¢Q+?X
J°i FB K FB +kM; i?"i bU tmv M i?OM; i?•M i? ?„M- M?QM; +kM; +?d +| i? +QB M
K'm +?®i H` ?"M #,M; FbM? F?Q i` M i?•M FB K +O >"M ",M; i?"M? +?O t•K p`Q i
K°i i?|B ;B M M; „M KÈB +| i? F?m i`WX p T?¬M K°i [mv M +O sm•M i?"M? +?O ¢
+O ?„M iU M?B M F?¬M; +¬M T?ªB M|B `²B- K†+ /M i?"i bU F?¬M; ¢2K ?„M ¢€M?
.B T ?B M i¢B pšM +ÁM ¢ m- i?dM? i?QªM; i`QÊ+ K„i pšM ?B M H M p`B ¢®K ?Ä
@ M;QÆB H`K b Q #B i ¢QÊ+ i F?¬M; +| +? i\
hB m L?'i .B T pW M|B pW tQ M? i`€M +O KbM?- pW M?bM p T?Q h? M; S?B
h? M; S?B hB m ?W H¢M? K°i iB M; ,
@ M;QÆB H` `„M- i`Q K¢M; ¢°+ t`5 Jm®M p†M +€B +´ ` ¢^M; b m K°i pÁM; +?ŠM
M;QÆB H¢B i?"i bU Hmv M i?"M? t` i?•M- i?"i H` ¢ +?Q i +| +?9i M;Q`B w Km®M
@ > ? X
hB m L?'i .B T i?ªM M?B M M|B,
@ *?d bÊ +kM; +?d +| M;QÆB +| i? M?bM ` bÆ ?Î- #¼M ?¼ i'i +ª ¢ m #` i HW - F
` F?ŠM; ¢`M? H` i ¢½ #B M K'i `²BX
@ M;QÆB /B M pÎ F`+? M`v- +?ŠM; H) H` Km®M i?®B HmB F?ÄB æ¢B hmv i *mM; \

h? M; S?B hB m i`-K ;B¼M; ?ÄBX
 @ > B p` KQìB M,K i`QÈ+ ç½ i?Q€i Hv F?ÄB æ¢B hmv i *mM;- p"v i¢B b Q i F?¬M
 hB m L?'i .B T M¡B,
 @ >m®M; +?B- æ¢B hmv i *mM; ?¬K M v ç½ bÈK F?¬M; T?ªB H" æ¢B hmv i *mM;
 F?¬M; +¡ #ªM H½M? HÈM M?Q +€+ M;QÆB- i +kM; +?d +¡ K°i i?•M K°i KbM?- /o M
 /o ;Bª HQ¢M +?•M `²B UH'v ;Bª HQ¢M i?"iVX "'i [m€ #•v ;BìXX X H¢B #` +€+ M;QÆ
 h? M; S?B hB m +?•M K"v + m H¢B,
 @ o"v M;QÆB Km®M i? M"Q\ :B i +?9M; i /B i F?~m b Q\
 hB m L?'i .B T p m M; i v M¡B,
 @ h ç€M? F?¬M; H¢B +€+ M;QÆBX X X L?QM; K'v M;QìB #¼M +?9M;- #ªM i?•M i
 oW M¡B- hB m L?'i .B T p W M?bM b M; G•K L?QÈ+ .B M +MM; "¢+? h® uX
 "` hB m L?'i .B T M?bM +?ÁM; +?¼+ M?Q p"v- ? B M;QìB +ªK ;B€+ i?"i ;B®M; M?Q
 HB K [m ;QÆM; K†i +O KbM?- F?¬M; M?`M çQÈ+ K"MM; KbM? K°i +€BX
 @ *€+ M" M; çB +MM; +?9M; i X
 h? M; S?B hB m M¡BX
 hB m L?'i .B T i B + Mm®B M¡B,
 @ o"v +kM; F?¬M; i? ;B i\
 @ u M i•K- #¼M ?¼ b) F?¬M; M¡B +?mv M +O M;QÆB ` M;Q"BX
 h? M; S?B hB m +?"K `½B M¡B,
 @ > v H" ?B M i¢B M;QÆB M¡B +?Q i #B i- ?¬K M v `®i +m°+ +¡ +?mv M ;b tªv ` \
 +€B ;b- i¢B b Q +€+ M;QÆB H¢B i" T i`mM; H¢B +MM; i b K F B K\
 hB m L?'i .B T +kM; H" +QìB F?´ K°i iB M;- ç2K +?mv M i b M? K'v M;"v [m M¡B ` >
 >„M i?•M K M; / M? ?B m æ¢B hmv i *mM; ç M?'i b€i i?O- #bM? i?QìM; iU M?B M
 M;Q" B ;B i M;QìB `²B- M?'i H" M;QìB M?Q ?„M- ?Q" M i Q" M ç2K ;B i M;QìB H" K M

R9kX *?QÆM; R9R, >mv i hOv >"M ",M; æ°+X UR kV

o¬ h?QìM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; R9R, >mv i hOv >"M ",M; æ°+X UR kV

L?¡K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*?QÆM; R9R, >mv i hOv >"M ",M; æ°+X Uh?QÈM;V

o`B M;"v i`QÈ+- æ¢B hmv i G•m M?"M çQÈ+ bU Ov i?€+- M;QìB Ov i?€+ çQ ` ;B
 Km®M /B i i`W K°i i? HU+ ;B i°+ ?¼ h?¢+?X æ9M; H9+ hB m L?'i .B T M?"M `¶B
 EBM? M?"M M?B K p K M"vX

h" M b€i ? i K°i ;B i°+- HQ¢B +?mv M M"v i`QÈ+ FB h? M; S?B hB m +kM; ç½ iW
 i`€+? +S ;b- M?QM; H" p'M ç M^K Î +?¶ M"vX :B i°+ M"v H¢B i²M i¢B K°i h?B M :

H¢B H" K°i p` M;Q¢B pB +?'T bU +O "¢+? æ h?"M?- i?•M T?"M K†+ /M F?¬M; +
M?[M; M,K M"v "¢+? æ h?"M? i`ªB [m F?¬M; Qi +?mv MX

h K ¢¢B i? HU+ ¢ m +| HQ¢B M;Q¢B pB i? HU+ M"v- /M b Q #¼M ?¼ F?¬M; i? M"
?B M` M;Q"BM?Q p"v- #¼M ?¼ +ÁM +| M?B m i? HU+- T?•M #° #Q K"i î i`QM; G

"¼M ?¼ +MM; pÈB M?[M; i? HU+ M"v +| [m M ? i`U+ i?m°+ i` M /QÈB- bQ b€M? p
+MM; hoM? M h?"M? [m M ? +ÁM # M +?„+ ?ÆM `i M?B mX

*kM; H" /Q hB m L?'i .B T i`M #¢Q [m€ KS+- F?¬M; M M i`m /B i ?-m M?Q iQ`M #
K°i F?B ;B i°+ ¢| +?Q imv i /B i i?€ ?„M +ÁM +?Q +?`m iW #Ä w ¢²- F i [mª H" K°
b€i /B M` - hS Zmw i?"M? +?O +O "¢+? æ h?"M? ¢½ ibK iÈB ?„MX

hS Zmw i?"M? +?O i`i M?B M b) F?¬M; pb K°i M;Q¢B pB +?'T K" ¢¢B ¢°M; + M [m M
#®M p` + Q i?O ¢SM; ¢-m- KK+ ¢Q+? H" iB m /B i hB m L?'i .B TX L?[M; M,K M"
F?¬M; Qi M;QìB "¢+? æ h?"M?X

hB m L?'i .B T p` G•m J½M EBM? H"K b Q +| i? H" ¢®B i?O +O hS Zmw i?"M? +?
H•K p`Q ?Q`M +ªM? M;mv ?B K- i`QM; F?B +?B M ¢'m- +kM; F?¬M; #B i H" M;QìB
i` M K†i ¢'i- b m ¢| h?'i h?ªB i?-M #BM? FB #¶M; M?B M # v` X

J` ?® b•m M"v `ä `M; +?QM? H" K"i ¢¢Q +O ;B i°+ ?¼ h?¢+?- MÆB h?'i h?ªB i?-
F?¬M; i?B m +'K +? #` T?€ ?Q- ?ŠM H" #` /Q # +O i`"M +?B M ¢'m T?Q i` M T?

h?-M "BM? pW tm'i ?B M- #¼M ?¼ +kM; H"TiS+ /WM; ¢€M? p°B p`M; ¢m´B i?2Q
*-M; aÆM h` M; \*?m "M; -`²B +kM; ¢Q ` +ª ? B M;QìB h?Ov L;mv i p` EQM? >Q
s€ ¢ m H" b m ¢| HK+ iK+ /-M /-M; B M?"T p`Q- i`i +ª ¢ m #` i?'i i?ªB [m M; K M;

h?ìB ¢B K ¢m´B iÈB E?9+ æbM? aÆM- oB K L?"i EB K +?†M ¢QìM; ¢B +O h?-M "E
M;QìB h? M; S?B hB m ¢½ i`U+ iB T +?SM; FB MX

"•v ;Bì M;?o H¢B- h?'i h?ªB i?-M #BM? M"v F?ŠM; ¢`M? #` ;B i°+ ?¼ h?¢+? +?B K
H¢B F?¬M; i? M`Q H"K +?Q h?-M "BM? M?"M +?O- +kM; F?¬M; /€K H'v` bY /KM
+? i`K M| ¢†i î i`QM; K"i ¢¢Q- b m ¢| H¢B #` K'v M;QìB hB m L?'i .B T i`QM; H9+
+'K +? T?€i ?B M` X

h'i +ª M?[M; +?mv M M"v +?d +| i? /B M iª #^M; ? B +?[, i`MM; ?ÊT- i`MM; ?ÊT iÈ
@ æ9M; `²B- M;QÆB pW KÈB M|B æ¢B hmv i *mM; ?B M i¢B ¢½ bÈK F?¬M; +ÁM H
b Q\

h? M; S?B hB m ?ÄB- M?[M; M,K M"v ?„M i?"i ¢9M; H" F?¬M; ¢B ibK ?B m iBM iS+
p¬ Hm"MM?Q i? M`Q- æ¢B hmv i \*mM; p®M H" i¬M; K¬M +O ?„M- i`QM; HÀM; pŠ
@ G½Q +mM; +?O ¢½ +? i- +?mv M M"v +€+ M;QÆB F?¬M; #B i b Q\

hB m L?'i .B T FB i FB i +QìB K°i iB M; M|BX

@ *? i M?Q i? M`Q\

b„+ K†i +O h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?'i sQ+? #B M ?| X G½Q +mM; +?O +
h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?'i sQ+?- K°i i?•M i?U+ HU+ bQ b€M? pÈB ? B M;Q
`i M?B m- ?Q`M iQ`M +?QM? H" H½Q v m [m€BX L,K ¢| H9+ #¼M ?¼ `ìB F?ÄB æ
+ÁM `i / Q / B- Qi M?'i +ÁM +| i? b®M; K'v i?"T MB M- H"K b Q H¢B +| i? p¬ /mv

@ L;?2 M|B H" i`QM; H9+ ,M +ÆK #` M;? M K°i F?®B tQÆM; +? i`²B5

@ h?9B H„K

h? M; S?B hB m i?ûi H M K°i +•m i|K H'v +´ €Q hB m L?'i .B T- ¢QìM; ¢QìM; K°i +
#` M;? M K°i F?®B tQÆM; K" +? i- HQ¢B Hw /Q M?"K +?€M M"v ¢2K ¢B HW ;¢i i`

@ GìB M"v +kM; F?¬M; TªB H" i M|B5

hB m L?'i .B T ç®B K†i pÈB h? M; S?B hB m- F?¬M; +| +?9i bÊ ?½B M|BX

@ B M|B\

æQ¢M h?'i sQ+? i`-K; B¼M; ?ÄB- ?„M p¨ h? M; S?B hB m; B®M; M? m- +?Q /M i?®
M?QM; pšM +ÁM +| +?9i ibM? +ªK pÈB H½Q +mM; +?O +MM; i¬M; K¬M- M?'i H¨ ç
#¼M ?¼X

@ h¢ hmv i h?¬M M|BX š- ç9M; `²B- #•v; Bì ?„M H¨ +mM; +?O æ¢B hmv i *mM; 5

@ hB m pQÆM; #€i çªM5

h? M; S?B hB m iS+; B”M K„M; K°i iB M; ,

@ G½Q +kM; #B i i M F?®M M¨v HÁM; /¢ `„M ` i- i?O çQ¢M i¨M M?šM- M?QM; +kM
M?šM ç M MQÊ+ M¨vX

*?mv M ç½ `i `ä `¨M; `²B- H½Q +mM; +?O imv i ç®B H¨ #` h¢ hmv i h?¬M; B i+?
h? M; S?B hB m p¨ æQ¢M h?'i sQ+? ç®B pÈB ?„M- ?„M imv i ç®B +| i? H¨K çQÊ+
çQ¢i [mv M bQ€M p` M¨vX

@ G½Q h? M;5

æQ¢M h?'i sQ+? +?“K `½B ?Qi p¨Q K°i ?ÆBX

@ h #B i5

h? M; S?B hB m; ”i ç-m- b m ç| /MM; K°i HQ¢B i®+ ç° p¬ +MM; M? M? i|K H'v hB
[m”i ?„M i` M K†i ç'i- b m ç| ? B M; QìB h?B M a€i æ` h?Q M?'i i t¬M; iÈB K°i i`
K½M? HB i +QÆM; F?Q çB M +m²M; Q M? FQ+? i` M i?•M i? K K v m F?¬M; tQÆ
çQÊ+ # Q M?B m i?ìB; B M- +ªi?•M i? hB m L?'i .B T ç m #` ç€M? +?Q KûQ K|i?

J'v M; QìB æQìM; S?QM; i?'v p”v ç m i`ÊM K„i ?€ K²KX

h9+ i9+ ç€M? hB m L?'i .B T K°i i`”M iÈB MY MûM ?QÆM; - h? M; S?B hB m +MM;
i v çSM; H M M|B,

@ L; QÆB +QM K M| +kM; H¨ /Q H½Q +mM; +?O Mm¬B HÈM- i¢B b Q H¢B F?¬M; ; B
+?O #€Q i?M`Y ?”M\

h?•M i? hB m L?'i .B T H¢B; B®M; M?Q pW `²B- iW iW +Q`9+ i?“M? K°i ç®M; - b
#’i [m€ #•v; Bì bQ b€M? pÈB pW `²B ?„M M?bM +ÁM i?ªK ?ÆM `’i M?B mX

@ > ? 5

hB m L?'i .B T +QìB i?ªK- F?|2 KB M; i`¨M ` F?¬M; Qi K€m iQÆB- M?bM ` çQÊ
F?¬M; M? ,

@ æ¢B hmv i *mM; ?B M i¢B h?B M; B B + Q i?O i`Î H M ç m i`9M; hmv i hOv >¨M
T?ªB T?K+ /KM; i?m®+ ; BªB ç9M; ; Bì KÈB +| i? ; BªB i`W çQÊ+ bU ç m çÈM i`QM;
` - M m i ç°M; i?O pÈB h¢ hmv i h?¬M- F?¬M; T?ªB ûT i’i +ª æ¢B hmv i *mM; + Q

@ h ss5

h? M; S?B hB m iS+; B”M K„M; ,

@ *QM K +€+ M; QÆB- ç½ # Q M?B m im’B `²B +?S- H¨K b Q H¢B #` ?¢ ç°+ \ *?Q #
, M b Q\

æ¬B K„i hB m L?'i .B T p®M pšM M?“K +?†i iW iW Kî` K°i çQìM; M?Ä- # M i`QM;
[m M; K M; - +QìB H¢M? M|B,

@ h¢ hmv i h?¬M /MM; / M? M; ?o H½Q +mM; +?O i?dM? i’i +ª h?B M :B B + Q i?
+ÁM F?¬M; #B i H½Q +mM; +?O ç½ +? iX J†+ /M i ç½ +¨M i?“M F?¬M; ,M #’i F€ p
F?B i`9M; ç°+ ç½ #` çB m F?B MX

>„M pW M|B pW M?bM b M; h? M; S?B hB m,
 @ h #`K'v +?K+ M; Q|B p•v #„i- F?¬M; ,M +?QM? H` +? i- M; QÆB M|B i +| i? F?-
 @ *€+ M; QÆB ç9M; H` T? p”i- +?ŠM; H) F?¬M; #B i T?ªM F?€M; b Q\ h¢ hmv i h?
 F?¬M; ç€M? H¢B çQÊ+ ?„M\
 @ æ¢B hmv i *mM; i K i¬M; M?`H•m i? HU+ ç½ bÈK #` h¢ hmv i h?¬M HmM; H¢+K
 i? T?ªM F?€M; M?Q i? M`Q ç•v\
 hB m L?’i .B T pW M|B pW K½M? HB i ?Q F? M p`B iB M; ,
 @ L|B ` - +?mv M i®i M`v +kM; ç m /Q ? B M; Q|B +€+ M; QÆB # M i†M; X
 *?QÆM; R9R, >mv i hOv >`M ",M; æ°+X U>¢V
 h? M; S?B hB m +Q|B H¢M? M|B,
 @ *?mv M M`v i?b HB M [m M ;b ç M +?9M; i \ JQ|B M,K i`QÊ+ +?9M; i ç½ `9i Hm
 @ *kM; +?QM? #ÎB pb M?Q p”v- h¢ hmv i h?¬M KÈB F?¬M; v M HÁM; ç®B pÈB +?
 T?€T M`v ç F?®M; +? +?9M; i X
 @ >„M iU #B i `ä #ªM i?•M KbM? mv p¼M; F?¬M; çO- F?¬M; i? / M? +?€M? M;¬M
 +mM; +?O +?Q M M KÈB bY /KM; M?[M; i?O çQ¢M iB iB M M`v5
 @ "'i F M|B i? M`Q- ?B M i¢B æ¢B hmv i \*mM; H` +O h¢ hmv i h?¬M- ?ÆM M[+
 ?„M i`Î i?“M? +mM; +?O ? B M,K i`QÊ+- ?„M H”T iS+ # M #® H M? i`mv b€i ç®B p
 +? i #’i F€ K°i M; Q|B M`Q i`QM; +€+ M; QÆB +kM; +| i? i`U+ iB T çQÊ+ i’M i?,M;
 K°i i`B m HQÊM; ?Q`M; FBK iB M i?QÎM;5
 @ >„M +?d #B i /MM; M?[M; T?QÆM; T?€T M`v ç +?2 /’m bU bÊ ?½B ç®B pÈB i p
 L„K i v h? M; S?B hB m T?€i ` iB M; `,M; `,+,
 @ L m F?¬M; T?ªB H½Q +mM; +?O +?2 +?Î +?Q ?„M- i ç½ bÈK ;B i +? i ?„M `²B5
 h`-K K†+ i`QM; +?®+ H€i- h? M; S?B hB m M;~M; ç-m M?bM hB m L?’i .B T- +| +?
 @ L; QÆB #•v ;B| ç½ i?“M? +¬M; ;Bª +? i- M?QM; +?’i ç°+ i` M M; Q|B M; QÆB i?b
 hB m L?’i .B T i?ÎM? ` K°i ?ÆB- p K†i H¢M? M?¢i,
 @ *?ŠM; T?ªB H` KQ|B M;`v K°i H-M ?“M? ?¢ b Q\ æ®B pÈB i K` M|B +kM; +?ŠM;
 i H` „M- K€m `„M H` H¢M?- i H¢B bÊ hmv i hOv >`M ",M; æ°+ b Q\
 @ > B M,K b m i?b b Q\
 h? M; S?B hB m ?ÄB,
 @ *?Q /M M; QÆB +| i? +?`m çUM; çQÊ+ bU ?“M? ?¢ K°i H-M bQ pÈB K°i H-M +A
 M m F?¬M; +| ;BªB /QÊ+- M; QÆB i’i T?ªB +? i F?¬M; i? M; ?B M; ÎX
 @ *?ŠM; T?ªB ? B M,K çO ç H`K çQÊ+ `’i M?B m +?mv M b Q\
 hB m L?’i .B T MÎMK +Q|B,
 @ L|B F?¬M; +?WM; F?B ç| i ç½ H’v çQÊ+ ;BªB /QÊ+ ;BªB i`W ?Q`M iQ`M >`M ",M
 h?¬M X
 @ *?d KQM; b QX X X
 h? M; S?B hB m #MB M; MB i?Î /`BX
 @ L m M?Q F?¬M; +| +?mv M ;b F?€+ i?b i çB i`QÊ+- ?¬K M v +?`m K°i [mv M M
 +MM; >`M æ¬M; - H¢B #` ? B M; Q|B +€+ M; QÆB +m²M; çª K°i #[- i T?ªB i bK K°i +
 hB m L?’i .B T M?bM h? M; S?B hB m M|BX

h? M; S?B hB m + m K"v- Km®M M|B H¢B i?¬BX

_²B b m ç| T?'i T?'i i v,

@ *9i çB5

hB m L?'i .B T F?|2 KB M; M? +? H M- F?) ;"i ç-m pÈB h? M; S?B hB m +MM; æQ¢
i`QÌM; M?bM æQÌM; S?QM; K°i +€B- i?•M ?bM? H|2 H M #B M K'i î i`QM; K`M ç K
?„M T?€ H iB m çB m +MM; i`+? K`+?X

@ hB m L?'i .B T5

h? M; S?B hB m ç°i M?B M + Q ;B¼M; ?¬,

@ L m M;QÆB Km®M ç°i T?€ +ªM? ;BÈB ?B M i¢B iB M i? K K°i #QÈ+- M;`M p¢M ç

h?•M i? hB m L?'i .B T +?Êi /WM; K°i +?9i- `²B b m ç| H¢B ?QÈM; T?Q i`QÈ+ +?

L?bM T?QÆM; ?QÈM; hB m L?'i .B T #B M K'i- æQ¢M h?'i sQ+? i?Î /`B M|B,

@ >„M ;Bª +? i +?QM? H` pb Km®M H M p æ¢B hmv i *mM; ;B i h¢ hmv i h?¬M- +Q
i•KX

@ L m F?¬M; T?ªB M?Q p"v- pW `²B i ç½ ;B i ?„M5

h? M; S?B hB m i?Î /`B K°i iB M; ,

@ "i [m€ i, H i?`M? +¬M; +O ?„M F?¬M; + QX G½Q æQ¢M- i?M +O H½Q +mM; +
#€Q5

æQ¢M h?'i sQ+? M? M? p¶ p i? M? i?€B ç Q +O KbM?- H~K #~K M|B,

@ L;QÆB ç½ KQÌB M,K F?¬M; m®M; K€m M;QÌB `²B- M;QÆB F?€i H„K T?ªB F?¬M

@ æB i?¬B- ;B^M; +Q ?ÆM MY ç K- K i +? i çB çQÊ+5

h? M; S?B hB m [mÆ [mÆ p B M|BX

>¬K M v h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?'i sQ+?- h¬L?"i M #'i ç„+ /o #¢B H°i?•
K„M +?QM? H` M?[M; M;QÌB ç| F?¬M; M;?o iÈB ? B ç¢B b€i i?¬M b) ~M +Q Î h?B M
+| #B i i?b ? B ç¢B b€i i?¬M F i ?ÊT bBM? ` HU+ mv ?B T +kM; iQÆM; ç®B HÈM
ç„+ /o- imv i ç®B b) F?¬M; +| i M M;®+ M`Q ç M [m'v `®BX

h` M çQÌM; i`î p - h? M; S?B hB m ;BÈB i?B m çÆM ;BªM æQ¢M h?'i sQ+? pÈB "¢+
? B M[M?•M M?'i i?ÌB pmB KWM; [m€ ç¶BX G¬M M`v- u M GB m H¢B +| i? K K°i
`²BX J†+ /M +kM; +| K°i +?9i M;mv ?B K- +| i? b) #` i`ª i?M; b ;b ç| - M?QM; bQ p
+?¶ i®i +ÁM HÈM ?ÆM M?B m- K'm +?®i H` T?ªB t2K ç®B ç½B ?¼ ` b Q `²BX "¢
+kM; `i pmB p - +| + Q i?O Î h?B M h9 bQ b€M? pÈB F?¬M; +| + Q i?O i®i ?ÆM M
h? M; S?B hB m- K'v i M h?B M +'T + Q i?O +O *U EB K J¬M imv i ç®B ç½ ç2K h
+?ªv i?`M? b¬M;X

hoM? M h?`M? ?QÈM; i•v #„+ M;Q`B # i`,K /†K- G•m J½M EBM? +¬K h?'i h?ªB i?¬
KÈB çQ¢i çQÊ+ iÈB i v- i?Î ?²M; ?°+ çSM; M;mv M i¢B +?¶- #®M T?QÆM; i€K ?Q
Q ;²K hS Zmw i?`M? +?O +MM; h?Ov L;mv i EQM? >Q i`QÌM; H½QX

h` M M;QÌB G•m J½M EBM? bÈK ç½ K€m +?ªv ç-K çb - +?"i p"i F?¬M; +?`m M´BX

>„M #'i [m€ +?d H` h?B M ;B B i`mM; T?~K- H`K b Q +| i? +?¢v i?Q€i çQÊ+ h?B
;B i\ *kM; H` /Q ?„M [m€ KS+ i? K H K- #B i i?U+ HU+ KbM? F?¬M; çO- H¢B pšM
i`QM; i vX L?QM; H` #•v ;BÌ- K†+ /M ?„M ?®B ?"M +kM; +| Q+? HÈB ;b\

L?bM iWM; ç¢Q €M? K„i F?¬M; ?ªQ w iW #®M T?Q i`mv M iÈB- G•m J½M EBM? +

@ *€+ p`- +€+ M;QÆB ç m KÆ iQÌM; ç M h?¬M "BM?- i +?d Km®M K¢M; +O KbM
M;QÆB- M;QÌB M`Q #ªQ p i `ÌB çB- i HB M +?„T i v /•M; h?¬M "BM? H M +?Q M;

E?¬M; çÊB h?B M *¬M; aÆM h` M; ? B p` i`QÎM; H½Q iÄ i?€B ç°- .QÆM; sm•M ç°
i?"M? +?O F?€+ +kM; M?'i i ?QÈM; h?Ov L;mv i EQM? >Q ç€M? iÈBX

"'i F€ K°i B i`QM; # M;QìB i?U+ HU+ ç m F?¬M; i? pQÊi [m h?Ov L;mv i EQM?
HB M i?O H¢B +| i? +MM; #¼M ?¼ ç€M? M; M; i v- i?"K +?Q +ÁM +?B K +?9i i?Q
.QÆM; sm•M `9i i`QÌM; FB K` - mM; /mM; ?QÈM; p T?Q G•m J½M EBM?- G•m J½
H"TiS+ pmM; i v MûK h?'i h?ªB i?-M #BM? b M; K°i # M ?ûi HÈM,

@ Jm®M i?b iU KbM? iÈB H'v çB5

æ²M; i?ìB ?„M ;'T `9i ?QÈM; p b m +?¢v çB- Km®M KQÊM +Æ ?°B M"v ç"Q i?Q€i

E?¬M; M;ì- .QÆM; sm•M ç®B pÈB i?-M #BM? # v b M; ?QÈM; F?€+ H¢B F?¬M; [m
i`QÊ+ K†i G•m J½M EBM?- F?m¬M K†i H¢M? HMM; •K i`-K,

@ :B i +ª M?" M;Q¢B pB +?'T bU +O "¢+? æ h?"M? i - i?M M"v M m F?¬M; #€Q- M
+?Q "¢+? æ h?"M? M[\

G•m J½M EBM? p°B p" M; p,M; MY çQ¢M i`QÌM; iB M p T?Q +´ .QÆM; sm•MX

L?QM; ?„M +?d H" h?B M ;B B i`mM; T?~K- pW KÈB #` b€m p` h?B M ;B B i?QÊM
+?¢v i`®B +? i- bÈK ç½ #` i?QÆM; F?¬M; M? - ?B M i¢B H¢B ç®B K†i pÈB .QÆM;
H¢B çQÊ+ b Q\

.QÆM; sm•M i?"K +?Q +?ŠM; i? K ç w iÈB i`QÌM; iB M ç M; H Q iÈB- i`QÌM; FB
H'v F?Q i? bûi ç€M? F?¬M; F`T #QM; i B- +„i çSi ;•M i v T?ªB +O G•m J½M EBM

G•m J½M EBM? F m i?ªK K°i iB M;- i`QÌM; iB M +kM; `ìB i v # v` M;Q`BX E?¬M;
K M; i?QÆM; i? - G•m J½M EBM? ;BìT?9i M"v ;B®M; M?Q +QM M?QK #` `9i b¢+?

h`QM; iB M; +QìB H¢M? +O .QÆM; sm•M- ?„M F?¬M; FB M i`b M´B # +?B m- ;•M
çSiX sm•M i?"M? +?O çQÊ+ i? F?¬M; #m¬M; i? - ç¢T K°i +QÊ+ i` M M;U+ G•m J½
K†i ç'i- i`QÌM; FB K i`QM; i v M?„K M; v p" M? K„i +O ?„M- #° /¢M; M?Q Km®M ç•

@ æWM; ;B i i 5

G•m J½M EBM? FBM? ?¬- i` M K†i +?d +ÁM H¢B bÊ ?½BX

@ >W- HQ¢B iB m M?•M M?Q M;QÆB- i?"i F?¬M; +| iQ +€+? +? i î /QÈB FB K +O
h`QM; +QM K„i .QÆM; sm•M i`" M M;"T F?BM? i?QÌM;X

R9jX *?QÆM; R9k, G" B JQÊM æ Q :B i L;QìB\

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; R9k, G" B KQÊM ç Q ;B i M;QìB\

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

G•m J½M EBM? ;"i ç-m HB H`

@ æ9M; ç9M;- i H" iB m M?•MX :•M i v +O i ç½ iQ" M #° #` +„i çSi `²B- b m M"v F
+€+ M;QÆB M[5 G¢B M|B i +kM; H" M;QìB +O æ¢B hmv i *mM;- HQm i K°i +QM
K†i X

.QÆM; sm•M +QÌB H¢M? K°i iB M;- #°M i v iQ HÈM ç†i i` M M;U+ ?„M ?mM; ?,M; / F?Q tmv M p`Q i`QM; +Æ i? G•m J½M EBM?X

óP ô K°i iB M;- G•m J½M EBM? T?mM ` K°i M;KK K€m- i?Î ?´M ? M bÊ ?½B M?bM M?€v K„i ç!|- +QÆM; F?Q i`°M p`Q i? M°B G•m J½M EBM? ç½ ç2K FBM? K¢+? iQ`

.QÆM; sm•M +?“K `½B çSM; i?ŠM; H M- M!B,

@ æ•v +?d H` K°i +?9i i`WM; T?¢i- i +kM; HQÌB ;B i M;QÆB- M?QM; i +kM; b) F?

a m F?B M!B tQM;- i?•M ?bM? .QÆM; sm•M H!2 H M- ?QÈM; h?´i h?ªB i?–M #BM? ç! i`,K i`QÈM; T?!M; çB- b m ç! #„i p`Q i`QM; i vX

“aQ #®B pW p`Q i v- .QÆM; sm•M i`QM; HÁM; pmB KWM;- M;~M; ç–m ?¬ H M pÈB

@ æ„+ i?O `²B- `9i HmB i?¬B5

" p`i?“M? +?O M;?2 çQÊ+ HÌB +O .QÆM; sm•M- ç²M; i?ÌB T?€i` K°i +?B m K¢M +¬M; FQ+? +O h?Ov L;mv iEQM? >Q - +?¢v ç M # M M;QÌB .QÆM; sm•MX

a„+ K†i +O h?Ov L;mv iEQM? >Q p¬ +MM; F?| +QB- ? B €M? K„i ?mM; ?,M; M;| + t2K ` H` `´i Km®M t¬M; iÈB +?ûK ;B i K°i i`°M çQ¢i #ªQ- M?QM; /M b Q #¼M ?¼ +® F} i?•M T?“M +O KbM?- H¢B pW Km®M ;B[/ M? /U +O h?B M *¬M; aÆM h` M ç`M? MûM tm®M;X

>m®M; +?B- hS Zmw i?“M? +?O #®M M;QÌB HB M i?O- ? B M;QÌB #¼M ?¼ +kM; F? +¬M ;b T?ªB iU çB ibK M?K+X

.QÆM; sm•M +?“T i v M!B,

@ > B p`i`QÎM; H½Q- +m°+ +?B M ?¬K M v i?“i bU H` /Q #´i ç„+ /o- M;“v F?€+ #® b) çQ+? i?•M iÈB h?B M \*¬M; aÆM h` M; #²B i°B pÈB ? B p`5

h?Ov L;mv i i`QÎM; H½Q i`-K ;B¼M; M!B,

@ *?9M; i H9+ i`QÈ+ +kM; ç½ M!B- h?–M “BM? p¬ +?O- ?QÈM; iÈB M;QÌB +! çS+5 “BM?- ? B M;QÌB +?9M; i +kM; F?¬M; +ÁM HÌB M`Q ç M!B- tBM +€Q iW5

a m F?B M!B tQM;- ? B M;QÌB `i /Si F?Q€i tQ v M;QÌB- ?QÈM; h?B M *¬M; aÆM L;| +?WM; #!M; HQM; ? B H½Q M?•M- >¢ h?ÌB ok M!B,

@ “¼M ?¼ +ÁM #B i iU HQÈM; bS+ KbM?- #B i +?Q /M HB m K¢M; +kM; F?¬M; i? +?9M; i X

>“M æ¬M; M?bM G•m J½M EBM? ç M; M^K i` M K†i ç´i F?¬M; M?9+ M?Q+? M!B,

@ E?¬M; ;B i ?„M b Q\

.QÆM; sm•M H„+ ç–m,

@ E?¬M; +¬MX G–M M`v +?9M; i ` M;Q`B KK+ çQ+? +?O v m H` HQ¢B #Ä hB m L KK+ çQ+?- ?ÆM M[+ÁM +?B K çQÊ+ h?–M “BM?X G•m J½M EBM? ç½ #`i T? ç iW ç! +! i? bBM? ` HU+ mv ?B T- ç +?Q M;QÌB æ¢B hmv i *mM; #B i `^M; M;`v b i? HU+ +O “¢+? æ h?“M? i i?b ?„M +?QM? H` i´K ;QÆM;5

h?m .`+? h9v ;“i ç–m M!B,

@ æ¢B + M!B `´i ç9M;X J°i i M T? M?•M +ÁM b®M;- bQ pÈB M;QÌB +? i +! bS+ m

@ æB i?¬B5

.QÆM; sm•M M?bM h?–M “BM? i` M i v K°i +?9i- b m ç! +MM; # p`i?“M? +?O tQ v G•m J½M EBM? M^K i` M K†i ç´i- ;BQÆM; K„i M?bM H M #–m i`ÌB- ? ? +QÌB +?•M

>B M iϕB ;•M i v ? „M ç½ #` + „i çSi- K°i i?•M FBM? Kϕ+? +kM; ç½ pĐ M€i- M;`v b m
T? M?•MX æ®B pÈB K°i + Q i?O K` M|B- pB + M`v F?¬M; i? M;?B M;Î H` bQ b€M
L?`i H` Î MÆB +ϕM? i` M? F`+? HB i M?Q Î æϕB hmv i *mM;- G•m J½M EBM? /€K
tm`i ?B M Î æϕB hmv i \*mM; #•v ;BÌ- M?`i ç`M? b) #` çQ+? i?•M +mM; +?O ;B i +?
i?O ?ϕ p¬ /KM; M?Q p`vX

@ h?¬M "BM? +€B [m€B ;b +?S5 ``i [m€ +?d H` K°i +•v h?B M "BM?5 > ? ? ? - K°
h?B M "BM? ç€M? iÈB M;QÆB +? i i b®M;5

G•m J½M EBM? +QÌB H M ? ?ª- +QÌB ;B®M; M?Q çB M M?Q /ϕBX

h` M çQÌM; +?ϕv i`®M- ? „M ç½ Km®M /MM; h?¬M "BM? ç M; ,M +ªM b€m p` + Q i?
M?QM; t2K tûi K°i +?9i- G•m J½M EBM? i?B m +?9i M[i?b T?€i çB MX h? M? #
[m M; K M; i` M i v- `ä ``M; +?d H` K°i i? M? h?B M "BM? K` i?¬BX

G•m J½M EBM? iBM iQÎM;- .QÆM; sm•M F?ŠM; ç`M? +kM; b) T?€i ?B M ` çB m
i?`i p¼M; ? v F?¬M; \ GB m ? „M +| i` HϕB ibK KbM? iQM? b´ ? v F?¬M;\

*| i`ÌB +?SM; ;B€K- KbM? +kM; F?¬M; ç°M; i v +?•M ;b- i?ÌB çB K # „i çQÊ+ i? M?
i?b H9+ .QÆM; sm•M # „i çQÊ+ M| pŠM H` M?Q p`v5 *?ŠM; H) M?[M; + Q i?O imv
i` M? ç`m pÈB M? m +ªMY ç K +kM; +?d pb K°i i? M? h?B M "BM? \ L`v çB m M`v
ç +?Q i? M?•M +QÌB ç M `KM; ` ,M;X

L?QM; i?¬M; i?B M F?Q i? +O i? M? pk F?Q M`v H9+ pW KÈB tm`i ?B M H` +€B
"BM? H`K b Q +| i? iU ?`M? T?B ?`M? ç M +?¶ KbM? \ \*?ŠM; H) H` #` oB K L?`i E
+O h?¬M "BM? #` ? Q i`M `Èi tm®M; h?B M "BM? `²B\ L;?o M?Q i? M`Q +kM; +
[m€ KS+ iS+ +QÌBX

G•m J½M EBM? ç M; bmv M;?o HmM; imM;- #'i +?Êi # M +ϕM? i`mv M iÈB iB M; #
EBM? +?"K `½B M? „K K „i HϕB- ? „M M;?o i?¬K +| H) .QÆM; sm•M [mª M?B M H` ç½
Km®M H`v iQM? KϕM; +O KbM? ? v H` Km®M ûT ?ÄB h?¬M "BM? +?•M +?QM? ç M

*?Ì; B•v H€i b m- HϕB F?¬M; +| bU ibM? M?Q G•m J½M EBM? ç½ iQÎM; iQÊM;- ? „M
` X \*| # M;QÌB ç M; çSM; # M +ϕM? KbM?- €M? K „i •K i`¬K- i`QM; K „i M?Q T?|M
KbM? +?^K +?^KX

@ G` +€+ M;QÆB\

G•m J½M EBM? FBM? M;ϕ+- # M;QÌB M v HϕB H` #¼M M;QÌB h`¬M o¬ s€ p®M #`
K`iX

@ h?¬M "BM? ç½ #` hS Zmw i?`M? +?O +QÈT çB- +€+ M;QÆB M?bM i +kM; p¬ /KM
h`¬M o¬ s€ •K i`¬K +QÌB K°i iB M;

@ *?9M; i ç M F?¬M; T?ªB ibK h?¬M "BM?5

@ *?ŠM; H) H` iÈB ibK i \

G•m J½M EBM? FBM? M;ϕ+ +QÌB K°i iB M; ,

@ >B M iϕB ;•M i v i ç½ çSi çQϕM- FBM? Kϕ+? iQ`M i?•M +kM; #` ?Ov- +?ŠM; [m
i?¬BX *€+ M;QÆB ibK i H`K ;b +?S\

" M;QÌB h`¬M o¬ s€ HB + M? m- pmB KWM; M?QÈM; K`v K°i +€B,

@ h?b ` H` M?Q p`v- i +ÁM ç M; i?`v Hϕ iϕB b Q M;QÆB HϕB M`K #`i ç°M; Î MÆB
oW M|B- h`QÆM; L?QÊ+ >Q Î K°i # M pW ?mM; ? ,M; /šM H M i v i`€B G•m J½M E
iWM; i`"M iB M; p M; ` ,M; ` „+ i`mv M ` M;Q`BX

h v i`€B +O G•m J½M EBM? M?`i i?ÌB #` # T i?`M? K°i F?®B- ç m çÈM H`K +?Q ?

@ *€+ M;QÆB `®i +m°+ Km®M H`K ;b\

hQÆM; hBM? >²M + Q`B H¢M? M`B,
 @ G9+ i`QÊ+ - M; Q`B æ¢B hmv i *mM; pk M?K+ #¼M i 5 hB m L?'i .B T ç½ +? i- i
 #€Q i?M X
 G•m J½M EBM? M?QÊM; K`v M?È H¢B- H9+ Î +?•M M9B hB m L?'i .B T ç½ pk M?
 KbM? p` hB m L?'i .B T +kM; F?¬M; T?ªB ?Á ?ÊT- M; Q`B F?€+ M?K+ M?½ #¼M
 +?S\
 J°i # M F?€+ - h`-M o¬ s€ +kM; /šK H M i v T?ªB +O G•m J½M EBM? i v T?ªB - +QÆ
 i?'m [m HÁM; #`M +?•M- H¢B ç2K i v T?ªB +O G•m J½M EBM? /šK # T i?`M? K°i
 @ L?K+ M?½ ?¬K M v #¼M i T?ªB M?`m- ?B M i¢B M; QÆB +S i?QªB K€B K` ?QÎM
 h`QÆM; L?QÊ+ >Q [m€i K°i iB M; - i`QÎM; FB K tm'i` - ç•K K'v +€B H¶ i?OM; i` M
 ;B®M; M?Q ç M; ç•K K°i +QM ;` p"vX
 @ *€+ M; QÆBX X X *€+ M; QÆB K°i Hk + -K i?9- H¢B ç®B tY i`M M?šM M?Q p"v ç
 bÊ b) #` i?B M H¬B ç€M? +? i b Q\
 G•m J½M EBM? K°i # M F m ç m K°i # M H K„M;X

R99X *?QÆM; R9j, æ´B h`„M; h? v æ2MX UR kV

o¬ h?QÎM;
 h€+ ;Bª, J¢+ J†+
 *?QÆM; R9j, æ´B i`„M; i? v ç2MX UR kV
 L?¡K /`+?, .mM; M?B
 L; m²M, oBTp M/ MXpM
 *?QÆM; R9j, æ´B i`„M; i? v ç2MX Uh?QÊM; V
 @ h?B M H¬B ç€M? +? i\
 h`QÆM; L?QÊ+ >Q +Q`B H¢M? K°i iB M; ,
 @ L m +¡ i?B M H¬B ç€M? tm®M; i?b +?QM? H` ç€M? æ¢B hmv i *mM; #¼M M; QÆB
 M; QÆB ç m /QM? #B i M?B m K€m iQÆB +O M; Q`B p¬ i°B- # M; Q`B +?9M; i ;B
 M?K+ - M?QM; +QB M?Q H` i? v i`B ?`M? ç¢Q 5
 @ *¡ #ªM HoM? i?b K°i FB K ;B i +? i i 5
 >B M i¢B G•m J½M EBM? FBM? K¢+? ç m #` ?Ov- +?d +¡ i? +QB H` M; Q`B #bM? i?
 çQÊ+ bU ?`M? ?¢ +O # p` h?B M; B B + Q i?O\
 @ *€+ M; QÆB H`K` +?mv M M?Q i? M`v- M m i`mv M` M; Q`B- M; Q`B +O æ¢B h
 #Ä [m +?Q +€+ M; QÆB5
 @ h`mv M çB\
 h`-M o¬ s€ +Q`B H M ? ?ª
 @ LÆB M`v +?d +¡ # M; Q`B +?9M; i p` M; QÆB- v M i•K çB- M; Q`B æ¢B hmv i *mM;
 +? i i` M i v +?9M; i 5
 " M; Q`B #` hB m L?'i .B T H`K +?Q M?K+ M?½ M?Q p"v- HY ;B" M i`QM; HÁM; ç
 L?'i .B T ç½ +? i- #¼M ?¼ ç½ i" M K„i i?'v- M; v +ª ç -m +kM; #` ç€M? +?Q [m v MY

+| F?Q iS+ bBM? K M?- Km®M #€Q i?M +kM; F?¬M; çQÊ+X *?Q M M iU M?B M #¼
EBM?`²BX

" M;QìB +kM; #B i F?¬M; M M ?"M? ?ç ?„M i`QM; i?ìB ;B M [m€ /"B- +?Q M M b m
i v ? B +?•M +O G•m J½M EBM?- HB M M;WM; HçBX

æ½ çO `²B- iS +?B #` +„i çSi- i` M M;QìB +ÁM +| M?B m p i i?QÆM; M?Q p"v- F?
+?ªv K€m K` +? iX "i [m€ G•m J½M EBM? F?¬M; ?´ H` M;QìB +O æçB hmv i *m
M†M; ç M M?Q p"v pšM +ÁM K°i ?ÆB i?î KQM; K M?X

GçM? HMM; M?bM G•m J½M EBM? K°i +€B- b m ç| # M;QìB M`v KÈB `ìB çBX

L?bM H M p¬i"MiBM? F?¬M;- i`QM; +?®+ H€i G•m J½M EBM? +ªK i?´v #B i?QÆM
M;?o` KbM? +| i? +? i K°i +€+? #B i?ªK M?Q p"vX J´v + M? ;Bì i`QÊ+ +ÁM i? K /
h?¬M "BM?- +ÁM çQç i çQÊ+ h?¬M "BM? p`Q i`QM; i vX æ| H` +ªM? iQÊM; Q B T?

>®B ?"M +kM; F?¬M; çQÊ+ 5 >®B ?"M F?¬M; M M M?´i i?ìB i? K H K iB T H´v h?¬
#M çÁB KçM;5 E?¬M; +| i?U+ HU+ - F?¬M; +| ç²M; #çM çQç i çQÊ+ h?¬M "BM? i?m
#•v ;Bì ?®B ?"M +kM; ç½ Km°M `²B- G•m J½M EBM? +?d +ªK i?´v `´i HçM?- `´i Hç
F?¬M; # Q ;Bì idM? HçB M[X

" M i B ç°i M?B M i`mv M ç M K°i i? M? •K [m2M i?m°+ - i? M? •K M`v ;B®M; M?Q
`„M ç°+ ç M; T?mM ` Mm®i p`Q t` iQM- i? M? •K ói i ô •K i`-K- H`K +?Q M;QìB i

@ "B i içB b Q i HçB Km®M bd M?K+ # M;QìBFB `²B +?S\ *kM; #îB pb M;QÆB-
F?¬M; /€K ibK i - +?d +| i? çB ibK M;QÆB #€Q i?MX G•m J½M EBM?- M;QÆB H`
? B M,K K` F?¬M; i`î i?`M? M;QìB +? iX E?¬M; TªB pb M;QÆB +QìM; ççB- K` pb
h?¬MX a€i i?O- +,M #ªM F?¬M; # Q ;Bì +¬M ? B M;QìB ç²M; i?ìB tm´i ç°M;- i +?
+çM? i - #îB pb M?Q p"v #Q K"i +O i b) #` #çB H°5 "i [m€ #•v ;Bì i?b i®i`²B- M;Q
F?¬M; +¬M HQ H„M; +| M;QìB ?²B #€Q ç°M; ioM? +O i +?Q hç hmv i h?¬M M[X
+kM; b) iÈB ibK M;QÆB M; v i?¬BX

hB m L?´i .B T5 h?b` M;QÆB F?¬M; +? i- i?b` i´i +ª ç m H` F ?Qç+? +O M;QÆ
+MM; tm´i i?O +kM; F?¬M; TªB H` ,M +€B ;b M;Q`B w Km®MX L;QÆB- [mª M?B M

" M i`QM; u M GB m h?B M h9- æQìM; S?QM; p¬ +MM; ?QM; T?´M M;²B î i` M ;BQ
MY ç K- M?QM; ;Bì T?9i M`v ?„M HçB +?ŠM; +| +?9i #m²M M;O M`QX

>B M içB ?„M +?d Km®M H"TiS+ H´v h?´i h?ªB i?¬M #BM? iW i`QM; J` ©M? F?¬M;
?„M HçB F?¬M; i? H`K M?Q p"v- +?d +| i? +QçM; +? t9+ ç°M; î i`QM; HÀM;X

E?Q i? +O h?´i h?ªB i?¬M #BM? K†+ /M #` oB K L?"i EB K ç€M? i`9M; ;BªK tm®M
içB H´v ` i´i b) FBM? ç°M; ç M M?[M; M;QìB F?€+X h?¬M "BM? M`v H` /Q æQìM;
ç´B i`„M; i? v ç2M KÈB H´v çQÊ+ - iU M?B M F?¬M; Km®M +?Q #´i Hm"MF M`Q #B

L;?o HçB ?"M? ç°M; KçQ ?B K +O KbM?- æQìM; S?QM; #•v ;Bì pšM +ÁM +| +?9i b
+ Q i?O F?€+ M?bM ` #´i +S ç-m K®B ;b- KbM? imv i ç®B F?¬M; +?`m M´B ?"m [
i?`M? +¬M;- ?"M? ç°M; +O æQìM; S?QM; +kM; F?¬M; H`K +?Q #´i +S M;QìB M`Q

hB m L?´i .B T i•K iQ F?¡ HQìM;- MûK h?¬M "BM? iÈ +?¶ æQìM; S?QM;- æQìM; S
i`QM; M?€v K„i- HÈB /KM; i?•M i? +?2 +?„M- ç2K h?¬M "BM? MûK p`Q i`QM; J` ©
M? M? i v ç2K i? M? h?´i h?ªB L;Q G•M æçB E?ªK æ Q +O *U EB K J¬M- oçM EB
oçM EB K S?B MûK ` M;Q`BX

h´i +ª K¼B +?mv M /B M ` çB M [m M; ?Ä i?ç+? - ?ÆM M[ H9+ ç| i`ìB i®B ç2M- +?
æQìM; S?QM; +,M #ªM F?¬M; B M?bM i?´vX æ•v +?QM? H` M;mv M M?•M pb b Q
K¼B M;QìB HçB i?´v [m M; K M; +O h?¬M "BM? +?Êi H|2 H MX LûK h?¬M "BM? p
HçB H´v h?´i h?ªB L;Q G•M æçB E?ªK æ Q ` - +?Q /M i?ìB ;B M ç€M? i`€Q +| M? M
b) +| K°i F?2 i?ìB ;B M `´i M?Ä M; ,M +€+? - M?½M HU+ +O M?[M; + Q i?O içB i`Qì
ç bQ b€M?- iU M?B M b) M?"M i?´v h?¬M "BM? H|2 H M K°i +€BX

.QÈB K„i #¼M ?„M- +?ŠM; [m H¨ h?–M "BM? iW i` M i v æQÌM; S?QM; # v` - F?–
i`QM; i?ÌB ;B M M;„M M;OB M¨v- h?–M "BM? H¢B #` ç€M? i`€Q i?¨M? h?B M "BM?
> B #ªQ #®B K¨m b„+ +MM; H¨ i?`i i?ªB- ?ÆM M[ +QÌM; ç° [m M; K M; T?€i` +
F?Q i? +O h?B M "BM? #` +–M; FQ+? i`QÊ+ ç! ç½; BªK tm®M;- iU M?B M +! i?
K¼B M;QÌB- M; v +ª G•K L?QÊ+ .B M +MM; "¢+? h® u çSM; ;–M Î ç! +kM; F?–M; T?
M?[M; M;QÌB F?€+X

G¢B M;?o ç M G•m J½M EBM? F?–M; #B i iU HQÊM; bS+ KbM? H¢B ç2K h?–M "BM
M;Q¨B- æQÌM; S?QM; K°i i`¨M i?Q bQÈM;X

G9+ M¨v +?„+ H¨ G•m J½M EBM? ç M; #` ç€K + Q i?O ç! çm´B i?2Q çB\ ^M; p¨Q i?
hmv i *mM; +O ?„M- b m F?B #` çm´B F`T F i [mª +! i? i®i b Q\ æQÌM; S?QM; M
i? iQÎM; iQÈM; ` ibM? ?bM? +O G•m J½M EBM? #•v ;BÌ M?Q i? M¨Q `²BX

h?"i` - æQÌM; S?QM; K†+ /M +?¢K p¨Q h?–M "BM? `²B- M?QM; ?„M +kM; F?–M;
+m°+ H¨ +€B ;bX L?QM; bmv çQ€M iW +ªK ;B€+ i`mv M iÈB K¨ M!B- ?ŠM F?–M; T?
+ªK ;B€+ K K K¢B- ;B®M; M?Q ç² p¨i /MM; ç T?ÁM; M;UX

"i [m€ /M H¨ +€B ;b i?b +kM; ç€M; - #` oB K L?"i EB K +–M; FQ+? i?ÌB ;B M /¨B M
?B m ?Q ?ÁM;- +?ŠM; [m H¨ F?Q i? +! +?9i ;BªK b9i K¨ i?–BX .MM; K°i i? M? h?
h?–M "BM?- p– ?bM? p–ªM? #€Q çQÊ+ K°i +€B i?M- F?QªM Km #€M M¨v H½B iQ
*kM; +?d +! J¨ ©M? F?–M; ;B M KÈB +! i? i`Ê;B9T æQÌM; S?QM; ?Q¨M i?¨M? F
iQÈM; M´B M¨vX æ M H9+ ç! #`i F H¨ B +?B K çQÊ+ p¨v

@ h?–M "BM?

+! H) M?Q i? M¨Q +kM; M;?o F?–M; ` `®i +m°+ i¢B b Q h?–M "BM? H¢B #B M i?¨M
+?d +ÁM #B i H¨ #m²M #U+ p¨ i?`i #¢BX

æQÌM; T?QM; ç M; bmv M;?o HmM; imM; i?€ # M M;Q¨B i`mv M ç M iB M; ;ä +Y X

@ B p¨v\

æQÌM; S?QM; çSM; /"v çB` KÎ+Y - i?m¨M iB M ?ÄB K°i +•m- i®B M?Q p¨v `²B +Á
*?ŠM; H) H¨ hB m i?9+ ;¼B KbM? çB ,M ç K\

@ G¨ i - J¢+ GQm h–5

" M M;Q¨B +Y i`mv M iÈB K°i i? M?•K K €B- ;B®M; M?Q ;B! tm•M M? M?¨M; i?`
tm i M FQ+? ç°M; i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM;- ç +?Q ?„M #bM? ioM? H¢BX

*?QÆM; R9j, æ´B i`„M; i? v ç2MX U>¢V

J¢+ GQm h– +MM; "¢+? hB m G¢B +?Q æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ `´i F?–M; ;B®M; M?
M?B m K°i +?9i- M?`i H¨ F?B M¨M; p¨ æQÌM; S?QM; +?Q [m2M i?m°+- +ªM;¨v ;Q
M?Q K°i iÁ #,M; bÆM p¨v- M?QM; b m ç!- "¢+? hB m G¢B H¢B #B M i?¨M? K°i p¨ i
/mM; #`i F€ b B H–K M¨Q +O æQÌM; S?QM;- H¨K +?Q M;QÌB i +! +ªK ;B€+ çQÊ+ -

J¨ J¢+ GQm h– pŠM Hm–M –M M?m- çB K ioM? M?Q p¨v- +ÁM +! K°i +?9i t´m ?´
+?mv M HÈM iB M;- i? M?•K poM? pB M H¨ –M M?m M?Q p¨v- Î +?mM; K°i +?¶ p
çQÊ+ K°i +ªK ;B€+ ´K €TX

L?QM; iW F?B J¢+ GQm h– Î i` M L;mv i>B M h? B M!B` M?[M; HÌB ç!- æQÌM; S?
;–M ;kB pÈB M¨M; M[- +! K´v H–M iB T t9+ +kM; #ÎB pb K°i p¨B M;mv M M?•M ç†+
>ÆM M[?B M i¢B +kM; ç½ i` i? M¨v- i¢B b Q M¨M; H¢B ibK ç M KbM? \

*Y T?ÁM; KÎ` - æQÌM; S?QM; M;?B M;Ì M?bM M¨M;- ?ÄB,

@ J¢+ bQ i,- ibK i +! pB + ;b p¨v\

æ-m i|+ J¢+ G Qm h¬ K†+ /M +| +?dM? i` M; H¢B K°i +?9i- M?QM; pšM +ÁM +| +?9
;B'+ M;O idM? /"v- +?Q F`T i?ÌB +?dM? i` M;- M?bM [m +| +?9i +^aK ;B€+ HQÌB #
M;Ì +^aK ;B€+ M?Q p"v tm'i ?B M i` M M;QÌB M[ M?•M +?QM? H" K°i HQ¢B K` HU+X
J¢+ G Qm h¬ F?¬M; i`^a HÌB- K" M? M?"M; #„i H'v i v T?^aB +O æQÌM; S?QM; - F?)
@ aQ T?K M|B i v T?^aB +O M;QÆB #` i?QÆM;- b Q H¢B #` i?QÆM; M;?B K i`¼M
pÈB M;QÌB F?€+ b Q\

æQÌM; S?QM; +9B ¸-m M?bM K°i +€B KÈB M?È` - i v T?^aB +O KbM? p +?¢K pÈ
EBM?- iÈB H9+ M"v pšM +ÁM K°i p i K€mX J†+ /M ¸½ M;QM; +?^av K€m- M?QM; p
p i K€m i?Q¢i M?bM `i /¼ M;QÌB- ;B®M; M?Q iQ" M #° M„K i v T?<sup>a</sup>B ¸ m #` H°i K'
@ L;QÌB F?€+ ¸€M? i - i p¢M #'i ¸„+ /o T?^aB ?Q" M i?O X E?¬M; +| ;b ¸€M; M;¢B-
æQÌM; S?QM; M„K M„K [m^a ¸'K- i?m" M i? `9i i v +O KbM? ` F?ÄB HÁM; #" M i v
@ æ i i` HB m +?Q M;QÆB K°i +?9iX

J¢+ G Qm h¬ M;~M; ¸-m H M M?bM æQÌM; S?QM; M|B- æQÌM; S?QM; H"TiS+ i?'v
K°M; ^aQ K M;QÌBX

æQÌM; S?QM; b[M; bÌ i`QM; +?®+ H€i- +?"K `½B ;"i ¸-m- KÌB J¢+ G Qm h¬ ¸B p"Q
L;²B Î i` M;BQÌM;- J¢+ G Qm h¬ F?¬M; ? 2 / M„K H'v i v T?^aB +O æQÌM; S?QM; ¸
+O KbM?- b m ¸| /MM; K°i M; ;M i v ¸†i i` M KB M; p i i?QÆM;- HK+ b„+ [m M; K
H-M M[?B M H°` M;Q" B- K°i +´ +<sup>a</sup>K ;B€+ 'K €T # Q i`MK p i i?QÆM;X
h`QM; T?ÁM; BK „M;- +?d +| iB M; ?Q i i?Î +?"K +?¢T +O ? B M;QÌB- +?d +?®+ H€
M? +QÌB F?) K°i iB M;- æQÌM; S?QM; F€ [m€B HB M ?ÄB,
@ aQ i, M;?o ¸ M pB + ;b i?9 p` b Q\

J¢+ G Qm h¬ M;~M; ¸-m M?bM ?„M K°i +€B- +QÌB i?^aM M?B M M|B,
@ h M?È ¸ M H-M ¸-m iB M +?[i?QÆM; +?Q K°i i M M;®+- ?„M +ÁM M?bM +?^K +
p K†i `i H" iÁ KÁX

æQÌM; S?QM; +| +?9i M;QÈM; M;MM;- ?„M /o M?B M #B i i M M;®+ K" J¢+ G Qm h
KbM? #` h-M hB m lv M ¸•K K°i FB K- ¸®B pÈB F?<sup>a</sup>M,M; +?[ F?ÄB p i i?QÆM; i`Q
h¬ [m^a i?"i `i `i `Á KÁX

LK +QÌB +O J¢+ G Qm h¬ i?m H¢B- +?"K `½B M|B,
@ aQ ¸ - M;QÆB ¸½ `i H•m +?Q ¸ M /QÈ+ T?ÁM; `²BX
æQÌM; S?QM; M;~M` - ¸€T,
@ L?[M; M;~v [m +| +?9i #" M `°MX
@ h #B iX

J¢+ G Qm h¬ ;B¼M; M|B +| +?9i M?Ä,
@ *?mv M +O M;QÆB i ¸ m M;?2 M|BX X X hB m G¢B bQ i?9+ ¸B `²B- bQ ¸ +| T?
æQÌM; S?QM; F?¬M; /€K i`<sup>a</sup> HÌB- +kM; F?¬M; M M i`^a HÌB- ?„M +^aK ;B€+ ¸QÈ+ F?
i v M" M; +| +?9i `mM `mMX
@ L" M; H" K°i +- ;€B i®i5

J¢+ G Qm h¬ T?^aM; T?'i M?Q ¸ M; iU M|B pÈB KbM?,
@ E?¬M; +| M" M; Î # M +¢M? #^aQ p - bQ ¸ b m M"v M m +| ;B Q i?O +MM; M;QÌB
ibK i - K°i +?9i p i i?QÆM; M?Ä M"v F?¬M; H"K F?| ¸QÈ+ i X
@ •M- i #B i- +^aK ÆM bQ i,X

æQÌM; S?QM; ;"i ç-mX

h?-M b„+i` M K†i J¢+ GQm h¬ i®B b-K H¢B- M?QM; `i M? M? #` M`M; +?2 /'m çB
iB T iK+ # Q [m M? #`M i v +O æQÌM; S?QM; - +?d i`QM; +?®+ H€i i?ìB ;B M HB
J¢+ GQm h¬ çSM; H M M†B,

@ h®i H„K- bQ ç - M;QÆB M;?d M;ÆB bÈK K°i +?9iX h +kM; i`î p çB M;OX

æQÌM; S?QM; +kM; çSM; /"v- çB i?2Q T?Q b m J¢+ GQm h¬- çQ M`M; ` +Y X
J¢+ GQm h¬ #`i +?Êi /WM; H¢B,

@ aQ ç - M m H` #ªM i?•M KbM? i?Q+? i?b F?¬M; +—M [m M i•K ç M €M? K„i +O
M;QÆB Km®M H`K i?b bQ i, M?`i ç`M? b) OM; ?° M;QÆBX

a m F?B M†B tQM; HB M `ìB F?ÄB u M GB m- i`QM; K`M ç K v M ioM?- ? B ;B¼i M
M?Ä #û F?¬M; i? M;?2 i?'vX

L;QM; K„i M?bM #†M; HQM; J¢+ GQm h¬ #B M K'i- æQÌM; S?QM; +QìB F?´ K°i iB
pšM +ÁM +ªK ;B€+ M? M?`M; F?¬M; i? /B M iª- K°i i-M; / +? i p` p i K€m H9+ i`
æQÌM; S?QM; p¬ +MM; i`-K i`¼M;X

J°i M;QìB i`QÈ+ F?B çB /†M çB /†M H¢B `i M?B m H-M- Km®M KbM? imv i ç®B F

J°i M;QìB H¢B M? M?`M; •M +—M M†B pÈB KbM?- b m M`v M m +† #` i?QÆM; i?b ?

"îB pb ç®B pÈB K°i M;QìB- #ªM i?•M ?„M #B i i`QM; HÁM; KbM? +† M`M; - +?Q M
M`M;X J` K°i M;QìB i`QM; HÁM; KbM? H¢B F?¬M; +† M`M; - +?Q M M ?„M +?d +† i?
M`Q +kM; `i i®i ç®B pÈB ?„MX

E?† i`ª •M ibM? +O K„ M?•M 5

h`î H¢B i`QM; M?`- æQÌM; S?QM; p`M +?mv M o¬ h?QÌM; Zmv i- +® ;„M; iB m i`W
i`QM; HÁM; - iB M p`Q +ªM? ;BÈB pQM; M;½X

a€M; bÈK M;`v i?S? B- #[ ,M b€M; i`QM; T?ÁM; - K°i M?†K M;QìB M;²B +?mM; K°i
i?S+ ,M i` M #`M- M;YB KMB i?ÆK i`QM; F?¬M; F?Q- F?¬M; M;WM; Mm®i Mm®i M
B ,M i`QÈ+X

"aQ L?B +MM; J°M; L?B ? i M?bM æQÌM; S?QM; - H¢B M?bM K„ p` i` M #`MX

J°M; L?B p M? H M KB M; M†B,

@ S?QM; i?B m +?„+ H` F?¬M; i?Q+? i?S+ ,M +?9M; i H`K M[`²B- +† ç-m # T KÈ

"aQ L?B M;"K KB M;- 'T 9M; M†B,

@ L?QM; K`X X X i?S+ ,M bQ T?K M`v H`K i?"i i?ÆK [m€- ?ÆM M[ H¢B `i ç T K„i

@ >W- M K M?•M ç m K°i ç€K t'm t +† KÈB MÈB +k5

J°M; L?B iS+ ;B`M #`i #bM? M†BX

@ *?9M; i +kM; +† i? ?¼+ K°i Qi i v M;? +O p` bQ T?K M`v - +?d +—M b m M`v
i?B m +?ŠM; H) +ÁM F?¬M; ,M b Q\

J°M; L?B ? B K„i iÄ b€M; ,

@ æ9M; p`v- +?9M; i ,M tQM; çB K i•K `²B çB #€B bQ5

æ M; M†B +?mv M- æQ¢M h?`i sQ+? iW # M M;Q`B çB p`Q- tQ tQ #€i MQÈ+ i` M

@ a Q H¢B F?¬M; ,M\ *?ŠM; H) i H`K F?¬M; ?ÊT F?~m p` +€+ M;QÆB b Q\

æQÌM; S?QM; +MM; h? M; S?B hB m HB + K„i M?bM M? m- +QìB F?´ HB M iK+X

hB m i?9+ M†B,

@ h M|B H^{1/2}Q æQϕM - M;QÆB H"K çB K i•K i?¬B K"- +¬M ;b H"K M?B m M?Q p"v
M|M;- +ÁM +| ? B K|M b9T- ,M ? i çQÊ+ b Q\
h? M; S?B hB m HϕB M|B,
@ *ÁM +?Q ? i- M;QÆB H"K ;b HϕB ç2K K'v K|M ,M çB m F?„+ i?M? ?bM? K'v +Q
+?9M; i H"K b Q ,M\ •M K°i KB M; ;B®M; M?Q ;B i K°i KϕM;- H"K i +ªK i?'v i?
+?QÊM; M;?B T +?QÊM;5
æQϕM h?'i sQ+? pmM; i v K°i +€B M|B,
@ æ•v ç m H" i?S+ ,M5 h'i +ª ç m H" +O +ªB p" /Q +?m°i +? #B M i?"M?- +| ;b K"
oW M|B- K°i # M +¬K H'v K°i +QM J hQÊ+ #^M; +O +ªB- T?"T K°i iB M; +„M çSi ç
J°i M?|K M;QìB F?|2 KB M; F?¬M; F?ÄB ;B"i ;B"iX
@ •M çB - F?¬M; ,M +?QM? H" F?¬M; M K†i i 5

R98X *?QÆM; R99, om h`mM;X UR kV

o¬ h?QìM;

h€+ ;Bª, Jϕ+ J†+

*?QÆM; R99, om h`mM;X UR kV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*?QÆM; R99, om h`mM;X Uh?QÊM;V

" M M;Q" B #¶M; i`mv M iÈB `²B i`"M i`"M iB M; #QÊ+ +?•M- M; v b m ç| K°i h?B M
T?Q æQìM; S?QM; M|B,

@ S?QM; bQ ç - # M M;Q" B h?B M h9 +| M;QìB Km®M ;†T M;QÆBX

@ B Km®M ;†T i \

@ >„M M|B ?„M i M H" om h`mM;- ?„M +ÁM M|B H" M;¬v ?¬K [m M;QÆB #ªQ ?„M iÈ
æQìM; S?QM; ;"i ç¬m,

@ ç9M; `²B- i [m M K'i X L m i?m"MiB M M;QÆB +| i? ç2K ?„M iÈB ç•v çQÊ+
iB M i?B ç i çB ` M;Q" B ;†T ?„MX

h?B M h9 ç iY M¬v ?û KB M; +QìB K°i iB M; ,

@ u M GB m H" +O S?QM; bQ ç - bU ç iU M?B M +| [mv M iB T ç½B F?€+? M?•M
+?9i- i çB /šM ?„M p"QX

E?¬M; K'i [m€ M?B m i?ìB ;B M- h?B M h9 ç iY FB ç½çQ om h`mM; ç M ç•vX

"° /ϕM; +O p`æ` ;B B + Q i?O M¬v H9+ çB iÈB `i H" F?¬B ?"B- €M? K„i /€M +?†i
+kM; F?¬M; /€K M;¬M; H M- ;QÆM; K†i +S M?Q #¬B T?'M ?²M; p"v- i?"K +?Q +€+?
pšM +| i? M;?2 çQÊ+ iB M; iBK ç" T #bM? #bM? +O ?„MX

J°i çϕB M K M?•M HϕB +| i? t'm ?' ç M M?Q i? M¬v- i?"i bU H" F?| i?'v çQÊ+ X

@ S?QM; bQ ç - i ç½K M; M;QìB iÈB ç•v `²BX

h?B M h9 ç iY +?d om h`mM; K°i +€B- +?2 KB M; +QÌB /mv MX L`M; H-M ç-m iB
¬M; K M; /€M; p i? M`v p`Q h?B M h9X æ´B H¢B H` K°i i M M K M?•M b„+ çªK M
çQÊ+ h?B M h9 +ÁM F?¬M; ?QM; T?´M Km®M +? i b Q- ?´M i` M i?•M KbM? F?¬M
K„i ç M; „K K„ M[h?B M h9X

L?QM; ?„M i?€ M; QÊ+ H¢B- F?9K M9K çB iÈB- K°i +•m F?¬M; M¡B- ;†T T?ªB h?B
i?“it X

@ æQÊ+- ç i¢ bQ i,5

æQÌM; S?QM; ;“i ç-mX

@ E?¬M; +¬M F?€+? F?Q5

h?B M h9 ç iY H¢B M?bM om h`mM; i? K K°i +€B- i?“i bU F?¬M; M?`M çQÊ+ +QÌB
æ M +ª ? B +€B H¶i B +O om h`mM; +kM; ?²M; H M- +?Q ç M F?B h?B M h9 ç iY
`½B i?Î` K°i ?ÆBX

æQÌM; S?QM; Î K°i # M +?SM; FB M i´i +ª- pW +?“K `½B ,M çB K i•K- pW KÎKB

@ h•K M?QÊ+ #,M; i? M?- i?B M i?€T #´i FBM?5 o¢M #B M pQm ç`M?- i?¬M /B F?

Uh•K M m i`QM; b€M; - i`ÌB +¡ b”T +kM; F?¬M; bÊ5 o¢M #B M pšM ´M ç`M?- F?Q ç

h? M; S?B hB m p` æQ¢M h?´i sQ+? ç M; ;„T i?S+ ,M M?´i i?ÌB M;WM; ç°M; i€+-
S?QM; - i`QM; K„i ?B M H M p FBM? M; ¢+X L?´i H` æQ¢M h?´i sQ+?- ?„M p` æQÌ
i?m°+- ?„M ?Q`M iQ`M F?¬M; M; ?o ç M K°i i?B m MB M KQÌB K´v im´B H¢B +¡ i? M
M?Q p”vX

GÌB M`v M m /Q K´v H½Q ç-m M¡B ` - æQ¢M h?´i sQ+? +kM; +?ŠM; +ªK i?´v F€ [m€
iBM?- ç®B pÈB p¢M p”i ç m +¡ Hw ;BªB- Hm¬M i? M; ?B K +m°+ b®M; +O KbM? K`
M`v H¢B iW i`QM; KB M; K°i i?B m MB M KQÌB M,K im´B M¡B ` - t2K ` - M; QÌB i`
#bM? i?QÌM; 5

om h`mM; M; ?2 çQÊ+ HÌB æQÌM; S?QM; M¡B i?b bYM; b®i- M?QM; M; v b m ç¡ ?„M
ç M; MÈB pÈB KbM?- ?„M p°B p`M; ¬K [mv M M¡B,

@ om h`mM; ;†T [m æQÌM; i?B m ;B - i¢ ÆM æQÌM; i?B m ;B +?d çB KX

m´B b€M; ?¬K M v b m F?B ?„M idM? /”v- M?[M; ?° p p®M H` +O h¬ ;B #€Q +?
Km®M; †T ?„MX om h`mM; #B i- M; QÌB ?¬K [m K M; i?2Q K°i h?B M +´T + Q i?O
æQÌM; S?QM; X >„M pW M; ?2 iBM #€Q p°B p`M; `Y K†i i? v v T?K+- M; v +ª çB K
+?¢v iÈB h?B M h9X

@ •M çB K i•K +?Q \ L m +?Q ,M i?€ M;²B tm®M; ,M +MM; +?9M; i X

om h`mM; M`Q /€K- K°i >Q`M; ;B B i?QÊM; T?~K i?B m MB M +kM; F?¬M; ç€M; bÊ
çQÊ+ M?[M; ç¢B bU K` M?[M; i?B m MB M ç²M; HS F?€+ +kM; F?¬M; H`K çQÊ+-
;B B FB +kM; ç M; M;²B i` M #`M ,MX

G”T iS+- om h`mM; ;“i ç-m HB H` ,

@ h ,M `²BX

æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; M¡B M[- ûT #m°+ M; QÌB i +MM; /MM; +ÆK +kM; F?¬M
ç-m M¡B,

@ o”v H`K T?B M M; QÆB +?Ì K°i H€i- `´i M? M? i b) ,M tQM; \

@ .¢X

om h`mM; `´i H` F?€+? F?Q ç€T- b m ç¡ iW iW HmB ` M; Q`B- çB iÈB i`QM; b•M u M

æQÌM; S?QM; i`QM; HÁM; +| +?mv M- # T?9i b m HB M ,M tQM; çB K i•K- [m i [ ç M; çSM; # M +çM? K°i ?ÁM M9B ;Bª +? m K`v +? m KkBX >„M ?Q`MiQ`MF?¬M; HçB Km®M ;†T KbM?- #m´B b€M; ?¬K M v pW #B i çQÊ+ iBM iS+ FB - w MB K ç- +?çv- +| i? +?çv çQÊ+ # Q t i?b +?çvX L?QM; M;?o HçB- M m M?Q æQÌM; S?QM +| i? +?çv i`®M b Q\ \*?Q M M ?„M ç`M? K M; i?2Q M;?B p`M p` bÊ ?½B çB iÈB h? L;?2 i?`v ç°M; ioM? b m HQM;- om h`mM; p°B p`M; tQ v ç-m HçB- ç M; Km®M M r æQÌM; S?QM; HçB ç°i M?B M +QÌB +QÌB,

@ G`K b Q M;QÆB M?bM i?`v K„ M[HçB t`m ?` \

hU pç+? €Q +?Q M;QÌB t2K HQM;- Mûi K†i ;B` Mm +O om h`mM; +| +?9i çÄ- M;Q

@ *kM; F?¬M; ç M M¶B M?Q p`v- M?QM; M m +| M?B m K„ M[- i`QM; HÁM; i Hm¬M

@ aÊ +€B ;b\ *€+ M`M; +kM; F?¬M; ,M M;QÆB5

æQÌM; S?QM; i` m ;? Q M|BX

@ æ| H` T?ªM SM; iU M?B M- F?¬M; i? bY ç´B çQÊ+X

om h`mM; M;®+ M;? +? ;½B ;½B ç-m- #`i [m€- K†+ /M +?d H` K`v +•m M|B çÆM ;Bª +kM; #m¬M; HÄM; F?¬M; Qi- #ÎB pb ?„M i?`v çQÊ+ æQÌM; S?QM; ``i i?•M i?B i- `` M?Q p` i?B m ;B FB +O h¬ ;B - i?Q+? ,i? ?B T M;QÌB- H`v KçM? ?B T v mX

@ L;QÆB +| #B i i ibK M;QÆB +| pB + ;b F?¬M; \

æQÌM; S?QM; [m v ç-m ?ÄBX

@ E?¬M; #B iX

@ L;QÆB i M ;¼B H` om h`mM;- iQM? +€+? +kM; +| +?9i M;®+ UM;m i`mM; 4 /®i M?bM i`9M; çB K M`v +O M;QÆBX

æQÌM; S?QM; +?“K`½B M|B,

@ *?9M; i çB i?ŠM; p`Q p`M ç - i ibK M;QÆB H` Km®M +?Q M;QÆB ;B9T i FB K om h`mM; M;ç+ M?B M,

@ >B M içB h?B M h9 M?` HÈM M;?B T HÈM- +ÁM i?B m iB M b Q\

æQÌM; S?QM; pmM; i v K°i +€B M|B,

@ h?B M h9 +| iB M- ç| H` iB M +O +€+ M`M; - M;QÆB ç½ i?`v i M M K M?•M M`Q h?B m ;B i F?¬M; i?Q+? ,M +ÆK # Q Ui` B # QVX

@ L?QM; H`X X X ç®B pÈB +?mv M FB K iB M i K°i +?[ +kM; F?¬M; #B i - i +?Q om h`mM; ;½B ;½B ç-mX

@ aBM? F i Km®M H`K +kM; TªB H` K°i p®M #®M HÌB- M;QÆB +?d +¬M +?`m i`€ b m ç| [mªM Hw i®i K°i +?9i H` çQÊ+- M?[M; +?mv M F?€+ ?Q`MiQ`M +| i? ;B Q

@ L m H` K°i p®M #®M HÌB- içB b Q æQÌM; i?B m ;B F?¬M; iU KbM? H`K\ .M b Q +kM; KÈB +?d ;†T M? m +| ? B H¬M i?¬BX

æQÌM; S?QM; M?bM ?„M- KdK +QÌB ;"i;"i ç-m,

@ L;QÆB i?Qçi M?bM ``i i?"i i?" M?QM; +kM; F?¬M; M;®+- +kM; çQ€M ` çQÊ+ Km®M iU KbM? H`K` - M?QM; i +ÁM ç M; Íim´B i?"M? MB M- ``i M?B m +?mv M L;QÆB +kM; #B i KbM? ç M; p` i?"M? MB M 5 \*| çS i` p` i?"M? MB M M`Q H`K +?S\ om h`mM; i?B m +?9i M[M|B M?[M; HÌB M`v` F?ÄB KB M;- K v K` ?„M M?`

@ >ÆM M[- i F?¬M; +?d Km®M H`K ,M M?Ä H H†i p†i- /o M?B M F?¬M; iB M iU

@ *?ŠM; H)X X X ;B i M;QÌB +QÈT +O \ > v H" KÎ ?„+ çB K\
 om h`mM; HQ bÊ #'i M- +kM; +?d +| M?[M; i?S M"v KÈB H" H"K ,M K°i p®M #®M H
 @ L;QÆB t2K i?B m ;B i H" HQçB M;QÌB M"Q p"v\
 æQÌM; S?QM; F?¬M; M?`M çQÊ+ +? +QÌB K°i iB M;
 @ h Km®M KÎ F„ pB M p" bÁM; #ç+5
 >„M pW M|B pW pQÆM #`M i v iQ` - p K†i ç„+ w,
 @ >ÆM M[+ÁM H" F„ pB M p" bÁM; #ç+ HkM; çQçM +ª hoM? M h?`M?5
 h`€M om h`mM; M?'i i?ÌB ç-v K² ?¬B HçM?- w M;?o +O p`i?B m ;B M"vX X X i?"
 F?€+ 5
 *?QÆM; R99, om h`mM;X U>çV
 "i [m€- F„ pB M p" bÁM; #ç+ [mª i?"i H" MÆB K°i p®M #®M HÌB- KQÌB M;QÌB ç" M
 b„+- ?Q i`QM; M?" F?¬M; #^M; ?Q /çB M;Q" B çQÌM;X æ-m M,K M v +?®M i? M?
 M?•M iÈB i-K ?Q M i€+ M?ç+- /•M +ì #ç+ +kM; F?ÄB +-M M|B- ç€M? ç M çÄ K„i- ç
 i?¬BX
 om h`mM; ç„M çQ K°i T?2M- b m ç| KÎ KB M; M|B,
 @ L m æQÌM; i?B m ;B ç K„i- om h`mM; i iU M?B M M;mv M H"K F?mv M K½5
 æQÌM; S?QM; +QÌB ? ? - ?„M +kM; F?¬M; T?ªB H" çS M;®+- #ªM i?•M KbM? F?-
 om h`mM;- H"K b Q ?„M +| i? + K i•K i bM? M;mv M i?-M T?K+ KbM? çQÊ+ \ >„M ç€
 +?ŠM; [m H" /Q HU+ mv ?B T +O h? M; S?B hB m K" i?¬BX
 @ L;QÆB M;mv M w ;B9T i H"K pB +- i b) +?Q M;QÆB +?¶ i®i- +?ŠM; [m H"X X
 K'i K'i`²BX
 L;`v ?¬K [m æQÌM; S?QM; p®M ç`M? ç2K h?'i h?ªB L;Q G•M æçB E?ªK æ Q +?Q
 [m HçB tªv` +?mv M M;Q" B w Km®M- ?„M ç2K h?B M "BM? ççB ç Q ç€M? i`€Q K
 om h`mM; +kM; F?¬M; T?ªB H" M;QÌB +| i•K ç` tªQ i`€- K°i i? M? h?B M "BM? H
 i?"M? +O ?„M`²B- ?„M p®M H" + Q i?O /MM; ç Q- h?'i h?ªB L;Q G•M æçB E?ªK æ
 @ :B9T æQÌM; i?B m H"K +?9i pB + +?QM? H" pBM? ?çM? +O i - i M"Q /€K çÁB
 om h`mM; KÎ KB M; M|BX
 @ æQÊ+ `²B- M;QÆB H" M;QÌB ç" M; ?Q" M;- F?¬M; +-M /®B i`€ ç®B pÈB i X
 æQÌM; S?QM; M|B i`„M; ` M?Q i? H"K om h`mM; M;QÊM; M;MM; ;½B ç-mX
 @ hB m i?9+5
 æQÌM; S?QM; M;~M; ç-m ;¼B h? M; S?B hB m ç M; i` m +?¼+ hB m J M? J M?X
 @ :b p"v\
 h? M; S?B hB m iW iW çSM; H MX
 @ L;QÌB +| ?B m ç Q T?€T F?¬M; \ L m #B i i?€ ç M ç•v +?d çB K +?Q ?„M K°i +?9
 h? M; S?B hB m +?ÈT +?ÈT K„i +QÌB M|B,
 @ S?QM; i?B m- M;QÆB [m2M #B i i +kM; H•m`²B- H½Q h? M; i K†+ /M +| ?B m
 i`QÌM; +O i HçB H" +?QÌM; T?€T- H"K b Q +| i? +?d çB K çQÊ+ M;QÌB F?€+ p
 i? ?ÄB H½Q æQçM i?Y t2KX
 @ *€B M"v X
 æ M T?B M æQÌM; S?QM; M;QÊM; M;MM; ,

@ hB m i?9+- M;QÆB [m€ i?ŠM; i?„M`²B5
h? M; S?B hB m H¢B M|B,
@ >„M ?B M i¢B H`ç-m # T+O M;QÆB- +| ;b T?•M T?| +S ;¼B ?„M- +?ŠM; H) ?„M
i?€M; M,K i`,K M;•M HQÊM; +kM; ç•m T?ªB +?Q F?¬M;X
oW M|B h? M; S?B hB m pW [m v b M; K°i # M ?¬,
@ G½Q æQ¢M5
æQ¢M h?'i sQ+? +¬K i?€B ç Q iW i`QM; M?` # T H„+ HQ +?¢v` M;Q`B- # M ?¬M;
b¢+? b),
@ *| +?mv M ;b p`v\
h? M; S?B hB m +?d om h`mM; M|B,
@ L;QÆB [m +?d çB K +?Q ?„M K'v +?B m ç Q T?€T5
æQ¢M h?'i sQ+? tQ tQ ? B i v H M +?B + i¢T / - HB + tûQ om h`mM; K°i +€B- ?²E
@ L;QÆB /MM; ç Q\
o Kti æQ¢M h?'i sQ+? +| +?9i p M? p€QX
om h`mM; i?"i i?" ;"i ç-m i`ª H|B,
@ h /MM; ç Q5
@ "B m /B M K'v +?B m i t2K i?YX
æQ¢M h?'i sQ+? iMv iB M M|BX
om h`mM; M;?B M;ì [m v ç-m M?bM æQ`M; S?QM; K°i +€B- #ÎB pb Î i`QM; K„i ?„M-
K"TK¢TK°i +?9i- #KM; HÈM K°i +?9i- M;Q`B` +?ŠM; +| +?9i /€M; p M`Q +O +
iQ`M ;B®M; M?Q K°i ç-m # T #bM? i?Q`M;X
@ æB çB5
æQ`M; S?QM; +?ûTKB M; K°i +€B M|BX
om h`mM; +kM; F?¬M; /€K ?ÄB i? K +€B ;b M[ - ?„M iW iW çB iÈB i`QÈ+ Kti æQ¢M
` - p"MF?ÎB +QÆM; F?Q- i`B MF? B ç Q T?€TK` KbM? pŠM H'v H`K FB m M;¢QX
æQ`M; S?QM; iÈB # M +¢M? h? M; T?B hB m- ? B M;Q`B M;²B +?²K ?¶K i` M Kti ç
om h`mM;X
"° ç Q T?€T M`v +kM; F?¬M; iQM? H` + Q KBM?- #'i [m€ +kM; F?¬M; TªB H` FûK
i? M?bM` K'v +?¶ i€ p iX hB m i?9+ Î K°i # M tQB K|B om h`mM; M|B,
@ "^M; p`Q +ªM? ;BÈB +O ?„M i?b i`B M çQÊ+` HQ¢B ç Q T?€T M`v +kM; i¢K çQ
æQ¢M h?'i sQ+? i?€M;QÊ+ H¢B- çSM; K°i # M H„+ ç-m- p Kti i?'i p¼M;X
E?B om h`mM; #B m /B M tQM; ç Q T?€T +O KbM?- +mM; FQM? +?„Ti v M|B pÈB
@ sBM iB M #®B +?d ;B€Q5
>„M +kM; +?d M;?o F?€+? F?Q K°i +?9i K` i?¬B- +?ŠM; M;ì æQ¢M h?'i sQ+? +kM;
M`Q- F?BM? i?Q`M; M?bM ç Q +O ?„M M|B,
@ *€B M;QÆB pW #B m /B M +kM; ;¼B H` ç Q T?€T\
om h`mM; bYM; b®i- M?QM; M; v b m ç| +| +?9i +,K iS+ M|B,
@ æ•v H` æQ¢M h?Ov æ Q S?€T5

>„M p®M F?¬M; K¬M F?¬M; T?€B- +| çQÊ+ K°i #° i•K T?€T im Hmv M ?Q¬M iQ¬M H
çQìM; ;B M F?´ +U+ M?¼+ im Hmv M ç M æ` ;B B + Q i?O- #° ç Q T?€T M¬v +kM;
tm®M; - ol h`mM; iWM; /MM; #° ç Q T?€T M¬v ç€M? #¢B F?¬M; Qi ç`+? M?•M- i`Q
K°i +ªK ;B€+ pBM? /U- ?„M p¬ +MM; +QB i`¼M; #° ç Q T?€T M¬vX L?QM; #•v ;Bì
i?QìM; #° ç Q T?€T +O ?„M M M ?„M +| +?9i +,K iS+X

@ æQ¢M h?Ov æ Q\

æQ¢M h?`i sQ+? çª FQ+? ?„M F?¬M; +?9i HQm ibM?,

@ L; v +ª /•v i?WM; +kM; F?¬M; +?ûK çSi çQÊ+ K¬ +ÁM iU tQM; H¬ æQ¢M h?Ov æ
`KM; ` ,M; 5

om h`mM; /M +?Q ç¬M; ?Q¬M; ?ÆM M[ +kM; F?¬M; M?`M çQÊ+ i? K- ?„M M´B ;B”M

@ o`iB M #®B M¬v- i ;¼B M; QÆB K°i iB M; iB M #®B H¬ FQM? i`¼M; M; QÆB HÈM
+| iQ +€+? ;b M|B M?Q p”v\

æQ¢M h?`i sQ+? HB + K„i K°i +€B- tQ v M; QìB +?m¬M #` `ìB çBX >„M /šm ;b +kM;
T?€T +O ?„M ç½ bÈK Hmv M iÈB i`bM? ç° bB m T?“K M?“T i?€M? - i?“i` - ç ?„M M
æQ¢M h?Ov æ Q S?€T FB +kM; +QB M?Q H¬ F?BM? M?ìM T?€T M?½M +O ?„M `²

>ÆM M[?„M p” om h`mM; p®M F?¬M; i?•M F?¬M; [m2M- M|B +?mv M +kM; F?¬M
sQ+? b Q +| i? ç w iÈB ?„M- H”T iS+ +?m¬M #` i`îp M?“ # T +?m¬M #` #[+ÆK i

@ G½Q æQ¢M 5

h? M; S?B hB m F m H M K°i iB M; X

æQ¢M h?`i sQ+? #`i ç„+ /o H„+ ç-m- pW tQ v M; QìB çB pW H-K #-K M|B,

@ *?d i`ª +| M, K i`, K HQÊM; K°i i?€M; K¬ Km®M i pW M´m +ÆK pW +?d çB K ç
+| T?ªB M M i, M; HQÆM; +?QT i F?¬M; ?ª\

o Kfi om h`mM; pšM `i iS+ ;B”M M?Q +k- ç€T H¢B,

@ L m iB M #®B i?“i bU +| i? +?d çB K +?Q i p¬B +?B m ç Q T?€T- om h`mM; i M
iWM v p b m T?KM; /QDM; H½Q M?•M ;B M; QìB M?Q +? K i?•M bBM?X L m F?
M?[M; HìB pW M|B- æQ¢M h?Ov æ Q S?€T K†+ /M F?¬M; T?ªB H¬ imv i çdM? ç Q
ç Q T?€T /Q i´ iB M i i`mv M tm®M; - F?¬M; +?`m çQÊ+ bU pk M?K+ +O M; QìB F

GìB M¬v +O om h`mM; K†+ /M F?¬m F?Q F?¬M; i®i- M?QM; F?¬M; FB m M; ¢Q F?
T?¬M +®i F?QX

æQ¢M h?`i sQ+? ;BQÆM; K„i M?bM iW ç-m iÈB +?•M om h`mM; K°i +€B +QìB ? ?
H¢B +?2 H’T +ª ç¬B K„i,

@ *kM; F?¬M; i H„K- +kM; +| çB K F?Q i? - #`i [m€ XM; QÆB Km®M #€B bQ- M?[M
ç² ç X

oW /Si HìB- æQ¢M h?`i sQ+? ç°i M?B M ç°M; i?•M- i?•M i? K”T K¢T M? M?Q H¬
+MM; - pmM; i?€B ç Q i` M i v H M- tQ€i tQ€i tQ€i pmM; +?2KXX

æQ¢M h?`i sQ+? pW ç°M; - +S M?Q i`îi?“M? K°i M; QìB ?Q¬M iQ¬M F?€+X

h` M i?•M ?„M pšM F?¬M; +| #`i F€ /’m ?B m +?mv M ç°M; M¬Q +O +QÆM; F?Q- +
i?S+ ç Q T?€T M¬Q- +?d çÆM i?m-M H¬ T?€+? - +?ûK- #, K- +„i5 E?¬M; +| +?9i ?
M?[M; ç°M; i€+ çÆM ;BªM i`U+ iB TX

L?QM; +S pB + M?Q p”v- i` M M; QìB ?„M H¢B iÄ ` K°i +¶ F?Q i? T?€+? imv i-
i +| +ªK ;B€+ M?Q ç M; çSM; i`QÊ+ K°i M; ¼M M9B + Q- ç-m # T K”T K¢T M¬v T?“
M; QìB F?´M; H²- çO ç H¬K +?Q +?9M; M?•M T?ªB M; QÊ+ M?bMX

om h`mM; M?bM i?'v i`ÊM i`ÁM +QM K„i- F?m¬M K†i p®M ç M; iS+ ;B”M +kM; i`Î M
F?¬M; i? M”Q M;?o` çQÊ+- K°i ç-m # T K”T K¢T- /€M; çB m M†M; M M?Q p”v
T?€+? imv i M?Q p”vX

R9eX *?QÆM; R98, æ-m " T L”v hbK æQÊ+ Í æ•m o”v\

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; R98, æ-m # T M”v ibK çQÊ+ Î ç•m p”v\

L?¡K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

•M? ç Q M?’T M?€v- æQ¢M h?’i sQ+? i`-K ;B¼M; M¡B,

@ æ Q H” K°i i`QM; +?QM i`QÌM;- *Ym çQªM +?B5 G’v F?Q T?€+? +O M;QÌB bY ç
+ªK i?K çQÊ+ ç Q w- F?®M; +? ç Q F?Q- ç Q +O M;QÆB T?ªB ;B®M; M?Q +?QM
i?”i bU H” T?QÆM; T?€T /MM; ç QX L;QÆB ;†T K’v M;QÌB T?K M[ç½ çÄ K†i- +ÁM
E?¬M; #^M; M;QÆB ç’B b M; /MM; FBK K v p€ çBX

J„M; tQM; HB M i?m +¬M;- æQ¢M h?’i sQ+? +-K i?€B ç Q tQ v M;QÌB çB p T?Q
" M +¢M? om h`mM;- ;¢+? ç€ t M? /QÈB M?•M ç°i M?B M #¢Q T?€i` K°i +?m¶B iE
F?„+- K°i çQ”M i`Q #KB ç°i M?B M #¢Q T?€i- Mm®i +?WM; H’v +ª M;QÌB om h`mM
æQ¢M h?’i sQ+? F?¬M; bQ /KM; K°i +?9i +QÆM; F?Q M”Q- +kM; F?¬M; ç€M?` ç
K” ç½ +?ûK K°i F?®B ;¢+? ç€ t M? i?”i iQ i?”M? T?’M pKMx

æQÌM; S?QM; +?ûT +?ûT KB M; ,

@ *?B m M”v +O æQ¢M iB M #®B [mª M?B M H” p¬ +?B m i?„M; ?[m +?B m X

h? M; S?B hB m ? B K„i iÄ b€M; ,

@ h? H” M?Q i? M”Q\

æQÌM; S?QM; +kM; M;¢+ M?B M- ?„M +?d iMv iB M M¡B K°i +•m- ?„M ?B M i¢B +
a€i h?¬M- H”K b Q +¡i? ?B m çQÊ+ M?[M; i?S M”v\ h?’v h? M; S?B hB m M?bM
S?QM; +?d +¡i? i?m”M KB M; ?² ç² M¡B,

@ o¬ +?B m- iS+ H” F?¬M; +¡ /’m p i- M;QÌB F?€+ F?¬M; i? ibK` çQÊ+ bÆ ?Î +O
i? T?€ ;BªB\ o¬ +?B m iU M?B M i?„M; çQÊ+ ?[m +?B mX ”’i [m€ Xç•v +ÁM F?¬M

@ o”v +ªM? ;BÈB + Q i?•K H” +€B ;b\

@ L?•M ç Q ?ÊT M?’i- M;QÌB +?QM? H” ç Q- ç Q +?QM? H” M;QÌB- i` M i v F?¬M;
;b tQ+? i?O F?¬M; [mv M +kM; +¡i? bY` ç Q F?Q- ;B i +? i ç`+? M?•M +?d i`Q
i? ;B M p¢M p”i ç m +¡i? i`Î i?”M? ç QX

a„+ K†i h? M; S?B hB m M;QM; i`¼M; H•K p”Q i`-K iQ- M; v +ª æQ¢M h?’i sQ+?
+kM; T?ªB /WM; #QÊ+- p K†i F?B T bÊ M?bM æQÌM; S?QM;X

> B ç¢B b€i i?¬M i`QM; M?€v K„i H•K p”Q i`QM; i`-K iQ- i?”i H•m b m pšM F?¬M;

o¬ +?B m i?„M; ?[m +?B m- i`QM; i v F?¬M; ç Q- ç Q Î i`QM; HQM;5 æ m T?ªB +?
?Q”M iQ”M +¡i? €T /KM; +?Q i’i +ª +€+ HQ¢B #BM? F?Q- i?”K +?Q H” [mv M T?€T

i?m"MKB M; M|B` - +?ŠM; [m H` #` +?mv M` ç SM; T?| pÈB ?Q" M +^aM? ?B M
 HçB H"K +?Q ? B ççB a€i h? - M +| +^aK ; B€ + M?Q i? 'v çQÊ + €M? i`, M; ; B[ç K ç2M
 J°i H9 + H•m b m- h? M; S?B hB m p" æQçM h? 'i sQ +? ç°i M?B M +MM; T?€ H M +
 i`ÌB ç'i- p M; i" M K•v t M? - F?Q i? +m<sup>2</sup>M +m°M i`" M M; "T +^a h?B M h9X
 hB M; +Q`B / - M / - M M; WM; HçB - æQçM h? 'i sQ +? F?m - M K†i ç - v ?²M; [m M; ,
 @ S?QM; i?B m- +?d #^M; M?[M; H`B +O M; QÆB ? - K M v- b m M"v H½Q æQçM i
 ? v +?Q K°i +€B M?•M ç Q ?ÊT M?'i5
 h? M; S?B hB m +Q`B ç M MQÊ + K„i +kM; +?<sup>a</sup>v` - H„ + ç - m HB M iK + M|B ,
 @ E? - M; i? M; Ì - ç9M; H` F? - M; i? M; Ì çQÊ + - +?9M; i b®M; K'v +?K + M, K +kM;
 i? i?'m i`B i çQÊ + M?Q K°i i?B m MB M KQ`B M, K im'BX
 æQ`M; S?QM; +| +?9i p - i°B M|B ,
 @ h M|B KÁ i? - BX
 æQçM h? 'i sQ +? ç°i M?B M [m v ç - m HçB F m om h`mM; ,
 @ hB m iY - M m M?Q M; QÆB Km®M i`M? iB M i` M +QM çQ`M; ç Q T?€T i?b çWM
 pW M|B - M; QÆB +ÁM +?Q çO iQ +€ +? ?B m M?[M; i?S M"vX
 *^a M; Q`B om h`mM; `mK H M - p°B p" M; ç€T ,
 @ .ç5
 @ L m M; QÆB +| i? ?B m i?'m çQÊ + M?[M; i?S i pW +?Q M; QÆB - M; QÆB ?Q" M
 F?€ +?X
 @ hçÆM XbQ T?K +?d çB K5
 om h`mM; F?m - M K†i +mM; FQM? M|BX
 æQçM h? 'i sQ +? +Q`B HçM? K°i iB M; ,
 @ æWM; +| H - B FûQ H"K [m2M - i b) F? - M; i?m M; QÆB H"K ç² ç 5
 a m F?B M|B tQM; HB M tQ v M; Q`B #QÊ + p"Q T?ÁM; # TX
 L?bM i?•M ^aM? æQçM h? 'i sQ +? - i` M K†i om h`mM; ?B M H M K°i iB +m²M; M?B
 p¼M; X > „M #B i [m^a i?"i K„i KbM? #` KM - HçB M?bM K°i + Q i?O M?Q p"v i?"M? M
 M m ç½ #Ä HÐ K'i i?b +ÁM +| +Æ ?°B ç M #M b Q\
 J† + /M æQçM h? 'i sQ +? F? - M; +?d çB K +?Q ? „M MY +?B m - M?QM; M?[M; i?S p
 +| çQÊ + HÊB Q +? p - +MM; `²BX
 æQ`M; S?QM; iW iW çB iÈB # M +çM? om h`mM; - om h`mM; p K†i çQ ç€K M|B ,
 @ æQ`M; i?B m ; B - i?"i bU M; "B /MM; M, K i`, K HQÊM; ç i?m p` ç - m # T M"v b Q
 æQ`M; S?QM; ; "i ç - mX
 @ hbK Î ç•m p"v\
 L?bM #° /€M; om h`mM; iU ?² +kM; Km®M çB ibK K°i ç - m # T X
 æQ`M; S?QM; KdK +Q`B K°i iB M; M|B ,
 @ æWM; p¼M; iQ`M; M[ - i` M ç`B M"v +?d +| K°i M; Q`B K" i? - BX
 @ *kM; ç9M; 5
 om h`mM; M; QÊM; M; MM; +Q`B K°i iB M; X

@ L;QÆB ?½v bmv M;?o +~M i?"M p pB + i M|B pÈB M;QÆB- i b) +?Q M;QÆB i?
+ - M i?B i T?ªB i`ª HÌB i - M m M;QÆB F?¬M; M;mv M w i +kM; F?¬M; KB M +QÐM
om h`mM; p°B p`M; M|B,
@ ob æQÌM; i?B m ;B H`K pB + H` pBM? /U +O i X
GÌB M|B pšM F?¬M; i? v ç´B- M?QM; ;B¼M; çB m +MM; i•K +ªM? ç½ tªv` #B M ?
i? M?bM` çQÊ+ - H9+ M`v om h`mM; ``i +?•M i•K i?"i w- F?¬M; K°i +?9i ;Bª /®BX
:"i ;"i ç-m- æQÌM; S?QM; H'v` i'i +ª ;B bªM +O KbM?- F?QªM; KQÌB i€K p¢M
h`mM; ,
@ .MM; b® iB M M`v- i`QÊ+ iB M i?m T?K+ iQ`M #° ?„+ ç¢Q #„+ i?`M? hoM? M- H
F?¬M; B /€K F?¬M; T?K+X a m ç| M;QÆB H¢B çB +?B m K° K°i b® M?" +€B +| imv
h M;?o b m F?B i K ç¢B ;B i°+ #` /B i- K'v M?" +€B ç m iªM K€i ? i çB- b) `i / ibK
F„ M[i`QÊ+ FB i?m°+ p i K ç¢B ;B i°+ ç m ibK i`Î p - i`'M M +€+ M`M; - M|B `^M
@ *ÁM p i` M; pB M i?b b Q\ h?S +?Q i M|B i?šM; - +?¶ M;•M HQÊM; M`v K†+ /M
ç Km i` M; pB M K` M|B- M?'i ç`M? H` F?¬M; çOX
@ h` M; pB M iU i b) çB HQX L;QÆB +?d + - M ç w M?[M; +?mv M i ;B Q +?Q M;Q
a m F?B om h`mM; çB- æQÌM; S?QM; +?¢v çB H'v p`B ?k`QÊm i?m®+ - b m ç| H¢B
.B MX
a m F?B i K ç¢B ;B i°+ +O hoM? M h?`M? #` /B i- M?[M; bQM; #¢+ p` F„ pB M i?
M?B M i'i +ª ç m i?m°+ p h?B M h9- F?¬M; +| #'i F€ M;QÌB M`Q /€K i` M? +QÊTX
M?•M- ç®B pÈB K'v MÆB +?QÊM; F?Q KM K`i M`v i'i M?B M F?¬M; +| +?9i +ªK ibM
+| i•K iQ çB ;•v /UM; H¢B M?[M; +?¶ M`v- K†+ /M F?¬M; i?Q+? M?QM; M`M; +kM; ;
F?¬M; i? +'K çQÊ+ - ç`M? T?ªB K†+ F +?Q +?9M; i²M i¢BX
æQÌM; S?QM; +?¢v ç M +?¶ G•K L?QÊ+ .B M- ç-m iB M H` ?B m FQM? #bM? `QÊ
KWM; i`QM; HQM; M?"M H'vX L?QM; F?B æQÌM; S?QM; M|B` KK+ çQ+? i?U+ bU
+?9i M[i?b M?ûQ çSi H¶ i B +O ?„M- K„M; ?„M +ÁM M?Ä im´B F?¬M; HQ ?¼+ ?
HBM? iBM?X
æQÌM; S?QM; ?B m +?B /o Hw- ç°M; +?B /o ibM? Uç¢B F?€B H` /MM; Hw H) p` ibM
KÈB i?mv i T?K+ çQÊ+ G•K L?QÊ+ .B MX
"ÎB pb #'i F H` æQÌM; S?QM; ? v G•K L?QÊ+ .B M +kM; ç m #B i h?B M h9 F?¬M
M`v- i?S M?'i H` pb / M? /U +O iQM; K¬M- i?S ? B i?•M H` M[M?•M +kM; F?¬M; i
L?QM; æQÌM; S?QM; H¢B #'i ç²M; - ?„M F?¬M; T?ªB M[M?•M- +kM; F?¬M; T?ªB
+ÁM ibK i`Ê i?O iÈB ;B9T tY Hw M?[M; +?mv M M`vX
>ÆM M[- F„ pB M p` bQM; #¢+ i'i b) tm'i ?B M- h?B M h9 F?¬M; H`K i?b M?[M; i?
pb ç +?Q M;QÌB F?€+ FB K iB M- F?¬M; #^M; iU KbM? +?B K H'v HoM? pU+ M`v-
L;?o i?¬M; bm®i M?[M; çB m M`v- G•K L?QÊ+ .B M +kM; F?¬M; M; ,M i`Î M[- +?
F?¬M; çQÊ+ ?¼+ M?[M; i?S t'm t X

R9dX *?QÆM; R9e, L°B :B€T h?¬M "QX UR kV

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; R9e, L°B ;B€T i?¬M #QX UR kV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*?QÆM; R9e, L°B ;B€T i?–M #QX Uh?QÊM;V

L?"M çQÊ+ bU +?Q T?ûT +O G•K L?QÊ+ .B M- æQÌM; S?QM; i?m"M iB M p¶ K→M
?Q - +?¼+ +?Q G•K L?QÊ+ .B M ``i pmB p X

*ÁM i` M; pB M i?b / FB K ?ÆM M?B m- pÈB / M? iB M; +O æQÌM; S?QM; +ÁM b
h`QÊ+ FB i K çΦB ;B i°+ HkM; çQΦM bªM M;?B T +O hoM? M h?"M?- ?B M iΦB
S?QM; - i'i +ª ç`m F?–M; i? v ç´B- +?d H` ç´B b M; ?¼ æQÌM; K` i?–BX

" M +ΦM? pB + FB K iB M- æQÌM; S?QM; +ÁM Km®M i?m i?"T iB M? #€Q5 L?[M; M
+?Q /M # M M;Q`B +| #`i +S ;B| i?´B +Ä H v ;b ç`m +| i? M;?2 çQÊ+ iB M iS+X h?B
KbM? [m€ KS+- ç`M M´B F?B ç`+? M?•M ç`M i´M +→M; +€+ M`M; +kM; F?–M; #B i-
ç`M? T?ªB ç2K M?[M; MÆB i M; → MΦT +´m Uw M;?o H` #~M i?dmV M`v M„K p`Q i
+? iΦQ ` KΦM; HQÈB iB M? #€Q +O `B M; KbM?X

"M `°M # M;`v i?ÌB ;B M- æQÌM; S?QM; ç½ ç2K çΦB i? M„K +?†i- M?[M; pB + +Á
h`mM;X \*?d i`QM; pÁM; M;„M M;OB # M;`v- om h`mM; bY /KM; FBK iB M p` pã HU
;B[i`QM; i v K°i MY i? HU+ ?„+ çΦQ +O hoM? M h?"M?-?ÆM M[M?•M b® +ÁM
pB + ç9M; H` i?m–M #m²K tm→B ;B| - ?m®M; +?B M m ?„M F?–M; ?B m +kM; b) +|
K` H`KX

u m +–m +O æQÌM; S?QM; ç®B pÈB ?„M +?d +| K°i- imv i ç®B F?–M; H`K K´v +?m
M K #€ M[X

sY Hw tQM; pB +- æQÌM; S?QM; +ÁM T?ªB HQ ç`M +?mv M +O `B M; KbM?X >„M
h?–M "BM? ç€M? i`€Q çQÊ+ ` t2K `®i +K+ H` p"i ;bX G´v +È im Hmv M- æQÌM; S?
iB M; - b m ç| M?ûi ç–v J` ©M? F?–M; ;B M i?S+ ,M p` ç² /MM; +?Q K´v M;`v- b m ç
æbM? aÆMX

>B M iΦB J` ©M? F?–M; ;B M ç½ F?–M; T?ªB H` F?–M; ;B M H9+ # M ç–m æQÌM;
+?"m MQÊ+ `Y K†iX

a m F?B æQÌM; S?QM; ç°i T?€ o→ h?QÌM; Zmv i i–M; i?S # - ?„M i? v K´v +€B •K ?
•K ?²M +O h?B M :B B + Q i?OX

>B M iΦB M,K •K ?²M /mv i`b F?–M; ;B M i?b +| ? B h?B M ;B B i`mM; T?~K p` # h
ç´B ?B M ` p→ +MM; `ä` i- F?–M; ;B M i`Î M M F?´M; H² p→ +MM;X

æQÌM; S?QM; +kM; F?–M; t2K tûi id Kd- M?QM; M;| +?WM; +kM; T?ªB HÈM #^M;
F?–M; ;B M +| +?9i +?"i +?°B- #•v ;BÌ HΦB i`Î M M i`®M; `¶M; - /M +?Q M?ûi M?B r
bÊ +?"iX

æQÌM; S?QM; # M M;Q`B M|B pÈB K¼B M;QÌB b) çB E?9+ æbM? aÆM- iU M?B M
#bM? i?QÌM;X "•v ;BÌ +kM; F?€+ pÈB i`QÊ+ FB - F?–M; T?ªB H` b€M; çB i®B p -
E?9+ æbM? aÆM K°i i?ÌB ;B M M;„MX

æ®B pÈB çB m M`v- #`i F` H` h? M; S?B hB m ? v H` G•K L?QÊ+ .B M ç`m ;BÆ ?
im´B M M +| HQM; +–m iB M- +| iBM? i?–M T?'M ç´m- +?`m çQÊ+ F?´M?¼+XæQÌM
i?,M; +´T +kM; `i M? M?- M?QM; /M b Q ?„M +kM; +?Q i? M;?B K çQÊ+ bU F?´+
i,M; i`QÌM; K°i +€+? iW iWX G–M M`v- /M +?Q æQÌM; S?QM; +| F?–M; ç` +?"T iÈB i?
h?i sQ+? +kM; Km®M ?`M? ?Φ ?„M K°i +?9i- ç` +?Q ?„M #B i çQÊ+ - i?U+ HU+ +k
çQÊ+ - /MM; +€B M`v ç` i→B Hmv M i•K iQM? +O ?„MX

æ i`€M? æQÌM; S?QM; ;†T T?ªB +?mv M ;b M;Q`B w Km®M- G•K L?QÊ+ .B M +
æQÌM; S?QM; K°i +?9i p` M;mv M i„+ T?•M +?B i?U+ HU+ +O HBM? i?9X

GBM? i?9 +MM; M?•M HQϕB ;B®M; M? m- +kM; +| + 'T #•+- # 'i [m€ + 'T #•+ +O #
T?•M +?B X G•K L?QÊ+ .B M +ÁM /†M ϕB /†M HϕB æQÌM; S?QM; imv i ϕ®B F?¬M
/†K E?9+ æbM? aÆMX

æQÌM; S?QM; iU M?B M ;"T ϕ-m ϕ€T SM;- M?QM; M;"v ϕ-m iB M p"Q E?9+ æbM? a
ϕB M- K°i ϕQÌM; t¬M; "Q p"Q i`QM; T?ϕK pB # i`,K /†KX

E?9+ æbM? aÆM p¬ +MM; F?´M; H²- ϕQÊ+ / M? tQM; ϕ M?'i bÆM Kϕ+? î Gw æQÌM
/†K +kM; +?d H" `b # M M; Q" B K" i?¬BX

J†+ /M i?•M i? i?U+ HU+ ϕ½ ϕQÊ+ +ªB iϕQ K°i T?2M- M?QM; +?ϕv M?Q ϕB M i`Q
F H" i?•M i? ? v +QÆM; F?Q ϕ m iB m ? Q F?´M; H²X æ-m iB M æQÌM; S?QM; i
M´B HY H" K K°i +?9i ϕ² ,M H'T ϕ-v +€B #KM;- `²B b m ϕ| #Á H M i` M K°i +€B +•v F
h?QÌM; Zmv i- #´ bmM; HϕB +QÆM; F?Q ϕ½ iB m ? QX æ M F?B iBM? i?-M ϕ½ ϕϕ
K„i` - ?Qi K°i ?ÆB i?"i b•mX

JϕQ ?B K p¬ +MM;- ? Q ? i i•K iQ KÈB H'v ϕQÊ+ h?'i h?ªB i?-M #BM?- `®i +m°-
M;mv M ?bM? i`QÊ+ K„i- æQÌM; S?QM; H" K b Q +| i? F?¬M; +~M i?"M\ oϕM M?'i M
H9+ i`QÊ+- K°i T?2M i•K iQ- F ?Qϕ+? +O KbM? H9+ i`QÊ+ +?ŠM; T?ªB i?2Q M
T?ªB +?m~M #` i?"i i®i ϕ M; ,M +ªM M m h?-M "BM? # v ϕBX

EB K +? t9+ ϕ°M; i`QM; HQM;- æQÌM; S?QM; iW iW H'v h?'i h?ªB i?-M #BM? ` iW
iBM? i?-M i" T i`mM; ϕ M +U+ ϕB K- K„i +kM; F?¬M; i?2K M?€v K°i +€B- +ªM; QÌB
FQ+?X

J°i Hm²M; i?'i i?ªB [m M; K M; iQÆM; ϕ®B KÌ ?B M ` - bQ pÈB H-M i`QÊ+ +ÁM Km
"BM? `®i +m°+ ϕ½ tm'i ?B M i` M i v æQÌM; S?QM;- +ªK ;B€+ p¬ +MM; K K KϕBX
+| i? i?'v `ä ` M; h?-M "BM? `®i +m°+ H" +€B ;bX

aQ pÈB /U HB m +O KbM? +kM; F?¬M; F?€+ H„K- M| +kM; F?¬M; T?ªB H" K°i i?S
;B€T KÄM; M?Q +€M? p2- # M M; Q" B +| K" m €K ?„+- +ªK ;B€+ iÆ HK K K KϕB p¬

h?-M "BM? pW tm'i ?B M- iW b•m # M i`QM; `WM; iB M; ; -K i?ûi- i?9 `®M; p M;
+-K i~m i?9 ϕ M; M ;B'+ # M ϕ K- i`QM; H9+ M?'i i?ÌB #®M T?QÆM; i€K ?QÈM; +
æQÌM; S?QM; +kM; +ªK ;B€+ ϕQÊ+ K°i +¶ HU+ HQÊM; KϕM? K) iW i` M i v KbM? i
i`€M? i?Q€i F?ÄB bU i`|B #m°+ +O ?„M- ?„M p°B p" M; p" M F?ÎB +QÆM; F?Q- p[M

J v K„M H" +¶ HU+ ϕϕQ M"v +kM; F?¬M; T?ªB `i +QÌM; ϕϕB- #ªM i?•M ?„M pšM +
a m F?B i` M? ϕ'm +MM; M| MY + M? ;BÌ- i?'i i?ªB [m M; K M; i` M M°B ;B€T #„i
F?¬M;- M; v +ªF?Q i? # M; #ϕ+ +kM; p"v- TªM; T?'i ?Q" M iQ" M #B M K'ix

a m ϕ| K°i H9+ M[- `®i +K+ M°B ;B€T F?¬M; +ÁM ϕ°M; ioM? ;b M[- iB b€M; iªM ϕ
;"Q i?ûi +k Hk HBM? i?9 +kM; BK #†i- tmM; [m M? HϕB ?Q" M iQ" M v M ioM?X

æQÌM; S?QM; M? M?äK i?Î` K°i ?ÆB- M?QM; ?„M pšM M„K +?†i H'v M°B ;B€T-
/mv i`b +QÆM; F?Q i` M i v- bÆM b" M; ϕ®B F?€M; +MM; M°B ;B€TX

G9+ M"v M?bM ϕB M?bM HϕB- M°B ;B€T F?¬M; ? #bM? i?QÌM;- iQM? +?'i M°B ;E
iBM? i - pW M?bM H" ϕ½ #B i H" H" K iW i v / M? ;B X

@ h?-M "BM? +kM; +| i? K M; HQϕB ?bM? /€M; M"v b Q\

æQÌM; S?QM; p K†i #m²M #U+- h?"T ϕϕB h?-M "BM? ?„M +?d M;?2 [m M?[M; M;
p" B H-M- +kM; +?d #B i +| oB K L?"i EB K i`QM; i v h-M hS LQÆM;- +?BM +€B +
#B i ;b +ªX

L?QM; p"i M"v ?ŠM ϕ9M; H" K°i FB M h?-M "BM?- M m F?¬M; H" K b Q +| i? +?`
oB K L?"i EB K i`QM; i?ÌB ;B M /" B M?Q i? \ *?ŠM; H) H" h?-M "BM? HQϕB ?bM? T
"BM?\

æQÌM; S?QM; KÆ KÆ K" M; K" M; - p"i M"v H" ?€M HûM HûM H9i H9i ç€M? i`€Q çQÊ
M m F?¬M; b) +| T?B M iQ€B `i HÊM- pb p"v ?„M F?¬M; iB M i?„+ K„+ pÊB K'v M;
L?QM; M m M| h?¬M "BM? i?€ +| i? M?"M +?O- +?d +¬M ç M| M?"M KbM? H"K +?O
;BªM `²BX L; ?o iÊB ç•v- æQÌM; S?QM; +ª M; QÌB T?'M +?'MX

*?QÆM; R9e, L°B ;B€T i?¬M #QX U>çV

*ª Gw æQÌM; ç [m®+ +?d +| ? B +•v h?¬M "BM?- K" i'i +ª HçB ç m H" pk F?Q- F
T?ÁM; M; U h?¬M "BM? `ÆB p"Q i v KbM?X _®i +K+ ;B[pk F?Q p" T?ÁM; M; U +€E
ç®B pÊB æQÌM; S?QM; K" M|B- pk F?Q +ÁM t F?¬M; i®i #`M; i?¬M ;B€T T?ÁM; M
L?QM; `®i +m°+ H"K b Q ç +?Q h?¬M "BM? M?"M +?O- i` M i`€M æQÌM; S?QM; ?
æ®B pÊB +?mv M M"v ?„M ?Q" M iQ" M ;B®M; M?Q K°i +¬ /•m KÊB H M FB m ?Q >
L;²B Îi` M +•v F?¬i`-K iQ K°i H€i- æQÌM; S?QM; HçB H'v ` K°i KªM? pÐ +O h?B
K°i p i i?QÆM; i` M i v KbM?- b m ç| M?Ä p`B ;B¼i K€m H M i` M i?¬M ;B€TX
æQÌM; S?QM; bÊ F?¬M; çO +ÁM +® w M?Ä i?2K p`B ;B¼i M[H M i?¬M ;B€TX
_`i i?¬M F€ K€m iQÆB M?Ä H M i?¬M ;B€T /¬M /¬M #` ?'T i?m- ?ÆM M[K"m b„+
ç`B M"Q- ;B®M; M?Q ç€ +?bK tm®M; #B M p"v- F?¬M; +| #`i F€ ç°M; ioM? ;bX
æÊB i?ÌB ;B M K°i MûM M? M; b m- æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB +?YB -K H M,
@ GÌB ç²M ç½B [mª i?"i H" `i ?çB M; QÌB 5 h ss i M M"Q M|B `M; h?¬M "BM? +|
E?¬M; #B i K" +S ç2K ` M|B HmM; imM; - ?çB i?B m ;B i i®M K'i MY +?ûM K€m5
a m F?B K„M; tQM; - æQÌM; S?QM; +kM; F?) +QÌB K°i iB M; - KbM? [mª i?"i H" m K
M?"M +?O çÆM ;BªM M?Q p"v i?b i M M; QçB pB +?'T bU ?¼ h?ç+? FB +ÁM F?¬M
"BM? iW `i H•m `²B- +¬M ;b T?ªB ? Q ? i i•K iQ çB i`M €T M| \ *kM; +| i? M|B- æ
M"v `i F?¬M; +| F?ª M, M; i?"M? +¬M; - M?QM; pšM F?¬M; M?`M çQÊ+ K" H"K i?YX
a m F?Q #bM? T?K+ i•K iB M?- æQÌM; S?QM; +~M i?"M bmv M; ?o K°i +?9iX
L m Km®M ç +?Q h?¬M "BM? M?"M +?O- p"v KbM? i'i T?ªB +•m i?¬M; pÊB M|X h-
M" M; +| i? +•m i?QM; +MM; oB K L?"i EB K- #`i [m€ oB K L?"i EB K /M b Q +kM; F
F?¬M; +€+? M"Q +| i? M|B +?mv M ;B®M; M?Q +QM M; QÌBX L?[M; i?S K" oB K L
+ª ç m +¬M h¬M hS LQÆM; id Kd /MM; i•K iÊB +ªK M?"MX
*•m i?¬M; \ *•m i?¬M; M?Q i? M"Q\ L m F?¬M; ;BªB [mv i çQÊ+ p'M ç M"v i?b +kM
h?¬M "BM? M?"M +?OX
h?¬M "BM? ç m +| HBM? iQM?- +| HBM? iQM?b H" +| i? +ªK SM; - p"v KbM? +| i?
+•m i?¬M; +MM; M| t2K b Q5 L; ?o iÊB ç•v- æQÌM; S?QM; H" T iBM? i?¬M T?'M +?'
[m K°i # MX
E?Q M? +?•M M;²B i` M +•v F?¬- æQÌM; S?QM; ? B i v +¬K i?¬M ;B€T- +~M i?"M
ç M; ç®B ç½B pÊB M[M?•M +O KbM? p"vX L? M?"M; ç†i i?¬M ;B€T H M ç-m ;®B
? B K„i HçB- +?bK b•m p"Q i`QM; i? ;BÊB iBM? i?¬M- +® ;„M; +•m i?¬M; - i?'v ?B
¬M /¬M- æQÌM; S?QM; iB M p"Q i`çM; i?€B ;B®M; M?Q H9+ im Hmv M- i`QM; HQM
+| #`i F€ +?BK ?| i?Q i?ÆK- F?¬M; +| #`i F€ iB M; ç°M; - iB M; +¬M i`MM; F m p
?Q" M iQ" M #` T?QM; # X G9+ M"v M m +| M; QÌB M"Q iÊB ç€M? HûM æQÌM; S?QM
ç„+ i?OX
æQÌM; S?QM; +kM; #B i K°i i?•M K°i KbM? Î b•m i`QM; E?9+ æbM? aÆM- #ªM i?•
T?ÁM; M; U i?m¬M i9v H" iU çB iB K +? i- M?QM; ?„M +kM; F?¬M; +| #B M T?€T M"
KÊB v M HÁM; H'v ` h?¬M "BM?X >ÆM M[ MÆB M"v +kM; +?d H" # M M; Q`B `b E
M; mv ?B K ;b tm'i ?B MX

a m ?²B H•m- K°i +QM çϕB t" K"m b„+ b†+ bĐ iW i` M K°i +€B +•v iW iW #Á tm®M;-
æQÌM; S?QM;- b m ç! HϕB K°i pÁM; M[[m'M [m M? i?•M i? ?„M- H2Q H M ç M +'
+?d +€+? ;QÆM; K†i æQÌM; S?QM; +! K°i i'+X
æ! +kM; F?¬M; T?ªB K°i +QM `„M ç°+ - M?QM; M m K°i M; QÌB #bM? i?QÌM; #` K°i +
i v [m'M [m M? i?•M i? F?ŠM; ç`M? b) F?B T bÊ F?¬M; i?¬BX
æQÌM; S?QM; ;B®M; M?Q F?¬M; +! +ªK ;B€+ ;b +ª- i?•M i? #'i ç°M; F?¬M; M?9
+?"K `½B ?Qi p"Q K°i ?ÆB- i`€B iBK KÈB ç" T K°i iB M;X
Zm K°i ?²B i?"i H•m- çϕB t" iW +' æQÌM; S?QM; [m'M [m M? b m ç! iW iW H2Q H M
K" M ç KX
æ®B pÈB i'i +ª M?[M; +?mv M M"v- æQÌM; S?QM; pšM F?¬M; ? #B i- i•K i?¬M ç M
h?ÌB çB K #„i ç-m- æQÌM; S?QM; i?"K +?Q F?¬M; +ªK i?'v #'i F€ bU i?¬M F€ M"Q
i v KbM? ?Q" M iQ" M ;B®M; M?Q K°i +€B v T?K+ #bM? i?QÌM;- H"K +?Q ?„M +! +ªK
+QM M?QK- F?¬M; i? +„M p"Q çQÊ+X
L?QM; /-M /-M- æQÌM; S?QM; HϕB +! i? +ªK M?"M çQÊ+ iW i`QM; i?¬M ;B€T i`m
F€ v m Èi- iB # ç°M; M"v `i M? - M m F?¬M; /MM; i•K +ªK M?"M i?b +, M #ªM F?¬M
` - ?ÆM M[ i-M b® `i +?"K- +Æ ?² K°i MûM M? M; HϕB +! K°i iB # ç°M; tm'i ?B
.QÈB bU F?®M; +? +O HU+ HQÊM; iBM? i?¬M- æQÌM; S?QM; /QÌM; M?Q ç M; i?
?² i`ÆM #!M; M?Q ;QÆM;- ?² MQÊ+ p[M; p" M;- F?¬M; +! +?9i ç°M; ioM? M"QX *ª
+•v iB m i?QÆM; i?ŠM; i„T- çSM; v M MÆB ç!- /QÌM; M?Q Km²M poM? pB M b€M?
"¶M; M?B M- î MÆB M"Q ç! i` M K†i ?² ç°i M?B M tm'i ?B M K°i +?9i +?'M ç°M;- ;
ç€ M?Ä H M i` M K†i ?²- iWM; pÁM; `mM; ç°M; M? M? +?!M; F?m +? i€M ` #®M T
*?d i`QM; b€i M # ç°M; KÈB tm'i ?B M- i•M i?¬M æQÌM; S?QM; iU M?Q K°i KkB
T?Q i`mM; i•K `mM; ç°M; T?!M; iÈBX
ªªM? iQÊM; K†i ?² M"v +kM; H" /Q i•K i?¬M +O æQÌM; S?QM; iQÎM; iQÊM; ` - "K
i` M K†i ?² HϕB +?QM? H" # ç°M; +O h?¬M "BM? [m'v M?B m i•K i?¬M +O æQÌM
çQÊ+ # ç°M; M"v i?b æQÌM; S?QM; KÈB +! i? ç iBM? i?¬M KbM? +•m i?¬M; +MM
æ! imv H" K°i #B M T?€T M; m M; ®+ - M?QM; HϕB +U+ F€ ?[m ?B mX
aU i?"i [mª M?B M ç9M; M?Q KbM? /U çQ€M- i?ÌB çB K HU+ HQÊM; iBM? i?¬M t-
ç°M; FB - i`QÊ+ K„i æQÌM; S?QM; /QÌM; M?Q b M; ?ŠM H M- +ªM? iQÊM; ?² MQÊ+
S?QM; H" K°i +€M? +Y HÈM5 J°i +€M? +Y p¬ +MM; FB M +®- T?ªM; T?'i M?Q ç
M; •K ;B! T?ÆB bQÆM;- ç½ bÊK `d b„i HQ M; H' - M?QM; +€M? +Y M"v pšM +S çS
#'i F€ B +! w ç² iBK ?B m ?mv M #Q +O h?¬M "BM?
*€M? +Y M"v i'i M?B M +?d H" ?QªQ- /MM; K„i i?QÌM; +, M #ªM F?¬M; i? M?"M
i•K i?¬M +ªK M?"M KÈB +! i? +ªK i?'v çQÊ+X
L?QM; [mª i?U+ M! iQ HÈM ?ÆM bQ pÈB #'i F€ +€M? +Y i?"i bU M"QX
*€M? +Y + Q ;¬M KQÌB i`QÊM;- æQÌM; S?QM; çSM; i`QÊ+ K†i M! ;B®M; M?Q H" K
K†i +€M? +Y +! p¬ b® ç² €M +?[pB i F€ Hϕ- K°i +¶ F?Q iS+ i M; i?QÆM; M†M;
S?QM; F?¬M; i?Î M' BX
Zm v ç-m M?bM HϕB- T?Q b m H" +ª K°i +QM çQÌM; HÈM- +m®B +QM çQÌM; H" K
HQÊM; iBM? i?¬M +O KbM? t¬M; p"QX
s2K ` - +?d +! KÎ çQÊ+ +€M? +Y M"v KÈB +! i? i?'m ?B m çQÊ+ ?mv M #Q +O i?
L?QM; /M b Q +€M? +Y M"v +kM; F?¬M; +! i?U+ - F?¬M; i? M"Q bY /KM; #B M T?
+?B +€M? +Y F?'M; H² M?Q p"v- +?Q /M bY /KM; #B M T?€T +SM; `„M +kM; +?Q
æSM; î M; Q" B +Y - æQÌM; S?QM; M; QM; K„i M?bM F M +€M? +Y - Km®M iW i` M
+?9i K M? K®BX >„M [m M b€i p¬ +MM; +`M i?"M- F?¬M; #Ä [m #'i +S +?B iB iM

i? 'i p¼M; - M?[M; +?[pB i p" ç² €M M"v p¬ +MM; ?mv M /B m- F?| ;BªB i?Q+?- +, çQÊ+ +?S çWM; M|B H" ibK ?B m #Q K"i ;b ç|X

R93X *?QÆM; R9d, GU+ GQÊM; hBM? h?—MX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; R9d, GU+ HQÊM; iBM? i?—MX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*kM; F?¬M; #B i[m # Q H•m- æQÌM; S?QM; +?€M MªM i?Î /"B K°i iB M; - #Ä [m w

æ½ F?¬M; /MM; çQÊ+ #B M T?€T M? M?"M; p"v +?d +| i? +SM; `„MX æ¢B K¬M M i?—M F€ ?| i?"M?- +?d +—M ç€M? i M HU m HQÊM; M"v H" çQÊ+ - +?d +—M +| HU+ H i? X

G9+ M"v æQÌM; S?QM; +?d +| i? /U p"Q HU+ HQÊM; iBM? i?—M +O KbM?X

GU+ HQÊM; iBM? i?—M M|B / ?B m i?b +?QM? H" HU+ HQÊM; ~M +?S i`QM; iBM HU+ HQÊM; p¬ ?bM? p¬ +?"iX h¢B b Q M?[M; + Q i?O +?d /MM; K°i €M? K„i H" +| i HU+ i?"T FûK |B K€m iQÆB- M; QÌB ç| b) H" T iS+ #` i?QÆM; M†M; - i?"K +?Q H" K' H" /Q HU+ HQÊM; iBM? i?—M- M?[M; + Q i?O +| HU+ HQÊM; iBM? i?—M +QÌM; ç¢B [m'v M?B m ç M ?ÆB i?Î +O M; QÌB F?€+ - i?"K +?Q H" bBM? K M?X

æ•v K†+ /M H" K°i HU HQÊM; `v ?mv M /B m- M?QM; [mª i?U+ M| +| i²M i¢BX a€i H HQ¢B HU+ HQÊM; iBM? i?—M- i`€B M; QÊ+ pÈB HU+ HQÊM; bBM? K M?- +kM; H" H

GU+ HQÊM; iBM? i?—M +QÌM; ç¢B +| i? K M; iÈB +?Q M; QÌB im Hmv M `i M?B r M; QÌB im Hmv M F?€+ [m'v M?B m #ªM i?•M KbM?- +ÁM +| i? ;B9T #ªM i?•M ç°i T i?—M +QÌM; ç¢B ç M K°i i`bM? ç° M?"i ç`M? i?"K +?Q +ÁM +| i? F?¬M; HQ H„M; i`

L m Km®M ` M Hmv M HU+ HQÊM; iBM? i?—M +?d +| K°i +€+?- i?¬M; [m i?|B ;B i`ª [m M?B m HQ¢B ;B M F?´X

>B M i¢B æQÌM; S?QM; +?ŠM; [m +?d H" >Q" M; ;B B i?QÊM; T?~K- HU+ HQÊM; i +MM; +?T K†+ /M +QÌM; ç¢B ?ÆM K°i +?9i M?QM; +kM; F?¬M; iQM? H" K¢M? K)X

"i [m ç½ çB iÈB #QÊ+ M"v æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; MĐ #m¬M; i? - +?d +| i? H i?'v M; U b®M; i?b +?¼M- +S i?Y H"K K°i H—MX

h" T i`mM; M?bM +€M? +Y HÈM i`QÊ+ K†i- K M; i?2Q iQ" M #° HU+ HQÊM; iBM? i? +Y i`QÊ+ K†iX

óP M?5ô K°i iB M; - æQÌM; T?QM; +?d i?'v ? B K„i i®B b—K- K°i +ªK ;B€+ ç m çÈM i ç M- HQ¢B +ªK ;B€+ ç m çÈM M"v +, M #ªM F?¬M; +€+? M"Q +?"m çUM; çQÊ+ - ç m i?—M pW t¬M; iÈB i?B m +?9i M[i?b ;BªB i€M i`Î p #ªM i? - æQÌM; S?QM; +® ;„ +?Q iBM? i?—M M´M i`Î H¢B-

h?|B çB K HU+ HQÊM; iBM? i?—M +O æQÌM; S?QM; p" +€M? +Y çKM; M? m- +€ ?mM; ?,M; H v ç°M; K°i +€BX

J†+ /M ç½ bÈK +?m~M #` i•K iQ M?QM; æQÌM; S?QM; pšM +ÁM +ªK i?'v bÊ ?½BX +O KbM? +¬M; FQ+? +€M? +Y +, M #ªM +?QM? H" K¢Q ?B K iQM? K¢M; +O +?QM i?—M #` i´M i?QÆM; - F?¬M; T?ªB im /QĐM; MY M, K K°i M, K H" +| i? F?ÄB ?ŠM-

+| i? #` #B M i?`M? M; m M; ®+ - M†M; i? € b m M`v ? „M ? Q`M i Q`M F?¬M; +ÁM #`i +
i? +ÁM b®M; M?QM; H¢B F?¬M; H`K ¢QÊ+ #`i +S +?mv M ; b- +, M #ªM +?QM? H`K
L?QM; pW `²B +€M? +Y HÈM M`v H¢B i?`i bU H v ¢°M; K°i +€B [mª i?U+ ``i M; Q`
H`K +?Q ? „M i?`v ¢QÊ+ K°i iB ?B p¼M; - ¢| +kM; H`K°i +?mv M i®iX

"Ä /î ; B[+?WM; F?¬M; TªB H`iQM? +€+? +O æQìM; S?QM; X Zm ibM? ?m®M;
+?d + -M KbM? +| i? F?®M; +? i iBM? i?¬M i?`i +~M i?`M- i?ìB ¢B K HU+ HQÊM;
?Q`M i Q`M F?¬M; +| ; b ¢€M; M; ¢B- +?d + -M +| i? ; „M; ; QÊM; +?`m ¢UM; +ªK ; B€-
L m H` [m€ ¢ m ¢ÈM- ¢ M KS+ æQìM; S?QM; F?¬M; +?`m M´B i?b i¢B M¢M +| i? b
S?QM; +| HÀM; iBM ¢®B pÈB #ªM i?•M- ¢•v F?¬M; TªB H`iU ¢¢B K`H`iU iBMX

L; ?o M; ÆB i`QM; +?®+ H€i- +?ì bU ¢ m ¢ÈM i`QM; ?²M T?€+? #B M K´i- æQìM; S?
HU+ HQÊM; iBM? i?¬M +¬M; FQ+? H M +€M? +Y X

ošM ; B®M; pÈB H-M ¢-m- K°i +ªK ; B€+ ¢ m ¢ÈM ; B®M; M?Q i?Ov i`B m i`Q ¢ M-
H v ¢°M; K°i +€BX

*ªK ; B€+ ¢ m ¢ÈM M`v +kM; F?¬M; i? bQ b€M? pÈB ¢ m ¢ÈM p ` M Hmv M i? t€
+?K+ +ªi` , K H-M5 \*?d M; QìB +| w +?Q p¬ +MM; FB M +QìM; KÈB +| i? +?`m ¢QÊ
J°i ?²B H•m b m- æQìM; S?QM; H¢B K°i H-M M[+¬M; FQ+? H M +€M? +Y X

h`QM; F?¬M; ; B M ?mv M /B m M`v- H†T ¢B H†T H¢B ?`M? ¢°M; iU ?¢B KbM? M`v-
H¢B- æQìM; S?QM; F?¬M; #B i KbM? ¢½ # Q M?B m H-M ¢B m F?B M HU+ HQÊM;
?Q`M i Q`M F?¬M; +| iBM? i?¬M ¢B iQM? i?YX J¶B H-M ¢ m ¢ÈM pW #B M K´i- ? „
+Y - F?¬M; +| K°i +?9i /Q /U M`QX

.-M /-M- æQìM; S?QM; +¬M; FQ+? H M +€M? +Y K†+ /M pšM `i ¢ m ¢ÈM- M?QM
M?Q H9+ # M ¢-m M[- +ªK ; B€+ ¢ m ¢ÈM /-M /-M ; BªK ¢B- i?ìB ; B M M; ?d M; ÆE
#B M ¢°`mM; ¢°M; +O +€M? +Y +`M; M; `v +`M; HÈMX

h`i M?B M ¢•v F?¬M; TªB H` ¢½ ¢ m ¢ÈM ¢ M +? i H†M; K`H` #îB pb [m p¬ b® H-
H-M- iBM? i?¬M +O æQìM; S?QM; ¢½ /-M /-M i`î H M K¢M? K)X

E?¬M; M; ?o iÈB +ÁM +| +?¶ i®i M?Q p"v- æQìM; S?QM; i?`i bU +| +?9i pmB KWM;
hm Hmv M HU+ HQÊM; iBM? i?¬M +, M #ªM F?¬M; TªB M?•M HU+ +| i? [mv i ¢`M
+ª ; M H`K M?Q æQìM; S?QM; H9+ M`v- /MM; HU+ HQÊM; iBM? i?¬M ¢B HB m K¢M
>`M? ¢°M; +O æQìM; S?QM; H`K +?Q iBM? i?¬M +O ? „M i`î M M K¢M? K)X h`Q
+?B K # T?¬M- p" M F?Q H¢B +?B K iÈB #®M T?¬M [mv i ¢`M?X

Zm K°i i?ìB ; B M- æQìM; S?QM; i?`K +?Q +?d + -M M; ?d M; ÆB i?ìB ; B M K´v ?ÆB
FQ+? H M +€M? +Y X J` +€M? +Y +`M; M; `v +`M; HmM; H v K¢M? K)- #B M ¢°`m
_®i +K+ - b m F?B æQìM; S?QM; HB m K¢M; +¬M; FQ+? H M +€M? +Y # H-M HB
HÈM ¢½ #` ¢KM; pÐX L?[M; ¢² €M p, M iU i` M +€M? +Y ?°B iK ¢ M +?mM; K°i ¢B
i?`v ; b M[X

ó> ? ? ? 5ô æQìM; S?QM; F?¬M; M?`M ¢QÊ+ T?€ H M +QìB- M?QM; ¢•v p®M H
#ªM F?¬M; +| #`i F€•K i? M? ; b i`mv M ` M; Q`BX

*?`m ¢UM; +ªK ; B€+ ¢ m ¢ÈM i`QM; i?ìB ; B M /`B M?Q p"v- +m®B +MM; +kM; +¬M
M`vX

*?d +?®+ H€i b m F?B +€M? +Y HÈM Kî` - æQìM; S?QM; HB M ¢B p`Q # M i`QM;
" M i`QM; H`K°i KªM? imv i i`„M; - i`®M; `¶M; - F?€+ ?Q`M i Q`M pÈB M?[M; ; b æQì
M i`QM; H¢B F?¬M; +| ; b +ªX E?¬M; +| K†i ¢´i- F?¬M; +| F?¬M; ; B M- /QìM; M?
/` p¬ +MM; X

Í i`QM; K<sup>a</sup>M? F?¬M; ;B M M`v H M; i? M; K°i ?²B- [m v ç-m HçB M?bM +€M? +Y H
 K°i H¶ FBKX
 *?ŠM; H) MÆB M`v +,M #<sup>a</sup>M H` F?¬M; [m M i`¼M;\ æ€M? pĐ +€M? +Y H` ç½ H`K
 æQÌM; S?QM; F?¬M; M?`M çQÊ+ K` bmv çQ€M M?Q p`vX
 L?QM; M m H` M?Q p`v i?b içB b Q MÆB M`v HçB +| K°i F?¬M; ;B M [m, /` M?Q p`v
 ç½ M?"M +?O- #^aM i?•M içB b Q HçB F?¬M; +^aK M?"M çQÊ+ K°i +?9i M`QX
 >B M içB HçB +| ibM? ?m®M; [m, /`- Hv Fb M`v t^av ` - ?ÆM M[ #<sup>a</sup>M i?•M Î# M i`Q
 æQÌM; S?QM; +| +?9i +^aK ;B€+ F?¬M; `ûi K` `mMX
 æB K°i ?²B K` æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; i?'v #'i +S p`i ;b- M m H` iB TiK+ ?QÈM
 S?QM; bÊ `^M; iBM? i?¬M +O KbM? b) #` Hç+ Î i`QM; F?¬M; ;B M M`v- p`v i?b i?"
 >„M ç M; Km®M [m v i`Î p i?M ç°i M?B M HçB M;?2 çQÊ+ K°i •K i? M? v m Èi`mv
 æQÌM; S?QM; M;~M ` - H`T iS+ p¼i iÈB ?QÈM; •K i? M? FB T?€i ` - i•K i?¬M F€
 ç| +?d H` w MB K p¬ ?bM? p¬ +?'i K` i?¬B- ç°M; ioM? +O w MB K +?d +| iBM? i
 çQÊ+X .M M?Q p`v- æQÌM; S?QM; +kM; T?^aB K'i MY MûM M? M; KÈB +| i? iÈB ;¬M

R9NX *?QÆM; R93, hÈB æ•v æ * * æ€M? J°i h`"MX UR kv

o¬ h?QÌM;

h€+ ;B^a, Jç+ J†+

*?QÆM; R93, hÈB ç•v ç + + ç€M? K°i i`"MX UR kv

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*?QÆM; R93, hÈB ç•v ç + + ç€M? K°i i`"MX Uh?QÊM;V

h? M? •K `i `ä `M;¬ M;?2 ` i?b ç9M; H` •K i? M? +O K°i M[M?•M ç M; MS+ MÎ-
 i`mv M iÈB- ?ÆM M[ M[ M?•M M`v +kM; F?¬M; [m€ HÈM im´B- i? M? •K ;B®M; M?

h?ÌB çB K K°i i?•M ^aM? ;¬v p¬ +MM; tm'i ?B M i`QÊ+ K†i KbM?- æQÌM; S?QM; p°B
 i•K i?¬M- +?"K +?çT p" +^aM? ;B€+ iB M p T?Q i?•M ^aM?X

h?•M ^aM? M`v imv i ç®B H` K°i çS i` - ?ÆM M[ +ÁM H` K°i iB m +¬ MQÆM;X *¬ #
 ? B i v F?Q€+ H M ç-m ;®B- +`M; M;`v +`M; MS+ MÎ- ;B®M; M?Q pW T?<sup>a</sup>B +?`m ç

hB m +¬ MQÆM; M`v K†+ K°i #° +mM; i` M; K`m t M? M?çi- K€B i|+ /`B ç2M #|M;
 K†i ç'i- i?Qç i M?bM #° /€M; `i #i HU+ p" +¬ çÆMX

G9+ æQÌM; S?QM; iB M iÈB ;¬M- iB m +¬ MQÆM; M`v ç°i M?B M M;WM; F?|+ M;~
 [m M?X

E?B M`M; M;~M; ç-m H M- æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB ?9i K°i ?ÆB H½M? F?QX

hB m +¬ MQÆM; M`v +ÁM F?^a €B ?ÆM +^a hB m J M? J M?- F?^a €B ç M KS+ içQ
 F?¬M; i?"i- ? B M? ç-m ç m bBM? ` ç½ T?'M çB m M;¼+ K`B H`K +?Q M;QÌB i p v
 i?QÆM;X L?QM; hB m J M? J M? i?"i bU i²M içB- +ÁM iB m +¬ MQÆM; M`v HçB i
 KÌ KÌ^aQ^aQX

*kM; +| i? M|B- K°i iB m +¬ MQÆM; M?Q p`v p®M F?¬M; i? tm'i ?B M Îi` M çÌBX
 ?B M M;Q`B çÌB i?b i`mv M i?mv i b) i`Î i?"M? bU i?"i- /M +?Q /MM; i'i +^aiW M;[?
 i^a çQÊ+ M`M;¬ i?"K +?Q- /MM; M?[M; iW M;[ ç| KB m i<sup>a</sup> M`M; i?"i ç9M; H` H`K M?K

L" M; €T +? #^a p B ç M; `mM `~v +O KbM? tm®M;- M?QM; i?dM? i?Q^aM; #ì p B M
 M" M; pQÆM ç¬B i v +| +?9i K" T K¢T +O i` +QM /KB /KB ç¬B K„i M;" T MQÊ+ +O
 M?½- b m ç| M" M; H¢B tQ tQ ; QÆM; K†i +O KbM?- +?ÊT ç¬B HQM; KB i?"i /¬B-
 J†+ /M im´B M" M; F?¬M; HÈM M?QM; H¢B i¢Q +?Q M; QÌB i K°i +^aK ;B€+ #,M; i?
 æQÌM; S?QM; tm' i ?B M H" K +?Q M" M; +^aM? ;B€+ - i•K i?¬M /M b Q +kM; F?¬M; T
 +kM; H" p¬ ?bM? X hB m +¬ MQÆM; +kM; +?ŠM; +| ?" M? ç°M; ;b F?€+ i?QÌM; - +?Š
 M?bM tmM; [m M? p" B pÁM; - b m ç| +?" K`½B /WM; i-K K„i î p` i`Q i•K i?¬M +O æ
 *?d +| MÆB ç| KÈB i¢Q +?Q M" M; K°i +^aK ;B€+ #'i ç²M; - /QÌM; M?Q MÆB ç| ç M; +
 M" M; - H" K +?Q M" M; ?Q^aM; bÊ- FBM? ?Q^aM; - i•K i?¬M #'i MX
 L" M; +? m K" v- H¢B M„i ç¬m F?| + MS+ MÎ- F?m¬M K†i i`Î M M i`„M; # +?- v m Èi K
 @ *| B F?¬M; \
 h? M? •K M" v `i p M; p¼M; - F€^aQ- M?'i H" i¢B MÆB F?¬M; +| #'i F€ K°i p" i ;b M?
 p M; p¼M; X h? M? •K +O M" M; F?€+ pÈB ;B¼M; +O hB m J M? J M?- i? M? •K +O
 p¬ +MM; - H" K +?Q M; QÌB i M^av bBM? w Km®M #^aQ ?° +?O M? •M +O ;B¼M; M|B 'v
 æQÌM; S?QM; +?Q i`<sup>a</sup> HÌB M" M; K" K°i KU+ [m M b€i M" M; - [m M b€i `i +~M i?"M
 Í K°i MÆB [m, /` M?Q i? M" v H¢B tm' i ?B M K°i +¬ ;€B #û M?Ä- /M M; ?o M?Q i? M
 F?¬M; T?M ?ÊTX J†+ /M æQÌM; S?QM; +^aK i?'v M" M; F?¬M; M; mv ?B K- M?QM; -
 M?[M; i?S F?¬M; ?B m- F?¬M; #B i- +^aM? ;B€+ imv i ç®B H" K°i pB + F?¬M; b B I
 _'i M?B m + Q i?O +?QM? pb F?¬M; +^aM? ;B€+ M M KÈB H" i i?mv M i`QM; KQÆM
 p"vX
 @ L; QÆB ç M; Î ç•v ç9M; F?¬M; \
 a m K°i H9+ H•m- +¬ #û H¢B KÎ KB M; ?ÄB K°i H-M- K" H-M M" v M" M; H¢B +~M; i?
 iQ M?Q ?¢i ç" m i?2Q ;QÆM; K†i tBM? t„M +?^av tm®M; - M" M; çQ i v ;¢i çB K°i ;B
 tm®M; - /M +| H m # Q M?B m H-M- MQÊ+ K„i +kM; F?¬M; M; WM; çQÊ+X
 @ h #B i M; QÆB ç M; Î ç| 5
 *¬ #û M; ? M M; "Q
 @ J†+ /M i F?¬M; #B i M; QÆB H" B M?QM; M; QÆB ?½v `ÌB F?ÄB ç•v çB- MÆB M
 oW M; ?2 çQÊ+ HÌB M" v- æQÌM; S?QM; +^aM? ;B€+ ?ÆM `i M?B m- ?„M +^aK SM;
 M; mv ?B K K" +¬ #û pW M|BX L?QM; H" K +?Q ?„M i?'i p¼M; - +?mM; [m M? F?¬M
 *¬ #û i?'i FBM? M?bM #®M T?Q - /"K +?•M M|B,
 @ a Q M; QÆB +ÁM F?¬M; çB\ L m M?Q M; QÆB #` M| T?€i ?B M- M; QÆB Km®M çB
 L; ?2 p"v- æQÌM; S?QM; +'i ;B¼M; ?ÄB,
 @ L| H" B\
 h•K i?¬M +O æQÌM; S?QM; i`mv M iÈB M?[M; HÌB M" v H" K +¬ #û bÊ ? i ?²M- M" M;
 M; QM; K„i M?bM p T?Q i`QÊ+ i?"i H•m- b m ç| ç€T,
 @ L| H" HBM? i?9 i?O #° h?¬M "BM?- H" K°i HBM? ?²M HBM? i?9 p¬ ?mM; i" M- p¬
 #` M| T?€i ?B M- +?„+ +?„M M| b) ,M M; QÆBX
 h?O ?° HBM? i?9\ G-M ç¬m iB M æQÌM; S?QM; M; ?2 çQÊ+ +?mv M M" v- ?„M bmv M
 Î E?9+ æbM? aÆM- H9+ oB K L?"i EB K p" h?'i h?^aB i?¬M #BM? i` M? ç'm tm' i ?E
 +?ŠM; H) >Ä S?QÊM; +?QM? H" HBM? i?9 i?O ?° +O oB K L?"i EB K\
 @ o"v M; QÆB H" B\ h¢B b Q M; QÆB H¢B Î ç•v\
 æQÌM; S?QM; iB T iK+ ?ÄB

@ h +kM; F?¬M; #B i i H" B- b m F?B i idM? H¢B ¸½ i?'v KbM? ¸ M; Î +?¶ M"v
h`QÊ+ FB +kM; +| K'v M; QÌB iÈB MÆB M"v- M?QM; +kM; #` HBM? i?9 i?O ?°, M i?
@ L; QÆB M?È i M +O KbM? +?S\
@ GBM? E?B T L? M5
*¬ #û ;"i ¸-m M? ; B¼M; ¸€T- ¸½ F?¬M; +ÁM bÊ ?½ B M?Q H9+ i`QÊ+ M?QM; pšM
E?¬M; i? T?O M?"M- +€B i M M"v ¸9M; H" +€B i M ? v M?'i K" æQÌM; S?QM; iWM
+| +€B i M ? v M?Q p"v KÈB tSM; pÈB M" M; X
@ L; QÆB K m ¸B ¸B5 L m F?¬M; b) F?¬M; F`T M[5
*¬ #û KÎ KB M; i?9+ ; BK+X
æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB ¸°M; HÁM; i`„+ ~M- ?ÄB,
@ L; QÆB +| Km®M` F?ÄB MÆB M"v F?¬M; \
GBM? E?B T L? M bYM; b®i- M" M; F?¬M; M; ?o iÈB æQÌM; S?QM; H¢B ?ÄB p'M ¸
H€i`²B ;"i ¸-m M|B,
@ h Km®M- M?QM; H" X# M M; Q" B +| K°i +€M? +Y HÈM- i F?¬M; KÎ ¸QÊ+ +€M?
@ æB m M"v M; QÆB F?¬M; +-M HQ H„M; - i ¸½ T?€ pÐ +€M? +Y ¸|`²B- M m F?¬M
@ *kM; ¸9M; 5
> B i`ÁM; K„i +O GBM? E?B T L? M iÄ b M; - M" M; p°B p" M; M|B,
@ o"v +?9M; i M? M? ¸B` M; Q" B5
æQÌM; S?QM; F?®M; +? i•K i?¬M- H'v #ªM i? H"K ?bM? Kšm ¸„T M†M` K°i i?•
i`QÊ+ K†i GBM? E?B T L? MX
*d +| # M i`QM; K°i i? ; BÈB i?m-M i9v i¢Q i?"M? #^M; HU+ HQÊM; i?¬M #Q M?Q
+K i? ?| X "i [m€ i`¢M; i?€B M"v iB m ? Q HU+ HQÊM; iBM? i?¬M`i HÈM- /mv
i?¬M +~M; K i M?¼+ - +?Q M M i`QÊ+ FB æQÌM; S?QM; ; B9T hB m "¢+? G¢B ; Bª
iBM? i?¬M- ?ÆM M[H9+ ¸| ?„M +kM; F?¬M; i? H"K ¸QÊ+X
h?•MªM? æQÌM; S?QM; pW tm'i?B M- ? B K„i GBM? E?B T L? M b M; M; ÌB- i`ÁM
?B M K°i iB b M; iY b„+ v m /`X "i [m€ iB b M; M"v +?d +?Êi H|2 H M`²B #B M K
;¬M +kM; F?¬M; i? T?€i ?B M ¸QÊ+X
@ æ¢B + - M; QÆB i?"i tBM? ¸ T5
GBM? E?B T L? M M|B` K°i HÌB i€M /QÆM; iU ¸€v HÁM; X
LK +QÌB i` M K†i æQÌM; S?QM; +SM; M; „+ H¢B- ?„M #'i ¸„+ /o ;"i ;"i ¸-m- HÌB pW
hB m J M? J M?- M?QM; M" M; tQM; ?° H¢B / M; ?2 ?ÆM M?B mX
@ æB- i /šM M; QÆB` M; Q" BX
æQÌM; S?QM; ¸Q #~M i v iQ` i`QÊ+ K†i M" M; X
GBM? E?B T L? M #QÊ+ iÈB- ¸†i #~M i v M?Ä #û +O M" M; p"Q i`QM; HÁM; #~M i
H9+ ¸| - F?|2 KB M; +O M" M; ?B M` K°i MK +QÌB F?¬M; T?M ?ÊT pÈB im´B +O
i?U+ ?B M #QÊ+ iB T i?2Q i`QM; F ?Q¢+? +O KbM?- #~M i v æQÌM; S?QM; ¸°i M
F?€+ #„i H'v i?•M i? +O M" M; - ?mM; ?, M; MûK M" M; [m p BX
*?QÆM; R93, hÈB ¸•v ¸ + + ¸€M? K°i i`"MX U>¢V
GBM? E?B T L? M F m H M K°i iB M; ¸ m ¸ÈM- HQM; M" M; #` æQÌM; S?QM; [m"i
M" M; ¸SM; /"v- æQÌM; S?QM; ¸½ p¼i iÈB- K°i +€B +?•M [m€ ;®B ûT H M ? B +?•M
? B i v +O M" M; - i v T?ªB M„K H'v +€B +´i? M? i9 M" M; #|T K¢M?X

aU ibM? ?Q`M iQ`M F?€+ pÈB /U çQ€M H`K +?Q GBM? E?B T L? M K Km°BX L`M
M;QìB i? M? MB M iU iB M t•K M?"T M`v HçB ç°i M?B M ç°M; i?O pÈB M`M;- î i`Q
K°i +QM ;` +QM ç®B K†i H½Q QM;- F?¬M; +?`m M´B K°i FQ+?X

æQìM; S?QM; •K i`-K +QìB,

@ J†+ /M H`K M?Q p`v i +kM; +ªK i?`v `i i°B H¶B- M?QM; i?"i bU H` #`i ç„+ /o5 h
M;QìB i?Q+? ç€M? M[M?•M- ?ÆM M[HçB +ÁM H` K°i +¬ MQÆM; p¬ +MM; F?ª €B

GBM? E?B T L? M /MM; bS+ ;B½v /K - M?QM; K°i +¬ #û # M;Q`B i?Qç i M?bM M
H`K b Q i`€M? i?Q€i çQÊ+ bU i`|B #m°+ +O æQìM; S?QM; \ h`QM; H9+ M?'i i?ìB
H M- pW F?|+ pW ?ÄB,

@ hçB b Q HçB ç€M? i \ h ç½ H`K b B +?mv M ;b\

E?~m F?Q +O æQìM; S?QM; H° ` p F?BM? i?QìM;- M|B,

@ L;QÆB +ÁM ;Bª #° M[b Q\ L;QÆB Km®M ;Bª #° iÈB F?B M`Q\

@ æ² F?®M FB T5 L m M;QÆB F?¬M; #m¬M; i ` i b) ?ûi H M ç| - •K i? M? M?'i ç`
ç M- H9+ ç| M;QÆB M?'i ç`M? TªB +? i5

@ >„+ ?„+5

æQìM; S?QM; T?€i ` K°i i`M; iB M; +QìB ç°+ ?[m- b m ç| M|B,

@ LÆB M`v +?d +| i p` M;QÆB H çB - +?Q /M M;QÆB H ç M pĐ +´ ?¼M; +kM; p¬

GBM? E?B T L? M i?"i bU ?ûi H M i?"i iQ- M`M; pW ?¬ ?`Q pW ;B½v ;BK X

h?"i H•m b m ç| +kM; F?¬M; +| K°i +?9i ç°M; ioM? F?€+ i?QìM; M`Q- æQìM; S?QM
+MM;- #d´B +QìB K°i iB M; M|B,

@ L m M;QÆB F?¬M; +?`m M|B i?"i- M;QÆB +| iBM i b) ;B i M;QÆB ? v F?¬M;\

@ L?•M ;B +?d H` K°i çS i` XX« ¬ XhçB b Q M;QÆB HçB F?B / i X

GBM? E?B T L? M F?¬M; M;WM; F?|+ H|+- ;B¼M; M|B M?m M?QÊ+ iÈB +U+ çB M
ç"v- #`M i v M„K Î +´ M`M; +?"K `½B /MM; bS+X

GBM? E?B T L? M pšM iB T iK+ F?|+- i?dM? i?QªM; i`QM; iB M; F?|+ t2M HšM p`

L?QM; HU+ ççQ i` M i v æQìM; S?QM; +`M; M;`v +`M; ;B i,M;- M`M; T?€i ?B M M
F?¬M; ;B®M; M?Q ç M; M|B çM - ?„M i?"i bU Km®M ;B i+? i KbM?X

h`QM; H9+ M?'i i?ìB- GBM? E?B T L? M p¬ +MM; T?•M M°5 hW i`QÊ+ ç M ;Bì +?d
i v M`M;- F?¬M; #B i # Q M?B m M;QìB t¬M; p`Q MÆB M`v #` M`M; /MM; T?QÆM
HQÊM; iBM? i?¬M +O ç®B T?QÆM;- M?QM; ?¬K M v M`M; HçB TªB +?`m i?B i i

.QÈB bU T?šM M°- GBM? E?B T L? M +kM; F?¬M; i? ;Bª #° çQÊ+ M[- K°i +¶ F?Q
#MM; M´ i` M M;QìB M`M;- H`T iS+ MûK # v æQìM; S?QM; ç M; [m€ i` M M;QìB M´

L; v b m ç| - M`M; +?"K `½B çSM; H M- ç°M; i€+ iBM? i M? M?`M; pm®i K€B i|+ /
içB +?¶ M?bM æQìM; S?QM; +?^K +?^K- F?|2 K¬B M? +? H M K°i MK +QìB i?ªM M

æQìM; S?QM; #` MûK # v ` M;Q`B H`T iS+ çB m +?dM? i®i iQ i?€B- p[M; p`M; `
E?B T L? M K´v i`QÊM;X

@ hçB b Q M;QÆB T?€i ?B M çQÊ+ bÆ ?Î\

J°i ?²B H•m b m GBM? E?B T L? M KÈB KîKB M; ?ÄB- i? M? •K pšM / M;?2 ç°M; H
ç½ F?¬M; +ÁM H` +¬ #û ç€M; i?QÆM; H9+ i`QÊ+ M[X

@ Bx5

æQÌM; S?QM; ``i iB + ?"M H„+ ç-m- i?"i bU i?b ?„M i bM? M; m v M M; ?o ``^M; b m v ç
bU i?"i +?SM; KBM? b m v çQ€M +O ?„M H`` ç9M; X

@ "ÎB #b i`QM; M?" i +kM; +| K°i +¬ #û +MM; ç° i m´B pÈB M; QÆB- ``- H`` +MM; ç°
M``vX h +?Êi b m v M; ?o- M m ç´B H¢B H`` +¬ #û i`QM; M?" i #` ; B K Î i`QM; M``v i?
SM; ; b5ô

@ E i [m^a M?Q i? M``Q\ GBM? E?B T L? M ?ÄB

@ h M; ?o ``^M; - Î ç° i m´B +O M?[M; +¬ #û M?Q M; QÆB p`` +¬ #û i`QM; M?" i F?¬M
+kM; F?¬M; i? ç¢B M; ?o HŠK M?B M M?Q p"vX >ÆM M[- M; QÆB +ÁM F?¬M; #B
K b M? #` ; B K Î # M i`QM; h?¬M "BM? \ L m #` ; B K Î +?¶ M``v M?B m M, K- +?„+ +?„M
M; Q``B- M?QM; M; QÆB H¢B M?B m H-M F?m v M i M? M? ``\B F?ÄB MÆB M``v- +, M
i çQ M; QÆB ` M; Q``B +?Q ç M F?B i M?„+ M?Î M; QÆB X *ÁM M[- M m [m M?B
M; QÆB ç½ F?¬M; T?^B H`` i •K i QM? +O K°i iB m +¬ M QÆM; M[- M; QÆB #B m ?B
M?Q p"v M?QM; H¢B K M; i •K i QM? +O K°i iB m +¬ M QÆM; - F?¬M; T?^B H`` i U K b

@ *?Q M M M; QÆB KÈB T?€i ?B M ` M?•M ; B ç M; ; B^a #° ç9M; F?¬M; \ GBM? E?

@ h?U+ ` +?d H`` b m v çQ€M +O i 5 h +kM; F?¬M; ?B p¼M; K°i +¬ #û tBM? t„M ç
€+ M?•M- M?QM; i ``i [m w i`¼M; i QM? K¢M; +O K b M? 5

@ *?Q M M M; QÆB ; B Î i?O çQ¢M ûT i M|B ` \

GBM? E?B T L? M i S+ ; B"MX aU i S+ ; B"M ?B M ` i` M F?m¬M K†i M?Ä M?„M H¢M
M; QÌB i ``i v m i?Q+?X

@ h'i +^a ç m H`` #'i ç„+ /o 5

æQÌM; S?QM; +QÌB F?´ K°i iB M;

@ L; QÆB +| i S+ ; B"M +kM; p¬ /KM; 5

@ L; QÆB i?"i bU ``i +^a M? ; B €+- [m M?B m M, K M?Q p"v- M; QÆB H`` M; QÌB ç-m i B

@ Zm€ F?2M [m€ F?2M 5

æQÌM; S?QM; F?€+? F?Q M|B X

@ L m M?Q i çQ€M F?¬M; M?¬K- M; QÆB +?QM? H`` i?O ?° HBM? +O h?¬M "BM?

GBM? E?B T L? M M?bM æQÌM; S?QM; +?^K +?^K- +€B +^K i`ÆM #|M; tBM? t„M ;

@ æ9M; i?b b Q\

æQÌM; S?QM; #|T #|T M„K i v- p K†i ?QM; T?'M M|B,

@ L|B +€+? F?€+- +?d +¬M +| i? ç€M? i?„M; M; QÆB i?b +| i? H``K +?Q h?¬M "BM

@ L; QÆB +^a K i?'v #^M; #^a M H½M? +O M; QÆB #•v ; B| +| i? ç€M? i?„M; i b Q\

GBM? E?B T L? M F?BM? i?QÌM; M?bM æQÌM; S?QM; X

@ o®M H`` F?¬M; +| +Æ ?°B

æQÌM; S?QM; +?„+ +?„M M|B

@ L?QM; i?2Q i i?'v- #° /€M; +O M; QÆB #•v ; B| ; B®M; M?Q H`` K B M; i?Ä ; M +¼T
F?¬M; M? - +| T?^B /Q H9+ i`QÈ+ i` M? ç'm +MM; pÈB M; QÌB i M M #` i?QÆM; F

E?m¬M K†i GBM? E?B T L? M #B M b„+,

@ L?•M H Q¢B +€+ M; QÆB [m^a M?B M B B +kM; •K ?B K t^a Q i`€- H¢B K m®M HÊB
æ9M; H`` ? M ?¢ p¬ b d- ?¢ H Q m #d´B 5

@ B x x- M; QÆB M|B i ? M ?¢ p¬ b d i?b i i?W M?"M- M?QM; ?¢ H Q m #d´B i?b F?
M``v i?b F?¬M; +| M?" i`¼ U i?"M? M; [+O h Z V 5 L m M?Q +?Ì M; QÆB F?¬B T?K+ i?

æQÌM; S?QM; M;Q„+ M;Q„+ i v pÈB GBM? E?B T L? M- i?•M i?B i?¬ H M,
 @ hÈB ç•v- ç +?Q + + ç€M? K°i i`"M M"Q- b m ç! #B i çB m K°i +?9i M?"M +?O
 K¬M; +O M;QÆB i?¬B +?S F?¬M; çª i?QÆM; M;QÆB- ?ÆM M[b m M"v +kM; ç®B
 tmv M iÈB ç•v i`Á +?mv M pÈB M;QÌB- F +?mv M tQ +?Q M;QÆB M;?2X
 @ L;QÆB çWM; +! KÆ ?½Q5 *?d H" K°i i M >Q" M; ;B B i?QÊM; T?~K +kM; Km®M +
 içB M;QÆB +! i? ç€M? i?„M; i i?b b Q\ h F?¬M; pmB i?b b) F?¬M; M?"M +?O5
 GBM? E?B T L? M i?B m +?9i M[i?b iS+ +? i- i?B m MB M M"v i?"i bU t2K KbM?
 K¬M; +O KbM?\ G9+ M" M; iS+ ;B" M- #° M;U+ T?"T T?²M; - M?bM [m `i F?¬B ?"B
 @ J†+ /M i?U+ HU+ +O i #•v; BÌ F?¬M; + Q- M?QM; b m M"v HçB +! i? i, M; H MX
 F?¬M; i®i b Q- +?ŠM; H) M;QÆB Km®M b®M; K°i KbM? H HQB ?Bm [m çM?- +ª M
 K M? K¬M; M"v b Q\
 a m F?B æQÌM; S?QM; M!B ` M?[M; HÌB M"v- i?¬M b„+ GBM? E?B T L? M H° ` p
 i`Î M M K K M; X
 æ9M; p"v- +?d +! K°i KbM? çÊB Î i`QM; i? ;BÈB K M? K¬M; i`„M; t! M"v- H9+ M
 K°i K"m i`„M; +O imv i- F?¬M; +! i? M?•K M"Q- +kM; F?¬M; +! K°i M;QÌB M"Q F?€+

R8yX *?QÆM; R9N, GBM? E?B T L? MX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; R9N, GBM? E?B T L? MX

L?!K /\`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

æ½ # Q M?B m M, K `²B\ GBM? E?B T L? M ç½ F?¬M; M?È `ä çQÊ+ M[- i`QÈ+ F
 +QÌM; t¬M; p"Q MÆB M"v- i?ÌB çB K ;†T M" M; F?¬M; TªB F?m¬M K†i ç m H° ` p
 i•K iQ FQM ç€Q M?"M ` M" M; H" h?O ?° HBM? +O h?¬M "BM? +kM; b) /MM; +€+
 T?K+ M" M; X > i H¬M M"v iÈB H¬M F?€+- ? i M; QÌB M"v ç M M; QÌB F?€+- # M M; Q
 /€M; +O i? M; QçB + Q M?•M- M?QM; i•K HçB M?Q H M; b!B- M?bM H"K +?Q M; Q
 J" i?B m MB M M"v K†+ /M +kM; ? M ?ç p¬ bd- •K ?B K tªQ i`€- M?QM; ?„M +kM;
 p"v- i?"K +?Q ?„M `i i?ŠM; i?„M- ?„M ? M ?ç- ?„M p¬ bd- ?„M i?W M?"M5 >„M `i
 ç +?Q ?„M ç€M? K°i i`"M- i`QM; ;B¼M; M!B #bM? i?ªM H° ` K°i +¶ F?Q T?€+?X *
 KbM? K°i i`"M H" +! i? i?m T?K+ çQÊ+ KbM? b Q\ . K†i ?„M +kM; F?¬M; TªB /\`v
 L; ?o iÈB ç•v- GBM? E?B T L? M F?¬M; M?`M çQÊ+ KdK +QÌBX
 L?bM i?'v M" M; +QÌB- æQÌM; S?QM; i`QM; HÁM; pW ç°M; - ` M b„i M; v F?B +ÁM
 @ L; Q M- iÈB ç•v M"Q5 h`QM; M?" i +kM; +! K°i M? ç-m +MM; ç° im´B pÈB M; Q
 i?QÆM; - M m M; QÆB M?bM i?'v M" M; F?ŠM; ç`M? +kM; b) `i i?Q+?X
 GBM? E?B T L? M çQ #`M i v M?Ä M?„M H M +?2 KB M; +QÌB,
 @ L!B i?"i- i #„i ç-m i?'v i?Q+? M; QÆB `²B ç!- M; QÆB H" M; QÌB ç-m iB M i i?'v
 @ o"v i?b i®i `²B5 h i?'v M; QÆB +kM; `i i?m" M K„i 5
 @ *?Q M M M; QÆB ?½v Î HçB +?¶ M"v +MM; i çB5

GBM? E?B T L? M T?€i` K°i +?m¶B iB M; +Q`B F? M? F?€+? ;B®M; M?Q +?m¬M;
S?QM; +ÁM M;?2 çQÊ+ iW t t i`mv M iÈB iWM; i`M; iB M; p M; `,M; `,„+X
h?¬M b„+ æQ`M; S?QM; +SM; H¢B- KÎ KB M; ?ÄB,
@ L;QÆB ç|M; +Y H¢B `²B b Q\
GBM? E?B T L? M ;"i ç¬m M|B,
@ æ9M; M?Q M;QÆB M|B- K°i KbM? i Î ç•v i?"i bU `i M?"K +?€M- ?B M i¢B M;Q A
+?Q M;QÆB p M[5
E?m¬M K†i æQ`M; S?QM; •K i`¬K +?"K `½B MäB,
@ L;QÆB ç M; ûT i T?ªB ç€M? M;QÆB 5
GBM? E?B T L? M pšM +Q`B F? M? F?€+? M|B,
@ > v M;QÆB i?Y /K /¶ i t2K b Q- #B i ç•m F?B i p mB p b) i?ª M;QÆB ` M;Q`B-
M?•M X
L„K M„K [mª ç'K- æQ`M; S?QM; +Q`B H¢M? M|B,
@ L m M?Q +?d H` /K /¶ K°i iB m M? ç¬m i +ÁM +| +?9i FBM? M;?B K- M?QM; /
i?Q¢i M?bM H` iB m M? ç¬m- # M i`QM; H¢B H` K°i H½Q [m€B p"i- i +ÁM F?¬M;
@ L;QÆB M|B B H` H½Q [m€B p"i\
GBM? E?B T L? M iS+ ;B" M- F?m¬M K†i M?Ä M?„M çÄ H M,
@ L?•M ;B F?¬M; +| ;B` M?Q p"v5
@ L m M;QÆB `QÊm K`B F?¬M; m®M; i?Q+? m®M; `QÊm T?¢i i?b çWM; i HÁM; /¢
æQ`M; S?QM; /[ iÊM +Q`B K°i iB M;- b m ç| H" T iS+ p¼i iÈB GBM? E?B T L? M- K
M`M;X
hB m i?O GBM? E?B T L? M +?d F?) p¶- ®M; i v €Q K`m t M? M?¢i p mM; H M ç½ +?
S?QM;- i?•M i? M? M?"M; # v #'M; HmB p T?Q b m K'v i`QÊM;- æQ`M; S?QM;
[mv M ç€M? iÈB X
h?•M i? æQ`M; S?QM; +?d H` /Q HU+ HQÊM; iBM? i?¬M ?| i?"M?- K` GBM? E?B
+| i?•M i? - #'i [m€- +kM; F?¬M; TªB H` HU+ HQÊM; iBM? i?¬M- i?Q¢i M?bM H¢
iB T t9+ pÈB •K ?²M iQÆM; ç®B M?B m- iU M?B M +| i? M?bM ` K°i +?9i K M? K
*?QM? p b i? +?Q M M i` M? ç'm Î i`QM; M`v- i?"i bU +ÁM ?mM; ?B K ?ÆM bQ p
M;Q`BX
.M H` HU+ HQÊM; iBM? i?¬M ? v •K ?²M +kM; H` iBM? ?Q +O #ªM i?•M F i iBM
HQÊM; p¬ ?bM? p¬ +?'v- +?Q M M Î MÆB M`v- M;Q`B M`Q +| M,M; HQÊM; +Q`M; ç¢
T?QM;X *€+ +?B m i?S+- €K F?Q- ç°+- i'i +ª ç m F?¬M; +| i€+ /KM;X
G9+ i`QÊ+ GBM? E?B T L? M #` oB K L?"i EB K +¬M; FQ+? i`QM; i?`B ;B M /`B M
?° HBM? +O h?¬M "BM? +kM; #` i?QÆM; F?¬M; M? X J` H9+ i`QÊ+ æQ`M; S?QM
M M;Q`B- HU+ HQÊM; iBM? i?¬M çQÊ+ ` M Hmv M i`Î M M K¢M? K) ?ÆM `i M?i
? B M;Q`B ç€M? M; M; i vX
Í i`QM; i? ;BÈB i m v i i`„M; M`v- æQ`M; S?QM; p` GBM? E?B T L? M M;QÆB iÈB
Q M?B m H¬M M?QM; +kM; F?¬M; B +?'m i?m B5
æQ`M; S?QM; pšM K°i #° /€M; F?Q ç`M? i?¬M M?"M- M?QM; GBM? E?B T L? M H
K†i i`„M; # +?- +| i? M?bM ` çQÊ+- i`M i` M? ç'm M`v H`K +?Q i?QÆM; i? H9+
GBM? E?B T L? M HQ H„M; +ª ;B" M M|B,

@ *?Q /M M;QÆB i?„M; +kM; çWM; K°M; iQÎM; +| i? i?m T?K+ çQÊ+ i 5 L m i Km@
;B Q + Q i?O FB bÊK ç½ H° +?O M?•M +O i °²B5

@ *?ì i?B m ;B i ç€M? +?Q M;QÆB K°i i`"M °²B M|B iB T5

æQÌM; S?QM; çQÊ+ i? F?¬M; #m¬M; i? - i?"i pª KÈB çQç i çQÊ+ h?¬M "bM?-
çQÊ+ +€M? +Y # M M;Q¬B- H°K b Q ?„M +| i? #Ä /Î ;B[+?WM; çQÊ+X

@ æWM; ç€M? M[5 h KÎ +Y +?Q M;QÆB ` M;Q¬B- çQÊ+ +?S\ L m i•K i?¬M +O
M°v [m€ H•m- M?K+ i? +O M;QÆB +kM; F?¬M; i? +?®M; çÐ M´B- ç M H9+ ç| - +
b) #B M i?°M? ?Qç i iY M?•M K° i?¬B5

GBM? E?B T L? M +°M; +?°i / i?b æQÌM; S?QM; HçB +°M; +¬M; FQ+? HÈB ?çB ?
i?¬M; KbM?- M?QM; `®i +m° + +ÁM F?¬M; #^M; HQçB M;QÌB tªQ i`€ M?Q æQÌM; S
?B M ` bÊ ?½B- bÊ pb H9+ M°v- M°M; F?¬M; TªB H° ç®B i?O +O æQÌM; S?QM;X

"i [m€ HÌB M°v +O GBM? E?B T L? M +kM; M?„+ M?Î æQÌM; S?QM;- i•K i?¬M +O
M°v F?¬M; #B i ç½ # Q H•m °²B- i?•M i? +O ?„M pšM ç M; +?ì # M i`QM; E?9+ a
M;QÌB #ªQ p - M m M?Q +| M;mv ?B K "T iÈB i?b i?"i bU F?¬M; i? M;„M +ªM çQÊ+

amv M;?o +?®+ H€i- æQÌM; S?QM; F?¬M; ? MQÆM; i v M[- i`QM; M?€v K„i ?„M
i`QM; +Æ i? iB M p°Q i`QM; i•K i?¬MX

G¬M ç¬m iB M æQÌM; S?QM; iB T t9+ +MM; GBM? E?B T L? M- +kM; +?QM? H° H
HQÊM; M°v HçB ç°i M?B M `ìB ` M;Q¬B- Î i`QM; +QÆM; i•K +O KbM? K°`K+ ``+?

>B M içB i?•M i? æQÌM; S?QM; ç½ F?¬M; +ÁM #°i +S +ªK ;B€+ ;b- M?QM; +¶ M,M
G¬M ç¬m ?„M ;†T TªB ibM? ?m®M; M?Q i? - F?¬M; #B i çB m M°v +| M;?o H° ;b-
bY /KM;X

J° i`QM; F?B i` M? ç°m- i?ìB çB K ?„M p° GBM? E?B T L? M /KM; p°Q M? m- +¶ M,
``+? F?¬M; i?¬B- +| p `°i ?QM; T?°MX

æ M H9+ M°v- i`QM; M?€v K„i æQÌM; S?QM; /šM ççQ +¶ M,M; HQÊM; M°v p°Q i`Q
i?¬M i?"i ;B®M; M?Q +| +?9i #B M ?| - M?QM; +kM; F?¬M; i`Î M M +QÌM; ççB M?C

L,M; HQÊM; M°v `®i +m° + H° +€B ;b\ æQÌM; S?QM; i?"i bU +| +?9i #m²M #U+X

GBM? E?B T L? M i?'v æQÌM; S?QM; F?¬M; i? K iª HÌB- F?m¬M K†i M?Ä M?„M p
M;?B K K†i M|B,

@ æQÊ+- M m M?Q M;QÆB ç½ Km®M çm´B i"M ;B i imv i- p°v ?¬K M v +?9M; i ç²M
²²M +•m /B i +kM; F?¬M; M?"M M;QÆB H°K +?O M?•M5

GÌB M|B +O GBM? E?B T L? M M?Q +?ûK çBM? +?†i b„i- +,M #ªM F?¬M; ;B®M;
pmM; H M #°M i v M?Ä M?„M- +?QÎM; ç®B +?QÎM; pÈB æQÌM; S?QM;X

*?mv M ibM? M;Q¬B /U iQM? /B M ` - F?B #°M i v ? B M;QÌB pW iB T t9+- æQÌM;
K°i +¶ M,M; HQÊM; iW #°M i v GBM? E?B T L? M i°mv M p°Q i`QM; iBM? i?¬M +O
E?B T L? M M?Q ;†T TªB TªM T? - i`QM; M?€v K„i- +Æ i? F?¬M; M;WM; `mM `°
?Q ?QªQªQ- °M ?B M M?Q +| M?Q F?¬M;X

GBM? E?B T L? M Km®M i?m #°M i v +O KbM? i`Î p - M?QM; M°M; p¬ +MM; #°i ç„+
M?Q +| K°i +¶ ?°T HU+ F?°M; H²- ?9i i?"i +?†i H°v i v M°M;- F?¬M; M;WM; H°v HU+

R8RX *?QÆM; R8y, E?¬M; "°M; L;QÆB Lm¬B J°i *QM *?| *?Q _²BX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+
 *?QÆM; R8y, E?¬M; #^M; M;QÆB Mm¬B K°i +QM +?| +?Q `²BX UR kV
 L?|K /`+?, .mM;M?B
 L;m²M, oBTp M/ MXpM
 *?QÆM; R8y, E?¬M; #^M; M;QÆB Mm¬B K°i +QM +?| +?Q `²BX Uh?QÊM;V
 @ GU+ HQÊM; iBM? i?¬M +O M;QÆB H¨ ;b\
 GBM? E?B T L? M [m€ bÊ ?½B- pW `²B M¨M; ¸®B +?QÎM; pÊB ?„M F?¬M; Qi H-
 M¨v tªv ` X
 æQÎM; S?QM; +kM; p¬ +MM; M;¢+ M?B M- M?QM; M; v b m ¸| ?„M +~M i?“M bmv M
 @ h?b ` M,M; HQÊM; +QÆM; i•K +O i?B m ;B +| HQ¢B M,M; HU+ M¨vX
 J†+ /M pW KÊB #„i ¸-m im Hmv M ¸½ +| +QÆM; i•K- M?QM; æQÎM; S?QM; pšM F?
 KbM? +| M,M; HU+ ;b- K¨ H9+ M¨v ?„M ¸½ T?€i ?B M ` `²BX
 æ| +?QM? H¨ +| i€+ /KM; F?„+ +? ¸®B pÊB M?[M; HQ¢B M,M; HQÊM; iQÆM; iU M
 Mm®i•K ?²M ?„M +¬ ¸¼M; ¸QÊ+- K¶B H-M +„M Mm®i i?U+ HU+ +O ?„M H¢B i,M; i
 L? M `ä `¨M; H¨ K°i i²M i¢B M?Q •K ?²M- #’i [m€ F?¬M; T?ªB H¨ /Q ?„M +¬ ¸¼M; ¸Q
 M?•M M¨Q ¸| K¨ i²M i¢B Î i`QM; i? ;BÊB imv i i`„M; M¨v- F?€+ #B i pÊB M?[M; •K
 GBM? E?B T L? M +| bmv M;?o- w +?Q +O KbM?- F?¬M; T?ªB H¨ p”i +? i M?Q M?
 i?ÎB ¸B K iBM? i?¬M +O ?„M iB T t9+ pÊB M¨M;- HU+ HQÊM; +QÆM; i•K HB M #`
 h`QM; F?B M|B- #^M; K„i i?QÎM; +| i? i?’v ¸QÊ+ b„+ K†i GBM? E?B T L? M #B M
 iÎ ;B’v- +ª i?•M i? M¨M; +kM; /¬M /¬M i`Î M M KÎ M?¢i- M?bM #° /€M; M¨v- +?ŠM;
 ?Q¨M iQ¨M i M i?“M? K•v F?|BX
 æQÎM; S?QM; bÊ ? i ?²M- ?„M +,M #ªM F?¬M; Km®M GBM? E?B T L? M #` i?¬M ?
 M¨M; H¨ h?O >° HBM? +O h?¬M "BM?- F?¬M; +| M¨M; +’T #”+ +O h?¬M "BM? +kM
 M[M¨M; +ÁM H¨ K°i iB m +¬ MQÆM; ¸€M; v m M?Q i? - æQÎM; S?QM; +kM; F?¬M
 GBM? E?B T L? M +QÎB i?ªK K°i iB M;- M¨M; +kM; #B i ¸¢B M¢M +O KbM? ¸½ #
 M?bM æQÎM; S?QM; M|B,
 @ L m M?Q F?¬M; T?ªB >Ä T?QÊM; FB i?b b Qi H¢B #` i?QÆM; \ h F?¬M; #` i
 i? ¸€M? pÐ ¸QÊ+ HBM? K¬M5 L;QÆB H¨K b Q +| i? H¨ ¸®B i?O +O i \
 oW M|B- i?•M i? M¨M; pW K K M?kM ` - iû tm®M;- M?QM; #¨M i v pšM #` HÁM; #
 ?9i H’vX
 L?bM #° /€M; +O M¨M;- i`QM; HÁM; æQÎM; S?QM; ¸ m t|i- p°B p¨M; i`B i iB m HU
 HÁM; #¨M i v +O ? B M;QÎB i€+? `ÎBX
 E?¬M; ¸ÊB GBM? E?B T L? M M;½ tm®M;- æQÎM; S?QM; ¸½ ¸Q i v ¸Ð H’v M¨M;-
 M;²B H M /MB KbM?- M?bM i?•M i? ¸½ ;¬M M?Q i`Î i?“M? i`QM; bm®i +O M¨M;-
 @ ”’i F M;QÆB +| iBM i ? v F?¬M; M?QM; ¸•v H¨ H-M ¸-m iB M i bY /KM; HU+ H
 i?“i bU F?¬M; #B i +QÆM; i•K +O i H¢B +| ?B m [mª M?Q p”vX
 æ¬B K„i p¬ i?¬M +O GBM? E?B T L? M +?ÈT ¸°M;- M¨M; ;„M; bS+ pQÆM ` ¸¬B i
 KÊB ` HÁ- pmM; +?QÎM; i?“M? ¸ Q- +?ûK iÊB +’ æQÎM; S?QM;- M?QM; ¸°M; i€+
 M?Q K°i H½Q M?•M p¬ HU+ ;¬M ¸’i t i`ÎBX *?QÎM; ¸ Q +ÁM +?Q iÊB ;¬M æQÎM;
 `ÆB tm®M;- M¨M; i?Î ?’M ? M iWM; iB M;- ;B®M; M?Q K°i +QM +€ F?¬M; +~M i?“M
 @ a Q T?ªB F?’ bÎ M?Q p”v\
 æQÎM; S?QM; F?m¬M K†i F?’ bÎ M|BX
 @ L;QÆB X? v H¨ M;QÆB ?9i +? i i ¸B- ?B M i¢B i XX`’i F?| +?`mX

GBM? E?B T L? M M? ;B¼M; M|B,
 @ *? i F?¬M; tQM;- b®M; +kM; F?¬M; çQÊ+X
 æQÌM; S?QM; +?"K`½B H„+ ç-mX
 GBM? E?B T L? M i? i?ªK +QÌB K°i iB M;,
 @ L;QÆB ç9M; H°K°i i M iB m M?•M ? M ?¢ XL;QÆB i M H°;b\
 @ æQÌM; S?QM;5
 æQÌM; S?QM; pW M|B pW M„KH'v #°M i v M?Ä #û +O M°M;- pB i H M #°M i v M?
 GBM? E?B T L? M F?| F?,M #om K¬B M|B,
 @ *?ŠM; / M;?2 +?9i M°Q5
 a m F?B M|B tQM;- ç-m GBM? E?B T L? M M;B M; b M; K°i # M- F?¬M; ç°M; ç°v
 M?Q K°i +QM #9T # +?d +¬M ç°M; M? b) pÐX
 J†+ /M M°M; +ÁM +?Q +? i- M?QM; t2K` +kM; F?¬M; +ÁM b®M; çQÊ+ # Q H•m`²
 ?²M K°i?¬B- M,M; HQÊM; HBM? ?²M #` æQÌM; S?QM; i°QM; M?€v K„i ?'T i?m K'i
 +| i? /mv i`b çQÊ+ M[X
 @ h?"i bU i F?¬M; +® w5
 æQÌM; S?QM; +QÌB i?ªK K°i iB M;- M?bM /mM; M? M T?'M çB m M;¼+ K°B i°QM;
 M°QX >„M H°K b Q +| i? M;?o ç M- H¬M ç-m iB M #ªM i?•M bY /KM; HU+ HQÊM; +
 i?O F?ª €B M?Q p°vX L?bM GBM? E?B T L? M- æQÌM; S?QM; M?Q M?bM i?'v hB r
 h°QM; i? ;BÈB +?d +| imv i- æQÌM; S?QM; M;•v M;®+ M;²B ç| ¬K M°M;- +kM; F?¬
 >„M`°i Km®M ç2K M,M; HQÊM; KbM? pW ?'T i?m i`ª H¢B +?Q M°M;- +?Q /M M°M;
 +kM; F?¬M; i? ç M°M; +? i M?Q p°v- M?QM; ç½ ?'T i?m`²B H°K b Q +| i? i`ª H¢B
 J°i H9+ H•m b m- K°i i? M? •K #¶M; M?B M M°imM; î i°QM; i•K i?¬M +O æQÌM; S
 @ L°v- M;QÆB +ÁM Km®M ¬K iÈB F?B M°Q- M? M? ?'T i?m i çB - +ÁM +?Ì M[i
 æQÌM; S?QM; +ª FBM?- ?„M +9B ç-m M?bM tm®M;- GBM? E?B T L? M pšM M?Q p
 b„+ K†i i€B M?Êi- +,M #ªM F?¬M; +| KÎ KB M; M|B +?mv MX
 *?ŠM; H) pb i°QM; HÁM; KbM? [m€ €v M€v K°bBM?`ªQ ;B€+\\ æQÌM; S?QM; F?
 iB M;- €+ M?•M +kM; H° KbM? K°i?B M M?•M +kM; H° KbM?X GBM? E?B T L? M #
 H° /Q KbM?- KbM? H°K ;b +| iQ +€+? ç €v M€v +?SX > B M;QÌB K†+ /M F?¬M; +| +v
 +kM; F?¬M; Km®M ;B i M°M;- M°M; #` M?Q p°v +?d H° /Q KbM? HÐ i v- H°K b Q +|
 *QM M;QÌB - p®M H° M?Qp°v- ç9M; H° ç€M; F?BM? #d K°X
 @ h M|B M;QÆB F?¬M; M;?2 i?'v b Q\ *ÁM F?¬M; K m ?'T i?m i çB5
 •K i? M? FB H¢B K°i M[p M; H M i°QM; i•K i?¬M æQÌM; S?QM;X G¬M M°v- æQÌ
 +?„M KbM? F?¬M; M;?2 M?¬KX
 L?QM; H°K +?Q æQÌM; S?QM; p¬ +MM; F€ [m€B- KbM? pšM Hm¬M M?bM p°Q GBM
 M°K Î i°QM; M²M; M;U+ +O KbM?- M°M; +,M #ªM F?¬M; KÎ KB M; M|B +?mv M- p°
 h? M? •K M°v p M; H M i°QM; i•K i?¬M +O KbM?- +kM; F?¬M; ;B®M; M?Q i°mv M
 @ GBM? E?B T L? M\
 æQÌM; S?QM; M?Qm K€v- v m Èi H H M K°i iB M;X
 @ G° i X L;QÆB K m ?'T i?m i çB5
 h? M? •K +O GBM? E?B T L? M H¢B p M; H M- ç| H° K¬i +ªK ;B€+`°i F€ [m€B- ;B
 M;QÌB H¢B +| ç M ? B i? M? •K M|B +?mv M pÈB M? m p°vX

@ L?QM; K" XX

E?¬M; M?QM; M?` ;b +^a- +?Q /M i +| +? i +kM; F?¬M; +¬M M; QÆB ¬K M?Q p"v5
h? M? •K +O GBM? E?B T L? M H9+ M"v ç•m +ÁM M?Q pW `²B- KQM; K M? çSi [
KQìB T?¬MX

æQìM; S?QM; +?"K `½B H„+ ç¬m,

@ h F?¬M; H"K M' B +?mv M M"v- tBM H¶BX L m M?Q +| i? [m v HΦB- i ibM? M; r
ç€M; iB + pB + ç½ ç M MQÊ+ M"v- +| M|B ;b +kM; p¬ /KM; `²BX

GBM? E?B T L? M i`¬K K†+ ?²B H•m- b m ç| KîKB M; M|B,

@ L; QÆB ç9M; H" K°i i M ç€M; ;?ûi- i?B m +?9i M[ç€M? M; QìB i i?¬M ?²M +•m /

@ B #^aQ M; QÆB H" K°i çS i` 5

æQìM; S?QM; +QìB F?' K°i iB M; X

@ L m M?Q M; QÆB H" K°i M K M?•M + Q HÈM i?¬F +? i?b i?B m ;B i b) F?¬M;
+?`m M; Q M M; Q½M M?"M +?OX

GìB M"v ç9M; H" æQìM; S?QM; M; ?o ;b M|B H'v- K" HìB M|B i?"i i?€ i?QìM; K'i HÁ
L? M F?BM? i?QìM; M|B,

@ E?¬M; M; ?o iÈB M; QÆB +kM; H" K°i i M i`¬M; K†i K" #„i ?bM? /QM; X

@ "aM iQM? +O +QM M; QìB K" i?¬B XE?¬M; M|B iÈB +?mv M M"v M[- M; QÆB +
HBM? p` +?Q M; QÆB- b M; +?B m i?„T M? M; - T?M ?° +?Q M; QÆB ç¬m i? B p"Q K

@ L|B HBM? iBM? +€B ;b ç|- i +?Q +| +? iX L; QÆB K m K m ?'T i?m M®i iBM? ?²
L; ?2 p"v æQìM; S?QM; +^aFBM?- M?| +?WM; GBM? E?B T L? M ç M; M, K i`QM; M;
M" M; ,

@ L; QÆB F?¬M; +? i T?^aB F?¬M; \ E?¬M; +? i i?€ idM? HΦB çB- /¼ M; QìB H" F?¬
*?QÆM; R8y, E?¬M; #^M; M; QÆB Mm¬B K°i +QM +?| +?Q `²BX U>ΦV

GBM? E?B T L? M +QìB F?' M|B,

@ L; QÆB çWM; +| H v M[- T?¬M HÈM iBM? ?²M +O i F?¬M; îMÆB M"v- M; QÆB

@ o"v M; QÆB ç M; î ç•m\

@ E?¬M; #B i- MÆB M"v +| K°i hB m E?¬G•m ç2M bšK- ``i H" t'm tQ5 h ç M; î ç|5
æQìM; S?QM; bYM; b®i- ;B" M; B[M|B,

@ æ| H" +QÆM; i•K +O i?B m ;B i 5

>„M F?¬M; ? /Q /U M[- çB m ç°M; +QÆM; i•K HU+ HQÊM; - i`QM; M?€v K„i ç½ ?'T
+O GBM? E?B T L? MX G9+ GBM? E?B T L? M ?Q" M iQ" M #B M K'i i`QM; i? ;BÈ
p®M ç½ #` ç|M; +?†i HΦB K°i H¬M M[ Kî` X

æQìM; S?QM; F?®M; +? i•K i?¬M- ;'T`9i +?Φv p i?•M i? +O KbM?- ~M p"Q i`QM

E iW F?B i? M; +'T o¬ h?QìM; Zmv i i¬M; i?S # - hB m E?¬G•m p®M i`„M; MQ½M
i?"M? K"m ç2M- ?ÆM M[HΦB KÆ ?²HΦB iÄ ` b€i F?Q- p¬ +MM; [m, /`X

h•K i?¬M iB M p"Q i`QM; +QÆM; i•K- æQìM; S?QM; i?'v K°i i?'i i?^aB [m M; çQ" M b
M?[M; çB K b€M; K"m t M? KQÊi- M?[M; çB K b€M; t M? KQÊi FB i`QM; T?9i +?®
Mm®i b®M; X

*?d i`QM; +?®+ H€i- K'i +?K+ çB K b M; t M? KQÊi ç½ #B M K'i- i?'i i?^aB [m M;
+?9iX

L? [M; çB K b€M; t M? KQÊi M"v- i'i +^a ç m H" M? [M; •K ?²M K" æQÌM; S?QM; +¬ q
 iK i` M tQÆM; +®i +O hB m E?¬ G•m- b® HQÊM; T?<sup>a</sup>B M|B H" `i`i M?B mX
 oW i?'v i?'i i?^aB [m M; K M; p¼i iÈB +?¶ •K ?²M +O K'v h?B M; B B + Q i?O- æQ
 i`QÆM; - i?•M ?bM? ?B M` - K°i i v #„i H'v i?'i i?^aB [m M; çQ" M M|B,
 @ L? [M; +€B ç| F?¬M; i? ,M5
 h?'i i?^aB [m M; çQ" M i` M i v æQÌM; S?QM; #„i ç-m #B M ?| - GBM? E?B T L? M H
 i`QÊ+ K t i æQÌM; S?QM; X "i [m € H9+ M"v M" M; ç½ F?¬M; +ÁM p K i KÄB- v m ç
 i?¬M ç-v çO- F?Q b„+ i®i ç M F?¬M; i? i®i ?ÆM çQÊ+ M[- H9+ i?•M ?bM? M" M;
 K°i iB M; X
 GBM? E?B T L? M çQ #" M i v M?Ä M?„M +?2 KB M; - M|B p F?¬M; +| w iS ; b +^a,
 @ •M M?B m [m €5
 @ L; QÆB +| i? ,M •K ?²M b Q\
 æQÌM; S?QM; p K t i #i F?^a iQ M; ?` ?ÄBX
 GBM? E?B T L? M +QÌB ?b ?b,
 @ *€B M"v i?b +| ; b T?^aB M; ç+ M?B M +?S- M? [M; •K ?²M M"v ç®B pÈB i +?QM? H
 F?¬M; M; ?o iÈB- MÆB M"v HçB +| •K ?²M i²M içBX
 @ hçB b Q M; QÆB HçB Î +?¶ M"v\ *?ŠM; H) H" /Q pW `²B i ?'T i?m iBM? ?²M +O
 Hm¬M +^a w i?S+ +O M; QÆB p"Q ç•v b Q\X
 @ G"K b Q i #B i çQÊ+\
 GBM? E?B T L? M KB i KB i +€B KB M; X
 @ a m F?B #` M; QÆB ?'T i?m- w i?S+ +O i #B M K'i i`QM; K°i i?ÌB ; B M M; „M- H9
 hB m E?¬ G•m FB HçB +ÁM Km®M +„M Mm®i M; QÌB i M[- M m F?¬M; T?^aB i M
 M| +„M +? i`²B- H"K i bÊ Km®M +? i5
 GBM? E?B T L? M pW M|B pW p¶ p¶ M; U+ M?Ä +O KbM?X
 @ æ| H" +QÆM; i•K +O i 5
 æQÌM; S?QM; M|B HçB K°i H-MX
 @ s'm [m € çB5
 GBM? E?B T L? M pQÆM ç-m HQÐB` HB K F?|2 KB M; KbM?- €M? K„i M; | +?WM
 tQÆM; +®i +O hB m E?¬ G•m- ç¬B K„i +?ÈT ç°M; F?¬M; +| +?9i ?^aQ w M"QX
 æQÌM; S?QM; +QÌB HçM? K°i iB M; M|B,
 @ *?ŠM; H) M; QÆB ç½ [m M K'i [m M ? ç®B ç`+? +O +?9M; i `²B\ GçB +ÁM ; BQ
 M[- K'v •K ?²M M"v ç m H" +O i +^aX
 GBM? E?B T L? M [m v ç-m HçB M?bM ?„M K°i +€B- Ov F?m'i M|B,
 @ oW `²B F?¬M; T?^aB M; QÆB +ÁM ?®B ?"M pçM T?¬M b Q\ hçB b Q H9+ M"v HçB
 p¼M; i F?¬M; +? i b Q- ,M K'v +€B •K ?²M +O M; QÆB i?¬B K"- M; QÆB +¬M ; b F2
 æQÌM; S?QM; H„+ ç-m M|B,
 @ h`QÊ+ F?€+ M v F?€+X h +ÁM Km®M i?m T?K+ M; QÆB- H"K b Q +| i? ç +?Q M
 @ L; QÆB [m^a M?B M H" K°i i M p¬ bd ? M ?çX
 @ L; QÆB M|B ; b +kM; +?d M?Q T?|M; +€B `„K K" i?¬B5
 æQÌM; S?QM; #om K¬B M|BX

*QM M;QÆB GBM? E?B T L? M çªQ çªQ p¨B pÁM;- #¨v¨ MK +QìB M;•v i?Æ +O K
 @ L m F?¬M; M;QìB i M?"M M;QÆB H¨K +?O M?•M +| çQÊ+ F?¬M;\
 @ *| çB m FB M ;b\
 æQìM; S?QM; H¢M? M?¢i M?bM M¨M; ?ÄBX
 GBM? E?B T L? M pQÆM M;|M i v i`Ä #K #šK i`„M; Km®i` +?d p¨Q M?[M; •K ?²M
 @ J¶B M;¨v +?Q i ,M M,K KQÆB +€BX
 @ *9i5
 J†+ /M #B i`ä M¨M; +| +?O w pÈB •K ?²M- M?QM; M;?2 çQÊ+ HìB M¨M; M|B tQM
 çQÊ+ K„M; iQ K°i +•m,
 @ h?B m ;B i i?B M i•M p¢M F?´ KÈB FB K ç+ K°i +?9i •K ?²M M?Q p¨v- K°i M;¨v
 +€B- ? B # i?€M; b m F?¬M; T?ªB ç½, M b¢+? `²B b Q\ a m M¨v i H¢B H'v +€B; b
 @ L;QÆB K„M; +?YB M;QìB i 5
 > B ?®+ K„i GBM? E?B T L? M ?²M; H M- -M; "M; MQÈ+ K„i- MQÈ+ K„i FB M|B iÈ
 p¨vX
 æQìM; S?QM; pšM H¢M? M?¢i M|B,
 @ J†+ /M i?Q¢i M?bM M;QÆB H¨ K°i çS i` - M?QM; M;QÆB çWM; +| #¨v i`Á i`QÈ
 i•K ç•m- i?B m ;B i +kM; F?¬M; T?ªB i M M;®+X
 .WM; K°i +?9i- æQìM; S?QM; •K ?B K +QìB M|B,
 @ >ÆM M[- ?B M i¢B i ç½ #B i HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +O KbM? +| i€+ /KM; ;b
 M[i?b +kM; +?d H¨ K°i Hm²M; iBM? ?²M K¨ i?¬B- H¨K b Q +| i? H¨ ç®B i?O +O i
 M;¨v i ç m ç€M? M;QÆB K'v +?K+ H-M- +?Q ç M F?B M;QÆB F?m'i T?K+ /QÈB m
 H9+ ç| M;QÆB +ÁM T?ªM F?€M; çQÊ+ b Q\
 GBM? E?B T L? M M;?B M `„M; M;?B M HÈB M|B,
 @ L;QÆB /€K5
 @ *?d H¨ ç€M? çÁM i?¬B K¨5
 æQìM; S?QM; +QìB M|BX
 J†i GBM? E?B T L? M H9+ t M? H9+ çÄ- M¨M; p¬ +MM; T?šM M° M?QM; H¢B F?¬
 M¨M; î i?ìB F€ iQ¨M i?`M?- +?Q /M F?¬M; ç€M? H¢B i? M? MB M M¨v +kM; F?¬M;
 +QÆM; i•K +O ?„MX L?QM; #•v ;Bì- GBM? E?B T L? M +?d +ÁM H¢B K°i T?¬M M
 F?¬M; M? - H¨K b Q +| i? H¨ ç®B i?O +O ?„M- M,M; HQÊM; +QÆM; i•K +O ?„M ?
 L m F?¬M; Km®M #` €T #€+? +kM; +?d ç¨M? HmB K°i #QÊ+ i?¬BX
 @ J°i M;¨v # KQÆB +€B5
 h?¬M b„+ GBM? E?B T L? M F?| F?,M p¬ +MM;- M?bM #° /€M; M¨M; +| p p¬ +MM
 [mv i ç¨M? M¨v- #'i [m€- M¨M; +kM; ç½ +?m¨M #` bœM iBM? i?¬M #` çQìM; T?QM;
 +¬M;- æQìM; S?QM; +,M #ªM F?¬M; Km®M i?QÆM; HQÊM; pÈB M¨M;X
 @ J°i +€B +kM; F?¬M; +| - M m M;QÆB M;?2 HìB- H9+ i?B m ;B + Q ?SM; b) i?Qì
 @ E?¬M; #^M; M;QÆB çB Mm¬B K°i +QM +?| çB +?Q `²B5
 GBM? E?B T L? M M´B ;B¨M- M¨M; +ªK i?¨v i•K HBM? +O KbM? #` i?QÆM; `¨i M†
 +€B #|M; K i¨QM; HÁM;X
 @ L;QÆB Qì M|B çB m FB M pÈB i çBX LÆB M¨v H¨ +QÆM; i•K +O i - M m i i?Q+
 M?[M; •K ?²M FB M; v- F?¬M; +| #¨i F€ bmv M;?o p¨ w i?S+ ;b +ª5

L;?2 p"v- i?•M i? GBM? E?B T L? M`mM H M- €M? K„i H°` p F?B T çªK M?bM æ
 æQÌM; S?QM; +?"K`½B H„+ ç-m- çQ i v M„K H'v M" M;- çQ M" M; i`Î p F?¬M; ;B
 ?„M i`Î H¢B T?Q b m ç¢B K¬M- æQÌM; S?QM; H¢M? HMM; M|B,
 @ L?'i ç`M? i b) i?m T?K+ M; QÆB- M m F?¬M; i? i?m T?K+ çQÊ+ M; QÆB- b m F
 M; QÆB T?ªB i`Î H¢B J` ©M? F?¬M; ;B M +O i - #ÎB pb H'v i?U+ HU+ +O i #•v ;
 K°i FB M i?-M #BM?- ?ÆM M[- #Q K"i M; QÆB #B i [m€ M?B m- i b) F?¬M; ç M;
 ç| H"K H° #Q K"i +O i X
 a m F?B M|B tQM;- æQÌM; S?QM; tQ v M; QÌB- /WM; H¢B K°i +?9i- M? ;B¼M; M|B
 @ "'i [m€ M; QÆB F?¬M; +? i- H"K +?Q i +ªK i?'v M? M?äK ?ÆM`'i M?B mX
 *ªK ;B€+ çQÊ+ HU+ HQÊM; iBM? i?-M +O æQÌM; S?QM; ç½ #B M K'i- GBM? E?B
 M" M; iS+ ;B" M /"K +?•M K°i +€B,
 @ E?BM? M; QÌB [m€ ç€M; 5 L; QÆB +?Q`^M; i?m T?K+ K°i h?-M "BM? / /"M; M?Q

R8kX *?QÆM; R8R, h€+ .KM; *O h?-M "BM?X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; R8R, h€+ /KM; +O h?-M "BM?X

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

L; v ç| M" M; H¢B i?-K M; ?o , ó"'i [m€ XM; QÌB M"v +kM; F?¬M; i - ?„M ?Q" M iQ" M
 i`QÊ+ FB KbM? iWM; ;†T- +| H) M M FB K i` H¢B K°i +?9i- ?„M`®i +m°+ +| iQ +
 F?¬M; X JbM? H" h?O ?° HBM? +O h?-M "BM?- K" h?-M "BM? bBM?` ç +?Q +Q
 K M? F?¬M; +€+? M"Q +?¢v i`®M çQÊ+- i? v pb ç +?Q M; QÌB KbM? F?¬M; pW H
 ç +?Q M; QÌB KbM? i?Q+? bY /KM; 5ô

*?"K`½B KÎ K„i- pB + ç-m iB M æQÌM; S?QM; H"K H" +ªM? ;B€+ M?bM K°i HQÊi #
 M; mv ?B K ;b ?„M KÈB i?Î T?"Q K°i iB M; X

*?QM? KbM? pšM M; ²B i` M M?€M? +•v HÈM H9+ i`QÊ+- #'i [m€ F?B +9B ç-m M?
 F?ªB bYM; b®i- i` M i?•M i? KbM? ç-v H€ F?¬ p" #KB #†K- v T?K+ +kM; #~M i?d
 Km®M ç°M; ç"v i?•M i? i?b T?€i ?B M i?•M i? +SM; M; „+- i?"i ;B®M; M?Q tQÆM
 ç`M? K°i +?¶ p"vX

E?¬M; +?d M?Q i? - æQÌM; S?QM; +ÁM +ªK i?'v i` M ç-m KbM? M†M; i`¬+?- M?Q i
 ç-m KbM? p"vX

*~M i?"M çQ i v H M FB K i` - æQÌM; S?QM; b|i i?'v K°i p"i +SM; `„M ?bM? i`ÁMX a
 H" i?S ;b- ?„M +~M i?"M H'v ç² p"i i` M ç-m KbM? tm®M; - pW M?bM ?„M H"TiS+ /

G¢B H" K°i´ +?BM KQM- ?ÆM M[# M i`QM; +ÁM +| # #®M [mª i`SM; X

hW # M +¢M? ç°i M?B M # v iÈB ? B +QM +?BK M?Ä ;B®M; M?Q +?BK >Q" M; P M?
 ?QÈM; p T?Q æQÌM; S?QM; F m HQm`Qm F?¬M; M; WM; - K°i i`QM; ? B +QM +ÁM
 S?QM; X

æQÌM; S?QM; pQÆM i v #„i H'v +QM +?BK M?Ä- #~M i v ?„M F?m K°i pÁM; i`ÁM
 F?¬M; H"K #`i?QÆM; +QM +?BK M?Ä- ?„M F?) +QÌB M|B,

@ æWM; FQ+? ç°M; - H" +€+ M; QÆB H"K i' i` M ç-m i - #•v; BÌ H¢B Km®M ç€M? i
oW M!B ?„M pW M?bM #®M T?Q ibK FB K- ?„M çSM; /"v- K°i i v; B[´ +?BK- K°i i
ç! M?av H M- ç†i ´ +?BK H M K°i M?€M? +•vX

æQÌM; S?QM; F?¬M; /€K çKM; p"Q i`SM; +?BK- #ÎB pb K°i b® HQ" B +?BK iQM? ib
+O +?9M; #` K°i HQ" B ? v K°i ç² p"i M"Q F?€+ çKM; iÈB- +?9M; b) pSi #Ä [mª i`S
L? M?"M; #m¬M; +?9 +?BK M?Ä iQM? ibM? +! +?9i i€Q #¢Q FB ` - æQÌM; S?QM;
M;~M; ç-m M?bM H M- pW H9+ i?'v ç¬B +?BK M?Ä ç M; HQÊM [m M? i' +?BK F m
E?) +QÌB- æQÌM; S?QM; T?OB b¢+? #KB #†K p" H€ F?¬ i` M M; QÌBX

L?bM #° /€M; KbM? #•v; BÌ- æQÌM; S?QM; çQ€M +?„+ KbM? ç½ iB M p"Q F?¬M; ;
i?€M; - i?"K +?Q +ÁM H•m ?ÆMX "i [m€ H-M M"v bQ pÈB H-M ` M Hmv M i?•M i?
?ÆM `i M?B mX

*kM; F?¬M; ,M F?¬M; m®M; - M?QM; H-M M"v F?¬M; ? F?´ bÎM?Q H-M i`QÊ+ - ?
i?'v `i ç!B #KM; p" tQÆM; +®i +! +?9i +WM; M;„+ K" i?¬B- F?¬M; ç M M†B b®M; /
s2K ` ` M Hmv M i?•M i? ç2K iÈB `i M?B m HÊB Q+?- Qi M?'i b) F?¬M; +? i ç!B
hbK Qi +OB F?¬- æQÌM; S?QM; H'v tQQM; M²B +?ûM #€i iW i`QM; Jd ©M? F?¬M;
F?B ,M +ÆK MQ- ?„M H¢B K9 K€v p" B #° FB K T?€Q KÊB +ªK i?'v i?•M i? iW iW
*€+? ç! F?¬M; t i`mv M iÈB iB M; MQÊ+ +?av `! + `€+?- H-M i?2Q i? M?•K çB iÈ
T?€i ?B M K°i /ÁM; bm®B i`QM; p„iX a m F?B i„K `Y b¢+? b)- H¢B i? v K°i #° [m-
S?QM; i®i ?ÆM `i M?B mX

"ªM i?•M iB M p"Q E?9+ æbM? aÆM H" pb Km®M i?m T?K+ h?-M "BM?- ?B M i¢B
h?-M "BM? H" GBM? E?B T L? M- M?QM; Km®M i?m T?K+ çQÊ+ M" M; +ÁM + -M K
` i¢K i?ÌB KbM? F?¬M; i? tm®M; M9B çQÊ+X

"i [m€ M?Q p"v +kM; i®i- i`QM; E?9+ æbM? aÆM HBM? F?Q /Q i?W - M;„M +€+?
im Hmv M imv i pÌBX

æ½ [mv i ç`M? M?Q p"v `²B- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; p°B p" M; M[- /M b Q h?-M
#ªM i?•M GBM? E?B T L? M +kM; +?d H" K°i Hm²M; iBM? ?²M #` HU+ HQÊM; +QÆ
; Q- ?„M iBM iQÌM; +! K°i M;~v KbM? b) i?m T?K+ çQÊ+ M" M; - K'm +?®i T?ªB t2K i
M"QX

" M M;~v- æQÌM; S?QM; çB F?„T MÆB i`QM; E?9+ æbM? aÆM ibK FB K i?ªQ /QÊ
M"v K†+ /M +?d H" M; Q" B `b E?9+ æbM? aÆM- M?QM; +kM; ç½ M^K i`QM; T?¢K p
ç iY h?B M h9 b) F?¬M; iÈB MÆB M"v- pb i? i?dM? i?QªM; æQÌM; S?QM; +kM; +
i®i- i'i +ª M?[M; ;b ibK çQÊ+ ?„M ç m MûK p"Q i`QM; J` ©M? F?¬M; ;B M- çÊB b
iÈBX h?ªQ /QÊ+ ibK çQÊ+ Î MÆB M"v- # M M; Q" B Km®M Km çQÊ+ +kM; F?¬M; +!
h?dM? i?QªM; æQÌM; S?QM; p" M F?Q F?¬M; i®i +kM; çKM; T?ªB K°i b® GBM? h?9
M?[M; HBM? i?9 M"v +kM; F?¬M; [m€ +QÌM; ç¢B- æQÌM; S?QM; pšM +! i? SM; T?
æQÌM; S?QM; /B ç°M; i`QM; M9B MQM i`MM; çB T p¬ +MM; M? M? +?!M; - i®+ ç° +
#d +! i? bQ pÈB hBM? hBM?- ç° HBM? ?Q¢i +! i? bQ pÈB h?B M PM; X hm pB +ªM
F?¬M; çQÊ+ # Q M?B m- M?QM; F„tªQ bY /KM; i?•M i? p" HU+ HQÊM; +O ?„M H
L?[M; GBM? h?9 M"v HBM? i`Q F?¬M; #^M; +QM M; QÌB M?QM; +kM; +! +?9i HBM?
ç€M? #¢B- i?-M b„+ Hm¬MªK ç¢K- €M? K„i #m²M #½- +9B ç-m +KT çm¬B +?¢v K
b) H¢B ?¬ ?"Q i?•M M?•M #^M; ?[m +O KbM? iÈB ibK æQÌM; S?QM; ;•v T?B M iQ€
i? H†T çB H†T H¢BX

G9+ M"v T?B ç Q /Q æQÌM; S?QM; T?!M; ` - ç½ +! i? +„K p"Q iªM; ç€ ?ÆM T?•M

o¬ b® H€ F?¬ `ÆB tm®M; iW i` M +•v- æQÌM; S?QM; i?"K +?Q F?¬M; +-M KÎ K„i- T
H` +| i? çQM? i'i +ª H M i?•M +•v- F?¬M; i`QÊi K°i +€B M`QX hW H9+ #„i ç-m H
HQÊM; i,M; /-M ç M K°i i`,K H€- ? B i`,K H€- iB M i`B M T?ªB M|B H` +U+ M? M?>
G9+ Hmv M i" T €K F?Q æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; ? bY /KM; +QÆM; F?Q- +?d /U
i?•M i? 5 EB T i`QÊ+ Î i`QM; æQÌM; J¬M- M; v +ª M?[M; H½Q ;B ?Ä FB +kM; F?
*| i? M|B- æQÌM; S?QM; ?B M i¢B ç½ M„K ;B[?Q`M iQ`M i?•M i? b m F?B ` M H
/KM; i`B i ç bS+ K¢M? i?•M i? - ç•v H` K°i #QÊ+ iB M #° +U+ HÈMX
æQÌM; S?QM; ç½ bÈK K†+ M°B ;B€T h?¬M "BM? p`Q M; QÌB- K†+ /M GBM? E?B
M?QM; b m F?B æQÌM; S?QM; K†+ M°B ;B€T p`Q +kM; F?¬M; +| /'m p i T?ªM F?€
" M ç K- æQÌM; S?QM; H¢B i bK K°i MÆB b¢+? b) M iQ`M M;²B tm®M; im Hmv M o
Hmv M- æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ çQÊ+ i®+ ç° HBM? F?Q iK H¢B M? M? ?ÆM i`QÊ+
i€K ?QÊM; p¼i iÈB- i`QM; ç| K°i T?¬M #` #ªM i?•M KbM? ?'T i?m- T?¬M M?B m +
;B€T ?'T i?mX
*?Q /M +?d H` K°i T?¬M M?QM; bQ pÈB i`QÊ+ FB +ÁM HÈM ?ÆM ;'T K'v H-MX
a m F?B i€M ;šm +MM; GBM? E?B T L? M- æQÌM; S?QM; #B i h?¬M "BM? M°B ;B€
i?•M K` H9+ K†+ p`Q +ÁM +| i? i,M; i®+ ç° iK i" T HBM? F?Q- i,M; i®+ ç° im Hmv
a m F?B #B i çQÊ+ çB m M`v- æQÌM; S?QM; +`M; [mv i i•K i?m T?K+ GBM? E?B T
J` h?¬M "BM? M°B ;B€T bÎ /o ?'T i?m HBM? F?Q H` #ÎB pb Km®M im #´ H¢B i?QÆ
J¶B F?B i`ÌB i®B- æQÌM; S?QM; ç m i bK GBM? E?B T L? M i€M ;šm- ?„M +?Q # C
+?d M|B +?mv M T?B K pÈB M`M;- i¢Q K®B [m M ? i®i pÈB M`M;X h?ÌB ;B M F?
H-M +?d +| MY + M? ;BÌ- b m MY + M? ;BÌ- æQÌM; S?QM; b) HmB ` M;Q`B H`K -

R8jX *?QÆM; R8k, L?"M *?OX UR kV

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; R8k, L?"M +?OX UR kV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*?QÆM; R8k, L?"M +?OX Uh?QÊM;V

E?B KÈB #„i ç-m- b„+ K†i GBM? E?B T L? M /o M?B M F?¬M; çQÊ+ i®i +?Q H„K
çQÊ+ p`B +•m HB M #„i ç-m H`K HQ¢M- #`v ` iQM? i bM? +O K°i iB m +¬M; +?9
K°i çS i` +O KbM? K` ;BÎ K°i +?9i i?O çQ¢M p¬ H¢B pÈB æQÌM; S?QM;X L?QM;
pÈB K'v i?O çQ¢M +O M`M;- b m p`B H-M F?¬M; ?B m [ª- GBM? E?B T L? M +kM
M?[M; i?O çQ¢M M`v M[X

.•M /-M- i?ÌB ;B M i•K i?¬M æQÌM; S?QM; iB M p`Q i`QM; M°B ;B€T- GBM? E?B
KQM; ?„M ç M- b m F?B i?'v ?„M +kM; `i p mB p - b m F?B ?„M `ÌB çB M`M; H¢B -
çÆM- M?QM; +kM; F?¬M; ? KÎ KB M; ;B[?„M H¢BX

æQÌM; S?QM; F +?mv M tQ +?Q M`M; M;?2- F +?Q M`M; p K°i +?B +t2 +| #®M
h?B M :B B + Q i?O- K°i T?B +Æ #^M; b„i # v + Q ?ÆM +ª H½Q QM;- K°i +€B ho ?
p¢M M;QÌB- /B M ;BªB M;`M p¢M bU pB +- K°i ç-m ç¢M ?¢i M?•M +| i? ?Ov /B iK

J†+ /M FB T i`QÈ+ æQÌM; S?QM; pšM Hm→M î i`QM; æQÌM; J→M- M?QM; F?B ç| H
 i` M ;BQÌM; +kM; +| i? t2K F?→M; Qi i?S i` M ho- ç®B pÈB M?[M; i?S M`v iU M?B
 L?[M; i?S M`v ç m ?mv M /B m F?| ;B^aB i?Q+?- ?M /¼ GBM? E?B T L? M p→ +M
 F?→M; iBM M?QM; `i +?,K +?9 H„M; M;?2X G9+ M;?2 æQÌM; S?QM; F +® bU- ? B
 ?€ iÈB KS+ F?→M; M;”K HçB çQÈ+X
 *kM; +?d +| M?[M; H9+ M?Q i? M`v GBM? E?B T L? M KÈB +?•M +?QM? ;B®M; K°
 F?→M; ?B m i? bUX
 L?[M; M;”v ;→M ç•v- æQÌM; S?QM; F +?Q GBM? E?B T L? M M;?2 +•m i`mv M >^aB
 æQÌM; S?QM; i? K #Èi p→ b® iBM? iB i pÈB /KM; w `B M;X >^aB GQ *→ LQÆM; pb
 F?→M; M;çB +U+ F?´ - +•K H†M; +?Q çB ?bM? iQÈM; +O KbM?- b m F?B #` æQÌM;
 ?bM? iQÈM; M`v HçB +”M; i? K K„ KB mX
 >^aB GQ *→ LQÆM; i?B M HQÆM; `i `ä `”M; ç½ ç^a ç°M; GBM? E?B T L? M- K¶B
 ç M +?¶ ®+ #B M #` €+ #€ çQç i çB- M”M; ç m H→B FûQ +€M? i v æQÌM; S?QM; - +?
 MQÈ+ M;| +?WM; æQÌM; S?QM; - p K†i M m M;QÆB F?→M; H’v ®+ #B M i`î p i +
 æQÌM; S?QM; +?B +•m i`mv M M`v i?”M? `i M?B m çQçM- K¶B M;”v ç m F K°i ç
 K°i çQçM- H”K GBM? E?B T L? M +?ì b®i`m°i Km®M +? iX
 h`QM; M9B F?→M; +| M,K i?€M; - æQÌM; S?QM; F?→M; +| w M?È t2K KbM? ç½ î ç•v
 KbM? idM? HçB Qi M?’i +kM; ç½ [m ? B KQÆB M;”vX
 *°M; i? K i?ìB ;B M ? Q T?Q H9+ i`QÈ+ - M|B +€+? F?€+ - KbM? ç½ î i`QM; E?9+ æ
 h?ìB ;B M /”B M?Q p”v +?Q i`î p - +→ +→ M?’i ç`M? b) `i HQ H„M;X
 *?Q M M æQÌM; S?QM; [mv i ç`M? M;Y #”B pÈB GBM? E?B T L? M- ?→K M v +k
 +O +•m i`mv M ><sup>a</sup>B GQ \*→ LQÆM; - b m F?B F tQM; b) F?→M; +| i? K +•m i`mv M
 E?B T L? M M;mv M w M?”M KbM? H”K +?O M?•M çQÆM; M?B M H” K°i +?mv M p
 pšM F?→M; M;mv M w- p”v +?d +| i? M?®i M”M; p”Q i`QM; J`©M? F?→M; ;B M- +?
 i,M; H M`²B iQM? iB TX
 ošM M?Q # Q H→M iB M p”Q F?→M; ;B M M°B ;B€T i`QÈ+ FB - i`QM; i? ;BÈB imv i
 M?bM i?’v i?•M ^aM? +O GBM? E?B T L? MX L”M; ç M; çSM; +€+? +€M? +Y F?→M
 Kî` - i` M M;QìB pšM H” #° +mM; i` M; K”m t M? M?ç i ç| - i v €Q`°M; i?MM; i?bM?
 i v- K€B i|+ ç2M M?€M? tä /”B iÈB K„i +€+?•M- iMv iB M #m°+ ?ì ç^M; b m ;€v- i
 G9+ M`v ç M; ;BšK H M K°i #ì iQÌM; i?ŠM; i„T F?→M; i²M içB- iW iW ;BÆ +?•M H
 H→M #QÈ+ K°i #QÈ+ - i`QM; KB M; +kM; b) ç K K°i b®X
 G9+ æQÌM; S?QM; iB M p”Q- pW ç9M; H9+ M;?2 M”M; ç K iÈB +?BM i`,M i€K KQA
 @ æ M; H”K ;b p”v\
 æQÌM; S?QM; çB iÈB M;?B M;ì ?ÄBX
 GBM? E?B T L? M +?Q i`^a HìB ?„M K” çSM; M;mv M içB +?¶ KdK +QìB- p K†i M?
 M†M; M”Q ç|,
 @ L;QÆB i?“M;5
 @ *€B ;b K” i i?“M;\
 @ oW `²B- i iU M|B pÈB KbM?- M m M;QÆB p”Q ç•v i`QÈ+ F?B i ç K iÈB K°i M;”M
 M?•M5 >B M ;Bì i KÈB ç K iÈB +?BM i`,K i€K KQÆB i€K +?Q M M XL;QÆB i?“M;5
 @ h?“i b Q\
 æQÌM; S?QM; pmB KWM; [m€ ç¶B ?ÄBX
 hB T t9+ i?ìB ;B M /”B M?Q p”v- i?B i`B M i?O çQçM /K /¶ H•m M?Q p”v- `®i +m°
 æQÌM; S?QM; b Q +| i? F?→M; pmB +?S\

@ *?Q iÈB #•v ;Bì i +kM; F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; çQÊ+- KbM? H¢B +| i? M?"M H
i?QÊM; T?~K H"K +?O M?•M5

GBM? E?B T L? M M?Q M KB M; +QÌB- +ª i? ;BÈB imv i i`„M; T?ªM; T?'i i?2Q MK
M?B m K"m b„+X

@ "'i [m€ i?Q¢i M?bM M; QÆB +kM; F?¬M; ;B®M; M; QÌB #bM? i?QÌM; M M i b) +?

@ a m M"v M; QÆB b) #B i [mv i ç`M? ?B M i¢B +O KbM? H" p¬ +MM; b€M; bm®i5
æQÌM; S?QM; iB M H M T?Q i`QÊ+- Km®M ¬K GBM? E?B T L? M K°i +€B- M?QM;
çQ i v p¶ +€B ç-m M?Ä +O M" M; K'v +€BX

@ ob M; QÆB b€M; bm®i M M #•v ;Bì i b) M¡B F i +K+ +O >ªB GQ *¬ LQÆM; +?Q
L; Q" B /U çQ€M +O æQÌM; S?QM; - GBM? E?B T L? M H¢B +?"K `½B H„+ ç-m- #m
@ h F?¬M; Km®M #B i F i +K+5

*•m +?mv M i®i ç T M?Q p"v F?¬M; M M +| F i +K+- ?ÆM M[>ªB GQ *¬ LQÆM; [m
M?†i çQÊ+ M" M; +,M #ªM F?¬M; tSM; pÈB M" M; X

.QÌM; M?Q #B i çQÊ+ bmv M; ?o +O GBM? E?B T L? M- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M
M; "v iB T t9+ M?Q p"v- æQÌM; S?QM; #B i K†+ # M M; Q" B M" M; +| ?bM? /€M; +C
iQÎM; +O M" M; H¢B HÈM ?ÆM ?bM? /€M; # M M; Q" B `i M?B mX *?d H" ç¬B F?B
çS i` - H"K +?Q æQÌM; S?QM; p¬ +MM; K K M; - F?¬M; #B i ç•m KÈB H" +QM M; Q

@ L; QÆB çWM; + Q ?SM; [m€ bÈK5

GBM? E?B T L? M M; ?B K i9+ M¡BX

@ h ç²M; w M?"M M; QÆB H"K +?O M?•M +kM; H" +| çB m FB MX

@ L; QÆB M¡B çB5

æQÌM; S?QM; ç½ bÈK #B i i` M çÌB M"v F?¬M; +| KB M; #€M? M"Q KB M T?Q- i`Q
#` bœM iBM? i?¬M ûT; B€- K [mv M b€i +?QÎM; U+?m~M #` ç€M? M? mV- p¬ +MM

@ L; QÆB M?bM i?'v i ?B M i¢B +kM; F?¬M; ?Q" M iQ" M H" i - +?d H" K°i T?¬M M,
*•m ç-m iB M +O GBM? E?B T L? M H"K +?Q æQÌM; S?QM; ?Q" M iQ" M M; ~M M; Q

@ v +¬ H" b Q\

æQÌM; S?QM; bYM; b®i i?"i H•m KÈB KÎ KB M; ?ÄBX

@ h H" K°i Hm²M; iBM? ?²M- H" K°i T?¬M M, K iQ" M #° iBM? ?²M +O i 5

GBM? E?B T L? M +?"K `½B M¡BX

@ h¢B b Q H¢B +| +?mv M M?Q p"v\

æQÌM; S?QM; +ªK i?'v HÌB M"v +O GBM? E?B T L? M bQ pÈB K'v +® bU KbM? F
?ÆMX

@ æQÆM; M?B M H" +|X L?rmM; t; b M; QÆB #B i p i? ;BÈB M"v +ÁM Qi [m€5

GBM? E?B T L? M +?mM +?B + Kk B M?Ä M?„M M¡BX

@ "ÎB pb K°i M; mv M M?•M ç†+ #B i- iBM? ?²M +O i #` +?B ` H"K M, K- M, K Hm
i?B M HQÆM; - H¢M? HMM; - [mv M `k- ç°+ €+ p" #€ ç¢QX *?d +| ?ÊT M?'i +ª M, K
KÈB +?•M +?QM? H" i X

@ o"v M; QÆB ç•v H" ç¢B #B m +?Q +€B ;b\

@ h?B M HQÆM; 5

æQÌM; S?QM; M?'i i?ÌB /Î F?¡+ /Î +QÌB,

@ L;QÆB iQM? iQ€M pÈB i - /MM; KQm i`Q- F?¬M M;Q M- +ÁM Km®M ;B i +? i i
i?B M HQÆM; b Q\

@ æ| +?ŠM; [m H` T?QÆM; i?S+ iU p +O i K` i?¬BX J v K„M H` M;QÆB ;†T T?
T?ªB M?[M; M;QÌB F?€+- +?„+ +?„M F?¬M; i? i?m T?K+ / /`M; M?Q p`vX

@ L;QÆB M|B pÈB i M?[M; i?S M`v H`K ;b\

æQÌM; S?QM; KÆ ?² +| /U +ªK F?¬M; i®iX

@ h M?“M M;QÆB H`K +?O M?•M- M;QÆB +?`m i`€+? M?B K ;B9T i ibK FB K #®M

*?QÆM; R8k, L?“M +?OX U>¢V

Zmª M?B M GBM? E?B T L? M M|B ` çB m FB M ç9M; M?Q /U çQ€M +O æQÌM; S

@ L;QÆB #B i #®M M;QÌB +ÁM H¢B î ç•m\

æQÌM; S?QM; M?QÈM; K`v ?ÄB- ç•v F?¬M; TªB H` K°i +?mv M i®i- M?QM; ç®B K
"BM? M°B ;B€T- æQÌM; S?QM; i?“i bU F?¬M; Km®M #m¬M; i? X

GBM? E?B T L? M +?“K `½B H„+ ç-m M|B,

@ h +?d #B i K°i M;QÌB i`QM; b® ?¼ ç M; î ç•mX "îB pb +?9M; i H` K°i i? +?Q
M;mv M w i?b +| i? +ªK SM; çQÊ+ M? m i`QM; T?¢K pB M?'i ç`M?X o T?¬M # M;
çQÊ+ `ä +?Q H„K- /M b Q M;QÆB pšM +ÁM i` - b m M`v i î +?mM; K°i +?¶ pÈB M;
FB K F?„T MÆBX

h?'v æQÌM; S?QM; i`-K iQ- GBM? E?B T L? M +QÌB F?) M|B,

@ L;QÆB +| i? +U imv i- /o M?B M i +kM; b) F?¬M; M?“M M;QÆB H`K +?O M?•
M;QÆB ?½v bmv M;?o i?“i F„X "i [m€ i TªB M?„+ M?î M;QÆB- pb i H` ç¢B #B r
i?“M? h?O ?° HBM? +O "i S?¬B :B€T- +?`m i`€+? M?B K #ªQ p +?O M?•M +O K
F?ª M,M; +¬M; FQ+? M`Q- K` #®M M;QÌB +ÁM H¢B- #'i F€ K°i M;QÌB M`Q +kM; F
M`M; ç m +| Qm i? iQÆM; ç®B €T çªQ bQ pÈB M;QÆB5 >ÆM M[ X+€+ M`M; ç m
ibK çQÊ+ #®M M;QÌB F?€+ `²B i?•m i|K ç®B T?QÆM;X J°i F?B M;QÆB ç€T SM; ç
b m ;†T TªB +€+ M`M;- +| i? +?d +| K°i +QM çQÌM; +? i5

GÌB M`v +O GBM? E?B T L? M p¬ +MM; / ?B m- ç| +?QM? H` M?“M çQÊ+ M°B ;
#®M ç`+? M?•M p¬ +MM; +QÌM; ç¢BX

oK Km #€M M`v M;?o i? M`Q +kM; F?¬M; i?'v +| HÌBX

@ *| ?¢M +? p i?ÌB ;B M F?¬M;\

æQÌM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB ?ÄBX

@ E?¬M; ?¢M +? i?ÌB ;B M5 >ÆM M[i +kM; F?¬M; + M i?B T iÈB iU /Q +O M;Q
+?O M?•M i?b M;QÆB b) H` +?O M?•M +O i - i +?d #B i M;?2 i?2Q bU çB m F?B

@ L;QÆB F?¬M; bÊ i i`QÈ+ ç€T SM; b m H¢B H"i H¼M;- F?¬M; ;B9T M;QÆB ibK

æQÌM; S?QM; ?ÄBX

@ h? +?Q M M i KÈB M|B- +?Q KbM? K°i +Æ ?°B- +kM; +?Q M;QÆB K°i +Æ ?°B-
;†T TªB +€+ M`M;- F i +K+ +O i +?QM? H` #B M K'i poM? pB M- #` +€+ M`M; ?'

æ¬B K„i iQ +O GBM? E?B T L? M M?bM i?ŠM; p`Q æQÌM; S?QM;X

@ h ?B p¼M; HU +?¼M +O KbM? F?¬M; b BX

h`-K K†+- æQÌM; S?QM; F?¬M; i? M`Q +•M çQ çQÊ+ çQÊ+ p`K'i i`QM; +?mv M M
M?bM b M; GBM? E?B T L? M- ç9M; H9+ M?bM i?'v €M? K„i +O M`M; ç M; M?bM
i?,M; #^M; i`QM; HÀM; #¶M; M?B M M;?B M; p T?Q ç²M; wX

h`QM; €M? K„i +O M`M; # Q ?`K bU KQM; çÊB i? i?B i- K†+ /M M`M; F?¬M; M|B
#B i M`M; `i ?B p¼M; KbM? ç€T SM; M`M; X

æQÌM; S?QM; i?“K +?Q Km®M ûT #m°+ #ªM i?•M F?¬M; M?bM p`Q K„i M`M; M[-
i? M`Q H`K çQÊ+X h`QM; €M? K„i M`M; ~M+?S [m€ M?B m +¬ çÆM- M`M; F?) +„
i`QÆM; p` #`i M i`QM; HÁM; X :B®M; M?Q M`M; ç M; T?ªB çÊB +?ì K°i HìB imv M
çÐ5

>Qi p`Q K°i ?ÆB i?“i b•m- æQÌM; S?QM; /MM; K°i HQ¢B F?~m F?Q p[M; p`M; K` F
@ h ç€T SM; M; QÆB5

a m K°i F?“+ - MK +QìB M?Q ?Q Mî H¢B K°i H-M M[Mî` i` M F?m¬M K†i M?Ä M
M`M; ;B®M; M?Q pW i`9i çQÊ+ K°i; €M? M†M; p¬ +MM; HÈMX a m ç| M?ªv +šM;
+ Q- F?¬M; M; WM; +QìB F? M? F?€+?X

@ *| ;b ç€M; KWM; M?Q p`v b Q\

æQÌM; S?QM; +QìB F?´ K°i iB M; - F?¬M; #B i H-M M`v H` M`M; #€M +?Q KbM? ?
_ä ``M; p`B M; `v i`QÊ+ +ÁM b®M; +? i F?¬M; +?`m M?“M +?O- #•v ;Bì H¢B + Q ?S
bU F?¬M; ?B m M´B M`M; ç M; M; ?o +€B ;bX

@ h #B i KbM? F?¬M; M?bM H-K M; QÆB5

J°i #`M i v M?Ä +O GBM? E?B T L? M +?2 KB M; +QìB- ç¬B K„i +QM; H M i?“M? ?
a m ç| M`M; iW iW çB iÊB i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM; - M; ~M; ç-m pšv pšv i v pÊB ?„M

@ L; QÆB M; ²B tm®M; çB5

æQÌM; S?QM; +?“K `½B M; ²B tm®M; - ç®B K†i pÊB GBM? E?B T L? M- F?m¬M K†
K'v i' + - €M? K„i GBM? E?B T L? M H|2 H M K'v +€B- `²B H¢B M?bM b M; +?¶ F?€+
M`v æQÌM; S?QM; +kM; M?Q ç M; M; ²B i` M ç®M; HY - çSM; i` M ç®M; i? M p`vX

L`M; F?€+ ?Q`M iQ`M pÊB hB m J M?- M m M?Q M; QìB i`QÊ+ K†i H` hB m J M? J
+| ?¬M +QM #û K'v +€B i?b i•K iB M? +kM; F?¬M; / Q ç°M; +?9i M`QX L?QM; GBM
?bM? /€M; H` K°i çS i` - M?QM; i•K i`Q H¢B H` K°i ç¢B +¬ MQÆM; - +€B M`v H`K
p¬ +MM; i°B H¶BX

@ L; QÆB XXM? „K K„i H¢B5

GBM? E?B T L? M M? ;B¼M; M|BX

@ L; QÆB Km®M H`K ;b\

æQÌM; S?QM; ;B`i i?°i i`QM; HÁM; X

@ "ªQ M; QìB M?“K K„i H¢B i?b M; QÆB +S M?“K K„i H¢B5

GBM? E?B T L? M /`K +?•M- M?, M M?| ;„iX

h`QM; M?€v K„i æQÌM; S?QM; p¬ +MM; F?~M i`QÆM; - p°B p`M; M?“K K„i H¢B- +ª
M; ?o i?¬K i?B m ;B i b) F?¬M; #B F`+? iÊB KS+ M`v +?S\ *?ŠM; H) ?¬K M v H¢B
î ç•v b Q\

æ M; bmv M; ?o HBM? iBM?- æQÌM; S?QM; +?Êi +ªK ;B€+ çQÊ+ K°i i v +O KbM?
H'v- b m ç| M`M; i H¢B FûQ K°i M; |M i v ` - +?“K `½B ç†i p`Q K°i MÆB F?€ 'K €TX

a m K°i F?“+ - K°i +ªK ;B€+ ç m çÈM i`M i•K + M i`mv M iÊB iW M; |M i v- æQÌM; S
H¢B i?'v GBM? E?B T L? M ç M; +„M M; |M i v +O KbM?- +„M `i +?†i- M; v +ª +€
KB M; +kM; H°`X

@ a Q M; QÆB H¢B +„M i \

æQÌM; S?QM; H"TiS+`9iM;|Mi v`-i?•Mi? KbM? #•v;BÌH"/QH U+ HQÊM; iB
i?QÆM; +kM; F?¬M; i?'v K€m- M?QM; bQ b€M? pÈB +?ªv K€m +ÁM T?B MiQ€B ?
"'i [m€ GBM? E?B T L? M +kM; F?®M; +? HU+ ç¢Q M M K†+ /M æQÌM; S?QM; +ªK
F?¬M; +|; b ç€M; M;¢BX
GBM? E?B T L? M +?ûT +?ûT +€B KB M; M?Ä M?„M- +€B HQÐB M?Ä tBM? +ÁM H
pšM +ÁM +?Q çO M|B,
@ JMB p`+O M;QÆB bQ pÈB K'v +€B •K ?²M M;m M;®+ FB M;QM ?ÆM M?B m5
æQÌM; S?QM; /Î F?|+ /Î +QÌB ?ÄB,
@ _®i +m°+ M;QÆB ç M; H"K +€B ;b\
@ L?"M +?O ç|5
GBM? E?B T L? M M;?B M; +€B ç-m M?Ä M?„M M|BX
@ E?„+ 'M Fw +O M;QÆB p"Q # Mi`QM; M;QÌB i - iW M v p b m M;QÆB ç½ i`Î i?
T?B M;QÆB +? i çB i?b 'M Fw KÈB #B M K'i5
@ o"v #•v;BÌ i?b b Q\ *| T?ªB #•v;BÌ i ç½ H" +?O M?•M +O M;QÆB\
æ®B pÈB +?mv M M?"M +?O M"v æQÌM; S?QM; K°i +?[+kM; F?¬M; #B i- ?„M +ÁM
+-M QÊ+ ç`M? #^M; KB M; H" çQÊ+5
@ æ9M;5
GBM? E?B T L? M `i M?m i?m" M ;"i ;"i ç-mX
æQÌM; S?QM; H"TiS+ H°` /€M; p t'm t - F?BM? #¢+ M|B,
@ E m K°i iB M; +?O M?•M +?Q bQÈM; H¶i B +€B M"Q5
GBM? E?B T L? M ?mM; ?,M; HQÌK ?„M K°i +€B,
@ L?•M ;B +ÁM H•m KÈB ;¼B +€B +?[;? iÎK ç|5
@ h¢Q T?ªM "\
æQÌM; S?QM; ?mM; i?-M €+ b€iX
@ o"v M;QÆB Km®M ;¼B i H" ;b\
GBM? E?B T L? M M;?o +?®+ H€i`²B M|B,
@ E€i?"i i?b i HÈM ?ÆM M;QÆB `i M?B m- i ;¼B M;QÆB S?QM; H" çQÊ+`²B5
L;?2 p"v- æQÌM; S?QM; bYM; b®i- ç½ `i M?B m M;`v ?„M F?¬M; M;?2 i?'v +| M;Q
#•v;BÌ +?d +| "¢+? hB m G¢B KÈB ;¼B KbM? H" S?QM;- M?È iÈB "¢+? hB m G¢
i`Î M M T?B M Km°MX
æ½ [m i?ÌB ;B M H•m M?Q p"v- G¢B i, ?ŠM H" ç½ i`Î H¢B "¢+? æ h?"M?`²BX E?-
? B M,K- K†+ /M +?d H" i?ÌB ;B M QÊ+ ç`M?- M?QM; KbM? +kM; TªB i" M HU+ HÈ
M"vX
"ªM i?•M F?¬M; i? K½B K½B ç M;QÌB F?€+ +?2 +?Î- i?•M H" M K M?•M TªB +|
KbM? i?Q+?- ç•v +kM; H" M;mv M M?•M F?B M æQÌM; S?QM; H9+ ç-m F?¬M; ûT #
i?•M F?¬M; +| M,M; HU+ #ªQ p M" M; +ÁM i`|B #m°+ M" M; Î# M +¢M? H"K;b\

R89X *?QÆM; R8j, s•K L?"TX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; R8j, s•K M?"TX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*?QÆM; R8j, s•K M?"TX

L;QM; K„i M?bM i?-M b„+ i` M K†i æQÌM; S?QM;- GBM? E?B T L? M M;¢+ M?B M
M?Q #€M? # Q FûQ FûQ v T?K+ æQÌM; S?QM;- M? ;B¼M; ?ÄB,

@ L;QÆB ¸ M; M?È M[M?•M M"Q b Q\

æQÌM; S?QM; bYM; b®i- +9B ¸-m M?bM GBM? E?B T L? M M|B,

@ h` +QM F?¬M; ¸QÊ+ M|B HmM; imM;X

GBM? E?B T L? M i` K¬B M|B,

@ L?•M ;B F?¬M; T?ªB H"i` +QMX _®i+m°+ i ;¼B M;QÆB H" S?QM; +| ¸QÊ+ "

@ E?¬M;5

æQÌM; S?QM; H„+ ¸-mX

@ hMv M;QÆB Km®M ;¼B i M ;b +kM; ¸QÊ+- KB M F?¬M; T?ªB H +€B i M M"v5

@ o"v i?-B ¸QÊ+- +MM; H„K H"i +?`m i?B i K°i +?9i- ;¼B M;QÆB H" S?QM; + +

GBM? E?B T L? M +| p F?¬M; iBM? M;mv M H„KX a m F?B M|B tQM; M" M; H¢B Fû
M?ªv M?|i M|B,

@ E +?mv M tQ +?Q i M;?2- ?¬K M v M;QÆB +?Q F +?mv M +?Q i M;?25

æQÌM; S?QM; i`ÈM K„i M?bM M" M; K°i +€B,

@ h +ªK i?'v Hm²M; iBM? ?²M M"v +O M;QÆB F?¬M; T?ªB ¸¢B #B m +?Q i?B M H
L;QÆB i?"i bU t2K KbM? H" ¸S i` b QX

"` GBM? E?B T L? M [m'M +?†i H'v- æQÌM; S?QM; #'i ¸„+ /o KQB ? i`m°i; M i bK H
M;?2- i?"i ;B®M; M?Q ¸ M; /K /¶ i` M?Ä p"v

LY + M? ;B|i`¬B [m - æQÌM; S?QM; ¸SM; /"v +?m~M #` ` M;Q" B- b m ¸| ?„M H¢B

@ æ9M; `²B- pW `²B M;QÆB M|B M;QÆB +| i? +ªK M?"M ¸QÊ+ K°i M;QÌB F?€+- p

L m M?Q KbM? ¸½ ¸€T SM; GBM? E?B T L? M- ;B9T M" M; i bK #®M Hm²M; iBM? ?
M?B K K°i +?9iX >B M i¢B M" M; +ªK SM; ¸QÊ+ p` i`Q +O K°i Hm²M; iBM? ?²M- iU
#B i K°i +?9i iBM iS+- +?m~M #` i`QÊ+ +?Q i bM? ?m²M; b m M"vX

*?ŠM; +-M M;?o- GBM? E?B T L? M H"TiS+ i`ª HÌBX æQÌM; S?QM; M;?2 tQM; +•
M[M?ªv /UM; H MX

@ í i¢B ¸•v Hm¬M M 5 *€+? +?9M; i +kM; F?¬M; t H„KX

h`QM; +?®+ H€i æQÌM; S?QM; M;•v M;®+ ¸SM; M;mv M i¢B +?¶X

@ L m F?¬M; M;QÆB +?Q `^M; i¢B b Q i H¢B K M; "'i S?¬B :B€T +?¢v iÈB ¸•v +?•

GBM? E?B T L? M +?"K `½B M|BX

@ "ÎB pb i +^aK SM; çQÊ+ F?Q iS+ +O M" M; M M KÈB H-M i?2Q iÈB ç•vX .M b Q b
?ÊT HçB i?"M? K°i i? - M m ç M?[M; M;QÌB FB #„i çQÊ+ `²B i?¬M T? i i?b F?¬M
ç| ç M" M; i?¬M T? +ÁM ?ÆMX

@ L?QM; M;QÆB +| i? +^aK SM; çQÊ+ M" M;- p"v +?ŠM; T?^aB M" M; +kM; +| i? +^aK
+€+? F?€+- ?B M içB +?9M; i ç M; `i M;mv ?B K\

h?-M b„+ æQÌM; S?QM; M;QM; i`¼M;- #ÎB pb pmr 7 `²B GBM? E?B T L? M +| M|B
+kM; +| Qm i? €T ç^aQ ç®B pÈB ?„MX

@ G9+ i`QÊ+ ç9M; H" M" M; +| i? +<sup>a</sup>K SM; çQÊ+ i - #'i [m€ i #`>Ä S?QÊM; FB ç
içB ?ÆB i?Î `i v m Èi- M" M; +kM; F?¬M; i? +<sup>a</sup>K SM; çQÊ+ p`i`Q +O i - M;QÊ+ i
SM; çQÊ+ p`i`Q +K i? +O M" M;X

GBM? E?B T L? M çQ #"M i v M?Ä #û M M tQ tQ +^KX

@ L?QM; +| K°i çB m H"K +?Q i +^aK i?'v `i F€ [m€B- F?Q iS+ +O M" M; F?B +| F?
M" M; +kM; F?¬M; ? +| ?SM; i?9 ç®B pÈB i X

@ E?¬M; T?^aB M;QÆB i'i +^a+€+ M;QÆB ç m +| KK+ iB m ;B®M; M? m b Q\ æ m H
+„M Mm®i HŠM M? m- ?ÊT i?"M? K°i i? 5

@ L|B M?Q p"v +kM; F?¬M; b B- M?QM; M,K Hm²M; iBM? ?²M ççB #B m +?Q M,K i
#€ ççQ +?QM? H" ? K Km®M bU KçM? K)- M m M?Q çKM; T?^aB M" M;- M" M; imv i ç
M"Q ç +„M Mm®i i X hB T i?2Q +?QM? H" ç°+€+- b m ç| H" [mv M`k- i +?d çSM
HçM? HMM;X L" M; /QÌM; M?Q F?¬M; +| ?SM; i?9 pÈB #'i +S +?mv M ;bX

@ *?ì K°i +?9i5

æQÌM; S?QM; bmv M;?o K°i +?9i `²B M|B,

@ h Km®M ?ÄB K°i +?9i- b m F?B +€+ M;QÆB +„M Mm®i HŠM M? m i?b b) M?Q i?

@ "'i F H" B +„M Mm®i B- b m +MM; ?ÊT i? i?b +kM; pšM H" i X *?d H" F i [m^a [i
i? K" i?¬BX h?Q /K M?Q i #`#€ ççQ +„M Mm®i- p"v b m M"v M;QÌB i`QÊ+ Kfi M;Q
+kM; F?¬M; M?'i ç`M? T?<sup>a</sup>B im•M i?2Q ?B T M;?o ;B[ +?9M; i - `i +| i? M" M; +Á

æQÌM; S?QM; bmv M;?o K°i +?9i- [m^a [mv i M|B,

@ L|B M?Q p"v- i Km®M F i [m^a H" M;QÆB +„M Mm®i i'i +^a+€+ M" M;X

L,K HQçB iQM? +€+? +O GBM? E?B T L? M- i`W i?B M HQÆM; i?b #®M HQçB iQ
+?Q H„KX

@ *?QM? pb p"v M M i KÈB +¬M M;QÆB ;B9Ti K°i i vX >B M içB +€+ M" M; ` b Q
H" +€+ M" M; +kM; M?"T i?•M p"Q K°i p"i +ÁM b®M; ?Q†+ H" K°i p"i +? i- #ÎB pb +
?²M i?b F?¬M; i? M"Q b®M; b|i çQÊ+X

@ *?9M; i +| M M çB t2K K°i M;QÌB F?€+ +O M;QÆB ?B M içB ` b Q F?¬M;\

æQÌM; S?QM; i`QM; HÁM; `K+ ``+?X

GBM? E?B T L? M H„+ ç-m M|B,

@ E?¬M;5 h?Q+ HU+ +O M;QÆB [m€ v m- i F?¬M; ?B p¼M; M;QÆB t^av ` +?mv M
+kM; H" +?O M?•M ç-m iB M +O i X

æQÌM; S?QM; •M +¬M /K /¶,

@ L;QÆB +kM; pW KÈB M|B F?Q iS+ +O M" M; F?B +| F?B F?¬M;- ?ÆM M[M" M
M;QÆB- M?Q p"v i?2Q bmv çQ€M +O i - M" M; ?ŠM F?¬M; T?^aB H" €+ ç°+ ? v #€
?B M içB +| i? M" M; +ÁM ç M; #`i?QÆM;X L2mb M?Q ?B M içB F?¬M; +?ÊT H"v
F?¬B T?K+ HçB b) +"M; F?| F?,MX

@ h +kM; #`i`¼M; i?QÆM; 5

@ L?QM; M;QÆB +| i 5
 @ G`K b Q #<sup>a</sup>Q ç<sup>a</sup>K çQÊ+ # M +¢M? M`M; F?¬M; +| +?O M?•M +O M`M;\

@ L?Q p`v çB- +?9M; i HûM H9i çB i?,K /Á K°i +?9i- M m M?Q i?"i bU M`M; ç M; #
 M?•M +Æ ?°B +„M Mm®i M`M;- M m M?Q F?¬M; T?<sup>a</sup>B- +?9M; i i`Î` H` çQÊ+X

GBM? E?B T L? M /"K +?•M K°i +€B M|B,

@ L;QÆB +?d H` >Q`M; ;B B i?QÊM; T?~K - M; v +^aF?^aM,M; iU p +ÁM F?¬M; çO
 Mm®i M`M; çQÊ+X

æQÌM; S?QM; +QÌB ?„+ ?„+ M|B,

@ E?¬M; +| /MB FBK +QÆM;- F?¬M; çB F?„+ ç²bS M? 5 h`QM; K°i F?Q^aM; i?ÌB ;E
 HU+ KbM? H M M; M; pÊB + Q i?O h?B M ;B B i`mM; T?~K5

GBM? E?B T L? M bYM; b®i- M`M; M?bM æQÌM; S?QM; +?^K +?^K- ;B®M; M?Q K
 i` M K†i æQÌM; S?QM; p`vX

@ æ•v H` çÁM b€i i?O +O i - M m F?¬M; T?<sup>a</sup>B M;QÆB ç½ M?"M i H`K +?O M?•M
 #B i #Q K"i M`v ç•m5

æQÌM; S?QM; +?„+ +?„M M|BX

L m M?Q æQÌM; S?QM; ç½ [mv i ç`M? ;B9T GBM? E?B T L? M çB +„M Mm®i M?[M
 [mv i ç`M? +O `B M; KbM?X *| K°i b® pB + ;B^aB [mv i +`M; bÊK +`M; i®i- KbM?
 F?€+ ?B M i¢B ç½ i`Îi?"M? ç®B i?O- M m M?Q H9+ M`v i?"i bU M`M; ç M; #`i?QÆ
 # M? H'v K¢M; +O M;QÆB `²BX

*?Q /M M`M; F?¬M; #`i?QÆM;- #^aM i?•M ç€M? F?¬M; H¢B M`M; +?ŠM; H) +ÁM F?

h?'v æQÌM; S?QM; FB M i`b M?Q p`v- GBM? E?B T L? M +kM; F?¬M; T?^aM #€+ M[
 H` +?O M? M +O M`M;- M`M; +?d /†M /Á æQÌM; S?QM; i?"i F„- M;`M p¢M H-M T?

>ÆB i?ÎK` H9+ i`QÈ+ GBM? E?B T L? M +^aK M?"M çQÊ+ ?B M i¢B ç M; Î# M i`Q
 ç` T?QÆM; +?Q iWM; +| M;QÌB i?,K /Á M`v- F?„T MÆB ç m i`M M;"T M;mv ?B K

E?B æQÌM; S?QM; iB M p`Q b•m # M i`QM; E?9+ æbM? aÆM- ?„M ç2K F?Q iS+ +C
 ç - +® ;„M; i`€M? i?Q€i F?ÄB +<sup>a</sup>K SM; +O M?[M; GBM? h?9 +?B K +S pMM; ç'i M`
 çQÊ+ F?¬M; Qi M;mv ?B KX

G`K +?Q æQÌM; S?QM; +<sup>a</sup>K i?'v M;Q`B w Km®M- F iW F?B GBM? E?B T L? M +„M
 i? iU /Q` p`Q +QÆM; i•K +O KbM?X æ®B pÊB çB m M`v- iB m M? ç-m;B^aB i?
 +| 'M Fw +O æQÌM; S?QM; M M M`M; KÊB +| i? iU /Q` p`Q +QÆM; i•K +O ?„MX

R88X *?QÆM; R89, G¢M? GMM;X UR kv

o¬ h?QÌM;

h€+ ;B^a, J¢+ J†+

*?QÆM; R89, G¢M? GMM;X UR kv

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*?QÆM; R89, G¢M? GMM;X Uh?QÊM;V

L? 'i i? ìB æQÌM; S?QM; +^aK ;B€+ ç-m KbM? +kM; iQ ` K°i pÁM;- M?QM; ? „M M?E
E?B T L? M ,M K'v +?K+ •K ?²M +O ? „M- ? „M H" T iS+ /†M /Á M" M; imv i ç®B F? -
M? [M; + Q i? O i`QM; +QÆM; i•K +O KbM? - M? [M; •K ?<sup>2</sup>M ç| H" +?b F?| ç KÎ J`
H" M,M; HQÊM; /mv i`b çÁM b€i i?O +O æQÌM; S?QM; X

GBM? E?B T L? M Hm¬M KB M; ç€T SM; - #'i [m€- M" M; pšM i?W /`T æQÌM; S?QM
iB M; ,M K°i +€B •K ?²MX æ®B pÈB M" M; K" M|B + „M Mm®i •K ?²M +?QM? H" T?QÆ

>ÆM M[GBM? E?B T L? M +ÁM +| K°i M,M; HU+ ` 'i ç†+ #B i- ç| +?QM? H" F?^a M
h?9- pQÊi [m iQÎM; iQÊM; +O æQÌM; S?QM; - M" M; ?Q" M iQ" M H" K°i +?mv M ;B

J°i çQÌM; iB M iÈB- æQÌM; S?QM; +kM; T?^aB H" K T?B M M" M; +?d /šM KÈB i`€M
b® GBM? h?9X h?"K +?Q +kM; +?ŠM; +¬M M?bM i?'v M? [M; GBM? h?9 FB - iW t
i? +?m¬M t€+ M|B ` i M p" + 'T #" + +O M? [M; GBM? h?9 FB X

a m K'v M; "v- æQÌM; S?QM; +kM; /¬M /¬M ?B m çQÊ+ bU T?•M +?B + 'T #" + +O G

í i` M i? ;BÈB M"v- GBM? h?9 + 'T K°i +| i?U+ HU+ iQÆM; çQÆM; pÈB K°i M; QÌB
*QÆM; +Ym T?~KX J" GBM? h?9 + 'T ? B HçB iQÆM; çQÆM; pÈB K°i >Q" M; ;B^aB
çQÆM; pÈB >mv M ;B B i`mM; T?~K- + 'T #®M iQÆM; çQÆM; pÈB æ` ;B B ?ç T?
æ` ;B B i?QÊM; T?~K- K" + 'T b€m HçB iQÆM; çQÆM; pÈB h?B M :B B i`mM; T?~K

.o M?B M- ç•v +?d H" K°i bU T?•M +?B F?¬M; `ä`" M; - GBM? h?9 +| HU+ HQÊM; i?
HU+ HQÊM; M"v ;B9T HU+ +?B M ç'm +O +?9M; i,M; H M F?¬M; QiX " 'i [m€ HBM
+QM M; QÌB- T?QÆM; i?S+ +?B M ç'm +O +?9M; t t F?¬M; HBM? ?Qç i #^M; M?•
F?¬M; i? M?bM p"Q + 'T #" + ç T?€M çQ€M HU+ +?B M ç'm +O GBM? h?9X GBM
i`QÌM; - bÎ çQ<sup>a</sup>M `B M; - +?d +| i?ìB çB K i` M? ç'm i?"i bU KÈB +| i? F?^aQ M; ?B
i?•MX

L? [M; M; "v [m - æQÌM; S?QM; çKM; T?^aB GBM? h?9 T?¬M HÈM H" + 'T # X "¼M +
çQ" M ç°B- Î ;B[`WM; M9B +?mM; [m M? /m ç½M; - i` M? çQç i ç` # "M- i` M? ;B" M
i? M; ?2 i?'v M? [M; iB M; ; "Q i?ûi p M; i" M K•v t M? - H" K +?Q i•K i?¬M M; QÌB i ?

" 'i [m€- +| K°i M; QÌB +?d /šM M?Q GBM? E?B T L? M- æQÌM; S?QM; +,M #^aM F
+?9M; X

GçB çB b•m p"Q i`QM; K'v M; "v- + 'T #" + +O GBM? h?9 # „i ç-m i,M; + Q- #'i [m€ b
HÈM H" + 'T #®M- i?dM? i?Q^aM; +| i? # „i ;†T K°i +QM + 'T M,K- æQÌM; S?QM; iU M
ç K- H9+ M; ?d M; ÆB- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; /€K iMv i•K bÎ /K+ M?Q i`QÊ+ F
/mv i`b +<sup>a</sup>M? ;B€+- M; v +<sup>a</sup> M`B HY M'm +ÆK +kM; F?¬M; çQÊ+- M? [M; H9+ ç|B #
H|i /çX

æÁM b€i i?O +?d +| K°i H¬M- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; Km®M H½M; T?Q +Æ ?°B
h?9 M"vX

J°i H¬M æQÌM; S?QM; HÈM K" i bK K°i +QM HBM? i?9 + 'T #®M i?Y bS+- ? „M F?
E?B T L? M M|B M?QÊ+ çB K +O GBM? h?9 M"v +?Q ? „M- T?QÆM; i?S+ +?B M ç
+?`m i?m K" +?çv i`®B +? iX L m F?¬M; T?^aB +| €K F?Q tm' i [m, M?" T i?¬M- H"
+?`m i?B i F?¬M; Qi- M m F?¬M; T?<sup>a</sup>B i` M M; QÌB ? „M +| " 'i S?¬B :B€T T?ÁM; ?°
#` i?QÆM; F?¬M; M? X

a m F?B +| çQÊ+ K°i H¬M FBM? M; ?B K- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; çB +?m®+ H'v
T?~K +^aM? ;BÈB ç®B pÈB K°i GBM? h?9 iQÆM; çQÆM; æ` ;B B ?ç T?~K- [m^a i?"i

G9+ æQÌM; S?QM; #QÊ+ p"Q ç` # "M +O GBM? h?9 + 'T M,K- i?¬M FBM? ? „M +,M
M? [M; GBM? h?9 tmM; [m M? ç m iQÆM; çQÆM; pÈB + Q i?O æ` ;B B i?QÊM; T
+?9 i i?b ? „M b) +? i F?¬M; iQ" M i?•vX

LÆB M"v ç½ H" b•m # M i`QM; E?9+ æbM? aÆM `²B- K†+ /M æQÌM; S?QM; F?¬M;
M?B m- M?QM; ç` # "M +O GBM? h?9 + 'T M,K- +kM; tm' i ?B M K°i p" B GBM? h?9
GBM? E?B T L? M- GBM? h?9 + 'T b€m ç½ H" HBM? i?9 KçM? M?'i i`QM; E?9+ æb

GU+ mv ?B T +O M?[M; GBM? h?9 M"v HÈM ?ÆM `i M?B m bQ pÈB M?QM; GBM
+?9M; M?ϕv #ûM p¬ +MM; - +?Q /M +€+? i?"i t +?9M; +kM; pšM M?bM p MÆB æQì
`ìB çBX

J v K„M +?QM? H" +| GBM? E?B T L? M M|B +?Q æQìM; S?QM; #B i F?QªM; +€+?
M" M; +ªK ;B€+ çQÊ+- p`i`Q +O M; QìB FB +kM; F?¬M; +ÁM t M[X G-M i`QÊ+K
iÈB ç•v- M" M; +ªK SM; çQÊ+ F?Q iS+ +O K°i M; QìB F?€+ î tmM; [m M? MÆB M"v

æQìM; S?QM; F?¬M; M?bM çQÊ+ i?î T?`Q K°i iB M; - M m M?Q +ÁM T?ªB iB TiK+
F?¬M; #B i KbM? +| i? çB ç M MÆB çQÊ+ ? v F?¬M; X h` M çQìM; çB M; mv ?B K
t2K +| M M i`î p ? v F?¬M; X

a m M?B m M; "v M?Q p"v- i?QÆM; i? +O GBM? E?B T L? M +kM; ç½ F?€ ?ÆM `i
Hmv M M" M; +kM; i?m çQÊ+ +`M; M; "v +`M; M?B m HBM? F?QX

"ìB pb +? i`K ?ÆB i?î +O KbM? +?Q M M ?B M iϕB GBM? E?B T L? M F?¬M; i?
M; QìB FB ç M; î p`i`Q M"Q- ç®B T?QÆM; +kM; F?¬M; i? M"Q +ªK SM; çQÊ+ M" M
S?QM; iU çB ibK FB KX

" M M; "v æQìM; S?QM; ~M M'T- # M ç K ?„M HϕB çB ibK FB K- ?„M +ÁM /MM; #MM
KMB K² ?¬B +O i?•M i? - b m ç| HϕB çB ibK FB K iWM; +?¶ K°iX

GB M iB T K'v M; "v +kM; F?¬M; ? +| i?m ?Qϕ+? ;b- M?QM; i?•M i? ?„M +kM; çQ
M i`QM; `WM; M9B i`"M M; "T M; mv +Æ iS T?Q ibK FB KKK+ iB m +O KbM?- +®
iQÆM; çQÆM; pÈB pB +im Hmv MX

a m K'v M; "v ibK FB K- +| i? M|B æQìM; S?QM; ç½ KÁ KšK i'i +ª K¼B +?¶ i`QM; T
tmM; [m M?- imv F?¬M; T?€i ?B M ` KK+ iB m M?QM; æQìM; S?QM; +kM; T?€i ?B
i?9 p`X

æ| H" K°i ?ϕT +®+- K°i ?ϕT +®+ F?¬M; HÈM- çϕB F?€B +?d /`B +| KQìB /†K- `°M;
T?'i M?Q H" K°i +€B F?2 ?î MSi ` iW K†i ç'i- i`ªB /`B i`QM; HÁM; E?9+ æbM? aÆ

" M i`QM; ?ϕT +®+- i`mv M ç M iWM; +¶ F?Q iS+ m €K- +?Q /M +€+? i?"i t +kM;
+? i i?®B `[ # M i`QM; - +ª ?ϕT +®+ i®B QK- T?Q i` M #` p¬ b® KϕM ç`M; /•v H2Q
i?'v €M? K†i i`ìBX h?ìB çB K æQìM; S?QM; ibK FB K M; QìB FB +O GBM? E?B
MÆB M"v F?¬M; +| GBM? h?9 ?Qϕi ç°M; - ?ÆM M[- ?„M +ÁM M?bM i?'v K°i GBM
p`Q i`QM; +€B F?2- b m ç| F?¬M; i?'v çB ` M[X

o¶M æQìM; S?QM; +ÁM Km®M p`Q t2K K°i +?9i- M?QM; HϕB #` GBM? E?B T L? M

h?9 K°5 æ•v H" +€B i M K" GBM? E?B T L? M M|B +?Q æQìM; S?QM; X J¶B K°i M
i?"M? #-v ç`M ç m i²M iϕB K°i ç` T?QÆM; M?Q p"v- F?B M?[M; GBM? h?9 ;B" Mm
KbM? ç½ #m¬M; tm®M; - +?9M; b) çB p`Q i`QM; MÆB M"v- b m ç| HšM; H†M; +?î ç

h?9 K° +| i? M|B H" K°i ç` T?QÆM; i?-M i?€M? i`QM; iB K i?S+ +O K¶B GBM? h
i?B i? ç²M; #ϕM +O +?9M; X æ•v +kM; H" M; mv M M?•M pb b Q T?K +`M MÆB M"
ç°M; X

@ L m ç½ +? i i?b +?9M; i +kM; çWM; [m'v `¬v ?¼ M[X

G9+ M|B ` M?[M; HìB M"v- ;BQM; D M|B GBM? E?B T L? M K M; i?2Q M?"M M?ϕi
æQìM; S?QM; ?Q`M iQ`M F?¬M; ?B m M' B- iϕB b Q H9+ +„M Mm®i M?[M; •K ?²M
K„i K°i +€B- i?2Q çϕQ Hw K" M|B- M?[M; •K ?²M FB ç m H" +QM M; QìB b m F?B +
•K ?²M M" M; F?¬M; ? ç w- M?QM; ? i H-M M"v iÈB H-M F?€+ HϕB `i [m M i•K iÈ

*?QÆM; R89, GϕM? GMM; X U>ϕV

"i [m€ #•v ;Bì kM; F?¬M; T?ªB i?ìB çB K ç w +?mv M M"v- ?ÆM M[KMB ?¬B i?Q
?ϕT +®+ +kM; H"K +?Q æQìM; S?QM; +| +?9i F?| i?î- +?Q M M ?„M +?d /WM; HϕB

" M M; "v ?„M M; ?o M; ÆB MY M; "v ç M; ¬B T?K+- b m F?B F?¬B T?K+ ?Q`M iQ`M

@ *S ibK FB K M?Q p"v +kM; F?¬M; T?ªB H" #B M T?€T i®i- ? v H" M;QÆB T?|M; GBM? E?B T L? M H„+ H„+ +€B ç-m M?Ä M?Q +€B i`®M; ,

@ L?Q p"v [m€ K¢Q ?B K5

@ L?QM; M;Q`B +€+? ç| +?9M; i ç•m +ÁM +€+? M`Q F?€+5

æQÌM; S?QM; T?•M iQ+?,

@ >ÆM M[+?Q /M i ibK çQÊ+ M`M; i?b `®i +m°+ +kM; T?ªB ç€M? K°i i`"M pÈB /Si F?Q€i /K M`M; ` - M m i?"i bU M`M; H" G¢M? GMM;- F?¬M; +?WM; F?¬M; +¬M Mm®i M`M;X

@ æB m M`v H" F?¬M; i? M`QX J†+ /M M`M; F?¬M; +| ?SM; i?9 +„M Mm®i i - M?C M;Q½M ç +?Q i +„M Mm®iX

@ L m M`M; F?¬M; +?`m i?b ç€M? M`M; K°i i`"M5

GBM? E?B T L? M i`-K K†+ i`QM; +?®+ H€i- b m ç| KÎ KB M; ?ÄB,

@ S?QM; + + - +| i?"i M;QÆB +| i? i,M; i?U+ HU+ +O KbM? H M h?B M ;B B i`m L m M?Q F?¬M; T?ªB- p"v +?9M; i H"TiS+ `ÌB çB i?¬B- F?¬M; +¬M ibK FB K M`M

@ .o M?B M H" i?"i- M;QÆB +?Q `^M; i HW M;QÆB b Q\ J†+ /M i +?Q # Q ;BÌ ç i H¢B #B i +€+? bY /KM; M|X

@ h?B M ;B B i`mM; T?~K XM m M?Q i? K i FB K +? M`M;- +?Q /M M`M; +| i?U+ H i?b +?9M; i +kM; +| i? ç€M? i?„M; çQÊ+X >B M i¢B i +kM; F?¬M; #B i M`M; +| M?Q i ? v F?¬M;X

@ æ€M? F?¬M; H¢B i?b #Ä +?¢v +?S b QX

æQÌM; S?QM; M|BX

@ h +| ""i S?¬B :B€T ?° i?•M- ?ÆM M[h?B M ;B B i`mM; T?~K i?U+ HU+- /M i? M

@ L;QÆB t€+ ç`M? T?ªB H"K M?Q p"v b Q\

GBM? E?B T L? M `i M;?B K i9+ ?ÄB K°i +•mX

@ G`K5 *?9M; i H½M; T?Q M?B m i?ÌB ;B M M?Q p"v H" pb +€B ;b\

*?d +| bÈK ;BªB [mv i +?mv M M`v i?b æQÌM; S?QM; KÈB i? M i•KX .M b Q +kM p"v- t•K M?"T p`Q b•m M?Q p"v- K¢M; b®M; H9+ M`Q +kM; #` ç2 /¼ - ç½ ç M MQÊ+ +| i? #m¬M; i? çQÊ+- M?Q p"v [m€ F?¬M; + K HÁM; `²BX

@ o"v M;QÆB +?m`M #` K°i +?9i- +?9M; i b) /K M`M; ` X

æ M H9+ ç| - M m M?Q bU pB + F?¬M; ´M- +?Q /M i HB m K¢M;- iBM? ?²M HU+ H M;QÆB M iQ`MX h`QM; GBM? E?B T L? M [mv i ç`M? +?O wX

h?"i ` i?b +kM; F?¬M; +¬M +?m`M #` ;b +ª- #`i [m€ æQÌM; S?QM; i~K K°i +?9i i?m M; v +ª +?Ov i?O +kM; #¬B K°i +?9iX h`QÊ+ F?B ?„M t€+ ç`M? çQÊ+ M;QÌB FB +C i?€B ;b- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; /€K /MM; ç°+ /QÊ+ çB ç®B T?| pÈB M`M;- p¢M GBM? E?B T L? M i?b H9+ ç| Km®M F?|+ +kM; F?¬M; çQÊ+X

h'i +ª ç m ç½ bÆM b`M;- æQÌM; S?QM; ` ?B m K°i iB M;- GBM? E?B T L? M +?"K +O KbM?X

"i S?¬B :B€T i` M M;QÌB æQÌM; S?QM; #¶M; M?B2M T?€i` M?`M M?¢i i?`i i?ªB +?d H|2 H M `²B H"TiS+ #B M K'i- +?d i`QM; K°i i?ÌB ;B M K°i +€B M?€v K„iX

a m K°i +€B +?ÈT K„i- GBM? E?B T L? M Î i`QM; +QÆM; i•K +O æQÌM; S?QM; M

@ L`M; iÈB5 " M i`€B M;Q`B # KQÆB /†K5

E?Q^aM; +€+? ; -M M?Q p"v5 æQÌM; S?QM; +kM; ?Q"MiQ"M F?¬M; M; ?o iÈB ç®B T
 [m€ ç•v H" +kM; H" +?mv M F?¬M; HQÌM; i`QÊ+ çQÊ+ - Î K°i MÆB M; mv +Æ i`"M M;
 S?QM; +kM; F?¬M; i? ; B|M; i`®M; F?m +?B M; iB K iÁB- ?„M +?d +| i? HÛM HÛM
 i?U+ HU+ +O ?„M +kM; F?¬M; çO- F?¬M; +€+? M"Q +^aK SM; çQÊ+ ç°M; ioM? M; Q
 æQÌM; S?QM; i?"K +?Q K„i +kM; F?¬M; M?€v K°i +€B- M?bM +?^K +?^K T?QÆM; ?
 /KM; iBM? i?¬M +O KbM? çB +^aK SM; X E?¬M; ç M MY MÛM M? M; - æQÌM; S?QM
 i?Î +QÌM; ççB ç M; iB T + "M p` i`Q +O KbM? - +¶ ?ÆB i?Î M"v +| +?9i HçM? H)Q-
 K" K°i HQçB H½M? H)Q ççK Kç+X
 *¶ ?ÆB i?Î M"v +| i? b€M? M; M; M?[M; +QÌM; ; B^a h?B M ; B B çdM? T?QM; K"K
 #^M; h? M; S?B hB m M?QM; +kM; F?¬M; FûK # Q M?B mX
 æQÌM; S?QM; F?¬M; FbK çQÊ+ Mm®i MQÊ+ KB M; K°i +€B- +^ai?•Mi? +,M; H M-
 ç M +U+ ?çMX J°i H€i b m- K°i i?•M^aM? K"mi`„M; tm'i?B M i`QM; i-K K„i +O æQ
 K„i M" M; ç½ iÈB i`QÊ+ Kti æQÌM; S?QM; # KQÆB i`QÊM; X
 æQÌM; S?QM; çQ K„i M?bM- ?„M F?¬M; F?ÄB +QÌB F?´ K°i iB M; - #ÎB pb #° /çM
 E?B T L? M; B®M; M? m M?Q ç9+X :B®M; M?Q iW F?m¬M Kti- +€B KB M; +€B K
 +?9i #'i ç²M; pÈB GBM? E?B T L? M- +| p M?Q M" M; HÈM ?ÆM GBM? E?B T L? M
 >ÆM M[F?Q +?'i +O ? B M; QÌB +kM; H" K°i i`ÌB K°i pU+- GBM? E?B T L? M i`C
 S?QM; H" K°i çS i` iBM? [m€B mv M M?QÊ+ - K" p` +¬ MQÆM; i`QÊ+ Kti M"v Hç
 M" M; HçM? H)Q M?bM æQÌM; S?QM; iW i` M tm®M; /QÊB K°i HQÊiX
 L" M; +ÁM +| K°i K€B i| + i`„M; M?Q imv i- K€B i| + ½B tä ç M pÁM; 2Q i?QM i? ^a +O
 Kt+ + K°i #° v T?K+ F?¬M; T?^aB H" ; 'K- +kM; F?¬M; #B i H" /Q +?'i HB m ; b +? i?`
 M; QÌB M" M; - ç2K p| + M; QÌB ç M; T?€i /K+ +O M" M; ?Q"MiQ"M T?¬ #`v /QÊB €M?
 E?¬M; +¬M ?ÄB- +?d +¬M M?bM F?Q +?'i +O M" M; - æQÌM; S?QM; +| i? t€+ ç`M
 L? M HçM? HMM; X *?d H" ?B M içB M" M; +kM; F?¬M; +| çt+ çB K +O K°i •K ?²M
 b®M; - i`QM; ?ÆB i?Î HçM? HMM; +ÁM H°` bU +m²M; /½- FB i M; çQ #'i im•MX
 @ L; QÆB iB K i \
 h?B m M[KÎ KB M; ?ÄB- #'i [m€- H9+ M" M; ?ÄB €M? K„i M" M; F?¬M; M?bM æQÌM
 #KM; +O æQÌM; S?QM; - #ÎB pb "'i S?¬B :B€T ç M; Î i` M i?•M i? æQÌM; S?QM; X
 S?QM; +,M #^aM; B®M; M?Q H" F?¬M; F?Q- F?¬M; ç€M; M?„ + iÈBX
 a m K°i F?„+- æQÌM; S?QM; +^aK M?"M çQÊ+ GBM? E?B T L? M Î i`QM; +QÆM; i•
 @ æ9M; 5
 *^aK ; B€+ M"v `i F€ [m€B- ; B®M; M?Q K°i M; QÌB i`mM; ; B M- M; •v M; ®+ çSM; Î +?
 E?B T L? M M|B +?mv M pÈB M? mX "^aM i?•M KbM? F?¬M; ? M; ?2 i?`v iB M; M|B
 HçB +| i? +^aK M?"M çQÊ+ `i`ä`" M; w iS K" M" M; Km®M #B m ççiX
 @ L; QÆB iÈB ç•v H" Km®M + „M Mm®i i ? v H" iÈB #`i + „M Mm®i \ L m M?Q H" +€
 M; QÆB F?¬M; çO iQ +€+? - +ÁM M m M?Q H" +€B b m i?M M; QÆB +kM; +| i? +9i-
 pÈB K°i iBM? ?²M M?QÊ+ iB mX
 h` M F?m¬M Kti HçM? HMM; +O i?B m M[ H°` p +QÌB M?çQX
 @ _®i +m°+ M; QÆB bY /KM; i?•M i? +O i?S ; b\
 @ æB m M"v F?¬M; +¬M M; QÆB [m M i•K- Qi M?'i i +kM; F?€ ?ÆM M; QÆB `i M?
 +m°+ b®M; iU içB +O i - M?Q p"v H" çO`²BX
 @ *?ŠM; H) M; QÆB F?¬M; ?B p¼M; +?9M; i +| i? /mM; ?ÊT +MM; M? m- F?¬B T?K
 +?ŠM; H) M; QÆB F?¬M; Km®M çB #€Q i?M b Q\ Jt+ /M i F?¬M; #B i`®i +K+ M; C
 ; b- M?QM; ?ŠM H" K°i +QM GBM? h?9X h +^aK SM; çQÊ+ - HB M? ?²M #`M; QÆB +

poM? pB M +kM; F?-M; T?ªB H" +?O M?•M +?•M +?QM? +O i?•M i? M"v5 J°i M;
Mm®iX

h?B m M[M?"M M?¢i KÎ i`WM; ? B K„i,
@ L;QÆB +| M|B ;b +kM; p¬ /KM;- M;QÆB M M #B i i ¸®B pÈB M?[M; i?S ¸| F?-M
@ L;QÆB +?QM? H" i - i +?QM? H" M;QÆBX h +—M bU i`Ê ;B9T +O M;QÆB- M;Q
:B¼M; M|B GBM? E?B T L? M iW iW i`Î M M M?m ?Á - KÆ ?² H° ` K°i +¶ K ?Q†+>
h`QM; ¸¬B K„i i?B m M[ +?Êi ?B M H M H½M? K M;- F?Q iS+ i` M i?•M i? ¸°i M?B
+?Êi [m v +m²M;- ?ÆB i?Î +m²M; /½ FB i M;¢Q #'i im•M ¸¢B i?`M?,
@ L;QÆB H¢B /€K [m`v M?B m iBM? ?²M +O i - i b) ;B i i M M K M?•M M"v- `²B
poM? pB M i`QM; HÁM; ¸'iX

R8eX *?QÆM; R88, h€ h?B >Q`M >²MX UR kv

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; R88, h€ h?B >Q`M >²MX UR kv

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*?QÆM; R88, h€ h?B >Q`M >²M X Uh?QÊM;V

@ S?QM; + + ¸°M; i?O5

GBM? E?B T L? M p°B p`M; ?¬ K°i iB M;- M`M; #B i +?Q /M KbM? +| M|B `€+? +ªK
T?K+ ¸QÊ+ ¸®B T?QÆM;- G¢M? GMM; F?-M; +| ?SM; i?9 ¸®B pÈB #'i +S +?mv M
æ•v +kM; H" M;QÌB / ¸®B T?| M?'i i`QM; M,K Hm²M; iBM? ?²M +O GBM? E?B T L
L; v F?B GBM? E?B T L? M ?¬ H M- ? B +?•M æQÌM; S?QM; ¸²M; i?ÌB ¸¢T i` M K†
M?Q K°i KkB i M `ÌB +mM; p¼i iÈB i?B m M[X

h?B m M[+QÌB H¢M? K°i iB M; ,

@ *?d H" >Q`M; ;B B i?QÊM; T?~K K" +kM; Km®M iU ibK H'v +€B +? i M?Q p"v5 æ
M;QÆB5

L`M; pW M|B pW pQÆM K°i #`M i v M?Ä M?„M ` - #`v ` K°i i`ªQ- M?„K M; v i?B
¸€M? iÈBX h?ÌB ¸B K M`M; ¸€M? iÈB- i` M M,K M;|M i v H¢B T?O K°i i—M; #¢+?
;—M ¸½ +ªK ;B€+ ¸QÊ+ H½M? H)Q t•K M?"T p"Q i"M i`QM; tQÆM; iOv- i?B m +?9
¸¬M; +SM;X

æ•v H" H—M ¸—m iB M æQÌM; S?QM; ¸®B +?B M pÈB +QÌM; ;Bª h?B M ;B B i?QÊM
[m HQ F?BM? i?QÌM;X

@ h€ h?B >Q`M >²M5

æQÌM; S?QM; iS+ ;B" M [m€i HÈM K°i iB M;- i`QM; M?€v K„i F?Q i? +O æQÌM; S?
i`ÌB H +? ¸'i- +m²M; #¢Q F?Q i`"M; H'v H„M H`K i`mM; i•K K¢M? K) F?m +? i€M `

h M +O M,M; HU+ M"v [mª i?U+ F?-M; / M;?2- M?QM; ¸•v H" M,M; HU+ ?„M HoM
h?QÌM; Zmv i i—M; i?S # X

h€ h?B >Q" M >²M- i`QM; F?QªM; i?ìB ;B M M ;„M +| i? KQÊM HU+ HQÊM; +O K°i ·
b m F?B bY /KM; h€ h?B >Q" M >²M HU+ HQÊM; +O #ªM i?·M b) çfi ç M i?U+ HU
i?ìB ;B M /mv i`b +ÁM T?K i?m°+ p"Q ç° M²M; ç"K +O +QÆM; F?Q p" i`bM? ç° i?·
i? +°M; M²M; ç"K- i?·M i? +°M; K¢M? K) i?b i?ìB ;B M /mv i`b b) +°M; /"BX

h?B i`B M M,M; HU+ M"v +kM; T?ªB i`ª K°i +€B ;B€ F?¬M; ? M?ÄX a m F?B i?B h
i`QM; K°i i?ìB ;B M M ;„M æQìM; S?QM; b) F?¬M; i? bY /KM; çQÊ+ +QÆM; F?Q- ?
bU i?®M; F?´ F?´M; H²X

*kM; /U p"Q M,M; HU+ M"v K" H-M i`QÊ+ æQìM; S?QM; /€K tm'i ?B M î+m°+ +?B
t2K M€Q M?B iX L m M?Q F?¬M; +| M,M; HU+ iU #ªQ p KbM?- ?„M H"K b Q /€K H
;B B i?QÊM; T?~K + Q i?O ç t2K M€Q M?B iX

E?¬M; ç€M? i`"M +?B M F?¬M; M„K +?„+ - F?¬M; H"K +?mv M ibM? F?¬M; M„K +?
çti KbM? p"Q K°i ibM? +ªM? M; mv ?B K- ç·v +?QM? H" ç¢Q Hw bBM? i²M +,M #ªM

G-M M"v çB ibK K°i M; QìB F?€+ +O GBM? E?B T L? M- K†+ /M +kM; F?¬M; M„K ·
M" M; - M?QM; æQìM; S?QM; +?„+ +?„M #ªM i?·M +| i? M iQ" M i`î HmBX

G-M i`QÊ+ +?B M ç'm +MM; *U EB K J¬M- æQìM; S?QM; +kM; M;QM; Hmv M çQ
M?[M; ·K ?²M +| i?U+ HU+ + Q H¢B +?ŠM; +| K'vX

h?B M ;B B + Q i?O +?d +| b€m M; QìB- .B T h`-K h?m p" M,K p` h?B M ;B B + Q i
i`QM; ç| +?d +| ? B M; QìB H" h?B M :B B i`mM; T?~K- +ÁM H¢B ç m H" ?¢ T?~K- H
·K ?²M +O K¬M +?O *U EB K J¬M "B M o¬ >mv iX

E?B æQìM; S?QM; i?B i`B M ` M,M; HU+ h€ h?B >Q" M >²M- GBM? E?B T L? M p
æQìM; S?QM; FBM? ?½B T?€i ?B M- hB m E?¬ G·m i®B ç2M M?Q KU+ ç°i M?B M
ç| - K°i çB K b€M; K"m t M?HK+ i` M hB m E?¬ G·m H"TiS+ iÄ ` [m M; K M; b€M
Q T?O i`¼M +ª hB m E?¬ G·m X Zm M; K M; b€M; +?|B FB F?¬M; M;WM; `|i M,M
E?¬ G·m X oMM; ç M çB M +O æQìM; S?QM; bBM? i K°i çQ" M [m M; i?ªB /"v ç†+

E?¬M; +?d M?Q i? - hB m E?¬ G·m F?Q M? +?·M K" M;²B- ;Bì T?9i M"v M| T?ªM
Hmv M p"v- i` M tQÆM; +®i +O M| `ä`"M; tm'i ?B M iWM; H° imv M p" M ?"M?- M
imv M M"v F?¬M; M;WM; p" M +?mv M- b m ç| `|i p"Q i`QM; +Æ i? +O æQìM; S?
M[- p` i`Q ç M çB M +O hB m E?¬ G·m H¢B tm'i ?B M K°i +€B +QÆM; i·KX

æ| H" K°i çQ" M HB i /B K- K°i çQ" M HB i /B K ç M; i?B m ç®i ?WM; ?U+X

GB i /B K +?€v #MM; H M- H"K +?Q iB m F?¬ H·m p®M ç2M M?Q KU+ #` +?B m `ÁE
F?OM; F?B T ?ÆM `i M?B mX GBM? E?B T L? M F?¬M; M?`M çQÊ+ `MM; KbM? K
S?QM; `®i +K+ H" H"K M?Q i? M"Q- #îB pb M?[M; pB + ç M; tªv ` i`QÊ+ K„i ?Q" M
+O M" M;X

" M i`QM; +QÆM; i·K +O K°i M; QìB +ÁM +| i? /UM; /K+ M M K°i +QÆM; i·K F?€+
F?¬M; i? iQîM; iQÊM; M´B- M; v +ª GBM? E?B T L? M FB M i?S+ `°M; `½B +kM
çQÊ+ +ªM? iQÊM; M" M; ç M; +?SM; FB MX

L?QM; M" M; +| i? +ªK ;B€+ çQÊ+ `i`ä`"M; - i?ìB çB K +€B hB m E?¬ G·m t'm tQ
S?QM; +?d +| i?U+ HU+ >Q" M; ;B B i?QÊM; T?~K- i`QM; M?€v K„i M?ªv p¼i H M
+ªM? ;BÈBX "B M ç° i,M; H M F?´M; H² M?Q p"v H"K +?Q M; QìB i [m€ FBM? bÊ`²

æ·v imv i ç®B H" K°i HQ¢B #Q T?€T5 J°i HQ¢B #Q T?€T ;B9T M; QìB bY /KM; çfi ç
K) i`QM; i?ìB ;B M M ;„M- i?B i`B M HQ¢B #Q T?€T M"v +?„+ +?„M b) T?ªB i`ª ;B€-
F?¬M; i?'T5 *Æ ?² GBM? E?B T L? M +| i? F i Hm" M K°i çB m- b m F?B i?B i`B
S?QM; b) T?ªB +?`m K°i +?9i ?"M? ?¢X

aU i?" i ç9M; M?Q GBM? E?B T L? M /U çQ€M- ç·v H" H-M ç-m iB M æQìM; S?QM
M; v +ª +?QM? ?„M +kM; #` HQ¢B M,M; HU+ M"v H"K +?Q FBM? ?½B p¬ +MM;X

"ÎB pbi`QM; F?Q<sup>a</sup>M? F?„+ ç| - ?„M +<sup>a</sup>K ;B€+ çQÊ+ +€+ ;B€+ [m M +O KbM?- HU+ i`QM; +Æi? KbM?- i'i +^aç m i,M; p¼i K°i +€+? F?OM; F?B T- F?OM; F?B T ç M K F?¬M; i?"i +?Q H„KX

æ•v +?QM? H" i?U+ HU+ +O + Q i?O h?B M ;B Bi`mM; T?~K\ h?"K +?Q æQÌM; S? F m +O +¬M i`MM; # M M;Q`B KQÌB /†K- +^aK M?"M çQÊ+ HBM? F?Q HQm ç°M; tm +?•M +kM; içQ i?"M? mv HU+ p¬ +MM; HÈMX

"'i [m€- #B M ç° i,M; H M /M `i HÈM M?QM; æQÌM; S?QM; +kM; +^aK ;B€+ çQÊ+ - iQ +?¶ M"Q F?¬M; ç m çÈM- T?^aM; T?'i M?Q H9+ M"Q +kM; +| K'v M;"M +•v FBK ç•K

æ•v +?QM? H" +€B ;B€ T?^aB i`<sup>a</sup> F?B i?B i`B M #Q T?€T M"v- ?ÆM M[i?2Q i?ÌB M;"v +`M; i,M;X

*® MûM bU ç m çÈM +O i?•M i? - æQÌM; S?QM; H„+ KbM? i`€M? F?ÄBiB mi?O - HçM? #m®it i [m # M M;QÌB ?„MX h?B M "BM? hQ€B hBM? H"TiS+ tm'i ?B Mi` M çQÌM; +QM; iBM? t^aQ +„ip T?Q i?B m M[X

h?B m M[T?^aM SM; +kM; F?¬M; +?"K- M" M; p®M +?Q `M; æQÌM; S?QM; +?d +| i T?~K- F?¬M; i? ;•v ` M;mv ?B K +?Q M" M;X J°i i?B m MB M >Q" M ;B Bi?QÈM; iB M +kM; +| i? #|T +? i K°i ç€KX

L?QM; F?B æQÌM; S?QM; p¼i iÈB i`QÈ+ K†i M" M;- F?Q i? i` M M;QÌB ?„M ç°i M? GQçB #B M ç´B ç°i M;°i M"v i?"i bU [m€ M;Q`B w Km®M +O M" M; `²BX E?B hQ€B i +O M" M;- M" M; çQ i v çB K K°i +€B H M hQ€B hBM?- KQÈM +¶ HU+ ççQ M"v M? FQ+? M"v i`QM; +?•M iÆ F) i|+X

E?¬M; çÈB M" M; ´M ç`M? i?•M ?bM?- p¬ b® iB M; tû ;B| p M; H M- ?"M; HQç i €K F

h?•M i? i?B m M[içB F?¬M; i`mM; KçM? K) [m v i`ÁM- #^M; K„i i?QÌM; +| i? i?`v iKi" T [m M? i?•M i? +O M" M; içQ i?"M? K°i H®+ tQ€v M?Ä- H®+ tQ€v pM pM `m

o¬ b® i•K i? M? ;BÁM ;B½ p M; H M- `i M?B m T?B +?•K #` H®+ tQ€v #^M; ?ÆB M +?•K ç m ç•K p"Q i?"i b•m- M?QM; F?¬M; ;•v çQÊ+ +?9i i`M i?QÆM; M"Q +?Q i?B

h?B m M[M?QÈM; K"v- +?"K `½B `ÆB tm®M; iW i` M F?¬M; i`mM;X

*?QÆM; R88, h€ h?B >Q" M >²M X U>çV

h` M #-m i`iB- MÆB M" M; pW [m v i`ÁM i?•M ?bM?- H®+ tQ€v ?ÆB MQÈ+ ;B®M; `¬K `¬K pĐ pKM ` - F?¬M; çÈB `ÆB tm®M; K†i ç'i- M?[M; K<sup>a</sup>M? pĐ FB ç½ #B M i? iQ" M i` M F?¬M; F?mM;- +?d +| M?[M; T?B +?•K K" æQÌM; S?QM; pW T?|M; ` `Æ

G®+ tQ€v M; ,M i`Î T?B +?•K +O æQÌM; S?QM; ?Q" M iQ" M /Q #,M; içQ i?"M?X

h?B m M[`i FBM? M;ç+ M?bM p T?Q æQÌM; S?QM;- i?•M b„+ p¬ +MM; M;?B M;Ì

h?U+ HU+ +O M;QÌB M"v `i KçM?- i?O T?€T €K F?Q iQÆM; ç®B + Q KBM?- M?QM +? M´B HU+ ççQ +O KbM?\

æQÌM; S?QM; +kM; `i #`i ç„+ /o- H-M ç-m iB M +| çQÊ+ i?U+ HU+ h?B M ;B Bi`m +®i ?B M içB +O ?„M H`K b Q +| i? ?Q" M iQ" M i? Q i9M; çQÊ+\

h?U+ HU+ +?•M +?QM? +O K°i M;QÌB F?¬M; çÆM i?m-M +?d H" +^aM? ;BÈB + Q- +^aM? ;BÈB +O KbM? KÈB +| i? +QB H" +| i?U+ HU+ +O +^aM? ;BÈB ç|X

h?•M i? p[M; +?„+ - +^aM? ;BÈB ç²M; i?ÌB +kM; i,M; i`QÌM;- ç| KÈB i?U+ bU H" çç i?•M i? K°i M;QÌB p¬ +MM; v m Èi- +?Q /M M;QÌB ç| +| +<sup>a</sup>M? ;BÈB p¬ +MM; + Q i? K" i?¬B- M;"v b m i`i b) ^aM? ?QÌM; ç M bU i`QÌM; i?"M? +O #<sup>a</sup>M i?•M- +m®B +M i`QM; +QM çQÌM; im Hmv MX

J v K„M H" H9+ i`QÈ+ æQÌM; S?QM; ç½ ?mM; ?,M; ` M Hmv M i?•M i? +O KbM? +?d `B M; M,M; HU+ h€ h?B >Q" M >²M M"v +kM; çO ç içQ i?"M? i`¼M; i?QÆM; +?

a m F?B´M ç`M? +QÊ+ #°- æQÌM; S?QM; tQ v M; QÌB b M; K°i # M- HŠM; H†M; M
 G-M; B Q T?QM; pW `²B- +| i? M|B H" F?¬M; B +?B K çQÊ+ i?QÊM; T?QM; X æ
 w tm'i` +¬M; FQ+?- K" i?B m M[+kM; ?| ; BªB çQÊ+ +¬M; FQ+? +O æQÌM; S?QM
 @ h?B M; B B i`mM; T?~K5 *kM; M?Q p"v K" i?¬B5 "•v; Bì +€+ M; QÆB pšM +ÁM +
 #^M; F?¬M; K°i H9+ M[+€+ M; QÆB +| Km®M çB +kM; F?¬M; çQÊ+X
 h?B m M[H¢M? HMM; Kî KB M; M|BX
 æQÌM; S?QM; F?¬M; i`ª HìB- # M i`QM; +QÆM; i•K +O æQÌM; S?QM; - GBM? E?
 M" M; ,
 @ h?B M; B B i`mM; T?~K [mª i?U+ ç€M? F?¬M; H¢B M; QÆB- M?QM; +| i? K i M[
 h`QM; H9+ M|B +?mv M- K°i Hm²M; iBM? i?¬M HU+ F?´M; H² K¢M? K) FQ+? iÈB i?
 h?B m M[F m H M K°i iB M; ç m çÈM- F?Q iS+ i` M i?•M i? H¢B `®B HQ¢M K°i H
 M; ¢Q #'i im•M H¢B K°i H-M M[/m ç°M; X
 h?B m M[; B" M; B[p¬ +MM; X
 @ L; QÆB i?U+ bU Km®M [m'v M?B m HU+ HQÊM; iBM? ?²M +O i 5 æQÊ+- ?B p¼
 h`QM; M?€v K„i- F?Q iS+ H¢M? H)Q i` M M; QÌB i?B m M[ç°i M?B M i, M; H M- i`C
 +m²M; b€i +Æ- +ªK; B€+ H¢M? H)Q ç M i"K tQÆM; iOv H¢B K°i H-M M[tm'i?B M
 @ S?QM; + + K- +| i FB K +? HU+ HQÊM; iBM? ?²M +O M" M; - M" M; F?¬M; i? tr
 i`¬M; çÊB p"Q M; QÆBX
 GBM? E?B T L? M; 'T`9i M|B- b m ç| M" M; i`B i ç BK H†M; - F?¬M; ? +| ç°M; ioM
 iQ" M HU+ FB K +? ç®B T?QÆM; X
 *?d +| +Æ ?°B H-M M"v- æQÌM; S?QM; M"Q /€K +?"K i` - +´ i v ?„M`mM; ç°M; - K'v
 i` M i v- æQÌM; S?QM; p" M iQ" M HU+ K¢M? K) MûK T?B ç Q p T?Q i?B m M[X
 *Ym hBM? GB M *?•m5
 G-M M"v i?B i`B M` *Ym hBM? GB M *?•m ?ÆM t H-M çKM; T?ªB K°i ç€K ?„+ v
 h?`M?X \*ªM?; BÈB ?B M i¢B +O æQÌM; S?QM; H" h?B M; B B i`mM; T?~K- bQ b
 K°i i`ìB K°i pU+X
 *Ä i v æQÌM; S?QM; pW ç°M; - +?QM M; ¼M T?B ç Q ç½ # v ç M i`QÊ+ K†i i?B m M
 a m F?B i?•M i? çQÊ+ +ªB i¢Q- HU+ i v +O æQÌM; S?QM; p¬ +MM; HÈM- ?ÆM M
 h?B M; B B i`mM; T?~K- €K F?Q T?| M; ` +Æ ?² F?¬M; i? M?bM i?'v [m„ iQ+?X •K
 ç H¢B K°i p i K"m ?²M; X
 æ| H" #îB pbi®+ ç° +O €K F?Q [m€ M? M?- bBM? ` K b€i pÈB F?¬M; F?QX
 h?B m M[+kM; `i Km®M i`€M?- M?QM; H9+ M"v HU+ HQÊM; iBM? ?²M +O M" M; #
 ç®B F?€M; bU [m'v M?B m +O GBM? E?B T L? M- K°i T?¬M €T+? +?O M?•M +O
 H¢B ç®B +?B M +MM; æQÌM; S?QM; - H"K b Q +| i? i`€M? çQÊ+\
 a m +?®+ H€i ?QªM; HQ¢M- ? B i v i?B m M[ç~v p T?Q i`QÊ+- K°i K†i #, M; FQM?
 *?QM M; ¼M T?B ç Q çBM? çBM? çQÆM; /QÆM; FQ+? p"Q +MM; K°i çB K i` M K†i
 p¬ +MM; +?„+ +?„M M?QM; +kM; #` +?QM M; ¼M T?B ç Q M"v ç•K i?`M? K°i +€B H
 *| #ªv M; ¼M T?B ç Q b m F?B ç•K H M K†i #, M; FQM? i?b p, M; [m K°i # M- T?B ç
 hS LQÆM; p" h? M; S?B hB m HB M i?O +? i¢Q i?`M?- i? M?QM; b m F?B ç•K H
 ç m pÐ M€iX a® T?B ç Q M"v K†+ /M F?¬M; T?ªB +QÆM; #BM? M?[M; +kM; F?¬M;
 #b pÐ M€i i?`M? K'v KªM?- çO i?'v çQÊ+ HU+ ç¢Q K¢M? M?Q i? M"QX

> B M;¼M T?B ç Q +ÁM H¢B i?`M? +¬M; ç°i T?€ T?ÁM; M;U +O #,M; FQM? #„M
i?B m M[X

h?B m M[+9B ç-m tm®M;- ?€ KB M; iB T H'v K°i M;¼M T?B ç Q- b m ç! bY /KM;
i? M? +ÁM H¢BX ""i [m€ #ÎB pb HU+ ç¢Q +O T?B ç Q [m€ HÈM H`K +?Q M`M; Hm
+?ªv ` K€m iQÆBX

@ E?Q S?€+? hmv i Gm•M5

æQÌM; S?QM; i?2Q b€i T?Q b m T?B ç Q- i`QM; M?€v K„i M`M; HmB H¢B ç½ iÈB
i v #®+ H M ?Ä /B K M;MM M;Ki- p Kti b€i F?Q p¬+MM; +?ûK K°i FB K p T?Q i

æ•v H` K°i +?B m i`QM; S?€+? a€i EB K +O *U EB K J¬M- H9+ M`v æQÌM; S?QM;
i•K +O "B M o¬>mv i- M;Q`B i`W i?M T?€T F?®M; +? +! +?9i pKM; p - +! i? M!B
o¬>mv i ç€M? ` X

J°i FQ+? +O + Q i?O h?B M ;B B i`mM; T?~K- mv HU+ i'i M?B M p¬+MM; +QÌM; ç
F?Q i`QÈ+ Kti æQÌM; S?QM; ç½ #` +?ûK i?`M? K°i KªM? +?•M F?¬M;X

h?B m M[H`T iS+ M?ªv H M- +€M? i v M?Ä M?„M;BÆ H M- p¬b® #,M; pKM #¶M;
ç-m æQÌM; S?QM;X

J°i FQ+? +O æQÌM; S?QM; F?¬M; ? v m #Èi- hQ€B hBM? [mûi [m - HB i /B K +
#,M; pKM ?! i?`M? bQÆM; KM X

GB i /B K p` ?`M #,M; p®M H` ? B i?m°+ iQM? iQÆM; F?„+ - H` ? B i²M i¢B ?Q`M i
"B M o¬>mv i H` K°i M;¼M HB i /B K- imv M?B M F?¬M; i? bQ b€M? pÈB h-M hS
hS LQÆM; H` K°i +QM >Ä S?QÈM; >Q`M;- K†+ /M +MM; H` ?Ä - M?QM; HU+ HQ
>mv i`ä`M; FûK ?ÆM`i M?B mX ""i [m€- ç®B pÈB i?ÌB çB K M`v M?Q p"v H` çO
HU+ HQÈM; +QÆM; i•K +O "B M o¬>mv i- pW ? v F?„+ +? K°i i?•M #,M; F?Q +C

G9+ M`v +ª M;QÌB æQÌM; S?QM; +kM; ;B®M; M?Q #` HY # Q [m M?- F?¬M; F?Q
æ'i ç€/QÈB +?•M ç m +! /'m ?B m #` ?Ä i MX

E?¬M; çÈB i?B m M[`ÆB tm®M;- æQÌM; S?QM; pmM; hQ€B hBM?- ?! i?`M? Km¬

@ s€ M;½ F€ i?Mv5

S?€+? a€i EB K K°i F?B çQÈ+ i?B i`B M` - i? FB K HB M KB M #'i imv i- H`K +?
;B M M;WM; M;?d- M?Q +m²M; T?QM; #¢Q pk- ç€M? +?Q ç M F?B /`+? M?•M M^K 9
#ªM i?•M #` ç€M? #¢B KÈB i?¬B- K°i +?B m M®B iB T K°i +?B m- F?Q T?€+? KQÌ

æ®B pÈB HU+ HQÈM; F?„+ +? ?Q`M iQ`M M,M; HQÈM; +O KbM?- i?B m M[iU
F?¬M; çÈB +?B m i?S+ +O æQÌM; S?QM; ç€M? iÈB M`M; ç½ M?ªv ` t X

æQÌM; S?QM; i?2Q b€i T?Q b m- H¢B K°i +?B m S?€+? a€i EB K #´ iÈBX

æ°M; i€+ +O i?B m M[+kM; p¬+MM; HBM? ?Q¢i- i?•M ?bM? HB M iK+ /B ç°M; ;B
M?QÈ+ ç M; F?B m pk- M? M?`M; i`€M? F?ÄB K°i +?B m +O æQÌM; S?QM;X

P M? K°i iB M; i?"i HÈM- Kti ç'i +kM; #` æQÌM; S?QM; #´ ` K°i +€B ?® b•m K°i i
i`QÈM;- p¬b® ç€ pKM # v iQ€M HQ¢MX h?B m M[ ç~v +?QÌM; T?QM; p T?Q i`Q
?`M F?Q i`„M; t! # Q T?O- # v M;QÈ+ H¢B- ç€M? p T?Q æQÌM; S?QM;X

R8dX *?QÆM; R8e, *„M Lm®i .mM; >ÊTX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; R8e, *,M Mm®i /mM; ?ÊTX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

S?B +?•K HB M iK+ # v ` iW i`QM; i v æQìM; S?QM; - K¶B K°i T?B +?•K H¢B ç€M?
H¼i K°i F?®B M`QX

h`QM; +QM M;QÆB +O i?B m M[?B M H M K°i iB M; FBM? M;¢+- #îB pb +¬M; T
K†i M`M; [mª i?"i p¬ +MM; + Q i?•K- H`K +?Q M`M; +| +?9i #'i M;ìX L`M; #`GBM?
HU+ HQÊM; iBM? ?²M- +,M #ªM #ªM F?¬M; i? M`Q tm'i ` iQ`M HU+- ?ÆM M[/Q
M M K†+ /M +ªM? bBÈB +O M`M; + Q ?ÆM bQ pÈB æQìM; S?QM; M?QM; +kM; F?

a m KQìB K'v +?B m- æQìM; S?QM; +`M; M;`v +`M; [m2M i?m°+ pÈB +ªM? ;BÈB #•
+?Q ?Q`M iQ`M M„K ;B[HU+ HQÊM; #¢Q i,M; M?QM; ç½ i®i ?ÆM `i M?B m bQ pÈ
M;`v +`M; +| mv HU+X

J¶B H-M æQìM; S?QM; +¬M; FQ+? iÈB i?B m M[Hm¬M +ªM? ;B€+ i`€M? çB- b m
M;|M ;B[+O M`M; M;QM; F i K°i +•v #,M; H½M; /`B iÈB ? B i?QÈ+- #,M; H½M; M
i`QM; +Æ i? M`M; M;QM; F i i?`M?- bU # #B +| i? bQ pÈB +QÆM; #BM?- i?"K +?

E?m¬M K†i +O M`M; pšM i`QÈ+ b m M?Q K°i- H¢M? HMM; F?¬M; +ªK t9+- i` M KQ
+Æ- M?QM; +¶ b€i +Æ M`v ç½ T? B M?¢i F?¬M; Qi- K` +¶ ?ÆB i?î FB i M;¢Q #'i i
>ÆB i?î M`v H`K +?Q M;QìB i +| +ªK ;B€+ `i F?¬M; M iQ`M- ;B®M; M?Q K°i +QM
+? X

h?dM? i?QªM; - F?B M`M; i`€M? i?Q€i F?ÄB K°i FQ+? +O æQìM; S?QM; - i?•M #b
bÆ ?î F?¬M; M?Ä- ;B®M; M?Q M`M; F?¬M; i? M„K ;B[ i?•M i? KbM? i`QM; i v p"v

L m M?Q +?d +| K°i ? B H-M i?b æQìM; S?QM; b) +?Q `M; M`M; +® w H° ` bÆ ?î
F?¬M; +?d +| K°i H-M- ?ÆM M[+`M; M;`v +`M; i?QìM; tmv MX J¶B H-M M?Q p"v-
?B M ` bU i?®M; F?'X

o K†i F?¬M; T?ªB H`K #°- ?m®M; +?B- #^M; p`Q +€ iQM? H¢M? HMM; +O M`M; -
æQìM; S?QM; +| i? F i Hm`M- bî /o i?B m M[ #` M?Q p"v ?Q`M iQ`M H` /Q GBM? E
HQÊM; iBM? ?²M +O M`M; X s2K ` - ? B Hm²M; iBM? ?²M F?B FB K +? HšM M? m

GBM? E?B T L? M FB K +? M`M; - #ªM i?•M GBM? E?B T L? M +kM; +?`mªM? ?Qî
+MM; M`M; #'i ç²M; - iB m M? ç-m î # M i`QM; "i S?¬B :B€T- F?¬M; +-M iU i?•M
+?B K iB M M;?B +U+ HÈMX

h?-M b„+ æQìM; S?QM; M;QM; i`¼M; p¬ +MM; - H¢B +?ûK K°i FB K iÈB i?B m M[-
i?•M i? ç M; î i` M F?¬M; i`mM; #'i +?Êi`mM `~v K°i +€B b m ç| /WM; H¢BX

ç½ [m M?B m H-M M?Q p"v- M m æQìM; S?QM; +ÁM F?¬M; M„K H'v +Æ ?°B M`v i

*' i v ?„M `mM H M- ? B F?Ä \*?mv M h•K Gm•M tQ v i`ÁM # v ` M;Q`B- F?'M; H²-
F?Ä *?mv M h•K Gm•M ?B M H M K°i K`m çÄ M; -m- MÆB ?Q F?¬M; M| # v [m ç m

h?B m M[p°B p`M; çB m +?dM? H¢B iBM? i?-M- i?•M i? M?Q `„M m®M ûQ K°i +€
F?Ä *?mv M h•K Gm•MX L?QM; F?¬M; çÈB M`M; T?K+ ?²B H¢B iBM? i?-M- M;|M
*?mv M h•K Gm•M pW # v çB H¢B i`î H¢B- i`U+ iB T +„i ` ? B p i i?QÆM; # M ?¬

h?B m M[F m H M K°i iB M; ç m çÈM- i?•M i? +kM; #` ? B F?Ä *?mv M h•K Gm•M
æQìM; S?QM; M?ªv H M- i?•M i? î ;B[F?¬M; i`mM; - ? B i v pmM; H M- i`QM; KB

@ >¼ æ` oB G Q5

o¬ b® €K F?Q H|2 H M ?`M [m M; iW i` M F?¬M; i`mM; T?O tm®M; - T?QM; FQM i
S?¢K pB €K F?Q # Q T?O T?ªM; T?'i i¢Q i?`M? K°i T?ÁM; ;B K- ?Q`M iQ`M p•v FQ

>¼ æ` oB G Q H` K°i i`QM; M?[M; i?O T?€T €K F?Q çdM? + 'T +O æQ`ÌM; J¬MX
 h?•M i? i?B m M[H¢B K°i M[tQ v i`ÁM- H®+ tQ€v ?ÆB MQÊ+ H9+ i`QÊ+ H¢B tm
 iBM? i +O M`M; - i¢Q i?`M? K°i HÈT T?ÁM; M; UX
 M?[M; iB M; çBM? çBM? p M; H M HB M iK+ - H®+ tQ€v ?ÆB MQÊ+ ` - K K°i iB M; #
 ç¢Q €K F?Q K M; i?2Q iWM; ç¢Q ?mv i imv M # v ` - i?•M i? i?B m M[ #` + „i` p
 h?B m M[F m H M K°i iB M; M; ½ i` M Kti ç' iX
 æQ`ÌM; S?QM; +kM; ?¢ tm®M; - ? „M M; ?2 çQÊ+ `i`ä`M; K°i iB M; ; BÁM p M; iW
 i`mv M iÈB- M; v b m ç| - K°i +ªK ; B€+ ç m çÈM F?| +| i? +?`m çUM; i`mv M iÈB-
 #¢Q ç M; # „i ç - m i`M T?€ i?•M i? ? „MX h` M i`€M S ` K² ?¬B H¢M? - M?QM; æQ
 ç m çÈM- F?¬M; T?€i` MY iB M; F mX ? „M M?bM i?B m M[M|B,
 @ h` M €K F?Q +| ç°+ - M; QÆB çWM; TªM F?€M; M[ - M?QM; M; Q`B +S v M i•K-
 M; mv ?B K ç M iQM? K¢M; - +?d H` i?m®+ K K` i?¬BX
 oW `²B æQ`ÌM; S?QM; +kM; F?¬M; bY /KM; €K F?Q ç€M? p`Q M?[M; p` i`Q v m ?¢B
 K†+ /M i?•M i? M`M; iQ`M K€mX M?bM +| +?9i i? i?ªK- M?QM; i`i +ª +kM; +?d H`
 @ > M ?¢5
 h?B m M[iU M?B M #B i H`B +O æQ`ÌM; S?QM; F?¬M; ; Bª- M m M?Q H9+ #bM? i
 F?ª M, M; i€+ /KM; iÈB M`M; - +?Q /M +| i€+ /KM; +kM; b) #` M`M; €T +? - M?QM; ?
 /KM; - H`K b Q +| i? €T +? çQÊ+ ç°+ iQM? H M i`mv M \ *?d [m +?®+ H€i i?`B ; B
 +?Q€M; ç - m ?Q K „iX
 æQ`ÌM; S?QM; KdK +Q`B M|B,
 @ æQ`ÌM; J¬M €K F?Q M m F?¬M; +| ç°+ i?b +ÁM H` ç iY æQ`ÌM; J¬M b Q\
 L?QM; M; v b m ç| ? „M H¢B i?Î /`B K°i iB M; ,
 @ "ªM i?` ç²M; + „M bBM? - iQÆM; iB M ?` i?€B + 'T5
 U> B +•m i`QM; #`B i?Æ h?`i ° h?B +O h`Q h?U+ - w M; ?o iQÆM; iU M?Q ;` +MM;
 h?¬M b „+ i` M Kti i?B m M[ M?`i i?`B +| +?9i +´ [m€B- FBM? M; ¢+ M?bM æQ`ÌM; S
 b m ç| - M`M; +?`K `½B M|B,
 @ *€+ M; QÆB H`v ? B ç€M? K°i - +?Q /M i? „M; i i?b M?Q i? M`Q\ >m®M; +?B- i?
 TªB +O i - i F?¬M; i? M`Q tm`i` çQÊ+ iQ`M HU+X
 h` - K K†+ i`QM; +?®+ H€iX €M? K „i i?B m M[+MM; iW iW K Hv- KQ K „i ç°M; ç`v F
 M`M; +?d i`QM; +?®+ H€i M[i?¬B b) #` i?m®+ K ?Q`M iQ`M ç€M? ; K+X
 "i [m€ æQ`ÌM; S?QM; `i M; ?B ?Q†+ - i?m®+ K +O ? „M ? „M `i`ä`M; - #^M; p`Q ;
 K +O ? „M + „M #ªM F?¬M; i¢Q çQÊ+ i€+ /KM; HÈM M?Q p`v - +MM; H „K +?d H`K +?
 K°i +?9i K` i?¬BX
 h?B m M[M? ; B¼M; M|B,
 @ "i [m€X +?O M?•M M`v +O M; QÆB +kM; +| +?9i #ªM H½M? - ?B p¼M; M; QÆB b
 Mm®i - M m ç½ #` +€+ M; QÆB ç€M? #¢B - i +kM; F?¬M; i? M|B ; BÈB ?ÆM M[X ?
 `®i +K+ +kM; F?¬M; i? M`Q i`€M? çQÊ+ bU i`|B #m°+ +O p`M K M?5
 L|B tQM; M?[M; H`B M`v - i?B m M[H`T iS+ i?B T çB - +ª M; Q`B F?¬M; ? ç°M; ç`v
 i` M Kti ç' iX
 h? M? •K +O GBM? E?B T L? M p M; H M i`QM; +QÆM; i•K +O æQ`ÌM; S?QM; X H
 @ S?QM; + + - K m ; B9T i + „M Mm®i M`M; 5
 @ G`K M?Q i? M`Q\

æQÌM; S?QM; ?ÄBX

@ *?¢K p"Q M" M;X +?mv M +ÁM H¢B ;B Q +?Q i 5

M;?2 p"v- æQÌM; S?QM; iB M iÈB- K°i i v ç†i H M i`€M i?B m M[- iB T i?2Q æQÌM
çQÊ+- iW # M i`QM; +Æ i? i?B m M[- K°i +¶ M,M; HQÊM; +?"K`½B iB M p"Q i`QM;
M"v F?¬M; i?m°+ p KbM?- KbM? +kM; F?¬M; i? bY /KM; - ç† H" +¶ M,M; HQÊM; i?

L?bM /mM; K¢Q +O i?B m M[ç M; M;O b v- æQÌM; S?QM; i?Î /"B K°i iB M;X

L" M; +kM; H" K°i T?-M +O GBM? E?B T L? M- M?QM; H¢B ?Q" M iQ" M F?¬M; ;B®
iB T t9+ [m X #` #m°+ T?ªB M?Q i? M"v- H" b B H-K +O B\

æQÌM; S?QM; ç M; bmv M;?o HBM? iBM?- GBM? E?B T L? M H¢B HQ H„M; ?¬ H M

@ S?QM; + + - K m ;B i M;QÌB ç†5

R83X *?QÆM; R8d, E?¬M; h? *?B M h?„M;X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; R8d, F?¬M; i? +?B M i?„M;X

L?†K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

@ h¢B b Q\

æQÌM; S?QM; bYM; b®iX

@ hBM? ?²M +O M" M; #` M;QÆB`9i` `²B K"- F?¬M; T?ªB ç½ +? i b Q\

h?•M i? ç† F?¬M; T?ªB +O M" M;- M" M; +?d M?"T p"Q i?•M t€+ +O K°i +QM GBM
iBM? ?²M +O M" M; #` i`9i` - +?O M?•M +O i?•M i? M"v b) tm'i ?B MX

oW /SiHìB- i?•M i? +O i?B m M[ç°i M?B M im¬M` K°i +¶ F?Q i? F?´M; H²X >
#`i im•M K" æQÌM; S?QM; +ªK M?"M çQÊ+ H9+ i`QÊ+ H¢B tm'i ?B M- ?ÆM M[+¶
H9+ i`QÊ+ `i M?B mX GQ¢B F?Q i? FB i M;¢Q #`i im•M M"v ;B®M; M?Q pQÆM; ;
tm®M; i?QÆM; bBM?X

*¶ F?Q i? M"v pW tm'i ?B M i`U+ iB T ç~v æQÌM; S?QM; b M; K°i # M- H¢B çQ
i?B m M[ç½ #` K°i KªM? imv i i`„M; # Q [m M?- Î# M i`QM; +ÁM i`mv M iÈB iWM;

@ ç½ Km°M5

GBM? E?B T L? M H~K #~K M†BX

Zmª i?"i ç½ Km°M- +?d b m +?®+ H€i i?ìB ;B M- K°i KªM? imv i i`„M; #` T?€ pÐ
F?´M; H² tm'i ?B M Î p` i`Q +O i?B m M[H9+ i`QÊ+- ç† H" K°i +QM b†BX

æ•v imv i ç®B H" K°i +QM +U H M; - i?•M ?bM? +Q H M; + Q K°i i`QÊM; - /"B ç M #
imv i- +ªM; QÌB F?¬M; +† K°i iB i¢T b„+ - i?Q¢i M?bM p¬ +MM; i?-M im'MX "i [m€
M† H¢B i`M ç-v b€i +Æ p" +m²M; #¢QX L† K¢M? K) ç¢T iS +?B H M K†i ç'i- +?"K`
/"B K°i iB M;X

h? M?•K FûQ /"B K†+ /MF?¬M; HÈM- M?QM; H¢B t2M HšM # M i`QM; K°i iB M,M;
Î K°i # M M;?2 çQÊ+ +?9i M[i?b M;'i- +QÊ+ #° HªQ çªQ K°i +€BX

a m F?B i?ûi /"- +U H M; [m v ç-m HçB- ? B +QM K„i çÄ M?Q K€m M;| +?WM; æQ
K„i- i`QM; +` ?¼M; HB M iK+ T?€i` iB M; ; -K ;WX

@ *m²M; a€i E?B m h?B M G M;5

GBM? E?B T L? M FBM? ?¬ K°i iB M;X

@ M;QÆB HçB M?"T p`Q i?•M i? +O HQçB GBM? h?9 M`vX

h`QM; +QÆM; i•K- K°i Hm²M; iBM? ?²M F?€+ ç€T HçB,

@ G` M| +?Q i i`9 M?ì- #^M; F?¬M; i ç½ bÈK iB m i€M `²BX

@ L| H` pQÆM; ;Bª +O pMM; `WM; M9B M`v- K m #ªQ +?O M?•M +O M;QÆB `ìB F
+O ?„M #•v ;B`imv i ç®B F?¬M; T?ªB H` ç®B i?O +O E?B m h?B M G M;X

@ L|B K°i +?9i iB M? ?m®M; +O M| +?Q i M;?25

æQ`M; S?QM; p°B p`M; ç T?ÁM; - +¬K +?„+ pk F?Q i`QM; i v ?ÄBX

@ S?QM; + + - +?çv K m5 L| H` GBM? h?9 +`T b€m çdM? T?QM; - iQÆM; çQÆM; p
çdM? T?QM; + Q i?O- F?¬M; +| K°i Hm²M; iBM? ?²M F?€+ +O i €T +? - M;QÆB F

@ L| M;?o +€+ M;QÆB ;B i i M M KÈB +| ç`+? w M?Q p`v5

æQ`M; S?QM; p°B p`M; Kî KB M; M|B,

@ o`v M;QÆB ;BªB i?Q+? pÈB M| çB 5

@ h?ìB ;B M- ? B Hm²M; iBM? ?²M ç½ #„i ç-m /mM; ?ÊT `²B5

a m K°i F?„+ - i`QM; +QÆM; i•K HB M F?¬M; ? +| ç°M; ioM? ;b M[ - p¬ Hm`M æQ
M`Q ? B Hm²M; iBM? ?²M +O GBM? E?B T L? M +kM; F?¬M; M|B ;b M[X

*m²M; /½ F?Q iS+ +`M; M;`v +`M; KçM?- i?•M i? E?B m h?B M G M; i`„M; M?Q im
`mM; ç°M; - ? B +QM M;QÆB çÄ M?Q K€m M?bM æQ`M; S?QM; ç-v +Wm i?`X

oW `²B +| i? +?B M i?„M; i?B m M[- æQ`M; S?QM; iU M?B M #B i H` pb +| M?B
E?B T L? M FB K +? M`M; K°i T?¬M- K°i T?¬M F?€+ +kM; H` p` iQM? +€+? ççK K
+?B M ç'm- M`M; `i Qi F?B +¬M; FQ+? ?„M- /M M`M; +| iS+ ;B`M +kM; +?d i?O i?

L?QM; #•v ;B`- E?B m h?B M G M; i`QÈ+ K†i æQ`M; S?QM; i?"i bU H` K°i +QM GBM
?Q`M iQ`M F?¬M; i?m FûK K°i h?B M; B B i?QÈM; T?~K çdM? T?QM; - KbM? H`K b

>m®M; +?B- /B +?SM; b m F?B i?B i`B M h€ h?B >Q`M >²M ç½ +`M; M;`v +`M; `ä`
çÈM- +?d H` æQ`M; S?QM; ç M; +® MûM ç m çÈM tm®M; K` i?¬BX

M;QM; K„i M?bM HçB E?B m h?B M G M; i`QM; +?®+ H€i- æQ`M; S?QM; ç°i M?B
+QÆM; F?Q- ç M; +?m`M #` i?B i`B M EBM? >²M; GQÈ+ ©M? +?çv i`®M i?b i`QÈ
ªM? +O *m²M; a€i E?B m h?B M G M; p¬ +MM; [m, /`tm'i ?B M i`QÈ+ K†i ?„M- +?

L| M?2 M M? M? +? KB M; - i?•M i? M?Q M;¼M M9B +?„M i`QÈ+ K†i æQ`M; S?Q
M;WM; i`mv M iÈB iWM; iB M; ; -K M? - F?|2 KB M; +O M| +ÁM F?¬M; M;WM; M
M;Q`B i FBM? ?²M i€M; çªKX

Zm€ F?OM; `²B5 æ M +ª æQ`M; S?QM; +kM; +?Q `^M; /Q`M; M?Q M| ç½ çSM; bœ
pW t¬M; iÈB iW T?Q b m KbM?- #ìB pb F?B M| /WM; i?•M i`QM; M?€v K„i M M iç
ç M; iªM` #®M T?Q +| i? i?'v çQÈ+ #^M; K„i i?Q`M;X æ•v H` /Q i®+ ç° /B +?mv
ç`M? içQ` ?B M iQÈM; `mM; ç°M; i`QM; F?¬M; F?QX

h`QM; +m°+ +?B M i` M? ;B`M? h?¬M "BM? H9+ i`QÈ+ - i?ìB çB K M?[M; h?B M ;
FQ+? M? m +kM; tm'i ?B M ?B M iQÈM; M`vX

h`QM; HÁM; æQ`M; S?QM; /•M; H M K°i HQçB +ªK ;B€+ p¬ HU+ - v M H†M; M?bM p
+€+? KbM? F?¬M; iÈB K'v i`QÈM; - i`QM; ç-m æQ`M; S?QM; HB M tm'i ?B M K°i w

E?¬M; i? +?B M i?„M;- +kM; F?¬M; i? F?€M; +U5

æ•v KÈB ç9M; H" GBM? h?9 +QÌM; çΦB K" M; v +^a h?B M ;B B + Q i?O +kM; +kM; h?9 i`mM; +?B oQÆM; 5 E?Q i? p" ?ÆB i?Î +m<sup>2</sup>M; /½ +O M| p¬ +MM; KΦM? K) `°M iWM; çÊi iWM; çÊi /•M; i`"Q ?mM; ?,M; ç" T p"Q +?B + i?mv M ç° + K° + M?Ä #û ç M æQÌM; S?QM; +?QM? H" +QM i?mv M M?Ä ç| - H"K +?Q w +?Q +O æQÌM; S?QM; HÈMX

L| +kM; F?¬M; T?€i ç°M; +¬M; FQ+? pÈB æQÌM; S?QM; - ç¬B K„i çÄ M?Q K€m M? `°B HΦB M?bM tm®M; #KM; æQÌM; S?QM; - i`QM; +´ ?¼M; T?€i i` iWM; iB M; ; -K; +MM; iS+ ;B" M pÈB æQÌM; S?QM; - M; Y ç¬m i?ûi /"B K°i iB M; X

s2K #° /ΦM; +O M| ?ŠM H" M| ç M; i`mv ?ÄB KbM? Hm<sup>2</sup>M; iBM? ?°M FB +O GBM EB M M?ŠM +O ç¬m GBM? h?9 M"v T?ÄM; +?WM; +kM; F?¬M; HÈM H„KX æ®B K† G M; - æQÌM; S?QM; F?¬M; i? M"Q ;B<sup>a</sup>B i?Q+? `ä`"M; çQÊ+ - ?B M iΦB +<sup>a</sup> ? B GB ç°M; ioM? ;b- +?Q /M ?„M ;B<sup>a</sup>B i?Q+? +?Q +QM GBM? h?9 M"v i?b +kM; F?¬M; M? F?¬M; M?`i ç`M? M| b) +?`T M?"M HìB ;B^aB i?Q+? ç|X

*?çv5 +?d +| +?çv KÈB +ÁM ?v p¼M; b®M; b|i5 h`QM; M?€v K„i- æQÌM; S?QM; H ?„M ;„i; Q #<sup>a</sup>Q p i•K i?¬M +O KbM? - F?¬M; ç +?Q w +?Q +O KbM? iB T iK+ #`E ?QÌM; M| X

J°i H¬M M[- HB i /B K # Q i`MK +Æ i? æQÌM; S?QM; - hQ€B hBM? i` M i v ?„M #° K°i i`QÊM; +?ûK iÈB E?B m h?B M G M; X J°i FQ+? M"v æQÌM; S?QM; /MM; i`i +^a HQÊM; i`QM; K°i FQ+? M"v bQ pÈB pW `°B +?B M ç`m +MM; K°i Hm²M; iBM? ?°M +?S F?¬M; FûKX

E?B m h?B M G M; F?¬M; M; ?o iÈB M?•M HQΦB i`QÊ+ K†i M"v HΦB /€K T?€i ç°M K„i ?mv i ?°M; ?B M H M K°i iB ;B m +Êi M?•M iQM? ?| X L| +kM; F?¬M; ? i`€M? æQÌM; S?QM; X

J°i FQ+? +?ûK iÈB- i?ÌB çB K FB K [m M; +?d +€+? E?B m h?B M G M; +| K`v i` + T?€i ?B M ` M| ç½ #B M K`i- p®M M| ç M; p¼i p T?Q KbM? M?QM; i`QM; F?Q<sup>a</sup>M i?`v i, K ?ÆBX h` M K†i ç`i +?d +| K°i +€B ?® iQ /Q E?B m h?B M G M; /MM; iQ`M \_®i +m° + H" i® + ç° +O M| M? M? iÈB KS+ M"Q\ æQÌM; S?QM; +?d +<sup>a</sup>K i?`v K°i i" HQM; X

G¬M ç¬m iB M- #ÎB pb KbM? [m v HQM; p T?Q M| +?Q M M F?¬M; i? #B i çQÊ+ iÈB K†i KbM? X L?QM; H¬M i?S ? B- `ä`"M; #^aM i?•M KbM? ç M; p¬ +MM; i" T i`m +kM; +?Q iWM; M?€v K°i +€BX o"v K" pŠM F?¬M; i? T?€i ?B M çQÊ+ M| /B +?mv h® + ç° +O K°i +QM GBM? h?9 HΦB +| i? M? M? ç M M?Q p"v b Q\

S?Q i`QÊ+ F?¬M; +| KK+ iB m- K°i FQ+? K" æQÌM; S?QM; /°M iQ`M HU+ ç€M? `°B- K°i M; ¼M HY [m v +m<sup>2</sup>M; ç€M? tm®M; K†i ç`i- K†i ç`i H„+ HQ K°i ?°B- MÆB # i`QM; M?€v K„i ç½ +?€v ç2M K°i K^aM? X

h` M çdM? ç¬m #¶M; M?B M +| K°i +¶ b€i F?Q ç€M? 9T HΦB- æQÌM; S?QM; i?"K - pmM; KΦM? hQ€B hBM? ç•K H M i` MX a m F?B pmM; H M çQÊ+ MY çQÌM; i?b # K°i HU+ ûT p¬ +MM; HÈM- ûT iÈB KS+ i?•M i? +O æQÌM; S?QM; +kM; +?MM tm® M"v- H, M K°i pÁM; i` M K†i ç`i- ? B +?•M çΦT K°i +€B HΦB T?|M; p T?Q i`QÊ+ X

L; v b m ç| T?Q b m HΦB i`mv M iÈB K°i iB M; M´ p M; - #KB ç`i # v KM K`i ?`i ? i

*?Ì b m F?B ?„M çSM; p[M; p" [m v M; QÌB M?bM HΦB T?Q b m i?b E?B m h?B M +?¶ KbM? ç½ çSM; - i`QM; H¶ KkB ?[m ` F?Q- F?BM? i?QÌM; M?bM æQÌM; S?QM;

h` M ? B +?•M i`QÊ+ +O M| +| K°i M?|K H¬M; ç½ +?€v ç2M- ?ŠM H" pb pW `°B ç½ hBM? [mûi i`9M; - iQ`M i?•M +O M| çQÊ+ K°i i¬M; M, M; HQÊM; M?"M M?çi K" K„ i?`vX

G°;B|- H° K°i +ÆM;B| HBM? ç°M;5 GBM? i?9 +kM; +| i? KQÊM M?ì bS+ KçM? +O
M| F?¬M; +| +QÆM; i•K- M?QM; +kM; +| i? T?€i` M,M; HQÊM; F?¬M; i?m ;b *
G M; p®M H° HQçB +| i®+ ç° M? M?- ?B M içB HçB KQÊM M?ì iÈB bS+ KçM? +O
K°i #"+- H9+ M°v KÈB +| i? H°` i`QÊ+ i`QÊ+ Kti æQìM; S?QM; i? M°vX

h?•M i? +O M| ?ÆB +?9B tm®M;- iS +?B H°T iS+ ççT KçM? K°i +€B tm®M; ç'i- H
F€ M? M?X

æ•v H° H-M i?S # 5 .QÈB bU [m M b€i +?,K +?9 +O æQìM; S?QM;- +m®B +kM; +
p i- b m F?B M| +| ç°M; i€+- ç€K M,M; HQÊM; # Q i`MK [m M? i?•M M| ç°i M?B M
;'T #°BX

h`QM; M?€v K„i- E?B m h?B M G M; ç½ #´ M?°Q iÈB i`QÊ+ Kti æQìM; S?QM;- ? B
M;U+ æQìM; S?QM; K° +?°T iÈB- KB M; b|B ?€ `°M; ` - `,M; M M? #ûM M?¼M M?
S?QM;X

JbM? p° E?B m h?B M G M; ?Q°M iQ°M F?¬M; +MM; çŠM; +'T pÈB M? m- Kt+ /M +
M?QM; æQìM; S?QM; `i iBM? i€Q ç M?°M i?S+ p`M ç M°v- M m M?Q Km®M i`®M
T?°B ç° i?QÆM; M| KÈB çQÊ+- /MM; €K F?Q +| i`K /QÊ+ ç H°K M| K K M- M m F?
+,M #°M F?¬M; i? M? M? #^M; M| çQÊ+X

M;?o M?Q p°v- æQìM; S?QM; H°T iS+ [mv i ç`M? K°i +?mv M HÈM; M iÈB +U+ çB
i? M;ÊT i`ìB +O E?B m h?B M G M;- ?„M +kM; F?¬M; ? Mû i`€M?X J° M;QÊ+ H
i`-K F?Q- ; -K H M K°i iB M;- ç2K K°i i?•M +QÆM; F?B +?mv M iÈB i`QÊ+ M;U+ p
tm®M; ç'i- i`U+ iB T içQ M M ? B p i +?•M H9M b•m- ;B[p[M; i?•M i? +O KbM?X

a m K°i F?„+- +¬M; FQ+? +O E?B m h?B M G M; HB M iÈB- K°i i`°Q HÈM +O M| #
F?€+ i?b i€T iÈB i` M M;U+ +O æQìM; S?QM;- K°i HU+ ççQ +U+ KçM? i°mv M iÈ
ç€M? i°9M;- tQ v M;QìB M?Q€M; H M K°i +€B- i`QM; KB M; F?¬M; iU +?O çQÊ+
iQÆB- #„M H M i` M #° H¬M; i`„M; M?Q imv i +O E?B m h?B M G M;- M?m°K i?°M

E?B m h?B M G M; ç„+ i? F?¬M; #m¬M; i? M;QìB- KB M; b|B # v i?ŠM; iÈB +?¶
+`X

L m K°i T?€i M°v +„M i°9M; i?b ?ŠM H° +° ç-m +O æQìM; S?QM; +kM; #` +„M çSi

L;mv +Æ ; -M F - æQìM; S?QM; +-K H°v hQ€B hBM?- F?îB ç°M; ? B i v- p°B +?K+
K HB M çQÊ+ F T i` M M;|M i v- K°i F?„+ b m- T?B +?•K ç½ # v i?ŠM; p°Q +€B KE

æQìM; S?QM; T?°B +°K iç +?O M?•M +k +O i?•M i? M°v- #îB pb ?„M bBM? ` bî
°°M i v K K KçB F?¬M; tQÆM;- +| i? /QÈB #°i F€ iB M? ?m®M; p° #°i Hm°M ;|+ ç°
K° #„M ` €K F?QX æ°B HçB H° æQìM; S?QM; +O FB T i`QÊ+ i?b F?B ? B i v T?°
+,M #°M F?¬M; +€+? M°Q #„M ` €K F?Q çQÊ+ M[X

Jt+ /M p°B +?K+ +,M T?B +?•K M°v +?B çQÊ+ #„M ` M?ì p°Q HU+ ççQ +O M;|M 9
HU+ +kM; F?¬M; i? t2K i?QìM;X "îB pb ç°v H° €K F?Q /Q + Q i?O h?B M;B B i`m

>m®M; ?² ;b- F?Q°M; +€+? +O KB M; b|B HçB ; -M KbM? M?Q p°v- ; -M iÈB KS+ a
M;YB çQÊ+ KMB p` FBM? iîK i`QM; KB M; M| - °M; i? K ;B i,M; mv HU+ +?Q €K F

S?B +?•K i`U+ iB T # v p°Q i`QM; +€B KB M; ?€ iQ F?¬M; +?9i T?ÁM; #` M°Q +O
i?b iÈB T?B M E?B m h?B M G M; ;†T tmB t QX L| F?ûT KçM? +€B KB M; HçB- T
ó ¬ô i? HQÆM; iÈB +U+ çB K- i?•M i? F?°M; H² p°B p°M; HMB p b mX

E?B HMB p b m- K|M; pm®i çti i`QÊ+ M;U+ æQìM; S?QM; pšM F?¬M; [m M ?mM;
+€B- HÈB i`°Q #ûM M?¼M i`U+ iB T +°Q `€+? v T?K+ +O æQìM; S?QM;- H°` K°M
i`QM;X

æQìM; S?QM; tQ v M;QìB # v H M F?¬M; M; v H°T iS+- i`U+ iB T H Q ` F?Q°M; |
i` M Kti ç°i`²B KÈB /WM; HçBX LÆB M;U+ K°i ?²B ç m M?S+- M; v +°i?î /®+ +kM

J†+ /M i`QM; M?€v K„i pW `²B- K°i i?•M +QÆM; F?Q K` æQÌM; S?QM; ç½ /²M iÈE
K°i T?-M i?QÆM; i`M F?€ HÈM- M?QM; H9+ M`v ç•v +kM; #` i?QÆM; F?-M; M? -
H‡M; bQÆM bQÌMX

L m F?-M; T?ªB ?„M T?ªM SM; M? M? i?b /QÈB K°i FQ+? M`v +O E?B m h?B M G
M m F?-M; T?ªB +‡ ""i S?-B :B€T ?° i?•M i?b +kM; bÊ æQÌM; S?QM; ç½ #` HÈB i`ª
iQ M; H²M; M; U+X

h?B M ;B B i`mM; T?~K p` h?B M ;B B i?QÈM; T?~K- K†+ /M +?B +? M? H +? K°i
K°i ` M? ;BÈB F?-M; i? M`Q pQÈi [m 5

+kM; M?Q H9+ h? M; S?B hB m çª i?QÆM; o¢M EB K S?B- +?d +-M K°i +?QÎM; -
+? M? H +? +O æQÌM; S?QM; p` E?B m h?B M G M; #•v ;BÌ ç¢B ç +kM; ;B®M; M
S?B hB m p` o¢M EB K S?BX

+?d +‡ çB m /M b Q E?B m h?B M G M; +kM; H` HBM? i?9- +€+? i?S+ +?B M ç'm F
ç'B M?Q + Q i?O h?B M ;B B i?QÈM; T?~K çQÈ+- +kM; F?-M; +‡ çQÈ+ i`Q im M?
KÈB +?m®+ i?B i i?ÁB i` M i v æQÌM; S?QM; X

h?'i i? i?'i i? m çSM; /"v- æQÌM; S?QM; ?Q bM bK K°i ?²B- +QÐM; +? F?Q ?mv i
i` M i v +-K i?2Q hQ€B hBM?- F?-M; +?9i M; ?o M; ÊB HB M ` bS+ #Ä +?¢vX

æ•v H` +Æ ?°B +m®B +MM;- K°i F?B E?B m h?B M G M; çm´B F`T i?b +?QM? Kb
i`ªQ +O M‡X

a m F?B #` p`B +?K+ +,M T?B +?•K +„K p`Q i`QM; KB M;- E?B m h?B M G M; çSM;
Km®M H'v T?B +?•K i`QM; KB M; ` X L?QM; M‡ F?-M; T?ªB +QM M; QÌB- F?-M; +
b•m p`Q i?`i i`QM; KB M; M‡ ?ÆM- H`K b Q +‡ i? H'v ` +?Q çQÈ+\\

>ÆM M[i` M T?B +?•K +‡ #¬B i?m®+ i - +?d +‡ çB m ?B m HU+ F?-M; H•mX a‡B i?
?ÆB HªQ çªQ- M?QM; M‡ /šm b Q +kM; H` HBM? i?9 +'T b€m- i?•M i? +kM; +‡ +
K'v HQ¢B K /QÈ+ M`v +kM; F?-M; i? F?B M M‡ M; 'i tdm- +?d +‡ i? i`b ?Q½M ?`M

æ´B H¢B H` p` i`Q F?€+ i?b +kM; F?-M; +‡ ?B m [mª M?Q p`v çQÈ+- +?ŠM; [m H`
[m€ ;-MX ç°+ i®+ H M ` +kM; M? M? ?ÆMX

a m F?B æQÌM; S?QM; #Ä +?¢v- E?B m h?B M G M; pšM +ÁM Km®M M; ,M i`Î- M?Q
`M; ç½ BªK ?ŠM- F?-M; +ÁM tm'i [m, M?"T i?-M M?Q pW `²B M[- M,M; HQÈM; i
/'m ?B m i M`½- F?-M; iK H¢B çQÈ+X M; v +ª i?•M i? F?´M; H²+kM; M?Q b v`QÈ

R8NX *?QÆM; R83, "` GBM? h?9 æm´B :B iX UR kV

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; R83, "` GBM? i?9 çm´B ;B iX UR kV

L?‡K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*?QÆM; R83, "` GBM? i?9 çm´B ;B iX Uh?QÈM;V

æQÌM; S?QM; F?-M; #B i i`¢M; i?€B +O E?B m h?B M G M; M?Q i? M`Q- i`¢M;
i M?Q #ªM i?•M KbM? +?SX .mv i`b h€ h?B >Q`M >²M i`QM; i?ÌB ;B M /`B M?Q p`v
+?¶ ç½ #` i`‡+ ` - +ªK ;B€+ ç m çÈM i`mv M iÈB iW K¶B K°i i`+ / i?`iX >B M i¢B

iQ`M i?-M ç m H` i?QÆM; i? - M m F?-M; ibK K°i +?¶ M iQ`M ç /QÐM; i?QÆM;
 E?B m h?B M G M; çm´B; B i?„M +kM; F?-M; ` F?ÄB E?9+ æbM? aÆM çQÊ+X
 >¢T +®+ K´v M; `v i`QÊ+ K` æQÌM; S?QM; ibK i?´v +?QM? H` KK+ iB m +O ?„MX
 LÆB ç| +?QM? H` i?9 K°- H` MÆB i?-M i?€M? M?´i i`QM; bmv M; ?o +O GBM? h?
 h?9 +ÁM b®M; M`Q çB p`Q ç|X *?d +| +?¢v iÈB ç|- i?b #ªM i?•M KbM? KÈB çQÊ+
 #„i ç-m æQÌM; S?QM; ç½ +| +?O w M`vX
 EBM? >²M; GQÊ+ ©M? i?B i`B M ` - î h?B M ;B B i`mM; T?~K +ªM? ;BÈB- æQÌM; S
 # v ` M; Q`B ?ÆM KQÌB i`QÊM; X h?•M i? F?-M; iQM? H` K¢M? K) +QÌM; i`€M; - i
 î i`QM; `WM; i?Q„i ~M i?Q„i ?B M- #B M K´i î +?¶ M`v H¢B ?B M ` î K°i +?¶ F?€+
 +?ÊT K„i- i` M K°i çQ¢M çQÌM; i?“K +?Q +ÁM FûQ /`B K°i ç¢Q i`MªM?- F?B æQÌM
 ç| `i t i`MªM? KÈB +?“K`½B #B M K´iX
 a m HQM; ?„M #¶M; i`mv M iÈB K°i iB M; b|B i`m i?“i /`BX h`QM; HÁM; æQÌM; S?
 +ªK ;B€+ #´i MX
 hB M; b|B i`m M`v i`i M?B M H` +O *m²M; a€i E?B m h?B M G M; - M?QM; i? M?
 # M ç-m F?B M| ` mv- H-M M`v i`QM; iB M; F m H°` p ;´T`9i F`+? HB iX æ•v +k
 pÈB æQÌM; S?QM; - +kM; F?-M; TªB M| T?€i iB i bU T?šM M° i`QM; HÁM; XX ;B
 #¢M +O M|5
 L| H` i?9 i`mM; +?B pQÆM; - ?B m H M? K°i iB M; - i´i +ª GBM? h?9 i`QM; E?9+ æ
 i?-M- K` GBM? h?9 ?Q¢i ç°M; i`QM; T?QÆM; pB M i`,K /†K [m M? ç•v ç m H` GBM
 +ÁM +| F?-M; Qi GBM? h?9 +´T b€mX
 æQÌM; S?QM; ç M; H Q p T?Q i`QÊ+- i?•M i? ç°i M?B M /WM; H¢B- ?„M HšM; H
 +®; „M; #m¬M; HÄM; iBM? i?-M +O KbM?- +ªK ;B€+ ç°M; ioM? iS T?Q X
 *?d b m +?®+ H€i- b„+ K†i +O ?„M #B M ç´B- #îB pb /QÈB +ªK ;B€+ +O h?B M; E
 #B i?B M i¢B KbM? ç½ #` p¬ b® GBM? h?9 # Q p•v- M?[M; GBM? h?9 M`v ç m +| -
 iW #®M T?QÆM; i€K ?QÈM; FûQ iÈB p` i`Q +O KbM?X
 L; ~M; ç-m M?bM H¢B- +€+? MÆB #ªM i?•M ç M; çSM; KQÌB /†K i?“K +?Q +ÁM i?´v
 ç†+ /Q GBM? h?9 ;´T`9i +?¢v iÈB ;•v` X L?bM` iS T?Q +| i? i?´v çQÊ+- F?|B #K
 i`ÁM- K` i•K pÁM; i`ÁM +?QM? H` p` i`Q +O æQÌM; S?QM; X
 h?dM? i?QªM; +ÁM +| iB M; ;´Q i?ûi +O M?[M; GBM? h?9 F?€+ ç€T H¢B bU i`B m
 L m M?Q #ªM i?•M KbM? Km®M +?¢v iÈB i?9 K°- M?´i ç`M? T? B +?¢v iÈB T?Q i`Q
 #®M +QM GBM? h?9 +´T b€m +ªM çQÌM; 5 L m M?Q KbM? çB ?QÈM; ç|- M?´i ç`M?
 " M i`€B +kM; F?-M; çQÊ+- +kM; +| GBM? h?9 +´T b€m +?†M çQÌM; - +?d +| # M
 æQÌM; S?QM; - GBM? h?9 # M TªB i?U+ HU+ v m ?ÆM ? B ?QÈM; +ÁM H¢B- +?d
 pb # M TªB iQÆM; ç®B ;¬M F?m pU+ M; Q¢B pB +O E?9+ æbM? aÆM- +?Q M M
 FûK ?ÆM ? B ?QÈM; +ÁM H¢BX
 s2K` - M m KbM? Km®M iÈB çQÊ+ i?9 K° i?b TªB çB K°i çQÌM; pÁM; `²BX
 a m F?B [mv i ç`M? +?O w- æQÌM; S?QM; ç¢T H M i?•M +•v K°i +€B- +ªM ;QÌB H C
 GBM? h?9 +´T M,K iQÆM; çQÆM; pÈB + Q i?O æ` ;B B i?QÊM; T?~K- GBM? h?9
 T?QM; +| i? M; M; pÈB h?B M ;B B + Q i?OX
 "´j [m€ p" M F?Q +O æQÌM; S?QM; iQÆM; ç®B i®i- # +QM GBM? h?9 +´T M,K M`v
 çšM; - +?Q /M æQÌM; S?QM; #` i?QÆM; F?-M; M?2 M?QM; ç®B pÈB pÈB K°i i`QM
 L m H` # +QM +MM; H M i?b +| +?9i T?B M iQ€BX
 GBM? h?9 +| ç` #`M`B M; +O KbM?- #¼M +?9M; +kM; +¢M? i` M? HšM M? m- +¢
 p"v M M M?[M; +QM GBM? h?9 +´T ç° + Q i?QÌM; F?-M; i? b®M; iK H¢B K°i +?¶X

æQÌM; S?QM; pW +® ; „M; +ªK M?“M ç°M; ioM? #®M T?QÆM; i€K ?QÈM;- pW p¼
h?9 +‘T M,KX

hB M iÈB çQÊ+ M,K /†K- æQÌM; S?QM; +?¢K K†i pÈB +QM GBM? h?9 ç-m iB MX
HQ M; H´ ;B®M; M?Q K°i +QM #€Q- i?•M ?bM? M| + Q`€Q- K¢M? K) +| HU+- i`¬M

•K ©M? GB T "€Q5 G9+ æQÌM; S?QM; p` GBM? E?B T L? M +MM; M? m iB K FB K
+?Q æQÌM; S?QM; #B i i M p` ç†+ çB K +O p¬ b® HQ¢B GBM? h?9X aÎ i`QÌM; +O
M9T- ;B®M; M?Q #|M; K b€i i?O ~M M9T i`QM; #|M; i®B- b m ç| H Q` +?Q +QM
ç9M; H` K°i +QM GBM? h?9 F?| b,M #„i M?‘i- K` M?QÊ+ çB K +O M| +?QM? H` p`
M?QÊ+ çB K i`Q K¢M; +O M|X

GQ¢B GBM? h?9 M`v +| +?9i ç†+ çB K ;B®M; b€i i?O- +¬M; T?m ~M M†+ +O +?9M
K²B +kM; +¬M +| #ªM H½M? M`v- H9+ M| /B +?mv M F?¬M; ? T?€i` K°i +?9i iB M
#‘v F€ ?ÆB i?Î- H9+ +QM K²B T?€i ?B M` M| +kM; H` H9+ +QM K²B M^K Î /QÈB i`

“i [m€ H9+ M`v- b m F?B M; ?2 çQÊ+ iB M; H M; ?“Q +O E?B m h?B M G M;- •K ©
i`QM; #|M; i®B- +¬M; T?m ~M M†+ iU M?B M F?¬M; i? M`Q bY /KM; çQÊ+ M[X

G9+ M| T?€i ?B M` æQÌM; S?QM;- i`QM; M?€v K„i M| M;Y K†i H M i`B- T?€i`

æQÌM; S?QM; #B M b„+ - i`QM; HÁM; ?„M #B i +QM •K ©M? GB T #€Q M`v ç M; T?
#¼M +O M| #B iX L?QM; H9+ M`v /M ?„M Km®M M; ,M +ªM +kM; F?¬M; F`T M[`²B
çQÊ+ i`mv M` - ç`M GBM? h?9 M?‘i i? v ç´B T?QÆM; ?QÈM;- +?¢v i?2Q ?QÈM;
“€Q T?€i` X

a€i +Æ i`QM; K„i æQÌM; S?QM; ç¢B i?`M?5 *QM GB T "€Q M`v H` iªM; ç€ M; ,M +
F?¬M; ;B i +? i M| ?„M i mv i F?¬M; i? i?m”M HÊB +?¢v i`®MX

>ÆM M[T?ªB /MM; i®+ ç° M? M? M?‘i ;B i +? i M|X

a m F?B •K ©M? GB T "€Q T?€i` •K i? M? #€Q ?B m- M| F?¬M; +?9i /Q /U ç€M?
æQÌM; S?QM; +¬K hQ€B hBM? i`QM; i v- /QÈB +?•M i?B i`B M` "° GB M >Q - i`
M?“Q iÈB i`QÊ+ K†i M; QìB i`€M? i?Q€i F?ÄB bQM; i`ªQ +O M| - hQ€B hBM? i` M
tªQ- i`U+ iB T ç•K p`Q # M ?¬M; M|X

> B ç¢Q i?•MªM? i€+? ` - ;B[ F?¬M; i`mM; #„M` K°i ç¢Q ?mv i imv M- `ÆB tm®

æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; i? K [m v ç-m H¢B- iB T iK+ +?¢v p T?Q i`QÈ+ - b m
p M; M?Ä- •K ©M? GB T "€Q M; ½ tm®M; ç‘i- i?•M i? ;B½v ;BK Km®M çSM; H M-

J°i FQ+? +O æQÌM; S?QM; ç•K i`9M; p` i`Q v m Èi M?‘i +O M| - +?Q /M M| F?¬M; +
Í ç` T?QÆM; M?QÊ+ M?K+ +QÌM; i?U+ M?Q`WM; `”K- F i [mª +m®B +MM; +O M
#KM; M?[M; +QM GBM? h?9 F?€+X

.QÈB iB M? ?m®M; iS T?Q ç m ç-v`šv M;mv ?B K- æQÌM; S?QM; F?¬M; i? M`Q
+ÁM ?B p¼M; b®M; b|i- +?d +| /U p`Q i?O çQ¢M K€m i M? M;mv M i?Ov M?‘i KÍ K
i¢Q +?Q KbM? K°i çQÌM; bBM? +ÆX

“^M; p`Q h?B M;B B i`mM; T?~K +ªM? ;BÈB ç®B T?| pÈB K°i æ` ;B B i?QÈM; T?~K
/ /`M;- i?“K +?Q æQÌM; S?QM; F?¬M; /MM; ç M €K F?Q +kM; +| i? ?¢ ;K+ ç®B T?
M; „MX

æ°M; ioM? b m HQM; +`M; H9+ +`M; HÈM- K†+ /M pW `²B +?d /•v /Q pÈB •K ©M
M?QM; +?d pÈB +?®+ H€i i?ìB ;B M M`v H¢B H`K +?Q F?QªM; +€+? ;B[KbM? p`

*?QÆM; R83, `` GBM? i?9 çm´B ;B iX U>¢V

h`QM; `WM; M9B- iB M; ;`Q i?ûi +O GBM? h?9 [m M? [m~M F?¬M; M;WM;- #¼M
T?€M çQ€M p` i`Q +O æQÌM; S?QM;- p”v K` T?QÆM; T?€T M`v H¢B +| i? ;B¼i M Q
pšM #€K i?2Q b€i T?Q b m æQÌM; S?QM;X

*?ϕv p T?Q i`QÊ+ F?¬M; ç M K°i MûM M? M;- æQÌM; S?QM; +<sup>a</sup>K ;B€+ çQÊ+ T?Q +QM GBM? h?9 ç M; çm´B i?2QX h` M i`,K ç-m GBM? h?9 M`v Qi M?`i +kM; +| K°i +QÌM; çϕBX

*QÌB F?´ K°i i`"M i`QM; HÁM;- F?| i`€+? +¬ +¬ /†M çB /†M HϕB ?„M F?¬M; çQÊ+ p aÆMX h?B M h9 +kM; F?¬M; +?Q T?ûT ç iY t•K M?"T [m€ K°i i`,K /†K i`QM; E?9+ æ•m F?¬M; +ÁM H` ?mM; ?B K M[- T?ªB H` p¬ +MM; ?mM; ?B K5 L;QÌB #bM? i?Q poM? pB M +kM; F?¬M; i? ` M;Q`B çQÊ+ M[X

L?•M HQϕB +| ç` #`M +O M?•M HQϕB- GBM? h?9 +kM; +| ç` #`M +O +?9M;- E?9 +O GBM? h?9- #¼M +?9M; b) F?¬M; t•K M?"T p`Q ç` #`M +O M?•M HQϕB [m`v `® HQϕB iÈB [m`v `®B ç` #`M +O +?9M;X

*kM; +?d +| æQÌM; S?QM; i`B + Q ; M HÈM- , p`Q #ªM i?•M +| "i S?¬B :B€T- Hϕ ?ÆM M[+| GBM? E?B T L? M +?d /šM ?„M KÈB +| i? M iQ`M F?¬M; ? Q i`M çB i hQM? iQ€M F?QªM; +€+? +kM; F?¬M; +ÁM t M[- i?•MªM? +O æQÌM; S?QM; ç M?B M H„+ KbM? iϕQ i?`M? K°i çQÌM; +QM;- +?ϕv b M; # M i`€BX

*ªK ;B€+ +QÌM; çϕB p Q7 H9+ M`v +?Q æQÌM; S?QM; K°i ?B p¼M; bBM? i²M- K¶B i`QÊ+ +| GBM? h?9 +`T b€m ?„M H`T iS+ çB pÁM; [m - M m T?Q i`QÊ+ HϕB H` K°i`U+ iB T çB iÈB ;B i+? i- M?QM; M?[M; +QM GBM? h?9 M`v i`QÊ+ F?B +? i pšM #€Q +?Q ç²M; #ϕM p` i`Q +O æQÌM; S?QM;X

h` M i`,K +QM GBM? h?9 i`mv çm´B æQÌM; S?QM; F?¬M; #B i K i KÄB- i?2Q b€i T i`QM; E?9+ æbM? aÆM- ?ÆM M[ç°B M;k +O +?9M; +`M; M;`v +`M; ç¬M; çªQX

a m F?B ç€M? M;½ K`v +QM GBM? h?9 +ªM çQÌM;- æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ çQÊ+ +`M; H9+ +`M; FûK- K² ?¬B HϕM? i` M i`€M S ` - iQ`M i?•M QÈi çšK K² ?¬B- / i` HQϕB ç m çÈM M`v K†+ /M F?¬M; iQM? H` F`+? HB i M?QM; +kM; F?¬M; T?ªB M;Q çQÊ+- ?B M iϕB æQÌM; S?QM; ç M; T?ªB +?`m çUM; bU ç m çÈM ç!- ç m çÈM M?` æ M çB M +O æQÌM; S?QM; ;B®M; M?Q #` K°i [mv M Q M? M€i- +QÆM; F?Q # M `¶B HQϕM- M m F?¬M; T?ªB FBM? Kϕ+? +O æQÌM; S?QM; çQÊ+ [m, i?¬M ;B +® FBM? Kϕ+? iQ`M i?•M ?„M bÈK ç½ çSi çQϕM `²BX

Jϕ+ /M HQϕB ç m çÈM M`v HB M iK+ ?`M? ?ϕ æQÌM; S?QM;- M?QM; ?„M pšM ;„i ; i`ϕM; i?€B h€ h?B >Q`M >²M- €T +? K¶B K°i +?9i iB K HU+ +O #ªM i?•M X "ÎB pb K`i- ?„M imv i ç®B F?¬M; i? ;B[ çQÊ+ iQM? KϕM; F?B ç®B K†i pÈB GBM? h?9 +`T >ϕT +®+ i?9 K° ç½ F?¬M; +ÁM t M[- K†+ /M æQÌM; S?QM; Hm¬M T?ªB +?ϕv çQÌ F?¬M; ? +?ϕv b B T?QÆM; ?QÈM;X

*?Q iÈB #•v ;Bì- +| i? M|B i?•M i? æQÌM; S?QM; ç½ pQÈi [m€ ;BÈB ?ϕM +| i? i +?Q M;½ tm®M; ?Q`M iQ`M H` /Q w +?Q FB M +QÌM; +O ?„M pšM ç M; /mv i`b- ç! +U pÈB iY pQM;X

h®+ ç° iB M iÈB +O æQÌM; S?QM; +`M; M;`v +`M; +?"K- F?QªM; +€+? pÈB GBM? ;¬M- +S i?2Q ibM? i`ϕM; M`v T?ÁM; +?WM; F?¬M; ç M MY MûM ?QÆM; M[ - ç`M C æQÌM; S?QM;- b m ç! tû t€+ ?„M i?`M? i`,K M;`M KªM?X

h`QM; F?¬M; F?Q i`mv M iÈB KMB ?¬B i?®B M?`M M?ϕi- æQÌM; S?QM; p®M ç M; M?"M çQÊ+ KMB ?¬B i?®B iW T?Q i`QÊ+ i`mv M iÈB- iBM? i?¬M æQÌM; S?QM; H ?QÆM; i?ÆK +O M;`M ?Q p`vX JMB i?¬B i?®B M`v M|B H M K°i çB m- æQÌM; S?

GϕB +?ϕv p T?Q i`QÊ+ i`,K i`QÊM;- [mª M?B M æQÌM; S?QM; ç½ M?bM i?`v ?ϕT + +| p¬ b® KϕM ç^M; [m`M [m M?X æQÌM; S?QM; +kM; #`i +?`T i`i +ª iB M p`Q +ÁM iB T +?ϕv H M i` M KϕM ç^M;- /MM; hQ€B hBM? T?€ pĐ K°i H¶ i?OM;- K°i i v M„K H ç-m HϕB +QÌB ? ? pÈB M?[M; GBM? h?9 pšM çm´B i?2Q ?„M- H9+ M`v ç½ +| i? i

@ Gk i?Ä M?Ä +€+ M;QÆB ? v H` i`Î p çB M;O çB5

a m F?B M|B tQM;- i?•M ?bM? ?„M +?mB tm®M; H¶ ?´M;- KQÊM HU+ +O K¢M ç^M
h`QÊi tm®M; ; -M ç M K†i ç'i- [m^a i?U+ ? B i v +O æQÌM; S?QM; ç½ F?¬M; +ÁM
im°i i v- [m v i`ÁM i` M F?¬M; i`mM; p`B pÁM; `²B M; ½ i` M K°i ç®M; i?`i i?®B `[
_®i +K+ +QB M?Q i¢K i?ÌB i?Q€i F?ÄB M; mv ?B K - i` M i`,K +QM GBM? h?9 +´T M,
M|B F?¬M; bÊ ç| H` ;B^ /®B- H` M; QÌB i?b b) #B i bÊ- +?Q /M +| H` h? M; S?B hB
T?^B FBM? ?²M i€M; ç^a KX L?QM; æQÌM; S?QM; H¢B +| i? /MM; +?9i F?Q HU+ +m
+QM GBM? h?9 +^M çQÌM; KÊB +?¢v çQÊ+ ç M ç•v- +QB M?Q ç•v +kM; H` #^M bU
æQÌM; S?QM; ?Q`M iQ`M F?¬M; M; ?o iÊB- ?`M? ç°M; H-M M`v H¢B ?mM; ?B K M
+QM pQÆM; ;B^ +?B i?9 M?Q E?B m h?B M G M; - H¢B +ÁM #` i` M i`,K +QM GBM?
ç•v ?Q`M iQ`M H` çB m F?¬M; i? /U HB m çQÊ+X
"i [m€- p`Q i?ÌB F?„+ M; mv ?B K +m®B +MM; - ?„M ç½ iÊB çQÊ+ i?9 K°X h?9 K° +
M?B M- M; ,M +^M ç`M GBM? h?9 ç M; i`mv çm´B ?„MX
J°i +^K ;B€+ K i KÄB K½M? HB i i`mv M iÊB- +?ŠM; M?[M; i` M i?•M i? - K` iBM?
p¬ +MM; K i KÄB X æQÌM; S?QM; +^K ;B€+ çQÊ+- M m H9+ M`v KbM? M?„K H¢B- i`
M; O F?¬M; #B i i`ÌB ç'i ;b M[X
>B M i¢B +^i?•M i? æQÌM; S?QM; iQ`M H` i?QÆM; iQ+?- M m +S M?Q p`v K` M;
M?QM; i`i b) i¢Q i?`M? ^M? ?QÎM; F?¬M; +| HÊB pÈB im Hmv M b m M`vX "ÎB p`v a
?„M K¢M? K) b®+ H¢B iBM? i?¬M +O KbM?- +® ;„M; H`K +?Q #^M i?•M i? M? idM
" M i`QM; i?9 K°- K†+ /M ?¬M i?B M ç` €K- F?¬M; +| €M? b€M; M?QM; æQÌM; S?
#° tQÆM; i`„M; t| - +MM; pÈB M?[M; ç®M; i?`i i?®B `W # M i`QM; M?[M; #° tQÆ
+| F?´M; H² p¬ +MM; - +| #° H¢B `i M?Ä- ?ŠM H` i?m°+ p K°i b® HBM? i?9 i?B M
;BŠK K°i +QÊ+ +kM; +| i? H`K ;½v p`B +€B tQÆM; X
h?9 K° M`v ç½ i²M i¢B F?¬M; #B i # Q M?B m H•m- [m M?B m M,K iQ+? Hkv M?Q
+?¶ M`v- +?ŠM; M?[M; H`K +?Q F?¬M; ;B M i`M M; "T K°i KMB ?¬B i?®B- +ÁM H`K
p¬ +MM; X *kM; F?¬M; #B i H` /Q +^K ;B€+ +O KbM? pb [m€ K i KÄB M M F?¬M; ç
M`Q- æQÌM; S?QM; H¢B +^K ;B€+ # M i B i`mv M iÊB iWM; iB M; F m ;`Q i?^K i?B
"i [m€ æQÌM; S?QM; iU M?B M b) F?¬M; ç w iÊB M?[M; i?S M`v- +QÆM; i•K +O H
ç®B pÈB •K ?²M- i`¢M; i?€B ?B M i¢B +O æQÌM; S?QM; T?^B M|B H` +€B ;b +kM
F?¬M; bÊX
G^a Q ç^a Q çSM; /"v- ibK K°i +?¶ iQÆM; ç®B b¢+? b) M;²B tm®M; - æQÌM; S?QM; +k
i?€B h€ h?B >Q`M >²M K` ?„M H`v K°i +•v HBM? /QÊ+ ` iW i`QM; J` ©M? F?¬M; ;B
H` /Q æQÌM; S?QM; ?€B /QÊ+ i`QM; i?ÌB ;B M î i¢B E?9+ æbM? aÆMX
æQÌM; S?QM; ç®B pÈB ç°+ /QÊ+ M; ?B M +Sm p¬ +MM; b•m b„+- iU M?B M +kM; #B
i?QÆM; - +| +•m ç°+ @v p®M H` K°i M?`- #B i bY /KM; ç°+ /QÊ+ +kM; b) #B i K°i +?
M`v- K¶B +•v ç m p¬ +MM; i`•M [mw- î# M M; Q`B +,M #^M +?QM? H` i?B M i`B ç` #^

ReyX *?QÆM; R8N, E?B m h?B M G M; :B^Q >Q¢iX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;B^, J¢+ J†+

*?QÆM; R8N, E?B m h?B M G M; ;B^Q ?Q¢iX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

JQÊM HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +O "B M o¬ >mv i- æQÌM; S?QM; ç2K i?ªQ /QÊ+ M, +? +QÆM; F?Q T?€i` M; ¼M HY - #„i ç-m +¬ ç¼M; /QÊ+ /`+?X

h`QÊ+ FB æQÌM; S?QM; +kM; ç½ iWM; +¬ ç¼M; /QÊ+ /`+?- #ªM i?•M ?„M im Hmv +QÆM; i•K +O ?„M +kM; F?¬M; i?Q+? ?ÊT H`K pB + M`v- +?Q M M K¶B F?B Km®M FûQ J¢+ GQm h¬ ?¶ i`ÊX J` #•v ;BÌ ç½ +¶ HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +O "B M o¬ >m +¶ i? / /`M; iU +¬ ç¼M; çQÊ+ /QÊ+ /`+?X

h?ìB ;B M +?Q ç M MY MûM ?QÆM; - æQÌM; S?QM; ç½ +¬ ç¼M; tQM; iQ`M #° / æQÌM; S?QM; ç2K iQ`M #° /QÊ+ /`+? +¬ ç¼M; çQÊ+ ?¶M ?ÊT # M i`QM; K°i +?B + #B i Hmv M +? i?m®+ +? [i?QÆM; - +?d +¶ i? K°i M; KK m®M; ? i?¶M ?ÊT /QÊ+ .QÊ+ /`+? K€i K p`Q #KM; - æQÌM; S?QM; +? "K `½B i?Î` K°i ?ÆB- M, M; HQÊM; ~ i`B ç` #ªQ M`v b) /-M /-M i M p`Q +Æi? æQÌM; S?QM; - ç®B pÊB M°B i?QÆM; p` i`i HÈMX

æ9M; H9+ æQÌM; S?QM; +?m`M #` ?Ov #Ä i`¢M; i?€B h€ h?B >Q`M >²M- p`M +?m ;BªB /QÊ+ /`+? i`QM; +Æi? i?b T?Q M; Q`B i`mv M iÊB iWM; çÊi •K i? M? -K -K +?mv M- +¶ p M?Q H`iB M; #QÊ+ +?•M +O p¬ b® GBM? h?9X L; v b m ç|- p¬ b® i i`mv M iÊB- i? M? •K HB M KB M F?¬M; /Si H`K +?`M ç°M; +ª K°i pMM; `WM; M9B

a„+ Kti æQÌM; S?QM; i`„M; # +?- ?„M H†M; H) KÁ iÊB # M +¢M? - M?bM p T?Q H

" M M; Q`B ?¢T +®+ +¶ K°i +Y p`Q /`B +?Q iÊB KQÌB i`QÊM; - MÆB +W p`Q +¶ K° b„T +? i; B` ç m çB p`Q ?¢T +®+ iW H®B M`v- +`M; çB p`Q # M i`QM; /B M iQ+? ?¢ F i [mª K` H-M i`QÊ+ æQÌM; S?QM; [m M b€i çQÊ+X

:BÌ T?9i M`v- T?Q i`QÊ+ +Y p`Q ç¢B F?€B M; Q`B ? B /†K- ç`M GBM? h?9 pW i`n i`T Î MÆB M`v- €M? K„i +?9M; H°` ?mM; [m M; M; ¶ +?WM; p`Q # M i`QM; - M?QM F€ ç°M; i€+ ;bX

s2K ` #¼M +?9M; ç9M; H` b) F?¬M; iMv iB M t¬M; p`Q i`QM; i?9 K°- #`i [m€ æQ ? #m¬M; HÄM; X `^M; p`Q i`Q F?¬M +O M?[M; GBM? h?9 M`v- #¼M +?9M; b) F? p`v- æQÌM; S?QM; TªB t€+ ç`M? +?„+ +?„M F?¬M; +¶ #`i F€ M; mv ?B K ;b M [KÈ i?QÆM; X

æ€K GBM? h?9 M`v Qi M?`i +kM; TªB +¶ K°i i`, K M, K KQÆB +QM- i`i +ª ç m H` GB +, M #ªM F?¬M; ? +¶ K°i +QM GBM? h?9 +`T #®M M`QX

"¼M +?9M; iK Î K°i +?¶- +¶ K`v +QM GBM? h?9 F?¬M; ?B m pb b Q H¢B t¬M; p`Q - +¶ +Wm ?"M #`i +°M; ç€B i?B MXX h`QM; ç|- +¶ K°i +QM GBM? h?9 +`T b€m p¼i iÊ M, K ç M; +„M tû M? m` - M?2 `„M; M? +? KB M; - ; -K M? K°i i`"M- ? B +QM GBM? +€B çm¬B tm®M; iW iW #Ä b M; K°i # M- bQ pÊB i?Ä +ÁM #B i çB m ?ÆM M?B mX

"¶M; M?B M- i`i +ª GBM? h?9 ç m M?bM p K°i T?QÆM; ?QÈM; - b m ç|- æQÌM; S h?9 iW iW +?B ` ? B # M- ç H°` K°i F?QªM; ç`i i`®M; Î ;B [- b m K°i F?„+ - K°i M; ¢Q [m2M i?m°+ ç°i M?B M T?O tm®M; X

h?•M ?bM? M?Q [mª M9B M?Ä +O *m²M; a€i E?B m h?B M G M; H¢B H-M M [tm`i M ¶ iW i` M i`ìB ;B€M; tm®M; - ;B®M; M?Q K°i ç€K K•v i`„M; MQ`MX h?•M ?bM? M K°i ç¬B K„i K`m çÄ K€m M?bM p T?Q æQÌM; S?QM; X

L ¶ ç M; M?bM æQÌM; S?QM; - i`QM; K„i M ¶ ~M +?S p¬ +MM; T?šM M°5

S?B +?•K #„M p`Q i`QM; KB M; M ¶ +kM; +?Q H`v ` - M?QM; /QÊ+ HU+ +O i?m®+ pÊB M?•M HQ¢B ;•v i?QÆM; i`M +?Q KbM? - ;B i +? i #^M; ? [m +O KbM? - *m²M; a F?¬M; +¶ Hw /Q ç #Ä [m +?Q æQÌM; S?QM; X

h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; /•M; H M K°i +ªK ;B€+ #`i M- ?„M i?`v çQÊ+ i`QM; K„i B bU iS+ ;B`M +ÁM F K i?2Q K°i iB ;B m +Êi- ;B m +Êi #ªM i?•M KbM? iU +?Q H`i?

L?QM; KbM? ç½ i`®M p"Q i?9 K°- ?ÆM M[M?bM #° /çM; +O ç€K GBM? h?9 M"v-
 i? iB M p"Q- M; v +^a E?B m h?B M G M; +kM; M?Q i? - #¼M +?9M; +ÁM +! #B M T
 h?•M i? F?´M; H² +O E?B m h?B M G M; [m v p T?Q ç€K GBM? h?9- ?QÈM; p
 iB M; - M?QM; M; v b m ç!- ç€K GBM? h?9 FB +QM M"Q +QM H'v`mM H M iWM; ç
 K†i ç'i- +?ŠM; M?[M; GBM? h?9 +´T M, K M?Q i? - K" M; v +^a M?[M; GBM? h?9 +´T
 h`QM; ç-m æQÌM; S?QM; ç m K K M- ?„M M; ?2 F?¬M; ?B m i?9 M; [- iU M?B M F?-
 pW KÈB M!B +€B ; b HçB +! i? ?M /¼ Hk GBM? h?9 bÊ ?½B M?Q p"vX
 E?B m h?B M G M; HçB ; -K M? K°i i`"M- ç€K GBM? h?9 +`M; i? K`mM`~vX "¶M;
 +´T M, K +QÌM; i`€M; + M ç<sup>a</sup>K çSM; H M- b m ç! ?QÈM; # M M; Q`B +?çv çBX
 E?B m h?B M G M; M?bM +QM GBM? h?9 M"v K°i +€B- iS +?B ççT i` M K†i ç'i- i
 M?€v K„i #B M K'ix
 *€+? ç! F?¬M; t i`mv M iÈB K°i iB M; F m i?<sup>a</sup>K i?B i +O GBM? h?9 b m F?B #`i?
 K'v ?ÆB i?Î- æQÌM; S?QM; FBM? ?½B T?€i ?B M- E?B m h?B M G M; ç M; iW iW
 M! M; "K +QM GBM? h?9 +´T M, K pW +?çv i`®MX "i [m€ H9 + M"v- +´ +QM GBM? h
 K°i p i +„M- p i +„M içQ i?`M? K°i +€B H¶i?OM; iQ- K€m iQÆM; +?av t®B t<sup>a</sup>` M; Q
 M?„K M; ?B M- i?•M i? F?¬M; M; WM; +Q ; B"ix
 L! +ÁM +?Q +? i- M?QM; +€+? +€B +? i +kM; F?¬M; t M[X
 E?B m h?B M G M; i?^a +QM GBM? h?9 +´T M, K M"v tm®M; K†i ç'i- b m ç! çSM; M
 M?bM æQÌM; S?QM; - # M KûT M! +?`K`½B FûQ /`B içQ i?`M? K°i çQÌM; +QM; X
 L! ç M; +QÌB5 h`QM; M?€v K„i H¬M; i!+ æQÌM; S?QM; /UM; çSM; - K°i +QM GBM? i
 M?•M iQM? ?! M?Q p"v- +! i? #B i HBM? i`Q +O M! ç½ ççi ç M i`bM? ç° M"QX
 a m K°i F?„+ - +QM GBM? h?9 +´T M, K #` i?QÆM; +?`K`½B çSM; H M- iS +?B M! ç
 çSM; H M- b m ç! M! iW iW çB p"Q i`QM; i?9 K°- K¶B K°i #QÈ+ ç m +! p¬ b® K€m iç
 ççQ ?mv i imv M FûQ /`B i` M K†i ç'ix
 æ•v H" K°i +^aM? iQÈM; iQÆM; ç®B i? HQÆM; - M?QM; HÁM; #`M i v æQÌM; S?QM
 >„M`®i +K+ +kM; #B i çQÈ+ +?O w +O *m²M; a€i E?B m h?B M G M; H" ; bX
 h?9 K°- ç9M; H" ç` T?QÆM; i?¬M i?€M? F?¬M; i? t•K T?çK i`QM; bmv M; ?o +O
 T?ªB H" GBM? h?9 b„T +? i +„M #ªM F?¬M; i? iÈB; -M MÆB M"v- çB m M"v i'i +ªG
 æbM? bÆM ç m TªB im•M i?2Q- M; v +^a *m²M; a€i E?B m h?B M G M; +kM; F?¬M
 L?QM; M! +! #B M T?€T ç ç®B T?! pÈB æQÌM; S?QM; ç M; #` i`¼M; i?QÆM; X
 L m F?¬M; +! K°i HBM? i?9 b„T +? i- p"v i?b içQ` K°i +QM GBM? h?9 b„T +? i F
 M; mv M M?•M içB b Q b m F?B F?B E?B m h?B M G M; ; -K M? K°i i`"M- ç€K GBM
 GBM? h?9 H'v +QÌM; ; Bª pB i¬M- K°i iB M; ?B m H M? +O i?9 i`mM; +?B pQÆM;
 #¼M +?9M; +kM; +! i`Q im +O`B M; KbM? - #¼M +?9M; +kM; v m [mw iQM? KçM;
 pb K°i Hw /Q H½M; t i M?Q p"v +?S\ "ÎB pb i? +?Q M M #¼M +?9M; KÈB bÊ ?½BX
 M; v F?B tm'i ?B M K°i +QM GBM? h?9 +´T M, K F?¬M; +?`m M´B €T HU+ Km®M +
 +?BK ç-m ç`M i?b iU M?B M M! ç½ #` E?B m h?B M G M; +?¼M H`K p"i ?B bBM? ç
 i`Î HçBX
 *QM GBM? h?9 +´T M, K M"v +kM; F?¬M; H" T iS+ +? i çB- M?QM; M! TªB +? i F
 h?B M G M; +„M +kM; +! +?WM; KU+X
 E?QªM; +€+? ? B /†K çQÌM; - +QM GBM? h?9 +´T M, K M"v TªB çB ? i MY MûM M
 MÆB +Y p"Q i?9 K°- +QM GBM? h?9 M"v ; B®M; M?QK Ð h Ð° +` + @ ?B H M; £ðÀ

h`i +<sup>a</sup> M°B ç M GBM? h?9 pW ibK çQÊ+ æQÌM; S?QM; ç m MûK p`Q i`QM; J`^aM? F
 ?„M +kM; F?¬M; KQÊM HU+ HQÊM; +O M°B ç M ç T?K+ ?²B +QÆM; F?QX JQÊM
 ç F?¬B T?K+ +QÆM; F?B ç9M; H` K°i #B M T?€T `i M? M? p` / /`M; - pW `²B æ
 M?Q p`vX L?QM; pW `²B H` pb +?çv i`®M p` ç /mv i`b h€ h?B >Q`M >²M- ?B M iQ
 ;b- +kM; F?¬M; +ÁM i`çM; i?€B h€ h?B >Q`M >²M- æQÌM; S?QM; M?`i ç`M? T?ªB
 F?¬B T?K+ +QÆM; F?Q i`QM; ç M çB M p` FBM? Kç+?X +?d +| M?Q p`v KÈB F?¬
 M`v- KQÊM M; QçB p`i F?¬M; T?ªB H` +?QM? ççQX K†+ /M æQÌM; S?QM; +ÁM i`
 `i M?B m i?S M; QÌB F?€+ +kM; F?¬M; #B iX
 *?`K `½B i?Î` K°i ?ÆB- +® ;„M; H`K +?Q iBM? i?¬M i? M? ioM?- i?•M i? pb ç m
 iWM; çÊi /¬M /¬M +kM; v M H†M; i`Î HçBX

RekX *?QÆM; ReR, >mv M :B BX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; ReR, >mv M ;B BX

L?|K /`+?, .mM; M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

æQÌM; S?QM; i?Y +ªK SM; HBM? F?Q HQm ç°M; # M +çM? KbM?- M?QM; ?„M +k
 L?QM; ?„M #B i- HBM? F?Q i`M M;`T K¼B MÆB i`QM; i?B M ç` - +?d H` i?U+ HU
 F?¬M; i? +ªK M?`M çQÊ+ K` i?¬BX

JQÊM +ªM? ;BÈB +O "B M o¬ >mv i- i`QM; K°i i?ìB ;B M M; „M M; OB ççi çQÊ+ +`T
 çdM? T?QM; - iU i?•M i? M; ?B K [m bU +QÌM; ççB +O h?B M ;B B +ªM? ;BÈB- i
 M; °` X *| H9+ - +?d +| çSM; Î +€B ç° + Q ç| KÈB +| i? t2K çQÊ+ T?QM; +ªM? +O
 /B M M`v K` M|B- H-M M`v æQÌM; S?QM; i?B i`B M h€ h?B >Q`M >²M- K†+ /M K
 +?9i T?B M iQ€B- M?QM; +kM; K M; ç M HÊB Q+? F?¬M; M?Ä- Qi M?`i- i•K +ªM?
 pÈB `i M?B m M; QÌB +MM; çŠM; +`T F?€+X "ÎB pb ?„M #B i h?B M ;B B + Q i?O
 #B i h?B M ;B B + Q i?O +| i? H`K M?[M; ;b- M?[M; M; QÌB F?€+ +kM; F?¬M; +| +
 o¬ h?QÌM; Zmv i- iQÌM; iQÊM; i`QM; FBM? Kç+? ç M; +| K M? K¬M; +QÆM; F?Q p
 /¬M iB M p`Q +ªM? ;BÈB i•K ioM? M?Q MQÈ+X

h`QM; +Æ i? ?„M +kM; F?¬M; +| MY çB K +QÆM; F?Q i²M içB- H-M M`v +kM; ;B
 Hmv M- M?QM; HçB F?| F?, M ;`T M;`M H-M H-M ç-m iB MX

Í i`QM; ªQ iQÎM; - o¬ h?QÌM; Zmv i p`M +?mv M F?¬M; #B i # Q M?B m +?m i?B M
 S?QM; iW iW Mªv bBM? ` K°i +¶ M,M; HQÊM; - HBM? F?Q ÎM; QçB ;BÈB +kM; #„i ç

G`v +¶ M,M; HQÊM; +| i? M|B H` M?Ä #û F?¬M; ç€M; F M`v H`K F?ÎB ç-m- æQÌM
 p`M +¬M; +O o¬ h?QÌM; Zmv i i-M; i?S # /šM /„i +¶ M,M; HQÊM; M`v p`M +?mv
 çQÊ+ K°i +?m i?B M- +¶ M,M; HQÊM; M`v HçB HÈM KçM? ?ÆM; `T K`v H-M- /¬M /
 i?`M? K°i +QM b¬M; HÈM- b¬M; HÈM iK i?`M? h`QÌM; ;B M; - bBM? b¬B F?¬M; M; v

hB m E?¬ G•m p®M m QªB ;Bì T?9i M`v +kM; T?K+ ?²B M; mv M i`çM; - ?¬ SM; +
 T?mM ` Mm®i p`Q HBM? F?QX

æ M çB M p` FBM? Kç+? F?¬ [m„i HçB K°i M[ i`M M;`T +QÆM; F?Q- +ªK ;B€+ p-
 H`K +?Q M; QÌB i HQm Hmv M- H`K +?Q M; QÌB i pmB bQÊM; X æQÌM; S?QM; pW
 pW p`M +¬M; ?Á i M /QÊ+ /`+? i`QM; +Æ i? X

J†+ /M [m i?ìB ;B M /"B M?Q p"v- M?QM; /QÊ+ /"+? M"v ç m çQÊ+ M;QM; Hmv M i
 H"K b Q +| i? / /"M; ?Á i M çQÊ+X G9+ i`QÊ+ +Æ i? æQÌM; S?QM; +kM; +?d ?
 M?Ä K" i?¬B- T?¬M HÈM pšM +ÁM ç¼M; HçB i`QM; +Æ i? ?„M- +ÁM +?Q i? ?Á
 *QÆM; F?Q ?Á i M /QÊ+ HU+ i?¬M? M,M; HQÊM; i`M p"Q i`QM; FBM? Kç+?- p" M
 ç2K /QÊ+ HU+ T?•M #® ç M iWM; #° T?"M i`QM; +Æ i? X .QÊB bU [m M b€i +O H
 #` ?Á i M içQ i?"M? K°i [m M; i?ªB /"v ç†+ i?¬K i?'m p"Q i`QM; +Æ i? - iW iW #
 i?QÆM;X
 æ•v H" K°i [m€ i`bM? i?QM; i?ª K" po ççB- #ÎB p` æQÌM; S?QM; +?d +¬ ç¼M; /QÊ
 ` ç M /QÊ+ +?[i?QÆM; ;b ç|- +?Q M M i€+ /KM; +O M? [M; /QÊ+ /"+? M"v +kM;
 Jç+ GQm h¬ Î ç•v- +?„+ +?„M M" M; +| i? Hmv M +? M? [M; i?ªQ /QÊ+ M"v K°i H-M
 ç M /QÊ+ +?[i?QÆM; i®i M?'iX L?QM; /M b Q æQÌM; S?QM; +kM; +ªK i?'v / +?
 i' M ?çB +kM; /-M /-M çQÊ+ +?[i`X
 a m H-M` M Hmv M i?•M i? i`QÊ+ - / i?'i p" HK+ T?O M; k içM; +O æQÌM; S?Q
 ?„M +| i? /U p"Q [mv M FbM? p" i®+ ç° ç ç€M? # v K°i ç®B i?O >Q" M; ;B B i`m M
 i®+ ?'i i?•M i? +O ?„MX L?QM; i?•M i? K" ?„M H'v H"K FB m M; çQ i`QM; M? [M;
 +kM; F?¬M; i? M"Q iB T M?"M çQÊ+ +QÆM; F?Q +O + Q i?O h?B M; B B i`m M; T
 *ªM? ;BÈB +? M? H +? i?"i bU [m€ HÈM- b® HQÊM; p"Q +?'i HQÊM; +QÆM; F?Q ;
 F?¬M; T?ªB +MM; K°i +'T ç°X
 "i [m€ H9+ M"v- æQÌM; S?QM; HçB +| +?9i M; ç+ M?B M- M,M; HQÊM; +| çQÊ+ i?
 M²M; ç"K ?ÆM bQ pÈB i`QÊ+ K°i +?9i- M|B +€+? F?€+ - +?'i HQÊM; +QÆM; F?Q iç
 L,M; HQÊM; +?ªv tm¬B i`QM; FBM? Kç+? +kM; KçM? ?ÆM bQ pÈB [m€ F?S- i?"K
 M?"M çQÊ+ ç M çB M +O KbM? +| +?9i +ªK ;B€+ #°M? i`QÊM; F?¬M; FbK MûM ç
 K M? # M i`QM; - F?¬M +'T Km®M T?€ pĐ pÄ i`SM; i?Q€i` M; Q"BX
 *?ŠM; H) KbM? +| i? i' M +?S+ >mv M ;B B `²B\ æQÌM; S?QM; F?¬M; iU +?O çQÊ-
 h?"i` - F iW F?B im Hmv M o¬ h?QÌM; Zmv i iÈB M v- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; K
 /U i?2Q ? i?®M; T?•M +?B +'T #"+ +O i? ;BÈB M"v- ?„M KQM; çÈB +?QM? H"
 *?d +| o¬ h?QÌM; Zmv i i' M +?S+ KÈB +| i? ç2K ç M +?Q ?„M #B M ?| M; ?B M; i`
 "i [m€- ? i?®M; T?•M +?B +'T #"+ +O i? ;BÈB M"v +kM; +| i? ç +?Q æQÌM; S
 i?•M ?„M Î Hmv M +QÆM; HK+ T?¬K +ªM? ;BÈB i' M +?S+ o¬ h?QÌM; Zmv i i-M; i?
 i`m M; T?¬K +ªM? ;BÈB i' M +?S+ o¬ h?QÌM; Zmv i i-M; i?S # - M?Q p"v bU i?2Q b
 i' M +?S+ o¬ h?QÌM; Zmv i i-M; i?S iQ Qi M?'i ?„M +kM; T?ªB ççi ç M >mv M ;B B
 H" æ` ;B B ?ç T?¬K +ªM? ;BÈB- #ÎB pb +°M; p b m- o¬ h?QÌM; Zmv i i' M +?S+ +°
 "i [m€ K°i KB M; ,M F?¬M; çQÊ+ K" T- K¼B pB + iW iW b) ç M- iW >Q" M; ;B B i'
 +?ŠM; [m +?d H" K°i #QÊ+ M?Ä K" i?¬BX
 hQM? i?ìB ;B M- b m F?B #ªM i?•M i' M +?S+ o¬ h?QÌM; Zmv i i-M; i?S # ç M ;BÌ
 #ªM i?•M KbM? +| "i S?¬B :B€T- i®+ ç° im Hmv M M? M? ?ÆM `i M?B m bQ pÈB
 +?B M bBM? iY +O KbM? p" E?B m h?B M G M; - +ÁM +| ç€K GBM? h?9 FB p¬ Hr
 ç m +,M; i?ŠM; ç M i" M +MM; - i?9+ ç~v #ªM i?•M ç°i T?€ +kM; F?¬M; T?ªB H" F?¬
 oW M; ?o M?Q p"v- æQÌM; S?QM; +kM; +| +?9i M i•KX
 >„M +ÁM bÊ i®+ ç° i' M +?S+ +O KbM? [m€ M? M?- b m M"v b) çQ ç M T?B M iQ€
 +O KbM?- M m M?Q p"v i?b +?Q /M i®+ ç° im Hmv M +| M? M? ?ÆM M[i?b æQÌM
 i' M +?S+X
 GQçB #Ä içT MB K i`QM; HÁM; - æQÌM; S?QM; ç„K +?bK iBM? i?¬M p"Q i`QM; ç M
 +?mv M o¬ h?QÌM; Zmv iX
 *?Q iÈB ;BÌ F?„+ M"v- ?„M #¶M; M?B M T?€i ?B M- ? B Hm²M; iBM? ?²M +O GBM
 i`QM; ç M çB M +O KbM?X > B Hm²M; iBM? ?²M- K°i Hm²M; M?m ?Á - K°i Hm²M;

M? m- F?¬M; M;WM; ;B½v ;BK - i?dM? i?Q^aM; HϕB [m'M [m M? M? m- b m ç! HϕB
i€M ` i?'i i?^aB [m M; K M; K M; QìB- H"K +?Q +^apMM; ç M çB M +O ?„M ç m iÄ
æQìM; S?QM; F?¬M; F?ÄB +QìB F?' K°i iB M; - ?„M H" +?O M?•M HϕB Î # M M; Q
M" M; i?b M; QÊ+ HϕB- M M' M' M Î i`QM; ç M çB M +O KbM?- ;B! i?'B F?¬M; H¼
ç! ?QìM; i?K i?`M? [m^a i?„M; HÊBX
B #^aQ KbM? H" +?O M?•M +O M" M; +?S\ B #^aQ KbM? i? K i?m²M; i€+ /KM; +O "
L; v +^a oB K L?"i EB K +O hS LQÆM; +¬M; FQ+? K°i i?ìB ;B M /"B +kM; F?¬M; H"
:B€T- ?ÆM M[M! +ÁM +Sm #^aM i?•M KbM? i?Q€i +? i /QÈB K°i i`^aQ +O E?B m h?
T?ÁM; ?° M"v +kM; ç +?Q i? M?•M i` M? ;B" M? T?€ / ç-m`²BX
*! "i S?¬B :B€T ?° i?•M- +?ŠM; F?€+ M"Q +! i? K K°i ?"M; ``Q T?ÁM; i?O FB M +
+?d +! i? +?2 +?„M M; U+ p"Q HQM; +O KbM?- M?QM; M?Q p"v +kM; çO`²B- T?Q
H" p`i`Q i`Q KϕM; - +kM; H" MÆB ç`+? M?•M i?QìM; tmv M +¬M; FQ+? iÈB- M; "v b
M?'i æQìM; S?QM; +! i? ç + Q +Æ ?°B bBM? i²M iQÆM; ç®B HÈMX

RejX *?QÆM; Rek, _ M Gmv M h?•M h? G-M h?S > BX Ui?QÊM; >

o¬ h?QìM;

h€+ ;B^a, Jϕ+ J†+

*?QÆM; Rek, _ M Hmv M i?•M i? H-M i?S ? BX Uh?QÊM; >ϕV

L?;!K /`+?, .mM; M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

"i S?¬B :B€T +ÁM +! i€+ /KM; T?K i`Ê im Hmv M- H9+ im Hmv M K†+ M! p"Q- +! i?
iK i" T HBM? F?Q- +?mv M i®i M?Q p"v M; v +^a "€+? GBM? æ M K" "ϕ+? hB m GϕB
F?¬M; i? b€M? çQÊ+X

"€+? GBM? æ M +ÁM +¬M T?^aB Hmv M +? - +ÁM +¬M T?^aB ?€B /QÊ+ HB m- +ÁM
i`QM; KQìB ? B + M? ;B! b m F?B /MM; X J" "i S?¬B :B€T i?b +, M #^aM F?¬M; i²M
+¬M H9+ im Hmv M K†+ M! p"Q H" çQÊ+X

*?Q M M KÈB M!B- K†+ /M ?B M iϕB æQìM; S?QM; `i i?^aK- M?QM; H" +€B ;B€ M"v
;B9T GBM? E?B T L? M i?m çQÊ+ K°i i`QM; #®M Hm²M; iBM? ?²M- +ÁM +! i? ib
i'i +^a M°B ç M ç m ~M +?S F?¬M; Qi M,M; HQÊM; - +! M?B m F?Ä HϕB ~M +?S M
M?'i H" #®M F?Ä b m +MM; - [m^a i?U+ iQÆM; çQÆM; pÈB h?B M ;B B çdM? T?QM
GBM? h?9 M"v ç½ +? i`i M?B m M,K- M?QM; M°B ç M +O +?9M; +kM; F?¬M; #B
/²B /"Q M,M; HQÊM; X

"•v ;B! M; ?o K°i +?9i- [mv i ç`M? +O #<sup>a</sup>M i?•M ?„M F?B ç! H" `i F?¬M; b€M; bm
S?QM; #B i KbM? b) T?^aB ç®B K†i pÈB K°i oQÆM; ;B^a +?B i?9 p¬ +MM; FBM? F?O
HϕB h?B M h9 im Hmv M K'v M,K`²B KÈB i`Î HϕB E?9+ æbM? aÆM ibK T?B M iQ€

L m bU pB + ç½`²B i?b +! ?®B ?"M +kM; p¬ Q+?- +QB M?Q H" K°i #`B ?¼+ +?Q b
im'B i`QÐM; i?`M? ç m T?ϕK T?^aB b B H-K- K'm +?®i H" ?„M tY Hw b B H-K +O K
çϕQ Hw iB M t +?B ;B€K- ?"m bU +?B bQX Uç½ +! p i t2 ç'- iW b m`9i FBM? M; ?B

o¬ h?QìM; Zmv i pšM p" M +?mv M- +^aK ;B€+ #`M? i`QÈM; # M i`QM; ç M çB M M;
hB m E?¬ G•m +kM; +! +?9i`mM; ç°M; X

a m K°i F?„+ - +^aK ;B€+ #“M? i`QÈM; ççi iÈB +U+ çB K- æQÌM; S?QM; #¶M; M?B
M? M?äK- i?Q^aB K€B +U+ F€- +QÆM; F?Q +?^av tm¬B i`QM; FBM? Kç+? ç i?,M; ç
+^a +?‘i HQÈM; +kM; +| +?9i H°it€+X

L? M?“M; i?Î` K°i ?ÆB- i•K +^aM? +O æQÌM; S?QM; v M i oM? M?Q MQÈ+ ;B M;X

æ•v +?QM? H“ >mv M ;B B b Q\ Zm^ai?“i +^aK i?“v #^aM i?“•M KbM? KçM? ?ÆM i`QÈ
;B€+ ? v H“ HU+ HQÈM; i•K i?“-M- +QÆM; F?Q i`QM; +Æ i? - i‘i +^aç m i,M; H M K

s2K` - ?ŠM H“ #<sup>a</sup>M i?“•M ç½ ç´ T?€ >Q“M; ;B B i?QÈM; T?~K +<sup>a</sup>M? ;BÈB `²B- +^aK
;B B +kM; F?¬M; i X

E iW F?B æQÌM; S?QM; im Hmv M ç M M v- i?ÌB çB K +ÁM Î Gmv M *QÆM; +^aM? ;
`‘i M? M?- M?QM; F?B ç| i?U+ HU+ +ÁM iQÆM; ç®B i?“T- +?Q /M i‘M +?S+ +kM;
K“ iW Gmv M *QÆM; #€i T?~K H“T iS+ ç i?,M; ç M >Q“M; ;B B i?QÈM; T?~K- F?B
i?“•M i? - +kM; F?¬M; +^aK M?“M `ä`“M; çQÈ+ bU i? v ç´B ;B[? B +^aM? ;BÈB HB
iQÆM; ç®B `ä`“M;- M?“i H“ i`QM; M?€v K„i i‘M +?S+ ç| - +^a M;QÌB ;B®M; M?Q çS
#´M; #´M;- ;B®M; M?Q ç M; M^K KÆ p“vX

"QÈ+ p“Q >mv M ;B B- K†+ /M +?d H“ >mv M ;B B ?ç T?~K- iQÆM; ç®B HÈMX

M,M; HQÈM; i`QM; +Æ i? i,M; H M- i?ÌB çB K bY /KM; +QÆM; F?Q- bS+ KçM? +kM
HU+ +O €K F?Q /Q KbM? T?|M; ` +kM; b) ;B i,M;X

hm Hmv M +?ŠM; [m H“ K°i +€+? ç iW iW H2Q H M K°i M;¼M M9B + Q ?ÆM5 h` M
i? +?“•M +?QM? iB m /B i ç`+? M?“•M ç m H“ /U p“Q €K F?Q +O KbM?X J“ i?U+ H
H“ ç°M; HU+ ç i?9+ ç~v €K F?QX

G-M i‘M +?S+ M“v +| i? M|B H“ MQÈ+ +?^av i?“M? b¬M;- FûQ /“B i“M ? B i?€M;- ç
i?ÌB ;B M /“B M?“i iW i`QÈ+ ç M M v +O æQÌM; S?QM;X

a m F?B ç°i T?€- æQÌM; S?QM; pšM F?¬M; M;WM; p“M +?mv M o¬ h?QÌM; Zmv i- #
M?Q t•v K°i M;¬B M?“ p“v- K°i i-M; HçB K°i i-M;- iU M?B M T?^aB ´M ç`M? i-M; M“
i?2QX

J°i # M im Hmv M o¬ h?QÌM; Zmv i- K°i # M ;Q“M i K /QÈ+ HU+ i`QM; M;QÌB- ç|B #
i?“i i`QM; J`^aM? F?¬M; ;B M ` ,MX *kM; K v H-M M“v p“Q E?9+ æbM? aÆM- æC
M?B m i?S+ ,M p“ ç² /MM;- M m F?¬M; #` GBM? h?9 ûT p“Q i`QM; i?9 K° ç9M; H“
MQÈ+ m®M;X

Î MÆB b•m i`QM; i?9 K° M“v +,M #^aM F?¬M; +| # Q M?B m €M? b€M;- +Æ ?² +| i?
T?^aB M?½M HU+ +O æQÌM; S?QM; iQÆM; ç®B i®i i?“i bU +| i? i`Î i?“M? K°i i M
#B i?çT +®+ b•m # Q M?B m- çSM; Î MÆB M“v +?d +| i? HQ€M; i?Q€M; M?bM i?
[m M? T?Q i` M ?çT +®+X

a m K‘v M;“v- # M M;Q“B i?9 K° iB M; ;“Q i?ûi +O GBM? h?9 +kM; +?Q iWM; /WM
/“B +O E?B m h?B M G M;- M?QM; /-M /-M- M?[M; iB M; ;“Q i?ûi M“v Qi /-M- b r

M?[M; GBM? h?9 # M M;Q“B +kM; F?¬M; +| FB M M?ŠM +?ÌM[- #¼M +?9M; F?¬M
ç K Î # M M;Q“B i?9 K°X J†+ /M #¼M +?9M; H“ GBM? h?9- M?QM; +?9M; +kM; +|
+ -M çB b,M- + -M çB +QÈT çQç i ç` #“M- i` M? çQç i #çM ibM? ;b ;b ç| - b Q +| i?
F?¬M; #B i E?B m h?B M G M; ç½ çB ? v +?Q X

h?QÆM; i? +O æQÌM; S?QM; +kM; ç½ i®i ?ÆM `‘i M?B m- ç½ F?ÄB #^av i€K T?-M
M;U+ +kM; ç½ HB M HçB- i?U+ HU+ +kM; ç½ M;¬B T?K+ iÈB çdM? T?QM;X Í MÆB
€M? b€M; H“K +?Q ?„M +^aK i?“v ?ÆB #m²M T?B MX

?ÆM M[- #•v ;BÌ æQÌM; S?QM; +ÁM +?Q /€K çB ` M;Q“B i?9 K°- ?„M i?“i bU +|
E?B m h?B M G M; FB X oçM M?“i E?B m h?B M G M; pšM +ÁM + M? ;B[i`QÈ+ i
+?ŠM; T?^aB H“ / p“Q KB M; b|B b Q\

æQÌM; S?QM; Km®M çÊB GBM? E?B T L? M idM? HçB `²B KÊB `ÌB çB- M" M; +| +
pÈB GBM? h?9- +| M" M; #ªM i?•M +| i? i`€M? i?Q€i F?ÄB GBM? h?9- M iQ" M `ÌB
"i [m€ M?bM p"Q # M i`QM; +QÆM; i•K- GBM? E?B T L? M ç M; îi`çM; i?€B iBM?
ç-m H" K'v- ? B Hm²M; iBM? ?²M +ÁM ç M; /•v /Q pÈB M? m- /QÌM; M?Q +?Q iÈB
?ÊTX L m +S M?Q p"v- F?¬M; #B i KbM? +ÁM T?ªB çÊB # Q H•m M[X
h`QM; i?ÌB ;B M çÊB îMÆB M"v- i`W im Hmv M ` i?b +?ŠM; +ÁM pB + ;b F?€+- M;
b Q +kM; +?d H" K°i ?B p¼M; t pÌBX
J°i M; "v im Hmv M- ? B M; "v +kM; pšM im Hmv M- i`W i?ÌB ;B M M; O- i?ÌB i?ÌB F?
iQM? ibM? æQÌM; S?QM; +| i®i ?ÆM M[+kM; +ªK ;B€+ +| +?9i F?¬ F? M +?€M M
L m M?Q ç´B b M; K°i MÆB F?€+- æQÌM; S?QM; +| i? +ÁM +| ?SM; i?9 im Hmv M
F?¬M; i?'v M, K M; !M M?Q i? M"v- ;B®M; M?Q #ªM i?•M #` M?®i îi`QM; K°i +€B H
/mv M p¬ +È bBM? ` K°i +ªK ;B€+ #`B tQ+?X
æ2M M; "v ?¬K M"v- p¬ Hm" M æQÌM; S?QM; +| H"K i? M"Q +kM; F?¬M; i? ioM? i
#`B tQ+? M"v +?ŠM; F?€+ M"Q K°i i•K K - M m M?Q F?¬M; HQçB #Ä M! K" +QĐM
+?ŠM; M?[M; F?¬M; +| # Q M?B m i?"M? [mª +ÁM +| i? H"K +?Q #ªM i?•M HQ M; ?
*?Q M M æQÌM; S?QM; `i i?S + i?ÌB #Ä [m pB + im Hmv M o¬ h?QÌM; Zmv i- M; ²
H€iX >„M M; ?o ibK +?Q KbM? K°i Qi pB + ç H"K- çQ i v Kî` J`ªM? F?¬M; ;B M
t2K tûi # M i`QM; X
WK- F?¬M; ;B M `i HÈM- +kM; +| F?¬M; Qi #ªQ #®BX
h?B M "BM? +?Mv i?O- *QÆM; "BM? M?mv M FB K- K°i ç®M; HÈM T?B iB m- +ÁM
+? içQ ` - +?mv M K¬M /MM; ç ç®B T?!. B T h`-K h?m- +ÁM +| M²B- +?ûM- ;€Q- M
G-M ç-m iB M æQÌM; S?QM; t2K tûi J`ªM? F?¬M; ;B M K°i +€+? +`M i?"M- i`QM;
? i- ?B M içB M m B +?Q ?„M i?S ;b +| i? T?€i b€M; ?„M +kM; i? ç2K i?"M? #ªQ
GçB M?bM ` t K°i +?9i- i`QM; K°i M; ä M; €+? +O F?¬M; ;B M +?²M; +? i K°i ç®
i`QM; +?S M, M; HQÊM; i®i t'm HšM H°MX
h?'v M?[M; M°B ç M M"v- ? B K„i æQÌM; S?QM; iÄ b€M; 5 h`QM; HÁM; ?„M F?¬M;
w M; ?o- #ªM i?•M ?B M içB K†+ /M F?¬M; i? im Hmv M M?QM; HçB +| i? bY /KM;
` M Hmv M i?•M i? H-M i?S ? BX
a m H-M ç-m iB M ` M Hmv M i?•M i? - æQÌM; S?QM; +ªK M?"M çQÊ+ i® +?i i?•
KbM? `i M?B m +?¶ i®iX L m F?¬M; T?ªB i?•M i? KbM? ç½ [m K°i H-M ` M Hmv
+O "B M o¬ >mv i- i?QÆM; i? imv i ç®B F?¬M; +?d +| p"v- +kM; F?¬M; / /`M; F?
#^M; p"Q i?•M i? +O æQÌM; S?QM; #•v ;Bì- [mª i?"i F?¬M; +€+? M"Q iB T M?"M ç
;B B + Q i?O T?€ ?QçB i`QM; i?ÌB ;B M /`B- M?QM; M m i?•M i? çQÊ+ ` M Hmv M
HçB HÈM KçM? ?ÆM M[i?b b Q\ h?•M i? HÈM KçM? ç M K°i i`bM? ç° M?i ç`M?
L m #•v ;Bì i?•M i? KbM? F?¬M; +€+? M"Q i?W M?"M çQÊ+ M, M; HQÊM; +O h?B
#B M T?€T F?B M M! +| i? i?W M?"M çQÊ+ 5 æÁM b€i i?O h€ h?B >Q`M >²M- i`Q
+QÌM; ççB M?i ç`M? +ÁM T?ªB bY /KM; X G-M M"v +QB M?Q p" M F?Q i®i- +| i? +
GBM? h?9 çm´B ;B i- M?QM; b m M"v b) F?¬M; +| +?mv M i®i M?Q p"v- M m M?Q
+MM; +QÌM; ççB- b m F?B çÁM b€i i?O ? i i€+ /KM; - KbM? +?ŠM; T?ªB H" +€ M`
;B i b Q\
+?d +¬M i?•M i? +| i? i?W M?"M çQÊ+ M, M; HQÊM; +O h?B M ;B B + Q i?O- æ
b m F?B KbM? i?B i`B M çÁM b€i i?O T?ªM T? b) ;BªK çB `i M?B mX
M; ?o iÈB ç•v- +ª M; QÌB æQÌM; S?QM; +kM; +ªK i?'v bªM; F?QçB `²B- i'i +ª M?[M
ç m #` [mûi bç+?¬ H'v ` K°i ç®M; HÈM M°B ç M iW i`QM; J`ªM? F?¬M; ;B M X

J¶B K°i F?Ä M°B ç M iQÆM; çQÆM; pÈB K°i •K ?²M- p"v #®M F?Ä M°B ç M +Qì
içK i?ìB F?¬M; H'v` - #îB pb ?„M F?¬M; #B i M°B ç M +O GBM? h?9 +| i? F?îB ç
F?¬M; - +?Q M M ?„M pšM ç +?9M; i`QM; J` aM? F?¬M; ;B M- içK i?ìB +?Q /MM;
L„K M°B ç M i`QM; i v- i? "K +?Q F?¬M; +-M p" M +?mv M +-M; T?€T +- ç¼M; •K ?²
M,M; HQÊM; # M i`QM; M°B ç M ç m #` i?m MçT p"Q i`QM; i?•M i? X
+?d i`QM; +?®+ H€i i?ìB ;B M- æQìM; S?QM; ç½ i?m MçT M,M; HQÊM; +O ?ÆM K
EBM? Kç+? p" ç M çB M ç m +| +?9i +aK ;B€+ +,M; +,M; - æQìM; S?QM; €T +? M?[
ç +?Q #aM i?•M ?'T i?m +?9M; X " M M; Q`B i?•M i? HçB ;B®M; pÈB H-M i`QÈ+ - +
HB M iK+ +m²M; #çQ- i` M K†i ç'i #^M; T?šM; M´B H M K°i +QM ;B| M? +m²M +m
*ÁM +?Q çO5 M,M; HU+ i?W M?"M +O FBM? Kç+? æQìM; S?QM; iQÆM; ç®B +Q
i?•M i? H-M i?S ? B- i'i M?B M M,M; HQÊM; +`M; M?B m +`M; i®iX
J°i ?ÆB i?m MçT ?ÆM ? B i`,K F?Ä M°B ç M- æQìM; S?QM; ;"i ;"i ç-m H-K #~K,
h`QM; FBM? Kç+? i`mv M iÈB K°i +?9i +aK ;B€+ ç m çÈM- K†+ /M +ÁM +| i? ?'T i?r
[mv i ç`M? iW iWX
>Q i b•m K°i ?ÆB- +?m~M #` i®i iBM? i?-M i?W M?"M i?®M; F?´ - æQìM; S?QM; p'
ç2K M,M; HQÊM; # M i`QM; FBM? Kç+? p" ç M çB M ?mM; ?,M; ç~v p"Q iWM; MÆ
T?O M;k içM; +O KbM?X
Zm€ i`bM? M`v bQ pÈB H-M i`QÈ+ +ÁM Km®M i?®M; F?´ ?ÆM `i M?B m- H-M i`Q
` M i?•M i? - +ÁM H-M M`v- ?„M pSi #Ä im Hmv M- +?B i?m-M i9v` M Hmv M M?K
.M b Q #aM i?•M pW KÈB ç°i T?€ ç M >mv M ;B B- M m ç +?Q M?[M; M,M; HQÊ
çB M- +?d bÊ b) H`K +aM? ;BÈB +O KbM? iB T iK+ i,M; H M- +?Q M M æQìM; S?Q
K°i iB M,M; HQÊM; M`Q H„M; ç¼M; i`QM; ç M çB M- ç2K iQ`M #° M,M; HQÊM; ç~
_ M Hmv M i?•M i? ç9M; H` F?¬M; +| +U+ ?çMX
L,M; HQÊM; F?´M; H² pW iB M p"Q i?•M i? ç½ iB M iÈB iWM; #° T?"M i?"i M?Ä-
M`v b m ç| ?mM; ?,M; ` M Hmv MX
J†+ /M `i ç m çÈM M?QM; æQìM; S?QM; +aK i?'v bQ pÈB H-M ç-m iB M i®i ?ÆM
;B M M`v- ?„M T?aB +?`m i?®M; F?´ [m€ M?B m H`K +?Q bS+ +?`m çUM; +O ?„M
*€+ #° T?"M i?•M i? /-M /-M iB m ?| #Èi M,M; HQÊM; #` ûT p"Q- +aK ;B€+ ç m
tm®M; - +¶ +QÆM; F?Q +m²M; #çQ # M M; Q`B i?•M i? +kM; M? M?"M; ?ÆM `i M
*kM; F?¬M; #B i [m # Q H•m- æQìM; S?QM; +aK ;B€+ M,M; HQÊM; KbM? i?m Mç
#B M K'i- i'i +a ç m #` +€+ #° T?"M i?•M i? ?'T i?mX L°B i?` p"Q ç M çB M K°i +?9
S?QM; +kM; `i ?`B HÁM;X
M?[M; M,M; HQÊM; M`v /M b Q +kM; +?çv tm¬B î i`QM; FBM? Kç+?- +kM; T?aB çB
ç M çB M ?'T i?m K°i T?-M- M?QM; /QÈB bU i?9+ /K+ iQ`M HU+ +O #aM i?•M- M,M
p¬ +MM; Qi- +Æ ?² F?¬M; +-M iQM? ç M +kM; çQÈ+X L|B +€+? F?€+- H-M ?'T i?m
/MM; ç ` M Hmv M i?•M i? X
M; ?d M;ÆB MY M; `v i?ìB ;B M- iMv iB M ,M +?9i ç² F?¬B T?K+ i? HU+- æQìM; S
M°B ç M iW i`QM; J` aM? F?¬M; ;B M- iQ`M #° ç m ?'T i?m- HçB iB T iK+ ` M Hmv
J'v M; `v i`¬B [m - b® HQÊM; M°B ç M æQìM; S?QM; iB K FB K çQÈ+ ç½ F?¬M; +Á
M°B ç M +QìM; ççB M?'i +MM; pÈB K'v pB M M°B ç M +T b€m- ? B KQÆB F?Ä
?Q`M iQ`M #B M i?`M? T? T?~KX
J'v M; `v [m - æQìM; S?QM; i`aB [m M,K H-M ` M Hmv M i?•M i? - ç2K i® +?`i i?•M
i`bM? ç° H`K +?Q M; QìB i F?¬M; i? iQìM; iQÈM; M´B- æ•v ?Q`M iQ`M H` K°i HQç
i?•M- M?QM; M| HçB K M; ç M +?Q #aM i?•M +?¶ i®i F?´M; H²X

æSM; /"v KÁ iÈB # M p€+? ?¢T +®+- æQÌM; S?QM; çQ i v i?Y /Á tûi K°i +?9i- +^aK
ç9M; H" ç M; çti H M p€+? ç€- ?ÆM M[+ÁM ``i +SM; `„MX
æQÌM; S?QM; M;QM; i?-M ioM? F?Q- çSM; î i`QÈ+ p€+? ç€ ç€M? ` K°i [mv M- ç€
óP M?5ô K°i iB M; p M; i?"i HÈM- K^aM? ç€ #„M ` iS T?Q - i?•Mi? æQÌM; S?QM
+^a [m^a ç'K ç m tmv M p"Q # M i`QM; p€+? ç€- M;"T ç M i" M +´ i vX
E?-M; +?d +| M?Q i? - [mv M T?QM; K M; i?2Q iB M; tû ;B| ;B®M; M?Q K°i +•v tm
iB M; p M; p¼M; ç€i ?¢T +®+X
J°i [mv M M"v æQÌM; S?QM; F?-M; ? bY /KM; +QÆM; F?Q- +?d /U p"Q i®+ ç° p"
*?"K `½B `9i [m^a ç'K ` F?ÄB p€+? ç€- p" M çO KK+ HU+ M?bM H¢B- p€+? ç€ ç½ #
tmM; [m M? +| i? i?'v çQÊ+ `ä ``M; iWM; p i`¢M MSiX
s2K H¢B M„K ç'K +O KbM?- æQÌM; S?QM; F?-M; +?d F?-M; +^aK i?'v ç m çÈM- i
ç m F?-M; +| +?9i i' M i?QÆM; M"Q- M; v +^a / +kM; F?-M; #` tQÊ+X
hW i`QM; J`^aM? F?-M; ;B M H'v ` K°i M; ¼M T?B ç Q- æQÌM; S?QM; /MM; bS+ ?
T?|M; ` - i`QM; F?-M; ;B M i®B ç2M i?9 K° #¶M; M?B M ?B M ` K°i ç¢Q ?Ä ?Q
çQÊ+- i`QM; M?€v K„i T?B ç Q ç½ # v ` M;Q" B ?ÆM KQÌB i`QÈM;- F?-M; #B i #
K°i iB M; çBM? ;BÁM i MX
J°i [mv M ç€M? ` K°i ?® b•m i` M Kti ç€+SM; `„M- T?B ç Q # vt ?ÆM KQÌB i`QÈM
F?'M; H²X h® +?'i i?•Mi? +O #^aM i?•M KbM? H9+ i`QÈ+ Kt+ /M F?-M; i M?QM; p
^aK M?"M çQÊ+ i?•Mi? ?B M i¢B K M; ç M +?Q #^aM i?•M HÊB Q+? F?'M; H²- æQÌM

Re9X *?QÆM; Rej, æ"Q oQM; L;"M .†KX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;B^a, J¢+ J†+

*?QÆM; Rej, æ"Q pQM; M;"M /†KX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

"Ä [m pB + ;B i,M; +^aM? ;BÈB- bY /KM; M,M; HQÊM; FB ç ` M Hmv M i?•M i? H
ç„MX h`QM; H9+ ?QM; T?'M- æQÌM; S?QM; çSM; M;mv M i¢B +?¶ ?mv ç°M; M„K ç'
bU i? v ç'B +O i?•M i? KbM? #•v ;B|X J¶B [mv M ç m bBM? ` ;B|- FbM? F?Q b
i?"M? b€i i?QÆM; F?-M; M?ÄX

ó•Kô K°i iB M;- ? B [m^a ç'K +O æQÌM; S?QM; F?-M; +~M i?"M M M p"Q i?S ;b ç| p
H¢B #` çKM; K¢M? iÈB KS+ +| +?9i ç m çÈMX L;QM; i?-M M?bM H¢B- KbM? pW K
?"B +®i +O h?9 i`mM; +?B pQÆM;X

GU+ ç¢Q +O #^aM i?•M KbM? `®i +m°+ K¢M? M?Q i? M"Q æQÌM; S?QM; p¬ +MM;
#bM? i?QÌM;- i?•M +?Q F?-M; +?`m M´B K°i +€B #|T M? +O KbM? +?S çWM; M|
h?9 i`mM; +?B pQÆM; H¢B +| i? T?^aM ?²B H¢B çQÊ+ HU+ ç¢Q +O KbM?\

æQÌM; S?QM; pW tQ tQ [m^a ç'K pW +?,K +?9 M?bM #° ?"B +®i- b m ç| ?„M F?`
?"B +®i M"v MûK p"Q i`QM; J` ©M? F?-M; ;B MX

>„M+kM; F?¬M; #B i M?[M; ?"B +®i M"v +| i? /MM; çQÊ+ ? v F?¬M;- M?QM; ?B M
 +MM; F?´M; H²- M?ûi +ª #®M #° ?"B +®i p"Q +kM; F?¬M; F?| F?,M- +?9M; +kM; F
 iQ+?- i¢K i?ìB i?m +?9M; H¢B- b m M"v M m F?¬M; bY /KM; çQÊ+ i?b pSi çB +kM;
 G"K tQM; i'i +ª- æQìM; S?QM; pQÆM M; QìB- /m¶B i?ŠM; i?„i HQM;- +ªK ;B€+ +ª
 J†+ /M æQìM; S?QM; ,M m®M; F?€iB i FB K- M?QM; i?S+ ,M p"MQÊ+ m®M; i`QM
 ç½ ? i b¢+?- #^M; p"Q i?•M i? +O æQìM; S?QM; ?B M i¢B- +?Q /M MY i?€M; F?
 M; ¢B- M?QM; p b m i?b b Q\ *?ŠM; H) +S `m `9 i`QM; i?9 K° F?¬M; i? ` M; Q"BV
 L?bM i`¢M; i?€B +O GBM? E?B T L? M î i`QM; *QÆM; h•K- çQ€M +?WM; T?ªB [i
 KÊB +| i? /mM; ?ÊT i?`M? +¬M; X JbM? F?¬M; çÊB çQÊ+ M" M;- M?´i ç`M? T?ªB M
 +?|M; F?ÄB i?9 K° KÊB çQÊ+X
 L; ?o iÊB +?mv M M"v M"v- æQìM; S?QM; HB M +| +?9i F?~M i`QÆM;- +ª M; "v çÊB
 M; QìB ç m i?´v M; S M; €v F?| +?`m `²B X
 æ-m iB M æQìM; S?QM; i?Y çB b•m p"Q # M i`QM; +®+- M?QM; çB F?¬M; çQÊ+ M
 T?€i ?B M- T?Q i`QÊ+ H" p€+? ç€ /UM; çSM;- +,M #ªM F?¬M; +ÁM çQìM; çBX >
 p€+? H¢B ç-v ` m t M? M?Æ M?ÊT- +kM; F?¬M; i? i`Q H M i`M çQÊ+X
 æ½ p"v i?b M m KbM? Km®M çB ` M; Q"BV +kM; +?d +| K°i +QM çQìM;- ç| +?QM? H
 S?QM; +QìB F?´ K°i iB M;- i`QM; HÁM; ?„M F?¬M; F?ÄB +-m M; mv M- +-m +?Q
 i?9 K°X
 sQ v M; QìB çB p T?Q H®B p"Q +O i?9 K°- pW iB M p T?Q i`QÊ+- pW ç + Q +
 T?Q - æQìM; S?QM; Km®M t2K i?Y t2K tmM; [m M? i?9 K° +| +ÁM HB M? i?9 M"Q
 [m€ çB m F?B M ?„M pmB KWM; +?QM? H" i?2Q M?[M; ;b KbM? +ªK ;B€+ çQÊ+ i?
 F€ ç°M; ioM? ;bX oÊB ibM? ?bM? M"v i?b +| i? i'i +ª HB M? i?9 ç½ `ìB çB- +kM; +
 i?m HB K F?Q iS+ +O +?9M; H¢B ç [m K†i +ªK ;B€+ +O KbM?X
 æB K°i K¢+? iÊB F?B +?d +ÁM +€+? +Y i?9 K° F?QªM; +?WM; K°i /†K- æQìM; S?Q
 ç-m M?bM p T?Q i`QÊ+X
 "•v ;Bì H" # M M; "v- M?B m M; "v M?Q p"v F?¬M; i?´v €M? K†i i`ìB- K¶B H-M M; ?c
 €M? M„M; H" æQìM; S?QM; H¢B +| +?9i F?¬M; +?`m çQÊ+X *?d +?®+ H€i b m- F?†
 ?„M F?€i p¼M; #ªM i?•M +| i? çB ` # M M; Q"BV- ?Qì H"v F?¬M; F?Q i`QM; H" M?- i
 i`ìB 'K €TX L; v +ª M?[M; MÆB +| €M? K†i i`ìB +?B m p"Q æQìM; S?QM; +kM; i?´v
 GB K HB K ç¬B K¬B F?¬`€T- æQìM; S?QM; M'T b m K°i #° tQÆM; i`„M;- +~M i?"M
 J°i + M? ;Bì i`¬B [m - ? B + M? ;Bì i`¬B [m - H®B ` +O ?¢T +®+ pšM ?Q" M iQ" M
 çB m ;b /` i?QìM; X æQìM; S?QM; FB M i`b çÊB iÊB F?B i`ìB ?Q" M iQ" M i®B ç2M
 h?ìB ;B M /`B M?Q p"v æQìM; S?QM; +kM; i? +ªK SM; çQÊ+ #´i F€ +QM GBM? h?
 F?¬M; +ÁM îT?K + "M M[X
 h?W /`T €M? i`„M; K¬M; HmM;- æQìM; S?QM; p°B p" M; +?¢v ` T?Q +Y ?¢T +®+-
 K°i +?9i M"Q- +?¼M ç9M; T?QÆM; ?QÊM;- p" M K°i i?•M +QÆM; F?Q p¼i çBX
 LÆB M"v +€+? h?B M h9 Qi M?´i +kM; +| ? B M; "M /†K- /U p"Q i®+ ç° +O æQìM;
 çB +?d +-M #ªv i€K M; "v H" +| i? i`î H¢B h?B M h9- M?QM; i`QM; ibM? ?m®M; #´i
 i`QM; E?9+ æbM? aÆM ç m H" ç`+? M?•M- ?„M M"Q /€K F?¬M; FB M; F} K" M; ? M
 æbM? aÆM X
 >ÆM M[- MÆB M"v H" ç` # @ #3€P€ # M• M• M"v0pđ @ Đ +~M # @) M•p" M + X ?

ç®B /B M- K†i ç2M M?Q KU+- H¢B i? K ?"K ` ,M; i`„M; ? m H° ` - i?Q¢i M?bM Km®M
+| #’v M?B m X

h?’v æQÌM; S?QM; F?¬M; ç€T K°i HÌB- K°i M?|K M; QÌB HQ bÊ #’i M- F iW F?B #
æbM? aÆM ibK FB K GBM? h?9 iÈB M v F?¬M; ? çKM; T?ªB K°i M; QÌB M"Q F?€
h?B M h9 +kM; F?¬M; X h? K" H9+ M"v #¼M ?¼ H¢B i?’v K°i M; QÌB bÆM /½ +| i` M
b Q #¼M ?¼ F?¬M; bÊ çQÊ+ +?S- M?’i H" i?U+ HU+ +O M; QÌB bÆM /½ M"v +ÁM F

h M iB m M?` H€ ; M M?Ä M?’i- ?„M bÈK ç½ bÊ ç M H¢M? `mM +ª M; QÌB `²B- ?„M
[m„- `mM `mM ; B¼M; M|B,

@ *?QÎM; [m„- +?ŠM; H) ?„M +?QM? H" /½ M?•M i`QM; i`mv M i?mv i\

*?QÎM; [m„ +| FB M i?S+ ?ÆM K°i +?9i- K†+ /M [m-M €Q i` M M; QÌB æQÌM; S?QM
M?bM +kM; #B i H" ?"M; iBM? +? - ?ÆM M[pªB p|+ +kM; H" HQ¢B i?QÊM; ?¢M; -
çQÊ+ \ G" T iS+- +?QÎM; [m„ HB M ¬K [mv M M|B,

@ sBM ?ÄB [mw iQM? ç¢B / M? +O +€+ ?¢\ h¢B b Q M; QÆB H¢B Î i`QM; E?9+ æb
i?“M? M?Q p"v\

æQÌM; S?QM; ?Qi KkB K°i +€B- `ÌB i-K K„i F?ÄB H²M; i`2 i` M HQM; ç¢B ?€M- KÎ

@ *€+ M; QÆB +| ; b ,M F?¬M; \

*?QÎM; [m„ bYM; b®i- M?bM æQÌM; S?QM; K°i +€B iW i` M tm®M; /mÈB `²B KÈB M
pšv pšv i v- M; QÆB FB i?€Q +€B # Q ç2Q i` M M; QÌB tm®M; çQ iÈB- +?QÎM; [m
M i`QM; çQ +?Q æQÌM; S?QM; ,

@ *?9M; i +?d K M; i?2Q M?[M; i?S M"vX

æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; F?€+? F?Q- ?„M i`U+ iB T +¬K H’v #€M? # Q çQ H M K

L?[M; M; "v [m - i’i +ª M?[M; i?S ?„M ,M ç m H" [mª /¢B- ?B M i¢B #€M? # Q M"v K†
p` ; b- M?QM; bQ pÈB [mª /¢B pšM M; QM ?ÆM `’i M?B mX

h?’v æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; +| €+ w ; b- ç¢B ?€M pšM +?2 +?„M i`QÈ+ K†i K’v M
+ªM? ; B€+X *?QÎM; [m„ M"v +kM; H" K°i M; QÌB F?¬M; i - i?’v æQÌM; S?QM; ,M M
?„M K°i #-m `QÊmX

J°i ?ÆB ,M ? i K’v +€B #€M? # Q- m®M; ? i K°i #-m `QÊm- H9+ M"v æQÌM; S?QM
+€B- ?„M +?d +ªK i?’v p¬ +MM; ç½ ; ?B MX Zmª M?B M +?d F?B M; QÌB i ç|B #KM;
; b ,M +kM; `’i M; QMX oÈB i?•M T?“M +O æQÌM; S?QM; - iW M?Ä ç M HÈM [mª i?“i
#€M? # Q M; m°B H¢M? M"vX h`QÈ+ FB - ç` p` +O æQÌM; S?QM; Î h?B M h9 K†+
?QÎM; i?K i?S+ ,M +O K°i p` i?B m ; B X

@ *ªK ÆM5

æQÌM; S?QM; HK+ HK+ H¼B H¼B- p®M ?„M Km®M `9i p"Bi’K M; •M T?B m` ç i`
M; ?o ç M iQ" M #° M; •M T?B m +O KbM? ç½ çQ ? i +?Q om h`mM; - ?B M i¢B i` M
+kM; F?¬M; +| - #’i ç„+ /o ?„M +?d +ÁM #B i M|B +ªK i¢X

@ *?mv M M?Ä i?¬B K`5

*?QÎM; [m„ F?Q€i i v- ç M; Km®M ?ÄBi?, K H B H`+? +O æQÌM; S?QM; i?b æQÌM;
pB +?O M|B,

@ æ9M; `²B- +€+ M; QÆB #„i M?[M; GBM? h?9 M"v H`K ; b\

h M iB m M?` Î # M +¢M? M|B,

@ *?mv M M"v +| K„+ KÈ ; b iÈB M; QÆB\

æQÌM; S?QM; +QÌB +QÌB- ?„M +kM; F?¬M; +| w ç`M? H`K F?| M; QÌB F?€+- GBM
iB M HÌB- +kM; H" pb KB M; ,M K M? €Q- +kM; F?¬M; / /`M; ; b- ?ÆM M[+?QÎM;

F?¬M; i X *?ŠM; [m æQÌM; S?QM; +?di?m"MK„i i?m"MKB M; ?ÄBK"i?¬B- ?„M i
 æQÌM; #„i M?[M; GBM? h?9 +| iQM? +¬M; FQ+? M"v çB ç•mX
 *?QÎM; [m„ +kM; +| +?9i +^aM? ;B€+ M?bM æQÌM; S?QM; ç€T,
 @ *?mv M M"v +kM; F?¬M; HB M [m M ç M #^M; ?[m +?S\
 æQÌM; S?QM; ? ? +QÌBK°i iB M; M|B,
 @ h +kM; +?diMv iB M ?ÄBK"i?¬BX
 >„M M?bM` çQÊ+- F?B KbM? ?ÄB p'M ç FB - i` M K†i M?[M; M"v ç½ tm'i ?B M K
 ?„M F?¬M; M?bM i? 'v i?U+ HU+ +O KbM?- M m F?¬M; #¼M ?„M ç½ ç°M; i?O`²BX
 L?QM; ç T?ÁM; M; QÌB Hç +kM; F?¬M; i?W - æQÌM; S?QM; +kM; b) +^aM? ;B€+ M?
 +?Q M M ?„M +| i? ?B m çQÊ+ +€+? +Q tY +O M?[M; M; QÌB M"v- ?„M +kM; F?¬M
 h?9 æQÌM; ?Qç i ç°M; - FB K ,M i`QM; E?9+ æbM? aÆM- +?d +¬M F?¬M; M; mv ?ç
 ?çB ç M ?„M i?b ?„M +kM; F?¬M; Km®M H'v KçM? ?B T v m F?B / #¼M ?„MX
 *?QÎM; [m„ ;"i ç'm M|B,
 @ o"v i?b i®i`²B5
 @ "'i [m€
 æQÌM; S?QM; M?bM i?Q€M; [m M?[M; GBM? h?9 bÆ bBM? i`QM; +€B H²M; i`2 M
 @ L m +| i? XXb m M"v +€+ M; QÆB +kM; çWM; #„i M?[M; GBM? h?9 M"v M[- #¼
 ` - Mm¬B /QÐM; - pW KÊB bBM?` ç½ #` #„i çB-`ÌB t #®K - M?Q p"v +kM; i?"i ç
 æQÌM; S?QM; ?'T i?m p¬ b® M°B ç M GBM? h?9- ?B M içB i` M tQÆM; +®i +O hB
 ç½ çç i iÈB ;¬M p`B M;`M- KbM? +kM; +^aK i? 'v M?[M; GBM? h?9 M"v i?•M i?B i?Æ
 FB M iB M [mv i H` #¼M +?9M; F?¬M; çm´B ;B i KbM? M[X
 *?QÎM; [m„ ? ? +QÌBK°i iB M; ,
 @ L m #^M; ?[m ç½ ,M MQ m®M; çO i?b ?½v H M çQÌM; çB i?¬B- ç M; ?` +O M; QÆ
 æQÌM; S?QM; M?bM` çQÊ+- M?[M; HÌB M"v +O +?QÎM; [m„ +?ŠM; [m +?d H` ç®
 GBM? h?9 æQÌM; Î hoM? M h?`M? +?d +| K°i- F?¬M; +| +?B M?€M?- K¶B H¬M KÎ
 Qi iB M- B HçB M; mv M w #Ä [m bBM? w p¬ +MM; i®i M?Q p"v X
 >ÆM M[- #¼M ?¼ #„i M?[M; GBM? h?9 +| iQM? +¬M; FQ+? FB - M m +| i? #²B /
 i? içQ i?`M? K°i +¶ +?B M HU+ F?¬M; v mX
 æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; Km®M /•v /Q +MM; #¼M ?¼ M?B m- ?„M ;"i ç¬m M|B,
 @ h?B M i'i +| i?B M #€Q- €+ i'i +| €+ #€Q- #„i M?B m GBM? h?9 M?Q p"v +~M i?"
 ?çB ?ÆM ç M #€Q i?MX
 h M iB m M?` FB çB iÈB i`QÈ+ K†i æQÌM; S?QM; - iS+ ;B" M ç~v ?„M K°i +€B,
 @ L; QÆB +?Q`^M; M; QÆB H` B\ *ÁM +| +€B ;b K" i?B M #€Q pÈB €+ #€Q- iB m ;E
 M v +ÁM +?Q i? 'v +| B #` #€Q i?M - +?d H` K°i i M /½ M?•M K" +kM; /€K M|B M?
 J†+ /M Km®M /çv /¶ ?„M / M?Q i`Î #`M i v- M?QM; æQÌM; S?QM; +kM; HQÌB bQ çQ
 ?„M +?ŠM; ç w iÈB K'v M; QÌB M"v M[- tQ v M; QÌB ?QÈM; h?B M h9 +?çv çB- +?d
 i¬K K„i +O K'v M; QÌB M"vX
 a m F?B æQÌM; S?QM; çB F?ÄB- i M iB m M?d M; ?B M; ç¬m M?bM +?QÎM; [m„ M|
 @ *?QÎM; [m„- +S ç +?Q ?„M çB M?Q p"v b Q\ oçM M?'i ?„M iB i H° iB M iS+ ` M; C
 *?QÎM; [m„ M; | +?WM; T?QÆM; ?QÈM; æQÌM; S?QM; #B M K'i- K°i ?²B H•m b m K

@ E?¬M; ç +?Q ?„M çB i?b+ÁM +| i? H¨K ;b\ *?9M; i +kM; F?¬M; ;B[M´B ?„MX
M?´i+kM; H¨ >mv M ;B B- M m +| K´v M;QÌB T?•M çQÌM; +?O Î ç•v i?b i®i #B i K´v
@ L?QM; XH9+ M¨v K´v M;QÌB S?•M çQÌM; +?O ç m Î i`QM; T?¢K pB ?Q¢i ç°M; +O
@ a m F?B i`Î p +?9M; i b) M|B H¢B pÈB S?•M çQÌM; +?OX æB i?¬B- ç½ ibK K´v
i`Î p T?O i?¬B- b m H¨M M¨v- H½Q ;B¨ i +| i? i`Î p i¬M; K¬M ?QÎM; im´B ;B¨ `²B
*?QÎM; [m„ T?´i i v K°i +€B M|BX >„M FBM? /Q M? GBM? h?9 æQÌM; ç½ KQÌB M,
i?Q€B ~MX

ReeX *?QÆM; Re8, L?•M Zm^aX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;B^a, J¢+ J†+

*?QÆM; Re8, L?•M [m^aX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

L;QÌB # M M;Q¨B M?bM p¨Q- +kM; +?d i?´v GBM? h?9 H¨ +Y ?¨M; #m¬M #€M GBM
i M| H¢B H¨ T?•M çQÌM; +O K°i ç¢B i¬M; K¬M ç†+ #B i+?`m i`€+? M?B K #„i GBM
aÆMX h`QM; K„i M?[M; M;QÌB M;Q¨B- +?d +| K´v M;QÌB +?QÎM; [m„ M¨v- i?U+ HU
+?d +| i? Î M;Q¢B pB #„i K°i p¨B GBM? h?9 M?Ä v m- M?QM; ç b® M;QÌB +O T?•M
M;Q¨B F?¬M; i? M¨Q #B i çQÊ+X G9+ M¨v i´i +^a #¼M ?¼ ç m ç M; Î i` M E?9+ æbM
h?9 bÆ bBM? +´T # +´T #®M- i?“K +?Q H¨ +´T M,K- K¶B i?€M; #¼M ?¼ ç m #„i çC
bBM? ;YB ç M MÆB #²B /QÆM; GBM? h?9 +O i¬M; K¬MX

G¬M M¨v p¨Q M9B i?“i bU `´i i?m”M HÊB- ç M ;B[ i`Q M;¨v i?S ? B- ç€K M;QÌB F
GBM? h?9- ç½ ç¢i çO b® HQÊM; v m +¬mX *?QÎM; [m„ ç M; +?m¬M #` /šM K¼B M
M?B M ?„M +^aK ;B€+ /QÈB +?•K KbM? i`mv M iÈB iWM; çÊi +?´M ç°M;- ?ÆM M[
H9+ +¨M; HÈMX

*?ŠM; M?[M; +?QÎM; [m„ M?“M ` - M?[M; M;QÌB F?€+ ç m ç½ M?“M i?´vX J†+ /M
M¨v F?¬M; + Q- M?QM; /šm b Q +kM; H¨ M;QÌB im Hmv M- i`QM; H9+ M?´i i?ÌB +k
i` M K†i F?¬M i`QÆM; p¬ +MM;X •M? K„i +O i´i +^a ç m KÌ K´i M?bM tmM; [m M?-
+?mv M ;b t^av ` X

GQ¢B +?´M ç°M; M¨v i?“i bU +| +?9i /¼ M;QÌB- M?´i H¨ Î b•m # M i`QM; `WM;- F?

@ *¬ +¬X

æQÌM; S?QM; #`H`K iÈB F?¬M; F`T i`î i v- ?„M ?Q`M iQ`M F?¬M; M; ì iÈB +¬ +¬ H
i`2Q i` M K†i- #`M i v iQ pQÆM` +SM; M; „+ ;B[F?¬M; i`mM; - +^aK i?K +€B ¬K +C
M?`M; p¶ p¶ p B +O G•K L?QÊ+ .B M- M O B,

@ *¬ +¬- F?¬M; +| +?mv M ;b M[`²B- S?QM; L?B i`î H¢B `²B5

æQÌM; S?QM; +kM; +^aK i?'v ?ÆB ç m HÁM; - +^aK i?'v p¬ +MM; ?¢M? T?9+X

*^aK ;B€+ F?B +| M; QÌB HQ H„M; +?Q KbM? i?“i H` i®i5

@ h?“i tBM H¶B- S?QM; L?B ç½ p i` `²BX

æQÌM; S?QM; M? ;B¼M; M|B- ?„M î i`QM; E?9+ æbM? aÆM [m€ H•m- K†+ /M F?
M?QM; ç +?Q K°i M; QÌB [m M i•K iÈB KbM? i?QÆM; i•K `ÆB H - æQÌM; S?QM;
?ÆM M[- ?bM? M?Q +¬ +¬ ; -v çB F?¬M; QiX

@ E?¬M; b Q- i`î H¢B H` i®i `²B5

G•K L?QÊ+ .B M #m¬M; æQÌM; S?QM; ` - çQ i v H m MQÊ+ K„i pmB KWM; i` M K†
S?QM; - M?bM ?„M iW i` M tm®M; /QÊB K°i H-M- ¬M M?m ?ÄB,

@ a Q H¢B #B M i?“M? M?Q p”v\

æQÌM; S?QM; +QÌB F?` K°i iB M; ,

@ *| +?9i M; mv M M?•M M; Q`B w Km®M5

.o M?B M ?„M F?¬M; i? M|B +?Q G•K L?QÊ+ .B M- KbM? î i` M E?9+ æbM? aÆM
;B i- b m ç| H¢B #`i ç„+ /o K` +?çv ç M i?9 K° ~M M9T M?B m M; `v- b m ç| H¢B K°i
p h?B M h9- M m ?„M M|B ` M?[M; çB m M`v +?d H`K +?Q G•K L?QÊ+ .B M i? K H

@ F?¬M; Km®M M|B i?b i?¬B- M?bM #° /¢M; +O +QM #•v ;BÌ Fb - ;B®M; ? i M?Q

G•K L?QÊ+ .B M H¬B ` K°i +€B F?, M HK - F?¬M; ç w #~M i?dm i` M K†i æQÌM; S?
+€B F?, M HK i`„M; iBM? ç½ ;B®M; M?Q +€B ;B H m `²BX

@ G9+ M?Ä +QM iWM; M; ?`+? #MM b Q\

æQÌM; S?QM; H9M; i9M; ?ÄBX

@ a Q H¢B F?¬M; +| \

G•K L?QÊ+ .B M Mî MK +QÌBX

@ *QM F?¬M; M?È H9+ ç| +QM Km®M i`°K T?`M bÆM +O i - i F?¬M; +?Q +QM H
#”v H M K†i- ?¢B i M; `v M`Q +kM; T?^aB `Y +?Q +QM K`v H-MX

*?mv M M`v i?“i ç9M; H` F?| M; YB- M; `M p¢M H-M F?¬M; çQÊ+ ç +?Q M; QÌB F?€
M; v H9+ G•K L?QÊ+ .B M ç M; H m K†i +?Q æQÌM; S?QM; - K`v M; QÌB h? M; S?F
p K†i hB m i?9+ M?Q i`9i çQÊ+ ;€M? M†M; p”v- +?ŠM; M?[M; ?„M- K` #¼M hS LQ
”¢+? h® u +kM; p”vX

æQÌM; S?QM; çB K°i H-M iÈB ? B # i?€M; - +?ŠM; M?[M; F?¬M; +| iBM iS+ ;b- M;
F?¬M; i?’vX G•K L?QÊ+ .B M HQ H„M; +?Q æQÌM; S?QM; - /o M?B M #¼M ?¼ +kM
.B M ç m HQ H„M; K`i ,M K`i M; O #¼M ?¼ +kM; i?’v çQÊ+ - M?QM; #¼M ?¼ +| #B M
;B®M; M?Q iQM? K¢M; +O M`M; - ?B M i¢B F?¬M; +| ?„M î ç•v- i•K # M? çQÆM; M

>B M i¢B i?’v æQÌM; S?QM; ç½ M iQ`M i`î p - K`v M; QÌB F?¬M; M?`M çQÊ+ i?î T
h`QM; K„i hB m i?9+ # Q ?`K M?B i i bM?- +QÌB M|B,

@ S?QM; i?B m ;B - #° /€M; +O M; QÆB #•v ;BÌ M m Km®M çB H`K ,M tBM +kM; F

*| i? i?'v çQÊ+ hB m i?9+ +kM; `i FQ+? ç°M;- M?QM; /M b Q ?„M +kM; H` ççB M
M?Q G•K L?QÊ+ .B M çQÊ+ - M K M?•M Hm¬M Hm¬M +?2 ;B'm +^aK t9+ +O KbM?X
æQÌM; S?QM; +QÌB F?´ K°i iB M; ,
@ hB m i?9+ - M; QÆB çWM; i` m +?¼+ i M[X
@ i`Î HçB H` i®i`²BX
h¬M hS LQÆM; +kM; M? ;B¼M; M|BX
æQçM h?'i sQ+? Î# M +çM? +?"K`½B H„+ ç¬m M|B,
@ i`Î HçB +?Q +?„+ ç½ H` i®i ç•m5
æQÌM; S?QM; pW M; ?2 HÌB M`v H"TiS+ bYM; b®i- M?QM; M; v b m ç| ?„M +^aK M?
+| ?^aQ w ç M; M?bM KbM? +?^K +?^K- M?bM p T?Q K'v €M? K„i M`v- æQÌM; S?QM
M; ç+X
*?QM ççQ i?•M ^aM? # v` iW i`QM; h?B M h9X h`W M, K M; QÌB KbM? #B i` +ÁM +
ççQ €M? K„i +| +?9i #'i i?B M +?QM? H` #®M M; QÌB M`vX aÎ /o æQÌM; S?QM; FB
M; QÌB M`vX
"®M M; QÌB M`v +?QM? H` hS Zmw i?"M? +?O +O "ç+? æ h?"M? ç½ iWM; i? K /U -
i`QÊ+5
a„+ K†i æQÌM; S?QM; F?¬M; ç´B M?QM; i`QM; HÁM; i?b K€v ç°M; X G9+ ç| KbM? #
i?"M? h?B M "BM?- M?QM; +kM; F?¬M; +| B T?€i ?B M`X "•v ;BÌ hS Zmw i?"M?
h9- ?ÆM M[`ä`M; #¼M ?¼ ç M i bK KbM?- +?ŠM; H) +| HB M [m M iÈB +?mv M H
aU i?"i +kM; ç9M; M?Q æQÌM; S?QM; bmv çQ€M- b m F?B hS Zmw i?"M? +?O ;B i
+¬M; çQç i çQÊ+ +€B ;¼B H` óh?¬M "BM?ô- F?¬M; çQÊ+ # Q H•m i?b #¼M ?¼ +k
ç9M; X
*'T #"+ +O h?¬M "BM? p` h?B M "BM? +? M? H +? [m€ HÈM- +?d +¬M ?ÆB +?9
çQÊ+X G9+ 'v #¼M ?¼ pW çQç i çQÊ+ h?¬M "BM?- bÊ ? B i`QÎM; H½Q +O h?B M
HÌB- •K i?¬K ç€M? HûM- +?Q M M HB M p°B p`M; +?çv p T?Q "ç+? æ i?"M?X
a m F?B +?çv çQÊ+ MY + M? ;BÌ- .QÆM; sm•M i•K i bM? FQ+? ç°M;- Km®M M?bM
"bM?- M?QM; b m F?B M?bM i?'v- i•K HBM? +O ?„M H"TiS+ #`ç^a i?QÆM; M†M; I
h? M? h?¬M #BM? FB +?ŠM; [m +?d H` K°i i? M? h?B M #BM? ççB ç Q K` i?¬BX
J'v M; QÌB ç¬m |+ KÆ ?²- /M M; ?o i? M`Q +kM; F?¬M; ` - içB b Q h?¬M "BM? Hç
çQÊ+X
v MB K ç¬m iB M tm'i ?B M i`QM; ç¬m ?¼ +?QM? H` G•m J½M EBM? ç½ ç€M? i`€Q
G•m J½M EBM? +?B K çQÊ+ h?¬M "BM?- b€m p` h?B M ;B B i?QÊM; T?~K + Q i?C
?„M +, M #^aM F?¬M; +| +Æ ?°B ç€M? i`€Q- ?„M +kM; F?¬M; i? +?ÆB i`Á M`v i`QÊ
i?O K` F?¬M; #` T?€i ?B MX
M; ?o M?Q p"v- M?QM; pb çB m i` `ä +?•M iQÈM;- #®M M; QÌB H"TiS+ i? v ç´B T
J½M EBM? #` i`¼M; i?QÆM; X a m F?B i`Î HçB i?b #¼M ?¼ ç½ i?'v G•m J½M EBM
i?Î M[X
G9+ K'v M; QÌB çm´B i?2Q G•m J½M EBM?- #¼M ?¼ +kM; ç m #B i T?Q b m +ÁM +
o¬s€- G•m J½M EBM? +? i M?'i ç`M? +| HB M [m M iÈB #¼M ?¼X
L?QM; #•v ;BÌ G•m J½M EBM? ç½ +? i- #¼M ?¼ +ÁM +| i? i bK B ç ?ÄB +?mv M I
*ÁM M[- hS Zmw i?"M? +?O +O "ç+? æ h?"M? ç²M; i?ÌB tm'i ç°M;- F?¬M; iB + ç
+O h?B M *¬M; aÆM h` M;- i`^aB [m i?B M i•M pçM F?´ KÈB çQç i çQÊ+ h?¬M "BM
T?€i ?B M` ç| +?ŠM; [m +?d H` K°i i? M? h?B M "BM?5 L m +?mv M M`v i`mv M

M;Q`B #¼M ?¼ t'm Kti- ?ÆM M[+ÁM HB M HKv ç M / M? /U +O "¢+? æ h?"M?-
+Q`B M?¢Q "¢+? æ h?"M?X "¼M ?¼ +kM; F?¬M; Km®M M?Q p"vX
+kM; +?QM? pb M;mv M M?•M M"v K" #¼M ?¼ +kM; F?¬M; i? F?¬M; +•m M ;b K" i
?ÄB i?,K- ?m®M; +?B- # M;Q`B #¼M ?¼ +kM; ç½ bÊK `9i F?ÄB +m°+ +?B M- +kM
i?¬M #BM?X
F?¬M; ;BªB i?Q+? çQÊ+- hS Zmw i?"M? +?O ç"M? M;"K ?² ?ÁM H"K M;¼i- `®i +K
+?mv M M"vX
"®M M;Q`B +| +?9i O `k i`Î p "¢+? æ h?"M?- b m F?B ?²B #€Q K°i iB M; pÈB i?"
i'i +ª ç m M?'i i`Q /'m +?mv M M"v Î i`QM; #KM;- F?¬M; B çQÊ+ T?ûT M|B `X sm
+M; #m²M #U+- +M; M;?o +M; i?'v +| ;b ç| F?¬M; ç9M;X

Re3X *?QÆM; Red, Jti L|M; .€M G M J¬M; G¢M? U VUi?QÊM; >¢V

o¬ h?Q`M;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; Red, Jti M|M; /€M H M K¬M; H¢M? U VUh?QÊM; >¢V

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

"ÎB pb H9+ 'v `ä `M; ?„M +ªK M?"M çQÊ+ F?Q i? +?d i?m°+ p h?¬M "BM?X h?"K +
[m½M; çQ`M; t t¬B iÈB i"ME?9+ æbM? bÆM- M m M?Q +?d H" h?B M "BM? i?b H
M"v\ G"K b Q +| i? HW çQÊ+ +ªK ;B€+ +O iWM; 'v + Q i?O\

a m K'v M;"v /KM; i•K bmv M;?o- M?È H¢B ibM? +ªM? H9+ 'v- M;?o t2K H" B +| i?
h?¬M #BM?- F i [mª ?„M i?"i bU çQ€M `X ç| +?QM? H" æQ`M; S?QM;5

h`QM; bm®i +ª +m°+ +?B M- +?•M +?QM? +?¢K p"Q h?¬M "BM? +?d +| ? B M;Q`B
+ÁM H¢B +?QM? H" æQ`M; S?QM;5 L m G•m J½M EBM? F?¬M; i? ç°M; i v ç°M;
+?ŠM; H) H" i M iB m iY >Q" M; ;B B i?QÊM; T?~K FB \

L?QM; #^M; p"Q #ªM H½M? +O ?„MX H"K b Q +| i? H"K çQÊ+ +?mv M M"v\ G9+
i?O M?Q p"v- ?ÆM M[B +kM; p¬ +MM; i"Ti`mM; p"Q h?¬M "BM?- F?¬M; ? `ÎB
h?¬M "BM? b m ç| tQ v K°i pÁM;X i`QM; i?ÎB ;B M ç| ?„M +| i? i`€Q ç´B çQÊ+ h?-
b Q\ J" i? M? ç¢B ç Q h?B M "BM? M"v Î ç•m ` \

h?"i ` .QÆM; sm•M +kM; F?¬M; iBM iQÎM; p"Q bmv çQ€M +O KbM? H„KX /M b Q
[m€B /` ?ÆM +ª pB + K°i çS i` +| i? T?'i i v iB m /B i +ª "¢+? æ h?"M?5

L?QM; +?mv M M"v ç½ i?"M? K°i F?9+ K„+ i`QM; HÁM; .QÆM; sm•M- M m ?„M F?¬
/M i? M"Q ?„M +kM; F?¬M; i? M i•K çQÊ+X

L|B +?mv M M"v +?Q # M;Q`B +ÁM H¢B M;?2X b m ç| K'v M;Q`B M"v H¢B iW "¢+?

*?Î F?B hS Zmw i?"M? +?O +?¢v iÈB h?B M h9 i?b +?mv M +kM; ç½ [m ?ÆM K°i
S?QM; +kM; çB `²B- #¼M ?¼ iU M?B M H¢B ?| +¬M; +®+X

G•K L?QÊ+ .B M ç M; HQ H„M; +?Q M iQ" M +O æQ`M; S?QM;- H¢B M;?2 iBM +| M
;•v T?B M iQ€B- ç M; HQ H„M; b®i `m°i- H¢B #` K'v p` i?"M? +?O ?ÄB i?,K M?B m
pÈB M? mX

hS [mw i?"M? +?O H" M?•M p"i #U+ M"Q\ h?B M ;B B i?QÊM; T?~K + Q i?OX H¢B
æ i?"M?- M m H" H9+ i?Q`M;X G•K L?QÊ+ .B M +ÁM +| i? F?€+? F?Q pÈB ?¼-

æQÌM; S?QM; X G•K L?QÊ+ .B M +kM; +| +?9i FQ+? ç°M; X çQÆM; M?B M F?¬M;
T?QÆM; X

G9+ 'v ç¬M; i?"M? +?O >"M æ¬M; i?"K +?Q tm'i i?O /çv /¶ G•K L?QÊ+ .B M K°i
i?QÆM; i' M çQÊ+ M¬M; M?QM; /M b Q +kM; ç½ ç°M; i?OX

E?B hS [mw i?"M? +?O iÊB- h? M; S?B hB m p" æQ¢M h?'i sQ+? +kM; #B i- ? B M;
K†i #¼M ?¼- pšM M9T Î # M i`QM; u M GB m +€+ i`€M? +?Q F?ÄB ;•v` T?B M iQ
ç€M? M? m pÊB G•K L?QÊ+ .B M- `®i +m°+ h? M; S?B hB m +kM; F?¬M; i? M; ²B

:B Q ibM? +O ?„M p" æQÌM; S?QM; F?¬M; i - G•K L?QÊ+ .B M H¢B H" +¬ +¬ +O
M?K+- æQÌM; S?QM; i'i M?B M b) F?¬M; ç v MX M m h? M; S?B hB m iB T iK+ H
F?B i`Î p æQÌM; S?QM; M?'i ç`M? b) i`€+? +S ?„MX +?Q M M ?„M p" æQ¢M h?'i s

> B ç¢B b€i i?¬M pW #QÊ+ ` X b„+ K†i hS [mw i?"M? +?O HB M i`Î M M F?€ ç†+ b
F?¬M; M; ?o iÊB- ? B ç¢B b€i i?¬M +O æ¢B hmv i+mM; F?B tQ H¢B H" K F?€+? i`
>"M æ¬M; +kM; #` ûT +?Q F?¬M; i? tm®M; ç`B çQÊ+X

L m F?¬M; T?ªB h? M; S?B hB m p" æQ¢M h?'i sQ+? +® F` b) ;•v` T?B M iQ€B +
ç€M? K°i i`"M +MM; hS [mw i?"M? +?OX \*?mv M M`v b m ç| M?Î +| "¢+? h® u p" .Q
M M KÊB i¢K i?ÎB ;BªB [mv i çQÊ+X

J†+ /M +?mv M M`v ç½ [m `²B- M?QM; hS [mw i?"M? +?O +kM; F?¬M; `ìB çB- M m
çB i?b M; QìB F?€+ b) M|B #¼M ?¼ 2 M; ¢B h? M; S?B hB m p" æQ¢M h?'i sQ+?- p
M[X #¼M ?¼ [mª i?U+ Km®M ibK æQÌM; S?QM; ç FB K +?SM; +?mv M h?¬M #BM

*?d pb +?mv M M`v M M Î H¢B ;¬M ? B i?€M; X

h`QM; F?QªM; i?ÎB ;B M M`v- hS [mw i?"M? +?O i?"K +?Q iWM; ?Q`B M; ?B [m +
æQÌM; S?QM; çB- +® w F?¬M; +?Q ?„M tm'i ?B M ? v F?¬M; X L?QM; +| #¼M h? M
h9- hS Zmw i?"M? +?O +kM; F?¬M; /€K [m€ T?"M- +?ŠM; [m H`HB M iK+ ?®B i?9+
S?QM; K` i?¬BX

"¢+? h® u b Q +| i? ibK çQÊ+ \ J¶B H¬M ç®B K†i pÊB M?[M; +•m ?ÄB +O hS Zmw
F?´ K` i?¬BX

G9+ ç€K M; QìB M`v Î h?B M h9 +kM; F?¬M; T?€i bBM? tmM; ç°i ;b +MM; #¼M h?
M?bM M? m F?¬M; pW K„i K` i?¬BX h'i +ª K¼B M; QìB `i i?S+ i?ÎB- F?¬M; ? +?
K¼B M; QìB ç m #B i- i?U+ HU+ +O ?¼ M; M; M? m- ç€M? M? m +kM; F?¬M; H`K
S?B hB m p" æQ¢M h?'i sQ+? iW KQìB M, K i`QÊ+ ç½ `ìB F?ÄB æ¢B hmv i+mM; - #
H` + Q M?•M`M i? K` i?¬BX

h?ŠM; +?Q iÊB ?¬K M v- M?[M; h?B M ;B B + Q i?O FB Î h?B M h9 tm'i ç°M; iQ`
+MM; iÊB i?2QX

"¼M ?¼ +MM; ç½ ;†T [m æQÌM; S?QM; - +?B #'i [m€ i`QÊ+ F?€+ M v F?€+ - H¬M i`
i?b ?„M pšM +ÁM H` K°i i?B m MB M M? im'M- M?QM; +?B K'v i?€M; K` ?„M H¢B
F?¬M; +?`m M`B i? M`vX

æB m F?B M #¼M ?¼ +| +?9i FBM? M; ¢+ +?QM? H` i?B m MB M +?d +| +ªM? ;BÈE
ç•v ç°i M?B M ç½ iÊB >mv M ;B B ?¢ T?~K5

>mv M ;B B KQìB H, K im´B5 æ•v H` F?ª M, M; i`QÎM; i?"M? FBM? F?OM; +Ð M`Q ç•
im´B- +?Q /M iQ +?'i +| F?€ ?ÆM +?ŠM; M[i?b 2 H` +kM; +?d +| i? H` >Q`M; ;B
pQÊi [m >Q`M; ;B BX

E?¬M; +?d M?Q i? - K†+ /M i` M K†i ?„M ç2M i?MB HMB H` i? - M?QM; ç¬B K„i H
iU M?Q K„i +?BK QM; X

h?B m MB M M`v- M m +| i? HÈM H M i?b iB M ç² M; `v b m M?'i ç`M? p¬ HQÊM; 5
F?¬M; ? M K` +MM; M; ?o iÊB çB K M`vX

>ÆM M[- #¼M ?¼ +kM; ç²M; i?ìB M;?o iÈB K°i p'M ç - ç! +?QM? H" +?mv M æQ
i?QÊM; •K +¬M; i`QM; HìB ç²M- ;B i +? i çΦB [m•M ? B M;¬M M,K i`,K M;QìB i`QM
#¼M ?¼ M?bM i?'v æQìM; S?QM; i?b #¼M ?¼ pšM ç M; #"M çm´B i?2Q h?¬M #BM
ç²M M"v XL?QM; #•v ;Bì- çÊB î h?B M h9 ;¬M ? B i?€M;- +kM; ç½ iÈB hoM? M i?'
M;?2 çQÊ+ K'v HìB ç²M ç" B p æQìM; S?QM;X

*?ŠM; [m H" #®M M;QìB #¼M ?¼ H"K ;b +! B M;m M;®+ iÈB KS+ iBM iQîM; K'v +?
h9 H9+ 'v +! ? B p` b€i i?¬M p" K°i i? M? h?¬M #BM? i¼ i`M- ç€K M;QìB *U EB K
iU çB ibK +? i b Q\ *?Q M M #¼M ?¼ HB M +?Q `^M; ç€K M;QìB FB H" /Q #¼M M;
[m€ H" /Q M;QìB i i?Q +? ç²M i?' B M M KÊB M!B æQìM; S?QM; i?"M? M?Q p"vX

W- M?'i ç`M? H" M?Q p"v5

h?'v æQìM; S?QM; M?bM HΦB p T?Q KbM?- >"M æ¬M; HΦM? HMM; ?ÄBX

@ M;QÆB +?QM? H" æQìM; S?QM;\

M;[F?Q +O ?„M +! +?9i F?BM? i?QìM;- K°i #KM; M?B i ibM? +O æQìM; S?QM; M

>„M ç®B pÈB #®M p` i?"M? +?O M"v `i +! M?B i ibM?- #îB pb GΦB i, H" M;QìB +C
+ª çQìM; çB +?QM? H" çΦQ Hw M"vX

G¬M i`QÊ+ i` M? ;B" M? i?¬M #BM? æQìM; S?QM; F?¬M; +! +Æ ?°B M!B +?mv M p
M;?o Km®M H"K [m2M pÈB K'v M;QìB M"v ç" M; ?Q" M; K°i +?9i- M!B i? M"Q çB M
#®B- +ÁM H" h?B M ;B B + Q i?O- +?QM? KbM? H'v i?•M T?"M p½M #®B ç ç®B ç
i`€+?X \*°M; i? K i`QM; ç! +ÁM +! GΦB i,- æQìM; S?QM; +kM; ?v p¼M; b m M"v iB
i?"M? ibK GΦB i,- M;QìB F?€+ +kM; +! i? iB T ç½B KbM? F?€+? F?QX

U V L?B i FB K i?B T H½M? i?Q +´f M?B i FB K i?B T HB m H½M? i?Q +´, Kti M!
+´ H" +?d M;QìB F?€+ HΦM? M?çif?ì ?[M; UM?Q +€B K¬M; HΦM?VX *ª +•m K¬ iª
+?mv M M?QM; HΦB M?"M çQÊ+ bU ?ì ?[M;- HΦM? M?çi iW M;QìB FB - M?B i ibM
K°i ;€Q MQÊ+ HΦM? p"Q KtiX

L?QM; pW M;?2 M;[F?Q +O >"M æ¬M;- i`QM; HÁM; æQìM; S?QM; HB M bBM? `
æ! H" K°i HQΦB KB i i?' ç®B pÈB KbM?- ?Q" M iQ" M H" i?€B ç° t2K i?QìM;- i?"i bU
F?! +?'mX

o®M +kM; F?¬M; Km®M T?ªM SM; HΦB pÈB ?„M H"K ;b- /M ;b M;QìB i +kM; H" h
+?ŠM; [m +?d H" >mv M ;B B i v KÆ- i?€B ç° +O M;QìB i M?Q p"v +kM; +?ŠM; H
M;QìB +O "ç+? æ i?"M? î ç•v- b m M"v çB ibK GΦB i, +kM; b) ;†T F?! F?,MX

*?Q M M æQìM; S?QM; M?Qm K"v ;"i ç¬m M!BX

@ *?QM? H" i 5

@ æÊB M;QÆB ? B i?€M;- `®i +m°+ M;QÆB +kM; H,M ` ç•v `²B5

>"M æ¬M; +QìB HΦM? K°i iB M;X

@ *! w ;b\

a„+ Kti +O æQìM; S?QM; ?! HΦM?- i?¬K M;?o i?B m ;B i +?Q M;QÆB +?9i b„
T?QìM; M?m°K " i?B m ;B i +kM; ç½ iWM; i`ªB [m +ªK ;B€+ çSM; MÆB + Q [m
+?S ?ª\

L m M?Q >"M æ¬M; +! +?9i F?€+? F?Q i?b æQìM; S?QM; M?'i ç`M? b) H'v H p½M
>"M æ¬M; H¬M i`QÊ+ #` h? M; S?B hB m +?¼+ ;B" M- HΦB #` #m°+ T?ªB î HΦB h?
iS+ ;B" M F?¬M; +! +?¶ iB i- H9+ M"v ç•v M?bM i?'v æQìM; S?QM; i?b çQÆM; M?B
?Q½MX

>"M æ¬M; F?¬M; ç w ç M +•m ?ÄB +O æQìM; S?QM; +?ŠM; [m H" M!BX

@ L m ç½ H,M ` ç•v `²B i?b çB i?2Q +?9M; i K°i +?mv M- +?9M; i +! pB + Km®M

oW M!B pW iB M iÈB +?¶ æQÌM; S?QM;X
G•K L?QÊ+ .B M H"TiS+ pQÊi [m +?„M i`QÊ+ Kti æQÌM; S?QM;- [m€i ?ÄBX
@ M;QÆB Km®M H"K +€B ;b\

hS Zmw i?`M? +?O iÈB ibK æQÌM; S?QM; pb pB + ;b i?b +?d +| #¼M ?¼ KÈB #B i
#B i çQÊ+ ;b- ;Bì T?9i M`v M?bM i?'v >`M æ¬M; ?¢ i?O pÈB æQÌM; S?QM;X G•K L
ç€T SM;\

>`M æ¬M; +QÌB H¢M? K°i iB M;X

@ s2K ` H-M i`QÊ+ ;B€Q ?m'M M;QÆB +ÁM +?Q çO5

>„M p®M H"iB M i v K°i i`ªQ- M?QM; M m G•K L?QÊ+ .B M +?„M i`QÊ+ Kti æQÌM
` iQ`M HU+- ?„M H" h?B M ;B B i?QÊM; T?~K- G•K L?QÊ+ .B M +?d +| h?B M ;B
M;;M +ªM\

"¢+? h® u M?bM i?'v ibM? ?m®M; F?¬M; ´M- ç M; Km®M tm'i i?O i?b h? M; S?B i
çSM; i¢B +?¶ +?ûK ` K°i +?QÎM; i`U+ iB T T?€ pÐ F?¬M; ;B M +€+? i`Î- ç®B #QM
TªB HMB H¢B- ;B" M /[[m€i H M,

@ B /€K ç°M; i?O\

oW [m€i tQM;- hS LQÆM; ç½ `9i i?¬M #BM? ` F?ÄB pÄ- i?€B ç Q +O æQ¢M h?'
p` i?`M? +?O i`QM; M?€v K„i +kM; `9i ` #°B FB K- i`M; /B M p®M v M i oM? ç°i M
#¢i FB K- F?Q i? +O +?QM h?B M ;B B + Q i?O ç M p`Q K°i +?¶- F?B M +?Q i`M

>`M æ¬M; F?¬M; i? Mm®i ;B" M- M?bM h? M; S?B hB m ?mM; iÊM M!BX

@ h? M; S?B hB m- H-M i`QÊ+ i ç°M; i?O pÈB M[ M?•M M`v M;QÆB +ªM i - H-M
M`v M;QÆB +kM; +ªM i - +S M?Q i? hS Zmw i?`M? +?O #¼M i bÊ +€+ M;QÆB F?

@ h bÊ +€+ M;QÆB +?„+ \

h? M; S?B hB m t„M i v €Q- p Kti ?mM; i?¬M €+ b€i M!B,

@ *QM K M!- K'v ?¬K M v i +kM; M?`M +€+ M;QÆB çO `²B- iÈB çB- #•v ;Bì ç€M? K
iQ`M K¢M; çB ` M;Q`BX

J†+ /M +kM; H" h?B M ;B B i?QÊM; T?~K- M?QM; #•v ;Bì # M +¢M? h? M; S?B hB
h?'i sQ+? p` ? B M;QÌB G•K L?QÊ+ .B M- "¢+? h® u- M m ç€M? M? m i?b hS Zmw i
TªB ç®B i?OX

>`M æ¬M; #` M?[M; HìB M`v +O h? M; S?B hB m H"K +?Q F?Q ?mv i +¬M; i•K- ç M
h? M; S?B hB m i?b h?m i?`M? +?O h?m .`+? h9v çSM; # M +¢M? ç½ i`-K ;B¼M; M

@ E?¬M; M M t9+ ç°M;- K¼B M;QÌB +| ;b i?b iW iW M!B- +?ŠM; [m +?9M; i +?d Km
i?¬B +?S F?¬M; +| €+ w ;b- i H'v / M? M;?o "¢+? æ h?`M? ` çªK #ªQ b) F?¬M; ç

h`QM; #®M p` i?`M? +?O +| ? B M K ? B M[-sm•M i?`M? +?O .QÆM; sm•M p` æ¬M
M K M?•M- h?m i?`M? +?O h?m .`+? h9v p` >¢ i?`M? +?O >¢ h?ÌB ok H" M[M?•MX

h?m .`+? h9v +kM; +| +?9i ç†+ b„+- M;Q¢B ?bM? +kM; tBM? ç T- M!B +?mv M F?€
+ªK ;B€+ +?|M; Kti ;B®M; M?Q m®M; `QÊm b v p"v- `i T?M ?ÊT pÈB i M +O M`M

h?m .`+? h9v +?ŠM; [m H" Km®M çSM; ` ;BªM ?Á - ?¢ #|i F?¬M; F?Q- M?[M; HìB
i€+ /KM; ;b +ªX

æQÌM; S?QM; FûQ G•K L?QÊ+ .B M ç M; çSM; +?2 +?„M i`QÊ+ Kti KbM? b M; # M
æ¬M;- •K i`-K M!BX

@ M;QÆB ç€M? +¬ +¬ +O i \

h?€B ç° +O æQÌM; S?QM; `ä`M; i? v ç´B- KÈB pW `²B >`M æ¬M; ?ÄB ?„M +kM
#•v ;BÌ ç½ +| +?9i +ªK ;B€+ ç M; ç MûM +ÆM ;B"MX

h? M; S?B hB m ç M; ç¼ bS+ pÈB #¼M ?¼ +kM; bYM; b®i /WM; i v H¢B- ?„M ç°i
i? M? •K +O S?QM; i?B m ;B F?B M ?„M +ªK i?'v M m ç æQÌM; S?QM; #B i ç€T
çB MX

>`M æ¬M; M?bM i?Q€M; [m æQÌM; S?QM; - i?ªM M?B M M|B,

@ æ€M? i?b i? M`Q\ *?ŠM; H) M; QÆB Km®M i bK i #€Q i?M\

@ _'i i®i5

æQÌM; S?QM; M? +? KB M; +QÌB- •K ?B K ?`K `M; i`„M; T?®B ?ÊT pÈB F?m¬M K

@ _'i i®i5

GB M iB T? B iB M; `i i®i- ;B¼M; M|B +O æQÌM; S?QM; ;B[ ? B H-M ?Q`M iQ`M
iÈB +ªK ;B€+ iS+ ;B" M M?QM; H-M i?S ? B H¢B +| +ªK ;B€+ •K i`-K- H¢M? iÈB i`M

h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; +| ? B M; QÌB `i [m M i`¼M; - K°i H` +¬ +¬ ? B H` G¢B i
+€+ M`M; X æQÌM; S?QM; M?'i ç`M? b) F?¬M; iB + #'i +S ;B€ M`Q ç #€Q i?MX

J` >`M æ¬M; +?d +€+? ?„M `i; -M- F?QªM; ? B i`QÊM; K` i?¬B- M m H9+ M`v ç°i M
h?B >Q`M >²M i?b æQÌM; S?QM; M„K +?„ + +| i? ;B i +? i >`M æ¬M; i`QM; M?€v K

h€+ T?QM; M K M?B iU M?B M Km®M ;½v F?¬M; Km®M +QM; 5 L?'i H` æQÌM; J¬M
Fb +QÌM; [mv M €+ i? M`QX

L m M; QÌB F?€+ F?B / H M ç-m M; QÌB i?•M +O KbM? K` æQÌM; S?QM; +ÁM +| i
pÈB HQÆM; i•K +O KbM?- H`K b Q tSM; pÈB MB K iBM +O +¬ +¬ /`M? +?Q KbM?

*?Q /M H9+ M`v +| +?¼+ i?OM; i`ìB- ?Q`M iQ`M ç„ + i°B pÈB "¢+? æ h?`M?- i?b æ
?`M- +?d +-M KbM? ;B i +? i K°i ? B p` i?`M? +?O i`QM; ç| - i?b HQm H¢B M?[M;
J'v M; QÌB hB m i?9+ +kM; F?¬M; T?ªB HQ¢B #'i i`BX

+?mv M ?¬K M v +?d +-M H`K ;¼M ;`M; K°i +?9i i?b +, M #ªM +kM; F?¬M; +| T?B M

L m i?B i`B M çÁM b€i i?O b m ç| #` +„M i`ª i?b M?Q i? M`Q\ _ M Hmv M i?•M i?
F?¬M; T?ªB m´M; T?Q- H-M M`v +„M i`ª i m v i ç®B F?¬M; F?' bÍM?Q H-M i`QÊ+ M
H` +| i? F?¬B T?K+ M?Q +kX

h`QM; HÁM; K†+ /M ç½ ?¢ [mv i ç`M?- M?QM; æQÌM; S?QM; +MM; +?Q p°B ç°M;
FûQ /`B,

@ h Km®M ?ÄB K°i +•m- [m M ? ;B[M; QÆB p` G¢B i, H` i? M`Q\

M; QÌB M`v F?¬M; M M H` i?•M i?Q+? +O G¢B i, X

@ *€B ;b G¢B i, \

>`M æ¬M; #` ?ÄB #'i M; Ì M M F?¬M; ;BªB i?Q+? çQÊ+X

@ "¢+? hB m G¢B5

a„ + K†i +O #®M p` i?`M? +?O M?'i i?ìB ?ÆB ç´B- #¼M ?¼ H9+ i`QÊ+ +kM; ç½ M
G¢B +| î h?B M h9 K°i i?ìB ;B M- M?QM; "¢+? h® u F?¬M; M|B +?Q #¼M ?¼ #B i-
+?¶ pÈB æQÌM; S?QM; i`QM; u M GB m +€+X

"•v ;BÌ M; ?2 æQÌM; S?QM; ;¼B i?•M K"i M?Q p"v- hS Zmw i?`M? +?O b Q +| i? F?
iB i i`QM; ç| \

ReNX *?QÆM; Re3, >"M S?QM; E?ÎB- Zm-M h?9 >B MX Ui?QÊM; >
 o- h?QÌM;
 h€+ ;Bª, J¢+ J†+
 *?QÆM; Re3, >"M S?QM; F?ÎB- [m-M i?9 ?B MX Uh?QÊM; >¢V
 L?|K /`+?, .mM;M?B
 L;m²M, oBTp M/ MXpM
 >"M æ¬M; +QÌB ;^M K°i iB M;X
 @ hK+ / M? +O hB m i?"M? +?O H" ¸ M;QÆB ;¼B b Q\ hB m iY M;QÆB [m€ ¸ + O
 @ h ;¼B G¢B i, i?b HB M [m M ;b pÈB M;QÆB\
 æQÌM; S?QM; +QÌB H¢M? K°i iB M;X
 h?m .`+? h9v M?bM æQÌM; S?QM; ¬M M?m M|BX
 @ æQÌM; S?QM; - +?9M; i +?ŠM; [m H" Km®M ?ÄB M;QÆB p" B +•m- M;QÆB ¸WM
 @ æ•v H" i?€B ¸° ?ÄB +?mv M b Q\
 æQÌM; S?QM; [m v ¸-m M?bM h?m .`+? h9vX
 @ L?bM F?Q i? +O æ¬M; i?"M? +?O- M m i F?¬M; ?ÊTi€+ +| T?ªB Km®M #„i i ¸
 T?2M\ "¢+? æ h?"M? +?ŠM; H) +kM; +?d #B i, i? ?B T M;QÌB b Q\
 h` M K†i h?m .`+? h9v ?B M H M p H9M; i9M; - i?2Q Hw K" M|B i?b K°i h?B M ;B
 >mv M ;B B ¸9M; H" F?¬M; +¬M F?€+? F?Q bd- +?d +¬M ?ÄB H ¸QÊ+X L?QM; #¼
 #¼M ?¼ ¸¢B #B m +?Q "¢+? æ h?"M?- M?'i ¸`M? H" F?¬M; i? iMv w H"K #`v ¸QÊ
 *€+? H"K +O >"M æ¬M; i?b h?m .`+? h9v +| i? ?B m ¸QÊ+- +?ŠM; [m i?S F?B M M
 H" i?B m MB M +?d KÈB H" >mv M ;B B ?¢ T?~K M"v H¢B QÆM; M;¢M? M?Q i? - F
 p" B +•m ¸½ KQ+? HÁM; M? mX æ´B H¢B H" M;QÌB F?€+ îim´B p" +ªM? ;BÈB +O
 /¼ bÊ i ` [m-M- F ? i i' i +ª ¸-m ¸m¬B bU pB + b Q\
 @ Jm®M i i`ª HÌB +•m ?ÄB +O +€+ M;QÆB i?b +ÁM T?ªB +QB i•K i bM? +O i?B m
 w M|B +?Q +€+ M;QÆB #B i ? v F?¬M;X
 æQÌM; S?QM; H9+ M|B M?[M; HÌB +S M?bM +?^K +?^K p"Q >"M æ¬M;X M"v `ä`"M
 h`QM; hS Zmw i?"M? +?O- i?b h?m .`+? h9v H"K æQÌM; S?QM; +| ?ªQ +ªK M?'i- M|
 H" K°i M[M?•M i?B M HQÆM; - æQÌM; S?QM; iU M?B M F?¬M; i? K°i b"Q H"i 9T +
 @ F?¬M; Km®M +kM; T?ªB Km®M- ¸WM; iQÎM; `^M; , +| h? M; S?B hB m +?2 +?Î H
 >"M æ¬M; +QÌB H¢M?X
 @ L m M;QÆB /€K ¸½ bÈK ¸°M; i?O- M"Q +ÁM îMÆB M"v F?m K¬B K9 KûT\ M;Q
 M;QÆB bÊ\
 æQÌM; S?QM; KdK +QÌB M?"M M?¢iX
 @ M;QÆB ¸€M? i F?¬M; b Q- F?B / i +kM; p"vXX XM?QM; M;QÆB ¸€M? +- +- +
 M?B mX
 *•m i?S ? B æQÌM; S?QM; ¸½ F?"M ;B¼M; ;¬K M? H MX
 G•K L?QÊ+ .B M i?'v i? HB M p°B p" M; F?mv M + MX
 @ S?QM; M?B- i F?¬M; b Q- H-M i`QÊ+ +?ŠM; [m H" +MM; æ¬M; i?"M? +?O Hm" M
 +| pB + ;bX

@ "ªM i?•M i Km®M M?bM ?¬K M v i b) T?ªB i`ª ;B€ çB m ;bX
>"M æ¬M; +?o KkB FB K p"Q æQÌM; S?QM; M|BX
æQÌM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB M?„K K„i H¢B- K°i F?B bY /KM; h€ h?B >Q" M >²M
p" hS Zmw i?"M? +?O b) #` ç~v p"Q F i +K+ F?¬M; +? i F?¬M; i?¬BX >"m [mª M?Q
S?QM; ?B m `ä- +?ŠM; [m H" F?¬M; i`9i; B" M; B9T +¬ +¬ i?b KbM? b Q +| i? M
hmv M|B ç¢B i`QÊM; T?m T?ªB #B i +Q /,M- M?QM; Km®M p"v +kM; T?ªB iMv ?Q" M
S?QM; +kM; F?¬M; Km®M pb H¶B H¬K +O K°i KbM? >"M æ¬M; K" H¢B HB M HK
M?QM; F?¬M; +ÁM +€+? M"Q F?€+X "ÎB pb H'v i?U+ HU+ p" ç` p` +O KbM? ?B
M; M; ?"M; pÈB ç®B T?QÆM; - F?¬M; çO ç +MM; ç®B T?QÆM; i?ªQ Hm" M ç9M; b
iB M; tBM H¶B i?b +?d +| i? /U p"Q K°i +?9i i?O çQ¢M F?¬M; #bM? i?QÌM; K" i?
J¼B M; QÌB +| i? +ªK M?"M çQÊ+ b€i +Æ p¬ ?¢M F?¬M; M; WM; b¬B bK+ T?€i ` iW
H" i?B m MB M KÈB >mv M ;B B +ªM? ;BÈB- H" i?B m MB M +?d KÈB KQÌB H, K im
+ Q h?O h?B M ;B B i?QÊM; T?~K- +?ŠM; M?[M; F?¬M; ? 2 bÊ HMB #QÊ+- M; QÊ-
.QÆM; sm•M M?bM F?m¬M Kti MQM MÈi H'K H2K +O æQÌM; S?QM; - +QÌB F?) K°
h?B m MB M M"v [mª i?"i [m€ FB M +QÌM; `²B- M?QM; +SM; [m€ i?b / ;½v- #'i [m
çQÌM; i`QÌM; i?"M? M M +¬M +| +?9i FBM? M; ?B K ç m F?´ p" M; ,M i`Î- +?d +| M
;B9T ?„M i`QÌM; i?"M?X
L|B i?"i- H¬M i`QÊ+ ;†T æQÌM; S?QM; - .QÆM; sm•M ç½ +ªK i?'v ; M +O i?B m MB
M?[M; /€K çSM; t2K i`Á pmB ;B[K°i ç€K h?B M ;B B + Q i?O- +ÁM +| i? çÐ çQÊ-
EBM?- +ÁM H¬M M"v- i?"K +?Q +ÁM +| +ªK ;B€+ ?„M +| +?9i F?Q T?€+? p¬ T?€T p
H" F?¬M; bÊ +QÌM; [mv M €+ i? - M|B F?| M; ?2 K°i +?9i i?b +?QM? H" F?¬M; #B i
"i [m€ M m ?„M +| [m M ? pÈB hB m i?"M? +?O i?b +?„+ H½Q iS +kM; b) F?¬M; M
+| H) +?d /¢v /¶ ?„M K°i +?9i K" i?¬BX
*?Q M M pW `²B F?B >"M æ¬M; tmM; ç°i pÈB æQÌM; S?QM; - ?„M pšM F?¬M; M|B
M?bM æQÌM; S?QM; - Km®M t2K æQÌM; S?QM; tY Hw M?Q i? M"QX
J¶B K°i F?„+ - €M? K„i +O æQÌM; S?QM; T?|M; ` H¢B +¬M; i`Î M M b„+ #ûM p" +Q
. M; H9+ ?„M M; ?o Km®M i?B i`B M çÁM b€i i?O +O KbM? i?b K°i iB M; b|B i`m
i`QM; E?9+ æbM? aÆMX
a„+ Kti æQÌM; S?QM; HB M #B M ç´B5 a€i +Æ ç M; M´B H M i`QM; M?€v K„i HB M
hB M; b|B i`m M"v [m€ [m2M i?m° + ç®B pÈB ?„M `²B- `ä `¬M; +?QM? H" E?B m h
KbM?X
*?ŠM; M?[M; b„+ Kti +O æQÌM; S?QM; i? v ç´B- K" b„+ Kti +O K¼B M; QÌB +kM;
?QÊM; M?bM p T?Q E?9+ æbM? aÆMX "ÎB pb i`QM; M?€v K„i- #¼M ?¼ +ªK M?"
H² iW # M FB i`mv M iÈB- F?¬M; +?d +| K°i- K" H" p¬ b® +¶ F?Q i? 5
æ¢B ç` #„i ç-m`mM; ç°M; - #-m i`ÌB #'i M; ìi? v ç´B5
h`QM; .¢ ok ?²- p¬ b® i¬K +€ F?¬M; M; WM; M?ªv H M- b m ç| M; QÐM; +€B #KM; i`„
M? i` M Kti MQÊ+ F?¬M; ? M?9+ M?Q+?X
J°i ç¢Q i?•MªM? K"m imv i i`„M; F?´M; H² iW iW ?B M ` i`QÊ+ i¬K K„i +O K¼B M
J°i +QM b|B p¬ +MM; F?´M; H²- i` M M; QÌB M| T?€i i€M F?Q i? M; "T i`ÌB- +QM K„
K¼B M; QÌB iK i" T- M| M M iWM; #QÊ+ +?•M Qm M?½ +?"K `½B- çSM; Î K°i # M bC
M; WM; i?´B KÈ H¬M; K K K¢B i`„M; M?Q imv i +O M| - T?"T T?²M; i?"M? K°i HQ¢B
L| ;B®M; M?Q pQÆM; ;Bª iW i` M + Q [m M b€i ç" M FB M M?Ä #û,
@ *m²M; a€i E?B m h?B M G M; 5

RdyX *?QÆM; ReN, h?9 E?B mX

o~ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; ReN, h?9 F?B mX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

"¼M ?¼ F?¬M; `ä +?•M iQÈM; bU pB +- iU M?B M +kM; F?¬M; i? M?"M ` `^M; i B
i` M ç-m ?¼X

"¢+? h® u +QÌB i?ªK K°i iB M;- ç°i M?B M M|B pÈB K¼B M;QÌB,

@ *€+ p`- +?d bÊ ?¬K M v h?B M h9 F?¬M; ;B[ çQÊ+X h?dM? +€+ p` M M `ÌB çB M
G•M L?QÊ+ .B M +kM; M|B,

@ æ9M; p"vX i?dM? +€+ p` /¼+ i` M çQÌM; /ÌB çB #€Q +?Q /•M +?9M; [m M? E?9+
?¼ F?¬M; M M iÈB ;¬M +?¶ M"vX L?'i H" M;QÌB /•M Î hoM? M i?"M?- ç +?Q #¼M

æ•v +?QM? H" #B M T?€T tY HQ i®i M?'i- F?¬M; +MM; GBM? h?9 tmM; ç°i- iU M?

h? M; S?B hB m b„+ K†i M;QM; i`¼M;- M?bM G•K L?QÊ+ .B M ?ÄB,

@ "¼M +?9M; M m +?O ç°M; i'M +¬M;- +€+ M;QÆB H"K b Q #•v ;BÌ\

G•K L?QÊ+ .B M +MM; "¢+? h® u HB + K„i M?bM M? m- ?B m w +QÌB K°i iB M;- "¢

@ hU M?B M H" ç +?Q h?B M h9 ç iY i¢K i?ÌB i`b ?Q½M ç€K GBM? h?9 M"v K°i H
i?"M? i` M? i?O +?9i i?ÌB ;B MX

æ•v +?„+ +?„M H" K°i +m°+ iY +?B M5 h?B M h9 +?d +| ? B p` h?B M ;B B- K" pš
iMv iB M iÈB ? B ç-m GBM? h?9 +'T b€m H" +| i? tY Hw +€+ M" M; `²B- +ÁM H¢B K
b) i`Î i?"M? K°i T?¬M HQÆM; i?U+ +O #¼M GBM? h?9 i?¬B5

G•K L?QÊ+ .B M +kM; M|B,

@ h?B M h9 K†+ /M +?d H" K°i iB m K¬M T?ªB- M?QM; +kM; b) F?¬M; ç +?Q +?9M
p`- i?dM? `ÌB çB i?¬B- h? M; iB M #®B- S?QM; M?B M?Ì M;QÆB +?B m +®5

G•K L?QÊ+ .B M /M H" i?•M M[HQm- M?QM; M?[M; HÌB M"v M|B ` +kM; +?„+ +?
F?¬M; ? +| K°i +?9i /Q /UX

L?bM ? B M[M?•M +O K°i iB m K¬M T?€B- .QÆM; sm•M F?¬M; F?ÄB M;?B K M;?
sm•M +kM; F?¬M; +QB i`¼M; K¬M T?€B h?B M h9 M"v- /M b Q i`i +ª ç m H" M[M?•
ç¢B bU ;b\ ?ÆM M[+ Q i?O çSM; ç-m b® HQÈM; +kM; Qi- +ªM? ;BÈB H¢B F?¬M; +
h9 #`i [m€ +kM; +?d H" K°i iB m K¬M T?€B K" i?¬BX

*| h? M; S?B +MM; æQ¢M h?'i sQ+? ? B ç¢B a€i h?¬M H"K F?€+? Î h?B M h9- ? B
;B i F?¬M; Qi M;QÌB +O "¢+? æ h?"M?- i`Î i?"M? +Wm M?•M +O "¢+? æ h?"M?5

.QÆM; sm•M +?"K +?Q ç M; bmv M;?o- çÈB tY Hw tQM; +?mv M M"v- +| M M /šM K
#¼M h? M; S?B hB m- i?m"MiB M;B€Q ?m'M h?B M h9 i¬M; K°i +?9i pb ç½ /€K +ª
"¢+? æ h?"M?X

L?QM; pW M;?2 tQM; HÌB M|B +O "¢+? h® u +MM; G•K L?QÊ+ .B M- .QÆM; sm•
i`QM; ç-mX

M?[M; M[M?•M M"v ç m H" M?[M; M;QÌB ç€M; FQM? M 5 h? M; S?B hB m +MM; æ
æ h?"M? +Wm M?•M F?¬M; ;Bª- M?QM; ?¼ F?¬M; +| [m M ? ;b pÈB h?B M h9X

h? M; S?B hB m M;?2 çQÊ+- +?•M K"v M?Qm H¢B- €M? K„i +?mv M ?QÈM; p æQÌ

G9+ M"v ?„M +| +?9i ç m ç-m- M m Km®M ?„M +| i? H"TiS+ K M ; i?2Q æQÌM; S?Q
 ?„M +?„+ +?„M`^M; æQÌM; S?QM; b) F?¬M; ç²M; wX
 Zmª L?B M- æQÌM; S?QM; KÎ KB M; M|B,
 @ *¬ +¬- i b) F?¬M; çB ç•m ? i5
 @ L;?2 HÌB5
 G•K L?QÊ+ .B M ;B"K +?•M K°i +€B- ?QÈM; h? M; S?B hB m M|B,
 @ h? M; iB M #®B- tBM M;¬B K M; S?QM; L?B çB5
 h? M; S?B hB m +QÌB K°i iB M;,
 @ S?QM; h?B m M m F?¬M; Km®M çB- i +kM; F?¬M; i? K M; ?„M çB- M m F?¬M
 h? M; i +kM; F?¬M; T?ªB H" M;QÌB t'm5
 GÌB M"v pW tm'i- hS Zmw i?"M? +?O HB + K„i- i?¬K M;?o h?B M a€i M m F?¬M; T
 i?"i H" +?^M; +| M;QÌB t'm X
 @ *¬ +¬- M;QÆB i`QÊ+ iB M ?½v M;?2 i v M|BX
 æQÌM; S?QM; KÎ KB M; M|B,
 @ *?mv M H-M M"v ç9M; H" /Q i ;•v` - i F?¬M; i? ç +?Q K¼B M;QÌB pb KbM? K
 F?¬M; Km®M pb i K" h?B M h9 #` iB m /B i5 æ¬M; i?"M? +?O pW `²B M|B +| +?9
 i?"i- ?B M içB +?d +| i KÈB +| i? ;BªB [mv i5 #ÎB pb F #¼M +?9M; Km®M ibK H"
 >"M æ¬M; K°i # M ?mM; ?„M; i`WM; K„i M?bM æQÌM; S?QM; K°i +€BX
 .QÆM; sm•M KdK +QÌB i€M /QÆM;,
 @ E?¬M; i - /€K H"K /€K +?`m5
 @ L?QM; i b Q +| i? M?bM M;QÆB çB X
 G•K L?QÊ+ .B M KÈB M|B çQÊ+ MY +•m +ªK i?'v F?¬M; M M M|B iB TX
 L" M; M;?o- M m K°i KbM? æQÌM; S?QM; çB iÈB- +?„+ +?„M +?d +| K°i +QM çQÌM;
 @ GBM? h?9- +kM; HBM? i`Q5
 æQÌM; S?QM; #B i içB b Q E?B m h?B M G M; HçB M´B ;B" M çMM; çMM; K M; [m•
 i? +| T?QÆM; T?€T ;BªB [mv i
 @ h çB [m M|B +?mv M +MM; #¼M +?9M; K°i +?9i- M m i?m" M HÊBXX XF?¬M; +?V
 `ÌB çBX
 h?2Q M?Q æQÌM; S?QM; iQM? i?b KbM? [mª i?"i M M iÈB ;BªB i?Q+? +?Q E?B m
 +?Q M| #B i +?mv M KbM? çª i?QÆM; M| +?d H" #'i ç„+ /o- M|B +?Q #B i GBM? E
 KbM? ;B i +? iX .o M?B M- i, H i?"M? +¬M; +O +€+? M"v `i i?'TX G'v F?ª M,M; ç
 G M; ?¬K M v- +| i? +?`m M;?2 KbM? M|B ? v F?¬M; +ÁM H" K°i p'M ç X
 "i F i?"M? +¬M; ? v i?'i #çB- æQÌM; S?QM; +kM; b) H"TiS+ i?B i`B M` h€ h?B
 H-M M[i`®M p"Q E?9+ æbM? bÆM- +?mB p"Q i`QM; i?9 K°- çÊB GBM? E?B T L?
 L? M i?S+ idM?- KbM? b) çQÊ+ +Sm5
 E #¼M +?9M; Km®M ibK +?d H" KbM? i?¬B- M m H9+ M"v KbM? `ÌB çB- h?B M h9
 @ E?¬M; - +QM F?¬M; i? H"K M?Q p"v5
 G•K L?QÊ+ .B M /MM; bS+ H„+ ç-mX
 @ *¬ +¬5 M;QÌB T?ªB M?È F„- M;QÌB H" h?B M h9 i`QÎM; H½Q- b m ç| KÈB H" +¬ +
 i•K M?bM K'v M;¬M h?B M h9 ç iY #ÎB pb b B H-K +O S?QM; L?B K" i€M; i?•M Î +
 M?šM i•K K" i?'v +ª h?B M h9 #` ?Ov ?QçB +?d i`QM; +?®+ H€i b Q\

M?[M; HÌB M"v +O æQÌM; S?QM; ?ÆB M†M; HÌB- M?QM; #•v; BÌ F?¬M; T?ªB H9+
L?QÊ+ .B M ?B m`ä- #ÎB pb KbM? F?¬M; i? M|B F ?Q†+ +O KbM? +?Q M" M; #B
@ *¬ +¬- iBM iQÎM; +QM- S?QM; L?B imv i ç®B b) F?¬M; +| pB +; b- M?'i ç`M? b)
G•K L?QÊ+ .B M M„K +?†i H'v +€M? i v +O æQÌM; S?QM; - p¬ HU+ [m€`¢T tm®M
çQ¢M`m°i; MX
*?d i`QM; F?QªM; i?ÌB; B M M; „M M; OB K°i MûM M? M; - G•K L?QÊ+ .B M i? M; ?E
iW ?d ç M ç¢B #B- i? v ç`B M? M? +?|M; X
h?"i p'i pª H„K KÈB çÊB çQÊ+ æQÌM; S?QM; iW i`QM; E?9+ æbM? bÆM çB` - M?Q
/B M pÈB E?B m h?B M G M; K" +ª h?B M; B B i?QÊM; T?~K + Q i?O +kM; FB M;
iQM? iÈB ç" M HBM? i?9 F?´M; H² ?"M; M; "M +QM FB X
G•K L?QÊ+ .B M F?¬M; + K i•K- +kM; F?¬M; Km®M ç æQÌM; S?QM; çB +?`m +?
æQÌM; S?QM; M|B F?¬M; b BX L" M; i`QÊ+ iB M T?ªB H" i`QÎM; H½Q h?B M h9`²E
æQÌM; S?QM; 5 L m pb +Sm æQÌM; S?QM; K" ç~v K'v M; "M ç iY h?B M h9 p"Q +?¶
/M i? M"Q +kM; F?¬M; i? H"K çQÊ+X
h•K ibM? +U+ F€ #B B- i`QM; M?€v K„i F?Q i? +O G•K L?QÊ+ .B M tªv` #B M ?
+QÆM; F?Q iQ" M +?•M +?'M ç°M; F?¬M; M; WM; - M?QM; M; v b m ç| H¢B #bM? T?
Zm€ i`bM? M"v +?d K'i i?ÌB; B M F?¬M; [m€ # ?ÆB i?Î- M?QM; M?[M; M; QÌB Î ç•v
@ G¢B ç°i T?€ p"Q H9+ M"v\
æQ¢M h?'i sQ+? M; QM; K„i M?bM G•K L?QÊ+ .B M- p K†i F?|+ +QÌB F?¬M; çQÊ+
æ9M; H" ç°i T?€- G•K L?QÊ+ .B M iW h?B M; B B ?¢ T?~K ç°i T?€ H M h?B M; B
K°i +?mv M pmB- M?QM; H9+ M"v F?¬M; +| i•K iQ çB +?9+ KWM; X
>m®M; +?B- K°i h?B M; B B i`mM; +'T + Q i?O +kM; +?ŠM; i? H"K; b i`QÈ+ K†i #
"i [m€- b m F?B ç°i T?€- i•K ibM? G•K L?QÊ+ .B M +kM; /-M´M ç`M? H¢B- i•K ib
i`QÊ+ K M; ç M +?Q M" M; +Æ ?°B ç°i T?€- +kM; +?d +| K°i H-M M?Q p"vX

RdRX *?QÆM; Rdy, •K *¬M; "Q S?€TX

o¬ h?QÌM;

h€+; Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; Rdy, •K *¬M; #Q T?€TX

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

*?"K`½B çSM; H M- G•K L?QÊ+ .B M M|B,

@ S?QM; M?B- i çB +MM; M; QÆB5 L; QÆB H" çS i` i Mm¬B HÈM- i b) F?¬M; ç

h`QM; K„i æQÌM; S?QM; ?B M H M K°i iB #'i ç„+ /o- ;"i ç-m M|B,

@ æQÊ+ `²B5

G•K L?QÊ+ .B M +® M†M` p K†i iQÆB +QÌB- b m K°i F?„+ - M" M; H¢B i?'v æQÌM;
H" T iS +K°i +ªK; B€+ ç m t|i iW i` M; €v i`mv M iÈB- i?¬M i`Q M" M; HB M i`Î H M H

@ ob +€B; b\

G•K L?QÊ+ .B M M|B` çQÊ+ # +?[- i?•M i? K K M?kM M;½ tm®M;X
 æQÌM; S?QM; ¬K M" M; p"Q i`QM; M;U+- b m ç| çQ M" M; +?Q "¢+? h® u- KÎ KB M;
 @ h¬M; +?O- +?B m +® i®i +?Q +¬ +¬ +O i 5
 a m F?B æQÌM; S?QM; bY /KM; i?O çQ¢M ç€M? M;'i G•K L?QÊ+ .B M- F?¬M; +|
 +| B M; ,M +ªM- F?¬M; +| B ?ÄB i?,K- #ÎB pb #¼M ?¼ #B i æQÌM; S?QM; b) F?¬
 i?QÆM;- +?d H" ?„M F?¬M; Km®M ç G•K L?QÊ+ .B M çB +MM; K" i?¬BX
 @ hB m i?9+- i b) /šM #-v i?9 p"Q b•m i`QM; E?9+ æbM? aÆMX F?B +¬ +¬ idM? H
 M?'i ç`M? i b) +ÁM b®M; i`Î p X
 æQÌM; S?QM; çQ HQM; p T?Q K°i ç€K h?B M ;B B + Q i?O +?"K`½B M|BX
 h? M; S?B hB m +ªK i?'v KB M; KbM? ç„M; +?€i- i`QM; H9+ M?'i i?ÌB ?„M +kM; F
 #B i ;BÌ T?9i M"v F?¬M; T?ªB H" H9+ ?"M? ç°M; i?2Q ibM? +ªK- ?„M +?d +| i? /t
 @ S?QM; i?B m- M;QÆB T?ªB +~M i?"M5
 h¬M hS LQÆM; iÈB # M +¢M? æQÌM; S?QM;- çQ oB K L?"i iÈB i`QÊ+ Kti æQÌM;
 @ S?QM; i?B m- M;QÆB T?ªB M?È K M; M| p +?Q i - M| H" /B p"i K i ç H¢B +?Q
 J°i i? M? h?¬M "BM?5 "ªQ #®B K" M;QÌB i`QM; i?B M?¢i` M? ;B M? # ç-m +?ªv
 h¬M hS LQÆM; H¢B F?¬M; +?9i /Q /U çQ +?Q æQÌM; S?QM;X çO i?'v çQÊ+ M"i
 S?QM;X
 @ *ªK ÆM M;QÆB hS LQÆM;- #'i [m€ i F?¬M; /MM; ç M i?S M"v5
 æQÌM; S?QM; H„+ ç-mX
 >„M F?¬M; T?ªB çB ç€M? M? m- p"v +-K h?¬M "BM? +O hS LQÆM; i?2Q H"K ;b\
 >Qi p"Q K°i ?ÆB i?"i b•mX æQÌM; S?QM; ç®B Kti pÈB #-v i?9- +?"K`½B M|B,
 @ h çB ç•v5
 a m ç| - ?„MiW iW iB M p T?Q #-v i?9X
 J°i i?B m MB M KQÌB M,K im´B [m-M €Q H K HkX ç-m i| + t®+ t +?- i?•M ?bM? +| +
 #-v i?9 F?´M; H² /Q K'v M;"M +QM GBM? h?9 +'m i?"M?- Kti F?¬M; ç´B b„+- F?¬
 /kM; F?Q M?Q p"v F?¬M; T?ªB M;QÌB M"Q +kM; +| i? bQ b€M?- H9+ M"v #|M; HQM
 HÈM ?ÆM bQ pÈB #'i +S M;QÌB M"Q5
 :BÌ F?„+ M"v- i'i +ª h?B M ;B B + Q i?O +kM; F?¬M; F?ÄB M;?B K M;?` FQM? M 5
 M?Q p"v5
 >¢ h?ÌB ok M? ;B¼M; ç| ,
 @ æS i` M"v XF?¬M; i +?9i M"Q5
 .QÆM; sm•M +ªK F?€B M|B ,
 @ æ9M; p"v- M m +| i? ç ?„M ;B M?"T "Qy3Ð ÀÐ „M;

J°i K" M M"v- H¢B F?B M M?[M; h?B M ;B B + Q i?O FBM? ?½B H-M M[X

B H¢B /€K HÈM K"i ¢B pm®i p2 K°i +QM pQÆM; ;B^a +?B i?9 +m²M; #¢Q ?mM; i" M /M H" + Q i?O imv i ¢dM?- M?QM; +kM; F?¬M; +| ; M HÈM M?Q p"v- +kM; F?¬M; + S?QM; H¢B H"K ¢QÊ+- ?„M +?ŠM; M?[M; pm®i p2 ¢-m +O E?B m h?B M G M; - + E?B m h?B M G M; +kM; F?¬M; ¢°M; ¢"v- iMv w ?„M Km®M H"K ;b i?b H"K X

L?[M; +?mv M M?bM i? 'v ?¬K M v [m^a i?U+ +S M?Q ¢ M; M^K KÆ5

h? M; S?B hB m +QÌB F?´ K°i iB M; - ?„M +^aK i? 'v +m° + b®M +O KbM? +| +?9i F?- i?2Q S?QM; i?B m ;B iÈB ;BÌ- i?QÌM; tmv M H•K p"Q +^aM? iQÈM; +S M?Q ¢ M; M K M; iÈB [m€ M?B m F€ iQ+? F?B M M; QÌB i F?| K" iBM ¢QÊ+- M?[M; F€ iQ+? M"v i?¬BX

@ E?B m h?B M G M; #'i ¢°M; `²BX

>"M æ¬M; M? M?"M; M|B-

@ *?9M; i +| +¬M i?W /`T M"v t¬M; H M ;B i M| ? v F?¬M; \ æ" M i?9 K°i F?B K'i +?B M,K t #^{av}- F?¬M; i? iK i" T HU+ HQÈM; H¢B M?Q p¬v M[- iÈB H9+ ¢| +?9M; ?ÆM K°i +?9iX

@ L;QÆB +S ¢B i?Y t2KX

h? M; S?B hB m F?BM? i?QÌM; HB + ?„M K°i +€B-

@ L;QÆB /€K ¢B [m i?b H½Q iY ¢€M? +? i M;QÆBX

æQÌM; S?QM; p'i p^a H„K KÈB i`'M M ¢QÊ+ E?B m h?B M G M; - M m #•v ;BÌ H¢B [r tm'i ?B M ibM? ?m®M; ;b- p¢M M?'i +?¼+ ¢" M i?9 M' B ;B" M i?b F?| K" i?m i?"T ¢Q

>"M æ¬M; M; ?B M ` ,M; M; ?B M HÈB M|B,

@ h? M; S?B hB m- i ¢ M; ?` M?Q p"v +kM; H" pb h?B M h9- pb hoM? M i?"M?5

@ h i?'v M;QÆB pb KbM? i?b ¢9M; ?ÆM\ h?'v S?QM; i?B m ;B F?¬M; pW K„i M ;B i ?„M +?S ;b\ L;m M;®+- F?¬M; +| +?mv M ;b H"K M M Km®M ibK ¢€M? ¢9M; F?

h? M; S?B hB m ?W H¢M? K°i iB M;X

@ *€+ M;QÆB +| i? BK H†M; K°i +?9i F?¬M; \ "•v ;BÌ ¢½ H" H9+ M"Q `²B K" +ÁM Q€M ;b i?b +kM; ¢ÈB [m +Y M"v `²B ?^{av} M|BX

>¢ h?ÌB ok M?Qm K"v- [m€i K°i iB M;X

h? M; S?B hB m M?9M p B K°i +€B,

@ s2K M?Q i M K†i K„ M[5

>"M æ¬M; ¬K K°i #KM; iS+ F?Q- Q€M ?"M M?bM h? M; S?B hB m K°i +€B `²B H¢B æQÌM; S?QM; - i`QM; K„i i`"M ¢¬v iS+ ;B" M p" •K M;Q MX

æQÌM; S?QM; p" E?B m h?B M G M; pšM ;B[M;mv M iQ i? ¢| ¢SM; Î FB - K¬i i?•I K†i K°i ¢¢B [m•M ?ÆM ? B M; "M GBM? i?9- M?Q K°i #S+ iQÌM; ¢²M; p€+? b„i M; ,M

Zm F?Q^aM; K°i MûM M? M; - æQÌM; S?QM; +^aK ;B€+ ¢QÊ+ GBM? E?B T L? M ¢½ KbM?X

@ a Q `²B\

æQÌM; S?QM; pW ?ÄB pW /MM; +€M? K„i +^aM? ;B€+ M?bM E?B m h?B M G M;X ;BÌ T?9i M"v i`QM; K„i E?B m h?B M G M; ¢½ F?¬M; +ÁM b€i w M[ - #'i [m€ i`QM; iB F?BM? #d M?bM æQÌM; S?QM;X E?¬M; +?d i? - M| /QÌM; M?Q ¢ M; i?` mv- F? +€B- MQÈ+ #¼i +S i? T?mM H M ¢¬v K†i æQÌM; S?QM;X

æQÌM; S?QM; #'i ç„+ /o çQ i v H m bç+? Kti KbM?- i`QM; HÁM; iU M O B KbM?- i`
b9+ bBM? H`K ;bX

@ h®i H„KX

GBM? E?B T L? M ç€T

@ h ç½ M|B ? i K¼B +?mv M +?Q M| M;?2 `²B- +?ŠM; [m H` S?QM; + + - ?mvM?
¬K K°i #KM; 'K S+ F?¬M; T?K+ Fb X

æQÌM; S?QM; pW KdK +QÌB- pW /MM; bS+ p¶ KçM? p`B +€B H M Kti E?B m h?B
i?B i M?QM; M;?B M `„M; M;?B M HÊB M|B,

@ æWM; ç w K`- +?d H` i`QM; K°i T?9i bÆ bªv M M i?`i i?O K` i?¬BX

L|B tQM; K°i +•m- æQÌM; S?QM; +kM; ç½ p¶ KQÌB H-M- i v +kM; bBM? ç mX h`Q
bªM; F?Q€BX

E?B m h?B M G M; F?`i KkB- +´ ?¼M; ;¬K ;W- +,K iS+ M?bM æQÌM; S?QM;X

@ S?QM; + + - ?mvM? +| i? ;B9T M| H`v K`v +•v T?B +?•K i`QM; KB M; M| ` çQÊ
F?B M M| +ªK i?`v F?¬M; çQÊ+ i?QªB K€BX

@ æQÆM; M?B M H` çQÊ+X J¼B M; QÌB ç m ç½ H K ~ M?7 `²B- +?9i +?mv M M?Ä
çQÊ+X

æQÌM; S?QM; ;`i ç-m- M|B pÈB E?B m h?B M G M; ,

@ >€ KB M; ` X

E?B m h?B M G M; +?ÈT K„i `²B ?€ +€B KB M; HQrbM+ +O KbM? ` - æQÌM; S?QM
+?S +ªM; QÌB +O KbM? K` i?`T i?ÄK F?¬M; v M- M; Q`B KB M; pšM M|B,

@ G€i M[M; QÆB F?¬M; çQÊ+ +„M i - i +?Q M; QÆB #B i- ç`v H` [m M #€Q iQ i?M
? i H M; T?~K5

GBM? E?B T L? M #` +?¼+ +?Q +QÌB F? M? F?€+? F?¬M; M;WM; ,

@ S?QM; + + +S v M i•K çB- M| +kM; F?¬M; ;B®M; M?Q ?mvM? ç•mX

æQÌM; S?QM; #` M|B p`v HB M çÄ Kti- +9B ç-m M?bM F„ i`QM; KB M; E?B m h?B

G-M i`QÊ+ #„M p`Q +?WM; KQÌB K`v +•v T?B +?•K- +€B M`Q +kM; ç m ç•K b•m p`Q
h?B M G M; F?¬M; HBM? ?Qç i- /o M?B M F?¬M; i? `9i ` çQÊ+X

æQÌM; S?QM; HB + K„i HB M i?`v çQÊ+ p`B +•vX æ½ [m M?B m M;`v M?Q p`v- M?
i`QM; KB M; E?B m h?B M G M; ç½ +| F?¬M; Qi +€B ç½ +| /`m ?B m FûQ / MQM- a
i v ` - b|ibK p` i`Q +O T?B +?•K- b m ç| ?mM; ?,M; `9i ` X

E?B m h?B M G M; F?¬M; ?´ K` pQÆM; ;Bª +?B i?9- M; v H9+ æQÌM; S?QM; `9i `
K†+ /M HQçB ç m çÈM M`v F?| K` M?`M çQÊ+- M?QM; M| +?d Q Q p`B iB M; i`QM;

*?d i`QM; +?®+ H€i- æQÌM; S?QM; ç½ `9i ` ?ÆM # KQÆB +•vX L?[M; +•v +ÁM b
p` i`Q b•m ?ÆM- F?€ #Q K`iX

æQÌM; S?QM; +?d +| i? i?¬M; [m i` Q ç´B ;B[ GBM? E?B T L? M p` E?B m h?B M
+O K`v +•v T?B +?•K M`v- +ª ç-m i?`K +?Q +kM; ç½ +?mB p`Q i`QM; F?Q M; KB M

*ª ç€K M; QÌB `mM bÊ i`QM; HÁM; - +?•M +kM; ?ÆB `mM- b„+ Kti +O K`v p` T?K M

hbM? +ªM? +O æQÌM; S?QM; #•v ;B| [mª i?`i [m€ ?mM; ?B K5 E?B m h?B M G M
;B| i?b +| i? i`U+ iB T +„M ?„M çSi i?`M? ? B MY X æ´B HçB H` #`i F€ M; QÌB M`Q
M?[M; +?mv M M?Q p`v- ;BÐM +?ÆB b Q- B HçB /€K H`v iQM? KçM; +O KbM? `

"¼M ?¼ i?"i bU F?¬M; ?B m çQÊ+ æQÌM; S?QM; `®i+m°+ ç M; H"Ki`Á ;b- b Q HΦ
/` i? M"vX E?B m h?B M G M; HΦBiMv w ç K†+ æQÌM; S?QM; ?"M? ?Φ- F?¬M; +!
?„M +^aX

@ S?QM; i?B m ;B ç9M; H" i?¬M M?•M5

h? M; S?B hB m MQÊ+ K„i HQM; i`ÁM; - ?„M [m^a i?U+ #°B T?K+ Km®M +? iX æQΦ
i?•Ki`¬K ;"i ç¬m,

@ *| i? H"K ç¬m # T +?Q ?„M +?QM? H" pBM? ?ΦM? +O i 5

æ9M; H" ?"m bBM? F?^a 9v K"5

æQÌM; S?QM; Î# MFB ;B^M; +Q ?²B H•m- `®i+m°+ +kM; H'v ? iT?B +?•Ki`QM;
M;Q" B- +QM i?9 i`mM; +?B pQÆM; M"v ?B MiΦB +^aKB M; iQ"MH" K€miQÆB- M?
+?`m ?ÆM M?B mX

L;~M; ç¬m M?bMi?Q€M; [m æQÌM; S?QM; - M| i? ` ç¬m HQÐB çÄ iQÆB- HB K K

æQÌM; S?QM; M?'i +kM; #` M| H"K +?Q t'm ?',

@ J'v +•v T?B +?•K M"v ç m H" i #„M p"Q- H'v #¼M M| ` M;Q" B H" pB +i M M H"K
i M?Q p"vX

@>b ?bX

GBM? E?B T L? M +QÌB ,

@E?¬M; T?^aB M| Km®M i?•M K"i pÈB M;QÆB K" H" Km®M i?•M K"i pÈB i FB - +?c
M| KÈB H"K M?Q p"vX

RdjX *?QÆM; Rdk, h?"i aU G" •K *¬M; \

o¬ h?QÌM;

h€+ ;B^a, JΦ+ J†+

*?QÆM; Rdk, h?"i bU H" •K +¬M; \

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

æQÌM; S?QM; HB + K„i M?bM E?B m h?B M G M; K°i +€B- [m^a M?B Mi?'v M| ç M
K M?bM KbM?X

J†i KkB #B i ;B'm p"Q ç•m ç•v- K v H" K†i KkB æQÌM; S?QM; ?B MiΦB ç2Mi?mB-
b) çÄ i?"M? +€B /ΦM; ;b M[ç•vX

"'i [m€i?S F?2B2Mb æQÌM; S?QM; ?ÆB M;Φ+ M?B M +?QM? H" E?B m h?B M G
L? M M?Q p"v- p®M H" ?„M +?d Km®M ç GBM? E?B T L? M ;B^aB i?Q+? K°i +?9i +
H-K M"vX L?QM; M?bM #° /ΦM; E?B m h?B M G M; #•v ;BÌ HΦB +| +^aK ;B€+ M| ç M
M[F?B M| HB K K†i +O KbM? +kM; +| +?9i +^aK ;B€+ M?Q ç M; H"K MkM; pÈB GB

J°i +QM pQÆM; ;B^a +?B i?9 +| i? H"K M?Q p"v\

æQÌM; S?QM; M|B ` M;?B p'M i`QM; HÁM; +O KbM?- M;?2 GBM? E?B T L? M ;E
çQÊ+ Hw /Q # Mi`QM;X

J°i T?¬M iBM? ?²M +€+ +O GBM? E?B T L? M- p®M H" M?"Ti` M K°i ç¬m HBM? i
v iÈB E?9+ æbM? bÆM5 a®M; F?¬M; Qi M,K +kM; /¬M +? i pb ;B"X J" M; v H9

K°i +QM E?B m h?B M G M; KÈB bBM? F?¬M; # Q H•m- b m F?B çQÊ+ +QM E?B m
i HB M /ÌB iÈB +Æi? +O M!X

*!i? M!B- iW M?Ä iÈB HÈM- E?B m h?B M G M; ç m HÈM H M +MM; GBM? E?B T
+€+? bBM? i²M- /çv M! H°K b Q ç i°Î M M +QÌM; ççB- +m®B +MM; H° iWM; #QÊ+
+kM; F?¬M; i°€+? çQÊ+ içB b Q M! HçB [m M i•K GBM? E?B T L? M M?Q p°v- i?+
?ÆM? B M; °M i?O?ç t¬M; ° F?ÄB E?9+ æbM? bÆMX "ÎB pb ç®B pÈB M! K° M!B-
H° #^M; ?[m i?•M i?B i M?°i- +kM; H° M; QÌB i?¬v ç½ /çv M! F?¬M HÈMX

J° #^M i?•M E?B m h?B M G M; +?QM? H° F?°Q M; ?B K K° K°i T?¬M iBM? ?²M F?
ç HçB +?Q æQÌM; S?QM; - +?Q M M F?B M°M; i çB- +, M #^M F?¬M; ; B^B i?Q+? ; b
M?Q æQÌM; S?QM; K°i KçM; #ÎB E?B m h?B M G M; i?b b m F?B M°M; i #° /mM;
i? E?B m h?B M G M; - +°M; bBM? M?Q i°QÊ+ FB X

L?QM; #•v ; BÌM?bM HçB- æQÌM; S?QM; ç½ pQÊi [m çQÊ+ F?°Q M; ?B KX

h?ÌB çB K +?B M ç°m +MM; æQÌM; S?QM; H9+ °v- K°i T?¬M iBM? ?²M F?€+ +O GE
E?B m h?B M G M; - #ÎB pb M m M?Q F?¬M; €T+? - H°v iQM? ibM? +m²M; #çQ p° ?
i?b ç½ bÈK ?B M M; mv M ?bM? ° °²B- H°K b Q +! +Æ ?°B p° i?ÌB ; B M ç M°M; F?
+?S\

@ L m ç½ ; B^B i?Q+? ° ä °²B i?b i p ç•vX °¬ +kM; #^Q M! p HçB E?9+ æbM? bÆ
T?^B MÆB M! +! i? iÈB5

æQÌM; S?QM; M?bM E?B m h?B M G M; °²B KÎ KB M; M!B- K†+ /M #^M; ?[m +?B
HÁM; - M?QM; æQÌM; S?QM; +kM; #B i- M m E?B m h?B M G M; F?¬M; K M; ? B
æbM? bÆM i?b +?Ì #¼M +?9M; +?QM? H° ççB [m•M /Q +€+ i? HU+ HB M ?ÊT K°i
; B Q +?B M K°i T?2MX

@ S?QM; + + - M! Km®M Î +çM? i X

GBM? E?B T L? M M? ; B¼M; M!BX

@ æWM; +! ; BÐM5

æQÌM; S?QM; bÊ ? i ?²MX E?B m h?B M G M; Km®M çB i?2Q GBM? E?B T L? M
+?ŠM; M?[M; F?¬M; ; B9T Q+? ; b çQÊ+ +?Q KbM? - +ÁM +! i? K M; iÈB p¬ b® T?B

E?B m h?B M G M; i?•M H° GBM? i?9 +°T b€m- pB M M°B ç M i°QM; +Æi? +MM; +
iB M i°B F?¬M; M?ÄX E?¬M; +! ç°M i?9 #^Q ?°- F?¬M; T?^B F?m °WM; [m2M i?m
M!- E?B m h?B M G M; +kM; ; B®M; M?Q ?° #° M?° K°i °, M; - F?°M, M; mv ?B T; B^B

JbM? #°i [m€+kM; +?d KÈB H° M; QÌB im Hmv M ççi +^M? ; BÈB >mv M ; B B ?ç T?~
HBM? i?9 M°v FB +?S\ *?Q /M KbM? ç²M; w i?b K°v F t°m t K M; /½ i•K +?B K ç
F?¬M; ç²M; w- F?! K° #^Q ç^K b) F?¬M; +! M; QÌB +! w ç² t°m pÈB E?B m h?B M G
KbM?X

*?Q M M F?B M; ?2 çQÊ+ +?mv M M°v i?b T?°M rmbM; ç-m iB M +O æQÌM; S?QM
K†+ /M M!B KbM? +kM; °°i ç°M; i•K- M?QM; i° M çÌB M°v F?¬M; +! iQÌM; M°Q F?¬M
w +?Q E?B m h?B M G M; çB i?2Q KbM? - K°i F?B i°mv M M°v i°mv M ° M; Q°B i?b
; †T T?B M iQ€B HÈM- +?Q /M +! ? B M; QÌB h? M; S?B hB m p° æQçM h?°i sQ+? Î
aQM; [mv M M M ç°+? iS i?O- ? B M; QÌB #¼M ?¼H) M°Q +! i? +?2 +?Î +?Q æQÌM

@ S?QM; + +

h? M? •K H°K MkM; +O GBM? E?B T L? M T?€i ° - æQÌM; S?QM; M?°i i?ÌB M°B /
M°v b Q K° M?½Q i? X

@ *?mv M M°v F?¬M; i?QÆM; HQÊM; ; b ? i- M?B m M; QÌB M?bM +?^K +?^K M?Q
ç•v +? i bÈK K°i +?9i i?b +S K M; M! i?2Q- +ÁM F?¬M; i?b ç M! i°Î p E?9+ æbM?

@ S?QM; + + - M; QÆB i?°i ?mM; /[5

G+mb GBM? E?B T L? M M|B M?[M; H|B M"-v- æQ|ÌM; S?QM; i?"K +?Q +| i? iQÎM;
+O M"M; i - ç- B K„i iQ M; "T MQÊ+- -M; "+X

@ h F?-M; T?ªB ?mM; /[pÈB M; QÆB- i +?d Km®M iU p K" i?-BX *kM; ;B®M; M
i p"v- M m #Q K"i M"-v #` H°` M; Q"-B- M?'i ç`M? +kM; b) +| T?B M iQ€B- M?QM;
M /QÈB [m-M €Q- b) F?-M; #` M; Q|B F?€+ M?bM i?'v- +ÁM M|i?b b Q ç•v\ GÈM
M; Q"-B i?b /M çSM; iW t M; Q|B i +kM; #B i i H" æQ|ÌM; S?QM; `²BX

G9+ M|B M?[M; H|B M"-v- æQ|ÌM; S?QM; Hm¬M M?bM +?^K +?^K p"Q E?B m h?B M
M M? i`ÈM K„i- iÄ p #`i K½MX

L; Q|B M| Km®M çB i?2Q +?QM? H" GBM? E?B T L? M +?S F?-M; T?ªB æQ|ÌM; S
E?B T L? M #•v ; B| H¢B T?ªB M; ?2 H|B æQ|ÌM; S?QM; - /šM iÈB M| +kM; F?-M; +Á

@ h M|B ?mvM? ç 5

æQ|ÌM; S?QM; p¶ p¶ +€B +´ +O E?B m h?B M G M;

@ L; QÆB +S M; Q M M; Q½M i`Î p E?9+ æbM? bÆM H"K i?9 i`mM; +?B pQÆM; +O
æB i?2Q i H"K ; b +?S\

E?B m h?B M G M; H€+? M; Q|B Mû i`€M?- ; B®M; M?Q F?-M; Km®M ç æQ|ÌM; S?Q

"i [m€ b m ç| M| +kM; [m v M; Q|B H¢B- ; -K H M K°i iB M; pÈB ? B M; "M HBM? i?9

æ" M i?9 M?"M çQÊ+ K M? H M? HB M M?'i i çSM; H M- b m ç| tQ v M; Q|B- iW iW

G-M HQÊi M®B çm¬B M? m çBX

E?B m h?B M G M; H9+ çB p T?Q bQ|ÌM M9B- [m v ç•m H¢B M?bM æQ|ÌM; S?QM;
#QÊ+ çB b m #-v i?9X

@ >a\ a Q M| H¢B H"K p"v\

æQ|ÌM; S?QM; F?-M; F?ÄB H'v H"K F€ H¢X

@ §- H" i #ªQ M| H"K p"v-

GBM? E?B T L? M ç€TX

@ E?-M; i - +ÁM #B i M; ?2 H|BX

J†+ /M æQ|ÌM; S?QM; +| +?9i iB +Mm®B i`QM; HÁM; M?QM; +kM; iU ?B mX æÊB b
ç¢B ?ÆM- +| i? M; ,M +ªM çQÊ+ i? K p¼M; +O M; Q|B F?€+ i?b +kM; +| i? t2K tÜ
[m€ #•v ; B| +ÁM +?Q çOX

æ" M i?9 çB `²B- æQ|ÌM; S?QM; +kM; M? HÁM; ?ÆM ?šMX L?B m HBM? i?9 +Q|ÌM;
F?-M; Qi €T HU+ +?Q h?B M h9X "•v ; B| ç½ ; BªB [mv i tQM; - æQ|ÌM; S?QM; iU M?

h`Q; M €M? K„i F?-M; /€K iBM +O K°i ç€K h?B M ; B B + Q i?O- æQ|ÌM; S?QM; iV
tm®M; - #° /¢M; HªQ çªQ M; ?B M; M;ªX *?Q /M æQ|ÌM; S?QM; ?B M i¢B `i i®i- M?
K" K°i i?B m MB M >mv M ; B B M M +| p"Q H9+ M"-v- ?„M pW çB p pW bmv M; ?o
M"-v M?Q i? M"QX

>ÆM KQ|B +†T K„i pšM ; „i ; Q /€M +?†i i` M M; Q|B ?„MX

æQ|ÌM; S?QM; çB i?šM; iÈB i`QÊ+ K†i ?¼- b„+ K†i +| p t M? t Q- ?"K `„M; `mM `m

@ G"K tQM; `²BX

JB M; +O h? M; S?B hB m +kM; b„T MSi ` `²B- i` M K†i H¢B M; ?B K i9+,

@ S?QM; i?B m ; B - +| T?ªB M; QÆB i?"i bU ç½ im Hmv M [m HQ¢B p¬i?QÊM; •K

Rd9X *?QÆM; Rdj, J°i JbM? *?B M h?B M :B BX UR kV

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; Rdj, J°i KbM? +?B M h?B M :B BX UR kV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*?QÆM; Rdj, J°i KbM? +?B M h?B M :B BX Uh?QÊM;V

*?d ;-K H M K°i iB M; p¨ H¨K p¨B ¸°M; i€+ ¸½ +| i? F?B M i?9 i`mM; +?B pQÆM; q
M;?2 i"Mi B- i?'v i"MK„i- M m ¸•v F?¬M; T?ªB p¬ i?QÊM; •K +¬M; #Q T?€T M¨Q ¸

*?d ;-K H M K°i iB M;- i?"i ¸9M; H¨ iB M p¬ +´ M?•M- ?"m p¬ H B ;Bª- ¸O F?B M
M¨v T?ªB iU iB Km®M +? iX

æQÌM; S?QM; [m i KB M;- +?mv M M?Q p"v ¸QÆM; M?B M ?„M b) F?¬M; i?W M?"

@ h /o M?B M F?¬M; +| im Hmv M [m #Q [mv i ;b +ª- ?ÆM M[- +?Q /M i +| im H
>mv M ;B B ?¢ T?~K +O i i?b +| i? F?B M K°i +QM HBM? i?9 +'T b€m /WM; H¢B

@ L?QM; H¨

.QÆM; sm•M +kM; KÆ ?²- ?„M ?B M i¢B `¨i Km®M #B i`®i +m°+ H¨ æQÌM; S?QM; q
M?[M; HBM? i?9 FB H¨K p"vX

L m M?Q i?B m MB M M¨v i?"i bU +| F?ª M,M; ?B m H M? +?Q K'v M;"M HBM? i?9
+| ? B HU +?¼M- ?Q†+ H¨ +?B m /K ?„M- ?Q†+ H¨ ;B i+? i ?„M5 L m M?Q M;"v b
"¢+? æ i?"M? +kM; F?¬M; +| +€+? M¨Q M;,M +ªM ¸Êi iB M +¬M; +O K'v M;"M HB

@ E?¬M; +| M?QM; M?` ;b +ªX

æQÌM; S?QM; F?Q€i i v- ?„M ¸QÆM; M?B M #B i +?mv M ?¬K M v F?B M M?[M; M
M m M?Q i?"i bU F?¬M; +| HÌB ;BªB i?Q+? ¸"M; ?Q" M; i?b b m M¨v KbM? M?'i ¸`M

@ *| T?ªB +€+ M;QÌB Km®M #B i M;mv M M?•M ? v F?¬M;\

*ª ¸€K M;QÌB M;?B K K†i ;"i ¸-mX

@ h ?ÆB F?€i5

æQÌM; S?QM; M|BX

h?m .`+? h9v H'v #-m MQÈ+ # M ?¬M; +O KbM? ¸Q iÈB i`QÈ+ K†i æQÌM; S?QM;

@ *€K ÆMX

æQÌM; S?QM; M?"M H'v #-m MQÈ+- m®M; K°i M;KK HÈM H'v iBM? i?-M `²B KÈB -

@ h?"i` ¸•v +?d H¨ K°i ?B m H-K HÈM- i?B m ;B i +kM; #` ?M +? i5

oW M|B- +?•M +O æQÌM; S?QM; H¢B F?¬M; M;,M ¸QÊ+ `mM `~v- i` M K†i +® ;„M

@ h ¸®i HY i`QM; E?9+ æbM? bÆM- F?¬M; +~M i?"M H¨K +?€v `WM;X E i [mª H¨
pW ` ¸ÌB- i i?'v M| ¸€M; i?QÆM; M M #,M; #| +?Q M|X

@ L;QÆB F?¬M; #B i H¨ F?¬M; i? ¸®i HY Î MÆB bBM? b®M; +O HBM? i?9 "\ _'i

>¢ h?ÌB ok ¸SM; # M +¢M? /¢v /¶X "¨i [m€ M;QÌB i /M b Q +kM; +?d H¨ K°i i?B
M;?B K M¨v i?b +kM; F?¬M; +| ;b ¸€M; i`€+?X

@ hÈB H9+ i #B i i?b ¸½ Km°M `²BX

o K†i æQÌM; S?QM; M?Q ¸Q ¸€K- iB T iK+ M|B,

@ GBM? i?9 +QM K"i +Sm i çQÊ+ H¢B +?QM? H" K°i +QM b!B M?ÄX *kM; i i M
M M Km®M K M; p iU KbM? Mm¬B M'M; - i?"i F?¬M; M; !iÈB H¢B ;•v` +?mv M HÈB
bÊ ?½B `²BX

@ L?QM; E?¬M; T?ªB pW M½v M; QÆB p i v F?¬M; b Q\
h?m .`+? h9v /M b Q +kM; H" T?K M[M M +~M i?"M ?ÆM K°i +?9iX

@ h ;B'm `²B

æQÌM; S?QM; ;½B ;½B K†i- +! +?9i t'm ?´ M!B,

@ *€+ M; QÆB iÈB ç•v M?B m M; QÌB M?Q p"v- i H9+ M½v F?¬M; #B i +€+ M; QÆB H
`²BX

>¢ h?ìB ok Mî MK +QÌB,

@ a Q p"v\ aÊ +?9M; i çQ¢i K'i #ªQ p"i +O M; QÆB b Q\
@ E?¬M; T?ªB w M`v X

æQÌM; S?QM; H„+ ç-mX

@ *?ŠM; [m H" M M +! i•K T?ÁM; #` M; QÌB i?b ?ÆMX
>¢ h?ìB ok ;"i ç-m M!B,

@ h?"i ` M; QÆB p¬ +MM; +ªM? ;B€+X
@ L?QM; pW M½v M; QÆB ç®B K†i pÈB E?B m h?B M G M; H¢B `®M; H M K°i iB M

.QÆM; sm•M M?bM +?^K +?^K p"Q ;QÆM; K†i +O æQÌM; S?QM; K" ?ÄBX
@ h Km®M /¼ M! i?¬B- Km®M ç2K +QM i`ª H¢B +?Q M! i`QM; +ªM? M;mv ?B K M

i? çB i`QÊ+ K°i #QÊ+ ç ?'T /šM bU +?9 w +O M! i?¬BX
æQÌM; S?QM; #MB M;MB i?î /¬B K°i iB M;-

@ B- b m ç! i H¢B T?ªB çSM; ç! M,M Md M! ?²B H•m- M! KÈB i®i #KM; #Ä [m +?Q
#! +?Q +QM +O M!- #^M; F?¬M; i?b H-M M`v +? i +?„+X
@ - i +ÁM iQÌM; M; QÆB H" i?B m MB M M? ?MM;- ?! ` +kM; +?d H" K°i i M M?¢

>"M æ¬M; +QÌB F?) K°i iB M;X
æQÌM; S?QM; [m v ç-m M?bM ?„M K°i +€B- /M F?QQ;M M?Qm K`v M?QM; ;B¼M; M

@ *! ;b #m²M +QÌB ``\
h? M; S?B hB m p°B p" M; M!B,

@ E?¬M; #m²M +QÌB- F?¬M; #m²M +QÌB +?9i M"Q- H" B i?b +kM; b) #` /¼ i?¬B5
>„M +kM; F?¬M; Km®M æQÌM; S?QM; ?B M i¢B H¢B F i i?M pÈB M;QÌB K¢M? M?Q

h? M; S?B hB m +! w i®i ;BªM; ?Á - M?QM; F?¬M; HQÌM; çQÊ+ >"M æ¬M; F?¬M; +
+?¼+ M?Q +k,

@ o M tBM K°i +QM HBM? i?9 i?b ? v ?Q ;b- M; QÆB +! +ÁM +®i F?Q F?¬M; ?ª\
a„+ K†i +O h? M; S?B hB m i`-K tm®M; i`QM; M?€v K„i,

@ L; QÆB +! +•K KB M; H¢B F?¬M;\
@ h +?d M!B ç9M; bU i?"i5

@ æ´B H¢B H" M; QÆB î ç° im´B +O S?QM; i?B m ;B - `ÆB p"Q ?Q" M +ªM? M?Q p"
b Q5 L!B F?Q€i K" F?¬M; #B i t'm ?´5

@ G`K b Q M; QÆB #B i i F?¬M; H`K çQÊ+ \

>`M æ¬M; i`ª HÌB H¢B K°i +€+? Kd K B- /M b Q +?mv M M?Q p"v H`K b Q +| i? +?

"i [m€- +?ŠM; [m H` ?„M ç M; ¬K K¬i #KM; iS+ F?Q- M?bM h? M; S?B hB m F?|

+kM; F?| +?`m i?¬BX

æQÌM; S?QM; p®M #` ç`M i?9 FBM? bÊ- /¬M /¬M FBM? ?QªM; #B M K'i- ç¬B +?•M

H¢M? HMM; M?bM æ¬M; >`M,

@ æ¬M; i?`M? +?O M?È `ä HÌB +O i pW M|B F?¬M; \

@ *€B ;b \

>`M æ¬M; [m v ç¬m M?bM H¢B æQÌM; S?QM; X

@ L; QÆB ç€M? +¬ +¬ i - i?b M?`i ç`M? T?ªB i`ª ;B€ ;`T ç¬B5

>B M i¢B +?mv M ç`M i?9 ç½ çQÊ+ ;BªB [mv i- M?QM; •M Q€M ;B[æQÌM; S?QM

;BªB [mv i- G•K L?QÊ+ .B M pb >`M æ¬M; K`i` M M; QÌB +?`m i?B i- i`M ?¢B- #'i H

b) çÁB H¢BX

>`M æ¬M; M?bM æQÌM; S?QM; ç¬v p +?•K +?¼+¬ M|B,

@ *| #ªM HoM?5 L; QÆB H` >mv M ;B B ç¬m iB M /€K F?B m +?B M pÈB i 5

æQÌM; S?QM; +?`K `½B M|B,

@ L m ç¬M; i?`M? +?O ç½ M|B M; QÆB Î ç° im´B p`i?U+ HU+ +O i i?b +kM; +| i?

H`K- p"v i?b +?SM; KBM? +?Q K¼B M; QÌB t2K +| çQÊ+ F?¬M; \

@ *?SM; KBM? M?Q i? M`Q \

>`M æ¬M; ?ÄBX

@ •T +? bS+ K¢M? +O M; QÆB- +?d /MM; i`bM? ç° >mv M ;B B ?¢ T?~K5 *?9M; i

i?„M; i - i HB M i?W M?`M M?[M; HÌB M; QÆB KÈB pW M|B5

h` M Kti æQÌM; S?QM; ç¬v p M; Q M H - ;B¼M; M|B b M; bªM; ?[m HU+X

æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; T?ªB H` M; m M; ®+- i`ªB [m i?ÌB ;B M /`B M?Q p"v ?„

F?¬M; Km®M #°+ H°` b€i i?O +QÆM; +O KbM? i¢B i`QÊ+ M?B m M; QÌB M?Q p"v

ç çÁB +¬M; ç¢Q +?Q +¬ +¬X

L m ?„M i?B i`B M iQ`M #° bS+ K¢M? ` - çQ€M +?WM; +| i? / /`M; +?B M i?„M;

T?~K i?`K +?Q æ` ;B B ?¢ T?~KX æ€M? i?b çQÊ+5 L?QM; Î i`QÊ+ K„i # Q M; QÌB

F?¬M; i? H`K M?Q p"v- F?¬M; /MM; K'v +€+? #d´B i?b +?d +ÁM +€+? /MM; i?U+

F`+?X

Zmª M?B M F?¬M; M; Q`B /U çQ€M- >`M æ¬M; +QÌB F?) K°i iB M; - ;`i ç¬m M|B,

@ æ M; ?` M`v +O M; QÆB +kM; `i +¬M; #^M; 5 h +?`T M?`M5

h?m .`+? h9v Î # M +¢M? /`K +?•M,

@ *€+ M; QÆB F?¬M; i? M|B +?mv M ç`M; ?Q`M; b Q- b Q H¢B iÈB KS+ M`v +?S \

L m >`M æ¬M; i?`i bU i, i?Q +MM; æQÌM; S?QM; - +?Q /M H` ç½ €T +? i?U+ HU+ ç

M?ÄX *€M? ;BÈB i?b +| i? €T +? - M?QM; FBM? M; ?B K i?b b Q +| i? €T +? \ *

M[\ æ m H` >mv M ;B B ?¢ T?~K- M?QM; >`M æ¬M; +| FBM? M; ?B K +?B M ç`m K

i? +QÌM; ç¢B- +ÁM æQÌM; S?QM; i?b b Q- #'i [m€+?d H` K°i i?B m MB M KQÌB

h9v +ªK i?'v `i K'i Kti- /M ;b +kM; H` K°i i`QM; M?[M; i?`M? +?O +O "¢+? æ i?`

` M?[M; +?mv M M?Q p"v \

h? M; S?B hB m Î K°i # M H`K ` #° /¢M; F?mv M? ?Q #¢B HB m- F m -K H M,

@ *€B M"v F?¬M; çQÊ+5 S?QM; i?B m ;B M?" i M?Ä- M; QÆB H¢B HÈM- +€+ M; S?QM; i?B m çB- `ä`"M; H" #` bmv /BM? /QÐM; - +m°+ i, i?Q M"v F?¬M; +¬M; #^M
 *?QÆM; Rdj, J°i KbM? +?B M h?B M :B BX U>¢V
 oW M|B- h? M; S?B hB m pW [m v b M; +?ÈTK„i p" B +€B pÈB æQÌM; S?QM; - p
 >„M #B i i?•M i? æQÌM; S?QM; `®i +m°+ +QÌM; ç¢B iÈB KS+ M"Q- ?„M +kM; #B i
 #ûM M?¼M +Ð M"Q- M m >"M æ¬M; i?"i bU €T +? i?U+ HU+ iÈB +ªM? ;BÈB >mv
 +| FBM? M; ?B K K'v +?K+ M, K çB M[- T?ÄM; +?WM; +kM; +?d +| i? ç€M? M; M;
 i?¬BX h? M; S?B hB m #•v ;BÌ ç M; ;Bª #° /K >"M æ¬M; +?mB p"Q HQÈBX
 >"M æ¬M; [mª M?B M +?mB ç-m p"Q HQÈB- KÎ KB M; M|B,
 @ L; QÆB M|B F?¬M; b B- i ç•v ç" M? +?`m i?B i K°i +?9i- ç2K i?U+ HU+ €T +? ç
 H" çQÊ+ +?S ;bX
 E?¬M; T?ªB H" ?„M p¬ M, M; - K" H" ç`+? M?•M [m€ ;BªQ ?Q¢i5 B +| i? M; Ì çQÊ+
 ?¢ T?~K +| i? ` M Hmv M +Æ i? pQÊi t +ªM? ;BÈB +O #ªM i?•M p" B #" + +Æ +?S
 h? M; S?B hB m #MB M; MB i?Î /"B K°i ?ÆB,
 @ L m ç¬M; i?"M? +?O M; QÆB ç½ M?QÊM; #° HÈM M?Q p"v- H½Q h? M; i +kM; F
 /M [mª i?"i i M?bM M; QÆB F?¬M; pW K„i- Km®M [m-M ~m M; QÆB K°i i`"M- M?Q
 M; ÈB M; QÆB- M; QÆB H"K ç9M; H„KX
 h?m .`+? h9v +?mv M K„i M?bM b M; .QÆM; sm•M- +? m K"v ?ÄB,
 @ æ¢B + - M; QÆB +S M?bM M?Q p"v K" F?¬M; M|B ;b b Q\
 .QÆM; sm•M m M; /m M; +QÌB K°i iB M; ,
 @ h M|B ;b #•v ;BÌ\ *?mv M +kM; ç½ iÈB KS+ M"v- M?[M; HÌB i M|B +ÁM +| i€+ /K
 >¢ h?b ok çSM; # M +¢M? +kM; F?) i?Î /"B K°i ?ÆB- i`"M +?B M ?¬KM v- >"M æ¬M
 p p M; ;b- M?QM; M m #` i?m i?b ç9M; H" i?"M? i`Á +QÌB HÈMXX
 >"M æ¬M; M?bM æQÌM; S?QM; `²B KÎ KB M; M|B,
 @ h +ÁM +| K°i çB m FB M5
 @ L|B çB5
 @ a m F?B M; QÆB i?m i?b M M M; Q M M; Q½M i`ª HÌB +•m ?ÄB +O #¼M i X
 >„M M|B M?[M; HÌB M"v p¬ +MM; iU iBM- +S M?Q i? æQÌM; S?QM; i?"i bU b) i?m
 æQÌM; S?QM; +QÌB M?¢i K°i iB M; ,
 @ L m i i?"i bU i?m i?b +€+ M; QÆB ?ÄB +€B ;b i +kM; i`ª HÌB +€B ç|X L?QM; M
 `ÌB F?ÄB h?B M h95
 @ _'i i®i5
 >"M æ¬M; ?"B HÁM; ;"i ;"i ç-m- H-M M"v iÈB h?B M h9 +?QM? H" pb ibK ?„M ?ÄB
 >B M i¢B ç½ +| ç€T €M M"v M M >"M æ¬M; iU M?B M `i ?"B HÁM; X
 *ª ç€K M; QÌB HB M HMB ` t K°i +?9i- h? M; S?B hB m çSM; ç| F?¬M; t ?ûi H M,
 @ >"M æ¬M; M; QÆB +kM; çWM; [m M KbM? ?B M i¢B +?ŠM; [m H" >Q" M; ;B B i?
 [mv i„+ i?b H½Q iU H"TiS+ t¬M; H M ç€M? M; QÆB K°i i`"M5
 >"M æ¬M; +?"K `½B `O #°B FB K # M ?¬M; KbM? ` - M; QM; i?¬M M?bM æQÌM; S?
 @ L; QÆB F?¬M; /MM; pk F?Q b Q\
 æQÌM; S?QM; H„+ ç-m- bB i +?fi [mª ç'K,

@ æ•v +?QM? H" pk F?Q +O i 5

>„M +kM; F?¬M; Km®M /MM; €K F?Q i`QM; i v- h?B M #BM? +?Ov i?O p" +QÆM;
ªM? F?¬M; ;B M +kM; F?¬M; iB M H'v` H9+ M"v- ?m®M; +?B Km®M ;B€Q ?m'M >"
M?B M H" M M i`K+ iB T /MM; [mv MX

>"M æ¬M; M;?2 p"v HB M pmM; i v MûK #°B FB K +O KbM?` M;Q" B,

@ æ½ M?Q p"v- +?9M; i /MM; [mv M çB- KB M +?Q +| M;Q`B M|B i , HÈM ?B T M?

h`QM; M?€v K„i F?B >"M æ¬M; KÎ KB M; pSi- æQ`M; S?QM; HB M p¼i iÈBX >„M ·
?„M +?d H" i?B m MB M KQ`B H,K im'B- +| i? p¬ HçB- +| i? tm'ii?O i`QÊ+ iB M

h" M +?B M M"v- b) T?ªB ?Q" M iQ" M i`¬M; +"v p"Q +?QM? KbM?- F?¬M; T?ªB +S
T?ªB +m²M; ~m >"M æ¬M; i`QM; F?B pšM ;B'm çQÊ+ i?U+ HU+ i?"i bUX

J°i [mv M ç€M? p T?Q +^K +O >"M æ¬M;- K°i i v +ÁM HçB +O æQ`M; S?QM; Hç
çBX

>"M æ¬M; +kM; F?¬M; M;ì æQ`M; S?QM; M|B ç°M; i?O HB M ç°M; i?O- [mª i?"i +
?„M /U p"Q K'v +?K+ M,K FBM? M;?B K +?B M ç'm- ç-m Mû [m K°i # M ç½ i`€M
i?`B ? B i v ;BÆ H M i`QÊ+ M;U+- Km®M M; ,M HçB +€M? i v FB +O æQ`M; S?QM

L?QM; F?¬M; M;ì çQÊ+ - i`ªQ i? ç M; H Q iÈB +O æQ`M; S?QM; ;B[çQ`M; HçB +
M?Q K°i +QM`„M- pQÊi [m T?ÁM; M;U +O KbM?- +S i? #„i H'v +´ €Q +O KbM?-
M?' + KbM? H M`²B MûK [m p BX

L;Q`B >"M æ¬M; Î;B[ F?¬M; i`mM;- H„M; M;?2 •K i? M? +O +¬ FbM? T?QM; ç M; i
+?9i M;?o M;ÊB HB M ç€ K°i +QÊ+` M;Q" B- pW H9+ çÐ çQÊ+ K°i +QÊ+ +O æQ`M

J°i +QÊ+ M"v M m M?Q #` ?„M ç€ i`9M; K" M|B i?b ç½ i`9M; p"Q M; v ?ç #°X

:B Q i?O +?d +?WM; K°i H-M +?ÈT K„i- p K†i +O >"M æ¬M; HB M M;?B K i9+- ?„
ççQ p" F?ª M,M; #°+ T?€ +QÆM; F?Q +O æQ`M; S?QM;X

h?B m MB M M"v K†+ /M +?d +| >mv M ;B B ?ç T?~K- M?QM; HçB HÈB ?çB ?ÆM b
;BÈB >mv M ;B B ?ç T?~KX

hW ;B[F?¬M; i`mM; `ÆB tm®M;- >"M æ¬M; +ÁM +?Q F`T çSM; p[M;- M?[M; çÁM
+m²M; T?QM; #çQ pk +O æQ`M; S?QM; +kM; ç½ iÈB- M„K ç'K ç½ pmM; i?"M? [mv
` ? B [mª ç'K i?b ? B +?•M +kM; F?¬M; ? `½M? `¶B- i?dM? i?QªM; HçB ç€ p"Q
i?•M +O >"M æ¬M;X

æ•v H" /Q ç° / Q / B +O i?•M i? +?Q T?ûT æQ`M; S?QM; H"K M?Q p"v- +,M #ªM
çB m ;bX

h`QM; M?' i i?`B- æQ`M; S?QM; +?B K çQÊ+ iB M +Æ M M ç€M? ç'K ?WM; ?U+ F?Q
+?Q iÈB K°i i?QÊ+ - i`QM; K¶B H-M M?€v K„i ç m +| ?ÆM KQ`B ççQ iB M; p M; i`r
+O pB + >"M æ¬M; H'v +SM; +?¼B +SM;- /MM; ? B i v +O KbM? ç M; ,M +ªM æQ

>"M æ¬M; ;B`T?9i M"v i?`v M?Q KbM? ç M; ,M T?ªB >Q" M; GB M- +| +ªK ;B€+ ç„M

h?'v i?B m MB M ;B`T?9i M"v #B m ?B M` i?U+ HU+- M m KbM? /MM; >mv M ;B
/ /"M; +?B M i?„M; ?„MX M?QM; ? i H-M M"v iÈB H-M F?€+ KbM? +?d +| i? /MM
i?QÊM; T?~K- K†+ /M +?d FûK K°i #"- M?QM; +kM; F?B M >"M æ¬M; ç€M? i`ª i`
K½M? +¬M; FQ+?- F?B M +?Q FBM? M;?B K +?B M ç'm K'v +?K+ M,K +O KbM? F
ç€M? i`ª- H'v +SM; +?¼B +SM; ç ?| ;BªBX

>„M F?¬M; #B i H"- æQ`M; S?QM; ?B M içB +kM; +?Q /WM; ? i iQ" M HU+X

æQ`M; S?QM; #B m ?B M` i®+ ç°- HU+ ççQ- +?šM; [m H" KS+ ç° +| i? T?€i`
H-M ç-m iB M K" i?¬BX h`QM; H9+ +?B M ç'm- ?„M F?B M +?Q #ªM i?•M KbM? i?
HU+- +m°+ +?B M ç€ ?'T /šM ? i i-K K„i +O K¼B M;Q`B- +,M #ªM F?¬M; B M;ì iÈ

+ÁM bS+ HU+- ç€M? ç'K i?"M? i?¢Q M?Q i? - +?ŠM; M?[M; €T çªQ çQÊ+ >"M æ¬M[X

PÊ+ +?WM; ç€M? ` i` M i`,K [mv M- æQÌM; S?QM; +„M +?†i`,M;- p K†i i?Q¢i M? [mªM F?¬M; ?ÄB- K°i [mv M ç€M? i`9M; M;U+ +O >"M æ¬M;- +QÆM; F?Q ?mM; K

*MM; H9+ ç| - >"M æ¬M; +kM; ç€M? K°i [mv M p"Q +MM; K°i p` i`Q i` M M;QÌB æQ?² H" ç²M; i?ÌB ç„+ i?OX

Zmv M FbM? #€ ç¢Q- i`U+ iB T T?€ i M ?° i?•M +QÆM; F?Q +O ç®B T?QÆM;- ? M?QM; /•v i?WM; #¶M; /QM; H¢B çSi M; M; p"v- M?'i i # v M;QÊ+ p T?Q b mX

> B iB M; F m ç m çÈM i`mv M ç M- M; v b m ç| ? B ç¢Q M?•MªM? ç½ M;½ Î i` M K

GQÐM; #¢B +•m i?QÆM;5 L;½ M?"Q i` M ç'i i`QM; M?€v K„i- æQÌM; S?QM; H¢B #æ¬M; H-M M[- F?|2 KB M; i`"M ` K°i iB K€m iQÆBX

hbM? ?m®M; +O >"M æ¬M; +kM; ;B®M; M?Q p"vX >Q" M; ;B B i?QÊM; T?~K ?° i æQÌM; S?QM; K°i [mv M ç€M? pÐX *QÆM; F?Q +O æQÌM; S?QM; M;•K p"Q i? M°B ç¬B +?9iX

hB m iY M"v5 L;Q M +QÌM; H„K5 >"M æ¬M; +ªK ;B€+ KbM? ç½ i?"i H•m +?Q ;†T M ibM? F?¬M; #B i iW #Ä M?Q p"v- i? M?QM;- ç½ ç€M? `²B i?b imv i ç®B F?¬M; i?

o¼i iÈB # M +¢M?- æQÌM; S?QM; H¢B K°i H-M M[#B M i?•M i?"M? i`•m çU+ M´B +¬M; >"M æ¬M; p¬ +MM; /½ K MX

Rd8X *?QÆM; Rd9, h h?m _²B555

o¬ h?QÌM;

J'v M;QìB M"v HB M bÊ ? i ?²MX
 hB m i?9+ p°B p" M; çÐ H'v æQìM; S?QM; M|B,
 @ S?QM; i?B m ;B - M;QÆB Km®M H"K ;b\
 æQìM; S?QM; ç~v h? M; S?B hB m ` - H'v i v tQ tQ H²M; M;U+ +O KbM?- M?2` ,
 @ æ m +? i K'iX
 æQ¢M h?'i sQ+? çSM; # M +¢M? +QìB ?„+ ?„+ ,
 @ h?Q¢i M?bM i?QÆM; i? +O S?QM; i?B m ;B +kM; F?¬M; M;?B K i`¼M; M?Q p
 L m ?„M i?"i bU #` i?QÆM; M†M; M?Q p"v i?b #•v ;Bì F?ŠM; ç`M? H" ç½ M^K /"B Î
 T?ªB M;?d M;ÆB MY i?€M; KÈB +| i? idM? /"vX L>QM; ?B M i¢B- K†+ /M ?„M pšM
 #° /¢M; bmv v m M?Q # M M½v M[\
 @ S?QM; i?B m ;B - M;QÆB
 h? M; S?B hB m + m K"v- M?bM æQìM; S?QM; iW i` M tm®M; /QÈB- pšM +| +?9i K
 @ E„ i?m"i /B M F`+? +O i?B m ;B i i? M"Q ?a\
 æQìM; S?QM; +QìB ?„+ ?„+ - M?€v K„i p" B +€B pÈB h? M; S?B hB mX
 M;?2 K'v HìB M"v- h? M; S?B hB m p" h-M hS LQÆM; b Q +| i? F?¬M; ?B m\ *MM
 K" M +?B M ç'm ?mM; i" M # M M½v H¢B +?d H" K°i pî F`+?\
 hS LQÆM; iS+ ;B•M- Q€M i`€+? M|B,
 @ >¢B H½Q MQÆM; HQ H„M; ; -M +? iX
 h? M; S?B hB m ;BÆ M; |M i v +€B H M,
 @ S?QM; i?B m ;B M;QÆB /B M ? v H„K5 h +S M|B i¢B b Q H9+ +?B M ç'm M;QÆ
 ` H" ç½ +| w M"v5
 J°+ i9 pm H•K T?QM; i'i i²B +?B UL;?o ç2M H", i`QM; `WM; - +•v M"Q + Q ?ÆM ?Š
 +?`m ? i ;B| iQ #½Q HÈMX L;?o #|M; H" M?[M; +€ M?•M M' B # "i / +?`m M;QìB ç
 ?'MX .`+? i¢K` H", ó*•v + Q çSM; ;B[`WM; - i'i ?SM; ? i KQ ;B|XV- æQìM; S?Q
 M m p"Q H9+ M"v H¢B H°` bS+ +?B M ç'm [m€ +QìM; ç¢B i?b ç®B pÈB #ªM i?•M
 +?B M ?¬K M v- æQìM; S?QM; TªB ói`ªB [m i?B M i•M p¢M F?´ô p'i pª H„K KÈB
 iU KbM? +kM; #` ç€M? +?Q i? i?ªK- #'v M?B m +kM; çOF?B M K'v p` i? "M? +?O "
 F?¬M; /šM iÈB M;QìB F?€+ ?"M ?„MX
 *?Q M M M|B- pî F`+? M"v + -M TªB /B M- +kM; /B M `i ç9M; +?¶5 æQìM; S?QM
 M;QìBX
 h? M; S?B hB m ç9M; H" F?¬M; M?bM ` - æQìM; S?QM; +Q M?B M H¢B i?'m ?B m M
 i`9i ;B" M +?Q KbM?- +ÁM +| i? F?B M M;QìB F?€+ F?¬M; FB M; F} ;b ?„MX
 L m ç½ H" /B M F`+? i?b M|B +€+? F?€+ - æQìM; S?QM; F?¬M; /MM; ? i iQ" M HU+>
 p" æQ¢M h?'i sQ+? HB + K„i M?bM M? m - +kM; ?QªM; bÊ K°i T?2MX *ªM? ;BÈB +
 /M +?d i,M; H M K°i #"+ b Q pÈB ? B i?€M; i`QÈ+ - M?mM; i?U+ HU+ i?b i,M; ;'T K'
 H" ? B i?€M; i`QÈ+ - h? M; S?B hB m /€K +?„+ +?„M æQìM; S?QM; +,M #ªM F?¬M;
 +?Q /M ?„M +| i? i?„M; çQÈ+ >"M æ¬M; >Q" M; ;B B i?QÈM; T?~K çB M[i?b +kM;
 b Q i?QªB KÈB çQÈ+ M?Q #•v ;Bì\
 @ L?QM; K" pšM +ÁM ç m [m€ 5
 æQìM; S?QM; T?B M Km°M tQ tQ H²M; M;U+ +O KbM?X
 M?[M; +9 ç'K +O >"M æ¬M; p"Q M;U+ +O KbM? ç½ #` "i S?¬B :B€T +?†M H¢BX
 M; ,M çQÈ+ HU+ ç¢Q- +?Q /M i® +?`i i?•M i? +O KbM? ?B M i¢B çQÆM; ç®B i®i

@ h t2K i?YX

h? M; S?B hB m #QÈ+ iÈB i`QÈ+- pûM v T?K+ æQÌM; S?QM; H MX

h`QÈ+ M;U+ H` K°i KªM? K€m #-K- i'i +ª ç m K€m #-K S H¢B b m F?B #` M„K ç'K ç

h? M; S?B hB m +?ûT +?ûT KB M; ,

@ L?bM bÆ [m i?b ?ÆB /¼ M;QÌB- #'i [m€ F?¬M; +| ;b ç€M; M;¢BX

æQÌM; S?QM; +QÌB F?´ ,

@ æWM; M?bM M[- K m ;B9Ti i?Q i?m®+ i`` K€m #-K çBX

oW M|B- pW H†M; H) ç2K "'i S?¬B :B€T M?ûi p`Q i`QM; v T?K+- M?•M iB M +ÁM
K†i h-M hS MQÆM; K°i +?9iX

æQÌM; S?QM; +ÁM M?È `i `ä- H9+ ç-m "'i S?¬B :B€T t¬M; p`Q i`QM; T?¢K pB +
oB K L?"i `ä ``M; ç½ +| ç°M; ioM?X h? M?QM; K½B +?Q ç M ;BÌ- h-M hS LQÆM;
;b F€ H¢X

*?ŠM; H) H-M M`v oB K L?"i F?¬M; +| +ªM? #€Q\

G-M i`QÈ+ H9+ M;?2 F +?mv M- h? M; S?B hB m ;BªB i?Q+? `^M; M m h?-M #BM
+ªM? #€QX J` ?B M i¢B GBM? E?B T L? M ç½ #` KbM? i?m T?K+ `²B- iU M?B M b)
L?"i +O h-M hS LQÆM;- çQ€M +?WM; +MM; +?QM? pb p`v M M KÈB F?¬M; F?B M

h? M; S?B hB m M? M?`M; ?ÄB ,

@ *| Km®M ;¼B J¢+ M? ç-m iÈB +?Q M;QÆB F?¬M;\ > B i v +O M;QÆB ?½v +ÁM

@ æWM;5

æQÌM; S?QM; p°B p`M; iW +?®B- ?„M F?¬M; /€K ;†T J¢+ GQm h¬- +kM; F?¬M; /€
bm®i +O p` bQ i, M`v M[X

h-M hS LQÆM; i?Î /`B ,

@ E?¬M; Km®M i?b i?¬BX "'i [m€ i`"M +?B M pW `²B +O M;QÆB ;•v ` ç°M; ioM
M;QÆB F?¬M; ibK M`M; i?b M`M; +kM; b) iU KbM? iÈB ç•vX S?QM; i?B m ;B - K
M`M; i +S +€+? K'v H-M H¢B iÈB u M GB m +€+ K°i H-M- Bx5

æQÌM; S?QM; +QÌB F?´ K°i iB M; ,

@ æWM; M|B +€B M`v M[X

æQ¢M h?'i sQ+? çSM; # M +¢M? H¶ i B ;B"i ;B"i- pšv pšv i v pÈB h? M; S?B hB m
H'K H H'K Hûi K°i ?²B- b m ç| H¢B +MM; M? m #QÈ+ ` M;Q`BX

@ L`v- i M|B +€+ M;QÆB +?¢v H`K ;b ?ª\

æQÌM; S?QM; #m²M #U+ F?¬M; i?¬BX

æQ¢M h?'i sQ+? [m v ç-m H¢B M?bM æQÌM; S?QM; K°i +€B ,

@ M;QÌB ç½ iÈB `²B- #¼M i +ÁM Î H¢B K` H`K ;b\

RddX *?QÆM; Rde, æ€M? *m°+ E€ G¢X UR kV

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; Rde, æ€M? +m°+ F€ H¢X UR kV

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*?QÆM; Rde, æ€M? +m°+ F€ H¢X Uh?QÊM;V

@ B iÈB\

æQÌM; S?QM; M;?2 K" F?¬M; ?B m ;b- M?QM; b m F?B h-M hS LQÆM; KÎ+Y ` -
h?'i sQ+? ç M; M|B ;bX

J¢+ GQm h¬ i?Î ?'M ? M- +?¢v p"Q iW # M M;Q" B- H9+ M"v ç•v pW çB iÈB +Y T
+?WM; H" +?m~M #` ;ä+Y - i v FB +kM; ç½ ;BÆ H M- b m F?B M?bM i?'v ç€K M;Q
KÎ KB M; ?ÄB,

@ S?QM; bQ ç #` i?QÆM; i? M"Q\

h-M hS LQÆM; +kM; F?¬M; #B i M M i`a HÌB i? M"Q- +?ŠM; [m H" ç m HÁM; M?b

@ L? ç-m M;QÆB iU p"Q t2K çBX

h`QM; HÁM; J¢+ GQm h¬ HB M i`-K tm®M;- /ÌB €M? K„i b M; h? M; S?B hB m p" æ
> B M;QÌB +kM; ç m #B i i•K iQ +O J¢+ GQm h¬- M?QM; ?Q `ÆB ?[m w- MQÈ+
i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; ç½ +| "¢+? hB m G¢BX æ®B K†i pÈB +?mv M +O K'v M
F?¬M; M M M?9M; i v p"Q- +kM; b) F?¬M; M?9M; i vX G9+ €M? K„i +O J¢+ GQm
M;QÌB #¼M ?¼ +kM; Mû i`€M? €M? K„i- #m²M #U+ çB ` F?ÄB T?ÁM;X

a„+ K†i J¢+ GQm h¬ M?€v K„i HB M i`„M; # +?- M" M; p®M F?¬M; `ä+?•M iQÈM;-
M|B +O # M;QÌB #¼M ?¼ K" bmv çQ€M ` K°i ç€T €M b B H-KX J°i F?„+ b m- M"i
+® MûM M†B #B i?QÆM; i`QM; HÁM; K" /äB K„i M?bM- M?QM; H¢B M?bM i?'v æC
;BQÌM;- HB M +QÌB F?' M?bM ?„MX

@ S?QM; bQ ç M;QÆB

æ-m J¢+ GQm h¬ M?'i i?ÌB `®B `„K- #ÎB pb i?S KbM? i?'v ?Q" M iQ" M F?€+ ?ŠM pÈ

@ h F?¬M; b QX

æQÌM; S?QM; ç€T,

@ :B®M; M?Q H-M i`QÈ+ i?¬B- # M;Q" B M?bM [m i?b i? i?ªK M?Q i? - i?"i ` +?

@ æ i M?bM t2KX

J¢+ GQm h¬ #QÈ+ iÈB- +-K H'v ? B #`M i v ç-K çb K€m +O æQÌM; S?QM;- H¢B M
i?"M FB K i` K°i T?2M KÈB v M i•K F?¬M; QiX

@ .M #` i?QÆM; F?¬M; M†M; M?QM; +kM; TªB M^K K°i ? B M; "v KÈB F?ÄB ?„MX

J¢+ GQm h¬ pW ;B9T æQÌM; S?QM; i`` i?QÆM; pW KÎ KB M; M|BX

G-M M"v- H-M M"v M" M; i +kM; ´M ç`M? ?ÆM- H¢M? M?¢i ?ÆM bQ pÈB H-M i`QÈ
;B®M; M?Q ç M; ç®B K†i pÈB M?[M; bQ i, Km°B #` i?QM; F?€+- ¬M M?m /†M /Á æ
?ÆM- i?dM? i?Q" M; +kM; KdK +QÌB p" B +€BX

æB m M"v F?¬M; F?ÄB F?B M æQÌM; S?QM; +kM; i?ª HÄM; i?2Q- +kM; M|B +?mv
i`QM; F?B J¢+ GQm h¬ ç M; i`` HB m- æQÌM; S?QM; +kM; i?ª HÄM; iBM? i?-M iÈB

G-M M"v H" M;O i?"i +?S F?¬M; TªB ;Bª M;O M?Q H-M i`QÈ+X

æQÌM; S?QM; [mª i?"i H" K i Km®M +? i`²B- +?ŠM; M?[M; H" i?•M i? - M; v +` iB
F?B çB ` F?ÄB i?9 K° iÈB ;Bì ?„M ç½ F?¬M; çQÈ+ M;O K°i ;B' + M;QM M"Q `²B- K
i` M +•v K" M;O- H¢B +ÁM TªB +?9 w ç°M; ioM? K¼B H9+ K¼B MÆB- HQ H„M; ç

?B M- b m F?B i`Î p HB M çKM; T?ªB ç`M i?9 F?´M; H² +O E?B m h?B M G M; - l
>¨M æ¬M; - iBM? i?¬M p¨ i? HU+ iB m ? Q ``i M?B mX

:B'+ M;O M¨v ?„M M;O ``i b•m- #ÎB pb M^K i` M ;BQ`M; +O KbM?- pb ç•v H¨ ç` #
F?¬M; +¬M HQ H„M; b) ;†T T?ªB M;mv ?B K ;bX *Æ ?² +| i? M|B H¨ æQ`M; S?QM;
M;O b v M?Q +? iX

h`QM; H9+ ç| - J¢+ GQm h¬ b m F?B i`` HB m tQM; HB M ç|M; +Y `ÌB çBX

G•K L?QÊ+ .B M b m F?B idM? /¨v HB M çB b M; M?bM ?„M ?²B H•m +kM; pšM F?

æQϕM h? 'i sQ+? +?"K`½B M|B,

@ *€+ M;QÆB +| M?"M` F?¬M;\ G9+ iB m +¬ MQÆM; FB ϕB M; M; [m # M +ϕM?
i? +?9M; i /QÌM; M?Q +| F?mvM? ?QÈM; iU T?|M; ` 5

æQϕM h? 'i sQ+? M|B p"v H" +| /KM; w; b\ h? M; S?B hB m p" h-M iS MQÆM; bÈK +
M?Q p"v +?d +| i? M|B H M K°i p'M ϕ - ϕ| +?QM? H" iB m +¬ MQÆM; i?Qϕi M?bM
p¬ ?ϕB 'v +| #^aM H½M? +| i? i?QÆM; i'M iÈB #¼M ?„M5 *QÆM; F?Q iU ϕ°M; T?|M
+QM #û ϕ°i M?B M ?ϕ i?OX

L?QM; K" ϕB m M"v H"K b Q +| i? +?S\

L?bM MB M F, +O iB m +¬ MQÆM; FB - M?B m H„K +kM; +?d HÈM ?ÆM J M? J M
M? ϕ-m K" i?¬B- +?Q /M #„i ϕ-m im Hmv M iW i`QM; #KM; K i?b +kM; F?¬M; i?
?B T iÈB # p` + Q i?O ϕSM; ϕ-m ϕQÊ+ KÈB ϕ9M;\

>m®M; ?²; b- # M; QÌB +kM; F?¬M; ? +^aK M?"M ϕQÊ+ i` M M; QÌB +¬ #û +| #'i Fb b
F?Q +^a- +¬ #û ;B®M; M?Q K°i iB m +¬ MQÆM; F?¬M; +| i?U+ HU+ ;b +^aX

h? M?QM; - # M; QÌB +kM; #B i- bQÆM; +?B m` +?d H" ^aQ ^aM?- +| i? /QÈB bU
H M p"Q i`QM; ;B M T?ÁM; æQÌM; S?QM; ϕQÊ+ - M°B #^aM HoM? M"v F?¬M; +kM; ϕ
?¼ F?¬M; T?€i ?B M` ϕQÊ+ i?U+ HU+ +O ϕ®B T?QÆM; - F?^a M,M; i?S M?'i +?Q
Hmv M [m X E?^a M,M; i?S ? B- +?QM? H" i?U+ HU+ +O ϕ®B T?QÆM; F?¬M; ? F0

L m M?Q pW M½v K" iB m +¬ MQÆM; M"v H°` K°i +?9i ϕ`+? w- ?Q†+ H" æQÌM; S
+ÁM K°i +?9i ϕ°M; ioM? ;b- p"v i?b # M; QÌB H" T iS+ b) ` i v tm'i i?O pÈB +¬ #û
+?Q +| ` i v pÈB +QM #û- +kM; #ÎB pb æQÌM; S?QM; ?½v +ÁM ϕ M; M; O b v- +kM
i'M M"QX

o"v `®i +m°+ +¬ #û iW ϕ•m iÈB\ ob b Q HϕB M; O i`QM; T?ÁM; +O æQÌM; S?QM; v
L?'i i?ÌB # M; QÌB M; ?o ϕ M ϕ m +^a ϕ-mX

*| w Km®M; ¼B æQÌM; S?QM; /"v K" ?ÄB +?Q `ä- M?QM; F?¬M; B +| / K†i ϕO /"v

hB m J M? J M? ¬K æ"m æ"m- #bM? #`+? +?ϕv iÈB i`QÈ+ K†i hS MQÆM; +MM; h?
H M- +QM; K¬B ?ÄB,

@ Jšm i?•M- i, i, FB H" /Q M; QÌB +MM; pÈB T?K i?•M H"K` ϕ +?ÆB ϕM +MM; pÈ
h-M iS MQÆM; ϕÄ K†i- ?"M F?¬M; i? ibK ϕQÊ+ K°i +€B ?-K ϕ +?mB tm®M; X

h? M; S?B hB m +MM; K M; p K†i F?¬M; ϕQÊ+ iU M?B M +?Q H„K- æQϕM h? 'i sQ
+QÌB ϕ M p¬ +MM; Kì €KX

hB m J M? J M? HϕB ?ÄB,

@ L?QM; K" ? B M; QÌB M|B H" Km®M +| ϕ ϕ +Æ K" \

:QÆM; K†i h-M iS MQÆM; M|M; M?Q M?Q #` HY ϕ®i- ϕ®B pÈB +•m ?ÄB +O +QM
#° F?¬M; M; ?2 i?'v- ϕ" M? T?^aB M; ²B tm®M; - M?Ä ;B¼M; M|B,

@ h, i, FB €- F?¬M; T?^aB H" +O Kšm i?•M p" T?K i?•M ϕ•m- ?bM? M?Q H" +O S?
J M? J M? ϕQ K°i M; |M i v H M KB M; +O KbM?- M; ?B M; ϕ-m bmv M; ?o i`QM; +
+QÌB F? M? F?€+?,

@ S?QM; i?9+ i?9+ bQ pÈB Kšm i?•M p" T?K i?•M +ÁM HÈB ?ϕB ?ÆM- K°i M; QÌB
Kšm i?•M p" T?m i?•M HϕB T?^aB +¬M iÈB ? B M; QÌBX

h? M; S?B hB m p" h-M iS MQÆM; /Î F?|+ /Î +QÌB5 æQϕM h? 'i sQ+? +kM; F?¬M; i?
T?€ H MX

hB M; +QÌB `®i +m°+ +kM; FBM? ϕ°M; ϕ M æQÌM; S?QM; ϕ M; M; O b v î i`QM; T?Á
H"m #"m K°i iB M; ,

@ *Q`B +€B ;b K` +Q`B- MY ç K MY ?¬K- ç m F?¬M; +¬M M;O ? v b Q\

•M? K„i i`i +<sup>a</sup> K¼B M;Q`B ç²M; HQ¢i +?mv M ?Q`EM; p`Q i`QM; T?ÁM; æQ`M; S?QM M;QM; i?¬M- ç²M; i?`B +?` çÊB +?mv M b„T bY t^av ç MX

Zm^a M?B M- #B m ?B M +O æQ`M; S?QM; F?¬M; T?K HÁM; bU KQM; çÊB +O K¼ iB M; i?ûi +U+ F€ i?ªK i?B i ?Á +?mM; pÊB bÊ ?½B F?¬M +MM; iW i`QM; M?` /°E æQ`M; S?QM; #` K°i +QÊ+ ç€ p,M;- ?„M /MM; F?Q i? bûi ç€M? F?¬M; F` #QM; i B M?Q i? b m K¬M; #„i HY X

@ *€B ;b ç•v- +€B ;b ç•v\

æQ`M; S?QM; [m v ç¬m M?bM [m M?- i` M Kti F?¬M; ;B'm çQÊ+ p FBM? M;¢+ p¬ h? M; S?B hB m K M; p Kti ?•K K°- ;?2M i} +MM; iB + ?"M,

@ M;QÆB ?ÄB #¼M i - #¼M i #B i çB ?ÄB B ç•v\

@ *QM #û +QM #û b Q +QM #û H¢B Î +?¶ M`v\

æQ`M; S?QM; ?B M i¢B +ÁM +| +?9i +?Q idM? M;OX w i?S+ +ÁM i`QM; ibM? i`¢ ?„M +ªK ;B€+ çQÊ+ # M +¢M? KbM? +| K°i M;Q`B M?Ä #û ç M; M^K M;O- pW KÎ K, E?B T L? M ç M; ;®B ç¬m p`Q p B KbM? K` b v ;B'+ M²M;- ç½ p"v H¢B +ÁM +?ûT ç½ /¼ +? i ?„MX

M;Q`B F?€+ F?¬M; #B i GBM? E?B T L? M- M?QM; iU ?„M `ä ``M;- M``M; i +?d H` bBM? i²M Î # M i`QM; F?ÄB ;B€T i`QM; \*QÆM; h•K +O KbM?- H`K i? [m€B M`Q + p"v\

æQ`M; S?QM; +Q`B F?´ pÁ ç¬m- i?¬M b„+ /¬M /½ #bM? T?K+ H¢B- #¶M; M?B M id

@ h ?B m `²B- ç•v H` ç M; M^K KÆ5 WK- M?'i ç`M? H` KÆ5

" M;Q`B M?bM ?„M K` +Q`B •K ?B K5

M; v +Y T?ÁM;- GBM? E?B T L? M iW iW çB ` - i`QM; i v +ÁM ¬K i?2Q +€B ;®B T?Q æQ`M; S?QM;- M? ;B¼M; H H M,

@ S?QM; + + - i K i +? i çB çQÊ+5 æ m i¢B ?mvM?- ç K [m +?ŠM; i?"M? i?"i K° M;O çQÊ+ ;b ? i5

h? M; S?B hB m ?Qi b•m K°i ?ÆB- ;QÆM; Kti +U+ F€ #B i?QÆM;X

h`B +O i ÆB- ç'i +O i ÆB- +€+ M;QÆB KÎ K„i` K` M?bM çB- t2K t2K i? ;BÊB #^M; F?¬M;\

hS MQÆM; M;?2 çQÊ+- b€i F?Q HB M M´B ç^M; ç^M; i` M Kti- T?ŠM M° M?bM p M?Q ç Q- /Q`M; M?Q Km®M i`U+ iB T ç2K æQ`M; S?QM; ` +?ûK +?Q M€i #'vX

h`QM; ç¢B pB M- GBM? E?B T L? M +MM; hB m J M? J M? M;²B bQM; bQM; i` M K ;? /U /"M? +?Q K°i M;Q`B M;²B- H9+ M`v H¢B çO ç +| i? /mM; M¢T ? B i'K i?•M

•M? K„i GBM? E?B T L? M M?Q +| +?9i M;•v M;¬- i€+? ?¢i ç"m T?°M; i` M i v- b m MY p`Q i`QM; KB M;- b m ç| H¢B çQ MY +ÁM H¢B +?Q J M? J M?X hB m J M? +€B ç¬m M?Ä- iÁ KÁ ç€M? ;B€ p` iB m i, i, F?¬M; #B i ç°i M?B M iW ç•m +?mB ` i?ÆK T?S+- M;¼i M;`Q M|B,

@ *€K ÆMX

GBM? E?B T L? M ;"i ç¬m- iB T iK+ #|+

L^K i` M çMB J M? J M?- æ"m æ"m K„i ç2M ;B®M; M?Q i`9M; ;B| - F?¬M; M;WM; +C p®M +| +?9i M?Ä #û +Q H¢B i?"M? K°i pÁM;- M; v +ª +€B çm¬B +kM; +m°M i`ÁM + M?Q +?m°i M;| i?'v K QX

GBM? E?B T L? M M?bM i?Q€M; [m æ"m æ"m- pQÆM i v` pm®i M? ç-m +O M| -
i`„M; /½- `Èi i?ŠM; tm®M; ç'i- J M? J M? bÊ ? i ?²M- ?QªM; ?®i H H M,

@ æ"m æ"m5

GBM? E?B T L? M M O B,

@ E?¬M; +| ;b ç•m- M| +Q H¢B H" Km®M M;O ç|X

@ *| i?"i F?¬M;\

J M? J M? M;~M; ç-m ?ÄBX GBM? E?B T L? M ç†i K°i ?¢i ç"m p"Q i`QM; i v +¬ #û

@ WX

> B iB m M? ç-m ?Á #bM? ?[m €B M"v ç®B pÈB M? m ç9M; H" ¬M ?Á - 'K €T ç M
J°M; L?B çSM; Î K°i # M M?bM i?'v +kM; Km®M #` ?Á i MX

hB m i?9+- æQ¢M i?9+ +MM; æQÌM; S?QM; M;²B t´K i` M M M ç'i T?Q t - hS MQÆ
i'i +ª K¼B M; QÌB pšM +ÁM M;•v M;®+ M?bM p T?Q GBM? E?B T L? M- +ª +?ÈT K
K°i +€BX

@ S?QM; i?B m ;B X

h? M; S?B hB m +| +?9i +?`m F?¬M; M´B +€B F?¬M; F?Q i`-K Km°M K" [m, /` M"v

@ M;QÆB M|B H"- M; v +ª M;QÆB +kM; F?¬M; #B i iB m M? ç-m M"v iW ç•m ` \

æQÌM; S?QM; ªQ M½Q ;"i ;"i ç-m,

@ *| i? M|B M?Q p"vX

EBM? M;¢+ +MM; #®B `®B [m çB- æQÌM; S?QM; H9+ M"v +kM; ç½ #B i KbM? F?¬
+kM; ç²M; M;?o pÈB pB + GBM? E?B T L? M b®M; i`QM; *QÆM; h•K p" "i S?¬B
T?9i M"v ç½ ?B M` bÌ bÌ M; v i`QÈ+ K†i- ?ÆM M[+ÁM F?¬M; ? +| +?9i ç†+ çB I

*| i? M|B- H9+ M"v M" M; i +?QM? H" M;QÌB- H" K°i +¬ #ûX

L?QM; K"- F?¬M; ;B®M; pÈB H-M i`QÈ+ ?„M ;†T Î i`QM; E?9+ æbM? bÆM- GBM?
;†T +| p M?Ä ?ÆM K°i +?9i- i?•M ?bM? +kM; +?Q i`QÎM; i?"M?- M?QM; K€B i|+ i
+| ;b i? v ç´BX

h? K M[F?Q +?'i +kM; F?€+ çB- +| p M;•v M;•v M;®+ M;®+- +ÁM +| +ª ? B KQ K„i
M?Q +?Q idM? M;O p"vX

æQÌM; S?QM; M;šK M;?o ?²B H•m- M m M?Q Km®M ç€M? ;B€ GBM? E?B T L? M i
+?d +| i? /MM; #®M +?[KÈB +| i? ?bM? /mM; ` çQÈ+- ç| +?QM? H", i`ÌB bBM? M

Î # M i`QM; \*QÆM; h•K +O ?„M- i`QM; F?¬M; ;B M +O "i S?¬B :B€T +kM; F?¬M
+O iBM? ?²M GBM? E?B T L? MX *| i? F?ŠM; ç`M? H" GBM? E?B T L? M ç½ +?m
æQÌM; S?QM; M;?o K½B F?¬M; ` - M" M; i `®i +m°+ ç½ FB K Î ç•m ` K°i +€B i?•M

a€m +QM K„i ` bS+ M?bM +?^K +?†T p"Q æQÌM; S?QM;- +S M?Q i? i` M M;QÌB ?

@ hBM i - +€+ M;QÆB T?ªB iBM i 5

æQÌM; S?QM; `®B Km®M +? iX

@ h F?¬M; #B i K°i +?9i ;b i?"i K"5

@ *QM #û ç½ ;¼B M;QÆB H" S?QM; + + X

h-M iS MQÆM; +QÌB H¢M? K°i iB M;X

@ L| +ÁM M|B i®B ?¬K [m M;QÆB F?¬M; i?"M? i?"i- F?B M +?Q M| K'i M;O5

h? M; S?B hB m bB i +?†i M„K ç'K F m `„M; `„+

@ S?QM; i?B m- M?"M i°B çBX
æQçM h?'i sQ+? Î# M +çM? +'i ;B¼M; K K KÄM; - F?mv M M?OX
@ *?9M; i b) F?¬M; H"K ;b M; QÆB +ª- +MM; H„K H" ?mM; ? ,M; T?d #€M; K°i T?2M
h? M; S?B hB m çSM; K°i # M ;"i ç-m i?"i KçM?X
æQÌM; S?QM; /Î F?|+ /Î +QÌB,
@ *?QM? i +kM; F?¬M; ?B m ;b ? i- +€+ M; QÆB Km®M i M?"M i°B ;b ç•v\ "'i [m€
#B i- i t€+ M?"M H" +| [m2M #B i +QM #û- M?QM; i +kM; F?¬M; `ä H" `®i +m°+ p
ç•v çQÊ+X
@ *€+ M; QÆB +| [m2M #B i\
hS MQÆM; çQ K„i M?bM [m +?¶ J M? J M? +MM; GBM? E?B T L? M ç M; M;²B- ?
@ Zm2M i`QM; E?9+ æbM? bÆMX
æQÌM; S?QM; ? B M; "v M"v #` +?mv M Hm¬M K²K- +| M|B /®B i? K H-M M[+kM; -
i?"i +O GBM? E?B T L? M H" F?¬M; i? ç H° ` M; Q" B- M?QM; pšM +| i? #® i`Q
@ h`QM; M9B\
a„+ K†i K'v M; QÌB M?'i i?ÌB i`Î M M M; ?B K i9+X
@ WKX
æQÌM; S?QM; ;"i ç-m- +?m~M #` ç2K M?[M; HÌB KbM? ç½ +?m~M #` bÆM M|B ? i`
h?2Q M?Q æQÌM; S?QM; pç+? bÆM- GBM? E?B T L? M +?QM? H" K°i +¬ #û b®M; i
?„M i`QÊ+ ;BÌ +?Q iWM; ;†T [m M" M; - i`QM; H9+ p"Q E?9+ æbM? bÆM iQ Hmv
` imM; iQ+? +O M" M; X "ªM i?•M KbM? i?'v M" M; p¬ +MM; ç€M; v m- # M +?Q M" M
M; QÌB #„i ç-m Î +MM; M? m K'v M; "v [m
L?QM; b m ç| - GBM? E?B T L? M HçB ç°i M?B M K'i iQ+?X J½B +?Q ç M #m' B b€M
i`QM; T?ÁM; +O KbM?X
GÌB M|B /®B M?Q p"v +| i? M|B H" bÆ ?Ì Î F?„T MÆB- M?QM; i`QM; H9+ æQÌM;
b„+ K K M i` M K†i HçB H" i?"i- F?¬M; ? ;Bª K°i +?9i M"Q- +?QM? H" pb ?„M i?U
+€+? M"Q K" GBM? E?B T L? M HçB ?B M ` i`QM; T?ÁM; +O KbM? çQÊ+X
o"v M M # M; QÌB K†+ /M [m M b€i; QÆM; K†i æQÌM; S?QM; `i F€- i? M?QM; +k
K®B ;b- +?šM; [m +kM; +?d +ªK i?'v T?¬M; †T ;Đ M"v +| +?9iªQ imM; +?ªQ K" i?
@ h`QM; M9B
h? M; S?B hB m M?2Q K„i M?bM GBM? E?B T L? M- p K†i +| +?9i F?~M i`QÆM; X
æQÌM; S?QM; i?"K +?Q +| i? +ªK i?'v H9+ hB m i?9+ M|B K'v +?[M"v i?b i? M? •
F?Q i? i` M M; QÌB /•M; H M K½M? HB i- i? M?QM; #` ¬M; KçM? K) ç MûM- €T +
*?šM; M?[M; K°i KbM? hB m i?9+- æQçM h?'i sQ+? p" h-M iS MQÆM; +kM; v ? i p
M?bM p GBM? E?B T L? M? ?B M ç-v Mûi 2 / - +ªM? ;B€+X
@ L m M?Q iÈB iW i`QM; M9B- p"v i?b K¼B pB + ç m ç½ i?¬M; X
æQçM h?'i sQ+? +?"K `½B M|BX \*kM; +?d +| Î i`QM; M9B ` - KÈB +| i? Î +€B im'
F?B M +?Q + Q i?O i?B M ;B B i?QÊM; T?~K çdM? T?QM; +kM; F?¬M; i? T?€i ?B
+O +QÆM; F?Q # M i`QM; +Æ i? ?¼X
@ *| w ;b\
æQÌM; S?QM; M; ?B ?Q†+ KÎ KB M; ;ÄBX

@ S?QM; i?B m- H9+ M"v +ÁM +?Q T?ªB H9+ M;QÆB +| i? #B i çQÊ+ +?mv M M"
i`B M ç M K°i #QÊ+ M"v- i b) M|B +?Q M;QÆB #B iX
h? M; S?B hB m i?–M b„+ M;?B K i9+- M|BX
@ h H¢B ?ÄB M;QÆB K°i +?mv MX
@ WKX
æQÌM; S?QM; ;"i ç–mX
@ L;QÆB +| +?„+ +?„M +QM #û b) F?¬M; ;•v M;mv ?B K ;b +?Q M;QÆB F?¬M; \ E
M?[M; M;QÌB # M +¢M? M;QÆB M[5
o K†i +O h? M; S?B hB m ? i bS+ M;?B K i`¼M; - HÌB M|B ` M?Q ç H¢B /B M;¬M
@ h M|B +?Q M;QÆB #B i- M m M?Q +QM #û Km®M ?½K ?¢B M;QÆB- M; v +ªi p
i? M; ,M +ªM çQÊ+X
æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB +| +?9i M;¢+ M?B M- i?–K M;?o GBM? E?B T L? M +M
i?QÊM; T?~K K" i?¬B- H–M i`QÊ+ #ªM i?•M ?„M ç½ ç€M? pÈB K°i óGBM? E?B T L
?B M i¢B +?Q /M ? B bÈB iBM? ?²M /mM; ?ÊT H¢B- +| i? M|B H" HÈB ?¢B ?ÆM tQ
çQÊ+ ? B ç¢B a€i i?–M HB M i?O çQÊ+ +?S\
aQM; ç®B /B M pÈB +•m ?ÄB +O h? M; S?B hB m- æQÌM; S?QM; pšM FB M ç`M?
@ u M i•K çB- +€B F?€+ i F?¬M; /€K + K çQ M- M?QM; i /€K F?ŠM; ç`M?- +QM
M;?2 HÌB +O i X
h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?'i sQ+? M;?2 tQM; F?¬M; F?ÄB i?Î` K°i ?ÆB i?"i
`®i +m°+ +kM; ç½ çQÊ+ ;Ð tm®M; ,
@ o"v i?b çQÊ+5
E?|2 K¬B æQ¢M h?'i sQ+? +| +?9i +Q ;B"i,
@ o"M b® [m€B ;b\ J°i +€B u M GB m +€+ M?Q M?Ä i? K" i`Î i?"M? i`¢B i"Ti`mM;
J'v i?€M; i`QÊ+- HÈB ?¢B M?'i h?B M h9+ ?ŠM; [m +kM; +?d H" "¢+? h® u +MM; C
HU+ +O +€+ M" M; +kM; +?d /WM; H¢B Î +ªM? ;BÈB h?B M ;B B ?¢ T?~K i?¬BX sÜ
ç–m- +€+ M" M; +kM; +?d H" ?¢M; F +m®BX
L?QM; ?¬K M v i?b b Q\ h`QM; h?B M h9- G•K L?QÊ+ GQ M ?¬K [m ç½ ç°i T?€
T?~K- i`QM; u M GB m H¢B +ÁM +| ? B p` + Q i?O çdM? +'T M?Q h? M; S?B hB m
+| h–M iS MQÆM; M„K oB K L?"i FB K i`QM; i vX J" H9+ M"v- H¢B +| i? K K°i +¬ #
h?–M +kM; TªB p¢M T?–M FB M; F}X

RdNX *?QÆM; Rd3, *?•M hQÈM;X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; Rd3, *?•M iQÈM;X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

* Q i?O ;B®M; M?Q h? M; S?B hB m- +ª æ [m®+ Gw æQÌM; ;QK H¢B +kM; +?d ç
o"v K" i¢B u M GB m ç½ +! ç M # M;QÌB `²B5 oB + M"v M m K" ç +?Q +€+ i? HU+
çÄ K„i ;?2M i} F?¬M; i?¬BX

h-M iS MQÆM; î # M +¢M? ?¢ ;B¼M; M!B,

@ S?QM; i?B m ;B - #'i F iB m M? ç-m M"v iW ç•m ` - M;QÆB H9+ M"v +kM; +?d
J°i +¬ #û +?Q +! M?B m FBM? M;?B K b®M;- i`QÊ+ FB b®M; î i`QM; M9B M M iQ
[m€B H¢- M?QM; M;QÆB imv i ç®B T?ªB FB M i`b #²B /QÐM; M!- /¢v /¶ M!- ç®B
i?QÌM;- T?ªB ç2K +€B [m M MB K i`lB ç'i # Q H - S?QM; i?B m M;QÆB H" M?'i +,
+S M?Q p"v- ç®B pÈB M;QÆB b m M"v b) +! HÊB p¬ +MM;5

GBM? E?B T L? M +-M KbM? /¢v /¶\ æQÌM; S?QM; +QÌB F?´ i`QM; HÁM; K°i iB M
M"v M?'i ç`M? H" ç½ M;?o H +? ç M +€B +?¶ M"Q ç! `²BX >m®M; ?² +?B- GBM? E?
M?B M F?¬M; +-M T?ªB ó+„K p"Q ç-mô M" M; [m M MB K ;b M[X

L;?o i`QM; HÁM; M?Q p"v- M?QM; æQÌM; S?QM; pšM ;"i ç-m- M!B,

@ hS MQÆM; M!B `i ç9M;X

@ æQÊ+ `²B- M? ç-m M"v i M ;¼B H" ;b\

h? M; S?B hB m KÎ KB M; ?ÄBX

@ GBM? E?B T L? MX h +kM; +?d KÈB M;?2 M! M?„+ ç M i M KbM? +! K°i H-MX

@ h M i?"i ? v5

" M;QÌB +MM; M? m i€M i?QÎM;X

@ h +ÁM T?ªB ?ÄB +QM #û Qi +?mv M- K'v p` +! pB +;b i?b +S iU M?B MX

æQÌM; S?QM; çSM; /"v- ;¼B GBM? E?B i L? M K°i iB M; ,

@ G¢B ç•vX

GBM? E?B T L? M M;~M; ç-m M?bM æQÌM; S?QM; K°i +?9i- b m ç! iW i` M ;? i?
M;Q½M #QÊ+ iÈB # M +¢M? æQÌM; S?QM;X

h?'v K°i K" M M?Q p"v- ç€K h? M; S?B hB m +kM; `i ?"B HÁM;X s2K ` S?QM; i?E
M? ç-m M"v ç9M; H" b) F?¬M; H"K ?¢B ;b ç M ?„M- M m F?¬M; H"K b Q H¢B M;?2

æÊB æQÌM; S?QM; /„i GBM? E?B i L? M çB p"Q T?ÁM; `²B- h? M; S?B hB m H m

@ S?QM; i?B m +?mv M M"v T?€i i`B `²B5 J°i H-M p"Q M9B H¢B +! i? p€+ p ç•v

æQ¢M h?'i sQ+? +kM; ;B"i i?2Q,

@ æ9M; p"v - M; v +ª H½Q æQ¢M i +kM; T?ªB çÄ K„i- +'T #ªv ç!5 Gw æQÌM; æ
F?¬M; +! i?'i ;B B tm'i ?B M `²B5 J M; i?2Q +QM #û- i`QM; Gw æQÌM; æ [m®+
iQ" M +! i? ?Q" M? ?" M? p¬ F}X

h-M iS MQÆM; +QÌB M!B,

@ h çQ€M +?WM; M;~v ?¬K [m #-v i?9 i'M +-M; `²B ç°i M?B M `9i HmB K" F?¬M
F?¬M; ;B®M; M?Q HlB S?QM; i?B m ;B M!B- K" +?QM? H" +! HB M [m M pÈB iB n

@ *! ç¢Q Hw5

h? M; S?B hB m ;"i ç-mX

@ *kM; +?d +! +QM #û KÈB +! i? H M? +?Q E?B m h?B M G M; p" [m-M i?9 çQÊ+X

*?ŠM; [m - # M;QÌB iU +?Q H" bmv çQ€M +O KbM? +?QM? t€+- M?QM; bU i?"i +
K¼B +?mv M +,M #ªM F?¬M; ? ;B®M; M?Q #¼M ?¼ iQÎM; iQÊM;X

æQÌM; S?QM; /„i GBM? E?B T L? M p"Q i`QM; T?ÁM;- b m ç! F?ûT +Y T?ÁM; H¢

æQÌM; S?QM; ?MM; /kM; M;²B tm®M; ;? - GBM? E?B T L? M ;B®M; M?Q i` M?Ä K†i ?„M- ? B i v M?Ä M?„M F?¬M; M;WM; [m'M H'v M? m- KQ K„i HBK /BK- HûM H @ L|B +?Q i t2K `®i +m° + i?b ç½ tªv ` +?mv M ;b çBX

æQÌM; S?QM; KÎ KB M; ?ÄBX

GBM? E?B T L? M M;~M; ç-m bÊ ?½B M?bM æQÌM; S?QM;- ? B ?¨M; H¬M; KB i?" M?Q Q M S+ i?'m i`ÌB- MkM; M`m M|B,

@ *| +?mv M ;b tªv ` b Q\ S?QM; + + - M;QÌB i #•v ;BÌ K i H„K- Km®M M;O5

æQÌM; S?QM; ç" T ;? +€B ` -K,

@ æWM; ;Bª #° M;È M;~M ç HW i - +ÁM F?¬M; K m F? B i?"i ` \

@ o"v M;QÌB Km®M M;QÌB i M|B ;b\

GBM? E?B T L? M +?d M?ªv ? B # #QÈ+ ç½ iÈB i`QÈ+ K†i æQÌM; S?QM;- M;?B S?QM;- ? B +€M? i v M?Ä M?„M MQm H'v v T?K+ +O ?„M- +?B + KkB M?Ä ;B®M; M;YB F?¬M; M;WM; i` M M;QÌB æQÌM; S?QM;X

æQÌM; S?QM; #'i ç„+ /o pm®i pm®i i`€M- K°i i v FûQ i v +QM #û ` F?ÄB +´- ç~v + i`QÈ+ K†i- b m ç| M;?B K i9+ M?bM +QM #û- ?ÄB,

@ L|B +?Q i #B i- +?mv M ;b ç½ tªv ` pÈB i?•M i? M¨v +O M;QÆB\ æWM; ?ÁM; +O M;QÆB ?Q¨M iQ¨M F?¬M; +| #'i +S ç†+ i?M M¨Q +O •K ?²M +ª- M;QÈ+ H¢B i [m2M [m2MX

GBM? E?B T L? M M;€T /¨B K°i iB M;- ç€T,

@ L m i M|B +?Q M;QÆB `²B i?b M;QÆB F?¬M; çQÈ+ K„M; i X

@ L|B çBX

æQÌM; S?QM; ;"i ç-mX

@ h?U+ ` i?b h?U+ ` i?b i?•M i? K¨i ç M; i`9 M;K +?QM? H¨ +O hB m h?B M- i

GBM? E?B T L? M pW M|B- pW HûM M?bM i?¬M b„+ i` M K†i æQÌM; S?QM;X

@ hB m h?B M H¨ B\

æQÆM; S?QM; M;¢+ M?B MX

@ E?B m h?B M G M;5

:B¼M; M|B +O GBM? E?B T L? M ç½ #û ç M KS+ F?¬M; i? #û ?ÆM çQÈ+ M[- M? E?|2 KB M; æQÌM; S?QM; M?'i i?ÌB +Q ;B"i- /MM; i v ¬K H'v K†i- H~K #~K HB M ?

@ h ç½ bÈK #B i`²B K¨- i TªB bÈK M?"M ` `²B +?SX

G9+ i`QÈ+ iBM? ?²M GBM? E?B T L? M +| i? KQÈM i?•M i? +O E?B m h?B M G i?B m M[- K¨ GBM? E?B T L? M b m F?B /mM; ?ÈT ? B bÊB iBM? ?²M- iU M?B M M?Q p"vX

@ E?¬M; TªB i ç½ M|B F?¬M; çQÈ+ ç +?Q M| çB i?2Q i `²B b Q\

:QÆM; K†i æQÌM; S?QM; +?'i ç-v p #'i ç„+ /o- i?U+ HU+ #ªM i?•M KbM? #•v ;BÌ i h?B M H M; i?U+ bU Î# M +¢M? i?b b) +| +?mv M T?B M iQ€BX

@ L?QM; K¨- +?mv M M¨v M m M;QÆB F?¬M; M|B- i F?¬M; M|B- M;QÌB F?€+ b) F? i +?QM? H¨ +O hB m h?B MX *kM; ;B®M; M?Q "i S?¬B :B€T p"v- F?¬M; TªB M; M;QÌB `²B ç| b Q\

GBM? E?B T L? M +?m K¬B ;BªB i?Q+?X

æQÌM; S?QM; M;?2 tQM; HB M bYM; b@i- ç9M; p"v - KbM? K°i KU+ HQ H„M; M;
G M; çB i?2Q KbM?- M?QM; M m i?•M i? +O K°i +¬ #û H¢B H" E?B m h?B M G M
*?d +—M M; QÌB M; Q" B F?¬M; #B i çQÊ+— p"v i?b KbM? +ÁM T?B M iQ€B ;b FB +?
[m~M K" i?¬BX

æQÌM; S?QM; M;šK M;?o K°i ?²B- HB + M?bM GBM? E?B T L? M- ?ÄB,
@ >¬K [m b m F?B i +U imv i M; QÆB- M; QÆB ç½ Mªv ` +€B [m, F M"v b Q\
L m F?¬M; T?ªB- E?B m h?B M G M; H"K b Q H¢B #B i çB m M?Q p"v- i`U+ iB T /
aÆM FB +?S\
GBM? E?B T L? M H2 HQÐB- [m M b€i b„+ K†i æQÌM; S?QM; - 2 / M|B,

@ S?QM; + + - p"v H" M; QÆB ç²M; w `²B ç9M; F?¬M;\
æQÌM; S?QM; ;"i ;"i,

@ L; QÆB +kM; ç½ M;?o ` çQÊ+ #B M T?€T tY HQ HQÐM; iQ" M F€K„ M?Q p"v `²B
+?S\ *?ŠM; [m M; QÆB +?B K+S i?•M i? M; QÌB F?€+ M?Q p"v- #° E?B m h?B M C
GBM? E?B T L? M H„+ H„+ ç—m- M|B,

@ u M i•K- hB m h?B M iW H9+ KÈB bBM? ` ç½ Î+MM; K°i +?¶ pÈB i `²B- +?9M;
æQÌM; S?QM; M;?2 tQM; FBM? M;¢+ K°i ?²B H•m- i?—K M;?o +€B +QM E?B m h?B
FB H¢B H" b|B +€B b Q\
GBM? E?B T L? M iB T iK+ M|B,

@ >ÆM M[- ç½ `i H•m `²B i +?Q +| b®M; [m +m°+ b®M; +?•M i?"i M?Q p"v- H•
"i S?¬B :B€T- H—M M"v F?| H„K KÈB +| +Æ ?°B i? M"v- i /o M?B M T?ªB ` M; Q"
*kM; +?QM? pb p"v- E?B m h?B M G M; ?¬K [m b m F?B M?"M çQÊ+ €K ?B m +O
i?2Q ç" M i?9 i`Î p E?9+ æbM? aÆM- b m ç| K°i KbM? HûM H9i i`®M tm®M; - çÈB i
H†M; H) H~M p"Q h?B M h9- KÁ p"Q iÈB i" M T?ÁM; æQÌM; S?QM; X hB T i?2Q ç|
S?QM; b€M; bÈK i?S+ /"v i?'v GBM? E?B T L? M ç°i M?B M tm'i ?B M i`QÊ+ K†i
?€+?— +ÁM +?Q H" KbM? ç M; M^K KÆX

@ a m M"v M m M; QÆB [m v i`Î H¢B # M i`QM; "i S?¬B :B€T i?b i?•M i? M"v b) `
æQÌM; S?QM; ?B M i¢B T?ªB ?ÄB +?Q `ä `M; - ?ÄB +?Q i?"i F„- +kM; +—M T?ªB M
#i M; Ì M; Q" B /U iQM? +| i? tªv `X

@ L m M?Q iBM? ?²M +O i i`Î H¢B # M i`QM; "i S?¬B :B€T- hB m h?B M çQÆM; M
?bM?X

GBM? E?B T L? M ç€TX

@ "i [m€ M; QÆB +kM; F?¬M; +—M T?ªB HQ H„M; - M| +| i? ?| M?Ä H¢B- M?Q p"v
` çQÊ+ `²BX

æQÌM; S?QM; ;"i ;M- KÈB ç•v ?„M +ÁM ç M; M;?o iÈB- pÈB +€B i?•M i? M?Q K°
h?B M G M; i?b `®i +m°+ H"K i? M"Q H¢B +?mB çQÊ+ p"Q T?ÁM; +O KbM?X L m
i?"i H" i®i- B B +kM; ç½ #B i ç M E?B m h?B M G M; - M?QM; F?¬M; B #B i çQÊ
?| M?Ä- ç M H9+ ç| +?d +—M M| F?¬M; iU KbM? ç H° ` H" çQÊ+ `²BX

@ æ9M; `²B- b Q #•v ;B| i +| +ªK ;B€+ M?Q M; QÆB +| F?Q +?'i ?ÆM i`QÊ+ `i M?E
/mM; ?ÊT `\
GBM? E?B T L? M +?ÊT +?ÊT K„i- ;"i ç—m,

@ .o M?B MX J°i T?—M iBM? ?²M K M; T?—M H¢M? HMM; +O i - b m F?B /mM; ?ÊT
#B M ?| - ?ÆM M[- H9+ M"v ;QÆM; K†i +O ` H9+ M"v i?Q¢i M?bM +| T?ªB H" +

@ h?"i` +kM; F?¬M; +?d H" M;®+- K" +ÁM +| +?9i M;Æ M;€+ M[X "i [m€ F?¬M;
ç†+ i?M Î+€B HS im´B M"v +O M;QÆBX

o®M æQÌM; S?QM; +ÁM Km®M +•m i?¬M; +MM; pÈB GBM? E?B T L? M K°i +?9i-
?„M pšM +?Q i?Y H-M M"QX "i [m€ G•K L?QÊ+ .B M H¢B ibK ç M- H"K çªQ H°M F

>¬K [m b m F?B idM? H¢B- G•K L?QÊ+ .B M +kM; ç½ #B i çQÊ+ æQÌM; S?QM; F
M†M; i`QM; HÁM; +kM; ç½ çQÊ+ ;Đ tm®M;- +?ŠM; [m ?¬K M v pšM T?ªB b M; ç•
iB M +kM; +| p" B +?mv M Km®M M|B +MM; æQÌM; S?QM; X

*?Êi M?bM i?'v GBM? E?B T L? M- G•K L?QÊ+ .B M +kM; H"TiS+ M M +¢+ +¢+- F
M;¬v ?¬K [m - H9+ M" M; +ÁM Î u M GB m i?b pšM +?Q i?'v iB m +¬ MQÆM; M"v X

G•K L?QÊ+ .B M F?¬M; +| #ªM H½M? + Q M?Q ç€K h? M; S?B hB m- /M b Q M" M;
h?B M; B B i`mM; T?~K K" i?¬B- i'i M?B M H" F?¬M; +€+? M"Q M?bM ` çQÊ+ GBM
M;QìB #bM? i?QÌM; K°i +?9i M"Q- +?d +ªK i?'v iB m +¬ MQÆM; M"v M?bM `i ç€M

æ®B pÈB M?[M; HìB ?ÄB ? M +O G•K L?QÊ+ .B M- æQÌM; S?QM; +kM; ç" M? T?ª
+?mv M- G•K L?QÊ+ .B M F?¬M; [m€ iBM- M?QM; i` +QM HÈM H M i?QÌM; +| +?
F?¬M; +® ;†M; ?ÄBX

h`QM; #[ +ÆK i`Q Î u M GB m +€+- #B m ?B M GBM? E?B T L? M F?B M +?Q i'i
i?'v #m²M +QìB- i?Qç i M?bM +QM #û + Q [mw ? i M?Q K°i iB m +¬M; +?9 - M?QM
K°i iB m ,M K"v p"v- ? B i v M?Ä M?„M #®+ H'v i?S+ ,M- F?¬M; M;WM; ç9i p"Q KB
T?9M; T?QM? /QM? ç-v /-m KĐ- #° /€M; F?B ,M m®M; +ÁM ,M çSi pÈB æQÌM; S?C

L?Q p"v +MM; F?¬M; i`€+? çQÊ+ +QM #û- M?B m M,K M?Q p"v `²B +QM #û KÈB ç
H" M?- KÈB çQÊ+ i`ªB [m +m°+ b®M; i?"i bUX

>B M i¢B +| ç² ,M M;QM- i'i M?B M H" Km®M ,M i?Y K°i T?2M `²BX

•M +ÆK tQM;- G•K L?QÊ+ .B M FûQ æQÌM; S?QM; p"Q i`QM; M?"- Kî KB M; M|B,

@ S?QM; M?B- +¬ +¬ T?ªB `ìB F?ÄB h?B M h9 p" B M;¬v- +QM T?ªB iU +?B m +® K
;b F?¬M; ?B m i?b +S çB ?ÄB h? M; iB M #®B ?Q†+ æQçMiB M #®B- #¼M ?¼ ç m

æQÌM; S?QM; M;¢+ M?B M- ?ÄB H¢B,

@ *¬ +¬ Km®M çB ç•m\

G•K L?QÊ+ .B M ç€T,

@ æB iÈB *U EB K K¬M K°i +?mv M- Î ç| +| +?9i T?B M iQ€B M?Ä- +¬M i çQ+? i?•

@ *| M;mv ?B K ;b ? v F?¬M; \

æQÌM; S?QM; M?Qm K"v- ?ÄB iB TX

*U EB K J¬M #` iB m /B i- h?B M h9 +kM; F?¬M; çB i?m H'v ç` #"M p®M i?m°+ p
h?B M h9 +ÁM +?Q +| M,M; HU+ M"v5 *?ŠM; [m i?2Q ç M;?` +O æQÌM; S?QM;
h9 pšM +?B K +S ç` T?"M p®M H" h¬M; K¬M bî i¢B +O *U EB K K¬M- i¢B ç| i?"M
h?B M h9- +?d +?B K H'v K°i #° T?"M T?çK pB F?¬M; iÈB ? B KQÆB /†K- KK+ çQ
ç² ç - ibK K°i b® K-K MQM Qm i9 ç çQ p h?B M h9 #²B /QĐM;X

J†+ /M M|B / M? iB M; ?B M i¢B +O h?B M h9 M?Q K†i i`ìB # M i`Q - M?QM; pB +
F?¬M; i? ?v p¼M; M;²B +?ì ç€K ?ç i;B®M; Qm i9 ç| iU KbM? ibK iÈB +Y çQÊ+X

L;¬v ç| i`€+? M?B K M"v çQÊ+ ;B Q +?Q .`+? L?QÊ+ h?¬M- M?QM; i`QÈ+ ç| - MÆE
i`mv M iBM i`î H¢B #€Q G•K L?QÊ+ .B M çQ+? i?•M çB K°i +?mv MX L?QM; H9+ ç
.B M F?¬M; çQÊ+ i®i- M"Q +ÁM i•K i`çM; çB iÈB *U EB K K¬M\

h?B M h9 i´M; +°M; +?d +| ? B h?B M ;B B- "¢+? h® u iU M?B M H" F?¬M; i? çB- i
i¬M;- +¬M T?ªB i¼ i`'M h?B M h9 i¬M;X G•K L?QÊ+ .B M +kM; F?¬M; çB- +?mv
#•v ;BìX

$J\frac{1}{2}B + ?Q \zeta M ? \neg K M v - \text{æ}Q\grave{I}M; S?QM; i\grave{\text{I}} H\Phi B - G \bullet K L?Q\hat{E} + .B M K\grave{E}B + ?m\sim M \# \text{`} \zeta B [$
 $L; ?2 \text{æ}Q\grave{I}M; S?QM; ?\check{A}B - G \bullet K L?Q\hat{E} + .B M F?) + Q\grave{I}B K^{\circ} i i B M; ,$
 $@ E? \neg M; + | M; m v ? B K ; b \zeta \bullet m - S?QM; M?B \zeta WM; H Q H_{,,} M; - + \neg + \neg \zeta B t Y H w K^{\circ} i ?^2 B$
 $E?) p m @ i ; Q \text{Æ} M; K \dagger i \text{æ}Q\grave{I}M; S?QM; - G \bullet K L?Q\hat{E} + .B M i ? \hat{I} / \text{`} B ,$
 $@ S?QM; M?B - M?[M; H\grave{I}B + Q M M | B ? \neg K [m \text{`} \text{`} i \zeta 9 M; - i i \text{`} Q\hat{E} + i B M H \text{`} i \text{`} Q\hat{I}M; H \frac{1}{2}$
 $+ \neg + \neg + O + Q M X h \text{`} Q\hat{E} + F B + \neg + \neg [m \text{€} Q + ? F, - M?QM; K \text{`} b m F?B i \text{`} ^a B [m + ? m v M$
 $+ \sim M i ? \text{`} M \text{`} ^2 B X J^{\circ} i \# \neg M; ? Q K \frac{1}{4} + i \text{`} Q M; M? \text{`} - p o M? p B M b) F? \neg M; + ? \text{`} m M \text{'} B ; B | i \text{€}$
 $\zeta M H \grave{E} M + ? d K^{\circ} i K U + \hat{I} i \text{`} Q M; h? B M h 9 - + ? Q i W M; i ? \text{' } v b | M; ; B | \# M M; Q \text{`} B - H - M$
 $\zeta B \zeta M E ? 9 + \text{æ} b M ? a \text{Æ} M i ? \neg B K \text{`} i \zeta \frac{1}{2} H Q \zeta M K \text{' } i , M K \text{' } i M; O M ? Q p \text{' } v X \ast \neg + \neg b m M$
 $S?QM; M?B - b m M \text{`} v M m M ? Q + Q M + | \text{`} \grave{I} B F ? \check{A} B - + \neg + \neg + k M; b) F? \neg M; M ? Q p \text{' } v M$
 $\text{æ}Q\grave{I}M; S?QM; M; ?2 t Q M; H B M + ^a K i ? \text{' } v + | + ? 9 i t \text{' } m ? \text{' } - i \text{`} Q M; H \acute{A} M; H \Phi B \text{' } K \text{€} T p \neg +$
 $M \text{`} M; \# B i i ? \bullet M T ? \text{`} M + ? \bullet M i ? \text{`} i + O G B M ? E ? B T L ? M - K m @ M M \text{`} M; b m M \text{`} v F ? \neg M;$
 $K b M ? K \text{`} H Q H_{,,} M; \# \text{' } i M M [ - M?QM; H\grave{I}B \text{`} \zeta M i \text{`} M + Y K B M; - \text{æ}Q\grave{I}M; S?QM; H \Phi B$
 $\ast ? m v M i b M ? \ast U E B K K \neg M \# M F B \zeta \frac{1}{2} i \text{' } b ? Q \frac{1}{2} M \text{`} \text{`} i H \bullet m \text{`} ^2 B - H - M M \text{`} v G \bullet K L?Q\hat{E} +$
 $\# B i \text{æ}Q\grave{I}M; S?QM; - M ? \bullet M i B M M | B \text{`} \grave{a} M \text{Æ} B K b M ? b) \zeta B X L | B t Q M; - G \bullet K L?Q\hat{E} + .B$
 $\text{æ}Q\grave{I}M; S?QM; K m @ M i U K b M ? \zeta Q i B M - M?QM; H \Phi B \# \text{`} M \text{`} M; + U i m v i - \# \hat{I} B p b ? \neg K [$
 $G \bullet K L?Q\hat{E} + G Q M K m @ M ? \text{`} M M; ? d M; \text{Æ} B + ? Q i ? \text{`} i i @ i X$
 $G \bullet K L?Q\hat{E} + .B M \zeta B \text{`} ^2 B - \text{æ}Q\grave{I}M; S?QM; \zeta S M; i \text{`} Q\hat{E} + + Y u M G B m + \text{€} + b \grave{I} b \grave{I} + ^K - b$
 $M | B ,$
 $@ h \zeta ^{\circ} i M ? B M M ? \grave{E} i \grave{E} B K^{\circ} i + ? m v M X$
 $h B m i ? 9 + ? \check{A} B ,$
 $@ \ast ? m v M ; b \backslash$
 $\text{æ}Q\grave{I}M; S?QM; T ? O B T ? O B v T ? K + i \text{`} M M; Q\grave{I}B - M | B ,$
 $@ u T ? K + i \text{`} M M; Q\grave{I}B + O i M \text{`} v H \text{`} B ; B 9 T i i ? v p \text{' } v \backslash > \text{Æ} M M [i + \acute{A} M M ? \grave{E} - ? \neg K$
 $i + k M; \zeta 2 M i ? M B H M B - H \text{`} B H m ; B 9 T i \backslash$
 $h ? M; S ? B h B m p \text{`} \text{æ} Q \Phi M h ? \text{' } i s Q + ? M ? b M M ? m K^{\circ} i + \text{€} B - + ^a ? B \zeta ^2 M; i ? \grave{I} B i \text{`} 2 Q i$
 $K \frac{1}{4} M X$
 $\text{æ}Q\grave{I}M; S?QM; p \neg + M M; H 9 M; i 9 M; ,$
 $@ \ast ? \check{S} M; H) H \text{`} \text{`} ^a Q M ? B - J^{\circ} M; M ? B \backslash$
 $> B M ? \zeta - m \zeta M; + ? , K b | + + ? Q G B M ? E ? B T L ? M p \text{`} J M ? J M ? p W M; ?2 \zeta Q \hat{E} +$
 $\# W M; \# W M; - F ?) ; \text{`} i K^{\circ} i i B M; - \zeta ^2 M; i ? M ? H H M ,$
 $@ \text{æ} W M; + | K \text{Æ} 5$
 $> B M ? \zeta - m M | B \zeta 9 M; - K \dagger + / M H \text{`} i ? \text{`} M [+ O \text{æ}Q\grave{I}M; S?QM; M?QM; + ? Q i \grave{E} B \# \bullet v ;$
 $H \text{`} K [m + ? m v M i ? \bullet M K \text{`} i i \grave{E} B M ? Q p \text{' } v - / M b Q + \text{€} + M \text{`} M; + k M; F ? \neg M; + \acute{A} M M ? \check{A} X$
 $\text{æ} Q \text{Æ} M; S?QM; \zeta Q K_{,,} i M ? b M p T ? Q h - M i S M Q \text{Æ} M; - h S L Q \text{Æ} M; H B + t \hat{u} Q ,$
 $@ G \frac{1}{2} Q M Q \text{Æ} M; + k M; F ? \neg M; \# Q ; B \grave{I} H \text{`} K M ? Q p \text{' } v X$
 $@ E ? \neg M; T ? ^a B + ? S \backslash$
 $- \text{æ}Q\grave{I}M; S?QM; \neg K p K \dagger i \zeta m F ? \text{' } M ? b M p T ? Q ? B \zeta \Phi B a \text{€} i h ? - M X$
 $h B m i ? 9 + i \text{`} \acute{E} M K_{,,} i M ? b M \text{æ}Q\grave{I}M; S?QM; K^{\circ} i + \text{€} B ,$
 $@ G \frac{1}{2} Q h ? M; i H \grave{E} M i m \text{' } B i \grave{E} B M ? Q p \text{' } v M ? Q M; + k M; + ? Q i W M; H m \text{`} Y + ? Q M; Q\grave{I}B$
 $i ? B m ; B M; Q \text{Æ} B K \text{`} + ? \text{`} m F ? \neg M; Q i \zeta m F ? \text{' } X$

æQϕM h?'i sQ+? ϕSM; îK°i # M ;"i ϕ-m i?"i KϕM?,
@ æ9M; p"v ϕ9M; p"v5 G½Q æQϕM i +ÁM T?ªB i? v iÈB K'v +€B F?,M #¬M;- ϕ2K
H m`Y +O M;QÆB p bBM? bϕ+? b)X
hB m i?9+ HϕB M|B,
@ *?ŠM; [m H"- S?QM; i?B m- +€B i?S i` M M;Q`B M;QÆB ϕ| X

R3yX *?QÆM; RdN, E *?mv M *´ hQ+?555

o¬ h?Q`M;
h€+ ;Bª, Jϕ+ J†+
*?QÆM; RdN, E +?mv M +´ iQ+?555

@ G½Q #ªM çSM; b m H" B\

L m F?¬M; +| +?9i M,M; HU+ i?b b Q +| i? /€K i` M? KB M; ,M pÈB æQìM; S?QM çQÊ+X

om h`mM; M|B,

@ *,M +S i?2Q iBM iS+ i /Á H çQÊ+ i?b iQ h9v sm•M G•m M"v H" bªM M;?B T +O

GQm o•M h¬M; \ æQìM; S?QM; M?Qm K"v- i¬M; K¬M M"v KbM? +kM; ç½ M;?2 [m - h9- i?U+ HU+ +QB M?Q b" M b" M pÈB h?B M h9- +?d +| çB m F?¬M; M;ì çQÊ+ #¼ i?"M?X

@ s2K i?QìM; h?B M h9 iQ" M #° ç m H" M[M?•M b Q\

æQìM; S?QM; +QìB H¢M? K°i iB M;X

*kM; #ÎB pb H" M[M?•M- +?Q M M KÈB F?¬M; iB M [mªM M?[M; +?mv M i? M"v- +`"M; H" M?•M +Æ ?°B çK+ MQÊ+ #ûQ +ÁX

E?¬M; +ÁM ;b ç M;?B M;ì- ç•v `ä`"M; H" F?B m F?Q+? +?QM? /B M- /M b Q æQ M?Q p"v `²B- M?QM; h9v sm•M G•m pšM F?¬M; i? K M;?2X L|B æQìM; S?QM; #€ ç çQÊ+- M?QM; M?[M; MÆB T?S+ i¢T M?Q p"v i`QM; hoM? M i?"M?- æQìM; S?QM i`QM; i v KbM?X

L m M?Q h9v sm•M G•m H" /Q M;QìB i?QìM; KÎ i?b æQìM; S?QM; +kM; b) F?¬M; - L?QM; ç•v H¢B H" /Q GQm o•M i¬M; KÎ` - GQm o•M i¬M; +kM; +| ç` #"M +O KbM çQ i v p"Q M²B +ÆK +O KbM? \

h?'v i?¬M b,,+ +O æQìM; S?QM; F?¬M; çm+Ê i®i- om h`mM; p°B M|B,

@ h +kM; H" bÊ H"K T?B M iÈB h?B M h9 M M KÈB i¢K i?ìB F?¬M; ç w iÈB #¼M i`Î p` [mv i ç`M?X

@ E?¬M; +| ;b T?B M +ªX

æQìM; S?QM; i?ªM M?B M M|B,

@ L?[M; bBM? w M"v +O GQm o•M i¬M; +kM; +?d +| i? •K i?¬K H"K Î;¬M ç!- F?¬ /B MX *?Q M M M|B- +?Q /M H" ?¬K M v +?9M; i b M #^M; h9v sm•M G•m i?b GQn Mm®i #² ?ÁM H"K M;¼iX "¼M +?9M; +kM; F?¬M; i? pb M?[M; +?mv M i? M"v K" i >m®M; ?² ;b- pB + M"v H" /Q æQìM; S?QM; +?O i`QÆM;¬ F?¬M; HB M [m M ;b iÈB

@ h9v sm•M G•m b Q\

æQìM; S?QM; +QìB K°i iB M; ,

@ æB i?¬B- i?B m ;B i M;QÊ+ H¢B Km®M M? M? iÈB ç! t2K i?Y t2K- `®i +m°+ H" hS MQÆM; Î# M +¢M? i?ªM M?B M +QìB,

@ G½Q h? M;¬ ?mvM? Km®M çB i?"i b Q\

h? M; S?B hB m QÐM M;U+ M|B,

@ "ªQ p S?QM; i?B m H" i`€+? M?B K +O i 5

hS MQÆM; M|B,

@ h®i H,,K- +?9M; i +MM; çB- i Î i`QM; M?" bm®i +kM; +ªK i?'v `i M?"K +?€MX

h? M; S?B hB m M;?2 çQÊ+ bYM; b®i- p Kti ç m F?' M|B,

@ hS MQÆM; "- MÆB /Æ #~M M?Q p"v i?"i bU F?¬M; i?Q+? ?ÊT +?Q Km°B HmB iÈ +?mv M ;b t'm +?ŠM; H) Km°B F?¬M; iBM p"Q M?•M T?~K +O i b Q\

h? M; S?B hB m pW M|B- pW ç i v b m HQM; ` /'m pÈB æQ¢M h?'i sQ+?X
 > B ?mvM? ç ç²M; + K +°M; F?´ M?B m M,K M?Q p"v- H"K b Q F?¬M; ?B m w M? r
 æQ¢M h?'i sQ+? çB H M T?Q i`QÊ+ M|B,
 @ h~m i~m- H-M M"v i +kM; b) çB i?2QX L;Q|B +S v M i•K- i b) i`¬M; +?WM; ç¢B
 H"K ` +?mv M ;b +| H¶B pÈB i~m- +?Q /M M?bM K°i M[M?•M F?€+ +kM; F?¬M; çQ
 h? M; S?B hB m H° ` p K†i çQ ç€K- M|B,
 @ G½Q æQ¢M M;QÆB +kM; ç°+ €+ M?Q p"v b Q\
 Zm v M;Q|B H¢B `²B M|B pÈB hS MQÆM;,
 @ hS LQÆM;- Km°B F?¬M; iBM i +kM; T?ªB iBM H½Q æQ¢M- H½Q æQ¢M H" K°i M
 hS MQÆM; i`-K M;•K i`QM; +?®+ H€i- ç€M? ;B€ h? M; S?B hB m `²B ;"i ç-m M|B,
 @ æQÊ+ `²B- i ç²M; wX
 L?`i?9+ çB i?2Q i?b i +kM; M i•K- i?"i ` i +kM; F?¬M; Km®M çB iÈB M?[M; MÆ
 h? M; S?B hB m ?Qi ?Qi KkB- M?bM æQ¢M h?'i sQ+? pÈB €M? K„i +ªK ç°M; iÈB K
 hS MQÆM; M?•M +Æ ?°B M"v /MM; i`mv M •K M?"T K"i MÈB K°i +•m pÈB æQ|̇M; S?
 ;"i ;"i ç-mX h-M iS MQÆM; H"K b Q iBM çQÊ+ ? B ?mvM? ç æQ¢M h?'i sQ+? p" h
 M?B K æQ|̇M; S?QM; K" i?¬BX G-M M"v æQ|̇M; S?QM; çB ` M;Q" B M m T?€i bBM
 ?¢B ç¢B b€i i?-M T?®B ?ÊT i€+ +?B M i?b KÈB çQÊ+X *?Q M M h-M iS MQÆM; +
 h? M; S?B hB m çB i?2QX
 @ æB i?¬BX
 æQ|̇M; S?QM; tQ v M;Q|B çB ` +Y
 @ *?9M; i çB t2K i?Y t2K GQm o•M i¬M; i? M"QX
 oW çB +?Q çQÊ+ K'v #QÊ+- ç°i M?B M ?„M +ªK i?'v v T?K+ b m HQM; #` MQm H
 M?bM H¢B i?b i?'v GBM? E?B T L? M ç M; M;~M; +€B ç-m M?Q M?Ä H M- i v M„K +
 +?9 M?bM ?„MX
 @ h +kM; Km®M çB5
 GBM? E?B T L? M K„i M?„K K„i KÎm QªB M|BX
 æQ|̇M; S?QM; /Î F?|+ /Î +Q|B,
 @ L;QÆB #B i MÆB +?9M; i çB H" MÆB M"Q F?¬M;\
 GBM? E?B T L? M +?"K `½B ;"i ç-mX
 @ o"v K" M;QÆB +ÁM Km®M çB i?2Q\
 @ *| +€B ;b F?¬M; çQÊ+X h +kM; F?¬M; T?ªB H" +?Q iWM; i?'vX
 GBM? E?B T L? M M;[#'i FBM? M?•M iY #'i ?Qm UH|B F?¬M; FBM? M;Q|B i?b +?
 çSM; # M +¢M? bÊ ? i ?²M- i?-K M;?o [mª M?B M H" M;Q|B Î +¢M? S?QM; i?B m;
 +¬ MQÆM; KÈB #ªv i€K im´B +kM; +| i? M|B çQÊ+ M?[M; H|B M?Q p"vX
 æQ|̇M; S?QM; +ÁM Km®M F?mv M #ªQ K°i T?2M i?b GBM? E?B T L? M ç½ KÎKB M
 @ h F?¬M; Km®M Î K°i Kbm?X .M b Q i?b M;QÆB F?¬M; K M; i çB- i +kM; +| i?
 h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?'i sQ+? HB +K„i M?bM M? m- i`QM; HÁM; F?¬M; F
 +MM;- F?¬M; #B i ?„M /MM; i?O çQ¢M ;b- H¢B +| i? F?B M +?Q iB m M? ç-m M"
 L m +QM #û Km®M çB +MM; #¼M ?¼i?b ç9M; H" F?¬M; B +| #B M T?€T M; ,M +ªM
 iB M; M|B,

@ S?QM; i?B m ;B - K M; +¬ #û i?2Q çBX
æQÌM; S?QM; +QÌB F?´ K°i iB M; ,
@ *kM; çQÊ+- #'i [m€ T?ªB M; ?2 HÌB i KÈB +?Q çB i?2QX
GBM? E?B T L? M H" T iS+ ;"i ç-m M?Q ;" K´ i?|+X
h`QÊ+ H9+ `ÌB F?ÄB u M GB m +€+- GBM? E?B T L? M +ÁM +?¢v iÈB +?"Q hB m
pm®i ç-m +O ç®B T?QÆM; M|B,
@ L; Q M M; Q½M K°i +?9i- i, i, b) Km ç², M M; QM +?QX
E?~m F?Q F?B M|B +?mv M +S M?Q H" M; QÌB HÈM- F?B M +?Q M; QÌB F?€+ +ªK i?
*?QÆM; R3y, æB i? M? H•m555 U>¢V
J M? G¢+ ;"i ç-m- HQm Hmv M F?¬M; `ÌB M|B,
@ h, i, - i, T?ªB K m i`Î H¢B ç|X
J°i M?|K M; QÌB /QÈB bU /šM /„i +O om h`mM; /šM çQÌM; +?"K`½B `ÌB F?ÄB h?B
GBM? E?B T L? M ?'T /šM F?¬M; #B i# Q M?B m €M? K„i +O ç iY h?B M h9X *Æ
b) +?¢v iÈB tQ ç-m pûQ K€ +¬ #û - F?2M M; ÊB +¬ #û p`B +•mX
GBM? E?B T L? M +S v M?Q iQÊM; ;¶- pšM MQm H'v v T?K+ +O æQÌM; S?QM; X
pÁ KbM? F?¬M; ç w iÈB- i` M K†i i?"K +?Q +kM; F?¬M; +| +?9i #B M ?B M ;bX
h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?'i sQ+? Î# M +¢M? i?'v p"v i?b HQ H„M; ç T?ÁM;
"" +¬ M?Ä M"v p¢M M?'i iS+ ;B" M- i?b pB + b M #^M; h?B M h9 +?ŠM; [m +?d H'
M?€v K„iX *kM; K v +?QM? H" +QM #û F?¬M; +| p ;b H" iS+ ;B" M- p'i pªH„K KÈB
? B p` b€i i?¬M ç½ QÊi çšK K² ?¬BX
h? M; S?B hB m i?'T ;B¼M; M|B,
@ h M|B +€B +QM K M| +?S- H½Q h? M; i M; "v i?QÌM; ?B M H" M? M?Q p"v +kM;
M[M?•M FB - ç€K M; QÌB M"v ç9M; H" p¬ p`5
æQ¢M h?'i sQ+? +kM; H" +QÌB F?´,
@ GQ¢B +?mv M tªv` K°i H-M H" çQÊ+- M m +ÁM H•M b m M[i?b i bÊ i b) F?¬
æ9M; H" M; QÌB F?¬M; #B i F?¬M; +| i°B- h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?'i sQ+?
*?Q /M i`QM; +m°+ +?B M i` M? çQ¢i i?¬M #BM? +kM; # ç¢B i? HU+ +kM; /€K H'
i¢B +?Q /M ; M +O ? B M; QÌB #¼M ?¼ +| iQ ?ÆM M[i?b +kM; F?¬M; /€K +?¼+ ;
om h`mM; çB K°i KbM? Î T?Q i`QÊ+- +?d +ªK i?'v F?¬M; F?Q ?ÆB [m€B H¢X
"®M M; QÌB ç" M ¬M; çB /¢Q- H¢B +ÁM ç2K i?2Q K°i iB m +¬ MQÆM; #®M M, K im´B
>ÆM M[iB m +¬ MQÆM; M"v +ÁM + Q [mw; B®M; M?Q K°i iB m +¬M; +?9 p"v- om
+¬ #û- +ªK i?'v M?[M; MÆB M?Q p"v F?¬M; tSM; ç +QM #û çB p"Q- +QB M?Q H" ç
iÈB M?[M; MÆB ? M ?¢ M?Q p"v i?b +kM; ç½ H" K°i HQ¢B F?BM? M?ÌM /" M? +?Q
"i [m€- +| M|B ;b i?b +kM; M?Q p"vX
hQM? ` - om h`mM; +kM; F?¬M; +ÁM #B M T?€T M"Q F?€+- +?d +| i? çB i`QÊ+ /šM
i?"M?- GBM? E?B T L? M [mª M?B M ç½ F?B M +ª i?"M? /"v b|M; X "i [m€ h? M; S
sQ+? pb M; ?o iÈB bU M iQ" M +?Q bBM? K M? +O M?[M; M; QÌB tmM; [m M? M M
ç2K b€i F?Q iQ" M i?•M F?) T?|M; ` M; Q`B- +?Q M M M?[M; M; QÌB ç| +kM; +?d /€K
t - +, M #ªM F?¬M; /€K iÈB ;¬M ;B®M; M?Q ç iY h?B M h9X
GBM? E?B T L? M iW ç-m +?Q +m®B pšM M?Q i? - ;BÆ #" M i v M?Ä #û M„K H'v v
? i M?Q K°i +€B çm¬B i?2Q b m ?„M- K¶B #QÈ+ F?¬M; M? M? F?¬M; +?"K- i` M
i? v ç´BX

aU M€Q M?B i +O hoM? M i?"M? +kM; F?B M +¬ #û +?9 w p" B H-M- #'i [m€ +kM
M?QM; i?S M"v +kM; F?¬M; +| +?¶ M"Q ç†+ #B i +^aX

*?QM? H" # M çQìM; +| `i M?B m ç², M p†i- F?B M +¬ #û F?¬M; F K çQÊ+ K" çÁB
`Qm î b m æQìM; S?QM; X

æQìM; S?QM; Km +?Q +¬ #û K°i Qi bÆM i` p" KÆ K KX L" M; pW ,M pW M?2),
KS+ +?^av MQÊ+ K„i M?QM; pšM T?^aB +® ,MX

om h`mM; H9+ M"v +kM; çB +?"K H¢B- pW ;BÈB i?B m ?Q" M +^aM? K'v i?€M; M v i

*^a hoM? M i?"M? +?Q /M H" HQm K M?- F?'i +€B ? v ?„+ ç¢Q- T?"K H" M?[M; i?
i?m T?K+ çQÊ+ `²B- ?B M i¢B +| i? M|B om h`mM; ?„M H" HQM; ç-m H½Q ç¢B i`Q

L; v +^a bÁM; #¢+ +MM; F?€+? çB K +kM; ç½ #` ?„M HkM; HQ¢M- KÎ p" B bQM; #¢+ |
hoM? M i?"M?- +?B ` i?"M? #®M T?Q æ¬M; h•v L K "„+X E„ pB M +kM; +| p" B M
H" +O om h`mM; X

om h`mM; +kM; bY /KM; p" B i?O çQ¢M +? M ûT h9v sm•M G•m- M?QM; M?[M; i?O
?B m [m^aX "ÎB pb # M i`QM; h9v sm•M G•m +| K°i i'K +?B m #`B [m®+ b„+ i?B M ?
FB Km®M iÈB h9v sm•M G•m- om h`mM; +kM; F?¬M; i? M; ,M +^aM #¼M ?¼ çQÊ+X

J" i`QM; h9v sm•M G•m- M; QÌB çSM; ç-m ?²M; #^aM; ;¼B H" h?B h?B +¬ MQÆM; -
K'v im´B- /mM; K¢Q i?"i bU i?b +?Q +| M; QÌB M"Q M?bM i?'v- K¶B H-M ` b•M F

M?[M; M; QìB M"v ?-m ? i ç m H" M?[M; M; QìB im'M FB i i` im' B i`QM; hoM? M
i?B m M?[M; H½Q ;B"X æQìM; S?QM; M?bM tQM; HB M M; ¢+ M?B M K°i ?²B- iU ?
M?Ä M[K" +ÁM +| i•K iQ iÈB F„ pB M i? M"v- F?¬M; #B i +| H"K ,M ;b çQÊ+ F?¬M
M[M?•M M"v #B i i?•M T?"M +O om h`mM; X M; QìB ?„M i K M; iÈB iU M?B M F?-
`²B- +?Q M M ç½ /šM ç€K M; QìB æQìM; S?QM; iÈB K°i ;B M T?ÁM; F?€ i` M; M?½
a m F?B M #B tQM; tm¬B +?Q K¼B M; QìB- M[M?•M +?•M i?¬M? M|B,
@ om iB M bBM?- #•v ;B| +€+ M; QÆB +| Km®M ibK K'v i, Km°B iÈB M;²B +MM; ? v
;B M +?ì çÊBX
om h`mM; [m v ç-m M?bM æQìM; S?QM; K°i +?9i- +QìB M|B,
@ o"v T?ªB ?ÄB w iS p` #^M; ?[m +O i `²BX
æQìM; S?QM; +QìB HÈM- M|B,
@ L m i, i, ç½ ç€T SM; HìB KìB +O iB m ç ç•v i?b iB m ç b Q +| i? ibK M?[M; M
F?¬M; i?b +?šM; TªB H" i, i, b) i`€+? i F?¬M; ;B[HìB ?S b Q\
M[M?•M FB HB M +QìB F? M? F?€+?,
@ F?¬M; M; ì iB m + +kM; H" M; QìB i?O iQMX
G¢B i?î /¬B K°i iB M;- M|B,
@ u M i•K çB- i b) F?¬M; i` M? ;B" M? ibM? M?•M pÈB M; QìB F?€+- +| +•m M|B pV
@ o` #^M; ?[m +O i +?QM? H" M; QìB M?Q p"vX
om h`mM; Kî KB M; M|B i? v +?Q æQìM; S?QM; X
@ *?Q M M F?¬M; +-M ibK M; QìB F?€+ iÈB ç•v H"K ;b- +?d +-M +?Q +?9M; i K°i
i`€B +•v p" p" B K|M çB K i•K M; ¼i H" çQÊ+X
@ æQÊ+- tBM +€+ p` +?ì K°i +?9i5
M[M?•M M; ¼i M; "Q ç€T H¢B K°i iB M;- tQ v M; QìB çB ` M; Q" B +Y
h`QÊ+ ç| +ÁM 2 i? M M?bM æQìM; S?QM; p" B H-MX
L; Q" B æQìM; S?QM; ç„+ w K°B ?²BX L½v ;B| ?„M K°i KbM? [mv i ç`M? K¼B pB +
+| w TªM ç®B- ?„M +kM; F?¬M; +| #'i F€ w M; ?o ibK M[M?•M M"Q +ªX
M; ?o H¢B- hB m i?9+ ?B M i¢B +?šM; M?[M; +| pÊ +ÁM +| +QM ;€B M?Ä- çQ€M +?
Km®M ?„M H"K +?mv M +| H¶B pÈB hS LQÆM; i?b ?„M +kM; F?¬M; H"K çQÊ+X
a m F?B M[M?•M FB çB F?ÄB- h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?'i sQ+? +MM; Mî M
hB m i?9+ M|B,
@ S?QM; i?B m ;B - M; QÆB i? M"v H" HW ;¢i ibM? +ªK +O M; QìB F?€+ ç|5 aQ
HB i?ÆM FB X
æQìM; S?QM; H m K² ?¬B M|B,
@ F?¬M; +ÁM +€+? M"Q F?€+- ;Bª pì K°i +?9i i?b +| b Q ç•mX ?ÆM M[- M" M; i?
+?šM; [m H" pb i HÈM H M F?¬M; i X h /€K + K çQ M- M m pW M"v H" hB m i?
+MM; M" M; i - M" M; i F?šM; ç`M? +kM; b) TªM SM; M?Q p"v- #'i [m €`®i +m°+ H
iQM? iQ€M i?b +?d +| K¶B KbM? M" M; i #B i K" i?¬BX
æQ¢M h?'i sQ+? ;"i ç-m M|B,
@ S?QM; i?B m ;B M|B `i +| ç¢Q Hw- M" M; i î i` M; BQìM; H°` p T?|M; ç½M;-
HW ;¢i +?9M; i - HW ;¢i M?[M; M K M?•M F?€+- H) M"Q H" M" M; i i?"i bU bmM;
#¼M ?¼K" M|B- +m°+ b®M; +?QM? H" K°i pî F`+?- #¼M ?¼F?¬M; H9+ M"Q K" F?

F?¬M; H•m b m- +€+ HQϕB K„ p` i?S+ ,M +MM; `QÊm ç½ çQÊ+ çQ H M- +ÁM +| H
i•K iBM? tªQ p¬ +MM;X

M[M?•M Mkm; M`m M|B,

@ sBM +€+ p` iW iW /MM;- i +ÁM TªB çB tm®M; +?`Q ?ÄB +€+ F?€+? M?•M F?€
MQÆM; i`QM; h9v sm•M G•m ç m `i #”M `°MX

@ æB çBX

om h`mM; T?~v i v M|BX

æÊB b m F?B M`M; `ìB çB- æQìM; S?QM; [m v ç-m M?bM çϕB bªM? p¬ +MM; M€Q

@ L; v +ª K'v +?•M b B pti +kM; +| /'m p i ç½ im Hmv M [m€- h9v sm•M G•m t2K `°
o•M i¬M; KîX

h? M; S?B hB m M?'T K°i M;KK `QÊm- M|B,

@ S?QM; i?B m ;B - ç•v +?d M?[M; ;b i`QÊ+ K„i i?¬B- +ÁM `i M?B m + Q i?O ~M
M;QÆB F?¬M; M?bM i?'vX

æQìM; S?QM; ?B M iϕB #'i [m€ +?d H` >mv M ;B B ?ϕ T?~K- +ª h9v sm•M G•m çÄ
i?B m M;QìB im Hmv M i²M iϕB- H'v +ªK ;B€+ ?B M iϕB +O ?„M iU M?B M F?¬M; +
i'i +ª- M?QM; K` ? B M;QìB h? M; S?B hB m +MM; æQϕM h?'i sQ+? ç m H` + Q i?O
T?~K çdM? T?QM; - i?"K +?Q F?¬M; +-M /MM; K„i i?QìM; ç M?bM- +?d +-M F?) +
ç2K ? i i?ªv M„K i`QM; HÁM; #”M i vX

@ *| # Q M?B m M;QìB\

æQìM; S?QM; KîKB M; ?ÄBX

@ E?QªM; # #®M KQÆB M;QìB im Hmv M i`QM; ç| +| # ç` ;B BX

h? M; S?B hB m ç€T-

æQìM; S?QM; M;?2 p"v i?b M?QÈM; K`v,

@ " æ` ;B B\ LÆB M`v H`K b Q HϕB tm'i ?B M # æ` ;B B + Q i?O\

"i [m€ +?d H` K°i F„ pB M- +?Q /M GQm o•M i¬M; +| +QB i`¼M; i? M`Q çB M[- +H
æ` ;B B + Q i?O ç M MÆB M`v +?S\ >Q†+ H`KK+ çQ+? +O #¼M ?¼ p®M +kM; F?

om h`mM; F?¬M; F?ÄB +ªK F?€B K°i iB M; ,

@ E?| i`€+? #¼M ?¼ F?¬M; bÊ i +? M ûT- ?| ` MÆB M`v +| # æ` ;B B + Q i?O ~

JϕM; HQÈB ibM? #€Q +O om h`mM; ?B M iϕB çO ç # Q T?O +ª hoM? M i?`M?- #'i
+?d +-M ?„M Km®M #B i ç m +| i? #B i- M?QM; /mv +?d +| ç®B pÊB h9v sm•M G•m
L m +| + Q i?O i?b ?„M +kM; F?¬M; +€+? M`Q /Á H `ä`”M; çQÊ+X

æQìM; S?QM; i`-K M;•K +?®+ H€i M|B,

@ >¬K M v i?B m ;B i iÈB H` ç ç”T iB K- K¼B M;QìB +| w FB M ;b F?¬M; - +?9M;
?Ov h9v sm•M G•m M?Q p"v- H`K p"v i?b ?ÆB i?B m çϕQ çS+ `²BX

æQϕM h?'i sQ+? î# M +ϕM? +QìB F?) K°i iB M; ,

@ S?QM; i?B m ;B M;QÆB ç•v +?QM? H` pW Km®M H`K F„ M[HϕB Km®M çQÊ+ H

æQìM; S?QM; +QìB Kd K°i iB M; ,

@ .M b Q +kM; H` çϕQ Hw B îi` M + Q i?b +| [mv M i?¬BX

h? M; S?B hB m M|B,

@ +kM; F?¬M; +|; b F?|X L m #¼M ?¼ +| M?B m + Q i?O ~M M'T M?Q p"v i?b +?9M
 ;B"M H" çQÊ+ `²B- iÈB H9+ ç| #¼M ?¼ tm'i i?O i`QÊ+ i?b F?¬M; i`€+? +?9M; i ç€
 ç€M? i`ª HÐ i v ?Ov K°i +€B F„ pB M +kM; H" +?mv M #bM? i?QÌM; +?S b QX
 æQÌM; S?QM; M?bM h? M; S?B hB m +QÌB ?ÄB,
 @ hB m i?9+ +| #B M T?€T\
 @ E?B m F?Q+? i?¬B K"- B K" F?¬M; H"K çQÊ+5 M?[M; +?mv M M?Q +® w #ÈB K
 M?B m `²BX +?d +¬M / K†i /"v K°i +?9i- ç²K i`„M; ç' B i?"M? ç²M H" çQÊ+X
 h? M; S?B hB m +QÌB ?„+ ?„+ K°i iB M;X
 @ >ÆM M[- F?¬M; T?ªB +?d H€i M[i?b h?B h?B +¬ MQÆM; FB b) çB ` b Q\ h?
 G•m- M; QÆB M|B t2K- M m +?9M; i ?mM; ?,M; pM M?K+ M" M; K°i T?2M i?b +ÁM b
 b Q\ æ®B T?QÆM; pW iS+ ;B" M i?b b) +| bBM? bU- #¼M ?¼ M?'i ç`M? T?ªB H° /
 +| i? ç€M? i`ª `²BX
 æQÌM; S?QM; H"TiS+ KÎKB M; M|B,
 @ *?mv M M"v T?ªB M?ì iÈB hB m i?9+ i?¬B5 h?B m ;B i +?d M;²B ç•v t2K M€Q M
 h? M; S?B hB m bYM; b®i- +QÌB F?´ M|B,
 @ S?QM; i?B m ;B M; QÆB ç½ bÈK +| +?O w M"v `²B T?ªB F?¬M; \ *?d +?ì H½Q h?
 æQÌM; S?QM; ? ? +QÌB F? M K°i iB M;,
 @ h +?d H" i v KÆ K" i?¬B- i®i M?'i H" M M ?¼+ i" T FBM? M;?B K +O ? B p` iB
 M?'i ç`M? H" bîi`QÌM; +O ? B M; QÌB +€+ M; QÆBX
 h? M; S?B hB m M?'i i?ÌB #m²M #U+ F?¬M; i?¬B,
 @ *€B M"v K" +ÁM +?B ` iB M #®B pÈB i v KÆ b Q5
 J'v M; QÌB pW +QÌB pW M|B ?²B H•m- +?Êi M;?2 K°i i? M? •K i`"K `½B i`mv M i
 i`QM; ç¢B bªM? i`QM; M?€v K„i v M i oM? H¢B- F?¬M; #B i M; QÌB M"Q FQ+? ç°M;
 @ h?B h?B +¬ MQÆM; ` `²BX
 h`QM; H9+ M?'i i?ÌB- €M? K„i +O K¼B M; QÌB ç m i"Ti`mM; M?bM H M M; v ;B[ç
 +?d i?'v iW i` M ç" B + Q- KQÌB K'v M; QÌB K†+ +mM; i` M; `U+ `Ð iW iW çB iÈB- i`
 i?B m M[i? M? i9 M?Q +QM ;€B M?" H" M?- F?B M K¼B M; QÌB F?¬M; +| i•K iQ #`v
 M" M; ç m i`2Q K°i K¢i +QÌB KdK i?ªM M?B MX
 J°i M[M?•M K†+ [m¬M €Q çÄ iQÆB iW b m #QÊ+ ` - ;B®M; M?Q M?[M; M;¬B b Q p
 iW #QÊ+ iÈB ç" B + QX J†i +O M" M; #` K°i i'K HK ç²M +?2 FQM- +?d H°` MY bQ
 J¼B M; QÌB M K M?•M tmM; [m M? ç m M?bM M" M;- ç€K M; QÌB æQÌM; S?QM; +kM
 L; v H9+ æQÌM; S?QM; M?bM i?'v +†T K„i +O M" M; i - i`€B iBK #¶M; M?B M ç" T K
 b B- ç¬B K„i M"v `i ç TX #i F€i iW M; [ ?Q H - i` m +?m®i M"Q +kM; F?¬M; çO ç
 i?m°+ p M?•M ;B M M"v- ç¬B K„i M"v ;B®M; M?Q K°i M;¬B b Q b€M; H'T H€M?- +
 HÈM- ?9i i'i +ª p"Q # M i`QM; - H"K +?Q F?¬M; B +| i? F K +? çQÊ+X
 J†+ /M +?Q M?bM i?'v F?m¬M K†i i?"i bU +O M" M;- M?QM; +| ç¬B K„i HBM? ç°M
 M?•M ;B M F?|B HY i? M"v i?b iQ +?i imv i ç®B F?¬M; i? FûK çQÊ+X
 æQÌM; S?QM; ç½ M?bM i?'v [m F?¬M; Qi K„ M[- +ª h?B M h9 K„ M[i¬M; i¬M; HÈT
 çQÊ+ M?½M ibM? M?Q p` h?B h?B +¬ MQÆM; î i`QÊ+ K†i çQÊ+ - #'i Hm" M H" B- i
 M" M; +kM; b) +| K°i HQ¢B +ªK ;B€+ iU iB K†+ +ªKX
 h`QM; bm®i- ç T ç)- [mv M `k- i? M i?MM;- ç¬B K„i M"v iWM; i?ÌB F?„+ F?€+ M? m
 +| M?[M; +ªK ;B€+ #i ç²M;X

h? M; S?B hB m ç-m iB M H" bYM; b®i K°i +?9i M; v b m ç! [m v ç-m M?bM æQ¢M
K†i M;QM; i`¼M; p¬ +MM; - ;„i; Q M?bM p"Q h?B h?B- €M? K„i +kM; F?¬M; +?ÊT K
F?Q iS+ i` M M;QìB M" M;X

@ H½Q æQ¢M

h? M; S?B hB m i?'T ;B¼M; ?ÄB-

@ L;QÆB +ªK ;B€+ çQÊ+ ;b b Q\

æQ¢M h?'i sQ+? i`-K ;B¼M; M!B,

@ _'i [m, /`5 L" M; i F?¬M; ? +! /'m ?B m M"Q +?Q i?'v ç½ iWM; im Hmv M- i` M M
F?Q / Q ç°M;X L?QM; ç¬B K„i M"v X F?¬M; T?ªB i?S K" M;QìB #bM? i?QìM; +! i?

@ E?¬M; b BX

h? M; S?B hB m ;"i ç-m,

@ >Q†+ H" i?U+ HU+ +O M" M; + Q ?ÆM +?9M; i - ?Q†+ H" M" M; im Hmv M #Q T?
+kM; F?¬M; +! #Q T?€T M"Q +! i? ~M ;B'm b¢+? b) iQ" M #° i?U+ HU+ M?Q p"v çQ
i?Q¢i M?bM i?b ;B®M; M?Q M;QìB #bM? i?QìM; - M?QM; ?ŠM F?¬M; T?ªB H" M;Q

GBM? E?B T L? M i?U+ HU+ + Q ?ÆM #¼M ?¼- #¼M ?¼ +ÁM +! i? ?B m çQÊ+ H"
i`QÊ+ +- #û i`QÊ+ K†i M"v KÊB KQìB K'v im' B H" K b Q +! i? HÊB ?¢B ?ÆM #¼M
H" +O +ªBX

h?ìB çB K ? B M;QìB M!B +?mv M- i`QM; ç¢B bªM? ç½ +! p¬ b® iB M; i?î /®+ FQ
i`mv M iÊB- +ª ç€K #¼M ?¼ +,M #ªM F?¬M; i? /ìB €M? K„i F?ÄB h?B h?B +?9i M"

M; v +ª æ` ;B B + Q i?O M?Q om h`mM; +kM; +?d +! i? M?bM h?B h?B +- MQÆ
tm®M; KkB +?•M +O KbM?X >„M bÊ KbM? #` K ?Q†+ #îB +†T K„i FB X

om h`mM; +MM; ç€K M;QìB æQìM; S?QM; F?¬M; +! #` K ?Q†+ M?QM; M K M?•M i
K ?Q†+ ;¬M ? i`²BX

>²M; M? M ?¼ i?Ov- ?¢B MQÊ+ ?¢B /•M5 *?Q iÈB ;Bì F?„+ M"v- æQìM; S?QM; K
?"K M;?o +O ? B +•m i` MX L m H" M!B "¢+? hB m G¢B p" J¢+ GQm h¬ +! p ç T i
M;?B M; MQÊ+ M;?B M; i?"M? i?b h?B h?B +- MQÆM; i`QÊ+ K†i +?QM? i`QÊ+ K
L" M; i F?¬M; +! HQ¢B bS+ [mv M`k M?Q ? B M;QìB FB K" H" K°i HQ¢B [mv M`k
+ª H9+ h¬M hS LQÆM; +® w H" K Mkm; +kM; +ÁM FûK- ;B®M; M?Q H" K°i HQ¢B F?

a m F?B M" M; çB ` - ç-m iB M H" +?•M i?"M? ?"M? H pÈB K¼B M;QìB- b m ç! iW i
M;QìB K M; H M iÈB K°i +•v +´ +-K b„+ i?€B +´ tQ - h?B h?B +- MQÆM; H v ç°M;
ç" M mv M +?mv M- HB M KB M F?¬M; /Si iW iW p M; H M- /¬M /¬M F?m +?i€M` #
i?QªM; i?b +?"K`½B M?Q /ÁM; bm®B `!+ `€+?- F?B H¢B ;'T ;€T M?Q i?€+ ç´- H9
F? v M;¼+ - i?dM? i?QªM; HQìM; HU M?Q HìB i?O i?d # M i BX

hB M; ç" M ;B®M; M?Q Km®M M!B `ä +ªK t9+ i`QM; M°B i•K +O h?B h?B +- MQÆ
ç m ç„K +?bK p"Q i`QM; ç!X

h?ìB çB K h?B h?B F?ªv ç" M- M?[M; i?B m M[K†+ +mM; i` M; `U+ `Ð FB +kM; #„i
K°i ç€K ?² çB T tBM? ç T F?¬M; M;WM; HQÊM [m M? M" M; - ç T F?¬M; b Q iª tB
Km®M M;Q€B M?bMXX

E?B F?9+ M?¢+ F i i?9+- iQ" M i`QìM; ioM? H†M;X M; v +ª ? B M;QìB h? M; S?B h
[m # Q M?B m b!M; iQ ;B! HÊM +kM; pšM +ÁM +ªK i?'v /Q •K p,M; pšM; # M i B
F?€+X

æQìM; S?QM; +QìB F?´ K°i iB M; - +?ûT KB M; M!B,

@ Zmª M?B M / M? #'i ?Q i`mv M- p` h?B h?B +- MQÆM; M"v ç9M; H" i" B b„+ bQ
M?B m M;QìB i?2Q çm' B M?Q p"vX

G9+ i`QÊ+ ;†T i?'v h9v sm•M G•m M€Q M?B i M?Q p"v æQÌM; S?QM; +ÁM +ªK i?'
?B Mi¢B b m F?B i?'v çQÊ+ M,M; HU+ h?B h?B- æQÌM; S?QM; +| i? ?B m çQÊ+ i•
FB X

@ > v5

F?¬M; #B i H" M;QÌB M"Q ç°i M?B M ?¬ H M K°i iB M; # Q ?"K +ª +?•M i bM? p" p m
?Q M ?¬ p M; H M M?Q i?Ov i`B mX

@ > v E?K- F?K F?K

J°i i? M? •K ;B" Mm +kM; F m HÈM- #'i [m€ M; v b m ç| ?„M HB M ?Q H M F?¬M; /
æQÌM; S?QM; i?2Q i? M? •K +9B ç-m M?bM H¢B i?b i?'v K°i H½Q ;B" ç M; ?Q ç M
M?Q K°i +•v b„T M;½ tm®M; ç'iX J'v M;QÌB ?-m # M +¢M? ¬M; i +m®M; [mQi çQ

@ H½Q ;B - H½Q ;B M;QÌB H"K b Q p"v\

H½Q ;B" p¶ p¶ #° M;U+- ?[m F?Q p¬ HU+ M|B,

@ F?¬M; çQÊ+ h ç m b®+ ?¬M; `²B

@ J m çQ H½Q ;B i`î p X

J°i M;QÌB ?-m FBM? ?QªM; F m F mX

H½Q ;B" HB M [mª [mv i +U imv i,

@ B /€K B /€K çQ i i`î p - i +„i çSi +?•M +?| +O ?„M5 h Km®M î H¢B

æQÌM; S?QM; F?¬M; M?`M çQÊ+ HB + K„i M?bM -i?-K M;?o H½Q ;B" M"v iQÎM; +?
M?B m H„K +kM; F?QªM; #®M KQÆB im´B K" i?¬BX

J°i M®i M?¢+ ç K M"v iU M?B M F?¬M; i? F?B M +?Q #'i +S F M"Q +?9 w- h?B h
?QÈM; ç¬B K„i ç T tm®M; /QÈB F?) ;"i ç-mX

æQ¢M h?'i sQ+? M?„+ M?î,

@ H½Q h? M;- ç M HQÊi M;QÆB ` `²BX

h? M; S?B hB m bYM; b®iX Kî KB M; M|B,

@ *? i i?"i- i?B m +?9i M[i [m M K'iX

oW M|B tQM; HB M iB M H M p¶ #`MX .MM; K°i +?B m ç€M? H M #`M ;•v ` K°i iB
+€B #`M +kM; #` ç€M? i?OM; K°i H´X

R39X *?QÆM; R3j, h?"T .B M J B S?K+X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; R3j, h?"T .B M J B S?K+X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

hB M; ç°M; M"v i`U+ iB T €i çB iB M; ?Q M ?¬ F?B M €M? K„i K¼B M;QÌB +kM; +?

h? M; S?B hB m iS+ ;B"M [m€i H M,

@ *?ŠM; [m +?d H" F„ M[` M; Q" B #m¬M #€M T?QM; ibM?- H¢B +| K†i KkB HÈM
 H•m M?Q p"vX >B M i¢B KQÈM p" B iB M; ¸"M `„K +?| iÈB ¸ ?Q H°M; +?9M; i b Q
 æQ`M; S?QM; `Ki ¸-m H¢B- i?-K M; ?o hB m i?9+ i?"i H" i`U+ iB T [m€ `²BX
 æQ¢M h?'i sQ+? +kM; Î K°i # M •K /QÆM; [m€B F?Q M|B i?2Q,
 @ hB M; ¸€M? `„K +O ¸¢B + i +ÁM / M; ?2 ?ÆM +ª iB M; ¸"M +O M; QÆB M[X
 > B ?mvM? ¸ b m F?B M|B tQM; i?b HB + K„i M?bM M? m `²B +Q`B ? ? K°i +€+?
 æ•v +?QM? H" ;•v bU i`„M; i`ÈM- #ÈB K|+ F?¬M; M|B ¸¢Q HwX
 hB M; +Q`B +O ? B M; Q`B +?Q /WM; H¢B ¸½ F?B M p¬b® M; Q`B iS+ ;B"MX h`Q
 M M -K oX J¼B iB M; K„M; +?YB H ?ûi ¸ m ?QÈM; p ? B M; Q`B h? M; S?B hB m
 > B M; Q`B #BM? iÈB iQÈM; ¸Ð- MQÈ+ iÈB H'v ¸'i M; ,M- F?¬M; ¸ w iÈB M?[M; M;
 FQ+? h?B h?B +¬ MQÆM; X
 @ > B i M pQÆM; #€i ¸ªM FB - /€K pM M?K+ h?B h?B +¬ MQÆM; - i HB m K¢M; pÈ
 J°i i?B m MB M i? M? i9 i?Q¢i M?bM v m ¸m®B ¸SM; /"v +?d p T?Q ;B M T?ÁM;
 oW M|B pW ¸SM; /"v H Q iÈB # M M"vX
 M; Q`B M"v pW ¸°M; - H" T FQ+? ¸°M; F?¬M; Qi i? M? MB M HÁM; ¸-v +, K T?šMX
 i? ?B M mv T?QM; i`QÈ+ K†i h?B h?B +¬ MQÆM; X "'i F M; Q`B M"Q- +?Q /M; B"
 ?MM; ?' ¸B iÈB # M M"vX
 h? M; S?B hB m F?¬M; +?9i bÊ ?½B- K°i +QÈ+ ¸¢T H M H M + M H-m ? B- t„M i v
 @ Zm•M iY ¸°M; F?~m F?¬M; ¸°M; i?OX L m +€+ M; QÆB /€K ¸B H M i?b ¸WM; i`€+
 M; QÆBX
 >B M i¢B ?„M +?d QÈ+ ;b M?[M; M; Q`B M"v ibK ¸ M KbM? ;•v T?B M iQ€BX J°i F?
 #m¬M; i v #m¬M; +?•M ¸¢B M€Q K°i T?2M `²BX JK+ ¸Q+? ?¬K M v +| i? ¸¢i ¸QÈ+
 "¼M ?¼ +?ŠM; [m H" K°i ¸€K i? M? MB M ?¼+ ¸ÁB p, M p - +?d Km®M +?B K H'v
 i?b H"K b Q M?"M i?'v ¸QÈ+ +€B ;b H" h?B M b€i ¸` i?Q\ M; ?û +QM F?¬M; bÊ +¼
 #¬B t'm K†i KbM? i`QÈ+ K†i M[M?•M K" KbM? ?•K K° FB +?S\ J„i i?'v h? M; S?B
 K¼B M; Q`B H¢B +"M; i? K ?MM; ?'X
 L?QM; H" #¼M ?¼ +?Q ¸B ¸QÈ+ K'v #QÈ+ i?b iB M; ¸"M +O h?B h?B +¬ MQÆM; H
 M?Q +ÆM; B| M? i?QªM; [m K†i K¼B M; Q`B- ;B®M; M?Qm iB M; H2M; F2M; +O
 T?šM M° i`QM; HÁM; K¼B M; Q`BX
 L" M; +kM; F?¬M; KÎ KB M; M|B +?mv M- M?QM; K¶B M; Q`B ¸ m +| i? #B i ¸QÈ+
 æ| +?QM? H" K¼B pB + ? v +S /o ?Á pB [mwX
 æ€K M; Q`B iB M H M MY #QÈ+ `²B F?¬M; ¸B M[X h'i +ª K¼B M; Q`B ¸ m M; Y ¸-
 hB m X
 æQ¢M h?'i sQ+? Î T?Q b m M? ;B¼M; M|B,
 @ h?"i F?¬M; ¸ÆM ;BªM M? - F?¬M; M; `iB m +¬ MQÆM; M"v +ÁM i?O ¸Q¢M HÈB
 ;BªM K"X
 h? M; S?B hB m p K†i M?, M M?| - iB T iK+ H"K M; Q`B t'm- H"K ` p HQm K M?- K
 @ J°i ¸€K +?m°i M?„i- +€+ M; QÆB +9i ¸B +?Q ¸¢B ;B ?Q†+ H" M?„K K„i +?| +O +
 @ L K†i h?B h?B +¬ MQÆM; X #¼M i #Ä [m +?Q M; QÆB K°i H-M- +?Ì F?B ` F?Ä
 M; QÆB b) #B i i v #¼M i X
 J°i M; Q`B i`QM; ¸| ?mM; ?, M; M|B K°i +•m ?M /¼ `²B iS+ ;B" M p +?¶ +O KbM? M
 æQ¢M h?'i sQ+? i?-K M|B,

@ G`K b Q #•v ;Bì\

E?|2 KB M; +O h? M; S?B hB m +Q ;B"i- ?Q`M iQ`M F?¬M; M;?o iÈB +?mv M H¢B
F?¬M; T?ªB H` ibM? ?m®M; K` KbM? ç½ /U çQ€M- +?d ç`M? K†i /`v ?¬ H M K°i iB

@ *¬ #û- M;~M; ç-m H M +?Q ç¢B ;B M?bM M;QÆB i?"i F,, t2KX

E iW b m F?B çB ` - h?B h?B +¬ MQÆM; ç m ?ÆB +9B MY ç-m- ;Bì T?9i M`v M;?
p`v- F?¬M; F?ÄB ?ÆB M;~M; ç-m H MX

h? M; S?B hB m p®M ç½ #` M;QìB F?€+ +?€M ;?ûi- ?B M i¢B H¢B HÈM H®B M?Q
M?B M `i #i K½MX L?QM; H9+ M`v ç•v F?¬M; +| M;QìB M`Q ç w iÈB ?„M- #îB pb
MQÆM; M;~M; ç-m H M- M K M?•M iQ`M i`QìM; ç m +?mv M €M? K„i H M M;QìB M

J°i ç¬B K„i ç T- T?®B ?ÊT +MM; pÈB K°i +?B + K¢M +?2 K†i K`m ç2M- K°i i?•M v T
p` ç†+ #B i- F?B M M;QìB F?€+ M;S M;€v i`QM; HÁM;X

h? M; S?B hB m H¢B çQÊ+ pQB çÁB iB M- M|B,

@ J m ;Ð K¢M +?2 K†i tm®M;- i? M`v i?b M;QìB F?€+ b Q +| i? i?'v `ä\

æ€K M K M?•M çSM; /QÈB +?ŠM; M?[M; F?¬M; H`K F?| h? M; S?B hB m K` +ÁM +
+¬ MQÆM; K m i?€Q K¢M +?2 K†i tm®M;X "¼M ?¼ iÈB ç•v ç½ M?B m H-M- M?Q
iWM; i?'v K†i i?"i +O h?B h?B +¬ MQÆM;- HQ¢B +ªK ;B€+ ?QªQ M`v ç½ bÊK /v
?¼- Km®M M?bM i?Y t2K `®i +m°+ /QÈB HÈT F?,M +?2 K†i FB H` /mM; K¢Q imv i

h`QM; €M? K„i +O h?B h?B +¬ MQÆM; M?'i i?ìB H°` K°i iB F?| tY- H°` p ç†+ :

h? M; S?B hB m i?'v p`v HB M bYM; b®i- M?QM; M; v b m ç| H¢B i?'T ;B¼M; M|B,

@ h s- iB m M? ç-m M`v i? K` H¢B +| i?ªM? ?QîM; iÈB i•K +ªM? +O i X

h? M; S?B hB m H` M?•M p`i +Ð M`Q- M;QìB #bM? i?QìM; +,M #ªM F?¬M; i? M`Q
+O ?„M- M?QM; +?d K°i €M? K„i M?m M?QÊ+ +O h?B h?B +¬ MQÆM; ç½ +| i? F
J†+ /M +?d i`QM; +?®+ H€i- M?QM; +kM; çO F?B M h? M; S?B hB m ;B"i KbM?- +
F,, pB M- M m H` H9+ ç®B ç`+? i?b +?d K°i ;B•v i?'i i?¬M +kM; çO ç K'i K¢M;X

oW H9+ ç|- K°i M;QìB i`mM; MB M T?K M?•M K†+ v T?K+ ?Q H çB H M- K¶B #QÈ
`i i`M ç`M?- i` M K†i K M; i?2Q K°i MK +QìB F?B K i®M- çSM; # M +¢M? h?B h?B

@ h?B h?B +¬ MQÆM; M,K M v KÈB KQìB i€K im´B- pšM +ÁM H` K°i iB m +¬ MQÆM
p` M?9i M?€i- bÊ ;†T M;QìB F?€+X h`QÊ+ K†i +€+ p` i? M`v i?b b Q M`M; +| i? ;†
+€+ p` +| F?ªM,M; F?B M h?B h?B +¬ MQÆM; Qm €B- i`î i?"M? M;QìB M?"T K`M ç
i? i?QªB K€B i?QîM; i?S+ /mM; K¢Q +O M`M; i`QM; F?m T?ÁM;`²BX

" M /QÈB +| M;QìB F m H M,

@ J K - +kM; ç½ ?ÆM K°i i?€M; `²B- F iW F?B h?B h?B +¬ MQÆM; iÈB h9v sm•M
K„i +O M`M;X L;QÆB TªB M|B +?Q #¼M i #B i H`K b Q KÈB +| i? +?B K çQÊ+ i
iB M b Q\ h?B m ;B i +| `i M?B m iB M ç•vX

S?K M?•M i` M ç`B +QìB M|B,

@ F?¬M; H`v iB M- h?B h?B +¬ MQÆM; F?¬M; ;B®M; M?[M; +¬ MQÆM; F?€+- Km
i?b K°i T?•M iB M +kM; F?¬M; +-M i®M- +?d +-M M;QÆB +| i? F?B M M`M; +ªK ç

M;QìB M¼ H¢B M|B,

@ h?B m ;B i Km®M iQÈM; K¢Q +| iQÈM; K¢Q- Km®M i?•M i? +| i?•M i? - i`QM
M;Q¢B i`W i?B m ;B æQìM; ;B ` i?b ç9M; H`F?¬M; B +| i? pQÊi [m i X h?B h
çQÊ+- +€B FB +kM; F?¬M; çQÊ+- ç•v F?¬M; TªB H` +QB M;QìB +O hoM? M i?"

S?K M?•M M|B,

@ h®M; +¬M; iY- w +O h?B h?B +¬ MQÆM; F?¬M; T?ªB H¨ i? M¨vX

G9+ ç€K M; QÌB # M /QÈB K½B ²M ¨Q i?b h? M; S?B hB m p¨ æQ¢M h?'i sQ+? HB M
M?•M çB iÈB M¨v M?b M i?Q€M; [m i?b ;B®M; K K +O F„ pB M- M?QM; M¨M; i i?
M; QÌB F?€+ F?¬M; M?b M i?'m i?U+ HU+ +O M¨M; i - M?QM; h? M; S?B hB m p¨
¨ä¨¨M; X F?¬M; +?d M?Q i? - M¨M; i +ÁM /MM; K°i +?9i Fo tªQ ç†+ #B i ç i? v ç´

h? M; S?B hB m ç M; +MM; æQÌM; S?QM; M|B +?mv M K°i H9+- # M /QÈB ç°i M?
i? M? •K M? M?¨M; - T?ªM; T?'i M?Q i?O i?d- i? M? •K M¨v +| K°i HQ¢B +ªK ;B€+
i? M? •K M¨v- +?d +¬M H¨ M K M?•M i?b b) +| K°i +?9i +ªK ;B€+ tm•M i•K M?°M M?

@ sBM +€+ p¨ ?½v #bM? ioM? +?È M|M; ;B¨M- +?mv M ?¬K M v H¨ pb i¨B ç€M? ç¨M
F?€+? M?•M F?¬M; ?¨B HÁM; X E?€+? M?•M ç½ M|B p¨v M|B i?b h?B h?B +kM; Km
K°i T?2M- F?¬M; #B i p¨ F?€+? [mw i¨ M H¬m +| +?¨m M K†i h?B h?B- i'm K°i F?
¨°M; i¬K K„i K°i T?2MX

h? M; S?B hB m +SM; ?¼M; - M?'i i?ÌB BK H†M; X

>½K ?¢B HW ;¢i- +QÈT +O ç®i M?¨- ?„M +kM; ¨¨i¨¨M?- M?QM; M|B iÈB ç¨M + ?
K°i +?9i +kM; F?¬M; #B iX M?[M; HÌB M¨v +O h?B h?B ¨ä¨¨M; +| +?9i iS+ ;B¨M p
F?B M¨v- +® w Km®M H¨K ?„M K'i K†i- i? M? •K M?Ä M? - HÌB M|B / M; ?2- M?QM
i¨QM; #¬M; +| ;B'm +?•KX

æQ¢M h?'i sQ+? M?b M +| +?9i ?ª ? M|B,

@ :†T i bM? ?m®M; M¨v- i t2K ç¢B + M; QÆB H¨K b Q ;BªB [mv iX

h? M; S?B hB m iU M?B M +| i? K°i HÌB +U imv i- #ÌB pb M m +U imv i i?b F?¬M;
KbM?- #ÌB pb ?„M pW F?¬M; F?€+? F?Q ;b K¨ F?BM? #d i¨B ç€M? ç¨M +O h?B h?

. M; H9+ ç m F?´ p¬ +MM; - h? M; S?B hB m HB + K„i i?'v Î æQÌM; S?QM; ç M; KQH
HQ H„M; H¨T iS+ #B M K'i- pšv i v K°i +€B M|B,

@ G'v ç¨M i¨ M? +?Q i - ?¬K ? v i b) +?Q +€+ M; QÆB KÎ¨°M; FB M i?S+X

J°i ç€K M; QÌB ÎT?Q /QÈB +QÌB p M; - h? M; S?B hB m iQ HÈM p¬ +MM; ;B®M; M
M?b M H¨ #B i F?¬M; ?B m ;b p •K Hm¨i,

@ *QÌB +€B ;b K¨ +QÌB- ç¢B ;B i F?¬M; #B i ç¨M i?b pšM +ÁM i?B m ;B M?¨i K
G9+ ç M; M|B +?mv M i?b ç½ +| M; QÌB +¬K ç¨M i¨ M? iÈB- +?"K ½B ç†i i¨QÈ+ K†
æQÌM; S?QM; +QÌB F?´ K°i iB M; ,

@ hB m i?9+- M; QÆB H¢B ;•v T?B M iQ€B +?Q i X

h? M; S?B hB m M|B,

@ S?QM; i?B m- i?O çQ¢M iB m #b MQÆM; M¨v i?U+ H¨ HÈB ?¢BX *?9M; i p®M H
i ;¨B p¨Q i? ?¢T?QM; i? M¨vX h i?'v ?¬K M v +?9M; i F?¬M; +¬M [m¢v M[- i?ÌB
/Á¨ä¨¨M; H B H¨+? +O #¼M +?9M; - H¬M b m ?ÆM; iÈB tY HwX

æQÌM; S?QM; M|B,

@ s2K¨ +?9M; i pšM +?Q çO €+ M? X

L m H¨ i?"i €+ M?•M- +¬M ;b T?ªB ç w iÈB M; mv M /Q- i¨U+ iB T ç¢T ç´ h9v sm•M
h¨QM; H9+ K¼B M; QÌB Î /QÈB +ÁM ç M; ?Á ?ûi- æQÌM; S?QM; i?Î /¨B K°i iB M; -
i¨¬K ;B¼M; M|B,

@ hU #¬B t'm¨²BX

a m F?B ;ªv M M •K iB i i?S M?'i- M; v b m ç| - K°i HQ¢B •K Hm¨i F?Q i? ?¨Q ?MM;
K„i K°i HQ¢B F?¬M; F?Q /²M /¨T F?¨M i¨QÆM; HB M i¨¨M M;¨T +ª h9v sm•M G•mX

h? M? •K²M"Q i`QM; M?€v K„i HB M #B M K'i F?¬M; +ÁM; b M[- +Æ ?² K¶B M; QÌB
 i?QÆM; ?[m HU+ M"v F?B M +^a M; QÌB +, M; i?ŠM; - HQΦB +^aK; B€+ M"v +kM; ;B®
 T?QÆM; i€K ?QÈM; - +?d +¬M #'i +~M K°i +?9i HB M`ÆB p"Q pΦM FB T #'i T?K+X
 E K i?2Q iB M; ç"Mi` M?- i`QM; HÁM; K¼B M; QÌB F?¬M; iU +?O çQÊ+ HB M iQÎM
 T?QM; ;"Q i?ûi- ç Q [m M; FB K^aM? H|2 H M F?¬M; M; WM; - •K i?¬K +¬M; FQ+? ?
 çB m H9+ M? M? H9+ +?"K- H"K M; QÌB i +| K°i HQΦB +^aK; B€+ M; mv ?B K M?Q ç
 æ•v H" K°i M?Φ+ F?9+ `i +| HU+- +| i? ?Q"MiQ"Mi€+ ç°M; iÈB ibM? +^aK +O M; Q
 M?m ibM? M"Q- +| +?, M; +?d H" b€i +ÆX
 •K i? M? +~M; M; "v +~M; + Q- b€i F?Q +~M; M; "v +~M; `ä`~M; - KQÌB M; |M i v +O
 +^a M; QÌB T?^aM; T?'i +kM; M?Q ç„K +?bK i`QM; ç|- +~M; F?¬M; M; WM; F?^{av} /•v ç"
 +~M; M†M; M - ?¬ ?'T +O K¼B M; QÌB +~M; M; "v +~M; /²M /"T- F?¬M; Qi M; QÌB im H
 i`QM; M; QÌB H M- /QÌM; M?Q K¶B; B•v K¶B T?9i ç m +| i? #` M; QÌB F?€+ i'M +¬M
 J°i H9+ b m- æQÌM; S?QM; T?'i ? B i v K°i +€B- iB M; ç"Mi` M? HB M M; QM; #†i
 ?²B ?°T`mM; KbM? HΦB i?2Q iB M; ç"Mi` M? /²M /"T +i H M- +?Q iÈB F?B H M iB
 M?B M HΦB M; WM; HΦBX
 J¼B M; QÌB v M H†M; çÊB +?ì K°i ?²B i?"i H•m- €T+? ?¬ ?'T +O KbM?- M?QM; `ä
 T?ÁM; FB ç½ ç"MtQM; X
 @ E?B M K¼B M; QÌB +? +QÌB`²BX
 æQÌM; S?QM; +?"K`½B i?Î` K°i ?ÆB- çB m +?dM? b€i F?Q i`QM; M; QÌB KbM?-
 J¼B M; QÌB H9+ M"v KÈB M?Q; B^aB çQÊ+; €M? M†M; - +?d i`QM; i?ÌB; B M i?"i M; „
 ?¼ [m€ KS+ F?~M i`QÆM; - F?~M i`QÆM; iÈB KS+ +?Q`^M; MÆB M"v b„T bY t<sup>av</sup>`
 ?B M iΦB ç½ #bM? ioM? HΦBX +?d +^aK i?'v +^a M; QÌB KbM? iQ"MH" K² ?¬B HΦM?X
 h?B h?B +¬ MQÆM; p" +^a M; QÌB i`mM; MB M T?K M?•M FB ç m M?bM H M p` i`Q
 K°i H€i b m- h?B h?B +¬ MQÆM; F?) ?û ç¬B K¬B çÄ K¼M; - ¬M M?m ?ÄB,
 @ sBM ?ÄB p` +¬M; iY M"v- F?9+ ç"MM; "B pW ;^av i M; ¼B H" ;b\
 @ h M +O M| H" i?"T /B M K B T?K+X
 æQÌM; S?QM; ç€TX
 GÌB FB pW i?®i` - h? M; S?B hB m p" æQΦM h?'i sQ+? `ä`~M; +^aK M?"M çQÊ+ M
 FB HB M F?~M i`QÆM; - €M? K„i +kM; •K i`¬K ?ÆMX
 @ > v +?Q K°i F?9+ i?"T /B M K B T?K+- iB m M[+ K #€B ?Φ T?QM; X
 h?B h?B +¬ MQÆM; i€M /QÆM; F?¬M; F2Q FB i +?9i M"Q- +| i? ç"MH M K°i F?
 M?B m M; QÌB M?Q p"v- M"MM; iU #B i KbM? p¬ Hm"MH" i? M"Q +kM; F?¬M; i? H
 M?•M M"v bÎ /o #` i`B ç€M? ç"MM +O M"MM; ?'T /ŠM- +| T?¬M HÈM H" #ÎB pb M; ?o`
 @ h?B h?B +¬ MQÆM; [m€ F?2MX
 æQÌM; S?QM; M; ²B Î# M i`QM; ;B M T?ÁM; H¬m ? B KÎKB M; M|B
 @ h p" M; QÆB ç m #B i M|B p i`B M; ? - M; QÆB + Q ?ÆM i F?¬M; +?d K°i #"+X
 .M b Q M K M?•M +kM; F?¬M; i? iBM? i?¬M; ç"MM ?€iX æQÌM; S?QM; +?ŠM; [m +
 F?¬M; i? i®i ?ÆM h?B h?B +¬ MQÆM; çQÊ+X
 @ *?ŠM; [m H"
 @ *?ŠM; [m H" b Q\
 @ h•K ?²M h?B h?B +¬ MQÆM; F?¬M; Î ç•v- +¬ F?¬M; i?m°+ p +?®M T?QM; ?Q in
 i?b F?9+ M?Φ+ iU M?B M F?¬M; iQÆM; SM; w +^aM?X *ÁM i i?b F?¬M; ;B®M; - ç^a

H"K ?ÆM M?B mX h ?B m`ä b€i +Æ- +^aK i?K çQÊ+ b€i +ÆX L?Q p"v K°i F?B bQ b
iU M?B M ?°B Î p"Q i? v mX

h` M ç" B- ? B i`ÁM; K„i h?B h?B +¬ MQÆM; i?Q€M; +?ÈT ? B H-M- iQ€i` K°i i?-
;Bì +| M K M?•M M"Q H¢B M|B pÈB M" M; M?Q p"vX M?[M; M K M?•M iÈB ç•v ibK M
K†i +O M" M; tm®M; ¬K M" M; H M i` M ;BQÌM; - F?¬M; +| M; QÌB M"Q M; Q¢B H X

L?QM; ?¬K M v +| K°i M; QÌB M|B +?Q M" M; #B i- iBK Kbm? F?¬M; Î MÆB M"v- K b
M"vX æB m M"v F?B M +?Q M" M; F?¬M; F?ÄB FBM? M; ¢+- i`QM; HÁM; +kM; i`Î M
M"v iÈB H-M F?€+ ?„M ç½ H¢B M?bm` - i¢B b Q F?¬M; T?^aB H" M; QÌB F?€+ \ h?-
`i M?B m- +QÌB HÈM M|B,

@ o` +¬M; iY M"v i?"i #B i M|B çM - h?B h?B H" M; QÌB i`QM; T?QM; i`-M M M Î M
oW M|B pW +?"K`½B çSM; H M ;Ð K°i ç| ?Q tm®M; - çQ +?Q T?K M?•M i`mM; M

S?K M?•M i`mM; MB M M?€v K„i` /'m- h?B h?B M? +„M K¬B F?) ;"i ç-m- b m ç
i`QM; +?®+ H€i HB M F?¬M; i?'v #|M; /€M; X

S?Q /QÈB K¼B M; QÌB M?'i i?ÌB M€Q HQ¢M- ?¬iQ ;¼B M?Ä,

@ h?B h?B +¬ MQÆM; b Q H¢B çB i? \ *ÁM +?Q iÈB MY + M? ;BÌ K" \

J¶B F?B h?B h?B` M; Q" B #B m /B M ç m F?Q^aM; MY + M? ;BÌ M?QM; ?¬K M v
;B M- H¢B çB` - M?[M; M; QÌB M"v H"K b Q ç²M; wX

R38X *?QÆM; R39, JÌB o"Q J" M *?2X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;B^a, J¢+ J†+

*?QÆM; R39, JÌB p"Q K" M +?2X

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

S?K M?•M i`mM; MB M +QÌB M|B,

@ *€+ p`- +€+ p` #bM? ioM? +?È M|M; - h?B h?B +¬ MQÆM; ç½ +?¼M çQÊ+ w i`mM
+| M?½ ?SM; - #d H•m +ÁM +|`i M?B m imv ib„+ +¬ MQÆM; +| i? iQÆM; #²B- ç•m
+¬ MQÆM; X

L; ?2 çQÊ+ +•m M"v- K¼B M; QÌB M?'i i?ÌB M' B ;B" M- F m iQ,

@ G" B- i M M"Q çQÊ+ h?B h?b M?bM i`9M; \

@ E m ?„M` ç•v H½Q iY b) ;B i +? i ?„MX

@ æ€M? ?„M- ç€M? +?Q K ?„M +kM; F?¬M; M?" M` ?„MX

ó ô

Zm-M ?"Q t9+ ç°M; T?šM M°- F?mM; +^aM? i`Î M M ?¶M HQ¢MX S?K M?•M i`mM;
M|B

@ h?B h?B +¬ MQÆM; ç½ çQÊ+ w i`mM; M?•M H" M; QÌB pW KÈB i`bM? /B M + F
ç`M? +O h9v sm•M H•m- M m ?¬K M v h?B h?B ç½ ibK i?'v M K M?•M Kbm? v m i?
i ç•v b) çQ p` +¬M; iY FB ç M T?ÁM; h?B h?B- FQM? KQM; +€+ p` i?¬M; +^aKX *
Î h9v sm•M H•m b) çQÊ+ KB M T?Q iQ" M #°X

oW M;?2 HÌB M"v- K¼B M;QÌB +kM; F?¬M; M[M€Q HQ¢MX J†+ /M æQÌM; S?QM; ;
i? M? H•m p¬ ibM? #¢+ M;?o F?¬M; B pb F„ M[;•v +?B M- ?m®M; +?B #[,M ?¬
F?¬M; i?Q+? H¢B +ÁM +| i? pmB p pÈB K'v +¬ MQÆM; M[X
h`QM; T?ÁM;- æQÌM; S?QM; +MM; h? M; S?B hB m M;?2 çQÊ+ +•m M"v i?b p¬ +M
F?¬M; M;?o iÈB- +?ŠM; [m KbM? +?d ç" M K°i F?9+ H¢B çQÊ+ h?B h?B +QB i`¼M
h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?'i sQ+? ;BÆ M;| M +€B p T?Q æQÌM; S?QM; ,
@ S?QM; i?B m ;B - HÊB ?¢B X
@ æB m M"v +| ;b F?¬M; ç9M; \

æQÌM; S?QM; i`-K; B¼M; M|B,
 @ L; QÌB F?¬M; T?¢K i i?b i F?¬M; T?¢K M; QÌB- M m M; QÌB T?¢K i - i F?¬M; #
 F?¬M; ; B i #¼M +?9M; - ?ÆM ? B M; ?bM M[M?•M h?B M h9 b) M?"M i B QÆM; - M
 pÈB i`Q im +O h?B h?B +¬ MQÆM; - M" M; M; ?o t2K F i [mª +O M?[M; M[M?•M ç
 +?ÆB +O M; QÌB F?€+ \ > v #` #€M p"Q h9v sm•M G•m i?'T ? M\ h ; B i +?9M; - #¼
 h9 M[M?•M +MM; H" M; QÌB- i? ; BÈB M"v +?QM? H" M?Q i? - +| i?U+ HU+ KÈB +|
 @ *?"M; ; B i #¼M ?¼- #¢M # M? 2K #¼M ?¼ H¢B ibK +?"M; #€Q i?M- Q M Q M i Q
 h?B h?B +¬ MQÆM; ?ÄB M; QÊ+ H¢BX
 @ hÈB K°i M; QÌB ; B i K°i M; QÌB- iÈB ? B M; QÌB ; B i K°i ç|B- M m +| #ªM H½M? +S
 p"Q ç` M; K+ i?b B p"Q ç` M; K+X
 o K†i h?B h?B +¬ MQÆM; +| +?9i FQ+? ç°M; M|B,
 @ *¬M; iY ç M; +QÐM; iW çQ¢i Hw- +?d H'v +È H'T HB K +?mv M ; B i M; QÌB +O
 ç m çÈM i?¬BX
 æQÌM; S?QM; +QÌB H¢M? K°i iB M; ,
 @ æ m çÈM\ :B i M; QÌB i?b +| ; b ç m çÈM\ sBM ?ÄB +¬ MQÆM; - M" M; ; B i M; QÌB
 #B i i?"i` ; B i M; QÌB +kM; F?¬M; T?ªB ç m çÈM ; bX h F?¬M; T?ªB HQ¢B €+ M?•
 M?QM; +kM; F?¬M; T?ªB HQ¢B M; QÌB K†+ +?Q M; QÌB F?€+ H, M; M?K+X
 @ L; QÆB H" €+ M?•M- F ; B i M; QÌB M"Q +kM; ç m H" €+ M?•M- €+ M?•M ç€M; +?
 h? M?•K +O h?B h?B p¬ +MM; H¢M? HMM; X
 @ L" M; b B H-K`²B-
 æQÌM; S?QM; +?"K`½B H„+ ç-m,
 @ h F?¬M; T?ªB €+ M?•M- i H" M; QÌB i®i- p b i ç½ +Sm pÈi h?B M h9- ; B9T +?Q
 #bM?X h? ; BÈB M"v F?¬M; +| i`„M; ç2M imv i ç®B- +ÁM +| K"m t€K Î ; B[? B HQ
 T?ªB +? i- +¬ MQÆM; ç½ iWM; M; ?2 M; QÌB i®i b®M; F?¬M; i?¼- i B ?¼ H" /Q i`È
 i®i +? i bÈK- i +?d +| i? H"K €+ M?•M ; •v` i B ?¼ +?Q M; QÌB F?€+- ç•v H" ç¢Q
 @ *?ŠM; H) F?¬M; i? ; BªB [mv i K" F?¬M; F?¬M; +¬M ; B i M; QÌB b Q\
 @ *ÁM +| #B M T?€T F?€+ b Q\
 æQÌM; S?QM; ?ÄB M; QÊ+ H¢BX
 @ æ€M?`„M F?¬M; +? i #`+„M M; QÊ+- i?ª ?' p`WM; ?¼ p b mX h i? #¼M ?„
 #ªQ #¼M ?„M b m F?B F?¬B T?K+ b) F?¬M; [m v H¢B +„M i K°i T?€i\
 h?B h?B +¬ MQÆM; +?ÈT +?ÈT K„i- M?'i i?ÌB € F?~m- HÌB M|B +O æQÌM; S?QM;
 i?"M M; ŠK H¢B +kM; +| p" B T?¬M ç¢Q HwX
 L?•M H9+ M"v- æQÌM; S?QM; ç2K ç| ?Q M?"M çQÊ+ iW T?K M?•M H9+ i`QÊ+ ç†i
 h?¬M b„+ +O h?B h?B H" T iS+ ?QªM; ?®i- M; ~M; ç-m M?bM æQÌM; S?QM; X
 æQÌM; S?QM; M?bM +¬ ; €B ; -M i`QM; ; M; i'+- F?|2 KB M; H°` MK +QÌB i`"Q T?
 @ h9p J°M; G - HQ¢B ?Q M"v imv F?¬M; +| ç°+ iQM?- M?QM; M m ç®i ç" M ?QÆM
 K°i HQ¢B KMB p` +| i? H"K ç-m | +KÌ K`iX > B HQ¢B #bM? i?QÌM; - F?B F i ?ÈT H
 iQÊM; - ; B®M; M?Q ç¢Q Hw F?¬M; i? „M ?ªB bªM +MM; H9+ pÈB i`€B +•vX
 @ *¬M; iY- M; QÌB ç M; M|B ; b\
 h?¬M b„+ h?B h?B M?'i i?ÌB i`Î M M #®B`®BX

@ *| T?ªB M" M; ç M; M; ?o H" F€ [m€B ç9M; F?¬M; - i¢B b Q H9+ M"v i +ÁM +?Q M
 +?ûM`QÊm FB M" M; #Ä F?¬M; Qi ç°+ M?d\
 æQÌM; S?QM; +QÌB`'i iQÆBX
 b„+ K†i h?B h?B`®i +K+ i? v ç´B,
 @ h?b` M; QÆB ç½ bÈK T?€i ?B M` X
 @ E?¬M; B /€K +?ÆB ç°+ i`QÈ+ K†i i +ªX
 æQÌM; S?QM; F?BM? KB i M?bM ç®B T?QÆM; X

R3dX *?QÆM; R3e, J°i hB M; *QÌB h M >"M *k- s| •M *Wm sQ

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; R3e, J°i iB M; +QÌB i M ?"M +k- t| •M +Wm tQ

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

@ L m i çQ€M F?¬M; b B- bU i²M i¢B +O h9v sm•M G•m +?QM? H" pb Km®M ?'T /
 çÁM b€i i?O +m®B +MM; X L|B +?Q i #B i çB-`®i +m°+ H" +Wm M?•M M"Q Km®M
 h?B h?B +, K; B" M`9i i v H¢B- M?QM; M" M; +?Q # Q; BÌ Hmv M [m pä +¬M; - H"K
 F?®M; +? +O æQÌM; S?QM; X M" M; p°B H H M,

@ M; QÆB #m¬M; i` X

@ L" M; M|B ? i K¼B +?mv M +?Q i X i b) #m¬M; ` X

"M i v iQ # +O æQÌM; S?QM; i`U+ iB T¬K H'v 2Q +O ç®B T?QÆM; - ? B M; QÌB /
 +O h?B h?B i`Î M M /²M /"T- M" M; /MM; bS+ t¬` X M?QM; F?¬M; Kªv K v i?Q€i F

@ G" M; QÆB ûT i 5

h`QM; p" M? K„i h?B h?B ç½ ~M ?B M MQÈ+ K„iX b m ç| +?"K`½B M?„K H¢B- b m ç

•M? K„i +O æQÌM; S?QM; ç°i M?B M i`WM; HÈMX

æ¬B K„i M; mv M #ªM p¬+MM; tBM? ç T- / i?QÆM; - ç°i M?B M H9+ M"v H¢B ?B M
 p¬+MM; X

a m F?B ibM? ?m®M; [m, /`tm'i ?B M- p®M h?B h?B ç M; ; B½v /K i`QM; H²M; M;
 +?2 K†i +O KbM?` X b m ç| ? B i v ¬K +?¬K H'v +´ +O æQÌM; S?QM; - ç2K ç¬B
 /€M +?†i p"Q KB M; æQÌM; S?QM; X

L; ¼i M; "Q- K K K¢B- ç•v H" +ªK ;B€+ +O æQÌM; S?QM; H9+ M"v- ;B®M; M?Q H½
 #¬M; - H"K +?Q F?¬M; B +| i? F K +? - H"K +?Q #ªM i?•M ?Q" M iQ" M`ÆB p"Q #`

h?ÌB ;B M /QÌM; M?Q i`¬B [m i?"i H•mX h?B h?B +kM; +?"K`½B M; ~M; ç-m H M
 M" M; p†M M; QÌB i?Q€i F?ÄB pÁM; i v +O æQÌM; S?QM; - b m ç| ;BÆ +€M? i v M; ½
 €Q +O KbM?` X iWM; K|M iWM; K|M K°i çQÈ+ +ÎB` pSi tm®M; ç'i- M?[M; çQÌM;
 iW iW tm'i ?B M i`QÈ+ K„i æQÌM; S?QM; X

h?"i H" +ªM? ç T FB m /B K M?Q i`QM; KÆ p"vX

æ M F?B i` M M;Q`B M`M; +?d +ÁM K°i K`M? HK K`M; p¬ +MM;- M`M; M;WM; H¢B
ç°M; i€+ ? i bS+ ;ÊB +`KX +| i? H`K K€m +O M;Q`B F?€+ T?`B b¬B H M- M`M; i
æQ`M; S?QM; H¢B +| +`K ;B€+ M?Q M`M; ç M; Md MQM # M i B ?„MX K`B ;¼B ?„
M`M;X

h?“K +?Q æQ`M; S?QM; +| i? +`K ;B€+ çQÊ+ i`€B iBK +O ?„M ç M; ç”T /²M /”TX
hmv K°i K`M i`QÊ+ K„i +| i? H`K M;Q`B i [m M H®B p - M?QM; æQ`M; S?QM; pšM
`MX “B m ?B M +O h?B h?B H9+ i`QÊ+ p” b m M`v F?€+ #B i [m€ HÈMX H`K +?Q
M?Q KbM? ç M; KÆX

>„M K¢M? K) +„M ç-m HQÐB- K°i i`”M ç m M?S+ i`mv M ç M H`K +?Q ?„M H`v H¢B
hQ”M #° ç m #B M K’i- #`M i?•M ?„M pšM ç M; ¬K h?B h?B- M`M; +kM; +?Q +ÎB [
K¬B ?„MX h v +O ?„M pšM ç M; # M ?¬M; +O M`M;- æQ`M; S?QM; H`v H¢B iBM?
`QÊm ç M; +-K i` M i v #’i M; î`ÆB tm®M; ç’i pÐ M€iX

J`h?m”i\ æQ`M; S?QM; ?Q`M; bÊ M?“M` M?[M; ;b t`v` iQÎM; +?WM; t`v` i`Q
i?“i` +?d i`QM; +?ÊT K„i K`i?¬B- #ÎB pb +?ûM`QÊm i` M i v ?„M +?d pW KÈB`

@ _®i +m°+ M`M; H` B\

h? M?•K +O æQ`M; S?QM; ç°i M?B M i`ÎM M H¢M? HMM;X +?Q +| B F?B M ?„
?¬K M vX *kM; K v h?B h?B M`v +?Q iWM; Hmv M [m p`ä +-M;- M m F?¬M;- F?Q
+kM; çO H`v K¢M; ?„MX

o Kfi h?B h?B p¬ +MM; bYM; b®i- ?B M M?B M F?¬M; M;?o iÈB æQ`M; S?QM; H¢
M`M; HB M pMM; pšv Km®M i?Q€i` X M? ;B¼M; M|B,

@ L m i Km®M ;B i M;QÆBX M;QÆB ç½ +? i iW H•m`²BX

ob +•m M|B M`v- w MB K Km®M K°i +?QÎM; ;B i +? i M`M; i HB M i M #B M- ?„M
HB M i?Q€i` F?`B pÁM; i v +O ?„MX

L; v H9+ ç| - p¬ b® iB M; tû ;B| iW #®M T?QÆM; i€K ?QÈM; ”T H¢B- # + Q i?O iW
M?•M i`mM; MB M H` K°i i`QM; b® ç| - F?¬M; +?d i? - i` M ?”M? H M; +ÁM p M; H
i? M?•K K` çQ€M i?b Qi M?’i +kM; +| KQ`B K`v M;Q`BX

æQ`M; S?QM; F?¬M; +?9i M;?o M;ÊB- pmM; i v MûK €K F?Q- i`U+ iB T p¼i ç M +
E?B +QÊ+ #° +O # M;Q`B FB +ÁM +?Q p[M;- T?`B ç®B Kfi pÈB €K F?Q HB M
S?QM; MQÆM; i?2Q €K F?Q M?`v i?Q€i` iW +Y b`X

aQM; [mv M M M ç`+? iS i?O- ;B M T?ÁM; +O h?B h?B +¬ MQÆM; M?`M?Q p”v- K
[m M?¬ K°i i?•M i?U+ HU+ +O æQ`M; S?QM; F?¬M; i? i?B i`B M- ?m®M; ?² ç®B T
i?O- +ÁM H¢B ç m H` >mv M +’TX

aY /KM; €K F?Q T?€ pÐ K°i +QM çQ`M;- M;Q`B æQ`M; S?QM; +ÁM +?Q `ÆB tm®M
pKi ç M- FB K F?Q H½M; H €+ HB i- F?¬M; +?d M?Q i? ç`+? M?•M tmM; [m M? +
b€i +?B mX

M;mv +Æ i`QÊ+ K„i- æQ`M; S?QM; ;B”K +?•M H M K°i i? M? FB K /`+? +?mv M i?
`ÆB tm®M; i` M Kfi ç’i i`€M? çQÊ+ K°i FB TX

L?bM +?mM; [m M? i?b KbM? ç½ #` K`v +?K+ M;Q`B p•v +?ti- # ç` ;B B + Q i?O
H¢M? HMM; M?bM æQ`M; S?QM;X

J`M ç K pW T?O tm®M;- M?B m i? M?•K ç°M; HÁM; M;Q`B ²M`Q b m h9v sm•M G
FB KX

æQ`M; S?QM; M;~M; ç-m M?bM H M H-m ? B- # M +Y b` h?B h?B çSM; Î MÆB ç|
F?¬M; ç`M? HÁM; M?QM; i`¬M; i?’v æQ`M; S?QM; M?bM KbM?¬ M`M; €v M€v i`®M

æQ`M; S?QM; F?) +Q`B K°i iB M;X

@ F?¬M; M;?o iËB i +?d ç" M K°i H-M i?"T /B M K B T?K+ +€+ M;QÆB b) F?QªM ç
?ÊT pËB ibM? ?bM? p¬ +MM;X

æB m M"v +?ŠM; [m H" ?„M iMv w ;•v M M /o M?B M F?¬M; ç w iËB M?[M; +€B F?
F?€+ F?¬M; ç M MY + M? ;BÌ ç½ SM; M;?B K`²BX

S?K M?•M i`mM; MB M +QÌB H¢M? K°i iB M;X

@ æQÌM; S?QM; - ?¬K M v i t2K M;QÌB +?¢v ç•m- #bM? i?QÌM; M;QÆB +?d #B i M
` - +?9M; i Km®M #€Q i?M +kM; F?¬M; çQÊ+ M?QM; F?¬M; M;?o iËB H-M M"v M;

æQÌM; S?QM; M?bM T?K M?•M ç®B /B M M¡BX

@ h9v sm•M G-m i?"i bU H" +?m~M #` +?Q i `²BX

S?K M?•M i`mM; MB M +QÌB ç„+ w M¡BX

@ ç9M; i?b b Q\

*?9M; i M;?2 M¡B M;QÆB Km®M HkM; çQ¢M i'i +ª Fo pB M +MM; bÁM; #¢+ Î hoM?
sm•M G-m #ÎB pb +?d +-M M¡ i²M i¢B M;QÆB M?'i ç`M? b) iËB ç•vX

@ h?"i H" ?ªQ i?O çQ¢MX

æQÌM; S?QM; F?2MX

@ L?QM; +?9M; i +¡ i?M Q€M ;b b Q\

L m M?Q i`Q M?È +O i F?¬M; H-K i?b i +MM; GQm o•M h¬M; F?¬M; +¡ i?M ?"M

S?K M?•M i`mM; MB M #B M b„+X

@ a Q M;QÆB #B i +?9M; i H" M;QÌB +O GQm o•M i¬M;\

æQÌM; S?QM; +QÌB ? ? M¡BX

@ h` M çÌB M"v F?¬M; +¡ #S+ iQÌM; M"Q M; ,M çQÊ+ ;B¡- M;QÆB +kM; [m€ F?BM? i
om i`mM; `²BX

om i`mM; M?'i ç`M? ç½ FBM? /Q M? K'v i?€M; `²B- +¡ æQÌM; S?QM; H"K +?¶ /U -

S?K M?•M i`mM; MB M M? ;B¼M; M|B # M i B h?B h?BX
 @ .MM; J` h?m"i ç®B T?| #¼M ?¼- +?d +—M i`QM; +?®+ H€i i +| i? ;B i æQÌM; S
 h?B h?B M?bM æQÌM; S?QM; FB M ç`M? H„+ ç—mX
 S?K M?•M i`mM; MB M H¢M? HMM; M|BX
 @ L;QÆB i?“i H` +QB i`¼M; ?„M\ M;QÆB H` M;QÌB +O GQm ;B - çWM; [m M KK+
 ç½ +? i bÈK K` #€Q i?M- p®M H` [m ? B i?€M; M[+€+ M;QÆB +| i? i?“M? i?•M M
 æQÌM; S?QM;X
 h?B h?B +QÌB F?´ K°i iB M;X
 @ h?b` M;QÆB +kM; #B i i H` M;QÌB +O GQm ;B X p”v i¢B b Q M;QÆB +ÁM #„i
 @ h +ÁM #B M T?€T F?€+ b Q\
 S?K M?•M +QÌB i?ªK K°i iB M;X
 @ S?m [m•M +O i - T?m [m•M +O M;QÆB ç m #` æQÌM; S?QM; ;B i- ?¬K M v +?
 M;QÆB ç m +? i i?b +| H`K b Q\
 h?B h?B M|BX
 @ "` ?„M ;B i +?ŠM; [m H` p¢M #'i ç„+ /o- M m F?¬M; +?¼+ æQÌM; S?QM; i?b H`K
 @ hB m iB M M?•MX
 S?K M?•M i`mM; MB M +QÌB H¢M? K°i iB M;X
 @ M;QÆB #B i ?„M # Q H•m\ G¢B # Q +?2 ?„M M?Q i? - M;QÆB +?d H` ;Bª #° M?Q
 h?B h?B H¢M? HMM; M|BX
 @ G` M;QÆB M|B +?Q i #B iX æQÌM; S?QM; H` M;QÌB t`m F?¬M; +?mv M €+ M`
 F?¬M; TªB H` M;QÌB M?Q i? X
 @ h`B M?•M i`B /B M #'i i`B i•KX M;QÆB +| i?B i`B M J` h?m"i ? v F?¬M; - i +?Q
 F?¬M; +—K +U çQÊ+ H•m ?ÆM `²BX

R3NX *?QÆM; R33, *†T Jo L?½M o¬ aQM;

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; R33, *†T Ko M?½M p¬ bQM;

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

@ L;QÆB ;B i i çBX

h?B h?B +?“K `½B M?„K ? B K„iX

@ h®i i b) i?“M? iQ`M +?Q M;QÆB- çQ M;QÆB çB ;†T +QM i t2K M?Q i?“M? iQ`

S?K M?•M i`mM; MB M b„+ K†i ?mM; €+ +?m`M #` /MM; bS+ +„i çSi +´ h?B h?BX

L?QM; b m K°i F?„+- Mûi K†i +O M`M; +SM; M;„+- #ÎB pb p¬ Hm”M /MM; bS+ M?Q
 i? M?9+ M?Q+? K°i +?9iX

h? M; S?B hB m +QÌB H¢M? M|BX
 @ M;QÆB +QB *€+? F?¬M; i?O +O i H¨;Bª Q\
 .MM; i v T?€i ç°M; FbM? F?Q +€+? F?¬M; - T?K M?•M i`mM; MB M +,M #ªM /U HB n
 p"vX
 JK i ?QªM; ?®i M?bM tm®M;- €M? K„i /QÌM; M?Q KÌ çB- /šm /MM; iQ¨M HU+ pšM
 çQÊ+ #BM? F?Q +?9i M¨QX
 h?W /`T ç®B T?QÆM; T?•M i•K- æQÌM; S?QM; pmM; i v i¢Q i?¨M? K°i çQÌM; +QM
 H€M? ?¨M [m M; H Q çB ;B[K¨M ç K- i`QM; +?ÊT K„i ç½ +¬M; FQ+? iÈB i?ŠM; Kt
 óS?"T T?"Tô ? B iB M; F?) p M; H MX J°i i? M? T?B ç Q +„K p¨Q +´ i v T?ªB ç M;
 i`mM; MB M- tmv M p¨Q i¨M tQÆM; +®iX S?B ç Q +ÁM H¢B ç•K i`9M; i`ÁM; K„i KK
 æ¢Q HU+ +QÌM; ç¢B +m®M # v KKK i?•M ?bM? iU M?Q /B m çSi /•v # v M;QÊ+ H
 ç'iX b„+ Kti KK i +ÁM T?ªM; T?i p F?¬M; + K HÁM;X
 J°i bÊB M?B m #`T?B ç Q +?ti çSiX iW i` M Kti h?B h?B `ÆB tm®M;X h`QM; F?
 t i [m Kti M¨M;- i?"K +?Q M¨M; +| i? +ªK M?"M çQÊ+ ?ÆB H¢M? iU #,M; iW M|X
 *€B +? i +O T?K M?•M i`mM; MB M F?¬M; ? ç2K H¢B +?9i ?QªM; ?®i M¨Q +?Q M
 [m€ M?B m- ?„M +?d +ÁM +•K H†M;
 h` M i? ;B M M¨v- ç•m H¨ i?B M- ç•m H¨ €+\
 o®M +?Q `^M; M?[M; F ç®i M?¨; B i M;QÌB ç m H¨ M?[M; F t'm t - 'v p"v K¨ H¢B /
 HwX h?"i F?¬M; M;| +| F K¨ i` M / M? M;?o H¨ i?•M M?•M +O KbM? H¢B F FB K
 H¨K +QM iBMX
 E M¨Q KÈB H¨ i?O çQ¢M M? M ?B K ç•v\ B H¨ M;QÌB i®iX B H¨ M;QÌB t'm\ S?
 i` M / M? M;?o +kM; H¨ #¨ #¨ +O M¨M;- ç®B /B M pÈB F ç½ ;B i #¨ i - F ç½ ;B i
 M;mv M w ;ª +?Q ç| - ç€M; H) KbM? T?ªB p¬ +MM; i?®M; ?¨M ?„M KÈB ç9M;- M?QM
 M?Q çQÊ+ ;BªB i?Q€i p"v\ h`QM; HÁM; M¨M; +kM; +?ŠM; ? +?i +?S M?B m ?¨M
 *ªK ;B€+ ç| H¨K +?Q i`QM; HÁM; h?B h?B +ªK i?'v i°B H¶B- M¨M; M?bM æQÌM; S?
 Km®M KbM? i?"i m'i ?¨M ;½ M¨v M?QM; H¢B F?¬M; i? X
 F?¬M; M?[M; i? - i`QM; HÁM; +ÁM +ªK i?'v +?9i ç m çÈM5 S?B ç Q pW # v b€i ;
 H¨K i?QÆM; i`M KbM?X H) M¨Q ?„M F?¬M; bÊ HÐ i v Q\
 æQÌM; S?QM; çSM; /QÈB ?QÈM; H M i?Q€M; M?bM h?B h?B `²B tQ v M;QÌB H¢B-
 ¨Q M€Q M?B i +O h9v sm•M G•mX pW M|B, óhW ;B| i`Î çB- ç´B b M; ?¼ æQÌM; M
 h?B h?B iW iW M?„K ç¬B ?¨M; KB- ? B ;B¼i MQÈ+ K„i F?) F?¨M; H,M tm®M;- M¨
 KbM? `ÆB H M[X
 om h`mM; +MM; ? B M;QÌB h? M; S?B hB m p¨ h?i sQ+? +m®B +MM; +kM; idM? H
 om h`mM; çÄ #WM; Kti- t'm ?´ iÈB KS+ ?¨M F?¬M; ibK çQÊ+ +€B H¶ M¨Q K¨ +?mB
 h`QM; b® #®M M;QÌB- F?¬M; M|B ç M h? M; S?B hB m +MM; h?i sQ+?- ç M M;QÌ
 æQÌM; S?QM; +ÁM +kM; F?¬M; i`9M; ç°+- i? K¨ iW ç-m ç M +m®B ?„M M^K ?¬M
 ?ÄB b Q F?¬M; t'm ?´ +Æ +?S\
 æ½ +| K'v +?K+ M;QÌB K'i K¢M; MÆB M¨v- F?„T +?®M ç m pQÆM; KMB K€m i M?X
 çQÊ+ ç½ T?€i bBM? bU ibM? ;bX om h`mM; M? M? +?|M; ` M;Q¨B ;¼B ç€K i?O ?¢
 /¼M / T- i?m¨M iB M iB T M?"M bªM M;?B T h9v sm•M G•mX
 æQÌM; S?QM; HB M ç2K M?[M; •K ?²M M;QÌB +? i ç½ M;QM; Hmv M ` - `²B i` +Sr
 MB MX

JK i M|B F?¬M; b B- M?[M; i?S M"v H" ç ç®B T?| pÈB M; QÌB +O KbM?- pb K®B i?
M, K i`, K i?•M M?•M +O #`i X J†+ /M #^M i?•M #`i H" M; QÌB +O GQm o•M h¬M; M
i` B #`i i?b F?¬M; - #¼M ?¼H" i?"M? pB M +O GQm ;B i°+- M^K i`QM; F?m pU+
ç2K H M i` M i`m +QÈT #B M- F i [m^i Q`M #°i?B i K¢M; F?B i? K ;B +¬M; FQ+?
h?M ;B i +?²M; p®M H" F?¬M; ç°B i`ÌB +?mM; - M; ?2 çQÊ+ iBM æQÌM; S?QM; +?Q
M; `M M, K i`, K M; QÌB FB - T?K M?•M i`mM; MB M /o M?B M M?^K M; v iÈB æQÌM;
ob F?¬M; Km®M ç2K H¢B T?B M iQ€B +?Q GQm o•M h¬M; M M H-M M"v M`M; i +
æQÌM; S?QM; +^K i?'v ; QÆM; K†i M`M; +| T?-M [m2M i?m°+ +kM; +| i? /Q •K ?²
•K ?²M M`Q ç| ç½ ; †T [m X
L?QM; æQÌM; S?QM; ç½ i` tûi M?B m •K ?²M M?QÌM; p"v- i'i M?B M F?¬M; i? M
M`M; i +® w +?2 ; B'm ; QÆM; K†i i?"i +O KbM? +?Q M M +?ŠM; i?U+ bU M?"M`
[m2M i?m°+ K`i?¬BX
L; Q`B ` - +kM; [m M ? pÈB h?B h?B +¬ MQÆM; F?B M ?„M i?Q€M; i?'M i?S+X
h M ç-v çO +O h?B h?B H" •M h?B h?B- +?QM? H" M; QÌB +O GQm o•M h¬M; - M
i?'T FûK M?'iX
.Q M`M; +, M #^M +?Q im Hmv M #'i +S +¬M; T?€T M`Q M M +Æ i? F?¬M; ? i²M
#^M i?•M M`M; +?ŠM; +| +?9i i?U+ HU+ M`QX
Î i`QM; GQm o•M h¬M; - M`M; +?ŠM; [m +?d H" K°i M; QÌB T?K i`€+? M?[M; pB +H
L?QM; F?€+ M; QÌB Î +?¶- M`M; #~K bBM? +| K°i ç¬B Ko M?½MX
•M? K„i ç M K M; QÌB5
*†T K` M?½M i?-M F€ p¬ bQM; X
h?QÌM; i?b ç®B pÈB M?[M; M; QÌB F?¬M; #B i M°B ibM? +?ŠM; +?ŠM; [m +?d +^K
`k- +?d F?B M`Q M`M; i?B i`B M J` h?m"i i?b +| i? H`K M; QÌB ç®B /B M T?€i bB
M; QÌB i F?| HÁM; T?ÁM; #`- +? i K" +?ŠM; ?B m b Q KbM? +? iX
h?B h?B p®M H" K°i +¬ M?B- iW M?Ä HÈM H M i`QM; GQm o•M h¬M; - +†T K` M?½
#^v im´B- M; v +^ #^M i?•M M`M; +kM; F?¬M; ; B^B i?Q+? M´B- iU M?Q #¶M; M?B
æB m #Q K"i M"v +?ŠM; B #B i +?Q ç M K°i M; `v p¬ ibM? T?K M?•M i`mM; MB M M
HÈM H M i`¬M; F?€i?m" M K„i- M; Q¢B i`W K°i p i +?"K H`K ^M? ?QÎM; ç M p M; Q`
M?½M +?Q M M +| w ; €M ; ?ûT +?Q +QM i` B KbM?X
J°i +¬ #û i?m°+ ç` p`i?'T FûK M?'i i`QM; GQm o•M h¬M; - #bM? i?QÌM; +?Q iWM
M?B M +| M; QÌB ç®B tY pÈB KbM? i®i M?Q p"v- iU M?Q Kšm i?•M +O KbM?- h?B
K„iX
.M b Q- T?K M?B M i`mM; MB M +kM; H" ç` ; B B- +| +?9i i? HU+ i`QM; GQm o•M
h?B- ç`M? i`mv M i?K +¬M; T?€T +O #`i +?Q M`M; im Hmv M
L?QM; Fb H¢ i? v- p¬ Hm" M h?B h?B im Hmv M i? M`Q +kM; F?¬M; ç¢i çQÊ+ ?B r
F?¬M; i? im Hmv M p"vX
*S i? # M, K i`¬B [m - M`M; +MM; T?K M?•M i`mM; MB M ç`M? #Ä +m°+X
h?B h?B /-M i`QÎM; i?"M?- T?K M?•M i`mM; MB M M; Ä HÌB pÈB M`M; `^M; Km®M ;
æ®B pÈB •M M?•M ç®B tY pÈB KbM? M?Q ?B M Kšm- h?B h?B i'i M?B M F?¬M; i?
L`M; +kM; ç½ ; †T ; ½ ç| K°i H-M- +?d çSM; iW t M?bM H¢BX G9+ 'v H" F?B ; ½ ç M
o•M h¬M; X h?ÌB çB K ç| - F 'v H¢B ç M; F?BM? #¢+ K°i i?` M[X
" ^M iQM? ; ½ M K M?•M M"v M?Q i? M`Q- h?B h?B F?¬M; `ä `M; H„K- M?QM; +|
KbM? F?¬M; ? i?Q+? H„K- i?"K +?Q +`M; M"v +`M; +| +^K ; B€+ #`B tQ+?X

L?QM; +| +€+? M"Q F?€+ ç•m\ L" M; +?ŠM; i? F?QÈ+ iW T?K M?•M i`mM; MB M
;Bì ç•v- i'i +^a ç½ [m X S?K M?•M i`mM; MB M ç½ +? i- +QM #` i +kM; #Ä K¢M; X
KbM? i?®M; ?"M @ æQìM; S?QM; X

h?Q¢i M?bM- ?„M i` ?ÆM KbM? K'v im´B- M?QM; b Q H¢B ?mM; i`M ç M p"v\ :B i
K„i- +?ŠM; H) ?„M +QB` K¢M; M; QìB i? b Q\ L?QM; +kM; pb bU #€ ç¢Q p` ?mM,
+^aK i?'v `i M iQ`MX

RNyX *?QÆM; R3N, >mv i h~v GBM? h?9 æQìM; X

o¬ h?QìM;

h€+ ;B^a, J¢+ J†+

*?QÆM; R3N, >mv i i~v GBM? i?9 çQìM; X

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

h?B h?B pŠM çSM; H†M; # M +Y b® H-m ? B- +?ŠM; ? M?9+ M?Q+?- M; v +^aF?E
i?B i? T?K M?•M i`mM; MB M tm®M; - M" M; i +kM; F?¬M; +| +?9i T?^aM SM; X

h? M; S?B hB m HûM F? m æQìM; S?QM; - i?'T ;B¼M; ?ÄB,

@ S?QM; i?B m ;B X +?ŠM; T?^aB M? ç-m FB i?U+ bU ç w M; QìB b Q\ •M? K„i M

@ *?È M|B #W X

h•K i?-M æQìM; S?QM; i?Q€i F?ÄB M°B i•K` M; Q`B- i?Q€M; HB + [m h?B h?B-
;Bì ç•v ?„M F?¬M; #B i T?^aB tY Hw M[M?•M M"v i? M"QX L m i?2Q +€+? ?"M? bU
i" M ;®+- i`€M? HQm ?¼ K B b mX .M i? M"Q- h?B h?B +kM; ç½ ?¢ ç°+ p`Q`QÈm
M?•M F pÈB KbM? M[- t2K tûi i?2Q ;|+ ç° M"v M" M; i +?QM? H` F ç`+? +O KbM

L?QM; b m ç| - M" M; ç½ M; -K M?„+ M?Î KbM? - H`K +?Q KbM? `ìB F?ÄB MÆB ç|X J
çB m 'v F?¬M; i`¼M; v m M?QM; +MM; +?QM? pb i? F?| i? +QB M" M; M?Q +Wm
/B i i`W ?"m ?¼ X

æQ¢M h?'i sQ+? # M +¢M? M|B,

@ S?QM; i?B m ;B - +?B #^M; ç2K M" M; p H`K i?` M[- €M? K„i +O M? ç-m M"v`
M; QìB +?„+ F?¬M; iQM? H` t'm K†i H„KX

æQìM; S?QM; +QìB F?' K` M|B,

@ h M"Q /€KX

h?Y M; ?o- M m h?B h?B ?"M; M; "v /MM; J` h?m"i ç ç®B T?| pÈB KbM?- +?ŠM; `ä K
? v F?¬M; - ç M F?B ç| i?9 iQM? M´B H M- F?| i`€M? ;•v` b B H-KX

hB m h?9+ E€ M|B,

@ 'v- S?QM; i?B m ;B - i` M çìB M"v +ÁM +| +?mv M M; QìB F?¬M; /€K H`K b Q\ *
i?' M[- iMv iB M H`K 'K ;BQìM; i?¬B K`X

æQìM; S?QM; ç M; ç`M? M|B K°i +?9i pÈB ? B M; QìB p i?¬M; iBM KbM? i?m i?"T
Hm²M; F?Q i? +m²M; #¢Q +U+ çB KiW T?Q ç¬M; H Q iÈB- +¶ F?Q i? M"v FB iM;
i?2Q b€i F?Q tmM; i?B MX

a„+ K†i ? B ç¢B b€i i?–M i?Q€M; #B M ç´B- i`Î M M M;QM; i`¼M; #ÎB pb +¶ F?Q i
?¬K [m ç½ K°i H–M +ªK i?'v`²BX

æQ¢M h?'i sQ+? iQ€i H M p FBM? M;¢+ M|B,

@ E?B m h?B M G M;\

h? M; S?B hB m i`–K ;B¼M; M|B, óh¢B b Q b9+ bBM? M`v ç½ iÈB i?`M? hoM? M

æQÌM; S?QM; +ªK i?'v p€M; p'i- p°B p`M; T?'i i v,

@ æB i?¬BX

> B æ¢B a€i h?–M +?d +?Q`^M; +¶ F?Q i? FB /Q E?B m h?B M G M; S?€i` M?Q
pB + GBM? E?B T L?•M ?B M ç M; çQ¢i i?•M E?B m h?B M G M;X E?Q i? pW`²E
GBM? E?B T L? M #`€T +? i`QM; ;B•v H€i M M E?B m h?B M G M; KÈB ?B M M; n

L?~K iQM? iQ`M #° i?`M? hoM? MX +?d +| ? B æ¢B a€i h?–M H` +| i?U+ HU+ M; M
p` E?B m h?B M G M;- p`v M;mv M M?•M M`Q ;•v T?€i bBM? bU ibM? ç| ç•v\

æQÌM; S?QM; F?¬M; ?B m M´B- `®i +K+ +| F M`Q /€K ç°M; i?O i` M ç–m h?€B hm
G M;- H`K M| M´B ;B`MX

a9+ bBM? M`v +,M #ªM +?d +| GBM? E?B T L? M KÈB FB K +? M´B- M m K` M| ç„
M M`v F?| i`€M? F?ÄB i B FB TX

h9v sm•M G•m +?bK i`QM; ?¶M HQ¢M pb F?B om h`mM; /šM M;QÌB iÈB ç½ M?•M i
;B| p b m h9v sm•M G•m b) /Q ?„M [mªM HwX h`QM; H9+ +`T #€+?X æQÌM; S?QM;
óL;QÆB T?K i`€+? ;B€K i?` h?B h?B- +?ì i [m v H¢B b) tY Hw b m5ô

J†+ /M om h`mM; +ªK i?'v F?| ?B m M?QM; pšM ;"i ç–m ç€T,

@`àX

> B ç¢B b€i a€i i?–M ç M pW F`T H9+- M?QM; +?Q çÊB ?¼ iÈB MÆB ;†T +?mv M
b|B i`m`mM; i`ÌB HÎ ç'i iW i`QM; i`mv M`X

+?d K°i iB M; ;–K M`vX h`U+ iB T F?B M hoM? M i?`M? Km®M M´imM; i`QM; Hm
im Hmv M KÈB +ªK M?"M çQÊ+X L;QÌB #bM? i?QÌM; +,M #ªM F?¬M; i? M?"M` çC
+kM; i?"i bU iB M p`Q K`M; M?o +O i'i +ªX

h?Q€M; +?®+ p¬ b® M;QÌB i?'i FBM?- +?¢v p #€Q M;mv M?QM; +,M #ªM F?¬M; ?

G€i b m- # M;QÌB FB `®i +K+ +kM; ç M i`M MÆB- pW ? v +?QM? H` MÆB æQÌM;
ç€T tm®M;- ?„M F?¬M; F?ÄB FBM? M;¢+ i?®i H M,

@ a Q H¢B H` GBM? h?9 æQÌM;\

G–M i`QÊ+– F?B æQÌM; S?QM; iW i`QM; E?9+ ædM? aQM çB` - ç½ ;†T [m K`v M
?ÆM M[- [m +?mv M i`Á pÈB ?¼- æQÌM; S?QM; +| i? bmv çQ€M çQÊ+ GBM? h?9
çQÌM; i¢B i?`M? hoM? MX JK+ iB m +?O v m +O GBM? h?9 ædM? +?QM? H` i?QÌ
#„i M?[M; +QM HBM? i?9 +ÁM MQMX

h?9 MQM +| i? +¬M; FQ+? F?¬M; #B i K M; çB ç•m +ÁM M?[M; +QM F?¬M; i? +¬M

.M b Q ç®B pÈB #¼M ?¼- æQÌM; S?QM; F?¬M; i?M F?¬M; Q€M- M M +kM; +?ŠM;
E?B m h?B M G M; H¢B ç M; F?m`v çªQ T?QM; p•M # M i`QM;X

h?"K +?Q +ÁM +?Q t•K M?"T p`Q # M i`QM; GBM? h?9 æQÌM;- æQÌM; S?QM; ç½ M
i`M; •K i? M? F m H i?ªK i?B i iU M?Q iB M; M;QÌB #` +„i +?ûK p`vX *MM; pÈB
+?¢K K½M? HB i- # M i`QM; GBM? h?9 çQÌM; ç½ i?`M? #`B +?B M i`QÌM;-M²M; M

J°i M K M?•M iQ`M i?•M M?m°K K€m HQ¢M; +?Q¢M; iW i`QM; +?¢v` - i` M #KM
F?m¬M K†i i`M ç–v M¶B ?`B ?MM;X >„M +?¢v iÈB +Y i?b F?¬M; ;QÊM; çQÊ+ M[
i v p T?Q ç€K M;QÌB æQÌM; S?QM;- ;B¼M; çSi [m½M; M|B,

@ *Sm +Sm K¢M; pÈB5

oW /Si HìB- +€M? i v FB ç½ i?äM; tm®M;X h? M; S?B hB m iB M H M t2K tûi K°i

@ ç½ +? i`²B5

æQ¢M h?'i sQ+? M|B,

@ S?QM; i?B m; B - +?9M; i M M ?"M? ç°M; b Q ç•v\

h?U+ HÁM;- ?„M F?¬M; ? Km®M /•v /Q p"Q b9+ bBM? M"v F?| M?^M M"v- M?QM;
M m KbM? p" h? M; S?B hB m F?¬M; tm'i i?O- +?B 2 +ª i?"M? hoM? M M"v b) +?b
iQM? F?Q K" M|B- æQìM; S?QM; b) F?¬M; ç v M M?Q p"vX

@ o"Q t2K b Q5

æQìM; S?QM; /šM ç-m t¬M; p"QX

Zm M; +ªM? i`QÈ+ K„i i? i?ªK ç M KS+ F?¬M; MĐ M?bM- F?„T MÆB i`QM; GBM?
?mv i M?K+- ç² ç¢+ H¬M t°M p¬ +MM; - i`¬M; F?¬M; ;B®M; #` M; QìB i ç"TT?€- ?
+O E?B m h?B M G M; ?9+ T?ªBX

GBM? h?9 æQìM; +ÁM +| K°i +Y ?"m- H9+ M"v ç½ #` çK+ i?OM; K°i H¶ HÈM HQ
+O E?B m h?B M G M;X L; v b m GBM? h?9 æQìM; H" K°i iÁ ç¢B pB M- # M i`QM
pšM H,K H,K F?Q ;BÈB- v i ?-m #` +„M i?OM; - K€m T?mM` M?Q bm®BX

a m iÁ ç¢B pB M FB +| K°i H®B çB tm®M; HÁM; ç'i- ?B M K€m iQÆB ç½ `ªB F?,
? B ç¢B a€i i?-M pW iÈB MÆB ç½ i?'v K°i #|M; M; QìB +?mB` - H Q i?šM; iÈB i`Q
M?Ä M?„M ¬K +?-K H'v +?•M æQìM; S?QM;X

h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?'i sQ+? p®M ç`M? tm'i i?O ç½ p°B p"m; i?m +?B m
FB +?QM? H" GBM? E?B T L? MX

h` M M; QìB M"m; HQ M; H' K€m- M; v +ª K€B i|+ #¢+ i`„M; p" F?m¬M K†i T?9M; T
/QÈB €M? i`,M; i¢Q i?"M? F?mM; +ªM? p¬ +MM; [m, /`X

G9+ M"v- h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?'i sQ+? F?¬M; i? ?B m M'B- ;Bì ç•v #½
i?K çQÈ+ F?Q iS+ +O E?B m h?B M G M; ç•m +ª- iU M?Q Hm²M F?Q iS+ ?mM; #
i²M i¢B p"vX

> B ç¢B a€i i?-M +?,K +?9 [m M b€i E?B T GBM? L? M- i?-M b„+ iÄ p M;QM; i`¼
GBM? L? M i?m°+ p K°i i? HU+ +QìM; ç¢B M"Q ç| i`QM; M9B` X L?QM; `®i +m°+
?m®M; ?B M i¢B- +| i? F?šM; ç`M? M"m; i H" K°i i?"M? pB M E?B m h?B M G M;

G" i?B M #~K pQÆM; ;Bª ;B[HQ`B i?9- bQ pÈB E?B m h?B M G M; H M; Kšm 2 ``

æQìM; S?QM; F?) ç†i i v H M ç-m E?B T GBM? L? M- M? M?"M; pm®i i|+- +?šM
v M çSM; # M T?| iQÈM; •K i?-K +O KbM?- #®M M; QìB çSM; Î MÆB ç-v KMB K€m
? B KQÆB K'v bBM? K M? Î ç•v +kM; çB m HBM?X

@ E?¬M; i? i?b i ç½ #` T?B M T?S+ `²BX

>²B H•m b m E?B T GBM? L? M KÈB #m¬M; +?•M æQìM; S?QM; ` - +'i ;B¼M; M|B

@ h #B i K`X

æQìM; S?QM; ;"i ;"i ç-m ç€T

>B M i¢B- E?B T GBM? L? M +?QM? H" ? B ?²M +MM; ?ÊT i`QM; K°i i? - K°i i?b i?
F?¬M; i? M"Q ;B i M; QìB K°i +€+? iMv iB M- p¬ /mv M +ÈX G9+ M½v i?B i`B M i?
pb ç iU p - F?¬M; Km®M M?"M M?[M; M; QìB FB H"K +?O K" i?¬BX hmv M?B M; Bì
K¢M; /QÈB i v M"m; M M pÈB iQM? +€+? M"m; - iU M?B M +ªK i?'v €v M€v- pW ;†
H'v ?„MX

@ ob b Q H¢B M?Q p"v\

æQÌM; S?QM; KÎ KB M; ?ÄBX

E?B T GBM? L? M pšM K M; p Ov F?m'i M? ; B¼M; ; BªB i?Q+?,

@ h F?¬M; €T +? M´B hB m h?B M- ?ÆM M[H¶B H¨ /Q #¼M ?¼- F?¬M; i? i`€+?

a m F?B M; ?2 E?B T GBM? L? M F H¢B- æQÌM; S?QM; ç½ ?B m `ä çQÊ+ bU ibM?

>¬K M v- b m F?B +?B i v ?„M Î M; Q¨B h9v sm•M G•m- E?B T GBM? L? M ç2KK
æQÌM; S?QM; çQ +?Q imM; i, M; /¢Q +?ÆB F?„T MÆB i`QM; i?¨M? hoM? M- iW +
M€Q M?B i F?€+X J†+ /M M?[M; MÆB E?B T GBM? L? M ; ?û [m ç m H¨ +?®M ç¬M
çª ç°M; ç M M¨M; X

.M b Q M¨M; i +kM; H¨ K°i iB m +¬M; +?9 Gm¨M p F?Q +?'i- M m F?¬M; +| +?9
F?¬M; i? +| çQÊ+X G¬M i`QÊ+- h¬ ;B +| K„i K¨ F?¬M; i?´v M9B h?€B aÆM- ç„+
[mª h¬ ;B #` ?mv i i~v- iQ¨M; B i°+ #` t| i M i`QM; i?¨M? hoM? MX oB + M¨v bÊ
+kM; F?¬M; /€K t2K i?QÌM; E?B T GBM? L? M- i`€M? çB p¨Q p i t2 ç´FB - +MM; i
i?, K M¨M; - t2K +| T?ªB H¢+ çQÌM; ? v F?¬M; i?¬BX

a m F?B Km K°i ç®M; ç² ,M +MM; ç² +?ÆB- E?B T GBM? L? M çB iÈB ;¬M GBM?
h?B M G M; M´B +QM ;B¨M /[X

#ÎB pb M| M?¨M i?´v +| `i M?B m HBM? i?9 MQM i?¨K +?Q pW bÆ bBM? ç M; i`m
M i`QM; GBM? h?9 æQÌM; X

E?B m h?B M G M; p®M H¨ i?9 pQÆM; i` M E?9+ æbM? bÆM- bÈK #B i çQÊ+ HBM
i #„i i`°K- /Q F?¬M; i? `ÎB F?ÄB E?9+ æbM? aÆM M M M| +?ŠM; i? M¨Q #€Q i?M

G¬M M¨v- E?B m h?B M G M; M?•M +Æ ?°B ç½ i?Q€i F?ÄB E?9+ ædM? aÆM- F?¬
M| HB M ibK ç€K i`°K HBM? i?9 MQM ç ?ÄB i°BX

M?[M; +QM HBM? i?9 MQM FB pW KÈB çQÊ+ bBM? ` +?Q çQÊ+ # Q H•m- F?¬M
F?¬M; +| bU +?2 +?Î +O +? K - +, M #ªM +?9M; F?¬M; i? b®M; çQÊ+ # Q H•mX

h?B M çQÌM; +O +?9M; H¨ Î E?9+ æbM? aÆM- +?S F?¬M; T?ªB +?®M M?•M ;B M T
/MM; M?[M; i?O çQ¢M K¢M? K) ç i?m¬M /QÐM; - HBM? i?9 b) K'i /¬M #ªM iQM? ´
K|M; pm®i b„+ M?¼M b) #` K¨B KÁM- bS+ +?B M ç´m ;¬M M?Q F?¬M; +ÁMX

M?[M; i?S ç| +?Q T?ªB H¨ çB m +?QM? v m- [m M i`¼M; ?ÆM M[H¨, HBM? i?9 +
+O +?9M; - b Q T?ªB i?m¬M /QÐM; \ b Q T?ªB H¨K M¬ /` +? +O HQ¨B M; QÌB\ M?[M
? i?m FûK bQ pÈB + Q i?O M?•M HQ¢B- i?¨K +?Q +ÁM K¢M? ?ÆMX

*?Q M M b m F?B T?€i ?B M çQÊ+ çB m M¨v- E?B m h?B M G M; p¬ +MM; +, K T?
ç M HÌB F?mv M + M +O E?B T GBM? L? M- M| ?B M M; mv M ?bM? HB m K¢M; t¬

+?QÎM; [m„ +MM; ç€K iB m M?` ç½ +? i /QÈB M M? pm®i +O #¬v HBM? i?9 F?´M
HU+ F?¬M; + Q- +?O v m T?K i`€+? +¬M; pB + H¨K ,M- #m¬M #€M- ç€M? ;B€ HB
T?¨M i?U+ bU T?K i`€+? i´M +¬M; - #„i HBM? i?9 MQM p i´M; çQÌM; X

*?Q M M M; Q¢B i`W +?QÎM; [m„- +ÁM +| M?B m F M'T i`QM; #|M; i®B- KÈB H¨ +
HBM? i?9 MQMX æ€K M; QÌB +?QÎM; [m„ FB +?ŠM; [m +?d +| i? b, M #„i HBM? i?
+| i? t•K M?“T ç M T?¢K pB ?Q¢i ç°M; +O HBM? i?9 +´T #®M- +´T M, KX h?U+ H
M|B H¨ ?¨M; ç¬m M?QM; F?¬M; i? +QB H¨ v mX

J¨ M?[M; M; QÌB M¨v KÈB i`Î H¢B i?¨M? hoM? M +?Q ç¬v K°i + M? ;BÌX æ¬B F?B
/M i?U+ i æQÌM; S?QM; +?ŠM; i`U+ iB T /QM? /€M; ç M pB + ?Ov /B i GBM? h?9 a
H¢B +|X

h¢B E?9+ æbM? aÆMX F?B æQÌM; S?QM; K M; i?2Q i?9 F?B mX E?B m h?B M G
i?9 i`mv çm´B- /¼+ çQÌM; ;†T ç€K M; QÌB +?QÎM; [m„ +O GBM? h?9 æQÌM; HB M

M?[M; M; QÌB +ÁM H¢B +kM; +| i? iQM? H¨ K v K„M- F?¬M; çKM; T?ªB #¬v HBM?
[m M? M, K bm®i i?€M; Î E?9+ ædM? aÆM- iB T t9+ H•m pÈB HBM? i?9 M M +kM;

i?9X "-v i?9 HÈM i¢Q M M #¢Q HQ M- ?¼ +kM; HQ H„M; +?mv M F?¬M; ? v ;b ç| ç
F?ÄB E?9+ æbM? aÆMX

L?QM; pW i`î H¢B GBM? h?9 æQÌM; +?Q çQÊ+ K°i + M? ;B`i?b ç½ #` E?B m h?B
b€iX

h?•M ?bM? F?´M; H²+MM; pÈB F?Q i? tmM; i?B M- b€i F?Q F?B T M; Q`BX iQÆM
i?QÊM; T?~K çdM? T?QM; - K'v M; Q`B ç| ?€ +| i? M; ,M +ªM\

.M b Q MÆB M`v +?d H` K°i T?•M çQÌM; K` i?¬B- +,M #ªM F?¬M; +| + Q i?O +`T
F?¬M; M?`i ç`M? E?B m h?B M G M; ç½ ;†T T?ªB ç®B i?O `²BX

:†T T?ªB ?B K M; mv- M?[M; M; Q`B M`v +kM; F?¬M; T?ªB #| i v +?` +? i- iQ`M HU
i'M +¬M; +O E?B m h?B M G M; X M?[M; T?ªM F?€M; ç| +?ŠM; [m ;B9T ?¼ FûQ
i?¬BX

+?d i`QM; [m M; i?`B ;B M M; „M M; OB +?WM; KQ`B K'v iQ+? i„+- E?B m h?B M G
GBM? h?9 æQÌM; p`Q ç M ?"m pB M- `²B t¬M; i?ŠM; tm®M; +,M ?¬K /QÈB HÁM; ç'i
M| t¬M; [m ç m +?`m +?mM; K°i b® K M? H`, iY pQM; X

a m F?B ;B i b¢+? ç€K M; Q`B M`v- E?B m h?B M G M; +kM; #B i +| i? æQÌM; S?
H"TiS+ €T +? iBM? ?²M KbM? tm®M; - i`ª H¢B [mv M +?O ç¢Q çB m F?B M i?•M
M`M; i SM; T?| pÈB æQÌM; S?QM; X L M KÈB +| +?mv M M?Q pW `²BX

h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?'i sQ+? M; ?2 tQM; M?Q H¢+ p`Q i`QM; K`M bQÆM
L? M M|B ?¼ +?d +| i? ?B m çQÊ+ K°i MY - MY +ÁM H¢B i?b çQ€M ;B` çQ€M MQ

a m F?B M; ?2 tQM; - æQÌM; S?QM; ;"i ç¬m M|B,

@ W- i ?B m çQÊ+ +?mv M ;b tªv ` `²BX

E?B T GBM? L? M M|B,

@ h?U+ bU F?¬M; T?ªB /Q H¶B +O hB m h?B M ç•mX M; QÆB i?2Q i p`Q i`QM; K

.Si H`B HB M FûQ æQÌM; S?QM; çB tm®M; +,M T?ÁM; /QÈB ç'iX

> B ç¢B a€i i?¬M ç€M? K„i M?bM M? m `²B +kM; i?2Q tm®M; X

""+ i? M; /ŠM tm®M; /QÈB F?¬M; çQÊ+ `°M; `½B H„KX /ŠM i?ŠM; ?QÈM; tm®M; #
+€+? K°i çQ¢M H¢B +| K°i +•v çm®+X E?B ;B| H¢M? i?´B [m X M; ¼M HY i` M +€+
+?"T +?`M +?"T +?`MX

o`Q b•m i`QM; ?¬K M; ¬KX +ªM? iQÊM; i`î M M b€M; bO ?ÆMX iQ`M #° /B M iQ+
`°M; M?QM; +kM; F?¬M; +QB H` +?"i- M^K ;¼M /QÈB HÁM; ç'i ç9M; #^M; /B M iQ+

LÆB M`v çQÊ+ #® i`Q €M? b€M; ç¬v çO- +ª ? B # M ç m +| iWM; /`v +?m²M; +kB- H
K°i +?m²M; ç m ?B M ç M; M?®i HBM? i?m MQMX ?ÆM p`v +ÁM +| +ª HBM? i?9 i`
+Ð HÈMX

+?d +| çB m M?[M; +QM HBM? i?9 i`QÎM; i?`M? +kM; F?¬M; K¢M? H„K- HÈM M?'
+?9M; ç m ç½ #` ç€M? i`¼M; i?QÆM; `²B #` M; Q`B i #„i iW E?9+ æbM? aÆM `X
F?¬M; ? ;`Q `9X +?9M; +?d M^K iQ`B i` M ç'i- H†M; H) HB K H€T M?[M; p i i?Q
GBM? L? M çB p`Q- +?9M; ;„M; ;QÊM; çSM; H M M?QM; +?ŠM; +ÁM çO bS+ HU+ M

@ s2K çB- +?9M; ç m H` #` #¼M ?¼ #„i iW M9B ` ç|X

E?B T GBM? L? M pW çQ i v +?d p`Q M?[M; +?B + +?m²M; FB pW M|B pÈB æQ

RNRX *?QÆM; RNy, h? K æ`+? L?•M *QÌM; æ¢BX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; RNy, h? K ¢`+? M?•M +QÌM; ¢¢BX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

æQÌM; S?QM; /M F?¬M; ¢ K id Kd M?QM; M?~K bÆ [m QÊ+ +?SM; +kM; T?ªB +|
HBM? i?9 MÆB #` M?®i MÆB M`vX

@ *ÁM M?[M; +QM M`v M[X

E?B T GBM? L? M FûQ æQÌM; S?QM; iÈB ;¬M +¢M? K°i i'K bQM; i`9+ i`QÊ+ K†i-

æQÌM; S?QM; +9B ¢¬m M?bM p`Q- i?'v # M i`QM; +| F?¬M; Qi HBM? i?9 MQM i?
?B M +?9i ¢½ F?¬M; +ÁM ?ÆB i?Î- +? i iW # Q ;BÌ `²B- #` M;QÌB i /²M p`Q MÆB M

"„i HBM? i?9 MQM iW E?9+ æbM? aÆM ¢2K p - F?B M +?9M; F?¬M; +ÁM b®M; ?Q
F?¬M; i?Q+? M; ?B M´B i? v ¢´B M?Q p`v- M;`v ¢ K ;`Q `9- +| ``i M?B m +QM F?¬M

*| i? M|B M?[M; +QM HBM? i?9 MQM K` GBM? h?9 æQÌM; #„i ` F?ÄB E?9+ æbM?
F?¬M; b®M; M´BX *?ŠM; T?ªB pb #¼M ?¼ F?¬M; i?¬M; i?¢Q pB + i?m¬M /QÐM; K
MQM [m€ v mX

L?QM; i?U+ i - M m M?Q ?¼ +| i? Mm¬B b®M; M?[M; +QM MQM M`v i?b +?9M; b)
b®M; KÈB- ?ÆM M[b) i`Ê HU+ +?Q +?O M?•M ``i M?B mXX

æ€K HBM? i?9 M`v +?ŠM; [m H` b® i?9 K` M;QÌB GBM? h?9 æQÌM; #„i i` M E?9+
i?€M; X a m F?B ?¼ tm®M; M9B b) #Q K`i ¢2K i?2Q M?[M; +QM HBM? i?9 MQM ?Q†
¢QÌM; ;B Q +?Q M;QÌB F?€+ T?K i`€+? i?m¬M /QÐM; X

h`M K„i i`¬M; i?'v- æQÌM; S?QM; +| T?¬M +kM; F?¬M; + K HÁM; X

æB m M`v F?| +| i? i`€+? E?B m h?B M G M; ¢QÊ+X L| +?QM? H` i?9 pQÆM; i¢B
+QM /•M +O KbM? ;†T T?ªB ibM? +ªM? M`v /o M?B M M| bK+ b¬B Km®M #€Q i?M
h?B M h9 #` M;QÌB i #„i M¢i i?b æQÌM; S?QM; M?'i ¢`M? F?¬M; ¢ v MX L?QM; æ
æQÌM; p®M F?¬M; i?M F?¬M; Q€M K` M v E?B m h?B M G M; ;•v M M i?ªK i`¢M; i
æQÌM; S?QM; p` i¬M; K¬M +?®M; HQM; +?Q GBM? h?9 æQÌM; p`Q +ªM? ¢®B ¢`+?

h` M ¢ÌB F?| +| +?mv M ;b #QM; #Qi ¢QÊ+ K½B- bU ?B M /B M +O æQÌM; S?QM
i`mv M iBM ¢BX æ M H9+ ¢| - +€+ M¢M M?•M Î GBM? h?9 æQÌM; ¢ m +? i +ª `²B- H
¢•v\ E?QªM MÊ K€m M`v +?„+ b) #` ¢´ ? i H M ¢¬m æQÌM; S?QM; i?¬BX

>¬K [m KÈB +MM; ¢'m pÈB >`M æ¬M; - i´M ?¢B ¢ M K®B [m M ? pÈB i?`M? "¢+? ¢
¢ m ¢¬m iQM? iQ€M t2K b m M`v T?ªB ;BªB i?Q+? i? M`Q pÈB G¢B i,- M`Q M;Î ?¬K
i¬M; K¬M- i?"i H` t9B [m~v K`X

h? K p`Q ¢| - +€B +? i +O T?K M?•M i`mM; MB M FB +?„+ GQm o•M h¬M; `²B +kM

æ®B pÈB M?[M; +?mv M i` M- +?d +| bU pK >`M æ¬M; +MM; i?`M? "¢+? æ H` /Q +
;•v M M- +ÁM ? B +?mv M +ÁM H¢B ¢ m H` /Q p¬ ibM? pQÈM; T?ªB- M?•M bBM? A
#`i ¢„+ /oX

@ æ`M? tY Hw i? M`Q\

æQÌM; S?QM; ¢Q K„i ?ÄB E?B T GBM? L? M- ¢9M; ` H` ?ÄB E?B m h?B M G M
tm®M; - ?ÆM M[+| F?¬M; Qi HBM? i?9 MQM +kM; M?Q HBM? i?9 i`QÌM; i?`M?- ¢
i? K F?ªQ [m +?O w +O +QM i?9 pQÆM; M`v `²BX

E?B T GBM? L? M i`-K K†+ ?²B H•m `²B M|B,

@ hB m h?B M #ªQ M| Km®M K M; i?2Q M?[M; iB m iY M¨vX

@ J M; i?2Q çB h?B M h9 b Q\

æQ`M; S?QM; + m K¨v M|B- M?[M; +QM HBM? i?9 MQM M¨v [mª i?“i +ÁM [m€ M?

E?9+ æbM? aÆM ç i?ª i?b 2 +kM; F?| +| i? b®M; b|i- +?d +ÁM +€+? ç2K p h?B

h?B M h9 Mm¬B M'M;X

@ S?QM; i?B m ;B X

om h`mM; FQM? +~M ?`M? H X

@ *?ŠM; T?ªB i ç½ /†M M; QÆB T?ªB çQ+? i?•M i`¬M; +QB M[M?•M FB b Q\

Lûi K†i æQÌM; S?QM; ?B M H M p ;B”M /[X

om h`mM; H9M; i9M; M|B,

@ S?QM; i?B m ;B i?S H†B +?Q- M?[M; p`F?€+? M`v ;•v +?mv M [m€KS+ M M i`F?¬M; h9v sm•M G•m #` ?¼ T?€imM; H M K'i5 *?d +| çB m M; QÌB +S v M i•K- i ç i X

h?2Q bmv M; ?o +O om h`mM; - h?B h?B +?ŠM; [m H`K°i M[M?B T?QM; i`¬M- F?¬K'v M; QÌB +kM; çO [mªM M`M; `²B- M?QM; ?„M HçB F?¬M; #B i /M h?B h?B F?¬M; +ÁM M; mv ?B K bQ pÈB M; QÌB i?QÌM; `i M?B mX

h`QM; i•K i`Q æQÌM; S?QM; +?Êi ;ÊB H M K°i /U +ªK F?¬M; ? v- /M M|B i`QÌM; ?Ê h?B i?Q€i F?ÄB h9v sm•M G•m- M`M; i p®M HÁM; /ç K K v m- i?QÆM; M; QÌB M?`pÈB M?[M; M; QÌB + M? +?WM; M?QM; ç€K M; QÌB om h`mM; +Y ç M HçB H`ç€K i`¬M i`QM; i?`M? hoM? M X

*?ŠM; K v +?9M; ç°M; +?•M- ç°M; i v- +?¼+ ;B”M h?B h?B- M`M; i #` ûT T?ªB tm® p`Q i?U+ HU+ +O #¼M +?9M; K` M|B- +?ŠM; i? M`Q +?®M; +?¼B M´B çQÊ+ +†T

h?'v K°i ç€K F?€+? pšM +ÁM ç M; p•v FQM # M M; Q`B h9v sm•M G-m- æQÌM; S?Q M|B,

@ h`QM; pÁM; # M; `v F iW M; `v K B- h9v sm•M G•m b) ;BªK ;B€ 8yW- +QB M?Q +? M v- FQM? KQM; [mw p` i?¬M; +ªK5

L; ?2 tQM; M?[M; HÌB M`v- i'i +ªK¼B ç m F?¬M; F?ÄB pmB KWM; - M; WM; ;•v M€Q H M i`M K•v t M?- M`Q H`i? ;B M ?B K +| - M`Q H`i?B M ?ç p¬ bQM; X

>`M ?mv M ç¬B HÌB- æQÌM; S?QM; p°B p`Q i`QM; h9v sm•M G•mX om h`mM; i?'v M´M # M +ªK i?'v #`i M- +?çv i?2Q p`QX

@ ošM +ÁM Î T?ÁM; +k `

æQÌM; S?QM; pW çB pW ?ÄBX

om h`mM; ç€T,

@ .ç ç9M; i?Q S?QM; i?B m ;B - h?B h?B +¬ MQÆM; i`QÈ+ b m pšM #`i ç°M; çSM

om h`mM; pW /Si HÌB M; ~M; ç-m M?bM H M- pšM i?'v ?bM? #|M; h?B h?B iU # M E?¬M; M?[M; i? - +ª; B MH-m H`K°i K`M BK H, M; - F?¬M; ? +| iB M; ç°M; - F +ª ç½ M #`B ç i`¬M; +QB h?B h?B +kM; F?¬M; i?'v ç•m +ªX

@ L; QÌB ç•m\ G, M ? i` ç•v +?Q i X

om h`mM; ?¬ HÈM K°i iB M; - M?QM; +, M #ªM F?¬M; +| B i`ª HÌBX

@ hB m i?9+X

æQÌM; S?QM; [m v ç-m HçB M?bM h? M; S?B hB mX

h? M; S?B hB m H„+ ç-m,

@ h`QM; T?ÁM; F?¬M; ? +| F?Q iS+ +O M[M?•M- +?d +| K'v ;½ M K M?•M- iU M

@ Zmª M?B M M?Q p”v5

æQÌM; S?QM; i?Î /`B K°i iB M; - K†+ /M ç½ çQ€M #B i çQÊ+ i`QÈ+- M?QM; F?B b pšM +QÌB F?´K½B F?¬M; i?¬BX

h?B h?B ç½ #Ä i`®M ç²M; M;?o H" M" M; +QB KbM? M?Q F ç`+?- M m F?¬M; b Q

RNjX *?QÆM; RNk, *?B GBM? h?9X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; RNk, *?B HBM? i?9X

L?¡K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

h` M +QM çQÌM; çB p h?B M h9- æQÌM; S?QM; p" ? B ç¢B b€i i?¬M pW çB pW i`
M^K i` M HQM; æQÌM; S?QM;¬ HQÐB M?€+ ;Bª pl M;OX

æB b m K'v M;QÌB M"v H" K'v +QM HBM? i?9 ç½ i`QÎM; i?"M?- +€B #¡M; ç´ /"B i`
hB m i?9+ M¡B,

@ S?QM; i?B m; B - #•v ;BÌ F?¬M; +¡ M;QÌB M;Q" B- M¡B K°i +?9i +?Q #¼M i #B i`
FB +¡ +€B ;b ?mv M #Q- i i? M"Q +kM; +ªK i?'v M" M; i F?¬M; ;B®M; M;QÌB #bM
iÈB H¬M F?€+ M" M; i pšM H" M;QÌB #bM? i?QÌM;X

æQ¢M h?'i sQ+? çSM; K°i # M M¡B,

@ h +kM; M;?o p"vX

æQÌM; S?QM; M¡B,

@ L" M; i ç9M; H" M;QÌB #bM? i?QÌM;¬ K†+ /M ç½ iWM; im Hmv M [m M?QM; +,M #
` ?²M- i`QM; +Æ i? F?¬M; i²M i¢B +?9i HBM? F?Q M"Q +ªX

hB m i?9+ M;¢+ M?B M M¡B,

@ F?¬M; +¡ i?U+ HU+ i?b b Q +¡ i? ?M /¼ ç€K M K M?•M M?bM p"Q M" M; i i?"M?

@ M?½M ibM? +O M" M;¬ i?"i ;B®M; M?Q Km®M M;QÌB i i`¬K K i`QM; ç¡- i`ÌB b
+¡ i? i?B i`B M çQÊ+ J` h?m"i- F?B M M;QÌB F?€+ H•K p"QªQ ;B€+- H9+ i p" M"
+kM; #` i`9M; +?B mX

G9+ æQÌM; S?QM; M¡B M?[M; HÌB M"v- i`QM; ç¬m F?¬M; iU +?O çQÊ+ M?È H¢B +
p"Q M? mX

h? M; S?B hB m p" æQ¢M h?'i sQ+? M?bM M? m K°i +€B- ? B M;QÌB +kM; +ªK i?'v
HÈM- F?¬M; +¡ ;b H" F?¬M; i? - H•v FBM? M;?B K # Q M,K ?"M? i~m +O ?¼ i?b H
iQÊM; M' B M"v- bQ pÈB M?[M; ;b K„i i?'v i B M;?2 ç9M; H" +?Q iWM; ;†TX

J` h?m"i- [mª i?"i H" +¡- M?QM; +kM; +¬M +¡ i?U+ HU+ + Q i?•K H"K +Æ bÎ KÈB +
i`B M J` h?m"i F?¬M; +?d çÆM ;BªM H" +¡ M?½M i?¬M [mv M`k- +¡ ç¬B F?B +ÁM
+ÁM +¡ M;QÌB #¬B HQ¢M çO HQ¢B MQÊ+ ?Q ç†+ #B i H M M;QÌB ç T?K i`Ê i? KX
+?d +¬M /MM; M?½M i?¬M- i?"K +?Q M; v +ª /mM; K¢Q i?"i bU +kM; #` K°i HÈT H
i? H"K çQÊ+ HQ¢B i`bM? ç° M"v- J` h?m"i +O M" M; p" J` h?m"i +O M;QÌB F?€+-
H" #B i M; vX

>ÆM M[- J` h?m"i /Q h?B h?B i?B i`B M` F?¬M; çÆM i?m¬M +?d H" J` h?m"i #b
K°i +?9iªQ i?m"i- #ÎB pb M?bM M?[M; M;QÌB #` M" M; /¼ i?b i?'v`ä H" F?¬M; Tª

M? [M; iBM iS+ p ç¬B K„i +O h?B h?B K¨ æQÌM; S?QM; H'v çQÊ+ iW i`mM; MB M J` h?m"i +O h?B h?B `®i +m°+ i?•K ?"m iÈB KS+ M"Q i?b M; v +<sup>a</sup> i`mM; MB M T çQÊ+- M?QM; æQÌM; S?QM; /€K F?ŠM; ç`M? H¨ H9+ M" M; i ç®B T?| pÈB KbM? ?ÆM M[ +ÁM; B[ H¢B i?U+ HU+ `i HÈM- M m F?¬M; i?b KbM? +| i? ç½ F?¬M; + çQÊ+X

L|B ` ? i M? [M; ; b KbM? #B i- æQÌM; S?QM; p®M ?B p¼M; ? B ç¢B b€i i?¬M b) ;B<sup>a</sup> ibM? ?m®M; i?"i +†M F)- ç i`€M? H¬M b m +| ;†T çm+Ê ç`+? M?•M +| HQ¢B M,M; iÈB KS+ #| i v F?¬M; #B i H¨K ;bX +?ŠM; M; | çQÊ+ ?B m #B i +O ? B ç¢B b€i i? MY p|B- +?d /²M bS+ ?ÄB t2K `®i +m°+ æQÌM; S?QM; ç½ H¨K +?mv M ;b i`QM; ^aQ

æQÌM; S?QM; t2K M?Q ç½ M?bM ` - æQ¢M i?9+ #bM? i?QÌM; ` p H¨ M; QÌB i?"M +kM; `i Km°M i QX hB m i?9+ i?b F?€+- p¬Hm" M H¨ # M; Q`B ? v # M i`QM; +kM

L?QM; # M; QÌB ç m F?¬M; M; Q¢B H - B +kM; iQÆM; ç®B #°B T?K+ M[M?•M i M

L" M; i F?¬M; +| +?9i i?U+ HU+ M"Q- 2 H¨ K°i +QÆM; b o KÈB im Hmv M K°i M; "v +kM; M?B m ?ÆM ?ŠM M" M; i X L?QM; M" M; i +| i? /MM; M?½M ibM? ç +?B M i F ç| +| K¢M? ?ÆM KbM? p¬b® H¬MX +kM; F?¬M; #B i M" M; i +| i? i?„M; çQÊ+ M

æQ¢M çQÌM; KQÌB /†K- `i M? M? ç½ p iÈB h?B M h9X Zm2M çQÌM; i`î p u M GB M? 'i i?ÎB i`ÈM i`ÁM K„iX

#ÎB p b p`B +?K+ +QM HBM? i?Q +QM p¨ #®M +QM HBM? i?9 i`QÎM; i?"M? F?B M # +?Q T? ^aBX

æQÌM; S?QM; QÊ+ ;b #•v ;B| +| i? +?B ? i K'v +QM HBM? i?9 M?Ä FB +?Q K'v ç M?QM; i`lB ç½ bšK i®B- i' i +<sup>a</sup> ç iY h?B M h9 ç½ bÈK M; ?d M; ÆB +<sup>a</sup> `²B- +?d ç`M?

J M; M? [M; i?S M"v p +kM; F?B M K'v M[M?•M p mB p K°i T?2- i` M +| h¬M hS J M? J M?- Î ;B[ +| " <sup>a</sup>Q L?B p¨ J°M; L?B- tmK tQi # M +¢M? K'v +€B H²M; - +?d i` HBM? i?9 M?Q M?Ä +?2M +?+mb bQÎB 'K +?Q M? mX

M[M?•M K¨- +| K'v B K¨ F?¬M; i?Q+? K'v ç°M; p"i M?Ä i?rb M"v- +?Q /M ç•v ç m H +¬M; FQ+?X

æQ¢M i?9+ #i ç„+ /o M|B,

@ h çB H¨K p`B K|M ,M F?mv X

J'v M; QÌB p`Q i?"M? H9+ t +?B m- +kM; +?Q „M m®M; çQÊ+ ;b- ç² ,M M"Q i`QM; h i`K i?m®+ K X GBM? E?B T L? M H9+ M"v +?ŠM; K i +?9i M"Q- iBM? i?¬M T? 'M + K¨ M" M; Km +?Q hB m J M? J M? ` çQ +?Q +QM #û- b m ç| H¢B çSM; # M +¢M? i M ;¼B +O K'v +QM HBM? i?9 M?Ä M"v +?Q K¼B M; QÌB #B i- +| i" T iQM? p¨ F?m ` b QX GBM? E?B T L? M ç®B pÈB M? [M; i?S M"v çQÆM; M?B M +?QM? H¨ +?m /¼ bYM; b®i K°i T?2MX

h? M; S?B hB m #QM; #€i MQÊ+ HÈM M; ²B t'K i` M ç'i ,M K'v K|M K¨ æQ¢M h? 'i s ,M pW +?ûT KB M; ,

@ E?¬M; ?´ H¨ iW i`QM; M9B ` M? - ç9M; H¨ F?¬M; ;B®M; #bM? i?QÌM; K¨X

æQÌM; S?QM; bmv M; ?o K°i +?9i `²B KÎ KB M; M|B,

@ L? ç¬m- #^M; F?¬M; i?b K B M; QÆB pÈB i K M; K'v +QM HBM? i?9 M"v ` M; C K'v M[M?•M FB i?b +€+ M" M; +kM; #B i b m M"v M M Mm¬B #¼M M| i? M"QX

GBM? E?B T L? M ;"i ç¬m M|B,

@ æQÊ+- #i [m€ +?9M; i çB H9+ b€M; +| çQÊ+ F?¬M; - t +?B m i +| +?mv M +¬M æQÌM; S?QM; M; ¢+ M?B M M|B,

@ M; QÆB +| +?mv M ;b\

GBM? E?B T L? M M; Q2 M; m~v + €B ç - m M? Ä - M!B pÈB p #Q ?B K,

@ E?¬M; M!B +?Q M; QÆB5

G9+ i®B M; O ?ÆB i` K°i +?9i- #b GBM? E?B T L? M iQ`M çÁB M; O pÈB æQÌM; S
+ M K½B KÈB HW çQÊ+ +QM #û iÈB M; O ÎT?ÁM; +O "ªQ L?B p` J°M; L?B- M?Ì?
i`QÊ+ F?B `ÌB çB- p K†i +O GBM? E?B T L? M F?¬M; pmB- iS+ ;B" M M?bM æQÌM

L;`v i?S ? B /"v i?"i bÈKX ? B M; QÌB æQÌM; S?QM; p` GBM? E?B T L? M HB M K M
i?9 M`v +?çv iÈB L; mv M >B M æ`B ?¬iQ ?¬M?ÄX J'v M[?`B h?B M h9 +MM; pW
tQM; - ç M; Km®M #„i ç - m K°i M;`v im Hmv M i?b HçB M; ?2 æQÌM; S?QM; p`M +QA

@ *| p` bQ i, M`Q M; mv M w M?"M Mm¬B HBM? i?9 F?¬M; \ sBM M?[M; bQ i, bQ Km
i?¬M i`€+? M?B K iÈB L; mv M >B M æ`B #€Q +€Q5

æQÌM; S?QM; pW ?¬tQM; K°i H9+ i?b b!M; M; QÌB #„i ç - m F?ÎB ç°M; iW #®M T?
+kM; T?ªB iÈB +ªM;`M M; QÌBX

GBM? E?B T L? M çSM; # M +çM? +| +?9i ?ª ? M!B,

@ S?QM; + + M; QÆB i?ªK `²B- Îç•v +?d +| K°i Qi HBM? i?9- i t2K M; QÆB b) M!B
M`Q ç•vX

æQÌM; S?QM; p K†i ç m F?´ M!B,

@ G`K b Q +?Q T?ªB ç•v\

*?QM? KbM? ?B M M?B M ç½ ç€M? ;B€i?'T M?B iibM? p` v m i?QÆM; +O M[M?
ibM? i`çM; bQ M?B m +?€Q Qi- ?Q`M iQ`M F?¬M; çO ç +?B X

J'v ç iY iÈB i`QÊ+ iB M +ÁM +?"Q ?ÄB æQÌM; S?QM; p` GBM? E?B T L? M p`B +•

?ÄB i?,K K'v ç iY i`¬M; +QB Î +Y /QÊ+ T?ÁM; +kM; F?¬M; B i?'v GBM? E?B T L
M" M; +?çv iÈB +?¶ M"Q Hmv M /QÊ+X

æQÌM; S?QM; +?ÈT +?ÈT €M? K„i p" B +€B- #m²M #Q+ p¬ +MM;X

"'i ç„+ /o- æQÌM; S?QM; +?d +| i? K°i KbM? çB p"Q i`QM; /QÊ+ T?ÁM;- #®B `®B
>²M ç +¬ ç¼M; /QÊ+ /`+?X "'i [m€ H"K M?Q p"v i?"i ç9M; H" ;B i b" /MM; / Q K' i`

æ~v +€M? +Y /QÊ+ T?ÁM; KbM? pšM p"Q i`QÊ+ FB - æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB b

h`QM; T?ÁM; HçB +| M; QÌB- ç9M; H" Jç+ GQm h¬- H9+ M"v M" M; +kM; ç M; Hmv M
HQÊM; +QÆM; i•K +O KbM?- +¬ ç¼M; /QÊ+ iQM? +O /QÊ+ HB m- ? i bS+ id Kd
HB m` M; Q"BX "'i [m€ M" M; +?B Hmv M +? K°i b® ç M /QÊ+ +?[i?QÆM; ;b ç| - +
+O M" M; +| ?B m [mª +?[i?QÆM;- +?Q M M ç M /QÊ+ Hmv M +? ` +| i`°M HšM H
bQ pÈB ç M /QÊ+ M; QÌB F?€+ Hmv M +? ` ?B m [mª i®i ?ÆM K'v H-MX

h`QM; M?€v K„i M?bM i?'v æQÌM; S?QM;- Jç+ GQm h¬ +kM; b[M; bÌ- +QÆM; F?Q`
H M- ç®i /QÊ+ /`+? # M i`QM; HÁ i?"M? i`Q- +?d i`QM; ;B•v H€i ?QÆM; p` + v Kk

Jç+ GQm h¬ +MM; #` b†+ ç M +?av MQÊ+ K„i- M" M; pW +?2 KB M; ?Q- pW M; QÊM
i` M K†i M" M; F?¬M; +| i?'i Hç+ p" #'i ç„+ /o F?B Hmv M /QÊ+ i?'i #çB- M; QÊ+ H
KWM;X

@ E?¬M; +| b Q +?S\

æQÌM; S?QM; KÎ +Y b' ç +?Q KMB i M ? iX

Jç+ GQm h¬ H„+ ç-m M? M|B,

@ F?¬M; +| +?mv M ;b- i?QÌM; tmv M tªv ` +?mv M M?Q p"v K"X S?QM; bQ ç - M;
/`+? b Q\

J¶B H-M æQÌM; S?QM; iÈB /QÊ+ T?ÁM;- M?'i ç`M? H" Km®M H"K +?mv M M"vX
GQm h¬ ;B9T ?„M +¬ ç¼M; /QÊ+ /`+?- iU M?B M M" M; #B i`'i`äX

æQÌM; S?QM; ;"i ç-m,

@ h ç M; Km®M i bK K°i M; QÌB ;B9T- M?QM; F?¬M; #B i iB m M? ç-m FB +?çv ç

Jç+ GQm h¬ ?û KB M; +QÌB F?),

@ h M; ?2 M|B bQ ç K M; K°i çS #û p iW i`QM; M9B- +| T?ªB H" M" M; F?¬M;\

@ æ9M; p"v- i M M" M; H" GBM? E?B T L? MX

G9+ M"v æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ ?bM? M?Q +| +€B ;b ç| F?¬M; #bM? i?QÌM;- #ªM
bQ i, ?bM? M?Q +| +?9i [m€ F?€+? F?Q çB- F?€+? F?Q ç M [m, /`X

æQÌM; S?QM; M?È H9+ ?„M p" M" M; ;†T K†i H-M ç-m +kM; F?¬M; T?ªB M?Q i? - F
K€B- b®M; `i iU içB- iMv i•K bÎ /K+- #•v ;BÌ içB b Q HçB #B M i?"M? M?Q p"v\

/QÌM; M?Q Jç+ GQm h¬ +MM; +ªK ;B€+ çQÊ+ F?¬M; F?Q [m, /` M"v- M" M; +?•M +?

@ *| +¬M i ;B9T M; QÆB +¬ ç¼M; /QÊ+ /`+? F?¬M;\

/QÌM; M?Q Jç+ GQm h¬ /MM; iÈB i'i +ª /kM; F?Q +O KbM? ç M|B ` HÌB M"v- b n
i?šM; p"Q æQÌM; S?QM;- +® ;„M; H"K +?Q i?-M b„+ +O KbM? i`Î M M HçM? M?çi

@ æQÊ+- içÆM bQ i,X

æQÌM; S?QM; +QÌB M|BX

@ J¶B H-M iÈB ç•v ç m H"K T?B M bQ i, +¬ /¼M; /QÊ+ /`+?- M; QÆB ç½ i`Î i?"M?
i`²BX

Jç+ GQm h¬ F?) +QÌB,

@ *¬ ç¼M; /QÊ+ /`+? +kM; H" K°iT?-M i`QM; pB + im Hmv M +O i - +?d + -M bQ ç
HU+ +O i FûK H" çQÊ+ `²B- ?ÆM M[i +ÁM +| /QÊ+ HB m ç Hmv M i" T +¬ ç¼M;
bQ ç ç|X

æQÌM; S?QM; M|B,

@ aQ i, +?ì K°i +?9i- i çB v T?ÁM; ibK K°i Qi /QÊ+ HB mX

a m F?B æQÌM; S?QM; çB- Jç+ GQm h¬ F?) +QÌB- +?"K `½B i?Î` K°i ?ÆB M?bM
;„M;X +® ;„M; FûQ ; -M [m M ? +O ? B M; QÌB- +?d +| M?Q p"v F?B ? B M; QÌB Î +
+ªK ;B€+ #` #| #m°+X

L?Q pçv +kM; i®i- +?d + -M +| i? Î +?mM; K°i +?¶ pÈB ?„M- M?bM ?„M- M|B +?mv
T?-M M?[M; +?mv M F?€+- Jç+ GQm h¬ +kM; F?¬M; ?B p¼M; t pÌBX

G-M M"v æQÌM; S?QM; + -M T?®B i`Q `i M?B m ç°+ /QÊ+ - ?„M HK+ H¼B i`QM; v
K°i ç®M; /QÊ+ HB m- H'v K°i T?-M M?[M; /QÊ+ HB m i`•M [mw i`QM; J`ªM? F?¬M
b m ç| KÈB i`Î HçB Hmv M v i?'iX

pšM ;B®M; M?Q i`QÈ+ FB - æQÌM; S?QM; çSM; K°i # M +?d çB K Jç+ GQm h¬ +¬
+¬ ç¼M; ` ç m çQÊ+ T?•M ` ç Î i`QM; M?[M; +€B ?k M?Ä iBM? tªQ- +?Ì H9+ b n
i?2Q i, H M?'i ç`M?- H9+ + -M Hmv M +? ;b ç|- Jç+ GQm h¬ b) HçB ;B9T ?„M H"K

E?¬M; #B i H" /Q i?U+ HU+ i,M; H M ? v #ÎB pbi?QÌM; tmv M` M Hmv M- F„i?m"i
GQm h¬ iBM? i?•K ?ÆM `i M?B m bQ pÈB [m€ F?SX "•v ;BÌ M" M; +| i? ` M Hmv M
H-M M[- H"K +?Q /QÊ+ /`+? i? K M²M; ç"K- M?Q p"v F?B T?®B i`Q /QÊ+ p"i ? v ç
QiX

.o M?B M pÈB i?U+ HU+ +O M" M; - M; v +ª +| +QÆM; i•K T?K i`Ê i`bM? ç°+kM; F?
HU+ i,M; H M T?QÆM; /B M Hmv M /QÊ+ +O M" M; KÈB +| i? i`M? iB MX

"i [m€ M?Q p"v ç½ çO `²B- /QÊ+ p"i K" æQÌM; S?QM; Km®M T?®B i`Q p¬ +MM; F?
+`M i?"M +¬ ç¼M; - ç M H9+ + -M i?B i +?d + -M /MM; i?"i i®i- +?Q /M H" h?B M ;B

G-M M"v i?ìB ;B M Î i`QM; v T?ÁM; iQÆM; ç®B /"B- æQÌM; S?QM; p" Jç+ GQm h¬
M; "v- F i [mª T?®B i`Q çQÊ+ KQÌB K'v HQçB /QÊ+ p"i p" K°i +?9i ç M /QÊ+ +?[i?

M?[M; /QÊ+ p"i i?B M F€ #€+? [m€B M"v +| /`+? i? - +| T?'M #°i- +kM; +| ç M ?Q" M
æ°+ G a€i p" L?Q J°M; hU >mv M H-M i`QÊ+ - çO +€+ HQçB K /QÊ+ - K /QÊ+ - i?
+ª ç m +| F?¬M; QiX

G9+ T?®B i`Q /QÊ+ p"i- ? B K€ Jç+ GQm h¬ çÄ ?²M; - /o M?B M M" M; F?¬M; #B i ?
M?QM; +| K°i +?9i /QÊ+ iQM? iB i` M; Q" B M M i' i M?B M b) #`ªM? ?QÌM; - M?Q
+?9i- F?¬M; ç€M; HQ M; çBX

h?ìB ;B M # M; "v- i`W M?[M; H9+ ,M +ÆK- M; M M; ?d- ? B M; QÌB pšM Î i`QM; /QÊ
ªªK ;B€+ i`|B #m°+ ;B[ ? B M; QÌB ç½ #` # M; "v M"v ç€M? pÐ- ?B M içB p¬ Hm" M
GQm h¬ ç m `i i?QªB K€B K" ç®B Kti pÈB ç®B T?QÆM; - M?QM; [m M ? +kM; +?c

J" i`QM; # M; "v M"v æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; i?'v GBM? E?B T L? M ç•mX

J¶B ç K H9+ ?„M i`Î p GBM? E?B T L? M +kM; ç½ çB M; O i?"iX M; ?2 "ªQ L?B p" J
[m iB m M? ç-m M; "v M"Q +kM; `i K i KÄB- M?QM; +kM; F?¬M; +| B #B i M" M; c
#Q- F?¬M; F +?Q B ? iX

K½B +?Q ç M # M; "v b m ç|- æQÌM; S?QM; +m®B +MM; +kM; T?®B i`Q tQM; i'i +ª
i`Î HçB u M GB m- +?d i?'v h? M; S?B hB m p" h-M hS LQÆM; b„+ Kti HQ H„M; X
M?Q ?²M pQ #` # v K'i p"v- æQçM h?'i sQ+? Î K°i # M- pW ?€ KB M; +„M K°i +•v

@ *€+ M; QÆB HQ H„M; +kM; p¬ /KM; - H9+ + -M i`Î HçB iU M?B M b) i`Î HçB- M?
+ÁM HQ H„M; ; ;b +?S\

hB m i?9+ p Kti ç m F?' M|B,

@ æB m M"v i +kM; ?B m- M?QM; +?d H" i pšM HQ H„M;- ?B M iϕB i`lB ç½ i®B `²
 ? B M;QlB ç•m\ æB +?ÆB +kM; M M +| K°i +?9i +?WM; KU+ +?SX

@ G"K b Q p"v\

æQlM; S?QM; KÎ KB M; ?ÄBX

@ S?QM; i?B m- M;QÆB i`Î HϕB ç9M; H9+ H„KX

/QlM; M?Q hB m i?9+ i?'v çQÊ+ p` +Sm iBM? +O KbM?- H"TiS+ MQm H'v i v æQl

@ M;QÆB +| #B i GBM? E?B T L? M Î ç•m F?¬M;\

@ L" M; +?Q i`Î p b Q\ h`QÊ+ FB H) ` ;Bl M"v M" M; T?ªB p `²B +?S- F?¬M; M?[\`Y çB M;O `²BX

@ *?B m M v M" M; +| p K°i H-M- b m ç| HϕB K M; hB m J M? J M? çBX

h? M; S?B hB m p K†i m b-m M?Q ?„M pW #` M;QlB F?€+ +„i K'i K'v +•M i?`i i` M

@ \

æQlM; S?QM; +kM; +| +?9i ;B"i KbM?,

@ L|B +€+? F?€+- ? B iB m M? ç-m ç M ;Bl +kM; +?Q p \

h? M; S?B hB m `i i`-K i`¼M; ;"i ç-mX

@ G9+ M" M; ç2K J M? J M? çB +| M|B ;b F?¬M;\

æQlM; S?QM; [m v ç-m M?bM h-M hS LQÆM; ç M; HQ •m #'i MX

hS LQÆM; M|B,

@ L" M; M|B M" M; çQ J M? J M? ` M;Q" B K°i +?mv M- #ªQ +?9M; i çWM; HQ H„M

J M? p b) +?Q +?9M; i K°i bU FBM? ?d5 >B M iϕB +?d i?'v HQ H„M;- H"K ;b +| F

RN8X *?QÆM; RN9, æϕB G X

o¬ h?QlM;

h€+ ;Bª, Jϕ+ J†+

*?QÆM; RN9, æϕB H X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

J M? J M? +?QM? H" K M? +,M +O hS LQÆM; p" hB m i?9+- M m B /€K H"K M" M;
 imv i ç®B b) F?¬M; i? i?SX "ªM H½M? +O GBM? E?B T L? M ? B M;QlB +kM; #B
 J M? J M? iU M?B M H" F?¬M; +| ;b M;mv ?B KX hmv ?B m M?Q p"v- M?QM; +? K
 +€B\ >m®M; +?B iW M?Ä iÈB HÈM J M? J M? +,M #ªM +?Q # Q ;Bl `lB F?ÄB hS L
 i`lB ç½ i®B- ? B iB m M? ç-m ç m F?¬M; i?'v #|M; /€M;- H"K b Q hS LQÆM; p" h
 +?S\

@ L" M; F?¬M; M|B H9+ M"Q b) i`Î HϕB b Q\

@ L" M; +| M|B [m K°i i?lB ;B M M;„M b) i`Î p - i +ÁM iQÎM; `M; i?lB ;B M M;„M b)
 H•m M?Q p"v\

hS LQÆM; ç€TX

@ hB m M? ç-m M"vX

æQÌM; S?QM; M?Qm K"v- +?ŠM; H) M" M; F?¬M; #B i hB m J M? J M? [m M i`¼M; p" hS LQÆM; b Q\ \*?Q /M çB +?ÆB +kM; F?¬M; M M çB i` M?Q p"v +?SX ?ÆM M çS i` - M?QM; i•K iQM? +kM; F?¬M; T?ªB K°i çS i` - M" M; b) F?¬M; iMv iB M ç2K [m€ i`ÈMX

*?ŠM; H) +?mv M M"v +| [m M ? iÈB pB + K'v M; "v [m M" M; #"M `°M\

hB m i?9+ Î K°i # M ;BªB i?Q+?,

@ +kM; F?¬M; T?ªB i bÊ GBM? E?B T L? M H"K ?çB J M? J M?- M?QM; HÁM; i çQÊ+X S?QM; i?B m- M; QÆB +| i? i bK çQÊ+ M" M; F?¬M;\

L m GBM? E?B T L? M i?"i bU +| €+ w pÈB J M? J M? i?b B +kM; F?¬M; i? M; ,M [m M ? +O M" M; p" J M? J M? +kM; `i i®iX H-M ç-m iB M GBM? E?B T L? M M i?Q+? M" M; `²B- çB +?ÆB iW hoM? M h?"M? i`Î p +ÁM Km [m" +?Q M" M; M[X

æQÌM; S?QM; H„+ ç-mX p K†i #'i ç„+ /o- ?B M içB GBM? E?B T L? M ç M; KQÊM G M; - KbM? F?¬M; i? M"Q +•m i?¬M; +MM; M" M; i`QM; F?QªM; +€+? t X

@ F?¬M; M M [m€ HQ H„M; - M m GBM? E?B T L? M ç2K M" M; ` M; Q" B- M? 'i ç`M?

æQÌM; S?QM; M OBX

hS LQÆM; M|B,

@ L?QM; +?9M; ç½ ibK F?„T +ª h?B M h9 +kM; F?¬M; i?'v #|M; /€M; +O ? B M; QÌB h9 +ÁM M|B H9+ +?B m M?bM i?'v ? B M" M; çB p"Q i`QM; M9BX

E?9+ æbM? bÆM HÈM M?Q p"v- +?Q /M K'v ççB + Q i?O Î u M GB m iQ" M #° çB p i bK çQÊ+ ? B iB m M? ç-mX

@ *| Km®M p"Q M9B i bK FB K ? v F?¬M;\

æQÌM; S?QM; KÎ KB M; ?ÄBX

h? M; S?B hB m +QÌB F?´ K°i iB M; - F?Q€i i v M|B,

@ > v H" i?¬B çB- i p" hS LQÆM; +M; t #B i J M? J M? M? 'i ç`M? b) i`Î HçB- M?Q i?¬BX L? ç-m FB +ÁM M|B b) H"K +?Q +?9M; i FBM? ?d- #^M; i?•M T?"M p" i?U ;ç i +?9M; i - +?9M; i +S iW iW çÊB p"vX

æQÌM; S?QM; M?bM æQçM h?'i sQ+? K°i +€B- æQçM i?9+ +kM; `i #'i ç„+ /oX +kM H„M; ? B iB m M? ç-m ;†T T?ªB +?mv M ;b M; mv ?B K- K" H" HQ H„M; F?¬M; #B +€+ M" M; ç M; H"K +€B ;b\

o®M æQÌM; S?QM; +?Q `^M; b€M; M; "v i?S ? B +€+ M" M; b) i`Î HçB- M?QM; ç M i?'v #|M; /€M; ? B iB m M? ç-m ç•mX F?¬M; +?d M?Q i? - ? B iB m M? ç-m ;B® ;B M- F?¬M; +| K°i +?9i iBM iS+X

"•v ;Bì +?ŠM; M?[M; h? M; S?B hB m +MM; h-M hS LQÆM; HQ H„M; X K" M; v +ª M; ²B F?¬M; v MX " M i`QM; u M GB m- K'v M; "v [m K¶B M; QÌB ç m p¬ +MM; HQ H M?bM ` +Y u M GB m- M; v +ª K„i +kM; F?¬M; i? K M?€v K°i +€B- KQM; çÊB J M? ?B M Î ç| - M?[M; K¶B H-M M" M; ç m i?'i p¼M; i`Î p - K¶B M; "v M" M; ç m M; ²B ç M T?ÁM; - +ÆK +kM; F?¬M; i? K ,MX +| i? M|B H" +m°+ b®M; ?"M; M; "v F?¬M; +| H F?¬M; i? b v ;B'+X

hB m i?9+ +kM; F?¬M; +?`m M´B +ªK ;B€+ M"v- +ª M; "v F?¬M; v M HÁM; - H9+ ,M H¶ KkBX >¬K M v b m F?B `ÌB ;BQÌM; - K¼B M; QÌB i" T i`mM; HçB i?QÆM; HQÊM i bK FB KX

L?QM; +ª ç€K M; QÌB +ÁM +?Q F`T çB i?€ ? B i?•MªM? M?Ä #û iW iW çB p"Q i`QM E?B T L? M p" hB m J M? J M? +ÁM B\

> B iB m M? ç-m M„K i v M? m çB iÈB- ç¬B K„i iQ i`ÁM +?ÈT +?ÈT M?bM K¼B M;
 ç m î i`QM; E?9+ æbM? aÆMX GBM? E?B T L? M pšM +ÁM i®iX F?¬M; F?€+ pÈ
 hB m J M? J M? i?Qç i M?bM +| +?9i H`K +?Q M; QìB i ç m HÁM; `²B- F?m¬M Kti
 i`€+ ;B®M; M?Q +QM K Q p"v- +?¶ ç2M +?¶ i`„M; - +S M?Q K°i i?€M; +?Q `Y Kti
 h'i +ª €M? K„i ç m M; | +?WM; +€+ M`M; - +?d i`QM; +?®+ H€i b m- hS LQÆM; ç°i M
 •K i? M? MS+ MĐ H H M K°i iB M; ,
 @ J M? J M? 5
 a m F?B ;¼B K°i iB M; - M`M; H"TiS+ +?çv iÈB i`QÈ+ Kti hB m J M? J M?- K°i i
 M; U+- ¬K i?"i +?†iX
 æQìM; S?QM; BK H†M; M?bM GBM? E?B T L? M- b m ç| /î F?|+ /î +QìB M|B,
 @ M; QÆB K M; J M? J M? çB ç•m p"v\
 GBM? E?B T L? M p¬ i°B M|B,
 @ E?¬M; T?ªB i ç½ M|B pÈB hS LQÆM; `^M; K°i i?ìB ;B M KÈB i`î HçB b Q\ *€+ M
 æQìM; S?QM; +QìB F?´ K°i iB M; ,
 @ æQçM i?ìB ;B M +O M; QÆB H`# M; `v b Q\ hB m #` +¬ÆB- M; QÆB i?"i ç9M; H
 hB m i?9+ î K°i # M M|B,
 @ i`î HçB H`i®i`²B- i`î HçB H`i®i`²B5
 GBM? E?B T L? M #om K¬B M|B,
 @ " M; `v +QB M?Q i?m" M HÊB ç| - H9+ #„i ç-m i +ÁM iQM? iQ€M ç M KQìB M; `v ç
 L m i?"i H`KQìB M; `v F?¬M; i`î p - p"v hB m i?9+ p` hS LQÆM; +| i? F?|+ ç M +?
 æQìM; S?QM; +ªK i?`v pšM +ÁM +?9i K v K„MX
 " M FB - #`M i v M?Ä #û +O J M? J M? pm®i ç-m h-M hS LQÆM; - M; •v i?Æ M OB
 @ J çWM; F?|+ - +QM ç½ i`î p `²B K`X
 hS LQÆM; #m¬M; hB m J M? J M? ` - M?bM M`M; iW i` M tm®M; /QÈB K°i H-M K
 +O M`M; i`W M; Q`B ?bM? +| +?9i F?| +QB i?b +kM; F?¬M; +| #`i F€ i`M i?QÆM; ;
 J M? J M? +`i ;B¼M; M|B i`QM; i` Q,
 @ J¼B M; QìB çWM; i`€+? GBM? i, i, - i, i, +ÁM +?Q +QM K°i ççB H p"i M[X
 hB m i?9+ î K°i # M ?ÄB,
 @ G p"i ç•m\ G`v ` ç T?K i?•M t2K K°i +?9iX
 hB m J M? J M? +?d +?d p`Q #KM; +O KbM? M|B,
 @ GBM? i, i, M|B- H p"i î +?¶ M`v- +QM +kM; F?¬M; #B i ç H`K ;bX
 *•m M`v pW ` - i`i +ª K¼B M; QìB ç m M; ?B M; ì F?¬M; i?¬BX æQçM h?`i sQ+? î K
 +?¼+ hB m i?9+ K°i +€B- M? ;B¼M; ?ÄB,
 @ H½Q h? M; - i`QÈ+ FB M; QÆB ç½ iWM; +?Q M? ç-m M`v im Hmv M +?Q \
 h? M; S?B hB m +?"K `½B H„+ ç-m,
 @ J M? J M? +ÁM [m€ M?Ä- i p` hS LQÆM; p®M ç`M? K`v M, K M[ KÈB /çv M`M; i
 L m F?¬M; T?ªB +?Q iWM; im Hmv M- M m F?¬M; T?ªB FBM? Kç+? i`QM; +Æ i?
 i`QÈ+ i`9M; ç°+ hB m J M? J M? +kM; F?¬M; ;†T M; mv ?B K HÈM M?Q p"v`²B- +?
 çQÈ+ çª i?¬M; - h? M; S?B hB m p` h-M hS LQÆM; +| i? /MM; +¬M; HU+ i?•K ?"m
 M`M; ` M; Q`BX

@ L m i F?¬M; [m M b€i M?–K- ?B M i¢B M¨M; ;B®M; M?Q ç½ im Hmv M [m X
æQ¢M h?'i sQ+? M;²B t´K tm®M;- pšv pšv i v ;¼B hB m J M? J M?- i?•M i?B i?¬,
@ hÈB ç•v ç M?`i?9+ t2K K°i +?9iX
hB m J M? J M? `i #B i çB m çB iÈB- M;Q M M;Q½M çSM; i`QÈ+ K†i æQ¢M h?'is
æQ¢M h?'i sQ+? pW M|B M?Q p"v- M; v +ª æQÌM; S?QM; +kM; +| +ªK i?'v +| ;b F
i?"i J M? J M? +| /'m p i im Hmv M [m 5 >ŠM H¨ pW KÈB im Hmv M +?Q M M i`Q
/'m p i M?Q p"v- i`QM; +Æ i? M¨M; +?d +| K°i iB +QÆM; F?Q #û M?Ä ç M KS+ ;–
FBM? K¢+? +O M¨M; +kM; +?Q çª i?¬M;- M?QM; +~M i?"M t2K tûi K°i +?9i- hB r
Gmv M *QÆM; M?'i T?~K `²BX
aU T?€i ?B M M¨v H¨K +?Q h? M; S?B hB m FBM? M;¢+ p¢M T?–M- # M;¨v i?ÌB ;B
iQ +?`i +| F?€ ?ÆM M[+kM; F?¬M; i? im Hmv M ç M Gmv M *QÆM; M?'i T?~K- i®
i?B M `²BX

RNeX *?QÆM; RN8, L;QM; *QÆM; æ MX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; RN8, L;QM; +QÆM; ç MX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

h? M; S?B hB m p¨ æQ¢M h?'i sQ+? ? B M;QÌB M„K H'v K°i +€B i v M?Ä #û +O J
H–M- F i [m€ ç9M; M?Q çB m K¨ #¼M ?¼ i?'v # M M;Q¨BX J M? J M? [mª i?"i ç½ i
Hmv M ç M Gmv M *QÆM; M?'i T?~KX

h`QM; M?'i i?ÌB- hB m i?9+ +kM; +| +?9i BK H†M; p¨ KWM; `Ð- +?d +| # M;¨v i?ÌB
M?B +| i? H¨K çQÊ+ çB m M¨m iQ +?`i M?'i ç`M? b) F?¬M; [m€ i - i?"K +?Q bQ pÈ
b[M; b| i`QM; +?®+ H€i- hB m i?9+ M|B,

@ h?b ` H p"i H¨ +?d +€B M¨v- i?"i ç9M; H¨ K°i T?–M ç¢B H X

J M? J M? pW KÈB +?d p¨Q #KM; KbM?- p"v w +O M¨M; +?„+ H¨ +QÆM; F?Q i`QM
æQÌM; S?QM; M?bM GBM? E?B T L? M M|B,

@ M;QÆB K M; J M? J M? H M M9B H¨ ç /¢v M¨M; im Hmv M b Q\ +?mv M M¨v Î u M
K¨X

GBM? E?B T L? M M;?B M;Ì M|B,

@ h F?¬M; +| /¢v M¨M; im Hmv MX

@ M;QÆB F?¬M; /¢v ?„M im Hmv M p"v +QÆM; F?Q Î ç M çB M +O M¨M; Î ç•m ` \
Gmv M *QÆM; M?'i T?~K `²B\

æQÌM; S?QM; M;¢+ M?B MX

GBM? E?B T L? M M|B K°i +•m H¨K +?Q i'i +ª K¼B M;QÌB ç m ;B"i KbM? bYM; M;

@ +?d H¨ i i?Q+? M¨M; M M ;B9T M¨M; i® i¢Q K°i +€B +QÆM; i•K i?¬B K¨- +kM; F
i? M¨QX

L?½M + -m M?ªv HQ¢M- M; v +ª æQÌM; S?QM; +kM; +| +?9i F?¬M; /€K iBMX
 *QÆM; i•K H" i" B T?9 [mw ; B€ K" K¶B M; QÌB im Hmv M ç m KÆ QÊ+ - KQM; Km®M
 i•K + "M; bÊK + "M; i®iX J°i F?B +QÆM; i•K tm'i ?B M i`QM; K°i ; B B çQ¢M im Hn
 M; ?o H" iQ + ?'i im Hmv M + O KbM? ç½ çQÊ+ +?9 ç`M?X
 L m i`QÊ+ F?B ç¢i iÈB Gmv M *QÆM; i K T?~K- # Q ; ²K +ª i K T?~K K" tm'i ?B M +
 +O M; QÌB M"v `i + Q- i?m° + HQ¢B i`QM; M; "M M; QÌB +?d +| K°i- imv i ç®B H" iQ
 +?„M +| i? ç¢i iÈB h?B M ; B B- i®+ ç° im Hmv M +kM; M? M? ?ÆM bQ pÊB M?[M;
 L m H" M?` T?~K- p"v ç| +?QM? H" M?•M i`mM; +?B HQM; - +, M +?QM? K-K ?²M; - i
 *ÁM M m Î Gmv M *QÆM; M?'i T?~K ç½ tm'i ?B M +QÆM; i•K- ç| imv i ç®B H" K°i i
 +| ; ?B H¢B i` M çB M i`+? - M?QM; [m M?B m M, K M?Q p"v- M; QÌB tm'i ?B M +Q
 T?~K ç½ Qi ÄB ç M KS+ +| i? ç K çQÊ+ i` M K°i # "M i vX J" M?[M; M; QÌB M"v- B
 p"i i`QM; i`mv M i?mv i- imM; ?Q" M? i?B M ?¢ F?¬M; ç`+? i?O\
 h`QM; u M GB m- æQÌM; S?QM; +?QM? H" K°i i`mv M i?mv i M?Q p"v- ?ÆM M[- +
 ?B M i`QÊ+ F?B ?„M ç¢i iÈB Gmv M *QÆM; M?'i T?~KX
 J #•v ; BÌ- H¢B +| K°i M; QÌB F?€+ H" K çQÊ+ - ç| +?QM? H" M°i iB m +¬ MQÆM; +?C
 i` KÊB +?d M, K im´BX
 æB m GBM? E?B T L? M pW M|B H" bU i?"i b Q\
 h?'v i'i +ª K¼B M; QÌB ç m M; m M; ®+ M?bM KbM?- GBM? E?B T L? M M|B,
 @ h F?¬M; HW +€+ M; QÆB- +€+ M; QÆB +| i? iU KbM? M?bM K°i +?9iX
 h? M; S?B hB m ?²B T?K+ H¢B iBM? i?-M- pW ç2K i•K i?-M i?'m p"Q i`QM; +Æ i?
 M|B,
 @ E?¬M; i? M"Q- F?¬M; +| ç¢Q Hw M"v5 hQ +?'i +O J M? J M? +?Q /M +| F?€ ?Æ
 KS+ M"vX
 hmv ?„M M; Q" B KB M; i?b M|B M?Q p"v- M?[M; b m F?B M?bM K°i +€B- b„+ K†i +O
 `²BX
 hS LQÆM; çSM; K°i # M çÊ ?²B H•m +kM; F?¬M; i?'v hB m i?9+ +| T?ªM SM; ; b- F
 K°i iB M; ,
 @ _®i +K+ H" M?Q i? M"Q\
 h? M; S?B hB m M; ~M; +€B ç-m +| +?9i +SM; M; ' + H M- FBM? M; ¢+ M?bM hS LQA
 i`-K i`¼M; ,
 @ hS LQÆM; - J M? J M? M?" +?9M; i i?"i bU +| +QÆM; i•KX
 M; ?2 çQÊ+ +•m M"v- hS LQÆM; +kM; i`ÊM i`ÁM K„i- p°B p" M; çB iÈB # M +¢M? J
 +€M? i v +O M" M; - i•K i?-M +?bK p"Q i`QM; +Æ i? M" M; - K°i H€i b m- M" M; KÎ K
 F?m¬M K†i K°i p K K MX
 >B M i¢B M" M; p" h? M; S?B hB m ç m +| +MM; K°i w M; ?o- M[M?B #ªQ #®B +O
 M?Q i? M"Q +kM; F?¬M; i? tm'i ?B M +QÆM; i•K Î Gmv M *QÆM; M?'i T?~KX L?C
 M"v H¢B +S M?Q p"v tm'i ?B M- i?"K +?Q ç½ "M? "M? K" +?QM? KbM? +kM; F?¬
 iBM M´BX
 ?ÆM M[- +QÆM; i•K +O M" M; +ÁM F?¬M; T?ªB H" +QÆM; i•K #bM? i?QÌM; - +QÆ
 +| ç†+ i?M +O HY - M?QM; H¢B +| i`¢M; i?€B HQm Hv- ?ŠM H" /B i`mv M +O ? B
 hB mX
 æQÌM; S?QM; p" æQ¢M h?'i sQ+? +kM; F?¬M; i?, K /Á +QÆM; i•K +O hB m J M? J
 F?¬M; T?ªB H" M; QÌB i?•M + "M +O M" M; - +QÆM; i•K H" #Q K"i HÈM M?'i +O K°i
 t2K tûi H" ?ÆMX

æQ¢M i?9+ î K°i # M p°B p" M; H H M,
 @ hbM? ?m®M; M?Q i? M"Q\ *€+ M;QÆB M|B ¢B +?SX
 hB m i?9+ p" hS LQÆM; ¢²M; i?ÌB ;"i ¢-m- ?Q" M iQ" M t€+ M?"M HÌB GBM? E?B T
 æQ¢M h?'i sQ+? ?9i K°i ?ÆB H½M? F?Q,
 @ o"v +kM; [m€ H" v m M;?B i ¢B\ hQ +?'i M?Q p"v ?Q" M iQ" M F?¬M; i?m FûK S?
 a m F?B ?„M iÈB u M GB m +kM; #B i ¢QÊ+ æQÌM; S?QM; tm'i ?B M +QÆM; i•K Î
 KB M; h? M; S?B hB mX h?"i` i?b H9+ æQÌM; S?QM; +ÁM +?Q iÈB Gmv M *QÆ
 i•K- #'i [m€ #Q K"i M"v +kM; F?¬M; +| B #B iX
 @ G"K b Q H¢B M?Q p"v\
 æQÌM; S?QM; [m v ¢-m M?bM GBM? E?B T L? M- K°i ¢€K M;QÌB i'i +ª ¢ m ;BQÆ
 GBM? E?B T L? MX
 GBM? E?B T L? M M?Qm K"v- i?¬M b„+ +| +?9i /Q /U- M" M; F?¬M; #B i +| M M M|
 M;?o +?®+ H€i`²B M" M; i?Î /"B M|B,
 @ h?"i` +kM; F?¬M; +| ;b- +?d H"i +?Q M" M; /MM; ? B pB M L;QM; *QÆM; æ M
 L;QM; +QÆM; ¢ MX
 GBM? E?B T L? M pW M|B` +€B i M M"v- K'v M;QÌB hB m i?9+ ;B"i #„M K°i +€B-
 b„+ K†i M;QM; i`¼M; M|B,
 @ G" L;QM; +QÆM; ¢ M i`QM; i`mv M i?mv i\ o"i M"v F?¬M; T?ªB H" ;Bª /®B\ *?S
 /QÊ+ M"v\
 GBM? E?B T L? M F?) +QÌB K°i iB M; M|B,
 @ B M|B H" ;Bª /®B\ *?ŠM; [m p"i M"v ¢9M; H" `i +| iQM? i`mv M F€- +kM; +¬M
 i`¼M;- +kM; F?¬M; +| K'v M;QÌB +| i? Hmv M +? ` ¢QÊ+ ¢QÆM; M?B M #` i`mv
 æQ¢M h?'i sQ+? M|B,
 @ L|B +€+? F?€+- GBM? +¬ MQÆM; +| i? Hmv M +? b Q\
 GBM? E?B T L? M M? M?" M; ;"i ;"i ¢-mX
 > B ¢¢B b€i i?¬M i?•M i? +?'M ¢°M;- i`QM; M?€v K„i MQÊ+ K†i HQM; i`ÁM; M?b
 F?ûT MûT- K†i i`2Q MK +QÌB M`M? ?|i M|B,
 @ L m GBM? +¬ MQÆM; +| i? Hmv M +? L;QM; +QÆM; ¢ M- p"v F?¬M; #B i +| i?
 *QÆM; æ M ? v F?¬M;\
 GBM? E?B T L? M +?2 KB M; +QÌB,
 @ *€+ M;QÆB ¢WM; ?B p¼M; M[- i F?¬M; Hmv M +? p"i M"v- ?ÆM M[+| Hmv M
 +€+ M;QÆB- S?QM; + + +O i +ÁM +?Q +| ¢•mX
 o K†i h? M; S?B hB m +U+ F€ #B i?QÆM; ,
 @ GBM? +¬ MQÆM; [m€ M; v i?ŠM; `²BX
 h? M; S?B hB m `i iB + Mm®B- ;"i ¢-m HB H` M|B,
 @ +kM; ¢9M;- i p" H½Q h? M; +kM; ¢½ F?¬M; +ÁM M?Ä M[- F?¬M; M M i`mv +¬m
 ¢|- ? v H" +S ¢ /"M? +?Q M?[M; M;QÌB i` im' B ¢BX
 æQÌM; S?QM; Î K°i # M M;?2 ¢QÊ+ M?Q H¼i p"Q bQÆM; KM- ;BÆ i v M|B,
 @ sBM ?ÄB- +€+ M;QÆB ¢ M; M|B +€B ;b p"v\ +€B ;b K" L;QM; +QÆM; ¢ M- GBM?
 /KM; ;b p"v\

h? M; S?B hB m +Q`B ? ? M|B,

@ S?QM; i?B m- M; QÆB +?Q iWM; M; ?2 [m +kM; H" #bM? i?Q`M; - i p" H½Q æQΦ
[m +| K'v H-M- i?U+ bU M?bM i?`v i?b M; "v +<sup>a</sup> K°i H-M +kM; F?¬M; +| X h`QÊ+ FE
p"i M"v +?d H" ;B^a /®B- M?QM; ?B M iΦB J M? J M? H" K°i #^M; +?SM; b®M; - F?¬

L;QM; +QÆM; ç M H" K°i HQΦB ç M /QÊ+ +U+ F€ i`•M [mw- i€+ /KM; +O M| ç9M; H
F i +QÆM; i•KX J†+ /M M|B +QÆM; i•K iΦQ i?`M? HB M [m M ç M iQ +?`i +O #^aM
+?`i i®i b) tm' i ?B M +QÆM; i•K bÊK ?ÆM K°i +?9i- iQ +?`i FûK i?€ Km°M K°i +?
HQΦB ç M /QÊ+ p¬ +MM; i`-M [mw +| i? ;B9T M; Q`B im Hmv M bÊK M; QM; F i` +
æ| +?QM? H" çΦB / M? çdM? çdM? L;QM; +QÆM; ç MX

L;QM; +QÆM; ç M +| i€+ /KM; ç®B pÈB M; Q`B im Hmv M +?Q tm' i ?B M +QÆM; i
/M ,M p"Q +kM; +?d H" ;B i,M; i?U+ HU+ K°i +?9i K" i?¬B- KS+ ç° ;B i,M; +Æ ?² F

L;QM; +QÆM; ç M +| i? M|B H" #€m p"i p¬ ;B€ ç®B pÈB M?[M; M; Q`B +?Q +| +Q
K°i M; "v K°i ç K b) +| b,, +tm' i iΦQ i?`M? +QÆM; i•KX L m M?Q F?¬M; iΦQ i?`M? -
çB K +?Q iÈB- T?K+ H-M i?S ? B ?B m [m^a b) ;B^aK KΦM? - F?¬M; çQÊ+ M?Q H-M

h, H M"v +| i? M|B H" `i i?`T- M?QM; K°i F?B ,M p"Q +| i? iΦQ ` +QÆM; i•K- p
M; Q`B im Hmv M H" F?¬M; +€+? M"Q iQÎM; iQÊM; çQÊ+X *QÆM; i•K tm' i ?B M +
+?„+ - M; "v b m i?`M? iUm HΦB +`M; + QX G9+ ç-m K¶B K°i T?`K +`T HΦB H" K°i ;
i•K- i`QM; K¶B T?`K HΦB K¶B H9+ K¶B H9+ K°i +? M? H +? - +kM; ^aM? ?QÎM; +U+
im Hmv M b m M"v- +| i? M|B H" b B K°i Hv- çB M; "M /†KX

J°i pB M L;QM; +QÆM; ç M +| i? iΦQ ` K°i + Q i?O çSM; ç-m M; "v b m- +kM; +| i
ç•v ?Q`M iQ`M H" /U p"Q p" M F?Q p" iQ +?`i +O #^aM i?•M F i ?ÊTX J†+ /M +| t€+
i?`M? i€+ /KM; ;b- M?QM; HQΦB ç M /QÊ+ i`QM; i`mv M i?mv i M"v pšM +| ;B€ i`

#ÎB pb Hmv M +? M| + -M +| i`B HB m +U+ F€ i`•M [mw- /QÊ+ HB m +kM; +ÁM / M
K°i pB M M°B ç M GBM? h?9- ?ÆM M[T?^aB H" M°B ç M +O GBM? h?9 +`T M, K i`Î
+`M; + Q +`M; i®i- b,, +tm' i Hmv M +? i?`M? +¬M; +`M; + QX æ•v +kM; H" M; mv
Km®M æQÎM; S?QM; çQ +?Q M`M; K°i pB M M°B ç MX p®M M`M; Km®M /MM; K°i
+? - M?QM; bmv M; ?o +?Q +MM; HΦB H'v K°i pB M +`T b€mX h' i +^a /QÊ+ HB m Hm
aÆM- ;B€ i` F?¬M; ` X

>ÆM M[- i` M i? ;BÈB M"v- M; Q`B +| i? Hmv M +? çQÊ+ HQΦB ç M /QÊ+ M"v +
H•MX *kM; F?¬M; T?^aB /Q #¼M ?¼ i?U+ HU+ + Q ? v H" v m + -m F,, i?m"i p¬ +MM
ç M T?QÆM; 5 E?¬M; +| ç M T?QÆM; H"K b Q +| i? Hmv M +? \

*MM; #ÎB pb M?[M; M; mv M M?•M M"v- K°i pB M L;QM; +QÆM; ç M +| ;B€ i` p¬ +
+?d +| i²M iΦB Î i`QM; i`mv M i?mv iX

J` i`B HB m Hmv M +? GBM? GmM; "B M *QÆM; æ M +kM; ; -M ;B®M; pÈB L;QM;
M°B ç M GBM? h?9X L?QM; i€+ /KM; +O ? B HQΦB ç M /QÊ+ M"v HΦB ?Q`M iQ`M

L;QM; +QÆM; ç M +| i? i`Ê ;B9T M; Q`B +?Q +| +QÆM; i•K M; QM; F i +QÆM; i•K-
æ M HΦB +| i? ç +?Q M, M; HQÊM; +QÆM; i•K +O M; Q`B ç½ +| +QÆM; i•K /B M b

#ÎB pb HQΦB ç M /QÊ+ M"v /MM; M°B ç M GBM? h?9 H"K +?O i`B HB m Hmv M +? `
K°i HU+ HQÊM; F?€+ M? m i?m°+ p `B M; +?9M; - ç2K HQΦB HU+ HQÊM; M"v Hmv
im Hmv M ,M p"Q b) +| i? ç +?Q M; Q`B ç| /mM; ?ÊT HU+ HQÊM; p®M i?m°+ p GBM
ç'm- i`Ê ;B9T +O +QÆM; i•K ç®B pÈB M; Q`B im Hmv M b) i,M; KΦM?X

L|B i?Q /K M?Q E?B m h?B M G M; - E?B m h?B M G M; +| i? p" M /KM; T?QM; HU
M?`i ç`M? ?`K +?S T?QM; M, M; HQÊM; - /MM; M°B ç M +O M| Hmv M +? ` GBM
M; Q`B im Hmv M ,M p"Q- M?Q p"v M; Q`B ç| b) +| i? bY` T?QM; +QÆM; X L|B +€+?
æ M +| i? i`Ê ;B9T +?Q M; QÆB im Hmv M F?¬M; imv i ç®B- +kM; F?¬M; T?^aB +?c
[m€B- +€+ HQΦB i€+ /KM; ç m +| i? i²M iΦB- K" i€+ /KM; +O M| H" /Q i`B HB m H

S?K+ /KM; GBM? GmM; "B M *QÆM; æ M +kM; +| K°i +?9i FB M; F}- ç| +?QM? H
F?¬M; i? iQÆM; F?„+ +MM; i?m°+ iQM? +O M°B ç M /MM; ç Hmv M +? X L m M
#ªM i?•M H¨ h?Ov- K¨ GBM? GmM; "B M *QÆM; æ M H¢B +| i? /B M bBM? ` i?m°
`v +| i? b) H¨K +?Q K°i i?•M i?U+ HU+ +O M; QÌB bY /KM; iQ¨M T? - +QÆM; i•K
#ÎB pb i¢B HB m Hmv M +? ? B HQ¢B ç M /QÊ+ M¨v F?¬M; F?€+ M? m H„K- +?Q M
E?B T L? M +| i? Hmv M +? GBM? GmM; "B M *QÆM; æ M ? v F?¬M; X#¼M ?¼[
L;QM; +QÆM; ç M- +,M #ªM +kM; F?¬M; +-M M| - M?QM; GBM? GmM; "B M *QÆM;
M;QÌB ç m +| i? bY /KM; X *?d +-M i?m°+ iQM? /B M bBM? +O ç M /QÊ+ F?¬M; t
i•K +O #ªM i?•M- b m F?B T?K+ /KM; imv i ç®B b) ;B i,M; i?U+ HU+ +O KbM?X
a m F?B M;?2 h? M; S?B hB m ;BÈB i?B m- æQÌM; S?QM; +kM; ?€KB M; i?"i iQ-
i?S M¨v ?„M ?Q¨M iQ¨M H¨ H-M ç-m iB M M;?2 iÈB- i`QÊ+ FB ?„M +?Q `^M; +?mv
T?ªB M?•M HU+ +| i? i€+ ç°M; iÈB- #•v ;BÌ t2K H¢B- K¼B pB + ç m F?¬M; +| ;b
M;Q¢B H H¨ ? B HQ¢B ç M /QÊ+ FB X
L?QM; i`QM; i?B M ?¢ H¢B +| K'v M;QÌB +| i? Hmv M +? L;QM; +QÆM; ç MX J°
çQÆM; pÈB K°i h?B M ;B B i`mM; T?~K + Q i?O- Km®M ;B i M| F?¬M; T?ªB H¨ +?
h?9 +kM; ~M M9T Î i`QM; `WM; b•m M9B i?ŠK- B `ªM? `¶B F?¬M; +| +?mv M ;b H¨K
+?SX J°i F?B #` #-v i?9 p•v +-M;- +?Q /M HÊB ?¢B ç M K'v +kM; F?| i?Q€i F?ÄB
G-M M¨v M m F?¬M; T?ªB æQÌM; S?QM; p¬ ibM? t¬M; p¨Q i?9 K°- +QÈT b¢+? M
E?B T L? M +kM; b) F?¬M; ? Q i•K HU+ çB Hmv M +? M?[M; ç² p¨i M¨vX
æ•v i?"i ç9M; H¨ K°i T?¬M ç¢B H p¬ +MM; HÈM- M m F?¬M; T?ªB GBM? E?B T L?
hB m i?9+ p¨ hS LQÆM; +?Q /M +| H¨i imM; +ª ;B M; ?² +kM; çWM; KQM; ibK çQÊ
ç M +?Q hB m J M? J M? bY /KM;- ç +?Q M¨M; tm'i ?B M +QÆM; i•K Î Gmv M *QA
æ•v +?QM? H¨ i¢Q ` K°i p` çdM? +'T + Q i?O i`QM; iQÆM; H B M? - K†+ /M ?B M

RN3X *?QÆM; RNd, æ *Y *O > B æϕB a€i h?–MX

o– h?QÌM;

h€+ ;B^a, Jϕ+ J†+

*?QÆM; RNd, æ +Y +O ? B ϕϕB b€i i?–MX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

h`QM; K°+ M?•M +kM; +| M?B m €K F?Q M?QM; M?[M; i?S M`v F?–M; +| HU+ b€i i

*Æ ?² M?[M; ϕ iY im Hmv M i`QM; GB M >Q i`M i?•M T?€T +kM; b) i,M; H M F?–
u +kM; pmB KWM; F?–M; /Si F?B i?'v i?U+ HU+ +O K–M ?ϕ ϕ iY i,M; H MX L;`v b
+| M,M; HU+ iU #^aQ p X

hW ϕB K M`v i?b æQÌM; S?QM; pb h?B M h9 H`K ` +®M; ?B M iQ HÈMX

GBM? E?B T L? M K¶B M;`v F?–M; T?<sup>a</sup>B H`K ;b i`QM; h?B M h?9 i?b +?ϕv HQϕM
i?2Q hB m J M? J M?– ? B iB m M? ϕ–m ? K K +?ÆB #ÌB ;B®M; M? m- i?QÌM; t
+kM; F?–M; i?'v #|M; /€M; ϕ•mX

*| H) M M ϕB ` M;Q`B K°i +?9i `<sup>2</sup>B5 æQÌM; S?QM; Î h?B M h9 K'v M;`v i?b F?–M
p`vX h?S M?'i KbM? +–M T?<sup>a</sup>B ϕB ` M;Q`B t2K K°i +?9i i? ;BÈB `°M; HÈM- t2K M?
h?S ? B æQÌM; S?QM; Km®M i`mv M #€ €K F?Q æQÌM; J–M ` # M M;Q`BX EB T
ϕ°+ M?'i p–M ?`- M?[M; M;QÌB i`QM; ;B M; ?² F?–M; +| ?° i?•M +QÆM; F?Q F?–M;
b€i i?QÆM; +O €K F?QX L?QM; Î i? ;BÈB M`v i?b b Q\ •K F?Q #`B / M? i?S i€K
+?•K ` M;Q`B +?d +| i? KB M +QÐM; T?€ pÐ >mv M ;B B ?° i?•M +QÆM; F?QX

*?Q M M æQÌM; S?QM; Km®M i bK T?QÆM; T?€T ϕ i,M; H M mv HU+ +O €K F?Q æ
i?S ϕ| +?d /MM; ϕ #`v #B M `²B- M;`v b m +| ϕ`+? M?•M +QÌM; ϕϕB i?b €K F?Q b)

æ®B pÈB +?mv M M`v æQÌM; S?QM; +| +?O w +O KbM?– ?„M Km®M ϕB h?B M +–
ϕ| ?„M +?SM; FB M +Æ [m M i v p` +Æ [m M +?•M +O h?Ov L;mv i FQM? ?Q i`QÎ
*–M; bÆM i` M; M;?B M +Sm +Æ [m M i?m"i Î i? ;BÈB M`v H`i?S M?'i- M m +| i?
?„M æQÌM; S?QM; +| HÂM; iBM H`K ` M?[M; €K F?Q M`B / M? i`QM; æQÌM; J–M €
+O M| +| i? mv ?B T ϕQÊ+ i?B M ;B B + Q i?OX

.o M?B M ϕ•v +?d H`w iQÎM;– h?B M \*–M; bÆM i` M; H` K°i i? HU+ i`QM; i K ϕϕ
KbM? p– /mv M p– +È ?¼+ i" T +Æ K"iX

*ÁM +| M;mv M M?•M i?S # ϕ| H` KbM? ϕ½ ϕ€T SM; GBM? E?B T L? M T?^aB ;B9T
?²M +ÁM HϕB- ?„M F?–M; i? K°i +?9i i?`M? w +kM; F?–M; +|– T?^aB i?9+ ;BK+ iU
F?–M; #B i M?[M; iBM? ?²M FB Î ϕ•m ?„M T?^aB iW iW i bK FB KX

æQÌM; S?QM; +?m~M #` ϕB ϕ M MÆB i?S M?'i +?QM? H` h?B M +–M; bÆM i` M;– /
ϕ M ϕ M ϕ|X

h'i +^a T?^aB i? v i M ϕ´B ?¼– +ÁM T?^aB ϕÊB i?ÌB +Æ i?Q+? ?ÊTX

L;`v i`QÊ+– EQM? >Q h?Ov L;mv i i`QÎM; H½Q +O i?B M +–M; bÆM i` M; K†+ /
ϕÌB M`v +| K'v M;QÌB +| i? #B i iÈB æQÌM; S?QM; \ *?d +–M i bK ϕQÊ+ +Æ ?°B iB M
+?Q /M H` H`K ϕ iY i?'T M?'i ϕB M[+kM; +| +Æ ?°B i?2Q /äB ϕQÊ+ M?[M; #Q K"i
*–M; bÆM i` M;X æ•v H` K°i ?`M? ϕ°M; i`°K +„T +Æ K"i +O i–M; K–M- K°i F?B ϕ #
M?[M; æQÌM; S?QM; b) ;†T i B QÆM;– M; v +^a h?B M h9 +kM; +| i? #` pϕ H•v– +?
?`M? K°i +€+? #Q K"iX L m +| i? i? v ϕ´B /B M KϕQ ϕQÊ+ K°i +?9i i?b ? v #B i K'

.o M?B M w M;?o M`v +kM; +?d i<sup>2</sup>M iϕB i`QM; ϕ–m æQÌM; S?QM;– ?„M +kM; F?–M;

>„M +?ŠM; [m H` +?d M|B pÈB hB m h?9+ p` æQϕM i?9+ H` KbM? +| pB + +–M ϕB

*?ŠM; M; ð çQÊ+ F?B ? B ççB b€i i?–M M; ?2 çQÊ+ [mv i ç`M? Km®M çB ` M; Q`B + K„i M?bM M? m- b m ç! MÎMK +QÌBX

hB m i?9+ KÎKB M; M!BX

@ S?QM; i?B m; B - +?Q /M M; QÆB F?–M; M!B ` i?b i p` H½Q çQçM +kM; ç`M? H`+? K°i T?2MX L; QÆB Îi`QM; h?B M h9imv +U+ Fb M iQ`M- +! i p` H½Q çQçM +! B /€K ibK iÈB ;•v T?B M iQ€B +?Q M; QÆBX L?QM; /M b Q ç•v +kM; F?–M; T?° i`QÊ+ M; QÆB K°i KbM? p`Q E?9+ çbM? bÆM- K†+ /M +?`m F?–M; Qi ç m F?´- M ?Qç+? `i HÈM b Q\ h?U+ HU+ +O K°i M; QÌB Hm–M iW i`QM; F?! F?, M K` i`QÎM +kM; Km®M M; QÆB çB ` M; Q`B K°i +?9iX

æQçM h?`i sQ+? çSM; # M +çM? ;`i ç–m M!BX

@ S?QM; i?B m; B - ?B M içB M; QÆB +kM; +! w M; ?o ç! i?b i p` H½Q h? M; ç•v +k #B i M; QÆB ç`M? çB ç•m\

æQÌM; S?QM; H„+ ç–mX

@ hçK i?ÌB i +ÁM +?Q M; ?o çQÊ+ M?B m M?Q p`v- ?ÆM M[ i +kM; F?–M; ?B m H`iMv iB M ` M; Q`B K°i +?9i i?–BX

h? M; S?B hB m M?bM æQçM h?`i sQ+? `²B +QÌB ?„+ ?„+– æQçM i?9+ i?•M K`i –K H KÎKB M; M!BX

@ L m ç½ M?Q p`v i?b i p` H½Q h? M; +kM; +! K°i MÆB +! i? iÈB ç ç +Y +?Q M;

@ LÆB M`Q\

æQÌM; S?QM; M; ?B M; ð ?ÄBX

@ « GQM; #ªQ- +€+? .B K i?“M? ?ÆM # KQÆB /†K5

æQÌM; S?QM; + m K`vX

@ « GQM; #ªQ Î .B K i?“M? \ *?¶ M`v H` Î ç•m\ *! ; b ç†+ #B i b Q\ hçB b Q ? B M; Q h? M; S?B hB m M!BX

@ .B K i?“M? +€+? t h?B M h9 +?WM; p`B M; `M /†KX LÆB ç! ; –M #B M- #m–M # çQÊ+ ;¼B H` .B K i?“M?X ÍT?Q i•v i?“M? ?ÆM # KQÆB /†K +! K°i « GQM; #ªQ- ç†+ #B i M?QM; i #B i S?QM; i?B m; B M; QÆB ?bM? M?Q `i iBM? i?–M; €K F?Q ç! +! H) b) +! K°i b® i?m ?Qç+? F?–M; iQÎM; çQÊ+X

æQÌM; S?QM; ? B K„i iÄ b€M; KÎKB M; ?ÄBX

@ *?ŠM; H) +?¶ FB +kM; +! M; QÌB iBM? i?–M; +Æ [m M i?m`i\ ;B®M; M?Q i?B M h? M; S?B hB m ;½B +^K ;`i ç–m M!BX

@ V- `i iBM? i?–M; - i?“K +?Q +! p`B HoM? pU+ ç†+ #B i +ÁM HÈB ?çB ?ÆM +ª h? æQÌM; S?QM; M; ?2 iÈB KS+ ? B K„i #„M ` ?`Q [m M; - H–M M`v ?„M çB ` M; Q`B p bÆM i` M; - M?QM; ç! H` K°i i`QM; i K ççB i? HU+– Km®M p`Q M?`i ç`M? `i F?! F ç` T?QÆM; / /`M; M?Q p`v +! i? iÈB- b Q ?„M F?–M; KWM; `Ð +?Q çQÊ+ \

æQçM i?9+ çSM; # M +çM? ?Q M? K°i iB M; - KÎKB M; ?ÄBX

@ S?QM; i?B m; B - M; QÆB +! Km®M ç M +?¶ M`v ? v F?–M; \

æQÌM; S?QM; ;`i ç–m M?Q ;`K´ i?! + M!BX

@ Jm®M- /o M?B M H`i Km®M +?SX L?QM; i +?Q [m2M i?m°+ +m°+ b®M; MÆB w i b Q\

> B çϕB b€i i?–M HϕB HB + K„i M?bM M? m i? K H–M M[- b m ç! +Q`B K°i +€+? +?Q i v p`Q M;U+ K!+` K°i i'K H +? #`B M?Q ç² +?ÆB- /QÆM; /QÆM; ç„+ w M!BX

@ L m H` M;Q`B F?€+ çB « GQM; #ªQ i?b #¼M ?¼ +! i? F?¬M; iB T FB MX L?QM; i?b F?€+- +–K H'v i'K H M? #`B M`v- F?B iÈB ç! +?d +–M çQ i'K H M? #`B M`v` i iB T ç½B M;QÆB p¬ +MM; M?B i ibM?5

@ æ9M; H` `i M?B i ibM? M? - F?¬M; T?ªB M?B i ibM? #bM? i?Q`M; ç•m5

æQϕM æQϕM h?'i sQ+? çSM; # M +ϕM? #´bmM;X

æQ`M; S?QM; p°B p`M; +–K H'v H M? #`B ç†i i`QÈ+ K†i t2K tûi K°i ?²B- i'K H M? ç²M; t M?- F?¬M; HÈM H„K- +?d F?QªM; HÁM; #`M i v K` i?¬B- i` M H M? #`B +! F ?MM; po- `ä `M; `M? Kϕ+?- i`QM; `i b®M; ç°M;X \*?ŠM; [m H` H M? #`B ç! ;B®M i` M +! `i M?B m +?¶ ç½ #` K`B KÁMX

h? M; S?B hB m +kM; ;BªB i?Q+? i? KX

@ L?B m M,K i`QÈ+ i p` H½Q æQϕM ç½ +Sm #ªQ +?O « GQM; #ªQ K°i KϕM; - H9+ 'v i K°i F?®B H M? #`B i? M`v- ç²M; w H` M m M;`v b m +! M;Q`B +–K H M? #`B ç M +?mv M F?¬M; i`€B pÈB HQÆM; i•KX

æQ`M; S?QM; +? M?ϕQ M!BX

@ > B çϕB b€i i?–M M,K ç! +kM; #B i +Sm M;Q`B M? - i M;?o +€+ M;QÆB +?d #B h? M; S?B hB m +Q`B F? M ? B iB M;X

@ h?dM? i?QªM; i?B M i•K K` i?¬BX

@ o"v ç•v H` ?bM? /ϕM; +O « GQM; #ªQ b Q\

@ æ9M; p"v- ç9M; p"v5

h? M; S?B hB m p°B p`M; ;"i ç–mX

æQ`M; S?QM; M?ûi H M? #`B p`Q i`QM; M;U+ M!BX

@ æ9M; `²B- H`K b Q M;Q`B +O « GQM; #ªQ HϕB iBM? i?¬M; +Æ [m M i?m"i p"v\ i? ;BÈB M`v F?¬M; T?ªB H` +?d +! K¶B KbM? h?B M \*¬M; bÆM i` M; ? v b Q\

@ •+?XX

h? M; S?B hB m Mm®i MQÈ+ #¼i - H†M; H) +?¼+ +?¼+ æQϕM h?'i sQ+?- æQϕM h? M!B iB TX

@ hbM ç²M ç9M; H` M?Q i? M`v- M!B H` M;Q`B +O « GQM; #ªQ ç½ M?bM HûM h?B i` M; - +?Q M M KÈB ?B m çQÈ+ K°i +?9i p +Æ [m M i?m"i X a m ç! #¼M ?¼ ç–m iQ K'v +€B +Æ [m M i?m"i M`v- M M i` M T?QÆM; /B M M`v /–M /–M ?ÆM ?ŠM h?B M

@ æ9M; ç9M; ç9M;X

h? M; S?B hB m ;"i ç–m HB H` X

@ *?QM? H` M?Q p"v- pB + M`v i`¬B [m ç½ H•m M M i [m M K'i- K v K` +! H½Q çQ æQ`M; S?QM; +! +?9i ?² M;?B M?bM ? B M;Q`B- i`QM; HÁM; +ªK i?'v +! ++€B ;b KÎKB M; ?ÄBX

@ "¼M ?¼ H`K M?Q p"v K` M;Q`B +O h?B M \*¬M; bÆM i` M; HϕB F?¬M; i`mv +Sm

@ h`mv +Sm +€B ;b\ « GQM; #ªQ +€+? h?B M \*¬M; bÆM i` M; [m € t - ?ÆM M[#¼ çªQ +¬ ç°+ M;Q`B #B M- ç€M? F?¬M; HϕB M;Q`B +O h?B M *¬M; bÆM i` M; i?b L?QM; +?mv M M?Q p"v +?ŠM; [m H` i`mv M i?mv i- +?Q /M #¼M ?¼ ç½ M?bM H M?QM; +?d +–M h?B M \*¬M; bÆM i` M; +?Q M„K çQÈ+ #^M; +?SM; t€+ i?U+ i?b +

@ *€+ M;QÆB F?¬M; T?ªB H¨ i? m / i+® bU ç'v +?S\ a Q i +S +| +ªK ;B€+ H¨ H¢X

æQ`M; S?QM; M;| i?"i Fo ? B b€i i?¬MX

h? M; S?B hB m +?KK ç¬m +MM; K°i +?¶ pÈB æQ¢M h?'i sQ+?- ? B M;Q`B +MM; M
M|BX

@ S?QM; i?B m ;B M;QÆB t2K +?9M; i ;B®M; ç M; M|B /®B b Q\

æQ`M; S?QM; M?'i i?`B M´B / ;¨ ç¬v KbM?- KÎ KB M; M|BX

@ æWM; +| +Q`B- +Q`B H M i?"i;? iÎKX h?B m ;B i iU KbM? çB « GQM; #ªQ K°i +
K°i +?9i ;b ?[m /KM; Î ç| ? v F?¬M;X

h? M; S?B hB m p°B p¨M; M|BX

@ S?QM; i?B m ;B M;QÆB +?m~M #` H9+ M¨Q i?b çB\ h p¨ H½Q æQ¢M iB M M;Q\

@ ošM +ÁM bÈK K¨- /M b Q i +kM; T?ªB M|B pÈB +¬ +¬ K°i iB M;- F?¬M; #B i F?B

æQ`M; S?QM; F?Q€i i v €Q- tQ v M;Q`B çB p T?Q /QÊ+ T?ÁM;- M m ç½ [mv i ç`M
K M; K°i Qi i?m®+ +?[i?QÆM; p¨ FBK b M; /QÊ+ # M M;Q`B KÈB çQÊ+X

*ª h?B M i9 M;Q`B Hmv M +? M?[M; i?S M¨v HÊB ?¢B M?'i +?QM? H¨ J¢+ GQm h-
M¨M; ç H'v K°i Qi K M; i` M M;Q`B- ç +?m~M #` +?Q #'i +S ibM? ?m®M; M¨QX

L?bM #|M; HQM; +O çQ`M; S?QM; /¬M /¬M #B M K'i- ? B ç¢B b€i i?¬M pšM +ÁM
;?ÈK +? i M;Q`B F?¬M; ç M K¢M; i` M K†iX

æQ¢M h?'i sQ+? M? ;B¼M; M|BX

@ S?QM; i?B m ;B çB `²B +?S\

h? M; S?B hB m M|BX

L| ?ÆB H„+ i?•M ?bM? + Q HÈM- #° H¬M; K K K¢B K¨m i¨„M; #¢+ pk ç°M; i?2Q ;B|
æQÌM; S?QM; i`U+ iB T M?ªv H M +€B HQM; `°M; HÈM E?B m h?B M G M; - K°i i v
+?•M F T b€i p¨Q M; QÌB- KÎ KB M; M|BX

@ æB i?¬B5

E?B m i?B M G M; ;B®M; M?Q F?¬M; +| i?|B [m2M #` M; QÌB +QÐB i` M HQM; +O
ç-m iB M- M?QM; i?•M i? + Q HÈM +O M| +| i? +?Î çQÊ+ K°i M; QÌB- ?ÆM M[+/

o®M M| Km®M M; Y K†i H M i`B i`m H M K°i iB M; i?2Q [m€M iQM?- M?QM; H¢B +
p¶ ç-m- iB M; i`m b„T +i H M +kM; #` Mm®i tm®M; X

hS +?B ;BŠK K¢M? K°i +€B tm®M; ç'i- i?•M i? +O E?B m h?B M G M; i`U+ iB T #
` i?"i t X

h®+ ç° +O æQÌM; S?QM; ç½ çO M? M? `²- M?QM; pšM F?¬M; i? bQ b€M? pÈB E?
S?QM; /¬+ iQ¨M HU+ ` ç +?¢v M? M? i?b T?Q b m b) tm'i ?B M K°i ç¢Q i¨M ªM?
i?b i¨M ªM? KÈB #B M K'i- ç| H¨ ?B M iQÊM; ç€M? HW i?` ;B€+X

J¨ E?B m h?B M G M; i?b H9+ M| ç€M; +?¢v- +?QM? H¨ #B M K'i ÎMÆB M¨v- b m ç
;B[F?¬M; ? +| #'i F€ ?bM? ªM? ? v i?S ;b F?€+¨ K„i i?QÌM; +| i? M?b M i?¨v- ?A
ç½ H Q ` ?ÆM KQÌB i`QÊM; X

*S p¨v K¨ bQ i?b B pW M?b M +kM; ?B m M; vX

æQÌM; S?QM; M;²B i` M HQM; E?B m h?B M G M; - +ª M; QÌB +kM; #` ûT tm®M; -M
T?QM; i€T [m K†iX

h®+ ç° M?Q i? ç½ çO M? M? `²B M?QM; æQÌM; S?QM; pšM ?v p¼M; +| i? M? M?
?¨M F?¬M; i? K¼+ ` K°i ç¬B +€M?- i`U+ iB T # v iÈB *U EB K K¬M- t2K t2K `®i-
i? M¨QX

E?B m h?B M G M; imv F?¬M; #B i çQÌM; ç M *U EB K K¬M- M?QM; æQÌM; S?QM
M?B m + Q i?O+O +U EB K K¬M M?Q p¨v- iMv iB M çB m i` i`Q M?È +O ?¼K°i +?
çB- i?B i?QªM; æQÌM; S?QM; b) +?d çQÌM; +?Q E?B m h?B M G M; çB p¨Q M?[M;
+| M; QÌB [m H¢B- ;†T T?ªB iÁ i?¨M? M¨Q ç| i?b •K i?-K pQÊi [m ç i`€M? #` M; C

*?d KÈB b€M; M;¨v i?S ? B- æQÌM; S?QM; +kM; ç½ +?¢v F?ÄB MÆB i`U+ i?m°+ +C
ç` #¨M p®M i?m°+ p *U EB K J¬MX

h`QM; F?¬M; F?Q +| K°i HQ¢B ?ÆB i?Î F?¨M i`QÆM; p¨ i€Q #¢Q- +ÁM +| KMB K€
#¨M M¨v p®M i?m°+ p *U EB K K¬M- M?QM; b m F?B *U EB K K¬M #` iB m /B i-
iB M p¨Q i`QM; M¨v- pb i` M? çQ¢i i¨B M; mv M p¨ ç` #¨M M M tªv` M?B m +m°+ +
M; QÌB ç m çB p¨Q M M K¶B M;¨v ç m tªv` p¨B +m°+ ~m çª HÈM M?Ä- K¨ M;¨v ?¬K |
+?mv M i? M¨vX

E?B m h?B M G M; [m€iQ HÈM- +kM; [m€ +| bS+ mv ?B T M M æQÌM; S?QM; F?¬
i?¨v- iW ç•v ç M MÆB p®M H¨ i¬M; K¬M +O *U EB K K¬M +ÁM F?QªM; i`,K /†K H° i
æQÌM; S?QM; iU KbM? çBX

amv iQM? i`QM; +?®+ H€i- æQÌM; S?QM; KÎ KB M; M|BX

@ hB m h?B M- #B M M?Ä H¢B K°i +?9i- ?bM? /€M; M; QÆB i? M¨v i F?¬M; +| +€

E?B m h?B M G M; M;¨M; ç-m M?b M æQÌM; S?QM; - F?BM? i?QÌM; ?W KkB K°i +
? HU+ HQÊM; p•v [m M? M| - `²B i?•M i? + Q HÈM i`QM; M?€v K„i ç½ ;BªK tm®M;
E?B m h?B M G M; b m F?B i?m M?Ä H¢B ;B®M; M?Q K°i +QM +?| L?"i- #° H¬M; i
M?9M M; QÌB K°i +€B ç½ M?ªv H M p B +O æQÌM; S?QM; - çSM; `i p[M; p¨M; X

*?mv M ?QÈM; iÈB MÆB p®M H¨ ç` #¨M +O \*U EB K J¬M- æQÌM; S?QM; i`B M F?
p T?Q ç|X G°i `bM? K°i i`,K /†K- /U i?2Q +QÊ+ HU+ ?B M i¢B +O æQÌM; S?QM;
+?9i i?ÌB ;B MX

*,M +S p"Q i bM? #€Q K" "¢+? i® v +mM; + 'T- M?[M; i? HU+ i" M p"Q ç•v i`QM; F?Q
 M?[M; i¬M; K¬M iB T ;B€T pÈB *U EB K J¬M- +kM; +| p" B i¬M; K¬M ;B€T ` M? pÈB
 oQ M?Q M?[M; i? HU+ M?Q GQm o•M i¬M; - o¬ ©M? J¬M ? v *9+ >Q æQÌM; +?ŠM
 i? HU+ M"v F?¬M; HÈM +kM; F?¬M; M?Ä- +QB M?Q H" b" M b" M ?Q†+ M?dM? ?Æ
 i? HU+ F?€+ F?¬M; çO F?ª M,M; i` M? ;B" M? ç` #` M i?b ç K F?¬M; tm X J'v i?
 #¼M ?¼ +kM; çQÊ+ ?9T + M?X
 L?È iÈB GQm o•M i¬M; æQÌM; S?QM; H¢B M?È ç M +?mv M î h9v sm•M G•mX
 .M b Q i?b •M Q€M H9+ i`QÊ+ +kM; ç½ F i i?9+ - M m +?v M +¬ +¬ #` i?QÆM; H-M
 i?b æQÌM; S?QM; +kM; F?QQ; M M; ¢B iÈB i¬M; K¬M +O #¼M ?¼ ç¢B M€Q K°i T?2
 FB i` ,K T?QÆM; M; ?bM F Km®M; B i +? i æQÌM; S?QM; - K†+ /M +?d H" bmv M; ?
 M; QÌB F?¬M; çQÊ+ i?b #` M; QÌB ;B i- +?mv M M"v æQÌM; S?QM; +| i? b) F?¬M; i`
 o•M i¬M; - M?QM; /M ;b i?b M" M; i +kM; H" + Q i?O +ªM? ;BÈB æ` ;B B- GQm o•M
 +È ç ;B î i` Á t` M; #` vX
 *?¢v p T?Q i`QÊ+ F?¬M; iÈB # KQÆB /†K i?b i? 'v tm' i ?B M i?•MªM? +O K°i
 æQÌM; S?QM; M?Qm K"v- +?mv M b M; ?QÈM; F?€+ - Km®M çB [m # M +¢M? #¼M
 +?d M; ?o iÈB M M; mv +O +¬ +¬ - M M F?¬M; Km®M tmM; ç°i pÈB #'i F€ F M"QX
 @ L?QM; ç€K M; QÌB FB `ä ` M; +kM; M?bM i? 'v æQÌM; S?QM; - b m F?B æQÌM; S
 ?¼ +kM; M?'i i çB p T?Q æQÌM; S?QM; - K¼B M; QÌB ç m i?B i` B M i?•M T?€T +O
 F?¬M; M; WM; / Q ç°M; - K°i M; QÌB i`QM; ç| HÈM iB M; ?¬,
 @ o` #` M; ?[m FB tBM /WM; #QÊ+5
 æQÌM; S?QM; H"K M?Q F?¬M; M; ?2 i? 'v- iB T iK+ +?¢v p T?Q i`QÊ+X
 L; QÌB FB F m H M # #®M H-M- +QÊ+ #° +O æQÌM; S?QM; +, M #ªM F?QQ; M ?
 F?¬M; i? K M; Q€B H¢B- K†i +O M; QÌB F m`ûQ b b-K tm®M; - çQ i v` b mpšv K
 T?Q b m ?„M p°B p" M; H'v ` +mM; i M iW b m HQM; KbM? - `9i # KkB i M M?¼M
 H„T i M- FûQ /•v +mM; - HB M K°i K¢+? - # KkB i M M?¼M H" T iS+ #„M iÈB +?¶ K"
 .M b Q +ÁM F?¬M; #B i H B H` +? +O æQÌM; S?QM; ` b Q- M M #¼M ?¼ +kM; F?¬
 M; ,M i` î +QÊ+ #° +O æQÌM; S?QM; K" i?¬BX
 " KkB i M ?Q" M iQ" M T?QM; FQM F?¬M; ;B M i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM; - #'i ç„ + /o
 /WM; #QÊ+ H¢B i`QM; +?®+ H€iX *?ŠM; [m H" +?®+ H€i i?¬B M?QM; ç€K M; QÌB
 p•v +?†i +?) [m M? æQÌM; S?QM; X
 L; QÌB pW H M iB M; # M M½v M?bM æQÌM; S?QM; iW i` M tm®M; /QÈB- Km®M
 M?bM ` +?9i; b ç| - M?QM; +?d b m K°i H€i i?b ?„M HB M i?'i p¼M; - #ÎB p b i` M v
 ? +| /'m ?B m M"QX
 æQÌM; S?QM; çSM; M; ?B M M; QÌB M?bM [m ç€K M; QÌB FB K°i HQÊi- ?„M i? 'v i
 M"v ç m +| ?bM? K°i ç| ?Q +9+X *?ŠM; +¬M ?ÄB i?b æQÌM; S?QM; +kM; çQ€M
 T?QÆM; X
 *9+ >Q æQÌM; - +?d +| M; QÌB +O *9+ >Q æQÌM; KÈB +| HQ¢B /'m ?B m ç†+ #B i
 +| v T?K+ ç†+ +? `B M; +O KbM? - FB m /€M; i?b +kM; M M€M?Q M? m- +?ŠM;
 ?Q†+ i?S ;b ç| H" F?€+ M? m +?SM; iÄ ç` p` #ªM i?•M K" i?¬B- pQ M?Q æ¢B hmv i
 +mM; ç m K†+ €Q F?Q€+ ç2M i` M M; QÌB- i` M €Q F?Q€+ ç-v ?bM? ç-m H•m- M; Q
 ?¼ +?ŠM; TªB M; QÌB i®i H" M? ;b- ç` p` +` M; + Q i?b ç-m H•m +` M; M?B mX
 æ¬m HoM? +O ç€K M; QÌB *9+ >Q æQÌM; M"v H" K°i ç¢B ?€M K†i p" M; - +| i?U+ HU
 i`QÊ+ M; U+ ?„M +| K°i ç| ?Q +9+ K" m p" M; - +ÁM M?[M; M; QÌB +| i?U+ HU+ >Q
 +9+ i` „M; X L>QK M; QÌB M"v +| i€K M; QÌB- i`QM; ç| +| ? B >mv M ;BB - b€m >Q" M
 @æ•v H" w ;b\

æQÌM; S?QM; H¢M? ;B¼M; ?ÄB- # KkB i M pW `²B /M F?¬M; +® w M?„K p`Q M
M?QM; M m KbM? K` F?¬M; /WM; #QÊ+ i?b M?'i ç`M? b) #` #„M i`9M;X

æ¢B ?€M Kti p`M; ¬K [mv M M|B,

@ sBM #^M; ?[m F?¬M; M M ?B m H-K- +?ŠM; [m H` i`QM; i?lB ;B M M`v î ç•v `i
i` M?[M; M;QlB H¢ Kti iÈB ç•v K°i T?2MX

@ EB K i` \

æQÌM; S?QM; ?ÆB M? +? K¬B

@ *€+ M;QÆB H'v iQ +€+? ;b ç FB K i` M;QlB çB çQÌM;\

æ¢B ?€M Kti p`M; M?QÈM; K`v- + Q ;B¼M; M|B,

@ "B i H` p"v- M?QM; #¼M i +?d H`K i?2Q H M?- FQM? tBM #^M; ?[m i? H¶BX
GlB M|B i?b F?€+? F?Q- M?QM; i`QM; ;B¼M; M|B H¢B T?aM; T?'i +?9i ;b ç| F?¬M
pBrb M?[M; M;QlB F?¬M; M|B ;b ç½ i'M +¬M; KbM? i?b æQÌM; S?QM; +kM; HQlB

@+€+ M;QÆB Km®M FB K i` +€B ;b\

æQÌM; S?QM; ?ÄBX

@ h?•M T?"M- H B H`+?- iÈB ç•v pÈB KK+ çQ+? ;b\

@ L m i F?¬M; Km®M MÄB i?b b Q\

_ä ``M; i?€B ç° +O æQÌM; S?QM; +| +?9i +?¼+ ;B" M ç®B T?QÆM; - ç¢B ?€M Kti

@>B M i¢B MÆB M`v H` ç` #`M +O *9+ >Q æQÌM; #¼M i - F?¬M; Km®M M|B +kM;
iB M; - +?d +¬M M;QÆB F?¬M; çB + i?b +?„+ +?„M b) M;?2 çQÊ+- M?QM; M;QÆ
;b\ *?ŠM; H) H` +| i"i ;B"i KbM? b Q\

@ *?ŠM; H) M;QÆB H` +QM +O i ``\

æQÌM; S?QM; H¢M? HMM; M?bM ç®B T?QÆM;X

æ¢B ?€M Kti p`M; iS+ ;B" M,

@ L;QÆB +| w ;b\

@ L m M;QÆB F?¬M; T?aB +QM i i?b b Q i T?aB /WM; H¢B i?2Q w M;QÆB\ æ•v
M;QlB i - i i?Q+? çB i?b çB- i?Q+? /WM; i?b /WM; - +¬M ;b T?aB M;?2 H M? +O M

o Kti ç¢B ?€M Kti p`M; HB M H° ` p F?¬M; i®i,

@ hB m iY- H`K M;QlB F?¬M; M M [m€ FB m M;¢Q- çWM; +| `QÊm KlB F?¬M; m®M
æQÌM; S?QM; H¢M? HmM; M|B,

@_®i +m° + H` F M`Q FB m M;¢Q\ h +?d Km®M çB M; M; [m ç•v- +€+ M;QÆB HB
` +?`Q ?ÄB i - M m F?¬M; T?aB i T?aM SM; M? M?- /WM; H¢B F`T i?lB i?b #•v ;E
tm'i ?B M i` M M;QlB ``Jm®M /¼ +? i i?B m ;B i ``\ "•v ;Bl +ÁM çÁB ?ÄB M`v ?Ä
M;QM H„K b Q\

æ¢B ?€M Kti p`M; +QÐM; +? iS+ ;B" M i`QM; HÁM; - p Kti •K i`¬K M?bM æQÌM; S

@h ?ÄB H¢B H-M +m®B- `®i +m° + #^M; ?[m ç•v H` M;QlB +O i¬M; K¬M M`Q- M
*9+ >Q æQÌM; #¼M i i?b +S M|B ` - çWM; H`K ? B # M i? K +,M; i?ŠM;X

æQÌM; S?QM; i?aM M?B M M|B,

@h F?¬M; [m2M pÈB M;QlB +O *9+ >Q æQÌM; - M?QM; T?B M +€+ M;QÆB i`€M?
ç•v K` i?¬B- F?¬M; ? +| w ;b F?€+ +aX

E?B m h?B M G M; çSM; i` M p B +O æQÌM; S?QM; - M?bM p T?Q ç¢B ?€M Kti

@*?d H" K°i +QM +?| K" +kM; /€K HÈM H®B M?Q p"v- /€K HÈM H®B i`QÊ+ Kti ç¢B
æ¢B ?€M Kti p"m; F?¬M; i? M;m¬B ;B"M- çQ i v Km®M #„i H'v E?B m h?B M G M
æQìM; S?QM; +QìB M?¢i K°i iB M; - +,M #ªM +kM; F?¬M; ? +| #'i F€ ç°M; i€+ M; ,
H'v E?B m h?B M G M; X F€ H¢ Î +?¶ H" E?B m h?B M G M; +kM; F?¬M; +| TªM S
i v +kM; F?¬M; ? M?9+ M?Q+? - pšM ç®B Kti pÈB ç¢B ?€M Kti p"m; ?®M; p"BiB
@L m M; QÆB /€K ç°M; iÈB K°i bÊB H¬M; iÆ +O M| i?b M; QÆB +? i +?„+ `²BX
æQìM; S?QM; •K i`-K M?„+ M?ÎX
@*QM K M| - M; QÆB +? i +?„+ `²B- F?¬M; #B i i`ìB + Q ç'i /"v H" ;bX
æ¢B ?€M Kti p"m; K„M; X
J°i p` >mv M ;B B çSM; # M +¢M? Kî KB M; M|B
@ >Q"m; bQ ?mvM? - M m p` iB m #^M; ?[m M"v ç½ F?¬M; Km®M M|B ` H B H`+? +O
F?B M M; QìB F?€+ i?'v F?| +?`m\ íMQB ?Q M; pmi? M"v- H¢B H" ç` #`M +O *9
K°i M; QìB `²B ç"Q ?® +?¬M i?b +| b Q\ *ÁM +QM +?| M"v i?b ç2K p M'm ,M- +kM;
æ M; ?`M"v H"TiS + +?B K çQÊ+ bU ç²M; iB M? +O F?¬M; Qi M; QìB- E?B m h?B M
M?QM; i?`i Km¶B i?b +kM; H" i?`i K"X
h`QM; M?'i i?ìB- #€v i€K HQ¢B pk F?Q HB M M?„K M; v æQìM; S?QM; - +ÁM +| K
ç m F?¬M; +| ?ªQ w- b€i +Æ ?B M `äX
@ æQìM; S?QM; H„+ ç-m- M?„K ? B K„i H¢B- +?"K `½B M|B,
@ h?B M çQìM; +| H¶B M; QÆB F?¬M; çB- ç` M; K+ F?¬M; H®B H¢B t¬M; p"Q- iU
#`M i?B m ;B i X
æ¢B ?€M Kti p"m; +QìB H¢M? HB M ?²B- K°i i v M„K H'v E?B m h?B M G M; - ç M;
æQìM; S?QM; - F?¬M; M; ìE?B m h?B M G M; ç½ ?€K²K +„M H'v M; |M i v +O ?„M
æ¢B ?€M Kti p"m; F mi?ªK K°i iB M; - i` M?i?O `9i i v ` F?ÄB KB M; +O E?B m h
h?B M G M; H" HBM? i?9 +QìM; ç¢B +Ð M"Q +?S- +?d +„M K°i +€B K" ç½ +„M ç9i
p"m; - K€m `QÆB T?mM ` F?¬M; /SiX
h`QM; +ÆM ç m- ç¢B ?„M Kti p"m; ;BÆ + Q E?B m h?B M G M; H M- b m ç| ?mM
K„M; iQ,
@a9+ bBM?- /€K +„M i 5
aU +® M"v F?B M +?Q ç€K M; QìB +| Kti î ç•v ;B"i KbM? M; v i¢B +?¶ - ç¢B ?€M Kti
;B B- +QìM; ç° i?•M i? /M FûK ?ÆM æQìM; S?QM; çB M[i?b +kM; TªB K¢M? ?Æ
M?B M H¢B #` K°i +QM +?| M?Ä +„M çSi ? B M; |M i v X o"v HU+ ç¢Q +O +QM +?| M
E?¬M; çÊB #¼M ?¼ F`T TªM SM; - i` M M; QìB E?B m h?B M G M; #` MûK tm®M; ç
iB b€M; - b m K°i F?„+ - K°i i?•MªM? p¬ +MM; F?´M; H² ç½ ?B M ` i`QÊ+ Kti +O
E?B m h?B M G M; + Q M; ¼ çSM; v M i¢B +?¶ - ç¬B K„i H¢M? HMM; [mûi [m ç€K
` - TªM; T?'i M?Q ç M; +? M; ¢Q- +kM; ;B®M; M?Q ç M; i?` mvX
æ€K M; QìB *9+ >Q æQìM; i`ÊM i`ÁM ? B K„i- +QM M; QÆB +O ç¢B ?€M Kti p"m;
+kM; F?¬M; ? +ªK M?"M çQÊ+ ç m çÈM i` M i v- ?„M #•v ;Bì +?d #B i F?OM; ?QªM
i?9 ;b i?b ?„M F?¬M; `ä H„K- M?QM; ?„M #B i- KbM? î i`QÊ+ Kti M| +kM; +?d v m Ê
+?BK QM; K" i?¬B- HQ¢B +ªK ;B€+ ?QªM; bÊ K½M? HB i p" ?Qi i?î F?¬M; i?¬M; M
/€K +| #'i F€ ç°M; i€+ M"QX
>„M Km®M +?¢v M?QM; ? B +?•M H¢B v m çm®B p¬ HU+- M?[M; F F?€+ i?U+ HU
i? M"Q- >Q"m; :B B FB ç½ M; ½ M; ²B i` M Kti ç'i- bÊ ç M KS+ i?"K +?Q +ÁM i`
E?B m h?B M G M; - i? M"Q +kM; F?¬M; /€K iBM M?[M; ;b ç M; /B M ` i`QÊ+ K„i

@ B- i +?d Km®M çB [m ç•v K¨ i?¬BX
æQÌM; S?QM; H„+ ç-m-
@ ob +€B ;b K'v M;QÌB +€+ M;QÆB HçB ibK iÈB ;•v +?mv M T?B M iQ€B pÈB i?B
æçB ?€M Kti p¨M; /çB` M?bM E?B m h?B M G M;- F?¬M; M;WM; Mm®i MQÈ+ #¼
@ o` i?B m ;B M¨v- #¼M i X #¼M i ç½ b B`²B- +¬m M;¨B i? +?Q #¼M i çB- #
p¨v M[

kyRX *?QÆM; kyy, J°i E?®B æ` ¨M .šM æ M >mv i •MX

o¬ h?QÌM;
h€+ ;Bª, Jç+ J†+
*?QÆM; kyy, J°i F?®B ç` #¨M /šM ç M ?mv i €MX
L?¡K /`+?, .mM;M?B
L;m²M, oBTp M/ MXpM

æQÌM; S?QM; M;²B t´K tm®M;- p¶ p¶ Kti ççB ?€M- +QÌB HçM? M¡B,
@ L¡B M;QÆB ç iB M- M;QÆB [mª i?¨i H¨ +QM K M¡ ç iB M5 *¡ #B i i?B m ;B ;?
G¨ HQçB M;QÌB M?Q +€+ M;QÆB p¨v- , KçM? ?B T v m- p¬ bdiB m M?•M F?B i?B
*9+ >Q æQÌM; K¨ /€K iMv w H¨K #¨vX
æQÌM; S?QM; +ÁM +?Q M¡B ? i- i? M?FB K b„+ i` M i v ççB ?€M Kti p¨M; ç°i M?B
pKi ç MX >„M +kM; F?¬M; TªB Km®M ;B i æQÌM; S?QM;- +?d H¨ Km®M #„i H'v æQ
#B i KbM? F?¬M; i? ç€M? i?„M; çQÈ+ E?B m h?B M G M;- M?QM; Km®M +ÁM Kç
+€+?- K¨ +€+? +O ?„M +?QM? H¨ #S+ ?B T æQÌM; S?QM;- ç´B H'v KçM; b®M; +O
GBM? i?9 i`QÈ+ Kti `ä`¨M; H¨ bOM; p¨i +O i?B m MB M M¨v- +?d +¬M KbM? #„i
+kM; +¡ +Æ ?°B b®M; b¡iX

L?QM; i? M?FB K +O ?„M +ÁM +?Q ç M +´ æQÌM; S?QM; i?b ç½ # v` M;Q¨B- i
+O ?„M

æQÌM; S?QM; i` M i v +¬K h?B M #BM? hQ€B hBM?- HçM? HMM; M?bM ?„M,

@ h`ÌB ;•v M;?B i +ÁM +¡ i? b®M;- iU ;•v M;?B i i?b F?¬M; i? b®M;5

oW `²B æçB ?€M Kti p¨M; imv `¨M; bÊ ?½B- M?QM; €M? K„i HçB KÆ ?² #'i ç`M?- a
F?¬M; ç T?ÁM; ?„MX h`QM; M?€v K„i ?„M #´ ç M- æQÌM; S?QM; HB M T?ªM FQ+
æçB ?€M Kti p¨M; F m i?ªK K°i iB M;- iû M;½ i` M Kti ç'i- M;Q¨B KB M; +¬m tBM

@ sBM i? KçM;5

æQÌM; S?QM; Kti F?¬M; +?9i i? v ç´B M¡B,

@ *¡ M?[M; M;QÌB +¡ i? i? i?S- M?QM; +€+ M;QÆB F?¬M; ç€M; ç i? i?S5 E M¨

L;?2 tQM; +•m M¨v- EB m h?B M G M; p®M €M #BM? #'i ç°M; M v HçB ç°i M?B M t
M¡ ç°i M?B M tm'i ?B M i`QM; ç€K M;QÌB- +?d [m # ?ÆB i?Î- ç€K M;QÌB tmM; [m
ç²M; HQçi M;½ tm®M;- F?¬M; M;WM; ;B½v /K - K°i H€i b m HB M F?¬M; +¡ ç°M; i

L?[M; M;QÌB M¨v +?ŠM; [m +?d H¨ i?U+ HU+ +O >mv M ;B B >Q¨M; ;B B- b Q +¡ i
h?B M G M; çQÈ+ \ "¼M ?¼ çKM; TªB E?B m h?B M G M;- +MM; pÈB çKM; TªB

M? m\ *€B F?€+ HÈM M?'i +?QM? H" h? M; S?B hB m M?B m H„K H" H"K #¼M ?½
b®M; F?¬M; #^M; +? i- +ÁM E?B m h?B M G M; i`U+ iB T çQç i KçM; #¼M ?¼ K" i?

E?B m h?B M G M; ?B M içB ç M; `i M?m i?m" M- çQ€M +?WM; H" +| iBM? ?²M +O
i? M|X G-M i`QÊ+ Î hoM? M i?`M? M€Q HQçM M?Q p"v- ?mv i i~v GBM? h?9 çQÌM
M| tQ K¬M; X *?Q M M pW `²B imv `^M; b€i i•K #çQ F?ÆB- M?QM; M m M| F?¬M;
i?b b) F?¬M; /€K H"K ;bX

*MM; H9+ ç| - ? B pB M *?mv M h•K Gm•M +kM; iW M; |M i v æQÌM; S?QM; # v ` - i
+O æçB ?€M Kti p" M; - çQç i Hm¬M KçM; +O ?„MX

:B i K'v M; QÌB M"v +kM; F?¬M; T?ªB +?mv M HÈM ;b- M?QM; æQÌM; S?QM; ç½ +|
L; QÌB i?QÌM; çB p"Q *U EB K J¬M ç m #` FB K i` - *U EB K J¬M H9+ M"v ç½ tªv`
M, M; pB + M"v HB M [m M ç M pB + +¬ +¬ #` i?QÆM; H" `i HÈMX

L? M? +?|M; MûK K'v •K ?²M M"v ` M; Q" B- æQÌM; S?QM; +~M i?"M t2K tûi tmM; [
K'v iBM iS+ ?[m /KM; - #ÎB pb M?[M; M; QÌB M"v i?U+ HU+ F?¬M; + Q- +?d H" T?KM
FB K i` K°i Qi M; QÌB [m çQÌM; K" i?¬BX L?QM; i`QM; ç| +| K°i +?mv M F?B M æ
H9+ #¼M ?¼ M?"M H M? - +| +?9i H M? +® w M?„K p"Q M[iY çB i?2Q M?|K- K°i F
ç•v- #¼M ?¼ F?¬M; +¬M /•v /Q i? K K" H" T iS+ ç2K iBM i`mv M ç M T?•M çQÌM; +

J°i çQ" M M[iY- ?ÆM M[# M M"v +kM; ;¬M h?B M h9- p"v H M? M"v ?Q" M iQ" M H"
s2K ` K'v M; QÌB *9+ >Q æQÌM; M"v KbM? F?¬M; ;B i M?¬KX *?Q /M H9+ M"v F?¬
+| i? i`Î i?"M? ç` +? M?•MX

æ i`€M? ;†T T?ªB T?B M iQ€B M?Q pW `²B- æQÌM; S?QM; bmv M; ?o K°i H€i `²B
tm®M; ç`B i?"M? v T?K+ +O KbM?X .M b Q i?U+ HU+ +O KbM? +kM; H" >mv M :
>mv M :B B- i` M M; U+ +ÁM +| i? K ç| ?Q +9+ p" M; - p"v H" +kM; F?¬M; b B `²BX
tY HQ bç+? b) K'v i?B i? M"vX

G"K tQM; - æQÌM; S?QM; KÈB iWM; #QÊ+ ç M *U EB K J¬MX *"M; ç M ;¬M æQÌM;
M; QÌBX L?[M; M; QÌB ç| ç m H" b m F?B *U EB K J¬M #` /B i i?b i? K ;B p"Q +€+
>Q æQÌM; i?b +ÁM +| M; QÌB +O GQm o•M h¬M; p" o¬ ©M? J¬MX

L?[M; ç iY i¬M; K¬M M"v [m¬M i K iK M; k # M M; Q" B /çQ +?ÆB- /M ;†T M? m +kM
HÈM- M?QM; +kM; F?¬M; +?"Q ?ÄBX "¼M ?¼ ?B M içB ç M; H" ç²M; KBM?- i? M?

"ÎB pb æQÌM; S?QM; K†+ v T?K+ +O *9+ >Q æQÌM; M M K'v M; QÌB ç| +kM; F?¬M
H" +| K'v M; QÌB *9+ >Q æQÌM; +kM; ?ÄB i?, K æQÌM; S?QM; - M?È HçB K'v M; QÌ
S?QM; SM; T?| pÈB M?[M; M; QÌB M"v [mª i?U+ H" / M?Q i`Î #`M i v- /M b Q #¼M
M? m ? i çQÊ+X

h? M?QM; +kM; pb p"v K" i®+ ç° +O æQÌM; S?QM; +?"K ?ŠM HçB- F?¬M; i? /mv
PÈ+ +?WM; F?QªM; ? B + M? ;Bì b m- æQÌM; S?QM; KÈB ç M çQÊ+ +?¶ +O *U E
J¶B i¬M; K¬M ç m +| i' M; #° +O KbM?- h?B M h9 i¬M; i?b i' M; #° +?QM? H" h?B
H" i' M; #° +O *U EB K J¬MX *U EB K J¬M F?€+ h?B M h9- h?B M h9 i¬M; i¼ Hç
KQÌB /†K- p¬ +MM; MioM?- ;¬M M9B ;¬M b¬M; - T?QM; +ªM? K M; QÌB- MQM t M?
*?mv M M"v +kM; H" pb ç iY +O h?B M h9 H" M[M?•M- K" M[M?•M Hm¬M v m Ko
h9 i¬M; +kM; HU +?¼M K°i MÆB +ªM? ç T M?Q ?¼ p"vX

J" *U EB K J¬M +?d +€+? i?"M? M, K KQÆB Hw- # M +çM? +| Qi i?¬M i` M; - i`QÊ+
b¬M; M?Ä +?ªv [m K" i?¬BX

L?QM; /M i®i /M t'm i?b *U EB K J¬M pŠM H" i¬M; K¬M HÈB ?çB ?ÆM h?B M h9- i
iQ HÈM- # M; ¼+ i? K H M- p" B çB M M; ¼+ t t 'M b•m p"Q K„i æQÌM; S?QM; - Hm
M?QB F?¬M; ç€M; bQB ç MX J" iÁ çB M HÈM M?'i HçB çSM; bWM; b[M; i`QÊ+ K
+ Q iÈB K'v +?K+ i`QÌM; - çSM; b•m i` M Kti ç'i- M?bM [m `i +| F?Q i? X

*U EB K M"v +kM; +?d +| +?m¬B- H9+ M"Q +kM; M?„+ M?Î M;QÌB [m H¢B H" MÆB
H" *U EB K J¬MX
G9+ æPÌM; S?QM; ¢B p"Q- M?bM i?'v `i M?B m M;QÌB # M i`QM; *U EB K J¬M ¢
M;QÌB ¢ m #'i i?B M- K M; pk F?Q- æQÌM; S?QM; M?bM i?'v K'v M;QÌB M"v ¢ m H
H" ?ÆM i`,K M;QÌB
æQÌM; S?QM; +ÁM ¢ M; M;?B M;ÌB- ¢°i M?B M +| K'v M;QÌB +?¢v ¢ M # M +¢M?- i
pW [m v ¢-m M?bM æQÌM; S?QM; [m€i iQ,
@ *ÁM i?'i i?-M H"K ;b\ *?¢v M? M? ¢B - M[M?•M FB b„T F?¬M; tQM; `²B- # M
h9 p"v- ¢ M H9+ ¢| +QÊT ¢QÊ+ B +S +QÊT
L?[M; M;QÌB M"v i`QÊ+ M;U+ ¢ m +| K°i ¢| +9+ p"m;- `ä`"M; H" M;QÌB +O *9+ >Q
K†i H¢M?- €T +? HY ;B" M i`QM; HÁM;- +?¢v i?2Q b€i K°i M;QÌB ?ÄB,
@ o` bQ ?mvM? M"v- ¢•v +| +?mv M ;b p"v\
L;QÌB FB [m v ¢-m HB + æQÌM; S?QM; K°i +€B- M?QÈM K"v- +| +?9i +ªM? ;B€+ M
@ L;QÆB F?¬M; #B i +?mv M ;b b Q\
æQÌM; S?QM; M|B,
@ h KÈB im-M i` # M M;Q" B p - p®M ¢ M; ¢`M? ibK æQÌM; +?O #€Q bU ibM? M?Q
L;QÌB M¼ +QÌB K°i iB M;,
@ h?b` M;QÆB KÈB i`Î p - i`€+? b Q F?¬M; #B i ¢QÊ+X S?•M æQÌM; +?O ?B M ¢
M;QÆB i?2Q i H" +| i? ibK ¢QÊ+ `²B
@ ob b Q i'i +ª K¼B M;QÌB ¢ m +?¢v p"Q i`QM;\ \*ÁM ¢ iY h?B M h9 ¢½ tªv` +?mv
æQÌM; S?QM; ?ÄBX

kykX *?QÆM; kyR, *MM; æ² J¢i G°X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; kyR, *MM; ¢² K¢i H°X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

L;QÌB M¼ +?¢v +?"K H¢B- +MM; æQÌM; S?QM; `ÆB tm®M; ¢€K +m®B +MM;- K°i #

@ oB + M"v i M|B pÈB M;QÆB- M;QÆB ¢WM; i`mv M #"v- #^M; F?¬M; ?mvM? ¢ #
H"K +?mv M F?¬M; ?ÊT ibM?- i'i +ª K¼B M;QÌB ¢ m H" M;QÌB *9+ >Q æQÌM;- #¼M
M„M;- +ÁM +?9M; i +| i? M M?"M ?QÎM; K„M[X

æQÌM; S?QM; HB M iK+ ;"i ¢-m M|B,

@ u M i•K- i +QB M?Q +€B ;b +kM; +?Q iWM; M;?2X

@ L?Q p"v H" i®i

L;QÌB M¼ ;"i ;"i ¢-m- ¢2K +?mv M KbM? #B i F [m K°i H-MX

a m F?B *U EB K J¬M #` /B i i?b +| # i? HU+ HÈM iB M p`Q +?B +„i ç` #`M- +kM
æQÌM; S?QM; ;†T H9+ i`QÊ+, GQm o•M h¬M; - *9+ >Q æQÌM; +MM; o¬ ©M? J¬M
i?b i'i +^a K¼B M; QÌB ç m M?„K ç M i¬M; K¬M *U EB K J¬MX

"ÎB pb MÆB ç•v bÆM +| çB M M; ¼+ - +?d +¬M +?B K M| - çB m M; QÌB ç M H` +| i?
H„M; ç M pB + bY +?[X

L?QM; i¬M; K¬M +O *U EB K J¬M ç½ bÈK #` h?B M h9 +?B K HoM?X Jm®M H`v K
h?B M h9 +| ç²M; w ? v F?¬M; X L?[M; M; QÌB +O # i? HU+ M`v i'i +^a ç m iWM; ?Ä
Km®M M`M; #€M MÆB M`v +?Q KbM?X

L?QM; .`+? L?QÊ+ h?¬M F?¬M; ç€T SM; - \*U EB K J¬M H` /Q h?B M h9 ç€M? #çB
ç` #`M- +?d +?B K i?`M? i`b H` ç½ ? i HÁM; `²B- +€+ M`M; +?ŠM; [m Km®M /MM
imv M M?`M ç iY i?¬BX >ÆM M[ - .`+? L?QÊ+ h?¬M +?Q /M Km®M ç€T SM; +kM; i
F?¬M; +?d K°i i? HU+ Km®M- K` H` # i? HU+ Km®MX

æ€T SM; K°i # M- b) ç„+ i°B pÈB ? B # MX

ob i? pB + M`v F?¬M; +| F i [m^aX L?QM; +^a # i? HU+ HçB •K i?¬K HB M ?ÊT ç M
+O ç iY .`+? L?QÊ+ h?¬MX "¼M ?¼ M; ?o- +?d +¬M h?B M h9 F?¬M; +| ç iY i?B
+kM; +| M; ?o ; b\ aÈK Km°M ç€K M[M?•M M`v b) +9i çB- ç M H9+ ç| i¬M; K¬M *U E
p"i p¬ +?O b Q\ "¼M ?¼ # # M +| i? i` M? çQçIX

L?QM; F?B M #¼M ?¼ i?`i p¼M; +?QM? H` .`+? L?QÊ+ h?¬M F?¬M; +?`m çBX *?
G•K L?QÊ+ .B M ç M ç•v- H¬M M`v- M; QÌB +O i K ççB i? HU+ T?ªB i`ÈM i`ÁM K„

G•K L?QÊ+ .B M i®i t'm ;b +kM; H` h?B M :B B- #¼M ?¼ F?¬M; i? / /`M; ç„+ i°E
+MM; h?B M h9 ?B T i?QÆM; X *kM; +?QM? H` ?¬K [m - i K ççB i¬M; K¬M KÎiB +
, M +ÆKX h` M #`M ,M- G•K L?QÊ+ .B M çQ€M +?WM; H` F?B M i`€+? K`v pB + K`
H`K- ?ÆM M[ +ÁM ;BªB i?Q+? H` h?B M h9 imv i ç®B b) F?¬M; M?QÌM; HçB i¬M;

hbM? ?bM? +K i? H9+ ç| i? M`Q F?¬M; B #B i`ä- #ÎB pb +?d +| G•K L?QÊ+ .B M
i¬M; K¬M içB MÆB M`v Îi`QM; T?ÁM; X h? M?QM; M?[M; M; QÌB çSM; ;€+ Î # M
i`€+? +S +O G•K L?QÊ+ .B M +MM; M?[M; HÌB #B M ;BªB +O M; QÌB F?€+ - H€i b

h? M?QM; i?ÌB ;B M M? Q M? Q +kM; F?¬M; FûQ /`B- /M b Q K¼B M; QÌB +kM; F
i` M? +½B pÈB M? m +kM; +?ŠM; çQÊ+ Q+? HÈB ;bX L?QM; [m ?ÆM MY MûM M
M?ªv iW +Y b´` M; Q`B- p¬ +MM; T?ŠM M° [m€i iQ p`Q +•m- +?2 +?Q M; QÌB h?B
EB K J¬M

æQÌM; S?QM; HY ;B`M #®+ H M- €T +? iS+ ;B`M i`QM; HÁM; - KÎKB M ;,

@ h`QÌM; H½Q +O h?B M h9 içB b Q HçB H`K M?Q p"v\

L; QÌB M¼ i?Î /`B M|B,

@ >bM? M?Q H` #` # p`T?•M çQÌM; +?O ?ç /QÊ+X " p`T?•M çQÌM; +?O # M; Q`B
K`v +?mv M t'm b m HQM; ` +?d i`Q+? - i`QM; HÁM; F?¬M; M?`M çQÊ+ HB M #B M

æQÌM; S?QM; M|B,

@ G`K M?Q p"v +?ŠM; T?ªB b) ç„+ i°B h?B M h9 b Q\

L; QÌB M¼ +QÌB K°i iB M; ,

@ >B M içB *U EB K J¬M ç m #` i K # M +?B +„i - ;¬M ç•v +kM; F?¬M; +| M; QçB M
+O h?B M h9 tY HQ ? i i?b +ÁM B +| i? i`mv M iBM iS+ ` M; Q`B\ S?•M æQÌM; +?
çB im¬M i` - i?`v M[iY çB i?`M? M?|K i?b #€Q HçB ? v b Q\ \*?QM? H` pb T?ÁM; M
+€+ M`M; M m /€K iÈB ç•v- +?9M; i +MM; GQm o•M h¬M; p` o¬ ©M? J¬M- # # M i
bOB +^aQX

æQÌM; S?QM; HçB M|B,

@ *€+? M`v `i K¢Q ?B KX

@ *kM; +| b Q ¢•m\ h`lB b" T tm®M; +ÁM +| M; QlB ;B M; i v ¢Ð H'vX >ÆM M[?B M
¢½ ¢„+ i°B `²B- ?Q†+ H` F?¬M; H`K- M m H`K i?b T?ªB H`K ¢ M +MM; - +kM; +| +?
h9 T?¬M HÈM ¢ m H` [m®+ b„+ i?B M ?QÆM; - +QM K M| ¢¢B ;B i H-M i`QÊ+ M?b
M`M; K°i iB M; HB M #` M`M; i M|B #° /€M; H½Q iY ¢•v F?¬M; +?9i ¢ T ¢) M?QS
¢¢B ;B M; ?2 M|B æQlM; S?QM; h?B M h9 +ª M; `v +MM; K°i ¢€K M[M?•M +?ÆB ¢
F?¬M; T?ªB HQ¢B i®i H`M? ;bX *kM; F?¬M; #B i +| # Q MB m ¢ iY h?B M h9 ¢½ #
¢€M; iB + ¢€M; iB +- `i ¢€M; iB +5

L; QlB M¼ K°i # M pW M|B pW H„+ ¢-m- p K†i iQ`M H` FB m óªB i`„M; i®i ¢ m #
æQlM; S?QM; M; ?2 tQM; F?¬M; M?`M ¢QÊ+ ? B K„i M?bM ?„M- S?QM; h?B m ;B
i`QÊ+ K†i M; QÆB ¢•v- H` /Q M; QÆB +| K„i F?¬M; i`ÁM; K` i?¬BX L?QM; ?bM? iQ
¢²M # M M; Q`B +?QM? H` p`v b Q\ æWM; M|B H` ¢M ?Q ¢ iY h?B M h9- i?B m; E
M?Ä M?„M +O M[M?•M +kM; +?Q iWM; ?¬M [m K`X

@ G-M M`v ¢¢B ;B i M?`i ¢`M? T?ªB ¢Q¢i H'v M[M?•M FB - T? #Ä +¬M; HU+ +O
M; Q¢M H9+ M`Q i?b M; Q¢M- Km®M i` m H9+ M`Q i?b i` mX

L; QlB M¼ +S HªB MªB HªB MªB M|B ?Q`B M?Q p`v- æQlM; S?QM; HB M M?bM`
iQ`M iB iB M- H` HQ¢B M; QlB F?¬M; ;B[¢QÊ+ #Q K`i H•m- M|B tQM; [m v ¢-m M
+€B,

@ h M|B p` ?mvM? ¢ M`v- #° /€M; +O M; QlB im'M ¢oM?- M[iY i?Q+? M; QÆB M
M[;B9T bQ ?mvM? +?S\

@ L; QÆB M|B ¢BX

æQlM; S?QM; ;"i ;"i ¢-mX

@ :B9T i ¢Q¢i H'v ¢ iY h?B M h9- M; QÆB t2K M?B m M; QlB +?¢v p`Q ¢ M p`v- ¢ i
+?K+ M; QlB- bQ ?mvM? i i?•M +¬i? +-+ +| +?9i i?`i i? X u M i•K- +?d +-M +QÊ
i M?`i ¢`M? i¢ÆM M; QÆBX

@ E?¬M; +-M F?¬M; +-M- M m +| i? - i M?`i ¢`M? ?¶i`ÊX

æQlM; S?QM; ;"i ;"i ¢-mX

@ aQ ¢ - M; QÆB [mª H` M; QlB i®i- +ÁM +?Q #B i i M +O M; QÆB M[X L; QÆB Î ¢
L; QlB M¼ ?ÄB ? M i?•M i?B iX

@ h ;¼B H` æQlM; J¬MX hB m ¢ KÈB ¢ M MY M, K- pšM +ÁM Fb b€i ?¢+?- +kM; F
æQlM; S?QM; M?bM iB M? ?m®M; *9+ >Q æQlM; +| +?9i [m2M i?m°+- i`ª HlB K'v
;b F?|X

L; QlB M¼ +?ÈT +?ÈT K„i M|B,

@ aQ ¢ - i M M; QlB h?U+ `i F?Q T?€+?5 aQ ?mvM? ;¼B H` >Q h9v æ X L; QÆB
`²BX

J†+ /M i`QM; HÁM; p¬ +MM; HQ H„M; - i?U+ bU Km®M M?bM +¬ +¬ ?B M i¢B i? M
i M ¢|- æQlM; S?QM; +kM; M?`M F?¬M; ¢QÊ+ +QlB K°i +€B

>Q h9v æ - M|B M?B m- [mª M?B M +€B i M +| i? i? ?B M +QM M; QlBX

>Q h9v æ [m v ¢-m M?bM E?B m h?B M H M; i` M p B æQlM; S?QM; - M; ¢+ M?B

@ aQ ¢ - b Q M; QÆB H¢B /šM i?2Q K°i +QM +?| p`v\

æQlM; S?QM; M|B,

@ L?†i ¢QÊ+ i` M ¢QlM; - +?m`M #` K M; p ;B i ,MX

>Q h9v æ K„i b€M; ?ÆM b Q- M|B,

@ h i?Q+? ,M i?`i +?| M?'iX

æQÌM; S?QM; M|B,

@ æÊB H€i M[çQ¢i çQÊ+ K„ M?•M `²B +MM; M? m ,M i?`i m®M; `QÊm çQÊ+ F?¬M

@ aQ ç [mª M?B M H``i?ŠM; i?„M- M;QÆB H``#^M; ?[m K``i ;B Q ç`M? `²B5

>Q h9v æ HB M iK+ ;"i ç-m- i` M K†i ç m ``i pmB bQÈM;X E?B m h?B M H M; i`
?,M; i`WM; ?„M K°i +€BX

E?¬M; # Q H•m ? B M;QÌB ç½ p``Q i`QM; +Y +O \*U EB K- çB i?2Q ç€K M;QÌB p``Q
MQM #° i?b KÈB /WM; H¢BX

Í i`QM; M``v- +?Q Qi +kM; +| ? B i`,K M;QÌB # Q p•v ?ÁM MQM #° F?¬M; HÈM F?¬M
bÆM +| K°i +Y ç€ pĐ K'i K°i MY - K¬M ?° MY KÎ`X

h`QÊ+ ?ÁM MQM #°- ?ÆM KQÌB +¶ i?B i? M^K +?KK pÈB M? m- K€m i M? HQ M; I
[m F?¬M; i?'v i?B i? +O M[iY- i•K HQ H„M; ?ÆB #m¬M; tm®M; K°i +?9iX

*Y ç°M; ;Bª bÆM ÎT?Q i`QÊ+- # i`mM; MB M M K M?•M çSM; bQM; bQM;- # M i
æQÌM; +O S?•M çQÌM; +?O- +ÁM ;¼B H``E?9+ h?"T "€i- Î?¢T?~K +ªM? ;BÈB h?B
t2K [m iQ HB m p ?„M- +ÁM H¢B ? B M;QÌB i?b ?„M F?¬M; #B i M?QM; çQ€M H``
h¬M; p``o¬ ©M? J¬MX

æ M; H9+ c°

@ G•K i`QÎM; H½Q- M; QÆB ?B M iϕB +kM; +?d KB M; +¼T; M i?Ä- MÄ KϕM? ? i ϕ
KϕM; ϕ iY +O # i¬M; K¬M #¼M i - +?mv M M`v #¼M i F?¬M; i`mv +Sm- M?QM; ϕ
M; QÏB # M i`QM; T?ªB M; Q M M; Q½M ϕB ` ϕ-m ? M; X

@ .M +| +? i #¼M i +kM; F?¬M; ϕ-m ?`M;

G•K L?QÊ+ .B M HÈM iB M; [m€i K„M;

J†+ /M iB M? #€Q +O # p` T?•M ϕQÏM; +?O +| b B- i?b G•K L?QÊ+ .B M ?B M iϕB
Q H•mX

h`9M; ϕ°+ iW i®B ?¬K [m ϕ M; BÏ ϕ½ [m #ªv i€K + M?; BÏ- ?ÆM M[ +ÁM i`ªB [m K
F?Q tm`i iQ`M #°- ϕ°+ i®+kM; F?m +? i€M `i M? M?- M`M; ?B M iϕB +?d /U p`Q K
ϕQÊ+ M; ½ tm®M; - pb K°i F?B M`M; M; ½ tm®M; - K`v +?K+ ϕ iY i?B M i9 M`M; #ªQ

L; QÆB h?B M h9 +ÁM HϕB; BÏ F?¬M; M?B m- +?d +| K`v +?K+ M; QÏB- K` KbM? i?
M; M; pÈB æ` :B B- +ÁM HϕB +kM; H` M; QÏB +O +ªM?; BÏB >mv M :B B p` >Q`M
KÈB M?`T K¬MX .MM; HU+ +?B M ϕ`m M?Q p`v- pÈB bS+ +O +€+ M`M; b Q +| i?
i¬M; K¬M HB M ?ÊT K` #bM? v M p¬ bU ϕ•v\

G•K L?QÊ+ .B M ?B M iϕB +?d +¬m M; mv M h?B M h9 K m +?|M; ϕB m pB M #BM?
ϕ°M; M; QÏB iW M; `M /†K M; Q`B t ϕ M iB T pB M F?¬M; T?ªB H` +?mv M K°i M; `v-
? B # M; `v b m- M?•M K½ h?B M h9 KÈB +| i? ϕ M MÆBX J` ? B # M; `v b m i?b
M`Q +kM; F?¬M; i? FB M i`b H•m M?Q p`vX

—M i`QM; bÆM; Bª- M; ²B i` M K†i ϕ`i HϕM? H)Q- i` M i v +¬K i? M? #°B FB K- G•
iB M; X L`M; M?È iÈB K°i M[M?•M ?ÆM KQÏB M, K +?Q iWM; ;†T K†i- +ÁM +| M K
b•m ϕ`K- `²B HϕB M; ?o iÈB æQÏM; S?QM; X

S?QM; M?B +kM; ϕ½ i`QÎM; i?`M?- [m ?ÆM MY M, K- S?QM; M?B KQÏB b€m im´
KbM?X J†+ /M KbM? T?ªB +? i Î +?¶ M`v +kM; F?¬M; +| iB + Mm®B; bX *?d iB + H
M?B i?`M? i?•MX *kM; M?Q i? - M K M?•M iWM; F?B M KbM? i?2Q ϕm´B bÈK ϕ½
ϕ M; BÏ pšM +ÁM +?Î M[M?•M M¼- i`QÊ+ ϕ•v KbM? +kM; +?d +| i? M?bM ?„M K°i

*?QM? H`- KbM? +? i ϕB `²B- ?ÆM KQÏB ϕ iY h?B M h9 T?ªB H`K b Q #•v; BÏ\ *€
`i i` - M?B m M; QÏB H` HÈM H M Î h?B M h9- H¬M M`v +?ŠM; [m H` i?2Q +MM; .`

L; ?o ϕ M ϕ•v G•K L?QÊ+ .B M [m v ϕ-m M?bM +€+ ϕ iY h?B M h9- # M i`QM; i®B M
i?`v- +?d +| i? M; ?2 ϕQÊ+ iB M; ?Qi i?Î F?`M i`QÎM; +?B M ϕ`m +MM; pÈB +?9i iE

.`+? L?QÊ+ h?¬M +?Q iÈB #•v; BÏ ϕ m K°i #° /ϕM; +U+ Fb M; ?B K F?„+¬K†+ /M H`
?ÆM ? B M; `M M, K i`, K M; QÏB iB M ϕ M *U EB K J¬M i?b +kM; H` M?Q i? X *?QM
M?m ?ŠM- M? M?`M; M OB +€+ ϕ iY h?B M h9- M†B,

@ æWM; bÊ- "ϕ+? i¬M; +?O +?„+ ϕ½ M?“M ϕQÊ+ iBM- Î # M i`QM; M; ?d M; ÆB K°i
+€+ M; QÆBX

J°i ϕ iY KQÏB #®M im´B M?“Q p`Q HÁM; .`+? L?QÊ+ h?¬M- F?|+ MS+ MÎ M†B,

@ h? M?QM; .`+? i`QÎM; H½Q- # M M; Q`B ?¼ pW M†B i?ª F?|B p`Q +?¶ +?9M; i X

.`+? L?QÊ+ h?¬M M? M?`M; p¶ p B +O M`M; - +QÏB F?´ K°i iB M; - ϕ€T,

@ L m i?“i bU M?Q p`v- +?9M; i F?¬M; +ÁM ϕQÏM; HmbX * M? H9+ i +MM; G•K i
+€+ M; QÆB M?•M +Æ ?°B +?ϕv i`®M- +| i? +?ϕv ϕQÊ+ i?b K m +?ϕv ` M; Q`B- ϕ2H
Î MÆB M`v F ? i +?Q "ϕ+? i¬M; +?OX L m i?“i bU F?¬M; i? +?ϕv i?Q€i L m F?¬
pk F?Q ϕB i?2Q #¼M ?¼ i?¬B- h?B M h9 b) F?¬M; i`€+? +€+ M; QÆB- i +kM; G•K
+€+ M; QÆB- i?•M Î M9B t M?- bÊ; b i?M F?¬M; #€Q ϕQÊ+ \ L m F?¬M; Km®M #` M
pä F?Q +O KbM? +?`K /Si bBM? K M?- i? M? i`QM; bϕ+? ϕ M- i? M? i`QM; bϕ+? ϕ

*¬ M`M; i`QM; HÁM; .`+? L?QÊ+ h?¬M H„+ H„+ ϕ-m,

@ h b) F?¬M; i?2Q #¼M ?¼ ϕ•mX

@ *?9M; i +kM; F?-M; çB5

J°i ç€K M[M?•M i`,K KB M; K°i HÌB- i? M? •K imv `^M; KÄM; K M? M?[M; HçB FB
GB M L?QÊ+ .B M +kM; .`+? L?QÊ+ h?-M +QÌB F?´ K°i iB M;- t2K ` H-M M`v KQ
B +| i? b®M; b|iX

*?mv M t^v ` # M i`QM; bÆM ;B^ # M M;Q`B F?-M; i? #B i- M?QM; K'v i`,K M;QÌ
;B^ - i?ÌB ;B^M +?d H` MY MûM ?QÆM;X a m MY MûM ?QÆM;- # p` T?•M çQÌM;
`^M; #¼M ?¼ +kM; i?QÆM; ?QÆM; iB + M;¼+- +kM; Km®M +?ÆB çM +kM; K„ M?•
+?'T i?m" M- +kM; +?d +| i? ;B iX

æQÌM; S?QM; i`®M ;B[ ç€K M;QÌB- i`QM; ç-m M? M? +?|M; bmv M;?o- ?„M ç M;
i? +Sm M?[M; ç iY h?B M h9 M iQ`M ` M;Q`BX

ky9X *?QÆM; kyj, o¬ h?QÊM; •K *-M; "Q S?€TX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;B^, Jç+ J†+

*?QÆM; kyj, o¬ h?QÊM; •K *-M; #Q T?€TX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

L|B E?B m h?B M G M; ?B M M;mv M ?bM? +kM; çQÊ+- M?QM; Î ç•v M?B m M;QÌ
pÈB KbM? F?-M; i? ;B i bç+? iQ`M #° çQÊ+- K°i F?B +| +€ H¼i HQÈB- M?Q p"v
F?-M; i? ;B[çQÊ+ M[- p b m b) +| ?çB +?Q KbM?X

s2K ` +?d +| i? /MM; ç°+ /QÊ+X

L?Q J°M; hU >mv M t2K ` H` HU +?¼M i?Q+? ?ÊT M?'i ç ç®B T?| pÈB #¼M ?¼- H
L?Q J°M; hU >mv M +?d +—M Î /QÈB M„M; KçM? i`QM; i?ÌB ;B M M;„M H` +| i? T?

L?QM; +¬ +¬ ç M; Î i`QM; bÆM ;B^ - K` bÆM ;B^ +kM; F?-M; ?Q`M iQ`M FQM F)-
i`9M; L?Q J°M; hU >mv M i?b ç iY h?B M h9 +kM; +| i? X

h`QM; i v æQÌM; S?QM; F?-M; +| M?B m ;B^B /QÊ+- K` Km®M K°i H9+ ;B^B [mv
T?^B /MM; ç°+ F?€+ KÈB çQÊ+X

æ M; bmv M;?o- æQÌM; S?QM; HB M FûQ FûQ €Q +O >Q h9v æ - i?'T ;B¼M; M|B

@ >Q bQ ?mvM?- M;QÆB t2K ?¬K M v i`ÌB `i M|M;- ?mvM? ç +O +?9M; i +kM;
T?ÆB M„M; F?€i F?¬`²B- +?9M; i +| M M çB +?m`M #` Qi MQÈ+ +?Q #¼M ?¼ m®

>Q h9v æ [m v ç-m M?bM æQÌM; S?QM; K°i +€B,

@ ob +€B ;b\ "¼M ?¼ Km®M m®M; MQÈ+ F?-M; T?^B H` iU çB ? v b Q\ .U p`Q +
/•M; iÈB KB M;\

æQÌM; S?QM; M|B,

@ >Q bQ ?mvM?- M;QÆB M;šK HçB X æ iY h?B M h9 +?d +| K'v +?K+ M;QÌB- +
+?B ç m i?b iWM; i¬M; K¬M +?d +| ?ÆM KQÌB ? B KQÆB M;QÌB- +?B +?Q K'v ?r
+ÁM T?-M +O M;QÆB\ *?9M; i çB H'v MQÈ+- F?-M; T?^B +?Q K'v ?mvM? ç M
m®M;- M m aÎ çQÌM; +?O + Q ?SM;- ç M H9+ +?B K„ M?•M F?-M; T?^B M;QÆB +
M`v F?-M; +| çQÊ+ K„ M?•M +kM; F?-M; b Q- M;QÆB H`K aÎ çQÌM; +?O QM; w- M
+?B m +® b Q\

>Q h9v æ M;?2 i? K„i HB M b€M; #WM;- KdK +QÌB M|B,
 @ >„+ ?„+- bQ ç - M;QÆB [m^a M?B M i•K iQ ?ÆM M;QÌB- i i? M"Q H¢B F?¬M; M;
 H†M; H) [m v ç-m M?bM i?Q€M; [m - >Q h9v æ K†i K"v ?ÈM ?Î M|B,
 @ L"v iQ" M H" Hk #¢+? bB- +?d #B i î i`QM; M"v t2K +?mv M pmB- F?¬M; M;?o ç
 ç-m #` +Y F T ;<sup>a</sup>v K'i`²B- M;"v b m M?'i ç`M? F?¬M; +| iB M ç²X
 oW M|B pW ?QÈM; æQÌM; S?QM; pšv pšv i v,
 @ aQ ç - +?9M; i çBX
 æQÌM; S?QM; M? M? +?|M; çm' B i?2Q
 _ F?ÄB ç€K M;QÌB- >Q h9v æ M;?B M; M;?B M; ç-m- H9M; i9M; M|B,
 @ :B M; +O *U EB K J¬M Î ç•m ç•v\
 >„M +kM; H-M ç-m iB M ç M *U EB K J¬M- +,M #^aM F?¬M; #B i ;B M; Î ç•m K" H'v
 æQÌM; S?QM; M?È H¢B K°i +?9i i`QM; "B M o¬ >mv i- M|B,
 @ Î# M +¢M?- H9+ M"v i çB M; M; [m +| i?'vX
 *| æQÌM; S?QM; /šM çQÌM;- K°i H€i b m ? B M;QÌB iÈB # M ;B M; MQÈ+- æQÌM;
 i?MM; MQÈ+- i?^ap"Q # M i`QM;- K°i # M K9+ MQÈ+ K°i # M M|B pÈB >Q h9v æ ,
 @ aQ ?mvM?- M;QÆB [m # M FB ibK t2K i?Y +| #€i ? v F?¬M;- +?9M; i F?¬M; i?
 M?Q p"v- +€B M"v H" [m€ T?"MX
 >Q h9v æ p¶ ç-m,
 @ æ9M; ç9M;- pšM H" bQ ç +?m ç€QX
 æQÌM; S?QM; +?B +?¶ T?ÁM; # T +O *U EB K J¬M- i?W /`T >Q h9v æ `ÌB çB- a
 M?bM i`€B- F?B i?'v F?¬M; +| F M"Q- i v i`Î H M- iW i`QM; J`^aM? F?¬M; ;B M tm
 p"Q i`QM; ;B M; MQÈ+- `²B i?^a/•v i?WM; tm®M;- /MM; i?MM; MQÈ+ i`°M i`°M p" B
 :|B i?m®+ M?Ä i? M"v- #Ä p"Q i`QM; ;B M; MQÈ+ b) F?B M ç°+ iQM? bmv ;B^aK-
 pÈB + Q i?O h?B M :B B- +| i? M; v +^aæ` :B B +kM; F?¬M; ;B i çQÈ+c M?QM;
 M;QÌB H"K +?QM?- +?d +¬M +| i? ?M /¼ ç€K M;QÌB FB H" i®i`²BX
 F?¬M; H•m b m- >Q h9v æ ç½ ¬K K°i +?²M; +?ûM HÈM ç M- æQÌM; S?QM; +kM; c
 æ ?¬,
 @ æB i?¬B
 > B M;QÌB i?2Q çQÌM; +k i`Î p - M;QÌB +ÁM +?Q ç M MÆB- >Q h9v æ ç½ HÈM iB
 @ *€+ p` ?mvM? ç - i?ÌB iB i M„M; M|M;- H¢B ç•v m®M; MQÈ+ K€i ç½
 L; v +^a# p` T?•M çQÌM; +?O +kM; ç½ çSM; +?¶ M"v ç M KB M; F?¬ HQÐB ç„M;- +
 +m®M; ?¼M; ç m S ` F?|B t M?- #ÎB pb K'v M;QÌB #¼M ?¼ iW i®B ?¬K [m ç m
 +ÆK +ÁM +?Q çQÈ+ ,M- ;BÌ T?9i M"v M?bM i?'v MQÈ+ H¢M? HB M ;B®M; M?Q K
 h`QM; M?€v K„i M;QÌB +O *9+ >Q æQÌM; ç½ p•v ç-v i?MM; MQÈ+- >Q h9v æ H'
 @ æWM; p°B çWM; p°B- ç i K M; ç M +?Q æQÌM; +?O K°i +?ûM ç½
 M;?2 i? - E?9+ h?"T "€i KdK +QÌB- ?"B HÁM; ;"i ç-m- ç„+ w M?bM aÎ S?B m o•M +
 >Q h9v æ ç M; pm®i KÄM; M;U X ? B i v +mM; FQM? /•M; +?ûM MQÈ+ HÈM- M?„
 E?9+ h?"T "€i- /m M|B,
 @ æQÌM; +?O- m®M; +?9i MQÈ+ +?Q çÐ F?€iX

E?9+ h?"T "€i +Q`B M?bM ?„M- ;"i ;"i ç-m- M?"M H'v +?ûM MQÊ+- +kM; F?¬M; +| r
aÎ S?B m o•M +MM; hB m >`K h`Q- KÎ KB M; M|B,

@ > B p`m®M; i`QÊ+ çBX

aÎ S?B m o•M +MM; hB m >`K h`Q ?W HçM? K°i iB M;- KÎ KB M; M|B,

@ E?¬M; +-M- ç•v H`i•K w +O ç iY M;QÆB- #¼M i b Q +| i? ?QÎM;\

E?B / #¼M i F?¬M; +| K¬M ?ç ç iY b Q\ aÎ S?B m o•M +MM; hB m >`K h`Q HçM?
çSM; # M +çM? +® bS+ HB K K¬BX

æ M ;B| ç iY +O GQm o•M h¬M; +MM; o¬ ©M? J¬M KÊB +| T?ªM SM;- p`B M;Q`B

@ "¼M ç iY çB K M; MQÊ+ iÊBX

E?9+ h?"T "€i +?ŠM; [m +?d H`K #° K`i?¬B- b Q +| i? ç +?Q #¼M ?„M m®M;\ I
+kM; F?¬M; M`B Md- K°i ?ÆB M;Y K†i H M i`B m®M; +çM- H m KB M; `²B M?bM

@ M;QÆB ;¼B H`>Q *€B ;b >Q \

>Q h9v æ M? M? M?~m M|B,

@ æ iY H`>Q h9v æ 5

E?9+ h?"T "€i ;"i ç-m F?2M M;ÊB- M|B,

@ E?¬M; i²B- p b m HB M çB i?2Q # M M;Q`B i X

>Q h9v æ pmB KWM;- M;?o i?¬K æQ`M; bQ ç [mª M?B M H`M;Q`B i`B # - +?ŠM;
KbM? çQÊ+ æQ`M; +?O F?2M M;ÊB- t2K ` p b m +ÁM T?ªB H½M? ;B€Q ?„M M?B
M`Q- HB M M|B,

@ hç ÆM æQ`M; +?O ç½ F?2M i?QÎM;- ç iY M;mv M +9+ +mM; i"MiKv

@ æ M- i? K K°i +?ûM M[X

E?9+ h?"T "€i çQ +?ûM +?Q >Q h9v æ M|B,

>Q h9v æ p°B p`M; çB H'v K°i +?ûM MQÊ+- +mM; FQM? çQ iÊB i v E?9+ h?"T "€

E?9+ h?"T "€i çB ç M i`QÊ+ bÆM ;Bª- +'i + Q ;B¼M; M|B,

@ G•K i`QÎM; H½Q- M;QÆB i?U+ HU+ + Q i?•K- M?QM; K¬M ?ç ç iY M?Q ?Q M?Q
i +kM; F?¬M; M?ŠM i•K ç +€+ M`M; +?`m F?´ M?Q p"vX >B M içB i +| +?9i MQÊ
H½Q ç +€+ M`M; ` M;Q`B- +?Q +€+ M`M; m®M; Qi MQÊ+ `²B çB p`Q HçB # M i`Q

@ E?¬M; +-M5

i? M? •K HçM? HMM; +O G•K L?QÊ+ .B M i`mv M ` iW i`QM; ;Bª bÆMX

E?9+ h?"T "€i H9+ M`v ç•v ?Q`MiQ`M H`K Q F?|+ +?m°i- ;Bª iW #B K`i?¬B- ?„M +
b) +?Q ` ç€T €M M?Q p"v- bÎ /o +ÁM H`K p"v +?d H`Km®M t€+ M?"M t2K G•K L?Q
+?Q X

L m M`M; i ç½ M;½ i?b b) +?ŠM; +-M ?mM F?|B p`Q H`K ;bX

*?Q M M b m F?B G•K L?QÊ+ .B M KÎ KB M; i`ª H`B i?b E?9+ h?"T "€i +kM; F?¬M

æQ`M; S?QM; K°i KU+ t2K tûi #®M T?Q - F iW F?B >Q h9v æ K9+ MQÊ+ ;B M;
çQ`M; Qi M?'i +kM; +| +?QM i? ; L?Q`M5

æQÌM; S?QM; M?Qm K"v- KdK +QÌB M|B,
 @ L m # p`T?•M çQÌM; +?O ç½ F?¬M; i?'v `ä- p"v i ç•v +?Q +€+ M; QÆB t2K i?
 M; QÆB HçB ?Q"BM; ?B o¬ i?QÊM; •K +¬M; M"v H"; B^X
 M; WM; K°i +?9i- æQÌM; S?QM; K„i HçM? M; ~M; ç-m M?bM K°i ç iY +O GQm •M h
 @ G-M M"v- i Km®M ;B i ?„M5
 J†i +O i M ç iY M¼ M?€v K„i K†i ç½ F?¬M; +ÁM +?9i K€mX E?¬M; çÊB æQÌM; S
 M? M? +?|M; tQ v M; QÌB Km®M #Ä +?çv
 æQÌM; S?QM; çQ i v tQ v i?¬M? K°i pÁM; i`ÁM `²B ç†i î # M KB M; X M? M?¬M; i
 ?ÆB- +ÁM +® w T?€i ` i? M? •K M?Q; B| HçM? ;¬Q i?ûi- F?B M M; QÌB M; ?2 çQÊ+
 *?mv M [m, /`pW `²B H-M M[HçB t^v ` X i M ç iY GQm o•M h¬M; +?d KÊB +?çv
 iB M; F m i?^K i?B i- i`U+ iB T #´ M?¬Q tm®M; K†i ç'iX H, M H°M p"Q +€B `²B KÊ
 p"b +€B `²B F?¬M; +Y ç°M; M[ X F?|2 KB M; i¬M ` iQ"MH" K€m iQÆB ç2M i?šKX
 E?¬M; F?Q M; °i M; çii¬M M; "T F?„T MÆB- +^K; B€+ €T HU+ F?B M +?Q #¼M ?¼?
 ?Q^M; bÊ- i v +?•M HçM? H)Q- bÊ KbM? b) H" KK+ iB m F iB T +O æQÌM; S?QM;
 J†B H-M æQÌM; S?QM; M?bM K°i M; QÌB ç m H" €M? M?bM +?^K +?^K +O [m€B p"
 +| +?9i F?¬M +¬mX F?¬M +¬m æQÌM; S?QM; çWM; M?„K p"Q KbM?X
 æQÌM; S?QM; HYM; i?YM; çB ? B #QÊ+- çSM; i`QÊ+ K†i K'v i`, K M; QÌB i?^M ?B M
 @ >B M içB ç½ iBM i +?Q \ •K +¬M; #Q T?€T M"v K°i F?B FBK F?¬m i?®i `X F
 Km®M i?b F?¬M; B +| i? i`®M F?ÄB i v i 5
 *ÁM B F?¬M; /€K iBM \ > B H-M ;B i +? i M; QÌBX æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; +| ç
 •K i? M? K" i?¬B- M; v H9+ ç| HB M F?B M ? B M; QÌB +? iX *?mv M [m, /`i? M"
 #¼M ?¼- +| B F?¬M; /€K iBM \
 L m M; "v b m +| M; QÌB M"Q M|B •K +¬M; #Q T?€T +O æQÌM; S?QM; H"; B^a- #¼M
 ? B +€B i€i- i'i M?B M- çB m FB M i`QÊ+ iB M H" #¼M ?¼ +| i? b®M; b|i `ÌB F?Ä
 a„+ K†i # p`T?•M çQÌM; +?O +¬M; H9+ +¬M; M; QM; i`¼M; - M?QM; /M b Q +kM; H"
 ;B®M; pÊB K'v i M ç iY ?Q"MiQ"MH" #` +? M; UX E?9+ h?'T "€i bmv M; ?o +¬M i?"M
 @ M; QÆB F?¬M; i? ;B i çQÊ+ +^h?B M :B B HšM æ` :B B5 "ÎB pb M; QÆB +?d H"
 im Hmv M p¬ i?QÊM; •K +¬M; ;b ç| çB M[i?b •K +¬M; +O M; QÆB +kM; #` +¬M; H
 HU+ + Q ?ÆM M; QÆB i?b •K +¬M; +kM; F?¬M; +| i€+ /KM; 5
 M?[M; HÌB M"v pW i?®i `X aî S?B m o•M +MM; hB m >"K h`Q i?¬M b„+ /`m çB `i
 oW `²B #¼M ?¼ F?¬M; bmv M; ?o ;b çQÊ+- b m ç| HçB F?¬M; M; ?o iÈB ? B M; QÌB
 i?U+ HU+ +O ?¼ F?¬M; + QX M; QÌB ç-m iB M H" >Q"MH" :B B- M; QÌB i?S ? B +?
 T?¬K- bQ pÊB +^M? ;BÊB +O æQÌM; S?QM; i?b ç m F i€K HçM; M; QÌB MY +•MX
 æQÌM; S?QM; F?¬M; +?9i bÊ ?½B- M|B,
 @ L m E?9+ çQÌM; +?O ç½ M?bM ` i?b pb b Q HçB F?¬M; i?Y K°i +?9i t2K b Q- t2
 F?¬Mç- t2K i?Y i +| i? ;B i +? i # p` ? v F?¬M; \
 " M; QÌB +kM; F?¬M; /€K H"K ;bX pçM M?'i bmv Hm" M b B i?b b Q \ G-M i`QÊ+ æC
 M, K i`, K M; QÌB +kM; +| + Q i?O æ` :B B
 L?QM; + Q i?O h?B M :B B +kM; F?¬M; i? #` /¼ bÊ- # + Q i?O h?B M :B B î ç•
 MB M >mv M :B B- M m bÊ ç-m bÊ çm¬B i?b M; "v b m b Q +|
 i? çSM; ç-m i¬M; K¬M \ *?Q /M +| T?^B HB m +? i- # M; QÌB #¼M ?„M +kM; T?^B
 h`-K K†+ K°i H€i- # M; QÌB HB +K„i M?bM M? m `²B ç m i"Ti¬mM; iQ"MH" #° +QÆM
 +¬M; +O æQÌM; S?QM; X F?¬M; ? M K"; †T +MM; [m€i iQ K°i iB M; ,

@ :B iX

*?Q /M •K +¬M; +O ?„M HÊB ?ΦB i? M“Q M[+kM; F?¬M; i? i`QM; M?€v K„i ;B i
F?¬M; ç°M; çQÊ+ - K°i ç€K #` ?„M ç€M? +? i- H9+ ç| iQ“M #` ç m #` /B i ? iX L m
t¬M; H M- +?d +¬M K°i ? v ? B æ` :B B p¼i iÊB +çM? ?„M- ?„M +?„+ +?„M b) +? i

" p` T?•M çQÌM; +?O +kM; #B i ;BÌ T?9i M“v M M iB M T?QM; X #¼M ?¼ M m F?¬
/€K iB M\ *?Q M M HÌB pW ?¬ tQM; - H9+ b m # M; QÌB HB M p¼i çB- # + Q i?O
KbM? i”T i`mM; ? i H M pk F?Q- +?Q /M H“ + Q i?O h?B M :B B i`mM; T?~K +kM; F

h?2Q b m # p` T?•M çQÌM; +?O H“ K'v i`,K ç iY +MM; iB M H M

æQÌM; S?QM; pšM çSM; v M içB +?¶ ç®B Kti pÈB p¬ b® +¬M; FQ+?- i?“K +?Q F?¬
+QÌB iQ- iB M; +QÌB +m²M +m°M M?Q b'K- tmv M [m i?B M ç` - çBM? i B M?S+
HQM; `Qi ;”Q

*QÌB tQM; - æQÌM; S?QM; +’i H M i? M? •K i`-K i?’T K M; M†M; b€i F?Q,

@ *?d tQ+? M?’i #°- M; QÌB Î T?QÆM; i`ÌB çSi iWM; çQçM `m°i5 U*?d tQ+? M?’i #
M? B5V

" p` T?•M çQÌM; +?O +ÁM +?Q F`T iÊB i`QÊ+ Kti æQÌM; S?QM; i?b ç°i M?B M ç²
K€m ç2M- i`QM; #KM; K°i i`”M ç m M?S+ - HK+ T?O M; k içM; ç m M?Q #` ç®i +?€
i` M + Q iû tm®M; X

J“ K'v i`,K ç iY +kM; F?¬M; +?`m M´B- `’i M?B m M; QÌB +?çv +?Q çQÊ+ ? B # #C
iY i`çM; +kM; ;B®M; M?Q K'v M; QÌB +? i i`QÊ+ ç| - i’i +ª ç m T?mM ` K€m ç2MX

hB M; F m i?ªK i?B i p M; H M HB M iB T- bBM? K M? M?Q iÌ ;B'v ` Kç i- iU M?Q
iQç i çBX

h`QM; M?€v K„i >mv M :B B ç m #` ;B i bç+?5 +?d +| M?[M; M; QÌB pW `²B +?Q
v M p¬ bUX J“ KQÌB K'v + Q i?O æ` :B B +kM; iQ“M #° #` i?QÆM; - i?•M i? +kM
çQÌM; +?O- #KM; ç m M?S+ - HK+ T?O M; M içM; M?Q #` ?Á i?B m- +?ŠM; [m i?U
i?QÆM; i? [m€ M†M;

hmv `^M; M?[M; M; QÌB M“v F?¬M; +? i M?QM; i?’v M; QÌB M; ½ tm®M; M?Q `ÆK `
K'v +kM; F?¬M; i? ;B[#bM? ioM? M[X JQÌB K'v i M F?¬M; m®M; MQÊ+ imv F?¬
pšM FBM? T?€+?- ?QªM; bÊ [m€i iQ K°i iB M; `²B [m v ç-m #Ã +?çv

"¼M ?„M bÊ ?½B K°i H€i M[æQÌM; S?QM; b) ;B i #¼M ?„MX "¼M ?„M +?Q `^M; K
K v K„M K“ i?¬B

"¼M ?¼ +?çv çB- +kM; H¬B i?2Q K'v + Q i?O æ` :B B ç M; #` i?QÆM; - F?¬M; K°i
i? K H-M M[X i’i +ª ç m +?çv i`®B +? i

J“ # p` T?•M çQÌM; +?O iW i` M F?¬M; ?ç tm®M; +kM; K°i i`”M ?QªM; HQçM

E?9+ h?’T “€i +QĐM; +? F?Q ?mv i ç M; [m v +m²M; i`QM; HÁM; - i`-K ;B¼M; [m€

@ hB m i†+ HÊB ?ΦB- +?çv K m5

E?¬M; +¬M ?„M M?„+ M?Î- aÎ S?B m o•M +kM; hB m >“K h`Q ç½ +?çv i`QÊ+ ?„MX
F?B T pQ `²B- +?Q /M ç m H“ + Q i?O h?B M :B B- +kM; F?¬M; çQ€M çQÊ+ HÊB ?
K°i iB M; +QÌB /`B ç½ M?€v K„i ;B i +? i K'v i`,K M; QÌB- i?“i bU FBM? ?½B- ?ÆM
?ÆM ?„M +kM; F?¬M; +?`m M´B HQçB •K +¬M; M“vX L m ?„M ?¬i? K p`B iB M; M[
F?¬M; \

L; v H9+ #¼M ?¼ ?ç tm®M; ç’i- i`QM; M?€v K„i æQÌM; S?QM; ç½ ç2K ? B pB M *?
M; Q`B- i`U+ iB T +?†M E?9+ h?“T “€i tm®M; - [m€i,

@ hB m h?B M- ;B i ?„M5

kyeX *?QÆM; ky8, *?d sQ+? h?B M L? BX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; ky8, *?d tQ+? i?B M M? BX

L?¡K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

E?B m h?B M G M; M? M? +?¡M; H M ç M i`QÈ+ K†i E?9+ h?"T "€i- i?•M KbM? M?
+?2 i`QÈ+ çQÌM; +?¢v +O E?9+ h?"T "€iX

E?9+ h?"T "€i +® MûM ç m çÈM i`QM; +Æ i? - H¢M? HMM; M¡B,

@ a9+ bBM?- +9i M; v5

oW M¡B i v pW ;BÆ pk F?Q- M?„KM; v E?B m h?B M H M; #´tm®M;X

E?B m h?B M G M; çªQ KbM? ;B[F?¬M; i`mM; - i`QM; M?€v K„i HB M #B M K'i- K°
ç€M? p`Q F?QªM; F?¬M; - b„+ K†i F?¬M; F?ÄB+¡ +?9i FBM? M;¢+- F?¬M; çÈB ?„M
G M; ç½ tm'i ?B M i` M ç-m ?„M- ? B +€B +?•M +?B K +? ç¢T H M i`€M +O ?„MX

E?9+ h?"T "€i i®it'm ;b +kM; H` h?B M :B B + Q i?O- +?Q /M i`9M; ç°+ M?QM; +k
ç M i?U+ HU+ +O ?„M ?B M i¢B- M?QM; ?„M H¢B #` æQÌM; S?QM; /¼ ç M pÐ K`
M`Q /•v /Q - bÊ æQÌM; S?QM; M¡B i? K iB M; M[- M M ç®B K†i pÈB K°i ç¢T +O
F?¬M; F`T T?ÁM; #- +?d #B i p" M +?mv M +QÆM; F?Q ?° i?•M K°i +?9i K` i?¬BX

L?QM; +?mv M H`K ?„M F?¬M; M;ì +?QM? H` E?B m h?B M H M; HQÊM HQÊM p`B
KbM?- i`QM; M?€v K„i HB M +¡ +¶ HU+ ç¢Q F?¬M; i? F?€M; +U çQÈ+ iW ç®B /B
+QÆM; F?Q ?° i?•M +O ?„M- +ªM; QÌB E?9+ h?"T "€i #` ç€M? # v` M; Q`BM?Q K°
i?ŠM; ç T ç)- ç€M? i?OM; K°i H¶ iQ i` M iQÌM; +O K°i ;B M T?ÁM; - # M i`QM; i`r
#BM? # M; # M; - K°i H€i b m KÈB +?`m M;WM;

S?ªM SM; +O æQÌM; S?QM; +kM; `i M? M?- ? B pB M *?mv M h•K Gm•M pW i?ª
E?9+ h?"T "€i `²B #` E?B m h?B M H M; pÌM [m pÌM H¢B- +?mv M i•K Hm•M `ÆB
S?QM; i v pW +?mv M- K'v T?B ç Q `ÆB p`Q i v- /MM; ? i iQ`M HU+ T?¡M; p T?Q

@ S?"T T?"T T?"T

J°i +?m¶B •K i? M? i`mv M H¢B- H` i? M? •K b m F?B T?B ç Q +„K p`Q i?•M i? X

a m K°i F?„+- E?9+ h?"T "€i H„+ HQ çB ` - F?¡2 KB M; iQ`M H` K€m ç2MX h` M M
?„M iQ`M H` T?B ç Q ç½ M; "T +€M- K€m iQÆB iWM; /ÁM; +?ªv tm®M; - +?ŠM; [m
i?QÆM; i`Q K¢M; +?Q ?„M K` i?¬BX h` M i`€M ?„M +¡ i? i?'v çQÈ+ ? B 'M FQ K`r
E?B m h?B M H M; i†M; +?Q- i?"K +?Q i`€M ?äK p`Q i?"i b m

E?9+ h?"T "€i p¬ +MM; ?QªM; bÊ M?bM E?B m h?B M H M; - i`QÈ+ K„i b Q EBK tQ
iQ`M ?¶M HQ¢M- M; Q`B KB M; HQm `Qm M¡B,

@ a Q H¢B +¡ i? \

*QM +~m FB i?Q¢i M?bM +?d H` #¢+? +~m #bM? i?QÌM; K` i?¬B- imv `^M; H¬M; +O
h?"T "€i F?¬M; i?'v çQÈ+ i` M M; QÌB M¡ +¡ /'m p i HBM? i?9X L?QM; pW `²B +?`n
:B B M?Q KbM? +Q M?B M F?¬M; i? +ªM çQÈ+ HU+ ç¢Q M`v- ?ÆM M[i®+ ç°+ O
M? M? ?ÆMX L?Q p`v +?d +¡ K°i HQ /Q- ç•v F?¬M; T?ªB H` #¢+? +~m #bM? i?QÌM
+ÁM H` K°i HBM? i?9 K¢M? ?ÆM KbM? `i M?B m- H9+ M`v ?„M KÈB T?€i ?B M Kb

E?¬M; +?Q ?„M i?Î /®+- æQÌM; S?QM; i v +¬K M?mv M FB K- +?•M ç½ M?ªv H M-
T?Q b m #ªQ ?° æQÌM; S?QM;

L?mv M FB K pmM; H M T?'i` K'v ç| FB K ?Q - # Q T?O iQ`M #° v m ?mv i +O
çB M? M?`M;- T?®+ K°i iB M; ç•K p`Q tQÆM; bQÌM +O E?9+ h?"T "€i- b m F?B
+?m¶B K€m iQÆBX

E?9+ h?"T "€i +,M #ªM F?¬M; +| M,M; HU+ T?ªM F?€M;- b m F?B #`E?B m h?B M
içB M?bM +kM; F?¬M; `ä i?b H`K b Q +| i? T?ªM F?€M;- H9+ æQÌM; S?QM; t¬M
#|M; ç2M- F?¬M; i? çQ€M` M;QÌB M`Q KÈB H`i?"i- K`p +?çK pW `²B +O E?F
H`K ?„M ç-m p€M; K„i ?Q

*| i? M|B- pÈB ibM? i`çM; +O ?„M ?B M ;BÌ- K°i KbM? æQÌM; S?QM; +kM; +| i?
F?¬M; M|B ç M E?B m h?B M G M; Î# M- H•m H•m HçB +„M ?„M K'v +€B

*?Q ç M # +?B m- æQÌM; S?QM; pmM; K°i FB K +?o i?ŠM; p`Q iBK ?„M- E?9+ h
v M içB +?¶- +9B ç-m M?bM M?mv M FB K ç•K b•m p`Q M;U+ KbM?- `²B HçB M;~M
KB M; +QM; H M H°` MK +QÌB +?m t|i +U+ çB K

*?QM? KbM? i®i t'm ;b +kM; H`K°i h?B M :B B- i? M?QM; ?¬K M v- M; v H9+ +?B
i`QM; +m°+ +?B M- F?¬M; ?B m pb b Q HçB #`M;QÌB ;B i +? i- E?9+ h?"T "€i b Q
æQÌM; S?QM; HçM? HMM; M?bM ?„M- KÎ KB M; M|B,

@ L;QÆB ;B` `²B- #•v ;BÌi? ;BÈB M`v +?d H`i?B M ?ç +O M;QÌB i` im´B i?¬B5
E?9+ h?"T "€i i` M K†i H°` p ?®B ?"M- H"TiS+ +?"K `½B M?„K ? B K„i HçB- i?•

>®B ?"M b Q\ >®B ?"M5 L m F?¬M; T?ªB pb M?'i i?ÌB ?mv i F?Q +?B /kM; Uw +?
M m F?¬M; ?ç ç°+ G•K L?QÊ+ .B M- #S+ iY K'v +?K+ ç iY h?B M h9i?b b Q HçB
i` M çÌB M`v F?¬M; +| i?m®+ +?[?®B ?"M- K¶B M;QÌB- ç m T?ªB +?`m i`€+? M?E

æPÌM; S?QM; `9i M?mv M FB K M;"T b•m i`QM; M;U+ ç®B T?QÆM;- /MM; pªB H m
Hmv M` •K ?²MX

@ h M|B `²B- M m B /€K i´M i?QÆM; +- +- +O i i?b M?'i ç`M? b) +? i`i F?| +Q
æQÌM; S?QM; çSM; /"v [m v ç-m M?bMX J'v i`,K M;QÌB F?¬M; F?€+ ;b +? i- +?d
+O GQm o•M h¬M; p`o¬ ©M? J¬M +MM; KQÌB K'v æB ;B B- +ÁM +| M?[M; M;QÌB F
M?[M; M;QÌB F?€+ i?b iQ`M #° ç m M^K i` M K†i ç'i- i`QM; F?¬M; F?Q i`M M;"T K
o¬ h?QÊM; •K *¬M;5 G`K ;b K`o¬ h?QÊM; •K *¬M;5 æQÌM; S?QM; +?ŠM; [m +?d
bÊ +O ç`+? M?•M +MM; pÈB ç°+ /QÊ+ K`i?¬BX

*?d tQ+? i?B M M? B5

*?d tQ+? M?'i #°- M;QÌB Î T?QÆM; i`ÌB çSi iWM; çQçM`m°i5

GQçB ç°+ M`v +MM; t` ç°+ i K #° F?€+ M? m- M?QM; ç m +| ?B m [mª M?Q M? m-
çªQ +?B M?•M- +?d +-M #QÊ+ # #QÊ+- i?b b) K'i KçM;X J` +?d tQ+? i?B M M? B
#QÊ+ K°i #QÊ+ i?¬B i?b ç°+ iQM? +kM; b) T?€i i€+ K½M? HB i- F?B M +?Q HK+ T
#`HY i?B m ç®i- i•K Kç+? ? Q i´M +?Q M M KÈB T?mM` K€m ç2MX

GQçB ç°+ M`v H` çQÊ+ Jç+ GQm h¬ #`Q +? - J + GQm h¬ i?U+ HU+ F?¬M; + Q- M;
F?¬M; KçM?- b m F?B #`MQÈ+ ;B M; T? HQ½M; i?b +?d +| i? ç®B T?| M;QÌB iW
+MM; h?B M :B B imv `M; +kM; i`9M; ç°+ M?QM; +?d +-M im /QĐM; K'v M;"v- ç°
+| pB +;b

æQÌM; S?QM; +kM; Km®M #Ä M?B m ç°+ p`Q i`QM; MQÈ+- i®i M?'i H` /B i? i ç€K
i?B M M? B +?d +| K°i T?¬MX L m T?|M; ç°+ F?€+- tmM; ç°i HŠM M? m +| i? ç
?Q†+ H` /QÊ+ iQM? #`i`mM; ?Á

æ•v H" HQ /Q pb b Q æQìM; S?QM; F?B i?B i`B M óo¬ i?QÊM; •K +¬M; ô H¢B +® v
T?€i` •K i? M?- +?d +¬M M; QìB F?€+ iBM iQîM; +| p¬ i?QÊM; •K +¬M; - K" KbM?
#¼M ?¼ F?B T bÊ #Ä +?¢v- M; v H9+ pW ¸°M; i?b +kM; K'i K¢M; X
G9+ 'v ¸€K M; QìB FB [mª i?"i H" #` /¼ iÊB MÆB- M m #¼M ?¼ +~M i?"M t2K tûi
b) T?ªB ?B M KbM? pb i`9M; ¸°+ KÊB T?ªM SM; M?Q p"v +?S F?¬M; T?ªB #` •K +¬
o ¸B K M"v æQìM; S?QM; +kM; #B i F?¬M; i? HW ? B h?B M :B B FB ¸QÊ+ # C
¢B- +?d +¬M p b m ioM? /QÐM; b) T?€i ?B MX
L?QM; KK+ ¸Q+? +O æQìM; S?QM; ¸½ ¸¢i ¸QÊ+ - H¬M M"v [m M i`¼M; H" ;BªB +S
J'v i?S +ÁM H¢B iW iW ;BªB [mv i +kM; ¸QÊ+X

kydX *?QÆM; kye, _9i GmBX

o¬ h?QìM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; kye, _9i HmBX

L?|K /`+?, .mM; M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

Zm v ¸¬m M?bM M?bM E?B m h?B M H M; - æQìM; S?QM; M|B,

@ a Q H¢B F?¬M; M;, M ? B i M h?B M :B B FB H¢B\

E?B m h?B M G M; M;²B t'K i` M K†i ¸'i- `i Ov F?m'i F m K°i iB M; X L| H9+ ¸| +k
+?QM? H" /mv i`b ?bM? /¢M; M"v i?b F?¬M; i? T?€i iQ" M #° bS+ K¢M?- +?d +| i?

L?QM; GBM? E?B T L? M H¢B M;, M M| - F?B M M| T?ªB ¸B i?2Q i€+ +?B M # M M;
h?"T "€i K" æQìM; S?QM; ¸®B T?| +kM; H" K°i h?B M :B BX

L m F?¬M; i? ;B i b¢+? iQ" M #° - E?B m h?B M G M; +kM; F?¬M; iB i H° #Q K"i +C
M; QìB æQìM; S?QM;

>B M i¢B ¸B ibK i?b +kM; i` `²B- M?[M; M; QìB ¸| +?¢v i`®B +? i F?ŠM; ¸`M? F?¬
#B i #¼M ?¼ ¸½ +?¢v ¸ M T?QÆM; M"QX

@ Zm M ¸B- K|M MÊ H¬M M"v i?B m ; B b) iQM? pÈB #¼M ?¼ b m5

æQìM; S?QM; p¶ p¶ ¸¬m E?B m h?B M H M; - HìB M"v H" M|B pÈB GBM? E?B T L? M
H"K b Q +?¢v i?Q€i F?ÄB KB m- # ¸¢B i¬M; K¬M î# M +¢M? ¸ m +| T?•M ¸QìM; -
¸QÊ+ +?9M; X

G•M M"v # ¸¢B i¬M; K¬M HB M i?O pÈB M? m- +ÁM bY /KM; K'v i?O ¸Q¢M ¸ iB
M[iY- æQìM; S?QM; +?Q /M i? M"Q +kM; F?¬M; i? #m¬M; i? +?Q #¼M ?¼X h'
K¬M-H¬M M"v t2K M?Q ?Q" M iQ" M F i i?M- +?Q /M æQìM; S?QM; F?¬M; ¸®B T?|
+?QM? KQM?- i? v pb î H¢B h?B M h9 +?ìM; QìB F?€+ iU ¸€M? iÊB- +ÁM F?¬M; #
tªv` - i?m T?K+ ¸®B i?O i`QÊ+ `²B M|B b mX

a m HQM; i`mv M ¸ M K°i i`"M i? M? •K i'i i'i i€+ i€+ - æQìM; S?QM; [m v ¸¬m H¢
.B M +MM; +€+ M" M; ¸ M; iW i`QM; bÆM ;Bª +?¢v` X

.`+? L?QÊ+ h?¬K +MM; K°i ¸ iY h?B M h9 F?€+ /bm G•K L?QÊ+ .B M- K°i ¸€K M;
b€M; ¸ m +| +?9i F?¬M; [m2M- M?2Q K„i H¢B- +€+ M" M; iW ?¬K [m ¸ m i`®M # M

J" i` M M; Q`B G•K L?QÊ+ h?-M H¢B +| i? K p" B p i i?QÆM; - i` M v T?K+ +kM; /Q
 iB m iKv- b„+ K†i i`„M; # +? - i?Q¢i M?bM M" M; M?Q ç½; B" çB ?ÆM KQ`B i m' BX
 G-M i`QÊ+ æQ`M; S?QM; `lB t M" M; +?d KÈB KQ`B M; "v K" i?-BX
 •T+? HY ; B" M i`QM; HÁM; - æQ`M; S?QM; iB M H M T?Q i`QÊ+ çÐ H'v +- +- -
 ç'i- K°i i v ç†i H M K¢+? ç¢T +O M" M; - M; QM; i?-M +~M i?"M t2K tûiX
 @ S?QM; M?B5
 G•K L?QÊ+ .B M i`9M; ç°+ K" H¢B +® FûQ /" B M?Q p"v- H9+ i`QÊ+ +ÁM #` # p`
 ; B`T?9i M"v i?Q€i çQÊ+ i`QM; HÁM; +kM; i`-K i oM? H¢B- M?bM i?'v æQ`M; S?Q
 M; ?B M; [m `²B H•K p"Q ?-M K X
 @ G•K i`QÎM; H½Q5
 J°i ç€K M[iY ?- iQX
 @ æWM; HQ H„M; - +- +- +?d i¢K i?lB ?-M K i?-B5
 æQ`M; S?QM; M|BX
 L; ?2 æQ`M; S?QM; M|B p"v- K¼B M; Q`B KÈB M i•K K°i +?9iX J¼B M; Q`B [m v ç-
 b„+ +| +?9i /¢B ` X
 .`+? L?QÊ+ h?-M +Q`B ; QÊM; K°i iB M; ,
 @ S?QM; M?B- p'i pª +?Q M; QÆB +Sm +?9M; i H-M M[`²BX
 G-M i`QÊ+ i`mv i" T *U EB K J-M +kM; M?l æQ`M; S?QM; ; BªB +Sm- ?B M; B`+kM
 h?-M ç½ MÊ æQ`M; S?QM; •M +Sm K¢M; ? B H-MX L; ŠK H¢B i?€B ç°+O Kbm? ç
 H¢B M; ?o ç M ?„M ?B M i¢B ?²B #€Q- .`+? L?QÊ+ h?•M i?"i bU t'm ?' ç M- i?-K ?'
 b Q H¢B +| K„i F?-M; i`ÁM; M?Q p"vX
 @ h +kM; H" M; Q`B h?B M h9- ç•v H" +?mv M i T?ªB H"K- ?m®M; +?B pB + M"v +
 æQ`M; S?QM; i?ªM M?B M ?²B ç€TX
 G9+ æQ`M; S?QM; t2K tûi i?QÆM; i? +O G•K L?QÊ+ h?-M- K°i ç€K M[iY h?B M
 T?Q - i mv `^M; +€+ M" M; i`QM; bÆM ; Bª M; ?2 çQÊ+ F?-M; Qi ç°M; i oM?- +kM; #
 M?QM; /M b Q +kM; F?-M; M?bM i" M K„i- ?Q" M iQ" M F?-M; #B i æQ`M; S?QM; /M
 i`¢M; M"vX
 J'v i`, K M; Q`B 5 h`QM; M?€v K„i #` ; B i +? i- ç•v H" i?O çQ¢M b€i i?O ; b ç•v\ .M
 i? K p" B +?K+ M, K M[i?b +kM; F?-M; i? M"Q K¢M? çQÊ+ M?Q æQ`M; S?QM; X
 E?-M; K°i B ç²M; +ªK pÈB +€B +? i +O ç`+? M?•M- i`QM; HÁM; +€+ M[iY +?d +| i
 M"v H9+ i`QÊ+ +ÁM Km®M #„i +€+ M" M; - Km®M ; B i G•K L?QÊ+ .B MX
 @ S?QM; M?B- G•K bQ i, ç½ i`9M; ç°+ ; b\
 @ .`+? L?QÊ+ h?-M Î# M +¢M? M? ; B¼M; ?ÄBX
 æQ`M; S?QM; M?Qm K"v- ?ÆB +?9i i?Q ; BªB- M|B,
 @ *+- ?B M i¢B +Æ i? bmv M?QÊ+ - b„+ K†i i`„M; # +? - HK+ K¢+ ?Q M?QÊ+ - ?Æ
 i`9M; E?'M; hQÊ+ æªK +MM; L?mv M \*•M h€MX \*kM; K v H9+ i`QÊ+ +- +- pW H M
 +Æ i? +kM; +| i? F?€M; ç°+ çQÊ+ - #^M; F?-M; +, M #ªM F?-M; i? /mv i`b H•m M
 @ *| i? +Sm +?[çQÊ+ F?-M; \
 .`+? L?QÊ+ h?-M M; ?2 çQÊ+ H`B M"v i` M K†i +kM; ?Á ?Q½M ?ÆM-
 @ *| i Î ç•v- çQÆM; M?B M H" +Sm çQÊ+5
 æQ`M; S?QM; ¬K G•K L?QÊ+ .B M H M- [m v ç-m M?bM #®M T?Q - M? M? +?|M;

æ iY h?B M h9 +kM; +?ϕv i?2Q b mX

æB p"Q i`QM; T?ÁM;- æQÌM; S?QM; K°i +QÊ+ ç€ # v +€M? +Y `²B çB p"QX S?Á
/`M? +?Q M[ ç iY +O \*U EB K J¬M Î- i`QM; T?ÁM; +ÁM K°i Qi i` M; bS+- +ÁM +
Q T?O #ÎB b i`QÈM; çÄ- M?bM [m M; QÌB Î MÆB M"v ?ŠM F?¬M; i?'T- +?ŠM; [
;B i+kM; F?¬M; B ç w ç M- M?QM; ;BÌ KÈB #„i ç-m i?'vX

h`U+ iB T çB p"Q # M ;BQÌM;- æQÌM; S?QM; M? M?`M; ç†i +¬ +¬ M^K tm®M;X

@ .`+? bQ i?9+ +MM; p` i, i, M"v HQm HϕB- M?[M; M; QÌB F?€+ çB ` M; Q`B + M? ;

æQÌM; S?QM; M|B K°i ç iY M?bM [m2M K†i- M|B tQM; HϕB M?bM M?bM E?B m h?

@ L; QÆB +kM; çB5

E?B m h?B M G M; M; Q M M; Q½M tQ v KbM? çB ` # M M; Q`BX

*?ì +?Q K¼B M; QÌB `ÌB F?ÄB- æQÌM; S?QM; KÈB iW K`ªM? H'v ` K°i #bM? FBK b
ç iY FB ,

@ aQ i,- T?B M M; QÆB #¬B /QÊ+ H M p i i?QÆM; +O +¬ +¬ ;B9Ti X

J'v FBK b M; /QÊ+ M"v ç m H" /Q Jϕ+ GQm h¬ H"K ` - ?ÊT pÈB *QÆM; h•K +O M" M
i?b F?¬M; ;b i®i #^M;X h`QÊ+ F?B G•K L?QÊ+ .B M + M? ;B[ i`QM; bÆM ;Bª ç½ #
F?Q çª i?QÆM;- ?B M iϕB imv K€m ç½ M; WM; +?ªv M?QM; +| i? K FBK b M; /QÊ+

æ iY h?B M h9 FB ;"i ç-m- iB T M?"M #bM? /QÊ+ i` M i v æQÌM; S?QM;- HûM H
S?QM; K°i +€B `²B KÈB M•M; i`QÈM; HB K M;²B tm®M; ;BQÌM;- +?2 ?ªQ +?Q G•K L
+O M" M;

L K çϕB i` Kšm- M[ çϕB i` T?K- æQÌM; S?QM; imv /Q G•K L?QÊ+ .B M Mm¬B /QĐM
+ÁM M?Ä- +| K°i b® pB + KbM? F?¬M; i? ç°M; i?O- +?d +| i? ç +?Q M; QÌB F?€+

G9+ bQ i, i? v G•K L?QÊ+ .B M #¬B /QÊ+- æQÌM; S?QM; +9B ç-m bmv iQ K°i H€i
KQÌB p` /QÊ+ HB m- M|B pÈB .`+? L?QÊ+ h?-M,

@ aQ i?9+- tBM çB i?2Q i 5

> B M; QÌB +MM; M? m ` F?ÄB +Y - i?2Q æQÌM; S?QM; /šM /„i `i M? M? ç½ ç M
M|B,

@ aQ i?9+ çmM MQÊ+ i`QÊ+- i çB ibK +?"v ;B½ i?m®+X

*| i`Q M?È +O + Q i?O *U EB K J¬M- ç®B pÈB æQÌM; S?QM; K" M|B i?b *U EB K
F?€+ ;b M?" +O KbM?X *U EB K J¬M +kM; +| /QÊ+ T?ÁM;- iW /QÊ+ T?ÁM; ibK
æQÌM; S?QM; M; v iϕB T?ÁM; # T #`M `°M ;B½ i?m®+X

æ2K /QÊ+ HB m ` T?•M HQϕB- M M pÁ i?b pÁ- M M ;B½ i?b ;B½X S?®B i®i /QÊ+
#QM; H M- p°B p" M; ?QÈM; T?ÁM; +O G•K L?QÊ+ .B M K M; ç MX

G•K L?QÊ+ .B M ?½v +ÁM ?¬M K - K°i +?ûM /QÊ+ mv tm®M; M" M; +kM; +?d m®M;
? i tm®M; v T?K+X

h? M?QM; +?mv M M"v +kM; F?¬M; +€+? M"Q F?€+X

J½B +?Q ç M F?B m®M; /QÊ+ tQM;- æQÌM; S?QM; KÈB +?"K `½B i?Î ` K°i ?ÆBX G
i`9M; ç°+ F?¬M; +? i- +QB M?Q H" +€i M?•M i?B M iQÈM;- +kM; +| +?9i /Q ç`+?
HQÈM; ç°+ H M ;'T # - æQÌM; T?QM; +?Q /M +| i? +?[+kM; F?¬M; +| F?ª M,M; +
G•K L?QÊ+ .B M +kM; F?¬M; i? +?®M; çĐ ç M H9+ æQÌM; S?QM; iB T pB MX

@ G•K bQ i, F?¬M; +| pB +; b +?S\

.`+? L?QÊ+ h?-M K°i # M F?~M i`QÆM; ?ÄB ? M

@ a m F?B idM? çQ€M +?WM; p" B M; "v iÈB b) F?¬M; +| F?Q HU+- Î ç•v +?ì F?¬B T

æQÌM; S?QM; ç€T- /M b Q +kM; i`9M; M?mv M +•M i€M- +ª M; QÌB p¬ HU+ H` #bM
 @ *?9M; i ?B M i¢B T?ªB H`K b Q ;Bì\

h`QM; p¬ i?S+- .`+? L?QÊ+ h?—M ç½ +QB æQÌM; S?QM; H`i•K T?9+ +O KbM?X
 h?B M h9 +?d +| K'v +?K+ M; QÌB- +kM; F?¬M; T?ªB + Q i?O ;b- ?ÆM MY +€+ M`M
 M?¬- M`Q #B i b) `ÆB p`Q ?Q`M +ªM? M; mv ?B K M?Q i? \

@ LÆB M`v F?¬M; M M Î H•m5 æQÌM; S?QM; M|B-

.`+? bQ i?9+- M; QÆB M|B +€+ bQ i, M? M? +?|M; M'm +ÆK- b m F?B ,M tQM; i b)
 i9X a m ç| H`K K°i +€B +€M; çQ +¬ +¬ i`Î p X æ9M; `²B- MQÊ+ Î ;B M; F?¬M; i?
 ?¢ ç°+ `²B- Km®M m®M; MQÊ+ T?ªB iÊB ;B M; F?€+ H'vX

G—M M`v imv `^M; HÊB /KM; ç°+ /QÊ+ ;B i +? i K'v i`, K çB +? M?•M- M?QM; M; QÌ
 ç`M? F?¬M; +?d +?WM; 'v- K°i F?B #¼M ?¼ T?K+ ?²B iBM? i?—M b) ç M i`ª iMX L
 H`M; ²B +?Ì +? iX

L?QÊ+ h?—M ;"i ;"i ç—m- hmv `^M; i`QM; HÁM; ç'v €+ F?Q- .`+? L?QÊ+ h?—M +kM;
 +O # i¬M; K¬M # M +¢M? ç¢B M€Q K°i T?2M- /M T?ªB pSi #Ä iQM? K¢M; +kM; F
 ?B M i¢B F?¬M; T?ªB H9 +?`M? ç°M; i?2Q +ªK iQM? - i?ÌB ;B M +ÁM /`B- +Æ ?°B

æ iY h?B M h9 Î i`QM; M`v M?|K HY M'm +ÆK i?m—M i?K+X *€M; imv `^M; +?Q i
 +?d ç¢Q +O æQÌM; S?QM; - ?ÆM MY ç•v ç m H`M [M?•M id Kd F?ûQ i v- F?¬M;
 F?¬M; [m€ ç T K` i?¬BX

J°i ç€K M; QÌB p`Q H M; i?¬M iMv iB M ,M +?9i; b ç F?¬B T?K+ F?Q HU+- #®M ç i
 h?—M ç M; ?¬M K - +MM; æQÌM; S?QM; # M +¢M? /bm çB- ?QÊM; H M h?B M h9 K
 h®+ ç° F?¬M; M? M? - M?QM; K¼B M; QÌB ç½ +® ? i bS+X

h?ÌB ;B M FûQ /`B M?Q p"v- iBM # i¬M; K¬M Î i`M; #° *U EB K J¬M i`M i?'i M†M;
 ?B M i¢B *U EB K J¬M +| +?9i i?—M ?²M M€i i?—M iQM? - bQ pÊB K'v M; `v i`QÊ+ +

J` ? B M; QÌB aÎ S?B m o•M +MM; hB m >`K h`Q i?Q€i F?ÄB i v æPÌM; S?QM; i`Î
 +~M i?"M t2K tûi KÊB ?B m çQÊ+ #ªM i?•M ç½ i`9M; ç°+X J` bQ pÊB ç€K K¬M ?¢
 i`9M; ç°+ ç m ;B®M; M? mX

> B M; QÌB +kM; F?¬M; T?ªB F M; ®+- M?È H¢B #B m ?B M +O æQÌM; S?QM; - +M
 H'v MQÊ+- i`QM; M?€v K„i ç½ ?B m çQÊ+ K¼B +?mv MX *,M #ªM +?ŠM; +| +€B ;b
 ?¼ ç m M?S+- i`QM; KB M; T?mM ` K€m iQÆB +kM; +?d H` #B m ?B M +O i`9M;

J` M?[M; ç iY M`v ?Q`M ?ªQ F?¬M; i`M i?QÆM; ;b H` #ÎB pb F?¬M; +| m®M; [m M
 *?mv M ibM? i? M`Q ? B M; QÌB #¼M ?¼ +kM; ç½ `ä- æQÌM; S?QM; +| i? ;B i +?
 +kM; +?d H` iQM? i®i i?ÌB çB K- `²B +® w /MM; i? M? •K ç2 /¼ M; QÌB F?€+ K` i?

amv M; ?o +~M i?"M K°i H9+ b m- aÎ S?B m o•M +MM; hB m >`K h`Q M?'i i?ÌB i? M
 i®i t'm ;b +kM; H` h?B M :B B- ç®B K†i pÊB K°i i?B m MB M >mv M :B B- ç€M? +Á
 i`®M i`QÊ+- F?B M +?Q K¼B F ?Q¢+? ç m i?'i #¢B i`QM; ; M; i'IX oB + M`v M m
 M; `v b m +ÁM i? /B M ;b\ >ÆM MY h?B M h9 ;B K T? - K°i F?B #¢B H°- +?QM?
 ç M M?QM; i?`M? ç`+? M?•M +O h?B M h9 `²BX

*?Q M M- aÎ S?B m o•M +MM; hB m >`K h`Q ` H M ?iQ`M #° ç iY i`QM; T?•M çQÌM
 i¬M; K¬M *U EB K J¬M- +—M T?ªB K M; ç iY h?B M h9 ;B i +? iX >ÆM MY H M i
 i¬M; K¬M ?ªQ w +MM; G•K L?QÊ+ .B M +O h?B M h9 i?QÆM; M; ?` +€+? ;BªB [mv
 +kM; F?¬M; ?B m b Q K°i ç€K M; QÌB h?B M h9 H¢B b B æQÌM; S?QM; •K i?—K ?¢
 iY +O # i¬M; X

E?9+ h?"T "€i +O *9+ >Q æQÊ+ H¢B #` æQÌM; S?QM; /MM; i?O çQ¢M €K iQ€M +
 æQÌM; S?QM; H¢B i•K M; Q M i?O H¢i ç2K E?9+ h?"T "€i #^K i? v p¢M çQ¢M- i?O
 i•K iQM? i?¬ #¢Q- ;B®M; M?Q F çB M- M; QÌB M; ?2 T?€i ;B" M- ;†T M; QÌB i?QÆM

hBM iS+ M"v K°i F?B i`mv M` - M?Q bûi ç€M? ;B[i`lB [m M;- M? M? +?|M; H M i
M?'i i?lB- M?•M K½ *9+ >Q æPìM; ç m tm'i ç°M;- i'i +^a çB ibK æQìM; S?QM; #€Q
aî S?B m o•M +MM; hB m >"K h`Q i`9M; ç°+- H9+ b m +?çv i`®M M?[M; + Q i?O æ`
p" M +¬M; #S+ ç°+- F?¬M; /€K +| p¼M; ç°M; ;bX

hBM iS+ M? M? +?|M; i`mv M` - ? B p` T?•M çQìM; +?O imv ``^M; ç´B i`„M; i? v
M?QM; bU i?"i i?b æQìM; S?QM; +kM; ç½ ?ç ç°+X æ°+ FB ç½ ;B i+? i K'v i`,K
i`QM; *U EB K J¬M- +?Q +| M;QìB M?ti t€+X

G9+ ççB [m•M # i¬M; HB M ?ÊT +MM; M? m ç M *U EB K J¬M ;B i M;QìB- # M i`
i`®M;- æQìM; S?QM; +MM; pÊB M;QìB +O h?B M h9 ç½ F?¬M; i?'vX

J` t2K tûi K'v i`,K M;QìB +? i [m^a i?"i +| /'m ?B m i`9M; ç°+- pb i? i'i +^a K¼B M;
FB F?¬M; M;?B M;ì ;b M[- i`QM; M?€v K„i F?~m ?B m ó:B i æQìM; S?QM;- #€Q ?
H M- K°i ç€K M;QìB p°B p" M; ?QÊM; h?B M h9 çm´B i?2QX

æQìM; S?QM; imv #B i`^M; H¬M M"v +?çv F?ÄB \*U EB K J¬M M?'i ç`M? `i F?| F?
? B i M h?B M :B B ç| HçB F?¬M; #B i t'm ç´- i? v ç2M ç´B i`„M;- H`K +?Q ?B M
+?•M iQÊM; ?MM; ?´ çm´B i?2Q T?Q b mX

æB F?ÄB *U EB K J¬M +?Q ç M KQìB /†K- #¼M ?¼ HB M ;†T ç M # çÊi ç`+? M?•
*?d H`i?U+ HU+ ç€K M"v +kM; F?¬M; + Q- M?•M b® +kM; F?¬M; M?B m- b Q +| i?
L[iY +O h?B M h9 ç½ K°i M;"v K°i ç K M?"M ?i ?Q^aM; bÊ +O # i¬M; K¬M- i`QM;
;B"MX

:Bì M"v ;†T +Wm M?•M i`QÊ+ K†i- p¬ +MM; çÄ K„iX h?2Q .`+? L?QÊ+ h?¬M tm®M
K°i ç€K- ;†T ? B ç€K ;B i ? B ç€KX æQìM; T?QM; i?"K +?Q +ÁM +?Q ç°M; i?O- M
.`+? L?QÊ+ h?¬M M|B i? M"Q +kM; H`#" + æ` :B B- i`QM; ?"M; ç iY h?B M h9 +
iY ç m H` æ` :B B- imv ``^M; i?U+ HU+ +?d ?"M; i`mM; T?~K M?QM; æ` :B B pšM
>mv M :B B ? v >Q" M; :B B ç m +| i? ç€M? i?„M; çQÊ+X

h¬M; K¬M +O *U EB K J¬M +?d +€+? h?B M h9 ?ÆM K°i i`,K /†K- +?d +¬M #QÊ+
h9- K'v +?K+ M;QìB +| i? M|B H` M iQ"MX

L;mv M M?•M +kM; pb æQìM; S?QM; +?çv p h?B M h9- ç´B°0ç€` .€ €Đ•

*| "'i S?-B :B€T ?¶ i`Ê- i®+ ç° im Hmv M +O æQÌM; S?QM; bQ pÈB i`QÊ+ ç•v i, M
ç M K°i+ M? ;Bì ç½ ç2K +QÆM; F?Q iB m ? Q [m v p X
J°i H€i b m- æQÌM; S?QM; KÈB M;?2 çQÊ+ +€+? ç| F?-M; t i`mv M ç M iB M; pç
ç2M- æQÌM; S?QM; KÎ K„i- MQÆM; i?2Q €M? i`,M; M?bM i?'v T?Q i`QÊ+ +| M,K b
h®+ ç° K'v M;QÌB M`v `i M? M?- i?U+ HU+ +kM; F?-M; v m- ?ŠM H` + Q i?OX
J'v M;QÌB M`v M;mv M #^M H` /šM ç•` [m•M # i-M; HB M ?ÊT ;B i æQÌM; T?QM;
çQÊ+ iBM ç½ [m€ Km°M- F?B ç M *U EB K K-M i?b æQÌM; S?QM; ç½ /šM M;QÌB h?
?QÊM; p T?Q h?B M h9 çm' B i?2QX
L,K b€m æ` :B B- H` K'v ç` ;B B +O # i-M; +ÁM b|i HçB- +ÁM K'v i M F?€+ ç½
`²BX "¼M ?¼ F?-M; +?`m K'v M;QÌB +| i®+ ç° [m€ +?"K- pb i? i?QÆM; M;?` K°i
K¼B M;QÌB- H'v HU+ HQÊM; iBM? M?m çm' B #„i M;QÌB h?B M h9X
.M b Q h?B M h9 # M FB +?d +| # æ` :B B- i?"K +?d KÈB +?d Hmv M +QÆM; F
+kM; çO i?m T?K+ ç®B T?QÆM;- M?QM; K°i çQÌM; çm' B i?2Q +?d i?'v i?B i? +O
M;`v HB M +kM; F?-M; i?'v #|M; ;B`M; ç iY h?B M h9- +`M; çm' B +`M; ?Ä ççBX
æB p i`QÊ+ KQÌB /†K M[ b) ?Q`M iQ`M iB M p`Q ç` #`M h?B M h9X hÈB H9+ ç|
+?K+ M;QÌB h?B M h9 i?b +kM; poM? pB M F?-M; çm' B iÈB çQÊ+X
L;?o ç M ç•v- b€m M;QÌB M¼ F?-M; F?ÄB ç~v M? M? i®+ ç°X
E?B F?Q^M; +€+? #¼M ?„M pÈB ççB i?K MÆB æQÌM; S?QM; ~M i?•M +?Q ç M MY
#^Q E?B m h?B M G M; i`®M çB- +?QM? KbM? i`U+ iB T M;½ iW i` M +•v tm®M;- #
p M; `°M;X
J„i b€m M;QÌB M¼ M;QM; HçB- i'i +^ M?bM p ?QÊM; æQÌM; S?QM;X
@ *Sm X *Sm KçM; 5
æQÌM; S?QM; M|B H M •K i? M? F?"M F?"M +MM; pÈB M;[F?Q v m ÈiX
@ " M FB +| M;QÌB5
a€m M;QÌB KÎ KB M;- M|B,
@ Zm +QB i?Y t2K5
*?ì b€m M;QÌB çB ç M +€+? æQÌM; S?QM; K'v i`QÊM;- i'i +^ ç m /WM; #QÊ+ +^M?
@ *Sm KçM;- tBM +€+ p` +Sm KçM;5
æQÌM; S?QM; # M çQÌM; ;B i F?-M; Qi M;QÌB- ?B M içB +^ M;QÌB iQ`M K€m- ?A
i? M? bmv v m- i?Qç i M?bM #° /€M; +| +?9i i? i?^KX
@ L;QÆB H` ç iY +O i-M; K-M M`Q\
J°i M;QÌB i`QM; ç| KÎ KB M; ?ÄBX
@ h H` M;QÌB +O *9+ >Q æQÌM;X
æQÌM; S?QM; ?ÆB ?ÆB +® QĐM M;U+- ç2K ç| ?Q K`m p`M; i` M M;U+ H° ` -
@ L;QÌB h?B M h9 ç^i?QÆM; i - K v K„M H`i i`®M F`T- #^M; F?-M; M?'i ç`M? ç½
T?K +MM; pÈB ?mvM? ç +O i ç m #` ç€K M[M?•M ç| ;B iX
@ *9+ >Q æQÌM;\ a Q i +?Q iWM; i?'v M;QÆB\
a€m p` æ` :B B M?,M K`v- #ÎB pb #¼M ?¼ +kM; H` M;QÌB +O *9+ >Q æQÌM;X
@ æ iY pb i?U+ HU+ v m- iU M?B M F?-M; H¼i çQÊ+ p`Q T?€T M?½M +O M;`B-
M;`B +?QM? H` GQ T?| çQÌM; +?O- p` FB H` h`-M T?| çQÌM; +?OX

æQÌM; S?QM; M?"M` M; QÌB M"v- pb b€m p` æ` :B B ?„M #B i ?ÆM T?•M MY - i
i`Q M?È +O M; QÌB F?€+ ç H¢BX

L; ?2 æQÌM; S?QM; M|B p"v- p" B M; QÌB i?—M b„+ +^aM? ;B€+ KÈB i`—K ioM? H¢B- M
b Q +| i? ?B m`ä`"M; M?Q p"v\ J°i p` æ` ;B B +O GQm o•M h¬M; KÎKB M; ?ÄB

@ L; QÆB #` M; QÌB h?B M h9 ç^a i?QÆM; H9+ M"Q\ *€+ M" M; ç½ +?çv çQÊ+ # Q H•

G9+ ?ÄB +•m M"v- GQ T?| çQÌM; +?O FB ç½ iB M H M- +?m~M #` M•M; æQÌM; S?

æQÌM; S?QM; #„i H'v +€M? i v ?„M KQÊM HU+ çSM; H M- i?•M KbM? ç9M; M?Q F
ç®B T?QÆM; M?"Q iÈB- i?m" M KB M; M|B,

@ JÈB +?çv çB F?¬M; çQÊ+ # Q H•m- +€+ p` M m iQ" M HU+ çm' B i?2Q i?b ?ŠM H

oW M|B tQM; h?B M #BM? hQ€B hBM? ç°i M?B M tm'i ?B M i` M i v æQÌM; S?QM
p"Q M; U+ +O GQ T?| çQÌM; +?O- tb K°i iB M; - K€m iQÆB HB M +?av` - GQ T?| ç
€M? K„i +?S ç—v p FBM? M; ç+ M?bM æQÌM; S?QM; X

>„M p®M +| +?9i +^aM? ;B€+- M?QM; F?B æQÌM; S?QM; M|B pÈB K°i M; QÌB F?€+
i?b ?„M HB M ?Q" M iQ" M #bM? ioM? H¢B- +,M #^aM F?¬M; M; ?o iÈB ç iY i`QÊ+ K,
?ÆM M[H¢B M; v +?¶ M; U+X

> v +?Q K°i æ` ;B B- ç M; K i?'K- K°i i?•M i?U+ HU+ +ÁM +?Q tm'i` - M; v +^a
KbM? +? i i? M"QX

æQÌM; S?QM; i?m" M HÊB H"K tQM; - K°i i?•M i?U+ HU+ K¢M? K) FûQ iÈB- i?B M
i`QÊM; ?"Q [m M; - ? B +?•M ç¢T i` M K†i ç'i i`U+ iB T t¬M; ç M i`QÊ+ K†i K°i æ`
i?ŠM; v i ?—m ç®B T?QÆM; X

J°i ç€K M; QÌB H" T iS+ idM? K°M; X L?QM; +kM; K v ?¼ ç m H" + Q i?O- T?^aM SM
T?QM; +¬M; FQ+? M; QÌB M¼ p°B p" M; /MM; pk F?Q i` M i v KbM? ç•K ç M i`QÊ+
M"v +O ?„M +kM; +?d H" p•v L; Kv +Sm h`B m- æQÌM; S?QM; M m Km®M; B i ?„M
M; QÌB #bM? i?QÌM; M m ;†T +?B m M?Q p"v F?ŠM; ç`M? b) F?¬M; i' M +¬M; i? K M

L?Q p"v i?b ?„M b) M iQ" MX

L?QM; i`€B pÈB /U çQ€M +O ?„M- æQÌM; S?QM; H¢B ç®B K†i pÈB +?B m i`Q K¢M
w i`QÌM; FB K ç®B T?QÆM; ç•K ;—M iBK KbM? - i? +¬M; +?ŠM; M?[M; F?¬M; ;B^a
b„+ #ûMX

EB K [m M; ç^aQ [m - + Q i?O æ` :B B #` æQÌM; S?QM; +¬M; FQ+? i`QM; M?€v K
iB m i M- pk F?Q +O +'T #"+ i?B M #BM?- ?ÆM M[æQÌM; S?QM; ?B M i¢B #°+ T
çB K M"v +kM; çO ç iQ€B iBM? tQ i [m +' ?„M- HQm H¢B K°i +?m¶B K€m çÄX

@ a Q H¢B +| i? 5

æ` :B B M"v ç M H9+ +? i pŠM F?¬M; #B i çQÊ+ pb +€B ;b i`QÌM; FB K +O KbM
+kM; +?ŠM; K M; b€i i?QÆM; ;b +?Q ?„MX

L m ?„M #B i i` M M; QÌB æQÌM; S?QM; +| K°i #° "i S?¬B ;B€T ç Q i?QÆM; #i M
+kM; F?¬M; i? M"Q tmv M [m i?b F?ŠM; ç`M? b) F?¬M; /MM; +?B m M"vX

h`QM; M?€v K„i- ? B p` ç` ;B B +? i- ?—m M?Q F?¬M; ? T?^aM F?€M; X

*ÁM H¢B #®M M; QÌB +—K #®M pk F?Q M?'i i ç€M? p T?Q æQÌM; S?QM; - i¢Q i?
ç†+X

æQÌM; S?QM; M? M? +?| M; i?®B HmB- K°i i v MûK T?B +?•K #„M` M; Q"BX

J°i +?m¶B iB M; p M; çBM? çBM? ç M; ç M; M?Ä- #®M M; QÌB /M H" î i`QM; #| M; ç
;B€+- ?ÉT HU+ ç2K i'i +^a €K F?Q +?†M H¢BX

@ L; QÆB `®i +m°+ H" B\

J°i M;QìB i`QM; ç! ;-K H M X
@ h?B m ;B +?QM? H" æQìM; S?QM; +O h?B M h95
æQìM; S?QM; +QìB HÈM K°i iB M ; -
@ E?¬M; T?ªB +€+ M;QÆB ç M; ibK i b Q\ h? M"Q H¢B F?¬M; M?"M ` i?B m ;B
"®M M;QìB +ÁM H¢B ;B"M /[,
@ h?b ` M;QÆB +?QM? H" æQìM; S?QM;5
æQìM; S?QM; +?ŠM; [m H" K°i ?mv M ;B B- ?„M pW ç°M; i?O #®M M;QìB HB M
*! i? ;B i +? i ? B ç` ;B B + Q i?O +?ŠM; [m +?d /U p"Q ç€M? HûM K" i?¬BX *! i
?¼ i?B m T?ÁM; #` K°i +?9i- b Q +! i? F?BM? ç`+? M?Q p"v\

kRyX *?QÆM; kyN, :B i L;QìB hÈB JS+ h v *kM; _9i :•MX

o¬ h?QìM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; kyN, :B i M;QìB iÈB KS+ i v +kM; `9i ;•MX

L?¡K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

"®M M;QìB H9+ M"v ç M; `i iBM iQîM; +! i? #„i b®M; æQìM; S?QM; - b m ç! K M;
tY HQX

v ç`M? ç M i" M ç•v- #®M p` ç¢B ;B B +?d Km®M #„i æQìM; S?QM; i`î p i` M? +?9i

L?QM; #¼M ?¼ pW ç°M; - K°i i?•MªM? #¢+? b„+ M?Ä iW i` M +•v M?av tm®M;X

> B ç` ;B B + Q i?O +O GQm o•M h¬M; M?bM +kM; +?Q M?bM `ä i`U+ iB T #´ t
T?QM; pW +?¢K ç M i`QM; M?€v K„i #`M i v KbM? i `¬M- ç¢B ç Q i` M i v +kM; #
p +?¢K K½M? HB i M?Q p"v- +ª M;QìB +! +?9i F?¬M; tQM;X

L; v b m ç!- i?•MªM? #¢+? b„+ ç½ p¼i iÈB i`QÈ+ K†i ?„M- ?„M M?bM +QM +?¡ M?
ç M; ;BÆ +?•M M?Ä T?Q i`QÈ+ H M T?OB T?OB #KB i` M +´X

:B®M; M?Q +?d M? M?"M; K°i +?9i ç½ F?B M +QÆM; F?Q ?° i?•M +O KbM? K B H
K°i +´ ç m çÈM i`mv M iÈBX >„M ? B i v ¬K H'v +´ - K€m iQÆB M?Q MQÈ+ bm®B +?
H„+ HQ K°i H9+ b m `²B iû i` M K†i ç'iX

æ®B pÈB pÈB ç`+? M?•M +ªM? ;BÈB ç` ;B B- E?B m h?B M H M; F?¬M; +-M ?B M
?bM? /€M; i?b bS+ +?B M ç'm b) ;BªK M?QM; /M i? +kM; H" i?U+ HU+ i?B M ;B I
;B B b Q +?®M; çÐ M´B\

æQìM; S?QM; +?Q F`T ç°M; i?O- E?B m h?B M H M; +?d iMv w ?Q†+ +?KT ?Q†+
?Q†+ H" i`€M ?äK tm®M; - ?Q†+ H" i` M M;U+ +! K'v +€B ç°M; HÈM- +?d i`QM; M?

L?bM i?'v b€m +´ i?B i? i`QÈ+ K†i- i?¬M b„+ æQìM; S?QM; pŠM F?¬M; ;B Q ç°M
L`v- ç•v +?d KÈB H" ;B B çQ¢M F?ÎB ç-m i?¬B- i®B M v- MÆB M"v M?'i ç`M? b) F
+O ç`+? M?•MX

sQ v M;QìB /MM; ?! i?B i?Ov ?! çB m i?B i? ?¼- i`€M? +! M;QìB T?€i ?B M ` X

*~M i?"M t2K tûi •K ?²M +O ?¼ K°i T?2M- æQìM; S?QM; F?¬M; F?ÄB +?•K #B K K

> B M;Q`B aî S?B m o•M +MM; hB m >`K h`Q i`®M p çB H M iBM iS+ `i i®i- p®M
KB M; #¼M ?¼ H¢B #B M i?“M? +?mv M ç9M;- M;QÊ+ H¢B ç¢Q M;?o h?B M h9i`Q
S?QM; H¢B i?“M? +€B i M ç iB M p¬ bd- î i`QM; K„i ç iY # i¬M; +?ŠM; F?€+ ;b +
M;Q`B ;†T HB M ç€M?X

a€m M;Q`B M`v +?ŠM; [m +?d H` ç°B M;k iB M T?QM; iBM? M?m K` i?¬B- T?Q b
i¬M; HB M ?ÊT çm´B i?2QX

L;`M M;Q`B M`v- ?B M i¢B # i¬M; ç m +| i? çB m ç°M; HU+ HQÊM;- +ÁM +| `i M?
i?“M? i` +€+? M;`M /†KX .M b Q ç| +kM; H` i?“M? /Q # i¬M; +?B K çQÊ+- +kM; +
bU pKX

GB M iW M;`M M;Q`B M`v K` #„i ç-m çB5

G-M i`QÊ+ K°i ?ÆB iB m /B i? B M;`M M,K i`,K M;Q`B î *U EB K J¬M i?b +kM; H•
;bX *U EB K J¬M #` ;B i +kM; F?¬M; H`K +?Q K'v i M F?¬M; #B i i`îB + Q ç'i`°M;
i¬M; K¬M #` h?B M h9 ;B i i?b M;`v b m b) F?¬M; B /€K F?B / M;Q`B +O h?B

L;Q`B F?¬M; i? v m çm®B- v m çm®B b) ç M;Q`B F?€+ / /`M; F?B / M;QÆB- +?
M?•M #B i çQÊ+- ?„M Km®M ç€M? M;QÆB K°i [mv M M?'i ç`M? T?ªB i`ª H¢B M;QÆ
+O M;QÆB M?'i ç`M? T?ªB i`ª #^M; bBM? K M?X L?Q p"v ç`+? M?•M KÊB F?¬M; /

J` i`QM; M;`M M;Q`B i`mv çm´B +kM; F?¬M; +| + Q i?O ç` ;B BX æ` ;B B +O #
+?[i?QÆM;- ?Q†+ H` ç½ +? i i`QM; i v æQ`M; S?QM; +MM; pÊB E?B m h?B M H
[m•M M;`M M;Q`B M`v æQ`M; S?QM; +kM; F?¬M; +| HQ H„M;X

æB +?Q iÊB K°i + M? ;Bì- æQ`M; S?QM; `®i +K+ çKM; T?ªB ç¢B [m•MX

æ¢B [m•M M`v H` /Q # i¬M; HB M ?ÊT H¢B- +?ŠM; [m #¼M ?„M +?B H`K # çÊi-
ç°B M`v- M;Q`B +O GQm o•M h¬M; H` M?B m M?'iX

G9+ M?bM ç€K M;Q`B M`v- æQ`M; S?QM; M;WM; H¢B- HŠM; H†M; +?ì ç®B T?QÆ

E?¬M; ç M K°i H€i- M;`M M;Q`B +kM; iÊB i`QÊ+ K†i æQ`M; S?QM;X G9+ #¼M ?„

G`K tQM; æQÌM; S?QM; KÈB M? M?`M; i?Î K°i ?ÆB- `²B H¢B +QÌB M?¢Q KbM?X
M; ?o ç M- #ªM i?•M +kM; +| M; `v H`K K°i i M i`°K- ?ÆM M[ H¢B çB i`°K K°i ?° /•M
>B M i¢B i`i +ª K¼B M; QÌB ç m M; O b v- Qi M?`i T?ªB ç M ?WM; ç¬M; KÈB idM? H
+kM; F?¬M; HQ #` #¼M ?¼ T?€i ?B MX

æQÌM; S?QM; ç-m iB M H` i`Î H¢B K°i ; B M- iW i`QM; T?ÁM; ibK K°i #° v T?K+ +C
+| v T?K+ i?¬ bÆ M?QM; pšM i®i ?ÆM bQ pÈB æQÌM; S?QM; K°i i?•M iQ`M K€mX
i?¬K- i?B m ; B i +?„+ T?ªB Km i? K M?B m [m-M €Q ç i`QM; K`ªM? ç /MM; -
M; QÌB tQM; - K°i i?•M K€m iQÆB +kM; F?¬M; +| ; b ç K†+X

a m ç| H¢B ç M T?ÁM; # T- çmM K°i M²B MQÈ+ `K i„K `Y K°i +?9iX

h? v v T?K+ #` /QM? K€m ` - b m ç| K†+ H¢B v T?K+ i?¬ bÆ pW H`v çQÊ+X æQÌM
K†+ +O KbM? i?`i bU ``i ; B®M; K°i M¬M; T?m- +?d iB + / i?`i i`„M; #| + M`v F?¬
pB + M†M; X

Í i`QM; T?ÁM; # T ibK +?9i ; b H|i /¢ tQM; - æQÌM; S?QM; HB M M; ²B tm®M; M; ?d
> B + M? ; BÌM? M? +?|M; i`¬B [m - i?•M i? ç½ F?¬B T?K+ H¢B M?Q i`QÈ+X
_9i ` K°i iÌM; •M T?B m K°i i`, K ? B ç H¢B T?ÁM; # T- æQÌM; S?QM; bY b M; H
M; Q`BX

a m F?B i`ÌB b€M; - M m #¼M ?¼ T?€i ?B M i`QM; M?` +| iÌM; •M T?B m K°i i`, K ?
+?9i v T?K+ #` K`i çB ç•m M?d\ J°i i`, K ? B ç®B pÈB ?¼ K` M|B H` b® iB M K` T?
FB K çQÊ+X : B`m M; ? Q i?b Î MÆB M`Q F?¬M; ; B®M; M? m\ J°i i`, K ? B pÈB F +
çO +?Q ?¼ m®M; +?ûM MQÈ+X L?QM; ç®B pÈB /•M i?QÌM; +kM; çO ç #¼M ?¼ T?
?QÆM; #€B S?`iX

*ÁM ? B + M? ; BÌM[i`ÌB b) b€M; - ç K ç½ çB [m - iBM? i?¬M pb i? +kM; i?ª HÁM
X

æQÌM; S?QM; çB iW T?Q b m ` iU M?B M H` +| pB + +¬M H`KX

h`QM; +€+ T?•M çQÌM; +?O +O # i¬M; - E?9+ h?"T "€i ç½ +? i- M?QM; pšM +ÁM
>`K h`QX

" M M; `v #¼M ?¼ i`9M; ç°+- /M H` + Q i?O i?B M ; B B- +| i? #S+ ç°+ i® ` M; Q`B
v mX >m®M; +?B M; QÌB +O # i¬M; ç m ç½ ` M; Q`B- M; QÌB Î i`QM; T?•M çQÌM;
i?U+ HU+ F?¬M; + Q- æQÌM; S?QM; +¬M i?W /`T ç| /B i b¢+? T?•M çQÌM; - ; B i ;

L m F?¬M; /¼ K°i +?9i- b Q +| i? mv ?B T çQÊ+ ç`+? M?•M\ L m ç½ Km®M p`v- i
ç m H` ?¼ æQÌM; - B +ÁM /€K M?9M; i v + M i?B T\ B +ÁM Km®M +? i\

LÆB M`v ; ¬M T?•M çQÌM; o¬ ©M? J¬M M?`i- ç¢B F?€B F?¬M; ç M ? B KQÆB /†KX
Km®M ibK hB m >`K h`Q ?ªQ ?ªQ i•K bUX

h`B M F? B i?•M T?€T- #^M; i®+ ç° M? M? M?`i çB p T?Q T?•M çQÌM; o¬ ©M? J-
`i v M ioM? - +kM; F?¬M; ; †T T?ªB F M`Q- +kM; F?¬M; #B i i`mv #BM? çB ?QÈM
S?QM; ç•v +kM; H` +?mv M i®i- ?„M #•v ; BÌ +kM; F?¬M; +ÁM ?SM; i?9 K` pÌM +?B

S?•M çQÌM; o¬ ©M? J¬M +Q M; K +?d H` K°i i?¬M t|KX ob i?¬M t|K M`v ; ¬M i?`M?
çm`B ? i +Q /•M Î ç•v çB `²B +?mv M iÈB- bY +?Y K°i +?9i +QB M?Q i?`M? T?•M

hmv T?•M çQÌM; F?¬M; +| #° /€M; ; b- M?bM [m +kM; F?¬M; F?€+ K`v i?¬M FB H
b Q +kM; +ÁM bÈK- hB m ?`K h`Q +kM; T?ªB +?m`M #` ; BªB [mv i h?B M h9X L m
*U EB K K¬M i?b T?•M çQÌM; +ÁM F?¬M; T?ªB +| b€M ? v b Q\ *, M #ªM F?¬M; +
+kM; iQM? H` +?9i +¬M; H QX \*?Q /M H9+ ç| F?¬M; çQ¢i çQÊ+ i?b Î i`QM; M`v /U

J†i F?€+ # i¬M; K¬M +kM; ç½ #`M iQM? i`QÈ+- K`v T?•M çQÌM; ?B M i¢B +kM; F?

kRkX *?QÆM; kRR, hB m >`K h`QX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;B^a, J¢+ J†+

*?QÆM; kRR, hB m >`K h`QX

L?¡K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

hW t M?bM ç M- T?•M çQÌM; o¬ ©M? J¬M ?Q`M iQ`M v M H†M;- M; v +^aK°i [m, ^aM

J'v T?•M çQÌM; +O i¬M; K¬M M`v- /M H` #m'Bi®B +kM; pšM +¡ M;QÌB + M? ;€+X
+¡- M?QM; ç iY T?K i`€+? pB + M`v +^aM? ;BÈB F?¬M; + Q- ?B Mi¢Bi`ÌBi®Bi?b
M;OX

æQÌM; S?QM; +~Mi?"MiW +´M; i?¬MiB M p`Q- +,M #^aM +kM; F?¬M; +-M çB m i
iB M; M;€v #QÈ+ [m ? B ç iY ç M; M;²Bi`QÈ+ K†iX > B M;QÌB M`v;K+ tm®M; #`
K°i pÁ`QÈm +MM; pÈB /o ç`m T?°M;- çQ€M +?WM; ? B M;QÌB ?¼;B[F?´Km pm

*?Q iÈB ;BÌ #¼M ?¼+ kM; F?¬M; +¡ T?^aM SM;- pšM M^K ;K+ i` M #`M M;O M?Q +?

æQÌM; S?QM; p®M ç`M? i? +?Q #¼M ?¼- M?QM; `²B H¢B `9i` M?mv M FB K- +
i?'m i•KX

L?[M; M;QÌB M`v- ?B M i¢B M m F?¬M; ;B i M;`v b m +kM; i?`M? ç`+? M?•MX Jb
Q€M- +,M #^aM F?¬M; i? +ÎB #Ä- +?d +¡ i? /MM; +€+? M;mv Mi?Ov M?'i;B^aB [mv
+?QM? i +? i5

a m F?B ;B i tQM;- æQÌM; T?QM; M;²B tm®M;- i?'T ;B¼M; M¡B pÈB E?B m h?B M

@ hB m h?B M- H`K b Q ibK çQÈ+ + Qi?O ç` ;B B\ .šM i çB çB5

E?B m h?B M H M; M? M?`M; #QÈ+ çB- +½B K9B ?Qi?Qi- p`M ? i F?^aM,M; +O F
K°i H9+ b m +^aM;QÌB HšMi?O HB M /WM; i`QÈ+ +Y K°i;B M T?ÁM;X

Í ç•v imv +kM; +¡ + Qi?O ç` ;B B- M?QM; i'i +<sup>a</sup>ç m #` i`9M; ç°+- #¼M ?¼ pšM +
M;Q`B- ç®B pÈB # M M;Q`B +kM; F?¬M; K'v +^aM? ;B€+- ?m®M; +?B M;Q`B +Y ç½
+kM; çO H`K ?¼ T?€i ?B M`X

X

L?QM; æQÌM; T?QM; F?¬M; T?€+Y p`Q- ?„M ç M # M +Y b´- M? M? i v ç•Ki?OM
^aM? F?¬M; ;B M H'v` K°i +€B ®M;- FûQ` ç-m®M;- ç†i # M # +Y #„i ç-m i?'B

smv [m^aM H` HQ¢B ®M; +?mv M /MM; ç i?'B F?¡B K ?Q†+ F?¡B ç°+- i`QM; i v æ
J'v +€B M`v /MM; ç i`°K ç²- ?€B ?Q imv i ç®B H` M?'i T?~K- ?Q†+ M m`ÆB p`Qi
i€+ /KM; +ÁM i®i ?ÆM M?B mX

æQÌM; S?QM; i?'B p`Q +?QM? H` F?¡B ç°+X

Zm K°i H€i b m- iW # M i`QM; i`mv M ç M iB M; M;QÌB M;½ tm®M;- K°i + Qi?O
F?¬M; +?9i ç°M; ioM? HB M M;½ tm®M;X

h?2Q +?d /šM +O E?B m h?B M G M;- æQÌM; T?QM; /MM; +€+? M`v tY HQ ;¼M M

" M M;`v +kM; +?d +¡ KQÌB K'v ç` ;B B i`9M; ç°+ +?¢v i`®M- p`v +QM b® M`v +kM

@ æB ibK hB m >`K h`Q5

æQÌM; S?QM; M¡B pÈB E?B m h?B M G M;X

LÆB Î + O hB m > "K h`Q imv pšM H` ; B M T?ÁM; i?¬ bÆ M?QM; pšM H` K°i MÆB F
 : B M T?ÁM; M`v H` MÆB `°M; M?'i- i` M +Y +ÁM i`2Q ? B ç M H²M; X
 > B # M +Y +kM; +| ? B M; QìB T?K i`€+? + M? ; €+- M?QM; i'i +ª ç m iU p`Q +°i +
 i@i t'm ; b +kM; H` K°i i?B M ; B B- æQìM; S?QM; /MM; +€+? ç ; B i +? i + Q i?O ç`
 F?¬M; +| i€+ /KM; X * Q i?O i?B M ; B B M, M; HU+ M m bQ pÈB ç` ; B B F?¬M; +?d
 >ÆM M[- æQìM; S?QM; +kM; F?¬M; ç`M? /MM; F?|B ç°+ ; B i ? „MX
 æB ç M ? B i M i`QÈ+ +Y ç M ; ; "i ; M- pšM M?Q i`QÈ+ i†M; #¼M ?¼ ? B FB K- M?r
 p M; H M K°i iB M; ç°M; M?Ä- H`K FBM? ç°M; ç M hB m > "K h`Q # [m M # M i`QM;
 [m€i,
 @ B ç|\
 L; v b m ç|- +Y T?ÁM; #` æQìM; S?QM; K°i +QÈ+ ç€ p, M; - ? „M çSM; Î +Y - H¢M?
 # M F?|2 KB M; H°` MK +QìB +?•K +?¼+X
 æ•v H` i?ìB çB K i@B M?'i i`QM; M; `v- hB m > "K h`Q K†+ /M H` + Q i?O i?B M ; B
 /B M K¢Q +O æQìM; S?QM; - F?¬M; F?ÄB M?2Q ? B K„i- p¶ #`M çSM; H M- T?šM
 @ L; QÆB `®i +m°+ H` B- HûM H9i ; B'm ç-m HÁB çm¬B- K m tQM; i M ` 5
 æQìM; S?QM; F?) +QìB K°i iB M; - +?"K `½B çB p`Q- H'v K°i +€B ; ? i`QM; T?ÁM
 hB m > "K h`Q- M|B,
 @ hB m æQìM; +?O i?"i bU H` [mw M?•M ? v [m M- KÈB t M? m F?¬M; ç M K°i M;
 L; ?2 çQÈ+ i? M? •K- hB m > "K h`Q #B M b„+ ,
 @ æQìM; S?QM; \
 @ æ9M; H` #´M i?B m ; B 5
 @ L; QÆB i?"i iQ ; M5
 hB m > "K h`Q i`QM; K„i ?B M H M Mûi T?šM M° - i?¬M b„+ H¢B +| +?9i KWM; `Ð-
 @ *Q M?B M /€K K°i i?•M K°i KbM? t¬M; p`Q o¬ ©M? J¬M +O i - M; QÆB Km®M +?
 L?È iÈB æQìM; S?QM; ?¬K [m F?B M ? „M FBM? ?€+? - hB m > "K h`Q çQÆM; M?B
 H¢B #U+- çQìM; çQìM; H` i?B M ; B B- p¬ i?QÈM; •K +¬M; - H¢B #` K°i i?B m MB M
 i ` [m-M- +€B M`v çO ç ? „M K'i K†iX
 hB m > "K h`Q ç M; HQ ibK F?¬M; i?'v æQìM; S?QM; ç #€Q ç¢B +Wm- F?¬M; M; ì ?
 KbM? +?¢v iÈB i`QÈ+ K†i KbM?- ç•v F?¬M; T?ªB H` / p`Q ? M; b|B b Q\ *€B ; b
 M; QÆB H¢B t¬M; iÈB\ *?QM? H` ç•v5
 hB m > "K h`Q iU M?"M H` K°i i?B M ; B B- +kM; F?¬M; Km®M +MM; K°i i?B m MB M
 ç M çB M ?¬ K°i iB M ; ,
 @ L; QìB ç•m5
 æQìM; S?QM; +QìB iOK idK M?bM ? „M- i`QM; T?ÁM; ? B €M? M M çÄ H v ç°M; F?-
 K i`ÆBX
 @ L; QìB ç•m5
 hB m > "K h`Q H¢B ?¬ K°i iB M; - +~M i?"M H„M; M; ?2- iQ`M #° M°B çQìM; F?¬M; ?
 i?O ?¢+O KbM?-ç M ?ÆB i?Î +ÁM F?¬M; T?€i ?B MX
 @ ¬B ¬B ¬B
 æQìM; S?QM; M; ²B Î ; ? i` M F€ [m€B MÎ MK +QìB-

@ E m çB- F m çB- /MM; bS+ F m çB- M;QÆB F m +^a M;¨v +kM; F?¬M; B ç M + M;QìB+?9M; i i?¬B5

hB m >¨K h`Q b„+ K†i i`-K t m®M;- H¢M? ;B¼M; ?ÄB,

@ L;QÆB ;B i ? i #¼M ?¼\

æQìM; S?QM; H¢M? HMM;- i?^aM M?B M MìB,

@ B T?¢K i i?b b) +? i- T?¢K h?B M h9 +kM; b) +? i5

@ æQÊ+- çQÊ+5

hB m >¨K h`Q i` M M;QìB +QÆM; F?Q K½M? HB i- H°` b€i F?Q-

@ Zm^a M?B M H¨ M? ?MM; t m' i i?B m MB M- M;?û KÈB bBM? F?¬M; bÊ +¼T5 J°i H¨K HQ¢M T?•M çQìM; +O i - ;B i ç iY p¬^aM? K¬M +O i 5 "•v ;Bì +ÁM /€K çSM; M?Q p"v- t2K` +? K M;QÆB F?¬M; /¢v M;QÆB i?U+ HU+ T?•M +?B i` M i? ;BÊ

hB m >¨K h`Q F?¬M; `ä æQìM; T?QM; H¨K b Q ;B i ç iY ÎT?•M çQìM;- M?QM; /U ç°+ /QÊ+ F`+? HB i +O ?„M- +ì i? çQ€M ?„M ç½ /MM; +€+? M¨vX

*?•M +?QM? Hm" M p i?U+ HU+- ?mv M ;B B M?Q ?„M H¨K b Q +ì i? F?¬M; +?9i i ;B B +O T?•M çQìM;\

E?¬M; MìB iÈB +?QM? KbM? +ÁM H¨ K°i i?B M ;B BX

L;?2 çQÊ+ HìB MìB +O hB m >¨K h`Q- æQìM; S?QM; M?QÈM; K¨v- MìB,

@ æQìM; S?QM; i F?¬M; +ì +? K 5

hB m >¨K h`Q +QìB ? ? ,

@ h?b` H¨ /½ +?OM;5 L?Q p"v i?b ç #<sup>a</sup>M çQìM; +?O i`QÈ+ ;B K ;B[M;QÆB- b m +€B +? i +O M;QÆB +9M; i +?Q +€+ ç iY K¬M ?¢5

L;?2 tQM; M?[M; HìB M¨v- æQìM; S?QM; ç°i M?B M p¶ i`€M- i` M i`€M ;•M t M? M iB M; M? M? +?ìM; HQÈi ç M i`QÈ+ K†i hB m >¨K h`Q- i` M i v p®M i`®M; F?¬M; i?B M #BM? iQ€B iBM?X hQ€B iBM? M´ #„M` M?B m iBM? +QÆM;- æQìM; S?QM; +mM; /mv M /€M;- +?o i?ŠM; ç M +´ hB m >¨K h`QX

hB m >¨K h`Q +QìB H¢M? K°i iB M;- K°i i v +?QîM; ç M i`QÈ+ M;U+ æQìM; S?QM æQìM; S?QM; #` ç€M? # v` M;Q¨B- M?QM; iQ€B iBM? pšM +ÁM î i` M +´ hB m >¨` iQ¨M i?•M- hB m >¨K h`Q FBM? M;¢+ bì bì +´- i` M i v p'v K°i +?9i K€mX

kRjX *?QÆM; kRk, æQìM; S?QM; æ M æ•vX

o¬ h?QìM;

h€+ ;B^a, J¢+ J†+

*?QÆM; kRk, æQìM; S?QM; ç M ç•vX

L?ìK /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

hmv`^M; KbM? KÈB i`9M; ç°+ F?¬M; H•m- +kM; ç M; H9+ bmv v m- M?QM; /M b Q i?•M +QÆM; F?Q /M H¨ #"+ ç` ;B B ç€M? iQ¨M HU+ +kM; F?¬M; i? ç€M? i M- M? +Q M?B M +?d K°i +?B m ç½ T?€ çQÊ+- M?Q p"v +¬M ç M HU+ ç¢Q +MM; i®+ ç°- M Q\ s2K` pk F?Q i` M i v ?„M +kM; F?¬M; i-K i?QìM; ;b- M m F?¬M; +kM; F?¬M

J v K„M KbM? ç½ ç€M? ?„M # v ` M;Q`B M m F?¬M; i? K K°i +?9i M[- +´ KbM? +
b Q\ L;?o p"v- hB m >`K h`Q H¢M? +ª M;QìBX

h? M?QM; æQìM; S?QM; ç½ i`9M; K°i +?QîM; +O KbM?- K°i i?B m MB M ?mv M ;
çSM; H M M´BX L;?o p"v- hB m >`K h`Q çB ç M T?Q i`QÊ+ t2K tûi +?Ov i?O +O
M;ì K°i #!M; i`„M; M?Ä i?Q€M; ?B M i`QÊ+ K†i- M;„M ?„M #QÊ+ iB TX

*9B ç-m M?bM i?'v H` +QM +?! M?Ä æQìM; S?QM; ? v K M; i?2Q # M M;QìB- hB m
ç€ E?B m h?B M H M; - M;Q`B KB M; K„M;;

@ a9+ bBM? +9i M; v- +QB +?WM; H½Q iY ç2K M;QÆB ?-K ,M #•v ;Bì5

E?B m h?B M H M; F?¬M; +?9i bSi K - +?“K `½B ;BÆ K°i +?•M +O KbM? H M- M? ,
h`Q p¶ tm®M;X

o +?¢K H-M M`v HB M K°i iB M; `„M; `„+ ;BÁM p M; i`mv M iÈB- E?B m h?B M H
M?QM; hB m >`K h`Q +?d +ªK i?'v tQÆM; çMB KbM? K°i i`M ç m çÈM i`mv M ç M-
F?¬M; çSM; pšM- #°T K°i iB M; M;½ tm®M; - •K i? M? i?ªK i?B i iW i`QM; KB M;
KbM? H,M H,M p`B +€B- M? M? +?!M; i?Q€i F?ÄB T?¢K pB i'M +¬M; +O E?B m h?
+?!M; çSM; H M- i` M i`€M S ` K² ?¬B H¢M?- ?QªM; bÊ M?bM +?^K +?^K +QM +?

hB m >`K h`Q `mM `mM- M? M? +?!M; M?È H¢BX

>¬K [m H9+ +?¢v i`®M- ?„M +MM; aî S?B m o•M +?¢v `i M? M?- F?¬M; i?'v çQ
+MM; E?9+ h?“T "€i bQ +?B m- M M +kM; F?¬M; M;?o +QM +?! M?Ä M`v HÊB ?¢B
F?¬M; ç®B T?! çQÊ+X

sQÆM; çMB #` +?†i çSi- MÆB p +?¢K i?`i Kî` - F?¬M; i? M`Q FûQ /`B ?ÆM çQÊ
?“K `„M; p p`Q M? m- M?bM +?^K +?^K E?B m h?B M H M;X

E?B m h?B M H M; F?!2 KB M; M? +? H M- ;B®M; M?Q i`Q T?9M; hB m >`K h`Q

J°i +?m¶B iB M; ç°M; p M; H M- hB m >`K h`Q M;~M; ç-m pW i?'v b„+ K†i +`M; i
S?QM; p®M i`¼M; i?QÆM; F?¬M; /"v M`B H¢B +?“K `½B çSM; H M- p K†i p•M ç¢
M;QìB- ;B®M; M?Q +?9i ç m çÈM +kM; F?¬M; +!X

a Q +! i? p"v çQÊ+ \ J°i +?QîM; FB +O KbM? H`i?U+ HU+ +O + Q i?O i?B M;B
+?®M; +U çQÊ+ \ L?QM; æQìM; S?QM; H¢B F?¬M; i?QÆM; i`M ç M K°i +¼M; i!+X

h`QM; ç K ç2M- æQìM; S?QM; ? B K„i çÄ M?Q K€m F?B M M;QìB bÊ ?½BX

@ hB m çQìM; +?O5

æQìM; S?QM; iB M H M T?Q i`QÊ+ - M;[F?Q #bM? i?ªM,

@ æQìM; S?QM; i imv +?Q iWM; +! +? K - +kM; F?¬M; çQÊ+ #¼M ?¼M m¬B /QÐM
/½ +?OM;5

*•m +m®B H` æQìM; S?QM; ç i?'T •K i? M? ;^M ;B¼M; M!BX oW M!B tQM;- +ª M;
>`K h`Q- #bM? ?² FB K T?€T i`B M F? B- T?®B ?ÉT pÊB #° HB M ?Q - iQ€B iBM
?QÈM; hB m >`K h`Q # Q H'vX

hB m >`K h`Q +® MûM ç m M?S+ MÆB +?•M- p[M; p`M; çSM; K°i +?¶- bQM; +?QÆM
+O æQìM; S?QM;X

hmv `^M; H` T?ÁM; M;U M?QM; hB m >`K h`Q pšM H` i?B M ;B B- +?Q /M æQìM; S
+kM; F?¬M; ç°i T?€ çQÊ+ - K¶B H-M p +?¢K- +QÆM; F?Q ? B M;QìB ç m M? M? +

*QÆM; F?Q K½M? HB i T?€i ` - +?B m b€M; +ª ;B M T?ÁM;- FB K +?B m +MM; +?
M?Q `ÆB p`Q K°M; ªQ p¬ +MM; tBM? ç T`²B H¢B K M; ?ÆB i?î +O +? i +?!+X

hB m >`K h`Q H` K°i i?B M ;B B- /M pšM +ÁM bmv v m /Q i`9M; ç°+ - /M ?„M #` E?
M?QM; +kM; F?¬M; T?ªB æQìM; S?QM; Km®M i?„M; H` i?„M;X

>„M pšM +ÁM +ªM? ;B€+ E?B m h?B M H M; - ç M;W +?WM; +QM +?| M?Ä ç€M? HÛ
i?U+ HU+ +?d T?€i ?mv çQÊ+ b€m #ªv i?“M?- M?QM; b€m #ªv i?“M? M“v pšM ç®E
G9+ ?„M T?ÁM; M;U +MM; i?QÌM; T?ªM FQ+? K°i +?9i- K¶B H-M T?ªM FQ+? ç m
Hm®M; +m®M; i v +?•M- M?B m F?B F?¬M; i? i`€M? +?d +| i? /MM; M;U+ çÐ H'v

E?B m h?B M H M; pšM çSM; M?bM Î K°i # M- +kM; F?¬M; M?9M; i v i? K +?B M
F?¬M; i? H“K M?Q p“v- M| QÊ+ ;b +| i? t¬M; iÈB K°i M;KK +„i çSi +´ ç®B T?QÆ
L? M +| i? +ªK M?“M çQÊ+ æQÌM; S?QM; ?B M içB `i T?šM M°- M“M; +| i? i?'v ç
iU i v ;B i +? i i M M“v- +?Q M M M“M; F?¬M; ç E?B m h?B M H M; M?9M; i v p“Q
i€+ +?B MX

:B M T?ÁM; ç M; p®M K ç T`i M? M? #` ? B M;QÌB +¬M; FQ+? H“K bKT tm®M; - i
ªM? iW T?Q i`QM; i?Q€i` - æQÌM; S?QM; +MM; hB m >“K h`Q HçB iB TiK+ i`M

*? M? H +? ;B[i?B M ;B B p“ ?mv M ;B B M? M? +?| M; H° `ä- +?Q /M H“ æQÌM; S
i?B M ;B B +kM; H“ ?[m i•K p¬ HU+ - +“M; ç€M? +“M; F?| F?,M- +“M; ç€M? +“M; ç
#i T?¬B ;B€T ?° i?•M- æQÌM; S?QM; ç½ bÊK +? i F?¬M; #B i # Q M?B m H-MX

h? M?QM; +kM; pb +| #i T?¬B ;B€T- æQÌM; S?QM; KÈB +| i? i bK i?B M ;B B HB
"bM? ?² FB K ç°i M?B M #B M i?“M? "€ b€i FB K- K°i +?B m #´ iÈB hB m >“K h`Q-
M; ,M +ªM- E?B m h?B M H M; Î # M ; -K H M K°i iB M;X

hB M; ; -K`9 M“v F?B M hB m >“K h`Q bÊ iÈB KS+ +ª M;QÌB `mM H M- p°B p“M; M?
F?¬M; M; Ì M| +?d F m K°i iB M; - K°i +?9i ç°M; ioM? +kM; F?¬M; +| X

J°i +¶ b€i F?Q HçM? H)Q ç€M? iÈB- b€i +?B m +O æQÌM; S?QM; ç½ iÈB ; -M`²B

hB m >“K h`Q Km®M M; ,M +kM; M; ,M F?¬M; çQÊ+ - +?d +| i? ;BÆ i v ¬K H'v M;U+

"| M; FB K t i [m - K€m iQÆB T?mM` - æQÌM; S?QM; /M /MM; ? i iQ“M HU+ +kM;
+„K i` M #“M i v +O ç®B T?QÆM; - F?¬M; i? +?ûK çSi ? B i v +O ?„MX *QÆM; F
[mª M?B M H“ KçM? K)X

“ i?QÆM; M†M; - ?ÆM M[+ÁM ç M; bmv v m- hB m >“K h`Q +?d +| i? /WM; Hç
æQÌM; S?QM; - i?m HçB i?U+ HU+ - tQ v M;QÌB ç`M? +?çv i`®MX

E?B m h?B M H M; pšM M;²B BK #i ç°M; i` M ç'i M v ç°i M?B M M?ªv H M- i`U+ iB
h`Q KQÌB i`QÊM; - M; v H“T iS+ i?•M ?bM? M?Ä +O M| HÈM ?ŠM H M- iÎ M M i`Á
+MM;X

L; v b m ç|- E?B m h?B M H M; ?€ KB M; ` - +€B #KM; i`ÁM i`ÁM M? M? +?| M; t T
K°i +¶ +m²M; T?QM; i?Q€i` - ;“Q i?ûi HçM? i?'m tQÆM; - ;B®M; M?Q KkBF?Q M
K†i hB m >“K h`QX

hB m >“K h`Q i?'v çQÊ+ - ?„M +kM; Km®M i`®M- M?QM; +,M #ªM F?¬M; i? i`€M? I

*m²M; T?QM; p +?çK i` M i?•M i? ?„M- M?Q p¬ b® ç Q FB K +„K i` M i?•M- i`U+
hB m >“K h`Q i?“M? iWM; KªM? M?Ä- i` M M;U+ ?mv i M?K+ KÆ ?²- +ª M;QÌB M?Q
T?mM` iQ“M K€m iQÆB- M?Q +QM /B m # v M;QÊ+ - M;½ tm®M; /QÈB +?•M æQÌM

J°i KªM? iQÌM; M;ª M; ?B M; - æQÌM; S?QM; +9B ç-m M?bM hB m >“K h`Q ç M; ; -M
iQ€B iBM? tm®M; M;U+ ?„MX

X

hB m >“K h`Q p¬ HU+ çªQ K„i- KkB p“ KB M; F?¬M; M;WM; T?mM` K€m iQÆB- p
h?B M H M; i`U+ iB T ç”T M€i HK+ T?O M; k içM; +O ?„M- /M æQÌM; S?QM; H9+
+kM; F?¬M; i? b®M; [m€ MY + M? ;BÌX

:BQÆM; K„i M?bM +?^K +?^K æQÌM; S?QM; - hB m >“K h`Q F?| F?,M ?ÄB,

@ æ| H“ X HQçB +?| ;b\

@ E?¬M; T?ªB +?| -H¨ H M; - *m²M; b€i E?B m h?B M H M; X
æQÌM; S?QM; ç€T- i v M„K hQ€B hBM? /MM; +?9i HU+ ç•K tm®M; X
E?| 2 KB M; hB m >¨K h`Q H° ` Mûi +QÌB F?´- i`QÈ+ K„i i®B /-M- +?“K `½B M; O
E?B m h?B M H M; - i?b ` H¨ K°i pQÆM; ;Bª +?B i?9- i`€+? F?¬M; çQÈ+- i`€+? F
M´B K°i +?B m +O M|X
_9i iQ€B iBM? i`QM; M; U+ hB m >¨K h`Q ` - æQÌM; S?QM; +¬ ç¼M; H´v •K ?²M +O
i•K ibM? #bM? T?K+ i`Î H¢BX
E?¬M; B M; mv M w ç M; QÌB F?€+ K„M; H¨ /½ +?OM; - æQÌM; S?QM; imv +?Q iW
hB m >¨K h`Q M|B +•m FB ?„M ;B®M; M?Q #` bd M?K+ M?K+ M?½X
hbM? +ªK +O +QM M; QÌB- [mª i?“i `i Fb [m€BX æQÌM; S?QM; p®M M; ?o KbM? ç®
;B€+ ;b- M?QM; i`QM; iB K i?S+ pšM +| +?9i +?ì KQM; - M m F?¬M; b) F?¬M; iS+ ;
S?•M çQÌM; o¬ ©M? K¬M # M M¨v +QB M?Q tQM; `²B- T?•M çQÌM; +?O +MM; +€+
/M +ÁM Qi ç iY # M M; Q¨B M?QM; +kM; F?¬M; +| pB + ;bX
æQÌM; S?QM; +¬ ç¼M; H¢B K´v •K ?²M +O +€+ ç` ;B B+ Q i?O #` KbM? ?¢ ç°+ -`
©M? J¬M- b m /MM; K€m iQÆB +O hB m >¨K h`Q ç H¢B K´v +?[iQX
a„ + i`ìB ç½ /-M b€M; - æQÌM; S?QM; tQ v M; QÌB çB ç M +?¶ F?€+- ç M T?•M çQÌM
€M? HY i?B m ç®i K°i F?QªM; i`ìBX
æQÌM; S?QM; p®M H¨ Km®M çB ç M T?•M çQÌM; +O GQm o•M h¬M; - M?QM; T?•M
i?m¨M çQÌM; M¨v- M M iB M i v ;BªB [mv i Hm¬M T?•M çQÌM; M¨vX
.¼ + i` M çQÌM; çB- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; M|B ;b- +?d +?¢v çB K°i K¢+?X
h¨M +?B M pÈB hB m >¨K h`Q ç½ H¨K +?Q æQÌM; S?QM; bmv M; ?o `i M?B m- i?
i?´T- +, M #ªM F?¬M; çO mv ?B T+ Q i?O i?B M ;B B- i`QM; i¨M pW `²B iQÌM; K
M?QM; Fb i?“i ç m /U p¨Q E?B m h?B M H M; +MM; ¨i S?¬B ;B€T i`Ê ;B9TX L m
KbM? /MM; ? i K¼B i?O çQ¢M +MM; F?¬M; ;B i M´B i?B M ;B B- çQÆM; M?B M ?¢
ç€M? +? i hB m >¨K h`Q +kM; H¨ M?ì p¨Q E?B m h?B M H M; K¨ i?¬BX
s2K ` KbM? T?ªB i, M; i?U+ HU+ H MX J¨ H9+ M¨v ç¢B M€Q T?•M çQÌM; # i¬M; H
Î i`QM; M9B- KbM? ç½ , M F?¬M; Qi ç m- i?U+ HU+ +kM; i, M; H M F?¬M; Qi- M; QÌB
H9+ çB ç M çQÌM; +MM; i?b iB K HU+ KÈB #° + T?€iX
G9+ çB ç M T?•M çQÌM; *9+ >Q æQÌM; HB M ;†T T?ªB ç iY +O *9+ >Q æQÌM; X
h®B ?¬K [m ç¢B [m•M i`mv çm´B æQÌM; S?QM; p®M ç M; i¨T ?ÊT K°i +?¶ +kM; +
ç K +kM; +?šM; i?´v ;bX L?[M; M; QÌB M¨v F?¬M; T?ªB K°i çQÌM; M?•M- M, K # #ªv
iQÌM; ç²M; p€+? b„ i\ B +kM; F?¬M; T?K+ B- F?¬M; +| +?d ?mv i?®M; M?´i- M|B
M FB ibK # M M¨v- F?¬M; B ?ÊT w- K¶B M; QÌB K¶B M;ªX
a m F?B i€+? ` - B +kM; F?¬M; /€K çB ibK æQÌM; S?QM; - K°i M; ¨M M; QÌB ç½ F?
M; QÌB b Q +| +€+? ç•v\ *?Q M M M; QÌB +O # i¬M; ç m +?m¨M #` [m v p T?•M çQ
pÈB çQÌM; +?OX
J¨ H9+ M; QÌB +O o¬ ©M? J¬M i`Î H¢B T?•M çQÌM; i?b T?€i ?B M MÆB ç•v ç½ i?
i?•MªM? [m2M i?m°+- i`i +ª ç m #` +?€v b¢+?X æ iY o¬ ©M? J¬M ibK FB K K°i ?²
çQÌM; +?O hB m >¨K h`Q `²B iÈB K´v + Q i?O ç` ;B B- +ÁM +| +€+ ?mvM? ç i`Q
+kM; F?¬M; i?Q€i +? iX
@ G¨ æQÌM; S?QM; 5 G¨ æQÌM; S?QM; ;B i T?•M çQÌM; +?O `²B ç®i T?•M çQÌM;
J°i ç iY o¬ ©M? J¬M T?€i ?B M K´v +?[K€m æQÌM; S?QM; HQm H¢B- F?¬M; F?Ä
M; QÌB F?€+ +kM; M? M? +?|M; +?¢v H¢B- +?d i?´v i` M K†i ç´i K´v +?[pB i #ªM; K
@ L; QÌB H¨ /Q æQÌM; S?QM; i ;B i- F?¬M; Km®M +? i HB M +9i M? M?5

h`QM; M?`i i?`B- i? M? •K K„M; +?YB +MM; F?|+ `®M; p M; H M- +| F?B H` #` /¼ -
 S?QM; X L?QM; #¼M ?¼ +kM; F?¬M; M; ?o H¢B- M m # i¬M; F?¬M; ibK h?B M h
 +?mv M M?Q M; `v ?¬K M v\
 L; Q`B o¬ ©M? J¬M +kM; F?¬M; ç w H„K- +?d +ÁM H¢B M; Q`B +O *9+ >Q æQ`M;
 ç m ç M; i` M çQ`M; [m v p T?•M çQ`M; X
 *| çB m M; Q`B +O \*9+ >Q æQ`M; çB çQÊ+ MY çQ`M; HB M çKM; ç M æQ`M; S?Q
 h®B ?¬K [m +MM; æQ`M; S?QM; +?ûK ;B i H•m M?Q p"v- /M i`B i®B- /M æQ`M;
 M?QM; +kM; K`K`M? "M` ?„MX J°i ç€K ç iY \*9+ >Q æQ`M; ; "Q iQ,
 @ EB H` æQ`M; S?QM; 5
 h`QM; M?€v K„i- ; -M ? B i`, K M; Q`B ; B®M; M?Q ; †T T?ªB F?„+ iBM?- i? -M b„+ bÊ
 K°i b®M; Q`B +?¢v F?¬M; M; WM; - +kM; F?¬M; M?bM H¢B æQ`M; S?QM; +| çm´B i
 +K+ ç€ /QÊB +?•M- M; ½ [m} tm®M; ç'i- b m`²B çSM; H M +?¢v iB TX
 æQ`M; S?QM; +Q`B F?´ M?bM ç€K M; Q`B M`v- ?„M pW `²B +| +?m`M #` b€i; BÊB ç
 H¢B i? M`vX \*kM; /Q i®B [m ?„M [m€ KS+ ç€M; bÊ- K°i M; Q`B iB M p`Q ç¢B [m•
 i`, K M; Q`B- +m®B +MM; +ÁM F?¬M; +?9i i?QÆM; i´M +?¢v çBX >B M i¢B M?•M b®
 b Q /€K iÊB pm®i`•m ?MK\
 Eb i? "i i®B [m ; B i M? [M; M; Q`B ç|- æQ`M; S?QM; +?d çQ+? i?•M tY Hw K°i i`, K
 i€+ +O E?B m h?B M H M; X
 æ€K M; Q`B M`v +?¢v çQÊ+ p`B /†K KÊB FBM? ?²M M; WM; H¢B- i´i +ª ç m [m v ç-
 +?ŠM; +| pB + ; b- M?bM`²B H¢B #` /¼ +?Q M?ªv /UM; - æQ`M; S?QM; +Q M?B M
 @ >„M çB M?Q p"v E?¬M; T?ªB Km®M iÊB T?•M çQ`M; +O +?9M; i +?S\
 J°i +•m #WM; idM? +O ç iY *9+ ?Q æQ`M; - i®+ ç° æQ`M; S?QM; F?¬M; M? M?-
 +kM; F?¬M; +® w Km®M çm´B i?2Q ç€K M; Q`B M`v- +?SM; iÄ ç•v F?¬M; T?ªB KK+
 +O ?„M H` T?•M çQ`M; *9+ >Q æQ`M; X
 @ E?¬M; tQM; - æQ`M; S?QM; H` Km®M ç M T?•M çQ`M; - K m +?¢v p #€Q +?Q T?
 J°i +•m pW M`B tQM; - HB M +| M?B m M; Q`B +?¢v #¢i K¢i p T?•M çQ`M; X
 *ÁM +| KQ`B K´v M; Q`B H€ ; M HÈM K°i +?9i- K°i # M M?bM +?^K +?^K æQ`M; S?Q
 HmBX "¼M ?¼ +kM; F?¬M; /€K ibK æQ`M; S?QM; ;•v T?B M iQ€B- +?d H` Km®M M
 H` +€B ; b- M M pšM #ªQ i`b F?QªM; +€+? p`B /†K pÊB æQ`M; S?QM; X
 *kM; ; B®M; M?Q /U çQ€M +O #¼M ?„M- æQ`M; S?QM; [mª i? "i çB ç M T?•M çQ`M
 +`M; iÊB ; -M T?•M çQ`M; - KK+ çQ+? +`M; H9+ +`M; `ä` M; X
 JQ`B K´v M; Q`B +kM; F?¬M; iB T iK+ [m M b€i ?„M M[- H" T iS+ +?¢v M? M? ç M T
 @ æQ`M; S?QM; ç M ç•v- æQ`M; S?QM; ç M ç•v5
 L; ?2 i? M? •K ?„M p¬ +MM; ?QªM; bÊ- M?Q ; †T T?ªB K pQÆM; X
 J´v + Q i?O ç` ; B B b„+ K†i +| +?9i i€B M?Êi- F m ç iY i`QÊ+ K†i- +?Q ?„M , M K°
 @ >¬ iQ ; ¼B M?Ä M?Q p"v i?b +ÁM` i? i?®M; ; b\
 æ iY ¬K K†i Ov F?m´i M`B,
 @ æQ`M; S?QM; ç M ç•v5
 @ >„M ç M ç•v +`M; i®i5
 æ` ; B B + Q i?O ?mM; iÊM M`B,
 @ h ç M; HQ F?¬M; ibK çQÊ+ ?„M- ?„M /€K çQ H M i" M +Y - +?9M; i +kM; +| i?
 i?M`Y ?"M5

S?•M çQÌM; +O *9+ >Q æQÌM; ?B M iϕB +| i? M|B H¨`„M K'i ç-m- T?•M çQÌM; +
[m #`æQÌM; S?QM; ;B i i`QM; *U EB K J¬M- i®B ?¬K [m HϕB +| F?¬M; Qi ç iY
iϕB i`QM; T?•M çQÌM; +?d +ÁM #®M M,K + Q i?O ç` ;B B K¨ i?¬B- ç m H¨ M?[M; M
h?ÌB ;B M ç½ [m H•m M?Q p¨v- #¼M ?¼ +kM; #S+ ç°+ i®` M; Q¨B- M?QM; ç°+ iQ
?Q¨M iQ¨M +kM; T?ªB K'i MY i?€M; - +?Q M M b„+ K†i KÈB +| +?9i i`„M; # +?X

kR9X *?QÆM; kRj, >Ov S?•M æQÌM;X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, Jϕ+ J†+

*?QÆM; kRj, >Ov T?•M çQÌM;X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*kM; M;?o M?Q aÍ S?B m o•M +MM; hB m >¨K h`Q- #¼M ?¼ ç m #B i o¬ i?QÊM; •
;B i M;QÌB +?d H¨ ç°+ /QÊ+ K¨ i?¬BX

æQÌM; S?QM; +?Q /M /MM; ç°+ +| HÊB ?ϕB i? M¨Q i?b +kM; +?d H¨ K°i ?mv M; i
ç•v\

h?U+ HU+ T?•M çQÌM; ?B M iϕB `i bmv v m- çQÊ+ +€B +kM; +| M,K ç` ;B B- ? B
S?QM; H° /B M- M?i ç`M? +? i F?¬M; +| +?¶ +?¬MX

@ *€+ ?mvM? ç ç½ +?m~M #` i®i +?Q \ S?ªB +?Q æQÌM; T?QM; +| ç M K¨ F?¬M;
E?9+ çQÌM; +?O #€Q i?M5

æ` ;B B pmM; i v ?¬K°i iB M; - K'v ç iY F?Q i? i,M; H M `i M?B m- K°i ç€K F m
[m i`QM; çϕB [m•M F?¬M; +| K°i B H¨ ç` ;B B- +?Q M M KÈB ç +?Q æQÌM; S?QM
M?QM; ?¬K M v- MÆB M¨v +| ç M M,K ç` ;B B- M,K ç` ;B B M¨v F?¬M; F?€+ ;b
i`,K ç iYX

@ *€+ ?mvM? ç ç½ +?m~M #` i®i +?Q \ S?ªB +?Q æQÌM; T?QM; +| ç M K¨ F?¬M;
E?9+ çQÌM; +?O #€Q i?M5

> B + Q i?O ç` ;B B ?¬iQ tQM; `²B M?QÈM K¨v- æQÌM; S?QM; F?¬M; +?9i bÊ ?½
H) +| [m, F ;b b Q\ >„M +kM; F?¬M; T?ªB +QM HW - i? M¨Q HϕB p¬ /mv M p¬ +È
?„M i?¬M F?¬M; #B i [m, F?¬M; ? v ç½ i?´B F?|B ç°+ p¨Q `²BX

L;?o ç M ç•v ? B + Q i?O ç` ;B B HϕB p°B p¨M; ?¬,

@ hW ;BÌ i`Î çB- i'i +ª K¼B M;QÌB F?¬M; çQÊ+ ,M HmM; imM; M[- +kM; F?¬M; çQÊ
çQϕM ?ϕ ç°+ F?¬M; T?ªB #bM? i?QÌM; - M;¨M pϕM H¬M F?¬M; çQÊ+ ç i`9M; ç°+ -
ç°+ K¨ +? i5

a m F?B M;?2 M #¨B +O ? B + Q i?O ç` ;B B- ?ÆM ? B i`,K ç iY K B T?K+ Î# M
b¨M; - +?d +?Ì æQÌM; S?QM; ç M +?Q ?„M K°i #¨B ?¼+X

*| + Q i?O i¨'M i?O pšM F?€+ t F?¬M; +| + Q i?OX Pi M?'i ?ÆM ? B i`,K ç iY ?B
¨'i M?B mX

h?QÆM; i? +O M,K ç` ;B B imv +?Q F?ÄB ?ŠM M?QM; ç®B T?| pÈB æQÌM; S?
ç X L?QM; ç®B pÈB i?O çQϕM ?ϕ ç°+ +O ?„M pšM +| i•K / +?WM; - K¨ ç°+ +O ?
+kM; +?d +| i? T?|M; p¨Q i`QM; MQÈ+ ?Q†+ i?U+ p¨i` m [mª çB\ *?d +¬M iϕK i?ÌB
M¨v iU M?B M b) F?¬M; i`9M; ç°+X

?„M M?Ä- K" #ÎB pb # çQÌM; ç½ /B i K'i ? B çQÌM;- E?9+ h?"T "€i +MM; hB m >"K
 æQÌM; T?QM;- i?U+ HU+ aÎ S?B m o•M ?„M bQ pÈB ? B i M FB +kM; F i€K HçM;
 M? m- æQÌM; S?QM; +| i? ;B i #¼M ?„M- b Q +| i? F?¬M; ;B i çQÊ+ KbM?\
 L?QM; aÎ S?B m o•M K½B F?¬M; ?B m çQÊ+- +?ŠM; [m +?d H" ?mv M ;B B- pb b
 *?ŠM; H) i? ;B M M"v HQçM i?"i `²B b Q\ L m ?„M iU KbM? +MM; æQÌM; S?QM; b
 HU+ æQÌM; S?QM; +?d M?Q p"v i?¬BX
 *ª ç K /"B- i'i +ª K¼B M; QÌB ç m KÎ HÈM K„i- iBM? i?¬M F?~M i`QÆM;- M?QM; K
 S?QM; +kM; F?¬M; tm'i ?B M- F?¬M; Qi M; QÌB K i KÄB +U+ ç°- F?¬M; +?`m çQÊ-
 +¬M T?K +”M +| ç°M; ioM? ;b- +?Q /M H" M?Ä i?¬B +kM; çO H"K idM? #¼M ?¼X
 h`QM; F?B +ª T?•M çQÌM; GQm o•M h¬M; HQ H„M; ç T?ÁM;- æQÌM; S?QM; ç½ H
 h? M; i?“M?
 æQÌM; S?QM; +kM; ç M; M?•M /`T iBM? i?¬M T?ÆB T?ÈB iB M ç M ?Ov /B i GQm
 p`Q M,M; HU+ +O E?B m h?B M H M;- +?d i¬M; p`Q i?O çQçM +O KbM?- +,M #ª
 MÆB ç| /M ;b +kM; +| i?B M ;B BX
 æQÌM; S?QM; F?¬M; Km®M H"K H° bU i²M içB +O E?B m h?B M H M;- M?Q p"v M;
 MÆB M"v- i`W T?B /B i ? i ç`+? M?•M- E?B m h?B M H M; KÈB +| i? H° M;mv M
 E?B m h?B M H M; ç m #Q K"i Î# M +çM?- +® ;„M; F?¬M; ç M; QÌB T?€i ?B MX
 L m F?¬M; i? /U p`Q +€+? ç½ ?Ov /B i ? B T?•M çQÌM; i`QÊ+ ç ?Ov /B i GQm o•
 iQM? Fo K°i +?9i- +| ç¬B F?B ;B i M; QÌB +kM; F?¬M; +¬M KbM? T?ªB ç°M; i?OX
 J" bÎ /o æQÌM; S?QM; ç M h? M; i?“M? K°i H" ç M; ?d M;ÆB ?²B T?K+- /M b Q ç`+
 #BM?- KbM? F?¬M; +¬M T?ªB HQ H„M;X h?S ? B ?„M +¬M T?ªB Km +?9i ç² H†i
 +kM; iU #B i KbM? ç½ ?Q`M iQ`M ç„+ i°B pÈB i K ççB i¬M; K¬M- ?„M +kM; #B i H
 i¬M; +kM; F?¬M; +| mv HU+X
 GÊB Q+? ç½ /•M; i”M i v- # i¬M; F?¬M; +| F?ª M,M; +?`m M?ª` çQÊ+X
 *?Q M M i`QM; # M;”v TªB `9i F?ÄB ç•v- M; QÌB # i¬M; çªK #ªQ F?¬M; M; ?2- #½
 #BM?- iB T iK+ ç'm +MM; æQÌM; T?QM;- pb +€+ ?mvM? ç #€Q i?MX
 *?Q M M- K°i F?B æQÌM; S?QM; ?Ov çB T?•M çQÌM; +O GQm o•M h¬M; +kM; ç²M
 +?çv i`®M- ç M H9+ ç| pB M #BM? +O # i¬M; M?`i ç`M? b) i`mv ;B i æQÌM; T?QM
 M?•M +Æ ?°B M”v t2K Fª M,M; +O KbM?- t2K +U+ ?çM KbM? +?`m çQÊ+ ç M ç° M
 #` Qi p”i iQ- ç F?ÄB ;B®M; H¬M i`QÊ+- ;B i M; QÌB tQM; +kM; F?¬M; +| v T?K+ +k
 h? M; i?“M? H” K°i #° T?“M +O *U EB K K¬M- +kM; H” K°i i?“M? i`b M´B / M?- #ÎE
 ç| H”`i M?B m ¬M imv MX " M i`QM; i?“M? +| # MÆB [mv K¬ HÈM- F?€+? +| i? iK
 M?B M`°M; `½BX

kReX *?QÆM; kR8, E?¬B G¶B >QÆM;X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; kR8, E?¬B H¶B ?QÆM;X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

æQÌM; S?QM; /MM; F?€ M?B m iB M # Q K°i F?€+? çB K HÈM- b m ç! çQ ` Qi M;
;B9T KbM? M?B m v T?K+ +MM; i?S+ ,MX

hB m M?` imv F?¬M; #B i æQÌM; S?QM; Km®M +€B ;b M?QM; M m F?€+? M?•M Km
T?ªB +?mv M ?„M +¬M [mªM- ?„M +?d +¬M K M; M;•M T?B m çB Km H` çQÊ+ `²B
?`Q T?iM;- +?9i iB M i?QÎM; +?Q ?„M +kM; #^M; ?„M H`K pB + p'i pª M?B m M,KX

E?¬M; ç M MY M;¬v- M?[M; i?S æQÌM; S?QM; +¬M ç½ çQÊ+ t2 M;U +?Î iÈBX *?
T?QM; ç2K iQ`M #° + 'i p`Q K`ªM? F?¬M; ;B MX

h?W /`T `ªM?`¶B- æQÌM; S?QM; +ÁM pB i K°i H€ i?Q ;YB ç M h?B M h9 i¬M;- M
H` ?„M ç m F?Ä2 K¢M?- KQM; #¼M ?¼ çWM; HQ H„M;- ?ÆM M[+ÁM /†M #¼M ?¼

*?mv M H¬M M`v +`M; Qi M;QÌB #B i +`M; i®i- K°i KbM? æQÌM; S?QM; K M; i?2Q
M!B F?¬M; +! ;b M;mv ?B K- M?QM; M m K M; i?2Q ç iY h?B M h9- F?ŠM; ç`M? +`
#^M; ç æQÌM; S?QM; MÆB MÆB ç€M? iWM; +?9i K°i- F ?Q¢+? iQM? FoX *?d +¬
h?B M h9- ?ŠM b) F?¬M; ç "¢+? h® u T?€B M;QÌB ç M pB M i`Ê +?Q KbM?X

h? M; i?`M? M;mv M #ªM H` #`\*9+ >Q æQÌM; +?B K ç!M;- # M i`QM; i?`M? +kM;
æQÌM;- M?QM; æQÌM; S?QM; Î# M M;Q`B M€Q ç°M;- i`QM; i?`M? KQÌB M;QÌB ç!
ç m [m v p T?•M çQÌM;- çQ€M +?WM; H` çB i` M¢M # M GQm o•M h¬M;X

" M M;¬v æQÌM; S?QM; i?"K +?Q +ÁM K M; i?2Q GBM? E?B T L? M? H„+ H„+ HQ H
M?•M i?´ T?QM; iB M? MÆB M`vX "m´B i®B HB M M;²B tm®M; im Hmv M- +m°+ b®

Í# M;¬v æQÌM; S?QM; KÈB `ìB h? M; i?`M?- ?QÈM; T?•M çQÌM; GQm o•M h¬M; ç

hªB [m i?ÌB ;B M /`B M?Q p`v- M;QÌB i`QM; GQm o•M h¬M; ç½ F?¬M; +?`m M´B-
?bM? /mM; iB m iKv- ;B®M; M?Q +€B t€+ F?¬M; ?²MX

"¼M ?¼ +kM; `i bÊ ?½BX \*?mv M K°i M;¬v i`QÊ+ +O æQÌM; S?QM; ?Q`M iQ`M F
K` M!B- KK+ iB m F iB T +O ?„M M?`i ç`M? H` T?•M çQÌM; GQm o•M h¬M;- M?Q
F?¬M; ;†T M;QÌB ;†T #iM;- +?ì çÊB /`v pÁ i? M`v F?B M #¼M ?¼ iBM? i?¬M bmv
p¬ +MM; F?´ bÎX

" M;¬v F?¬M; B M;O [m€ # + M? ;BÎX hW aÎ S?B m o•M +?Q ç M +€+ ç iY- K¶B M
i` i'M M`v [mª i?U+ F?¬M; TªB B +kM; +?`m çQÊ+- bQ pÈB pB + HQ HQ H„M; H„
ç æQÌM; S?QM; +?ûK +? iX

*? i F?¬M; ç€M; bÊ- +€B ç€M; bÊ +?QM? H` +ªK ;B€+ +?ì +? iX

J` i`QM; # M;¬v M`v- ç iY +O o¬©M? J¬M +MM; *9+ >Q æQÌM; ç m M?Q M? m +?
i` M¢MX L;QÌB +O # i¬M; H¬M ç¬m çQ`M F i +MM; K°i +?¶ M?Q i? M`vX

aÎ S?B m o•M Î i`QM; T?ÁM; +kM; F?¬M; v M- +?„T ? B i v b m HQM; çB [m çB H¢
@ æ½ # M;¬v- ç½ # M;¬v- ?„M i? M`Q +ÁM +?Q iÈB\ oB M #BM? i¬M; K¬M +kM;

:Bì T?9i M`v aÎ S?B m o•M +ÁM ç•m T?QM; i?€B +O M;QÌB çSM; ç¬m M[ \ h` M +
K€ i`kM; tm®M;- i!+ i B ?¶M ç°M- K´v M;¬v HQ H„M; +kM; F?¬M; +ÁM i•K i`Q ç w
M[X

J´v ç` ;B B #` ?„M M #`B +kM; T?B M F?¬M; FûK- K†+ /M Hm¬M iU M?O KbM? T
S?B m o•M tQ v çB tQ v H¢B M?Q p`v- i`QM; HÁM; +kM; #'i´M- HQ bÊ t2M HŠM #'

@ h?S+ ,M MQÊ+ m®M; +O +?9M; i H`K b Q iÈB\

aÎ S?B m o•M ç°i M?B M /WM; #QÊ+- ?ÄBX

@ G` çQ iW i?¬M # M +¢M? iÈB

J°i ç` ;B B i?2Q TªM t¢ ç€T- #ìB pb p'M ç M`v ç½ çQÊ+ aÎ S?B m o•M ?ÄB i` M

@ æQÌM; +?O v M i•K- MQÊ+ pÈB i?S+ ,M ç½ çQÊ+ i?Y ç°+ [m - F?¬M; +! p'M ç ;

aÎ S?B m o•M +| +?9i i?ª HÄM;- ;"i ;"i ç-m- H"TiS+ M|B,
@ E?¬M; ç9M; F?¬M; ç9M;- æQÌM; S?QM; M|B M m # M;"v F?¬M; `9i F?ÄB ç•v i?
ç°M;X L?QM; ç M;BÌ b Q +?Q i?'v ç°M; i oM? ;b\

>B M içB b„+ i`ÌB ç½ i®B- HçB +¬M; F?B M M;QÌB HQ H„M;- M m æQÌM; S?QM; H
b) i`B M F? BX

@ æB M|B pÈB +€+ ?mvM? ç # M M;Q`B i,M; +QÌM; + M? ;€+- imv i ç®B çWM; ç æ
pB M #BM? +O i¬M; K¬M ç M- æQÌM; S?QM; +? i H¬ F?¬M; M;?B M;ÌX

aÎ S?B m o•M T?€i K M? H M?X

*€+ ç` ;B B çSM; /"v- tQ v M;QÌB ç~v +Y çB ` M;Q`BX

o®M +kM; F?¬M; +¬M ` H M? M`v H`K ;b- #ÎB pb ?B M içB T?•M çQÌM; GQm o•M
/M b Q MÆB M`v +?d H` i?¬M M?Ä- ?B M içB +?S ?ÆM K`v i`,K M;QÌB- K` B +kM;
MÆB M?Ä M`v- M m æQÌM; S?QM; /€K ç M ç•v- +?Q /M M;Kv i` M; +kM; +| M;QÌB

J`v ç` ;B B çB ` M;Q`B M?bM M?bM- i?m" M KB M; /†M,

@ æQÌM; +?O #ªQ +€+ M;QÆB i,M; +QÌM; + M? ;€+- i®B M v æQÌM; S?QM; +| i?

J°i ç€K M;QÌB H"TiS+ idM? M;QÌB- #¼M ?¼ F?¬M; T?ªB FQ+? ç°M; K` H` #` /¼ -
i`QM; ç K ç2M ç m M?bM `äX

æ` ;B B i?Î /¬B- +QÌB F?´ K°i iB M;X

*kM; F?¬M; i? i`€+? #¼M ?¼ H€ ; M M?Ä çQÊ+- +?d H` ç`+? M?•M [m€ KçM?- M;
?m®M; +?B #¼M ?¼\

h`QM; #KM; K°i i`"M ç m- ç` ;B B KÈB M?È KbM? bm®i K°i M;"v F?¬M; ` F?ÄB T?

L;?o M;?o- ?„M pšM çB ` i?¬M- ibK K°i MÆB F?¬M; B i?'v- ;BªB F? B [m-MX

>„M F?¬M; /€K çB [m€ t - ççB F?€B +?d +€+? i?¬M KQÌB i`QÊM; K` i?¬BX

æ M; H9+ ?„M M?„K K„i ?QÌM; i?K i?b K°i +ÆM;B| M? i?´B [m - F?¬M; çÊB ?„M T

M;U+ KbM? #` +€B ;b ç| +„M- H"TiS+ H`v i®+ ç°+K+ M? M? çSM; H MX

h`QM; i?ÌB ;B M M;„M- i?•M KbM? M;WM; HçB- ?„M ç M; KÎ KB M; Km®M F m H M

H M,

@ E?¬M; Km®M +? i i?b +•K KB M; +?Q i 5

G` i? M? •K +O æQÌM; S?QM; - i?b ` i®B M v ?„M i?"i bU ç M ç•vX

æ` ;B B M`v bÊ iÈB KS+ K°i i`"M `mM `~v- M? M? +?|M; M;"K KB M; HçBX L; v b n

i?9 +ª M;QÌB imv i i`„M; çSM; i`QÊ+ K†i KbM?- HçM? HMM; M?bM ?„M- K` æQÌM;
H M; FB X

> B `„M; +O ?„M #„i ç-m p p`Q M? m- ?„M #B i- +U H M; M`v H` K°i +QM HBM? i

;B i+? i çQÌM; +?O +O o¬ ©M? J¬M p` \*9+ >Q æQÌM; `i +| i? H` M|X J°i ?mv M

i?B M ;B B çQÊ+\ *?d +| i? # M ?„M +| i`Ê HU+ KÈB +| i? H`K +?mv M M`vX

æ°M; i€+ æQÌM; S?QM; `i M? m- pW M|B +•m FB +kM; pW H9+ æQÌM; S?QM; çB

æ` ;B B- T?QM; # ççB ?mv i +O ?„MX

"bM? i?QÌM; >mv M ;B B p®M F?¬M; i? H`K çQÊ+ M?Q p"v- +kM; H` /Q ç®B T?QÆ

æQÌM; S?QM; KÈB ` i v çQÊ+X h? M?QM; H`v i?U+ HU+ +O ç®B T?QÆM;- M;QÌB

+QÆM; F?Q- [m MY MûM ?QÆM; H` +| i? T?€ #Ä ?mv i p`X

LÆB M`v +€+? GQm o•M h¬M; +kM; +?d # KQÆB i`QÊM;- +?d +¬M +| +?9i ç°M; i

i`,K M;QÌB- æQÌM; S?QM; F?¬M; i? F?¬M; +~M i?"M çQÊ+X

L?QM; ç°M; i€+ +O E?B m h?B M H M; `i M? M?M; - +?d KbM? M| i?b F?¬M; i?
çQÊ+X

* Q i?O æ` ;B B M"v ?Q<sup>a</sup>M; bÊ M?bM æQ`M; S?QM; `²B H¢B M?bM E?B m h?B M
H M H¢B M|B F?¬M; ` H`BX

æQÌM; S?QM; iW # M M"v M?bM [m +?d i?'v /QÈB #!M; ç K +! ? B #!M; M; QÌB +?o
bèi F?Q ç½ ç ùT HçB- æQÌM; S?QM; M?QÈM K"v- M; ?o`^M; iÈB i?"i M? M?- ? B
#BM? +O i¬M; K¬M M"Q- ç°M; i€+ HçB M? M? M?Q +?m°i- ?ÆM M[i®+ ç° M? M
+?„M H" i?B M M? B`²B

o®M Km®M içK i`€M? b!M; iQ ;B! HÈM- M?QM; ç®B T?QÆM; +kM; +?d ? B M; QÌB
hB m i?9+- ? B i?B M ;B B M"v +,M #ªM F?¬M; i? #ªQ iQ" M KçM; i`QÈ+ E?B m h?
*€+ M; QÆB +kM; i?"i F?¬M; K v- /€K +?çv ç M ç•v- Km®M i†M; i?m®+ #´ +?Q i?B
h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; KWM; i?-K- ç M; Km®M M!B pÈB E?B m h?B M H M; K°
?B M M; mv M ?bM? ;B i #¼M ?„M- #¶M; M?B M T?Q # M i`€B i`mv M ç M K°i +¶ €
p M; iÈB,

@ a9+ bBM? æQÌM; S?QM; çWM; +?çv- /€K /B i T?•M çQÌM; o¬ ©M? J¬M i - G¬B
KçM; +?! +O M; QÆB

*?ŠM; M?[M; # M M"v +! M; QÌB iÈB- T?Q # M T?ªB æQÌM; S?QM; +kM; M; ?2 i?'
K°i M; QÌB +QÌB HçM? M!B- i? M? •K K K KçB,

@ *9+ >Q æQÌM; i b) pb E?9+ çQÌM; +?O K" #€Q i?M5

a„+ K†i æQÌM; S?QM; i`-K tm®M; - F?¬M; M; ?o ç M pB M #BM? # i¬M; HçB ç M M
L?QM; M; ?o HçB +kM; ç9M; - M?[M; M; QÌB iÈB ç m H" i?B M ;B B- M?•M b® imv
h?ÌB ;B M # M; "v +kM; çO ç ?¼ M?" M iBM +?çv iÈB ç•vX

S?•M çQÌM; +O # i¬M; - o¬ ©M? J¬M +kM; *9+ >Q æQÌM; ç m #` ?Ov- #¼M ?¼ +k
t2K- M"v pW H9+ M?bM i?'v æQÌM; S?QM; Î ç•v

"av M; QÌB M?€v K„i HB M #´ M?"Q ç M X

S?Q i`QÈ+ `²B i`€B T?ªB- # K†i ç m +! M; QÌB- æQÌM; S?QM; #` p•v # M i`QM; X
E?B m h?B M H M; T?O T?K+ i` M K†i ç'i- M?2 ` ,M; i`ÈM K„iX

"av M; QÌB M"v æQÌM; S?QM; ç m #B i i?¬M; [m FQ S+ +O M; QÌB F?€+- i`QM; ç! -
i?B M ;B B- M, K #"+ T?~K i?B M ;B B5 :B[? B i`mM; T?~K i?B M ;B B- K°i H" S
h¬M; ;¼B H" hQ E?¬M; h?9v- H" K°i M[M?•MX *ÁM K°i M; QÌB H" M; QÌB +O o¬ ©M
F m M?Q bûi ç€M? pW `²B- G¬B EBM? h? M?X

GQm o•M h¬M; +MM; o¬ ©M? J¬M ç m T?€B ? B i?B M ;B B- K°i H" i`mM; T?~K i?
i?B M ;B BX

J" *9+ >Q æQÌM; HçB T?€B ç M # - i'i +ª ç m H" #"+ T?~K i?B M ;B B- pW `²B M;
H" S?! i´M; çQÌM; +?O +O *9+ >Q æQÌM; - i M +kM; K M; +ªK ;B€+ •K M?m- L; mv
L; ?2 ç²M L; mv i *¬ JBM? +! bÎ i?Q+? HQM; /QÆM; - ? v i` m ;? Q M K M[- Î i`QM; *
? v K„i çB K"v HçB pÈB M K ç iY +MM; M[ç iY- i? M? / M? imv F?¬M; i®i H„K M?Q

"av M; QÌB- #ªv i?B M ;B B- +! i? M!B- i?B M ;B B +O # i¬M; ç m i" T?ÊT içB ç•v
L m H" M; QÌB M"Q ç! +O i¬M; K¬M ç M ibK æQÌM; S?QM; i?b æQÌM; S?QM; +kM;
+O E?B m h?B M H M; +?„+ +?„M +! i? ;B i +? i iQ" M #°X

L?QM; ;B! T?9i M"v HçB +MM; M? m çm´B iÈB ç•v- M?Q p"v +! +?9i ç m ç-mX E?B
;Bª +?B i?9- pÈB i?U+ HU+ +O E?B m h?B M H M; +kM; +! i? bQ pÈB i?QÈM; T?
M; QÌB M v M! F?¬M; bÊ M?QM; æQÌM; S?QM; bÊX

G9+ E?B m h?B M H M; +?B M ç'm pÈB #¼M ?¼- HÐ M?Q +! K°i ? B i?B M ;B B +
?çB i? M"Q +kM; F?! i`€M? F?ÄB +? iX

h`QÊ+ K†i #^av M;QÌB M^v+kM; F?¬M; T?^aB HQ¢B i?B M ;B B M?Q aÎ S?B m o•M -
S?QM; ?¢ ¸°+ - /¼ +?Q bÊ+? i F?B TX "¼M ?¼+?Q ;†T [m æQÌM; S?QM;- +kM;
S?QM;- +?d #B i H^v+^aM? ;BÊB K[¬] T?€M ¸Q€M i?U+ HU+ +O ?„MX

>mv M ;B B +† ;b T?^aB bÊ- K°i +€B #9M; i v +kM; ¸O ;B i +? i æQÌM; S?QM; `²BX
"^av i?B M ;B B H¢M? HMM; M?bM æQÌM; S?QM; `²B M?bM [m i?<sup>a</sup>K i`¢M; +O GQ
?Ä X

hQ E?¬M; h?Ov [m€i K°i iB M; ,

@ æQÌM; S?QM; M;QÆB i?"i HÈM K[¬]i- /€K Î i`QM; i?"M? ;B i K¬M ?¢ ¸[¬] +?O +O
T?•M ¸QÌM; +O i - [m^a i?"i F?¬M; ¸ GQm o•M h¬M; i p[¬]Q i`QM; K„iX

hQ E?¬M; h?9v M†B ¸ M ¸[¬] +?O- ?ŠM H[¬]i`mM; MB M T?K M?•M ¸½ #` æQÌM; S?Q
G•m- GQm o•M h¬M; K^vM; ^vi`QÊ+ +kM; #B i iBM M^v- p®M ¸ M; Km®M ¸B ¸ M h
H¢B F?¬M; M; ÌMÆB M^vbBM? ` #B M +®- K[¬]+ÁM +† [m M ? pÊB æQÌM; S?QM;-
iQM? b´X

G¬B EBM? h? M? ;B" M /[K°i # M [m€i,

@ L†B M?B m HÌB p¬M; ?o pÊB ?„M H[¬]K ;b\ h`U+ iB T ;B i +† T?^aB ?ÆM F?¬M;
oW M†B- G¬B EBM? h? M? HB M ¸°M; i?OX

*ÁM +?Q ¸Êi ?„M tm^vi +?B m- iW t #¶M; i`mv M ¸ M i? M? •K T?ŠM M°,

@ hB m i†+ æQÌM; S?QM; +† T?^aB Î ¸•v H[¬]K #^v? v F?¬M; \

oW M; ?2 HÌB M^v- M; QÌB +O # i¬M; i`ÊM i`ÁM K„i- æQÌM; S?QM; K„i +kM; i`ÊM

h®B M v M?'i ¸`M? H[¬] ¸ K M€Q M?B i M?'i- #^av ¸¢B h?B M ;B B +O # i¬M; K¬M ¸
;b+Q M?B M H¢B +† + Q i?O h?B M ;B B ¸ MX J[¬]i? M? •K +MM; F?Q iS+ M^v+?S
;B BX

æQÌM; S?QM; i`QM; HÁM; i`-K tm®M;- M; ?o i?-K- +?mv M M^v+† +?9i F?¬M; ¸9i
i¬M; K¬M K[¬]i?¬B- K[¬] ¸[¬]+? M?•M H-M M^vH[¬]M; QÌB +O i? HU+ M[¬]Q\ h?B m ;B +
i?M ¸B\ L?Q i? M[¬]Q K[¬]+?d +¬M H[¬]h?B M ;B B ¸ m M?„K p[¬]Q KbM? p^v\

æQÌM; S?QM; ¸ M; M; ?B M; Ì- #^av h?B M ;B B +O # i¬M; K¬M +kM; ¸ M; `i M; ?B M
¸-m M?bM i?Q€M; ?QÈM; # M FB - KÎ KB M; ?ÄB,

@ sBM ?ÄB #^M; ?[m H[¬]M; QÌB +O i¬M; K¬M M[¬]Q\

" M FB i`mv M ¸ M K°i i? M? •K ;B<sup>¬</sup>Mm t2M HŠM KQÌB T?-M w p`,

@ G½Q T?m H[¬]o¢M i?9 ¸QÌM; h?B i S?QM; *®iX

G¬B EBM? h? M? ;B" i KbM? M†B,

@ h?b` H[¬]h?B i H½Q M?•M- ? M ;b i? M? •K +† +?9i [m2M i?m°+X

h?"i iBM? ?„M +kM; F?¬M; M; ?o iÊB- H½Q M?•M M^vi m´B ¸½ + Q `²B b Q +ÁM i?2
?MM; ?´ Km®M i bK æQÌM; S?QM;- +?ŠM; H) M; ?2 æQÌM; S?QM; H[¬]K t^M; H[¬]K #^v
/ Q iQÆM; i`Ê\ L?QM; H½Q M?•M M<sup>v</sup>i•K ¸` M[¬]Q i®i i? - ?m®M; +?B- o¢M i?9 K
M^v+kM; F?¬M; i? K ;B +?mv M i` M? ¸Q¢i ¸` #[¬]M *U EB K J¬M- +MM; æQÌM; S
Q€MX

@ æQÌM; S?QM; ¸½ ?Ov T?•M ¸QÌM; hoM? M +O i - ;B i ?¢B ¸ iY +O i - i®B M v
K€m T?^aB i`^a #^M; K€mX

h?B i S?QM; *®i M° F?Q tmM; i?B MX

"^av h?B M ;B B +O # i¬M; K¬M M;?2 çQÊ+ HB M FBM? M;¢+- æQÌM; S?QM; ç9M
M?[M; iB m /B i T?•M çQÌM; +O # i¬M; K¬M K" +ÁM /€K Î hoM? M i?"M? iB m /B
æQÌM; X

æ K ç!- æQÌM; S?QM; ç M h9v sm•M G•m- +?mv M E?B m h?B M H M; ?mv i i~v GE
çB ` M; Q" B ` i M? M?X L?QM; +kM; F?¬M; M; QÌB M"Q iBM GBM? h?9 çQÌM; H" #
iB m /B i- i' i +^a i°B i`¢M; ç´ ? i +?Q æQÌM; S?QM; X L; QÌB o¢M h?9 çQÌM; M?"M
iQK K†i- h?B i S?QM; *®i p®M H" æQÌM; +?O +O o¢M h?9 æQÌM;- i?U+ HU+ +kM
M?QM; im´B i€+ ç½ + Q- K'v M, K M[+kM; Km®M i?Q€B ~M- F?¬M; K" M; +?mv M
æQÌM; S?QM; ` i v [m€ €+ HB i- F?B M H½Q ;B ?Ä M"v çSM; M;²B F?¬M; v M- /
h?B M h9 ?ÄB i°B- pW H9+ M; M; [m MÆB M"v H¢B çKM; iÈB ç iY # i¬M; ç M; +
a m F?B +?†M H¢B K°i M; QÌB ?ÄB ?2M- h?B i S?QM; *®i KÈB #B i æQÌM; S?QM;
ç•vX

L?Q M"v +kM; i®i- çÐ T?^aB M?¼+ +¬M; H M h?B M h9- M m ?mM; i?O ç½ Î MÆB M
;B^aM /šM M; QÌB i?2Q # M ç•v- ibK i`QÊ+ ç½ `²B ?ÆM; ;B i b mX

L; QÌB +O o¢M h?9 çQÌM;- K¶B M; QÌB ç m +! K°i HBM? i?9X J" HBM? i?9 +O h?
"€Q i?U+ HU+ ç¢i ç i HK+ ;B B- HBM? i?9 HK+ ;B B imv `^M; F?¬M; T?^aB HQ¢B ?
?ÆM- M?QM; ç½ çSM; im´B- çO ç bQ pÈB i?U+ HU+ +O + Q i?O i`mM; T?~K h?B
*~M; F?¬M; M!B iÈB- ?„M +ÁM /šM i?2Q M?B m ç iY o¢M h?9 æQÌM; T?Q b mX
"®M i¬M; K¬M- iBM? M?m ç m tm'i ` ? i- i' i +^a ç m ibK ç M æQÌM; S?QM; #€Q i?M
+! K¢M? ç M ç•m- +kM; F?¬M; +€+? M"Q ç®B M; ?`+? H¢B pÈB #®M i¬M; K¬M çQÊ

kR3X *?QÆM; kRd, o¢M h?9 æQÌM;- h?B i S?QM; *®iX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;B^a, J¢+ J†+

*?QÆM; kRd, o¢M i?9 çQÌM;- h?B i S?QM; *®iX

L?;!K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

E?B æQÌM; S?QM; M;?2 çQÊ+ # +?[o¢M h?9 æQÌM; HB M #B i çQÊ+ M; ?B i /Q E
i¢Q ` ;B Ì KbM? T?<sup>a</sup>B i`^aX L?[M; M; QÌB M"v iK H¢B K°i +?¶ +kM; F?B M E?B m h?B
i?U+ HU+ +O M! +QÌM; ?½M M?QM; bQM; [mv M M M ç`+? iS i?OX

J°i çQÌM; ç M i" M ç•v- æQÌM; S?QM; HB M tm'i ` #^av T?B ç Q- ?QÈM; #^av h?B M
+^a M; QÌB HmB p T?Q b m- i?•M KbM? pW +?mv M HB M iÄ ` K°i i?•M +QÆM; F
ç†i i` M K†i ç'i- tQ€i K°i iB M; # v ` M; Q"BX

L; mv i *¬ JBM? +QÌB H¢M? K°i iB M; ,

@ hB m iY FB M; QÆB Km®M +?¢v i`®M b Q\ GQm H¢B ç•v ç i?9+ i?9+ ç•v +?B m
"^av T?B ç Q ç®B pÈB #^av h?B M ;B B K" M!B +kM; F?¬M; +! mv HU+- æQÌM; S?QM
;B M K°i +?9i- ç KbM? +! i? +?¢v i`®M t ?ÆM K" i?¬BX

h`QM; M?€v K„i H9+ æQÌM; S?QM; ` i v- #^av M; QÌB +kM; ç²M; i?ÌB tm'i +?B mX

@ oK #¢Q5

@ L; mv i ?² i`^aK5

@ G¬B KBM?5

"^av +?B m ç| i?"i +?'i H" +QÆM; F?Q +¬M; F?Q- i`QM; M?€v K„i M?"Q ç M T?Q
h?B M H M; p®M ç`M? ?B M M;mv M ?bM? i? v æQìM; S?QM; +^aM K'v +?B m ç|- M
H M K°i iB M; ç`M? / T #Ä M; v bmv M;?o +O KbM?X

"•v ;Bì F?¬M; T?^aB i?ìB çB K #çB H° i?•M T?"M ç®B pÈB pB M #BM? +O ç`+? M?
HçB KçM?- i'i +^a pQÊi t bQ pÈB /U iQM? +O æQìM; S?QM;X >ÆM M[oçM h?9
+?mv M H9+ M"v KÈB F?B M M;QìB i ç m ç-mX

:B[H9+ +QÆM; F?Q F`+? HB i p +?çK- i'i +^a K¼B M;QìB /QìM; M?Q F?¬M; i?
T?QM;- E?B m h?B M H M; M?•M +Æ ?°B M"v T?|M; ` +QÆM; F?Q- ç2K HU+ b€i i
;B^aK #Èi K°i MY X M?QM; /M p"v- +?B m i?S+ pšM ç€M? p"Q T?Q b m HQM; æQìM

æQìM; S?QM; i?Q€B HmB p" B #QÊ+- i`QM; KB M; T?mM ` K°i M;KK K€m iQÆBX

G¬B EBM? h? M? Î T?Q b m ?¬iQ,

@ æQÊ+ H„K- ç t2K iB m i†+ M;QÆB +?çv ç•m- +ÁM F?¬M; K m i?9+ i?O +?`m i`
i?•v5

GìB pW /Si- æQìM; S?QM; M? M? M?Q +?ÈT +?çv i`®M K'i

@ L"v X

hQ E?¬M; h?9v bYM; b®i- +^aK ;B€+ p¬ +MM; [m€B /`X "^av +QÆM; F?Q +MM; K°i H9
S?QM;- / Q ç°M; i?"i bU ?¶M HQçM- M; v +^a #^av M;QìB +kM; F?¬M; T?€i ?B M /Q

*?Q M M K¼B M;QìB ç m M;?o +¬M; FQ+? +O #^av h?B M ;B B ç m i`9M; æQìM; S
KbM? ç²M; / b„i +kM; M?'i ç`M? i`¼M; i?QÆM;- i?"K +?Q H" +? iX

L?QM; ?B M içB ?„M +?šM; M?[M; +?çv çQÊ+- K" i®+ ç° F?¬M; +?9i +?"K HçBXa
M? m +¬M; FQ+? X J°i i?B m MB M ?mv M ;B B b Q +| i? i`€M? çQÊ+\\

h®+ ç° FB - H" i®+ ç° +O K°i ?mv M ;B B b Q\\

G9+ i`QÊ+ æQìM; S?QM; i?2Q E?9+ æaM? tm®M; M9B- iQM? ` i®+ ç° +O KbM?
/MM; iQ" M HU+ +?çv ?šM +| i? M; M; ?"M; E?B m h?B M H M;- M?QM; ç•v H" iQM
+| M? M? i? M"Q +kM; F?¬M; [m çQÊ+ E?B m h?B M H M;X

.M F?¬M; çQÊ+ M?Q E?B m h?B M G M; M?QM; +?çv i`®M ?šM F?¬M; i?"M? p'M
i?¬M K°i H€i HB M K'i /'m i?•M ^aM? æQìM; S?QM;X

@ hbK K mX >„M #` i?QÆM;- +?„+ +?„M F?¬M; i? +?çv [m€ t çQÊ+X

hQ E?¬M; h?9v [m€i K°i iB M;- p" B M;QìB p°B p" M; çm´B i?2Q ?QÈM; æQìM; S?Q

L; v +^a #^av M;QìB ç½ tm'i iQ" M HU+- çm´B +kM; ?ÆM MY + M? ;Bì M?QM; F?¬M
+O æQìM; T?QM;- ?„M ;B®M; M?Q #B M K'i F?ÄB MÆB M"vX

S?Q b m- h?B i S?QM; *®i K M; i?2Q G¬B o•M "€Q +?çv iÈB ç•v- M?bM #^av M;Qì

@ L;QìB ç•m\\

L;mv i *¬ JBM? F?) +QìB K°i iB M; ,

@ æ½ ç K'iX

@ *€B ;b\\

h?B i S?QM; *®i i?'i i? M? ?ÄB,

@ J'i /'m `²B\\

"^av h?B M ;B B çB i`mv K°i ?mv M ;B B- b Q HçB i? M"v\\ h®+ ç° ?mv M ;B B M"v
i?•M ?„M +ÁM ç M; i`¼M; i?QÆM;X

@ æ½ ç K'i5

G-B EBM? h? M? F?-M; + K HÁM;- T?šM M° [m€iX

@ *?ŠM; M?[M; M;QÌB i`mv F?-M; çQÊ+- K` Kti KkB +kM; ç€M? K'i Hm-MX

J°i +•m M|B K` F?B M K'v h?B M ;B B b„+ Kti M;QÊM; M;MM;X \* Q i?O h?B M ;B F?-M; i`mM;- K` æQÌM; S?QM; +?d +| i? +?çv i` M ç'i- M?QM; i®+ ç° +O ?„M bQ

J°i ç€K M;QÌB ? B Kti M?bM M? m- i`-K K,+ K°i H€i- b m hQ E?-M; h?9v KÈB M|E

@ L;`v K B M;QÌB +O GQm o•M h-M; i ?ŠM +| i? ç M ç•v- i Km®M çB H M h?B M `ä- +€+ p` +| Km®M çB +MM; F?-M;\

G-B EBM? h? M? +QÌB HçM? K°i iB M; ,

@ h` M çÌB M`v M;QÌB M`Q F?-M; # Q +?2 F?mv i çB K\ L;QÆB /M /šM M;QÌB H ?¼ +kM; +?ŠM; ç w ç M M;QÆBX æQÌM; [m M- æQÌM; S?QM; H` M K M?•M- K` h M[ M?•MX æQÌM; S?QM; H`K` i°B M;?B i F?-M; +| M;?o h?B M h9 b) i?W M?„M \*?ŠM; H) M|B "ç+? h® u K M; æQÌM; S?QM; ç M i`QÊ+ Kti M;QÆB- ç +?Q M;QÆE

@ hmv M?Q i? M?QM; +kM; T?ªB i?Y K°i H-M-X æQÌM; S?QM; p- /mv M p- +È ? çQÌM; +?O +O i - b Q +| i? / /`M; #Ä [m \ ``M; F?-M; X G-B ?mvM? +| + Q FB M

hQ E?-M; h?9v M?' + K„i M?bM H M G-B EBM? h? M?

@ _'i çÆM ;BªM- æQÌM; S?QM; +?Q /M +?çv +kM; F?-M; i? +?çv p h?B M h9- +? b) F?-M; K M; T?B M iQ€B ç M çQ +?Q h?B M h9X o`v ?„M M?'i ç`M? b) ibK MÆ Km®M ibK çQÊ+ ?„M- K°i +?QÌM; ;B i +? i ?„M- pb ç iY +MM; hB m çQÌM; +?O # h9 çÁB +M; ççQX

h?B i S?QM; *®i p Kti ç-v b€i F?Q,

@ G-M M`v H½Q T?m ç M ç•v +?QM? H` Km®M ;B i æQÌM; S?QM;- K'v i?S HQ H) F p`QX

L;mv i *¬ JBM? Î K°i # M +?2 KB M; +QÌB F?),

@ L|B K€m K2 M?Q p`v- çÊB F?B ibK çQÊ+ æQÌM; S?QM;- +| i? +?Q i i` i'M ?„M F?-M;\

J°i ç€K M;QÌB ? M K¼M M?bM ?„M- i` M Kti ç-v p +?€M ;?ûiX h'i +ª K¼B M;ÆÌB ç +?„+ +?„M +QB i`¼M; iQ b„+ æQÌM; S?QM;

@ *?d çM K°i +?9i i?-B K`5

L;mv i *¬ JbM? F?) ?W K°i iB M;- i?•M KbM? M?Ä M?„M ?ÆM M[M?•M ÄM; Q K°i M´B ? i / ;`X

@ L?Q p`v çB5

hQ E?-M; h?9v bmv M;?o K°i H€iX

@ G-B ?mvM? M|B +kM; +| ççQ Hw- æQÌM; S?QM; ?ŠM b) F?-M; ç M h?B M h9X * HçB- ç #¼M ?¼ im-M` i`QM; M;`M /†K K°i H-M- ç M H9+ ç| æQÌM; S?QM; +| +? æ iY +€+ i-M; ç m ç M; Î i` M çQÌM; ç M- M;Q`B M;QÌB +O oçM h?9 æQÌM;X

L;QÌB +O oçM h?9 æQÌM; ?-m M?Q ç m çQÊ+ h?B i S?QM; *®i /šM ç M ç•v- M?Q æQÌM; S?QM; Î ç•v HB M p°B p½ +?çv iÈB- K'v M;QÌB F?€+ F?-M; i?2Q F`T H½Q

L;QÌB +O +€+ i-M; +kM; F?-M; Qi- GQm o•M h-M;- o¬ ©M? J-M +MM; *9+ >Q æ ;B B- # #®M KQÆB ç` ;B B- ?mv M ;B B Qi M?'i +| M,K i`,`K M;QÌB- K` oçM h?9 æ h9- M;QÌB K M; ç M +kM; F?-M; Qi- +?WM; b€m i`,`K M;QÌB- K¶B M;QÌB H` K°i HB H` HBM? i?9 i K ;B B- iS ;B B M;k ;B B Î ç•m +kM; +|X L;Q`B G-B o•M "€Q # M M

+| ? B HBM? i?9 HK+ ;B B +kM; Î ç•v- ? B HBM? i?9 FB imv i?m G¬B o•M "€Q M?
çQÆM; pÈB #" + T?~K h?B M ;B BX

L?QM;- ç iY o¢M h?9 æQÌM; i?U+ HU+ ç T?¬M ç m iQÆM; ç®B i?'T- #¼M ?¼ ç m
i?9 # M M;QÌB KbM?X

G9+ ç€K M;QÌB i?QÆM; i?ªQ- æQÌM; S?QM; ç½ ç M T?Q b m #¼M ?¼X

kRNX *?QÆM; kR3, *QÌM; æ¢Q æQÊ+ aBM? _ L?Q h? L"QX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; kR3, *QÌM; ç¢Q çQÊ+ bBM? ` M?Q i? M"QX

L?¡K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

G9+ #ªv +¬M; FQ+? ç€M? p"Q b m HQM; æQÌM; S?QM;- "i S?¬B :B€T ?¬m M?Q ç2
æQÌM; S?QM; +?d +?`m +?9i HU+ K" i?¬B- +?Q M M imv `^M; T?mM ` K€v M?QM
i`¼M;X

*?¢v ?ÆM çQÊ+ K°i H9+- M?•M H9+ ç K i®B- æQÌM; S?QM; ç E?B m h?B M H M;
+QÐB H M E?B m h?B M H M;- i`U+ iB T+?¢v iÈB T?Q b m ç`+? M?•MX

G`v i®+ ç° +O æQÌM; S?QM;- i`QM; i?ÌB ;B M M;„M +| i? FûQ /`B F?QªM; +€+? p
+kM; F?¬M; /`B H„K- +?Q M M +?d +| i? /MM; E?B m h?B M H M;X

LÆB M;mv ?B K M?'i H` MÆB M iQ`M M?'i- ç`+? M?•M poM? pB M +kM; F?¬M; M;
HÈM K"i H`K M?Q p"vX

*kM; ;B®M; M?Q H¬M i`QÊ+- ibK K°i i?¬M i` M; M?Ä- H M p"Q K°i M?¬- i`®M i`QM
#„i ç¬m M;²B tm®M; ?'T i?m M,M; HQÊM; +O •K ?²M +¬ ç¼M;X

G9+ i`QM; T?•M çQÌM; GQm o•M h¬M; ;B i K'v i`,K M;QÌB- M,M; HQÊM; ç½ iB m ?
?'T i?m- FBM? K¢+? b) HQ¢M i?"M? K°i çQ`M- +kM;ªM? ?QÎM; ç M H9+ KbM? +M

G¬M M`v æQÌM; S?QM; F?¬M; +® w çB ` M Hmv M i?•M i? - i`QM; [m€i`bM? ?'T i?
p"Q ç M çB M ?Q†+ +?ªv p"Q i`QM; +Æ i? - +kM; +| +?9i i€+ /KM;X

J°i # M ?'T i?m- æQÌM; S?QM; K°i # M +•M M?„+ F iB T M M H`K +€B ;bX

hmv `^M; H9+ i`QÊ+ ?„M +kM; #B i # i¬M; M?'i ç`M? b) çB m pB M [m•M- M?QM;
pB M [m•M H¢B +| M?B m + Q i?O i?B M ;B B ç M p"vX s2K ` # i¬M; ç m `i +QB
- #^M; F?¬M; b Q T?€B M?B m i?B M ;B B ç M p"v\

>ÆM M[- o¢M h?9 J¬M +kM; ç M- +| i? M|B H` HU+ HQÊM; #®M i¬M; K¬M +MM; ?Ê
+kM; #B i ?B M i¢B KbM? +MM; #®M i¬M; K¬M ç®B ç`+?¬ +| i? M|B F?¬M; +? i
i? M"Q ?Á ;BªBX GQm o•M h¬M; +?Ì T?•M çQÌM; # i¬M; K¬M #` /B i- K¬M ?¢ ç
K°i M;¬M- +?mv M M?Q p"v b Q +| i? M|B K°i +•m ;BªB ?Á HB M ?| ;BªB çQÊ+- H
S?QM; +kM; +?ŠM; Km®M +MM; #¼M ?¼ ;BªB ?Á X

G` #¼M ?„M F?B / +¬ +¬ i`QÊ+- F?B / M;QÌB h?B M h9 i`QÊ+5 G` #¼M ?„M F?
?„M +? i+?Q ? ii°BX æ®B pÈB pB + KbM? ç½ H`K- æQÌM; S?QM; F?¬M; ?®B ?"M
S?QM; pšM /B i T?•M çQÌM; # i¬M;- ;B i ? i ç iY # iQM;X

*ÁM o¢M h?9 æQÌM;- +?mv M E?B m h?B M H M; ?mv i i~v HBM? i?9 çQÌM; #`ç´ H
ç´B ;|+ ç° t2K tûi- T?•M çQÌM; +O h?B M h9 #`M;QÌB /B i- +?d bÊ "¢+? h® u +MM
F?¬M; / +?Q [m X

S?"i F?¬M; +?`m ç M;QÌB i +?d i?„TK°i MûM ?QÆM;- M;QÌB T?ªB i` M? F?~m F?
i /B i- M m F?¬M; #„i çQÊ+ ?mM; i?O- p b m b Q +| i? mv ?B T ç`+? M?•M- ç iY
M i` M v m çm®B- F?¬M; +ªK i?'v M iQ`M- p b m b Q +| i? imv M ç iY\

æ•v +kM; H` M;mv M M?•M K` p b b Q iWM; i¬M; K¬M ç m # Q +?2 F?mv i çB KX

hbM? ?m®M; ?B M i¢B- ç`+? K¢M? i v m- M; v pB + ç®B K†i +kM; F?¬M; çQÊ+- /M
+kM; F?¬M; i?`M?X L?B m i?B M ;B B iK ?°B M?Q p"v- çO ç +MM; E?B m h?B M I

L v +?d +ÁM F +?d +| i? i`€M? çB K°i H€i- •K i?¬K ç€M? HûM- + Q i?O i?B M ;B
i` m p`Q- M?QM; ç iY K¬M ?¢ +?ŠM; H) æQÌM; S?QM; F?¬M; i? i` m p`Q b Q\
F?¬M; i? #ªQ ?° ? i +€+ ç iY K¬M ?¢- +ÁM +| # i¬M; i¢B ç•v +ÁM ç†i Km K°i Qi
/B i? i iQ`M #° K'v i?S ç|- #¼M ?¼ ?ŠM +kM; ç m HÁM; +?9i çB\

J°i ç Q H¢B K°i ç Q +„i çB +O ç`+? M?•M K°i Qi i?`i- M;`v M`Q +kM; M?Q p"v- +| i
K°i F?®B #¢+? +®iX

h`QM; HÁM; •K i?¬K [mv i çBM?¬ æQÌM; S?QM; /¬M /¬M i`¬K i oM? H¢B- iQ`M i•K i

E?B m h?B M H M; pšM Î# M M;QÌB æQÌM; S?QM;- T?O T?K+ i` M K†i ç´i M;O ;"iX
H M;- iBM? ?²M GBM? E?B T L? M pšM K°i KU+ M?bM +?,K +?9 æQÌM; S?QM;- I
S?QM; `ìB F?ÄB MÆB M`v- M?QM; M`M; #B i F?¬M; +| F?ª M,M;X h?ìB ;B M iB T
H„K M?QM; GBM? E?B T L? M ç½ +| i? ?B m çQÊ+ iQM? +€+? +O æQÌM; S?QM;

*QM M;QÌB ?„M `´i +® +?´T- +kM; `´i K M; i?M- ?„M Hm¬M v m ?"M `ä`¬M;X L m M
ibM? i®i i?b ?„M b) F?¬M; bQ çQ pÈB M;QÆBX L?QM; M m ç„+ i°B pÈB M;QÌB i?•M
ç M HQM; i`ìB HÎ ç´i- ;` +?| F?¬M; v M- K` G•K L?QÊ+ .B M H¢B +?QM? H` M;QÌB
çìBX

L m F?¬M; T?ªB ?„M iÈB F`T H9+ i?b G•K L?QÊ+ .B M ;BìM`v ç½ +? i`²BX G•K L?
F` F?¬M; i? +?¢K p`Q i`QM; HÁM; +O æQÌM; S?QM;- imv i ç®B F?¬M; +?Q T?ûT

L;QÌB +O # i¬M; /€K ?¢ ç°+ G•K L?QÊ+ .B M- /€K çª i?QÆM; M`M; 'v- pÈB iQM?
b Q +| i? #Ä [m \

æQÌM; S?QM; [mª i?"i `´i HÊB ?¢B- çB K M`v GBM? E?B T L? M F?¬M; Km®M i?
M?QM; i?U+ HU+ +O ?„M +ÁM i?'T - i? M?QM; +ÁM M?€Q M?Q p"v- +,M #ªM F?
?„M +?d +| i? #`M;QÌB +O #®M i¬M; # Q p•v- HQÐM; #¢B +•m i?QÆM;- /M +| E
+kM; F?¬M; i`€M? çQÊ+ i?'i #¢BX

Jm®M ;B9T ?„M ?| ;BªB ibM? i? F?| tY M?QM; F?¬M; çQÊ+X *?d F?B M;?o çQÊ+
çB+?- æQÌM; S?QM; KÈB +| i? M iQ`MX

@ hB m h?B M- +?9M; i çB5

GBM? E?B T L? M # M i`QM; +Æ i? E?B m h?B M H M; M|BX

E?B m h?B M H M; +?"K `½B çSM; H M- /MM; K|M; pm®i pB i H M ç´i p`B +€B- i?•
K`M ç KX

G9+ æQÌM; S?QM; idM? H¢B- ?„M T?€i ?B M E?B m h?B M H M; F?¬M; i?'v- +ª G
i?'vX

h`QÊ+ K„i KbM? +?d +| K'v +?[ KûQ K| /Q K|M; pm®i pB i` ,

@ *?9 w M iQ`M5

*?„+ +?„M H` /Q E?B m h?B M G M; /MM; K|M; pm®i ç H¢B- K` M;QÌB #`v M| pB i
GBM? E?B T L? MX æQÌM; S?QM; M?QÈM K`v- F?¬M; `ä M? ç¬m FB +| +?O w [m

>„M F?¬M; #ÎB bU K'i iQ+? +O E?B m h?B M G M; +kM; GBM? E?B T L? M K" H
i?O ?° HBM? +O "i S?¬B :B€T- +kM; #B i çQÊ+ KbM? ç M; H"K +?mv M ;bX L" M;
KbM?- i'i M?B M b) F?¬M; iU ?çB KbM?X

L?QM; M" M; ? B M; QÌB F?¬M; `ä K" #Ä +?çv M?Q p"v F?B M æQÌM; S?QM; +| +?9i
H€i +kM; F?¬M; M; ?o ` çQÊ+ +€B ;b M M çÆM ;B^aM F?¬M; i? K M; ?o M[X

>ÆM M[ç•v +| ;b H" F?¬M; i®i\ h?ìB ;B M pW `²B ç½ T?¬M ç m , p"Q E?B m h?B
i?"i +kM; iQ H M- +?ŠM; M?[M; /€K çÆM i?QÆM; ç°+ K½ p"Q T?•M çQÌM; +O M; Q
/€K ç®B K†iX G¬M i`QÊ+ ç€M? pÈB hB m >"K h`Q- M m F?¬M; T?^aB çQÊ+ E?B m
ç®B T?QÆM; i`9M; ç°+- KbM? +kM; F?¬M; T?^aB ç®B i?OX

>B M içB i`Ê HU+ /mv M?'i +O KbM? ç½ `ìB çB- +?mv M ;b +kM; +?d /U p"Q M,M
p"v i?¬B- M?B i ?mv i æQÌM; S?QM; HçB b¬B i"Qf L; QÌB Î i`QÊ+ M; ?`+? +^aM? +
+?B M ç'm +"M; KçM? K)X

L?Q p"v +kM; +?Q KbM? +| i? M?bM HçB- pÈB M,M; HU+ +O KbM? +| i? H"K ` i`
G M; +MM; GBM? E?B T L? M ?ŠM H" F?¬M; # Q H•m b) i`Î p - +?Q M M +kM; F?¬

a„+ i`ìB +ÁM +?Q b€M; - æQÌM; S?QM; HûM H9i iW M?" M; QÌB i +?çv ` - ?„M bQ pÈ
ç m T?^aB +^aM? ;B€+- iBM? i?¬M H M`i + Q- K°i F?Q T?€i?B M ` MÆB M"Q M; mv ?

kkYX *?QÆM; kRN, >mv i J æQÌM; S?QM;X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;B^a, Jç+ J†+

*?QÆM; kRN, >mv i K æQÌM; S?QM;X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

JK+ iB m +O æQÌM; S?QM; H" h? M; i?"M?- K'v M; "v i`QÊ+ i`QM; i?"M? M; ?o M;Æ
H" i?"M? i`b /Q \*9+ >Q æQÌM; +QÈT çQÊ+- # M i`QM; ?ŠM M?B M +| M?B m b^aM

æQÌM; S?QM; çB H¬M M"v +?QM? H" Km®M ?Ov /B i? i b^aM M; ?B T +O *9+ >Q a

*kM; K v K'v M; "v pW `²B ççB M€Q # i¬M; - +kM; ;B i; -M ? i K'v ç iY- M; QÌB +Á
i•K T?9+ - +, M #^aM F?¬M; +| ;b mv ?B T- K" pB M #BM? +O # i¬M; +ÁM +?Q iÈB-
çQÌM; +kM; F?¬M; ;†T M; QÌB M"Q- i?m" M HÊB iB M p"Q i`QM; h? M; i?"M?X

" M M; "v Î i`QM; i?"M? M; ?d içK K°i M; "v- çÊB ç M ç K /"B M?•M ioM?- æQÌM; S?
M; ?B T +O *9+ >Q æQÌM; Î h? M; i?"M?X

h`QM; ç K ç| - >ÆM KQÌB +O ?"M; T?'M bQM- iB K v T?K+- bÁM; #ç+- iYm H•m- F
b)- ç iY +? i ?ÆM K'v +?K+ M; QÌB- i'M i?'i M; ?B K i`¼M;X

æQÌM; S?QM; ;B®M; M?Q +QÌM; ççQ- +S ç M b^aM M; ?B T M"Q +O *9+ >Q æQÌM
?Ä - i?'v +€B ;b ?[m /KM; HB M #Ä p"Q K`^aM? F?¬M; ;B MX

*?ì ç M F?B L; mv i *¬ JBM? +O *9+ >Q æQÌM; M?"M çQÊ+ iBM çB p"Q h? M; i?
bÈK i?W /`T ç K i®B #Ä çB K'i /çM; - +?d ç HçB +?Q L; mv i \*¬ JBM? +K+ /B M `®

L; mv i *¬ JBM? F?m¬M K†i im'M i9 ç m iS+ ;B" M ç M p†M p Q- •K i?¬K M; ?B M ` ,M

@ æQÌM; S?QM; - M m M; QÆB Î i`QM; i v i - i b) F?B M M; QÆB b®M; F?¬M; çQÊ+

G9+ L;mv i *¬ JBM? ç M; # M M"v Q€M i?€M- i?b G¬B EBM? h? M? M?"M ç QÊ+ i
M;QìB ;†T ?¼ ,

@ æ€M; çìBX L;mv i *¬ JBM? iB m #¢+? FB T?ÄM; +?WM; ç½ iQK ç M i€B K†i çB
G¬B EBM? h? M? +ÁM +?Q F?ûT KB M; H¢B- K°i ç iY o¬ ©M? J¬M ç½ p°B p½ +?

@ G¬B T?| K¬M +?O- +Æ M;?B T +O +?9M; i i`QM; G•m i?"M? ç½ #` M;QìB ç®i
M i`QM; ç m #` +QÊT b¢+?X

h`QM; M?€v K„i- G¬B EBM? h? M? +?QîM; K°i +?QîM; H M #`M; ¶ # M +¢M?- ;B"M
@ *€B ;b\

"M ;¶ F?¬M; +?`m M´B HU+ ç¢Q HB M #B M i?"M? #°i K`M- G¬B EBM? h? M? F?m
@ h´M i?'i M?B m ? v Qi\

æ iY FB MÆK MÈT HQ bÊ ç€T,

@ Pi M?'i H` ? B i`,K p¢M HQÊM; #¢+X

@ E?®M FB T5

G¬B EBM? h? M? ;B"M F?¬M; F bB i-

@ h M æQìM; S?QM; M"v [m€ +`M `Ð- F?¬M; +QB B ` ;b5

.M F?¬M; bmv M;?o- G¬B EBM? h? M? +kM; #B i K'v +?mv M M"v M?'i ç`M? H` /
L?QM; i?O çQ¢M [m€ b„+ #ûM- ç°M; i€+ [m€ M? M? +?|M; çB\

h? M; i?"M? +MM; G•m i?"M? imv `^M; F?¶M; t - M?QM; KÈB K°i M;`v i?¬B- æQìM
;B B ç€M? i`9M;- #ªM i?•M #` i`¼M; i?QÆM;- ?„M +kM; F?¬M; i? H`K` çQÊ+ +?i
B ;B9T çÐ\ > v H` ?„M p®M F?¬M; #` i?QÆM;\

J°i M;`v b m- hQ E?¬M; h?9v +kM; M?"M çQÊ+ #€Q +€Q- i?"M? i`b +O GQm o•M
/B i?ÆM KQìB bªM M;?B T- ç iY +? i K'v +?K+ M;QìB- ç² ç¢+ ç m #` +QÊT ? iX

"„i ç-m iW ?¬K M v- i`QM; T?¢K pB M;`M /†K- +Æ ?² K¶B M;`v ç m T?€i bBM? ` +
JÈB KQìB M;`v i`¬B [m - ç½ +| #ªv i€K i?"M? i`b ;†T ?¼ - +Æ M;?B T # i¬M; ç m

* Q i?O h?B M ;B B +O # i¬M; ç½ K B T?K+ #„i æQìM; S?QM; - M?QM; æQìM; S?
?Q¢i ?ÆMX >¬K M v Î K†i ç¬M;- M;`v ?¬K b m H¢B +?¢v iÈB T?Q i v- ?`M? ç°M; i
`M;- ç¬M; ç€M? K°i i?QÆM;- i•v ç`T K°i +?QîM;- F?B M +?Q ç€K + Q i?O h?B M
K`M; v +ª #|M; /€M; +O ?„M +kM; F?¬M; M?bM i?'vX

>ÆM KQìB M;`v i`¬B [m - /M H` + Q i?O i?B M ;B B M?Q M? m M?QM; +kM; #` ;•v
i`¬K- +,K iS+ /²M iÈB +U+ çB K- ?"M F?¬M; i? #„i æQìM; S?QM; #^K i?•v p¢M çQ
i`QX

L?QM; #¼M ?¼ `®i +m°+ +kM; #B i- ç€K M;QìB KbM? ç½ [m€ t2K i?QìM; æQìM; S
?mv M ;B B M?QM; bQ pÈB ç`+? M?•M K` #¼M ?¼ ç®B K†i +ÁM K¢M? ?ÆM p¬ b® H
K`M;QÊ+ H¢B +`M; ç€M? +`M; ?„M;X

* Q i?O h?B M ;B B # i¬M; +,K iS+- h?B i S?QM; *®i bQ pÈB #¼M ?„M +ÁM +,K iS
h?B i H½Q M?•M im´B +kM; F?¬M; +ÁM i` - H-M M"v M m F?¬M; T?ªB #` æQìM; S?
+O o¢M h?9 æQìM; i?b H½Q +kM; F?¬M; iÈBX L?QM; ç M #•v ;Bì- i`W ç K ç| iW T
æQìM; S?QM; i?b #•v ;Bì M; v +ª æQìM; S?QM; H` /¢M; ;b H½Q +kM; F?¬M; #B i
tm¬B- M;?2 çQÊ+ iBM iS+ H¢B çB p•v +?†M çQìM;- M; v +ª `„K +kM; +?Q ç€M? t
+,K iS+ +?Q çQÊ+ \ L?QM; +,K iS+ +kM; p¬ /KM;- i'i +ª K¼B M;QìB ç m #B i æQìM
F?¬M; ibK i?'v imM; iQ+? +O ?„MX

>ÆM KQÌB M;¨v- +?d /MM; ?ÆM KQÌB M;¨v- K¨ i'i +ª i?¨M? i`b ç m #` æQÌM; S?Q
M¨v H¢B H¨ bªM M;?B T +O # i¬M;- iQ¨M #° #` T?€ ?Ov- T?¨K H¨ ç iY # i¬M; i?B
ç² p"i +O # i¬M; ç m çQÊ+ +?Q p¨Q K`ªM? F?¬M; ;B MX

h?"i +| i? M|B H¨ K°i KbM? +QÐB M;U T?B M;¨M /†K- ;B i M;QÌB T?|M; ?Ä `²B H
M;QÌB i i?®M; ?¨M p¢M T?¬MX

>„M K°i # M H¨K pB + M¨v- K°i # M HûM H9i ibK ?B m iBM iS+X

oB M #BM? +O # i¬M; H¬M M¨v bQ pÈB M;QÌB i`QM; T?•M çQÌM; H9+ i`QÊ+ +ÁM
ç m ç M ? B # h?B M ;B B- i`mM; T?~K h?B M ;B B +kM; +| ? B M;QÌB- ç` ;B B i?
i?b K'v i`,K M;QÌB- ?ÆM M[ T?Q i`QÊ+ +ÁM +| ç iY # i¬M; #` æQÌM; S?QM; ç€
i'M; H¢B +| i? H M ç M ? B M;¨M M;QÌB- M¨v +ÁM +?Q iQM? M;QÌB +O o¢M h?9

h`QM; o¢M h?9 æQÌM;- h?B M ;B B +?d +| K°i- +?QM? H¨ h?B i S?QM; *®i- M?QM;
G¬B o•M "€Q- +kM; iQÆM; çQÆM; pÈB K°i h?B M ;B B i`mM; T?~KX *?Q M M o¢M
Qi M?'i M?QM; b® HQÊM; + Q i?O H¨ M?B m M?'iX

*?ŠM; [m æQÌM; S?QM; pšM F?¬M; ibK ?B m çQÊ+ E?B m h?B M G M; +kM; GBM
ç| i€+?` ? B M;QÌB M?Q #B M K'iX o®M æQÌM; S?QM; +ÁM iQÎM; GBM? E?B T L
G M; ` M;Q¨B Km®M ç¢B F? B b€i ;BÈB- ?'T

J¬M ?¢ ç iY +O +?QM? KbM? H¨ K°i ç€K T? p"i- H¢B +ÁM i`€+? i°B H M ç-m i - i
G¬B EBM? h? M? +ª ;B"MM¡B,

@ h?B i H½Q ç-m- HÁM; ç iY o¢M i?9 çQÌM; KÄB K i- +?ŠM; H) ç iY h K i¬M; #¼M
h'i +ª K¼B M; QÌB ç m iW h¬M; K¬M p°B p½ +?¢v iÈB ç•v- M?QM; ç iY h K i¬M; +?9
M; ÆB K°i M; ¨v +kM; F?¬M; +|- +?ŠM; H) ç iY o¢M i?9 çQÌM; +€+ M; QÆB H¢B H¨
i?•M i? +O #¼M +?9M; ç€M; ;B€\ h?B i H½Q ç-m M; QÆB ç½ iWM; M¨v im´B `²B

GÌB M¡B M¨v +kM; K„M; +ª hQ E?¬M; h?9v p¨Q- hQ E?¬M; h?9v ?mM; /[HB + G¬B E
HQÌB +?´T M?†i pÈB +€B i M i?¬ H¶ iQ K²K M¨vX

J„i i?´v M¡B i? K ;b çB M[+kM; b) ;•v iQ +?v M- hQ E?¬M; h?9v KÎ KB M; M¡B ,

@ h?B i æQÌM; +?O- >mv i J æQÌM; S?QM; ?¬K M v +| ;B i ç iY h K h¬M; #¼M i -
;B i ç iY o¢M h?9 æQÌM; +O M; QÆBX h?2Q +€B ç¨ ;B i M; QÌB +O ?„M- i?b F?¬
KkB i?QÆM; b) +?d ?QÈM; o¢M h?9 æQÌM; +O +€+ M; QÆB- ç M H9+ ç|- M; QÆB +
+ÁM +| i? +?d HQ i?•M KbM? b Q\ h i?´v +?B #^M; ?B M i¢B K¼B M; QÌB ` i? K +
+?¶ ~M i?•M +O æQÌM; S?QM; - M?Q p¨v i?b F?¬M; +¬M T?ªB HQ H„M; i?O çQ¢M

a„+ K†i h?B i S?QM; *®i H° ` p F?| /Á i`QM; +?®+ H€i- ?„M +kM; H¨ HQ¢B HW
i B- K†+ /M #B i `ä K¼B M; QÌB H9+ M¨v M M +?´T M?“M HB M ?B T +MM; M? m- ç
HÌB M¡B +O G¬B EBM? h? M? p¨L; mv i *¬ :B JBM? +kM; F?B M ?„M F?| +?`mX
?„M p¨B +€B i?b ?„M ç½ +ªK i?´v HÌB ç M; ?` M¨v +| i? +?´T M?“M çQÊ+X

@ *kM; çQÊ+5

h?B i S?QM; *®i ;"i ç-m M¡B

@ J´v M; ¨v M v ç iY o¢M h?9 æQÌM; i +kM; M; ?d M; ÆB +kM; çO `²B- iÈB H9+ T?
+®i i?¬BX æ9M; H9+ i` M i v K´v ç iY /QÈB i`QÈM; +kM; K ?B m +€+? i`mv imM
b M; ;B9T +€+ M; QÆB K°i i vX

L; mv i *¬ :B JBM? JBM? +MM; G¬B EBM? h? M? çQÊ+ /`T KûQ KB M; - +€B ;b ;¼B
+S M?Q i? KbM? p¨ æQÌM; S?QM; K°i +?9i i?M Q€M +kM; F?¬M; +| p¨vX

@ "i [m€

h?B i S?QM; *®i KÎ KB M; M¡BX

@ GBM? h?9 +O o¢M h?9 æQÌM; - +QM M¨Q +kM; p¬ +MM; [mw #€m- Mm¬B HÈM G
i ?B p¼M; # p` +| i? T?€B M; QÌB #ªQp K¬M ?¢ ç iY +O i p¨ GBM? i?9 M iQ¨M
i? ç i M iB m iY æQÌM; S?QM; ç€M? HûMX

@ æB m M¨v i´i M?B M +| i? X

hQ E?¬M; h?9v ;"i ç-mX

@ *?d +¬M i bK ` imM; iQ+? æQÌM; S?QM; i?b K´v M; QÌB #¼M i +| i? ;B i +? i ?„M
+?O +| # Q M?B m GBM? i?9 i?O ?¢ K ?B m +€+ i`mv imM; \

@ *| F?QªM; ?ÆM ? B KQÆB +QM- #ªM i?•M GBM? i?9 +U+ F€ KšM +ªM pÈB KMBX
/B M M¨v i?b +?d +| #¼M +?9M; X

@ h®i H„K- K¼B M; QÌB +?B i?¨M? ?ÆM ? B KQÆB ç°B- K¶B ç°B K M; K°i +QM GB
S?QM; H° /B M- M?´i ç`M? F?¬M; i? M¨Q i`®M çQÊ+5

h?“i H¨ K°i F ?Q¢+? ?Q¨M ?ªQ- M?QM; F?B €T /KM; H¢B ;†T T?ªB `„+ `®B F?¬M;

h?B i S?QM; *®i b B K°i K¬M ?¢ ç çQ ?ÆM ? B KQÆB +QM GBM? i?9 +MM; +?O
M?QM; ?ÆM MY M; ¨v b m- p` K¬M ?¢ ç FB HB M p°B pª [m v H¢B ?²B #€Q,

@ J¬M +?O- K¬M +?O pB + HÈM F?¬M; tQM; `²BX

h?B i S?QM; *®i ç M; ç SM; i¢B +?¶ +?ì ? B KQÆB +QM GBM? h?9 ç M- M;?2 ç QÊ-
 i`€+? +S,
 @ :b K" pB + HÈM F?¬M; tQM;\
 o` K¬M ?¢ ç FB i?Î ;'T M|B
 @ >ÆM ? B KQÆB +QM GBM? i?9 K ?B m +€+? i`mv imM; F?¬M; #B i tªv ` p'M Q
 M;?2 H M? +ªX
 @ *€B ;b\
 a„+ K†i h?B i S?QM; *®i i`-K tm®M;X
 @ h¢B b Q H¢B +| i? M?Q p"v\ *?O M?•M +O +?9M; ` H M? +kM; F?¬M; M;?2 b Q
 æ iY FB M|B
 @ >Q" M iQ" M F?¬M; +| +€+? M"Q çB m ç°M;X úT #¼M M| K°i ?²B M| H¢B +ÁM M?2
 @ G"K b Q H¢B tªv ` +?mv M M?Q p"v\ h?B i S?QM; *®i +? m K"v
 @ L?[M; +QM GBM? h?9 F?€+ ç•m\
 æ FB M?bM h?B i S?QM; *®i K°i +€B- v m Èi M|B
 @ S?-M HÈM ç m H" M?Q i? - +| ? B +QM GBM? h?9 ç°i M?B M #¢Q i~m +ÁM +„M
 h?B i S?QM; *®i ç SM; M;²B F?¬M; v M- ?Q„+ K„i ç SM; H M- b„+ K†i •K i`-K #'i ç
 #~K M|B
 @ a Q H¢B tªv ` +?mv M M?Q p"v\ h¢B b Q H¢B +| i? M?Q p"v\
 J°i # M- hQ E?¬M; h?9v- L;mv i *¬ :B JBM? JBM?- G¬B EBM? h? M? +kM; ç M;
 h?9v i` M K†i i?QªM; +?9i M;?B M;Ì- L;mv i *¬ :B JBM? JBM? p" G¬B EBM? h? M
 iK+X
 L;mv i *¬ :B JBM? JBM? +Q`B H¢M? M|B ,
 @ h?B i æQ`M; +?O- +?Q /M M;QÆB F?¬M; Km®M tm'i HU+- F?¬M; Km®M ç +?Q K
 J æQ`M; S?QM; i?b +kM; F?¬M; +-M /B M K" M F`+? pKM; p i? M"v +?S\
 G¬B EBM? h? M? +Q`B M? K ?B K M|B ,
 @ h?B i æQ`M; +?O +QB #¼M i H" F M;®+ b Q- F?¬M; i`€+? ç QÊ+ M;Q`B i ? v M
 M?Ä- t2K` H-M iB m i`W >mv i J æQ`M; S?QM; M"v +?d +| i? +?Ì # i¬M; +?9M
 M;Q`B +O o¢M h?9 æQ`M; +?ŠM; [m +?d H" iB M çQ`M; çB M; M; K" i?¬B- i`€M
 M;Q`B i +? +Q`B- M|B T?•M çQ`M; +kM; #` æQ`M; S?QM; /B i- +ÁM + K HÁM; H"
 J†i KkB +O h?B i S?QM; *®i +kM; p†M p Q- iS+ ;B" M M|B
 @ *€B Hk +?| K€ +€+ M;QÆB5
 L;mv i *¬ :B JBM? JBM? p" G¬B EBM? h? M? HB M ç SM; H M- i` M i?•M ? B M;Q
 i?•M G¬B EBM? h? M? çB M ?Q [m'M [m M?- +ª M;Q`B TªM; T?'i M?Q T?€i b€M
 G¬B EBM? h? M? iS+ ;B" M M|B
 @ *?ŠM; H) i M|B b B b Q\
 @ :b ç•v- Km®M ç°M; i?O pÈB H½Q T?m ``\
 h?B i S?QM; *®i b m F?B M;?2 ç QÊ+ iBM iS+ FB i?b p¬ +MM; HQ H„M;- i`QM; HÁ
 + Q K°i +?9i H¢B #` M;Q`B F?€+ +?•K +?¼+ M; v i`QÊ+ K†i M?Q i? - H`B M|B çQA
 ;B`M?bM H¢B çB m #° ? B M;Q`B M"v M?Q Km®M ç°M; i?O i?"i bU- M?'i i?`B +kM

*QM G-B o•M "€Q + 'T b€m iW i` M K†i ç' i çSM; H M- ? B +QM K„i HÈM M?Q +?m-M
G-B EBM? h? M? p` L;mv i *¬ :B JBM? JBM?X

J¼B M;Q`B #` æQ`M; S?QM; ?`M? ?ç K°i #KM; ?Ä F?¬M; +| MÆB iB i- M m +S M
ç€M? M? mX L m +S p`v K` ç€M? M? m i?b hQ E?¬M; h?9v +kM; b) #` +m®M p`Q
S?QM; *®i +| G-B o•M #€Q ?¶ i`Ê i?b +kM; F?| i`®M F?ÄB +ªM? i?'i #çBX

@ h?B i H½Q ç-m- çWM; iQÎM; `^M; KbM? HÈM im´B K°i +?9i- +| i? +`v ;B` K` H M
o K†i G-B EBM? h? M? F?¬M; +| w i®i

@ L m ¬M; i?"i bU F?¬M; Km®M tm'i HU+- i?b +S M|B K°i iB M; pÈB #¼M i - # i-
oçM i?9 çQ`M; +O +€+ M;QÆB i`Ê ;B9T- G-B EBM? h? M? i ?¬K M v Î ç•v +MM;
>mv i J æQ`M; S?QM; i?¬B- F?¬M; TªB iÈB t2K M;QÆB /B M i`ÁX

@ æ|M; F`+? +€B +QM K M;QÆB5

h?B i S?QM; *®i +kM; F?¬M; +?`m i?m - p®M H` ?„M +kM; Km®M ;B9T K'v M;Q`B
M[i?b F ç`+? +O K¼B M;Q`B #•v ;B| +?QM? H` æQ`M; S?QM;- bÈK i bK çQÊ+ p` ;
tQM;X E?¬M; M;| çQÊ+ HBM? i?9 KbM? K M; iÈB HçB ;†T +?mv M- ç®B pÈB M;Q`B
HBM? i?9 +?QM? H` KçM; b®M; +O ?¼- ?B M içB M; v +ª +?O M?•M K` +?9M; +kM

@ *€+ M;QÆB i?'v H½Q T?m #•v ;B| ;B®M; ç M; /B M i`Á H„K b Q\ J„i +?| +O +€+
h?B i S?QM; *®i +kM; ç H M K°i i?•M +QÆM; F?Q M|BX

J„i i?'v K'v M;Q`B M`v +?d pb +?mv M M?Ä K` +| /'m ?B m ç°M; i?O- hQ E?¬M; h`
i`€M M|B,

@ sBM K'v p` idM? i€Q HçB i`QÊ+ ç½X h iBM H`B h?B i çQ`M; +?O M|B F?¬M; T?
L[M?•M çQÆM; M?B M ;BÄB [m M b€i- H9+ ç-m M`M; +kM; +?Q H` h?B i S?QM; *
tm'i HU+- M?QM; [m M b€i i? K K°i H9+ i?b HçB i?'v H½Q ;B ?Ä M`v F?¬M; +| p
i?9 +O pçM i?9 çQ`M; +| i? ç½ ;†T +?mv M i?"i +kM; M MX

L;?2 çQÊ+ +•m M`v- h?B i S?QM; *®i ?Qi K°i ?ÆB i?"i b•m,

@ ošM H` hQ E?¬M; T?| i¬M; +?O ?B m +?mv M- H½Q T?m +kM; F?¬M; Km®M +?'T
oW M|B pW iªM çB +QÆM; F?Q p` ç`+? w +O KbM?X

hQ E?¬M; h?9v çSM; K°i # M KÎKB M; ?ÄB,

@ h?B i çQ`M; +?O- #¼M i M;?2 ççB / M? GBM? i?9 +O oçM i?9 çQ`M; ç½ H•m- +
HÈM H M pÈB +?O M?•M +O KbM?- ç½ #` i?m-M /QĐM;- +?Q iÈB #•v ;B| ç m +?d
ç°i M?B M HçB M´B çB M ;B i +? i +ª +?O M?•M +O KbM? \

h?B i S?QM; *®i M?Qm K`v- +?mv M M`v ç9M; H` +Æ K`i +O oçM i?9 çQ`M;- ?¬K
`^M; G-B EBM? h? M? +MM; L;mv i \*¬ :B JBM? KBM? b) +ÁM ?Q`B M;?B KbM?X *
h?B i S?QM; +®i [mv i ç`M? ;BªB i?Q+?X

@ GBM? i?9 #çQ ç°M; i? M`v +kM; F?¬M; TªB H` H-M ç-m iB MX

h?B i S?QM; +®i +?"K `½B M|BX

@ L?Q +€+ M;QÆB i?'v ç'v- HBM? i?9 +O pçM i?9 çQ`M; [mª i?"i +?d M;?2 H`B +
pb [m€ i`bM? ç`Q içQ p` i?m-M /QĐM; K°i HBM? i?9 i`QÎM; i?"M? [m€ F?| F?,M-
i?m-M T?K+- #¼M +?9M; ç½ +| bmv M;?o +O KbM?- +?9M; +kM; F?¬M; ? M;®+- H
i?"K +?Q +ÁM i?¬M; KBM? ?ÆM +ª +QM M;Q`BX \*?Q M M i`QM; [m€ i`bM? i?m-M
pW +?Q `QB p¼i pW +?Q KSi i€Q- ç€M? K„M; i?b ç9M; H` F?¬M; i? i?B m- M?QM
+O +?9M; +?šM; M?[M; F?¬M; #Èi K` +ÁM bBM? ` ç`+? w pÈB +?O M?•M +O KbM
i?"K +?Q +ÁM +| i? i'M +¬M; +?O M?•M +O KbM?- K` #•v ;B| - +?d +¬M K°i +QM
H M? +?Q #¼M +?9M;- i`'M €T #¼M +?9M;X GBM? i?9 imv +| HBM? i`Q- M?QM; +?

+O HBM? i?9 iW +'T b€m i`Îtm®M; + Q i?'T F?¬M; ç m- +?d +| i?9 i`mM; +?B pC
b€M? M; M; pÈB HQ`B M;QÌB- i?"K +?Q +ÁM i?¬M; KBM? ?ÆM +ª HQ`B M;QÌBX
@ " KQÆB M,K i`QÈ+- i`QM; p¢M i?9 çQÌM; +| K°i +QM i?9 pQÆM; ç½; B` +? i i¢E
ç°M;- i`QM; K°i ç K K` p¢M i?9 çQÌM; +? i K'v i`,K ç iYX *?Q iÈB H9+ H¬B p•M #€
i?9 pQÆM; i?b HBM? i?9 #¢Q ç°M; KÈB F i i?9+5 .o M?B M- HBM? i?9 `i ?B K F
p"v- #ÎB pb M;QÌB i?m¬M /QÐM; +?ŠM; M?[M; H` +?O M?•M +O +?9M;- K` +ÁM H`
H9+ /½ iQM? ?Q`M iQ`M #` FQ+? i?Q+? i?b +?9M; KÈB F?¬M; M?"M +?O M?•M +O
;B i +?| + +O KbM?X
hQ E?¬M; h?9v M;?2 i?'v M?QÈM; K`v,
@ L|B +€+? F?€+- GBM? i?9 +O h?B i S?QM; *®i M;QÆB K M; ç M iQ`M #° /½ iQ
b Q\
@ G½Q T?m M;?o ç9M; H` M?Q p"vX
h?B i S?QM; +®i ;"i ç¬mX
@ L?QM; p¬ /mv M p¬ +È- H`K b Q /½ iQM? H¢B #` FQ+? T?€i çQÈ+\
h?B i S?QM; *®i H„+ ç¬m M|B,
@ h +kM; F?¬M; `ä H„K- i +¬M çB i?,K /Á K°i +?9iX \*| i? H` KªM? i?' ç` M`v F?¬

h`QM; +?B M ç'm- h~m h?B M S?QM; /QÈB bU +?2 +?Î +O ?„M- ``i i?m”M HÊB H`K
 t9+ ç M æQÌM; S?QM; - K` +€M? i v #` +?ûK K°i M?€i FB - M m F?¬M; T?ªB i M æ
 +'T HB m +? i M; ,M +ªM- +€M? i v +kM; ç½ +| i? #` æQÌM; S?QM; +?†i çBX
 J` ?B M i¢B- i` M M; QÌB æQÌM; S?QM; +| +?S +QÆM; i•K HU+ HQÊM; +O ?„M-
 ;B'm X
 J'v i?B M ;B B + Q i?O M; ;2 ?„M M|B M?Q p”v KÆ ?²- F?¬M; F?ÄB KÎ KB M; ?ÄB,
 @ L|B `ä +?9i çB- +QÆM; i•K HU+ +O M; QÆB `®i +m°+ H` +€B ;b\
 h~m h?B M S?QM; H9M; i9M; ;½B ;½B ç-m- M? ;B¼M; M|B,
 @ G` K°i H€ HK+ #bM?5
 hQ F?¬M; h?9v M; ¢+ M?B M M|B,
 @ GK+ #bM? H`K b Q +| i? i`mv imM;\
 @ GK+ #bM? +O ç iY- tQM; H` HQm imM; #bM?X
 h~m h?B M S?QM; ;BªB i?Q+?-
 @ L m H` bY /KM; M,M; HQÊM; +QÆM; F?Q- K°i F?B +| M; QÌB +MM; +QÆM; F?Q
 +QÆM; i•K HU+ b) ;„M p`Q ç®B T?QÆM; i` M M; QÌBX a m K°i i?ÌB ;B M M; „M #`i
 +?•M ;BŠK [m K†i ç'i- +kM; b) HQm H¢B- K` +?d +| i +| i? M?bM i?'v HK+ #bM?
 G¬B EBM? h? M? p¶ €M M; ¢+ M?B M M|B,
 @ L,M; HU+ +O +QÆM; i•K M`v ç M ``i ç9M; H9+- G¬B K¶ +kM; H` H-M ç-m iB M
 L;mv i*¬ :B JBM? Î K°i # M F?| /^M M´B,
 @ o”v +ÁM +?Ì +€B ;b- K m /šM +?9M; i i?2Q 'M Fw çm´B i?2Q ?„MX
 hQ F?¬M; h?9v ?ÄB,
 @ L,M; HQÊM; +QÆM; i•K +O M; QÆB /mv i`b çQÊ+ # Q M?B m H•m\
 @ æ iY F?¬M; +| iB T t9+ ç M æQÌM; S?QM; - +?ŠM; [m H` HÊB /KM; +?B m i?S+
 i` M M; QÌB ?„M K` i?¬B- /U i?2Q ç iY çQ€M +?WM; - KÈB +| i? /mv i`b F?QªM; #
 i? +MM; ?„M i`U+ iB TiB T t9+ +| i? /mv i`b MY i?€M; +kM; F?¬M; i?“M? p'M ç
 @ " M;`v
 hQ E?¬M; h?9v ;”i ç-m-
 @ L?Q p”v- ?¬K M v M; QÆB i¢K i?ÌB M; ?d M; ÆB i`QÈ+ K°i M;`v- M;`v K B +?9M;
 æQÌM; S?QM; X
 @ æ iY F?¬M; +| ;b ç€M; M; ¢BX
 h~m h?B M S?QM; p¬ +MM; +ªK ç°M;
 @ *?d H` K°i +?9i M; Q¢B i?QÆM; X
 @ L; ;2 HÌB- çB M; ?d M; ÆB- i®B M v /QÐM; çO iBM? i?¬M- b€M; ?¬K b m +?9M; i
 hQ E?¬M; h?9v ?Á €B M|BX
 h~m h?B M S?QM; +ªK ç°M; ç M `ÆB MQÈ+ K„i- +kM; F?¬M; FB M i`b M[,
 @ h¢ ÆM T?| i¬M; +?O Qm €BX
 a m F?B h~m h?B M S?QM; +MM; i M æ` ;B B + Q i?O çB- G¬B EBM? h? M? +MM;
 #`i K½M M?bM hQ E?¬M; h?9v- ? B M; QÌB #¼M ?¼ +ªK i?'v M[ M?•M M`v [m€ +?m
 Km®M KQÊM HÁM; M; QÌB- +kM; F?¬M; +-M M?Q p”v +?S X >ÆM M[- i M h~m h?B
 F?¬M; +| ;b iB K +?'i- KQÊM ?ÆB ?„M +| Q+? HÊB ;b\

æ®B K†i pÈB €M? K„i +O ? B M;QÌB- hQ E?¬M; h?9v +QÌB M|B,

@ h #B i w M;?o +O +€+ M;QÆBX *?ŠM; [m H“- i`W ?¬K M v +| i? H`K +?Q ?„M i
+kM; +| i?ìB ;B M çB m ç°M; M;QÌB # M M;Q`B i`î p X >B M içB +| h`m h?B M S?Q
ç iY +,M #ªM F?¬M; +-M HQ H„M; ç T?ÁM; `²BX *?9M; i +kM; Km®M i?m MçT M
i”T î +?mM; K°i +?¶- M?Q p”v K°i +| i? i`€M? F?ÄB +€B +? i- ? B +kM; +| i? T?ÁM
MÆB M`v +?çv i`®MX

G¬B EBM? h? M? ;”i ç-m bmv M;?o K°i +?9i M|B,

@ M;QÆB M|B +| Hw- i ç•v b) H`K +?Q ç iY # M M;Q`B i`î HçBX

h?ìB ;B M K°i M;`v- çB m ç iY # M M;Q`B #`T?•M i€M i`î p - +ÁM +| # #®M i?B M
+kM; #`ç€K M;QÌB hQ E?¬M; h?9v F m i`î HçBX

L;`v i?S ? B i`ìB pW b€M;- #ªv h?B M ;B B + Q i?O K M; i?2Q h`m h?B M S?QM;-
çm’B i?2QX

æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ H`Hç- #îB p b iW ?¬K [m i`ìB t +?B m #„i ç-m- ?„M b) i
T?ªB i K i¬M; ç iY `²BX h`QÊ+ FB K¶B M;`v +kM; +| i? ;†T çQÊ+ F?¬M; Qi ç°B
T?ªM; T?’i i`QM; M?€v K„i ?Q`M iQ`M +? i bç+?X

æQÌM; S?QM; /o M?B M #B i #¼M ?¼F?¬M; i? M`Q +? i bç+?- bU tm’i T?ªM i?QÌ
t2K +?WM; ç®B T?QÆM; +| i? b) +| +€B ;b ç°M; i€+- K`ç°M; i€+- imv i ç®B H`+?

*~M i?”M bmv iQM? i?”i H•mX æQÌM; S?QM; +kM; bmv M;?o F?¬M; ` ç®B T?QÆM
ç ç®B T?| pÈB KbM?X L?QM; KÆ ?²- æQÌM; S?QM; +| K°i HQçB F?¬M; i®i H„K +
b„T tªv ` - i`QM; HÁM; #`ç MûM p¬ +MM;- +ª M;QÌB F?¬M; çQÊ+ iU M?B MX

*ªK ;B€+ M?Q p”v H`K ?„M #’i M- +?d +| i? î *U EB K J¬MX æQÌM; S?QM; F?¬M;
ç`+? M?•M +`M; M;`v +`M; ;¬M- K†+ /M ?„M ç½ +?çv- M?QM; b Q +| i? bQ b€M? p
ç½ +| KK+ iB m i?B M +’T + Q i?OX

GK+ #bM? ’M Fw h`m h?B M S?QM; ç€M? `Èi tm®M;- +kM; +?d +| ?„M p”M F?îB +
t2K i?’v çQÊ+- K°i M?|K M;QÌB M`v çB K°i +?9i M;WM; K°i +?9i- i?QÌM; +€+? K°i
h?B M S?QM; +kM; Km®M i` K°i +?9i æQÌM; S?QM; /B ç°M; H° imv M- +kM; i`b ?

G¬B EBM? h? M? +MM; L;mv i *¬ JBM? K†+ /M ;B®M; M?Q FB M #Ä i` M +?ªQ M
#B M T?€TX h`m h?B M S?QM; #’i [m€ +?d H`K°i M;QÌB im Hmv M ç M +ªM? ;BÈB
i•K HU+ i?ìB ;B M /`B- çQ€M +?WM; F?¬M; +-M MY + M? ;Bì b) i?Q€i HU+X +?d
MûM ?QÆM; ?Q†+ H`K°i MûM M? M; i?ìB ;B M i` M?bM K°i +?9i `²BX

L?QM; ?”M +?QM? H` æQÌM; S?QM; çB H`F?¬M; i?ŠM; i„T- +QM; +QM; M?B m M
M?|K M;QÌB i?QÌM; tmv M +ÁM Km®M çB m +?dM? ?QÈM; KÈB +| i? iB T iK+ i`m

@QyQ@

kk9X *?QÆM; kkj, *| L M :B i > v E?¬M;5

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; kkj, *| M M ;B i ? v F?¬M;5

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

"i [m€ +?d +—M ç¢B F?€B #B i æQÌM; S?QM; /B ç°M; T?QÆM; ?QÈM; H" / H"K`²B
+€+? pÈB æQÌM; S?QM; +~M; M; ~v +~M; ;—MX æ€K M; QÌB hQ E?¬M; h?9v i?QÆM;
h?B M; B B + Q i?O i`Î p K M; i`i +ª i K i¬M; ç iY K B T?K+ æQÌM; S?QM; Î i` M ç
M~v +ÁM +| K°i M; QÌB çB #€Q +?Q h?B i S?QM; *®i- ç +?Q ?,M K M; i?2Q ç iY o¢
M? m i? K; B X

.®+ ? i i`i +ª HU+ HQÊM; #®M i¬M; K¬M- Î ;—M æQÌM; S?QM; # KQÆB /†K ç` T?
pÁM; - KÎ` i®B QK KB M; i9B- +?d +?Ì æQÌM; S?QM; K°i +QÊ+ #QÊ+ p~Q iÈB H" i

*ª M; ~v ç€M? M?¢M- +m®B +MM; #`M?¢M K´ K„i- æQÌM; S?QM; ?¬K M v; †T; †T p`
ç`+? M?•M- i`QM; HÁM; ?„M +ªK ;B€+ #`i M +~M; i,M; K¢M?X

æQÌM; S?QM; #B i- KbM? F?¬M; i? Î +€B ç` T?QÆM; M~v M[- bÈK Km°M; b +kM;
?„M [mv i ç`M? i?"i M? M?- HB M +?m~M #` iW ç•v çB- h?B M h9 +kM; F?¬M; +| i
+?Q +¬ +¬ +€+ M~M; i? K T?B M iQ€B- t2K` #ªM i?•M +?d +| i? çB iÈB ç` T?QÆ
.B K h? M? « GQM; "ªQ`²BX

h?B m; B i`QÊ+ ? i çB MÆB M~Q i`®M i`€M? `²B ?½v M|BX L?QM; H" E?B m h?B
`®i +m°+ ç½ +?çv çB ç•m\ amv M; ?o K°i +?9i- æQÌM; S?QM; [mv i ç`M? F?¬M; [
M~M; M m H" ibK F?¬M; çQÊ+ KbM? +kM; b) i`Î p h?B M h9- çÊB M; ~v b m KbM?
b) ;†T K†iX

*?mv M T?QÆM; ?QÈM; - æQÌM; S?QM; HB M ?QÈM; .B K i?"M? +?çv ;'T iÈB- M?Q
iÈB KQÌB /†K çQÌM; - t t K°i KªM? +?B +?Qi ç—m M; QÌB ?B M` i`QM; i—K K„i æQ

h?¬ bÆ ;BªM HQÊ+ iQM? ?¢ tm®M; - Qi M?'i +kM; +| b€m #ªv i`,K M; QÌB- K†+ /M
+| i? i?'v ?bM? ?Q +9+ i` M #° M; U+ #¼M ?¼X

@ "¼M ?¼ H"K b Q #B i i?B m ;B Î +?¶ M~v tm'i ?B M\ h?"i i`MM; ?ÊT\

æQÌM; S?QM; F?¬M; ?B m` b Q- M~v b€m #ªv i`,K M; QÌB- Qi M?'i +kM; +| ? B
æQÌM; S?QM; M m H" M?Q p"v ?QÈM; iÈB- M?'i ç`M? ;†T T?ªB i B QÆM; - i`W T?E
i?OX

LÆB t M; QÌB *9+ >Q æQÌM; +kM; T?€i ?B M` i?•MªM? æQÌM; S?QM; - iBM? i?
~mM; H M- ?QÈM; ?„M # M M~v çm´B H¢B ç•vX

æQÌM; S?QM; M? M? +?•M #Ã +?çv- ç€M? F?¬M; H¢B +ÁM i`®M F?¬M; /"v M´B b
i?2Q ?QÈM; i v T?ªB +O KbM?- M?QM; ?QÈM; # M FB +?çv` K'v M; QÌB- H¢B +
æQÌM; S?QM; i`QÊ+ K†iX

æ9M; H" o¬ ©M? K¬MX

a„+ K†i æQÌM; S?QM; M?'i i?ÌB •K i`—K tm®M; - H—M ç—m iB M çKM; T?ªB M; QÌB *
H" i`MM; ?ÊT- M?QM; +?d +?®+ H€i b m H¢B çKM; T?ªB o¬ ©M? K¬M- M~v +,M #ª
#¼M ?„M +| i? #B i i`QÊ+ ç M p`i`Q +O KbM?- +?Q M M Î +?¶ M~v #® i`Q K B T?

> B çQÌM; F?¬M; i?¬M; - æQÌM; S?QM; +?d +| i? HU +?¼M +?mv M K°i T?QÆM; ?
F?ÃB i?'T i?ÁK #`i M- M?Q ?„M çQ€M- # M M~v- ;B®M; M?Q i`QÊ+ K B T?K+ +| ç
o•M i¬M; ç m Î ç•vX

@ "¼M ?¼ `®i +m°+ +| i?O çQ¢M ;b +| i? #B i p`i`Q +O i?B m ;B \

L½Q æQÌM; S?QM; F?~M +'T bmv iQ- +ÁB çÌB M~v F?¬M; i? M~Q b) +| HQ¢B M,M
?¼ M?'i ç`M? H" /MM; T?QÆM; T?€T ;b ç†+ #B i- ?²B iQÍM; H¢B ? B M; ~v i`QÊ+ ;
+?O çQÊ+ +kM; M?Ê iÈB M; ~v ?¬K [m K°i +m°+ +?B M ç'm- Î i`i +ª i`QM; +?B M ç'
ç'm ç +?Q æQÌM; S?QM; +| +?9i M; ?B M; ÌX "ÎB pb H9+ 'v K°i æ` ;B B + Q i?O ;
;B B- K">mv M; B B FB - T?ªM; T?'i +?ŠM; [m H" +€+? F?¬M; ç®B pÈB KbM? ç€M
+| ç€M? iÈB i` M M; QÌB KbM?- +?ŠM; H) +?d H" M?Q p"v H" +| i? i`mv tûi ç M ?"M
[m€ F?Q i`QÆM; K°i +?9i çB\

æ M; H†M; v M- æQÌM; S?QM; +?Êi +^aK i? 'v K†i ç'i /QÈB +?•M KbM? iW iW`mM; H
K¶B K°i T?QÆM; ?QÈM; - ç m +| ?ÆM K'v i`, K M; QÌB ?MM; ?' iB M HçB ; -M- M° F?
iK i? "M? #®M +¶ F?Q i? K½M? HB i- ç2K ? „M p•v +?†i î # M i`QM; X

h`®M F?¬M; i? i`®M- i`€M? F?¬M; i? i`€M?5

E?¬M; ç M K°i F? „+ - M; QÌB +O GQm o•M i¬M; - o¬ ©M? K¬M +MM; *9+ >Q çQÌM
ççB [m•M i`U+ HB M ç2K æQÌM; S?QM; # Q Î +?QM? ;B[X

æQÌM; S?QM; M; QM; +?çv i`®M- HŠM; H†M; çSM; M; mv M içB +?¶ - +QÌB F? 'K°i
H`Hm¬M +| M? [M; +?mv M F?| HQÌM; X M?QM; #^M; p`Q M? [M; M; QÌB M`v- K†
S?QM; - ? „M +kM; pšM +| iU iBM i`®M i?Q€i- #ÎB pb çÁM b€i i?O ? „M +ÁM +?Q +|
M m F?¬M; T?ªB Î K°i F? „+ b m +MM; - ? „M F?¬M; Km®M p`M /KM; X

h?B i S?QM; *®i K M; i?2Q ç iY æQÌM; >ç +MM; pÈB ççB [m•M GBM? i?9 pW KÈB
iÈB +€+? æQÌM; S?QM; +?B ?ÆM KQÌB i`QÈM; - h?B i H½Q ç-m #çQ M°- ?mM; iÈB

@ hB m iY æQÌM; S?QM; - +ÁM F?¬M; ;BÆ i v +?`m i`|B5

s t - K'v ççQ i?•M ªM? iW F?¬M; i`mM; # v iÈB- i? M? •K +O G¬B EBM? h? M? M
i`mv M tm®M; ,

@ >mv i J æQÌM; S?QM; - ?¬K M v MÊ K€m i`ª #^M; K€m5

æQÌM; S?QM; [m v ç-m M?bM b M; - +?d i? 'v i`QM; K`M ç K tm'i ?B M #ªv h?B M;
+?d +| i?U+ HU+ >mv M ;B B- pWM; p`M; ç€T tm®M; +€+? #ªM i?•M ? „M p`B +?K+
J` >mv M ;B B- +?QM? H`F ?¬K [m +?ûK ` K°i +?QÎM; iÈB ? „MX

@ 5

æQÌM; S?QM; +QÌB F?) K°i iB M; -

@ h?"i ç9M; H` + 'T i? /B M +?Q # 'M i?B m; B 5

ob # „i K°i >mv M ;B B M?Q ? „M- HçB ç°M; iÈB ? B # M; `M M; QÌB +O iS K¬M i¬M
i€K M; QÌB- # h?B M ;B B i`mM; T?~K- M, K h?B M ;B B ?ç T?~KXL; Q`B ` +ÁM ç€
+ 'T FB - çB # „i hB m i?9+ +kM; F?¬M; b B #B i H „K- ?B M içB +?ŠM; [m H` ç ç
ç9M; H` i?B M + 'F € p, MX

h` M K†i hQ E?¬M; h?9v # Q T?O K°i KªM? bQÆM; HçM? - HçM? HMM; M?bM æQÌM

@ æQÌM; S?QM; - M; QÆB ?Ov T?•M çQÌM; - ;B i çQÌM; +?O- i`M b€i ?ÆM ? B M; `M
+| ; b Km®M M|B F?¬M; \

@ E?¬M; +| ; b ç M|B5

@ >ªQ- ?ªQ5

hQ E?¬M; h?9v M; ?B M ` ,M; M; ?B M HÊB-

@ o®M H` i M; ?o M; QÆB F?¬M; T?ªB H` HQçB M; QÌB HçK b€i F p¬ i°B- i?b ` H`
p¬ +Ê ;B i +? i M?B m M; QÌB M?Q p`v- ?¬K M v +?9M; i b) pb M? [M; Q M ?²M +?
i?M- t2K ` M; QÆB +kM; F?¬M; i? M|B ; b ?ÆM5

@ o¬ /mv M p¬ +Ê \ P M ?²M \

æQÌM; S?QM; ? ? +QÌB /`B K°i iB M; - `²B +?Êi bœM; ;B¼M; - # "i i?®i H M M|B ,

@ " 'M i?B m ;B ?`M? i`m i? ;B M- +?d +| K°i M; mv M i „+ - M; QÌB F?¬M; T?çK i i
M m T?çK i i F?¬M; #m¬M; i? M; QÌB5 *? i i` M i v # 'M i?B m ;B H` M? [M; F +?
içB b Q HçB M|B H` p¬ /mv M p¬ +Ê \

hQ E?¬M; h?9v M|B ,

@ " M i`QM; i?`M? h bM? M- ç½ *?O K¬M ?¢ +O i +?ŠM; [m H` KÎK°i iYm H•m- +
+O M; QÆB K` i?¬B- +?ŠM; H) ?„M ç€M; +? i\

@ hYm H•m\

æQÌM; S?QM; F?BM? i?QÌM; M?bM ?„M-

@ æ| H` sm•M H•m- t2K` K¬M ?¢ +O M; QÆB +kM; F?¬M; +| M|B +?Q M; QÆB #B
H•m- +?QM? H` pb Km®M ?'T /šM #`M i?B m ;B K„+ +•m- Km®M /MM; b„+ ç T /K
;B i i - M; v +^a ? B ?° p p¬ i°B i K M; ç M +kM; #` +€+ M`M; /B i F?~m- M; QÌB M
ç€M; +? i\ æ`B H¢B H` +€+ M; QÆB- +€+ M; QÆB +| H`K i? F?¬M;\

@ QyQ@

hQ E?¬M; h?9v #B M b„+ - ?„M [m^a i?`i F?¬M; #B i bU i?`i +?mv M M`v- #ÎB pb H
MB M FB +kM; pb Km®M GQm o•M i¬M; F?¬M; +¬M /QM? /€M; ç M T?B M iQ€B; b
iB M ?`M?X

@ *?d ;BÄB ;B^aQ #B M5

hQ F?¬M; h?9v [m€i K°i iB M;-

@ *?Q /M +?mv M M`v M?Q M?Q HÌB M; QÆB M|B- +kM; F?¬M; +¬M ;B i M; QÌB ç ;

@ *?ŠM; H) +ÁM +€+? M`Q F?€+ \ >„M Km®M ;B i i - i +ÁM ;B[+?Q ?„M M; | + ç-m
+kM; F?¬M; T?^aB i?^M; M;®+5

æQÌM; S?QM; +QÌB H¢M? K°i iB M;X

G¬B EBM? h? M? ÎK°i # M M`B ;B`M K„M; ,

@ a9+ bBM?- T?•M çQÌM; +?O +O h K i¬M; i i?b +?¼+ ;b iÈB M; QÆB\ *?ŠM; M?[
iY FB - +?ŠM; H) i`i +^a ç m +MM; M; QÆB +| +Wm Q€M\

æQÌM; S?QM; F?) +QÌB K°i iB M;- +9B ç-m tm®M;- +?"K`½B H„+ ç-m- i?Î /`B K°i

@ o®M H` i HQÌB +MM; +€+ M; QÆB ;B<sup>a</sup>B i?Q+? M?[M; i?S M`v- ;B i +kM; ;B i`²B
L?QM; +€+ M; QÆB M m Km®M #B i- i +kM; b) F?¬M; F2Q FB i +?9i MQÊ+ KB M
M; QÆBX

M;WM; H¢B K°i +?9i- æQÌM; S?QM; H¢M? HMM; M|B,

@ æ` #`M T?¢K pB M;`M /†K +O \*UEB K J¬M- H` æQÌM; S?QM; i ç€M? T?€- H` h?
p¬ Hm`M H` i +ÁM H` h?B M h9- +kM; F?¬M; +| w M; ?o Km®M M?9M; +?^K K^aM? c
i K i¬M; +€+ M; QÆBX L?QM; H`- T?•M çQÌM; +?O i K i¬M; +€+ M; QÆB b m F?B -
+?O w ç€M? H M ç` T?QÆM; ? B KQÆB /†K /Q h?B M h9 +?B K +S- h?B M h9 +?B
ç X L?QM; # M; QÌB FB - b m F?B i?m Km F?¬M; çQÊ+ H¢B #`v` i?O çQ¢M t'm t
ibK ç iY- w ç² /MM; HQ¢B T?QÆM; T?€T M`v #S+ M; QÌB +O h?B M h9`ÌB F?ÄB M
#U+ `v- M M ;B i ? v F?¬M;\

@ oB + i?m ç iY #` +?†M H¢B- i`QÌM; H½Q h?B M h9 .`+? L?QÊ+ h?¬M bQM; [mv
h?B M h9 +?B pB MX a m F?B K°i i`QÌM; H½Q h?B M h9 F?€+ @ G•K L?QÊ+ .B M
M; ?o KÎiB + +?B m ç½B- HW G•K L?QÊ+ .B M K„+ +•m- #` G•K L?QÊ+ .B M H M
i? M [m€ ?| ;B`M- ?¢ ç°+ i`QM; i?S+ ,M +O G•K L?QÊ+ .B M- F?B M ?„M i?•M i`9
;B^aK- #` # M; QÌB HB M i?O ç^a i?QÆM; X "U+ p¬ bd ? M ?¢- #¢B ?Q¢B / M? /U i
F?¬M;\

@ G•K L?QÊ+ .B M b m F?B i`9M; ç°+ - #^M; p`Q M° F?Q i`QM; HÁM; K` K¢M? K)
#^aQ p +?9M; ç iY h?B M h9`9i HmB iÈB K°i ? M; ç°M; i`QM; *UEB K J¬M- # F F
M; QÌB ç2K MÆB ç| p•v FQM ç M MQÊ+ +?av F?¬M; H¼i- bm®i K°i M;`v K°i ç K- pb
M?Q ?Q M?Q M;¼+ - # F ç| H¢B +ÁM Km®M ?¢ H M? /MM; F?|B i`M +¬M; - w ç²
i`QM; M9B` M; Q`BX hQ F?¬M; T?| i¬M; +?O- M; QÆB H` M[M?•M- M; QÆB M M

ûT T?ªB çB` i?b F i [mª b) H" M?Q i? M"QX "U+ i€M; i" M i?B M HQÆM; X H'v Kç
M?QìM; M"v- +! M M; B i? v F?¬M;\

@ æ iY h?B M h9 b m F?B çQÊ+ æQìM; S?QM; i ;BªB +Sm- aî S?B M o•M +MM; h
K„i M; QìB M; QìB- /'m +?mv M t'm KbM? H"K- # M T? Q iBM M!B H" h?B M h9 +M
;B i M; QìB +O i K i¬M; #M; i?m®+ ç°+- ?çM; ç' B i`„M; i? v ç2M- i?` T?B ?¶M ?
F?¬M;\

@ æ€K i K i¬M; ç iY FB i`Ê h`K oB M; QÊ+- F?¬M; +-M #B i i`„M; ç2M- ` i v pÈB a
*! M M; B i? v F?¬M; 5

@ h +?ŠM; H) T?ªB #! i v +?ì +? i- F?¬M; H"K #'i F€ T?ªM F?€M; ;b- iMv w ç iY h
;B i\

hWM; HìB K„M; KÄ ;B" M /[HB M iB T?MM; ?' F?¬M; +?9i ;B€M çQçM- T?ªM; T?
pmM; H M ç€M? i?ŠM; i` M K†i ç€K M; QìB h K i¬M; - b„+ K†i hQ F?¬M; h?9v- G¬B
*¬ JBM? +kM; +! +?9i F?! +QBX

J†+ /M M!B- î +?¶ M"v +, M #ªM H" ç` #M +O KbM?- M?QM; +kM; ç M; +! M; QìB +

M?[M; iBM iS+ M"v #¼M ?¼ H9+ i`QÊ+ +kM; ç½ M; ?2 [m - M?QM; ?B M içB #` K°
K'v im' B K„M; +?Q i?ŠM; K†i- +€B M"v +?ŠM; F?€+ M"Q #` i€i iWM; +€B p M; /°B>

G¬B EBM? h? M? #m²M #U+ K°i ?²B H•m- `²B iS+ ;B" M M!B,

@ JB M; HQĐB #ûM M?¼M- M; QÆB M!B M?[M; i?S M"v +! #^M; +?SM; F?¬M;\

@ X X X

æQìM; S?QM; +QìB HçM? K°i iB M;-

@ G¬B S?! K¬M +?O- #'M i?B m; B F?¬M; Km®M ç®B +?SM; pÈB M; QÆB- +kM; F
i`bM? #v bU i?"i i?¬BX

*?Q /M H9+ 'v +! M; QìB F?¬M; +? i- M?QM; +?ŠM; H HçB +! F +?`m çSM; ` iU +
b Q\ *, M #ªM H" M!B i?W X L m F?¬M; X æQìM; S?QM; +-M ;b T?ªB +MM; #¼M ?
?„M ç®B +?SM;\

@ L m F?¬M; T?ªB æQìM; S?QM; i F`T i?ìB +?çv iÈB- ?B M içB F?¬M; T?ªB H" h
#€Q i?M- K" H" K'v M; M ç iY h?B M h9 çB ibK +€+ M; QÆB #€Q i?M `²B 5

L; mv i *¬ :B JBM? HçM? HMM; M!B,

@ M; QÆB M!B M?Q p"v- +?ŠM; H +?9M; i +ÁM T?ªB +ªK iç M; QÆB\

@ E?¬M; +-M- K¼B M; QìB #•v ;Bì H" +Wm M?•M- +?d +! K°i F i +K+ F?¬M; +? i F
+ªK iç- M?QM; #'M i?B m; B HçB F?¬M; Km®M HoM? ibM? 5

@ *M `Đ5

G¬B EBM? h? M? ;B" M /[K„M; KÄ K°i iB M;-

@ hB m b9+ bBM?- iS+ +? i i i?¬BX

h?B i S?QM; *®i î# M +çM? ?¬ iQ K°i iB M; ,

@ >W- iB m i†+ æQìM; S?QM; X M; QÆB ;B i #¼M ç iY h K i¬M; +?Q /M H" +! Hw ç
h?9 çQìM; i i?b pb +€B ;b\ S?•M çQìM; +O oçM h?9 çQìM; i î i?"M? hoM? M F
M; QÆB- M; QÆB /U p"Q +€B ;b ;B i iQ" M #° #¼M ?¼\

G¬B EBM? h? M? [m v ç-m M?bM h?B i S?QM; *®i- +, K iS+ M!B,

@ h?B i H½Q ç-m- M; QÆB +! w ;b\

h?B i S?QM; *®i i`ÊM K„i i`ÊM KkB K°i +€BX

æQÌM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- i?ªM M?B M M|B,
 @ M;QÆB M|B H" i ;B i- i?b +?QM? H" i ;B iX
 o¬ Hm"ME?B m h?B M G M; ;BªB i?Q+? M?Q i? M"Q çB M[X æQÌM; S?QM; F?¬M
 +?Q M?[M; i?S M"vX
 @ æQÌM; S?QM;X +?Q /M H" h K i¬M; +?9M; i +| b B i`QÈ+ - M?QM; M;QÆB H¢BH
 T?€i ?Ä X
 hQ E?¬M; h?9v i?"i bU +| +?9i iB + ?"M- K°i i?B m MB M M?Q i? H¢B ùT #ªM i?•M
 p®M iB M ç²`°M; KÎ- M?QM; ;BÌ; ½v ç´ Î MÆB M"v`²BX
 @ +MM; ?„M M|B M?ªK +€B ;b\
 G¬B EBM? h? M? i?"i bU #` æQÌM; S?QM; H"K +?Q +| +?9i bÊ ?¢B- M m ç ?„M M|
 HùT p
 @ >„M H" >mv i J æQÌM; S?QM;X ?„M ç½ ;B i +?| + i" M b€i- K'i çB #ªM iQM? +O K
 i`W K ç-m M"v- M; "v b m b) +| M?B m M;QÌB +? i /QÈB i v ?„MX
 @ >mv i J \
 æQÌM; S?QM; ?W H¢M? K°i iB M;-
 @ *€+ M;QÆB M|B i H" K ç-m- p"v i?B m ;B i H"K K +?Q +€+ M;QÆB t2K K°i +?
 GÌB M|B tQM;X æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ KbM? M M`9i HmB- M?QM; H"- i`QÈ+ F?
 J°M; hU >mv MX
 æ M; H9+ æQÌM; S?QM; Km®M MûK L?Q J°M; hU >mv M` - M½Q ç°i M?B M tm'i
 M?QÈM; K"v- €M? K„i [mûi` #®M ?QÈM;X
 G" i? M? •K +O GBM? E?B T L? M- ?„M +MM; E?B m h?B M G M; ç M; Î T?K + "M-
 +?¶ M"QX
 æ M; H9+ æQÌM; S?QM; ç2K €M? K„i [m,M; ç M p¬ b® GBM? h?9- i`QM; HÁM; ç°i
 /WM; H¢B- F?¬M; M?`M çQÈ+ +QÌB K°i iB M; iQX
 @QyQ@

kk8X *?QÆM; kk9, E L"Q æ M; .B M h`ÁX

o¬ h?QÌM;
 h€+ ;Bª, J¢+ J†+
 *?QÆM; kk9, E M"Q ç M; /B M i`ÁX
 L?|K /`+?, .mM;M?B
 L;m²M, oBTp M/ MXpM
 GBM? E?B T L? M [mª M?B M M; ?o #B M T?€T ;B9T KbM?- K" M" M; H"K #B M T?
 M²B- H-M M"v- M?[M; M;QÌB M"v- bÊ ç½ [m€ ?¶M HQ¢MX
 @ hB m K ç-m- M;QÆB +QÌB ;b\
 G¬B EBM? h? M? M?bM æQÌM; S?QM; ?ÄBX
 @ hB m i†+ M"v i'i M?B M ç½ #B i #` ç¢B M¢M- bÊ [m€ ç| K"5

L;mv i *¬ :B JBM? F?¬M; F?ÄB iB + ?"M M?bM æQÌM; S?QM;X
 a m F?B M|B tQM;- æQÌM; S?QM; ç°i M?B M [m v ç-m HçB M?bM h?B i S?QM; *
 S?QM; M?bM M?Q p"v- i`QM; tm'i ?B M +^aK t9+ #²M +?²M F?¬M; ;B^aB i?Q+? çQÊ+
 MB M M"v- +kM; #B i H'v #^aM H½M? +O ?„M +kM; F?¬M; H"K ;b KbM? çQÊ+ - M?Q
 €M? K„i ;B^aQ ?Qç i FB - HçB KÆ ?²H"K +?Q h?B i S?QM; *®i +| +?9i F?¬M; çQÊ+
 EB m €M? K„i M"v- i`¬M; ;B®M; M?Q ç M; M?bM K°i +QM +€ ç½ K„+ +•m- i`"M ç-v
 @ h?B i H½Q iB M bBM?5
 *•m ç-m iB M æQÌM; S?QM; M|B ç m F?B M i'i +^aK¼B M;QÌB ç m M;m Km°B- i M
 M"v H-M ç-m /MM; HQçB F?~m F?Q i¬M FQM? M"v ç M|B +?mv M pÈB K°i M;QÌB,
 @ *?mv M i?QÆM; M;?` H9+ i`QÊ+ iB M bBM? #`M pÈB i - ?B M içB i ç€T SM; iB
 ;B9T #`M i?B m ;B i bK çQÊ+ K°i +QM çQÌM; b®M;- M?Q p"v M;"v b m E?9+ æbM?
 çQÌM; +€+ M;QÆB i`QM; pÁM; KQÌB M,K- i`QM; M9B E?9+ æbM? +| p¬ b® GBM? i
 M?[M; HÌB M"v pW ` F?ÄB KB M; i?b +^aM?|K M;QÌB ç°i M?B M #B M b„+X
 æ€K M;QÌB hQ E?¬M; h?9v +^aM? ;B€+ M?bM h?B i S?QM; *®i- +ÁM h?B i H½Q ç-
 i?Î T?b T?ÁX æ9M; H" ?Q" M iQ" M p¬ M;?o K"- +?QM? KbM? +kM; +?d ;†T [m æQ
 p"Q F?Q^aM; +€+? F?€ t - i?"K +?Q M; v +^a#° /çM; ç m F?¬M; M?bM i?`v `ä- b Q Hç
 M?•M M"Q pW M|B +?mv M ;b +?S\
 @ > ? X
 æQÌM; S?QM; HçB ç´ /¬m p"Q HY M|B,
 @ h?B i H½Q iB M bBM? F?¬M; +-M iS+ ;B" M- GBM? i?9 ç9M; H" +,M +Æ +O oçM
 GBM? i?9 +O E?9+ æbM? aÆM i?b ç„+ i°B pÈB i K i¬M; +| H" ;b\
 @ h?9B H„K5
 h?B i S?QM; *®i #`i H M K„M;- M m ?„M F?¬M; M|B- F?¬M; #B i b) #` æQÌM; S?QM
 ;b,
 @ p¬ bd- iB m iY FB +?È +| ,M M|B #W #½B- H½Q T?m i?QÆM; HQÊM; pÈB M;QA
 æQÌM; S?QM; M?`M M?ç i +QÌB- iB T iK+ ?QÈM; H½Q ;B°B i? K ;€Q MQÈ+ #`M,
 @ h?B i H½Q ç-m- çWM; H"K p F?¬M; #B i t'm ?´ - +€+ M;QÌB ç½ #„i p¬ b® GBM
 M?[M; KQÌB M,K- çWM; iQÌM; `M; #`M i?B m ;B ?B M içB ç M; ;†T MçM K" +| i?
 p^av M;QÊ+ `²B i?b +ÁM K°i M,K #`M i?B m ;B +MM; b) F?¬M; i? +?Q +€+ M;QÆB
 @ *•K K²K5
 h?B i S?QM; *®i im´B ç½ HÈM- M?QM; +?Q iWM; #`M;QÌB i M|B t'm M?Q p"v- M
 +?^av M;QÊ+ - çÄ +^aK†i HŠM +´ M|B,
 @ H½Q T?m H-M M"v ç M +?d ç ;B i +? i i M iB m iY p¬ bd M?Q M;QÆB- M"Q ç•m
 +?SX
 æQÌM; S?QM; #m¬M; i v ` M|B,
 @ h +?Q iWM; M|B ?ÊT i€+ X
 a„+ K†i ç€K M;QÌB hQ E?¬M; h?9v +`M; i? K +^aM? ;B€+X Zm^a i?"i #¼M ?° +kM; F
 M|B +O æQÌM; S?QM;- +?ŠM; [m i`QM; F?Q^aM; i?ÌB ;B M M"v h?B i S?QM; *®i +
 `²B HçB F?¬M; +| tm'i HU+- F?B M +?Q i?ÌB ;B M ?¶ i`Ê #ÍB pb K°i Qi M;mv M M?•
 æQÌM; S?QM; +MM; M|B v M?Q i?"i- [m KQÌB +•m- p¬ ?bM? i`mM; ç½ iW M®B /®
 i?"i`²BX

@ L;QÆB ç½ F?¬M; Km®M ;B9T #´M i?B m ;B - p"v i¢B b Q +ÁM +U imv i /MM; G
 #ªM i?B m ;B ?¢ tm®M;\ *ÁM i? m / i` +?mv M GBM? i?9 #¢Q ºM; H"K ;b\ L;QÆ
 Km®M M;²B H M ;B€ b Q\

oW M|B æQÌM; S?QM; H¢B ºSM; Kºi # M ;Bª #º p º m º ÈM M?Q #` +„i ;•M +„i i?`

@ æQÊ+ `²B- º9M; H" T?QÊM; ?Q" M; `ÆB tm®M; º'i F?¬M; #^M; ;" M?" `²B- i?B i
 M;QÌB- KQÌB H,K M,K5 JQÌB H,K M,K M"v E?9+ æbM? aÆM b) º M;QÆB tm'i M?"
 M,K +kM; F?¬M; ºQÊ+5 L;mv M w i?b ;B9T i ºM; i?O- F?¬M; M;mv M w ;B9T i?b

G¬B EBM? h? M? i`-K ;B¼M; ?ÄB,

@ h?B i H½Q º-mX +?mv M M"v +| i?"i F?¬M;\

h?B i S?QM; *®i #U+ t M? K†i- M´B ;B" M K„M; ,

@ L;QÆB ,M º HÈM H M "5 hB m iY M"v `ä`"M; º M; /MM; F Hv ;B€MX

L;mv i *¬ :B JBM? H¢M? HMM; M|Bc

@ o"v b Q ?„M H¢B #B i M;QÆB +U imv i /MM; GBM? i?9 H-M i?2Q /'m p i +O ?„M
 M;QÆB º½ +| K"i º"K iW i`QÊ+ b Q\

h?B i S?QM; *®i bYM; b®iX M;?o i?-K º9M; p"v X G"K b Q ?„M H¢B #B i ºQÊ+ +?
 +?S\ p K†i +O h?B i S?QM; *®i H¼i p"Q K„i K¼B M;QÌB F?B M bU M;?B M;ì i`QM

@ h i?`v H" bU i?U+ i?b M;QÆB º M; /B M i`Á5

G¬B EBM? h? M? +ª ;B" M M|B,

@ E?| i`€+? ºQÊ+ M;QÆB H¢B F?¬M; +?`m ;B9T #¼M i - M;mv M H¢B H" Km®M #„
 JB M; h?B i S?QM; *®i M;"T M;WM;- +m®B +kM; F?¬M; i? M|B ºQÊ+ ;b- M;QÊ+ H
 ?„M +kM; H" M;QÌB +| iQM? iB M? #QÊM; #BM?- ?B M i¢B #` ?B m H-K M?Q p"v- +k
 i? ;B i +? i ºQÊ+ æQÌM; S?QM;- M?Q p"v Q M F?m'i b) iU ºQÊ+ `Y `ä`"M;X

æQÆM; M?B M H" H9+ ?„M #„i º-m ºM; b€i vX æQÌM; S?QM; ººi M?B M KÎKB M

@ h?B i H½Q iB M bBM?- H9+ M"v F?¬M; ºM; i?O i?b +ÁM ºÊB º M F?B M"Q M[5

L?QM; HÌB M|B M"v iU M?B M F?¬M; TªB º +?Q h?B i S?QM; *®i M;?2X hB M; M
 iY o¢M h?9 ºQÌM;- ººi M?B M i`mv M º M Kºi iB M; GBM? i?9 F m- b m Kºi F?„+
 # º-m /QÊB bU /šM /„i +O GBM? i?9 +`T b€m +QÌM; º¢B- ººi M?B M M?`i i t¬M;
 #¼M M|H" M?„K i?„M; º M º€K M;QÌB ;¬M *9+ >Q æQÌM;X *?mv M M"v H"K +?Q M
 iQÆM; º®B `ä`"M; º| +?QM? H" b€i +Æ +O h?B i S?QM; *®i pW ºM;- º" M i?9 M

h`QM; b® GBM? i?9 h?B i S?QM; \*®i H-M M"v- M;Q¢B i`W #ªM i?•M G¬B o•M "€Q
 +QM +`T b€mX p" B +?K+ +QM +`T M,KX +ÁM H¢B ?ÆM ? B i`,K +QM GBM? i?9 +
 i?9 +`T # X M?[M; GBM? h?9 M"v º½ º¢i º M im´B i`QÌM; i?"M?- /M b Q h?B i S?
 h?B M h9X K M; GBM? i?9 H" pB + F?¬M; i? i?B m- +?Q M M ?„M º½ K M; ºB Kº
 MºB ºQÌM;X

o®M º| H" Kºi +¶ i`Ê HU+ +QÌM; º¢B- M?QM; ?B M i¢B M|H¢B H" º`+? M?•M +| mv

GBM? i?9 +`T M,K /M # M i`QM; +| T?•M +?B i?U+ HU+- iQÆM; ºQÆM; pÈB Kºi
 +?9M; +| i? i`QÌM; i?"M?- M| +| i? bQ b€M? pÈB Kºi h?B M :B B ?¢ T?~K- Í ;B[
 æ` :B B i?QÊM; T?~K H" bQ b€M? pÈB æB :B B i`- h?B M :B B L?QÊ+X L m F?¬M
 M,K º M|iU M?B M bBM? i`QÌM;- +kM; ºO º b€M? M; M; pÈB Kºi h?B M :B B ?¢

*| ?ÆM ? B i`,K GBM? i?9 +`T #®M iQÆM; ºQÆM; pÈB æ` :B B ?¢ T?~K- ?ÆM # i
 ºQÆM; pÈB >mv M :B B i`mM; T?~KX

Jºi +¶ HU+ F?´M; H² M?Q p"v- b) H" Kºi i? HU+ +QÌM; º¢B +| i? bQ b€M? pÈB +U
 i? €T ºªQX

æQÆM; M?B M K'v i`,K GBM? i?9 M?`Q p`Q >Q *9+ æQÌM; ç9M; i?ÌB çB K iK i" T-
p M; H M- M?[M; GBM? i?9 M`v ç½ ?Q`M iQ`M #` FQ+? i?Q+? ?mM; iQM? ` M; Q
+?9M; ?B M içB +kM; F?¬M; M?"M- +?d #B i M; ?2 i?2Q K M? H M? +O K°i M; QÌB
@ QyQ @

kkeX *?QÆM; kk8, h?Q€i h?•M L; QçB aUX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; kk8, h?Q€i i?•M M; QçB bUX

L?¡K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

E?B m h?B M G M; +MM; GBM? E?B T L? M M; `v ç¡ b m F?B `ÌB F?ÄB æQÌM; S?C
+O oçM h?9- H'v pB + E?B m h?B M G M; +¡ i`ÌB bBM? H` pQÆM; ;Bª +°M; pÈB
i?m T?K+ M?QM; GBM? i?9 M`v iU M?B M F?¬M; T?ªB H` K°i +?mv M F?¡- #`i [m€
E?B m h?B M G M; ç½ ç2K iQ`M #° GBM? i?9 i?m p /QÈB i`QÈM; X

.mv +?d +¡ G¬B o•M "€Q +`T b€m- E?B m h?B M G M; F?¬M; +¡ i?Y [m X J` i?9 i`m
M?B m ?ÆM K°i H` T?ªB +? iX

G¬B o•M "€Q +?ŠM; [m +?d H` K°i i?9 i`mM; +?B pQÆM; +O oçM h?9 çQÌM; K` i?
HçB H` h?9 pQÆM; +O +ª E?9+ æbM? aÆM- F?B +?9M; ç®B ç-m M? m iU M?B M

L; `v ç¡ h?B i S?QM; *®i ç½ çB m ç°M; ? B KQÆB +QM K ?B m +€+? H-M i?2Q /'m
i` æQÌM; S?QM; X /QÈB bU b B F?B M +O E?B m h?B M G M; X M?QM; GBM? i?
i?2Q ?B m H M?- /MM; i?€B ç° M; M; M; QÊ+ F?¬M; ?ÊT i€+X J` +¡ ? B +QM GBM?
#` +?O M?•M KbM? i`€+? +S ? B iB M; - M¡ çB M H M i`U+ iB T; B i+? i+?O M?•M

>mM; iQM? b m F?B #` FQ+? i?Q+?- M?[M; GBM? i?9 +?d H`K pB +im•M i?2Q #ªM
+?9M; iU /Q- F?¬M; #` HQ`B M; QÌB i`¡B #m°+ - F?¬M; pb M?•M HQçB K` H`K i`•m
+?9M; +kM; +¡ Hw i`Q- F?¬M; T?ªB H` iQÈM; ;¶X

h'i +ª K¼B M; QÌB ç m i`Î M M #®B `®B- F?¬M; B M; ?o ç M b) tªv ` +?mv M M`vX
?„M; B Q i?B T +MM; pÈB GBM? i?9 ç²M; HS - +Æ ?² +¡ i? M¡B H` K°i M?•M p`i +?
T?€i bBM? +?mv M M`v F?B M ?„M b[M; bÌ M; v içB +?¶- ç-m ¡+ [m v +m²M; X

@ a Q HçB p•v\ *?mv M M`v H` M?Q i? M`Q\

a„+ K†i h?B i S?QM; *®i i`„M; # +? M?bM ç`M i?9 #çQ ç°M; - # M +çM? ?„M- G¬B
i?ûi- ?QÈM; ç`M i?9 ` ?B m H M?- M?QM; +, M #ªM F?¬M; +¡ i€+ /KM; ;b +ª- F?¬M
M; ?2 HÌB ?„M M[- #ÌB pb ç½ +¡ K°i E?B m h?B M G M; +QÌM; ççBX

*QÌM; ;Bª pB i¬M- ç•v H` M; mv M i„+ +O i? ;BÈB GBM? i?9- +kM; ç9M; pÈB M; mv

*ª oçM h?9 çQÌM; çSM; M; •v M; ®+ içB +?¶- #ÌB pb iW i`QÈ+ ç M M`v +?Q iWM; t
FQ+? ç®B pÈB +?d H M?- M?QM; i'i +ª GBM? i?9- +kM; ;B®M; M?Q M?"M çQÊ+ K
M?"Q iÈB *9+ >Q æQÌM; X

h?ÌB çB K ç´ K€m ç½ F?€+ b•m p`Q i-K K„i +O K¼B M; QÌB- F?¬M; Qi M; QÌB M?, M

*?d i`QM; M?€v K„i- +ª \*9+ >Q æQÌM; #` çª i?QÆM; i?ªK i`¼M; X K€m # v iS imM
h?U+ HU+ +O *9+ >Q çQÌM; i®it'm HšM H°M- iW h?B M; B B ç M Gmv M *QÆM;
i? H` ç®B i?O +O ç€K GBM? h?9 +U+ F€i BM? M?m M`v +?Q\ :B®M; M?Q b„i +S

@ *?`ì M;QÆB b®M; b|ì `ìB F?ÄB +?¶ M"v `²B ?ÆM; M|BX
æQ`ìM; S?QM; ?W H¢M? K°i iB M;X
@ H½Q T?m Km®M çB- B +| i? +ªM i \
h?B i S?QM; *®i iS+ ;B" M- iQ" M HU+ i?9+ ç°M; K°i i?•M +QÆM; F?Q- ç°i M?B M
o•M #€Q ?ÊT HU+- i`QM; M?€v K„i T?€ pÐ bU T?QM; iÁ +O #®M p` i?B M ;B B+
K" H Q ç MX
h?B i S?QM; *®i i?"i bU H" [m€ iS+ ;B" M- b®M; # Q M?B m M,K [m +?Q iWM; #`
F çM #ìM ?„M +?ŠM; [m +?d H" K°i i?B m MB M +ªM? ;BÊB >mv M ;B B K" i?¬B)
*?Q /M M?Q i? M"Q- h?B i S?QM; *®i +kM; Km®M H'v iQM? K¢M; æQ`ìM; S?QM;X
æ®B K†i pÈB K°i FQ+? T?šM M° +O + Q i?O h?B M ;B B i`mM; T?~K ;B" M?QM; F?
/€K +| +?9i F?BM? i?Q`ìM;- ?„M p®M Km®M ç€M? ` çÁM b€i i?O ç M;„M +ªM-M?
[m w M;?o M"vX
@QyQ@

kkdX *?QÆM; kke, "®M h`,K GBM? h?9X

o¬ h?Q`ìM;
h€+ ;Bª, J¢+ J†+
*?QÆM; kke, "®M i`,K HBM? i?9X
L?|K /`+?, .mM;M?B
L;m²M, oBTp M/ MXpM
Zm M ? H9+ M"v ;B[KbM? p" hS i¬M; ç½ ç M KS+ M;QÆB +? i i b®M;X L m +|
i?Q€i i?•M i?b ç9M; H" ?ªQ F i +K+X
L;?o ç M ç•v- æQ`ìM; S?QM; çB m +?dM? b„+ K†i- i`î M M p¬ +MM; ?QªM; bÊ- i?®
H,M; F?¬M; ç€M? ` ? B +?QîM;X
L?QM; ? B +?QîM; +O K°i >mv M ;B B ç®B pÈB h?B M ;B B i`mM; T?~K i?b +| # C
h?B i S?QM; *®i M? M?"M; ç€M? ` K°i +€B ç½ / /"M; ?| ;BªB i? +¬M; +O æQ
ç€M? K°i [mv M H M i` M M;U+ æQ`ìM; S?QM;X K'v iB M; `„M; `„+ ;BÁM i M p M; H
T?ªM; T?'i +kM; #` M M HÁK tm®M;X i?•M i? +QM; H¢B M?Q K°i +QM i¬K- T?mM
` M;Q" B M?Q /B m ;†T ;B| - i?•M pW `Èi tm®M; ç'i H¢B +Q ;B"i i? K K'v +€B- `²B
h?B i S?QM; *®i +Q`ìB H¢M?,
@ hB m iY i?®B F?¬M; #B i iU HQÊM; bS+5 *ÁM Km®M î H¢B t2K +m°+ pmB5
a m F?B M|B tQM;X h?B i S?QM; *®i tQ v M;Q`ìB +Q`ìB H M G¬B o•M #€Q- ;"Q i?û
æ€K M;Q`ìB hQ E?¬M; h?9v +,M #ªM F?¬M; F`T t2K tûi i?B i? æQ`ìM; S?QM;X p°B
S?QM; *®iX
J'v p` h?B M ;B B + Q i?O i`QM; M?€v K„i ç½ F?¬M; +ÁM i?'v #|M; /€M; i,K ?ÆB-
K" ç wiÈB K¬M ?¢ ç iY +O KbM?X
M?[M; +QM GBM? i?9 +MM; ç iY iS i¬M; pšM ç M; +?B M ç'm- M?QM; h?B M ;B B
i•K iQ K" ? K +?B M\ h`QM; +?®+ H€i- +?¢v i?b +?¢v- +? i i?b +? i- F?¬M; +ÁM
+?d +ÁM H¢B i?B i? p" pk F?Q `ÆB `Èi F?'T MÆBX L; v +ª [m¬M i?9 +kM; çm' B i'

Zm i?"i H•m- i?•M i? æQÌM; S?QM; F?) ;B"i;B"i- ? B i v pQÆM` +?®M; H M K
 +| i? ç°M; ç"v- p'i p^a i`Î KbM? M^K M;Y i` M K†i ç'i K" i?Î ?'M ? M iWM; M;KK HÈ
 J°i FQ+? +O + Q i?O h?B M ;B B i`mM; T?~K i'i M?B M F?¬M; T?^B i?QÌM;5 G²M
 +€B tQÆM; b m²M- M m F?¬M; T?^B +| T?¬B ;B€T +^M H€B +QÆM; F?Q +O ç®B T
 çB K€M; M?Ä +O ?„M- K†+ /M H" M?Q i? - HK+ T?O M; k i€M; +O ?ŠM T?^M; T?i
 i`Q # M ç-m- ?ÆB ç°M; K°i +?9i H" ç m çÈM F?| +?`mX
 æQÌM; S?QM; p" M +?mv M o¬ h?QÌM; [mv i- /šM M,M; HQÊM; i`QM; +Æ i? K'v +?i
 tmv M i?'m p"Q iWM; #° T?"M i`QM; +Æ i? KÈB +^K i?'v / +?`m ?ÆM +?9i QiX
 æQ i v H m çB K€m iQÆB i` M F?| 2 KB M;- æQÌM; S?QM; HmM; H v çSM; /"v- F
 iB M;X ob p B /B M M"v KbM? i`^a ;B€+kM; [m€ HÈM K°i +?9i- i?QÆM; i? M"v F?
 çQ€M +?WM; F?¬M; i? i®i H M çQÊ+X L?QM; ? i i?^v +kM; H" ç€M; ;B€X
 hU M?Q H9+ ç-m ;B +? i i?Q€i F?ÄB hB m L?'i .B T +O æ€B hmv i +mM;- æQÌM
 Qi M?'i +| i? i?Q€i F?ÄB i-K K„i +O o€M h?9 çQÌM;- p T?-M ç€K M; QÌB hQ E?¬M
 i?'v i?B i? +O KbM? b) T?ÁM; çQ€M M?Q i? M"Q- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; +€
 J°i H-M ;B^a +? i- i€K i?ÌB i?Q€i F?ÄB bU çm' B ;B i +O hS i¬M;- +kM; i€Q` +Æ ?
 i? `ÌB F?ÄB +€B MÆB [m, [m€B M"vX
 h`QM; i-K K„i F?¬M; +| K°i M; QÌB M"Q +ÁM b®M;- F?„T MÆB ç m H" iY i?BX JME
 M;WM; t°+ p"Q KkB- ç iY hS i¬M; ?Q†+ iU ;B i HšM M? m ?Q†+ #` GBM? i?9 i" M
 T?•M MY poM? pB M M^K H€B ç•vX
 E i [m^a K°i i`"M ç€B +?B M M"v- H" GBM? i?9 iQ" M i?„M;X E i +K+ ç€M; KB K B
 M?[M; M;QÌB ç| K M; i?2Q K¬M ?€ ç iY iBM? M?m ç M ç•v i bK æQÌM; S?QM; ;•v T
 F?¬M; i" B M"Q M; ?o ç M +K+ /B M b) T?€i i`B M i?"M? /€M; M"vX
 æ€M? tQM; K°i i`"M- #'i F H" iQM; T?€B M"Q i`QM; hS i¬M; i?U+ HU+ +kM; ç m;
 i?ÌB ;B M /"B +?d +| i? +Q ç-m`9i +´ i`QM; i¬M; K¬M- çWM; ?ÁM; M; ?o ç M +?m
 F?€+- +?S M|B ;b iÈB pB +i` M? ;B" M? ç` #`M M; "M /†K +O *U EB K J¬MX
 JK+ çQ+? +O æQÌM; S?QM; ç½ ç€i çQÊ+X
 G'v i v +?2 M;U+- +® H i?•M i? #` i?QÆM;- æQÌM; S?QM; H'v H€B iBM? i?-M ?Q
 J°i H9+ H•m b m æQÌM; S?QM; +m®B +MM; +kM; çB iÈB i¬M; K¬M +O *U EB K J
 T?ÁM;- iW i`QM; J` ©M? F?¬M; ;B M H'v` K'v pB M ç M /QÊ+ i` i?QÆM; Mm®i p
 +?[i?QÆM;X
 o®M i?QÆM; i? M?Q i? M"v F?¬M; +| KQÌB M; "v MY i?€M; +kM; çWM; KQM; F?
 S?QM; pšM ç€M? ;B€ i?'T bU F?¬B T?K+ K€M? K) +O i?•M i? ?„MX *ÁM +?Q [m
 T?O M; k i€M; #` H +? F?ÄB p` i`Q +kM; ç½ i`Î H€B +?®M # M ç-m- # +?B +tQÆM
 *?ŠM; [m tQÆM; +®i #` ;½v Km®M H" M? H€B H" p¬ +MM; H•m- Km®M HB M H€B +
 +?d +-M F?¬M; ç°M; i?O +MM; M; QÌB F?€+ i?b +kM; F?¬M; +| ;b ç€M; M; €BX
 æB` F?ÄB +, M T?ÁM; pšM ~M i?•M- æQÌM; S?QM; M; €+ M?B M T?€i ?B M M; Q`B
 ç-m GBM? i?9X J¶B K°i +QM i`QM; ç€K GBM? i?9 M"v +Æ ?² ç m #` K€m i mÆB M?i
 #° H¬M; +O +?9M;- #` €M? K†i i`ÌB +?B m tmÄM; ?B M H M b„+ i?€B p¬ +MM; [m,
 Qi GBM? i?9 #` i?QÆM;X
 h?•M ^M? #û tQm +O GBM? E?B T L? M /U p"Q #KM; +O K°i ç-m GBM? i?9 F?´M
 +O +QM GBM? i?9 M"v- +^M; QÌB i?^ HÁM; ` K" M; O M; QM H" M?- +QM GBM? i?9
 E?B T L? M p"Q ;B[- T?^M; T?i M?Q Km®M +?2 +?Í # Q #¼+ ç +?Q M" M; F?¬M;
 æQÌM; S?QM; KÎ +Y H" K F?¬M; Qi GBM? i?9 idM? ;B'+- i'i +^ ç m [m v ç-m M?bM
 L? M pQÆM i v tQ M? ? B K„i +O KbM?- +?" K`½B KÎ K„i` - ç°i M?B M i` M K†i
 @ S?QM; + + - M; QÆB ç½ idM? H€B`²B\

oW M|B pW p°B p" M; çSM; H M- ?QÈM; æQÌM; S?QM; çB iÈBX

æQÌM; S?QM; ;"i ç-m- i` M K†i H° ` p KdK +QÌBX _'i M?B m M;"v F?¬M; i?'v M" M
+| +?9i M?ÈX

@M; QÆB ?B M iϕB +^aK i?'v M?Q i? M"Q\ h K M; i?2Q iB m h?B M çm' B i?2Q iÈB
+?[i?QÆM; M M F?¬M; /€K [m'v M?B mX

@ æ½ F?€ ?ÆM M?B m `²BX

æQÌM; S?QM; pW tQ ç-m GBM? E?B T L? M pW M; ?B ?Q†+ M?bM K'v i`,K +QM

@ M?[M; +QM GBM? i?9 M"v hϕB b Q HϕB Î ç•v\

@ "_ i?B m h?B M i?m T?K+ `²B- #•v ;BÌ #¼M +?9M; H" i?m°+ ?ϕ +O M|X

GBM? E?B T L? M ;B^aB i?Q+?- iB M i v p¶ K°i iB M;- i'i +^aGBM? i?9 M?'i i çSM;
ç€K #BM? bo ç½ çQÊ+ ?m'M Hmv MX

L?bM M?[M; +QM GBM? i?9 ç½ ;B^aB p•v +?Q KbM?- i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; i?"
F?¬M; +| #¼M +?9M; KbM? +kM; +| i? M iQ" M +?ϕv i?Q€i- M?QM; M m M?Q i?
b€i +?B m +O KbM?- ?ÆM M[+ÁM F?¬M; i? T?€ +?Q i?U+ HU+ +O hS i¬M; ç M
;BÌ çQÊ+X

@ "¼M +?9M; #` i?QÆM; M?Q i? M"Q\

æQÌM; S?QM; KÎ KB M; ?ÄBX

@ æ½ +? i ?ÆM ? B i`,K- b® +ÁM HϕB iQ" M #° Î MÆB M"vX

GBM? E?B T L? M ç€TX GBM? i?9 F?¬M; T?^aB H" #'i iY +?B i?•M- K†+ /M #¼M +?
ç®B i?O +O +?9M; +kM; F?¬M; T?^aB ç M +ϕM /¬m F?¬M; i? ?Q" M i?OX >¶M +?B
i?9 ç½ +? i K'i K°i T?¬M # - +QB M?Q F i i?9+ ?Q" M KoX æ•v H" /Q E?B m h?B M
HÈM + Q i?O- KÈB çQÊ+ M?Q p"vX L m F?¬M; +| E?B m h?B M G M;- iB H iY pQM
?ÆM ;'T #°B- +| H) +?d +ÁM p" B +QM +'T M,K +'T b€m +ÁM b®M; b|iX

@ QyQ@

@ h?"i F?' +?Q +?9M; `²BX

æQÌM; S?QM; i?Î /"B K°i iB M;X

@ E?¬M; +-M ç w- GBM? i?9 +?QM? H" M?Q p"vX L m +| K°i +QM GBM? i?9 +QÌM
+?¶ M"v- #¼M +?9M; +kM; b) #` i?m T?K+ ç ç®B T?| pÈB M;QÆBX

GBM? E?B T L? M ;B^aB i?Q+?X

æQÌM; S?QM; H„+ ç-m M|B,

@ •M ibM? +?d #^M; ;B¼i MQÈ+ +kM; Km®M #€Q ç€T #^M; +^a /ÁM; bm®BX "¼M +?

oW M|B pW çB iÈB i`QÈ+ K†i K°i +QM GBM? i?9 #` i?QÆM; Î +?•M i`QÈ+ - iW i`Q
i?m®+ +?[i?QÆM;- `„+ H M p i i?QÆM; +?Q M| - b m ç| #,M; #| Fo +"M;X

E?B æQÌM; S?QM; #,M; #| - M| +kM; F?¬M; ? M?9+ M?Q+?- +?d HŠM; H†M; M?bM
p ?QÎM; i?K +MM; +^aK FQ+?X

@ h +kM; iÈB ;B9TX

GBM? E?B T L? M çB ç M i`QÈ+ K†i æQÌM; S?QM; H'v K°i +?9i /QÊ+ p"i +MM; p^aE

L?bM i?—M b„+ m Q^aB +O E?B m h?B M G M;- æQÌM; S?QM; KdK +QÌB bÌ ç—m +O
 @ h M;?2 M|B im´B i?¼ +O HBM? i9 `i /`B- i?U+ HU+ K¢M? i?b b®M; ? B # i`,K
 ç X *?Q M M- F?¬M; +—M H Q H„M; b m M`v F?¬M; i? ;†T H¢B #¼M i - [m K°i i?Ì
 [m ?ŠM `²B i?b i +| i? p h?B M h9- b m M`v pšM +ÁM +Æ ?°B Î +¢M? M? m K`X
 @ QyQ@
 E?B m h?B M G M; Mû [m K°i # M- Mû F?ÄB #`M i v æQÌM; S?QM;- F?BM? i?QÌM
 +| i? KÎ KB M; M|B +?mv M i?b M?`i b) M|B pÈB æQÌM; S?QM; i? M`v, óM; QÌB #
 T?ªB M; QÆB ç•m- çWM; +| iU KbM? ç ibM? Î ç•v- / K†i ç9M; H` F?¬M; T?ªB /`v i
 @ æ9M; `²B S?QM; + + - M m M; QÆB F?¬M; i`Î p h?B M h9 i?b #•v ;BÌ Km®M çB
 GBM? E?B T L? M KÎ KB M; ?ÄBX
 @ .B K i?`M?- « GQM; "ªQ5
 h` M K†i æQÌM; S?QM; iQ€i` p KQM; +?Ì
 @ hB m i?9+ p` æQ¢M i?9+ M|B M; QÌB Î ç| iBM? i?¬M; +Æ [m M i?m"i- i?B m ;B i
 i?Y t2K +| ?¼+ ?ÄB çQÊ+ ;b ? v F?¬M; X
 LÆB K` ? B ç¢B b€i i?—M ç +Y M?`i ç`M? H` MÆB ç€M; ç çB- M m +Æ [m M i?m"i
 i?`i p¼M; i?b +kM; +| i? iÈB h?B M +ÄM; bÆM i` M; i?2Q /äBX
 .M b Q +kM; T?ªB i`€M? +ÆM b|M; ;B| M`v- i`®M # M M; Q`B +?WM; K°i ? B M,K- b
 h?B M h9 `²BX
 h`i +ª K¼B +?mv M ç m ç½ #`M tQM;- æQÌM; S?QM; H`v ;B`v p` #9i Km çQÊ+ H9+
 çÆM ;BªM- i` M i?Q #€Q +?Q +¬ +¬ p` hB m i?9+ #B i H` +?QM? KbM? pšM #bM?
 ç½ +? i +?d H` #` ç†i- ç| H` +?9M; Km®M /€i p`M; H M K†i KbM?- ç +?Q #¼M ?¼M
 M[M|B +?Q #¼M ?¼M #B i MÆB KbM? b) çB- +ÁM +| #B M T?€T tY Hw K`v +QM HB
 a m F?B pB i tQM; i?b M?ûi p`Q K°i ®M; i`9+ - +?Q E?B m h?B M G M; M;"K i` M K
 J„i i?`v ç`M i?9+ kM; ç½ M?"M H M? +O E?B m h?B M G M;- M?[M; +QM ç½ ,M MQ
 +?Ì- ?Q†+ H` T?O T?K+ i` M ç`i- ?Q†+ H` M;²B- F?¬M; ? T?€i` +?9i i? M? •K M`
 æQÌM; S?QM; ç®B K†i pÈB K`v i`,K HBM? i?9- p K†i M;?B K i9+ ¬K [mv M M|B,
 @ *€+ p`- i #B i +€+ p` p` +QM M; QÌB ;B Q i?B T +kM; ç½ H•m- +| i? M;?2 ?B m
 M?Ì +| +€+ p` iQÆM; i`Ê- æQÌM; S?QM; Î ç•v i¢ÆM +€+ p`- i¢+€+ p` ç½ ;B9T çÌX
 K°i i¬M; K¬M t H¢- i F?¬M +—m +€+ p` M M M T?"M i?O i?QÌM;- F?¬M; M M ;•v +
 +kM; çWM; M M i`M i?QÆM; #`i F€ B i`QM; h?B M h9X
 +kM; F?¬M; #B i`®i +m°+ ç`M i?9 M;?2 +| ?B m ? v F?¬M;- M?QM; +kM; M?`i i i`
 æQÌM; S?QM; M;?B K K†i M|B,
 @ æ i¢5 *?9M; i iW #B i i¢B ç•v- M;`v b m ;†T H¢B5 hB m h?B M- tm`i T?€i çB5
 h?•M i? F?`M; H² +O E?B m h?B M G M; p†M p Q K°i ?²B- #B M H¢B i?`M? M?Ä M
 ç—m- /—M çQÌM; Î T?Q i`QÊ+ - i`QM; M?€v K„i ç½ #B M K„i i`QM; i—K K„i +O æQÌ
 GBM? E?B T L? M i?"i bU F?¬M; M?`M çQÊ+ - +QÌB F? M? F?€+?,
 @ S?QM; + - i +?Q iWM; i?`v M; QÌB M`Q H¢B M|B +?mv M M?Q p`v p|B K°i ç`M
 æQÌM; S?QM; +QÌB K°i iB M;,
 @ #ÎB pb HBM? i?9 poM? pB M H` HBM? i?9- M; QÌB +| ç¬B F?B H¢B +?ŠM; T?ªB M
 JK+ çQ+? +?QM? H` « GQM; "ªQ Î .B K h?`M?- tm`i T?€i5

a m F?B` F?ÄB i¬M; K¬M +O \*U EB K J¬M- æQÌM; S?QM; +ªK i?`v i`ÌB +kM; t M
?ÆM- çQÌM; `°M; ?ÆM- M; v +ª i`QM; F?¬M; F?Q TªM; T?`i +kM; +| KMB p` iU /Q
J`v M; `v i`®M i`®M i`€M? i`€M? [mª i?"i [m€ F?| +?`m- i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M +
ç`m M`v- iBM? i?¬M +O æQÌM; S?QM; +Æ ?² K¶B ;B•v K¶B T?9i ç m p¬ +MM; +,M
idM? H¢B i?b F?ÄB M|B +kM; #B i iB m / Q iU i¢B iÈB K`vX
"i [m€ æQÌM; S?QM; H¢B ç m HÁM; T?€i ?B M- b m F?B KbM? iÈB i? ;BÈB M`v i
T?B M iQ€B +ªX G¬M ç¬m +?¢v iÈB E?9+ æbM? aÆM i?b #` K°i ç`M HBM? i?9 çm
J¬M M`v- K†+ /M H` pb +Sm +¬ +¬- M?QM; b m ç| H¢B +?¼+ ;B`M #®M ç¢B i¬M; i
`„K M;mv ?B K ?ÆM +ª H¬M i`QÈ+ M?B mX L; v +ª F?B KbM? iÈB hoM? M i?“M?
?B M p`B +?mv M T?B M iQ€B F?B M M;QÌB i ç m ç¬m F?¬M; i?¬BX E?B M +?Q
M?Q F?¬M; +| i•K ibM? i?QÌM; i?S+ +ªM? b„+ p` +QM M;QÌB Î ç•vX
"•v ;B| ç®B pÈB # M M;Q`B K` M|B i?b >mv i J æQÌM; S?QM; ç½+? iX æQÌM; S
+?`m €T HU+ M?B m M?Q p`v M[- /¼+ i?2Q çQÌM; çB M?bM # M M`v K°i +?9i- H¢E
+kM; i?ª HÁM;- #`i [m€ æQÌM; S?QM; +kM; #B i H`K M;QÌB F?¬M; M M [m€ ç„+ v
E?¬M; h?9v ç½ imv M #® pÈB # M M;Q`B M?Q p`v- M?QM; i`QM; HÁM; ?¼ pšM #B
;b- i` M çQÌM; çB .B K h?“M? H¬M M`v- i`i +ÁM TªB çB M; M; [m ç` #`M +O GQ
i?“M H` ?ÆMX
h? M M- K†+ /M æQÌM; S?QM; pšM K†+ €Q #`Q K`m ç2M FB - +kM; +?¼M +QM çQ
+| B [m H¢B- ç¬B F?B +kM; b) p`Q p`B i?“M? M?Ä çB /¢Q K°i +?9i- M?QM; imv i
HÈMX
h`QM; i?“M? HÈM- +| i? b) +| i B K„i +O GQm o•M i¬M;- M m #` ç€K M;QÌB #B i K
? v +?9i M`QX
E?QªM; +€+? +O .B K h?“M? +€+? ç•v +kM; ?ÆM p`B M;`M /†K- H`v iB M ç° +O a
+| i? iÈB ç| i`QÈ+ K°i i?€M;- /M b Q +kM; F?¬M; ;'T H„K- +?Q M M æQÌM; S?QM
çQÌM;X
Zm #ªv i€K M;`v- ` F?ÄB ç` #`M +O *U EB K J¬M- #QÈ+ p`Q # M i`QM; T?¢K p
i¬M;- iÈB MÆB M`v- æQÌM; S?QM; +kM; i`Î M M +`M i?“M ?ÆM `i M?B mX J†+ /
i¢B +| +?9i F€ [m€B- M?QM; M;QÌB i` M ;B M; ?²- +?mv M Hv F€ +´ [m€B i? M`Q
S?QM; +kM; +?d H` K†+ ?„+ #`Q K` i?¬B- +| M;QÌB +ÁM ,M K†+ i` M; T?K+ +| ?bM
+| +ªK ;B€+ M?Q ç M; t2K ?Q F`+?X \*?Q M M pÈB ?bM? /€M; M`v +O æQÌM; S?Q
i?b M;QÌB i +kM; F?¬M; M;?B M;Ì ;b ?„MX
J i KÁB M M M;²B tm®M; M;?d M;ÆB K°i H€i- H`v ` +?9i i?S+ ,M p` MQÈ+ m®M; i
H„T ç¬v #KM;- M?[M; F?B #m²M +?€M i?b b) i`Á +?mv M pÈB GBM? E?B T L? M- /
ioM?- ;B®M; M?Q +?QM? KbM? ç°i M?B M iW i`QM; K°i i? ;BÈB ?mv M M€Q i?Q€
bÆM H•K F?¬M; B Hmb iÈB ?ÄB i?,KX
J°i M;`v FB - i` M +QM çQÌM; i`QÈ+ K†i æQÌM; S?QM;- +| K°i i?¬M M?Ä Î T?Q t
KWM; `ÐX h`QM; HÁM; ?„M ç®B pÈB M?[M; /•M +Q # M i`QM; +€+ i?¬M M?Ä i?
+MM; i?•M i?B i- M;mv M M?•M #ÎB pb ? B H¬M i`QÈ+ b m F?B æQÌM; S?QM; #` i?
i?¬M M?Ä K` +?[ i?QÆM;- FB m T?ÁM; ®+ çQÈ+ t•v #^M; ;¢+? K°+ H|i +Ä F?¬ M`v
HQ¢B +ªK ;B€+ M iQ`M F?¬M; b Q ;BªB i?Q+? çQÈ+- ?ÆM M[ M?[M; +Q /•M i`QM
M¬M; /•M HQÆM; i?B M +?`i T?€+- +m°+ b®M; +O ?¼ `i çÆM ;BªM- çB bÈK p i`
*ÁM +|- i`B M`m MQÈM; +O +€+ M¬M; T?K ç m iQÆM; ç®B i®i- K¼B MÆB ç m +| M
KbM?- æQÌM; S?QM; ? B H¬M i`QÈ+ iÈB i?¬M M?Ä ç m +| /WM; H¢B ,M +ÆKX #`i
b) `i F?€+? F?Q- iB T ç½B KbM? `i M?B i ibM?X
.o M?B M- K¶B H¬M `ÌB çB KbM? ç m ç H¢B K°i i`K M;•M T?B m H`K [m` +ªK ÆM-
çQ M; v i`QÈ+ K†i i?b ?¼ M?`i ç`M? b) F?¬M; +?`m M?“MX
*?Q M M H9+ ?„M i?`v T?Q i`QÈ+ +| K°i i?¬M M?Ä i?b +QÈ+ #° F?¬M; F?ÄB M? M
i?¬K M;?o ?¬K M v `®i +m°+ +kM; +| i? ,M çQÈ+ #[ +ÆK M;QM `²BX

J¶B M;¨v KbM? ç m H'v i?S+ ,M` iW J` ©M? F?¬M; ;B M- ç m H¨ ç² MQÈM; +ª- ,M
@QyQ@

kkNX *?QÆM; kk3, æB s X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; kk3, æB t X

L?¡K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

M;QÌB +ÁM +?Q çB iÈB i?¬M M?Ä M?QM; æQÌM; S?QM; ç°i M?B M H¢B M;?2 i?'
?QªM;- +ÁM +¡ iB M; F?m +?B M; ;ä i`®M; iW # M FB i`mv M iÈBX h`QM; HÁM;
ç-m M?bM H¢B HB M i?'v K°i ç€K M;QÌB F?€ ç¬M; ç M; çSM; p•v iK i` M K°i i?Y
;B^M; +Q pÈB BX

G9+ æQÌM; S?QM; ç M; M;?d +?•M M?bM M;¡ i?b ç°i M?B M iW # M FB i`mv M iÈ
iS+ ;B"MX K'v M;QÌB i?¬M /•M ç M; çSM; î ç¡ M?'i i ?QªM; bÊ HMB p T?Q b m p¨
K°i +QM ?' iQ M?Q +QM i`•m- +ª M;QÌB HQ M; H' b¼+ p^M i?Q€M; ?B M H M K°i +
i?¬M /•MX

hB M; F m i?ªK i?B i T?€i` iW i`QM; KB M; +O M;QÌB i?¬M /•M M¨v- M?[M; M;Q
M¬M; +K i` M i v KbM? H M- HB m K¢M; # Q p•v H'v +QM ?' K¨ /¢v /¶ M¡ K°i i`"M - p
M;ÈiX p' i pª H„K KÈB H¬B M;QÌB FB ` F?ÄB KB M; ?' çQÊ+- #'i [m€ ç½ #` +„M K

@ GBM? i?9\

æQÌM; S?QM; +?ÈT K„i K°i +€B- #îB pb i`QM; M?€v K„i M¨v- ?„M +ªK ;B€+ çQÊ+
HQÈM; i`mv M iÈB iW # M FB X

M?[M; i?¬M /•M FB +?ŠM; [m +?d H¨ M;QÌB #bM? i?QÌM;- +?d pb K¶B M,K ç m
KÈB K¢M? çQÊ+ ç¬B +?9i- M?QM; +kM; +?d iÈB p"v K¨ i?¬BX L m ç®B K†i pÈB b¨
M?¡K M;QÌB iK H¢B i?b +ÁM +¡ i? i?„M; çQÊ+- M?QM; i?S K¨ ?¼ TªB ç®B K†i H-
/½ i?9 i?¬M; i?QÌM;X J°i +QM HBM? i?9- M m i?U+ HU+ +O M¡ K¢M? ?ÆM +?9i M
ç¬M; ?ÆM M[+kM; F?¬M; +€+? M¨Q i?„M; M' B- +m®B +MM; +?d +¡ i? +?m®+ H'
K¨ i?¬BX

h`QM; M?€v K„i M?"M i?'v +¡ +?¶ F?¬M; ç9M;- æQÌM; S?QM; HB M p°B p¨M; +?¢v
i?•M i,M; M? M? iÈB +U+ ?¢MX

*U ?' ?B M M?B M H¨ ç½ #` K'v i?¬M /•M M¨v +?¼+ ;B"MX pW FBM? bÊ i?®B HmB
H M K°i iB M;- i?•M ?bM? F?'M; H² ?ÆB F?QK H¢B- b m ç¡ M?"Q i?ŠM; [m +?¶ ç†

@*?¢v çB5

J°i H½Q ç-m i?'v iB M? i? F?¬M; ´M- p°B p¨M; ?¬ HÈM K°i iB M;- H9+ ?„M F m M;Q
KbM? H¢B F?¬M; +?¢v- i` M i v +¬K K°i +•v +m®+- i?¬M b„+ i` M K†i /M ç-v p b
HQ¢B iQ i?€B ?mM; ?½M F?¬M; bÊ +? i çSM; +?„M i`QÈ+ K†i +U ?'- pmM; K¢M? +

*ª M;QÌB +U ?' î ;B[F?¬M; i`mM;- K¡M; pm®i pW K¢M? pW ?[m HU+ ç€M? p T?C
HB M #B M i?"M? ? B çQ¢M- /Q i? F?¬M; ;BªK ?QÈM; tm®M; ç-m +O ¬M; H½Q-
` K°i KMB ?¬B i?®B M; i i`iB i?ŠM; p¨Q K†iX

@ hW H½Q5

M?[M; i?¬M /•M F?€+ i?'v i? HB M ?Q^aM; bÊ F m H M K°i iB M;X
L?QM; #¼M ?¼ +, M #^aM F?¬M; +€+? M"Q i?„M; çQÊ+ +QM ?' HÈM ?mM; ?½M i?
H½Q ç-m M"v F?ÄB KB M; ?'X
L m F?¬M; +| +?mv M ;b #'i M; ì t^av ` - b m K°i F?„+ - M; QÌB çQÊ+ ;¼B H" hW H½Q
+kM; çÆM ;B^aM M?Q F?B +QM b9+ bBM? M"v +„M +? i K'v +QM ;B b9+ i?¬M; i?Q
J°i +ÆM ;B| M? HQÈi [m # M +¢M? K¼B M; QÌB- K°i #|M; ç2M #¶M; M?B M tm'i ?
H M- i`U+ iB T M?<sup>a</sup>v + Q K'v i`QÊM;- M?Q K°i +ÆM ;B| tQ€v T?O tm®M; i`QÊ+ K
p"Q +' +O +U ?'X
*U ?' F?'M; H² #` ç¢T K°i +QÊ+ i? M"v HB M F m i?<sup>a</sup>K K°i iB M;- i`U+ iB T # v b
iB M; `ÆB tm®M; K, i ç'iX
J°i K^aM? ioM? H†M; p" iB M; ?Qi i?Î p M; H M- p¬ b® i?¬M /•M M; •v M; QÌB ` çSM;
ç2M F?¬M; #B i iW ç•m ` M"vX
*U ?' M"v +kM; HÈM +Ð +QM #Á Km®M K°i +QÊ+ ç¢T M| # v çB i?b + -M +| bS+ K¢M
K†+ ?„+ i`QÌM; #\"Q M"v T?^aM; T?'i M?Q +?d iMv iB M imM; K°i +QÊ+ H" çQÊ+X
h` M K†i H½Q hW FB ç9M; H" p b®M; b|i [m i B M¢M- #'i [m € H½Q ç½ b®M; H•m
i^aB [m M¶B bÊ i? M"v- i`QM; M?€v K„i pW `²B- H½Q +ÁM +?Q H" KbM? M?'i ç`M
>B M i¢B M; mv +Æ ç½ ;B^aB i`W- +^a M; QÌB H½Q K K M?kM M?Q K°i bÊB Kb iû tm®
@ hW H½Q5
J¼B M; QÌB ç`M? i?¬M H¢B HB M p°B p" M; t¬M; H M çÌ hW H½Q /"v- F?~M i`QÆM;
@ M; "B +| b Q F?¬M; \
hW H½Q F?¬M; M; WM; /MM; #\"M i v M?, M M?2Q +O KbM? p¶ p¶ M; U+- F?|+ MS+
@ .¼ +? i H½Q ;B" i X ?M +? i H½Q ;B" i K"- H½Q ;B" i ç•v Km®M b®M; Qi M?'i
J'v M; QÌB i?¬M /•M /Î F?|+ /Î +QÌB- M|B,
@ hW H½Q M; "B +kM; b®M; çO `²B- M M M?"T i?' pB M çB i?¬BX
@ L|B #\"v M|B #¢5
hW H½Q M?'i i?ÌB H½Q çQÆM; Q+? i`€M; F?ÎB H B Uv #^aQ ¬M; M"v #¶M; /QM; F?
@ H½Q M?•M ;B i +ÁM +| i? b®M; Qi M?'i H" ? B KQÆB M, K M[- i +ÁM Km®M M
K°i M?" ç\"M; ?Q\"M; FB X
K„M; tQM; H½Q HB M [m v ç-m H¢B M?bM æQÌM; S?QM; ç M; çSM; i`QÊ+ K†i M|B
@ o_ M? ?MM; M"v- +QM b9+ bBM? FB +U+ F€ HÊB ?¢B- M; "B M; "M p¢M H-M M?
M? ?MM; \ æQÌM; S?QM; ?ÆB M? +? F?|2 K¬B- tQM; ?¬i? M"v K†+ /M ?ÆB [m €
+| +^aK ;B€+ ?QÎM; i?K i? M"v M?d\
*?ŠM; [m H"- p" B M; "v i`QÊ+ +ÁM #` K„M; F?¬M; M; WM; H" >mv i J æQÌM; S?QM
M? ?MM; - ? ? - ç•v H" FB m tQM; ?¬ ç®B M? m +Ð M"Q +?SX
@ WK5
æQÌM; S?QM; F?) ;"i ç-m-
@ æ9M; H" K°i +QM HBM? i?9 +'T # `²BX G½Q iB M bBM? M; "B p" K¼B M; QÌB ?½
i?QÆM; i?b F?¬M; M MX
GBM? i?9 +'T # - i` M Hw Hm" M K" M|B i?b +kM; iQÆM; çQÆM; pÊB K°i >mv M ;B
H" K°i +QM +U ?'- Qi M?'i +kM; +| i?U+ HU+ +O >mv M ;B B i?QÊM; T?~KX

a m HQM; i`mv M iÈB K°i i`"M iB M; ` -K ` "T- M; v b m ç| - H½Q hW p" /•M H" M; ç½ çSM; ç^M; t M|B,

@ M? ?MM;- +| i? ç°M; i?O `²B5

æQÌM; S?QM; M;ç+ M?B M- [m v ç-m M?bM HçB- M?'i i?ÌB +QÌB F?' F?¬M; i?¬B) çSM; Î K°i MÆB +€+? KbM? F?€ t - i` M K†i K¼B M; QÌB H" p p¬ +MM; bMM; #€BX

"ªQ +€+ M; QÌB i`€M? t K°i +?9i i?¬B +?S +| +¬M t M?Q p"v F?¬M; \ *€+ M; QÌB + "'i [m€ æQÌM; S?QM; i?Q+?- M m K'v M; QÌB i?QÌM; i? M"v K" çSM; +çM? i?b +| i v +?•M- ªM? ?QÎM; iÈB +?QM? KbM?X

G"K M; QÌB i?b M M #B i iU HQÊM; bS+- M m F?¬M; +?ŠM; M?[M; ;•v i' M i?QÆM; iÈB M; QÌB F?€+X

*?QM? KbM? /QÌM; M?Q ç½ H•m `²B F?¬M; /MM; i?U+ HU+ +?•M +?QM? ç çÆM ç° /M b Q i?b iW b m F?B #` i?QÆM; iÈB M v KbM? +?Q iWM; ç°M; iÈB ;•M +®i- ç• S?QM; bB i +?†i bQM; i?O F m

` ,M; ` „+- KdK +QÌB M?bM +U ?'X

GQçB F?B m F?Q+? i` „M; i`ÊM i? M"v- i`QM; M?€v K„i ç½ F?B m F?Q+? ?mM; iQ H M K°i iB M;- HçB K°i H¬M T?|M; ` K°i +¶ ;B| i M? H Q iÈB +?¶ æQÌM; S?QM; X

æQÌM; S?QM; bB i +?†i K°i ç-m [mv M- i v i`€B tQ€i i` M; Q" B- M„K H'v +€B +' +O M M tm®M; +' +O M|X

@QyQ@

kjyX *?QÆM; kkN, oçM h?9 æQÌM; " ` .B iX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; kkN, oçM h?9 çQÌM; #` /B iX

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

ó"®Tô K°i iB M; i?"i HÈM- +U ?' #` K°i +¶ HU+ KçM? K) ç€M? # v M; QÊ+ p b mX

*ª M; QÌB +ÁM +?Q F`T `ÆB tm®M; K†i ç'i i?b æQÌM; S?QM; ç½ p¼i iÈB- i`U+ iB +O M| - çB M +m²M; ç€M? H M M; QÌB M|X

L m M?Q H" M; QÌB +| i?U+ HU+ >mv M ;B B i?QÊM; T?~K i?b +€+? +?B M ç'm çQÆ i`U+ iB T M?Q i? - M?QM; M| +?d H" K°i +QM HBM? i?9 +'T # K" i?¬BX hW H½Q p K„i ?€ K²K- F?¬M; i? iBM M'BX "¼M ?¼ /®+ ? i i'i +ª M K M?•M +O i?¬M +kM; F? ?' M"v- M?QM; p` M? ?MM; M"v +?d i`QM; M?€v K„i ç½ [m"i M; ½ çQÊ+ M|X

h`QM; K„i hW H½Q HB M iK+ H|2 H M p"B iB b€M; [m€B /`- M?QM; M; v b m ç| i` iU M?Q ç½ H"K` K°i [mv i ç`M? `i i`¼M; ççB `²B KÎKB M; M|B,

@ h Km®M ;ª sm•M >Q +?Q p` M? ?MM; M"v5

h`€M; MB M hB m >Á +?WM; ?ÆM ? B KQÆB im'B çSM; # M +çM? M?'i i?ÌB MQÈ

@ hW H½Q " - M; "B F?¬M; i? H"K M?Q p"v çQÊ+- i p" sm•M >Q ç½ bÈK i? MQM ? mv M`) i?9v- b) i' M i?¼ ç|X

H½Q hW i`ÊM K„i M|B,

@ H½Q M?•M ;B i ibM? M;mv M ;BªK i?¼5

*ª ç€K M;QìB çSM; # M +¢M? +?2 KB M; +QìB i`°KX

*?d i`QM; +?®+ H€i- p®M H` K°i +QM +U ?´ p¬ +MM; HÈM H®B p` ?mM; i`M ç½ #`
F?¬M; /€K H°M t°M M[- iMv w æQìM; S?QM; +QÐB i` M M;QìB M| ç€M? HQ¢MX

æQìM; S?QM; H9+ M`v KÈB /WM; i v- ?„M i?`i bU +kM; F?¬M; Km®M ç€M? +? i +
b Q M| +?d KÈB M´B ;B`M H M H` ç½ çª i?QÆM; M;QìB- F?¬M; /¢v /¶ K°i +?9i H` F

*ªK i?`v +QM +U ?´ ç½ +?`m M;Q M M;Q½M- æQìM; S?QM; çQ i v pm®i ç-m +O M

@ L? ç-m- M;QÆB +| i? ?ÄB i?Y t2K M|iW ç•m iÈB ? v F?¬M;\

GBM? E?B T L? M M;?2 p"v HB M ç€T,

@ *| i? - S?QM; + + M;QÆB tm®M; çBX

J°i +QM HBM? i?9 +`T # F?¬M; i? M`Q p¬ /mv M p¬ +È H¢B tm`i ?B M Î MÆB M
[m M? ç•v +,M #ªM F?¬M; +| M9B MQM i?Q+? ?ÊT +?Q HBM? i?9 bBM? b®M;- +?Q
B çB M[F?¬M; i? +| #ªM HoM? i?m-M /QÐM; M| çQÊ+X

aU iBM? i?¬M; +O GBM? E?B T L? M p HBM? i?9 +| i? M|B H` F?¬M; B b€M? çQ
pÈB HBM? i?9 i? M`v çQÆM; M?B M F?¬M; i? H`K F?| çQÊ+ M`M;X

*?d b m K°i +?®+- i? M?•K +O GBM? E?B T L? M H¢B i`mv M iÈB H-M M[- K M;
?²,

@ S?QM; + + - M|iW o¢M h?9 çQìM; +?¢v ` ç•vX

@ *€B ;b\

æQìM; S?QM; bYM; b®i- +ª M;QìB +| +?9i M;•v M;®+-

@ GBM? i?9 +O o¢M h?9 çQìM; b Q +| i? +?¢v iÈB ç•v\

GBM? i?9 /Q h?B i H½Q ç-m K M; iÈB H9+ i`QÈ+ K†+ /M ç½ #` E?B m h?B M G M
i?QÆM; ? i +?QM T?¬M- M?QM; /M b Q +Æ M;?B T i¬M; K¬M +kM; H` Î ç•v- +?Q
M?Q p"v- M?QM; +?d +¬M im /QÐM; K°i i?ìB ;B M H` +| i? F?¬B T?K+ M?Q +k`²B
+| HBM? i?9 +?¢v ` iW o¢M h?9 çQìM; +?S\ \*QM HBM? i?9 G¬B o•M #€Q +`T b€m
K`- H) M`Q H¢B F?¬M; i? ?B m H M? +?Q ç`M i?9 çQÊ+ b Q\

GBM? E?B T L? M M|B,

@ o¢M h?9 çQìM; tªv ` #B M +®- KQìB M;`v i`QÈ+ +| M;QìB ç°i M?B M t¬M; p`Q
h?B i S?QM; *®i p` ç¢B çQìM; +?O +O o¢M h?9 çQìM;- b m ç| H¢B ;B i i? K p`B +
+ Q i¬M; i`QM; M°B çQìM; +O o¢M h?9 çQìM; ç m #` ;B i ? i- HÀM; M;QìB i M `°
FB /MM; K°i K²B HY ç®i b¢+? - i`i +ª HBM? i?9 i`QM; o¢M h?9 çQìM; H9+ ç| ç m +
H` K°i i`QM; b® ç| K` i?¬BX

@ h¢B b Q H¢B M?Q p"v çQÊ+ +?S\

æQìM; S?QM; M;?B M;ìX

JQìB M;`v i`QÈ+- +?QM? H` H9+ KbM? `ìB F?ÄB *U EB K J¬MX G9+ ç| T?ÁM; +?V
K M; G¬B p•M #€Q i`H¢B o¢M h?9 çQìM;- b Q H¢B #` M;QìB i ç€M? +? i M; v H
H½Q ç-m +kM; H` K°i h?B M ;B B i`mM; T?~K- ç¢B çQìM; +?O +O o¢M h?9 çQìM
T?~K- ?ÆM M[i`QM; M°B çQìM; +ÁM M?B m `i M?B m + Q i?OX L?B m M;QìB M?
;B i +? i- ç•v H` +?mv M F?| iBM iÈB KS+ M`Q +?SX

S?ªM SM; ç-m iB M +O æQìM; S?QM; +?QM? H` +?Q `^M; hB m i?9+ ç½ iÈB ç| i?
b m ç| H¢B ;¢i #Ä bmv M;?o M`v M; v- +?Q /M H` hB m i?9+ çB M[- M?QM; +?B K
i? M`Q H`K çQÊ+ M?Q p"vX >ÆM M[- ?„M ç½ KQìB M,K F?¬M; ;B i M;QìB- K¶B H

ç m H" çª i?QÆM; ?Q†+ ç€M? +?Q i" M T? - +, M #ª M b) F?¬M; H'v K¢M; +O BX J
b¢+? o¢M h?9 çQÌM; i?b hB m i?9+ +kM; F?¬M; +| Hw /Q ;b ç H"K pB + ç| +ªX hBM
*®i ;B i +? i +?Q /M +| H M` M? M? i? M"Q çB M[i?b +kM; T?ªB ? B # M; "v KÊ
h9X *?ŠM; H) ? „M K°i F? „+ i`QÊ+ M?"M çQÊ+ iBM iS+ i?b M; v b m ç| ç½ iÊB o¢M
? „M ç9M; H" K¢M? i?"i- M?QM; +kM; +?d H" +QM M; QÌB- b Q +| i? M|B K°i +€B H
M; "M /†K i? M"v çQÊ+ \

*?Q M M F?¬M; i? M"Q H" /Q hB m i?9+ H"K çQÊ+X

L m p"v i?b H" B\ B H¢B +| i?M ?"M ;? ;ÈK pÈB o¢M h?9 çQÌM; iÊB M?Q p"v \
L; ?o F?¬M; ` - #`i [m€ M|B b Q çB M[i?b o¢M h?9 çQÌM; i?"i bU ç½ tQM; çÌB `²B X
L; QÌB M"v bQ pÈB KbM? +ÁM i" M M?ŠM ?ÆM M?B mX

JbM? ç•v +?ŠM; [m H" ?Ov çB p" B T?•M çQÌM; K" i?¬B- M?QM; ç®B T?QÆM; H¢B
+O M; QÌB i - [mª M?B M H" i?B M ?¢ M? ?MM; Î ç•m +kM; +| K"X

LÆB M"v H" ç` #`M +O GQm o•M i¬M; - o¢M h?9 çQÌM; H¢B iB T ;B€T +MM; GQm
M"v +| i? +?¢v iÊB ç•v +kM; F?¬M; +| ;b H" H¢X "i [m€ o¢M h?9 çQÌM; ç½ F?¬M;
i?9 M"v `i T?B M iQ€B- F?¬M; +| B [mª M i?9+ #¼M +?9M; - #¼M +?9M; +?d #B i
+?¢v iÊB M?[M; i?¬M M?Ä i? M"v i?b +Q /•M i`QM; i?¬M +| i? ;†T M; mv ?B KX

G¬M M"v #¼M ?¼ ;†T K v- ç9M; H9+ æQÌM; S?QM; çB M; M; [m ;B9T çÌ- M?QM; i
i? M"Q \

"i [m€- ç•v F?¬M; T?ªB +?mv M æQÌM; S?QM; +¬M M; ?o- +kM; F?¬M; HB M [m M
+?9i ç²M; ibM? +?Q M?[M; M; QÌB i?QÌM; ;†T T?ªB HBM? i?9- M?QM; æQÌM; S?Q
b Q +ªX

@ L? ç¬m- M; QÆB M|B +?mv M M"v +| HB M [m M ;b iÊB i F?¬M; \

æQÌM; S?QM; ç°i M?B M KÎ KB M; ?ÄB K°i +•m- F?¬M; #B i i¢B b Q- ? „M p®M +ÁM
HB M [m M ;b iÊB KbM?- F?¬M; Hw M"Q b m F?B iBM ç²M h?B i S?QM; *®i ;B i K
#` M; QÌB i /B iX *?ŠM; H) H" M|B +| M; QÌB Km®M #€Q i?M i? v +?Q KbM? b Q \

@ S?QM; + + M; QÆB ç½ M; ?o M?B m [m€ `²B- ç•v +?ŠM; T?ªB i`MM; ?ÊT b Q \ *
ç•v ç½ ç „+ i°B pÈB K°i ç`+? M?•M +QÌM; ç¢B +kM; F?¬M; +?WM; X

GBM? E?B T L? M KÎ KB M; M|BX

@ *kM; +| i? X

æQÌM; S?QM; +QÌB K°i iB M; iU ;B m-

@ h`W æQ¢M i?9+ p" hB m i?9+ ` - i i?"i bU F?¬M; M; ì H" +ÁM +| M; QÌB F?€+ +| i
/B i +ª K°i i¬M; K¬MX

J'v M; QÌB /•M # M +¢M? çSM; çÊB ?²B H•m- +?d i?`v æQÌM; S?QM; i?'i i?¬M M²B
+U ?´- ?²B H•m F?¬M; M?9+ M?Q+?- F?¬M; #B i p` M? ?MM; €Q ç2M M"v `®i +m°+
/€K iB M H M [m'v `¬v- #`i [m€ +QM +U ?´FB #•v ;B ì i`¬M; +ÁM M; Q M M; Q½M ?Æ
T?K+ i` M K†i ç'i- ? B KQ K „i`k tm®M; M?Q ç M; M; OX

@ QyQ @

kjRX *?QÆM; kjy, M? >MM; o" Zmª S?K .¢ sQ X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;B^a, J¢+ J†+
 *?QÆM; kjy, M? ?MM; p¨ [m^a T?K /¢ tQ X
 L?|K /`+?, .mM;M?B
 L;m²M, oBTp M/ MXpM
 hW H½Q H'v i? K + M ç^aK- +—K MY +•v +m®+ ;½v i` M i v çB iÈB- i?'T ;B¼M; F m
 @ M? ?MM;\ M? ?MM;\
 æQÌM; S?QM; F?¬M; M;?2 i?'vX
 H½Q hW M!M; HÁM;- F m iQ K°i iB M;,
 @ L¨v- M? ?MM; ÆB5
 æQÌM; S?QM; ;B"i M^av M;QÌB- [m v ç—m H¢B M?bM ç®B T?QÆM; M!B,
 @ H½Q iB M bBM? ;¼B i \
 H½Q hW ;"i ç—m M!B,
 @ sBM ?ÄB M? ?MM;- +QM K½M? ?' M¨v #•v ;B!b Q`²B\
 æQÌM; S?QM; +QÌB F?) K°i iB M;- tm®M; F?ÄB M;QÌB +Q ?'- p¶ p¶ ç—m +O M!M,
 @ E?¬M; +| ;b M[`²B- M!b) F?¬M; ç^a i?QÆM; B M[ç•mX
 *U ?' +kM; +?"K¨¨B çSM; H M- H„+ H„+ #KB ç'i #€K i` M M;QÌB tm®M;X
 H½Q hW FBM? ?¨B HMB H¢B ? B #QÈ+— +?!b m F?B t€+ M?"M H¨ +QM +U ?' M¨v [
 F?ÄB F?2M M;ÈB,
 @ *€+? +O iB m M? ?MM; [m^a M?B M [m€ ? v- M;QÌB H¨ ç iY +O GQm o•M i¬M;
 æQÌM; S?QM; H„+ ç—m,
 @ F?¬M; T?ªB- i +?d i bM? +! çB M; M; [m K¨ i?¬BX
 JÈB #„i ç—m ¬M; H½Q +ÁM +?Q¨¨M; æQÌM; S?QM; H¨ ç iY GQm o•M i¬M;- M;! ç•
 F?¬M; b Q +^a- æQÌM; S?QM; i?Q¢i M?bM i m' B +ÁM M?Ä M?QM; `i +| #^aM HoM?-
 T?B T?¨K- `i i?Q+? ?ÉT ç H¨K T?m [m•M +O i¬M M[KbM?- M;?o iÈB ç•v hW H½Q
 ? B F?2 M?Ä i?ŠM; i'T- M?B i i bM? +?"Q ?ÄB,
 @ L m iB m M? ?MM; F?¬M; ;?ûi #Ä i?b p¨Q i`QM; i` M; M;²B K°i +?9i +| çQÊ+ F
 H¨M; +?9M; i +^aK i¢ ÆM +Sm K¢M; +O M;QÆB- ;B9T i?¬M i` M; +?9M; i i`W çB
 @ æQÊ+ H„K- çQÊ+ H„KX
 æQÌM; S?QM; p°B p¨M; ;"i ç—m- ?„M p®M +?QM? H¨ Km®M iÈB ç•v i bK +ÆK ,M- #
 KB M; K!B`²B i?b b Q +| i? F?¬M; ç²M; w +?Q çQÊ+\
 H½Q hW p m B p M!B,
 @ J!B iB m M? ?MM;5
 oW M!B pW [m v b M; M!B pÈB K'v i?¬M /•M FB
 @ :B i +? i +QM ?' M¨v `²B H°i / `9i ;•M çB- i®B M v b) ?—K K°i M²B + M? tQÆM; ?
 J'v M;QÌB i?¬M /•M pW M;?2 H!B M¨v HB M ?¬ ?¨Q +?m~M #` t¬M; [m - æQÌM; S?
 M!B,
 @ F?¬M; çQÊ+X
 H½Q hW bYM; b®i- M?QM; b m ç! +MM; +QÌB M!B,

@ +kM; H" H½Q ç•v [m€ çQÌM; ç°i- +QM K½M? ?' M"v H" +?B M HÊB T?~K +O M; Q
#¼M i b) M'm FB m ç! +?Q M; QÆB ,MX

æQÌM; S?QM; #'i ç„+ /o M!B,

@ F?¬M; T?ªB H" w M"v- M! +kM; F?¬M; +! w ç² Km®M çª i?QÆM; B- +?ŠM; [m H
ibK +?9i; b ç! ç ,M- b m F?B çQÊ+ i /çv /¶ K°i i" M- ?B M içB M! ç½ idM? M; °`²B
pçM M?'i FQ+? i?Q+? ?mM; iQM? +O M! i?b F?¬M; T?ªB +?mv M çM ç•mX

@ >! ` H" p"vX H½Q iW M?bM i?Q€M; [m +U ?' ç M; çBi?2QÎT?Q b m +O æQÌM

@ æ½ M?Q p"v i?b KÌB +ª p"Q i?¬M- +?B m ç½B K°i # [i?`M? bQçM K°i T?2MX

+kM; K v H" +QM HBM? i?9 M"v F?¬M; ;B i +? i B- +?ŠM; [m H" p"Q i?¬M +„M +
M m F?¬M; i?b æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; +! +€+? M"Q i? v M! bBªB p•vX L!B ;b
HBM? i?9 +kM; ç½ ;B9T æQÌM; S?QM; K°i H-M- M M ?„M `i +! ?ªQ +ªK ç®B pÈB H

J°i ç€K M; QÌB²M "Q M€Q M?B i /šM æQÌM; S?QM; p"Q i?¬M- /QÈB bU +?d i?` +O
/ - +ª i?¬M ç m #M pB +- F?Q i? M; 'i i`BX

*! i? i?'v-hW H½Q `i +! mv iQM i`QM; i?¬M M"v- +! i? H" i?¬M i`QÌM; ?Q†+ iQÆ

æ®B K†i pÈB M?B i ibM? +O #¼M ?¼- æQÌM; S?QM; +kM; +?d +! i? KdK +QÌB iB
ç HçB +?Q ?¼ M?B m iB M K°i +?9i H" çQÊ+- +QB M?Q KbM? Km K°i b® i?S+ ,
GBM? E?B T L? M /†M /Á K°i T?2M i?b ç½ F?¬M; /€K +! ç°+ i€+ çª i?QÆM; M; QÌB
çSM; Î+Y - +kM; çQÊ+ K'v i?¬M /•M FB /MM; i?`i iQÆB +?B m ç½B K°i +?¬mX *!
+?9i +ÁM /€K #Ä H M M; QÌB M! i` m çM - +€M? M; QÌB HÈM i`¬M; i?'v p"v HB M ?

M; QÌB i`QM; i?¬M M"v iQÆM; ç®B M?B i ibM?- bQ pÈB #'i F€ MÆB M"Q æQÌM; S?
`i M?B m- i`U+ iB T ç†i #M KÌB +M; v i`QÊ+ +Y M?" H½Q hW- çO HQçB i?S+ ,
i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM; - K'v i?¬M H" M; ?"Q bªM; #QM; +€B #€i iQ H M- i`QM; #€
m®M; K°i +?ûM pÈB æQÌM; S?QM; X

æQÌM; S?QM; F?¬M; i? iW +?®B- ç" M? m®M; # #€i- b m ç! i?b F?¬M; +?`m m®
æQÌM; S?QM; +MM; m®M; iÈB KS+ K†i KkB çÄ #WM; X K'v HQçB `QÊm M?" iU O M
F?€+ M?B mX

M; QÌB K M; i?S+ ,M H M +?QM? H" i?¬M T?K +O i?¬M M"v- +€+ M" M; #QM; F? v i
i?" i /B- B +kM; +® ;„M; #QM; +€B F? v iÈB ;¬M +?¶ +O æQÌM; S?QM; X

æQÌM; S?QM; /MM; bS+ H„+ ç-m- M; ~M; ç-m H M M?bM #!M; HQM; +O K'v i?¬M T
M M K„i +S H! ç! K¬M; HmM; X M?bM i? M"Q i?b +kM; F?¬M; i?'v `ä- +?ŠM; [m H
`i [m2M i?m°+5 E?¬M; +?d +! #!M; HQM; [m2M i?m°+- M; v +ª KMB ?QÆM; M? M
;B®M; M?Q ç½ iWM; [m2M #B iX *M; M; ?o +M; +ªK i?'v ;B®M; K°i M; QÌBX

hW H½Q ç9M; H" H½Q i?" M? iBM?- çSM; # M +çM? i`ÄM; i?'v i?¬M b„+ +O æQÌM;
çQÊ+- çB iÈB # M +çM? i?'T ;B¼M; - +QÌB M!B,

@ hB m M? ?MM; X +! T?ªB H" M?bM i`9M; M; QÌB i `²B F?¬M; \

æQÌM; S?QM; p°B p" M; H„+ ç-m,

@ H½Q iB M bBM? çWM; M!B çM - i +?ŠM; [m H" +ªK i?'v +¬i ?ÆB [m2M K" i?¬

@ >„+ ?„+ ?„+ X

hW H½Q ;B" K" F?¬M; M M M i +QÌB K°i iB M; ,

@ L m M? ?MM; i?" i bU M?bM i`9M; i?b +MM; +QB M?Q H" T?9+ F?Q +O +¬i -
K²K M!B K°i +•m- pšM H" F?¬M; M M +?¼+ p"Q M? ç-m M"v i?b ?ÆMX

@ hçB b Q p"v \

æQÌM; S?QM; M; ?B M; ! ?ÄB K°i iB M; X

hW H½Q +?¬M +?W K°i +?9i `²B KÎKB M; M|B-

@ L|B #”v b m HQM; M; Q|B F?€+ i?b ç9M; H” F?¬M; M M- M?QM; M m iB m M? ?
i?”i- iQÈM; K M? +O M? ç¬m M”v i?”i bU F?¬M; çQÊ+ i®i +?Q H„K- M; ?2 M|B M;
+¬i ç m ç½ +? i bç+?- +?d +ÁM H”K K¶B KbM? +¬i i?¬BX Î +?¶ +O #¼M i K”
K M? tmB t Q- b) K M; M?B m çB m F?¬M; K v iÈB +?Q M; Q|B F?€+- çB iÈB ç•M
M; ”B i?’v ç| - +¬i iÈB i?¬M M”v +O #¼M i F?¬M; çQÊ+ # Q H•m i?b i`QM; i?¬M
/[- M m F?¬M; T?ªB iB m M? ?MM; M; ”B tm’i i?O iQÆM; i`Ê i?b M?’i ç`M? b) +| M
æQÌM; S?QM; M?QÈM; K”v M|B,

@ *¬i F?¬M; TªB M; Q|B +O i?¬M M”v b Q\

H½Q hW H„+ ç¬m M|B,

@ F?¬M; TªB- +¬i pW iÈB ç•v çQÊ+ Qi M; ”v- M; Q|B i`QM; i?¬M i?’v +¬i ç€M; i
M?•M; B i +ÁM #ªQ K’v i M i`€M; MB M; B9T +¬i t•v K°i +, M M?” M?ÄX h?¬M +
M; Q|B t’m +ª- M?QM; b m F?B tªv ` +?mv M?¬K M v i?b i i?’v iB m M? ç¬m M”v
ç•v- +?Q /M i +?Q +¬i Î HçB i?b M; Q|B i`QM; i?¬M +?Q +?„+ ç½ ç²M; w- bÊ H”K
æQÌM; S?QM; M|B,

@ æ•v +?d H” M?[M; +?mv M p¬ +, M +S K” i?¬B- +¬i b Q +| i? çQ i B MçM iÈB
i?9 tm’i ?B M Î ç•v +kM; +?d H” i`MM; ?ÊT K” i?¬B- #ÎB pb +| M; mv M M?•M F?€+
a Q +| i? ç´ ? i H¶B H M M; Q|B +¬i çQÊ+ \

@ QyQ@

hW H½Q i?Î /”B K°i iB M; ,

@ E?¬M; +ÁM +€+? M”Q F?€+- HQçB +?mv M M”v i?” iBM H” +| +?S F?¬M; i? iBM

@ hW H½Q M; ”B +kM; iBM b Q\ æQÌM; S?QM; M?bM i?ŠM; p”Q H½Q ç¬m K” ?ÄBX

hW H½Q t’m ?´ +Q|B +Q|B,

@ H½Q M?•M; B i +MM; ;B” M?Q p”v `²B- F?B +ÁM i` i?b +kM; F?¬M; iBM +?mv
M M +kM; iBM ç¬B +?9iX

@ *| #B i i M +O +¬i H” ; b F?¬M; \

æQÌM; S?QM; ?ÄBX

H½Q hW H„+ ç¬m,

@ *¬i iÈB ç•v F?¬M; H•m- ?bM? M?Q +kM; +?Q iWM; M|B i M +O KbM? +?Q M; Q
H” pQM; M?•MX ?ÆM M[- +¬i +MM; `’i Qi H|B- +?Q /M M; Q|B F?€+ +| +?O ç°M; #
+¬i +MM; +?ŠM; # Q ; B| çQ K„i M?bM M; Q|BX *¬i +kM; H” K°i +¬MQÆM; i®i- #

æQÌM; S?QM; +?Ì; B•v H€i- M" M; +?"K`½B çSM; H M- pQÆM M; | M i v M; " M; ¼+
?QÆM; X a m ç| tQ v M; QÌB H¢B v M H†M; M?bM æQÌM; S?QM; - /QÈB €M? M M +?
i?Ov M"v pšM +S ?'T /šM

M; QÌB i M?Q i`QÈ+ - pšM iªM` p [mv M`k p¬ +MM; X .mM; M? M +O M" M; p®M H
i` M; QÆM; K†i M; ?B M; MQÈ+ M; ?B M; i?"M? M"v H¢B +| K°i p i b Q K"m çÄ i?šK
p" b®M; KkB- T?€ ?Q K„ +ªK K°i +€+? M; ?B K i`¼M; X

E?B M +?Q M; QÌB i FbK HÁM; F?¬M; çQÈ+ K" bBM?` w M; ?o F?¬M; /€K M?bMX

æQÌM; S?QM; H9+ i`QÈ+ i?¬M; [m i`Q M?È +O M; QÌB i`mM; MB M T?K M?•M FB
+O M" M; - M?QM; M?bM i?'v i" M K„ i i?b pšM H" H-M ç-m iB M- i`QM; HÁM; F?¬M

B +| i? M; Ì çQÈ+ - +¬ MQÆM; ç-m #`B +O h9v sm•M G•m H9+ i`QÈ+ F?B M +?Q
i?"M? çB M +m²M; H¢B i`Î i?"M? #° /¢M; M"v +Æ +?S\ M?[M; M K M?•M FB ?"Q T
+?B pb Km®M +| K°i ç K HQÆM; iB m pÈB M" M; X L m ç ?¼ i?'v çQÈ+ ; QÆM; K†
MY p, M iB M +kM; F?¬M; Km®M #Ä`X

.M p"v- ç¬B K„ i FB +kM; H" M?½M i bM? ç°+ M?'i p¬ M?'` i` M i? ; B M M"v- b€M; M
tm•MX

@ *¬ #B i i b) iÈB\

æQÌM; S?QM; F?¬M; i? +?"m M´B +ªM? i`-K K†+ M?Q p"v M M KÎ KB M; ?ÄB i`QÈ
h?B h?B +QÌB F?) K°i iB M; ,

@ h ç½ +® i`€M? F?ÄB M; QÆB- i`€M? F?ÄB GQm o•M i¬M; - +® w iÈB K°i MÆB M
H¢B ; †T T?ªB M; QÆB Î ç•vX

@ h +?d i bM? +Ì çB M; M; [m ç•v K" i?¬BX

@ o"v i?b H" F?¬M; i`€M? F?ÄB p" M K M?X

h?B h?B i?Î /`B K°i iB M; - M; QM; K„ i M?bM æQÌM; S?QM; `²B M|B,

@ M; QÆB i? v ç´B `²BX M; QÆB F?B M M; QÌB i +| +ªK ; B€+ #, M; H½M? ?ÆM i`QÈ
æQÌM; S?QM; +QÌB F? M K°i iB M; ,

@ M; mv M M?•M +| i? H" /Q i`QM; F?QªM; i?ÌB ; B M M"v ; B i [m€ M?B m M; QÌBX

@ h +| M; ?2 M|BX

h?B h?B +9B ç-m- iW iW çB iÈB [m€ tm®M; i`QÈ+ #² çQ" M U+€B ç K H|i ?bM? i`ÁM
S?QM; - M?"K ? B K„ i H¢B M|B,

@ æ°M; i?O çBX

æQÌM; S?QM; M; ¢+ M?B M ?ÄB,

@ æ°M; i?O +€B ; b\

@ >mv i J æQÌM; S?QM; - ; B i M; QÌB i?"M? i€M? - K¢M; M; QÌB i` M i v M; QÆB +
h +?QM? H" F i?M +O M; QÆB- +?šM; H) H-M M"v M; QÆB iÈB F?¬M; T?ªB H" pb
i" M ; ®+ b Q\ .M b Q +kM; ç½ ; B i M?B m M; QÌB M?Q p"v `²B- M?B m i? K K°i K¢M

@ XX

æQÌM; S?QM; çQ i v H'v` M?mv M FB K +O ?„M- iW iW FûQ M?mv M FB K çB i
pk F?Q H¢M? M?Q #, M; F?Q€+ H M +?B + +´ i`„M; MÂM +O M" M; i - KÎ KB M; +?"

@ *¬ p°B p½ i bK +? i M?Q p"v 2 H" pb ç M; €v M€v ç9M; F?¬M; \ "ÎB pb +¬ F?¬M; K
+¬ M?'i ç`M? T?ªB iÈB i bK i ç #€Q i?MX J" #®M +?[ +¬ ç H¢B i`QM; h9v sm•M C
M; ?o i`QM; HÁM; +O +¬X \*¬ bÊ +¬ M?Q p"v i?b M; QÌB M?" +O T?m [m•M +¬ b) i`

>"M; KB i?"i /"B +O h?B h?B `mM H M- K†+ /M #` M?mv M FB K mv ?B T- p K†i +
; b- i? M?QM; H9+ M"v ç•v H¢B #„i ç-m #B M ç´B- #ÎB pb æQÌM; S?QM; ç½ M|B `
@ *kM; çQÊ+ - M m +¬ ç½ Km®M +? i M?Q p"v i?b i b) i?"M? iQ"M +?Q +¬- +kM; i®
b®M; +ª çÌB5
æQÌM; S?QM; pW M|B pW M•M; M?mv M FB K H M- ?QÈM; p T?Q M" M; i K" ç•
EB K [m M; H|2 H M +MM; pÈB b€i F?Q H¢M? H)Q /"v ç†+X
æQÌM; S?QM; i?m ?²B M?mv M F?B K `²B M|B,
@ :B i `²B5
h?B h?B M; ?B ?Q†+ KÎK„i ` M?bM- +ªK ;B€+ + "M F +€B +? i pW `²B F?B M M" M;
M?QM; +kM; +| K°i +?9i w MB K F?¬M; Km®M K'i çB K¢M; b®M; - M?QM; FB K +O
HQËi [m K†i +O KbM?- +, M #ªM F?¬M; ? i´M i?QÆM; iÈB K°i bÊB i|+ +O KbM?)
@QyQ@

kjkX *?QÆM; kjR, æ *?Q h ÍJ°i æ KX

o¬ h?QÌM;
h€+ ;Bª, J¢+ J†+
*?QÆM; kjR, æ +?Q i ÎK°i ç KX
L?|K /`+?, .mM; M?B
L; m²M, oBTp M/ MXpM
@ L; QÆB ç M; H"K i`Á ;b p"v\
h?B h?B iS+ ;B" M M?bM æQÌM; S?QM; X
@ h?B h?B +O i`QÈ+ FB ç½ +? i- h?B h?B #•v ;BÌ H" K°i M; QÌB ?Q" M iQ" M KÈB
i?2Q €v M€v K" b®M; M?Q p"v M[X
@ L; QÆB
h?B h?B M?bM ?„M +?^K +?^K- F?) +„M +?†i ç¬B K¬B çÄ K¼M; - ?²B H•m KÈB M|B
@ ošM ç€M; ; ?ûi M?Q H-M i`QÈ+5
@ æQÊ+ `²BX
æQÌM; S?QM; +kM; ?ÆB #'i ç„+ /o,
@ h ;B i M; QÌB [m€ M?B m- M?QM; ç| ç m H" M?[M; F ç½ +?¼+ iÈB i` M ç-m i - M
+? i- +¬ +kM; F?¬M; M M +S ç•K ç-m p"Q M; ä +Ki K½B M?Q p"vX L|B i?"i- M m F
;†T T?ªB M; mv +Æ +¬ ç½ M?„+ i K°i +•m i?b #•v ;BÌ +¬ +kM; ç½ +? i `²B +?S H"K b
M v\
oW M|B pW çQ i v ` Km®M çÌ M" M; i çSM; /"vX
h?B h?B HB M i€i H M K†i æQÌM; S?QM; K°i +€B- ;QÆM; K†i çÄ #WM; M|B, @ M; Q
i`QM; i? M? H•m FB - +| i? iMv w M; QÆB F?BM? #¢+ b Q\
æQÌM; S?QM; H9M; i9M; ;½B ç-m - +?mv M b M; +?O ç F?€+,
@ æWM; M|B M?ªK M[- H-M M"v i iÈB H" ibK +¬ #"M +?QM? bUX

@ *?mv M ;b\
h?B h?B ?ÄBX
@ *¬ +MM; #B i ?¬K M v i i?m T?K+ çQÊ+ K°i +QM HBM? i?9X L?QM; i F?¬M; i
i`MM; ?ÊTHçB ;†T çQÊ+ +¬Î ç•v
@ M;QÆB b) F?¬M; Km®M M?ìi ;B9T M;QÆB +?,K b|+ +QM HBM? i?9 ç| +?S\
h?B h?B pW M;?2 ç½ ?B m M; v w ç² +O æQÌM; S?QM;X hmv iWM; iB T t9+ pÈB
H` æQÌM; S?QM; ? v ç®B T?QÆM; +kM; ç m +ªK ;B€+ M?Q ç½ [m2M iW H•mX *?Q
M?ì h?B h?B ;B9T +?mv M M`v +?ŠM; +| ;b H` çQÌM; ç°i +ªX
@ *¬ [mª M?B M `i i?¬M; KBM?5
æQÌM; S?QM; F?2M,
@ *kM; F?¬M; #B i h?B h?B +¬ MQÆM; +| i? ;B9T çQÊ+ pB + M`v +?Q i ? v F?¬M
h?B h?B M?Qm K`v- KQK K¬B +?¬M +?W M|B,
@ L m H` HQ`B p`i F?€+ i?b i ;B9T M;QÆB +?,K b|+ +kM; F?¬M; i?`M? p`M ç - M?
?´- pçM M?`i M| F?¬M; M;?2 HìB i X L´B çB M H M çª i?QÆM; M;QìB F?€+ i?b T?ª
@ *?mv M M`v +¬ +S v M i•K- +?Q /M F?¬M; +| i Î ç•v çB M[i?b M| +kM; b) F?¬M
[m€ HQÊM; i?S+ ,M ?`M; M;`v +O M| F?¬M; ? M?Ä- K¶B M;`v ç m ,M K°i HQÊM; i
æQÌM; S?QM; pW M|B pW K|+ M;•M T?B m ` ,
@ a® iB M M`v +kM; çO Km i?S+ ,M +?Q M| i`QM; p`B M,KX
h?B i?B M;?o M;ÊB K°i H€i `²B M?"M H`v M;•M T?B m K` æQÌM; S?QM; çQ +?Q M
@ *ªK ÆM M;QÆBX
h?B h?B KÎ KB M; M|B- M`M; i i?¬M; KBM? ?ÆM M;QìB- iU M?B M #B i æQÌM; S?
Kbm? +?,K b|+ HBM? i?9- K†i F?€+ F?¬M; T?ªB H` Km®M ç +QM HBM? i?9 M`v iÈ
@ æWM; +€K ÆM i p°BX
æQÌM; S?QM; +QìB M|B,
@ h +ÁM K°i +?mv M Km®M M?ì5
@ M;QÆB X a Q HçB `„+ `®B M?Q p`v +?S\
h?B h?B iS+ ;B`M H M iB M; i`€+?X
@ G`K M;QìB i®i i?b H`K iÈB +MM;- iB M T?"i iB M iÈB h•v h?B M K`X
æQÌM; S?QM; /•v /Q F?¬M; i? X
@ L|B i?Y t2K- +?mv M ;b HçB +| i? H`K F?| / >mv i J æQÌM; S?QM;X
@ G`i? M`v- hW H½Q +?„+ H` M?bM i`9M; #´M i?B m ;B i M M ` bS+ Km®M i€+ `v-
`v- i®B M v HçB Km®M ç iB m +¬ MQÆM; FB iÈB ?¬m ?ç i X
æQÌM; S?QM; +ÁM +?Q /Si HìB i?b h?B h?B ç½ +?2 KB M; +QìB /mv M- i` m ?„M
@ *?mv M M`v F?¬M; i®i b QX \*?€m ;€B +O H½Q hW +kM; F?¬M; i K`X
@ h®i +€B ;b +?S\
æQÌM; S?QM; i`ÊM K„i HB + M`M; i K°i +€B,
@ hB m +¬ MQÆM; M?` M;QìB i ç½ bÈK +| w i`mM; M?•M `²B- +¬ #B i `ä ?ÆM i
çQÌM; çQÌM; H` M K iY ?€M çdM? i?B M H`T ç` - b Q +| i? H`K ` M?[M; +?mv M t`
pB +i®i ç M;QìB i #€Q ç€TV M?Q p`v +?S\

@ L M i? M"Q\ L;QÆB Km®M i ;B9T M;QÆB i? M"Q\
 @ >„+ ?„+ ?„+X
 æQÌM; S?QM; +QÌB K°i +€B M?'i i?ÌB F?B M h?B h?B p¬ +MM; +ªM? ;B€+,
 @ æ i î i`QM; +?¶ +O ¬ [m K°i M;¬v +?S b QX æÊB M;¬v K B #¼M ?¼ i?'v i çB
 +?WM; hW H½Q b) iW #Ä w ç`M? FB X
 :QÆM; K†i h?B h?B HB M çÄ #WM;- [m€i H M,
 @ M;QÆB M^K KÆ çB5
 h`QÊ+ +Y [mª T?K H„K i?` T?B- i®B M v ç æQÌM; S?QM; çB p`Q H` pb h?B h?B +
 p"v- M m #•v ;Bì æQÌM; S?QM; ç½ F?¬M; Km®M ;B i M`M; i - M`M; i b Q +| i? ;B
 T?ÁM; çQÊ+\
 oW M!B pW ç~v æQÌM; S?QM; ` M;Q`B,
 @ M;QÆB çB ` M;Q`B çB5
 æQÌM; S?QM; K†i /¬v K`v /¢M M!B,
 @ h?B h?B +¬ b Q +| i? p¬ ibM? p¬ M;?o M?Q p"v ?ª\
 h?B h?B M;~M; ç-m H M- iS+ ;B" M M!B pÈB ?„M,
 @ h +?QM? H` p¬ ibM? p¬ M;?o M?Q p"v5 .M b Q i?b i®B M v M;QÆB +kM; F?¬M
 çB i?b i b) H H MX
 @ *¬ H çB5
 æQÌM; S?QM; +QÌB #d´B- H°` +€B`,M; M M?- pW +QÌB pW çQ i v tQ +^K +O
 iÊB ;¬M h?B h?B- ç2 /¼ ,
 @ G¢B M!B i?B m ;B i ç½ M?B m M;¬v `²B +?Q ;¬M ;kB pÈB M[M?•M M? X
 æ•m +?d M?B m M;¬v- TªB M!B H` +?Q iWM; ;¬M ;kB pÈB M[M?•M KÈB ç9M;X
 h?B h?B ç°i M?B M #B M b„+ - +?Q /M H` ç®B K†i pÈB +€B +? i i?b M`M; i +kM; -
 M?QM; pW M?bM i?'v #° /¢M; M`v +O æQÌM; S?QM; i?b M`M; i H¢B M?Q +?m°i
 p b m- MûT b€i p`Q ;|+ T?ÁM; M!B,
 @ M;QÆB çWM; +| [m ç•vX
 æQÌM; S?QM; H„+ H„+ M;QÌB- iU +îB v T?K+ i` M M;QÌB KbM?- F?¬M; ? +| ;b /W
 h?B h?B ç°i M?B M M;WM; H¢B- M?½M ibM? [mv M`k M?bM i?ŠM; p`Q æQÌM; S?Q
 ç`M? M!B,
 @ h #B i M;QÆB F?¬M; TªB H` M;QÌB M?Q i? - M;QÆB +kM; F?¬M; +-M /¼ i M
 /mM; K¢Q F?¬M; iQ`M p M- M;QÆB pšM +| ?SM; i?9 b Q\
 æQÌM; S?QM; ç†i K°i i v H M p B +O M`M;- K°i i v F?€+ H¢B M•M; M? +^K +O M
 @ h„i ç M`²B i?b i?B m ;B i b) F?¬M; i?'v K†i +O ¬ M[5
 h?B h?B M?'i i?ÌB F?¬M i`QÆM;- /"K +?•M M!B,
 @ *QM M;QÌB M;QÆB b Q H¢B p¬ bd M?Q p"v\
 @ h p®M p¬ bd M?Q p"v K`X
 æQÌM; S?QM; F?¬M; ? ç w- pW M!B pW çQ HQÐB HB K HB K K¬B +O KbM? p-
 +MM; #d´BX

*€B FB m #d ´B M¨v H¢B K M; +?9i F?~M i`QÆM;- #° /¢M; ¸|B #KM; ,M [m¨M; M¨v M

"¼M ?¼ +kM; F?¬M; T?ªB M;m M;®+- K°i i?B m MB M F?Ä2 K¢M? +QìM; i`€M; KÈ
M?" K°i [mª T?K- B +kM; +| i? #B i çQÊ+ `®i +m°+ ç K [m ç½ Mªv bBM? ` +?mv
h?B h?B K†i KkB çÄ #WM; #WM; ÎT?Q b m æQìM; S?QM; - K†+ /M +| i? M|B +€+
S?QM; ç½ ?Ov çB / M? /U +O M" M; - M?QM; h?B h?B +kM; F?¬M; +| w i`€+? +S ;b
i`QM; b¢+?- M; QìB b®M; +ª çìB F?¬M; M M [m€ [m M i•K ç M €M? K„i p" bmv M;?
F?¬M; i? M pÈB HÁM; KbM? H" çQÊ+X

@ æQìM; S?QM;

h?B h?B ÎT?Q b m ?¬M? K°i iB M;X

æQìM; S?QM; [m v ç-m M?bM M" M; K°i +?9i- M|BX

@ G"K b Q p"v\

@ L;QÆB T?ªB çB `²B ç9M; F?¬M;\

@ WKX

h?B h?B F?) +„M K¬B- K°i ?²B H•m KÈB +QìB K°i iB M;- M|B,

@ æB i?¬B- b m M"v M m +| H9+ M"Q M;?o F?¬M; i?¬M; M[- i HB M ibK M;QÆB #

@ _'i ?Q M M;? M?5

æQìM; S?QM; +QìB ? ? - tQ v M;QìB ?QÈM; p T?Q M?" hW H½Q K" çB iÈBX

hW H½Q iW b€M; bÈK ç½ ¬K K°i HÁM; KQM; çÊB- F?¬M; #B i æQìM; S?QM; ?¬K M
i? M"Q- H½Q M?•M ;B ç½ i? v K°i #° [m-M €Q KÈB- MK +QìB `¢M; M;ìB i` M K†i
tQ i v pW +QìB F?9+ F?Q+? F?¬M; i?¬BX

L?QM; H9+ M"v- +O T?ÁM; +O +?€m ;€B +kM; ç½ KÎ ` `²B- i? M?QM; +?d +| K°
æQìM; J¬M iB m M? ?MM;- +,M #ªM H" F?¬M; +| Îi`QM; ç|X

hW H½Q +ÁM +?Q F`T T?K+ ?²B iBM? i?¬M H¢B- ç½ +| M;QìB iÈB +Y #€Q iBM- ç
#€Q H¢B +?Q H½QX ç½ M|B +?mv M i®i F?¬M; ` F?ÄB +Y - +?mv M t'm HQm i`n
+ÁM +?Q iÈB M?" hW H½Q- +?mv M ibM? ;B[?„M p" h?B h?B ç½ çQÊ+ i`mv M iÈ
` i¢B +?¶- +ªK ;B€+ i`€B iBK ;B" Mm +O KbM? M?Q +kM; Km®M pÐ ` X

*?ì iÈB H9+ æQìM; S?QM; i`Î H¢B M?" hW H½Q- H½Q ç-m M"v ç½ i`ÈM K„i K" M?
iS+ ;B" M F?¬M; QiX L?QM; M|B +?Q +MM;- K¼B +?mv M ç m H" /Q H½Q iU H"K i?
S?QM; F?¬M; Km®M- K" M; v +ª +?€m ;€B H½Q +kM; F?¬M; Km®MX

æQìM; S?QM; F?mv M + M K'i K°i ?²B H•m KÈB / T çQÊ+ w M;?o i`QM; ç-m +O h
sm•M >Q #B m H° i•K iQ i`QÊ+ K†i;B ;B +O M" M;- #ªM i?•M H•m H•m H¢B +?
H½Q ç-m F?Q€i F?Q€i i v K°i +€B- M|B,

@ h?¬B i?¬B- +?mv M +O ç€K i` +€+ M;QÆB iW M v H½Q M?•M ;B i F?¬M; ç°M;

æQìM; S?QM; +kM; H" +ªK i?'v #'i ç„+ /o K°i T?2MX

L m F?¬M; T?ªB pb M #"v +m°+ b®M; M #bM? b m M"v +?Q h?B h?B Îç•vX L m F?
?„M +kM; +?ª i? K [mªM iÈB K'v +?mv M M?Ä M?†i M"v- #ªM i?•M ?„M +kM; F?¬M;

J" bmv +?Q +MM;- h?B h?B +| i? ÎH¢B ç•v +kM; +| [m M ? iÈB KbM? K°i +?9iX

L" M; p'i pª H„K KÈB ibK çQÊ+ K°i MÆB v M #bM? bBM? b®M;- +kM; F?¬M; #` ç€K
p¬ +,M +S M?Q b Q iQÈM; K M? F?¬M; i`¼M p M ;b ;b ç| K" i`K+ tm'i F?ÄB i?¬M M
F?¬M; MÆB MQÆM; iU K" M|B- +?mv M M?Q p"v b) F?B M M" M; i`M i?QÆM;X

kj9X *?QÆM; kjj, >mv M :B B h`mM; S?~KX

o~ h?QÌM;

h€+ ;B^a, J¢+ J†+

*?QÆM; kjj, >mv M :B B h`mM; S?~KX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

L?QM; #•v ;Bì i`QM; K„i i?¬M /•M p` hW H½Q- æQÌM; S?QM; p` h?B h?B ç½ +| /
æQÌM; S?QM; H¢B H` i` M; M? ?MM; ç½ K°i T?2M +Sm ;B9T +?Q i?¬M ?¼- ç®B p
?¼ iU M?B M H` b) ` bS+ +?B m +®- #'i F M`M; +| T?ªB H` [mª T?K ? v F?¬M; - #
>m®M; +?B- æQÌM; S?QM; +ÁM HQm H¢B K°i +QM GBM? i?9 +'T # H¢B +?B m +
M`Q #M ?° K M? +?Q ç€K i?¬M /•M- ç®B pÈB i?¬M ?¼ K` M|B- ç•v +?QM? H` p¬ +

æ2K K¼B +?mv M M; `v b m ;B Q T?| H¢B +?Q hW H½Q- H¢B ç GBM? E?B TL? M
S?QM; HB M `ìB F?ÄB i?¬MX

h'i +ª i?¬M /•M ç m ` çQ iB M- æQÌM; S?QM; M?bM K°i ?²B H•m +kM; F?¬M; i?'v
+?Q iÈB çB çB çQÊ+ p`B /†K- H9+ [m v ç-m M?bM H¢B- KÈB i?'v çQÊ+ î K°i ;|+ T
/€M; M?Ä #û ç M; H†M; H) çSM; H†M; v M î ç|X

æQÌM; S?QM; F?) KdK +QìB- i`QM; HÁM; #¶M; +| +ªK ;B€+ i?Ä K½M F?¬M; i`B M
ç-m- bªB #QÊ+ ?QÈM; p T?Q .B K i?`M? K` çB iÈBX

Zm K'v M; `v ?`M? i`bM?- +m®B +MM; +kM; ` F?ÄB ç` #`M GQm o•M i¬M; - æQÌM
K` i?î ` K°i ?ÆB- +?¶ M`v ç½ F?¬M; +ÁM +| M; QìB M?`M ` ?„M M[ `²B- +?Q M M
?„+ #`Q i` M M; QìB KbM? tm®M; - [m M; KBM? +?QM? ç¢B H° ` +?•M /B M KK+ +C

>ÆM K°i i?€M; b m- æQÌM; S?QM; ç½ iÈB çQÊ+ T?K +`M .B K i?`M?X h` M çQÌM;
;B M- #îB pb F?B æQÌM; S?QM; +?Q # Q ;Bì iÈB .B K i?`M? +?d #B i K¶B T?QÆ
H¢+ çQÌM; TªB ibK M; QìB ?ÄB i?, K K°i T?2M KÈB +| i? ibK çQÊ+ ?QÈM; çB +?Q

hW t M?bM H¢B- K°i i?`M? i`b F?¬M; i?m FûK ;b hoM? M i?`M? ç M; p[M; p`M;
T?Q i`QÊ+X J°i +ÆM ;B| M? i?QªM; çQ i?2Q K°i +?9i F?¬ K€i +MM; p` K†M- ç|
+ªX

æQÌM; S?QM; FB T i`QÊ+ FB T M`v ;†T [m F?¬M; Qi ?² HÈM b¬M; b•m- M?QM; +, I
Q ;Bì- M?'i i?ìB HB M + Q ?SM; - t„M i v €Q K` M?^K ?QÈM; #B M +?¢v iÈBX

E?Q ?`m MÆB M`v iQÆM; ç®B M|M; MU+- æQÌM; S?QM; i` M M; QìB H¢B K†+ ? B
/Qi?W - HB M MûK #Èi p`Q i`QM; J`ªM? F?¬M; ;B MX

L; QìB +ÁM +?Q iÈB ;¬M #B M- æQÌM; S?QM; ç½ M; ?2 çQÊ+ iB M; ;B| #B M ;`Q i
`b `Q p¶ #ì K½M? HB i- +ª M; QìB #¶M; M?B M +| +ªK ;B€+ p¬ +MM; i?QªB K€B- K
pb TªB ;'T `9i çB t +kM; /¬M i M #B M ? iX

J°i H€i b m- æQÌM; S?QM; `®i +m°+ +kM; iÈB çQÊ+ #ì +€i /`B /¼+ #B M- pW #QÊ
i`QM; +€i- i` M #ì +ÁM +| K'v #° tQÆM; +O ç°M; p`i #B M pb K„+ +¢M K` +? i T?A
M`v p¬ +MM; iQ HÈM- Qi i?b +kM; TªB #^M; K°i +, M T?ÁM; M?Ä- #`MQÊ+ #B M [
i`ÆM #|M; M?ÆM i?QM ? i M?Q M; ` pQBX

h` M #ì +€i +ÁM +| p¬ b® pÄ bÁ- pÄ ®+ çO K`m b„+- p`B +QM +m ?€ KB M; i?î /®
M; M; [m +?•M æQÌM; S?QM; - #° /€M; F?¬M; FB M; F?¬M; bÊ ;b +ª F?B M M; Qì
pmB p X

*ªM? #B M # Q H F?B M M; QìB i K b v- ç| H` K°i i?S +ªK ;B€+ i?Q i?ª i?QªB K
T?|M; K„i M?bM ` t - i`QM; i-K K„i ç m H` K°i K`m H K H'T H€M?- FûQ /`B K½B `
M`v +ª F?¬M; ;B M i`QÊ+ K†i ç½ F?¬M; i? T?•M #B i çQÊ+ ç•m H` i`ìB t M?- ç•m

#B M /QÌM; M?Q ç½ ?Á H"K K°i i? - imv ? B K" K°iX .QÈB +ªM? p"i p- +MM; i?Q
TªM; T?i M?Q [m M ? i K¼B +?mv M T?B M HÁM;- +ªK ;B€+ KbM? ç½ i?Q€i F?Á
;çii?`T?B- t `ÌB K€m i M?X

h?Ov i`B m /•M; H M- ;B| #B M H²M; H°M; i?´B i` M + Q # i?QÈ+- ;BÌT?9i M"v M
HU+ +O +m²M; T?QM; K" T?|M; H M + Q K'v i`QÈM;- ?mM; K½M? ç´ "T iÈB M?[M
#B MX

æQÌM; S?QM; FbK HÁM; F?-M; çQÈ+ K" ;BQÆM; ? B +€M? i v- +?"K `½B M?„K ;?
b|M; #B M ç" T /²M /"T p"Q i` M M; QÌB- i~v `Y i•K HBM?- i`®M; i`ªB- HBM? i`+?-
KbM? ç½ +MM; pÈB #B M`°M;- i`ÌB + Q- TªM; T?i M?Q ç½ HB M i?`M? K°i i? X

"B M HÈM M?"M MQÈ+ iW i`,K b-M;- M?ì p"v KÈB `°M; HÈM- p€+? ç€ + Q M;`M i`
KÈB +| i? pQÆM + Q5

h` M çÌB +ÁM +| i?S ;b +| i? bQ pÈB bU K M? K-M; `°M; HÈM +O #B M +ª\ LQÈ+
+O +m²M; T?QM; +kM; +| i? /šM ç M K°i ?²B FB T M¢M b|M; i?-M- i`QM; M?€v
i?`M? i`M- bQ pÈB K°i FQ+? iQ`M HU+ +O h?B M; B B + Q i?O +ÁM ?mM; K½M?

*QÆM; F?Q i`QM; +Æ i? p"M +?mv M K½M? HB i- hB m E?- G•m i¢B ç M çB M +kM
M?Q ç M; ?- SM; i?2Q iWM; M?`T ç" T i`€B iBK æQÌM; S?QM; X

æQÌM; S?QM; #¶M; M?B M KÎK„i` - M?i i?ÌB +ªK i?´v ?"Q F?Q M; 9i i`ÌBX

h?•M H" M K M?B- iU M?B M Km®M #B M çdM? M9B i?`M? M; ¼M #9i- +?†i M9B +
KU+X "B M b-M; M; ÁB i?`M? çQÌM; Mûi- i" M ibM? p) H M K°i #S+ i` M? T?QM; HQ
H" M K M?B- +?•M ç¢T M9B MQM i`MM; çB T- pQÈi ? i i?ªv b-M; M; ÁB- +i iB M; +
i?2Q i # v #´M;- i?ûi K°i iB M; H M? +?Q K M? K M; ç¢B ç` i?2Q i /"v b|M;

J°i i?S +ªK ;B€+ F?| +| i? ?bM? /mM; M?i i?ÌB /•M; H M iU ç€v HÁM;- M,M; HQÈM
/•M; +m²M +m°M- M?QM; M; v b m ç| HB M ´M ç`M?- +QÆM; i•K H¢B `mM; H M ? B
FBM? K¢+? +kM; i?2Q ç| K" i`QM; M?€v K„i ç" K ?ÆM K'v T?-M- æQÌM; S?QM; ;
i`B m ç M; +?2M M? m "T ç M ;B®M; M?Q çKM; TªB K°i #S+ iQÌM; p- ?bM?- tQ i
M?€M?- F?-M; i`B M"Q ç°M; iÈB çQÈ+ K„i +€ +?•M +O ?„MX

h•K ibM? FQ+? ç°M; +kM; iW iW #bM? T?K+ H¢B- æQÌM; S?QM; M? M?`M; i?Î` K
TªM; T?i M?Q Km®M b-B i`QX

:B¼M; M|B +O GBM? E?B T L? M H¢B i`mv M ç M,

@ *?9+ KWM; S?QM; + + H-M M[i`M +?S+5

@ \

æQÌM; S?QM; F?) +QÌB K°i iB M; X

@ æ9M; p"v - i`M +?S+ `²BX

æ½ i?,M; H M ç M >mv M ;B B i`mM; T?~K- bQ pÈB H-M i`M +?S+ i`QÈ+ +ÁM iU M
+® w ç°i T?€ i-M; #bM? +?QÈM; FB - K" F?B i?U+ HU+ +O ?„M ççi ç M i`bM? ç°
F?-M; i`Î i?`M? +?QÈM; M; ¢B p"i +O ?„M M[X h?ÌB ;B M i`QÈ+ F?-M; M;`v M`C
+MM; M; QÌB F?€+- ;B i M; QÌB M?B m M?Q p"v- M; QM; Hmv M M?B m •K ?²M- +QA
+?9i K°i ;QK H¢B +kM; çO ç +?Q ?„M i`M +?S+X

E?-M;- F?-M; çÆM i?m-M +?d H" i?,M; H M K°i +`T çÆM ;BªM M?Q p"v- æQÌM; S?
M?"M çQÈ+ F?-M; F?Q HQÈi [m M; QÌB KbM? K M; i?2Q K°i Qi M,M; HQÈM; #i ç²

S?QM; M? M?`M; pk ç°M;- >Ä +m²M; #¢Q F?-M; v M- G-B ç°M; +?QM i-M; i`ÌB-
+ÁM +| çO HQ¢B M,M; HQÈM; Hv F€ +´ [m€B +MM; [m`M +?mM; K°i +?¶- imv ? B K'
HQÈM; #i ç²M; M`v ?ÉT i?`M? K°i i? ;BÈB ?Q`M +?dM?X h? ;BÈB i²M i¢B #ÌB p|

L m M?Q F?-M; i?B i`B M [m M,M; HU+ h€ h?B >Q`M >²M- æQÌM; S?QM; +| i? +Á
+?Q H„KX L?QM; ?„M iWM; +| FBM? M; ?B K +O K°i + Q i?O h?B M; B B i`mM; T

K" [m M b€i [m - M M bQ pÈB M; QÌB i? QÌM; - ?„M +`M; i? K ?B m `ä p ç€K M,M; H

kj8X *?QÆM; kj9, " æ"Q >mM; J½M?X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; kj9, " ç"Q ?mM; K½M?X

L?¡K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*?ŠM; [m H"- +?d +! b m F?B i'M +?S+ h?B M ;B B KÈB +! i? +ªK M?"M çQÊ+ /ÁM
#ªM i?•M ?„M +?d KÈB >mv M ;B B i`mM; T?~K i? K" ç½ +! i? H"K çQÊ+ `²B5 æQÌ
FBM? M;¢+X

s2K ` - H-M M"v M;šm M?B M iÈB M;„K #B M- H¢B +! i?m ?Q¢+? HÈM M?Q p"v `²
i`QM; +QÆM; i•K +O KbM?- K†+ /M +! i? +ªK M?"M çQÊ+ M?[M; /ÁM; M,M; HQ
F?-M; +€+? M"Q bY /KM; çQÊ+- M?Q p"v F?-M; F?ÄB F?B M M;QÌB i T?ªB i?Î /`E

amv M;?o K°i +?9i- æQÌM; S?QM; +?d +! i? /MM; iW ;B€+ M;° ç K" ;BªB i?Q+? i?
æ¢Q ;B +MM; S?"i i¬M; ;BªM; ;B€+ M;°- ç•v H" K°i i?S +Æ ?°B +U+ F€ ?B K i?'v- ?
/Q KbM? i¢Q M M- K" K°i F?B ;B€+ M;°- i?U+ HU+ p" i•K +ªM? ç m b) i,M; H M i`Q

Pi M?'i- æQÌM; S?QM; +kM; +ªK ;B€+ i•K +ªM? +O ?„M +kM; + Q ?ÆM `i M?B mX

@ S?QM; + + - i`QÈ+ ;BÌ M;QÆB +?Q çQÊ+ i?'v #B M b QX

GBM? E?B T L? M KÎ KB M; ?ÄBX

æQÌM; S?QM; H„+ H„+ ç-m- M¡B,

@ G-M ç-m iB M iÈB ç•v- b Q- i`QÈ+ FB M;QÆB ç½ i?'v [m `²B `\\

GBM? E?B T L? M M¡B,

@ VK- +?mv M +kM; ç½ `i H•m `²B- i +kM; [m MX

h`QM; H9+ ? B M;QÌB ç M; M¡B +?mv M- K†i #B M i`QÈ+ K„i #¶M; M?B M p M; H M
i`QM; #B M #QÈ+ ` X æQÌM; S?QM; çQ K„i b M; M?bM K°i +€B- Km®M t2K i?Y p`
/QÈB #B M H" B- M?QM; pW M?bM iÈB- æQÌM; S?QM; K†i KkB ç m +! +?9i çÄ YM

L;QÌB M"v K°i ç-m i!+ /`B QÈi M? T T?O tm®M; M;U+- i` M M;QÌB +?d K†+ p M p
i€K T?-M H° +ª` M;Q"BX

•Q H¡i p" [m-M H¡i ç m QÈi bOM; MQÈ+- ?B M ç M; /QM? +?†i i` M H" M / M" M;- ç
pÈB M?[M; çQÌM; +QM; K K K¢B ?B M `ä p"Q i`QM; i-K K„i æQÌM; S?QM;X

"B M `°M; T?Q i`QÈ+ M´B b!M; K½M? HB i- i`QÈ+ M;U+ +O +¬ M" M; FB +kM; M´
F?-M; i`„M; i` Q K K K`M- K" +! K"m M•m M?Q H9 K¢+?- iQ" M i?•M F?-M; +! K°
M;QÌB M;Q" B M?bM p"Q HB M +ªK i?'v M" M; `i +! bS+ b®M;- €Q M;U+ p" [m-M H¡
?Á pÈB / i?'iX

L" M; F?-M; i?'T- +! i? M¡B H" + Q M?'i i`QM; b® +€+ M[M?•M æQÌM; S?QM; iWM
?ÆM +ª ?„M K°i +?9i- i v +?•M p" +Æ i? p¬ +MM; +•M tSM; ?B M H M T?QM; i?€B
i?ŠM; i„T i?QM /`B FB - çO ç ?'T /šM €M? K„i +O #i Fb M K M?•M M"Q i` M +€B

JkBi?QM- +´ T?´M- M;U+ MÎ- çMBi?QM- 2Q M?Ä- K¬M; ç-v- K„i b€M;- ` ,M; i`„M
M;¼+ æQÌM; S?QM; ?Q`MiQ`MF¬M; ? M;?oiÈB Î+€B +?¶ M`v HçB +| i? ;†T`
bì M?Q p`v- M?´i i?ÌB +?d +ªK i?´v ç-m | + ?ÆB #` [m€ iªBX

h`QM; HÁM; M;”T i`M +ªK ;B€+ T?çK i°B- M?QM; +kM; +| +?9i KWM; i?-KX

J„ M?•M M`v iWi`QM; #B M çB` +?„+ +kM; F¬M; M;ì ç M i` M #ì+€i +ÁM +| K°i i
M`M; çQ i v H m MQÊ+ #B M i` M K†i K°i +€B- b m ç| i?ª HÁM; M;QÌB K` /m¶B i?Š
K„ ç M p¬+MM; +S i? /m¶B` X

L?QM; M; v K°i F?„+ ç|- ç°M; i€+ +O M`M; #¶M; F?UM; HçB- ? B K„i i`ÊM i`WM; M
#®M €M? K„i +?çK M? m- æQÌM; S?QM; M?Q çSM; i` M ç®M; HY - M?Q M;²Bi` M
M?•M FB ç½ #„i ç-m ?B M H M K°i iB i?-M b„+ ;B”M /[`²B5

L M M?bM +kM; ç½ M?bM- F¬M; M M M?bM +kM; ç½ M?bM- æQÌM; S?QM; +ªK ;B
M;Æ +QB M?Q F¬M; #B i K` M|B- M?´i ç`M? b) F¬M; ;ç i çQÊ+ ç®B T?QÆM; -M
T?ªB H`M;®+X

L?QM; H`Ki? M`Q ;BªBi?Q+? ? i i?ªv pÈB M`M; i ç•v\ *?ŠM; H) M|B KbM? +?d i
M v +?Q iWM; i?´v #B M`°M;- H-M M`v +?ŠM; [m +?d i?m”M çQÌM; iç i M; M; [m
çQÊ+ M`M; ç M; i„K Î +?¶ M`v\

S?“K +?d +¬M H` M[M?•M +ÁM +| +ªK ;B€+ i? M i?MM;- çQ€M +?WM; b) i€i æQ
M?QM; M m M?Q +¬ M`M; M`v t2K i`¼M; bU i`QM; i`„M; +O i?•M i? KbM?- F¬M
;B i æQÌM; S?QM; ç /B i F?~mX

h`QM; H9+ Hm®M; +m®M; i v +?•M- ççB K„ M?•M FB HçB pQÆM` K°i +€M? i v- +
+?†M HçB €M? K„i i`-M i`KB i`M ç-v iQM? t•K HQÊ+ +O æQÌM; S?QM;- F?|2 KB
ççK- +´i ;B¼M; M|B M?Ä M? ,

@ L?bM çO +?Q \

æQÌM; S?QM; p°B p`M; +?mv M €M? K„i b M; +?¶ F?€+- [m v ç-m M?bM b M; K°i #
+| K°i iªM; ç€- i` M iªM; ç€ +ÁM +| K°i #° v T?K+ M[M?•M çQÊ+ t T M; v M;„M- +?
i?-K K„M; #ªM i?•M H-M ç-m i?´v #B M HçB +| i? ç„+ w ?ª ? ç M p`v- M; v +ª # M
+O M[+kM; F¬M; M?bM i?´v- M m bÈK M?bM [m K°i +?9i K` M|B- H`K ;b +| ?B n

@ sBM H¶B- i ç9M; H`ibM? +ì /ç i M; M; [m ç•v- p¬ibM? KçQ T?çK- KQM; M`M; #
æQÌM; S?QM; +m®B +MM; pšM [mv i ç`M? F¬M; ;Bª pì M;m M;Æ- K` [mv i ç`M? M

@ o¬ibM? KçQ T?çK\

æçB K„ M[+QÌB F?) K°i iB M;- ;B¼M; M|B #¶M; M?B M +?mv M b M; HçM? HMM; ,

@ :? iÎK- M m M;QÆBi?“i bU p¬ibM? KçQ T?çK- M; v H9+ M?bM i?´v` ç½ +?mv
i? M`Q +ÁM +| i? M?bM +?,K +?9 K°i H9+ H•m M?Q p`v\ _ä`M; +?QM? H` /•K i†
+?Q ç½ KÈB +?`m i?¬BXô

æQÌM; S?QM; #` +?YB K°i i`”M Q M S+- M?QM; M?[M; ;b M[M?•M M`v M|B +kM; H
pW M?bM i?´v M`M; i?b T?ªB /ÌB K„i çB +?¶ F?€+- M?QM; K` ç`M ¬M; K`- M?bM
H` K„ M[ ,M K†+ K€i K M?Q p`v- M?bM M?B m ?ÆM K´v HQÊi +kM; H` #bM? i?QÌM

•M +O M;QÌB i i?b M;? M ?¼M;- H´v +O M;QÌB i i?b i v /Æ- M?bM M;QÌB i i?b
i?ÌB F¬M; #B i M M ;BªBi?Q+? M?Q i? M`Q- +?d #B i ´T ´T 9M; F¬M; M|B M
T?QÆM; +| i? `O tª KbM? K°i i`”M +?Q ?ª ;B”MX

L?QM; F¬M; i? HQÌM; i`QÊ+ çQÊ+- æQÌM; S?QM; BK H†M; HçB +?¼+ iS+ ç®B
çMM; çMM;- M|B,

@ a Q\ ”` i M|B i`9M; iBK ç2M M M F¬M; #B i T?ªB M|B i? M`Q\

æQÌM; S?QM; iB T iK+ /mv i`b bU i`-K K†+- p®M ?„M M;?o M M M? M? M? M? #Ä
+`i #QÊ+X

@ æQÊ+5 *QB M?Q M;QÆB /€K H`K /€K +?`m- p`v i b) HQm +?Q M;QÆB çQÊ+ iQ
J„ M?•M pW /Si HÌB- b€i +Æ T?¬ i?B M +€B ç` ç°i M?B M iW i`ÌB ;B€M; tm®M; -
+SM; - F?¬M; F?ÄB M;~M; ç-m H M- +ªM? ;B€+ M?bM M[M?•M pšM +ÁM çSM; i`QM
h`QM; K„i M[M?•M FB #„i ç-m ?B M H M b€i +Æ- M!B,

@ L;QÆB H` M K M?•M ç-m iB M i?`v çQÊ+ i?•M i? i - +kM; H` F +m®B +MM;5
oW M!B- M`M; pW çQ i v +?KT tm®M; K†i MQÊ+- MQÊ+ #B M #¶M; T?!M; H M i
p T?Q æQÌM; S?QM;X

o¬ b® ;B¼i MQÊ+ pW `ÌB F?ÄB K°i +?QÎM; +O M`M; M?€v K„i HB M #B M i?`M? K
h?S iBM? i? M`v M?bM ç T K„i p¬ +MM; - T?€i` €M? b€M; K M;QÌB M?Q >²M; #ªQ
€M? M„M; K†i i`ÌBX L?QM; ;BÌ T?9i M`v- ç€K iBM? i? ç T ç) `v H¢B #B M i?`M? K°
T?€ pÐ +€+? i`Î F?¬M; ;B M- i`QM; M?€v K„i ç½ # v iÈB i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM;X

æQÌM; S?QM; ?QªM; ?®i- p°B p`M; M?ªv p T?Q b mX

æ¢B K„ M?•M M`v F?¬M; M;Ì H¢B +ÁM H` K°i + Q i?O5 >ÆM M[+QÆM; i•K +ÁM
MQÊ+ #B M i?`M? p`i +?`i ?bM? /¢M; iBM? i? X hW H9+ æQÌM; S?QM; tm`i ç¢Q i
T?ªBX

æ€K iBM? i? ?bM? i K ;B€+ FB K¶B K°i +€B ç m`M +?S +QÆM; F?Q M²M; ç`K-
ç€M? i`9M; - +?Q /M +! `i T?¬B ;B€T i` M M;QÌB- i`i +kM; b) #` ç€M? ç M i`¼M; i
;B€T +kM; +?d +! i? T?ÁM; ?° i`QM; K°i T?¢K pB M?`i ç`M? - i`QM; F?B p¬ b® iBM
ç M +?•M æQÌM; S?QM; - #¼+ F?¬M; +?W K°i +?¶ K` T?!M; ç MX

*!i? / /`M; i?`v çQÊ+- M[M?•M M`v i?“i bU Km®M ;B i æQÌM; S?QM; - tm`i i?O F
K°i +?9i M`QX

æQÌM; S?QM; +?ŠM; [m +kM; +?d H` >mv M ;B B- i`QM; K„i M`M; - /o M?B M H` F
L?QM; bU i?“i H¢B F?B M M`M; i?“i FBM? - i M >mv M ;B B M`v +! i®+ ç° T?ªM t¢
+O KbM?- ç®B K†i pÈB ç€K iBM? i? M;”T i`ÌB M;”T ç`i- i? K` i`QM; M?€v K„i ç½
+MM; H9+ ç!- ? B i v +O ?„M H¢B ;BQÆM; H M- /QÈB €M? K†i i`ÌB- p¬ b® T?B +?
?“M T?!M; `X

S?®+5 S?®+5 S?®+5

hWM; iB M; p M; i`-K çK+ i`mv M H¢B- K¶B K°i +€B T?B +?•K ç m p¬ +MM; +?m`M
i? - ç€K iBM? i? Î ;B[F?¬M; i`mM; i`U+ iB T #B M i?`M? ç°+ T?`M- pÐ imM; ` i?
çÄ b`KX

L; v H9+ T?!M; ` T?B +?•K- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; /€K çÊB +?Q ç®B T?QÆM
iB T` # i? M? T?B ç Q- KK+ iB m +kM; F?¬M; T?ªB H` M`M; i - K` H` v T?K+ ç M;
iªM; ç€ FB X

h? M? T?B ç Q i?S M?`i #„M p`Q i` M ç€- /¼+ i?2Q # K†i +O iªM; ç€ K` tB M H M
tmv M [m - FûQ i?2Q ç€K v T?K+ çO K`m b„+ FB # v i?ŠM; H M i`ÌB + Q- F?¬M; c
`ÆB tm®M; - i? M? T?B ç Q i?S ? B ç½ # v iÈB MÆB- #„M i?ŠM; p`Q +?m¬B i? M?
H M i` M- # v ` t ?ÆM K°i +?9i- M; v b m ç!- i? M? T?B ç Q i?S # +kM; #„M i`9M

L[M?•M ç M; çSM; /QÈB MQÊ+ p®M +ÁM ç M; FBM? M;¢+ pÈB i®+ ç° T?ªM SM; +c
#` H-M M[ ` i v ç€M? +? i ?„M- M?QM; i?`v iQ`M #° v T?K+ +O KbM? # v ` M;Q
çm`B i?2Q [m-M €Q +O KbM?X

L m K`v +€B v T?K+ M`v #` ç€M? `Èi tm®M; #B M ? i- M`M; i?“i bU F?¬M; #B i H`K

L" M; i +kM; F?-M; ?' H" K°i + Q i?O- ç-B +?•M M; " M; ¼+ î i` M K†i #B M ç¢T M?
 ;B®M; M?Q T?B v M T?|M; H M i?"i + Q- ç2K v T?K+ ç M; # v i€M H Q¢M; B[F?-M
 :Ð i? M? T?B ç Q ç M; /QM? i` M v T?K+ +O KbM? tm®M; - M[M?•M [m v ç-m H¢
 K†i K"v; B" M / [ç M #B M b„+ - M; ?B M ` ,M; M; ?B M HÊB K" M|B,
 @ :? îÎK- çWM; ç +?Q i #„i çQÊ+ M; QÆB- ç M H9+ ç| M; QÆB KÎK„i` K" t2K5
 "° v T?K+ K" M" M; i?Q+? M?'i- +Q M?B M H¢B #` T?B ç Q ç•K i?OM; K'v H¶ #U- +
 M?bM HûM i?•M i? M" M; +ÁM F?B M +?Q M" M; iS+ ;B" M ?ÆM- Î+€B +?¶ M?Q .B
 v T?K+ ç T ç) [mª i?U+ ? i bS+ ? i bS+ F?| F?, MX u T?K+ +O M" M; +kM; T?ªB i®M
 # M M; Q" B KÊB çQÊ+X
 L;~M; ç-m M?bM H¢B- M" Q +ÁM i?'v #|M; /€M; æQÌM; S?QM; \ h M i?B m MB M +
 ç½ +?¢v K'i /¢M; X
 L" M; #` +?¼+ ;B" M5 "ªM i?•M M" M; H" K°i + Q i?O- H-M M" v pb F?BM? i?QÌM; K°
 i`€B ç„M; - +?ŠM; M?[M; #` H° HB m +ªM? tm•M- M; v v T?K+ +kM; #` T?€`€+?X
 L?bM KÊ v T?K+ F?-M; #B i+| i? +?2 ç"v i?•M i? çQÊ+ ? v F?-M; - M[M?•M M" v
 H9+ H•m- ?²B b m #'i ç„+ /o H„K KÊB ç" M? K†+ H¢B i` M M; QÌBX
 *-K i` M i v i? M? T?B ç Q- M" M; +~M i?"M [m M b€i- Km®M iW T?B ç Q M?bM` i?
 M?QM; +m®B +MM; +kM; T?ªB i?'i p¼M; - pb i` M T?B ç Q F?-M; ? +| ç² €M- Fw ?
 ` M` T?B ç Q M" v i m v i ç®B +?QM? H" K°i + Q i?O5 *ª i? M? T?B ç Q +| R p ?Q"
 T?'i M?Q +?d /MM; K°i #9 K" ` M i?"M?- K†+ /M +?d H" b„i i?QÌM; i`ªB [m ` M ç"
 i-B Hmv M ç M F?-M; +ÁM +?9i i¢T +?'i- +Æ ?² +| i? ;¼B H" iBM? i?B i çQÊ+ - +
 KS+ ç° M" v- i?U+ HU+ +?d bÊ`^M; +ÁM + Q ?ÆM +ª M" M; 5
 >Q i b•m K°i ?ÆB- M[M?•M FB #B i?B M i¢B M" M; +| iS+ ;B" M +kM; p¬ /KM; - +?Š
 K†i H¢ ?Q„+ - +?ŠM; H) H" iÊB .B K i?"M? \ L?QM; +?d + - M ?„M /€K H Qm H¢B .B K
 F?ÄB i B K„i KbM? çQÊ+5
 L" M; +® H'v H¢B iBM? i?-M- b m ç| `ÌB F?ÄB #Ì #B MX +kM; K v i?U+ HU+ +O M" M
 M?Q; B| - +?Q ç-v MY + M? ;BÌ ç½ Î « GQM; #ªQ- +€+? .B K i?"M? ?ÆM # KQÆB
 L" M; +kM; F?-M; /€K p"Q #^M; +Y +?QM?- pb bÊ +| M; QÌB T?€i ?B M /€M; p +O
 i?•M T?€T- i`U+ iB T T?|M; i?ŠM; p"Q i`QM; K°i iB m pB M iBM? tªQ M^K # M i`Q
 L; QÌB pW ç€T tm®M; - +ÁM +?Q çSM; p[M; i?b Î M; Q" B ç°i M?B M +| K°i M K M?
 M?•M M" v +mM; FQM? ?¬ H M,
 @ "ªQ +?O5
 h`QM; K„i M" M; +?Êi H|2 H M K°i iB b€M; H¢M? H)Q- çQ i v #„M` K°i ç¢Q FbM?
 i M M K M?•M M" v X h M M K M?•M F m i?ªK K°i iB M; - i?•M i? /MM; i®+ ç° K„i i?C
 M? M? +?|M; #` iBM? i? K" m çÄ b"K FB # Q i`MK- +?d i`QM; M?€v K„i- ç M; +ÁM
 i?"M? K°i T?Q iQÊM; çQÊ+ i¢Q` iW iBM? i?¢+?X
 J'v M[M?•M pŠM çSM; ?-m i`QM; b•M ç m +9B ; -K K†i tm®M; - H¢M? `m M M; QÌBX
 L[M?•M FB tQ v M; QÌB M?bM H¢B- KÎK B M; M|B,
 @ *€+ M; QÆB M?bM i?'v ; b`²B\
 J'v M[M?•M M" v ç m ç²M; H Q¢i H„+ ç-m- i`, K K B M; K°i HÌB,
 @ *€B ; b +kM; F?-M; i?'v X
 @ h®i H„K5
 L[M?•M FB ?W H¢M? K°i iB M; X

@ G-M b m +ÁM M;QÌB M"Q F?-M; i?-M; #€Q ç½ ç€K t-M; p"Q pB M +O i - F i[m
M;Q"BX

@ .¢5

> B M[ç iY çSM; H M- ç2K T?Q iQÊM; iBM? i?¢+? iW iW H-B` M;Q"BX

J'v M;QÌB +ÁM H¢B +kM; F?-M; #B i?-K M v H¢B +| F M"Q /€K +?¼+ "ªQ +?O iS
iWM; Hv iWM; iQ K" çSM; ç|X

@ *| T?ªB +€+ M;QÆB +ªK i?'v i i"MM?šM H„K ç9M; F?-M;\

L[M?•M FB +QÌB /"B M?bM ç€K M[ç iY- F?-M; K°i M;QÌB /€K M|B /¢- i'i +ª ç m

@ .®B i`€5

L[M?•M +QÌB H¢M? M|B,

@ h"MM?šM +?QM? H" i"MM?šM- M m +| K°i M;"v +€+ M;QÆB Î p"Q p`i`Q +O i
M?Q p"v5 "ÎB pb H9+ ç| +€+ M;QÆB ç M; Î p`i`Q +O « GQM; "ªQ #ªQ +?O5 "ÎB pb
+ 'v b€i i?O- H9+ M"Q +€+ M;QÆB +kM; TªB +?m~M #`i@i iBM? i?-M #`;B i5

L;WM; K°i +?9i- M[M?•M M"v H'v M;¼M T?B ç Q +O æQÌM; S?QM; ` - iB M i v M
M|B,

@ æB .B K h?"M? i` ibK K°i M;QÌB +?Q i - K°i M;QÌB ç"M -M;- i?Q¢i M?bM KQÌB
`€Q +| p +kM; `i im'M i95

L|B iÈB ç•v- KB M; +O M[M?•M ç°i M?B MM? +? H M i?"M? K°i MK +QÌB- #•v ;B
FB ç9M; i?"i H" `i / M?bMX h?m H¢B MK +QÌB i` M K†i- F?m-M K†i M"MM; H¢B H

@ S?B ç Q M"v +?QM? H" pk F?B +O ?„M- ibK çQÊ+ ?„M i?b /šM ?„M iÈB i`QÈ+ K

@ o•M;5

æQÌM; S?QM; ?B M i¢B ç M; Î K°i ;Á M9B M?Ä # M M;Q" B .B K h?"M?- i`QM; HÁM
>„M +ªK i?'v KbM? i?"i H" [m€ Q M m'M; çB- iU /QM; H¢B çKM; TªB K°i M[M?•M ?
i"MM?šM M?Q p"vX

h? ;BÈB # M M;Q" B- [mª M?B M H" `i ?mM; i"MX

kjeX *?QÆM; kj8, .B K h?"M?X Ui?QÊM; >¢V

o- h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; kj8, .B K h?"M?X Uh?QÊM; >¢V

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

h?U+ HU+ +O M;QÌB ç"M #" FB H";b ?„M F?-M; M?bM ` çQÊ+- #ÎB pb +ªM? ;BÈ
`i M?B mX >ÆM M[K°i FQ+? +O M"MM; ç€M? p T?Q KbM? +?O v m H" bY /KM; H
+kM; F?-M; M"Q bmv çQ€M çQÊ+ +ªM? ;BÈB +O M"MM; /U p"Q i`bM? ç² M²M; M†+

"i [m€ HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +O M"MM; i?"i H" F€ [m€B- H¢B +| i? #B M MQÈ+ #
t2K ` i?B M ?¢i?"i H" iQ HÈM- F?-M;;b F?-M; i? X

L m F?-M; TªB `ÌB F?ÄB h?B M h9- #ªM i?•M KbM? H"K b Q +| i? i?'v çQÊ+ HQ

GϕB M|B- M[M?•M M"v`i €+ ç°+- +?ŠM; [m<sup>a</sup> H9+ ç| KbM? p¬ ibM? M?bM i?`v i?`
i`¼M; v m ç m #` €Q [m-M +?2 HϕB- p"v K" M" M; HϕB Km®M ;B i KbM?X æ9M; H"
M"v [m^a i?"i H" +?Q HwX

æQÌM; S?QM; +?`i?"i H•m- t€+ ç`M? +?„+ +?„M ç®B T?QÆM; F?¬M; çm´B iÈB i`Q

Zm v ç-m M?bM K°i +?9i- K tmB [m, F?B M KbM? HϕB +?çv iÈB T?K +`M .B K h?
`²B- F?¬M; p°B çB p"Q « GQM; "aQ- p"Q i`QM; i?"M? t2K K°i +?9iX

Zmv i ç`M? +?O w- æQÌM; S?QM; çSM; /"v çB p T?Q .B K h?"M?X

L?bM iW t - FQ+? i?QÈ+ +O .B K h?"M? F?¬M; ? i?m FûK bQ pÈB hoM? M h?"
?Q" M? i`€M; - M?QM; F?B çB HϕB; -M- M?bM iÁ i?"M? M"v HϕB +| K°i +?9i +^aK;
+`M; i?"M? HQ M H´ F?¬M; i`¼M p M H" ? B +?[iQ, ó.B K h?"M?5ô

> B +?[M"v ç½ [m # Q M?B m M,K i?€M; F?¬M; im bY - # M i` M ?B M ç-m /`m p
i„K; B| - H"K +?Q +^a .B K h?"M? ç m M?B K K°i HQϕB F?Q iS+ +`tQ i M; i?QÆM; X
p M ç¬M; i?B m K°i F?®B- i•v pÐ K°i F?®B- /QÌM; M?Q ç½ i`<sup>a</sup>B [m bU i`v H +O -
M; Q" B i?"M? F?¬M; T?^aB F?¬M; +| - M?QM; MQÈ+ i`QM; +QM ?"Q M"v HϕB K M; K
` t9 F?Q H"K +?Q M; QÌB i €+ +^aKX

G"K +?Q æQÌM; S?QM; `i F€ [m€B- iW # M M; Q" B +`M; i?"M? M?bM p"Q i`QM; +
M; QÌBX hoM? M h?"M? F?¬M; ;B®M; M?Q p"v- K¶B i?ÌB K¶B F?„+ ç m ²M"Q iB M
#€M [m HϕB- M; QÌB M"v M®B iB T M; QÌB FB -HB M KB M F?¬M; /Si- ;B®M; M?Q
F?¬M; ? iX L?bM iW M; Q" B +`M; .B K h?"M? p"Q # M i`QM; - i` M çQÌM; T?® +?ŠM
çQÌM; - M; v +^a M; QÌB H"K ,M #€M ?"M; `QM; +kM; F?¬M; +| K°i M; QÌB M"Q- F?¬M

@ æ9M; H" K°i i?"M? i?` F€ [m€B5

æQÌM; S?QM; +?ûT +?ûT KB M; - b^aB #QÈ+ iB M p"Q i`QM; i?"M?X

æB p"Q # M i`QM; .B K h?"M?- M?bM tmM; [m M? K°i +?9i- i`QM; M?€v K„i æQÌM
pb +^aM? iQÈM; i`QÈ+ K„i p" M?[M; ;b KbM? ç½ iQÎM; iQÈM; i?"i bU +? M? H +? [m

J†+ /M M?bM iW # M M; Q" B- i?"M? i`b M"v +| +?9i iB m çB m- +| `i Qi M?•M F?Q
æQÌM; S?QM; T?€i ?B M ç•m T?^aB +?d H" Qi M?•M F?Q- ç•v +?QM? H" `€+? M€i F
M|B H" [m, i?"M? +kM; F?¬M; [m€ ç€M; X

> B # M çQÌM; T?® ç m H" iQÌM; tB m p€+? ç´- T?ÁM; ®+ iQ" M #° ç m b" T t - F?¬
?^aQX >ÆM M[F?„T MÆB ç m +| /`m p i+O M?[M; +m°+ +?B M ç`m F`+? HB i HQ
T?ÁM; ®+ +ÁM +| p i K€m F?¬ ç½ H•m- M; v +^a i` M çQÌM; +kM; +| p¬ b® p i K€m

JÈB M?bM æQÌM; S?QM; +ÁM iQÎM; `M; i?ÌB ;B M ; -M ç•v iÁ i?"M? M"v #` ç€K
bϕ+? b)- M?QM; b m F?B t2K tûi +`M i?"M K°i T?2M- æQÌM; S?QM; M?"M` M?[M
p` i` M çQÌM; +kM; F?¬M; T?^aB KÈB tm`i ?B M- +| p i K€m F?¬ ç½ H•m- +| p i Hϕ
+?B M ç`m FB +kM; p"v- +<sup>a</sup>K ;B€+ ;B®M; M?Q Î i`QM; iÁ i?"M? i`b M"v F?¬M; H
+?B M ç`m- iW K`v M,K i`QÈ+- i?"K +?Q KQÌB K`v M,K i`QÈ+ pšM +| M; QÌB +?B M

æQÌM; S?QM; +`M; M?bM i`QM; HÁM; HϕB +`M; M; ?B M; Ì- +`M; M?bM +`M; F?¬M
K°i iÁ i?"M? i`b b Q\ a Q HϕB #B M i?"M? #° /çM; M"v\ \*?ŠM; H) T?K +`M F?¬M
iÁ i?"M? M"v K" ç M ç•v +^aB içQ K°i +?9iX

æB +^a # +QM çQÌM; æQÌM; S?QM; +MM; +?Q ;†T çQÈ+ K°i M; QÌB b®M; M"Q- M?
+€B- ibM? i`çM; +O M?[M; iY i?B ç| +| +?9i i? i?<sup>a</sup>K- +| #` T?•M i?•v- +| #` ;B i #`M
S?QM; [m M b€i- M?[M; iY i?B M"v- +€B bÈK M?`i +kM; ç½ ? B i?€M; - i` M i?B i?
HϕB tQÆM; - +kM; +| iY i?B KÈB +?d +? i +€+? ç•v K`v M; "vX

@ æ•v `®i +K+ H" i?"M? i?` ;b p"v\

æQÌM; S?QM; F?¬M; M?`M çQÈ+ +QÌB F?´ K°i iB M; - MÆB K" hB m i?9+ p" æQçM
HϕB M?Q i? M"v\

æB p T?Q i`QÊ+ K°i çQ¢M M[- æQÌM; S?QM; ç°i M?B M M?bM i?'v K°i H½Q ,M H
,M K¨v M¨v [m-M €Q H K Hk- i?•M KbM? iU p¨Q K°i #Ì iQÌM; ç½ b¨T K°i MY X ç-m
F?-M; M?9+ M?Q+?X

æQÌM; S?QM; +ÁM iQÎM; `^M; ?„M +kM; ç½ +? i- çB iÈB # M +¢M? ?„MX H½Q ,M
` ç¬B M?„K ç M; M?„K M; ?B MX €M? K„i çK+ M;-m M?bM p T?Q æQÌM; S?QM;X

æQÌM; S?QM; +ªM? ;B€+ M?bM H½Q ,M K¨v M¨v- M;QÊ+ H¢B i` M K†i ç®B T?QÆM
i M i`°K- H¨K +?Q M;QÌB i +| +ªK ;B€+ F?-M; [m€ M iQ¨MX

@ hB m ;B ?Ä 5

G½Q F?'i +€B +QÌB ?QT K„i M?bM æQÌM; S?QM;- ç¬B K„i ;B M i¨ [mûi æQÌM; S?Q
+?•M,

@ G-M ç-m iB M iÈB .B K h?¨M? b Q\

æQÌM; S?QM; ;"i ç-m- K†+ /M M|B `^M; ` M;Q¨B K¼B pB + ç m T?ªB +~M i?"M- ;
M?QM; +?mv M M¨v æQÌM; S?QM; #B i`^M; F?-M; i? ;B'm çQÊ+ ç®B T?QÆM;X

@ F?-M; T?ªB bÊ5

G½Q ,M K¨v M;²B i?ŠM; H MX

h` M çQÌM;- æQÌM; S?QM; K°i KU+ bmv M;?o iÈB p'M ç H½Q ,M K"v FB M|B- M?
pšM F?¬M; i?¬M;X

@ L? ç-m- M;QÌB M¼M|B ?„M F?¬M; T?ªB +?d Î+U Hv ;¬M KÈB imM; +?B m çQÊ+
i?S ? B- pÁM; KQÌB K'v pÁM; KÈB tm'i +?B m- +?ŠM; H) F?¬M; T?ªB ?„M +® w iÈB

GBM? E?B T L? M bmv M;?o K°i +?9i M|B,

@ >„M M|B F?¬M; b B- #ÎB pb F?QªM; +€+? +O S?QM; + + M;QÆB pÈB ?„M bQ p
`i M?B mX L m ?„M ç°i M?B M Km®M tm'i i?O pÈB M;QÆB- M;QÆB F?¬M; +| T?Á
`X

@ o"v ?„M +¬M ;b +Æ ?°B\

@ æ•v H" +QÆM; i•K HU+ +O ?„MX

GBM? E?B T L? M T?€M çQ€M M|B,

@ *QÆM; i•K pb ;B| - Îi?ÌB çB K T?€i ç° +kM; b) #B MX L?QM; H" i` M M;QÌB ?„M
+QÆM; i•K F?€+¬ +QÆM; i•K çO /mv i`b +?Q ?„M H"K çφB bU M"vX

æQÌM; S?QM; M|B,

@ *?ŠM; H) H" *QÆM; i•K T?B i?QÌM;\

æB p"Q .B K h?"M? M"v i'M; +°M; çKM; T?ªB ? B M;QÌB- K°i M;QÌB +| i? ç2K MQ
K°i M;QÌB H" H½Q ,M K"v M?QM; HφB HÈB ?φB p¬ +MM;- p¬ Hm"M H" +QÆM; i•K M

*€B +?¶ M"v +?ŠM; M?[M; +´ [m€B- ?ÆM M[+ÁM i"M; HQM; M;¼ ?`X æQÌM; S?Q
i"Q- ? B çφB a€i i?¬M ç +Y [mª M?B M F?¬M; b B- +?Q /M Î MÆB M"v F?¬M; +|
+MM; M?[M; M;QÌB +| +QÆM; i•K T?B i?QÌM; ;B Q i?O- +kM; +| i? ;B i,M; FB M i
ç®B pÈB bU T?€i i`B M b m M"v imv i ç®B +| HÈBX

+? M;²B ç€v ;B M;- t2K i`ÌB M?Q KB M; ;B M;X L m F?¬M; M?ªv ` ç` T?QÆM; i`
+| i? iU K½M- F?¬M; i? iB M #°X æ½ #B i +m° + b®M; Î h?B M h9 M?Q +? M;²B
M?ªv ` M;Q"BX s2K M?Q iU KbM? H"K çQÊ+ +?9i ;b ç|- i? ;BÈB M"v `®i +K +i?"i
i?"i H"K +?Q M;QÌB i KQM; çÈB5

GφB M|B iB T- +QÆM; i•K +O KbM? +kM; +QB M?Q H" +QÆM; i•K T?B i?QÌM;5 *?
M;QÌB F?€+ M?B mX

*"M; çB p T?Q i`QÈ+- æQÌM; S?QM; ç°i M?B M +ªK ;B€+ +| ;b F?€+ HφX

GBM? E?B T M? M KÎ KB M; M|B,

@ S?QM; + + 5

@ WK- i #B iX

æQÌM; S?QM; F?) ;"i ç-mX iW F?B KÈB #„i ç-mX ?„M +ªK ;B€+ +| F?¬M; Qi M;QÌB
çB p T?Q i`QÈ+- #|M; M;QÌB M9T i`QM; i®B +"M; M?B m- +ªK ;B€+ M"v H"K M;Q
HφB F?¬M; i? H"K ;bX

hB m i?9+ ÆB H" hB m i?9+- `®i +K+ M;QÌB ç +?Q i?B m ;B i iÈB MÆB M"Q i?
S?QM; KÎ ?² +ªK i?'v +| +?9i Fb HφX >²B iQÎM; HφB p K†i ? B çφB a€i i?¬M H9+
`ä `M; ;B®M; M?Q ? B +QM b|B ç°B H®i +Wm ç2K HW KbM? #€M p"Q ? M; b|BX
M|B H M bU i?"i M"vX

h`9M; F - imv i ç®B H" i`9M; ;B M F ? B H½Q ?² Hv FB `²B- i?B m ;B i `®i +m° +
+ÁM QiX #` #€M çB i? v M;QÌB i?2Q ?¼+ i?¬vX hmv M|B M?Q p"v- M?QM; æQÌM
+?„M ? B M;QÌB FB b) F?¬M; ?φB KbM?- #¼M ?¼ Km®M KbM? iÈB MÆB M"v- F?
Hmv M KbM? b Q\ +kM; +| i? - ç +?Q i?B m ;B i t2K « GQM; "ªQ M"v +| T?ªB H"

h`QÊ+ K„itm'i ?B M K°i iÁ H•m ç`B `°M; `½B- +°i +?¢K i`'- æQÌM; S?QM; #B i`ä KbM? +m®B +MM; +kM; ç MX

æB p T?Q i`QÊ+ K°i #QÊ+- +| i? +?QM? H` ç-K`²M; ? M; ?'- HmB p T?Q b m FB T #'i T?K+X L?QM; M?[M; M;QÌB ;B€K i?` KbM? FB +kM; F?¬M; +?Q KbM?`È

F?¬M; +| HU +?¼M- æQÌM; S?QM; ?Qi K°i ?ÆB b•mX bªB #QÊ+ ?QÊM; « GQM;

"aQX

E?QªM; +€+? pÈB iÁ H•m ç`B +`M; ;-M- æQÌM; S?QM; F?¬M; M?`M çQÊ+- +| H +?B K /B M iQ+? F?´M; H²- b M b€i M®B iB T M? m- +?ŠM; +?`i- +?¶ M`v- +ÁM + ç M; ;`Q i?ûi- i? M? •K +O b|M; #B M- #ÎB pb M;Q`B « GQM; "aQ # /†K H` #B M +

E?B i?'v +Y +?QM? +O « GQM; "aQ- æQÌM; S?QM; H"TiS+ i`ÎM M M;®+ i`X

h¢Q ?bM? +€B ç¢B K¬M M`v i?U+ bU H` [m€ ç†+ i?M`²BX hQ`M #° ç¢B K¬M + Q i- F?¬M; TªB M| +| F?Q i? ç M +Ð M`Q- « GQM; "aQ +U ç¢B M?Q i? - +| K°i +€B ç¢ H` +?mv M #bM? i?QÌM;X +?d H` ?bM? /€M; +O +€B ç¢B K¬M M`v [mª i?U+ H` [r ?bM? /€M; K°i +€B KB M; ç M; KÎ HÈM` 5 SªM; T?´i ;B®M; M?Q H` K°i +QM ?mI HÈM ç-v` ,M; M M? +O M|` - M?^K M;QÌB K` Mm®iX hW # M M;Q`B M?bM H¢B- + #B i•K i`-K- # M i` M +€M? +Y +?QM? ;„M`´i M?B m ç€ çQÊ+ K`B`O tm®M; ;B® i? K +ªK ;B€+ F?OM; #® +MM; i?¬M #Q +O iQ`M #° FB M i`9+X

:BÌ T?9i M`v- i`QÊ+ ç¢B K¬M F?¬M; F?€+ ;b K°i +€B KB M; `°M; FB H¢B F?¬M; S?QM; ç M; +ªK i?'v M;?B ?Q†+- b m HQM; +?Êi tm'i ?B M K°i Hm²M; F?Q iS+ •K tQ v M;QÌB- H"TiS+ i?®B HmB p T?Q b mX G9+ M;~M; ç-m H M- F?¬M; #B i iW ?B M K°i p` M K M?•M ;¬v M?Q [m2 +OB- HQM; ?„M +ÁM; tm®M;X h` M ç-m i`¼+ K†+- ?¢ i?•M p M p M +?d K†+ K°i +€B F?®X

E?m¬M K†i +O ?„M Hã H² # M M;Q`B i?•M i? - p¬ b® p i b Q HÈM +?ŠM; +?`i + M?bM p¬ +MM; /[iÊMX J„i # M TªB +O ?„M #` K°i KB M; pªB ç2M +?2 H¢B- KB H M- i?„i Î b m ;€vX >„M /MM; K°i +QM K„i +ÁM b|i H¢B M?bM æQÌM; S?QM; H¢M t2K i?QÌM; +MM; i`Q T?9M; F?¬M; K°i +?9i M`Q +?2 ;B'mX

kj3X *?QÆM; kjd, « GQM; "aQX Ui?QÊM; >¢V

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; kjd, « GQM; "aQX Uh?QÊM; >¢V

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

æQÌM; S?QM; #`v` iQ i? TªÁM; M;U- i|+ b m ;€v /UM; +ª H M5 L;QÌB M`v +ªM M?QM; ``i ;BÄB +?2 ;B'm +MM; €T +? F?Q iS+X L m F?¬M; TªB pW M½v ?„M +€ i? T?€i ?B M` ?„MX oW iÈB MÆB M`v +?Êi K¢+ / M? Fb /B m tm'i ?B M K°i ;½ ç S?QM; +`M; M;`v +`M; +ªK i?'v #'i ?ªQX « GQM; "aQ imv i ç®B F?¬M; ;B®M; M?Q h?9+- H` MÆB iBM? i?¬M; +€B ;b K` +Æ [m M i?m"i, MÆB M`v +MM; pÈB .B K i?`M H` +´ [m€BX

@ æ M H`K ;b\

æ°+ M?½M [m€B M?•M ç€M? ;B€ æQÌM; S?QM;- KÎ KB M; ?ÄBX

h? M? •K `i F?| M;?2- F?¬M; F?€+ ;b iB M; +m®+ p"Q ç€- [m^a i?U+ p¬+MM; +?|E
iQ"Mi?•M M'B / ;"X æQÌM; S?QM; +?9 w iÈB v i ?¬m+O ç°+ M?½M [m€B M?•M-
[m iQ" M #°+€B +'- /•v i? M?+O ?„M ?ŠM H" #` ?Q `²B- +?Q M Mi? M? •K KÈB i
*?d H" M;QÌB M"v K M?+kM; i?"i HÈM- i` M +´ #` M;QÌB p¢+? ` K°i p i i?QÆM; /"E
>ÆM M[K°i b® p i b Q i` M M;QÌB +O ?„M- +?QM? H" +?SM; +S +?SM; KBM? +?Q
iYX

æQÌM; S?QM; M? ;"i ç-m,

@ h H-M ç-m iB M iÈB ç•v5

M?[M; HìB i`QÈ+ FB +O hB m h?9+ +MM; æQ¢M h?9+ ç½ ç m H" ;B^a /®B- M?Q p
M|B K'v HìB M|B M?ªK M?Q +€B ;b K" Km®M ;†T #ªQ +?O « GQM; "ªQ +?d H" p"i h
+| K°i +?9i i€+ /KM; - M m F?¬M; ?„M +kM; F?¬M; +¬M i?"M i`¼M; ;B Q +?Q KbM?

æ M; Km®M H'v +€B H M? #`B FB ` çQ +?Q ç®B T?QÆM; M?bM K°i +?9i- ç°+ M
+?Q ?„M K°i i? M? / Q ;,KX

æQÌM; S?QM; pÈB i v iB T M?"M- F?¬M; çÈB ?„M ?ÄB K°i +•m- ç°+ M?½M [m€B M
;B| p¼i iÈB i`QÈ+ K†i æQÌM; S?QM; - i` M i v ?„M ç²M; /¢M; +kM; +| K°i i? M? / Q ;
iÈB +€B +´ +O æQÌM; S?QM;X

æQÌM; S?QM; +ªFBM?- H"TiS+ ç2K / Q ;,K i` M i v ;¢i M; M; [m -w ç²M; ,M +ªM K
KîKB M; ?ÄB,

@ v ;b p"v\

æ°+ M?½M [m€B M?•M +QÌB •K H½M?- M|B,

@ :B i i 5 >Q†+ H" #` i ;B i5

æ M; F?B M|B +?mv M- +?B m i?S+ +O ?„M +?Êi #B M ç'B- / Q ;,K i` M i v F?¬M;
t9+- î ;B[F?¬M; i`mM; H€B [m K°i # M- i`U+ iB T ç°i T?€ T?ÁM; M;U +O æQÌM
M?ªK H²M; M;U+ +O æQÌM; S?QM; ç•K iÈBX æQÌM; S?QM; bYM; b®i- p°B p½ ?|
+?d +€+? v T?K+ i`QÈ+ M;U+ ?„M K°i T?•MX *?B m i?S+ F?¬M; iÈB- ç°+ M?½M [n
M?„K i?ŠM; p"Q M€+? æQÌM; S?QM;X h®+ ç° #B M +?B m ç½ ç¢i ç M +ªM? ;BÈB
æQÌM; S?QM; ç½ +ªK M?"M çQÈ+ F?Q iS+ •K H½M? i?'B i?ŠM; H M M;QÌB +O Kb
p°B p" M; HmB iB T p T?Q b m- ç°+ M?½M [m€B M?•M M?Q ?bM? pÈB #|M; - i?Ov
pÈB æQÌM; S?QM;X

J°i i? M? / Q ;,K M?Q M?Ä- i`QM; i v +O ç°+ M?½M [m€B M?•M çQÈ+ bY /KM; K
F?€+ ;b M;|M i v +O ?„MX >„M F?¬M; bY /KM; #'i F€ K°i +?9i +QÆM; F?Q M"Q- +
+¬M; FQ+?- i? M?QM; bU / Q / B +MM; pÈB ç°M; i€+ +O ?„M- K¶B ;B•v K¶B F?„-
+O æQÌM; S?QM;X

J„i- v i ?¬m- ?¢•K- T?¬M #KM;- i`€B iBK- b m ;€v J¶B K°i FQ+?- ?„M ç m M?ªK
æQÌM; S?QM;X

*?m~M- M;Q M5 *?B m i?S+ +O ?„M- çÆM ;BªM K" i`U+ iB T- F?¬M; ? +| +?9i K

/QÐM; i®i- +?ì ?„M i`î i?`M? h?B M ;B B i?b +kM; çO ç iB T M?“M p`i`Q ç M ?'i b
 *kM; +QB M?Q hB m L?`i .B T pb M°B +mM; H`K çQÊ+ K°i +?mv M i®iX

@ L?QM; i`QM; ibM? ?m®M; ç|- ?„M ?ŠM H` pšM +ÁM +?2 ;B`m i?U+ HU+- M; v +
 F?¬M; bY /KM; - M|B +€+? F?€+- *QÆM; h•K +O ?„M F?¬M; +| i€+ /KM; i`QM; +?I
 M,K M v +| p`B i M iB m iY +| *QÆM; h•K ç†+ #B i- M m ?„M çKM; T?ªB i?b +?Q /
 +QìM; ç° i?•M i? +O ?„M +| KçM? iÈB ç•m çB M[i?b +kM; F?¬M; i? i?„M; çQÊ+
 @ p`v i?b t2K #¼M ?¼ B +| i? iB M t ?ÆMX J`v M; QìB M,K M v i?“i bU F?B M +?
 æ°+ M?½M [m€B M?•M H½Q aî M?`i i?ìB KdK +QìB,
 @ “ªQ +?O ççB M?•M +O +?9M; i M?`i ç`M? `i ?`B HÁM;X
 æQìM; S?QM; ?B M içB +| +?9i #`i ç„+ /o- iU KbM? +?çv iW .B K h?“M? iÈB « GQM
 i MûK i`î p X >ÆM M[ i?2Q M?Q GBM? E?B T L? M M?“+ M?Î i?b +| ? B ç` ;B E
 KbM?X
 EB m M`v i?b +?d +¬M KbM? +| +Y +?d #Ä +?çv i?b #¼M ?¼ M?`i ç`M? b) i`M +¬M;
 i°B pÈB æçB hmv i +mM; - +?ŠM; çQÊ+ HÈB H°+ ;b +ªX L m ç½ #QÊ+ +?•M H M i?
 h`QM; pÁM; K°i M;`v ç½ ? B H¬M p`Q .B K h?“M?- æQìM; S?QM; ?Q`M iQ`M F?¬M
 ç´ p€+? tB m î F?“T MÆB- K°i çQìM; +?çv i?ŠM;
 p`Q i`QM; i?“M?X
 .M b Q i?b i?ìB ?çM H` # M;`v- +?d +¬M i`QM; pÁM; # M;`v M`v +| i? H`v çQÊ+ +
 M;QìB F?€+ H` çQÊ+- K` #•v ;Bì i?b b„+ i`ìB ç½ bšK i®B- +ª i?“M? ç m +| +?9i +ªK
 ?´ #€Q çO HQçB ç m`M KbM? i`QM; K`v +,M M?“ ?Q M; ç´ M€iX æQìM; S?QM; F?¬
 i?m°+ pÈB KbM? ç½ ;†T T?ªB ç®B i?O M`Q- ?„M Km®M iÈB MÆB M iQ`M M?`i i`
 M;`v K B `²B iQM? iB TX
 J†+ /M H½Q F?`i +€B FB +?ŠM; i®i H`M? K`v- i?“K +?Q +ÁM HW æQìM; S?QM; -
 K` ?„M +mM; +`T ç m ?[m /KM;X
 .B K h?“M? `i HÈMX æQìM; S?QM; çB iÈB +,M #ªM F?¬M; ? M;?d- +?çv +kM; MY
 i`mv M i?mv i FB X
 M;QìB +ÁM +?Q iÈB i?b æQìM; S?QM; ç½ M;?2 çQÊ+ M?B m i? M?•K ?mv M M€ç
 /¬m H2Q Hûi- çO K¼B HQçB +Y ?`M; - i?“K +?Q +| K°i +Y ?`M; +| p`B M[M?•M tBM
 F?¬M; M;Èi H¬B FûQ [m`M [mQi M K M?•M çB [m X
 æ½ iWM; çB iÈB h9v sm•M G•m K°i H¬M æQìM; S?QM; #B i M; v ç| H` MÆB M`QX
 M`v +| p M?Q F?¬M; +| ?SM; i?9 pÈB K`v M[M?•M FB - #° /çM; B +kM; p°B p½- i`
 F?Q- #` K`v M[M?•M FB ç2Q #€K i?b +kM; +?d H` F?¬M; +?`m M`B K` ?`i +€+ M`M
 LÆB M`v [mª M?B M H` K°i i? ;BÈB F?€+ ?ŠM bQ pÈB T?Q M;Q`B +MM; +O .B
 K°i #S+ iQìM; p¬ ?bM? +?B MÆB M`v p`M;Q`B ç|` H`K ? B T?¬M- # M M;Q`B H`
 ªM?X # M i`QM; H` ç`Q M;mv M + K9 KWM; +ªM? i?€B #bM?X
 .¼+ i?2Q çQìM; çB ç½ çKM; T?ªB F?¬M; Qi M;QìBX M?QM; T?¬M HÈM K¼B M;Qì
 •K i`¬K- €M? K„i HçM? M?Q #,M;-
 .B K h?“M? p`Q ç K +?QM? H` H9+ M?m°K K€mX J¶B K°i ç K ç m +| M;QìB i`°K ç²
 K°i ç K ç m b) +| M;QìB #Ä KçM; - M?[M; M;QìB çB ` M;Q`B i? M`v +?QM? H` M?
 +?B K M;¼+ #`BX \*kM; K v M?ì æQìM; S?QM; çB i?ŠM; p`Q i?“M?- M m F?¬M; i?
 b€i F?Q b) # Q i`MK #®M T?Q - F?¬M; / ;b çB HçB # M M;Q`BX
 *ª M;`v F?¬M; M;?d M;ÆB- æQìM; S?QM; ?B M içB T?€i ?B M +| +?9i K i KÄB- #K
 J2M i?2Q ?QÆM; i?ÆK # v i`QM; F?¬M; F?Q- æQìM; S?QM; çB iÈB K°i [m€M ,M
 #`M i`®M;- pW M;²B tm®M; i?b H`T iS+ +| M;QìB çB iÈB Kî KB M; ?ÄB,

@ Jm®M ,M ;b\

æQ`ÌM; S?QM; M;~M; ç-m M?bM H¢B- M;Q`ÌB M`v ,M K†+ i?Q¢i M?bM +?ŠM; +| p ;
ç m K†+ v T?K+ K`m ç2MX i` M K†i +kM; F?¬M; ? +| MK +Q`ÌB /`M? +?Q F?€+? M?

@ *S K M; H M p`B K|M ,M p` +?9i `QÊm M;QM çBX

æQ`ÌM; S?QM; +kM; F?¬M; #B i MÆB M`v +| K|M ;b M;QMX

@*?ì çB5

M;Q`ÌB M¼ M|B K°i +•m `²B tQ v M;Q`ÌB #Ä çB- p¬ +MM; HQm HQ€i /Si F?Q€iX

F?¬M; # Q H•m i?b ç½ +| # K|M ,M i?ÆK T?S+ ç†i i`QÊ+ K†i æQ`ÌM; S?QM; - K°i i
M;QMX >ÆM M[M?[M; K|M M`v ç m H` M?[M; K|M æQ`ÌM; S?QM; +?Q iWM; ,MX
M?Q H` ç†+ bªM KB M #B MX æQ`ÌM; S?QM; M K i?Y K°i KB M; - M?'i i?ÌB ,M M;'m

>„M F?¬M; M;ì çQÊ+ Î MÆB i? M`v K` H¢B +| K°i ç-m # T ;BÄB i? M`v- K†+ /M
M?QM; +kM; H` ç-m # T ?`M; ç-mX t2K ` æ¢B hmv i +mM; +?¼M MÆB M`v [mª H`

*ÆK MQ `QÊm b v- æQ`ÌM; S?QM; pW çSM; H M +?m~M #` i`ª iB M i?b F?¬M; HQ`Ì
i v ` M|B,

@ sBM çQ M;¼+ #`B +O M;QÆB ` 5

æQ`ÌM; S?QM; K†+ /M M;?B M;ì M?QM; pšM H'v M;¼+ #`B +O KbM? ` - ç®B T?QÆ

@ M;QÆB +| i? çBX

k9yX *?QÆM; kjN, >` >QÆM; L;QM;X

o¬ h?Q`ÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; kjN, >` >QÆM; L;QM;X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

@ >ª\ E?¬M; +¬M i`ª iB M ``\

æQ`ÌM; S?QM; M;¢+ M?B M M|B-

@ Î MÆB M`v- +?d +¬M M;QÆB +| M;¼+ #`B i?b Km #'i F€i?S ;b +kM; F?¬M; +¬M
M?•M M;Q`B FB X

@

æQ`ÌM; S?QM; H-M ç-m M;?2 çQÊ+ M?[M; +?mv M i? M`v- i?-K M;?o Km®M ?B m

@ L m F?¬M; +| M;¼+ #`B i?b b Q\

æ®B T?QÆM; +Q`ÌB H¢M? K°i iB M; ,

@ :B i F?¬M; i? 5

h`€M æQ`ÌM; S?QM; M?€v K„i HB M i9 ` K² ?¬B H¢M?- •K i?-K +ªK i?'v K v K„M
iB M t¬M; p`Q ç•v- M m F?¬M; ç|B #KM; ;¼B ç² ,M i?b iÈB H9+ ç| +?ŠM; T?ªB b) #

``i [m€ ?B M i¢B- æQ`ÌM; S?QM; +m®B +MM; +kM; #B i çQÊ+ Hm"i H Î MÆB M`vX

æ` T?QÆM; M`v ?ŠM H` /Q M; Q`B +O « GQM; "aQ +® ibM? i¢Q` - ç #¼M ?¼+ | +
M|B- M?[M; M; Q`B î ç•v +?ŠM; +—M p`i pª [m M i•K iÈB +m°+ b®M; +O KbM?- +€
H` +| i? +QÈT çQÊ+ M; ¼+ #`B ? v F?¬M; - ?Q†+ H` M|B M; ¼+ #`B +O KbM? +| #`
L?'i ?²B bBM?- HQĐM; ?²B i?K+ U+| H—M ç—m- H—M ? B [m2M i?m°+VX a m F?B +
+—K M; ¼+ #`B çB ibK F?€+? b¢M ç M; ?d M; ÆB K°i ç K- pW M^K tm®M; ç½ M; O
b mX

" M M; "v i?b i`QM; .B K h?"M? H¢B F?€+ ?ŠM # M ç K- i` M +, M #ªM i'i +ª K¼B M
+?d +| K'v +Y ?"M; bªM M; ?B T+O « GQM; "aQ ç†i` H` +ÁM KÎ+Y - iQ`M #°M?
+ª M; "v HŠM ç KX a m F?B æQ`M; S?QM; ` F?ÄB F?€+? b¢M HB M T?€i?B M` M
H` i? K` ; B` H¢B v M iøM? M?Q K°i iÁ i?"M? +? iX

J†+ /M +kM; +| p`B M; Q`B p°B p½ [m H¢B- M?QM; pšM F?¬M; M?B m #^M; H9+ i®
>ÆM M[p K†i+O K'v M; Q`B M`v ç m K iKÄB- M M iWM; #QÈ+ +?•M M†M; M iV
#° /¢M; ?¼ H` #B i M; v i®B [m ?¼ ç½ i`ªB [m K°i- i?"K+?Q M?B m +m°+ €+ +?B
F?€ M†M; - #` +?ûK K'i K°i +€M? i v- K€m iQÆB F?¬M; M; WM; +?ªv tm®M; ç'i- M?
/'m K€m pQÆM; p`B i` M ç'iX >„M pW çB p`Q i`QM; i?"M? i?b K°i ?„+ v M?•M ç°i
?„M- H¢M? HMM; M?bM ?„M M|B,

@ E€ ?¢M # M; "v ç½ iÈB5

M K M?•M M`v ?QªM; bÊ HMB p b m ? B #QÈ+ - ?QªM; HQ¢M M|B,

@ *?Q i i? K K°i M; "v i?¬B5

>„+ v M?•M +Q`B H¢M? K°i iB M; ,

@ E?¬M; +| B çQÊ+ M; Q¢B H +ªX

oW M|B pW H'v i? M?Q i?B K çB M #|T H'v +´ +O M; Q`B M K M?•M M`v- #`M i
iB M; `M; `„+ ; BÁM i M p M; H M- tQÆM; +´ +O ç®B T?QÆM; ç½ #` ?„M #|T M€i-
i`QM; KB M; i`"M` K€m iQÆB- K K M?kM iû tm®M; - +ª M; Q`B ; B"i; B"i p`B +€B`²
F?QK M; Q`B tm®M; - HK+ tQ€i H'v` M; ¼+ #`B +O ç®B T?QÆM; - i?•M ?bM? M?Q
i?'v ç•mX

E?¬M; +| B M?bM iÈB M K M?•M ç½ +? i M`v +€B M`Q- i`QM; K„i K¼B M; Q`B i?"
ç²M; ibM? M`Q +ªX M; Q`B iÈB MÆB M`v- F?¬M; +| i?`B ; B M ç²M; ibM? pÈB M; Q`B
p'M ç - ç| +?QM? H` i`QM; pÁM; # M; "v K` F?¬M; +QÈT çQÊ+ M; ¼+ #`B i?b F i [n
M`vX

æ•v +?QM? H` Hm"i H +O .B K h?"M?5

h?—M b„+ +O æQ`M; S?QM; HB M M; ?B K M; ?` ?ŠM- ?„M ç½ i?"i bU +ªK M?"M ç
+ÁM M?Ä #û ?ÆM +ª +QM FB M- w MB K b®M; ?Q†+ ; B i +?d +€+? M? m K°i bÈB +
H M i?B i? +O M; Q`B F?€+X

a m K°i ?²B H•m- ç½ +| M; Q`B iÈB F?B M; i?B i? M`v çBX

æ®M; K€m iQÆB iWM; HQm H¢B i` M K†i ç'i +kM; +?ŠM; ç H¢B #'i F€ /'m p i M`Q
*?ŠM; H) i?B m; B i +kM; TªB ; BšK H M i?B i? +O M; Q`B F?€+ KÈB +| i? b®M
K i K`i- M?QM; ; b KbM? #B i p MÆB M`v i?"i bU [m€ Qi- M m +| i? ibK çQÊ+ M; Q`
çQÊ+ +?9i iBM iS+ ?[m Q+?X

h`QM; H9+ ç M; bmv M; ?o i?b +| K°i M; Q`B iQ`M i?•M ç m H` K€m +?¢v iW M; Q`B
?¢M- v T?K+ iQ`M i?•M ç m #` K€m iQÆB M?m°K çÄ- +ª M; Q`B H„+ HQ- ?„M F?¬M
;—vX u T?K+ i` M M; Q`B F?€`°M; - i` M i v ?„M +ÁM +—K K°i i? M? i`Q`M; FB K- M
H¶ i?OM; - ?ŠM H` pb i®B [m +?B M ç'm K` i?"M?X

a m F?B ç½ p`Q T?¢K pB M iQ`M i`QM; i?"M?- ?„M HB M i?ª HÁM; iQ`M i?•M- i?Î
M; ½ M; "Q tm®M; ç'i- F?¬M; # Q ; B` ç°M; ç"v çQÊ+ M[X

æQÌM; S?QM; i?Î /"B K°i iB M; - iW iW çB iÈB # M +çM? ?„MX
>„M F?¬M; `ä içB b Q M?[M; M; QÌB M"v T?ªB iÈB .B K h?¬M? - içB b Q HçB iÈB M
M"v- +?ŠM; H) M; ?o `^M; +| i? i`Î M M KçM? K) i` M +QM çQÌM; M"v b QX
æB iÈB # M +çM? M; QÌB M"v- æQÌM; S?QM; +9B M; QÌB tm®M; Km®M çĐ ?„M /"v- M
+?çK p"Q ?„M i?b ç®B T?QÆM; HçB `9i FB K ç•K KbM? K°i M?€iX
+kM; K v H" æQÌM; S?QM; +ÁM +| +?9i i•K ç T?ÁM; - ?ÆM M[ç®B T?QÆM; +ÁM
F€ bmv v m- K°i FB K ç•K ` +, M #ªM F?¬M; +| +?9i HU+ M"Q- æQÌM; S?QM; +?B ?
i v M„K H'v i`QÌM; FB KX
æ®B T?QÆM; M; ~M; ç-m H M- K€m iQÆB i` M i`€M +?ªv p"Q K„i- ?„M T?ªB M?2
æQÌM; S?QM; ç-v +ªM? ;B€+- i` M K†i i`"M ç-v p T?ÁM; #`X
>„+ v M?•M pW ç€M? +? i K°i M; QÌB HçB tm'i ?B M H-M M[- ?„M p¼i iÈB # M +ç
M?¬M M?ç i M|B,
@ LÆB M"v H" i`QM; i?¬M? - #'i Hm" M F M"Q +kM; F?¬M; çQÊ+ ç°M; i?O- +½B HÌE
M; ?2 çQÊ+ +•m M"v- p K†i M; QÌB FB HB M FBM? ?Q¬M; - i`QM; K„i i`"M ç-v p F
+K+ +O KbM? H" ;b- ç°M; i?O Î MÆB M"v i?b +?ŠM; F?€+ ;b iU b€iX æQÌM; S?QM
@ "¼M i #B i- +?ŠM; [m ç•v H" +€+? +?¬Q ?ÄB +O #¼M i - ?„M +kM; F?¬M; Km®
>„+ v M?•M bYM; b®i- #¬M i v ç M; ;BÆ H M +kM; b[M; HçB ;B[F?¬M; i`mM; - M;
M; •v M; ®+- M?bM æQÌM; S?QM; F?¬M; /€K iBM- M?QM; +MM; +?S +?9i +ªK FQ+
J°i ?²B H•m- ?„+ v M?•M KÈB +QÌB K°i iB M; [m€B /` M|B,
@ hMv M; QÆB5 "i [m€ Î ç•v i?b M; QÆB M M +QB i'i +ª K¼B M; QÌB H" F i?M i?b
?QçM- +m®B +MM; HçB #` `„M +„MX
a m F?B M|B tQM; - ?„M v M?•M HB M #B M K'i K°i +€+? [m, /`- i?¬i bU H" iÈB p¬ª
*?ì b m F?B ?„+ v M?•M `ÌB F?ÄB- M; QÌB M^K i` M K†i ç'i FB pšM +ÁM M?bM +?¬
æQÌM; S?QM; pQÆM i v ` i`QÊ+ K†i ?„M M|B,
@ æSM; H M çBX
æ®B T?QÆM; +kM; F?¬M; +| w Km®M M?ì æQÌM; S?QM; ;B9T- ? B i v i?Y +® ;„M;
`²B HçB M; ½ tm®M; - i?Ov +?mM; F?¬M; +ÁM F?Q HU+ ç #Á /"vX
æQÌM; S?QM; H„+ ç-m- çQ i v tmv M [m M€+? +O ç®B T?QÆM; `²B çĐ ?„M /"vX
L?QM; F?B i v +O KbM? ç†i H M M; U+ +O ç®B T?QÆM; - æQÌM; S?QM; +| +?9i M
M?B M HçB K K K K- K tmB [m, F?B M i? M"Q K" æQÌM; S?QM; HçB M?ûQ ? B +ç
õ õ
+´ ?¼M; ç®B T?QÆM; ` M H M K°i iB M; - b„+ K†i ç°i M?B M YM; ?²M; - i?•M i? p
M?B M K K M?kM p¬ HU+- ç-m ;®B F?Kv tm®M; - i?B m +?9i M[[m€ `çT tm®M; ç'
E?|2 KB M; æQÌM; S?QM; ;B"i ;B"i K°i ?²B M?bM ç®B T?QÆM; - +?d i?´v +€B ç-m
M; QÌB M"v- i` M K†i /M /QM? #MM ç'i H2K Hm®+- M?QM; +€B +´ HçB i`„M; K`M M?
+| KMB ?QÆM; i?ÆK M; €i M?¬M M?ç i- M; v +ª H¶ i B +kM; H" K"m ?²M; M?ç iX
æQÌM; S?QM; F?¬M; iU +?O çQ i v ` tQ tQ K†i- i?¬K M; ?o KbM? Î i`QM; h?B M
M?QM; ?¬K M v HçB +| i? M?bM H-K- +?ŠM; i`€+? çQÊ+ M; QÌB M"v HçB K†+ v T
+?ŠM; i`€+? i?•M ?bM? +O ?„M i?Qç i M?bM M?Ä M?„M ; -v v m M?Q i? X
M; QÌB M"v M"Q T?ªB M K M?•M- `ä `¬M; H" K°i M[M?•M5 *ªK t9+ M?m M?QÊ+ # M
çB K M"vX J†+ v T?K+ `°M; i?MM; i?bM? M?Q i? +?ŠM; [m H" pb Km®M +?2 ;B'
i?¬BX

@ h i?"i bU F?¬M; +® wX
 æQÌM; S?QM; M|BX
 @ E?¬M; +¬M ç wX
 æ®B T?QÆM; pW KÎ KB M; M|B +?mv M HB M +?SM; KBM? ;BÈB iQM? +O KbM?
 @ æ•v +?d H" +€+? iU p +O i - +| i? ;ç i ç QÊ+ M; QÆB +kM; F?¬M; i X
 aU `°M; `½B +O ç®B T?QÆM; F?B M æQÌM; S?QM; M?'i i?ÌB M?Q T?ªB +äM; # Q
 +?Q iWM; F?BM? #ç+ M[M?•M M"Q M?Q p"v- M?[M; H9+ Î +çM? GçB i, +MM; H„K
 M[M?•M FB /WM; K°i +?9i `²B ççK Kç+ ?ÄB,
 @ hçB b Q HçB +Sm i \
 @ æWM; +| ?B m H-K5
 æQÌM; S?QM; ;BªB i?Q+?X
 @ h +?d pW iÈB .B K h?"M?- F?¬M; ?B m `ä ibM? ?m®M; MÆB M"v- M M Km®M
 HçB ;†T ç QÊ+ +¬ #` i?QÆM; Î ç•vX
 æ®B T?QÆM; [m v ç-m HçB M?bM ?„M K°i +€B- FBM? M; ç+ M|B,
 @ M; QÆB F?¬M; #B i bU i?"i i`QM; .B K h?"M? K" ç½ p"Q b Q\
 @ h #` M; QÌB i HW iÈB ç•vX
 æQÌM; S?QM; H9M; i9M; M|B-4X
 @ M; QÌB MÆB M"v i?Qç i M?bM +kM; +?ŠM; T?€B i®i H" M? ;b- +?Q M M i M; ?o M
 ;BªB ç€T i?„+ K„+ +O i X
 M[M?•M FB ;"i ç-m,
 @ >| ` H" ;B Q /`+?X h ç²M; w5
 æQÌM; S?QM; F?) +QÌB K°i iB M; - /bm M" M; i çB i?ŠM; p F?€+? bçM FB X a m
 S?QM; M? M?"M; ç†i M" M; i M^K H M; BQÌM; - b m ç| HçB H'v ` K°i H¼ i?m®+ +?
 @ *¬ iU #,M; #| p i i?QÆM; +O KbM? i`QÈ+ çB- i çB tm®M; ibK +?9i ;b +?Q +¬, M
 L?bM i?2Q #|M; HQM; +O æQÌM; S?QM; - M[M?•M M"v +QÌB HçM? K°i iB M; - HçM
 M[HçB +ÄM +Sm KbM?- +?ŠM; H) ?„M F?¬M; #B i Î ç•v B +kM; H" F i?M +O Kb
 Î MÆB M"v- +€B ;B€ +O HQÆM; i?B M H" +? i5 h•K ç` +°M; i?B M HQÆM; i?b +?
 "'i [m€- [mª i?"i [m€ ;? iÎKX L m F?¬M; T?ªB ç K [m #` p•v +¬M; i?b H'v #ªM H½M
 #` i`¼M; i?QÆM; +Đ M"v\ *?d +ÄM HçB K°i M; "v- M m pŠM F?¬M; i? çQç i çQÊ+ ?
 +O KbM? M?'i ç`M? +kM; H" +? i5
 >²B H•m- æQÌM; S?QM; KÈB çQ i?S+ ,M H MX >„M ç½ +® w çÊB Î /QÈB K°i H9+ -
 M; QÌB i +kM; +¬M #,M; #| p i i?QÆM; - pçM M?'i t¬M; p"Q M; v H9+ M; QÌB i F?¬M
 H M; M"v KbM? b Q K M; M'B\
 J v H" H9+ æQÌM; S?QM; çB p"Q i?b ç®B T?QÆM; +kM; ç½ tY Hw tQM; p i i?QÆM;
 ;BQÌM; - M; v +ª iB M; KÎ +Y +kM; F?¬M; ç€M? i?S+ M" M; X
 Î i`QM; M"v i?b #'i Hm" M H" B +kM; b) #m¬M; HÁM; +ªM? ;B€+- ç +?Q i?¬M FB M
 K°i +?9i X
 æQÌM; S?QM; #m²M +?€M M; ²B +?Ì iÈB +?B m- M[M?•M iW iW idM? HçB- pW idM
 +O KbM?- KÎ K„i M; ²B /"v- M?bM æQÌM; S?QM; ç-v +ªM? ;B€+X
 @ hdM? `²B "\

æQÌM; S?QM; H M iB M; +?Q ?ÄBX
M[M?•M M?bM æQÌM; S?QM; +?^K +?^K K°i H9+ `²B +QÌB F?´ K°i iB M;- çti i`QÌM
M|B,
@ h M;O # Q H•m `²B\
@ LY M;`vX
æQÌM; S?QM; pW M|B pW çQ i?S+ ,M iÈB,
@ M;m°B +a `²BX
@ h +kM; F?¬M; F?| iQM?5
M[M?•M M?"M H'v i?S+ ,M- H"TiS+ ,M M?Q ?´ ç|B- F?¬M; +| +?9i M?½ M?†M M"Q
@ h`QÈ+ iB M tBM iU ;BÈB i?B m- i i M H" æQÌM; S?QM;5
M[M?•M +?¬M +?ì K°i H9+ `²B M|B,
@ >` >QÆM; L;QM;5
*€B i M >` >QÆM; L;QM; p` iQM? +€+? +O #aM i?•M M" M; #B m ?B M ` M;Q" B [m
H„K- +€B i M M"v ;ÈB +?Q æQÌM; S?QM; M;?o iÈB K°i iB m i?Q F?m +€+ i?B M H
HçB pÈB +€B i M- M" M; #B m ?B M ` H" K°i M;QÌB +U+ F€ ;BÄB ;B M;- p Kti iQA
æQÌM; S?QM; ç w iÈB ? B i v +O M" M; - / i v `i K`M K" M;- F?¬M; +| +?9i i?¬ `€T
FB +O M" M; +?Q /M F?¬M; ççB T?9 ççB [mw +kM; F?€ H" i?QaB K€B- #^M; F?¬M
i v M?Q p"v\ L?QM; ?B M içB- i` M ç¬B i v K K KçB HçB ?B M ç¬v M?QM; p i +? B
i?'v K" +?m t| iX
L" M; F?¬M; ? +® F} æQÌM; S?QM; ç M; î # M +çM?¬ +?d HQ pMB ç¬m p"Q ,M- i?
Kti ;B®M; M?Q +Wm M?•M +O M" M; p"v- #` M" M; iB m /B i bç+? b)- ;B| +m®M K•v
tm®M; F?¬M; #B i M?È ç M +?mv M ;b ç| - pW ,M M?QM; ;B¼i MQÈ+ K„i iQ M?Q ?
+?av ` - `Èi tm®M; i?S+ ,MX
L?QM; M" M; pšM F?¬M; M;WM; ,M- M?ûi ç¬v i?S+ ,M p"Q i`QM; KB M;- M; v +a MQ
?,M; Mm®i p"Q- +?Q /M +aK ;B€+ M;? M M;`Q F?¬M; i? M;WM; +kM; #` M" M; €T +
h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; +| +?9i M;?B K M;?`- €M? K„i b„+ #ûM +O M[M?•M M
KBM? i•K- ç| H" €M? K„i #€Q i?MX :B®M; ? i M?Q #aM i?•M ?„M H9+ ççB M€Q Î*U
?"M i`QM; €M? K„i +O M" M; bQ pÈB ?„M H9+ ç| +ÁM M²M; ç"K ?ÆM `i M?B mX
æQÌM; S?QM; F?¬M; #B i M" M; ç M; M?È iÈB +?mv M i?QÆM; i•K ;b- +kM; F?¬M;
+| i? H†M; v M +?ì çÈBX
E?¬M; # Q H•m- M" M; M?ûi ? i p"Q #KM; +a #`M i?S+ ,M HçM? M?Q #,M;X L" M; çQ
i`U+ iB T /MM; i v €Q tQ tQ F?| 2 KB M; i`"M ç¬v /¬m KĐ- ?Q i b•m K°i ?ÆB KÎ KB
@ L;QÆB Km®M #B i çB m ;b\ "•v ;BÌ M;QÆB +| i? ?ÄB `²BX
@ LÆB M"v H" MÆB M?Q i? M"Q\ h #B i « GQM; "aQ i?m°+ p æçB hmv i *mM;- p
i" T M?B m M;QÌB M?Q p"v\ hçB b Q K¶B M;QÌB KÈB iÈB « GQM; "aQ ç m çQÈ+ +?
æQÌM; S?QM; i`U+ iB T ?ÄB K'v +•m- M[M?•M M"v ¬K HÁM; +aM? ;B€+ pÈB #'i +S
i?•M KbM? M|B p" B HÌB ç²M; ibM? M O B M" M; +| i? b) ;•v T?aM i€+ /KM;- F?¬M;
M" M;- F?¬M; +¬M +•m M X
@ LÆB M"v +?QM? H" MÆB æçB hmv i *mM; #²B /QĐM; ç iY iBM? M?m X
>` >QÆM; L;QM; +i HÌB ;BªB i?Q+?X
@ a€i i?O Qm i9 # M i`QM; æçB hmv i \*mM; ç m iW MÆB M"v K" ` X LÆB M"v H" M
b®M; b|i iW MÆB M"v çB ` B +kM; p¬ +MM; +QÌM; ççB- M;QÆB #B i æçB hmv i G

æQÌM; S?QM; ;"i ç-m M|B,
 @ G" MÆB ?°B iK KQÌB ? B ç¢B b€i i?O tm'i b„+ M?'i æ¢B hmv i *mM;X
 h?-M b„+ >" >QÆM; L;QM; i`QM; +?®+ H€i ?ÆB #B M ç´B- +Wm ?"M i`QM; €M? K„
 @ JQÌB ? B ç¢B b€i i?O +O æ¢B hmv i G•m- i'i +^a ç m /Q MÆB M"v #²B /QÐM; `GQM; "ªQ H" K¬B i`QÌM; Mm¬B +´v M?•M HU+ +O æ¢B hmv i *mM;X M?QM; M;QÌ ç| +?QM? H"; B M?"T æ¢B hmv i *mM;- b®M; b|i ` F?ÄB MÆB M"v H" +| i? i`Î i hmv i *mM;X
 @ h?B M ?¢i Q HÈM- # Q M?B m i¬M; K¬M M?Q p"v- i¢B b Q ? i M;QÌB M"v ç M M; i? HU+ M"v +?S\ G'v i€M? K¢M; +O KbM? ` ç€M? +m°+- + M? #¢+ M"v +kM; [m€
 @ X
 >" >QÆM; L;QM; +QÌB F?) K°i iB M;,
 @ L;QÆB M|B F?¬M; b B- i`QM; i?B M ?¢ [mª i?"i +| p¬ b® i¬M; K¬M i? HU+- M? FB H¢B F?¬M; +| Qm i? 5 Î MÆB M"v M;QÆB +| i? i`Î M M K¢M? K)- çB m FB M i [m çO HQ¢B F?ªQ M;?B KX Í # M M;Q" B M;QÆB i®M KQÌB M,K KÈB +| i? ç¢i iÈB M;QÆB +?d +-M # M,KX GU+ ?'T /šM M?Q p"v ç½ çO ç +?Q p¬ b® M;QÌB H'v iQM
 @ QyQ@

k9RX *?QÆM; k9y, :B Q .`+?X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; k9y, :B Q /`+?X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

@ *ÁM M[X « GQM; "ªQ +kM; F?€+ pÈB M?QM; MÆB F?€+- MÆB M"v F?¬M; ?ÄB t`i M?B m M;QÌB Î # M M;Q" B F?¬M; +?mv M €+ ;b F?¬M; H"K iÈB MÆB M"v iB K F M;QÌB #` +€+ i? HU+ i¬M; K¬M F?€+ pSi #Ä- i`ÌB ç'i K†+ /M `i HÈM M?QM; #¼M +?d +| i? iÈB « GQM; "ªQX LÆB M"v M;Q HQM; ?¶M i¢T- HQ¢B ;b +kM; +|X

@ h?b ` H" M?Q p"vX

æQÌM; S?QM; ç½ ?B m çQÊ+ K°i +?9i- K°i b® M;QÌB Î # M M;Q" B b m F?B H"K +?n +kM; M?Q ?„M #` M;QÌB ;¼B H" >mv i J æQÌM; S?QM;- ?B M i¢B +| H) t9 F?Q ç½ ?„M +?¢v i`®M +Wm M?•M çm´B ;B i- H¢B F?¬M; +| +?¶ ç i`®M i?b ç¢B F?€B +kM

@ *ÁM +| ? B HQ¢B M;QÌB F?€+ +kM; iÈB MÆB M"vX

>" >QÆM; L;QM; iB T iK+ M|B,

@ J°i HQ¢B H" M?QM; +¬ M?B çQÊ+ æ¢B hmv i *mM; Mm¬B /QÐM; iW M?Ä- #ªM i æ¢B hmv i *mM;- #` çQ ç M ç•v +?d pb K°i Hw /Q ç| H" Km®M #¼M ?¼ +QÌM; ç¢B hmv i *mM; H"K M?B m pB +X *ÁM K°i HQ¢B M;QÌB F?€+

>" >QÆM; L;QM; #¶M; M?B M M;WM; K°i +?9i- b m ç| M|B,

@ æ| H" M?QM; M;QìB M?" i M +Y M€i- K M; i` M KbM? +Wm ?"M F?„+ +®i KBM?
#€Q i?M +?Q i?•M M?•M M?QM; H¢B F?¬M; çO i?U+ HU+X M;QìB ç| b) iÈB ç•v- #
i? i`Î M M K¢M? K)- ?ÆM M[+kM; +| i? ?¼+ çQÊ+ +€+? ;B i M;QìBX

@ :B®M; M?Q M;QÆB\

æQìM; S?QM; M?bM i?ŠM; p"Q F?m¬M K†i tBM? t„M +O M" M; ?ÄBX

h?•M i? >" >QÆM; L;QM; F?¬M; M?"M çQÊ+ `mM H M K°i +€B- M" M; ;BQÆM; ç-
æQìM; S?QM;X æ| H" K°i ç¬B K„i ç T ç) #` #|T KûQ- H) ` ç¬B K„i ç| +| i? F?¬M;
+?S p¬p" M ?¢M? T?9+- M?QM; ;Bì T?9i M"v H¢B #` ?"M w M; 'i i`ìB i? v i? X

@ æ| H" +?mv M`B M; +O i - F?¬M; +-M i?B i T?ªB M|B +?Q M;QÆB #B iX

J°i ?²B H•m- >" >QÆM; L;QM; KÈB [m v ç-m çB M?"M M?¢i M|B K°i +•mX

@ L|B iB T çB- i F?¬M; ?B m H„K p +?¶ M"vX

æQìM; S?QM; +kM; i?m" M i? i? v ç´B ç i"BX

@ *QÈT H'v M; ¼+ #`B +O M;QìB F?€+ +?ŠM; [m +?d H" F?ªQ M; ?B K ç-m iB M +
KÈBX í MÆB M"v- K¶B K°i M, K ç m +| K'v i`, K M;QìB- i?"K +?Q ?ÆM M; "M M;QìB
[m F?ªQ M; ?B K ç-m iB M M"v +?d +| K°i T?¬M # - M?[M; M;QìB +ÁM H¢B iQ" M #

J°i M;QìB +-M T?ªB +QÈT H'v ? B F?®B M; ¼+ #`B- M|B +€+? F?€+- i`QM; +ª [m
M?Q p"v /o M?B M +?d +| K°i T?¬M # b® M;QìB +| i? HQm H¢BX J" i`QM; K°i T?
ç`M? +kM; b) #îB pb çO HQ¢B M;mv M M?•M K" K'i K¢M; - b® M;QìB H¢B Qi çB i?

@ *| i? M|B- K¶B M;QìB iÈB ç•v ç m +?m~M #` bÆM iBM? i?¬M T?ªB +? i- ç½ bÈK
iY M[X

@ M;QÆBXX XXç½ +QÈT çQÊ+ ? B F?®B M; ¼+ #`B `²B b Q\

æQìM; S?QM; +?¬M +?W K°i +?9i `²B Kî KB M; ?ÄBX

>" >QÆM; L;QM; +?€M MªM H„+ ç-m,

@ L m ç½ +QÈT çQÊ+ i?b i +kM; F?¬M; i`H¢B MÆB M"v M[X L m F?¬M; T?ªB
+¬M;XX XXi H"K b Q +| i? `ÆB p"Q iB M? i`¢M; M?Q i? +?S\ M?QM; i M ç| i?"i [n
pÈB M? mX

@ G" M;QÆB M; ?o [m€ çÆM ;BªM5

æQìM; S?QM; +QìB K°i iB M;X

@ æ°+ M?½M [m€B M?•M î « GQM; "ªQ +?ŠM; H) F?¬M; M|B +?Q M;QÆB #B i #'i F
+QÈT çQÊ+ ? B F?®B M; ¼+ #`B H" çQÊ+ b Q\ >„M +kM; F?¬M; M|B F?¬M; i? F i

>" >QÆM; L;QM; +SM; ?¼M; - M" M; +kM; F?¬M; M; ?o iÈB +?mv M M"v- M" M; M; ?
çQM T?QÆM; ?"M? ç°M; - M?QM; F?¬M; M; î i®B [m M" M; ç½ T?ªB ;†Ti?B i i?ÁB p
S?QM; M; ?2 ç°+ M?½M [m€B M?•M M|B ` [mv i„+ ?„M +kM; ç½ M; ?o iÈB F?ªM, M;

L?QM; î K°i ç` T?QÆM; M;mv +Æ iS T?Q M?Q i? M"v- K¼B M;QìB F?¬M; [m2M
v M HÁM; F i çQ" M ç°B pÈB K°i M;QìB t H¢\ G9+ M"Q +kM; T?ªB HQ H„M; ç T?ÁM
+ÁM F?¬M; #^M; ?"M? ç°M; K°i KbM?X

@ æ9M; `²B- i pšM +| +?mv M F?¬M; `ä- HQ¢B F?ªQ M; ?B K M"v ç®B pÈB M?QM;
H" `i +| Qm i? b Q\

@ *?d +| M?QM; M;QìB +ªM? ;BÈB >mv M; B B KÈB +| iQ +€+? i? K; B F?ªQ M; ?B
æ` ;B B i`î H M ç m F?¬M; çQÊ+X ?ÆM M[ç° im´B T?ªB iW ? B KQÆB im´B i`î
;BÈB + Q i?'T F?€+ M? m- M?QM; +?d +-M î i`QM; T?¢K pB >mv M; B B- +?Q /M +

L; ?2 >" >QÆM; L;QM; ;BªB i?Q +? K°i H-M- æQìM; S?QM; ç½ ?B m i¢B b Q M?QM;
+?d +| +ªM? ;BÈB >mv M; B B- ?ÆM M[i' i +ª ç m iW ? B KQÆB im´B i`î tm®M; X

+?¼M HU iBM? M?i`QM; iBM? M?- F?¬M; i`€+? çQÊ+ æ¢B hmv i *mM; H¢B +| i
 i?S ? B +O Gw æQÌM; ç [m®+X *| K°i ç` T?QÆM; M?Q « GQM; "ªQ +kM; çO ç
 +mM; b) F?¬M; # Q ;BÌ +¢M FB iX
 @ h +| i? ?ÄB K°i +?9i M?QM; M; QÌB #` +QÈT çB M; ¼+ #`B b) ;†T T?ªB F i +K+ ;
 æQÌM; S?QM; KÎ KB M; ?ÄBX
 @ L; ¼+ #`B #` +QÈT- ``i Qi M; QÌB +| i? K v K„M b®M; b|iX J` M?QM; M; QÌB K v H
 +?d +| ? B HQ¢B F i +K+ - M m M?QM; ?„+ v M?•M FB +ªK i?`v M; QÆB +| iB K HU
 K°i K¢M; - K M; M; QÆB ç M æ¢B hmv i *mM; H`K ç iY i-M; /QÈB +?| i M?`i- M m M
 p"v F i +K+ +?d +| K°i-ç| H` +? i-F?¬M; +| i?S ? BX
 æQÌM; S?QM; ;"i ç-m- >mv M ;B B ? B KQÆB im´Bi`Îtm®M; ç½ +| i? +QB M?Q i
 ;B i +? i i?b ç| H` K°i i´M i?`i HÈM ç®B pÈB æ¢B hmv i *mM; - +ÁM F?¬M; #^M; HQ
 #¼M ?¼ T?K+ pK +?Q æ¢B hmv i *mM; X
 h?B M i`B p` F çB M +?d +€+? M? m K°i çQÌM; - K` i`i +ª M?QM; M; QÌB iÈB ç•v ç
 M?B M b) F?¬M; FûKX
 @ h®i H„K- i ç½ ?ÄB tQM; i`i +ª M?QM; çB m i + -MX
 æQÌM; S?QM; çSM; /"v ;"i ç-m pÈB >` >QÆM; L; QM; X
 @ *ªK ÆM M; QÆB 5
 a m F?B M|B tQM; - æQÌM; S?QM; HB M tQ v M; QÌB çB ` +Y X
 >` >QÆM; L; QM; ;B"i ;B"i ç¬B K¬B p`B +€B- M?bM #|M; HQM; æQÌM; S?QM; - ç`M
 F?¬M; M|B H M HÌBX
 J½B +?Q iÈB F?B æQÌM; S?QM; çB iÈB +Y - ç½ +?m`M #` F?m`i /¢M; i?b >` >QÆ
 KB M; M|B,
 @ *?Ì K°i +?9i 5
 h? M?•K +O M`M; ``i HÈM- ; -M M?Q H` ; -K H M- /QÌM; M?Q M`M; ç½ [mv i ç`M?
 F?, MX
 @ *?mv M ;b p"v\
 æQÌM; S?QM; M; ?B M; Ì tQ v M; QÌB M?bM M`M; ?ÄBX
 > B [mª ç`K +O >` >QÆM; L; QM; M„K i?`i +?†i- i?•M i? `mM `~v iWM; çÊi- [m i?`i
 M?bM i?ŠM; p`Q K„i æQÌM; S?QM; - +„M +?†i ` ,M; M|B,
 @ G9+ i`QÈ+ M; QÆB p`i H`K K°i +m°+ ;B Q /`+? - i F?¬M; +| +U imv i M; QÆB ç9
 æQÌM; S?QM; ;"i ç-m- #ªM i?•M KbM? +?d i?m`M iB M ;B9T M`M; K°i +?9i- b m ç|
 +?Q #B i- #`i [m€ M`M; t2K ç| M?Q K°i +m°+ ;B Q /`+? +kM; F?¬M; b Q +ªX
 @ h Km®M H`K K°i +m°+ ;B Q /`+? M[pÈB M; QÆB- ?B p¼M; M; QÆB F?¬M; +U in
 æQÌM; S?QM; M?QÈM; K`v- M; ?B M; Ì M?bM ?„M M|B,
 @ o"v i`QÈ+ iB M ?`v +?Q i #B i H` HQ¢B ;B Q /`+? ;b\
 @ :B9T i +QÈT ? B F?®B M; ¼+ #`B 5
 >` >QÆM; L; QM; M|B i?ŠM; ` KK+ çQ+? +O KbM?X
 @ QyQ@

k9kX *?QÆM; k9R, *•m *€5 Ui?QÊM; >¢V

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; k9R, *•m +€5 Uh?QÊM; >¢V

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

@ h?ÌB ?¢M # M;¬v- i +?d +ÁM i®B M v K¬i?¬B- M;¬v K B M m ` F?¬M; ¢Q¢i ¢QÊ

@ E?¬M; T?ªB M;QÆB M|B +| i? b) #` K M; ¢ M æ¢B hmv i *mM; H¬K ¢ iY i¬M; /Q

@ *kM; +| i? b) i`U+ iB T #` ;B i +? iX >ÆM M[i +kM; F?¬M; Km®M ¢B æ¢B hm
« GQM; "ªQ5 oÊB ibM? i`¢M; ?B M i¢B +O i - M m #m´B i®B ` M;Q¬B- +?„+ +?„M;
M;¼+ #¬B- +,M #ªM F?¬M; i? ¢€M? i?„M; ¢QÊ+ M;QÌB F?€+X *?Q M M i ?B p¼M
H¬M;QÌB /mv M?´i i #B iÎ MÆB M¬vX

h?ÌB ¢B K M|B M?QM; HÌB M¬v- i`QM; +Q M M;QÆB +O >¬ >QÆM; L;QM; K M; i?2C
F?´X

.QÌM; M?Q M¬M; +QB +¬m tBM bU i?QÆM; ?¢B +O M;QÌB F?€+ H¬Kºi HQ¢B bB M

æQÌM; S?QM; +ÁM +?Q F`T i`ª HÌB- >¬ >QÆM; L;QM; ¢½ M|B iB T,

@ L;QÆB ¢WM; pºB +U imv i? v ¢€T SM;X hbM? i`¢M; +O i ?B M i¢B K†+ /M F?
i?`M? M?QM; Qi M?´i +kM; F?¬M; i`Î i?`M? ;€M? M†M; +?Q M;QÆBX >ÆM M[i ¢
[m2M i?mº+ +?B M i`QÌM; # M M;Q¬B ?ÆM M;QÌB Kºi +?9i- M m M;QÆB +| i? K
M;¼+ #¬B +¬M FB K b) ;´T ¢¬B- M?QM; +kM; +| Kºi +?9i i`Ê ;B9T ¢®B pÊB M;QÆB

.WM; Kºi +?9i- >¬ >QÆM; L;QM; H¢B M|B,

@ L m M?Q ;†T ibM? ?m®M; [m€ M;mv ?B K i b) F?¬M; H¬K pQÈM; +?•M M;QÆB-
i X

v +O >¬ >QÆM; L;QM; `i `ä `M;- M¬M; +?d +ÁM Kºi M;¬v i?ÌB ;B M ¢ +QÈT ? B F
H¬ i®B M¬vX L m ;†T T?ªB ¢`+? M?•M +QÌM; ¢¢B- æQÌM; S?QM; ?Q¬M iQ¬M +| i?
¢`+? M?•M b m ¢| +?¢v i`®MX

L¬M; ¢½ ?¢ i?´T ¢B m FB M +O KbM? tm®M; ? i KS+- +?d KQM; æQÌM; S?QM; +|

@ J¬ i?M H Q

>¬ >QÆM; L;QM; +?“K `½B +9B ¢¬m tm®M;- ? B p B `mM `¬v- b m ¢| iU ¢Q i v ;BªB
M?¬m- i?“K +?Q +| +?9i #ªM i?dm /Æ /€v i` M M;QÌB- ¢ Hº` ? B ¢¬m p B i`„M; M

@ „i ¢¬m iW #•v ;BÌ ¢ M H9+ K¬M ¢ K #m¬M; tm®M;- i XX XXb) H¬ +O M;QÆB5

GÌB M¬v >¬ >QÆM; L;QM; T?ªB /MM; /kM; F?Q `´i HÈM KÈB M|B ¢QÊ+ ` F?ÄB K
+? #` M¬M; +„M ¢ M KS+ +?ªv K€mX L m F?¬M; T?ªB #` /²M ¢ M #QÊ+ ¢QÌM; +MM
H9+ M¬Q +kM; F?„+ b•m p¬Q i`QM; tQÆM; iOv ;B9T M¬M; ¢SM; p[M; - +| H) M¬M; ¢

aQ b€M? pÈB pB + #€Q i?M- M¬M; +| i? #Ä [m i´i +ª- # Q ;²K +?QM? i?•M i? +O

a m F?B M|B ` M?QM; HÌB M¬v- >¬ >QÆM; L;QM; +9B ;^K K†i tm®M; i¬M M;U+-
æQÌM; S?QM; X h`QM; M?QM; M,K i?€M; i`QÌM; i?`M?¬ M¬M; +?Q # Q ;BÌ M;?o `^
b) M|B ` Kºi HÌB M?Q i? X

æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB +QÌB F?´Kºi iB M;- ?„M +kM; F?¬M; M;?o iÈB ;B Q /`
H¢B H¬ +€B M¬vX „i ¢¬m iW #•v ;BÌ ¢ M F?B K¬M ¢ K #m¬M; tm®M; Qi M?´i +kM; +
;BÌ ¢O ¢ æQÌM; S?QM; H¬K ` `´i M?B m +?mv M- M m M?Q ?„M Km®MX

æQÌM; S?QM; iW iW [m v i`Î H¢B i`QM; T?ÁM;- çSM; i`QÈ+ K†i >¨ >QÆM; L;QM

æQÌM; S?QM; çQ i v +?d p"Q [mªM; i`QÌM; i`QÊ+ KtiX

@ L?Q p"v [m€ H° HB mX

>" >QÆM; L;QM; i?'i b„+ M|B- i` M K°i [mªM; i`QÌM; i`®M; `¶M;- M m #ªM i?•M çS
i`Î i?`M? KK+ iB m +¬M; FQ+? +O M; QÌB F?€+X

@ *?9M; i Km®M +•m +€- p"v F?¬M; +| K²B H`K b Q +•m\

o Kti æQÌM; S?QM; T?QM; F?BM? p•M ççK KÎ KB M; M|BX

@ M;QÆB +?d +ÁM HçB K°i ç K ç9M; F?¬M; \ L m +?9M; i +kM; ;B®M; M?Q M?QM
K Q M9T K°i +?¶ F?¬M; i? K` - /M i? M"Q +kM; F?¬M; i? ibK çQÊ+ - +?d +| /MM;
M; Q`B KÈB çQÊ+X

>" >QÆM; L;QM; M?bM æQÌM; S?QM; K°i H9+ H•m- b m ç| KÈB M|B,

@ s2K` i +?d +| i? iBM iQÎM; M;QÆBX

>„ M M|B F?¬M; b B- i'i +ª M?QM; M; QÌB Î ç•v- +¬M; T?m`M M9T ç m`i+ Q- M m i
çB- M`M; +kM; F?¬M; +?Q`^M; +| i? ibK çQÊ+ ?¼X .B K h?`M? HçB HÈM MQ p"v-
iQ`M i?`M?- p"v K¶B +?¶ +kM; F?¬M; çQÊ+ K'v M; QÌB- ibK FB K HçB +`M; F?| F
H`K K²B M?Y- /šM /K ç`+? M?•M i'M +¬M; KbM?- M?Q p"v KÈB +| ?B p¼M; tY Hw ç
E?¬M; p"Q ? M; +¼T b Q #„i çQÊ+ +¼T +QM\

@ æB çB- M m #•v ;BÌ +?9M; i ç½ F i i?`M? ç°B- i b) F?¬M; ç +?Q M; QÆB ;†T M
æQÌM; S?QM; M|BX

@ >B p¼M; H` M?Q p"vX

>" >QÆM; L;QM; ?Qi p"Q K°i ?ÆB i?"i b•m- iW iW çSM; H M çB` F?ÄB MÆB`M i?

@ E?Q M ç½- +-K H'v +€B M`vX

æQÌM; S?QM; çQ i v`9i i? M? M?mv M FB K ;B„i Î ?¬M; çQ +?Q ç®B T?QÆM; ,

@ ok F?Q +O M; QÆB ?bM? M?Q ç½ #` ?Q ? Q F?¬M; QiX

>" >QÆM; L;QM; +9B ç-m M?bM i? M? i`QÌM; FB K ç-v H¶ i?OM; +O KbM?- /Q /U
M?mv M FB K +O æQÌM; S?QM; - +ªK M?"M iQM? +?'i +O M?mv M FB K K°i +?9i-

@ *QÆM; #BM?\

h? M? M?mv M FB K i?Qç i M?bM F?¬M; i?m ?9i +?9i M"Q HçB H`K°i i? M? +QÆM
i v çQ K°i i? M? +QÆM; #BM? +?Q KbM? bY /KM; - i`QM; HÁM; >" >QÆM; L;QM;
i?"i H•m`²B- ç½ i?"i H•m F?¬M; +| HQçB +ªK ;B€+ çQÊ+ [m M i•K M`vX

@ hçÆM- M m i +ÁM b®M; - i b) ç2K M| ?Q`M ?ªQ F?¬M; i'M ? Q ;b i`ª HçB +?Q

a m F?B M|B tQM; - >" >QÆM; L;QM; iW iW çB iÈB T?Q i` M [mªM; i`QÌM; X

.QÈB #|M; ç K K¬M; HmM; - M[M?•M i`M ç-v i?M?"M K M; i?2Q i?•MªM? ; -v v m
S?QM; tQ #|T +´ i v p`B +€B`²B HçB i?Î /`B- +äB çÌB M`v +| [m€ M?B m M; QÌB- [M;
M; QÌB i iB +?"M- æQÌM; S?QM; F?¬M; T?ªB H` ?çM; M; QÌB i?B M HQÆM; ;b- +?
#`B- p"v i?b i?m"Mi v ;B9T M`M; çQç i H'v ? B +€B i?b +| b QX

>" >QÆM; L;QM; çB iÈB ;B[[m`M; i`QÌM; HB M i`U+ iB T M;²B tm®M; - [mªM; i`Q
i?•MªM? i`Æ i`¼B- /o M?B M H``i +| F?ª M,M; b) ?'T /šM M?QM; M; QÌB F?€+ iÈB
+ÁM H M i`mv M KMB p` +O bQM T?'MX

L?[M; M K M?•M +MM; ?mM; +U+ €+ ç m K2M i?2Q KMB bQM T?'M T?€i i€M` - iW

>" >QÆM; L;QM; M;²B ;B[[m`M; i`QÌM; QÊ+ +?WM; i?ÌB ;B M MY MûM M? M; - #
i?'T #û K" T KçT M?ªv H M ç`B + Q- çSM; +€+? M`M; #ªv i€K i`QÊM; - •K i`-K M?bM

>" >QÆM; L;QM; KÎK„i çSM; H M- ç°M; i€+ [m€ K¢M? K) H"K +?Q p i i?QÆM; i`
 EbK F?¬M; çQÊ+ ç m çÈM M" M; çQ i v ¬K H'v #KM; KbM?- i` M K†i H°` i?¬M b„+
 @ M[M?•M\ *Q M?B M H" K°i M[M?•M5
 M K M?•M çSM; i` M ç" B + Q ç°i M?B M MÎMK +Q`B,
 @ >ÆM M[+ÁM F?¬M; #B i b®M; +? i #¬B bQM T?'MX
 >" >QÆM; L;QM; #B M „+- M; ?o i?¬K ?ÁM; #ûi- F ?Q¢+? M"v [mª M?B M [m€ K¢E
 ç®B /B M M"v +?QM? H" K°i i`QM; M?QM; M; Q`B ç½; B Q i?O +MM; KbM? ç K [m
 +?d +! K°i KbM? ?„M Î MÆB M"v- ?„M +ÁM +! K'v ç²M; #¢M M[X L m ?„M tm'i ?B M
 ç²M; #¢M +O ?„M H¢B F?¬M; +! Î T?K +”M- +?d H" #¼M +?9M; ~M M9T Î MÆB M"Q
 M K M?•M FB +Q`B H M ? ?ª,
 @ s2K` i®B M v +?ŠM; M?QM; +! i? i?m ?Q¢+? çQÊ+ K°i F?®B M; ¼+ #”B K” +Á
 M?•M- i i?”i H” v m +? i MÆB M"v `²BXhÈB ç•v ç +?Q i M?bM t2K- H” K„ M[? v H
 oW /Si H`B- i?•M i? K”T HMM ;B®M; M?Q K°i +QM ;B! p¼i iÈB # M +¢M? >" >QÆ
 >„M `”i i?’T- i?•M ?bM? +kM; `”i K”T K¢T- M?QM; i®+ ç° H¢B F?¬M; ? +?”KX
 h`QM; M?€v K„i p¼i iÈB # M +¢M? >" >QÆM; L;QM; - K°i +€B i v +O ?„M i`U+ iB T
 >" >QÆM; L;QM; H”T iS+ pmM; M?mv M FB K i`QM; i v- +?ûK K°i FB K p T?Q i v
 ?„M +?d +! i? HMB p T?Q b m # #QÊ+- M; Q”B KB M; M!B,
 @ E?¬M; M M ?mM; /[M?Q p”v +?SX h`QM; ç K i®B M?Q p”v- M; QÆB H¢B #¬B ç-v
 M”v F?¬M; TªB H” Km®M çÊB M K M?•M iÈB ;B”v tûQ M; QÆB b Q\ h¢B b Q H¢B
 M^K tm®M; ç +?Q ç¢B ;B +QM; +?B m- H9+ ç¢B ;B + Q ?SM; +! i? b) F?¬M; ;B
 M; QÆB H” çQÊ+X
 oW M!B tQM; - i M K”T HMM H¢B M?QÈM; K”v- M; ?B ?Q†+ M!B,
 @ a Q M?bM M; QÆB H¢B +! +?9i [m2M [m2MX
 >" >QÆM; L;QM; ?W H¢M? K°i iB M; - F?¬M; i? K ç w ç M ?„MX >¬K M v M”M; ç
 M?•M- H¢B i` M; çB K K°i +?9i- +°M; i? K i`B ç½ i®B- #!M; ç K K¬M; HmM; M M
 M?B M b) +ªK i?’v [m2M K†i K” F?¬M; M?”M` M”M; X
 @ E?¬M; b Q +ª- +?d +¬M # ? i ; B +O M; QÆB H” +! i? ; B”v tûQ çQÊ+ M; QÆB`
 M; QÆB #B i- M; QÆB H” M[M?•M i?S # i ;†T çQÊ+ Î MÆB M”vX G9+ i`QÊ+ +€+ M
 +K+ +m®B +MM; +?ŠM; TªB H” #` i ; B”v tûQ K” +? iX
 oW M!B- i M K”T HMM pW i`B M F? B +¬M; FQ+?X
 @ *-K i?95
 >" >QÆM; L;QM; iS+ ;B”M K„M; K°i iB M; - M?mv M FB K i` M i v M?Q #½Q i€T ç•K
 M”M; +-m M; mv M M K M?•M i M H” æQ`M; J¬M FB M; ”M p¢M F?¬M; M M tm'i i?O
 çª i?ªQ FBM? t`X ””i [m€ H”K +?Q HÁM; M”M; +ªK i?’v #”i M- æQ`M; J¬M i?”i bU
 K°i KbM? M”M; +?B M ç’mX
 æ€M? çQÊ+ K°i H€i- M K M?•M K”T HMM #WM; idM? ç¢B M; °X u T?K+ +O >" >Q
 M?QM; +?B m i?S+ H¢B F?¬M; i? v ç`B- [m K€v +?B m M K M?•M K”T HMM HB M
 @ >!` H” M; QÆB5 M; QÆB H¢B H” K°i M[M?•M5 æ K [m ç M; QÆB +?¢v K'i- F?-
 iU /ŠM t€+ ç MX *€+ ?mvM? ç -` çB- M[ M?•M M”v +?QM? H”i M #` +?9M; i ç€M?
 [m - H9+ M”v M”M; ç½ F?¬M; +! M,M; HU+ ç +?¢v M[`²BX
 M K M?•M K”T HMM +kM; ? i +€+? `²B- M[M?•M M”v K†+ /M H” >mv M ;B B- M?Q
 i v M”M; p¬ +MM; b„+ #ûM- b€i +?B m p¬ +MM; p¬ i”M- H”K +?Q ?„M +,M #ªM F?-
 K°i KbM? ?„M F?¬M; #B i # Q H•m KÈB +! i? ç€M? i?„M; çQÊ+ ç®B T?QÆM; X >Æ

#°+ T?€i` HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +MM; ç +?Q #¼M +?9M; +?`m F?¬M; Qi i?B i
+€+ ?mvM? ç ç M; M9T tmM; [m M? iÊBX
M K M?•M K"THMM pW /Si HÏB- K°i +?m¶B iB M; ç°M; HB M iK+ p M; H M- iW #
aM?- +| iÊB i"MM, K M; QÏBX
h`QM; M?€v K„i M, K M; QÏB M`v ç½ çSM; i` M [maM; i`QÏM; - # Q p•v >` >QÆM; L; Q
+a #¼M +?9M; ç m ? M K¼M M?bM +?ÁM; +?¼+ >` >QÆM; L; QM; X

k9jX *?QÆM; k9k, P M :B L; ä > TX

o¬ h?QÏM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; k9k, P M ;B M; ä ? TX

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

@ h +?Î Î ç•v- M; QÆB çB ` M; Q`B çSM; i` M [maM; i`QÏM; X

æQÏM; S?QM; çQ i v +?d p`Q [maM; i`QÏM; i`QÊ+ K†iX

@ L?Q p"v [m€ H° HB mX

>` >QÆM; L; QM; i?'i b„+ M|B- i` M K°i [maM; i`QÏM; i`®M; `¶M; - M m #aM i?•M çS
i`Î i?`M? KK+ iB m +¬M; FQ+? +O M; QÏB F?€+X

@ *?9M; i Km®M +•m +€- p"v F?¬M; +| K²B H`K b Q +•m\

o K†i æQÏM; S?QM; T?QM; F?BM? p•M ç¢K KÎ KB M; M|BX

@ M; QÆB +?d +ÁM H¢B K°i ç K ç9M; F?¬M; \ L m +?9M; i +kM; ;B®M; M?Q M?QM
K Q M9T K°i +?¶ F?¬M; i? K ` - /M i? M`Q +kM; F?¬M; i? i bK çQÊ+ - +?d +| /MM;
M; Q`B KÈB çQÊ+X

>` >QÆM; L; QM; M?bM æQÏM; S?QM; K°i H9+ H•m- b m ç| KÈB M|B,

@ s2K ` i +?d +| i? iBM iQÎM; M; QÆBX

>„ M M|B F?¬M; b B- i'i +ª M?QM; M; QÏB Î ç•v- +¬M; T?m`M M9T ç m `i+ Q- M m i
çB- M`M; +kM; F?¬M; +?Q `M; +| i? i bK çQÊ+ ?¼X .B K h?`M? H¢B HÈM MQ p"v-
iQ`M i?`M?- p"v K¶B +?¶ +kM; F?¬M; çQÊ+ K'v M; QÏB- i bK FB K H¢B +`M; F?| F
H`K K²B M?Y- /šM /K ç`+? M?•M i'M +¬M; KbM?- M?Q p"v KÈB +| ?B p¼M; tY Hw ç
E?¬M; p`Q ? M; +¼T b Q #„i çQÊ+ +¼T +QM\

@ æB çB- M m #•v ;BÏ +?9M; i ç½ F i i?`M? ç°B- i b) F?¬M; ç +?Q M; QÆB ;†T M
æQÏM; S?QM; M|BX

@ >B p¼M; H` M?Q p"vX

>` >QÆM; L; QM; ?Qi p`Q K°i ?ÆB i?"i b•m- iW iW çSM; H M çB ` F?ÄB MÆB `M i?

@ E?Q M ç½- +¬K H'v +€B M`vX

æQÏM; S?QM; çQ i v `9i i? M? M?mv M FB K ;B„i Î ?¬M; çQ +?Q ç®B T?QÆM; ,

@ ok F?Q +O M; QÆB ?bM? M?Q ç½ #` ?Q ? Q F?¬M; QiX

>" >QÆM; L;QM; F?¬M; M?bM çQÊ+ KÎK„i M?bM b M; T?Q iB M; p M; T?€i` - +
æQÌM; J¬M M?av` iW +?¶ ~M i?•M- /QÊB #-m i`lB ç K- i?•M aM? ç M; p¼i iÈB
;BQÆM; +€M? # v H MX h`QÊ+ K†i?„M +ÁM +| K'v ç¢Q ?"M [m M; HÁ2 HÁ2 #„M iB
M,K i M +¬K i?9 ç M; p•v +¬M; M" M;X

h?b` H" XXM;QÆB F?¬M; +| çB5 h`QM; HÁM; >" >QÆM; L;QM; i`"M ç¬v K°i +aK
#` M;QlB i pSi #Ä i?"i H" i®i5

L,K M;¼M T?B ç Q- p¼i p T?Q M,K M;QlB- ?ÆM M[M,K M;QlB M"v +,M #aM F?¬
æQÌM; S?QM;- /U p"Q FBM? M;?B K +?B M ç'm /o p½M; +O æQÌM; S?QM;- b m
+® ;b- M,K M;QlB M"v b) #B M i?"M? M,K +¶ i?B i? X

S?B ç Q [m€M +?9 iQ" M #° i?U+ HU+ +O æQÌM; S?QM;- +?d #^M; ?° i?•M +QÆM
+,M #aM F?¬M; i? T?ÁM; M;UX

L?QM; bU i?"i H¢B H"K +?Q M;QlB i +aK i?'v M;Q" B w Km®M- i`QM; M?€v K„i æQ
K°i ç¢Q i?•M aM? F?€+ +kM; H Q` iW MÆB ~M M9TX hWM; i? M? •K óæ¬M;5 æ¬
H M K†i i`®M; i`mv M iÈB- ;B®M; M?Q +| K°i +QM +m²M; M;Qm ç M; +?¢v i` M K†
T?aB` mM` ~v K°i +?9iX

æ9M; H" M;QlB pšM ~M M9T # M FB X

h?•M ?bM? Î;B[F?¬M; i`mM;- æQÌM; S?QM; M?bM p T?Q i? M? •K i`mv M iÈB-
K½M? i?•M ?bM? + Q HÈM ç M; +?¢v iÈB MÆB M"v- i?•M i? ?„M +QlM; i`€M; M?Q
M?Q hB m i?9+ M?QM; +kM; +?ŠM; FûK H" # QX hQ" M i?•M ?„M ;B®M; M?Q H" K°
M´B H M- H°` i` M / i?`i ?„M- `i F?| iQlM; iQÊM;- K°i i?B m MB M +?Q iÈB ? B
i?•M i? p¢K pÐ M?Q p"vX h` M ç¬m +O ?„M +?d +| K°i Qi i|+ ;B®M; M?Q K"Q; "- i
i" M b m ;€v- ? B # M H¢B i`KB HOB K°i K aM?- F?¬M; ? +| K°i +¼M; i|+X •M? K„
;B[F?¬M; i`mM;- æQÌM; S?QM; +?d i?'v F?| 2 KB M; +O ?„M M? +? H M K¬i MK
+?B M i?„M;- pÎB pb æQlM; S?QM; M?av` i`QÊ+ ?„M- ?„M pšM FB M M?šM ?ÆM

a m K°i F?„+ - +€M? i v ?„M ?mM; ?,M; pmM; p T?Q i`QÊ+ - +€M? i v i`€M; FB M
K°i ç¢Q FBK [m M; H" T HÁ2- ;B®M; M?Q K°i i`K p aB tBM? ç T ;B,M; M; M;- ç¢Q [
+?„M i`QÊ+ K†i M,K M;QlB FB X

J°i +?m¶B iB M; p M; çBM? çBM? ç M; ç M; p M; H M- M,K M;¼M T?B ç Q #` [m M;
`ÆB i` M K†i ç'iX

h?¬M b„+ æQÌM; S?QM; M;?B K H¢B- ç¢Q FBK [m M; M"v ?Q" M iQ" M H" /Q +QÆ
+QlM; ç¢B M?Q p"v- M; v +a >mv M ;B B ?° i?•M +QÆM; F?Q +kM; F?¬M; i? M; ,M
K" ç¢Q [m M; K M; M"v H¢B +| i? M; ,M çQÊ+X

h'i +a bU pB + +?d /B M` i`QM; ;B•v H€i- F?B T?B ç Q #` M; ,M +aM H¢B- M,K M;Q
L;QM; KÊB T?K+ ?²B H¢B iBM? i?¬M- i` M M;QlB #¼M +?9M; S` K² ?¬B H¢M?- p
FûQ /` B F?Q aM; +€+? pÊB æQlM; S?QM;X

æQÌM; S?QM; +?m~M #` `ÆB tm®M; [m aM; i`QlM;- €M? K„i M;QM; iK M?bM +?^K
i`€M; M?Q i`•m FB - F?| 2 KB M; ?B M` K°i MK +QlB- +kM; H" KdK +QlB ç„+ w- +

>„M +| i? /MM; +QÆM; F?Q +O KbM? +Sm M,K ç²M; #¼M +O ?„M K°i K¢M; M?Q
¾H¬M i?S ? BX G'v ?bM? i? +O ?„M- HU+ ç¢Q p" T?ÁM; M;U i?"i ç9M; H" M?i
FûK æQlM; S?QM;X

*?d i`QM; M?€v K„i ç†i +?•M H M K†i ç'i- h?B M #BM? hQ€B hBM? #„M` iW i` M
i? æQlM; S?QM; #MM; M´i®+ ç°- i`QM; M?€v K„i p¼i iÈB b m HQM; M,K M;QlB-
K°i +€B- K€m iQÆB H" T iS+ T?mM` M;Q"BX

G9+ M"v >" >QÆM; L;QM; +kM; ç½ ?²B T?K+ H¢B iBM? i?¬M- K¢M? K) FbK MûM i
FB K i`QM; i v` mM H M- K°i +¶ ?²M; T?'M ç"Q ?Q ç°+ +QÆM; i`"Q` - # Q T?O H

h M M K M?•M K" T H M M M"v F?¬M; F`T # F?Q- i`U+ iB T ?9i p"Q F?¬M; Qi ç°+ F?
?„M H m M; H v M?Q b„T M; ½- >" >QÆM; L; QM; çQÊ+ i? F?¬M; #m¬M; i? - i?•Mi?
iS+ ;B" M p" M?K+ M?½- M?mv M F B K i`QM; i v ?mM; ? ,M; +?ûK tm®M; - i`U+ iB T
H"K ? B X

hB M; F m i?ªK i?B i H B M i B T p M; H M- +?d [m i?ÌB ;B M ? B ?ÆB i?Î- M, K M,
>" >QÆM; L; QM; H B M i?O ;B i +? i X

@ *? i ç B5

G9+ M"m- M K M?•M ;B®M; M?Q K M M; Qm F B KÈB H M iÈB [mªM; i`QÌM; - M?bM
+? i bç+? F?¬M; F?ÄB iS+ ;B" M; -K`9 K°i iB M; X h?•Mi? #MM; ` [m M; K M; F B
M?ªv H M i`ÌB + Q- ;B®M; M?Q K°i p B M i?B M i?ç+?`ÆB tm®M; iW i` M i`ÌB- K" K
p" >" >QÆM; L; QM; X

L; QÌB +ÁM +?Q iÈB- €T H U+ F B M? F?OM; ç½ €T tm®M; - æQÌM; S?QM; +ªK i?`v /O
ç-m +kM; #B M i?`M? +U i?ç+? M;`M +•M ûT iÈB- H"K +?Q M; QÌB i F?¬M; i?Î M'
iB T /MM; i?•Mi? +O K b M? H"K p k F?Q5 G QçB T?QÆM; i?S+ +?B M ç'm ç½ K M
+kM; H" H-M iB M +?SM; F B M i" M K„i X

L m M?Q +SM; +?¼B +SM; pÈB ?„M- çQ€M +?WM; æQÌM; S?QM; F?¬M; +? i +kM;
>QÆM; L; QM; HçB +`M; F?¬M; +-M M' B- #^M; +QÌM; ç° i?•Mi? +O M" M; - F?B i`
b) #B M i?`M? #€M? i?`i X

@ æ B5

æQÌM; S?QM; çQ i v M„K H'v 2Q M?Ä +O >" >QÆM; L; QM; - K M; i?2Q M" M; +`T i

a m K°i F?„+- iW b m H Q M; i`mv M iÈB i? M?•K ó•Kô K°i iB M; i?"i HÈM X J°i +¶ F
tm®M; M M ç'i ç½- p¬ b® ç€ p K M #„M ` iS T?Q - T?€i` iW M; iB M; p M; tû ;B |X

æQÌM; S?QM; K M; i?2Q >" >QÆM; L; QM; - F?¬M; i? K ç w ç M +¶ F?Q H Q m p" ;ç
K QÌB i`QÊM; KÈB /WM; HçB- F?¬M; çÊB ?„M tQ v M; QÌB- b m H Q M; ç°i M?B M K°

@ *~M i?" M5

>" >QÆM; L; QM; M^K i` M p B æQÌM; S?QM; - F?m¬M K†i?QÈM; p T?Q b m F B M
ç°i M?B M pÁM; ` T?Q b m- ç`M? +?2 +?„M b m H Q M; æQÌM; S?QM; X

@ *9i M; v5

æQÌM; S?QM; K°i T?€i #„i çQÊ+ v T?K+ M" M; FûQ i`Î HçB M ûK b M; K°i T?Q F?€+
HçB ç€M? ` K°i [mv M X h`QM; i`Q #K B H Q ÊM H i?B M ` K°i [mª ç'K i Q HÈM p" M;
pÈB K°i [mv M +O æQÌM; S?QM; X

P M? K°i iB M; i?"i HÈM- æQÌM; S?QM; +?d +ªK i?`v K°i +¶ H U+ ççQ +QÌM; ççB ç
i`mv M iÈB- pÈB +QÌM; ç° i?•Mi? +O K b M? ?B M içB +kM; F?¬M; i? +?`m M' B X
S?QM; p°B p" M; p m M; p~v +€M? i v ;BªK #Èi K°i T?-M H U+ ççQ X

L?QM; +ªM; QÌB ?„M +kM; #` +¶ H U+ H Q ÊM; M"v ç€M? # v p T?Q b m- ? B +?•M
i`QÊM; KÈB +| i? /WM; HçB X

E?B æQÌM; S?QM; M;~M; ç-m M?bM HçB- +?d i?`v i`QM; K„i i M i`•m ç'i F B ?B M
M' B X h`QM; H-M p +?çK p W `²B ?„M +kM; #` ç€M? H m B p T?Q b m iÈB K'v i`Q
+QÐM; p[M; p" M; i?•Mi? F?¬M; #` M; ½X

k98X *?QÆM; k99, h?B i æ²X

o~ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; k99, h?B i æ²X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

h` M +€M? i v ?„M p®M +| K°i pÁM; [m M; K M? K`m p`M; H|M; H€M?- H9+ M`v [m +?9i KÌçBX

S?Q b m i M i`•m ç'i- #KB KMM;`i i`ìB # v H M- ;B|M? # M ç K i?´B iÈB- H`K i`Q pB HÈM- ?ÆM M[ #|M; ç K # Q T?O H`K +?Q [mªM; i`QÌM; K°i KªM? KÌK`i- +| i? i?´v M,K M;|MX

æQÌM; S?QM; p` i M i`•m ç'i +kM; F?¬M; M?9+ M?Q+?- +?d HŠM; H†M; çSM; ç|M K°i H€i i?ìB ;B M- M?QM; i`Q #KB FB /¬M /¬M i M ? i- F?B æQÌM; S?QM; M?bM p €M? K„i F?¬M; F?ÄB ?QT i?`M? K°i F?2 M?ÄX

ZmªM; i`QÌM; p®M +?B M /B M iQ+? F?¬M; M?Ä ;BìT?9i M`v ç½ i`î i?`M? K°i ç®M T?B M i` M [mªM; i`QÌM; ?Q†+ H` #` M;?B M i?`M? T?´M pKM ?Q†+ H` #` ç€M? M F?¬M; M?bM i?´v /´m p i i²M içBX L; v içB i`mM; QÆM;- p` i`Q æQÌM; S?QM; p` > i`QÊ+ tm`i ?B M K°i +€B ?® b•mX

æ|M H` #` i M i`•m ç'i M`v /MM; i?•M i? içQ i?`M?X

.QÈB bU p +?çK HçB +| i? içQ i?`M? ?B m [mª M?Q p`v- HU+ ççQ K M `Ê M`v [m F?| i`€+? K°i [mv M +O ?„M +| i? ç€M? # v #ªM i?•M KbM?X

@ GU+ ççQ i?`i H` +QÌM; ççB5

æQÌM; S?QM; F?¬M; M?bM çQÊ+ F?2M K°i iB M;- iW F?B ?„M tm`i ççQ iÈB M v- M [mª i?`i F?¬M; +?`m M´B K°i FQ+?- M?QM; F iW F?B çB iÈB .B K h?`M?- ç-m iB M /` i`QM; M?€v K„i +| i? #°+ T?€i` i®+ ç° F?OM; F?B T- b m ç| HçB ;†T >` >QÆM ç`Q ?Q ç°+ +?QÈM;- #•v ;BìHçB ;†T çQÊ+ K°i i M >mv M ;B B HU+ ççQ +| i? bQ ç½ ` M Hmv M i?•M i? H-M i?S ? B- F?¬M;- ?ŠM H` HU+ ççQ +O i M i`•m ç'i M i? F?¬B M;- i`€M; FB M FB i?`i bU +| çO çB m FB M ç #®+ T?€i` HU+ ççQ ç€M ?ŠM H` HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +O ?„M- +| i? H`K +?Q HU+ HQÊM; +O ?„M i`î M

.B K h?`M?- « GQM; ªQ [mª H` i`M; HQM; M;¼ ?´- æQÌM; S?QM; T?€i ?B M #ªM i i?Q+? MÆB M`vX

oW M|B- æQÌM; S?QM; pW #m¬M; HÁM; #`M i v ç M; ç†i î2Q >` >QÆM; L;QM;X

M[M?•M M`v +ÁM +?Q T?K+ ?²B HçB iBM? i?¬M b m #B M +®- +?d +| +?9i M;•v pW `²B- M`M; Km®M /MM; i?•M i? +O KbM? +?`m K°i FQ+? i? v +?Q æQÌM; S?Q K°i iB M; FûQ i`î HçBX

:B¼M; çB m +| i? M|B H` F?¬M; +?9i F?€+? F?Q #€ ççQ +?Q +U+ M`v HçB F?¬M; i? +?Q M M ?B M içB #` ?„M #m¬M; ` - i?`K +?Q M`M; +ÁM +ªK i?´v +| +?9i K`i K€

@ M;QÆB +kM; F?¬M; i 5

h M i`•m ç'i iW iW +îB #Ä €Q +O KbM?- iB M i v MûK b M; K°i # M- #° M;U+ `„M + +mM; ;B`i ;B`i- ? B M„K ç´K çKM; p`Q M? m #BM? K°i iB M;- i?`K +?Q içQ ` K°i i- F?¬M; T?ªB F?¬M; F?Q `mM; ç°M; K`H` /Q i`Q #KB i` M i v ?„M #` ç€M? i M tm®M

@ *ÁM +?Q +| M;QìB M`Q +| i? iB T çQÊ+ K°i [mv M +O i K` F?¬M; #` i?QÆM;X

@ h +kM; +?Q iWM; ;†T [m X

æQÌM; S?QM; M?bM ç®B T?QÆM; - M? ;B¼M; M|B pÈB >¨ >QÆM; L;QM;,
 @ M;QÆB çB ` t K°i +?9i- M;QÌB M¨v `i M;mv ?B KX
 >¨ >QÆM; L;QM; #B i pÈB i`çM; i?€B +O KbM? #•v ;B| +?d +ªM i`Î ?¨M? ç°M; +O
 M|B,
 @ M;QÆB +~M i?"M5
 a m ç| HmB HçB T?Q b m K°i F?QªM; +€+? F?€ t KÈB /WM; HçBX
 h?B i æ² H¨ K°i +€B i M ç-v /½ iQM?- +kM; iQÆM; ç®B T?M ?ÊT pÈB ?bM? iQÊM;
 @ M;QÆB H¨ ç²M; #¼M +O M,K i M pW `²B\
 æQÌM; S?QM; H„+ H„+ i v TªB- pW `²B +SM; ç®B +SM; K°i FQ+? K†+ /M F?-M
 M?QM; M„K i v æQÌM; S?QM; +kM; çÄ H M- i` M / i?`i M;|M i v +ÁM `d` K°i +?9i
 b m p +?çK- M?QM; M„K i v +O h?B i æ² HçB F?-M; +| pB +; bX
 h?B i æ² H„+ ç-m,
 @ E?-M; TªBX
 æQÌM; S?QM; M;?B M;ì ?ÄB,
 @ o¨v içB b Q M;QÆB HçB +Sm #¼M ?¼\
 æQÌM; S?QM; #'i ç„+ /o H„+ ç-m- M,K M;QÌB pW KÈB ;B i +? i i' i +ª ç m M^K b m
 #` ç'i ç€ T?O H M- M m Km®M H'v M;¼+ #¨B- i`QÊ+ iB M TªB i?-M; [m çQÊ+ çç
 @ s2K ` +kM; F?-M; +-M M|B i? K +€B ;bX
 æQÌM; S?QM; pm®i pm®i hQ€B hBM? i` M i vX
 @ æ M ç•v çB- ç€M? K°i i`¨M i?®M; F?Q€B pÈB h?B i ççB ;B - #'i [m€ i` M i v +O
 i M M¨Q iQ¨M i?•vX
 h?B i æ² pW M|B pW p¼i iÈB æQÌM; S?QM; - i?•M i? F?-B M;¨ +?Q +U+ ;B®M;
 +?•M ;BšM H M K†i ç'i içQ i?"M? iB M; p M; MM; MM; - i? M? i? `i HÈMX
 h? iQ+? +ª M;QÌB ?„M ; -M M?Q ;'T # H-M æQÌM; S?QM; - ?„M +kM; + Q ?ÆM æC
 æQÌM; S?QM; Î i`QÊ+ K†i ?„M i?Qç i M?bM ;B®M; M?Q K°i çS i` M?Ä v m ç M F?
 L;QÌB M¨v- HU+ ççQ p¨ +MM; +QÌM; ççB- ?ÆM M[M?bM +QÌM; ç° FBK [m M; +O
 +kM; F?-M; FûKX .o M?B M æQÌM; S?QM; b) F?-M; +?¼M HB m KçM; +SM; ç®B
 +| i? /U p¨Q i®+ ç°X
 a m F?B ?„M ç°M; i?•M- æQÌM; S?QM; +kM; ç°M; - >¨ >QÆM; L;QM; Î K°i # M [m M
 ç-M; ç¨T i?"M? iB M; - ?B M içB p¨M K M? +O M¨M; p¨ æQÌM; S?QM; ;„M pÈB M?
 h?B i æ² M¨v ;B i +? i i?b iU M?B M M¨M; +kM; F?| i?Q€i F?ÄB +€B +? iX *?Q M M
 +| i? i?„M; - ?ÆM M[+kM; F?-M; +?d pb M;mv M M?•M M¨vX
 > B # M +MM; H Q p T?Q ç®B T?QÆM; - i`QM; M?€v K„i çKM; p¨Q M? m- +ª M;QÌ
 HQÊM H| - p¨ +MM; +?|B K„iX æQÌM; S?QM; F?-M; M?`M çQÊ+ M?2Q K„i HçB- M?
 TªB +O KbM? H M + Q- içQ i?"M? +?QÌM; HU+ T?€+? p T?Q ç-m æQÌM; S?QM
 S?QÆM; i?S+ +?B M ç'm +O ?„M i?Qç i M?bM `i çÆM ;BªM M?QM; HçB ?¨K +?S
 E?B #¨M i v +O ?„M +€M? ç-m æQÌM; S?QM; +?d +ÁM K'v i' + - +ª M;QÌB æQÌM; S
 F?-M; i?'v ç•mX h?B i æ² bYM; b®i- i?O +?QÌM; ç½ T?€+? tm®M; F?-M; i? i?m
 ç'iX
 ó•Kô K°i iB M; - ç'i ç€ i` M K†i ç'i i`U+ iB T #` ç€M? i?"M? T?'M pKMx
 a m K°i F?„+ - h?B i æ² +ªK ;B€+ b m HQM; KbM? +| K°i +ÆM ;B| HçM? i?'B [m - ?
 MY M;QÌB HçB- i?2Q [m„ iQ+? +?mv M ?QÊM; - +€M? i v pmM; H M T?€+? p T?Q

GU+ ç¢Q K¢M? H¢B K M? i?2Q FbM? F?Q H¢M? i?'m tQÆM;X

æQÌM; S?QM; i?•M i? M?Ä #û- i`€M? F?ÄB +¬M; FQ+? +O ç®B T?QÆM;- ç M; H +¬M;- M?QM; ?„M F?¬M; M; Ì M K M?•M i?Q¢i M?bM +²M; F M? M`v H¢B T?ªM SM pmM; i v ç€M? iÈBX

> B i v æQÌM; S?QM; F?) 'M H M i v ç®B T?QÆM; K°i +€B- KQÊM +¶ HU+ ç¢Q M`v +€+? pÈB ç®B T?QÆM;- i` M K†i M;QM; i`¼M; i? K`i M?B mX

h M h?B i æ² M`v `i F?| ç®B T?|- i®+ ç° /B /°M; +O ?„M K†+ /M F?¬M; TªB `i M? SM; H¢B M?i HQmX h`QM; i?ìB ;B M M;„M M;OB ?„M +| i? çQ ` HU +?¼M +?Q K¢M;- H`K +?Q KbM? F?¬M; i? F?¬M; i`€M? HmBX

Zmª ç'K +O h?B i æ² #MK #MK p M; H M- pW +?¢v p T?Q æQÌM; S?QM; pW M| @ æWM; iQÎM; `^M; p|+ M;QìB +O ç¢B ;B + Q HÈM i?b +| i? F?B / - K°i i?•M T? HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +O h?B i ç¢B ;B - +?Q /M #` M;QÆB ç•K K'v +€B +kM; F?- M;QÆB #` i ç€M? i`9M;- +€B K¢M; M?Ä +O M;QÆB F?| +| i? #ªQ iQ`MX

*?QÆM; k98, L,K i'K H M? #`BX Uh?QÊM;V

Zmª i?"i ç9M; M?Q HìB ?„M M|B- T?ÁM; M;U p` HU+ ç¢Q +O ?„M [mª i?"i tm'i b„+ S?QM; F?¬M; i? T?€ pÐ çQÊ+ HU+ HQÊM; +QÆM; i•K FBK [m M; H"THÁ2 FB - +, +S í'M i?QÆM; ;b +?Q ?„MX L?QM; t2K +¬M; FQ+? +O ç®B T?QÆM;- M m æQÌM; [mª i?"i F?¬M; çQÊ+ i®i +?Q H„K- M? i?b ? Qi´M; •M +®i- M†M; i?b i€M? K¢M; F .QìM; M?Q Km®M ç +?Q æQÌM; S?QM; iU KbM? +?SM; KBM? HìB M|B +O ?„M- h? +O æQÌM; S?QM; H¢B F?¬M; ? M;„M +ªM Mû i`€M?- ? B i v +O ?„M pÁM; b M; ? Km®M ç€M? æQÌM; S?QM; i?`M? #€M? i?`iX

æQÌM; S?QM; ç®B K†i pÈB +¬M; FQ+? #€ ç¢Q +?Q +U+ M`v F?¬M; [mª M F?¬M; ?Ä +O KbM?- ?mM; ? ,M; ç•K p`Q M;U+ +O ç®B T?QÆM;X

@ _ ,M; `„+5 a€i5

:B®M; M?Q ç•K p`Q iQÎM; ç²M; p€+? b„i- F?B +?Ov i?O p` FBK [m M; /KM; p`Q M? iÈB iB M; K b€i +?|B i B +?Q +U+X

h?B i æ² +QìB ? ? ,

@ L?Q i? M`Q

L?QM; +ÁM +?Q /Si HìB- b„+ K†i +O ?„M ç°i M?B M #B M ç´B ç°i M;°i- i?•M i? +€M? i v ç M; T?€+? p T?Q æQÌM; S?QM; F?¬M; iU +?O çQÊ+ +kM; TªB i?m H¢B a m F?B ´M ç`M? i?•M ?bM?- h?B i æ² +| +?9i F?¬M; i? iBM çQÊ+ M?bM tm®M; [m M? M;QìB ?„M p®M F?¬M; +| #'i +S i€ p i- H9+ M`v î p` i`Q M;U+ ç½ #` T?€ F? KbM? +kM; #` +?Ov i?O +O ç®B T?QÆM; ç•K p`Q K°i i'+ +| i?W - K€m iQÆB +?ªv H²M; M;U+X

L m F?¬M; TªB KbM? M? M? +?|M; HmB H¢B- b m K°i F?„+ +?Ov i?O +O ç®B T? KbM? b) #Ä K¢M; i` M i v ç®B T?QÆM;X

@ S?ÁM; i?O FB M +®\

æQÌM; S?QM; +QìB H¢M?- pmM; p,M; hQ€B hBM? p`B +€B- +¬K M;QÊ+ i` M i v +O

@ h?B m ;B b) T?€ M€i M;QÆB i?`M? KªM? M?ÄX

@ G`K b Q X+| i? \

•M? K„i h?B i æ² +| +?9i /¢B ` - +?Q iÈB H9+ M`v ?„M +kM; F?¬M; i? iBM M´B p`Q

@ G`K b Q +| i? T?€ pÐ HU+ HQÊM; +QÆM; i•K T?ÁM; ?° +O i \ h¢B b Q +| i? T

h?B i æ² iU M?"M H" Î# M i`QM; >mv M;B B +ªM?;B ÈB- #ªM i?•M +| HQϕB +QÆM
ç½ çSM; Îi? #'i #ϕB- +?Q /M H" æϕB;B B + Q i?O #bM? i?QÌM; +MM; çWM; KÆ i
?„M- ;•v i?QÆM; i`M ç M ?„MX L?QM; T?ÁM; ?° p¬ pšM p¬ /`+? i`QM; bmv M;?o +
M"v HϕB #`K°i i?B m MB M F?€+ ; -v v m ;'T # H-M bQ pÈB KbM? T?€ pÐX

@ E?¬M; i? M"Q 555

h?B i æ² çQ i v [m i K€m iQÆB /QM? i`M M;U+ KbM?- HϕB +ÁM çQ p"Q i`QM; K
ç`M? ç•v +?QM? H" K€m iQÆB +O KbM? +?ªv ` F?¬M; b B çQÊ+- ? B K„i HB M i`

@ J°i i?•M +QÆM; F?Q +O h?B i çϕB;B i +°M; i? K +QÆM; i•K i?O ?°- +?Q /M HU
M;W pÈB i +MM; çWM; ?ÁM; T?€ pÐ- ?m®M; +?B HU+ çϕQ +O M;QÆB +,M #ªM F

L|B tQM; - €M? K„i h?B i æ² +?,K +?,K M?bM p"Q +?Ov i?O i`M i v æQÌM; S?QM; -

@ E?¬M; H) i? M? +?Ov i?O M"v +O M;QÆB H" h?B M "BM? \

*kM; +?d +| pk F?Q +'T #"+ M"v- T?®B ?ÊT +MM; pÈB +QÆM; F?Q +QÌM; çϕB T?€
T?ÁM; M;U ?Q" M K„ +O KbM?X

@ h` M i v i?B m ;B i ç9M; H" h?B M "BM?5

æQÌM; S?QM; +QÌB HÈM K°i iB M; - HϕB M?ªv H M iϕB +?¶- tQ v M;QÌB ;B[F?¬M;

æ®B K†i pÈB +¬M; FQ+? ?MM; ?´ +O æQÌM; S?QM; - h?B i æ² #B M b„+- H-M M"
Km®M HB m KϕM; pÈB æQÌM; S?QM; M[- p°B +?ϕv p b m K'v #QÊ+- HϕB ç²M; i?Ì
?¬ H M,

@ *?Ì K°i +?9i5

@ Jm®M M|B ;b\

æQÌM; S?QM; K°i FQ+? i?'i #ϕB pšM F?¬M; i? - M?^K i?šM; ?„M K" çm´B i?2QX

h?B i æ² M?'i i?ÌB +?ϕv i`®B +? i- pW +?ϕv pW H H" M; ,

@ æWM; ç€M?5 æWM; ç€M? M[5 M;QÆB K" +ÁM çm´B i?2Q- æϕB ;B b) +€m H M
L;[F?Q +O ?„M ;B®M; M?Q +QM MQi ?ÌM /¶B F?B M æQÌM; S?QM; +| +?9i #m²M +
/o M?bM p T?Q h?B i æ²X h?'v æQÌM; S?QM; M;WM; HϕB- h?B i æ² +kM; çSM; B
+€+? K'v i`QÊM; ç®B pÈB æQÌM; S?QM;X

@ a Q F?¬M; ç€M? M[\

æQÌM; S?QM; ?ÄBX

h?B i æ² HB + tûQ,

@ h?B i æ² i K†+ /M +| +?9i pKM; p - +?"K +?ϕT K°i +?9i- M?QM; +kM; F?¬M; T?
F?¬M; #`M; M;QÆB- T?ÁM; M;U p¬ ç`+? +kM; #` M;QÆB ç•K i?OM; - ç€M? pÈB M
i?„M; X

oW M|B pW M?bM >" >QÆM; L;QM; ç M; çSM; K°i # M,

@ æ€M? pÈB M" M; i i?b çQÊ+X

@ M;QÆB M^K KÆ5

>" >QÆM; L;QM; [m€i K°i iB M; - M" M; #•v ;B| çB K°i #QÊ+ +kM; i?'v ç m- H"K ;b +

@ *€+ M;QÆB çB +?mM; \

h?B i æ² M?bM æQÌM; S?QM; K" ?ÄBX

@ WKX

æQÌM; S?QM; +kM; +^aK i? 'v i M M"v i?" i i?9 p`- bÎ /o F?¬M; i'M +¬M; ?„M M[+?Q
ç`+? w pÈB KbM?- K†i F?€+- T?ÁM; M;U +O ?„M t€+ i?" i H" T?€ F?¬M; çQÊ+X "
iQ" M HU+ KÈB +| i? ç•K çQÊ+ K°i H¶X JÈB pW `²B H" /Q ?„M i [m€ KS+ FB m M;ç
M M KÈB #` KbM? i?¼+ i`9M; K°i / Q- M m iB T iK+ ç€M? M[K" M|B- +?d +¬M ?
KbM? F?¬M; M? 'i ç`M? H" +| i? F?B M ?„M #` i?QÆM; çQÊ+- HQçB +?mv M M?¼
æQÌM; S?QM; +kM; +?ŠM; Km®M H"K- i?" iB i FB K i? HU+ +?9i +ÁM ? v ?ÆMX
@ L"v *ÁM +| +?mv M ? B pÊ +?²M; +MM; M? m iÈB .B K i?"M? ?ª\ h?" i ç9M; H" ç
h?B i æ² ?€ KB M; ` M|B F?B M >" >QÆM; L;QM; K†i KkB çÄ YM;X
L" M; i? M i?MM; /"K +?•M K°i +€B- M|B,
@ *?9M; i F?¬M; T?ªB M?Q p"vX
h?B i æ² çQ i v bÌ bÌ +€B ç-m K"Q ;" +O KbM?- ? B # M K B i`¼+ H|+ /QÈB €M?
i`Î M M #|M; #~v p¬ +MM; - ?„M KÎ KB M; M|B,
@ "'i F i? M"Q- t2K` ?¬K M v i F?¬M; i? ;B i? B M; QÌB +€+ M; QÆB çQÊ+- i?¬
;†T HçB5
L|B ` +•m M"v- ?ŠM +?QM? H" €K +?d æQÌM; S?QM; - w ?„M H" #'i F i? M"Q- ?„M
w Km®M; †T HçB F +| i? T?€ pÐ T?ÁM; M;U +O KbM?X
L|B tQM; - h?B i æ² /Si F?Q€i tQ v M; QÌB b M; ?QÈM; F?€+ K" +?çv M?Q K çm´E
i? 'v ç•mX
h M i`•m #Á M"v ç9M; H" M; v i?ŠM; - #B i +?mv M F?¬M; i?"M? HB M H"TiS+ #m-
æÊB J M L; Qm `ÌB çB- æQÌM; S?QM; HçM? HMM; HB K„i` tmM; [m M? K°i pÁM; -
@ E?¬M; Km®M +? i i?b +9i M? M? H M5
JÈB `²B- K†+ /M i?ÌB ;B M +?B M ç'm pÈB J M L; Qm ? i bS+ M; „M M; OB- M?QM; ç
F?¬M; #B i # Q M?B m M; QÌB KÁ ç M- ç€K M; QÌB M"v ~M i`®M F?„T MÆB- w ç² M; ²
¬M; ç„+ HÈB- h? M?QM; F?¬M; B M; ?o ç M æQÌM; S?QM; +MM; h?B i æ² ? B M;
M;QM; +?B MX
*¬M; FQ+? K½M? HB i +O h?B i æ² F?B M #¼M ?¼ FBM? ?²M i€M; çÎK- /M F?¬M;
+m°+ +| i?U+ HU+ ç M KS+ M"Q- M?QM; ?„M HçB +| i? F?B M h?B i æ² FBM? ?Q
b) F?¬M; FûK- M; ?2 tQM; K°i +•m +O æQÌM; S?QM; - ç€K M; QÌB M"v +kM; F?¬M;
i?•MªM? +?mB` iW +?¶ M'T- b m ç| iªM` #®M T?QÆM; i€K ?QÈM; K" #Ä +?çvX
æÊB K°i H9+- t€+ ç`M? tmM; [m M? F?¬M; +ÁM M; QÌB F?€+ M[- æQÌM; S?QM; M?
M|B,
@ M; QÆB b Q`²B\
>" >QÆM; L;QM; K°i i?•M K€m iQÆB- çB çSM; +kM; F?¬M; çQÊ+ M? M? M? M +?
?ÄB i?b +?Êi MÎ MK +QÌB,
@ F?¬M; b Q- +?d H" p i i?QÆM; ?¬K [m HçB ?Î KB M;X
oW M|B- pW M; ²B tm®M; +?"K`½B F?¬B T?K+ i? HU+X

k9eX *?QÆM; k98, L, K h'K G M? ""BX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; k98, L,K i'K H M? #`BX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

Zmª i?"i ç9M; M?Q HÌB ?„M M!B- T?ÁM; M;U p` HU+ ç¢Q +O ?„M [mª i?"i tm'i b„+ S?QM; F?¬M; i? T?€ pÐ çQÊ+ HU+ HQÊM; +QÆM; i•K FBK [m M; HU+ HÁ2 FB - + +S í'M i?QÆM; ;b +?Q ?„MX L?QM; t2K +¬M; FQ+? +O ç®B T?QÆM;- M m æQÌM; [mª i?"i F?¬M; çQÊ+ i®i +?Q H„K- M? i?b ? Q í'M ;•M +®i- M†M; i?b i€M? K¢M; F

.QÌM; M?Q Km®M ç +?Q æQÌM; S?QM; iU KbM? +?SM; KBM? HÌB M!B +O ?„M- h? +O æQÌM; S?QM; H¢B F?¬M; ? M;„M +ªM Mû i`€M?- ? B i v +O ?„M pÁM; b M; ? Km®M ç€M? æQÌM; S?QM; i?`M? #€M? i?`iX

æQÌM; S?QM; ç®B K†i pÈB +¬M; FQ+? #€ ç¢Q +?Q +U+ M`v F?¬M; [mªM F?¬M; ?Á +O KbM?- ?mM; ?„M; ç•K p`Q M;U+ +O ç®B T?QÆM;X

@ _„M; `„+5 a€i5

:B®M; M?Q ç•K p`Q iQÌM; ç²M; p€+? b„i- F?B +?Ov i?O p` FBK [m M; /KM; p`Q M? iÈB iB M; K b€i +?|B i B +?Q +U+X

h?B i æ² +QìB ? ? ,

@ L?Q i? M`Q XX

L?QM; +ÁM +?Q /Si HÌB- b„+ K†i +O ?„M ç°i M?B M #B M ç´B ç°i M;°i- i?•M i? +€M? i v ç M; T?€+? p T?Q æQÌM; S?QM; F?¬M; iU +?O çQÊ+ +kM; T?ªB i?m H¢

a m F?B ´M ç`M? i?•M ?bM?- h?B i æ² +| +?9i F?¬M; i? iBM çQÊ+ M?bM tm®M; [m M? M;QìB ?„M p®M F?¬M; +| #'i +S i€ p i- H9+ M`v Î p` i`Q M;U+ ç½ #` T?€ F? KbM? +kM; #` +?Ov i?O +O ç®B T?QÆM; ç•K p`Q K°i i'+ +| i?W - K€m iQÆB +?ªv H´M; M;U+X

L m F?¬M; T?ªB KbM? M? M? +?|M; HmB H¢B- b m K°i F?„+ +?Ov i?O +O ç®B T? KbM? b) #Ä K¢M; i` M i v ç®B T?QÆM;X

@ S?ÁM; i?O FB M +®\

æQÌM; S?QM; +QìB H¢M?- pmM; p„M; hQ€B hBM? p`B +€B- +¬K M;QÊ+ i` M i v +O

@ h?B m ;B b) T?€ M€i M;QÆB i?`M? KªM? M?ÄX

@ G`K b Q X+| i? \

•M? K„i h?B i æ² +| +?9i /¢B ` - +?Q iÈB H9+ M`v ?„M +kM; F?¬M; i? iBM M´B p`Q

@ G`K b Q +| i? T?€ pÐ HU+ HQÊM; +QÆM; i•K T?ÁM; ?° +O i \ h¢B b Q +| i? T

h?B i æ² iU M?"M H` Î # M i`QM; >mv M ;B B +ªM? ;BÈB- #ªM i?•M +| HQ¢B +QÆM ç½ çSM; Î i? #'i #¢B- +?Q /M H` æ¢B ;B B + Q i?O #bM? i?QÌM; +kM; çWM; KÆ i? ?„M- ;•v i?QÆM; i´M ç M ?„MX L?QM; T?ÁM; ?° p¬ pšM p¬ /`+? i`QM; bmv M;?o + M`v H¢B #` K°i i?B m MB M F?€+ ;¬v v m ;'T # H¬M bQ pÈB KbM? T?€ pÐX

@ E?¬M; i? M`Q 555

h?B i æ² çQ i v [m i K€m iQÆB /QM? i` M M;U+ KbM?- H¢B +ÁM çQ p`Q i`QM; K ç`M? ç•v +?QM? H` K€m iQÆB +O KbM? +?ªv ` F?¬M; b B çQÊ+- ? B K„i HB M i`

@ J°i i?•M +QÆM; F?Q +O h?B i ç¢B ;B i +°M; i? K +QÆM; i•K i?O ?°- +?Q /M HU M;Y pÈB i +kM; çWM; ?ÁM; T?€ pÐ- ?m®M; +?B HU+ ç¢Q +O M;QÆB +„M #ªM F

L|B tQM;- €M? K„i h?B i æ² +?,K +?,K M?bM p`Q +?Ov i?O i` M i v æQÌM; S?QM;-

@ E?¬M; H) i? M? +?Ov i?O M`v +O M;QÆB H` h?B M "BM?\

*kM; +?d +| pk F?Q + 'T #"+ M"v- T?®B ?ÊT +MM; pÈB +QÆM; F?Q +QÌM; çΦB T?€
T?ÁM; M;U ?Q"MK„ +O KbM?X

@ h` M i v i ?B m ;B i ç9M; H" h?B M "BM?5

æQÌM; S?QM; +QÌB HÈM K°i iB M; - HΦB M?ªv H M iΦB +?¶- tQ v M; QÌB ;B[F?¬M;

æ®B K†i pÈB +¬M; FQ+? ?MM; ?´ +O æQÌM; S?QM; - h?B i æ² #B M b„+- H-M M"
Km®M HB m KΦM; pÈB æQÌM; S?QM; M[- p°B +?Φv p b m K'v #QÊ+- HΦB ç²M; i?Ì
?¬ H M,

@ *?Ì K°i +?9i5

@ Jm®M M|B ;b\

æQÌM; S?QM; K°i FQ+? i?'i #ΦB pšM F?¬M; i? - M?^K i?ŠM; ?„M K" çm´B i?2QX

h?B i æ² M?'i i?ÌB +?Φv i`®B +? i- pW +?Φv pW H H" M; ,

@ æWM; ç€M?5 æWM; ç€M? M[5 L; QÆB K" +ÁM çm´B i?2Q- æΦB ;B b) +€m H M

L; [F?Q +O ?„M ;B®M; M?Q +QM MQi ?ÌM /¶B F?B M æQÌM; S?QM; +| +?9i #m²M +
/o M?bM p T?Q h?B i æ²X h?'v æQÌM; S?QM; M;WM; HΦB- h?B i æ² +kM; çSM; B
+€+? K'v i`QÊM; ç®B pÈB æQÌM; S?QM; X

@ a Q F?¬M; ç€M? M[\

æQÌM; S?QM; ?ÄBX

h?B i æ² HB + tûQ,

@ h?B i æ² i K†+ /M +| +?9i pKM; p - +?"K +?ΦT K°i +?9i- M?QM; +kM; F?¬M; T?
F?¬M; #^M; M;QÆB- T?ÁM; M;U p¬ ç`+? +kM; #` M;QÆB ç•K i?OM; - ç€M? pÈB M
i?„M; X

oW M|B pW M?bM >" >QÆM; L;QM; ç M; çSM; K°i # M,

@ æ€M? pÈB M" M; i i?b çQÊ+X

@ L;QÆB M^K KÆ5

>" >QÆM; L;QM; [m€i K°i iB M; - M" M; #•v ;BÌ çB K°i #QÊ+ +kM; i?'v ç m- H" K ;b +

@ *€+ M;QÆB çB +?mM; \

h?B i æ² M?bM æQÌM; S?QM; K" ?ÄBX

@ VKX

æQÌM; S?QM; +kM; +ªK i?'v i M M"v i?"i i?9 p`- bÎ /o F?¬M; i'M +¬M; ?„M M[+?Q
ç`+? w pÈB KbM?- K†i F?€+- T?ÁM; M;U +O ?„M t€+ i?"i H" T?€ F?¬M; çQÊ+X "
iQ" M HU+ KÊB +| i? ç•K çQÊ+ K°i H¶X JÈB pW `²B H" /Q ?„M i [m€KS+ FB m M; Φ
M M KÊB #` KbM? i?¼+ i`9M; K°i / Q- M m iB T iK+ ç€M? M[K" M|B- +?d +¬M ?
KbM? F?¬M; M?'i ç`M? H" +| i? F?B M ?„M #` i?QÆM; çQÊ+- HQΦB +?mv M M?¼
æQÌM; S?QM; +kM; +?ŠM; Km®M H"K- i?" iB i FB K i? HU+ +?9i +ÁM ? v ?ÆMX

@ L"v *ÁM +| +?mv M ? B pÊ +?²M; +MM; M? m iÈB .B K i?"M? ?ª\ h?"i ç9M; H" ç

h?B i æ² ?€ KB M; ` M|B F?B M >" >QÆM; L;QM; K†i KkB çÄ YM; X

L" M; i? M i?MM; /"K +?•M K°i +€B- M|B,

@ *?9M; i F?¬M; T?ªB M?Q p"vX

h?B i æ² çQ i v bÌ bÌ +€B ç-m K"Q ;" +O KbM?- ? B # M K B i`¼+ H|+ /QÈB €M?
i`Î M M #|M; #~v p¬ +MM; - ?„M KÎ KB M; M|B,

@ " ' i F i ? M " Q - t 2 K ` ? ¬ K M v i F ? ¬ M ; i ? ; B i ? B M ; Q Ì B + € + M ; Q Æ B ç Q Ê + - i ? -
; † T H ¢ B 5

L Ì B ` + • m M " v - ? Š M + ? Q M ? H " € K + ? d æ Q Ì M ; S ? Q M ; - w ? „ M H " # ' i F i ? M " Q - ? „ M
w K m ® M ; † T H ¢ B F + † i ? T ? € p Ð T ? Á M ; M ; U + O K b M ? X

L Ì B t Q M ; - h ? B i æ² / S i F ? Q € i t Q v M ; Q Ì B b M ; ? Q È M ; F ? € + K " + ? ¢ v M ? Q K ç m ' E
i ? ' v ç • m X

h M i ` • m # Á M " v ç 9 M ; H " M ; v i ? Š M ; - # B i + ? m v M F ? ¬ M ; i ? " M ? H B M H " T i S + # m -
æ Ê B J M L ; Q m ` Ì B ç B - æ Q Ì M ; S ? Q M ; H ¢ M ? H M M ; H B K „ i ` t m M ; [m M ? K ° i p Á M ; -

@ E ? ¬ M ; K m ® M + ? i i ? b + 9 i M ? M ? H M 5

J È B `² B - K † + / M i ? Ì B ; B M + ? B M ç ' m p È B J M L ; Q m ? i b S + M ; „ M M ; O B - M ? Q M ; ç
F ? ¬ M ; # B i # Q M ? B m M ; Q Ì B K Á ç M - ç € K M ; Q Ì B M " v ~ M i ` ® M F ? „ T M Æ B - w ç² M ;²
¬ M ; ç „ + H È B - h ? M ? Q M ; F ? ¬ M ; B M ; ? o ç M æ Q Ì M ; S ? Q M ; + M M ; h ? B i æ² ? B M ;
M ; Q M ; + ? B M X

* ¬ M ; F Q + ? K ½ M ? H B i + O h ? B i æ² F ? B M # ¼ M ? ¼ F B M ? ?² M i € M ; ç Î K - / M F ? ¬ M ;
+ m ° + + † i ? U + H U + ç M K S + M " Q - M ? Q M ; ? „ M H ¢ B + † i ? F ? B M h ? B i æ² F B M ? ? Q
b) F ? ¬ M ; F û K X L ; ?² t Q M ; K ° i + • m + O æ Q Ì M ; S ? Q M ; - ç € K M ; Q Ì B M " v + k M ; F ? ¬ M ;
i ? • M ^ M ? + ? m B ` i W + ? ¶ M ' T - b m ç † i ^ M ` # ® M T ? Q Æ M ; i € K ? Q È M ; K " # Ä + ? ¢ v X

æ Ê B K ° i H 9 + - t € + ç ` M ? t m M ; [m M ? F ? ¬ M ; + Á M M ; Q Ì B F ? € + M [- æ Q Ì M ; S ? Q M ; M ?
M Ì B ,

@ L ; Q Æ B b Q `² B \

> " > Q Æ M ; L ; Q M ; K ° i i ? • M K € m i Q Æ B - ç B ç S M ; + k M ; F ? ¬ M ; ç Q Ê + M ? M ? M ? M + ?
? Ä B i ? b + ? Ê i M Î M K + Q Ì B ,

@ E ? ¬ M ; b Q - + ? d H " p i i ? Q Æ M ; ? ¬ K [m H ¢ B ? Î K B M ; X

o W M Ì B - p W M ;² B t m ® M ; + ? " K `½ B F ? ¬ B T ? K + i ? H U + X

æ Q Ì M ; S ? Q M ; ; " i ç - m - # Q È + i È B [m ½ M ; i ` Q Ì M ; ç ½ i ? " M ? K ° i ç ® M ; ? Q M ; T ? - i b
H 9 + i ` Q Ê + - H K + H ¼ B i ` M M ; Q Ì B + ? 9 M ; K ° i ?² B - `® i + m ° + + k M ; F B K ç Q Ê + M , K K
i ? m H ¢ B € K F ? Q X J ' v i ? M ? € K F ? Q M " v / M M ; K ° i H " K ' i K ° i - i B i F B K K ° i + ? 9 i + k

æ B i È B i ` Q È + K † i > " > Q Æ M ; L ; Q M ; - æ Q Ì M ; S ? Q M ; ç Q M " M ; # K B M ; M ; ¼ + # " B X
> " > Q Æ M ; L ; Q M ; M ; ? B ? Q † + M ? b M ? „ M ,

@ h + ? d + - M ? B K B M ; i ? ¬ B H " ç Q Ê + X

@ h M æ ° + M ? ½ M [m € B M ? • M ç ½ M Ì B - M m M ? Q + † M , M ; H U + - b ® H Q Ê M ; M ; ¼ + #
+ ? „ + H " + † H B M ? i È B i B M ç² b m M " v - M m M ; Q Æ B K m ® M p " Q « G Q M ; # ^ Q - p " v
+ ? S + † b Q X

@ * Á M M ; Q Æ B \

@ h \

æ Q Ì M ; S ? Q M ; + Q Ì B + Q Ì B X

@ h # ` M ; Q Ì B i H W i È B ç • v - M M + ? d + - M ? B K B M ; H " ç Q Ê + X

> " > Q Æ M ; L ; Q M ; + ? - M + ? W K ° i H € i `² B K È B ç Q i v M ? " M H ' v M ; ¼ + # " B - + ^ K F Q +

@ * € K Æ M

@ æ Q Ê + `² B - ? B M i ¢ B ? Q " M i ? " M ? M ? B K p K `² B - M ; Q Æ B + † K m ® M p . B K i ? " M ?

> " > Q Æ M ; L ; Q M ; H ¢ B H „ + ç - m ,

*kM; F?¬M; #B i i M ;B" M"v`®i+m°+H" +| +€B w ç² +? i iB i ;b- H9+ ç K M;¼+ #
>ÆM M[H'v + Q i?O +Đ M?Q H½Q- +¬M ;b T?ªB /MM; #B M T?€T M?Q p"v K" ç K\
K°i +€B HB M +| i? `ä`"M; b® HQÊM; # Q M?B mX

æ M F?B H½Q ç K iÈB +€B i?S KQìB +?QM- E?¬M; .Q >"M çB ç M +Y ç°i M?B M /V
+O ?„M`i M?Ä- M; v b m ç| ?„M ç½ iB T iK+ #QÊ+ H M i`QÊ+ K°i #QÊ+- /€M; p i
M"QX

@ > B KQÆB5

æ°+ M?½M [m€B M?•M HçB /MM; ;B¼M; M|B +U+ F€ F?| M;?2 +O H½Q K" ?¬ HÈM
E?¬M; .Q >"M +?Êi /WM; M; v HçB- i?•M i? çSM; i?ŠM; i„T M; v içB +?¶X

@ > B KQÆB K®i5

J'v iB M; M"v pW ?¬ H M- p" B i M K†+ €Q ç2M çSM; M; v ç| F?¬M; F?ÄB MûK €M
æQìM; S?QM; - E?¬M; .Q >"M +kM; [m v ç¬m- M?2Q K„i M?bM p T?Q æQìM; S?
M?Q K†i MQÊ+ `®i +K+ +kM; #` MûK tm®M; K°i +K+ ;ç+? - ? B K„i H°` Mûi F?| +
+m²M; M?B i F?¬M; i? M"Q M|B çQÊ+ i?¬M? HìBX

> B KQÆB K®i- K'v +?[M"v pB /B m iÈB +U+ çB K- ?Q" M iQ" M F?ÆB /"v bU ?€Q
>"MX

hW M?Ä ç M HÈM- ?„M poM? pB M H" F KçM? M?'i- H" ç®B iQÊM; K" F F?€+ T?
K°i B +| i? H"K` +?mv M; b ?ÆM ?„M çQÊ+ - i? M?QM; H9+ M"v- ç½ +| M; QìB M
>ÆM M[- +ÁM +?d M?B m ?ÆM K°i +€B bQ pÈB ?„M5

L?"M i?'v €M? K„i E?¬M; .Q >"M- F?|2 KB M; æQìM; S?QM; F?) M? +? H M- M?b
€M? K„i ? B M; QìB p +?çK ;B[F?¬M; i`mM; - ç¬B K„i ç M; M?2Q HçB +O E?¬M;
i`QM; +QM M; QÆB i`"M M; "T i?¬M b„+ F€ /`X

>„M F?¬M; M|B ;b- M?QM; æQìM; S?QM; +ªK i?'v`ä`"M; w iS i`QM; HÁM; ?„MX >,
+m°+ - /MM; +€B M"v ç +?SM; KBM? F?¬M; ? i?m FûK ;b bQ pÈB KbM?X

>" i' i T?ªB i? \ æQìM; S?QM; +QìB F?´ K°i +€B- /ìB K„i çB +?¶ F?€+X

h` M K†i æ°+ M?½M [m€B M?•M i`2Q K°i MK +QìB ?ª ? K" F?B M; QìB F?€+ M?bM
+?Q #ä ;?ûi- H½Q FB M; +?•M p¶ p¶ #ª p B æQìM; S?QM; - M?bM M?Q ç M; F?2M
i•K ?½K ?çB M; QìB,

@ *?9+ KWM; -iB m ;B ?Ä " - M; QÆB ç½ T?€ pĐ F, HK+5

*•m M"v +S M?Q i€i i?ŠM; K°i +€B p"Q K†i E?¬M; .Q >"M- b„+ K†i ?„M +| +?9i KûQ
æ°+ M?½M [m€B M?•M iB T iK+ `QÈB /¬m H M HY ,

@ E?¬M; ?´ H" M; QìB hB m L?'i .B T M?bM i`9M; - ç9M; H" F?¬M; i¬K i?QìM; 5

L; v H" T iS+ - æQìM; S?QM; #¶M; M?B M +ªK i?'v K°i +´ b€i F?Q i`U+ iB T iW T?Q
p T?Q KbM? - +ªK ;B€+ ç| `ûi +, K +, K- F?B M M; QìB i +ªK i?'v +U+ F€ F?| +?`mX

*?Q /M æQìM; S?QM; FB K çQÊ+ M?B m ?ÆM ?„M K°i KB M; M;¼+ #`B- ?„M +?Š
HÁM; ?€Q i?„M; K" i?¬B- i? M?QM; M; v F?B æ°+ M?½M [m€B M?•M M|B` i M +
E?¬M; .Q >"M HB M i? v ç´B- i`í M M ?^M i?M- +S M?Q æQìM; S?QM; ç°i M?B M #
p"vX

@ L; QÆB +® w \

æQìM; S?QM; HçM? HMM; M?bM æ°+ M?½M [m€B M?•MX

G½Q ;B" ;Bª M; •v i?Æ- ç€T,

@ *® w +€B ;b +Æ\

@ h +ÁM +?Q #QÈ+ [m +´M; « GQM; #ªQ- M;QÆB ç½ FB K M; v ` çQÊ+ K°i F i?
æQÌM; S?QM; +QÌB H¢M?X
æ°+ M?½M [m€B M?•M +QÌB ?„+ ?„+,
@ Í +?¶ M¨v i'i +ª K¼B M;QÌB ç m H¨ F i?M +O M;QÆB- F?¬M; T?ªB H¨ i M|B K
+¢M? i` M? KÈB +| i? i`Î M M K¢M? K)- F?¬M; T?ªB b Q\ J¨ i +kM; Km®M M|B +?
Î ç•v K¨ M?„+ iÈB i M hB m L?'i .B T i?b ç9M; H¨ F?¬M; ? i®i H¨M? ;bX L?Q i M pV
+mM; ?„M #` ç€M? +?Q K°i i`"M `i i?ªK- i?B m +?9i i?b +? iX VK- F #` hB m L?'i .
T?ªB H¨ Qi- +?Q M M M;QÆB M;¨M p¢M H-M çWM; +| M|B +?Q M;QÌB F?€+ #B i H
i?K [m +?Q M;QÆB K'v +?B m #ªM HoM?- M?Q p"v `i +| i? b) FûQ iÈB `i M?B m
æQÌM; S?QM; iS+ ;B" M M?bM ?„M- M?QM; H¢B F?¬M; i? H¨K ;bX "ªM i?•M p¨Q «
bQ +?B m pÈB ç€K + Q i?O tm'i b„+ M?'i i` M çÌB- M m F?¬M; T?ªB pb #¨M i•K iÈ
bÈK ç½ H"i K†i- i`U+ iB T ?¢ b€i i?O- ;B i K'v M;QÌB `²B #Ä i`®M `²BX
@ h®i H„K- HÌB M?ªK +?È M|B M?B m- M|B +?Q i #B i i M +O M;QÆB\
æ°+ M?½M [m€B M?•M KÎ KB M; ?ÄBX
æQÌM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- +® ;„M; H¨K +?Q i•K ibM? +O KbM? i`Î M M #bM
ç€T,
@ æQÌM; J¬M5
@ VK- ;?B p¨Q çBX
æ°+ M?½M [m€B M?•M ` H M? +?Q i M €Q ç2M # M +¢M?X

k93X *?QÆM; k9d, Zmv *O a•K L;?B KX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; k9d, Zmv +O b•K M;?B KX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

h`QM; H9+ i M €Q ç2M ;?B +?ûT- æQÌM; S?QM; M?bM b M; K°i +?9i- +?d i?'v Î T?O
L;QM;- +kM; +| h?B i æ²X

>" >QÆM; L;QM; i'i M?B M H¨ +| # KB M; M;¼+ #¨B- K¨ h?B i æ² J M L;Qm H¢B +

*?ŠM; [m +?d +¬M iQÎM; iQÊM; +| M;QÌB #` ?„M i`U+ iB T ?9+ i`9M; K°i T?€i- +?
F?¬M; i¨M T? i?b +kM; #` i?QÆM; `²B- Km®M +?¢v +kM; F?¬M; i?Q€iX

" M +¢M? i M- +?QM? H¨ b® ?B m i` M M;¼+ #¨B +O #¼M ?¼- +ÁM +| b® HQÊM; M

h?B i æ² +| KQÌB ? B +€B H¨ iQÆM; ç®B M?B m `²B- T?¬M HÈM +?d +| ? B KB M;
Qi M;QÌB pQÊi [m€ +?d iB m M?B K pK ç†i` X

o T?¬M æQÌM; S?QM; ? B KQÆB K®i KB M; +MM; pÈB E?¬M; .Q >"M ? B KQÆB KE
i?m çQÊ+ M?B m M?'i `²BX

L?QM; K¨ +kM; F?¬M; HQ¢B i`W +| + Q i?O M¨Q ç| +?2 ;B'm i?U+ HU+- +?d +¬M H
p ;B Q M°TX æQÌM; S?QM; p®M +kM; F?¬M; Km®M [m€ M´B / M?- +?d F?¬M; M;

•K ? B K M ? Q i ? - + ? d # + • m ç ½ ç ~ v æ Q Ì M ; S ? Q M ; p ¨ Q + ? ¶ # ' i H Ê B - M m b È K # B i
K B M ; M ; ¼ + # ¨ B + ? Q t Q M ; X

æ ° + M ? ½ M [m € B M ? • M H ¢ B M † B ,

@ o ¨ Q ç B - F i W M ; ¨ v ? ¬ K M v - M ; Q Æ B + ? Q M ? i ? S + H ¨ ç i Y « G Q M ; # ^a Q - K m ® M K
ç B K ° i ç Q ¢ M ç Q Ì M ; / ¨ B X a m F ? B p ¨ Q i ` Q M ; # ^a Q - i U M ? B M b) + † M ; Q Ì B / š M ç Q Ì M
æ Q Ì M ; S ? Q M ; ; " i ç - m - ? Q È M ; p T ? Q + ´ M ; H È M ; B ® M ; M ? Q K ° i + € B K B M ; F ? ´ M ;
i È B X

E ? ¬ M ; . Q > " M p š M + Á M ç S M ; ç † - M ? b M + ? ^ K + ? ^ K p ¨ Q æ Q Ì M ; S ? Q M ; - F ? ¬ M ; M ? 9 +
L ; v H 9 + æ Q Ì M ; S ? Q M ; # Q È + [m # M + ¢ M ? ? „ M - ? „ M K È B K Î K B M ; ? Ä B ,

@ L ; Q Æ B i M H ¨ æ Q Ì M ; J ¬ M \

: B ¼ M ; M † B + O ? „ M ~ M + ? S b U T ? š M M ° # ` ç M û M - # Î B p b ? „ M i W ç - m ç M + m ® B F
@ æ 9 M ; X

æ Q Ì M ; S ? Q M ; M ; W M ; H ¢ B - M ? b M i ? Š M ; p T ? Q ? „ M X

* Q Æ M ; F ? Q i ` M i ? • M ? B M ; Q Ì B + ? " K ` ½ B M ´ B b † M ; - F ? Q i ? + O + ^a M ? ; B È B > m v
p ç ® B T ? Q Æ M ; - v T ? K + i ` M M ; Q Ì B + <sup>a</sup> ? B T ? - M T ? " i i m M ; # v X h ` Q M ; K „ i E ? ¬ M ;
M ; ¢ Q K ¨ + m ² M ; / ½ - i ? - M b „ + æ Q Ì M ; S ? Q M ; H ¢ B H ¨ p ¬ + M M ; H ¢ M ? M ? ¢ i X

E ? ¬ M ; ç w i ? B i ? Æ M - æ Q Ì M ; S ? Q M ; + , M # ^a M F ? ¬ M ; K m ® M + † T ? B M i Q € B p È B #
; • v + ? m v M p È B ? „ M - ? „ M b) F ? ¬ M ; 2 M ; ¢ B X

J ° i + ? ® + b m - F ? Q i ? + O ? B M ; Q Ì B ç ½ H M i È B ç d M ? T ? Q M ; - + Q Æ M ; F ? Q K ½ M
p ¨ Q M ? m - ; • v ` K ° i i ` " M t Q ç ° M ; ` ` i M ? Ä - M m F ? ¬ M ; + † B ç † ç S M ; ` M ; , M + ^a M K
+ ^a ? B b) ; B Q + ? B M X

æ ° + M ? ½ M [m € B M ? • M + ? „ T i v b m H Q M ; i W i W ç B i È B i ` Q È + K † i ? B M ; Q Ì B - / M M
+ ^a ? B - H Î B M † B F ? ¬ M ; + ? 9 i i ? B M w ,

@ _ i v ç B 5 * † ; M i ? b ` i v 5 h + ? d K m ® M M † B + ? Q + € + M ; Q Æ B K ° i [m v i „ + - Î ç •
i - F M ¨ Q i U w ç ° M ; i ? O H B M ; B i F ? ¬ M ; i ? 5 " ' i F M ; Q Æ B H ¨ / Q h ? " T L ? ` a € i h ?
i B M ? M ? Î i ` Q M ; + m M ; - Î + ? ¶ M ¨ v - i ' i + ^a K ¼ B M ; Q Ì B ç m T ? ^a B M ; ? 2 H M ? " ^a Q + ? O
+ ? i 5

E ? ¬ M ; . Q > " M K Î K B M ; ? Ä B ,

@ L m M ? Q i K m ® M ç € M ? K ° i i ` " M + M M ; p È B ? „ M i ? b + † # B M T ? € T ; b F ? ¬ M ; \

æ ° + M ? ½ M [m € B M ? • M ç Q i v K • M K + ^ K - M ; ? o + ? 9 i ` ² B M † B ,

@ * ? Î t 2 K - + † + Æ ? ° B - ? Æ M M [+ Æ ? ° B F ? ¬ M ; Q i X

E ? ¬ M ; . Q > " M M ; ? 2 t Q M ; H B M + ? " K ` ½ B M ? „ K ? B K „ i H ¢ B - ? Q i b • m K ° i ? Æ B - F
K ' i - M † B ,

@ æ Q Ì M ; J ¬ M - i ` Q È + F ? B ? i M ; ¨ v ? ¬ K M ¨ v - M ; Q Æ B ç W M ; + † + ? i ç † 5
L † B t Q M ; - ? „ M + , K ? " M t Q v M ; Q Ì B - b ^a B # Q È + i B M p ¨ Q i ` Q M ; # ^a Q X

@ * S i ? Q ^a B K € B ç B 5

æ Q Ì M ; S ? Q M ; [m v ç - m M ? b M æ ° + M ? ½ M [m € B M ? • M - M † B ,

@ h ¼ b Æ M [m M ? ´ ç ´ m ç 9 M ; F ? ¬ M ; \ > B M i ¢ B + † T ? ^a B + ^a K i ? ´ v ` ` i H ¨ + Q ? S M ; \

o ® M [m € B M ? • M ç ° + M ? ½ M H ¨ M ; Q Ì B m v M ; ? B K [m v + O H 9 + M ¨ v + k M ; H ´ K H û i + Q
æ Q Ì M ; S ? Q M ; M † B ,

@ æ| H" /o M?B M- K¶B H-M t2K +€+ M;QÆB- M?[M; iB m iY M"v HB m ç M +? i çB
`'i M OB- ç +?Q i F?¬M; FbK HÁM; çQÊ+ H¢B M?Ê p KQÌB K'v M,K i`QÊ+ i pÊB
iW MÆB M"v çB` X

"B M i?€B5 æQÌM; S?QM; i`QM; HÁM; K„M; K°i iB M;- [m€B M?•M ç°+ M?½M imv
>" >QÆM; Fb p¼M; KbM? iB M p"Q MÆB M"v M?Q i? - i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM;
i?2Q KQM; çÊBX

æB p"Q # M i`QM; æQÌM; S?QM; iQÎM; `^M; b) +| >„+ v M?•M iÊB /šM çQÌM; +?Q K
H¢B H" K°i +¬ #û i? M? i?m-M ç°M; HÁM; M;QÌB- ?ÆM M[+¬ #û M"v ?Q" M iQ" M F

*¬ #û K M; i?2Q æQÌM; S?QM; çB p T?Q i`QÊ+ K°i # M ;BªM; ;BªB +O « GQM; #

Í « GQM; #ªQ i`W Î# M i`QM; +| K°i KªM? +'K ç` - +ÁM H¢B i'i +ª ç` T?QÆM; ç m
Í +?¶ b•m # M i`QM; ç®B pÊB « GQM; #ªQ +?QM? H" +'K ç` X

S?"K H" i`QM; +'K ç` Hm¬M +| K°i +?9i #Q K"i i²M i¢B- HÁM; ?B m Fb æQÌM; S?Q
[m M?- KÎ KB M; ?ÄBX

@ o"v i`QM; +'K ç` `®i +m°+ ;B'm i?S ;b\

L[?"B M?B ?û KB M; +QÌB,

@ h?"i` +kM; F?¬M; ;B'm i?S ;b- M?QM; ç| H" MÆB +Q M;K +O #ªQ +?O M M F?
iU iB M t¬M; p"Q b) #` ;B i i¢B +?¶X

@ s

h•K ibM? æQÌM; S?QM; ç°i M?B M #` iKi tm®M; X"ªQ +?O « GQM; #ªQ\ hbM? i`¢M
+MM; pÊB i€+ T?QM; i" M M?šM +O .B K i?"M? H" +| i? iQÎM; iQÊM; çQÊ+ p` #ªC
ç¢B ?€M i?¬ F +?- + Q HÊM p¢K pÐ- F?m¬M K†i /[iÊM ?ÆM M?B mbQ pÊB h?B i a
ç m H" b Q K M; i?2Q K°i ç¬B K„i ?mM; i" M M?Q b|B- F?| +?`m pÊB B b) ;B i +? i

•M- « GQM; #ªQ +?O M?'i ç`M? H" M?Q i? X

GšM i`QM; ç€K M;QìB +| K°i i?•M<sup>a</sup>M? + Q HÈM /` i?QìM; F?„+ b•m p`Q K„i æQìM
M i`KB HOB /QÈB €M? K†i i`ìB T?^aM +?B m H`T HÁ2 b€M;- i` M i?•M H` K°i F?@
+^a M;QÆb çSM; ç| H`K +?Q M;QìB F?€+ +| K°i HQ¢B €T HU+ p¬ ?bM?X

" M +¢M? ?„M i`QM; pÁM; # i`QÈM; F?¬M; +| #'i Fb B çSM;- K¼B M;QìB F?¬M; ?
+€+? pÈB ?„MX

J M L;Qm h?B i æ²- æQìM; S?QM; F?¬M; M;?o iÈB ;†T T?^aB ?„M î ç•v- M?È iÈB H
S?QM; F?¬M; F?ÄB F?) KdK +QìBX Zm +€+? ?„M M|B +?mv M +MM; i?€B ç° ?`M
M; v i?ŠM;- +?QM? H` i?O çQ¢M +| ?ÆB #¢Q HU+X

"` M;QìB F?€+ M?bM +?^K +?^K- h?B i æ² M?QÈM; K`v M?bM +?mM; [m M? K°i +?S
S?QM; ç M; ?QT K„i M?bM H¢BX

a„+ K†i +O ?„M i`-K tm®M; ;B®M; M?Q T?^aM; T?'i i?'v M;QìB KbM? F?¬M; ?B p¼

@ h?"i H` tmBX

æQìM; S?QM; H` M;QìB /mv M?'i ?„M ;†T T?^aB +| i? T?€ pÐ T?ÁM; M;U +O ?„M
h?B i æ² +ÁM +® w M|B K°i +•m +?d KQM; æQìM; S?QM; b) #` M;QìB F?€+ ;B i+?
çB m M`v +| +?9i F?¬M; i?U+ i X

L?QM; ?B M i¢B æQìM; S?QM; +kM; ç½ ç M « GQM; #^aQ- î ç•v #'i Hm"MF M`Q +
M?•M +O KbM?- h?B i æ² /o M?B M F?¬M; ?B p¼M; b) T?^aB +?B M ç'm pÈB æQìM

J„M; i?-K K°i +•m- h?B i æ² +kM; F?¬M; ç w iÈB æQìM; S?QM;- çQ K„i M?bM H M
Km®M +MM; æQìM; S?QM; ;B Q i?B TX

L?bM i?'v i?-M b„+ +O h?B i æ²- æQìM; S?QM; i'i M?B M b) F?¬M; [m +?`Q ?Ä
b M; +?¶ F?€+- i?b +?•M i`€B +O KbM? H¢B #` M;QìB F?€+ ;BšK H MX

æQìM; S?QM; M;~M; ç-m M?bM i?b i?'v i?B m MB M ?QÈM; T?Q KbM? ç€M? iÈB-
M;½ [m]- K°i çQ¢M €M? b€M; ?B M H M /QÈB v T?K+X

æQìM; S?QM; p®M M;?o ?„M F?¬M; +~M i?"M #` M;½ M?QM; F?¬M; M;î ç®B T?QÆ
+O KbM? b m K°i F?„+ K°i +¶ K½M? HB i +QÆM; F?Q i`mv M iÈB ûT #^a p B +O K

æQìM; S?QM; #B M b„+ +?mv M i?•M i?Q€i F?ÄB ç®B T?QÆM; M?QM; K°i ç¢Q [i
T?K+ +?¶ #KM;X

*9B ç-m M?bM v T?K+ #` i`M T?€ æQìM; S?QM; b„+ K†i i`-K tm®M;X

æ®B T?mÆM; i?b M;QÈ+ H¢B- ?„M pšM iQîM; `^M; ;B M F ç½ çQÈ+ i?U+ ?B M M
?„M iQ€i` p FBM? M;¢+ ç M +MM; +U+- F?B +?Ov i?O t i [m #KM; æQìM; S?QM;
i?'i M?Q ?„M iQîM; iQÈM; K` #` K°i i?S; b ç| +?†M H¢B F?¬M; i? i?QÆM; i`M ç M

"'i S?¬B ;B€TX L m F?¬M; +| "'i S?¬B ;B€T K†+ /M æQìM; S?QM; F?¬M; +? i M?
i? K K°i H¶ K€mX >„M ?Q`M iQ`M F?¬M; M;?o iÈB ;B[# M M;`v # M i`QM; « GQM;
M;QìB ?ÆM M[H` ;B i KbM?X

LÆB M`v F?¬M; T?<sup>a</sup>B H` F?¬M; i? ç°M; i?O Q\ L;QìB i`€B H M? F?¬M; T?<sup>a</sup>B H`
Km®M ;B i KbM?- /M b Q KbM? +kM; KÈB iÈB +?¶ M`v F?¬M; çQÈ+ MY + M? ;Bì K

k8yX *?QÆM; k9N, :B€ >¼ X

o¬ h?QìM;

h€+ ;B^a, J¢+ J†+

*?QÆM; k9N, :B€ ?¼ X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

v MB K pW bBM?X æQÌM; S?QM; HB M ç°M; b€i i•K- #'i F M; QÌB M"v H" B- ? v ?
KbM? i?b ?ŠM T?ªB +?m~M #` iBM? i?-M #` KbM? ;B iX

?ÆM M["'i S?-B ;B€T i` M M; QÌB KbM? imv i ç®B F?-M; i? H°` +?Q M M M; QÌ

h?W /`T ?„M +ÁM ç M; b[M; bÌ æQÌM; S?QM; çQ i v #|T +´ ?„M `²B i v +ÁM H¢B -
+?Ov i?O ç2K i v +O ?„M iW # M /QÈB FûQ` M; Q`B ç F?-M; +ÁM ;b +?2 ç"v M[

J¼B M; QÌB ç M; t2K +m°+ +?B M F?-M; ? ç w ç M ç°M; ioM? # M M"v- K¼B M; QÌ
T?€i bBM? +?mv M ;b p` i¢B b Q +| M; QÌB +-K +?Mv i?O i` M i vX

@ M; QÆB

h?B m MB M +| w ç² ;B i +? i æQÌM; S?QM; F?B T bÊ M?bM ?„M- b€i w ç" T p`Q K
T?ªM; T?`i ç Q i?QÆM; #'i M?"T i?•M i? H`K +?Q ?„M M; ?B M; Ì p¢M T?-M- ?„M +
pĐ i` M Kti ?B M p #WM; idM?X

>„M çQ€M çQÊ+ i` M M; QÌB æQÌM; S?QM; M?`i ç`M? K†+ #ªQ #®B +| i? +?|M; çE
+| i? F?-M; K°i +?9i #` i?QÆM; \X

h`QÊ+ Kti # Q M; QÌBX ?„M MûK +?Ov i?O p T?Q æQÌM; S?QM; - æQÌM; S?QM;
M? +?KB M; F m H M,

@ æWM; +| ;B i i

J°i # M ?- ?Q€M- K°i # M K- T?ÄM; /°M; i€+ Î i` M i v æQÌM; S?QM; - ?„M F?-M;
[m H` F?-M; M; WM; t- ç~v æQÌM; S?QM; M?QM; HU+ ç¢Q +O ?„M [m€ v m Êi H`
+O æQÌM; S?QM; X

E?-M; Qi M; QÌB ?B M H M p M; ?B ?Q†+- #ÎB pb K¼B M; QÌB +, M #ªM F?-M; #B
M; QÌB #` æQÌM; S?QM; M„K +´ ``i `ä ``M; H` ç M; /B M i`AX

æQÌM; S?QM; H¢M? HMM; M?bM ?„MX HU+ ç¢Q i` M i v HÈM ?ÆM p`B T?-M F?B

@ " M i`QM; « GQM; "ªQ F?-M; i? ç°M; i?O çª i?QÆM; M; QÌBX F?-M; B M|B +?Q

E?-M; Qi M; QÌB +ÁM ç M; M; ?B M; Ì- i?b +| K°i ç€K M; QÌB çB iÈB p•v [mM? æQÌM
p ç M; t2K F`+? pmB- F?-M; +| w i®i- M; | æQÌM; S?QM; +QÌB ;B m +ÊiX

æQÌM; S?QM; [mûi €M? K„i [m K'v M; QÌB M"v- ?QÈM; T?Q b m M?bM H¢B- M?`i
Kti [m2M i?m°+X

E?-M; .Q >"M5 >„M çSM; +€+? ç| F?-M; t - F?Q M? i v H†M; v M çSM; M?bM +| K
+?`i- ?„M M; | M?bM æQÌM; S?QM; ;B®M; K°i +QM `„M ç°+ M?bM +?^K +?^K +QM
+? M?¢Q- F?B æQÌM; S?QM; M?bM p T?Q ?„M i` M F?|2 KB M; +ÁM F?) ;B"i ;B

@ L; QÆB M?`i ç`M? T?ªB +? iX

æQÌM; S?QM; ?B m `ä HÌB M|B +O E?-M; .Q >"M X

a m K°i F?„+ ?„M iW iW çB iÈB- F?B ?„M çB p`Q i`QM; ç€K M; QÌBX M?QM; M; QÌ
çQÌM; ç ?„M i?m" M HÈB i?-M; [m X `²B çB iÈB i`QÊ+ Kti æQÌM; S?QM; X

@ L; 5

E?-M; .Q >"M M?bM +?Ov i?O i` M i v æQÌM; S?QM; M|B,

@ *-K HÈB F?Q çª i?QÆM; M; QÌB- M m #` M?[M; ?„+ v M?•M M?bM i?`v F?-M; #B

J°i iB M; F?BM? i?QÌM; p M; H MX

J¼B M;QÌB +kM; F?¬M; KM- +?m¬B +?Ov i?O `ä`M; H`/Q M;QÌB FB MûK +?Q æO
K°i p i i?QÆM;- `ä`M; H`/Q ?„M çª i?QÆM; M;QÌB F?¬M; çQÈ+ Km®M ;B€ ?¼ X
E?B iB M; F?BM? i?QÌM; p M; H M- K°i ç€K M;QÌB i`QM; b•M i`WM; K„i M|B,
@ Jm®M b®M; H•m K'v M;`v i?b +•K KB M; H¢BX
Zmª M?B M F?¬M; B /€K T?€i` i? M? •K ;bc K°i Qi M;QÌB #B i iBM ç½ M? M? +?•
M[/šM HY i?B m i?•MX
æQÌM; S?QM; M;| M?bM E?¬M; .Q >"M bmv M;?o M? M? +?|M; p"M +?mv M- i`QM;
+?mv M ;b tªv` X
E?¬M; .Q >"M H` ç iY +O æ¢B hmv i+mM; çQ iÈB- F?ŠM; ç`M? F?¬M; +?d +| K°i
æ¢B hmv i+mM; p®M ç½ [m2M #B i M? m iU M?B M H'v i?U+ HU+ K¢M? M?Q E?¬
G9+ KÈB p`Q « GQM; "ªQ- E?¬M; .Q >"M ç½ ç2K KbM? i`î i?`M? +Wm M?•M +O [m
bBM?X L?QM; F?¬M; i? +MM; KbM? ç°M; i?O M M ?„M H`K` ?`M? ç°M; ? M ?¢
KbM?X
>„M b B F?B M K°i i M ç iY æ¢B hmv i+mM; ?`M? i?Q+? æQÌM; S?QM;- M m i?`M
æQÌM; S?QM; Km®M ;B i KbM? b m ç| #` KbM? ;B i H¢B- ç M H9+ ç| #¼M ?¼ M;Q
+| B pb K°i M;QÌB +? i K`` KtiX
*?Q /M F?¬M; i?`M? +¬M; +kM; +| i? /MM; #B M T?€T M`v ;B€ ?¼ +?Q æQÌM; S?
J°i i? M? +?Ov i?O - K°i H-M ç€M? HûM H`K +?Q æQÌM; S?QM; H•K p`Q ?Q`M +ªM
L m æQÌM; S?QM; M?'i i?ÌB t9+ ç°M; ;B i +? i ?„M- b) #` ç€K ?„+ v M?•M /U i?2Q
M;?B K F?„+ tY T?¢i- K` æQÌM; S?QM; F?¬M; ;B i M;QÌB- M?QM; i?2Q M?Q HÌB
æ¢B hmv i+mM;- æQÌM; S?QM; b Q +| i? i`€M? F?ÄB FB T M¢M M`vX
.M b Q F?¬M; B +| i? çSM; ` H`K b€M; iÄ +?mv M M`v i? v æQÌM; S?QM; +?Q M
b) ;†T i B QÆM;X >„M F?¬M; [m2M #B i B Î +?¶ M`v- +?d M?"M i?S+ h?B i æ²- B
ç iY æ¢B hmv i+mM; \ F?¬M; B +| i? H`K M?Q p`vX
æ„+ i°B E?¬M; .Q >"M +MM; ç€K M;QÌB æ¢B hmv i+mM; +?„+ +?„M b) F?¬M; +| F
#Q ;B[KbM? M?'i H` Î ç` T?QÆM; M?Q i? M`vX
amv M;?o +`M i?"M- æQÌM; S?QM; M?bM E?¬M; .Q >"M ;B m +Êi +QÌB,
@ L;QÆB i?"i p¬ bdX
F?¬M; .Q >"M M?9M p B M|B,
@ *| i`€+? i?b i`€+? M;QÆB H` ç² ç +O hB m L?'i .B TX
hB m L?'i .B T iWM; ?`M??¢ E?¬M; .Q >"M- H'v i•K iQM? M?Ä M?2M +O ?„M i`i
+QÌM; ç¢B b) i`ª i?M- M?QM; ç€M; iB +hB m L?'i .B T ç½ +? i- çB m M`v H`K ?„M
M;?o iÈB F?B ç M « GQM; "ªQ H¢B ;†T T?ªB M;QÌB +O hB m L?'i .B T iB M +Y iÈ
ç½B M;QÌB M`v H` ç iY +O hB m L?'i .B TX
G9+ i`QÈ+ i M?"M ç m F?` i` M i v hB m L?'i .B T p`v #•v ;BÌ H'v M;QÆB ?Q`M
pW p†M çB iÈB Hm"M pä i? B pb p`v F ?Q¢+? ;`B i M; p`i HB M` HÁX
@ o`v ?B M i¢B M;QÆB Km®M H`K ;b ç•v\
E?¬M; .Q >"M M?bM æQÌM; S?QM; M|BX
@ L?QM; ?„+ v M?•M ç½ ?QÈM; # M M`v çB iÈB `²B- M;QÆB Km®M ;B i ?„M i?b T
M m ç°M; i?O i?b +?QM? M;QÆB +kM; b) +? i- F?¬M; #^M; M;QÆB i?ª ?„M- i b) i
ç M; Hm"M #`M- K†+ /M F?¬M; Î i` M ç`B M?QM; #¼M ?¼ +kM; b) F?¬M; ç w pb ç
M?Q +| i? H` ç` T?QÆM; Hm"M #`MX
æQÌM; S?QM; F?¬M; M|B ;b M?bM ?„MX

F?¬M; .Q >"M +QÌB M?ϕi M|BX
 @ .o M?B M +kM; +| ϕB m FB M ϕ| H" M;QÆB T?ªB #Á [m /QÈB ?€M; +O i X
 a m F?B M|B tQM; - i` M K†i ?„M ?B M H M p FQ+? ϕ°M; - ?„M iBM iQÎM; +?d +¬M
 +?¼M T?QÆM; T?€T T?Q b m ϕ ;BªB [mv i +?mv M M"vX
 G"K M?K+ ϕ² ϕ +O hB m L?'i .B T\ L;?o +kM; ϕ½ i?9 p`X E?¬M; .Q >"M F?¬M; ?B
 +? i- ?„M Km®M HQm HϕB iQM? KϕM; +O æQÌM; S?QM; ϕ b m M"v iW iW ?"M? ?
 p"v #B iibK MB K pmb Î ϕ•mX
 @ G¬M i`QÈ+ M;QÆB T?ªB #Á [m /QÈB ?€M; hB m L?'i .B T T?ªB F?¬M;\
 æQÌM; S?QM; M?bM ?„M M|B,
 @ L;QÆB i?"i H" ϕ€M; i?QÆM; - M; v +ª i¬M M;?B K +O KbM? +kM; ϕ€M? K'i +?Q
 +kM; b) +| ;BÈB ?ϕM- +?Q /M hB m L?'i .B T F?¬M; +? i- M;QÆB +kM; F?¬M; T?ª
 LK +QÌB i` M K†i E?¬M; .Q >"M /¬M #B M K'i- i? v p`Q ϕ| H" iS+ ;B" M +MM; /[iÊM
 @ h F?¬M; ;B®M; M;QÆB M M F?¬M; +¬M /MM; iB m +?m~M H"K M;QÌB +O M;QÆ
 a m F?B M|B tQM; æQÌM; S?QM; +¬K i?Ov i?O t i [m +´ i M ϕ iY- ϕ°M; i€+ /Si F?
 +?9i M"Q #B M ?| X

k8RX *?QÆM; k8y, *? i *?Q > i h°BX

o¬ h?QÌM;
 h€+ ;Bª, Jϕ+ J†+
 *?QÆM; k8y, *? i +?Q ? i i°BX
 L?|K /`+?, .mM;M?B
 L;m²M, oBTp M/ MXpM
 J°i Hm²M; K€m iQÆB iW i` M +´ ?„M T?mM ϕ M i` M K†i E?¬M; .Q >"M- ;QÆM; K†
 iQÆB +MM; /[iÊM- M?,M M?|X
 J€m M|M; F?¬M; H"K ?„M M?€v K„i iÈB K°i +€B- M?QM; ? B K„i pšM iQ€i` i?¬M b
 >„M F?¬M; i? iBM ϕQÊ+- æQÌM; S?QM; /€K ;B i M;QÌB M; v iϕB « GQM; "ªQ i`QÈ
 JbM? +| i? H"K p"v b Q\ E?¬M; i? X *?Q /M i`QM; æϕB hmv i +mM; i?QÌM; i?'v K
 F?B iÈB « GQM; "ªQ +kM; T?ªB i?m HB K HϕB- +?mv M H¬M M"v ?½v ϕ M;QÌB #ϕ
 h M M"v `®i +m°+ H" i?¬M i?€M? T?QÆM; M"Q- HϕB ?Q" M iQ" M F?¬M; ϕ2K iQM?
 ?„M F?¬M; #B i ;B i M;QÌB Î +?¶ M"v ;B®M; pÈB iU b€i b QX
 E?¬M; +?d E?¬M; .Q >"M FBM? M;ϕ+- M;QÌB tmM; [m M? +kM; ?9i K°i M;KK F?Q
 iY HϕB iS+ ;B" M +MM; ?QªM; bÊ- M?QM; M;QÌB F?€+ M?bM æQÌM; S?QM; ϕ²M; ib
 J" M;QÌB #` æQÌM; S?QM; ;B i ϕ9M; H" +? i F?¬M; M?„K K„i- ?„M [m€ `ϕT tm®M; ϕ
 ` K°i +?m¶ B i? M? •K F?| M;?2- M?QM; M?Q i? M"Q +kM; F?¬M; M; ,M ϕQÊ+ K€m
 ϕ'iX
 æQÌM; S?QM; ϕ°M; i?O ?„M ?Q" M iQ" M F?¬M; i? T?ªM F?€M; - #ÎB pb ?„M +kM; +?
 +| + M ϕªK ;B i KbM?- M?QM; +?mv M T?€i i`B M F?¬M; M?Q M;QÌB i iQM? iQ€M
 æ€K ?„+ v M?•M ϕ M; iW iW ϕB iÈB- M?QM; pW i?'v M;QÌB +? i HB M p¼i iÈBX

J°i ? „+ v M?•M H¢M? K†i M|BX
 @ *| +?mv M ;b t^av ` \
 > „M M?bM æQÌM; S?QM; ?ÄB pb +?mv M t^av ` H9+ i`QÈ+ ? „M +kM; F?¬M; M?bM i
 L?QM; æQÌM; S?QM; ;B i M; QÌB #¼M ? „M M?bM i? 'v ` 'i `äX
 J†+ /M #B i F?¬M; +| F?^aM, M; M?QM; æQÌM; S?QM; pšM i?Y ;B^aB i?Q+? K°i +?9i
 @ > „M Km®M ;B i i M?QM; F?¬M; #B i HQÊM; bS+- i T?^aM FQ+? H¢B ? „M ç½ +?
 @ h?9B H „K- ?mvM? ç +O i +?d çKM; T?^aB ? „M- ? „M HB M ;B i M; QÌB- [m^aM?B
 J°i ç iY æ¢B hmv i +mM; çSM; ` ;B”M /[K „M; X
 L?[M; ç iY +ÁM H¢B +kM; M? 'i i H M iB M; T?K ?¼ X hbM? ?bM? M? 'i i?ÌB i`
 +?YB `O ?QÈM; æQÌM; S?QM; ç€M? iÈB +| K°i HQ¢B +<sup>a</sup>K ;B€+ #MM ç' i i` M ç€v
 H” T?•MX
 @ L; QÆB +kM; i?“i H” + M ç^aKX
 L; ?2 ç M i? - ? „+ v M?•M +QÌB H¢M? M?bM æQÌM; S?QM; X
 @ æ½ M, K M, K F?¬M; +| B /€K ;B i M; QÌB Î « GQM; ”^aQ- M, K M, K i`QÈ+ +| M; QÌB
 #B i F i [m^a+O ? „M F?¬M; \ ”` +?ûK i?“M? KQÌB i€K F?9+- MûK p”Q s” [m”i Mm-
 ? „M F?¬M; +- çÆM M[`²BX
 @ « GQM; ”^aQ H” ç` T?QÆM; F?¬M; M; ?2 ç¢Q Hw ? v b Q\
 æQÌM; S?QM; F?BM? i?QÌM; M?bM ? „+ v M?•MX
 @ *€B ;b K” iU w ç^ai?QÆM; M; QÌB- ;B i F?¬M; i? \ *?ŠM; H) M; QÌB F?€+ M?K+ K
 i? T?^aM FQ+? b Q\ æ•v H” +€B ç¢Q Hw +?| K€ ;b\
 æQÌM; S?QM; i?Î /”B- KbM? KÈB iB M p”Q « GQM; ”^aQ K°i M; ”v ç½ Km®M çB `²B-
 M?QM; K” i`QÈ+ F?B çB KbM? T?^aB ;B i +? i i M E?¬M; .Q >”M M”vX
 @ S?^aM FQ+?\ h’i M?B M H” +| i? M?QM; B +| i? +?SM; KBM? M; QÆB M|B i?“i\
 > „+ v M?•M M?QÈM; K”vX
 @ Pi M? 'i #•v ;BÌ i ç m M; ?2 M|B ç M H” M; QÆB ç°M; i?O ;B i M; QÌBX
 E?¬M; .Q >”M H m K€m iQÆB i` M K†i KÎ KB M; M|BX
 @ æQÌM; J¬M- çWM; #^aQ H” i F?¬M; +?Q M; QÆB +Æ ?°B- M m MÆB M”v +| ? B M;
 +O i ç°M; i?O i`QÈ+ b m ç| #` M; QÆB ;B i +? i i?b +QB M?Q T?€ ?Q « GQM; ”^aQ
 i°BX
 æQÌM; S?QM; F?) +QÌB K°i iB M; X
 @ h M; ?o H” F?¬M; +| B ç•mX
 L?[M; M; QÌB FB F?¬M; T?^aB H” ç iY +O æ¢B hmv i +mM; i?b M; QÌB M”Q M; mv M
 K „i [mûi [m - [m^aM?B M +| `’i M?B m M; QÌB i`®M i`€M? €M? K „i +O KbM?- #¼M
 M?QM; F?¬M; Km®M çSM; ` H9+ M”vX
 J” M?QM; i M ç iY +O æ¢B hmv i +mM; i?b F?¬M; iS+ ;B”M +kM; H” ç „+ wX
 hS+ ;B”M H” pb K°i ç²M; #¢M +O KbM? ç½ +? i- +ÁM ç „+ w H” ? „M +? i ç€M; ;B€X
 æ M; H9+ K¼B M; QÌB M; ?o `^M; ç¢B +K+ ç½ ç`M? i?b +| K°i i? M? •K i`mv M iÈBX
 @ h H”K +?SM; X
 •M? K „i +O K¼B M; QÌB ?QÈM; p T?Q ç| - i` M K†i æQÌM; S?QM; `®i +m°+ MÎ MK

h?B i æ²- i M J M L; Qm M"v H¢B +| i? ç SM; ` pb æQÌM; S?QM; i?"i bU +| +?9i M; p" ?„M pW ç®B K†i- i` M K†i ?„M +ÁM ?B M H M p +?€M ;?ûiX L?QM; F?B æQÌM i?b +?d +| ?„M ç SM; ` - i?"i H" F?| ç QÊ+X

E?¬M; .Q >"M •K ç°+ M; | h?B i æ²- i M M K M?•M F?¬B M; ¬ p¢+? ` ç €K M; QÌB iW .Q >•M K°i +€BX

@ L?bM +€B i`vK ¨- h?B i ç¢B ;B T?B M M½Q M; QÆB #` ç†i p m F?®M; M; QÌB F? H"K K°i +m°+- H"K H Q¢B i?O ç Q¢M ?¢ H Qm M"v i?b +| ;b H" #ªM H½M? \

J„M; tQM; - ?„M [m v ç-m M?bM æQÌM; S?QM; ;BÆ M; | M i v +€B H M M|BX

@ L; QÆB M; Qm5 Í +?¶ M"v +kM; /€K ;B i M; QÌBX

@ >ªQ5 _'i i®iX

E?¬M; .Q >"M ?Qi b•m K°i ?ÆB b„+ K†i KûQ K| [m v ç-m M?bM ç €K M; QÌBX

@ J°i M; QÌB- +| +ÁM M; QÌB M[ç SM; ` F?¬M; \

B ç SM; ` H9+ M"v ç m H" ç`+? M?•M +O E?¬M; .Q >"M- iQÆM; ç QÆM; pÈB ç`+?

@ hQM? i i? K K°i M; QÌB M[X

E?¬M; .Q >"M pW /Si HÌB- /QÌM; M?Q +| M; QÌB +® w Km®M pª p"Q KB M; ?„M- b MB M K†+ €Q ç2M iW T?Q b m ç €K M; QÌB çB ` ç M i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM; - +Q K°i +€B `²B ?QÊM; p T?Q ?„+ v M?•M M|BX

@ *?mv M pW `²B i t2K `ä `¨M; X H" M; QÌB M"v Km®M €K b€i X

@ æQÌM; J¬MX

æQÌM; S?QM; iU KbM? ;BÈB i?B mX

@ V ç9M; `²B- ç9M; M; QÌB ç½ +? i M"v Km®M €K b€i æQÌM; J¬M- H9+ 'v æQÌM; J Hm" M #¨M i?b ?„M ç2K +?Ov i?O ;B'm i`QM; €Q Km®M €K b€i æQÌM; J¬M- M?QM; ç| M; QÌB M"v MûK +?Ov i?O +?Q æQÌM; J¬M ç ;B€ ?¼ +?Q ?„MX

E?B ?„M M|B +?mv M- +?•M K"v æQÌM; S?QM; M?Qm H¢B- M m M|B h?B i æ² M; m M?QM; i?B m MB M M"v H" B- KbM? +?Q ;†T [m # Q ;BÌ- i¢B b Q H¢B Km®M ;B +?Q iWM; i?'v [m # Q ;BÌ +kM; F?¬M; +| ;B Q i bM? ;b +ªX

L?QM; K" i? M?•K +O ?„M +| +?9i [m2M i?m°+- €M? K„i +O ?„M- ;B®M; M?Q KbM > B M; QÌB- i?"i bU +| ? B M; QÌB ç SM; /"v i? v æQÌM; S?QM; H"K +?SM; X ?ÆM M[i bM? ?m®M; F?B ç| - p i`€+? i` M #KM; æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; T?ªB ;BªX

E?¬M; .Q >"M H° ` p K†i ç†+ b„+- p¬ ?¢M b€i +Æ i`QM; HÁM; #„i ç-m F?ÎB ç°M ç2K ? B M; QÌB pW ç SM; ` ;B i +? i- M?QM; ?„M F?¬M; /€K ç°M; i?O- ?„M F?¬M [mv i ç Q€M +MM; FB M [mv iX

*€B +? i iÈB ;¬M- i`QM; ;B•v H€i #B M i?"M? bU b®M; 5 E?¬M; .Q >"M M; ?o iÈB S?QM; +?d +| K°i F i +K+ H" +? i?Q†+ #` KbM? H"K M?K+X L?QM; ?„M F?¬M; M; F?¬M; #B i b®M; +? i ç SM; ` ;B9T æQÌM; S?QM; - ?ÆM M[+Æ ?°B M"v H¢B H" /Q

Zmª M?B M H" H'v ç € ç" T +?•MX E?¬M; .Q >"M +ªK ;B€+ KbM? ç½ ç €M? ;B€ + Q H +MM; ç €M? ;B€ i?' T /kM; F?Q +O M; QÌB i`QM; « GQM; "ªQX

L?QM; K" +kM; i®i- Qi M?'i i M æQÌM; J¬M M"v +kM; b) +?Q +? i #•v ;BÌ- ;B[H¢B +kM; `i KQM; çÈBX

L; ?o M; ÊB M?Q p"v- E?¬M; .Q >"M K°i #KM; M; ? M F?m'i iB m ;BªK F?¬M; Qi- ?„M M?ç i M|BX

@ o" M F?Q +O M; QÆB F?¬M; i - F?¬M; #B i H-M b m +| ç QÊ+ M?Q p"v ? v F?¬M;

@ L?È ç M M;QÆB pW M|B ;b b Q\
æQÌM; S?QM; M?bM ?„M +?•K +?¼+X
E?¬M; .Q >”M Q€M ?”M M?bM æQÌM; S?QM; M|BX
@ G” ?mvM? ç +O i ç°M; i?O i`QÈ+- +? i +?Q ? i i°BX

k8kX *?QÆM; k8R, *Ym h?B M "B MX

o¬ h?QÌM;
h€+ ;B^a, J¢+ J†+
*?QÆM; k8R, *Ym h?B M "B MX
L?|K /`+?, .mM;M?B
L;m²M, oBTp M/ MXpM
" M +¢M? i`mv M ç M K°i iB M; +QÌB •K i`-K- ?„+ v M?•M pšM çSM; # M +¢M? KÎ K
@ L,K M v K¼B M;QÌB ç m +m²M; p¼M; M?Q p”v b Q\ « GQM; ”^aQ H” M?” +O +€+
i°B ? v F?¬M;- F?¬M; T?^aB +€+ M;QÆB M|B H” çQÊ+- +€+ M;QÆB +?d H” i¬M; +?
ç M ç•m +kM; #Ä tm®M; +?Q H½Q iYX
@ o”v M;QÆB Km®M M?Q i? M”Q\
æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; .Q >”M +MM; M? m [m v ç-m H¢M? HMM; M?bM ?„+ v M
tQM; pB + F?¬M; M;?o ç M ?„+ v M?•M +ÁM Km®M M?9M; i v p”Q- i?2Q w iS +O ?„
@ >„+ ?„+XX
>„+ v M?•M +QÌB H¢M? K°i iB M;- F?¬M; K°i +?9i bÊ ?½B- ç®B pÈB #¼M ?¼ ?”M;
iY iB M p”Q « GQM; ”^aQ- H9+ ç-m +kM; i•K + Q F?Q M;¢Q- M?QM; b m F?B #` ?”M
+ÁM Km®M M;Q M- ?„M +?d p”Q E?¬M; .Q >”M M|BX
@ LÆB ç•v F?¬M; T?^aB H” æ¢B hmv i +mM;- M;QÆB ç M MÆB M”v T?^aB F T +€B
+?mv M M?Q p”v çWM; M|B i i`Î K†i- +?QM? T?¢K ? v iÁM; T?¢K ç m +? i- +€+ M
F?¬ +?„+X
h?Q^aB K€B5 M;?2 ?„+ v M?•M F?B M i`€+? E?¬M; .Q >”M M?Q i? - i`QM; HÁM; æC
E?¬M; HQÌM; i`QÈ+ çQÊ+- ?„+ v M?•M [m v ç-m p T?Q ?„M M|BX
@ p T?¬M M;QÆB- ;B i M;QÌB H” i?”i- M?QM; tY T?¢i M;QÆB ? v F?¬M; +?d KbM
+?O ç`M? çQ¢i- ? B M;QÌB +€+ M;QÆB +MM; i çB ;†T #^aQ +?O- #’i [m€ +€+ M;Q
M|B #^aQ +?O ç¢B M?•M ;¬M ç•v i•K iB M? F?¬M; i®i- M|B F?¬M; +?WM; b) +’T `„+
>„M pW M|B tQM;- ç€K ?„+ v M?•M # M +¢M? #„i æQÌM; S?QM; p” E?¬M; .Q >”M H
> B M;QÌB HB + M?bM M? m `i b€M; bm®i F?¬M; T?^aM F?€M;- E?¬M; .Q >”M i?b F
F?¬M; M;?o iÈBX .M b Q KbM? ç M; +| Hw M m #^aQ +?O ç¢B M?•M +ÁM #B i T?•M
H”K ;b KbM?X
L?QM; ?„+ v M?•M +?Q F`T ç°M; i?O- #B M +® H¢B T?€i bBM?- K°i i? M? •K M?”
@ LÆB M”v H”K b Q M€Q M?B i M?Q i? X
æ€K ?„+ v M?•M M;?2 çQÊ+ p°B p”M; F?QK M;QÌBX
@ J M; +?’T bUX

æQÌM; S?QM; [m v ç-m M?bM HΦB- +?d i?'v K°i M; QÆB +?„T i v çB iW iW iÈB- æ
M' B / ;"X

J M; +?'T bU +?d ?QÈM; # M M"v çB iÈB- F?¬M; +| #'i Fb mv €T; b M?QM; i`QM;
S?QM; T?ªM SM; F?¬M; iU +?O çQÊ+ X æ•v H" K°i M; QÌB i-K i`mM; MB M- +| b„+
i? ; -v v m- M?bM [m p¬ ?ΦB M?QM; i`QM; iB K i?S+ æQÌM; S?QM; #B i M; QÌB M
M; mv ?B K M?'i iW i`QÊ+ ç M M v KbM? ;†T T?ªBX

E?B €M? K„i +O ?„M çKM; T?ªB æQÌM; S?QM; - ?„M ç°i M?B M M?¬M M?Φi +QÌB-
@ æ•v H" H"K b Q\

J M; +?'T bU M?¬M M?Φi ?ÄB- ç¬B K„i M; ?B M; Ì M?bM E?¬M; .Q >"M +MM; æQÆM
oW #` ?„M M?bM i?'v i`QM; M?€v K„i E?¬M; .Q >"M i?ŠM; i„T HmB p T?Q b m T
#|M; K ç€M; bÊX L?QM; +?d i`QM; +?®+ H€i- p K†i +O ?„M `i M; ?B ?Q†+X

@ G" M?Q i? M"v +?'T bUX

>„+ v M?•M pW M|B +?mv M +MM; æQÌM; S?QM; ç2K +?mv M i`ªB [m M|B HΦB K°
@ h Km®M K M; ? B M; QÌB #¼M ?¼ çB; †T #ªQ +?O- t2K #ªQ +?O ç`M? çQΦi M?Q

@ h?b` H" p"v- +kM; F?¬M; T?ªB H" çΦB bU ;b- i?ª M; QÌB çBX

@ L?QM; X

>„+ v M?•M M?'i i?ÌB /Q /UX

@ M; QÌB ;B i +kM; ç½ +? i- ?ÆM M[æQÌM; J¬M F?¬M; +| i°B- +?ŠM; [m H" #` #m
+¬M T?B M iÈB #ªQ +?O- ?m®M; +?B K'v M; "v M v #ªQ +?O ç M; ;B" M /[- i®i M?'
?„M- ?„M M; v +ª M; QÆB +kM; b) i`€+? T?Φi i?b H"K i? M"Q\

a„+ K†i ?„+ v M?•M M?'i i?ÌB F?¬M; çQÊ+ iU M?B MX

æ9M; p"v - pΦM M?'i #ÎB pb +?mv M M"v [m'v `¬v #ªQ +?O M; ?d M; ÆB- ?„M M|M;
T?Φi p"v +?ª T?ªB KbM? #` i?B i i?ÄB b QX

@ *?mv M HÈM ?| M?Ä- +?mv M M?Ä ?| F?¬M; +| - çWM; T?B M iQ€B #ªQ +?O çΦ

J M; +?'T bU M?Ä ;B¼M; M|BX

@ ?ÆM M[? B M; QÌB FB +kM; H" ?Φi ;B®M; i®i- b m M"v M m F?¬M; tªv` p'M ç
?¼ ?¬M? ç°M; - +? i K'v +€B iB m M?•M p"i +kM; +| i? +?'T M?"MX

>„+ v M?•M i?¬M b„+ M; ?B K M; ?` ;"i ç-m HB H` M|BX

@ o•M; - J M; +?'T bU M|B `i ç9M; X

>„M +ªK ;B€+ KbM? ç€M? ;B€ i?'T æQÌM; K¬M +MM; E?¬M; .Q >"M- ? B i?B M +?B
+| M; QÌB iQ +?'i i®i iB M p"Q « GQM; "ªQ M?QM; F?¬M; çQÊ+ i?ª HÄM; M?Q i? M
çQÊ+ #ªQ +?O +QB i`¼M; X

M; ?o ç M ç•v- ?„+ v M?•M iQÆB idM? M|B pÈB æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; .Q >"MX

@ L m J M; +?'T bU M|B i®i +?Q +€+ M; QÆB- M?Q p"v +?mv M ?¬K M v +QB M?Q
+?mv M M?Q p"v i?b çWM; i`€+? i - +ÁM F?¬M; ç iΦ J M; +?'T bUX

E?¬M; .Q >"M i` M K†i +ÁM +| K°i +ªK ;B€+ FBM? ?Q¬M; - ç€M? ;B€ K'v H¬M J M;
[mv M- M; v +ª M|B +kM; F?¬M; M|B FûQ i?2Q ç iY +O æΦB hmv i +mM; çB i?ŠM

@ E?¬M; #B i H T?ûTX

>„+ v M?•M ?QÈM; p T?Q ?„M M?' MQÈ+ KB M; X

*?d +| æQÌM; S?QM; F?B K i®M M|B pÈB J M; +?'T bUX

@ æ iϕ J M; +?'T bUX

L m F?¬M; T?ªB ?„M çSM; ` M|B ? B +•m- KbM? ?¬K M v b) +| T?B M iQ€B- ?m®M
F?¬M; +?¼+ çQÊ+ - #'i F ?„M p b KK+ çQ+? ;b- M|B K°i iB M; +€K ÆM +kM; F?¬M;

J M; +?'T bU F?) KdK +QìB- M?bM æQìM; S?QM; M|BX

@ L m iÈB MÆB M"v- i?b i`QÊ+ ? i T?ªB b®M; b|i ç½- im´B i` F?Q i?`M? H" +?m
M M; Q`B ç M MÆB M"v F?¬M; M?'i ç`M? +| i? bY /KM; çQÊ+X

GìB M|B M"v ;B®M; M?Q ?„M M?"M #B i KbM? p"v- æQìM; S?QM; b„+ Kti F?) #B

"'i [m b m F?B M|B tQM; J M; +?'T bU HB M [m v M; QìB `ìB çB- i`QÊ+ F?B çB +ÁM
b•mX

L?[M; M; QìB t2K M€Q M?B i +kM; ;BªB i€M H"TiS+ - +ª Hm" M pä i? B +?d +ÁM H
S?QM; X *ÁM i` M ç`B H" ? B M; QìB +?Q T?•M ` i?„M; #ϕBX > B M; QìB #¼M ?¼ #
ç M; +?B M ç'm F`+? HB iX

æÊB +?Q ?„+ v M?•M ç2K M; QìB +? i K M; çB- i?b T?K + "M +?d +ÁM # M; QìB #¼M

h?B i æ² M?bM T?QÆM; ?QÈM; J M; +?'T bU Hv F? B- #`M i v i?¬ `€TF?) pm®i +

@ M; QìB #B i J M; +?'T bU b Q\

æQìM; S?QM; H„+ ç-mX

@ G-M ç-m iB M ;†TX

@ Zm€BX

h?B i æ² M; ?B M; ì M|BX

@ G`K b Q b) +| +ªK ;B€+ ?„M ç M; ;B9T M; QÆB\

h?B m MB M €Q ç2M # M +ϕM? +kM; ;"i ç-m M|BX

@ h +kM; +ªK ;B€+ M?Q p"vX

æQìM; S?QM; +QìB M|BX

@ *| i? ?„M M?bM i iQÆM; ç®B i?m" M K„i b Q- ?¬K M v ? B M; QìB +| i? ` Kti ;
FQ+?X

h?B i æ² F?Q€i i v M|BX

@ M; QÆB çWM; bmv M; ?o M?B m- i çSM; ` F?¬M; T?ªB p b M; QÆB- +QB M?Q M; C
çϕB ;B i b) çSM; ` - h?B i ;B F?¬M; Q M?QM; F iB m M?•M bY /KM; €K +?B m
M; QÆB #` ?„M ;B i +? iX

æQìM; S?QM; HÆ ç M?- +MM; KbM? T?ÄM; çQ€M ;B®M; M? m- h?B i æ² H" K°i M
M?bM i? M? MB M €Q ç2M æQìM; S?QM; M; ?B M; ì M|BX

@ o` #^M; ?[m M"v- +?9M; i T?ªB +?,M; ç½ ;†T î ç•m\

h?B m MB M €Q ç2M +QìB ?„+ ?„+ çQ i v pm®i / Kti b m K°i F?„+ K°i /mM; M?
Kti æQìM; S?QM; +MM; h?B i æ²- M; QìB M"v Qi M?'i M, K b€m +?K+ im´B- M T M?
ç9+- M?QM; i` M Kti H° ` p +SM; M; „+ K°i +?9iX > „M +QìB /`B M?bM æQìM; S?Q
M|BX

@ hB m iY F?¬M; M?"M ` H½Q M?•M ;B X

*?QÆM; k8R, *Ym h?B M "B MX U>ϕV

h?B i æ² bÊ ? i ?²M p°B #`v ` iQ i? T?ÁM; M; UX

@ ætt*J ç•v H" i bM? ?m®M; ;b\X

E?B F?m¬M K†i;B¨ Mm ?B M` i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM; i?b æQÌM; S?QM; ç½ ?B
 h?B m MB M i`QÊ+ K†i H¨ F?B KbM? iB M p¨Q .B K i?¨M? ;†T T?ªB H½Q F?'i +€B
 ` F?Q i? FBM? F?OM;X
 E?¬M; i`€+? çQÊ+ KbM? M?bM ?„M +QÌB +| +?9i [m2M K„i- i? M? •K +kM; M;?2 [m
 i? v ç´B M?QM; €M? K„i F?¬M; #B M çQÊ+X
 @ M;mv M H B H¨ M;QÆBX
 æQÌM; S?QM; F?¬M; #B i M M F?|+ ? v +QÌB- i`QM; M?€v K„i i? v ç´B /mM; K¢Q H
 @ *€+ M;QÆB [m2M M? m\
 h?B i æ² i`WM; K„i ?ÄBX
 @ hWM; ;†T K†i K°i H-MX
 æQÌM; S?QM; MÎ MK +QÌBX
 @ h iU ;BÈB i?B m- i i M H¨ *Ym h?B M "B MX
 H½Q F?'i +€B /m¶B i v i` M K†i H-M M[F?¬B T?K+ H¢B /B M K¢Q i?"i bUX
 @ h H¨ æQÌM; J¬M M;QÆB ç½ #B i`²BX o` M¨v H¨ h?B i æ²- H¨ K°i M K M?•M #¢Q
 æQÌM; S?QM; +?d p¨Q h?B i æ² M|BX
 h?B i æ² +~M i?"M p†M` M;|M i v Km®M FûQ / K†i *Ym h?B M "B M M?QM; H¢B
 Mû [m X
 @ > T ?ÁBX
 h?B i æ² i`WM; K„iX
 @ h?B i ç¢B ;B Km®M M?bM K°i +?9i /mM; K¢Q +O M;QÆB +| TªB i?"i bU ? v F
 @ æQÆM; M?B M H¨ i?"iX
 *Ym h?B M #B M ç€TX
 @ æ M ç•v çB ç h?B i ç¢B ;B bÌ K°i +€B- bÌ K°i +€BX
 h?B i æ² F?¬M; #m¬M; i? +?Q- ?„M +ªK i?'v ?SM; i?9 `i HÈM pÈB M,M; HU+ i? v
 @ hmv i ç®B F?¬M; M MX
 *Ym h?B M "B M H¨K` ?¨M? ç°M; #ªQ p X
 @ L m M;QÆB H¨ K„ M[M;QÆB Km®M bÌ # Q H•m +kM; çQÊ+- M?QM; M;QÆB + Q
 F?| +?`m X
 @ h F?€Q5 E?¬M; bÌ i?b F?¬M; bÌX
 h?B i æ² iS+ ;B¨M M|BX
 æQÌM; S?QM; M?bM *Ym h?B M "B M M|BX
 @ *€B M¨v F?¬M; TªB H¨ +QÆM; i•K HU+ b Q\
 #ÎB pb F?B ?„M i? v ç´B /mM; K¢Q +kM; F?¬M; +| +QÆM; F?Q # ç°M;X
 *Ym h?B M #B M + m K¨v æQÌM; S?QM; p°B p¨M; M|BX
 @ h +?d i?m¨M KB M; K¨ M|B i?¬B- *Ym >mvM? F?¬M; M M ç wX
 .M b Q i`mv ?ÄB +?mv M +Æ K¨i +O M;QÌB F?€+ i?"i F?¬M; +| ç¢Q çS+X
 *Ym h?B M #B M +QÌB M|BX

@ h?"i` i?b +kM; F?¬M; +| ;b- ç•v +?d H` #Q i`mv M +O *Ym ;B - M m +€+ M;QÆ
 H`K çQÊ+X
 .WM; K°i +?9i- *Ym h?B M "B M H€B b M; +?mv M F?€+
 @ æQìM; ?mvM? +| T?ªB `i Fb [m€B pb b Q i H¢B ;B9T M;QÆBX
 æQìM; S?QM; ;"i ç-m M|BX
 @ h F?¬M; `ä î ç` T?QÆM; M`v M m F?¬M; +| Q+? HÊB i?b F?¬M; B Km®M ç„+ i
 *Ym ?mvM? Km®M ;b iW i \X
 GÌB M`v M|B ` +| +?9i F?¬M; HQm ibM?- +?d +| h?B i æ² M; v i?ŠM; b) F?¬M; bQ
 ;b b) M|B i?ŠM; ` X
 L?QM; æQìM; S?QM; M|B ` *Ym h?B M "B M +kM; F?¬M; H9M; i9M; M;QÊ+ H¢B M
 @ æQìM; J¬M ?mvM? ç [mª M?B M M; v i?ŠM;- MÆB M`v F?¬M; T?ªB H` MÆB M|B
 h?B i æ² ` -m `o M|BX
 @ h F?¬M; çB- +€+ M;QÆB ?ªQ ?ªQ M|B +?mv M çBX
 *Ym h?B M "B M p°B p`M; H¬B FûQ ?„M çB pW M|BX
 @ æB çB M;QÆB çB i HB M +?Q M;QÆB bÌ K°i +€BX
 h?B i æ² H'K Hûi +QìB M|BX
 @ M;QÆB iU T?K i?B i M?B m \ h?B i ç¢B ;B +ÁM H¢ ;b M;QÆBX
 hmv M|B p`v M?QM; K°i i v HB M bÌ / K†i MQM K`M +O *Ym h?B M "B MX
 æB ç M M?" *Ym h?B M "B M- # M;QìB KÈB /WM; #QÈ+X
 *Ym h?B M #B M K°i # M K†i #` h?B i æ² bÌ M„M çÄ H MX
 æQìM; S?QM; M?bM i?'v +?¶ î +O *Ym h?B M "B M +MM; +?¶ KbM? F?¬M; t - #'i
 h`QM; M?" F?¬M; +| M?B m ;? /U - # M;QìB F?Q M? +?•M M;²B i` M ç'i- /M b Q K
 +?mv M M`vX
 a m F?B ç|M; +Y *Ym h?B M "B M M|B M; v p`Q çB K +?QM?X
 @ h ç M i`QÈ+ +€+ M;QÆB bÈK K'v M;`v- ?ÆM M[*Ym ;B p®M H`i? HU+ +O æ
 `ä ?ÆM bQ pÈB +€+ M;QÆBX
 æQìM; S?QM; +MM; h?B i æ² M;²B M;?B K- +kM; Km®M #B i K°i +?9i p « GQM; "
 @ G` M?Q i? M`v- K¶B M,K b) +| F?¬M; Q i M;QìB ç M « GQM; "ªQ- M?QM; M;QìB M
 ?ÆM M[i'i +ª ç m /QÈB ? B KQÆB im´B- H` >mv M ;B B + Q i?O- i M;?o +?mv M
 æQìM; S?QM; +MM; h?B i æ² ;"i ç-mX
 @ L?QM; +€+ M;QÆB +ÁM F?¬M; #B i- M?QM; M;QìB M`v +?B H`K ? B ç¢B çQ`M
 +mM;- #¼M ?¼M ;QìB ç¬M; i? K¢M?- H¢B HÈM H M î æ¢B hmv i +mM; [m2M b€i H
 F?€+ i?U+ HU+ + Q ?ÆM K°i +?9iX J` K°i çQ`M i? F?€+ H` ;B®M; +?9M; i - M?Q
 M;mv M M?•M ?°B iK ç M « GQM; "ªQX JK+ çQ+? ç m H` Km®M i`î M M K¢M? K)- K
 H M i?B i? +O M;QìB F?€+ K` çBX
 @ L|B +€+? F?€+X > B çQ`M i? Hm¬M i` M? ç'm F?¬M; M;WM;\
 æQìM; S?QM; Kî KB M; ?ÄBX
 @ æ9M; p`vX
 *Ym h?B M #B M ;"i ç-mX

@ >"M; M,K M m çQ"Mi? +O +?9M; i iB M p"Q KQìB M; QìB- i?b +?d +| ? B M; Qì
ç iY +O æ¢B hmv i +mM; +?QM? H" M,K M; QìB #îB pb #¼M ?„M H" K°i çQ"Mi? ç
M?B m M; mv M M?•M F?¬M; +€+? M"Q çQ"MF i çQÊ+- i`îi?"M? ç°+ ?"M? ?B T- `"
+mM; ?½K ?¢BX :†T +?mv M ?¬K M v- i M; ?o æQìM; ?mvM? bQ pÈB #'i Fb B +ÁM
K†i pÈB K°i çQ"Mi? +| # Q M?B m €T HU+X

Zm^a i?"i i?2Q M?Q HìB *Ym h?B M #B M- ?¬K M v M?QM; ç iY +O æ¢B hmv i +n
M m F?¬M; T?^aB h?B i æ² +MM; ?„M çSM; ` - i?b p¬ Hm" M M?Q i? M"Q KbM? +kM

@ *?ì +?9iX

h?B i æ² +„i çSi HìB +O *Ym h?B M #B M MìBX

@ h M?È [m€B M?•M ç°+ M?½M iWM; MìB [m - î ç•v B +kM; H" ç`+? M?•M +O M;
i? \

@ M; QÆB F?¬M; M; ?2 H-K ç•mX æ9M; H" K¶B M; QìB ç m +| i? i`îi?"M? ç`+? M
M; ?B K K" M; QÆB çKM; T?^aB çQ" M ç°B +O KbM? i?b M; QÆB F?¬M; i? F?¬M; ;B
M?•M +O M; QÆBX L?QM; M m +MM; p +?¢K pÈB ç°B +O æ¢B hmv i +mM; i?b ?„

@ h ?B m `²B- ;B®M; M?Q ?¬K M v +€+ M; QÆB ;B9Ti - +€+ M; QÆB +QB i H" #^M
F?€+ +€+ M; QÆB H" ç`+? M?•M +O i i?b +?9M; i F?¬M; i? MQÆM; i vX

æQìM; S?QM; ;"i ç-mX

*Ym h?B M "B M MìBX

@ æ9M; H" M?Q i? X

h?B i æ² #om K¬B F?BM? i?QìM; MìBX

@ æ¢B ;B +?€M ;?ûi +€B HQ¢B çQ" M ç°B M?Q p"vX

*Ym h?B M #B M +QìB •K ?B KX

@ "'i F M; QÆB i?Q+? ? v F?¬M; - i?W M?"M ? v F?¬M; - M; QÆB H" i?"M? pB M +
hmv i +mM; - #îB pb M; QÆB F?¬M; ç®B T?ì pÈB #¼M ?„M- #¼M ?„M +kM; b) M; ?o

*Ym h?B M #B M +?„T i v M|BX
 @ æB m M"v H" i'i M?B MX
 æQÌM; S?QM; ;"i ç-mX
 @ h i?"i ?@B ?"M F?B M;?2 i?'v K'v i?S M"vX
 h?B i æ² #om K-B- p Kti F?¬M; pmBX
 *?QM? bU +kM; M|B tQM; `²B- # M;QÌB ?"M ?mv M K°i H9+ `²B iU ç°M; iªM ` X
 h` M çQÌM; i`Î p T?ÁM;- ?„M çKM; T?ªB F?¬M; Qi M;QÌB +O æ¢B hmv i +mM;- `i
 M"v #ÎB pb #¼M ?„M M?bM æQÌM; S?QM; pÈB €M? K„i +Wm ?"MX
 æQÌM; S?QM; [m v Kti H"K M;Æ- ?B M i¢B #¼M ?¼ +?d +| i? /MM; €M? K„i i`WM
 M;QÌB /€K /MM; i?O çQ¢M t'm t ç®B pÈB KbM? i?b i M pW KÈB +? i +?QM? H" F
 æQÌM; S?QM; /€K F?ŠM; ç`M?- M m pW `²B KbM? i?Ä ?B T pÈB E?¬M; .Q >"M i?
 T?€i bBM? M[- M;QÌB i®i #` H'M €i- M;U i®i #` M;QÌB +QÌB- ç| H" +?•M Hw i?U+
 a m F?B /MM; [m #[,M i`QM; T?ÁM;- æQÌM; S?QM; F?¬M; çB ` M;Q"BM [K" ç2
 çÈB Î i`QM; T?ÁM; im Hmv M o¬ h?QÌM; [mv i- iW b m F?B i•M +?S+ >mv M ;B B
 iB M æQÌM; S?QM; im Hmv M iB T- M?QM; F i [mª H"K +?Q æQÌM; S?QM; pmB KW
 Í #ì #B M i'M +?S+- H"K +?Q æQÌM; S?QM; +| i? +ªK ;B€+ K°i +?9i ç M +€+ HQ¢B
 #'i ç²M;- p®M æQÌM; S?QM; +ÁM iQÌM; M,M; HU+ M"v F?¬M; +| +?¶ i®i ;b ç®B p
 Hmv M- +?¶ i®i ?B M ` i?"i [m€ HÈMX
 *ªK ;B€+ +| i? i"Mi v +-K H'v M?QM; M,M; HQÊM; M"v p"vX L?bM [m„ iQ+? /B ç°M
 `i M?B m- Qi M?'i ?B M i¢B æQÌM; S?QM; im Hmv M i?b / /¬M; ?ÆM F?¬M; Qi bQ
 Zm€ F?S i`QM; H9+ im Hmv M- æQÌM; S?QM; +?d #ÎB pb +-M K" im Hmv M- +?d +
 i?Q bQÊM; F?B +QÆM; F?Q p"m +?mv M i`QM; FBM? K¢+?X J" ?B M i¢B ?„M +| i
 HQÊM; iW M;¼ B ;BÈB iB M p"Q # M i`QM; i?•Mi? +O KbM?- ?ÆM M[F?B p"m +
 +?9i +QÆM; F?Q H„M; ç¼M; Î i`QM; ç M çB M i`Î i?"M? K°i #° T?"M +O #ªM i?•M
 h`QÈ+ FB æQÌM; S?QM; im Hmv M +?d #B i F i [mª- K" ?B M i¢B +ÁM #B i +ª [m€
 +| iU i?•M KbM? KÈB +| i? i`ªB M;?B K çQÈ+- +,M #ªM F?¬M; i? /B M iª #ªM; M;¬
 M?B M F?¬M; QiX
 >m®M; ?² æQÌM; S?QM; ç M; K†+ "i S?¬B ;B€T- M;mv M #ªM +| i? ;B9T M;QÌB im
 F iW ç| æQÌM; S?QM; +ªK i?'v M,M; HQÊM; tmM; [m M? +?2M M? m iB M p"Q iW
 K¢+?X L,M; HQÊM; i`M p"Q +kM; ;B€M iB T F?ÎB ç°M; o¬ h?QÌM; [mv i-?B M i¢
 M? M? ?ÆM K°i +?9i bQ pÈB /o p½M;X
 *| i? M|B - i®+ ç° im Hmv M ?B M i¢B +O æQÌM; S?QM; M? M? ?ÆM M;QÌB F?€-
 H-M ` M Hmv M i?•M i? iB T M?"M M,M; HQÊM; H"K +?Q M;QÌB F?€+ F?¬M; +€+
 i? +QÌM; ç¢B- +| i? /mM; M¢T M,M; HQÊM; +`M; HÈM- #•v ;Bì M?m +-m M,M; HQ
 M;Q¢B ;BÈB poM? pB M F?¬M; +-M /WM; H¢B- i`W F?B /mM; HQÊM; i`QM; i?•M i?
 p¬ +MM; F?| F?,MX
 .-M /-M æQÌM; S?QM; ?Q"Mi Q"m +?bK ç„K i`QM; im Hmv M- +ªK i?K çQÈ+ K¶B iB
 i? - M' B H M #B M ?| M?Q i? M"QX
 h?ÌB çB K F?B ?„M KÎ K„i ` H-M M[- +?d +ªK i?'v +ª M;QÌB i?Q bQÊM;- i•K iB M?
 i®i ?ÆM- +ªM? ;BÈB K†+ /M F?¬M; i,M; H M # Q M?B m M?QM; M,M; HQÊM; M?"M
 H-M bQ pÈB /o p½M;X
 @ ç½ # Q H•m `²B\
 æQÌM; S?QM; çSM; /"v i?Q ;B½M ;•M +®i- +ªK i?'v #KM; ?ÆB ç|BX
 @ > B M;`v `²BX

GBM? E?B T L? M KÎ KB M; M|BX

@ S?QM; + + - #•v ;BÌ M;QÆB +| i? +^aK M?"M çQÊ+ HBM? F?Q Î M;QϕB ;BÈB b C
h?¬M; [m [m M b€i GBM? E?B T L? M F i Hm"M- #ÎB pb H-M M"v æQÌM; S?QM; im
'i ç²M; - /o p½M; F?B ?„M im Hmv M +?d +?9 i`¼M; ibM? ?m®M; # M i`QM; +Æ i?
` 'i HÈM ç M M;QϕB ;BÈBX

@ VX

æQÌM; S?QM; ;"i ç-m M|BX

@ G-M i`QÈ+ Î #Ì #B M i +| i? KÆ ?<sup>2</sup> +<sup>a</sup>K SM; çQÊ+ `²B- M?QM; +^aK i?'v F?¬M; +
pÈB M;QÆBX

@ B M|B F?¬M; +| +?¶ /MM; \

GBM? E?B T L? M ?"M F?¬M; i? ;ä p"Q ç-m æQÌM; S?QM; K°i +€B- M; QìB im Hmv
p"M /KM; `B M; K°i HQϕB M,M; HQÊM; - M m F?¬M; +?d F?B çϕi iÈB i?B M ;B B K
SM; i?B M ç` HBM? F?Q H"¬M; i`ÌB + 'T +?Q K°i K°i +€B M,M; HU+X

h?Q /K M?Q Jϕ+ GQm h¬- +QÆM; i•K +O M" M; H" h?QÌM; h? M? æ^M; - M?Q p"v
J°+ ? HBM? F?Q- M" M; +,M #^aM F?¬M; i? +^aK SM; çQÊ+ M?QM; i?S F?€+X

æQÌM; S?QM; +QìB M;QÊM; M;MM;X

@ h F?¬M; T?^aB H" F?¬M; +| FBM? M;?B K p T?QÆM; /B M M"v QX L?QM; K" ?B
M,M; HQÊM; +| +?¶ i®i ` 'i HÈM- #•v ;BÌ M,M; HQÊM; ç½ iBM? i?m-M ` 'i M?B mX

@ æ•v +?d H" K°i i`Ê ;B9T ` 'i M?Ä K" i?¬BX

GBM? E?B T L? M M|B H"K +?Q æQÌM; S?QM; ` 'i ?B m FbX

@ *ÁM i`Ê ;B9T M[b Q\

@ *?m~M #` +€B ;b\

æQÌM; S?QM; M;?B M;ì ?ÄBX

@ *ÁM M?È i Hmv M +? ? B F?Ä M;QM; +QÆM; ç M +?Q J M? J M? b Q\

GBM? E?B T L? M KÎ KB M; ?ÄBX

@ .o M?B M H" M?È- M?QM; F?¬M; T?^aB M;QM; +QÆM; ç M F?¬M; +| i€+ /KM; pÈ
æQÌM; T?QM; pW M|B tQM; - ;B¼M; M|B +kM; #B M ç´BX

@ æ9M; `²B- H9+ ç| +€+ M;QÆB +ÁM M|B iÈB- GBM? HmM; #B M +QÆM; ç M- +?Š

@ æ9M; H" +€B M"vX

GBM? E?B T L? M ç€TX

@ h€+ /KM; HÈM M?'i +O GBM? HmM; #B M +QÆM; ç M +?QM? H" ç +?Q i?m°+
K°i i?m°+ iQM? F?€+ M[X

L?[M; i?S M"v H9+ i`QÈ+ æQÌM; S?QM; ç½ M;?2 GBM? E?B T L? M +MM; hB m i?
M?È iÈB- H"K +?Q i`QM; HÁM; ?„M +m²M; #B MX

h?"i bU- ?„M ç†+ #B i?•K K° M?QM; M;QìB +| i? bY /KM; +QÆM; i•K M,M; HQÊM;
p¬ Hm"M H" LB i #~M +?B ?Ä +O h-M iS MQÆM; ? v +€+? F?¬M; FbM? F?Q +O
+O h?B i æ²- +| +QÆM; i•K M,M; HQÊM; HU+ +?B M ç'm ç i?,M; ` 'i M?B mX

L?QM; +QÆM; i•K M,M; HQÊM; +O KbM? +?d +| i€+ /KM; F?„+ +? •K ?²M- M;Q" B
;b +^a- çB m M"v H"K +?Q æQÌM; S?QM; +| +?9 i iB + ?"M- K" ?B M iϕB +| +Æ ?°B +
+?QM? H" GBM? HmM; #B M +QÆM; ç MX

GQϕB ϕ M /QÊ+ M"v +kM; H"K +?Q ? B ϕϕB a€i i? -M M; 'T M; ?û F? -M; i? -B- H9+
 +| i? Hmv M +? ? v F? -M; - M?QM; #` GBM? E?B T L? M ?² H°M; HB M [m M Hm-
 @ hϕB b Q +?d F?B +ªK SM; ϕQÊ+ HBM? F?Q KÈB +| i? T?K+ /KM; GBM? HmM; #
 æQÌM; S?QM; KÎ KB M; ?ÄBX
 @ #ÎB pb F?B /MM; HQϕB ϕ M /QÊ+ M"v- b) bBM? ` +QÆM; i•K K" #ªM i?•M M; Q
 F? -M; +ªK SM; ϕQÊ+ ϕ²M; +?9+ iQM? HBM? F?Q- +?Q /M ,M p"Q- M,M; HU+ +kM;
 +| i? +ªK SM; i?b #`i ϕ²M; - M; QÆB +| i? +ªK SM; /o M?B M H" +| i? ?B m +€+? b
 GBM? E?B T L? M ;BªB i?Q+?X
 @ S?QM; + + M; QÆB +| Km®M i ;B9T M; QÆB Hmv M +? F? -M; \
 @ Jm®M /o M?B M H" Km®MX
 æQÌM; S?QM; ;"i ϕ-m M?Q; ;"K' i?| + - ? B K„i #„M ` [m M; K M; X
 @ >B M iϕB +| i? Hmv M +? b Q\ L?QM; M; QÆB +| i?•M i? ϕ /MM; b Q\
 >B M iϕB GBM? E?B T L? M +?d H" K°i Hm²M; iBM? ?²M Fw bBM? i` M "i S? -B ;B
 +O KbM? - pW F? -M; +| E?B m h?B M G M; # M +ϕM?X
 @ h +| i? /MM; i?•M i? +O M; QÆB- +?d + -M M; QÆB #m -M; ` [mv M +?d ϕϕQ i
 M?"M M; QÆB H"K +?O M?•M M M i?2Q +€+? M"Q ϕ| +?9M; i H" +°M; bBM? i? X
 GBM? E?B T L? M M; ?o i`QM; +?®+ H€i M|BX
 @ L?QM; K" ?B M iϕB F? -M; ϕO i" B HB mX
 @ h?B m i" B HB m ;b\
 @ h" B HB m Hmv M +? M; QM; +QÆM; ϕ M pÈB GBM? HmM; #B M +QÆM; ϕ M T? -M
 i" B HB m ϕ m +| i`QM; F? -M; ;B M i? -M Fb FB +O M; QÆB- M?QM; pšM i?B m ?K
 M"v +kM; F? -M; / ibKX
 GBM? E?B T L? M /WM; K°i +?9i `²B M|BX
 @ L?QM; K" i`QÈ+ ? i M|B +?Q M; QÆB #B i i M +O # HQϕB i" B HB m ϕ t2K M; "v
 +?9iX " HQϕB i?2Q i?S iU H" s" i`B M ϕ^M; - M; k HB m +,M- h9v M; Q i?ªQX s" i`B
 `„M #` F? -i?Qϕi M?bM +| +?9i Hϕ- p T? -M h9v M; Q i?ªQ ϕ m Î i`QM; MQÊ+ - [m M
 ϕ`M? TªB +| M,K F?9+ /MM; ϕ Hmv M /QÊ+ - HQϕB M"v K'v i?"T MB M b) bBM? `
 /MM; ϕQÊ+X
 æQÌM; S?QM; H†M; v M ;?B M?Èi M +€+ HQϕB /QÊ+ HB m- i?2Q ?B m #B i +O ?
 M|B- F? -M; TªB ?„M i?B m ?B m #B i K" H" #`i ϕ²M; i? ;BÈB- i? ;BÈB +O ?„M i
 M"v M M F? -M; i?'v ;?B HϕB i`QM; ϕB M i`+?X
 @ h M?È FoX
 æQÌM; S?QM; ;"i ϕ-mX
 @ L m M?Q +| i? ibK ϕQÊ+ # HQϕB i" B HB m i b) ;B9T M; QÆB Hmv M +? GBM
 M?QM; pB M M°B ϕ M M; QÆB +kM; H'v ` `²B- M m M?Q F? -M; /MM; i?b H½M; T?
 L°B ϕ M i` M i v æQÌM; S?QM; H-M i`QÈ+ #` GBM? E?B T L? M /MM; K'i K°i pB M
 HϕB #®M F?Ä ϕdM? + 'T M°B ϕ M- p" K'v pB M + 'T b€m +MM; + 'T M,KX
 L m /MM; +?Q KbM? /o M?B M F? -M; /MM; K'v pB M + 'T M,K K" ϕ M H9+ ϕ| i`U+ i
 + 'T FB X E? -M; #B i b m F?B /MM; GBM? HmM; #B M +QÆM; ϕ M b) H"K +?Q i?U
 M"QX
 M; ?o ϕ M ϕ•v æQÌM; S?QM; p°B p½ ` M; Q" B F? -M; [mªM #KM; +| ϕ| B ? v F? -M; X
 >„M Km®M ϕ M /QÊ+ T?ÁM; +O « GQM; "ªQ t2K +| # HQϕB M"v ? v F? -M; X

J'v M;v iÈB ç•v æQÌM; S?QM; +?d` +Y K°i H-M- K†+ /M +¬ #û H-M i`QÈ+ ç½ M
M?QM; çB iÈB çB HmB ?„M +kM; Hç+ çQÌM; - #'i ç„+ /o ?„M HçB T?ªB ibK ?„+ v M?

.QÈ+ T?ÁM; +O « GQM; "ªQ HÈM ?ÆM æQÌM; S?QM; iQÎM; iQÊM; - p®M ?„M M; ?o
[m M? ç•v F?¬M; +| M; QÌB i?b i`QM; /QÈ+ T?ÁM; F?¬M; +| M?B m i?m®+ H„K M?
KÈB #B i KbM? b B H-K +Ð M`QX

« GQM; "ªQ H` K°i +¶ i? HU+ F?¬M; M?Ä- Qi M?'i M| +QÌM; ççB ?ÆM bQ pÈB h?B
H² p¬ +MM; - M; QÌB +ÁM +?Q çB p`Q- çO HQçB ?¶M ?ÉT KMB i?m®+ +MM; ç½ ç`
i`QM; iO +kM; `U+ `Ð Km¬M K`m- +?„+ +?„M +| F?¬M; Qi /QÈ+ HB mX

æQÌM; S?QM; FQ+? ç°M; i`QM; HÁM; - •K i?-K +-m M; mv M # M i`QM; +| /QÈ+ H
K†i ç°i M?B M ?Q H M +| K°i H½Q ;B` €Q ç2M #ç+ ç-m çSM; +?„M i`QÈ+ K†i Kb
K°i +?9i`²B çQ i v` +QÌB M?bM æQÌM; S?QM; X

@ æ H`K ;b\

æQÌM; S?QM; M; ?B M; ì F?¬M; /SiX

@ Jm®M çB p`Q b Q\ h`QÈ+ ? i çQ i K°i i`, K HQÊM; X

H½Q M?•M ç-m #ç+ pW M|B tQM; i?b æQÌM; S?QM; t9+ ç°M; +?d Km®M pª p`Q K

@ h?-M FBM?X

æQÌM; S?QM; HB + M?bM ?„M `²B pÁM; [m #QÈ+ p`Q T?Q i`QM; X

æB` K°i #QÈ+- ç®B T?QÆM; HçB pW tm'i [m, M?"T i?-M +?„M i`QÈ+ K†i KbM?-
i v iQ` M; ,M +ªMX

æQÌM; S?QM; M?QÈM; K`v- F?¬M; M; ?o iÈB H½Q M`v i?Qç i M?bM t'm tQ- M?bM
M?QM; i?U+ HU+ +kM; F?¬M; i?'T- ç°i M?B M p¼i ç M i`QÈ+ K†i KbM?- i?•M T?€
H½M? i?b F?¬M; i? H`K çQÈ+- ?ÆM M[H9+ ?„M /B ç°M; +kM; F?¬M; +| +?9i +Q
T?'i; B®M; M?Q H`iMv w pW p†M +?†M HçB çQÌM; çB +O KbM?X

"ç+? >² H½Q M?•M +QÌB ;B M M|B,

@ "'i F€ M; QÌB M`Q Km®M p`Q /QÈ+ i?'i- i`QÈ+ iB M T?ªB #Ä` K°i i`, K HQÊM; H`
M; QçB H - M m H`F?¬M; +| M´B b® iB M M`v- p`v i?b tBM KÌB i`Î p çBX

æQÌM; S?QM; ?"M ç M M; ?B M`, M; M; ?B M HÊB- +ª ;B" M M|B,

@ E?¬M; T?ªB M|B Km /QÈ+ HB m +-M T?ªB i`ª iB M b Q\ G`K ;b çB çQÌM; +kM;`

@ LÆB M`v i H` H½Q ççB- [mv +O iU M?B M iMv i ç`M? çQç i- F?¬M; T?K+ b Q\ E

"ç+? >² H½Q M?•M pmM; i v H M- K°i +¶ HU+ ççQ KçM? K) i`U+ iB T?QÈM; K†i K
ç~v HMB p T?Q b m M`v K°i F?QªM; +€+?X

h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; K°i i`"M `mM bÊ- ?Qi b•m K°i ?ÆB- i?-K M; ?o ?ªQ ?€
K„i- i?•M Î /QÈB K€B ?B M M?" M; QÌB i - F?¬M; i? F?¬M; +9B ç-m- çQ i v H'v H
H'v` M; •M T?B m K°i i`, K HQÊM; - çB ç M T?Q i`QÈ+ çQ +?Q "ç+? >² H½Q M?•M

@ *-K H'v K` çB Km [m M i}D`Ðð Ð F?¬M; , MD` v

"M; H½Q ç-m M; ?B M; Ì F?-M; /Si

@ hB m iY i?9B M"v Km M?QM; /QÊ+ HB m M"v H"K ;b\ M?QM; M; QÌB F?€+ M?'i i`a ;B€ K°i +?9i- M?QM; ?„M +?•M K"v +kM; F?-M; i? K M?Qm H¢B K°i +?9i HB M [m€ F?-M; +| +?´ iB m t" B ? v b Q\ æ9M; -M?'i ç`M? H" T?€ ;B +?B iY `²BX

óS?€ ;B +?B iYô æQÌM; S?QM; ;BÌ T?9i M"v +kM; ?"M ç M M; ?B M`,M; M; ?B M H i?`i +ªK ;B€ + i?"i H" F?| +?`m- M?'i H" KbM? ç½ #B i K" pšM F?-M; i? i`€M? MÔ i?`i-i?"i iS+ +? ii?B m ;B i X

GBM? E?B T L? M Î# M i`QM; F?-M; M; WM; +QÌB F? M? F?€+?,

@ S?QM; + + - M; QÆB #Ä` K°i M; "M HQÊM; Km M?QM; i?S #Ä çB M"v- M m H" b) +QÌB +? i M; QÆBX

@ >W ?W- bÈK Km°M ;b i +kM; ç +?Q H½Q ç-m FB i`a H¢B +ª p®M HšM H½BX æQÌM; S?QM; •K i?-K M; ?oX

@ *€B s" h`B M æ^M; FB F?-M; + -M b Q\ L m [mª i?"i iW +?¶ +O ?„M Km - F?-M i`ÌB M"Q M[

@ Jm®M- /o M?B M Km®MX

æQÌM; S?QM; M|B

@ "i [m€ H½Q M?•M FB F?-M; / ;¢i ;šK- +?Q M M i`QÊ+ H"K i /¢B i?-M FBM? +

hW H9+ æQÌM; S?QM; #„i ç-m p"Q /QÊ+ i?'i- "M; .QÊ+ oQÆM; pšM çB i?2Q # M ?„M Km®M ç2K s" h`B M æ^M; MÔK p"Q F?-M; ;B M J` ©M? +kM; F?-M; +| +Æ ?°B MÆB ?¢ H¢+ +O K°i HQ¢B /QÊ+ HB m- +?d + -M M?šM M?`M K°i +?9i H" +| i? ç2

L;`v i?S ? B- æQÌM; S?QM; pW çB p"Q /QÊ+ i?'i- "M; H½Q ç-m F?-M; K°i +?9i M H'v K°i i`,K HQÊM; H° T?QX G-M M"v æQÌM; S?QM; K'i i€K i`,K HQÊM; - Km K°i H½Q ç-m iW ç-m iÈB +m®B +kM; pšM Î# M +¢M? ?„M- K¶B F?B æQÌM; S?QM; M ?„M ç m K M; i?2Q æQÌM; S?QM; çB ibKX

L;`v i?S # - F?B æQÌM; S?QM; iÈB- "M; H½Q ç-m FbK HÁM; F?-M; ç"m HB + K„i- iU ;B€ + çQ iÈB H° T?Q- ç½ HQÌB +MM; ?„M /•v /Q - i`U+ iB T F?Q€i i v M|B,

@ hU KbM? çB ibK- çWM; T?B M iQ€B H½Q M?•M ;B i M[X

æQÌM; S?QM; p Kti ç m F?´ M|B,

@ E?-M; +| M; "B +?d çB K- i H"K b Q #B i M?QM; /QÊ+ HB m FB Î ç` T?QÆM; M "M; .QÊ+ oQÆM; F?-M; M?`M çQÊ+ M|B,

@ h F?-M; MÊ M; QÆB +€B ;b- /U p"Q +€B ;b H-M M"Q +kM; Km®M i iÈB +?d çB K ç M M; -M M"v im´B ?€ / /`M; b Q\ M; QÆB ibK çQÊ+ i?b ibK- ibK F?-M; çQÊ+ +?c M?½M +?•m tQ v ç°M; - "M; H½Q ç-m M|B,

@ L m F?-M; M; QÆB +?Q i Qi iB M- i HB M ;B9T M; QÆB ibK

@ M; QÆB M^K KÆ5

æQÌM; S?QM; +?šM; i? K bQ çQ pÈB ?„MX

*€B H½Q ;B" #OM M"v tBM M"v H"K ;b +kM; Km®M H'v iB M- i´ iB M H½Q i imv i ç +€+ HQ¢B FB it€+X

"i [m€ G½Q M"v `®i +K+ +kM; #m-M; HÁM; +ªM? ;B€+ `²B- tQ v M; QÌB b M; +?¶ F K°i i`"M KWM; i?-KX

G-M M"v- æQÌM; S?QM; `i H" i?m" M HÊB ç2K s" h`B M æ^M; MûK p"Q i`QM; F?¬M
i v i`®M; i`ÆM çB` - ""M; H½Q ç-m F?¬M; F?ÄB M; ?B M; Ì,
@ M; QÆB ?¬K M v H"K b Q F?¬M; Km /QÊ+ HB m`\
@ hbK F?¬M; çQÊ+- HQÌB Km X
.M b Q ç² +kM; ç½ iÈB i v`²B- æQÌM; S?QM; +-M; b T?ªB t`B i? K M[+?Q T?Q i
KbM? K'v i?€M; M"v-iB m t`B M?B m i?S ç½ F?¬M; +ÁM # Q M?B m`²B- M M iQM
K°i +?9i i`€M? M; "v b m +~M /MM; iÈB H¢B F?¬M; +!X
""M; .QÊ+ oQÆM; M?bM æQÌM; S?QM; iW i` M tm®M; /QÊB- KÎ KB M; M|B,
@ h M; ?o ? B M; "v`²B- ?B M i¢B`®i +K+ +kM; ?B m çQÊ+ M; QÆB`®i +m°+ Km®
@ H½Q ç-m M; QÆB ?B m +€B ; b\
æQÌM; S?QM; [m v ç-m M?bM ?„MX
@ h?"i` i?b M; QÆB Km®M iÈB #€B i H"K i?-v- ?¼+ i" T Hmv M /QÊ+- +! ç9M; ? v
""M; .QÊ+ oQÆM; ; B¼M; ç„+ w M|BX
æQÌM; S?QM; M; ¢+ M?B M- M?QM; M; v b m ç! +QÌB F?´; "i ç-m M|B,
@ æ9M; ç9M; - H½Q M?•M ; B M; "B im M?½M M?Q çm®+- M?bM M?"M i?"i ç9M; -
+?9i i?O çQ¢M HW ; ¢i M; "BX
""M; .QÊ+ oQÆM; M?'i i?ÌB ç„+ w çSM; H M,
@ æ9M; i? - M; QÌB ; B" H½Q Hmv M- i M m M; v +ª çB K M"v +kM; M?bM F?¬M; `
i?•M FBM? M; ?B K b®M; iÈB #•v ; BÌ b Q\ ""i [m€ h F?mv M M; QÆB ? v iW #Ä w ç
M; QÆB H"K ç² ç X hB m ; B ?Ä M; QÆB H" M; QÌB +?mv M ; •v +?mv M T?B M M?
b m M"v +ÁM F?¬M; `€M; H i +€B i?•M ; B" M"v ; „M; bS+ +?MB çQi +?Q M; QÆB b Q
H½Q M"v M; ?o i?"i ç9M; H" çO t - æQÌM; S?QM; H-M i`QÈ+ +MM; ç iY æ¢B hmv
iB M; t'm +S i?2Q ?„M K½BX
@ L m iB M #®B M|B M?Q p"v- i ç•v F?¬M; i? KÎ KB M; `²B- ?ÆM M[- +QÆM; i
/QÌM; M?Q F?¬M; i?Q+? ?ÉT ç Hmv M /QÊ+- K'v M; "v [m H'v çQÊ+ /QÊ+ HB m iC
æQÌM; S?QM; i?m" M KB M; M|BX
@ •M- +QB M?Q M; QÆB +! +?9i iU #B i`ä #ªM i?•M KbM?X
""M; .QÊ+ oQÆM; ; "i ç-m X
@ >ÆM M[- M; QÆB b€i F?Q [m€ M†M; - HÁM; ?€Q i?„M; [m€ K¢M? K)- Hmv M /QÊ
+?Q M M M; QÆB +kM; F?¬M; i?Q+? ?ÉT Hmv M /QÊ+X a m M"v +kM; çWM; +! H"K
+-M /QÊ+ p"i ; b i?b +S iÈB ibK i - i b) ; B9T M; QÆB Hmv M +? - #'i [m€ i +kM; H
@ o"v tBM i¢ÆM iB M #®B i`QÊ+ p"v X
@ h¢ÆM +€B`„K- i +kM; F?¬M; +MM; M; QÆB M|B ibM? +ªK- +! iB M H" i` M ? iX
hW i`QM; /QÊ+ T?ÁM; çB` M; Q" B- æQÌM; S?QM; +?d +ªK i?'v +ªM; QÌB M?B i?i
ç² M?Q p"v ?„M H" H-M ç-m iB M H"K` - [mªM?B M +! +ªK ; B€+ F?€+ M; QÌB- +ÁM
""i [m€ +kM; H" ""M; .QÊ+ oQÆM; [m€ i? K i`B- M m H" ?„M +! i? ç2K s" h`B M æ
#bM? i?QÌM; #€M +?Q æQÌM; S?QM; K" M|B - æQÌM; S?QM; +ÁM +-M T?ªB /MM; i
GQ¢B /QÊ+ HB m M"v +?Q /M H" Î # M M; Q" B- ; B€iB M +! i? b) F?¬M; i?'TX æQ
iB M- +?„+ +?„M b) F?¬M; H¶ p®MX
J°i çQÌM; i`Î H¢B +?¶ Î +O KbM?- b m F?B ç!M; FQM +Y æQÌM; S?QM; ?„M; ?€B
h`B M æ^M; iW i`QM; F?¬M; ; B M J`©M? H'v` M; Q" B +-K i` M i v M?bM M; „KX

h?"i+MM; pÈB t€+ `„M +? i F?¬ p¬ +MM; ;B®M; M? m- ç†i î +?†T KkB M;YB- +ÁM
"i [m€ æQÌM; S?QM; F?¬M; /€K iU KbM? i?Y K°i +?9i /QÊ+ iQM?- HQ¢B M"v +†
+?9i +kM; +† ç°+X

@ L? ç-m- ? B +•v çO Hmv M K'v H-M\

æQÌM; S?QM; KÎ KB M; ?ÄBX

@ *† i? Hmv M +? #®M H-M- K†B K°i H-M Hmv M +? +?d + -M MY +•v H" çO `²B
ibK çQÊ+ K°i HQ¢B /QÊ+ HB mX

@ h +kM; p"v F?¬M; M;?o iÈBX

æQÌM; S?QM; KWM; `Ð KB M; +kM; F?¬M; F?ûT H¢B çQÊ+ - +† i? Hmv M +? #®M
KbM? +† #®M F?Ä çdM? + 'T M°B ç M +kM; +† i? Hmv M +? `²B- #'i [m€ #•v ;BÌ +
HB m- L; k GB m *, M > Q +MM; h9v L; Q h?ªQX

æ M; ç„+ w- GBM? E?B T L? M H¢B ç°i M?B M KÎ KB M; M†B,

@ E?¬M; tQM; S?QM; + + - H½Q M?•M /QÌM; M?Q çm'Bi?2Q iÈBX

@ ?ª\

æQÌM; S?QM; M;?2 p"v bYM; b®i- b m K°i F?„+ - ç½ M;?2 iB M; ""M; .QÊ+ oQÆM
iQ,

@ æQÌM; J¬M- iB m iY i?9B M;QÆB +? i î ç•m ?ª\ .€K +ª ; M HW ;¢i H½Q M?•M ;

æQÌM; S?QM; p°B p" M; ç2K s" h`B M æ^M; MûK p"Q F?¬M; ;B M J` ©M?- +? m K"
+?mv M M"v K†+ /M i?¬M F?¬M; #B i [m, F?¬M; ? v- M?QM; `®i +m°+ +kM; H°`
F?¬M; TªB H" ?¼ - H" ?¼ i?b i`€M? F?¬M; F?ÄB-p"v i?b ç†M iB Ti?¬B-æQÌM; S
`X

æQ K„i M?bM` - +?d i?'v ""M; .QÊ+ oQÆM; iW T?Q /QÊ+ i?'i ç M; ?QÈM; # M M
; "Q iQ M†B,

@ hS+ +? i H½Q T?m- i?"i H" iS+ +? i H½Q T?m K" 5

G9+ M"v- ""M; .QÊ+ oQÆM; +kM; T?€i ?B M` i?•MªM? æQÌM; S?QM;- i?•M +?Ê
i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM;- ;B" M /[M†B,

@ hB m iY i?9B- +m®B +MM; +kM; ibK çQÊ+ M;QÆBX

æQÌM; S?QM; pì p`i M†B,

@ h? M"v H" i? M"Q\

""M; H½Q ç-m +ª ;B" M M†B,

@ hB m iY M;QÆB +ÁM +MM; i ;Bª M;•v ;Bª /¢B- i ?ÄB M;QÆB- p"v ? B +•v s" h`
ç•m K'i `²B\

a m F?B æQÌM; S?QM; pW çB- ?„M HB M çB p"Q i?,K /Á /QÊ+ i?'i K°i +?9i- F i [
M?QM; p"i F?€+ ç m +ÁM çO +?d /mv +† s" i`B M æ^M; H" F?¬M; i?'v- K'v M; "v M v
H" æQÌM; S?QM;- s" h`B M æ^M; b) F?¬M; iU KbM? #Á çB K'i- F?¬M; TªB H" æQÌM; S

""M; .QÊ+ oQÆM; M;?o Km®M pÐ ç-m +kM; F?¬M; i?¬M;- æQÌM; S?QM; `®i +m°
i`°K çQÊ+ /QÊ+ HB m M"v- #ÎB pb v T?K+ i` M M;QÌB ?„M `i çÆM #¢+ - F?¬M; i? ;
` F?ÄB T?ÁM; ç m TªB +~M i?"M t2K tûi K°i T?2MX

L?QM; /M p"v- F?¬M; #B i iB m iY M"v ç½ /MM; i?O çQ¢M ;b ç i`°KX

L;?2 +?'i p'M +O ""M; .QÊ+ oQÆM;- æQÌM; S?QM; pšM ;Bª pì M;•v M;®+ M?Q +k,

@ ""M; H½Q +† w ;b\ *?ŠM; H) F?¬M; i?'v t" i`B M ç^M; \

"M; .QÊ+ oQÆM; +QÌB HϕM? M?bM æQÌM; S?QM; M|B,

@ :B^a #°- M; QÆB +ÁM ;B^a #° ?^aX

a„+ K†i æQÌM; S?QM; i`-K tm®M; - FB m /B M i`Á M`v ?„M i`^aB [m F?¬M; Qi H-M
#` ç®B T?QÆM; ?ÄB M?Q p`v- ?„M K`iB T iK+ ;B<sup>a</sup> #° M;•v M;®+- i?b b) #` ;B'm ç-

@ "M; H½Q- M;?2 HÌB w iS M`v +O M;QÆB- ?bM? M?Q H`F?¬M; i?'v s`i`B M ç^
çB`²B b Q\

"M; .QÊ+ oQÆM; ;"i ç-m M|B,

@ æ9M; -HÌB M`v F?¬M; T?<sup>a</sup>B H`?Q`B M;?B- H½Q T?m F?ŠM; ç`M? M;QÆB H`iB
+?ϕv iÈB-+?ϕv HmB i?b` H` ç½ bÈK +| i•K ç` t'm t - i?"i m'M; +¬M; H½Q T?m ç®

k8dX *?QÆM; k8e , h`mv L½ E h`°KX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;B^a, Jϕ+ J†+

*?QÆM; k8e , h`mv M½ F i`°KX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

@ "M; H½Q- #„i F i?¬M; /•K T?^aB +| ç¬B- #„i i`°K T?^aB +| i M; +?SM; - H½Q M|B M
;b F?¬M; \ æQÌM; J¬M i K†+ /M +?d H`>mv M;B B- M?QM; i? /B M i +kM; +¬M
K†i K¼B M;QÆB M?Q i? M`vXHB m b m M`v i +ÁM /€K ç†i +?•M iÈB MÆB M`v F?

æQÌM; S?QM; HϕM? HMM; M|B,

@ *ÁM M[- #^aM i?•M i pšM K°i KU+ tQM; i¬M M;QÌB ? B iB M; "M; H½Q- H½Q i?
b Q\ " M M;Q`B +?d +¬M KQÌB HQÊM; +| i? Km çQÊ+ /QÊ+ HB m- î +?¶ M`v Hϕ
ç•v H`+€+? "M; H½Q ç®B tY pÈB K¼B M;QÌB b Q\

a„+ K†i "M; .QÊ+ oQÆM; F?¬M; +?9i #B M ?| ,

@ .QÊ+ HB m î « GQM; "^aQ M`v ;B€iB M M?Q i? - F?¬M; B ûT M;QÆB Km X M;Q
i`€+? i \

@ >^aQ- +?mv M M`v i`QÈ+ ? i +?Q ç + "T iÈB- tBM ?ÄB "M; H½Q K°i iB M; - H½Q
i`B M ç^M; - +?SM; +È ç•m\ H½Q i" M K„i i?'v b Q\ > v H`M;?2 M;QÌB F?€+ M|B\

æQÌM; S?QM; +?'i p'MX

@ H½Q T?m F?¬M; M?bM i?'v- +kM; F?¬M; M;?2 M;QÌB i M|B- M?QM; i t€+ ç`M? s
M;QÆBX

"M; .QÊ+ oQÆM; +?„+ +?„M M|B,

>¬K M v æQÌM; S?QM; iW i`QM; T?ÁM; /QÊ+ çB` X M; v b m ç| H½Q T?€i ?B M F?
p°B çB i?2Q b mX +?Q M M t€+ ç`M? M?'i ç`M? /QÊ+ HB m pšM i` M M;QÌB ?„MX

@ hB m iY- i`€M? +?Q M;QÆB M|B H`pm Q M ;B€ ?¼ - i?b +?Q H½Q T?m HK+ bQ
b) b€M; iÄX

"M; .QÊ+ oQÆM; Kî KB M; M|BX

@ .U p`Q +€B ;b ?^a\

a„+ K†i æQÌM; S?QM; ?ÆB bÊ K°i +?9iX

""M; .QÊ+ oQÆM; [m M b€i i?–M b„+ +O æQÌM; S?QM; - i`QM; HÁM; ç„+ wX >„M ?MM; ?´- ;?û b€i p`Q æQÌM; S?QM; - M?Ä ;B¼M; M|B,

@ hB m iY- çWM; M|B H½Q T?m F?B / M;QÆB- M m M;QÆB M|B +?Q i #B i s` i`B b) T?•M +?Q M;QÆB K°i +•v- ? B i M?Q M? m- /M b Q i?m®+ Î i`QM; « GQM; "ªQ M`Q ?Y\

æQÌM; S?QM; i?ªM M?B M M|B,

@ h i?"i F?–M; #B i p"i FB +| i€+ /KM; ;b K` X

""M; .QÊ+ oQÆM; Q€M ?"M i`WM; K„i M?bM æQÌM; S?QM; K°i +€B,

@ hB m iY i?9B- `QÊm KÌB F?–M; m®M; i?Q+? m®M; `QÊm T?ç i- i?"i Km®M ç H½ +ÁM K†i KkB M`Q M[ X +ÁM +| i? b) #` #ªQ +?O ççB M?•M i`€+? T?ç iX Í « GQM; " i? HÈM +| i? M?Ä iMv p`Q #ªQ +?O

æQÌM; S?QM; F?) +QÌB M|B,

@ ""M; H½Q ç½ t€+ ç`M?- b Q F?–M; ibK FB K çBX

L?[M; HÌB M`v pW M|B ` X ""M; .QÊ+ oQÆM; M?'i i?ÌB M;?B ?Q†+- M m # M i`QM iY M`v /€K HÈM KB M; M?Q i? \ L;?o HçB- ? v ?„M +®` p i`M ioM? ç +?2 ;B'm\

@ H½Q T?m HK+ bQ€i +?Q M;QÆB t2K5 æÊB F?B ibK çQÊ+ i M; p"i `²B- /M M;QÆ F?–M; M?•M M?QÊM;X

""M; .QÊ+ oQÆM; M|B +SM;X

@ GK+ bQ€i- i`i M?B M +| i? X L?QM; M m HK+ bQ€i- M?B m M;QÆB çSM; t2K M?Q M M i? v i H`K b€M; iÄ M¶B Q M F?m`i M`v\

æQÌM; S?QM; +?d p`Q M?|K M;QÌB p•v [m M? KÎ KB M; M|BX

> B M;QÌB Î ç•v ;•v ` ç°M; ioM? bÈK ç½ ?'T /šM M?B m M;QÌBX ;BÌ T?9i M`v ?¼ ç ? v ç +QB- ççB ç b® F?–M; #B i ç½ +| +?mv M ;b tªv ` - M?QM; F?–M; b Q Î MÆB i`Á ? v ç +QB H` i®i H„K `²BX

*Ym h?B M #B M +MM; h?B i æ² +MM; Î ç| - ? B M;QÌB M`v K'v M;`v M v +MM; M? iB M F?–M; QiX

@ M;QÆB +QB- +| T?ªB H` æQÌM; J–M ;•v +?mv M i`QÊ+ F?–M; - i`QÊ+ i?b ;B i K° M€Q p– +MM;X M v HçB ;•v i°B pÈB H½Q ;B ?Ä M`v- H½Q M`v H` B- HçB +MM; i? /B M b QX

h?B i æ² Î K°i # M ?ÄBX

*Ym h?B M #B M +QÌB M|B,

@ >bM? M?Q H` H½Q T?m Î T?ÁM; i?m®+- i M ;¼B ""M; .QÊ+ oQÆM;X

h?B i æ² +?" + HQÐB M|B,

@ h +ªK i?'v `^M;- +?9M; i `ÌB t æQÌM; J–M H` çB m i®i- F?–M; +?WM; K°i H9+ M MQÊ+ i?2Q- i?"i H` ç m ç–m K` X

*Ym h?B M "B M M|B,

@ *| i? ;•v +?mv M +?SM; KBM? ?„M +| #ªM H½M?- F?–M; T?ªB b Q\ h /€K F i H æQÌM; J–M ç M ç€M? `„K +kM; F?–M; M´B

@ hçB b Q\

h?B i ç² ?ÄBX

*Ym h?B M "B M i?-M #Q +?d +?d H M i`ÌB K" M|B,
 @ h` M ç-m ?„M +ÁM +| M;QÌBX
 G9+ ? B M;QÌB ç M; M|B +?mv M- ""M; .QÊ+ oQÆM; Q€M ?"M M|B pÈB æQÌM; S?Q
 @ >ªQ- M m HK+ bQ€i F?-M; ` - H½Q T?m b) M?"M H¶B pÈB M;QÆB i`QÊ+ K†i H
 T?ÁM; /QÊ+ HB m iMv w M;QÆB H'vX >W ?W- +ÁM M m +|- M;QÆB M?'i ç`M? T?ª
 +m°+ +| HÊB Q+? ;bX
 @ h iBM iQÎM; ""M; H½Q F?-M; ç´B w- /M ;b H½Q M?•M ;B M;`B +kM; ç½ +| im´B
 æQÌM; S?QM; ? B K„i iÄ b€M; - p°B p`M; KÎ KB M; M|BX
 @ >W- /o M?B M- H½Q T?m K†+ /M i? K i`B M?QM; K` HÌB M|B ` - i?b +?„+ +?„M M
 @ L m M?Q i? - tBM KÌB ""M; H½Q5
 æQÌM; S?QM; M;?B M; i?•M M?QÌM; p` i`QX
 @ o`Q çBX
 ""M; .QÊ+ oQÆM; +MM; ?„M p`Q T?ÁM; - H"TiS+ ç|M; +O H¢BX GK+ bQ€i iWM;
 S?QM; M?QM; F?-M; i?m ?Q¢+? çQÊ+ ;bX
 >W- M?'i ç`M? ?„M ;B'm Î +?¶ M`Q `²B5 ""M; .QÊ+ oQÆM; tQ v M;QÌB H¢B- bQB tÚ
 ç| p°B +?¢v ç M # M ;BQÌM; - H"i +?„M ;®B H MX
 h`QM; M?" F?-M; M?B m ç² H„K +?Q M M +kM; F?-M; +ÁM +?¶ M`Q ç ;B'm /B K-
 Î i`QM; T?ÁM; - ""M; .QÊ+ oQÆM; +| HÁM; iBM +| i? ibK ` X
 G9+ #„i ç-m p K†i H½Q ç-v p iU iBM- M?QM; b m F?B HK+ bQ€i K¼B i?S i`QM; T
 E?-M; ? +| i`QM; T?ÁM; - p"v /QÊ+ HB m çB ç•m\
 Zm v ç-m M?bM æQÌM; S?QM; K°i +€B- ?„M pšM +ÁM çSM; M;mv M K°i +?¶ - +QM
 tQ v ç°M; - p°B p`M; T?O T?K+ i?•M i` M ç'i- ;ä M? i` M K'v pB M ;¢+?X
 æQÌM; S?QM; F?-M; F?ÄB F?) +QÌB K°i iB M; - H½Q M`v +kM; i?"i +~M i?"MX
 H½Q ;B ?Ä +MM; +?| ;B®M; M? m [m€- H-M KÁ ;ä iWM; pB M ;¢+? K°i- #°M `°M
 +?Ì M?"K +?€M- Î i` M ;? - `|i +?Q KbM? +?ûM MQÊ+ i`- i?dM? i?QªM; ;B m +Êi K
 @ ""M; H½Q- ibK i? M`Q\
 ""M; .QÊ+ oQÆM; iS+ ;B"M ç€T,
 @ hB m iY i?9B- +?Ì H½Q T?m ibK i?'v M;QÆB M?'i ç`M? T?ªB +? iX
 am®i i?ÌB ;B M K°i MûM M? M; - b„+ K†i ""M; .QÊ+ oQÆM; +?€M MªM- ?„M çSM; H
 ;ä- M?QM; F?-M; +| #'i Fb çB m ;b F?€+ H¢X
 @ E?-M; i? M`Q- F?-M; i? M`Q 5
 ""M; .QÊ+ oQÆM; K°i K†i H-m #-m- K°i K†i [m M b€i æQÌM; S?QM; - i?2Q ç¢Q H
 +?„+ +?„M H` ?„M ;B'm- M?QM; H`- Î ç•m +?S\
 ?ÆM M[?„M Î +?¶ M`v F?-M; +| #¢M i?•M +?Q +®i- +?Q M M M?'i ç`M? F?-M; +|
 æQÌM; S?QM; F?-M; +?9i ç w-
 @ ""M; H½Q- ?B M i¢B b Q ç•v\
 > B K„i ""M; .QÊ+ oQÆM; iU /QM; b€M; ` - `²B #¶M; M?B M M?ªv H M- +ª M;QÌB i
 M;|M +~M; T?m M`v æQÌM; S?QM; t2K i? H` çO- i`QM; HÁM; t€+ ç`M? H½Q ç-m M
 i?O K`X
 æ9M; H` +| +?9i i` +QMX

Í i` M M|+ M?" - ""M; .QÊ+ oQÆM; ç„+ w +QÌB M|B,
@ h #B i M;QÆB M?'i ç`M? ;B'm Î ç•v- +ÁM Km®M i HK+ bQ€i F?¬M; \ h F?mv M
@ ""M; H½Q M; "B iB T iK+ iU M?B M çB 5
æQÌM; S?QM; F?BM? ç¢K M|BX
h?¬M b„+ ""M; .QÊ+ oQÆM; #'i ç`M? M?bM æQÌM; S?QM; - H€i b m `ÆB tm®M; K†i
H M ;? - KÎ KB M; M|B,
@ +kM; `|i i` +?Q H½Q T?m çB- ç•v H` ç¢Q ç½B F?€+? +O M;QÆB b Q\

k83X *?QÆM; k8d, hmM; hQ+? *O h9v L;Q h?ªQX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; k8d, hmM; iQ+? +O h9v L;Q h?ªQX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

æQÌM; S?QM; M?bM ?„M K°i +€B- `|i +?Q ?„M K°i +?ûM i` - KÎ KB M; ?ÄB,

@ GK+ bQ€i iB T +?S\

L? M?°M; M?'T K°i M;KK- ""M; .QÊ+ oQÆM; M|B,

@ h ç•m +| M;®+ \ S?Q i` M F?¬M; +| ;b- i +ÁM HK+ bQ€i ;b M[\

M;WM; H¢B K°i +?9i- ""M; .QÊ+ oQÆM; +QÌB ?„+ ?„+ K°i iB M; - æQÌM; S?QM; F?
KB M; M|B,

@ L m F?¬M; HK+ bQ€i- p"v H` ""M; H½Q F?¬M; i? ibK ` s`i`B M ç^M; /Q i H'v- p
i +| T?ªB ""M; H½Q +?'T M?"M tBM H†B i i`QÈ+ K†i K¼B M;QÌB- ç `Y b¢+? M†
p¬ /mv M #` pm ?½K H` iB m i†+ +kM; F?¬M; ? v +?Q H„K- çB m M"v b)ªM? ?QÎM
M?bM i b m M"vX

@ *€B M"v çQÊ+- çQÊ+X

""M; .QÊ+ oQÆM; ;"i ç-m-

@ L|B ` `²B- +?„+ +?„M T?ªB H`KX

@ o"v +ÁM +?Ì ;b\ oB + M"v F?¬M; M M +?"K i` - +?9M; i çB ` i?¬BX

æQÌM; S?QM; ?Q„+ K„i çSM; H MX

""M; .QÊ+ oQÆM; p°B FûQ ?„M H¢B- 'M ?„M i` M ;? - i` M K†i K°i KªM? m b-m,

@ >„+ ?„+ ?„+ - æQÌM; J¬M - M;QÆB M?bM H½Q M?•M ;B i b®M; ç M +?WM; M"v
T?ªB F?¬M; \ M;QÌB ;B"- / K†i „i KÄM; çB- M m #` M;QÌB F?€+ +QÌB M?¢Q- i F?
F?¬M; +?WM; F?Q ?mv i /•M; i`Q- ç°i M?B M +? i i?b b Q\

@ v ""M; H½Q H` ;b\

o K†i æQÌM; S?QM; +QÌB ;B M,

@ +?ŠM; H) ""M; H½Q Km®M H"i H¼M; - iU KbM? pª KB M; KbM? \

@ E?¬M; - F?¬M; - i H"K b Q H"K ` +?mv M M?Q p"v çQÊ+X

"M; .QÊ+ oQÆM; M;?B K i9+ M|BX

@ o"v çQÊ+ `²B- i +ÁM HQ H„M; "M; H½Q H"K p"v- /M ;b +kM; ¢M? ?QÎM; ç M mv
pW `²B +| M?B m M; QÎB M; ?2 çQÊ+ +?mv M i p" H½Q M|B pÈB M? m- #¼M ?¼ ?B
F i [mª ç|X

a„+ K†i "M; .QÊ+ oQÆM; #B M ¢Q M?B m H-M `²B i?Î /"B K°i iB M; ,

@ æQÎM; J¬M - i #B i +?„+ +?„M H" M; QÆB H'v K'i s" h`B M æ^M; - M?QM; `®i +
F?¬M; i? ibK `X L m F?¬M; i?b M?Q p"v çB- ? B i +QB M?Q +?mv M M"v +?Q iV

æQÎM; S?QM; /o M?B M b) F?¬M; i?W M?"M +?mv M ibM? p¬ +, M +S M"v- ç€T S
F?¬M; T?ªB H" ?„M ç½ i?W M?"M i`°K h`B M æ^M; +O ¬M; i ? v b Q\ a m F?B M;
S?QM; H„+ ç-m M|B,

@ F?¬M; çQÊ+ F?¬M; çQÊ+ - M m ç +?Q M; QÎB F?€+ #B i "M; H½Q M|B K°i ç^M;
#B i ;B'm K†i çB ç•m +?SX

@ H½Q T?m F?¬M; M; ¢B ç•mX

"M; .QÊ+ oQÆM; Q M; Q M; M|B- b m F?B M|B tQM; +ªK i?'v M|B +| çB m ;b F?¬M

@ H½Q T?m imv F?¬M; M; ¢B pÈB M; QÆB M?QM; K" # M M; Q" B M?B m M; QÎB F?-
iB m ?mvM? ç - ?½v F?Q M /mM; ç° HQÊM; ;B9T i çBX

æQÎM; S?QM; #QM; +?ûM i`" KbM? H M M? M?"M; m®M; HB + K„i M?bM "M; .Q
+?mv M F?¬M; M M H"K [m€ KS+ - /M b Q i?b ?„M +kM; i`°K s" h`B M æ^M; - K†+ /M
KbM? +kM; F?¬M; ç9M; X

æ +?Q "M; .QÊ+ oQÆM; M?"M H¶B i`QÊ+ K†i K¼B M; QÎB- çB m M"v t2K ` F?| i?
bU H"K M?Q p"v i?b +?ŠM; F?€+ M"Q ?„M ç½ ç„+ i°B H½Q F?¬M; #`M; +'T +?9i K†
i?m®+ i`QM; T?ÁM; /QÊ+ HB m +kM; / /"M; F?¬M; +-M HQ #` ¬M; i HW #`TX

@ §BX

a m F?B M; ?o tQM; - æQÎM; S?QM; i?Î /"B- M|B,

@ "M; H½Q - i +| i? ?B m M¶B F?´ i•K +O M; QÆBX

"M; .QÊ+ oQÆM; +~M i`¼M; +QÎB- M|B,

@ M; QÆB +| i? ?B m H" i®i`²BX

@ L?QM; K" o¬ /mv M p¬ +È #` pm ?½K i?"M? F +„T- i`QM; HÁM; i +kM; F?¬M;
L m çB m M"v ç²M ` M; Q" B- F?¬M; #B i M; QÎB F?€+ b) M?bM i M?Q i? M"Q +?S-
i? +?[i` M?QM; #` i´M i?QÆM; iBM? i?-M i?b F?| +| i? #M ç„T çQÊ+ X

"M; .QÊ+ oQÆM; i? i?B i KQM; +?Î M?bM æQÎM; S?QM; - i?'v ?„M MS+ MÎ M|B
F?¬M; M; WM; +?" b€iX G½Q ;B HB + K„i M?bM M? M? +?|M; ;B[H'v i9B iB M +O

@ hB M i?b F?¬M; +|- K¢M; i?b +| K°i +€BX hB M +O i +?Q /M +? i i +kM; F?¬M

@ o"v *?mv M M"v `i F?| F?, M `²BX

æQÎM; S?QM; K†i K"v M?, M M?|- p K†i i?®M; F?´X

"M; .QÊ+ oQÆM; M? M?"M; M|B,

@ *MM; H„K i?b b m M"v M; QÆB Km /QÊ+ HB m- i #€M +?Q M; QÆB ç9M; ;B€ ;®+
i Hmv M /QÊ+ i b) F?¬M; i?m iB M +O M; QÆBX

@ æB m M"v M; ?2 +ÁM i¢K çQÊ+X

æQ`ÌM; S?QM; #om K¬B- ?„M p®M Km®M H'v H¢B M;•M T?B m #`""M; H½Q ç-m +C
K°i i?¬M ;B[+O - i?€B ç° H¢B [mv i HB i M?Q p"vX

""M; .QÊ+ oQÆM; pÁ ç-m #Si i B- i`QM; HÁM; F?¬M; M;WM; bmv M;?o t2K KbM
i?Q`ÌM; +?Q æQ`ÌM; S?QM; F?¬M; i`W iB M- M;?o çB M;?o H¢B- ? B K„i H'T H€M?-

@ æ9M; `²B iB m iYX h M?È M;`v ç-m iB M M;QÆB ç M /QÊ+ T?ÁM; +| ? B HQ¢B
ç9M; F?¬M;\

@ æ9M;- L;k HB m +,M +MM; h9v M;Q i?ªQX

æQ`ÌM; S?QM; ;•i ç-m- HB + tûQ +O ?„M M¡B,

@ a Q p"v\

@ >„+ ?„+X

""M; .QÊ+ oQÆM; +Q`B K°i iB M;-

@ L m i M¡B p`i`Q +O K°i i`QM; ? B HQ¢B /QÊ+ p`ç¡- +?mv M ?¬K M v /WM; H¢

æQ`ÌM; S?QM; i`QM; HÁM; FQ+? ç°M; i`Q /•M;- +® b„M; idM? i€Q H¢B- M?""M M?C

@ ""M; H½Q "- i?"i` i?b M;QÆB Km®M b Q ç•vX \*?mv M M;`v ?¬K M v H`?B m H
M K M?•M- +Q`B K°i +€B +QB M?Q tQM;- s`i`B M ç^M; ;b ;b ç¡+| i? H`#`? Q i
+kM; +| F?B H`#`M;Q`B i`QM; /QÊ+ pB M H'v K'i F?¬M; +?WM;X

@ æ9M;- [m€ ç9M; X

""M; H½Q ç-m F?¬M; M;WM; ;"i ç-m-

@ G` /Q i [m€ FQ+? ç°M; `²BX

@ "'i [m€ M m M;`B +| i?""M? w M?Q p"v- i +kM; F?¬M; Km®M M¡B M?ªKX oB + ?¬
i? ;BªB [mv i çQÊ+- K¼B M;Q`B F?¬M; +¬M T?ªB H`K i'M i?QÆM; ?Á F?QX L?
imM; iQ+? +O /QÊ+ i?ªQ FB +?Q i #B i i?b +?9M; i ?m M? mX .o M?B M- b m
+kM; F?¬M; çQÊ+ HW i M[X

@ a) F?¬M;- imv i ç®B b) F?¬M;X

""M; .QÊ+ oQÆM; M;?B K i9+ M¡BX

@ L;`B #B i imM; iQ+? +O M;k HB m +,M ? v i9v M;Q i?ªQ\

æQ`ÌM; S?QM; KÎ KB M; ?ÄBX

@ G` i9v M;Q i?ªQX

""M; .QÊ+ oQÆM; ç€T-

@ "'i [m€ M;QÆB M m F?¬M; T?ªB `i +¬M HQ¢B i?m®+ M`v K` +?d Km®M FB M i
i?¬BX

@ a Q p"v\

æQ`ÌM; S?QM; +?•M K`v + m H¢B,

@ .QÊ+ HB m M`v #`i? HU+ M`Q HÈM M„K ;B[? v b Q\

@ +kM; F?¬M; T?ªB- M¡H` K°i p"i p¬ +?OX

""M; .QÊ+ oQÆM; M?'T K°i KB M; MQÊ+ i` iB T iK+ M¡B,

@ J'v M,K i`QÊ+ i p¬ ibM? T?€i ?B M- H9+ ç¡i i?B m +?9i M[ +? i Î ç` T?QÆM;

@ L¡B M;?2 K°i +?9iX

æQ`ÌM; S?QM; iBM? i?¬M +?'M ç°M;X

@ _ F?ÄB « GQM; "ªQ- çB i?2Q ?QÈM; ç¬M; # KQÆB /†K i?QÌM; tmv M tm'i ?B M
tmM; [m M?- ?ÆM M[i`QM; F?¬M; F?Q M²M; M†+ KMB `QÈmX h?ÌB çB K i ` #B
` ç` T?QÆM; [m, /` M`vX G9+ 'v i` M i?mv M +| F?QªM; M, K b€m M; QÌB- i'i +ª K ¼
#B i içB b Q HçB +| KMB `QÈm #®+ ` # M t¬M; p`Q ?ªB pU+ ç| - F i [mª +?d i`QM;
M|B b v +kM; F?¬M; ç9M; +?QM? t€+ T?ªB H` iû tdmX H½Q T?m i?QÌM; tmv M iB
+kM; +ª K ;B€+ ` +| çB m ; b ç| #`i i?QÌM; X L?QM; /M p`v- H9+ H½Q T?m M?"M ` i
+ª K ;B€+ M`v ;B®M; M?Q H` ç½ m®M; [m€ M?B m `QÈmX L m F?¬M; T?ªB i` M M,
i?-M ?Q`M- bÊ `^M; i'i +ª K ¼B M; QÌB i` M i?mv M ç m +? i +ª `²BX

@ H½Q T?m K°i KbM? ç2K #¼M ?¼ i`Î HçB i?mv M- i?Q€i F?ÄB >ªB oU+- +?[ i`
H•m- #¼M ?¼ KÈB idM? HçBX G9+ 'v i F?¬M; M; ?o iÈB ç| H` #ÎB pb i9v M; Q i?ªQ
M; QÌB ?ç ç°+X E i [mª b m F?B +~M i?"M t2K HçB iQ HB m i`QM; çB M i`+? ; ?B Hç
ç½ t€+ ç`M? /QÈB K†i #B M +? „+ +? „M +| i9v M; Q i?ªQ i²M içB- M m F?¬M; H`K b
çªQ M?Q p`v

@ GÈB ?çB M?Q p`v b Q\ M; v +ª H½Q +kM; F?¬M; +?®M; HçB çQÈ+\
æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB ?QªM; bÊX

"`M; .QÈ+ oQÆM; ;"i ç-m,

@ h? ;BÈB `°M; HÈM- +| `i M?B m i?S F€ Hç- HQçB /QÈ+ p`i M`v M; v +ª æ` ;B
æ•v +kM; F?¬M; T?ªB H` ç°+ i® K` H` H`K +?Q M; QÌB i i`Î M M b vX *?Q M M M|E
[m +?Q #B i i?b i®i M?'i H` F?¬M; M M çBX G`v i?U+ HU+ +O M; QÆB #•v ;BÌ- T?/
i` M #B M `²BX

@ o`v i?b i F?¬M; çB çQÈ+ `²B- iç ÆM "`M; H½Q +?d çB KX
æQÌM; S?QM; i?-M b „+ M; ?B K M; ?` M|BX

GÌB M`v +?d M|B +?Q "`M; .QÈ+ oQÆM; M; ?2- M m M?Q #B i ç` çB K +| i9v M; Q i
Km®M çB ibK K°i T?2M `²BX L m F?¬M; #` M; QÌB F?€+ M? M? +?•M ç M i`QÈ+ H`
[m€- æQÌM; S?QM; ç9M; H` F?¬M; +| Km®M bY /KM; /QÈ+ p`i +| i? ; •v ?çB pÈB æ

Gmv M +? M?QM; +?'i ç°+- +kM; F?¬M; T?ªB H` /MM; i`çM; i?€B # M ç-m- K` H`
/QÈ+ iQM? ` M; Q`B- +?Q M M +| i€+ /KM; ç®B pÈB + Q i?OX L?QM; i9v M; Q i?ªQ
M| b®M; Î /QÈB ç€v #B M- +kM; F?¬M; +| B çB ç Hmv M /QÈ+ iQM? +O M| - mv H
ç®B pÈB æQÌM; S?QM; K` M|B- HQçB M`v i?m®+ M`v +| HU+ ?'T /šM p¬ +MM; HÈ

@ W- K†+ /M ?¬K M v M; QÆB F?B M +?Q H½Q T?m K'i i? /B M M?QM; i ?v p¼M
M; QÆB H` ç iY tm'i b „+ M?'i « GQM; "ªQ i`QM; M?[M; M, K M v- M m M; QÆB +| çB
+? „+ +? „M b) `i i?QÆM; i•KX L m H` #ªQ +?O #B i M; QÆB ` M; Q`B pb i i?b M?Q
M?•M ;B i b) +?'K /SiX

"`M; .QÈ+ oQÆM; HB M iK+ /†M /ÁX

@ o•M; - p•M; X h i'i M?B M b) F?¬M; çB HQçB ç` T?QÆM; ?mM; ?B K M?Q p`vX
æQÌM; S?QM; ;"i ç-m HB H` - i`QM; HÁM; i?b ç M; bmv M; ?o F?¬M; #B i FB K ç•n
ç•vX

@ h®i H„K- H½Q T?m ç½ M|B ç` çB K +| i9v M; Q i?ªQ +?Q M; QÆB #B i `²B- ? B i
"`M; H½Q ç-m i` M K†i p K†i ;B½M ` - çSM; /"v çB ` M; Q`BX

oW KÎ+Y T?ÁM; - # M M; Q`B `i M?B m M; QÌB i`T i`mM; X *?šM; M?[M; +| « GQM
M?•M i`QM; « GQM; "ªQX

"`M; H½Q ç-m [m v ç-m M?bM +?mM; [m M?- M´B ;B`M çMM; çMM; M|B,

@ æ€K iB m iY M`v +| ; b ? v K` M?bMX

a m F?B M|B tQM; HB M i?B i`B M i?•M T?€T- i`QM; +?®+ H€i ç½ F?¬M; i?'v #|M;

J¼B M;QÌB i?'v F?¬M; +| M€Q M?B i i?b /-M /-M iªM çBX

h?B i æ² +MM; *Ym h?B M "B M F?) M?bM M? m- ? B M;QÌB +MM; çB iÈB +?¶ æQ i`QM; i?b i?'v æQÌM; S?QM; ç M; + m K`v i`-K iQ- *Ym h?B M "B M M|B,

@ æQÌM; ?mvM?- ç½tªv ` +?mv M ;b\ ""M; H½Q ç-m b Q HçB iS+ ;B"M M?Q p"v\ æQÌM; S?QM; F?) +QÌB K°i iB M; ,

@ E?¬M; +| +?mv M ;b HÈM- H½Q ç-m M`v #` i?-M FBM?X

oW M|B- pW `|i i` +?Q ? B M;QÌBX

h?B i æ² Î K°i # M M|B,

@ J'v M;`v [m +kM; F?¬M; i?'v M;QÆB ç•m- M;QÆB ç M; H`K +€B ;b ç|\

@ hm Hmv M X

æQÌM; S?QM; i?m"M KB M; ç€T-

@ h`W im Hmv M ` i?b i +ÁM +| i? H`K +€B ;b\

*Ym h?B M "B M +QÌB M|B,

@ æQÌM; ?mvM? [mª M?B M `i +® ;„M;X æ9M; `²B- H-M M`v iÈB ç•v H` Km®M M|B i ç2K ç M K°i ç²M; KBM?X

@ _'i HÈB ?çB\

æQÌM; S?QM; +| +?9i ?SM; i?9 ?ÄB- H'v €M? K„i *Ym h?B M "B M K` M|B- ç²M; KB b) F?¬M; FûKX

@ _'i ç†+ i?M5 *kM; ``i HÈB ?çB- #'i Hm"M F M`Q +kM; F?¬M; Km®M H`K ç®B i i?¬M; +?QM? H`•K *¬M;5

@ •K *¬M;\

> B K„i æQÌM; S?QM; iÄ b€M;- M;QçB ;BÈB ç²M `^M; >mv i J æQÌM; S?QM; iB i \*¬M;- ?Q`M iQ`M H` M|B KÁ- H` iBM ç²M i-K #`vX L?QM; ?B M içB- ?„M HçB ;†T T +¬M; +?•M +?QM? Î # M i`QM; « GQM; "ªQX

@ W- H` K°i T?K M[- ;¼B H` h?m hmv i •K5 >„+ - M[M?•M M`v p®M H` F?¬M; ç w æQÌM; ?mvM? ` - M`M; HçB ;"i ç-m ç²M; w- æQÌM; ?mvM? M;QÆB K†i KkB i?"i H`

@ hçB b Q HçB H` K°i T?K M[\

h?B i æ² Î K°i # M iS+ ;B"M M|B- +| i? M?bM ` - ?„M +ÁM +| +?O M;?o M K [mv ç m F?¬M; +?`m M´B K°i FQ+?X

@ +kM; F?¬M; M M +QB i?QÌM; M[M?•M M`vX •K \*¬M; +O M`M; [m, /` p¬ +MM;- i [mª +?„+ +?„M +?QM? H` +? iX

@ o"v +kM; çQÊ+ i +kM; Km®M t2K i?YX

æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB ?,M; ?€B

@ a) +| +Æ ?°BX

*Ym h?B M "B M ;"i ç-m-

@ h`QM; pÁM; K°i i?€M;- i'i +ª K¼B M;QÌB M?'i ç`M? T?ªB #B i ç M M? m- +?d #`i L m H` +| i? i bK i? K K°i C2F?¬M; Ž•đ •K X ±Y{°i M;2\$30 0Đ ¶pĐ)Ö_ 'ª° æ i?€F (

T?ªB`„M #bM? i?QìM;- K` H` „M ç°+X L?[M; +QM`„M M`v [m,M; #W #½B i` M K†
` - i? M? •K i i +?QM? H` /Q p¬ b® +QM`„M T?€i` X

*| +QM +ÁM pÁM; [m M? +?•M æQìM; S?QM; K'v pÁM;- M?bM p T?Q ?„M M?2`„M
bÊ`„M M?QM; M?bM i?'v M?B m`„M ç°+ F?¬M; M;WM; M;¼M;m"v M?Q p"v- +kM;
+ÁM +| +ªK ;B€+ bÊ ?½BX

æQìM; S?QM; pšM F?¬M; M?9+ M?Q+?- ç°M; i€+ +?d ?'T /šM +?9 w +O #¼M`„M>

L;~M; ç-m M?bM H M i?b i?'v J M; +?'T bU ç M; M;²B i` M ;? X „M #Á ç-v i` M M;
pšM çB K M?B M M?Q F?¬M; +| +?mv M ;b- M?"M M?¢i MK +QìB- +QìB /`B M?bM
+QìB FB - ;Bì T?9i M"v +kM; i`î M M •K i`-K M?Q`„M ç°+ `²BX

@ M;QÆB H` M;QìB ç-m iB M p`Q T?ÁM; i K` F?¬M; +| i?ûi +?|B i B +?¢v çB- #B
J M; +?'T bU i€M /QÆM;X

AK H†M;

@ "€B FB M J M; +?'T bUX

æQìM; S?QM; ç2K +ªK ;B€+ F?¬M; i?QªB K€B +QìM; +? ç ûT tm®M;- M?"M M?¢i
M K M?•M M;²B i` M ;? +?"K`½B çSM; çSM; /"v- i` M KB M; +kM; F?¬M; #B i i?'B
ç°+ î # M i`QM; T?ÁM; ;B®M; M?Q M;?2 çQÊ+ K M? H M? iK i"TH ¢B K°i +?¶ b m
ç°M;X

h`QM; M?" i`î M M i?Q€M; ç½M; ?ÆM F?¬M; QiX

J M; +?'T bU ?QT K„i +QìB M?bM æQìM; S?QM;- Kî KB M; ?ÄB,

@ M;QÆB ç M ç•v ibK i +| +?mv M ;b\

æQìM; S?QM; i?"i bU F?¬M; Km®M M|B M?ªK M[- p®M +ÁM Km®M +€K ÆM ¬M; i
?B M i ¢B i?"i bU F?¬M; Km®M î +?¶ M"v i? K M[- +?d +| i? Kî KB M; M|B,

@ æ iY Km®M` #B M- M?QM; F?¬M; +| T?QÆM; T?€TX

J M; +?'T + m K"v H ¢B- ?B M M?B M F?¬M; M;ì æQìM; S?QM; i`U+ iB T M|B` v m
[m€ +kM; F?¬M; T?"i HÁM;- ;"i ç-m M|B,

@ S?"K H` ç iY p`Q « GQM; "ªQ- Km®M` F?ÄB #ªQ i?b p¬ +MM; F?| F?,M- K` M;
H€ ; M F?¬M; M?ÄX

@ *ª « GQM; "ªQ ç iY +?d #B i K¶B J M; +?'T bU +?Q M M +?d +| i? iÈB ibK M;"B
;B9T ç iY` F?ÄB +Y - M?QM; M;QìB F?€+ +?d bÊ F?¬M; +| [mv M M"vX

J M; +?'T bU •K ?B K +QìB,

@ E?¬M; b B- i [mª i?"i +| [mv M M"vX L?QM; K` i +?Q M;QÆB` #B M- i +| i?
M|B- M;QÆB H`K b Q +| i? #ªQ çªK F?¬M; H'v +Ê`ìB F?ÄB « GQM; "ªQ- ç M H9+ ç
"ªQ i H`K b Q #~K #€Q pÊB #ªQ +?O ç ¢B M?•MX h +?Q M;QÆB`ìB çB- +?d H` K°i
H'v i`€+? M?B K- i pÊB M;QÆB F?¬M; [m2M F?¬M; #B i- ?Q`M iQ`M F?¬M; +| Hw

æQìM; S?QM; v M H†M;- ¬M; i M|B +?QM? t€+ +?Q M M ?„M +kM; F?¬M; +| +€+?
+?B ?„M +?ŠM; [m H` +?d iÈB i?Y p" M- p®M F?¬M; K M; M?B m ?v p¼M; ¬M; i ;B
¬M; i M|B HìB M"v- w MB K i`QM; HÁM; æQìM; S?QM; +kM; H` #Ä çB- F?QK M;Qì

@ L m ç½ M?Q p"v i?b ç iY b) F?¬M; [m'v`-v J M; +?'T bU M[X

oW M|B- pW tQ v M;QìB Km®M`ìB çBX

@ *?ì K°i +?9i5

J M; +?'T bU ç°i M?B M ;¼B æQìM; S?QM; H ¢BX

@ *?'T bU +| ;b T?•M T?| b Q\
 æQÌM; S?QM; M;?B M;ì M?bM ¬M; i X
 @ L|B +?Q i Hw /Q i¢B b Q M;QÆB Km®M ` #B MX
 J M; +?'T bU KÎ KB M; ?ÄBX
 æQÌM; S?QM; M;?B K K†i M|B,
 @ æ iY Î ç•v +?d +ÁM ?ÆM ? B KQÆB M;¨v M M Km®M çB ` #B M im Hmv M K°i H-
 ?ÆM MÆB M¨v `i M?B m- ?ÆM M[ +kM; F?¬M; +| #'i F€ F M¨Q [m'v `¬v- / /¨M;
 +?QX
 @ G'v +È M¨v *kM; i¢K çQÊ+X
 J M; +?'T bU ;"i ç¬mX
 @ *| i? +?Q çBX
 @ v +O M;¨B H¨
 æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; ?B m M;QÌB M¨v Km®M H¨K; b `²B- iQ /mv HQ;B+ +O ¬M
 ç çQ€M çQÊ+- H9+ #„i ç¬m i?b ¬M; i M|B `ä `¨M; H¨ F?¬M; Km®M +?Q ?„M ` #B
 ç M?Q p¨v- F?B M +?Q æQÌM; S?QM; H¢B i?'v çQÊ+ K°i iB ?B p¼M;X
 @ h F?¬M; ç²M; w +?Q M;QÆB ` #B M F?B M¨Q\
 J M; +?'T bU +QÌB +QÌB çQ i v MûK +?Q æQÌM; S?QM; K°i i?SX æQÌM; S?QM; M
 i?b ` « GQM; "ªQ +?'T bU H M?X
 J†+ /M i`QM; HÁM; M;?B M;ì M?QM; æQÌM; S?QM; pšM F?¬M; FbK çQÊ+ pmB KW
 @ h¢ÆM J M; +?'T bUX
 @ E?¬M; +-M M;?o M?B m- i +?d Km®M #B i M;QÆB +| i? b®M; b|i i` M #B M i`Î
 J M; +?'T bU KÎ KB M; M|BX
 @ *?'T bU H'v +È M¨v +kM; +kM; t2K M?Q i¢K çQÊ+X
 æQÌM; S?QM; +QÌB M?¢i M|BX
 J M; +?'T bU F?¬M; +| w FB M; b M[- +?ŠM; [m H¨ /†M /Á æQÌM; S?QM;,
 @ *~M i?"M H¨K pB +-H9+ ` F?ÄB #ªQ F?¬M; i? ç +?Q #ªQ +?O ç¢B M?•M T?€i
 b) F?¬M; +?Q M;QÆB `ìB çBX _ F?ÄB « GQM; "ªQ- çB p T?Q ç¬M; p¨B /†K- MÆB
 i"TX hW MÆB ç| H'v K°i +€B i?mv M ç ` #B MX "i [m€i`QM; pÁM; ? B KQÆB M;
 @ æ iY im•M H M?- i`QM; pÁM; ? B KQÆB M;¨v M?'i ç`M? i`Î p « GQM; "ªQX
 æQÌM; S?QM; M?È HìB +,M /†M +O ¬M; i - K†+ /M F?¬M; i?Q+? M;QÌB M¨v M?Q
 JbM? F?¬M; i? H¨K F?| ¬M; i X
 @ æB çBX
 J M; +?'T bU T?'i i v M|BX
 æQÌM; S?QM; ?¨M? H pÈB ¬M; i - tQ v M;QÌB çB ` ? B #QÊ+ ç°i M?B M /WM; K°i
 @ *?'T bU- +| +•m F?¬M; #B i +| M M M|B ? v F?¬M;\
 @ L|B5
 @ L;¨B *| TªB i`9M; ç°+ ? v F?¬M;\
 æQÌM; S?QM; [m v ç¬m H¢B M?bM ¬M; i K°i +€B- p K†i J M; +?'T bU K†+ /M F?-
 M?QM; €M? K„i H|2 H M K°i +€B- b„+ #ûM p¬ +MM; M;| +?WM; æQÌM; S?QM;X KÎ

@ *?mv M M"v +^a M; QÆB +kM; HQ b QX
 @ æ iY çQÌM; ç°i`²BX
 æQÌM; S?QM; ;"i ç-mX
 J M; +?'T bU M"v b„+ K†i i€B M?Êi M?Q imv i F?¬M; ;B®M; M;QÌB #bM? i?QÌM;X
 i?'v¬M; i æQÌM; S?QM; +ÁM +| +?9i ?Q" B M; ?B- +ÁM H-M M"v- +^aK ;B€+ `i`ä- i
 ?ÆB i?Î H¢M? H)Q M?Q ;B| "„+ i?'B [m H"K +?Q M;QÌB F?€+ F?¬M; FbK çQÊ+ bÉ
 +| K°i- ç| +?QM? H"¬M; i i?•M i`9M; F`+? ç°+ F?¬M; i? ;B^aB i`WX
 _ F?ÄB T?ÁM; J M; +?'T bU- i•K ibM? æQÌM; S?QM; p¬ +MM; i?Q^aB K€BX J†+ /
 J M; +?'T bU Km®M ;B9T KbM?- Hw /Q +kM; imv i ç®B F?¬M; çQM ;B^aM M?Q HìB
 +MM; +kM; +| i? ` #B M`²B- M?[M; i?S F?€+ ç m #Ä [m - KbM? +?ŠM; [m H" >m
 FB K çQÊ+ +?¶ i®i ;b i` M M;QÌB KbM?X «M; i +?QM? H" K°i [m€B M?•M- ?"M? b
 F?¬M; çÊB æQÌM; S?QM; #QÈ+ i? K #QÈ+ M[i?b i?'v +€+? p" B +?K+ i`QÊM; # M
 çB ` K°i i?•M <sup>a</sup>M? ç T ç) v m çB m- b„+ / #|M; HQ€M; i`ÆM K K- K†+ i` M M;QÌ
 i` M F?m¬M K†i tBM? ç T i`"M ç-v b€i F?QX

keRX *?QÆM; key, _ "B MX U?¢V

o¬ h?QÌM;
 h€+ ;B^a, J¢+ J†+
 *?QÆM; key, _ "B MX U>¢V
 L?|K /`+?, .mM;M?B
 L;m²M, oBTp M/ MXpM
 @ S?KM; H M? J M; +?'T bU- ` #B M ibK K°i Qi ç² p"i- FQM? tBM h´M; [m^aM ç¢B M
 æQÌM; S?QM; +€Q KQÊM Q B ?MK M|BX
 @ J M; +?'T bUX
 æ®B T?QÆM; M?QÈM; K"v- +kM; F?¬M; M|B M?B m M[/Si F?Q€i ;"i ç-m M|B,
 @ L m J M; +?'T bU b B M;QÆB H"K pB +- # M i"m iU M?B M b) T?®B ?ÊT- M;QÆB
 æ®B T?QÆM; M|B K°i +•mHB M # v i?ŠM; ç M # M i"m pW çB pW ?ÄB,
 @ J M; +?'T bU +-M ibK i?S ;b b Q T?^aB ` #B MX
 @ *€B M"v H" +?mv M`B M; +O J M; +?'T bU F?¬M; i? iB i H°X
 æQÌM; S?QM; F?¬M; FB m M;¢Q F?¬M; bB K M`M? ç€T
 @ L? X
 o` i´M; [m<sup>a</sup>M +kM; #B i J M; +?'T bU H" K°i M;QÌB F?¬M; / i` m +?¼+X Íi`QM; «
 ç¢B M?•M i?b ?„M +kM; H" HÈM M?'i /o M?B M F?¬M; iB T iK+ M?B m +?mv M-
 S?QM; ,
 @ M;QÆB +-M i?mv M M?Q i? M"Q \
 @ *| HQ¢B i?mv M +?Q K°i M;QÌB ` #B M ? v F?¬M; \
 @ J°i M;QÌB \

æ®B T?QÆM; ç°i M?B M [m v ç-m M?bM æQÌM; S?QM;- i`QM; K„i i`M ç-v FBM?
@ M;QÆB +?„+ +?„M ç`M? K°i KbM? ` #B M\
@ æ9M; p"v- +| p'M ç ;b b Q\
æ®B T?QÆM; + m K"v,
@ M;QÆB i`QÊ+ FB iWM; +| FBM? M;?B K ` #B M F?¬M;\
æQÌM; S?QM; i?"M? i?"i H„+ ç-m X
@ *`M [m'v5
o` i'M; [mªM M"v H"TiS+ i`€+? +S
@ M;QÆB +?Q iWM; +| FBM? M;?B Ki?b K°i M;QÌB H"K b Q +| i? ` #B M\ "B M
iB m iY M;QÆB +| i? iQÎM; iQÊM; çQÊ+ ç•mX *?Q /M H" +?9M; i [m2M i?m°+ pÊ
K°i KbM? çÆM i?•M ç°+ K½ ` #B MX o¢M M?'i tªv ` +?mv M ;b- H"K b Q +| M;QÌB
@ *?ŠM; [m +?d H" ` t F?QªM; # KQÆB /†KX
æQÌM; S?QM; ;BªB i?Q+?X
@ " KQÆB /†Ki?b +kM; M;mv ?B KX h?mv M M?Ä H"K b Q +| i? M; ,M +ªM b|M; ;
+€B i?mv M pW pW - v Mi•K- T?Q i` M +| i?mv M M?Ä +?Q M;QÆB bY /KM; - M;C
ibK ç² p"i J M; +?'T bU +¬M- M;QÌB i` M i?mv M b) F?¬M; çB i?2Q- iU M?B M b) F
J M; +?'T bUX
æQÌM; S?QM; M;?B M; ç-m bmv M;?oK°i +?9i- ç€T,
@ æQÊ+ `²BX
h'M; [mªM ç¢B M?•M M"v M?B iibM? pÊB ?„M T?ÄM; +?WM; F?¬M; T?ªB pb ?„M
H" /Qi? /B M +O J M; +?'T bUX "i [m€ #'i F i? M"Q ç®B T?QÆM; ç½ M|B ç M
imv iM[i?b F?¬M; #B i çB m [m€ `²BX >m®M; +?B- æQÌM; S?QM; ç9M; H" +?Q
iWM; çB m F?B M i?mv M- +?Q /M ibK çQÊ+ K°i +€B i?mv M M?Ä- i?b +kM; +¬M i
;†T T?ªB b|M; iQ ;B| HÊM +kM; F?¬M; #B i H"Ki? M"QX
.QÈB bU ?QÈM; /šM +O i'M; [mªM ? B M;QÌB çB iÈB K°i +?B + i?mv M iQÆM; ç®
*QM i?mv M M"v +°i #m²K + Q +?WM; #®M M,K i`QÊM; - i?mv M /`B M,K b€m i`QÊ
K'v M;QÌB F?¬M; i?"M? p'M ç X h'M; [mªM ;¼B KQÌB K'v M;QÌB iÈB ç•v- M|B pÊB
M?QM; i?U+ HU+ F?¬M; + Q,
@ G H½Q- M;QÌB i` im' B M"v T?KM; K M? J M; +?'T bU- T?ªB ` #B M H"K pB +
KQÆB /†K- M;QÆB /šM ?„M çBX
G H½Q ç€M? ;B€ æQÌM; S?QM; iW i` M tm®M; - iW # M ?¬M; i`QM; `9i` K°i i~m i
;"i ;"i ç-m M|B,
@ G M çBX
h'M; [mªM +kM; /†M /Á æQÌM; S?QM; ,
@ _ #B M H"K pB + ? ii?ªv T?ªB +~M i?"M- G H½Q H" M;QÌB `i [m2M i?m°+ ?ªB

G9+ M"v æQÌM; S?QM; +€+? i?mv M F?Q^aM; i` ,K i`QÊM; - M; ?2 T?Q i? M? •K T?Q
HΦB M?bM K°i +?9i- +?d i?'v i?mv M HÈM [m v HΦB çB p T?Q ç^aQ M?ÄX

L; ° iQM? +O ? „M `i + Q- #i +S +?mv M ; b +kM; +| i? H`K i®iX J†+ /M H9+ ç-m a
#m²M +QÌB M?QM; /-M /-M ? „M +kM; +| i? H€B çB m F?B M i®i +?B + i?mv M M
i?2Q i?mv M- +^a M; QÌB p` i?mv M ; „M #| pÈB M? m M?Q K°i i? - ?Q`M iQ`M F?¬M

*9B ç-m M?bM p T?Q /QÈB- MQÈ+ #B M t M? i?ŠK M?Q K°i pB M +´ ?mM; i?9 i`a
æQÌM; S?QM; F?¬M; FbK HÁM; bBM? ` K°i +<sup>a</sup>K ; B€+ p¬ HU+ p` M?Ä #û X

GU+ HQÊM; +O K°i M; QÌB i`QÈ+ #B M `°M; K M? K¬M; i`QÈ+ K†i [m<sup>a</sup> i?"i `i M?
F?¬M; FbK çQÊ+ HÁM; bBM? ` +^aK ; B€+ FQM? bÊX

EQM? bÊ F€ +¬M; +O i?B M M?B MX

æB i? K çQÊ+ K°i p`B /†K- æQÌM; S?QM; ç½ ?Q`M iQ`M i?m-M i?K+ çB m F?B M
+?mv M M; ?B T F?¬M; F?€+ ; bX .o M?B M +?d i`QM; i?ÌB iB i M „M; 'K- K†i #B M
?m®M; ; B| HÈM ; `Q i?ûi b|M; #B M /•M; i`Q- æQÌM; S?QM; F?ŠM; ç`M? b) Hm®M

"i [m€- ç M MÆB M`v- æQÌM; S?QM; ç½ +| i? +^aK M?"M çQÊ+ KMB i?ÆK M?"M M
F?Q `i ; B®M; KMB `QÊm #i [m€ ?ÆB + v K°i +?9iX h?ÌB çB K Î i?mv M # M FB -
K†+ /M +| +?9i i€+ /KM; - M?QM; F?¬M; F?B M +?Q M; QÌB F?€+ M?"M i?'v ; bX

>ÆM M[- +?mM; [m M? ç^aQ +| K°i +?9i +€ ç^aQ imv i #KM; i` „M; M´B HÆ HYM; - ç•
i?"M t¬M; p`Q ç•v HΦB F?¬M; i? +?çv çBX

*?9i #, M F?Q, M i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; `®i +K+ +kM; #B M K'iX

G9+ i`QÈ+ M; ?2 iBM ç²M p >^aB oU+ +kM; +?d +| i? +?SM; KBM? i9v M; Q i?^aQ iW
#^aQ ç^aK #•v ; BÌ pšM +ÁMX L?QM; F?B i?'v i`QM; F?¬M; F?Q iÄ ` KMB `QÊm +MM
M?- æQÌM; S?QM; ç½ ?Q`M iQ`M t€+ M?"M- h9v M; Q i?^aQ Î T?K + "M MÆB M`vX

*M; çB iÈB i`QÈ+ - KMB `QÊm i`QM; F?¬M; F?Q +`M; H9+ +`M; M²M; M†+ T?^aM;
HQÊM; HÈM `QÊm ç´ tm®M; #B M- ?ÆM M[ b® HQÊM; +€+? i +`M; M; `v +`M; M?E
ç M i9v M; Q +`M; M; `v +`M; ; -M- +kM; +?d +| iB M iÈB ; -M M| KMB p` KÈB i? K M?

J'i ? i ? B + M? ; BÌ- æQÌM; S?QM; KÈB /ΦQ ? i K°i HQÊi K†i #B M tmM; [m M?-
K°i +?¶ +| ?ÆB `QÊm M²M; M†+ #®+ H M- MÆB ç•v- +| H) +?QM? H` +?¶ h9v L; Q i

>ÆM M[- pÈB i? +?'i ?B M iΦB +O æQÌM; S?QM; K` +kM; F?¬M; +€+? M`Q M; , M
L; Q i?^aQ- +^a M; QÌB +| +?9i +^aK ; B€+ H•M; H•M; - ? B K „i i?B i?Q^aM; HΦB K¬M; Hn
[m +kM; K v H` F?B i`QÈ+ Î h?B M h9 m®M; F?¬M; Qi /QÊ+ iYm F?B M +?Q ? „M
+ Q ç®B pÈB T?¬M HÈM ç°+ i® i` M çÌB M`v- M m F?¬M; +, M #^aM +ÁM +?Q iÈB çC
>B M ; BÌ K†+ /M +| +?9i ^aM? ?QÌM; - i? M?QM; +kM; F?¬M; ç M M¶B M`Q- +kM; F
ç°M; +O ? „MX

*9B ç-m M?bM tm®M; K†i MQÈ+ i`QM; t M?- M?[M; MÆB i-K K „i +| i? M?bM i?'v
F€ i?S ; b- +kM; F?¬M; i`B M`Q M?bM iÈB çQÊ+ ç€v- +?d i?'v MQÈ+ #B M K°i K`m t
H` K°i K<sup>a</sup>M; i®B QK QK `ÈM M; QÌBX

>Qi b•m K°i ?ÆB- æQÌM; S?QM; +?"K `½B çSM; i?ŠM; /"vX

L m M?Q h9v L; Q i?^aQ b®M; i"M /QÈB ç€v #B M M`v- p`v i?b ? „M M?'i ç`M? T?^aB H
i? ?€B çQÊ+X

h`QÈ+ F?B iÈB ç•v- æQÌM; S?QM; +kM; ç½ M; ?o ç M F?<sup>a</sup> M, M; M`v- ?B M iΦB iU M
i? M`QX

*ÎB ? i v T?K+ i` M M; QÌB tm®M; - +?d +?W HΦB K°i +€B M°B F?® +MM; T?¬B ; B€T
ç°M; ; •M +®i K°i +?9i- b m ç| M? M?"M; imM; M; QÌB M?av tm®M; - H Q p`Q i`QM;

LQÊ+ #B M H¢M? M; „i M?Q #,M; M?€v K„i ç½ # Q i`MK H'v iQ`M #° i?•M i? - K°i +
F?Q€B /•M; H M F?B M i?–M i`Q ? „MidM? i€Q F?–M; QiX æB m +?dM? T?QÆM; ?
çQÌM; #ÆB i?ŠM; tm®M; T?Q /QÊBX

*?O M?•M i?•M i? M`v F?–M; #B i #ÆB- M?QM; FB T i`QÊ+ æQÌM; S?QM; H` ; b +
i`QM; M?[M; F„ M,M; b®M; +,M #ªM [m M i`¼M; M?'i- K°i F?B #B i`²B- Km®M [m
S?QM; +?Q # Q ; Bì #ÆB Î #B M- M?QM; bQ pÈB FB T i`QÊ+– FB T M`v ç9M; H` K
?ÆM M[i`B + Q ; M HÈM- +ÁM +| çÁM b€i i?O ?° i?•M- i'i M?B M b) F?–M; M; €M
M`vX

a m F?B M?ªv tm®M; #B M- ? B i v +MM; ? B +?•M æQÌM; S?QM; ?Q¢i ç°M; pÈB K
i?b HÊB Q+? /Q K°i i?•M i? K¢M? K) ç2K H¢B +kM; +| +?¶ /MM; ç M- i–M bm'i +MM
i v F?B #ÆB +O M; QÌB #bM? i?QÌM; F?–M; i`B M`Q bQ pÈB æQÌM; S?QM; çQÊ+X

JQÊM HU+ / Q ç°M; F?B M MQÊ+ #B M M?Q HQÈi [m # M M; QÌB- æQÌM; S?QM; m
+€- M?^K i?ŠM; T?Q /QÊB K` #ÆB tm®M; X

*`M; tm®M; b•m- €T HU+ i€+ ç°M; H M i?•M i? H¢B +`M; HÈM- MQÊ+ #B M +`M; H
+?Q æQÌM; S?QM; H9+ M`v i`QM; i`¢M; i?€B ; –M M?Q H` Hä i? F?–M; F?ÄB +ªK
p`v- MQÊ+ #B M H¢M? M; „i +ªK ; B€+ H¢M? H)Q ; B®M; M?Q +?m–B ç Q b„+ #ûM H
ç m M?|BX

æQÌM; S?QM; p°B p`M; p`M F?ÎB o– h?QÌM; [mv i- ç +?Q +QÆM; F?Q p`M +?mv
/ +?`m ?ÆM ç–B +?9iX

hB T iK+ H†M tm®M; F?QªM; +€+? ?ÆM KQÌB i`QÊM; – i`QM; i–K K„i +?d +ÁM H¢B
T?Q F?–M; M?bM ` K°i i?S ; b- ?ÆM M[ +kM; #ÎB €T HU+ F?´M; H² K` MQÊ+ #B M
S?QM; `®i +m°+ +kM; i`Î M M +?“K +?¢T- F?–M; +ÁM HQm HQ€i çQÊ+ M?Q H9+ #
K°i +?9i- HB M +ªK i?'v çQÊ+ [m M? M; QÌB KbM? M?Q +| K°i #S+ iQÌM; p– ?bM?
i€K ?QÊM; tB i +?†i H'v +Æ i? - M?Q Km®M ûT iQ`M #° K€m # M i`QM; +Æ i? ? „M
M; U+ +kM; #` ûT ç M F?| +?`mX

æQÌM; S?QM; M?2Q K„i M?bM tm®M; /QÊB- M?QM; p– Hm`M M?bM F„ iÈB KS+ M`
_€M; H†M tm®M; i? K p`B +?K+ i`QÊM; – `®i +m°+ æQÌM; S?QM; +kM; TªB #Ä +r
M?Q F?–M; i`²B H M H¢B- ? „M M?'i ç`M? b) F?–M; i? +?`m M`BX `i ç„+ /o- æQÌ
ç´B ?QÊM; – #ÆB M? M? H M i` M K†i MQÊ+X

SªB K°i H€i b m- K°i +€B ç–m +?Êi ?B M ` i` M K†i #B M- æQÌM; S?QM; çQ i v
K†i- i?Î ?´M ? M iWM; M; KK HÈM- H¢B [m v ç–m M?bM ` tmM; [m M?– +?B +i?mv
t - #ÆB H¢B +¢M? i?mv M- ? B i v æQÌM; S?QM; F?) +?®M; – p[M; p`M; H2Q H M
?bM? +?[ç¢B M^K i?ŠM; çÆ i` M i?mv M M?Ä- F?–M; M; WM; i?Î /®+X

h?Î /®+ K°i +?“T `²B M; ²B /`v- p`M o– h?QÌM; [mv i K'v +?K+ +?m i?B M- M?B i ç°
i`Î H¢B #bM? i?QÌM; X

> „M [mª i?“i pŠM +ÁM [m€ bÆ b|i- +?Q /M #B i +?“+ ` #B M H` ç ibK FB K h9v L; C
? M; ?o iÈB h9v L; Q i?ªQ H¢B bBM? i`QÎM; Î b•m /QÊB MQÊ+ M?Q p`v- ?ÆM M[M
+,M #ªM F?–M; i? M?bM i?'v çQÊ+ +€B ; b- +?Q /M ? „M +| i? H†M tm®M; iÈB ç€v
KÁ ` çQÊ+ p` i`Q h9v L; Q i?ªQ Î ç•mX

*?ŠM; H) ç`M? TªB #Ä +m°+ b Q\ æQÌM; S?QM; +| +?9i F?–M; + K HÁM; – /M +?d
i?–B- M?QM; H¢B +| i? #Ä +m°+ / /`M; M?Q p`v Q\ > v H` i`U+ iB T iMM; ` b€i
; B B i`mM; T?~K +O ? „M- p`v ?ŠM H` +| i? / /`M; H†M tm®M; i`M ç€v #B M `²B- M
/B +?SM; /Q M| ç H¢B b m ç| +kM; F?B M æQÌM; S?QM; bÊ ?½B F?–M; i?–BX GÊ
ç€v #B M F?–M; i`B M`Q i`b ?Q½M çQÊ+– H¢B m®M; MQ MQÊ+ #B M- #ªM i?•M ? „
H¢B /QÊB #B M b•m `²B5

“i F H` M?Q i? M`Q- ? v H` TªB i?Y çB i?Y H¢B # Q M?B m H–M- M m i?“i bU F
FB K #B M T?€T F?€+X

L;?d M;ÆB i` M i?mv M M?Ä K°i H€i- æQ`M; S?QM; H-M M[imM; M;Q`B M?av tm
ibM? ?m®M; H-M M`v +| F?€ ?ÆM K°i +?9i- æQ`M; S?QM; +ªK ;B€+ M?Q ?„M H†M
i? M?QM; pšM +?Q i?`v ç€vX

h?Y çB i?Y HçB HB M iB T # H-M- +ª M;Q`B æQ`M; S?QM; ;B®M; M?Q i?Q€i HU-
i`çM; ?B M ;B`+O ?„M K` çQ€M- +?d bÊ çWM; ?ÁM; ?€B çQÊ+ h9v L;Q i?ªQ +€B ;
/MM; iÈB i?S M,M; HU+ K` M; v +ª +?QM? KbM? F?¬M; /€K M;?o iÈB ? v b Q\

æ M; M^K i` M i?mv M +® ;„M; +•M M?„+ i?B i?ÆM- iW i`QM; F?¬B ;B€T #¶M; i`r
i? M +O GBM? E?B T L? M,

@ S?QM; + + - b Q M;QÆB pšM +ÁM î +?¶ M`v p"vX

@ h9v M;Q i?ªQ +ÁM +?Q ?€B çQÊ+- i /o M?B M H` T?ªB î +?¶ M`v `²BX

æQ`M; S?QM; i?m" M i v pÈB H'v #° [m-M €Q ç„T H M M;Q`B- K†+ /M GBM? E?B
T?ªB H` i?U+ i? - M?QM; æQ`M; S?QM; pšM +| +?9i +ªK ;B€+ F?¬M; çQÊ+ iU M?B

J¶B H-M KbM? çB i„K- M? ç-m M`v Hm¬M iU T?QM; # w i?S+ +O M`M; - F?¬M; /
t2K ` +kM; H` /Q M;QÊM; M;MM;X >B M içB i` M M;Q`B KbM? +?d +| K¶B F?¬B ;
?ŠM H` +kM; T?QM; # w i?S+ - F?¬M; #B i pW `²B ç½ tªv ` +?mv M ;bX

@ G`K b Q p"v\

GBM? E?B T L? M ?ÄBX

æQ`M; S?QM; ç2K F?| F?,M K` ?„M K„+ T?ªB ;BªB i?Q+? M;„M ;¼M K°i H-MX

GBM? E?B T L? M M;?2 tQM; +kM; F?¬M; F?ÄB M;ç+ M?B M- i?®i,

@ *?m pB MÆB M`v +ÁM F?¬M; iÈB # KQÆB /†K- b Q HçB b•m iÈB M?Q p"v\

@ VK- H9+ M½v i H†M tm®M; F?QªM; +?WM; ?ÆM i`,K i`QÊM; `²B- M?QM; pšM F
çQÊ+ M[- T?ªB i`²B H MX

@ G`K b Q HçB M?Q p"v M?d\

GBM? E?B T L? M +kM; ?ÆB O `k,

@ "B i p"v i?b i ç½ bÈK /çv M;QÆB " E?Q i?m"i- ` #B M +| F?B HçB i®iX

æQ`M; S?QM; M;?2 p"v HB M F?¬M; F?ÄB bYM; b®i,

@ " E?Q i?m"i\

@ VK- +| i? ;B9T M;QÆB H†M çQÊ+ H•m ?ÆMX

GBM? E?B T L? M ;BªB i?Q+?X

@ h +kM; F?¬M; M;?o ç M î ç•v b•m M?Q p"v- +kM; H` /Q i [m€ bÆ b|iX

@ "•v ;B` /çv +?Q i pšM +?Q Km°M X

æQ`M; S?QM; p°B p`M; M|BX

@ LÆB M`v +kM; F?¬M; i?Q+? ?ÊT- +?9M; i [m v p çªQ M?Ä FB i`QÊ+ çB `²B iQ

L;?2 GBM? E?B T L? M M|B M?Q p"v- æQ`M; S?QM; p°B p½ K†+ HçB [m-M €Q +?Q
M?Ä K` +? Q iÈBX

G° i`bM? #ªv i€K /†K- T?ªB +? Q i?mv M K°i H9+ H•m KÈB iÈB çQÊ+- H9+ æQ`M; ;
M;Q`B G H½Q ç½ +| K†i i` M #î +€i ç çÊB ?„MX

L;Q`B +ÁM +?Q iÈB MÆB- i` M K†i G H½Q ç½ ?B M p v M i•K- M|B,

@ *m®B +MM; M;QÆB +kM; i`î HçB `²BX

G9+ M"v b„+ i`lB +kM; ç½ i®B ç2M- M m K°i H9+ M[ K" æQlM; S?QM; +ÁM +?Q [ ;†T T?ªB M;mv ?B K ;b ç!- # M ç K çB i` M #B M `i H" / H¢+ K'i T?QÆM; ?QÈM;- M;?B K i?b +,M #ªM F?¬M; +€+? M"Q ibK çQÊ+ K°i ?QÈM; çB +?QM? t€+X
æQlM; S?QM; iW i` M i?mv M M?Ä M?ªv tm®M;- MlB pÈB H½Q,
@ æ½ F?B M G H½Q T?ªB M?¼+ i•K `²BX
@ hbM? ?m®M; ` b Q\
G H½Q ?ÄB H¢BX
@ :†T T?ªB +?9i F?l F?,M- F?¬M; i? M"Q ç„+ i?OX
æQlM; S?QM; ç€TX
@ *kM; K v M?l +l M;QÆB çB ç M +?¶ ç!- ç€K M;QlB +?9M; i M m KÁ iÈB K" MlB- H¢BX
@ > ? - i`QÊ+ F?B çB -*?'T bU +l # M i†M; K°i Qi ç M /QÊ+- +l i? F?„+ T?K+ çQÊ M;QlB i b v i9v H9v FB X
@ ošM +?Q p"v T?ªB H"K b Q #•v ;Bì\
G H½Q M;"T M;WM; ?ÄBX
@ h +ÁM T?ªB +?l î ç•v K°i çQ¢M i?lB ;B M M;„M M[- G H½Q M;QÆB +l i? /„i K GQM; #ªQ i`QÊ+- +?l MY i?€M; b m H¢B iÈB ç•v ç!M i X
G H½Q pW M;?2- HB M p°B p" M; F?Q€i i v- MlB,
@ o"v F?¬M; çQÊ+- h' M; [mªM ç¢B M?•M ;B Q T?l M;QÆB +?Q i - MlB H" +MM; çB- +MM; M? m i`l p X LQÊ+ M;¼i p" i?S+ ,M /U i`[i` M i?mv M +ÁM çO /MM; +?Q MY î H¢B ç•v MY i?€M;- p"v +?9M; i î H¢B +MM; M;QÆB +kM; çQÊ+ K"X
@ o"v +kM; i®iX
æQlM; S?QM; +kM; F?¬M; TªM ç®B M[X
@ æ i¢ G H½Q `²BX
a m F?B /MM; [m +ÆK i®B- æQlM; S?QM; F?~M i`QÆM; ?ÄB GBM? E?B T L? M p tQM; " E?Q i?m"i bÈK çQÊ+ +?WM; M"Q i?b ? v i? K +?WM; ç!- +l i? K m +?l M; i?b +kM; +l i? `lB F?ÄB +€B +?¶ M"v bÈK ?ÆM- bU FQM? bÊ +O M;QlB æ¢B >ªB +ªK i?'v F?¬M; çQÊ+ i?QªB K€B +?Q H„KX
.QÈB bU +?d #ªQ +O GBM? E?B T L? M- æQlM; S?QM; K°i i?•M K°i KbM? i`-K K +?Q iÈB F?B MQÈ+ /•M; iÈB i`QÊ+ M;U+ KÈB /WM; #QÊ+ H¢BX

ke9X *?QÆM; kej, hbK h9v L;Q hªQX Ui?QÈM; >¢V

o¬ h?QlM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; kej, hbK h9v L;Q hªQX Uh?QÈM; >¢V

L?lK /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

@ E?¬M; TªB H" ?¼+ " E?Q i?m"i b Q\ o"v çB iÈB ç•v H"K +€B ;b\

æQÌM; S?QM; M;?B ?Q†+ ?ÄBX

@ h?S M"v T?ªB ?¼+ Î i`QM; MQÈ+ KÈB i? K T?–M ?[m ?B m- S?QM; + + - M; QÆI
ç! H†M tm®M; /QÈB MQÈ+X

GBM? E?B T L? M M!BX

h?2Q HÌB +O M" M; - æQÌM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- b m ç! +?bK p"Q i`QM; MQÈ+
ç€v +€iX

@ hBM? i?–M M?"T p"Q i`QM; *QÆM; i•KX

:B¼M; M!B +O GBM? E?B T L? M H–M M[p M; H MX

æQÌM; S?QM; p°B p" M; i?m HB K iBM? i?–M- iB M M?"T p"Q p` i`Q *QÆM; i•KX L
E?B T L? M ç½ +?Î Î ç! iW i`QÈ+– M?bM i?'v æQÌM; S?QM; çB p"Q- M" M; pQÆM M;
HU+ HQÈM; iBM? i?–M +O æQÌM; S?QM; - M?'i i?ÌB- H° imv M p" M +¬M; +MM; p
b•m p"Q i`QM; M½Q ?ªB +O æQÌM; S?QM; X

æ•v +?QM? H" bU i` Q ç´B; B[HU+ HQÈM; iBM? i?–M +O ? B M; QÌB- +, M #ªM F
+kM; +! i? i` Q ç´B iBM iS+ [m HçBX

æQÌM; S?QM; +~M i?"M t2K tûi " E?Q i?m"i- ?B M içB M! +kM; +?d H" K°i HQçB +
+QÆM; F?Q i`QM; +Æ i? KbM?- /U i?2Q H° imv M p" M +¬M; H" +! i? çç i çQÈ+ ?

L m M; QÌB #bM? i?QÌM; im Hmv M " E?Q i?m"i i?b +–M TªB çª i?–M; K°i b® FB
+¬M; FB - M?QM; K" FBM? Kç+? i`QM; +Æ i? æQÌM; S?QM; ç½ ?Q" M iQ" M i?–M
TªB H" K M?Q p"vX

oB + ?„M +–M H" K- +?ŠM; [m +kM; +?d H" i? v ç´B i?!B [m2M +O #ªM i?•M F?B
+¬M; i–M; i?S # +O o¬ h?QÌM; [mv i +?mv M #B M i?"M? H° imv M p" M +¬M; +O
M m K°i F?B i?m–M i?K+ `²B- +ª ? B i?S ç m +! i? ç²M; i?ÌB p" M +?mv M- HçB F?
pÈB M? m- +?QM? #ÎB pb " E?Q i?m"i p" o¬ h?QÌM; [mv i F?–M; TªB H" +¬M; T?

"B i çQÈ+ M?[M; çB m M"v `²B K¼B +?mv M HB M / /"M; ?ÆM- æQÌM; S?QM; +® ; „
+Æ i? - /U i?2Q H° imv M p" M +¬M; +O " E?Q i?m"i K" HmB iÈB- T?ÄM; +?WM;
æQÌM; S?QM; ç½ +ªK ; B€+ iQ" M i?•M i?Q i?€B- F?–M; +ÄM +ªK ; B€+ #` ç MûM- M

" E?Q i?m"i M"v [mª M?B M H" `i +! ?B m [mª- ?ÆM M[i?2Q iBM iS+ K" GBM? E
im Hmv M iÈB i" M +MM; - #ªM i?•M KbM? i?"K +?Q F?–M; +–M ?¬ ?'T- +?d +–M p"
iU ?'T i?m F?–M; F?Q iW #®M T?Q tmM; [m M?- +! i? M!B Km®M MQM i?Î # Q H•

*ª ç K- æQÌM; S?QM; M;•K KbM? i`QM; #B M im Hmv M " E?Q i?m"iX

:B®M; M?Q F?B i`QÈ+ +ªB #B M H° imv M p" M +¬M; +O o¬ h?QÌM; [mv i- H–M M"
+QÆM; F?Q i`QM; +Æ i? /U i?2Q H° imv M p" M +¬M; +O " E?B i?m"i K" p" M ?"
S?QM; K" M!B i?b F?–M; +! ; b F?! F?, M +ªX

L m M?Q F?–M; /MM; " E?Q i?m"i- æQÌM; S?QM; MQM i?Î K°i ?ÆB +! i? H†M tm
m®M; +çM K°i +?mM; i`"- +kM; iQÆM; çQÆM; pÈB M, K- b€m T?9i ç²M; ?² p"v- ç•v
?„M im Hmv M o¬ h?QÌM; [mv i +! i? çç i ç M- ç´B H" H" K°i M; QÌB #bM? i?QÌM; M
i" B M"Q M?`M i?Î çQÈ+ ç M i`bM? ç° M"vX

L?QM; b m K°i ç K Hmv M " E?Q i?m"i tQM; - æQÌM; S?QM; ç½ +! i? MQM i?Î [m
+çM K°i +?mM; i`"- `²B- ç•v +?QM? H" iB M #° +U+ F€ HÈM5 *?ŠM; [m - pšM +ÄM
[m€ i®B- M m Km®M i bK çQÈ+ h9v L; Q i?ªQ K" M!B- i?ÌB; B M +–M ç i bK FB K M?

L m M!B K" B / Q #ûM çÐ i®M +¬M; +? +OB- æQÌM; S?QM; /o M?B M +kM; ?v p¼
+~M; H•m +~M; i®i- M?Q p"v KÈB +?„+ ,MX

L;~v i?S ? B- # M M;~v M;?d M;ÆB ? B + M? ;BÌ- æQÌM; S?QM; HçB +?, K +?d M?ª

L? [M; ?mvM? ç i` M i?mv M +MM; pÈB G H½Q ?B M iϕB +kM; +?d +| pB + +?ì a
+?mv M tQM; tm¬B ç•m ç| - b m ç| ?²B T?O - #ªM i?•M H9+ M¨v F?¬M; +| pB + ;b H
M?¨M `¶BX

h?'v æQÌM; S?QM; i?dM? i?QªM; H†M p¨Q i`QM; MQÈ+ b m ç| K°i ?²B H•m +ÁM +
i?2Q K°i ç€K M; QÌB çSM; Î i` M #Ì i`¬M; p T?Q ?„MX

æ M F?B æQÌM; S?QM; tm'i ?B M i`Î HϕB- G H½Q ?¬ H M K°i iB M; ,

@ hB m ?mvM? ç - M; QÆB ç M; H¨K +€B ;b ç|\

@ Gmv M i" T M QM i?Î5

æQÌM; S?QM; pm®i MQÈ+ i` M K†i- KÎ KB M; ç€TX

G H½Q [m v HϕB M?bM p ç€K ?mvM? ç FB K°i +€B- i'i +ª K¼B M; QÌB ç m +QÌB

@ *| Km®M i?B ç'm K°i +?9i F?¬M; \ æ€K ?mvM? ç +| K†i Î ç•v +kM; +| i? MQM i?

@ æQÈ+5

æQÌM; S?QM; M; ?o /M b Q +kM; H¨ i" T Hmv M- +| M; QÌB +MM; bQ b€M? K°i +?9i
çQÈ+ H•m ? v QiX

G H½Q F?Q€i i v +?†M HϕB- M|B,

@ æ€K +€+ M; QÆB +kM; F?¬M; +¬M T?ªB H¨K K'i i? /B M +O i?mv M +?9M; i - i`
M?m +O « GQM; #ªQ ç|5

æQÌM; S?QM; M; ?2 çQÈ+ F?¬M; F?ÄB +QÌB F?´ K°i iB M; - i?¬K M; ?o H½Q M¨v i?"i
M; v +•m ç¬m iB M ç½ FQ+? ç°M; çQÈ+ HÁM; ?B m i?„M; +O ç€K M; QÌB M¨vX Zm
+kM; HB M F?¬M; ? F?€+? F?Q K¨ ?ûi H M i?"i HÈM,

@ J†+ /M +?9M; i F?¬M; +| iQ +?'i- i?U+ HU+ +kM; F?¬M; KϕM?- M?QM; Î i` M #B

J°i ç€K çϕB H½Q ;B +ÎB ? i v T?K+ i` M M; QÌB- b m ç| -K -K M?ªv tm®M; #B MX

G H½Q F?¬M; tm®M; MQÈ+- H½Q +?d M; "K i~m i?m®+ i` M KB M; - ?QT K„i +QÌB

@ h ?¬ #„i ç¬m i?b +€+ M; QÆB ç²M; HQϕi H†M tm®M; - B i`²B H M b m +MM; M; Q
i`B K°i +?9i i?¬B- F?¬M; +| K'i tm +„+ M¨Q +ªX

L; QM; K°i +?9i- G H½Q HϕB ?¬,

@ *?m~M #` tQM; +?Q \ "„i ç¬m5

L; ?2 çQÈ+ +•m M¨v- iQ¨M i? ç²M; i?ÌB ?KT KbM? p¨Q i`QM; MQÈ+X

æQÌM; S?QM; F?¬M; [mªM ?ÆM i?m - +?ŠM; [m +kM; +?d H¨ F?®M; +? +QÆM; F
H°i mv M p" M +¬M; +O " E?Q i?m"i K¨ i?¬B- ç®B pÈB ?„M K¨ M|B- i?„M; #ϕB F?
S?QM; +kM; +?d Km®M #B i`®i +m°+ i?b +? M? H +? ;B[KbM? p¨ K'v M; QÌB M; "
ç M ç•m K¨ i?¬BX

J†+ /¬m F?¬M; +?9i•K ç w ç°M; ioM? tmM; [m M?- i? M?QM; b m K°i H9+- F?¬M
i`²B H M F?ÄB K†i MQÈ+ i`mv M ç M # M iB æQÌM; S?QM; X

h?ÌB ;B M +?"K `½B i`¬B [m - F?¬M; M; WM; +| M; QÌB i`²B H M K†i MQÈ+- ?B M M
`²BX

æQÌM; S?QM; H9+ M¨v +kM; +| +ªK ;B€+ iS+ M; U+ `²B- +?Q /M K°i KU+ p" M F?ÎB
K°i i?ÌB ;B M /`B F?¬M; ?¬ ?'T K¨ M|B- +ª M; QÌB HB M F?| +?`m- K€m ?mv i i`QM
bMM; bK+- ?ÆM M[K°i F?B +| +ªK ;B€+ M¨v H" T iS+ b) i?m ?9i bU +?9 w +O iQ¨
+ªK i?'v F?| +?`mX

*m®B +MM; - æQÌM; S?QM; +kM; ç½ F?¬M; +?`m M´B M[- ? B +?•M çϕT KϕM? tm®
HB M i`²B ?ŠM H M K†i MQÈ+- b m ç| ?€ KB M; Mm®i iWM; M; KK F?¬M; F?QX

.MM; i v H m MQÊ+ i` M K†i- [m v ç-m M?bM [m M? K°i HQÊi- HçB i?`v T?-M ç- M
M?QM; /QÈB #B M pšM +ÁM +| F?Q^aM; ? B # M; QìB +?Q +| ç°M; ioM? ;b- #¼M ?
M^K Î ç| p"v- iMv w ç +?Q b|M; M;-K +?"T +?ìM çQ i?•M i? i`-B #²M; # M? i`QM;
hQ+? i„+ K'v +€B ç½ [m ?ÆM MY i?ìB ;B M m®M; +çM K°i +?mM; i`"- K'v M; QìB
M; QìB M' B H M b m +MM; H" K°i i`mM; MB M +QìM; i`€M; - MK +QìB ç„+ w ç M; M
@ GÊB ?çB- HÊB ?çB5 æQìM; J-M + K #€B ?ç T?QM; 5
æQìM; S?QM; F?-M; iB + HìB F?2M M; ÊB- KbM? M?ì +| " E?Q i?m"i KÈB +| i? /
#¼M ?„M +?d /U p"Q K°i ?ÆB F?-M; F?Q i`QM; H²M; M; U+ K" HçB +| i? MQM i?Î
b€M?- #ªM i?•M KbM? ?Q"MiQ"MF?-M; T?ªB H" ç®B i?O +O ?¼X
G H½Q +QìB +QìB,
@ "¼M ?¼ +kM; [m2M `²B- i?QìM; tmv M /MM; +€B i`Á M"v ç +€ +QÊ+- MQM i?Î
i'i +ª ç m iU KbM? i"THmv M i?"M? M?Q p"v- Hmv M +kM; TªB ?ÆM KQìB M, K- K
J-M M; QÆB KÈB tm®M; #B M +| ? B M; "v ç½ +| i? M?"M i?Î iÈB i`bM? ç° M"v ç½
ç iY iBM? M?m +O « GQM; #ªQX
L; QìB i`mM; MB M MQM i?Î H•m M?'i FB M|B,
@ h?"i` i?b HÊB ?çB M?'i pšM +?QM? H" G H½Q- H½Q +| i? MQM i? /QÈB MQÈ
@ h?"i?ª\
> B K„i æQìM; S?QM; iÄ b€M; X
@ L m ç9M; H" M?Q i? - G H½Q M; QÆB +kM; M M +?d +?Q i +?9i #Q [mv i MQM i
h?ìB ;B M ? B MûM M? M; - çB m M"v +kM; [m€ H" FBM? F?OM; F?B T`²B5
@ æ| H" H9+ +ÁM i` i?-B- ;Bì ;B" `²B- F?-M; çQÊ+X
G H½Q F?B K i®M M|BX
@ L?QM; K"- M m M?Q M; QÆB F?-M; +? - p"v +?9M; i +| i? i?YX
@ o- +MM; +ªK FQ+?5
æQìM; S?QM; p°B p" M; ç€TX
æ +| i? /mv i`b i?ìB ;B M Î /QÈB MQÊ+ H•m ?ÆM- K†+ /M ç½ +| " E?Q i?m"i ç /U
H½Q +| i? +?d #ªQ i? K K°i +?9i F„ tªQ M?Q M?Ä +MM; pÈB #Q [mv i K" M|B - F?
G"TiS+- æQìM; S?QM; p" G H½Q ? B M; QìB +MM; M? m i?ªQ Hm" M K°i +?9i- G
i"TMQM i?Î H" ç ?Q"Mi? "M? +€B ;¼B H" F?ªQ M; ?B K- /o M?B M +kM; #B i H" ?
F?-M; i? M"Q ;B®M; M?Q M^K #'i ç°M; Î /QÈB MQÊ+ F?B i?B MQM i?Î- +?Q M M
F?-M; ? ;B[HçB K°i +?9i M"Q- M?'i M?'i M|B` - /M b Q ç•v +kM; F?-M; TªB H"
` +kM; F?-M; +| ;b ç€M; M; çBX
a m K°i ?²B M|B +?mv M- æQìM; S?QM; i?m çQÊ+ `i M?B m çB m #' Q+?X æ•v +
+?Q # Q ;Bì iB T t9+ [m - +| M; QìB +?d /šM iU M?B M H" F?-M; ;B®M; M?Q iU Kb
h?2Q M?[M; ;b G H½Q i`mv M i?K- K°i Qi F„ tªQ M?Ä T?®B ?ÊT +MM; pÈB " E?Q i
ç½ FûQ /`B i?ìB ;B M MQM i?Î i`QM; MQÊ+ ` `i M?B mX
GçB [m # M; "v b m- bU iB M #° +O æQìM; S?QM; +| i? M|B H" +U+ F€M? M?-
+?mM; i`"- ?B M içB ç½ FûQ /`B ç M ?ÆM [m½M; i?ìB ;B M m®M; K°i +?mM; i`H
M"v F?B M G H½Q +kM; TªB i`ÉM K„i- i?-K F?2M iBM? M?`®i +m°+ pšM H" iBM
HÊB ?çB M?Q p"v5
h?ìB ;B M K°i MûM M? M; +kM; ç½ ;-M +?çK ç M- æQìM; S?QM; +kM; F?-M; #B
ç ?„M iU KbM? H†M tm®M; ç€v #B M ibK FB K h9v L; Q i?ªQ ? v +?Q X L?QM; +?C

M"v- +kM; ç½ ;B9T +?Q æQÌM; S?QM; ç2K H° imv M p" M +¬M; +O " E?Q i?m" i?Q
M?mv M M?Q K€m +?av p iBK- +?d +¬M ç°M; K°i +?9i +QÆM; F?Q H" +! i? F?ÎB Q
L?QM; ?½v +ÁM +?Q çO5

Jm®M H†M iÈB ç€v #B M- M? 'i ç`M? T?ªB F?B M +?Q o¬ h?QÌM; [mv i ç²M; i?ÌB p
i?m" i i?b KÈB çQÊ+X "ÎB pb MQÊ+ #B M H¢M? M?Q #,M; - M m M?Q F?¬M; +! o¬ H
æQÌM; S?QM; F?¬M; /€K + K çQ M #ªM i?•M ?„M +! #` ç!M; i?¬M? #,M; Hm¬M ? v

J" Km®M ç²M; i?ÌB p" M +?mv M ? B HQ¢B +¬M; T?€T- p' M ç M"v [mª i?U+ +! +?9
?Q¢i ç°M; ? B i v K°i H9+ p"v- ?ÆM M[K¶B i v T?ªB H" K` K°i ç°M; i€+ # 'i ç²M;
T?2M M"v +?QM? H" Km®M i?Y i?€+? i`bM? ç° F?®M; +? +QÆM; F?Q i`QM; +Æ i

*kM; K v H" F?¬M; F o¬ h?QÌM; [mv i ? v H" " E?Q i?m" i- ? B HQ¢B H° imv M p" M
T?€T M"v æQÌM; S?QM; ç½ [m2M i?m°+ M?B m- i?S +¬M i?B i +?QM? H" ç2K #¼M
K¶B F?B p" M +?mv M K°i HQ¢B +¬M; T?€T i?b ç²M; i?ÌB +kM; T?ªB çªK #ªQ F?¬M
FB X

h" T Hmv M çQÊ+ F?QªM; M, K M; "v- F?Q i`ÌB L; k h?B M ?ªB #¶M; i`Î M M t' m i - +
M? m [m" i i?mv M HÈM HmM; H v- i` M çªQ M?Ä +kM; F?¬M; +! i?S ; b +?2 +?„M-
i`Î H¢B i?mv M HÈM- +?d +ÁM H¢B K°i KbM? æQÌM; S?QM; H" Î H¢B F?m pU+ ; -M
/ÁM; MQÊ+ #B MX

L; "v ç-m iB M æQÌM; S?QM; +Æ ?² #` ?¬M? ?¢ ç M KS+ FB i bS+ - M?QM; H¢B F?
H-M iU i?•M p" M +?mv M K°i HQ¢B +¬M; T?€T- +¬M; T?€T FB HB M b) M; WM; H
K½B K" F?¬M; M„K çQÊ+ K' m +?® i i`QM; ç!- +kM; K v H" GBM? E?B T L? M F?¬M
?„M F?¬M; M M M!M; p°BX

hbM? i`¢M; M?Q p"v FûQ /"B K½B iÈB i" M M; "v i?S # b m ç! KÈB +! +?9i i? v ç´B-
T?€i ?B M` K°i p' M ç i?2M +?®iX

o¬ h?QÌM; [mv i /šm b Q +kM; +?QM? H" +¬M; T?€T iW b m F?B iÈB i? ; BÈB M"v
H° imv M p" M +¬M; iQÆM; ç®B [m2M i?m°+ ?ÆMX *?Q M M æQÌM; S?QM; i`QÊ+ i
T?•M` K°i T?¬M iBM? i?¬M /¼+ i?2Q H° imv M HmB iÈB +O o¬ h?QÌM; [mv i- b
F?Q- H¢B /U i?2Q H° imv M +O " E?Q i?m" i K" p" M ?¬M?X Zmª M?B M H" i?¬M?
T?€T ç²M; i?ÌB p" M +?mv M5

æ i`€M? ; T ; €T F?B M T?¢K b B H-K- æQÌM; S?QM; +ÁM /"M? i? K ? B M; "v ç i
i`QÊ+ b m +kM; K' i ç M M, K M; "vX *?Q /M +MM; H9+ p" M ?¬M? ? B HQ¢B +¬M; T?€
M; ?B K` i HÈM p K†i iBM? i?¬M- F?¬M; i? M"Q /mv i`b çQÊ+ K°i i?ÌB ; B M /"B
i?ÌB ; B M K°i MûM M? M; ?ŠM +kM; F?¬M; +! p' M ç ; bX

:BªB [mv i çQÊ+ p' M ç F?! F?, M M"v- æQÌM; S?QM; +m®B +MM; +kM; +! i? H-M
o T?¬M €M? b€M; /QÈB HÁM; #B M b•m- æQÌM; S?QM; +kM; ç½ M; ?o` çQÊ+ #B
+QÆM; F?Q p"Q i`QM; h?B M "BM? hQ€B iBM? - T?!M; ` i? M? +QÆM; +?WM; K°i
+?9i €M? b€M; - pB + M"v K†+ /M` i? Q +QÆM; F?Q- M?QM; M; Q" B +€+? M"v` - +

> i i?av ç m ç½ b„T t T +?m` M #` tQM; - ?WM; b€M; M; "v ?¬K b m- KQ iQ ; B! HÈM
çSM; i` M #QQM; i?mv M M?bM i`ÌB K°i +?9i- t€+ ç`M? i?ÌB iB i?¬K M v b) F?¬M;
HB M ç²M; w ç æQÌM; S?QM; çB` X

ošM ?¢ i?mv M M?Ä iW i` M i?mv M HÈM tm®M; #B M M?Q i`QÊ+ - æQÌM; S?QM; H
iB m +? Q iÈBX

æ M p` i`Q H-M i`QÊ+ ç½ ç" m i?mv M- æQÌM; S?QM; M; QM; +? Q- i`QM; HÁM; +!
_®i +m°+ i?¬M? +¬M; ? v F?¬M; - TªB t2K H-M M"v i?¬B- M m +ÁM F?¬M; çQÊ+
T?O`²B iQM? b m- K†+ /M ?„M +ÁM +! i? im Hmv M " E?Q i?m" i iB T- FûQ /"B i?
M?QM; H9+ M"v i?ÌB ; B M /"M? +?Q ?„M ç½ F?¬M; +ÁM M?B m +?Q H„KX

> Qi b•m K°i ?ÆB- ç²M; i?ÌB p" M F?ÎB o¬ h?QÌM; [mv i- æQÌM; S?QM; M?av p"Q i`

hWM; +| FBM? M;?B K H-M i`QÊ+ - H-M M`v H†M tm®M; æQÌM; S?QM; HB M i,M;
H M K°i +?9i- F?¬M; ç-v KQÌB K'v ?ÆB i?Î ç½ iB M p`Q çQÊ+ pMM; #B M i®B i,K
'vX "®M # K°i KªM? i®B ç2M- i?•M i? H¢B +ªK M?"M çQÊ+ +€B `ûi H¢M? M?Q #,
+| +¬M; T?€T ?° i?•M M M KÊB çÐ H¢M? ?ÆM Qi M?B mX

ke8X *?QÆM; ke9, hbK æO .QÊ+ GB mX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; ke9, hbK çO /QÊ+ HB mX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

æ€v #B M b•m pQÊi M;Q`B i`Q iQÌM; iQÊM; +O æQÌM; S?QM;- QÊ+ +?WM; H†M
MY +?mM; i`- /QÊB +?•M æQÌM; S?QM; #¶M; M?B M çKM; TªB K°i i?S ;b ç| iQÆ
bYM; b®i- M?QM; M; v b m ç| H¢B pmB KWM;- çQ i v bl bQ¢M; tm®M; T?Q /QÊB
H` K°i ?ÁM ç€- H¢B +| +ªK ;B€+ ?bM? M?Q F?¬M; TªB H` ç€X

æ M ç€v #B M `²B\ æQÌM; S?QM; p°B T?|M; ` h?B M "BM? hQ€B iBM?- `|i p`Q #
i? M? +QÆM; /`B K°i i?QÊ+ M?€v K„i T?|M; ` # M M;Q`B- i¢Q ` K°i +?9i b€M; b
;BÈB i®B i,K /QÈB HÁM; #B M b•mX

JQÊM i?S €M? b€M; v m Èi M`v +?B m tm®M; /QÈB ç [m M b€i- [mª i?U+ H` ç€v #
p`Q i?Q¢i M?bM +| ?bM? i?M F€ [m€B- +?„+ ?ŠM +?QM? H` ç€ b M ?¬X

LÆB M`v +€+? K†i MQÊ+ #B M F?QªM; +?WM; ?ÆM ? B i`,K i`QÊM;- M m M?Q F?-
Hmv M " E?Q i?m"i- H'v #ªM H½M? p®M +| +O æQÌM; S?QM;- p¬ Hm" M +| H`K M
çQÊ+ +?¶ M`vX

>ÆM M[- ç†i +?•M iÈB MÆB ç•v `²B- +?Q /M +| i? K o¬ h?QÌM; [mv i ?° i?•M çB -
pŠM +ªK ;B€+ +ª M;QÌB H¢M? +|M; ç M T?€i `mM- #®M T?Q tmM; [m M? H` €T H
K` ç MÛM- imv M?B M ? ii?ªv +ÁM M^K i`QM; T?¢K pB #ªM i?•M ?„M +| i? KB M
F?¬M; Î H¢B MÆB M`v [m€ H•m i?b i'i b) F?¬M; +| p'M ç ;bX

hW i` M K†i #B M H†M tm®M; ç•v ç½ ? Q ? i MQM MY HQÊM; F?Q /U i`[- H9+ M`v
FB K h9v L;Q i?ªQ +kM; ç½ F?¬M; +ÁM /Q /ª H„KX

E?¬M; /€K +?"K i` ?ÆM M[ - æQÌM; S?QM; K°i i v +-K hQ€B iBM?- /²M ? i iQ`M
ç€v #B M- F?¬M; M;WM; iBK FB K F?„T tmM; [m M?X J†+ /M ç€v #B M F?¬M; +| +
ç HQm i•K +?Q H„K- i? M?QM; K°i çQÌM; H-M KÁ iBK FB K- æQÌM; S?QM; +kM;
`°M; i-K K„iX

æ•v H` H-M ç-m iB M æQÌM; S?QM; M?bM i?'v çQÊ+ K°i i? ;BÈB `U+ `Ð ç-v b„+
p"v- p®M ?„M +?Q `^M; MÆB M`v #` #|M; i®B # Q i`MK bm®i M;`v ç K- ?ŠM H` Tª
F?¬M; M;?o iÈB +?Q /M ?Q`M +ªM? b®M; i®B i,K +kM; +| i? bªM bBM? ` çQÊ+ +ª

L?[M; /ªB ç€ b M ?¬ Km¬M ?bM? p¢M i`¢M;- K`v b„+ b†+ bÐ- +| HÈM +| #û- bWM; b
/QÆM;- ?bM? i?`M? M M K°i i? ;BÈB b M ?¬ ç T ç M KS+ F?¬M; i? iª ? i #^M; HÌ

æQÌM; S?QM; i?"K +?Q +ÁM T?€i ?B M ` F?¬M; Qi pÄ i` B F?'M; H²- K'v +QM i`
i`B m /QÈB ç€v #B M +m®M ç M ç•v- +m®B +MM; #`ªM? ?QÌM; #ÎB /QÊ+ iQM? +O
+?¶ M`vX

oÄ i` B +O +?9M; KÎ` ?Q`M iQ`M- i?`i i` B H¢B F?¬M; ? ?Q i?®B- ?ÆM M[- i`Q
+ÁM +| M?[M; pB M M;¼+ HÈM M?Ä F?¬M; ç m M? m- M?[M; pB M M;¼+ i` B M`v K
F?¬M; iB p i- TªM t¢ H¢B €M? b€M; +QÆM; F?Q ç M; `¼B ç M- +?B m ` iWM; K
HQm HvX

G-M M"v t2K M?Q H" b® HÈM K¢M; HÈM- K½B +?Q iÈB ;Bì- æQÌM; S?QM; +ÁM +?
K†+ /M Î /QÈB #B M- M?QM; b m F?B i`9M; T?ªB K°i çÁM FB - /MM; i?•M i? K¢M?
iU F?¬B T?K+ K" bmv çQ€M- Km®M ç€K tQÆM; bQÌM #` ;½v F?¬B T?K+ H¢B M?Q
K" Km®M F?ÄB ?Q"MiQ"Mi?b +¬M T?ªB K'i i?ìB ;B M H•m ?ÆMX

æ•v H" H-M i?S ? B æQÌM; S?QM; +?`m T?ªB i?QÆM; iQ+? M†M; M?Q i? M"v- H-
#` h?B i S?QM; \*®i ç€M? i`9M; K°i [mv M- T?ªB M; ?d M; ÆB K'i K'v ?¬K KÈB #bM

*?"K`½B KÎ K„i` - G H½Q ç½ çSM; M; v i`QÈ+ K†i- €M? K„i M;"T i`"M p [m M i•H

h?'v æQÌM; S?QM; idM? H¢B- G H½Q p°B p" M; KÎ KB M; ?ÄB,

@ æ½ tªv` +?mv M ;b\ a Q M; QÆB H¢B #` i?QÆM; \

æQÌM; S?QM; +QìB F?' K°i iB M; ,

@ "ªM i?•M i ç M #•v ;Bì +ÁM F?¬M; #B i ç½ tªv` +?mv M ;bX

æ2K bU ibM? ;†T T?ªB Î /QÈB #B M +MM; pÈB bmv çQ€M +O ?„M MìB` K°i HQÈ
+O G H½Q +kM; i`Î M M i`-K i`¼M; X

@ L m ç9M; M?Q M; QÆB MìB i?b +?mv M M"v [mª i?"i +ì +?9i F€ H¢- ç€K +€ +? i
`²B\ E?¬M; H) Î ;¬M ç•v i?"i bU +ì bBM? p"i +QìM; ç¢B ;b ? v b Q\

æQÌM; S?QM; M; ?B K i9+ ;"i ç-m,

@ L?'i ç`M? H" +ì- +?d H" +?9M; i F?¬M; i?'v çQÈ+ +?•M /B M KK+ +O Mì` b Q
t2K M?Q H" i K v K„M- K°i FQ+? +O Mì ç€M? i iW i`QM; #B M # v H M- çQ€M +
M?Ä- ?Q†+ H" F?¬M; #B i +?QM? t€+ p` i`Q +O i - +kM; +ì H) H" Mì +?Q`^M; i ç
i? i?Q€i F?ÄB K°i FB T M"vX

G H½Q ç°i M?B M H~K #~K iU MìB pÈB KbM?,

@ h?mv M M"v +O +?9M; i +kM; F?¬M; M?Ä

GìB M"v pW i?®i` - b„+ K†i æQÌM; S?QM; +MM; G H½Q i`Î M M +U+ F€ F?ì +QB-
ç m +MM; M; ?o iÈB K°i F?ª M,M; K" F?¬M; +ì K°i B KQM; Km®M Mì i?U+ bU tªv`

J°i ?mvM? ç Î # M +¢M? #¶M; M?B M ?¬H M,

@ G H½Q- K m [m ç•v t2K5

L; ?2 p"v- æQÌM; S?QM; +kM; p°B p" M; çSM; H M- +MM; pÈB G H½Q- ? B M; QìB +
ç M; çSM; # M KûT i?mv M K" +9B ç-m M?bM tm®M; /QÈB K†i #B M- €M? K†i M?
F?¬M; i?¬B- H¢B HB M iK+ [m v b M; M?bM- M; Q„+ M; Q„+ G H½QX

@ G`K b Q\

G H½Q çB iÈB ?ÄBX

@ L?bM tm®M; X

L; QìB M"v +?d i v tm®M; /QÈB- MìBX

@ h ?bM? M?Q i?'v çQÈ+ # M /QÈB T?ªM; T?'i +ì K°i +€B #ìM; ç2MX

G H½Q [mûi K„i M?bM K°i +?9i- i?m" M KB M; MìB,

@ æ•v H" #ìM; i?mv M +O +?9M; i X

oW /Si HìB- G H½Q HB M ;B"i KbM? +ªK i?'v #'i i?QìM;- H9+ M"v K•v ç2M ç½ +?
€M? M„M; K†i i`ìB- H`K i? M"Q H¢B i?'v çQÈ+ #ìM; i?mv M +Æ +?S\

G¢B +~M i?"M [m M b€i- #ìM; ç2M FB pšM /mv i`b ;ì+ ç° ;B®M; M?Q i?mv M- +?Š
/€M; M?"M M?¢i KÆ ?²- i? M?QM; +?d i?Q€M; +?®+ - +€B #ìM; M"v HB M ?B M`

+M; H9+ +M; HÈM- iQ`M i?•M +| ?bM? #-m /K+- +?B + i?mv M ç M; M^K Î T?Q
M?QM; +kM; F?¬M; i? M`Q ?Q`M iQ`M +?2 F?m'i ? i çQÊ+ +€B #|M; X

GϕB [m K°i H9+ M[- #|M; ç2M ç°i M?B M ?B M ` `ä `M; - i'i +^a K¼B M; QìB ç m
t€+ +U+ F€ F?´M; H²- i` M +€B ; B€T t€+ M`v iQ`M H` F?2 `½M? M; M; /¼+- S ç-v p
M; QìB i F?¬M; F?ÄB M^av bBM? ` K°i i?S +<sup>a</sup>K ; B€+ p¬ +MM; FBM? ?½B /'v H M i`

@ G H½Q æ•v H` +€B ; b\

>mvM? ç T?€i ?B M ` +€B #|M; ç2M M`v Mm®i F? M iWM; M; KK- F?| F?, M H„K K

@ "'i F M| H` i?S ; b- H9+ M`v K m #€K +?„+ p`Q +€B ; b ç| çB5

G H½M |B çQÊ+ K°i MY - #¶M; i`M HU+ ;`Q H M K°i iB M; - G H½Q M?B m Qi ; b +
+QÆM; F?Q ?ûi H M K°i iB M; - K¼B M; QìB i` M i?mv M ç m M; ?2 çQÊ+ X

h`QM; M?€v K„i- æQìM; S?QM; ç½ +?ϕv iÈB # M +ϕM? +°i #m²K- ¬K i?`i +?†i +•v +
i?2Q +^a G H½Q iÈB # M +ϕM? X

L; v b m ç| - +?B + i?mv M HÈM ç M; HQÈi çB #¶M; p M; H M iWM; iB M; F)Q F i F
M; ?B M; b M; K°i # M- iB T i?2Q ç| +?`K `½B M?¬ H M + Q- `ìB F?ÄB K†i #B MX

J¼B M; QìB i` M i?mv M F?¬M; #B i ç½ t<sup>a</sup>v ` +?mv M ; b- M?QM; M; ?2 çQÊ+ K°i +
ç½ HB M pÈB i v M„K +?†i K¼B i?S p[M; +?„+ M?`i î # M +ϕM? X

*?Q # Q ; Bìi?`v çQÊ+ i`M; /B M [m, /` p` FBM? F?OM; iÈB KS+ M`v- +^aK°i +?B
#` M?`+ H M F?ÄB K†i #B M- M?Q p`v +¬M T?^aB i®M # Q M?B m bS+ HU+ KÈB +| i

@ E?¬M; çQÊ+ #m¬M; i v5

G H½Q çSM; +?mM; K°i +?¶ pÈB æQìM; S?QM; - K°i H¬M M[iB T iK+ ?ûi p M; K
i?mv M ç½ H M iÈB K°i ç° + Q M?`i ç`M? #¶M; ; B®M; M?Q H` K'i çB bU +?®M; çĐ Î
#B MX

_¬K5 J°i iB M; ç°M; F?´M; H² p M; H M- +?B + i?mv M M?Q #` M; QìB i MûK i?ŠM
ç€K #¼i b|M; i`„M; t| - MQÊ+ #B M çm M? m iϕi i?ŠM; p`Q K†i æQìM; S?QM; X

E?B M K¼B M; QìB +^aK i?`v K v K„M H`- i?•M i?mv M +ÁM +?Q +| #`MSi` - i?mv
F?€ H` # M +?„+- +?Q /M; †T T?<sup>a</sup>B +?mv M M?Q p`v +kM; F?¬M; i`M ?ϕB H` # QX

G„+ HQ i` M #B M K'v +€B- +?B + i?mv M HϕB iB T iK+ ?QÈM; p T?Q i`QÈ+ K` H
çQÊ+ # Q t - HϕB #` M?`+ H M i? K H¬M M[- `²B i?Q€M; +€B HϕB #` MûK tm®M; i

LQÈ+ #B M H M? H€M; +?^av i` M #QQM; - +?<sup>a</sup>v p`Q i`QM; F?Q M; i?mv M F?¬M;
?Q^aM; bÊ- K†i t€K M?Q i`QX

G H½Q ; WM; +M; ; B` +M; + v- #bM? ioM? +?d ?mv- ?¬HÈM,

@ hQ`M HU+ çB iÈB- +| i? +?ϕv t # Q M?B m i®i #`v M?B m5

h? M?QM; [m€B i?9 /QÈB K†i MQÊ+ ?€ HϕB #Ä [m / /`M; M?Q p`v\ L| p®M H` bE
K M? K¬M; - K v K„M H„K KÈB FB K çQÊ+ K°i pMM; #B M +| i? F?¬M; H`K K` ?QÎ
M; `v M; `v ?Qi i?Î ?QÆM; p` F?B M M| M?Q K M?Q b v- i? K` æQìM; S?QM; ?¬K M
i?^aQ- F?¬M; +?W K°i +¼M; - i`QM; +ÆM ; B`M /[çB M +m²M; - M| çQÆM; M?B M T
i?mv M HÈM `) MQÊ+ M`v i?m ?9i M| - +kM; t2K M?Q H` +?| M; €T T?<sup>a</sup>B `m²B- HB M
+O K¼B +?mv MX

*S ; B^M; +Q HB M iK+ M?Q p`v K'v H¬M- +?Q /M i?mv M +| +?„+ +?„M ç M KS+ M
F?¬M; tB i- p€M ; ¶ i` M i?mv M ; ½v pĐ F?¬M; Qi- MQÊ+ #B M iW F?„T MÆB i`M p
M; ?B K i`¼M; X

æQìM; S?QM; ¬K H'v +°i #m²K +?QM?- i`QM; HÁM; ^aQ M½Q F?¬M M; m¬B- ?„M #B
?¼ - #|M; ç2M FB ç M i€K T?¬M KQìB +?QM? H` ?mM; i?O ç½ ç€M? KbM? K°i T?†

L m M?Q F?¬M; M;?o` #B M T?€T M"Q K" M|B- i'i +<sup>a</sup> K¼B M;Q|B i` M i?mv M ç m
p` ?mvM? ç M"v pÈB KbM? +?Q i?•M i?B i- M?QM; K'v M;"v [m G H½Q ç®B pÈB
T?^aB` F?ÆB ibK h9v L;Q i?^aQ- H½Q K†+ /M im' B ç½+ Q +kM; T?^aB çB i?2Q- bm
;B| i` M ç<sup>a</sup>Q- +ÁM /çv KbM? H"K b Q MQM i?Î /QÈB MQÈ+- H9+ KbM? [m v i`Î HçB
Mûi v M i•K- M m H"K HB M HKv iÈB H½Q M?•M;B ?B M H"M? M?Q p"v- æQ|ÌM; S
i`QM; HÁM;X

L;?o iÈB ç|- æQ|ÌM; S?QM; ?¬ H M pÈB G H½Q,

@ G H½Q- M;QÆB ç2K K¼B M;Q|B çB i`QÈ+ çB- i Î HçB ç€M? Hç+ ?QÈM; #|M; ç
G H½Q pQÆM K°i +€M? i v` - MQm +?†i H'v +´ €Q æQ|ÌM; S?QM;- ç•v +| H) H" H-
;B"M,

@ L|B M?^aK +€B ;b\ Í i` M #B M M;QÆB +kM; +?d H" K°i çS +QM MQi K" i?¬B- +|
?QÈM; çQÈ+ #|M; ç2M FB \ *?d KÈB +| KQ|B K'v im' B ç-m- M;QÆB M;?o H" +|
+?mv M ? v b Q\ >ÆM M[M;QÆB #•v ;B| +ÁM ç M; #` i?QÆM; ç|5

@ E?¬M; +| i?|B ;B M ;B^aB i?Q+?5

æQ|ÌM; S?QM; ;Ð i v G H½Q` - M|BX

@ *ÁM FûQ /"B M?Q p"v i'i +^a K¼B M;Q|B ç m T?^aB +? i- i ç½ M|B M?Q p"v- iU M?
G H½Q +ÁM ç`M? M|B i? K ;b ç|- ç°i M?B M ?Q<sup>a</sup>M; ?®i #B M b„+- i`ÈM K„i FBM
æQ|ÌM; S?QM;- i? m i?"Q,

@ *?mv M M"v ç9M; H" +? i +?„+X

æQ|ÌM; S?QM; pW [m v ç-m M?bM HçB- +?d i?'v K°i +€B çm¬B p¬ +MM; F?'M; H²
M"v /"B +?WM; K'v i`QÈM;- #° /çM; #"v` # M M;Q" B +| ?bM? M|M- i`QÈ+ K^aM? b
HU+ ççQ ç M FBM? F?OM;- i`U+ iB T T?'i i?ŠM; p"Q i`mM; i•K +O +?B + i?mv M

:B®M; M?Q K°i +QM #9T # M?U #` M;Q|B i ;B"v tûQ- +€B çm¬B HÈM M"v pW [m
K„i +?B + i?mv M HB M i M` i?"M? iWM; K<sup>a</sup>M? M?Ä- p¬ b® K<sup>a</sup>M? pKM #„M` # M
?'i imM; H M ;B[F?¬M; i`mM;- i v +?•M [mÆ [m"Q i`QM; F?¬M; F?Q- ç²M; i?|B`A

> B M;Q|B æQ|ÌM; S?QM; p" G H½Q +kM; p,M; ` M;Q" B- i?•M i? # v H M ;B[F?

Không nói tới việc lần đầu tiên đụng độ phải kẻ địch như thế này, chỉ riêng tích lũy thêm một chút kinh nghiệm chiến đấu cũng tốt, sau này lỡ có gặp lại cũng biết nên đối phó như thế nào. Hơn nữa, Linh Khiếp Nhan nói nội đan của nó tốt như vậy, cũng khiến cho Đường Phong cũng cảm thấy thêm thuồng.

Nó cũng không phải là người, hơn nữa thân thể của nó khổng lồ như thế, khẳng định là xoay chuyển rất khó khăn, cho dù có sức quật nát một ngọn núi, toàn thân cứng như đồng, rắn như thép thì đã sao? Chỉ cần không bị nó đánh trúng thì sẽ không sao cả.

Con Rùa biển dừng lại một chút, sau đó thân hình khổng lồ nhẹ nhàng xoay, kéo theo cái đuôi như một ngọn roi khổng lồ làm bằng thép đặc quét ngang về phía Đường Phong.

Đường Phong thậm chí còn nghe thấy được tiếng gió rít vù vù, mấy tảng đá ngầm trên đảo bị cái đuôi này quét trúng liền nổ ầm ầm thành bụi đất, nháy mắt đã bị san bằng. Chứng kiến một màn như vậy, rốt cuộc Đường Phong đã hiểu vì sao lúc ở trong biển mình bị đánh văng lên tới mặt nước được rồi. Có lực đánh mạnh mẽ đến thế, hà cớ gì lại không đạt đến trình độ như vậy được?

Chỉ trong nháy mắt, cái đuôi của nó đã quét tới sát người Đường Phong.

268. Chương 267: Liều Chết Bác Đấu.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 267: Liều chết bác đấu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đường Phong nhảy lên tại chỗ, thoải mái né tránh một đòn trực tiếp này, nhưng hấn trăm triệu lần không nghĩ tới chính là, cái đuôi quét qua còn mang theo một đoàn khí lưu vượt ngoài sức tưởng tượng, bản thân hấn còn ở giữa không trung lại bị đám khí lưu này hút cho nghiêng ngả sang một bên, suýt chút nữa thì ngã xuống đất.

Không để cho Đường Phong đáp xuống, con rùa biển đã bình bịch lao vọt tới trước mặt hấn, một chân trước giơ lên, giống như thái sơn áp đỉnh vậy, tàn nhẫn đập xuống Đường Phong bên dưới.

Một đập này mà giã trúng, thân thể Đường Phong dù có mạnh mẽ cứng rắn hơn đi chăng nữa cũng trực tiếp biến thành thịt nát, bẹp dúm và méo mó dính chặt trên nền cát này, biến thành một cái tiêu bản hình người vĩnh viễn.

Nghiêng người rơi xuống mặt đất, Đường Phong nâng chân trái lên, trọng tâm ép xuống, thân mình chột chuyển, thoát khỏi phạm vi ảnh hưởng của con rùa lớn kia

“Oanh” một tiếng vang thật lớn, cả đảo nhỏ chột lung lay ba cái, vị trí mà bị con rùa lớn đó chụp vào, bốn phía bị nứt ra giống như một chiếc mạng nhện, bụi đất tung bay, giống như một đám mây hình nấm bay lên trời.

Đường Phong trong lòng căng thẳng, đây là sức mạnh lớn nhất hấn được thấy kể từ khi trào đời đến nay. Trận chiến lần trước với Thiết Đồ sức mạnh đánh tan cả một cái quảng trường cũng đủ kinh khủng rồi, nhưng nếu như so với con rùa lớn này cũng chỉ như đồ đệ gặp sư phụ, hoàn toàn không thể sánh bằng.

Không đợi Đường Phong đứng vững thân mình, con rùa lớn liền quét cái đuôi về phía đó, trong gió vang lên tiếng ô ô đặc biệt, Đường Phong cũng không dám chậm trễ chút nào, đã sớm nhảy cao người lên, tránh cho bị luồng khí cường đại đó ảnh hưởng tới, người lơ lửng ở giữa không trung, ánh mắt tập trung, xuyên thấu qua làn tro bụi mịt mù đầy trời tìm được vị trí đầu của con rùa to lớn kia, thân mình chột lao thẳng xuống, trực tiếp nhảy lên trên cổ của con rùa lớn kia.

Thiên Binh toái tinh trong tay nháy mắt bắn ra, bất ngờ bắn ra cách đó hai thước, Đường Phong đứng vững vàng, sử dụng toàn bộ sức mạnh của bản thân, trên miệng trầm thấp quát lên :

- Hãy bỏ ta ra!

Ánh sáng rực cả một bầu trời, hóa thành sự tấn công cuồng bạo, tất cả đều trúng vào một vị trí trên cổ của con rùa lớn.

Những tiếng “Đinh đinh đang đang” liên tiếp vang lên, những đóm lửa nhỏ văng ra khắp nơi, thật giống như là dao kiếm va chạm vào nhau vạn phần kịch liệt vậy.

Đánh xong một chiêu, Đường Phong tập trung nhìn xuống, lại thấy vị trí mà mình công kích từ nãy đến giờ, một chút dấu vết cũng không hề có, chứ đừng nói đến làm cho con rùa lớn đó bị tổn thương được.

-Quả nhiên là bất thường vô cùng!

Đường Phong thầm mắng một tiếng, mặc dù đã sớm biết con rùa ngoài biển này mình đồng da sắt, sức mạnh phòng ngự cực kì dũng mãnh, vốn cũng chỉ muốn thử một lần công kích nó theo suy nghĩ, nhưng Đường Phong vẫn có chút thất vọng

Phòng ngự như vậy không chỉ là mạnh mẽ? Mà quả thực là vô cùng hoàn mỹ, là vô địch! Chính mình dùng một chiêu công kích với toàn bộ sức mạnh mà ngay cả một chút dấu vết cũng không hề lưu lại, điều này thực sự là quá đã kích người rồi.

Lúc trước khi cùng với Thiết Đô chiến đấu, một kích toàn lực của mình, còn có thể phá vỡ kim quang phòng hộ của hắn .

Thất vọng rồi lại thất vọng, nhưng Đường Phong vẫn không hề có ý muốn buông tha cho nơi đó. Cả người đều ở trên người rùa biển chạy nhanh về phía trước mấy bước, đi đến phía trên chiếc đầu to lớn của nó.

Hai con mắt đỏ rực kia, đang ở dưới chân của mình, phát ra một loại ánh sáng kinh người.

Ở khoảng cách gần như vậy quan sát ánh mắt của nó, cho dù là Đường Phong cũng không chế không được mà tim đập nhanh hơn, quá to lớn, Đường Phong có cảm giác như cả người mình, cũng không thể to bằng ánh mắt của nó.

Hơn nữa, con rùa biển này cũng không biết là đã sống bao nhiêu năm rồi, làn da nhìn qua vừa khô vừa nhăn nheo, lại có điểm giống như một miếng giáp bị vỡ ra.

Khẽ cúi người xuống, Đường Phong luồn một tay vào một mảnh vảy trên người con rùa lớn, cảm ngược Toái Tinh, hung hăng đâm vào một con mắt của nó.

Ở trong tình thế nguy cấp như vậy, con rùa lớn trong nháy mắt liền đóng lại mắt của mình.

“Đinh...” Một tiếng, đòn tấn công của Đường Phong lại không hề nguy hại gì đến nó, cũng khiến cho lực đạo bắn ngược lại khiến cho thân thể của hắn khẽ mất trọng tâm, thẳng tắp từ trên đầu con rùa rơi xuống.

Thời điểm lướt qua phía trước miệng con rùa Đường Phong thấy nó nhanh chóng mở miệng ra, cái cổ chợt nhấc về phía trước, thật không thể ngờ rằng nó lại hướng về phía cái miệng của mình mà cắn tới.

Đường Phong vùng chân lên, đá một đá vào phía cằm con rùa lớn, mượn lực đạo ngược lại của nó, thân thể quý dị bị chặn lại, sai một li liền từ miệng con rùa mà bắn ra phía ngoài mà chạy trốn, đồng thời ném một túi độc La Sát vào mồm con rùa khi nó còn chưa kịp ngậm lại.

Vừa rơi xuống mặt đất, Đường Phong cũng không có quay đầu lại mà nhảy ra xa vài chục trượng, sau lưng ứa ra một mảnh mồ hôi lạnh.

Nếu như vừa nãy mà để cho lão rùa đen này cắn trúng... thì mình thực sự là sẽ chết ở nơi này mất rồi, nơi eo bụng lại một trận đau nhức, động tác mạnh mẽ như vậy, khiến cho Đường Phong vốn đã bị thương lại càng thêm thương tích.

Ngẩng đầu nhìn về phía con rùa lớn, con rùa lớn cũng đang không ngừng lắc lư cái đầu, hai chân trước cũng không ngừng mà dậm trên mặt đất, cái đuôi khổng lồ kia cũng không ngừng lay động, quét toàn bộ cát đá trên đảo nhỏ bay tứ tung, trời đất không có chút ánh sáng nào.

Hơn nữa, từ trong chiếc miệng khổng lồ của nó, không ngừng chảy ra một dòng máu đỏ tươi.

Độc La Sát, loại độc cực mạnh này cuối cùng cũng đã có một chút tác dụng, con rùa khổng lồ phía trước bây giờ đang phải chịu sự thống khổ vô cùng, chỉ có động tác cuồng bạo mới có thể khiến cho nó giảm bớt được một chút thống khổ.

Nhưng độc được mà có thể khiến cho một người nhanh chóng chết, vậy mà đối với con rùa này cũng lại chỉ có một chút tác dụng như vậy mà thôi. Đối với loại độc được như vậy mà nó ngay cả một chút cũng không hề say, có thể thấy được bản thân nó đối với các loại độc được có sức chống đỡ mạnh như thế nào, độc La Sát cũng chỉ có thể mang đến một chút đau đớn cho nó mà thôi.

Trong sự điên cuồng giãy dụa, con rùa đột nhiên lại đưa đầu nhắm ngay phương hướng của Đường Phong .

Dường như là một loại phản xạ có điều kiện, Đường Phong lập tức tránh về phía bên kia, chỉ trong nháy mắt động tác của hắn, con rùa lớn đột nhiên lại há to miệng, phát ra một tiếng gầm thét cực kì tức giận.

Bên trong tiếng gầm gừ, miệng nó tràn đầy mùi hôi thối của máu loãng, giống như là một trận mưa phun đến vị trí mà Đường Phong vừa đứng, trong nháy mắt cả mảnh đất kia liền nhiễm một màn mưa máu, khắp nơi đều là màu đỏ sẫm.

Nguy hiểm thật, Đường Phong trong lòng cảm thấy thực là may mắn, may là nhờ trực giác chiến đấu nhanh nhạy của mình, nếu vừa rồi không mau chóng tránh về phía bên cạnh, mà lại đứng tại chỗ đó nhảy lên...Vô cùng có khả năng sẽ bị máu kia dính vào người. Bên trong máu loãng kia, nhất định là vẫn còn được tính của độc La Sát.

Đây chính là chỗ tốt của tích lũy nhiều kinh nghiệm chiến đấu, khẩn trương đến mức khiến cho không ai có thể nghỉ ngơi trong khi chiến đấu, một người cũng không thể có nhiều thời gian để mà đi suy nghĩ nên đối phó như thế nào, nên tránh né như thế nào, khi nào thì kẻ địch sẽ công kích, tất cả phải dựa theo trực giác của mình mà hành động. Theo đó mà nói, người trong khi chiến đấu, cũng chính là thân thể phản ứng thay cho phản ứng của đại não, người không có kinh nghiệm chiến đấu khi gặp phải một kẻ địch mạnh, mặc dù thực lực so với kẻ địch có thể cao hơn, nhưng cuối cùng cũng có thể chết, bởi vì khi gặp kẻ địch thì kinh nghiệm cũng không đủ, đây cũng chính là tiêu chuẩn để cân nhắc sức chiến đấu của một người.

Con rùa lớn hiển nhiên là đã bị Đường Phong chọc giận, nó không thèm để ý đến sự đau đớn như lửa đốt bên trong miệng mình, thùng thùng thùng lao về phía Đường Phong , trên đường công kích, miệng nó lại một lần nữa mở ra, lại gầm lên một tiếng, lần này máu loãng cũng đã ít hơn rất nhiều, nhưng ở trước miệng của nó, lại giống như nổi lên một trận cuồng phong, đất cát đều tung bay.

Tuyệt đối không thể để cho nó có cơ hội công kích mình, tuy rằng nó chuyển động không phải là nhanh cho lắm, nhưng sức mạnh mà nó phóng ra khiến cho người ta phải kinh sợ, hơn nữa, loại lực đạo như vậy mình bây giờ căn bản cũng không thể ngăn lại được, chỉ cần hơi chút trượt qua thân mình một chút thôi, thì chính mình cũng coi như hoàn toàn xong đời.

Nghĩ tới đây, Đường Phong vội vàng vọt về phía con rùa lớn.

Nhìn thấy hành động như vậy của Đường Phong , hai mắt của con rùa lớn lóe ra tia nhìn thị huyết, động tác cũng liền tăng thêm một chút, chỉ trong nháy mắt, một người một rùa liền va chạm vào nhau.

Con rùa lớn vẫn không hề toan tính giơ chân trước lên đánh về phía Đường Phong .

Dưới đòn tấn công đó, tại chỗ đó liền xuất hiện một rãnh to, nhưng Đường Phong cũng đã sớm vọt đến bên người của nó, con rùa lớn liền uốn éo thân mình một cái, liền quét cái đuôi về phía này, sắc bén như sấm sét, lực đạo vô cùng lớn khiến cho người ta run rẩy.

Đường Phong lúc này cũng đã đem sức mạnh của mình phát đến cực hạn, cả người giống như là một ảo ảnh, chạy vòng vòng xung quanh nó.

Con rùa cũng ngây ngốc, Đường Phong di chuyển, nó cũng liền di chuyển theo, nhưng với thân mình khổng lồ kia của nó chuyển động không tiện, chỉ có xoay xoay tại chỗ.

Trong khi xoay quanh, con rùa lớn cũng không ngừng thi triển tấn công với Đường Phong , nhưng đều bị Đường Phong nhanh nhẹn tránh né.

Sau khi quay mấy chục vòng, chẳng những Đường Phong có chút mệt mỏi, mà ngay cả sức mạnh của con rùa lớn cũng dần dần chậm lại. Nhìn ra được, cho dù là mạnh mẽ như nó, nhưng khi dùng sức chuyển động như vậy vẫn là một trận đầu văng mắt hoa, thân mình khổng lồ có chút đứng không vững, bốn chân trắng kiện cũng không ngừng rung chuyển.

Đầu nó vẫn còn đang đung đưa, đoán chừng là nó muốn làm cho mình tỉnh táo lại một chút

Thấy cơ hội như vậy, Đường Phong vội vàng nhảy lên trên người nó, lần nữa trèo lên trên cổ nó, đứng ở phía trên đầu của nó, cầm lấy Toái Tinh nhắm ngay vào vị trí mà vừa rồi mình đã chọc qua, lại không ngừng đâm vào đó.

Mỗi một lần công kích tia lửa cũng liên văng ra khắp nơi, mỗi một đòn Đường Phong cũng dùng toàn bộ sức lực.

Thật lâu sau, con rùa mới hồi phục tinh thần lại, duỗi dài cái cổ ra lại càng không ngừng lay động, chỉ sau ba lần đã đem Đường Phong hất ngã xuống dưới, thật sự là không có biện pháp, trên đầu con rùa lớn kia căn bản không có nơi để mà cố định thân thể được, Đường Phong dù như thế nào cũng không thể duy trì tư thế như vậy để mà công kích nó được nữa.

Có điều cuối cùng thì Đường Phong cũng đã hiểu, đại gia hỏa này tuy rằng khiến cho người ta thực sợ hãi, sức mạnh cũng là kinh khủng tới cực điểm, nhưng nếu nó muốn giết chết chính mình, thì cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Bởi vì một mình mình ở trước mặt nó thật sự là quá nhỏ bé, nhỏ bé đến mức nó không thể nào mà nắm chắc được quỹ đạo mà mình sẽ di chuyển.

Sau khi nhận ra điều này, tâm tình đang khẩn trương của Đường Phong cũng dần thanh tĩnh lại, trong đầu vốn đang có ý định thi triển đòn tấn công sát thủ cũng liền bỏ qua.

Sau khi thi triển đòn sát thủ, cũng có nghĩa là nếu như không thể giết chết được con rùa này, thì chính mình cũng phải thoát khỏi Hải Vực này quay về Ô Long bảo, nếu không cũng sẽ không còn cơ hội nào nữa.

Cho nên nếu không phải ở tình thế bất đắc dĩ, Đường Phong vẫn là nguyên ý dùng trạng thái bình thường, để xem mình có năng lực giết chết nó hay không, lấy được nội đan của nó.

Sau khi bị bỏ lại, Đường Phong lại lần nữa lập lại động tác như vừa rồi, chạy vòng quanh đến mười mấy vòng khiến cho con rùa lớn choáng váng, sau đó lại nhảy lên đầu nó hướng về phía một con mắt nó mạnh mẽ đâm vào.

Ba lần liên tiếp, con rùa lại tiếp tục khép kín mi mắt nên cũng không chịu chút tổn thương nào, nhưng mà lại lưu lại một chút dấu vết, điều này khiến cho Đường Phong thấy một tia hi vọng, nước chảy đá mòn, chà sắt, gậy sắt thành kim, nếu như cứ kéo dài như vậy, chỉ tổng một khắc khi nó mở mí mắt kia ra, nơi này đúng là nơi phòng ngự yếu nhất của nó.

Vào lần thứ tư, khi Đường Phong đem Toái Tinh đâm xuống, con rùa đột nhiên ngửa đầu lên thét một tiếng phẫn nộ cực kì thảm thiết, tiếng gầm đĩnh tai nhức óc, mà nơi bị Đường Phong đâm vào, vị trí nơi mí mắt, lại rỉ ra một dòng máu đỏ!

Phá vỡ rồi! Trải qua thiên tân vạn khổ, cuối cùng cũng đã phá vỡ được lớp phòng ngự của đồ súc sinh này. Nếu như có thể bóc lớp da mắt của nó ra, thì nơi này cũng chính là nơi có thể tấn công mà không hề có lực phòng ngự, đồ súc sinh này ắt hẳn chết không nghi ngờ gì, vị trí này, cách đại não rất gần rồi.

Nhưng cũng không đợi Đường Phong có động tác gì, con rùa lớn cũng liền hất hấn xuống, ngay sau đó xoay thân mình khổng lồ lại, ba bước biến thành hai bước vọt vào trong biển lớn.

Lần thứ ba Đường Phong thức dậy, đã không thấy bóng dáng con rùa đâu, mặt biển chỉ có một xoáy nước nho nhỏ.

Đường Phong nghẹn họng nhìn trân trối, đây gọi là cái gì? Chính mình dùng hết toàn bộ sức mạnh rồi, thật vất vả mới phá vỡ được phòng ngự của nó, vậy mà nó liền chạy trốn như vậy, có còn thiên lý không vậy hả?

Tiểu quỷ nhất gan, bọn chuột nhất, chết nhất! Đường Phong tức giận liền chửi ầm lên. Nhưng đúng là kẻ địch đã chạy mất, Đường Phong cũng không có cách nào để đuổi vào trong biển, làm vậy cũng chỉ đem mình đặt vào trong nguy hiểm.

Hít một hơi thật dài, thở ra 1 ngụm trọc khí tự mình trì hoãn xong thấy tâm tình có chút buồn bực, Đường Phong đặt móng ngựa ngồi xuống đất, tứ chi đều mở cả ra, cả người nằm xuống.

Một cảm giác kiệt sức từ mọi nơi trên thân thể hung mãnh ập tới, lần này chiến đấu, thật sự là quá mệt mỏi, mặc dù Đường Phong đã đánh vào điểm yếu của con rùa, nhưng kẻ địch lại có sức mạnh to lớn như vậy, Đường Phong cũng không dám chậm trễ chút nào, hơn nữa, chiêu thức công kích con rùa, tất cả đều là dùng toàn lực đánh ra, cực kỳ tiêu hao cương khí.

269. Chương 268: Đánh Một Trận Cuối Cùng.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 268: Đánh một trận cuối cùng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Có thể nói, lần chiến đấu này Đường Phong vô cùng khản trương cùng với liều mạng mà công kích, chẳng lẽ lại không mệt chút, huống chi, hãn vốn đã bị thương ngay từ ban đầu.

- Phong ca ca người có bị thương nặng lắm không?

Linh lo lắng hỏi.

- Không có chuyện gì.

Đường Phong vừa thở dốc vừa ngồi dậy, vết y phục của mình lên cúi đầu nhìn nhìn, nơi vết thương có hơi sưng lên, hãn là có liên quan đến động tác quá kịch liệt của mình.

- Hay là chúng ta quay về Ô Long bảo trước, Linh Thú ở nơi đây cũng không phải dễ đối phó như vậy, hơn nữa cho dù nó có bị thương, cũng sẽ lại giống như hôm nay chạy vào trong biển, người đối với nó căn bản bất lực.

Linh Khiếp Nhan thật sự có chút e ngại thương thế của Đường Phong, hơn nữa những lời nàng nói cũng đều là thật.

Ở nơi này bốn phía tất cả đều là nước biển vây quanh, ưu thế của con rùa thật sự quá lớn, chỉ cần Đường Phong không thể giết nó trong nháy mắt, nó cũng có thể chạy vào trong biển né tránh.

- Thương thế kia cũng không có gì đáng ngại.

Đường Phong cũng không lo lắng về cái này, lấy năng lực khôi phục của mình, chỉ cần không phải bị thương quá nghiêm trọng thì cũng không có vấn đề gì lớn.

- Chẳng qua hành vi vô lại này của nó thật là làm cho người ta ảo não.

Đánh không lại liền trốn vào trong biển, đây thực sự là quá vô sỉ.

- Đây là phản ứng bản năng của nó, hơn nữa phải chấp nhận nó cũng có một chút linh trí, người cũng không thể hi vọng nó đứng ở nơi này cho người giết.

Linh Khiếp Nhan khẽ cười một tiếng.

- Vậy người hiện tại định làm như thế nào?

- Bây giờ còn không thể trở về Ô Long Bảo.

Đường Phong suy nghĩ một chút lắc đầu nói.

- Tại sao? Nơi này quá nguy hiểm.

- Hiện tại không có thuyền để cho chúng ta sử dụng, nếu như ta muốn trở về Ô Lng Bảo ..., chỉ có thể dùng năng lực của Tá Thi Hoàn Hồn, mượn thiên giai trung phẩm để bay qua. Nhưng mà La lão bọn họ vừa mới rời đi không bao lâu, vạn nhất trên đường mà đụng phải bọn họ, chẳng lẽ còn muốn ta giết người diệt khẩu sao? Cho nên... Tất phải chờ vài ngày đi, chờ bọn hắn trở lại Ô Long Bảo thì chúng ta sẽ lên đường, khoảng cách cũng chừng ba mươi dặm đường, không bao lâu nữa là có thể đến, dù sao kỳ hạn chấp sự cho ta cũng còn mười ngày nữa.

- Cũng đúng.

Nghe Đường Phong nói vậy Linh cũng có thể hiểu được.

- Vậy thì thừa dịp mấy ngày ở chỗ này dưỡng thương cho tốt.

-Ừ

Đường Phong gật đầu.

- Có điều ta lo lắng sức sinh kia sẽ nhân cơ hội mà đánh lén ta. Ta có dự cảm nó tuyệt đối sẽ không bỏ qua, nó chỉ cần tùy tiện lên xem một chút là có thể phát hiện ra ta.

Linh e sợ nói:

- Yên tâm, ta sẽ giúp ngươi canh chừng xung quanh, ngươi liền có thể an tâm ngồi xuống dưỡng thương.

Có Linh Khiếp Nhan canh chừng mà nói..., Đường Phong quả thật có thể yên tâm. Trên đảo nhỏ này ngoại trừ một chút cây cối lẻ loi cũng không có vật gì khác, mà diện tích của đảo nhỏ này quả thực là nhỏ đến không thể nhỏ hơn nữa..

Đường Phong tìm một gốc cây, liền ngồi xuống dưới bóng cây, thời điểm đang chuẩn bị vận chuyển bí quyết vận thường thì đột nhiên nhớ ra cái gì đó, liền lấy nó ra từ trong không gian mị ảnh.

Đó là một cái bình, trong bình còn có mấy viên đan dược.

Bách Linh đan! Ban đầu là do tỷ tỷ lừa giúp hắn tu luyện đã cho hắn để giúp hắn tu luyện, về sau mặc dù đã dùng qua mấy viên, nhưng sau đó cũng không thể nào mà an tâm tu luyện được, về sau lại nhận được phôi giáp , Đường Phong cũng không có sử dụng lại Bách Linh đan.

Nhưng mà hiện tại, chính mình khôi phục càng nhanh càng tốt, cho nên, Bách Linh đan lại có đất dụng võ.

Mở nắp bình lấy một viên Bách Linh đan ném vào trong miệng của mình, nhớ tới đây là món đồ duy nhất Lại tỷ tỷ để lại cho mình, Đường Phong trong lòng liền cảm thấy ấm áp và thoải mái, tinh thần cùng thân thể đang một hồi liền khôi phục không ít.

Vô thường bí quyết chuyển động. Đường Phong trong nháy mắt cảm nhận được linh khí bốn phía hướng thân thể mình lao qua.

Hơn nữa, linh khí trên biển cùng sáu linh khí trên mặt đất có sự khác nhau rất lớn.

Ở chỗ này, mặc dù đủ loại linh khí đều có, nhưng mà chiếm chủ yếu là thủy linh khí mà cái này nhu hòa cùng với tác dụng khôi phục, đối với thương thể hiện tại của Đường Phong lại vô cùng tốt. Dem linh khí hấp thu vào cơ thể đồng thời vận chuyển tới những nơi bị thương, trong lúc nhất thời, không những giảm đau không ít , còn có một chút cảm giác thoải mái.

Dần dần, Đường Phong quên mất thân thể đau đớn, cả người không nhúc nhích ngồi dưới tàng cây, giống như lão tăng nhập định.

Cũng không biết qua bao lâu, Đường Phong chậm rãi mở mắt, lọt vào trong tầm mắt là một mảng tối đen, ngẩng đầu nhìn trời, chỉ thấy sao lốm đốm đầy trời, không có một tí ánh sáng, trên mặt biển cái bóng của vô số ánh sao, giống như là hàng vạn ngọn đèn, làm cho mặt biển rộng trống vắng cũng đẹp hơn rất nhiều.

- Phong ca ca ngươi đã tỉnh?

Trong nháy mắt liền truyền đến thanh âm e sợ của Linh Khiếp Nhan

- Có xảy ra chuyện gì không?

Đường Phong hỏi

- Không có, tên kia cũng không có xuất hiện lại.

-Không có xuất hiện sao.

Đường Phong gật đầu, lúc này từ bụng đột nhiên truyền đến tiếng vang ột ột, điều này khiến cho Đường Phong không khỏi nhớ tới, hình như là từ khi mình đi tìm Túy Ngư Thảo đến bây giờ, vẫn không có ăn , hay uống gì cả.

Mặc dù với thể chất hiện tại của Đường Phong thì có hơn mười ngày không ăn cái gì cũng không đói chết, nhưng mà một ngày ba bữa Đường Phong cũng chưa từng bỏ qua, dù sao cũng là đòi hỏi của thân thể. Trong không gian mị ảnh có không ít thức ăn, cũng là vào thời điểm đại chiến cùng Tam Tông mà bắt được, để vào trong này cũng sẽ không hỏng, Đường Phong vốn định chuẩn bị một chút thịt đem ra ngoài nướng, nhưng cũng liền bất đắc dĩ nhớ ra trên cái đảo nhỏ này cũng không có củi để đốt, dưới sự bất đắc dĩ, chỉ đành lấy ra một chút lương khô, vừa ăn lương khô lại vừa uống một chút rượu nhuận hầu.

Trong khi đang ăn, cách đó không xa lại truyền đến một tia động tĩnh, đó là thanh âm của vật gì đó nhô lên khỏi mặt biển.

-Đến rồi.

Linh Khiếp Nhan mở miệng nhắc nhở.

- Ừ.

Đường Phong cúi đầu nhìn chút rượu còn lại trong lọ, phỏng đoán có lẽ là do mùi hương của rượu này hấp dẫn đi, bởi vì Túy Ngư Thảo tản ra mùi hương, cùng với mùi rượu cũng không khác biệt cho lắm.

Lần nữa quay đầu lại nhìn. Đường Phong đúng lúc nhìn thấy hai con mắt màu đỏ tươi, giống như hai chiếc đèn lồng được treo ở nơi đó. Mùi hương của rượu đã kích thích con rùa lớn đó, nó cho rằng đây là mùi hương của Túy Ngư Thảo, dường như không hề ngừng nghỉ, chỉ trong nháy mắt nó đã lên đến bờ , trực tiếp lao thẳng về phía Đường Phong .

Mặc dù biết con rùa to đầu này rất vô lại, nhưng Đường Phong vẫn phải đứng lên ứng chiến, đảo nhỏ phạm vi không lớn, căn bản không phải là địa phương để ẩn trốn.

Một người một rùa lại một lần nữa lao vào làm một đồng hỗn loạn. Đêm càng lúc càng tối, căn bản cũng không hề ảnh hưởng đến cuộc chiến giữa Đường Phong và con rùa, một trận giằng co, Đường Phong lại một lần nữa ở trên mắt nó rạch ra một đường, bị đau , sức sinh này cũng không có quay đầu lại, chạy thẳng một mạch ra biển.

Tình huống như thế cứ kéo dài đến bốn năm ngày.

270. Chương 269: Hậu Di Chứng Phát Tác. (thượng)

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mạc

Chương 269: Hậu di chứng phát tác. (Thượng)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Ở trên đảo nhỏ này , căn bản không hề có nước ngọt, mỗi lần Đường Phong cũng chỉ có thể uống rượu. Một khi lấy ra vỏ rượu, con rùa lớn đảm bảo sẽ hiện thân, lần nào cũng vậy. Mùi hương của rượu này đối với nó mà nói, giống như mùi cá đối với một con mèo tham ăn, là điểm trí mạng nhưng lại có hấp dẫn đặc biệt

Sau nhiều ngày chiến đấu Đường Phong cũng đã hoàn toàn quen với phương thức tác chiến của con quái vật lớn này. Lợi dụng nhược điểm quay vòng vòng không tiện của nó, lại dùng sức công kích mí mắt của nó, vốn chỉ là một vết thương rất nhỏ, dưới sự hành hạ của Đường Phong, cũng đã trở thành một miếng lớn rồi, máu tươi chảy ra vô cùng sợ hãi.

Nhưng rùa lớn hẳn là một Linh Thú rất sợ đau, một khi trên người đã bị thương... bảo đảm là nó sẽ trốn mất dạng. Đảm lượng con Ô Quy này cũng hoàn toàn không cùng cấp bậc với cái đầu cứng rắn của nó.

Dù sao Đường Phong cũng vẫn phải đợi mấy ngày mới có thể trở về Ô Long bảo, có một đối thủ chiến đấu với hắn cũng là để giết thời gian nhàn chán. Đối với việc lấy được nội đan của nó Đường Phong cũng đã không có bất kỳ hy vọng gì với ý nghĩ xa vời đó, đảm lượng nó kém như vậy, bị đau là chạy mất dạng muốn lấy được nội đan là vô cùng khó khăn, ở trên con đường chết chóc mà tích lũy kinh nghiệm chiến đấu, đây cũng coi như là một loại tu luyện đi.

Bốn năm ngày, vết thương của Đường Phong căn bản cũng đã khép lại rồi. Xương gãy cũng chưa có hoàn toàn lành lặn, nhưng cũng không còn cảm thấy đau đớn nữa.

Trong bốn năm ngày này, bọn La lão hẳn là cũng đã về đến Ô Long bảo – nhưng điều kiện đầu tiên là bọn họ có thể an toàn trở về.

Đường Phong cũng đã có ý nghĩ lên đường.

Nhưng mà trước khi đi, Đường Phong lại muốn thử một phen.

Thời tiết rất tốt, vừa vặn là một ngày trời trong nắng ấm, rất thích hợp để chiến đấu. Đường Phong lấy một vò rượu từ trong kệ ảnh không gian ra, sau đó hướng về phía miệng uống hai ngụm, giơ bàn tay lên, vò rượu cũng rơi xuống đất vỡ nát, trong nháy mắt mùi rượu nồng nặc phát tán ra.

Một thân một mình đứng trên đảo nhỏ, Đường Phong giống như đang đợi bằng hữu của mình, hay đúng hơn là đang đợi đối thủ của mình.

Chỉ chốc lát sau, trên mặt biển có một chút động tĩnh, nhìn theo phía xảy ra động tĩnh Đường Phong liền thấy được con rùa lớn, một con rùa khổng lồ hiện lên. Đầu to, lỗ mũi lớn càng không ngừng hít hà, hướng về phía bên này bơi đến.

Chờ nó lên bờ, Đường Phong liền xuất ra thiên binh Toái Tinh, khí định thần nhàn nhìn con rùa lớn kia, trận chiến của mình và nó hôm nay, cũng là trận chiến cuối cùng, bất luận có thể giết được nó hay không, mình cũng phải thừa dịp năng lực Tá Thi Hoàn Hồn không xuất hiện di chứng gì mà chạy về Ô Long bảo.

Đợi trong nháy mắt khi con rùa lớn có động tác, Đường Phong chậm rãi nhắm hai mắt lại, lần thứ hai dùng đòn sát thủ của bản thân!

- Tá ~ Thi ~ Hoàn ~ Hồn!

Một tiếng trầm thấp quát lên, Đường Phong cả người khí thế bắn ra ngoài, dưới chân tạo nên một vòng tro bụi rung động, quần áo trên người không gió mà bay bay

Đến khi Đường Phong lần nữa mở mắt ra, bàn chân to của con rùa cũng đã đến phía trên đầu hắn, nhưng Đường Phong giờ phút này đã hoàn toàn không giống như lúc trước.

Lại một lần nữa đứng ở cấp bậc thiên giai này, cảm thụ của Đường Phong so với lần trước còn sâu sắc hơn rất nhiều. Linh khí bất động quanh thân lại càng dễ cảm nhận hơn, càng dễ nắm bắt hơn, tốc độ chân của con cự quy tấp tới cũng đột nhiên giảm xuống không ít.

Đây là một loại cảm giác khá kỳ lạ, nhưng Đường Phong biết đây là tác dụng của việc thực lực của mình trong nháy mắt tăng lên rất nhiều gây nên, khiến cho nhãn lực và khả năng tư duy cũng nhanh hơn, khiến động tác của cự quy mới tương đối chậm như thế.

Dưới một kích này của cự quy là một cỗ áp lực khổng lồ, ép tới mức không khí cũng tựa như bị bóp méo, bả vai của Đường Phong có cảm giác nặng nề, nhưng khi chân trước của nó tiếp xúc với chân của Đường Phong thì bóng người đang đứng tại chỗ bỗng nhiên biến ảo một hồi, trong nháy mắt đã biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lưu lại một đạo tàn ảnh.

Chân trước của cự quy thuận lợi chộp tới, trực tiếp xé tan hư ảnh thành hư vô, cự quy có chút linh trí lúc này cũng cảm thấy mơ hồ không thôi, bởi vì chiến đấu mấy ngày quá, Đường Phong cứ nhảy tới nhảy lui như con khỉ vậy, thủy chung chưa từng để nó tấn công được, mà bây giờ lại để cho nó đè bẹp dưới chân, thế nhưng kỳ quái chính là không hề có cảm giác vật gì đó bị giẫm nát dưới chân cả.

Cự quy nghi hoặc dời chân ra, thò đầu xem xét chỗ đó, trong mũi phun ra một cỗ nhiệt khí thổi bay cát bụi, quả nhiên, ngay đó ngoai trừ một cái hố sâu ra thì căn bản không hề có bất cứ thứ gì khác.

Đường Phong lúc này đây đã đứng ngay trên đầu cự quy, tốc độ của hắn khi xuất toàn lực vốn đã không chậm, huống hồ gì bây giờ lại là cảnh giới Thiên giai trung phẩm? Có thể nói tốc độ phát ra khi dùng loại trạng thái này cũng không kém Khiếu Thiên Lang là mấy.

Thiên binh Toái Tinh nguyên bản ngăm đen đột nhiên trở nên đỏ bừng, chỉ là trong nháy mắt mà trên thân Toái Tinh đã có liệt hỏa bốc lên, khí nóng tỏa ra hùng lực, nhiệt độ trong không khí tăng lên trong nháy mắt.

Đường Phong đang mượn sức mạnh của Biên Vô Huyết, Cương Tâm của Biên Vô Huyết lại là hỏa, nên Đường Phong tự nhiên cũng có thể vận dụng được.

Nhưng khiến hắn có chút nghi hoặc chính là vận dụng hỏa lực lượng hình như hơi lạ thì phải. Ngẫm lại thì nguyên nhân có thể là do thủy linh khí ở nơi này quá nhiều gây nên, thủy hỏa vốn xung khắc, nên có chút khắc chế sức mạnh Cương Tâm của Biên Vô Huyết.

Xem ra sau này lúc chiến đấu thì mình còn phải căn cứ vào hoàn cảnh và địa phương mà chọn loại Cương Tâm thích hợp.

Mặc dù hơi khó vận dụng nhưng dấu gì thì cũng là Thiên giai trung phẩm, trong nháy mắt cảm nhận được cái nóng, cự quy liền có phản ứng ngay, nó cứ quay quay cái đầu như lúc trước, muốn hất Đường Phong xuống.

Nhưng lắc nhiều lần thì Đường Phong vẫn đứng vững ở trên.

Đường Phong cảm thanh Thiên binh bị liệt hỏa bao quanh, dùng toàn lực đâm lên mí mắt đóng chặt của nó.

Chỉ một cú đánh, nhưng một nơi khó mà phá vỡ được phòng ngự như mí mắt trong nháy mắt đã bị đánh tan, vết thương mới tiếp vết thương cũ, máu tươi trên mắt cự quy không ngừng nhiều xuống, do không rút Toái Tinh lại mà trực tiếp kéo mạnh một đường xuống đất luôn.

Tiếng ma sát như vỏ cây bị cắt vang lên, vết cắt lập tức nứt ra.

Lực công kích của Thiên giai trung phẩm quả nhiên không giống bình thường! Đường Phong kèm chế kích động trong lòng, chọc thêm lần nữa, dùng một loại tốc độ ly kỳ không ngừng cắt trên da của nó, mỗi một kích đều để lại vết thương lớn nhỏ đủ kích cỡ.

Cự quy phần nỡ gào lên, nó chưa bao giờ bị thương như vậy nên có phần khủng hoảng, vô cùng kinh hãi, thân thể khổng lồ không an phận quấy đạp trên đất, khiến cát bụi bay mịt mù.

271. Chương 269: Hậu Di Chứng Phát Tác. (hạ)

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 269: Hậu di chứng phát tác. (Hạ)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvan* hm Vi

Chính là vì khi này còn đang thỏa thích bơi lội trong nước, nàng cảm nhận được một làn dao động và khí thế do cương khí của Thiên giai cao thủ phóng ra về phía này. Tuy nàng không biết kẻ đến là ai, nhưng khi ấy nàng cũng không hề mặc gì trên người cả, tự nhiên không thể để người khác nhìn thấy được, chỉ còn cách thu liễm khí tức trên người, đợi dưới đáy biển một hồi lâu.

Mãi cho tới khi sự dao động của cương khí kia đột nhiên hoàn toàn biến mất, nàng mới chậm rãi bơi lên bờ.

Là ai? Dao động của cương khí khi này, nhất định chỉ có thể do cao thủ Thiên giai trung phẩm tạo thành mà thôi, mà số Thiên giai cao thủ ở xung quanh Ô Long đảo nàng cũng đều biết rõ, không có khả năng vô duyên vô cớ tìm đến chỗ này được!

Đưa mắt nhìn một vòng, hai mắt nàng rốt cuộc cũng dừng lại trên người Đường Phong đang ngồi trên bờ cát, nhất thời, đôi mắt long lanh xinh đẹp như bảo thạch dần hiện ra đủ loại thần sắc phức tạp.

Đầu tiên là cả kinh, sau đó là thẹn thùng, tiếp theo sau là phẫn nộ, cuối cùng lại là vui vẻ, chỉ trong một lát mà biến hóa còn hơn cả thời tiết thế này, đúng là khiến người ta khó lòng đoán biết được.

Nàng lấy một cánh tay ra, che chắn ngay trước bộ ngực cao ngất của mình, nhưng che trên lại hở dưới, sắc mặt liền ửng hồng, hai mắt nhất thời âm u lạnh lẽo nhìn về phía Đường Phong.

- Là người?

Đại mỹ nữ thốt ra câu này cơ hồ đã nghiêng răng nghiêng lợi mà nói, khiến người nghe liền cảm thấy như trong giọng nói ngập tràn thù hận, huyết lệ và lên án Đường Phong.

Nàng khẽ cắn môi, trên mặt lại có chút hưng phấn, còn có một chút dương dương đắc ý.

- Hự...

Đường Phong há miệng thở dốc, bất đắc dĩ phải trả lời nàng.

- Đúng thực là... Nhân sinh hà xứ bất tương phùng, ngàn dặm hữu duyên đến gặp gỡ a, ha. ha. ha.

Gượng cười liên tục, lại thấy đối phương vẫn giữ nguyên thần sắc phảng phất như cá nằm trên thớt mà ngó về phía mình, Đường Phong ho khan một cái, không dám cười nữa.

- Kỳ thực... cái này cũng có lý do.

Đường Phong thử cố giải thích.

- Ta biết mà.

Không ngờ đại mỹ nữ lại khéo hiểu lòng người như thế, lại gật đầu, ngữ khí khi nói ra những lời này lại đúng là ôn nhu hiếm thấy:

- Người là tình cờ đi tới chỗ này, cũng không phải cố ý nhìn trộm ta, đúng không?

- Đúng vậy, đúng vậy đấy.

Đường Phong gật đầu như gà con mổ thóc.

- Làm sao người biết?

Đại mỹ nữ đột nhiên cười lạnh, nghiêng răng nghiêng lợi mà nói:

- Bởi vì tiểu dam tộc nhà ngươi lần trước nói y chang như vậy, ngươi xem ta ngu ngốc hay là tự mình biến thành ngu ngốc hả? Ngươi tưởng ta sẽ tin cái lý do ngu ngốc mà ngươi đưa ra?

Vừa nói, nàng vừa từ trên biển tiến tới trước, lại nghĩ cái gì cũng để cho tiểu dam tộc này thấy hết rồi, mình có che nữa cũng chẳng được tích sự gì, liền đưa cánh tay đang che phía trước xuống, trong nháy mắt trước ngực nàng liền xuất hiện một cảnh xuân rung động mãnh liệt, khiến người nào nhìn qua khó mà có thể quên được a. đời này mà thấy được cảnh này thôi thật sự không còn luyến tiếc gì nữa

- Nhưng đây chính là sự thật a!

Đường Phong mặt trắng như giấy, cứ như thể thiếu nữ gặp phải ác bá không ngờ, trên mặt hiện đầy vẻ vô tội cùng bất lực, lấy tay chống xuống đất, cố chậm rãi lết về phía sau.

Với cái tốc độ “nhanh chóng” này, làm sao có thể so được với tốc độ của nữ nhân trước mặt? Nàng chỉ tùy tiện bước vài cái, đã đứng ngay trước mặt Đường Phong, hai người cách nhau không tới ba trượng, nàng lại từ trên cao nhìn thẳng xuống hắn, như nhìn một con mồi vậy.

273. Chương 270: Nhân Sinh Hà Xứ Bất Tương Phùng. (hạ)

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 270: Nhân sinh hà xứ bất tương phùng. (Hạ)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Hừ hừ...

Đại mỹ nữ nở nụ cười lạnh lẽo.

- Khi trước không phải ngươi còn có thể chạy sao? Còn vừa chạy vừa xé quần áo người ta nữa a, sao ngươi không chạy nữa cho ta xem a?

Đường Phong quệt quệt gương mặt nhăn nhúm, ấp úng:

- Ngươi phải tin ta, tin ta đi mà, ta không hề lừa gạt ngươi.

- Dâm tặc ngươi còn muốn ngụy biện hả?

Đại mỹ nữ nổi giận.

- Lúc trước ngươi nói ngươi vô tình bước đến phải không, được ta cho là vậy đi có thể tin tưởng ngươi. Để tránh loại chuyện như vậy lặp lại, lần này ta đã cố ý tìm tới chỗ xa hơn, cách Ô Long bảo phải đến hơn mười dặm, mười dặm a ngươi có biết không hả? Thế mà ngươi cứ nhiên tà tâm không đổi, còn rất có bản lĩnh nữa a, có thể nắm rõ hành tung của ta như vậy, lần này ngươi tính nói sao?

- Ngươi có thể mặc y phục lên trước rồi nói được không? Nhìn ngươi như thế này, ta cảm thấy không được... có chút tự nhiên.

Đường Phong quay đầu sang phía khác, thực sự không dám nhìn thẳng vào nàng mà nói chuyện.

Sắc mặt đại mỹ nữ nhất thời đỏ bừng, tức giận dậm chân, lại vừa đi qua lấy y phục, vừa cố đề phòng Đường Phong:

- Tiểu dâm tặc ngươi đừng có mà mơ tưởng giả trò, nói cho ngươi biết, lần này ngươi chết chắc, chờ ta mặc y phục xong ta sẽ lại trừng trị ngươi.

Bên kia truyền lại một hồi những tiếng loạt xoạt, Đường Phong nhân lúc bất ngờ, liền vội vàng lấy ra Túy Ngư thảo khi trước hái được, lợi dụng thân thể mình che chắn mà không ngừng phẩy phẩy, cố làm cho hương thơm của Túy Ngư thảo lan tỏa nhanh hơn một chút.

Chỉ một thoáng chốc, nàng ta đã mặc xong quần áo, một đôi chân ngọc để trần bước tới, Đường Phong tranh thủ lúc này vội vàng ném Túy Ngư thảo vào trong Mị Ảnh không gian, giả vờ làm ra bộ dạng không biết gì cả.

Lúc nàng quay trở lại, rõ ràng ngửi được trong không khí có mùi vị của rượu, đôi mi thanh tú không khỏi nhú một cái, hỏi:

- Mùi gì vậy?

- Ta không biết.

Đường Phong có chút chũnh choáng, nói.

- Được rồi.

Đại mỹ nữ xiết hai nắm tay trắng nõn lại thành quyền, vừa tiến đến vừa vẫy vẫy, phát ra hàng loạt tiếng gió vù vù, âm trầm nhìn Đường Phong, nói:

- Hiện tại đã tới lúc tính sổ ngươi a! Ngươi hôm nay hẳn phải chết không ngờ, nếu như quỳ xuống nhận tội, ta nhất định sẽ cho ngươi toàn thân, còn không sẽ xẻ ngươi ra thành tám mảnh, ném vào trong biển cho cá ăn!

- Ngươi có thể chết chứ không thể chịu nhục.

Đường Phong lắc đầu một cái.

- Dưới gối nam nhân có hoàng kim, muốn thiếu gia ta quỳ xuống, vậy ngươi cứ nằm mơ đi .

- Tiểu dam tặc ngươi đã chết đến nơi còn cứng đầu hử, để ta xem ngươi có thể cứng đến đâu?

Đại mỹ nữ giận tím mặt, thoạt nhìn rất đẹp mắt.

- Hai lần trùng hợp như vậy, nhưng mà ta thực sự không có ý rình trộm ngươi, ai mà ngờ được ngươi lại nghịch nước ở chỗ này? Việc này chúng ta đều là sai, ngươi không nên không mặc gì như vậy, mà ta cũng thế, không nên nhìn ngươi không mặc gì như vậy.

Đường Phong giải thích.

- Ngươi còn giáo biện mặc kệ ai đúng ai sai, nhìn là nhìn.

Trên mặt nàng bỗng hiện lên hai đám mây đỏ hồng, đôi mắt đẹp cũng có chút long lanh, ngập đầy hơi nước, bộ dạng giống như chực khóc, nhưng cũng giấu không được sát khí trong lòng.

- Ngươi nói như vậy thì ta cũng không còn cách nào khác.

Đường Phong thở dài một tiếng.

- Ngươi đã nhận sai, vậy ta cũng nên từ từ hành hạ ngươi cho tới chết.

Đại mỹ nữ vừa nói vừa nhấc lên một cước, đá thẳng vào sườn Đường Phong.

Đường Phong thấy được, cũng muốn né tránh, nhưng không còn chút sức lực, chỉ có thể cố gắng mà chịu đựng.

Chân nhỏ thon thon lại có thể ẩn chứa lực đạo cường đại khiến Đường Phong kêu lên một tiếng đau đớn, cả người bay ra ngoài mấy trượng, rớt xuống bờ cát, lại gian nan ngồi dậy.

Nàng một lần nữa tiến tới bên cạnh Đường Phong, cúi đầu hỏi:

- Vì sao không phản kháng giống như lúc trước?

Vừa nói, vừa thưởng cho Đường Phong thêm một cước nữa.

Đường Phong cắn răng không kêu lên một tiếng, trong lòng lại thầm nghĩ đúng ra được tính của Túy Ngư thảo lúc này phải phát huy tác dụng rồi kia chứ? Tại sao nàng ta ngoại trừ mặt hơi hồng, mắt hơi mờ mờ lung, ngoài ra không có việc gì như vậy? Còn mình thì ngược lại, hiện tại vì ảnh hưởng của Túy Ngư thảo mà cả người thần trí mơ hồ. Cho dù là lúc sung mãn nhất, Đường Phong cũng không dám hít thở trước Túy Ngư thảo, khi trước hái Túy Ngư thảo cũng là đang nín thở cho nên mới không chịu ảnh hưởng gì. Nhưng lúc này thì khác, lúc này hẳn đang trong thời kỳ suy yếu, ít nhiều gì thì cũng bị Túy Ngư thảo ảnh hưởng.

Trên bờ cát, Đường Phong nghiêng nhiên lại, N N u hứa- gi thấy, cò ảnh hưởng.

Nghĩ tới đây, nàng xoay người trở lại, chuẩn bị đem Đường Phong cùng về Ô Long Bảo. Nhưng là làm thế nào để mang đi? Chẳng lẽ ôm về? Nàng không nguyện ý làm ra chuyện như thế này, một nữ nhân ôm một nam nhân, còn ra thể thống gì?

Đi vòng quanh Đường Phong vài vòng, mắt sáng rỡ lên, nàng đột nhiên nhớ tới một ý kiến hay, cúi người xuống vươn tay ra, bắt hai mắt cá chân Đường Phong, sau đó sải bước hướng Ô Long Bảo mà đi.

Ừ, như thế có thể mang hần về Ô Long Bảo, lại cũng hả giận!

Khung cảnh nhất thời vô cùng quỷ dị, một nữ tử bốc lửa đi phía trước, phía sau nàng kéo một người đàn ông, Kéo, cầm chân kéo không phải là để lên xe kéo, cảnh tượng rất chi là dã man, ngập tràn bạo lực a.

Nam nhân này hai chân ở trên tay nàng, lưng tiếp đất, dọc đường đụng nào là đá tảng, sườn đất, hố... Ở chỗ này, thân thể nam nhân dềnh lên dập xuống, cùng mặt đất va chạm kịch liệt. Nữ nhân còn cố ý chọn đường đi như thế, gặp đá tảng cũng không tránh ra.

Nữ nhân lắng nghe tiếng vang từ sau lưng truyền tới, tâm tình khá tốt, ngoài miệng thậm chí còn sung sướng cười nhỏ. Lúc này nếu hần có thể kêu mấy câu xin tha thứ hoặc đau đớn... thật không còn gì tuyệt vời hơn.

Lần trước lúc nghịch nước ở bờ biển bị tên tiểu tặc này rình coi, để tránh đụng phải chuyện như thế nữa, lần này nàng cố ý chạy ra xa, vốn tưởng không ai quấy rầy được, không ngờ lại đụng phải hần, Khoảng cách vài chục dặm, hần cũng xuống nước cùng mình, không lẽ đã ở cùng mấy canh giờ?

Mấy canh giờ, tên tiểu tặc này có thể bị mình giày vò chết mất, dù sao hần cũng đã bị thương không nhẹ, nếu tổn thương thêm, vậy sau này làm sao còn hần cho mình tra tấn? Tưởng tượng tới đây... nữ nhân lại bắt đầu lo lắng.

Đi về phía trước một canh giờ, nữ nhân cau mày quay đầu nhìn Đường Phong một chút, nhẹ cắn môi, thần sắc khổ sở, một hồi lâu sau mới mở:

- Xú nam nhân, ta tạm thời lưu mạng ngươi lại, ngày sau ngươi phải cảm ơn đại ân đại đức bốn cô nương đó.

Vừa nói, trong lòng vừa chợt dạ nhìn bốn phía, cảm giác hướng ra ngoài khuếch tán đi, xác định gần đây không có ai, khom lưng bế Đường Phong, trực tiếp vận khởi cương khí, bay lên, hướng Ô Long Bảo.

Thấy một màn như vậy, Linh Khiếp Nhan trốn trong cương trung tâm Đường Phong phải có nhận, quả thực nàng cũng bị nữ nhân này làm cho tức chết.

Nếu không phải thân thể lúc này của Đường Phong quá kém, nàng thật sự muốn chiếm cứ thân thể hần mà giết chết nữ nhân kia. Nhưng hiện tại, da thịt Phong ca ca không chịu nổi, dựa theo thương thế, đoán chừng nằm mấy ngày mới có thể tỉnh, sau khi tỉnh e là sẽ suy yếu vô lực. Nghĩ tới đây, Linh Khiếp Nhan làm cho tinh hồn mình bao quanh đan điền Đường Phong, toàn tâm toàn ý giúp hần điều tiết không khí linh khí khắp nơi, tiến vào kinh mạch của hần, dựa vào Vô Thường Quyết vận chuyển công pháp.

Cùng người khác vận công, chỉ có Linh Khiếp Nhan cùng Đường Phong mới làm được, đổi lại người ngoài thì không thể, cho dù có được thì cũng cực kỳ gian nan, lãng phí thời gian, Linh Khiếp Nhan giúp Đường Phong vận chuyển một ít thời gian, ít nhất Đường Phong cũng tự thân vận chuyển được năm sáu lần.

Mặc dù gian khổ vô cùng, nhưng vì sự khôi phục của Đường Phong, Linh Khiếp Nhan chấp nhận, dần dần, bỏ qua ngoại giới, một lòng nhào vào đan điền Đường Phong.

Khoảng cách vài chục dặm nhưng chỉ chốc lát nữ nhân đã ở cách Ô Long Bảo có ba dặm. Đến chỗ này, nàng không dám bay nữa, sợ bị người Ô Long Bảo thấy, lúc đó mặt biết giấu vào đâu.

Hạ xuống đất phía sau, nàng đem Đường Phong nằm như cũ, nắm lấy một chân hần tha đi.

Càng tới gần Ô Long Bảo, tìm nàng càng bất an, nàng đang suy nghĩ nếu những bộ hạ kia thấy nàng trong tình cảnh này sẽ nghĩ gì? Có thể hiểu lầm thành thế nào?

276. Chương 273: Ta Nhật Về. (thượng)

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mạc

Chương 273: Ta nhật về. (Thượng)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Bọn chúng dám! Ai dám cười ta sẽ tự tay ném vào Xà Quạt làm mỗi cho rắn ! Ừm, lúc đó còn tự mình bày ra một bộ mặt nghiêm nghị tức giận, như vậy bọn chúng sẽ không dám suy đoán linh tinh.

Ngẩng đầu nhìn vào phía trước, một màn làm nàng không khỏi nghi hoặc.

Cửa chính Ô Long Bảo tụ tập rất nhiều người, ầm ĩ, không biết những người đó đang tranh luận gì, trong số đó có người mặt đỏ, lớn giọng, thậm chí có giọng la hét, muốn cứu người nào đó. Xem xét cẩn thận, thậm chí Mang chấp sự cũng ở đó.

Có chuyện gì nghiêm trọng sao? Mình chỉ rời khỏi Bảo có ba bốn canh giờ thôi, nghĩ tới đây, nàng nhướng mày đi tới.

Tới gần, nàng phát hiện những người đó là người ở tàu cùng người Ô Long Bảo ồn ào, người làm việc ở tàu cũng là người của Ô Long Bảo, tuy nhiên là loại người không có tiềm chất và thực lực cho nên địa vị những người này không cao. Bình thường những người trên tàu đụng phải đệ tử Ô Long Bảo phải cung cung kính kính hôm nay ăn tim hùm mật gấu dám cãi nhau sao?

Theo những gì bọn chúng nói, hình như có một đệ tử Ô Long Bảo đang ngoài biển, gặp nguy hiểm lớn, yêu cầu người Ô Long Bảo phái cao thủ đi cứu viện, thực lực thấp không được, ít nhất là Thiên giai.

Đệ tử Ô Long Bảo nhiều không kể xiết, nhưng là đệ tử nào mà dám làm phiền một cao thủ Thiên giai xuất động?

- Đã xảy ra chuyện gì?

Một nhóm người ồn ào, không biết nàng đi tới, nghe nàng hỏi, đám người kia quay đầu lại, nhất mắt sắc mặt nghiêm túc, cung kính hành lễ nói:

- Bảo chủ đại nhân!

Đường Phong lúc này mà tỉnh, chắc chắn sẽ trừng mắt tức giận.

Lúc gặp Mang chấp sự, người này nói cho Đường Phong biết là đã đắc tội với nha hoàn thân cận của Bảo chủ Ô Long Bảo, mà thực tế, Mang chấp sự rõ ràng xảo biện, nữ nhân này căn bản chính là chủ nhân nơi này, bảo chủ Phi Tiểu Nhã làm gì mà nha với hoàn ở đây hả. Cũng không biết lúc ấy hắn nói vậy là có chủ ý gì, còn cố ý giật dây khiêu chiến Đường Phong, kêu hắn đi chinh phục Phi Tiểu Nhã .

Thời điểm những người này hành lễ, nhưng người trên tàu kia đương nhiên cũng phải cúi đầu, cũng không dám liếc nhìn Phi Tiểu Nhã, nhưng Sở lão cùng Mang chấp sự có chút ngang bằng, cũng quan hệ sâu với Phi Tiểu Nhã, Sở lão hành lễ chút rồi chuẩn bị mở miệng giải thích, ngẩng đầu chứng kiến bộ dạng lôi thôi của Phi Tiểu Nhã, mặt không tự chủ được nở một nụ cười quỷ dị.

Chẳng những hắn như thế, Mang chấp sự cũng vậy.

- Cười cái gì, cười đã chưa?

Phi Tiểu Nhã đỏ mặt quát.

Sở lão vội vàng thu liễm nụ cười, đứng nghiêm ở một bên.

Mang chấp sự ngược lại nghiêm túc nhìn Phi Tiểu Nhã nói:

- Bảo chủ, trán ngài... Chẳng lẽ lúc đi du lịch biển, không cẩn thận đụng phải đá ngầm? Làm sao đỏ một mảnh vậy?

Lời kia vừa thốt ra, Phi Tiểu Nhã cảm giác tức phát điên.

Khó trách tại sao thấy trán đau, ra là bị hấn gõ! Lúc ở trên bờ cát, tên tiểu dân tặc ở trên người mình, dám dùng ngón tay dạy bảo mình.

Tiểu dân tặc đáng chết, Mang chấp sự cũng đáng chết! Hết lần này tới lần khác tự vạch áo cho người xem lưng!

- Ai cần người lo!

Phi Tiểu Nhã tức giận trợn mắt nhìn Mang chấp sự.

- Người trước hãy lo tốt việc của mình đi.

Một đám đệ tử Ô Long Bảo cùng người trên tàu ngẩng đầu lên lút nhìn Phi Tiểu Nhã một cái sau đó cúi thấp nghĩ thầm:

- Chủ nhân tính tình tàn bạo trong truyền thuyết bách biến vô thường lần này lại bộc phát rồi a. Quá khó khăn rồi.

- Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?

Phi Tiểu Nhã mở miệng hỏi

Không đợi quái nhân độc nhân mở miệng, lão La lần trước mang Đường Phong ra biển lập tức tiến lên một bước, phù phù một tiếng quỳ gối trước mặt Phi Tiểu Nhã khuôn mặt tràn đầy nước mắt tự thuật lại câu chuyện một lần.

Lúc ấy Đường Phong dẫn con rùa đi ra biển đám người lão La cũng biết mình không phải đối thủ của nó, mặc dù có Đường Phong giúp một tay nhưng năng lực có hạn, chỉ có thể chạy về Ô Long bảo tìm viện binh.

Nhưng tại sao ba con thuyền giờ còn mấy người là sao. Mấy người các người hành xử như thế nào?

Trên mặt biển hung hiểm vô cùng đường trở về còn gặp lốc xoáy may là lão La tinh thông Hải Vực này nên tránh được nếu không thiếu chút nữa là thuyền chìm người mất. Chạy thêm ba ngày nữa thì về đến bến tàu thì mười mấy người bị hành hạ kiệt sức chút cơm chưa kịp ăn miếng nước còn chưa kịp uống. uống chút nước La lão liền mang theo mười mấy huynh đệ còn sống sau tại nạn chạy tới Ô Long bảo, muốn cầu kiến Mang chấp sự, để cho hắn nghĩ biện pháp.

Đây là chuyện tình hai ngày trước. Chẳng qua bọn họ không lường trước được ở trước cửa Ô Long bảo lại bị lão nhân độc nhân ngăn lại sau một hồi tranh luận thì không có kết quả.

Lão La cũng không dám đem chuyện mang Đường Phong ra biển tìm kiếm đồ để lộ ra cho Mang chấp sự biết, lấy bản thân của hắn muốn gặp Mang chấp sự thật khó khăn?

Chuyện vẫn kéo dài tới rồi hôm nay, kinh động tới Mang chấp sự coi là có một chút kết quả.

Thật ra thì Mang chấp sự cũng là vừa nghe được tin tức kia nhưng ngay sau đó Phi Tiểu Nhã liền chạy lại.

Nghe lão La trình bày, Đường Phong nghiễm nhiên trở thành quên mình vì người, hiệp can nghĩa đảm, trừng ác dương thiện, không sợ sinh tử, vì cứu mười mấy huynh đệ không tiếc đặt mình trong hiểm cảnh, lấy thân dụ con rùa, thẳng đến hiện tại cũng vẫn không biết có thoát khỏi hiểm cảnh hay không trở thành thiếu niên anh hùng, hình tượng Đường Phong trong nháy mắt trở thành con người hoàn hảo khiến cho người ta bất giác muốn sùng bái.

Nghe lão La nước mắt tràn đầy vẽ mặt chân thành tha thiết tự thuật, Phi Tiểu Nhã sắc mặt cũng không khỏi nghiêm túc, đích thân đem lão dìu dắt đứng lên sau nói:

- Thật không ngờ trong chúng ta lại có người có khí phách như thế này.

Lão La có chút thụ sủng nhược kinh, lau nước mắt nói:

- Bảo chủ đại nhân, ngài cũng không thể bắt kể hần a, con rùa lực lượng lớn vô cùng, hung tàn chí cực, chẳng qua là đem cái đuôi đảo qua đã khiến cho đội thuyền chúng ta phiền toái, lúc này hần cũng không biết có hay không bất hạnh, chúng ta những người này tánh mạng là do hần cứu tới, hần đúng ân nhân của chúng ta, nếu như có thể đem hần còn sống cứu ra tự nhiên là tốt vô cùng, còn nếu hần là... Cho dù đem thi thể của hần mang về tới cũng được a, ngày sau đến ngày giỗ của hần, chúng ta cũng có địa phương mà bái tế hần.

Một đám huynh đệ hai mắt đỏ bừng nhìn lão La mãnh liệt gật đầu, vẻ mặt đầy bi thương sống phải thấy người chết thì có xác.

Phi Tiểu Nhã sắc mặt nghiêm túc nói:

- Dĩ nhiên không thể không quản hần ! Ô Long bảo có thể có huynh đệ như vậy đúng là vinh hạnh, Mang chấp sự!

- Có thuộc hạ.

Mang chấp sự đi nhanh lên trước hai bước.

- Chuyện này người tự mình chịu trách nhiệm, hiện tại lập tức ra biển! Đúng rồi, người này tên gọi là gì?

- Đường Môn! Lão La đáp.

- Là hần?

Phi Tiểu Nhã sắc mặt nghiêm túc một chút, lần trước Đường Phong giết người cũng có nghe thấy, cùng Mang chấp sự tán gẫu qua về Đường Phong, tự nhiên biết hần là người có tư chất thật tốt nếu để chết sớm như vậy thật là đáng tiếc. Nhưng là khoảng cách hiện tại đã qua năm ngày, nếu như con rùa kia một kích đánh nát con thuyền mà nói..., một Huyền giai cảnh giới ở trước mặt nó, đoán chừng cũng là dữ nhiều lành ít.

277. Chương 273: Ta Nhật Về. (hạ)

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 273: Ta nhật về. (Hạ)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Mang chấp sự.

Phi Tiểu Nhã chần chờ chốc lát nói,

- Lần này đi tìm Đường Môn, nếu như thật sự tìm không được thi thể của hần... Sẽ thẩm sát con rùa kia!

Phi Tiểu Nhã đoán chừng Đường Môn chấp nhận là chết chắc. Bất quá hần liều tính mạng cứu mười mấy người, mình cũng cho những người này một cái công đạo, nếu không huynh đệ, đệ tử trong Ô Long bảo nghe được chỉ sợ cũng phải thất vọng đau khổ.

Nghe lời nói của Phi Tiểu Nhã ..., Mang chấp sự vẻ mặt không chút hoang mang, vân đạm phong khinh mở miệng nói:

- Bảo chủ đại nhân, xin thứ cho thuộc hạ vô năng, chuyện này... Ta sợ rằng không thể ra sức!

- Làm sao?

Phi Tiểu Nhã nhướng mày, quay đầu nhìn về phía Mang chấp sự, trên mặt đẹp giận dữ:

- Ngay cả mệnh lệnh của ta người cũng muốn cãi lời sao?

- Thuộc hạ không dám.

Mang chấp sự sắc mặt bất biến,

- Chẳng qua là...

- Không có chẳng qua là, nếu như ngươi đang còn muốn ở Ô Long bảo, lập tức đi cho ta !

Phi Tiểu Nhã lấy ra giọng điệu bảo chủ cường ngạnh nói.

- Bảo chủ đại nhân, xin cho thuộc hạ nói một câu sau khi nghe xong ngài hãy tiếp tục quyết định.

Mang chấp sự vẫn vẻ mặt vô sỉ , giọng nói cũng là không nóng không lạnh.

- Nói! Phi Tiểu Nhã từ trong môi nặn ra một chữ.

- Không phải thuộc hạ không muốn ra biển kiếm Đường Môn, kì thực là bởi vì người trên tay bảo chủ đại nhân kia... Ừmm... nếu như không phải ta nhìn lầm, hẳn là Đường Môn, cho nên cần bản không cần thuộc hạ đi tìm nữa rồi.

Mang chấp sự nói ra lời này, cơ hồ mọi người đều ngẩng đầu lên nhìn phía sau Phi Tiểu Nhã.

Lúc những người này bái kiến bảo chủ, nhất thời cúi đầu, ngay cả lúc lão La nói chuyện cũng vậy, đây là quy củ Ô Long Bảo, dù sao bảo chủ đại nhân là một đại mỹ nữ, trước kia có người nhìn nàng nói chuyện, kết quả bị giết chết, ở đây, chưa có nam nhân nào dám nhìn nàng nói chuyện, sắc đẹp thì ở trước mắt đây, nhưng chỉ liếc nhìn lại mất mạng, ai chán sống rồi hay sao mà dám nhìn.

Trong mọi người, chỉ có Mang chấp sự là không sợ Phi Tiểu Nhã, dĩ nhiên nhìn người phía sau nàng rất rõ.

Phi Tiểu Nhã giờ phút này cũng là ngẩn ngơ, kinh ngạc quay đầu xem một chút phía sau mình chính là cái tên Tiểu dâm tặc kia, khuôn mặt ngạc nhiên, miệng cũng vòng thành hình tròn, vừa xem một chút Mang chấp sự, chần chờ nói:

- Ngươi xác định người này đúng là Đường Môn?

Mang chấp sự vẻ mặt tiểu phi tiểu gạt đầu, bảo chủ đại nhân trong nháy mắt đỏ thắm lại.

Mới vừa chính mình còn đem Đường Môn thành một bộ dạng thế này, không tiếc phải ra một thiên giai cao thủ đi cứu hắn nhưng là thời gian một cái nháy mắt thiếu niên anh hùng trong lời của mình lại là giống như là đồ bỏ đi, một thân lam lũ, thoát nhìn so sánh với tên khất cái cũng không kém là bao nhiêu, sắc mặt cũng là trắng, thở hổn hển bất định, cho dù không có chết đoán chừng cái mạng không còn bao nhiêu.

Bộ dạng hiện tại của Đường Phong, vừa nhìn đã biết bị ngược đãi vô cùng. Ngược đãi, là cực hình ngược đãi nên mới bị thế thảm thế này, mà đầu sỏ... Mọi người nhìn chân hắn, lại thấy tay Phi Tiểu Nhã bảo chủ đang còn nắm nơi mắt cá chân.

Phi Tiểu Nhã sắc mặt lập tức không tự nhiên , vội vàng đem Đường Phong đi mất hận không tìm cái lỗ nào để chui xuống.

Thật đáng chết, Phi Tiểu Nhã cảm thấy không còn trốn đi đâu được.

Ho nhẹ một tiếng, Phi Tiểu Nhã nhìn lão La hỏi:

- Đây Tiểu dâm... Người nọ cứu các ngươi chính là cái kia Đường Môn sao?

Lão La dùng sức vuốt vuốt hai mắt của mình, cơ hồ không thể tin được nhìn qua hết thấy, sau một khắc, hắn lập tức tụt nhào tới Đường Phong, nước mắt dàn dụa, gào khóc không dứt:

- Đường tiểu huynh đệ a, làm sao ngươi như vậy mà chết? Vì cứu mười mấy người chúng ta mà liên lụy tánh mạng của mình, không đáng giá a, trời ghét anh hào, trời ghét anh hào a!

Mười mấy huynh đệ hai mắt rừng rừng đứng yên bên cạnh Đường Phong, lặng nhìn vào ân nhân nằm trên mặt đất.

- Ha ha ha...

Mang chấp sự nhin cười từ đầu tới cuối, cổ họng phát ra tiếng cười quái dị. Phi Tiểu Nhã tàn bạo liếc hắn một cái.

Nàng biết Mang chấp sự là cố ý, cho nên lúc nói chuyện cùng mình không nhanh không chậm, không chút hoang mang, chính là muốn biến nàng thành trò cười! Nếu nàng biết tên này là Đường Môn, sao có thể kéo về chứ.

Tức chết người đi được! Phi Tiểu Nhã cảm giác mình quá ủy khuất, hôm nay ở bờ biển bị Tiểu dân tắc làm cho tức, về đến nhà lại bị Mang chấp sự chọc giận một bụng tức khí không biết giải tỏa đi đâu.

Lão La khóc hôn thiên ám địa, Phi Tiểu Nhã không nhịn được mở miệng nói:

- Đừng khóc nữa, hắn còn chưa có chết!

Nghe được câu này, lão La sững sốt lúc này mới hơi thở Đường Phong vẫn còn hiện tại hắn quả nhiên còn sống.

- Không có chết, thật không có chết!”

Lão La mừng rỡ hô.

- Bảo chủ đại nhân... Đường Môn làm sao cùng ngài ở chung một chỗ? Hắn không phải là đơn độc ở ngoài đảo sao?

Mang chấp sự buồn cười nhìn xong, này mở miệng hỏi hỏi chánh sự.

- Ta nào biết... Ta là ... ta là nhật hấn ở bờ biển về. Ta gặp hấn đã thế rồi.

Phi Tiểu Nhã đỏ mặt giải thích, nhưng nói dối thế nào cũng không thuận được, tìm đập thành thịch.

- Lúc ấy hấn nằm ở bờ cát, cả người hôn mê bất tỉnh, ta thấy hấn đáng thương nên dẫn về.

- Nha.

Mang chấp sự ý vị thâm trường ồ một tiếng,

- Bảo chủ đại nhân quả nhiên trạch tâm nhân hậu, tâm địa thiện lương a.

Phi Tiểu Nhã yếu ớt nói:

- Coi như chỉ là chó mèo ta cũng nhật về.

- Đúng ,đúng

Mang chấp sự gật đầu lia lịa,

- Chó và mèo gì gì đó có thể ôm trở về, nhưng một đại nam nhân, bảo chủ đại nhân ngài dù sao cũng là nữ nhân, nam nữ thụ thụ bất thân, lựa chọn kéo về cũng đúng không gì đáng trách, cái này cách làm này cũng tương đối chính xác.

Phi Tiểu Nhã then quá thành giận, cười lạnh một tiếng nói:

- Người nói thêm câu nữa thử xem!

Mang chấp sự miệng mở ra tính nói gì, vội vàng ngậm miệng không nói.

- Còn nhìn cái gì, đem hấn vào trong bảo tìm người cho hấn chữa thương a!

Phi Tiểu Nhã quát một tiếng.

Nghe được lệnh, quái nhân độc nhãn vung tay lên, lập tức hai Hắc y nhân chạy tới, một người ở phía trước, một người ở phía sau mang Đường Phong vọt vào bên trong.

Nhìn bóng lưng Đường Phong biến mất, quái nhân độc nhãn không khỏi nghi ngờ.

Phi Tiểu Nhã suy nghĩ rồi nói:

- Không trách được hấn bị thương nghiêm trọng như thế, hơn nữa cương khí trong cơ thể cũng khô héo rồi, thì ra là một mình bơi ba mươi dặm vào bờ.

Thực lực của hắn là Huyền giai, vừa rồi không có thuyền để sử dụng, muốn từ ngoài biển vào, chỉ có thể tự bản thân bơi. Nghĩ tới đây, Phi Tiểu Nhã không khỏi có chút bội phục Đường Phong, nếu mình là hắn, với thực lực như thế, căn bản không thể nào làm được chuyện như vậy.

Thời gian dài, hơn nữa lại là đại dương bao la, thể lực cùng cường khí tiêu hao nhất định rất nghiêm trọng, đây cũng chính là nguyên nhân vì sao lần này đụng phải mình không hề có khí lực chạy trốn, mà cũng không có khí lực để đánh nhau.

278. Chương 274: tại Sao Bị Thương Ở Mông

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 274: Tại sao bị thương ở mông

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Như lời hắn nói, hắn chẳng qua chỉ là trùng hợp đi ngang qua, cũng không phải là cố ý theo dõi mình?

Cái tên Tiểu dâm tặc này bản lãnh không hề nhỏ, lại còn có thể sống bơi về chứ! Phi Tiểu Nhã hừ lạnh một tiếng, hắn làm sao có thực lực thoát chết trên biển đây?

Quái nhân độc nhãn cúi xuống, một tay sờ lên cằm làm bộ suy tư, mở miệng nói:

- Mang chấp sự, ta thấy một sự tình quái dị a.

- Cái gì quái dị?

- Tên Đường Môn này trên tay có hai hàng dấu răng, còn có dính máu, chẳng lẽ là ở trên biển đã bị cá công kích?

Phi Tiểu Nhã đứng ở một bên, mắt lộ ra sát khí khế nhìn hướng quái nhân độc nhãn.

Mang chấp sự ở một bên nói:

- Hắn là một con Mỹ Nhân Ngư.

Phi Tiểu Nhã nổi giận dùm dùm nói:

- Chuyện về Đường Môn tới đây là chấm dứt, ngày sau nếu ta còn nghe ai nói chuyện này sau lưng nữa thì cắt lưỡi, ném vào trong Xà Quật!

Sau khi nói xong, Phi Tiểu Nhã tức giận xoay người hướng bên trong đi vào.

Quái nhân độc nhãn buồn bực:

- Ta nói gì sao? Làm sao lại trêu chọc đến vị cô cô này rồi?

Mang chấp sự cười âm một tiếng không có phản ứng, cũng tiếp gót đi vào bên trong Bảo.

Trở lại, trong nhà Phi Tiểu Nhã nhất thời truyền đến một trận bùm bùm của tiếng đồ đạc bị đập vỡ, mấy thị nữ hầu hạ nàng nghe được trong lòng không khỏi run sợ, khủng hoảng không dứt.

Tính tình Bảo chủ đại nhân tháng này không được tốt lắm, nhưng chưa từng thấy hỏa khí ngất trời như ngày hôm nay.

Mặc dù nữ nhân mỗi tháng đều có vài ngày tính tình không tốt lắm, nhưng thời gian này kéo dài quá thì sao? Mấy thị nữ liếc nhau một cái, trong lòng không khỏi oán thầm lên.

Dần dần, tiếng đồ đạc bị đập phá có vẻ ngớt đi, Bảo chủ đại nhân lại chuyển sang việc mắng chửi không ngừng. Mơ mơ hồ hồ, bọn thị nữ nghe được cái gì:

- Xú nam nhân, tiểu dâm tặc, sớm biết vậy nên giết người....

Toàn là những ngôn từ ác độc vô cùng.

Phi Tiểu Nhã hiện hồi hận cũng đã muộn rồi. Nếu sớm biết mang hấn về lại như vậy để không phát sinh sự tình xấu hổ như thế thì giết hấn tại trên bờ cát có phải tốt hơn không? Lại để cho tình hình này xảy ra trước mặt Mang chấp sự, sau này làm sao còn có thể làm gì được?

Tức chết nãi nãi đây rồi! Phát tiết xong xuôi, tâm tình Phi Tiểu Nhã có chút thoải mái, ngẫm lại có chút không đáng tin cậy, bản thân cùng Đường Môn gây ra sự tình xấu hổ kia, tuyệt đối không thể để lộ ra ngoài, nếu nam nhân này nghĩ tới những điều kia, rồi nói ra ngoài, sau này mình làm sao làm người được đây?

Mỹ nữ Bảo chủ Ô Long Bảo cùng một huyền giai ôm ấp trên bờ cát, ôm ôm ấp ấp, hấn còn nhìn cơ thể nàng, còn vui đùa vào ngực nàng. Tin tức nếu truyền ra ngoài bằng lời của hấn thì sẽ như thế nào?

Trong Bảo đoán chừng là không có ai dám ho hoe trước mặt mình, nhưng sau lưng thì đích xác là có rồi, còn có Đại Tuyết Cung..., tên đáng chết đó nếu nghe được có phải là sẽ cười nhạo mình đến chết không?

Tức giận phát lên, hung tợn cũng lên theo! Phi Tiểu Nhã trong lúc nhất thời trong tâm đã có ý định giết Đường Phong diệt khẩu.

Nhưng là... Dù sao người này cũng đã liều tính mạng cứu mười mấy người trên tàu, bản tính không xấu, hơn nữa lại là một người có tư chất tương đối cao, nếu vì lời nói mà giết chết, Phi Tiểu Nhã có chút không đành.

Nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có thể để cho hấn ngậm miệng. Xem ra, tự mình còn phải đi tìm hấn.

Không lâu lắm, một mệnh lệnh từ Phi Tiểu Nhã truyền ra ngoài, đại khái là, người nào trong này nói thân phận thật sự của Bảo chủ cho Đường Phong, sẽ nghiêm trị theo luật không tha! Hừm, chỉ cần hấn không biết thân phận mình, cũng sẽ không để ý sự tình lúc trước, tự nhiên sẽ không rêu rao khắp nơi.

Mặc dù làm như vậy có chút giấu đầu lòi đuôi, nhưng Phi Tiểu Nhã đã không quản được tên kia, trước hết giữ danh dự của mình rồi nói tiếp.

Từ khi Đường Phong trở về Ô Long bảo, bên trong bảo có vẻ yên tĩnh vài ngày, nhưng là mỗi ngày đều có không ít người tới quan sát Đường Phong, hơn nữa bất kể mọi thời tiết, mười hai canh giờ đều có cao thủ ở hai bên hấn để phòng có người làm chuyện bất lợi đối với hấn.

Chuyện này là do Mang chấp sự an bài, hấn biết Đường Phong cùng Không Dư Hận có chút khúc mắc. Không Dư Hận lại là tiểu nhân, vạn nhất thừa dịp này lén lút vào phòng Đường Phong làm ra chuyện xấu sẽ nguy hiểm cho Đường Phong, vì thế an bài kia để cho hấn được an toàn.

Sau khi hôn mê ba ngày, Đường Phong tỉnh lại.

Hấn lâm vào tình trạng ngủ say một thời gian ngắn, vì di chứng nên không thể tự vận công chữa thương.

Khi tỉnh dậy, Đường Phong không có vội mở mắt ra mà là vội vàng tra xét thân thể của mình, xác nhận xem có bộ phận gì bị biến mất hay không.

Làm cho hấn an tâm chính là thân thể không hề bị hao tổn gì, hơn nữa, di chứng cũng gần như biến mất hết, kinh mạch vùng đan điền cũng tràn đầy cương khí.

- Phong ca ca, người đã tỉnh.

Giọng Linh Khiếp Nhan lộ ra vẻ mệt mỏi, ba ngày nay nàng chưa hề nghỉ ngơi, một mực giúp Đường Phong vận chuyển Vô Thường Quyết, việc này tổn hao tinh hồn của nàng khá lớn.

Cảm nhận được Vô Thường Quyết vận động trong cơ thể mình cùng giọng nói của Linh Khiếp Nhan, nháy mắt Đường Phong hỏi chuyện, vội vàng nói:

- Người nghỉ một chút đi!

- Ừm...

Linh Khiếp Nhan đáp, nhưng ngay sau đó không khách khí chạy tới cương trung tâm Đường Phong, hút mười mấy âm hồn liền khôi phục thái độ bình thường.

- Ta ngủ mấy ngày?

Đường Phong hỏi.

- Ta cũng không biết.

Linh Khiếp Nhan đáp,

- Có chừng hai bà ngày, sau khi xú bà nương kia mang người từ bờ biển về, ta giúp người vận công chuyển công pháp không có để ý chuyện tình bên ngoài.

- Nàng mang ta trở lại?

Đường Phong ngạc nhiên nói:

- Chẳng lẽ không nghĩ việc giết ta sao?

- Có, nhưng không biết tại sao cô ta đột nhiên bỏ qua, lại còn đem huynh trở về.

- A!

Đường Phong chậm rãi mở mắt ra, sự vật trước mắt làm hắn có chút ngây ngời, bởi vì khung cảnh bốn phía, rõ ràng là mình đang ở trong Ô Long Bảo.

Nghĩ lại, nữ nhân kia nếu là nha hoàn của Bảo chủ đại nhân, đem mình tới nơi này cũng không có gì đáng trách.

Bên cạnh truyền đến một tia động tĩnh, còn có một chút mùi thuốc, Đường Phong quay đầu lại nhìn, thấy một khuôn mặt già nua, xấu xa cùng sự ranh mãnh, chính là tên Bàn Dược Vương.

- Bàn lão! Người ở đây làm gì?

Đường Phong mở miệng hỏi,

- Cuối cùng người cũng đã tỉnh.

Bàn Dược Vương hít một hơi nhẹ nhõm.

- Ta có thể làm gì đây? Ở chỗ này chiếu cố người bị thương chứ sao.

- Ai bảo người chiếu cố ta?

Bàn Dược Vương thần thần bí bí chỉ lên trên.

Mang chấp sự? Người đầu tiên trong lòng Đường Phong nghĩ tới chính là hắn.

Thân thể có chút giật giật, mặc dù di chứng như đã biến mất, nhưng Đường Phong cảm thấy xương cốt cả người đau nhức vô cùng, nhất là sau ót và dưới hông, như thể có lửa thiêu đốt, đưa tay sờ phía sau ót, lại sờ thấy một băng vải, còn có chút ẩm ướt của máu, trên hông, trên bắp chân cũng có tình trạng tương tự.

- Không đúng...

Đường Phong chau mày:

- Sao đầu và hông ta lại bị thương?

279. Chương 275: Ta Cũng Chỉ Là Vô Tình Nhìn Thấy Người ... Tắm. (thượng Hạ)

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 275: Ta cũng chỉ là vô tình nhìn thấy người ... tắm. (Thượng Hạ)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

-Đường Phong nhớ trước khi hôn mê trên thân thể không có bất kì vết thương nào, không có chảy máu, làm sao ngủ một giấc dậy lại có chuyện như thế này?

Hơn nữa, vết thương này như lửa cháy, đau đớn, giống như là... như là bị cọ xát mạnh.

Bàng Dực Vương nghe được lời này, vội vàng lúc lắc đầu nói:

- Lão phu không rành lắm, người không nên hỏi ta.

- Nha đầu.

Đường Phong đắm chìm tâm thần, ở cương trung tâm hỏi:

- Ta bị đả thương, là chuyện gì xảy ra.

- A... Ta cũng không biết, mấy ngày qua quả thật là không chú ý.

Linh Khiếp Nhan e sợ lập tức mở miệng đáp.

Bị một người kéo lê trên mặt đất suốt một canh giờ, cho dù thân thể cường hãn cũng sẽ bị thành như vậy. Linh Khiếp Nhan thực sự không dám nói, dù sao hãn cũng là nam nhân, để chút danh dự cho hãn, cũng tốt hơn là cho hãn biết sự thật đau lòng này, không biết lúc hãn biết sự thật có làm ra cái chuyện gì đáng tiếc không nữa đây.

- Đây là chuyện nhỏ, không cần để ý,

Bàng Dực Vương ở một bên khuyên giải.

- Hừ!

Đường Phong hừ lạnh một tiếng, phỏng đoán chuyện này với nữ nhân kia nhất định có liên quan, bất quá hãn nghĩ mãi không ra, rốt cuộc nàng ta dùng vũ khí gì, lại đem đầu và móng hãn làm ra như thế này được, nữ nhân này thật đáng hận mà .

- Hiện tại người đã tỉnh, nơi này không có việc của lão phu nữa, thuốc này hằng ngày phải phục dụng, trong vòng ba ngoài ngoại thương sẽ khỏi.

Bàng Dực Vương vừa nói, vừa đứng lên, trước khi đi quay đầu lại nhìn Đường Phong một cái nói:

- Người ra biển tìm Túy Ngư Thảo sao?

- Ừm.

Đường Phong biết không thể gạt được hãn.

- Gan lớn đấy, nói cho người đi sẽ có thể gặp nguy hiểm, nhưng người vẫn không vâng lời, nhìn xem, bộ dạng lúc này của người... Ai, không nghe lão nhân nói, giờ nhìn lại bản thân đi.

Sau khi nói xong, Bàng Dực Vương vung vẩy hai tay đi ra ngoài.

Hãn không có hỏi Đường Phong việc có thuận lợi không. Căn bản không cần hỏi, nếu với thực lực Huyền giai của hãn mà mọi sự trôi chảy... Bàng Dực Vương cảm thấy có thể tự sát được rồi.

Sau khi Bàng Dực Vương đi, Đường Phong khó khăn trở mình, lúc hôn mê nằm thẳng cũng không sao cả, bởi vì không cảm giác được đau đớn gì, nhưng sau khi tỉnh nếu tiếp tục nằm vậy phía sau đầu cùng cái móng cũng có chút không thoải mái rồi, chỉ có thể nằm nghiêng , đem thân mình hướng về phía chỗ trống, cho dễ chịu một chút.

Trên bàn bày một ít dược vật, bên cạnh trên ghế hé ra còn có một tô thuốc, Đường Phong bưng tới, cẩn thận cảm nhận là dược vật có thể giúp ngoại thương khôi phục, trực tiếp một ngụm uống vào.

Sau khi uống xong, Đường Phong thở ra thật dài một hơi.

Lần này ra biển chính là vì tìm kiếm Túy Ngư Thảo, hiện tại mấy cây dược thảo đã nằm ở mị ảnh không gian rồi, coi như là có thu hoạch, duy nhất đáng tiếc chính là, mặc dù tự mình đánh ra đòn sát thủ cũng không thể giết chết con Ô quy kia, lấy nội đan của nó.

Hiện tại đã ổn, mình như vậy, phỏng chừng là phải tĩnh dưỡng tầm vài ngày, dù sao cách thời hạn chót cũng còn một chút thời gian, cũng không gấp.

Bất quá Đường Phong vẫn có chút nghĩ không ra, dựa vào phản ứng của nữ nhân ở bờ biển kia và việc mình đã làm, nàng ta phải giết mình mới đúng, nhưng vì cái gì hết lần này tới lần khác lại buông tha mình, còn đem mình từ nơi nào mang về Ô Long đảo?

Phi Tiểu Nhã ngạc nhiên.

- Người đến nơi đây, không phải là muốn nói với ta một ít chuyện sao? Bằng không chạy đến đưa đồ ăn cho ta làm cái gì, ăn no rồi việc hả?

Phi Tiểu Nhã hít sâu một hơi, cố gắng một chút cho tâm tình bớt kích động, mở miệng nói:

- Đây không phải là yêu cầu gì, là lệnh, mệnh lệnh.

- Có lời gì thì nói, có rắm thì phóng.

Đường Phong bị nàng làm phiền muốn chết, chỉ là một nha hoàn, lại cứ như vậy vênh mặt hất hàm sai khiến, cả vú lấp miệng em, tính tình còn không nhỏ nhen sao.

Phi Tiểu Nhã lần này cũng không có cùng Đường Phong cãi cọ cái gì, mở miệng nói:

- Ở bờ biển... Người hai lần xem thân thể của ta, lần trước còn... Làm ra chuyện như vậy, ta không giết người, người nên cảm ân đại đức của ta, lại còn dám nói chuyện với ta như vậy, người cảm giác mình làm đúng sao?

Đường Phong một trận nhức đầu, nói:

- Ta biết không đúng, ta không phải là cũng đã nói với người rồi sao? Ta chỉ trong lúc vô tình đi ngang qua, ai biết người đang ở đó cởi quần áo tắm, hiện tại người muốn làm sao bây giờ? Ta nhìn cũng đã nhìn, sờ cũng sờ ...

- Người cảm miệng.

Không đợi Đường Phong đem nói cho hết lời, Phi Tiểu Nhã thẹn thùng vô hạn giận dữ mắng mỗ một tiếng.

- Được rồi, được rồi, dù ta không muốn nhưng chuyện này cũng đã xảy ra rồi, chẳng khác được. Nếu ta sẽ cởi sạch y phục để cho người thích xem thì xem, thích sờ thì sờ thì cũng chỉ là chiếm tiện nghi của người. Cho nên chuyện nhảm này không cần nhắc lại nữa, nếu người cảm thấy không nuốt trôi được cơn giận này thì cứ thẳng tay đánh đập ta, ta đảm bảo không phản kháng, sau đó chúng ta không ai nợ ai nữa.

- Đây là do người nói đấy nhé, người tưởng cứu mạng ta mà ta không dám đánh người phải không!.

Phi Tiểu Nhã vội bước đến bên giường Đường Phong, giơ tay lên định đánh. Sau khi bị Đường Phong trách mắng, nàng dường như mất đi lý trí rồi. Nào ngờ, vừa tới cạnh giường, dẫm phải vũng nước canh vừa hắt xuống đất nên trượt ngã ngã ra sau.

280. Chương 276: Bị Phi Lẽ.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 276: Bị phi lẽ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Chỉ có điều nàng rốt cuộc cũng là cao thủ cấp Thiên giai, phản ứng đầu phải thường, Phi Tiểu Nhã khê lắc người liền lập tức lấy lại được thăng bằng.

Nhưng Đường Phong cũng phản xạ kịp thời, trong nháy mắt đã nhanh chóng vươn tay kéo nàng lại. Cả hai đều dùng lực hướng về phía trước nên bỗng chốc lại đều mất thăng bằng

Phi Tiểu Nhã kinh hãi kêu lên một tiếng, nhào về phía Đường Phong đang ngã tới.

Thời gian dường như cô đọng lại, sắc mặt hai người trở nên ngây dại, Đường Phong đỡ dẫn nhìn cặp nhũ phong kề sát mặt mình, nhất thời cảm thấy vừa hưng phấn vừa mê đắm, không khỏi nhớ lại đoạn hương diễm trước khi bị hôn mê.

Phi Tiểu Nhã cũng ngậy người, cũng may nàng là cao thủ thiên giai, kịp thời phản ứng, toàn thân đổ dựa vào Đường Phong, giữ vững được trọng tâm.

Đến lúc này, mặt Đường Phong nằm trọn giữa ngực Phi Tiểu Nhã, bị hai vật mềm mại kia ép chặt, có chút khó thở.

Thoáng chốc, mặt Phi Tiểu Nhã đỏ bừng, hơi thở nóng hổi phả tới, toàn thân mềm nhũn, vốn định nghiêng người, thì khẽ rên một tiếng thanh thúy đến mê người, một tay nàng chống lên mặt giường, tay còn lại tóm chặt đầu của Đường Phong, với điệu bộ này, hẳn muốn tách ra khỏi thân thể Đường Phong.

Tâm trí hai người trở nên trống rỗng, chẳng biết phải làm gì.

Chuyện lần trước chẳng qua là đã xảy ra khi mà thần trí cả hai đều mơ hồ, khác xa với tình huống hiện tại. Hai người giờ đều tỉnh táo vô cùng, cảm giác kích thích thật là mãnh liệt. Có thể nói đang gặp phải tình huống vô cùng khó xử.

Mười mấy giây trôi qua, mặt Đường Phong đỏ bừng, nghèn nghẹn nói:

- Người đứng lên nào... Ta không thể nào thở nổi.

- Yên nào!

Phi Tiểu Nhã giọng điệu run rẩy như muốn khóc, Đường Phong nằm ở dưới động đây, làm cho nàng không còn chút khí lực nữa.

Đường Phong giơ hai tay lên, nắm lấy vai áo nàng ta, dốc toàn lực để đứng lên, nào ngờ mạnh tay quá, chẳng những không dậy nổi mà còn xé toang cả y phục của nàng nha hoàn kia.

Hai người nghe thấy “soạt” một tiếng, Phi Tiểu Nhã lão đảo lùi lại phía sau, ngó lên bờ vai mình, sắc mặt liền tái dại.

Đường Phong thở dốc mấy hơi, đưa mắt nhìn lên liền đỡ đỡ.

Hai bờ vai no tròn của nữ nhân phơi bày lồ lộ trước mắt, không những thế, vạt áo từ vai xuống ngực đã bị hở một mảng lớn, lộ ra chiếc yếm màu hồng phấn mặc lót bên trong.

Màu hồng phấn quyến rũ kia làm Đường Phong thất điên bát đảo, những đường cong tuyệt mỹ hiển hiện, phần y phục còn lại chỉ đủ che đi những vị trí bí ẩn, da thịt như ngọc như ngà phần lớn đều phơi bày trước mắt. Lúc này y phục nữ nhân kia đã trở nên tả tơi, y chang như vừa bị lũ ác bá, cuồng đồ xâm phạm, vẻ mặt chan chứa yếu mềm, chiếc yếm màu hồng thoáng hở ra phần nhỏ của tòa băng sơn, tạo ra bộ dạng nửa kín nửa hở, vô cùng phong tình.

Đường Phong không kìm lòng được, găng nuốt vội từng ngụm nước miếng, không khí trong phòng tựa như nước mặt hồ, vô cùng tĩnh lặng.

Dù là Đường Phong hay là Phi Tiểu Nhã quả thật đều khóc không ra nước mắt.

Đột nhiên Đường Phong cảm giác được chuyện này thật rắc rối rồi, cứ thế hiểu lầm ngày càng sâu. Không chờ hấn cất lời, Phi Tiểu Nhã bỗng cười lạnh hai tiếng, khiến cho người ta cảm thấy rợn người.

- Y phục này của người...chất liệu không được tốt cho lắm.

Đường Phong đưa mắt nhìn hai mảnh áo trên tay nói rồi vội vàng vứt đi.

Phi Tiểu Nhã chậm rãi tới gần Đường Phong, từng bước từng bước, trên người tỏa ra luồng khí thể khổng lồ tựa như một dã thú vừa xổng chuồng.

- Đó là chuyện ngoài ý muốn thôi mà.

Về mặt Đường Phong chứa đầy sự thành khẩn, tỏ ra vô tội.

- Ta và người đều biết là chuyện ngoài ý muốn mà! Trước hết cứ bình tĩnh, chúng ta từ từ nói.

Nhưng những lời này nói ra cũng như thừa, ngay cả Đường Phong cũng cảm thấy không thốt nên lời nữa rồi.

- Lại là ngoài ý muốn.

Phi Tiểu Nhã lại bước tới, hai khóe mắt rơm rớm nước mắt,

- Kể từ khi gặp ngươi, cuộc sống của ta đã đảo lộn, gặp không biết bao chuyện ngoài ý muốn, làm cho ta không thể ứng phó nổi... Nếu tha cho ngươi, sau này còn phát sinh những chuyện gì nữa đây?

Nói đoạn, Phi Tiểu Nhã nghiêng chặt răng, nộ khí bùng phát, nàng ta quả thật đã bùng bùng sát tâm rồi.

- Đây là lần cuối cùng! Ta đảm bảo mà.

Giọng Đường Phong đầy vẻ chính nghĩa cùng bi phẫn.

Phi Tiểu Nhã sững người.

Hôm nay vốn định căn dặn hần không được đem chuyện đã xảy ra nói lung tung bên ngoài, nào ngờ, lại gặp chuyện ngoài sức tưởng tượng của mình.

Quả thật, nếu như giữ lời với hần, sau này khó tránh khỏi nảy sinh nhiều chuyện khác, gã nam nhân này tựa như khác tính của mình vậy, mỗi một lần đều hoàn toàn vô tội, nhưng lại chiếm hết thủy tiên nghi của mình. Như thế hoàn toàn không thể trách cứ gã được, đâu phải lỗi của hần. Như vậy thì sao chứ? Bản thân mình muốn giết người, căn bản cần gì lý do. Không thích hần thì giết thôi.

Cho dù hần là đệ tử xuất sắc nhất Ô Long Bảo nhiều năm qua thì sao? Chẳng qua chỉ là một gã nam nhân đáng ghét.

- Chớ kích động, chẳng lẽ chúng ta không thể từ từ ngồi xuống thương lượng sao? Đừng hơi một chút lại muốn đánh đánh giết giết!

Đường Phong cau mày nói, hần rõ ràng cảm nhận được sát khí từ phía trước ập tới, nhưng với tình trạng bây giờ không có cách nào đối phó được, đối đầu với nữ nhân này ngay đến một chiêu cũng đừng hòng thoát thân.

- Đừng nhiều lời, sau khi ngươi chết ta sẽ chôn cất cho đàng hoàng, dù sao ngươi cũng là kẻ nam nhân đầu tiên dám làm thế với ta.

Phi Tiểu Nhã tới bên giường, một luồng khí tức màu đỏ vây quanh thân thể, Đường Phong kinh hãi nhận thấy, khi luồng khí tức kia chạm vào mép giường, lập tức toàn bộ mép giường hóa thành tinh thạch.

Nữ nhân kia vốn là cảnh giới thiên giai, đối phó với mình một gã Huyền giai như mình mà ngay cả sức mạnh cương tâm cũng phát động, chứng tỏ đã bị chọc giận đến phát điên rồi.

Với tình cảnh trước mắt, Đường Phong tự nhận thấy mình khó bảo toàn tính mạng nữa.

Dùng thuốc ư? Làm gì có loại thuốc nào ảnh hưởng được cao thủ cấp thiên giai, chưa kể còn ảnh hưởng đến bản thân nữa chứ.

Không có loại đó, giả sử nếu có thì cũng không còn thời gian để tác dụng của thuốc phát huy. Ám khí càng không được, sức lực của mình đang kém quá, làm sao có thể dùng ám khí để đả thương cao thủ cấp thiên giai đang bùng bùng giận dữ đây.

Bằng cách nào để thoát khỏi kiếp nạn này bây giờ?

Ma xui quỷ khiến thế nào, Đường Phong chợt nhớ đến lời Mang chấp sự đã nói với mình:

- Nếu không muốn bị cô nàng này giết chết thì chinh phục nàng ta đi!

Có thể sao? Nàng ta là một cao thủ Thiên giai, chinh phục bằng cách nào?

Nếu không xét đến thực lực sức mạnh, nàng ta nói cho cùng chỉ là một nữ nhân, mà mình là nam nhân! Nam nhân chinh phục nữ nhân bằng cách nào đây? Phải là bản năng, phải thật khí phách, phải là một nam nhân hùng tráng.

Coi như thiếu gia đây chịu thiệt một chút, đóng kịch một chút vậy.

Nghĩ đoạn, Đường Phong tỏ vẻ kinh hoảng, ánh mắt đảo ra ngoài phía cửa, hô lớn:

- Mang chấp sự mau cứu ta với!

Phi Tiểu Nhã sửng sốt, quay lại nhìn ra cửa nhưng lúc này cửa vẫn đóng im ỉm.
Chỉ tích tắc sau, cổ tay nàng đã bị một luồng sức mạnh kéo về phía trước, không tự chủ được ngã sấp xuống.

281. Chương 277: Uy Hiếp.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 277: Uy hiếp.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Phi Tiểu Nhã xoay lại, u ám nhìn Đường Phong, quát nói:

- Còn dám lừa ta sao!

Vừa nói, nàng vừa nhanh chóng tung chưởng, đánh thẳng tới ngực Đường Phong, một kích này có thể nói là dồn toàn lực, vì thẹn quá nên hóa giận, giờ này chỉ muốn giết ngay Đường Phong mà chẳng cần nghĩ ngợi gì thêm.

Nhưng tay nàng còn chưa đánh tới thân thể đối phương, gã nam nhân kia đã chẳng thèm để ý, tỏ vẻ chẳng màng sống chết, vươn tay ôm chặt eo nàng, dùng thế sét đánh ngang tai, đặt một nụ hôn hướng tới bờ môi nàng.

Phi Tiểu Nhã trợn tròn mắt, vốn hùng hổ đánh ra một chưởng, đột nhiên lực đạo tiêu tán hết, dù vậy vẫn mạnh mẽ đánh lên ngực đối phương.

Gã nam nhân đối diện đau đớn kêu lên, tất nhiên là chưa mất mạng, ngược lại hắn không hề lùi bước, thân hình kiên quyết ép nhanh tới gần.

Phi Tiểu Nhã vốn định xoay người né tránh, nhưng tiếc thay eo đã bị người ta ôm chặt, thân thể không khỏi hướng về trước, đầu hai người đập vào nhau “bình” một tiếng.

Đường Phong cảm giác như sống mũi mình vẹo đi, nước mắt tràn ra, cổ nén cơn đau, đặt môi xuống.

Khoảng khắc này, hai mắt Phi Tiểu Nhã trợn tròn, toàn thân cứng đờ, dường như không còn khống chế nổi. Cảm thấy hơi nóng trên đầu môi, tâm trí nàng thêm lần nữa trở nên trống rỗng, trong đầu chỉ có một ý nghĩ: lại bị phi lễ rồi, lần này thực sự thê thảm rồi!

Trong đầu không ngừng quay quanh làm cho Phi Tiểu Nhã hoàn toàn không cảm thụ đau đớn khi bị đụng đầu nữa.

Hơi thở màu đỏ vây quanh Phi Tiểu Nhã, hai tay, mặt của Đường Phong, phàm là những chỗ có tiếp xúc với hơi thở màu đỏ kia cũng bắt đầu có dấu hiệu hóa tinh thể. c) nà5đầu ti h hỉ T Ê T

Hà Hương Ngưng, nàng cũng cùng tới, nhìn Cừu Thiên Biển nhớ lần trước nói muốn kéo nàng nhập bọn, chắc đã thành công. Nữ nhân này có chút xa lạ, một chút trong trẻo lạnh lùng, một thân xiêm áo trắng, dáng người thon thả, thoát nhìn có vẻ yếu đuối nhu nhược.

Trong đầu Đường Phong không khỏi nghĩ đến chuyện Cừu Thiên Biển từng nói khi trước, hẳn nói tìm được một cao thủ tinh thông Âm Công, như vậy nữ nhân này phải gọi là cao thủ Thu Tuyết Âm Âm Công.

Bên trong nhà tràn đầy mùi thuốc, mùi canh rắn hỗn tạp, mấy người đi vào không khỏi nhìn bốn phía đánh giá, Thiết Đồ hét lên:

- Ta nói Đường Môn người, nơi này làm sao vậy? Sao lại ngổn ngang như vừa đánh nhau thế?

Cừu Thiên Biển giương mắt vừa nhìn bộ dạng hiện tại của Đường Phong, không khỏi cười ha hả, chỉ Thiết Đồ nhìn y phục Đường Phong:

- Nhìn kìa, nhìn bộ dạng Đường huynh đi.

Thiết Đồ tập trung tư tưởng nhìn ngắm, lập tức tiếng cười vang lên như sấm.

Hà Hương Ngưng tàn bạo trừng mắt nhìn bọn họ một cái, ngay cả nữ nhân lạnh lùng Thu Tuyết Âm này cũng nhìn Đường Phong một cái sau đó có chút buồn cười, không áp chế được nụ cười.

- Có cái gì buồn cười? Không phải là bị thương sao?

Đường Phong buồn bực không dứt, hẳn đến bây giờ cũng không biết bằng trên đầu mình bị quần thành hình con bướm xinh đẹp.

Hà Hương Ngưng ngậm miệng, hai mắt long lanh nước nhìn Đường Phong, từ từ đi bên cạnh hắn, thấp giọng nói:

- Đừng động.

Sau đó gơ hai tay ra, loay hoay trên đầu Đường Phong một lúc, ôn nhu mở nút thắt con bướm, quần lại cho hắn, sau đó chậm rãi ngồi bên giường.

Đường Phong nghi ngờ nói:

- Trên đầu ta vừa mới có vật gì sao?

Vừa nói vừa đưa tay sờ.

Hà Hương Ngưng lắc đầu nói:

- Không có gì, chỉ là nhìn qua có chút buồn cười, bọn họ nhạy cảm quá.

Cừu Thiên Biển cùng Thiết Đồ thật vất vả nín cười, cũng không nói ra, đi tới bên giường:

- Nghe nói người từ ngoài biển về, lại còn bị trọng thương, mấy ngày nay chúng ta chạy qua xem người, bị mấy Hắc y nhân chặn lại, đành chờ người tỉnh lại, những người kia mới cho qua.

- ừ, ta bị đả thương một chút, hiện tại thành bộ dạng thê thảm thế này.

Đường Phong gật đầu nói.

- Nghe nói người gặp một con hải linh thú khổng lồ?

Thiết Đồ mở miệng hỏi:

- Còn giải cứu mười mấy người trên tàu, một mình bơi hơn ba mươi dặm ngoài biển về? Nói cho ta coi, rốt cục xảy ra chuyện gì?

Đường Phong thật sự không biết chuyện của mình đã được tuyên dương khắp nơi, nháy mắt không biết nên mở miệng thế nào. Cừu Thiên Biển quan sát tình hình nói:

- Qua rồi, hiện tại bình an là tốt rồi.

- Ta muốn biết hải linh Thú bộ dạng thế nào, xem có thể cảnh được một quyền của Thiết đại gia không?"

Thiết Đồ râu rĩ nói.

- Vị này là...

Đường Phong đổi chủ đề, nhìn nữ nhân một thân bạch y nói.

Cừu Thiên Biến cười nói:

- Vị cô nương này chính là người tinh thông Âm Công Thu Tuyết Âm trước kia ta nói với ngươi, nàng nghe được gặp ngươi nên đã đáp ứng thỉnh cầu của ta

Kể từ khi vào phòng, đôi mắt long lanh của Thu Tuyết Âm không có rời khỏi Đường Phong, càng không ngừng nhìn hắn từ trên xuống dưới, trong mắt tràn ngập sự tò mò, nàng có chút không hiểu, rốt cuộc Đường Môn trong truyền thuyết là thần thánh phương nào, ngày đầu tiên vào Ô Long Bảo đã giết người, hơn nữa lại còn bình an vô sự.

Sau khi nghe nói lại Đường Phong ở ngoài biển có chút hành động vĩ đại, bản thân lại càng thêm tò mò.

Lần đầu tiên gặp mặt, nhìn tới nhìn lui, Thu Tuyết Âm phát hiện Đường Môn trong truyền thuyết cũng bình thường, không có ba đầu sáu tay, tuy nói bộ dạng có thể coi là đẹp trai nhưng thực sự không có gì biểu hiện là đặc biệt lợi hại.

- Thu cô nương hảo.

Đường Phong chấp tay nói.

Thu Tuyết Âm nhẹ nhàng gật đầu, cũng không có đáp lời.

Bất quá, họ Thu thật đúng là hiếm thấy, Đường Phong mới gặp qua một người, Thành chủ thành Bạch Đế cũng họ Thu, hai người hẳn là không có quan hệ chứ, dù sao một là thành chủ thành Bạch Đế, một là đệ tử Ô Long Bảo.

- Hà Hương Ngưng, các ngươi coi như quen biết lâu rồi.

Cừu Thiên Biến cười đùa nói:

- Không cần ta phải giới thiệu chứ.

Quen biết đã lâu, nghe như có điểm giống tình nhân cũ, khuôn mặt Đường Phong so với tường thành còn dày hơn, thật cũng không ra gì, Hà Hương Ngưng nghe xong sắc mặt ửng đỏ một hồi, vội vàng đứng lên, tìm cái chổi, quét qua đồ vật rơi vãi trên nền nhà.

Thu Tuyết Âm hết nhìn Hà Hương Ngưng lại nhìn Đường Phong, trên mặt không khỏi hiện ra sự đại ngộ a

Quét dọn xong, Hà Hương Ngưng cẩn thận sắp đặt lại đồ đạc, Thiết Đồ cùng Cừu Thiên Biến liếc nhau, lông mày dựng lên, thần sắc trên mặt khỏi nói cũng biết.

- Khụ... Cừu huynh lần này tới tìm ta có chuyện gì sao?

Đường Phong hỏi.

Cừu Thiên Biến sắc mặt nghiêm túc, mở miệng nói:

- Thứ nhất là thăm ngươi. Thứ hai là để nói cho ngươi một tin, mới nhận được tin tức, năm ngày sau, đệ tử Ô Long Bảo sẽ chính thức tiến vào thí luyện.

- Vậy à.

Đường Phong nhướng mày, năm này, thương thể của mình không có cách nào lành kịp, nếu không phải là cô nàng kia vừa giãy vò thì có lẽ năm ngày cũng đủ.

- Ừ.

Cừu Thiên Biến gật đầu nói:

- Năm người chúng ta kết thành đồng minh, như vậy trong cuộc thí luyện, chỉ cần không phải đối mặt với nhau, có thể giúp đỡ lẫn nhau. Bởi vì Đường huynh chưa từng thấy Thu cô nương, cho nên lần này đến là

muốn tất cả mọi người gặp mặt. Cũng là để cho tất cả mọi người rõ lai lịch của nhau để dễ dàng hợp tác, nếu không ngay cả năng lực của đồng bạn mình cũng không biết, làm sao có thể yên tâm hợp tác?

Đường Phong nghe xong gật đầu, nếu là đồng minh, dĩ nhiên nên thẳng thắn đối đãi.

- Mấy vị chắc cũng hiểu ý của ta, nói nhảm cũng không muốn nói nhiều. Nếu muốn biết gốc rễ của nhau, trước hết phải biết rõ năng lực của mỗi người, dĩ nhiên là sẽ biết được nhược điểm của đối phương, một khi đứng ở phía đối địch tất phải phân ra sinh tử và chuyện tìm nhược điểm của đối thủ là tất nhiên. Các vị nếu đồng ý nên tự tiết lộ một chút năng lực của bản thân mình

- Chỉ cần ta ra tay là có thể nhìn ra, cho dù người không nói cho ta năng lực của người, nhưng hiện tại tuyệt đối ta không cho người tới gần ta trong vòng ba trượng! Huống chi, Ô Long Bảo mấy trăm đệ tử, để trở thành đối địch, xác suất thật sự quá nhỏ.

Thiết Đồ nhìn Cừu Thiên Biển nói.

- Như vậy mà nói, tất cả mọi người không có ý kiến gì phải không?

Cừu Thiên Biển khẽ mỉm cười.

Tất cả mọi người gật đầu.

284. Chương 279: Bây Giờ Chúng Ta Là Đồng Minh.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 279: Bây giờ chúng ta là đồng minh.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Vậy được.

Cừu Thiên Biển nghiêm mặt nói,

- Chúng ta thẳng thắn đi, đã muốn lộ ra năng lực của mình, vậy thì bắt đầu là cương tâm. Để ta bắt đầu, cương tâm của ta chính là một cái bóng ảnh, ta gọi là Ảnh Tương Tù

Bốn người trong phòng ngạc nhiên, ở chỗ này, mỗi người có một cương tâm đặc thù, thật không nghĩ còn có dạng cương tâm này.

Đường Phong không khỏi nghĩ đến lần đầu tiên nhìn thấy Cừu Thiên Biển, hắn ở cách người khác một khoảng cách nhất định, trong nháy mắt có thể nhanh không gì sánh kịp, ban đầu Đường Phong còn tưởng rằng khoảng cách cùng hắn có chút quan hệ, nhưng hiện tại ngẫm lại hắn nói, hắn là cùng cái bóng ảnh có quan hệ rồi, trách không được lúc hắn nhanh chóng tới gần người khác, cố tỏ ra là huyền bí, chính xác ra là vì tìm bóng ảnh của đối phương.

Cừu Thiên Biển tiếp tục nói:

- Chỉ cần là chỗ có Ảnh của ta, cương tâm của ta sẽ phát tác dụng, nháy mắt nhích tới gần ảnh chủ nhân, hơn nữa ta còn có thể ẩn thân ở trong ảnh, đợi ngày sau thực lực cường đại rồi, ta nghĩ ta có thể mượn ảnh tới giết người.

- Thật là biến thái.

Thiết Đồ chặc lưỡi nói.

- Cương tâm của ta có tác dụng này.

Cừu Thiên Biển nhún vai có chút giỡn nói:

- Cho nên ngày sau nếu các người cùng ta chống lại nhau, ngàn vạn lần nên tìm địa phương không thấy ảnh ở chỗ nào.

Địa phương mà bóng ảnh thừa thớt, ngoại trừ ban đêm tối mù đưa tay không đếm được năm ngón, hoặc là ở bên trong tù biệt giam, hoặc bên ngoài khắp nơi đều là Ảnh.

Cửu Thiên Biến sau khi nói xong, Hà Hương Ngưng từ từ đi tới, bên trong nhà đồ đã được nàng sắp đặt lại, nàng mở miệng nói:

- Cương tâm của ta là một loại độc cương, Thiết Đồ cùng Đường Môn đều gặp, có chứa một loại phấn hoa đào màu hồng, thực lực bây giờ không quá cao cho nên độc tính không phải quá mạnh, nhưng nếu là người ngang cấp xông vào.

Bên cạnh thân thể ta, hẳn là không cách nào ra khỏi độc cương Đào Hoa rồi.

- Về phần nhược điểm. . .

Hà Hương Ngưng cau mày suy nghĩ một chút,

- Hẳn là lực ngưng tụ không mạnh, dễ dàng bị cường đại cương khí thổi tan, giống như Thiết Đồ như vậy hung mãnh công kích, cương khí của ta không cách nào ngưng tụ được.

- Yên tâm, ta không đánh nữ nhân!

Thiết Đồ vỗ ngực bình bình, ngừng một chút nói:

- Nói một chút của ta, cương tâm của ta là phòng thủ kiên cố! Cương tâm điều động, phòng ngự của lực đạo có thể tăng lên tới mức vượt trình độ không chế của ta. Lần trước cùng Đường Môn đánh một trận, người cho rằng ta vui lòng đánh sập quảng trường kia sao? Thật sự là không khống chế được lực đạo, đụng phải chính ta cũng đau muốn chết. Đường Môn có thể phá vỡ phòng ngự của ta, điều này làm cho Thiết đại gia ta có cảm giác không an toàn.

Cửu Thiên Biến nghiêm túc nói:

- Cả Ô Long Bảo, có thể phá vỡ phòng ngự của người không chỉ riêng Đường Môn, Không Dư Hận cũng có thể làm được. Những người khác tạm thời chưa rõ lắm, nhưng mà thực lực của Không Dư Hận thực sự khá mạnh, ngày sau đụng phải hẳn ngàn vạn lần nên coi chừng.

Sau khi nói xong, Cửu Thiên Biến nghiêng nhìn Thu Tuyết Âm.

Thu Tuyết Âm khẽ hé đôi môi đỏ mọng nói:

- Cương tâm lực của ta các người cũng biết, chính là Âm Công, có thể sử dụng chút nhạc khí để gia tăng uy lực Âm Công. Có thể làm nhiễu loạn tâm thần người khác, ảnh hưởng tới nhịp thở, thậm chí là diệt sát.

- Âm ma công đi vào tai!

Đường Phong gật đầu,

- Làm cho người ta khó lòng phòng bị!

Thiết Đồ ở một bên cười hắc hắc:

- Bịt lỗ tai không nghe, không phải là xong việc sao.

Đường Phong nghiêm túc nói:

- Phòng ngự không được, thanh âm kia dù người không nghe được, nhưng nó vẫn tồn tại xung quanh người.

Đôi mắt Thu Tuyết Âm sáng ngời, kinh ngạc nhìn Đường Phong một cái. Gật đầu nói:

- Đúng thế, dù cho người có bịt lỗ tai ta cũng có thể công kích người.

- Vậy làm sao phòng ngự?

- Chỉ có thể vận công ngăn cản, loại công kích này vô hình vật chất, rất khó khăn phòng ngự.

Bốn người trong nhà nói xong, tất cả trơ mắt nhìn Đường Phong, cho dù Đường Phong đã giao thủ cùng Thiết Đồ, cùng Hà Hương Ngưng hợp tác một lần, bọn họ vẫn tò mò muốn biết cương tâm của Đường Phong là gì, rốt cuộc lực lượng của hắn dạng nào, có gì khác lạ.

Đường Phong lập lòe dễ dàng cười, mở miệng nói:

- Cương tâm của ta tính thiện lương không có gì đáng nói, không phải ta coi trọng...giữ bí mật, không muốn nói cho các người, nhưng là, cương tâm đối với ta không có bất kỳ tác dụng chiến đấu nào.

Lời vừa nói ra, Thiết Đồ con người tự trọng tròn, gào to nói:

- Làm sao có thể? Vậy làm sao người có thể phá vỡ phòng ngự của ta?

Đường Phong nói:

- Nếu như nên nói, chỉ có thể nói thân thể của ta so với các người cường hãn rất nhiều, cho nên lực đạo của ta so sánh ngang cấp không kém, hơn nữa ta còn tinh thông ám khí.

- Ta tin tưởng người.

Hà Hương Ngưng gật đầu nói:

- Lần trước ở Diêm Thành cùng chiến đấu, ta chưa thấy người sử dụng cương tâm lực.

- Thân thể cường hãn, lực đạo cùng tốc độ cũng có thể tăng lên.

Cừu Thiên Biến phân tích nói:

- Ta tin tưởng Đường huynh chắc là không lừa gạt chúng ta.

Mấy người cũng không nữa hỏi Đường Phong cương tâm rốt cuộc là cái gì, nếu hắn đã nói cương tâm của hắn đối với chiến đấu không có nổi bất cứ tác dụng gì, cho nên mặc dù hỏi lên cũng không làm nên chuyện gì, không hỏi nữa chẳng thoải mái hơn sao.

Như Thiết Đồ đã nói, ở Ô Long Bảo có mấy trăm đệ tử như Đường Phong tham gia thí luyện, cơ hội năm người này đối mặt thật sự quá ít. Mọi người vụng trộm giúp đỡ nhau cũng không sao, đợi thời điểm chiến đấu quan sát cũng có thể thấy một ít đầu mối.

Hiện tại Đường Phong đang thương tích, bọn họ cũng không có nói nhiều, nói chuyện phiếm rồi dặn dò Đường Phong tận sức hồi phục, sau đó rời đi, Hà Hương Ngưng cố ý đi chậm sau cùng, đợi khi ba người kia đi khỏi, Đường Phong nghi hoặc hỏi:

- Còn có chuyện gì sao?

Hà Hương Ngưng nhẹ gật đầu, chậm rãi đem vật trước kia tại Diêm Thành Đường Phong đưa cho nàng thanh nhuyễn kiếm, mở miệng nói:

- Lần trước đi vội, quên không trả lại cho người.

Đường Phong vội nói:

- Người cầm dùng đi, ta không cần cái này.

- Sao có thể như thế? Ta không có vật gì để báo đáp người, lần trước ở Diêm thành người đã giúp ta nhiều, không những thế còn làm phiền người.

Hà Hương Ngưng nhẹ nói.

- Không có gì phiền toái. Thanh nhuyễn kiếm này ở chỗ ta không có tác dụng, ta còn có vũ khí khác. Như vậy đi, coi như ta cho người mượn dùng, đợi ngày sau người có vũ khí của mình thì đem trả lại cho ta.

Hà Hương Ngưng khẽ cắn môi, trầm mặc một hồi lâu khẽ gật đầu một cái nói:

- Cảm ơn.

- Còn có chuyện gì sao?

Thấy nàng còn giống như có lời gì muốn nói, Đường Phong mở miệng nói,

- Người không cần quá câu nệ, chúng ta bây giờ đứng đồng minh, ngày sau mọi người tất cả cũng cần giúp đỡ cho nhau, cho nên không cần đem ta làm thành ân nhân gì gì đó đến đối đãi, nên coi ta như bằng hữu, có lời gì nói thẳng là được.

285. Chương 280: Trảm Tâm Ma, Giết Đường Môn. (thượng Hạ)

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 280: Trảm tâm ma, giết Đường Môn. (Thượng Hạ)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Sắc mặt Hà Hương Ngưng hồng hồng, nhìn Đường Phong một cái, ngập ngừng nói:

- Người... Môi của người... tại sao rách?

Khuôn mặt Đường Phong lúng túng, không tự chủ được vội che miệng mình giải thích:

- Lúc ăn canh không cẩn thận cắn vào.

Hà Hương Ngưng nghi hoặc nhìn hắn, ăn canh và rách môi có quan hệ gì? Nếu cắn thì cắn phải lưỡi chứ. Hơn nữa, vết thương kia, còn nhìn thấy dấu răng, vị trí sâu như vậy, lẽ nào tự bản thân cắn? Chẳng lẽ là...

Nghĩ tới đây, Hà Hương Ngưng sắc mặt cũng không tự nhiên lại, vội vàng nói:

- A, vậy không có chuyện gì rồi.

Nói xong vội vàng xoay ra ra cửa, bờ vai nhỏ khẽ lay động.

Chờ Hà Hương Ngưng sau khi đi, Đường Phong trì hoãn thở ra một hơi, trong lòng thật sự hận chết cô nàng kia, hết lần này tới lần khác cắn lên môi người khác, cái này hay rồi, ai nhìn thấy cũng mơ màng đoán, phỏng chừng, bọn Cửu Thiên Biến cũng thấy, nhưng ngại mình nên không hỏi.

Bất quá may mắn bị tổn thương thân thể, không cần đi ra ngoài, nếu không còn mặt mũi nào nhìn ai?

Mấy ngày kế tiếp thời gian, Đường Phong một bên dưỡng thương một bên tu luyện Vô Thường Quyết, cương khí trong người lúc vận chuyển có thể đưa ra tu bổ thân thể, hơn nữa thuốc Bàng Dược Vương cấp cho cũng giúp thân thể khôi phục.

Hơn nữa, điều Đường Phong nghi hoặc chính là, đồ ăn dạo này rất tốt, trước đây đồ ăn Ô Long Bảo không tệ, nhưng so với hiện nay còn kém vài phần, hỏi nữ tử đưa cơm tới cho mình, là ai chiếu cố, nàng chỉ mỉm cười không nói, hỏi mãi nàng cũng chỉ ném bóng lưng xinh đẹp cho Đường Phong.

Như thế mấy lần sau, Đường Phong cũng lười hỏi, dù sao trong thức ăn cũng không có độc, được ăn ngon là được, mỗi ngày ăn no ngồi xuống tu luyện, tu luyện xong lại ăn, thật sự mệt mỏi liền ngủ một giấc.

Hà Hương Ngưng hay tới giúp Đường Phong dọn dẹp phòng, ánh mắt nhìn mình có điểm là lạ, Đường Phong không phải ngốc, sao có thể không hiểu tâm tư đối phương.

Hai nữ nhân của Ô Long Bảo, một Hà Hương Ngưng đối tốt với mình không thể tốt hơn, một nha hoàn của Bảo chủ đối với mình tệ không thể tệ hơn, đối lập quá sức, một bên là trời, một bên là đất, để cho Đường Phong có cảm giác ném đủ mùi lạnh ấm nhân gian.

Nhưng là... Lúc ở Diêm thành mình chỉ giúp nàng ta một phen, có cần thiết phải cảm tạ ân đức thế không?

Nữ nhân thật là kỳ quái, vừa kiên cường, lại cũng dễ cảm động, Vào thời điểm nàng gặp khó khăn, chỉ cần là một người đàn ông vì mình báo thù, chỉ cần nam nhân này tuổi thích hợp, không phải là trẻ con hoặc

ông già, như thế đối với nữ nhân sẽ sinh ra tình cảm kỳ quái với nam nhân, sự cao thượng của nam nhân kia không thể nào thay đổi trong lòng nàng.

Hà Hương Ngưng hiện tại chính là như vậy, chẳng qua là Đường Phong không hiểu nữ nhân thôi.

Tiếp xúc vài ngày, Hà Hương Ngưng cũng bắt đầu ít câu nệ, chỉ có điều rất ít khi dám nhìn Đường Phong, lúc mắt hai người vô tình nhìn nhau sẽ thấy mắt nàng ngập nước. Nhìn lúc Đường Phong làm việc, nữ nhân này tuy không nói, nhưng rất mặt hiện lên rõ sự hạnh phúc.

Tiếp tục nữa không biết sẽ thành chuyện gì, Đường Phong nghĩ nói cho nàng biết trong lòng mình có người rồi, nhưng lại không biết mở miệng sao, nói thẳng không phải quá đả kích người ta sao. Huống chi, đối phương cũng không có biểu hiện tâm ý, mình làm vậy thật không nể mặt cho người quá.

Vốn là kẻ giết người không ghê tay, sát phạt quyết đoán nhưng Đường Phong đối với nữ nhân lại gặp rắc rối, điều đó khiến hắn không khỏi thở dài, khó trách người ta thường nói nữ sắc ôn nhu chính là mỏ chôn bặc anh hào.

Về dục dăng của nữ nhân đúng là khắc tinh trời sinh của nam nhân.

Trái ngược với cuộc sống nhàn nhã của Đường Phong, giờ đây, thời gian đối với bảo chủ Ô Long Bảo Phi Tiểu Nhã kéo dài đằng đẳng, một ngày tựa hồ cả năm trời.

Kể từ ngày chạy khỏi phòng Đường Phong, tâm thần nàng không yên ổn, thường xuyên ngồi một mình bên chiếc bàn, hai tay chống cằm, nhìn về phía trước, lặng im, về mặt lúc vui lúc buồn, đôi khi giận hờn vô cớ, làm cho đám thị nữ bên cạnh ngày ngày nào cũng nơm nớp lo sợ.

Hơn nữa, đám thị nữ còn thấy, bảo chủ đại nhân không biết từ khi nào đã làm một bộ y phục nam nhân, giặt giũ sạch sẽ rồi đặt trang sức lên trên, khi nào tâm tình nàng thoải mái đều chăm chú ngắm nhìn y phục này, gương mặt ửng đỏ, ánh mắt chan chứa ý xuân, ngược lại nếu nàng bực bội thì liền quăng xuống đất, vừa liên tục dẫm đạp lên nó, vừa liên miệng mắng chửi.

Sau khi nguôi giận, nàng lại luôn đau lòng, nhật y phục lên, sắc mặt quần quýt, đem đi giặt sạch. Cứ lặp đi lặp lại như vậy.

Chẳng được bao lâu, bộ y phục kia đã rách tan nát, nhưng bảo chủ đại nhân vẫn xem nó như bảo bối, khư khư giữ lấy, tự mình nâng niu, không cho đám thị nữ đụng vào.

Mấy thị nữ sau mấy ngày quan sát, ngẫm thêm sự đối tính thất thường của bảo chủ đại nhân một tháng qua liền rút ra một kết luận kinh người: “Bảo chủ đại nhân đang ... tư xuân!”

Mỗi nữ nhân đều trải qua điều này, chỉ có điều, hình như hơi chậm đối với trường hợp của bảo chủ đại nhân, trong khi các thiếu nữ khác đang ôm ấp hình bóng người tình trong mộng thì bảo chủ đại nhân lại đang khổ luyện công pháp. Trong khi các nữ nhân khác đang cùng người yêu tình tự dưới trăng thì bảo chủ đại nhân cũng vẫn đang khổ luyện công pháp. Đến giờ tuy đã là một cao thủ thiên cấp hàng đầu nhưng trái tim vẫn vô chủ. Mà nay, trái tim kia dường như đã vương vấn một hình bóng nam nhân.

Theo biểu hiện của bảo chủ đại nhân hiện tại mà đoán, gã đã làm cho nàng động tình hẳn chưa hoàn toàn chinh phục được nàng, chẳng qua là khiến nàng vừa yêu vừa hận, nếu không bộ y phục kia sẽ không bị hành hạ thê thảm vậy rồi.

Nhưng mà... rốt cục nam nhân nào để làm cho bảo chủ đại nhân trở nên như vậy? Bọn thị nữ thật sự tò mò, rất muốn hỏi rõ mà không dám.

Thời gian thấp thoáng trôi qua, ngày mai đã là thời điểm thí luyện của đệ tử Ô Long Bảo, dường như mọi người đều hoặc là mong chờ hoặc là hồi hộp. Bởi vì đối với các môn phái hay tông môn khác, cái gọi là thí luyện chẳng qua chỉ là thời cơ để gia tăng thực lực hoặc là chọn ra đệ tử tinh anh, cho dù sơ xuất thì cũng lắm chỉ bị thương chứ không nguy hiểm đến tính mạng.

Nhưng Ô Long Bảo lại khác, nơi này chính là thiên đường của sát thủ, là vườn ươm sát thủ của cả đế quốc Lý Đường. Muốn trở thành một sát thủ ưu tú thì phải xác định tinh thần sẵn sàng bỏ mạng bất cứ lúc nào. Cho nên thí luyện tại đây hung hiểm hơn những nơi khác vạn lần, chỉ cần không cẩn thận một chút liền có thể mất mạng.

Mỗi năm đều có mấy trăm đệ tử Ô Long Bảo tham gia thí luyện nhưng số người vượt qua được chỉ là mấy chục. Thoát khỏi tầng tầng lớp lớp nguy hiểm chết người, những người sống sót này đúng là tinh anh trong tinh anh, có thể trọng dụng.

Phi Tiểu Nhã ở trong phòng mình lưỡng lự nửa ngày, cảm thấy tâm thần không yên.

Mấy ngày nay đều như vậy nhưng hôm nay cảm giác mãnh liệt bội phần.

Mấy ngày qua, đêm nàng ngủ không ngon giấc, vừa nhắm mắt lại đã hiện ra gương mặt một nam nhân, hơn thế còn tiến sát đến bờ môi mình, chẳng thể nào ngủ được, toàn phải dùng đến công lực để thúc ép mình vào giấc mộng.

Nhưng cho dù là ngủ thiếp đi, trong mộng cũng là những hình ảnh nàng cùng hắn e ấp. Thậm chí nàng còn cảm thấy mình nhiễm phải ma chướng rồi. Vốn là cao thủ thiên giai, dĩ nhiên nàng biết đây là một loại tâm bệnh, nếu không diệt trừ được tâm bệnh này, về sau nguy hiểm vô cùng.

Làm sao để diệt trừ tâm bệnh? Chỉ có cách là chặt đứt tâm ma!

Đúng vậy, mình còn thù lớn chưa trả được, mình không thể để chuyện nữ nhi tình trường làm ảnh hưởng, ngoài ra, gã nam nhân kia chẳng qua chỉ mới ở cảnh giới Huyền giai, so với mình khác xa một trời một vực, sao thể ở bên nhau? Hơn thế, đây chỉ là tình cảm đơn phương của mình, rốt cục trong lòng hắn nghĩ gì thì mình cũng không chắc lắm.

Phi Tiểu Nhã muốn chặt đứt tâm ma của mình nhưng lại không đành lòng. Cách chặt đứt tâm ma cũng đơn giản, giết chết nó, đồng nghĩa với giết chết gã nam nhân Đường Môn kia!

Phi Tiểu Nhã nhiều lần tự nhủ không được vọng động, cũng không có cách nào kiềm chế ma chướng trong tâm trí. Nhân dịp còn chưa vướng sâu tình cảm, đi giết bég hắn. xong rồi tâm ma của mình sẽ được giải trừ, phiền não sẽ tiêu tan.

Nghĩ đoạn, Phi Tiểu Nhã hít một hơi thật sâu, đem món y phục đã rách nát đưa lên mặt, nước mắt nàng từ từ đầm ướt cả bộ y phục.

Người là người đầu tiên lọt vào mắt xanh của bốn bảo chủ! Nhưng thực lực của người yếu kém quá!

Cho nên người sẽ phải chết, để không làm trở ngại cho ta, nếu như người đạt cấp thiên giai, có lẽ còn lưu lại tính mạng, bởi vì thực lực của một thiên giai có chút tác dụng trong việc báo thù.

Hồi lâu sau, Phi Tiểu Nhã ngẩng đầu lên, những nét bâng hoàng cùng mê man đã biến mất, thay vào đó là sự kiên quyết. Đặt bộ y phục xuống bàn, sắc mặt lạnh tựa băng xoay người đi ra ngoài. Quyết ý này khó khăn lắm mới có được, Phi Tiểu Nhã cảm thấy không chuyện gì có thể thay đổi ý định của mình nữa.

Bởi vì ngày mai đã là hạn thí luyện nên các đệ tử vào Ô Long Bảo năm nay đều ngồi trong phòng tĩnh tâm tu luyện, gắng giữ được trạng thái hoàn hảo nhất có thể. Dọc đường đi, Phi Tiểu Nhã cảm thấy rất vắng vẻ.

Còn hơn mười trượng nữa là chỗ ở của gã gọi là Đường Môn kia, càng tới gần, Phi Tiểu Nhã càng cảm thấy bước chân mình nặng nề, thậm chí là khó cất bước, nàng cố gắng gạt bỏ mọi suy nghĩ, coi Đường Phong như một chướng ngại vật trên con đường báo thù của mình, thế mới ổn được, nếu đã là chướng ngại vật thì phải hoàn toàn tiêu diệt.

Đến cửa phòng của Đường Phong, Phi Tiểu Nhã hít một hơi thật sâu, trong nháy mắt, sắc mặt lạnh lẽo tựa băng sương, trong đầu nàng không ngừng tính toán đến những khả năng chút nữa có thể xảy ra. Mở cửa ra, đánh thẳng một chưởng lên đầu gã kia là xong, đơn giản mà giải quyết gọn gàng sự tình.

Ừ, cứ làm như thế đi. Nhưng Phi Tiểu Nhã chưa kịp làm gì, đột nhiên bên trong đã truyền đến giọng nói của Đường Phong, giọng nói mà đã làm mình thốn thức, Phi Tiểu Nhã khựng người lại.

Hắn không phải là lắm bầm một mình mà là đang nói chuyện với một người khác. Phi Tiểu Nhã nhướn mày, làm sao lúc này bên trong phòng Đường Phong còn có người khác nhỉ?

Bên trong, Đường Phong không hề hay biết bị bảo chủ vui giận bất thường kia đang một lần nữa quyết tâm giết hần, cũng không biết đại nạn đang cận kề, hần vẫn ngồi trên giường, băng quấn trên đầu đã tháo xuống, ngoại thương trên người căn bản đã đỡ hơn, chỉ có điều thân thể vẫn còn yếu đuối.

Hà Hương Ngưng mới tới giúp Đường Phong thay y phục cũng như giặt giũ sạch sẽ, dọn dẹp phòng ốc. Xong xuôi, nàng còn chưa đi ngay mà ngồi xuống nói chuyện với Đường Phong.

- Sao ngươi lại mong muốn trở nên cường đại hơn nữa?

Điều này khiến Đường Phong thực sự tò mò, dựa vào những gì mình biết, Hà Hương Ngưng nhất định mong muốn báo thù. Chỉ có thể thật mạnh mới có khả năng báo thù. Nhưng đó lại là một gánh nặng quá lớn đối với một nữ nhân. Mỗi lần thấy ánh mắt khát khao báo thù, Đường Phong cũng cảm thấy một chút đồng cảm.

Hà Hương Ngưng ngồi trên giường, thần sắc biến đổi, trở nên thống khổ vạn lần, thân hình run rẩy, cứ như bộ dạng của người đang gặp ác mộng.

- Không muốn nói thì thôi, ta chỉ là thuận miệng hỏi thôi.

Đường Phong thở dài một tiếng. Trong thế giới khắc nghiệt, thật giả lẫn lộn này, ân cừ là thế nào đây?

Hà Hương Ngưng nhẹ nhàng lắc đầu nói:

- Ta muốn báo thù cho phụ mẫu và đệ đệ. Kẻ kia đã hạ sát cả nhà ta ngay trước mặt ta rồi tàn nhẫn đến mức chặt chém thi hài phụ thân, máu của cha mẹ và đệ đệ thấm đẫm thân thể ta. Hần không hề xuống tay với ta, cố tình lưu lại mạng sống, thách thức ta tìm hần báo thù!

- Kẻ đó là ai? Ngươi biết tên hần không.

Đường Phong nhướng mày, trầm nghĩ, gã này đúng là biến thái. Giết người phải diệt trừ tận gốc, nhưng hần lại cố ý giữ lại mạng sống Hà Hương Ngưng để nàng báo thù, kẻ có tâm lý bình thường thì đâu có vậy.

- Nếu hần không nói thì ta cũng không biết.

Hà Hương Ngưng gật đầu, ánh mắt tràn ngập hận ý.

- Sát thủ số sáu của Đại Tuyết Lâu – Phụng Kinh Thanh! Hần nói với ta, nếu muốn tìm hần báo thù thì hãy đến Ô Long Bảo học nghệ, nơi này có thể khiến ta trở nên cường đại hơn.

- Đó là lý do ngươi tới đây?

Đường Phong khẽ than thở, lần trước gặp Hà Hương Ngưng ở Diêm Thành, Đường Phong cũng hiểu một chút tình cảnh của nàng, nhưng không ngờ ẩn chứa đằng sau còn nhiều chuyện uẩn khúc như vậy. Chẳng trách nàng bằng mọi cách vào được Ô Long Bảo, nếu lúc đó không vượt qua vòng khảo nghiệm, dù có được làm đệ tử cấp thấp của Địa Tuyết Cung thì cũng muôn phần khổ đau. Lấy tâm lý muốn báo thù mãnh liệt của Hà Hương Ngưng mà nói, chạm trán kẻ thù là Phụng Kinh Thanh kia mà không thể nào giết hần, thật là một cực hình.

Chỉ có tới Ô Long Bảo, sau khi đủ thực lực thì đi tìm Phụng Kinh Thanh báo thù, đó mới là thượng sách.

- Ừ.

Hà Hương Ngưng gật đầu, ngẩng nhìn Đường Phong tò mò hỏi:

- Còn ngươi vì sao lại đến đây? Chẳng lẽ thực sẽ là bị người ta lừa gạt đưa tới?

Đường Phong cười khổ một tiếng:

- Lúc đầu là bị lừa tới. Nhưng nguyên nhân thực sự là....

Đường Phong dừng lại một chút, nhìn thẳng Hà Hương Ngưng nói:

- ...là vì một nữ nhân!

Đang không biết nói thế nào về chuyện tình cảm của mình với Hà Hương Ngưng, giờ lựa theo chuyện này nói với nàng sẽ tránh cho nàng khỏi tự ái.

Bên ngoài phòng, Phi Tiểu Nhã nghe chuyện một lúc, ngay khi trong phòng Đường Phong vọng ra giọng nói của Hà Hương Ngưng, trong lòng bảo chủ đại nhân đột nhiên nổi lên một cảm giác khó tả, đau khổ dầm dứ, một chút khó thở, trong miệng chua loét, làm cho nàng vốn đang bình tĩnh lại trở thành vô cùng phần nộ.

Gã tiểu dân tộc này quả nhiên đánh chết cũng không chừa, trong khi người khác đang cố gắng tu luyện để chuẩn bị cho thí luyện ngày mai thì hắn ngược lại đang ngồi nói chuyện phiếm với nữ nhân trong phòng, thật là chém chết cũng không hết tội. Tự tay giết hắn hôm nay cũng không coi là vô cớ giết người. Tiểu dân tộc này vốn được trời cho gương mặt tuấn tú, nụ cười mê người, nếu thi triển thủ đoạn câu dẫn nữ nhân, đoán chừng không thiếu nữ nào không mê đắm, ngay cả chính bản thân mình cũng bị hắn làm cho thất điên bát đảo, huống hồ là người khác.

286. Chương 281: Hiểu Lâm Lớn.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 281: Hiểu lâm lớn.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Nghĩ tới đây, Phi Tiểu Nhã càng quyết tâm giết Đường Phong, tuy nhiên còn chút tò mò nên cũng chưa động thủ ngay, ngược lại còn ở bên ngoài đóng tai lắng nghe, thử xem hắn thi triển thủ đoạn gì để thông đồng với nữ nhân.

Nghe đến đoạn Đường Phong nói vì một nữ nhân mà tới, mắt Phi Tiểu Nhã liền ánh lên sát cơ, miệng nở cười lạnh mà thầm nghĩ: tên tiểu dân tộc đúng là to gan lớn miệng, ở cạnh một nữ nhân trong phòng như vậy, nói thế không phải là thổ lộ ý tứ với người ta hay sao?

Người đã muốn chết thì nãi nãi đây sẽ thành toàn cho người, chỉ cần người nói tiếp vì nàng ta mà tới, nãi nãi ta sẽ lập tức xông vào, dùng một chưởng đập chết tươi người! Vì không muốn để Đường Phong cảm thấy đau đớn trước khi chết, thậm chí Phi Tiểu Nhã đã ngăn vận cương khí. Một chiêu là lấy mạng liền.

Không giống như Phi Tiểu Nhã nghĩ, lúc Đường Phi nói ra những câu trên, bờ vai Hà Hương Ngưng không nhin được mà rung lên, nàng vốn thông minh, qua ánh mắt thần nhiên của Đường Phong, nàng đã hiểu ra, người nữ nhân mà Đường Phong đề cập đến không phải là mình.

- Là nữ nhân nào đã khiến cho người ở lại đây?

Hà Hương Ngưng gượng cười nói.

- Một nữ nhân thật lợi hại! Nàng là cấp

Từ cách mấy trượng xa, Không Dư Hận đã thấy được Đường Phong, khoe miệng khê nhếch lên, nở một nụ cười lạnh.

Đường Phong cũng lười để ý đến hắn, ném cho hắn một cục lơ.

Không ngừng có người từ trong bảo đi ra, nhập vào trong đám người, Đường Phong thấy được bọn Cửu Thiên Biến cũng đã chạy ra, cũng thấy được Thiết Đồ cao hơn mọi người một cái đầu có dư, đang oai phong lẫm liệt đứng giữa một ít người, quét mắt nhìn quanh một lượt, không thể không nói nhìn vào liền có cảm giác hắn ta tuyệt đối giống như hạc lạc giữa bầy gà.

Hà Hương Ngưng cùng với Thu Tuyết Âm sau đó cũng chạy ra, đầu tóc hai nàng có chút tán loạn, nhất định là chỉ vừa mới sửa sang một chút đã phải ra cho kịp, nhận ra ánh mắt của Đường Phong, Hà Hương Ngưng quay đầu nhìn hắn, khê cười cười, gật đầu với Đường Phong.

Nụ cười mặc dù có chút miễn cưỡng, nhưng không có vẻ gì là e ngại.

Không ngừng có người từ trong bảo xông ra ngoài, chỉ một chốc sau, bên ngoài Ô Long bảo đã tập kết hơn hai ba trăm người, một mảng chi chít, toàn là đầu người lúc nha lúc nhúc.

Đường Phong nhớ số hiệu trên ngọc bài của mình là hai trăm năm mươi ba, nói cách khác, trước khi mình tới chỉ có hai trăm năm mươi hai người, nhưng chỉ mới ở đây một thời gian ngắn, còn chưa đầy một tháng đã tập hợp được vô số người, đoán hẳn là đám đệ tử do Đại Tuyết cung dẫn tới khẳng định nhân số không ít.

Đám người này phần đông tùm ba tùm năm. Chia thành nhiều nhóm, chắc là có quen biết với nhau từ trước, kết thành đồng minh giống như mình và bọn Cửu Thiên Biến vậy.

Không ai biết mới sáng sớm đã tập hợp ở đây làm cái gì, cũng không có ai hỏi, trước bảo một mảnh yên tĩnh, không hề có tiếng động, cũng không một ai mở miệng nói chuyện, chẳng qua chỉ lặng lẽ đứng chờ.

Một lát sau, căn bản đã không còn người nào từ trong bảo ra nữa. Đợi cho mọi người ra đông đủ, Độc nhân quái nhân mới cười âm trầm một tiếng:

- Đã đến giờ!

Thời gian uống nửa chung trà, không dư cũng không thiếu, nhưng khái niệm này khá là mơ hồ, nói là năm sáu phút cũng đúng, mà ba bốn phút cũng chẳng sai, không có một tiêu chuẩn chính xác nào cả. Cho nên nói hết thời gian hay chưa, hoàn toàn là tùy vào một mình Độc nhân quái nhân định đoạt.

Lão vừa nói ra một câu này, có một người vừa từ trong bảo chạy ra sau cùng liền mang vẻ mặt sững sốt, bối rối vọt thẳng về phía mọi người, thế nhưng kẻ này vừa chạy được mấy bước, mấy tên áo đen đã nhảy ra trước mặt hắn, dùng ánh mắt như nhìn người chết nhìn vào hắn.

- Cho ta qua!

Người này có chút hốt hoảng.

Trên miệng mấy tên áo đen lộ ra một nụ cười lạnh, căn bản không để ý tới lời hắn chút nào, trực tiếp rút ra vũ khí, không nói một câu đã chém hắn.

Trước cửa Ô Long bảo, một tiếng thét thảm thiết vang lên giữa lúc bình minh, máu tươi trong nháy mắt đã phun ra, ngấn ngừn mấy hơi, tên kia đã không còn kêu lên được một tiếng nào nữa, cả người nằm bất động trên mặt đất, máu tươi theo đó chảy lênh láng.

Đại đa số mọi người trong lòng phát lạnh, ngoại trừ đám đệ tử Đại Tuyết cung, đám đệ tử này nhìn thấy cảnh tượng như vậy mà vẫn lạnh nhạt như không, sắc mặt ai nấy không có biến hóa chút nào. Loại chuyện như vậy, ở Đại Tuyết cung bọn họ gặp qua cũng không ít.

Giết gà dọa khỉ!

Đường Phong nheo mắt nhìn Độc nhân quái nhân. Hắn có thể khẳng định là, hôm nay bất kể là kẻ nào ra khỏi Ô Long bảo trẻ, cũng sẽ bị loạn đao chém chết, Độc nhân quái nhân cần dùng một mạng người để nói

với tất cả một điều, quy củ cùng mệnh lệnh do Ô Long bảo đặt ra, không một ai được phép làm sai, kẻ làm sai nhất định phải chết.

Kẻ bị chết chính là gà, mà đám người đứng xem ở đây chính là khỉ.

Chém chết người nọ rồi, đám mặc đồ đen kéo thi thể của hắn, lôi thẳng vào bên trong bảo, lưu lại trên đường một đường máu đỏ tươi thẳng tắp.

Độc nhân quái nhân nghiêng đầu, cười lạnh nhìn mấy trăm người, mở miệng nói:

- Có muốn biết thi thể của hắn ta bị vứt xuống đâu không?

Không một ai trả lời lão! Không phải do sợ, người đứng ở chỗ này có ai mà không giết người qua? Một kẻ không có liên quan gì tới mình chết đi, đám người này chẳng việc gì phải sợ. Chẳng qua kẻ mở miệng đáp lời đầu tiên sẽ biến thành cánh chim đầu đàn, lỡ như Độc nhân quái nhân lại lấy đó làm cớ để chém chết thì đúng là xui xẻo.

Độc nhân quái nhân lại nói:

- Có rất nhiều người đã ở Ô Long bảo một thời gian ngắn, chắc cũng đã nghe qua một câu như này: Còn không thành thật, sẽ ném người vào Xà Quật để nuôi rắn!

- Không sai, trong Ô Long bảo có một chỗ khiến người ta sờn da gà, đó chính là Xà Quật.

Nói tới đây, ngay cả Độc nhân quái nhân thậm chí cũng có chút không nhịn được mà run bắn cả người.

- Hắn ta sẽ bị ném vào Xà Quật, sau này nếu như có người cãi lệnh ta, xâm phạm quy củ Ô Long bảo, kết cục của kẻ đó cũng không khác là mấy, hơn nữa còn bị ném sống vào Xà Quật, cho vô số rắn độc từng miếng từng miếng rĩa thịt trên người, ngay cả nội tạng cũng không chừa một chút, bị đớp đến chỉ còn lại một bộ xương trắng hếu!

Giọng nói đột nhiên bén nhọn, Độc nhân quái nhân quát lên:

- Mỗi sáng sau này tập hợp ở trước cổng, kẻ đến trễ liền bị giết!

- Còn lúc này...

Độc nhân quái nhân tiếp tục nói:

- Ta không biết các ngươi dùng cách gì, cũng không có gì hạn chế, mọi người phải chạy tới Diêm thành, sau đó vòng lại, vòng đi vòng lại năm vòng, chạy xong mới được ăn sáng! Nhân đây cũng nhắc thêm một câu, thời gian nửa canh giờ, tới trễ thì xem như xui xẻo. Cảnh cáo trước, nếu như có ai lười biếng thì đừng trách ta không khách khí.

Lời này vừa dứt, tất cả đều kinh hãi. Đường Phong tính trong lòng một chút, Diêm thành cách Ô Long bảo chừng ba mươi dặm, một vòng chính là sáu mươi dặm, năm vòng cũng chính là ba trăm dặm!

Hiện tại là giờ mao, cũng chính là sáu giờ sáng, chỉ còn cách giờ thìn có nửa canh giờ, thời gian ăn cơm cũng là nửa canh giờ, vậy hàm ý trong đó chính là mọi người phải trong một canh giờ chạy hết ba trăm dặm, sau đó ăn cơm!

Một canh giờ ba trăm dặm... Có thể sao? Đường Phong đoán đại khái hắn gian nan lắm mới làm được, nhưng trong số những người có mặt ở đây, có mấy người có thể có tốc độ được như mình?

- Hắc... Nhìn bộ dạng các ngươi chắc là không muốn ăn sáng rồi, tình nguyện đứng đây đến lúc hết giờ sao?

Độc nhân quái nhân cười âm hiểm một tiếng, lại xoay người bỏ đi, không thèm để ý tới đám đệ tử này nữa.

Nghe xong, tất cả mọi người sực tỉnh, thì ra thí luyện đã chính thức bắt đầu rồi.

Một bóng người lanh lẹ vọt ra khỏi đám người, hướng về phía Diêm thành mà lao đi, chính là Không Dư Hận.

Có hắn dẫn đầu, những người khác cũng vội vàng thi triển thân pháp, một bên chửi mắng trong lòng, một bên chạy cật lực.

Bất đắc dĩ, Đường Phong cũng vội vàng sử ra một thân khí lực, lao ra ngoài như gió thoảng. Hắn không dùng toàn lực nhưng tốc độ này ở trong đoàn người cũng là hạng nhất rồi, đám người vừa chạy ra được một khoảng chỉ cảm thấy bên cạnh như có một luồng gió thổi qua, đã thấy hai bóng người vượt lên rất xa rồi.

Có người cả kinh thốt lên:

- Tốc độ đáng sợ, ai vậy?

Có người biết Đường Phong, đáp:

- Là cái kẻ đã từng giết một người khi trước đó, Đường Môn!

- Vậy sau hắn là ai vậy?

- Không nhận ra, nhưng chắc chắn cũng là cao thủ!

Có một người theo sát sau lưng Đường Phong, nhưng hắn không phải dựa vào tốc độ của mình, là hắn nương nhờ tốc độ của Đường Phong.

Chạy thẳng về phía trước một khoảng xa, Đường Phong cảm thấy có gì đó không đúng, mặc dù không có địch ý hay sát khí gì cả, nhưng cái đuôi sau lưng lại khiến cho hắn có chút khó chịu. Vốn là muốn không để ý tới, nhưng tăng tốc nhiều lần mà vẫn không thể bỏ rơi được đối phương, lòng hiếu kỳ nổi lên, bèn quay đầu nhìn lại, vừa nhìn liền không biết nên khóc hay nên cười nữa.

Vẫn bám sát mông mình không phải là ai khác, mà là bóng dáng nhỏ bé của Cừu Thiên Biến, lúc này mặt mũi lão có chút nhăn nhó, thần sắc ngưng trọng, không ngừng điều chỉnh hô hấp của mình, nhắm mắt bám theo phía sau Đường Phong, có đôi lúc bị bỏ rơi một quãng ngắn, nhưng trong thoáng chốc đã chạy tới lại.

Đường Phong dần giảm tốc độ, cười nói:

- Sao lại là ngươi? Ta còn tưởng có kẻ nào định ám toán ta nữa chứ.

Cừu Thiên Biến trong lúc cấp bách cũng đành phải bớt chút thời giờ, đáp:

- Ta chỉ có thể theo ngươi, cũng may không có nhìn lầm, tốc độ của ngươi hóa ra lại nhanh như vậy. Ta không thể mở miệng nói nhiều rồi, ta còn muốn giữ lại chút khí, còn phải chạy cho xong ba trăm dặm đường này nữa đó.

- Ừm.

Đường Phong gật đầu.

Bản thân Cừu Thiên Biến không có tốc độ như vậy, nhưng lão không ngừng điều chỉnh lực lượng cương tâm, chỉ cần còn thấy bóng ảnh mình, là lão có thể trong nháy mắt rút ngắn khoảng cách với mình.

Trên bầu trời, vầng trăng tròn vằng vặc còn chưa lặn xuống, soi bóng người trên mặt đất mờ mờ. Hướng chỉ, cho dù không có mặt trăng, chỉ cần chỗ nào có người thì chỗ đó có bóng, mắt thường không nhìn thấy được không có nghĩa là không có.

Phương pháp của Cừu Thiên Biến mặc dù rất hiệu quả, nhưng tiêu hao rất nhiều cương khí, bởi vì lão phải không ngừng sử dụng lực lượng cương tâm, Đường Phong cũng không ngờ rằng lão còn có thể bền bỉ như vậy.

Đường Phong / mắt

SỰ b 8 8

Nhưng mà, Không Dư Hận trong lòng lại trào dâng lên một mối bất an cực kỳ mãnh liệt, tiềm thức nói với hắn tuyệt đối không nên né tránh, chính vì vậy hắn mới vùng vũ khí trên tay lên, nhắm tới ba thanh phi đao mà ngoáy một vòng, ý muốn đánh rớt hết cả ba thanh.

Nhưng hắn vừa mới động thủ, ba thanh phi đao nhìn hết sức bình thường, không có gì kỳ lạ, đang bay giữa không trung bỗng dừng lại rẽ ngoặt sang, vẽ ra một cái quỹ tích hình vòng cung, giống như là vật sống mà né khỏi công kích của hắn, ngay sau đó lại chia ra thành ba đường phóng tới.

Không Dư Hận kinh hoàng thất sắc, vội vàng lui về phía sau, thế nhưng hãy còn chậm một chút, ba thanh phi đao thì có tới hai thanh trực tiếp lướt qua gương mặt của hắn, rạch thành hai đường máu tươi hai bên má.

Thủ pháp phóng ám khí khiến người ta phải kinh hãi, lộ tuyến bay đi hết sức thần kỳ! Không Dư Hận cơ hồ không dám tin vào mắt mình nữa! Bản thân hắn nghiên cứu ám khí cũng đã rất lâu, nhưng cho tới bây giờ còn chưa có nghe qua có cái kiểu phóng ám khí nào mà bay được nửa chừng lại có thể quẹo sang một bên, đúng là chuyện khiến người ta chẳng bao giờ nghĩ đến. Cũng may là khi này hắn không có né sang bên cạnh, nếu không nhất định sẽ lọt thẳng vào phạm vi tấn công của phi đao.

Không dám dây dưa gì với Đường Phong nữa, Không Dư Hận nhảy ra xa hơn mười trượng, sau đó đứng yên tại chỗ, không cam lòng nhìn về phía Đường Phong.

Hai tay của hắn đang run rẩy, thậm chí nét mặt còn có chút dữ tợn.

Mặc dù chỉ mới giao tranh một chút ngắn ngủi, nhưng Không Dư Hận biết, bản thân so với Đường Môn này thì còn kém hơn một chút, tốc độ và lực đạo của hắn không thua kém gì mình, thậm chí... so với mình còn mạnh hơn!

289. Chương 284: Phá Võ Kỹ Lục.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 284: Phá võ kỹ lục.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Tại sao? Tại sao lại như vậy? Mình còn lớn hơn so với hắn hai tuổi, mình từ lúc năm tuổi đã bắt đầu tiến hành khóa huấn luyện cực kỳ tàn ác ở Đại Tuyệt cung, một đường quá quan trọng, đích thân giết chết vô số huynh đệ, từ lúc đó có thể phát triển cho tới tình trạng ngày hôm nay, cảnh giới của mình mặc dù không cao, nhưng là do cố ý tạo ra, cố ý áp chế ở trình độ Huyền giai để có thể gia nhập vào Ô Long bảo. Nếu như mình muốn theo đuổi cảnh giới mà nói, sớm đã thành Địa giai cao thủ!

Vậy mà tên Đường Môn này lại có thể dễ dàng đập nát vọng tưởng vô địch trong cùng cấp độ của mình, chính hắn cũng là một Huyền giai, nhưng trong cái cảnh giới Huyền giai này mà so sánh, hắn còn thấp hơn một đoạn! Nếu như chỉ có một mình Đường Môn, Không Dư Hận tin chắc cho dù tốc độ cùng lực đạo không bằng hắn, nhưng luận về thủ pháp giết người, Không Dư Hận lợi hại hơn rất nhiều, mà lúc này đối phương lại có đến hai người, cho nên mặc dù Không Dư Hận vô cùng mong muốn nghiền nát Đường Phong thành tro, cũng chỉ có thể nhìn xuống.

Thân hình run rẩy nhìn Đường Phong một lát, Không Dư Hận đột nhiên há mồm phun ra một ngụm máu tươi, vội vàng đưa tay vào trong ngực áo, lấy ra một cái bình, lại lấy ra từ trong bình một viên đan dược mà nuốt xuống.

- Ô? Trên phi đao còn có độc?

Đường Phong nhìn thanh phi đao đang lập lờ nằm trên mặt đất, cười lạnh một tiếng.

- Tự lấy đá đập chân mình!

Cửu Thiên Biến cũng mỉm cười.

Đường như sợ Đường Phong còn tiếp tục xông tới công kích mình, nuốt giải được vào rồi, Không Dư Hận cũng không dám quay đầu lại mà vừa nhìn vừa chạy giật lùi. Nhìn tên kia phảng phất cứ như là chó mất chủ, ánh mắt Đường Phong trở nên giễu cợt, nếu như Không Dư Hận không nhằm vào mình, căn bản cũng sẽ không rơi vào tình cảnh như thế này.

Đường Phong tự hỏi bản thân cũng không phải hạng người lòng dạ hẹp hòi, cũng không phải tiểu nhân, nhưng lúc này cũng không khỏi nổi lên ý niệm muốn diệt trừ hoàn toàn Không Dư Hận trong đầu. Tên này có thù tất báo, là kẻ thù chuyên nhằm vào mình, nếu không diệt mà nói, sau này e rằng phiền toái sẽ rất nhiều.

Nhưng nghĩ lại, trong cả Ô Long bảo này, có tư cách làm đối thủ của mình cũng chỉ có một mình Không Dư Hận. Nếu giết hắn đi rồi, vậy mình sẽ mất đi một mục tiêu để so sánh. Hơn nữa từ lần giao thủ mới đây, Không Dư Hận này có tố chất và cường độ thân thể dường như không kém là mấy so với mình, lực đạo, tốc độ cùng năng lực phản ứng trong cảnh giới Huyền giai cũng phải thuộc vào hàng nhất lưu, trình độ thân thể của mình là nhờ hai lần rèn luyện bởi năng lượng khổng lồ, vậy còn hắn? Hắn dựa vào cái gì để luyện thành như vậy? Nếu muốn giết tên này, nếu như không dùng độc mà nói, chỉ dựa vào thực lực của mình bây giờ e là sẽ có chút phiền phức, huống chi, mỗi phút mỗi giây bên cạnh hắn còn có vô số đệ tử tinh nhuệ của Đại Tuyết cung, muốn giết hắn khó càng thêm khó.

Thấy Đường Phong đang trầm tư, Cửu Thiên Biến bỗng đưa tay kéo hắn một cái:

- Đi, người đã chạy tới đâu rồi, còn nhìn cái gì?

- Ừm.

Đường Phong đáp một tiếng, xoay người chạy về phía Ô Long bảo, một đường thuận lợi trở lại Ô Long bảo rồi, lại đưa ngọc ký ngà voi cho Độc nhãn quái nhân, báo số hiệu ngọc bài xong, lại tiếp tục chạy đi.

Một canh giờ chạy hết ba trăm dặm, cho dù là Đường Phong cũng phải dùng đến tám phần tốc độ, hơn nữa khi trước đây đưa cùng Không Dư Hận cũng trì hoãn một ít thời gian, thời gian còn lại đã không còn nhiều nữa.

Trời dần sáng, mặt trời đỏ rực bắt đầu lộ dạng ở hướng Đông, Cửu Thiên Biến bám theo phía sau Đường Phong không nhìn được nữa mà thở ra một hơi, nhìn bộ dạng tốt hơn trước rất nhiều.

Hỏi thăm một phen, Đường Phong biết mặc dù chỉ cần có bóng người, lực lượng cương tâm của Cửu Thiên Biến vẫn có thể điều động, nhưng bóng càng nhạt thì cương khí lão cần tiêu hao cũng càng nhiều, lúc này sắc trời sáng choang, bầu trời sáng tỏ, bóng người trên đất cũng ngày một rõ ràng hơn, với Cửu Thiên Biến mà nói, cương khí cần phải tiêu hao sẽ giảm hơn so với trước rất nhiều.

Kể từ sau lần giáo huấn Không Dư Hận một chút, hắn ta cũng không dám làm bừa nữa, một tên thiếu khí phách như hắn vậy, chỉ thích lấy mạnh hiếp yếu, nếu như người so với hắn lợi hại hơn, hắn liền sợ người.

Chỉ cần thấy Đường Phong từ xa, Không Dư Hận nhất định sẽ tránh ra một khoảng dài, căn bản không dám tới gần Đường Phong trong phạm vi hai mươi trượng. Mà thấy hắn như vậy, Đường Phong cũng lười không muốn lãng phí thời gian với hắn, lúc này cần phải hoàn thành lần thí luyện đầu tiên của Ô Long bảo, bằng không một ngày không ăn sáng thì không biết chịu làm sao cho thấu.

Cũng không biết có phải do độc tố trên phi đao ảnh hưởng hay không, lấy thực lực của Không Dư Hận, muốn hoàn thành cái thí luyện này cho dù có mệt nhọc đôi chút, nhưng vẫn có thể xong xuôi, thế nhưng tốc độ của hắn lại càng lúc càng chậm, sắc mặt càng lúc càng đỏ ửng, hô hấp cũng trở nên dồn dập.

Khoảng một canh giờ sau, Đường Phong kéo theo Cửu Thiên Biến chạy đủ năm vòng, trong lúc hai người đem miếng ngọc ký ngà voi thứ năm giao cho Độc nhãn quái nhân, quái nhân này lại hắc hắc cười một tiếng:

- Không tệ nha, trước giờ còn chưa có ai ngày đầu tiên đã có thể hoàn thành cái thí luyện này, hai người các người đã phá vỡ kỷ lục ghi chép của Ô Long bảo rồi đấy!

Sáng sớm, từ Ô Long bảo chạy tới Diêm thành, rồi quay đi quay lại năm vòng, cho dù là Đường Phong cũng không chịu nổi, Đường Phong cảm thấy cả người như xơ cứng lại, cho dù thân thể của hắn mạnh mẽ, nhưng

một mực chạy nhanh như vậy, cương khí trong người cũng tiêu hao nghiêm trọng, mồ hôi trên mặt không ngừng nhỏ tí tách xuống nền đất, phảng phất cứ như mưa rơi vậy, cả người cũng đã ướt đầm mồ hôi.

Ngó qua Cừu Thiên Biến, có thể dùng từ thâm hiểm mà hình dung, chân hắc không tài nào cử động được, thân thể càng không ngừng co giật, run lên từng hồi, mặt tái nhợt như tờ giấy, so với Đường Phong, cương khí của lão còn tiêu hao nghiêm trọng hơn rất nhiều, cảnh vật trước mắt không ngừng quay cuồng, đầu vầng mắt hoa.

- Bữa sáng ở phía sau, tự mình đi lấy, mỗi người chỉ có thể lấy một phần.

Độc nhân quái nhân chỉ một ngón tay, nói.

Đường Phong và Cừu Thiên Biến sớm đã ngửi thấy mùi cháo trắng cùng với bánh bao thơm rồi, bụng đã ột ột kêu loạn, đói đến mức bụng lép tới tận lưng.

Cừu Thiên Biến vừa định cất bước đi tới, thế nhưng thân thể lại mềm nhũn, trực tiếp té lăn trên mặt đất, hai mắt vô lực chớp chớp, nhìn thẳng lên trời.

Đường Phong đưa tay lôi lão dậy, nhưng lão căn bản không tài nào đứng nổi.

- Ta.. không được!

Cừu Thiên Biến yếu ớt khoát khoát tay.

- Người đem phần của ta tới đây được không, ta không cử động nổi.

- Hắc hắc.

Độc nhân quái nhân chấp tay sau lưng cười âm hiểm.

- Mới như thế đã chịu không nổi? Vậy người tới Ô Long bảo để làm gì?

Cừu Thiên Biến nghe xong liền sững sốt, cắn chặt răng từ từ bò dậy, lẩm bẩm:

- Đường nhiên tới đây là để trở nên mạnh mẽ!

- Vậy thì ngàn vạn lần không nên yếu đuối! Người tự đầu hàng chính bản thân mình vĩnh viễn sẽ không mạnh lên được.

Khó lắm mới nghe được Độc nhân quái nhân nói được một câu giống người, lão ngừng lại một chút, nói thêm:

- Ủm, còn có mấy phút nữa sẽ hết thời gian ăn sáng, nếu các người còn không đi lấy, hết giờ rồi thì không còn cơ hội.

290. Chương 285: Ô Long Bảo Không Nuôi Phế Vật. (thượng Hạ)

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 285: Ô Long bảo không nuôi phế vật. (Thượng Hạ)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đường Phong cùng Cừu Thiên Biến đưa mắt nhìn nhau một cái, một nhọc trong người thoáng cái đã đi đâu mất dạng, giống như gió cuốn bay thẳng tới bàn đặt bánh bao và cháo trắng, lấy phần bữa sáng của mình.

Đám đồ ăn này sớm đã chuẩn bị xong xuôi, Đường Phong cầm lên thì vẫn còn nóng hổi, chứng tỏ vừa dọn ra không lâu. Cháo trắng thì có một bát lớn, bánh bao bốn cái, trừ loại đồ con như Thiết Đồ, phần lớn đều có thể cảm thấy no bụng.

Đường Phong nghĩ một chút, lại đem bốn cái bánh bao gói lại rồi bỏ vào trong ngực áo, vừa định bưng bát cháo lên húp vài hớp, liếc mắt đã thấy Cừu Thiên Biến cũng đã làm như vậy.

- Người định làm gì?

Đường Phong ngạc nhiên hỏi.

Cừu Thiên Biến nhìn hắn một cái, uể oải đáp lời:

- Người muốn làm gì thì ta cũng chính là làm cái đó.

- Ha ha!

Đường Phong nghe xong cười một tiếng, thầm nghĩ cũng không uống công kéo người chạy tới chạy lui đủ năm vòng, Cừu Thiên Biến quả nhiên là người coi trọng tình nghĩa.

Thấy hành động của hai người, Độc nhãn quái nhân cười lạnh lùng:

- Ở trong Ô Long bảo, tốt nhân là không nên quản đến người khác.

Hai người bữu môi, không thèm nhìn đến lão. Vừa ngồi chồm hổm trên nền đất, vừa xì xụp húp cháo trắng còn đang nóng, lại một bên nhìn qua đám người đang chạy về bảo, giao thẻ bài ngà voi cho Độc nhãn quái nhân, bọn họ vừa định quay đầu chạy tiếp thì bỗng nhiên, Độc nhãn quái nhân đã ngăn lại:

- Không cần chạy nữa, hết giờ rồi.

Đám người bị cản lại cứ như được tháo gánh nặng trên lưng, ngã ngồi xuống đất, càng không ngừng hào hển thở dốc. Cừu Thiên Biến thổn thức:

- Đường huynh a, ta cảm thấy mình từng tuổi như vậy rồi, nhưng mà chuyện duy nhất làm đúng cũng chỉ có kết giao bằng hươu với người, bằng không hôm nay cũng giống y như họ, mệt đến chết mà cũng không có gì ăn.

- Người được ăn cũng là nhờ năng lực cương tâm của người, nói cho cùng cũng là năng lực của chính mình, cho nên mới nói, dựa vào người khác mà có được thì không tốt.

- Cũng đúng.

Cừu Thiên Biến cười cười, mặc dù lão được Đường Phong kéo theo, nhưng bản thân bỏ ra không ít, nếu không vừa rồi cũng không đến nổi như đèn cạn dầu vậy.

Ăn xong rồi, cho dù không được no lắm, nhưng chí ít cũng khôi phục lại một chút khí lực, Độc nhãn quái nhân mở miệng nói:

- Ăn sáng xong có một canh giờ để khôi phục, các người hiện tại có thể vào trong bảo đảm tọa. Một lát sau lại trở ra.

- Không cần, ở đây cũng được.

Đường Phong nói.

Cừu Thiên Biến cũng gật đầu, mặc dù ở bên ngoài vô cùng huyên náo, nhưng chẳng qua cũng chỉ là đảm tọa khôi phục một chút mà thôi, cũng không phải tu luyện, cho nên không bị ảnh hưởng gì nhiều.

- Tùy các người.

Độc nhãn quái nhân đảo đảo mắt.

Một lúc lâu sau, tất cả mọi người quay về Ô Long bảo cũng đã bị ngăn lại, lại tụ tập ngay trước bảo, trong lúc nhất thời lại cảm thấy mê man hạnh phúc. Chính là vì mỗi người trong số họ đều chưa có hoàn thành đủ năm vòng, phần lớn chỉ mới được có ba vòng qua lại mà thôi, có rất ít người chạy được bốn vòng, mà lúc này, lần thí luyện đầu tiên hiển nhiên cũng đã kết thúc.

Thời gian lại qua thêm nửa nén hương, căn bản tất cả đều đã có mặt ở đây.

Đường Phong và Cừu Thiên Biển nhân lúc mọi người nghỉ ngơi, lén lén lút lút gọi ba người Thiết Đồ, đem mấy cái bánh bao khi trước giấu đi đưa cho bọn hắn.

Thiết Đồ đang đói tới mức hai mắt nổ đom đóm, loại to xác như hắn tự nhiên mỗi bữa phải ăn không ít, một bữa không ăn liền cảm thấy đói muốn chết, giờ phút này nhìn thấy bánh bao hai mắt liền phát ra ánh sáng lục chói lòa, vô cùng kích động:

- Bánh bao lấy ở đâu?

Vừa nói, vừa dùng tay chụp lấy.

Thu Tuyết Âm ở bên cạnh hung dữ trừng mắt, liếc hắn một cái.

Cánh tay đang vươn ra của Thiết Đồ khựng lại giữa không trung, cau mày nhìn Đường Phong và Cừu Thiên Biển, nói:

- Là hai người chắt chiu bữa ăn của mình đưa ra đây sao?

Hai người cũng biết giấu không được, tự nhiên là gật đầu:

- Ừm.

- Hai người các ngươi nhịn được nhiều như vậy, đã ăn no chưa?

Thu Tuyết Âm mở miệng hỏi.

Đường Phong thẳng thắn trả lời:

- Ăn no là không thể nào, nhưng buổi sáng thí luyện đã cực khổ đến như vậy rồi, nếu không ăn chút gì mà nói, khó mà vượt qua được ngày hôm nay, nên các ngươi cũng đừng từ chối, nếu chúng ta là bằng hữu thì nên quan tâm tới nhau, giúp đỡ lẫn nhau. Ngày sau nếu chúng ta có gì, cũng phải nhờ các ngươi hỗ trợ.

Cừu Thiên Biển cười nói:

- Đường huynh đã thẳng thắn như vậy, ta cũng không giấu diếm làm gì, cho các ngươi những thứ này, là chỉ hy vọng mọi người có thể cùng nhau sống sót, như thế mới có cơ hội trợ giúp lẫn nhau.

Thiết Đồ đưa ánh mắt phức tạp nhìn về phía Đường Phong và Cừu Thiên Biển, hai nàng kia cũng như vậy.

Một lát sau, Thiết Đồ nói:

- Nếu đã là tâm ý của các ngươi, Thiết Đồ ta cũng không khách sáo nữa, nói một câu thôi, huynh đệ tốt đồng cam cộng khổ!

Vừa nói, vừa đưa tay nhận bốn cái bánh bao của Đường Phong, lén chia ra làm hai phần đưa cho Hà Hương Ngưng và Thu Tuyết Âm, sau đó lại nhận hai cái bánh bao từ tay Cừu Thiên Biển, ngồi xồm xuống, giấu tâm sự trong lòng mà bắt đầu nhai nuốt từng ngụm lớn.

Thiết Đồ cúi thấp đầu, hai mắt có chút ửng đỏ, trong lòng không ngừng xúc động mãnh liệt.

- Cảm ơn.

Hà Hương Ngưng và Thu Tuyết Âm cùng gật đầu với Đường Phong và Cừu Thiên Biển, sau đó bắt đầu lặng lẽ ăn.

Cừu Thiên Biển khẽ cười, tới bên cạnh Thiết Đồ, kín đáo đem hai cái bánh bao còn lại cho hắn rồi nói:

- Ngươi cao to như vậy, sức ăn chắc chắn không phải là nhỏ, nên ăn nhiều một chút.

Thiết Đồ cũng không giả vờ khách khí làm gì, tự nhiên không hề từ chối, cá tính của hắn là vậy, hề ai trong lúc khó khăn thì ân với hắn, hắn sẽ không nói cảm ơn gì cả, nhưng sẽ giữ mãi trong lòng, ngày sau có dịp sẽ tận tình báo đáp.

Lúc hai nàng ăn bánh bao, trong đám đệ tử chưa hoàn thành thí luyện có rất nhiều người nhìn thấy, cả đám trợn mắt lên nhìn các nàng, càng nhìn càng không ngừng liếm môi, ngay cả môi cũng muốn nứt ra rồi.

Bị một loạt ánh mắt nhìn chăm chú, hai nàng cũng cảm thấy không được tự nhiên, chỉ còn cách xoay lưng lại mà tiếp tục ăn.

Năm người ăn hai phần điểm tâm, căn bản là không một ai no cả, nhất là khi buổi sáng hao tổn nhiều cương khí và thể lực như vậy, thân thể đã ở trong tình trạng suy yếu, sức ăn tất nhiên cũng tăng lên rất nhiều.

Bỗng nhiên, một tiếng hét thảm vang lên, ngay sau đó một bóng người bay lên, té thẳng xuống đất, Độc nhãn quái nhân cầm một cây roi đen tuyền, không ngừng cười âm hiểm:

- Sao? Không hoàn thành thí luyện mà cũng dám lén phéng mò tới ăn vụng à?

Đầu roi của lão còn đang trói chặt trên người một đệ tử Ô Long bảo, xem ra người này đã đói tới cực điểm, thấy đồ ăn còn trưng ra ở đó liền lén lén đi trộm một chút, nhưng không ngờ lại bị Độc nhãn quái nhân phát hiện, trực tiếp kéo lại.

Người bị roi dài trói lại này lồm cồm bò dậy, phần nộ nói:

- Một canh giờ ba trăm dặm, các ngươi đây muốn làm khó dễ người khác thì có, chúng ta chẳng qua chỉ là Huyền giai, làm thế nào có thể hoàn thành khảo nghiệm như vậy được?

Độc nhãn quái nhân cười lạnh:

- Người không hoàn thành là vì người chưa đủ cố gắng, trong số đệ tử năm nay có hai người hoàn thành được, chẳng lẽ bọn chúng không phải Huyền giai? Mới chạy có ba trăm dặm đã kêu mệt? Người còn có tư cách gì ở lại Ô Long bảo? Ta nói cho các ngươi biết, Ô Long bảo chính là chỗ cường giả vi tôn! Người nhìn ta làm gì? Muốn đánh nhau sao? Đợi thực lực cao hơn ta, muốn đánh nhau thì ta cũng chiều, chẳng qua lúc người còn yếu kém, chỉ có thể chịu người ta khi dễ!

Ngừng lại một chút, Độc nhãn quái nhân đột nhiên quát lên:

- Số hiệu ba trăm sáu mươi, số hiệu một trăm ba mươi bốn, bước ra!

Số hiệu mà lão nói cũng chính là số trên ngọc bài, mỗi người ở chỗ này đều có một miếng. Đúng lúc Độc nhãn quái nhân hô xong, trong đám người có hai kẻ đang ngồi nghỉ ngơi trên mặt đất bỗng nhiên sắc mặt chuyển sang vẻ sợ hãi, nhưng sau đó lại cố trấn định, liếc mắt nhìn nhau, sau đó đứng dậy bước ra.

- Hai người các ngươi...

Độc nhãn quái nhân âm lãnh nhìn bọn hắn:

- Biết mình phạm sai lầm gì chưa?

Trong lòng hai tên giật thót, tên mang số hiệu ba trăm sáu mươi tám yếu ớt nói:

- Không thể hoàn thành thí luyện.

Độc nhãn quái nhân nhìn sang người bên cạnh, hỏi:

- Người thì sao?

- Không có... không có hoàn thành thí luyện.

Số bốn trăm ba mươi bốn rụt đầu, nói.

- Thú lắm!

Độc nhãn quái nhân quát.

- Nơi này có hơn hai trăm đệ tử, hoàn thành thí luyện chỉ có hai người, ta gọi các ngươi đi ra, không lẽ những người khác cũng hoàn thành thí luyện? Hắc hắc, xem bộ dạng các ngươi, chắc hẳn là đã rõ mình phạm phải sai lầm gì rồi?

Hai người vẫn cố chống chế:

- Không biết.

- Không biết?

Độc nhân quát nhân cười lạnh một tiếng.

- Vậy ta sẽ nói cho các người biết, dạy cho các người hiểu! Người đứng ở chỗ này, tất cả đều chạy hơn ba vòng trở lên, có mấy chục người thậm chí còn chạy nhiều hơn bốn vòng, còn các người? Các người chỉ chạy có hai vòng! Sao? Các người là Huyền giai, không lẽ so với các Huyền giai khác lại kém hơn một chút? Thể lực yếu hơn đám nữ nhân kia một chút? Hay là các người đi đứng bất tiện, không thể chạy được?

Chạy khoảng một trăm hai mươi dặm, lấy thực lực Huyền giai mà nói, không nhiều, cũng không ít.

Nhưng nếu như chạy cất lực mà nói, căn bản sẽ không chỉ chạy được có như vậy, ngay cả Hà Hương Ngưng và Thu Tuyết Âm cũng chạy được đến ba vòng, so sánh như vậy liền có thể hiểu ngay, hai tên này đã lười biếng rồi.

Bọn họ quả thực đã trốn tránh, hai người tự hỏi không có năng lực chạy xong ba trăm dặm trong vòng một canh giờ, nên đều không dùng toàn lực, tránh việc cực khổ một hồi lại không có cái gì tốt, không ngờ lại bị Độc nhân quát nhân tóm gáy lôi ra.

- Đệ tử Ô Long bảo làm gì cũng phải dùng toàn lực, các người tới Ô Long bảo vì muốn trở nên mạnh mẽ, nhưng những kẻ không muốn phát triển như vậy thì Ô Long bảo không cần! Lôi đi!

Ra lệnh một tiếng, mấy tên mặc đồ đen đã chạy tới, hai người này còn muốn phản kháng, nhưng đám mặc đồ đen này thực lực không kém, sao có thể phản kháng lại được? Chưa đầy mấy chiêu đã bị khóa hai tay, lôi thẳng vào trong bảo.

Tiếng cầu xin của hai người vang lên hoài không dứt, Độc nhân quát nhân lại ngoảnh mặt làm ngơ.

Không cần lão nói, tất cả đều biết kết quả của hai người kia là thế nào! Sẽ bị ném thẳng vào trong Xà Quật! Thấy một màn như vậy, rất nhiều người cũng âm thầm cảm thấy may mắn, thí luyện sáng nay dù họ không thể hoàn thành, nhưng cuối cùng vẫn dốc hết toàn lực.

Bất quá mới một buổi sáng mà đã chết mất ba người! Mọi người tỉnh ngộ, vốn còn tưởng chỉ mất đi cuộc sống nhân nhâ yên ổn, thay vào đó là chút khấn trương và mệt nhọc mà thôi, không ngờ lại chính là tình cảnh chỉ cần sơ sẩy một chút thôi liền ảnh hưởng tới sinh mạng.

Đội hai người kia bị lôi vào trong bảo rồi, Độc nhân quát nhân lại nhìn mọi người, nói:

- Các người đều là người thông minh, ta không cần phải nói thêm gì nữa, chỉ muốn nói một câu nữa thôi, trong thí luyện của Ô Long bảo, dù thực lực có kém thì cũng không được lười biếng, lười biếng thì chỉ có kết quả là chết!

Vừa nói, lão vừa đi tới bên cạnh bàn để đồ ăn sáng, trước mặt bao nhiêu người, Độc nhân quát nhân trực tiếp lật một cái, cháo trắng cùng bánh bao thơm phức liền đổ đầy trên đất, không những thế, lão còn không ngừng chà đạp:

- Ô Long bảo không nuôi lũ vô dụng! Muốn có đồ ăn, thì phải thể hiện thành tích cho ta xem!

Mấy tên áo đen đi lên, trước mặt thiên hạ tự cởi quần áo, trải hết xuống đất.

- Giờ còn nửa canh giờ nghỉ ngơi khôi phục, các người có thể tự do hành động!

Độc nhân quát nhân nói xong, cơ hồ tất cả mọi người đều lập tức ngồi xuống, nhắm mắt ngưng thần, rảnh sức dưỡng hồi phục.

Bọn họ đều biết lát nữa còn có thí luyện khó khăn hơn đang chờ đón mình.

Mặc dù có người dán mắt vào mớ thức ăn bày nhảy trên nền đất, nhưng đám đồ ăn này cũng đã bẩn thỉu, cho dù đói muốn chết, khát muốn chết cũng không có người không biết xấu hổ mà lấy lên ăn.

Qua nửa canh giờ, không ai có thể phục hồi lại trạng thái sung mãn nhất, nhưng tất cả đều phát hiện ra, sau một phen bị hành hạ lúc sáng, bản thân mình khi dưỡng hồi phục đã tăng lên, so với lúc trước đúng là nhanh hơn không ít, kinh mạch trong thân thể cùng với đan điền trống không khiến nhu cầu linh khí của bản thân với ngoại giới càng thêm mạnh mẽ.

Trong lúc mọi người đã tọa phục hồi thì đám mặc đồ đen kia không ngừng mang vào thứ gì đó, trong không khí cũng dần phiêu tán một thứ hương vị có chút cay cay, Đường Phong nhứ mũi hít thử, lại không nhận ra được mùi vị này thuộc về loại dược vật gì, nhất thời trí tò mò nổi lên, cũng không hiểu sao huấn luyện lại cần dùng đến dược vật như vậy?

Nửa canh giờ trôi qua rất nhanh, Độc nhãn quái nhân vừa quát, ra lệnh ngưng phục hồi thì đám người dù không cam lòng cũng phải đứng lên nhìn thẳng về phía lão, tất cả mọi người đều chú ý tới mấy thùng chất lỏng vừa được đặt ra kia, đó là một loại chất lỏng màu đen, nhìn giống như là dầu, lại có đến những mấy thùng đầy, trong lòng mỗi người bỗng dưng lại nảy lên một cổ dự cảm bất an...

Không ai biết trong thùng này rốt cuộc đựng cái gì, nhưng mọi người đều rõ ràng một việc, chính là những thứ này sẽ được dùng trên người mình! Độc nhãn quái nhân đứng trước mấy thùng nước, khẽ khom người, chắp tay sau lưng mà quét mắt nhìn tới lui trên người mọi người một lát, lại nở nụ cười âm hiểm:

- Tò mò muốn biết trong mấy thùng này chứa cái gì đúng không? Đây chính là dược vật bảo bối do Ô Long bảo độc môn bí chế ra, Hắc Ngọc Tán Linh dịch, cả đế quốc Lý Đường này chỉ một mình Ô Long bảo chúng ta mới có, không đâu có được, đây cũng chính là đồ tốt a.

Lão càng tỏ ra thần bí, mọi người trong lòng càng không yên tĩnh, không ít người vội vàng quay sang hỏi người quen về thứ kia.

Hắc Ngọc Tán Linh dịch, danh tự này chỉ vừa nghe qua thôi là đã thấy không phải tốt lành gì, Đường Phong lên huých huých Cừu Thiên Biển, hỏi:

- Cừu huynh, thứ này có ích lợi gì?

291. Chương 286: Thích Muốn Chết.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 286: Thích muốn chết.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Khóe miệng Cừu Thiên Biển co giật mấy cái:

- Ta cũng không rõ lắm.

- Không phải ngươi rất linh thông các loại tin tức hay sao?

Đường Phong kinh ngạc.

Cừu Thiên Biển cười khở một tiếng:

- Ta chưa từng nghe đến thứ này bao giờ, chắc đây đúng là cơ mật của Ô Long bảo rồi, hoặc là mới chuẩn bị xong để xuất ra trong năm nay.

Đường Phong quay đầu nhìn quanh, phát hiện Không Dư Hận cũng đang mang vẻ mờ mịt trên mặt, hẳn là đệ tử tinh anh của Đại Tuyết cung, hiểu biết về Ô Long bảo so với bất luận kẻ nào cũng phải nhiều hơn không ít, thế mà lúc này có vẻ mặt như vậy, hiển nhiên đối với cái thứ Hắc Ngọc Tán Linh dịch này cũng không biết gì cả, như vậy xem ra, hẳn là năm nay mới có, mấy năm trước chưa từng xuất hiện qua.

- Ta giống như đang lừa các ngươi hay sao?

Nghe được tiếng bàn tán xôn xao bên dưới, Độc nhãn quái nhân hừ lạnh một tiếng.

- Đối với lũ vô tích sự các ngươi mà nói, thứ này tuyệt đối là đồ tốt, có thể giúp các ngươi phát triển, chẳng qua là... nghe nói nếu bôi trên người thì sẽ có chút cảm giác đau đau, ừm, chỉ hơi đau một tí, nhịn một tí là xong...

Sắc mặt cả đám bên dưới nháy mắt đã tái nhợt. Thứ đồ chơi nhìn qua giống như là dầu này thoang thoảng có mùi khó ngửi, thế mà còn phải bơi lên người? Hơn nữa xem khẩu khí của Độc nhân quái nhân, sau khi bơi lên người nhất định là đau đớn khó tả. Nam thì còn khá hơn một chút, cho dù thứ này có chút bẩn, nhưng sức chịu đựng tự nhiên vẫn cao hơn nữ nhân một chút, còn đám nữ nhân kia thì cảm thấy có chút ghê tởm rồi, là phụ nữ ai ai cũng thích đẹp, nghĩ tới phải bơi mấy thứ này lên thân thể, cơ hồ không thể nào kiếm ra được một nàng có sắc mặt bình thường.

- Ai lên trước?

Độc nhân quái nhân cầm một thứ giống như một cái bàn chải thật lớn, quét thứ chất lỏng trong thùng một chút, lại nghiêng mắt nhìn mọi người, cười gian xảo:

- Không cần trốn, một tên cũng không thoát đâu.

Thấy không có ai dám xung phong lên thử, Độc nhân quái nhân chỉ một ngón tay:

- Người tới đây, làm mẫu cho đám vô dụng kia một chút!

Theo hướng ngón tay Độc nhân quái nhân, mọi người nhìn thấy được một gương mặt nhăn nhó tới cực điểm.

Lúc Độc nhân quái nhân giơ tay lên, Đường Phong trong lòng nhảy lên một cái, còn tưởng lão già chỉ mình, ai dè nhìn kỹ mới thấy, không ngờ lão ta chỉ Cừu Thiên Biến ở bên cạnh, trong lòng không khỏi nhẹ nhõm một chút, lại không khỏi mừng thầm, cũng có chút áy náy.

Cừu Thiên Biến mặt như đưa đám, hỏi lại:

- Tại sao là ta?

Lão chẳng qua cũng chỉ đứng bên cạnh Đường Phong, cái gì cũng không làm, thật không ngờ rằng lại biến thành chuột bạch đầu đàn bị lôi ra thí nghiệm.

Độc nhân quái nhân vừa ngoắc tay vừa nói:

- Nói nhảm gì nữa? Mau lên tới đây!

- Tới thì tới.

Cừu Thiên Biến đau đớn vô cùng, bước từng bước dè dặt về phía trước. Có mấy tên áo đen đợi không nổi nữa, trực tiếp chạy tới chỗ Cừu Thiên Biến, đá cho lão một cước, bay thẳng tới bên người Độc nhân quái nhân. Độc nhân quái nhân cười dài nhìn lão giống như nhìn một cục thịt mỡ đang nằm trên thớt, nói:

- Đưa tay vào trong.

- Hai tay luôn hả?

Cừu Thiên Biến lo ngay ngáy trong lòng, dán mắt vào thùng nước đen trước mặt, thần sắc cực kỳ đau khổ.

- Yên tâm, đây đâu phải là độc dược, chẳng qua chỉ là bảo bối được đặc biệt nghiên cứu ra để trợ giúp các người tu luyện mà thôi.

Độc nhân quái nhân vừa nói, vừa trực tiếp chụp lấy hai tay Cừu Thiên Biến, nhúng thẳng vào trong thùng.

Không ít người nhìn không chớp mắt, ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm vào Cừu Thiên Biến, muốn xem kẻ bị thí nghiệm đầu tiên sẽ ra sao? Đường Phong cũng đang nhìn, mặc dù hẳn xác định thứ nước đen này không phải là độc dược, nhưng làm thế nào cũng không đoán được thành phần cùng tác dụng của nó.

Ngay khi hai tay Cừu Thiên Biến ngấp vào trong thùng nước đen, vẻ mặt như đưa đám của lão lại chậm rãi giãn ra, chân mày nhích nhích, hai mắt từ từ trợn ngược, trên miệng lại hiện lên vẻ mỉm cười.

- Cảm giác thế nào?

Độc nhân quái nhân nhướng mày, mở miệng hỏi.

- Hử? Ừm, có chút chút đau, nhưng đúng là mát mẻ, oa, ta hiện ta cảm thấy cả người bay bổng lâng lâng, tinh thần sáng khoái a, bao nhiêu mệt nhọc cũng tan biến hết!

Cừu Thiên Biển lớn tiếng la lên.

Vừa nghe lão nói vậy, tâm tình khẩn trương của mọi người dần bình tĩnh trở lại, lại nghiêng đầu nhìn sang bên kia, tò mò muốn biết rốt cuộc thứ nước này là gì, tại sao lại có công hiệu kỳ lạ đến như vậy?

- Thoải mái lắm sao?

Độc nhân quái nhân cười âm hiểm.

- Thoải mái!

Cừu Thiên Biển gật đầu lia lịa.

- Cho người thoải mái thêm một chút.

Độc nhân quái nhân vươn tay, dùng bàn chải quệt một cái, bôi thẳng lên mặt Cừu Thiên Biển, trên cổ cũng quệt thêm một lượt, sau đó lại rưới dòng nước đen kia lên người hắn, thấm ướt cả y phục, quần áo.

- Được rồi!

Độc nhân quái nhân khoát tay một cái, sau đó ngo qua phía mọi người:

- Đã thấy rõ chưa? Ai ai cũng sẽ được như vậy, chuẩn bị tới đây chưa?

Có Cừu Thiên Biển làm chuột mũi cùng với cảm nhận qua, không còn ai lo lắng nữa, tất cả như ong vỡ tổ mà nhào qua bên đó, trước sau gì đều đem tay nhúng vào trong thùng, muốn thứ nước đen này tiêu trừ một nhọc, càng nhanh càng tốt.

Cừu Thiên Biển nhân cơ hội này mà từ trong đám người lên ra ngoài, Đường Phong và đám Thiết Đồ vội vàng đi về phía lão, Thiết Đồ vừa nhìn đám nước đen bệ bệ, vừa nghi hoặc hỏi:

- Có thật là thoải mái như vậy không?

- Thoải mái... Ta sướng tới chết rồi!

Nụ cười sung sướng đang bày ra trên mặt Cừu Thiên Biển đột nhiên biến thành khóc rống, nước mắt nước mũi tí tách từ trên mặt chảy xuống, vừa xoay người ngo về phía bóng lưng của đám người đang lui húi bên kia, vừa rơi lệ cười to:

- Một đám ngu ngốc, Cừu gia ta sao có thể chịu thống khổ một mình? Cho dù chết cũng phải kéo theo mấy đứa nha, ha ha ha!

Thu Tuyệt Âm và Hà Hương Ngưng vốn không chút nghi ngờ lời nói ban nãy của Cừu Thiên Biển, ngay lúc này lại gặp một màn trở mặt trong nháy mắt như thế, hai gương mặt xinh đẹp thoáng chốc đã trắng bệch.

Bộ dạng của Cừu Thiên Biển lúc này làm gì có chút nào sáng khoái chứ? Rõ ràng chính hiên nà cộc r m á

- Xem ra các người đã chuẩn bị tốt rồi, cũng đừng có lãng phí thêm thời gian nữa, bắt đầu đi. Bởi vì hôm nay là ngày đầu tiên, cho nên ta mới dung túng cho các người lười nhác như thế, ngày mai sẽ không có nhiều thời gian nhàn nhã như vậy đâu.

Ra lệnh một tiếng, vô số hắc y nhân cầm trường tiên trong tay đi vào bên trong đám đông. Thời điểm mọi người còn đang không biết bọn hắc y nhân muốn làm gì, đám hắc y nhân này không hề nói một lời này, trực tiếp vung trường tiên trong tay quất xuống, vừa quất vừa mắng:

- Còn đứng ngây ra đó làm gì? Nếu ai dám dừng lại, lão tử rút gân lột da hắc!

Trên thân những cây trường tiên kia có vô số gai ngược sắc bén vô cùng, nếu bị chúng găm vào người, quần áo trên người đều bị xé rách toạc, thậm chí còn kéo theo một khối lớn da thịt. Đám hắc y nhân này đều có thực lực Địa giai, động tác vô cùng nhanh gọn, ra tay tàn nhẫn. Trong đám đông lập tức vang lên vô số tiếng kêu thảm thiết. Chẳng những nam nhân bị quất, ngay cả nữ nhân cũng không tránh khỏi. Đường như trong mắt đám hắc y nhân này, nam nữ không hề khác biệt, chỉ là một đám đệ tử Ô Long Bảo ở tầng dưới chót. Thậm chí ngay cả Đường Phong cũng bị quất một roi, chỉ là hắc nhanh nhẹn tránh thoát.

Tiếng kêu thảm thiết lập tức khiến mọi người bình tĩnh, mọi người đều đã rõ ràng một sự thực, nếu còn không hành động chỉ sợ sẽ bị đám người kia rút gân lột da thật. Cũng không biết là ai đi đầu, tất cả mọi người đều phân tán ra, bắt đầu đổ luyện cùng đối thủ của mình. Đối thủ của Đường Phong chính là Thiết Đồ, trên thân hai người phóng ra cương khí mãnh liệt. Không dùng binh khí, không dùng cương tâm, chỉ được sử dụng quyền cước. Hai người cũng biết đây là phương pháp để trở nên mạnh mẽ, biết rõ thực lực đối phương, tự nhiên là ra tay không hề lưu thủ. Hai đạo thân ảnh một cao một thấp, nhanh chóng lao vào nhau, quyền đầu va chạm ầm ầm chứa lực lượng không gì sánh kịp, một tiếng nổ thật lớn vang lên. Thân ảnh hai người nhoáng lên một cái, đồng thời lui về phía sau vài bước.

Rắc rắc một tiếng, Thiết Đồ quơ quơ nắm đấm cười lớn:

- Đã ghiền, đã ghiền!

Loại trâu điên như hắc, ưa thích phương thức chiến đấu trực tiếp va chạm, không muốn cùng kẻ khác dây dưa dài dòng, huấn luyện hiện tại, quả thực là vô cùng hợp khẩu vị của hắc. Sau khi nói xong lập tức lại hướng Đường Phong đánh tới, phương thức chiến đấu đã man đến cực điểm đồng thời đơn giản đến tột cùng của hai người khiến cho độc nhãn quái nhân đứng ở bên cạnh cảm thấy hải hùng khiếp vía. Lực đạo hai kẻ này căn bản đã không thuộc phạm trù Huyền giai rồi.

Từ khi bơi lên trên người loại dược thủy kia, cương khí bên trong cơ thể bị mất kiểm soát thất thoát ra ngoài, nhưng khi chân chính động thủ, Đường Phong mới phát hiện ra, chiến đấu càng lâu, vận dụng cương khí càng càng nhiều, tốc độ thất thoát càng nhanh.

Trước kia huy động một quyền nếu chỉ cần một phần cương khí, như vậy hiện tại cần đến ba phần! Chênh lệch khổng lồ đến mức nào?

Thời điểm mọi người chiến đấu, những hắc y nhân kia không ngừng tuần tra qua lại, một khi thấy ai buông lỏng hoặc lười biếng, lập tức cầm trường tiên quất xuống, dưới sự thúc ép của đám gai nhọn trên thân trường tiên, không còn bất kỳ ai dám có ý niệm lười biếng trong đầu nữa.

Nửa canh giờ ngắn ngủi qua đi, Đường Phong cảm thấy cương khí trong cơ thể đã chẳng còn thừa lại bao nhiêu, nhìn về phía Thiết Đồ, tên trâu điên này trong mũi không ngừng phun ra nhiệt khí, ra chiêu cũng không còn bài bản, bộ pháp rối loạn, rõ ràng là đã đến cực hạn rồi, nhưng tên trâu điên này vẫn không ngừng chiến đấu cùng Đường Phong, không lui một bước.

Cực hạn là một khái niệm khá mơ hồ, chính là chướng ngại bên trong nội tâm mỗi người, nếu có thể vượt qua chướng ngại này, như vậy cực hạn cũng sẽ được mở rộng, người đó có thể trở nên mạnh mẽ hơn. Chẳng những tốc độ thất thoát cương khí trong cơ thể càng ngày càng nhanh, hơn nữa loại cảm giác đau đớn kia lại ồ ồ kéo tới khiến cho Đường Phong có ảo giác giống như là bị trăm ngàn con kiến cắn, cảm giác đau đớn này càng ngày càng mạnh. Đã có người duy trì không nổi, trực tiếp gục trên mặt đất, nhưng lại không thể mê man đi, bởi vì dưới sự kích thích của cơn đau kịch liệt kia, căn bản là không thể nào lâm vào hôn mê. Những người té xuống mặt đất vẫn không ngừng bị hắc y nhân quất trường tiên lên người. Nhìn thân

sắc những hắc y nhân này, căn bản là không có ý muốn dừng lại, dường như không quát chết những người này sẽ không dừng tay.

Vì để tránh khỏi bị nổi đau xác thịt, những người đã ngã xuống kia lại kiên cường bỏ dậy. Chờ khi bọn họ đứng dậy hắc y nhân mới dừng tay. Trong đám người chợt vang lên một tiếng kêu thảm thiết mà vô cùng ngán ngùi, tiếng kêu này rất là bất đồng, ngay cả kẻ giết người cũng biết được đây là tiếng kêu của kẻ sắp chết.

Có người chết?

Tất cả mọi người không khỏi ngoái đầu nhìn lại hướng phát ra thanh âm, Đường Phong cùng Thiết Đồ động tác cũng dừng lại, nhìn về phía đó. Chỉ thấy Không Dư Hận đứng thẳng ở nơi đó, dưới chân hắn có một người gục xuống, khuôn mặt người kia dường như bị đánh đến biến dạng, mũi gãy ra lệch hẳn qua một bên, thất khiếu chảy máu.

- Quá yếu!

Không Dư Hận miệng thở hổn hển, mặt không biểu tình, lập tức chỉ tay nói:

- Ta muốn ngươi là đối thủ của ta.

Hắn chỉ chính một vị hắc y nhân cầm trường tiên trong tay, hắc y nhân vốn đang sững sờ, lập tức héch miệng cười lạnh, quay đầu nhìn về phía độc nhân quái nhân, dường như là đang hỏi ý kiến.

Độc nhân quái nhân nhíu mày, hắn biết rõ toàn bộ đệ tử Ô Long Bảo, chỉ có hai kẻ là có thực lực vượt trội hơn những người còn lại, chính là Đường Phong cùng Không Dư Hận. Bất luận người nào cũng không phải đối thủ của bọn hắn. Nếu như có thể, độc nhân quái nhân rất muốn đem hai người bọn hắn đối luyện cùng nhau. Với thực lực của bọn hắn, đối phương quả thực chính là một đối thủ tuyệt vời. Nhưng việc này hiển nhiên là không thể nào, ân oán giữa Đường Phong cùng Không Dư Hận, toàn bộ người trong Ô Long Bảo đều biết, hai kẻ này dường như trời sinh đã là kẻ thù, nếu đụng phải nhau, không có một người ngã xuống sẽ không dừng tay.

Đường Phong người này độc nhân quái nhân cũng không quá lo lắng, hắn mạnh thì đã mạnh rồi, làm người rất có nguyên tắc. Nhưng Không Dư Hận thì bất đồng, hắn từ nhỏ lớn lên từ Đại Tuyết Cung, đã quen từ vong cùng giết chóc, bản thân cũng chính là một thị sát. Độc nhân quái nhân đã từng lo lắng Không Dư Hận sẽ giết người, hiện tại quả nhiên là đã xảy ra chuyện.

Chết thì cũng chết rồi, đáng tiếc duy nhất chính là kẻ này chết mà một điểm giá trị cũng không có.

294. Chương 288: Rắn! (thượng)

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 288: Rắn! (Thượng)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Mà bây giờ Không Dư Hận rõ ràng lại trực tiếp quay mũi mâu chỉ về phía hắc y nhân của Ô Long Bảo, quả thực nằm ngoài dự liệu của độc nhân quái nhân, hắn không ngờ tên tiểu bối này lại to gan như vậy. Trầm như một lát, độc nhân quái nhân hướng tới hắc y nhân nhẹ gật đầu, truyền âm nói:

- Xuất thủ đi, nhưng đừng lấy mạng của hắn, bảo chủ đại nhân vẫn muốn giữ lại mạng của tên này.

Thấy độc nhân quái nhân cho phép, hắc y nhân cười âm hiểm, ném trường tiên trong tay qua một bên, đi đến bên cạnh nhưng cái thùng, trực tiếp cầm lấy một cái thùng đem hắc thủy dội lên trên người. Cho dù hắn tiêu chuẩn là Địa giai, cũng không nhịn được run rẩy một hồi, sau đó chậm rãi đi tới chỗ Không Dư Hận. Không ai biết được Không Dư Hận đang nghĩ gì, nhưng Đường Phong có thể ẩn ẩn đoán được. Hắn hẳn là bị chính mình sáng nay đã kích, vì vậy muốn trở nên mạnh mẽ hơn, cường đại hơn so với mình, báo

thù một tên sáng ngày hôm nay. Nếu chọn đối thủ là hắc y nhân có thực lực địa giai, tuy hắn sẽ bị đánh vô cùng thảm, nhưng đây là một phương pháp rèn luyện tốt vô cùng, là một loại phương pháp khổ tu.

- Muốn hay không ta cũng tìm cho người một cao thủ Địa giai làm đối thủ?

Bên tai Đường Phong chợt vang lên tiếng nói của độc nhãn quái nhân, giương mắt nhìn lên, chỉ thấy tên quái nhân này đang mỉm cười nhìn mình, Đường Phong chỉ lắc lắc đầu. Nói giỡn à, Không Dư Hận muốn tự làm khổ mình, không có nghĩa là hắn cũng có xu hướng tự ngược. Với trạng thái hiện tại mà đụng phải cao thủ Địa giai, chẳng khác gì làm cái bị thịt cho người ta đánh hay sao? Dù sao cũng chỉ là không ngừng tiêu hao cương khí, bức đến cực hạn mà thôi, không cần Địa giai cũng làm được.

Giờ phút này, không mấy ai quan tâm đến cách làm của Không Dư Hận, có lẽ mọi người đã có chút lực bất tòng tâm, ai còn dư hơi mà đi quan tâm chuyện người khác? Dưới sự áp bách của những cây trường tiên trên thân đầy gai ngược kia, từng bước từng bước bức bách ra tiềm năng, đột phá cực hạn của bản thân, gắng cho mình không gục ngã, bởi vì nếu gục ngã tất nhiên là sẽ phải ăn roi.

Suốt cả một buổi sáng, gần hai trăm người máy móc lặp đi lặp lại cùng một việc. Độc nhãn quái nhân cũng không phải là không để cho mọi người nghỉ ngơi, sau khi liều mạng đối chiến với nhau một canh giờ, đều cho mọi người khôi phục thể lực trong thời gian nửa nén nhang, sau đó mới tiếp tục đứng lên chiến đấu.

Giữa trưa, thời gian nghỉ ngơi sẽ nhiều hơn một chút, bởi vì tính cả thời gian dùng cơm trưa. Cơm trưa cũng không có khiến người ta thất vọng, không có bất kỳ hạn chế nào, thức ăn vô cùng phong phú, ăn bao nhiêu cũng được. Một đám người chẳng khác gì một đám ác lang bị bỏ đói lâu ngày, ngay cả nữ hài vốn rụt rè, cũng vứt tuốt yếu điệu thực nữ qua một bên, cầm chén cơm trưa nên từng ngậm từng ngậm nuốt xuống, không giữ một chút hình tượng nào cả.

Bởi vì nếu không ăn no sẽ không có thể lực, không có thể lực liền không có cách nào chèo chống qua đợt huấn luyện buổi chiều. Ví hai trăm người này là những tên ăn mày cũng không đủ, quần áo mỗi người đều tả tơi, khuôn mặt tiêu tụy, bộ dáng quả thực là vô cùng thảm. Ngày hôm nay tuyệt đối là một ngày gian

Sau khi mở mắt, lại phát hiện người đứng trước mặt mình lại là Hà Hương Ngưng, vẻ mặt nàng hoảng sợ nhìn xuống phía dưới, toàn thân cứng ngắc đứng nguyên tại chỗ.

- Xin lỗi!

Đường Phong áy náy cười.

- Ta quên mất bản thân còn đang ở dưới này.

Vừa nói vừa vội thu tay lại.

- Không sao!

Hà Hương Ngưng nhẹ ho hai tiếng, sắc mặt vẫn tái nhợt. Đường Phong quay đầu nhìn xung quanh, dưới đáy cái hố sâu cực lớn này đã không còn có bao nhiêu người rồi, đại bộ phận cũng đã tản đi, hơn nữa, đám rắn độc chỉ chít kia cũng không còn thấy bóng dáng, chỉ là dưới lòng bàn chân vẫn truyền đến tiếng phì phì vang vọng

- Đã xong rồi sao?

Đường Phong hỏi.

- Ừ

- Hiện tại chúng ta rốt cục có thể về nghỉ ngơi!

Vậy tại sao bọn họ còn chưa đi?

Đường Phong nghi hoặc nhìn thấy không ít người ngồi trên mặt đất không hề nhúc nhích, những người này cũng chưa chết, chỉ ngồi đó thở gấp nặng nề. Cừu Thiên Biến toàn thân run lẩy bẩy nói:

- Thoát lực! Giằng co cả một ngày, tối lại phải chịu đựng thế, không thoát lực mới là lạ, Thiết Đồ đỡ ta với, ta cũng có chút thoát lực!

Đâu chỉ mỗi Cừu Thiên Biến là như thế, hai nữ hài tử thân thể mềm mại cũng nhịn không được run rẩy từng hồi, bộ pháp thất tha thất thểu, đã tọa ở chỗ này, chẳng những không khôi phục được thực lực, ngược lại hư nhược thêm một chút. Chỉ có Đường Phong cùng Thiết Đồ là không có việc gì. Đường Phong bỏ ra một canh giờ bắt buộc chính mình tiến vào trạng thái tu luyện, mà Thiết Đồ tên trâu điên này thần kinh tương đối cứng, sau khi đem an toàn của mình giao phó cho đồng bạn, lập tức yên lòng tu luyện, có thể thấy hẩn tín nhiệm mấy người Đường Phong đến mức nào. Giờ phút này hẩn tinh thần vô cùng phấn chấn, mệt nhọc ban ngày đã tiêu tan không ít, nghi hoặc nhìn Cừu Thiên Biến nói:

- Các người như thế nào lại trở thành như vậy, buổi tối không đã tọa tu luyện sao?

Thu Tuyệt Âm thở khò khè cười nói:

- Nhiều rắn độc như vậy, sao có thể an tâm đã tọa?

- Rắn độc? Ở đâu ở đâu? Có rắn độc?

Thiết Đồ hoảng sợ:

- Thiết đại gia ta trời không sợ đất không sợ, nhưng sợ nhất mấy con rắn nhơ nhớp, lạnh buốt này, nhìn thấy là ta đã cảm thấy chán ghét rồi!

- Người không biết thì không sợ!

Cừu Thiên Biến mặt đầy hăm mộ nhìn Thiết Đồ nói:

- Người thực hạnh phúc!

297. Chương 290: Chuyện Tốt Đến Rồi!

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mạc

Chương 290: Chuyện tốt đến rồi!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Khuôn mặt Thiết Đồ lập tức tái nhợt nói:

- Đêm nay tu luyện không phải là có rắn độc thực chứ? Các người đừng làm ta sợ, trái tim nhỏ bé của ta không chịu nổi kích thích như vậy đâu.

- Máy giờ rồi?

Đường Phong ngẩng lên nhìn sắc trời hỏi:

- Hình như đã là giờ Sửu rồi(tầm 1h -3h sáng).

Cừu Thiên Biến một tay khoác trên vai Thiết Đồ đáp.

- Nói cách khác, chúng ta chỉ còn có hơn hai canh giờ để nghỉ ngơi.

Đường Phong cười khổ một tiếng.

- Bọn hần quả thực không coi chúng ta là người mà!

Hai canh giờ, căn bản không đủ để mọi người khôi phục, dù sao hôm nay thực sự là quá mệt mỏi, may mắn Đường Phong trong thời gian huấn luyện buổi tối, khôi phục được không ít, Thiết Đồ cũng thế, nhưng là đại đa số mọi người trong khoảng thời gian này đã sợ hết cả hồn rồi, căn bản là không khôi phục được chút nào.

- Nhanh về ngủ đi, mai còn phải vượt qua quãng đường trăm dặm nữa, bằng không sẽ không có điểm tâm ăn đâu.

Đường Phong nói ra, mấy người nhẹ gật đầu, đi ra khỏi hố sâu sau đó mỗi người một ngã. Xa xa, Thiết Đồ đang đỡ Cừu Thiên Biến quay về phòng, hần chợt lớn tiếng hỏi:

- Buổi tối đến tột cùng là có rắn độc hay không, người nói thực cho ta biết, nếu không đêm nay lão tử khó mà ngủ yên.

Cừu Thiên Biến nói:

- Người công ta về ta sẽ nói cho người biết!

- Ta xxx!

Thiết Đồ tức giận mắng:

- Người đang uy hiếp ta hả?

Sau đó đành thỏa hiệp nói:

- Thôi được rồi, Thiết đại gia công người về!

Đợi Đường Phong trở lại phòng, chợt phát hiện trong phòng có thêm một nữ hài . Cẩn thận nhìn kỹ, cô bé này chính là người lần trước dẫn hần đến Ô Long Bảo. Giờ phút này nàng đang gục trên mặt bàn, ngủ một cách ngon lành. Cái đầu nghiêng qua một bên, nước miếng chảy ra từng dòng. Không chỉ như thế, trong phòng còn nhiều thêm một cái thùng tắm, trong thùng tràn đầy một loại chất lỏng màu xanh lá cây, vẫn còn đang bốc hơi, thò tay vào thử, chỉ cảm thấy nước vừa ấm không nóng không lạnh. Đường Phong nghi hoặc, đi qua đánh thức nàng, sau khi bừng tỉnh tiểu nữ hài này mới tranh thủ thời gian lau khô miệng, vẫn còn ngái ngủ, mặt mũi tràn đầy thẹn thùng nói:

- Thúng nước tắm này là chuẩn bị cho công tử, có thể giúp người khôi phục, giảm bớt mệt nhọc. Công tử tắm xong cứ để ở chỗ này, ngày mai tự sẽ có người đến thu dọn, cả quần áo thay ra cũng thế, ta ngày mai sẽ đến thu dọn

- Làm phiền cô nương rồi!

Đường Phong cảm ơn nói, chợt trầm tư sau đó mở miệng hỏi:

- Mỗi người chúng ta đều có đãi ngộ như thế này sao? Hay là do ai bảo cô làm như vậy?

Nữ hài nhệ nhàng cười nói:

- Công tử không nên hiểu lầm, phàm là đệ tử Ô Long Bảo, mỗi người đều có đãi ngộ như thế này. Chủ yếu là giảm bớt mệt nhọc cho mọi người, miễn cho đến ngày hôm sau lại không có cách nào xuống giường được, đây là quy củ mà bảo chủ đại nhân đã sớm định ra từ mấy năm trước.

Nghe vậy Đường Phong buông lỏng nói:

- A, như vậy ta liền không khách khí nữa

Bởi vì trước kia chưa từng có chuyện này, Đường Phong sợ có ai cố ý an bài đối đãi tốt với hắn, nếu như chỉ có một mình hắn được hưởng thụ đãi ngộ như vậy, cái này quả thực có chút không công bằng. Huống chi vô công bất thụ lộc, bắt người tay ngắn cắn người miệng mềm, nếu là toàn bộ đệ tử Ô Long Bảo tham gia thí luyện đều có, thế thì cần gì khách khí nữa?

Nữ hài ngưng ngưng nói:

- Công tử có muốn ta mát xa cho người không? Thủ pháp của chúng ta đều vô cùng chuyên nghiệp (?), ngoài vừa tắm rửa, ta một bên giúp ngài mát xa, như vậy hiệu quả khôi phục sẽ tốt hơn.

Đường Phong khước miệng co quắp hỏi:

- Đây cũng là bảo chủ đại nhân an bài?

Nữ hài lắc đầu nói:

- Không phải, cái này là do chúng ta nguyện ý làm hay không ?

- Ý tốt của cô nương Đường Môn xin nhận! Chỉ là sắc trời đã không còn sớm, cô nương cũng đã mệt rồi, tốt nhất vẫn nên quay trở lại phòng đi ngủ a!

Đường Phong tranh thủ thời gian nói

- A

Nữ hài liếc Đường Phong có chút thất vọng, sau đó xoay người chậm rãi đi ra ngoài. Đóng cửa phòng, trút bỏ quần áo, Đường Phong tranh thủ thời gian nhảy vào trong thùng tắm. Trong nháy mắt tiến vào bên trong thân thể lập tức bắt đầu có chút tê dại, một mối nhanh chóng biến mất, cả người nâng nâng. Phảng phất từ bốn phương tám hướng có vô số bàn tay nhỏ bé đang giúp hắn xoa nắn các bộ vị đau nhức. Ô Long Bảo vì huấn luyện đệ tử Huyền giai, quả thực là bỏ không ít tâm tư, ban ngày cái chất lỏng màu đen kia chính là được phối chế từ vô số các loại dược liệu, hiện tại nước dùng để tắm rửa cũng là được phối chế từ dược liệu mà thành. Gần hai trăm người, cũng không biết là phải tốn bao nhiêu dược tài.

Cẩn thận cảm thụ thoáng qua một phen, thùng nước tắm này chẳng những có thể khôi phục mệt mỏi của bản thân, lại còn có thể mở rộng huyết đạo nữa, khiến cho tốc độ hấp thu linh khí từ ngoại giới tăng lên. Không chỉ như thế, Đường Phong thậm chí còn cảm giác được sau khi được lực tiến vào bên trong thân thể, kinh mạch cũng bắt đầu có chút đau đớn. Cơn đau này chỉ thoáng qua, cơ hồ khó có thể phát hiện, nhưng đây chính là do được lực đang rèn luyện kinh mạch của hắn. Đường Phong một thân kinh mạch đã sớm được cải tạo kiên cố, có thể nói là đã đạt tới trình độ vô cùng cứng cỏi, được được lực này rèn luyện hay không cũng không sao cả. Nhưng những người khác thì không giống như vậy, mặc dù cường độ rèn luyện kinh mạch rất nhỏ, nhưng thịt muối cũng là thịt, góp gió thành bão, tích tiểu thành đại, kinh mạch sẽ từ từ trở nên cứng cáp.

Huấn luyện ngày hôm nay, từ kinh mạch, thân thể, đến lực lượng bản thân cho đến tâm tính định lực, từ trong tới ngoài, tất cả đều được trải qua huấn luyện. Cường độ lớn như vậy, khiến cho con người thời khắc nào cũng cận kề với tử vong, có thể làm cho người ta trở nên mạnh mẽ cũng là chuyện đương nhiên. Cũng chỉ có Ô Long Bảo mới dám làm ra chuyện này, dám không quan tâm tới tính mạng của môn hạ, đổi lại là

một môn phái hoặc tông môn khác, nếu như dùng phương thức này rèn luyện môn hạ đệ tử, đoán chừng sau này cũng không cần tuyển đệ tử nhập môn nữa rồi. Dù sao cũng không phải môn phái nào cũng có đệ tử giống như Ô Long Bảo, bởi vì vô số nguyên nhân muốn trở nên cường đại không để ý đến sinh tử.

Cảm giác ngâm mình trong được thủy thật thoải mái, Đường Phong không ngừng vận chuyển Vô Thường Quyết, cứ như vậy ngủ quên đi. Thời điểm bên ngoài truyền đến một chút động tĩnh, Đường Phong chợt mở mắt. Sắc trời vừa sáng, một đợt huấn luyện tàn nhẫn nữa lại sắp bắt đầu. Từ trong thùng tắm đứng dậy, lau sạch thân thể mặc lại quần áo, cảm thụ tình huống hiện tại của thân thể, quả thực không sai biệt lắm đã khôi phục được đến cảnh giới đỉnh phong. Ngoại trừ bên ngoài còn một chút đau nhức, cũng không có gì đáng lo ngại. Cường độ nhục thể của hắn so với những người khác mạnh hơn vô số lần, như vậy còn chưa thể khôi phục hoàn toàn, có thể đoán ra được những người khác hiện tại đang uể oải đến mức nào.

298. Chương 291: Hảo Hảo Chiêu Cố.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 291: Hảo hảo chiêu cố.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Lúc này đây không cần độc nhãn lão quái thúc dục mọi người đã bắt đầu tập hợp. Thời gian không sai biệt lắm, tất cả mọi người đều đã có mặt ngoài bảo ngoại, bởi vì trễ một khắc thôi, lập tức cơ khả năng sẽ bị giết, ai lại lấy tính mạng của mình ra đùa chơi? Mỗi ngày sau này đều lặp đi lặp lại sinh hoạt ngày đầu tiên, sáng sớm phải chạy bộ ba trăm dặm trong một canh giờ, hoàn thành thì có điểm tâm, không hoàn thành thì nhịn đói.

Những người xếp trong top năm trong ngày, cơ hồ chỉ có Đường Phong mang theo Cửu Thiên Biến là hoàn thành quãng đường ba trăm dặm, ngoài ra còn có Không Dư Hạn, những người còn lại đều không thể hoàn thành bài huấn luyện này. Năm người ăn phần điểm tâm của hai người, tuy rằng không thể no bụng, nhưng cũng tốt hơn những người còn lại. Trong mị ảnh không gian của Đường Phong ngược lại có không ít đồ ăn, nhưng nếu lấy ra thì sẽ gặp phải phiền phức lớn.

Ban ngày cứ hai người một tổ tiến hành đối luyện, điên cuồng tiêu hao cương khí bản thân, cho dù tập luyện đến khi thoi thóp thì cũng không thể đình chỉ, buổi tối dĩ nhiên là phải đến cái hồ sâu kia nhảy múa cùng đám rắn độc rồi. Mỗi ngày đều có người chết bất đắc kỳ tử, hoặc là ngã xuống dưới lộ trình ba trăm dặm, hoặc là ngã gục trong lúc đối luyện, hoặc là buổi tối ngồi trong bầy độc xà bất thành linh bị công kích. Tinh thần mỗi người lúc nào cũng bị đặt vào trạng cực kỳ căng thẳng, một khi cảm thấy bản thân không thể nào thừa thụ nữa, như vậy tinh thần sẽ sụp đổ, thân thể cũng không còn có thể gắng gượng nữa, dĩ nhiên chỉ có con đường tử vong.

Những người chết luôn bị đám hắc y nhân lôi thi thể vào trong bảo nội, nhìn thi thể những người này, những đệ tử còn sống không khỏi có cảm giác thổ tử hồ bi. Bọn họ không thể nghi ngờ là nhóm người nhỏ yếu nhất, nhưng sau khi bị loại trừ, vốn những người được xếp vào dạng tương đối yếu sẽ bị giáng xuống thành nhóm người nhỏ yếu nhất rồi. Không ai có thể chắn chắn vận mệnh sau này của mình lại không đi theo vết xe đổ của bọn họ, đột nhiên ngã xuống và không bao giờ tỉnh lại nữa, sau đó bị ném vào Xà Quật cho rắn ăn. Cũng có mấy người không thể chịu nổi loại tra tấn điên cuồng này, muốn trốn khỏi Ô Long Bảo, nhưng bọn họ không một người nào có thể thành công, mặc kệ là đã chạy bao xa, cũng đều bị bắt lại. mà cái chết của bọn họ lại càng thêm thảm. Bọn họ bị cột chặt trên thân cọc gỗ, trước mặt chúng nhân, bị đâm hơn mười kiếm cho máu trong người chậm rãi chảy ra, chảy mãi cho đến lúc khô kiệt máu mà chết. Hắc y nhân của Ô Long Bảo không cho phép có người bỏ trốn, cũng không cho phép bất cứ ai mở ra cái tiền lệ này, đối với kẻ đào ngũ xử phạt vô cùng tàn khốc.

Mỗi ngày, thời gian chính thức nghỉ ngơi chỉ có hai canh giờ lúc đêm khuya kia, chỉ có trong hai canh giờ này, mọi người mới có thể chính thức thả lỏng thần kinh của mình. Trong thời gian năm ngày này, mỗi ngày

Không Dư Hận đều bị đánh thành đầu heo, hắc y nhân đối luyện cùng hắn ra tay vô cùng nặng, thường xuyên đánh Không Dư Hận đến mức cả buổi đều không thể đứng dậy nổi, có thể thấy được tên Không Dư Hận này chẳng khác gì một con gián, đánh như thế nào cũng không thể chết được.

Sáng sớm, Đường Phong đang chuẩn bị hoàn thành định mức ba trăm dặm, sau đó trở về ăn điểm tâm, nhưng không ngờ độc nhân quái nhân mở miệng nói:

- Đường Môn, người chờ một chút!

- Chuyện gì vậy?

Đường Phong dừng chân hỏi.

Độc nhân quái nhân nhìn hắn, cái nhìn mang theo một chút hả hê nói:

- Chúc mừng người, chuyện tốt của người đến rồi!

- Chuyện tốt?

Đường Phong trong lòng máy động, tên này miệng chó không mọc được ngà voi, hắn càng nói là chuyện tốt, sự tình lại càng thêm bất thường.

Quả nhiên độc nhân quái nhân mở miệng nói:

- Người từ bây giờ phải chạy bộ mười vòng mới tính là hoàn thành huấn luyện buổi sáng.

Đường Phong sắc mặt lập tức trầm xuống:

- Vì sao?

Cừu Thiên Biến đứng sau Đường Phong cũng nói:

- Lẽ nào lại vậy?

- Không vì sao cả.

Độc nhân quái nhân nghênh ngang liếc nhìn Đường Phong, trắng trợn nói:

- Đây là quy củ.

Đường Phong mắt híp lại:

- Thế còn bọn họ thì sao? Bọn họ tại sao vẫn chỉ là chạy năm vòng vượt qua ba trăm dặm, mà duy chỉ có ta lại phải chạy mười vòng? Đây là quy củ do người đặt ra?

Đường Phong trong lòng vô cùng tức giận, năm vòng vượt qua ba trăm dặm đã đủ khó rồi, cho dù là bản thân mình cũng chỉ có thể miễn cưỡng vượt qua, mà mười vòng, cái này tương đương với quãng đường sáu trăm dặm, một tên Huyền giai như mình có khả năng hoàn thành sao?

- Ta còn không có bốn sự lớn như vậy!

Độc nhân quái nhân cười hắc hắc

- Tuy rằng ta rất muốn hung hăng tra tấn các người một hồi, chỉ là Ô Long Bảo nhiều năm qua đã như vậy, ngay từ đầu đã bắt các người chạy ba trăm dặm rồi!

- Vậy tại sao chỉ có mình ta phải chạy sáu trăm dặm?

- Tiểu tử người đắc tội với người nào trong nội tâm còn chưa rõ ràng sao? Đây là ý của bề trên, tuy ta đồng tình với người, nhưng mà hữu tâm vô lực

Độc nhân quái nhân khề nhún nhún vai, trên mặt có chút hả hê

- Mặt khác, ban ngày đối thủ đối luyện cùng người cũng sẽ được thay đổi, cũng được “đãi ngộ” giống như Không Dư Hận, là một vị hắc y nhân tu vi Địa giai, hơn nữa bọn họ cũng sẽ không dùng tán linh dịch, lấy thực lực tiêu chuẩn đối chiến cùng các người.

- Khi dễ người quá đáng!

Cừu Thiên Biển đứng một bên lòng đầy cảm phần.

- Có ý kiến gì?

Độc nhãn quái nhân lạnh lùng nhìn hấn

- Nếu có ý kiến, người cũng có thể “hưởng thụ” đãi ngộ giống như Đường Môn

Cừu Thiên Biển nghiêng rằng nghiêng lợi phát ra thanh âm ken két, đang muốn lý luận một phen, lại bị Đường Phong cản lại, Đường Phong khuôn mặt âm trầm nói:

- Là ý tứ của bề trên?

Độc nhãn quái nhân khẽ gật đầu

- Ta hiểu rồi

Đường Phong hít sâu một hơi, đè nén phần nộ trong lòng quay lại nói với Cừu Thiên Biển:

- Đi thôi

Sau đó triển khai thân pháp hướng Diêm thành chạy đến. Nếu đã là ý tứ của bề trên, vậy có đôi co lý luận cùng với độc nhãn quái nhân cũng vô dụng, nhiều lời vô ích, cũng chỉ tốn thêm khí lực mà thôi. Trong Ô Long Bảo này, bản thân mình cũng chỉ là một tên đệ tử tầng chót, thấp cổ bé họng, người ta muốn đùa bỡn mình như thế nào cũng được, tranh cãi cũng chỉ tự rước thêm nhục mà thôi. Nếu đã là ý của bề trên, tình huống này hấn đã minh bạch, bất quá Đái chấp sự chắc chắn là không phải rồi, những người có năng lực còn lại hơn nữa lại có thù oán cùng mình, chỉ còn một người, là nàng tiểu nha hoàn có cái đầu ba ba, thiên giai cao thủ, thiếp thân nha hoàn của bảo chủ đại nhân kia! Cũng chỉ có nàng mới thống hận mình như thế, mới có thể nghĩ ra phương pháp này để giày vò mình.

Quả nhiên chỉ có nữ nhân cùng tiểu nhân là khó dưỡng, tối độc phụ nhân tâm a(độc nhất là lòng dạ đàn bà)! Đường Phong phiền muộn nghĩ! Ngày đó nữ nhân kia sau khi chạy trốn một mực không có động tĩnh gì, không ngờ là nhân cơ hội này muốn ngược đãi mình.

Không phải chỉ là sáu trăm dặm sao? Thiếu gia chạy cho người xem, để cho người ngậm miệng lại, muốn ngược đãi bốn thiếu gia sao, người còn đánh giá ta quá thấp đó!

Chăm chú nhìn vào bóng lưng của Đường Phong dần đi xa, độc nhãn quái nhân vuốt vuốt cảm nghĩ nửa ngày cũng không đoán ra, bảo chủ đại nhân vì sao lại thống hận tên tiểu tử này như vậy? Theo đạo lý mà nói, tiểu tử này coi như là một nhân vật đại thiên tài, bảo chủ đại nhân hấn là quý trọng hấn còn không kịp, nhưng sao lại ngược đãi hấn thế này, có phải là muốn mài mòn nhuệ khí của hấn, nếu hấn không gượng dậy nổi...haizzz đáng tiếc cho một thiên tài. Huống chi bảo chủ đại nhân còn từng cứu hấn một mạng. Chẳng lẽ giữa hai người đã từng phát sinh tranh chấp gì, khiến cho bảo chủ đại nhân căm hận hấn như vậy? Độc nhãn quái nhân giờ phút này nghĩ thế nào cũng không thông.

Ngày hôm qua, khi hấn báo cáo thành quả huấn luyện mấy ngày hôm nay cho bảo chủ đại nhân, vị bảo chủ đại nhân xinh đẹp mà bá đạo này sau khi nghe xong, lại cố ý hỏi thăm qua tình huống của Đường Phong, độc nhãn quái nhân tự nhiên là báo cáo chi tiết, trong lời nói hấn vô cùng ca ngợi Đường Phong, khen Đường Phong là một đệ tử xuất sắc nhất của Ô Long Bảo trong suốt nhiều năm qua, cơ hồ không ai có thể vượt qua.

Ai ngờ bảo chủ nghe xong lại nói một câu khiến cho hấn mười phần nghi hoặc.

Nàng bảo hấn “hảo hảo chiếu cố” tên tiểu tử Đường Phong này!

“Hảo hảo chiếu cố”? Cụm từ này phi thường hàm nghĩa, lúc ấy độc nhãn quái nhân cũng không có minh bạch ý tứ, đang muốn cẩn thận hỏi thăm thoáng qua muốn hấn “chiếu cố” Đường Phong như thế nào, ai ngờ bảo chủ đại nhân rõ ràng bày ra bộ dáng rất chi là tiểu nhị nữ nói:

- Chính là “hảo hảo chiếu cố” a... Tự người làm chủ, chỉ cần đúng mực là được...

Độc nhãn quái nhân cũng không dám nhiều lời, lập tức lui ra ngoài, tự mình suy nghĩ suốt cả một đêm ý tứ của bảo chủ đại nhân. Rồi, “hảo hảo chiếu cố” chắc là muốn hấn “hảo hảo tra tấn” tiểu tử này một phen.

Tên Đường Môn này chắc là khiến cho bảo chủ đại nhân thực sự tức giận rồi, nếu không với thân phận của nàng cần gì so đo cùng với một tên đệ tử Huyền giai ở tầng dưới chót?

Để cho lộ trình hần chạy gấp đôi người khác, xem như đã là “hảo hảo chiếu cố” rồi?

- Cứ như vậy bỏ qua?

Cừu Thiên Biến đi phía sau Đường Phong hỏi

- Còn có thể như thế nào đây?

Đường Phong cười khỏ một tiếng

- Cái này cũng quá khi dễ người khác rồi!

Cừu Thiên Biến tức giận nói

- Chẳng những bắt người chạy sáu trăm dặm. Hơn nữa đối thủ đối luyện ban ngày cũng bị đổi thành một Địa giai cao thủ, cái này rõ ràng chính là muốn ngược đãi người a!

Cái này đâu chỉ là ngược đãi mà chính là tra tấn a! Thảm trạng mấy ngày hôm nay của Không Dư Hận tất cả đều có thể nhìn rõ, đoán chừng Đường Phong từ nay về sau cũng chẳng khác gì hần rồi. Giao đấu cùng một Địa giai cao thủ, nếu là thời kỳ toàn thịnh, Đường Phong có thể hạ độc, hần không có một chút sợ hãi nào, chỉ là lúc này toàn thân thoát lực, đan điền lúc nào cũng trong trạng thái trống rỗng, có lẽ bản thân mình cũng đành làm một cái bao cát cho người ta đánh mà thôi.

Tiểu nha hoàn có cái đầu ba ba kia thống hận mình như thế, mình cũng không thể tỏ ra yếu thế hơn, Đường Phong nội tâm hung ác thầm nghĩ, thiếu gia liều mạng với người!

Sáng sớm, trong vòng một canh giờ, Đường Phong chạy bộ từ Ô Long Bảo đến Diêm thành sau đó lại quay lại đủ sáu vòng, không ai biết rõ, hần điên hay sao mà chạy nhiều hơn sáu mươi dặm, kỳ lạ là mặc dù hần hoàn thành định mức huấn luyện buổi sáng, nhưng cũng không có điểm tâm ăn. Ngược lại, Không Dư Hận cho dù hoàn thành nhiệm vụ nhưng sắc mặt vô cùng âm trầm, nhìn chăm chăm vào Đường Phong, cảm thấy thực sự vô cùng không thoải mái. Hần cơ hội phải dốc toàn lực mới có thể hoàn thành quãng đường ba trăm dặm, nhưng Đường Phong mất cùng một khoảng thời gian giống như hần, lại có thể chạy hơn hần hần hần một vòng. Sự kiêu ngạo trong nội tâm Không Dư Hận lập tức không còn sót lại chút gì, cảm thấy điểm tâm sáng nay thực nhạt nhẽo vô vị.

Hơn nữa độc nhãn quái nhân đối với Đường Phong khen ngợi hết lòng, khen hần lợi hại, Đường Phong nghe được mà hận không thể xông lên hung hăng ngược đãi hần một hồi. Ban ngày trong khi huấn luyện đối chiến, cảnh ngộ của Đường Phong cũng không khác gì Không Dư Hận, đối thủ đều là hắc y nhân toàn bộ đều có cảnh giới Địa giai. Thời điểm bắt đầu còn có chút khí lực, có thể gian nan phòng thủ, nhưng sao khi cơ thể hao hết cương khí, chỉ có thể đợi bị người đánh đập rồi, hai vị đệ tử kiệt xuất nhất của Ô Long Bảo bị hắc y nhân chinh cho tận đến khi mặt mũi bầm dập, thân thể tả tơi, toàn thân thảm hại, tận cho đến khi khiến cho người nhìn thấy mà thương tâm, người nghe thấy chột rơi lệ.

Ban đêm, sau khi một ngày huấn luyện chấm dứt, Đường Phong hữu khí vô lực lê lét về vòng, tiếp tục ngồi trong thùng tắm, ngâm được thủy hồi phục. Độc nhãn quái nhân đang hết sức phấn khởi đi đến tiểu viện của Bảo chủ đại nhân. Hần vốn đang chuẩn bị đi nghỉ ngơi, chợt có thị nữ của bảo chủ đại nhân truyền lời nói, bảo chủ đại nhân có việc muốn hỏi hần, cho nên hần đương nhiên vui vẻ chạy tới. Bảo chủ đại nhân tất nhiên là muốn hỏi qua sự tình của Đường Môn, độc nhãn quái nhân thầm nghĩ chính mình hôm nay đã “hảo hảo chiếu cố hần” rất tốt, hoàn toàn hợp với cả ý tứ của bảo chủ đại nhân, nếu như chuyện này khiến bảo chủ đại nhân cao hứng, nâng lại thưởng cho mình một vị thị nữ cũng không chừng.

Thời gian ở Ô Long Bảo tuy rằng không buồn tẻ, nhưng nam nhân ở nơi này có đôi khi cảm thấy vô cùng “bất đắc dĩ”. Bởi vì bảo chủ đại nhân là nữ tử cho nên nàng đối với nữ tử bên trong bảo nội vô cùng chiếu cố. Thị nữ trong bảo nội dưới tình huống không nguyện ý, nếu có nam nhân nào dám phi lễ với các nàng, tuyệt đối sẽ bị nghiêm phạt.

Cái gì ?Người muốn nữ nhân,chuyên này dễ thôi mà , chỉ cần người khiến cho bảo chủ đại nhân cảm thấy cao hứng, nàng sẽ ban thưởng một người cho người. Độc nhãn quái nhân vô cùng tin tưởng, buổi tối ngày

hôm nay, bản thân hắn đã có thể ôm một mỹ nhân ngủ ngon giấc rồi, khuôn mặt tươi cười trực tiếp bước vào bên trong tiểu viện của Phi Tiểu Nhã, khẽ khom người chấp tay nói:

- Thuộc hạ tham kiến bảo chủ đại nhân.

Phi Tiểu Nhã tối ngày hôm nay còn chưa có ngủ, đang ngồi ở bên cạnh bàn, cầm một cây, bàn tay trắng nõn duỗi ra, cầm một nhánh ngọc trúc, khẽ gảy cái bắc đèn lên, ánh đèn dầu không ngừng lập lòe, không khác gì tâm tình của nàng lúc này, pháp phòng bất định, lúc thì cảm thấy ngọt ngào lúc lại cảm thấy ưu thương

Mỗi lần nàng nhớ tới khuôn mặt người đó, trong lòng nàng cảm thấy vô cùng ngọt ngào, nhưng khi nghĩ tới đã lâu rồi không gặp hắn, nội tâm lại có chút thất lạc.

Phi Tiểu Nhã biết rõ mình đang rơi vào hoàn cảnh nào, nàng cảm thấy càng ngày càng hăm sâu vào bên trong, không thể rút ra được rồi. Từ lúc đứng ở bên ngoài phòng hắn nghe được những lời nói hào hùng kia, trái tim của Phi Tiểu Nhã đã bị vị nam tử kia triệt để mở ra rồi.

299. Chương 292: Bị Đánh Một Trận.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 292: Bị đánh một trận.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Càng ép buộc bản thân mình quên đi, hết lần này tới lần khác lại càng thêm nhớ nhung. Nàng tổn hao vô số tâm tư, mới có thể tự ép buộc mình vài ngày nay không đi gặp nam tử kia. Nàng sợ! Sợ chính mình sau khi gặp hắn sẽ kim lòng không được, cho nên cũng chỉ có thể nhờ độc nhãn quái nhân chiếu cố cho hắn một chút. Phi Tiểu Nhã vốn là có ý tứ để cho độc nhãn quái nhân đừng khiến Đường Phong gặp phải chuyện gì nguy hiểm đến tính mạng. Chỉ là lời này sao có thể nói ra từ trong miệng một vị nữ tử, chỉ có thể lập lờ nước đôi nói những lời kia với độc nhãn quái nhân

- Đến đây, ngồi xuống nói chuyện!

Phi Tiểu Nhã vô cùng khách khí, nhẹ nhàng vẫy vẫy tay với độc nhãn quái nhân. Độc nhãn quái nhân cảm thấy vô cùng giật mình, hắn chưa từng thấy qua lần nào bảo chủ đại nhân lại hòa nhã, dễ gần đến như vậy. Nữ nhân này bình thường đều vô cùng bá đạo, độc đoán cơ mà. Cho dù có biểu hiện ra một điểm nữ tính cũng sẽ tỏ ra cao cao tại thượng cùng mình nói chuyện, sao hôm nay lại khách khí đến như vậy.

A, chắc là do cách làm của mình ngày hôm nay, khiến nàng cảm thấy vô cùng hài lòng, độc nhãn quái nhân không chút hoang mang nói:

- Thuộc hạ không dám, thuộc hạ là người thô hào, không dám làm ô uế cái ghế của bảo chủ

- Cho người ngồi thì cứ ngồi, còn lắm nhảm cái gì?

Phi Tiểu Nhã sắc mặt trầm xuống, ra lệnh.

Độc nhãn quái nhân vội vàng nói:

- Đúng, đúng, thuộc hạ tuân mệnh!

Vừa nói, vừa ngồi xuống chỉ là độc nhãn quái nhân cố giữ bàn tọa cách xa cái mặt ghế của bảo chủ đại nhân nhất có thể, cung kính nói:

- Hôm nay, những đệ tử kia biểu hiện cũng không tệ lắm phải không?

Phi Tiểu Nhã liếc mắt nhìn hắn, mở miệng hỏi

Độc nhân quái nhân cười thầm một tiếng, ngài muốn hỏi tên Đường Môn kia thì cứ việc nói thẳng, còn liên lụy đến những người khác làm gì? Trong tâm tuy rằng nghĩ vậy, đương nhiên là hắn không dám nói thẳng ra, nói thẳng ra để bị ăn đánh à, chỉ có thể gật đầu nói:

- Cũng không tệ lắm, mỗi ngày đều có tiến bộ vượt bậc, thuộc hạ đoán chừng một chỉ mất một ít ngày nữa thôi, sẽ có không ít đệ tử có thể hoàn thành nhiệm vụ ba trăm dặm buổi sáng kia, mấy ngày hôm nay chết mất một vài người, bất quá cũng chỉ có thể xem như là bài trừ nốt căn bã trong tinh hoa, chết rồi cũng không có gì đáng tiếc.

- Ủm, có ai có biểu hiện xuất sắc không?

Phi Tiểu Nhã lại tiếp tục giả bộ hỏi thăm

- Có! Có!

Độc nhân quái nhân gật đầu liên tục

- Cái tên Không Dư Hận đến từ Đại Tuyết Cung kia biểu hiện rất không tồi, tuy rằng hôm nay bị Địa giai cao thủ của bảo nội đánh đến ngất xỉu hai lần, nhưng chỉ cần dội một gáo nước lạnh liền tỉnh lại, sau đó vẫn tiếp tục chiến đấu, tiềm lực cực lớn, không hổ là đệ tử tinh nhuệ mà Đại Tuyết Cung đưa tới!

- Hừ!

Phi Tiểu Nhã khẽ hừ một tiếng, phảng phất là rất không vui khi nghe được ba chữ Đại Tuyết Cung.

Độc nhân quái nhân đương nhiên là biết tùy mặt gửi lời, biết rằng không thể thái quá, trêu chọc bảo chủ đại nhân cũng phải có chừng mực, nếu mình còn không đề cập đến sự tình của Đường Môn, đoán chừng bà cô này muốn nổi ghóa lên rồi, nghĩ đến đây, độc nhân quái nhân khẽ cười một tiếng, vội vàng nói:

Phi Tiểu Nhã tiếp tục la mắng:

- Đã là kẻ già đầu rồi, ngay cả ý tứ của người ta người cũng nghe không rõ, bao năm qua người sống quá vô dụng rồi!

Độc nhân quái nhân phiền muộn không thôi, cái ghế dựa kia mỗi một lần nện xuống lưng hắn, đều truyền ra cương khí thâm hậu của bảo chủ, tuy rằng không đánh mình thành nội thương, nhưng mỗi một nhát đều đau đến trợn mắt nhe răng, nàng còn chuyên tìm địa phương da dày thịt béo xuống tay, căn bản sẽ không chân chính dả thương mình một chút nào.

Rơi vào đường cùng độc nhân quái nhân thăm thiết nói:

- Bảo chủ đại nhân, ngài cũng biết ta lớn tuổi rồi, sao còn ngược đãi ta như vậy, chuyện này nếu đồn ra bên ngoài ta làm gì còn chút mặt mũi nào nữa. Ta đã theo ngài vài chục năm rồi, ngài sao lại có thể nhẫn tâm như vậy?

Phi Tiểu Nhã quát nói:

- Nếu không phải nể tình người đã theo ta vài chục năm, nếu không vì người là nguyên lão của Ô Long Bảo, ta đã sớm giết chết người rồi, còn để người đứng đó mà om sòm.

Độc nhân quái nhân mắt nước mắt lưng tròng:

- Có câu nữ nhi lớn rồi trong mắt chỉ có người ngoài, không ngờ thực sự là như thế!

Phi Tiểu Nhã bị nói trúng tim đen, đỏ mặt lên, khề gắt:

- Chớ có nói bậy!

- Được, được, ta không nói.

Độc nhân quái nhân liền vội xin tha.

- Người đánh ta nhiều người thế, đã hả giận rồi a? Tốt xấu gì ngài cũng cho ta một cái chỉ thị minh bạch, rốt cuộc là ngài muốn ta làm như thế nào a?

Nghe được câu này, Phi Tiểu Nhã dừng lại, chậm rãi đem cái ghế tựa đặt lại trong phòng, hơi nhíu mắt trầm tư. Một lát sau, Phi Tiểu Nhã trừng mắt nhìn độc nhân quái nhân nói:

- Còn chưa đứng dậy, ngồi chễm chệ trên mặt đất làm gì? Để người khác chứng kiến còn bảo ta không kính già yêu trẻ?

- Ngài đúng là cái gì cũng nói ra được.

Độc nhân quái nhân chậm rãi đứng thẳng dậy, đau đến nhe răng trợn mắt một hồi, vừa nãy lúc đánh ta sao ngài không nói ra mấy chữ “kính già yêu trẻ” này?

- Bảo chủ đại nhân, ngài tốt nhất là cho ta một cái chỉ thị rõ ràng, nếu không ta làm sai tiếp, sẽ không thể chịu nổi ngài ngược đãi như vậy thêm một lần nữa đâu.

Độc nhân quái nhân vừa xoa xoa lưng mình nói.

300. Chương 293: Chuyện Tốt, Chuyện Xấu.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 293: Chuyện tốt, chuyện xấu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Phi Tiểu Nhã nói:

- Vốn là ta để cho người chiếu cố hẩn một hồi, đừng để hẩn gặp phải chuyện gì nguy hiểm đến tính mạng.

Độc nhân quái nhân cười khở nói:

- Sao ngài không nói rõ ra, hại cái thân già này của thuộc hạ gặp tai bay vạ gió. Ngày mai ta sẽ khôi phục lại đỉnh mức huấn luyện của hẩn như những ngày hôm trước.

- Không!

Phi Tiểu Nhã nghiêm túc lắc đầu:

- Trong vòng một canh giờ hẩn rõ ràng có thể chạy được sáu vòng, xem ra cực hạn của hẩn còn chưa bị bức bách ra. Người lần này tuy rằng hiểu nhầm ý tứ của ta, nhưng cũng là một chuyện tốt.

- Cái này! Thế là vẫn tiếp tục?.

Độc nhân quái nhân hỏi ý kiến, nói.

- Tiếp tục, bảo trì cường độ như hôm nay.

Phi Tiểu Nhã nhẹ gật đầu:

- Ta muốn nhìn xem, trong vòng một canh giờ hẩn có thể hay không, chạy được mười vòng. Mặt khác người cẩn thận quan sát hẩn, nếu cảm thấy có cái gì nguy hiểm đến tính mạng, thì không để cho hẩn tiếp tục nữa.

- Thuộc hạ đã biết.

Độc nhân quái nhân gật đầu nói

- Đường Môn...

Phi Tiểu Nhã lẩm bẩm nói, tên tiểu tặc này đến tột cùng có thể kích phát được bao nhiêu tiềm lực, cần thời gian bao lâu mới có thể chính thức trở thành Thiên giai cao thủ, chỉ khi nào đạt đến Thiên giai, người mới có tư cách cùng bản bảo chủ ngang hàng nhau mà nói chuyện. Độc nhân quái nhân lẩm la lẩm lét, nhìn Phi Tiểu Nhã, khẽ nói:

- Bảo chủ đại nhân, thuộc hạ có lời này không biết là có nên nói ra hay không, tên tiểu tử Đường Môn này tuy rằng rất tuấn tú, nhưng cũng chỉ là thiếu niên mười mấy tuổi a. Bảo chủ đại nhân nếu mà cùng hẩn đứng một chỗ... thoạt nhìn giống như là tỷ đệ. Hơn nữa hẩn chẳng qua chỉ là một tên Huyền giai nho nhỏ, là một tên đệ tử của Ô Long Bảo, cùng ngài quả thực là.. là

- Người có ý tứ gì?

Phi Tiểu Nhã sắc mặt bất thiện quay đầu nhìn hẩn một cái.

- Khục khục.... là thuộc hạ nhiều lời.

Độc nhân quái nhân ngượng ngừng nói.

- Sự tình của nhân gia, cần người quản hả!

Phi Tiểu Nhã chu miệng nói

- Đúng vậy, đúng vậy nếu có một người nam tử nào có thể thực sự khiến ngài biến thành một nữ tử, thuộc hạ cũng vì ngài mà cao hứng.

- Có phải vừa nãy chưa ăn đủ đòn phải không, người lại ngứa da, ngứa thịt rồi hả?

Phi Tiểu Nhã sắc mặt đỏ bừng, gất:

- Không còn chuyện gì thì rút ngay, còn nán lại đây làm ô uế phòng ta hả?

- Vâng, vâng! Thuộc hạ xin cáo lui!

Độc nhân quái nhân cung kính chấp tay hành lễ, chậm rãi bước ra ngoài, thời điểm đi tới cửa phòng chợt quay đầu lại hỏi:

- Bảo chủ, Không Dư Hận thủy chung là người của Tạ Tuyết Thần, người muốn thuộc hạ tìm một cơ hội làm cho hắn biến mất không?

- Người không cần đa sự.

Phi Tiểu Nhã nghiêm mặt nói:

- Hiện tại không thể giết Không Dư Hận, nếu không sẽ đánh rần động cỏ! Hắn chẳng qua chỉ là một con tốt thí, giết hay không cũng đều không quan trọng.. quan trọng là... tên cầm thú Tạ Tuyết Thần!

- Vâng, thuộc hạ đã hiểu.

Lúc độc nhân quái nhân đi ra khỏi phòng, hắn bị một vị thị nữ của bảo chủ đại nhân trừng mắt, nói:

- Ai bảo người khiến cho bảo chủ tức giận, bị đánh cũng đáng đời!

Độc nhân quái nhân lắc đầu, cũng không có thời gian dỗi co với nàng. Đi tới đại môn tiểu viện lại phát hiện ra có một đạo nhân ảnh chặn đường mình, nhìn kỹ lại, hóa ra là Đái chấp sự. Quả thực, Đái chấp sự người này chẳng những trong mắt Đường Phong là một kẻ thần bí, cho dù là toàn bộ Ô Long Bảo cũng chính là một tồn tại thần bí, ngoại trừ bảo chủ đại nhân cùng một số người ra, cơ bản không ai biết được thân phận thực sự của hắn là gì, ngay cả độc nhân quái nhân cũng vậy. Lúc bình thường, mọi người đều gọi hắn là Đái chấp sự, nhưng chưa từng thấy hắn chính thức quản thúc qua bất cứ chuyện gì của bảo nội, chỉ là quyền lực hắn vô cùng lớn, có thể nói ngoại trừ bảo chủ Ô Long Bảo Phi Tiểu Nhã ra, không ai có quyền lớn hơn hắn cả.

Độc nhân quái nhân cũng từng suy đoán hắn có thể là người thân của bảo chủ đại nhân, nhưng nhìn quan hệ của hai người lại không giống lắm, thực sự là khiến cho người ta nghi hoặc. Hơn nữa người này âm lãnh khiến cho người khác cảm thấy vô cùng sợ hãi, ngay cả độc nhân quái nhân cũng không dám trêu chọc hắn. Người này đã sống ở trong Ô Long Bảo rất lâu rồi, nhưng hành tung có chút phiêu hốt bất định, thường thường mấy tháng thậm chí một năm cũng không gặp qua hắn, cứ cách một khoảng thời gian ngắn hắn mới xuất hiện bên trong Ô Long Bảo, ở lại nơi này không quá nửa tháng sau đó lại biến mất.

Nhưng lần này lại có chút kỳ quái, Đái chấp sự đã trở về từ mấy tháng trước, nhưng cho tới tận bây giờ vẫn chưa từng rời đi. Người này cho dù hơi quái lạ, nhưng độc nhân quái nhân lại có thể chắc chắn, hắn đối với bảo chủ đại nhân tuyệt không hai lòng. Nếu không bảo chủ đại nhân cũng không để mặc hắn có quyền lực lớn như vậy, hơn nữa toàn bộ Ô Long Bảo hắn lúc nào cũng đều có thể tự do ra vào.

Nhìn thấy Đái chấp sự mặt đầy tươi cười, độc nhân quái nhân khóe miệng co quắp có chút co quắp, ngược ngùng nói:

- Chấp sự có chuyện gì vậy?

- Nghe được thanh âm gì đó, nên tò mò qua đây nhìn xem.

Đái chấp sự nhàn nhạt nói, vừa nói vừa không ngừng chăm chú nhìn vào trên người độc nhân quái nhân.

- Như thế nào? Người khiến nàng tức giận?

Độc nhân quái nhân cười khở một tiếng:

- Ân, bị ngược đãi một trận!

- Tiểu nha đầu lại có thể cam lòng ra tay!

Đái chấp sự khẽ cười một tiếng:

- Không niệm tình người là nguyên lão Ô Long Bảo sao?

- Ta đoán chừng là giận thật.

Độc nhân quái nhân trầm nghĩ, bản thân mình cũng là tự chuốc lấy vạ, ngày hôm qua khi nàng dặn dò mình rõ ràng đã lộ ra một ít thần thái nhi nữ, bản thân mình cũng đã phỏng đoán rồi, nhưng lại không có tin tưởng phán đoán của bản thân, cho nên hôm nay chẳng những không có chiếu cố cho Đường Môn, ngược lại còn ngược đãi hắn không ít.

- Vì nguyên nhân gì? Vì nam nhân sao?

Đái chấp sự nhìn thẳng độc nhân quái nhân nói:

Nếu người khác mà hỏi chuyện này, độc nhân quái nhân cho dù như thế nào cũng sẽ không hé răng nói nửa lời, nhưng Đái chấp sự không phải là người bình thường, ngẫm nghĩ một lát, độc nhân quái nhân vẫn đem sự tình ngày hôm qua bảo chủ đại nhân dặn dò, cùng với đái ngộ ngày hôm nay của bản thân, ủy khuất nói:

- Chấp sự người nói xem, tiểu nha đầu này có phải là hơi quá đáng hay không, ta có nói nữ nhi lớn rồi tâm tư để hết ở bên ngoài, nàng còn sống chết không thừa nhận. Tên tiểu tử Đường Môn kia thực sự tốt như vậy sao?

Đái chấp sự hai mắt tỏa sáng nói:

- Ah? Xem ra sự tình quả thực là như thế

Độc nhân quái nhân ngạc nhiên nói:

- Ngài không ngờ đã sớm biết rõ bảo chủ đại nhân đối với tên tiểu tử Đường Môn kia có.....

- Ân, vài ngày trước vừa mới phát hiện ra một vài điểm, chỉ là không dám khẳng định, bây giờ nghe người nói vậy, sự tình đã trở nên rõ ràng rồi.

Độc nhân quái nhân buồn rầu:

- Đái chấp sự ngài đã sớm nhìn ra manh mối, vì sao không khuyên giải nàng?

Đái chấp sự cười nói:

- Tính cảm, thứ này cũng không phải là cảnh giới cao hay thấp có thể can thiệp vào được. Bảo chủ đại nhân từ nhỏ đến lớn, một mực trưởng thành ở bên trong Ô Long Bảo, nam nhân tiếp xúc qua cũng chỉ có hai tên thô tục cùng quái dị là người và ta, những năm này nàng một mực cố gắng tu luyện, chưa từng biết đến tình cảm nam nữ, nếu như lúc này xuất hiện một nam tử có thể khiến nàng rung động, như vậy tâm tính nữ nhi sớm đã bị đè ép trong vô số năm qua sẽ như cơn sóng thần tràn ra bên ngoài, một khi đã đến thì không thể vãn hồi, mặc dù nàng là Thiên giai cao thủ cũng không cách nào thao túng tâm tình của mình, tâm ma sẽ sinh ra!

- Tâm ma?

Độc nhân quái nhân sắc mặt trầm xuống.

- Sao có thể như vậy được?

Tâm ma chính là một chướng ngại vô cùng khủng bố trên con đường tu luyện mà mỗi người phải đi qua, nếu không trừ khử được.. thực lực sau này sẽ không có cách nào tiến bộ. Lúc này cũng không phải là thời điểm để bảo chủ đại nhân lo đến chuyện nữ nhi tình trường, bởi vì trách nhiệm nàng phải gánh vác cũng không hề nhẹ.

- Chấp sự đã biết rõ như vậy, chẳng lẽ không có cách nào giúp nàng?

Độc nhân quái nhân truy vấn:

- Chuyện này người ngoài không thể can thiệp vào.

Đái chấp sự lắc đầu nói:

- Muốn trừ khử cái tâm ma này chỉ có hai biện pháp, một là giết chết tên tiểu tử Đường Môn kia, hai là để cho hắn ở cùng nàng một chỗ.

- Giết Đường Môn.

Độc nhân quái nhân suy ngẫm tính khả thi của chuyện này, nếu như lúc này mà giết Đường Môn, đoán chừng mạng của mình cũng không giữ được, nha đầu kia mà nổi giận, ngay cả Ô Long Bảo cũng có thể lật tung lên, chẳng lẽ bỏ mặc nàng si mê một tên thiếu niên Huyền giai như vậy?

- Hiện tại xem ra, nha đầu này quả nhiên vẫn chưa thể gánh vác trọng trách!

hơn nữa ta có thể cam đoan với các người, tổng số người chết sẽ vượt quá thời gian hai tháng này! Đây không phải là ta nói dối, cũng không phải là ta đang hù dọa các người. Căn cứ vào nhiều năm kinh nghiệm ta mới rút ra được cái kết luận này, muốn hảo tâm đề tỉnh các người một câu, nếu như không muốn chết, thì thừa dịp ngày mai đem bản thân khôi phục đến trạng thái đỉnh phong đi.

Trong khoảng hai tháng vừa qua, đã có ba mươi người chết, nói cách khác, ngày mai ít nhất cũng phải chết thêm ba mươi người nữa. Nghe được tin này, không ít người biến sắc, lập tức trở nên nghiêm túc.

- Không còn gì nữa, hiện tại các người muốn làm gì thì làm đi!

Sở Văn Hiến khoát tay áo nói.

Mọi người lập tức tản ra, có mấy người đuổi theo bóng dáng của Sở Văn Hiến, hẳn là muốn dò hỏi qua nội dung thí luyện Hậu Thiên, nhưng độc nhãn quái nhân cũng không phải dễ dàng dò xét như vậy, bọn hắn cuối cùng cũng không có thu hoạch được gì.

Thí luyện dạng gì mà có thể khiến rất nhiều người chết? Đường Phong cũng không khỏi tò mò, cúi đầu suy tư thật lâu, sao đó hắn chợt thần nhiên cười, thầm nghĩ bất kể là thí luyện dạng gì, bản thân mình muốn vượt qua có lẽ không có vấn đề gì. Quay đầu nhìn lại chỉ thấy Cửu Thiên Biến đang khoát vai đi cùng Thiết Đồ. Thu Tuyết Âm cùng Hà Hương Ngưng cũng đã dắt tay nhau đi rồi, chỉ còn lại một mình hắn. Đang chuẩn bị triển khai bộ pháp, hắn chợt cảm thấy một đôi mắt đang chăm chú nhìn mình, sau khi nghĩ hoặc Đường Phong lập tức quay đầu nhìn lại, hắn không khỏi cười mỉa mai một tiếng.

Lại là ả tiểu nha hoàn đầu ba ba thống hận mình, nàng giờ phút này đang lấp ló bên cạnh một tòa kiến trúc, mắt liếc ngang liếc dọc khắp tứ phía, không khác gì một tên trộm, khi hắn hướng nàng nhìn lại, chợt thấy nàng thần sắc hoảng loạn, bối rối, vội vàng rút đầu vào. Mặc dù chỉ thấy thoáng qua, nhưng Đường Phong vẫn có thể lập tức nhận ra nàng.

Hai tháng bị tra tấn này, có thể nói toàn bộ là do nàng “ban tặng”, cho dù lúc trước mình có làm gì không phải, nhưng là nàng giày vò bản thân mình hai tháng này, cũng nên bớt giận rồi a? Hiện tại hai người không còn thiếu nợ gì của nhau nàng lại chạy đến tới nơi này làm gì? Vừa nãy rõ ràng là đang rình coi mình, chẳng lẽ lại muốn tính toán làm hại bản thân mình sao?

Nghĩ vậy, Đường Phong lông mày nhảy dựng lên, ra vẻ mỗi mết, chậm chậm đi về hướng phòng mình. Khi đến bên cạnh một tòa kiến trúc, bất chợt tăng tốc, vòng qua đúng một vòng, trực tiếp lên về phía sau lưng nàng. Phi Tiểu Nhã tốt xấu gì cũng là một Thiên giai cao thủ, một chút thủ đoạn ấy của Đường Phong sao có thể qua được mắt nàng, vốn nàng cũng muốn vội vàng né tránh, đột nhiên có chút không nỡ.

Suốt hai tháng nay, nàng ngoại trừ chỉ dám đứng từ xa nhìn hắn một lúc ra, cũng không nói chuyện với hắn một câu nào.

Cho nên khi Đường Phong lên đến sau lưng nàng, Phi Tiểu Nhã chẳng những không né tránh đi, mà ngược lại đứng nguyên tại chỗ không nhúc nhích.

- Người tới đây làm gì?

Đường Phong đột nhiên mở miệng hỏi.

Phi Tiểu Nhã chậm rãi xoay người, vốn đang định ôn nhu trò chuyện cùng hắn, chỉ là lời đến miệng không biết tại sao lại thay đổi khẩu vị, ngữ khí trở nên trào phúng nói:

- Chẳng làm gì cả, người quản được ta sao?

- Ta đương nhiên là không có tư cách xen vào.

Đường Phong chăm chú nhìn nàng, sợ nàng đột nhiên trở mặt, lập tức đánh đập hắn.

- Nhưng là ta sợ người lại có cái âm mưu gì muốn nhắm vào ta.

- Người ta làm gì có âm mưu gì? Tiểu tặc người đừng ngậm máu phun người!

Phi Tiểu Nhã quát một tiếng, cảm thấy vô cùng oan uổng, bản thân mình đến chỗ này cũng chỉ muốn nhìn hắn mà thôi, trong nội tâm làm gì có cái âm mưu gì?

- Không có sao?

Đường Phong cười lạnh một tiếng:

- Bắt ta buổi sáng chạy sáu trăm dặm, ban ngày thì sai Địa giai cao thủ đến ngược đãi ta, cái này còn không phải là chủ ý của ngươi? Đủ loại tra tấn ta phải chịu đựng trong suốt hai tháng này còn không phải là do ngươi ban tặng hay sao?

- Tiểu tặc ngươi đừng có hiểu lầm ý tốt của ta, ta làm như vậy cũng chỉ là muốn tốt cho ngươi thôi.

Phi Tiểu Nhã mặt đầy nộ khí.

- Ngươi quả thực là cái gì cũng dám nói!

Đường Phong dở khóc dở cười:

- Đường Môn ta muốn trở nên mạnh mẽ, cũng không cần người khác gây áp lực!

Phi Tiểu Nhã mắt trắng dã nói:

- Chẳng muốn cùng ngươi nói nhảm.

- Cũng được! Ngươi nếu còn hận ta chuyện lúc trước thì cứ quang minh chính đại đối phó ta, đừng có dùng loại âm mưu quỷ kế này, làm như vậy chỉ khiến cho người bên ngoài cảm thấy ngươi là loại người ti tiện, ngay cả một chút áy náy trong lòng ta đối với ngươi cũng bị sự chán ghét thay thế.

Phi Tiểu Nhã sắc mặt tái nhợt, còn chưa một ai dám nặng lời với nàng như vậy... Hơn nữa lời này lại từ miệng người nam tử kia, mặt âm trầm nói:

- Ngươi không sợ ta trong lúc tức giận, giết chết ngươi sao?

- Sợ! Ta đương nhiên là sợ! Nhưng ta chán ghét bị một kẻ tiểu nhân tính kế.

Phi Tiểu Nhã hít sâu một hơi, oán hận nhìn Đường Phong, sau đó xoay người lại, lập tức bước đi, vừa đi vừa nói:

- Yên tâm, ngày sau nếu ta còn giày vò ngươi, sẽ trực tiếp đến trước mặt ngươi. Mặt khác, ngươi cũng đừng có chết ở bên trong Hậu Thiên, nếu ngươi chết rồi ta sẽ rất thương tâm đấy, bởi vì sẽ thiếu đi một kẻ để cho ta giày vò, nhân sinh lại ít đi một niềm lạc thú!

Tức chế ta rồi! Quả thực là tức chết ta rồi! Phi Tiểu Nhã cảm thấy thật uổng tấm lòng mình không được trân trọng càng nghĩ càng thêm ảo não. Hơn nữa, bản thân mình vốn cũng không muốn dùng loại ngữ khí này nói chuyện cùng hắn, chỉ là tên tiểu tặc này quả thực vô cùng đáng giận, không nên chọc giận bản thân mình. Hiện tại thì hay rồi, hình tượng của mình trong lòng hắn quả thực chính là một kẻ tiểu nhân độc ác so với rắn độc còn muốn độc hơn.

A! Chẳng nhẽ sau này mỗi khi cùng hắn đối mặt, cũng chỉ có thể dùng phương thức này để đối thoại? Chẳng lẽ hắn không biết tôn trọng mình một chút thôi sao? Bản thân mình tốt xấu gì cũng là một vị nữ tử a.

303. Chương 295: Thủy Triều Lên Xuống. (hạ)

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 295: Thủy triều lên xuống. (Hạ)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Nhìn thoáng qua bóng lưng của Phi Tiểu Nhã, Đường Phong vỗ đầu một cái, ảo não thở dài một tiếng, rõ ràng quên hỏi tên nàng là gì rồi. Nhắc tới lại thấy buồn cười, nữ nhân này miễn cưỡng cũng được coi là một nửa cứu nhân của hắn, không ngờ cho đến tận bây giờ hắn vẫn chưa biết được tên họ của nàng. Sau này sẽ

quang minh chính đại đi đến ngược đãi mình sao? Đường Phong khẽ cười một tiếng, trong nội tâm, chiến ý dâng trào. Nàng càng ngược đãi, chính mình lại càng có thêm động lực. Có một câu nàng cũng không có nói sai, nàng làm như vậy, quả thực là có lợi đối với bản thân mình, chỉ là không biết xuất phát điểm của nàng có phải là muốn tốt cho mình hay không? Bất quá nữ nhân vừa bá đạo vừa nhỏ mọn như vậy, tự nhiên sẽ không thể muốn tốt cho mình được.

Chỉnh đốn lại tâm tình, Đường Phong lại đi tới phòng của mình. Suốt một đêm ngồi tu luyện, hắn cố gắng đem bản thân khôi phục đến trạng thái đỉnh phong. Dù sao, dựa theo ngũ khí của Sở Văn Hiến mà suy đoán, Hậu Thiên thí luyện cũng không phải là chuyện đùa, Đường Phong cũng cần phải cẩn thận xử trí. Ngày hôm sau trời còn chưa sáng, Đường Phong đã tỉnh, bên ngoài phòng truyền đến vô số tiếng bước chân, có một số người đang tu luyện công phu quyền cước công phu quyền cước. Xem ra, tất cả mọi người đều đã thích ứng với thời gian nghỉ ngơi cùng tập luyện trong suốt thời gian hai tháng bị giày vò kia. Cho dù đến hôm nay có thể ngủ ngon giấc, nhưng không một ai lãng phí thời gian ở trên giường, ngược lại tất cả sớm đã bò dậy. Ngày hôm nay không có việc gì, Đường Phong cũng không có cùng những người kia đồng dạng đi rèn luyện quyền cước, mà là xin phép Sở Văn Hiến đi ra ngoài.

Một cái thân ảnh chậm rãi đi trên bờ biển, sau đó tìm một khối đá ngầm ngồi xuống bất động. Chuyện gì cũng không làm, chuyện gì cũng không muốn, chỉ yên lặng xem thủy triều lên xuống, nhìn những đám mây bay trên bầu trời. Mỗi lần tới biển, tâm tình của hắn đều trở nên vô cùng trống vắng. Giờ phút này cũng vậy, cả người phảng phất biến thành một cái hồ nước trầm tĩnh, cho dù trước mặt hắn là những cơn sóng biển hung mãnh, gió biển gào thét bên tai, nhưng bản thân hắn vẫn bất động ngồi đó, toàn bộ cảm giác đối với ngoại giới vô hình được phóng đại lên.

Đạo tu luyện cần phải kết hợp cương nhu, hai tháng huấn luyện với cường độ cao như vậy là đã đủ rồi, vô luận thân thể hay là tinh thần, đều cần phải thư giãn một thời gian. Sóng biển đánh lên bờ đá, nước biển bắn tung tóe làm ướt quần áo của Đường Phong, chỉ là mặc dù Đường Phong không vận công, quần áo ướt cũng sẽ lập tức được sấy khô, chỉ trong phút chốc nửa biển liền bốc hơi thành khí, sau đó liền tiêu tán.

Một thân cương khí, phảng phất như cùng linh khí ngoại giới hô ứng lẫn nhau, ở trong đan điền cùng với trong kinh mạch rung động không thôi. Nói cho cùng, cương khí trong cơ thể người tu luyện đều là linh khí từ bên ngoài thu nạp vào bên trong cơ thể mà chuyển hóa thành, hoặc là lắng đọng trong đan điền, hoặc là tiến vào bên trong kinh mạch, để cho bản thân sử dụng.

Chẳng lẽ mỗi người đều phải thu nạp linh khí ở ngoại giới trước, sau đó mới có thể sử dụng? Có thể trực tiếp sử dụng linh khí mà không cần thu nạp được hay không?

Trong phút chốc, một cái ý niệm cổ quái hiện ra bên trong đầu của Đường Phong.

Một người cho dù cường đại đến mức nào, thân thể cũng có cực hạn, cho là là Thiên giai cao thủ đỉnh phong, năng lượng dung nạp bên trong thân thể cũng không cách nào cùng thiên nhiên đánh đồng. Tự nhiên cũng có thể ví như là một cỗ thân thể vô hình, vô cùng khổng lồ khiến cho nhân loại không có cách nào không chế, mà bên trong ỗ thân thể này chứa vô cùng cương khí, nếu một người có thể điều động đám cương khí này để cho mình sử dụng, vậy thì người đó có thể cường đại đạt đến trình độ nào.

Nghĩ tới đây, Đường Phong bỗng cảm thấy linh khí xung quanh bản thân phảng phất dường như động dậy. Loại cảm giác này rất hư vô, rất mơ hồ, sau khi cẩn thận quan sát thêm một lần nữa, Đường Phong chợt phát hiện linh khí xung quanh bản thân dường như là có thể phân biệt rõ ràng hơn. Nếu như nói linh khí có thuộc tính bất đồng thì có màu sắc bất đồng, như vậy từ khi đi vào cái thế giới này Đường Phong không nhìn được bất cứ thứ gì, chỉ cảm giác được thế giới này là một mảng hỗn độn.

Mà lần đầu tiên đi tới bờ biển, Đường Phong lại có thể cảm giác trọng được trong thế giới hỗn độn này xuất hiện nhan sắc bất đồng rồi, đây là việc mà mỗi vị Thiên giai đều có thể làm được. Hiện tại, những màu sắc này lại càng thêm rõ ràng, linh khí bên trong thế giới cũng bắt đầu có đủ loại màu sắc, tươi sáng rực rỡ, giống như hàng vạn đóa hoa kiêu đồng thời nở ra, khiến người cảm động, khiến người lưu luyến, khiến người vui mừng.

Đường Phong không biết một phen suy nghĩ lung tung này của mình, đã vượt qua toàn bộ Thiên giai cao thủ, mặc dù đại bộ phận Thiên giai cao thủ cũng không thể phân biệt linh khí một cách xuất sắc như vậy.

Đáng tiếc là cương tâm của bản thân là một cái Tiểu Khô Lâu, không có cách nào sử dụng bất kỳ chủng linh khí có thuộc tính nào, cho dù cảm thụ được cũng có tác dụng không lớn, cũng chỉ khiến tốc độ hấp thụ linh khí của mình nhanh hơn một ít. Việc này khiến cho Đường Phong không khỏi thở dài, trong nội tâm càng thêm kỳ vọng tìm kiếm được Ngũ Liễu Căn, để Linh Khiếp Nhan luyện chế giúp mình Linh Lung Biến Cương Đan.

Chỉ cần trong tay có Linh Lung Biến Cương Đan, bản thân mình có thể diễn sinh ra một cái cương tâm khác có thuộc tính, có thể điều động những tia linh khí mà mình quan sát được.

Chỉ là từ lần trước ra biển thu thập được Túy Ngư Thảo, từ đó về sau, chuyện tìm kiếm Ngũ Liễu Căn đã bị chậm trễ rất nhiều thời gian. Loại sự tình này không thể quang minh chính đại hỏi thăm người khác, ngược lại mình có thể lấy được tin tức từ trên người của vị Bàng Dực Vương kia, dù sao hắn cũng biết mình tìm kiếm những loại dược liệu này, hắn chỉ là không biết mình tìm kiếm làm gì thôi.

Lặng lặng ngồi một mình bên bờ biển suốt cả một ngày, thăm dò thế giới đủ loại màu sắc kia, quen thuộc cảm giác mỗi chủng linh khí mang lại, thử cùng chúng câu thông, đối xử với chúng như những đứa trẻ con, chơi đùa cùng chúng. Đợi cho đến khi màn đêm buông xuống, Đường Phong mới chậm rãi đứng dậy, đem tâm thần thu liễm lại, bỗng nhiên bản thân lại có một cái thu hoạch ngoài dự liệu

Lần trước Đường Phong cũng có một ít phát hiện, đấy chính là mình không cần vận công, linh khí vẫn không ngừng tiến vào bên trong thân thể, chỉ là lúc đó số lượng linh khí tự động dung nhập vào bên trong thân thể mình thực sự quá thừa thớt, đối với bản thân mình cũng không có tác dụng lớn gì, cho nên Đường Phong cũng không có để ý, hơn nữa trạng thái này chỉ kéo dài một ngày liền biến mất.

Nhưng trạng thái bây giờ lại hoàn toàn khác biệt. Không cần vận công, không cần tận lực hấp thụ linh khí, nhưng linh khí bốn phía lại tự động dung nhập vào bên trong thân thể, so với lần trước cường độ lớn hơn rất nhiều, tuy rằng so với việc tự thân tu luyện thì còn kém xa, nhưng nếu mỗi ngày đều có thể bảo trì trạng thái này, tích tiểu thành đại, lợi ích mang lại quả thực cũng không nhỏ chút nào. Chỉ e thân thể mình lại xuất hiện dị chứng gì, Đường Phong vội vàng đem cái phát hiện này nói cho Linh Khiếp Nhan.

304. Chương 296: Thiên Nhân Hợp Nhất!

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 296: Thiên Nhân Hợp Nhất!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Tiểu nha đầu sau khi nghe xong cũng cảm thấy vô cùng ngạc nhiên, vỗ tay tán dương nói:

- Phong ca ca huynh thật lợi hại a, rõ ràng chỉ có tu vi Huyền giai, không ngờ lại có thể đạt đến trình độ này!

- Cái này quả thực là chuyện tốt sao?

- Đương nhiên là chuyện tốt rồi!

Linh Khiếp Nhan giải thích nói:

- Chỉ khi thực lực đạt đến Thiên giai, mới có thể phân biệt chủng loại cùng thuộc tính của linh khí, nếu có một cương tâm phù hợp, có thể huy động linh khí, đem chiêu thức cùng với lực lượng của tâm lực đẩy lên mức cực hạn. Nhưng chỉ có Thiên giai cao thủ mới có thể đạt đến loại trình độ này. Nếu Thiên giai cao thủ có ngộ tính tốt một chút, có thể thông qua cương khí trong cơ thể cộng minh cùng linh khí ngoại giới, không cần vận công cũng có thể thu nạp linh khí. Nếu lực cộng minh lớn một chút, trạng thái này sẽ được bảo trì liên tục, bởi vì lý do này, một vị Thiên giai cao thủ trong lúc chiến đấu vẫn có thể bổ sung lực lượng tiêu hao của bản thân, thậm chí trong khi chiến đấu ngay cả công pháp cũng sẽ tự động vận chuyển, cương khí trong cơ thể tuần hoàn không thôi, vĩnh viễn không ngừng nghỉ, trừ phi là bản thân chết đi.

Đường Phong cả kinh nói:

- Nếu một người có thể bất luận thời gian nào đều có kể vận chuyển công pháp của bản thân, cái này chẳng phải tương đương với việc bản thân hẳn luôn bảo trì trong trạng thái tu luyện, không cần tự mình thúc dục sao?

- Đúng

Linh Khiếp Nhan nói:

- Loại trạng thái này gọi là Thiên Nhân Hợp Nhất!

- Thiên Nhân Hợp Nhất!

Đường Phong thì trào một tiếng

- Ta.. Cái này...Cái này?

- Phong ca ca huynh vẫn còn kém lắm. Cho dù Tiểu Thúc cùng Đoạn Thúc cũng không đạt tới cảnh giới này, bọn họ chẳng qua cũng chỉ có thể bảo trì trạng thái để cho linh khí ngoại giới không ngừng dung nhập vào bên trong bản thân, nhưng không có cách nào để cho công pháp tự động vận chuyển. Muốn tu luyện, bọn họ cũng chỉ có thể tự mình dẫn tọa tu luyện mà thôi. Phong ca ca, huynh biết vì sao... Khục Khục...

Linh Khiếp Nhan nói được nửa câu chợt dừng lại, phảng phất dường như không muốn Đường Phong biết được, ngữ khí thay đổi nói:

- Huynh biết vì sao mười năm qua hai người bọn họ chưa từng giết người không?

- Không phải là muốn hóa giải một thân sát khí cùng lệ khí sao?

- Đây chỉ là quá trình, không phải là mục đích.

Linh Khiếp Nhan giải thích nói:

- Mục đích thực sự của bọn họ chính là tiến vào cảnh giới Thiên Nhân Hợp Nhất. Chỉ có hóa giải một thân sát khí cùng lệ khí, mới có thể chính thức đạt đến Thiên Nhân Hợp Nhất. Đến lúc đó, thực lực của bọn họ còn mạnh hơn nhiều.

Đường Phong vẻ mặt sợ hãi, Tiểu Thúc cùng Đoạn Thúc đã xem như là đứng tại đỉnh phong Thiên giai rồi, trong thiên hạ nếu như là đơn đả độc đấu, cơ hồ không ai là đối thủ của bọn họ, nếu như thực lực của bọn họ còn trở nên mạnh mẽ hơn, như vậy thì khủng bố tới trình độ nào?

- Phong ca ca, huynh cũng đừng nản lòng, chưa từng có một ai có thể ở cảnh giới Huyền giai đạt đến trình độ như của huynh, huynh cũng đã được coi là “tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả”. Trạng thái bây giờ của huynh xem như miễn cưỡng chạm được đến cánh cửa Thiên Nhân Hợp Nhất.

- Nha đầu người đang nịnh bợ ta hả?

Đường Phong khẽ cười một tiếng:

- Không cần lo lắng, trong nội tâm Đường Phong ta năng lực thừa nhận cũng không có yếu đuối như vậy, cũng không có mơ tưởng hảo huyền, thực lực là phải từng bước tiến lên, cảnh giới cũng phải chậm rãi tu luyện.

- Người ta chỉ lo lắng mà!

Linh Khiếp Nhan làm nũng nói:

- Phong ca ca, huynh có phát giác ra không, số linh khí tự động dung nhập vào thân thể huynh cũng không phải là toàn bộ đều lắng đọng bên trong đan điền cùng kinh mạch. Nói cách khác, cho dù có thêm linh khí dung nhập vào hơn nữa, cũng chỉ có một phần rất nhỏ được huynh sử dụng, còn lại tuyệt đại bộ phận theo hơi thở của huynh lưu chuyển ra ngoài.

- Ủ.

Đường Phong nhẹ gật đầu, hẳn quả thực có thể cảm thụ được việc này.

- Cho nên nói, Thiên Nhân Hợp Nhất mới chỉ là mục tiêu mà thôi, phải cần có công pháp bản thân tự động vận chuyển, đem linh khí lắng đọng thu vào bên trong đan điền cùng với kinh mạch, đây mới chính thức thuộc sở hữu của huynh, để huynh sử dụng!

Nếu bước vào cảnh giới này, mặc kệ là người đang làm gì, công pháp đều có thể tự động lưu chuyển cũng tương đương với việc người vĩnh viễn đã tọa tu luyện rồi, như vậy thực lực cùng sức chiến đấu sẽ được tăng cường mỗi giây mỗi phút. Có thể nói, cảm thụ được các chủng linh khí bất đồng là một cảnh giới, Đường Phong hiện tại đã đạt đến cảnh giới này, để cho cương khí bên trong cơ thể cùng linh khí ngoại giới sinh ra công minh, khiến cho linh khí tự động dung nhập vào bên trong bản thân. Mà cao đoạn cảnh giới, ngay cả hai người Tiểu Thúc cùng Đoạn Thúc cũng không làm được. Cao đoạn cảnh giới chính là Thiên Nhân Hợp Nhất, công pháp trong cơ thể tự động vận chuyển, đem linh khí chảy vào bên trong cơ thể chuyển hóa thành lực của bản thân. Thiên Nhân Hợp Nhất sao? Bản thân mình cần thời gian không bao lâu đã có thể đạt tới cảnh giới không thể tưởng tượng này? Ngay cả hai đại sát thần cũng không theo kịp a.

- Về phần trạng thái bây giờ của huynh, có lẽ là do cương khí trong cơ thể đã có một tia công minh.

Linh Khiếp Nhan tiếp tục giải thích nói:

- Bất quá trạng thái này có lẽ duy trì không được vài ngày sau đó sẽ biến mất. Đến lúc đó nếu huynh muốn thu nhận linh khí từ ngoại giới mà nói vẫn phải luyện công tu luyện.

Từng có một lần kinh nghiệm như vậy, mặc dù Linh Khiếp Nhan không nói, Đường Phong cũng có thể đoán được. Lần trước duy trì không đến hai ngày, lần này không biết có thể duy trì được mấy ngày?

Coi như cũng có chút an ủi chính là mình đã chạm đến cánh cửa Thiên Nhân Hợp Nhất.

Một đường quanh co khúc khuỷu quay trở lại Ô Long Bảo, Đường Phong cảm nhận trạng thái thân thể hiện tại, từ trong tới ngoài đều cảm thấy không thể tốt hơn, hoàn toàn có thể nói là đã khôi phục đến trạng thái đỉnh phong. Ban đêm hẳn cũng không có tọa tu luyện mà là ngủ một giấc ngon lành. Đường Phong cảm thấy đã rất lâu rồi hẳn còn chưa có ngủ một giấc ngon như vậy. Từ khi biết được cô cô bên trong Cự Kiếm Môn gặp chuyện không may, bản thân mình phải rời khỏi Thiên Tú, cuộc sống quả thực là vô cùng phiêu hốt bất định, cho đến khi đi vào Ô Long Bảo cũng gặp qua không ít trắc trở, căn bản là chưa từng có một đêm nào có thể buông thả mà nghỉ ngơi.

Sáng sớm ngày thứ hai, trời còn chưa sáng, Đường Phong đã thức dậy, sau khi vệ sinh cá nhân một phen, liền đi ra ngoài tập luyện một chút co giãn gân cốt. Sau khi ăn điểm tâm xong, Sở Văn Hiên lại triệu tập tất cả mọi người lại.

Hôm nay chính là ngày kiểm tra thành quả huấn luyện của giai đoạn thứ nhất rồi. Hôm trước Sở Văn Hiên đã từng nói qua, đây là một đợt thí luyện rất nguy hiểm, nhưng nội dung cụ thể lại không đề cập đến. Thiết Đồ cùng Cừu Thiên Biến hai người cũng đã đi đến bên cạnh Đường Phong. Hơn một trăm người, trong đó có một số người không quá tự tin, vẻ mặt có một chút sợ hãi, sợ bản thân mình trong khi thí luyện gặp phải tào ngộ gì ngoài ý muốn, thậm chí còn vài người ánh mắt thâm quầng, hiển nhiên là đêm qua không ngủ được. Nhưng năm người nhóm Đường Phong vẻ mặt đều vẫn đậm phong khinh.

305. Chương 297: Đặc Biệt Chiêu Cốc. (thượng)

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 297: Đặc biệt chiêu cốc. (Thượng)

Nhóm dịch: Dungenhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Có thể nói, đại đa số mọi người ở đây đều tự tin, tin tưởng mình có thể thống qua thí luyện này. Dù sao cũng đã cực khổ hai tháng, mọi người đều đã mạnh thêm không ít. Từ khi mấy người Đường Phong tập trung đông đủ, Thu Tuyệt Âm vẫn không ngừng chăm chú nhìn Đường Phong, đôi mắt không khác gì bị

nam châm hấp dẫn, gắn chặt trên người Đường Phong. Đường Phong tự nhiên là phát giác ra, nhưng không có ý tứ dò hỏi, chỉ nhàn nhạt cười với nàng, vốn tưởng rằng nàng sẽ thu hồi ánh mắt, ai ngờ nàng lại càng chòng chọc dán mắt vào mình, trên mặt cũng tràn đầy nghi hoặc.

- Người nhìn cái gì đấy? Đường huynh trên mặt nở hoa sao?

Cừu Thiên Biến tò mò hỏi.

Thu Tuyệt Âm khẽ nhú đôi mi thanh tú, kỳ quái nói:

- Ta sao lại có cảm giác Đường Môn hôm nay so với mọi ngày có chút không giống?

- Cái gì mà không giống lúc trước?

Cừu Thiên Biến cũng lập tức nhìn Đường Phong vài lần, đánh giá từ trên xuống dưới một hồi, vốn hắn cũng không cảm thấy, chỉ là nghe Thu Tuyệt Âm nói vậy, hắn cũng có chút cảm giác là lạ.

- Đại khái là ta tối qua ngủ rất ngon a.

Đường Phong nhàn nhạt đáp.

Bọn họ cảm thấy mình không giống là bởi vì trong lúc này linh khí ngoại giới đang không ngừng chảy vào bên trong cơ thể mình, chỉ là bọn họ chưa có đạt tới cảnh giới kia, không có cách nào nhìn thấy ảo diệu bên trong, chỉ là cảm giác có chút lạ mà thôi. Đường Phong cũng sẽ không giải thích.

- Tối hôm qua ta cũng ngủ rất tốt, sao không có cảm giác này....Cái này, cái này... Đúng, là loại cảm giác như tắm trong gió xuân?

Thiết Đồ nhãn nhin cả buổi, cuối cùng cũng tìm được ra từ biểu thị ý nghĩ trong lòng.

Hà Hương Ngưng ở một bên nói:

- Đường Môn luôn luôn khiến cho cảm giác như tắm trong gió xuân.

Lời vừa ra khỏi miệng, mặt đã đỏ lên, vội vàng vút ánh mắt của mọi người qua một bên, giả bộ, điềm nhiên như là không có chuyện gì.

Đúng lúc này Sở Văn Hiên nói, vừa nói vừa còng lưng xuống rút ra từ sau lưng một vật dường như là được làm bằng sắt, thanh âm khàn khàn nói:

- Xem ra các người đã có giác ngộ khá tốt đối với tử vong rồi! Không cần nhiều lời thêm nữa, hôm nay chính là ngày kiểm tra thành quả giai đoạn tu luyện thứ nhất của các người. Nếu không muốn chết, thì cố mà lấy ra một điểm dưỡng khí, bây giờ lập tức theo ta đi.

Sau khi nói xong lập tức đi đầu dẫn đường.

Cho tới bây giờ, hắn cũng chưa từng tiết lộ qua một chút nội dung thí luyện, thần thần bí bí khiến cho mọi người phỏng đoán không thôi.

Một đám người hạo hạo dang dang (đại quy mô) theo sát phía sau hắn, đi thẳng về phía dãy phòng ốc ở phía đông.

Dãy phòng có chừng mấy trăm phòng, phạm vi bên ngoài mỗi căn phòng đều được vây thành một hình tròn, tất cả các phòng này đều được dựng ở bên trong một vòng tròn cực lớn. Hơn nữa tất cả các phòng đều được phong kín, chỉ có một cánh cửa thông ra bên ngoài, bên ngoài bị khóa chặt phía trên nóc chỉ có một cái lỗ thông hơi nho nhỏ.

Nơi này đã có hơn hai mươi Hắc y nhân đứng chờ.

Thời điểm tới nơi này, cơ hồ tất cả mọi người đều cảm nhận được mỗi căn phòng trong vòng tròn kia, tràn ngập một cỗ khí tức cuồng bạo, phần nộ. Đó là một cỗ khí tức khá nguy hiểm, vô số những cỗ khí tức như vậy hội tụ cùng một chỗ đủ để khiến cho người ta sợ hãi.

Trong đó đến tột cùng là có thứ gì? Không ai đoán ra được.

Độc nhãn quái nhân chỉ tay vào Đường Phong cùng Không Dư Hận nói:

- Hai người các người lần ra đây.

Đường Phong nhướng mày, cùng Không Dư Hận chậm rãi đi ra từ trong đám người, đứng trước mặt độc nhân quái nhân.

- Hai tên tiểu bối các người chờ một lát, ta an bài cho những người khác sau đó sẽ đến xử lý các người.

Vừa nói vừa hướng những người còn lại nói:

- Trong mỗi căn phòng, đều có thứ cần thiết để các người thông qua thí luyện. Mỗi người tiến vào một gian, yêu cầu đặt ra với các người chỉ có một, trong vòng một canh giờ không chết thì được coi là hoàn thành thí luyện. Đương nhiên, nếu hoàn thành sớm hơn cũng có thể đi ra! Các người tốt nhất nên cẩn thận một chút, ngàn vạn lần đừng mới vừa bước vào cửa đã bị xé thành mảnh nhỏ.

Nói xong Sở Văn Hiên quay đầu nói với những hắc y nhân:

- Bắt đầu đi!

Hơn hai mươi tên hắc y nhân khẽ gật đầu, liếc mắt nhìn mọi người nói:

- Đi theo chúng ta!

Một đám người vô cùng thấp thỏm đi sát theo sau những hắc y nhân, Đường Phong cùng Không Dư Hận vẫn đứng nguyên một chỗ nhìn bọn họ. Đợi cho đến lúc mọi người đi đến trước căn phòng, hơn hai mươi hắc y nhân lập tức nhắc bọn họ lên, hướng cái lỗ thông gió trực tiếp ném thẳng vào bên trong phòng. Thủ pháp vô cùng gọn gàng, không chút dây dụa dài dòng nào, mấy người còn lại muốn phản kháng, cũng chạy không thoát khỏi bàn tay của mấy hắc y nhân.

Vừa đi vừa ném, cơ hồ mỗi một căn phòng đều có một người bị ném vào. Về sau, những người còn lại đã rút ra kinh nghiệm, dù sao cũng phải đi vào, đợi người khác ném mình vào không bằng tự mình xông vào. Vì vậy không cần hắc y nhân động thủ, mọi người đều tự mình nhảy lên cái lỗ sau đó xông vào bên trong phòng.

Hắc y nhân cũng không có ngăn cản, chỉ lẳng lặng nhìn mọi người, chưa đến một khắc, hơn một trăm người đều đã đi vào bên trong những căn phòng. Từ trong những căn phòng kia, lập tức truyền ra tiếng đánh nhau, còn có tiếng gào thét phẫn nộ cùng thú rống, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp vang lên, xem ra đã có người bị những thứ trong căn phòng kia giết chết rồi.

Nghe thấy thanh âm thú rống, Đường Phong nhướng mày, thấp giọng nói:

- Linh thú?

Sở Văn Hiên mỉm cười gật đầu:

- Không sai! Hơn nữa là linh thú đã bị bỏ đói vài ngày, hung tính đã hoàn toàn bị kích phát ra!

Phương thức chiến đấu của linh thú tuy không biến hóa đa dạng như nhân loại, linh trí không cao không biết “dương trường tị đoản”(phát huy sở trường, né tránh sở đoản), nhưng trực giác chiến đấu của chúng lại phi thường cường đại. Nhất là những con thú bị nhốt, dưới sự đói khát đã vài ngày qua, hiện tại chúng nhất định là không thể chờ đợi được muốn đem mấy người xông vào kia xé thành mảnh nhỏ chén cho no bụng, bản tính hung tàn của bản thân sẽ bị kích phát triệt để.

Mấy căn phòng này diện tích cũng không lớn, ngoại trừ cái lỗ thông ra bên ngoài, cơ bản là đã bị phong kín, ở bên trong phòng muốn di chuyển sẽ rất khó khăn làm gia tăng độ khó kích sát linh thú. Trách không được Sở Văn Hiên từng nói thí luyện lần này sẽ có rất nhiều người chết, trong hoàn cảnh này không chết người mới là chuyện kì quái.

Thiết Phong Cốt Đái

- Ô Long Bảo từ nơi nào lấy ra được nhiều linh thú như vậy?

Đường Phong nghi hoặc hỏi, muốn những linh thú này có thể cản trở những người như hắn, ít nhất cũng phải là tam giai đỉnh phong, thậm chí là tứ giai linh thú. Chỉ có những linh thú đạt đến cấp bậc này mới có năng lực đối kháng thậm chí giết chết những người như hắn. Linh thú như vậy, nếu bị người khác giết chết

quả thực là vô cùng đáng tiếc. Đường Phong còn nhớ Thiết Phong Cốt Đái của Vạn Thú Môn cũng chỉ có sáu trăm linh thú mà thôi, mà lão đầu này coi mỗi một con linh thú đều không khác gì bảo bối.

306. Chương 297: Đặc Biệt Chiêu Cốc. (hạ)

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 297: Đặc biệt chiêu cốc. (Hạ)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Sở Văn Hiên nhân nhặt liếc nhìn Đường Phong nói:

- Cũng chẳng phải là điều cơ mật gì, tất cả những linh thú này đều là do Ô Long Bảo nuôi dưỡng.
- Làm sao có thể?

Đường Phong kinh hô một tiếng, nếu như Ô Long Bảo quả thực có nhiều linh thú như vậy cung cấp cho môn hạ đồ sát, vậy thì thực lực của Ô Long Bảo đã kinh khủng đến bậc nào? Phải biết rằng, đây chỉ là thí luyện trong năm nay thôi, một năm gần một trăm con linh thú tam giai, tứ giai bị giết chết, như vậy mười năm chính là hơn một ngàn con. Nếu gom hết tất cả những linh thú này vào cùng một chỗ, vậy thì sẽ có sức chiến đấu kinh khủng đến bậc nào?

Tuy rằng nó có cái đầu không nhỏ, hoàn toàn có phong phạm của một con linh thú trưởng thành, nhưng xác thực nó chỉ là một tiểu gia hỏa. Nghe được lời này, Đường Phong từ trên lưng nó nhảy xuống, sau đó nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng của nó, nhìn nó có chút đồng cảm! Con linh thú này sống chẳng được bao lâu nữa, chẳng những là nó, tất cả những linh thú bị nhốt trong phòng kia đều sẽ khó thoát khỏi cái chết.

- Phong ca ca, cho nó ăn chút gì đi.

Linh Khiếp Nhan thản nhiên nói.

- Ừ

Đường Phong nhẹ gạt đầu, lấy ra từ bên trong Mị Ảnh không gian một ít thịt, ném đến trước mặt nó. Con linh thú này lập tức nhào tới, có lẽ bởi vì đã quá đói rồi, nó cũng chẳng thèm cần xé miếng thịt cứ như thế trực tiếp nuốt thẳng xuống, hơn nữa khoe miệng còn dầm dề dớt dãi, tướng ăn vô cùng bất nhã.

- Linh trí của nó bị tổn thương rất nặng, loại thủ đoạn này quả thực quá tàn nhẫn!

Linh Khiếp Nhan tức giận nói tức giận nói:

- Sớm muộn gì cũng phải diệt trừ Ô Long Bảo, không ngờ bọn chúng lại đối đãi với linh thú như vậy.

- Cái này còn phải đợi rất lâu đấy, ít nhất ta cũng phải có thực lực đó đã!

Đường Phong trêu ghẹo nói.

- Hừ...

Linh Khiếp Nhan hừ lạnh một tiếng, thầm nghĩ nếu bản thân nàng còn ở thời kỳ đỉnh phong, lật tay một cái cũng đã có thể diệt Ô Long Bảo rồi, sao có thể để cho bọn hắn làm ra những chuyện tàn nhẫn như thế này. Mấy miếng thịt Đường Phong ném ra cũng không nhiều, bị con linh thú này ba miếng đã nuốt trôi. Sau khi ăn xong, đôi mắt của nó lại nhìn Đường Phong với ánh mắt đầy mong chờ, thậm chí trong cặp mắt đỏ bừng đó còn tỏa ra quang mang hung bạo, khê gầm nhẹ, rất có ý tứ uy hiếp.

Đường Phong cười cười, lại ném thêm một ít nữa, vừa nhìn nó ăn vừa nói:

- Ăn đi, ăn đi, dù chết cũng phải làm một con ma no.

Hắn cũng chỉ có thể làm được việc này, tuy rằng bản thân không thích cách Ô Long Bảo dùng được bởi dưỡng những linh thú này, nhưng Đường Phong cũng chỉ có thể hữu tâm mà vô lực, không có cách nào ngăn cản. Huống chi, những con linh thú này đã thành ra như vậy, tử vong chính là đường về duy nhất của chúng.

Đường Phong trong phòng đang cho linh thú ăn, Sở Văn Hiên đứng ở ngoài phòng lại cảm thấy kì quái.

Hắn một mực đứng trước hai gian phòng Đường Phong cùng Không Dư Hận đi vào, tùy thời có thể xông vào ứng cứu hai người bọn họ. Dù sao hai người này cũng không thể chết, tuy rằng hắn phán đoán bình thường sẽ không xảy ra bất cứ sai lầm gì, nhưng mà ai biết được có thể hay không phát sinh chuyện gì ngoài ý muốn.

Nếu một trong hai tên tiểu tử này bất cẩn mà chết dưới trảo của hai con linh thú kia, vậy thì lỗ lớn rồi.

Lúc mới bắt đầu, trong hai căn phong đều truyền ra tiếng chiến đấu kịch liệt cùng với âm thanh rống giận của linh thú, việc này khiến Sở Văn Hiên vô cùng hài lòng, biết rõ hai người đang phải chiến đấu kịch liệt, tất cả đều nằm trong lòng bàn tay của mình. Chỉ là qua không đến thời gian uống cạn một chén trà, căn phòng mà Đường Phong đi vào lại không thấy động tĩnh gì nữa.

Không đúng! Nếu có một người xông vào bên trong một địa phương có linh thú bị vây khốn, như vậy chỉ có thể người chết ta sống, không chết sẽ không dừng, nhưng mà bên trong sao lại không có một chút động tĩnh nào vậy? Chẳng lẽ Đường Môn đã bị con linh thú kia giết rồi? Nghĩ tới đây, Sở Văn Hiên lại càng hoảng sợ! Nam nhân này chính là bảo chủ đại nhân nhìn trủng, nếu bị giết ở đây, nữ nhân kia chắc chắn sẽ lộ da mình mất?

Vô cùng hoảng loạn, Sở Văn Hiên vội vàng thăm dò qua tình huống trong phòng Đường Phong. Khiến cho hắn cảm thấy yên tâm, chính là trong phòng có hai cỗ hơi thở, một cái là của con linh thú kia, một cái là của Đường Môn, nói cách khác, tên tiểu tử này vẫn bình an vô sự. Sở Văn Hiên khẽ thở phào một hơi.

Đã bình an vô sự, vậy hẳn là còn đang chiến đấu, nhưng sao lại không có chút động tĩnh nào? Sở Văn Hiên nghĩ võ đầu cũng không thông, bên trong đến tột cùng là đang xảy ra chuyện gì, hẳn muốn dò hỏi một chút, lại sợ quấy rầy đến Đường Phong. Lại kiểm tra một chút căn phòng của Không Dư Hận, bên trong chiến đấu vô cùng kịch liệt, thỉnh thoảng lại truyền ra tiếng thú rống cùng với thanh âm Không Dư Hận gầm thét, một người một thú hẳn là đang liều chết đánh nhau. Hoàn toàn đối lập, Sở Văn Hiên cảm thấy vô cùng quái dị, không khỏi quay trở lại bên cạnh căn phòng của Đường Phong, nghiêng tai cẩn thận nghe ngóng, chỉ thấy vang lên một hồi tiếng nhai rau rầu cùng với nuốt vang lên.

308. Chương 298: Người Đang Nói Đùa Sao? (hạ)

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 298: Người đang nói đùa sao? (Hạ)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Sở Văn Hiên khuôn mặt lập tức trắng bệch.

Con linh thú này đang ăn cái gì? Nghe thanh âm dường như là thịt tươi? Chẳng lẽ lại là ăn.....ăn thịt Đường Môn?

Thời điểm bản thân còn đang nghĩ ngợi lung tung, bờ vai hắn đột nhiên bị người vỗ một cái, Sở Văn Hiên lại càng hoảng sợ, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Đái chấp sự đã đứng ở phía sau lưng hắn.

- Chấp sự!

Sở Văn Hiên từ trước đến nay vốn là người âm trầm, bụng dạ vô cùng ác độc. Giờ phút này hắn lập tức ôm lấy cánh tay của Đái chấp sự tựa như thấy được cứu tinh.

- Làm sao vậy?

Đái chấp sự nghi hoặc vịn phần:

- Ta đang muốn theo dõi tình huống bọn hắn thí luyện.

- Không tốt rồi chấp sự?

Sở Văn Hiên sắc mặt sợ hãi:

- Tên tiểu tử Đường Môn hình như là bị linh thú ăn thịt rồi!

- Người đang nói đùa sao?

Khóe môi của Đái chấp sự co quắp.

- Ngài nghe đi.

Sở Văn Hiên chỉ chỉ trong phòng.

Đái chấp sự vội vàng cẩn thận lắng nghe, vừa nghe xong, cả người nhin không được run rẩy một hồi. Dùng thánh lực của hắn, tự nhiên là có thể nghe rõ ràng tình huống ở bên trong rốt cuộc là như thế nào, hơn nữa so với Sở Văn Hiên còn càng thêm tinh tường.

- Cái này...Làm cái gì bây giờ?

Sở Văn Hiên nhìn Đái chấp sự đầy chờ mong, giờ phút này vào cứu người chắc chắn là không kịp rồi, tên tiểu tử Đường Môn kia ngay cả rên một tiếng cũng không có, đoán chừng là đã bị ăn gần hết rồi. Đái chấp sự sắc mặt trắng càng thêm trắng, quay đầu nhìn Sở Văn Hiên nói:

- Người nhất định phải chết!

Sở Văn Hiên da mặt co quắp, khó khăn nói:

- Ta sao biết được tên tiểu tử Đường Môn kia lại ăn hại như vậy? Chỉ là một con linh thú mà thôi, hắn đi vào bên trong thời gian chưa đến một chén trà đã bị giết chết, sớm biết như thế ta sao lại có thể để hắn vào bên trong căn phòng này a....Chết rồi, chết rồi, nếu bảo chủ mà biết được chuyện này...

- thiết nghĩ Hậu quả sẽ vô cùng lớn!

Đái chấp sự lớn tiếng đe dọa, tuy là nói như vậy, nhưng hắn cùng vạ phần nghi hoặc.

Trong phòng xác thực không có tiếng đánh nhau, Đường Phong không có động tĩnh gì, chỉ có tiếng linh thú ăn cái gì đó truyền ra. Theo đạo lý mà nói, Đường Phong nhất định là táng thân bên trong miệng thú rồi, nhưng mà Đái chấp sự biết rõ Đường Phong bốn sự tuyệt đối không thấp như thế này. Hơn nữa, khí tức Đường Phong vẫn tồn tại, trung khí mười phần, hô hấp bình ổn, hắn căn bản là không có việc gì.

Chỉ có điều Sở Văn Hiên quan tâm tắc loạn, mãi lo nghĩ tới tầm quan trọng của Đường Phong đối với bảo chủ đại nhân, sự cẩn thận trước kia đã bị vứt tuốt qua một bên.

- Xong rồi, xong rồi! Thực sự xong rồi!

Sở Văn Hiên chẳng khác gì kiến bò trên chảo nóng, căn bản là không dám ở cửa phòng của Đường Phong, sợ rằng mình sẽ thấy tràng cảnh mà mình không muốn thấy một chút nào. Đái chấp sự liếc xéo Sở Văn Hiên một cái, cũng cười diễu cợt hắn, dù sao hắn tuổi cũng lớn rồi, chỉ nhàn nhàn mở miệng nói:

- Yên tâm đi, Đường Môn không chết, người chỉ nghe thấy tiếng thú ăn, chẳng lẽ không phát giác ra khí tức Đường Môn vẫn còn sao?

Sở Văn Hiên nói:

- Đã nhận ra, đã nhận ra... nhưng mà...Con linh thú kia đang ăn cái gì? Đường Môn đi vào tay không kia mà?

- Đừng đoán nữa, tất nhiên là Đường Môn lấy thứ gì đó cho linh thú ăn, nói không chừng là quần áo hoặc là cái gì đấy...Nếu hắn chết ở nơi này thì cũng không xứng đáng để bảo chủ đại nhân nhìn trúng.

Sở Văn Hiên nghiêng đầu ngẫm nghĩ, sau đó gật đầu nói:

- Cũng đúng, nam nhân Bảo chủ đại nhân nhìn trúng, nếu ngay cả chuyện này cũng không vượt qua nổi... không cần linh thú giết hắn, ta cũng sẽ lập tức đập chết hắn.

- Đợi đi, chờ hắn đi ra thì hết thấy sẽ rõ ràng rồi.

Nói thật, Đái chấp sự cũng rất là hiếu kỳ, hắn muốn biết Đường Phong rốt cuộc là dùng biện pháp gì, lại khiến cho linh thú an ổn xuống, không cần cùng nó chiến đấu. Lần thí luyện này, chỉ cần cầm cự còn sống trong một canh giờ là xong, cũng không nhất thiết phải giết chết linh thú ở bên trong. Cho nên cũng không cần phải bắt buộc chiến đấu, chỉ là dưới tình huống bình thường, chiến đấu căn bản là không có cách nào tránh khỏi. Ý định ban đầu của Sở Văn Hiên cùng Ô Long Bảo chính là muốn dám đệ tử Huyền giai này cùng linh thú chém giết, không phải người chết thì ta vong.

Lại qua thời gain uống cạn một chén trà nữa, chợt có một căn phòng, cánh cửa bị mạnh mẽ phá vỡ. Một đạo kim quang từ trong đó thoát ra, toàn thân máu tươi chảy đầm đìa, uy phong lẫm lẫm quay đầu quan sát bốn phía.

Đái chấp sự nhìn hắn một cái, khen:

- Ah? Có người ra rồi? Hơn nữa nhìn bề ngoài không hề có chút thương tổn nào, hắn tên là gì?

Sở Văn Hiên nhìn thoáng qua nói:

- Thiết Đồ, người này lực đạo cùng với phòng ngự đều mạnh không hợp thói thường, lần thí luyện này đối với hắn, xác thực là không có khó khăn gì.

Những con linh thú kia đều không có nội đan, không thể mượn lực lượng của nội đan được. Chỉ dựa vào bản thân cào, cắn đối với phòng ngự cường hãn của Thiết Đồ, căn bản là không thể tổn thương được chút nào.

Dưới tình huống cứng đối cứng, Thiết Đồ rất nhanh đã có thể đem con linh thú kia đánh cho thất khiếu chảy máu mà chết. Là người thứ nhất đi ra.

- Hơn nữa hẳn rõ ràng có thể phá cửa thoát ra, ta nhớ là cái cửa này được chế tạo từ thép tinh a? Coi như là linh thú cũng không có cách nào phá vỡ!

Sở Văn Hiên nhẹ gật đầu:

- Đúng là do thép tinh chế tạo, tiểu từ này, không ngờ lại có lực đạo cường đại như vậy!

Thiết Đồ sau khi đi ra, khẽ vung vẩy cánh tay đánh đầy máu, quay đầu một vòng, hiện tại chỉ có mình hắn thoát ra, không khỏi gãi đầu, chậm rãi đi tới bên cạnh Sở Văn Hiên nói:

- Tiền bối chỉ có mình ta thoát ra?

Sở Văn Hiên gật đầu nói:

Con Linh thú có bề ngoài hung tàn tới cùng cực, giờ phút này nghiêm nhiên giống hệt như cún con được Đường Phong thuần dưỡng!

Tất cả mọi người ngây ra! Ngay cả Sở Văn Hiến lần nữa quay đầu nhìn lại cũng không khác.

Trong Ô Long bảo chưa từng xảy ra loại chuyện lạ lùng đến như vậy. Người và Linh thú đáng lý ra phải liều mạng sống chết với nhau, cho tới lúc chỉ còn một bên sống sót mới thôi, thế mà giờ phút này, sau khi Đường Phong mười phân vẹn mười bước ra, mà con Linh thú nọ, lại có thể ngoan ngoãn ở bên cạnh hắn, chẳng những không tỏ ra căm thù chút nào, mà thậm chí còn có vẻ nịnh nọt hắn.

Cái này... quả thực khiến người ta nhìn thấy không khỏi kinh sợ rồi!

Bị nhiều ánh mắt nhìn chăm chú như vậy, con Linh thú phảng phất như cảm thấy không thoải mái, liền từ từ đứng dậy, khí thế sánh ngang với một Địa giai trung phẩm trên người nó tỏa mát ra ngoài, há miệng nhe răng hướng về phía mọi người mà gầm lên một tiếng tức giận.

311. Chương 300: Hắc Còn Hơn Cả Ta Nữa!!! (hạ)

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 300: Hắc còn hơn cả ta nữa!!! (Hạ)

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Đừng gầm!

Đường Phong đưa tay vỗ vỗ đầu nó, nó ủy khuất kêu lên một tiếng nhỏ, ngay sau đó lại nằm xuống.

Ánh mắt nhìn loạn trên mặt đất!

Làm sao được? Rốt cuộc là làm sao làm được như vậy? Điều này sao có thể làm được chứ? Trong lòng mỗi người đều sinh ra cảm giác không chân thật.

Loại chuyện tình không tài nào tưởng tượng nổi đang diễn ra ngay trước mắt mọi người, không một ai dám tin đây lại chính là sự thật. Đám Linh thú con nào con nấy vô cùng hung tàn và thô bạo, tất cả mọi người ở đây đều đã được lĩnh giáo qua, nhưng làm thế quái nào mà con Linh thú của Đường Phong lại biết điều, ngoan ngoãn đến như thế?

Không Dư Hận không nhịn được mà cười khở một tiếng, người so với người, lại có thể khác biệt đến như vậy?

Hắn chỉ trong thời gian một canh giờ ngắn ngủn, lại có thể dạy dỗ một con Linh thú sánh ngang với Địa giai trung phẩm nghe lời như vậy, so với giết nó còn khó hơn vạn lần, giết và thuần hóa là hai khái niệm khác nhau, muốn giết nó chỉ cần có thực lực mạnh hơn là được, nhưng muốn dạy dỗ một con Linh thú tàn bạo, nếu thực lực không hơn nó rất rất nhiều, thì căn bản là không thể nào làm được.

- Thì ra là như vậy.

Khóe miệng Sở Văn Hiến co giật, khó trách vì sao trong phòng không có chút động tĩnh gì, hóa ra là... hóa ra là ngay từ lúc bắt đầu, căn bản là không có chiến đấu với con Linh thú này, vậy tất nhiên là không có động tĩnh gì rồi.

Đường Phong vỗ vỗ Linh thú bên cạnh, ngay sau đó chậm rãi tiến về phía Sở Văn Hiến, đi tới trước mặt hắn, ôm quỳen nói:

- Sở tiên bối, không biết ta làm như vậy có được tính là hoàn thành thí luyện hay không?

Sở Văn Hiến sững sốt một chút, ngay sau đó trên mặt lại lộ ra nét khó xử:

- Cũng coi như là không có phá hư quy củ, nhưng mà...

Chuyện này đối với thiết tưởng của bản thân hắn và cả Ô Long bảo có chút khác biệt a. Làm thế nào cũng không nghĩ tới một đệ tử Huyền giai lại có thể làm được đến mức này.

- Vậy xin cảm ơn tiền bối rồi.

Đường Phong vội vàng nói cho qua chuyện, tránh cho hắn kiểm soát mình giết chết con Linh thú này.

Sở Văn Hiên cười khở một tiếng, nhưng ngay sau đó lại hô lên với đám áo đen còn đang đứng ngây người kia:

- Còn đứng ngây ra đó làm gì? Dẫn con súc sinh này đi, nếu để cho nó làm người khác bị thương thì làm thế nào?

Nguyên một lũ áo đen như vừa mới tỉnh mộng, vội vàng hướng về phía Linh thú mà xông đến, mấy người mất một phen cật lực mới có thể bắt được nó, sau đó đem nó đi đâu không biết.

Nhìn hướng Linh thú bị lôi đi, bên tai còn văng lại tiếng nó gầm thét phẫn nộ, Đường Phong cũng cảm thấy xót xa, nó nhất định khó tránh khỏi cái chết, mình không giết nó, nó cũng không sống được bao lâu.

- Sao người làm được?

Sở Văn Hiên nhìn Đường Phong từ trên xuống dưới một lượt, hỏi.

- May mắn mà thôi, nó hình như không có địch ý gì với ta, lại còn đối với ta rất tốt.

Đường Phong đáp.

- Nói dóc à?

Sở Văn Hiên hừ lạnh một tiếng, ngay sau đó lại quay đầu quát đám người phía sau:

- Nhìn cái gì nữa? Cho các ngươi thời gian hai ngày để nghỉ ngơi dưỡng thương, sau đó bắt đầu bước vào giai đoạn huấn luyện thứ hai.

Một đám người khúm núm gật gật đầu, bắt đầu tản đi hết.

Đường Phong nhìn thoáng qua Đái chấp sự đang chăm chăm nhìn vào mình, nghi hoặc hỏi:

- Chấp sự có gì chỉ giáo sao?

Kể từ sau khi mình ra khỏi phòng, Đái chấp sự vẫn cuồng nhiệt nhìn mình chăm chú, Đường Phong cảm thấy không được tự nhiên.

- Ngươi đợi ở đây một lát, ta có chuyện cần hỏi ngươi!

Yếu hầu Đái chấp sự chuyển động, thanh âm run rẩy biểu lộ rõ ràng nội tâm đang kích động của hắn.

Vốn đang đứng một bên đợi Đường Phong, đám Thiết Đồ nghe được câu này xong liền vội vàng hỏi qua loa Đường Phong mấy câu, sau đó cũng tản đi mỗi người mỗi hướng.

Lát sau, khắp sân chỉ còn lại có ba người Sở Văn Hiên, Đái chấp sự và Đường Phong.

- Chấp sự.

Đường Phong cảm thấy trong lòng có chút bất an, thậm chí không lẽ hành động của mình hôm nay có chút khác thường, để cho tên này nhìn ra được cái gì đó? Cũng không đúng a, mình ở trong phòng kín, căn bản không thể nào lộ ra bí mật của Mị ảnh không gian được.

- Ngươi tới đây.

Đái chấp sự vẫy vẫy Đường Phong.

Đường Phong nhượng mảy, trong lòng mặc dù có chút không muốn, nhưng vẫn chậm rãi tiến lại gần Đái chấp sự, Đái chấp sự bỗng nhiên vươn ra một cánh tay, trực tiếp chụp lấy cổ tay Đường Phong.

Một cổ cảm giác rét lạnh như băng, thấu tới tận xương từ trên tay Đái chấp sự truyền tới, Đường Phong còn đang muốn kháng cự, lại phát hiện một thân cương khí của mình căn bản không cách nào điều động. Bản thân trước mặt hắn ta cứ như thể gà con gặp phải vuốt chim ưng, không có chút sức phản kháng.

- Chấp sự làm vậy là có ý gì?

Đường Phong cố trấn tĩnh, thản nhiên hỏi lại.

- Chấp sự.

Sở Văn Hiên ở bên cạnh cũng khản trương lên, sợ tên quái dị này sẽ làm cái gì đó với Đường Phong.

Đái chấp sự cười nói:

- Không cần lo lắng, ta chỉ kiểm tra một chút xem.

Vừa mới dứt lời, Đường Phong cũng liền cảm giác được cảm giác lạnh như băng nơi cổ tay bỗng nhiên lan tràn khắp toàn thân mình, khiến cho hắn không kìm được mà sợ run người.

Hắn chưa từng nghĩ tới, thân thể Đái chấp sự lại lạnh lẽo đến như vậy, cương khí của hắn ta cứ như là băng đá, lạnh vô cùng, khiến cho người ta có cảm giác như người bị lột trần truồng xong lại bị ném vào hố băng vậy.

Cương khí lạnh đến tận cùng di chuyển trong kinh mạch, vừa dờn đến trên thân thể, hai mắt Đái chấp sự lại xuất ra hai đạo tinh quang, da thịt trên mặt cũng rung lên từng đợt.

Một lúc lâu sau, Đái chấp sự mới chậm rãi thả tay Đường Phong ra, toàn thân lão đảo lùi về sau mấy bước, ngẩng mặt lên trời mà cười một tiếng điên cuồng, nói:

- Sống phí rồi! Ha ha ha, nhiều năm sống như vậy uống phí rồi!

Về mặt của hắn, rõ ràng giống như là bị đả kích lớn lắm vậy.

Đường Phong và Sở Văn Hiên đưa mắt nhìn nhau, trong lòng đều có cảm giác không tốt lành gì. Tên chấp sự quái dị này bây giờ đang trong trạng thái điên cuồng, như phát rồ lên vậy.

Sở Văn Hiên nuốt khan một cái, hỏi:

- Chấp sự, người rốt cuộc bị sao vậy?

Đái chấp sự ngừng cười, trên mặt lại hiện lên nét khổ sở, chậm rãi答道:

- Nếu ta nói cho người biết, một thân kinh mạch của Đường Phong có cường độ cùng với sự dẻo dai so với ta còn ưu việt hơn, người cảm thấy như thế nào?

Thần sắc trên mặt Sở Văn Hiên trở nên ngưng trọng:

- Có thật không?

- Nếu người không phải kẻ tâm phúc của Bảo chủ đại nhân, ta việc gì phải nói cho người những điều này?

Trên mặt Đái chấp sự lộ ra một nụ cười khổ.

- Vậy... đúng là sống uống phí rồi.

Sở Văn Hiên cũng cảm thấy vô cùng cay đắng.

Mình và Đái chấp sự đã mấy chục tuổi đầu, kinh mạch toàn thân rèn luyện cũng mấy chục năm, thể mà so với một thiếu niên Huyền giai chỉ mới có mười mấy tuổi còn kém hơn, không phải uống phí mấy chục năm làm người thì còn là gì ?

- Chẳng qua...

Mang chấp sự nghi hoặc nhìn thoáng qua phía Đường Phong, nói:

- Nhục thể của Đường Phong hoàn toàn khác biệt so với cường độ kinh mạch, thân thể hẳn cho dù mạnh mẽ, nhưng lại không bằng kinh mạch trong người. Có thể nói cho ta biết, rốt cuộc thì kinh mạch của người được được rèn luyện như thế nào không?

Đường Phong lắc đầu nói:

- Không thể.

312. Chương 301: Vô Sự Xum Xoe.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 301: Vô sự xum xoe.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đừng nói đùa, một thân kinh mạch này chính là do tu vi mười năm của quý thân rèn luyện ra, không cường đại mới là chuyện lạ, vô luận kinh mạch dung nạp bao nhiêu năng lượng cũng sẽ không khiến kinh mạch bị hao tổn, chỉ là dung nạp quá nhiều sẽ khiến bản thân cảm giác vô cùng khó chịu mà thôi.

- Ngược lại cũng rất ngay thẳng!

Mang cấp sự cười nhạt gật đầu.

- Chấp sự còn có chuyện gì sao?

Đường Phong thực sự không muốn tiếp tục nói thêm, thăm nghĩ muốn nhanh chóng rời khỏi nơi đây.

- Đường Môn!

Mang chấp sự đột nhiên chỉnh sắc mặt, thấp giọng giận dữ quát một tiếng, khí thế cường đại lập tức bức thẳng về phía Đường Phong, đôi con mắt thẳng tắp theo dõi hẳn.

Đường Phong nhanh chóng vận công chống lại, nhưng như vậy cũng vẫn bị khí tức lạnh lẽo thấu xương khi đông đặc tới toàn thân lạnh run, nhúm mày nói:

- Đệ tử có mặt!

- Ta hỏi ngươi, có phải ngươi đã mò tới cánh cửa thiên nhân hợp nhất rồi?

Một câu của Mang chấp sự triệt để khiến Đường Phong và Sở Văn Hiên bị chấn động tại chỗ.

Từ ngày hôm qua, lúc từ bờ biển trở về, cương khí trong cơ thể Đường Phong và linh khí thế giới bên ngoài luôn luôn cộng minh, linh khí càng không ngừng dâng mãnh tràn vào trong cơ thể. Loại trạng thái này vô cùng vi diệu, cho dù là cao thủ Thiên giai cũng cần phải kiểm tra tỉ mỉ mới có thể phát hiện được, càng không cần nói với cao thủ Địa giai giống như Sở Văn Hiên, từ đầu tới cuối thủy chung hẳn không nhận thấy được.

Thế nhưng ngày hôm nay, khi ánh mắt đầu tiên của Mang chấp sự nhìn thấy Đường Phong cũng đã phát hiện ra bí mật này, nguyên nhân hẳn cuồng nhiệt nhìn chăm chăm vào Đường Phong như vậy chính là bởi vì kích động, đồng thời nhớ tới kiểm tra thân thể Đường Phong một chút, tất cả là bởi vì phát hiện ra bí mật này.

Nếu như đã bị phát hiện rồi, Đường Phong biết cho dù chính mình nói dối cũng không thể lừa gạt được, chỉ đành gian nan gật đầu nói:

- Đúng!

Thần tình Sở Văn Hiên chấn động, không dám tin tưởng nhìn Đường Phong, thì thào hỏi:

- Đường Môn, ngươi biết cái gì gọi là thiên nhân hợp nhất?

- Từng nghe một ít tiền bối nói qua!

Đường Phong gật đầu:

- Vì vậy biết một chút.

- Ông trời của ta!

Cho dù định lực của Sở Văn Hiên không tồi cũng cảm giác phảng phất như chính mình đang nằm mơ. Đệ tử Huyền giai bình thường mặc dù là đệ tử tinh anh Ô Long Bảo, đầu óc có hơn người đi nữa thì cũng chỉ biết nỗ lực tu luyện, chờ mong chính mình mạnh hơn mà thôi. Mà nhận thức của Đường Môn cư nhiên đã vượt qua Huyền giai, thậm chí vượt qua đại bộ phận Địa giai, đạt tới trình độ Thiên giai.

Là ai nói cho hắn biết loại tri thức như thiên nhân hợp nhất? Thực lực thiếu, nếu như mạnh mẽ tiếp xúc với những thứ này, rất có thể sẽ sản sinh ảnh hưởng trái ngược đối với tu luyện, rất dễ khiến người tu luyện chỉ nghĩ tới điều cao xa mà quên hiện tại.

Người nói cho hắn biết những thứ này thực quá to gan, lẽ nào tiền bối trong miệng Đường Môn này đã sớm nhận định hắn sẽ bình ổn được tâm cảnh, sẽ từng bước từng bước đánh vững trụ cột?

Mặc kệ vị tiền bối này suy nghĩ như thế nào, trên thực tế xem ra, Đường Môn không chỉ không hề có ảnh hưởng mặt trái nào, ngược lại với cảnh giới Huyền giai hiện tại đã thực sự mở được cánh cửa thiên nhân hợp nhất rồi.

Đây là chuyện tình khiến người nghe khiếp sợ cỡ nào?

Ngày hôm nay liên tiếp phát sinh nhiều chuyện tình cổ quái ngạc nhiên khiến đầu óc của Sở Văn Hiên có chút không nhanh nhạy. Thế nhưng hắn lại biết, tất cả kỳ tích, tất cả những chuyện vốn không có khả năng xảy ra đều tập trung hết lên người thiếu niên tên gọi Đường Môn này.

Thiên nhân hợp nhất hầu như chính là cảnh giới mà tất cả cường giả Thiên giai đều ước mơ, mà bản thân thì sao? Mới chỉ là Địa giai mà thôi, căn bản chưa hề nghĩ tới thiên nhân hợp nhất.

So sánh người với người như vậy khiến Sở Văn Hiên vô cùng uể oải, hắn phát hiện cuộc sống vài chục năm của chính mình cư nhiên không bằng được một đệ tử Huyền giai mới chỉ hơn mười tuổi.

Thực sự người so với người tức chết người.

- Nguyên lai người thực sự đã đi tới một bước này rồi?

Sắc mặt Mang chấp sự âm tình bất định nhìn Đường Phong, các loại tâm tình giao tạp, vừa ước ao lại vừa đổ kỵ, chốc chốc lại hiện lên một tia thâm độc. Đối với người như Mang chấp sự mà nói, thực lực bản thân Đường Phong không đủ gây sợ hãi cho hắn, cũng không bị hắn đặt vào trong mắt, thế nhưng tư chất của thiếu niên này thực sự tốt vượt quá tưởng tượng, tâm tính và nhận biết của hắn hoàn toàn vượt xa Huyền giai, không chỉ như thế, thân thể và cường độ kinh mạch của hắn cũng vượt rất xa so với Huyền giai thông thường.

Nói đi nói lại, hắn và Đường Phong cũng không có nhiều giao tình, bản thân Mang chấp sự là một người vui giận thất thường, dễ dàng sinh sát ý, hiện tại đứng trước mặt hắn là một thiếu niên vô cùng xuất sắc, quang mang trên người hắn chói mắt tới cực điểm, hắn động một chút sát tâm cũng là chuyện rất bình thường.

Thế nhưng hắn không động thủ đối với Đường Phong, sát khí chỉ là lóe lên rồi qua, hít một hơi thật sâu bình phục sát khí và đổ kỵ trong lòng, thần nhiên nói:

- Nguyên bản ta tưởng rằng chính mình nhìn lầm, hoặc là người dùng loại linh dược nào đó mới được như vậy, nguyên lai người thực sự đã đi tới một bước này!

- Đệ tử cũng là may mắn, ngày hôm qua tới bờ biển một chuyến tính tọa một ngày một đêm, có chút cảm ngộ mà thôi!

Đường Phong cảnh giác nhìn Mang chấp sự, rất quy củ đáp.

“Cũng tốt! Nếu như là hắn, có thể thực sự làm được chuyện kia cũng không chừng.”

Nghĩ tới đây, Mang chấp sự mở miệng nói:

- Đường Môn, người biết Ô Long Bảo đặt ra cho các người kế hoạch huấn luyện cường độ cao như vậy, thậm chí là tàn nhẫn, đến tột cùng là nguyên nhân gì sao?

Đường Phong chậm rãi lắc đầu, mặc dù trong lòng hắn có điểm suy đoán, nhưng trước mặt Mang chấp sự cẩn thận một chút luôn luôn tốt hơn.

Mang chấp sự khẽ cười một tiếng, nói:

- Tất cả huấn luyện đều có mục đích kích phát tiềm lực kinh mạch và thân thể của các người, chỉ khi thân thể và kinh mạch cường đại cứng cỏi mới không bị linh khí khổng lồ bên ngoài hủy diệt, mới có thể tới được địa phương khiến các người cấp tốc mạnh hơn, có thể nói tất cả huấn luyện trong Ô Long Bảo đều là đặt nền móng vững chắc cho các người.

- Chấp sự!

Sở Văn Hiên bên cạnh vội mở miệng.

- Người cầm miệng!

Mang chấp sự không chút khách khí trừng mắt nhìn.

- Ta tự biết chừng mực, cái gì có thể nói cái gì không thể nói, không cần người phải dạy ta!

- Vâng!

Sở Văn Hiên rầu rĩ lên tiếng.

Bọn họ nói như vậy càng khiến Đường Phong hiểu kỳ, tinh tế đeo gọt những lời nói vừa rồi của Mang chấp sự, đôi lông mày nhíu lại, nói:

- Lê nào địa phương giúp chúng ta cấp tốc mạnh mẽ hơn chân chính không phải ở trong Ô Long Bảo?

- Nói chuyện với người thông minh rất tiết kiệm sức lực!

Mang chấp sự mỉm cười gật đầu:

- Địa phương kia mới chính là tài phú lớn nhất của Ô Long Bảo, chỉ cần thời gian ba tháng là có thể giúp tất cả đám Huyền giai các người lần lượt đề cao tới cảnh giới Địa giai trung phẩm.

313. Chương 302: Ép Buộc

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 302: Ép buộc

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Về mặt Đường Phong sợ hãi động dung:

- Có loại tốc độ như vậy?

Huyền giai tới Địa giai trung phẩm, tối thiểu cũng có chiều ngang hai phẩm, huống chi vượt qua từ Huyền giai thượng phẩm tới Địa giai hạ phẩm còn có một lần đề cao trên diện rộng, là chuyện tương đối khó khăn. Hiện tại Mang chấp sự nói có thể giúp Huyền giai đề cao tới Địa giai trung phẩm trong thời gian ba tháng? Thời gian ba tháng đối với người tu luyện mà nói quả thực vô cùng ngắn ngủi.

- Mỗi người đều có thể ở nơi này cấp tốc tu luyện tới cảnh giới Địa giai thượng phẩm đỉnh phong.

Mang chấp sự tiếp tục nói:

- Nơi này mới là phúc lợi chân chính của các người, cũng là địa phương đệ tử tinh nhuệ của Ô Long Bảo phải lấy được, thế nhưng muốn đi vào trong đó phải là người nổi bật, mấy giai đoạn huấn luyện trước đó tại Ô Long Bảo chính là những bước chuẩn bị cho một bước cuối cùng này.

Đường Phong nghi hoặc quay đầu nhìn Sở Văn Hiến một chút, quái nhân độc nhãn này cũng chau mày, hiển nhiên không thích thú gì chuyện Mang chấp sự nói ra chuyện cơ mật như vậy, nhìn biểu tình này hẳn là Mang chấp sự không hề nói dối.

- Đề cao với tốc độ nhanh như vậy có thể sinh ra ảnh hưởng mặt trái gì đối với thân thể hay không?

Đường Phong cẩn thận hỏi thăm.

- Ha ha...

Mang chấp sự cười khẽ một tiếng:

- Ta từ Huyền giai tới Địa giai cũng chính là từ địa phương này tăng lên, người nói có ảnh hưởng gì hay không?

Khóe miệng Đường Phong co giật, rất thâm trầm gật đầu.

Mang chấp sự ho nhẹ một tiếng:

- Cơ thể của ta biến thành như vậy không phải là nguyên nhân địa phương kia, người không nên đoán mò. Tất cả sát thủ đỉnh cao nhất của Tuyết Cung đều đi ra từ địa phương kia, có thể nói tu luyện tại địa phương này, lần lượt tăng lên cảnh giới hoàn toàn là do bản thân tích lũy từng chút từng chút đoạt được, cũng không phải là trống rỗng nhắc lên, vì vậy cần phải có thân thể và kinh mạch mạnh mẽ, căn cơ ổn định mới không có bất cứ ảnh hưởng gì.

Đường Phong gật mình, nếu như tất cả sát thủ đứng đầu của Tuyết Cung đều đi ra từ địa phương kia, nói cách khác Tiểu thúc và Đoạn thúc cũng từng đi qua nơi này rồi? Nhìn trạng thái thân thể của hai đại sát thủ, tất nhiên không hề bị nơi này ảnh hưởng.

Đường Phong nhú này nói:

- Chấp sự nói với ta những điều này rốt cuộc có ý tứ gì?

Mang chấp sự cười cười, trên mặt một mảnh chân thành, hỏi thăm:

- Người muốn đi địa phương kia sao?

Đường Phong gật đầu, lại nhanh chóng lắc đầu, cảnh giác nhìn Mang chấp sự, người này vô sự xum xoe, không gian thì là tắc, chính mình nghìn vạn lần phải cẩn thận, không thể nghe theo những điều hắn nói.

Mang chấp sự cười nhẹ một tiếng, nói:

- Không cần lừa dối chính mình nữa, ta biết người muốn đi, bởi vì mạnh mẽ hơn chính là mục tiêu của mỗi người. Người đã không cần phải tiếp tục hoàn thành huấn luyện bên phía Ô Long Bảo này rồi, đúng theo như lời ta nói, huấn luyện bên phía Ô Long Bảo này chỉ là bước chuẩn bị, chính là đặt nền móng cho bước cuối cùng tới địa phương kia. Người và mọi người khác nhau, thân thể của người, nhất là kinh mạch đã sớm có đủ tư cách tới địa phương kia, vì vậy hoàn toàn không cần tiếp tục lãng phí thời gian tại nơi đây!

- Rèn đúc đối với thân thể là không có cực hạn, ý tốt của chấp sự Đường Môn tâm lĩnh!

Đường Phong thần nhiên nói:

- Ta vẫn muốn tiếp tục tu luyện tại đây một thời gian.

Sở Văn Hiến đứng bên cạnh khẽ cười một tiếng, da mặt Mang chấp sự co giật, hắn không hề nghĩ tới tiểu tử này lại từ chối chuyện tốt bằng trời như vậy, tâm tính và định lực không phải cứng cõi bình thường.

- Như vậy, nếu như người đáp ứng ta tới địa phương kia tu luyện, ta giúp người đánh đòn nha đầu ba ba đã đắc tội người, thế nào?

Mang chấp sự tung cánh ô liu nói.

Sở Văn Hiến nghe xong không nhịn được ho nhẹ, sắc mặt trở nên mất tự nhiên, nghĩ thầm Mang chấp sự này thực đúng là dám nói, dám đánh đòn bảo chủ đại nhân, người cũng không sợ năng chọc rách trời cao, quay đầu lại tìm người tính sổ.

Đường Phong vẫn đứng mực như trước, nói:

- Tạ ơn ý tốt của chấp sự, nếu như ta muốn báo thù, ta tự mình động thủ là được, mượn tay người khác thực không phải hành vi của nam nhân!

Mang chấp sự âm hiểm cười cười nhìn Đường Phong, hắn cũng không nghĩ tới đối phương cự tuyệt thẳng thắn tới như vậy, thế nhưng chuyện kia không phải tiểu tử này đi làm không được, ngoại trừ hắn ra không còn lựa chọn thứ hai nào khác.

- Được rồi, người đã không đồng ý, vậy việc này dừng tại đây!

Mang chấp sự nhàn nhạt gật đầu.

Đường Phong thở nhẹ một hơi, chấp tay nói:

- Tạ ơn Mang chấp sự.

- Thế nhưng Đường Môn, người nhớ kỹ, huấn luyện sau này cần phải bảo vệ tốt người bên cạnh người, ta nhớ kỹ có một nữ tử gọi là Hà Hương Ngưng rất chung tình đối với người, người cần phải đối xử tử tế với nàng.

Mang chấp sự không mặn không nhạt nói.

Đường Phong vừa mới chuẩn bị rời khỏi, bước chân đột nhiên dừng lại, quay đầu lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Mang chấp sự, ngoài miệng nói:

- Chấp sự hà tất phải ép buộc?

Tuy rằng hắn không hề nói muốn làm gì đó Hà Hương Ngưng, thế nhưng vị đạo uy hiếp trong đó đã vô cùng rõ ràng rồi. Đường Phong dám khẳng định, nếu như chính mình cự tuyệt “ý tốt” của hắn, sau này những người bên cạnh chính mình không một ai có thể có ngày lành.

- Ta cũng không làm khó dễ người, quyền lựa chọn nằm trong tay chính bản thân người.

Mang chấp sự cười dài nói.

Người này thực đúng đáng ghét, Đường Phong hít sâu một hơi, trầm tư chốc lát, gật đầu nói:

- Được, mấy ngày trước ta đã từng được chấp sự hỗ trợ, lần này nếu như cự tuyệt ý tốt của chấp sự, trong lòng cũng có chút băn khoăn, chuyện này ta đáp ứng người.

- Không tồi, là một người trọng tình trọng nghĩa.

Mang chấp sự thấy Đường Phong đã đáp ứng, lúc này mới thực sự nở nụ cười.

Sở Văn Hiến giương mắt nhìn Mang chấp sự, vừa lúc hắn chuyển mắt liếc nhìn chính mình, ánh mắt này nhất thời khiến trong lòng Sở Văn Hiến thấp thỏm không yên.

Đường Phong cũng cảm giác được bầu không khí trong nháy mắt trở nên vô cùng vi diệu. Hai người Mang chấp sự và Sở Văn Hiến nhìn chằm chằm vào đối phương, trên mặt Sở Văn Hiến thì tràn đầy nét đề phòng, trên mặt Mang chấp sự thì vô cùng dễ dàng thoải mái.

- Người chuẩn bị làm thế nào đây?

Mang chấp sự đột nhiên mở miệng hỏi.

Thần sắc Sở Văn Hiến ngưng tụ, trầm giọng nói:

- Ta là người của Ô Long Bảo, tự nhiên phải tận trung với bảo chủ đại nhân, trước khi bảo chủ đại nhân chưa có mệnh lệnh, bất luận kẻ nào cũng không thể bước vào địa phương kia, huống chi là nam nhân này?

- A? Nói cách khác hiện tại người sẽ đi mật báo, để nha đầu kia tới ngăn cản ta?

Mang chấp sự nhàn nhạt cười cười.

Sở Văn Hiên cười khỏ một tiếng:

- Chấp sự nói không sai, bất quá ta biết chính mình không có cơ hội này.

Mang chấp sự gật đầu:

- Người biết ta sẽ không giết người, vì vậy cho người lưu lại nghe những lời này, chính là cho người nói một chuyện cho bảo chủ, ta mang Đường Môn đi rồi, ta mang hấn đi lúc hoàn chỉnh, tự nhiên sẽ mang hấn trở về hoàn chỉnh, bảo nàng không nên lo lắng. Như vậy hiện tại... Người tự mình động thủ hay là muốn ta hỗ trợ?

Nét mặt Sở Văn Hiên vô cùng kiên nghị:

- Tuy rằng ta biết chính mình không có cơ hội, nhưng không thử sao ta cam tâm?

Vừa dứt lời, Sở Văn Hiên đột nhiên liên tục lui về phía sau, quái nhân độc nhãn này đã điều động toàn bộ thực lực bản thân, tốc độ nhanh như gió. Hấn nhanh, Mang chấp sự còn nhanh hơn, tại thời điểm động thủ Mang chấp sự thậm chí không hề có chút khúc nhạc dạo nào, hấn vốn lẳng lẳng đứng ngay trước mặt Đường Phong, thế nhưng ngay sau chớp mắt đã xuất hiện trước mặt Sở Văn Hiên, thậm chí Đường Phong không nhìn thấy rốt cuộc hấn động như thế nào.

Mang chấp sự giơ một cánh tay trắng bệch luôn giấu trong tay áo, hơi huyệt huy vũ về phía Sở Văn Hiên.

Tốt xấu gì thì Sở Văn Hiên cũng thân kinh bách chiến, thực lực không phải là cao thủ Địa giai thông thường có thể so sánh được, đối mặt với công kích như vậy cũng phản kích lại cực nhanh, quả đấm thành chộp nắm lấy khủy tay của Mang chấp sự. Hấn cũng không hề muốn có ý tứ dây dưa với đối phương, chỉ là muốn ngăn cản công kích của Mang chấp sự một chút, thuận tiện cho chính mình chạy trốn, nói chuyện này cho bảo chủ đại nhân.

Một tay của Sở Văn Hiên vô cùng thuận lợi đánh vào khủy tay của Mang chấp sự, thế nhưng chuyện tình quỷ dị xảy ra, Mang chấp sự ăn một kích này hoàn toàn không sút mẻ, một cánh tay vươn ra kia cứ nhiên giống như vận vẹo uốn khúc, lại giống như thân rắn, mềm mại không xương, xoay tròn hai ba vòng, trong nháy mắt đã quấy lấy cánh tay của Sở Văn Hiên, cánh tay kia đã xuất hiện ngay tại vị trí yết hầu của Sở Văn Hiên.

Sau một khắc, Mang chấp sự hơi tăng chút lực, cương khí băng hàn lạnh thấu xương xuyên thấu qua cơ thể Sở Văn Hiên, quái nhân độc nhãn rung mình một cái, ngay cả tóc và lông mày cũng đều ngưng kết thành băng tinh, toàn thân mềm yếu vô lực lão đảo ngã xuống dưới mặt đất.

Tại một khắc cuối cùng trước khi hôn mê, sắc mặt Sở Văn Hiên hiện ra một tia bình tĩnh hiểu ra:

- Nguyên lai người là...

Còn chưa nói xong đã ngã xuống mặt đất, nhắm hai mắt lại hoàn toàn hôn mê.

Đường Phong đứng một bên trừng mắt há mồm nhìn, hấn hoàn toàn không nghĩ tới sự tình sẽ biến thành như vậy, mà Mang chấp sự quái dị tới cực điểm lại đột nhiên động thủ với Sở Văn Hiên, hơn nữa là một chiêu thắng lợi.

Hai người không phải đều là thành viên Ô Long Bảo sao? Tại sao lại như vậy?

Nghe ý tứ của bọn họ hình như là Mang chấp sự muốn dẫn mình tới một địa phương nào đó, nhưng lại tự tiến hành không nói cho bảo chủ đại nhân. Mà Sở Văn Hiên luôn trung thành với bảo chủ đại nhân tự nhiên không cho phép Mang chấp sự hành động không bẩm báo như vậy, nghĩ muốn hội báo lại chuyện này cho bảo chủ, vì tránh để lộ phong thanh, Mang chấp sự mới phải xuất thủ.

Suy nghĩ như vậy, trong lòng Đường Phong đột nhiên nổi lên cảm giác nguy cơ cường liệt.

Địa phương kia hẳn là địa phương tốt không sai, cũng có thể giúp chính mình cấp tốc biến mạnh, thế nhưng đại phương kia nhất định cũng sẽ có chuyện tình nguy hiểm chờ đợi chính mình, bằng không Mang chấp sự vì sao phải hành động không thông báo cho bảo chủ, còn đánh Sở Văn Hiên hôn mê.

Nhàn nhật quét mắt liếc nhìn Sở Văn Hiên, Mang chấp sự nói:

- Không biết tự lượng sức!

Nói xong nhìn Đường Phong một chút:

- Chúng ta xuất phát!

Đường Phong nhượng mảy, nói:

- Chấp sự, ta có mấy vị bằng hữu trong bảo, ta muốn lưu lại tin nhắn cho bọn họ, nếu không sợ là bọn họ sẽ lo lắng cho ta!

Mang chấp sự cười lạnh một tiếng:

- Không nên đùa giỡn tâm nhân, ta đối với người chỉ có ý tốt, không có bất cứ ý tứ nào hại người. Nếu như người chết ta cũng không sống được bao lâu, vì vậy người có thể yên tâm, hiện tại theo ta đi!

Vừa nói xong, Mang chấp sự đột nhiên nhảy vọt tới trước mặt Đường Phong, trực tiếp nắm lấy bờ vai hắn, nhẹ nhàng nhảy bật lên, trực tiếp bay lên cao rồi bay ra ngoài.

Đường Phong không phản kháng, hắn biết chính mình có phản kháng thì cũng không có tác dụng gì, quan hệ giữa bản thân và Mang chấp sự vô cùng kỳ quái, trước đây hình như hắn hơi trông nom chính mình, cũng khiến chính mình nhiều ít sinh ra ý cảm kích đối với hắn. Thế nhưng thẳng cho tới ngày hôm nay hắn lại mạnh mẽ cưỡng ép chính mình đi một địa phương, càng dùng an nguy của Hà Hương Ngưng để uy hiếp chính mình, điều này khiến Đường Phong không thể không sinh điểm phản cảm đối với hắn.

Về phần suy đoán trước đây và bây giờ giống nhau, đây là một người vui giận thất thường, rất nguy hiểm, làm việc toàn bộ đều theo ý thích của bản thân, nghĩ là làm, căn bản không để tâm tới cách nghĩ của người khác.

Tốc độ của Mang chấp sự rất nhanh, cho dù mang theo Đường Phong cùng đi cũng chỉ trong thời gian chớp mắt đã bay ra khỏi Ô Long Bảo, trực tiếp chạy tới cảng tàu ngoài bảo.

Từ trên không trung hạ xuống, những huynh đệ trong cảnh tàu lần trước cùng Đường Phong ra biển lập tức nhận ra Đường Phong, tính mệnh của bọn họ là do Đường Phong cứu được, lần trước vốn chờ Đường Phong tỉnh lại sẽ cảm tạ thật tốt, thế nhưng bọn họ không tiện ở trong Ô Long Bảo, vì vậy chỉ đành thôi.

Hiện tại thấy được Đường Phong, tự nhiên là mừng rỡ vô cùng, bật người xông tới, La lão cũng vội vàng chạy qua.

Mang chấp sự cười khỏ một tiếng:

- Nếu như chính bản thân ta có thể đi, còn hao hết tâm tư nhờ người làm gì?

Dừng lại một chút, hần lại mở miệng nói:

- Sở dĩ Băng Hỏa Đảo có thể giúp các người đề cao thực lực rất nhanh chính là bởi vì linh khí nơi này rất nồng đậm, nơi này là một ngọn núi lửa trên biển, quanh năm có nham thạch nóng chảy cực kỳ nóng bỏng, lửa nóng khó ngăn lại. Hơn nữa kỳ quái chính là ngoại trừ địa phương ngọn núi lửa trong Băng Hỏa Đảo, những địa phương khác đều bị tuyết trắng bao phủ quanh năm, lạnh tới dị thường. Trên đảo, lòng núi lửa có một sơn đạo thiên nhiên, nơi này tràn đầy hai loại linh khí, một loại là dương khí bá đạo, một loại là âm khí lạnh lẽo, hai loại tinh khí này bất cứ loại nào đều đã tinh khiết tới cực hạn. Nói cách khác nếu như người vừa tiến vào trong sơn đạo kia sẽ được thể nghiệm loại cảm giác băng hỏa nhị trọng thiên, một khắc trước còn khô nóng không gì sánh được, sắp khiến người phải tan chảy, sau một khắc lại như rơi vào hầm băng, toàn thân cứng ngắc, ngay cả cương khí trong cơ thể phảng phất như bị đông cứng lại!

- Điều này có quan hệ gì tới việc đề cao thực lực?

Đường Phong nghi hoặc hỏi.

Mang chấp sự cười cười trả lời:

- Nếu người dưới dưới loại tình huống này, người chỉ có thể vận công chống đối lại hai loại linh khí liên tục ăn mòn, bởi vì nếu không vận công chống đối thì sẽ bị hai loại linh khí tinh khiết tới cực điểm hủy diệt, hơn nữa thực lực càng cường đại, tiến vào càng sâu sẽ càng gặp cảnh linh khí ăn mòn mãnh liệt hơn rất nhiều.

- Băng hỏa lưỡng trọng kinh quấy nhiễu sẽ khiến người khi thì lạnh lẽo, khi thì khô nóng, tại thời điểm vận công chống đối lại lưỡng trọng kinh, thực lực bản thân người sẽ tăng tiến cực nhanh! Thế nhưng linh khí tinh khiết yêu cầu rất nghiêm ngặt đối với thân thể và kinh mạch, hơi có chút sai lầm sẽ rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục! Vì vậy hiện tại Ô Long Bảo mới huấn luyện các người như vậy, cũng chính là điều ta đã nói trước đó, đây chỉ là bước chuẩn bị, đặt nền móng cho một bước cuối cùng này!

Đường Phong ngạc nhiên nói:

- Còn có chỗ kỳ diệu như vậy?

Mang chấp sự nói:

- Vạn vật thế gian không gì không thể, những chuyện người tiếp xúc quá ít ỏi. Băng Hỏa Đảo chính là tài phú quý giá nhất của Ô Long Bảo, mặc kệ là Ô Long Bảo hay Đại Tuyết Cung, tất cả Thiên giai đều từ địa phương này tu luyện tới cảnh giới Địa giai thượng phẩm, sau đó đột phá thành.

Đường Phong nghi hoặc nói:

- Nếu như có thể tu luyện với tốc độ như vậy, vì sao không tu luyện tới Thiên giai đi? Lẽ nào Địa giai thượng phẩm đỉnh phong đã là cực hạn?

Mang chấp sự gật đầu:

- Không sai, là cực hạn. Vừa rồi ta cũng đã nói cho người, lúc tiến vào trong sơn đạo, càng tiến vào sâu hơn, thực lực càng cường đại càng bị linh khí quấy nhiễu mãnh liệt hơn. Thiên giai chính là cực hạn, cụ thể vì sao lại như vậy ta cũng không rõ ràng lắm, chỉ là trước đây có một người tu luyện tới Thiên giai vẫn lưu luyến không muốn đi, nhưng không cách nào chống lại băng hỏa lưỡng trọng kinh ăn mòn bạo thể mà chết, liên tục vài lần như vậy sau này không có bất cứ Thiên giai nào dám ở nơi này rồi. Vì vậy có thể nói sơn đạo kia chính là nơi tử vong của Thiên giai, Thiên giai tiến vào không cần bao lâu sẽ thân tử đạo tiêu!

- Thì ra là thế!

Đường Phong gật đầu:

- Thảo nào chấp sự không tự mình tới được, lại muốn nhờ tay người khác.

- Chỉ giới hạn ở người, bởi vì người là người Thang Phi Tiểu giới thiệu, ta mới có thể tín nhiệm được.

Đường Phong cười khở một tiếng:

- Thủ đoạn của chấp sự cũng không thể khiến ta tin được người a.

- Lần này người đi Băng Hỏa Đảo, tiến vào trong sơn đạo, chuyện cần làm thứ nhất chính là tu luyện! Càng không ngừng tu luyện, bởi vì thực lực của người hiện tại chỉ có thể xâm nhập vào bảy tầng đầu trong sơn đạo mà thôi.

- Cái gì bảy phòng đầu?

Đường Phong nghi hoặc nói.

- Hai bên trái phải sơn đạo đã sớm bị những người từ Ô Long Bảo mở ra rất nhiều thạch động dùng để bế quan tu luyện. Từ bên ngoài vào trong tổng cộng phân chia thành ba mươi sáu đoạn, chúng ta gọi chung là ba mươi sáu phòng.

- Chỉ khi từng bước từng bước trở nên cường đại người mới có thể tiến vào chỗ càng sâu, càng tiến vào sâu hơn, thực lực đề cao càng nhanh.

- Hiểu rõ rồi!

Đường Phong gật đầu.

- Băng Hỏa Đảo này là do lúc Đại Tuyết Cung vừa mới sáng tạo tìm kiếm được, nếu không phải như vậy người cho là vì sao lão cung chủ lại kiến tạo một Ô Long Bảo tại chỗ này? Ô Long Bảo tồn tại với mục đích chính là muốn chiếm lấy Băng Hỏa Đảo, không cho thế lực khác nhúng chàm.

- Ta cần phải tới đầu cùng ba mươi sáu phòng hay sao?

Đường Phong hỏi.

- Không sai!

Mang chấp sự gật đầu:

- Khi thực lực của người tới cấp độ kia, tiến vào đầu cùng của ba mươi sáu phòng, nơi này hẳn là có liệt diễm cô tồn tại.

- Hẳn là?

Khóe miệng Đường Phong co giật.

- Bởi vì bản thân ta chưa từng đi tới nơi này, chỉ là nghe nói qua. Năm đó ta mới chỉ tiến tới phòng hai mươi bảy đã không thể tiếp tục được nữa. Hai người Thanh Phi Tiểu và Đoạn Thất Xích người quen biết từng đi tới phòng thứ ba mươi bốn.

- Vậy hai phòng còn lại là do ai tạo ra? Dù sao cũng phải có người đã từng trải qua mới có thể tạo thành?

Đường Phong không khỏi động dung, cứ nhiên hai đại sát thần cũng không thể vượt qua hết ba mươi sáu phòng?

- A...

Mang chấp sự khẽ cười một tiếng:

- Đại Tuyết Cung từ lúc bắt đầu cho tới bây giờ cũng chỉ có hai người từng đi tới đầu cùng, một người là lão cung chủ, ba mươi sáu thạch động này đều là do bản thân hắn tạo hình ban đầu, vì vậy người đã từng vượt qua được.

- Một người còn lại là ai?

Đường Phong hỏi.

Mang chấp sự đột nhiên trầm mặc, cương khí băng lãnh thấu xương toàn thân càng thêm mãnh liệt, một thân sát khí không thể ức chế lan tràn bốn phía, phẳng phất giống như đối mặt với địch nhân khiến chính mình phải thống hận.

Nguyên bản Đường Phong đứng trên thuyền cũng có cảm thấy lạnh lẽo, nhưng còn chưa tới mức phải vận công chống lại, thế nhưng Mang chấp sự đột nhiên làm như vậy khiến hắn phải vận công chống lại rồi, nếu không toàn thân có thể bị đông cứng.

315. Chương 304: Giao Dịch

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 304: Giao dịch

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Một lát sau, Mang chấp sự mới thu hồi lại sát khí của bản thân, thản nhiên nói:

- Người thứ hai chính là Tạ Tuyết Thần! Cũng chính là Cung chủ Đại Tuyết Cung hiện tại.

- Cư nhiên là hắn!

Đường Phong không khỏi động dung.

Người này đã giết chết lão cung chủ Đại Tuyết Cung, hiện tại chưởng quản toàn bộ Đại Tuyết Cung, cũng chính là cừu địch của hai người Thang Phi Tiểu và Đoạn Thất Xích. Chỉ là khiến Đường Phong không nghĩ tới, tiểu nhân đề tiện này cư nhiên có bản lĩnh như vậy.

Bằng hỏa ba mươi sáu phòng, cao thủ như Mang chấp sự cũng chỉ có thể đi tới phòng thứ hai mươi bảy mà thôi, mà Tiểu thúc và Đoạn thúc chính mình từ trước tới nay đều cho là vô địch trên trời cũng chỉ đi được phòng thứ ba mươi bốn, không kể lão cung chủ chỉ có một mình Tạ Tuyết Thần đi hết, so sánh đối lập như vậy, lẽ nào tư chất của Tạ Tuyết Thần còn tốt hơn so với hai đại sát thần?

Thế nhưng, cho dù là tư chất của Tạ Tuyết Thần tốt hơn một chút so với hai đại sát thần, nhưng Tiểu thúc và Đoạn thúc đã là người từng trải, thủy chung là lão lạt, Đường Phong phỏng chừng Tạ Tuyết Thần có lợi hại hơn nữa thì hiện tại cũng không nhất định là đối thủ của hai đại sát thần.

- Đường Phong, lấy năng lực của ta chỉ có thể nói cho người biết những chuyện này, dù sao bản thân ta cũng chưa tiếp xúc qua phương diện kia, vì vậy nếu như người có thể vượt qua được ba mươi sáu phòng, phải đi tìm xem có liệt diễm cô hay không, thế nhưng tuyệt đối không nên dừng lại quá dài bên trong, nếu như vượt qua bảy ngày, cho dù là cường độ thân thể và kinh mạch của người chỉ sợ cũng không thể chịu đựng nổi bằng hoa lưỡng trọng kinh liên tục quấy nhiễu, miễn cho sau này lưu lại tai họa ngầm nào đó, hai người Thang Phi Tiểu cũng sẽ không bỏ qua cho ta!

Đường Phong khẽ cười một tiếng nói:

- Chấp sự không sợ ta không tìm liệt diễm cô hay sao?

- Được người nhờ vả, chính là việc của mình.

Mang chấp sự thản nhiên nói:

- Ta tin tưởng người sẽ đi tìm, bởi vì bản thân người chính là người không an phận, nhưng lại rất trọng tình trọng nghĩa.

- Chấp sự nói những lời này quá tự tin rồi!

Đường Phong lắc đầu:

- Ta và chấp sự không có giao tình sâu đậm gì đó, tới phòng thứ ba mươi sáu đã gian nan như vậy, lại còn muốn xâm nhập sâu hơn càng khó khăn tầng tầng, Đường Phong ta còn chưa tới nông nỗi bởi vì một người chưa quá thân quen mà liều mạng.

Mang chấp sự quay đầu nhìn hắn một cái, cười khỏ một tiếng nói:

- Cũng chỉ có người mới dám nói với ta như vậy!

Đường phong nhún vai, thất lưỡng hơi duỗi, nói:

- Bất quá vẫn phải cảm tạ Mang chấp sự, nếu như ta có thể vượt qua được ba mươi sáu phòng mà nói, lúc đi ra tự nhiên sẽ vô cùng cảm kích, sau này nếu như chấp sự qua đời, ta sẽ cung phụng một bài vị, sớm muộn thấp ba nén hương, bảo đảm người không quá tịch mịch là được.

Mang chấp sự cười lạnh một tiếng:

- Đường Phong, nếu như ta nói ra tên của người, người nghĩ Ô Long Bảo sẽ dung nạp người sao?

- Chấp sự xin cứ tự nhiên, lần này chính là do chấp sự lấy an nguy của bằng hữu Đường Phong ta để uy hiếp ta, cường cầu ta tới địa phương này. Nói thật, loại uy hiếp như thế này... Khiến trong lòng thiếu gia rất không thoải mái!

Nói xong một câu cuối cùng, ngữ khí của Đường Phong đã trở nên vô cùng đậm mạc.

- Tt

- Thuộc hạ không dám nói, thuộc hạ sợ có người phát giận quần ẩu thuộc hạ!

Phi Tiểu Nhã cười nhạt ba tiếng, vẻ mặt âm trầm, trực tiếp quát lớn:

- Nói!

Thân thể Sở Văn Hiên run lên, thắt lưng vốn cúi thấp càng thêm thấp hơn nhiều:

- Bảo chủ đại nhân người nhất định phải bảo đảm không quần ẩu thuộc hạ!

- Có phải Đường Môn xảy ra chuyện gì?

Phi Tiểu Nhã vô cùng nhạy cảm, chớp mắt đã nắm được then chốt trong đó, chuyện có thể khiến chính mình nổi giận đánh hấn chỉ có thể là chuyện của Đường Môn, những người khác căn bản không có loại hiệu quả như thế này.

- Dạ!

Sở Văn Hiên cẩn thận từng li từng tí đáp.

- Hấn đã chết? Hay là tàn phế rồi?

Sắc mặt Phi Tiểu Nhã âm trầm đáng sợ, giống như trước khi bão tố tới, trên bầu trời ngưng kết thành mây đen rậm rạp.

- Cũng không có!

Sở Văn Hiên nuốt nước miếng một cái.

- Rốt cuộc là phát sinh chuyện gì rồi, còn không mau chóng nói ra, còn lề mề câu giờ, hiện tại ta lập tức đánh người một trận!

Phi Tiểu Nhã nổi giận vô cùng.

Vẻ mặt Sở Văn Hiên cầu xin, mở miệng nói:

- Bị Mang chấp sự dẫn đi rồi!

- Dẫn đi rồi!

Thần sắc Phi Tiểu Nhã sững sốt:

- Hấn dẫn tiểu tử kia đi làm gì? Có biết đưa đi đâu hay không?

- Băng Hỏa Đảo!

- Cái gì?

Sắc mặt Phi Tiểu Nha lập tức trắng bệnh, lăm bắm nói:

- Hiện tại dẫn hấn đi Băng Hỏa Đảo, hấn có tư cách này sao? Hồ đồ, quá mức hồ đồ, thời gian huấn luyện mới chỉ tiến hành được một phần ba mà thôi, hiện tại đã để hấn đi tới địa phương kia, không phải là muốn hấn chết hay sao? Mang chấp sự càng sống càng hồ đồ rồi?

- Bảo chủ người không cần lo lắng chuyện này.

Sở Văn Hiên bên cạnh nói:

- Ngày hôm nay Mang chấp sự đã kiểm tra cường độ kinh mạch và thân thể của Đường Môn, hấn nói cường độ kinh mạch của Đường Môn so với bản thân hấn còn cứng cõi hơn, hơn nữa cường độ thân thể cũng đủ để tới Băng Hỏa Đảo rồi, vì vậy thuộc hạ cả gan suy đoán, hiện tại Đường Môn đã có tư cách đi Băng Hỏa Đảo rồi.

- Đúng sao?

Tâm tình khẩn trương của Phi Tiểu Nha không khỏi thả lỏng.

- Vậy vì sao Mang chấp sự phải cấp tốc dẫn tới hắc địa phương kia như vậy? Đợi thêm thời gian mấy tháng không phải tất cả đều phải tới Bằng Hỏa Đảo tu luyện hay sao?

- Đây cũng chính là điểm thuộc hạ không thể giải thích được, Mang chấp sự tại thời điểm nghe ta nói phải đi bẩm báo lại bảo chủ đại nhân còn cực kỳ quả đoán tàn nhẫn đánh thuộc hạ hôn mê trên mặt đất.

- Hắc xuất thủ đánh ngươi rồi?

Phi Tiểu Nhã nhìn lướt qua Sở Văn Hiên.

Sở Văn Hiên ủy khuất gật đầu:

- Chính là bởi vì thấy hắc xuất thủ nên thuộc hạ đã phát hiện ra một bí mật, nguyên lai Mang chấp sự cư nhiên chính là...

- Điều này không cần ngươi nói, ta đã sớm biết!

Phi Tiểu Nhã xua tay áo:

- Hắc cũng biết ngươi là tâm phúc của ta, cho nên mới cố ý để lộ ra bản lĩnh để ngươi đoán được thân phận. Được rồi, ngươi đã hôn mê bao lâu?

- Đại khái hơn nửa canh giờ, thuộc hạ căn bản không xác định chắc chắn được.

Nửa canh giờ đã đủ cho Mang chấp sự dẫn theo Đường Môn chạy thật xa rồi. Thế nhưng... Vì sao hắc phải làm như vậy? Vì sao lại muốn tự mình dẫn theo Đường Môn tới Bằng Hỏa Đảo đây? Trong đó có quan hệ lợi hại gì đó hay sao?

Suy nghĩ một chút, sắc mặt Phi Tiểu Nhã đột nhiên tái mét, cả kinh nói:

- Không tốt, Đường Môn có nguy hiểm!

Xác thực có nguy hiểm, bởi vì cho tới bây giờ Phi Tiểu Nhã mới nghĩ ra được nguyên nhân vì sao Mang chấp sự đơn độc dẫn theo Đường Môn tới Bằng Hỏa Đảo. Nhất định là hắc muốn lấy thứ kia, thứ kia chỉ xuất hiện tại đầu cùng băng hỏa ba mươi sáu phòng, băng hỏa ba mươi sáu phòng từ mấy chục năm nay cũng chỉ có hai người từng đi qua, tiểu tặc này có phần bản lĩnh này sao?

Nếu như để hắc tới đầu cùng băng hỏa ba mươi sáu phòng, dừng lại một điểm thời gian mà nói, cho dù tiểu tặc này có bản lĩnh thông thiên cũng nhất định sẽ tang mệnh tại địa phương kia.

Suy nghĩ cẩn thận ngọn nguồn trong đó, Phi Tiểu Nhã lập tức bốc lửa giận tận trời, trực tiếp phóng ra ngoài cửa, muốn đuổi theo Mang chấp sự và Đường Phong.

Sở Văn Hiên sau lưng vội vàng hô:

- Bảo chủ người muốn làm gì?

Không kêu còn tốt, lời này vừa phát ra, Phi Tiểu Nhã xoay người lao vọt tới trước mặt Sở Văn Hiên, quyền ẩm cước đá liên tiếp, một mặt đánh đấm một mặt nói:

- Sao ngươi không nói sớm một chút?

Đánh xong một lượt, trực tiếp thiểm điện lao đi.

Sở Văn Hiên thương cảm hề hề ngồi chồm hồm trên mặt đất, ủy khuất nói:

- Ta cũng muốn nói sớm một chút a, nhưng bị người ta đánh hôn mê, ta có biện pháp nào?

Sự tình so với suy đoán của chính mình giống hệt nhau, tới nơi này bẩm báo quả nhiên là bị ăn đánh.

Xa xa, thanh âm của Phi Tiểu Nhã truyền tới:

- Mấy ngày tới ta không ở trong bảo, tất cả công việc đều do ngươi phụ trách. Có cái gì không quyết định được phải tới mặt thất hồi Ô Long tam sứ, hoặc là chờ ta trở về rồi quyết định.

- Dạ!

Sở Văn Hiến nhanh chóng hồi đáp.

Chờ khi hần đứng lên, mấy vị thị nữ của bảo chủ đại nhân đứng ngoài cửa che miệng cười liên tục, Sở Văn Hiến cầm giận trừng mắt liếc nhìn các nàng.

Lần này hay rồi, toàn bộ đầu sỏ của Ô Long Bảo đều chạy tới Băng Hỏa Đảo, phỏng chừng bên kia sẽ có trò hay để nhìn, thế nhưng để lại cục diện rối rắm lớn như vậy cho chính mình, bảo chính mình phải làm như thế nào cho đúng a?

Trên biển, hai người Đường Phong và Mang chấp sự vẫn đứng trên thuyền phi nhanh về phía trước như cũ, thuyền theo gió vượt sóng, tốc độ cực kỳ nhanh chóng.

Thế nhưng Đường Phong nhạy cảm phát hiện ra, tuy rằng tốc độ thuyền chạy vẫn rất nhanh như cũ, thế nhưng so sánh với thời điểm ban đầu đã chậm hơn một chút.

Hơn nữa con thuyền do Mang chấp sự điều khiển căn bản không hề cẩn thận như La lão, con thuyền dưới chân hần thẳng tắp lao về phía trước, mặc kệ trên mặt có dòng xoáy hay là gió lớn gì đó, bình đến nước ngăn, nước đến đắp bờ, vô cùng trực tiếp thẳng thắn, cho dù là gặp phải mưa rền gió dữ, thuyền nhỏ vẫn luôn vững vàng lao đi trên biển.

Chiều thúc đẩy thuyền nhanh tới như vậy thực sự khiến Đường Phong không tránh khỏi có chút bối phục, có thể vận dụng cương khí linh hoạt tới loại tình trạng như thế này, Mang chấp sự có thể coi như là một trong số rất ít cao thủ trong thiên hạ.

Dù vậy, Băng Hỏa Đảo cách xa hai trăm dặm, muốn trong một ngày một đêm chạy tới rất không có khả năng. Lần trước chính là ba mươi dặm, La lão còn phải chạy ba ngày liên tục. Cho dù tốc độ của thuyền nhỏ nhanh hơn nữa, Đường Phong phỏng chừng cần phải có thời gian hai ba ngày mới có thể đến được.

Chỉ là theo thời gian trôi qua, sắc mặt của Mang chấp sự càng lúc càng trở nên trắng bệch, trắng bệch phẳng phất giống như một tờ giấy, nhìn không ra một điểm huyết sắc, thoát nhìn rất kinh khủng.

Chỉ là thời gian một ngày một đêm thuyền nhỏ đã tiến về phía trước được lộ trình bảy tám mươi dặm, tại lúc bóng đêm phủ xuống, trên đường gặp một tiểu đảo nho nhỏ.

Mang chấp sự khống chế thuyền nhỏ tới gần tiểu đảo, hai người chạy lên bờ.

Người vừa mới đứng vững, Mang chấp sự đột nhiên há miệng phun ra một ngụm máu tươi, toàn thân lung lay sắp đổ, bàn tay ôm ngực, thân thể không nhịn được run rẩy kịch liệt, thậm chí ngay cả cương khí cũng ba động không ngừng.

- Chấp sự!

Đường Phong có chút lo lắng nhìn hần.

Mang chấp sự phát tay ngăn lại, nhẹ giọng nói:

- Ta không sao, nghỉ ngơi tại nơi này hai canh giờ, chúng ta còn phải lên đường, chính ngươi tìm chút thức ăn, ta cần đả tọa nghỉ ngơi một chút.

- Được!

Đường Phong gật đầu.

Một người dùng cương khí liều mạng thôi động thuyền nhỏ chạy cả một ngày, tiêu hao cương khí, sức lực và tinh thần khẳng định vô cùng to lớn. Tìm được một địa phương coi như sạch sẽ bằng phẳng ngồi xuống, Đường Phong thấy Mang chấp sự lấy ra một cái chai, đổ mấy viên đan dược bỏ vào trong miệng, không nói lời nào đã nhắm mắt tĩnh tọa.

Đường Phong chậm rãi lắc đầu, tuy rằng người này vô cùng quái dị, thế nhưng lại tạo thành bộ dáng thương cảm hề hề như vậy, không khỏi khiến hần phải đồng tình thương xót.

Thân thể hần nhất định có ngoan tật nào đó, bởi vì sắc mặt và màu da của hần rất không bình thường, đây không phải là nguyên nhân bởi vì công pháp bản thân tu luyện, càng có thể là độc tố gì đó gây nên. Điểm này Đường Phong đã sớm biết được.

Tìm kiếm trên đảo một ít củi lửa khô ráo, lại bắt được hai con cá khá to, trực tiếp mổ bụng tẩy rửa trên biển, sau đó gác lên bếp lửa nướng.

Diện tích của hòn đảo này không nhỏ, hoàn toàn giống như hoang đảo trước kia chính mình gặp phải con rùa lớn kia, tiểu đảo lần trước mới thực sự là tiểu đảo danh đúng với thực, bên trên ngoại trừ một ít cây cỏ linh tinh ra, căn bản không hề có bất cứ thực vật nào khác, càng không cần nói với dã thú.

Nếu như ngừng lại tại tiểu đảo như vậy, đừng nói là bắt dã thú nướng, thậm chí ngay cả nhóm lửa cũng không có khả năng.

Một mặt nướng cá, một mặt quan sát động tĩnh của Mang chấp sự. Đường Phong phát hiện cương khí trong cơ thể hắn cực kỳ không ổn định, hình như đã vượt ra khỏi vòng khống chế của hắn, khi thì sôi trào không ngớt, khi thì lại thu liễm xuống dưới, trong vòng địa phương mười trượng bên cạnh hắn, mặt đất ngừng kết thành băng tinh, ngay cả thổ địa cũng rắn cũng bị băng tinh và ánh lửa chiếu sáng.

Qua hồi lâu, cổ cương khí bạo động trong cơ thể mới bị hắn áp chế xuống, Mang chấp sự lại phun ra một ngụm máu tụ, lúc này sắc mặt mới hơi tốt hơn một chút.

Đường Phong không kinh động hắn, chỉ lẳng lặng nướng cá bên cạnh.

Nói ra cũng kỳ quái, hiện tại chính mình và một quái nhân như vậy chạy tới địa phương này, cư nhiên là bởi vì muốn tránh né bảo chủ Ô Long Bảo. Nghĩ lại cũng rất buồn cười, dù sao Mang chấp sự tại chuyện này cũng quá mức liều mạng rồi. Lẽ nào hắn có thể xác định nếu bảo chủ đại nhân đuổi theo chính mình, nhất định sẽ ép buộc chính mình trở về?

Đợi đủ một canh giờ Mang chấp sự mới chậm rãi đứng dậy, thu liễm khí tức băng hàn toàn thân, chậm rãi bước tới bên cạnh Đường Phong, ngồi cách đồng lửa xa xa, phảng phất như không muốn bị cổ nhiệt độ nóng bỏng từng bếp lửa chạm vào người.

Đường Phong cầm lấy một con cá đã nướng xong, ném sang phía Mang chấp sự.

Mang chấp sự chậm rãi lắc đầu:

- Ta không ăn mấy thứ này.

Đường Phong cười nói:

- Lẽ nào chấp sự chỉ ăn chay, không ăn thịt?

317. Chương 306: Sương Mù Dày Đặc.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 306: Sương mù dày đặc.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Mang chấp sự khẽ cười một tiếng, sờ vào trong ngực, lấy ra một cái chai màu đỏ tươi, trong tay chảy xuôi một loại dịch thể màu huyết hồng, sau một khắc hắc mở nắp bình, ngửa đầu uống một ngụm dịch thể trong chai.

Sắc mặt của Đường Phong trong khoảng khắc tái mét.

Bởi vì trong không khí phiêu tán ra một cỗ mùi máu tươi, trong chai không phải thứ gì khác, tuyệt đối là máu tươi, chỉ là không biết có phải là... Máu người!

Ngẫm lại thái độ làm người quỷ dị của Mang chấp sự, Đường Phong bỗng nhiên suy nghĩ, nếu như hắn thực sự uống máu người, cũng không hẳn là chuyện ngạc nhiên gì đó.

Phảng phất như xem thấu suy nghĩ trong lòng Đường Phong, Mang chấp sự nói:

- Đây là máu rắn!

Lúc nói xong, hắn rung bàn tay to, cũng không biết từ địa phương nào giũ ra một đầu độc xà thân to ước chừng một ngón tay trở. Độc xà này không ngừng xoay chuyển quanh bàn tay hắn, tê tê phun ra nuốt vào cái lưỡi thật dài. Mang chấp sự vươn một ngón tay, trên ngón tay ngưng tụ cương khí, nhẹ nhàng lướt qua trên bụng rắn, một túi mật rắn màu xanh bị lôi ra ngoài, đưa tới bên miệng nuốt vào bụng. Lập tức hắn há mồm cắn đầu rắn hình tam giác, chỉ nhẹ nhàng cắn một cái đã chia độc xà thành hai đoạn, quai hàm càng không ngừng nhúc nhích, trong miệng truyền ra âm thanh răng rắc răng rắc.

Gió biển buổi tối thổi tới, Đường Phong không nhận được rung mình một cái.

Bộ dáng của Mang chấp sự hiện tại rõ ràng giống như một dã nhân ăn tươi nuốt sống.

Nuốt nuốt nước miếng, nhìn bộ trường bào rộng thùng thình của Mang chấp sự, Đường Phong dám khẳng định, bên trong quần áo của hắn khẳng định có ẩn dấu không ít độc xà như vậy, thậm chí có thể nói trên người đều là rắn độc, phát hiện này khiến toàn thân Đường Phong nổi da gà.

- Có muốn thử một chút hay không? Vị đạo rất không tồi, còn có thể cường kiện thân thể!

Mang chấp sự mở miệng hỏi.

Đường Phong bật người lắc đầu như trống bỏi, tuy rằng nói nuốt mật rắn xác thực có thể giúp thân thể cường kiện, thế nhưng ăn sống độc xà như vừa nhìn thấy, Đường Phong còn chưa có loại khẩu vị như vậy, nhất là lúc nhìn thấy Mang chấp sự thực hiện, thậm chí Đường Phong có điểm buồn nôn, cho dù nướng chín rồi không chắc đã muốn ăn.

Không bao lâu sau, toàn bộ độc xà đều đã bị Mang chấp sự nuốt vào trong bụng, hắn xoa xoa vết máu tươi nơi khóe miệng, sắc mặt trắng bệnh cũng khôi phục không ít, thở nhẹ ra một hơi, nói:

- Ăn chút gì, chúng ta cũng nên khởi hành rồi!

Tuy rằng Đường Phong không ăn uống một thời gian cũng không có vấn đề gì, thế nhưng đã một ngày một đêm không ăn gì, bụng cũng có chút cảm giác đói, rơi vào đường cùng, Đường Phong chỉ đành tùy tiện ăn một chút bổ xung thể lực.

Thấy Đường Phong đã chuẩn bị xong, Mang chấp sự đứng lên nói:

- Đi thôi.

Hai người một lần nữa bước lên thuyền, xuất phát chạy về phía Băng Hỏa Đảo.

Cũng giống như suy đoán của Đường Phong, lộ trình tới Băng Hỏa Đảo xác thực tiêu tốn hơn ba ngày, hơn nữa Đường Phong cũng phát hiện ra một hiện tượng rất kỳ quái, đó chính là thời gian đang là ban ngày, tuy rằng tình trạng thân thể của Mang chấp sự này không tốt đẹp gì nhưng cũng vẫn có thể áp chế được, thế nhưng vừa đến buổi tối, trạng thái thân thể của hắn trở nên tương đối không xong, nếu như Đường Phong cách hắn hơi gần một chút nhất định phải vận dụng cương khí chống đối lại, hàn ý bức người, bằng không toàn thân nhất định sẽ bị đông cứng, hơn nữa tại thời điểm buổi tối, hắn thường xuyên ho ra máu tươi, khiến trong lòng Đường Phong luôn suy nghĩ, rất sợ hắn đột nhiên đứt mạng trên biển rộng.

Nếu như hắn chết, chính mình muốn bằng vào con thuyền nhỏ này trở lại Ô Long Bảo có thể tương đối gian nan rồi.

May mắn chính mình, thoát nhìn trạng thái của Mang chấp sự rất không tốt, nhưng cũng chưa đến nỗi quá mức không xong như Đường Phong tưởng tượng.

Tối buổi trưa ngày thứ ba, trên mặt Mang chấp sự đột nhiên hiện lên một tia màu hồng không quá bình thường, nhìn xa xa phía trước, thanh âm có chút kích động nói:

- Sắp tới rồi.

Nghe vậy, Đường Phong cũng không nhận được chấn động, từ trên thuyền đứng dậy, chuyển mắt nhìn về phía ánh mắt Mang chấp sự, lọt vào trong tầm mắt chính là hoàn cảnh khiến Đường Phong nghi hoặc vạn phần, bởi vì một mảnh hải vực to lớn phía trước như vậy hầu như đều bị bao phủ trong màn sương mù,

trắng xóa một mảnh, không nhìn thấy bất cứ thứ gì bên trong. Sương mù này dày đặc tận chân trời, ngay cả nước biển màu xanh kéo tới tận đầu cùng đường nhìn, căn bản không thể thấy được rộng lớn bao nhiêu, khí thế to lớn tới cực điểm.

- Vượt qua phiên sương mù này là có thể nhìn thấy Băng Hỏa Đảo.

Mang chấp sự giải thích nói:

- Đại phương Băng Hỏa Đảo này là do lão cung chủ tại thời điểm còn trẻ đi du lịch thiên hạ phát hiện ra. Lúc đó người cũng bị lạc đường trong phiên sương mù dày đặc này, trong lúc vô ý đặt chân vào Băng Hỏa Đảo, từ lúc đó Băng Hỏa Đảo trở thành vật sở hữu của Đại Tuyết Cung. Người không nhận ra đường muốn đi vào trong phiên sương mù dày đặc này nhất định sẽ mê thất phương hướng, cho dù có thể may mắn đi tới chỉ sợ cũng không thể tìm được đường chính xác, sẽ vĩnh viễn phiêu bạt trên biển rộng. Hơn nữa trong phiên sương mù dày đặc này có một số loại độc tố khiến con người sản sinh đủ loại ảo giác, nếu như tâm tính và nghị lực không kiên định mà nói, tâm thần sẽ vĩnh viễn bị trầm luân trong đó. Trong Ô Long Hỏa huấn luyện định lực và tâm tính cho các người chính là vì vượt qua một cửa này.

- Hiểu rõ rồi!

Đường Phong gật đầu, chính mình trước đó suy đoán huấn luyện của Ô Long Đảo đều có mục đích, hiện tại xem ra là chính xác.

Ngồi ngay ngắn tại địa phương đàn rắn quấn quanh chính là vì tôi luyện tâm tính.

- Lúc tiến vào trong sương mù dày đặc này người cần phải bảo vệ tốt tâm tình, cái gì cũng không nên suy nghĩ, lấy thực lực của người đủ để người an toàn vượt qua được khỏi địa phương này.

Mang chấp sự căn dặn một tiếng nói.

- Uhm!

Không bao lâu sau, con thuyền nhỏ đã rơi vào trong phạm vi sương mù dày đặc, Đường Phong khoanh chân ngồi trên thuyền nhỏ, nhẹ nhàng ngửi một chút, trong không khí phiêu tán một cỗ mùi vị cay độc nhàn nhạt, còn có một loại vị đạo không nói nên lời, xác thực có một chút độc tố, bất quá những độc tố này đối với bản thân không có bao nhiêu lực ảnh hưởng, nghĩ hẳn là nguyên nhân chưa xâm nhập vào quá sâu.

Tiếp tục một đoạn thời gian tương đối lâu, toàn bộ con thuyền đã xâm nhập sâu vào trong phạm vi sương mù bao phủ, nhìn xung quanh hoàn toàn là một mảnh tuyết trắng, thậm chí ngay cả Mang chấp sự vị trí đầu thuyền Đường Phong cũng không nhìn thấy. Khẽ đưa bàn tay của mình ra trước mặt, Đường Phong chỉ có thể nhìn thấy đường viền nhàn nhạt,

Loại cảm giác này rất mờ ảo, phẳng phất như chính mình lẻ loi đơn độc trong một thế giới chỉ một màu trắng xóa, bốn phía không hề có bất cứ thứ gì, ngoại trừ dưới đáy thuyền truyền tới âm thanh phá vỡ nước biển lao đi.

318. Chương 307: Băng Hỏa Đảo

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 307: Băng Hỏa Đảo

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Nếu như so sánh mà nói, hoàn cảnh hiện tại có điểm giống như không gian Linh Khiếp Nhan ở trong Bát Phôi Giáp. Chính mình tiến vào trong phiên không gian kia, lọt vào trong tầm mắt cũng là một mảnh tuyết trắng, cái gì cũng không nhìn thấy, chỉ bất quá nơi đó không có sương mù ngăn cản đường nhìn, thế nhưng đường nhìn ở đây đã bị cách trở trong vòng mây tắc.

Tuy rằng không quá lo lắng bản thân sẽ bị độc tố trong sương mù ảnh hưởng, thế nhưng cẩn thận trên hết, Đường Phong vẫn bế khí ngưng thần, chuyển tinh thần chìm đắm vào trong đan điền, cái gì cũng không suy nghĩ, cái gì cũng không làm.

Cũng không biết trải qua thời gian bao lâu, bên tai đột nhiên truyền tới thanh âm của Mang chấp sự:

- Đã vượt qua phiền sương mù dày đặc rồi, người có thể mở mắt ra.

Nghe vậy, Đường Phong mở mắt nhìn về phía trước, mới chỉ quét qua một lượt, toàn thân ngây dại.

Đây là loại thế giới như thế nào a? Thế giới này đã không hề bị sương mù dày đặc bao phủ nữa rồi, mà phẳng phất giống như một thế giới chân thực, bầu trời là một loại trạng thái đỏ bừng, phẳng phất giống như bị lửa thiêu đốt, đám mây trong không trung biến hóa muôn hình muôn dạng, khi thì giống như tuần mã chạy trồm, khi thì giống như đầu mãnh hổ hét lớn giận dữ, khi thì giống như cá chép vượt long môn...

Thế nhưng mặc kệ đám mây bày biện ra ngoài hình dáng như thế nào đều là màu sắc giống như máu tươi không chút ngoại lệ, khiến người khác phải sợ, khiến tim đập nhanh, tinh thần khủng hoảng, bầu trời đỏ như máu treo cao ngoài khơi màu xanh lam, nổi liền thiên và địa, khiến mỗi một cá nhân đặt bản thân mình trong đó đều có một loại cảm giác áp bách cường liệt, thậm chí có một loại cảm giác mê muội.

Toàn bộ thiên địa này thực giống như một đầu mãnh thú hung tợn.

Có thể nói, tiến vào nơi này phẳng phất giống như tiến vào huyết chi luyện ngục, ngay cả hô hấp đều không nhận được có chút gấp gáp.

Quay mắt nhìn lại, hai tròng mắt của Đường Phong run rẩy, bởi vì phía sau mệnh môn vô bờ, hoàn toàn trống không, căn bản không hề nhìn thấy phiền sương mù dày đặc lúc vừa mới tiến vào, chỉ có không gian biển rộng màu xanh lam không bờ không bến.

- Chấp sự!

Đường Phong cảm giác tiếng nói của chính mình có chút run run, hiện tại có một thứ gì đó khiến Cổ Thần cảm giác rất không rõ ràng, giống như đang nằm mơ.

Mang chấp sự cười khẽ một tiếng:

- Mỗi một người vừa mới tới Băng Hỏa Đảo đều có phản ứng giống như người, ta trước kia cũng giống như vậy. Không cần phải suy nghĩ, bên ngoài xác thực là có một phiền sương mù dày đặc, chỉ là không biết vì sao, từ bên trong Băng Hỏa Đảo nhìn ra bên ngoài lại không thấy. Ngược lại từ bên ngoài nhìn vào bên trong lại bị phiền sương mù này ngăn cách. Ta nghĩ điều này đại khái là do hoàn cảnh tự nhiên tạo thành, khiến Băng Hỏa Đảo thậm chí một loại cảm giác như lọt vào trong sương mù, không dễ dàng bị người khác phát hiện, đây là một vách chắn thiên nhiên.

Thần kỳ như vậy? Đường Phong thầm sợ hãi than, xem ra những chuyện chính mình tiếp xúc thực sự quá mức ít ỏi rồi. Thiên nhiên có thể có quỷ phủ thần công như vậy, đây là trình độ bất cứ công pháp nào, bất cứ kẻ nào cũng không thể làm được.

Lại quay đầu nhìn, Đường Phong nhìn thấy một hòn đảo nhỏ.

Không phải là đảo nhỏ mà là một mặt đất diện tích phi thường rộng rãi, kéo dài chừng hơn trăm dặm, to lớn như một phiến lục địa, lẳng lặng nhô lên cao trên mặt biển.

Đây chính là Băng Hỏa Đảo?

Trên đảo trắng phau một mảnh, trên không trung tự nhiên còn lưu lại tuyết trắng phất phơ, khiến cây cối xung quanh bị nhuộm thành một màu trắng bạc vô cùng chói mắt, nhìn qua xinh đẹp không thể nào tả xiết.

Thế nhưng tại vị trí trung ương đảo nhỏ có một ngọn núi cao trăm trượng, toàn thân đỏ bừng, đứng sừng sững như tồn tại hàng vạn năm. Ngọn núi nhỏ này có hình tam giác, sườn gốc trơn nhẵn, giữa và trên sườn núi không hề có một ngọn cỏ, miệng núi tự nhiên không ngừng bốc lên khói lửa dày đặc, càng quỷ dị hơn nữa chính là, tất cả mọi thứ trên đảo đều bao trùm bởi một tầng tuyết đọng, thế nhưng xung quanh ngọn núi lửa này lại khô ráo vô cùng, căn bản không hề có bất luận một vị trí ẩm ướt nào.

Sắc trời kinh khủng, hòn đảo quỷ dị, trong lúc nhất thời Đường Phong thậm chí cảm thấy cột sống lạnh lẽo rét run.

Nhìn thoáng qua Mang chấp sự, Đường Phong rụt rè hỏi thăm:

- Chấp sự, ngọn núi lửa này là sống hay chết?

Mang chấp sự ngạc nhiên nói:

- Chỉ là một ngọn núi, còn có phân biệt sống hay chết sao?

Đường Phong nghĩ nếu như hiện tại hắn muốn giải thích cái gì là núi lửa sống, cái gì là núi lửa chết, tự nhiên là nói không thông, chỉ có thể thay đổi một phương thức hỏi:

- Ta muốn biết ngọn núi lửa này có thể đột nhiên bạo phát hay không?

Mang chấp sự khẽ cười một tiếng:

- Điều này người yên tâm được rồi, vài chục năm qua nó vẫn như thế này, cho tới bây giờ vẫn chưa hề phun trào qua, ta năm đó tới đỉnh núi nhìn một vòng, trên đỉnh núi có một chỗ lõm rất sâu, đứng trên đỉnh núi nhìn xuống thậm chí có thể nhìn thấy một ít nham thạch nóng bỏng bắt đầu khởi động, nóng bức kinh người, ta nghĩ cho dù là cao thủ Thiên giai rơi vào trong đó phỏng chừng chỉ có một kết quả thân tử đạo tiêu.

Đường Phong lau mồ hôi lạnh trên trán, theo như lời suy đoán của Mang chấp sự, ngọn núi lửa này nhất định là núi lửa đang hoạt động rồi. Vài chục năm không hề bạo phát, không có nghĩa là sau này không bạo phát. Nếu như đột nhiên bạo phát mà nói, tất cả mọi thứ trong phương viên vài trăm dặm đều sẽ bị nham thạch nóng chảy nuốt hết. Đến lúc đó ở đây không còn là Băng Hỏa Đảo gì đó nữa rồi.

Nghĩ vậy, trong lòng Đường Phong có chút sợ hãi, vạn nhất như tại thời điểm chính mình tu luyện bên trong, ngọn núi lửa đột nhiên bạo phát thì làm thế nào cho phải? Bất quá ngẫm đi ngẫm lại, đến lúc đó sử dụng đòn sát thủ, khẳng định có thể chạy trốn ra ngoài.

Vừa nghĩ như vậy, tâm tình khẩn trương mới trầm tĩnh lại.

Không bao lâu sau, thuyền nhỏ đã tới gần Băng Hỏa Đảo. Hai người nhẹ nhàng nhảy lên, từ trên thuyền nhảy xuống hòn đảo, tuyết đọng bao trùm, hai chân của Đường Phong trầm xuống, tuyết trắng dày đặc trực tiếp bao trùm tới tận bụng chân của hắn.

Có chút lạnh lẽo, nhất là thời điểm gió lạnh phía trước ập tới, Đường Phong cảm giác làn da toàn thân bắt đầu săn chặt, ngược lại sắc mặt Mang chấp sự trở nên ửng hồng, trên đầu dĩ nhiên còn bốc lên nhiệt khí đằng đằng, toàn thân hoàn toàn thả lỏng xuống. Phảng phất giống như phiến thổ địa này đối với hắn mà nói giống như thiên đường.

Bất quá ngẫm lại cũng đúng, Mang chấp sự vốn chính là băng sương, tự nhiên thích những địa phương lạnh lẽo.

Nói đến cũng kỳ quái, trên đảo lạnh lẽo như vậy, thế nhưng nhiệt độ ngoài khơi lại giống như bình thường, không hề có hiện tượng kết băng.

- Đi thôi, ta dẫn người tới băng hỏa ba mươi sáu phòng trong truyền thuyết!

Mang chấp sự hít sâu một hơi, chậm rãi bước đi.

Đường Phong đi theo phía sau Mang chấp sự, nhắm mắt theo đuôi, một bước sâu một bước nông hướng về phía trước. Càng đi vào sâu trong hòn đảo nhỏ, nhiệt độ càng giảm xuống lợi hại hơn, gió lạnh tới thấu xương, lông mi và tóc tai đều bị kết thành băng vụn.

Cung may thân thể Đường Phong khác hẳn bình thường, cho dù lạnh lẽo cũng chỉ cần vận công chống đối một chút là có thể bình thường như không có chuyện gì, mà người như Mang chấp sự, phỏng chừng là hưởng thụ cái lạnh lẽo nơi đây, người ta cần bản không cần vận công chống lại.

Nhìn từ xa xa, đỉnh núi đồ bồng phảng phất giống như không phải rất xa, nhưng thực sự bước về phía ngọn núi cần phải tiêu tốn gần nửa canh giờ mới bước tới chân núi.

Đến nơi này, tuyết đọng dần dần không còn tồn tại nữa rồi, cơn gió nhẹ phía trước thổi tới dĩ nhiên mang theo một tia nóng bỏng nhân nhật.

Mang chấp sự cau mày, xem ra rất không thích hoàn cảnh này.

Ngoài dự liệu của Đường Phong, trên hòn đảo này, dưới chân núi cư nhiên còn có vô số cây cối đang sinh sống, màu xanh mơn mớn, trong không khí chảy xuôi một mùi thơm ngát nhân nhật, Đường Phong ngẩng đầu lên nhìn, chỉ thấy trên cây còn kết một số loại quả nhìn hình dáng rất kỳ lạ cổ quái.

Mang chấp sự mở miệng nói:

- Nếu như tại thời điểm tu luyện trong băng hỏa ba mươi sáu phòng người cảm thấy đói bụng có thể tới nơi này lấy chút trái cây ăn tạm, hoặc là tiến vào trong biển bắt cá. Bình thường Ô Long Bảo sẽ dẫn các người tới đây, đồng thời có người chuyên môn phụ trách thức ăn cho các người, thế nhưng lần này ta đơn độc dẫn theo người tới, vì vậy vấn đề ăn uống phải dựa vào chính người giải quyết.

- Uhm!

Đường Phong gật đầu, điểm này hẳn ngược lại không lo lắng, trong không gian mị ảnh của bản thân có không ít đồ ăn, tuy rằng đơn điệu một chút, thế nhưng đảm bảo không chết đói.

- Mặt khác, tu luyện trong băng hỏa ba mươi sáu phòng nhất định phải cẩn thận, không nên tham lam liều lĩnh, tuy nói rằng càng đi vào chỗ sâu linh khí càng thêm dày đặc, thực lực đề cao càng nhanh hơn, thế nhưng ba mươi sáu phòng, mỗi lần tiến thêm một phòng đều rất nguy hiểm, hơi có chút vô ý không thể chặn được băng hỏa lưỡng trọng kinh mà nói, kinh mạch toàn thân sẽ bị ăn mòn, đến lúc đó tư chất của người có tốt thế nào đi nữa cũng sẽ trở thành một phế vật, thậm chí có khả năng chết bất đắc kỳ tử.

- Hiểu rõ!

Trong lòng Đường Phong không khỏi chờ mong, băng hỏa ba mươi sáu phòng a, chính mình rốt cuộc có thể đi tới đầu cùng hay không, có thể vượt qua được Tiểu thúc và Đoạn thúc năm đó hay không?

Hơn nữa cho dù là ở nơi này, thế nhưng Đường Phong cũng có thể cảm thụ được linh khí xung quanh có chút không quá bình thường. Tại thời điểm bình thường, xung quanh chính mình luôn luôn tồn tại đủ loại linh khí khác nhau, đan xen cùng một chỗ, cấu thành một phiên hỗn độn, cho dù là trong hoàn cảnh khác nhau, mỗi một loại có lẽ sẽ có hai loại linh khí thuộc tính khác nhau tương đối nhiều một ít, thế nhưng tổng thể mà nói, phân lượng mỗi loại hầu như không hơn kém nhau nhiều, trừ phi là hoàn cảnh đặc thù.

Mà ở nơi này, hỏa linh khí và băng linh khí chiếm phân lượng hoàn toàn vượt qua mức bình thường, có thể nói tuyệt đại bộ phận chính là hai loại linh khí này vờn xung quanh người, những loại linh khí khác đã thiếu lại càng thiếu, càng đi về phía trước, loại cảm giác này càng thêm rõ ràng hơn.

Chờ khi hai người tới chỗ sườn núi, đột nhiên Mang chấp sự dừng bước chân, thở dốc một hơi, ho khan vài tiếng nói:

- Ta không thể tiếp tục bước về phía trước, người đi theo phương hướng này, tiếp tục đi thêm một hồi sẽ phát hiện ra một sơn động, nơi đó chính là địa phương băng hỏa ba mươi sáu động tồn tại. Lúc vào trong sơn động, càng tiến vào trong sâu hơn là có thể đi tới phòng thứ nhất. Uh, lấy thực lực của người hiện tại, còn có cường độ kinh mạch có thể tạm thời ở phòng thứ sáu thử xem, nếu như cảm thấy có chút miễn cưỡng thì nên rời khỏi, nghìn vạn lần không nên cậy mạnh.

- Được!

Đường Phong đáp.

Không đợi hẳn bước đi, Mang chấp sự lại nói:

- Đường Phong, chuyện này quan hệ trọng đại, vì vậy ta hi vọng người toàn lực ứng phó, chúc người mã đáo thành công.

- Cảm ơn lời chúc của chấp sự!

Đường Phong khẽ cười, lại nói:

- Được rồi chấp, sự ngu liễu cần ta...
- Yên tâm, ta sẽ ra lệnh cho toàn bộ Ô Long Bảo giúp người tìm kiếm.
- Như vậy thực tốt!

Đường Phong gật đầu, xoay người, tiếp tục bước tiến thẳng lên trên ngọn núi.

Nhìn chăm chăm vào bóng lưng Đường Phong, Mang chấp sự nhẹ nhàng cười cười.

“Nói tới cùng, lần này đột nhiên dẫn hãn toi địa phương này chỉ bất quá là nhất thời nảy sinh hiếu kỳ, nếu

đạo tiêu ở chỗ này mà nói... Hừ hừ, nam nhân này không có cũng được, giữ bên cạnh người chỉ liên lụy tới người!

- Cuối cùng người cũng thừa nhận muốn hẳn giúp người tìm liệt diễm cô rồi!

Cương khí toàn thân Phi Tiêu Nhã bùng phát, sát khí vừa rồi không biết đã ném tới phương nào cũng đã trở về.

Mang chấp sự chậm rãi lắc đầu. Nữ nhân này... Thực sự đã rơi vào bể tình ái nữ nhân quá sâu rồi, hiện tại nói nhiều đạo lý với nàng hơn nữa thì cũng không có tác dụng gì hết, hai mắt của nàng đã hoàn toàn bị Đường Phong che đậy, ngoại trừ Đường Phong, nàng đã hoàn toàn không nhìn thấy bất cứ thứ gì khác nữa rồi.

Quả nhiên, nữ nhân dưới loại trạng thái như thế này, tất cả đều là người mù quáng chấp nhất tới cực điểm, chỉ sợ phải gặp đả kích mãnh liệt nhất mới có thể giúp nàng từ trong si mi tình ngộ trở lại, mà đả kích này nhất định phải do Đường Phong đến làm, người khác có đành cho nàng đả kích nặng hơn nữa sợ rằng đều không có tác dụng.

- Không biện bạch nữa sao?

Phi Tiểu Nhã cười lạnh một tiếng:

- Nhiều năm như vậy, thật vất vả mới có một nam nhân có thể để ta nhìn thuận mắt, người cư nhiên để hẳn làm loại chuyện nguy hiểm như thế này, lão nương liệu mạng với người.

Nói xong, Phi Tiểu Nhã liền công kích về phía Mang chấp sự, cương khí màu hồng tràn ngập xung quanh thân thể, nơi Phi Tiểu Nhã đi qua, tất cả mọi thứ đều biến thành tinh thạch, đẹp tới dị thường.

Mang chấp sự một mặt hồi hợt hóa giải công kích của nàng, một mặt nói:

- Bảo chủ, người không phải là đối thủ của ta, hãy yên tĩnh!

- Ta biết chính mình không phải là đối thủ của người, thế nhưng người dám đánh ta sao?

Phi Tiểu Nhã vô cùng đắc ý.

Mang chấp sự cười khổ một tiếng, chính mình thực đúng là không dám động chạm gì tới nàng, nàng nắm chắc điều này cho nên mới động thủ.

Hai đại Thiên giai trong nháy mắt loạn chiến một đoàn, cương khí mãnh liệt bắn ra, giữa sườn núi một mảnh cát bay đá chạy, đánh tới hôn thiên thăm địa, ngay cả không khí cũng không thể yên lặng.

Thế nhưng hai người đang chiến đấu, vô luận là Mang chấp sự hay Phi Tiểu Nhã đều đã trải qua một đoạn thời gian dài mệt mỏi, Mang chấp sự điều khiển con thuyền nhỏ đưa Đường Phong tới nơi này đã tiêu hao rất nhiều cương khí. Phi Tiểu Nhã càng tự mình chạy tới, có thể nói hai người hiện tại chỉ bằng một nửa so với bình thường, chiến đấu như vậy căn bản không thể phát huy được toàn bộ thực lực.

Đủ một canh giờ sau, thân thể Thiên giai của hai người có chút lung lay sắp đổ, càng không ngừng ngum lớn thở phì phò, tại một địa phương như thế này thực sự quá mức không thích hợp động thủ, cương khí tiêu hao so với bình thường cao hơn rất nhiều.

Phi Tiểu Nhã toát mồ hôi thành giọt, tàn bạo trừng mắt liếc nhìn Mang chấp sự, một lúc sau lại bất đắc dĩ thở dốc mấy hơi, xua tay nói:

- Không còn sức nữa, chờ lão nương trở lại bảo tiếp tục giáo huấn người.

Nói xong, trực tiếp đặt mông ngồi xuống đất, không chút hình tượng nằm xuống.

Mang chấp sự cười khổ một tiếng, tuy rằng cũng vô cùng mệt mỏi, thế nhưng lại không đến mức giống như Phi Tiểu Nhã, không chút để ý tới thân phận và hình tượng nằm dài dưới mặt đất, chỉ có thể chậm rãi khoanh chân ngồi xuống, hơi chút đả tọa khôi phục.

Qua hồi lâu, Phi Tiểu Nhã đột nhiên mở miệng hỏi:

- Đường Phong tiến vào ba mươi sáu phòng, xác thực không có nguy hiểm gì sao?

Mang chấp sự mở mắt, nói:

- Không có nguy hiểm, kinh mạch toàn thân hần không biết rèn luyện như thế nào, cư nhiên còn cứng cõi hơn so với ta, thân thể cũng mạnh mẽ tới biến thái, căn bản không phải thuộc đẳng cấp Huyền giai. Có thể nói hần hiện tại so với Tạ Tuyết Thần năm đó mạnh hơn không chỉ một bậc. Tạ Tuyết Thần có thể đi tới đầu cùng ba mươi sáu phòng, hần không có lý do gì không đến được, trừ phi...

- Trừ phi cái gì?

- Trừ phi tâm tính và định lực của hần không được, quá mức coi mình quá xa, bằng không bằng hỏa lưỡng trọng kinh chỉ mang tới cho hần chỗ tốt, sẽ không đả thương tới hần.

- Nói như vậy ta yên tâm!

Trên mặt Phi Tiểu Nhã hơi chút dễ dàng:

- Thế nhưng muốn đi lấy liệt diễm cô... Có thể quá nguy hiểm?

- Người nhìn nam nhân của chính mình kém cõi như vậy?

Mang chấp sự nở nụ cười nói.

Sắc mặt Phi Tiểu Nhã đỏ lên:

- Ai nói ta thích hần, chỉ là nếu hần chết đi, ta sẽ thiếu đi đối tượng trả thù.

Mang chấp sự ngạc nhiên, nữ nhân này sao có thể không biết xấu hổ như vậy? Sự tình tròn tròn mắt nói dối như vậy nàng cũng có thể làm được.

Cũng không biết là ai vì hần trực tiếp từ hơn hai trăm dặm chạy tới nơi này, cũng không biết là ai vì hần mà vùng tay vùng chân với chính mình, hiện tại cư nhiên xoay mặt không chịu nhận, da mặt thực sự dày vậy sao?

Suy nghĩ một chút, Mang chấp sự lại nói:

- Nếu như người thực muốn thấy mặt hần một lần, vậy thì chờ đợi ở đây vài ngày, hần tu luyện bên trong nhất định cần phải ăn uống, chờ hần đói tự nhiên phải bỏ ra!

- Ai muốn gặp mặt hần?

Phi Tiểu Nhã kiều diễm ướm át, xấu hổ chói phát, ngữ khí cũng như nhượng tới cực điểm.

Mang chấp sự nhẹ nhàng cười cười, cũng không tiếp tục quẫn nàng.

Bất quá bảo chủ đại nhân đã quyết định chờ đợi tại nơi này vài ngày, như vậy chính mình tự nhiên phải bồi tiếp nàng. Nếu không tiểu nha đầu này lại tìm được cái cớ, trở về bảo khẳng định có chút gì đó đặc biệt dành riêng cho chính mình.

Bất quá bí ẩn của băng hỏa ba mươi sáu phòng cho tới nay vẫn không có người nào mở ra được. Vì sao mỗi người chỉ có thể đề cao thực lực tới Địa giai thượng phẩm là phải rời khỏi? Vì sao người đạt tới Thiên giai tiến vào trong đó quá dài sẽ bạo thể mà chết, điểm này ngay cả Mang chấp sự cũng không rõ ràng lắm. Năm đó hần đã từng hỏi qua lão cung chủ, thế nhưng lão cũng chủ cũng không tìm được nguyên nhân.

Chỉ là từng có vài lần vết xe cổ, sau này không còn bất cứ cao thủ Thiên giai nào dám tiến vào trong băng hỏa ba mươi sáu phòng rồi. Điểm giới hạn của nơi này cũng chỉ có thể đến Địa giai thượng phẩm mà thôi, bởi vì tiếp tục tiến thêm một bước, sinh mệnh sẽ có nguy hiểm.

Đương nhiên, đề thăng tới Địa giai thượng phẩm tại nơi này chỉ là lý luận thuần ở mặt số liệu, là tiêu chí cực hạn, nếu như kinh mạch và thana thể không đạt tới tiêu chuẩn mà nói, căn bản không thể đề cao tới Địa giai thượng phẩm.

Hơn nữa bản thân Băng Hỏa Đảo tồn tại đã vô cùng không tưởng tượng nổi, từ trong đảo nhìn ra ngoài căn bản không nhìn thấy loại sương mù dày đặc gì đó, thế nhưng từ bên ngoài nhìn vào lại bị sương mù dày đặc cách trở. Thậm chí Mang chấp sự đã từng nghĩ tới, nơi này không phải có cao nhân động tay động chân gì đó cho nên mới thần kỳ tới như vậy?

Không đề cập tới hai vị đại Thiên giai quyết định chờ đợi vài ngày, lúc này Đường Phong đã tiến vào băng hỏa ba mươi sáu phòng trong truyền thuyết.

Áp chế tâm tình kích động dâng trào trong lòng, khi Đường Phong bước chân vào trong sơn động, cảm giác toàn thân đột nhiên biến đổi mãnh liệt.

Tuy rằng linh khí bên ngoài rất nồng đậm, hỏa linh khí và băng linh khí vô cùng tràn đầy, thế nhưng dù sao cũng có xen lẫn các loại linh khí khác trong đó.

320. 319

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Cương 309: Hỏa kinh bá đạo.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Thế nhưng vừa mới bước vào trong sơn động, đi về phía trước vài bước, toàn thân Đường Phong đột nhiên toát mồ hôi thành từng giọt lớn, thân thể nóng bức phảng phất như bị quay trên lò lửa, loại cảm giác nóng bức khó chịu này không chỉ khiến thân thể vô cùng khó chịu, còn tạo ảnh hưởng đối với nội tâm bản thân, khiến tâm tình bình ổn của bản thân trong nháy mắt ba động mãnh liệt, khiến Đường Phong có một loại cảm giác rất buồn 7bực.

Hít sâu một hơi, áp chế quyết tâm đã bắt đầu xao động, Đường Phong cảm thấy trái tim chính mình đập vô cùng nhanh, trên mặt nóng bỏng ửng hồng vô cùng, vươn cánh tay ra nhìn một chút, trên làn da hiện một loại đỏ tươi quý dị như máu, hẳn là do nguyên nhân trái tim đập nhanh hơn dẫn tới máu trong cơ thể lưu thông quá nhanh.

Đường Phong cũng không vội vã vận chuyển công pháp, lúc này mới chỉ là vừa mới tiến vào trong sơn động mà thôi, còn chưa hoàn toàn tiến vào vị trí băng hỏa ba mươi sáu phòng. Ở chỗ này đã có chuyện thần kỳ như vậy phát sinh, như vậy tiến thêm vài bước sẽ gặp phải cái gì?

Dưới sự nhận biết nhạy cảm, Đường Phong nhận thấy được một chuyện không thể tưởng tượng nổi, trong phiên sơn động này, bên cạnh chính mình, ngoại trừ hỏa linh khí vô cùng táo bạo ra không còn bất cứ loại linh khí nào khác.

Nếu như cho hỏa linh khí một loại màu sắc riêng mà nói, vậy thì màu hồng bao phủ không gian không cần nghi ngờ chính là thích hợp nhất.

Màu hồng trước mắt, toàn bộ thế giới phảng phất như chỉ còn màu hồng, đơn điệu, lại nồng nặc tinh thuần.

Đây chính là hỏa kinh chí dương chí liệt sao? Đường Phong không khỏi sợ hãi than thở, hỏa linh khí với mật độ cao tới như vậy thực sự bình sinh ít thấy, nếu như người nào đó có cương tâm hệ hỏa, ví dụ như Tần Tứ Nương, tới địa phương này không cần nghi ngờ, tuyệt đối giống như cá vào biển rộng, vui mừng khôn xiết.

Dưới sự khô nóng, thậm chí Đường Phong không nhìn được mở quần áo của chính mình, mở rộng lồng ngực, muốn cho chính mình trở nên mát mẻ hơn một chút, tế nhưng như vậy cũng chỉ có kết quả cực kỳ bé nhỏ, làn da toàn thân trở nên khô nứt.

Không dám dừng lại quá nhiều, Đường Phong nhanh chóng bước vào trong động.

Bên trong động không có bao nhiêu tia sáng, thế nhưng linh khí thuần khiết tới cực điểm đã ngưng kết thành thực chất, tản mát một loại ánh sáng huỳnh quang, soi sáng toàn bộ sơn động. Tuy rằng không thể so sánh được với bên ngoài, thế nhưng còn chưa tới mức đưa tay không thấy năm ngón. Chỉ ít Đường Phong có thể nhìn thấy cảnh vật cách mấy trượng.

Thời điểm nhìn sâu vào trong sơn động, chỉ thấy trong sơn động mơ hồ để lộ một loại màu sắc đỏ thẫm, đó chính là nơi hỏa linh khí tụ tập quá nhiều, ngưng kết thành một đoàn dẫn tới.

Đi về phía trước không tới trăm bước, Đường Phong thành linh phát hiện ra hai bên thông đạo sơn động có rất nhiều cửa đá, trên phiến cửa đá thứ nhất có khắc mấy chữ lớn, tiến tới gần quan sát, chính là “Băng hỏa phòng thứ nhất”.

Đưa tay đẩy phiến cửa đá này ra, một gian thạch thất trong nháy mắt hiện ra trước mặt Đường Phong, diện

thân trở nên vô cùng sung sướng.

Dần dần, Đường Phong cũng nắm được quy luật trong đó, linh khí thuộc tính băng thì ở bên dưới mặt đất bốc lên trên, mà linh khí thuộc tính hỏa thì từ bên trên đè xuống dưới. Hai loại linh khí thuần khiết tới cực điểm này hẳn là có một đường ranh giới phân biệt vô cùng rõ ràng, thế nhưng không biết đường ranh giới này rốt cuộc ở địa phương nào.

Về phần vì sao hỏa linh khí lại trầm xuống dưới, băng linh khí vì sao lại bay lên, Đường Phong không thể lý giải được, thế nhưng có thể thôi động linh khí số lượng khổng lồ cấp tốc vận động như vậy hẳn không phải là con người, con người sợ là không ai có khả năng đoạt quyền tạo hóa như vậy, điều này chắc hẳn là do thiên nhiên tạo hóa kỳ diệu biến hóa thành.

Mà Đường Phong tính toán được, đại khái cách thời gian một nén hương hai loại linh khí bằng hỏa thay thế nhau một lần. Mặc dù thời gian cũng có chút phân biệt, thế nhưng chênh lệch không quá lớn.

Mỗi một lần linh khí thay thế nhau, thân thể thu được linh khí hỗn loạn là đoạn thời gian ngắn ngủi Đường Phong chờ mong nhất.

Bởi vì hắn phát hiện, mỗi một lần chuyển đổi bằng hỏa linh khí chuyển đổi nhau thì hỗn loạn linh khí càng thêm khổng lồ hơn trước, điều này cũng có ý nghĩa cực hạn dung nạp của bản thân từ từ mở rộng, ý nghĩa thực lực của hắn chậm rãi biến mạnh, cảnh giới đề cao.

Đáng tiếc chính là, loại cảm giác thư sướng này thường thường chỉ duy trì trong thời gian không vượt quá mười hơi thở sẽ biến mất. Dù vậy Đường Phong cũng giống như kẻ đói khát tu luyện, không ngừng chiến đấu với linh khí bằng hỏa, chống lại hiệu quả phá hư của chúng đối với thân thể, đợi một thời khắc kia tới.

Bởi vì trong lòng có chút chờ mong, vì vậy ngay cả quá trình tu luyện vô cùng khô khan nhàm chán cũng trở nên dễ dàng thích ý.

Từ lúc tiến vào trong bằng hỏa phòng thứ sáu, Đường Phong không hề bước ra ngoài. Ban đầu là không thể đi ra ngoài, bởi vì bằng hỏa lưỡng trọng kinh không ngừng nghỉ quấy nhiễu hắn, người tới ta đi, căn bản không hề cho hắn một chút thời gian yên tĩnh, tu luyện cũng không thể nào dừng lại được. Thế nhưng sau khi trải qua thời gian vài ngày, Đường Phong đã nắm được một số phương pháp cách thức thích ứng.

Kỳ thực muốn dừng tu luyện một chút cũng là chuyện rất đơn giản, chỉ cần đúng lúc làm đúng chuyện là có thể dừng tu luyện được.

Mà thời cơ đúng lúc chính là tại thời điểm hai loại linh khí chuyển đổi nhau, linh khí trong cơ thể hoàn toàn trung hòa chuyển hóa thành hỗn loạn linh khí, chặt đứt liên hệ giữa bản thân và thế giới bên ngoài, phong bế toàn bộ điểm khí huyết của bản thân, không để linh khí dũng mãnh tiến vào, cứ như vậy tu luyện tự nhiên sẽ được gián đoạn.

Nhưng sau một quá trình tu luyện được hưởng ngon ngọt, Đường Phong đâu thể bỏ được dù chỉ một chút thời gian? Ở chỗ này tu luyện một mạch tới cảnh giới Địa giai tự nhiên không gì tốt hơn.

Vì vậy Đường Phong không tiêu tốn thời gian ra ngoài tìm thực vật, trong quá trình tu luyện nếu cảm thấy đói bụng thì lấy trong không gian mị ảnh một chút thực vật tùy tiện ăn tạm, khát cũng có thể lấy nước ngọt trong không gian mị ảnh.

Từ sau khi gặp phải loại chuyện trên hòn đảo nhỏ, Đường Phong trở về Ô Long Bảo luôn luôn dự trữ một lượng nước ngọt nhất định trong không gian mị ảnh.

Không chỉ có nước ngọt, còn có rượu! Có thể nói cung ứng sinh hoạt cơ bản hàng ngày, Đường Phong căn bản không cần thiết phải ra bên ngoài tìm kiếm.

Đường Phong trốn trong bằng hỏa ba mươi sáu phòng vô cùng thích ý, thế nhưng lại khiến Phi Tiểu Nhã và Mang chấp sự lo lắng.

Từ lúc quyết định ở bên ngoài chờ đợi Đường Phong xuất hiện, nhìn thấy mặt hắn thuận tiện nói vài lời, Phi Tiểu Nhã vẫn luôn chờ mong chuyện này, thế nhưng đợi một ngày lại một đêm không nhìn thấy hình bóng của hắn, Phi Tiểu Nhã tự an ủi chính mình người tu luyện không ăn uống một ngày một đêm cũng

không đói chết, phỏng chừng là vừa tiếp xúc với rèn luyện bằng hỏa lưỡn trọng kinh, đang vui sướng quên cả ăn uống trong đó.

322. Chương 311: Phi Tiểu Nhã Nổi Giận

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 311: Phi Tiểu Nhã nổi giận

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đợi hai ngày hai đêm không thấy hình bóng Đường Phong, đôi lông mày của bảo chủ đại nhân nhíu chặt lại, nhìn trời rồi lại nhìn đất, ánh mắt nhìn Mang chấp sự cũng đã thay đổi vị đạo.

Đầu sỏ gây chuyện Mang chấp sự này cũng có chút ngờ vực vô căn cứ trong lòng, thế nhưng không thể giống như Phi Tiểu Nhã dẫn đo lo lắng nóng vội, tự nhiên là vẻ mặt vân đạm phong khinh.

Ngày thứ ba vẫn như cũ không nhìn thấy hình bóng Đường Phong xuất hiện, trái tim Phi Tiểu Nhã nhất thời vặn vẹo cả lên, cả ngày không ngừng hỏi Mang chấp sự một vấn đề đồng nhất:

- Hắn sẽ ra sao?

Cả người cũng trở nên đứng ngồi không yên, bàng hoàng thất thố.

Mang chấp sự bị nàng làm phiền không chịu được, đành đưa phiếu bảo đảm nói:

- Sẽ ra, tuyệt đối sẽ ra!

Tuy là lời nói như vậy, thế nhưng trong lòng Mang chấp sự cũng vô cùng bồn chồn, theo đạo lý mà nói, tu luyện trong băng hỏa ba mươi sáu phòng cực kỳ tiêu hao thể lực và tinh thần, cho dù là kinh mạch và thân thể Đường Phong vô cùng cường đại, thế nhưng vừa mới tiến vào băng hỏa ba mươi sáu phòng cũng không thể chịu đựng được băng hỏa lưỡn trọng kinh ăn mòn liên tục ba ngày như vậy, hắn là đã sớm đối bụng với kêu ồn ột, phải chạy ra ngoài tìm kiếm cái gì ăn mới đúng.

Mang chấp sự nhớ kỹ thời điểm chính mình cùng với lão Thang và lão Đoạn tới nơi này chỉ chịu đựng được băng hỏa lưỡn trọng kinh trong thời gian một ngày một đêm, hôm sau đã phải vội vã chạy tới chân núi tìm chút hoa quả nhét đầy bụng.

Lẽ nào Đường Phong này so với chính mình lúc đó mạnh mẽ hơn nhiều như vậy? Thế nhưng hắn cường thịnh hơn nữa thì cũng phải có một cực hạn a, sao có thể ba ngày ba đêm vẫn không hiện ra?

Không đúng, tình huống rất có không ổn!

Tiếp tục đợi tới ngày thứ sáu, hai người vẫn không nhìn thấy Đường Phong từ bên trong bước ra ngoài, Phi Tiểu Nhã phẫn phất giống như mất đi hồn phách, thẳng tắp nhìn chăm chăm vào vị trí băng hỏa ba mươi sáu phòng, hai tròng mắt vô thần, biểu tình đại ra.

Mang chấp sự đứng bên cạnh nàng, cũng cùng nhau nhìn xung quanh bất định.

Lẳng lẳng đứng chờ đợi cả ngày, hai người ai cũng không nhúc nhích, dần dần màn đêm buông xuống, Phi Tiểu Nhã đột nhiên chậm rãi thở ra một hơi, dùng một loại ngữ khí lạnh nhạt tới không thể lạnh nhạt hơn hỏi:

- Không phải ngươi nói hắn sẽ đi ra hay sao?

Mang chấp sự nhướng mày, quay đầu nhìn thoáng qua Phi Tiểu Nhã. Tuy rằng hiện tại nữ nhân này không nhìn thẳng vào chính mình, thế nhưng ngữ khí của nàng vô cùng bình thản, Mang chấp sự có thể cảm nhận được trong giọng nói lạnh nhạt nhẹ nhàng kia ẩn chứa phẫn nộ và ủy khuất trước nay chưa từng có, cho dù

là ngày hôm trước nàng chạy tới đây đã từng đánh một trận với chính mình, thế nhưng lúc đó cõi lòng của nàng tràn đầy kỳ vọng, không phải thực sự muốn đẩy chính mình vào chỗ chết.

Mà hiện tại, trong lòng của nàng nhất định sát khí dâng tràn, nàng tuyệt đối không phải phô trương thanh thế, nàng thực sự tâm lạnh như tro, thực sự muốn giết chết chính mình rồi.

- Uhm!

Mang chấp sự nhàn nhạt đáp:

- Lấy tư chất và thực lực của Đường Môn, nếu như chỉ tu luyện trong phòng thứ sáu mà nói, tuyệt đối không xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

- Ta không muốn nghe lời giải thích, ta chỉ muốn biết là, hắc rớt cuộc có thể đi ra hay không!

Phi Tiểu Nhã quay đầu, đôi tròng mắt băng lãnh không hề có chút cảm tình nhìn chằm chằm vào Mang chấp sự.

- Nếu như hắc không nghe lời ta nói mà trực tiếp xông vào địa phương tu luyện sau gian phòng thứ sáu mà nói...

- Ta đã nói rồi...

Ngữ khí của Phi Tiểu Nhã nặng hơn rất nhiều:

- Ta không muốn nghe bất luận lời giải thích nào.

Mang chấp sự thẳng tắp nhìn nàng, Phi Tiểu Nhã không một chút lùi bước, đôi con ngươi băng lãnh giống như ngọn núi băng mãi mãi sừng sững, đậm đặc khiến tim người khác phải đập nhanh.

- Hắc hắc là không thể ra được rồi!

Mang chấp sự nhẹ thở dài một hơi, đáp.

Sáu ngày sáu đêm, cho dù là cao thủ Địa giai cũng không thể chịu đựng được bằng hỏa lượng trọng kình ăn mòn trong thời gian dài như vậy, càng không nói tới chỉ một Huyền giai nho nhỏ. Lẽ nào hắc thực sự là một thiếu niên nhìn quá xa, không nghe theo lời chính mình nói, xông vào vị trí càng sâu hơn trong bằng hỏa ba mươi sáu phòng? Hoặc có lẽ nói hắc căn bản không thể chống đối lại được bằng hỏa lượng trọng kình ăn mòn, bản thân đã buông tha rồi? Lẽ nào nói, hành động của chính mình... Thực sự làm sai rồi?

Từ lúc nảy ham muốn bản thân dẫn Đường Phong tới địa phương này, không chỉ để Ô Long Bảo tồn thất một đệ tử xuất sắc nhất trong bao nhiêu năm qua, càng khiến chính mình triệt để cắt đứt hi vọng đạt được liệt diễm cô, có phải thực sự nên để hắc tiếp tục đoạn thời gian huấn luyện mấy tháng trong Ô Long Bảo đây?

A... Chính mình cũng già rồi sao? Bởi vì trong thân có kịch độc, mệnh không còn bao lâu nên đã quá mức cấp thiết, thấy một người thích hợp đã khẩn cấp đưa hắc tới đây, hiện tại vừa hại người vừa hại mình, cái được không bù nổi cái mất.

Cả đời này Mang chấp sự giết qua vô số người, trong đó hắc là có rất nhiều người chưa từng tu luyện qua, bọn họ tay không tác sắc, đối với chính mình hầu như không tạo thành bất cứ sức uy hiếp nào, mà chính mình tại thời điểm giết chết bọn họ, đối mặt với ánh mắt cô độc bất lực của bọn họ không hề có một chút hổ thẹn, không có một chút nường tay.

Bởi vì Mang chấp sự nghĩ trái tim chính mình từ trước tới nay luôn luôn là băng giá, đã sớm bị băng phong, không có một chút tình cảm vốn có của con người. Có thể nói trên đời này không có con mắt nào Mang chấp sự không dám nhìn vào trực tiếp.

Thế nhưng lúc này, Mang chấp sự lại không dám nhìn vào hai tròng mắt Phi Tiểu Nhã.

Đôi con mắt kia vẫn như cũ gắt gao nhìn chằm chằm vào chính mình, phần nộ, ủy khuất, cừu hận, thương tâm, đan xen với nhau. Trong đôi con mắt to chậm rãi thấm ra nước mắt, bị nàng cường ngạnh giữ nghẹn lại trong tròng, không cho nước mắt thành giọt rơi xuống.

Một đôi nắm tay siết chặt vào nhau kêu răng rắc, thân thể mềm mại càng không ngừng run rẩy, hàm răng cắn chặt, trên mặt tràn đầy đau buồn, ủy khuất và bất lực.

Biểu tình hiện tại không khỏi khiến Mang chấp sự nhớ lại nha đầu kia khi còn bé, tại thời điểm nàng mới chỉ năm sáu tuổi, chính mình đã từng cướp qua của nàng một món đồ chơi, lúc đó nàng cũng dùng bộ dáng nhìn chăm chăm này đối với chính mình, chỉ là thời điểm đó, cái miệng nhỏ nhắn của nàng nhấc lên thật cao, nước mắt thủy chung ào ào tuôn rơi, cũng không phát ra thanh âm, nàng khi đó không hề có sát khí và cừu thị nồng đậm như lúc này.

Một nam nhân băng lãnh giống như rắn độc tại thời điểm đó bị bộ biểu tình của nha đầu kia hoàn toàn đánh bại rồi. Mặc dù là đã tách rời khoảng cách thật xa cũng phải quay trở lại mang món đồ chơi kia trả lại cho nàng.

Thời điểm nàng một lần nữa bắt được món đồ chơi, trên khuôn mặt nhỏ nhắn phóng ra nụ cười tươi rói như hoa, đơn thuần mà chói mắt, để chính mình không dám nhìn trực tiếp.

Nhiều năm trôi qua như vậy, chỉ có khuôn mặt hồn nhiên ngây thơ của gần hai mươi năm trước mới triệt để chấn động nội tâm của chính mình.

Chính mình hiện tại đã không có bao nhiêu thời gian để sống, thế nhưng vì muốn liều chết báo thù cho lão cung chủ, rốt cuộc là vì cái gì đây? Mang chấp sự lại một lần nữa tìm kiếm đáp án, lẽ nào chỉ duy nhất bởi vì nguyên nhân lão cung chủ? Không phải, nhiều năm trôi qua như vậy, chưa có người nào có thể vào con mắt chính mình, chưa bao giờ có người nào khiến mình liều mạng như vậy.

Tất cả mọi chuyện đều chỉ là vì sâu trong linh hồn chính mình vẫn luôn bảo trì nụ cười hồn nhiên sáng chói trước kia, là vì tiểu nha đầu của gần hai mươi năm trước mà thôi. Không phải là nữ nhân vì tình cảm đã đánh mất chính mình trước mắt, mà là bởi vì tiểu nha đầu ngây thơ ngốc nghếch của gần hai mươi năm trước.

Mang chấp sự đã từng suy nghĩ qua, nếu như chính mình tìm kiếm một nữ nhân mà nói, có thể sinh ra được một nữ nhi như vậy hay không, thế nhưng mới chỉ có thể suy nghĩ. Loại người như hắc căn bản không có khả năng yên tâm để một người sớm chiều ngủ ngay bên cạnh chính mình, trừ phi là một cỗ thi thể.

Hiện tại, chính mình hình như đã đoạt đi bảo bối vô cùng quan trọng của nàng, gần hai mươi năm trước có thể mang trả lại cho nàng, thế nhưng hiện tại còn có thể sao?

A, tự nhiên là không thể rồi. Sáu ngày không đi ra, sợ rằng vĩnh viễn không thể xuất hiện nữa rồi.

- Nếu như muốn giết ta, ta sẽ không hoàn thủ!

Mang chấp sự nhàn nhạt mở miệng nói.

Ngực Phi Tiểu Nhã cấp tốc phập phồng, khí tức màu hồng tràn ngập xung quanh thân thể của nàng, nước mắt rốt cuộc không nhịn được tách tách rơi xuống, một đôi con ngươi nhìn chăm chăm Mang chấp sự hồi lâu, cuối cùng cũng chậm rãi nhắm lại hai mắt.

Chờ khi nàng mở mắt ra một lần nữa, đột nhiên quay đầu lại, bay vọt về phía băng hỏa ba mươi sáu phòng.

Mang chấp sự quá mức sợ hãi, nhanh chóng tiến lên ngăn cản nàng, lạnh lùng nói:

- Người làm cái gì?

- Cút ngay!

Phi Tiểu Nhã lạnh lùng quát lớn.

- Băng hỏa ba mươi sáu phòng, cho dù là phòng thứ nhất, Thiên giai đi vào cũng phải chết không cần phải bàn cãi, người không muốn sống nữa sao?

- Mạng của ta có quan hệ gì với người đâu?

Phi Tiểu Nhã chậm rãi lắc đầu:

- Không nên ép ta giết người!

- Trừ phi ta chết, bằng không người đừng mong đặt chân vào bằng hỏa ba mươi sáu phòng.

- Đây là người tự tìm!

Sắc mặt Phi Tiểu Nhã đột nhiên dữ tợn, mạnh mẽ quát lên, vung bàn tay đánh mạnh vào chính ngực Mang chấp sự, cương khí toàn thân bắt đầu khởi động.

Phụt phụt phụt vài tiếng vang trầm muộn, thân thể Mang chấp sự bị lực lượng hung mãnh đánh bật lui phía sau mấy trượng, toàn thân cũng lung lay như sắp đổ, trong miệng phun trào máu tươi, sắc mặt trong chớp mắt trở nên tái nhợt, cuối cùng không thể chống đỡ được ngã xuống.

Phi Tiểu Nhã giơ một bàn tay nhỏ bé của chính mình, đại ra nhìn Mang chấp sự, tròng mắt kịch liệt run rẩy, run giọng nói:

- Người ngu ngốc sao?

Vừa rồi chính mình đánh hấn vài cái hầu như đã dùng toàn lực, đối phương cư nhiên không né không tránh, càng không hề vận cương khí hộ thân. Tuy rằng cảnh giới của chính mình và hấn có chênh lệch không nhỏ, nhưng toàn lực đánh như vậy, hấn không thể tránh khỏi thụ thương.

Mang chấp sự cười thảm một tiếng, xoa xoa vết máu nơi khóe miệng, hít sâu một hơi bình phục huyết khí cuộn cuộn trong người, mở miệng nói:

- Ván đã đóng thuyền, cho dù người đi vào cũng không làm nên chuyện gì, chỉ vứt đi cái mạng nhỏ một cách vô dụng. Phi Tiểu Nhã, người là bảo chủ Ô Long Bảo, không phải là người thường, không nên tiếp tục tùy ý làm bậy nữa, như vậy chỉ khiến lão cung chủ thất vọng đối với người.

Thần sắc Phi Tiểu Nhã chấn động, lẩm bẩm nói:

- Lê nào bảo chủ Ô Long Bảo không có cả tư cách để thích một nam nhân hay sao? Ta thực vất vả mới tìm được một nam nhân khiến chính mình coi trọng... Thế nhưng, hết lần này tới lần khác muốn nói cái gì thù lớn chưa trả, nói cái gì thống lĩnh Đại Tuyết Cung. Ta chỉ là một nữ nhân mà thôi, người để tất cả trọng trách lên trên người ta, nghĩ ta có thể chịu đựng được sao?

- Mặc kệ người có thể chịu đựng được hay không chịu đựng được, đây là trách nhiệm của người.

Mang chấp sự mở miệng nói:

- Là việc người phải làm, trừ người ra, không có bất cứ kẻ nào có thể thay thế được vị trí của người, cho dù là nam nhân người thích cũng không được.

Phi Tiểu Nhã cười thảm một tiếng, toàn thân mềm yếu vô lực nửa quỳ dưới mặt đất, một tay xoa trước mặt, nước mắt theo đầu ngón tay chảy xuống, văng xuống mặt đất vỡ tan thành nghìn vạn mảnh.

- Ta không muốn.

Phi Tiểu Nhã chậm rãi lắc đầu nói:

- Ta không muốn... Ta hiện tại chỉ cần người kia đi ra, không cần hấn phải biến mạnh nữa. Hấn là Huyền giai thì là Huyền giai, cái này cũng chẳng có gì ghê gớm.

Tự lẩm bẩm trong miệng như thất hồn lạc phách, Phi Tiểu Nhã đột nhiên há miệng hô to:

- Đường Môn, người ra ngoài cho lão nương.

Toàn bộ tiểu đảo hầu như đều vang vọng tiếng hô giống như tê tâm liệt phế của Phi Tiểu Nhã, Mang chấp sự chỉ lẳng lặng nhìn tất cả, trong lòng không khỏi xẹt qua một tia hồ thẹn.

Lần này xác thực là chính mình làm sai rồi, chính mình quá mức cấp thiết rồi, nếu là có thể đợi thêm mấy tháng thì tốt rồi.

Một lần lại một lần điên cuồng hô hoán, nhưng thủy chung không hề có một lời đáp lại. Phi Tiểu Nhã gào thét tới mức cổ họng tê dại, khóc tới ruột gan đứt từng khúc.

Nếu là thời điểm bình thường, Đường Phong đã sớm nghe được, thế nhưng lúc này hắn đang chiến đấu với băng hỏa lưỡng trọng thiên, không tiện phân tâm, đâu còn để ý tới mọi chuyện bên ngoài, cho dù Phi Tiểu Nhã có kêu gào lớn hơn nữa thì cũng không thể truyền vào trong tai hắn.

Tiếp tục hô hoán tròn nửa ngày, Phi Tiểu Nhã đã hầu như tuyệt vọng, Mang chấp sự thực sự không đành lòng nghe loại thanh âm như thế này, cũng không nhẫn được tiếp tục nhìn vào khuôn mặt tiều tụy của nàng, chậm rãi bước tới gần, vung chưởng thành đao, một đao chém xuống.

Phi Tiểu Nhã không hề phòng bị lập tức mềm nhũn, ngã xuống.

Chờ khi nàng tỉnh lại một lần nữa, nàng cảm giác được trước mặt vô cùng ươn ướt, trong ngực cũng rất đau đớn, lồng ngực chính mình phẳng phất giống như muốn nổ tung rách nát.

Là mộng sao? Nam nhân thường xuyên quấy nhiễu chính mình trong mộng kia sẽ không bao giờ trở về nữa sao? Trong mộng chính mình một mực chìm xuống, chìm xuống, không có đầu cùng, làm cho chính mình khủng hoảng, chính mình hô hoán Đường Môn, chờ mong hắn có thể kéo chính mình lên, thế nhưng không hề có đáp lại.

Nhẹ nhàng đưa tay lau đi nước mắt nơi khóe mi, cảm giác lạnh lẽo khiến nàng tỉnh táo hơn không ít.

Chậm rãi mở hai mắt ra, bầu trời đỏ rực hầu như thành tiêu chí của Băng Hỏa Đảo rơi vào trong mắt Phi Tiểu Nhã.

Nguyên lai không phải là mộng ảo, tất cả mọi chuyện đều là thực.

Người kia, cứ đi như vậy sao?

- Ha ha...

Phi Tiểu Nhã đột nhiên có chút điên cuồng cười khẽ hai tiếng, ngồi thẳng thân thể, chỉnh lý y phục của chính mình, chậm rãi lau khô nước mắt chảy dài trên mặt.

323. Chương 312: Nói Thẳng Ra.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 312: Nói thẳng ra.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Nếu tỉnh thì trở về đi, người còn có việc phải làm.

Mang chấp sự ngồi bên cạnh mở miệng nói.

Phi Tiểu Nhã không nói lời nào, đứng lên nhìn vị trí băng hỏa ba mươi sáu phòng, lẳng lặng nhìn nửa ngày, lúc này mới đột nhiên xoay người, chậm rãi bước về phía chân núi.

Mang chấp sự nhướng mày, theo sát đằng sau.

Hắn có thể cảm giác được, nữ nhân này hiện tại lạnh lẽo tới đáng sợ, so với chính mình còn lạnh lẽo hơn.

Bước vào con thuyền nhỏ, Mang chấp sự vẫn như cũ đứng trên đầu thuyền, vận dụng cương khí thôi động con thuyền chạy về phía trước, hai người đều không nói lời nào, vẫn luôn duy trì trạng thái hoàn toàn trầm lặng. Tuy rằng không quay đầu lại, thế nhưng Mang chấp sự biết, hai mắt Phi Tiểu Nhã lúc này nhất định còn đang nhìn Băng Hỏa Đảo.

Nơi này có tồn tại khiến nàng lưu luyến.

- Tên của Đường Môn vốn không phải là Đường Môn, hắn tên là Đường Phong, là một thành viên của Thiên Tú Tông cách nghìn dặm.

Mang chấp sự đột nhiên mở miệng nói.

Phía sau truyền tới một tia âm hưởng rất nhỏ, Mang chấp sự mỉm cười, hẳn biết những lời này sẽ khiến Phi Tiểu Nhã chú ý, không đợi nàng mở miệng hỏi, Mang chấp sự tiếp tục nói:

- Nam nhân này rất có điểm màu sắc truyền kỳ. Hắn từ nhỏ tới lớn luôn luôn sinh hoạt trong Thiên Tú Tông, đại khái do tiếp xúc với nữ nhân quá nhiều, vì vậy bản thân cũng có chút ẻo lả, hơn nữa chưa bao giờ tu luyện qua, chỉ là một người bình thường của bình thường mà thôi. Thế nhưng chỉ một năm trước, thực lực của nam nhân này đột nhiên tăng mạnh. Lúc đó một môn phái tên là Cự Kiếm Môn liên hợp với các thế lực cách nghìn dặm xung quanh, hội tụ ba nghìn nhân mã ý đồ tiến đánh Thiên Tú Tông, cổ thế lực này đối với Thiên Tú mà nói hầu như mang tính hủy diệt. Hầu như tất cả mọi người đều không cho rằng Thiên Tú có thể thắng lợi, thế nhưng kết cục cuối cùng lại khiến mọi người hoàn toàn kinh hãi, nhân mã ba nghìn người phía Cự Kiếm Môn bị diệt toàn quân, một người không sót lại, không người chạy trốn được, mà Thiên Tú lại không hề tổn hao dù một người, khiến tất cả đám người tới xâm phạm tông môn máu chảy thành sông, thi cốt khắp nơi, có thể nói là thắng lớn.

- Sao có khả năng?

Phi Tiểu Nhã rót cuộc nhện không được mở miệng hỏi một câu.

- Tất cả công lao đều tập trung lên người Đường Phong này. Hắn lúc đó mới chỉ có tiêu chuẩn Luyện Cương kỳ mà thôi, thế nhưng dưới sự bảo vệ của một vị cao thủ Thiên giai, một mình chống đối sự tấn công của hai nghìn năm trăm người, đồng thời lấy thực lực bản thân chém giết hai nghìn năm trăm người kia hầu như không còn, đặt cơ sở chiến thắng vững chắc cho Thiên Tú.

- Một Luyện Cương kỳ chém giết hai nghìn năm trăm người?

Thanh âm của Phi Tiểu Nhã run rẩy.

- Không ai biết rốt cuộc hắn đã làm như thế nào, nghe đồn hắn tinh thông bí pháp âm công vô thượng, dùng bộ âm công này giết địch, bất quá tin đồn này khẳng định là giả, ta đoán hắn khẳng định là một hảo thủ dùng độc. Hắn không hề tu luyện từ bé tới lớn, hẳn là vì nghiên cứu độc được, chỉ có độc được mới có thể giúp một người tiêu diệt sạch sẽ hai nghìn năm trăm người.

- Sau đó hắn tiến sâu vào trong Khúc Đình Sơn phía sau Thiên Tú Tông tu luyện, thế nhưng không biết xảy ra chuyện gì đột nhiên dẫn phát thú triều. Thú vương Thiên Sát Khiếu Thiên Lang của Khúc Đình Sơn suất lĩnh mấy nghìn linh thú từ trong núi giết ra ngoài, tới gần Thiên Tú Tông. Hắn lại lẻ loi một mình, kinh sợ thối lui Khiếu Thiên Lang và mấy nghìn linh thú kia, cũng không người nào biết hắn làm cách nào, khi đó hắn bắt quả là một Huyền giai nhỏ nhỏ.

- Tiếp tục sau đó, Đường Phong nghìn dặm một ngựa xông vào địa bàn Cự Kiếm Môn, đại náo bốn đại tông môn Lưu Vân Tông, Vô Ảnh Môn, Cúc Hoa Đường và Vạn Thú Môn. Độc thân một mình một người diệt trừ phân đường thiết lập bên ngoài ba tông môn, trong vòng hai tháng, số lượng cao thủ chết trong tay hắn lên tới bốn năm nghìn người. Tứ đại tông môn đặt cho hắn cái tên Huyết Ma, nơi Huyết Ma đi qua, không có một phiến cây ngọn cỏ, gạch ngói không để lại, người tứ tông nghe tin đã sợ vỡ mật.

- Đây là một thiếu niên truyền kỳ, trong thời gian quật khởi cấp tốc không tới một năm, hoàn thành được chuyện hầu như không người nào trên đời có thể làm được. Cho dù là ta đối với hắn cũng vô cùng kính phục, cho nên mới chiếu cố hắn tương đối nhiều.

Trên mặt Phi Tiểu Nhã một mảnh cuồng nhiệt, lẳng lặng nghe được chiến tích vĩ đại của Đường Phong. Nguyên lai... Nguyên lai tiểu tặc kia không chỉ là lớn lên không tồi, ngay cả thực lực cũng cao tới như vậy.

Không chỉ có những chuyện này, lúc hắn tới Ô Long Bảo, còn tiến vào biển rộng, trước mặt một đầu linh thú cực kỳ khổng lồ cứu được tính mệnh mười mấy người trở về, đồng thời từ hơn ba mươi dặm một mình một người bơi trở về.

Đây là chuyện người bình thường có thể làm được sao? Hơn nữa không tới một năm trước hắn vẫn chỉ là người bình thường. Thế nhưng chỉ trong thời gian một năm ngắn ngủi, hắn cư nhiên đã là Huyền giai rồi. Phần tư chất như thế này, khắp thiên hạ sợ là không ai có.

- Lúc Đường Phong đại náo tứ đại tông môn, nghe đồn hắn bị môn chủ đời trước của Vạn Thú Môn một quyền đánh chết, không nghĩ tới trốn vào trong Ô Long Bảo.

Mang chấp sự nhượng mày nói:

- Không tới nửa tháng sau, Vạn Thú Môn đã bị người diệt môn rồi, tông chủ cũng bị một mối lửa thiêu cháy sạch sẽ. Mặt khác ba tông môn liên lụy tới chuyện này cũng không có may mắn tránh khỏi. Nguyệt Cô Minh tại tổng đường Cúc Hoa Đường bị người khác dùng một chiêu đánh gục, Tư Không Thúy của Lưu Vân Tông bị người hủy bỏ công lực toàn thân, Lô Kinh Thanh của Vô Ảnh Môn bị người khác một chiêu đánh gục. Những người này ngoại trừ Nguyệt Cô Minh là Thiên giai hạ phẩm ra, những người khác đều là cao thủ Thiên giai trung phẩm, cho dù là ta cũng không thể trong một chiêu làm được trình độ như thế này, càng không nói tới chuyện hủy diệt hẳn một tông môn. Bởi vậy có thể suy đoán được, phía sau Đường Phong nhất định có một người vô cùng lợi hại. Người này cho dù Đại Tuyết Cung cũng không thể chọc được, vì trong tay người kia chính là Khấp Huyết Thần Thương bài danh đệ nhị trên Thần Binh Phổ.

Nghe đến đây, Phi Tiểu Nhã không nhịn được run thân thể mềm mại:

- Khấp Huyết Thần Thương?

- Uhm, một thanh thương bá đạo duy nhất trên Thần Binh Phổ, không nghĩ tới sẽ hiện ra tại Lý Đường Quốc này, Lý Đường Quốc hiện tại đã có ba thanh thần binh rồi. Ta nói với người những chuyện này chỉ là muốn cho người biết thân phận đích thực của hắn, dù sao một người ngay cả thân phận cũng không rõ ràng thực quá mức buồn cười, mặt khác hắn cũng có tư cách được người yêu thích.

Mang chấp sự nhàn nhạt nói:

Hiện tại nói những chuyện này thì có ích lợi gì đây? Phi Tiểu Nhã cười khổ, một người xuất sắc như vậy đã biến mất rồi.

- Mặt khác, lấy một người xuất sắc như Đường Phong, không có khả năng chết đơn giản như vậy được!

Mang chấp sự mở miệng nói:

- Ta chung quy vẫn nghĩ hắn chưa chết!

324. Chương 313: Muốn Đột Phá Sao

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 313: Muốn đột phá sao

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Phi Tiểu Nhã cười lạnh một tiếng:

- Người cho ta là tiểu hài tử sao? Sáu ngày sáu đêm không từ bên trong đi ra ngoài, là con người ai cũng không thể chịu được dày vò như vậy, cho dù hắn có thể ngăn cản được bằng hỏa lực trọng kình ăn mòn, không ăn không uống lấy đâu ra thể lực? Đói bụng cũng có thể chết!

Mang chấp sự mở miệng nói:

- Không phải ta đang an ủi người, ta chỉ là ăn ngay nói thực. Những kỳ tích hắn làm được rất nhiều, chuyện tình trong mắt người khác vốn là không có khả năng làm được, nhưng vào trong tay hắn lại không phải là không thể, vì vậy sáu ngày sáu đêm không ăn uống, khả năng đối với hắn không tính là cái gì. Đương nhiên đây cũng chỉ là suy đoán của ta, khả năng tính cực kỳ bé nhỏ. Bất quá chờ một nhóm đệ tử tiếp theo đủ tư cách tới nơi này, có thể do thám biết được chân tướng.

Đường Phong sống hay chết chỉ cần có người bước vào bằng hỏa ba mươi sáu phòng nhìn một chút là có thể rõ ràng. Thế nhưng trong Ô Long Bảo, Thiên giai không có khả năng tiến vào, Địa giai cũng không thể.

Địa giai của Ô Long Bảo đại bộ phận đều tu luyện trong Băng Hỏa Đảo, có thể nói bọn họ đã tu luyện tới cực hạn, còn Địa giai không tu luyện trong Băng Hỏa Đảo lại không có tư cách.

Vì vậy chỉ có thể chờ một nhóm đệ tử mới tới.

- Nếu như Đường Phong chết dễ dàng như vậy mà nói, như vậy chờ hắc bao lâu cũng không có quan hệ. Nếu như hắc còn sống, vậy thì nói hắc có phương pháp bổ sung thể lực, đồng thời chờ bao lâu cũng không sao hết.

Mang chấp sự phân tích nói.

- Vì sao người lý giải rõ ràng đối với hắc như vậy?

Phi Tiểu Nhã mở miệng hỏi.

- Bởi vì ta và hắc từng gặp mặt qua một lần, đồng thời từng ở lại Thiên Tú một đoạn thời gian, nghe nói về hắc tương đối nhiều, hơn nữa, tuy người là bảo chủ Ô Long Bảo, nhưng thường ngày chỉ chơi đùa, căn bản chưa từng quan tâm tình báo gì gì đó, sao có thể lý giải được? Nếu như người kiểm tra tình hình Ô Long Bảo nhiều một chút tự nhiên sẽ biết được danh tiếng Huyết Ma Đường Phong.

Mang chấp sự đáp.

- Ta kiểm tra những chuyện này làm gì?

Phi Tiểu Nhã lạnh lùng nói:

- Người hãy cầu khẩn hắc còn sống đi, nếu như hắc thực sự đã chết, ta tuyệt đối sẽ làm thịt người.

Mang chấp sự khẽ cười một tiếng:

- Nếu như hắc chết, không cần người động thủ, tự nhiên sẽ có người làm thịt ta.

Việc này thực sự không biết ăn nói như thế nào với lão Thang và lão Đoạn. Hai người đều là kẻ không dễ dàng trêu chọc, nếu như bọn họ biết được Đường Phong bởi vì phán đoán sai lầm của chính mình, bị băng hỏa lưỡng trọng kinh trong băng hỏa ba mươi sáu phòng giết chết mà nói, hai người hắc là sẽ bầm thây chính mình vạn đoạn?

Uhm, bọn họ tuyệt đối sẽ bầm thây chính mình vạn đoạn, điểm này không cần nghi ngờ.

Đang lúc rầu rĩ không biết nên ăn nói như thế nào với hai đại sát thần, tốc độ của con thuyền nhỏ bắt đầu chuyển nhanh hơn, Mang chấp sự vốn đứng trên đầu thuyền, gia tốc như vậy, thân thể của hắc có chút hơi nghiêng về phía sau, nguy hiểm ngã quỵ.

Quay đầu lại nhìn một chút, phát hiện cương khí màu hồng của Phi Tiểu Nhã phát ra, toàn lực thôi động con thuyền tiến nhanh về phía trước.

- Nhanh nhanh trở về Ô Long Bảo.

Phi Tiểu Nhã nhàn nhạt mở miệng, trên mặt hiện lên biểu tình giống như nhớ nhà.

Mang chấp sự không hỏi vì sao, bởi vì hắc biết chuyện gì khiến nữ nhân này biến thành như vậy, cùng lúc tăng thêm sức lực. Con thuyền nhỏ dưới cương khí thôi động của hai đại cao thủ Thiên giai hầu như lấy một loại tốc độ vô cùng kinh khủng phá sóng lao đi.

“Sắp tới, ngày lành của đám đệ tử trong Ô Long Bảo hết rồi.”

Trong lòng Mang chấp sự trầm suy nghĩ.

Chỉ trong thời gian một ngày một đêm ngắn ngủi, con thuyền nhỏ hai người sử dụng đã tới vị trí cảng tàu. Mọi người trong cảng tàu đã sớm cảm thụ được khí tức mãnh liệt của hai đại cao thủ Thiên giai từ xa tới gần, lúc này tự nhiên xếp thành hàng nghênh tiếp, thế nhưng tất cả mọi người phát hiện, sắc mặt bảo chủ đại nhân âm trầm đáng sợ, dưới toà ướn! h

Đường Phong còn nhớ rõ, một thân cảnh giới hiện tại, ngoại trừ trước kia dùng thuốc độc giết chết hơn nghìn người Cự Kiềm Môn tại Thiên Tú, một lần từ Luyện Cương bát phẩm tăng lên tới Hoàng giai thượng phẩm, tất cả các giai đoạn còn lại đều thuận theo tự nhiên một bước lại một bước tăng lên.

Trong Khúc Đình Sơn bị Khiếu Thiên Lang đả thương, bị linh thú truy sát, trốn vào trong thú mộ chữa thương, từ Hoàng giai thượng phẩm tấn chức tới Huyền giai hạ phẩm, thời gian tiêu hao cả quá trình chừng hơn hai tháng.

Tại bên ngoài Cự Kiềm Môn đại náo một hồi, trốn vào trong Ô Long Bảo, cạnh biển trong lúc vô ý từ Huyền giai hạ phẩm tấn chức tới Huyền giai trung phẩm, đồng thời cũng tiêu tốn thời gian hai ba tháng.

Mà tấn chức lúc này đây tiêu hao ba tháng.

Có thể nói, mỗi một lần tấn chức đều không phải Đường Phong có thể dự liệu, cũng không có bất luận cảm giác gì, vẫn luôn liều mạng nỗ lực, nỗ lực... Sau đó nước chảy thành sông, rất tự nhiên đột phá.

Bình quân hai ba tháng tấn chức một phẩm, tốc độ như thế này so với người bình thường nhanh hơn rất nhiều, thế nhưng so sánh với người khác, Đường Phong từ Luyện Cương nhất phẩm đã xuất hiện cương tâm, loại cư chất này căn bản không phải người thường có thể vượt qua được, cương tâm xuất hiện càng sớm càng đại biểu cho tư chất cao, tốc độ tu luyện càng nhanh, đây chính là định luật của người tu luyện, không thể thay đổi.

Vì vậy Đường Phong không hề lo lắng chính mình phát sinh các loại tình huống như căn cơ không ổn định, nếu như mỗi lần cách mười ngày có thể tấn chức một lần, đây mới là chuyện khiến hắn phải lo lắng.

Nhận thấy chính mình có dấu hiệu đột phá cảnh giới, Đường Phong cũng không hề có ba động tâm tình gì quá lớn, nói chính xác thì đột phá Huyền giai đối với hắn mà nói không có gì trợ giúp quá lớn, Đường Phong cần đột phá chính là đột phá tu luyện Vô Thường Quyết, mỗi một lần thu được năng lực khi đột phá Vô Thường Quyết mới chính là chuyện Đường Phong chờ mong nhất.

Thế nhưng muốn đột phá Vô Thường Quyết lại không phải là chuyện tình đơn giản, tầng thứ hai Vô Thường Quyết tại thời điểm Luyện Cương lục phẩm đột phá, tầng thứ ba Vô Thường Quyết tại thời điểm trên người Hoàng giai trung phẩm đột phá, cụ thể tại cấp bậc một đoạn như thế nào Đường Phong không chú ý lắm, dựa theo tỉ lệ và tiến cảnh như vậy, tầng thứ tư Vô Thường Quyết hẳn là cần phải có tu vi trên dưới Địa giai mới có thể được.

Tâm tình không chút dao động, biểu tình không bi không thương, Đường Phong vẫn như cũ vận chuyển công pháp, chống đối lại bằng hỏa lưỡng trọng kinh ăn mòn bản thân. Tiểu khô lâu nơi đan điền càng lúc càng nhảy lên mãnh liệt hơn, cương khí trong kinh mạch cổ động với tần suất nhanh hơn nhiều.

Trong lúc mơ hồ, phẳng phất như có một vách ngăn vô hình che chắn kinh mạch bản thân, ngăn cản cương khí lưu thông, khiến chính mình cảm giác kinh mạch có chút căng phồng đau đớn.

Đường Phong mặt kệ không hỏi, chỉ tập trung vận chuyển Vô Thường Quyết, thôi động cương khí bản thân chống lại bằng hỏa lưỡng trọng kinh.

Khi tiểu khô lâu trong đan điền và cương khí trong kinh mạch nhảy lên tới tuần suất cực hạn nhất định, toàn thân đột nhiên thả lỏng, vách ngăn che chắn cương khí lưu thông trong kinh mạch cơ thể đột nhiên trở nên quán thông, cương khí trong kinh mạch hoàn toàn thông suốt không trở ngại, đan điền càng co rút mãnh liệt.

Đúng vào lúc này, bằng hỏa lưỡng trọng kinh đã ở thời khắc thay thế, bằng kinh rất nhanh thôn phệ trung hòa hỏa kinh lan tràn khắp nơi, hóa thành hỗn độn linh khí khổng lồ mà tinh thuần không gì sánh được, lắng đọng khắp kinh mạch và thân thể của Đường Phong.

Sâu trong tâm linh truyền tới tiếng cổ động mãnh liệt, Đường Phong ngưng thần nhắm mắt nội thị, chỉ thấy màu sắc của tiểu khô lâu trong đan điền tự nhiên từ màu đen cấp tốc chuyển biến thành màu trắng, vô số âm hồn phát ra lục quang trên khung xương lúc này lại giống như huỳnh hỏa trùng hân hoan cổ vũ nhảy nhót, hội tụ thành một dòng nước lũ, quay xung quanh bộ xương nhỏ, nhẹ nhàng nhảy múa.

Cùng lúc đó, một đoàn tin tức cực kỳ khổng lồ truyền vào trong đầu Đường Phong.

Đường Phong nhin không được ngăn ngại, dĩ nhiên quên mất tiếp tục vận công. May mắn chính là, Vô Thường Quyết tầng thứ ba đã không cần phải bản thân hắn tập trung thôi động nữa rồi, cho dù hắn không vận công, dưới loại trạng thái như thế này, Vô Thường Quyết vẫn luôn vận hành cuộn cuộn không ngừng nghỉ, dẫn cương khí tinh thuần tới cực điểm vòng đi vòng lại qua các đường kinh mạch.

Dần dần, cương tâm và kinh mạch dừng không tiếp tục nhảy lên, vô số âm hồn xung quanh tiểu khô lâu cũng bình ổn lại, chậm rãi bao trùm trên xương cốt của tiểu khô lâu, lúc này tiểu khô lâu mới trở lại giống như trước kia, trắng nõn như ngọc, từng chiếc xương nhỏ nhất đều giống như trẻ con vừa mới sinh ra, tản mát một tầng quang mang non nớt sáng bóng.

Điều này hoàn toàn nằm ngoài phán đoán trước kia của Đường Phong. Đường Phong cho rằng muốn tấn cấp tới Vô Thường Quyết tầng thứ tư nhất định phải tiến vào cảnh giới Địa giai mới được. Thế nhưng hiện tại chính mình không chỉ tấn cấp tới Huyền giai thượng phẩm, đồng thời còn hoàn thành đột phá Vô Thường Quyết tầng thứ tư.

Trong đầu truyền tới một đoạn tin tức khổng lồ chính là lộ tuyến vận công tầng thứ tư và năng lượng mới xuất hiện, chỉ là hiện tại Đường Phong chưa có thời gian đi thăm dò.

325. Chương 314: Quyết Tầng Thứ Tư.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 314: Vô Thường Quyết tầng thứ tư.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Cho dù không kỳ vọng loại sự tình này phát sinh, thế nhưng hiện tại Đường Phong không thể che giấu được vẻ vui mừng, nhanh chóng rời khỏi gián đoạn tu luyện tại băng hỏa phòng thứ sáu, phong bế điểm khí huyết của bản thân, không cho linh khí tinh thuần nồng đậm tiếp tục tràn vào cơ thể, chậm rãi đứng dậy bước ra ngoài.

Đường Phong cẩn kiểm tra một chút về lộ tuyến vận công Vô Thường Quyết tầng thứ tư và năng lực mới thu được sau khi tấn chức. Dưới loại hoàn cảnh ác liệt như trong băng hỏa tầng thứ sáu tự nhiên là không thuận tiện, chỉ có ra bên ngoài mới tĩnh tập trung nghiên cứu được.

Đã nhiều ngày không nhìn thấy ánh mặt trời rồi, thời điểm Đường Phong từ trong sơn động bước ra ngoài, dĩ nhiên có một loại cảm giác giống như trở lại nhân gian, tia sáng chói lòa bên ngoài làm hắn không tự chủ được nheo lại con mắt, sau một lúc lâu mới chậm rãi thích ứng được.

- Phong ca ca, muốn nghỉ ngơi sao?

Linh Khiếp Nhan đã mười ngày liên tục không nói một câu với Đường Phong, lúc này thấy hắn dừng tu luyện, nhanh chóng mở miệng hỏi một câu.

- Không phải!

Trên khóe miệng Đường Phong lộ vẻ mỉm cười, biểu tình vô cùng hưng phấn.

- Ca ca ta đột phá!

- Oa, thật nhanh!

Linh Khiếp Nhan vui vẻ tán thán, mặc dù vừa rồi đã nhận ra, thế nhưng nàng vẫn cố ý khích lệ Đường Phong, vì vậy mới nhiều hơn một hai câu nói.

- Không chỉ là đột phá tới Huyền giai thượng phẩm, công pháp của ta cũng đã đột phá tầng thứ tư.

Về mặt Đường Phong buồn bực, ước gì chuyện này càng nhiều càng tốt.

- Được rồi, Phong ca rốt cuộc tu luyện công pháp gì?

Tuy rằng Linh Khiếp Nhan có thể nhận biết được lộ tuyến vận công của Đường Phong, thế nhưng lại chưa từng gặp qua loại phương thức vận công quỷ dị như thế này, càng không rõ ràng lắm rốt cuộc là dạng công pháp gì, thúc đẩy Đường Phong dẫn sinh ra cương tâm là một tiểu khô lâu.

- Công pháp này tên là Vô Thường Quyết!

Đường Phong giải thích:

- Mỗi một lần đột phá một tầng, lộ tuyến vận công tầng tiếp theo mới chủ động truyền vào trong đầu ta, vì vậy trước khi đột phá ta hoàn toàn không thể xem hết, chỉ có thể vượt tầng đá qua sông!

- Phong ẩn?

Ngữ khí của Linh Khiếp Nhan có chút kinh ngạc.

- Lẽ nào nói loại công pháp này là do có người phong ẩn trong đầu Phong ca? Chỉ khi thực lực đạt tới mức nhất định thì phong ẩn mới tự động mở ra, cho Phong ca lý giải bước tiếp theo nên làm như thế nào?

- Có thể nói như vậy!

Đường Phong gật đầu.

- Cao nhân này nhất định rất lợi hại.

Linh Khiếp Nhan tán thán nói.

- Không biết, ta không giao thủ với hắn. Thế nhưng các loại năng lực ngạc nhiên cổ quái của ta đều là do công pháp này mang đến, thậm chí cương tâm của ta cũng là bởi vì công pháp này mới dẫn sinh ra đời.

Qua thời gian một năm rồi, Đường Phong có thể biết được, năng lực sinh ra khi đột phá Vô Thường Quyết và cương tâm của chính mình có quan hệ không thể tách rời, vô luận là không gian mị ảnh hay là tá thi

Hơn nữa hàng giả thủy chung là hàng giả, tuyệt đối không thể giao thủ với người khác, một khi giao thủ nhất định sẽ bại lộ chính mình.

Bất quá không thể phủ nhận, năng lực dĩ giả loạn chân này có ứng dụng rất rộng rãi, thích hợp nhất đối với công việc dò hỏi cơ mật hoặc gây xích mích ly gián, chỉ cần lợi dụng thật tốt, có thể phát huy được hiệu quả cường đại hơn rất nhiều so với tá thi hoàn hồn, có phương pháp nào so sánh được với việc phá hủy tan rã tự nội bộ địch nhân? Trùng kích chính diện tuyệt đối không thể có hiệu suất cao giống như địch nhân tự giết nhau.

Trước kia tại thời điểm bốn tông môn truy sát, nếu như có năng lực này, Đường Phong cũng không tới mức chạy trốn khắp nơi, hoàn toàn có thể nghênh ngang đi trong đại quân của bọn họ chế tạo hỗn loạn, không chỉ hiệu suất cực cao, cũng không có bất luận nguy hiểm gì.

Duy trì chỉ trong thời gian chốc lát, Đường Phong phải tán đi năng lực dĩ giả loạn chân, bởi vì dựa theo hần phỏng chừng, duy trì dung mạo của âm hồn Địa giai, chính mình phỏng chừng chỉ có thời gian gần nửa ngày, cương khí trong cơ thể sẽ tiêu hao sạch sẽ.

Nếu như là âm hồn Thiên giai, Đường Phong đánh giá chính mình tối đa chỉ có thể kiên trì được trên dưới một canh giờ. Xem ra mặc kệ là chuyện gì, thực lực của bản thân mới là cơ sở quan trọng nhất.

Thời điểm tán đi năng lực này, cảm giác so với vừa rồi rất giống nhau, da mặt bắt đầu nhúc nhích, xương cốt khắp cơ thể vang lên tiếng rắc rắc, chỉ chốc lát đã khôi phục lại bộ dáng ban đầu. Toàn bộ quá trình này không duy trì trong thời gian quá dài, thế nhưng nhất định phải trốn tại một nơi hoàn toàn bí mật mới có thể thi triển ra.

- Lại thay đổi một người!

Linh Khiếp Nhan bám riết không buông tha.

Đường Phong rầu rĩ nói:

- Người cho ta là người hầu sao?

- Phong ca ca thực nhỏ mọn!

Đường Phong không nặng tâm tình chơi đùa như nàng, tự nhiên không dùng năng lực này tùy tiện chơi đùa, lần này chỉ là nghiệm chứng một chút mà thôi, hiện tại đã nghiệm chứng xong rồi, tự nhiên là muốn xử lý chuyện chính.

Lúc từ bờ biển chạy ở lại phiến rừng rậm cạnh chân núi, Đường Phong không vội vã trở về băng hỏa ba mươi sáu phòng.

Bởi vì dù sao chính mình vừa mới tấn chức Vô Thường Quyết tầng thứ tư, lộ tuyến vận công của bản thân chưa quen thuộc, làm sao dám vội vã đi vào?

Tiêu tốn thời gian một ngày một đêm, Đường Phong ghi nhớ lộ tuyến vận chuyển Vô Thường Quyết tầng thứ tư vào trong lòng, cũng vận chuyển cả ngày, đảm bảo chính mình sẽ không xuất hiện sai lầm, từ trên cây hái xuống một vài quả, lúc này mới bước về phía băng hỏa ba mươi sáu phòng.

Lúc này đây, chính mình hẳn là có thể tiến vào phòng càng sâu để tu luyện?

Đi vào băng hỏa ba mươi sáu phòng, tiếp tục bước tới vị trí phòng thứ sáu, Đường Phong vẫn chưa dừng lại bước tiến, vẫn như cũ thẳng tắp đi về phía trước.

Phía trước chính là địa phương bản thân chưa hề thăm dò qua, hơn nữa Mang chấp sự nói băng hỏa ba mươi sáu phòng nguy hiểm như vậy, cho dù Đường Phong tài cao mật lớn, cũng không dám tùy tiện chạy vào, chỉ có thể thăm dò từng chút một.

Đi tới vị trí phòng thứ bảy, Đường Phong tùy tiện đẩy cánh cửa phòng thứ bảy ra, tiến vào trong khoanh chân ngồi xuống, căn cứ vào kinh nghiệm trước đó, lập tức vận chuyển công pháp chống lại băng hỏa kinh ăn mòn bản thân.

Thế nhưng sau khi vận chuyển một vòng chu thiên, Đường Phong phát hiện chính mình không hề xuất hiện cảm giác đau đớn giống như vừa bước vào phòng thứ sáu, ngược lại vô cùng dễ dàng, chênh lệch so với phòng thứ sáu không phải rất lớn.

Ở đây không phải là cực hạn của chính mình sao?

Đường Phong cau mày, lại từ trong thạch thất bước ra ngoài.

Tuy rằng bản thân hiện tại mới chỉ tấn chức Huyền giai thượng phẩm, thế nhưng Đường Phong phải đảm bảo trước khi tấn chức Địa giai thượng phẩm đi hết băng hỏa ba mươi sáu phòng, bằng không một khi chính mình thực sự tấn chức tới Địa giai thượng phẩm rồi, nhất định phải rời khỏi địa phương này, đến lúc đó sẽ không còn bất cứ cơ hội nào để tìm kiếm liệt diễm cô.

Như vậy phải tính toán cho tốt mới được, vì vậy Đường Phong muốn tiến vào băng hỏa ba mươi sáu phòng lớn nhất chính mình có thể chịu đựng được, phải ép chính mình tới cực hạn.

Từ phòng thứ bảy bước ra, tiến vào trong phòng thứ tám vận chuyển một chu thiên, rất nhanh tiến vào phòng thứ chín vận chuyển một chu thiên, thẳng cho tới phòng thứ mười Đường Phong mới dừng thử.

Ở đây đã không sai biệt lắm tới cực hạn của chính mình rồi. Hơn nữa mỗi một lần băng hỏa lưỡng trọng kinh dung mãnh tiến vào trong cơ thể và linh khí tinh khiết không phải là phòng thứ sáu có thể bằng được. Có thể nói tu luyện ở chỗ này gian nan hơn rất nhiều so với phòng thứ sáu, thế nhưng tương ứng với phòng thứ sáu, một khi chống đối lại băng hỏa kinh ăn mòn, khi hai loại linh khí này thay thế nhau, bản thân thu được hỗn độn linh khí tinh khiết cũng có số lượng khổng lồ hơn rất nhiều.

Thảo nào Mang chấp sự nói càng đi sâu vào bên trong, đối với đề thăng thực lực càng có trợ giúp to lớn.

Hiện tại mới chỉ phòng thứ mười đã như vậy rồi, nếu như đi tới đầu cùng phòng thứ ba mươi sáu, một lần có thể thu nạp được hỗn độn linh khí với số lượng kinh khủng như thế nào.

Tuy rằng tu luyện tại băng hỏa phòng thứ sáu mười ngày, sớm đã quen thuộc quy luật và phương thức tu luyện nơi đây, thế nhưng khi vừa mới tiến vào phòng thứ mười, Đường Phong vẫn giống như khi vừa tiến vào phòng thứ sáu, bị băng hỏa lưỡng trọng kinh lãng qua lần lại hầu như sống chết một đường, tinh thần lẫn thể xác đều tiêu hao rất lớn, lúc này nghị lực và tâm tính cường đại nổi lên tác dụng phi thường quan trọng, cho dù trong cơ thể bị đốt cháy, bị đóng băng, nhưng trong lòng chưa tan một hơi thở cuối cùng, vẫn như cũ có thể mạnh mẽ chống đỡ được.

Tu luyện liên tục như vậy trong thời gian hai ngày, tới ngày thứ ba, Đường Phong bỗng nhiên cảm giác chống đối băng hỏa lưỡng trọng kinh ăn mòn đã không còn khó khăn như trước, nếu như nói trước đó một chu thiên Đường Phong phải dùng hết toàn lực, như vậy hiện tại đã có một loại cảm giác nhẹ nhàng và thành thạo.

Tiếp tục tu luyện trong phòng thứ mười tròn ba ngày, khi xác định chính mình có thể rất nhẹ nhàng thoải mái hoàn thành một chu thiên, Đường Phong đứng dậy chuyển sang phòng thứ mười một.

Hắn cần phải đi hết ba mươi sáu phòng trong thời gian ngắn nhất, cần phải tu luyện tới Địa giai trong thời gian ngắn nhất. Đây không phải là nhiệm vụ gì đó, mà là mục tiêu, là mục tiêu khiêu chiến cực hạn của chính mình, bởi vì đầu cùng băng hỏa ba mươi sáu phòng có dấu chân Tiểu thúc đã từng lưu lại, có dấu chân của lão cung chủ và Tạ Tuyết Thần của Đại Tuyết Cung từng lưu lại, chuyện người khác có thể làm được, Đường Phong tự tin chính mình cũng có thể làm được, nếu không như vậy chẳng phải bản thân đã thẹn với tu vi quý thân mười năm chế tạo thành gân mạch cứng rắn, thẹn với thân thể trải qua năng lượng khổng lồ rèn luyện hai lần.

Từng bước từng bước tiến vào chỗ càng sâu trong băng hỏa ba mươi sáu phòng, hầu như cách ba bốn ngày Đường Phong có thể thích ứng được linh khí tinh khiết vị trí hiện tại ăn mòn, khi cảm giác tu luyện rất nhẹ nhàng thoải mái thì hắn sẽ tiếp tục tiến vào mật thất sâu hơn.

Loại tốc độ tiến sâu không thể tưởng tượng như thế này nếu như bị đám người Mang chấp sự biết được, khẳng định sẽ sợ hãi than thở không ngớt.

Bởi vì từ trước tới nay chưa từng có người nào dùng tốc độ vượt phòng nhanh như vậy, mỗi lần cách ba bốn ngày đã thích ứng được cường độ hiện tại, tìm kiếm trùng kích giai đoạn tiếp theo, cho dù là Tạ Tuyết Thần và lão cung chủ trước kia cũng không thể làm được.

Hơn nữa tuy rằng nói trên lý luận có thể để một người tu luyện tới Địa giai thượng phẩm trong băng hỏa ba mươi sáu phòng, thế nhưng không phải là người nào cũng có thể làm được tới loại trình độ này.

Băng hỏa lưỡng trọng kinh ăn mòn tuy rằng có thể giúp thực lực bản thân đề cao thực nhanh, thế nhưng nếu dừng lại tại băng hỏa ba mươi sáu phòng trong thời gian dài mà nói, sẽ có tổn hại nhất định đối với thân thể và kinh mạch. Mà kỳ hạn cũng chỉ giới hạn trong thời gian ba bốn tháng.

Nói cách khác, mỗi một người tới nơi này tu luyện, nhiều nhất chỉ có thể tu luyện trong thời gian bốn tháng phải rời khỏi, nếu như dừng lại trong thời gian dài hơn một chút, thân thể khả năng ăn không tiêu mà sụp đổ.

Mang chấp sự không nói cho Đường Phong chuyện này, bởi vì nghĩ với tư chất của Đường Phong, thời gian bốn tháng hoàn toàn đủ cho hắn vượt qua hết băng hỏa ba mươi sáu phòng, nói hay không nói không ảnh hưởng tới toàn cục.

Tu luyện trong thời gian tối đa bốn tháng cũng không thể đủ giúp mỗi người đều bồi dưỡng thành cao thủ Địa giai thượng phẩm, điều này tạo thành khả năng rất nhiều người sau khi tu luyện rời khỏi chỉ có tu vi Địa giai trung phẩm, thậm chí là Địa giai hạ phẩm, thành tựu cuối cùng như thế nào cũng chỉ có thể quyết định bởi trình độ nỗ lực của bản thân.

Bất quá tinh anh Ô Long Bảo bồi dưỡng ra trong mấy năm nay thực tế chưa hề xuất hiện qua loại tồn tại Địa giai hạ phẩm, người sau khi tu luyện rời khỏi tối thiểu cũng là Địa giai trung phẩm, có hơn phân nửa người đạt tới trình độ Địa giai thượng phẩm, dù sao giai đoạn huấn luyện khắc nghiệt trước đó không phải là uống phí công sức.

Tu luyện trong hoàn cảnh như băng hỏa ba mươi sáu phòng, Đường Phong chưa bao giờ để thời gian trôi qua một cách lãng phí, duy trì tiết tấu sinh hoạt tu luyện tương đối đều đặn.

Tròn hai tháng sau, một con thuyền lớn đánh vỡ trạng thái yên lặng của Băng Hỏa Đảo từ trước tới nay.

Mọi người trên thuyền so với Đường Phong lúc mới tới rất giống nhau, vẻ mặt ngưỡng vọng nhìn bầu trời đỏ tươi như máu, nhìn hòn đảo nhỏ quỷ dị như vậy, thanh âm hít lương khí liên tiếp truyền tới.

Không Dư Hận đứng tại vị trí đầu thuyền, hai tròng mắt tràn đầy thần sắc cuồng nhiệt, toàn thân không nhận được có một chút run rẩy kích động.

“Băng Hỏa Đảo, rốt cuộc ta đã tới.”

Trong Đại Tuyết Cung, hắn từng nghe được hòn đảo nhỏ tràn đầy màu sắc truyền kỳ này, cũng từng nghe Tạ Tuyết Thần từng giảng giải qua về băng hỏa ba mươi sáu phòng, phúc lợi có thể giúp thực lực đề cao cực kỳ cấp tốc, tự nhiên hắn so với bất cứ kẻ nào càng thêm hướng tới một chút.

Không Dư Hận nghĩ sinh hoạt tràn đầy áp lực của chính mình rốt cuộc cũng kết thúc rồi, nguyên nhân đến Ô Long Bảo chính là chờ đợi ngày hôm nay.

Hắn là thiên chi kiêu tử, hắn sở hữu thiên tư ngút trời, trong Đại Tuyết Cung, nếu như không phải Tạ Tuyết Thần muốn áp chế cảnh giới của hắn tăng trưởng, hắn làm sao tới bây giờ mới chỉ là Huyền giai, hắn đã sớm trở thành cao thủ Địa giai rồi.

Thế nhưng ả nhãi cảnh giới tới ngày hôm nay, rốt cuộc cũng có cơ hội bạo phát, chỉ cần bước vào băng hỏa ba mươi sáu phòng trong thuyền thuyết kia, chính mình không bao giờ phải tiếp tục áp chế cảnh giới tăng trưởng, áp chế điên cuồng sẽ dẫn tới tăng vọt điên cuồng, Không Dư Hận tin tưởng vững chắc, chính mình tu luyện trong băng hỏa ba mươi sáu phòng định trước sẽ khiến thực lực của bản thân tăng lên một cách điên cuồng.

Hơn nữa, mấy hôm trước khi đến Băng Hỏa Đảo, hắn còn nhận được một đạo mật lệnh của Tạ Tuyết Thần, nói hắn vô luận như thế nào cũng phải nghĩ biện pháp vượt qua hết băng hỏa ba mươi sáu phòng, đi tới đáy biển đầu cùng, mang theo tuyết tủy hàn băng trở về.

Đầu cùng của băng hỏa ba mươi sáu phòng sao? Nghe đồn từ trước tới nay chỉ có hai người từng đi hết, nghĩ tới điểm này, trong lòng ngực Không Dư Hân không không chế được sôi trào nhiệt huyết và dã tâm, người khác có thể đi hết, chính mình cũng có thể đi hết.

Bất quá, Không Dư Hân quay đầu nhìn thoáng qua những thuyền viên, tiểu tử Đường Môn từng khiến mình luôn luôn kinh ngạc từ hai tháng trước đã biến mất rồi, thậm chí ngay cả những băng hữu quen thuộc nhất đối với hắn cũng không hề biết hạ lạc của hắn nơi nào. Rốt cuộc hắn đã đi đâu? Không Dư Hân tin tưởng với thực lực của Đường Môn, căn bản không hề e ngại huấn luyện của Ô Long Bảo mà lâm trận lùi bước, hắn tại thời điểm giai đoạn huấn luyện thứ nhất biến mất, nhất định là đi làm chuyện gì đó.

Trên thuyền, số lượng đệ tử Ô Long Bảo tu vi Huyền giai không tới hai mươi người, Sở Văn Hiên nhìn những đệ tử còn sót lại, trong lòng âm thầm thở dài.

328. Chương 317: Phòng Hai Mươi Bảy

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 317: Phòng hai mươi bảy

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đệ tử của năm nay có tư chất tốt hơn không chỉ một bậc so với những đệ tử năm trước, nếu như dựa vào cường độ huấn luyện của năm trước, Sở Văn Hiên cam đoan, lần này chỉ ít có bốn mươi người có thể đến được nơi này. Thế nhưng chỉ một lệnh mệnh bảo chủ đại nhân hạ đạt, nguyên bản thời gian huấn luyện bốn tháng lập tức bị rút gọn xuống còn hai tháng, trực tiếp tạo thành hậu quả như bây giờ.

Số còn lại không tới hai mươi người, đây chính là những người tốt nhất, những người đã trải qua khảo nghiệm sinh tử, tương lai của Ô Long Bảo cũng sẽ ngưng tụ trên người bọn họ.

Bốn người Thiết Đồ không có ai tử vong, chỉ bất quá trên mặt Cừu Thiên Biến có một vết sẹo thật dài, nhìn dấu vết hẳn là do đao kiếm gây thương tích, là vết thương cũ, lưu lại ấn ký khiến hắn càng thêm có vẻ kỳ dị ngoan độc. Bụng của Hà Hương Ngưng cũng có hai ba vết thương đâm thủng, Thu Tuyệt Âm cũng không may mắn tránh khỏi, trên cánh tay phải có rất nhiều vết sẹo dài, duy nhất chỉ có một mình Thiết Đồ còn giống như trước kia.

Những vết thương này đều là do Không Dư Hân lưu lại cho bọn họ.

Trong thời gian huấn luyện hai tháng vừa qua, bọn họ đã vô số lần lộn lờ qua ranh giới sinh tử, trong những trận chiến với Không Dư Hân, ngoại trừ Thiết Đồ còn bình yên vô sự, những người khác đều thụ thương có nặng có nhẹ, thậm chí thiếu chút nữa chết đi, kết cục cuối cùng nếu không phải phòng ngự của Thiết Đồ cường hãn, Không Dư Hân đánh hồi lâu cũng không thể phá được kim quang của hắn, phỏng chừng ba người này đều phải chết đi, cuối cùng vẫn là Mang chấp sự chỉ thị Sở Văn Hiên ngăn lại công kích của Không Dư Hân.

Trước kia Mang chấp sự đã từng đáp ứng qua Đường Phong, trước khi tới Băng Hỏa Đảo, bốn người bọn họ nhất định không chết.

Từ lần tìm được đường sống trong chỗ chết kia, hầu như mỗi người đều suy nghĩ, nếu như Đường Môn còn ở đây mà nói, nào chịu được Không Dư Hân kiêu ngạo làm càn như vậy? Thế nhưng bọn họ cũng không biết đến tột cùng Đường Môn tới địa phương nào? Hỏi Sở Văn Hiên hắn cũng chỉ ngậm miệng không đáp, khiến mọi người không có biện pháp.

- Ha ha, đây là Băng Hỏa Đảo?

Thiết Đồ đứng trên boong tàu, một mặt lay động Cừu Thiên Biến co quắp một bên, một mặt nói:

- Mau đứng lên nhìn.

Sắc mặt Cừu Thiên Biến tái nhợt, toàn thân hầu như đã hư thoát, xua xua tay nói:

- Không cần để ý ta, cách ta càng xa càng tốt!

Thu Tuyệt Âm bên cạnh hỏi:

- Cừu huynh, thế nào lại say tàu choáng váng lợi hại như vậy?

- Bẩm... Bẩm sinh rồi!

Cừu Thiên Biến hữu khí vô lực đáp, đây là một loại sợ hãi đối với biển rộng trong lòng, không phải là thực lực thăng tiến có thể chữa khỏi được.

Một lát sau, thuyền lớn rốt cuộc đã cập bờ.

Phi Tiểu Nhã với một thân cung trang từ trên thuyền nhảy xuống, thần tình đậm mạc, sắc mặt như thường, nhưng thân thể mềm mại nhện không được run rẩy đã biểu hiện rõ nội tâm khẩn trương của nàng.

Rốt cuộc đã tới địa phương này, hiện tại đã trôi qua thời gian hai tháng, chính mình đã nhẫn nại tới cực hạn.

Hắn, còn sống sao? Theo như lời nói của Mang chấp sự trước kia, sáu ngày sáu đêm ở nơi này, nếu như hắn đã sớm chết đi mà nói, chờ đợi nhiều thời gian hơn nữa cũng chỉ như vậy, nếu như hắn còn sống sót sau sáu ngày sáu đêm trước kia mà nói, vậy thì chờ đợi một hai tháng cũng không có vấn đề. Hắn có thể sống bên trong sáu ngày, hắn là có thể sống hai tháng.

Tuy rằng hiểu rõ đạo lý này, thế nhưng Phi Tiểu Nhã không thể ức chế được tâm tình lo lắng của chính mình. Nàng phải biết sự thực, phải biết được tình huống của nam nhân kia như thế nào, sống thì phải gặp người, chết phải thấy thi thể.

Trước kia, thời điểm dẫn đệ tử Ô Long Bảo tới Băng Hỏa Đảo tu luyện, Phi Tiểu Nhã có lúc cùng tới có lúc không, nhưng lần này ngoại lệ. Không chỉ nàng tới, Mang chấp sự cũng tới. Hai người so với bất cứ người nào đều khát cầu muốn biết hạ lạc của Đường Phong, đương nhiên mục đích không hoàn toàn giống nhau.

Dưới một tiếng hét to của Sở Văn Hiên, không tới hai mươi đệ tử tinh anh Ô Long Bảo lần lượt bước xuống thuyền.

Trong gần hai mươi người này, ngoại trừ Thiết Đồ ra, có bốn người không thuộc về Đại Tuyết Cung, những người còn lại đều là đệ tử tuyển chọn từ Đại Tuyết Cung gửi tới, hầu như chiếm hơn phân nửa tổng nhân số. Có thể tưởng tượng được, tổ chất của những người Đại Tuyết Cung đưa tới mạnh như thế nào.

Sở Văn Hiên nhìn mười mấy người này, giảng thuật lại một lượt tinh thần cơ bản bao nhiêu năm như một:

- Các người hiện tại không chỉ sống vì chính mình, các người có thể đứng ở chỗ này là bởi vì vô số người đã chết đi làm đá kê chân cho các người. Hơn hai trăm người tham gia giai đoạn huấn luyện đầu tiên tại Ô Long Bảo, mà hiện tại chỉ còn lại không tới một thành, trên lưng các người mang theo mộng tưởng không thể hoàn thành được của bọn họ, các người mỗi người đều là tinh anh mạnh nhất, tiến vào băng hỏa ba mươi sáu phòng, ta không hi vọng lại nhìn thấy người tử vong, tuy rằng tử vong là tồn tại không thể tránh khỏi, thế nhưng nhất định phải kiên trì tới cùng. Nếu như nhận thấy không thích hợp lập tức bật người chạy ra khỏi băng hỏa ba mươi sáu phòng. Tính mệnh của các người đã không còn của chính mình nữa rồi, các người là người của Ô Long Bảo, trước khi có mệnh lệnh của bảo chủ đại nhân, cho dù máu chảy sạch sẽ cũng phải chống đỡ một tia hơi thở cuối cùng không tiêu tan.

Về mặt Không Dư Hận coi thường liếc mắt nhìn qua Sở Văn Hiên. Đối với hắn mà nói, hắn từ đầu cho tới bây giờ không phải là người của Ô Long Bảo, hắn là đệ tử của Đại Tuyết Cung, từ đầu tới cuối đều là người của Tạ Tuyết Thần, những lời nói của Sở Văn Hiên chỉ có thể dành cho phân nửa người khác nghe.

- Những điều cần phải chú ý trong băng hỏa ba mươi sáu phòng ta đã sớm nói cho các người biết rõ rồi, không cần phải trình bày quá nhiều, thời gian quý giá, hiện tại tất cả đều cút vào trong băng hỏa ba mươi sáu phòng cho ta, bốn người các người lưu lại.

Đám người Thiết Đồ hai mặt nhìn nhau, chỉ có Không Dư Hận để lộ một ít vẻ mặt nghi hoặc, gương mặt nhìn Sở Văn Hiên một chút, nhưng cũng không dám hỏi nhiều, dẫn theo những người còn lại xuất phát tiến về phía sườn núi.

Chờ cho tới khi đám người Không Dư Hận biến mất khỏi tầm mắt, Thiết Đồ mới không nhịn được mở miệng hỏi:

- Sở lão, bảo chúng ta lưu lại làm cái gì?

Sở Văn Hiên nhìn thoáng qua Phi Tiểu Nhã, mở miệng nói:

- Bảo chủ có chuyện nói với các người.

- Bảo chủ?

Đám người trùn mắt liếc nhìn. Những người này từ lúc tiến vào Ô Long Bảo, trên cơ bản một mặt trái nghiệm huấn luyện, tuy rằng biết bảo chủ Ô Long Bảo là một đại mỹ nữ, thế nhưng cho tới bây giờ vẫn chưa từng nhìn thấy qua, cũng không ai nói cho bọn họ biết bảo chủ đại nhân rốt cuộc là người nào.

Tuy rằng Phi Tiểu Nhã cũng có mặt trên thuyền, nhưng bọn họ không hề nghĩ tới bảo chủ đại nhân trong nghe đồn cư nhiên ở ngay bên cạnh bọn họ.

Theo như ánh mắt của Sở Văn Hien, mọi người chuyển đường nhìn lên người Phi Tiểu Nhã.

Mồ hôi lạnh trên trán Thiết Đồ lập tức chảy ròng ròng, bởi vì hắn và Cừu Thiên Biến lúc vừa mới lên thuyền đã có chút suy đoán thân phận của nữ nhân này, thậm chí còn bình luận qua thân thể của nàng ta, hiện tại ngấm lại, thực sự là khiến trong lòng run sợ, người không biết không có tội a...

Sắc mặt vốn không được tốt của Cừu Thiên Biến càng thêm trắng một chút, rứt cái đầu lại, cả người có tới hơn phân nửa giấu phía sau Thiết Đồ.

Thẳng cho tới lúc này, bốn người mới biết được đại mỹ nữ mặc cung trang với bộ mặt đậm mạc, lạnh lẽo vô hạn kia cư nhiên chính là bảo chủ Ô Long Bảo, trách không được thời điểm trên thuyền, Sở Văn Hiên từng cung kính đối với nàng như vậy.

- Bảo chủ, người muốn chúng ta làm cái gì sao?

Thu Tuyệt Âm nghi hoặc mở miệng hỏi.

- Uhm!

Phi Tiểu Nhã thu lại tầm nhìn từ băng hỏa ba mươi sáu phòng, quay đầu nhìn thoáng qua bốn người, đôi con mắt xinh đẹp không hề có màu sắc, thậm chí có chút mất đi sinh cơ dừng lại trên người Thiết Đồ chỉ chốc lát, khiến Thiết Đồ trong lúc nhất thời có chút luống cuống tay chân.

- Ta biết bốn người các người là bằng hữu của Đường Môn.

Phi Tiểu Nhã mở miệng nói:

- Hiện tại ta cần các người giúp ta làm một chuyện.

- Mời nói!

Thu Tuyệt Âm mở miệng nói.

- Tiến vào trong băng hỏa ba mươi sáu phòng, tìm kiếm hạ lạc của Đường Môn, sống phải gặp người, chết... Phải thấy xác, một khi phát hiện có đầu mối liên quan tới Đường Môn, lập tức hội báo!

Hà Hương Ngưng nhịn không được kích động hỏi:

- Người nói, Đường Môn ở trong băng hỏa ba mươi sáu phòng?

Phi Tiểu Nhã đảo mắt liếc nhìn nàng, gật đầu trả lời:

- Đúng, hai tháng trước hắn đã tới nơi này rồi.

Tinh thần Thiết Đồ rung lên, cười to nói:

- Ta đã sớm biết hắn không có khả năng lâm trận lùi bước, nguyên lai đã sớm tới nơi này chờ đợi chúng ta rồi!

Thu Tuyết Âm nhíu mày hỏi:

- Lễ nào nói Đường Môn gặp chuyện nguy hiểm gì đó bên trong?

Nàng luôn luôn tương đối cẩn thận tỉ mỉ, lời nói của Phi Tiểu Nhã để nàng cảm giác được tình cảnh của Đường Môn hình như có chút nguy hiểm, nếu không thì bảo chủ sẽ không nói loại lời như sống phải thấy người, chết phải thấy xác như vậy, hơn nữa thời điểm nói ra những lời này, ngữ khí của vị bảo chủ đại nhân xinh đẹp trước mắt có chút run rẩy nho nhỏ, đó là nguyên nhân vì tận lực áp chế, nàng nói giống như hạ lạc của Đường Môn đối với nàng vô cùng quan trọng.

Giữa bảo chủ đại nhân và Đường Môn có quan hệ gì hay sao? Người thân? Cũng không giống, hơn nữa nhìn thần tình và sắc mặt của bảo chủ đại nhân lúc này, rõ ràng có chút tương tự so với Hà Hương Ngưng, lễ nào nói... Thu Tuyết Âm đã có chút không dám tiếp tục suy đoán nữa rồi.

Phi Tiểu Nhã gật đầu nói:

- Tình huống cụ thể ta cũng không rõ ràng lắm, từ lúc hắn tiến vào trong băng hỏa ba mươi sáu phòng vẫn chưa thấy ra ngoài, vì vậy cần phải có người đi vào kiểm tra một chút.

Nghe câu này, sắc mặt Thiết Đồ và Cừ Thiên Biến trở nên nghiêm túc, sau một hồi trầm mặc, Thiết Đồ nói:

- Đường Môn là một tên biến thái, không có lý do chết dễ dàng như vậy. Hắn nhất định còn đang tu luyện bên trong, bảo chủ đại nhân yên tâm được rồi, chúng ta sẽ tiến vào trong tìm kiếm hắn ra.

- Chuyện này không nên tiến hành quá vội vã.

Sở Văn Hiên ở bên cạnh mở miệng nói:

- Các người chỉ cần tiến vào trong tu luyện, tỉ mỉ kiểm tra một chút xem Đường Môn có lưu lại vết tích gì hay không, nếu như thấy bản thân hắn tự nhiên rất tốt, một khi phát hiện ra, lập tức báo cho chúng ta biết.

Xác thực không thể tiến hành giống trống khua chiêng, sự việc liên quan tới danh dự của bảo chủ đại nhân, Phi Tiểu Nhã có thể không thềm cổ kị, thế nhưng Sở Văn Hiên và Mang chấp sự lại phải suy nghĩ cho Ô Long Bảo, phải suy nghĩ cho bản thân nàng.

Phi Tiểu Nhã nhìn Thiết Đồ, mở miệng nói:

- Trong bốn người các người, tư chất của người tốt nhất, so sánh mà nói, vị trí tiến vào được hắn là sâu nhất, thời tu luyện nên chú ý nhiều hơn.

Thiết Đồ gật đầu.

Phi Tiểu Nhã lại chuyển sang Hà Hương Ngưng nói:

- Về phần người... Trước tiên người nên bình phục lại tâm tình của chính mình hiện tại rồi mới tiến vào, nếu như tâm tình không ổn định mà nói, người tiến vào băng hỏa ba mươi sáu phòng cũng chỉ là tìm đường chết.

Hà Hương Ngưng nhịn không được run thân thể mềm mại. Thời điểm nàng mới nghe được tin tức sinh tử của Đường Môn không rõ ràng, toàn thân có chút không biết làm thế nào, suy nghĩ trong lòng loạn thất bát tao, lấy loại trạng thái như vậy tiến vào trong băng hỏa ba mươi sáu phòng căn bản không thể chống đối lại được băng hỏa lưỡng trọng kinh ăn mòn.

- Vâng!

Nghe được Phi Tiểu Nhã nói, Hà Hương Ngưng hít sâu một hơi, nỗ lực xua tan tạp niệm trong lòng.

- Chỉ có chuyện này, các người đi đi!

Phi Tiểu Nhã có chút không còn hứng thú xua tay áo.

Mặc dù trong lòng có chút ôm một tia kỳ vọng, thế nhưng Phi Tiểu Nhã biết rõ, khả năng sống sót của tiểu tặc kia có thể nói vô cùng thấp.

Lúc một nhóm đệ tử Ô Long Bảo này đều rời đi, Phi Tiểu Nhã mới nắm thật chặt y phục trên người chính mình, chậm rãi bước về phía chân núi, Sở Văn Hiên mà Mang chấp sự cũng theo sát phía sau.

Tuyết trắng trên bầu trời rơi xuống, mang theo hàn ý bức người. Phi Tiểu Nhã cười khổ một tiếng, chưa từng cảm thấy Băng Hỏa Đảo lại lạnh lẽo như lúc này, không chỉ thân thể rét run, ngay cả trong lòng nàng cũng như đóng thành băng.

Trên thuyền lớn, một nhóm người đang vận chuyển vật tư sinh hoạt xuống dưới, những thứ này đều sẽ đưa tới chân núi, đảm bảo nhu cầu tu luyện của các đệ tử trong băng hỏa ba mươi sáu phòng.

Dù sao tu luyện tại nơi này thực sự quá mức tiêu hao thể lực và tinh thần, đám đệ tử tinh nhuệ này tại thời điểm bình thường, dù vài ngày không ăn cũng vẫn sinh long hoạt hổ, thế nhưng tại nơi này, một ngày một đêm không ăn gì khả năng không thể chịu đựng nổi, vì vậy vật tư sinh hoạt phải được chuẩn bị đảm bảo.

Ngày tu luyện đầu tiên, biểu hiện của những đệ tử này đều rất không tồi, hầu như mỗi người đều đã chạy tới vị trí tu luyện phòng thứ hai trở lên, nhất là Không Dư Hạn, trực tiếp tiến vào phòng tu luyện thứ tư, năng lực chịu đựng của thân thể xem như cực mạnh.

Thế nhưng khi đám người Thiết Đồ trở về, không hề mang tới cho Phi Tiểu Nhã bất cứ tin tức gì có tác dụng, Phi Tiểu Nhã cũng không hỏi kỹ bọn họ, chỉ lẳng lặng đứng dưới chân núi, dừng lại bên ngoài băng hỏa ba mươi sáu phòng.

Bởi vì nàng biết rõ, nếu như phát hiện ra Đường Phong, bọn họ nhất định sẽ trở về báo cáo cho chính mình, hiện tại bọn họ không nói gì, tự nhiên là không có phát hiện.

Một đám người ăn như lang như hổ, dùng một chút nước rồi lập tức trở về băng hỏa ba mươi sáu phòng, qua lại như vậy tuy rằng rất lãng phí thời gian, thế nhưng không còn phương pháp nào khác. Ở chỗ này không thể tiện lợi giống như ở tông môn, chỉ có thể trở về chân núi.

Lúc này Đường Phong đã tu luyện trong băng hỏa ba mươi sáu phòng hơn hai tháng, trong thời gian hai tháng vừa qua, thực lực của Đường Phong tăng trưởng kinh người, từ lâu đột phá Địa giai, hiện tại đã là Địa giai hạ phẩm đỉnh phong rồi, phỏng chừng tiếp tục tu luyện thêm một vài ngày là có thể tiến vào Địa giai trung phẩm.

Địa giai và Huyền giai, tuy rằng chỉ kém hơn một phẩm, thế nhưng tiêu chuẩn của một phẩm này so với bất cứ khoảng cách nào càng lớn hơn. Có thể nói, Địa giai và Huyền giai căn bản không phải là cùng một đẳng cấp.

Đường Phong từ Huyền giai thượng phẩm tu luyện tới Địa giai hạ phẩm tiêu hao thời gian tròn một tháng.

Nơi này xác thực là thiên đường tu luyện, là phúc lợi bất cứ kẻ nào cũng đều hướng tới, thế nhưng không phải ai cũng có tư cách để tiến vào nơi này.

Thời gian hơn hai tháng cũng đủ cho Đường Phong từ ban đầu băng hỏa phòng thứ sáu chuyển tới băng hỏa phòng thứ hai mươi bảy, cách đầu cùng còn lại chín phòng.

Đi tới nơi này đã không quá giống như những phòng đầu tiên. Càng tiến về sau, số lượng thạch thất càng ít ỏi, thủ pháp điều tặc càng thêm thô ráp, đại khái là bởi vì số người có thể tiến tới nơi này đã không nhiều lắm rồi, cho dù là thạch thất điều tặc nhiều hơn nữa cũng không có tác dụng gì nhiều. Hơn nữa bản thân ở vị trí này vốn đã là tiêu hao cực lớn đối, thạch thất được điều tặc ra tự nhiên không thể nào so sánh được so với những phòng đầu tiên.

Băng hỏa phòng thứ hai mươi bảy cách cửa sơn động gần một dặm, thậm chí có thể nói đã hoàn toàn tiến sâu vào trong trung tâm ngọn núi lửa, đám người Thiết Đồ tự nhiên không thể phát hiện ra tung tích của Đường Phong.

Lúc này Đường Phong hoàn toàn tập trung vào tu luyện, ngoại trừ tu luyện ra căn bản mặc kệ mọi chuyện khác, thực lực tăng trưởng cực nhanh làm cho hắn mê luyện, khiến hắn không thể tự kiểm chế được, tự nhiên không thể biết được bên ngoài sơn động đã có người tiến vào trong băng hỏa ba mươi sáu phòng.

Thời gian một ngày một đêm trôi qua, mười ngày trôi qua, nửa tháng trôi qua...

Tròn một tháng trôi qua, mỗi thời điểm đám người Thiết Đồ trở về, nhân thần không hề có màu sắc của Phi Tiểu Nhã nhện không được bắt ra một điểm quang mang, thế nhưng lại lập tức tiêu tán, bởi vì bốn người Thiết Đồ không có người nào dám nhìn thẳng vào chính nàng.

Đã không cần phải hỏi nữa rồi, đáp án câu hỏi sẽ chỉ làm chính mình thêm thất vọng.

Mà mỗi một ngày, Phi Tiểu Nhã đều đứng tại chân núi, ngóng nhìn phía trên, giống như một pho tượng đá, không hề nhúc nhích, mặc cho gió táp mưa sa, chưa từng có một ngày một đêm gián đoạn.

Thấy bộ dạng của nàng, trong lòng Sở Văn Hiên và Mang chấp sự không nhịn được bắt đầu sốt ruột rồi. Trong thời gian hai tháng tại Ô Long Bảo, nàng còn có thể dùng một chút kỳ vọng để lừa dối chính mình, thế nhưng tới nơi này, mỗi một ngày trôi qua kỳ vọng đó sẽ bị xé nát một phần, hiện tại đã trôi qua một tháng, trong lòng Phi Tiểu Nhã còn có kỳ vọng sao? Cho dù có chỉ sợ cũng là một tia cuối cùng rồi, nếu như một tia cuối cùng này bị hủy diệt mà nói, nàng có khả năng thực sự tâm như tro nguội, trở thành xác không hồn.

Mang chấp sự hoàn toàn không nghĩ tới nữ nhân này dĩ nhiên bị tình căn ăn sâu tới vậy, đã tới loại trình độ biến thành ma chướng rồi. Loại sự tình này Mang chấp sự không biết, cũng chưa từng nghe nói qua, vì vậy không thể hiểu được tâm tình và suy nghĩ của Phi Tiểu Nhã.

- Nàng còn tiếp tục như vậy sợ là thực sự xong!

Cách đó không xa, Sở Văn Hiên nhẹ giọng nói với Mang chấp sự.

- Uh!

Mang chấp sự cười khổ một tiếng, cả đời này hẳn nghĩ cho dù chính mình phạm tội ác ngập trời, cho dù trên tay có dính đầy máu tươi của vô số người vô tội hẳn cũng chưa từng cảm thấy hối hận. Duy nhất chỉ hối hận hai lần, một lần là tại thời điểm nàng sáu tuổi cướp đi một món đồ chơi của nàng, một lần khác chính là tự ý quyết định dẫn Đường Phong vào băng hỏa ba mươi sáu phòng.

- Chấp sự đại nhân ngài hạ ác quả này, lẽ nào ngài không nghĩ biện pháp giải quyết sao?

Sở Văn Hiên lo lắng nói.

- Có thể có biện pháp nào? Trừ phi Đường Môn đứng trước mặt nàng.

Mang chấp sự nhẹ thở dài một hơi.

- Nếu không...

Tròng mắt của Sở Văn Hiên vừa chuyển:

- Để Thiết Đồ nói cho nàng biết đã phát hiện ra tung tích của Đường Môn, nói hẳn đang tu luyện bên trong, thế nào?

Mang chấp sự quay đầu nhìn hẳn một cái, khẽ cười nói:

- Người coi nàng là tiểu hài tử hay sao? Nói dối, người lấy cái gì để nàng tin tức i l cho

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 319: Làm việc tốt thường gian nan

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Giữa lúc Sở Văn Hiên không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, khí tức màu hồng bao phủ hai người lại chuyển động, cấp tốc rút lui trở lại.

Đang trong không trung, Sở Văn Hiên cúi đầu nhìn, chỉ thấy một hình ảnh sợ rằng cả đời chính mình không thể quên được. Trong một mảnh phạm vi vô cùng rộng lớn, hầu như bao phủ phương viên hơn mười dặm, tàn bộ bị khí tức màu hồng bao trùm, đầu nguồn của khí tức màu hồng này đang có một dòng xoáy cấp tốc xoay tròn, theo dòng xoáy này chuyển động không ngừng nghỉ, khí tức màu hồng rất nhanh bị hấp thu sạch sẽ, vị trí trung tâm của dòng xoáy kia dần dần hiển lộ ra thân ảnh Phi Tiểu Nhã, toàn bộ quá trình phách lệ đồ sộ, khí thế khôi hoành, hoàn toàn vượt quá sức tưởng tượng của mọi người.

Cây cỏ và cát đá nguyên bản bị tinh thạch hóa cũng đã khôi phục lại hình dáng ban đầu.

Bảo chủ đại nhân chậm rãi chớp đôi mi mắt xinh đẹp, thu lại hai bàn tay trước mặt tỉ mỉ ngắm nhìn, nhẹ nhàng nắm chặt lại, biểu tình phẳng phất như có chút mờ mịt.

Sở Văn Hiên một tay nắm lấy pho tượng Mang chấp sự đã biến thành tinh thạch rơi xuống dưới mặt đất, cấp tốc phóng về phía Phi Tiểu Nhã. Chờ khi mang theo Mang chấp sự chạy tới trước mặt nàng, Sở Văn Hiên mở thờ phì phò mở miệng nói:

- Bảo chủ, tuy rằng cách làm của chấp sự có chút thiếu thỏa đáng, thế nhưng cũng là suy nghĩ vì bảo chủ a, xin bảo chủ tha cho hắn một mạng.

Nghe được Sở Văn Hiên nói, Phi Tiểu Nha quay đầu nhìn hắn một cái, thản nhiên nói:

- Hắn cần ta tha mạng sao?

Sở Văn Hiên còn tưởng rằng Phi Tiểu Nhã đang tức giận, đang định tiếp tục mở miệng cầu tình, trên người Mang chấp sự bên cạnh vốn biến thành tinh thạch đột nhiên truyền tới âm thanh răng rắc vỡ vụn.

Ngạc nhiên quay đầu nhìn lại, chỉ thấy tầng tinh thạch màu hồng bên ngoài Mang chấp sự cứ nhiên lấy mất thường khó có thể thấy được cấp tốc hóa khí, chỉ trong thời gian vài lần nháy mắt đã biến mất sạch sẽ, triệt để khôi phục lại hình dáng ban đầu, thậm chí ngay cả y phục cũng không hề có nửa điểm hao tổn, pho tượng nguyên bản đã khôi phục lại hình dáng ban đầu, Mang chấp sự nhẹ nhàng khởi động gân cốt một chút.

- Ngài...

Sở Văn Hiên chỉ vào Mang chấp sự nói lấp bắp.

Mang chấp sự khẽ cười một tiếng, khom người nói với Phi Tiểu Nhã:

- Tạ ơn bảo chủ không giết.

- Hừ...

Phi Tiểu Nhã lạnh lùng nói:

- Ít giả mùa sa mưa làm vẻ ta đây nữa, cho dù hiện tại ta đã tấn chức Thiên giai thượng phẩm, thế nhưng không có khả năng giết người dễ dàng như vậy, đây chỉ là thu hồi chút điểm lợi tức, cho người một giáo huấn, ngày đánh chết Tạ Tuyết Thần mới là tử kỳ chân chính của người.

- Dạ, dạ!

Mang chấp sự liên tục gật đầu, cười tủm tỉm nói:

- Bảo chủ đại nhân tấn chức thiên giai thượng phẩm, bước vào thiên nhân hợp nhất, quả thực là thiên tư ngút trời, muốn đánh chết Tạ Tuyết Thần quả thực dễ dàng, đợi một ngày này tới, ta tự nhiên sẽ tự đưa đầu lên.

- Ít vuốt móng ngựa!

Về mặt Phi Tiểu Nhã lạnh lùng.

Sở Văn Hiên bên cạnh kích động không ngớt, hai tròng mắt đều phấp phấp màu xanh:

- Bảo chủ, người... Tán chức Thiên giai thượng phẩm rồi?

- Uh!

Phi Tiểu Nhã gật đầu, liếc mắt nhìn Mang chấp sự, trực tiếp nói:

- Còn phải tạ ơn hân ban tặng!

Nếu không phải bởi vì chuyện tình của Đường Phong để chính mình rơi vào trong cảm giác bi thương cực độ, chính mình căn bản không có khả năng đứng tại chỗ này nhiều ngày như vậy, cảm ngộ linh khí, thể nghiệm linh khí, câu thông với linh khí, tự nhiên không thể đạt tới cảnh giới hiện tại.

Về mặt Mang chấp sự không chút biểu tình nói:

- Vẫn là tư chất của bảo chủ đại nhân xuất sắc, tâm trí kiên định mới có thể lĩnh ngộ được tới trình độ này, chuyện ta có thể làm không đáng nhắc tới.

Sở Văn Hiên bật người nói:

- Chúc mừng bảo chủ đại nhân, chúc mừng bảo chủ đại nhân, không hổ là bảo chủ của Ô Long Bảo, tuổi còn trẻ như vậy đã có thể tấn chức Thiên giai thượng phẩm, quả thực khiến thuộc hạ hâm mộ, để thuộc hạ thúc ngựa cũng đuổi không được.

- Người cũng ít vuốt móng ngựa!

Phi Tiểu Nhã tại thời điểm nói chuyện với Sở Văn Hiên vẫn có ngữ khí giống như trước, nhưng thái độ đã hòa hoãn nhiều.

Sở Văn Hiên hít hít vài cái nói:

- Dạ!

Phi Tiểu Nhã nhẹ nhàng thở ra một hơi, tán chức Thiên giai thượng phẩm cũng không là cái gì, dù sao chính mình còn trẻ, cho dù hiện tại không thể tấn chức, ngày sau chung quy vẫn có cơ hội tấn chức. Ngược lại là loại cảnh giới thiên nhân hợp nhất này không phải là mỗi một đại cao thủ Thiên giai thượng phẩm đều có.

- Đây... Chính là thiên nhân hợp nhất?

Phi Tiểu Nhã cảm nhận được linh khí bên ngoài cùng với cương khí của bản thân sản sinh liên hệ, dĩ nhiên không cần vận công cũng có thể cuộn cuộn không ngừng tràn vào trong cơ thể, cảm giác có chút không thể tưởng tượng, đây chính là chuyện chính mình trước đây căn bản không thể làm được.

Mang chấp sự ở một bên giải thích nói:

- Đây chỉ là thiên nhân hợp nhất giai đoạn sơ cấp, có thể nói không hề thiếu cao thủ Thiên giai thượng phẩm đạt tới loại cảnh giới này. Thiên nhân hợp nhất chân chính là không cần vận công, công pháp có thể liên tục vận chuyển trong cơ thể, tương đương với việc không lúc nào không tu luyện. Bảo chủ người hân là có thể nhận thấy được, tuy rằng linh khí dừng mãi tiến vào trong cơ thể, thể nhưng lại rất nhanh xói mòn ra ngoài, không có bao nhiêu linh khí được thân thể thu nạp. Nếu như công pháp có thể tự chủ vận chuyển mà nói, cục diện này có thể sẽ triệt để thay đổi.

Dừng lại một chút, Mang chấp sự lại nói:

- Ai, thiên nhân hợp nhất chân chính gian nan như thế nào? Có bao nhiêu cao thủ Thiên giai thượng phẩm bị vây lại trong gian đoạn sơ cấp này, người ta biết được không có bất kỳ ai có thể đột phá cảnh giới này tiến vào tầng tiếp theo. Tiểu tử Đường Môn tại lúc còn Huyền giai đã mò được cánh cửa thiên nhân hợp nhất, có thể coi như một kỳ tài, nếu như không phải thực lực bản thân của hân thiếu, hân hiện tại hân là tương đồng so với người và ta, bồi hồi tại giai đoạn này. Bất quá ta tin tưởng, chỉ cần hân có thể đạt được

cảnh giới Thiên giai kia, khẳng định có thể càng thêm ưu tú so với chúng ta, rất nhanh có thể vượt qua được cảnh giới của chúng ta hiện tại, chân chính đạt được thiên nhân hợp nhất chân chính.

Nói tới đây, đột nhiên cảm giác có người đang đẩy nhẹ chính mình, Mang chấp sự quay đầu nhìn, thấy Sở Văn Hiên đang liên tục nháy mắt ra dấu với chính mình.

Phi Tiểu Nhã lạnh lùng nhìn hắn, nói:

- Nếu như người đã chết, tư chất tốt hơn nữa cũng không dùng được.

- Ha ha...

Mang chấp sự ngượng ngùng cười cười, rất thức thời không đề cập bất cứ đề tài nào liên quan tới Đường Phong.

- Bảo chủ, người vừa mới tấn chức Thiên giai thượng phẩm, hẳn là nên nhanh chóng dẫn tọa tu luyện một đoạn thời gian, củng cố vững chắc cảnh giới hiện tại.

Sở Văn Hiên ở một bên khuyên nhủ.

- Thế nhưng...

Phi Tiểu Nhã quay đầu nhìn về phía vị trí băng hỏa ba mươi sáu phòng, vẻ mặt khó xử.

- Yên tâm đi bảo chủ, ta sẽ trợ giúp người nhìn chăm chăm, một khi có bất cứ tin tức nào về hắn, ta sẽ lập tức thông báo cho người trước.

Sở Văn Hiên nói.

- Vậy được rồi!

Phi Tiểu Nhã gật đầu:

- Ta sẽ tu luyện trên thuyền, bất luận gió thổi cỏ lay nào cũng không thể buông tha.

Quay đầu nhìn thoáng qua, Phi Tiểu Nhã rất không muốn rời khỏi vị trí vừa đứng, chậm rãi bước về phía con thuyền cạnh bờ biển.

Chính mình đứng đợi tại nơi này xác thực không có bất cứ tác dụng gì, tuy rằng làm như vậy có thể hơi chút khiến tâm tình lo lắng của chính mình hơi bằng phẳng một chút, thế nhưng sự tình đã trôi qua ba tháng rồi, hắn sống hay chết đều đã thành sự thực, cũng không phải chính mình lo lắng là có thể thay đổi được. Ngược lại chính mình hiện tại xác thực cần thông qua tu luyện để củng cố cảnh giới vừa đột phá.

Phi Tiểu Nhã đi được không tới nửa ngày, bốn người Thiết Đồ đột nhiên từ trong băng hỏa ba mươi sáu phòng chạy ra ngoài, lúc chạy tới chân núi không phát hiện ra bóng dáng của bảo chủ, không khỏi dò hỏi:

- Bảo chủ đâu rồi?

Sở Văn Hiên đáp:

- Trở về thuyền nghỉ ngơi rồi, có chuyện gì?

- Phát hiện vết tích Đường Môn lưu lại rồi!

Về mặt Thiết Đồ kích động nói, lập tức đưa thứ cầm trong tay ra.

Đôi lông mày của Sở Văn Hiên và Mang chấp sự nhíu sát lại, nhanh chóng tiếp nhận.

Đây là một kiện y phục bị mồ hôi thấm ướt, đại khái là do bị băng hỏa lưỡng trọng kinh ăn mòn qua, hiện tại trên y phục đã tràn đầy sương muối, hơn nữa còn có một số địa phương bị tổn hại, hẳn là không cần thận xoay chuyển xé rách.

Mà bộ y phục này, vô luận là Mang chấp sự hay là Sở Văn Hiên đều có chút ấn tượng.

- Ta nhớ kỹ, thời điểm giai đoạn huấn luyện thứ nhất kết thúc, Đường Môn mặc chính là loại y phục này!

Hà Hương Ngưng bên cạnh mở miệng nói.

- Không sai!

Mang chấp sự gật đầu:

- Thời điểm ta dẫn hần tới xác thực mặc bộ y phục này, người tìm được ở chỗ nào?

- Tìm được trong phòng thứ mười ba, bị ném vào trong một góc thạch thất.

Thiết Đồ đáp, bởi vì trước đó Phi Tiểu Nhã từng căn dặn qua bốn người này, vì vậy bốn người mỗi một đoạn thời gian tiến vào trong thạch thất tiếp theo tu luyện đều tỉ mỉ kiểm tra toàn bộ thạch thất một lần. Mà tư chất của Thiết Đồ tốt nhất, thời gian hơn một tháng đã có thể từ phòng thứ nhất tiến thẳng vào bằng hỏa phòng thứ mười ba, chính là ngày hôm nay mới phát hiện ra bộ y phục này. Hần cũng không dám xác định có phải là Đường Phong hay không, chỉ có thể mang theo y phục hỏi mấy đồng bạn một chút, cuối cùng được Hà Hương Ngưng chứng thực, lúc này mới khẩn cấp trở về báo cáo cho Phi Tiểu Nhã.

- Phòng thứ mười ba...

Khóe miệng Mang chấp sự hiện ra một tia mỉm cười:

Khi tu luyện trong đầu cùng băng hỏa ba mươi sáu phòng trong năm ngày, cảm giác khó chịu ban đầu dần dần biến mất không còn, hẳn là nguyên nhân do thân thể đã thích ứng được nơi này.

Vốn định tiếp tục tu luyện như vậy, dù sao đã chạy tới đầu cùng rồi, tiếp tục đi về phía trước sẽ không còn thạch thất nào để chính mình sử dụng. Thế nhưng Đường Phong thực sự bị tiếng gió thổi ô ô câu dẫn lòng hiếu kỳ tìm hiểu.

Mỗi khi hai loại linh khí thay thế nhau, tiếng gió thổi gào thét ô ô này sẽ xuất hiện, nghe tổng thể giống như tình huống gió thổi qua đường ống, hơn nữa đường ống này còn vuông góc với ngọn núi lửa ngay dưới chân, Đường Phong có thể từ trong âm thanh phán đoán ra được điểm này.

Lẽ nào bên trong ngọn núi lửa còn có một không gian nào đó?

Dưới sự hiếu kỳ, Đường Phong không nhịn được đình chỉ tu luyện, quyết định đi xuống dưới kiểm tra một chút, dò xét tình huống, thuận tiện nhìn xem có thể tìm được liệt diễm cô Mang chấp sự muốn chính mình tìm kiếm hay không.

Bị người nhờ vả là chuyện của chính mình. Nếu như đã đáp ứng người ta sẽ tận khả năng làm được. Dù sao đi nữa lúc tìm được liệt diễm cô cũng có thể trở lại tu luyện.

Thời gian tu luyện đã gần được bốn tháng, dù là Đường Phong cũng không tránh khỏi có cảm giác khô khan buồn chán, cộng thêm tâm tình của chính mình hiện tại có chút nôn nóng, cần đi đi lại lại một chút thay đổi tâm tình.

Suy nghĩ như vậy, Đường Phong lười tiếp tục tu luyện, đứng dậy tiếp tục đi sâu vào bên trong băng hỏa ba mươi sáu phòng, sơn động này hẳn là do thiên nhiên hình thành, thạch thất chỉ là do sau này có người tiến vào trong điêu khắc mở ra mà thôi.

Vị trí mở ra chỉ tới địa phương băng hỏa phòng thứ ba mươi sáu, nếu như tiếp tục mở ra mà nói, hẳn là còn có thể có phòng thứ ba mươi bảy, phòng thứ ba mươi tám các loại, bởi vì Đường Phong đi về phía trước một đoạn khá dài, còn đang lục lọi trong sơn động.

Phía trước là một quãng đường vòng, lúc Đường Phong vượt qua đoạn đường vòng cung này, cước bộ không khỏi dừng lại, ánh mắt có chút đại ra nhìn phía trước.

Cảnh tượng đột nhiên xuất hiện phía trước mặt thực sự vượt quá sức tưởng tượng của Đường Phong, hẳn hoàn toàn không nghĩ tới, đầu cùng của băng hỏa ba mươi sáu phòng cư nhiên là tràng cảnh như thế này, hẳn cũng hoàn toàn không nghĩ tới, suy đoán của chính mình trước kia là chính xác.

Đầu cùng của sơn động này hẳn là vị trí trung tâm của ngọn núi lửa, mà Đường Phong hiện tại đối mặt chính là một cột dung nham đường kính ước chừng hơn mười trượng, toàn bộ màu hỏa hồng, khói trắng không ngừng bốc lên, tản mát sức nóng cực kỳ kinh người. Không khí xung quanh cột nham thạch bị nhiệt độ nóng chảy làm vẩn vơ, tất cả mọi thứ nhìn qua đều xoay xoay chuyển chuyển.

Cột nham thạch này xác thực là do nham thạch nóng chảy đặc đặc cấu thành, nhưng lại không hề bay lên hạ xuống, phẳng phất giống như bị một lực lượng nào đó giữ vững, chỉ dừng lại tại một chỗ, nham thạch nóng chảy bên trong cuộn cuộn không dứt, tạo thành từng đám bọt bám xung quanh cột nham thạch, sau đó nổ tung, khiến nham thạch nóng chảy bị văng ra khỏi cột trụ.

- Ông trời của ta!

Đường Phong sửng sốt, hồi lâu mới hồi phục lại tinh thần, tiến một bước về phía trước.

Tại nơi này cư nhiên có thể thấy được tràng cảnh kỳ kỳ quỷ dị tới như vậy!

- Phong ca ca, cẩn thận một chút!

Linh Khiếp Nhan nhịn không được mở miệng nhắc nhở.

- Uh!

Đường Phong gật đầu, cẩn thận từng chút mò tới vị trí đầu cùng của sơn động, đã không còn địa phương có thể tiếp tục đi nữa rồi, cột trụ nham thạch nóng chảy đường kính ước chừng hơn mười trượng kia cách

chính mình hiện tại khoảng mấy chục trượng, giống như một đầu hỏa long cực lớn, toàn bộ sơn động xung quanh hoàn toàn vắng vẻ, đủ để dung nạp vài cột trụ nham thạch như vậy mà không hề chật chội.

Ngẩng đầu nhìn lên cao, không biết cột trụ nham thạch nóng chảy đã bay tới vị trí nào, nhìn không thấy đầu cùng, lọt vào trong tầm mắt là một mảnh hỏa hồng, nhìn xuống bên dưới một chút cũng không thấy đầu cùng.

Tại sao có thể như vậy đây? Đường Phong thể nào cũng nghĩ không ra.

Theo đạo lý mà nói, nham thạch nóng chảy này tuy rằng có chút nồng đậm, có chút keo dính, thế nhưng dù sao cũng là trạng thái dịch. Người đi lên trên cao, thủy chảy xuống dưới thấp, nham thạch nóng chảy hẳn là chảy xuống dưới mới đúng, thế nhưng lúc này nó cứ nhiên hội tụ thành một cột trụ nham thạch nóng bỏng, dừng lại tại vị trí trung tâm ngọn núi lửa, chỉ là càng không ngừng xoay tròn, không hề có chút vết tích di động lên xuống.

Giữa lúc Đường Phong đang kinh ngạc không ngớt, tiếng gió thổi ô ô bên tai lại một nữa truyền đến. Lúc này so với bất cứ lúc nào trước đó đều rõ ràng hơn rất nhiều, tiếng gió thổi là từ bên dưới truyền lên.

Đồng thời theo tiếng gió thổi chính là thời điểm hai loại linh khí tinh thuần tới cực điểm thay thế nhau.

Đường Phong biến sắc, trong đầu lập tức dâng lên ý niệm muốn thoái lui, từ bên dưới đất đột nhiên thổi mạnh một cơn cuồng phong, lực lượng của cơn cuồng phong này cực kỳ to lớn, tốc độ cực nhanh, cho dù là Đường Phong đã đạt tới cảnh giới Địa giai trung phẩm cũng không thể chống đối.

Chỉ trong nháy mắt, toàn thân Đường Phong đều bị cuồng phong cuốn theo.

Xong! Trong đầu Đường Phong lúc này chỉ có một ý niệm duy nhất. Cột nham thạch nóng chảy nóng bức người kia chỉ cách chính mình vài chục trượng, lúc này lại bị gió thổi về phía cột nham thạch. Nếu thực sự bị cuồng phong thổi mạnh vào cột nham thạch nóng chảy kia mà nói, cho dù là thân thể chính mình có cường thịnh hơn nữa cũng sẽ bị đốt cháy thành tro tàn trong nháy mắt, đây căn bản không phải là thứ nhân lực có thể chống đối.

Đang muốn sử dụng đòn sát thủ chống đối, Đường Phong lại phát hiện vận khí của mình tốt tới mức không thể tốt hơn được, bởi vì hướng gió là từ bên dưới thổi mạnh lên trên cao, vì vậy chính mình hiện tại cũng bay lên theo góc gần như 90 độ, không hề bị cuốn quá nhiều về phía cột nham thạch nóng chảy, rất cuộc coi như hữu kinh vô hiểm.

Cuồng phong thổi mạnh trong thời gian hơn mười hơi thở, tốc độ và lực lượng lúc này mới chậm rãi biến chậm lại. Đường Phong dương nanh múa vuốt giãy dụa thân thể trong không trung, ý đồ để chính mình tới gần vách sơn động, thật vất vả mượn lực lượng cuồng phong đang thả lỏng tiếp cận một chút, hướng gió vừa mới khởi động không lâu đột nhiên hoàn toàn dừng lại, hẳn là do hai loại linh khí thay thế hoàn thành rồi.

Lập tức Đường Phong liền cảm giác được thân thể chính mình có xu hướng muốn rơi xuống dưới, khiến hắn hoảng sợ lập tức bắn ra Thiên binh Toái Tinh, vận chuyển cương khí toàn thân, toàn lực đánh một kích về phía vách sơn động.

Ầm ầm nổ vang, vị trí vách núi bị công kích trong nháy mắt vỡ ra đất đá, trực tiếp bị đánh thành một lỗ thủng rất lớn. Đường Phong thuận lợi tiến sát biên giới lỗ thủng, cố sức bám dính thân thể chính mình, mạnh mẽ nhảy vào trong, lắc lư nửa ngày mới đứng vững được bước chân.

Cảm giác sợ hãi lướt qua trong lòng, vừa rồi nếu như động tác của chính mình hơi chậm một chút, sợ rằng đã bị rơi xuống bên dưới rồi.

Vách động nơi này quanh năm bị băng hỏa lưỡng trọng kinh tinh thuần tới cực điểm rèn luyện, trở nên kiên cố không gì sánh được, cho dù Đường Phong đã dùng hết toàn lực cũng chỉ có thể tạo ra một lỗ thủng miễn cưỡng để một người có thể đứng thẳng, thế nhưng không thể lộn xộn, khẽ động một chút rất có thể sẽ bị trượt chân rơi xuống.

- Nguy hiểm thật!

æQÌM; S?QM; i?î` K°i?ÆB- [m v ç-m M?bM i`€B T?ªB- T?€i?B M iB M? +ªM? +O
?`iÈB KS+ F?¬M; i? t'm ?' ?ÆM /QÊ+ M[X

smM; [m M? +?d +| p`i`Q +O +?QM? KbM? ?B M iΦB +| i? /mM; i?•M- +°i i`K M?
H9+ M`v ç½ /WM; F?¬M; # v H M- KB M +QÐM; i?Q€i Hv çQÊ+ M; mv ?B K- i? M?Q
M?Q i? M`Q \

>ÆM M[J M; +?'T bU i`QÊ+ FB iWM; M|B [m - çB iÈB ç-m +MM; #,M; ?Ä # KQ
b•m p`Q i`QM; H` +| i? iB K çQÊ+ HB i /B K +¬ i`QM; i`mv M i?mv iX

L; QÌB M`v F?¬M; ,M M|B HmM; imM; ç'v +?S\ h?B m ;B +?Φv iÈB ç-m +MM; #,M; ?
iK+ H M i` M +,M #ªM F?¬M; +| çQÌM; - #•v ;B| +ÁM #` +¶ +m²M; T?QM; FB KΦM?

L; ?o çB M; ŠK HΦB- J M; +?'T bU +kM; +?d çB iÈB #,M; ?Ä T?ÁM; i?S ? B KQÆB #
Hw ;BªB `ä`M; ç®B pÈB #,M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM; M?Q p`v\

a Q +| i? #B i çQÊ+ ç` T?QÆM; M`v +?d +| ? B M; QÌB H½Q +mM; +?O p` hΦ hmv
hΦ hmv i h?-M iW MÆB M`v H'v çQÊ+ HB i /B K +¬- F?ŠM; ç`M? +kM; ç½ çB iÈB
p iB M? ?m®M; ç-m +MM; +O #,M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM; - J M; +?'T bU ?ŠM H`
h?-M `²BX

S?ÄM; +?WM; J M; +?'T bU +kM; #` hΦ hmv i h?-M HW ç®B- [m v ç-m HΦB iBM H
æQÌM; S?QM; p¬ +MM; ?®B ?"M- bÈK #B i MÆB M`v +,M #ªM F?¬M; +| çQÌM; ç çB
+?'m ç€T SM; J M; +?'T bU iB K FB K HB i /B K +¬ ;b ;b ç|- ç•v [mªi?U+ H` ç M; H

>B M iΦB ? v`²B- +?QM? KbM? #` p•v î +?¶ M`v- H M i` M F?¬M; çQÊ+- tm®M; /QÊ
i`K M? K i?Φ+? M|M; +?ªv i`QÊ+ K†i FB - M|B F?¬M; i? M|B çQÊ+ ;b- çB m M`v F
H`K b Q\ G) M`Q Km®M +?QM? KbM? TªB +¬ çÆM +ª çÌB MÆB ç•v\

æ M; i?ÌB çB K T?B M Km°M F?¬M; M; Èi- i? M? •K +O GBM? E?B T L? M ç°i M?E

@ S?QM; + + - K m M?bM H M i` MX

æQÌM; S?QM; M; ~M; ç-m M?bM H M i` M + Q- i`QÊ+ K„i F?¬M; F?ÄB b€M; M; ÌB- iΦ
b B #B i H„K F?QªM; M, K i`QÊM; +| K°i bÆM ç°M; M?Ä iW p€+? bÆM ç°M; iQ HÈM
M?Q +?B M?€M? +O +•v çΦB i?K- bÆM ç°M; M?Ä M`v çΦB F?€B /`B p`B +?K+ i`QÊ
ç½ +?ΦK p`Q p`i`Q +°i i`K M? K i?Φ+? M|M; +?ªvX

E?¬M; +?d M?Q p`v- /QÈB ç€v bÆM çΦQ M`v- +€+? K°i çQΦM HΦB +| K°i çB K çÄ
K°i +?9i €M? b€M; ?m€M? [m M; - ç T iÈB /` i?QÌM; - HΦB +| çB K [m, /`- M?bM ?bM

h?S M`v çΦB F?€B +?d +| FQ+? +Ð +?WM; M„K i v i` +QM- M m M?Q F?¬M; M?bM
T?€i?B M` çQÊ+X >ÆM M k H9+ M`v K'v çB K çÄ M`v +ÁM ç M; F?¬M; M; WM; ?
?²M; - K°i +¶ HBM? F?Q M²M; ç"K ?°B iK tmM; [m M? K'v çB K çÄ- H`T iS+ #` M?
+ÁM K°i KªM?- iΦB i?ÌB çB K ?'T i?m- K'v i?S M`v ?ÆB T?²M; H M- +?"K`½B #B M
TªM; T?'i M?Q +QM M; QÌB ç M; ?¬ ?'TX

@ GB i /B K +¬\

æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB M|BX

@ >ŠM +?QM? H` M|`²B5

GBM? E?B T L? M ç€TX

hΦB ç` T?QÆM; M?Q i? M`v tm'i?B M i?S ;B®M; M?Q +•v M'K- M; QΦB i`W HB i
#`i +S i?S ;b F?€+ M[X

h?U+ bU H` çΦT T?€i?B i ?`B p¬ K`+? bS- ç B H B iQ`M #`i T?Q +¬M; T?mX

æQÌM; S?QM; +ÁM ç M; bmv M; ?o J M; +?'T bU HW /®B +?QM? KbM?- ?B M iΦB t
F?¬M; TªB ?Q`M iQ`M H` ç M; /®B ;çi M; QÌBX " M i` M ç-m +MM; #,M; ?Ä # KQ
HB i /B K +¬ i²M iΦB- +?d H` F?¬M; +| #`i +S çQÌM; M`Q +| i? çB`²B- ?ÆM M[H`

+?QM? KbM? T?€i ?B M` - i?U+ bU Km®M +?QM? KbM? ibK ç M- æQÌM; S?QM; M çQÊ+X

jjjX *?QÆM; jkk, >€B L'K

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; jkk, >€B M'K

L?¡K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

æQÌM; S?QM; id Kd M?bM F„- T?€i ?B M MÆB M`v +?d +¡ b€m HB i /B K +¬ K`i?¬
>ÆB /Á tûi i?Á M;QÌB ` T?Q # M T?ªB M?bM H M- Km®M ibK çQÊ+ ç` T?QÆM;
pW M?bM K°i +?9i- æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB MÎ MK +QÌBX

"ÌB pb +€+? p` i`Q +O +?QM? KbM? ?B M i¢B F?¬M; iÈB K°i i`QÊM; +¡ K°i H¶ i?
?ŠM H` /Q +QM M;QÌB i¢Q i?`M?¬ M?QM; i?¬M; [m p i iQ+? +¡ i? bmv çQ€M çQÊ-
F?¬M; ? i?B m M,K i?€M; `²BX

S?ÄM; +?WM; i?ÌB çB K h¢ hmv i h?¬M M,K ç¡ iÈB MÆB M`v +kM; ;B®M; M?Q +?QM
H M i` M + Q- b m ç¡ H¢B H`K` ç°M; i€+ ;B®M; v ? i M?Q +?QM? KbM?¬ i`U+ iB T
i?ÌB çSM; p[M; ;¡ i +?•MX

æQÌM; S?QM; +?Q # Q ;BÌ;†T [m h¢ hmv i h?¬M- +kM; F?¬M; #B i ?„M HÈM H M
h? M?QM; M;QÌB #` hB m i?9+ p` æQ¢M i?9+ +QB H` +Wm ç`+?¬ ç²M; i?ÌB +ÁM H
çQ¢i [mv M bQ€M p`- ?B M M?B M H` i?O çQ¢M +U+ F€ ç°+ €+- pb p`v æQÌM; S?
çB K ?ªQ +ªK +kM; F?¬M; +¡X

.M p`v- H9+ M`v æQÌM; S?QM; /o M?B M F?¬M; M?`M çQÊ+ im¬M` K°i HQ¢B +ªK

*¡ i? /QÈB HQ¢B ibM? ?m®M; M;mv ?B K- i`QM; M?€v K„i ç€M?` K°i H¶ i?OM; H
i?ŠM; i` M p€+? ç°M;¬ çB m M`v F?¬M; +?d +¬M bmv iQM? F?®M; +? HU+ i¢Q p
M;?B K M,M; HU+ T?€M çQ€M p` i®+ ç° T?ªM SM; +O K°i M;QÌBX

GQ¢B bU ibM? M?Q i? M`v F?¬M; T?ªB M;QÌB M`Q +kM; +¡ i? H`K çQÊ+- +?Q /
M? M? M?¢v- M?QM; M m F?¬M; +¡ i?U+ HU+ iQÆM; SM;¬ +?d bÊ +kM; F?¬M; i?
+ªM? M?Q i? M`v- F i [mª +m®B +MM; +?d H` `ÆB tm®M;X

æQÌM; S?QM; H`K çQÊ+ `²B- h¢ hmv i h?¬M i`QÈ+ ç¡ +kM; H`K çQÊ+ `²B- æQÌM; S
h¢ hmv i h?¬M iÈB ç•v +¡ +QÌM; ç¢B ;B®M; M?Q +?QM? KbM? ?B M i¢B ? v F?¬M;
+O ?„M H9+ ç¡ +¡ pQÊi [m +?QM? KbM? ?B M i¢B- M?QM; i?•M i? imv i ç®B F?¬
*¡ i? M¡B- bQ b€M? i`M; ?ÊT H¢B i® +?`i M; M; +`T M? m- æQÌM; S?QM; iU p'M +
i?m FûK #`i +S M;QÌB M`Q- ç•v F?¬M; T?ªB iU ç¢B- K` H` iU iBMX

h?•M i? çSM; # M i`QM; H¶ i?OM;¬ æQÌM; S?QM; M?bM #®M T?Q - b m K°i ?²B [
çQ i v- M,K M;¡M i v /MM; HU+- +QÆM; F?Q +QÌM; HB i #MM; T?€i- +?Q /M H` p
+kM; #` æQÌM; S?QM; i¢Q i?`M? M,K H¶ i?OM; ?bM? M;¡M i v- M? M?`M; i?Y K°i
p[M; +?„+X

G¢B ?ÆB ;B"i;B"i i¢B +?¶- çB m +?dM? ;¡+ ç° p` T?QÆM; p` +~M i?"M- æQÌM; S?
i` M K†i ç'i- ç²M; i?ÌB +€M? i v ç•K p`Q p€+? ?mv i ç°M; /MM; bS+- FûQ i?•M i? #
M?Q KkB i M `ÌB F?ÄB /•v +mM; i?ŠM; i„T p¼i çBX

J°i H-M #„M` M`v- æQÌM; S?QM; +¡ i? H Q çB çQÊ+ K'v +?K+ i`QÊM;¬ +?d i`QM;
iÈB p` i`Q bÆM ç°M; M?ÄX L?€v K„i F?B i?•M i? p` bÆM ç°M; M?Ä M; M; #^M; M

S?QM; ç¢T K¢M?- i`U+ iB T ç€ p` p€+? bÆM ç°M;- KQÊM HU+ HQÊM; #„M M;QÊ+
M; M;X

GU+ HQÊM; +O K°i+QÊ+ M`v pW +?m~M- F?¬M; +?d i`mM; ?Á i®+ ç° # v H M-
F?¬M; i`mM; tQ v K°i çQÌM; pÁM; +mM; imv i ç T- b m F?B H,M i`Î KbM? K`v pÁM
i`QM; bÆM ç°M; M?ÄX

hQ`M #° ç°M; i€+ bBM? ç°M; ;B®M; M?Q MQÊ+ +?av K•v i`¬B- ?`M? p,M HB M K¢+
+aK ;B€+ H¢+ Hãm; p` M;QM; i` X *kM; +?d +| HQ¢B M;QìB i`B + Q K`i HÊM ;B®M
i¢B ?Q`M +aM? M;mv ?B K M?Q i? M`v +?ÆB i`Á ?Q /¢M;X

h`QM; M?€v K„i F?B `ÆB p`Q i`QM; bÆM ç°M; M?Ä- b„+ K†i æQÌM; S?QM; H`T iS-
i`QM; M?€v K„i M`v ?„M +Q M?B M +aK i?K çQÊ+ K°i+¶ M?B i ç° +U+ K¢M? FûQ
?„M T?aB M? M? +?|M; p`M +?mv M K°i i?•M +QÆM; F?Q +?®M; ç®BX

*kM; K v i?•M i? çO +QÌM; ç¢B- iW H•m ç½ i?Q+? ?ÊT pÈB ?Ä FbM? iBM? F?B i
KQÆB b€m T?ÁM;- pb p`v imv `^M; ?Ä FbM? ?B M i¢B bQ pÈB H9+ i`QÊ+ +ÁM
æQÌM; S?QM; pšM +| i? KB M +QĐM; +?®M; çĐ çQÊ+X

GÁM; #`M +?•M i`mv M iÈB i? M? •K `„+ `„+ i`-K Km°M- H`T iS+ K°i+¶ F?|B t M?
+9B ç-m M?bM- +?d i?'v ? B +?B + ;B`v /QÈB +?•M KbM? ç m i`Î M M +?€v búK- F
ç ;B`v #®+ H M + Q- K„i i?'v b„T #MM; HY X

L?B i ç° +O ç` T?QÆM; [m, [m€B M`v `®i+m°+ H` # Q M?B m \ h`QM; HÁM; æQ
i?¬K- +?Q /M ?B M i¢B ç M; Î i`QM; #,M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM;- ;B`v +O +?QM
i?`M? M?Q p`v- KÈB +?d #QÊ+ K`v #QÊ+ ç-m iB M i` M bÆM ç°M; M?Ä M`v K` ç½ t

_ÆB p`Q çQÌM; +MM;- æQÌM; S?QM; +?d +| i? M? M? +?|M; +ÎB ;B`v +O +?QM
/QÈB HÁM; #`M +?•M- i`€M? +?Q i?•M i? +?QM? KbM? #` T?ÁM;X

S?aM; T?'i ;B®M; M?Q +QM FB M #` #„i p`Q i`QM; +?aQ M|M; - æQÌM; S?QM; +?d
ç°M; +QÊ+ #° ç M ;BªK #Èi M?B i ç° F?B M #aM i?•M p¬ +MM; F?| +?`m FB X h`
;B€+ p¬ +MM; `ä `M; - M|B +?Q æQÌM; S?QM; #B i bÆM ç°M; M?Ä M`v M?'i ç`M? -
+| F?a M,M; i¢Q i?`M? M?B i ç° F?€+ ?ŠM pÈB tmM; [m M? M?Q p`vX

>ÆM M[HQ¢B M?B i ç° M`v +ÁM +U+ F€ M°B HB K- M;Q¢B i`W bÆM ç°M; M?Ä `
#aM F?¬M; ? #` aM? ?QÎM;X L|B +€+? F?€+ +?d +| bÆM ç°M; M`v KÈB F?B M +| M
S?QM; p¬ +MM; F?| +?`mX

@ Jm®M +? i M;QìB `²B5

æQÌM; S?QM; +?YB #ÈB K°i+•m- HQ¢B i`¢M; i?€B ?B M i¢B imv i ç®B F?¬M; i? /
iB m ? Q [m€ KS+ + Q `²B- K°i F?B +QÆM; F?Q +O +?QM? KbM? iB m ? Q iQ`M #
KbM? imv i ç®B b) #` T?ÁM;- ç M +m®B +MM; +?QM? KbM? i?U+ bU H M i`ÌB F?¬

@ S?QM; + + - i +aK ;B€+ h` M çdM? bÆM ç°M; M`v +| ~M i M; K°i i?S ;b ç| p¬ +
GBM? E?B T L? M ç°i M?B M KÎ KB M; M|BX

@ o`i ;b p`v\

æQÌM; S?QM; M;?B ?Q†+ ?ÄBX

@ E?¬M; `ä `M; H„K- i? M?QM; i?S M`v ~M +?S K°i+¶ ?Ä FbM? F?`M; H² K` iBM
imv i ç®B F?¬M; T?aB i`bM? ç° S?QM; + + pšM Hm¬M +aK i?K i`QM; #,M; ?Ä # K
p` #€ ç¢Q ?ÆM t bQ pÈB #,M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM;- i¢Q +?Q i K°i HQ¢B +aK

@ *?ŠM; H) H` #aQ #®B ;b ç|\

æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB b€M; M;ìB ? B K„i- +?d +aK i?'v ? B +?•M +kM; F?¬M; [

@ *QB M?Q H` #aQ #®B i?b +kM; F?¬M; T?aB S?QM; + + +| i? KÆ iQÎM; çQÊ+X
i¢B #,M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM;- i?"K +?Q H` Î ç•v ç m H` #îB pb i?S ç| M M KÈB

GBM? E?B T L? M ;B^B i?Q+? M|B,
 @ L?bM- p`i`Q ç-m +MM; +O bÆM ç°M;- ?Ä HBM? F?Q bQ pÈB #'i+S ç` T?QÆM
 +| i? M|B MÆB M`v KÈB +?QM? H` M;mv M çB K +O ?Ä HBM? F?QX
 "` GBM? E?B T L? M M|B M?Q p`v- æQÌM; S?QM; +kM; T?€i?B M` - ?Ä HBM? F?
 +| M;mv M çB K H` p`i`Q ç•m +MM; bÆM ç°M; M?Ä M`v- +m²M +m°M F?¬M; M;WM
 /QÈB bU +^K SM; +O æQÌM; S?QM;- ç-m +MM; ?Q`M? ç¢Q FB t€+ i?U+ +| K°i i?
 +^K SM; +O +?QM? KbM? ibK ibK t•K M?"T iB M p`Q T?^M; T?'i;B®M; M?Q #` ç
 +€B ;b +kM; F?¬M; i? /Á tûi` çQÊ+X GQ¢B +^K SM; F?¬M; i?U+ i? M`v M|B ç9
 /`B i¢Q i?"M?- +?d #'i [m€ F?¬M; v m çm®B M?Q iBM? i?-M K`i?-BX L m M?Q i•K
 i?QÆM; K` M|B- `i +| i? b) ^M? ?QÎM; iÈB i?U+ HU+ p`i`Q HU+ +O #^M i?•M- K
 ?B K M?Q p`vX
 h²M i¢B +| i? ç®i +?€v çQÊ+ +^K SM;- i?S M`v M; v +^M ;?2 +kM; +?Q iWM; M;?2
 @ o`v +`M; Km²M M?bM `m®i +m°+ ç•v H` p`i ;b `²B5
 æQÌM; S?QM; M;S M;€v F?| +?`mX
 @ hmv `^M; M|B /kM; F?Q +O +QM M;QÌB +| # Q M?B m i?b i`ÌB ç'i`°M; HÈM # Q
 iÈB HQ¢B i`bM? ç° F?¬M; M?"M i?S+ `ä i?U+ HU+ +O +?QM? KbM?- v M i•K- i +?
 M;mv ?B K- i imv i ç®B b) F?¬M; ç°M; M|X
 @ l?K- S?QM; + + +`M i?"M K°i +?9i5
 GBM? E?B T L? M F?¬M; M; ,M çQÊ+ ?„M- +?d +| i? i?2Q i•K w +O ?„MX
 @ "'i [m€ i`QÊ+ F?B t2K- i`QÊ+ iB M i?m ?Q¢+? HB i /B K +- p`Q i v i`QÊ+5
 æQÌM; S?QM; #B i pÈB i?U+ HU+ +O +?QM? KbM? ?B M i¢B- imv i ç®B F?¬M; i?
 M|M; #ÄM; M`v- pb p`v T?^B M? M? +?|M; i?m ?Q¢+? HB i /B K +- +°M; i? K M?
 /'m i`QM; ç-m +MM; bÆM ç°M;X
 h? M?QM; i'i +^HB i /B K +- ç m bBM? i`QÎM; i¢B ç€v bÆM ç°M; M?Ä- M m M?Q
 M?'i ç`M? T?^B K¢Q ?B K K°i +?9iX aÆM ç°M; M`v iMv F?¬M; /`B- i? M?QM; çQ
 F?¬M; T?^B H` F?¬M; i? /WM; H¢BX
 L m M?Q çQÌM; FQM? M?Ä K°i +?9i- æQÌM; S?QM; +| i? ?Q`M iQ`M çSM; Î # M i
 +- # M /QÈBX
 J` ?B M i¢B æQÌM; S?QM; +?d +| K°i HU +?¼M T?QÆM; i?S+ HB m K¢M; ç i?m ?
 h`QM; ç-m ç½ M?È F„ p`i`Q b€m +•v HB i /B K +- æQÌM; S?QM; #QÊ+ iÈB p`i`Q
 iB M- M?bM ç` ?bM? p` ?Q`M +^M? tmM; [m M? K°i +?9i- bmv M; ?o K°i #B M T?€
 i? tm®M;- +QM K„i HB + M?bM p€+? ç°M; M9B HY +€+? ç| F?¬M; t - H`T iS+ M;?
 h`QM; M?€v K„i F?B iQ`M i?•M b„T iB T +`M pÈB p€+? ç°M; M9B HY - æQÌM; S?QM
 +QÊ+ p`Q p€+? ç°M;- Q M? K°i iB M; M`imM;- p€+? ç°M; M9B HY +SM; `„M #` ç¢
 M?Ä- K°i i^M; HÈM ç€i^M; T?¢K pB HÈM #B m ?B M K°i HQ¢B p i`¢M ;B®M; M?Q
 `ÆB tm®M; /QÈBX
 JQÊM +¶ HU+ ç¢Q M`v- æQÌM; S?QM; H¢B #„M i`Î p - i?•M i? tQ v M;QÌB ;B[F?
 /QÈB +?•M i`M- # v p¼i p T?Q ç-m /QÈB bÆM ç°M; M?ÄX
 > B +?•M p¬ +MM; iBM? +?m`M ç¢T /QÈB ç€v bÆM ç°M; M?Ä- i?•M i? +?"K `½B
 t¬M; H M- i`QM; M?€v K„i F?B HU+ HQÊM; ?Q`M iQ`M #`i`mM; ?Á - æQÌM; S?QM
 M„K H'v +•v HB i /B K +- K¼+ +€+? +?QM? KbM? ;¬M M?'i- b m ç| M? M? +?|M; i?
 K`^M?X
 hQ`M #° [m€ i`bM? M`v ç®B pÈB F?^Q M;?B K +U+ + Q HU+ F?®M; +? ç®B pÈB
 H-M imM; ` HU+ ç¢Q ç m F?¬M; i? HÈM F?¬M; i? M?Ä- T?QÆM; p` HU+ ç¢Q im
 + QX >B M i¢B M?bM [m - æQÌM; S?QM; +kM; ;B®M; M?Q +QM /ÆB- ç´B +?B m i¢

M?B M- ç•v +?d H" ?B M iQÊM; +U+ M;„M- iB T [m i?lB ;B M +?®+ H€i- æQlM; S
b Q ?„M +ÁM +?Q ç¢i iÈB HQ¢B +ªM? ;BÈB ? B +?•M #QÊ+ i` M p€+? bÆM ç°M; X
E?¬M; çÊB i?•M i? +?QM? KbM? `ÆB tm®M; - ? B +?•M æQlM; S?QM; K°i H¬M M
M; ?B M; tm®M; # M /QÊB- `Èi p`Q i`QM; H¶i?OM; +?QM? KbM? pW i¢Q i?`M? i`
+?•MX

*?Q iÈB H9+ M`v- i` M i v T?ªB i`mv M iÈB +ªK ;B€+ ç m çÈM M?Q #` ç®i +?€v- æQ
i v- ç†i M; v i`QÊ+ K„i +?QM? KbM?- KQ K„i H"TiS+ M?ªv H MX

h?lB çB K +?QM? KbM? ?€B HB i /B K +¬ ç½ +ªK i?`v çQÊ+ #`M i v p¬ +MM; ç m
+?QM? KbM? +,M #ªM F?¬M; +| i?lB ;B M çB [mªM +€B M`v- +?d +| i? iQ`M i•K iQ
+?•M iB Ti?2Q- çÊB F?B i bK çQÊ+ ç` çB K /WM; +?•M `²B- ç m çÈM H9+ M`v KÊ

GÁM; #`M i v /o M?B M bBM? ` K`v p i T?´M; `°T- / +O M; |M i v 9i +kM; i´M i¢B
i?`i K`m T?´M ?²M; X

æ•v +?QM? H" i?•M i? ç½ i`ªB [m p¬ b® H¬M M,M; HQÊM; F?´M; H²` M Hmv M- M
i¢B #,M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM; - ?B M i¢B ç½ i`ªB [m H¬M` M Hmv M i?S # - K
+?mv M +QÆM; F?Q ?° i?•M- +Q M?B M F?¬M; i? +?®M; çÐ çQÊ+ M?B i ç° +O K

æQlM; S?QM; ?¬m M?Q F?¬M; i? iBM çQÊ+ i`QÊ+ K„i +?QM? KbM?- i? M?QM; b
i? +?QM? KbM? pšM Hm¬M Hm¬M FB m M; ¢Q #` K°i +•v M`K H`K #` i?QÆM; 5

GB i /B K +¬- F?¬M; +?d #ªM i?•M +€B i M +| HB i /B K- ?Q`M +ªM? bBM? i`QÎM;
+ª bU i²M i¢B +O #ªM i?•M +kM; H`HB i /B K F?| M; ,M +ªM- HB i /B K +¬ i m v i ç®
i`•M [mwX æQlM; S?QM; +?Q # Q ;Bl M; ?2 M|B [m #`i +S HQ¢B /QÊ+ HB m M`Q H
M`vX

@ S?QM; + + - i? M`Q\

GBM? E?B T L? M i?•M i?B i ?ÄBX

@ E?¬M; +| ;b ç€M; M; ¢B5

æQlM; S?QM; M„K i v H¢B- +?Q /M i`QM; M?€v K„i pW `²B +| K°i iB ?Ä FbM? t•
i? M?QM; i m v i ç®B F?¬M; i¢Q i?`M? #`i +SªM? ?QÎM; M`Q ç®B pÈB +?QM? KbM
K°i +?9i H` çQÊ+X

æ½ +| FBM? M; ?B K- HB i /B K +¬ ç½ +| M?B i ç° +QlM; ç¢B iÈB M?Q p`v- +?Q /
+kM; F?¬M; i? +?®M; ç®B- æQlM; S?QM; iU M?B M F?¬M; /€K H¢B iB TiK+ /MM

G`v i?B M #BM? hQ€B "BM? bB i +?†i i`QM; HÁM; #`M i v- æQlM; S?QM; M?bM +?
H¢B K°i H¬M M[#„M` M; Q`B M?Q H¬M ç¬m iB M- iQ`M i?•M p¬ +MM; iBM? i?m
HB i /B K +¬- i`QM; M?€v K„i F?B HU+ ç¢Q #` ;BªK t|+- æQlM; S?QM; ?kv pk i?B M
ç`Q K|+- iQ`M #° HB i /B K +¬ M; v +ª ;®+ +kM; #` ç`Q` - i`U+ iB Ti?m p`Q i`QM

G9+ i`Î H¢B çB K /WM; +?•M- æQlM; S?QM; +9B ç¬m M?bM i?B M #BM?- i?•M +?
ç2M H9+ M`v /o M?B M +?ªv tm¬B K°i +¶ [m M; K M; K`m ?²M; - i` M i?•M +?Ov +m
ç| iQ`M #° +?Ov i?O ç m i`Î M M M|M; #ÄM; X

>Ä FbM? M`v +Q M?B M #€ ç¢Q iÈB M?Q p`v- M; v +ª i?B M #BM? +kM; F?¬M; i?
M; Q`B bmv çQ€M +O K¼B M; QlB- #`i [m€ i m v `^M; +¶ ?Ä FbM? M`v t•K M?"T p
F?¬M; ? i¢Q i?`M? #`i +S i?QÆM; i´M M`Q- pb p`v F?¬M; +¬M T?ªB ç w iÈB M|X

jj9X *?QÆM; jkj, "B M *®X

o¬ h?QlM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; jkj, "B M +®X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

.MM; T?QÆM; T?€T +k- H-M HQÊi i?m i?"T K'v HB i /B K +¬ +ÁM H¢B p"Q F?¬M
S?QM; KÊB +?"K`½B i?Î` K°i ?ÆB i?"i /"B- +?mv M ibM? +?QM? KbM? ç€T SM; J
ç½ H"K çQÊ+`²B- ç•v +?QM? H" i?S T?ªB HB m K¢M; KÊB H'v çQÊ+- J M; +?'T
/B K +¬- +kM; +?Q M|B Km®M +| # Q M?B m- ç M H9+ ç| +?d +¬M çQ +?Q ?„M K
H¢B +QB M?Q H" T?¬M i?QÎM; +?Q bU K¢Q ?B K +O +?QM? KbM?- +?d H" æQÎM
#¢+? HB i /B K +¬ M"v`®i +m°+ ç H"K +€B ;bX

*kM; F?¬M; #B i +?mv M ibM? J M; +?'T bU ç€T SM; +?QM? KbM? ç½ H"K tQM; ?
M;QÎB M"v p¬ +MM; ç€M; ;?ûi- M?QM; M m ?„M ç½ ç€T SM; +?QM? KbM? ?¶ i`Ê ib
HQÎB #B M;X

GB i /B K +¬ ç½ iÊB i v- +ÁM H¢B +?d H" çB /Á tûi #Q K"i b•m i`QM; bÆM ç°M; M?

hWM; +| FBM? M;?B K i`QÊ+ ç•v- H9+ M"v æQÎM; S?QM; K°i H-M M[ç¢T K¢M? +
M?Ä- ?¬m M?Q p¬ +MM; / /"M; i?QªB K€B- F?¬M; +| K°i +?9i ç° F?| - ? B +?•M H
M?B i ç° M|M; #ÄM; F?| +| +| i? +?`m çUM; çQÊ+- æQÎM; S?QM; +?"K`½B çB p
i`QM; HÁM; +kM; F?¬M; M?`M çQÊ+ #„i ç¬m #BM? #BM? M?ªv HQ¢MX

h?2Q M?Q HÎB M|B +O GBM? E?B T L? M- ç¬m +MM; bÆM ç°M; H" K°i i?S ;b ç| p
M;QÎB p®M H" M?Q p"v- K°i F?B HÁM; ?B m F€ #` +•m /šM` - M m M?Q F?¬M; i`
K„+ tQÆM; ;" MÆB +´ ?¼M; - +ª M;QÎB M;S M;€v F?| +?`mX

h +?d H" çB t2K- æQÎM; S?QM; iU M OB +?QM? KbM?- ç•v imv i ç®B F?¬M; T?ªB

hB T iK+ çB iÊB p` i`Q ç¬m +MM; bÆM ç°M; - æQÎM; S?QM; M;~M; ç¬m M?bM +°i i
M?Q i`QM; ; M; i€+- M?B i ç° FBM? F?OM; ç"Ti?šM; p"Q K†i K" iÊB +MM; pÊB i`
ç½ ç¢i iÊB +U+ ?¢M +?`m çUM; +O +QM M;QÎBX æQÎM; S?QM; M;?o +?QM? KbM
M|B- i?"K +?Q +| i? KÁ çQÊ+ +°i i`K M? K i?¢+? #®+ H M F?¬M; M;ÊiX

GÁM; #`M +?•M i`mv M iÊB M?B i ç° ç½ iÊB i`bM? ç° p¬ +MM; F?´M; #®- +,M +S
L? M- #ªQ #®B ~M M'T i¢B MÆB M"v ÍM; v /QÊB ? B +?•M +O +?QM? KbM?X

L„K +?†i hQ€B hBM? i` M i v- æQÎM; S?QM; p"M +?mv M +QÆM; F?Q iQ`M i?•M
+?ûK i?šM; p"Q p` i`Q M; v /QÊB +?•M +?QM? KbM? ç M; çSM;X

•K i? M?`,M;`,`+ p M; H M- ?Q HY p,M; F?„T MÆB- K†+ F i`QM; bÆM ç°M; M"v +
bÆM ç°M; M"v +?d H" K°i Qi iªM; ç€+SM; `„M K" i?¬B- /QÊB bU +¬M; FQ+? ?mM;
K°i H-M +¬M; FQ+? ç½ tm'i ?B M K°i H¶ i?OM; p" p¬ b® p i`¢M MSiX

EQ+? i?S M?`i +?d H" i?Y- æQÎM; S?QM; +?Q /MM; ? i iQ`M HU+- FQ+? i?S ? B K

J°i H-M M[M;QM; iK +QÆM; F?Q i` M hQ€B hBM?- K°i H-M M[ +?ûK tm®M; p` i`

æ°M; ioM? i¢Q i?`M? H9+ M"v bQ pÊB pW`²B K¢M? K) ?ÆM`i M?B m- iQ`M #° b
ç°M; # H-M- K°i çÊi •K i? M? ç€ HÊM p,M; imM; i|2 F?¬M; M;WM; M;?d i`mv M çB
+?9i M;QM; iK çSM; i` M H¶ i?OM; - id Kd +ªK i?K #B M ?| i`QM; bÆM ç°M; M?ÄX

J M; +?'T bU [m v T?„i M; QÌB H¢B- i`QM; K„i`mM`mM F`+? HB i- /WM; H¢B i¢B F?¬M; i? iBM iQÎM; p` F?B T bÊX

G` ?„M5 h? M? •K M`v +?QM? H`i? M? •K +O ?„M5 G` +O M; QÌB i?B m MB M i M æ½ b„T #®M i?€M; `²B- +€+? i?ÌB ;B M #®M i?€M; +m®B +MM; +kM; +?d +| i?ÌB ; +Q M?B M +| i? +?`m çUM; çQÊ+ iÈB ;BÌ5 >„M F?¬M; +? i- +?d H` F?¬M; #B i; †T M?Q ç½ #` i?QÆM; i`M p¬ +MM; M; ?B K i`¼M; - F?¬M; i? FbK +? çQÊ+ T?€i` +?mv M ç'i M`vX

>„M H`K b Q +| i? +?`m çUM; çQÊ+ i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M /`B M?Q p`v\ J M; +?' „M; >Ä æªQ p`B +?K+ M, K [m pšM M?Q K°i M; `v- Hm¬M Hm¬M #bM? v M p¬ bU- i F?€+ H¢B tªv` +?mv M p`Q H9+ M`v\ æ¢Q [m M; i`K pW `²B H` +€B ;b\ ob b Q i` i`K FB #B M K'i- iB M; ; -K`9 +O ?„M H`T iS+ i`mv M` \

h`QM; ç-m J M; +?'T bU M?`i i?ÌB pÁM; pQ `i M?B m w MB K F?€+ M? m- M?QM; F?¬M; i? T?€M çQ€M çQÊ+ /` iQÊM; pW KÊB tm`i ?B M +| HB M [m M iÈB æQÌM;

@ E?¬M; i®i5

æ M; i?ÌB çB K bmv M; ?o KB M K M- J M; +?'T bU ç°i M?B M`MM; KbM? K°i +€B- hB m L?½ iQÎM; MB K ; -M #®M i?€M; M m M?Q M; ?2 çQÊ+ i? M? •K i?m°+ p æQÌ +| T?ªM SM; ; b\

E€ p¼M; #®M i?€M; - M`M; +?d bÊ +kM; pW KÊB +?†i çSi T?¬M ibM? +ªK M`v- pM i`M ç€v HÁM; - #B M i?`M? iQÎM; MB K K°i +?9i +?WM; KU+ +kM; F?¬M; +| X >B I S?QM; pW ?B M` - +?mv M ?„M #bM? v M p¬ bU ç½ F?¬M; +¬M T?ªB #`M +½B M [+O M [M?•M FB - p¬ +MM; +| F?ª M, M; M`M; b) H`K` +?mv M ibM? F?¬M; B +| i

E?¬M; çÊB J M; +?'T bU [m v ç-m H¢B- # M M; QÌB ç½ i?´B [m K°i +QM ;B| M? - H`v i®+ ç° p¬ +MM; FBM? M; QÌB H Q p T?Q #, M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM; X

@ ªQ +?O5

J M; +?'T bU FBM? ?¬ K°i iB M; ,

*, M #ªM F?¬M; +| #`i Hm`M iU ?ÄB +€B ;b -+kM; H Q i?ŠM; iÈB ç` T?QÆM; K` S?

L m H` i`QÊ+ ç•v- #^M; p`Q i?U+ HU+ h?B M ;B B i?QÊM; T?~K çdM? T?QM; - Km® / /`M; M?Q i`Î #`M i v- i? M?QM; iW H9+ i`QÊ+ S?B hB m L?½ i`M +?S+ iB M p`Q i®+ ç° +O M`M; ç½ ç + Q F?¬M; Qi- +?Q /M H` F?QªM; +€+? +O ? B M; QÌB pšM J M; +?'T bU ç½ F?¬M; +| F?ª M, M; +? T?K+ çQÊ+ S?B hB m L?½ i`QM; M?€v K„i

J„i i?`v F?QªM; +€+? ;B [ ? B M; QÌB +?d +ÁM FûK p`B +?K+ i`QÊM; - bÆM ç°M; # +kM; +?d ; -M i`QM; ; M; i`+X

h?ÌB çB K iÈB +Y bÆM ç°M; - +QÊ+ #° S?B hB m L?½ /WM; H¢B- H°` i?•MªM? - +?ûK` K°i +?QÎM; X

*QÆM; F?Q K`m ?²M; p¬ +MM; ?MM; ?²M T?¬ i?B M +€B ç` FûQ p T?Q J M; +? M? M? +?| M; i€+?` X L?•M +Æ ?°B M`v- S?B hB m L?½ ç½ K°i +?•M #QÊ+ p`Q i` T?ÁM; - +QÌB /`B M?bM ?„M- KÎ KB M; M|B,

@ G-M i`QÊ+ M; QÆB ç½ iWM; M; , M +ªM i K°i H-M`²B- H-M M`v M; QÆB çWM; M;

@ ªQ +?O5

o K†i J M; +?'T bU M; ?B K i9+,

@ GQ¢B bU ibM? M`v F?¬M; i? M|B ;BÐM- #, M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM; ç®B pÈB H` +`K ç` - #`i +S h?B M ;B B M`Q iB M p`Q i`QM; ç m b) iY pQM; - M; QÌB M? M? M

S?B hB m L?½ H„+ ç-m,

@ > „M F?¬M; +? i- ?ÆM M[ç M; ;†T T?ªB M;mv ?B K ;b ç|- i Km®M /šM ? „M ` M
 @ *?mv M M`v F?¬M; +| F?ª M,M;5
 h` M i`€M J M; +?'T bU M´B ;•M t M?,
 @ L;Q`B ?` i`i pb K°i M K M?•M K` pSi çB iQM? K M? +O +?QM? KbM?\
 @ L;QÆB F?¬M; ?B m5
 S?B hB m L?½ pšM iQÆB +Q`B M?Q i`QÈ+- #®M i?€M; [m H-M ç-m iB M M`M; +|
 M°B i•K M?Q p`v- +Q`B iÈB t€M HçM K M;Q`B,
 @ æ®B pÈB HQçB M;Q`B bm®i ç`B H`K #çM pÈB ` „M M?Q M;QÆB- M; v +ª i`€B iB
 ?B m HQçB ibM? +ªK pb K°i M;Q`B + K M;mv M T?•M i?•M iQ€B +®i M`v- +ªK M;m
 hQ`M i?•M J M; +?'T bU +?'M ç°M;- M;?B K i9+ M|B,
 @ h ç9M; H` F?¬M; ?B m +ªK ;B€+ M`v- i? M?QM; i #B i M m M?Q M;Q`B ç½ +?
 içBX
 @ E?¬M; *?Q /M i +? i`²B- +?d +-M ? „M +ÁM b®M;- i +kM; pšM b®M; i`QM; HÁM
 S?B hB m L?½ HB + K „i M?bM J M; +?'T bU,
 @ ob p`v M|B- M;QÆB F?¬M; ?B m- +?'T bU- M;QÆB p i`QÈ+ çB- i Km®M çB ibK
 M[5
 G9+ M|B tQM;- S?B hB m L?½ tQ v ç-m +?¶ F?€+- ç HçB +?Q J M; +?'T bU K°i #|
 K`i i`QM; #,M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM;X
 hQ`M i?•M J M; +?'T bU M?Q `ÆB p`Q ?-K #,M;- M;•v M;®+ çSM; içB +?¶- K°i H9+
 > „M +kM; Km®M +?çv `Q p`Q i`QM;- K†+ F /MM; T?QÆM; T?€T M`Q +kM; T?ªB FûC
 +?Q /M H` çª i?QÆM; M`M; +kM; F?¬M; iB iX h? M?QM; +`K ç` M`v ç®B pÈB ? „M
 JçM; +O +?QM? KbM? F?¬M; [m M i`¼M;- /M b Q çB M[ +?QM? H` M;Q`B +? i-
 H` +? i- i? M?QM; i?M HÈM +ÁM +?Q i`ª- +?QM? KbM? H`K b Q /€K H`v iQM? K
 h?-M +ÁM +?Q +? i- +?QM? KbM? H`K b Q +| i? M? „K K „i\
 J` i?¬B K` i?¬B- i`€B T?ªB #`i [m€ H` K°i M[ M?•M M;®+- M`M; +? i? v F?¬M; +
 F?¬M; [m M i`¼M; M[ `²BX « GQM; "ªQ ? v æçB hmv i *mM; ç m F?¬M; [m M i`¼M
 +? i hç hmv i h?-M- +?Q /M +? i +kM; F?¬M; iB +X
 S?B hB m L?½ ç½ t¬M; p`Q i`QM;- J M; +?'T bU ?Q`M iQ`M m QªB- +| HQçB +ªK ;
 ç`i i`BX L? M?`M; i?Î` K°i ?ÆB /`B- p°B p`M; tQ v M;Q`B çB p T?Q +çM? #B M
 h®+ ç° +O S?B hB m L?½ +U+ F€ M? M? +?|M;- iQ`M i?•M /B ç°M; +`T i®+ # M i`
 T?ÁM;- +?d i`QM; i?`B ;B M +?®+ H€i ç½ +?çv iÈB ç-m +MM;X
 h` M K†i +O M`M; i?Ov +?mM; K M; i?2Q MK +Q`B- F?¬M; +| K°i +?9i ?®B ?"M- +?
 æ9M; p`v- ? „M F?¬M; +? i- çB m M`v bQ pÈB #`i +S çB m ;b ç m [m M i`¼M; ?ÆM-
 i? M?QM; H9+ M`v ? „M ;†T T?ªB M;mv ?B K- #^M; F?¬M; b) F?¬M; T?€i bBM? iB
 KbM? ?B M içB çQ ? „M M iQ`M +?çv ` M;Q`B- +?Q /M H` pSi #Ä çB bBM? K M? +
 iB +X
 G-M i`QÈ+- #`B pb +?QM? KbM? F?B T çªK- F?¬M; /€K t•K M?"T p`Q b•m i`QM; #,
 K`v i?€M; [m HB M iK+ ?²B iQÎM; HçB- K¶B H-M ç m F?B M M`M; M?S+ M?®B F?
 +?QM? KbM? F?B T M?QÈ+ p`M?€i ; MX G) M`Q ibM? +ªK +O +?QM? KbM? ç®B
 çQ€M +kM; F?¬M; i? içQ i?`M? ? v b Q\ aÈ ç-m bÈ çm¬B- HQ i`QÈ+ HQ b m- M`C
 ? „M\
 ? „M\

_•i K v K„M- i`lB + Q H¢B +?Q +?QM? KbM? K°i +Æ ?°B M[- M?•M bBM? +! # Q M
H-M M[M?Q p"v\ ob p"v F?B +Æ ?°B H-M i?S ? B T?O tm®M;- S?B hB m L?½ ?-m
+?9i /Q /UX

æB [m iQ`M #° #,M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM;- S?B hB m L?½ H¢B +ªK i?'v +! +?9
pb i`QÊ+ ç•v M`M; +kM; ç½ iWM; im Hmv M [m i¢B MÆB M`v- K`i?lB çB K im Hn
b€m T?ÁM; M`M; +! +ªK ;B€+ bQ pÈB ?B M i¢B ?Q`M iQ`M F?€+ M? mX

",M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM; ?B M i¢B- ?-m M?Q ç½ F?-M; +ÁM # Q M?B m ?Ä
F?-M; +ÁM +ªK ;B€+ M!M; #S+X >ÆM M[#ªM i?•M M`M; H`K°i h?B M ;B B- î i`C
F?-M; +! #'i +S +ªK ;B€+ F?-M; F?Ä2 M`Q- çB m M`v bQ pÈB M; ?2 ç²M F?-M; [m€

S?`K H` + Q i?O h?B M ;B B iB M p`Q i`QM; #,M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM; ç m +
?ÆT- F?-M; [m€ # Q H•m b) +? i #'i ç„+ F€iYX

jjeX *?QÆM; jk8, S?'M æ'm Zm M JbM?

o¬ h?QlM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; jk8, S?'M ç'm [m M KbM?

L?;!K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

æSM; î ç-m +MM;- S?B hB m L?½ /WM; H¢B i`QÊ+ +°i i`K M? K i?¢+? M!M; +?ªv
#B i M M çB +?¶ M`Q ibK æQlM; S?QM; `²B- +?d +! i? HÈM ;B¼M; H H M i M +O
M?"M çQÊ+ #'i +S HlB ç€T H¢B M`QX

_®M;- H¢B H`K°i iB M; `Qi ;`Q i`-K i?'T iW T?Q i` M ç°i M?B M i`mv M iÈB- iB
ç°M;- M;~M; ç-m M?bM H M i` M- ç½ i?'v T?Q i` M ç€ pKM `ÆB ç-v- i`QM; ç€ pKM
i`-M i`m²M;- i?2Q ç€ pKM +'T i®+ +MM; M? m `ÆB tm®M; /QÈBX

@ hB m i†+5

S?B hB m L?½ FBM? ?¬ K°i iB M;- ç¢T K¢M? /QÈB /'i- M?ªv p T?Q i?•MªM? `ÆB
*?QM? H` ?„M- +?QM? H` F?m¬M K†i #ªM i?•M KQM; M?È bm®i K'v i?€M;- imv `v
M`v p†M p Q HÆB ?¢B- i!+ i B +kM; H°M t°M- i? M?QM; +! K°i b® +?¶ F?-M; i?
S?QM;- ? B K„i +O +?QM? KbM? F?-M; i? HW /®B +?QM? KbM?X

æQlM; S?QM; H9+ M`v ç½ +! +?9i i?-M i`Q F?-M; `ä `²B- ?„M +?d +ªK i?'v +?QM?
HY - #` ?Ä FbM? ?mM; ?½M F?-M; M;WM; ç®i +?€v- ?ÆM M[ H`ç®i +?€v iW K¶
K°i i'+ / i?'i- K¶B K°i F?®B +Æ i? - HQ¢B ç®i +?€v M`v pQÊi t M,M; HU+ +?`m ç
i?•M i? +O ?„M ç m ç M; i`QM; i`¢M; i?€B i M pÐ- / i?'i # M M;Q`B F?-M; M;WM
M?€v K„i #` M?B i ç° +U+ M!M; ?QM; F?¬- M;QM; F i # M M;Q`B / i?'i- ?B M i¢B

J" H9+ M"v ç•v- E?¬M; .Q >"M M?"M çQÊ+ +?d i?"- +kM; ç M; ç`M? iÈB MÆB M"v iB
+?d #`i [m€ E?¬M; .Q >"M ?ÆB +| +?9i F?¬M; #^M; çQÊ+ h¢ hmv i h?¬M i`QÊ+ FB -
HU+ +O ?„M +| i? K M; çQÊ+ imv i iOv ?"M #,M; ` M; Q" B ? v F?¬M; - #`i [m€ +?
[m M i`¼M; M[ `²BX L?B i ç° iW i`QM; +Æ i? æQÌM; S?QM; T?€i` M; Q" B M; v +
•K +?Q ?"M +kM; F?¬M; i? +?®M; ç®B çQÊ+- ;B®M; M?Q F?®B #,M; #bM? i?QÌM
+?|M; #` ?Á i M- ç•v H" +?mv M +,M #ªM F?¬M; +| F?ª M,M; tªv` - +?Q /M imv i iC
HÁ [m v +kM; `i F?| +| i? ?Á i M- K" M?B i ç° +O æQÌM; S?QM; H9+ M"v bQ pÈ
M?B mX

h?Q+? w- æQÌM; S?QM; ?B M i¢B +?d +| K°i +ªK ;B€+ M?Q p"v- iQ" M i?•M M^K i`Q
F?¬M; +?9i bSi K - ;B®M; M?Q ?Q" M iQ" M iY pQM; - F?¬M; +| ?¬ ?'T- i?"K +?Q M
T?ªB `i H•m KÈB i`mv M iÈB K°i H-MX

h?ÌB ;B M T?ªM; T?`i ;B®M; M?Q iO M? H¢B- +?Q /M GBM? E?B T L? M i¢B +QÆM;
i? M"Q- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; ? +| #`i +S ç€T H¢B M"QX

E?¬M; # Q H•m b m- imv i iOv ?"M #,M; M;QM; iK i?"M? ?bM? pB M +—m ç½ #` i M
ç|- Kti MQÊ+ i` M çdM? ç—m æQÌM; S?QM; `®i +m°+ i`mv M iÈB K°i •K i? M? "Q F

S?B hB m L?½ `®i +m°+ +kM; `ÆB tm®M; - i` M çQÌM; `ÆB tm®M; pW `²B M" M; #
M|M; #ÄM; /WM; H¢B F?¬M; Qi i?ÌB ;B M- +?Q iÈB #•v ;BÌ KÈB çm´B i?2Q F`TX

G9+ `ÆB p"Q i`QM; MQÊ+- S?B hB m L?½ F?¬M; FbK HÁM; çQÊ+ `MM; KbM? K°i +
ç®B H¢B ?"M F?Q H¢M? H)Q i?'m tQÆM; - [m v ç—m M?bM i?Q€M; [m #®M T?Q - M
iQ+? +O æQÌM; S?QM;X

@ æQÌM; S?QM; - M;QÆB î ç•m\

S?B hB m L?½ HQ H„M; ?¬ ?Q€M F?¬M; M;WM;X

*?QM? i¢B i?ÌB çB KibK FB K- M" M; T?€i ?B M i` M K°i F?®B i?Ov pU+ +€+? +?Q
T?Q i`QÊ+ F?¬M; M;WM; #®+ H M #¼i F?Q- S?B hB m L?½ F?¬M; ? M; ?o M; ÈB-
M /QÈB- çm´B /¼+ i?2Q MÆB F?¬M; M;WM; T?€i` #¼i F?QX

>"M w +kM; F?¬M; T?ªB F?¬M; i? +?`m çUM; çQÊ+- +?d H" +ªK ;B€+ p¬ +MM; H
hB m L?½ ç½ H" + Q i?O h?B M ;B B i?QÊM; T?~K- K" i`QÊ+ FB h¢ hmv i h?¬M iÈB
;B B i?QÊM; T?~K- h¢ hmv i h?¬M +| i? +?®M; çÐ çQÊ+ ?"M w- S?B hB m L?½ iU
p'M ç X

hB TiK+ H†M tm®M; /QÈB +?WM; ?ÆM KQÌB i`QÊM; - tmv M i?'m [m iB b€M; v
?B M ` æQÌM; S?QM; pšM M^K M;mv M i¢B +?¶ F?¬M; M?9+ M?Q+?X

"ªQ +?O ç¢B M?•M pmB p i`QM; HÁM; - ?—m M?Q +| K°i HQ¢B +ªK ;B€+ b„T #`i F?
p T?Q ?„MX

E?¬M; M M +? i- i b) /šM M;QÆB ` M;Q" BX h`QM; HÁM; S?B hB m L?½ i?¬K M;?
i`mv M •K +?Q æQÌM; S?QM; - Km®M ?„M idM? i€Q H¢BX

h? M?QM; iB TiK+ +?ì iÈB F?B S?B hB m L?½ #ÆB iÈB # M M;QÌB æQÌM; S?QM;
M?Q+? M?Q +k- +ªK ;B€+ ?²B H•m KÈB i`mv M iÈB iB M; iBK ç" T `i M? - H9+ M"v
K°i ?ÆB /`B i`QM; HÁM; - ?„M +ÁM +?Q +? i- M?Q p"v H" çO`²BX

E?¬M; +?¬M +?ì- S?B hB m L?½ /m ç°M; ç M # M M;QÌB æQÌM; S?QM; - æQÌM; S
p†M p Q pQÊi [m - ç¬B +QM K„i ç|M; +?†i +?mv M ?QÊM; +?QM? KbM? - i?¬M b„+ i
;B" M /[X

@ h?2Q i çB- +?9M; i ` M;Q" B5

S?B hB m L?½ K°i Kti i`mv M •K- K°i Kti #„i H'v +´ i v æQÌM; S?QM; - i?ÌB çB K H
Kti M" M; pšM H" #B m ibM? +ªM? ;B€+X

"ÎB pbiWM; +| K°i K"MM?Q p"v- i MiB m it+ M"v F?¬M; ?ÄB`äi`„M; ç2Mi`U+ iB ç®B pÈB +?QM? KbM?X S?B hB m L?½ #B i? „MH9+ M"v H" /Q i?¬M +?Q F?¬M; `ä K„i [m v K†i p T?Q +?QM? KbM? M?Q p"v- ç•v +?d H" T?ªM SM; p¬i?S+ +O ? „MZmª M?B M ;B®M; M?Q /U HB m +O S?B hB m L?½- +?QM? KbM? +ÁM +?Q p + ç€M? K°i +?QÎM; iÈBX

>B M ç M; îb•m /QÈB HÁM; #B M- HU+ ç¢Q +O ? „M ç½ v m çB`i M?B m- i? M? ? „M ç€M?` - /M î /QÈB MQÈ+ pšM +| i? +ªK M?"M`i`ä`M; - ç| H" K°i +¶ +?QÎM; i M /ÁM; MQÈ+ M; ,M +€+? - i?ŠM; i „Ti"TFQ+? p T?Q +?QM? KbM?X æ` T?QÆM i¢Q i?"M? K°i pÁM; +?•M F?¬M; - i'i +ª MQÈ+ +?¢K p"Q +?¶ +?QÎM; FbM? M"v ç n ?ÆB MQÈ+ #®+ H M + QX

S?B hB m L?½ p°B p" M; i?®B HmB` b m- HBM? tªQ i`€M? i?Q€i çQÈ+ +¶ +?QÎM; *?ì F?B`ìB F?ÄB K°i F?QªM; +€+? M?"i ç`M?- S?B hB m L?½ H¢B M?bM +?^K +?^ ? „M [m v p T?Q +?QM? KbM?- M?2`„M; i`ÊM K„i; B®M; M?Q K½M? i?9- ?¬m M?Q i?'T- T?ªM; T?'i M?Q ç M; i?' mv- H¢B H"TiS+ [m v i`î H¢B- v M H†M; M^K i` M p

S?B hB m L?½ pW iS+ ;B" M pW #m²M +QìB- #B m ?B M +O æQìM; S?QM; ?Q" M K½M? i?9X .½ i?9 i¢B i?ìB çB K +QÈT ;B"i ç` #`M- F?B i? „M; HÈB i?QìM; i?QìM; çm' B ç®B i?O +O +?QM? KbM?X

*?QÆM; jke, hmv i iOv U?¢VX

> „M Km®M H"K ;b \ G) M"Q F?¬M; Km®M ç +?QM? KbM? iÈB ;¬M i?S ;b ç| ? „M ç ?B M ç°+ +?B K +QìM; HB i- +?d +| iB m ?`B iY KÈB H"K M?Q p"vX

GB MiB Ti?Y p" B H¬M- æQìM; S?QM; pšM T?ªM SM; ;B®M; M?Q p"v- +?d +¬M + ;¬M ? „M b) F?¬M; +¬M; FQ+? +?QM? KbM?- +?d F?B M"Q +?QM? KbM?`ìB t ? „M SM;X h`QM; HÁM; S?B hB m L?½ M|M; M?Q HY ç®i- iQ" Mi?•M æQìM; S?QM; H9 M; Q" B +Æ i? i' M ?¢B iWM; F?®B HÈM- H°` K€m i?'i # M i`QM; - i?Q¢i M?bM`i /€K tm'i i?O ç®B pÈB ? „M-`i bÈ b) i`¼M; i?QÆM; iÈB ? „M- +?d +| i? K K ;B¼M; @ L;Q M- i?2Q i çB- +?9M; i`ìB F?ÄB MÆB ç•v- î ç•v`i M; mv ?B K5

S?B hB m L?½ +?Q iWM; M; ?o +?QM? KbM? b) +| K°i M; "v ¬M M?m M?Q p"v- ç€M ?B Mi¢B H¢B H" K°i M K M?•M F?¬M; +| i?¬Mi`Q- ç²M; i?ìB ç®B T?QÆM; +ÁM F

@ æQìM; S?QM; - M; QÆB KîK„i M?bM t2K i H" B- H" M; QìB iWM; #` M; QÆB F?B / i`QÈ+ ç•v b) F?¬M; iQM? iQ€M M[X

@ æQìM; S?QM; - M; QÆB Km®M +? i b Q- F?¬M; M M ûTi ç°M; i?O ç®B pÈB M; Q L?B m H¬M F?mv M M?O- S?B hB m L?½ +ªK i?'v ç¬m +?QM? KbM? i`QÈM; HÈM- M?•M ¬M M?m- +?d H" Km®M i¢Q i?"M? 'M iQÈM; i®i +?Q æQìM; S?QM; - +kM; H ? „M KÈB ,M M|B M? M?"M; F?mv M M?O M?Q p"v- i? M?QM; F?¬M; +| F i [mª ;b- H"TiS+ #` #¢B H°` M; Q"BX

@ hB m it+- t2K` M; QÆB i?U+ bU F?¬M; Km®M b®M; 5

S?B hB m L?½ M; ?B M`„M; M; ?B M HÈB,

@ L; "v ?¬K M v +?Q /M ç€M? M; QÆB iÈB i" M T? +kM; b) K M; M; QÆB` M; Q" B5

oW M|B- S?B hB m L?½ ç`M? ç°M; i?O- æQìM; S?QM; ?B Mi¢B #`i [m€ +?d H" æ ?ÆM M[H9+ M"v i?¬Mi`Q F?¬M; `ä- i?U+ bU Km®M ç°M; i?O K" M|B- S?B hB m L? K) çQ ? „M çBX *?d H" ?Ä FbM? #€ ç¢Q K" K¢M? K) +O ? „M +| +?9i F?B M M" M T?S+X

h? M?QM; F?¬M; çÈB S?B hB m L?½ +| ç°M; i€+- M" M; H¢B T?€i ?B M` K°i +?m

oB M + - m / Q p - b ® B F ? ® B # , M ; ? b M ? H K + ? , M ; ? b M ? i ? " M ? / Q Ê B i ? • M æ Q Ì M ; S ? Q M ; ? Á i M F ? - M ; + Á M X S ? B h B m L ? ½ i U M ? B M # B i ç Q Ê + ç • v + ? Q M ? H " i m v i i O v i ? M ? Q M ; M " M ; + k M ; F ? - M ; [m ^ a M ç Q Ê + M ? B m M ? Q p " v - K ° i H Á M ; i Q " M # ° i " T i S ? Q M ; - + ? Q / M i " Q Ê + K t i + | # ^ a Q # ® B H È M # ^ M ; i " Ì B M " M ; + k M ; F ? - M ; i ? K H B + I J " H 9 + i m v i i O v ? " M # , M ; # ` ? Á i M - ç H ° ` i ? S # ` # Q p • v i " Q M ; p B M + - m - i ? S i m v i X

* k M ; ; B ® M ; M ? Q i m v i ç ¼ M ; i " M K t i ç ' i " , M ; > Ä æ ^ a Q - + ? d H " ? B M i ¢ B + | K ° i # ½ ç ¢ B F ? € B H È M + ? W M ; M ^ K i v X o - b ® T ? B M ? Q i m v i + ' m i ? " M ? - K ¶ B K ° i T ? B M + M M ; p È B M ? [M ; ? Q i m v i F ? € + ç M t 2 M p " Q K ° i + ? ¶ - i m v ? B K " K ° i - i Q " M # ° i m v # | M ; - i ? Q ¢ i M ? b M p - + M M ; K „ H X

@ h m v i i O v \

S ? B h B m L ? ½ F ? - M ; M ? " M ç Q Ê + F B M ? ? - K ° i i B M ; - i ? B m + ? 9 i M [# ` t ° + M Q Ê + H " T i S + ç Q i v H M + ? 2 K B M ; X

* € B i M i m v i i O v M " v H " / Q M " M ; M ; ? 2 ç Q Ê + i W i " Q M ; K B M ; H ½ Q + k M ; + ? O - H " i ? + Q ? Æ M K ° i + ' T b Q p È B i m v i i O v ? " M # , M ; - ç | + ? Q M ? H " p " i i ? F i i B M ? + ? Q • K i ? M | B i m v i i O v ? " M # , M ; + ? Q M ? H " p b + | i m v i i O v i ^ 2 M i ¢ B K È B + | i ? b B M ? ` X

h m v i i O v [m M ? M , K / W M ; H ¢ B i " Q M ; T ? B M ? ^ a B p U + M " v - ? " M i Q M ? # , M ; H ½ M ? + " M - [m M ? M , K b m ® i i ? € M ; b) F i i ? " M ? i m v i i O v ? " M # , M ; X a Q b € M ? p È B i m v i ? Q " M i Q " M - ç • v K È B H " i ? S [m w ; B € M ? ' i X

æ ^ 2 M ; i ? Ì B p È B [m w ; B € + k M ; + ? Q M ? H " w M ; ? o ? " M i Q M ? + U + F € M ; m v ? B K - + ? Q F ? - M ; i ? + ? ® M ; ç ® B ç Q Ê + i m v i i O v - + ? d + - M M ? M ? " M ; ç K M ; p " Q - p - H m " M i ? U + | i ? # ` # B M i ? " M ? K ° i F ? ® B # , M ; X

J " H 9 + M " v - H 9 + i m v i i O v ? " M # , M ; # ` ? Á i M - i Q " M i ? • M æ Q Ì M ; S ? Q M ; i " U + i B i m v i i O v i " , M ; M Q ½ M X

S ? B h B m L ? ½ i " Ê M i " Á M K „ i - H 9 + M " v ç ° M ; i ? O i € + ? æ Q Ì M ; S ? Q M ; ` ? B M M ? B M M ? Q + | i ? / U ç Q € M ç Q Ê + b „ T i È B b) T ? € i b B M ? + ? m v M ; b X

E ? - M ; + | M ; Q ¢ B H - + ? Q M ? H " i Q " M i ? • M æ Q Ì M ; S ? Q M ; # ` # B M i ? " M ? F ? ® B # , M ; # B M X

> Æ M M [- i " Q M ; M ? € v K „ i F ? B i m v i i O v H ° ` i Q " M # ° - # , M ; F b M ? + ? Q i ? m - M + ? Q ? ° B i K p T ? Q i m v i i O v - # , M ; H B M ? F ? Q # „ i ç - m F ? Î B ç ° M ; - F ù Q i ? 2 Q M Q Ê + # B i ? " K + ? Q + ^ a K ; B € + i ? • M i ? + O + ? Q M ? K b M ? + | + ? 9 i # ' i ' M - # ` / Á M ; H Q m ç ° M ; F ? p T ? Q æ Q Ì M ; S ? Q M ; X

G Q ¢ B H U + H Q Ê M ; H Q m ç ° M ; / Q / Á M ; + ? ^ a v M Q Ê + # B M M " v i ¢ Q i ? " M ? + k M ; F ? - M h B m L ? ½ i U M ? B M F ? - M ; i ? U + b U # ` ^ a M ? ? Q Î M ; - + ? d + - M p " M + ? m v M + - M ; T ? € + ? Q M ? K b M ? - i ? ' i F B M ? M ? b M æ Q Ì M ; S ? Q M ; - i " Q M ; H 9 + M ? ' i i ? Ì B F ? - M ; # B i M

J ° i + € M ? i v + O æ Q Ì M ; S ? Q M ; ç ½ i " U + i B T i B T t 9 + p È B i m v i i O v ` ^ 2 B X

h ? M ? Q M ; - M ; Q " B b S + i Q Î M ; i Q Ê M ; + O æ Q Ì M ; S ? Q M ; - æ Q Ì M ; S ? Q M ; F ? - M ; ? # M ? Q i Q Î M ; i Q Ê M ; - M ; Q Ê + H ¢ B i m v i i O v F B H ¢ B + ? " K ` ½ B # B M K ' i - + M M ; H 9 + ç p " i m v i i O v i B T t 9 + p È B M ? m ç ½ i " Î M M i " Q M ; b m ® i b € M ; # | M ; - i Ä [ m M ; K M ; h m v i i O v # B M K ' i + " M ; M ? B m - p ` i " Q i " Î M M m H K i " M + € M ? i v æ Q Ì M ; S ? Q M ;

G " ç M ; ? ' T i ? m b Q \ S ? B h B m L ? ½ ? - m M ? Q ç ½ F ? - M ; i ? H w ; B ^ a B ç Q Ê + i ' i + ^ a K i ? ' v i " M K „ i - ? „ M H " K b Q H ¢ B F ? - M ; # ` i m v i i O v ^ a M ? ? Q Î M ; - M ; Q Ê + H ¢ B + Á M ? ' T

E ? - M ; # Q H • m b m - i m v i i O v H B M # B M K ' i F ? - M ; + Á M K ° i K ^ a M ? - M ; Q Ê + H ¢ B i i " Î i ? " M ? K " m # , M ; H K X

>„M H9+ Mˆv ?bM? M?Q `i F?| +?`m- Kˆv FB K M?Qm +?ti- ;B®M; M?Q +?[tmv M
p Q- iQˆM i?•M î i`QM; MQÊ+ +ˆM; F?¬M; M;WM; +m°M i`ÁMX

"¶M; M?B M ?„M M;WM; ç°M; i€+- çSM; ;B[MQÊ+ #B M- M;Y ç-m`®M; ;B”M K°i
/ˆv ç†+ #`iB M; `®M; ;B”M Mˆv aM? ?QÎM; - i` M çdM? ç-m +O ?„M +’Ti®+ tm’i ?B
K°i ç¢Q +°i MQÊ+ Kˆm #,M; H K p¼i K¢M? iÈBX

a m F?B `®M; ;B”M tQM; - æQÌM; S?QM; ç°i M?B M T?€i` iB M; ` M`di?®M; F?´
F?¬M; M;WM; i`²B H M H†M tm®M; - Kˆm b„+ # M M;QˆB +Æi? +kM; #B M ?| p¬+
çÄ ç”K M?Q +QM +m #` +?QM; +?QM- F?B i?b iQˆM #°i?•M i? #B M i?ˆM? Kˆm #

S?B hB m L?½ +| i? +aK i?K çQÊ+- i` M M;QÌB æQÌM; S?QM; H9+ Mˆv #„i ç-m F?
+MM; iBM? F?B i- K°i HQ¢B Hˆ ?Ä FbM?- K°i HQ¢B Hˆ #,M; FbM?- ? B HQ¢B HU+
F?¬M; FûK B- Hˆv i?•M i? +O æQÌM; S?QM; HˆK +?B M i`QÌM; - ? B # M ;B Q ç’i

",M; FbM? +ÁM +| i? Hw ;BªB çQÊ+- /M b Q iB m it+ Mˆv pW KÈB ?’T i?m imv i
M?QM; ?Ä FbM? i?b b Q\ >Ä FbM? +| HU+ HQÊM; ;B Q T?QM; M; M; #,M; pÈB
MˆQ\

jj3X *?QÆM; jkd, h? LˆQ Gˆ L;QÆB\

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; jkd, h? MˆQ Hˆ M;QÆB\

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

S?B hB m L?½ F?¬M; F?ÄB M?È iÈB i?ÌB çB K pW KÈB M?bM i?’v æQÌM; S?QM; -
/QÈB- F?B ç| iQˆM i?•M ?„M Kˆm çÄ ç”KX G) MˆQ M|B- ?„M î # M i` M ç½ iWM; ?’T
HQÊM; ?Ä FbM? çO ç b€M; M; M; pÈB imv i iOv\

GQ¢B ibM? ?m®M; ?B M i¢B ç½ F?¬M; T?ªB Hˆ S?B hB m L?½ +| i? i`Ê ;B9T çQÊ-
#ªM F?¬M; i? iÈB ; -M æQÌM; S?QM; - +?Q /M +| i? iÈB ; -M ?„M +kM; F?¬M; i? H
` M;QˆB- ? B +¶ ?Ä FbM? iBM? F?B i i`QM; +Æi? ?„M F?¬M; T?ªB +?QM? KbM
L?½ +?d +| i? HŠM; H†M; M?bM- + -m F?ˆM æQÌM; S?QM; b) F?¬M; #` ? B HQ¢B
K°i pB M T?QÆM; i•K p¬ +MM; #’i ´M- +?Ì çÊB HQ H„M; - F?¬M; iU +?O çQÊ+ `ÆB

E?¬M; MÐ M?bM #° /€M; Mˆv +O ?„M- +?QM? KbM? H¢B #’i HU+- i`QM; HÁM; S?B
+| i? çSM; +€+? t i?2Q /äB ?„MX

> B HQ¢B Kˆm b„+ i` M M;QÌB æQÌM; S?QM; HB M iK+ i? v i? M? m- i`Î M M +ˆM
H•m H•m KÈB +?mv M #B M K°i H-M- i? M?QM; +?®+ H€i b m- iQˆM i?•M ?„M HB
b€M; HB M iK+ M?’T M?€v F?¬M; M;WM; M;?d- K°i ?²B ?²M; - K°i ?²B H KX E?B H
+U+ ?¢M- i` M M;QÌB ?„M ç°i M?B M #°+ T?€i K°i +¶ F?Q i? F?B M i`€B iBK M;Q
M; v b m ç| H¢B i`Î p #bM? ioM?X

o¬ Hm”M Hˆ #,M; FbM? ? v ?Ä FbM?- i’i +a ç m #B M K’i F?¬M; +ÁMX >„M +kM;
[m M?- Kˆ Hˆ #®M +?B K K M?kM T?ªM; T?’i ;B®M; M?Q ç½ +? i- iMv w ç i?•M i?

S?B hB m L?½ çÊB K°i H9+ pšM F?¬M; i?’v æQÌM; S?QM; +| T?ªM SM; ;b- H9+ M
K°i +€M? i v +O ?„M pÁM; [m p B +?QM? KbM?- +’T i®+ #ÆB H M i` MX L;mv M
æQÌM; S?QM; ç½ #bM? v M p¬ bU `²B- M?QM; F?¬M; çQÊ+ # Q H•m- +¶ #,M; FbM
/QÈB i`QM; +Æi? æQÌM; S?QM; ç°i M?B M #¢Q T?€i- i`U+ iB T i`MM; FQ+? pˆQ

*?Q /M Hˆ + Q i?O h?B M ;B B i?QÊM; T?ˆK- i?bM? HbM? i?W M?”M K°i FQ+? HB
#,M; FbM? #€ ç¢Q iÈB +U+ çB K- S?B hB m L?½ +kM; +| +?9i +?`m çUM; F?¬M; M

;B€+ pW H¢M? H¢B pW M|M; i`QM; M?€v K„i H M i`M iQ`M #° +Æ i? - #ªQ +?O
` K°i M;KK K€m iQÆB çÄ bšK- i`QM; MQÊ+ #B M ?| i?`M? K°i ç| ?²M; iB M /B K
S?B hB m L?½ +® MûM ç m çÈM i`QM; +Æ i? p` bU ,M KÁM +O #,M; ?Ä HQÐM; i
H'v æQÌM; S?QM; F?¬M; #m¬M; i v- ? B +?•M ç¢T MQÊ+ K¢M? K)X
>„M ç½ Î /QÈB HÁM; #B M [m€ H•m `²B- i?ÌB ;B M /`B M?Q p"v F?¬M; ? ?¬ ?'T- F?
M?Q F?¬M; çB ` M;Q`B K` M|B- p¬ +MM; +| F?ª M,M; b) ;†T M;mv ?B K iQM? K¢M
E?QªM; +€+? ?ÆM KQÌB i`QÊM; /QÈB bU /m ç°M; iQ`M HU+ +O S?B hB m L?½- +
K†i MQÊ+- +ª ? B M;QÌB ;B®M; M?Q +€ #B M i?ÌB çB K H Q ` F?ÄB K†i MQÊ+X S
i?Î /®+ HB M iK+- #° M;U+ T?"T T?²M; F`+? HB i- M•M; i?•M i? æQÌM; S?QM; F?
tm®M;X
J v K„M +?QM? H`- M;Q¢B i`W #,M; ?Ä HQÐM; i`¼M; FbM? ç°i M?B M iW i` M M;Q
K°i H-M- ?B M i¢B ç½ F?¬M; i?'v ç°M; ioM? ;b F?€+- t2K ` `®i +m°+ +kM; i`B i ç
*| i? H` #` F?¬M; F?Q KÈB K FQ+? i?Q+?- +kM; +| i? H` ? B HQ¢B FbM? ç¢Q #,M
i? +?`m çUM; #B M K'i- æQÌM; S?QM; pšM #` p•v i`QM; i`¢M; i?€B MY ?¬M K #'i
K`M; K`M; idM? H¢BX
h?ÌB çB K KÎ K„i ` - æQÌM; S?QM; +ÁM +?Q ?B m `ä `®i +m°+ tªv ` +€B ;b- iQ /mv
i?ÌB çB K M?€v K„i F?B +?QM? KbM? `ÆB p`Q #B M `°M;- +?d H` +ªK ;B€+ i` M K†
ç| p¬ +MM; K K K¢BX
æ9M; p"v- `i K K K¢B- +kM; +| +ªK ;B€+ `i 'K €T- HQ¢B +ªK ;B€+ M`v KÆ ?² i`QÈ
[m - K tmB [m, F?B M i? M`Q- æQÌM; S?QM; [m v ç-m /KB /KBX
*ªK ;B€+ +`M; i? K K K K¢B i`mv M iÈB- ?ÆM M[p` i`Q MY # M K†i +ÁM i`mv M
+QM; +SM;- i?¬M i`Q +?"K `½B i`Î p - æQÌM; S?QM; M?"M i?'v # M +¢M? +?QM? M
K°i M;QÌB F?€+- +?QM? KbM? ç M; ¬K +?†i p`Q ç®B T?QÆM;- K°i i v F?Q€i [m #
@ hB m i†+ M;QÆB Km®M +? i b Q\
S?B hB m L?½ M´B ;B`M [m€i HÈM- HQ¢B iQ i? ;B[ M`M; p` æQÌM; S?QM; ?B M
?„M çB- +?Q M M KÈB ç +?Q K°i +€M? i v +O ?„M pÁM; [m #Ì p B +?QM? KbM?-
S?QM; pW p†M +?¢K p`Q p` i`Q M;U+ +O ?`M;X h¢B i?ÌB çB K M;mv ?B K- S?B
[mªM iÈB HQ¢B +?mv M M`v- i? M?QM; pW KÈB i?Q€i F?ÄB M;mv ?B K- HQ¢B +
bBM? M`v `i F?¬M; iU +?O çQÊ+ H`T iS+ #®+ H MX
>`M? ç°M; ;B½v /K p¬ w i?S+ +O æQÌM; S?QM; pW `²B F?B M M`M; p¬ +MM; t'
i?¬K M;?o iB m i†+ M`v +?Q /M ?¬M K +kM; F?¬M; ç´B i`i•K M?Q +kX
L;?2 çQÊ+ i? M? •K +O S?B hB m L?½- æQÌM; S?QM; M?€v ? B +QM K„i p¬ HU+
M;?B ?Q†+ [m v ç-m M?bM M`M;X
@ L;QÆB idM?\
S?B hB m L?½ FBM? ?d p¢M T?¬MX
_`i KÆ ?²- T?¢K pB M?bM `i KÆ ?²- æQÌM; S?QM; +?d +ªK i?'v +?QM? KbM? ?B M
M[[m M b€i ;¬M M?Q p"v- æQÌM; S?QM; +kM; +?d +| i? M?bM i?'v K°i ;QÆM; K†
H¢B +€B ;b +kM; F?¬M; M?bM i?'vX
@ L;QÆB H` B\
æQÌM; S?QM; bmv v m ?ÄBX
@ G` i 5
S?B hB m L?½ ?Q M? - çQ i v H m çB MQÊ+ #B M i` M K†i- H¢B [m v ç-m p T?Q
@ a Q H¢B H` M`M;\

*m®B +MM; æQìM; S?QM; +kM; M?"M` çQÊ+ M[M?•M M"v +?QM? H" M? ç-m ?r
K„+ pÈB +?QM? KbM?- +?d #'i [m€ K€B i!+ +O M" M; ç½ F?-M; +ÁM ;B®M; M?Q i`
QÊi M? T- K€B i!+ i?ŠM; i„T /€M b m ç-m- i?Qç i M?bM p¬ +MM; ¬M M?mX

a Q M" M; HçB î +?¶ M"v\ >ÆM M[M?bM iQ i? ?B M içB- ?bM? M?Q H" +?QM? K
F?-M; T?ªB i?®M; ?"M +?QM? KbM? ? v b Q\ h? M?QM; #B m ibM? pmB bQÊM; p
M?Q KbM? H" +?mv M ;b bªv` \

@ h? M"Q\ E?-M; ç wiÈB i b Q\

S?B hB m L?½ pW /Si HìB- b„+ K†i ç°i M?B M i`î M M YM; ?²M; - F?|2 KB M; +"M;
iQÆB- iQ" M i?•M ?ÆB +Q ;B"i- ? B K„i i`î M M i`„M; t! - i`U+ iB T ?¬M K #'i idM?

",M; ?Ä HQĐM; i`¼M; FbM? pW KÈB t•K M?"T p"Q i`QM; +Æ i? H9+ M"v KÈB ç°
?mM; K½M? +Q M?B M M; v +ª M" M; +kM; F?-M; i? +?®M; ç®B- M; QÊ+ HçB +?O i
?Ä HQĐM; i`¼M; FbM? H9+ M"v HçB #bM? v M p¬ bUX

@ lv5

æQìM; S?QM; ?QªM; ?®i- +ªK ;B€+ ç®B T?QÆM; Km®M +?bK tm®M; - p°B p½ çQ
M|B,

@ L" M; H"K b Q p"v\

a„+ K†i S?B hB m L?½ i? v ç´B- K°i H9+ ?²M; K°i H9+ i`„M; - M?bM `i ;B®M; M?
æQìM; S?QM; F m ;¼B M?Q i? M"Q +kM; F?-M; i? ;¼B idM? çQÊ+ M" M; X

Zm v ç-m i`€B T?ªB- i`QM; K„i æQìM; S?QM; M;•v /çBX

jjNX *?QÆM; jk3, L;QÆB æ M; L?bM *€B :b

o¬ h?QìM;

h€+ ;Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; jk3, L;QÆB ç M; M?bM +€B ;b

L?|K /`+?, .mM; M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

æ•v H" ç•m \ *?QM? KbM? F?-M; T?ªB ç M; î i`QM; ",M; >Ä çªQ b Q\ G9+ ç! +?Q
#,M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM; - #` +m²M; T?QM; i?´B H M i` M + Q- ?'T i?m [m M;
F€ i?U+ p¬ +MM; #€ ççQ- H9+ M"v `ÆB p"Q i`QM; #B M- /U i?2Q bmv çQ€M M?Q
+ÁM ç M; î i`QM; ",M; >Ä æªQ- +ÁM î i`QM; bÆM ç°M; M9B HY FB KÈB ç9M; X

h? M?QM; ?B M içB- æQìM; S?QM; T?€i ?B M +?QM? KbM? +Q M?B M î i`QM; çç
i" M- #-m i`ìB +kM; F?-M; +ÁM K"m çÄ M?Q K€m i`QÊ+ FB - K" H" K"m t M? i?, K i?
? +| çªQ M?Ä M"Q i²M içB- +?d +| #QÊ+ #B M K M? K¬M; F?-M; #ì # MX

_®i +m°+ ç½ tªv` +?mv M ;b\ G) M"Q i?ìB çB K +?QM? KbM? K'i çB w i?S+ ç½ /m
p"v\ "ªM; F?-M; M?Q i? M"Q HçB ;†T T?ªB ibM? ?m®M; M?Q p"v\

æQìM; S?QM; +?d +ªK i?´v # M T?ªB ç-m H" #°i Kb- # M i`€B ç-m H" MQÊ+ #B M-
Kb p" MQÊ+ HšM H°M pÈB M? m- p¬ +MM; F?-M; ` b QX

"i [m€ K†+ F +?QM? KbM? î ç` T?QÆM; M"Q- MÆB ç•v H" ç` T?QÆM; M"QX æ
+?|M; ibK çQÊ+ ç` çB K /WM; +?•Mf

hbM? ?m®M; +O M[M?•M K" KbM? ç M; ¬K i?Qç i M?bM F?-M; [m€ i®i ç T- +kM;
i?QÆM; M?Q i? M"Q KÈB #B M i?"M? #° /çM; M"vX hmv`ªM; +?QM? KbM? t€+ i?
M" M; - `®i +m°+ +ª ? B # M ç m b B- i?ìB çB K FB +?QM? KbM? +QB M?Q M|M; ;

+?WM; KU+X >ÆM M[H9+ M"v M" M; +ÁM +?çv iÈB +Sm +?QM? KbM?- æQÌM; S?Q
K†+ F X

h` M çdM? ç-m i`mv M iÈB iB M; F m +O ?^aB •m- æQÌM; S?QM; M;~M; ç-m M?bM
i`mv ibK i?2Q T?QÆM; ?QÈM; ?^aB •m # v çB- KçM? K) i?S+ ç~v iBM? i?-M p" i? t

h?"M? i?"i K" M|B- M[M?•M M"v H" K°i K„ M[- p¬ Hm" M H" F?m¬M K†i? v p|+ M; Q|
K„ F?¬M; i? tQB K|B- H9+ M"v M" M; HŠM; HçM; M^K i`QM; HÁM; +?QM? KbM?- ?
M?Q M; O b v- i?Qç i M?bM p¬ +MM; çB K ioM? ¬M M?mX i?K- M m M?Q M" M; +| i?
içB i?b i®i`²B- M?QM; æQÌM; S?QM; #B i- K°i F?B M" M; idM? HçB K" M|B- HQç
T?€ ?Ov K„ +^aK ?B M içBX

@ L? ç-m- i?ÌB ;B M i ?¬M K ç½ t^av` +?mv M ;b\

æQÌM; S?QM; K°i K†i /m ç°M; p T?Q i`QÈ+- K°i K†i KÎ KB M; M|BX

GBM? E?B T L? M ç M; F?¬M; M;WM; M;? M M;¬Q- H9+ i`QÈ+- içB i?ÌB çB K /QÈB
æQÌM; S?QM; tQM; çÌB`<sup>2</sup>B- F?B M M" M; p°B p½ Km®M +? i- +m®B +MM; imv`[^]M
M m F?¬M; +| S?B hB m L?½ FûQ ?„M H M K†i MQÈ+- æQÌM; S?QM; T?ÄM; +?WM

@ æWM; F?|+- F?|+ M[i ?¬M K Hm¬M5

æQÌM; S?QM; +QÌB F?´- ibM? +^aM? ?B M içB i?U+ bU [m€ KS+ F?¬M; tQM;`²B-
FB M bS+- +ÁM ¬K i?2Q K°i M; QÌB # M?- HçB ç†i KbM? i` M #B M`°M; K M? K¬M
i?v H®B çB- b m F?¬M; i?v ç-m +MM;- ?¬m M?Q +| i? M|B H" iY ç`[^]²BX

@ L; QÌB i +ÁM iQÎM; + + +? i +?„ +`²B5

GBM? E?B T L? M pšM M;? M M;¬Q M?Q +k- F?|+ M?Q H ?Q ç€B pkX æQÌM; S?
i?S+- M" M; K'v H¬M Km®M /MM; iBM? ?²M +O +?QM? KbM? içK i?ÌB F?®M; +?
i? M?QM; +m®B +MM; pšM M?`M tm®M; F?¬M; H" KX h?•M i? æQÌM; S?QM; p¬ +
HBM? ?²M GBM? E?B T L? M +?B K ç|M; iB T- p¬ +MM; +| F?^a M, M; b) tm'i ?B M i?
?ÆMX

æB m M"v +MM; K°i ççQ Hw bQ pÈB pB + æQÌM; S?QM; i?B i`B M h€ h?B >Q" M >
i? +?QM? H" K°i +€B H¼- +| i? /mM; MçT çQÈ+ b® HQÈM; iBM? ?²M M?`i ç`M?X
h?B M; B B ? v iBM? ?²M +O GBM? E?B T L? M- ç®B pÈB æQÌM; S?QM; ?B M içB
?Q" M i?"M?X

@ E?¬M; T?^aB H" +?Q +? i ? v b Q\

æQÌM; S?QM; M O B M" M;- M|B,

@ æWM; F?|+ M[- i ç½ F?¬M; +| +?mv M ;b`²B5

hmv H" M|B M?Q p"v- i? M?QM; æQÌM; S?QM; iU #B i ibM? ?m®M; +O +?QM? K
? i?B m p i i?QÆM; HÈM M?Ä- ç| H" F i [m^a +O [m€ i`bM? ç®i +?€v HŠM #` ç|M;
M; Q" B +Æ i? +`M; #` #|+` F?¬M; Qi- ?B M içB ç M; Î i`QM; MQÈ+ #B M i`" M M;"
i?QÌM; i?QÌM; b) i`mv M iÈB ç m çÈM p¬ +MM; F`+? HB iX

h?QÆM; i? M?Q p"v i?Qç i M?bM +| p M?Q p¬ +MM; €+ HB i- M?QM; +kM; +?Q iÈ
H9+ i?B i`B M h€ h?B >Q" M >²M- /M b Q ç m H" K°i Qi M; QçB i?QÆM;- æQÌM; S?
+¬M i?ÌB ;B M p" B M;¬v KÈB F?¬B T?K+ ?ŠMX

E?| F?, M M?`i +?QM? H" p`M ç i? HU+ +O +?QM? KbM?- MÆB M"v i`QÈ+ F?¬M
+`M; F?¬M; +| #`i +S #|M; /€M; HK+ ç` M"Q tm'i ?B M i`QM; i¬K M?bM- æQÌM; S?
F?B ibK çQÈ+ çB K /WM; +?•M ç½ #` i?Q€i HU+ +?bK p"Q i`QM; #B M K" +? iX

L?[M; HQ H„M; M"v +?d /çQ [m K°i pÁM; i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM;- i` M K†i F?¬M
+^aM? M?Q p"v +?d +| H½M? ioM? KÈB +| i? ibK çQÈ+ H®B i?Q€BX GQçB ibM? ?
p"v æQÌM; S?QM; ç½ i`^aB [m F?¬M; T?^aB +?d K°i ? B H¬M- F?¬M; +ÁM H" K Q ç-
K°i M, K i`QÈ+- +| i? M|B ?„M içB T?QÆM; /B M M"v iQÆM; ç®B +| FBM? M; ?B KX

@ I?K5

GBM? E?B T L? M i?QÆM; +^aK ? ? H M iB M;- M?QM; pšM F?¬M; i? S+ +? çQÊ
iB M; F?|+ M;? M M; "Q- K v K" ?B M içB M" M; +?d H" K°i çQ" M iBM? ?²M- M m M?Q
S?QM; T?ÄM; +?WM; MQÊ+ K„i M" M; F?|+ ` +| i? içQ i? "M? b¬M; X

@ L|B `ä `M; +?Q i #B i- içB i? ÌB çB K i ?¬M K `®i +m° +t<sup>a</sup>v ` +?mv M ;b\
æQÌM; S?QM; KÎKB M; ?ÄBX

GBM? E?B T L? M /-M /-M #bM? T?K+ i•K iB M?- F HçB K¼B +?mv M iW H9+ æQÌM
ç°M; M?Ä- ç M F?B ?„M +?•M +?QM? i?S+ idM?- iW +?mv M M?Ä iÈB +?mv M HÈM

G9+ M; ?2 tQM; - æQÌM; S?QM; +9B ç-m M?bM M[M?•M ç M; ¬K i`QM; HÁM; +?Q
+^aK ;B^a +^aK FQ+? 'K €TX æB m M" v i?U+ bU F?B M ?„M +| çB K M; Q" B w Km®M-
M?•M M" v ?ŠM H" i?®M; ?"M +?QM? KbM? KÈB ç9M; - i? M?QM; /QÈB iB M? ?m¬M
M?B M +| i? H†T çB H†T HçB ?"M? ç°M; HB m KçM; +Sm b®M; +?QM? KbM? M?Q

@ aÊ H" M[M?•M M" v ç½ i?Q+? + + `²B5

GBM? E?B T L? M K°i K†i M;? M M; "Q F?|+ - K°i K†i M? ;B¼M; M|B,

@ L m F?¬M; T?^aB- M" M; b Q +| i? H" K +?mv M M?Q p"v5

@ E?¬M; M M M|B HmM; imM; 5

æQÌM; S?QM; iU i?'v +?QM? KbM? M|B +| çB K F?¬M; çO i`mM; F?QX

@ * + ç„+ w ç9M; F?¬M; \ G9+ M" Q K†i i`„M; M?Ä +kM; çQÊ+ Q i?Q+? M?Q p"v-
M[M?•M M; ®+- i' i +^a ç m i?Q+? + + X

æQÌM; S?QM; FBM? M; ç+- F?¬M; /€K i`^a HìBX

E€ i?U+ +, M #^aM F?¬M; +-M GBM? E?B T L? M T?d M?„+ M?Î- æQÌM; S?QM; +| i
+| i? H" K iÈB HQçB i`bM? ç° M" v- ççB #B m +?Q M" M; F?¬M; ? ?"M +?QM? KbM?

æ®B pÈB HQçB +?mv M iB M? +^aK- æQÌM; S?QM; F?¬M; T?^aB `i M; m M; ®+- `i M
M?çv +^aK- +| i? iW M?½M i?-M p" i?€B ç° ç®B pÈB +?QM? KbM? +| i? +^aK i?K çO

*?QÆM; jk3, L; QÆB ç M; M?bM +€B ;b U?çV\

L|B i?" içB- K¶B i? ÌB çB K +^aK ;B€+ çQÊ+ +?mv M M" v- i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM;
b Q ?„M +kM; +?d H" K°i i?B m MB M- +?QM? p"Q ;B B çQçM i` im' B M?B i?mv i
i`¬B çB- +ÁM HçB +?d H" F?OM; ?Q^aM; p" t'm ?'X

E?OM; ?Q^aM; +?QM? H" ?„M F?¬M; #B i M M ç®B K†i pÈB M; QÌB F?€+ M?Q i? M
+?QM? KbM? M? 'i ç`M? b) H" K #` i?QÆM; M; QÌB i X

h`QÊ+ FB içB h?B M h9- ?„M K°i KU+ H~M i`®M Jç+ GQm h¬- b m ç! içB « GQM;
L; QM; - çÆM ;B^aM i`U+ iB T M|B `ä ç M" M; +„i çSi iB M? +^aK +O +?QM? KbM? X
HÁM; æQÌM; S?QM; +?d +| K°i i?•M ^aM? i`M? H ¬M M?m- i`QM; i? ÌB ;B M ? B i?€
;B^aB ç° + +?Q +?QM? KbM? ? B + M? ;BÌ- iW H•m i`€B iBK +O +?QM? KbM? ç½ #`
+?QM? H" /'m p i F?„+ +®i KBM? i•K- +?Q /M H" i?•M iY ?²M iB m +kM; F?¬M; i?

L?QÊ+ i?Ov # M; ?bM- i +?d ;B[K°i 'K M?Ä- M?Q p"v H" çO `²B5

J¶B F?B M?È iÈB GçB i,- i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; Hm¬M Hm¬M +^aK i?'v p¬ +MM
+?mv M ;b +kM; +| M?B i iB M?X

@ S?QM; + + - M?bM +€B ;b M - i?U+ bU p¬ bd ?ç HQm- iB iB M iB #d5

GBM? E?B T L? M ç°i M?B M KÎKB M; K„M; K°i +?m¶B M; ?o t'mX

@ G"K b Q p"v\

æQÌM; S?QM; bYM; b®i- H" T iS+ ;BQÆM; K„i ?ÄBX

>„M #B i pb b Q GBM? E?B T L? M K„M; +?QM? KbM? `²BX

"ÎB pb i?ÌB çB K +?QM? KbM? ç M; bmv M; ?o K¼B +?mv M- €M? K„i ``i i M `½ M?
i`QM; HÁM;- ;QÆM; K†i +O M``M; +kM; +€+? +?QM? KbM? K'v i'+- +?QM? KbM?
?'T +O M``M;- ?¬ ?'T ``i i?ÆK M;¼i- K`` €M? K„i +?QM? KbM? M?bM p``Q +?QM? H

"` MQÈ+ #B M M;•K QÈi- v T?K+ i` M M;QÌB M[M?•M M``v +| +?9i i`¬B M´B- æQÌM;
K°i KªM? i`„M; #|M; # M i`QM;X

æQÌM; S?QM; i? - iϕB i?ÌB çB K i`QÈ+ F?B GBM? E?B T L? M K„M; +?QM? KbM?-
M?bM i?'v- imv ``^M; M?bM +?^K +?^K p``Q p` i`Q FB - i? M?QM; F?¬M; ? [m M b
i?'v `ä p¬ +MM;X

J M; +?'T bU +?"K`½B H„+ ç-m- p Kti J M; +?'T bU i`QM; M?€v K„i #B M i`„M;- p
 @ _®i+m°+H`+?mv M;b tªv`\
 @ L`M; +?çv p`Q i`QM; #,M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM;\
 h` M i`€M J M; +?'T bU M´B +ª;•M t M?,
 @ h F?¬M; M;,M çQÊ+ M`M;X
 @ *€B;b\
 o®M ç½M;?o iÈB F i[mªM?Q p"v- M?QM; b m F?B M;?2 J M; +?'T bU +?SM; i?U+
 F?¬M; M?`M çQÊ+`mM`~v- t¬M; p T?Q i`QÊ+ M„K H'v €Q +O J M; +?'T bU- ç€
 ?„M- M´B;B`M K„M;,
 @ E?¬M; T?ªB H`M;QÆB ç M`M; çB\
 hmv`^M; i?U+ HU+ #ªM i?•M bQ pÈB aÎ o,M >B M + Q ?ÆM ?ŠM K°i çŠM; +'T- ;BÆ
 /B i çQÊ+ ?„M- i? M?QM; ç®B Kti pÈB # [mv M +O aÎ o,M >B M- J M; +?'T bU pš
 i?"K +?Q +ÁM F?¬M; p`M +?mv M +QÆM; F?Q ?° i?•M- +?d H`/MM; i?•M i? i`U+
 " [mv M ç€M? tQM;- i` M KkB J M; +?'T bU +ªv` ? B /ÁM; K€m iQÆB- i?ŠM; i„T
 pšM M?Q +k F?¬M; M|B HÌB M`QX
 aÎ o,M >B M FBM? M;ç+ M?bM ?„M- ç°i M?B M +QìB F?´ K°i iB M;- ?„M +kM; M?b
 M`v m QªB F?¬M; ;b b€M? çQÊ+- ?„M H`K b Q F?¬M; Km®M /šM i?2Q S?B hB m L
 +?O ççB M?•M ?B M içB ç½H` h?B M;B B i?QÊM; T?~K- +QB M?Q H` + Q i?O M?`
 HçB- J M; +?'T bU [mªi?U+ F?¬M; +| #B M T?€T ;B[çQÊ+ M`M;X
 *?QM? KbM? p` ?„M ?bM? M?Q pšM ç€M? ;B€i?'T i`bM? ç° çB M +m²M; +O #ªQ +
 * Q i?O h?B M;B B K°i F?B iB M p`Q i`QM; #,M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM;- F i[n
 M;?o çQÊ+X
 J°i ç€K ç iY « GQM; "ªQ K°i # M M?bM i?'v i`WM; K„i ?€ K²K- ?Q`M iQ`M F?¬M; M
 #bM? i?QìM; Hm¬M F?B M M;QìB F?€+ TªB bÊ ?½B +Q M?B M #` M;QìB F?€+ i`
 KtiX
 .mv +?d +| E?¬M; .Q >"M- i`QM; €M? K„i iQ€i` i?¬M b„+ ?QM; T?'M- ç| +?QM? H
 ?ª ? X S?B hB m L?½ +Q M?B M /€K iB M p`Q i`QM; #,M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM;
 p`Q K` F?¬M; +|` `²B- +S M?Q p"v- iQ`M #° « GQM; "ªQ M?'i ç`M? b) ;B®M; M?Q
 # Q M?B m F?Q HU+ H` +| i? i?m HçB « GQM; "ªQ K°i H¬M M[ i`Î p /QÈB bU [mª
 æ•v H` iB M iS+ +U+ F€ [m M i`¼M;- +¬M TªB M? M? +?|M; i`mv M p æçB hmv i`
 @ L;QÆB /šM #¼M ?¼ `ÌB F?ÄB- i Km®M çB i bK #ªQ +?O ççB M?•M5
 aÎ o,M >B M [mv i ç`M? i?"i M? M?- #Ä tQM; +•m M|B ç-m iB M HB M M?ªv tm®M;
 +?Q ?Q`M iQ`M M?ªv tm®M;- iQ`M #° #B M`°M; ç°i M?B M M´B b|M; #®M # - +m
 #B M;`Q i?ûi- +m²M +m°M M´B H M iÈB K'v +?K+ i`QÊM; + Q- b|M; #B M ç€M? p
 T?QM; i?ûi;`Q- F?B M M;QìB i` M #QQM; i`m F?¬M; i? çSM; p[M;- i?"K +?Q +QM
 ? i i`€B`²B TªBX
 *?QÆM; jkN, >Ä iBM? U?çVX
 J¼B M;QìB i`QM; i?mv M- b„+ Kti M?'i i?ÌB i`Î M M t'm tQX
 E?¬M; +?d i` M #B M +| HQçB TªM SM; pQÊi [m€ bS+ iQìM; iQÊM; M`v- i?"K +?Q
 #„i ç-m +?'M ç°M; K½M? HB i- ç| +?QM? H``mM; ç°M; F?| +| i? iQìM; iQÊM; çQÊ
 T?"T T?²M; H M tm®M;- iB M; M´ -K -K çBM? i B M?S+ |+- +•v +®B p` imv i ç¼M; i
 H ç² b°X

a m K°i F? „+ - i'i +^a K¼B M; QÌB M?bM i?'v i` M #-m i`lB tm'i ?B M K°i +^aM? iQÊM;
çÄ iQÆB M?Q K€m T?^aM; T?'i ;B®M; M?Q #`i ?S ;b ç| / „M / „i- iϕB p`i`Q i`mM; QÆM
K°i /ÁM; tQ€v +U+ F€ iQ HÈM- i'i +^a ç€K K•v ç m #` /ÁM; tQ€v ?9i iÈB K°i p`i`Q-
;|+ - +?mB p`Q p`i`Q KB M; M9B HY X

*^aM? iQÊM; i` M #-m i`lB K¶B K°i M; QÌB ç m M?bM i?'v `ä ``M; - K` /QÈB ç€v #B M
B i?'v- F?¬M; F?€+ #B i M?B m bQ pÈB #-m i`lBX

*kM; +| K°i /ÁM; tQ€v +U+ F€ F?'M; H²- ?¬ SM; pÈB /ÁM; tQ€v i` M #-m i`lB- ? B

„+ `„+ `„+ - ç°i M?B M i`mv M iÈB iB M; M' KϕM?- ç¬B H¬M; K`v +O J M; +?'T bU
M?bM i?'v „,M; >Ä æ^aQ i?2Q K°i çQÌM; +QM; p¬ +MM; /B /B m tQ v i?2Q T?QÆM;
^aQ ;B€+ b Q| J M; +?'T bU ?¬m M?Q ç½ F?¬M; i? iBM iQÎM; p`Q ç¬B +QM K„i +O

o` çϕQ i`QM; F?¬M; F?Q i`Î M M +U+ F€ M; mv ?B K- /QÈB iB M? ?m®M; M?Q p`v- a
çB iB K S?B hB m L?½ M[`²B- +?d +| i? ;„i ; Q + -K +? „+ KûT i?mv M- F?¬M; +?Q

@ E? B i?mv M5

J M; +?'T bU ?ûi HÈM K°i iB M; - H9+ M`v K¼B M; QÌB i` M i?mv M HÈM KÈB p°B p
`lB t F?ÄB „,M; >Ä æ^aQ #B M ç' B #'i M; lX

.ÁM; tQ€v i` M #-m i`lB +`M; H9+ +`M; +?mv M ç°M; M? M? ?ÆM- i` M p`i`Q KB M
?mv i i`K i?¬ iQ- i?ŠM; i„T `|i p`Q i`QM; F?¬M; i`mM; X æ°M; ioM? çϕB ç` p`M; Q
iB M; M' `„,M; `„+ +kM; +`M; H9+ +`M; i`Î M M `ä ``M; X

J M; +?'T bU pšM M?bM +?^K +?^K p`Q iQ`M #° „,M; >Ä æ^aQ- ç°i M?B M i` M Kti
p¬ +MM; FBM? F?OM; X

h?'v çQÊ+ - ? „M HϕB K°i H¬M M[i?'v çQÊ+ - iQ`M #° „,M; >Ä æ^aQ tQ v +?mv M K°
T?QÆM; ?QÊM; /ÁM; tQ€v tQ€v i`ÁM i` M #-m i`lB- çB m M`v `®i +m° + -M HU+ H
+| i? i€+ ç°M; F?B M +^aK°i ?ÁM ç^aQ /B ç°M; \ >ÆM M[[mv K¬ ?ÁM ç^aQ M`v +ÁM

*?Q /M H` ?ÆM i`,K + Q i?O ;B®M; M?Q J M; +?'T bU T?ÄM; +?WM; +kM; F?¬M; H

@ L? M?- M? M? ?ÆM +?9i M[5

J M; +?'T bU F?¬M; M; WM; i?9+ ;BK+ - /mv M?'i +?d +| ? „M KÈB `ä ``M; +QM i?m
Kti pÈB HQϕB ?B K +^aM? M?Q i? M`QX

h?lB çB K`lB F?ÄB „,M; >Ä æ^aQ çϕB F?€B F?¬M; pQÊi [m # /tK çQÌM; - KB M; M
M? K i?ϕ+? çÄ #WM; M|M; +?av F?¬M; M; WM; iW i`QM; M°B #° M; ¼M M9B HY i`Q
i` M #-m i`lB- H`T iS+ /mM; M?`T p`Q i`QM; /ÁM; tQ€v- +`M; H9+ +`M; i,M; i? K K`

S?€M; T?'i M?Q çQÊ+ bU ?¶ i`Ê +O M? K i?ϕ+? M|M; +?av- /ÁM; tQ€v +`M; i`Î M
+?Q +ÁM ç M; F?¬M; M; WM; iQ HÈM ?ÆMX

_®i +m° + - +QM i?mv M HÈM iB M p`Q +?¶ T?B M bQÆM; KM /`v çt+ - i` M #B M `°
H„+ HQ T?`T T?²M; #'i ç`M?- K v K`i® +?'i +O i'i +<sup>a</sup> K¼B M; QÌB çSM; i` M i?mv M
M; mv ?B K +kM; #B i +?QM? KbM? M M H`K +€B ;b- #^M; F?¬M; `i +| F?^aM,M; b)

G9+ t¬M; p`Q i`QM; K`M bQÆM; KM /`v çt+ - iQ`M #° „,M; >Ä æ^aQ /¬M /¬M #B M
+O J M; +?'T bU- i? M?QM; M; mv ?B K +ÁM +?Q `lB F?ÄBX

J°i K`M H¼i p`Q i`QM; i¬K M?bM +O J M; +?'T bU +?QM? H` „,M; >Ä æ^aQ H`v i®
i?'v çQÊ+ #„i ç¬m +?mv M ç°M; - i®+ ç° +kM; +`M; H9+ +`M; M? M?X >ÆM M[/ÁM
#`M? i`QÊM; iÈB KS+ çO # Q T?O K°i T?¬M M,K /B M iQ+? „,M; >Ä æ^aQ `²B- ç° +
;B^aK tm®M; F?¬M; Qi- M; v iϕB p`i`Q #-m i`lB +€+? „,M; >Ä æ^aQ +?d +?WM; ?Æ

h?mv M HÈM pšM +?ϕv i`®M M?Q +k- i`QM; iB M? ?m®M; F?¬M; M; QÌB M`Q M?bM
i`QÈ+ ç| F? „+ b•m p`Q i`QM; K„i J M; +?'T bU pšM iB T iK+ /mv i`b M?Q +k- ?ÆM
M? M?- /ÁM; tQ€v i` M #-m i`lB +`M; H9+ +`M; i?'T- i®+ ç° #`M? i`QÊM; +`M; H
>Ä æ^aQ +kM; +?mv M ç°M; +`M; H9+ +`M; M? M?X

J°i /ÁM; tQ€v i?"i HÈM +?"K`½B ?bM? i?"M? tmM; [m M? ",M; >Ä æªQ- HU+ ç¢Q i€+ ç°M; p"Q i®+ ç° i?Q€i çB +O +QM i?mv M HÈMX

Zm i?lB ;B M çO MY + M? ;Bì- F?B /ÁM; tQ€v i` M #-m i`lB ç½ #`M? i`QÈM; iÈB >Ä æªQ- M! i`U+ iB T ûT tm®M; # M /QÈBX

G9+ M"v +QM i?mv M HÈM ç½ pQÊi` F?ÄB T?¢K pB bQÆM; KM /"v ç†+ # Q T?O- F?-M; M?bM i?'vX

h? M?QM; i'i +ª K¼B M; QlB ç m +! i? M; ?2 i?'v çQÊ+ iB M; M'`mM; i`lB +?mv M H"TiS+ +QM i?mv M HÈM p®M ç M; iB M H M #` K°i +¶ HU+ HQÊM; +U+ F€ F?'M i`QM; bQÆM; KMX

h`QM; HÁM; K¶B M; QlB ç m`mM bÊ- ?Q"MiQ"MF?-M; #B i`®i +m°+ ç½ tªv` +? F?-M; ?B m M"v- +?Q /M +QM i?mv M HÈM M"v +! çO FB M +® ?ÆM M[+kM; F?-M +S +ªK ;B€+ MiQ"MM"QX

h`QÊ+ K†i HU+ HQÊM; i?B M M?B M- HU+ HQÊM; +O +QM M; QlB i?U+ bU [m€ KS

E?-M; # Q H•m b m- +QM i?mv M HÈM H¢B #` FûQ i`Î p p`i`Q # M ç-m- H9+ H Q i'i +ª K¼B M; QlB F?-M; F?ÄB M; ~MM; Æ- ",M; >Ä æªQ ç½ F?-M; +ÁM- M; Q"BF?A +?QM? H" ",M; >Ä æªQ +?d +ÁM K°i /ÁM; tQ€v +U+ F€ F?'M; H²- /B MiQ+?`°M; H² FûQ i?2Q MQÊ+ #B M tQ v i`ÁM T?ªM; T?'i ;B®M; M?Q bS ;Bª +•m ?²M- ç M; ? p"Q i`QM; ç!X

.ÁM; tQ€v +U+ HÈM M"v ç½ pQÊi [m +U+ ?¢M iQÎM; iQÊM; +O M?•M HQ¢B- K°i +MM; +! F?ª M,M; `ÆB p"Q ?Q"M +ªM? i?mv M ?Ov M; QlB pQM; X .U i?2Q i®+ ç° HÈM #` +m®M p"Q i`QM; ç! H" +?mv M F?-M; i? +QÐM; H¢B çQÊ+X

.QÈB ibM? ?m®M; F?OM; ?QªM; - iBK ç"TM? M?- ?-m M?Q K¶B M; QlB Î ç•v ç m M i?U+ HU+ +O ?„M H" K¢M? M?'i- M m M?Q +QM i?mv M HÈM #` ?Ov- bÊ`^M; +?d M; Q"BX

*ªK i?K çQÊ+ €M? K„i +O M?[M; M; QlB M"v- J M; +?'T bU +QlB H¢M? K°i iB M; - #MM [m b®M; - iU #ªM i?•M F?! +! i? #ªQ iQ"M- ?m®M; +?B +€+? H"K +® +?'T +O ç m çÊM- MªM HÁM; i?Q€B +?Q- M"Q +ÁM i•K ibM? çB [mªM iÈB b®M; +? i +O M;

*,M #ªM F?-M; Km®M ç wiÈB M?[M; M; QlB M"v- i? M?QM; J M; +?'T bU H¢B i?Î ç½ #B i bm®i çlB +?QM? KbM? ç½ i`²M; `i M?B m €+ M?•M- M; "v ?-K M v M; Q¢B +QM i?mv M HÈM #` ?Ov- +?QM? KbM? +kM; F?-M; +! T?QÆM; iB Mi`Î H¢BX

@ J¼B M; QlB /²M +QÆM; F?Q tm®M; /QÈB +?•M- `!i p"Q i`QM; i`mv M- +® ;„M; i HU+ ?9i5

J M; +?'T bU p°B p M; H H M M!B- +MM; H9+ ç!- #°+ T?€i` iQ"M #° +QÆM; F?Q- i?mv M HÈMX

j9RX *?QÆM; jjy, ",M; >Ä æªQ E?-M; *ÁMX

o¬ h?QlM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; jjy, ",M; >Ä æªQ F?-M; +ÁMX

L?!K /`+?, .mM; M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

"` ?„M M?„+ idM? M?Q p"v- K¼B M; QlB KÈB ç²M; i?lB T?ªM SM; H¢B- i'i +ª ç m M

*QM i?mv M M"v F?¬M; T?ªB H" +QM i?mv M M?Ä i`QÈ+ FB J M; +?'T bU K°i K b
æQÌM; S?QM; iÈB ",M; >Ä æªQ- +?d #^M; p"Q HU+ HQÊM; +O K°i M; QÌB M?'i ç`M
;b- pb p"v T?ªB M?Ì p"Q HU+ HQÊM; +O i'i +ª K¼B M; QÌB- +?Q /M i'i +ª K¼B M;

æB m M"v T?M ?ÊT pÈB i?•M T?"M +O #¼M ?¼ b Q\ J°i M;QÌB H" + Q i?O h?B M ;
K°i M;QÌB H" + Q i?O æ` ;B B i?QÊM; T?~K- p¬ Hm" M H" M;QÌB M"Q ç®B pÈB #¼
imv i ç®B- i?"K +?Q F?¬M; +-M ç€M? HûM +kM; +| i? ;B i +? i iQ" M #°X

J M; +?'T bU p" aî o, M >B M +?d H†M; H†M; çSM; K°i +?¶- b„ + K†i #bM? ioM?- pš
*?QÆM; jjR, h€ K ;B i HW U?çVX

J°i M?|K ç iY i?m MçT p"Q i`QM; « GQM; "aQ H-M M"v `®i +m° + ç½ +? i çB ?ÆM ?
i?ìB ;B M #®M i?€M; - i?"i p'i +ª KÈB +| ;-M ? B KQÆB M;QÌB iB M p"Q i`QM; ",
M?QM; içB i?ìB F?„ + +m®B +MM; - i` M +Æ #ªM ç m +? i bç +? i`QM; i v J M; +?'T

> B M;QÌB +kM; H" F?¬M; +| #B M T?€T- /M b Q #¼M ?¼ F?¬M; +| F?ª M, M; /U çQ
H B T?€i i`B M M?Q i? M"Q- HQçB bU ibM? S?B hB m L?½ ç°i M?B M #` +? i #¼M

E?¬M; i`€ +? çQÊ + M;QÌB F?€+ - +?d i`€ +? #¼M ?¼ #B i çQÊ + +?•M iQÈM; bU i?U +
+| #'i +S +Æ ?°B M"Q #B i çQÊ + +?mv M M"v- pb p"v ? B M;QÌB ç" M? T?ªB [mª çQ
ç iY M"vX

o T?¬M #®M M;QÌB h?B i æ²- KQ K„i J M; +?'T bU M? +? H M- •K i`-K HB + K„i M
HçM? HMM; çSM; K°i # M M?bM +?^K +?^K- b€i F?Q i`QM; K„i `i i`ä `M; X

h?B i æ² F?¬M; FbK HQM; çQÊ + Mm®i K°i M;KK MQÈ + #¼iX L m H" +?d ç®B K†i
o, M >B M- #®M M;QÌB h?B i æ² iU #B i F?¬M; i? i?„M; çQÊ + ?„M- i? M?QM; #^M
b„ + +O #ªM i?•M- Km®M; B i +? i +?QM? KbM? F?¬M; T?ªB +?mv M / /"M; - i? M
+ Q i?O h?B M ;B B- M?Q p"v F?¬M; T?ªB i`bM? iU #®M M;QÌB h?B i æ² +| i? ç®

*Wm h?B M "B M- h?m hmv i •K- >" >QÆM; >QM; i`QM; M?€v K„i #`v ` iQ i?€B i`

E?|2 KB M; aî o, M >B M M? +? H M- +QÌB F?´ K°i iB M; - +QÆM; F?Q iQ" M i?•M #
i?O ç®B pÈB pÈB #®M M;QÌB- M?QM; HçB #` J M; +?'T bU çQ i v M; ,M +ªMX

h?B i æ² +?d +ªK i?'v i`€B iBK +O +?QM? KbM? M?ªv H M F` +? HB i- F?¬M; +?
+çM? +kM; F?¬M; M?Q p"v- i•K ibM? K¶B M;QÌB ç m F?~M i`QÆM; iÈB +U + çB K-
`ä i` M K„i- i` M #B M `°M; K M? K¬M; F?¬M; #ì # M M"v- HçB i` M +QM i?mv M M
F?¬M; M?Ä- +?d +-M J M; +?'T bU +| i•K ;B i #¼M ?¼- #¼M ?¼ +, M #ªM F?¬M; i?

h? M?QM; ?B M içB- i?¬M b„ + /Q /U i` M K†i J M; +?'T bU ç #®M M;QÌB h?B i æ

@ *?'T bU5

h?B i æ² ç€M? #çQ Kî KB M; /Á ?ÄB,

@ *| Hw /Q ;b Km®M +?9M; i +? i? v b Q\

*Wm h?B M "B M +| iBM iS+ HBM? i?¬M; M?'i- #bM? i?QÌM; iB T t9+ pÈB `i M?B
ç®B HBM? ?Qç i?ÆM K°i +?9i- ç MûM F?~M i`QÆM; i`QM; HÀM; - +~M i?"M çªQ [m
MìB,

@ "ªQ +?O ç½ +? i- +?'T bU Km®M T?QM; iÄ iBM iS+ - M?Q p"v KÈB F?¬M; #` M; Q

@ E?¬M; b B5

J M; +?'T bU ;"i ç-m HB + K„i M?bM *Wm h?B M "B M,

@ L;QÆB MìB `i ç9M; X

aî o, M >B M +QÌB F?´ MìB,

@ *€ + M;QÆB Km®M iU ç°M; i?O ? v Km®M i ç°M; i?O\

"®M M;QÌB M?'i i?ìB HçM? H)Q iQ" M i?•M- i? M?QM; F?¬M; çÊB #¼M ?¼ Kî KB
M HçB i? M M? K°i iB M; MìB,

@ E?¬M; +-M ;B i #¼M ?„M5

aÎ o,M >B M FBM? M;¢+ HB + K„i M?bM J M; +?'T bU- ?Q`M iQ`M F?¬M; M;?o iÈB
i? +?Q #®M M;QÌB M`v K°i K¢M;X

L;?2 +•m M`v- #®M M;QÌB F?¬M; FbK HÁM; ¸QÊ+ i?Î` K°i ?ÆB i?"i /`B- #'i [m€ F
+?'T bU H¢B H`K M?Q p"vX .M b Q K¼B M;QÌB i` M i?mv M ¸ m ¸½ #` ;B i +? i`²B
K` i?¬BX

@ E?¬M; +¬M M;?B ?Q†+- +QB M?Q +€+ M;QÆB ¸½ F i ;B Q K°i #^M; ?[m i®i- i
#ªQ iQM? K¢M; +?Q #®M M;QÌB +€+ M;QÆB5

J M; +?'T bU M?`M M?¢i M|BX

@ G` æQÌM; J¬M\

h? M?•K >` >QÆM; L;QM; `mM `mM ?ÄBX

J M; +?'T bU M?bM M`M; K°i +€B- M? M?`M; ;"i ¸¬mX

>` >QÆM; L;QM; ¸Q i v +?2 FQM KB M;- MQÊ+ K„i i`M KB `ÆB tm®M;- iQM? +ª
M?•M FB +Sm K¢M; ? B H¬M `²B- i? M?QM; ?B M i¢B ?„M ¸½ K'i ¸B- ¸ H¢B +?
F?¬M; #B i #€Q ¸€T M?Q i? M`QX aQ b€M? pÈB ibM? +ªM? ?B M i¢B- M`M; ibM
`°M; i?¬M T? - ?Q†+ +| H) #` J M; +?'T bU ;B i +? i- M|B M?Q p"v +?QM? KbM?
F?¬M; TªB ¸ m HÁM; M?Q p"vX

@ *€+ M;QÆB H` #®M ¸ iY +ÁM b|i H¢B i`QM; ¸Êi ?m'M Hmv M M`v5

aÎ o,M >B M M?bM #®M M;QÌB- +?"K `½B H„+ ¸¬m,

@ *?mv M M;`v ?¬K M v +€+ M;QÆB TªB i?O F?~m M?Q #bM?- F?¬M; ¸QÊ+ iB i
F?¬M; h imv i ¸®B b) F?B M +€+ M;QÆB TªB ?®B ?"M +ÁM b®M; i` M ¸ìB5

@ o•M;5

h?B i æ² ;"i ¸¬m- imv `^M; pW `²B t€+ i?U+ aÎ o,M >B M ¸½ ¸°M; b€i i•K- i? M?QM
` ¸QÊ+- p K†i +O ?„M +| ¸B K #'i ¸„+ /o- ?„M F?¬M; i?U+ bU Km®M ;B i +? i K¼

>ÆM? B i`,K M;QÌB +?d +ÁM H¢B #®M M;QÌB- M m M?Q F?¬M; TªB H` æQÌM; J¬M
F?¬M; i? i?Q€i F?ÄB +€B +? i- #®M M;QÌB h?B i æ² M?`M F?¬M; ¸QÊ+ +| +?9i i
M;QÌB i?U+ bU iB M iÈB M?Q p"v ? v b Q\

*| i? - +?d i¢B ¸` T?QÆM; « GQM; "ªQ M`v- K¢M; M;QÌB KÈB i?U+ bU F?¬M; ¸€M

aÎ o,M >B M H¢B #QÊ+ iÈB +¢M? i?mv M- M?bM tm®M; # M /QÈB K°i +?9i- K°i H9

@ h M iB m iY FB H`K b Q #•v ;Bì\

h`QM; M?€v K„i F?B ? B M;QÌB ¸°M; b€i i•K- E?¬M; .Q >"M H"TiS+ [mª ¸Q€M M?
?Q`M iQ`M F?¬M; +ÁM i?'v ?bM? #|M;- B +kM; F?¬M; #B i ?„M ¸½ ~M M'T iÈB ¸`
+?'T bU p` aÎ o,M >B M iU M?B M b) F?¬M; Mªv p`Q #B M `°M; i`mv b€i ?„M- M?C
p` `²BX

hmv `^M; M|B i¢B #B M `°M; M`v F?¬M; +| #ì # M- #^M; p`Q i?U+ HU+ +O E?¬M; .
p [mª i?U+ ;B®M; M?Q H M i`ìB- M?QM; M m #Ä ¸B K†+ F K` M|B- aÎ o,M >B M +
E€ i?U+ F?¬M; +?¶ M`Q F?¬M; +|- p¢M M?'i E?¬M; .Q >"M i?U+ bU +| i? +?¢v i?
¸•v\

@ E?¬M; +¬M ¸ w iÈB ?„MX

J M; +?'T bU •K H½M? +QÌB +QÌB,

@ h ¸½ i?ª K'v M;QÌB #¢M iÈB +?ÆB ¸M pÈB ?„M `²B5

aÎ o,M >B M M;¢+ M?B M- ?„M ?Q“M iQ“M F?¬M; T?€i ?B M` J M; +?'T bU ¸°M; i
 M?Q ?„M ¸½ M!B M?Q p"v- F?ŠM; ¸`M? ¸½ H"K`²BX o T?¬M`®i +m°+ i?ªM; Q!B #
 +?QM? H" ¸°+ t" K" i?¬BX
 J M; +?'T bU H" + Q i?O +?ÆB`„M- i` M M; Q!B ?„M Hm¬M Hm¬M + 'i; B' m`'i M?B
 ``i M?B m HQ¢B ¸°+ t" M; v +ª + Q i?O h?B M; B B +kM; F?¬M; i? +?®M; ¸®B ¸QÊ
 K°i M; Q!B E?¬M; .Q >"MX
 h`QM; ?Q“M +ªM? M?Q p"v- H¢B +! ¸°+ t" #€K +?•M- E?¬M; .Q >"M ¸¢B F?€B F?¬M
 @ >B M i¢B H"K b Q #•v; B!\
 aÎ o,M >B M + m K"v ?ÄB- S?B hB m L?½ ¸½ K'i- ?„M +?d +! i? +QB J M; +?'T bU M
 ¸!X
 @ h`Î H¢B « GQM; "ªQ- ;¼B « GQM; i K bS tm'i [m M ¸B- +¬M T?ªB +?m~M #` H¬M
 h¢ hmv i h?¬M`²B5
 J M; +?'T bU ?Q M? K°i iB M;- b„+ K†i i`Î M M i€B M?ÊiX
 @ *?d #^M; ¸€K M; Q!B +?9M; i \
 aÎ o,M >B M M; ¢+ M?B M,
 @ L;`B +! T?ªB H" ¸½ [m M i? HU+ i K i¬M; HQĐM; H•m +O æ¢B hmv i *mM; /QÈB
 +O h¢ hmv i h?¬M\

j9jX *?QÆM; jjk, *-m aBM?

o¬ h?Q!M;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; jjk, *-m bBM?

L?;!K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

G'v i?U+ HU+ +O « GQM; "ªQ ?B M i¢B- Km®M ¸®B F?€M; pÈB æ¢B hmv i *mM; F
 ibK ¸Q!M; +? i- +?Q /M i? K i?U+ HU+ +O « GQM; i K bS +kM; F?¬M; ¸QÊ+- /M b
 +!`'i M?B m- ?ÆM M[ #` ¸°+ imv i iOv ?"M #,M;ªM? ?QÎM;- +?Q /M i`QM; HÁM; F
 i?b +kM; T?ªB ?B m HU+ pb ?„MX

@ *?d +¬M; B i+? i h¢ hmv i h?¬M- K¼B +?mv M F?€+ ¸ m / M!BX

J M; +?'T bU KÎ KB M; ,

@ h`QÊ+ ¸! i Km®M ibK ? B M; Q!B ;B9T ¸Đ- M m M?Q #¼M ?¼ +?`m; B9T ¸Đ i K"
 F?¬M; +¬M M; ?B M; !X

@ G"; B9T ¸Đ ;b\

aÎ o,M >B M F?¬M; F?ÄB ?B m F€- +Q M?B M +ÁM +! M; Q!B F?B M J M; +?'T bU i
 i? iQÎM; iQÊM; ¸QÊ+ ? B M; Q!B FB`®i +m°+ +! M,M; HQÊM; +Q!M; ¸¢B iÈB KS+

@ h?B M a€i æ` h?Q5

J M; +?'T bU v m Èi M!BX

@ *€+? E?¬M; h?O h? M; S?B hB m- *m²M; æ Q æQ¢M h?'i sQ+?\
 o K†i aÎ o,M >B M bÊ ?½B ?ÄB,

@ > B M; Q!B #¼M ?¼ +ÁM b®M;\
 @ > B M; Q!B #¼M ?¼ +ÁM b®M;\
 @ > B M; Q!B #¼M ?¼ +ÁM b®M;

JQÌB M,K i`QÈ+- ? B M;QÌB M`v ç½ +| / M? ?`Q b€i i?-M çSM; ç-m æ¢B hmv i`m M
M`Q bQ b€M? çQÈ+X aÎ o,M >B M i?•M H` M;mv M H½Q +O « GQM; "aQ- iU M?B M
iWM; ;†T K†i ? B M;QÌB M`v- H9+ M`v pW M;?o iÈB ? B M;QÌB- aÎ o,M >B M F?-M
K°i +€BX

"ÎB pb # M M;QÌB aÎ o,M >B M F?-M; F?ÄB tm'i ?B M F?Q iS+ K€m iQÆB M²M; ç"
i? - b€i F?Q M;"T i`ÌB ;B®M; M?Q M9B + Q çÄ M€i iW i` M F?-M; i`mM; ç tm®M
iWM; ;†T [m ? B M;QÌB #¼M ?¼- F?-M; B F?-M; i`€M? F?ÄB ;†T €+ K¬M; - i?QÌM
T?ªB #¼M ?¼- i?"K +?Q F?-M; +-M #¼M ?¼ T?ªB ç°M; i?O ç½ iU ç°M; +?¢v i`®M
F?-M; M;?2 iBM iS+ ;b p #¼M ?¼- ?B M i¢B aÎ o,M >B M ?²B iQÎM; H¢B pšM +| +ª

@ > B M;QÌB M`v H` M;QÌB çB M- +?'T bU M;"B t€+ ç`M? Km®M çB +-m #¼M ?¼\
aÎ o,M >B M Mm®i MQÈ+ #¼i ?ÄBX

@ L;QÌB çB M\

J M; +?'T bU M? M?`M; +QÌB- [m v ç-m HB + K„i M?bM J M; +?'T bU- M|B,

@ *QM M;QÌB b) i? v ç´B5

a) i? v ç´B\ > B ;B ?Ä ;B iM;QÌB M?Q K M`v +| i? #B M ç´B i?`M? #° /€M; ;b\ L
>B M +| i? Î H¢B h?B M h9 K°i çQ¢M i?ÌB ;B M b) T?€i ?B M ` ? B ç¢B b€i i?-M i
?½B ;†T €+ K°M; ç½ ?Q`M iQ`M i? v ç´B- K°i M;QÌB i?b Hm¬M Hm¬M ;B[MK +QÌE
M;†i- i?"K +?Q +ÁM #` H½Q #` ç€M? +?Q F?-M; /€K ` - K°i M;QÌB +ª M;"v [m v K°
i`´ - +€B #KM; iQ #ûQ ç2Q i¢T / - +ª M;"v ;B Q iB T pÈB M²B p` # T- +| i? H`K çQ
ç-m HQÐB +| i? #` Mm®i K'iX

aS+ iQÎM; iQÈM; +O aÎ o,M >B M +| T?QM; T?9 i? M`Q çB M[+kM; F?-M; i? M
M?Q p"vX

JQÌB M,K s€+ i?U+ [m€ H•m `²BX

.QÈB bU +?d i?` +O J M; +?'T bU- +QM i?mv M HÈM ibK FB K i¢B T?K +`M +ª M;"v
iQ+? +O #`i +S F M`Q- F?-M; T?€i ?B M ` æQÌM; S?QM; p` S?B hB m L?½- +kM;
.Q >"M- +m®B +MM; K¼B M;QÌB +?d +| i? [m v p « GQM; "aQ- H`K #QÈ+ +?m`M #

h`ÌB MQÈ+ K°i K`m- ;B| i?´B i` M K†i #B M K M; i?2Q KMB K`M K†M [m"i p`Q K†
;QÆM;- # [m M; H•M H•M- T?Q i`QÈ+ T?ªM; T?'i M?Q F?-M; +| ç-m +MM;- F?
F?-M; iU +?O çQÈ+ bªM bBM? K°i iB m QªB i`QM; K„iX

æQÌM; S?QM; ç½ /m ç°M; i` M #B M +ª M;"v `²B- i? M?QM; T?¢K pB çQÌM; M?bM
+S ç` T?QÆM; M`Q +| i? ç†i +?•M- i?•M i? m QªB F?-M; i? +?`m çQÈ+- i? M?
i? K b•m ç`K ?ÆMX

.M b Q i?ÌB çB K æQÌM; S?QM; ?'T i?m ?Ä iBM? p`imv i iOv ç½ F?B M ?„M #` `A
`²B- ?B M i¢B ¬K i?2Q S?B hB m L?½ ibK FB K çQÌM; b®M;- +?d H`i`QM; HÀM; +
+?mM; F?-M; /Si K` i?¬B- æQÌM; S?QM; T?ÄM; +?WM; +?QM? KbM? F?-M; +| F?
?ÆM M[X

a®M; b|i- ç•v H` bmv M;?o /mv M?'i ?B M i¢B- K°i +?9i iBM? [m M; +?B ?Ä /-M /-
ç®i ?WM; ?U+ i`QM; HÀM; æQÌM; S?QM; X

æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ iQ`M i?•M +?QM? KbM? ç m i`Î M M M?,M M?9K- p¬ +MM;
MQÈ+ #B M ç½ i`Î M M i`„M; # M?- H¢B +9B ç-m M?bM S?B hB m L?½- M`M; +kM;
#ªM p¬ +MM; K¢M /B m ç½ +| +?9i #` T?M i?kM;- M`M; pšM M?Q +k i`QM; ?¬M K -
S?QM; H'v ` K°i FB M v T?K +i`QM; F?-M; ;B M K`ªM?- tû`€+? i¢Q i?`M? K°i bÈ
+?QM? KbM? p` i?•M i? S?B hB m L?½- K°i i v FûQ ç-m +O M`M;- ç ç-m +O M
KbM?- +`M i?"M iWM; Hv iWM; iQ- F?-M; +?Q MQÈ+ #B M [m€ KS+ t¬M; p`QX

a® HQÈM; +?BK ?ªB •m i` M #-m i`ÌB +`M; H9+ +`M; M?B m- ?ÆM M[i'i +ª ç m #
?B M M`v ç æQÌM; S?QM; F?-M; F?ÄB +| +?9i i?'i i?-M- ?šM T?ÄM; +?WM; +€+?

`²BX

h`QM; i?`B; B M K°i M; `v M`v- æQ`M; S?QM; i?"K +?Q +ÁM; †T T?ªB K'v HQ¢B +€
`^M; F?¬M; +| pk F?o i?m" M i v- i? M?QM; æQ`M; S?QM; /MM; ? B #`M i v i`-M +I
ªM?; BÈB æ` ; B B i`mM; T?~K +kM; F?¬M; T?ªB H` ç #`v #B MX J€m iQÆB H¢B
+€ [m€B /` iÈB ç•v- +kM; K v i`QÈ+ F?B [m€B M; Q i K i" T æQ`M; S?QM; ç½ +?¢v i`
+?9M; T?€i ?B M` X

L?[M; +QM +€ M`v ç¢B F?€B H` +€ K" T- æQ`M; S?QM; i?-K M; ?o- ç`B i`QÈ+ ?„M
K" T- +?d H` M; ?2 M|B [m - iU M?B M F?¬M; #B i +€ K" T`®i +m°+ +| #° /€M; M?Q
"i [m€ M|B ` +kM; #m²M +Q`B- i¢B i?`B çB K; †T M¢M i` M #B M- M?[M; M; Q`B ç
ç°+ iW ?ÆM # KQÆB /†K i`Î p - F€ i?U+ +?QM? KbM? ç½ HÈB /KM; •K ?²M i?U+
K` H9+ M`v ç•v ç½ i?U+ bU +€+? KK+ iB m`i t `²BX

æQ`M; S?QM; F?¬M; /€K p¼M; ç°M; M, M; HU+ i€ i?B ?Q`M ?²M- H-M i`QÈ+ H` #ÎB
+€+? ç M ç¢B HK+ H` # Q M?B m- i`QM; HÁM; +| iQM? iQ€M +~M i?"M- #B i +?QM?
/€K F?¬M; i? K ç w iÈB i€+ /KM; T?K b m F?B i?B i`B M çÁM b€i i?OX

J` H9+ M`v ç•v F?€+ M? m- i`B #B i +?QM? KbM? `®i +m°+ +€+? ç¢B HK+ t # Q
i?B i`B M i€ i?B ?Q`M ?²M tQM; - `ÆB p`Q i bM? i`¢M; FB i bS+ K` pšM +?Q i bK ç
FûQ i?2Q +ª M[M?•M i`QM; HÁM; ?B M i¢B b) #` +?bK p`Q i`QM; ç€v #B M p oM? p

J†i i`B b„T tm®M; M9B `²B- +ªM? b„+ K†i i`B H†M i` M #B M ç T iÈB /` i?Q`M; -
?²M; +?"K `½B +?bK tm®M; MÆB +?•M i`B- iQ`M #° #B M`°M; ç m #` M?m°K K°i K
S?QM; +, M #ªM F?¬M; +| i•K i bM? çB i?QÎM; i?S+ K„ +ªM? #bM? i?Q`M; F?|; †T H¢
[m M; b€i ç°M; i oM? +O ?ªB •m i` M #-m i`B- i`mv i bK i?2Q /'m +?•M +O +?9M;

_®i +m°+ - i¢B K°i F?„+ F?B K`M ç K #m¬M; tm®M; - i`QM; KB K„i æQ`M; S?QM; ç½
; B M M M M?'+ KB K„i id Kd [m M b€i +?®+ H€i- æQ`M; S?QM; F?¬M; F?ÄB MÎ MK

*?QÆM; jjk, *-m bBM? U?¢VX

G` HK+ ç` - imv `^M; +kM; +?d H` K°i iB m çªQ- i? M?QM; +m®B +MM; +QB M?Q ç
`²B- +?QM? KbM? p` M[M?•M i`QM; HÁM; F?¬M; +ÁM #` +? i ç m®BX

E?QªM? +€+? iW MÆB M`v iÈB ?ÁM çªQ M?Ä T?ÄM; +?WM; iQÆM; ç®B t - M?QM
i? M; mv M #ªM p¬ +MM; m QªB +O æQ`M; S?QM; H" T iS+ b mM; K½M ?ÆM M?B r
çB K ç2MX

h? M?•K b|M; #B M p¶ #l /-M /-M i`mv M p`Q i`QM; i B æQ`M; S?QM; - #-m i`B b
b® çQK ç|K H" T HÁ2- H|2 H M F?¬M; M; WM; M; ?d- +?Q /M F?¬M; i? M?bM i?'v [m
pšM +| i? ; B[çQÈ+ T?QÆM; ?QÈM; /B +?mv M`i iBM? +?m~MX

E?¬M; b B #B i H„K ç½ iB m i®M K°i + M? ; BÌ `²B- H9+ M`v æQ`M; S?QM; KÈB #A
i?'i i? m iW i`QM; MQÈ+ #B M çSM; H M- ¬K +?†i H'v M[ M?•M i`QM; HÁM; - K°i #Q
`½B iB M H M #l +€iX

a m K°i F?„+ - æQ`M; S?QM; F?¬M; +ÁM F?Q HU+ M[ `²B- ? B i v ? B +?•M ç²M; i?
`¢T tm®M; /QÈB #l +€i- +m®B +MM; K K M?kM M; ½ tm®M; X

h`QM; M?€v K„i F?B ?„M M; ½ tm®M; - ?„M +ÁM T?ªM t¢ +| /B m FB M¬K M[M?•M
ç +?QM? KbM? i?W M?"M HU+ ç¢Q i`MM; FQ+?X

hmv `^M; +?d i`QM; i?`B; B M F?¬M; iÈB K°i M; `v K°i ç K- i? M?QM; æQ`M; S?QM
ç½ HQÈM K°i pÁM; [m H^M` M? bBM? iYX L m M?Q iB T iK+ #ÆB i`QM; #B M`°M
çB K /WM; +?•M K` M|B- æQ`M; S?QM; F?¬M; #B i +?QM? KbM? +ÁM +| i? FB M

L^K i` M #l +€i i?"i H•m- æQ`M; S?QM; i?Î T?b T?Á iWM; M; KK HÈM- ç²M; i?`B M
K°i +?9i bS+ HU+ ç ç°M; ç"v M[`²B- ç¬B KQ K„i bmv v m ?ÆB ?ÆB H v ç°M; - p-
#-m i`BX

L[M?•M FB pšM +ÁM ç M; M^K i` M M;U+ +?QM? KbM? F?¬M; ? M?9+ M?Q+?- iW
pšM H` HQ¢B ibM? ?m®M; M`v- æQìM; S?QM; +kM; F?¬M; +| i?ìB ;B M p` i•K ibM?
i?QÆM; i? ;b p` i?QÆM; i? M?Q i? M`QX

S?Q b m HQM; +?QM? KbM?- i` M K¬M; i` M çMB i`mv M iÈB +ªK ;B€+ K€i H¢M?-
FQ+? i?Q+? ;B9T æQìM; S?QM; ;„M; ;QÊM; pQÊi [m çQÊ+ +ÆM K i KÄB p` #m²M

:B M M M +îB /•v i`|B +?QM? KbM? p` M[M?•M FB - æQìM; S?QM; M? M?`M; i?ª M
KÈB +?“K `½B çSM; H M- [m v ç-m M?bM #®M T?Q K°i HQÊi- Km®M FB K i` t2K
? v F?¬M;X

@ S?QM; + +

h? M?•K t'm ?´ +O GBM? E?B T L? M i`mv M iÈB- T?ªM; T?`i ;B®M; M?Q +| +€B
i?“M? HìBX

@ a Q a Q `²B\

æQìM; S?QM; ?-m M?Q F?¬M; +| F?Q HU+ ç i`ª HìB- iQ`M i?•M m QªB K i KÄB i

@ * * + +| i? h`QÊ+ iB M ibK K°i v T?K+ K†+ p`Q b Q\

æQìM; S?QM; bYM; b®i- H¢B +9B ç-m M?bM

h` M M;QìB +?QM? KbM?- M;Q¢B i`W K°i FB M `i S?¬B :B€T +ÁM b|i H¢B /mv M?
;b F?€+- ?-m M?Q +| i? M|B H` i`-M +?m²M; M?Q M?°M;X

h?ªQ M`Q- F?| i`€+? i?ìB çB K +?QM? KbM? M^K i` M #ì+€i +ªK ;B€+ i?•M i? +| ç
H` F?¬M; ? +| [m-M €Q p` ç² /MM; ?`M; M;`v ç +?2 i?•M X

æQìM; S?QM; F?¬M; M?Ð `ä `®i +m°+ H` v T?K+ +O +?QM? KbM? #` ?Ov M?Q i?
?ŠM H` +| [m M ? pÈB pB + +?QM? KbM? ?'T i?m ?Ä iBM?- i?S M`v M; v +ª i?B
i`QM; M?€v K„i- +`M; F?¬M; M|B iÈB K°i FB M v T?K+ #bM? i?QìM; iÈB F?¬M; i?

@ a Q F?¬M; M|B bÈK ?ÆM K°i +?9i5

æQìM; S?QM; +ªK i?'v F?m¬M K†i ;B` Mm +O +?QM? KbM? M|M; #ÄM; ;B®M; M
+?QM? KbM? +?QM? H` K°i iB m M? ç-m- # M +¢M? H¢B +| K°i M[ M?•M ?Q`M iQ`
+?¶ M`v M?Q p`v i?U+ bU ç ?„M +ªK ;B€+ iQÆM; ç®B F?¬M; çQÊ+ iU M?B MX

@ E?¬M; +| i?ìB ;B M M? 5

GBM? E?B T L? M Ov F?m`i ç€TX

hW H9+ æQìM; S?QM; idM? H¢B- M; v i`QM; #B M `°M;- b m ç| K°i KU+ #ÆB çB-
bBM? K M?- M?[M; +?mv M M`v i?U+ bU [m€ KS+ M?Ä #û F?¬M; ç€M; F - GBM? E
çB M?„+ M?Î ?„M +?mv M M`vX

*?Q iÈB #•v ;Bì M´M H¢B- pB + M`v KÈB #` M|B `X

*m®M; [mQi ibK K°i #° [m-M €Q i`QM; F?¬M; ;B M K`ªM? K†+ H M M;QìB- H9+ M
;B€+ / +?“m K°i +?9iX L?bM M[M?•M ç M; ?¬M K M; v # M +¢M?- +9B M;QìB /Á
+?9i- KB M +QÐM; +QB M?Q #bM?´M- +?ŠM; [m H` #` i?QÆM;- #^M; F?¬M; H`v
M`M; b) F?¬M; ?¬M K #`i idM? +?Q iÈB i`M #•v ;BìX

æ M`M; M^K i` M #ì+€i M?Q p`v +kM; F?¬M; TªB H` #B M T?€T- M|B F?¬M; +?W
/•M; H M b) +m®M M`M; i`¬B çBX

æQìM; S?QM; H¢B K¢M? K) ç€M? idM? iBM? i?-M- /MM; ? i K°i iB F?Q HU+ +m®
M`M; `ìB F?ÄB p` i`Q #ì+€i iQÆM; ç®B t - H9+ M`v KÈB ç¢i K¬M; M;²B # i /QÈB ç

E?¬M; +ÁM F?Q HU+ ç ç°M; ç`v M[ `²B- K†+ /M F?¬M; #B i`ä ?ÁM çªQ M?Ä M`
K½M? M`Q ç| - i?“K +?Q H` HBM? i?9- #`i [m€ H9+ M`v æQìM; S?QM; ç½ F?¬M; +
M?Q p`v M[ `²B- ?„M +?d Km®M M?„K K„i H¢B- i?®M; i?®M; F?Q€B F?Q€B M^K M

>-m M?Q H" +MM; H9+ +QM K„i M?„K H¢B- æQÌM; S?QM; i`U+ iB T H•K p"Q M; O b
E?B æQÌM; S?QM; KÎ K„i` K°i H-M M[ - +?d i?'v K†i i`ÌB ç½ i`2Q + Q i` M #-m i`
;B| #B M p¬ +MM; `ä`"M; i?'B iÈB- K M; i?2Q K°i +¶ +ªK ;B€+ iQÆB K€iX
ªK M?"M K°i +?9i- +Q M?B M i`U+ iB T M; O i?ŠM; iÈB #m´B i`Q M; "v ?¬K b mX
F?¬M; +ÁM M; O i?"M? M?Q p"v`²B- iQ /mv +ÁM +| +?9i ?¶M ç°M p" `®B HQ¢M i
`"M; - ç ?„M M?È iÈB ibM? +ªM? +O +?QM? KbM? ?B M i¢B `®i +m° + H" M?Q i?
æ M; Km®M çSM; H M H¢B ç°i M?B M +ªK ;B€+ çQÊ+ +€M? i v +?QM? KbM? i /¢E
F?m¬M K†i M?Ä M?„M M?Q ?Q M?Q M; ¼+ M^K M; v # M +¢M? +?QM? KbM?- M; O
M?Ä M?„M +ÁM MÎ MK +QÌB p¬ +MM; M; ¼i M; "Q- +kM; F?¬M; #B i H" M" M; +| ;B'
+O M" M; ;®B i` M +€M? i v +?QM? KbM?- ?Q†+ H" # M ç K [m€ H¢M? ? v i? M"Q-
`'i F?¬M; M T?"M ;€+ H M M; QÌB +?QM? KbM?- ?¬m M?Q iQ" M i?•M ¬K H'v +?QM
'KX
"° /€M; M"v ç æQÌM; S?QM; +| +?9i F?¬M; [m€ iU M?B M- pQÆM K°i +€M? i v +?
T?QÆM; ç~v tm®M; /QÊB +?QM? KbM?- i?ÌB çB K ç M; ç`M? `9i i v H¢B- ç°M; i€+
çbM? +?dX
>„M M?¢v +ªK M?"M i?'v çQÊ+ - ?¬ ?'T +O M[M?•M # M M; QÌB +?QM? KbM? ç½ +|
i?ÌB ç¬B H¬M; KB #„i ç-m`mM`~v F?¬M; M; WM; - i` M K†i /-M /-M ?B M H M K°i i
L" M; idM?- æQÌM; S?QM; /€K F?ŠM; ç`M?- M" M; imv i ç®B ç½ idM?- ?ÆM M[+Á
S?ªM; T?'i M?Q +ªK i?K çQÊ+ €M? K„i +O æQÌM; S?QM; - ç¬B H¬M; K"v M?Q M?Q
H v ç°M; K'i iU M?B M- ç°M; i€+ `i M?Ä M"v +O M" M; +" M; ç æQÌM; S?QM; F?Š
+O +?QM? KbM?X
L[M?•M M"v æQÌM; S?QM; +| +?9i F?¬M; M|B ;b- #'i [m€ H¢B M; ?o iÈB HÌB M|B
FB - i`QM; HÁM; ?„M ?ÆB ?ÆB H v ç°M; X

j99X *?QÆM; jjj, *¬ "û L;®+

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; jjj, *¬ #û M;®+

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

L" M; F?¬M; i?U+ bU i?Q+? +?QM? KbM? ç'v +?S\ "ˆM; F?¬M; b Q +| i? #B M i?"M
*| +•m iU +´ M M iB m K„ M?•M •M5

G9+ M"v S?B hB m L?½ +kM; F?~M i`QÆM; Km®M +? i- M" M; t€+ i?U+ H" idM? H
M?QM; M" M; pW KÈB idM? i€Q K°i +?9i- æQÌM; S?QM; +kM; idM? H¢B- i`QM; M?€
+O ç®B T?QÆM; H v ç°M; - S?B hB m L?½ H"TiS+ M?„K K„i ;Bª #° M; OX "ÎB pb
KbM? ?B M i¢B p¬ +MM; +?QÈM; i B ; B K„iX *?QM? KbM? F?¬M; +?d M^K ;®B H
i v +ÁM M„K +?„+ v T?K+ +O ?„M- /€M b€i p"Q M; QÌB ç®B T?QÆM; - ç-m +?¬M b•
+ÁM +| K°i +?•M ;€+ H M i` M #KM; ç®B T?QÆM; X

s'm ?´ +? i M; QÆB5 S?B hB m L?½ ?"M F?¬M; i? ibK çQÊ+ K°i +½B H¶ +?mB tm®
`'i bÊ æQÌM; S?QM; b) ?B m H-K +€B ;b- i`QM; ç-m K°i KªM? ?¶M HQ¢M- +?d +| i

h +? i`²B- i +€B ;b +kM; F?¬M; #B iX h`QM; HÁM; S?B hB m L?½ i?¬K M; ?oX

æ®B Kti pÈB i?O çQ¢M M?Q M?Ä +O S?B hB m L?½- æQÌM; S?QM; çQÆM; M?B
+?d H"K +ª ? B # M ç m t'm ?'- +?d H" M? M?"M; i€+? i?•M i? +?QM? KbM?- +?"M
M?bM tmM; [m M? K°i +?9iX

J°i H€i b m- æQÌM; S?QM; TªM; T?'i H~K #~K,

@ I?K- M? M? +?•M t2K tûi ?Q" M +ªM? #®M T?Q - i?m"MiB M ibK +?9i i?U+ p"i-
M M +?¢v HQ¢M5

G"TiS+ i? M? •K #QÊ+ +?•M i` M +€i i`„M; /-M /-M M?Ä ?ÆMX

æÊB iÈB F?B i? M? •K #QÊ+ +?•M ?Q"MiQ" M #B M K'i S?B hB m L?½ KÈB M?2Q +
ç½ F?¬M; +ÁM M?bM i?'v ?bM? #|M; +O ç®B T?QÆM; M[`²B- #ªQ +?O ç¢B M?•
#QÊ+ H M- +?d i?'v iQ"Mi?•M ç m ?Q i?Q€i- `i K i KÄBX *?KK ? B #°Mi v- S?B h
#°Mi v- i` M Kti K¼+ H M `†M; K•v çÄ- ? B i v +?2 Kti i?"i +?†i- +?d +ªK i?'v M|M

æ| H" +?mv M M; Q" B w Km®M- S?B hB m L?½ iU M|B pÈB +?QM? KbM?- +?mv M M

h?ìB çB K Î+MM; pÈB ?„M K°i +?¶- +?mv M M; Q" B w Km®M F?¬M; H9+ M"Q F?¬M
ç`M? +?QM? H" +?mv M M; Q" B w Km®M- +?QM? KbM? i®i t'm ; b +kM; H" #ªQ +?O
M; O b Q +| Fª M,M; i?Q+? F +°M M; QìB F?€+ \ *ÁM H"K ` ç°M; i€+ #°i M?½ iÈB
M; mv M M?•M ç K [m [m€ H¢M?X

Zm M çB [m M çB- M?'i ç`M? TªB [m M çB- #^M; F?¬M; +?QM? KbM? b m M"v i`C
i? M; ~M; ç-m H M `²BX h?-K M; ?o M?Q p"v- S?B hB m L?½ M? M?"M; p¶ p¶ Kti
KbM? +°M; i? K i? M? idM? K°i +?9iX

"i [m€ ?„M bÈK #B i çQÊ+ +?QM? KbM? ç½ idM?- #^M; F?¬M; b) F?¬M; M|B ` M
M"v +ÁM ?B m çQÊ+ i•K ibM? +?B m +®M; QìB F?€+X L?È iÈB çB K M"v- i`QM; H
M; ¼i M; "QX o` ç¢Q i` M M; QìB ?„M +kM; `i 'K €T- p` ç¢Q ç +?QM? KbM? v m i?Q

h`QM; M; k i¢M; HK+ T?O ç°i M?B Mi`mv MiÈB iWM; çÊB ç m çÈM- b„+ Kti S?B hB
i?•M +Q [m„TX *?Q iÈB H9+ M"v M" M; KÈB M?È iÈB +?QM? KbM? ç M; #` i?QÆM;

h?ìB çB K /šM i?2Q iB m it+ FB #ÆB H M F?ÄB Kti MQÈ+- i`QM; i?•M i? ?„M ç
FbM? ç¢Q- t•K M?"T p"Q i`QM; +Æ i? +?QM? KbM?- ? B +¶ FbM? ç¢Q M"v p¬ +M
+?QM? KbM? +kM; F?¬M; i? M"Q +?®M; ç®BX

:B M M M M; ²B /QÈB Kti ç'i- S?B hB m L?½ ?Qi b•m K°i ?ÆB- i?m HB K i•K i?-M
+?9i- pW M°B i?'- #ªQ +?O ç¢B M?•M F?¬M; F?ÄB FBM? ?½BX

> B HQ¢B FbM? ç¢Q pšM i²M i¢B M?Q +k- F?¬M; ? +| K°i +?9i; BªK i?B m- K°i +¶
+¶ H" #,M; FbM? +?Q i?m-MX aQ pÈB #,M; ?Ä HQ¢M; i`¼M; FbM? `i M?B m M,K
[m i¢B #,M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM; +| +?9i iQÆM; iU- i? M?QM; H¢B F?¬M; [m€
i`¼M; FbM? i`QÊ+ FB bQ pÈB ? B HQ¢B FbM? ç¢Q ?B Mi¢B ?Q"MiQ" M F?¬M; T
FbM? ç¢Q i`QM; +Æ i? +?QM? KbM? F?¬M; +-M #°M +½B +°M; i? K iBM? i?m-M
+°M; i? K #€ ç¢QX

o" M +?mv M +¬M; T?€T- S?B hB m L?½ Km®M #S+ ? B +¶ FbM? ç¢Q M"v ` F?ÄB
i®i- +?d +ªK ; B€+ i?'v HK+ T?O M; k i¢M; +| +?9i ç m çÈM K" i?¬B- M?QM; F?B H
i`QM; +Æ i? - iQ" M #°i?•M i? ; B®M; M?Q #` p¬ b® FBK +?•K FQ+? i?Q+?- ç m çÈM
M?`M çQÊ+ ` M H M ?W ?W- i` Mi`€M i`QM; M?€v K„i +?ªv tm®M; K² ?¬B- iQ"Mi?

> B +¶ FbM? ç¢Q M"v `®i +m°+ H" +€B ; b\ S?B hB m L?½ M; ?o i? M"Q +kM; F?¬M
H" K°i + Q i?O h?B M ; B B i?QÊM; T?~K- +Q M?B M M; v +ª ? B +¶ FbM? ç¢Q M?Q
çQÊ+X

>ÆM M[- +¶ #,M; FbM? FB F?B M M" M; +| +ªK ; B€+ ; B®M; M?Q imv i iOvX

hd Kd bmv M; ?o K°i +?9i- ? B +¶ FbM? ç¢Q M"v H" iW i` M M; QìB iB m it+ FB #°+
+?QM? KbM?- M|B M?Q p"v iB m it+ FB M?'i ç`M? ç½ ?'Ti?m K°i i?S ; b ç| ?Ä i
b€M? M; M; pÈB imv i iOv- M?Q p"v KÈB bBM? ` FbM? ç¢Q #,M; ?Ä +•M #^M; X

*?QM? KbM? ?B M iϕB F?| +?`m M?Q p"v- +ÁM ?„M i?b b Q ç•v\ >„M +?ŠM; T?ªB + S?B hB m L?½ F?¬M; F?ÄB HQ H„M;X

L;²B /QÈB ç'i M K i?Y `i M?B m HQϕB T?QÆM; T?€T- S?B hB m L?½ pšM M?Q + çϕQ FB ` F?ÄB +Æ i? - +?d +¬M p" M +¬M; K°i +?9i H"TiS+ F?B M iQ" M #° i?•M p" M +¬M; +ÁM i®i- +?Q /M +| ç m çÈM- M?QM; +ÁM i`QM; T?ϕK pB +?`m çUM;X

æÊB çϕB F?€B +?WM; MY + M? ;BÌ- S?B hB m L?½ M; ?2 çQÊ+ iB M; #QÊ+ +?•M / [m v ç¬m M?bM HϕB- +?d i?'v i` M HQM; iB m i†+ +| K°i #| +OB F?€ HÈM- i` M i v M?Ä p" K°i #bM? `QÊm- +?"K `½B çB p T?Q +?QM? KbM?X

E?m¬M K†i S?B hB m L?½ HϕB çÄ- F?¬M; #B i M M ç®B K†i pÈB ?„M M?Q i? M"Q

h? M?QM; M; ?o HϕB- +?QM? KbM? pb ?„M M; v +ª iQM? K M? +kM; i?B m +?9i M ¬K i•K iQ F?¬M; +¬m bBM? +MM; M,K +MM; i?€M; +MM; M;`v- M?QM; M;mv M +? i M;`vX "•v ;BÌ+ÁM [m M i•K ;b iÈB +?mv M K'i K†i ? v F?¬M; K'i K†i\

L;mv M p¼M; HÈM M?'i +O +?QM? KbM? F?¬M; TªB Î+MM; ?„M K°i +?¶ b Q\ hB KbM? bm®i K'v i?€M; `²B- K'v i?€M; pW [m F?¬M; ? M?bM i?'v ?bM? #|M; +O ? i?'v `²BX

amv M; ?o M?Q p"v- M°B i•K +O S?B hB m L?½ HϕB i`Î M M FB M ç`M?- +| +€B ;b ç•v\ æ9M; p"v- F?¬M; +¬M TªB HQ H„M; [m€ M?B m- +?d +¬M +| ?„M # M +ϕM? H

L?"M i?'v M?½M i?¬M +O S?B hB m L?½ i`QÊ+ p" b m +| bU +?mv M #B M- æQÌM F€ [m€B- çB iÈB # M +ϕM? M" M; ?ÄB,

@ L" M; ç½ idM?\

@ l?K5

S?B hB m L?½ M? M?" M; ;"i ç¬mX

æQÌM; S?QM; çQ i v i?ª i?S+ ,M p" #| +OB tm®M; /QÈB K†i ç'i- çB iÈB i`QÊ+ K†i +ªK M?"M K°i +?9i- +?d i?'v `i HϕM? H)Q- M?Qm K"v ?ÄB,

@ a„+ K†i +O M" M; `i F?¬M; i®i5

@ l?K5

h` M K†i S?B hB m L?½ i`" M ç¬v #B m i bM? ?"B HÁM;- ?„M +ÁM [m M i•K iÈB i - i ç•v H" H¬M ç¬m iB MX

*?QÆM; jjj, *¬ #û M;®+ U?ϕVX

æ¬B H¬M; K"v +O æQÌM; S?QM; M?Qm b€i,

@ *| TªB M" M; #` i?QÆM;\

@ l?K5

æQÌM; S?QM; #'i ç„+ /o M|B,

@ h?QÆM; i? M"v +| TªB HB M [m M iÈB i \

hW ?¬K [m GBM? E?B TL? M ç½ F HϕB K¼B +?mv M i`QM; H9+ ?¬M K +?Q ?„M #B i S?B hB m L?½ ç½ H"K +€B ;b ç®B pÈB +?QM? KbM?X

@ l?K5

S?B hB m L?½ pšM ;"i ç¬m M?Q i`QÊ+- H"TiS+ idM? M;°- M? M? +?|M; H„+ ç¬m- ç®B T?QÆM; +| ;€M? p€+ ;b ç|X

æQÌM; S?QM; i?Î /"B,

@ sBM H¶B- H9+ ç| i F?¬M; +| w i?S+5

•M? K„i +O S?B hB m L?½ pšM b€M; M;ìB i?2Q /äB ?„M- +?d K°i HìB ç½ F?B M
M;? +?X

@ æ½ ç|B #KM; `²B ç9M; F?¬M; \ h`QÈ+ +?ì K°i H€i- ç i tY Hw M?[M; i?S M¨v5
æQìM; S?QM; +¬K K'v +QM i?9 ?Q M; i` M K†i ç'i- +?m~M #`K M; iÈB +¢M? #B M
@ I?K5

*?Q /M iQM? ibM? +O æQìM; S?QM; `i i®i- M?QM; H9+ M¨v #`+¬ M¨M; H,M [m
#i ç„+ /o- ç¬B H¬M; K¨v M? +? + Q,

@ L¨M; +?d M|B m?K- i +kM; F?¬M; #B i w iS +O M¨M; - +| ;b +S M|B ` 5
@ I?K- i ç½ #B i5

æQìM; S?QM; F?¬M; iB i iK+ ç w iÈB +¬ M¨M; - +¬K i?2Q K'v i?S i`QM; i v çB i?Š
T?Q b m ?„M +?2 KB M; +QìB i`°K- +QìB iÈB p¬ +MM; tBM? ç T- M?QM; F?¬M; T
M¨v- +?ÆB i?“i pmB M? 5

sY Hw b¢+? b) K'v +QM i?9 ?Q M; - H¢B +¬K H'v K°i +¨M? +•v- /MM; ç€ HY ç€M? H
TX

E?|2 KB M; æQÌM; S?QM; M?'i i?ÌB +Q ;B"i- [mv i i•K i?"i p'i p^a KÈB ç`M? ?bM?`
M?€v K„i #` M`M; ç€M? i M i?"M? K•v F?|BX

@ L; QÆB M|B +€B ;b\

S?B hB m L?½ `i id Kd H m KB M; KĐ +O KbM? - H¢B çQ ? B i v H m H m p`Q €Q
?ÄB - i`QM; €M? K„i ç H° K°i +¶ i?B M +?•M p¬ i`X

@ h ç M; M|B pÈB +?QM? KbM?5

æQÌM; S?QM; M|BX

G'v v T?K+ +O M; QÌB F?€+ H`K F?, M H m- +¬ MQÆM; M?Q p"v F?ŠM; ç`M? F?¬M

@ h M; ?2 çQÊ +5

S?B hB m L?½ i`WM; K„i ;B<sup>a</sup>Q ?Q¢i M?bM æQÌM; S?QM; - i` M K†i H` #B m ibM? ?

@ L; QÆB ?B M i¢B KÈB T?€i ?B M` i H` +¬ MQÆM; i®i - ç½ Km°M `²B - #^aM iB

æQÌM; S?QM; F?¬M; /€K M|B +€B ;b- +?d +| i? M; QÊM; M; MM; M|B,

@ *?9+ KWM; +?9+ KWM; X

hmv `^M; b® H-M ? B M; QÌB iB T t9+ F?¬M; M?B m- i? M?QM; F?¬M; #B i pb b Q
æQÌM; S?QM; ç m +^aK ;B€+ ç®B T?QÆM; iU ?² p¬ +MM; [m2M i?m°+- +| +^aK ;B€+
H¢ ;b ç| - ç®B i?Q¢B ;B®M; M?Q ? B M; QÆB [m2M #B i M?B m M, KX

*^aK ;B€+ M`v F?¬M; T?<sup>a</sup>B i®i ç T ;b- ç æQÌM; S?QM; +| +?9i bÊ ?½B i`QM; HÁM;
F?Q^aM; +€+? ç®B pÈB ç®B T?QÆM; X

"B m ibM? +O æQÌM; S?QM; #` S?B hB m L?½ M?bM p`Q i`QM; K„i - i`QM; HÁM;
`^M; æQÌM; S?QM; ç M; ;?2M- çB m M`v F?B M M`M; F?¬M; F?ÄB +| +?9i ?`B HÁM
;-M æQÌM; S?QM; ?ÆM K°i +?9i - KÎ KB M; ?ÄB,

@ L; QÆB F?¬M; Km®M #B i M K M?•M çQÊ+ i t2K i`¼M; +| #° /¢M; ;b b Q\

æQÌM; S?QM; p°B ?Q K°i iB M; - i?2Q HÌB +O M`M; ?ÄB,

@ G` #° /¢M; M`Q\

@ L?•M i`mM; +?B HQM; 5

S?B hB m L?½ M; ~M; ç-m M?bM #-m i`ÌB - i`QM; KB M; +`M; F?¬M; M; WM; /MM; H

@ GÈM H M `i im'M i9- #'i [m€ çB m M`v F?¬M; [m M i`¼M; - M [M?•M M?bM M K M
M; Q`B - K` H` M, M; HU+- M, M; HU+ F?¬M; T?<sup>a</sup>B H` i?U+ HU+- imv `^M; M|B ?„M i
>mv M; B B - i? M?QM; ?„M +| i?U+ HU+ p` + M ç<sup>a</sup>K #'i Hm" M >mv M ;B B M`Q +kM
[m•M p¢M K½ F?¬M; ? ç´B b„+- /€K H HQB K°i KbM? F?B m +?B M [mv M mv iS
ç iS ç¢B i¬M; K¬M +?¢v i`®B +? iX >„M +| i? iW i`QM; +€B KB M; i?"i HÈM +O
ç²M; #¢M - ç²M; i?ÌB +ÁM K°i KbM? HQm H¢B çQ¢M ?"m- T?~K çS+ M?Q p"v F?¬M
M; QÆB M|B ?„M +| i®i ? v F?¬M; \

æQÌM; S?QM; +| çB K #'i ç„+ /o tQ tQ i`€M - M|B,

@ l?K5

*?QÆM; jj9, L; QÆB H` +O i U?¢VX

@ *?d H` *| +?9i t'm t 5

a„+ K†i S?B hB m L?½ +`M; i? K ?²M; M?m" M - ?`K ` , M; F?) +„M - KQK ç¬B K¬B çÄ

@ "'i [m€ M K M?•M K` - t'm K°i çB K +kM; F?¬M; b Q- +?d +¬M F?¬M; T?^aB [m€ t'

oW M|B pW H2M HûM HB + K„i M?bM æQÌM; S?QM; - M; ?o i•K - iB m i†+ i?®B - +
M`Q M; QÆB +ÁM F?¬M; T?€i ?B M` ? v b Q\ L`M; F?¬M; #B i pb b Q +?QM? KbM

?¬K M v- i? M?QM; ç½ i`ªB [m K'v i?€M; /`B iQÎM; MB K- HçB HQÊM pÁM; K°i H
S?B hB m L?½ +?d +ªK i?'v i'i +ªM?[M; HìB M`v ç m M;? M i`QM; H²M; M;U+ +?Q
M|B ` X

æQÌM; S?QM; pšM +?'i T?€+ M;²B K°i +?¶ M?Q +k- ?Q`M iQ`M F?¬M; M?9+ M?Q+
H`K +€B ;b #•v ;Bì- +?B m i?2Q ibM? ?m®M; ?B M içB T?€i i`B M tm®M;- ibM? 2
pìBX

@ hY ç-m ;ä5

S?B hB m L?½ M? ;B¼M; K„M; K°i +•m- ç½ M|B M?B m M?Q p`v- ?„M +Q M?B M M
K°i +€B- H€ ; M +ÁM F?¬M; HÈM #^M; +?QM? KbM?- i?U+ H`

.M b Q çB M[ç½ M|B M?B m M?Q p`v `²B- çÆM ;BªM M|B ` iQ`M #° H` çQÊ+ ,

@ *ÁM +ÁM pQÊi [m #,M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM;- i`î i?`M? M;QìB i?S # i`QM;
i`B ç` #ªQ M?Q imv i iOv ç M F?B / i - i ?"M ?„M- M?QM; F?¬M; #B i T?ªB H`K
M`v ç½ #` K°i HQçB ibM? +ªK F?€+ i? v i? ?Q`M iQ`M- i`QM; K°M; +O i - i`QM;
+kM; H` ?bM? #|M; +O ?„M- i? M`Q +kM; F?¬M; tm çB çQÊ+- F?B M i HQ çQÊ+
F?¬M; Km®M iB T iK+ i`ªB [m bBM? ?Qç i M?Q p`v- i Km®M poM? pB M î# M +çM
Km®M KîK„i ` H` +| i? M?bM i?'v ?„MX

S?B hB m L?½ M|B- ç°i M?B M iW /QÈB K†i ç'i çSM; H M- K°i i v +?®M; HQM;- F?
`ä p FB M M;?`- K M; i?2Q M?½M i?-M pB + M;?o F?¬M; M?QÌM; B- K°i i v FB
F2M; +| HU+ M|B ,

@ æQÌM; S?QM;- M;QÆB H` M;QìB #ªM iB m i?Q i?Q+?5

"B m ibM? FB - M;|M i v M?Ä #û tBM? ç T- +?d p`Q T?ªM; T?'i F?¬M; T?ªB H` K°i
i?m°+ p K°i M;QìB- i?m°+ p S?B hB m L?½X

æQÌM; S?QM; #` +?'M FBM? `²B- M;•v M;®+ M?bM +?^K +?^K p`Q M[M?•M #€ ççQ
?'i ?`K b B F?B M i`QÊ+ K†i +?QM? KbM?- imv `^M; ç½ /U çQ€M çQÊ+ bU ibM? T?
ç`M? F?¬M; [m€ i®i ç T- i? M?QM; ?„M ?Q`M iQ`M F?¬M; M;?o iÈB b) /B M #B i
bU M;ç+ M?B M- M; v +ª +?mv M S?B hB m L?½ pW KÈB ?¬ H M i M i?U+ +O +?
F?¬M; ? M?"M ` X

@ L|B M;QÆB- M;QÆB +?QM? H` +O i 5

S?B hB m L?½ pšM +?d p`Q æQÌM; S?QM; M?Q +k- pšM /mv i`b iQ i? +k- +® +?'T
E?|2 KB M; æQÌM; S?QM; +Q ;B"i- bYM; b®i ?²B H•m KÈB M;? M ` K¬i +•m M|B ,

@ L`M; l®M; b v `²B b Q\

@ æ9M; b Q\

S?B hB m L?½ H v ç°M; ç-m K°i +?9i- ?`M; ?B M içB +ªK ;B€+ i`ìB ç'i tQ v +?mv
i? F?¬M; ´M çBM?- HªQ çªQ H Q p T?Q i`QÊ+- æQÌM; S?QM; +m®M; [mwi çQ i v
HQM; +O M`M;- ;BªK t|+ HU+ ççQ M;½ tm®M;- S?B hB m L?½ i`U+ iB T [m€ `çT
S?QM;- [m v ç-m /MM; ç¬B +QM K„i iQ ç2M M?€M?- €M? K„i K¬M; HmM; M?bM +?
Mûi K†i pšM ç M; iQÆB +QìB M?Q +kX

@ E€i?U+ h F?¬M; m®M; M?B m *kM; F?¬M; T?ªB w iS M`v

S?B hB m L?½ H„+ ç-m- F?m¬M K†i M?Q ?Q M?Q M;¼+ +?d +€+? æQÌM; S?QM; i
KMB `QÊm t2M HšM ?QÆM; i?ÆK i?B m M[- +?çv`Q p`Q i`QM; KkB æQÌM; S?QM;

@ h F?¬M; b v `QÊm- i?S M`v b Q HçB HÈB ?çB M?Q p`v\ "i [m€ h #B i +?QM?
`ä M|B +€B ;bX L;QÆB M|B +?Q i #B i- M;QÆB +| T?ªB H` +O i \

LY i?•M i? +O S?B hB m L?½ K K M?kM M^K i`QM; M;U+ æQÌM; S?QM;- +® +?'T
F?¬M; ? M?€v K„i M?bM ?„M- ;„i ; Q i`mv ?ÄBX

æQÌM; S?QM; BK H†M; - ?„M F?¬M; /€K i`ª HÌB #’i +S +•m M`QX
>„M p®M ç½ [mv i i•K- M?’i ç`M? T?ªB M|B `ä pÈB M`M; - i? M?QM; /QÈB ibM? ?
#ªM F?¬M; ç`M? HÁM; M|B +•m M`Q- +?d +| i? #’i ç„+ /o M?bM S?B hB m L?½X
S?ªM; T?’i ;B®M; M?Q +ªK i?K çQÊ+ w iS # Q ?`K i`QM; €M? K„i +O æQÌM; S?Q
L?½ +?’K `½B #®+ H M K°i i-M; ?ÆB MQÊ+- M? ;B¼M; M|B,
@ h +?Q `^M; L;QÆB b) +? i i`QM; #,M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM; - i Km®M i`QÊ
+ª M?[M; +?mv M M`v +?Q M;QÆB #B i- #^M; F?¬M; i +? i F?¬M; M?„K K„i- ?ÆM
+?d bÊ +kM; F?¬M; b®M; M`BX
h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; `mM; ç°M; - ?„M +kM; F?¬M; #B i H`M; mv M M?•M pb
+ªK ibM? b•m b„+ ç®B pÈB +?QM? KbM? M?Q p`v- b® H-M +?QM? KbM? iB T t9+ p
#`M i v H` +| i? ç K çQÊ+ iQ`M #°- H) M`Q M|B M[M?•M i?QÌM; +| +ªK ibM? ç†+ #
+| iB T t9+ i?•M i? \ *?d bÊ +?d +| i? ;BªB i?Q+? M?Q p`v K`i?¬B- æQÌM; S?QM;
[m - i?’K +?Q +ÁM i?•M [m ç®B T?QÆM; X
> v H` #ÍB pb +| +?9i çB m FB M iB M [mv i M?Q p`v KÈB ç M[M?•M M`v iW ?”M
F?¬M; i? iU FbK +? X
@ L;QÆB M|B +?Q i #B i- i +?d Km®M +•m M|B FB 5
h? M?•K +O S?B hB m L?½ /-M /-M i`Î M M`mM `~v- ? B i`ÁM; K„i i`M M;”T F€ p
HQ¢M K°i Qi #B m ibM? imv i p¼M; p`i?QÆM; i•KX
æQÌM; S?QM; pšM i`-K K†+ M?Q +k- p K†i?’i? M- ç¬B +QM M;QÆB +O M`M; ç½
i?šM; - +?d +¬M M?bM +?QM? KbM? ç½ +| i? F?B M i`QM; M;U+ +?QM? KbM? +|
a m K°i H9+ i`-K K†+ i?’i H•m- #-m F?¬M; F?Q i`Î M M i`-K i`¼M; - /€M; iQÆB +Q
+?O ç¢B M?•M /-M /-M i?m HB K- +?Q ç M F?B ?Q`M iQ`M #B M K’i- M?½M i?-M
ç½ ?Q`M iQ`M #B m ?B M ç„M çQ i`QM; M°B i•K +O ?„M H M i`M K†iX
@ h M HW #`T M`v5
h`QM; K„i S?B hB m L?½ H”T iS+ im¬M i`Q H M|M; - M`M; F?¬M; T?ªB H`F M;®+
S?QM; iW ç-m iÈB +m®B M`M; +| ?Q`M iQ`M +| i? ?B m çQÊ+- M[ M?•M `ÆB p`Q
+?mv M M`v +U+ F€ KšM +ªKX
æ²M; i?ìB +?YB •K H M- S?B hB m L?½ pmM; bQM; [mv M- +`M; F?¬M; M;WM; [m v
ç€M? K¢M?,
@ L;QÆB F?¬M; +?d ;¢i i - +Q M?B M +ÁM H’v / M? M;?o +O i çB HW ç®B >”>Q
h`QÊ+ M;U+ æQÌM; S?QM; i`mv M iÈB iWM; çÊi F?| +?’m i`-K Km°M- imv `^M; S?
? /MM; iÈB +QÆM; F?Q- i? M?QM; i® +?’i i?•M i? +O h?B M ;B B i?QÊM; T?~K
[mv M M M tm®M; /M F?¬M; +| FbM? ç¢Q +kM; F?¬M; ? M? X æQÌM; S?QM; HM
i„T M?Q +•v iB m i?QÆM; - iMv w ç M„K i v M;¼+ ;B®M; M?Q KQ #½Q `ÆB p`Q M;
+O i?•M i? ç ;BªK çB ?’i? M p`ç m çÈM i`QM; HÁM; - ç•v +QB M?Q H`K°i T?QÆ
*kM; F?¬M; #B i ç”T # Q M?B m [mv M- ç°M; i€+ +O S?B hB m L?½ ç°i M?B M /
M?m”M +`M; i? K çÄ #WM; - +’T #€+? iÈB ?Ä +¬M; i•K- K°i M;KK K€m iQÆB T?mM
æQÌM; S?QM; K°i ç| ?Q K€m iB M /B KX

j9eX *?QÆM; jj8, a v\

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; jj8, a v\

$L \cdot K / \sqrt{+?}, \cdot m M; M? B$

$L; m^2 M, o B T p \quad M / \quad M X p M$

tm'i ?B M K°i +¶ HU+ ç¢Q ;B®M; M?Q /ÁM; tQ€v- +¶ HU+ ç¢Q M°v i€+ ç°M; p°Q #,M
bS+ FûQ +?9M; ` M;Q°BX

h`QM; HÁM; S?B hB m L?½ v M #bM?- #B i ç•v H°M;mv M M?•M æQÌM; S?QM; ç M
iBM? i`QM; +Æ i? ?„M +| HU+ ?'T /šM F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´B ç®B pÈB ? B H
_®i +m°+ - #,M; ?Ä HQÐM; i`¼M; FbM? ç½ #` FûQ iÈB p` i`Q HÁM; #°M i vX

S?B hB m L?½ +~M i?"M iWM; Hv iWM; iw #S+ +?9M; i F?ÄB +Æ i? - M?'i i•K M?`
T?QÆM; M°Q tÁB KÁM M? M? ?ÆM- +kM; F?¬M; i? #°i +S K°i T?QÆM; M°Q t|B KÁ
Hm¬M Hm¬M /mv i`b K°i i®+ ç° ç²M; M?'iX

æ•v H° K°i HQ¢B i®+ ç° +•M ç®B- S?B hB m L?½ #B i- K°i F?B pÁM; +•M ç®B M°v
tQM; ç|B `²B- ç•v +?QM? H° H°v bBM? K M? +O +?QM? KbM? H°K iB M +QÊ+ - F?
HQ X

aU iBM? iB M i`B M `°i i?m°M HÊB- +?Q Qi i?2Q bmv M;?o +O S?B hB m L?½ t€+ i
+Æ i? ç m çÈM F?| M?`M- ç +?QM? KbM? +| +°K ;B€+ Km®M K Km°B- i? M?QM
çUM; - +°M; F?¬M; M;WM; #S+ #€+? #,M; ?Ä HQÐM; i`¼M; FbM? ` F?ÄB +Æ i? X

h? M?QM; æQÌM; S?QM; H9+ M°v M;QÊ+ H¢BX

>„M F?¬M; #B i`®i +m°+ H°M;mv M M?•M ;b- iBM? ?m®M; ?B M i¢B bQ pÈB /U HB
H M?X o°M ç M°v F?¬M; T?°B i` M M;QÌB S?B hB m L?½- K° H° i` M M;QÌB +?QM

",M; ?Ä HQÐM; i`¼M; FbM? iW # M T?Q S?B hB m L?½ p°M +?mv M iÈB F?¬M; T
+O ?„M- #` imv i iOv p° ?°M #,M; i?m M¢T- M;QÊ+ H¢B /WM; H¢B i¢B +?¶ HÁM; #

GQ¢B +°K ;B€+ M°v i?U+ ;B®M; M?Q #,M; ?Ä HQÐM; i`¼M; FbM? i`QM; +Æ i? S
iOv p° ?Ä iBM? +,M #°M F?¬M; +?°m iB T M?"M +?9M; i`Î p M?"X

L,M; HQÊM; iK i°T MÆB HÁM; #°M i v +°M; H9+ +°M; M?B m- S?B hB m L?½ ç M;
HQ¢B iBM? ?m®M; M°v +,M #°M F?¬M; i? /WM; H¢B- K°i F?B /WM; H¢B `°i +| i? b
+| i? /U HB m- æQÌM; S?QM; +?d +| i? bB i +?†i ?°K ` ,M; - Mm®i F?¬M; F?Q p°Q #
çQ°M M,M; HQÊM; iBM? i?m-M iW # M T?Q S?B hB m L?½ p°M +?mv M iÈB- +°M i
F?¬M; +?Q +?9M; ;•v M;mv ?¢B iÈB +?QM? #°M i?•M KbM?X

hQ°M #° [m€ i`bM? ;B^M; +Q QÈ+ +?WM; MY + M? ;BÌ- F?¬M; +?d +| S?B hB m L?
+° æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; b B #B i H„K iBM? išM M?•M pQM;X

hmv `^M; +?d H° K°i T?¬M #,M; ?Ä HQÐM; i`¼M; FbM? `°i M?Ä- bQ b€M? pÈB M,M
iOv p° ?Ä iBM? +?d H° +?QM i`•m K°i K°i bÊB H¬M; K° i?¬B- i? M?QM; +?Q /M H
MY + M? ;BÌ S?B hB m L?½ KÈB ?Q°M iQ°M #S+ +?9M; ` F?ÄB +Æ i? X

E?B K°i iB M,M; HQÊM; +m®B +MM; #` #S+ ` F?ÄB +Æ i? - i`QM; b€i M S?B hB
@ h?"M? +¬M; `²B5

GÌB M°v +O M°M; pW KÈB /Si- MK +QÌB i` M K†i H°T iS+ i?m HB K H¢B- #ÎB pb M
æQÌM; S?QM; p¬ +MM; F?¬M; i®i- ?ÆM M[p` i`Q +?QM? KbM? p° HÁM; #°M i v +
M?B M T?€i bBM? [m M; K M; b€M; +?|BX

.QÈB bU M;?B ?Q†+- S?B hB m L?½ `9i ? B i v #°M i?•M- i`QM; H9+ M?'i i?ÌB b[M

"ÎB pb æQÌM; S?QM; pšM ;B[M;mv M p` i`Q- i` M ? B HÁM; #°M i v +Q M?B M ç½
iÄ [m M; K M; [m, /`- K°i çQ°M K°m m H K- K°i çQ°M K°m i`„M; b€M;X

> B çQ°M M,M; HQÊM; M°v +?d HÈM +?WM; ?¢i ç°m M?Q M?Ä- i? M?QM; M,M; HQ
+ Q i?O h?B M ;B B +kM; T?°B iBK ç°T M? M?X

S?B hB m L?½ iU M?B M `ä `°M; #B i? B çQ°M M,M; HQÊM; FB H° +€B ;b- i?S M
HQÐM; i`¼M; FbM? M°M; pW KÈB #S+ ` F?ÄB +Æ i? X

@ h M HW ;¢i M;QÆB5

S?B hB m L?½ H"TiS+ HQ H„M; HQ¢M H MX
 æQÌM; S?QM; KÎK„i` - +QÌB F?´ M?bM M¨M; K°i +€BX
 @ E?¬M; T?ªB M; QÆB M|B F?¬M; +| M;mv ?B K b Q\
 "ªQ +?O ç¢B M?•M ?¬m M?Q b„T F?|+ ` `²B- M m M?Q bÈK #B i b) T?€i bBM? +?r
 +kM; F?¬M; +?`m ç æQÌM; S?QM; K¢Q ?B K- M¨M; ibM? M;mv M #` #,M; ?Ä HQÐ
 F?¬M; M;mv M ç æQÌM; S?QM; ;†T T?ªB +?mv M M¨vX
 @ sªv ` ibM? ?m®M; M;Q¨B /U HB m5
 æQÌM; S?QM; +kM; #'i ç„+ /o iÈB +U+ çB K- +9B ç¬m M?bM p¨Q ? B HÁM; #¨M i
 /WM; H¢B i¢B +?¶ HÁM; #¨M i v- #•v ;BÌ +QB M?Q v M ´M- F?¬M; ? +| # ç°M; F
 M?QM; o¬ Hm¨M H¨K +€+? M¨Q æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; i? ?'T i?m +?9M; - +k
 +?9M; ;B®M; M?Q H¨M / +?QM? KbM?- /QM? +?„+ F?¬M; #m¬M;X
 @ >B M i¢B T?ªB H¨K b Q #•v ;BÌ\
 S?B hB m L?½ M|M; HÁM; M?Q HY ç®iX
 @ h +kM; F?¬M; #B i5
 æQÌM; S?QM; H„+ ç¬m- +,M #ªM F?¬M; /€K ç°M; - i?¨K +?Q i?ÌB çB K M|B +?mv M
 t9+ ç°M; iÈB ? B çQ¨M M,M; HQÊM; MÆB HÁM; #¨M i vX
 h` M K†i S?B hB m L?½ ç°i M?B M ?B M ` K°i iB i?¬M b„+ FB M M; ?`- T?ªM; T?
 ç`M? [m M; i`¼M; M¨Q ç| - H¢B çQ ? B HÁM; #¨M i v €T p¨Q i v æQÌM; S?QM; - p
 +QÆM; F?Q i`QM; +Æ i? - çB M +m²M; ?'T i?m ? B çQ¨M M,M; HQÊM; i` M i v æQ
 @ L; QÆB H¨K +€B ;b\
 æQÌM; S?QM; H¢B +¨M; ?QªM; bÊX
 @ >'T i?m +?9M; i`î p 5
 S?B hB m L?½ H"TiS+ ç€TX
 @ E?¬M; +| F?ª M,M;5
 æQÌM; S?QM; H„+ ç¬mX
 @ > B çQ¨M M,M; HQÊM; M¨v `i +´ [m€B- +?d #€K p¨Q #¨M i v +O i - F?¬M; ? iB
 F?¬M; ? iB m i€M- M m M?Q M¨M; +| i? ?'T i?m +?9M; i`Î H¢B i?b i ç½ +| i? tm
 S?B hB m L?½ F?¬M; +?9i H v ç°M; - pšM çB M +m²M; p¨M +?mv M +¬M; T?€T M?C
 bU i?U+ ç9M; M?Q HÌB æQÌM; S?QM; M|B- ? B çQ¨M M,M; HQÊM; FB +,M #ªM F?¬
 i`Î H¢B çQÊ+X
 h`QM; H9+ M?'i i?ÌB- #ªQ +?O ç¢B M?•M +kM; +| +?9i ? i çQÌM; tQ v tÎ- ? B çQ¨M
 +?d HÈM #,M; ? B ?¢i ç¨m M?Q M?Ä- i? M?QM; ç½ M;QM; iK i?¨M? i?U+ +?'i- i?"
 HQÊM; - M,M; HQÊM; ~M +?S i`QM; ç| `®i +m°+ FBM? F?OM; iÈB +Ð M¨Q iU iU M?
 L m M?Q ? B çQ¨M M,M; HQÊM; M¨v ç°i M?B M #°+ T?€i- F?¬M; +?d M|B #ªM i?•
 t€+- +?Q /M H¨ M¨M; +kM; F?¬M; i? iQ¨M i?•M i?Q€i çBX
 L?QM; +?Q /M ç®B K†i pÈB ?B K +ªM? M?Q p¨v- M¨M; +?Q iÈB #•v ;BÌ pšM +?Q ?
 S?QM; K°i +?9i- i`QM; ç¬m +'T i®+ p¨M +?mv M- w ç² ibK çQÊ+ #B M T?€T ;BªB [n
 M¨v +,M #ªM H¨ H¬M ç¬m iB M M¨M; ;†T T?ªB- +,M #ªM F?¬M; ? +| #'i +S FBM? M
 h?ÌB çB K S?B hB m L?½ HQ H„M; - æQÌM; S?QM; M?bM +?^K +?^K p¨Q ? B çQ¨M M
 #„i ç¬m i`-K iQ bmv M;?oX

> B çQ"MM,M; HQÊM; M"v +?d H" K°i #° T?"M +O imv i iOv p" ?Ä iBM?- H" iW ? E
` M;Q" B- K" M m i?2Q M?Q bmv çQ€M i`QÊ+ ç|- +?9M; +| i? #` +?QM? KbM? ?'
ç•v\

j93X *?QÆM; jjd, æ²M; aBM? *°M; hYX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; jjd, æ²M; bBM? +°M; iYX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

",M; FbM? K"m m H K- ?Ä FbM? K"m i`„M; b€M;- M,M; HQÊM; +U+ F€ M°B HB K-
#`M i v æQÌM; S?QM;- i? M?QM; F?¬M; ? °M? ?QÌM; iÈB ?„M- H¢B +`M; F?¬M; H
? v F?¬ M|M;X

Zm M b€i ?²B H•m- KB K„i æQÌM; S?QM; ç°i M?B M t i[m K°i ç¢Q [m M; K M; K"r
`^M; +?QM? KbM? M?bM H-K`²B- H¢B id Kd [m M b€i K°i H9+- T?€i ?B M t€+ i?
K M; K"m ?²M; FB HB M iK+ t i[m H¢B ;B[? B çQ"MM,M; HQÊM;X

h`QM; M?€v K„i- æQÌM; S?QM; #WM; idM? ç¢B M;°X

L;mv M H B H" M?Q p"v- ? B çQ"MM,M; HQÊM; M"v H" #S+ ` iW i`QM; +Æ i? S?E
H¢B i`QM; +Æ i? S?B hB m L?½ F?¬M; H•m H„K- i? M?QM; +kM; F?¬M; M;„M- ?A
H" + Q i?O h?B M ;B B i?QÊM; T?~K- +QÆM; F?Q i`QM; +Æ i? ç½ M;QM; iK +U+

æQÆM; M?B M- iBM? i?m-M +?d H" +€+? M|B iQÆM; ç®B- M,M; HQÊM; ~M +?S
i?S ;b F?€+ iBM? i?m-M ?ÆM bQ pÈB ?Ä iBM? p" imv i iOvX

h? v +€+? M|B F?€+- M,M; HQÊM; +QÆM; F?Q #ªM i?•M S?B hB m L?½ +kM; +| m

*?QM? H" #ÎB pb M;mv M M?•M M"v- #,M; FbM? p" ?Ä iBM? /WM; H¢B i`QM; +Æ i
#` #m°+ #S+ ` M;Q" B- F?¬M; i? i`€M? çQÊ+ #` ?Q" M HšM K°i Qi M,M; HQÊM; +Q

hmv `^M; M?[M; M,M; HQÊM; +QÆM; F?Q M"v T?B i?QÌM; Qi- ?-m M?Q +| i? #Ä [m
H" i²M i¢B `i +?•M i?U+X J" M,M; HQÊM; +QÆM; F?Q M"v bQ b€M? pÈB #,M; FbM
ó i¢T +?`iô `i +?•M i?U+X

",M; FbM? p" ?Ä iBM? +| i¢T +?`i H"K b Q +| i? çQÊ+ imv i iOv p" ?Ä iBM? iB
i?B M i" B ç` #ªQ iBM? i?m-M iÈB +U+ çB K- +,M #ªM F?¬M; i? iB T M?"M M;Q¢
iBM? ?m®M; ?Ä FbM? p" #,M; FbM? F?¬M; #` +?QM? KbM? ?'T i?mX

J" tm i M F?¬M; tQM; ç¢B F?€B H" #ÎB pb M;mv M M?•M i?U+ HU+ +O +?QM? K
ç° iBM? F?B i +O ? B +¶ M,M; HQÊM; M"v `i + Q`²B- #^M; p"Q M,M; HU+ +O +?
?B T iÈB +?9M;X

hmv `^M; F?¬M; i? Hw ;BªB çQÊ+ M;mv M Hw i`QM; ç|- i? M?QM; æQÌM; S?QM;
+?QM? KbM? +QB M?Q +?QM? t€+ i€K +?QM T?¬M KQÌBX

amv M;?o +~M i?"M M?[M; +?mv M M"v- i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; ç°i M?B M tm'i ?
M?B M- i?U+ i?B T?QÆM; T?€T M"v +| F K i?2Q iQM? M;mv ?B K pÈB i`bM? ç° M?
+¬M; K" M|B- +| i? i?Q€i F?ÄB ? B çQ"MM,M; HQÊM; i` M HÁM; #`M i v `²BX

hd Kd bmv M;?o K°i +?9i- +`M; M;?o +`M; i?`v #B M T?€T M"v +| i? i?U+ ?B M- æ
S?B hB m L?½- +?d M?bM i? v ç¬B K"v HB m +O ç®B T?QÆM; /UM; i?ŠM;- `i`
KbM?X

h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB 'K €T- KÎ KB M; M|B,

@ E?¬M; +¬M H Q H„M; - i M; ?o ç Q Ê+ # B M T?€ T t m i M +?9M; ç B `²B5

S?B h B m L?½ M; ?2 p"v p m B p ,

@ h?U+ b U5

@ I?K5

æ Q Æ M; S?Q M; ; " i ç - m M | B ,

@ L" M; i` € M? ` K ° i +?9 i X

S?B h B m L?½ ` i +? , K +?9 b m v M; ?o- € M? K „ i b € M; [m „ + M? b M +? ^ K +? ^ K p" Q æ Q

@ " B M T?€ T M" v ` i M; m v ? B K - ç 9 M; F?¬M; \

L [M? • M M" v H" K ° i + Q i? O h? B M ; B B - M, M; H U + i Q / m v i U M? B M F?¬M; [m € F
S?Q M; ç O ç M" M; ç Q € M ç Q Ê+ ç B K M" v X

@ L; m v ? B K ? v F?¬M; i F?¬M; # B i - i? M?Q M; i H" K i ® i +¬M; i € + +? m ~ M # ` + m
i - i F?¬M; i?ª i v +? • M ç Q Ê+ X

@ h F?¬M;

S?B h B m L?½ ç Q i v p û M K € B i | + - ç ~ v i Q" M # ° ` b m ç - m - i B m b € B H „ + ç - m - € M
+? ^ K p" Q æ Q Ì M; S?Q M; - p K t i M; Q Æ B M | B + € B ; b i + k M; F?¬M; +? ` m ` Ì B F? Æ B X

æ Q Ì M; S?Q M; i? " i b • m M? b M M" M; K ° i + € B - i W i` Q M; € M? K „ i ç ® B T? Q Æ M; æ Q Ì M;
M | B + € B ; b + k M; p ¬ / K M; `² B - [m v i i • K p" [m v i ç Q € M + O M [M? • M M" v M; Q Ì B i?
ç Q Ê+ - K ° i F? B ? ç [m v i i • K K" M | B - p ¬ H m" M H" B + k M; F?¬M; i? i? v ç ´ B ç Q Ê+
ç Q ç M i? Ì B ; B M i B T t 9 + F?¬M; / " B H „ K p W [m - ç B K ' v ç ½ ç æ Q Ì M; S?Q M; H o M

_ Æ B p" Q ç Q Ì M; + M M; - æ Q Ì M; S?Q M; + k M; F?¬M; # B i T?ª B M | B + € B ; b M [- +? d
? Æ B - H" K i ® i +¬M; i € + +? m ~ M # ` i • K H w - K Î K B M; M | B ,

@ L m H" i? ' i # ç B - + | i? + | K ° i M; Q Ì B i? 2 Q i ç B i b K +? i - i m v ` ^ M; b) F?¬M; [m €
b) + | # , M F? Q M X

@ h H ' v i? • M T? " M • M M? • M + S m K ç M; + O M; Q Æ B K M? H M? +? Q M; Q Æ B F?¬M;

S?B h B m L?½ + U + F € M; ? B K i 9 + M | B - M | B t Q M; +? m v M K t i + Q Ì B F?) - F?¬M; +?
M; Q Ê+ H ç B + Á M M? Q +? H ç B ; - M ? Æ M - i? ' T ; B ¼ M; M | B ,

@ " i [m € F?¬M; [m M ? - i b) + M M; M; Q Æ B

h? Ì B ç B K M | B ` M? [ M; H Ì B M" v - i` M F? m ¬ M K t i M? Ä M? „ M + O S?B h B m L?½ ? B
S?Q M; M? b M M" M; F?¬M; F? Ä B M? ° M M? ç Q i` Q M; H Á M; - i` € B i B K + k M; M?ª v H M
ç ® B T? Q Æ M; T?ª M; T? ' i ; B ® M; M? Q + " M; i? K M² M; M † + `² B X

*? Q / M H" B + | i? + | K ° i M [M? • M M | B M? Q p" v - # B m ? B M b Q p È B æ Q Ì M; S?Q M
ç • m X

@ o" v i? b # „ i ç - m ç B i?¬B5

æ Q Ì M; S?Q M; ? Q i b • m K ° i ? Æ B - H Á M; i B M p" ? ¬ ? ' T F?¬M; H w / Q K ç M? ? Æ M +?9

æ 9 M; p" v - F?¬M; i? i? ' i # ç B - ç • v F?¬M; +? d H B M [m M i È B i Q M? K M? K ° i K b M?
i È B M [M? • M +? Q M? K b M? ` i F?¬M; K m ® M i? Q Æ M; i ´ M - p b p" v M? ' i ç ` M? T?ª B i?

S?Q Æ M; T?€ T + O æ Q Ì M; S?Q M; ` i ç Æ M ; Bª M - +? Q M? K b M? +? m M; [m v F?¬M; i
H Q Ê M; M" v b B M? ? Q ç i - M | B F?¬M; +? W M; M; " v M" Q ç | b) ; † T T?ª B M; m v ? B K - M
F?¬M; i?ª M? ? Q Ì M; i È B ? B ç Q" M M, M; H Q Ê M; M" v - p" v i? b ç +?9 M; F? „ +? H Š

" Ì B p b ? B ç Q" M M, M; H Q Ê M; M" v ç m H" i W i` Q M; + Æ i? S?B h B m L?½ # S + # € +
H Q Ê M; i U M? B M ? Q" M i Q" M # ^ M; M? m - +? d + - M F? ® M; +? i ® i - ? Q" M i Q" M + | i?
/ B m ; B [+?9 M; X

*?"K`½Bç~v?B#~Mivp"QM?m-æQÌM;S?QM;/oM?B M +^aKi?KçQÊ+K°i+¶
?BHÁM;#~Miv iB T + "MX æ| H" ? B HQ¢B M,M;HQÊM;imv i ç®B i`€B M;QÊ+ M
?BHÁM;#~Miv + "M; iB T + "M ; - M ?ÆM- + ¶ HU+ HQÊM; ç®B M; ?`+? M"v + "M; HÈ
T?ªB /MM; ? i iQ" M #° HU+ ç¢Q- H9+ M"v KÈB + | i? +?"K`½B €T b€iX

Zm€ i`bM? M"v iQÆM; ç®B M;mv ?B K- tmM; F?„+ M?Q MQÊ+ pÈB HY - ? B HQ¢B
M? m- i`€B M;QÊ+ M? m p i?m°+ iQM?- K°i F?B p +?¢K pÈB M? m- B +kM; F?¬M
M;mv M M?•M æQÌM;S?QM;/€K H"K M?Q p"v H" #ÎB pb Î# M i`QM; #,M; ?Ä # K
?„M ç½ iWM; + | F?¬M; Qi FBM? M; ?B K M?Q p"vX

",M; HBM? F?Q p" ?Ä HBM? F?Q i¢B i?ÌB çB Ki? v i? M? m +kM; F?¬M; ? T?€
;B€+ + | M;mv ?B KX

E?B ? B HÁM; #~Miv /U p"QM? m F?¬M; b B #B i H„K F?QªM; # i' + - i`QM; M?
;B€+ çQÊ+ iW ? B Hm²M; M,M; HQÊM; i¢B HÁM; #~Miv tªv` K°i Qi #B M ? | - M;
iK HÁM; #~Miv ;B®M; M?Q #¼i MQÊ+ - H9+ M"v /oM?B M iªM K€i` M?B i w p" ?
i`QM; H9+ ? B +?QÎM; iB T + "M M? m- /oM?B M #„i ç - m ? ¶ M HQ¢M K°i Qi iB b€i
H" +ªM? iQÊM; K„i i?QÌM; + | i? M?bM i? 'v`ä`"M;X

j9NX *?QÆM; jj3, h•K >[m GBM? h

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; jj3, h•K ?[m HBM? i

L? | K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

h`€B iBK æQÌM;S?QM;M?ªv H M`'i HÊB ?¢B- ?„M ? - m M?Q F?¬M; i? +ªK M?"M
KbM?- #ÎB pb H9+ M"v iQ" M #° iBM? i? - M ç m i" T i`mM; iQ" M #° p"Q bQM; +?QÎM;
K°i w MB K /mv M?'i- ç| +?QM? H" imv i ç®B F?¬M; i? i?'i #¢BX

J v K„M +?QM? H" - i`QM; i?ÌB ;B M bQM; +?QÎM; /U b€i p"QM? m F?¬M; ? T?€
MªK M;Q" B /U HB m +O æQÌM;S?QM;- ? B HQ¢B M,M;HQÊM; M"v +kM; ;B®M; M
+ | i€+ /KM; F?„+ +? i`B i iB m HŠM M? m- FQ+? +Ð pB M M,M; HQÊM; HÈM +?W
+m®B +MM; #B M K'i F?¬M; +ÁM K°i KªM?X

hmv`^M; iW H9+ #„i ç - m +?Q iÈB #•v ;BÌ KÈB +?d M; „M M;OB ?ÆM KQÌB ?ÆB i?Î
S?QM; ç½ #` QÈi çŠK K² ?¬B`²BX

L,M;HQÊM;F?¬M; #` iB m i€M çB- K" iW H" i`¢M; i?€B M;QM; F i M?Q ?¢i ç"m #E
M ?Á HŠM +MM; K°i +?¶ - #` æQÌM;S?QM;/MM; ? B i v FB i HU+ # Q p•v H'v- M
i v æQÌM;S?QM;M„K K°i pB M + - m M?B m K"m b„+X

J"m ?²M; #¢+? i` M pB M + - m T?"T T?ÁM; #'i ç`M?- [m M; i?ªB M;¼+ HQm Hv #„M

*ÁM F?¬M; F i i?9+ - #ÎB pb ? B Hm²M; M,M; HQÊM; M;mv M #ªM i²M i¢B i` M ? B
F?¬M; ? #B M K'i - +?d H" ? B # M /mM; ?ÊT pÈB M? m- i? v ç`B ?bM? i?€B- iW i
M;Q" B K" i?¬BX

G"K b Q ç i?ª çQ" M [m M; + - m M"v` M;Q" B- ç•v KÈB H" +?mv M ibM? M;mv ?B K
/€K + K çQ M b m F?B i?ª çQ" M [m M; + - m M"v` b) T?€i bBM? M?[M; +?mv M ;b-
M"Q çB M[- ç½ çB tQM; #QÊ+ ç - m iB M- M?'i ç`M? T?ªB #QÊ+ iB T #QÊ+ i?S ? B

S?B hB m L?½ pšM v M ioM? M;²B # M M;QÌB æQÌM;S?QM;- i?2Q /äB ç°M; i€+ i
M?9+ M?Q+?- i` M K†i F?¬M; ? + | #B m ibM? F?~M i`QÆM;- T?ªM; T?'i ;B®M; M
M +¢M?- T?€i bBM? +?mv M ;b +kM; F?¬M; p'M ç X

h? M?QM; M`M; iBM? iQ`iM; #B i çQÊ+- [m M; +-m /mM; ?ÊT? B HQçB M,M; HQÊ
M? m i` M i v æQ`iM; S?QM; ç½ F?¬M; T?ªB H` i?S ; b ç| M iQ`M `²B- K` ç½ i`M
?B KX

hmv `^M; M|B H` /mM; ?ÊT? B Hm²M; M,M; HQÊM; - M?QM; M,M; HQÊM; ~M +?S i
+| i? T?€i?mv ` mv HU+ bQ pÊB ? B Hm²M; M,M; HQÊM; HÈM ?ÆM iÊB ? B H-M
K°i +°M; K°i #^M; ? BX

L`M; +| i? +ªK i?K çQÊ+- M`M; iBM iQ`iM; æQ`iM; S?QM; H`K çQÆM; bU +kM; +| i
pb i?-M ibM? +O æQ`iM; S?QM; H9+ M`v ç½ F?~M i`QÆM; +?mv M +?9 iÊB +U+ ç
i?"M iWM; Hv iWM; iw- `i bÊ b) T?€ çB bU +•M ç®B +O [m M; +-m ;B[? B HÁM;

> B HQçB M;mv M i® i`QM; [m M; +-m ;B Q ?Á +`M; H9+ +`M; M? M? ?ÆM- +ªM? i
H` [m M; K M; K`m H K p` K`m i`„M;- ? B HQçB [m M; K M; M`v H`T HÁ2 pÊB i®+ ç
HQçB i-M bm'i M`v çç i iÊB KS+ ç° M?'i ç`M?- æQ`iM; S?QM; ç°i M?B M ç~v ? B #
`°M;- [m M; +-m ;B[ ? B HÁM; #`M i v ;B®M; M?Q i?U+ p`i #` [mŠM; KçM? ` M;Q

h`QÊ+ F?B [m M; +-m # v çB- æQ`iM; S?QM; p` S?B hB m L?½ ç½ p`M +?mv M +Q
M M;Q`B +Æ i? /MM; ç ?° i?•M- +MM; H9+ ç| ? B M;Q`B p¬ +MM; ,M w K†+ K¼E
#`i HmB ` T?Q b mX

E?¬M; +| #`i +S M;¬M M;[ p` ç°M; i€+ M`Q ` ?B m- i? M?QM; ?`M? ç°M; +O ? B M
p K†i i?`B ;B M +kM; F?¬M; ? +| K°i +?9i i?m FûKX

æ°M; i€+ +O S?B hB m L?½ M? M?`M; M?m ?Á - ;B®M; M?Q ;B| M? i?´B T?`i [m
i?b T?B m /B m iB m b€B- ;B®M; M?Q ççB #`M; ;BQÆM; +€M?- +?d i`QM; M?€v K
p` i`Q +k ?ÆM KQ`B i`QÊM;X

*?`F?B çSM; v M- ? B M;Q`B ç²M; i?`B pQÆM K°i i v p T?Q ç®B T?QÆM;- KK+
T?QÆM;X E?B #®M K„i iB T t9+ ;B[F?¬M; i`mM;- p¬ Hm`M H` S?B hB m L?½ ? v
i?'i i?-M- #ÎB pb #¼M ?¼+ ,M #ªM F?¬M; ? M;?o iÊB- içB i?`B F?„+M;mv +`T M?C
ç m ?Q`M iQ`M M?'i i`Q ;B®M; M? mX

æ| +?QM? H` T?ªB ç~v ç®B T?QÆM; ` T?Q b m +?QM? KbM?- /MM; i?•M i? +?QM
F?¬M; t€+ ç`M? FB X

> B +€M? i v ;B Q i?€+ ;B[F?¬M; i`mM;- €M? K„i æQ`iM; S?QM; p¬ +MM; FB M
F?¬M; ? FûK +çM?X J` F?B i?`B çB K i v +O M`M; +?çK p`Q €Q +O æQ`iM; S?QM
i?m i`p - iMv w ç æQ`iM; S?QM; FûQ +?QM? KbM?- KçM? K) ç~v ` T?Q b m HQM

h'i +ª K¼B +?mv M ç m +?d T?€i bBM? i`QM; i?`B ;B M ?-m M?Q K°i H-M +?ÊT K„

L°B i•K p¬ +MM; 'K €T HçB FQ+? ç°M;- S?B hB m L?½ i?-K M;?o +?QM? KbM? H9+

hmv `^M; M`M; H` + Q i?O h?B M ;B B i?QÊM; T?~K- imv `^M; M`M; H` + Q i?O M?
+?QM? bQ pÊB æQ`iM; S?QM; +ÁM + Q ?ÆM K°i KªM? HÈM- i? M?QM; /M b Q M`
`i ?Q`iM; i?K HQçB +ªK ;B€+ çQÊ+ M K M?•M +?QM? KbM? i?Q+? #ªQ ?°X

S?B hB m L?½ /U b€i T?Q b m i`K HQM; `°M; `½B FB - +?d +ªK i?'v i` M ç`B M`v
;b +| i? F?B M M`M; T?B M M½Q M[ `²B- ?çM? T?9+ ;B®M; M?Q +QM i?Á M?Á-
i`QÊ+- i`QM; H9+ M?'i i?`B +Q M?B M +| +?9i M;•v M;~M +ª M;Q`BX

æQ`iM; S?QM; +kM; ;B®M; M?Q p`v- i?`B çB K ?„M ç~v S?B hB m L?½ ` b m HQM
[m M i•K iÊB ibM? ?m®M; +O F?Á [m M; +-m +?QM? KbM? pW KÊB imM; çBX

h? M?QM; i'i +ª K¼B +?mv M ç`T p`Q K„i HçB ?Q`M iQ`M pQÊi [m bS+ iQ`iM; iQÊ

æQ`M [m M; +-m FB ?Q`M iQ`M F?¬M; tªv ` #`i +S +?mv M ;b- M? M?`M; T?B m
T?"T T?²M; ;B[F?¬M; i`mM;- ;B®M; M?Q K°i [mª #QM; #|M; t` T?ÁM; M?B m K`m
HQm Hv M?Q M;¼+- /QÈB €M? i`,M; +?B m `¼B +| p K„ H /` i?Q`iM;X

Zm M; + - m / - M / - M T?B m ç½M; çQÊ+ +?WM; +?K+ i`QÊM;- b m ç! +?•K`½B?ç
`i`M ç`M?X

G) M`Q T?€M çQ€M +O +?QM? KbM? b B`²B\ h?S M`v +,M #ªM F?¬M; ? +! M;mv
_®i +m°+- [m M; + - m ;B®M; M?Q #QM; #!M; t` T?ÁM; `ÆB tm®M; K†i MQÊ+ #B
ç•v +?d H` K°i •K ?QÎM; +U+ F€ v m Êi- i?"K +?Q /QÊB b!M; #B M +?2 ;B'm ?-m
i`QM; i B ? B M;QÎB +€+? ç! +?d ?ÆM KQÎB i`QÊM;X

*?mv M ;b +kM; F?¬M; ? T?€i bBM?X

@

æQÎM; S?QM; M;QÊM; M;MM;- F?|2 KB M; ;B"i ;B"i- +?d K°i i?S M?Q p"v +Q M?E
M;®+ M;? +? ç^M; b m M?Q H•K p"Q ç¢B ç`+?- i?U+ bU H` ?Q¢i F iÊB +U+ çB KX

S?B hB m L?½ +kM; M?`M F?¬M; çQÊ+ MÎ MK +QÎB- H` #` T?ªM SM; [m€ FQ+? ç°M

h? M?QM; F?B iB M; +QÎB +O M`M; pW KÊB p M; H M- K°i +¶ F?Q iS+ +U+ F€ M
[m M; + - m M?Q #QM; #!M; t` T?ÁM; pW `ÆB tm®M; i`mv M iÊB- +¶ F?Q iS+ M;mv
M? M? ?ÆM- H`K +ª ? B F?OM; ?QªM;X

LK +QÎB i` M K†i ? B M;QÎB ç²M; i?ÎB +SM; M;„+ H¢B- b m K°i F?„+ - M;Q`B F?ÆB
+?|B K„i iÊB +U+ çB K- [m M; K M; K`m i`„M; p` K`m H K ç²M; i?ÎB T?|M; H M + Q-
i? iQÎM; iQÊM; +`T i®+ H M i`"M #®M T?QÆM; i€K ?QÊM;X

P M? K°i iB M; M´- ç¢B ç` #„i ç-m`mM`~vX

h?ÎB ;B M T?ªM; T?`i ;B®M; M?Q /WM; H¢B i¢B ;BÎ F?„+ M`v- KQ K„i +O æQÎM; S
M?bM +?^K +?^K p"Q T?Q i`QÊ+X

J°i çQ`M #!M; MQÊ+ iQ HÈM F?¬M; ;b b€M? çQÊ+- çQÎM; FbM? QÊ+ +?WM; p`B +
`²B- F?B M! #`M? i`QÊM; iÊB +U+ ?¢M #¶M; M?B M #¢Q HB i M´imM;- #¼i MQÊ-
ç¢Q F?´M; H² çB M +m²M; H M i`"M #®M T?Q tmM; [m M?X

S?®+ T?®+ T?®+ o¬ b® •K ?QÎM; i`mv M ç M- +kM; ;B®M; M?Q i?ÎB çB K æQÎM
+?d #`i [m€ H9+ M`v b® HQÊM; #¼i MQÊ+ ç½ ?Q`M iQ`M F?¬M; +! #B M T?€T i M
ç†+ ;B®M; M?Q ç`M +?•m +?`m [mûi [m - +?2 i`ÎB +?2 ç`iX

æQÎM; S?QM; +?2 +?Î T?Q i`QÊ+ S?B hB m L?½ çSM; KkB +?`m b"Q- +?Q /M ç½ p
i` M M;QÎB +ÁM K†+ "i S?¬B :B T- M?QM; i¢B i?ÎB çB K #` #¼i MQÊ+ ç€M? p"Q
H M- HU+ ç¢Q F?´M; H² ç i?•M i? +O ?„M F?¬M; i? çSM; p[M;- HB M iK+ HmB
K v K` +! S?B hB m L?½ T?Q b m çSM; p[M; ;B[ H¢B- M m F?¬M; `i +! +! F?ª M,M

*QÆM; F?Q ?° i?•M i`U+ iB T i€M HQ¢MX

J v K„M +?QM? H`- b m K°i çÊi b!M; #„M K¢M? çB ç½ F?¬M; +ÁM M;mv ?B K ;b M[

h` M #B M`°M;- K°i MY +mM; i`ÁM +U+ HÈM tm`i ?B M i`QM; KB K„i +O æQÎM; S
#B M # M +?O ç°M; "Q "Q +?ªv p"Q i`QM; H¶ i?OM;- b m K°i H€i H¶ i?OM; ç½ ?Q`
M;QÊ+ H¢B M;Q`B F?ÆB M´B H M p¬ b® +ÆM b!M; HÈM M;"T i`ÎB- ç€M? p"Q #! +

æQÎM; S?QM; +?d +ªK i?`v K`M; i B +O +?QM? KbM? ç M; `mM`~v- K°i iB M; M´
p M; /°B- [m€ KS+ +?`M ç°M; `²BX

> B M;QÎB [m v ç-m M?bM p T?Q #Î #B M- çÊB K°i H9+ b m ç°M; ioM? KÊB /-M /
pšM +ÁM p¬ +MM; F?B T bÊX

GU+ HQÊM; T?€ ?Q¢B`M +?S i`QM; [m M; + - m FB ?Q`M iQ`M pQÊi [m bU HB m
L?½- K v K` ? B M;QÎB ç½ bÊK +! çB K ;B€+ M;° ç T?ÁM;- bÊK +?çv` i?"i t - #^
i? M`Q i?U+ ç9M; H` F?| M!BX

@ GÊB ?¢B M?Q p"v5

S?B hB m L?½ i€M i?€M- +kM; +| +?9i M;?o K" bÊ- M?[M; M,M; HQÊM; M"v ç m H
#S+ #€+?` M;Q" B- M m M?Q i`U+ iB T #çQ iç+ i`QM; +Æ i? M" M; K" M|B- +?Q /M
+kM; +?d +| K°i F i +K+ T?•M i?•M iQ€B +®iX

@ Iv HU+ K°i FQ+? M"v M?Q i? M"Q\

æQÌM; S?QM; KÎ KB M; ?ÄB- i`QM; HÁM; ç°i M?B M Mªv bBM? bmv M;?o F?B M?

@ _'i HÈM- + Q i?O /QÈB æ` ;B B M m M?Q #` ç€M? i`9M; +?QM? /B M- ?ŠM H" T
/M H" h?B M ;B B +kM; TªB i?K i?QÆM; F?¬M; M? X

S?B hB m L?½ ,M M; v M|B i?U+- M|B tQM; HçB [m v ç-m HB + K„i M?bM æQÌM; S

@ L;QÆB ç M; ç€M? +?O w [m, [m€B ;b\

æQÌM; S?QM; M? M? +?|M; H„+ ç-m- ?„M i?U+ bU +| çB K bÊ +ªK ;B€+ M?çv #ûM

@ h #B i M;QÆB ç M; bmv M;?o +€B ;b5

S?B hB m L?½ F?¬M; +?`m #m¬M; i? ,

@ L;QÆB +| TªB ç M; bmv M;?o- #S+ #€+? M,M; HQÊM; ?Ä iBM? p" imv i iOv i`Q
i?ìB /mM; ?ÊT +? içQ +¬M; FQ+? M?Q p"v\

æQÌM; S?QM; #'i ç„+ /o- +?d +| i? ;"i ç-m- pW `²B ?„M t€+ i?U+ +| bmv M;?o M?

@ E?¬M; M M- [m€ KS+ M;mv ?B K `²B5

S?B hB m L?½ M„K K°i +€M? i v +O æQÌM; S?QM; - ç¬B +QM K„i i`¬M; KQM; M?b

@ h b) K¼i KU+ # M +çM? #ªQ p M;QÆB- pb p"v M;QÆB F?¬M; +-M TªB i?Y M;
ç®B ;B[? B HQçB M,M; HQÊM; M"v #` T?€ ?Ov- mv HU+ T?€i ?mv ` i?U+ bU [m€

@ h +kM; +?d H" bmv M;?o5

æQÌM; S?QM; M?QÈM; K"v- ;"i ç-m- ?„M +| çB K F?¬M; i?Q+? +ªK ;B€+ #` M;QìB
?m®M; +?B- ?„M iW H9+ M"Q +-M iÈB K°i M[M?•M ç M #ªQ ?° +?QM? KbM?\

L K M?•M +?Q iÈB #•v ;Bì ç m +?d /U p"Q +?QM? KbM?- +| i? M|B ç•v +?QM? H
M?•M- +| i? Hw ;BªB H" + Q M;çQ- +kM; +| i? Hw ;BªB H" pBM? bU i`ìB bBM? +
S?QM; t€+ i?U+ F?¬M; ? Km®M #` K°i M[M?•M #ªQ ?°X

S?B hB m L?½ ?² M;?B M?bM ?„M- +| i? H" +ªK M?"M çQÊ+ HìB M|B +O KbM? pV
+?mv M ;B¼M; i`Î M M ¬M M?m ?Á i?m" M,

@ hMv iB M M;QÆB5

L,M; HQÊM; #,M; ?Ä i`QM; +Æ i? S?B hB m L?½ ç½ çQÊ+ #S+ #€+?` M;Q" B- in
+MM; +kM; +| i? ;BªB [mv i- +kM; ç M" M; F?¬M; +ÁM #m²M T?B M Î M?"- i? M?
F?¬M; TªB M?'i i?ìB MY F?„+ +| i? F?¬B T?K+ M; v çQÊ+X

S?ÄM; +?WM; i? M"Q +kM; +-M TªB +| p"BM; "v KÈB +| i? F?¬B T?K+ çQÊ+- æQ
i?ìB ;B M K'v M; "v M"v ç F?¬B T?K+- çB m +?dM? i`çM; i?€B iÈB i?ìB çB K çdM?

h`QÈ+ ?'T i?m imv i iOv p" ?Ä iBM?- b m HçB #ÆB i` M #B M i`QM; i?ìB ;B M /"
[m€ M?B m bS+ HU+X

@ >B M içB +?9M; i M M bmv M;?o i`î p M?Q i? M"Q5

æQÌM; S?QM; +?d p T?QÆM; i v- M|B,

@ S?QÆM; ?QÈM; FB +?„+ ?ŠM H" T?QÆM; ?QÈM; « GQM; "ªQ ç9M; F?¬M;\

S?B hB m L?½ ?ÆB ;"i ç-mX

@ *?9M; i +?d +-M +? içQ K°i +?B + # ;¶- i?2Q T?QÆM; ?QÈM; FB - ?ŠM H" +|
i`î p M?"X

h`Q M?È +O æQÌM; S?QM; Hm¬M Hm¬M F?¬M; FûK- i`QÈ+ FB iW « GQM; "ªQ iÈB
?QÈM; ç¬M; - M?Q p"v ?B M i¢B +?d +¬M çB p T?Q i•v- MÆB K†i i`ÌB H¢M tm®M
`®i +m°+ +¬M T?ªB pQÊi [m F?QªM; +€+? # Q M?B m- F?¬M; T?ªB H" æQÌM; S?Q
@ L?QM; +?9M; i F?¬M; +| i" B HB m5
h` M K†i S?B hB m L?½ ç H° #B m iB M? p¬ +MM; F€ [m €BX
:¶ i?b / H"K `²B- i` M ?ÁM çªQ M?Ä M"v F?¬M; ? i?B m- i? M?QM; i?2M +?®i +?
M®B i?•M ;¶ i`î i?"M? # ;¶\ h` M M; QÌB +ª ? B M; Q¢B i`W v T?K+ ` - +, M #ªM F?-
; b M?Q /•v i?WM; X
S?B hB m L?½ T?ÄM; +?WM; M; ?o F?¬M; ` - i`QM; F?¬M; ;B M K`ªM? +O æQÌM; S
i?S HQ¢M i?'i #€i i Q ; b ç| - +?Q /M F?¬M; +| /•v i?WM; çB M[- M?QM; /MM; v T?
M?Ä- +? i¢Q i?"M? K°i # ;¶ çÆM; BªM +QB M?Q p¬ +MM; / /"M; X
@ æB m M"v F?¬M; +¬M HQ H„M; - i` M iB m çªQ M"v ?ŠM H" ç½ +| M; QÌB iWM; iÈB
çªQ- +kM; T?€i ?B M ` F?¬M; Qi v T?K+ #` pSi #Ä H¢B- /MM; i?S M"v H" çQÊ+ `²E
æQÌM; S?QM; ç€TX
@ æ9M; b Q
S?B hB m L?½ +| +?9i F?¬M; `ä`"M; ç€T K°i +•m- tQ v M; QÌB H¢B M; ?B M ` ,M; M;
H" i M pQÆM; #€i çªM M"Q `ªM? `¶B F?¬M; +| +?mv M; b H"K +?¢v iÈB ç` T?QÆM
ç v T?K+ H¢B MÆB ç•v- M m M?Q ç #ªM #ªQ +?O iB K çQÊ+ K" M|B- i m v i ç®B T?
æQÌM; S?QM; +?d HQ iÈB +?mv M iB M? F ?Q¢+? b m M"v- F?¬M; ? T?€i ?B M ` :
L?½ H9+ M"v- M m M?Q ?„M #B i çQÊ+ K" M|B- F?ŠM; ç`M? b) #B i +¬ M" M; M; ®·
ç€M? +?O w [m €B [m , ; b ç|X
S?B hB m L?½ F?¬M; Km®M `ÌB F?ÄB MÆB M"v- i m v `^M; M|B î ç•v F?¬M; +| #'i +
`€+? M€i- H¼i p"Q i`QM; i-K K„i M; Q¢B i`W #B M `°M; pšM H" #B M `°M; - i? M?Q
K°i KbM? - M" M; +| i? î +MM; K°i +?¶ pÈB æQÌM; S?QM; - +kM; H" î +MM; pÈB M

j8yX *?QÆM; jjN, hQM? hQ€M *O S?B hB m L?½

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; jjN, hQM? iQ€M +O S?B hB m L?½

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

L[M?•M +| ç¬B F?B H" ç°M; p"i p¬ +MM; / i?Ä K½M- i`QM; b m v M; ?o +O #ªQ +?O
S?QM; î +MM; - +?Q /M H" ç` M; K+ +kM; H" i?B M çQÌM; +O M" M; X

*?ì çÊB i`QM; i?ìB ;B M /"B M?Q p"v `²B- i?"i p'i pª KÈB +| +Æ ?°B î +?mM; pÈB
L?½ H"K b Q +| i? #m¬M; i? çQÊ+ \

J°i F?B i`î H¢B- S?B hB m L?½ #B i i?•M T?"M +O +?QM? KbM? bÈK Km°M +kM
KbM? T?ªB ç®B K†i pÈB çO HQ¢B +?mv M T?B M iQ€B- +€B; b H" æ¢B h m v i *mM;
J M; +?'T bU L?[M; +?mv M M"v F?¬M; T?ªB H" çB m M" M; Km®M- M" M; i?¬K M; ?
S?QM; i? K K°i çQ¢M i?ìB ;B M- ? v i®i M?'i H" ç iB m i†+ M"v F?¬M; # Q ; B|`ìB

æ M[M?•M i`QM; HÁM; ?„M ;†T [m, çB i?¬B- S?B hB m L?½ •K i?¬K Mªv bBM? €+

E€ i?U+ #ªQ +?O ç¢B M?•M H9+ M"v ç½ #B i M[M?•M i`QM; HÁM; K" æQÌM; S?Q
i`QÈ+ FB F?¬M; T?ªB H" M" M; - +kM; +| i? H" iB m i†+ ç M; M|B ç®B- ?Q†+ i?U+ b

æQÌM; S?QM; M;?o i?~K- M;QÆB Km®M i„K i®i t'm +kM; T?ªB +?Ì H9+ i F?~M; +
#û M;®+ M"v H) M"Q M; v +ª K°i +?9i HÁM; T?ÁM; #` +kM; F?~M; +| ? v b Q\ G) M
F?~M; +| HÁM; T?ÁM; #`\

*ÁM M[- i?"i p'i pª KÈB T?€i ?B M ` K°i MÆB +| MQÈ+ M;¼i b¢+? b)- æQÌM; S?Q
L?½ çÆM ;BªM T?€ ?Q M?Q p"v\ *?QM? KbM? im Hmv M # M i`QM; #,M; ?Ä #
i?€M;- MQÈ+ M;¼i i`QM; F?~M;;B M K`ªM? ç½ bÈK iB m ? Q ?~m M?Q F?~M; +Á
#´ tmM;- çQÆM; M?B M F?~M; i? #` S?B hB m L?½ T?€ ?Ov p` ç¢Q +O MQÈ+ bm

oW M;?? HÌB M"v- S?B hB m L?½ #`i M;QÌB i?QÆM; +ªK ? ? M?bM æQÌM; S?QM
H v ç°M;- KÎ KB M; M|B,

@ L`M; +kM; +| i? i„K Î #B M- M`M; F?~M; T?ªB +?Q iWM; i„K i` M #B M- K¶B H-
+¢M? #B MX

L|B iÈB ç•v- æQÌM; S?QM; BK #ti F?~M; i? KÎ KB M; i? K- #ÎB pb K¶B H-M M?bM
Hm~M ;†T T?ªB K°i b® +?mv M ibM? F?~M; i? /U HB m i`QÈ+X

S?B hB m L?½ +QÌB /`B M?bM ?„M- i`QM; €M? K„i ~M +?S p` ç¢Q T?B i?QÌM; K
S?QM; ?"M F?~M; i? ibK çQÈ+ K°i +½B H¶ +?mB tm®M;X

>„M ç°i M?B M ?®B ?"M M|B ` +•m M|B FB X

"i [m€ K†+ F M?Q i? M"Q- +m®B +MM; +kM; ibK çQÈ+ MÆB ~M i?•M `²B- bÆM ç
i? M?QM; /mM; M¢T ? B M;QÌB M;?d M;ÆB # M i`QM; M?'i ç`M? F?~M; +| #'i +S
bÊ i?ÌB çB K S?B hB m L?½ M;O # M +¢M? +?QM? KbM? b) H`K ` K°i Qi +?mv M
M"v K°i F?B çB M H M [mª i?U+ F?~M; +| çB K K'm +?®i- B +kM; F?~M; i? çªK #
/KM; K°i b® i?O çQ¢M #€ pQÆM; M;¢M? i?QÈM; +mM; +€+ HQ¢B ? v F?~M;X

>ÆB +?9i /¼M / T bÆM ç°M; K°i +?9i- `®i +m°+ ? B M;QÌB ç½ +| K°i +?¶ Î i¢K i?Ì

S?B hB m L?½ F?~M +'T Km®M çB i„K- i?m"MiB M +~K i?2Q K°i FB M v T?K+ +O

æÊB M`M; +?¢v ` #B M #ÆB H°B- æQÌM; S?QM; M? M? +?|M; +?¢v iÈB + M? +Q
ç~v /KM; +K çUM; QÈ+ m®M; i`QM; F?~M;;B M K`ªM?- +?d +~M +| MQÈ+ M;¼i-
`'i iU M?B M / H`KX

Zm K°i H9+ H•m- S?B hB m L?½ KÈB K M; i?2Q K°i i?•M QÈi bkM; +?¢v p - F?B
M`M; K°i H~M M[ - #B m ibM? i` M K†i i`QM; M?€v K„i i`Î M M F?~M; [m€ iU M?B
+kM; F?~M; i? S+ +? M?ªv HQ¢MX

L;mv M M?•M F?~M; T?ªB ;b F?€+- S?B hB m L?½ H9+ M"v ç ç~m i|+ QÈi bkM; tã
K†+ K°i FB M v T?K+ /mv M?'i- v T?K+ `°M; i?MM; i?bM? +,M #ªM F?~M; i? +?2 ;
M?•M +O M`M;X

h`QÈ+ M;U+ M?~H M i?"i + Q- K°i FB M v T?K+ M"v +?d +| i? +?2 çQÈ+ iÈB çMB
tm®M;- ç~B +?•M ç T i?QM /`B K K M?^M ?Q`M K„- F?~M; ? +| K°i p i b Q- ç~B #
ç¢T i` M K†i ç'i- iW +?¶ K„i +€ +?•M TªM; T?'i ;B®M; M?Q ? B ?ÁM ç€ +m°B K /
b„+ K†i +O M`M; ?B M i¢B çÄ #WM;- ç¢B F?€B `i F?~M; [m2M ,M K†+ M?Q p"v- i
#B M T?€T M"Q `²B- v T?K+ i` M M;QÌB bm®i K'v M;`v F?~M; ? i? v ç`B [m - H¢B
F?B M M`M; p~+MM; F?| +?`mX

G M ? v F?~M; H M- ç•v H` K°i p'M ç 5

j8RX *?QÆM; j9y, GQm J M?X

o~ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; j9y, GQm K M?X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

E?B S?B hB m L?½ pÈB ç¬B +QM K„i K¬M; HmM; MQÈ+- t'm ?´ çB p T?Q æQÌM;
+ªK i?´v M?B i ç° # M M;QÌB ç°i M?B M i,M; p¼iX

h` M i v +O M¨M; +| K°i K°i #° v T?K+ ç½ ;B†i [m - F?¬M; +?d +| €Q F?Q€+- +ÁM
#û tBM? t„MX

@ L¨M; b Q H¢B K†+ i?¨M? M?Q p¨v\

æQÌM; S?QM; p¬ +MM; #m²M #U+- ?„M +kM; H¨ M K M?•M - F?¬M; M?[M; p¨v +ÁM
+QÆM;X

@ u T?K+ #~M `²B5

S?B hB m L?½ çQÆM; M?B M ç€T- M? +„M K¬BX

@ .M b Q çB M[F?¬M; TªB H¨ M;QÆB +?Q iWM; M?bM i?´v [m X

æQÌM; S?QM; i?B m +?9i M[T?mM ` K°i M;KK K€m iQÆB- M[M?•M M¨v H¨ M;m M
X >„M ç°i M?B M M;?o iÈB i?ÌB çB K Î +MM; K°i +?¶ pÈB M[M?•M M¨v- +?QM? Kb
?¢ T?QM; p K†i ç¢Q M;?o - M;šK H¢B ç¢B F?€B H¨ M;mv M M?•M i`QM; HÁM; +?C

@ h?QÆM; HQÊM; pÈB M;QÆB K°i +?mv M5

S?B hB m L?½ #QÈ+ iÈB i`QÈ+ K†i æQÌM; S?QM;- F?m¬M K†i M?,M M?| M|BX

@ *?mv M ;b\

æQÌM; S?QM; çQ i v ;½B ;½B +€B +^K ç½ +| +?9i `•m `B - ? B K„i K'i iU M?B M +

@ h Km®M iÈB +?¶ +QM bm®B FB i„K H¢B

S?B hB m L?½ H¨T iS+ M|BX

æQÌM; S?QM; bYM; b®i- ``i M? M? HB M bmv M;?o +~M i?“M- imv `^M; MQÈ+ #B M
M?QM; MQÈ+ #B M +| Km®B- b m F?B i„K tQM; i?•M i? iU M?B M F?¬M; [m€ i?Qª
HQÊi- K¨ T?K +”M MÆB M¨v +?d +| K°i +QM bm®B MQÈ+ M;¼i /mv M?´iX

@ h +| i? ç +QM bm®B FB +?B i?“M? p¨B çQ¢M- i çªK #ªQ +?d /MM; ç M K°i
F?¬M; ç ç` T?QÆM; F?€+ #` /Æ5

L?bM æQÌM; S?QM; ç M; i`-K iQ- S?B hB m L?½ M? M? +?|M; KÎ KB M; M|BX

@ l?- çB i?¬B5

æQÌM; S?QM; ;”i ç-m- /M b Q çB M[+?QM? KbM? ç½ iQ+? i`[ çO MQÈ+ M;¼i i`Q
i¢B +QM bm®B FB #B M i?“M? #° /¢M; ;b çB M[+kM; F?¬M; i?“M? p'M ç X

S?B hB m L?½ +kM; F?¬M; M;Ì iÈB H-M M¨v æQÌM; S?QM; ç€T SM; M¨M; bªM; F?C
`^M; #° /€M; +O +?QM? KbM? ?B M i¢B ç æQÌM; S?QM; F?¬M; v M HÁM;- +9B ç
#¢B H° # M M;Q¨B +O +?QM? KbM?- S?B hB m L?½ •K i?-K ç„+ w- +¬ M½B M½B
M;¢Q M?•MX

L?Q `i bÊ æQÌM; S?QM; ç´B w- M¨M; M? M? +?|M; +?¢v p K°i p` i`Q iQÆM; ç®B

”i [m€ M¨M; ?ÆB +| +?9i M;?B ?Q†+ +?QM? H¨- MQÈ+ i`QM; +QM bm®B M¨v ?bM
[m€ F?¬M; [m M ? - /M b Q çB M[+?QM? KbM? F?¬M; TªB i?QÌM; tmv M Î +?¶
çQ¢M i?ÌB ;B M H¨ çQÈ+- i?B m i?b +S i?B mX

æB iÈB +¢M? /ÁM; bm®B- S?B hB m L?½ M? M?¨M; ç†i v T?K+ ç M; ¬K tm®M; /Q
iQÆM; ç®B b¢+? b)- b m ç| H2M HûM M?bM #®M T?Q - t€+ ç`M? æQÌM; S?QM; F?
H9+ M¨v KÈB p”M +?mv M +QÆM; F?Q i`QM; +Æ i? - ç #¨M i v M?Ä M? i?ª p¨Q i`

L`M; ç½ HW /®B æQÌM; S?QM;- M|B +?QM? KbM? i?K i?QÆM; `i M;?B K i`¼M;-
çQçM i?ÌB ;B M- iU M?B M F?¬M; ?B p¼M; #` æQÌM; S?QM; i?v ?bM? +ªM? +?Q
i?B i`B M +QÆM; F?QX

E?Q iS+ K`m ?²M; M? M? +?|M; H M i`M- M;QM; iK i?`M? K°i çQÌM; i?ŠM; i„T- F
M?èv K„i tm'i ?B M i`çM; i?èB p"i +?i F i iBM?- i`U+ iB T +„i /ÁM; bm®B i?`M? ?

S?B hB m L?½ bmv M;?o K°i +?9i- HçB p" M /KM; +QÆM; F?Q K°i H-M M[- iB T iK
i?`M? ? B MY X

G-M M`v- /ÁM; bm®B ç½ #` +QÆM; F?Q F i iBM? K`m ?²M; +?B i?`M? # F?®B- i
pÈB M? m M?QM; F?¬M; +|ªM? ?QÌM;X

J°i F?®B /MM; ç i„K- K°i F?®B /MM; ç ;Bti [m-M €Q- K°i F?®B +ÁM HçB /MM; ç
L?½ iQM? iQ€M i®i H„KX

L?bM p`Q FB i i€+ +O +?QM? KbM?- S?B hB m L?½ +QÌB F?) K°i iB M;- H9+ M`v
H° p|+ M;QÌB ?Q`M K„ M;çQ M?•M- M? M„K H'v #`M +?•M M;¼+ - +m®B +MM; +?`K

LQÈ+ i`QM; bm®B `i i`QM;- iW # M i` M +?ªv tm®M;- ?-m M?Q +| i? M?bM i?v i
MQÈ+ bm®B +kM; +?d +| i? # Q i`MK iÈB M;U+ +O S?B hB m L?½X S?Q /QÈB ;
F?¬M; #9i KU+ M`Q iª tB iX

"ªQ +?O ççB M?•M M p` i`QM; /ÁM; bm®B- id Kd i~v `Y i?•M i? +O +?QM? KbM
M?i ç m F?¬M; #m¬M; i? - i? M?QM; M`M; pW KÈB +| +?9i ç°M; i€+ - +€+? ç| F?-
#QÈ+ +?•M +`T i®+X

E?¬M; çÈB M`M; +| T?ªM SM; ;b- K°i ççQ i?•MªM? ç½ tm'i ?B M i`QÈ+ Kti M`M
M? M? M?Q i?B K çB M ç°i M?B M i"TFQ+?X

o Kti æQÌM; S?QM; F?~M i`QÆM;- HQ H„M; ?ÄB i?,K,

@ G`K b Q p`v\

GÌB pW KÈB ` F?ÄB KB M;- ?„M H"TiS+ b[M; b`içB +?¶- i`M; +ªM? M?bM i?v i
?„M ?Q`M iQ`M F?¬M; ;B®M;X

>„M iU M?B M #B i S?B hB m L?½ i„K # M +çM?- p®M ç`M? ibK +?9i ;b ç| M'm ,M
i?K çQÈ+ # M T?Q S?B hB m L?½ +| # ç°M; +QÆM; F?Q i`mv M iÈB- i`QÈ+ b n
F?¬M; /€K T?Èi HÌ- +ÁM iQÌM; `M; S?B hB m L?½ ;†T T?ªB +¬M; FQ+? M`Q ç|- pb
K°i +?9i- b m ç| H"TiS+ M?bM i?v K°i K„ M?•M ç M; çSM; i`QM; çèv /ÁM; bm®B +
+?^K +?QM? KbM?X

a„+ Kti +O M`M; i`QM; M?èv K„i +?QM? KbM? tm'i ?B M i`Î M M pmB KWM;- HçB
M? M? ;QÆM; Kti +QÌB i`-K tm®M;- / Kti FûQ /`BX

æ•v F?¬M; T?ªB # çB K- ç•v F?¬M; T?ªB # çB K5 _i F?¬M; Hw /Q- i`QM; ç-m æ
MB K M`vX

a m K°i F?„+ S?B hB m L?½ çQ i v `9i H M K°i ?ÁM ç€ +?d HÈM +?WM; M;|M i v
?mM; ?,M; MûK KçM? p T?Q æQÌM; S?QM;- ?`K `M; +„M +?†i- •K i? M? p¬ +MM

@ GQm K M?5

* Q i?O h?B M ;B B F?¬M; T?ªB #bM? i?QÌM;- bY /KM; €K F?Q `i F?¬M; i - imv `
w +| i? M?bM i?v- imv `M; +?d H` +¬M; FQ+? i?ŠM; i„T çÆM i?m-M- i? M?QM;
F?¬M; t Km®M i`€M? +kM; F?¬M; i? i`€M?- T?çK pB +¬M; FQ+? +O ?ÁM ç€ M?Á
çQÌM; HmB i` M /QÈB- ç ?„M FbK HÁM; F?¬M; çQÈ+ bBM? ` K°i HQçB +ªK ;Bè+
içB- ?ÁM ç€ M?Á FB T?ªM; T?i ;B®M; M?Q #B M i?`M? K°i ççB i? ;BÈB "T p T?

*`M; i? K ~M +?S HU+ ççQ +O + Q i?O h?B M ;B B- i`QÈ+ K„i æQÌM; S?QM; ?Q`

æQÆM; M?B M- i'i +^a ç m H¨ H`B i?W - +?d H¨ w MB K +'T i®+ p" M +?mv M [m i`Q
KbM? K°i Hw /Q K¨ i?¬BX S?B hB m L?½ +,M #^aM F?¬M; ? +| #'i +S w iS i´M i?QÎM

@ G9+ i KQÌB im´B ç½ iWM; ;†T [m M¨M; K°i H-M- ç½ `´i H•m `²B5

@ JQÌB im´B *€+? ?B M i¢B # Q M?B m M,K\

h`QM; K„i æQÌM; S?QM; çªQ [m M? KÎKB M; ?ÄBX

S?B hB m L?½ ;BªQ ?Q¢i +QÌB +QÌB,

@ Jm®M #B i im´B i€+ +O +?9M; i b Q\ h b) F?¬M; M¡B +?Q M;QÆB- im´B i€+ +

æQÌM; S?QM; #'i ç„+ /o +QÌB +QÌB- +?QM? KbM? KÈB +?mv M pÁM; K°i +?9i ç½
+¬ #û M;®+ M¨v i?Q¢i M?bM `´i F?¬M F?ûQ M? - #'i [m€ +,M +S p¨Q bmv çQ€M i`
G¢B i, ? v L;¼+ M?B- im´B i€+ b) F?¬M; pQÊi [m€ ? B KQÆB H,K- ?ŠM H¨i`QM; i-
- /M b Q i?U+ HU+ + Q M?Q p¨v- K†+ /M +€+ M¨M; ç m iU +¡ #B M T?€T iU ç + Q
M?´i ç`M? +¬M T?ªB +¡ K°i çQ¢M i?ÌB ;B M M?´i ç`M? KÈB çQÊ+X

@ æ¢B hmv i *mM; p¨ "¢+? æ h?¨M? ç m H¨ K°i i`QM; i K ç¢B i? HU+ Gw æQÌM;-
M?B M +¡ ;B Q HQm [m H¢B- çQÆM; M?B M i`QM; ç¡ +kM; # Q ;²K +ª h?B M *¬M
K°i H-M- ç iY im´B i` # i? HU+ M¨v b) ?°B iK pÈB M?m - +?B i?¨M? +€+ i`bM?
Hm¨M #¨M- +kM; H¨ /Á tûi i?U+ HU+ +O ç®B T?QÆM;- p T?QÆM; /B M F?€+ H¨ ç
#¼M ?¼ #B i çQÊ+ +?QM? KbM? p¨ M;QÌB F?€+ +? M? H M?M?Q i? M¨QX J°i H-
i? K ;B - pW p†M H¨K ç®B i?O ç€M? K°i ?²B- F?B ç¡ i?U+ HU+ +O +?9M; i ç m`

@ E i [mª` b Q\

æQÌM; S?QM; ?,M; ?€B #WM; #WM; ?ÄB i?,KX

@ L?Q M;QÆB KQM; Km®M- M[M?•M FB i?„M; i K°i +?B m5

S?B hB m L?½ iS+ ;B¨M ç€T,

@ "´i [m€ >B M i¢B M m M?Q M¨M; çKM; T?ªB i - F?ŠM; ç`M? F?¬M; T?ªB H¨ ç®B
L;mv M M?•M F?¬M; i?´v ?„M- S?B hB m L?½ i`QM; +ÆM #B i?QÆM; +MM; +U+ ç
i?QÊM; T?¨K- M¨M; +kM; F?¬M; iBM "¢+? hB m G¢B +¡ F€M;° M?Q i? M¨QX *?Q /I
KbM? M?Q M? m- M?QM; ?B M i¢B ç®B T?QÆM; +?„+ ?ŠM pšM H¨ h?B M ;B B i`m
æ¢B hmv i *mM; +¡ HQ¢B ç` T?QÆM; ;B9TK¬M M?•M ç iY i,M; +QÌM; i?U+ HU+ +
F?¬M; +¡ M;?o H¨ "¢+? æ h?¨M? p¨ h?B M *¬M; bÆM i` M; F?¬M; +¡- i K ç¢B i?
+kM; F?¬M; T?ªB H¨ ;B´v i`„M;X

@ æ€M? ç€M? ;B i +? i F?¬M; i®i5

æQÌM; S?QM; •M +¬M F?mv M #ªQ- ?„M ç9M; H¨ bÊ H9+ L;¼+ M?B p¨ G¢B i, ;†T
+?d +¡ i? bÊK [m€M i?•m +?Q M¨M; K°i +?9i iQ iQÌM; ?Á #bM?X

@ L;QÆB F?¬M; +¡ iQ +€+? M¡B i - b® M;QÌB +? i i`QM; i v M;QÆB F?¬M; +¡ p¨B M

S?B hB m L?½ ç€T H¢BX

h`QM; M?€v K„i æQÌM; S?QM; BK #†iX

@ a m ç¡- H-M i?S ? B ;†T H¢B M¨M;- pšM H¨ i?m 5

Lûi K†i S?B hB m L?½ i`¨M ç-v i?¬M b„+ F?¬M; + K HÁM;;

@ ošM H¨ i?„M; i K°i +?B mX

"9i i?M ?"M M¨v +Q M?B M ç½ +¡ iW i?ÌB çB K i?B m M[X h?Q¢i M?bM ç¢B F?€B H
F?¬M; T?K+ b m ? B H-M i?m i`¨M- +QB "¢+? hB m G¢B H¨ ç`+? M?•M HÈM M?´
+?"K `½B bªM bBM? ç`+? w- i?M ?"MX

L;QÌB i` im´B M? - Hm¬M Hm¬M +¡ tmM; ç°M; M?B i?mv i M?Q p¨v- K†+ F H¨ M
çB K M¨v ç m +¡ i? M¡B H¨ ;B®M; M? mX L?´i H¨ M?[M; M;QÌB i? M? MB M +¡ +?9

;†T T?^B M; ,M i`Î M"Q ç|- +?d +—M i•K iQM? F?¬M; t^v` p'M ç - F?ŠM; ç`M? b) ?' ;„M; M¶ HU+ im Hmv M- +?İ KQM; K°i M;`v +?QM? KbM? +| i? ç€M? #¢B ç®B i?O- S?B hB m L?½ ç¢B F?€B H" M; QİB M?Q i? - i?m ? B H—M i`QM; i v "¢+? hB m G¢ Hmv M T?K+ i?M- H9+ M"v KÈB +| i? i'M +?S+ h?B M; B B i?QÈM; T?~K H9+ +ÁM @ \*?d ç€M; iB + +?QM? H"- b m ç| i #` ;B ;B çQ iÈB « GQM; "ªQ `²B5 h`QM; €M? K„i S?B hB m L?½ ?B M H M i?—M b„+ ?²B S+ , @ hW H9+ ç|- i ç½ F?¬M; +ÁM i? K ;B p"Q i, i?Q ;B[# ç¢B i? HU+ M"v M[`²B- FB X @ L;mv M H B H" M?Q p"v\ æQÌM; S?QM; +| +?9i bmv M;?oX @ L;QÆB i?b b Q\ hmv `^M; i`QM; HÁM; S?B hB m L?½ +| +?9i F?¬M; + K- M?QM; pšM F?¬M; M?`M @ L;QÆB p" M" M; [m2M #B i pÈB M? m M?Q i? M"Q\ h?2Q i çQÊ+ #B i- M;QÆB i?ŠM; +?Q iÈB MY M,K i`QÊ+ KÈB` M;Q`B H`+? H½K\ @ J M; +?'T bU M|B +?Q M" M; #B i\ æQÌM; S?QM; ?ÄB- i`QM; F?QªM; i?İB ;B M iB T t9+ pW `²B- æQÌM; S?QM; +| i? ç½ bÈK #B i`ä i?•M T?"M +?•M +?QM? +O #ªM i?•MX S?B hB m L?½ ;"i ç—mX @ \*€B M"v F?¬M; iB M M? 5 æQÌM; S?QM; `—m `o M|BX @ h b) F?¬M; çB M|B HmM; imM; - J M; +?'T bU H`K pB + `i +| +?WM; KU+5 S?B hB m L?½ [m i [m i KB M;X L? M?"M; +QİB +QİB- /M b Q çB M[ +kM; M?"M`¶B #m²M +?€M- æQÌM; S?QM; ç i`bM? [m2M #B i M?"M i?S+ ;B[ +?QM? KbM? p" G¢B i, - #¢B ?Q¢B .B T h`—K h?m h?"M?- æQÌM; S?QM; F?¬M; Km®M M|B`ä +?•M iQÈM; +O M; QİB F?€+- +?d M|B b€i K°i +Wm M?•M i`9M; TªB F`+? ç°+- +m®B +MM; HQm H¢+ iÈB h?B M h9- p S?QM; F?¬M; M|B`äX h?İB ;B M # M M;`v /—M /—M pQÊi [m i`QM; +m°+ M|B +?mv M T?B K ;B[? B M;Q æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; M;?o iÈB- M[?`B L;¼+ L?B M"v +Q M?B M H¢B ? v M|B ? B M;QİB H9+ # M ç—m +ÁM H" [m M ? i?•M ?[m- i? M?QM; +`M; M|B +?mv M H•r #B i ç½ +?¢v iÈB ç` T?QÆM; M"Q- F€p, M /` bU- #Q T?€T pã çB M- i•K ç„+ w Hmv L?½ i?U+ F?¬M; Qi +?mv M M? 5 h`QÈ+ FB æQÌM; S?QM; +?Q`^M; M[M?•M + Q M;¢Q H¢B #€ ç¢Q iB m F?Q M"v M K°i +?9i` - F?¬M; +ÁM bÍ i`QÌM; ;b F?€+- i? M?QM; b m F?B iB T t9+ pÈB M" M; +?QM? KbM? ?Q`M iQ`M b B H—KX L`M; t€+ i?U+ H` K°i M[M?•M F?¬M; i²B- +?d H" p K†i iWM; i`ªB i`QM; bBM? ?Q h'i +ª i`B i?S+ +O M" M; ?—m M?Q ç M iW çB M i`+? ;?B +?ûT +€+ HQ¢B p"/Q M;Qİ +ÁM #û HÈM H M i¢B æ¢B hmv i *mM; - +?İ F?B ?ÆB HÈM K°i +?9i ç½ #` çQ iÈB H GQM; #ªQ- iU M?B M b) F?¬M; T?B m #¢i F?„T MÆB ;B®M; M?Q æQÌM; S?QM; - M J€v ?€i ç½ #` KÍ- ? B M;QİB i`Á +?mv M ?,M; ?€B #WM; #WM; - æQÌM; S?QM; iMv i FB T i`QÊ+- i`U+ iB T F?B M S?B hB m L?½ #` ?M iÈB bYM; b®i FBM? M;¢+X

" M i`QM; ç°M; i?QÌM; tmv M i`mv M iÈB iB M; +QÌB F? M? F?€+?- i? M? i?9v /
;B€+ [mv M`kX "°/€M; +QÌB`° H M +O S?B hB m L?½ M?bM`i? v- ç¬B +QM K„
M? - ç¬B H¬M; KB /`v ?ÆB ?ÆB`mM`mM M?Q +| i? M|B- i`ÌB bBM? ç½ +| p [mv
"i [m€ p [mv i`k +O M`M; +ÁM +| K°i +?9i çÆM i?m-M p`i`9+ i`„+- æQÌM; S?QM
[mv M`k M?`i i?m°+ p M[?`B i M ;¼B h?B h?BX
EB t€+ i?U+ H`K°i ç¬B +QM K„i +| i? +•m ?²M çQç i T?€+?- +?d +¬M K°i €M? K„
M?B m w iS- ;B®M; M?Q M; ¼M ç M b€M; ?'T /šM p¬ b® +QM i?B m i?•M H Q p`Q H
*ª K°i M;`v KQ iQ ;B| HÈM- F?¬M; ? +| K°i +?9i /'m ?B m K•v i M KQ içM?- K v
+O bÆM ç°M; M`v F?¬M; ? i?'T- pb p`v F?¬M; +| MQÊ+ +?ªv p`Q i`QM; bÆM ç°M
KQ `ÆB tm®M;- S?B hB m L?½ M? M?`M; ?€i H M K°i F?9+ + / Q F?¬M; #B i i M
hB M; + +O M`M; F?¬M; iQM? H`i tm`i b„+- KB M +QĐM; +| i? M|B H` +| çB K
æQÌM; S?QM; +| i? +ªK M?"M çQÊ+- M`M; ç½ i?"M? +¬M; ç†i i bM? +ªK +O +?Q
iB M; + `i mv M +?mv M- `i Qm i?QÆM;- F?¬M; F?Q +kM; TªM; T?'i M?Q m #m
æQÌM; S?QM; F?¬M; [m'v `®B M`M;- #B i ç®B T?QÆM; ç M; H•K p`Q i`QM; ?²B S

j8jX *?QÆM; j9k, E *?mv M sQ X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; j9k, E +?mv M tQ X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

> B ?`M; MQÊ+ K„i +?"K`½B iW i` M ;QÆM; K†i S?B hB m L?½ +?ªv tm¬B tm®M;-
M?B M M;WM; HçB- H m çB MQÊ+ K„i MÆB F?|2 KB- M|B,

@ sBM H|B- ?€i K°i +?9i K`i•K i bM? +O i +| +?9i F?¬M; tQM;X

@ hB M; + M`v +| +® bU ;b ç| # M i`QM; b Q\

æQÌM; S?QM; ?ÄBX

S?B hB m L?½ i`-K K†+ i`QM; +?®+ H€i- b m ç| KÈB KÎ KB M; M|B,

@ G` Kšm i?•M /çv +?Q i H9+ +ÁM #û- F?B +ÁM #û i ç†+ #B i bÊ i`ÌB KQ - M;QÌB
/WM; HçBX

@ Jšm i?•M +O M`M; ç•m\

æQÌM; S?QM; M|B` HÌB M`v H"TiS+ ?®B ?"M`²B- ?„M iÈB « GQM; #ªQ- ?Q`M iQ
+?O- +?Q ? M; ?2 M|B [m +€+ HQçB ç i`B H½Q +mM; +?O +| M?B iY ? v H` +QM

@ *MM; pÈB T?K i?•M +O i +? i i`QM; #,M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM;5

S?B hB m L?½ ç€T,

@ * Q i?O h?B M ;B B F?¬M; i? iB M p`Q # M i`QM;- +kM; H` /Q #¼M ?¼ /MM; bB

æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB i?'M i?S+- ?„M F?¬M; #B i ç°i M?B M #`K'i bQM; i?•
EB Ti`QÊ+ ?„M H` +¬M?B- b M; iÈB FB T M`v i?b /Q ?„M +?B K çQç i i?•M i? M
bQM; i?•M p¬ +MM; KÆ ?²- K†+ /M #B i çQÊ+ +?QM? KbM? +ÁM +| bQM; i?•M i` M
M?B m +?Ì KQM;X "i [m€ i mv M|B H` M?Q p`v- M?QM; æQÌM; S?QM; pšM +| i? Hv
T?QÆM; H9+ M`vX

"-m F?¬M; F?Q i`QM; M?€v K„i i`î M M M†M; M - ;B®M; M?Q `†M; K•v ç2M i` M #-
F?¬M; i MX

@ L;?2 tQM; iB M; + K i B M?Q p"v- ç ?²B #€Q- i F +?Q M" M; M;?2 K'v +?mv M
æQ`M; S?QM; +® w +?mv M i`¼M; i•K +•m +?mv M ç i? v ç´B HU+ +?9 w +O S?B
@ *?mv M tQ ;b\

S?B hB m L?½ [m v ç-m ?ÄBX

@ l?K- +?mv M tQ H" M?Q p"v- +| K°i +QM i?Ä çB Km i?S ;b ç|

@ h?Ä b Q +| i? çB Km i?S ;b ç|\

S?B hB m L?½ M;?B ?Q†+ F?¬M; M;ÈiX

@ *?mv M tQ H" M?Q p"v- M" M; çWM; +| ?ÄB `ä`" M;5

æQ`M; S?QM; tQ tQ i`€MX

*QM i?Ä M"v M?`i ç`M? H" HBM? i?9 i?`i; B B- ç½ +| i? ?| ?bM?- S?B hB m L?½ •

@ L;`v ç-m iB M- +QM i?Ä ?ÄB, *€+ M;QÆB +| ?"M? ? v F?¬M; \ G½Q #ªM M|B F?
[m v HçB ?ÄB +€+ M;QÆB +| ?"M? ? v F?¬M; \ G½Q #ªM M|B F?¬M; +|X L;`v i?S #
M;QÆB +| ?"M? ? v F?¬M; \ G½Q #ªM pšM M|B F?¬M; +|X L;`v i?S iQ +QM i?Ä HçB
KB M; - H½Q #ªM ç½ iS+ ;B" M- M|B F?¬M; +| +?QM? H" F?¬M; +| - M;QÆB +ÄM /€K
hÈB M;`v i?S M,K- +QM i?Ä HçB [m v i`î p ?ÄB H½Q #ªM M;QÆB +| #9 ? v F?¬M;
i?Ä M|B i?"i i®i [m €- p"v +€+ M;QÆB +| ?"M? ? v F?¬M; \

S?B hB m L?½ +?ÈT ç¬B K„i iQ i`ÁM- HšM; H†M; M?bM æQ`M; S?QM; - #B m iB M?
L?QM; GBM? E?B T L? içB +QÆM; i•K HçB +Q`B `° iÈB M;Y +ª M;Q`B ` b m- +Q
o®M æQ`M; S?QM; +?Q `^M; S?B hB m L?½ F?¬M; M;?2 ?B m w iS i`QM; ç| - ç" M? ?
bS+ ;BªB i?Q+?- M[M?•M M"v KÈB ç°i M?B M ¬K #KM; - F? M? F?€+? MÎ MK +Q`B
çQÊ+- +Q`B iÈB MQÊ+ K„i +?ªv `ÁM; `ÁM; - ;QÆM; K†i çÄ #WM;X

E?|2 KB M; æQ`M; S?QM; +Q ;B" i- i?-K M;?o T?ªM tç +O M[M?•M M"v +kM; [m €
@ *QM i?Ä M"v h? M"Q h? M"Q HçB +| w iS M?Q p"v\

oW M?bM +| ?B m [mª- æQ`M; S?QM; +kM; p mB p X h`QM; ç-m ?„M i?U+ ` +| F
K°i +?mv M tQ M"Q ç| HW ;ç i M[?"B +| i? M|B iB M i v M?†i` X

@ *ÁM Km®M M;?2 M[? v F?¬M; \

æQ`M; S?QM; +Q`B iOK idK ?ÄB i?,KX

@ Jm®M- i Km®MX

S?B hB m L?½ p" GBM? E?B T L? M ?-m M?Q i`,K KB M; K°i H`B ç€TX

@ GçB M|B +| K°i +QM ;'m p" K°i +QM i?Ä +QM iW i`QM; `WM; `K ççB iB M
æ¬B H¬M; K"v +O S?B hB m L?½ ;ç i ;ç i- Q€M i`€+? i`WM; K„i HB + M?bM æQ`M;
+?9i H v ç°M; - iB T iK+ M|B,

@ : 'm ç°i M?B M KÎ KB M; ?ÄB, L;QÆB bÊ #~M b Q\ *QM i?Ä M|B i F?¬M; bÊX a r
tQ tQ +€B K¬M; +O KbM?

hB M; +Q`B iW H9+ # M ç-m p M; H M ç½ F?¬M; ? /WM; HçB- i`QM; ç-m æQ`M;
+O ? B M[?"B- K°i M;Q`B H" GBM? E?B T L? M- K°i M;Q`B H" S?B hB m L?½- +ª
F?Q i`QÆM;X

"i [m €+m®B +MM; S?B hB m L?½ +kM; ?B m ` `²B- æQ`M; S?QM; H'v /B M pB
tQ M"v ç m H" M?[M; ç°M; p"i #bM? i?Q`M; i?Qç i M?bM p¬ +MM; M?Ä #û p¬ ?çB- p

M?[M; +?mv M tQ M"v F?¬M; i? F?¬M; iQ+? +U+- T?ªB M?•M +€+? ?| +?Q M?[M
M| +| i? M|B- +?9M; M| +| i? H"K çQÊ+ K°i b® +?mv M ibM? iQÆM; ç²M; bQ pËB M
+?mv M tQ M"v i?QÌM; i?QÌM; +-M T?ªB iBM? i bmv M; ?o K°i +?9i KËB ?B m`ä
ç|- K°i F?B ?B m çQÊ+ çB m~M +?S M"v- iS+ i?b iB m w ;B®M; M?Q b|M; ;B|M; "T
F?¬M; M?`M çQÊ+ T?ªB #"i +QÌBX

S?B hB m L?½ +ªK ;B€+ #KM; +O +?QM? KbM? ç½ #„i ç-m +| +?9i ç m çËM- ç| H
i?QÆM; i? +?Q i®i H„K- ?B M içB i•K ibM? # ç°M; +QÌB HËM M?Q p"v- iU M?B M

L" M; ?Q" M iQ" M F?¬M; M; ?o iËB- M K M?•M +| / M? iB M; ;B i M; QÌB M?Q K +C
+?mv M tQ M; ç+ M?B M +´ [m€B i`QM; ç-m M?Q p"v- +| i? +?¼+ M" M; pmB p +C
bËK #` M" M; tm i M F?¬M; +ÁM K°i KªM? `²BX

J" M ç K T?O tm®M; - S?B hB m L?½ F?¬M; M?`M çQÊ+ M; €T K°i +€B i?"i iQX L?[M
i`QM; bÆM ç°M; iÄ [m M; K M; /`m M? - F?B M iQ" M #° bÆM ç°M; F?¬M; ? ç2M
hB m L?½ /U p"Q #ì p B æQÌM; S?QM; - iQ" M i?¬M ?¬m M?Q K K v m p¬ HU+- +QÌ
iWM; çÊi- Km®M M?`M +kM; F?¬M; M?`M çQÊ+X

@ L" M; M M çB M; ?d M; ÆB `²B5

@ E?¬M; Km®M- i +ÁM Km®M M; ?2 M; QÆB ;BªM; M?[M; +?mv M tQ +´ [m€B M"v
S?B hB m L?½ M´B H M iQM? ibM? M[?"B ç M; +?ÆB çM pmB p X

@ *?ì i?QÆM; i? +O M" M; i®i `²B i HçB F iB T +?Q M; ?2- F?¬M; M M p°B p½ M
æQÌM; S?QM; M O B M|BX

@ o"v æQÊ+ `²B5

S?B hB m L?½ bmv iQ K°i +?9i- F?¬M; #B i tm'i T?€i iW M; mv M M?•M ;b- p¬ +M
;BQÌM; HËM #ªM i?•M +? i€+ ;B®M; M?Q i?Ov iBM? - +?"K `½B M^K tm®M; - iB M i
H M i` M #KM; X

@ æQÌM; S?QM; 5

h`QM; #|M; i®B i`mv M iËB •K i? M? +O S?B hB m L?½X

@ a Q p"v\

@ L; QÆB [m ç•v5

æ¬B H¬M; K"v +O æQÌM; S?QM; M?Qm HçB- pšM +?"K `½B çSM; /"v #QÊ+ iËBX

@ L; ²B Î +?¶ M"v5

S?B hB m L?½ p¶ p¶ p` i`Q # M +çM? +?QM? KbM?- M; [F?Q p¬ +MM; ¬M M?mX
*?ì F?B æQÌM; S?QM; M; ²B tm®M; `²B- S?B hB m L?½ M?Q+? ;¬M # M M; QÌB ?„M
K°i çB K +-m tBM M|B,

@ E iB T K°i +•m +?mv M çB- +?d K°i i?¬B- M|B tQM; i b) çB M; O5

@ o"v K°i +•m +?mv M +m®B +MM; 5

æQÌM; S?QM; M; ?B K K†i M|BX

h`QM; #|M; i®B- +QM K„i S?B hB m L?½ b€M; M; ÌB- KçM? K) ;"i ç-mX

j89X *?QÆM; j9j, E?¬M; "B i s'm >´ - æçQ æS+ hB m oQM;

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; j9j, E?¬M; #B i t'm ?'- ç¢Q çS+ iB m pQM;

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

æQÌM; S?QM; F?¬M; ? M;?o iÈB- +?QM? KbM? +Q M?B M +| K°i M;`v ç K /¶ M;Q
H9+ M`v F?B M ?„M F?¬M; +ÁM +ªK ;B€+ i?'v K°i M[M?•M +QÌM; i? #€ ç¢Q F?¬M
?Q`M iQ`M H` K°i iB m +¬ MQÆM; ®K v m #'i HU+- TªM; T?'i M?Q ç M; +-K H'v
+¼M; `ÆK +Sm K¢M;X

æB m M`v F?¬M; F?ÄB F?B M ?„M `i iU M?B M bBM? ` K°i HQ¢B +ªK ;B€+ i?`M?

L;?2 i? K K°i +•m +?mv M tQ - S?B hB m L?½ i? i?®i M|B,

@ h b m M`v F?¬M; # Q ;Bì ,M i?`i i?Ä M[5

G`T iS+ M`M; H•K p`Q i`QM; i`-K K†+- M`M; +kM; H` K°i M;QìB #B i i?O iQM-+?
+?mv M H` çQÊ+- +?d #'i [m€ #`M i v M;?B M; M;QìB +-K H'v v T?K+ +O æQÌM; S
ç æQÌM; S?QM; Km®M çSM; H M +kM; `i F?¬M; +| F?ª M,M;X

ÆB p`Q çQìM; +MM;- æQìM; S?QM; +?d +| i? F?Q M? +?•M M;²B i` M ;BQìM;- K
T?K+X

*ÆM KQ iQ M`v iÈB i`M M;`v ?¬K b m pšM F?¬M; ? M?bM i?'v +?9i /'m ?B m M;V
i`ìB pšM `i M†M; M;QM; i?U+ ;B®M; M?Q +k- TªM; T?'i ;B®M; M?Q +| K°i i'K +?,
i` M- F?B M M;QìB F?€+ +ªK ;B€+ +| +?9i F?¬M; i?Î M`BX

h?ìB ;B M M,K M;`v- #ªM i?•M æQìM; S?QM; ç½ F?¬B T?K+ ;-M M?Q ?Q`M iQ`M-
H`M / ? v # M i`QM; +Æ i? ç m ç½ F?ÄB ?ŠM- H`M / KÈB bBM? K K K¢B i`„M; |
F?B M æQìM; S?QM; i?Q¢i M?bM +`M; i? K ;B®M; K†i i`„M; M?ÄX

L;QÊ+ H¢B- S?B hB m L?½ M|B i?QÆM; i? +O +?QM? KbM? +ÁM +?Q F?ÄBX
F?¬M; [m€ +`T #€+?- imv `^M; ?„M +kM; Km®M M? M? +?|M; ibK FB K i`B HB m +?
M`v- i? M?QM; ¬M; i`ìB F?¬M; ?Q`M K„ +kM; H` +?mv M ibM? F?¬M; +| #B M T?€

h`€B iBK bm®i K'v M;`v pW [m +O æQìM; S?QM; ?B M i¢B ?ÆB +?9i i?ª HÄM; tm
çQ`M M,M; HQÊM; i`QM; ? B HÄM; #`M i v +?QM? KbM? +| #îB pb +?QM? KbM? p
`ªM? ?QìM; F?€+ i?QìM;- M?QM; +,M +S p`Q [m M b€i bm®i K'v M;`v ?¬K M v- M
çQìM; FBM? K¢+? M®B i?¬M;- ç½ ç¢i iÈB i`¢M; i?€B +Q+ F€´M ç`M?- pb p`v ?B M

æQìM; S?QM; +kM; F?¬M; i?ª HÄM; +ªM? ;B€+- ?B M i¢B KÈB +?d i`¬B [m M,K M
+?9M; +| i? ;•v ` +?Q KbM? M;mv ?¢B iÈB iQM? K¢M; ? v F?¬M;X L m M?Q +| K
iQ`M ?'T i?m +?9M; K` M|B- p`v i?b F?¬M; ;bi®i ?ÆMX L,M; HQÊM; F?´M; H²H¢B
S?QM; iU M?B M Hmv M iB +F?m i`W +?9M;- M m M?Q +| i? ?'T i?m ? B çQ`M M
T?ÄM; +?WM; i?U+ HU+ +O +?QM? KbM? b) +| #QÊ+ M?ªv p¼i +U+ F€ iQ HÈM- i?
;B B +kM; F?¬M; T?ªB H` F?¬M; +| F?ª M,M;X

J'v M;`v i`¬B [m - S?B hB m L?½ çQÊ+ æQìM; S?QM; i¢Q i?`M? K°i i?|B [m2M- ç|
F?B çB M;O M?'i ç`M? TªB /MM; K°i +® bU M`Q ç| ç /¶ M`M; M;O- bQ pÈB iB m
F?€+ #B iX *?ì F?B æQìM; S?QM; w i?S+ çQÊ+ çB K M`v i?b ç½ ?Q`M iQ`M Km°M
M?•M M`v +| i? M?€Q M?`Q pÈB æQìM; S?QM; bm®i M Y ç K +kM; F?¬M; +?`m M;
F?m'i i?QÆM; +ªK ? ? F?B M æQìM; S?QM; #` ç€M? #¢B i`B i ç - +?d ç`M? [m†M
M`Q ç| F +?Q M`M; M;?2X

hW çB K M`v bmv tûi- iQM? +€+? #®+ ç²M; +O M[ M?•M M`v +kM; F?¬M; i? v ç´B
æQìM; S?QM; `i ?®B ?"M- ?®B ?"M F?¬M; M M F +?Q M`M; M;?2 M?B m +?mv M
M?Q p`v- +?d H` ?B M i¢B +| ?®B ?"M i?b +kM; ç½ Km°M `²B- +?d +| i? M O B +?Q
M?X

*¬ M K [mª M[Î +?mM; K°i MÆB Hm¬M Hm¬M +|`i M?B m bU ibM? t'm ?´ T?€i bBM
v T?K+`°M; i?MM; i?bM? +O æQÌM; S?QM; - +kM; ;B®M; M?Q +?BK M?Ä çB iÈB ç
F?¬M; ? bÊ +|i? #` ;B| i?´B i®+ H M ? v F?¬M; X

æQÌM; S?QM; #B i`i`ä`M; - M; QçB FB M v T?K+ +O +?QM? KbM?` - # M i`QM
F?€+ - #i [m€ +kM; H` +?mv M ibM? F?¬M; +| #B M T?€T- bm®i K'v M; `v ?¬K M v
v T?K+ M`M; iWM; ;B†i [m F?¬M; +, M #ªM F?¬M; i? F?¬ çQÊ+X

h?ÌB çB K M; O #m´B i®B +kM; p"v- ¬ #û M; ®+ M`v pšM Hm¬M Hm¬M +¬K H'v v T
ç-m æQÌM; S?QM; +ÁM +|i? F?„ +? F?®M w- F?Q M? +?•M M;²B i` M ;BQÌM; i?
T?K+ - i? M?QM; HB M iK+ M?B m M; `v i`¬B [m +?Q /M H` M; QÌB b„i +kM; ,M F?-
æQÌM; S?QM; F?¬M; i²B- M?QM; F?¬M; +| M; ?o H` F?¬M; +¬M M; OX

a m p`B M; `v i`¬B [m - æQÌM; S?QM; ç`M? TªB M; O +?mM; K°i ;BQÌM; pÈB M`M;
[m•M iY`°M; `½B- +?QM? KbM? imv i ç®B b) F?¬M; H`K +?mv M ;b ç®B pÈB M`M;

J¶B M; `v b€M; bÈK- æQÌM; S?QM; ç m TªB ç`v çMB ç T imv i i`„M; +O ¬ M`M
+?QM? KbM? KÈB çSM; H M çQÊ+ - ç²M; i?ÌB i?m" M iB M +?dM? Hw v T?K+ +O M
[m M; T?€i iB i` M; Q`BX

æ•v +?QM? H` FªQ M; ?B K +U+ F€ iQ HÈM ç®B pÈB i•K iQM? p` ç`M? HU+ - æQ
imv i ç®B F?¬M; i?m +m°+5

h'i +ª M?[M; +?mv M æQÌM; S?QM; H`K S?B hB m L?½ çQÆM; M?B M #B i`ä`M
pmB KWM; +kM; +`M; i? K F?¬M; + K HÁM; - +`M; Km®M F?B m F?Q+? çB K K'm +

"ªQ +?O ççB M?•M M; mv M #ªM +?d H` /U çbM? i?, K /Á v m i?Q+? +O æQÌM; S?Q
?Qç+? i`°K çB i`€B iBK +O i M iB m i†+ M`v- i? M?QM; iW F?B #B i çQÊ+ M; QÌB
+Q M?B M H` ç®B i?O +k +O +?QM? KbM?- S?B hB m L?½ ç½ F?¬M; H`K M?Q p"v

"ç+? hB m GçB H` "ç+? hB m GçB- S?B hB m L?½ H` S?B hB m L?½- #ªM #ªQ +?O
M[M?•M FB ç KQm +¬m MB K pmB +O M K M?•M\ ob p"v #ªQ +?O ççB M?•M [m
+?QM? KbM?- /MM; i?O çQçM +O +?QM? KbM? ç +?BM? T?K+ +QM K²B æQÌM; S
iBM iQÌM; M K M?•M M`v b) F?¬M; ç°M; i•K ç®B pÈB +?QM? KbM?- +?QM? KbM?
p¬ +MM; ?'T /šMX

>B m [mª`i`ä`i- S?B hB m L?½`ä`M; T?€i ?B M` `i M?B m H9+ €M? K„i æQ
+, M #ªM F?¬M; /€K /MM; +QM K„i M?bM M?B m +?QM? KbM?- çB m M`v M!B`ä`?

"ªQ +?O ççB M?•M p¬ +MM; ç„+ w- /U i?2Q i®+ ç° T?€i i`B M M?Q p"v- iªB [m
KbM? imv i ç®B +|i? #„i çQÊ+ iB m i†+ M`v- ç "ç+? hB m GçB çB ibK +? i çQÊ+
i? ç'm HçB K°i KbM? M`M; - imv`^M; ?B M içB +?QM? KbM? +?B K ççB iB M M; ?
+çM? æQÌM; S?QM; - M?QM; B #ªQ M`M; F?¬M; +?`m; B€K b€i M K M?•M +O +?Q

L[M?•M FB ç½ i?„M; +?QM? KbM? ? B H¬M- +?QM? KbM? b„T iÈB b) ?Á çQÊ+ K

J'v M; `v ?¬K M v #ªQ +?O ççB M?•M [m€ KS+ ¬M M?m p` K` ?Q†+`²B- +?Q /M ç`M
KçM? K) ?ÆM M[+kM; F?¬M; i? +?`m çUM; çQÊ+ - M K M?•M #bM? i?QÌM; /QÈB
F?¬M; #B M i?`M? i?9 p"i\ h? M?QM; ?„M pšM +|i? F?„ +? çQÊ+ tmM; ç°M; i`Q
S?B hB m L?½ +U+ F€ i?QÌM; i?S+X

hB m i†+ FB ?B M içB ç°B KQ` M; Q`B- ç¬B i`ÁM; K„i S?B hB m L?½ pÁM; pQ +?
F?B m F?Q+? ?„M K°i H¬MX

:BÆ i v H M- M; QM; iK +QÆM; F?Q p`Q ç-m M; |M i v- M? M?`M; FûQ [m T?Q b m
iB M; p M; M?Ä- T?Q b m v T?K+ ç½ #` FûQ`€+? K°i KªM? HÈMX *QÆM; F?Q +
T?~K ç•M TªB i?S pSi çB\ L; QM; iK p`Q ç-m M; |M i v bQ pÈB ç Q T?QM; +ÁM b„
hB m L?½ F?¬M; +? HU+ ççQ p¬ +MM; F?¬M; i²B- +?d +„i çSi v T?K+ - +, M #ªM F?

" M M; Q`B i`mv M iÈB iB M; #QÊ+ +?•M ;'T ;€T- S?B hB m L?½ # v M? M? H M; B
+?ì çÈB iB m i†+ FB X

æQÌM; S?QM; M|B +?Q S?B hB m L?½ #B i +?QM? KbM? ` M; Q" B i bK Qi +OB M?
M; Q" B H'v Qi +OB çQÊ+ +'i i`QM; F?¬M; ;B M K`ªM? ` K" i?¬B- imv `^M; +kM; +|
M?QM; bQ pÈB ?B M içB çB i bK M? 'i ç`M? i®i ?ÆM M?B mX

oW KÈB #QÈ+ p"Q i`QM; bÆM ç°M; - æQÌM; S?QM; H"TiS+ i`® K„i M; ~M M; ÆX

"ÎB pb H9+ M"v +¬ #û M; ®+ FB ç M; M^K i` M; BQÌM; - ? B i v p" K°i +?•M +?®M; i
K°i HQçB çQÌM; +QM; K K KçB iBM? i m®M; HQÊM tm®M; +€B K¬M; p M? + Q- ?
F?2 b•m MÆB +´ €Q F?B M" M; +9B tm®M; - æQÌM; S?QM; +| i? i? 'v p¬ +MM; `ä
i`„M; imv i M; ¼+ M; "X

> i H-M M"v iÈB H-M F?€+ v T?K+ +O M" M; p®M +?d +?2 ç"v çQÊ+ iÈB +?•M- ?B
M?Q i? M"v- v T?K+ +?d +| i? KB M +QÆM; # Q i`MK iÈB +€B K¬M; p M? +O M
?¬m M?Q F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; çQÊ+ - # M /QÈB v T?K+ FB `®i +m°+ H" T?QM;

T+ K°i iB M; - æQÌM; S?QM; M?`M F?¬M; çQÊ+ Mm®i K°i M; KK MQÊ+ #¼iX

J'v M; "v ?¬K M v F?¬M; T?ªB H-M ç-m iB M T?€i bBM? +?mv M M?Q p"v `²B- S?B
p¬ w #`v ` K` HU+ F?OM; #® +O +?QM? KbM? - ç æQÌM; S?QM; Km®M M?bM HçB

@ æQÌM; S?QM; 5

"ªQ +?O ççB M?•M Ov F?m' i M?bM ?„MX

@ G"K b Q p"v\

æQÌM; S?QM; i?ª #| +OB tm®M; /QÈB K†i ç' i- M?½M i?¬M +?mv M b M; MÆB F?€

@ h pW `²B F?¬M; +~M i?"M ?Qç i ç°M; KçM? K°i +?9i- M; ?2 çQÊ+ iB M; p M; M?
T?K+ +O i #` `€+? ? v F?¬M; \

S?B hB m L?½ M?Ä M? K•M K #ì K¬B- i` M K†i ?B M `ä `†M; K•v ?²M; - #B m i bM
? i H-M M"v iÈB H-M F?€+ M?½M i?¬M p¬ +MM; [mv i`k FB - i?¬M i?€B +ÁM +| çB
[mª i?U+ +?QM? H" F?„+ iBM? +O M K M?•MX

æQÌM; S?QM; F?¬M; M?`M çQÊ+ ?Q M? p" B +€B- ;BQÆM; K„i M?bM K°i +?9i- [m
T?QÆM; +| K°i H¶ ?´M; - H° ` K°i KªM; / i?`i imv i i`„M; `i HÈMX

@ L; QÆB [m ç•v :B9Ti M?bM- i L?bM F?¬M; i? 'v5

*QM K„i S?B hB m L?½ +kM; +?mv M [m MÆB F?€+ - K°i i v M„K +?†i [mv M ç†i #
M?Q ç M; M|B +€B ; b ç| `i F?| KÎ KB M; - M; [ F?Q ;B€M çQçM FB +kM; i`"M M; "T

oW M|B- i?•M i? +ÁM ?ÆB ;B"i KbM? - +€B K¬M; p M? + Q K /`m +~M; i? K + Q
+~M; i? K ¬M M?m K°i +?9i- T?QM; +ªM? i`QÊ+ M; U+ +~M; i? K ç² b°X

h`QM; M?€v K„i æQÌM; S?QM; +| tmM; ç°M; +?ªv K€m KkB- F?¬M; - F?¬M; T?ªB tm
i?U+ +| i`mv M iÈB p` ççQ ?mv i iBM? - i`QM; tQ M; KkB +kM; #„i ç-m M|M; H MX

@ h [m M i bK +?9i i?S+ „M `²B5

æQÌM; S?QM; +`Ti®+ tQ v M; QÌB HçB- HªQ çªQ #QÈ+ ` F?ÄB ç` T?QÆM; F?B
?çM- /¼+ i?2Q çQÌM; çB `ªB `€+ p¬ b® K€m iQÆBX

S?B hB m L?½ HQm HçB i`QM; bÆM ç°M; - i?¬M b„+ çÆM i?m-M i` M K†i H"TiS+
H" MK +QÌB ;B®M; M?Q ?² Hv i?U+ ?B M; B M F i?`M? +¬M; X \*?d #`i [m€ #ªQ +?O
K"i M?Q i? M"v- +?Q /M #ªM i?•M +kM; K†+ +Ð çÄ #WM; K†i- +ª M; QÌB F?¬ M|M; I

L`M; +?Q # Q ;BÌ M; ?o iÈB- +?QM? KbM? pb i`°K i`€B iBK +O K°i M K M?•M +Q
+?mv M M?Q p"vX

@ hB m i†+ M"v

S?B hB m M?½ i?b i?"Q iU M|B,

@ Zm^a M?B M +| i? ;B Q T?| +^a çÌB5

L K M?•M +| i? +?®M; çĐ çQÊ+ K ?Q†+ M?Q p"v bÊ`^M; i`,K M;QÌB F?¬M; +| K°i çQÊ+ `²BX \*?d #^M; p"Q çB K M"v- ?„M +?QM? H" K°i M K M?•M F?¬M; i²B- +`M; F F?€+ +O ?„M i`QM; bm®i i?ÌB ;B M pW [m X

"'i [m€ *?QM? KbM? +| T?ªB ?ÆB #S+ +?†i K°i +?9i\ .¼ ?„M #Ä +?çv M?Q p"v-# p M M?'i QÊi ®K H"K b Q #•v ;Bì\

oQ bmv M;?o M?Q p"v- S?B hB m L?½ HçB ?®B ?"M HQ H„M;- t2K` H-M b m +—M M"v F?¬M; i? +`T #€+? çQÊ+— M? M?"M; KÈB #„i çQÊ+ +?— M m M?Q +?QM? KbM b) /¼ bÊ ?„M- #ªQ +?O ççB M?•M +kM; F?¬M; Km®M HQm HçB +?Q æQÌM; S?QM

*?çv p"Q i`QM; i`ÌB KQ iQ- æQÌM; S?QM; F?¬M; KK+ çQ+? #QÊ+ çB- i`QM; ç—m i ?Q†+ pW `²B- i? M"Q +kM; F?¬M; ç~v çB çQÊ+— M; v +ª K°i +QM +?BK i`Q #` +? ?„M ?„M +kM; F?¬M; ? T?€i ?B M` X

@ hS+ +? i i `²B- iS+ +? i i `²B5

GBM? E?B T L? M ;B"M /[- i`QM; +QÆM; i•K +O æQÌM; S?QM; +`M; F?¬M; M;WM

@ :B i +? i- i imv i ç®B TªB ;B i +? i M[M?•M FB 5 E?¬M; i? HQm HçB iQM? K [m€ F?¬M; #B i t'm ?'- [m€ F?¬M; #B i p¬ HB K bd- [m€ KS+ ççQ çS+ iB m pQM; `

@ l?K5

æQÌM; S?QM; F?9K M9K ;"i ç—m- çB K K'm +?®i M"v- ?„M +kM; F?¬M; /€K M|B +€

@ s2K` S?QM; + + M;QÆB `i i?Q+? M? - i`€B iBK +?Q iÈB #•v ;Bì pšM T?M T?M M;QÌB i +kM; #`v` +€B iQ i? FB +?Q M;QÆB M?bM K°i +?9i\

GBM? E?B T L? M ?W HçM? M|BX

@ >B M içB M;QÆB F?¬M; +| M°B /mM; ;b- #`v` +€B iQ i? FB M"Q +| i€+ /KM; \

æQÌM; S?QM; i?m"M KB M; ç€TX

GÌB M"v i`B i ç +?¼+ p"Q i' QM; pÁ p) `²B- i?šM; iS+ KÈB GBM? E?B T L? M +,K æQÌM; S?QM; i®M `i M?B m bS+ i`'M 'M- +m®B +MM; H'v K°i i`,K •K ?²M H"K +€B iB m M? ç—m M"v tBM i? i?SX

>¼ H" iW i`QM; KB M; K`` 5 æQÌM; S?QM; b m M"v F?¬M; # Q ;Bì /€K M|B HmM

aBM? ?Qç i i` M ?ÁM çªQ M?Ä `i v M ioM?- `i çÆM çB m- K¶B M;`v F?¬M; TªB +?mv M T?B K pÈB S?B hB m L?½- iBM? i?—M HšM i•K iQM? TªM; T?'i M?Q i?Q€ `Đ M€Q ç°M; FB X

h`ÁM MY i?€M; b m #—m i`ÌB KÈB i`QM; b€M;- KQ iQ HB M iK+ F?¬M; M;WM; M æQÌM; S?QM; F?¬M; iU +?O çQÊ+ i?Î` K°i ?ÆBX

*m®B +MM; +kM; +| i? i bK FB K i`B HB m +? içQ # ;¶ `ÌB F?ÄB MÆB M"v `²BX h M?Ä M"v H"K ?„M `i i?Q+? w- F?¬M; +—M TªB çB [m M i•K K¼B i?S i` M çÌB- +kM Q€M iB M? +Wm +€+ HQçB- i? M?QM; æQÌM; S?QM; pšM +ªK i?'v K°i HQçB €T H ;B€+ M"v +?QM? H" iW M[M?•M i M ;¼B L;¼+ M?B FB X

j88X *?QÆM; j99, *? hçQ " :¶

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; j99, *? içQ # ;¶

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*"M; H" Î +?mM; pÈB M"M; H•m /"B- æQ`M; S?QM; +"M; T?€i ?B M` K` HU+ +O M
çÆM ;BªM H" # M M;Q"B- K" # M i`QM; +"M; K M; iÈB +?Q æQ`M; S?QM; HU+ ?'T

*¬M; i€+ M"v iB m ? Q +O æQÌM; S?QM; p" S?B hB m L?½ i`ÁM i?ÌB ;B M # M; ;¶ F?¬M; HÈM F?¬M; M?Ä ç½ ?Q"Mi?"M?X h` M # ;¶ çO /mM; MçT ? B M; QÌB M` +?°B- M?QM; +ÁM T?ªB ç /Q F?¬M; Qi p` i`Q ç çti`iM?B mi?S M?Q i?U+ p"i p
*ÆM KQ iQ bm®i MY i?€M; [m çB- p¬Hm"MH"i` M çªQ ? v H"K†i #B M ç m b|M
+? M; +?B m i?ŠM; p"Q ç-m- HQçB F?Q i`ÌB M"v ç®B pÈB ? B M; QÌB K" M|B- F?¬
a m ? B M; "v +? içQ # ;¶ tQM; - `®i +m° + ? B M; QÌB +kM; #QÈ+ H M ?"M? i`bM?
GŠM; H†M; çSM; içB p` i`Q çm¬B # ;¶- S?B hB m L?½ M?È HçB ? B KQÆB M; "v Í
K†i [m'M [mw i HQm Hmv MX LÆB M"v +|`i M?B m p i iQ +? M" M; p" i M iB m i†+ I
+| Fw iS + i`•M [mw M?`i bm®i +m° + çÌB M"v +O M" M; X "ªQ +?O ççB M?•M #B i- K
+| Km®M +kM; b) F?¬M; +| bBM? ?Qç i M?Q p"v M[`²B- ççB i? F?¬M; +?Q T?ûT
T?ûT- +?QM? KbM? +kM; F?¬M; +?Q T?ûTX ob p"v M" M; +¬M T?ªB i?m ? i M?[M
çªQ M"v p"Q i`QM; K„i- b m ç| F?„+ ;?B i?"i b•m p"Q i`QM; ç-m- F?„+ b•m p"Q iWM
æQÌM; S?QM; çSM; içB p` i`Q F?€+ i` M # ;¶- iB M i v i?ª +?B + #m²K i?¬ H"m H
M? H v ç°M; - i?Î` K°i ?ÆB i?"i /`B,

@ o M?"`²B5

h` M K†i S?B hB m L?½ H° ` K°i iB F?´ b€T- H~K #~K M|B,

@ æ9M; p"v- p M?"`²B5

a m K°i F?„+ - ? B M; QÌB ç²M; i?ÌB p" M +?mv M +QÆM; F?Q- i?¬B ç°M; # ;¶ +?çv i
i`QÈ+ F?€+ M? m- i`QÈ+ FB J M; +?'T bU /šM i?2Q æQÌM; S?QM; iÈB ",M; >Ä æ
H" K°i >mv M ;B B i`mM; T?~K K" i?¬B- imv `^M; iQM? +?'i +QÆM; F?Q i`QM; +Æ
+kM; F?¬M; [m€ KS+ M²M; ç"K- F?¬M; i? /mv i`b çQÈ+ # Q H•mX

J" ?B M içB- æQÌM; S?QM; ç½ i'M +?S+ iÈB æ` ;B B i`mM; T?~K- +QÆM; F?Q iQ
F?¬M; i? K M; iÈB i€+ /KM; iQ HÈM M?Q S?B hB m L?½- i? M?QM; +| +ÁM ?ÆM F
Qi i€+ /KM; - F?¬M; ç M KS+ ç S?B hB m L?½ [m€ KS+ +"i HU+X

" ;¶ ;B®M; M?Q +QM +€ iB M p"Q #B M `°M; - /¼ + i?2Q çQÌM; çB HQm HçB K°i çç

æSM; i` M # ;¶- ? B M; QÌB F?¬M; B KÎKB M; M|B +?mv M- +?d iQ"Mi•K iQ" M w
`^M; #B i ççB i? T?QÆM; ?QÈM; « GQM; "ªQ H" ÎT?Q i•v- i? M?QM; /M b Q +kM
b) F?¬M; [m€ +?QM? t€+- pb p"v ç` T?QÆM; +K i? +O « GQM; "ªQ MÆB M"Q B

"i [m€ M?Q p"v +kM; F?¬M; i?"M? p'M ç ;b- +?d +¬M çB i?ŠM; p T?Q i•v- Hm¬M
+?d +¬M iÈB çQÈ+ HK+ ç` - b) i bK M; QÌB ?ÄB i?, K K°i +?9i +?ŠM; T?ªB +| i? #B i

*MM; H9+ ç|- /QÈB +?•M E?9+ æbM? aÆM- i`QM; h?B M h9 h¬M; +| K°i p` F?€+?

j8eX *?QÆM; j98, E?€+? E?¬M; JÌB J" hÈBX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; j98, E?€+? F?¬M; KÌB K" iÈBX

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

h?ÌB çB K M K M?•M ?Q"MiQ" M #` # Q T?O i`QM; HÈT ?„+ #~Q- iQ"Mi?•MiÄ F?
M"v iÈB +Y h?B M h9 h¬M; - K'v p` ç iY i?O p T?K i`€+? + M? +Y +O h?B M h9
çQÈ+ `MM; KbM? K°i +€BX

hmv `^M; i?U+ HU+ +O +€+ M" M; F?¬M; + Q H„K- iWM; i`ªB F?¬M; T?QM; T?9- i?
M,M; +ªK M?"M çQÈ+ iW i` M M; QÌB K†+ ?„+ #~Q M"v +| K°i HQçB F?Q iS+ p¬ +M

•K H½M?- T?ªM; T?'i M?Q +| i? ç®M; +SM; b•m i"Mi`QM; +®i iOv M"v- +?Q /M çS
iY +kM; +SM; M; „+ iQ"Mi?•M- i v +?•M H¢M? H)QX

@ sBM ?ÄB- +| +?mv M ;b b Q\

J°i M[ç iY + m ç¬B K"v ç T H¢B- iB M; H M ç€M? #¢Q KÎ KB M; ?ÄBX

L K M?•M K†+ ?„+ #`Q M;~M; ç-m- ç H° ;QÆM; K†i i`„M; # M? ;B®M; M?Q iì ;B'v-
K€m- M?"M M?¢i KÎ KB M; M|B,

@ h Km®M ;†T ? B M;QÌB5

@ L;QÌB M"Q\

L[ç iY FB ?ÄBX

@ > B p` M K M?•M ?B M ç M; î i`QM; h?B M h9 h¬M;5

J M; +?'T bU KÎ KB M; ç€TX

>„M p®M çBM? i`U+ iB T t¬M; p"Q i`QM; h?B M h9 ibK h? M; S?B hB m p" æQ¢M h
?"M t€+ i?U+ +| i? H`K çQÊ+ çB K M"v- +?Q /M F?¬M; t¬M; p"Q- +?Q /M H` # M M
K€B H M p"Q i`QM;- iU M?B M F?¬M; #` #'i Hm" M F M"Q T?€ ?B MX

h? M?QM; ç9M; H9+ ?„M ç`M? ?"M? ç°M;- J M; +?'T bU ç°i M?B M +ªK i?K çQÊ+
K°i +¶ F?Q iS+ F?B M ?„M H¢M? +ªM;QÌBX

*¶ ?"M F?Q M"v bQ pÈB +?QM? KbM? M²M; M†+ ?ÆM `i M?B m- ç! H` K°i HQ¢B ?"
ç" T +?•M `mM- imv `^M; +?d ?ÆB H|2 H M HB M H"TiS+ i`î p ?Q p¬- i? M?QM; J
ç®B T?QÆM; T?€i bBM? +ªM? +€Q- M|B `ä i?ÌB çB K +?QM? KbM? pW KÈB ç†i +
M"v ç½ #` ç®B T?QÆM; T?€i ?B M ` `²BX

h`QM; HÁM; J M; +?'T bU F?¬M; F?ÄB M?' + H M +ÆM b|M; ;B|M; "Ti`ÌB- imv `^M;
M?QM; b•m i`QM; M°B i•K p¬ Hm" M M?Q i? M"Q +kM; F?¬M; i? #bM? ioM? çQÊ+

L;QÌB M"v H` B p"v\ h`QM; h?B M h9 h¬M; iW H9+ M"Q +| + Q i?O F?OM; F?B T M

*¶ ?"M w FBM? M;QÌB FB "TiÈB i`QM; b€i M - J M; +?'T bU H"TiS+ p" M +?mv
M?QM; ç®B T?QÆM; +,M #ªM F?¬M; ? +?Q ?„M +Æ ?°B +?†M H¢B- TªM; T?'i ;
J M; +?'T bU #B i- ç•v F?¬M; TªB H`ªQ ;B€+- K` H` M;mv M M?•M i?U+ HU+ +O ç
bQ pÈB +?QM? KbM?X

*kM; ;B®M; M?Q æ` ;B B F?¬M; i? M?"M #B i çQÊ+ h?B M ;B B- h?B M ;B B i?QÊ
i? M?"M #B i çQÊ+ ç®B T?QÆM;- ?¬ ?'T +O J M; +?'T bU F?¬M; F?ÄB +| +?9i ;'

L;QÌB M?Q i? M"v- b Q H¢B tm'i ?B M i`QM; h?B M h9\

@ G`K T?B M ? B p` +¬ MQÆM; i?¬M; #€Q K°i iB M;- M|B +| #¢M ç½ F?m'i iÈB +?

J M; +?'T bU +QÐM; +? F?B T bÊ i`QM; HÁM;- ;"i ç-m ç®B pÈB K'v ç iY + M? +\
ç½ H`K çO H M ;?o X

J'v p` M[ç iY ?ÆB HB + K„i M?bM M? m- M;QÌB KÎ KB M; M|B +?mv M ç-m iB M ;

@ h?dM? +?ì5

h? M; S?B hB m p" æQ¢M h?'i sQ+? î i`QM; h?B M h9 h¬M; F?¬M; TªB TªB H` +?
i`QM; h?B M h9 h¬M; i` M +Æ #ªM ç m #B i`ä u M GB m *€+ +| ? B ç¢B M K M?•
#B i çQÊ+ i?•M T?"M +?•M +?QM? +O ? B M;QÌB M"v- +€+ M" M; +`M; i? K HQm v
h¬M hS LQÆM;- /M b Q oB K L?"i EB K #`B / M? i?S iQ i` M i?¬M #BM? T?´ F?¬M

*| i? M|B ç•v +kM; H` /Q F i[ma h? M; i?9+ p" æQ¢M i?9+ i" M HU+ i¢Q i?"M?- ? B
F?Q +O >Ä S?QÊM; >Q`M; p" oB K L?"i EB K pšM Hm¬M Hm¬M ?¢ i?'T +?QM?
M;QÌB F?€+ T?€i ?B M ` X

h`QM; u M GB m \*€+- +¶ F?Q iS+ H¢M? H)Q FB i`QM; M?€v K„i H M i`M ` `²B H
S?B hB m p` æQ¢M h?`i sQ+? F?¬M; M?`M ¢QÊ+ +?mv M K„i M?bM p K°i T?Q - H`
+?O `MM; KbM? K°i +€BX

@ a Q i? M`v\

h`QM; HÁM; h? M; S?B hB m +ÁM +| +?9i bÊ ?½B ?ÄB i?,K- T?ªM; T?`i ;B®M; M?
pÈB ?„M H` K°i HQ¢B #|M; ¢ X

""M i v iQ +O *m²M; æ Q æQ¢M h?`i sQ+? `mM H M- i?B m +?9i M[F?B M +O +ªB
¢Q¢M- H„+ ¢-m M|B,

@ E?¬M; `ä `M; H„KX

h-M hS LQÆM; ¢ M; Î K°i # M /¢v hB m J M? J M? FB T T?€T- i` M i`€B iB m M?
;B¼i- M?QM; H¢B +® M;?B M +?ti [m B ?`K- p Kti p¬ +MM; [m"i +QìM;- #° FB K
M`M; K` M|B [mª i?U+ [m€ KS+ i?•KªQ p` F?| ?B m- #'i [m€ iQ +?`i +O M`M; `i t
T?ÄM; ¢°M; i€+- i?QìM; i?QìM; +| i? HoM? M;° ¢QÊ+ K°i +?9i #B M ?| X

@ æQÊ+ `²B- M;?d M;ÆB ¢B5

h-M hS LQÆM; M;²B t´K tm®M; ¬K iB m M? ¢-m ?¬M K°i +€B- i€M /QÆM; M|B,

@ J M? J M? i?"i HÊB ?¢B5

æ¬B H¬M; K`v +O iB m M? ¢-m M?,M H¢B- M;Y ¢-m M?bM h-M hS LQÆM;- i? M

@ æQìM; i?9+ i?9+ p` GBM? i, i, H9+ M`Q i`Î p \ J M? J¢M? M?È #¼M ?¼ `²B5

h-M hS LQÆM; F?¬M; M?`M ¢QÊ+ M?„M i`€M- +?mv M €M? K„i b M; +-m ;B9T ¢Ð

hW H9+ æQìM; S?QM; ¢B `²B- iB m M? ¢-m ?-m M?Q M;`v M`Q +kM; ?ÄB K°i p`M
p` hB m i?9+ +ÁM +| i? HW /®B M`M; +?Q [m - M|B æQìM; S?QM; K°i Qi M;`v M
? M;?o iÊB iB m M? ¢-m M`v H¢B FB M i`b iÊB M?Q p`v- ?B M i¢B ¢½ b„T [m K
M`M; ¢ m ?ÄB Qi M?`i K°i H-MX

E?¬M; T?ªB M|B iB m ?`B iY `i / /`M; [m M K¼B +?mv M ? v b Q\ L?QM; ? i H-
J M? J M? H¢B M?È F„ ? B M;QìB iÊB M?Q p`v\

h? M; S?B hB m +kM; F?¬M; +| +€+? M`Q- +QìB F?´ K¼i iB M;- [m v ¢-m M?bM M
pšv i v,

@ J M? J M?- [m ¢•v5

hB m M? ¢-m +-K oB K L?"i EB K iÊB i`QÊ+ Kti hB m i?9+- +?ÈT ¢¬B +QM K„i iQ
H M HB M iK+,

@ S?K i?•M- M;QìB H¢B Km®M ;¢i ?`B M?B b Q\

hB m i?9+ F?¬M; M?`M ¢QÊ+ F?|2 KB M; +Q ;B"i- æQ¢M h?`i sQ+? K°i # M +QìB

@ h`bM? ¢° mv iQM +O H½Q h? M; M;QÆB i`QÊ+ Kti hB m J M? J M? +kM; +?d +

hB m J M? J M? [m v ¢-m HB + K„i M?bM æQ¢M h?`i sQ+?- i? M? i?9v M|B,

@ L?` i?9+- +O +ªB +O i?9+ b„T #` ?Ov `²B5

LK +QìB i` M Kti æQ¢M h?`i sQ+? #B M i?`M? t`m ?´,

@ L;Q`B w Km®M- M;Q`B w Km®M5

" ¢¢B M K M?•M #` K°i iB m +¬ MQÆM; H,M [m H,M 30@ð M; ÆB i`u°`` € ÀÐ

@ :B i M;QÆB +?9M;i +kM;b) F?¬M;çB « GQM;"^aQ5

h? M;S?B hB m •K ?B K +QÌB F?¬M;M;Èi,

@ *?9M;i b) F?¬M;#`M;QÆB M„K KkBiÈBX

@ *€+ M;QÆB b) çB5 *€+ M;QÆB imv i ç®B F?¬M;i? +U imv i çQÊ+ +Æ ?°B ;Bi æ¢B hmv i *mM;i®i M?Q p"v- bQ pÈB ;B i ?„M i`QM;æ¢B hmv i *mM;- F?¬M;+¬M M?B mX

@ *€B `„K5

h? M;S?B hB m iS+ ;B" M +?YB #°v K°i +•m- J M;+?'T bU pšM M?Q +kiB TiK+i? M?•Mi•KX s€+ i?U+ ç9M;M?Q HÌB ?„M M|B- +?QM? KbM? p`G½Q æQ¢M H`K b Q M?Q p"v\ * Q i?O i`QM;æ¢B hmv i \*mM;`i M?B m- +?Q /M H` ? B ç¢B b€i i?¬M t¬M;p`QX

L m h¢ hmv i h?¬M `ÌB F?ÄB æ¢B hmv i \*mM;?B M M?B M F?¬M;+¬M #`M +½B M[iBM iS+ M`v i`QM;HÁM; ? B M;QÌB ç½ [mv i ç`M? iÈB « GQM;"<sup>a</sup>Q- +?d H` M;Q¢B H

h? M;S?B hB m ?Qi b•m K°i ?ÆB- ;BÆ H M #`M i v `i M†M;- +?"K `½B ç€M? p`Q

j83X *?QÆM;j9d, hmv i L[.B T .o E?¬

o¬ h?QÌM;

h€+ ;B^a, J¢+ J†+

*?QÆM;j9d, hmv i L[.B T .o E?¬

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

@ hB m ?`BiY K`5

o K†i hB m i?9+ +QM;+?B m- H°v i v p¶ p¶ oB K L?"iEB K- p K†i +?,K +?9 M|B,

@ hB m J M? J M? p¶ H ç®B pÈB M;QÆB- i i? v M`M;tBM H¶B5

J°i Hm²M M?B i F?Q ¬M ?Á iW i` M oB K L?"iEB K T?€i `X

@ "'i [m€ M|B çB T?ªB M|B H¢B- ibM? ?m®M;# M T?Q S?QM;i?B m +kM;F?¬M;

æQ¢M h?'i sQ+? M? ;B¼M;M|B,

@ æ½ [m çQ¢M i?ÌB ;B M /`B M?Q p"v `²B- ?ŠM H` ç½ iÈB ",M; >Ä æ<sup>a</sup>Q `²B5

@ ",M; >Ä æ^aQ\

h¬M hS LQÆM;M;?B ?Q†+ ?ÄBX

@ "Q K"i æ¢B hmv i *mM;5

h? M;S?B hB m F?¬M;;BªB i?Q+? M?B m- imv `^M;#¼M ?¼ ç½ bÈK i?Q€i Hv F? +kM;F?¬M;iMv iB M M|B HmM;imM;p #Q K"i æ¢B hmv i \*mM;` M;Q`B- ç°v H` ç

@ S?QM;i?B m +kM;i?"i H`- M;Q¢B i`W H9+ # M ç-m ;YB K°i T?QM;i?Q p M?`- iBM iS+- H) M`Q ?„M F?¬M;#B i +¬ +¬ +O KbM? `i HQ H„M;+?Q ?„M ? v b Q\

@ E?^a M,M;# #°M M?B m pB +- /M b Q bBM? ?Q¢i MÆB ç| t€+ i?U+ F?¬M;/ /`M;

@ G½Q æQ¢M- M;QÆB M|B M m M?Q S?QM;i?B m p¢M M?'i

@ E?¬M;+| p¢M M?'i

æQ¢M h?'i sQ+? [mª çQ€M +„i çSi h? M;S?B hB m M|B,

@ h?B M iQ S?QM; i?B m i`€+ imv i- H'v i?U+ HU+ +O ?„M M?'i ç`M? F?¬M; +| p`
 @ h +?d H` M|B p¢M M?'i
 h? M; S?B hB m F?¬M; M|B çQÊ+ M[- M?'M F?¬M; çQÊ+ `MM; KbM? K°i +€BX
 æQ¢M h?'i sQ+? M;?B K K†i M|B,
 @ L m M?Q i?U+ bU +| +€B p¢M M?'i FB - T?ÄM; +?WM; æ¢B hmv i *mM; b) #` ?Ov
 M?Q +? i ç M MÆB `²B5
 @ .M b Q- M[M?•M FB [m€ KS+ FBM? F?OM;5
 JQìB M,K i`QÊ+ ? B M;QìB p` M`M; iWM; ç€M? K°i i`”M- ? B M;QìB ?ÊT HU+ +kM;
 K°i +?QîM;- b m KQìB M,K- ? B M;QìB iU #B i?B M i¢B /M +| ?ÊT HU+ H¢B i?b i@
 +,M #ªM çWM; M;?o iÈB +?mv M çª i?QÆM; M`M;X
 > B M;QìB ç M; M|B +?mv M ç°i M?B M M;?2 çQÊ+ # M M;Q`B i`mv M iÈB iB M;#C
 +?mv M [m v ç-m M?bM` i`QÊ+ +Y - F?¬M; # Q H•m b m +| K°i ç iY h?B M h9 +?
 @ > B p` iB M #®B- +| M;QìB Km®M ;†T +€+ p`5
 @ L;QìB M`Q\
 > B ç¢B b€i i?-M M?Qm K`v- ? B M;QìB +?QM? KbM? Î ç` T?QÆM; M`v ?ŠM H` `’
 M?B M +| M;QìB +?çv iÈB M|B Km®M ;†T +?QM? KbM?X
 @ L|B H` +® M?•M +O ? B p`5
 æ iY h?B M h9 FB ç€TX
 @ *® M?•M\
 "B m ibM? ? B ç¢B b€i i?-M +`M; M;?B ?Q†+ `’i M?B m- F?¬M; F?ÄB M?bM M? m-
 H€+ ç€+ ç K i` M ç-m M;|M i v K` M|B- H) M`Q M|B i?•M T?"M +O +?QM? KbM? ç½
 æQ¢M h?'i sQ+? KÎ KB M; ?ÄB,
 @ G` M;QìB M?Q i? M`Q\
 L[ç iY ?ÆB M?Qm M?Qm H¬M; K`v- T?ªM; T?'i M?Q F?¬M; Km®M ?²B iQîM; H¢B
 @ >„M F?¬M; #€Q iQM? / M? +O +?QM? KbM?- M?QM; H`K +?9M; i +| K°i HQ¢B
 oW M|B- p` M[ ç iY M`v bYM; b®i- #ÎB pb M`M; T?€i ?B M +?QM? KbM? [m M`²B-
 F?¬M; Km®M H`K K°i +?mv M- ç| +?QM? H` ?ÄB i?•M T?"M +O ç®B T?QÆM;X .M
 ç•v +-m FB M- i?2Q ç¢Q Hw K` M|B +?QM? KbM? +-M T?ªB ?ÄB i?•M T?"M +O ç
 iQM? / M?- i? M?QM; iW ç-m iÈB +m®B M`M; i?Ov +?mM; [m M K'i T?QÆM; /B M
 ç•vX
 G` [m M b Q\ h`QM; HÁM; +€+ M[ç iY iU ?ÄB- `’i M? M? +?Q` ç€T €M- +kM; F?-
 M`M; #` F?Q i? +O ç®B T?QÆM; €T #S+- i`QM; iB K i?S+ HªM? i`€M? p'M ç M`
 ?„M- HªM; i`€+? +| #’i +S iB T t9+ M`Q ç®B pÈB ?„MX hmv `^M; ?„M F?¬M; +| #’i
 M?QM; ;-M M?Q +?d /U p`Q F?Q iS+- +Q M?B M ç½ M„K çQÊ+ KkB +O +?QM? Kb
 @ >Y\
 "B m ibM? +O h? M; S?B hB m p` æQ¢M h?'i sQ+? bYM; b®i- H”T iS+ +| K°i HQ¢B
 i`”Q H MX
 E?B M K¼B M;QìB +ªK ;B€+ `’i •K H½M?- ? B M;QìB ?-m M?Q +MM; K°i H9+ t€+
 M?•M M`v- +?d H` o`Q i?ìB çB K M`v ?„M iÈB h?B M h9 H`K +€B ;b\
 @ > B p`- Km®M ;†T [m ?„M b Q\
 h?’v ? B M;QìB + m K`v i`-K iQ- ç iY h?B M h9 KÎ K†i ?ÄBX

@ .šM ? „M iB M p`Q

a „+ K†i h? M; S?B hB m p¬ +MM; M;QM; i`¼M;X

@ o•M;

æÊB b m F?B M[ç iY FB `İB F?ÄB- h-M hS LQÆM; KÈB Î# M +¢M? KÎKB M; ?ÄB

@ L;QİB M`Q Km®M ;†T ? B M;QİB\

@ J°i M K M?•M i•K iQ M?Q `„M ` i

æQ¢M h?'i sQ+? ç€TX

@ L m H` M;QİB [m2M +k- pb b Q b „+ K†i ? B M;QİB H¢B F?| +QB M?Q p`v\

hS LQÆM; M;?B ?Q†+ F?¬M; M;ÈiX

> B ç¢B b€i i?-M ç m i`-K K†+ F?¬M; M|B- i`QM; ç-m K°i H-M M[bmv M;?o M;m iÈB MÆB M`v- M?QM; i?Ov +?mM; F?¬M; i? M;?o ` çQÊ+ `®i +m°+ H` M;mv M M

L?bM i?'v #B m iB M? +O ? B M;QİB M;QM; i`¼M; M?Q p`v- hS LQÆM; +kM; F?¬M

Zm i?İB ;B M QÊ+ +?WM; K°i MûM ?QÆM;- M;Q`B +Y u M GB m \*€+ KÈB +?“K ` K†+ ? „+ #`Q- M;QİB M`v +?Q iÈB- hS LQÆM; ç½ M?bM i?'v i`QÊ+ iB M- ç¬B H¬ b€i H¢BX

E?| +?`m- [m€ F?| +?`m `²B5 L`M; +?Q iWM; M?bM i?'v [m HQ¢B M K M?•M KÈ M;QİB F?€+ +?€M ;?ûi iÈB M?Q p`v- M;QÊ+ H¢B F?¬M; T?ªB M|B HÈM H M [m€ KS HQÆM; i•K K` M|B- M K M?•M M`v HÈM H M F?¬M; iQM? t`m tQ- +?d H` b „+ K†i ? H° # M M;Q`B +kM; H` K`m i`„M; iQÆM; ç®B /¼ M;QİBX

E?B M M;QİB F?€+ +ªK i?'v F?| +?`m +?QM? H` #ÎB pb F?Q iS+ •K H½M? iÈB +U+ M?Ä ;B®M; ? i M?Q ç°+ t`- iÄ ` •K F?Q mK iMK- `i F?¬M; Hw /Q- iQ`M i?•M hS L

""i [m€ hS LQÆM; i`M; +ªK ;B€+ M;QİB i`QÊ+ K „i M`M; M?bM +| +?9i [m2M K „i- T ;†T [m i¢B MÆB M`Q ç| - i? M?QM; M?'i i?İB M;?o K½B F?¬M; ` - M;QÊ+ H¢B F?¬ K` H` HQ¢B F?Q iS+ M`v i¢Q i?“M? +ªK ;B€+ M?Q p`vX

L K M?•M M`v iB M p`Q i`QM; u M GB m \*€+- /WM; H¢B i`QÊ+ K†i ? B ç¢B b€i i?- ? M|B +?mv MX h? M; S?B hB m ;B®M; M?Q +QM ;'m- /MM; i?•M i? ?MM; po +? b€i ? „M- Mûi K†i ç H° p +ªM? ;B€+ p` +QB i?QİM;X h` M i v æQ¢M h?'i sQ+? pšM #BM?- +?d iMv iB M çM M;?`+? i`QM; i v- i? M?QM; +| +ªK ;B€+ ?-m M?Q T?QM; i?O +O M K M?•M M`vX

E?¬M; F?Q i`QM; M?€v K „i iÎ M M [m, /` F?~M i`QÆM;- hS LQÆM; ?Q`M iQ`M F?¬ M`v H9+ ;†T K†i M? m H¢B iÎ i?“M? i`M; +ªM? M?Q i? M`v- F?¬M; TªB H` M;Qİ H¢B ;B®M; M?Q ç`+? M?•M +O M? m\

@ L?` p`- H¢B ;†T K†i

J M; +?'T bU KÎKB M; M?“M M?¢i M|B- H° ` MK +QİB M?“M M?¢i- +?d H` MK +Qİ ;Bª /®B # Q M?B m +| #`v M?B m ;Bª /®B- +| K°i HQ¢B +ªK ;B€+ M;QİB +QİB M?Q

LK +QİB ?-m M?Q H` iB m +?Q M`v ?B M H M i` M K†i J M; +?'T bU i`QM; M?€v K „ ç¢B M;°- M;mv M H B H` ? „M5 æ½ M|B +ªK i?K çQÊ+ HQ¢B F?Q iS+ •K H½M? M`v i?K [m i¢B MÆB M`Q ç|X

@ L;QÆB i? M`Q H¢B #B M i?“M? #° /€M; M`v\

h? M; S?B hB m i`-K ;B¼M; ?ÄBX

*?QÆM; j9e, hBM /[U?¢VX

@ hbM? i? # „i #m°+

LK + QÌB + O J M; +?'T bU M?'i i?ÌB #'i #B M ç¼M; H¢B i` M K†i- iU ;B m M|B,
 @ æ®B pÈB K°i M; QÌB ç½ iWM; +? i [m - +€+ M; QÆB +—M T?ªB +ªM? ;B €+ M?Q p"
 @ æ€M? `„M F?¬M; +? i `„M t) +„M M; QÌB- ç•v F?¬M; T?ªB H` M|B tm¬M; 5
 h? M; S?B hB m ?W H¢M? K°i iB M; ç€T H¢BX
 @ E ?Q¢+? +O M; QÆB M?Q i? M`Q `²B\
 æQ¢M h?'i sQ+? K°i # M KÎ KB M; ?ÄBX
 @ *?QM? H` pb p"v- +?Q M M KÈB iÈB MÆB M"v- i +—M ? B p` i`Ê ;B 9T5
 @ æ9M; b Q\
 h? M; S?B hB m +QÌB H¢M? K°i iB M; ,
 @ L; QÆB +Q M?B M +kM; +| K°i M; "v ç K KÎ KB M; +—m M; QÌB F?€+- i?U+ ç9M; H
 @ hbM? i? #„i #m°+5
 J M; +?'T bU pšM H` FB m i`ª HÌB +k- F?B M M; QÌB F?€+ M?`M F?¬M; çQÊ+ Km®
 @ *ÁM M[- i iÈB tBM ? B M; QÌB ;B 9T çÐ ?ŠM H` +?mv M `i K'i K†i b Q\
 @ h?"M? i?"i K` M|B- i F?¬M; [m €i?Q+? +?mv M HB M i?O pÈB M; QÆBX
 h? M; S?B hB m H„+ ç—m,
 @ "ÎB pb `i +| i? #` M; QÌB #€M çB K` F?¬M; #B iX
 @ L; QÌB b„T +? i M|B HÌB i?B M- ?B M i¢B MY i?•M i? +O i ç½ iB M p`Q i`QM; [
 +?Q tQM; - F?¬M; /€K +? i çB H9+ M"v K` i?¬B- +ÁM +| i•K ibM? M`Q çB iQM? iQ€
 J M; +?'T bU pšM iQÆB +QÌB M?Q +kX
 æQ¢M h?'i sQ+? K°i # M M|B,
 @ L m M?Q M; QÆB +?d Km®M ç M M?bM +?9M; i i`QÊ+ F?B +? i K` M|B- i•K M; m
 `²B- p T?¬M HB M i?O p•M p•M- w +O H½Q h? M; +?QM? H` w +O i - pb p"v M; Q
 @ L m M?Q H½Q +mM; +?O i` M i`ÌB +| HB M? i?B M- bÊ `M; F?¬M; ?B p¼M; M?b
 J M; +?'T bU F?¬M; +?9i H v ç°M; X
 h? M; S?B hB m t¬M; H M T?Q i`QÊ+—M„K H'v €Q J M; +?'T bU- H¢M? HMM; M|B
 @ L; QÆB +ÁM /€K M|B iÈB H½Q +mM; +?O- iBM ? v F?¬M; i ?B M i¢B ç€M? M; Q
 M; QÆB K¶B M; "v ç K ;B Ìiw ç m T?ªB +?`m ç m çÈM5
 @ > B p` F?¬M; Km®M #€Q i?M b Q\ \*| ? B p` ?¶ i`Ê- h¢ hmv i h?—M ?ŠM H` T?ªB
 #ÎB pb Qi M; "v M[?„M b) `ÌB F?ÄB æ¢B hmv i *mM;
 J M; +?'T bU M? M?"M; i €+? #`M i v iQ +O J M; +?'T bU- p K†i #bM? i?ªM M|BX
 æQ¢M h?'i sQ+? H¢M? HMM; M|B,
 @ E?¬M; +—M T?ªB HB M i?O pÈB M; QÆB- i +kM; +| i? ;B i +? i h¢ hmv i h?—MX
 h? M; S?B hB m +kM; M?Qm ç—m H¬M; K"v,
 @ h¢ hmv i h?—M `ÌB F?ÄB æ¢B hmv i \*mM; \ ob b Q ?„M H`K M?Q p"v\ hBM iS+ +O
 @ "ÎB pb i iW « GQM; "ªQ iÈB- ç9M; `²B- [m M iU ;BÈB i?B m K°i +?9i `²B- i ?B
 « GQM; "ªQ- J M; +?'T bU5
 J M; +?'T bU +U+ F€ M; ?B K i`¢M; M|B- T?ªM; T?'i M?Q +?QM? KbM? p` ? B ç¢B
 K†i M? mX

@ « GQM; "ªQ

h? M; S?B hB m M?QÈM; K"v,

@ h`QÈ+ F?¬M; M|B M?[M; H|B M"v- i ?ÄB M;QÆB K°i M;Q|B- M;Q|B H-M i`QÈ+

J M; +?'T bU +„i çSi H|B M|B +O h? M; S?B hB m- M|B,

@ h #B i- H-M M"v i iÈB ç•v M;QçB i`W K|B +€+ M;QÆB ` i v ;B9T çÐ ` - +ÁM +|
M;QÆB iBM iS+ p ?„M5

@ G`K b Q\

hB m i?9+ p°B p½ i`mv ?ÄBX

J M; +?'T bU +Q|B iOK idK M|B,

@ _'i +| F?ª M,M; æ½ +? i5

h`ÁM; K„i ? B M;Q|B h? M; S?B hB m p` æQçM h?'i sQ+? i`QM; F?QªM? F?„+ ç¼M
+SM; M;„+X

@ *MM; pÈB S?B hB m L?½- i?|B çB K ?„M im Hmv M i`QM; ",M; >Ä æªQ tªv ` +
#° ",M; >Ä æªQ ?B M içB ç½ #B M K'i F?¬M; +ÁM `²B- S?B hB m L?½ +?çv p`Q i`
F?¬M; +| iBM iS+X h /šM ç°B i`m ibK FB K bm®i K°i M;`v K°i ç K M?QM; F?¬M; ?
iQ+? ;b+O ? B M;Q|B M"vX ob p"v > B M;Q|B #¼M ?¼ `i +| F?ª M,M; ç½ +? iX

@ L? ç-m S?B hB m L?½

æQçM h?'i sQ+? i?b i?`QX

@ l?K- #ªQ +?O ççB M?•M `i +?mM; ibM? pÈB ?„M- M?"M i?'v çQÈ+ ?„M +| +?mv
+?çv p`Q i`QM; #,M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM;X

@ J'v M;Q|B +€+ M;QÆB ç M; M|B +€B ;b\

h-M hS LQÆM; î K°i # M M;Æ M;€+ M|B i?,K,

@ *| T?ªB K'v M;Q|B +€+ M;QÆB M|B S?QM; i?B m\

J M; +?'T bU F?¬M; ç w iÈB h-M hS LQÆM;- +?d Kî KB M; M|B,

@ æQ|M; S?QM; +? i ? v F?¬M; F?¬M; /€K t€+ ç`M?- i? M?QM; +| +?QM i?`M? i,
S?B hB m L?½ +kM; ç`M? i`QÈ+ F?| i?Q€i +? i- M"m; #`ibM? +ªK H`K K Km°B- ç½
+? i M?Q i? M"Q `²BX

",M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM; +?QM? H" +'K ç` +O + Q i?O h?B M ;B B- h?B M ;
p¬ bBM?X *?d H" F?¬M; M;?o iÈB K°i M?" # M;Q|B b) i€M; i?•M +MM; K°i +?¶- çB
M;Q|B i?'M i?S+ F?¬M; i?¬BX

@ >B M içB +€+ M;QÆB ç½ #B i pb b Q hç hmv i h?¬M b) `|B F?ÄB æçB hmv i *mM

L;[F?Q +O J M; +?'T bU `i #bM? i?ªM- i? M?QM; +?QM? #îB pb M;[F?Q M"v KÈ

æ9M; p"v- S?B hB m L?½ ç½ +? i- « GQM; "ªQ ;B®M; M?Q `„M K'i ç-m- K°i M;Q|
M;?B T +O hç hmv i h?¬M ç½ #`i? M? i`W `²B- ?„M iU M?B M b) iÈB « GQM; "ªQ-
i?QÆM; iB +iB M #ªQ +?O « GQM; "ªQ K°i +?9i- b m ç| i?m i?"T bªM M;?B T M"v
+? içQ +?Q S?B hB m L?½ K°i K°i +?¬M [m-M €Q p` /B p"i- ?"M; M,K iÈB /•M; ?QA
b) i'i +ª H|B ç²M #`i HÈB ç®B pÈB ?„M- i`B i ç i?m iQ`M #° æçB hmv i \*mM; p`Q i

h'i +ª +?mv M M"v ?„M +¬M T?ªB iÈB « GQM; "ªQ- +¬M T?ªB F i M®B HçB i•K +O
b m F?B H½Q +mM; +?O +? i çBX

@ hmv `^M; M|B æQ|M; S?QM; +? i î ",M; >Ä æªQ +Æ #ªM F?¬M; HB M [m M iÈB i
H9+ M"v ç½ +| i•K Km®M ;B i i

L;[F?Q +O J M; +?'T bU p¬ +MM; #bM? i?ªM- T?ªM; T?'i ;B®M; M?Q ç M; M|B +? iQ"MF?¬M; +| [m M ? pÈB +?QM? KbM?X

@ L|B M?Q p"v M;QÆB ç½ H"K i®i +?m~M #` ç9M; F?¬M; \

h? M; S?B hB m H¢M? HMM; M?bM ?„M- ;•M t M? i` M i`€M #¢B H°X

J M; +?'T bU ;"i ç-m,

@ E?¬M; B +`M; Hw ;BªB +€+ M;QÆB ?ÆM i X .M b Q çB M[ i +kM; F?¬M; i? b® i +| i? F?B M +€+ M;QÆB iÈB « GQM; "ªQ K" M|B- +€B +? i +O i `i ç€M; ;B€

@ :B i M;QÆB +?9M; i +kM; b) F?¬M; çB « GQM; "ªQ5

h? M; S?B hB m •K ?B K +QÌB F?¬M; M;Èi,

@ *?9M; i b) F?¬M; #` M;QÆB M„K KkB iÈBX

@ *€+ M;QÆB b) çB5 *€+ M;QÆB imv i ç®B F?¬M; i? +U imv i çQÊ+ +Æ ?°B ;B i æ¢B hmv i *mM; i®i M?Q p"v- bQ pÈB ;B i ?„M i`QM; æ¢B hmv i *mM; - F?¬M; +¬M M?B mX

@ *€B `„K5

h? M; S?B hB m iS+ ;B" M +?YB #"v K°i +•m- J M; +?'T bU pšM M?Q +k iB T iK+ i? M?•M i•KX s€+ i?U+ ç9M; M?Q HÌB ?„M M|B- +?QM? KbM? p" G½Q æQ¢M H"K b Q M?Q p"v\ * Q i?O i`QM; æ¢B hmv i \*mM; `i M?B m- +?Q /M H" ? B ç¢B b€i i?¬M t¬M; p"QX

L m h¢ hmv i h?¬M `ÌB F?ÄB æ¢B hmv i \*mM; ?B M M?B M F?¬M; +¬M #`M +½B M[iBM iS+ M"v i`QM; HÁM; ? B M;QÌB ç½ [mv i ç`M? iÈB « GQM; "ªQ- +?d H" M;Q¢B H

h? M; S?B hB m ?Qi b•m K°i ?ÆB- ;BÆ H M #`M i v `i M†M; - +?"K `½B ç€M? p"Q p i?O b Q\ J M; +?'T bU F?) +QÌB K°i iB M; - +?"K `½B M?„K K„i H¢BX *kM; çQÊ+ - + ç ? B M;QÌB #¼M ?¼ iÈB « GQM; "ªQ- M?Q p"v +€B +? i `i +| ;B€ i` - +? i i`QM; i ?ÆM M?B m bQ pÈB K°i ç°+ M?•M +?Ì +? iX

h? M?QM; b m K°i F?„+ - F?B #`M i v iQ +O h? M; S?B hB m b„T ç€M? p"Q p B J bU M?`M F?¬M; çQÊ+ M?QÈM; K"v- M;?B ?Q†+ KÎK„i` M?bM +?^K +?^K p"Q h?B ç-v p F?¬M; ;BªB i?Q+? çQÊ+X

"ÌB pb K°i +?QÎM; +O h? M; S?B hB m imv `^M; `i M†M; - ûT iÈB KS+ p B +O ?„M F?¬M; ? p" M /KM; +QÆM; F?QX

@ E€i?U+ i ?B M i¢B `i Km®M K°i +?QÎM; ç€M? +? i M;QÆB5

h? M; S?B hB m M?`M M?¢i M|B,

@ L; v +ª K°i M;QÌB b®M; bÌ bÌ +ÁM F?¬M; +?B m +® çQÊ+ - M;QÆB b®M; +ÁM + `^M; +ÁM +?Q iÈB T?B M i ç°M; i?OX

J M; +?'T bU +ÁM ç M; M;?B ?Q†+ - h? M; S?B hB m F?¬M; ç°M; i?O i?b b) H" æQ •M? K„i +?mv M b M; i?•M *m²M; æ Q- F?¬M; T?ªB- +ª ? B ç¢B b€i i?¬M M"v ç°i M K°i F?„+ - K°i +¶ FbM? ?Q #ûM M?¼M K" M;QM; iK iW T?Q b m +?QM? KbM? ç°i M

J M; +?'T bU [m€ bÊ ?½B- +¶ FbM? F?Q M"v tm'i ?B M [m€ KS+ F?¬M; Hw /Q- ?¬r +| /'m ?B m- +?Ì i?ÌB çB K ?„M T?€i ?B M` FbM? F?Q ç½ iÈB ç` T?QÆM; M; v T

E?¬M; +| #`i +S i?ÌB ;B M /Q /U M"Q- i` M M;QÌB J M; +?'T bU ç°i M?B M M?B m ` K"m # M H M- ç`v K¢M? p T?Q FbM? F?Q FB - +MM; H9+ ç| J M; +?'T bU +`T i®+

S?®+ K°i iB M; p M; M?Ä- T?Q b m i`mv M iÈB i? M?•K ?mv i pK M´imM; - F?¬M +?'T bU +kM; #B i çQÊ+ +QM `„M +O +?QM? KbM? H9+ M"v F?,M; ç`M? ç½ #` #¬K F?Q FB H¢B F?¬M; +?"K H¢B /M +?d K°i +?9i- pšM çm´B i?2Q F?¬M; #Ä M?Q i`Q

a Q +| F?ª M,M;\ *?Q /M H" #ªM i?•M J M; +?'T bU #,M; H½M? F?¬M; ;b b€M? çQÊ
i?K çQÊ+ +€B H¢M?- H9+ M"v +kM; i? M;?B K çQÊ+ +€B ;b ;¼B H" +ªK ;B€+ H¢M?
#,M;X

„M ç°M; i` M M;QÌB +?QM? KbM? K¶B K°i ç-m ç m /MM; i?O çQ¢M ç†+ i?M Mm-
i?•M i? +?9M; çO ç b€M? M; M; b„i i?2Q- +?Q /M H" K°i FQ+? +O + Q i?O h?B
M,M; ?Q"MiQ"MiB M +?9M; i?"M? #°i K`M- i? M?QM; i? M? •K M;?2 çQÊ+ T?Q
M"v ?Q"MiQ"MiH" bU i?U+X

h`QÊ+ K†i K°i ç¢Q FbM? F?Q M?Q M?Ä- i?•M i? `„M ç°+ çO ç b€M? M; M; pÈB b„i
#°i T?'MX

S?Q b m J M; +?'T bU M?€v K„i iQ€i` K²?¬B H¢M?- ?„M ç°i M?B M M;?o iÈB H9-
h9 h¬M; +ªK i?K çQÊ+ K°i +¶ F?Q iS+ FBM? F?OM; - +¶ F?Q iS+ FB çO F?B M +?
F?Q iS+ F?B M i`€B iBK +?QM? KbM? ç"TM? M? p¬ +MM;X

L?[M; w MB K M"v +?d H|2 H M i`QM; ç-m- J M; +?'T bU #B i M;mv ?B K ç®B pÈB
i?•M i? H Q p T?Q i`QÊ+ K¢M? K) tQ v M;QÌB b M; # M T?ªB- ;B®M; M?Q F?¬
[m€B /`- iQ"Mi?•M ?B M` K°i çQÌM; +QM; p¬ +MM; Hv F€X

L m M?Q +| i? ?bM? /mM; HQ¢B çQÌM; +QM; M"v K" M|B- ç| +?QM? H" #€M? [m~v
J°i M;QÌB +| i? F?B M i?•M i? +?QM? KbM? tQ v i?"M? #€M? [m~v- HQ¢B tmM; ç°
K) iÈB KS+ M"Q- M;QÌB #bM? i?QÌM; tQ v M?Q p"v +ÁM F?¬M; +? i bÈK\ h? M?Q
T?ªB H" M;QÌB #bM? i?QÌM; - i` M M;QÌB ?„M T?ªM; T?'i ;B®M; M?Q F?¬M; ? +| F
@ .B\

J°i iB M; FBM? M;¢+ i? M`i M?Ä iW T?Q b m J M; +?'T bU i`mv M iÈB- J M; +?'
i? M? •K M"v +Q M?B M H" i? M? •K M[M?•M- H° K°i +¶ F?Q iS+ H¢M? HMM; + Q

S?®+ K°i iB M; p M; `i M?Ä- +¶ FbM? F?Q FB #„M p"Q F?QªM; F?¬M; M; v # M
i?Q€M; +€B ç½ # v çB K'v i`QÊM; - /¼+ i?2Q çQÌM; çB HQm H¢B ;BªB ç'i i`®M; i`ª
çQÊ+ - T?ªM; T?'i ;B®M; M?Q +| B ç| ç°M; i v ç°M; +?•M i`QM; F?¬M; F?QX

EBM? ?²M +?Q ç`M? - J M; +?'T bU [m v ç-m M?bM H¢B- +?d H" HB + K„i ç½ F?B
*€+? +?QM? KbM? p`B +?K+ i`QÊM; +| K°i M[M?•M HŠM; H†M; çSM; v M- M[M?•
#QÊ+ ` iW i`QM; #S+ i` M?- i?•M i? +O M" M; + Q ; -v- i?-M iB M? H¢M? HMM; - K
#¢+ i?ª imM; i` M ç-m p B- /`B iÈB i" M #ì K¬M; - K†+ K°i FB M i`QÌM; #`Q K`m imv
i`É p|+ M;QÌB + Q ; -v ?Q"MK„ +O M" M;X

J€B i|+ /`B K`m i`„M; #¢+ T?®B ?ÊT pÈB i`QÌM; b K K`m imv i i`„M; - +?|B K„i M?
h` M i`€M +O M" M; +| K M; K°i FB M i` M; bS+ +? i€+ iW #ªQ i?¢+? - i` M H" M /
K M; `U+ `ÐX

L[M?•M M"v tBM? ç T F?¬M; i? F?BM? M?ÌM- i` M Mûi K†i + Q M;¢Q ç H° K°i +¶
J M; +?'T bU H" K°i M K M?•M H½M? ?mv i +kM; F?¬M; M?"M çQÊ+ ?¬ ?'T i?Q€M

h` M çÌB M"v /o M?B M +| M[iY M?Q p"vX

E?B M M;QÌB F?€+ bÊ ?½B F?¬M; +?d H" p # M;Q`B +O M" M; - +ÁM +| i? M? i`Q
/`B # i?QÊ+ # -`°M; ? B M;|M i v- i?•M FB K #®+ H M K°i +¶ F?Q iS+ H¢M? H)Q K
çQÊ+ - ;B®M; M?Q ?Ä /B K F?¬M; M;WM; M?ªv H M- +m²M +m°M F?¬M; M;Èi # M
HQ¢B ó?Ä /B Kô M"v H" K`m i`„M; - ?ÆM M[H" #,M; H½M? iÈB +U+ çB K K" i?¬B

hQ"Mi #° M?B i ç° +O GB m u M *€+ ç°i M?B M ;BªK tm®M; - MQÊ+ Q p" +•v +®B
M?€v K„i M;QM; iK i?"M? K°i i-M; #,M; iBM?- i`mv M iÈB ç°M; ioM? `„+ `„+X

h`QÌM; FB K # M ?¬M; h-M hS LQÆM; i`mv M iÈB iB M; QM; QM; - /o M?B M F?¬M
ç°M; K½M? HB i- h-M hS LQÆM; H"TiS+ T?ªB i`'M M- H9+ M"v oB K L?"i KÈB /-

h-M hS LQÆM; +QÌB F?´ F?¬M; M;Èi- M[M?•M ç°i M?B M tm'i ?B M M"v i`QM; M
oB K L?"i`i F?¬M; +?`m v M ioM?- i?QÌM; tmv M QM; QM; `mM; ç°M; - M;mv M M
i`QÌM; FB K i`QM; i v M[M?•M FB +kM; H" K°i FB M i?-M #BM? i`QM; i?-M #BM
EB K +| i?m°+ iQM? ?Q"MiQ"MiQÆM; T?ªM bQ pÈB oB K L?"i EB KX

L m M?Q F?¬M; T?ªB #B i çQÊ+ i?•M T?"M +?•M +?QM? +O M[M?•M M"v- T?ÄM
T?ªB +?B M ç'm K°i ?²B pÈB M"m; - M;mv M M?•M i`QM; ç| +?QM? H" #ÎB pb ;B[
tQ+? HšM M? mX

"i [m€ h-M hS LQÆM; +kM; #B i`ä- H'v +ªM? ;BÈB h?B M ;B B i`mM; T?~K +O +
T?ªB H" ç®B i?O +O ç®B T?QÆM; X .M b Q ç®B T?QÆM; bQ pÈB +?QM? KbM? F?

G9+ M"v J M; +?'T bU +kM; M?bM i?'v`ä +?•M /B M KK+ +O i? M? i`QÌM; FB K F
p`Q M[M?•M ;B®M; M?Q #,M; iBM?- ç°i M?B M FBM? ?½B #"i i?®i,

@ hmv i L[\

hB M; M|B +O ?„M /o M?B M K M; i?2Q K°i iB `mM`mM- #B m ibM? i` M K†i +kM
K„i +`M; i`WM; HÈMX

*?QÆM; j9d, hmv i L[.B T .o E?¬ U?¢VX

æ9M; p"v- +?QM? H" M"m; - +?QM? H" hmv i L[; -M ? B +?K+ M,K i`QÊ+ ç•v çÆM i?
æ¢B hmv i *mM; ç€M? +„T K°i Qi HBM? ç M /B m /QÊ+- +?QM? H" M[iY i`mv M F€
b€i i?-M i? K ;B p`Q ?"M? ç°M; çm´B #„i hmv i L[- J M; +?'T bU +kM; i? K ;B - ;
F?¬M; T?ªB H" ç®B i?O +O hmv i L[- pb p"v F?¬M; [m€ [mv i i•K çm´B i?2Q- +m
i?-M çm´B i?2Q hmv i L[- ç¢B +?B M K°i ?²B- hmv i L[pšM +| i? iQ"Mi?•M i?Q€i
i?-MX

*?d H"- +| M;QÌB M|B M[M?•M M"v [m M? M,K bm®i i?€M; Î i¢B MÆB #,M; ?"M +U+
M?B M tm'i ?B M i¢B h?B M h9\ ob b Q F?¬M; /mv M F?¬M; +È +¬M; FQ+? +?QM
h9`®i +m°+ +| [m M ? ;b\

J M; +?'T bU +?mv M €M? K„i b M; M?bM h? M; S?B hB m p" æQ¢M h?'i sQ+?- p
+kM; `i M;QM; i`¼M;X

E?¬M; ç + "T iÈB #B m ibM? +O J M; +?'T bU H9+ M"v +| +?9i FBM? F?OM; - H9+
M[M?bM i?'v hmv i L[i?B m +?9i M[+„M çSi ç-m HQÐB +O +?QM? KbM?- ? B M
+€+? p`B +?K+ M,K- hmv i L[ ;?B ?"M +?mv M i`QÊ+ FB M M iÈB ç•v ibK M"m; #€
?²BX

J v K" +| G•K L?QÊ+ .B M çSM; ` H"K b€M; iÄ bU ibM? KÈB ç ç`+? w +O ? B ç¢B
M; v b m ç| hmv i L[+Q M?B M +ÁM F?QK M;QÌB #€B i¢i?"i b•m ç®B pÈB ? B M;Q
;B M pW [m ç½ +?B m +® h?B M h9 p" æQÌM; S?QM;X

h? M; S?B hB m p" æQ¢M h?'i sQ+? H9+ ç| ç½ M;•v M;~M +ª M;QÌB- +?d +ªK i?'v
ç°MX

hªB [m G•K L?QÊ+ .B M ;BªB i?Q+?`ä`"M; - H9+ M"v ? B ç¢B b€i i?-M KÈB`ä`
hmv i L[+Q M?B M H" K°i i?"M? pB M +O h?B M h9- ?ÆM M[T?ªM; T?'i M?Q +
S?QM; i?B mX

o T?•M`®i +m°+ hmv i L[p" S?QM; i?B m +| [m M ? M?Q i? M"Q- G•K L?QÊ+ .B
+kM; F?¬M; M|B- ? B ç¢B b€i i?-M +kM; F?¬M; T?ªB H" F M;m M;®+- +?d bmv M;
ç¢B F?€BX

*?d H" #¼M ?¼ +| +?9i M;?B ?Q†+- hmv i L[+QÌM; ç¢B M?Q p"v- pb b Q ; -M ? B K
S?QM; i?B m Î i`QM; h?B M h9 K†+ F F?¬M; ?ÄB\ G'v M,M; HU+ +O M"m; - çO ç
/¶ ?„M i?"i i®i- +kM; F?¬M; ç M KS+ ; -M ? B KQÆB M,K pW [m pšM ç S?QM; i?
/ M? ?B m K†i i`„M; M?ÄX

"i [m€ K¶B M?" ç m +| F?| tY +O +?QM? KbM?- h? M; S?B hB m iU M?B M #B i +
T?ªB +| hB m J M? J M? i²M iϕB- T?ÄM; +?WM; +| iÈB i" M #•v ;Bì pšM +ÁM ç M;
LQÆM;X

J°i M?•M p"i +QìM; çϕB iÈB KS+ ç ? B çϕB b€i i?–M FB M; F} iÈB M?Q p"v- M m
` +?mv M M; Q`B w Km®M- J M; +?'T bU T?ÄM; +?WM; +? i H" +€B +?„+ `²BX h?
hmv i L[HB M M?bM ` çQÊ+- M" M; pW `²B M?'i ç`M? ç½M; ?2 çQÊ+ iQ" M #° çQϕ
hmv `^M; J M; +?'T bU +? i iB i- i? M?QM; HϕB F?¬M; M M +? i iϕB ç` T?QÆM; M
;?ûi ?„M +Ð M"Q- i? M?QM; i`QM; K°i çQϕM i?ìB ;B M +m®B +MM; i`QM; /ÁM; b
bU i" M i•K i" M HU+ #€Q i?M `Y ?" M +?Q H½Q +mM; +?O- iW çB K M"v K" tûi- h? M
Km®M M?bM i?'v +| +?mv M ;b ç| tªv ` X

@ hmv i L[

h? M; S?B hB m ?€ KB M; ?¬- i?–M b„+ M; ?B K i9+X

@ h H" .B T .o E?¬- hmv i L[+?d H" i M /Q +€+ M; QÆB €T çti +?Q i K" i?¬B5

hmv i L[M?" M M?ϕi M|B- i`QM; ç¬B K„i ç T T?|M; ` K°i iB [m M; K M; #,M; H½M
h?Ov >" M EB K- iWM; #QÊ+ iWM; #QÊ+ çB p T?Q J M; +?'T bUX

h®+ ç° +O M" M; +kM; F?¬M; M? M?- ç°M; i€+ ?¬m M?Q +| i? M|B ;B®M; M?Q +€+
#QÊ+ çB- i` M; M?½ tBM? ç T- i` M i?•M F?¬M; K°i +?9i bSi K - ç¬B +?•M i?QM
+?mv M- i? M?QM; 'M M?"T p"Q i`QM; K„i J M; +?'T bU HϕB ?Q" M iQ" M F?¬M; ;B

hmv i L[.B T .o E?¬ iϕB i?ìB çB K iÈB ;–M ?„M- ?„M TªM; T?'i +ªK i?'v M?Q +| K
M, K F?¬M; i M "T i?šM; p T?Q +?QM? KbM?- F?Q iS+ #,M; H½M? +QìM; HB i FB
+?9i F?¬M; i?QªB K€B- +ªM; QìB p¬ +MM; +SM; M;„+X

GQϕB F?Q i? M"v- F?Q i`QìM; # M; ? i?B M ?ϕ- i?U+ bU J M; +?'T bU #bM? bBM

hmv i L[çB p T?Q i`QÊ+- ?„M HmB p T?Q b m- ç•v ?Q" M iQ" M H" TªM SM; i?
F?€M; ;B[? B HQϕB +ªK ;B€+ #,M; H½M?- J M; +?'T bU ç½ i?'i #ϕB i?ªK ?ϕB- ?
ç` TªM FQ+? M"QX

S?Q b m i`mv M iÈB +ªK ;B€+ K•m i?mšM- i?–M b„+ J M; +?'T bU M; ~M M; Æ- ?„
KbM? ç½ /€M b€i p"Q p€+? iQìM; `²B- HmB +kM; F?¬M; i? HmBX

hmv i L[+?" K `½B #QÊ+ iÈB ;–M ?„M- F?B #QÊ+ iÈB i`QÊ+ Kti M K M?•M M"v pÈB
i?QÊ+ `®i +m°+ M; WM; HϕB- +?" K `½B ;BÆ H M h?Ov >" M EB K i`QM; i v +?QM? K
M; U+ J M; +?'T bU- F?¬M; ? /MM; #i +S HU+ çϕQ M"Q- i? M?QM; h?Ov >" M EB
çQÊ+ pšM ç HϕB i` M M; U+ J M; +?'T bU K°i çB K çÄ bšK- çB K çÄ bšK M"v pšM ç

h? M?•K +O hmv i L[i`QM; i` Q K" HϕM? HMM; - i`QM; K„i K M; i?2Q H½M? w p¬

@ L|B ` i'i +ªK¼B +?mv M M; QÆB #B i- M m F?¬M; - ;B i M; QÆB5

h? M?•K +O M" M; #bM? i?ªM iÈB +U+ çB K- i? M?QM; HϕB # Q ?" K K°i +¶ p` çϕ
h?ìB çB K M|B ` M?[M; HìB M"v- ç¬m +O M" M; ?ÆB M; ~M; H M- ç~v +?B + +^K i
J M; +?'T bU- M?½M i?–M + Q M; ϕQ #,M; H½M? /WM; HϕB i` M + Q- [m M b€i J M

L" M; ç M; `i M; ?B K i9+- K†+ F H" i?–M iB M? ? v H" i? M? FB K i` M i v M" M; ç
J M; +?'T bU +kM; ?Q" M iQ" M +| i? t€+ ç`M?- M m M?Q +?QM? KbM? F?¬M; M; ?2
K°i F?„+ M" M; b) i?U+ bU tm'i i?O ç®B pÈB +?QM? KbM?X

@ hmv i L[

h? M; S?B hB m p" æQϕM h?'i sQ+? p°B p½ +?ϕv iÈB ? B # M bQìM hmv i L[- #`v `

@ oB + +O S?QM; ?B m F?¬M; TªB b B iϕB ?„M- +?9M; i +kM; +| i`€+? M?B K-
iÈB « GQM; "ªQ- çB K M"v i ç½ M|B pÈB M; QÆB iW i`QÊ+X

hmv i L[pšM M?Q +k + -K i`QìM; FB K i`QM; i v- iQ`M i?•M F?¬M; +?9i H v ç°M; - ;
[m i¢Q i?`M? çQìM; +QM; /mv M /€M; - iQ`M #° # -m F?¬M; F?Q i`QM; u M GB m *€
F?Q i? +O K'v ç¢B + Q i?O ç M p`Q M? m +?d i`QM; K°i T?¢K pB `i M?Ä- HB M i
h-M hS LQÆM; î K°i # M i? -K Mm®i MQÈ+ #¼i- #`M i v M„K oB K L?“i EB K /-M /-
M`M; ?Q`M iQ`M F?¬M; #B i H9+ M`v T?ªB H`K +€B ;b- imv `^M; ?B m `ä iB M +,M
ç M i°i +MM; B ç9M; B b€B F?¬M; i? T?•M ç`M? `ä `M;X
@ > B p`iB M bBM? Km®M M; ,M +ªM i b Q\
h? M? •K +O hmv i L[pšM i? M? H½M? M?Q +k- M`M; ?ÆB H v ç°M; ç¬B #ì KB i?
M? p¬ +MM; - HìB M!B M`v iU M?B M M!B pÈB ? B p`ç¢B b€i i? -M # M +¢M? - i? M
/M +?d K°i +?9iX

j8NX *?QÆM; j93, GÁM; L!M; L?Q GY æ®i

o¬ h?QìM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; j93, GÁM; M!M; M?Q HY ç®i

L?;!K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

h? M; S?B hB m p` æQ¢M h? 'i sQ+? #'i ç„+ /o- M m M?Q i¢B Gw æQìM; ç [m®+ +Á
pÈB #¼M ?¼M?Q p"v- M;Q¢B i`W M[ M?•M M`v bÊ `^M; F?¬M; +ÁM #'i +S M;QìB M

@ *?mv M #'i ç„+ /o- M;QìB M`v F?¬M; i? ;B i çQÊ+5

h? M; S?B hB m i`-K ;B¼M; M!BX

@ L m M?Q i +® w Km®M ;B i ?„M i?b b Q\
hmv i L[M?`M M?¢i ?ÄBX

@ o"v ç„+ i°B `²B5

a„+ K†i h? M; S?B hB m i`-K tm®M; - +QÆM; F?Q i` M M;QìB #„i ç-m p" M +?mv M
p`Q ç°M; i€+ +O hmv i L[X

h?ìB ;B M TªM; T? 'i ;B®M; M?Q /WM; H¢B i¢B ?bM?ªM? M`v- ç°M; i€+ +O K¶B M
ç°i M?B M M?Q M KB M; +QìB- J M; +?'T bU pšM ç®B /B M pÈB hmv i L[ç°i M?B
M;¼M M9B #,M; p¢M M,K F?¬M; i M ç°i M?B M ?Á i M i`QM; M?€v K„i- MQÈ+ imv
+ÆM b!M; ç°M; i`ìB i`MM; FQ+? i?ŠM; p T?Q +?QM? KbM?- €T #S+ iÈB KS+ M?•

LK +QÆB M`v +O hmv i L[F?¬M; ? +! # 'i Ð?DÐ +0 S—!

L`M; +?Q iWM; i?U+ ?B M [m i`€+? M?B K +O KbM?- M`M; bÊ ?½B ?`B iY FB
M`M;X L;?o iEB ç•v- ç-m M;|M i v +O hmv i L[ +| ?ÆB +?9i i`„M; # +?- F?Q iS+ ;
M,K F?-M; +?9i / Q ç°M; i?“K +?Q ?B M iΦB +| +?9i ?¶M HQ¢MX

h®+ ç° +O K'v çΦB + Q i?O +U+ F€ M? M? +?|M; - K'v M;QìB M`v ç m H` M?•M p”i
+Y i?B M M?•M ?ÊT M?’i- HBM? F?Q i? ;BÈB # M M;Q`B F?-M; M;WM; M;?d +?av
`^M; #¼M ?¼ +?d +| i? Hmv M ?| bY /KM; K°i #° T?“M M?Ä- i? M?QM; +kM; çO ç
tmM; iB m ? Q +O #ªM i?•MX hmv i L[+”M; ?Q`M iQ`M #QÈ+ p`Q i?B M M?•M ?Ê
+ÁM i? HU+- M`M; ?Q`M iQ`M +| i? #ªQ i`b i®+ ç° ?B M iΦB `’i H•m- +QÆM; F?Q
iB m ? QX

hW çB K M`v bmv tûi- hmv i L[bQ pÈB # M;QìB +ÁM HΦB KΦM? ?ÆM ?ŠM K°i #”+;

a m K°i M;”v K°i ç K- T?QÆM; ?QÈM; J M; +?’T bU /šM çQìM; ç°i M?B M i? v ç´B
T?Q b m ?ÄB,

@ ob b Q i? v ç´B T?QÆM; ?QÈM;\

@ S?Q i`QÈ+ H` h?B M *-M; aÆM h` M;- M m M?Q +€+ ?¢ F?-M; M;¢B- +?9M; i +
i` M- çQÆM; M?B M- ?”M? ç°M; çM #ĐM çB K K’m +?®i M`v bÊ H` +| M;QìB F?-M

J M; +?’T bU ?ìB ?Êi M|BX

æ¬B H¬M; K”v +O hmv i L[?ÆB + m- M;„K M?bM T?QÆM; t - h?B M *-M; aÆM h`
h?B M *-M; aÆM h` M; K°i H-M- # M i`QM; +| `’i M?B m +Æ [m M #šv `”T- +| i? I
p`Q M?’i iQ`M #° Gw æQìM; Zm®+- +?Q /M H` ”¢+? æ h?“M? ? v æΦB hmv i *mM
pÈB h?B M *-M; aÆM h` M;X

L?[M; +Æ [m M #šv `”T M`v p¬ +MM; [m, /¬- M,K ç| hmv i L[iÈB ç` T?QÆM; M`v- i?
MM MM F?-M; /Si çª i?QÆM;X

hW M?[M; +Æ [m M M`v t2K tûi- M?B m K°i +?mv M F?-M; #,M; Qi çB K°i +?mv M-
t ?ÆM K°i +?9i- i? M?QM; i®i ?ÆM M?B m bQ pÈB i`U+ iB T # v [m h?B M *-M
[m i¬M; K¬M M;QìB i - ?Q`M iQ`M H` ?”M? ç°M; F?B m F?Q+? i`„M; i`ÊM X

L?QM; K'v M;QìB F?-M; Km®M ;•v +?mv M- +?mv M T?B M iQ€B HΦB M; ,M T?Q i

oW KÈB çB [m h?B M *-M; aÆM h` M; F?-M; # Q H•m- T?Q i`QÈ+ +Q M?B M +
ç¬M; M;QìB- ?ÆM M[i`QM; ç| +| F?-M; Qi M;QìB iªM K€i` F?Q i? p¬ +MM; +Qì

æ¬B H¬M; K”v +O J M; +?’T bU M?Qm b€i- F?) +QìB M|B,

@ *| +?mv M i®i iÈB +Y `²B5

> B çΦB b€i i?-M M?Qm K”v- M?bM p T?Q i`QÈ+- imv `^M; F?-M; #B i M?[M; M;
M?QM; #¼M ?¼ #B i- M m M?Q K'v M;QìB +?QM? KbM? iB M H M i?ŠM; i„T K` M|E
Qi ?B m H-KX

h? M?QM; ?B M iΦB HmB p +kM; ç½ Km°M- M m i`U+ iB T çB pÁM; `ìB F?ÄB K` M
;B'm ç-m HÀB çm¬BX

ob p”v K†+ F M?Q i? M`Q ç m T?ªB i`U+ iB T çB iÈBX L?[M; w MB K M`v pW KÈ
ç-m K¼B M;QìB- i®+ ç° +O K¼B M;QìB F?-M; ? ;BªK- i?-K M;?o t¬M; [m MÆI
Q€M Q€M +O M;QìB F?€+X

L?QM; i?ìB çB K M?|K #®M M;QìB b„T iB T +”M ç€K M;QìB i`QÈ+ K„i- i`QM; ç€K
K M? H M?,

@ L; ,M HΦB #¼M ?¼ +?Q i 5

jeyX *?QÆM; j9N, h?B M *-M; æ² S?´X

o- h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; j9N, h?B M *-M; æ² S?´X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

J'v + Q i?O çSM; ç-m imv H" M;U F?-M; T?B ?"M?- M?QM; +?mM; [mv F?-M; i? KS+ iB m ? Q +QÆM; F?Q p" i? HU+- +?d +€+? K†i ç'i +?WM; #®M M,K i`QÊM; K pËB FB K F?Q p" ç Q F?Q +€+ HQ¢B +O + Q i?O #bM? i?QÌM; ?Q"MiQ"MM^K i`QM|B iËB i` M i v M?[M; M;QÌB M"v + -K K°i b® +Æ [m M €K F?Q ?bM? i?M F€ /`X

G" M;QÌB +O h?B M *-M; aÆM h` M;- #ÎB pb ? B ç¢B b€i i?-M T?€i ?B M ` i`QM, H½Q h?Ov L;mv iEQM? >Q - p K†i +O ? B H½Q ç-m iB M T?QM; ç¢Q +®i M"v p ;B®M; M?Q H½Q #" +O KbM? #` çQ¢i K'iX

S?€i bBM? K M? H M? +?QM? H" h?Ov L;mv i i`QÎM; H½QX

a m K°i F?„+ - KQ i M p" €K F?Q T?- i?B M +€B ç` - ;B®M; M?Q +?•m +?'m # v i?Š HQ¢M i`QM; ç| +ÁM +| `i M?B m ç Q F?Q p" FB K F?Q +€+ HQ¢B F?-M; i? t2K i?

h? M; S?B hB m +ÁM +?Q F`T ç°M; i?O i?b ç½ #` M;QÌB F?€+ M;,M +ªMX

@ *9i M; v5

hmv i L[`9i h?Ov >"M EB K- [m€i K°i iB M;- #`M i v i`„M; MäM bB i +?m -B FB K-

J°i ç¢Q iQÌM; #,M; F?´M; H² iW #,M; H,M; i´ ?ÊT i¢Q i?"M? iW KkB FB K #„M M? M i`QÊM;- i`QM; M?€v K„i ç½ M?"Q iËB T?Q i`QË+X

J°i KªM? •K ?QÎM; /"v ç†+ i`mv M iËB- €K F?Q p" i M #„M M"v p +?¢K p"Q iQÌM; #, T?'i i`„M; t| t€M H¢M- `ÆB tm®M; K†i ç'i H"TiS+ #` ?Q" i M #B M K'iX

h'i +ª €K F?Q ç m #` M;,M +?†MX

*?B m i?S+ M"v i`B i ç i`'M €TK¼B M;QÌB- b„+ K†i +O ? B p` i`QÎM; H½Q h?Ov L p†M p Q ?ÆM M?B m- ç-B i`ÁM; K„i ç½ M?"M F?-M; çQË+ Km®M H²B ` M;Q" B- M +?'T bU +kM; H†M; M;QÌB [m M b€iX

*-M; HU+ p" F„i ?m"i F?®M; +? +QÆM; F?Q i`QM; K°i +?B m M"v ç½ F?-M; T?ªB H `²BX hmv `^M; h-M hS LQÆM; +kM; +| i? #S+ +QÆM; F?Q +U+ M|M; ` M;Q" B +Æ i /B K K„i i?QÌM; +| i? M?bM i?'v çQË+ iB M ?"M? b€i i?QÆM;- i? M?QM; p- Hm" i? # Q i`MK çQË+ /B M iQ+? HÈM M?Q i? M"v- ?ªQ /B K +Ä M" M; #S+ ` M;Q" B +-M; FQ+?- ç²M; i?ÌB +ÁM H" K°i çQ" M `i M?Ä K" i?-BX

@ hmv i L[5

> B p` i`QÎM; H½Q h?Ov L;mv iEBM? >Q `i b€M; K„i- +?d M?bM K°i +€B ç½ M? M;QÌB ç®B /B M- M;mv M M?•M F?-M; ;b M;Q" B pB + M,K tQ hmv i L[ i`°K HBM? i?O pËB #¼M ?¼X

G†M; H) i?m HB K- b„+ K†i ? B p` i`QÎM; H½Q •K i`-K,

@ h?B M a€i h? M; S?B hB m- *m²M; æ Q æQ¢M h?'i sQ+?- i®i- i®i- i +ÁM ç M; b /€K ç€M? +?O w p"Q h?B M *-M; æ² S?´ +O +?9M; i K M;mv M H B H" ç€K i†+ iY -

J'v + Q i?O +?†M çQÌM; T?Q i`QË+- +QË+ #° +O #®M M;QÌB ç" M? T?ªB /WM; H¢

@ h?B M *-M; æ² S?´\

h? M; S?B hB m M; ?2 HÌB M"v M?QÈM; K"v- i?S M"v +?QM? H" i" B T?9 HÈM M?i
 M; ?2 ç²M i`QM; h?B M \*¬M; æ² S?´ F?¬M; +?d; ?B +?ûT `i M?B m i?B i F +? i €+
 +O h?B M *¬M; aÆM h` M; - +ÁM +| p` i`Q #® i`Q +Æ [m M #šv `T +O h?B M *¬M
 *| i? M|B- K°i F?B +| M; QÌB H'v çQÊ+ h?B M *¬M; æ² S?´ - M?Q p"v M?[M; +Æ [m
 *¬M; aÆM h` M; F?€+? M"Q #`v #B M- p¬ Hm"MH" B +kM; +| i? iU /Q / /"M; ` p
 h` M; X
 æB m M"v +| [m M ? iÈB bBM? iY i²M pQM; +O h?B M *¬M; aÆM h` M; - M m M?Q
 `ÆB K" M|B- iQ" M #° h?B M \*¬M; aÆM h` M; M; mv i¢B bÈK i®BX
 *| i? iQÎM; iQÊM; H'v çQÊ+ h?B M *¬M; æ² S?´ ;B M M M M?Q i? M"Q\ "ªQ #®B
 i¢B p` i`Q #Q ~M M?i- M iQ" M M?i h?B M *¬M; aÆM h` M; - KQÌB ? B i-M; +Æ [m
 +ÁM +| #®M + Q i?O h?B M ;B B T?ÁM; #` - M; v +ª Km¶B +kM; çWM; KQM; iB M p"
 M|B iÈB +QM M; QÌBX
 h? M?QM; M?bM b„+ K†i p" HÌB M|B +O ? B p` i`QÎM; H½Q h?Ov L; mv iEQM? >
 bmv çQ€M ` K°i bU i?U+- h?B M \*¬M; æ² S?´ #` i?i H¢+- +| i? M|B H" #` M; QÌB M
 _®i +m°+ H" i?¬M i?€M? T?QÆM; M"Q- +Q M?B M +| M, M; HQÊM; iQ HÈM M?Q p"
 çQÊ+ FBM? ?½BX
 J" K'v M; QÌB +?QM? KbM? `i i`MM; ?ÊT iB M p"Q i`QM; T?¢K pB i? HU+ +O h?B
 F?| i`€+? i`QÎM; H½Q h?Ov L; mv iEQM? >Q ?Q" B M; ?B H M ç-m +?QM? KbM? X
 h?ÌB ;B M h? M; S?B hB m bmv M; ?o M?Q p"v- [m v ç-m M?bM K°i +?9i p tm'i i?•
 l?K- h?B M a€i h? M; S?B hB m- *m²M; æ Q æQ¢M h?i sQ+? - ? B M; QÌB M"v / M?
 KQÌB /†K- F?¬M; ? +| M?•M iQM? ç¢Q çS+- ;B i M; QÌB ?Q K - ? B i v /QM? ç-v K€
 F?ª M, M; tªv ` +?mv M +kM; F?¬M; F€ [m €BX
 L?bM b M; hmv i L[.B T .o E?¬- M[M?•M M"v +?QM? H" K°i F +„T +?mv M M; ?B
 i? HU+ HÈM M?Ä F?„T Gw æQÌM; Zm®+ +| i? HU+ M"Q +?Q iWM; #` M" M; M?ÁK
 /QÊ+ +?Q çO M; ?B M- H2M HûM i`°K h?B M *¬M; æ² S?´ i?b +kM; +| ;b H" H¢\
 *ÁM +| J M; +?T bU- imv `^M; M; QÌB M"v ç½ i? v ç´B iQÈM; K¢Q +O KbM?- i? M
 i?¬M p" i?¬M i?€B +O ?„M H"TiS+ #B i F?¬M; T?ªB F i®i ç T ;b- MK +QÌB iQÆB
 ~m ?„M K°i i`"MX
 L?|K #®M M; QÌB M"v- F?¬M; M; QÌB M"Q ;B®M; M?Q M; QÌB i®i- i`QM; M?€v K„i h?
 +ªK pÈB ç°M; i?€B i•K Hw +O ? B i`QÎM; H½Q h?Ov L; mv i>Q EQM?- F?¬M; F?Ä
 @ >bM? M?Q " ` M; QÌB Q M m´M; `²B\
 æQ¢M h?i sQ+? M|B,
 @ æ9M; H" #` Q M m´M; `²B5
 h?Ov L; mv i i`QÎM; H½Q +QÌB H¢M? K°i iB M; ,
 @ L|B M?Q p"v- H" M; QÌB +O æ¢B hmv i *mM; ç€M? +„T h?B M *¬M; æ² S?´\ hmv
 M?"T æ¢B hmv i *mM; \
 hmv i L[M?QÈM; K"v- H¢M? HMM; M|B,
 @ h F?¬M; #B i +€B ;b H" æ¢B hmv i *mM; - KÌB +€+ M; QÆB i`€M? ` X
 L" M; ?B M i¢B +?d [m M i•K iÈB ?¢ H¢+ +O æQÌM; S?QM; - ç½ bÈK M|M; HÁM; M
 /•v /Q pÈB ç€K M; QÌB M"v\ hmv HÌB M|B +| p F?€+? F?€+? F?Q F?Q- i? M?QM;
 ç¢Q F?¬M; +?Q T?ûT F?€M; +UX
 @ E?¬M; ;B Q ` h?B M \*¬M; æ² S?´ - çWM; M; ?o `ÌB F?ÄB ç•v5

EQM? > Q i`QÎM; H½Q H¢M? H)Q [m€i- iQ¨M #° Gw æQÌM; ç [m®+- /€K ç€M? +?O

>²B iQÎM; H¢B K'v M; "v Î +?mM; pW [m - æQÌM; S?QM; F?¬M; M?`M çQÊ+ i?'M i
"); ¶ F?¬M; T?ªB H" `i HÈM- +?'i ç®M; `i M?B m i?S +?m~M #` +?Q bBM? ?Q¢i
+~M; M?Ä ?ÆM M?B m- p¬ Hm" M H" æQÌM; S?QM; ? v S?B hB m L?½ ç m +?d +|
ç` T?QÆM; `i M?ÄX

h?ÌB çB K #m' B +?B m i®B M?Ä- æQÌM; S?QM; ç½ F?¬M; +?d K°i H-M ç S?B hB
#B M `°M; H¢M? H)Q `²BX L[M?•M M"v H9+ M; O +U+ F€ F?¬M; i?"M? i?"i- #bM? i
M; Q" B F?ÆB- /šM iÈB +ªM? æQÌM; S?QM; pW i?'v M" M; M; ?d M; ÆB HB M H" T iS
+?QM? KbM? idM? H¢B ç½ i?'v M" M; #B M K' i F?¬M; +ÁMX

"i [m€ ?B M i¢B i®i `²B- +m®B +MM; +kM; ç½ iÈB ç' i #^M; - b m M"v F?¬M; +¬M T?
T?€i bBM?X

S?B hB m L?½ ;B®M; M?Q K°i iB m +¬ MQÆM; - M?„K ? B K„i ?Qi iWM; ?ÆB i?"i H
HK+ ç` - b m ç| +?"K `½B i?Î` - i` M K†i K°i KªM? #B M ibM? i?Q+? w pmB bQÈM;

*?"K `½B KÎ K„i- S?B hB m L?½ F?) +QÌB M|B,

@ h ç½ i`Î p X

G-M M"v i?U+ ç9M; H" b®M; b|i b m i B M¢M- H9+ #ªQ +?O ç¢B M?•M t¬M; p"Q i
T?ÁM; ?Q" M iQ" M F?¬M; ? +| K°i +?9i w MB K b®M; b|i i`QM; ç-m- i? M?QM; i`
+m®B +MM; ç½ i`Î p M iQ" M- #ªQ b Q M" M; F?¬M; pmB p \

@ æB i?¬B- +?9M; i ibK K°i M; QÌB ?ÄB çQÌM; i`QÊ+5

æQÌM; S?QM; iW i` M # ;¶ M? M?"M; M?ªv tm®M; - +?"K `½B #QÈ+ i` M #Ì +€i KÎ

@ *?Ì +?9i5

"ªQ +?O ç¢B M?•M ;¼B H¢B æQÌM; S?QM; - tQ v M; QÌB M?bM # ;¶ ;†T #Ì +€i T?ªB
[m'M [mwi F?¬M; MÐX

@ a Q p"v\

æQÌM; S?QM; [m v ç-m H¢B- M; ?B ?Q†+ M?bM M" M; X

>„M +ÁM iQÎM; `°M; ç®B T?QÆM; +| +?mv M ;b ç| F?¬M; i®i- /M b Q i?¬M b„+ i`
M; ?B K i9+ F?B M ?„M M?`M F?¬M; çQÊ+ +| +?9i bmv çQ€M i`QM; HÁM; X

jekX *?QÆM; j8R, h?B m :B L; QÌB æB *?"K J°i *?9i

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; j8R, h?B m ;B M; QÌB çB +?"K K°i +?9i

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTP M/ MXpM

*?ŠM; # Q H•m- S?B hB m L?½ ?ÆB bmv iQ- M; QªM; ç-m M?bM æQÌM; S?QM; - M

@ h Km®M J M; i?2Q M| i`Î p X

æ¬B H¬M; K"v +O æQÌM; S?QM; M?Qm b€i H¢B- i?2Q T?QÆM; ?QÈM; M; |M i v S?
M|B +?QM? H" # ;¶ - #B m ibM? i` M K†i H" T iS+ #B M ?| çO HQ¢B K"m b„+ tBM?

æ| +?d H" K°i # ;¶ K" i?¬B\ a Q +| i? M|B K M; i?2Q H" K M; i?2Q\ *kM; F?¬M;
i?QÌM; X

@ æ•v H" /Q +?9M; i iU i v H"K- +kM; K M; i?2Q +?9M; i iW i` M #B M i`Î p - iQM
+?9M; i a Q- b Q +| i? pSi #Ä i¢B K°i ç` T?QÆM; M?Q i? M"v\

S?B hB m L?½ M?Ä ;B¼M; #' tmM; M|B- #B m ibM? #B i?QÆM; T?ªM; T?'i ;B®M
M;Q|B b®M;X

@ o"v M" M; Km®M K M; i?2Q M?Q i? M"Q\ o€+ M|i`Î p « GQM; "ªQ b Q\
æQ|ÌM; S?QM; + m K"v ?ÄBX

@ h +| i? M? 5

S?B hB m L?½ +?ÈT +?ÈT +QM K„i M|B- p Kti iU iBM p" `i F?¬M; ç€M; F X

æQ|ÌM; S?QM; M?bM S?B hB m L?½ K°i H9+- T?€i ?B M i` M Kti ç®B T?QÆM; F?
/ Q ç°M; p" M|B HBM? iBM?- #B m ibM? p" M?½M i?¬M +O M" M; iQÆM; ç®B +?,K
L;? M bm®i MY M;çv- æQ|ÌM; S?QM; KÈB KÎ KB M; M|B,

@ L" M; K M; çQÊ+ b Q\
@ E?¬M; M M t2K i?Q|ÌM; i 5

S?B hB m L?½ p M? +€B KkB tBM?,

@ h +kM; H" h?B M ;B B5

oW M|B- pW #QÊ+ iÈB +çM? # ;¶- pQÆM K°i i v i`U+ iB T M?' + # ;¶ H M- b m
;¶ F?¬M; M?Ä /U p"Q i` M p B +?QM? KbM?- p[M; p" M; FûQ çBX

a„+ Kti #ªQ +?O ççB M?•M F?¬M; F?ÄB +| +?9i YM; çÄ- #ÎB pb M" M; ç°i M?B M T
KbM? ?bM? M?Q +| +?9i F?¬M; [m€ H`+? bUX æQ|ÌM; çQ|ÌM; H" #ªQ +?O « GQM; "ªQ
i?'v +?QM? KbM? p€+ i?2Q K°i +?B + # ;¶ i?¬H"m F?ŠM; ç`M? b) #` M;Q|B i +Q
HQçB +?mv M M"v p®M F?¬M; TªB H" M[?"B M M H"KX

h?¬M b„+ /Q /U i` M Kti S?B hB m L?½ +?d H|2 H M `²B #B M K'i- H"TiS+ i`Î i?"M
S?QM; ,

@ *?9M; i çB i?¬BX

L;QÆB i?U+ bU H"K b Q\ æQ|ÌM; S?QM; T?B M #m°M M;S M;€v- ?„M +?Q `^M; S
F?¬M; M;?o iÈB M[M?•M M"v M;?2 ;B| +?QM? H" KQ - ?"M? bU [mª çQ€M M?Q p"v
;¶ `€+? M€i i?¬B b Q\ >" i i TªB +U+ F?' K M; i?2Q M?Q p"v\ h`Î p « GQM; "ªQ K
M?B m X

" ;¶ M"v +| w M;?o ç†+ i?M- S?B hB m L?½ M;?o i?¬K- /M i? M"Q +kM; Hmv M H
LÆB M"v `®i +m°+ H" ç` T?QÆM; M"Q ? B M;Q|B F?¬M; `ä`"M; H„K- #'i [m€ +?d
#QÊ+- i`QÊ+ iB M ibK çQÊ+ M;Q|B ?ÄB `ä`"M; `²B M|BX æB F?¬M; KK+ çQ+? p
çB pW tQ v +?mv M i`ÁM; K„i ç,K ç,K M?bM p"Q S?B hB m L?½- Km®M M?bM t2K
#m¬M; i? i`QM; ç-m ? v F?¬M;- i? M?QM; M;Q" B /U HB m +O æQ|ÌM; S?QM;- M
Mm¬M; +?B m ç•K ?Q +Q M?B M +| K°i +¶ w +?Q FB M ç`M? iÈB i?¬M F€ M?Q p"v
i?2Q i?S iQ HÈM b m HQM; t€+ i?U+ F?¬M; ? v ?Q +?Q H„K- i? M?QM; HçB F?¬M
#m¬M; i? i`QM; ç-m M"QX

L m M?Q æQ|ÌM; S?QM; M;mv M w- ?Q" M iQ" M +| i? +'i # ;¶ p"Q i`QM; F?¬M; ;B
HçB F?¬M; Km®M #çB H° #Q K"i M"v- `ÆB p"Q çQ|ÌM; +MM;- +?d +| i? KÎ KB M; M

@ h iÈB p€+ i? v5

.M b Q ç K°i M[?"B iY H"K HQçB +?mv M M?Q i? M"v i?U+ bU +| +?9i [m€ T?"M
+?d Km®M S?B hB m L?½ #B i F?| K" HmB- pSi HçB # ;¶X L?QM; M?bM iQ i? ?B
pSi #Ä- +?d ç`M? HU +?¼M ç #ªM i?•M iÈB p€+X

@ E?¬M; M M5

E?|2 KB M; S?B hB m L?½ M? +? + Q- i?•M i? ?ÆB M;?B M;- i`€M? i?Q€i #`M i v
 @ oW `²B M;QÆB pSi M| H¢B- M| iS+ ;B"M- M| F?¬M; +?Q M;QÆB iÈB p€+5
 L|B ;b p"v\ ""M i v pQÆM ` +O æQÌM; S?QM; p¬ +MM; t'm ?´ /WM; H¢B i`QM; F?
 M?•M [mª M?B M H` ç°M; p"i F?¬M; +?`m M|B Hw- F?¬M; T?ªB +?d H` K°i # ;¶ i?¬
 +| bmv M;?o +| iQ iQÌM;- +¬M T?ªB ç®B ç½B +~M i?"M M?Q p"v ? v b Q\
 S?B hB m L?½ K°i K†i +U imv i æQÌM; S?QM;- K°i K†i +® w pm®i p2 # ;¶ - M;?B M
 M O B M|B,
 @ E?¬M; T?ªB bÊ- i, i, K M; M;QÆB p M?¬- ç| H` K°i M K M?•M t'm5
 æQÌM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- / T H Q¢M +ÆM ;B"M +m°M +m°M i`QM; HÁM;- +®
 K€m iQÆBX
 æQÌM; S?QM; +ÁM iQÎM; `^M; S?B hB m L?½ t'm ?´- H¢B +QÌM; HB i v m +¬m ?
 imv i- `ÆB p"Q çQÌM; +MM;- æQÌM; S?QM; +?d ç`M? i?¬B- ?„M t€+ ç`M? M[M?•M
 iB m i?Q`²BX
 æB p T?Q i`QÊ+ F?¬M; iÈB MY + M? ;Bì- +m®B +MM; +kM; ;†T çQÊ+ K°i M;QÌB
 b„+ æQÌM; S?QM; pmB p - M? M? +?|M; #QÊ+ p T?Q i`QÊ+ ?ÄB,
 @ o` ?mvM? ç`B M`v5
 L;QÌB +| #° /€M; ;B®M; M?Q M;Q /•M H` K°i ç¢B ?€M `•m [m B M|M- i` M i v +ÁM
 i?"K +?Q +€ +ÁM ;B½v H Q¢M- M;?2 çQÊ+ iB M; ?¬ +O æQÌM; S?QM;- H"TiS+ [m
 @ o` ?mvM? ç`B M`v
 æ½ `i H•m æQÌM; S?QM; F?¬M; ;†T K°i M K M?•M +MM; ;BÈB iQM?- M?`M F?¬M;
 @ *?mv M ;b\
 æ¢B ?€M M;?B ?Q†+ M?bM ?„M- H¢B M?bM i?Q€M; [m S?B hB m L?½ ç M; çB T?Q
 i?¬M M?bM p"Q æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB ?B M H M K°i iB F?BM? i?QÌM;X
 @ sBM ?ÄB- T?K +M MÆB M`v +| i?"M? i`b ? v i`M M?Ä M"Q ç| ? v F?¬M;\
 æQÌM; S?QM; Kî KB M; ?ÄB- M m M?Q H` ?ÄB M;QÌB #bM? i?QÌM; p « GQM; "ªQ-
 #B i`ä`M; H„K- #'i [m€ +?d +¬M #B i çQÊ+ ç` T?QÆM; M`v i M ;¼B H` ;b H` æC
 T?QÆM; p` +O « GQM; "ªQ Î ç•mX
 @ *|5
 æ¢B ?€M +?¬M +?ì K°i +?9i- ;"i ç-mX
 @ í T?QÆM; ?QÈM; M"Q\
 æQÌM; S?QM; iB TiK+ ?ÄBX
 æ¢B ?€M [m M b€i æQÌM; S?QM; iW i` M tm®M; /QÈB K°i H QÊi- F?BM? KB i +QÌB
 @ Jm®M #B i b Q\ o"v i`QÊ+ iB M çSM; i?ŠM; M;U+ ;B®M; M?Q K°i M K M?•M M|B
 @ >Y\
 æQÌM; S?QM; M;?B ?Q†+ F?¬M; M;Èi- M;?o i-K ?B M i¢B +?QM? KbM? F?¬M; ;B®
 bBM? ?Q¢i i` M çªQ bm®i K'v i?€M; pW [m ç½ F?B M ?bM? iQÊM; +O +?QM? Kb
 @ h?B m ;B
 S?B hB m L?½ ç°i M?B M Î T?Q b m ?²M; ?° + ?¬ iQ K°i iB M;- i`QM; HÁM; æQÌM;
 M?bM H¢B- +?d i?'v +¬ M`M; M`v pÈB F?m¬M K†i çÄ #WM;- H m K² ?¬B M?Ä i?"M?
 çB p T?Q KbM?- pW çB pW i?Î /®+ M|B,
 @ h?B m ;B çB +?"K K°i +?9i- i i?2Q F?¬M; F`TX

æQÌM; S?QM; M?bM i?'v`'i`ä`M; i`QM; K„i+O`M`M; +?mv`M`ç°M; p` ;BªQ`?Qç
; b+kM; H`K°i+`Q`i?O`h?B`M` ;B`B-`#`i[m€H`F?B`M; i?2Q`#` ;¶MY`+`M? ;BÌ-`H`I
p`v\`>ÆM`M[`pW`´²B`M`M; K†i`F?¬M; çÄ-`iBK`F?¬M; ç`T`M?`M?-`b`Q`+|`i?`´M?F`
*ÁM`M|B`+€B` ;b-`i?B`m` ;B`FB`H`w`iS` ;b\`
æQÌM; S?QM; Km®M`çQ`i`v`+?2`K†i`+?QM?`KbM?-`?“M`F?¬M; iBK`çQÊ`+`+€B`H¶ç
b`Q`ççB`?€M`i`QÊ`+`K†i`HçB`F?BM?`KB`i`+?QM?`KbM?`´²B-`ç|`+?QM?`H`M?½M`i?`-
*?QÆM; j8R,`h?B`m` ;B`M; QÌB`çB`+?“`K`K°i`+?9i`U?çVX`
@`h?B`m` ;B`
S?B`hB`m`L?½`#QÊ`+`iÈB`+çM?`æQÌM; S?QM; -`T?ªM; T?`i` ;B®M; M?Q`K`i`i?“M?`?Q`
;¶tm®M; /QÈB`K†i`ç`i-`i?Î`T?b`T?Á`iWM; M; KK`HÈM-`pQÆM`+€M?`i`v`i`ÆM; MäM`H`
K†i`MÎ`MK`+QÌB`?“B`HÁM; -` ;B`m`ç-`m`HÁB`çm¬B`#`´tmM; K°i`+•m,
@`L; ¼+`M?B`F?¬M; K`i`ç•m5`
æQÌM; S?QM; +?d`+ªK`i?'v`+|`K°i`i?`M?`ççB`+?Mv` ;ä`KçM?`p`Q`i`€B`iBK`+?QM?`K`
tmM; ç°M; Km®M`H`T`iS`+`çB`+?`iX`
Zmª`M?B`M-`M?½M`i?¬M`ççB`?€M`FB`M`bM`+?QM?`KbM?`ç½`i`Î`M`M`+QB`i?QÌM;
@`\*¬`MQÆM;
æçB`?€M`+|`+?9i`iB`+`?“M`p`v`m`i?QÆM; M?bM`S?B`hB`m`L?½,
@`ob`b`Q`+¬`MQÆM; p€`+`i?2Q`i?S`M`v\`
@`æ•v`H`/Q`i`p`i?B`m` ;B`i`U`i`v`H`K-`+?9M; i`iB`+`#Ä`HçB5`
S?B`hB`m`L?½`ç€TX`
_ä`´M; H`+?QM?`M; QÆB`F?¬M; Km®M`#Ä`HçB\`a`Q`HçB`FûQ`i?2Q`i`tm®M; MQÈ
K„i`M?bM`S?B`hB`m`L?½-`i`M`K†i`MÎ`MK`+QÌB-`MK`+QÌB`bQ`pÈB`F?|`+`+ÁM`t`m`tQ`
@`h?U`+`F?¬M; T?ªB`M`K`M?•M5`
æçB`?€M`[m`v`p`T?Q`æQÌM; S?QM; M?Ä`K°i`iB`M; X`
@`o`ççB`i?9`+`M`v5`
S?B`hB`m`L?½`pšM`iÄ`#°`/€M; i?B`m`M[`M; Q`M`M; Q½M-`M?½M`i?¬M`M?m`M?QÊ`+`i`
F?€`+`v`m`i?QÆM; -`K°i`K†i`M?€v`K„i`pÈB`æQÌM; S?QM; -`K°i`K†i`¬M`M?m`M|B,
@`S?K`+?“M`MÆB`M`v`+|`i?“M?`i`b`?Q†`+`i`'M`M?Ä`?`v`F?¬M; M?`\
@`\*|5`
æçB`?€M`i?Î`/`B`K°i`iB`M; -`i?m`M`iB`M`+?d`p`K°i`T?QÆM; ?QÈM; ,
@`æB`i?šM; i?2Q`T?QÆM; ?QÈM; M`v-`çB`F?QªM; +?WM; K°i`+`M? ;BÌ`H`+|`i?`i?
*MM; H`K°i`p`M`ç`-`?`B`HQçB`ç½B`M; °-`æQÌM; S?QM; +ªK`F?€B`i?Î`/`B-`M?•M`bB`
b®M; M?Q`i?`M`Q`+?Q`T?ªB\`
@`\*ªK`iç5`
S?B`hB`m`L?½`M; ¼i`M; `Q`MÎ`K`+QÌB-`b`m`ç|`HçB`M?'`+`#` ;¶H`M`#Ì`p`B-`/`m`/`M; M`
@`h?B`m` ;B`-`+?9M; i`çB`i?¬B5`
@`æQÊ`+5`
E?|2`KB`M; æQÌM; S?QM; +Q` ;B`i-`ç°M; i€`+`p¬`+MM; +SM; M; „+X`

L? M? +?|M; +?ϕv F?ÄB MÆB M"v- iB T iK+ ϕB i?"i H•m- æQÌM; S?QM; pšM Hm→M
 HQM; +?QM? KbM? +| K°i ϕ→B +QM K„i i" M ϕ→v p F?BM? i?QÌM; p" T?šM M°- T?ªM
 iQ" M i?•M F?→M; ϕQÊ+ iU M?B MX
 Zm v ϕ→m M?bM S?B hB m L?½ K°i +?9i- M[M?•M M"v pšM +QÌB +QÌB M;¼i M;"Q M
 w- ϕ| H" K°i €+ K - M[M?•M M"v imv i ϕ®B H" €+ K - æQÌM; S?QM; M? M? +?|M;
 K°i / M? ?B mX
 h`-K K†+ +?®+ H€i- æQÌM; S?QM; Kî KB M; M|B,
 @ L;¼+ M?B5
 @ *| +€B ;b T?•M T?| b Q- i?B m ;B \
 S?B hB m L?½ M;?B M; ϕ→m- +QÌB /"B M?bM ?„MX
 @ l?K- i b B `²B5
 æQÌM; S?QM; M;?o i?→K- M;QÌB ϕ M; /QÈB K€B ?B M- F?→M; i? F?→M; +9B ϕ→m-
 +Q ϕQÊ+ /½M ϕQÊ+ KÈB H" pQÆM; ϕϕQ,
 @ ob p"v- ϕ +?Q i p€+ # ;¶ ϕQÊ+ F?→M;\
 @ h?•M i? p" M; M;¼+ +O i?B m ;B b Q +| i? H"K HQϕB +?mv M M†M; M"v- ϕ•v p
 i 5
 S?B hB m L?½ ;Bª #° i?"M? M;?B M `²B- i?m" M KB M; ϕ€T K°i +•m [mv +O +O [m
 M;?B K i` M;X
 L?[M; HÌB M"v M" M; ϕ½ M;?2 [m p→ b® H→M iϕB « GQM; "ªQ- iU M?B M #B i T?ªB
 @ æ•v H" L;?B K T?ϕi b Q\
 æQÌM; S?QM; [m v ϕ→m i`WM; K„i HB + M?bM M" M;X
 @ E?→M; +| ϕ•m5
 S?B hB m L?½ K°i K†i H„+ ϕ→m- K°i K†i ϕB M? M? p T?Q i`QÈ+ - p K†i p•M ϕϕK
 @ æ•v H" M;?B K T?ϕi- M" M; ϕ M; iS+ ;B" M5
 æQÌM; S?QM; +" M; i? K t€+ ϕ`M? `²BX
 @ hmv i ϕ®B F?→M; +|- i?B m ;B M;QÌB bmv M;?o [m€ M?B m- i? t€+ HšM iBM?
 M;QÌB- M;QÌB +?d i K i F?→M; /€K ϕB #„+ - +?¶ M"Q /€K iS+ ;B" M pÈB M;QÌB\
 S?B hB m L?½ M|B ` M?[M; HÌB M"v- M;[ F?Q M?m M?QÊ+ `®B iBM? `®B KM X
 @ L" M; +ÁM F?→M; i?W M?" M5
 @ E?→M; +| 5
 S?B hB m L?½ T?B i?QÌM; FB M i`bX
 @ æQÊ+ `²B- ϕ| +?QM? H" Q€M MB K +O # ;¶- H" M| ϕ M; M;?B K T?ϕi i - ϕ9M; ?
 æQÌM; S?QM; ϕ´B K°i T?QÆM; i?S+ ?ÄBX
 @ E?→M; b B #B i H„K5
 S?B hB m L?½ ?b ?b Mî MK +QÌBX
 @ ob p"v ?B M iϕB i tBM H¶B M| - ϕQ M| +?Q i ϕB- i Km®M ;B Q HQm i?"i i®i pÈ
 æQÌM; S?QM; ?" M iÈB M;?B M ` ,M; M;?B M HÊBX
 o K†i S?B hB m L?½ +ªM? ;B€+ M?bM ?„M,

@ h?B m ;B M;QìB Km®M H"K +€B ;b\ L;QìB +| T?ªB Km®M #„i çQÊ+ M| HB M i?
M;QìB- M;QìB ç M; M^K KÆ5

S?Q i`QÊ+ +?QM? H" J†+ h?"M?- +,M +S HìB +?d /šM +O ç¢B ?€M M;Q /•M- æC
iB T iK+ çB p T?Q i`QÊ+ F?¬M; iÈB K°i +M ? ;Bì- +m®B +MM; +kM; M?bM i?'v J

L?bM +Y i?"M? `°M; KÎ +MM; pÈB /ÁM; M;QìB [m H¢B i'T M" T # M i`QM; - #QÊ+
M?B M /WM; H¢B- ;Bì F?„+ M"v- ?„M /o M?B M +| +?9i +ªK ;B€+ +U+ F€ F?| F?,M
M?Q +| i?B M [m•M p¢M K½ ç M; +?ì çÊB ?„M- K°i F?B #QÊ+ p"Q i`QM; iÁ i?"M? i
F?¬M; +| +?¶ +?¬MX

æ¬B H¬M; K"v +O æQìM; S?QM; M?' +H MX

@ h?B m ;B - J†+ h?"M? +€+? T?Q M K « GQM; "ªQ +?WM; # i`,K /†K- +?9M; i Î
+?9i- iÈB #m'Bi®B H" +| i? i`Î H¢B « GQM; "ªQ `²B5

S?B hB m L?½ p€+? # ;¶ M|BX

æQìM; S?QM; M?bM M" M; K°i +Q - M; [F?Q i" M HU+ ¬M M?m- M K i?Y H¬M ç"K T?

@ L;¼+ M?B- M" M; i?U+ bU F?¬M; ;B Q # ;¶ +?Q i b Q\

@ E?¬M; çQÊ+ - i F?B M; H" çQÊ+ `²B5

S?B hB m L?½ M;¼i M;¬Q ç€TX

@ o"v o"Q çB i?¬B5

E?¬M; TªB M;?bM M;QìB +?d i`Ä b Q\ E?¬M; TªB p¢M M;QìB i?| K¢ ? v b Q\
K†i +O +?QM? KbM? i®i t'm +kM; H" + 'T #"+ iQìM; ç²M; p€+? b„i- +?ŠM; H) +?d K
+€B K†i ;B" +O +?QM? KbM? #` T?€ `€+? ? v b Q\

>ªB M¢T #€+? tmv M- ?[m /mM; M½B ç¢BX "Q+? H" T i?B M [m•M- p¬ /K+ i„+ +QÆ
i?B M ?¢- F?¬M; +¬M TªB +?'T M?†i pÈB M?[M; M;QìB M"vX

L;?o M?Q p"v- HQ H„M; i`QM; HÁM; æQìM; S?QM; KÈB ?ÆB +?9i ;BªK tm®M;X

E?B ?„M p" S?B hB m L?½ #QÊ+ p"Q i`QM; J†+ h?"M?- p¬ b® ç¢Q €M? K„i pšM M
HQM; æQìM; S?QM; - F?B M iQ" M i?•M ?„M M;S M;€v F?¬M; +?`m M'BX

o K†i S?B hB m L?½ i`"M ç¬v KdK +QìB pmB p - +QìB iÈB i? M? i?m¬M- ?Q" M iQ"
i" M b•m i`QM; tQÆM; +®i- K°i i v FûQ +€M? i v æQìM; S?QM; - K°i i v ;B[ # ;¶ i`
M¬M; /•M pW KÈB p"Q i?"M?- ? i M?bM # M M"v H¢B M?bM # M FB - i`QM; K„i H"
KB M; i?B m ;B i?B m ;B F m ;¼B HB M iK+ F?¬M; M;?d- imv `^M; i? M? •K F?¬M
+ªK¼B M;QìB tmM; [m M? ç m M;?2 i?'v çQÊ+X G'v #ªM HoM? +O + Q i?O M?'i H
çÆM ;BªM ? iKS+\

J°i çQìM; #` M?bM +?^K +?^K- æQìM; S?QM; +ªK ;B€+ #QÊ+ iB M +O +?QM? KbM
ç`M? `²BX

•M? K„i +O M?[M; M;QìB M"v iQ" M #° ç m ?B M `ä p iB +?"M p" v m i?QÆM; ç®B
pÈB æQìM; S?QM; +?QM? H" i?®M; ?"M p" H M €M ç†+ i?M +O i?B m ;B M?" ;B
b®M; m®M; K€m iQÆBX

_ 'i i?QìM; tmv M +| iB M; i?| K¢ +?YB `O i`mv M p"Q i`QM; i B æQìM; S?QM;X

>ªB M¢T #€+? tmv M išM i? M? H½M?- #Q+? H" T i?B M M?"M p¬ v i,5

. K†i +O æQìM; S?QM; /¬M /¬M i?B m +?€v- ?„M +ªK i?'v +?QM? KbM? pšM ç€M
/Q Hm" M `²BX

@ h?B m ;B 5

S?B h?B m L?½ i?Î F?Q M?Q H M # M i B æQìM; S?QM; - H° ` p ç„+ w,

@ *^aK i?K çQÊ+ HQçB ;€M? M†M; i` M p B M`v b Q\

jejX *?QÆM; j8k, h`î o X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;B^a, Jç+ J†+

*?QÆM; j8k, h`î p X

L?;K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

æQÌM; S?QM; i?•K i`-K ;"i ç-mX

@ æ; H` Q€M MB K p¬i"M +O # ;¶

S?B hB m L?½ •K b•K M;B- H"TiS+ MÎMK +QÌB F? M? F?€+?X

h?"i p'ip^a KÈB çB [m çQÌM; HÈM- ibK ç M K°i F?€+? bçM #bM? /•M- #`iB m M?`i
i?QÌM; K°i T?2M- +m®B +MM; +kM; ççi çQÊ+ ? B ;B M T?ÁM; ?^aQ ?çM;X

" ;¶ FB #` S?B hB m L?½ çti içB ?"m pB M F?€+? bçM #bM? /•M- i?W H9+ M`M
æQÌM; S?QM; M? M? +?;M; +?çv iÈB +?¶ ç # ;¶- i?m p`Q i`QM; F?¬M; ;B M K`a

*ÁM #` M`M; H,M [m H,M HçB M?Q p"v- æQÌM; S?QM; ,M F?¬M; M`B M[ `²BX

G`v +?9i #ç+ ç iB m M?`i`QM; çB K çB K°i Qi [m-M €Q p` ç²/MM; ?`M; M;`v i`QM
iB M +; i? Km çQÊ+ +^aK [m,- imv ``M; pW `²B iB m M?`i`QM; çB K M?bM æQ
i?QÌM;- i? M?QM; M?bM p`Q K†i KkB i?ÄB #ç+ i`QM; i v- pšM pmB p +?çv çB H`

E?¬M; # Q H•m b m- iB m M?` ç½ Km çQÊ+ K°i ;;B tB K v M; ,M M„Ti`î p X

E?B æQÌM; S?QM; çQ #° v T?K+ M`v +?Q S?B hB m L?½- i`ÁM; K„i +O M[M?•M M
K†i 2i? M p` +<sup>a</sup>K ç°M; - T?®B ?ÊT pÈB ?bM? iQÊM; M`M; pW KÈB i„K `Y tQM;- ç†

@ hç ÆM i?B m ;B 5

S?B hB m L?½ M;¼i M;`Q M;BX

@ L;QÆB +?ÈB çM i?`M? M;?B M `²B b Q\

æQÌM; S?QM; i`WM; K„i M?bM M`M;X

G9+ M`v S?B hB m L?½ KÈB F?¬B T?K+ i`çM; i?€B #bM? i?QÌM;- +QÌB +QÌB M?b

h`î p T?ÁM; +O +?QM? KbM?- æQÌM; S?QM; i?®M; F?Q€B M?<sup>a</sup>v p`Q #²M i„K- i`v
M?B m M;`v pW [m - +?d +<sup>a</sup>K i?'v iQ`M i?•M M? M?`M; p` F?Q M F?Q€B p¬+MM;

hmv ``M; i` M ?ÁM ç<sup>a</sup>Q +¬ ç°+ ;B[ #B M +kM; +; i? i„K `Y - i? M?QM; b Q +; i?

oW KÈB i„K `Y F?¬M; # Q H•m- # M M;Q`B ç½ i`mv M iÈB iB M; ç" T +Y ,

@ æQÌM; S?QM;\

G`i? M? •K +O S?B hB m L?½- æQÌM; S?QM; K°i K†i K†+ v T?K+- K°i K†i M;B,

@ o`Q çB- +Y F?¬M; F?; X

*Y T?ÁM; H"TiS+ #` ç`v ` - i` M i v S?B hB m L?½ +ÁM #QM; K°i +?"m MQÈ+ M;M
/ Q M?¼M- +?"K `½B #QÊ+ p`QX

S?B hB m L?½ i? v [m-M €Q KÈB F?¬M; F?ÄB F?B M æQÌM; S?QM; M;`M M;Æ- #
+ÁM H` K°i iB m M? ?Q`M iBM? [m€B i`QÈ+ FB M[ `²B- K` +?QM? H` K°i M[iY
T?QM; p`M- i`QM; i` M; M?½ +ÁM K M; i?2Q p [mv M `k M?`M M?çiX

@ G`K +€B ;b p"v\

æQÌM; S?QM; M;?B ?Q†+ ?ÄBX

@ L^K tm®M; çB5

S?B hB m L?½ ç†i MQÈ+ M!M; i` M #`M- ç F?,M i,K # M i`QM;- +?d p`Q æQÌM; S?

@ _•m KûT +O M;QÆB M M i? M? Hw K°i +?9i `²B5

@ I?K5

æQÌM; S?QM; çQ i v tQ tQ +^K +O +?QM? KbM?- +?d +ªK i?'v +| +?9i ç•K i vX
F?B iB M p`Q i`QM; ",M; >Ä æªQ ç½ i`¬B [m M,K i?€M; `²B- i?ìB ;B B /`B M?Q p
iQÈM; +O +?QM? KbM?- +Q M?B M M; v +ª`•m `B ç½ K¼+ F?€ /`B- i?U+ bU +| çE
+U+ M? M?X

@ h iU KbM? H`K çQÈ+ `²B5

æQÌM; S?QM; /`m /`M; +U imv i M!B- ?„M i?U+ F?¬M; +| i?|B [m2M çQÈ+ M[M?•M
ç•v içB h?B M h9 çQÈ+ "ªQ L?B p`J°M; L?B ?¬m ?ç H`M;QçB H - F?B ç| F?¬M; #
i? M`Q- b m ç| ç½ [m2M i?m°+ i?b F?¬M; +ÁM T?B M +€+ M`M;X

@ "ªM i?•M M;QÆB F?¬M; M?bM i?'v- i ;B9T M;QÆB5

S?B hB m L?½ M!BX

æQÌM; S?QM; bmv M;?o K°i +?9i- +kM; F?¬M; iB T iK+ FB M i`b- i?2Q HìB S?B h
hB m L?½ #QÈ+ iÈB +¬K F?,M M!M; H m H m +^K æQÌM; S?QM;- çÈB K°i H9+ KÈ
+,i ;¼i- M;²B # M M;QìB æQÌM; S?QM;- ¬M M?m /¼M / T bç+? b) `•m `B F?¬M; [n

æ°M; i€+ +O M`M; `i M? D M?`M;- F?B #`M i v M?Ä #û FB HQÈi [m / K†i- F?B
'K €T- i`QM; HÁM; F?¬M; F?ÄB im¬M` K°i /ÁM; MQÈ+ 'K- +?ªv tm¬B p`Q iS +?B #
/`m M;¼i i` M M;QìB M`v- p¬ +MM; / +?`mX

@ h`QÈ+ ç•v M`M; ç½ H`K [m HQçB +?mv M M`v\

æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ ç°M; i€+ +O M`M; iQÆM; ç®B i?`M? i?çQX

S?B hB m L?½ bYM; b®i- ;"i ç¬m M!B,

@ h`QÈ+ ç•v #bM? i?QÌM; ? v ;B9T ;B ;B H`K M?Q p"vX J¶B H¬M ;B ;B ç m F?2
+O +QM `i F?¬M; i²B5

@ :B ;B M`M; ç•m\

æQÌM; S?QM; #"i i?®i ?ÄBX

h?¬M b„+ S?B hB m L?½ i®B b¬K HçB- ç°M; i€+ i` M i v +kM; +| +?9i +SM; M;„+X

æQÌM; S?QM; M? M? +?|M; M!BX

@ sBM H¶B5

@ E?¬M; b Q5

S?B hB m L?½ H„+ ç¬m,

@ æ½ i`¬B [m i?"i H•m `²B5

h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB t i [m K°i iB +?m b|i F?´ bî- M[ M?•M M`
i?•M M?•M M`Q F?€+ \ \*¬ çÆM K°i KbM? bBM? ?Qç i i` M çìB M`v- æQÌM; S?QM;
i•K i bM? +O M`M;X

> B M;QìB H•K p`Q i`QM; i`¬K K†+ - +?d +| •K i? M? HQçB / Q HQÈi [m / +^K `i
b m K°i H9+ H•m- S?B hB m L?½ id Kd H m H m ;QÆM; K†i +O æQÌM; S?QM;- ¬M

@ æQÊ+ `²B- M;QÆB M?bM t2K +| ?"B HÁM; ? v F?¬M;\

æQÌM; S?QM; çSM; i?ŠM; M;QÌB- +-K H'v +?B + ;QÆM; ç²M; M; v # M +¢M?- [m +?9iX

oW M?bM K°i +?9i- æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB M;•v M;~M +ª M;QÌB- #ÎB pb ;QÆ i?U+ H" F?m¬M K†i +O +?QM? KbM?- i? M?QM; +?¶ +^K +| K°i pÁM; `•m M?Ä ç i?"M? +ªK ;B€+ +?QM? KbM? i?"M? i?K+ ?ÆM F?¬M; QiX

S?B hB m L?½ F?¬M; ?Q"MiQ" M +¢Q b¢+? iQ" M #° `•m `B +O +?QM? KbM?- K" i? M?bM ` çQÊ+- M" M; ç½ `i /KM; i•K ç H"KX

@ E?¬M; i²B F?¬M; i²B5

æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB ;"i ç-m- +S M?Q p"v imv `^M; # M;Q" B +?QM? KbM? + im' B i?U+- M?QM; çB H¢B i`QM; ;B M; ?²- [m€ MQM +?mM; [mv F?B M M;QÌB F? ;B®M; `²B- i` M +^K +| K°i pÁM; `•m- B +ÁM /€K M|B t2K i?QÌM; +?QM? KbM?- B KbM? M?Q iB m ?"B iY\

h?B m ;B ?B Mi¢B i?Q¢i M?bM +?Q Qi +| ?ÆM ? B KQÆB im' BX

@ h?B m ;B

S?B hB m L?½ M;²B # M +¢M? æQÌM; S?QM;- M;¼i M;"Q /U p"Q +€M? i v ?„M- æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ F?Ym i v +?QM? KbM? +?¢K p"Q K°i ç` T?QÆM; p¬ +MM;

@ L" M; H¢B Km®M H"K +€B ;b\

æQÌM; S?QM; +ªM? ;B€+ M?bM M" M;- F?B M[M?•M M"v KÎ KB M; ;¼B KbM? K°i iB +| +?9i +ªK ;B€+ F?¬M; `ûi K" `mMX

@ L;QÆB +| #¢+ ? v F?¬M;\

S?B hB m L?½ ?ÄBX

@ *|X

æQÌM; S?QM; ;"i ç-mX

@ h?"i i®i [m€5

S?B hB m L?½ H"TiS+ #"i M;QÌB M?ªv M?|i- i`QM; ç¬B K„i i`"M ç-v ?QM; T?'M, @ *?9M; i çB Km [m-M €Q çB- M;QÌB i ç½ `i H•m F?¬M; Km [m-M €Q KÈB `²B5

@ Zm-M €Q i` M M;QÌB M" M; F?¬M; ç T ? v b Q\

æQÌM; S?QM; +?d p"Q M" M; M|BX

@ h? M?QM; KÈB +| K°i #° M? - i Km®M Km `i M?B m5

@ *?9M; i F?¬M; i`Îp « GQM; "ªQ b Q\ J'v M;QÌB J M; +?'T bU F?ŠM; ç`M? `i H

@ >B Mi¢B +ÁM MY M;"v M[KÈB iÈB #m' B i®B- +?9M; i +| i? tm'i T?€i H9+ +? ç¬M; H" +| i? i`Îp `²B5

S?B hB m L?½ ç€T- H"TiS+ [m i KB M; M|B,

@ *kM; F?¬M; #B i H" i MiB mi†+ M"Q- ?Ov çB ? B FB M v T?K+ v m i?Q+? M?'i -

@ E?¬M; +-M TªB M|B M[- +?9M; i çB Km [m-M €Q KÈB5

æQÌM; S?QM; M;?B K K†i M|B- ?„M bÊ M?'i M[M?•M H¬B +?mv M +k M"v ` M|BX

@ h?B m ;B M;QÌB i?"i i®i5

S?B hB m L?½ ?"B HÁM; ç€TX

je9X *?QÆM; j8j, *QÐM; "S+ a„+ .K

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; j8j, *QÐM; #S+ b„+ /K

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

> B M;QÌB i?•M K"i`ÌB F?ÄB F?€+? b¢M #bM? /•M- ¸B i` M ¸QÌM; HÈM J†+ h?“M?-
p¬ b® €M? K„i M;QÌB ¸B ¸QÌM;X

æQÆM; M?B M- €M? K„i ?B M i¢B ¸½ F?¬M; +ÁM H` iB +?“M p` FBM? i?QÌM; H9+
H` bÊ ?½B i? MX

æQÌM; S?QM; p®M ¸½ `i ¸ T i` B- ?B M i¢B i,M; i? K K°i pÁM; `•m `B +`M; i,M;
M?•M i?“M? i?K+- S?B hB m L?½ +`M; F?¬M; +-M T?ªB M|B `²B- p|+ M;QÌB +?¶ H
p`M K M;QÌB- ¸B ¸ M +?¶ M`Q +kM; +| i? i`Î i?“M? iB m ¸B K ¸QÌM; M?bM- M´B #

L K M?•M i`QM; J†+ h?“M? ;B®M; M?Q K½ ?Q`M; M?bM +?^K +?^K p`Q S?B hB r
Km®M +?mv M /ÌBX "ªQ +?O ¸¢B M?•M [m€ KS+ +?|B K„i F?B M K¼B M[M?•M tm
K†+ +ªKX

hmv `^M; bÊ ?½B i? M i?Î S?B hB m L?½ p¬ +MM; tBM? ¸ T- i? M?QM; F?¬M; B /
H¢B F?¬M; T?ªB M|B æQÌM; S?QM; p` S?B hB m L?½ +| # Q M?B m HU+ mv ?B T.
T?B M T?S+- K°i ¸¬B FBK ¸²M; M;¼+ M[M`v i?Q¢i M?bM ¸½ #B i+?QM? H` M;QÌB
+?WM; T?Q b m #¼M ?¼+| i? HU+ F?´M; H² M`Q ¸|- ¸†+ i°B p`Q [mª i?U+ `i F?-

JK+ ¸Q+? +O S?B hB m L?½ `i `ä `M; - ¸| +?QM? H` Km [m-M €Q5 Zm `i M?B

æQÌM; S?QM; •K i?-K K v K„M i`QM; i v +?QM? KbM? +QB M?Q +| +?9i iB M- #^M
H`K i? M`Q pÈB +¬ M`M; iBM? [m€B M`vX

.¼+ i?2Q ¸QÌM; ¸B- T?“K H` +Y ?`M; v T?K+- S?B hB m L?½ ¸ m iB M p`Q /¢Q [m
v T?K+ M`Q ¸| H`T iS+ i?m Km - M`M; F?¬M; T?ªB ¸B Km ¸² i` M; bS+- +?d ?Q`M

oQÊi [m ?ÆM MY iÁ i?“M?- i` M i v æQÌM; S?QM; b€+? i?2Q `i M?B m i9B HÈM
#B i ¸½ # Q H•m F?¬M; iU KbM? ¸B Km M?B m v T?K+ M?Q p`v `²B- i?ÌB ¸B K i¢B
+?d H` +?¢v ` M;Q`B M;?`+? MQÊ+ +?ÆB ¸M - +kM; F?¬M; ¸B [m€ t « GQM; "ªQ
?“M; M;`v ¸ m ¸QÊ+ ?¢ M?•M ;B9T M`M; ¸†i Km - b Q +| i? T?M ?ÊT pÈB i•K w +C

h? M?QM; ?B M i¢B F?€+ M? m- ?B M i¢B H` M`M; iU KbM? HU +?¼M- iU M?B M

æQÌM; S?QM; bÌ bÌ i9B iBM +O +?QM? KbM?- +?d +ªK i?´v i`QM; HÁM; ¸ M; +?
+ÁM b|i H¢B +O +?QM? KbM? ¸ M; ;BªK tm®M; F`+? HB i- +`M; H9+ +`M; +| /´m ?
M?bM #° /€M; pmB p ?`B HÁM; +O S?B hB m L?½ M?Q p`v- æQÌM; S?QM; F?¬M;
¸`M? K†+ F - /M b Q ¸B M[ +?QM? KbM? b m M`v +| i? iB T iK+ FB K Qi #¢+ i`Î p
[m€ KS+ F?| F?,MX

oÁM; [m K°i +Y ?`M; +m®B +MM; - p¬ Hm`M H` S?B hB m L?½ ? v H` æQÌM; S?Q
+MM; HU+ FB i- K i iÈB F?¬M; Km®M M?´+ +?•M ¸B iB T- +?Q /M ? B M;QÌB F?¬M
M?QM; i`QM; p¬ b® v T?K+ +?¼M HU i?S KbM? i?Q+?- pSi #Ä i?S KbM? F?¬M; i?
M[M?•M- ¸•v H` +?mv M p¬ +MM; iB m ? Q iBM? i?-MX

@ > B p` F?€+? M?•M- i´M; +°M; H` i€K i`,K # KQÆB H,K HQÊM;- b® H +| i? i`W
KQÆB HQÊM; H` ¸QÊ+5

o K†i H½Q #ªM +?O [m€M +QÌB iOK iOK M?bM æQÌM; S?QM;- ¸•v H` K°i #9i bBM
+?Q # Q ;BÌ M?bM i?´v [m M[M?•M Km ?`M; i?QªB K€B M?Q p`vX

æQÌM; S?QM; ;"i ç-m- HK+ H¼B M;•M T?B m i`QM; M;QÌB- ç°M; i€+ i`QM; M?€v
 hB m L?½ ç M; i`M ç-v i?Ä K½M ?QM; T?'M # M +çM?- i?'T; B¼M; M|B,
 @ L;¼+ M?B- tªv ` +?9i +?mv M5
 @ *€B ;b\
 S?B hB m L?½ /m¶B i?„i HQM; K°i +€B i?"i /"B- p|+ M;QÌB T?QM; p"M ?Q`M iQ`M #
 M?bM K` i`ÁM; K„i i?ŠM; çSM; X
 @ GçB M|B iB T F?ª M,M; M`M; b) F?-M; iBM iQÎM;- i? M?QM; ç| H` bU i?U+- M`
 i®i5
 æQÌM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB,
 @ h?B m #ç+ /MM;5
 S?B hB m L?½ +?ÈT +?ÈT +QM K„i,
 @ o"v T?ªB H`K b Q #•v ;Bì\
 æQÌM; S?QM; p°B ?Q K°i iB M;- K°i ççB M K M?•M /šM M[M?•M çB Km [m-M €Q
 i?B m /MM;- çB m M`v i?U+ bU +| +?9i K'i KtiX
 @ _'i F?| iQÎM; iQÊM; i b) T?çK T?ªB HQçB b B H-K ?ç +T M?Q i? M`v5
 æQÌM; S?QM; i?Î /"B K°i ?ÆB- ?„M i?U+ bU #` bU ?"B HÁM; ?QM; T?'M +O M[M?•
 `²B- ?Q`M iQ`M F?-M; ç w iÈB i9B M;•M T?B m +O +?QM? KbM?X
 @ >B M içB +| # Q M?B m\
 S?B hB m L?½ ?ÄBX
 æQÌM; S?QM; +-K i'i +ª M;•M T?B m ` M;Q`B- +?d +| #®M i'K i` i`Q K°i i`,K HQÊ
 pKM `ªB `€+ F?-M; ç€M; F X
 @ h?2Q b® iB M ?B M içB- +?d ç`M? #m-M; i? K°i #° T?"M v T?K+ i`QM; b® ç|5
 æQÌM; S?QM; ç M;?` M|BX
 @ E?-M;- i F?-M; Km®M5
 S?B hB m L?½ ¬K +?ti H'v ç®M; v T?K+ ç½ +?¼M- p Kti #ªQ p FB M [mv i F?-M
 @ æ•v H` /Q i p¬ +MM; +U+ F?' imv M +?¼M çQÊ+5
 @ B
 æQÌM; S?QM; ? i çQÌM; tQ v tÎ,
 @ L?Q p•v- +?d ç`M? /MM; iÈB i?S ç| `²B5
 oW M|B- æQÌM; S?QM; ;Bª #° bì bì i`QM; M;QÌB K°i +?9i- H'v ` K°i F?®B i`•M +
 +?•m K`m ç2M M`v H` /Q H-M i`QÊ+ ` #B M ibK i?9v M;Q i?ªQ- ibK çQÊ+ /QÈB çt
 M;mv M #ªM æQÌM; S?QM; +?m`M #` +? içQ K°i Qi i` M; bS+ +?Q GçB i,- i? M?Q
 ?°B i?Q+? ?ÊTX
 h`ÁM; K„i S?B hB m L?½ b€M; M;ìB,
 @ h?U+ ç T5
 æQ i v çQç i H'v F?®B i`•M +?•m K`m ç2M- çti i`QÊ+ Kti M?bM +?^K +?^K- H'v €
 iU M?B M #B i çQÊ+ H` F?®B i`•M +?•m K`m ç2M M`v +?QM? H` +U+ T?~K ?B K i
 çB K- F?-M; ? +| K°i +?9i ib p i- K°i F?®B i`•M +?•m K`m ç2M M?Q p"v #€M pÈB
 imv i ç®B F?-M; i?"M? p'M ç - M m M?Q +| i? +? içQ i?"M? ç² i` M; bS+- ;B€ i`
 iÈB K'v H-MX

@ > B p` E?€+? M?•M\

G^{1/2}Q #^aM +?O [m€M Î T?Q b m ?¬ H M K°i iB M;- i`QM; HQM;; #²M +?²M- ? B M;
F?Q€B iÈB +U+ çB K- i? M?QM; iÈB i?lB çB K i`^aiB M H¢B +?"K +?¢T M?Q p"v\ C
L;?o iÈB çB m M"v- i`QM; HÁM; H^{1/2}Q #^aM +?O [m€M +| +?9i M?^av H MX

@ h çB ;B i ;B €5

S?B hB m L?½ M„K +?†i F?®B i`•M +?•m K"m ç2M i`QM; i v- H¢B +—K M;•M T?B n
ç H° i?—M b„+ [mv M`k- [m M; K M; K M; QlB- K°i #QÈ+ K°i p†M 2Q #QÈ+ p T?Q

æQÌM; S?QM; i?U+ F?¬M; M;ì +?QM? H"- bmv çQ€M +O +?QM? KbM? ?Q"MiQ" M
+°M; KBM? +°M? #€Q ç®B pÈB "i S?¬B :B€T +?QM? H" i? M? h?Ov >"M EB Ki`Q
s t +€+? #°v i€Ki`,K /†K- hmv i L[+MM; pÈB J M; +?'T bU ç M; +?'T i®+ T?B ?"M
"aQ- ç¬B H¬M; K"v tBM? ç T +O M" M; ?ÆB M?Qm H¢B- çQ i v bÌ bÌ #¬B FB T # M
EB K`mM; ç°M; M? KBM?X

J'v M; "v i`QÈ+ K°i çQÌM; iW h?B M h9 +?çv iÈB MÆB M"v- `i F?¬M; F?ûQ çKM; T
aÆM h` M; i`mv ibK h?B M *¬M; æ² S?´- imv `^M; ? B p` i`QÎM; H½Q h?Ov L; mv i L
i?2Q h? M; S?B hB m p" æQ¢M h?'i sQ+?- i? M?QM; T?Q b m #¼M ?¼ H¢B çQ i
H" K°i #° HU+ HQÊM; F?€+ +O h?B M *¬M; aÆM h` M; - /QÈB K M? H M? +O i` M
?¼- F?B M #¼M ?¼ p¬ +MM; T?B M +?€MX

hmv i L[/QÈB bU ;B" M /[ç¢B +?B M K'v i`"M ç®B pÈB #¼M ?¼- F?B M i'i +° i`mv
KÈB i?Q€i F?ÄB +€B çm¬B T?Q b mX h`QM; K'v i`"M +?B M ç'm pW [m - J M; +?
[m-M +?9M; [m M b€i- ?Q"MiQ" M F?¬M; ? +| +Æ ?°B ç°M; i?OX *?B m i?S+ +O
iB T- M?QM; H¢B ~M +?S HU+ HQÊM; F?¬M; ;b bQ b€M? M' B- +?d K°i ç°M; i€+ p
+| i? F?B M F?Q i`iB i`QM; T?¢K pB M?'i ç`M? T?€i bBM? #B M ç' B `i HÈMX

h?U+ HU+ M?Q p"v- +°M? ;BÈB M?Q p"v ç J M; +?'T bU F?¬M; i? F?¬M; T?K+ iM
@ I5

hmv i L[iW ç-m iÈB +m®B F?¬M; M!B ;b ç®B pÈB J M; +?'T bU- +kM; +?Q # Q ;B
@ Gw .QÌM; ç [m®+ ?B M i¢B +| # Q M?B m i?-M #BM? \

J M; +?'T bU pšM # v M? M? T?Q i`QÈ+- i?•M °M? F?¬M; +?9i ;B°K i®+ ç°- i?m" M
@ o®M +?d +| ? B i? M?- #'i [m€ iW F?B E?'T >mv i h?-M h?QÆM; tm'i ?B M i?b
L?"i EB K +O h-M hS LQÆM; - h?Ov >"M EB K +O M; QÆB p" i? M? E?'T >mv i FE

hmv i L[m? K°i iB M; - i`QM; HÁM; +`M; i? K M; ?B ?Q†+X

oB K L?"i p" E?'T >mv i b) F?¬M; F?B M h?Ov >"M EB K +O +?QM? KbM? b°M bE
#ÎB pb +?O M?•M +O +° ? B ç m F?¬M; +ÁM ç`+? w ;b ç®B pÈB +?QM? KbM?- p"v
t°v ` \ G) M"Q +| i?-M #BM? F?€+ iÈB ; -M +?QM? KbM? \

æ•v H" K°i +°M? #€Q- hmv i L[?B M M?B M F?¬M; M; ?o i?U+ HU+ +O KbM? i?m
i?-M #BM? F?¬M; i? F?BM? i?QÌM; - M?`M F?¬M; çQÈ+ KÎKB M; M?„+ M?Î M!B ,
@ *~M i?"M K°i +?9i- F?° M, M; b) +| +QÌM; ç`+? iÈB ; -MX
@ >Y \

J M; +?'T bU M?Qm M?Qm K"vX >„M F?¬M; KÎKB M; ?ÄB- #'i [m€ M; QÌB +| i? ç
ç`+?- iU M?B M b) F?¬M; FûK- J M; +?'T bU M•M; + Q iBM? i?-M- +°M? ;B€+ M?b
J°i ç K +?çv ;'T- K½B +?Q iÈB F?B b„+ i`iB b„T b€M; ?ŠM- « GQM; "aQ ç½ ; -M M;
J M; +?'T bU F?¬M; F?ÄB /WM; #QÈ+ iB M- +?d p"Q T?Q i`QÈ+ M!B ,
@ *€+? M, K KQÆB /†K T?Q i`QÈ+ +?QM? H" « GQM; "aQ `²BX
@ h®i5

hmv i L[;"i ç-m ,

@ *?9M; i iB M p"Q « GQM; "aQ M; ?d M; ÆB MY M; "v- b m ç! M; QÆB /šM i çB ", M
@ E?¬M; çÈB h? M; S?B hB m p" æQ¢M h?'i sQ+? b Q \

J M; +?'T bU M?Qm K"v ?ÄBX

@ *?Ì #¼M ?¼ H"K +€B ;b \

hmv i L[ç€T,

@ h? M"Q- M;QÆB F?¬M; Km®M /šM i iÈB b Q\

@ E?¬M; T?ªB H" w iS M"v- +?d H" M?B m M;QÌB HU+ HÈM- ",M; >Ä æªQ #B i K
i`QÊ+ K„i i - Km®M ibK çQÊ+ ç` T?QÆM; +k [mª i?U+ F?| ?ÆM H M i`ÌB- M?B m
?ÆM ? B T?¬M ;B9T çÐX

J M; +?'T bU M;?B K i9+ ç€T- i`QÊ+ Kti hmv i L[- +?Q /M H" ?„M +kM; F?¬M; /€K

@ >W- M m M?Q F?¬M; ibK çQÊ+ S?QM; M?B- M;QÆB p" ? B M;QÌB FB ç m T?ªB

@ h?S +?Q i H„K KB M;- M;QÆB p" æQÌM; S?QM; +| [m M ? ;b\

J'v M;`v ?¬K M v J M; +?'T bU pšM Hm¬M ?B m F€ p p'M ç M"v- # M;Q" B +O hm
[m€ # KQÆB im´B- imv`^M; K€B i|+ i?m¬M K°i K"m i`„M; #¢+- i? M?QM; H¢B F?
Q M?B m im´B- M;QÊ+ H¢B +`M; F?B M M" M; +| p i` ?ÆM- K°i M[M?•M M?Q p
M?B iY HÈM M?Q æQÌM; S?QM;\

hmv`^M; J M; +?'T bU bmv çQ€M hmv i L[p" æQÌM; S?QM; +| [m M ? Kšm iY- M?
ç`M?- M m F?¬M; T?ªB Kšm iY- b Q +| i? [m M i•K M?Q p"v\

@ L;QÆB t€+ i?U+ `i H„K KB M;5

hmv i L[H¢M? M?Q #,M; M|BX

J M; +?'T bU M;QÊM; M;MM; +QÌB ;QÊM;- ?„M T?B m #¢i ;B M; ?² M?B m M,K M?C
ç° #` M;QÌB ;B€Q ?m'M M?Q p"vX

@ æB i?¬B- F?¬M; M M H½M; T?Q i?ÌB ;B M M[5

hmv i L[M;QÊ+ ç¬m M|BX

:B[H9+ ? B M;QÌB ç M; ç`M? iB TiK+ H M çQÌM;- i?•M i? ç°i M?B M +?[M; H¢B
+O ? B M;QÌB +| ? B +¶ F?Q iS+ ç M; +'Ti®+ iB T +`M- K°i +¶ i?m°+ p h?B M ;B

o®M H" i?ÌB F?„+ KšM +ªK- ?ÆM M[ç½ M?B m M;`v [m hmv i L[iWM; ;B€Q ?m'M
*¬M; aÆM h` M;- H9+ M"v iU M?B M p¬ w i?S+ +?Q`^M; ? B M;QÌB M"v +?QM? H
h` M; +?¢v iÈB ibK T?B MiQ€BX

h•K ç` +O hmv i L[F?¬M; t'm- iQM? ibM? +kM; F?¬M; i²B- i? M?QM; H9+ M"v M"
F?€+- H¢B #` i`mv çm´B HB MiK+ M?Q p"v- /MiQM? ibM? i®i ?ÆM M[+kM; F?¬M

@ E?¬M; #B iHQÊM; bS+- t2K` F?¬M; ;B iK°i ? B M;QÌB i?b #¼M ?¼ b) F?¬M; i

hmv i L[`9i h?Ov >`M EB K` - p Kti i`"M ç¬v b€i F?Q M|BX

L m M?Q ;B iK°i ? B M;QÌB- #¼M ?¼ +`M; F?¬M; iW #Ä w ç²5 h`QM; HÁM; J M; +?
H¢B F?¬M; /€K M|B` - +| H) H" F?¬M; Km®M M|B` X >„M iW i`QÊ+ iÈB M v Hm¬M
Q€M +O M;QÌB F?€+- +kM; H" K°i T?¬MiY +?d 2 bÊ i?B M ?¢ F?¬M; HQ¢MX hmv
i`QM; i?ÌB F€ F?| F?,M- i? M?QM; hmv i L[;B i M;QÌB +MM; pÈB ?„M F?¬M; +| [m
*¬M; aÆM h` M; +?d +| i? ibK ç M hmv i L[- #^M; pÈB pB + hmv i L[/šM /„i bU +?9
h` M; çBX

_9i h?Ov >`M EB K- hmv i L[ F?¬M; H"TiS+ ç°M; i?O- i`QM; pMM; `WM; `K ?Q M;
?B M ? B M;QÌB i¢B i?ÌB çB K b€M; bÈK M?Q p"v- imv`^M; M|B` i +| F?ª M,M; +?Q
i? M?QM; hmv i L[+¬M T?ªB t€+ M?"M K°i T?2MX

æ®B T?QÆM; +kM; ç½ T?€i ?B M` F?Q iS # M +?QM? KbM?- ç°M; i€+ F?¬M; F?Ä
pšM iB TiK+ iÈB ;¬M T?Q +?QM? KbM?X

E?QªM; +€+? ;B[? B # M +`M; H9+ +`M; ;¬M- F?B F?QªM; +€+? ;B[? B # M +?d
M"v- ? B M;QÌB ?Q"MiQ" M /WM; H¢B- F?¬M; iB TiK+ iB M p T?Q i`QÊ+X

> B M;QÌB KÈB ç M iU M?B M H" S?B hB m L?½ p" æQÌM; S?QM;X

G9+ M"v H" i?`B F?„+ €M? #bM? KBM? /-M /-M tm i M #!M; i®B- ? B M; Q`B +kM; o®M # M ç-m S?B hB m L?½ p" æQ`M; S?QM; ç`M? i`U+ iB T i`Î H¢B « GQM; "ªQ h?B M; B B iB M p"Q i`QM; T?¢K pB +ªK ?"M +O ? B; Q`B- S?B hB m L?½ HB M i *?QÆM; j89, >Ov v T?K+ +O i - çQ¢M i v +?•M +O M; QÆB U?¢VX

J†+ F M!B M?Q i? M"Q- « GQM; "ªQ H" ç` #`M +O M" M; - i¢B i?`B çB K M?Q i? M i?O h?B M; B B tm' i?B M T?K + "M- M" M; + -M T?ªB id Kd çB m i` K°i +?9i- ç®B T; bX

.M b Q ç®B T?QÆM; +kM; H" + Q i?O h?B M; B B- #ªM i?•M S?B hB m L?½ F?¬M; +?d H" æ` ; B B i`mM; T?~K- K M; i?2Q ?„M iMv iB M iB M H M- K°i F?B i?U+ bU L?½ F?¬M; i? T?•M i•KX *ÁM M[- i`QÊ+ ç! æQ`M; S?QM; +ªK i?K çQÊ+ bU +ªM? HÁM; ç½ bÊK +ªM?; B€+ ? iKS+ - iU M?B M b) F?¬M; ç S?B hB m L?½ ?"M? ç°M; _'i i`MM; ?ÊT- ç°M; i€+ +~M i?"M +O ? B M; Q`B `ÆB p"Q i`QM; +ªK M?"M +O hmv GŠM; H†M; +?` çÊB K°i H9+ H•m- ç®B T?QÆM; pšM +?Q /B ç°M; - hmv i L[ , p"Q i bÊ ?½B- + -K i?2Q h?Ov >"M EB K p¼i p T?Q ? B M; Q`BX

J M; +?'T bU M? M?"M; +Q`B- +kM; i?2Q b€i T?Q b mX

@ hÊB5

æQ`M; S?QM; #B M b„+ - KÎ KB M; M?„+ M?ÎX

@ h M; QÊ+ H¢B Km®M M?bM t2K B /€K ç°M; i?O i` M ç-m i?€B im 5

S?B hB m L?½ F?¬M; ? bÊ ?½B- T?Q b m M" M; +?QM? H" « GQM; "ªQ- « GQM; i F?¬M; - +?Q /M ç®B T?QÆM; H" h?B M; B B i?QÊM; T?~K H•m M, K M" M; +kM; F?¬

@ G, M` ç•v5

S?Q i`QÊ+ #¶M; M?B M i`mv M iÈB iB M; [m€i- H"TiS+ i`QM; #!M; i®B ?B M H M H K- T?€ pÐ #S+ K" M ç2M- ?! i?"M? K°i ç¢Q €M? i`„M; +¬M; FQ+? i?ŠM; p T?Q S?QM; X

*?B m i?S+ M"v +O hmv i L[F?¬M; /MM; ? i iQ" M HU+ - +?d H" i`QM; HÁM; ; B®M; b€i +?QM? KbM?- +°M; i? K Km®M` i v; B€Q ?m' M ç®B T?QÆM; K°i +?9i K" i?¬B .M p"v- mv HU+ +O K°i +?B m M"v çO F?B M S?B hB m L?½ p" æQ`M; S?QM; T?ªB EB K F?Q i?"i HÈM M?Q p"v- +ÁM K M; i?2Q K°i Qi F?Q iS+ #, M; ?"M- ?Q†+ H" ç HQÊM; +QÆM; i•K- ?Q†+ H" pk F?Q i`QM; i v ç®B T?QÆM; +! F€ [m€BX

L?È iÈB i?¬M #BM? +ªM? #€Q i`QÊ+ ç!- æQ`M; S?QM; F?¬M; F?ÄB F?B T bÊ p¢M L[Î +?¶ M"v\ h?Ov >"M EB K i`QM; i v hmv i L[ +?QM? H" i?¬M #BM? K M; i?2Q F oW i?'v S?B hB m L?½ Km®M ç®B +?B m +?QM? /B M- æQ`M; S?QM; p°B p" M; ç~ çQ # Q [m-M €Q T?Q b m +?QM? KbM? H M +?2 +?„M T?Q i`QÊ+ - i?'T; B¼M; [r

@ æ M5

EB K F?Q ?bM? #€M M; mv i i`U+ iB T +„i # Q [m-M €Q i?"M? ? B MY - tB K v`U+ ` T?B m i€M i`QM; F?¬M; F?Q- i? çB +O FB K F?Q F?¬M; ; BªK- iW i` M F?¬M; i`n K¢M? tm®M; /QÊB ç'i- F?B M K†i ç'i #` T?€ i?"M? K°i 'M Fw i?"i b•m- ç'i +€i im M M K¢M? p"Q b m HQM; æQ`M; S?QM; - HU+ HQÊM; +?'M ç°M; bBM? ç mX

*?`F?B çSM; p[M; - H9+ M"v æQ`M; S?QM; KÈB i?¬K ?¬ K°i iB M; K v K„MX

J°i ç¢Q +¬M; FQ+? M"v- +?QM? KbM? p¬ Hm" M M?Q i? M"Q +kM; F?¬M; i? iB T L?½ +kM; `i F?` +! i? ç! M çÐX L m F?¬M; T?ªB ?„M +! T?ªM SM; M? M?- M m F? `i +! i? H" mv HU+ i?¬M #BM? - +?QM? KbM? p" S?B hB m L?½ ?B M`¢B p¬ +MM FQ+? F?¬M; M; WM; M; ?d +O ç®B T?QÆM; X

@ L;¼+ M?B- +?9M; i F?¬M; T?ªB ç®B i?O5

æQ`ÌM; S?QM; [mv i ç`M? i?"i M? M?- iW K°i ç¢Q FB K F?Q ~M ?"K HU+ HQÊM; +U
çQ€M çQÊ+ i?U+ HU+ +O ç®B T?QÆM; pQÊit S?B hB m L?½- +`M; F?¬M; M|B iÊ
;B B F?€+ # M +¢M?- pb p"v ?B Mi¢B HmB H¢B H" HU +?¼M i®i M?'iX

h? M?QM; æQ`ÌM; S?QM; F?¬M; M;?o iÊB +?QM? H"- +QM K„i +O S?B hB m L?½
M?Ä v T?K+ +O +?QM? KbM? `ÆB tm®M; ç'i- # Q [m-M €Q i` M HQM; +?QM? KbM
tm®M;X

J°i FB K +O ç®B T?QÆM; i`U+ iB T?Ov çB T?•M MY i?m ?Q¢+? +O M`M; bm®i

"ªQ +?O ç¢B M?•M i`B i ç M´B ;B"M- iWM; FB M v T?K+ M`v ç m H" /Q æQ`ÌM; S?
+MM; i?"K +?Q +ÁM /MM; iÊB +?B m +QÐM; #S+ b„+ /K- #•v ;BÌ +ÁM +?Q K†+ ç½
`€+? `²B- S?B hB m L?½ +?d +ªK i?'v ç m i?'m iBK ; M- +ªK ;B€+ +?QM? KbM? T?

*Wm ?"M +O M[M?•M i?2Q ç! #MM; H M K¢M? K)- #ªQ +?O ç¢B M?•M [m€i HÈM K

@ .€K ?Ov v T?K+ +O i - i çQ¢M i v +?•M +O M;QÆB5

æ M; M|B +?mv M- i`U+ iB T pmM; ç¬B M?K+ +?QÎM; p T?Q ç®B T?QÆM;- æQ`ÌM
F?¬M; çQÊ+X

o|+ M;Q`ÌB T?Q i`QÊ+ K"m i`„M;- M?bM [m + Q ;-v T?QM; p"M- imv i ç®B H" M[M
M?•M +| K€B i|+ K"m i`„M; #¢+ ç TiÊB +U+ çB KX h?U+ i æQ`ÌM; S?QM; F?¬M; M
+O ç®B T?QÆM;- i? M?QM; +| i? +ªK M?"M çQÊ+ K°i +¶ F?Q iS+ #,M; ?"M i?'n
T?QÆM;X

æ•v `®i +m°+ H" ?"M w M?Q i? M`Q \ E?¬M; T?ªB æQ`ÌM; S?QM; +?Q iWM; +ªK M
i? M`v- i?ÌB çB K ?'Ti?K imv i iOv ?„M ç½ +ªK M?"M çQÊ+ +€B ;b H" ?"M w M²M;

L[M?•M M"v *QÌM; ç¢B iÈB KS+ #B M i?€B5 h?ŠM; +?Q iÈB H9+ M"v S?B hB m L
+O ç®B T?QÆM; F?¬M; T?ªB +?d i?"M? H"Ti` M +Æ bÎ i? M? #BM? F?Q HÊB ?¢B
KbM? pšM F?¬M; T?ªB H" ç®B i?O +O M" M;X

*?d i`QM; M?€v K„i M;•v M;QÌB pW `²B- #ªQ +?O ç¢B M?•M HB M +ªK ;B€+ çQÊ+
M?"M; +?¢K p`Q M;U+ +?QM? KbM?- H"TiS+ K°i +¶ HU+ HQÊM; `i K¢M? iW T?Q
L?½ i`QM; H9+ F?¬M; HQm w #` ç®B T?QÆM; ç€M? #"i M;QÊ+ H¢B p`B #QÊ+- F?¬
i? M? FB K pšM ç i`QM; pÄ ç½ ç¢i M; v i` M +´ +?QM? KbM?- ç¬B +QM M;QÆB #,
F?¬M; K M; i?2Q +ªK ibM? +QM M;QÌB M?bM +?^K +?^K +?QM? KbM? +¬M i`QM; ;

jedX *?QÆM; j8e, "€Q RM; h?B T h?•M L? >Q"MX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; j8e, "€Q SM; i?B Ti?•M M? ?Q"MX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

"ªQ +?O ç¢B M?•M #¢B i`"M ?¬m M?Q Km®M +?ªv MQÊ+ K„i F?|+ H|+X L"M; ?¬m M
K¼B +?mv M T?€i bBM?- +?QM? KbM? i®it'm +kM; H" h?B M ;B B i?QÊM; T?~K-
#` K°i FQ+? +O ç®B T?QÆM; +?'M FBM?- i? M?QM; M" M; ç®B pÈB i?iB +Æ +?B
+?„+ çBX *?d i`QM; M?€v K„i çQ- +?QM? KbM? ç½ ?Q"M iQ"M #` M" M; ç€M? #¢B `

h? M? FB K çti +¢M? +´ +?QM? KbM? imv `^M; ç M; i`QM; pÄ FB K- i? M?QM; S?
M;?B M;ì- +?d +¬M ç®B T?QÆM; M;mv M w- bY /KM; pÄ FB K +kM; +| i? i?QªB K
M;QÌB +?QM? KbM?X

h`QM; #|M; i®B- F?|2 KB M; hmv i L[?ÆB ?ÆB M? +? H M- M? M?"M; KÎ KB M; M

@ h M M +„i HQÐB +O M;QÆB i`QÊ+\\ > v H" +ÎB b¢+? v T?K+ i` M M;QÌB M;QÆB

"° M;U+ +O S?B hB m L?½ +'Ti®+ T?"T T?²M;- M" M; #B i ç®B T?QÆM; ç M; +?
KbM? K„M; M" M; i M?[M; HìB M"v- ?B M i¢B M" M; i ç M; i`ª H¢B +?QM? KbM? iQ

h`QM; HÁM; /•M; H M K°i +¶ F?m'i M?K+- S?B hB m L?½ M;?o +?QM? KbM? [m€
+O ç®B T?QÆM; imv `^M; `i +QÌM; ç¢B- i? M?QM; F?¬M; T?ªB M" M; #` K°i +?B
KbM? F?¬M; ç M KS+ #` i?m +'Ti®+ iÈB M?Q p"vX h?B M ;B B i?QÊM; T?~K F?-
`^M; S?B hB m L?½ #B i F?¬M; T?ªB H" ç®B i?O +O ç®B T?QÆM;- i? M?QM; M
M" M; i ?ÆM KQÌB ?B TX

*ti +?ti ?"K ` ,M;- S?B hB m L?½ [m"i +QÌM; tQ v ç¬m- F?¬M; M|B HìB M"Q- p K
Km®M H"K ;b +kM; çQÊ+X

@ *ÁM +| +?9i +®i F?Q5

hmv i L[+QÌB H¢M? K°i iB M; ,

@ L;QÆB M;?o `^M; ` F?¬M; /€K +ÎB v T?K+ +O M;QÆB b Q\

oW /Si HìB- +?d M;?2 iB M; tû pªB p M; H M- #ªQ +?O ç¢B M?•M +ªK ;B€+ v T?K+
/`B- /QÈB bu T?šM M°- #ªQ +?O ç¢B M?•M T?šM M° M|B,

@ h†+ #` MQÆM;- M;QÆB +ÁM /€K M?K+ K¢i - i HB m K¢M; pÈB M;QÆB5

@ L;QÆB ç M; ç2 /¼ i \

hmv i L[M? M?"M; +QÌBX

> B K„i S?B hB m L?½ i`WM; i?"i iQ- bmv M;?o K°i +?9i H¢B KÎ KB M; M|B,

@ h?ª ç²M; #¢M +O i çB- i iMv iB M M; QÆB tY i`Q5
J†+ /M M; [F?Q +| +?9i F?¬M; + K HÁM; - i? M?QM; ç½ F?¬M; +QÌM; M; ¢M? M?Q
æ¬B H¬M; K`v +O hm v i L[+ m H¢B- [m v ç¬m M?bM i?Q€M; [m æQÌM; S?QM; - +
ç K KÌªQ- æQÌM; S?QM; +€+? M`M; t M?Q p`v- M`M; +kM; +?d +| i? M?bM i?`v çC
M; QÌB ç¢B F?€B- +, M #ªM F?¬M; i? M?bM i?`v `ä F?m¬M K†i +O æQÌM; S?QM; X
@ >„M ç®B pÈB M; QÆB `i [m M i`¼M; \
hm v i L[M?`M M?¢i ?ÄB i?, KX
S?B hB m L?½ +„M +?†i F?ÈT ?`K- +® bS+ ;`i ç¬mX
@ aQ pÈB bBM? K M? +ÁM [m M i`¼M; ?ÆM\
hm v i L[iB T iK+ ?ÄB- M; [F?o ç½ F?¬M; +ÁM H¢M? M?Q pW `²B- ;B®M; M?Q +|
@ aQ pÈB bBM? K M? +ÁM [m M i`¼M; ?ÆM5
S?B hB m L?½ ç€TX
@ h®i- p`v i b) i?ª ?„M çB- #`i [m € M; QÆB M? *?Q M; QÆB ? B HU +?¼M- K°i
T?K+- K°i H` H`K M? ?Q`M i?B T i?•M +?Q i - iB m M? ç¬m M; QÆB HÈM H M +Q
+?€M ;?ûi- +| i? /šM ` M; Q`B ;†T M; QÌB5
hm v i L[M? ;B¼M; M|BX
S?B hB m L?½ +? m K`v- p¬+MM; M?K+ M?½5 æQÌM; çQÌM; H` #ªQ +?O ç¢B M?•M
+| K°i M; `v #` M; QÌB F?€+ mv ?B T H`K M? ?Q`M i?B T i?•MX
h`QM; H9+ M?`i i?ÌB S?B hB m L?½ +| +?9i +ªK ;B€+ F?|+ F?¬M; ` MQÈ+ K„i- i`Q
FB +?QM? KbM? H` M? ?Q`M i?B T i?•M +O #ªQ +?O- ?B M i¢B ? v`²B- #€Q SM;
i?B T i?•M +?Q M; QÌB F?€+ `²BX
h`QM; HÁM; S?B hB m L?½ +`T #€+?- J M; +?`T bU H`K b Q F?¬M; M|M; HÁM; \ G
L?½ p` hm v i L[ F?¬M; K°i +?9i #Ä b|i- iQ`M #° i`mv M iÈB # M M`vX L m M?Q #ªQ
?Q`M i?B T i?•M +?Q M; QÌB F?€+- p`v æ¢B hm v i *mM; TªB H`K b Q #•v ;Bì\ >Æ
L[- H` M?•M p`i J M; +?`T bU F?¬M; i? +?¼+ p`Q- /U i?2Q iB M? ?m®M; ?B M i¢B
im v i ç®B +| i? H`K i`i +ª K¼B +?mv M p b æQÌM; S?QM; X
hm v i ç®B F?¬M; i? #ªQ +?O ç¢B M?•M ç€T SM; çB m FB M M`v- K°i F?B p€M ç½
HU+ p½M ?²B `²BX
h`QM; ç¬m J M; +?`T bU +`T i®+ p`M +?mv M- bmv iQ /MM; T?QÆM; T?€T ;b ç ?|
*?B M ç`m pÈB hm v i L[\ o`v F?¬M; /mv M F?¬M; +È i¢Q ` +?Q « GQM; "ªQ K°i ç`
ç`+? M?•M M`v p¬+MM; +| F?ª M, M; M; mv ?B K ?ÆM M?B m bQ pÈB h¢ hm v i h?-
o`v TªB H`K b Q #•v ;Bì\
æ M; H9+ HQ H„M; - J M; +?`T bU ç°i M?B M +ªK ;B€+ /QÈ+ # M +¢M? +| K°i +¶ b€
ç¬m M?bM- +Q M?B M H` æQÌM; S?QM; X \*QÆM; F?Q i` M M; QÌB ?„M ç M; # ç°M
M?Q +QM #€Q ç M; b, M K²B +?m`M #` M?ªv ` - +`M i?“M K` / /†iX
æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; +| +€+? M`Q F?€+ `²B- S?B hB m L?½ #` M; QÌB i /MM
+`- ç®B T?QÆM; +ÁM çQ ` v m +¬m M`v- ç®B pÈB æQÌM; S?QM; ç½ iWM; iªB [
hB m L?½ K` M|B- iU M?B M F?¬M; i? M; ²B t2K K†+ F X
o¬Hm`M M?Q i? M`Q- +?QM? KbM? TªB ;B9T çÐ S?B hB m L?½X
v MB K M`v pW KÈB +?mv M ç°M; i`QM; HÁM; - æQÌM; S?QM; ç°i M?B M +ªK ;B€+
+?QM? KbM?- F?¬M; çÈB ?„M TªM SM; - J M; +?`T bU ç½ M„K +?†i K M? K¬M +?
iW i` M i`ìB ;B€M; tm®M; X

æQÌM; S?QM; +ÁM +?Q ?B m`ä`®i+m°+ +| +?mv M ;b t^av` - J M; +?'T bU ç½ i`
@ E?¬M; M M +Y ç°M; - Km®M ?| ;B^aB •M Q€M ;B[? B M;QÌB #¼M ?¼- +?d +| K°i
G"TiS+ J M; +?'T bU + Q ;B¼M; ?¬,

@ E?¬M; Km®M ç i M iB m iY æQÌM; S?QM; M"v +? i- +€+ M;QÆB /WM; i v +?Q i
hmv`^M; J M; +?'T bU ç M; /B M i`Á- i? M?QM; b€i F?Q •K i`-K H¢B F?¬M; ? ;B^a
+?'T bU M;mv M w- i`QM; M?€v K„i +| i? çQ¢i iQM? K M? æQÌM; S?QM;X

h?ÌB çB K F m ;¼B ç-m ?"M; - J M; +?'T bU +ÁM +® w M?'M K¢M? ? B +?[æQÌM; S
GQ¢B i?ÌB F?„+ K'm +?®i M?Q i? M"v- M m M?Q J M; +?'T bU M|B M;QÌB M K M?
æQÌM; S?QM; - hmv i L[F?°M, M; F?¬M; M?'i ç`M? iBM iQÎM; - Km®M ?Q"MiQ"Mi /
J M; +?'T bU +?d +| i? /MM; #B M T?€T M"v- ?B K +?B m KÈB +| ?B m [m^aX

Zm^a M?B M- i?ÌB çB K M; ?2 çQÊ+ ? B +?[æQÌM; S?QM; - +€M? i v +O hmv i L[i
i`QM; ç¬B K„i ?B M H M K°i iB FBM? ?d p" M;Q" B w Km®M- +ÁM +| K°i iB i?¬M b
+MM; pÈB S?B hB m L?½ +, K iS+ M?bM J M; +?'T bU- i`, K KB M; K°i HÌB,

@ L;QÆB /€K5

a m K°i F?„+ - +?mv M iB M? M;Q¢B /U HB m +O J M; +?'T bU t^av` - p¬ Hm" M H" h
ç m ?Q"MiQ"Mi #m¬M; i? +Wm ?¢M p" FB K +? i`QÊ+ ç| - h?Ov >"M EB K` F?ÄB
? B M;QÌB i`QM; M?€v K„i p¼i iÈB ;¬M J M; +?'T bU p" æQÌM; S?QM; - K°i i`€B K°i
bUX

G€ ; M +O J M; +?'T bU HÈM ?ÆM M[+kM; F?¬M; /€K H"K +"M pÈB hmv i L[- M?
` - +'Ti®+ HmB p T?Q b m- i` M KB M; M|B,

@ "bM? ioM?- i +?d H" F?¬M; Km®M +€+ M;QÆB iU ;B i M? m K" i?¬B5

h`QM; M?€v K„i æQÌM; S?QM; çQÊ+ #m¬M; ` H"TiS+ +°K ;B€+ çQÊ+ ? B +€M? i
H'v #Ì p B +?QM? KbM?- ç| +?QM? H" i v +O S?B hB m L?½ p" hmv i L[- ? B M;QÌ
p T?Q +€+ M" M; - ç²M; i?ÌB /QÈB bU +® bS+ - i?•M i? æQÌM; S?QM; #¶M; M?B M

je3X *?QÆM; j8d, .B T *¬ *¬

o¬ h?QÌM;

h€+ ;B^a, J¢+ J†+

*?QÆM; j8d, .B T +¬ +¬

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

@ *9i M; v5

hmv i L[+¬K FB K [mûi [m S?B hB m L?½- #°Q +?O ç¢B M?•M +?mv M +?QÎM; ç
F?Q K"m ?²M; HQÈi [m ç¬m p B æQÌM; S?QM; - i?ŠM; #S+ ? B ;Á K€ +O hmv i L[

hmv i L[?W H¢M? K°i iB M; - KÎ KB M; tBM?- M? M?"M; i?'B K°i ?ÆB- K°i ç¢Q
i?Q€M; ?B M- +QÆM; F?Q K"m ?²M; i`QM; M?€v K„i #` #¢+? [m M; ç€M? i MX

lv HU+ +O i?B M FB K- S?B hB m L?½ ç½ iWM; FB M i?S+ [m - iU M?B M F?¬M;
+?QM? KbM? +| i? #S+ HmB çQÊ+ ç®B i?O +QÌM; ç¢B FB - i?•M i? +€+? æQÌM;
b M; hmv i L[H¢B K°i pÁM; +QÌM; +¬M; - bQM; +?QÎM; imM; # v M?Q ?² çB T ;BQ
K½M? F?¬M; +?9i FB M; F "T p T?Q hmv i L[- M?QM; F?¬M; ? H M iÈB æQÌM; S

hW çB K M"v bmv tûi- S?B hB m L?½ t€+ i?U+ ç½ H" + Q i?O M? 'i HQm`²B- M" M;
+| i? F?®M; +? ?Q" M K,, +?B m i?S+ +O +?QM? KbM? M?Q p"v- M; QÌB #bM? i?Q
çQÊ+X

æ®B K†i pÈB +¬M; FQ+? +O K°i + Q i?O h?B M ;B B i?QÊM; T?~K- /M H" hmv i L
;BªBX

> B M; QÌB +€+? æQÌM; S?QM; +?QM? ;B[- K°i H-M M[i`B M F? B €+ +?B MX *
[m M b€i`i F?€+ M? m- H9+ M"v æQÌM; S?QM; ?Q" MiQ" M H•K p"Q i`QM; /ÁM; tQ
+ Q i?O çSM; ç-m- ?„M +kM; F?¬M; /€K H°M t°M- b€i +?B m +O ? B çΦB + Q i?O
F?B H°M t°M #` +¬M; FQ+? H M ç M ?B M M?B M F?¬M; [m€i®i ç T`²BX

æ•v`®i+m°+ H" H"K b Q p"v\ æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ KbM? p¬+MM; F?¬M; ` b
i?"M? ?QÆM; #°i`²B\ S?B hB m L?½ Km®M #ªQ p +?QM? KbM? +ÁM +| i? Hw ;E
`®i+m°+ H" +?mv M ;b tªv` \ *?B m i?S+ +O M" M; `ä`"M; +| w iQ +?2 i`Î +?QM?

@ E?¬M; M M ç€M?

J M; +?'T bU +€+? ç| F?¬M; t ? i bS+ F?mv M #ªQ- ?„M +?Q # Q ;BÌM; ?o iÈB- +?
M; "v i`Î i?"M? M; QÌB ?Á ;BªB- +?S+ M; ?B T M"v ?Q" MiQ" M F?¬M; ?ÊT pÈB #ªM i

> B M[M?•M B +kM; F?¬M; +?`m M; ?2 i?2Q HÌB M|B +O J M; +?'T bU- +m°+ +?B
iQ" M F?€+ M? m- #ÎB pb i'i +ª K¼B M; QÌB ç m +® F} æQÌM; S?QM; +?QM? ;B[-
F?¬M; +| #B M T?€T /MM; ? i iQ" M HU+- imv`^M; +?B m i?S+ `i /mM; K½M?- M?C
H M iÈB M; QÌB M K M?•M +?QM? ;B[X

_®i+m°+ pšM H" hmv i L[+ Q ?ÆM K°i #"+- b m F?B p +?çK ?ÆM ? B KQÆB +?B
L[#S+ HmB- +MM; H9+ ç| hmv i L[FûQ æQÌM; S?QM; iÈB T?Q b m +?QM? KbM
S?QM; - +ªM? ;B€+ M?bM S?B hB m L?½- HçM? HMM; M|B,

@ L; QÆB +ÁM /€K [m ç•v- i K°i FB K ;B i+? i M; QÆB5

@ h`ª æQÌM; S?QM; HçB +?Q i 5

S?B hB m L?½ Ov F?m'i Km®M +? i- i†+ #" MQÆM; - #" ;B" M"v pb b Q HçB +ªK i?
KÈB +?d ;†T M? m K°i H-M M?Q p"v\

@ E?¬M; M M ç€M?- i'i +ª K¼B M; QÌB ç m H" M; QÌB K°i M?"- ç i M|B`ä b) F?¬M;

J M; +?'T bU M? M? +?|M; +?2M KB M; M|B- +?çv iÈB çSM; ;B[? B M[M?•MX

@ L"v

æQÌM; S?QM; ÎT?Q b m hmv i L[M? ;B¼M; ?¬,

@ B +| i? M|B +?Q i #B i`®i+m°+ H" +?mv M ;b tªv` \

@ *?'T bU- M; QÆB M|B M" M; H" M; QÌB K°i M?"\

S?B hB m L?½ M; ?B ?Q†+ M?bM J M; +?'T bUX

@ l?5

L K M?•M •K H½M? i`"M? i`¼M; ;"i ç-mX

S?B hB m L?½ M?QÈM; K"v- i?Y i€M çB ç`+? w- [mª M?B M- M[M?•M i? M? H½M?
i`QÈ+ K†i +kM; #m¬M; HÄM; HÁM; +ªM? ;B€+- i?m h?Ov >"M EB K p"Q i`QM; pÄ F

hmv i L[?Q i b•m K°i ?ÆB- i?•M i? K K KçB F?¬M; i? S+ +? çQÊ+`mM H M M?
HçB- b m ç| +?"K`½B tQ v M; QÌB- KÎ K,,i M?bM +?^K +?^K p"Q æQÌM; S?QM; ;¬M

h`QM; b€i M F?B #®M K,,i iB T t9+ pÈB M? m- p¬Hm" M H" æQÌM; S?QM; ? v hmv
` K°i HQçB +ªK ;B€+ F?¬M; i M- ç| H" +ªK ;B€+ F?¬M; i? M|B`ä #^M; HÌB- H" K°
€TX

æQÌM; S?QM; M?QÈM; K`v- iBM? i M?bM +?^K +?^K p`Q M[M?•M i`QÈ+ K†i- M?bM
M`M; - MK +QÌB M`v F?B M ?„M +| +^K ;B€+ `i 'T €K- `i i?Q+? wX

hW `i H•m F?¬M; ? +| M; QÌB M`Q F?B M æQÌM; S?QM; +| +^K ;B€+ M`v- ?„M ?E
M?•M FB /o M?B M +| +^K ;B€+ M?Q +€ ;†T MQÈ+ - imv `^M; +?Q iWM; ;†T ;Đ- i?
iW i`QM; MK +QÌB +O M`M; +^K i?K çQÈ+ bU [m M €B p` # Q /mM; +O i`QÎM; #®B

.-M /-M- ? B i`ÁM; K„i +O M`M; +?^v ` K°i Qi ?ÆB MQÈ+ - ?| i?`M? ;B¼i MQÈ+ H
K`M `ÆB tm®M; ç'i- i? M?QM; M`M; pšM iQÆB +QÌB M?Q +k- ç| +?QM? H` MK +C
+?•M i?`M? F?¬M; K°i +?9i ;B^ #°X h`QM; ç¬B K„i FB i`M M; "T p ?' i? M- F?B
HÁM; - çO HQ¢B +^K iBM? ç M t2M p`Q i`QM; ç|X

æQÌM; S?QM; M?`M F?¬M; çQÈ+ i`QM; HÁM; i ` -M- +QĐM; +? +?m t|i F?´ bÎ- æ
@ sBM ?ÄB- +€+ ?¢ H` hmv i L[iB M #®B b Q\

J°i i?•M F?Q iS+ #,M; ?`M ;B®M; M?Q M; ¼M M9B #,M; p¢M M,K F?¬M; i M- HÊB F
i?M- M m F?¬M; +| ;b #'i M; Ì t^v ` K` M|B- i? M? FB K M`v +?QM? H` h?Ov >`M E
+°M; KBM? pÈB "'i S?¬B :B€T- K` +?O M?•M +O h?Ov >`M EB K imv i ç®B H` hmv

*?d #'i [m€- ç æQÌM; S?QM; F?¬M; M; Ì çQÈ+ +?QM? H` - hmv i L[ +Q M?B M i` ç
KQÌB M,K i`QÈ+ hB m i?9+ p` hmv i L[;B Qi?O pÈB M? m- i¢B i?ÌB çB K ç| hmv i
KQÆB im´B `²BX >B M i¢B ç½ KQÌB M,K i`¬B [m - #° /€M; +O hmv i L[i?Q¢i M?b

h?ÌB çB K ?ÄB ` +?mv M M`v- æQÌM; S?QM; `i `ä `M; M?bM i?'v i` M K†i ç®B T?
b„+ i?®M; F?´ #m²M #½X

h`QM; M;U+ hmv i L[ ç m çÈM M?Q +„i tû- F?B M M`M; +| +?9i F?¬M; i?Î M´B- iB

a Q\ J°i +•m tQM; ?¬ F?€+? F?€+? F?Q F?Q ç®B pÈB +?QM? KbM? ;B®M; M?Q p
H²M; M;U+ hmv i L[- ç| +?QM? H` M; ?B K T?¢i F?¬M; iB M; ç°M; - M; ?B K T?¢i ç®
K`v M,K [m M`M; ;•v M MX

L? M?`M; pQÆM K°i i v- pm®i p2 F?m¬M K†i M K M?•M T?Q i`QÈ+ - hmv i L[F
MQÈ+ K„i iQ+? iQ+? +?^v tm¬BX

æQÌM; S?QM; i?2Q #^M M,M; Km®M Mû i`€M?- i? M?QM; pW M?bM i?'v #° /¢M;
HÁM; H`K M?Q p"vX

@ h H`v iQM? K¢M; #^Q ç^K- ?„M +?QM? H` æQÌM; S?QM;5

J M; +?'T bU # M +¢M? F?ŠM; ç`M? M|B- ?„M +ÁM bÊ hmv i L[ F?¬M; M?"M ` æQ
« GQM; "°Q- ?„M iWM; M|B +?mv M pÈB ? B ç¢B b€i i?-M #B i çQÈ+ hmv i L[p` a
;†T M? mX

hmv i L[+?"K `½B H„+ ç-m- ç½ F?¬M; +-M +?SM; KBM? M[ `²BX .mM; K¢Q +O M
M;QÌB M K M?•M FB ;B®M; M? m #B i +?WM; M`Q\ \*?Q /M H` i`QM; #B M M;QÌB
hmv i L[+kM; +| iU iBM i`QÈ+ iB M M?"M ` i?•M T?"M +O ç®B T?QÆM;X

L?•M iBM? +®i M?K+- K€m KO iBM? i?•KX

@ hB M #®B\

æQÌM; S?QM; #'i ç„+ /o- K†+ /M i`QM; HÁM; +kM; +?m t|i F?´ bÎ `®B iBM? `®B
+^K iBM? +O +?QM? KbM?- M¶ HU+ i`M ç`M? ?¬ H M K°i +•mX

*?QÆM; j8d, .B T +¬ +¬ U?¢VX

hmv i L[mM; /mM; +QÌB- i?m ?²B #`M i v H m çB MQÈ+ K„i F?|2 KB- M? ;B¼M; M

@ *QM ç½ HÈM M?Q p"v `²B5

h? M?•K `mM `mM M`v `®i +m°+ ç½ T?€ M€i K°i iB T?ÁM; imv M +m®B +MM; i`Q
+kM; F?¬M; #B i T?^B H`K M?Q i? M`Q- MQÈ+ K„i F?¬M; F?®M; +? çQÈ+ +?^v `

@ hB M #®B M?"M i?S+ i b Q\
> B K„i æQ`ÌM; S?QM; ç Ä ?²M; M?Q K€mX
hmv i L[?ÆB ;"i ç-m,
@ L?"M i?S+- i¢B H9+ +QM +ÁM `i M?Ä- i iWM; ¬K +QM- i„K `Y +?Q +QM- p`i`Q
K°i M®i `m²B ç2M ç9M; ? v F?¬M;\

æQ`ÌM; S?QM; ;"i ç-m- HQ¢B + Q i?O M?Q hmv i L[F?¬M; +-M i?B i T?ªB HW /®
p"v- F?ŠM; ç`M? +?QM? KbM? +| [m M ? F?¬M; +¢M pÈB M`M; `²BX

@ sBM ?ÄB M; Q`B +| [m M ? ;b pÈB Kšm i?•M +O i \
æQ`ÌM; S?QM; iB T iK+ ?ÄB- i?2Q #ªM M,M; F?B M ?„M +| +?9i +?`KQM; - H¢B +|
Km®M +?¢v i`®M p` F?¬M; /€K t€+ ç`M?X

@ h
æ-m M; |M i v +O hmv i L[#` bB i iÈB i`„M; # +?X

@ h H` bQ i, +O M`M; - ?ÆM KQ`B M,K i`QÈ+ i ç½ `ìB F?ÄB h?B M h9 H`+? H½K-
i X h G` .B T .o E?¬- +| i? ;¼B H` .B T +¬ +¬X

h`ìB KÈB #B i M|B ` M?[M; H`B M`v F?B M M`M; +-M +| # Q M?B m /kM; F?Q- i?
+?d` i?•M T?"M +O +?QM? KbM?- F?B T ¸ªK p` F?OM; ?QªM; ç M`M; i`®M i`€M
iY i`QÈ+ K„i b) i`€+? +S M`M; X L`M; ç½ i?m i?B i ç®B T?QÆM; `i M?B m `i M?B
L; U+ H M +ÆM ç m iWM; ç Êi- i`QM; KB M; +`M; F?¬M; M; WM; i`M ` MQÈ+ ç„M; -
+?X

@ h F?¬M; #B i Kšm i?•M +O KbM? +ÁM +| K°i bQ i,5
æQ`ÌM; S?QM; F?¬M; M?`M çQÊ+ i?Î` K°i ?ÆB /`B- i` M F?m¬M Kti ç H° MK +Q`
"i [m€- hmv i L[+Q M?B M H` i`QÎM; #®B +O +?QM? KbM?- çB m M`v F?B M æQ
F?| +| i? iBM iQÎM; X h`QÈ+ FB M; ?2 hB m i?9+ M|B iÈB +€B i M hmv i L[- æQ`ÌM;
F€M`v p¬ +MM; bMM; #€B- ?B M i¢B M`M; ç M; ç SM; i`QÈ+ Kti +?QM? KbM?- ç æ
F?¬M; +?•M i?U+X

h?`B çB K æQ`ÌM; S?QM; p` hmv i L[M|B +?mv M pÈB b m- S?B hB m L?½ Î K°i # M
L`M; pW M; ?o iÈB M?[M; H`B M|B +O +?QM? KbM? ç®B pÈB M[M?•M FB - +`M; M
ibK çQÊ+ K°i +€B H¶ M +?QM? KbM? +?mB p`Q +? i [m M çBX

L m M?Q bÈK #B i çQÊ+ M[M?•M M`v H` i`QÎM; #®B +O æQ`ÌM; S?QM; - /M i? M
M?[M; H`B F?| M; ?2 M?Q p"v \ *?QM? KbM? +Q M?B M Km®M H°i b¢+? [m-M €Q -
H`K M?Q i? M`Q +?Q T?ªB\
@ *?'T *?'T bU5

S?B hB m L?½ çQ i v F?Q€i H M p B J M; +?'T bU- +QÆM; F?Q ?mM; ?½M #„M K
+Æi? J M; +?'T bU- M; ?B M `„M; M; ?B M HÈB- #B T?ŠM F?¬M; ;b b€M? çQÊ+ ?Ä

@ GQ¢B +?mv M M`v- pb b Q M; QÆB F?¬M; M|B bÈK +?Q i #B i\
a„+ Kti J M; +?'T bU pšM M?Q i?Q`ÌM; - K°i Kti ?| ;BªB +QÆM; F?Q +O S?B hB m
KÎ KB M; M|B,

@ h?m°+ ?¢p¬ M,M;- i?m°+ ?¢+?Q iÈB #•v ;B`KÈB #B i çQÊ+ [m M ? +O hmv i L
+?O i`€+? T?¢i5

@ > ?ª

S?B hB m L?½ +Q`B ;QÊM; ? B iB M;- i`€+? T?¢i i?b +| i€+ /KM; ;b \ h`QÈ+ Kti i
HÁM;- ?bM? iQÊM; +O +?QM? KbM? ç½ F?¬M; çO K°i p,M iB M M[`²B- M; QÆB #ª

`€+? M€i F?¬M; +?`m M´B ç•v\ L;QÆB #ªQ b m M¨v i Î +?mM; pÈB i`QÎM; #®B +O
L?½ M;?o +?QM? KbM? H9+ M¨v +? i Hm¬M +kM; çQÊ+X

@ "ªQ +?O ?²M; T?9+ i i?B M- +Q M?B M +| i? i?Q€i F?®M F?ÄB ",M; >Ä æªQ- i
M?Q çB M5

J M; +?'T bU K¢M? K) pm®i K¬M; M;U X

S?B hB m L?½ [m v ç¬m HB + K„i M?bM ?„M- •K i`¬K M|B,

@ L;QÆB ç½ F?¬M; #B i- F?¬M; b B i¢B M;QÆB- F?¬M; M M pm®i K¬M; M;U M[

@ "ªQ +?O ç¢B M?•M M? KBM? i?¬M pä- ?"m çS+ i€B p"i- çS+ #` i?B M ?¢- F?Q M
ç°M; iÈB `ÆB MQÊ+ K„i- i? pb #ªQ +?O ç¢B M?•M H M M9B ç Q- tm®M; #B M HY
T?K+ pK5

J M; +?'T bU iB T iK+ pm®i K¬M; M;U - ?„M #B i #ªQ +?O ç¢B M?•M F?ŠM; ç`M? i

@ L;¼+ M?B\

æQÌM; S?QM; i?ŠM; i„T M?bM S?B hB m L?½ çSM; K°i # M ;B®M; M?Q +¼+ ;¶- K
?ÄB i?,K,

@ J M; +?'T bU pW ;¼B M¨M; +€B ;b\

S?B hB m L?½ +ªFBM?- i¨M #¢Q i`WM; K„i HB + M?bM J M; +?'T bUX H9+ M¨v KÈ
i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM;- M? ;B¼M; M|B,

@ E€i?U+ h H¨ #ªQ +?O « GQM; "ªQ S?B hB m L?½X

@ *€T

æQÌM; S?QM; HªQ çªQ ? B #QÊ+,

@ a Q i F?¬M; #B i HQ¢B +?mv M M¨v\

@ sBM H¶B5

S?B hB m L?½ +9B ç¬m M|B,

@ h F?¬M; T?ªB +® w HW M;QÆB- M?QM; i +kM; H¨ L;¼+ M?B 5

@ ob b Q M¨M; H¢B Km®M ;¢i i ç•v\

æQÌM; S?QM; F?¬M; ?B m ` b QX

@ h bÊ M;QÆB Í+MM; pÈB i +| €T HU+X

S?B hB m L?½ M?' +KB K„i [mûi M?bM æQÌM; S?QM;- T?€i ?B M ?„M F?¬M; iS+ ;
+O +?QM? KbM?X

s€+ i?U+ æQÌM; S?QM; F?¬M; iS+ ;B¨M- #` S?B hB m L?½ H°M t°M M?Q p¨v- pW
+ªK ;B€+ +?m t|i F?' bÎ H9+ ;†T K†i hmv i L[- M;QÊ+ H¢B +QB M?Q K°i +?mv M i

L m M?Q H9+ #bM? i?QÌM; #B i çQÊ+ +?•M iQÈM;- æQÌM; S?QM; F?¬M; #B i +?C
F?¬M;- i? M?QM; #` M;QÌB HW H•m M?Q p¨v- iQM M?B K i`QM; HÀM; ç®B pÈB
i?'T F?¬M; QiX

EBM? M;¢+ bmv M;?o K°i +?9i- æQÌM; S?QM; F?Q€i F?Q€i i v M|B,

@ E?¬M; b Q- K†+ F M¨M; H¨ #ªQ +?O « GQM; "ªQ S?B hB m L?½ ? v H¨ L;¼+ M?
? M?B mX

>B M i¢B ç¬m | + +| +?9i HQ¢M- imv `^M; KQÊM p¨B +•m ç®B i?Q¢B pÈB S?B hB m
HU+ +?9 w- i? M?QM; hmv i L[HWM; Hšv ç¢B / M? +Q M?B M +?QM? H¨ K°i p¨ +
i?U+ bU F?B M ?„M +| +ªK ;B€+ p¬+MM; K°M; ªQ- M m M?Q F?¬M; T?ªB iWM; çÆ
i?2Q ?¨M w H¢M? H)Q- bÊ `^M; æQÌM; S?QM; pšM iQÎM; `^M; +?QM? KbM? ç M; M

æ•v +QB M?Q H` i?•M M?•M b Q\ G` i?•M M?•M ;B®M; M?Q G•K L?QÊ+ .B MX
Zm v ç-m M?bM hmv i L[K°i +?9i- æQÌM; S?QM; M? +? M? +? KB M;- p®M ç`M?
+O #ªM i?•M ç M; Î T?QÆM; M`Q- i? M?QM; HÌB pW KÈB iÈB KÛT H¢B K¢M? K)
hmv `^M; bÈK #B i çQÊ+ M; QÌB +?Q i?•M +O #° i?•M i? M`v pšM +ÁM i` M çÌB- i?
`^M; +?QM? KbM? +?Q iWM; ¬K ?B p¼M; [m€ M?B m- #ÎB pb +?QM? KbM? ?Q`Mi
M`v- /M b Q +?QM? KbM? ç½ F?¬M; T?ªB H` æQÌM; S?QM; # M ç-m `²B- +?d #`i H
i? t€+ M`v K` i?¬BX
h? M?QM; i?ŠM; +?Q iÈB H9+ M`v æQÌM; S?QM; KÈB +?QM? i?S+ ?B m`ä- bmv
+?d H` i`®M i`€M?- +?QM? KbM? F?¬M; +?d F i?W i? t€+ +O æQÌM; S?QM; i`
+ªK iB M? +O +?O M?•M i?•M t€+X
*?O M?•M +O #° i?•M t€+ M`v pšM HQm H¢B F?€i p¼M; ç®B pÈB M; QÌB i?•M- +?
F?¬M; ? #B M K'i- +?d #`i [m€ #` æQÌM; S?QM; pMB H'T i`M ç€v HÁM;- i?ŠM; +
L[- T?¬M F?€i p¼M; M?`M M?¢i M`v H¢B #„i ç-m F?ÎB ç°M; #MM; H MX

jeNX *?QÆM; j83, oB + L?"

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; j83, oB + M?"

L?¡K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

h? M?QM; æQÌM; S?QM; H¢B +¡ çB K +ªK ;B€+ ?ÆB bÊ ?½B- ?„M bÊ F?B +?QM?
F?¬M; M?`M çQÊ+ ç€T €M KQM; çÊB- ?Q†+ H` J†+ F ç€T €M /Q hmv i L[i`ª HÌB
+?QM? KbM? F?¬M; i? iB T i?m- bQ pÈB M?Q p`v- ?Q`M iQ`M F?¬M; F?ÄB +ÁM i

hmv i L[T?ªM; T?`i M?Q +¡ i? i?`v çQÊ+ w ç² +O æQÌM; S?QM;- +?,K +?9 i?2Q
M H¢B #„i ç-m F?ÎB ç°M; i` M K†i- ? B i v M„K +?†i- `mM ;B¼M; M¡B,

@ *QM Km®M ?ÄB +€B ;b i?b ?ÄB çB- +?d +¬M i #B i i ç m +¡ i? M¡B +?Q +QM5

*?QM? KbM? F?¬M; /€K i`U+ iB T M¡B ` i?•M T?`M i`QÊ+ K†i ?„M- i? M?QM; M r
+?QM? KbM? M?`i ç`M? T?ªB M¡B +?Q ?„M- b„T i`ÁM KQÌB b€m M,K `²B- H¬M ç-m
hmv i L[F?¬M; Km®M M?Q p`v- M?QM; F?¬M; i? F?®M; +? çQÊ+ #ªM i?•MX

æQÌM; S?QM; M? M?`M; +QÌB K°i iB M;- +?“K `½B H„+ ç-mX

h`QM; HÁM; hmv i L[ F?´ b€T- i`QÊ+ M;U+ ç m çÈM- +ªK ;B€+ ?Qi i?Î F?¬M; i?¬M

.`i`¢M; +O ? B M; QÌB iU M?B M F?¬M; i? ;¢i çQÊ+ +QM K„i +O J M; +?“T bU p`
+¢M?- imv `^M; F?¬M; `ä pb b Q ? B M; QÌB H¢B M?Q p`v- i? M?QM; J M; +?“T bU
/€K iMv w +?2M HÌB- i?ŠM; +?Q iÈB H9+ M`v- J M; +?“T bU KÈB ?Q M? K°i iB M;

@ æ M +Y M?` `²B- K¼B M; QÌB F?¬M; Km®M çSM; # M M; Q`B +?`m ;B¡ H¢M? ç9M

S?B hB m L?½ bÊ ?½B HQm `Qm H H M,

@ .B T iB M #®B

@ >Y\

hmv i L[#¶M; M?B M [m v ç-m- H¢M? M?Q #,M; M?bM +?^K +?^K S?B hB m L?½X

"ªQ +?O ç¢B M?•M +Q ç-m H¢B- bQ pÈB i?Ä +QM +ÁM M;Q M M;Q½M ?ÆM M?B m

@ JÌB M; QÌB çB i`QÊ+5

@ >W5

hmv i L[H¢M? HMM; ?W K°i iB M;- tQ v M;QìB +-K H'v #`M i v iQ +O æQìM; S?Q
?Á - M? ;B¼M; MìB,

@ S?QM; M?B- +?9M; i çB- ç½ ?ÆM KQìB M,K F?-M; ;†T K†i- ibK K°i ç` T?QÆM
M?bM +QM K°i +?9i5

æQìM; S?QM; ?ÆB ;"i ç-m- i`QM; HÁM; t i[m K°i iB 'T €K `i F?-M; i M- +?Q iÈ
i v M;QìB F?€+- i? M?QM; ?B M i¢B #` hmv i L[ M„K i v- #`M i v +O ç®B T?QÆM;
`½B #,M; #`M i v +O +?QM? KbM?- i? M?QM; æQìM; S?QM; pšM bBM?` K°i HQ

L?bM #ìM; HQM; +O ? B M;QìB +?"K`½B #B M K'i i`QM; K`M ç K KÈB H'T HìB
+?'T bU p` S?B hB m L?½ HB + K„i M?bM M? m- ç m iU ç°M; i?m /¼M [m-M €Q`Æ
+?O ç¢B M?•M ç~v ? i +?Q J M; +?'T bU K M; i` M p B- b m çì M®B #QÈ+ æQìM;
T?Q « GQM; "ªQX

E?QªM; +€+? M,K KQÆB /†K- ç®B pÈB K'v M;QìB K` MìB ?Q`M iQ`M F?-M; iQM?

h?ìB çB K b„T iÈB « GQM; "ªQ- J M; +?'T bU ç°i M?B M Kî KB M; MìB,

@ "ªQ +?O- +?mv M M;"B p` æQìM; S?QM; M iQ`M i`î p i¢K i?ìB F?-M; M M ç H°

@ ob b Q\

æ-B H-M; K`v +O S?B hB m L?½ M?Qm b€iX

@ E?-M; i? F?-M; +ì HÁM; T?ÁM; M;QìB- imv MìB `^M; ç¢B ç b® K¼B M;QìB i`Q
+mM; +?O- i? M?QM; +~M i?"M +ì i? /MM; i?mv M p¢M M,K- i`QM; #ªQ M?'i ç`M?
h?-MX h`QÈ+ çì M;"B F?-M; tm'i ?B M H•m M?Q p"v F?ŠM; ç`M? ç½ F?B M M?[M;
M?Q ?B M i¢B M;"B tm'i ?B M K` MìB- p- +MM; +ì F?ª M,M; b) +„i çSi ç°M; i€+ +O

J M; +?'T bU T?•M iQ+? MìBX

S?B hB m L?½ M?QÈM; K`v- id Kd bmv M;?o K°i +?9i- +ªK i?'v M K M?•M •K H½M

E€i?U+ çB m M`v ?Q`M iQ`M F?-M; F?ì bmv çQ€M- K°i « GQM; "ªQ iQ HÈM M?Q p
F?-M; t T K°i Qi M?•M i?O # M i`QM; ;B€K i?` K` MìB- ç•v imv i ç®B H` +?mv M F
+?'T bU /šM i?2Q ç€K M;QìB h?B i æ² iW ",M; >Á æªQ i`î p - i? M?QM; M;QìB F
L?½ ç m #B M K'i F?-M; i?'v- ?ÆM M[i`QM; F?QªM; i?ìB M`v « GQM; "ªQ pšM H
p- +MM; F?~M i`QÆM;- M;QìB +ì i•K imv i ç®B +ì i? bmv çQ€M çQÈ+ K°i +?9i M°

æì +?QM? H` F?ª M,M; S?B hB m L?½ tªv ` +?mv M M;Q`B w Km®M- #^M; F?-M; i
b Q +ì F?ª M,M; i?ìB ;B M /`B M?Q p"v F?-M; ?B M ` \

L°B ibM? M`v M m M?Q #` #€Q +?Q h¢ hmv i h?-M K` MìB- p` +mM; +?O KÈB +O æ
b) +ì ç°M; i€+X

J` HQ¢B i?ìB F?„+ KšM +ªK M?Q i? M`v- M m M?Q S?B hB m L?½ ç°i M?B M ?B
M?B M T?ªB bmv M;?o`²B- J M; +?'T bU iB m i®M iBM? HU+ M?B m M?Q p"v- H¢B
i`É i`"M- /šM t` tm'i ç°M;- t` F?-M; iÈB M[- +ÁM Km®M b,M ;B i M?Q i? M`Q\

ob p"v p- Hm" M M?Q i? M`Q- S?B hB m L?½ i`mv i ç®B F?-M; i? i`„M; i`ÈM tm
M?'i ç`M? T?ªB ç +?Q h¢ hmv i h?-M K°i +?9iªQ ;B€+- i¢Q i?-M; iBM b B H-K S
M;Q`B w Km®MX

L m S?B hB m L?½ F?-M; i? H° /B M- M?Q p"v æQìM; S?QM; +kM; ;B®M; M? m- p
æQìM; S?QM; p` S?B hB m L?½ î +MM; K°i +?¶X *S M?Q p"v- h¢ hmv i h?-M +ì i?
ç°M;X

@ hmv i L[+€+ ?¢- M m M?Q +ì F?ª M,M;- tBM ?ÆB ~M i?•M K°i +?9i- i`QM; F?Qª
çB H¢B tmM; [m M? « GQM; "ªQ5

J M; +?'T bU F?€+? F?€+? F?Q F?Q M|B- ?„M #B i +?QM? KbM? F?¬M; +| F?ª M,
+O M[M?•M M¨v- +?d +| i? ?¢ i?'T iQ i?€BX

hmv i L[Î T?Q i`QÈ+ F?¬M; ? [m v ç-m M?bM- +?d M?bM i?Q€M; [m æQÌM; S?Q

@ S?QM; M?B- +QM Km®M ;B Q /m pÈB ç€K M;Q`B M¨v b Q\

hmv `^M; F?¬M; #B i ç½ tªv ` +?mv M ;b- i? M?QM; +ªK ;B€+ M?¢v #ûM +O hmv

G9+ M"v K'v i?` M[ KÈB i?Î /"B K°i ?ÆB- imv M|B #ªQ +?O ç¢B M?•M +| ç¬B F?B #bM? i?QÌM; M" M; ç®B pÈB i?O ?¢ +O +?QM? KbM? +QB M?Q `i F?¬M; i²BX

hmv i L[p" æQÌM; S?QM; çSM; # M +¢M? HŠM; H†M; M?bM- F?¬M; +?2M HÌB p"Q L?½ ?Q" M iQ" M tY Hw ? i M?[M; +?mv M M"v- hmv i L[KÈB ?W H¢M? K°i iB M; M|

@ *€B ;B€ i?U+ bU F?¬M; M?ÄX

S?B hB m L?½ +ªK ;B€+ +?QM? KbM? Q M m' M; Km®M +? i- M" M; M;?o i-K #ªM i K°i T?QÆM; - +| i? i`QM; i•K ibM? +U+ ç° €T HU+- +U+ ç° F?| +?`m pšM #bM? i?ª KbM? ç½ +QB M?Q +?Q M?•M +?Q M;?o `²B- i? M"Q ? i H-M M"v iÈB H-M F?€+ i?"M? +€B ;B€ F?¬M; M?Ä`²B\

*?QM? KbM? +?Q iWM; +| +€B ;b H" +€B ;B€\ G¢B ç•m +| +€B ;B€`²B\ æ•v`ä` i`SM; ;" 5

hmv`^M; i`QM; HÁM; M;?o M?Q p"v- i? M?QM; S?B hB m L?½ F?¬M; i? F?¬M; # tQ- +?mv M p T?Q hmv i L[M|B,

@ .B T iB M #®B ;B€Q ?m' M ç9M; H„K5

h†+ #" MQÆM; M"v M?bM [m im' B i€+ F?¬M; +? M? H M? M?B m bQ pÈB +?QM? K #®B +O æQÌM; S?QM; - H½Q MQÆM; M; v ?¬K M v /M +| HB m K¢M; i?K i?QÆM; ;

@ L m i`QM; HÁM; F?¬M; T?K+ +| i? M|B` - M;? M î i`QM; HÁM; ç®B pÈB #ªM i?• hmv i L[H¢M? HMM; M|BX

@ o½M #®B imv i ç®B F?¬M; +| HQ¢B bmv M;?o M"v5

LK +QÌB i` M K†i #ªQ +?O ç¢B M?•M ç½ i`Î M M +SM; M;„+ `²B- ç¬B +QM K„i iQ +| F?2X

æQÌM; S?QM; p" K'v i?` M[ K°i # M M?bM i?`v i`QM; HÁM; i?-K`mM bÊ- B +kM; S?B hB m L?½ ç M; +QÌM; HB i €T +? Ov F?m' i p" F?| +?`m i`QM; HÁM; +?QM? K æQÌM; S?QM; #B i`ä p b b Q M" M; H¢B H"K M?Q p"v- /M b Q hmv i L[ H" i`QÎM; #® /€K +| #'i +S +½B HÌB M"Q\ L?QM; +?mv M M"v`ÆB p"Q i`QM; K„i K'v i?` M[ i?b ? iQÊM; M'BX "ªQ +?O ç¢B M?•M +QÌM; i? #€ ç¢Q i`QÊ+ FB - p b b Q +?d i`QM; K' M?Q p"v`²B\ L" M; iW H9+ M"Q iÄ` v m FûK ç®B pÈB M;QÌB F?€+X

S?B hB m L?½ [m v ç-m- +QÌB /"B M?bM K'v i?` M[- ¬M M?m M|B,

@ *€+ M;QÆB F?¬M; M M i®M i?ÌB; B M î +?¶ M"v- F?¬M; i?'v i /šM i?2Q ? B p` JÌB çB i?m i?"T ? B ;B M T?ÁM; F?€+? çQÊ+ F?¬M;\

"B m ibM? i` M K†i +€+ i?` M[/¢B` - i`QM; HÁM; M?`M F?¬M; çQÊ+ ?Q" B M;?B M H" #ªQ +?O ç¢B M?•M ? v F?¬M; \

@ *ÁM F?¬M; K m æB5

S?B hB m L?½ +„M ?"K` ,M; - M|B M,M; `i F?€+? F?QX

@ h?m°+ ?¢ im•M K M?5

æ€K i?` M[ M?'i i`Ki ç-mX

@ *?"K ç½- i M;O T?ÁM; F?€+? F?¬M; [m2M5

hmv i L[iB T iK+ ibK tQÆM;X

"ªQ +?O ç¢B M?•M ?Q i b•m K°i ?ÆB- +QÌB iOK idK M|B,

@ L m .B T iB M #®B F?¬M; +? - KÌB iÈB T?ÁM; +O i - i M;O î T?ÁM; F?€+? çQÊ

h`QM; HÁM; ç€K i?` M[+?'M ç°M;- iB T iK+ +?'M ç°M;- +?'M ç°M; H-M # - M?'i
+?9i ?¶M HQ¢MX "bM? i?QÌM; #ªQ +?O ç¢B M?•M +?d +?Q T?ûT K°i M;QÌB i`QM;
i?m i?"T /¼M / T- M?[M; M;QÌB F?€+ çWM; KÆ iQÎM; iB M i? K K°i #QÊ+- i? M?Q
/•M; H M T?ÁM; M;O +O +?QM? KbM? +?Q M;QÌB F?€+- M"v _®i +m°+ H"tªv` +

@ l?K- +QB M?Q M?m i?m" M5

hmv i L[;"i ç-m- #QÊ+ p"Q i`QM; T?ÁM;X

*?ì F?B #|M; HQM; +O hmv i L[?Q" M iQ" M #B M K'i æQÌM; S?QM; KÈB i?Ä` K°
#ì p B S?B hB m L?½- €v M€v M|B,

@ L;¼+ M?BX

S?B hB m L?½ +?"K`½B tQ v M;QÌB- i`QM; ? B i`ÁM; K„i i`"M ç-v bQÆM; KM K-
M?bM æQÌM; S?QM;- i` M K†i K°i KªM? #B m ibM? ói #` M;QÌB i ?mM; ?,M; F?E
iB m ?"B iY Km®M ibK M;QÌB HÈM iÈB #ªQ ?° +?QM? KbM?X

h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; K K M?kM- M|B,

@ sBM H¶B- imv`^M; KÈB ;†T K†i H-M ç-m iB M- i? M?QM; i M;?o .B T +¬ +¬ ?Š
ibK M;QÌB F?€+ ;•v T?B M T?S+X L" M; ç¢B F?€B H" iS+ ;B" M M" M; ?² M;¬M HQ¢M
+| +?9i €+? i„+X *?ì i ibK çQÊ+ i?ÌB ;B M i?Q+? ?ÊT H¢B M|B pÈB M" M; H" çQÊ+

@ E?¬M; b Q ? i5

S?B iB m L?½ +'T i®+ F?|+ i?9i i?Qi- M" M; i?U+ bU #` F?B / iÈB i?QÆM; +ªK ? ?
F?€+ M" M; #` F?B / M?QM; F?¬M; i? +| #'i +S T?ªM F?€M; M"Q- /M b Q M;QÌB i
M K M?•M i`QM; HÁM;- +?QM? KbM? /M +| M ; M ?MK K"i ;'m +kM; F?¬M; /€K ç„+

@ G" i b B i`QÊ+- F?¬M; M M K„M; M;QÌB M?Q p"v5

@ E?¬M; T?ªB H" M" M; b B- F?¬M; M M bmv M;?o M?Q p"v5

æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; #B i M OB +€B ;bX

h? M?QM; iQM? ibM? p" i?U+ HU+ +O hmv i L[F?¬M; +| F?ª M,M; H" M;QÌB M?Ä
H" K°i M[M?•M- M m F?¬M; +| ç° HQÊM; M?'i ç`M?- M"Q +| i? bÎ ?[m i?U+ HU+ +C
+| i•K iQM? iB m M?•M i`WM; K„i i'i #€Q +?Q iÈB #•v ;Bì +?Q ? p[M; +?„+- b) #`
HU+ +?9 w- i` M +QM çQÌM; im Hmv M ;†T`'i M?B m F?| F?,MX

.B T +¬ +¬ i?U+ HU+ H" ;B€Q ?m'M M?[M; HìB M|B F?¬M; ? v +O S?B hB m L?½
F?¬M; /€K F?ŠM; ç`M?`²BX

@ æQÌM; S?QM;5

S?B hB m L?½ M? M?" M; ?¬ H M K°i iB M;- +?Q /M i`QM; HÁM; p¬ +MM; mv F?m
`²B- #ªQ +?O ç¢B M?•M H9+ M"v +?d +ªK i?'v +| +?9i i?¬M i? M? F?Q bªM; ,

@ L;QÆB F?¬M; iS+ ;B" M +?mv M i +?2 ;B'm i?•M T?"M ç®B pÈB M;QÆB H9+ i`Q

jdRX *?QÆM; jey, G,M Zm G,M G¢B E?¬M; *?WM; JU+

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; jey, G,M [m H,M H¢B F?¬M; +?WM; KU+

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

@ >Y\

æQÌM; S?QM; bYM; b@i- H„+ ç-m M|B,

@ æ•v +?d H" pB + M?Ä- i? v +€+? M|B F?€+- M m M?Q i`QÊ+ FB i #B i M" M; H" M,M; +?çv # Q t i?b +?çv #'v M?B m t - M"Q +ÁM /€K /WM; HçB MÆB M"v- /M b M" M;5

S?B hB m L?½ M;¼i M;"Q +QÌB,

@ L|B M?Q p"v- i ;B'm /B K HçB H" +?mv M i@i5

L m M?Q i`QÊ+ FB i?U+ bU /¼ +?çv iB m i†+ M"v- p"v i?b i?U+ bU K i HÈMX

@ h +ÁM H" L;¼+ M?B5

S?B hB m L?½ M? ;B¼M; M|B,

@ h`QÊ+ K†i M;QÆB- i +?d H" L;¼+ M?BX L;¼+ M?B H" i M +?d i?m°+ p K°i KbM GÌB M|B i`„M; i`ÊM M"v F?B M æQÌM; S?QM; +| +?9i F?| +?`m M' B- t'm ?´ ;½B ;½ hmv i L[i`QM; HÁM; ç½ bÈK i?m ? i iQ" M #° HÌB ç®B i?QçB +O ? B M;QÌB p"Q i`Q MÎ MK +QÌB M?ç i- b„+ K†i +?Êi i`-K tm®M; - HçM? ;B¼M; ?¬,

@ L;QÆB H¬B FûQ S?QM; M?B M?" i Î# M M;Q" B M|B +?mv M H"K +€B ;b\ *ÁM F i` [mw F?€+?- ç•v H" pB + +?O M?•M M M H"K b Q\

a„+ K†i #ªQ +?O ççB M?•M F?´ bÎ- i?) HQÐB ç®B pÈB æQÌM; S?QM; - M? M? +?|M KB M; M|B,

@ hÈB `²B5

*?Ì F?B S?B hB m L?½ +?çv p"Q i`QM; T?ÁM; - H"TiS+ i`mv M iÈB iB M; i`€+? +S F?9K M9K- K†+ +?Q hmv i L[ [mÎ i`€+? M?Q i? M"Q- i?Ov +?mM; ;B[F?m¬M K†i i +kM; i" M ? i F?ª M,M; ¬M M?m M?B i iB M?X

æQÌM; S?QM; M?Qm K"v- imv `^M; ?„M +kM; F?¬M; Km®M M;¶ M; ?`+? p` i`QÎM; # M"v- imv `^M; M?½M i?¬M +O ç®B T?QÆM; M?bM +?QM? KbM? i`" M M;"T [m M i æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ p` .B T +¬ +¬ M"v +| +?9i [m€ ç"X

L?`M F?¬M; çQÊ+ iB M p"Q- æQÌM; S?QM; ç M; Km®M i? v S?B hB m L?½ M|B p" B T?€i ?B M` i?¬M b„+ +O ?„M- H"TiS+ tm i v ç®B pÈB #ªQ +?O ççB M?•M M|B,

@ *?çv p" B M;"v +kM; ç½ K i KÄB `²B- i`Î p T?ÁM; i?m i?"T K°i +?9i `²B M;?d M;Æ S?B hB m L?½ M?Q çQÊ+ ççB t€- M? M? +?|M; ;"i ç-mX

J'v i?` M[Î K°i # M M;?2 p"v- ;B®M; M?Q ?² çB T tmv M i?m +MM; M? m +?çv p T hB m L?½X

a„+ K†i hmv i L[T?€i HçM?- HçM? HMM; M?bM S?B hB m L?½X

"ªQ +?O ççB M?•M `i iB M? i - M? M? +?|M; +?çv iÈB i`QÊ+ K†i +€+ i?` M[- M;Q" B

@ h ç M- +€+ M;QÆB çB M;?d M;ÆB H" çQÊ+5

æ€K i?` M[ M?'i i b[M; b`içB +?¶X

G9+ M"v b„+ K†i hmv i L[KÈB i®i ç T ?ÆM K°i +?9iX

*?Q /M #ªQ +?O ççB M?•M çQÊ+ Mm¬M; +?B m iW #û M?Q i? M"Q çB M[- HQçB + +?B m pšM +| i? H"K çQÊ+- ç i`€M? #` hmv i L[iB K tQÆM; - M" M; +ÁM +® w +?dM i`ÁM i` M;„M M„T- F?¬M; M?B K K°i ?ç i #KBX G`K tQM; M?[M; +?mv M M"v M" M FQM? çB iÈB M|B,

@ .B TiB M #®B- ;B M T?ÁM; i?m i?"T tQM; `²B- ?B M içB M;QÌB Km®M M;?d M;A

hmv i L[F?¬M; ç w M" M; - M; QÊ+ H¢B FûQ i?2Q i v æQÌM; S?QM; çB p"Q- i?ÌB çB
hB m L?½- æQÌM; S?QM; i?'v #ªQ +?O ç¢B M?•M MÎ MK +QÌB KdK`'i i®B M; ?o ç
hB M p"Q i`QM; T?ÁM; - M?'i i?ÌB K°i KMB ?QÆM; i?ÆK M? M?"M; i`mv M p"Q Kk
L?½ H" K"m ?²M; T?'M- b i`QÈM; H" K"m ?²M; T?'i- +?, M çÆM +kM; H" K"m ?²M;
M[M?BX

@ .B T +¬ +¬5

æQÌM; S?QM; [mv i ç`M? ?ÄB`ä hmv i L[pb b Q H¢B T?ªB H"K F?| ç®B pÈB S?B h
H" pb ç®B T?QÆM; K„M; p" B +•m F?| M; ?2 K" M|B- pB + M"v i?U+ bU [m€ KS+ M?
+| i°B- i`QÈ+ ç| S?B hB m L?½ F?¬M; #B i hmv i L[ H" i`QÎM; #®B +O +?QM? Kb

æQÌM; S?QM; ?ÆB ;"i ç-mX
 h` M K†i ? B çΦB b€i i?-M M?'i i?ìB ?B M H M MK +QìB p mB p - ;B®M; M?Q i`¼M
 M;QìB H" T iS+ pQÆM #`M i v iQ p¶ p¶ p B æQÌM; S?QM;X
 @ æ2M ?ÆM F?-M; Qi- #'i [m€ +QìM; i`€M; `i M?B m5
 h? M; S?B hB m M!BX
 @ *ªM? ;BÈB ç + Q `i M? M?- ç½ H` æ` ;B B i`mM; T?~K `²B- p!+ /€M; ?bM? M?Q
 æQΦM h?'i sQ+? #´ b mM; M!BX
 @ S?QM; i?B m M;QÆB +! i? +! i?"M? iUm M?Q p"v- H½Q T?m `i M OB5
 > B çΦB b€i i?-M i`,K KB M; K°i HìB i´M; F i M!BX
 E?;2 KB M; æQÌM; S?QM; F?-M; M?`M çQÊ+ +Q ;B"i- M;mv M #ªM i•K iQ +?m~M #
 iU +?O çQÊ+ iB m i M i?"M? K•v F?;B- M m M?Q i`QÊ+ FB F?-M; T?ªB #¼M ?¼ /O
 +! +Æ [m M iBM? /B m M`Q ç!- +?QM? KbM? b Q +Q i? +?φv iÈB ç•v- F i [mª +?¼
 iQÈM;X
 @ :-M ç•v F?-M; +! B b Q\
 h? M; S?B hB m [m v ç-m M?bM i`€B T?ªBX
 @ h`QM; pÁM; M,K KQÆB i`QÊM; F?-M; +! K°i M;QìB5
 æQΦM h?'i sQ+? ;"i ç-mX
 > B M;QìB HB + M? m- T?ªM; T?'i ;B®M; M?Q +! K°i [mv i ç`M? i`¼M; çΦB- #QÊ+ M
 bU- ç²M; i?ìB ;BÆ i v H M- M?„K M; v ;€v J M; +?'T bU ?mM; ?,M; ;ä KΦM?X
 *QM K„i æQÌM; S?QM; ?QT HΦB- +?d M;?2 i?'v ? B iB M; M´ p M; - +QìM; çΦB M?Q
 H9M M;QìB /QÈB K†i ç'i- ;B M M M çSM; H M- [m v ç-m K K M M?bM ? B çΦB b€i
 @ *QM K M;QÆB- M;QÆB HΦB HW /®B H½Q iY5
 h? M; S?B hB m M´B ;B" M K„M;- æQΦM h?'i sQ+? # M +ΦM? H'v +?QîM; p" M ç Q-
 @ h HW /®B M;QÆB +€B ;b `²B\
 J M; +?'T bU K°i K†i p m®i p m®i b m ;€v +?QM? KbM?- K°i K†i F?-M; i? ;BªB i?Q
 @ L;QÆB F?-M; T?ªB M!B S?QM; h?B m p` M? ç-m S?B hB m L?½ +MM; M? m K
 b Q\
 h? M; S?B hB m ?MM; ?MM; ?´ ?´,
 @ L;QìB HÈM `²B- +ÁM i?Q+? +?ÆB i`Á M`v5
 æQÌM; S?QM; îK°i # M ;BªB i?Q+? M!B,
 @ aU i bM? t€+ i?U+ ç9M; M?Q HìB J M; +?'T bU M!B- +?d #'i [m€ +?9M; i ç½ i?Q€
 H` ç K [m KÈB i`î HΦB « GQM; "ªQ5
 @ æ9M; b Q\
 h? M; S?B hB m bYM; b®iX
 @ l?K- pW p†M ;†T T?ªB J M; +?'T bU p` .B T +- +- i?B m +?9i M[ ç€M? K°i i`
 æQÌM; S?QM; ?²B iQîM; HΦB i Q M;° ç K [m - +?d +ªK i?'v ;B®M; M?Q K°M;ªQ- i
 pšM +ÁM +! çB K KÆ KÆ K`M; K`M;X
 @ h ç½ +ªB i` [mv +?QM? `²B5
 J M; +?'T bU /MM; M;-M iW i?"M? F?~M M!BX

@ h? M"Q\ *?d ç€M? M;QÆB K°i [mv M- +?ŠM; H) +ÁM Km®M i tBM H¶B M;QÆB
h? M; S?B hB m ;½B ;½B +^KX
Zm M ? ;B[K'v M;QìB M"v `i F?¬M; +¢M - æQìM; S?QM; bmv M;?o i`QM; HÁM;
i?QìM; [m2M i?m°+- b Q +| i? H"K` M?[M; ç°M; i€+ M"vX
G9+ i`îp MÆB î+O S?B hB m L?½- æQìM; S?QM; p" ? B ç¢B b€i i?¬M F?¬M + 'T
i?S M"v /€M p"Q K†i i¢Q +ªK ;B€+ [m€ KS+ F?| +?`mX
@ h? M; bQ i?9+- æQ¢M bQ i?9+5
S?B hB m L?½ #QÊ+ iÈB +mM; FQM? ?ÄB i?,KX
> B ç¢B b€i i?¬M [m M b€i S?B hB m L?½ iW i` M tm®M; /QÈB- ç¬B H¬M; K"v +O
+?¬M +?ì ?ÄB i?,K,
@ L;QÆB H" M? ç¬m hB m L?½ FB \
S?B hB m L?½ ;"i ç¬m- ;B®M; M?Q ;†T çQÊ+ i?•M M?•M- ç¬B K„i ~M +?S K°i Qi M
@ *?QM? H" hB m L?½5
> B ç¢B b€i i?¬M FbK HÁM; F?¬M; çQÊ+ i?î /"B K°i iB M;- +?QM? KbM? i`QÊ+ F
hmv i *MM; +| [m M ? F?¬M; +¢M pÈB S?B hB m L?½- /M b Q iB m M? ç¬m M"v H
F?€+ v m i?Q+?- ?B M i¢B M?È H¢B +?mv M +k- H½Q +mM; +?O ç½ K'i- T?K Kšm
+?d bÊ +?d +| i? +QB K'v bQ i?9+ M?Q #¼M ?¼ i`î i?"M? M;QìB i?•M /mv M?'i +O
> B ç¢B b€i i?¬M +| i? +ªK M?"M çQÊ+ i•K ibM? +O S?B hB m L?½X

jdjX *?QÆM; jek, ""M "¢+

o¬ h?QìM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; jek, ""M #¢+

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

@ h?U+ bU H" M[?"B KQìB i€K i? v ç' B HÈM 5

h? M; S?B hB m Km®M /MM; i`¼M; i•K +•m +?mv M F?€+ /B /ìB HU+ +?9 w +O S?

@ L?È H¢B i`QÊ+ FB +?9M; i `ìB F?ÄB æ¢B hmv i *mM;- M;QÆB KÈB +?d + Q M?
ç½ #B M i?"M? ç¢B +¬ MQÆM; /mv M /€M; v m FB m `²B5

@ æ9M; p"v ç9M; p"v5

æQ¢M h?'i sQ+? K¼i # M T?K ?¼ ,

@ hmv `^M; H" K°i M? ç¬m- M?QM; F?B +ÁM #û imv i ç®B F?¬M; i?Q+? b¢+? b)-
ç'i- i p" H½Q h? M; F?¬M; Qi H¬M T?ªB /¶ /"M? M;QÆB5

@ > B p` bQ i?9+5

S?B hB m L?½ t'm M ?' Km®M +? i- M?,M M?| i`WM; K„i M?bM #¼M ?¼- ? B M;QìB
` Q M?[M; +?mv M +O +?QM? KbM? F?B +ÁM #û\ L?Q p"v #ªQ +?QM? KbM? ;†T M

@ *| M;QìB i`QM; HÁM; ? v +?Q \

h? M; S?B hB m HûM H9i ?ÄBX

S?B hB m L?½ bÊ ?½B T?B m T?B m HB + M?bM æQÌM; S?QM;- ? B çΦB b€i i?–M
M;|M i v +€B,

@ h?"i iBM? K„i5

L|B tQM; HΦB +?mv M K„i M?bM hmv i L[ç M; M;²B M; v M; ,M +ΦM? #¨M m®M; i¨-

@ "i [m€ ç° F?| F?¬M; M?Ä 5

hmv i L[p¨ æQÌM; S?QM; `®i +m° + +| [m M ? ;b- M; v +ª ? B çΦB b€i i?–M +kM; +
#i [m€ +| i? t€+ ç`M? çQÊ+- hmv i L[ `i [m M i•K æQÌM; S?QM;- çB K M¨v F?¬M
+?SM; KBM? ;b`²BX GQΦB i?U+ HU+ p¨ +ªM? ;BÈB M?Q i? M¨v +kM; +| i? +9B M;
pb ÆM +?B m +® æQÌM; S?QM; K°i i?ÌB ;B M H¨ +?SM; KBM? i®i M?'iX

L m M?Q S?B hB m L?½ Km®M +MM; K°i +?¶ pÈB æQÌM; S?QM;- M?'i ç`M? +–M T?
FB X *ÁM M[- [m M ? ;B[æQÌM; S?QM; p¨ "Φ+? hB m GΦB ? B çΦB b€i i?–M +kM

*| i? M|B- i` M çQÌM; çB iÈB +O S?B hB m L?½ F?| F?,M i–M; i–M;- F?¬M; +?d
[m'v M?B m- +ÁM +| i? T?ªB ç®B K†i pÈB bU +?®M; +U +O +?QM? #ªM i?•M æQÌ

h?U+ bU H¨ ?¨B iY b® F?'X > B çΦB b€i i?–M F?¬M; F?ÄB i?Î /¨B K°i iB M; i`QM;
ibM? F?¬M; i? M|B `ä çQÊ+- +?Q /M ? B çΦB b€i i?–M p¬ +MM; ç²M; ibM? pÈB S
+?2M i v p¨QX

@ E ?QΦ+? H–M M¨v +ÁM T?ªB /U p¨Q ? B p`bQ i?9+ ?¶ i`Ê- hB m L?½ T?B i?QÌ

S?B hB m L?½ F?QK M;QÌB M|BX

@ æ•v +kM; H¨ M;mv M p¼M; +O #ªM i?•M +?9M; i 5

oW M|B iÈB +?QM? bU- b„+ K†i h? M; S?B hB m H¨T iS+ M;?B K i9+,

@ hΦ hmv i h?–M >W- M m F?¬M; T?ªB H½Q +mM; +?O `i Qm €B ç®B pÈB ?„M- H
i`bM? ç° i?O çQΦM ç°+ €+- iB m iY M¨v +| i? t T ?ΦM; ç–m iB M iQ¨M #° æΦB hmv

oW M|B pW +?mv M K„i M?bM J M; +?'T bU # M +ΦM?- M|B,

@ L; v +ª M;QÆB i`QÈ+ K†i ?„M +kM; +?d ç€M; t€+? /ûT5

J M; +?'T bU F?) +QÌB K°i iB M; ,

@ æB K M¨v i t€+ i?U+ FûK ?ÆM bQ pÈB ?„M- i +?d +| i? ç°+ €+ ç®B pÈB M;QÌB
iÈB i`bM? ç° ç°+ €+ M; v ç®B pÈB +?QM? #ªM i?•M KbM?X L|B i?U+ bU- i `i #°B
p¨v- ?„M H¨K b Q +| i? M;²B çQÊ+ p`i`Q ?B M iΦB\ G½Q +mM; +?O M?bM i`9M; ?,
F?¬M; ? M;?o iÈB Mm¬B ?´ pB ?QΦM- +m®B +MM; ;†T T?ªB ç°+ i?O5

@ J'v p`bQ i?9+ i`QÈ+ iB M M;²B tm®M; M|B +?mv M5

S?B hB m L?½ KÎ KB M; M|B,

@ h çB +?m¨M #` MQÈ+ i¨- K'v p` +?| +?9i5

G½Q +mM; +?O H¨ i´ T?K +O M¨M;- M¨M; +kM; +?d +| K°i M;QÌB i?•M /mv M?'i M
M?B M;†T T?ªB ç°+ i?O- M¨M; M;?2 K'v HQΦB bU ibM? M¨v iU M?B M i•K ibM? F?

æQÌM; S?QM; M?bM i?–M ibM? +O M¨M; `i +¬ çÆM- M? M? +?|M; +?Φv H M T?Q

@ h ;B9T M¨M;5

S?B hB m L?½ HŠM; H†M; ;"i ç–mX

L?[M; + Q i?O ç M; M;²B MÆB M¨v- iW #®B T?"M bmv tûi- i'i +ª ç m H¨ i`QÎM; #®
hB m L?½X "QM; i¨`|i MQÊ+ +?Q i`QÎM; #®B iU M?B M H¨ i?B M FBM? ç` M;?o
+?mv M ;b [m€ KS+ K i KÄB F?| F?,MX

*?ì F?B ? B M;QìB T? M QÈ+ i` tQM;- hmv i L[ +QìB pšv pšv i v ç®B pÈB æQìM; S æQìM; S?QM; +?d +| i? #QÈ+ iÈB +çM? M`M;- M;²B i` M ;? M; v # M T?ªBX

@ *MM; +¬ +¬ i`Á +?mv M5

hmv i L[F?¬M; ? +® F} FûQ K°i i v +O æQìM; S?QM;- çti içB HÁM; #`M i v +O M|BX

æQìM; S?QM; ;"i ç-m- i`QÈ+ Kti p` .B T +¬ +¬ M`v- æQìM; S?QM; i?U+ bU F?¬M +?9i €T HU+ M`QX *?mv M +MM; M`M; M|B +?mv M +QB M?Q `i i?QªB K€B- imv `^ KbM?- i? M?QM; i?Qç i M?bM p¬ Hm`M H` iW # M;Q`B ? v i•K iQM? ç m F?¬M; F? ?ÆM ? B KQÆB im´BX

æQÆM; M?B M- ç•v +?d H` #B m ?B M ;BÈB ?çM i`QÈ+ Kti +?QM? KbM? K` i?¬B F?¬M; HQ F?¬M; +MM; +?mM; i`¼M; i•K +•m +?mv MX

o`M ç hmv i L[ ?ÄB ç m H` K°i Qi pB + pti- ?¬m M?Q i`i +ª ç m H` +?mv M ibM? a i`QÈ+ iÈB M v- M|B +?mv M pÈB M? m +?d i`QM; +?®+ H€i- æQìM; S?QM; T?€i ?B ;B®M; M?Q +| çB K F?¬M; iB T t9+ pÈB i? ;BÈB- `i M?B m i?QìM; i?S+ bBM? ?Q

amv M;?o +~M i?"M- /M b Q M;?2 ç²M hmv i L[~M +Q MÆB #,M; ?`M +U+ #„+¬ M;C /QÈ+ T?ªB ` M;Q`B ?¬m M?Q F?¬M; `ìB F?ÄB ç` T?QÆM; FB - +| +?9i +€+? #B i i? i`€M? F?ÄBX

æ M; +MM; hmv i L[M? ;B¼M; M|B +?mv M- i`QM; i B æQìM; S?QM; ç°i M?B M +U+ F€ KšM +ªK- M;Q„+ K„i FBM? /` ?ÄB i?,K,

@ h?B M *¬M; æ² S?´\

J`v M;QìB ç m +?mv M K„i HB + M?bM æQìM; S?QM;- F?|2 KB M; +O h? M; S?B h ` - i`QM; HÁM; #B i +?Q #ªQ +O h?B M \*¬M; aÆM h` M; ç½ F?B M S?QM; i?B m æQìM; S?QM; ? B ççB b€i i?¬M +QB M?Q iQÆM; ç®B ?B m `ä- ç®B pÈB iB M i`B [m€ KS+ ?SM; i?9- i? M?QM; ç®B pÈB +€+ HQçB +Æ [m M i?m`i- €K F?Q ç°+ /QÈ b v M?Q M;?B M- i`QÈ+ FB ?„M #` HW iÈB « GQM; "ªQ +?QM? H` #îB pb ? B ççB +O ?„MX

@ >bM? M?Q i ç½ M;?2 [m +?mv M M`v î ç•m ç| \

æQìM; S?QM; +? m K`v- id Kd bmv M;?o K°i +?9i- `®i +m°+ M?È iÈB +?QM? KbM? T?QÆM; M`QX

h`QÈ+ FB +kM; H` hB m i?9+ M|B +?Q ?„MX

æQçM i?ìB ;B M i`QÈ+ FB .B T h`-K h?m +O "ç+? æ h?`M? î i?`M? hoM? M HB M;QÈ+ ç®B pÈB h?B M h9- æQìM; S?QM; p` T?m i? hB m i?9+ i?B i ?ç #šv `”T- + h?m- pb #ªM i?•M çQÈ+ M iQ`M- i?ìB çB K æQìM; S?QM; M?ì h-M hS LQÆM; ;B9T i?•M- h? M; S?B hB m ç½ iWM; ?ÄB æQìM; S?QM; M?[M; €K F?Q +O ?„M +| T?ªB æ² S?´5

o T?¬M h?B M *¬M; æ² S?´ `®i +m°+ H` i?S ;b- æQìM; S?QM; F?¬M; `ä `”M; H„K- +O h?B M *¬M; aÆM h` M;- F?šM; ç`M? H` +| [m M ? pÈB +Æ [m M €K F?Q +€+ I

@ h?B M *¬M; æ² S?´ #` i?`i Hç+ \

æQìM; S?QM; iB T iK+ ?ÄBX

h? M; S?B hB m ;"i ç-m,

@ h?2Q M?Q HìB ? B H½Q ;B ?Ä h?Ov L;mv i EQM? >Q - +| K°i + Q i?O K ?B K M;`M F t•K M?"T p`Q h?B M *¬M; aÆM h` M;- ~M M'T bm®i #ªv i€K M,K- iW K°i ç i,K /¬M /¬M i`î i?"M? +?`T bU- b m ç| HÈB /KM; i?•M T?"M p` [mv M ?çM +O +?QM h?B M *¬M; æ² S?´ ` M;Q`B- pb p`v M`v +?9M; i ç½ #` ? B H½Q ;B ?Ä FB i`mv

@ L;QìB M"v i?U+ +| M;?` HU+5

æQìM; S?QM; F?¬M; F?ÄB +ªK i?€M K°i iB M;- pb K°i #° h?B M *¬M; æ² S?´ K"~M
F?¬M; +| FB M i`b p" [mv i i•K`'i + Q H"K b Q +| i? H"K çQÊ+ M?Q p"v\ æ•v F?¬M
+kM; F?¬M; T?ªB H" #ªv i€K i?€M;X

@ >B M i¢B h?B M *¬M; aÆM h` M; T?ÄM; +?WM; ç½ H" K°i KªM? ;` # v +?| bO - #
H¢B Km®M i? v ç´BX

h? M; S?B hB m +ªK F?€B K°i iB M;- h?B M *¬M; aÆM h` M; i®i t'm ;b +kM; H" K
M?'i Gw æQìM; ç [m®+- +?O iBM? i?¬M; +Æ [m M €K F?Q +€+ HQ¢B- K†+ /M H" i
M?Q b® K°i- i?S i`•M [mw M?Q p"v #` i?i H¢+- h?B M *¬M; aÆM h` M; H"K b Q +|

@ _®i +m°+ # M i`QM; h?B M *¬M; æ² S?´ +| ;?B +?ûT +€B ;b\

æQìM; S?QM; ?ÄBX

@ h +?Q iWM; M?bM i?'v [m i?S M"v- #'i [m€ M;?2 M?Q HìB ç²M- i`QM; h?B M *
+?ûT H¢B +€+ HQ¢B +Æ [m M €K F?Q +O h?B M *¬M; aÆM h` M;- +ÁM +| p` i`Q
`"T +O h?B M \*¬M; aÆM h` M;- +| i? M|B M m M?Q M; QìB M; Q" B H'v çQÊ+ i?S M
h` M; F?¬M; F?€+ #B i M?B m bQ pÈB i`¢M; i?€B F?¬M; #® i`Q T?ÁM; p X

L;?2 çQÊ+ iBM iS+ M"v- ? B K„i æQìM; S?QM; F?¬M; F?ÄB #®+ H M [m M; K M;X

>„M ç½ bÈK Km®M iB M p"Q h?B M *¬M; aÆM h` M; t2K tûi ?mv M #Q +O +Æ [m
i? ;BÈB M"v- +?d H" pšM +?Q +| +Æ ?°BX >„M ç½ iWM; Km®M H~M p"Q h?B M *
/QÈB +MM; M?'i- +?šM; T?ªB H" +kM; #„i ç-m ;B®M; M?Q M; QìB FB bm®i #ªv i€

h?U+ bU H" M? +MM; +| +MM; +€+? M;?o 5 æQìM; S?QM; F?¬M; F?ÄB +| +?9i +
?MM; ç®B pÈB M; QìB +?Q iWM; ;†T K†i FB X

@ S?QM; M?B +QM Km®M i?S M"v b Q\

hmv i L[M?bM i?¬M b„+ +m²M; M?B i i` M K†i æQìM; S?QM;- M? ;B¼M; KîKB M
æQìM; S?QM; ;"i ç-m,

@ æ9M; H" +| Km®M- M?QM; ç½ #` M; QìB F?€+ i`°K çB `²B5

hmv i L[KdK +QìB- F?¬M; M|B i? KX

h? M; S?B hB m M;?B K K†i M|B,

@ h p" H½Q æQ¢M ç½ M|B `ä pÈB ? B H½Q ;B ?Ä FB - iBM iQîM; ?„M +kM; #B i
H" /Q +?9M; i i`°K- +?d #'i [m€ h?B M \*¬M; aÆM h` M; i`QM; çQ¢M i?ìB ;B M M"v
i€+- +?d +¬M +?9M; i F?¬M; M; ¢B #¼M ?¼- #¼M ?¼ iU M?B M +kM; b) F?¬M; H½
i 5

æQ¢M h?'i sQ+? ;"i ç-m M|B,

@ h`QÊ+ F?¬M; M|B +€B M"v- iB T i?2Q +?9M; i M M H"K M?Q i? M"Q\

L?[M; M; QìB M"v iK i" T K°i +?¶ +?QM? H" #îB pb Km®M ;B i h¢ hmv i h?¬M- i?S M
i?M- i?S ? B +kM; H" T?ªB çQ¢i H¢B [mv M i?®M; i` +O æ¢B hmv i \*mM; i`î p X

.M b Q S?B hB m L?½ i?•M H" i¬M M[+O H½Q +mM; +?O- i` M / M? M;?o ?B M M
?ÆM M?B m bQ pÈB h¢ hmv i h?¬M- iBM iQîM; +?d +¬M ç€M? +? i h¢ hmv i h?¬M-
S?B hB m L?½ +| i? i?m çQÊ+ F?¬M; Qi M; QìB OM; ?°X

S?B hB m L?½ +| im pB h?B M ;B B i?QÊM; T?~K- i?U+ HU+ F?¬M; iQM? i?'T- æ¢B
H" i? HU+ HÈM i?S ? B iQ" M #° Gw æQìM; ç [m®+- F?¬M; +| F?ª M,M; ;BªB i€M
`„M K'i ç-mX

@ :B i K°i M; QìB h¢ hmv i h?¬M F?¬M; [m€ F?| - +?d +¬M ?„M `ìB F?ÄB æ¢B hmv i
ç ?„M +| çB K" F?¬M; +| p 5

a„+ K†i h? M; S?B hB m M;?B K i9+- [m v ç-m M?bM i?Q€M; [m J M; +?'T bU- M
@ L;QÆB t€+ ç`M? ?„M b) iÈB « GQM; "aQX
J M; +?'T bU M? M?`M; +QìB,
@ æQÆM; M?B M b) ç M- M m M?Q i H` hç hmv i h?-M- imv i ç®B F?-M; i? #Ä [ i?b M,K M;`v- i` i?b MY i?€M;- hç hmv i h?-M M?'i ç`M? b) iÆB MÆB M`vX hBM iS+ #aQ +?O ççB M?•M #B M K'i ç½ i`mv M p`Q i`QM; i B ?„M- ?„M +kM; F?ŠM; ç ç-m iB M `²BX
@ L?Q p`v `i i®i5
h? M; S?B hB m ?W HçM? K°i iB M;;
@ h? M?QM; ;B i tQM; hç hmv i h?-M T?aB H`K ;b\ h`QM; æçB hmv i *mM; +| M?E iOv ?`M #,M; M?Q p`v- M m F?-M; +| ;BªB /QÊ+- M?[M; M;QìB M`v ç`M? i`QÊ+ F? /M çQç i HçB æçB hmv i *mM; +kM; b) F?B M æçB hmv i *mM; ççB i?QÆM; M;mv +€B K'ix
J`v M;QìB F?-M; +?d H` Km®M ;B i hç hmv i h?-M #€Q i?M- +ÁM Km®M /mv i`b K +mM; +?O /UM; M M KÈB çQÊ+- #^M; F?-M; +ÁM F?-M; #^M; F?-M; ;B iX
>m®M; +?B- M m M?Q F?-M; i? ;BªB ç°+ +?Q M?[M; + Q i?O M`v- M?[M; M;QìB ç F?€+ ;B i +? i hç hmv i h?-M- ç•v +?QM? H` +?mv M +| HB M [m M iÈB iQM? K M +?Q #¼M ?¼ ;BªB çQÊ+ €T +? i ?`M iQM? \ \*?Q /M H` pb +?QM? KbM?- #¼M ?¼ +k +? iX
J M; +?'T bU KdK +QìB- +?mv M €M? K„i H M M;QìB æQìM; S?QM;- imv `^M; b„+ M?QM; B +kM; +| i? M?bM ` çQÊ+ ?„M ç M; €T +? F?`M i`QÆM; i`QM; HÁM;;
@ æQìM; S?QM;- pB + i M?ì M;QÆB- F i [mª M?Q i? M`Q\
@ >Y\ *?mv M ;b\
æQìM; S?QM; ç M; M|B +?mv M pÈB hmv i L[- M;?2 çQÊ+ +•m ?ÄB +O J M; +?'T M? M? HB M T?aM SM; HçB,
@ - M;QÆB M|B +€B i?S ç|5
J M; +?'T bU `i i M;?B K i9+ ;"i ç-mX
E?-M; ç + "T iÈB +?mv M M`v æQìM; S?QM; ç9M; H` [m M K'i `²B- i`QM; ",M; >Ä iQ HÈM M?Q p`v- J M; +?'T bU M M T?K i`€+? iQ`M #°- M m F?-M; T?aB ?„M #aQ +- ;b ;b ç| - +?QM? KbM? b Q +| i? ?'T i?m ?Ä iBM? p`imv i iOv\ h?B M #BM? h i M\ G`K b Q ç S?B hB m L?½ i`ªB [m M?B m ç m F?`M?Q p`v KÈB i`î p çQÊ+ « C +ªM? i`QÊ+ FB ?'T i?m ?Ä iBM? p`imv i iOv- i`QM; HÁM; æQìM; S?QM; pšM +| + pb M?Q p`v ç #ªM i?•M +?B K çQÊ+ F?-M; Qi +?¶ i®i- +?d #`i [m€ +?¶ i®i M`v içK i? - F?-M; ç ?„M iU /Q bY /KM; K`i?-BX
@ "„i H`v5
æQìM; S?QM; +?d bYM; b®i K°i +?9i- çQ i v p`Q M;QìB b\ HQçM K°i ?²B- H`v ` +?WM; M„K i v i` +QM- iQ`M i?•M K`m çÄ ç"K- iªM K€i M?B i HU+ `i KçM?X
L m J M; +?'T bU #B i çQÊ+ HB i /B K +- ? B ççB b€i i?-M F?-M; +| Hw /Q F?-M bm®i i?€M; iB T t9+ pÈB HBM? ç M /B m /QÊ+- iU M?B M €M? K„i F?-M; i? FûKX
*| i? M|B- K`v M;QìB î ç•v ç m H` M;QìB #B i ?`M;X
h`QM; M?€v K„i F?B HB i /B K +- tm'i ?B M i`QM; T?ÁM;- M?B i ç° iQ`M #° ;B M æQìM; S?QM; + K i?'v T?çK pB tmM; [m M? +?QM? KbM? K`v i`QÊM;- M; v +ª F? i?B m ç®i p†M p Q- i'i +ª /KM; +K ;B çbM? # M i`QM; H`T iS+ p M; H M •K i? M? i?`M? K`m +?€v ç2M- i?"K +?Q +ÁM #®+ H M F?|B t M?X

æ| H` #` M?B i ç° + Q °M? ?QÎM;X
J|B M;QÌB ç m H" T i S+ p" M +?mv M +QÆM; F?Q ?° i?•MX
> B ç¢B b€i i?–M p¶ #`M çSM; H M- FBM? ?½B M|B,
@ GB i /B K +↔5
a„+ K†i J M; +?'T bU +m²M; M?B i p↯ +MM;- €M? K„i +?,K +?9 M?bM +?^K +?^K p`C
i v æQÌM; S?QM;- i` M K†i MÎ MK +QÌB M;•v M;®+X
æ9M; p"v- +?QM? H` i?S M"v- imv `^M; F?↯M; B Î ç•v iWM; ;†T [m HQ¢B #ªQ #C
M?QM; i`QM; M?€v K„i HB M #B i çQÊ+ i M +O M|X

jd9X *?QÆM; jej, >¢ G¢+ L;k GB m *,M

o↯ h?QÌM;
h€+ ;Bª, J¢+ J†+
*?QÆM; jej, >¢ H¢+ M;k HB m +,M
L?|K /`+?, .mM;M?B
L;m²M; oBTp M/ MXpM
*?d +–M +| M| H` +| i? Hmv M +? ` çQÊ+ ;BªB çQÊ+ ;BªB ç°+ imv i iOv ?`M #,M;
h?–M ?¢ ç°+ imv i iOv ?`M #,M; +| i? i?Q€i F?ÄB pÁM; F?®M; +? +O ?„M- i`Î i?`
L?½ p` « GQM; "ªQ- T?ªM F?€M; M;QÊ+ H¢B- ç h¢ hmv i h?–M ;B2Q ;B| ;†i #½QX
@ L;QÆB i?U+ bU H'v çQÊ+ `²B- ? ?
J M; +?'T bU HÈM iB M; MÎ MK +QÌB- M;mv M #ªM ?„M +?d H` ↯K +?Ì KQM; ç®B p
i?U+ F?↯M; M;Ì iÈB +| i?ÌB çB K i?U+ bU M?bM i?'v HB i /B K +↔- ?„M +ªK ;B€+ `^
@ h`ÌB +kM; i`Ê ;B9T i - h¢ hmv i h?–M- i t2K H–M M"v M;QÆB +| +? i ? v F?↯M;5
J M; +?'T bU ;–M M?Q çB M +m²M; ;–K H M- i?–M b„+ i` M K†i p†M p Q #B M /¢M;
> B ç¢B b€i i?–M ?QªM; bÊ- #¼M ?¼ +?Q # Q ;BÌ iWM; M?bM i?'v J M; +?'T bU i
iÈB HQ¢B i`bM? ç° M"v- iOv `^M; M|B J M; +?'T bU H` K°i iB m M?•M i?QÌM; M;"v
Km®M ?„M ç®B T?| B- +?d •K i?–K M;€M; +?•M- #B m ?B M ç®B pÈB M;QÌB F?€+
p HQ¢B M;QÌB ;B i M;QÌB F?↯M; i?'v K€m- i? M?QM; H9+ M"v ?"M w p` iS+ ;B" M
ç° F?↯M; +?9i FB M; M #°+ T?€i ` M;Q`B- +| i? M|B h¢ hmv i h?–M ç½ ?Q`M iQ`
?mM; iQM? i`QM; HÀM; J M; +?'T bUX

hmv i L[b m F?B bYM; b®i +?®+ H€i p°B p`M; tm'i FB KX h` M? K°i iB M; `mM; ç
EB K` F?ÄB pÄX hmv i L[ M; v i` M i?•M FB K #„M # H–M- # ç¢Q `mM; ç°M; K`
+| i? M?bM i?'v çQÆ+ iW i` M i?•M FB K i`mv M` - F?↯M; F?Q K†i ?? #bM? ioM? ;
K¢M?- `mM; ç°M; i`U+ iB T F?m +? i€M #®M T?Q - +?®+ H€i #B M K'i F?↯M; i?'v
E?B `mM; ç°M; F?m +? i€M ` - M?B i ç° i`QM; T?ÁM; `i +| iB i i'm ;BªK K¢M? # H
pÁM; +m®B +MM; #B M K'i- M?B i ç° # M i`QM; KÈB #` i? v i? #ÎB K°i KªM? i? M
i? ?Q`M iQ`M €T +? - i? M?QM; +m®B +MM; +kM; ç½ iÈB i`bM? ç° +| i? iB T i?n
E?B T bÊ [m çB- i'i +ª K¼B M;QÌB i`M ç–v i`–M; K↯M M?bM +?^K +?^K p`Q æQÌM
ç–v i?–M b„+ F?↯M; i? iQÎM; iQÊM; M´BX
*?–M +?Ì K°i H€i- hmv i L[KÎ KB M; ?ÄB,
@ S?QM; M?B- +QM E?↯M; i?K i?QÆM; b Q\

"^aM i?•M HB i /B K +¬ i^aM K€i` M?B i HQÊM; +U+ M!M; `i +m²M; #¢Q- +?Q /M H`
i v +kM; T?^aB p"MIQ" M #° HU+ HQÊM; +?®M; H¢B KÊB F?¬M; #`i`M i?QÆM;X h?
ç M; ç M! i`QM; HÁM; #`M i v- +,M #^aM F?¬M; ? p" M +¬M; - M?QM; pšM #bM? v M p
M; v +^aç¬B H¬M; K`v +kM; F?¬M; M?€v H`v K°i +€B- i`"M; +<sup>a</sup>M? Hv F€ M?Q i? M`C
FBM? ?½B\

"`hmv i L[ ?ÄB M?Q p"v- æQÌM; S?QM; +kM; +! +?9i M;?B ?Q†+ `²BX >„M ç°i M?B
FB - i¢B i?ÌB çB K H`v HB i /B K +¬ ç½ #` +?€v #ÄM; F?¬M; M? - K`?B M i¢B +?d
'K €T K` i?¬BX

@ E?¬M; +!5

æQÌM; S?QM; ç€T M;Q`B KB M; - M?QM; i`QM; HÁM; M;?o i-K ç¢B F?€B +! [m M
+?QM? KbM? ?'T i?mX

*kM; +?d +! ;B^aB i?Q+? M`v KÊB i?¬M; i?m" M çQÊ+ - K†+ F H` ?Ä iBM? ? vimv i
+! i€+ /KM; €T +? M?B i ç° +U+ M!M; +O HB i /B K +¬- M?B i ç° +O ?Ä iBM? bQ
K¢M? ?ÆM # Q M?B m H-M- M; v +^ai?B M #BM? +kM; +! i? ?Á i M i`QM; M?€v K,
+Æ i? +?QM? KbM?- +?d H` HB i /B K +¬ i?b +! H` +€B ;b\ >ÆM M[imv i iOv +!
T?^aM bQ pÈB HB i /B K +¬- +`M; +! i€+ /KM; F?„+ +? M?B i HQÊM; +O ç®B T?Q/

@ S?QM; i?B m- M;QÆB ;B'm i?S M`v Î MÆB M`Q\

h? M; S?B hB m M?bM æQÌM; S?QM; iW i` M tm®M; /QÊB- i? M`Q +kM; F?¬M; `ä
F?OM; M?Q p"v- i`QÊ+ ç•v b Q H¢B F?¬M; i? +<sup>a</sup>K i?K çQÊ+ iW i` M M;QÌB æQÌM;
M?"M +O M?[M; M;QÌB M`v- F?¬M; +! F?<sup>a</sup> M,M; K°i çB K +kM; F?¬M; +<sup>a</sup>K i?K` X

@ *'i ;B'm i?B T i?•M5

æQÌM; S?QM; F?¬M; Km®M M!B` #Q K"i +O F?¬M; ;B M K`^aM?,

@ *kM; ;B®M; M?Q p"v5

oW M!B- K°i i v b!p"Q i`QM; M;U+- i?m HB i /B K +¬ p"Q i`QM; F?¬M; ;B M K`^aM

*U+ M!M; #B M K'i- i`QM; T?ÁM; M?'i i?ÌB #B M i?"M? #,M; ?"MX

@ E?¬M; #B i p b b Q- i?ÌB çB K i +¬K p"Q i v ç½ #B M i?"M? M?Q p"v `²B5

æQÌM; S?QM; H¢B H`v` HB i /B K +¬ K°i H-M M[- M;[F?Q v m çm®B M!BX

>„M çQÆM; M?B M F?¬M; /U p"Q +?9i Hw /Q M?Q M?Ä M`v +! i? HW ;¢i çQÊ+ #
B F?¬M; +! çB K #Q K"i\ h?U+ i æQÌM; S?QM; M;?o +?QM? KbM? +! #¢B H° #Q
ç•v +kM; F?¬M; i?"M? p'M ç - i? M?QM; +?mv M i bM? F?¬M; i? iQÌM; iQÊM; M`
imv i iOv p` ?Ä iBM? M m M?Q ç #¼M ?¼ #B i çQÊ+ - #¼M ?¼ F?ŠM; ç`M? b) +!
H` M?•M i® +U+ F€ F?¬M; ´M ç`M?- +U+ F€ i`Q K¢M; - M m K°i M;`v +•M ç®B #` ç
F?¬M; +?`m M`BX

Zm^a M?B M- i`i +^aK¼B M;QÌB ç m M?bM +?^K +?^K p"Q æQÌM; S?QM; - M?bM ç M
M?B M- M?½M i?¬M +O K¼B M;QÌB ç m ?B M `ä i?¬M b„+ ?Q`B M;?BX

E?¬M; B i?Q+? i bK ?B m pB +`B M; +O M;QÌB F?€+- imv `^M; #¼M ?¼ #B i æQÌ
+kM; F?¬M; i bK ?ÄB i" M +MM;X

hmv i L[F?) +QÌB K°i iB M; ,

@ >`B iY HÈM `²B- Hm¬M Hm¬M +! #Q K"i +O +?QM? KbM?X

@ L!B M?Q p"v- M;mv M M?•M S?QM; i?B m M;QÆB M;° ?B K +?QM? H` #ÎB p b M
çB H`v HB i /B K +¬\

æ¬B H¬M; K`v +O h? M; S?B hB m M?' + M?' + - p K†i #`i i?B M M?bM b M; J M; +

@ *MM; pÈB J M; +?'T bU F?¬M; +! # Q M?B m [m M ? X

æQÌM; S?QM; H„+ ç-m- M m M?Q +?d H¨ H'v HB i /B K +¬ iU M?B M F?¬M; +| +?m
æQÌM; S?QM; M?'i i?ÌB ?B m F€ ?'T i?m Hm¬M ?Ä iBM?- b m ç| KÈB /šM iÈB K°i

@ G) M¨Q +€+ M; QÆB F?¬M; bmv M; ?o M?B m K°i +?9i b Q\ æ•v +?QM? H¨ M; QÌB
KQÆB b€m T?ÁM; - +| i? H'v çQÊ+ HB i /B K +¬ ` M; Q¨B- h¢ hmv i h?¬M M, K
T?ªB ? B KQÆB im´B `²B5

J M; +?'T bU pÈB p K†i +m²M; M?B i M|BX

J¨ æQÌM; S?QM; H9+ M¨v +?d i` M /QÈB KQÌB b€m im´B K¨ i?¬B- bQ b€M? M?Q
hmv i h?¬M F?¬M; +¬M #¨M +½B HÊB ?¢B ?ÆM `i M?B m- i¢B i?ÌB çB K im´B i
T?ÁM; +?WM; h¢ hmv i h?¬M pšM ç M; M i•K im Hmv M i`QM; æ¢B hmv i *mM; X

> B ç¢B b€i i?¬M HB + K„i M?bM M? m- ; BÆ M; |M i v +€B ç®B pÈB æQÌM; S?QM;

@ S?QM; i?B m- M; QÆB HÊB ?¢B5

hmv `^M; ? B ç¢B b€i i?¬M bÈK F?¬M; i`¬M; çÊB p¨Q pB + bQ b€M? iQ +?'i ç®B p
K¶B K°i H¬M ?„M ç m H¨K çQÊ+ M?[M; +?mv M +?'M ç°M; M?•M i•K M?Q p"v- F?B
iB p¬ +MM; X

@ J v K„M5

æQÌM; S?QM; M; QÊM; M; MM; +QÌBX

@ ",M; ?Ä # KQÆB b€m T?QM; `i #€ ç¢Q b Q\

hmv i L[Î K°i # M M; ?B ?Q†+ ?ÄB i?, KX

@ æQÆM; M?B MX

S?B hB m L?½ pšM Î K°i # M F?¬M; ? +?2M KB M; p¨Q M|B +?mv M- H9+ M¨v M?`

@ hQ¨M #° #,M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM; p¨B +?K+ M, K; -M ç•v +?d +| # M; QÌB ç
+O i - K°i M; QÌB H¨ h¢ hmv i h?¬M- +ÁM K°i M; QÌB +?QM? H¨ æQÌM; S?QM; `²BX

@ h? M; i?9+ i?9+ p¨ æQ¢M i?9+ i?9+ M, K ç| +kM; +?d +| i? çB iÈB T?ÁM; i?S #
+?'T bU- ?bM? M?Q +?d +| i? çB çQÊ+ T?ÁM; i?S # KQÆB ? BX L; QÌB +| i? çB
T?ÁM; - +| i? M|B KQÌB M, K +kM; F?¬M; +?„+ ; †T çQÊ+ K°i M; QÌB5

"ªQ +?O ç¢B M?•M M|B ` M?[M; HÌB M¨v `i +| çB K +ªK ; B€+ i?¨M? iUm- imv `^M;
pQÊi [m - i? M?QM; ç•v +?QM? H¨ ?¨M? ç°M; po ç¢B +O M; QÌB i`QM; HÁM; M¨M
L; ?o iÈB çB m M¨v- hmv i L[M?`M F?¬M; çQÊ+ MÎ MK +QÌB,

@ S?QM; M?B i?"i HÊB ?¢BX

@ > ?ª

E?|2 KB M; æQÌM; S?QM; +Q ; B"i- ?„M +?mM; [mv +ªK ; B€+ .B T +¬ +¬ ç®B pÈB
?"B iYX

@ *?'T bU M; ¨B Km®M K'v +•v\

æQÌM; S?QM; ?ÄB- p®M /U ç`M? ?„M +?d +?Q J M; +?'T bU K°i +•v HB i /B K +¬
T?~K +O +?QM? KbM?X .M M|B i? M¨Q çB M[+kM; H¨ #ªM i?•M pQÊi [m K¢Q ?B
i`Î p X

h? M?QM; ?B M i¢B- M; ?2 K'v M; QÌB M|B +?mv M- æQÌM; S?QM; #B i HB i /B K
+? ; BªB çQÊ+ ; BªB ç°+ imv i iOv ?¨M #,M; - H¨ K'v +?®i [m M ? iÈB i?€B ç° p¨ H
hmv i *mM; - +?d +¬M ; BªB i`W çQÊ+ ç°+ imv i iOv ?¨M #,M; i`QM; M; QÌB #¼M ?¼
hB m L?½- i`Ê ; B9T +?B m +® « GQM; "ªQX

aU pB + [m M i`¼M; - æQÌM; S?QM; F?¬M; /€K i¨M; iQ- +?Q /M H¨ HB i /B K +¬ +|
æQÌM; S?QM; +?Q #B i /MM; M|ç Hmv M +? +€B ; b +| Q +? +?Q +?QM? KbM?X

@ L;QÆB F?¬M; +?d H'v K°i +•v\
 J M; +?'T bU iÄ b€M; ? B K„i- p°B p¨M; ?ÄBX
 @ *| b€m5
 æQÌM; S?QM; ;"i ç-mX
 @ hQ¨M #° HB i /B K +Q ç m #` i H'v ? iX
 @ h?"i i®i [m€5
 J M; +?'T bU pmB KWM; [m€ ç¶B- M;mv M #ªM ?„M ç®B pÈB +?mv M M¨v F?¬M;
 F?¬M; +| HB i /B K +- h¢ hmv i h?-M +kM; TªB ;B i +? i- æ¢B hmv i *mM; M?'i
 F?Q- M?QM; +?mM; [mv pšM i®i ?ÆM #` h¢ hmv i h?-M +?QÎM; [mªM- +| çB m M;
 S?QM; K M; iÈB FBM? ?d M®B iB TFBM? ?dX
 @ *?Q i #®M +•v- +| #®M +•v H¨ çO `²B5
 J M; +?'T bU KÎ KB M; M|BX
 L,K ç| h¢ hmv i h?-M +?d K M; çQÊ+ K°i F?®B imv i iOv ?¨M #,M; ` M;Q¨B- Hmv
 /QÊ+ ç M?[M; + Q i?O æ¢B hmv i *mM; ,M p¨Q- M m M?Q +| i? +| #®M +•v HB i /
 Hmv M +? çQÊ+ b® HQÊM; ;BªB çQÊ+ iQÆM; çQÆM;X
 æQÌM; S?QM; ;"i ç-m- H'v ` K°i +•v HB i /B K +- çQ ? i +?Q J M; +?'T bUX
 >Q¨M ?ªQ- +m®B +MM; +?QM? KbM? pšM +ÁM ;B[H¢B ? B +•v HB i /B K +- HQ¢B
 Hm¬M +| K°i M;¨v K°i ç K T?€i ?mv i€+ /KM; `i HÈM- æQÌM; S?QM; çQÆM; M?B M
 J M; +?'T bU çQ i v iB T M?•M- TªB p¨M +?mv M +QÆM; F?Q ?° i?•M +?®M; ç®
 t•K M?"TX L?bM #®M +•v HB i /B K +- i`QM; i v- J M; +?'T bU F?¬M; M?`M çQÊ+
 h¨B HB m Hmv M +? ;BªB çQÊ+ ç½ i?m i?"T çO- H¢B KÌB iÈB # p` + Q i?O çSM; d
 +?m¨M #` i®i `²B- +?d +-M Hmv M +? tQM; ;BªB çQÊ+- M?Q p¨v K¼B +?mv M ç m
 @ æQÊ+ `²B çQÊ+ `²B- +?mv M +O i i?b b Q\
 æQÌM; S?QM; KÎ KB M; M|BX
 >„M çQÆM; M?B M ?ÄB iÈB ;B Q /`+? ;B[ ?„M p¨ J M; +?'T bU i`QÊ+ FB - æQÌM; S
 J M; +?'T bU H'v HB i /B K +- K¨ J M; +?'T bU i?b T?K i`€+? ibK ?B m iBM iS+ ?
 >B M i¢B ç½ +| HB i /B K +- `²B- æQÌM; S?QM; iU M?B M TªB ?ÄB iÈB +?mv M +
 L;?2 çQÊ+ +•m ?ÄB +O æQÌM; S?QM;- i` M K†i J M; +?'T bU ?B M H M K°i iB €v
 KÎ KB M; M|B,
 @ E?¬M; +| #`i Hm¨M iBM iS+ ;b- imv `^M; i ç½ ç F?¬M; Qi M;QÌB ibK ?B m- i? M
 M;?2 çQÊ+ +€B i M M¨vX "i [m€ M;QÆB v M i•K- +?d +-M i +ÁM +| K°i M;¨v b®M
 iQ¨M HU+ ;B9T M;QÆB ibK FB KX
 . K†i /¨v M?Q J M; +?'T bU +kM; +ªK i?¨v +| +?9i F?¬M; w iSX æQÌM; S?QM; +?c
 K¢Q ?B K bBM? K¢M; ç ?Q¨M i?¨M? +?mv M +O +?QM? KbM? M?Ì +¨v- K¨ +?QM?
 H„M; i?U+ ?B M QÊ+ ç`M?- +?d H¨ ibK ?B K K°i +?9i iBM iS+ +kM; F?¬M; ? H¨K ç
 +?'T bU +kM; +| +?9i F?¬M; v M HÁM;X
 @ S?QM; i?B m M;QÆB Km®M ibK +€B ;b\
 h? M; S?B hB m M;?B ?Q†+ ?ÄBX
 @ J°i HQ¢B /QÊ+ HB m5
 æQÌM; S?QM; ç€T- M?bM J M; +?'T bU M|B,

@ " ' i [m € + ? Q / M i F ? ¬ M ; # B i - M ? Q M ; i ¢ B b Q + ? Q i W M ; M ; ? 2 M | B [m # ' i + S i E
M " v \ G) M " Q M | B M ? [M ; M , K ; - M ¢ • v i Q " M # ° G w æ Q Ì M ; [m ® + ¢ m F ? ¬ M ; + | + Q i ?
b Q \

@ æ Q Æ M ; M ? B M H " + | 5

h m v i L [¢ € T ,

@ " ' i [m € b ® H Q Ê M ; + Q i ? O + | i ? i m H m v M i È B + a M ? ; B È B h ? B M ; B B i ? Q Ê M ; T
° G w æ Q Ì M ; ¢ [m ® + ? - m M ? Q + ? d + | # i ? H U + H È M + | + Q i ? O h ? B M ; B B i ? Q
M ? B m H „ K + k M ; + ? d + | b € m # a v M ; Q Ì B - b ® H Q Ê M ; i ® B ¢ F ? ¬ M ; p Q Ê i [m € K Q Ì B M
i ? Q Ê M ; T ? ~ K i B M p " Q G B M ? ; B B ; B M M M + Ð M " Q - K Q Ì B M , K ? B K Q Æ B M , K + k
M ; Q Ì B X J " M ; Q Ì B ¢ ½ i B M p " Q + a M ? ; B È B G B M ? ; B B b) F ? ¬ M ; i B T i K + Î H ¢ B G w a
F ? ¬ M ; ¢ O H B M ? F ? Q + ? Q # ¼ M ? ¼ i B T i K + i m H m v M M [` ² B - + ? Q M ? # Î B p b M ; m v
+ Q i ? O G B M ? ; B B b B M ? ` i ¢ B G w æ Q Ì M ; ¢ [ m ® + ¢ m ` Ì B F ? Ä B [m ? Q Æ M ; - K ° i
i B T i K + i m H m v M X h È B + a M ? ; B È B + O # ¼ M ? ¼ - i ? U + H U + K È B H " i ` m v + - m H È M
+ | i ? # m ¬ M ; i ? X

@ L | B M ? Q p " v - b ® H Q Ê M ; + Q i ? O G B M ? ; B B F ? ¬ M ; T ? a B H " ` ' i Q i \
æ Q Ì M ; S ? Q M ; ? Ä B X

@ h ` M i Q " M # ° ¢ ¢ B H K + - b ® H Q Ê M ; + Q i ? O G B M ? ; B B ? B M + | F ? ¬ M ; p Q Ê i [m
i K i " T i ¢ B ? B i ? H U + ¢ S M ; ¢ - m X Í M Æ B M " v # ¼ M ? ¼ + | i ? i ` Q ¢ ´ B ; B Q H Q m i • K
/ Á T ? Q Æ M ; ? Q Ê M ; + Q M ¢ Q Ì M ; + " M ; t ? Æ M T ? Q i ` Q Ê + 5

o K t i H Š M i • K i ` Q + O æ Q Ì M ; S ? Q M ; ? Q " M i Q " M ? Q Ê M ; p X

@ Z m a M ? B M F ? ¬ M ; i ? M | B p È B + Q M M ? [M ; H Ì B M " v

h m v i L [Q € M i ` € + ? i ` W M ; K „ i M ? b M æ Q Ì M ; S ? Q M ; X

æ Q Ì M ; S ? Q M ; M ; Q Ê M ; M ; M M ; ; ½ B ¢ - m ,

@ h ¢ a K # a Q M ; O K ° i ; B ' + b) [m M b ¢ + ? b) M ? [M ; + ? m v M M " v 5

h B M i S + p + a M ? ; B È B + " M ; + Q ? Æ M t € + i ? U + F ? ¬ M ; i ? i ? Q Ì M ; t m v M b m v M ; ?
H m v M + O + ? Q M ? K b M ? + | H U + a M ? ? Q Î M ; M ? ' i ¢ ` M ? - # ' i [m € æ Q Ì M ; S ? Q M ; i U M
H " M ; Q Ì B M | M ; M a v - + ? Q / M # B i ¢ Q Ê + M ? [M ; + ? m v M M " v + k M ; F ? ¬ M ; + | p ' M ¢ ; b
¸ € v H Á M ; - i ` Î i ? " M ? K ° i K ° M ; i Q Î M ; t t - B F ? ¬ M ; i ? + ? ¢ K ¸ M K " i ? ¬ B X

" ' i [m € M ; k H B m + , M + Q M ? B M Î K ° i [m ® + ; B F ? € + - ¸ B m M " v + | + ? 9 i H " K F ? | æ Q
+ ? H B M ? H m M ; # B M + Q Æ M ; ¸ M M ? ' i ¸ ` M ? T ? a B + | M ; k H B m + , M - K " æ Q Ì M ; S ? Q
K ° i H Q ¢ B i ` B H B m / m v M ? ' i M " v K " i ? ¬ B X

@ S ? Q M ; M ? B - M m i ? U + b U + - M - + ¬ + ¬ i ? v + Q M ¸ B K ° i + ? m v M H " ¸ Q Ê + ` ² B 5

h m v i L [M ? ; B ¼ M ; ? Ä B ,

@ * k M ; F ? ¬ M ; # B i i ? S ¸ | p Š M + Á M ? v F ? ¬ M ; - / M b Q ¸ ½ ? B # M , K i ` ¬ B [ m ` ² B 5
æ Q Ì M ; S ? Q M ; M ? M ? + ? | M ; H „ + ¸ - m - ? v M | B ; B Ð M - i m v ` ^ M ; ? „ M t € + i ? U + K m ®
M ? Q M ; + k M ; F ? ¬ M ; i ? ¸ . B T + ¬ + ¬ ¸ B H " K , M i ` ° K X h ` Q Ê + ¸ • v M " M ; i ` ° K H B M ?
H " K + € B ; b æ Q Ì M ; S ? Q M ; F ? ¬ M ; # B i ` ä - # ' i [m € H ' v i Q M ? i b M ? p " i • K i Q M ? + O
T ? a B p ¢ M # ' i ¸ „ + / o - F ? Š M ; ¸ ` M ? F ? ¬ M ; H " K M ? Q p " v X æ Q Ì M ; S ? Q M ; H " K b Q + |
F ? B M M ; Q Ì B [m M i • K + ? Q M ? K b M ? ¸ B H " K + ? m v M M " v X

> m ® M ; + ? B - ? „ M ? B M i ¢ B F ? ¬ M ; T ? a B + - M M ; k H B m + , M ¸ + S m K M ? - + ? d H " i
p È B H B M ? H m M ; # B M + Q Æ M ; ¸ M K " i ? ¬ B X

@ E ? ¬ M ; + - M 5

æ Q Ì M ; S ? Q M ; M ? M ? " M ; + U i m v i M | B ,

@ E?¬M; T?ªB H" i?S ; b ç! [m€ KS+ [m M i`¼M; - +?Q /M F?¬M; ibK çQÊ+ +kM; F?¬
hmv HÌB M|B M?Q p"v- M?QM; i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; ç½ +| /U ç`M? `ä`"M; X >E
i`QM; Gw æQÌM; ç [m®+ b) F?¬M; +| p` /QÊ+ HB m M; k HB m +, M- p¬ +MM; +| F?
+| H) bBM? iQÎM; içB ç` T?QÆM; F?¬M; B #B i- F?¬M; B ?ÄB i?, KX

ob p"v æQÌM; S?QM; +¬M T?ªB bQm i-K içB Gw æQÌM; ç [m®+ K°i T?2M i`QÊ+ -
çQÊ+ - p"v T?ªB iÈB S?B m GBM? h¬M; FB `²BX

@ *€+ p`- tBM i?S H¶B +?Q J M; K¶ i?`i H X

G9+ K¼B M; QÌB M|B +?mv M T?B K- J M; +?'T bU pšM M; •v M; ®+ M?bM +?^K +?
i`QM; i v F?¬M; ? M?9+ M?Q+? - i?ŠM; +?Q iÈB H9+ M"v KÈB i?ª HÄM; iBM? i?¬M

@ h +| +?mv M [m M i`¼M; +¬M tY Hw- tBM +€Q HmB i`QÊ+ X

.Si HÌB- F?¬M; çÊB K¼B M; QÌB +| T?ªM SM; ; b- p°B p½ +?çv ` # M M; Q"BX

E?¬M; B ?ÄB ?„M +?mv M [m M i`¼M; `®i +m°+ H" ; b- i? M?QM; i`i +ª K¼B M; QÌ
Km®M +¬K HB i /B K +¬ çB Hmv M +? ; BªB /QÊ+ `²BX

"ªM i?•M J M; +?'T bU ?ŠM H" F?¬M; Hmv M +? i?m®+ - çB K M"v +?Q /M H" æQÌ
çQ€M ` çQÊ+ - H"v iQM? +€+? p" iQM? ibM? +O ?„M- H"K b Q +| i? v M HÁM; H"
F?B M i`i +ª /QÊ+ HB m #` H½M; T?QX

L?Q p"v +?d +| K°i F?ª M, M; - ç! +?QM? H" Km®M ibK ""M; .QÊ+ oQÆM; - ç ?„M ?¶
h@i t'm ; b æQÌM; S?QM; +kM; ç½ iWM; iB T t9+ [m p" B H¬M ç®B pÈB ""M; .QÊ+ oQ
bQ iU tQM; H" /QÊ+ pQÆM; M"v +| +?9i #°T +?°T- +| +?9i i? K i" B- i? M?QM; ?„M
/M b Q i?U+ HU+ +O ?„M F?¬M; i +?9i M"QX

L?bM +?^K +?^K p"Q #|M; HQM; J M; +?'T bU `ÌB t - ? B M; QÌB h? M; S?B hB m
K„i M?bM M? m- F?¬M; ? M K" +MM; i?Î /`B K°i ?ÆBX

J M; +?'T bU M"v F?B M #¼M ?¼ F?| +?`m +ª çÌB- ç•v H" /Q iQM? +€+? +O ?„M ;
J M; +?'T bUX h? M?QM; iÈB ?B M içB- ? B ççB b€i i?¬M ç m F?¬M; M?`M çQÊ+
M; ?o iÈB i Q M; ° +O M; QÌB M"v i`QM; [m€ F?S HšM iQÆM; H B- ? B ççB b€i i?¬M

"i [m€ çB iÈB K°i #QÊ+ M"v- ?Q" M iQ" M H" HU +?¼M +O +?QM? #ªM i?•M #¼M ?
i`€+? +kM; +?d +| i? i`€+? ç¬m bÄ i°B €+ hç hmv i h?¬MX

@ h? M; bQ i?9+ - æQçM bQ i?9+ - ? B p` H"K b Q p"v\

S?B hB m L?½ [m M b€i `i iBM? i - KÎ KB M; ?ÄBX

@ E?¬M; +| ; b5

o Kti h? M; S?B hB m M; QM; i`¼M; H„+ ç¬m- i`€+? €M? K„i M?bM +O S?B hB m
M M?Qm K"v- i` M Kti ?B M `ä #B m ibM? +| +?9i bmv iQX

*kM; ; B®M; M?Q bmv çQ€M +O æQÌM; S?QM; - J M; +?'T bU t€+ i?U+ H" +?çv iÈB
oQÆM; +? i?m®+ X

L?B i HQÊM; +O HB i /B K +¬ T?€i ` +U+ F€ F?´M; H²- J M; +?'T bU +¬K K°i HQ
/M ?„M +| H" + Q i?O h?B M ; B B i?QÊM; T?~K +kM; T?ªB p" M iQ" M HU+ +?®M; ç
FB - /¼+ i?2Q çQÌM; çB iÈB MÆB M"v- +?Q /M H" ?„+ w M?•M +€+? ç! i?"i t +kM;
+¶ M?B i HQÊM; ç" T i?ŠM; p"Q Kti- /QÈB bU i€+ /KM; +O M?B i ç° + Q- F?¬M; F?
?bM? /€M; #ªM i?•M ?„M ç m +| +?9i p†M p QX

J M; +?'T bU p®M H" HQçB M; QÌB F?¬M; F?B M M; QÌB F?€+ v m i?Q+? - imv `^M;
M; ?B ?Q†+ pb b Q ?„M HçB p°B p°B p" M; p" M; M?Q p"v- M?QM; +kM; F?¬M; /€K iB
iU ; B€+ i`€M? i?"i t X

S?ÁM; /QÊ+ +O « GQM; "ªQ- ""M; .QÊ+ oQÆM; ç M; M?"M`¶B M;O ;"i` M#"M-
æQÌM; S?QM; i?QÌM; iÈB T?ÁM; /QÊ+ M"vX

hQ"M#° « GQM; "ªQ ?-m M?Q F?¬M; +! # Q M?B m M; QÌB iÈB T?ÁM; /QÊ+ - i?S M
i?B m H¢B +""M; i?B m- i?S ? B /QÈB bU +?QÌM; [mªM +O ""M; .QÊ+ oQÆM; - ;B€
/QÊ+ + Q iÈB #B M i?€B- +Æ #ªM F?¬M; +! B +QB iB M M?Q`€+ - ""M; .QÊ+ oQÆ
M?"M- /M b Q çB M[?„M +?d +-M iWM; i?€M; Hmv M +? K°i Qi i?m®+ +?[i?QÆ
+-m +O « GQM; "ªQ H"tQM; pB +`²B- i?ÌB ;B M +ÁM H¢B F?¬M; T?ªB çÌ` i?b H

*! i? M!B iQ"M#° « GQM; "ªQ +?d +! /mv M?'i K°i KbM? S?B hB m L?½ ?B m H M?
æ M; M;O KÆ KÆ K"M; K"M; - #¶M; M?B M ""M; .QÊ+ oQÆM; M;~M; ç-m H M- + m H
M?bM` M; Q`B +Y - çQ i v H m MQÊ+ #¼i +?ªv` F?ÄB F?|2 KB M; - iQ"M i?•M
F?¬M; M?9+ M?Q+? - +?d +! i`ÁM; K„i ç M; F`+? HB i`mM`mMX

E?¬M; # Q H•m b m- i`QM; T?¢K pB i-K M?bM +O ""M; .QÊ+ pQÆM; - i?•MªM? #
J M; +?'T bU tm'i ?B M`²B- iOv^M; +€+? t ?ÆM KQÌB i`QÊM; - i? M?QM; i`QM; M
çB iÈB i`QÊ+ K†i ""M; .QÊ+ oQÆM; X

J M; +?'T bU H½M? ioM? M?Q #,M; H9+ M"v pQÆM ? B#"M i v`mM`~v +O +?QM?
H` #®M +•v M'K iÄ M?B i HQÊM; +U+ F€ #€ ç¢Q K½M? K)- /WM; H¢B i`QÊ+ K„i ""

@ hbK çQÊ+ `²B5

J M; +?'T bU i?ŠM; i„T M?bM +?^K +?^K ""M; .QÊ+ oQÆM; - iB M; M!B`mM`mMX

jdeX *?QÆM; je8, JQ :B! hÈB

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; je8, JQ ;B! iÈB

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

h` M K†i ""M; .QÊ+ oQÆM; +kM; ?B M H M i?-M b„+ FQ+? ç°M; F?¬M; ;b b€M? ç
;BQÆM; K„i M?bM J M; +?'T bU- M? ;B¼M; ;?ÄB,

@ B H'v çQÊ+ \

@ æQÌM; S?QM;5

J M; +?'T bU ç€TX

*QM K„i ""M; .QÊ+ oQÆM; ?QT H¢B,

@ hB m iY i®i5

hB m iY M"v +kM; [m€ KS+ F?B M K¼B M; QÌB bÊ ?½B i? M`²B- i?-M F?¬M; #B i
h`B M æ^M; i`QM; T?ÁM; /QÊ+ - +?Q iÈB #•v ;BÌ ""M; .QÊ+ oQÆM; pšM F?¬M; i? M
M?Q i? M"Q- ç•v +?QM? H" +?mv M ibM? i?U+ ?B M M; v /QÈB K„i +?QM? KbM?
;B M- ""M; .QÊ+ oQÆM; M;?o M m +?QM? KBM? bmv çQ€M F?¬M; b B- i9v M; Q i?
i`QM; i9B æQÌM; S?QM; - K" ?B M i¢B ?„M +ÁM K M; iÈB HB i /B K +¬X

*?ŠM; H) iB m iY M"v +?QM? H" F?„+ iBM? +O i?B M i`B ç` #ªQ\ _'i M?B m /QÊ-
çWM; M;?o iÈB +?mv M H'v çQÊ+ - i? M?QM; i`QÊ+ K†i ?„M H¢B +! i? #„i çQÊ+ /

@ L?[M; /QÊ+ HB m F?€+ +! çO ? v F?¬M; \

J M; +?'T bU F?~M i`QÆM; ?ÄB i?,KX

"M; .QÊ+ oQÆM; +QÌB HÈM K°i iB M; ,

@ h ;|T M?ti i`ÁM ? B M,K- b Q +| F?ª M,M; i?B m\ >¬K M v +?d +?Ì HB i /B K + /QÊ+ `²B5

oW M|B- K°i Kti H'v iW i`QM; M;QÌB K°i +?B + ?°T K`m t M?- çti î i` M #`M- M|B

@ æ i?S M`v p`Q i`QM; çB5

*?B + ?°T T?ªM; T?'i ;B®M; M?Q T?d i?9v- iªM K€i K°i +¶ +ªK ;B€+ K€i K M?`M M bU çti #®M +•v HB i /B K +¬ p`Q i`QM; ?°T T?d i?9v- "M; .QÊ+ oQÆM; +?"K `½ M?€v K„i M?B i HQÊM; #S+ M;QÌB FB #B M K'i F?¬M; +ÁM #|M; /€M;- i? M?QM M?¢i H¢B ç°i M?B M +?mv M i?`M? K`m b„+ çÄ ç"KX

"M; .QÊ+ oQÆM; ;"i ç-m F?2M,

@ E?¬M; ?´H` HB i /B K +¬ +?Q HB i- +?B + ?°T T?d i?9v M;¼+ M`v +kM; F?¬M; i M?Q p`v i`QM; i?ÌB ;B M /`B- pB + M`v F?¬M; M M +?"K i` - i T?ªB F?ÎB +¬M; Hr +?O M;QÆB M|B ;B9Ti K°i iB M;- i`QM; pÁM; MY i?€M; çWM; +?Q M;QÌB iÈB [m

@ l?K5

J M; +?'T bU ;"i ç-mX

L„K ?°T M;¼+ H M- "M; .QÊ+ oQÆM; #QÊ+ p`Q i`QM; T?ÁM;- KÈB çB çQÊ+ p`B # M;QM; i`¼M; M?bM J M; +?'T bU- KÎKB M; ?ÄB,

@ *?'T bU M;QÆB H`K b Q #•v ;Bì\

J M; +?'T bU M? M?`M; +QÌB- i` M Kti ç H° #B m ibM? ?`Q ?B T ?B K i?'v,

@ S?9 [mw bBM? iY i?2Q i?B M K M?- iW K°i M,K i`QÊ+ i ç½ +?m~M #` i•K Hw i®i

"M; .QÊ+ oQÆM; M?QÈM; K`v,

@ *| HB i çS J @?IUÐ ð'v``@•ðÀ v,30G P

@ æ iY « GQM; "ªQ #bM? i?QÌM; `i Qi F?B iÈB MÆB M"v- MÆB M"v ?bM? M?Q ç½
+kM; F?¬M; #B i K'v i? M? +QÆM; #BM? FB +| +ÁM ? v F?¬M; 5

S?B hB m L?½ F?¬M; /WM; H¢B H-m ? B- i`U+ iB TiB M H M H-m # X

G-m # ç½ H" FB M i`9+ çdM? i-M; +O MÆB M"v `²B- æQÌM; S?QM; T?|M; K„i M?
;B€ H-m # p¬ +MM; Qi ÄB- ç¢B F?€B +?d +| ?ÆM KQÌB i? M?- ç¢B #° T?"M ç m H
H" +?Ov i?O p" F?ªK ç Q- M?[M; ?bM? i?S+ pk F?Q F?€+ +?d +| H HQB i€M HQ¢M

æQÌM; S?QM; iB M i v + -K H'v K°i i? M? FB K FB Ki` K°i +?9i- pk F?Q i¢B MÆB
?ÆM `i M?B m bQ pÈB pk F?Q t Ti¢B H-m K°i p" H-m ? B- imv `^M; +ÁM +?Q ç
M?QM; +€+? +QÆM; #BM? F?¬M; +ÁM t M[`²B- +kM; ;B®M; M?Q M?[M; €K F?Q
#ªM i?•M- F?¬M; T?ªB p'M ç Î i?O T?€T` M Hmv M- K" H" p'M ç i`B HB m F?¬M;

h`B HB m F?¬M; i®i- p¬ Hm"M +| ` M Hmv M iBM? K„ M?Q i? M"Q- p¬ Hm"M +| i?
H-M +kM; F?¬M; i? ç¢i iÈB i`bM? ç° `i + QX

@ ošM +ÁM ç•v- æQÌM; S?QM; M;QÆB ç M i?Y t2K5

S?B hB m L?½ #QÈ+ iÈB K°i ;|+ M?Ä- +| +?9i KWM; `Ð ?¬ H MX

æQÌM; S?QM; #m¬M; i? M? pk F?Q i`QM; i v- çB iÈB +¢M? S?B hB m L?½ M?bM
K°i ;B€ ;¶- i` M ;B€ +?d +| #®M i? M? pk F?Q- K°i H" ç¢B +?Mv- K°i H" i? M? ç¢B F
i?QÆM; - +ÁM +| K°i i? M? çQªM FB KX

*?Ov i?O +?QM? KbM? +?Ì KQM; +Q M?B M F?¬M; +| - çB m M"v F?¬M; F?ÄB F?B
H¢+X

J°i i'+ M; „M K°i i'+ ?B K- æQÌM; S?QM; iQÆM; ç®B v m i?Q+? +?Ov i?O- imv M|B
+?B m + -M T?ªB M; QM; iK +QÆM; F?Q- +QB +?Ov i?O ;B®M; M?Q FB K- +?d F?B
+?Ov i?O pÈB iQM? +?i [m, /` F?| HQÌM; KÈB +| i? F?B M ç®B T?QÆM; F?| HÁM
[mª iQÆM; iU pÈB €K F?Q p" ç° + /QÈ+X

h? v HìB M|B F?€+ - +?Ov i?O i` M i v æQÌM; S?QM; +| i? +QB M?Q FB K- i? M?
S?QM; H¢B F?¬M; i? /MM; ;B®M; M?Q +?Ov i?OX

@ h? M? pk F?Q M"v

S?B hB m L?½ + m K"v- çQ i v + -K H'v çQªM FB KX

h? M? çQªM FB K M"v ç¢B F?€B +?d /`B ? B i?QÈ+ U ee+KV- ;B®M; M?Q K°i i? M
M bQÌM çQªM FB K +| +? [ó*¬M; ô- i¢Q ?bM? `i ç†+ #B i- +kM; +| +?9i F?Q i`
+?m¬B çQªM FB K- i?"K +?Q +| +?9i +ªK ;B€+ F?¬M; i? + -K çQÈ+X J"m b„+ +O ç
bQ pÈB hQ€B hBM? F?€+ M? m- hQ€B hBM? H" K"m ç2M i?dM? i?QªM; HQm ç°M;
çQªM FB K M"v ?Q" M iQ" M K"m ç2M- ç2M F?¬M; +?9i i¢T +?iX

@ G`K b Q p"v\

æQÌM; S?QM; i?'v b„+ K†i S?B hB m L?½ +| +?9i F?¬M; i?Q+? ?ÈT- KÎ KB M; ?ÄB

@ h? M? pk F?Q M"v H" iW ç•m iÈB\

S?B hB m L?½ p¬ +MM; M;?B ?Q†+,

@ h M?Ð Fw Î ç•v +?d +| ? B # i? M? +QÆM; #BM? K" i?¬BX

h? M? çQªM FB K K"m ç2M M"v H" +QÆM; #BM? F?¬M; + -M #`M +½B- #^M; F?¬M
?ÆM M[p K†i iQM? +?i +kM; +| +?9i iQÆM; iU bQ pÈB +QÆM; #BM?- S?B hB
i? +ªK ;B€+ çQÈ+X

@ *?ŠM; H) H" +?'T bU ç Î MÆB M"v\

S?B hB m L?½ H`K #~KX

L;QìB +| iB M p"Q T?ÁM; pk F?Q- ç` p` i`QM; « GQM; "ªQ iU M?B M F?¬M; i? [m
p"Q i`QM; T?ÁM; pk F?Q iU M?B M H" Km®M ibK pk F?Q- +kM; +?d H'v pk F?Q # M
KÈB ç9M;X

>B M i¢B M?B m ?ÆM K°i i? M? pk F?Q- ?ÆM M[+ÁM H" +QÆM; #BM?- M|B +€+?
çQªM FB K M"v +?QÈM; K„i ç®B pÈB M| - +?Q M M KÈB ç Î MÆB M"v- K" M;QìB +|
GQM; "ªQ +| i? ç K çQÊ+ i` M ç-m M;| M i vX

æ iY #bM? i?QìM; M m M?Q +| çQÊ+ K°i i? M? +QÆM; #BM?- b Q +| i? çÆM; Bª

oW M;?o iÈB ç•v- p¬ +MM; +| F?ª M,M; +?QM? H" J M; +?'T bU ç H¢BX æQìM; S?
[m ?„M bY /KM; #'i +S HQ¢B pk F?Q M"Q- ?ÆM M[i?U+ HU+ +O ?„M + Q i?•K M
i?B i T?ªB +| +QÆM; #BM? ç T?K i`ÊX

@ æ¢B F?€B +?QM? H" +?'T bU ç Î MÆB M"v `²B- +kM; +?d +| ?„M KÈB +| i? [m
M M;Q" B- KÈB +| +Æ ?°B i?m çQÊ+ +QÆM; #BM?5

S?B hB m L?½ T?€M çQ€M M|B- #bM? i?QìM; M;QìB +O « GQM; "ªQ b) F?¬M; ` M
bm®i p" B +?K+ M,K [m ç m K°i KU+ î i¢B ç` T?QÆM; M"v- ç•m +| i? i?m çQÊ+ +?

"®M i? M? pk F?Q- K°i ç¢B +?Mv- K°i ç¢B F?ªK ç Q- K°i i`QìM; i?QÆM; iU M?B M
æQìM; S?QM;- S?B hB m L?½ +-K i? M? çQªM FB K K"m ç2M çQ iÈB,

@ L;QÆB t2K +| i?Q+? ?ÊT pÈB KbM? ? v F?¬M;5

æQìM; S?QM; iB T M?"M- [m€M M?"T +QÆM; F?Q p"Q i?•M FB K- i?•M i`QìM; FB
K„i QM; QM; `mM; ç°M;- i` M KkB FB K #„M ` K°i Qi [m M; K M;- iB M i v ç•K p"
F?¬M; F?ÄB b€M; `Ð b„+ K†i,

@ E?¬M; i²B F?¬M; i²B5

j d3X *?QÆM; jed, •m .QÆM; hB M aBM?

o¬ h?QìM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; jed, •m .QÆM; iB M bBM?

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

hmv `^M; i? M? çQªM FB K M"v F?¬M; T?ªB +?Ov i?O- i? M?QM; p¬ Hm" M H" i`½
iQÆM; ç®B T?M ?ÊT ç®B pÈB v m +-m +O æQìM; S?QM;- i`QìM; FB K /"B ? B i?
?Q" M iQ" M +| i? bY /KM; ;B®M; M?Q i?Ov +?OX

>ÆM M[/M b Q #ªM i?•M M| +kM; H" FB K- M m M?Q /MM; ç i?B i`B M FB K +?B
#" M +½B iU M?B M i,M; +QìM; F?¬M; QiX

æQìM; S?QM; F?¬M; M;?o iÈB +?QM? KbM? i?m" M HÊB iÈB M?Q p"v- +| i? H'v
ç®B i?Ä K½M- imv `^M; F?¬M; T?ªB i?B M #BM?- i? M?QM; +?mM; [mv F?¬M; i?
F?¬M; T?ªB i?S M|B Km®M +| H" +|X

@ L;QÆB i?Q+? H" i®i `²B5

S?B hB m L?½ [mv M `k +QìB +QìB- #QÈ+ iÈB +Y b' H-m # ?Qi K°i ?ÆB i?"i b•
i?"i /"BX

J'v M;"v ?¬K M v i?U+ bU ç M" M; K i Km®M +? i`²B- i?•M i? M;QÊ+ H¢B F?¬M;
K†i iBM? i?¬M i?U+ bU `i i`½ `ìB- M" M; bm®i K'v M;"v pW [m ?Q" M iQ" M ;B®M;
M?'i ?¬m ?¢ # M +¢M? hmv i L[- F?¬M; +?d H" K i'i +ª v m +-m +O hmv i L[- +ÁM
HìB M|B- +| ç¬B F?B +?d H" K°i €M? K„i ?Q†+ H" ç°M; i€+ +O hmv i L[- M" M; T?ª

>ÆM M[+°M; i? K K i KÄB +?QM? H"- i?U+ HU+ +O hmv i L[p- +MM; + Q i?•K- +°M; F?-M; M;O [m€ M,K + M? ;Bì U Ry iB M; ç²M; ?²V- i?ìB ;B M +ÁM H¢B ç m i S?B hB m L?½ +kM; `i #`i ç„+ /o T?ªB i?S+ M;O i`QM; i?ìB ;B M ;B®M; M?Q p"vX

"ªQ +?O ç¢B M?•M +?Q # Q ;Bì T?ªB +?`m [m HQ¢B ibM? +ªM? M?Q i? M"v\ ``i +? i- M?QM; S?B hB m L?½ +kM; F?-M; /€K +| K°i +?9i Q€M ;B"MX

æQìM; S?QM; +kM; #B i?B M i¢B M m M?Q ç S?B hB m L?½ i`î H¢B- F?,M; ç`M? b Q çB M[+?QM? KbM? ç½ H'v çQÊ+ pk F?Q `²B- çÆM ;BªM i`Á +?mv M pÈB M" M

> B M;QìB +kM; +?d H" M|B +?mv M T?B K K" i?-B- M|B +?mv M ?²B H•m- S?B hB H9+- æQìM; S?QM; +?d +ªK i?'v ç-m p B +?QM? KbM? i`-K tm®M;- [m v ç-m M?b /U p"Q M;QìB +?QM? KbM?- ?- ?'T ç m ç m- M;O p- +MM; b v bQ X

L" M; +Q M?B M M;O / /" M; M?Q p"v- æQìM; S?QM; i?î /"B K°i iB M;- F?-M; ? M +?¶- ``i bÊ [m'v `®B ;B'+ M;O +O M" M;X

s t +€+? « GQM; "ªQ +?WM; M;?bM /†K +| K°i M?|K b€m M;QìB ç M; iB M i?ŠM; p "ªQ- i`QM; b€m M;QìB M"v +| #®M M;QìB K†+ €Q F?Q€+ ç†+ #B i i?m°+ p iB m + ;B®M; M?Q i`QÊ+ FB æQìM; S?QM; M?bM i?'v i¢B h?B M h9- i` M €Q F?Q€+ ç m •K i`-K- M M M?Q æQìM; S?QM; î +?¶ M"v M?'i ç`M? +| i? iW +€+? ,M K†+ M?"M H" b€i i?O +O æ¢B hmv i *mM;X

hmv `^M; #®M M;QìB M"v +?d +?¢v çB `i #bM? i?QìM;- M?QM; pW p†M M?Q +| M b„+ #ûM- ç| H" K°i HQ¢B b€i F?Q F?-M; i? F?®M; +? - b€i F?Q F?B M M;QìB F?€

LÆB #®M M;QìB çB [m - +?Q /M H" +?BK # v i` M i`ìB +kM; #` [m'v M?B m M? M? L;Q¢B i`W #®M M;QìB M"v +ÁM +| ? B M;QìB F?€+ +MM; i`QM; ç°B M;kX

h?Q¢i M?bM im´B i€+ +O ? B M;QìB +ÁM H¢B +?d +?WM; i` M /QÈB #®M KQÆB i`Q- F?-M; M?B K K°i +?9i #KB- b„+ K†i #bM? i?ªM- ?bM? /¢M; +kM; `i #bM? i? +QM K„i #bM? i?ªM p- +MM; FB H¢B H|2 H M ? B ç¢Q iBM? [m M;- #QÊ+ iB M +O T?ªM; T?'i ;B®M; M?Q ç M; i?QM; i?ª çB H¢B- i? M?QM; K°i #QÊ+ #QÊ+ ` H¢B p KQÆB i`QÊM;- ?"M? i`m pÈB i®+ ç° M? M? M?Q p"v- M; v +ª v #`Q +kM; `i H†M; v

aQ b€M? pÈB M;QìB M"v- M;QìB +ÁM H¢B +| p `i M;¼+ i?m H•K T?QM;- M K M?• [mv +| +?9i ç†+ i?M i?`M? i?K+- F?ûQ K„i i?QìM; i?QìM; iQ€i H M p i M; i?QÆM; M"v i?Q¢i M?bM +°M; i? K i?`M? i?K+ ?ÆM M?B m- K†+ K°i FB M i? M? t K K"m K°i F?®B M;¼+ T?d i?Ov- F?|2 KB M; Hm¬M Hm¬M Mî MK +QìB F?B K i®MX L m M;?B M;ìB M;QìB M"v +?QM? H" M K M?•M +U+ F€ ?'T /ŠM HU+ +?9 w- ç½ ç`M? i` Qi M[M?•M T?ªB €B K°X

h? M?QM; M?½M i?-M M;mv M #ªM T?ªB H" M?m ?Á H9+ M"v H¢B i`"M M;"T w ?m +kM; ;B®M; M?Q K°i +QM `„M ç°+- M?bM +?^K +?^K p"Q +QM K²B +O KbM?- H9+ @ •m .QÆM; iB M bBM?- +€+? +?WM; M;?bM /†K +?QM? H" « GQM; "ªQ `²B5

L K M?•M i?`M? i?K+ K†+ i? M? b K K"m t M? M?¢i ç°i M?B M +?d p T?Q i`QÊ+- @ h`QM; pÁM; K°i M;"v +?9M; i +| i? iÈB MÆBX

L K M?•M K†+ €Q #`Q i`Q pšM ;B[M;mv M +QÊ+ #°- +?d ?ÆB ;"i ç-mX

@ G-M M"v F?ª M,M; T?ªB /U p"Q HU+ HQÊM; +O •m .QÆM; iB M bBM?- iBM iS F?-M; Qi + Q i?O ç M; +?ì çÊB +?9M; i 5

@ h¢ +mM; +?m [m€ F?B K M?QìM;5

L K M?•M K†+ €Q #`Q i`Q çQÊ+ ;¼B H" •m .QÆM; iB M bBM? i?ªM M?B M M|B,

@ h?O ?¢ +O h¢ +mM; +?O ç m H" M?[M; M?•M p"i i?-M #Q F?| HQìM;- •m .QÆM i?-BX

*| i? ç M; QÌB F?€+ ; ¼B H" h¢ +mM; +?O- i?O ?¢ /šM i?2Q +M; H" #®M + Q i?O
 *mM; - M?Q p"v M K M?•M K†+ i`QÌM; b K K"m HK+ M?¢i M"v M?'i ç`M? +?QM? H"
 amv çQ€M +O J M; +?'T bU F?¬M; b B- K'v M; "v i`QÈ+ ?„M ç½ M|B [m - h¢ hmv i
 +?"K i?b i`QM; pÁM; MY i?€M; b) iÈB « GQM; "aQ- ?B M i¢B t2K` bmv çQ€M M"v
 L; ?2 çQÈ+ •m .QÆM; iB M bBM? M|B M?Q p"v- h¢ hmv i h?¬M +?d KdK +QÌB F?¬M
 « GQM; "aQ ?B M i¢B t€+ i?U+ F?¬M; çO ;•v bÊ ?½B M[`²B- M m M?Q F?¬M; T?ªB
 F?B M M; QÌB F?€+ +?€M ;?ûi FB iU +?Q KbM? i?¬M; KBM?- +?ÆB i`Á çM M"v ç®
 ç9M; H" F?¬M; iÈB « GQM; "aQ iBK T?B M T?S+X
 h? M?QM; M m #¼M ?¼ M|B S?B hB m L?½ ç½ #B M K'i `²B- M?Q p"v ç•v +kM; H
 hmv i h?¬MX
 h?Q+? +?ÆB i`Á #B M K'i i?U+ F?¬M; \ o"v ç #ªM +mM; +?O ç M; QÆB i`B i ç #B
 M"Q bmv tûi- H-M M"v iÈB « GQM; "aQ M?'i ç`M? b) +| F i i?9+X h¢ hmv i h?¬M
 çQÈ+ M[`²B- /M b Q iW b m F?B H"K +?mv M FB - ?B M i¢B ç½ i`¬B [m # M, K`²
 #B i H„K ç½ çO +?Q ?„M +OM; +® p[M; +?„+ ç` p` +O +?QM? KbM? ç²M; i?ÌB Hm
 æQÆM; M?B M- çB m M"v T?ªB i?"M? H"Ti` M iB M ç S?B hB m L?½ i`B i ç #B
 L m M?Q F?¬M; T?ªB M?Q p"v- h¢ hmv i h?¬M H"K b Q +?d /šM #®M M; QÌB iÈB «
 imv i ç®B F?¬M; T?ªM #°B +?QM? KbM?- p T?¬M M?[M; M; QÌB F?€+ i`QM; æ¢B
 i¢K i?ÌB +ÁM +| +?9i F?¬M; i? iBM iQÎM; çQÈ+ - iU M?B M F?¬M; i? K M; ç MX
 J°i +mM; +?O æ¢B hmv i *mM; M?Q ?„M i?U+ bU +| +?9i F?´ +U+ - h¢ hmv i h?¬M
 +QÌBX
 @ G-M M"v i?m « GQM; "aQ- h¢ +mM; +?O M?'i ç`M? +| i? ?Q" M i?"M? çQÈ+ +¬M
 F?¬M; M M [m M çB QÈ+ ç`M? ;B[+?9M; i KÈB çQÈ+5
 •m .QÆM; iB M bBM? M?"M M?¢i M|B- imv `^M; M; [F?Q p¬ +MM; #bM? i?ªM- M?Q
 i`QM; /|X
 "®M b€i i?O æ¢B hmv i G•m ç M; +?¢v M? M? T?Q i`QÈ+ ç m /UM; i?ŠM; H¶i B-
 +kM; F?¬M; #B i`ä p`•m .QÆM; iB M bBM? M"v H" iW H¶M M"Q +?mB` \ æ²M; i
 p` h¢ hmv i h?¬M +| QÈ+ ç`M? ;bX L?QM; #¼M ?¼ #B i +?„+ K°i çB m- i?U+ HU+
 b•m F?¬M; i? çQ HQÌM; - T?Q b m p¬ +MM; +| F?ªM, M; +| K°i i? HU+ F?´M; H²- M
 +€i QM? +O h¢ hmv i h?¬M b Q +| i? F?€+? F?€+? F?Q F?Q ç®B pÈB ?„M M?Q p`
 @ æQÆM; M?B MX
 h¢ hmv i h?¬M ;"i ç-m M|B,
 @ "'i [m€ +?QÎM; [mªM æ¢B hmv i *mM; +?d H" K°i #„i ç-m- +ÁM i?dM? •m .QÆM;
 MY M, K ç ;BªK t|+- b m MY M, K h¢ K¶ KÈB +| i? i?U+ ?B M QÈ+ ç`M? ;B[+?9M
 @ *| i? 5
 •m .QÆM; iB M bBM? ;"i ç-m,
 @ h?ÌB ;B M MY M, K +kM; F?¬M; M?B m- +?9M; i +kM; +-M T?ªB +?m~M #`- H"K
 H" tQM; - çB K M"v M^K i`QM; /U HB m +O i X
 h¢ hmv i h?¬M ?mM; €+ M? K ?B K +QÌB +QÌBX
 @ h¢ +mM; +?O- # M T?Q « GQM; "aQ +kM; +| `i M?B m + Q i?O b Q\
 •m .QÆM; iB M bBM? ç°i M?B M +?mv M ç i`BX
 @ L?'i ç`M? +| 5
 h¢ hmv i h?¬M ;"i ç-m M|B,

@ "ªQ +?O « GQM; "ªQ S?B hB m L?½ H" K°i h?B M;B B i`mM;T?~K- i M;QÊ+ H
M?•M M"v iMv iB M K°i +?9i H" +| i? ;BªB [mv i çQÊ+ `²B- #'i [m€ iW K°i M,K i`QÊ
K°i M K M?•M p®M M M +? i iW bÊK- M K M?•M M"v KÊB +?QM? H" i²M i¢B pQÊM;
L?„+ iÊB ç•v- b„+ K†i h¢ hmv i h?–M i`Î M M •K i`–KX
>„M i?U+ bU F?¬M; M;?o iÊB- M K M?•M FB +Q M?B M M;Q M H iÊB M?Q p"v- F
+O +?QM? KbM? ç i?Q€i F?ÄB pÁM; F?®M; +? +O ?„M- çB m M"v F?¬M; +–M #
hmv i h?–M- H" bd M?K+- h¢ hmv i h?–M H"K b Q +| i? / /"M; i? i?S +?Q K°i M;
L m M?Q F?¬M; #` +?QM? KbM? F?®M; +? - M?Q p"v TªB +? i çBX
@ *?d +| ? B + Q i?O +kM; +–M TªB ?QM; bQ ç°M; +?9M; M?Q p"v\
h` M K†i •m .QÆM; iB M bBM? F?¬M; +?9i #B m iB M? ?ÄB H¢B K°i +•m- imv `^M; i
p` ç¢Q i`"Q T?9M; i`QM; ç| F?¬M; ? +| K°i +?9i +?2 ;B'mX
L;?2 tQM; M?[M; H`B M"v- i`QM; #®M M;Q`B ç M; +?¢v M? M? T?Q i`QÊ+ +| K°i M
HB + K„i M?bM •m .QÆM; iB M bBM? ,
@ L;QÆB #B i +€B ;b\ L K M?•M FB +?QM? H" M;Q`B F?| ç®B T?| M?'i iQ" M #° æ
@ G`K +`M5
L;[F?Q h¢ hmv i h?–M K K M? i`€+? +S K°i +•mX
@ h p" •m .QÆM; iB M bBM? M|B +?mv M- F?B M"Q +–M M;QÆB +?2M KB M; p"Q\
a„+ K†i •m .QÆM; iB M bBM? pšM M?Q i?Q`M;- F?¬M; iS+ ;B" M +kM; F?¬M; i?Q+
F?¬M; M;?2 i?'v M;Q`B F?€+ M|BX
h¢ hmv i h?–M H¢B M|B ,
@ hmv M|B H" M?Q p"v- M?QM; +QM M;Q`B +O i i?Q+? /MM; Qm i? imv i ç®B +?
M|B F?€+- +?QM? H" F?B / M;Q`B i 5
@ æ•v ç9M; H" ? K K ç†+ #B i5
E?|2 KB M; •m .QÆM; iB M bBM? +?"K `½B MÎ MK +Q`B KdKX
@ æQÆM; M?B M- ç•v +?d H" i`¢M; i?€B Hw iQÎM; M?'i- F€i?U+ i`QM; « GQM; "ª
bQ M,K ç| HQm H¢B +?Q M[M?•M FB X
:B bQ\ *?Q /M H" •m .QÆM; iB M bBM? i•K ´M M?Q MQÊ+- H9+ M"v +kM; F?¬M;
M?¢iX L m M?Q H" i?m K°i ç² ç ;B®M; M?Q M;QÆB- i?U+ bU H" ç¢B ?¼ KQ`B i€
#ªM i?•M- +Q M?B M +| i? K¢M? K) ;B i +? i bQ T?K +O +?QM? KbM?- iÊB H9+ i
:B bQ ? v b Q\
L K M?•M M"v F?¬M; +?d +| /½ i•K +U+ HÈM- b„+ K†i +kM; /–v M?Q p"vX h`QM; i
M;?B K M;?`- M;mv M #ªM +?Q `^M; h¢ hmv i h?–M +?d H" K°i p B ? M?ªv M?|i M?
M?B M F?| ç®B T?| pÊB `i M?B m bQ pÊB iQÎM; iQÊM; +O +?QM? KbM?X
@ æ®B T?QÆM; +| M,K M;Q`B- +€+ M;QÆB +kM; +| M,K M;Q`BX
•m .QÆM; iB M bBM? ?ÄB ,
@ S?–M i?„M; M?Q i? M"Q\
@ E?¬M; çO ;•v bÊ ?½B5
h¢ hmv i h?–M p•M ç¢K T?QM; F?BM? M|BX
•m .QÆM; iB M bBM? M?Qm M?Qm H¬M; K`v- ?„M T?€i ?B M +?QM? KbM? +`M; H9
M"vX L m M?Q F?¬M; iQM? +?QM? KbM? K" M|B- M?Q p"v M?•M b® ? B # M H" M
H" + Q i?O çSM; ç–m- i?„M; #¢B ?ŠM H" F?¬M; i? T?€M çQ€M M? M?"M; M?Q p"

i?¬M b„+ p¨ M;[F?Q +O ?„M `ä¨¨M; F?¬M; ? ç†i ç®B T?QÆM; p¨Q i`QM; HÁM;- ç'm- F?¬M; #^M; M|B H¨ i`U+ iB T i?m M?“M « GQM; "ªQ +?Q `²BX

>ÆM M[+?QM? KbM? ç½ M|B [m +?d H¨ t2K F`+? K¨ i?¬B- b) F?¬M; ç°M; i?OX

>„M i?U+ bU ç`M? i`QÈ+ M?Q p"v\ >„M /U p¨Q +€B ;b\ •m .QÆM; iB M bBM? bmv M i? M¨Q +kM; F?¬M; M;?o` çQÊ+ M;mv M M?•MX

@ •m .QÆM; iB M bBM? ç M; ?Q¨B M;?B HìB h¢ K¶ M|B b Q\

h¢ hmv i h?¬M M?bM F?¬M; +?ÈT K„i- KîKB M; ?ÄBX

@ h?“M? i?“i K¨ M|B- +| +?9iX

•m .QÆM; iB M bBM? ;¨i ç-m ç€TX

@ o"v i?dM? •m .QÆM; iB M bBM? /MM; K„i [m M b€i p"i5

h¢ hmv i h?¬M +QìB p¬ +MM; iU iBM,

@ aU ibM? b) +| +?9i T?€i i`B M F?¬M; iQîM; iQÊM; M´B5

« GQM; "ªQ- +?¶ H-m # F?Q pk F?Q- æQìM; S?QM; #ªQ i`b K°i iQ i? F?¬M; ? M + M? ;Bì `²BX

G9+ ç-m S?B hB m L?½ +ÁM /U p¨Q ç-m p B +?QM? KbM? M;O b v- b m ç| +?“K i?“M? ;®B ç-m H M çMB +O +?QM? KbM?- +m°M i`ÁM i` M K†i ç'i- M¨M; +| i? M| pÈB K°i + Q i?O h?B M ;B B i?QÊM; T?~K K¨ M|B- M;O bm®i ? B + M? ;Bì pÈB +? ?B M iQÊM; iQÆM; ç®B F?€+ i?QìM;X

h?U+ HU+ iÈB +ªM? ;BÈB M¨v- +?d +¬M F?¬M; T?ªB [m€ KS+ K i KÄB- i?ìB çB K ? B + M? ;Bì +| i? F?¬B T?K+ çQÊ+ iQ¨M #° iBM? HU+ çdM? + Q M?“i +O +?QM?

æQìM; S?QM; +kM; F?¬M; /€K +U [m"v [m'v `®B M¨M;- HŠM; H†M; M;²B v M K° iQÊM;- H„M; M;?2 iB M; ?Qi i?î ç m ç m +O S?B hB m L?½- i`QM; HÁM; K°i KªM?

a m K°i H9+ H•m- i?•M i? #ªQ +?O ç¢B M?•M ç°i M?B M F?) ç°M;- bm®B i|+ K'i i` /m¶B i?ŠM; MY M;QìB i` M- +?ÈT +?ÈT +QM K„i M?bM æQìM; S?QM; K°i +?9i- p°

@ h M;O ç½ # Q H•m\

@ E?¬M; H•m H„K5

S?B hB m L?½ F?¬M; F?ÄB i?î K°i ?ÆB M? M?äK- M? M?“M; p¶ p¶ #° M;U+ + Q p +?QM? KbM?X

@ æ¢B F?€B +?WM; ? B + M? ;Bì5

æQìM; S?QM; #´ tmM; M|BX

a„+ K†i #ªQ +?O ç¢B M?•M iS+ i?b i€B M?Æi- [m v ç-m M?bM +Y b´ K°i +?9i- p¬M `†M; M9B t t - i` M #-m i`ìB +?d +ÁM H¢B €M? +?B m i¨ K¨m çÄ ?²M; `U+ `ÐX

@ sQM;5

S?B hB m L?½ p°B p¨M; #¨i /"v- ? B i v M•M; p€v +O +?QM? KbM?- #`+? #`+? #`+ H-m # - i?ª M;QìB M? M?“M; ç½ ç€T tm®M; /QÈB K†i ç'iX

* Q i?O h?B M ;B B F?¬M; T?ªB +?mv M çM - M?ªv tm®M; /QÈB pÈB ç° + Q M?Q p¨M; `ÆB M? M?“M;- i`QM; M?€v K„i ;BŠK +?•M /QÈB K†i ç'i i?Q€i +€B +?¢v i?“i M?•M ç M; + M? +Y - i?•MªM? #ªQ +?O ç¢B M?•M +?d ç H¢B K°i çQìM; i¨MªM?- +ÁMX

@ L¨M; +?“K K°i +?9i5

æQìM; S?QM; çSM; +¢M? +Y +´ p°B ?¬ iQ K°i iB M;- M?QM; F?¬M; ? +| #'i +S H

jdNX *?QÆM; je3, L?B K oK >`B GÁM;

o~ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; je3, L?B K pK ?`B HÁM;

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

J'v ?„+ v M?•M + M? ;B[F?Q pk F?Q HB + K„i M?bM M? m- +?d +ªK i?`v p~ +MM; F
æQÌM; S?QM; ¢ M; i?Á K†i` F?ÄB +Y b´- i` M K†i?B M H M K°i iB KdK +QÌB p-

*ªK i?K ¢QÊ+ M?[M; €M? K„i M`v- æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB i`ÊM i`„M; K„iX

``i [m€ M|B ¢B +kM; T?ªB M|B H¢B- +?QM? KbM? p` S?B hB m L?½ Î i`QM; F?Q #
M K [mªM [- tmM; [m M? M;Q¢B i`W pk F?Q F?¬M; +ÁM #`i +S i?S ;b F?€+- Km®M M
i` pk F?Q bm®i? B + M? ;BÌ- /M H`F M;®+ +kM; F?¬M; i? iBM iQÎM; ¢QÊ+- F?I
H` +?mv M ? i bS+ #bM? i?QÌM;X

hW i`QM; F?Q pk F?Q #QÊ+ ` M;Q`B- æQÌM; S?QM; M¶ HU+ i`M ¢`M? #QÊ+ iB M
H-K- i? M?QM; +?d +¬M +?QM? KbM? F?¬M; i? M pÊB HQÆM; i•K H` ¢QÊ+- F?¬M
+Q M?B M /UM; i?ŠM; M;|M i v +€B ¢®B pÊB +?QM? KbM?- i` M K†i i`M ¢¬v #B m
S?QM; T?B M Km°M iÊB +U+ ¢B KX

>„M ?Q`M iQ`M +| i? t€+ ¢`M?- K'v ?„M v M?•M M`v M?`i ¢`M? ``i #m²M +?€M- /M
M`v F?¬M; i? `ìB F?ÄB- F?ŠM; ¢`M? ``i F?¬ F? M- H9+ M`v M m M?Q +| +?mv M
K°i F?9+ M?¢+ /¢Q ;BªB i`Q +?Q #¼M ?¼X

o T?¬M S?B hB m L?½ p°B p°B p`M; p`M; +?¢v i`Î p M?Q p`v- M?`i ¢`M? H` bÊ .B
F?B iÊB MÆB M`v- .B T +¬ +¬ ¢½ iWM; +,M /†M M`M; K°i iB M; M? M? M? M? i`Î H
Km®M M|B pÊB S?B hB m L?½X

>B M i¢B M?€v K„i ¢½ i`¬B [m ? B + M? ;BÌ- i`ìB KÊB #B i .B T +¬ +¬ b) ` ,M /¢v M

h`Î p MÆB Î +O S?B hB m L?½- ¢QÌM; S?QM; ibK MY M;`v +kM; F?¬M; M?bM i?
L?½ p` +¬ +¬- ?ÄB K'v i?` M[#B i ¢QÊ+- ? B M;QÌB ¢½ p`Q i`QM; K°i ;B M T?QM;

_ÆB p`Q ¢QÌM; +MM;- æQÌM; S?QM; +?d +| i? +¬K ¢QªM FB K K`m ¢2M p`Q p`Q
+?¶ Hmv M FB K +?B mX .M b Q +kM; H` pk F?Q pW KÊB i?m ¢QÊ+- bQ pÊB hQ€B
+?QM? KbM? +?mM; [mv T?ªB +| K°i ¢Q¢M i?ìB ;B M i?Q+? SM; KÊB ¢QÊ+- #`M; F
¢'m- ``i +| i? b) ªM? ?QÎM; iÊB +?QM? KbM? T?€i ?mv HU+ HQÊM;X

.B T .o E?¬M; ;B[T?ÁM; M;O- hmv i L[p` S?B hB m L?½ ¢ m Î i`QM; ¢|X :B M T?
+?d H` T?ÁM; F?€+? K` i?¬B- H` /Q H9+ .B T .o E?¬ iÊB ¢•v S?B hB m L?½ T?ªB
i`QM; T?ÁM; +kM; iQÆM; ¢®B ¢ÆM ;BªM- i? M?QM; hmv i L[iUM?B M b) F?¬M;

G9+ M`v #ªQ +?O ¢¢B M?•M MY [m€ i` M K†i ¢'i- ;B®M; M?Q K°i +?9 K Q KQÈT #B
M?QÊ+- ? B i v #„i +?ûQ i`QÊ+ #KM;- MY M;QÌB i` M /m¶B i?ŠM;- i?QÌM; i?QÌM
K°i +?9i- i`QM; HÁM; i?'T i?ÄK F?¬M; M;Èi- T?ÄM; ¢Q€M p` .B T iB M #®B M`v b)
M`QX

hmv i L[M;²B Î i` M ;BQÌM;- +9B ¢¬m M?bM S?B hB m L?½ iW H9+ ¢ M ¢½ #B M i?
¢QÊ+ MÎ MK +QÌB- t2K ` K°i i`QÎM; #®B M?Q +?QM? KbM? i`QM; K'v M;`v M v t€
F?¬M; Qi #|M; K X

@ h b B `²B5

S?B hB m L?½ Ov F?m'i M|BX

@ L;QÆB b B +?¶ M`Q\

.B T .o E?¬ /î F?|+ /î +QìBX

@ h h F?¬M; M? M? +?|M; i`î p 5

h`QM; HÁM; S?B hB m L?½ bÊ ?½B- K'v M;`v M v i?€B ç° +O hmv i L[ç®B pÈB M`
'i +S +?¶ M`Q +kM; +| i? ibK tQÆM; - i? M?QM; ?B M içB M`M; +Q M?B M MÎ M
M[M; [F?Q +QB M?Q iQÆM; ç®B ¬M M?m- pB + M`v +kM; [m€ F?€+ i?QìM; `²BX

*?mv M F?€+ i?QìM; i' i +| M; mv M M?•M- F?¬M; #B i p` iB M #®B M`v HçB Km®M
M`Q\ aQ pÈB pÈB pB + #` /`v pÁ- HQ H„M; +?ì çÊB M?Q ?B M içB KÈB F?B M M; Q

@ L; mv M H B H` M?Q p"v5

hmv i L[#WM; idM? ççB M; ¼,

@ L?Q p"v ? B + M? ;Bì M`v M; QÆB p` S?QM; M?B H`K +€B ; b `²B\

S?B hB m L?½ M? M? +?|M; +9B ç-m M|B,

@ *€B ; b +kM; F?¬M; H`K- i +?d H` [m€ K i- b m ç| M; O b v5

@ æSM; H M çB5

L; ?2 çQÊ+ +•m M|B M`v- i`QM; HÁM; hmv i L[F?¬M; F?ÄB K K M?kM- imv `^M; M
M`M; ç®B pÈB S?B hB m L?½ ç m H` +| M; mv M M?•M- M?QM; ;Bì M?bM S?B hB m
HÁM; +?QM? KbM? p¬ +MM; ?' i? MX J°i + Q i?O h?B M ;B B i?QÊM; T?~K- M m
M´B- b Q +| i? M; O i`QM; i?ìB ;B M /`B M?Q p"vX

L; ?2 tQM; hmv i L[M|B- S?B hB m L?½ HçB +`M; F?¬M; /€K çBX

@ æSM; H M5

hmv i L[HçM? ;B¼M; M|BX

@ .ç5

h?•M i? #ªQ +?O ççB M?•M `OM `~v- M? M? +?|M; çSM; H M- ?ç i?'T ç-m- +mM; F
:B[H9+ i`QM; HQM; S?B hB m L?½ T?€M çQ€M # 'i ç`M?- HçB ç°i M?B M +ªK ;B€
hmv i L[+-K- #ªQ +?O ççB M?•M M?`M F?¬M; çQÊ+ `mM H M- bÊ ?½B M?bM hmv

@ E?¬M; +-M TªB bÊ5

hmv i L[KdK +QìB- çQ i v i? v S?B hB m L?½ pm®i pm®i K€B i|+ +| +?9i `®B #ì
tm®M; ;BQìM; X

S?B hB m L?½ +?d /€K çti K¬M; î i` M ;BQìM; - M; ?B M; i?•M i? M; ²B tm®M; X

@ h +| K°i pB + `i [m M i`¼M; +-M M; QÆB H`K5

hmv i L[Kî KB M; M|BX

@ hB M #®B +S pB + T?•M T?| - hB m L?½ M?'i ç`M? +® ;„M; ? i bS+5

"ªQ +?O ççB M?•M v m çm®B ç€TX

@ L; QÆB F?¬M; F?ÄB t2K H` +?mv M ; b ç½ ç€T SM; `²B b Q\

hmv i L[Q€M i`€+? i`WM; K„i M?bM M`M; ,

@ oçM M?'i i Km®M M; QÆB çB H`K K°i b® +?mv M M; QÆB F?¬M; Km®M H`K i?b
M; QìB M; QÆB F?¬M; Km®M ;B i- p"v TªB H`K b Q\

@ hmv `^M; K'v M;`v M v iB M #®B Hm¬M Hm¬M H`K F?| / hB m L?½ - M?QM; hB m
H`M; QìB +® ibM? ;•v bU- HçB +`M; F?¬M; ûT #m°+5

S?B hB m L?½ ç~v KçM? H€ ; M M|B- M|B tQM; +ÁM H2M HûM HB + K„i M; „K M?bM
F?¬M; ? iS+ ;B" M- H9+ M`v i`€B iBK KÈB v M´MX

@ L;QÆB M;?o`^M;i +ÁM ç M;iS+ ;B”M pb M;QÆB K„M;i b Q\
hmv i L[F?) +QÌB K°i iB M;X

@ hB m L?½ #B i b B `²B5

@ B5

hmv i L[+?“K`½B H„+ ç-m,

@ L;QÌB F?¬M; #B i F?¬M; +| i°B- i ç½ bÈK [m M +?mv M FB `²BX ”i [m€ ?B M iQ
M”v imv `^M; F?¬M; T?ªB `i M;mv ?B K- M?QM; iQÆM; ç®B F?| F?,M- M;QÆB t€+
S?B hB m L?½ ;”i ç-m- M”M; T?€i ?B M .B T iB M #®B M”v ?¬K M v bQ pÈB i`QÈ+ F
i?-M M”M; M?bM +?QM? KbM? +kM; ¬M ?Á ?ÆM `i M?B m- +kM; ;B®M; M?Q i`Q

@ æQÊ+ `²B- F?¬M; çM pÈB M;QÆB M[5

hmv i L[F?) +QÌB K°i iB M;- b„+ K†i H¢B M;?B K i9+,

@ *?mv M i Km®M M;QÆB H”K ç®B pÈB M;QÆB `i +| HÊB- ç| +?QM? H” F?¬M; i
M? M? +?|M; #„i i`€B iBK S?QM; M?BX

@ .¢5

”ªQ +?O ç¢B M?•M i?2Q i?|B [m2M H M iB M;- +?Ì F?B M”M; T?€i SM; H¢B KÈB #
M;¢+ M?bM hmv i L[,

@ hB M #®B M;QÌB L;QÌB M|B M?[M; HÌB M”v H” +| w iS ;b\
@ L;QÆB i?Q+? S?QM; M?B5

L;[F?Q hmv i L[+?“+ +?“M M|B,
@ J’v M;”v M v i ç½ ibK ?B m F?¬M; Qi +?mv M p hB m L?½ M;QÆB- i #B i M;QÆB
p”Q i`QM; ç` T?QÆM; i?”T iY p¬ bBM?- S?QM; M;?B +| i? +| K°i M[?”B #’i F K½
pb M| M?Q p”v- i i?U+ bU pmB KWM;- i i? v S?QM; M?B +ªK i¢ M;QÆB5

@ hB M #®B [m€ F?2M5

h` M K†i S?B hB m L?½ K°i KªM? ?Ä i?B m çÄ YM;X

hmv i L[+QÌB M|B,

@ L;QÆB +| i? H”K çQÊ+ pB + M”v ç®B pÈB S?QM; M?B +kM; çO +?SM; KBM? M
M?B `²BX L;QÌB b®M; K°i çÌB- +| i? +| K°i M[M?•M + K ibM? ibM? M;mv M M¶ HU
i?U+ bU [m€ ?¢M? T?9+5

@ h? M?QM;- +?d +| +ªK ibM? F?¬M; H” F?¬M; çQÊ+X J’v M;”v M v i HB M iK+ H”
ibK T?B M iQ€B ç®B pÈB M;QÆB +?QM? H” Km®M M?bM t2K M;QÆB `®i +m°+ +|
;B ? v F?¬M;5

h`€B iBK +O #ªQ +?O ç¢B M?•M i?bM? i?`+? M?ªv H M HB M ?²B- ç¬B +QM K„i ç
[mv M `kX L;?2 tQM; M?[M; HÌB M”v- M”M; +m®B +MM; +kM; ?B m` pb b Q .B T
i`QM; i`SM; ;” ç®B pÈB +?QM? KbM?- M;mv M H B H” ç M; F?ªQ b€i +?QM? KbM?-
iQM? +O +?QM? KbM?X

L?È iÈB M?[M; çB m M”v- S?B hB m L?½ F?¬M; F?ÄB +ªK i?’v K v K„MX J v K” +?O
+€B ;b H” iQM? ibM? iB m i?Q- F?¬M; +?®M; ç®B H¢B hmv i L[- #^M; F?¬M; ?B M
H¢B ’M iQÊM; i®i ç®B pÈB hmv i L[M?Q p”v\
Zmª M?B M- hmv i L[KÎ KB M; M|B,

@ aU i?U+ +?SM; KBM?- M;QÆB H” K°i +¬ MQÆM; i®i- p¬ Hm”M H” +ªK ibM? ç®B
T?~K çS+ +€ M?•M ç m +| iQ +€+? i`Î i?”M? +QM /•m +O æQÌM; ;B X ob p”v i ?E
+?|M; #„i ;B [i`€B iBK S?QM; M?B- K†+ F /MM; i?O çQ¢M ;b- i ç m OM; ?° T?Q

S?B hB m L?½ M?,M M?| F?¬M; M;Èi- i` M K†i MQ ç®i HY ,

@ hB M #®B *€B M`v

@ G) M`Q M;QÆB F?¬M; Km®M Î +MM; K°i +?¶ pÈB S?QM; M?B b Q\

hmv i L[i`mv p'M ?ÄBX

@ Jm®M5

S?B hB m L?½ F?ŠM; ç`M?X

@ o"v H` çQÊ+ `²B- çB +•m /šM M| - ç M| K Hmv M M;QÆB- ç M| H9+ M`Q +kM; T?`
aM? +O M;QÆB +?B K ç-v i`€B iBK M| - ç M| K°i M;`v F?¬M; i?'v M;QÆB H"TiS+
i`B mX

G`B M|B p¬ +MM; `ä `M; +O hmv i L[ +`M; F?B M S?B hB m L?½ F?¬M; çQÊ+ iU M
K°i +€B H¶ ç +?mB tm®M; - M`M; ?Q`M iQ`M F?¬M; M;?o iÈB- p`iB M #®B bm®i K
+?QM? KbM?- +Q M?B M Î T?Q b m /`M? +?Q M`M; K°i M?B K pK F?B M M`M; 2 H

@ æQ`M; S?QM; ?„M >„M +ÁM M?Ä ç•v5

"aQ +?O ççB M?•M v m çm®B M|BX

@ *ÁM M?Ä b Q\ S?QM; M?B ç½ F?¬M; +ÁM M?Ä M[`²B- ?„M ?B M içB H` K°i M K

hmv i L[M? M?`M; p¶ p¶ #`M i v S?B hB m L?½X

@ u M i•K- F?¬M; +¬M +® F} ?"m [mª- ` +?mv M ;b i T?K i`€+?X L;QÆB T?aB M?
OM; ?° M;QÆBX

"aQ +?O ççB M?•M [mšM #€+?- M`M; F?¬M; #B i +| T?aB +?QM? KbM? ?B m b B `²
p`iB M #®B M`v Km®M +?QM? KbM? çB b„+ /K æQ`M; S?QM; \ h?•M H` K°i iB M ;
M`v KÈB ç9M;\

@ h? M?QM; iB M #®B

S?B hB m L?½ i`M ç`M? i•K iB M?- bmv M;?o K°i +?9i KÎ KB M; M|B,

@ h i?Q+? æQ`M; S?QM; - +kM; Km®M Î +MM; ?„M K°i +?¶ - iW i`QÈ+ iÈB M v i pš
K` +® ;„M; - i? M?QM; pb b Q iB M #®B M;Q`B HçB +'Ti?B i Km®M i H`K +?mv M

h?¬M b„+ hmv i L[i®B b-K HçB- i?Î /`B M|B,

@ "ÎB pb i F?¬M; i? Î # M +çM? M| [m€ /`B- i +ÁM +| +?mv M T?aB i`Î p hmv i a
p¼M; i?'v M;QÆB +| i? i?B i`B M K`HU+ +O +?QM? KbM?- i`U+ iB T #„i çQÊ+ i`

S?B hB m L?½ F?´ b€T +Q`B +Q`B- #m²M #½ M|B,

@ h? M?QM; æQ`M; S?QM; ç½ +| M;Q`B i`QM; HÁM; `²B5

@ æQìM; S?QM; M;QÆB /"v `²B\

*m®B +MM; S?B hB m L?½ +kM; +| +?9i +?mv M +?9 w iÈB ibM? ?m®M; # M M"v- L

æQìM; S?QM; M?bM M?bM M" M; - H¢B +?mv M b M; M?bM .B T +¬ +¬ iQÆB +QìB c

bU F?¬M; `ä `®i +m°+ ;B[? B M;QìB ç½ tªv ` +?mv M ;bX

@ *€+ M;QÆB *€+ M;QÆB H"K b Q p"v\

æQìM; S?QM; M;?B ?Q†+ i-M; i-M;X

@ *?9M; i \ L;QÆB M|B i p" .B T +¬ +¬ b Q\

S?B hB m L?½ ?ÄBX

@ .B T +¬ +¬

æQìM; S?QM; i?B m +?9i M[+„M p"Q ç-m HQÐB +?QM? KbM?- t2K ` ? B M[M?•

i?B i M?Q #B m ?B M pW `²B- /o M?B M M; v +ª tQM; ?¬ +kM; ç½ bY H¢BX

L m F?¬M; TªB [m M ? ç M i`bM? ç° M?'i ç`M?- +¬ +¬ H"K b Q +| i? ç S?B hB

p"v\

> B ç¢B b€i i?-M # M +¢M? +kM; ?€ ?®+ K²KX

@ _®i +m°+ tªv ` +?mv M ;b\

æQìM; S?QM; F?~M i`QÆM; ?ÄB i?,K- iQM? +€+? +O K°i M;QìB F?¬M; +| F?ª M,

M?Q p"v- i? M?QM; iW # M;Q`B i?Q¢i M?bM S?B hB m L?½ F?¬M; ? #`i`MM; K

i?QÆM;X >„M i?U+ bU bÊ ?½B .B T +¬ +¬ b) bY /KM; i?O çQ¢M F?¬M; #bM? i?Qì

i?U+ HU+ +O hmv i L[F?¬M; TªB H" F?¬M; +| F?ª M,M; M"vX

hmv i L[+kM; +-K FB K #QÈ+ iÈB- M;?2 çQÊ+ +•m ?ÄB +O æQìM; S?QM;- Q€M i

@ "Q K"i M?Ä +O M[M?•M- # ç¢B M K M?•M +€+ M;QÆB Km®M #B i b Q\

J°i +•m M|B ç ? B ç¢B b€i i?-M M;QÊM; M;MM; t'm ?´- ?B m F€ F?¬M; M;Èi- #€i

> B M;QìB hmv i L[p" S?B hB m L?½ M?bM M? m +QìB- #ªQ +?O ç¢B M?•M + m

M;? M? M;? M? M; M; M; M; iW # M M;QìB ?„M #QÈ+ [m - KÎ KB M; M|B,

@ J'v M;QìB +?ì +?®+ H€i- i çB H'v Qi MQÈ+X

L;[F?Q M? M?`M; M|B F?¬M; M M HìB- ?Q`M iQ`M F?¬M; ? +| +ªK ;B€+ bÊ ?½B

i¢B +kM; ;B®M; M?Q K°i +QM +?BK bÆM + T?€ i M H²M; b„iX

E?¬M; # Q H•m b m- #ªQ +?O ç¢B M?•M p" K'v i?` M[ ç½ H'v MQÈ+ `Y K†i iÈB- K†

F?,M K†i b¢+? b) ç T?Q i`QÊ+X

æQìM; S?QM; p" ? B ç¢B b€i i?-M HB + K„i M?bM M? m- i`-K K†+ #QÈ+ iÈB T?Q

`Y - /UM; i?ŠM; H† i B M;?2 M;|M; ç°M; ioM? M; v # M +¢M?X

" M FB - #ªQ +?O ç¢B M?•M ç M; ?-m ?¢ hmv i L[`Y K†iX

j3RX *?QÆM; jdy, •K *?B M

o¬ h?QìM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; jdy, •K +?B M

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

aQ pÈB i`QÈ+ FB i¢Q i?"M? +^aK ;B€+ ?Q"M iQ"M F?€+ M? m- H9+ M"v H" S?B h
i•K ibM? i?^a HÄM; iÈB +U+ çB K- +MM; pÈB hmv i L[pW M|B pW +QÌB pmB p X

@ h t€+ ç`M? `²B5

æQÌM; S?QM; i`-K ;B¼M; M|BX

@ *€B ;b\

h? M; S?B hB m +~M i?"M KÎ KB M; ?ÄBX

@ J'v M;"v ?¬K i`QÈ+ H" /Q +?9M; i M^K KÆ- ?Q†+ H" ?B M i¢B +?9M; i ç M; M^
+| F?^a M,M; T?€i bBM? HQ¢B +?mv M F?B M M;QÌB M;?2 T?^aB FBM? bÊ M?Q p"vX

J'v M;QÌB ç M; ?QÎM; i?K #-m F?¬M; F?Q #m' B b€M; imv `^M; [m, /` M?Q H¢B ?Á
M"v- K°i #|M; M;QÌB #QÈ+ iÈB H¢B ç€M? pÐ w +^aM? ?B M i¢BX

J M; +?'T bU bQ pÈB #bM? i?QÌM; ?Q"M iQ"M ;B®M; M? m- M? M?"M; F?¬M; K°
i`QM; b•M M?Ä- F?€+ M? m +?QM? H" ?„M ?Q"M iQ"M F?¬M; i?¬M; [m #'i +S i?"

L?"M i?'v b„+ K†i J M; +?'T bU `i M; ?B K i`¼M; - i'i +^a K¼B M;QÌB ç m +^aK M?"M c
bU i? v ç´B `²BX

@ G`K b Q p"v\

h? M; S?B hB m i`-K ;B¼M; ?ÄBX

@ h¢ hmv i h?-M iÈB5

J M; +?'T bU ç€T- i` M F?m¬M K†i i€B M?Êi ?B M H M K°i +¶ FQ+? ç°M; p` T?šM

æÊB H•m M?Q p"v `²B- +?m~M #` H•m M?Q p"v `²B- +m®B +MM; +kM; +?Ì çQÈ+ ç-m
+?'T bU H9+ M"v +| +?9i F?¬M; i? F?®M; +? çQÈ+ FQ+? ç°M; p` +^aK ibM? +O +?

@ L? M? M?Q p"v\

a„+ K†i K'v M;QÌB i`QM; T?ÁM; ç m #B M ç´B- F?Q^aM; +€+? ;B[æ¢B hmv i *mM; p
;-M- Km®M iW # M FB +?¢v iÈB +?Q Qi T?^aB +| i?ÌB ;B M p`B M;"v KÈB çQÈ+- iQM
+?m~M #` p` #® i`Q KQm F - M|B +€+? F?€+ ç¢B F?€B +-M +?WM; KQÌB M;"v- i?"K
i?m çQÈ+ iBM iS+ S?B hB m L?½ i?'i imM;X

*?d H" F?¬M; #B i?„M M?"M çQÈ+ iBM iS+ iW M;QÌB M"Q i`mv M iÈB- K†+ /M K¼
"aQ imv i ç®B +| +Æ bÎ M;-K /Q h¢ hmv i h?-M #® i`Q- M?QM; H¢B F?¬M; +| #B M
b Q HQ¢B +?mv M M"v p¬+MM; F?| T?ÁM; #`- ç²M; i?ÌB +| #„i çQÈ+ K°i +Æ bÎ M;
#aQ çQÈ+ +ÁM +| +Æ bÎ M;•K i?S ? B- i?S # - i?"K +?Q +~M; M?B m ?ÆMX

@ hÈB pW H9+5

*QM K„i +O h? M; S?B hB m ?QT H¢B- i`QM; M?€v K„i #®+ H M b€i F?Q ç^M; ç^M
MÆB M"v- +| i? M|B H" pb +?Ì h¢ hmv i h?-M- ?B M i¢B M m M?Q ?„M ç½ ?B M i?
K°i HQÊiX

@ >„M /šM i?2Q # Q M?B m M;QÌB\

æQ¢M h?'i sQ+? i`mv ?ÄB M|B- h¢ hmv i h?-M i®i t'm +kM; H" +mM; +?O æ¢B hmv
K°i KbM? T?¢K ?B K- +~M; H" M;QÌB ç°+ €+ ç iB M- ?~M? ç°M; H¢B +~M; +~M i?"
F?¬M; +| F?^a M,M; h¢ hmv i h?-M K°i KbM? K°i M;QÌB iÈB « GQM; "aQX

@ L,K5

J M; +?'T bU M;QM; i`¼M; ,

@ "®M M;QÌB i`QM; ç| ç m H" M;QÌB [m2M +k- #®M M;QÌB i`QM; b€m b€i i?O b®
+ÁM +| K°i M;QÌB

J M; +?'T bU M|B iÈB ç•v- ç¬B H¬M; K"v M?Qm +?†i H¢B,

@ L;Q`B M`v ?Q`M iQ`M t H¢- #B m ?B M # M M;Q`B i?Q¢i M?bM p¬ +MM; #bM? i?
+| i?U+ HU+ + Q i?•K M?'i i`QM; ¢€K M;Q`B- M m M?Q i bmv ¢Q€M F?¬M; b B-
hmv i L[+€+ ?¢X

@ GBM? ;B B5

h? M; S?B hB m FBM? ?½BX

@ h F?¬M; /€K iÈB ;¬M- +?d H`iW t M?bM i?Q€M; [m - +kM; +?d [m M b€i ¢QÊ+ M
+O i - pb p"v F?¬M; i? F?ŠM; ¢`M? ¢QÊ+ ?„M H`GBM? ;B B ? v F?¬M; \ L m M?C
T?ªB +~M i?"MX

J M; +?'T bU +,M /†M M‡BX

@ >B M i¢B +?9M; i M M H`K M?Q i? M`Q\

æQ¢M h?'i sQ+? M?bM J M; +?'T bU ?ÄB,

@ h`U+ iB T;B i` M;Q`B HB m K¢M; M;Q`B b®M; i +? i pÈB #¼M ?¼ ? v H`v M

J M; +?'T bU F?) +Q`B K°i iB M; ,

@ h`U+ iB T;B i` M;Q`B H` ?`M? pB +O K½M; T?m- +?Ì #m´B i®B ¢B- bm®i K'v M
+¬M T?ªB M;?d M;ÆBX

@ æ•v +?QM? H` ¢€M? HûM ¢ iB M5

h? M; S?B hB m •K ?B K +Q`B K°i iB M;X

@ *~M i?"M ?`M? bU +?mM; [mv F?¬M; b B- ?m®M; +?B ¢®B pÈB HQ¢B M;Q`B M?
+ÁM Km®M ;BªM; +€B ;b H` ¢¢Q M;?o ;B M; ?² b Q\

J M; +?'T bU HB + K„i M?bM h? M; S?B hB mX

@ æQÆM; M?B M H` F?¬M;5

h? M; S?B hB m M„K +?†i #`M i v- M¶ HU+ €T +? FQ+? i•K ibM? FQ+? ¢°M; +O +
i`Q i`QM; +Æ i? - ¢®B T?QÆM; ¢ m H` + Q i?O i`QM; + Q i?O- iMv iB M i`mv M`
+kM; +| i? ¢ª i?ªQ FBM? t`X

@ o"v ¢QÊ+ `²B5

J M; +?'T bU ?ÆB ;"i ¢¬m,

@ h`QÊ+ iB M K`B +€+ p` M;?d M;ÆB /QÐM; bS+- H'v #'i #B M SM; p¢M #B M ¢®B
bU « GQM; "ªQ- i ?B M i¢B ?ŠM H` M M iB T ¢½B #¼M ?¼ K°i +?9i- M m F?¬M; b)
"ªQ +?9M; i F?¬M; +| H M;?o X

oW M‡B- J M; +?'T bU tQ v M;Q`B- #QÊ+ p T?Q +Y iB m pB MX

h? M; S?B hB m M?bM +?^K +?^K #‡M; HQM; J M; +?'T bU- M? ;B¼M; +,M /†M M‡

@ L;QÆB +~M i?"M K°i +?9i- M m M?Q +| ;b F?¬M; i?Q+? ?ÊT M M i?Q€i i?"i M? M

*QÊ+ #° +O J M; +?'T bU +?[M; H¢B- ;"i ¢¬m- H"TiS+ ¢~v M? M? #QÊ+ iB MX

*?Ì F?B J M; +?'T bU ?Q`M iQ`M #B M K'i- æQ¢M h?'i sQ+? +?"K `½B ¢B iÈB # M
;B¼M; i? M i?Î M‡B,

@ >„M [m ¢‡ M?Q p"v- ?ŠM H` F?¬M; +| pB +;b b Q\

h? M; S?B hB m i?Î /`B M‡B,

@ *?,+ p"v- ?„M i®i t'm ;b i?b +kM; ¢½ Hmv M i?`M? K°i i?•M `„M- M m M?Q F?¬M
?¢B- /M i? M`Q +kM; F?¬M; +? i ¢QÊ+X

J'v M;QÌB i`QM; T?ÁM; HB + K„i M?bM M? m- i'i +<sup>a</sup> ç m i`-K K†+- æQÌM; S?QM; i
i?¬M ? v H` S?B hB m L?½- b„+ K†i ç m +| +?9i F?¬M; [m€ iU M?B M- i?U+ HU+ iÈ
H` ? B ç¢B b€i i?¬M- i` M i? ;B M +ÁM ``i Qi +?mv M +| i? ^aM? ?QÎM; iÈB i•K ibM

h? M?QM; h¢ hmv i h?¬M ç M ;B®M; M?Q K°i ?ÁM ç€ HÈM MûK tm®M; K†i MQÈ
i?¬M? i¬M; i¬M; `mM; ç°M; K½M? HB i i`QM; i•K ibM? +O #¼M ?¼- #¼M ?¼ F?¬M
h?¬M- æQÌM; S?QM; +| i? +^aK M?“M ``i `ä ``M;X

@ E?¬M; M M bmv M;?o [m€ M?B m5

æQÌM; S?QM; p¶ p¶ ç-m p B S?B hB m L?½X

h?•M i? #^aQ +?O ç¢B M?•M `mM H M- tQ v M;QÌB M?bM æQÌM; S?QM; K°i +?9i-
K¬M; HmM;X

@ *| .B T +- +- î ç•v `²B5

æQÌM; S?QM; iB T iK+ M O B M|BX

S?B hB m L?½ ;"i ç-m- M?“Q p`Q HÁM; hmv i L[M;²B K°i # M- /KB /KB ç-mX hmv i
iB M; - +?“K `½B pm®i p2 ç-m S?B hB m L?½- [m K°i H9+ H•m KÈB ç i•K ibM? +C

*?¶ +Y « GQM; "^aQ- aÎ o, M >B M ç½ iB T M?|K b€m M;QÌB h¢ hmv i h?¬M iB M p`C
`^M; [m€B M?•M K°i K„i M`v +?d +| +^aM? ;BÈB æ` ;B B i?QÈM; T?~K- i? M?QM;
"^aQ F?¬M; ? M; „M- Hm" M ç° i`mM; i?¬M imv i ç®B F?¬M; i?m FûK #'i +S M;QÌB M
?„M ç½ #B i çQÈ+ #^aQ +?O ç¢B M?•M ç½ M iQ`M iÎ p « GQM; "^aQ- ç²M; i?ÌB +ÁM
H-M- i¢B i?ÌB çB K t€+ ç`M? S?B hB m L?½ ç½ iÎ p - aÎ o, M >B M i?B m +?9i M[
K„iX

*| i? M|B- aÎ o, M >B M p` S?B hB m L?½ +| +?mM; K°i K®B i?M ?"M- ?"M F?¬M; i?
h?¬MX

hmv `^M; H9+ M`v T?^aB M;? M? iB T M?|K ç`+? M?•M p`Q i`QM; #<sup>a</sup>Q- M?QM; i`QM
+?`m +U+ ç°- i?`v ç`+? M?•M H„+ HQ M; v i`QÈ+ K†i +?QM? KbM? +kM; F?¬M; i?
H` K°i +?mv M p¬ +MM; T?B M Km°MX

@ h¢ i`QÎM; H½Q ç¢B ;B€ [m M; H•K- #<sup>a</sup>Q +?O #ÎB pb +| pB + ` M;Q`B- F?¬M; î i
M;? M? iB T- KQM; `^M; h¢ i`QÎM; H½Q # Q /mM;X

aÎ o, M >B M K°i K†i /šM çQÌM; - K°i K†i iÄ p +mM; FQM? M|BX

L?[M; HÌB M`v pW ` - iS i?b +| #®M ç¢Q b€i F?Q ;B®M; M?Q M;QM; iK i?“M? i?U
aÎ o, M >B MX

aÎ o, M >B M F?¬M; ? tQM; ?¬ h¢ hmv i h?¬M H` +mM; +?O- K` H` /U i?2Q +?S+
i`QM; æ¢B hmv i \*mM; i?“i H•m i?“i H•m i`QÈ+ FB K` tQM; ?¬- ç•v F?¬M; +¬M #`
M?“M ç` p` +O h¢ hmv i h?¬M- H` i€i K†i i`¬M i`KB- b Q +| i? F?B M #®M M;QÌB
iB T i?m\

@ G`K +`M5

J°i b€i i?O æ¢B hmv i *mM; i`QM; ç| H¢M? HMM; M?bM aÎ o, M >B M,

@ L m M?Q M;QÆB Km®M +? i- i F?¬M; M;¢B iB M M;QÆB K°i çQ¢M çQÌM;X

@ E?¬M; b Q5

h¢ hmv i h?¬M KdK +QÌB- ?„M ç½ bÈK #B i i`QM; « GQM; "^aQ +| ``i M?B m M;QÌB F
K°i M;QÌB aÎ o, M >B M +kM; F?¬M; M?B m- i?B m K°i M;QÌB aÎ o, M >B M +kM; F?
>B M +?d H` K°i p B F?¬M; M?“T HQm K` i?¬B- M m M?Q ç i•K ibM? p`Q ç` T?QA
i?•M T?“M +O +?QM? KbM?X

@ h¢ i`QÎM; H½Q F?Q M ?²M; ç° HQÈM; - aÎ K¶ #°B T?K+5

hmv `^M; i` M K†i aî o,M >B M +QÌB `’i #bM? ioM?- i? M?QM; i`QM; HÁM; `’i +Q

Mấy sát thủ Đại Tuyết Cung không hề lay động, vẫn thưởng thức trà thơm như cũ, bọn họ vốn là loại người hai tay dính đầy máu tanh, giết chết người vô tội không có một nghìn thì cũng có mấy trăm, hiện tại giết chết một người bình thường trước mặt bọn họ thì có là cái gì?

Chỉ có Âu Dương tiên sinh khẽ cau mày, có chút không thích liếc mắt nhìn Tạ Tuyết Thần. Tất cả thị nữ ở đây đều là người bình thường, đối phó với người thường cần phải sử dụng thủ đoạn sắc bén như vậy hay sao? Chỉ cần tùy tiện một chút là có thể dọa sợ các nàng, các nàng nhất định sẽ đi vào khuôn khổ!

Chương 371: Tin tức (hạ).

Dưới con mắt của Âu Dương tiên sinh, loại người như Tạ Tuyết Thần rất có chút chuyện bé xé ra to, thay lời khác mà nói, lên không được mặt bàn. Thế nhưng lần này đã hợp tác với Đại Tuyết Cung, mặc dù hắn không thích nhưng cũng không ngăn cản đối phương.

- Ngoan, mang nàng tới hậu viện, sau đó tùy tiện đào một hố chôn xuống!

Tạ Tuyết Thần ôn nhu nói, tuy rằng ngữ khí của hắn cực độ ôn nhu, nhưng trong tai mấy thị nữ, thanh âm này không cần bàn cãi là thanh âm kinh khủng nhất, lập tức không dám có bất cứ chần chờ, hoang mang rối loạn bước tới cạnh thi thể đồng bạn, một mặt nghẹn ngào liên tục, một mặt kéo thi thể ra phía sau.

Các nàng không dám khóc thành tiếng, bởi vì không ai có thể đảm bảo được kẻ sát thân này có thể đột nhiên hạ thủ không một tiếng báo trước đối với các nàng hay không.

Đợi khi mấy thị nữ rời khỏi, một sát thủ Đại Tuyết Cung trong bốn người đứng dậy, đưa tờ giấy thu được từ trước đó cho Tạ Tuyết Thần:

- Cung chủ, đây là lúc qua đường có người đưa cho ta!

Tạ Tuyết Thần tiếp nhận, mở tờ giấy để trước mặt bàn nhìn một chút, trong nháy mắt trên mặt hiện lên một tia vô cùng kinh ngạc và thần sắc cười khổ.

- Cung chủ, phát sinh chuyện gì rồi?

Người vừa mới thu được tờ giấy không hề xem qua nội dung bên trong, tuy rằng hắn cũng biết đây là tin tức quan trọng do cơ sở ngầm an bài tại Ô Long Bảo truyền tới, nhưng không dám tự ý kiểm tra.

Tạ Tuyết Thần cười khổ lắc đầu, đẩy tờ giấy ra ngoài, sau đó nhìn Âu Dương tiên sinh nói:

- Âu Dương tiên sinh, chuyện tình lần này có chút phát triển ngoài tầm dự đoán, sợ rằng phải dựa vào ngài xuất thủ rồi!

Đôi lông mày của Âu Dương tiên sinh nhíu sát lại:

- Xem ra Âu Dương tới đây không thể ngồi chơi được rồi.

Lúc bốn vị sát thủ Đại Tuyết Cung đọc qua nội dung trong tờ giấy một lượt, không người nào không thay đổi sắc mặt. Bởi vì nội dung bên trong tờ giấy hoàn toàn vượt quá dự liệu của bọn họ.

- Rốt cuộc là chuyện gì ngoài dự liệu, khiến các người như lâm đại địch như vậy?

Thấy sắc mặt mấy người, Âu Dương tiên sinh không khỏi hiếu kỳ.

- Từ vài chục năm trước, Đại Tuyết Cung nằm dưới sự khống chế của Gia sư, trong cung có hai đại sát thủ khiến người khác phải sợ hãi. Có thể nói, nguyên nhân Đại Tuyết Cung có thể phát triển thành một trong ba thế lực lớn của Lý Đường đế quốc, công lao của hai người bọn họ không thể không tính đến. Năm đó, nơi hai người đi qua đều nhắc lên tinh phong huyết vũ, nghe được tên của bọn họ đều có thể khiến địch nhân sợ hãi đầu hàng. Chỉ bất quá hơn mười năm trước, hai người này đột nhiên rời khỏi Đại Tuyết Cung, cho tới tận bây giờ vẫn không biết hạ lạc. Nhưng không hề nghĩ tới, tại thời điểm mấu chốt như thế này, bọn họ cư nhiên xuất hiện trong Ô Long Bảo.

- Là loại người gì?

Âu Dương tiên sinh cảm thấy có chút hứng thú hỏi.

- Thiên Sát Thương Phi Tiểu, Địa Sát Đoạn Thất Xích, cách không lấy mạng người, cuồng đao quét nghìn quân.

Tạ Tuyết Thần lẩm bẩm nói:

- Hai đại sát thần đỉnh cao nhất Đại Tuyết Cung năm đó, Cách Không Thủ Thương Phi Tiểu, Cuồng Đao Đoạn Thất Xích.

- Nguyên lai là bọn họ!

Âu Dương tiên sinh nhướng mày.

- Sao vậy? Tiên sinh cũng từng nghe qua đại danh của bọn họ?

- Cũng có nghe thấy!

Âu Dương tiên sinh gật đầu, không chút vết tích quan sát sắc mặt bốn vị sát thủ Đại Tuyết Cung, phát hiện tuy rằng bọn họ coi như trấn định, bất quá trong mắt đã hiện lên một tia kiêng kỵ thật sâu.

Xác thực bốn người này vô cùng kiêng kỵ, năm hai người Thương Phi Tiểu và Đoạn Thất Xích cười mây đạp gió, danh tiếng như mặt trời giữa trưa, bọn họ bất quá chỉ bồi hồi giữa Địa giai thượng phẩm và Thiên giai, tuy rằng thực lực không tính quá thấp, thế nhưng hoàn toàn không thể so sánh với hai đại sát thần.

Tối ngày hôm nay, tuy rằng bọn họ đã tấn chức tới Thiên giai thượng phẩm, nhưng bốn người vừa nghĩ tới hai bóng người sát khí tận trời kia liền có một chút cảm giác sợ hãi. Cũng may tâm tính và ý chí của bọn họ hiện tại rất kiên định, bằng không trước khi đại chiến diễn ra lại có loại tâm tình mặt trái như thế này, vô cùng có khả năng ảnh hưởng nặng tới sức chiến đấu.

Toàn bộ Đại Tuyết Cung không có bất cứ người nào so sánh được với sát khí của hai người kia. Hai người kia chính là ngọn núi cao mười hai sát thủ của Đại Tuyết Lô vĩnh viễn không thể vượt qua, là tiền bối của tất cả Đại Tuyết Lô.

Bất quá dù là như vậy, cân đối thế lực giữa hai bên đã bị đánh vỡ rồi. Bên phía Ô Long Bảo có bảy cao thủ, mà bên phía Tạ Tuyết Thần lại chỉ có năm, nếu như Âu Dương tiên sinh không ra tay mà nói, vô cùng có khả năng Tạ Tuyết Thần sẽ thất bại thảm hại.

Thế nhưng Âu Dương tiên sinh biết Tạ Tuyết Thần không chỉ có một điểm năng lượng như vậy, hẳn đối với chuyện tình đã sớm dự liệu trước của Tạ Tuyết Thần vô cùng hiểu kỳ, muốn biết nam nhân này rốt cuộc đã có chuẩn bị như thế nào ở phía sau.

- Như vậy cũng tốt!

Trên mặt Tạ Tuyết Thần nở nụ cười:

- Hai phản đồ này cũng đã sống đủ lâu rồi, nếu như dám xuất hiện ở nơi này, cũng đỡ ta phải tiêu tốn công sức đi tìm.

Dưới tay Tạ Tuyết Thần có nhiều cao thủ bị dưng vật khổng lồ như vậy, làm sao có thể dễ dàng tha thứ cho phản đồ tồn tại? nếu như là một người hai cái, thậm chí là toàn bộ đều học theo Thương Phi Tiểu và Đoạn Thất Xích thoát ly khỏi Đại Tuyết Cung, như vậy hẳn sẽ không còn gì nữa rồi, vì vậy tuy rằng hai đại sát thần từ hơn mười năm trước đã rời khỏi Đại Tuyết Cung, thế nhưng Tạ Tuyết Thần còn nghĩ muốn đánh con mắt lên hai phản đồ này.

Đối với phản đồ, tự nhiên là giết chết thật nhanh.

- Hiện tại chúng ta đã biết hết thực lực của bọn họ, bọn họ đối với chúng ta chỉ có kiến thức nửa vời, điều này rất có lợi đối với chúng ta!

Tạ Tuyết Thần nói:

- Nếu như bọn họ ẩn nấp không ra mặt, như vậy vô cùng có khả năng sẽ triển khai đánh lén tối hôm nay, vì vậy nói, thắng bại sẽ quyết định trong tối hôm nay, hiện tại quan trọng chính là chúng ta chờ đợi bọn họ tới đánh lén ở đây hay là đánh lén ngược lại!

Tạ Tuyết Thần quay sang mấy sát thủ Đại Tuyết Lôu chậm rãi nói, trận chiến đấu này không thể tránh né, vô luận là người của Đại Tuyết Cung hay là Ô Long Bảo đều biết rõ ràng điều này, bất quá đối với Tạ Tuyết Thần mà nói, mặc kệ là đánh bây giờ hay là chờ đợi bọn họ tự chui đầu vào lưới, đối phương đều là cá nằm trên thớt, hoàn toàn mặc cho chính mình xử lý mà thôi.

Rất trùng hợp, tại nơi ở của bảo chủ đại nhân, Mang chấp sự cũng giữ vẻ mặt ngưng trọng nói với mấy đại cao thủ:

- Tạ Tuyết Thần đã nhận ra ta rồi, thế nhưng chuyện này không quan trọng, hắn tuyệt đối không ngờ tới có lão Thang và Lão Đoạn ở chỗ này. Biết người biết ta trăm trận trăm thắng, tại điểm này Tạ Tuyết Thần đã kém hơn một bậc rồi, đến lúc đó để ta tới đối phó Tạ Tuyết Thần.

383. Chương 372: Biết Người Biết Ta?

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 372: Biết người biết ta?

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Không!

Phi Tiểu Nhã cắt đứt Mang chấp sự nói:

- Ta đến đối phó hắn.

Mang chấp sự ngẩng đầu nhìn nàng một cái, không hề phản bác, thần nhiên nói:

- Như người mong muốn, vậy người thần bí kia sẽ do Tuyết Nữ các hạ đối phó, bốn người còn lại do ta, lão Thang và lão Đoạn tới, cộng thêm Ô Long tam sứ, hừ hừ, lần này Tạ Tuyết Thần không muốn chết cũng phải chết.

- Vậy không còn gì phải nói nữa rồi!

Thang Phi Tiểu siết bàn tay vang lên tiếng bùm bùm, thực lực đối lập như thế này, không cần bàn cãi bên phía Ô Long Bảo chiếm ưu thế lực lớn. Thang Phi Tiểu rất khẩn cấp muốn lấy cái đầu Tạ Tuyết Thần rồi, để an ủi lão cung chủ trên trời có linh thiêng.

- Nhất định phải chờ đợi tới buổi tối hay sao?

Đoạn Thất Xích trầm giọng hỏi:

- Nếu như ta đoán không lầm, đối phương khẳng định cũng sẽ nghĩ tới điểm này, cứ như vậy, cho dù buổi tối đánh lên cũng không thể thu được bao nhiêu tác dụng.

- Ta tự có đạo lý của ta!

Mang chấp sự không nói tỉ mỉ, nhưng hai đại sát thần thoáng suy nghĩ một chút liền hiểu ra.

Nam nhân này bị trúng độc tuyết tử hàn băng, từ trước tới nay vẫn không hề có giải được, mỗi mười ngày sẽ có một lần bị độc tính hành hạ, chịu đựng dần vật một lần so với một lần càng thêm thống khổ.

Tuy rằng hai đại sát thần không biết hắn làm sao chịu đựng được, thế nhưng nghĩ nếu hiện tại độc tính phát tác mà nói, hắn nhất định sẽ rất thống khổ.

Bất quá độc tuyết tử hàn băng đối với người khác mà nói chính là độc dược thuần túy, nhưng đối với Mang chấp sự mà nói, tại thời điểm độc tính phát tác, tuy rằng vẫn kích thích đau đớn không thể chịu đựng được, thế nhưng cũng có thể biến tương tăng thêm thực lực của hắn, nguyên nhân bởi vì công pháp tu luyện của hắn là hàn tính. Vừa vặn có thể mượn hàn tính của tuyết tử hàn băng tăng cường sát chiêu của chính mình.

Tính toán ngày, tối nay đại khái chính là ngày độc tính trong cơ thể hần phát tác, bằng không cũng sẽ không kiên trì muốn đánh vào buổi tối rồi. Đối với cao thủ thực lực như bọn họ mà nói, chiến đấu quang minh chính đại hay đánh lén đã không có sự khác biệt gì quá lớn.

Vô luận là người của Đại Tuyết Cung hay là cao thủ bên Ô Long bảo, tại giờ khắc này đã định ra kế hoạch chiến đấu. Cả hai bên đều cho rằng đã nhìn thấu thực lực đối phương, thế nhưng đều không biết rằng chính mình đã bị người khác nhìn thấu rồi.

Sau khi thương thảo xong, mọi người nhanh chóng đả tọa tu luyện, trận chiến tối nay không thể khinh thường, cho dù là hai đại sát thần cũng không dám có một chút qua loa, hơi một chút vô ý cũng sẽ có khả năng phân thân toái cốt, vì vậy bọn họ phải dùng trạng thái hoàn mỹ nhất để nghênh đón trận chiến tối nay.

Bảo chủ đại nhân cũng nói với Tuyết Nữ một tiếng, tâm tự nặng nề đi vào trong phòng của chính mình. Người thanh nhân nhất ở đây chính là hai người Tuyết Nữ và Đường Phong rồi.

Tuyết Nữ đã đạt tới cảnh giới Thiên Nhân, căn bản không cần tận lực khôi phục, có thể nói nàng không lúc nào không ở trong trạng thái đỉnh cao nhất. Mà Đường Phong cũng biết trận chiến đấu tối nay không có bao nhiêu quan hệ đối với chính mình, tự nhiên là không lo lắng gì.

Nếu đối phương chỉ là một cao thủ Thiên giai bình thường, Đường Phong đại khái có thể tham gia vào trận chiến một chút, thế nhưng nhiều Thiên giai như vậy, hơn nữa đều là Thiên giai thượng phẩm, chính hần một Địa giai chạy tới hoàn toàn là tự nạp mạng, còn có khả năng gây rối loạn trận tuyến bên phe chính mình, vì vậy Đường Phong tự nhiên không ôm tâm tình tham gia chiến trận.

Điều này không phải trốn tránh, mà là tự mình hiểu lấy mình, bất quá đến lúc đó hành sự tùy theo hoàn cảnh, dùng ám khí đánh lén đối phương, ngược lại coi như một lựa chọn tốt.

Trong lúc không có việc gì, Đường Phong và Tuyết Nữ ngồi chung một chỗ nhẹ giọng nói chuyện với nhau. Thời điểm ở cùng vị trưởng bối này, Đường Phong luôn luôn có một loại cảm giác thả lỏng và ấm áp không tên.

Người không có việc gì trong Ô Long Bảo không có chỉ có hần và Tuyết Nữ, còn có Âu Dương tiên sinh.

Thời điểm Tạ Tuyết Thần và bốn sát thủ thương thảo kế hoạch tác chiến, Âu Dương tiên sinh bước ra ngoài. Hần và Tuyết Nữ giống như nhau, đối với trận chiến tối hôm nay không hề có bất cứ lo lắng nào, tự nhiên không có gánh nặng tâm lý.

Tạ Tuyết Thần cũng không ngăn cản hần, nếu như người khác muốn đơn độc ra ngoài, Tạ Tuyết Thần có thể không đồng ý, rất sợ bên phía Ô Long Bảo sẽ hạ độc thủ đối với người này. Thế nhưng Âu Dương tiên sinh hoàn toàn khác, người có thể đánh lén hần trong toàn bộ Lý Đường quốc, đại khái còn chưa sinh ra.

Nguyên bản Âu Dương tiên sinh chỉ muốn quan sát Ô Long Bảo một chút, tùy tiện đi lại mà thôi, thế nhưng vừa mới đi được một lúc, trong lúc vô ý đi tới ngay bên cạnh nơi ở của Phi Tiểu Nhã.

Hần tự nhiên có thể cảm nhận được nơi này có vài cỗ khí tức không hề yếu, tuy rằng những cỗ khí tức này đang cố gắng thu liễm, thế nhưng tới cảnh giới như hần vẫn có thể mờ ảo cảm nhận được.

Khóe miệng Âu Dương tiên sinh hơi nhếch lên, tự nhiên sẽ không đi tìm người khác gây phiền phức, nói đến cùng hần chỉ là người giúp đỡ mà thôi, chính chủ còn chưa động tay động chân, hần sẽ không động thủ.

Giữa lúc hần đang định xoay người rời khỏi, sắc mặt đột nhiên biến đổi, trở nên cuồng nhiệt và ngạc nhiên. Hần không nghĩ tới, chính mình chỉ là đi một chuyến tới Lý Đường đế quốc, theo Tạ Tuyết Thần tới nơi này, cư nhiên còn có một phần thu hoạch ngoài ý muốn như vậy.

Cùng lúc đó, Đường Phong đang nhẹ giọng nói chuyện với Tuyết Nữ đột nhiên nường mày, quay đầu nhìn về một phía, sắc mặt trở nên khó coi tới cực điểm.

- Làm sao vậy?

Tuyết Nữ khẩn trương hỏi thăm.

- Có người tới!

Đường Phong đáp.

- Là người bên phía Đại Tuyết Cung?

Đôi mi thanh tú của Tuyết Nữ cau lại.

- Không biết, thế nhưng... Tuyết đối là tới tìm ta phiền phức!

Đường Phong cười khổ không ngớt.

Nguyên nhân có được đáp án này đều là bởi vì Linh Khiếp Nhan, vừa rồi Linh Khiếp Nhan đột nhiên nói cho hắn biết, có một tia linh hồn khác tiếp cận, hơn nữa còn cách đó không xa.

Nếu không phải Linh Khiếp Nhan nói, Đường Phong hầu như đã quên mất chuyện chính mình đã đáp ứng nàng trước kia rồi.

Tinh hồn của nha đầu này bị chia thành năm phần, trước kia tại Khúc Đình Sơn Đường Phong đã thu một phần linh hồn chủ lạnh lùng, từ đó tới bây giờ không còn đựng tới những tinh hồn khác nữa rồi, lại không nghĩ tới có thể đựng tới lần thứ hai.

Đường Phong còn nhớ nhất kỷ lúc đầu Linh Khiếp Nhan đã nói, khi những tia tinh hồn này gặp phải nhau, tuyết đối sẽ trở thành cục diện không chết không thôi, hơn nữa cũng không phải là hắn có thể xen vào.

Trước kia Đường Phong chỉ là một Huyền giai, tuy rằng hiện tại đã tấn chức tới Địa giai trung phẩm, thế nhưng trước mặt cao thủ chân chính, chút thực lực này quả thực rất không đáng nhìn.

384. Chương 373: Thần Binh Tàng Phong

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 373: Thần binh Tàng Phong

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Ba phần linh hồn còn lại chính là vũ mị (quyết rũ), độc lạt (ác độc) và phách đạo (bá đạo), vô luận là phần nào cũng rất khó đối phó. Tinh hồn và tinh hồn chỉ khi tiếp cận với khoảng cách nhất định, khi cả hai bên đều nguyện ý, như vậy mới cảm ứng được lẫn nhau.

Mà Linh Khiếp Nhan trong nháy mắt vừa rồi đã cảm nhận được khí tức của một phần tinh hồn khác, lúc này mới đưa ra lời cảnh báo đối với Đường Phong.

Nghe xong Đường Phong nói, Tuyết Nữ hừ lạnh một tiếng, lực lượng cảm nhận vô cùng khổng lồ cấp tốc khuếch tán, chỉ tổng nháy mắt, đôi mày Tuyết Nữ cau lại.

Âu Dương tiên sinh đứng bên ngoài nơi ở của Phi Tiểu Nhã dung nhẹ di một tiếng, lẩm bẩm nói:

- Ở chỗ này cư nhiên cũng có thể gặp được cao thủ như vậy?

Trước khi Tuyết Nữ phát ra cảm nhận của chính mình, vô luận là hắn hay Tuyết Nữ đều không thể nhận ra được sự tồn tại của đối phương, thế nhưng trong nháy mắt này, hai người đồng thời phát hiện ra đối phương.

Lần này thực sự quá thú vị rồi, bất quá cao thủ này chính là chủ nhân của phần tinh hồn kia sao? Đôi lông mày của Âu Dương tiên sinh nhíu chặt, nhanh chóng tiến vào trong sân.

Lúc này đây không chỉ phát hiện ra một tia tinh hồn khác, cư nhiên còn phát hiện ra một cao thủ đủ để sánh ngang với chính mình, Âu Dương tiên sinh làm sao có thể chịu đựng được? Hắn chỉ bất quá là trợ giúp Tạ Tuyết Thần, không phải là thủ hạ của hắn, tự nhiên không cần phải nghe theo mệnh lệnh của hắn.

- Nơi ở của bảo chủ, không được qua lại!

Trong nháy mắt khi Âu Dương tiên sinh với sắc mặt đậm mạc nhưng lại ẩn chứa một tia mừng rỡ hưng phấn bước vào trong tiểu viện, mấy vị thị nữ tận chức trách nhảy ra, lạnh lẽo quát.

Âu Dương tiên sinh không hề quan tâm, tiếp tục tiến thẳng vào trong, những vị thị nữ kia thấy vậy, không còn tiếp tục khách khí đối với hắn, trường kiếm trên tay đã vẽ ra mấy đóa hoa, vây công về phía Âu Dương tiên sinh.

Thế nhưng chuyện khiến mấy người giật mình xảy ra, vô luận là mấy người công kích như thế nào, kiếm chiêu đều không thể tổn thương tới nam nhân mặc áo bào tro này, thậm chí có thể nói, khi trường kiếm của các nàng chỉ còn cách đối phương chừng nửa thước liền phẳng phất giống như có một vách ngăn vô hình chặn lại, không thể tiến thêm dù chỉ một chút.

Trên trán các thị nữ trong nháy mắt toát mồ hôi lạnh, thực lực của các nàng không cao lắm, thế nhưng cũng không quá thấp. Phát sinh loại chuyện như thế này, các nàng tự nhiên biết được thực lực của nam nhân áo bào tro này so với đám người chính mình cao hơn không chỉ một hai bậc, chỉ cần dựa vào cương khí trên người hắn đã có thể thoải mái chống đỡ được đòn tấn công của các nàng.

Về mặt Âu Dương tiên sinh không đổi, vẫn vẫn đậm phong khinh như cũ, chậm rãi rời khỏi vòng vây của đám thị nữ, thậm chí con mắt cũng không nháy lấy một cái, cũng không dự định động thủ với các nàng.

Bất quá các thị nữ đều có chức trách trong người, mặc dù biết rõ không thể địch lại, thế nhưng cũng không dám để cho người mặc áo bào tro này tiến vào, một chiêu lại một chiêu truy đuổi phía sau Âu Dương tiên sinh, mấy thanh kiếm đồng thời đâm mạnh.

Dưới chân Âu Dương tiên sinh bước nhanh, khe cau mày, cũng không thấy hắn có động tác gì, cương khí trên người hắn chỉ ba động một chút.

Sau một khắc, vài tiếng kêu thảm thiết vang lên, mấy thị nữ truy đuổi phía sau hắn nhất tề bắn ngược lại, trong không khí phiêu tán máu tươi đỏ hồng, xoạch rơi xuống mặt đất, sau một lúc lâu vẫn chưa thấy có người nào đứng dậy được.

Các nàng cũng chưa chết, thương thế cũng không tính quá nặng, chỉ là Âu Dương tiên sinh không muốn bị những thị nữ này tiếp tục dây dưa, hơi chút xuất thủ khiến trách một chút mà thôi. Bất quá tuy nói là như vậy, nhưng nếu như muốn tiếp tục dây dưa không bỏ, chỉ sợ có lòng mà không có lực rồi.

Âu Dương tiên sinh tiếp tục đi về phía trước, trên bầu trời đột nhiên rơi xuống vô số lá rụng, vừa vụn bao phủ một phạm vi tương đối nhỏ xung quanh thân thể hắn, những phiến lá rụng này vẫn mềm mại xanh biếc như cũ, cuống lá cũng vô cùng mới mẻ, rõ ràng là vừa mới từ trên cây bóc ra rơi xuống.

Tốc độ của những phiến lá cây này vô cùng thông thả, dưới cơn gió nhẹ thổi lay động phất phơ, nhưng lúc này lại phẳng phất giống như có chỉ lệnh điều khiển thống nhất, vô luận là trên dưới, trái phải, trước hay sau, toàn bộ phiến lá cây đều tập trung tụ tập về phía Âu Dương tiên sinh.

Sắc mặt Âu Dương tiên sinh vẫn luôn vẫn đậm phong khinh, từ đầu tới cuối hầu như không thay đổi, trong nháy mắt này trở nên ngưng trọng, mạnh mẽ dừng bước bộ, thân thể hơi nghiêng, hai chân nhẹ nhàng điểm bật lui về phía sau, trường kiếm nơi hông rời khỏi vỏ, một mảnh quang mang sáng lạn tinh quang hiện lên, vô số lá rụng bị chém thành bột mịn.

Thân kiếm truyền tới tiếng rung động ong ong không ngừng nghỉ, cước bộ Âu Dương tiên sinh đình chỉ, nhìn về phía trước, chỉ thấy không ít lá rụng vừa rồi đều chậm rãi rơi xuống mặt đất, thế nhưng những phiến lá cây này lại phẳng phất giống như vô số thanh lợi kiếm bén nhọn, tất cả đều mạnh mẽ cắm xuống sân nhỏ lát gạch cứng chắc, xuyên qua ba phần, hoàn toàn không nhìn thấy bóng dáng.

- Thiên kiếm!

Ánh mắt của Âu Dương tiên sinh tinh tế cỡ nào, từ những phiến lá rụng này cảm nhận được kiếm ý vô cùng sắc bén, lúc này gặp phải chuyện không thể tưởng tượng nổi như vậy, tự nhiên là trong nháy mắt nghĩ tới cảnh giới trong truyền thuyết kia.

Chỉ có Thiên Kiếm mới có thể khiến vạn vật trong thế gian đều bị nắm giữ trong tay, chỉ có thiên kiếm mới có thể để những phiến lá vốn nhỏ bé mềm mại như vậy lại ẩn chứa lực sát thương vô cùng cường đại.

Thiên kiếm trăm vạn vật, trong lòng Âu Dương tiên sinh rung động, vừa rồi nếu như động tác của hắn hơi chậm một chút, một khi bị những phiến lá cây kia hoàn toàn bao phủ chính giữa, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi, cho dù là cao thủ đã tới cảnh giới cực kỳ cao thâm, tại thời điểm đối mặt với thiên kiếm cũng không dám có một chút qua loa sơ ý.

Trong lòng rung động, đồng thời trên mặt Âu Dương tiên sinh cũng hiện lên một cỗ hưng phấn cuồng nhiệt, không nghĩ tới, thực sự không nghĩ tới, ở nơi này cư nhiên có thể gặp được người lĩnh ngộ cảnh giới thiên kiếm, hắn cũng là một cao thủ sử dụng kiếm, cương tâm càng là kiếm, một thân kiếm thuật từ lâu đã phản phác quy chân, nhưng vẫn như cũ dừng lại trước cánh cửa thiên kiếm, không thể nào chân chính bước vào thiên kiếm chi cảnh.

Thực giống như mục tiêu truy cầu suốt đời của một người đột nhiên xuất hiện trước mặt chính mình, cho dù là Âu Dương tiên sinh đậm nhiên lãnh tĩnh như thế nào, lúc này cũng có chút không thể ức chế được tâm tình của chính mình rồi.

Hắn muốn biết, người đạt tới cảnh giới thiên kiếm rốt cuộc là thần thánh phương nào.

Một bóng hình màu trắng đột nhiên thoáng hiện trong mi mắt, Âu Dương tiên sinh ngẩng đầu lên, chỉ thấy một người mặc quần áo màu trắng bạc, mái tóc cũng thuần màu trắng bạc, sắc mặt băng lãnh giống như ngọn núi tuyết vạn năm không tan, lẳng lặng đứng cách chính mình đại khái khoảng mười trượng.

Chương 373: Thần binh Tàng Phong (hạ).

Người chưa tới, công kích đã kích phát, không hổ là thiên kiếm, trong lòng Âu Dương tiên sinh kính phục.

Bất quá, nhìn qua tuổi tác của nữ tử này còn trẻ tới thần kỳ, Âu Dương tiên sinh tự nhiên không cho rằng nàng thực sự trẻ tuổi giống như bề ngoài, kỳ thực thực lực tới cảnh giới trình độ nhất định, dung mạo biến hóa trở nên cực kỳ nhỏ bé rồi, rất có thể trải qua nhiều năm, dung mạo cũng không hề thay đổi bao nhiêu.

Thế nhưng dù là như vậy, dung mạo trẻ tuổi như nữ tử trước mặt vẫn khiến Âu Dương tiên sinh vô cùng kinh ngạc, có thể có diện mạo trẻ tuổi như thế này, có thể khẳng định được, nữ tử giống như đóa hoa sen băng đúng lúc nở rộ tại thời điểm cực kỳ trẻ đã có được thực lực vô cùng cao thâm, bằng không căn bản không thể bảo trì được dung nhan của chính mình.

Thanh kiếm trong tay bản thân không nhận được ong ong rung động, Âu Dương tiên sinh kinh ngạc liếc mắt nhìn, lại ngẩng đầu nhìn nữ tử mặc bạch y trước mặt, khéo miệng không nhận được nở nụ cười vui vẻ.

Cùng lúc đó, Tuyết Nữ cũng kinh ngạc nhìn Thủy Hàn Kiếm đeo bên hông, trong lòng ngạc nhiên vạn phần.

Thần binh cảnh báo chậm như vậy? Đây vốn là chuyện không có khả năng xảy ra, hai thanh thần binh, nếu như tiếp cận trong vòng nghìn dặm sẽ có một số dị trạng phát sinh, nhưng dị trạng này bị chủ nhân thần binh biết được là có thể thu được một số tin tức nhất định.

Thế nhưng lúc này chỉ khi hai bên gặp mặt nhau thần binh mới phảng phất như vô cùng trì hoãn phát sinh cảnh báo. Điều này đương nhiên không phải là thần binh trì hoãn rồi, trong đó nhất định phải có nguyên nhân.

Một chuyện lại một chuyện ngoài ý muốn phát sinh khiến Âu Dương tiên sinh vô cùng hưng thú, lần này hắn vốn định giữ ý niệm tới Ô Long Bảo cùng Tạ Tuyết Thần nhìn trò hay mà thôi, hiện tại cũng chỉ tùy tiện đi lại một chút, nhưng không hề nghĩ tới tại chỗ này đụng phải một trong những phần tinh hồn chính mình truy tìm suốt bao nhiêu năm, còn gặp được thiên kiếm, càng đụng phải một kiện thần binh khác.

Nơi này thực sự là tàng long ngọa hổ a, trong lòng Âu Dương tiên sinh thầm nghĩ.

- Thủy Hàn Kiếm?

Âu Dương tiên sinh trước tiên mở miệng nói, trong thập đại thần binh, có thể tản mát ra khí tức băng sương như vậy, tự nhiên chính là Thủy Hàn Kiếm không cần nghi ngờ.

- Như vậy các hạ lẽ nào chính là Tuyết Nữ, chủ nhân Thủy Hàn Kiếm?

Tuyết Nữ gật đầu:

- Không sai!

Mấy năm nay Tuyết Nữ liên tục vào nam ra bắc, tại các địa phương khác nhau để lại không ít thân ảnh và dấu vết của chính mình, hiện tại bị người khác nhận ra chỉ là chuyện rất bình thường.

- Âu Dương Vũ!

Âu Dương tiên sinh nhàn nhạt cười, tự giới thiệu chính mình, một tay giơ lên trường kiếm trong tay:

- Tàng Phong!

Đôi mắt đẹp của Tuyết Nữ hơi híp lại, thần binh Tàng Phong, trường kiếm dài danh thứ ba trên thần binh phổ, cũng là lần đầu tiên nàng nhìn thấy.

Thập đại thần binh trên đại lục, rất nhiều thần binh đều có một truyền thuyết của riêng mình, điều này không phải nói là thần binh khác không có truyền thuyết gì đó, chỉ là so sánh với nhau, những thần binh có truyền thuyết của riêng mình là bởi vì rất nhiều năm trôi qua vẫn được người đời lưu truyền lại, chưa hề đoạn tuyệt, hơn nữa lời đồn đại giang hồ thường thường bị khuếch đại vài phần so với chân tướng thực sự.

Ví dụ như nói thần binh Tàng Phong trước mắt, truyền thuyết về nó nhiều nhất, nguyên nhân không gì khác, thanh thần binh này xuất hiện tại thời điểm mấy trăm năm trước đây, hơn nữa bị một cao thủ vô cùng nổi danh sử dụng, bởi vì danh vọng của chủ nhân quá lớn mới khiến danh tiếng của Tàng Phong trong thập đại thần binh nổi trội hơn

Chủ nhân của thần binh Tàng Phong năm đó chính là Kiếm Thần Âu Dương Tử lừng lẫy đại danh, cũng là nhân vật cường đại đạt tới cảnh giới thiên kiếm. Là người sử dụng kiếm, cương tâm càng là kiếm, được vô số người quý báu.

Bất quá nói đi phải nói lại, trong thập đại thần binh, trường kiếm hầu như chiếm phân nửa số lượng. Dù sao kiếm vẫn được mệnh danh là binh trung chi vương, nhẹ nhàng linh động, rất nhiều người đều thích sử dụng kiếm.

Tính thêm Viêm Nhật của Hỏa Phượng Hoàng Tần Tứ Nương, Thủy Hàn của Tuyết Nữ Diệp Di Khô, hiện tại thêm Tàng Phong của Âu Dương Vũ, vị trí thứ ba bốn năm trên thần binh phổ đều là trường kiếm.

Tuyết Nữ nhìn chăm chăm vào thanh thần binh này, Tàng Phong so với trường kiếm thông thường tương đối khác nhau, nó không có mũi kiếm, phẳng phất giống như một thanh kiếm mới chỉ là bán thành phẩm, thần kiếm rắn chắc và ngưng trâm, rộng ba ngón tay, dài ba thước, biểu hiện bên ngoài bình thường không có gì khác lạ, giống như cảm giác từ trên người Âu Dương Vũ. Thậm chí ngay cả mũi kiếm của nó cũng không hề sắc bén như trường kiếm thông thường, biểu hiện ra một loại cảm giác viên nhuận.

Nếu như người khác cầm thanh kiếm này, Tuyết Nữ có thể tưởng là phế kiếm, một thanh kiếm như vậy nếu như không dùng lực lượng đâm vào thân thể người khác, hoàn toàn không hề có nguy hại gì, căn bản không thể tạo thành vết kiếm trên thân thể người khác.

Thế nhưng đối diện chính là Âu Dương Vũ, thực lực so với chính mình không thua kém bao nhiêu, cũng là cao thủ Linh giai, còn có Tàng Phong, Tuyết Nữ nào có thể khinh thường?

Kiếm có hình mà phong mang không lộ, chính là Tàng Phong.

Là trọng kiếm không phong mang, đại xảo bất công.

- Người là người của Thiên Thánh Cung hay là Huyết Vụ Thành?

Tuyết Nữ chuyển tầm nhìn khỏi Tàng Phong, mở miệng hỏi.

Hai thanh thần binh, tuy rằng một thanh bài danh thứ năm, một thanh bài danh thứ tư, thế nhưng vũ khí trên thần binh phổ vốn không có mạnh nhất, cũng không có kém nhất, hoàn toàn chỉ nhìn vào chủ nhân của chúng có thể bộc phát ra sức chiến đấu mạnh tới mức nào. Tuyết Nữ tự nhiên không cho rằng vũ khí của chính mình kém hơn người khác, chỉ là nhất thời hiếu kỳ hình dáng của thanh thần binh này mà thôi.

Âu Dương Vũ mỉm cười:

- Tộc nhân là người của Huyết Vụ Thành!

Tuyết Nữ cười lạnh một tiếng:

- Hậu nhân của Kiếm Thần Âu Dương Tử dĩ nhiên chạy tới Huyết Vụ Thành, nếu như để Kiếm Thần dưới tuổi vàng biết được, nhất định sẽ mắng to từ tôn không ra gì.

Sắc mặt Âu Dương Vũ đột nhiên âm trầm, lạnh lùng nhìn Tuyết Nữ, sau một lúc lâu mới thở dài một hơi.

Hắn họ Âu Dương, trên tay càng có vũ khí của Kiếm Thần năm xưa, có thể bị người khác đoán ra thân phận cũng không hề có gì là kỳ quái, chỉ là lời nói của Tuyết Nữ đã đâm trúng vào điểm yếu nhất trên người hắn, để hắn phải lộ vẻ mặt phẫn nộ và bất đắc dĩ.

- Cũng là bất đắc dĩ!

Âu Dương Tử ghen của buổi mới nhàn nhạt mở miệng nói.

- Như vậy Huyết Vụ Thành muốn hạ thủ đối với Lý Đường rồi?

Tuyết Nữ tiếp tục hỏi, vốn nàng đối với chuyện tình Đại Tuyết Cung không quan tâm quá nhiều, trước kia tới nơi này hoàn toàn là bởi vì Đường Phong, đương nhiên, hiện tại cũng bởi vì nàng dâu tương lai Phi Tiểu Nhã của Đường gia này.

Thế nhưng người của Huyết Vụ Thành đã xuất hiện rồi, điều này không thể không khiến Tuyết Nữ phải coi trọng, cũng không thể không mở miệng hỏi vài câu.

385. Chương 374: Thiên Kiếm Chi Chiến

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 374: Thiên kiếm chi chiến

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Không thể trả lời!

Âu Dương Vũ nhíu nhíu mày, hắn phát hiện ra trực giác của nữ nhân giống như đoá liên hoa màu trắng này quá mức nhạy bén rồi. Bất quá đây cũng là chuyện thường tình, một cao thủ Linh giai giống như chính mình chạy tới nơi này, muốn không để người khác nghi kỵ cũng rất khó.

Xem ra, kế hoạch của Tạ Tuyết Thần lần này khả năng sẽ xảy ra một chút vấn đề a. Trong lòng Âu Dương Vũ suy nghĩ, tin tức hắn nhận được hoàn toàn không hề có bất cứ liên quan nào tới nữ nhân này, đối phương đột nhiên nhiều hơn một cao thủ Linh giai, ảnh hưởng đối với cục diện chiến đấu tự nhiên vô cùng to lớn. Tuy rằng chính mình cũng là Linh giai, đủ để chế trụ Tuyết Nữ, thế nhưng Âu Dương Vũ còn có chút lo lắng đám người Tạ Tuyết Thần kia rốt cuộc có thể chiến thắng được địch nhân còn lại hay không!

Thay cách nói khác, ưu thế ban đầu của Tạ Tuyết Thần hiện tại đã biến mất không còn chút gì. Chính mình và Tuyết Nữ định trước là đối thủ của nhau, Linh giai và Linh giai đại chiến một hồi.

Dù sao đi nữa chính mình đã chạy tới nơi này rồi, muốn ra ngoài tự nhiên không quá có khả năng, Âu Dương Vũ chỉ thoáng suy tư một lúc liền mở miệng nói:

- Âu Dương rất muốn kiến thức uy lực thiên kiếm, mong Tuyết Nữ vui lòng chỉ giáo.

Đây chính là cảnh giới chính mình vẫn truy cầu, lúc này có người đạt tới cảnh giới này xuất hiện ngay trước mặt chính mình, về công lẫn về tư, chính mình đều phải tới luận bàn với nàng.

Vừa mới dứt lời, một cỗ cương khí dâng trào tới cực điểm đột nhiên từ trên người Âu Dương Vũ bắn mạnh ra, ngưng tụ thành một đạo trường kiếm cương khí mất thường có thể nhìn thấy được, cương khí phá không bay đi, phát sinh tiếng rít gió kinh người, trong thời gian chớp mắt đã tới ngay trước mặt Tuyết Nữ.

Tuyết Nữ không chút lay động, mái tóc dài màu bạc theo gió phất phơ, vô số đạo kiếm quang màu trắng

- Vị tiền bối này thực vô liêm sỉ a!

Tuy rằng thanh âm không lớn, thế nhưng tất cả mọi người ở đây đều là cao thủ, lực tai và lực mắt đều không tầm thường, cho dù là Âu Dương Vũ đang toàn tâm toàn ý chiến đấu, nhưng vẫn nghe được lời nói của Đường Phong vô cùng rõ ràng.

Sắc mặt của đám nhiên Âu Dương Vũ nhin không được đỏ lên, thanh cự kiếm cương khí giữa không trung thiếu chút nữa tan biến thành mây khói, dọa hấn nhanh chóng vứt bỏ tạp niệm, chuyên tâm đối phó với kiếm quang màu trắng, lúc này mới không lập tức bị đánh bại.

Hắn cũng biết cách làm của chính mình xác thực có chút không hay, trong nháy mắt khi chính mình mạnh mẽ ngưng tụ cự kiếm cương khí đã bại dưới tay Tuyết Nữ rồi. Thế nhưng thiên kiếm khó gặp, cho dù hắn có đùa giỡn chút thủ đoạn cũng muốn tận mắt nhìn thấy uy lực của thiên kiếm rốt cuộc mạnh mẽ tới mức nào.

Bất quá bị người khác trực tiếp xé rách da mặt nói một câu như vậy, cho dù Âu Dương Vũ có bình tĩnh hơn nữa thì cũng xấu hổ khó nhin, phỏng chừng không bao lâu sau hắn sẽ thực sự thua trong tay Tuyết Nữ.

Cuộc chiến giữa hai vị cao thủ Linh giai tuy rằng ngưng tụ toàn bộ kiếm khí trong một phạm vi tương đối nhỏ, thế nhưng cương khí ba động cũng đã làm kinh động tới tất cả cao thủ có mặt trong Ô Long Bảo.

386. Chương 375: Giương Cung Bạt Kiếm.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 375: Giương cung bạt kiếm.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Cách đó không xa truyền tới âm thanh phần phật không gián đoạn, không bao lâu sau, Tạ Tuyết Thần và bốn sát thủ Đại Tuyết Lô thủ hạ lần lượt tiến vào trong tầm nhìn của tất cả mọi người.

Trên mặt Tạ Tuyết Thần để lộ một tia tiểu ý như có như không, vẻ mặt giống như đã tính toán chuẩn bị kỹ càng từ trước, biểu tình tự tin không hề có một chút che lấp.

Tuy rằng hấn nguyên bản chuẩn bị chờ tới buổi tối, khi đám người này tới tận cửa đánh lén ra ra tay giáo huấn một chút, để cho bọn họ biết cái gì là tuyệt vọng. Thế nhưng nếu Âu Dương Vũ đã khai chiến ngay bên cạnh, như vậy bọn họ tự nhiên không có khả năng ngồi không, mặc kệ như thế nào, Âu Dương Vũ chính là trợ lực cường đại nhất bên phía bản thân.

Hơn nữa đối với Tạ Tuyết Thần mà nói, khai chiến lúc nào, khai chiến như thế nào đều không thành vấn đề, hấn nắm chắc mười phần có thể giết chết mọi người, tiện thể tiếp nhận luôn Ô Long Bảo.

Vì vậy, thời điểm khi Âu Dương Vũ và Tuyết Nữ khai hỏa chiến đấu, hấn liền lập tức dẫn theo bốn thủ hạ chạy tới, chuẩn bị trợ giúp Âu Dương Vũ một tay.

Bất quá, trong nháy mắt khi Tạ Tuyết Thần nhìn thấy Tuyết Nữ, đôi lông mày không nhin được nhíu sát lại, trên mặt hiện rõ biểu tình vô cùng ngạc nhiên.

Hắn nhận thức Tuyết Nữ, tự nhiên biết được nữ nhân này chính là cao thủ đứng đầu, hơn nữa lúc này nàng có thể ngăn chặn Âu Dương Vũ, nói rõ ràng cũng là cao thủ Linh giai.

Vì sao nữ nhân này lại xuất hiện nơi đây? Hơn nữa tình báo hấn vừa mới nhận được, hoàn toàn không có tin tức của nàng, nơi này khiến Tạ Tuyết Thần có chút buồn bực, tình báo sai lầm, vô cùng có khả năng ảnh hưởng tới kế hoạch của chính mình, thế nhưng Tạ Tuyết Thần lại một lần nữa đánh giá so sánh chiến lực giữa hai bên, nghĩ cho dù đối phương nhiều hơn một Tuyết Nữ cũng không thể ảnh hưởng quá nhiều đối với chiến quả cuối cùng. Bởi vì trong kế hoạch ban đầu hấn vốn không định để Âu Dương Vũ ra tay giúp

hắn, hắn dẫn Âu Dương Vũ tới đây chỉ là muốn để người của Huyết Vụ Thành kiến thức thực lực của Đại Tuyết Cung một chút, tốt cho sau này kết minh có thể thương lượng thu được nhiều lợi ích hơn nữa.

Vì vậy thần sắc vô cùng kinh ngạc chỉ duy trì trong thời gian ngắn ngủi một cái chớp mắt, Tạ Tuyết Thần lại khôi phục biểu tình tự tin, nhìn theo vài đạo ánh mắt vô cùng cừu hận, vị cung chủ Đại Tuyết Cung này mỉm cười, lại di chuyển ánh mắt lên người Phi Tiểu Nhã.

Thời điểm Tạ Tuyết Thần tới nơi này, Phi Tiểu Nhã và hai đại sát thần tự nhiên nhìn thấy rõ ràng, đối với cừu nhân sát hại lão cung chủ, vô luận là Phi Tiểu Nhã hay hai đại sát thần đều hận không thể băm thây hắn vạn đoạn, ánh mắt kia tự nhiên chính là cừu hận vô cùng trần trụi, sắc bén giống như đao phong, căn bản không hề che lấp.

Đây là lần đầu tiên Đường Phong nhìn thấy Tạ Tuyết Thần, trong những kinh lịch trước kia, hắn không chỉ một lần nghe qua tên tuổi của Tạ Tuyết Thần, vị huynh đài này tạo cho Đường Phong ấn tượng về một người với vẻ mặt tươi cười âm hiểm giả dối, lớn lên vô cùng xấu xí, đầu trâu mặt ngựa, là tiểu nhân vì đạt được mục đích của chính mình không hề từ bất cứ thủ đoạn dâm tiện vô sỉ nào.

Uhm, trong ấn tượng của Đường Phong, Tạ Tuyết Thần chính là người như vậy, hình tượng này đã triệt để vũ nhục cái tên vốn vô cùng nho nhã, Đường Phong không chỉ một lần tiếc hận vì cái tên Tạ Tuyết Thần này.

Thế nhưng khi Đường Phong nhìn thấy Tạ Tuyết Thần lại phát hiện ra chính mình hoàn toàn sai rồi, hơn nữa sai quá mức sai. Tạ Tuyết Thần căn bản không phải có bộ dáng giống như tưởng tượng mà hoàn toàn ngược lại, nam nhân này rất anh tuấn, so với vẻ suất khí của chính mình rất khác nhau, suất khí của hắn là vẻ thành thực, so sánh với nhau, chính mình có điểm non nớt.

Đôi mắt của Tạ Tuyết Thần tuy rằng lộ vẻ mỉm cười, thế nhưng lại thường thường toát lên vẻ tang thương, vừa nhìn chính là người đã trải qua sóng gió cuộc đời, hơn nữa biểu tình trầm ổn, động tác lẳng không bay tới cũng vô cùng nho nhã.

Ổn trọng, cơ trí, thành thực, nho nhã, tổng thể mà nói, ấn tượng đầu tiên của Tạ Tuyết Thần tạo ra cho người khác chính là loại này.

Một nam nhân như vậy, đối với rất nhiều tiểu nữ nhân không rành thế sự, không có bao nhiêu kinh nghiệm quả thực có lực sát thương phi thường lớn. So sánh với hắn, Đường Phong không khỏi có một chút cảm giác tự ti mặc cảm. Điều này không khỏi khiến Đường Phong thầm mắng một tiếng, nghĩ thầm thiếu gia tốt xấu cũng là tình nhân trong mộng của mấy nghìn nữ tử Thiên Tú, hoàn toàn không cần phải tự ti như vậy, suy nghĩ chốc lát cảm giác mới tốt hơn không ít.

Thời gian mấy hơi thở, Tạ Tuyết Thần dẫn theo bốn sát thủ Đại Tuyết Lâu mặc áo choàng màu đen hạ xuống, bọn họ đứng phía sau Âu Dương Vũ khoảng chừng ba trượng, đối diện giằng co với đám người Thang Phi Tiểu.

Tạ Tuyết Thần nhìn Phi Tiểu Nhã, đôi con ngươi ôn nhu giống như nổi nước chảy, nhẹ giọng nói:

- Tiểu Nhã, mấy năm không gặp, nàng đã trưởng thành hơn nhiều!

Lời này phảng phất giống như một trưởng bối đang cưng chiều đối với vãn bối.

Phi Tiểu Nhã nỗ lực dẹp loạn phần nộ trong lòng chính mình, thời điểm lần trước nhìn thấy Tạ tuyết Thần, cũng chính là ở trong Đại Tuyết Cung, khi đó lão cung chủ vẫn sống, Tạ Tuyết Thần chỉ là một trưởng lão trong cung mà thôi, thế nhưng lần này gặp mặt đã là cảnh còn người mất.

Phi Tiểu Nhã không nói chuyện, Thang Phi Tiểu bên cạnh đã cười nhạt một tiếng:

- Nhóc con, thiên đường có lối người không đi, địa ngục không cửa người lại xông vào, lá gan của người quá lớn rồi!

Trừ đi hai vị cao thủ Linh giai đang giằng co với nhau, bên phía Ô Long Bảo có bốn cao thủ Thiên giai thượng phẩm, mà bên phía Đại Tuyết Cung tuy rằng nhiều hơn một người, nhưng Thang Phi Tiểu vẫn chưa để đối phương vào trong mắt.

Thiên giai thượng phẩm cũng có phân chia cao thấp, hai đại sát thần đã sớm đạt tới cảnh giới Thiên giai thượng phẩm đỉnh cao, năm đó khi bọn họ còn sát trá phong vân, những người trước mắt kia chỉ là một đám vô danh tiểu tốt, cho dù là bốn đánh năm cũng không hề lo lắng.

Tạ Tuyết Thần không hề vì lời nói của Thang Phi Tiểu mà nổi giận, chỉ đạm nhiên cười:

- Vài chục năm không thấy, miệng lưỡi của Thang sư thúc vẫn ác độc như vậy!
- Kêu một tiếng sư thúc đã cho rằng ta sẽ bỏ qua cho ngươi sao?

Đoạn Thất Xích rút thanh Thiên binh thái đao chẳng đâu vào đâu luôn mang theo tùy thân của chính mình:

- Không thể nói sư thúc không nhớ tới tình cũ, nếu như ngươi đứng yên bất động, sư thúc đảm bảo chỉ chém ngươi một đao, nếu như ngươi dám phản kháng, sư thúc sẽ vẽ một bức họa bàn long hí phượng trên người ngươi!

Địa Thỉ suốt mấy năm gần đây cả ngày luôn giao tiếp với củ cải rau cỏ các loại, điêu khắc một bức họa bàn long hí phượng cũng không tính tốn bao nhiêu công phu, hầu như chỉ trong thời gian vài lần nháy mắt.

Đoạn Thất Xích nói lời cuồng ngạo khiến Tạ Tuyết Thần cười khổ không được, bắt quá những người này đã chết tới nơi, để bọn họ thỏa mãn cái nghiện cửa miệng cũng không vấn đề gì.

387. Chương 376: Ta Chỉ Muốn Người Của Người

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 376: Ta chỉ muốn người của người

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Tạm thời gác lại ân oán giữa hai vị sư thúc!

Tạ Tuyết Thần sang sảng cười, suất tới kinh người:

- Ta có lời nói với Tiểu Nhã.
- Ta không có chuyện gì muốn nói với ngươi!

Sắc mặt Phi Tiểu Nhã bình tĩnh tới mức khiến người khác sợ hãi:

- Ngày hôm nay không phải ngươi chết thì là ta mất mạng.

Tạ Tuyết Thần chậm rãi lắc đầu:

- Tiểu Nhã, mấy năm nay ta để nàng tùy hứng, nàng cho rằng chỉ bằng một mình nàng đã có thể để Ô Long Bảo tiêu dao lâu như vậy? Ta chỉ là không muốn bức ép nàng, ta hi vọng chính nàng có thể suy nghĩ cẩn thận, thế nhưng cho tới bây giờ nàng vẫn chưa hề suy nghĩ cẩn thận, điều này khiến ta rất bất đắc dĩ, cũng rất thất vọng.

- Lời vô ích không cần phải nói nhiều!

Phi Tiểu Nhã phun ratiếp

Nguồn: Vipvandan.vn

- Nhóc con nghĩ thật hay, là người nghềnh cổ tự chặt hay phiên lão tử động thủ?

Đoạn Thất Xích lắc lắc đầu, chuyển nhãn thần ra khỏi vị trí vừa thấy một màn kinh hãi vừa rồi, trầm giọng nói.

Tạ Tuyết Thần khê cười một tiếng:

- Đoạn sư thúc, người cảm giác được phần thắng của các người lớn tới mức nào?

Đoạn Thất Xích nói:

- Dù sao đi nữa người cũng chết chắc rồi, bên phía chúng ta có bốn người, mà bên các người chỉ có năm người mà thôi.

Nhân số này đã trừ đi hai đại cao thủ Linh giai sang một bên, trong suy nghĩ của mọi người, hai vị cao thủ Linh giai khẳng định là muốn chiến đấu một đấu một. Mà bởi vì thực lực của bọn họ không chênh lệch nhiều, đại khái kết quả chỉ là ngang tay mà thôi.

Lời nói của Đoạn thất Xích còn chưa dứt, cách đó không xa lại vang lên tiếng ổng tay áo xé gió, hơn nữa thanh âm nghe được không phải chỉ một người, hầu như tất cả mọi người đều không nhận được nhú sát lông mày lại.

- Là Ô Long tam sứ!

Phi Tiểu Nhã ngẩng đầu nhìn thoáng qua, lập tức mở miệng nói. Nghe xong những lời này, đám người Thang Phi Tiểu không khỏi yên lòng.

Chỉ trong thời gian ba hơi thở, ba lão giả nhìn bề ngoài ước chừng bảy tám mươi tuổi xuất hiện trong tầm mắt của mọi người, ba người này rất có điểm vị đạo tiên phong đạo cốt, râu tóc bạc trắng, mỗi một người đều mặc hoàng bào, vóc người khuôn mặt đều tương đối giống nhau, nhìn qua còn tưởng rằng là an hem sinh ba, bất quá tỉ mỉ nhận biết, ba người này có sự khác nhau rất lớn, một người trong đó có mặt màu đen, một người mặt màu hồng, một người còn lại coi như tương đối trung bình.

Ô Long tam sứ, chính là ba vị cao thủ lão cung chủ Đại Tuyết Cung chuẩn bị cho Phi Tiểu Nhã từ khi sáng lập ra Ô Long Bảo. Ba vị cao thủ này bình thường đều tu luyện tại mật thất Ô Long Bảo, căn bản không hề ra ngoài, thân phận cũng cực kỳ cơ mật, cho dù là đệ tử Ô Long Bảo cũng có tới chín thành chín người không hề biết sự tồn tại của họ.

Dù sao trong Ô Long Bảo không có khả năng không có cao thủ tọa trấn, năm đó Phi Tiểu Nhã tới Ô Long Bảo mới chỉ có tu vi Địa giai thượng phẩm, mà ba vị cao thủ này chính là tiền vốn ban đầu do chính tay lão cung chủ chuẩn bị cho Phi Tiểu Nhã.

Ba người này có bối phận cực cao trong Đại Tuyết Cung, trên cơ bản có thể coi như sư huynh đệ đồng môn đối với lão cung chủ, coi như là đám người Thang Phi Tiểu gặp bọn họ cũng phải cúi người, cung kính kêu một tiếng sư thúc.

Tuy rằng ba người này cũng chỉ có thực lực Thiên giai thượng phẩm, nhưng dù sao tuổi tác đã cao, công lực bản thân đã tu luyện tới mức tinh thuần thâm hậu, nhưng nếu luận sức chiến đấu thực tế mà nói, bọn họ còn kém hai người Thang Phi Tiểu và Đoạn Thất Xích một chút.

Đây là lần đầu tiên Đường Phong nhìn thấy Ô Long tam sứ, càng là lần đầu tiên nghe được tên của bọn họ, nhận không được có chút hiếu kỳ, nhẹ nhàng đẩy đẩy Thang Phi Tiểu nói:

- Tiểu thúc, ba người này từ đâu tới?

Thang Phi Tiểu ở một bên nhẹ giọng nói:

- Nguyên bản là tam đại hộ pháp Thiên Địa Nhân của Đại Tuyết Cung, người mặt đen tên là Vô Thiên, người mặt đỏ kia là Vô Địa, người còn lại là Vô Nhân, thời điểm sáng tạo ra Ô Long Bảo, ba người này đã phải tới đây làm Ô Long tam sứ rồi.

Vô Thiên Vô Địa Vô Nhân? Đường Phong có chút nghi hoặc hỏi:

- Bọn họ là ba huynh đệ?

- Đúng vậy!

Thang Phi Tiểu gật đầu.

- Năm đó ta và lão Đoạn còn chưa xuất đạo, Đại Tuyết Cung chính là nhờ vào ba người này chống đỡ. Hắc, ba lão gia hỏa này đã nửa bước vào quan tài, nhưng vẫn không thay đổi bao nhiêu so với trước kia a!

- Vậy chẳng phải bọn họ chính là trưởng bối của hai người?

Đường Phong hỏi.

Lúc này tam sứ Thiên Địa Nhân đã hạ xuống mặt đất, đứng trước mặt Thang Phi Tiểu, nhàn nhạt gật đầu đối với nàng:

- Bảo chủ!

Phi Tiểu Nhã nhin không được vui mừng cười cười, có ba người này gia nhập vào chiến trường, cục diện có thể nói là thay đổi ngay lập tức, nguyên bản bên phía Ô Long Bảo chiếm một chút ưu thế, hiện tại không cần bàn cãi đã kéo dẫn ưu thế này rất nhiều, thậm chí có thể nói là chiếm ưu thế áp đảo.

Không riêng Thang Phi Tiểu và Đoạn Thất Xích, thậm chí Mang chấp sự và Sở Văn Hiên cũng nghiêm nghị sắc mặt, cung kính hành lễ nói:

- Ra mắt ba vị sư thúc!

Ba vị lão giả râu tóc bạc trắng nhận thi lễ này, ánh mắt dừng lại một chút trên người Mang chấp sự, lập tức chuyển sang nhìn Thang Phi Tiểu và Đoạn Thất Xích, không nói lời nào, thái độ có vẻ tương đối kiêu căng ngạo mạn.

Hai đại sát thần nhin không được đảo con mắt trắng, nghĩ thầm ba lão bất tử này thực biết tổ bộ đáng, phảng phất giống như người nào cũng thiếu bọn họ mấy trăm vạn lượng bạc.

Thời điểm Ô Long tam sứ và đám người Phi Tiểu Nhã chào hỏi nhau, Âu Dương Vũ liếc mắt nhìn Tạ Tuyết Thần, trong lòng có chút nghi hoặc.

Nguyên bản hắn tưởng rằng thần sắc của Tạ Tuyết Thần sẽ có một chút biến hóa, dù sao đối phương đột nhiên nhiều hơn ba chiến lực cường đại, thế nhưng nhìn lại, thần sắc của Tạ Tuyết Thần không hề có một chút biến hóa, thậm chí ngay cả biểu tình phẫn nộ và vận vẹo vừa rồi đều biến mất không thấy rồi, vẻ tự tin và tỉnh trước ban đầu đã hoàn toàn thay thế.

Người này, sợ là có chuẩn bị trước gì đó a, chỉ là những chuyện này không phải là điều Âu Dương Vũ cần quan tâm, hiện tại Âu Dương Vũ muốn đại chiến một trận với Tuyết Nữ.

- Tạ cung chủ!

Âu Dương Vũ nhẹ giọng mở miệng nói:

- Âu Dương sợ là chỉ có thể giúp người bảm chân Tuyết Nữ các hạ mà thôi.

- Âu Dương tiên sinh cứ tự nhiên, việc còn lại, Tạ mỗ sẽ xử lý!

Tạ Tuyết Thần mỉm cười đáp.

Quả nhiên là có chuẩn bị từ trước, bằng không làm sao tự tin như vậy, Âu Dương Vũ gật đầu, chuyển ánh mắt về phía Diệp Dĩ Khô, mở miệng nói:

- Tuyết Nữ các hạ, uy lực thiên kiếp vừa rồi quả thực khiến Âu mỗ bái phục, tuy rằng muốn cùng với các hạ luận bàn một chút về Thiên kiếp chi cảnh, đáng tiếc lần này Âu Dương tới có trọng trách trong người, bắt đắc dĩ sợ là phải đắc tội với các hạ rồi.

Tuyết Nữ hơi gật đầu, nói thực ra, Âu Dương Vũ từ đầu tới cuối tạo ra cho Tuyết Nữ cảm giác rất không tồi, so với tư thái giả vờ giả vịt của Tạ Tuyết Thần, không cần bàn cãi hẳn càng thêm thành thực ổn trọng

hơn nhiều, tuy rằng hiện tại hai bên là địch nhân, thế nhưng cũng không hề hạ thấp đánh giá của Tuyết Nữ đối với hắn.

Trận đại chiến này, mặc kệ nói như thế nào, hai cao thủ Linh giai muốn nhúng tay vào nhất định phải vượt qua được cánh cửa đối phương, vì vậy hai người cần phải đánh một hồi.

- Đi theo ta! Tìm một địa phương không người lại tính toán!

Tuyết Nữ khẽ mở môi mềm, lên tiếng nói.

Lúc nói xong chuyển sang liếc nhìn Đường Phong, truyền âm nói:

- Phong nhi, đợi lát nữa con tìm một chỗ kín đáo trốn đi, không nên nhúng tay vào cuộc chiến nơi này, có mấy người Thang Phi Tiểu, đại cục hẳn là đã định rồi!

Chương 377: Trộm nhà khó phòng (hạ).

Đường Phong gật đầu, hắn vốn cũng có suy nghĩ như vậy, lúc này thân hình Tuyết Nữ mới nhoáng lên, trực tiếp biến mất tại chỗ, sau một khắc, Âu Dương Vũ cũng biến mất không còn, chỉ để lại một dòng xoáy nhỏ nhỏ tại địa phương vừa mới đứng thẳng.

Lúc hai vị cao thủ Linh giai biến mất, bầu không khí khẩn trương ban đầu đột nhiên giương cung bạt kiếm, cả hai bên đều biết rõ, đại chiến căng thẳng sắp diễn ra, thắng thua không hẳn đã rõ ràng.

Đoạn Thất Xích lạnh lùng nói:

- Hiện tại là bảy đánh năm rồi, người nói hiện tại chúng ta có bao nhiêu phần thắng?

Những lời này không cần bàn cãi chính là đáp lại vấn đề Tạ Tuyết Thần nói vừa rồi.

Tạ Tuyết Thần vẫn nở nụ cười tự tin nhàn nhạt như cũ, nụ cười tràn ngập vẻ tự tin này khiến mọi người cảm giác có chút không quá thỏa đáng, nếu như đầu của Tạ Tuyết Thần không phải là bị hỏng hóc, đại khái có thể phán đoán được thế cục hiện tại đối với hắn rất cuộc có bao nhiêu bất lợi, thế nhưng đáng về của hắn lại hoàn toàn không giống như tình thế biểu hiện bên ngoài.

- Cần thận, khả năng có trá!

Đôi lông mày của Thang Phi Tiểu ngưng tụ, mở miệng nhắc nhở nói.

Tiếng nói còn chưa hoàn toàn dứt, ba cỗ cương khí mãnh liệt đột nhiên bộc phát, lập tức truyền tới âm thanh rắc rắc, Mang chấp sự và hai đại sát thủ đồng thời kêu lên một tiếng đau đớn, liên tục bật lui vài bước, há miệng phun ra một chuỗi máu tươi.

Tình huống hầu như khiến mọi người không thể tin tưởng đột nhiên phát sinh ngay trước mặt, ngay cả bốn sát thủ Đại Tuyết Lô đứng phía sau Tạ Tuyết Thần cũng giống như vậy.

Bốn vị sát thủ này vừa mới giữ biểu tình khẩn trương như lâm đại địch, hiện tại đột nhiên từ khẩn trương thành kinh ngạc.

Duy nhất chỉ có một mình Tạ Tuyết Thần hiện lên một tia trào phúng và tươi cười đắc ý:

- Đoạn sư thúc, hiện tại thì sao?

- Thằng nhóc con!

Đoạn Thất Xích đưa tay lau vết máu nơi khóe miệng chính mình, oán hận mắng một tiếng.

- Ba vị tổ sư...

Phi Tiểu Nhã không thể tin tưởng nhìn tam sư Thiên Địa nhân, trong mắt tràn đầy ý thất vọng và oán hận:

- Đây rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?

Cuộc chiến lấy một phương thức không thể tưởng tượng được làm mồi lửa kích phát, tất cả mọi chuyện đều khiến Đường Phong đứng phía sau nhìn thấy rõ ràng.

Động thủ trước nhất lại chính là Ô Long tam sứ tới chậm nhất, mà đối tượng bọn họ động thủ lại chính là Mang chấp sự và hai đại sát thần.

Thời điểm Ô Long tam sứ vừa mới tới hẳn còn không quá chú ý, chỉ biết là ba vị cao thủ không quen biết mà thôi, hơn nữa lúc ba người này vừa mới hạ xuống đất, như vô ý mà vô ý phân tán ra, động tác rất tự nhiên, cũng không hề khiến mọi người xuất hiện nghi ngờ. Bọn họ mỗi người đều đứng tại vị trí phía trước cao thủ Ô Long Bảo một chút.

Ngay trong nháy mắt vừa rồi, ba người mạnh mẽ xoay người, cũng giống như có liên hệ tâm linh, đồng thời đánh mạnh một chiêu đối với người chính mình đứng chắn phía trước.

Cho dù là hai đại sát thần và Mang chấp sự vốn lỏi đời giống như hồ ly tinh, kinh nghiệm chiến đấu cũng phong phú tới không thể phong thú hơn, cho dù có cẩn thận nhiều hơn nữa cũng không thể nghĩ tới trong thời khắc then chốt hiện tại sẽ bị Ô Long tam sứ đánh lén như vậy.

Tất cả bọn họ chính là sư thúc, là trưởng bối!

Ô Long tam sứ và lão cung chủ vốn là con bài chưa lật lão cung chủ đặc biệt chuẩn bị cho Phi Tiểu Nhã, là nhân vật cấp bậc nguyên lão từ khi Đại Tuyết Cung mới sáng tạo ra, có thể nói coi như là toàn bộ thế giới phản bội Phi Tiểu Nhã, Ô Long tam sứ cũng không nên phản bội nàng mới đúng.

Thế nhưng sự thực đã thắng hùng biện, Ô Long tam sứ đột nhiên phản bội, trong nháy mắt khiến bên Ô Long Bảo rơi vào hoàn cảnh vô cùng xấu.

Sắc mặt đám người Thang Phi Tiểu lập tức trở nên rất khó coi, lại liên tưởng tới biểu tình và thái độ tự tin của Tạ Tuyết Thần, bọn họ không làm sao nghĩ được nguyên nhân trong đó.

- Không cần phải hỏi nữa, sự tình đã rõ ràng rồi!

Thang Phi Tiểu ôm ngực, ho nhẹ một tiếng, mở miệng nói.

- Phòng ngày phòng đêm, trộm nhà khó phòng!

Đoạn Thất Xích cũng cười khổ không thôi:

- Tạ Tuyết Thần, người giỏi lắm!

Không ai suy nghĩ cẩn thận rốt cuộc là nguyên nhân nào khiến Ô Long tam sứ lâm trận phản bội, cũng không hề có bất cứ người nào biết rốt cuộc bọn họ tiếp xúc như thế nào.

Lúc này bốn vị sát thủ Đại Tuyết Lâu mới biết được, vì sao đám người chính mình vừa mới tiến vào trong Ô Long Bảo đã có thể thu được tin tức về Thang Phi Tiểu và Đoạn Thất Xích, vì sao cung chủ chỉ dẫn theo mấy người bọn họ giết tới Ô Long Bảo. Nguyên lai là có Ô Long tam sứ làm nội ứng, có ba người bọn họ làm nội ứng, hơn nữa xuất thủ đánh lén, địch nhân nào còn có cơ hội trở mình?

Bốn người không khỏi bội phục không gì sánh được đối với Tạ Tuyết Thần, thủ đoạn như thế này, tâm cơ như thế này, bọn họ định trước là không thể chơi được.

Sự thực cũng là như vậy, tuy rằng hai người Thang Phi Tiểu và Đoạn Thất Xích dịch dung tiến vào trong Ô Long Bảo, thế nhưng thể hình của Thang Phi Tiểu quá mức khác người, chỉ cần hơi chút quen thuộc đối với hắn là lập tức nhìn ra được thân phận đích thực của hắn. Lúc bị cơ sở ngầm Tạ Tuyết Thần an bài bên trong Ô Long Bảo, thông báo cho Ô Long tam sứ, ba người bọn họ tùy tiện suy nghĩ một chút là có thể biết được tình hình thực tế rồi.

Ngược lại là Tuyết Nữ, ban đêm tiến vào trong Ô Long Bảo, chưa từng bị cơ sở ngầm của Ô Long Bảo phát hiện, lúc này mới khiến bọn hắn không thu được một phần tin tức quan trọng.

- Ba vị có nên cho ta một lời giải thích hay không?

Phi Tiểu Nhã lạnh lùng nhìn vào Ô Long tam sứ. Ngay cả ba người này cũng có thể làm phản, bảo nàng sau này sao có thể tin tưởng được người khác?

Trên mặt ba lão giả nửa đoạn cổ đã chui vào trong mồ không tự chủ hiện lên một tia hổ thẹn.

Thiên sứ nhẹ nhàng thở dài một tiếng:

- Chuyện bất đắc dĩ.

Địa sứ nói:

- Không thể nói nguyên nhân cụ thể!

Nhân sứ nói:

- Mong bảo chủ thứ lỗi!

Ba người không hổ là thân huynh đệ, ngay cả nói chuyện cũng là một câu lại một câu, chính giữa không thể có chút gián đoạn, phảng phất giống như đã thương lượng từ trước, ngay cả ngữ khí ôn tồn đều giống như một người nói ra.

- Không cần phải hỏi nữa!

Thang Phi Tiểu khoát tay áo, hít sâu một hơi, lạnh lùng nhìn Ô Long tam sứ nói:

- Ba vị sư thúc đã làm như vậy, ta và lão đoạn tự nhiên sẽ đả đải ba vị sư thúc giống như địch nhân không chết không thôi!

- Như vậy tốt nhất!

Ba người đồng thời gật đầu.

- Tiểu Nhã, chuyện cho tới bây giờ, nàng sẽ không suy nghĩ cẩn thận hay sao?

Tạ Tuyết Thần đột nhiên mở miệng nói:

- Chỉ cần nàng đáp ứng điều kiện của ta, ta có thể thả mọi người ở đây rời đi!

Chuyện cho tới lúc này, Tạ Tuyết Thần còn tỏ ra bộ dạng giả dối như vậy, quả thực khiến một người vốn ngoài cuộc như Đường Phong cảm thấy vô cùng buồn nôn.

389. Chương 378: Chiến Đấu, Bắt Đầu Rồi

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 378: Chiến đấu, bắt đầu rồi

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Cao thủ bên phía Ô Long Bảo hiện tại, Tuyết Nữ đã bị người mặc áo bào tro kia chế trụ rồi, hai đại sát thủ và Mang chấp sự bị đả thương, sức chiến đấu giảm mạnh, có thể nói là người có sức chiến đấu lớn nhất chỉ còn một mình một người Phi Tiểu Nhã mà thôi. Cho dù vậy, bảo chủ đại nhân chỉ là cao thủ Thiên giai thượng phẩm mới tấn chức không lâu, sao có thể giành thắng lợi trước mặt nhiều định nhân cường đại như vậy? Có thể nói, chỉ cần Tạ Tuyết Thần nguyện ý, tùy tiện đều có thể giết mọi người ở đây một phiên giáp cũng không để lại.

Thế nhưng hắn nói ra lời như vậy tự nhiên là cố ý rồi.

- Tiểu Nhã, nghìn vạn lần không nên tin tưởng người này nói!

Sắc mặt Thang Phi Tiểu âm trầm tới cực điểm:

- Hắn từ nhỏ tới lớn, đều không hề nói được một câu chắc chắn!

- Duy nhất chỉ có lần này ta nói chuyện giữ lời!

Tạ Tuyết Thần không đợi Phi Tiểu Nhã trả lời, trên mặt hiện lên nụ cười vui vẻ, lại chuyển ánh mắt về phía Đường Phong, âm lãnh nhìn hấn:

- Bất quá ta còn có hai điều kiện, thứ nhất là nam nhân này phải chết trước mặt ta!

- Người si tâm vọng tưởng!

Bảo chủ đại nhân giận dữ quát lớn, quay đầu... Trần ngập áy náy nhìn Đường Phong.

Động tác vô cùng thân thiết đối với Đường Phong vừa rồi rõ ràng đã triệt để chọc giận Tạ Tuyết Thần, vì vậy hấn mới nhắm vào Đường Phong chăm chăm như vậy. Lúc này Phi Tiểu Nhã vô cùng hối hận, nguyên nhân có hành động vừa rồi chính là bởi vì bên phía Ô Long Bảo chiếm ưu thế cực lớn, nàng chỉ là muốn phản kích Tạ Tuyết Thần một chút mà thôi, quấy rầy tinh thần của hấn, thế nhưng tình thế hiện tại hoàn toàn bất ngược lại, Phi Tiểu Nhã biết hành động của chính mình vừa rồi không cần bàn cãi đã chuyển Đường Phong lên đầu sóng ngọn gió rồi, trong lòng vô cùng hối hận a.

Nếu sớm biết được Ô Long tam sứ sẽ làm phản, nói cái gì nàng cũng không để Đường Phong lộ mặt rõ ràng như vậy. Hấn chỉ là Địa giai trung phẩm, không để hấn dụ dỗ, Tạ Tuyết Thần tuyệt đối sẽ không lưu ý tới một Địa giai trung phẩm nho nhỏ.

Đường Phong cũng cười khổ liên tục, hấn biết Tạ Tuyết Thần đã ghi hận chính mình rồi, nguyên bản còn dự định tìm cơ hội đánh lén tiêu diệt đối phương, bằng không lúc nào cũng bị người ta thương nhớ không thôi, chung quy không phải là chuyện tốt.

- Đừng vội cự tuyệt, ta còn có một điều kiện khác chưa nói xong!

Tạ Tuyết Thần cười khê một tiếng, lập tức chuyển ánh mắt về phía Mang chấp sự:

- Điều kiện thứ hai chính là, Tiểu Nhất Diệp người cũng phải chết, nếu như người muốn thoát ly khỏi vòng khống chế của ta, vậy ta cho người một lần sống thoáng!

Tiểu Nhất Diệp? Trong lòng Đường Phong rung mình, vô cùng kinh ngạc nhìn về phía Mang chấp sự với sắc mặt tái nhợt cách đó không xa.

Từ khi Đường Phong tới thế giới này đến hiện tại, nếu như nói ai là người cho hấn ấn tượng khắc sâu nhất, tự nhiên không cần bàn cãi chính là nam nhân Tiểu Nhất Diệp trước kia tại Khúc Đình Sơn thể hiện một mặt vô cùng rắn rết. Người này thâm độc dị thường, đối với chính mình cũng ngoan lệ không gì sánh được, vì muốn thoát khỏi Đại Tuyết Cung, trực tiếp lấy thân chính mình phạm hiểm, không tiếc bị hai vị cao thủ Thiên giai thượng phẩm đánh trúng hai hại trí cực kỳ yếu hại, thậm chí lúc đó toàn bộ đầu bị xoay chuyển nửa vòng, còn có một kiếm đâm xuyên qua.

Nam nhân này quá mức đặc thù rồi, không chỉ nói ngữ khí của hấn rất đặc thù, còn có nụ cười mỉm chiêu bài kia, nụ cười luôn luôn không thay đổi, khiến người khác vừa nhìn liền có cảm giác toàn thân lông tóc dựng ngược.

Đi tới Ô Long Bảo, từ lúc nhìn thấy Mang chấp sự, Đường Phong từ trên người Mang chấp sự cảm nhận được khí tức âm lãnh so với Tiểu Nhất Diệp không sai biệt lắm.. Đã từ có lúc hấn hoài nghi, hai người có phải là một hay không.

Thế nhưng, hai người Mang chấp sự và Tiểu Nhất Diệp khác biệt quá lớn. Sắc mặt Mang chấp sự vẫn luôn hết sức tái nhợt, hơn nữa cũng không có chiêu bài cười mỉm kia. Cho nên, Đường Phong cũng chỉ là hoài nghi. Qua thời gian tiếp xúc lâu dài với Mang chấp sự, Đường Phong gần như cũng không còn nghĩ tới điểm này nữa.

Bất qua hiện tại nghe được Tạ Tuyết Thần nói như thế, Đường Phong cuối cùng minh bạch vì sao mình có thể cảm thụ được khí tức quen thuộc như thể trên người Mang chấp sự.

Hấn cư nhiên lại chính là nam nhân rắn rết kia. Mà sở dĩ lại có sắc mặt tái nhợt như vậy, chỉ sợ cũng là do thân trúng độc tuyết tủy hàn băng mà thôi.

Người này... Thực sự giỏi nhẫn nhịn. Đường Phong trong lòng vô cùng bội phục.

Thời gian qua cũng khoảng một năm rồi, lúc ấy cuộc nói chuyện giữa Tiểu Thúc và Tiểu Nhất Diệp vẫn hiện rõ mồn một trong đầu Đường Phong. Đường Phong biết rõ, Tiểu Nhất Diệp trúng độc tuyết tử hàn băng, nếu không có giải được áp chế, cứ mỗi mười ngày chất độc sẽ phát tác một lần, càng ngày càng lợi hại hơn. Như vậy tính ra, độc tính trong cơ thể hắn chỉ ít cũng phát tác ba mươi lần rồi. Ba mươi đêm trải qua đau đớn khiến người ta khó có thể chịu được. Hắn như thế nào có thể vượt qua?

- Khắc khắc...

Mang chấp sự cười một cách quái dị, vẫn là tiếng cười âm nhu, băng lãnh, đưa tay khẽ dựng kính vuốt lên mặt mình. Đường Phong phát hiện, da mặt giống như da rắn, từng chút được lột ra. Sau một lát, một khuôn mặt Đường Phong đã từng gặp qua lần nữa xuất hiện trước mặt hắn. Khóe miệng hắn khẽ nhếch lên, hai mắt chăm chú nheo lại, tạo thành một khe hẹp như sợi chỉ, từ bên trong bắn ra từng đạo hàn mang xanh biếc.

Đường Phong không nhận được khe rùng mình một cái. Khi Tiểu Nhất Diệp lần nữa lộ ra chân diện mục, cảm giác dựng tóc gáy cũng lần nữa trở lại trên người Đường Phong.

- Tạ Tuyết Thần, bằng vào bản lĩnh của người hắn là không thể nhìn ra ta dịch dung. Chuyện này cũng là do Ô Long tam sứ nói ra sao?

Tiểu Nhất Diệp mở miệng hỏi.

- Người đã biết rồi, còn hỏi gì nữa.

Tạ Tuyết Thần lạnh lùng nhìn hắn.

- Thật không thể ngờ!

Tiểu Nhất Diệp chậm rãi lắc đầu. Hắn đã quá tin nhiệm Ô Long tam sứ rồi. Có thể nói, trong toàn bộ Ô Long Bảo chỉ có năm người biết thân phận thực sự của hắn. Phi Tiểu Nhã và Ô Long tam sứ, bốn người này đã biết ngay từ đầu, ngoài ra còn có Sở Văn Hiến. Tiểu Nhất Diệp đã từng ở trước mặt Sở Văn Hiến cố ý lộ ra một chiêu “Nhuyễn cốt xà thủ”, mới khiến hắn nhìn ra một chút manh mối.

- Đồ nhi, những người này đều muốn dồn chúng ta vào chỗ chết. Người nói chúng ta nên làm gì bây giờ?

Tiểu Nhất Diệp đột nhiên quay đầu nhìn Đường Phong hỏi.

Đường Phong giận dữ:

- Ai là đồ nhi của người?

Thực sự là chiếm tiện nghi không chớp mắt mà.

Sở Văn Hiến ở một bên khom người, mở miệng nói:

- Người quên ngày đầu tiên tới Ô Long Bảo người giới thiệu mình thế nào sao?

Đường Phong sững sờ, đột nhiên nhớ tới lúc trước khi mình cầm lệnh bài đến Ô Long Bảo, đã từng lừa gạt Sở Văn Hiến, nói là Tiểu Nhất Diệp cho hắn, hơn nữa chính mình còn được Tiểu Nhất Diệp chỉ điểm qua.

Chương 378: Chiến đấu, bắt đầu rồi (hạ).

Nhất thời Đường Phong toát mồ hôi. Hắn quả thực đã quên mất chuyện này. Lúc đó hắn chẳng qua nghe tin tình báo nói rằng Tiểu Nhất Diệp đã chết cho nên mới nói như vậy, người chết tất nhiên sẽ không thể đối chứng. Ai ngờ rằng kẻ bị nói đã chết kia cư nhiên lại đang ở ngay tại Ô Long Bảo. Thảo nào người này lần đầu tiên thấy hắn, ánh mắt dường như có thâm ý. Hắn không chỉ sớm nhận ra mình, phỏng chừng cũng nghe nói mình chính là người mượn tên hắn đến Ô Long Bảo.

- Vì sao Người không chết a...

Trong lòng Đường Phong oán hận kêu một tiếng. Loại cảm giác này thật giống như bị bắt gian tại trận, để cho người ta âm thầm quan sát thủ đoạn vụng về của mình, chính mình ngược lại còn hồ đồ không biết. Thật sự là hồ thẹn đến muốn tìm lỗ nẻ mà chui xuống a...

- Còn có thể làm sao bây giờ. Đánh cho hắn cha mẹ cũng không thể nhận ra chứ sao?

Đường Phong trong cơn giận dữ hét lên. Mấy người Thang Phi Tiểu không thể nào để mình và Tiểu Nhất Diệp ngồi chờ chết. Hiện tại, lối thoát duy nhất chính là đấu võ, tại tuyệt cảnh chuyển bại thành thắng mới có thể mong sống sót.

- Nói hay lắm! Vậy thì đánh cho hần cha mẹ cũng không thể nhận ra!

Thang Phi Tiểu cười lớn, hào khí bộc phát, đưa tay về phía Tạ Tuyết Thần tung ra một chưởng.

Trên đỉnh đầu Tạ Tuyết Thần đột nhiên xuất hiện chưởng ảnh màu lam thật lớn, đủ để bao vây tất cả cao thủ đối phương bên trong.

Cách Không Thủ! Tiểu thúc biết rõ lúc này tình thế không lạc quan, ra tay tất không lưu tình

Tám đạo đao mang hình trăng lưỡi liềm đột nhiên hiện ra. Mỗi đạo đao mang đều hướng thẳng tới cổ đối phương. Ngay khi Tiểu thúc động thủ, Đoạn Thất Xích trong nháy mắt cũng chém ra tám đao.

Hai đại sát thần hợp lực một kích cơ hồ là cùng lúc ra chiêu. Hai người phối hợp đã quen, căn bản không cần dùng đến ngôn ngữ trao đổi, chỉ một chút động tác hoặc ánh mắt, mỗi người đều biết đối phương sẽ làm gì.

Phản ứng của Tiểu Nhất Diệp chậm hơn nửa nhịp. Khi đao mang đi đến giữa đường, hai tay hần run lên, vô số độc xà như dây thép bắn ra, theo sát đao mang, hướng tám người đối diện lao tới, khí thế như phò thiên cái địa.

Ba cao thủ đứng đầu cùng lúc hợp lực công kích, mặc dù đối phương có tám người nhưng cũng không dám có một chút khinh suất. Vô luận là Tạ Tuyết Thần hay bốn sát thủ Đại Tuyết Lâu bên cạnh đều có thể nhận ra tâm lý oán hận cùng cực của đám người Thang Phi Tiểu.

Hai đại sát thần không cần phải nói. Bọn họ năm đó giết người như ngóe, chỉ bằng một thân sát khí đủ khiến đối phương kinh hồn táng đờm. Bốn đại cao thủ lúc trước cũng sợ bọn họ mấy phần. Tiểu Nhất Diệp cũng vậy. Từ sau khi hai đại sát thần thoát ly Đại Tuyết cung, Tiểu Nhất Diệp vươn lên trở thành Đại Tuyết cung đệ nhất sát thủ, phạm là hần cùng đồng bọn ra tay, không quá ba tháng, đối phương nhất định sẽ chết bất đắc kỳ tử. Cho dù ai cũng biết là do Tiểu Nhất Diệp ra tay, nhưng không cách nào tìm được bất luận chứng cứ gì.

Tâm lý ác độc và thủ đoạn biến thái của Tiểu Nhất Diệp khiến mọi thành viên Đại Tuyết cung đau đầu không ít, kết quả là không ai dám cùng hần đi giết người, bởi vì nếu không cẩn thận, chính mình cũng bị hần ngẫu hứng mà giết chết. Cuối cùng, người duy nhất dám hợp tác cùng Tiểu Nhất Diệp chính là Lâu Mãn Kinh. Người này dưới quỷ kế liên hợp của Đường Phong cùng Tiểu Nhất Diệp cuối cùng cũng chết không nhắm mắt.

Tại thời điểm chưởng ảnh Cách Không Thủ xuất hiện, tám đại cao thủ vội vận chuyển cương khí, chuẩn bị đón đỡ. Thang Phi Tiểu dù lợi hại thế nào cũng không thể mảy một địch tám a...

Thế nhưng, khiến mọi người kinh hãi chính là, lực sát thương của đạo chưởng ảnh này hoàn toàn là ở chiêu tiếp theo, nó chủ yếu chỉ có tác dụng kiềm chế. Tám đại cao thủ sát chiêu còn chưa tung ra, từ trong chưởng ảnh đột nhiên truyền đến một hấp lực khổng lồ, khiến bọn họ không thể cử động.

Chỉ trong một cái nháy mắt này, tám đạo đao mang đã bay tới trước mặt họ, theo sát phía sau chính là vô số độc xà như ánh thép.

Tám người một khắc cũng không dám chậm trễ, tất cả đều vận toàn lực ngăn trở đao mang đã đến gần trong gang tấc.

Tiếng nổ đinh tai liên tiếp truyền đến, vô số cương khí giao tạp bắn ra chói mắt. Đao mang và chưởng ảnh trong nháy mắt bao trùm lên tám người, mảnh vụn bay đầy trời. Lấy khu vực mấy người giao chiến làm trọng tâm, tại bốn phương tám hướng xung quanh, toàn bộ phòng ốc sập nát tan tành, mặt đất rừng rùng rần chấn động.

Hầu như không ai thấy trong không gian hỗn loạn đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chỉ có thể nghe được những tiếng nổ thật lớn, tiếng kêu đau đớn cùng vô số độc xà bị chặt đứt văng tung tóe.

Ba vị cao thủ đứng đầu bất ngờ công kích, khiến đám người Tạ Tuyết Thần nhất thời có chút trở tay không kịp. Đám sát thủ Đại Tuyết Lâu bị đao mang của Đoạn Thất Xích liên tục bức lui về phía sau mấy bước, bàn tay nắm vũ khí đều khẽ run lên, mặc dù không khiến bọn họ bị thương, nhưng cũng đủ khiến bọn họ âm thầm kinh hãi không thôi.

Bọn họ hoàn toàn không nghĩ tới công kích của Đoạn Thất Xích lại sắc bén như vậy. Mười năm trước, hẳn không thể nào có được công lực thể này, không ngờ mười năm sau, công lực của hắn lại tinh tiến nhanh như vậy.

Mặc dù đám sát thủ Đại Tuyết Lâu đối với hai đại sát thủ cực kỳ sợ hãi, nhưng bọn chúng vẫn cho rằng cảnh giới của Thang Phi Tiểu cùng Đoạn Thất Xích chỉ như mười năm trước. Có thể nói, trước khi động thủ, bọn chúng còn ôm một tia hi vọng, đó là mình cùng hai đại sát thủ mặc dù có chút chênh lệch nhưng cũng không quá xa.

Thế nhưng, sau khi tiếp một đao của Đoạn Thất Xích, bọn hắn mới giật mình phát hiện, chính mình và hai đại sát thủ mười năm trước vẫn có một khoảng cách không thể nào bù đắp được. Cái này không đơn giản chỉ là vấn đề công lực, mà quan trọng hơn chính là khí thế - khí thế bá đạo không gì sánh được, trước nay chưa từng có.

Cuồng Đao quét ngàn quân, Địa Thí cầm thanh đao trên tay, dù phía trước có thiên quân vạn mã, cũng khiến đối phương không còn manh giáp.

Đoạn Thất Xích đã lợi hại như vậy, huống chi còn có Thang Phi Tiểu vốn bài danh trên cả hắn. Một chưởng vừa rồi của Thang Phi Tiểu mặc dù không có ý giết hoặc đả thương người, chỉ là kiềm chế, nhưng dù vậy cũng khiến cho tám người nếm không ít đau khổ. Trong phạm vi bao trùm của chưởng ảnh, cơ hồ không ai có thể thoát khỏi đao mang tập kích của Đoạn Thất Xích, chỉ có thể ngạnh tiếp tại chỗ.

Hiệu quả mà hai người phối hợp mang lại tuyệt đối không phải đơn giản chỉ là một cộng một bằng hai, huống chi còn có Tiểu Nhất Diệp ở một bên trợ giúp.

Ba cỗ sát khí khổng lồ trong nháy mắt tràn ra, trong đó một cỗ hơi mang vẻ âm nhu, hơn nữa sát cơ thua xa hai cỗ còn lại. Đây hiển nhiên là sát khí của Liễu Nhất Diệp. Hai cỗ sát khí còn lại kia mới thuộc về hai đại sát thủ.

Trong nháy mắt động thủ đó, sát khí và lệ khí bị dồn nén suốt mười năm của hai đại sát thủ đã không thể khống chế mà bùng phát ra, so với cuộc chiến tranh đoạt thần binh tại Khúc Đình Sơn mạnh hơn gấp mấy lần.

390. Chương 379: Ly Hợp Chân Kính.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 379: Ly hợp chân kính.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Sát khí tràn tới như bài sơn đảo hải, mỗi người đều có cảm giác trì trệ, tựa như bị một vật ngàn cân vô hình đè xuống, ngay cả hô hấp cũng có chút không thông. Trong nội tâm mỗi người, nỗi khiếp sợ cùng hoảng hốt vốn bị áp chế xuống giờ lại đột nhiên dâng lên. Vô luận là Tạ Tuyết Thần hay bốn sát thủ Đại Tuyết cung cũng nhin không được mà biến sắc, thâm tâm bắt đầu run rẩy sợ hãi.

Không khí như đông cứng lại! Đất trời cũng run rẩy!

Loại cảm giác này bọn họ có chút quen thuộc, khiến bọn họ nhớ tới thời gian mười mấy năm trước, chính mình chỉ có thể đứng từ xa nhìn hai đại sát thủ, chưa bao giờ dám tới gần.

Lúc đó giữa bọn họ và hai đại sát thủ chính là cách nhau một trời một vực.

Không đợi tám người trụ vững thân hình, hai đại sát thần cùng Tiểu Nhất Diệp lại nhanh như gió phóng vào trong phạm vi đầy tro bụi đó. Mục tiêu của bọn họ chỉ nhằm vào một người, đó chính là kẻ như quần tinh ứng nguyệt, dường như được bảo bọc ở giữa – Tạ Tuyết Thần.

- Phong thiếu, người mau tìm một chỗ trốn đi.

Thang Phi Tiểu tiến lên, truyền âm nói với Đường Phong. Loại chiến đấu đẳng cấp như thế này, bọn Thang Phi Tiểu chắc chắn sẽ không lưu thủ, nếu Đường Phong ở bên cạnh, Thang Phi Tiểu cũng không dám chắc có liên lụy tới hắn hay không.

Bảo chủ đại nhân muốn ngăn cản tên sát thủ kia, Tạ Tuyết Thần lại hướng nàng công kích, nàng chưa chắc có thể tránh khỏi thụ thương. Bất đắc dĩ, Phi Tiểu Nhã chỉ có thể ngăn cản một phần công kích của Tạ Tuyết Thần. Thoáng cái, tên sát thủ đuổi theo Đường Phong đã không còn thấy bóng dáng.

Trong lòng Phi Tiểu Nhã nóng như lửa đốt. Một cao thủ Thiên Giai đuổi theo Đường Phong, kết quả thế nào không cần nói cũng biết. Nhưng giờ phút này nàng cũng không cách nào phân thân, huống chi nàng cũng chỉ mới tấn chức Thiên Giai thượng phẩm, so với Tạ Tuyết Thần còn không bằng, làm sao có thể nhanh chóng hạ gục Tạ Tuyết Thần, đi cứu Đường Phong?

Hít một hơi thật sâu, Bảo chủ đại nhân cố gắng trấn tĩnh lại, trong lòng cầu nguyện ngàn lần vạn lần Đường Phong sẽ đi tìm Diệp cô cô. Chỉ cần tới được chỗ Diệp cô cô, hắn sẽ bình yên vô sự.

- Tạ Tuyết Thần, ngươi nhất định sẽ hối hận!

Phi Tiểu Nhã nghiêng răng nghiêng lợi nhìn nam nhân vô sỉ trước mắt này.

- Ô Long bảo cho dù hi sinh đến giọt máu cuối cùng cũng quyết không để ngươi được như ý đâu.

- Thật sao?

Tạ Tuyết Thần cười lạnh một tiếng, vừa điên cuồng công kích Phi Tiểu Nhã, vừa mở miệng lạnh nhạt nói:

- Nàng thử nghe một chút, hiện ở bên ngoài là những âm thanh gì vậy?

Phi Tiểu Nhã sửng sốt, bên tai lập tức truyền đến thanh âm chiến đấu ở khắp mọi nơi.

Tạ Tuyết Thần đắc ý nói:

- Thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết! Ô Long Bảo các nàng không phải là không có nhược điểm. Nàng cho rằng mấy năm nay ta theo đuổi nàng hoàn toàn là do tùy hứng sao? Ô Long bảo hiện tại có một phần ba số người cũng đã quy thuận ta. Khi bên này bắt đầu giao chiến, bọn họ đồng thời cũng bắt đầu quét sạch những kẻ không thuận theo Tạ mỗ ta.

- Người...

Phi Tiểu Nhã biến sắc.

- Vợ con, tông môn, tiền tài, mỹ nữ, địa tiên...

Tạ Tuyết Thần tự tin cười nói:

- Những thứ này đều là nhược điểm của con người, chỉ cần nắm bắt thật tốt, trên đời này tất nhiên sẽ có người vì ta mà bán mạng, bao gồm cả người của Ô Long bảo các người.

- Cho nên ngươi mới là loại tiểu nhân hèn hạ vô sỉ chỉ biết dùng những thủ đoạn âm hiểm này...

Phi Tiểu Nhã giận dữ, thân hình bùng lên hỏa diễm cương khí, liều chết lao tới Tạ Tuyết Thần huy động liên tục mười mấy chuồng, lại bị Tạ Tuyết Thần hóa giải toàn bộ.

Bảo chủ đại nhân giờ phút này đã có chút thấp thỏm không yên. Dù sao chẳng những sinh tử của Đường Phong khó lường, ngay cả Ô Long bảo của mình cũng bị mua chuộc nhiều người như vậy, thật sự là đả kích quá lớn đối với nàng. Nàng cũng biết những người đó không hoàn toàn cam tâm bán mạng cho Tạ Tuyết Thần, phần lớn có thể là bị cưỡng bức, nhưng dù sao làm phản cũng vẫn là làm phản. Chỉ bằng vào việc đánh lén không chút phòng bị, mặc dù nhân số những người đó chỉ chiếm một phần ba, cũng có thể đánh những người còn lại tan tác chim muông.

- Tiểu Nhã, bình tĩnh lại. Mọi chuyện còn có thể cứu vãn. Hãy tin tưởng chúng ta!

Thang Phi Tiểu đứng lúc truyền âm nói với Tiểu Nhã.

Chương 380: Hồn chiến (hạ).

- Hơn nữa cũng không cần lo lắng cho Phong thiếu. Phong Thiếu sẽ không thể chết được. Bên cạnh hắn còn có cường giả ngay cả ta cũng đánh không lại tồn tại.

Vừa nghe lời này, tâm tình nôn nóng của bảo chủ đại nhân quả nhiên yên ổn hơn không ít. Tuy rằng nàng không biết cường giả kia là ai, nhưng Thang Phi Tiểu tuyệt đối sẽ không nói giỡn với nàng vào lúc này.

Lúc trấn định lại, bảo chủ đại nhân lúc này mới có thể phát huy thực lực Thiên Giai thượng phẩm chân chính. Tạ Tuyết Thần không khỏi nhường mấy nghi hoặc nhìn nàng, không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì. Vốn là mình nói thêm vài câu nữa, rất có thể khiến nàng mất đi ba thành thực lực chiến đấu, nhưng bây giờ nàng đột nhiên hồi phục. Điều này không khỏi làm Tạ Tuyết Thần nghi ngờ không dứt.

Sự tình quả thực còn có cơ may chuyển biến. Mặc dù ngoài mặt xem ra Thang Phi Tiểu và Tiểu Nhất Diệp bị Ô Long tam sứ áp chế, Đoạn Thất Xích bị ba sát thủ Đại Tuyết cung áp chế, Phi Tiểu Nhã bị Tạ Tuyết Thần cầm chân, trang diện đối với Ô Long bảo hoàn toàn bất lợi, nhưng vô luận là hai đại sát thần hay Tiểu Nhất Diệp cũng đã sớm phát hiện, thương thế do bị Ô Long tam sứ đánh lén thật ra cũng không nghiêm trọng như vậy.

Có thể nói, Ô Long tam sứ đánh lén, chẳng qua là khiến bọn họ ngoài mặt trông vô cùng thâm hiểm, nhưng thực tế, lại không có một chút nội thương nào.

Ô Long tam sứ hạ thủ lưu tình! Hoặc có thể nói, bọn họ cố ý làm như vậy, nếu không bằng vào công lực tinh thuần của ba người, đủ để dưới tình huống hai đại sát thần cùng Tiểu Nhất Diệp không phòng bị mà đánh bọn họ trọng thương.

Lại liên tưởng đến lời nói của Ô Long tam sứ lúc trước, hiện tại bọn họ vẫn tuân thủ, chỉ bảo hộ, không tấn công, Thang Phi Tiểu cảm thấy chuyện không đơn giản như vậy, nhất định là trong đó còn có ẩn tình nào khác. Ô Long tam sứ rất có khả năng là bị Tạ Tuyết Thần dùng thủ đoạn nào đó uy hiếp buộc phải thỏa hiệp.

- Ba vị sư thúc có thể nói cho ta biết rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì hay không?

Thang Phi Tiểu vừa cùng Ô Long tam sứ dây dưa vừa mở miệng hỏi.

- Không thể nói!

Vô Thiên chậm rãi lắc đầu.

Vô Địa tiếp lời:

- Muốn giết Tạ Tuyết Thần, trước hết phải qua cửa bọn ta đã.

Những lời này bọn họ đã nói qua một lần, giờ phút này Vô Địa lại lặp lại lần nữa, không thể nghi ngờ là muốn ám chỉ với Thang Phi Tiểu điều gì đó, mà không tiện mở miệng nói ra.

Thang Phi Tiểu nhường mấy, tung ra một chưởng, lập tức thoát ly chiến trường. Nhưng ngoài ý liệu của hắn là, Ô Long tam sứ đối với hắn lại không thêm để ý, dường như không thấy.

Thang Phi Tiểu bình tĩnh đại ngộ. Nguyên lai là qua như vậy.

Thoát khỏi Ô Long tam sứ trong nháy mắt, Thang Phi Tiểu chuẩn bị đi tìm Tạ Tuyết Thần, không ngờ Tạ Tuyết Thần đột nhiên la lớn một tiếng:

- Nếu không muốn hối hận cả đời thì mau ngăn hắn lại cho ta!

Vô Địa và Vô Nhân thở dài một tiếng, đồng thời tấn công Thang Phi Tiểu, miệng nói:

- Thang sư diệt, trở lại đi!

Thang Phi Tiểu thật muốn vả vào miệng hắn một cái. Chỉ cần cho hắn một chút thời gian đủ để vọt tới Tạ Tuyết Thần, có Phi Tiểu Nhã ở một bên kiềm chế, hắn có thể một chưởng đập chết con thỏ đáng khinh kia.

Nhưng hiện tại lại bị hai người Ô Long tam sứ chặn trở về, hắn thực buồn bực muốn chết.

Xem ra Ô Long tam sứ không cam tâm tình nguyện làm phản, chẳng qua không biết Tạ Tuyết Thần dùng thủ đoạn gì mà thôi. Nếu có thể phá giải thủ đoạn này của hắn, như vậy Ô Long tam sứ sẽ phản chiến, trở về bên Ô Long bảo.

Nhưng bọn họ lại không nói ra nguyên nhân, thật sự là khiến Thang Phi Tiểu có cảm giác không bột đổ gột nên hồ a...

- Ba lão hồ ly!

Tạ Tuyết Thần hừ lạnh một tiếng:

- Chớ có giả thủ đoạn trước mặt ta.

Chiến trường bên này hùng hực khí thế, tạm thời không ai chiếm được tiên cơ, chỉ ít trong thời gian ngắn không phân thắng bại. Nhưng Đường Phong lại gặp nguy cơ trùng trùng.

Trong nháy mắt chiến trường khai hỏa, Đường Phong cũng đã bỏ chạy khá xa. Hắn biết mình ở lại không giúp được gì, không chừng còn là gánh nặng, cho nên nghĩ chỉ cần đứng ở xa nhìn thôi. Không ngờ Tạ Tuyết Thần lại có thủ đoạn như vậy, khiến hắn buộc phải chạy trốn chết.

Đường Phong chưa từng có kinh nghiệm đối phó Thiên giai thượng phẩm. Trước kia ở Cự Kiếm Môn giết chết cao thủ Thiên giai là nhờ có Khiếu Thiên Lang ở một bên hỗ trợ, khiến hắn không tổn hao một sợi tóc. Nhưng hiện tại Khiếu Thiên Lang vẫn còn đang Thiên Tú, hắn chỉ có thể sử dụng năng lực của một người tá thi hoàn hồn, cũng không dám chắc chắn mình có thể là đối thủ của cao thủ Thiên Giai Thượng phẩm.

Về phần Tiểu thúc nói bên người hắn có cao nhân tồn tại, điều này thực sự là làm khó Đường Phong.

Ban đầu khi Đường Phong rời khỏi Thiên Tú, Linh Khiếp Nhan đi theo hắn. Thực lực cường đại của Linh Khiếp Nhan hai đại sát thần đã từng lĩnh giáo qua. Thang Phi Tiểu nói cường giả tồn tại kia cũng chính là nói nha đầu này.

Thế nhưng lúc này, Linh Khiếp Nhan chỉ có thể đợi Đường Phong tại Bất Phôi Giáp, căn bản không thể mang đến cho Đường Phong bất kỳ trợ lực gì.

Bên trong hầm bí mật của Ô Long bảo, Đường Phong rất nhanh phát hiện, chỗ này cũng đang rối tinh rối mù.

Trong nháy mắt khi cao thủ chiến đấu, sát khí khổng lồ lan tràn khắp nơi sớm đã kinh động tất cả mọi người trong Ô Long Bảo. Đối với những người đã bị Tạ Tuyết Thần mua chuộc mà nói, đây chính là tín hiệu.

Đường Phong chạy một hồi, thấy vài tràng hỗn chiến, đều là hắc y nhân Ô Long bảo đánh lẫn nhau, trên mặt đất đều là tử thi, có những tử thi rõ ràng bị đánh lén mà chết, trên mặt vẫn còn mang nét ngỡ ngàng, chết không nhắm mắt.

Đường Phong không biết những hắc y nhân này rốt cục là người Ô Long bảo hay người Đại Tuyết cung, chỉ có thể bất chấp mà chạy tiếp, hướng chi Khiếp Linh Nhan ở sau lưng âm thầm nhắc nhở hắn, cao thủ Thiên Giai đẳng sau đã đuổi gần tới nơi rồi.

Tục ngữ thường nói, phiêu bạt giang hồ sao tránh khỏi đao thương. Đường Phong cố gắng tìm kiếm sinh cơ giữa chiến trường hỗn loạn, chạy không bao lâu liền bị hai hắc y nhân chặn lại. Hai người kia không nói lời nào, cũng không hô tên chiêu thức gì, cứ vậy từ chỗ khuất đi ra, một trước một sau vây hắn vào giữa.

Lúc này, toàn bộ tâm trí của Linh Khiếp Nhan đều đặt ở tên cao thủ Thiên Giai thượng phẩm sau lưng, không thể quan sát hết động tĩnh bốn phía, thậm chí khi Đường Phong bị hai hắc y nhân vây vào giữa, nàng mới phát hiện sự tồn tại của hai người này.

Trong mắt hai hắc y nhân, sát khí hiện lên rất rõ ràng, thân hình vừa động, cùng lúc công kích Đường Phong.

Tuy rằng Đường Phong không nhận ra trong số những hắc y nhân này có một bộ phận là người của Ô Long Bảo, một phần khác thuộc về Đại Tuyết cung, nhưng người ta đã đánh tới cửa, vậy thì đánh trước nói sau.

Tay Đường Phong khẽ run lên, rút từ trong kho vũ khí của mình một chuỗi đoản kiếm màu đen, quán chú cương khí lên thân kiếm. Trong nháy mắt, thân kiếm phát ra ánh sáng chói lòa.

392. Chương 381: Thuần Sát

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 381: Thuần sát

Tràng diện nhất thời không khí quỷ dị vô cùng.

Đường Phong ngạc nhiên nhìn địch nhân trên người mang kim quang. Người này không ngờ lại là Thiết Đồ. Thảo nào đạo kim quang này có chút quen mắt. Đây rõ ràng là hiệu quả khi Thiết Đồ vận dụng lực lượng cương tâm của mình.

393. Chương 382: Gặp Lại

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 382: Gặp lại

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Cương tâm là phòng thủ vô cùng kiên cố của Thiết Đồ. Một khi dùng trong chiến đấu, đoàn kim quang này tuyệt đối là tồn tại vô địch. Rất ít người có thể phá được kim quang phòng ngự này.

Lại quay đầu nhìn bên cạnh, bên trái mình chính là Hà Hương Ngưng, thanh kiếm kia chính là cương binh nhuyển kiếm ban đầu mình đã đưa cho nàng. Mà người phía sau mình, không cần nghĩ cũng biết là Cừu Thiên Biển, chỉ có thân pháp như ảnh tương tùy của hắn mới có thể trong khoảng cách gần bộc phát ra tốc độ mau lẹ như vậy, nháy mắt đã tới sau lưng mình.

Từ phía sau thân thể khô vùi, cao lớn như núi của Thiết Đồ, một hắc bào nữ tử chậm rãi đi ra. Nàng cầm trên tay một ống sáo, nhìn thoáng qua Đường Phong, trên khuôn mặt nặng ưu tư lộ ra nụ cười mỉm, lạnh nhạt gật đầu với Đường Phong.

- Các người...

Đường Phong vội vàng thu kiếm lại. Hắn không ngờ mình lại gặp nhóm bốn người Thiết Đồ. Đã là người quen, cũng không cần phải chia kiếm vào nhau.

- Đường Phong?

Nghe được giọng nói, Cừu Thiên Biển nhanh chóng vọt tới trước mặt Đường Phong, chăm chú nhìn hắn một chút, đột nhiên cười lên ha ha:

- Người quả nhiên không chết. Ta biết người không chết dễ dàng như vậy.

Nói xong len lén liếc mắt về phía Hà Hương Ngưng.

Hai mắt Hà Hương Ngưng rưng rưng, khuôn mặt tràn đầy nét tươi cười nhìn Đường Phong.

- Ô Long Bảo xảy ra chuyện gì?

Thiết Đồ thu kim quang trên người, trầm giọng hỏi.

- Các người không biết sao?

Đường Phong nhú mày, nhìn lại ngực ba người. Khi bốn người này từ Băng Hỏa Đảo trở về, thực lực cũng tấn chức tới Địa Giai rồi, đã có tư cách tiến vào đại quân hắc y nhân của Ô Long Bảo. Cho nên, y phục của bọn họ cũng không khác những hắc y nhân kia.

Tuy nhiên, khiến Đường Phong nghi hoặc chính là, ngoại trừ Thiết Đồ, y phục của ba người còn lại đều hoàn toàn không tổn hao gì. Điều này không khỏi làm hắn có chút mờ mịt không hiểu.

- Không biết!

Thiết Đồ lắc đầu:

- Đột nhiên có rất nhiều hắc y nhân tàn sát lẫn nhau. Chúng ta cũng bị một vài người chặn lại, thật vất vả mới giết chết đối phương.

- Vì sao y phục của ngươi rách vậy?

Mặc dù Đường Phong biết loại người tính cách ngay thẳng, hào sảng như Thiết Đồ sẽ không làm chuyện gì xấu, nhưng “cẩn tắc vô ưu”, hẳn phải hỏi cho rõ ràng. Vạn nhất Thiết Đồ cũng là địch nhân do Đại Tuyết cung phái tới, đám người này sẽ lâm vào tình cảnh nguy hiểm.

- Vừa rồi nếu ngươi thu kiếm chậm một chút, y phục của ta còn có thể rách thêm chút nữa.

Thiết Đồ đưa tay chỉ lên ngực mình:

- Cái này là vừa rồi trong chiến đấu bị kẻ đánh lén đâm trúng.

Đường Phong lúc này mới yên lòng. Trên người Thiết Đồ và Cừu Thiên Biến đều có không ít vết máu đỏ sẫm, không nghi ngờ gì hẳn là vừa trải qua một hồi ác chiến.

Tuy nhiên, hiện tại lại phiền phức. Đường Phong vốn là chuẩn bị biến thành người khác để tránh né truy sát của tên cao thủ Thiên Giai, bây giờ lại đụng phải bốn người, hẳn cũng không thể mặc kệ. Nếu bọn họ gặp phải cao thủ Thiên Giai kia, mặc dù thực lực đã cường đại hơn, kết quả cuối cùng chỉ sợ cũng là toàn quân bị diệt.

- Trước tiên theo ta, ở đây không phải chỗ nói chuyện.

Trong đầu Đường Phong cấp tốc suy nghĩ, muốn tìm biện pháp hóa giải nguy cơ này. Vốn hẳn định chia tay mỗi người một ngã, dù sao mình đơn độc một người, bí mật thoát đi cũng rất dễ, cũng sẽ không liên lụy đến bọn họ.

Nhưng cách này trong nháy mắt liền bị phủ quyết. Tư vị bị kẻ khác truy sát luôn luôn không có gì hay ho. Đường Phong đang suy nghĩ, lấy sức một mình mình sợ rằng không đủ để giết chết một Thiên Giai Thượng Phẩm, nhưng nếu có bọn Thiết Đồ hỗ trợ, tìm một người nữa, kế hoạch rất có thể thành công. Huống chi, cho dù mình không liên lụy bọn họ, bọn họ cũng sẽ không ngừng bị đám hắc y nhân chặn đường vây giết, tình huống cũng không tốt. Cách tốt nhất là, tự mình tìm kiếm sinh cơ trong đồng hồ loạn.

Cho nên, hiện tại phải đi tìm một người hơi có thể cùng một cao thủ Thiên Giai thượng phẩm so chiêu. Mà người này, Đường Phong vừa vận nghĩ tới một người...

Mọi người không chút do dự đi theo Đường Phong. Vừa phóng đi rất nhanh, Đường Phong vừa đơn giản kể sơ qua mọi chuyện.

- Tạ Tuyết Thần dẫn theo sát thủ Đại Tuyết cung tới đây. Bảo chủ và mấy người trợ giúp đang chiến đấu với bọn chúng ở bên kia. Mà nguyên nhân hắc y nhân ở Ô Long Bảo như vậy là bởi vì có không ít người trước đó đã bị Tạ Tuyết Thần mua chuộc. Sự tình lần này hẳn là quyết định tồn vong của Ô Long Bảo. Nếu bọn Bảo chủ thất bại, Ô Long Bảo sẽ hoàn toàn biến mất. Tuy nhiên, đẳng cấp chiến đấu này chúng ta cũng chưa thể can thiệp vào. Hiện tại, việc chúng ta cần làm là tiêu diệt đám hắc y nhân đã bị Tạ Tuyết Thần mua chuộc.

- Làm cách nào nhận ra bọn chúng là địch hay bạn?

- Xem trên ngực chúng. Nếu y phục trên ngực có vết rách, chắc chắn là địch nhân.

Đường Phong lên tiếng đáp.

Những lời này vừa nói ra, ánh mắt mọi người đều tập trung trên người Thiết Đồ. Thiết Đồ rất là bức bối nói:

- Các ngươi nhìn ta làm gì? Đây là bị địch nhân đâm trúng.

Cừu Thiên Biến cười hắc hắc:

- Ngươi đương nhiên sẽ không bị mua chuộc. Ta tin tưởng ngươi.

- Thực sự ... Con mẹ nó bức mình.

Thiết Đồ cúi đầu nhìn vị trí trên ngực mình

- Nếu sớm biết bị đâm ở chỗ này...

Hắn ý mình có kim quang vô địch, mặc dù biết bị người khác đánh lén, cũng không có ý né tránh. Chỉ chờ trong tích tắc địch nhân kinh ngạc, sẽ đánh tới đầu đối phương.

- Sự tình đại khái đã nói qua với mọi người.

Đường Phong mở miệng nói. Hắn sở dĩ kéo một người đi một đoạn như vậy, chính là muốn nói cho bọn họ những tin tức này, chuyện khác đều là thứ yếu

- Hiện tại nói chính sự. Ta đang bị một cao thủ Thiên Giai thượng phẩm truy sát. Nếu các người sợ không an toàn, mau chóng tránh xa khỏi ta, chạy càng xa càng tốt.

- Thiên Giai thượng phẩm?

Mọi người không ngoài ý muốn lấy làm kinh hãi

- Sao người lại chọc tới hắn?

Đường Phong cười khổ liên tục:

- Tai bay vạ gió, không cần giải thích.

Hắn không thể nói cho bọn họ biết, mình bị Bảo chủ hung hăng hôn một phát khiến tiểu nhân đổ kỵ.

- Không còn nhiều thời gian cho các người suy nghĩ. Hiện tại các người hoặc là rời xa Ô Long Bảo, thoát khỏi nơi phân tranh thị phi này, hoặc là giết sạch phản đồ. Tuy nhiên, ta kiến nghị các người chọn điều đầu tiên...

Đường Phong bổ sung thêm một câu. Hắn không nói ra thế cục phân tranh giữa Thiên Giai cao thủ, cao thủ bên Ô Long Bảo đang lâm vào tình trạng nguy ngập. Cho dù bây giờ bọn họ rời xa Ô Long Bảo, tới một ngày khi Tạ Tuyệt Thần thu được thắng lợi, cũng nhất định sẽ không bỏ qua cho bọn họ.

Sát thủ Đại Tuyệt cung nhiều vô số, thủ đoạn sát nhân cũng khó lòng phòng bị.

- Ta ở lại với người!

Hà Hương Ngưng đột nhiên nói. Lựa chọn này của nàng mọi người cũng đã dự liệu từ trước. Đường Phong nhìn nàng, cũng chỉ có thể thở dài.

- Trước giờ nhận của Đường huynh không ít ân tình, ta không thể để mặc huynh.

Cừu Thiên Biến khẽ cười một tiếng

- Như vậy chẳng phải là không có đạo nghĩa giang hồ sao?

394. Chương 383: Phượng Hoàng Rụng Lông Không Bằng Gà

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 383: Phượng hoàng rụng lông không bằng gà

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Thiết Đồ cười sang sảng nói:

- Không biết Thiên Giai thượng phẩm có thể phá được kim quang phòng ngự kiên cố của đại gia hay không. Vừa lúc có tên ngu ngốc tới thử tay.

Tuy hai người không nói rõ, nhưng ý tứ trong lời nói đã biểu đạt rất rõ ràng. Đường Phong đưa ánh mắt nhìn sang người trốn phía sau hắn – Thu Tuyệt Âm.

Nữ nhân này khiến người ta có cảm giác bình đạm, nho nhã, trước giờ không hề nói nhiều, chỉ lẳng lặng nghe người khác nói, chỉ tại thời điểm mấu chốt mới nói vài câu phát biểu suy nghĩ của mình. Đường Phong

tiếp xúc với nàng không nhiều lắm, nhưng cũng biết nàng là nữ nhân có chủ kiến. Cảm giác được ánh mắt Đường Phong, Thu Tuyết Âm nhẹ giọng nói:

- Bọn họ không đi, ta tất nhiên cũng sẽ không đi.

Đường Phong gật đầu nói:

- Cảm ơn mọi người. Như vậy mặc dù rất nguy hiểm, nhưng chúng ta cũng không phải không có sức liều mạng...

Thiết Đồ vừa chạy vừa nói:

- Nói như vậy là ngươi đã có kế hoạch?

Cho tới giờ hắc y nhân vẫn chưa từng bội phục qua người nào, chỉ duy nhất có Đường Phong là ngoại lệ. Thiết Đồ cũng biết rõ thực lực của Đường Phong cũng không chỉ đơn giản như biểu hiện bên ngoài, nhưng muốn lấy Địa Giai trung phẩm đấu với Thiên Giai thượng phẩm cũng không có nhiều hi vọng. Hiện tại nghe Đường Phong nói có lực liều mạng, tất nhiên là cảm thấy hiếu kỳ, muốn biết Đường Phong rốt cục là có thủ đoạn gì. Có lẽ hắc y nhân có đòn sát thủ có thể uy hiếp cao thủ Thiên Giai thượng phẩm.

- Không sai biệt lắm. Tuy nhiên, trước đó cần tìm một người ra tay giúp.

- Ai?

Cừu Thiên Biến hỏi.

- Một người chỉ ít có thể so chiêu một chút với cao thủ Thiên Giai thượng phẩm.

Đường Phong hướng ánh mắt ra cách đó không xa.

Người truy sát phía sau mình tuy là cao thủ Thiên Giai thượng phẩm, nhưng khả năng tìm được dấu vết của mình giữa đông hỗn loạn tại Ô Long Bảo ít nhất cũng phải mất một chút thời gian. Bởi vậy Đường Phong không lo lắng lắm bởi vì, chỉ cần chạy đến chỗ đó, thuyết phục người đó giúp mình chặn đường, Đường Phong có thể nắm chắc sẽ cầm chân được cao thủ Thiên Giai kia.

Dọc đường gặp rất nhiều trận chiến đấu, cơ hồ là cứ cách một đoạn lại gặp một đám người đang hỗn chiến. Hắc y nhân Ô Long Bảo hoàn toàn bị động. Bọn họ căn bản hoàn toàn không biết ai là địch nhân, ai là người nhà. Ngoại trừ một vài người quen biết nhau kết thành đội, còn lại hầu như đụng phải hắc y nhân khác, đều vô cùng cảnh giác.

Mặc dù hắc y nhân không phản bội chiếm tới bảy thành, cũng không có biện pháp hữu hiệu phân rõ địch ta, nhưng bọn họ cũng chỉ nắm chắc ba thành phản kích. Thật buồn bực vô cùng!

Những cuộc hỗn chiến tanh máu tràn ngập Ô Long Bảo. Có không ít hắc y nhân ngày thường có thù oán hoặc nói một câu không hợp liền vùng tay tàn sát lẫn nhau.

Ngày hôm nay, toàn bộ Ô Long Bảo đều lâm vào mưa máu gió tanh, thỉnh thoảng lại có hắc y nhân bị địch nhân hoặc chính người bên mình chém ngã trên mặt đất, chết không nhắm mắt.

Thật ra Đường Phong cũng muốn giúp những hắc y nhân này một chút, nói cho họ biết làm cách nào phân biệt địch ta, nhưng lúc này phía sau hắc y nhân có truy binh, căn bản không có tâm tình hay thời gian đi quản chuyện người khác.

Gặp phải cuộc chiến đấu của người khác chỉ có thể dẫn theo bốn người Thiết Đồ vòng qua thật xa, không hề dừng lại, chạy về phía mục tiêu.

Hiện tại Ô Long Bảo hỗn loạn cũng là tạo cơ hội cho Đường Phong. Giữa đường, Đường Phong tìm được thi thể một hắc y nhân, lột y phục của hắc y nhân mặc trên người mình, yêu cầu tất cả mọi người rạch trên ngực áo mình một vết rách thật nhỏ.

Có nguy trạng này, đám hắc y nhân phản bội tất sẽ không tìm đến họ gây phiền phức, đối xử với họ như đồng bọn. Mà những hắc y nhân không làm phản kia không biết nguồn cơn, chỉ cần bọn họ không trêu chọc người khác, người khác tự nhiên cũng sẽ không ngăn trở hành động của bọn họ.

Chỉ trong chốc lát, nhóm người Đường Phong đi tới nơi đã định. Bốn người Thiết Đồ ngẩng đầu nhìn, phát hiện đây là được phòng ở Ô Long Bảo.

- Người muốn tìm Bàn Dược Vương?

Thiết Đồ lên tiếng hỏi. Tuy tính tình người này thẳng thắn hào sảng, nhưng đầu óc cũng không dần. Tuy hẳn không biết Bàn Dược Vương có thực lực thế nào, cũng có thể tới được phòng, bị Bàn Dược Vương hung hăng giáo huấn, mua một ít kim sang được trị thương cũng không tệ.

- Đúng!

Đường Phong gật đầu. Thực lực của Bàn Dược Vương là Thiên Giai trung phẩm, mặc dù so ra kém tên sát thủ sau lưng kia, nhưng quá chiêu một lúc thì không thành vấn đề. Hơn nữa thêm mình và bốn người Thiết Đồ, phỏng chừng tên cao thủ Thiên Giai thượng phẩm kia cũng không chiếm được ưu thế.

Thế nhưng Bàn Dược Vương này lại có điểm rất phiền phức, tính tình quái dị. Đường Phong cũng không nắm chắc có thể thuyết phục được hắn ta giúp đỡ. Huống chi trước đây từ khi lão trông coi tiệm thuốc, Đường Phong vẫn lén vào trong trộm đồ. Hôm nay Ô Long Bảo loạn trong giặc ngoài, nguy tại sớm tối, Bàn Dược Vương có thể không khoan tay ngồi nhì. Đường Phong cũng chỉ có thể cầu nguyện như vậy.

- Người này yêu tiền như mạng, nếu như chúng ta muốn lão ra tay, phỏng chừng phải trả một cái giá không nhỏ.

Cừu Thiên Biến đối với Bàn Dược Vương xem ra cũng không có ấn tượng gì hay ho.

- Xem ra chúng ta tới đúng lúc a!

Đường Phong cau mày đi tới cửa được phòng, vừa lúc thấy bên trong xuất hiện thân ảnh một hắc y nhân. Trước ngực hắc y nhân này máu nhuộm một mảng lớn, hẳn là vừa trúng một chưởng.

Hơn nữa lúc này bên trong truyền đến tiếng giao đấu kịch liệt. Binh khí va chạm nhau lách cách, vô số cương khí bắn ra, còn có không ít tiếng người la hét...

Phỏng chừng Bàn Dược Vương bị người vây công. Nếu lúc này giải vây cho lão, đợi lát nữa yêu cầu lão hỗ trợ, lão hẳn là sẽ không chối từ.

Nghĩ tới đây, Đường Phong phát tay nói:

- Lên! Cứu lão gia hỏa kia trước đã.

Mặc kệ lão gia hỏa kia đang chiếm thượng phong hay hạ phong, mình giúp lão chặn địch nhân cũng là không bao giờ sai.

Mấy người nhìn nhau, tất nhiên biết lúc này nên làm như thế nào. Thiết Đồ và Cừu Thiên Biến cười hắc hắc một tiếng, thần nhiên trực tiếp xông vào.

Phòng trong chính là được phòng Ô Long Bảo. Tủ thuốc giờ phút này ngã trái đổ phải, vô số dược liệu tràn ra đầy đất, không ít tủ thuốc bị chia năm xẻ bảy. Trong phòng tràn ngập mùi hương dược liệu nồng nặc.

Khi thân ảnh lực lưỡng của Thiết Đồ tiến vào trong dược phòng, ánh sáng trong phòng bị chắn, cả phòng tối sầm lại. Ngay sau đó, những người khác cũng nối đuôi nhau tiến vào.

Ngay khi tình huống trong dược phòng đập vào mắt Đường Phong, hắn nhận không được ngăn ngại.

Vốn hẳn cho rằng Bàn Dược Vương lấy thực lực Thiên Giai trung phẩm ứng phó một đám hắc y nhân chỉ có cảnh giới Địa Giai cho dù có chút cổ sức hẳn cũng sẽ không quá chật vật, nhưng thực tế lúc này Bàn Dược Vương lại đang bị dồn ép đến quần bách.

Chiến đấu kịch liệt trong dược phòng đại khái chỉ diễn ra trong phương viên ba trượng. Bàn Dược Vương đứng ở chính giữa, mà trên người lão lại có không ít xích sắt. Đầu xích sắt bị đám hắc y nhân nắm chặt trong tay, hung hăng dùng sức kéo trái gập phải.

Đường đường là một cao thủ Thiên Giai trung phẩm, cư nhiên lại bị những xích sắt này bó buộc hành động, chỉ có thể di chuyển trong phạm vi nhất định.

Đám hắc y nhân này rõ ràng cũng biết Bàn Dược Vương không dễ chọc, căn bản trừ mấy người tài cao gan lớn đang ở gần vây công, số còn lại phần lớn đều trốn ở xa xa phóng ám khí. Phi châm, đao, chông sắt thì nhau bay tới người Bàn Dược Vương. May mắn là, những người này cũng không tinh thông ám khí, lực sát thương cực kỳ hữu hạn, nếu không cho dù Bàn Dược Vương lợi hại hơn nữa cũng đã sớm ngã xuống.

Dù vậy, tình cảnh Bàn Dược Vương lúc này cũng không quá khả quan. Mái đầu bạc trắng rối tung, ra chiều như một kẻ điên, nhưng làm cách nào cũng không thoát khỏi những dây xích bó buộc trên người, cương khí hộ thân cũng bắt đầu lờ mờ mai một.

Một khi cương khí hộ thân bị phá, Bàn Dược Vương đang bị bó buộc tại chỗ không thể di chuyển cũng chỉ có thể trở thành bia ngắm cho đám hắc y nhân này, sẽ bị vô số ám khí ghim thành con nhím.

Đường Phong nghĩ mãi cũng không ra tại sao lại bị những sợi xích này quấn quanh. Chỉ cần hơi có chút phòng bị, hẳn là sẽ không quấn bách đến mức này.

Quả nhiên là hồ lạc bình nguyên bị chó khinh, phượng hoàng rụng lông không bằng gà a.

Trên mặt đất bên cạnh Bàn Dược Vương có năm cỗ thi thể, xem ra phản kích của lão cũng không phải không có hiệu quả. Dù sao muốn lấy một đám Địa Giai vây bắt Thiên Giai trung phẩm, nếu không chịu một chút tổn thất, căn bản là không thể nào.

Tuy nhiên, đối phương nhân số rất đông, số lượng hắc y nhân ít nhất cũng có hơn ba mươi người. Hơn nữa xem ra bọn chúng có chuẩn bị mà tới. Những xích sắt và ám khí này không thể cứ như vậy tiện tay mang theo.

Đường Phong đoán chừng nếu nhóm người của mình không kịp thời tới trợ giúp lão, nhiều nhất là qua nửa nén hương nữa, Bàn Dược Vương nhất định bị đám hắc y nhân này siêu độ. Một Thiên Giai trung phẩm bị ba mươi mấy Địa Giai vây công đối phó, thật khiến người khác khó tin a. Xem ra lão gia hỏa này cũng lâu rồi chưa có ra trận, hoặc có lẽ là luyện thuốc nhiều đến thành hồ đồ rồi.

Khi nhóm người Thiết Đồ tiến vào, tất nhiên là khiến đám hắc y nhân kia chú ý. Nhiệm vụ chủ yếu của bọn chúng là bắt Bàn Dược Vương, phải bắt sống, không được giết chết. Dù sao Đại Tuyết cung vẫn còn cần tới năng lực luyện chế thuốc của Bàn Dược Vương. Dựa vào xuất kỳ bất ý đánh lén, hơn nữa tổn thất vài nhân mạng, thật vất vả mới bức được Bàn Dược Vương tới mức này, nếu lúc này có người tới gây rối, rất có khả năng thất bại trong gang tấc.

Sau khi đám hắc y nhân cảnh giác liếc nhìn đám người Thiết Đồ xong, lúc này bọn chúng mới không khỏi cảm thấy yên lòng.

Bởi vì bọn chúng thấy y phục chỗ ngực đám người Thiết Đồ đều có vết rách. Những người này đều không ai biết rốt cuộc có bao nhiêu người bị Tà Tuyết Thần mua chuộc, chỉ nhận được lệnh khi cuộc đại chiến giữa các cao thủ Thiên Giai diễn ra thì bắt đầu hành động. Cho nên tuy rằng bọn họ cảm thấy nghi hoặc nhưng cũng không để trong lòng, ngoắc ngoắc đám người Thiết Đồ:

- Mau tới đây! Lão gia hỏa này ngoan cố không hàng, còn vọng tưởng trốn thoát.

Trong số những người mới tiến nhập Ô Long Bảo, có ba người để lại ấn tượng sâu sắc đối với đám hắc y nhân. Người thứ nhất đương nhiên là Đường Phong, thanh danh hiển hách, làm ra rất nhiều đại sự mà người khác ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ. Những khi đám hắc y nhân này nói chuyện về Đường Phong cũng luôn khen không dứt miệng. Người thứ hai chính là Không Dư Hận – đệ tử tinh nhuệ nhất của Đại Tuyết cung, vô luận tư chất hay thực lực đều vô cùng lợi hại. Đáng tiếc, người này tại Băng Hỏa Đảo đã bị Tiểu Nhất Diệp bức xuống biển về sau không rõ tung tích. Còn lại một người, chính là Thiết Đồ.

Phòng ngự của Thiết Đồ quá cường hãn, căn bản không phải thực lực mà ở cảnh giới như hắn có được. Một khi lực lượng cương tâm thi triển ra, liền xuất hiện một vầng kim quang rực rỡ chói mắt, không muốn để lại ấn tượng cho người khác cũng không được.

Cho nên đám hắc y nhân mới gấp gáp kêu gọi Thiết Đồ như vậy. Bọn chúng nhân số tuy đông, nhưng không ai dám trực tiếp chiến đấu cùng Bàn Dược Vương. Mấy người bên cạnh Bàn Dược Vương kia cũng không ngừng chạy, chỉ sợ sẽ bị tiêu diệt. Nếu Thiết Đồ có thể tới ngăn cản công kích của Bàn Dược Vương, như vậy cục diện sẽ tốt hơn rất nhiều.

Đối diện với nhiệt hình hô hoán của hắc y nhân, Thiết Đồ vui vẻ đáp ứng:

- Tới liền!

Cừu Thiên Biến và Hà Hương Ngưng cũng từ phía sau Thiết Đồ đi ra, phóng tới đám hắc y nhân. Bọn họ cố gắng nỗ lực giữ cho vẻ mặt mình tự nhiên, tránh cho những hắc y nhân này đề phòng cảnh giác. Dù sao hiện tại bọn họ cũng đang sắm vai đồng bọn mà không phải địch nhân của những hắc y nhân này.

Về phần Đường Phong, tạm thời không lộ diện mạo, vẫn nấp sau thân thể lực lưỡng của Thiết Đồ làm khán giả.

- Một đám phản đồ!

Bàng Dược Vương bị vây công lâu như vậy, hiện tại lại bị người khác cầm chân trong phạm vi hẹp, trong lòng táo bạo vô cùng. Giờ phút này thấy địch nhân có thêm viện quân, nhin không được chửi ầm lên:

- Súc sinh Tạ Tuyết Thần kia rốt cuộc cho các người chỗ tốt gì, các người lại không tiếc phản bội Ô Long Bảo, phản bội Bảo chủ đại nhân. Các người phụ lòng tài bồi của Bảo chủ đại nhân, không cảm thấy cắn rứt lương tâm sao?

Những lời này vừa nói ra, không ít hắc y nhân đang tấn công đột nhiên chậm lại, nét mặt hổ thẹn vạn phần. Cũng không phải tất cả mọi người cam tâm tình nguyện thay Tạ Tuyết Thần bán mạng, chỉ là rất nhiều người không ngoại lệ đều bị Tạ Tuyết Thần dùng thủ đoạn khác nhau cưỡng bức, dụ dỗ. Những người bị ép bán mạng cho Tạ Tuyết Thần nghe được những lời này của Bàng Dược Vương, trong lòng cảm thấy hổ thẹn không chịu nổi.

Một hắc y nhân đầu tiên thở dài mở miệng nói:

- Bàng lão, chúng ta không muốn đả thương người. Người đừng phản kích nữa, theo chúng ta đi thôi. Nếu không, mặc dù phải giết người cũng không thể để người sống sót. Đây là mệnh lệnh của người kia.

Năng lực chế thuốc của Bàng Dược Vương vô cùng xuất chúng. Tuy rằng hắn từng nói khoác với Đường Phong mình là một dược vương nhưng trong đó cũng không phải hoàn toàn là nói khoác. Dù sao một dược sư đạt tới cảnh giới Thiên Giai cũng rất khó có được. Chỉ có điều, danh xưng dược vương kia là do chính hắn tự tặng cho mình mà thôi.

Nguyên tắc của Tạ Tuyết Thần chính là, mình không có được, kẻ khác cũng đừng mong có – loại tâm lý điển hình của tiểu nhân. Đối với Phi Tiểu Nhã cũng thế, mà đối với Bàng Dược Vương cũng là như vậy.

Nếu như phản kích của Bàng Dược Vương quá mức lợi hại, lại không cam lòng bị bắt, vậy thực sự cần phải hạ sát thủ. Tạ Tuyết Thần sẽ không cần một dược sư không phục tùng, lại càng không thể lưu lại một cao thủ Thiên Giai luôn muốn giết mình.

395. Chương 384: Phối Hợp

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 384: Phối hợp

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Si tâm vọng tưởng! Nếu các người muốn ta xuôi tay đầu hàng, vậy hãy xuất ra bản lĩnh thật sự của mình xem. Để xem các người có những thủ đoạn xấu xa gì?

Râu cằm Bàng Dược Vương lay động, tức sùi bọt mép.

Hắc y nhân lại thở dài nói:

- Không dựa vào những thủ đoạn này, bọn ta làm sao có thể khống chế được người.

Một cao thủ Thiên Giai trung phẩm trong hoàn cảnh bình thường chống lại ba mươi Địa Giai, muốn giành thắng lợi là không thành vấn đề. Lúc trước khi Cự Kiềm môn công kích Thiên Tú, hai Thiên Giai thứ phẩm là Bạch Tổ Y và Lâm Nhược Diên đấu với bốn mươi Địa Giai vẫn rất nhẹ nhàng. Tuy rằng khi hai người phối hợp, sức chiến đấu đề thăng không ít, nhưng nếu chỉ một người đối phó cũng không phải là không có khả năng.

Lúc đó các nàng cùng lắm chỉ là Thiên Giai thứ phẩm mà thôi, so với Bằng Dực Vương còn thấp hơn một phẩm giai.

Đây chỉ là tỉ lệ tương đối. Chiến đấu thực tế luôn tràn đầy bất ngờ và thủ đoạn. Bằng Dực Vương đã lâu không chiến đấu, hơn nữa, sức chiến đấu của một luyện được sư cũng không quá cường đại, lại bị người dung xích sắt khóa lại, còn có thể đối phó ba mươi người sao?

Bằng Dực Vương biết rõ lần này mình coi như xong đời, thế nhưng hấn tuyệt đối sẽ không khuất phục. Cho dù là chết, cũng phải lôi vài người chết cùng... Những giải được kia còn chưa hoàn toàn luyện chế xong, Bằng Dực Vương thật sự rất lo lắng, nếu mình chết đi, không biết có người nào đủ tài ba tiếp tục luyện chế những tài liệu này thành giải được hay không.

- Bảo chủ, lão phu đi trước một bước!

Bằng Dực Vương hạ quyết tâm, đang chuẩn bị liều mạng đánh một trận, dư quang trong khóe mắt lại để ý thấy một thân ảnh lén lút mà thân thuộc chợt lóe lên. Lão nghi hoặc nhìn lại, vừa lúc thấy Đường Phong bộ dạng cực kỳ hèn mọn nhú mày gật đầu với hấn.

Trong lòng Bằng Dực Vương cao hứng, lập tức nhện không được muốn đứng dậy mắng to lên.

Lão cao hứng là bởi vì, Đường Phong lại tới đúng lúc nguy ngập này. Căn cứ vào mối quan hệ giữa Mang chấp sự và Đường Phong, Đường Phong lại mạo hiểm sinh mệnh từ Băng Hỏa Đảo mang liệt diễm cô trở về, Bằng Dực Vương không khó phán đoán, Đường Phong không thể làm phản, bằng không cũng sẽ không giao liệt diễm cô ra rồi. Đây chính là tuyệt đại sát khí đối với Tạ Tuyết Thần.

Thế nhưng tiểu tử này cư nhiên lại xuất hiện sau lưng hấn. Một mình hấn thì có thể làm được gì? Còn không phải là tự tìm chết sao?

Bằng Dực Vương vừa thăm mắng trong lòng, vừa bí mật nháy mắt ra dấu với Đường Phong, để hấn nhanh chóng rời khỏi đây bằng không mạng nhỏ khó bảo toàn.

Đường Phong hơi gật đầu với lão. Giữa lúc Bằng Dực Vương cho rằng hấn đã hiểu được ý tứ của mình, lại kinh hãi phát hiện, hấn rõ ràng vung hắc sắc đoản kiếm, chém tới bụng một hắc y nhân đứng xa mình thả ám khí không ngừng.

Ngay trong nháy mắt khi Đường Phong động thủ, một chuỗi tiếng sáo du dương êm tai vang lên. Tiếng sáo này nhắc tới cũng kỳ quái. Đám người Đường Phong và Thiết Đồ nghe được chỉ thấy êm tai mà thôi, nhưng một vài hắc y nhân lại nhện không được kêu lên đau đớn, động tác trên tay cũng dừng lại.

Đây chính là âm công của Thu Tuyết Âm, so với bí pháp âm công không tồn tại của Đường Phong, Âm công bậc này thực sự làm người ta khó lòng phòng bị, quỷ dị khôn lường. Lấy thực lực hiện tại của Thu Tuyết Âm, cũng chỉ có thể dùng âm thanh chi phối động tác của bốn hắc y nhân, hơn nữa ảnh hưởng này là cực kỳ ngắn ngủi. Tuy nhiên, như vậy cũng là đủ rồi.

Trong nháy mắt, vài tiếng kêu thảm thiết vang lên, huyết quang văng tung tóe.

Đường Phong sau khi một kiếm giết chết một hắc y nhân, không dừng bước mà tiếp tục phóng đi. Cùng lúc đó, trên người Thiết Đồ, kim quang bỗng dưng bộc phát, một quyền đánh vào đầu một hắc y nhân. Một tiếng nổ vang lên, đầu hắc y nhân trực tiếp nổ tung, thân thể bị lực lượng khổng lồ đánh ngã, lao về phía trước vài trượng, ngã vào trong đám người.

Khi sử dụng lực lượng cương tâm, lực đạo của Thiết Đồ rất mạnh mẽ, hơn nữa lại xuất thủ đánh lén, mới có thể đạt được hiệu quả như vậy.

Kim quang chói lói, dưới thân mỗi người đều xuất hiện một cái bóng nhân nhạt, Cừu Thiên Biến trong nháy mắt cũng sử dụng như ảnh tùy tướng phối hợp khăng khít với Thiết Đồ, mượn cái bóng, thân thể nhoáng

lên lướt tới sau lưng hắc y nhân, ngón tay đặt trên ót đối phương đâm mạnh một cái. Cương khí bắn ra, khiến ót đối phương nát nhừ. Hắc y nhân chỉ kịp kêu một tiếng đau đớn, liền mềm nhũn ngã khụy xuống.

Bên kia Hà Hương Ngưng đã trong nháy mắt phóng xuất Hoa đào độc cương, bao vây mấy hắc y nhân còn chưa kịp phản ứng vào trong. Phần hồng trong Hoa đào độc cương va chạm vào thân thể như đao kiếm. Tiếng kêu thảm thiết lập tức vang lên.

Sau khi thực lực đề thăng, Hoa đào độc cương của Hà Hương Ngưng sớm đã không phải lúc trước có thể so sánh được. Hiện tại Hoa đào độc cương so với lúc trước ngưng tụ càng thêm dày đặc, càng có sức uy hiếp, độc tính cũng nhiều hơn gấp bội. Dù những hắc y nhân này có thực lực không tệ, nhưng do bị bất ngờ không kịp đề phòng, đành làm vong hồn dưới kiếm.

Bốn người Thiết Đồ phối hợp gần như có thể nói là kinh điển. Dù sao bọn họ cũng trải qua mấy tháng tôi luyện, lại trải qua khảo nghiệm sinh tử, vô cùng quen thuộc lẫn nhau.

Âm công của Thu Tuyết Âm là một tín hiệu, trong nháy mắt khi tiếng địch vang lên, Thiết Đồ vận khởi lực lượng cương tâm, không chỉ đề thăng phòng ngự và lực đạo của mình, ánh kim mang rực rỡ cũng tạo cơ hội cho Cửu Thiên Biến phát huy tốc độ, mà trách nhiệm chủ yếu của Hà Hương Ngưng là phụ trách bảo vệ Thu Tuyết Âm, giết người chỉ là thứ yếu. Âm công của Thu Tuyết Âm thực sự rất quý dị, lực sát thương cũng rất mạnh, nhưng nàng lại là một nữ tử, hơn nữa chỉ tinh thông âm công, công phu quyền cước không hề có chút gì. Một khi bị kẻ khác tới gần, nhất định sẽ gặp nguy hiểm.

Chỉ sau một lúc giao tranh, hắc y nhân đã bị đánh ngã hơn mười người. Thiết Đồ và Cửu Thiên Biến mỗi người giết chết một người, Hà Hương Ngưng dùng Hoa đào cương khí bao vây ba người, mặc dù chưa chết nhưng cũng không khác biệt lắm, còn lại tất cả đều là bị Đường Phong giết chết. Năng lượng Đường Phong bộc phát, thân thể lướt qua chỉ để lại một đạo tàn ảnh nhàn nhạt. Hắn đi tới đâu, ở đó tiên huyết văng ra, tiếng kêu thảm thiết vang lên, lại một hắc y nhân tử vong.

Những người này còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, Đường Phong đã giết xong năm người rồi.

Vừa giết người với tốc độ nhanh như vậy, lại vừa quan tâm đại cục tùy thời chuẩn bị giúp đỡ mọi người một tay khiến Thu Tuyết Âm cũng nhận không được ngăn ngại. Tiếng địch du dương cũng trở nên không hề có tiết tấu. Thu Tuyết Âm biết Đường Phong rất lợi hại, nhưng cũng không nghĩ tới hắn lại lợi hại đến trình độ này.

Xuất kiếm, thu kiếm, xuất kiếm, thu kiếm... Ánh mắt Thu Tuyết Âm hoàn toàn không theo kịp tốc độ của Đường Phong, chỉ thấy hàn quang không ngừng lóe lên, ngay sau đó sẽ có hắc y nhân ngã xuống.

396. Chương 385: Nghĩ Cách Cứu Viện Bàng Dục Vương

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 385: Nghĩ cách cứu viện Bàng Dục Vương

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đây là Địa Giai sao? Thu Tuyết Âm không khỏi nghi hoặc. Mấy người bọn họ đều là tinh anh, có chút giống Đường Phong, cũng hình như lại không giống.

Kinh ngạc cũng chỉ trong chốc lát, Thu Tuyết Âm nhanh chóng thu liễm tâm thần nhìn chằm chằm vào một hắc y nhân, tiếng địch đột nhiên vang lên âm điệu sục sôi, thừa dịp chúng còn không kịp phản ứng giết thêm mấy người, về sau nếu muốn tiếp tục e có chút khó khăn.

Mười người tử vong trong nháy mắt, chỉ là, một cái nháy mắt ngắn ngủi này cũng đủ cho đám hắc y nhân còn lại minh bạch rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

- Mau chia ra vài người giết MẮc lại m* gi r h đ ấẤchứ- *

Thiết liên đại trận đã không còn nữa, tóc tai Bàng Dực Vương bù xù, giống như con thú thoát khỏi lao tù, mắt lóe hung quang nhắm vào hắc y nhân thứ hai.

- Chạy!

Những hắc y nhân này dám cùng Bàng Dực Vương chiến đấu là bởi vì lão bị Thiết liên đại trận ràng buộc. Lúc này, chỗ dựa lớn nhất đã bị phá hủy, đồng bọn lại tử thương thảm trọng. Chỉ bằng số nhân thủ còn lại sao có thể là đối thủ của Thiên Giai trung phẩm như Bàng Dực Vương và đám Thiết Đồ? Cho nên trong nháy mắt, đám người này vội xoay người bỏ chạy tứ tán.

Nhưng đây vốn là được phòng, nơi nơi đều có chướng ngại vật. Cho dù bọn họ muốn chạy trốn, cũng không phải một khắc nửa khắc là có thể chạy được.

Bàng Dực Vương mạnh mẽ như mãnh hổ hạ sơn, dùng xích sắt quấn trên tay văng ra tứ phía, công kích mạnh mẽ trong một khoảng rộng lớn khiến đám hắc y nhân trong nhất thời luống cuống tay chân.

Đường Phong nhân cơ hội này tiêu diệt hai hắc y nhân. Giữa lúc hắn đang cố gắng giết sạch toàn bộ đám hắc y nhân này, Bàng Dực Vương lại đột nhiên lên tiếng:

- Đường Phong, vào tận cùng gian được thất, lấy toàn bộ những thứ đặt trên bàn ra đây.

Đường Phong lập tức dừng động tác, xoay người vọt vào bên trong được phòng.

Mặc dù Bàng Dực Vương không nói cho hắn biết bên trong được thất có vật gì, nhưng hắn cũng có thể đoán được, đại khái chính là liệt diễm cô mình mang về và một ít dược liệu khác dùng để luyện chế giải dược Tuyệt tủy hàn băng độc.

Lúc này Bàng Dực Vương đã thoát khỏi, đám Thiết Đồ cũng không dễ chọc, Đường Phong tất nhiên không còn gì phải lo lắng.

Trực tiếp vọt vào gian trong cùng được phòng, tung cước đá văng cửa phòng, xoay người vào trong, hắn liền cảm giác có chút ẩm áp. Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trên bàn bày đầy đủ các loại dược liệu, còn có mấy chai tinh xảo trong suốt, bên trong đựng một ít chất lỏng hồng rực như nham thạch nóng chảy.

Không cần biết những thứ này rốt cuộc là cái gì, Đường Phong một hơi thu hết chúng vào mị ảnh không gian, xác định không có chút sơ hở nào mới lại xoay người phóng ra ngoài.

397. Chương 386: Truy Binh Đến

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 386: Truy binh đến

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Chờ khi Đường Phong trở lại được phòng, phát hiện trận chiến đấu đã gần kết thúc. Trên mặt đất, thi thể hắc y nhân nằm vương vãi lung tung. Bàng Dực Vương lúc này đang hung hăng đuổi theo một hắc y nhân, đã sắp bức hắn tới tuyệt lộ. Mà bên kia, dưới sự hiệp trợ của Thu Tuyết Âm, phạm là hắc y nhân bị âm công công kích, ngay cả một chiêu của Thiết Đồ và Cừu Thiên Biến đều không chống cự được, hồn về tây thiên.

Lần đầu tiên Đường Phong thấy Thu Tuyết Âm xuất thủ. Trong số những đồng minh này, Đường Phong đều biết tất cả thủ đoạn của bọn họ, dù là Thiết Đồ, Cừu Thiên Biến hay Hà Hương Ngưng đều là như vậy, duy chỉ có Thu Tuyết Âm là khác. Đường Phong và nàng tiếp xúc không sâu, trước đây cũng không có cơ hội thấy nàng xuất thủ.

Âm công xác thực khiến người khác đại khai nhãn giới. Đường Phong rốt cuộc hiểu được tiếng dịch của Thu Tuyết Âm tại thời khắc biến hóa, làn điệu khác nhau sẽ tạo ra tác dụng khác nhau. Khi làn điệu thể

hiện một loại giai điệu quỷ dị, hắc y nhân bị âm công công kích thường thường động tác sẽ trì trệ, phản ứng chậm chạp, hiển nhiên là tâm thần bị nhiễu loạn. Tại thời khắc sinh tử tồn vong trước mắt, phản ứng chậm chạp chính là chết! Mặc dù chỉ trong nháy mắt cũng là như vậy.

Mà khi làn điệu trở nên sục sôi giết chóc, hắc y nhân bị công kích đều không ngoại lệ, miệng mũi phun máu. Đây đại khái chính là sát chiêu của âm công.

Nguyên bản Đường Phong muốn hỗ trợ bọn Thiết Đồ nhanh chóng quét sạch đám hắc y nhân còn lại, nhưng chờ hắc vọt tới bên người Thiết Đồ mới phát hiện, đám hắc y nhân đều đã không còn, ngay cả ba hắc y nhân ngay từ đầu bị Hoa đào độc cương của Hà Hương Ngưng bao vây, lúc này cũng mình đầy thương tích, nằm thẳng đơ trên đất. Miệng Hà Hương Ngưng thở phì phò, tán đi một mảng phấn hồng của Hoa đào độc cương.

Tuy rằng đánh lén đối thủ, lại có cương tâm kỳ bí như Hoa đào độc cương hỗ trợ, nhưng Hà Hương Ngưng lấy một địch ba cũng có chút gian khổ. Tuy vậy, cuối cùng nàng cũng đánh toàn bộ tề nằm trên đất, thực lực quả không tầm thường.

Quay đầu nhìn bốn phía, toàn bộ được phòng cũng đã an tĩnh lại. Bàn Dực Vương xử lý nốt tên hắc y nhân cuối cùng, lúc này mới gỡ hết đám xích sắt quấn trên người xuống.

Tường bốn phía được thất có hai lỗ thủng lớn, hẳn là bị đám hắc y nhân chạy trốn mở ra. Dù sao cửa ra khỏi được phòng cũng chỉ có một, lại bị bọn Thiết Đồ chắn lấy. Bọn chúng muốn chạy trốn cũng chỉ có thể phá tường.

Một trận chiến này, ba mươi một hắc y nhân chỉ thoát được có năm người, toàn bộ số còn lại đều chết ở nơi này chỉ trong khoảng uống quá nửa chén trà nhỏ. Có thể nói là chiến tích huy hoàng.

Bàn Dực Vương sống sót sau đại nạn, lúc này vừa đi tới cạnh Đường Phong vừa oang oang hét lớn:

- Thực khinh lão phi là hổ giấy chắc? Một đám súc sinh!

Lão cũng nghĩ lại, nếu không nhờ Đường Phong đột nhiên dẫn người tới giúp lão giải vây, hiện giờ có lẽ lão so với hổ giấy cũng không khác nhau nhiều lắm.

- Sao lão lại bị những tên đó dùng xích sắt khóa lại?

Đường Phong thực sự đối với lão hết chỗ nói rồi. Chẳng lẽ tâm lý cảnh giác kém đến mức này sao?

- Đây là đánh lén! Đánh lén đề tiện vô sỉ! Ai nghĩ người thoát nhìn thân mật như vậy lại sẽ hạ thủ với lão phu chứ?

Bàn Dực Vương cười ngượng ngùng. Lão vốn không am hiểu chuyện tranh đấu giữa người với người, mặc dù niên kỷ lớn như vậy, nhưng thành tựu lớn nhất của lão chính là chế thuốc. Tuy rằng lão là cao thủ Thiên Giai trung phẩm, nhưng năng lực chiến đấu thực tế cũng không đạt được mức này.

Hơn nữa mấy ngày nay lão một mực chuyên chú luyện chế giải dược “Tuyệt tử hàn băng độc”, sức lực hao tổn không ít. Khi đại chiến giữa cao thủ Thiên Giai của Ô Long Bảo và Đại Tuyệt cung phát sinh, đám hắc y nhân này đột nhiên chạy ào tới hung hăng, tàn ác vây công lão. Bàn Dực Vương trong lúc bất ngờ không kịp phản kích mới bị xích sắt cuốn lấy. Sau đó đám Đường Phong tới thì thấy được tràng cảnh như vậy.

- Tình huống bên ngoài thế nào?

Tuy rằng Bàn Dực Vương đã nghe Tiểu Nhất Diệp nói ít ngày nữa Tà Tuyệt Thần sẽ đến Ô Long Bảo, hơn nữa cũng sẽ phái không ít cao thủ tới đây, nhưng không biết rõ lắm hẳn dẫn tới bao nhiêu người. Hiện tại nghe tiếng âm âm bên ngoài, Bàn Dực Vương cũng ý thức được tình huống của Ô Long Bảo không tốt lắm.

- Rất khó định liệu!

Đường Phong trầm giọng nói. Hắc nói đơn giản qua một lần cuộc chiến giữa cao thủ Thiên Giai, lại kể lại tình huống đám hắc y nhân bên này.

Tâm tình mọi người không khỏi trầm xuống. Tới lúc này bọn Thiết Đồ mới hiểu rõ tình huống của những cao thủ Thiên Giai Ô Long Bảo đang bị áp chế.

- Ô Long tam sứ làm phản?

Bàng Dực Vương há hốc miệng, vẻ mặt kinh ngạc:

- Điều này sao có thể? Có phải ngươi nhìn lầm rồi không?

- Tình huống cụ thể ta không biết, nhưng chuyện Ô Long tam sứ là tuyệt đối không thể nghi ngờ. Đám người Thang Phi Tiểu tuyệt đối sẽ không nhìn nhận sai lầm.

- Điều này sao có thể? Điều này sao có thể đây? Ba lão già này luôn trung thành tận tâm với lão cung chủ, kiên quyết sẽ không trợ giúp Tạ Tuyết Thần đến đối phó Bảo chủ đại nhân. Chẳng lẽ Ô Long tam sứ đã bị người ta giết, Tạ Tuyết Thần tìm người khác ngụy trang thay thế?

Đường Phong chỉ có thể nói liên tưởng của Bàng Dực Vương thật quá mức phong phú.

Cao thủ Thiên Giai thường bế quan quanh năm trong mật thất Ô Long Bảo, loại chuyện này không phải không có khả năng xảy ra. Nhưng nếu là như vậy, tuyệt đối sẽ gây ra động tĩnh kinh thiên động địa, không thể giấu giếm được cả Ô Long Bảo.

- Không được! Ta phải đi hỗ trợ!

Ngoài dự liệu của Đường Phong, sau khi biết được những tình huống này, Bàng Dực Vương lại tình nguyện xung phong đi tham chiến. Đường Phong còn tưởng rằng lão sẽ làm con rùa rút đầu. Với tính cách hèn mọn của lão gia hỏa này, không có khả năng làm được chuyện như vậy.

- a nh .c u của l rong n g m đổ đứ v h đã

Tao ngộ của Hà Hương Ngưng mọi người đều biết rõ, biết nàng tới nơi này chính là vì muốn trở nên lợi hại, sau đó tìm một sát thủ Đại Tuyết Lâu báo thù. Lẽ nào người này chính là cừu nhân của Hà Hương Ngưng?

- Là hắc sao?

Thu Tuyết Âm nhẹ nhàng cầm tay Hà Hương Ngưng, lên tiếng hỏi.

Hà Hương Ngưng nắm chặt nắm tay, cương khí trên người không khống chế được mà bùng phát ra, đôi môi mím chặt đến bật máu, hai mắt đỏ bừng, gật đầu:

- Ta vĩnh viễn không quên được người này.

Đúng vậy! Chính hắc đã tàn sát cả nhà nàng, lại cố ý giữ lại mạng sống cho nàng, đồng thời chỉ dẫn nàng đến Ô Long Bảo với tâm lý sát thủ cực kỳ biến thái.

Trước cửa được phòng lớn như vậy, Bàng Dực Vương và sát thủ Đại Tuyết Cung kiềm chế lẫn nhau. Ánh mắt hai người va chạm giữa không trung, vừa cẩn trọng nghiêm túc, lại vừa trào phúng châm biếm, ai cũng không chịu lùi bước.

Về phần đám người Đường Phong, sớm đã bị cao thủ Thiên Giai vô tình hay cố ý phớt lờ. Dù rằng thực lực mấy người Địa Giai này cao hơn đồng cấp rất nhiều, nhưng trong mắt hắc cũng chẳng là gì. Địa Giai dù có lợi hại cũng vẫn chỉ là Địa Giai, không có khả năng tạo nên nguy hại gì đối với hắc. Ngoại trừ phương thức đánh lén, nếu tranh đấu chính diện, hắc tuyệt đối sẽ không để tâm mấy nhân vật nhỏ nhoi này.

- Bàng Dực Vương!

Khóe miệng tên sát thủ Đại Tuyết Cung chậm rãi nhếch lên một tia cười nhạt. Hắc hiển nhiên là nhận ra Bàng lão nhân.

- Phượng Kinh Thanh!

Bàng Dực Vương hừ lạnh một tiếng, nói ra tên của sát thủ Đại Tuyết Cung này.

Lời vừa nói ra, không chỉ Đường Phong, ngay cả Thiết Đồ và Cừu Thiên Biến đều quay đầu nhìn Hà Hương Ngưng. Khi thấy sắc mặt phẫn nộ, ủy khuất, đôi mắt đỏ rực hận không thể giết chết địch nhân của nàng, mấy người bọn họ không khỏi nhú mày.

Phượng Kinh Thanh – sát thủ đứng thứ sáu của Đại Tuyết Cung, không ngờ lại chính là cừu nhân của Hà Hương Ngưng. Đường Phong còn nhớ rõ lúc trước khi hắc và Hà Hương Ngưng nói chuyện phiếm, nàng đã nói qua cái tên này, mà thần sắc của nàng lúc này cũng nói rõ điều đó.

Chuyện này có chút phiền phức. Đường Phong liếc mắt nhìn Hà Hương Ngưng, rất sợ nàng thấy kẻ thù ở trước mắt sẽ vì muốn báo thù mà mất đi lý trí. Nếu là như vậy, chỉ sợ sẽ ảnh hưởng đến hành động của mọi người, chính nàng cũng rất có thể sẽ nhanh chóng bị giết chết.

Tuy nhiên, khi Đường Phong thấy Thu Tuyết Âm nắm tay Hà Hương Ngưng, nhẹ giọng nói với nàng mấy câu, Hà Hương Ngưng nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu, khi mở mắt ra, sắc mặt đã bình tĩnh lại rất nhiều. Đường Phong lúc này mới yên lòng. Thần sắc của nàng tuy rằng vẫn tràn đầy phẫn nộ, nhưng tâm tình rõ ràng so với lúc trước đã tốt hơn nhiều.

Chỉ cần không bị cừu hận che mờ lý trí là tốt rồi.

- Vì sao? Đại Tuyết Cung còn chưa đủ cho đám súc sinh các ngươi làm càn sao? Cư nhiên lại còn muốn đến Ô Long Bảo dương oai sao?

Bàng Dực Vương lạnh giọng hỏi.

399. Chương 388: Phượng Kinh Thanh

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mạc

Chương 388: Phượng Kinh Thanh

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Bàng lão đầu!

Phượng Kinh Thanh lơ đãng nói:

- Ta khuyên người tốt nhất không nên đối nghịch với cung chủ. Cung chủ luôn mến tài của người, trước khi hành động luôn luôn căn dặn chúng ta, nếu không phải bắt đắc dĩ, thì không được phép đả thương người, nhất định phải đưa người trở về Đại Tuyết Cung. Cung chủ coi trọng người như vậy, nhưng cũng không thể không phân biệt tốt xấu.

- Hừ!

Bàng Dược Vương bày ra bộ dáng thà chết không khuất phục.

- Lão phu sinh là người Ô Long Bảo, chết cũng làm quỷ Ô Long Bảo. Không nói loại vô liêm sỉ như người không đủ tư cách khuyên ta, dù là Tạ Tuyết Thần tự mình đến đây, quỷ trên mặt đất cầu xin ta, lão phu cũng quyết không giúp hắn luyện chế dù chỉ một khóa đan dược.

Phượng Kinh Thanh cũng không nổi giận. Hắn không phải có thái độ khoan dung độ lượng gì, mà loại người như bọn hắn, sớm đã bị người khác trực tiếp hay gián tiếp thóa mạ qua vô số lần, hiện tại thêm một Bàng Dược Vương cũng không có nhiều hơn, mà bớt đi một Bàng Dược Vương cũng không ít hơn. Cứ coi như hắn đang đánh rắm là được rồi.

- Bàng lão đầu, tuổi tác của cũng lớn rồi, cũng không thích hợp đi cầu xin người khác. Hà tất cứ phải khẳng định một mực như vậy. Đợi thêm vài chục năm nữa, người cũng xuống mồ an nghỉ, người không muốn mình không có chỗ chôn chôn chứ? Thần phục uy phong của Cung chủ, chỉ bất quá là giúp Ngài luyện chế mấy khóa đan dược mà thôi, lại không cần phải ra trận giết địch, cuộc sống dễ dàng khoái hoạt. Tới lúc đó, người muốn cái gì lại không được?

Xem ra Phượng Kinh Thanh còn muốn tiếp tục khuyên nhủ một phen.

- Lão phu chỉ nhận một người duy nhất là Cung chủ. Còn loại người hèn hạ như Tạ Tuyết Thần, súc sinh người muốn ta vì hắn ra sức, trở lại nói cho hắn một tiếng, đó là mơ mộng hão huyền, để hắn sớm dập tắt ý tưởng ngu xuẩn này.

- Ài!

Phượng Kinh Thanh thở dài:

- Người đây là đang ép ta động thủ với người a...

Về mặt Phượng Kinh Thanh hiện lên tia tiếc nuối, biểu tình vạn lần không muốn, nhưng trong con người lại không che giấu được khát vọng tấn công. Dù sao đối với hắn mà nói, giết người là một loại vui vẻ, một loại hưởng thụ cực độ.

- Nếu súc sinh kia có thể nhường lại vị trí Cung chủ, để Bảo chủ đại nhân tiếp nhận, thừa nhận với thiên hạ sai lầm của mình, lão phu ngược lại rất vui lòng giúp hắn luyện chế một khóa tuyết đan, bảo đảm thi thể của hắn trăm năm không hỏng.

Ngữ khí của Bàng Dược Vương rõ ràng cố ý gây sự.

Đường Phong ở một bên nhìn không được thâm buồn cười. Bàng lão đầu bình thường yêu tiền như mạng, rất không đứng đắn, không ngờ lúc này lời lẽ lại sắc bén như vậy, coi như là có một phần bản lĩnh.

Phượng Kinh Thanh khinh thường liếc mắt nhìn Bàng Dược Vương, chuyển ánh mắt về phía Đường Phong, mở miệng nói:

- Ta phụng mệnh Cung chủ, phải giết tiểu tử này. Người nhất định che chở hắn sao?

- Nhiều lời vô ích!

Bàng Dược Vương ngay câu nói đầu tiên đã không muốn dây dưa với Phượng Kinh Thanh.

Phượng Kinh Thanh nở nụ cười. Trên mặt tràn đầy vẻ tàn nhẫn giết chóc. Mệnh lệnh của Cung chủ là không đến lúc vạn bất đắc dĩ không nên dể thương Bàng Dược Vương, nhưng tình huống này rõ ràng là vạn bất đắc dĩ. Nếu hắn muốn che chở tiểu tử Địa Giai này, mình tất nhiên sẽ không thể hạ thủ lưu tình, tới lúc đó cũng dễ ăn nói với Cung chủ.

Không có bất cứ dấu hiệu gì, thân hình Phượng Kinh Thanh đột nhiên biến mất tại chỗ. Chờ mọi người có phản ứng, hắn đã đứng trước mặt Đường Phong. Tới lúc này, Bàng Dược Vương mới chật vật hô một tiếng:

- Cẩn thận!

Đường Phong nào dám chậm trễ, trong nháy mắt nhận ra điểm bất thường, năng lượng toàn thân đã bộc phát ra, nhanh như gió lướt đi. Phượng Kinh Thanh đánh hụt, không khỏi kinh hô một tiếng.

Hắn lần này xem như tập kích bất ngờ. Vốn dựa theo tính toán của hắn, mặc dù tốc độ của tiểu tử Địa Giai này có nhanh hơn nữa cũng không kịp phòng bị mới đúng. Thế nhưng, trong nháy mắt khi mình công kích, hắn lại có thể tránh được trong gang tấc.

Tốc độ của người này lúc này cư nhiên còn chưa dùng hết? Phượng Kinh Thanh nhướng mày, không kịp suy nghĩ, phát tay tiếp tục công tới, bởi vì công kích của Bàng Dược Vương cũng đã tới rồi.

Lấy Thiên Giai thượng phẩm đối phó với Thiên Giai trung phẩm, hơn nữa lại không phải là Thiên Giai trung phẩm như bình thường, tất nhiên là không hề vất vả. Bàng Dược Vương bị Phượng Kinh Thanh ba quyền hai cước bức lui trở lại, thiếu chút nữa thụ thương, thần sắc trên mặt tái nhợt thêm vài phần.

Trong nháy mắt khi Bàng Dược Vương bị bức lui, Thiết Đồ thân lóe kim mang, vọt tới bên người Phượng Kinh Thanh, nắm tay ẩn chứa lực đạo cực lớn, ngay cả cao thủ như Phượng Kinh Thanh cũng không dám khinh thường.

Tuy nhiên, Phượng Kinh Thanh không có tránh đi, cũng đánh ra một quyền, đón đỡ quyền của Thiết Đồ.

Tiếng địch quý địch trong nháy mắt vang lên. Phượng Kinh Thanh chỉ cảm thấy trong đầu nổ mạnh một tiếng, màng tai ong ong. Nếu đối là một người khác tất sẽ bị âm công vô ảnh vô hình này làm nhiễu loạn tâm thần rồi, nhưng mặc dù Phượng Kinh Thanh vô cùng kinh ngạc trước thủ đoạn công kích ly kỳ này, tay vẫn không chút chậm chạp, vẫn mạnh mẽ đánh ra như trước.

“Ầm” một tiếng! Thiết Đồ với thân thể được bao trùm bởi kim mang bay ngược ra ngoài, đoàn kim mang chói mắt rõ ràng nhanh chóng tối dần, thiết chút nữa tan biến. Phượng Kinh Thanh lại vẫn như cũ không chút sụt mẻ gì, chỉ có điều thần sắc trên mặt đã ngưng trọng hơn rất nhiều.

Hắn không ngờ mấy tên Địa Giai liên hợp lại phát huy ra tác dụng cường đại như vậy.

Số Địa Giai chết trong tay hắn đếm không xuể, chưa bao giờ có Địa Giai khó chơi như thế này. Nhất là tên nam nhân lực lưỡng toàn thân kim quang kia. Loại phòng ngự kiên cố này ngay cả một kích của mình cũng không thể hoàn toàn công phá.

Trong chớp mắt khi Thiết Đồ bay ra, Đường Phong và Cừu Thiên Biến đã tới bên người Phượng Kinh Thanh. Như Ảnh Tương Tùy của Cừu Thiên Biến giúp hắn như cái bong vọt tới phía sau đối phương, thanh chủy thủ trên tay mạnh mẽ hướng đến sau ót Phượng Kinh Thanh, mà Đường Phong lại quán chú cương khí trên đoản kiếm màu đen, vừa sử một chiêu “Phách Sát Kiếm”, tay trái vừa phóng ra chín thanh phi đao, thẳng tới yết hầu Phượng Kinh Thanh.

Kiểm quang chói mắt khiến thiên địa cũng biến sắc.

Đôi mắt của Phượng Kinh Thanh không khỏi híp chặt lại, dưới tình thế trước sau giáp kích, hắn có cảm giác vướng víu chân tay. Tốc độ cực nhanh của hai người quả thực khiến đối phương buồn bực, đủ sánh ngang trình độ Thiên Giai, còn có ám khí quỷ dị xuất hiện không chút dấu vết, thật sự làm cho người ta khó lòng phòng bị. Chỉ cần phản ứng hơi chậm một chút, rất có khả năng thụ thương đương trường.

Tuy nhiên, Phượng Kinh Thanh trước sau vẫn không dùng toàn lực. Lúc này tuy rằng hắn có thể thoát khỏi vây công của Đường Phong và Cừu Thiên Biến, nhưng hắn lại không làm như vậy, chỉ đứng một chỗ,

trên người hiện ra một cổ kinh khí như đao phong lạnh thấu xương.

Cuồng phong gào thét, hô hét không ngừng bên tai.

- Mau lui lại!

Lúc này Bằng Dực Vương cũng dần lấy lại tinh thần, vội vàng tới tiếp viện.

400. Chương 389: Thụ Thương

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 389: Thụ thương

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Cho dù không có Bằng Dực Vương nhắc nhở, Đường Phong và Cừu Thiên Biến cũng không dám đứng tại chỗ, hai người đồng thời vội vàng lui về phía sau. Âm thanh “đình đình đương đương” liên tiếp truyền đến.

Trong mắt Đường Phong không khỏi tràn ngập phẫn uất. Kiếm chiêu của mình chém xuống lại bị kinh khí của đối phương hóa giải, mà chín phi đao kia, tuy rằng tốc độ rất nhanh, nhưng khi cách yết hầu Phượng Kinh Thanh một tấc lại ngừng lại, như bị một bức tường vô hình ngăn chặn, lập tức bị lực đạo thổi bay sang một bên.

Không chỉ công kích của Đường Phong vô hiệu, mà Cừu Thiên Biến cũng như vậy. Hắn đâm tới sau ót Phượng Kinh Thanh một kích, căn bản còn chưa tiến vào đã bị cản trở.

Vài tiếng “Hự hự!” vang lên, khi Đường Phong và Cừu Thiên Biến trụ vững cước bộ, cả hai đều không khỏi toát mồ hôi lạnh.

Trên ngực Cừu Thiên Biến có vài vết rách chừng một thước, là bị lợi khí cắt vào, y phục nát vụn. Hơn nữa tại chỗ vết cắt, máu không ngừng chảy ra.

Đường Phong cũng sờ sờ mặt mình. Lòng bàn tay ẩm ướt một mảng, nơi sờ vào nhói lên cảm giác đau đớn. Hắn phản ứng nhanh hơn so với Cừu Thiên Biến một chút, lui lại sớm hơn một chút, dù vậy cũng tránh không khỏi.

Vừa rồi chỉ cần hai người chậm hơn một chút, toàn bộ đầu Đường Phong sẽ bị chém làm hai nửa, mà ngực Cừu Thiên Biến cũng sẽ có thêm vài lỗ thủng.

Gió lạnh thấu xương quấn quanh thân thể Phượng Kinh Thanh. Năng lượng nguyên tố Phong hệ thậm chí đã ngưng tụ tới mức mắt thường có thể nhìn thấy được, bao kín thân thể hắn vào giữa. Nhìn bằng mắt thường, Phượng Kinh Thanh lúc này giống như được bao bọc trong muôn ngàn lưỡi đao do đao phong tụ tập mà thành, đao phong gào thét. Lúc này Phượng Kinh Thanh thoạt nhìn như một con nhím.

Cương tâm của người này cư nhiên lại là gió. Đường Phong thầm kinh hãi.

Cùng Phượng Kinh Thanh giao thủ tới bây giờ, tuy rằng chỉ trong chốc lát, nhưng Đường Phong luôn một mực đề phòng lực lượng cương tâm của đối phương. Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, sao có thể không đoán ra?

Quý dị khó lường, không để lại dấu vết chính là gió. Phượng Kinh Thanh vốn là cao thủ Thiên Giai thượng phẩm, tốc độ cực nhanh, tốc độ lực lượng cương tâm của hắn còn nhanh hơn một bậc.

Hơn nữa, năng lượng cương tâm của đối phương không phải là đệ tử khi xưa của Thiên Tú Tông có thể so sánh được. Năng lượng cương tâm của hắn một khi dùng đến, vừa có chất vừa có hình, tiếp xúc trong nháy mắt có thể nhận ra, một khi bị đao phong này đụng tới, ngoại trừ Thiết Đồ và Bằng Dực Vương, những người còn lại căn bản đều không có cách nào phòng ngự.

Đường Phong buồn bực, Phượng Kinh Thanh so với hắn còn buồn bực hơn. Lấy một cao thủ Thiên Giai thượng phẩm, hơn nữa còn sử dụng lực lượng cương tâm, cứ nhiên lại không thể nào khống chế được hai tên Địa Giai. Thật sự là mất mặt! Hắn vốn không muốn cùng mấy người này dây dưa, chỉ muốn mau chóng tiêu diệt Đường Phong, hoàn thành nhiệm vụ Cung chủ giao cho, sau đó giết hết những người còn lại. Không ngờ mặc dù mình đột ngột dùng tới lực lượng cương tâm, cũng không giết được một người của đối phương.

Tiếng địch của Thu Tuyết Âm từ lúc bắt đầu tới giờ cũng chưa từng dừng lại, nhưng công lực của nàng dù sao cũng chưa đủ, âm công đối với đẳng cấp bậc này của Phượng Kinh Thanh ảnh hưởng thực sự là quá nhỏ.

Tuy nhiên, mặc dù là khó khăn, nhưng Đường Phong biết, lực lượng cương tâm của một người không có khả năng duy trì mãi mãi, nhất là đối với cảnh giới cao thủ như Phượng Kinh Thanh. Một khi sử dụng lực lượng cương tâm, tốc độ thoát ra của cương khí sẽ vô cùng nhanh chóng, dùng không được bao lâu sẽ dẫn đến tình trạng kiệt sức. Cho nên, hắn không thể cứ duy trì mãi lực lượng cương tâm, chỉ cần tránh thoát vài lần công kích của hắn, khiến hắn không thể bắt được mọi người trong thời gian ngắn, đến lúc đó hắn nhất định sẽ phải thu hồi lực lượng cương tâm.

Đường Phong hiểu được đạo lý này, những người còn lại đương nhiên cũng hiểu được.

- Nói thật, biểu hiện của các người quả thật khiến ta phải nhìn với con mắt khác.

Phượng Kinh Thanh cười lạnh một tiếng:

- Chẳng qua, năng lực của các người cũng chỉ đến thế mà thôi.

Vừa nói hắn vừa vung mạnh tay lên. Một vài đạo đao phong mất thường có thể nhìn thấy được thoát đi từ thân thể hắn, mang theo sát khí nồng đậm, bay tới trước mặt Đường Phong.

Chiêu thức tấn công ấy và kiếm phong do đệ tử trước đây của Thiên Tú Tông Dương Ngọc Nhi thi triển có hiệu quả như nhau. Nhưng Phượng Kinh Thanh sử dụng lực lượng cương tâm của mình so với Dương Ngọc Nhi rõ ràng cao hơn vô số lần. Hai người căn bản không cùng đẳng cấp.

Đối phó với công kích như vậy, hoặc là ngạnh tiếp, hoặc là né tránh, ngoài ra không còn cách nào khác.

Tất nhiên Đường Phong có thể trong nháy mắt sử dụng Tá Thi Hoàn Hồn, lấy căn cơ Thiên Giai trung phẩm, hơn nữa, với cường độ thân thể Đường Phong, nếu muốn tránh cũng không phải quá khó khăn. Nhưng Đường Phong không dám thể hiện ra kỹ năng sát thủ của mình. Năng lực này là con bài tẩy để đánh lén Phượng Kinh Thanh, phải chờ tới lúc cảnh giác của hắn thấp nhất. Như vậy mới có thể đạt hiệu quả xuất kỳ bất ý.

Đường Phong biết mình chỉ có một cơ hội công kích duy nhất. Nếu một kích không thành, như vậy Phượng Kinh Thanh sẽ dễ phòng chính mình, đến lúc đó đừng mong có thể đắc thủ nữa.

Cho nên, tình cảnh hiện tại cho dù rất nguy hiểm, Đường Phong vẫn phải cố nén không sử dụng Tá Thi Hoàn Hồn, mà bước tránh vài bước, thân thể xoay mạnh vài cái.

Thời gian như đông cứng lại. Tới khi mọi người nhìn kỹ lại, trên mặt Đường Phong hiện lên một đạo đao phong. Đao phong này hầu như suýt chém trúng mũi Đường Phong, tóc trên trán bị cắt đứt vài sợi, bay phất phơ trong không trung.

Kinh khí do đao phong xẹt qua khiến trên mặt Đường Phong truyền tới cảm giác đau nhói.

Một đạo đao phong khác xẹt qua dưới nách Đường Phong, giống như đánh hụt mà khựng lại, chỉ đủ làm rách y phục hắn mà thôi.

Một đạo đao phong cuối cùng từ cánh tay trái Đường Phong bay ra, mang theo một chuỗi máu tươi.

Bị cắm vào da thịt đến ba phần, Đường Phong chỉ cảm thấy cánh tay mình thiếu chút nữa đứt lìa. May mắn đây chỉ là vết thương ngoài da, mình nắm thời cơ và vị trí vô cùng chuẩn xác, đao phong chỉ xẹt qua da thịt, cũng không có thương tổn tới gân cốt.

Máu tươi trong nháy mắt nhuộm đỏ cánh tay Đường Phong, từng giọt, từng giọt nhỏ xuống đất.

Ba đạo đao phong bay ra cự ly chừng hơn mười trượng mới tiêu tán thành hư vô trong không trung.

Đây là một canh bạc cực kỳ nguy hiểm, hơi có chút vô ý sẽ lập tức táng mệnh. Nhưng Đường Phong đã làm được. Đối mặt với một cao thủ Thiên Giai thượng phẩm lực lượng cương tâm thi triển gần như không có kẽ hở, Đường Phong trên cơ bản là hoàn toàn né tránh hết, chỉ là bị một chút ngoại thương mà thôi.

- Ta cho ngươi trốn!

Phượng Kinh Thanh phần nộ hết lên. Đường Phong chỉ là một tiểu tử Địa Giai trung phẩm lại hết lần này tới lần khác thoát khỏi công kích của hắn, Phượng Kinh Thanh cảm thấy như bị người khác hung hăng tát một cái thật mạnh vào mặt. Điều này làm sao hắn có thể chấp nhận được?

Hai tay hắn lại vung lên, vô số đạo đao phong liên miên bất tuyệt bắn ra.

Tốc độ vẫn vô cùng mạnh mẽ, hầu như không đi theo quỹ tích nào.

Đường Phong sao có thể đứng tại chỗ làm bia ngắm cho hắn. Ban nãy còn không có phòng bị, bây giờ biết đối phương muốn tiêu diệt mình trước, Đường Phong tất nhiên sẽ không ngốc mà cứ thế đứng im. Thân hình hắn nhoáng lên, lộ tuyến quỷ dị không hề có quy tắc. Đường Phong không ngừng chạy trốn xung quanh, thường thường tìm một ít chướng ngại vật ngăn trở công kích của đao phong.

Lực công kích của những đao phong này quá cường đại. Dù sao cũng là lực lượng cương tâm của một cao thủ Thiên Giai thượng phẩm, mặc kệ Đường Phong trốn sau chướng ngại gì, chướng ngại đó vẫn chỉ là đậu hũ. Đao phong trực tiếp xuyên qua những chướng ngại này, tốc độ và lực đạo không suy giảm chút nào, quỹ tích công kích cũng không bị ảnh hưởng mấy mảy.

Mà Phượng Kinh Thanh thì chăm chú quan sát phía sau Đường Phong, khuôn mặt phần nộ không gì sánh được. Trong mắt hắn hiện tại chỉ có một mình Đường Phong, những người khác căn bản chỉ như là không khí.

Ít nhiều Phượng Kinh Thanh cũng có chút mất đi lý trí. Nếu không, lấy tốc độ đao phong hiện tại của hắn mà nói, nếu đối thủ là một người khác, thật sự khó có thể chống nổi. Ngoại trừ Bàn Dược Vương và Thiết Đồ có thể chống được vài cái, những người còn lại phỏng chừng chỉ có một kết cục tử vong.

Chỉ là, trong nháy mắt, thân ảnh Đường Phong và Phượng Kinh Thanh tựa hồ đều biến mất trước mắt mọi người.

Mọi người trong lòng sợ hãi, đưa mắt nhìn nhau. Thiết Đồ vung tay lên nói:

- Đuổi theo!

Nói xong phi thân lên trước, đuổi theo hướng Đường Phong vừa biến mất. Bàn Dược Vương tất nhiên cũng sẽ không bỏ mặc, vội điều chỉnh hô hấp, nhanh chóng đuổi kịp mọi người.

Dọc trên đường đi, mọi người càng xem càng kinh hãi, càng lúc càng lo lắng. Bọn họ không biết Đường Phong có thể thoát khỏi công kích liên miên bất tuyệt của Phượng Kinh Thanh hay không, chỉ thấy dọc theo đường đi liên tiếp hiện ra những phòng ốc bị phá hủy và những vết máu còn mới, chỉ đường cho bọn họ.

Tất cả những phòng ốc này đều bị đao phong phá hủy, mà trên đường tràn đầy máu tươi, không thể nghi ngờ chính là chảy xuống từ trên người Đường Phong.

Cánh tay trái đã đau đến tê liệt, do vận động kịch liệt, chạm tới vết thương khiến nó nứt ra không ít. Máu tươi không thể khống chế được chảy xuống. Đường Phong rất muốn đắp lên chút kim sang được, nhưng căn bản là không có cả thời gian lẫn tâm lực. Hiện tại hắn chỉ có thể không ngừng trốn tránh, một khi dừng lại, kết cục chính là chết không có đất chôn.

Dù vậy, trong quá trình bị truy kích, Đường Phong vẫn như cũ lách qua giữa hai đạo đao phong. May mắn là, hai đạo đao phong này, một đạo chém trúng giữa bụng, một đạo lướt qua bắp đùi.

Đao phong tại giữa bụng căn bản không tạo nên bất kỳ thương tổn gì cho Đường Phong, hoàn toàn bị Bất Phôi Giáp ngăn trở bên ngoài. Mà đạo đao phong trên đùi lại để lại vết thương thật dài.

Đường Phong lúc này hoàn toàn biến thành một người máu, y phục màu đen cũng bị máu tươi nhuộm đỏ. Chính nhờ điểm này, Phượng Kinh Thanh mới không phát hiện giữa bụng Đường Phong căn bản không có vết thương, coi như là có tác dụng ẩn giấu.

Lúc này Đường Phong thật sự nhớ Mạc Lưu Tô. Mỗi lần mình thụ thương, chỉ cần nàng nhẹ nhàng vận chuyển lực lượng cương tâm, thương thế trong người liền sẽ hoàn toàn biến mất.

Thế nhưng hiện tại muốn tới chỗ Mạc Lưu Tô trị thương thật không khác gì là người si nói mộng.

Dưới truy kích điên cuồng của Phượng Kinh Thanh, Đường Phong căn bản không thể tìm kiếm lộ tuyến chạy trốn thích hợp, chỉ có thể hoảng loạn chạy theo cảm giác. Không đến thời gian uống hết nửa chén trà, Đường Phong thành linh phát hiện mình cứ nhiên trốn ra khỏi Ô Long Bảo, vọt tới đường bờ biển.

Ở đây không có bất luận chương ngại vật gì có thể mượn dùng, chỉ có thủy triều vô tận trước mặt và hương gió biển nhàn nhạt.

Phía trước đã không còn đường nữa rồi! Lẽ nào thực sự phải lấy ra chiêu sát thủ hộ mệnh? Nhưng nếu không như vậy, chính mình chỉ cần hơi chút chuyển động, khẳng định sẽ bị Phượng Kinh Thanh phía sau đuổi kịp.

Giữa lúc Đường Phong đang do dự tiến thoái lưỡng nan, công kích sau lưng không ngừng bắn thẳng tới rồi đột nhiên ngừng lại. Đường Phong trụ vững cước bộ, quay người lại mới phát hiện đao phong trên người Phượng Kinh Thanh đã biến mất không thấy.

Đường Phong không khỏi vui mừng quá đỗi! Loại tình huống này rõ ràng là Phượng Kinh Thanh không dám tiếp tục duy trì lực lượng cương tâm của mình. Dịch nhân của hắn không chỉ có một người, tiêu hao quá nhiều cương khí đối với hắn mà nói thật không có lợi.

Khi Đường Phong dừng lại, Phượng Kinh Thanh cũng dừng lại. Đôi mắt đỏ rực có chút mất đi lý trí hung hăng nhìn chằm chằm Đường Phong, ánh mắt âm u nói:

- Lần đầu tiên ta thấy một tên Địa Giai biến thái như ngươi vậy, cứ nhiên cầm cự trong tay ta thời gian lâu như vậy.

Những lời này rất có điểm giống như khen người để tự dát vàng lên mặt mình vậy.

- Ngươi rất không tồi! Đáng tiếc, ngươi vẫn phải chết!

Phượng Kinh Thanh tự thị cho dù mình không dùng lực lượng cương tâm, muốn giết chết tiểu tử Địa Giai này cũng không phải quá khó khăn. Hắn hiện đang thụ trọng thương, mất máu sẽ ảnh hưởng đến tốc độ. Hắn chủ yếu là dựa vào tốc độ. Một khi phương diện này bị kiểm chế, hắn còn có thể né tránh công kích của mình sao?

Sự thực cũng đúng là như vậy. Khi trên người thụ thương, cho dù chỉ là ngoại thương, nhưng cơ thịt vỡ ra, máu mất dần đi, Đường Phong bây giờ cũng cảm giác bản thân mình không bằng được khi nãy.

- Phượng Kinh Thanh! Tha cho hắn một mạng. Lão phu đi theo ngươi.

Bàng Dực Vương vội vội vàng vàng từ bên kia xông qua. Người còn chưa tới đã vội kinh hô.

Đây cũng là không có biện pháp. Bàng Dực Vương một đường truy đuổi tới đây, rất sợ nhìn thấy thi thể của Đường Phong. Tới khi nhìn thấy Đường Phong đứng ở chỗ này, tảng đá đè nặng trong lòng mới tạm thời được thả xuống.

- Ngươi tự đánh giá mình quá cao rồi!

Phượng Kinh Thanh cười lạnh nói:

- Cho dù ngươi thần phục Cung chủ, tên này cũng phải chết chắc.

Bàng Dực Vương đã truy đuổi tới đây, đám người Địa Giai vướng chân vướng tay kia khẳng định cũng sẽ tới, lúc này không động thủ giết chết Đường Phong còn đợi khi nào?

Mắt thấy Phượng Kinh Thanh nhanh như gió vọt tới trước mặt Đường Phong, mà Đường Phong lại như nỗ mạnh hết đà, có lẽ đã bị dọa ngốc tại chỗ, vẫn không hề nhúc nhích, Bàn Dược Vương có thể tưởng tượng đến cảnh máu vậy đầy trời.

Bị một cao thủ Thiên Giai thượng phẩm tấn công trong khoảng cách gần như vậy, căn bản là không có khả năng phản kháng.

Không chỉ Bàn Dược Vương nghĩ như vậy, ngay cả Phượng Kinh Thanh cũng hiểu được, lần này lấy đi tính mạng của Đường Phong dễ như trở bàn tay.

Thế nhưng, ngay tại chỗ Đường Phong đang đứng, đột nhiên hiện ra một vật gì đó bay thẳng tới Phượng Kinh Thanh. Thân thể Phượng Kinh Thanh giống như dây cung, vừa bắn tới lại bắn ngược trở về.

Giữa không trung bay lơ lửng một đoàn bột phấn. Những bột phấn này bị gió thổi qua, như phô thiên cái địa ùn ùn kéo tới chỗ Phượng Kinh Thanh.

401. Chương 390: Đánh Lén Thành Công

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 390: Đánh lén thành công

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Phượng Kinh Thanh vội vã thối lui, những bột phấn này cũng truy theo như hình với bóng. Chỉ trong nháy mắt, khi Phượng Kinh Thanh thoát ly khỏi đám bột phấn cũng đã cách Đường Phong đến vài chục trượng.

Hắn không biết những bột phấn này là cái gì, nhưng tiềm thức nói cho hắn biết, nếu mình không mau tránh khỏi, nhất định sẽ ngã lộn nhào.

Sau một khắc, khi hắn nhìn về phía Đường Phong, hắn rõ ràng thấy được trên mặt Đường Phong hiện ra một tia tiếc hận.

Quả thực là tiếc hận. Một bao độc la sát này nếu có thể chạm tới người Phượng Kinh Thanh, có thể đem lại cho hắn biết bao tiện lợi a. Mặc dù bao độc dược này không thể giết chết Phượng Kinh Thanh, cũng đủ cho hắn một trận luống cuống tay chân.

Tuy nhiên cũng chỉ là có chút tiếc hận mà thôi. Đường Phong cũng không trông cậy vào thủ đoạn như vậy có thể hạ được đối phương. Hắn chỉ muốn bức lui Phượng Kinh Thanh, cứu mình một mạng.

Hiện tại mới bắt đầu đạt được mục đích. Như vậy đủ rồi.

Đường Phong thở phào, Bàn Dược Vương đã phóng qua đây. Theo sau Bàn Dược Vương thân ảnh mấy người kia cũng nhanh chóng xuất hiện.

Người còn chưa tới, Hà Hương Ngưng đã vung cương binh nhuyển kiếm trên tay lên, một cổ Hoa đào độc cương màu phấn hồng rắc xuống như thác, bao phủ lấy Phượng Kinh Thanh.

Tiếng địch của Thu Tuyệt Âm lần thứ hai vang lên, kim quang trên người Thiết Đồ càng phát ra chói mắt. Cửu Thiên Biến theo sau mấy người như cái bóng, vọt tới phía sau Bàn Dược Vương.

Những gì Phượng Kinh Thanh vừa nói mọi người đều nghe thấy, dù thế nào cũng phải lấy được tính mạng của Đường Phong. Huống chi người này vốn là cừu nhân của Hà Hương Ngưng, cho nên muốn báo thù hay giữ mạng mà nói, chỉ có thể giết chết người này. Tất cả lý do thoái thác đều là vô nghĩa.

Bàn Dược Vương thấy Đường Phong thoát khỏi nguy hiểm, trong lòng cũng nhin không được sợ hãi. Hắn không phải rất quan tâm Đường Phong, chỉ là vừa nãy hắn để Đường Phong thu thập được liệu luyện chế giải dược “Tuyệt tủy hàn băng độc”. Nếu Đường Phong chết, hắn biết đi nơi nào tìm những thứ này.

Cho nên thấy Đường Phong thoát khỏi nguy hiểm, Bàn Dược Vương cũng bắt đầu nghiêm túc công kích Phượng Kinh Thanh. Phía sau hắn, Thiết Đồ và Cửu Thiên Biến theo sát mà lên.

Đối mặt với một đạo “Hoa đào độc cương” của Hà Hương Ngưng, Phượng Kinh Thanh chỉ nhẹ nhàng vung tay lên, một cỗ kinh khí tuôn ra, đánh cho “Hoa đào độc cương” phân thành hai nửa, lập tức tiêu tan thành mây khói.

Không đợi hắn kịp phản ứng, Bàn Dược Vương cùng Thiết Đồ và Cửu Thiên Biến tấn công tới.

- Muốn chết!

Phượng Kinh Thanh tức giận vô cùng, xuất thủ không chút lưu tình, lấy một địch bốn, mặt không đổi sắc, xuất ra cương khí khổng lồ, quanh thân gió bay phần phật, đẩy tới Bàn Dược Vương vô số chưởng ảnh.

Từ đầu tới giờ, đây là lần đầu tiên Phượng Kinh Thanh chân chính xuất ra toàn lực. Uy lực của Thiên Giai thượng phẩm quả thực không ai có thể ngăn được.

Bàn Dược Vương đứng mũi chịu sào, vền vẹn chỉ vừa liều mạng đối Phượng Kinh Thanh ba chưởng, thân hình như đứt dây bay ra ngoài. Kế tiếp chính là Thiết Đồ. Lực phòng ngự của hắn tuy rằng kiên cố xuất chúng, nhưng đối mặt với công kích của cao thủ Thiên Giai thượng phẩm cũng là có chút hữu tâm vô lực.

Hai chưởng đánh tới, kim quang trên người Thiết Đồ trực tiếp tan vỡ, theo sau Bàn Dược Vương bay ra ngoài, thân thể lực lượng lao vào biển rộng, nước bắn ra tung tóe.

Sát khí trong mắt Phượng Kinh Thanh càng đậm, sau khi bức lui hai người kia, ánh mắt lộ vẻ ngang ngược, kẻ nào dám là địch thủ của ta.

Không có bất kỳ dấu hiệu gì, Phượng Kinh Thanh đột nhiên xoay người đẩy ra một chưởng. Một chưởng này kích trúng ngực Cửu Thiên Biến vốn đang chuẩn bị đánh lên. Khóe miệng Cửu Thiên Biến phun một ngụm máu tươi, trước ngực truyền đến tiếng xương gãy vang như rang đậu.

Sắc mặt Cửu Thiên Biến nhanh chóng trở nên trắng bệch như tờ giấy, là người thứ ba bay ra ngoài.

Sau khi xử lý xong Cửu Thiên Biến, Phượng Kinh Thanh quay đầu nhìn hai bên trái phải. Hà Hương Ngưng tràn ngập sát khí vọt qua. Khi thấy mặt Hà Hương Ngưng, Phượng Kinh Thanh khẽ nhướng mày, khuôn mặt này có chút quen thuộc, nhưng lại không nhớ nổi đã gặp ở đâu.

Xác thực Phượng Kinh Thanh không nhớ rõ Hà Hương Ngưng. Hắn có một thói quen vô cùng ác độc, đó là một khi có nhiệm vụ, bởi vì nguyên nhân nào đó, khi tàn sát, hắn luôn luôn lưu lại tính mệnh một người, sau đó nói với đối phương, nếu muốn báo thù hãy đến Ô Long Bảo.

Phượng Kinh Thanh trước sau để lại hơn mười tính mệnh, tất cả đều nói với bọn họ như vậy.

Hắn thích nhìn những người đó vì phần nợ và thù hận mà khuôn mặt vằn vẹo, hắn thích cảm thụ nỗi hận của kẻ khác khi không thể giết mình, sau đó tâm tình khoái hoạt. Như vậy sẽ làm hắn có một loại vui vẻ, thỏa mãn biến thái.

Tuy nhiên cũng không phải mỗi người đều có thể đi vào Ô Long Bảo. Tuy rằng những người đó muốn giết Phượng Kinh Thanh báo thù, nhưng bởi vì thực lực không đủ, tất cả đều bị đào thải, duy chỉ có Hà Hương Ngưng là có thể tiến nhập Ô Long Bảo. Lúc đầu nếu không phải Đường Phong giúp nài một tay, nàng hiện tại khẳng định cũng sẽ không xuất hiện tại Ô Long Bảo.

Bất quá tuy rằng nghi hoặc, nhưng Phượng Kinh Thanh không có ý định hạ thủ lưu tình. Hắn hiểu được nữ nhân này bởi vì phần nợ và thù hận mà hai mắt đỏ bừng. Ánh mắt kia đối với hắn tràn đầy huyết lệ và uy hiếp.

Chính là loại nhân thần này. trong lòng Phượng Kinh Thanh vui sướng, nhịn không được cười lên ha hả.

Không vội vàng vươn tay ra, trường kiếm cong lại bắn tới đối phương, cương binh nhuệ kiếm của Hà Hương Ngưng trực tiếp văng ra ngoài. Lập tức Hà Hương Ngưng đã bị Phượng Kinh Thanh siết lấy cổ, thật giống như giữ một con gà.

- Ta từng giết cả nhà ngươi?

Phượng Kinh Thanh vặn xéo cổ Hà Hương Ngưng mở miệng hỏi. Nếu như không phải có thù oán với mình, nữ nhân này cũng sẽ không nhìn mình với ánh mắt cừ hận như vậy.

Hà Hương Ngưng không nói, chỉ thở hổn hển từng ngụm. “Hoa đào độc cương” lập tức phát ra, bao vây hoàn toàn phạm vi này.

- Ấu trĩ!

Bên trong “Hoa đào độc cương”, Phượng Kinh Thanh lạnh lùng nói. Lực lượng cương tâm như vậy nếu là

Sau lưng, thanh âm cuồng loạn của Hà Hương Ngưng vang lên.

Lại một lần nữa bị người ta đánh lén, Phượng Kinh Thanh đã không biết nên nói cái gì. Trong lúc bản thân đang khiếp sợ trước thực lực đề thăng của Đường Phong, phần nộ vì bị trúng độc tố bên trong đoản kiếm màu đen của hắn đã hoàn toàn quên mất bên cạnh mình còn có một nữ nhân có cừu oán với mình.

Nữ nhân này quả nhiên không muốn sống nữa! Vì trong nháy mắt nàng đâm kiếm vào cơ thể Phượng Kinh Thanh, phong đao quần quanh người Phượng Kinh Thanh cũng đã tước qua hai tay nàng, sau lưng truyền đến vô số tiếng vang -phốc phốc-

Nhưng vẫn chưa đủ, người dám tập kích mình nhất định phải chết.

- Tiện nhân.

Không quay đầu lại, Phượng Kinh Thanh phần nộ quát một tiếng, trên người đột nhiên phóng ra ba cổ phong đao, Hà Hương Ngưng tựa hồ như dính chặt vào chỗ Phượng Kinh Thanh đứng, đối diện với ba thanh phong đao đằng đằng sát khí, căn bản không thể nào né tránh.

Nhưng chuyện này đối với Hà Hương Ngưng mà nói đã không còn quan trọng nữa, Phượng Kinh Thanh đã chịu hai lần trọng thương, thương thế nặng như vậy, cho dù không chết cũng không khác biệt gì nhiều, nàng tin tưởng Đường Phong sẽ vì nàng hoàn thành chuyện còn lại.

Nhìn thấy ba thanh phong đao nhanh chóng phóng đại trước mặt mình, Hà Hương Ngưng chậm rãi nhắm mắt lại, thế nhưng sau một khắc, thân thể của nàng đột nhiên bị ai đấy ôm chặt, mạnh mẽ đẩy sang bên cạnh.

- Vù vù vù.

Ba đạo phong đao xẹt qua bả vai Hà Hương Ngưng, kéo theo một miếng áo lớn, tạo ra ba vết thương sâu đến mấy tấc.

Hà Hương Ngưng mê man mở mắt ra, nhìn thấy Đường Phong gần trong gang tấc, sắc mặt của hắn hơi có vẻ khấn trương, lại có vẻ như trút bỏ được gánh nặng, biểu hiện nghiêm túc mà chân thật trên mặt của hắn khiến cho người khác cảm giác rất an tâm. Hà Hương Ngưng bất giác nở nụ cười.

Trong nháy mắt Hà Hương Ngưng động thủ, Đường Phong đã phát hiện, biết rõ nếu mình không đi cứu nàng, nàng tuyệt đối sẽ bị Phượng Kinh Thanh đánh chết, cao thủ Thiên giai thượng phẩm vận khởi sức mạnh cương tâm không phải là chuyện đùa.

Cũng may mắn bản thân hắn bây giờ là Thiên giai trung phẩm, nếu không cho dù dùng tốc độ trước kia của mình, khẳng định cũng không kịp cứu nàng. Nữ nhân này vì báo thù, quả nhiên đã bất chấp tất cả, kể cả tánh mạng của mình.

Hai người giống như hồ lô lăn ra mặt đất cách đó mấy trượng, Đường Phong lập tức đứng lên cảnh giác quan sát Phượng Kinh Thanh đang đứng tại chỗ, quần áo đã bị máu tươi nhuộm đỏ.

Phượng Kinh Thanh thật sự nổi giận, nhưng cơ thể đã có chút bất ổn, sắc mặt càng ngày càng tái nhợt, xem ra lưỡng kiếm của Đường Phong và Hà Hương Ngưng mặc dù không lấy mạng hắn, nhưng chí ít cũng đâm xuyên qua vị trí trọng yếu, nếu không với thực lực của hắn sẽ không đến mức thê thảm như vậy.

Trong lúc cấp bách, tranh thủ liếc nhìn Hà Hương Ngưng, hai cánh tay của nữ nhân này đã máu thịt lẫn lộn, vô cùng thê thảm, không thể ức chế cơn run rẩy, vết thương rất sâu trên bờ vai đặc biệt càn lộ rõ máu tươi ra ngoài, nhìn bên ngoài rất thê thảm, nhưng không cần lo lắng đến tánh mạng.

- Đứng cử động...

Đường Phong dấn dờ, rút ra một ngọn phi đao từ trong không gian Mị Ảnh, lập tức cầm ngược làm dao găm trên tay cấp tốc tiếp cận Phượng Kinh Thanh.

Mặc dù không có đòn đánh lén cuối cùng của Hà Hương Ngưng, muốn tiêu diệt Phượng Kinh Thanh cũng là chuyện chắc như đinh đóng cột, độc tố được tôi luyện trên thanh đoản kiếm màu đen của mình cho dù không trí mạng, nhưng theo dòng chảy của huyết dịch muốn ảnh hưởng đến tốc độ phản ứng của một người tuyệt đối không có vấn đề.

Trong tay Đường Phong không thiếu độc dược, nhưng làm thế nào khiến độc dược này phát huy tác dụng mới là vấn đề quan trọng nhất, muốn dùng độc tố với một Thiên giai thượng phẩm không phải chuyện đơn giản như vậy.

Tuy nhiên cũng may mắn, một kích cuối cùng của Hà Hương Ngưng lại khiến Phượng Kinh Thanh càng thêm thê thảm, lúc này Đường Phong muốn tiêu diệt hắn, hắn tuyệt đối trốn không thoát.

Nhìn thấy Đường Phong xông đến, trong ánh mắt Phượng Kinh Thanh hiện lên vẻ bối rối, hắn vội vàng lui lại mấy bước, sau đó xoay người rời đi.

Tên này lại muốn chạy trốn! Đây là lần đầu tiên Phượng Kinh Thanh lùi bước khi đối mặt với người khác, hơn nữa còn lùi bước dứt khoát như thế, không khó phán đoán, hắn đã không cách nào đối đầu với cao thủ Thiên giai trung phẩm này.

Nhưng hắn muốn chạy nào có đơn giản như vậy, người Đường Phong còn chưa tới, mấy ngọn phi đao đã xuất thủ, phi đao xếp theo hình tam giác, phong kín tất cả đường lui của Phượng Kinh Thanh, nghe thấy tiếng xé gió sau lưng, Phượng Kinh Thanh cũng không thể không dừng lại bộ pháp, sử xuất phong đao cương tâm lực lượng ngăn cản mấy ngọn phi đao, cả hai đụng nhau giữa không trung, hợp lại ngang sức ngang tài.

Nhưng Phượng Kinh Thanh cũng chỉ có thể làm được loại trình độ này, tốc độ của Đường Phong bây giờ nhanh hơn hắn một phần, trong nháy mắt đã đuổi tới bên cạnh hắn.

Áo trời không thể vá!

Đường Phong phóng ra hơn một trăm cây phi châm, đối mặt với ám khí dày đặc, ùn ùn kéo đến này, trong đôi mắt Phượng Kinh Thanh dần hiện ra vẻ tuyệt vọng.

Đây là một trận chiến cơ bản không có gì lo lắng, nhưng lại hao phí thời gian nửa nén hương của Đường Phong, uy lực phản kháng của Phượng Kinh Thanh quá lớn, nhưng nếu đánh tiếp, Phượng Kinh Thanh lại càng vô lực, bởi vì tất cả ám khí của Đường Phong đều được bôi độc, chỉ cần Phượng Kinh Thanh hơi không tập trung sẽ bị trúng mấy mũi ám khí, làm suy yếu lực chiến đấu của hắn.

Cuối cùng hai tấm cương binh ám khí chuyển tâm luân xuất động triệt để thu hoạch tánh mạng của Phượng Kinh Thanh, cắt ra một vết thương rất lớn trên cổ hắn.

Phượng Kinh Thanh chết cũng xem như có chút khí khái, chưa bao giờ mở miệng cầu xin, mặc dù biết rõ không địch lại vẫn kịch liệt phản kháng.

Trong nháy mắt ngã xuống, Phượng Kinh Thanh lấy tay bịt lấy cổ họng mình, gắt gao nhìn chăm chăm vào Đường Phong, giữa các kẽ tay máu tươi không ngừng phun ra.

- Hèn hạ, rõ ràng dụng độc!

Đường Phong âm thầm nói:

- Thiếu gia là đệ tử Đường môn, đương nhiên chỉ dùng độc!

Một vị cao thủ Thiên giai thượng phẩm, thực lực có thể nói là đứng đầu lại chết như vậy. Gió biển tanh nồng lướt nhẹ qua trước mặt, trên bờ cát cuộn cuộn nổi lên sóng biển cực lớn, giống như bài ca phúng điếu tiễn đưa hắn. Nhưng tổng thể mà nói, Phượng Kinh Thanh chết không có gì đáng tiếc!

Khi hắn ngã xuống, Đường Phong đưa tay vuốt trán hắn.

Một luồng năng lượng dừng mãnh tuôn vào trong đan điền, bổ sung cương khí vừa mới bị tiêu hao. Tâm tình Đường Phong hơi có vẻ kích động, đây chính là cao thủ Thiên giai thượng phẩm đầu tiên mà hắn giết chết, cũng là lần đầu tiên thu được âm hồn của cao thủ Thiên giai thượng phẩm.

Cứ như vậy, sau này khi thi triển Tá Thi Hoàn Hồn, thực lực lại tăng lên một cấp bậc.

Không kịp cảm khái, Đường Phong nhanh chóng chạy tới bên cạnh Hà Hương Ngưng, cô gái này này vẫn quật cường quay đầu nhìn Đường Phong và Phượng Kinh Thanh chiến đấu, ánh mắt không ngừng nghỉ, mãi cho đến khi Phượng Kinh Thanh chính thức tử vong, trên mặt nàng mới lộ ra một nụ cười, nằm thẳng trên bờ cát, cười ha ha.

Báo thù rồi, cuối cùng cũng báo thù được rồi, mặc dù nói cừu nhân này không phải chết trên tay mình, nhưng mình đã đâm cho hắn một kiếm, khiến hắn chịu trọng thương, như vậy là đủ rồi. Có lẽ trước khi hắn chết đã rất hối hận vì đã lưu lại tánh mạng của mình? Trong lòng Hà Hương Ngưng cảm thấy vô cùng sáng khoái.

Báo ứng, cái này là báo ứng!

Đường Phong còn chưa vọt tới bên cạnh Hà Hương Ngưng, đã ồn ào nói với Thu Tuyết Âm đang đứng tại chỗ:

- Còn ngây người ra đó làm gì, mau chóng đến giúp đỡ....

- A. . .

Thu Tuyết Âm thật sự bị kinh hãi, từ khi Đường Phong đột nhiên bộc phát thực lực Thiên giai trung phẩm, cả người nàng như ngây dại, hoàn toàn thật không nghĩ đến lúc này mình nên làm những gì.

Cho đến khi Đường Phong kêu nàng, nàng mới đột nhiên nhớ tới, những đồng bạn của mình đều bị thương nặng, chưa biết sinh tử thế nào.

Vừa rồi Đường Phong có nhìn thoáng qua thương thế của Hà Hương Ngưng, nhưng lúc này cẩn thận nhìn lại, mới phát hiện nàng bị thương nặng như vậy.

Hai cánh tay bị phong đao xoắn lại đến mức huyết nhục lẫn lộn, ở miệng vết thương còn thấy xương lộ ra, huyết dịch không thể ức chế tuôn chảy ra ngoài. Có thể nói nửa trước cánh tay của nàng suýt chút nữa đã bị xoắn thành bột phấn. Thương thế như vậy không nghỉ ngơi mấy tháng thì không thể khôi phục hoàn toàn, xem ra ba vết thương trên bả vai nàng có vẻ không có ý nghĩa rồi.

- Bôi thuốc cho nàng.

Đường Phong móc ra mấy bình Kim Sang dược đã luyện chế lúc trước từ trong không gian Mị Ảnh, ném cho Thu Tuyết Âm, rồi tiếp tục phóng tới vị trí Cừu Thiên Biến rơi xuống.

Trong mấy người tham chiến, Cừu Thiên Biến là người chịu thương thế nặng nhất, trong nháy mắt Phượng Kinh Thanh đã thương hắn, Đường Phong rõ ràng nghe thấy tiếng xương cốt răng rắc giống như rang đậu.

Đi đến bên cạnh Cừu Thiên Biến vẫn nằm im không nhúc nhích, Đường Phong vội vàng đưa tay dò xét hơi thở của hắn, cau mày lại.

Thương thế của hắn xác thực rất nặng, dù sao một chưởng của Phượng Kinh Thanh đã đánh thẳng vào ngực hắn.

Khi Đường Phong còn chưa biết làm thế nào, ở bên cạnh lại truyền đến tiếng bước chân nặng nề, quay đầu nhìn lại, Đường Phong cảm thấy yên tâm hơn không ít, Bàn Dược Vương và Thiết Đồ từ bên kia chậm rãi đi tới. Thần sắc hai người đều không quá tốt, nhất là Thiết Đồ, bị Phượng Kinh Thanh đánh rớt vào trong biển, nếu không nhờ nước biển lạnh buốt kích thích hắn thì có thể hắn đã hôn mê.

Tuy nhiên mặc dù có thể cố gắng bước đi, tình trạng của hắn cũng không khởi sắc lắm, sắc mặt yếu ớt, thân hình lung lay, toàn thân ướt sũng.

Bàn Dược Vương cũng lấy tay che ngực, thân hình lung lay như sắp đổ.

- Bàn lão.

Đường Phong vội vàng kêu hắn lại:

- Mau tới đây nhìn xem....

Bàn Dược Vương tốt xấu gì cũng là Luyện dược sư, hơn nữa thực lực cũng là Thiên giai, ứng phó với loại nội thương này kinh nghiệm hơn Đường Phong nhiều.

Bàn Dược Vương đi tới bên cạnh Cừu Thiên Biến, ngồi xổm xuống xem xét, sau đó khẽ cau mày, thò tay vào trong lồng ngực lấy ra một bình ngọc màu sắc cổ xưa, đồ nữ cũng l

Sau khi Đường Phong cắt nhập chiến trường, cũng không nói chuyện, chỉ cất tiếng cười to ba tiếng, thanh âm điệp tai, mơ hồ lộ ra một khoái cảm điên cuồng.

Tất cả mọi người đều nhìn về hướng Đường Phong cau mày, không rõ người xa lạ vừa đột nhiên xuất hiện trên chiến trường này rốt cuộc có địa vị gì, trong nội tâm vẫn không ngừng suy đoán. Dục chỉ có Tiểu thúc, thiếu chút nữa cắn đứt đầu lưỡi của mình.

Một đạo Cách Không chưởng đánh vào không trung, dị trạng này chẳng những khiến Tiểu Nhất Diệp kinh ngạc khó hiểu, mà ngay cả Ô Long Tam Sử đang giao đấu với hắn cũng nghi hoặc vạn phần.

Có thể làm cho một cao thủ Thiên giai thượng phẩm đỉnh phong thất thố như vậy, người đột nhiên xuất hiện này rốt cuộc có lai lịch như thế nào? Tiểu Nhất Diệp và Ô Long Tam Sử đều không khỏi âm thầm nhíu mày.

- Mẹ kiếp, gặp quỷ rồi?

Thang Phi Tiểu dần hồi phục lại tinh thần, tiếp tục đánh thái cực quyền với Ô Long Tam Sử, người tới ta đi, nhưng đôi mắt lại trừng, giống như châu chấu dán chặt lên người Đường Phong, trên mặt tái xanh.

- Điều này sao có thể?

Người khác không biết bộ dạng hiện tại của Đường Phong, nhưng Thang Phi Tiểu lại biết. Người này rõ ràng là Biên Vô Huyết môn chủ lúc trước của Cự Kiếm Môn! Nam nhân đã bị một chưởng của mình đánh chết.

Thang Phi Tiểu nhớ rất rõ ràng, chiến đấu lần đó, Biên Vô Huyết dẫn đầu cao thủ môn hạ từ Dạ Vũ hồ tập kích Thiên Tú, nhưng dưới sự an bài của Đường Phong, Thang Phi Tiểu đã sớm ở bên kia đợi gặp, kết quả chiến đấu là Biên Vô Huyết bỏ mạng, điểm này Thang Phi Tiểu tuyệt đối không tính sai.

Nhưng bây giờ, một người vốn đã chết hơn một năm đột nhiên không tổn hao gì xuất hiện trước mặt mình, tràng diện ly kỳ kinh hãi này cũng khiến Thang Phi Tiểu cảm thấy có chút sờn hết gai ốc, mồ hôi lạnh túa ra sau lưng.

Thang Phi Tiểu vốn còn đang suy đoán người này có phải hay là huynh đệ sinh đôi với Biên Vô Huyết hay không, nhưng khí tức và ánh mắt trên người hắn, còn cả thần sắc trên mặt, rõ ràng nói với Thang Phi Tiểu, người này chắc chắn là Biên Vô Huyết.

Nghiêng mắt liếc nhìn thần sắc của Thang Phi Tiểu, trong lòng Đường Phong cảm thấy thoải mái không thôi, biểu lộ của Tiểu thúc coi như không tệ, trong kinh ngạc lộ ra một cổ mê man, trong kinh hãi lại lộ ra một phần khó hiểu, đúng là biểu lộ Đường Phong cần có lúc này.

Muốn lừa gạt địch nhân, trước tiên phải lừa gạt người nhà! Đạo lý này Đường Phong vẫn rất hiểu.

Đường Phong đại khái có thể truyền âm nói cho Thang Phi Tiểu chân tướng sự việc, với nội tình Thiên giai trung phẩm hiện tại của hắn, cũng có thể truyền âm rồi. Nhưng chỉ sợ Tiểu thúc biểu diễn không khéo, đến lúc đó không lừa được Tạ Tuyết Thần và mấy sát thủ của Đại Tuyết Lô thì phiền toái.

- Thang Phi Tiểu, ngươi cũng có hôm nay!

Đường Phong dùng ngữ khí âm trầm liếc nhìn Tiểu thúc nói.

- Người thật sự là Biên Vô Huyết!

Đường Phong mới mở miệng nói chuyện, Tiểu thúc đã xác định chắc chắn, người này chính là Biên Vô Huyết.

- Không sai, chính là lão phu.

Đường Phong bắt chước giọng điệu lạnh lùng của Biên Vô Huyết trả lời.

- Ngươi không phải chết rồi sao?

Thang Phi Tiểu nhướng mày, người này hoàn toàn đến với mục đích bất thiện, chuyên môn nhìn đám người bọn họ rơi vào trong vòng vây, khi hết cách phân thân thì xông tới, thoạt nhìn hắn đã sớm có dự mưu.

Đường Phong cười lạnh một tiếng, mở miệng nói:

- Lão phu thù lớn chưa trả, mệnh chưa tuyệt lộ. Ta khổ sở ẩn núp nhiều ngày như vậy, chính là đợi cơ hội hôm nay. Lúc này, lão phu muốn gỡ cái đầu trên cổ người xuống, báo thù cho ngàn vạn đệ tử của Cự Kiếm môn ta, báo thù cho hài nhi của ta!

- Người muốn báo thù thì đi tìm Phong thiếu, chuyện đó hoàn toàn là chủ ý của hắn, con của người chính là do hắn giết.

Thang Phi Tiểu không hề đạo đức nghĩa khí, lập tức kéo Đường Phong xuống nước.

Nghe được câu này, Đường Phong thiếu chút nữa không nhịn được trợn mắt, Tiểu thúc người giỏi lắm, nhưng hắn cũng biết, những lời này của Tiểu thúc chỉ là muốn di chuyển lực chú ý của Biên Vô Huyết sang mình, nếu không một khi chờ mình xông vào chiến trường, bọn hắn sẽ gặp khó khăn.

- Không cần người nhắc nhở, tiểu tặc Đường Phong sớm đã đền tội rồi!

Đường Phong cười đắc ý, giơ thanh đoản kiếm màu đen trên tay mình lên:

- Lão phu dùng chính kiếm của hắn, chém đầu hắn, giờ đến phiên người!

Câu nói này vừa ra khỏi miệng, tất cả mọi người đều biến mặt, nhất là Phi Tiểu Nhã, tựa hồ mặt xám như tro, đôi mắt lập tức đỏ thẫm, khi Tạ Tuyết Thần giao đấu với nàng lập tức cảm nhận được một luồng áp lực điên cuồng đang đánh tới mình.

Chiêu thức hiện tại của nữ nhân này đã biến đổi, trở nên tàn nhẫn vô cùng, căn bản là tư thế dốc sức liều mạng.

Đoản kiếm màu đen kia xác thực là của Đường Phong, Tạ Tuyết Thần cũng chú ý tới. Nói thật, vừa rồi khi cao thủ Thiên giai trung phẩm này đột nhiên xuất hiện, Tạ Tuyết Thần vẫn một mực cảnh giác hắn, cho đến khi nghe xong hắn và Thang Phi Tiểu nói chuyện, Tạ Tuyết Thần mới đột nhiên nhớ tới một người.

Môn chủ Cự Kiếm môn Biên Vô Huyết!

Trước kia Cự Kiếm môn liên hợp với thế lực trong vòng ngàn dặm, lấy ưu thế tuyệt đối phát động công kích với Thiên Tú, kết quả lại toàn quân bị diệt, gây ra chệch cười cực lớn, để lại tiếng xấu trong giang hồ, chuyện này Tạ Tuyết Thần đương nhiên cũng có nghe nói.

Nghe đồn Biên Vô Huyết đã chết, chỉ là Tạ Tuyết Thần không nghĩ tới, môn chủ hèn nhất rõ ràng chưa chết, hơn nữa giờ phút này còn xuất hiện ở đây.

Tuy nhiên với cảnh giác và khôn khéo của Tạ Tuyết Thần, đương nhiên sẽ không chen vào nói vào lúc này. Biên Vô Huyết này là người thật, hơn nữa còn đi tìm bọn Thang Phi Tiểu báo thù, chuyện này đối với Tạ Tuyết Thần mà nói hoàn toàn là tin tốt, hơn nữa, Tạ Tuyết Thần cảm giác bản thân cần phải xác nhận một chút, người này có phải là Biên Vô Huyết thật sự hay không, hay là bọn người Thang Phi Tiểu mời đến diễn trò. Dù sao người này xuất hiện không hề có dấu hiệu, lại đột nhiên nhảy ra, ít nhiều cũng khiến người khác có chút hoài nghi.

Trong ánh mắt Đường Phong toát ra một vẻ tang thương, xen lẫn khoái cảm và điên cuồng sắp được báo thù, khí thế Thiên giai trung phẩm trên người tùy ý bắn ra, lão đảo một bước, ngẩng đầu nhìn trời, dùng một loại ngữ khí cực kỳ bi ai chậm rãi nói:

- Nam Phong hài nhi, hôm nay phụ thân nhất định sẽ lấy mạng Thang Phi Tiểu, báo thù cho con!

Biểu lộ và lời nói của Đường Phong vô cùng sắc sảo, giống như một người cha tóc bạc tiễn đưa người tóc đen, nỗi đau mất đi đứa con biểu đạt vô cùng tinh tế.

Vừa dứt lời, sát cơ run rẩy, bức thẳng về hướng Thang Phi Tiểu.

Đường Phong vừa chậm rãi đi về hướng Tiểu thúc, vừa dùng ánh mắt liếc nhìn Tạ Tuyết Thần, trái tim đập nhanh muốn chết.

Đồ khốn khiếp, nếu người không tiếp lời, thiếu gia làm sao diễn xuất tiếp?

Người Tiểu thúc đối phó chính là Ô Long Tam Sử, nếu Tạ Tuyết Thần ngồi yên không để ý, Đường Phong chỉ có thể đi đến bên cạnh Tiểu thúc chuyển sang đối phó Ô Long Tam Sử, nhưng mục đích của hắn không phải ba lão gia hỏa này.

Đường Phong đi sang bên cạnh, Thang Phi Tiểu và Tiểu Nhất Diệp đều âm thầm cảnh giác.

Khi Đường Phong đi ra cách đó khoảng ba trượng, Tạ Tuyết Thần rốt cục mới mở miệng nói chuyện:

- Người là môn chủ Cự Kiếm môn thật sao?

Đường Phong dừng bước chân, trong lòng âm thầm thở dài một hơi, biết rõ diễn xuất của mình và sự phối hợp vô tình của Tiểu thúc đã hoàn toàn lừa gạt được Tạ Tuyết Thần, quay đầu nhìn về phía Tạ Tuyết Thần, Đường Phong khẽ gật đầu:

-Đúng là lão phu, Tạ cung chủ, xin thứ cho lão phu vô lễ, lần này mượn tay Đại Tuyết Cung diệt trừ Thang Phi Tiểu cũng là chuyện bất đắc dĩ, đợi lão phu báo được đại thù, nhất định sẽ đến Đại Tuyết Cung nhận tội với người.

Lời nói này rất cẩn thận, hoàn toàn là lấy thân phận môn chủ Cự Kiếm môn nói ra.

Tạ Tuyết Thần mỉm cười, vừa ứng phó với công kích của Phi Tiểu Nhã vừa mở miệng nói:

- Biên môn chủ quá khách khí, người xuất hiện ở đây cũng coi như giúp Tạ mỗ rất lớn rồi.

Nếu nói khi Đường Phong mới xuất hiện, hắn còn có một chút cảnh giác và băn khoăn, thì bây giờ quan sát lời nói và sắc mặt, nhìn thấy thần sắc đề phòng của Thang Phi Tiểu và biểu lộ của Đường Phong, cũng đã đoán được người này thật sự là Biên Vô Huyết có đại thù với Thang Phi Tiểu.

Tạ Tuyết Thần lại mở miệng nói:

- Biên môn chủ, những người này đều là đồng lõa của Thang Phi Tiểu, cũng có thể xem là cừu nhân của người, nếu người thật sự muốn báo thù, chi bằng đi giúp ba thủ hạ của ta xử lý Đoạn Thất Xích trước, chỉ cần ba người bọn họ vọt lên ra tay, Thang Phi Tiểu khó thoát khỏi cái chết!

Thần sắc của Đường Phong bất động, nhưng trong lòng lại thầm chửi rủa, tên Tạ Tuyết Thần này thật quá cẩn thận.

405. Chương 394: Lừa Người Không Thương Lượng

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 394: Lừa người không thương lượng

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Mục đích ban đầu của hắn là Tạ Tuyết Thần, dù sao trong chiến trường cũng chỉ có một mình hắn đang đơn độc đấu với Phi Tiểu Nhã, còn lại bất luận là Ô Long Tam Sử hay là ba sát thủ của Đại Tuyết Cung đều tập trung một chỗ, không tiện ra tay. Chỉ cần hắn dám mở miệng kêu mình hỗ trợ đánh chết Phi Tiểu Nhã, như vậy ngày chết của hắn đã đến.

Nhưng bây giờ, hắn lại kêu mình đi giúp ba sát thủ của Đại Tuyết Lâu, điều này khiến Đường Phong rất phiền muộn.

Tên gia hỏa này khẳng định còn có chút băn khoăn, cho nên mới muốn lấy ba thủ hạ của mình ra thử nước.

Tuy nhiên chuyện đã đến bước này, Đường Phong cũng không tiện cự tuyệt, càng không thể cự tuyệt.

Thấy Đường Phong không lập tức đáp ứng, Tạ Tuyết Thần mỉm cười, lại nói:

- Nếu Biên môn chủ có thể giúp đỡ Tạ mộ người diệt trừ những địch nhân này, sau này Đại Tuyết Cung nhất định sẽ giúp Biên môn chủ trừng kiến Cự Kiếm môn!

Đường Phong đứng lúc lộ ra thần sắc vui mừng, vội vàng nói:

- Không dám không dám, Tạ Cung Chủ quá khách khí.

Lời không cần phải nói nhiều, chỉ cần một chút là được. Nhóm người này đều vô cùng khôn khéo, nói nhiều khó tránh khỏi để bọn chúng nhìn ra sơ hở.

Đường Phong lập tức chuyển phương hướng, âm hiểm cười nói đi về hướng Đoạn Thất Xích.

Đoạn Thất Xích vẫn đang ứng phó với ba sát thủ Đại Tuyết Lâu, mặc dù công lực thâm hậu, thực lực siêu quần, khi ứng phó cũng có chút gian nan, nếu không phải có Tiểu thúc thỉnh thoảng viện binh cho hắn, hắn khẳng định đã rơi vào thế hạ phong.

Khi Đường Phong đi về phía hắn, Đoạn Thất Xích khẽ chau mày, mặc dù tâm tính kiên nghị như đao, giờ phút này cũng có chút buồn bực không tìm được.

Trong đầu hắn càng không ngừng ước định chiến lược của mình và bốn người kia sau khi liên thủ, kết quả đưa ra chỉ khiến hắn đau đầu, nếu người có Thiên giai trung phẩm này gia nhập chiến trường, như vậy mặc dù có Thang Phi Tiểu trợ giúp, hắn bị thua cũng là chuyện sớm hay muộn, trừ phi Thang Phi Tiểu có thể hoàn toàn thoát khỏi dây dưa của Ô Long Tam Sử, tuy nhiên điều này hiển nhiên là chuyện không thể.

Biết rõ bản thân có chút không địch lại, nhưng Đoạn Thất Xích cũng không hề lùi bước, ngược lại chém ra một đao, bức lui ba sát thủ của Đại Tuyết Lâu, thở hổn hển xoay người, trực tiếp chém về phía Đường Phong.

Đường Phong hiện tại đang sắm vai nhân vật Thiên giai trung phẩm, thực lực thấp hơn bất cứ người nào trên chiến trường. Lựa chọn hắn làm cửa đột phá chắc chắn là chính xác nhất, chỉ cần đánh chết Thiên giai trung phẩm này, Đoạn Thất Xích mới có thể tiếp tục duy trì chiến đấu.

Đối mặt với Địa Thỉ thoát nhìn rất bình thản không có gì kì lạ, kì thực thanh thế to lớn, Đường Phong quả thực lại càng hoảng sợ. Với sự không cho phép hiện tại của mình, nếu bị hắn chém trúng, cho dù là sượt qua, đoán chừng cũng phải đi châu Diêm Vương rồi.

Xuất quân không nhanh thân còn chết trước, chuyện này bị tráng biết bao? Hơn nữa còn là chết trên tay người của mình, nếu chuyện này truyền đi nhất định sẽ khiến mọi người cười đến rụng răng.

Trong lúc nguy cấp, Đường Phong càng không dám chậm trễ, mặc dù bày ra tư thế hùng hổ lao về hướng Đoạn Thất Xích, nhưng lại vội vàng truyền âm nói:

- Đoạn thúc, ta là Đường Phong.

Vì để chứng minh thân phận của mình, Đường Phong lại tranh thủ thời gian bỏ thêm một câu:

- Cảnh giới cao nhất của đao pháp, người tức là đao, đao tức là người, cái đó gọi là nhân đao hợp nhất!

Nói thật, khi Đường Phong nói ra câu đầu tiên, Đoạn Thất Xích hoàn toàn không để ý. Dù sao điều này thật sự quá vô nghĩa, Đoạn Thất Xích kinh nghiệm phong phú làm sao có thể tin lời nói ma quỷ của một địch nhân?

Nhưng khi hắn nói câu thứ hai, Đoạn Thất Xích cau mày, lập tức khẳng định thân phận của Đường Phong.

Bởi vì, những lời này Đường Phong đã từng nói qua khi ở Yên Liễu Các ngày trước, hơn nữa sống lâu như vậy, Đoạn Thất Xích cũng chỉ nghe thấy có Đường Phong từng nói qua lời này.

Lúc ấy vì những lời này, Đoạn Thất Xích còn nhận được dẫn dắt rất lớn, cảnh giới mười năm chưa từng tiến bộ, sau đó có tiến lên phía trước một chút.

Không phải ai cũng có thể nói ra lời nói này.

Thiên binh dao phay mang theo một đao kinh phong, lướt qua chớp mũi Đường Phong , chiêu thức hoàn toàn không thay đổi, Đoạn Thất Xích xoay nửa vòng tại chỗ, trực tiếp chuyển hướng sát chiêu về phía ba sát thủ Đại Tuyết Lô đang từ phía sau hấn lao đến.

Đường Phong không khỏi thở dài một hơi, cũng chỉ có người có thực lực hùng hậu như Đoạn Thất Xích, mới có thể thu phóng chiêu thức tự nhiên sau đánh ra, đến lúc biến tướng rồi, đổi lại là Thiên giai khác, cho dù là Phi Tiểu Nhã và Tạ Tuyết Thần, cũng không có khả năng làm được mượt mà tự nhiên như vậy.

Khi đao khí lạnh thấu xương cuốn tới, trên mặt ba sát thủ Đại Tuyết Lô sau lưng Đoạn Thất Xích hiện ra một nụ cười đắc ý. Trong đối chiến, nếu để lộ sau lưng với địch nhân thì hoàn toàn là tìm đến cái chết, cho dù là Cuồng Đao cũng không ngoại lệ.

Nhưng nụ cười đắc ý lập tức biến thành kinh ngạc, bọn chúng hoàn toàn không nghĩ tới Đoạn Thất Xích trong khoảnh khắc lại buông tha cho Biên Vô Huyết, ngược lại công kích bọn chúng.

Biến cố này khiến cho ba sát thủ Đại Tuyết Lô có chút trở tay không kịp, tuy nhiên dù gì cũng là những kẻ có kinh nghiệm chiến trận, chỉ trong nháy mắt biến thế công thành thủ thế, quyết định dùng ba người hợp lực, ngăn cản một kích lấy mạng của Đoạn Thất Xích.

Bọn chúng có thể nhìn thấy, Biên Vô Huyết lúc này đã vọt tới sau lưng Đoạn Thất Xích, giơ đoản kiếm màu đen lên, hung hăng đâm ra một kiếm sau lưng Đoạn Thất Xích hoàn toàn không phòng bị.

Ba sát thủ Đại Tuyết Lô lại mỉm cười, một kiếm này đâm ra, Đoạn Thất Xích chắc chắn không thể sống!

Đao khí cuồng bạo bắn ra, ba sát thủ Đại Tuyết Lô liệu chết ngăn cản, vũ khí trên tay từng người truyền đến tiếng vang rầm rầm, bốn luồng cương khí va chạm mãnh liệt trong phạm vi nhỏ, phát ra hào quang chói mắt!

Sắc trời dần dần đen lại, bóng đêm dần dần kéo đến, che kín trời xanh.

Một tiếng “Xoạt” khê vang lên, đó là thanh âm đoản kiếm màu đen đâm rách quần áo của Đoạn Thất Xích!

Thành công rồi! Trong lòng ba sát thủ Đại Tuyết Lô không khỏi vui vẻ, bọn chúng có thể tưởng tượng ra tràng cảnh máu tươi phun trào. Ngay cả Tạ Tuyết Thần đang chiến đấu với Phi Tiểu Nhã cũng không nhịn được, thoáng mỉm cười.

- Lão Đoạn!

Thang Phi Tiểu nổi giận gầm lên một tiếng, sát cơ hung mãnh lại một lần nữa tăng lên một cấp bậc, hai mắt vằn đỏ.

Thế nhưng sau một khắc, chuyện xảy ra lại làm cho tất cả mọi người sửng sốt ngay tại chỗ, Đoạn Thất Xích bị đâm rách y phục, căn bản không tổn hao lông tóc gì cả, thanh đoản kiếm màu đen xuyên qua dưới xương sườn hấn, yểm hộ thân thể của Đoạn Thất Xích, thẳng đến vị trí cổ họng của một sát thủ Đại Tuyết Lô trong đó.

- Ly hợp chân kinh!

Trên khóe miệng Đoạn Thất Xích hiện ra một nụ cười cười lạnh lùng, đao mang trên Thiên binh dao phay đang quấn quanh bỗng nhiên biến mất, thay vào đó là bóng đêm hắc ám.

406. Chương 395: Ngoan Cố Chống Cự

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 395: Ngoan cố chống cự

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Một tiếng “Phốc” vang lên, không gian phẳng phất như bị chém đứt, trên khuôn mặt tươi cười kinh ngạc của ba sát thủ Đại Tuyết Lôu, cương khí hộ thân của ba người đồng thời bị phá. Cổ họng của một người trong đó bị đoản kiếm màu đen đâm thẳng.

Khi đoản kiếm màu đen đâm ra, Đường Phong cùng lúc tung ra một mũi ám khí.

Hai người còn lại phản ứng cũng rất nhanh, cảm giác cương khí hộ thân của mình sụp đổ, lập tức múa vũ khí trên tay mình đầy mạnh mẽ, đan thành một lưới phòng ngự chặt chẽ trước mặt mình.

Tiếng đinh ding đang liên tiếp vang lên, tất cả ám khí đều bị đánh bay ra ngoài, nhưng vận mệnh của bọn chúng cũng dừng ở đây thôi. Hai đạo đao mang trước mặt bổ xuống trong ánh mắt kinh hãi của bọn chúng, cho dù bọn chúng phản kháng kịch liệt thế nào, hai đạo đao mang vẫn đột phá phòng ngự của bọn chúng, trực tiếp chém lên thân thể của bọn chúng.

Hai tiếng kêu đau đớn truyền đến, trên ngực hai người đều xuất hiện một vết thương dài đến năm tấc, sâu đến mức nhìn thấy cả xương.

Đường Phong vọt tới cùng đao mang, trước khi hai người còn chưa kịp phản ứng, một kiếm xuyên phá lồng ngực một người trong đó, Đoạn Thất Xích giống như quỷ mị hiện ra sau lưng Đường Phong, chém một mũi đao xuống vị trí cổ họng người còn lại.

Trong nháy mắt ngắn ngủn, tình huống trên chiến trường lên xuống như núi lửa, cuối cùng lại kết thúc với cái chết của ba sát thủ Đại Tuyết Lôu, cho tới lúc này, sát thủ Đại Tuyết Lôu đầu tiên bị Đường Phong đâm nát cổ họng mới lấy tay ôm cổ, mềm nhũn ngã xuống.

Đường Phong cũng không nghĩ tới, bản thân và Đoạn thúc lại phối hợp không chê vào đâu được như vậy, hơn nữa thành quả lại rất nổi bật. Đây chính là ba cao thủ Thiên giai thượng phẩm có trình độ cao nhất! Cho dù hai người Đoạn Thất Xích và Thang Phi Tiểu liên thủ, cũng không cách nào tiêu diệt bọn chúng trong thời gian ngắn, nhưng bây giờ trong nháy mắt đã bị tiêu diệt sạch sẽ.

Trong đó, không thể bỏ qua công lao tập kích âm hiểm tới cực điểm của Đường Phong, nhưng thực lực cường đại của Đoạn Thất Xích cũng là bảo đảm lớn nhất, nếu không cho dù hấn dốc hết toàn lực, khiến địch nhân không kịp phòng bị, cương khí hộ thân bị phá, Đường Phong cũng không có khả năng giết chết một người dễ dàng như vậy.

Một kiếm kia của Đường Phong hoàn toàn là lướt qua thân thể Đoạn Thất Xích đâm ra, bất cứ ai nhìn thấy đều cho rằng Đoạn Thất Xích bị công kích rồi, nhưng bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới, Đường Phong chẳng qua dùng quần áo Đoạn Thất Xích làm đồ yểm hộ mà thôi.

Kết quả vô cùng thành công!

Đường Phong cực kỳ vui mừng, ý định ban đầu của hấn vốn là nhờ đánh lén, cùng Đoạn thúc toàn lực tiêu diệt một tên trong đây, chỉ cần xu thế liên thủ của ba người bị phá, dựa vào liên thủ của mình và Đoạn Thất Xích, đối phó hai người còn lại cũng không quá khó khăn.

Tạ Tuyết Thần tròn tròn mắt, nụ cười đắc ý cứng ngắc trên mặt, trong đôi mắt tràn đầy kinh hãi và khuất nhục sau khi bị lừa gạt!

Bản thân hấn vốn là người vô cùng xảo trá âm hiểm, gặp chuyện gì thường thường đều cân nhắc kỹ lưỡng, người bình thường muốn lừa gạt hấn là tuyệt đối không có khả năng, nhưng đụng phải Đường Phong còn xảo trá âm hiểm hơn hấn, hoàn toàn ăn một cục nghẹn. Hơn nữa, hấn còn phải chịu một phần trách nhiệm trong cái chết của ba sát thủ Đại Tuyết Lôu, bởi vì hấn kêu Đường Phong đi giúp ba sát thủ kia, thử hỏi điều này làm sao không khiến hấn cảm thấy khuất nhục cho được?

Khuất nhục và phần nợ cũng chỉ là chuyện trong nháy mắt. Tạ Tuyết Thần biết rõ phiên toái của mình bây giờ sẽ lớn hơn, bên mình vốn đang hơi chiếm thế thượng phong, trong nháy mắt tổn thất mất ba nhân thủ cường lực, hơn nữa địch nhân còn gia tăng thêm một người, thế cân bằng vốn có hoàn toàn bị đánh vỡ, cán cân thăng lợi lúc này đã hoàn toàn nghiêng về phía bên kẻ địch.

- Chuyện này...

Thang Phi Tiểu cũng trợn tròn mắt, hắn vừa mới nhìn thấy một kiếm của Đường Phong chém trúng Đoạn Thất Xích, vốn định dốc sức liều mạng tới cứu viện, nhưng lại bị Ô Long Tam Sử dây dưa, cuối cùng không thoát thân ra được, chỉ chớp mắt, tình cảnh nhìn thấy lại hoàn toàn bất đồng với tưởng tượng của mình.

Không phải chứ! Biên Vô Huyết làm sao lại đi giúp lão Đoạn? Hắn vốn có cừ oán với mình. Thang Phi Tiểu cảm thấy cái thế giới này thật có nhiều chuyện chút quỷ dị.

Đâu chỉ có Tạ Tuyết Thần và Thang Phi Tiểu nghĩ mãi không rõ, trong nháy mắt ba sát thủ Đại Tuyết Lâu tử vong, tất cả mọi người đang chiến đấu tựa hồ đều dừng động tác trên tay lại, kinh ngạc không hiểu.

Ba người này vừa chết, ngoài Ô Long Bảo, Âu Dương Vũ đang có thực lực ngang bằng với Tuyết Nữ thậm chí có thể nói hơi chiếm thế thượng phong lại nhường mảy mòi vàng mở miệng nói:

- Thứ cho ta không tiếp được!

Vừa nói xong, rất dứt khoát lao đến hướng Ô Long Bảo. Dưới cảm giác cường đại của hắn, ba sát thủ Đại Tuyết Lâu vừa rồi đã bỏ mạng trong nháy mắt, mặc dù không nhìn thấy chuyện gì xảy ra, nhưng cũng biết tình cảnh của Tạ Tuyết Thần lúc này không tốt đẹp, hắn không thể để Tạ Tuyết Thần chết ở đây.

Mái tóc bạc của Tuyết Nữ tung bay, nhú mảy lại, cũng vội vàng đuổi theo.

Chiến trường phía bên Ô Long Bảo, phản ứng của Tạ Tuyết Thần tương đối rất nhanh. Hắn biết rõ mình đã bị người tên là Biên Vô Huyết đó lừa gạt. Trong nháy mắt ba sát thủ Đại Tuyết Lâu bỏ mạng, hắn chỉ nghĩ người trong chốc lát, lập tức quạt sắt trên tay mạnh mẽ lao tới Phi Tiểu Nhã, trong mắt hiện lên một tia ngoan độc, ngón tay nhẹ nhàng ấn xuống một đạo cơ quan trên chiếc quạt sắt.

Một tiếng “răng rắc” vang lên, mấy phi châm dài đến ba tấc, hiện ra ánh sáng u lam từ trong quạt sắt bay ra, lao thẳng đến bộ mặt Phi Tiểu Nhã.

Rõ ràng còn có cơ quan! Bảo chủ đại nhân chấn động, nhìn chăm chăm vào ám khí đang bay tới trước mặt, có ý muốn tránh, nhưng lại có chút hữu tâm vô lực, chỉ có thể trở mắt nhìn những phi châm này đang phóng về phía mình, chỉ có thể vận khởi cương khí hộ thân ngăn cản, nhưng bên trong mây cây ám khí rõ ràng được rút cương khí của Tạ Tuyết Thần, ám khí phi châm càng bén nhọn vô cùng, nếu đánh lâu, Phi Tiểu Nhã cảm giác mình rất khó ngăn cản được mấy cây phi châm này.

Sau khi kích phát ám khí, Tạ Tuyết Thần lập tức xoay người, muốn chạy thoát khỏi chiến trường.

Phía bên mình đã chết ba người, trận chiến này đã không thể đánh nữa, nếu tiếp tục lưu lại đây chỉ có thể trở thành con mồi của địch nhân, điểm này hắn biết rất rõ.

Tuy nhiên cước bộ của hắn vừa động, trước mắt liền xẹt qua một đạo nhân ảnh, Đoạn Thất Xích thở hổn hển, cầm Thiên binh đao phay trong tay, trực tiếp ngăn cản đường đi của hắn.

Có thể nhìn ra, một kích phá vỡ cương khí hộ thân của ba sát thủ Đại Tuyết Lâu vừa rồi xác thực đã hao phí của Đoạn Thất Xích không ít công lực, nếu không hiện tại hắn cũng sẽ không biến thành như vậy.

Cùng lúc đó, Đường Phong đã vọt tới trước mặt Phi Tiểu Nhã, đoản kiếm màu đen trên tay, tung ra mấy đóa kiếm hoa, trực tiếp đánh lệch mấy miếng phi châm sang một bên. Nói thật, khi Đường Phong lần đầu tiên nhìn thấy chiếc quạt sắt trên tay Tạ Tuyết Thần, hắn cũng đã nghĩ đến khả năng bên trong có ám khí, bởi vì ở kiếp trước có rất nhiều người trong giang hồ ưa thích dùng loại đạo cụ phóng thích ám khí này, thường thường có thể khiến địch nhân khó lòng phòng bị.

Sự thật chứng minh, suy đoán của Đường Phong hoàn toàn chính xác, trong chiếc quạt sắt quả thật có cất giấu cơ quan.

Phi châm bị đánh rơi, Đường Phong quay đầu liếc nhìn Phi Tiểu Nhã:

- Không sao chứ?

Trong ánh mắt Bảo chủ đại nhân phun trào lửa cháy hừng hực, gắt gao nhìn chăm chăm vào Đường Phong, vừa rồi nằng nằng nghe người trước mặt này nói hắn giết chết Đường Phong, nhưng bây giờ hắn lại đến cứu Phi Tiểu Nhã. Lúc này Phi Tiểu Nhã quả thật không rõ đối phương có lai lịch gì, có mục đích gì.

- Đánh xong hãy nói, Đường Phong không chết.

Trong lòng Đường Phong như đổ mồ hôi, những lời này nghe thế nào cũng không có hương vị.

- Muốn đi?

Đoạn Thất Xích ngăn cản phía trước đường chạy của Tạ Tuyết Thần hừ lạnh khê hừ, Thiên binh dao phay mạnh mẽ vung về phía trước, bức lui Tạ Tuyết Thần về vị trí cũ.

Sau lưng của hắn, Đường Phong và Phi Tiểu Nhã đồng thời lao đến tấn công.

Tạ Tuyết Thần cuối cùng cũng biến sắc. Trước khi hắn đến Ô Long Bảo đã sắp xếp toàn bộ kế hoạch, chẳng những kêu Ô Long Tam Sử thỏa hiệp, trở thành phản đồ, còn uy hiếp dụ dỗ gần ba thành Hắc y nhân trong Ô Long Bảo. Hơn nữa còn mang đến một cao thủ Linh giai, trận chiến này đánh như thế nào mới có thể giành được chiến thắng, hơn nữa lấy ưu thế tuyệt đối để dành được thắng lợi.

Thế nhưng, quá nhiều chuyện ngoài ý liệu khiến hắn trở tay không kịp! Người tên là Tuyết Nữ rõ ràng đang ở Ô Long Bảo, nếu vền vẹn chỉ có như vậy cũng được rồi, Tuyết Nữ dù sao còn có Âu Dương Vũ giam chân. Phía bên mình rất thuận lợi chiếm cứ thế thượng phong, chỉ cần cho hắn thời gian một nén nhang, là hắn có thể bắt giữ Phi Tiểu Nhã, phi châm trong quạt sắt đã được bồi luyện thuốc mê cực lớn, một khi bắn trúng Phi Tiểu Nhã, mặc dù nàng là Thiên giai thượng phẩm cũng phải ngoan ngoãn nằm xuống, đến lúc đó, mục đích cuối cùng của lần chiến đấu này cũng đạt được.

Kỳ thật Tạ Tuyết Thần càng có khuynh hướng giết chết Phi Tiểu Nhã, nhưng vì đã ước định trước với Ô Long Tam Sử, không phải thời điểm vạn bất đắc dĩ hắn thật sự không dám giết nàng.

Nhưng hiện tại tất cả mọi chuyện đều uống công, Tạ Tuyết Thần tự thấy với thực lực của mình, căn bản không có khả năng ngăn cản một kích hợp lực của Đoạn Thất Xích và hai người khác.

Tất cả chuyện này đều lỗi của người tên là Biên Vô Huyết, người này thật quá mức hèn hạ vô sỉ.

- Ba vị sư thúc cứu ta!

Tạ Tuyết Thần vội vàng mở miệng kêu gọi. Ô Long Tam Sử cũng bất chấp Thang Phi Tiểu và Tiểu Nhất Diệp, trực tiếp vứt bỏ tất cả phòng ngự và công kích, lao về hướng Tạ Tuyết Thần, người còn chưa tới, Vô Thiên đã trầm giọng quát:

- Đoạn sư diệt khoan hãy động thủ, Tạ Tuyết Thần không thể chết được!

Đoạn Thất Xích làm sao để ý tới hắn, Thiên binh dao phay trên tay hóa thành đao mang đầy trời, đổ ập xuống Tạ Tuyết Thần. Tiểu tặc này chưa chết, làm sao Đoạn Thất Xích có thể an tâm?

Tựa hồ chỉ trong nháy mắt, tất cả mọi người đều vây quanh Tạ Tuyết Thần.

Đường Phong đâm một kiếm về hướng Tạ Tuyết Thần, chưởng ảnh của Phi Tiểu Nhã cũng ùn ùn đánh về phía Tạ Tuyết Thần, ba lão gia hỏa Ô Long Tam Sử vội vàng xông đến bên cạnh Tạ Tuyết Thần, dốc hết toàn lực bảo vệ an toàn cho hắn, phía sau bọn họ, Thang Phi Tiểu và Tiểu Nhất Diệp cũng tích đủ khí lực thi triển công kích của mình.

Một đoàn hỗn loạn, trong phạm vi này chỉ truyền đến liên tiếp tiếng vang, còn cả tiếng động của đao kiếm chém vào người.

Mặt đất ầm ầm sụp đổ, phiến đá xanh dưới chân mọi người trong nháy mắt biến thành bột phấn, bay lượn khắp trời, lập tức lại bị cương khí mãnh liệt thổi tan thành mây khói.

Sau khi tất cả công kích dừng lại, mọi người đều nheo mắt nhìn.

Tạ Tuyết Thần là trung tâm của tất cả công kích, lại bình yên vô sự, còn chung quanh cơ thể của hắn, trên người Ô Long Tam Sử lại tràn đầy vết thương, máu tươi không ngừng chảy ra từ khóe miệng ba lão gia hỏa râu tóc bạc trắng, gắt gao ngăn trước mặt Tạ Tuyết Thần.

- Tạ Tuyết Thần, không thể chết được!

Cho dù thân hình lung lay sắp đổ, nhưng Vô Thiên vẫn mở miệng nói.

Hai đại Sát Thần và Tiểu Nhất Diệp cau mày, vừa rồi bọn họ cũng phát giác được ý đồ của Ô Long Tam Sử, cho nên khi đánh chiêu thức ra có hơi thu lại chút lực đạo, nếu không Ô Long Tam Sử đã sớm chết rồi.

Thế nhưng chuyện đã đến nước này, bọn hắn còn kiên trì che chở cho Tạ Tuyết Thần như vậy, bên trong nhất định có một số nguyên do không thể cho ai biết.

Tạ Tuyết Thần đắc ý mỉm cười, thân hình đột ngột chui lên từ mặt đất, trực tiếp lóe ra cách đó hơn mười trượng.

Bọn người Thang Phi Tiểu còn muốn đuổi theo truy kích, Ô Long Tam Sử lại chắn trước mặt bọn họ, chậm rãi lắc đầu với bọn họ, trong đôi mắt đục ngầu hiện lên vẻ cầu khẩn, nhìn thấy ánh mắt này, hai đại Sát Thần nắm chặt nắm đấm lại, dù thế nào cũng không nỡ xuống tay giết bọn hắn.

Tạ Tuyết Thần ở bên kia dương dương đắc ý cất cao giọng nói:

- Các vị, sau này còn gặp lại!

Lời còn chưa dứt, một đạo nhân ảnh đã xông đến bên cạnh, Tạ Tuyết Thần định thần nhìn lại, chính là thủ phạm Biên Vô Huyết đã khiến hắn rơi vào hoàn cảnh quẫn bách như vậy!

Nhất thời cơn tức giận lại sôi trào trong lòng Tạ Tuyết Thần, nếu không phải vì tên Biên Vô Huyết này, lần này làm sao mình lại thất bại thảm hại như vậy?

Người duy nhất biết chân tướng là Đoạn Thất Xích vội nhanh miệng hòa giải, liếc mắt nhìn Đường Phong nói:

- Phong thiếu, người còn không mau lộ ra chân diện mục sao?

Lời này vừa nói ra, hai người Thang Phi Tiểu và Phi Nhã nhất thời nghi hoặc vạn phần. Người này rõ ràng là Biên Vô Huyết, vì sao lại biến thành Phong thiếu?

Đường Phong nhìn hai người cười cười, đưa tay vuốt mặt, đồng thời thu lại hai năng lực đánh tráo và Tá Thi Hoàn Hồn.

Cảm giác cả người đau đớn và uể oải mạnh mẽ truyền tới, khiến sắc mặt Đường Phong tái nhợt, đầu vầng mắt hoa, loạng choạng ngã xuống.

- Vì sao...

Tiểu thúc nghĩ đầu óc mình có chút trì trệ, kinh ngạc nhìn Đường Phong. Tuy rằng bóng đêm đã phủ xuống, nhân thần như chim ưng của Tiểu thúc vẫn thấy rõ ràng diện mạo của Đường Phong.

Phi Nhã “Oa” một tiếng khóc lớn lên. Tiếp theo thanh âm kia, một bóng người thanh thúy, mềm mại vọt tới trong lòng Đường Phong, đôi tay trắng như phấn không ngừng dìm vào ngực hắn, ngoài miệng mắng:

- Hồn dân! Làm ta sợ muốn chết! Người thật quá đáng!

Nắm tay của Bảo chủ đại nhân hầu như có thể nói là mềm nhũn, không có lực đạo, nói là đánh vào người Đường Phong, nhưng thực tế còn không bằng làm nũng.

Từ khi Đường Phong biến thân thành Biên Vô Huyết, nói rằng bản thân đã bị giết chết, toàn bộ đầu óc Phi Tiểu Nhã dường như rơi vào vực sâu không đáy. Nếu không phải còn có Tạ Tuyết Thần trước mặt nàng, còn cần nàng phải tiếp tục chiến đấu, sợ rằng nàng đã trực tiếp ngất xỉu đi.

Thế nhưng hiện tại Đường Phong lại hoàn hảo xuất hiện trước mặt nàng, không tổn hao gì, tâm tình thay đổi nhanh như vậy, nàng làm sao còn có thể bảo trì phong phạm của Bảo chủ đại nhân. Mặt yếu đuối của nữ nhân trong con người nàng lộ rõ ra, khóc như hoa lê gặp mưa, lệ chảy thành sông.

Vừa khóc lóc nghẹn ngào, trên mặt nàng lại lộ ra dáng tươi cười vui vẻ, nước mắt tràn mi.

Thân hình Đường Phong hơi lảo đảo một chút, nhếch miệng cười khổ một tiếng, để Phi Nhã tùy ý đánh mình, đưa tay lau nước mắt trên mặt nàng. Nhưng một chuỗi nước mắt kia, lau thế nào cũng không hết, lau xong giọt này lại một giọt khác chảy xuống.

- Không phải ta cố ý lừa gạt nàng.

Đường Phong nghĩ thầm diễn trò mà diễn không giống rất dễ bị người ta nhìn ra sơ hở.

- Hồn dân! Người là người xấu.

Bảo chủ đại nhân vừa nói khỏi miệng câu này, hai đại sát thần và Tiểu Nhất Diệp tròn mắt đều trợn trắng lên. Nữ nhân này... Cũng quá làm nũng đi!

- Ta cảm thấy... Có chút không ổn!

Đường Phong vừa dứt lời liền ngửa mặt ngã xuống đất, quả nhiên là di chứng chết tiệt gây ra. Hơn nữa lần này càng mãnh liệt, bởi vì dù sao cũng là duy trì đồng thời hai loại năng lực, cương khí tiêu hao, thân thể bị phá hư nghiêm trọng hơn trước nhiều.

- Phong thiếu!

Vài tiếng kinh hô đồng thời vang lên. Một người vội vàng lao đến trước mặt Đường Phong. Sắc mặt Phi Nhã tái nhợt như tờ giấy, thẳng tắp đứng sờ tại chỗ.

Thang Phi Tiểu là người đầu tiên vọt tới bên cạnh Đường Phong, không đợi đến lúc hắn té xuống đất thì đã đỡ được hắn, đưa tay thăm dò mạch đập và hơi thở của hắn, sắc mặt liền ngưng trọng lại.

Khí tức của Đường Phong rất hỗn loạn, hơn nữa thân thể có nhiều chỗ bị tổn thương, những tổn thương này không thể nhìn ra được từ bề ngoài, đó là tổn thương ở bên trong, cũng giống như bị năng lượng khổng lồ đánh vỡ, toàn thân từ trên xuống dưới đều bị như vậy.

Thương thế như vậy, cơ bản có thể coi là bị trọng thương. Thế nhưng Thang Phi Tiểu lại có chút bình tĩnh như đã quá quen rồi, tính ra, Đường Phong tính đến nay đã mấy lần đối mặt với nguy hiểm đến tính mạng rồi, hơn nữa qua mấy ngày sau là có thể hoạt bát tung tăng trở lại.

Chỉ một câu, Phong thiếu chính là mạng con gián, bình thường không thể chết được. Cho nên hai người Tiểu thúc và Đoạn thúc sau kiểm tra sơ qua một lượt, tuy sắc mặt có chút ngưng trọng, nhưng lại cũng không lo lắng thái quá.

- Thế. . . Thế nào?

Chân tay bảo chủ đại nhân luống cuống đứng đấy, căn bản không dám đến gần Đường Phong, rất sợ nhìn thấy chuyện mình không muốn nhìn thấy.

- Phong thiếu. . . Hấn. . .

Tiểu thúc hơi có chút không biết nên giải thích thế nào, nếu nói Đường Phong không việc gì thì hấn hiện tại rõ ràng hơi thở nhẹ như tơ, còn nói hấn sắp tiêu rồi thì hiển nhiên đó là điều không thể.

Nào ngờ, Thang Phi Tiểu còn chưa nói xong, sắc mặt Phi Tiểu Nhã thoáng chốc tái nhợt, ngoài miệng lẩm bẩm nói:

- Ta chỉ. . . Đắm nhẹ hấn vài cái. . .

Lập tức, bảo chủ đại nhân tròn tròn con mắt, ngã thẳng băng xuống đất. Nếu không phải Tuyết Nữ tay mắt lanh lẹ, lần này khẳng định té đến nỗi mặt mày nở đầy hoa.

- Hắc...

Thang Phi Tiểu tròn tròn mắt:

- Nha đầu kia không phải cho rằng chính mình đắm chết Phong thiếu rồi chứ? Ta còn chưa nói xong mà.

Hai người Đoạn Thất Xích và Tiểu Nhất Diệp cũng dở khóc dở cười.

Đúng vào lúc này, Đường Phong vốn đang trong trạng thái hôn mê đột nhiên mở mắt, khiến Tiểu thúc giật nảy mình.

- Phong thiếu người thấy thế nào?

Thang Phi Tiểu hỏi gấp, nhưng sau khi hỏi xong hấn lại thấy có chút gì đó không đúng, Đường Phong tuy rằng mở mắt nhưng hai mắt vô thần, rõ ràng còn đang hôn mê, thật không biết vì nguyên nhân gì kích thích kích thích hấn, khiến hấn lại mở mắt ra.

- Mang mấy thi thể cao thủ Thiên Giai đến đây cho ta.

Đường Phong dường như nói theo bản năng.

- Cái gì?

Không chỉ hai đại sát thần và Tiểu Nhất Diệp mơ hồ, ngay cả Tuyết Nữ Diệp Dĩ Khô cũng là mù mờ không thôi.

- Mang thi thể bọn họ qua đây. . .

Đường Phong lập lại một lần nữa, cũng không màng bọn họ có đáp ứng không, miệng vẫn cứ nói không ngừng:

- Mang qua đây, mang qua đây!

- Nhanh lên, còn ngẩng ra đó làm cái gì!

Tuyết Nữ cuồng lên. Bây giờ mặc kệ Đường Phong muốn gì, trước tiên làm thỏa mãn tâm nguyện của hắn rồi tính sau.

Hai người Đoạn Thất Xích và Tiểu Nhất Diệp nhanh chóng mang mấy thi thể sát thủ của Đại Tuyết Lâu bị giết chết đến để bên cạnh Đường Phong, trước ánh mắt nhìn chăm chú của mọi người, Đường Phong chậm rãi đưa một tay ra, lần lượt sờ vào trán của ba tên sát thủ Đại Tuyết Lâu.

Mọi người rõ ràng có thể cảm giác được trong thoáng chốc khi Đường Phong sờ lên trán 3 thi thể, cương khí trong cơ thể hắn mấy động ba lần.

Sau khi sờ xong trán của sát thủ Thiên Giai thượng phẩm thứ ba, sắc mặt lo lắng của Đường Phong như trút được gánh nặng, đầu nghiêng qua một bên, mắt nhắm lại.

408. Chương 397: Kết Thúc

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 397: Kết thúc

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Hắn rốt cuộc muốn làm gì?

Đoạn Thất Xích quay đầu hỏi.

- Không rõ lắm...

Thang Phi Tiểu như đang suy nghĩ gì đó.

- Nói đến Phong thiếu khi giết người cũng có thói quen này, ta cũng hỏi qua hắn, hắn nói đây là một loại nghi thức, gọi là cái gì siêu độ, phải dùng tấm lòng từ bi siêu độ hồn phách chết đi Tây Thiên Cực Lạc Tịnh Thổ. . .

- Phong thiếu rõ ràng đang nói nhảm. . .

Đoạn Thất Xích bĩu môi.

- Bất quá đây có lẽ có liên quan đến thực lực của hắn đột nhiên bạo tăng.

Đoạn Thất Xích nói xong, thấy vẻ mặt Thang Phi Tiểu bị ai đang sờ vào trán của ba thi thể, nhin không được bật hỏi:

- Người làm gì vậy?

Tiểu thúc nghiêm mặt nói:

- Ta cũng siêu độ bọn họ một chút, Phong thiếu có thể bằng cách này để tăng thực lực của hắn nhanh chóng từ Địa Giai trung phẩm đến Thiên Giai trung phẩm, nếu sau này ta cũng có thể bạo tăng thực lực của mình, không cần tăng đến Linh Giai thượng phẩm, chỉ cần đến Linh Giai hạ phẩm thì lão Thang ta cũng lời to rồi, ha ha ha!

- Ha... Ha...

Đoạn Thất Xích đã không biết nói sao, chuyện thế mà này hắn lại tin được, Đoạn Thất Xích cảm thấy lão Thang từ sau khi có Tần Tứ Nương thì càng sống càng ấu trĩ hơn.

Tuy hiểu kỳ thực lực của Đường Phong vì sao có thể bạo tăng rất nhiều, và vì sao có thể biến thân thành hình dáng của Biên Vô Huyết, nhưng lúc này hắn đang trong trạng thái hôn mê, cho dù mọi người muốn hỏi cho rõ ràng cũng không được, huống chi việc cơ mật cỡ này cũng chẳng ai truy hỏi đến tận cùng.

- Ta đi thanh trừng bọn phản đồ một chút.

Tiểu Nhất Diệp nói xong liền đi ra ngoài, chiến đấu bên ngoài tuy không còn kịch liệt náo nhiệt như ban đầu nữa, nhưng cẩn thận lắng nghe thì vẫn có thể nghe được tiếng chiến đấu tiếng loáng thoáng, Ô Long Bảo bị thương nặng, thực lực giảm sút là điều chắc chắn, bất quá có thể giữ phần nào lực lượng thì hay phần ấy, lúc này một cao thủ Thiên Giai thượng phẩm tham gia vào chiến trường thì đối với bọn phản đồ này ắt hẳn đó là cơn ác mộng tồi tệ nhất.

Những người còn lại không có ý định nhúng tay vào, Tuyết Nữ ôm Phi Tiểu Nhã, Thang Phi Tiểu ôm Đường Phong, họ đưa mắt nhìn nhau, quyết định trước tiên tìm một chỗ an trí cho hai người đang hôn mê này rồi tính.

Tiểu viện của bảo chủ đại nhân sớm đã bị hủy trong chiến đấu, may mà trong Ô Long Bảo cũng không thiếu phòng ốc, dưới sự chỉ dẫn của thiếp thân thị nữ của Phi Tiểu Nhã, mấy người cuối cùng cũng dàn xếp ổn thoả cho Đường Phong và Phi Tiểu Nhã.

Mấy người thị nữ này cũng khá thông minh, khi Thiên Giai cao thủ xảy ra chiến đấu, các nàng liền trốn ra tít đằng xa, bằng vào chút xú thực lực của các nàng, cho dù có lòng đi giúp Phi Tiểu Nhã cũng chỉ là đi chết mà thôi.

Hai đại sát thần uể oải toàn thân, đến ngay cả Tuyết Nữ cũng vậy, dù sao chiến đấu lần này cực kỳ nguy hiểm, đối thủ đều là cao thủ tuyệt đỉnh, tiêu hao quá nhiều cương khí, thể lực và tâm lực, không nghĩ ngơi một hai ngày thì không thể khôi phục lại được.

Bất quá mọi người tạm thời vẫn chưa có dự định nghỉ ngơi, bởi vì bên ngoài còn chưa yên ổn lắm.

Không đến nửa ngày, Tiểu Nhất Diệp và Sở Văn Hiên cùng nhau trở về, mãi đến lúc này, tất cả phản đồ của Ô Long Bảo mới bị quét sạch hết.

Lúc này đã là nửa đêm rồi, sắc trời u ám, thực sự không tiện kiểm kê nhân số thương vong trong Ô Long Bảo, đành phải đợi ngày mai mới có thể tiến hành.

Tuyết Nữ thủ hộ bên ngoài phòng của hai người Đường Phong và Phi Tiểu Nhã, có nàng tọa trấn, cho dù là cao thủ như Âu Dương Vũ cũng đừng mong tập kích thành công.

Cho nên Thang Phi Tiểu yên tâm kêu những người khác ra ngoài, tỏ vẻ hết sức thần bí tụ tập lại với nhau.

- Làm gì vậy?

Có thể nói đây là do chấp niệm, chính xác hơn là do tham niệm mà nên. Chỉ có tham muốn chiếm hữu mãnh liệt mới có thể làm được điều đó ngay cả trong lúc đang hôn mê.

Tuy nhiên, tất cả đã không còn quan trọng nữa. Vấn hấn cho là chỉ có một âm hồn của cao thủ Thiên Giai thượng phẩm, bây giờ lại xuất hiện những bốn âm hồn. Đây là sự là một bất ngờ sung sướng.

Hơn nữa, qua việc vừa kiểm tra ký ức của bốn người, Đường Phong phát hiện trong bốn người bọn, không người nào chịu kém cỏi. Người có thực lực tương đối thấp nhất không nghi ngờ gì chính là Phượng Kinh Thanh bị mình đánh lén. Bởi vì, tại Đại Tuyết Lâu hấn chỉ bài danh thứ sáu, còn lại ba người kia đều từ ba đến năm.

Đại Tuyết lâu là một tổ chức rất đặc thù trong Đại Tuyết Cung, tổng cộng chỉ có mười hai người. Thực lực của sáu sát thủ đầu tiên đều là cao thủ Thiên Giai thượng phẩm, sáu sát thủ tiếp theo cũng đạt tới trình độ Thiên Giai trung phẩm. Mỗi người đối với thủ đoạn và thủ pháp giết người đều có nghiên cứu đặc biệt của riêng mình. Có thể nói, mỗi người bọn họ đều giết người hàng loạt, hai tay dính đầy máu tanh.

Trong số sáu cao thủ Thiên Giai thượng phẩm này, vốn tên nam nhân rắn rết Tiểu Nhất Diệp bài danh đệ nhất. Nhưng một năm trước, hấn đã giả chết thoát ly Đại Tuyết Cung. Bây giờ chỉ còn lại năm người. Mà trong năm người này lại có tới bốn người chết tại Ô Long Bảo, chỉ còn lại một người duy nhất bài danh đệ nhị. Mặc dù thực lực người này so với Tiểu Nhất Diệp không kém bao nhiêu, nhưng hấn lại đang thi hành nhiệm vụ, không thể theo Tạ Tuyết Thần đến đây.

Nếu lần này hấn cũng tới, Ô Long Bảo hấn là phải thua không cần nghi ngờ.

Bọn chúng cũng không phải là thái độ. Tuy rằng trình độ không bằng hai đại sát thần, nhưng cũng là cao thủ đứng đầu. Nếu không, ba người kia hợp lực cũng không thể áp bách Đoạn Thất Xích như vậy.

Chỉ có điều, lần chiến đấu này, Đường Phong có thể nói là dốc hết toàn lực. Các loại thủ đoạn đánh lén âm hiểm, thậm chí có thể nói là dè tiện, giả dối, đều được thi triển, khiến đối phương không thể phòng bị, dẫn đến thân tiêu thần diệt (toàn quân bị diệt).

Có thể nói, bất luận là Phượng Kinh Thanh hay ba sát thủ đầu với đám người Đoạn Thất Xích, chỉ cần có người khám phá ra quỷ kế của Đường Phong hoặc hơi chút cẩn thận đề phòng Đường Phong, như vậy cuối cùng, Ô Long Bảo vẫn có khả năng bị thất bại.

Cương tâm chứa nhiều ký ức của bốn người này là một bảo tàng vô cùng khổng lồ. Đây chính là tinh hoa tu luyện cả đời của bốn cao thủ hàng đầu. Bên trong ý thức của bọn họ có rất nhiều chiêu thức và công pháp bí mật không truyền ra ngoài. Chỉ cần Đường Phong muốn, hoàn toàn có thể từ trong trí nhớ của bọn họ học được rất nhiều. Tuy nhiên, loại học hỏi này quá nửa là sẽ học không đến nơi đến chốn, chỉ có thể từ từ phỏng đoán, dùng kinh nghiệm tu luyện của bản thân để kiểm chứng, như vậy mới có thể có thu hoạch.

Bình ổn lại tâm tình kích động, Đường Phong và Linh Khiếp Nhan nói chuyện một chút, sau đó mới rút tâm thần ra khỏi cương tâm.

Chậm rãi mở mắt, Đường Phong vươn tay phải, xòe năm ngón tay, triệu hoán công pháp vận chuyển không gian mị ảnh. Từ năm ngón tay âm âm bốc lên làn tinh âm trầm.

Năm âm hồn này chính là âm hồn để Đường Phong duy trì không gian Mị Ảnh cho tới nay, trong đó bao gồm âm hồn mấy cao thủ Thiên Giai Cự Kiếm Môn.

Mà hiện tại, Đường Phong sẽ thay thế đại bộ phận bằng âm hồn mấy người này, chỉ để lại một mình Biên Vô Huyết. Dù sao trước kia giữa những âm hồn này, Biên Vô Huyết vẫn là người có thực lực cường đại nhất.

Những điểm màu lục trên năm đầu ngón tay chập chờn không ngớt, lúc sáng lúc tối bay pháp phối, thậm chí mơ hồ còn có tiếng gào khóc thảm thiết truyền ra, khiến người nghe sợ hãi.

Đường Phong nhớ tới lần đầu tiên mình mở không gian Mị Ảnh, bị những ma trơi này dọa cho hoảng sợ nhảy dựng.

Muốn thay thế những âm hồn duy trì không gian Mị ảnh cũng không khó. Trước đây Đường Phong cũng đã làm qua việc này, bây giờ làm lại tất nhiên là quen việc dễ làm. Trong năm người này, chỉ để lại một mình Biên Vô Huyết, bốn người còn lại đều bị thay thế bằng âm hồn sát thủ Đại Tuyết lâu.

Điểm màu xanh trên năm ngón tay trong nháy mắt trở nên sáng sủa hơn rất nhiều.

Đường Phong chậm rãi vươn cánh tay, đặt năm ngón tay nằm ngang, ấn lên khoảng Hư Vô.

- Mở!

Cùng với một tiếng kêu trầm muộn, Đường Phong chậm rãi chuyển động bàn tay. Nhìn tình hình này, dường như một cánh cửa Hư Không được mở ra.

Một tia hắc ám sâu hút như có thể thôn phệ một ít ánh sáng trước mặt chợt lóe lên, quang mang màu xanh trên năm ngón tay Đường Phong bị đưa vào cương tâm.

Đường Phong lại duỗi ngón tay tại một điểm trước mắt mình, mở ra không gian Mị Ảnh, thò đầu vào bên trong xem xét.

- Haizzz! Thật nhiều bụi bặm chồng chất a...

Đường Phong nhin không được cảm khái một tiếng. Không gian Mị Ảnh thực sự tăng lên không ít. Tuy nhiên, không gian Mị Ảnh vốn có cũng đã đủ lớn, hiện tại dù có tăng thêm một ít cũng chỉ là “thêu hoa trên gấm” mà thôi.

Hơn nữa, trong một khoảng không gian chỉ có Đường Phong mới có thể mở ra, ngoại trừ một đồng ám khí bình thường có thể dùng đến, còn lại cơ bản đều là vật dụng sinh hoạt thường ngày.

Lúc trước khi đại náo khắp nơi trên địa bàn Cự Kiếm Môn, Đường Phong cũng cướp sạch sản nghiệp của ba tông môn kia, bên trong chất đồng đồ vật, đại bộ phận đều là chuẩn bị cho lúc đó. Vàng bạc, châu báu... tất nhiên không thiếu, mỗi thứ đều giá trị cực cao. Ngoài ra, thượng vàng hạ cám, cái gì cũng có, bình thường cũng không dùng đến.

Còn có vô số quần áo, đồ dùng hàng ngày, thực vật, nước ngọt và rượu. Những thứ đó ở chỗ này sẽ không sợ hư hại, cho nên, Đường Phong cũng không cần phải dọn dẹp.

Lại nhìn sang hai bên, còn có vô số dược liệu chồng chất như núi. Trong đó, Tủy ngư thảo và Xà triền đằng được đặt ở vị trí đặc biệt dễ làm người khác chú ý. Hai dược liệu này là hai vị chủ dược dùng để luyện chế “Lung linh biến cương đan”.

Còn có một ít nội đan linh thú ngũ giai, lục giai, Hắc Bạch trăn châu trong vỏ sò, và bốn bộ xương thú cực lớn...

Đường Phong buồn bực muốn chết! Ban đầu mang mấy bộ xương thú này về từ Khúc Đình Sơn cũng chỉ là do nhất thời động tâm, thế nhưng cho tới bây giờ cũng vẫn không biết rốt cuộc những bộ xương thú này có tác dụng gì, vẫn chỉ có thể để ở chỗ này.

Vốn định dọn dẹp qua khoảng không gian này một chút, nhưng do dự một lát, Đường Phong lại từ bỏ, ngại phiền phức.

Khi rời khỏi không gian Mị Ảnh, Đường Phong đột nhiên phát hiện ra một vấn đề cần giải quyết. Đó là ám khí mình dùng bên ngoài đã mất đi không ít. Dù sao một năm qua, loại ám khí dùng một lần liền tiêu hao này bị ném đi khá nhiều. Đã đến lúc đi tìm Tiểu thúc rèn luyện miễn phí thêm một ít.

Tuy nhiên, hiện tại Tứ Nương không ở đây. Đường Phong thật sự có chút phiền muộn.

Nằm trên giường một hồi, chán chả buồn chết, Đường Phong chỉ có thể đứng lên, chậm rãi đi ra ngoài. Hắn hiện tại vẫn còn rất yếu ớt, hơi động đây một chút toàn thân đã đầy mồ hôi lạnh.

Đi tới phòng ngoài, phát hiện một đám người vội vội vàng vàng, khí thế ngất trời. Ngay cả hai đại sát thần cũng bị Phi Tiểu Nhã phái ra ngoài, mang này mang kia, ngay cả Diệp cô cô cũng ở đây hỗ trợ.

Đường Phong tránh tầm nhìn của các nàng, miễn cho bị các nàng phát hiện lại lỗi nhãi. Tìm một thị nữ hỏi vị trí của đám người Thiết Đồ, Đường Phong vội đi tới bên đó.

Nơi thương binh Ô Long Bảo nghỉ ngơi chính là dãy nhà trước đây Đường Phong từng ở, cách cũng không quá xa.

Sau khi đi được một quãng, đại khái là đã thích ứng với cường độ hoạt động hiện tại, Đường Phong cảm thấy tốt hơn không ít. Mặc dù đã qua một đêm, nhưng mùi máu tanh tràn ngập khắp Ô Long Bảo vẫn chưa hoàn toàn tiêu tán. Dọc theo đường đi, Đường Phong gặp ai cũng đều thấy bọn họ hành sự vội vội vàng vàng. Hơn nữa, số hắc y nhân ở Ô Long Bảo so với trước đây đã giảm đi rất nhiều. Thỉnh thoảng lại có một cỗ thi thể bị người ta khiêng qua trước mặt Đường Phong. Những người này, có người Đường Phong đã từng gặp mặt, có người hẳn chưa thấy bao giờ.

Thật lâu sau, Đường Phong mới đến trước dãy nhà trước đây mình đã từng ở. Trong những phòng này, mỗi gian đều có hai người ở lại dưỡng thương. Qua một ngày một đêm cứu trị, tất cả mọi người sống sót đều được đưa tới chỗ này, số còn lại hoặc đã chết, hoặc không thể cứu sống cũng được Ô Long Bảo ban cho một cái chết thống khoái.

Trước khi tới đây, Đường Phong cũng đã mang theo những dược liệu cùng mấy thứ chai lọ lúc trước Bàng Dược Vương muốn mình thu lại, dung y phục bao lại cẩn thận.

Tìm qua vài gian nhà, cuối cùng Đường Phong thấy dược thân ảnh Thiết Đồ ở trong một gian. Trên cổ Thiết Đồ quấn băng, toàn bộ cánh tay cũng đều là một mảng trắng xóa. Hơn nữa, cánh tay phải so với tay trái rõ ràng sưng lớn hơn vài vòng.

Thiết Đồ giống như một tòa tháp khổng lồ đứng trong phòng, chắn mất đại bộ phận ánh sáng của gian phòng. Khi Đường Phong vào trong nhà, thấy Cừu Thiên Biến nằm trên chiếc giường bên cạnh, sắc mặt tái nhợt.

Trong phòng, ngoại trừ hai người Thiết Đồ và Cừu Thiên Biến, những người khác cũng đều ở đây. Bàng Dược Vương đang bận rộn rịt thuốc cho một người bệnh. Người này là một trong những tinh anh Ô Long Bảo, trên bụng có một lỗ thủng lớn. Tuy ngày hôm qua đã được xử lý qua một chút, nhưng lúc đó không có nhiều kim sang dược, tới hôm nay mới kiếm đủ dược vật đắp cho hấn.

Chậm trễ mất một ngày một đêm, miệng vết thương của tinh anh này đã có dấu hiệu sinh mủ, khiến trong phòng tràn ngập mùi vị buồn nôn.

- Không được cử động!

Bàng Dược Vương tức tối gầm lên một tiếng

- Người cứ nhích tới nhích lui, lão phu làm sao chữa trị được được!

- Mẹ kiếp! Một đao này không phải chém lên bụng người. Thật đúng là đúng nói chuyện không đau thắt lưng.

Tên tinh anh Ô Long Bảo thụ thương rên hừ hừ, lồm bồm. Đau đớn cùng cực khiến trán hấn nổi gân xanh, nắm tay xiết chặt vang lên tiếng xương lách cách.

- Đê lão tử cho người một quyền ngất xỉu, khỏi lải nhải cả buổi.

Thiết Đồ ở một bên nhịn không được quát, chủ yếu là do mùi của tên thương binh phát ra khiến người khác khó có thể chịu được.

- Đừng!

Tên thương binh lập tức nằm yên ổn trở lại

- Ta bất động là được chứ gì!

411. Chương 400: Chuyện Của Nam Nhân

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 400: Chuyện của nam nhân

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Trong khi Bàn Dược Vương bận rộn, Đường Phong không dám làm phiền lão. Đợi lão đắp xong thuốc, Đường Phong mới cất bước tiến vào phòng.

Thiết Đồ quay lại, nhếch miệng với Đường Phong, cười cười:

- Sao ngươi lại tới đây?

- Tôi thăm các ngươi!

Đường Phong vừa trả lời vừa ném túi đồ trên tay cho Bàn Dược Vương. Bàn Dược Vương đón lấy, mở ra nhìn một cái, giận tím mặt hét lên:

- Tiểu tử thôi tha! Ngươi có biết thứ này rất quan trọng hay không? Nếu như bị đập nát thì làm thế nào bây giờ?

Đường Phong nhún vai không đáp, quay sang Thiết Đồ hỏi:

- Thương thế thế nào rồi?

Thiết Đồ giơ cánh tay phải của mình lên, khịt khịt mũi nói:

- Cánh tay cắt thành ba đoạn. Xương nắm tay cũng vỡ nát vài khối. Phỏng chừng phải nghỉ dưỡng thật lâu mới có thể hồi phục lại.

Trách không được lại sưng thành ra như vậy. Thương thế tuy không tính là nhẹ, nhưng dù sao cũng không thương tổn đến gân mạch và đan điền, coi như là may mắn.

Lấy thực lực của Địa Giai trung phẩm dám cùng cao thủ Thiên Giai thượng phẩm cứng đối cứng, trong thiên hạ đại khái cũng chỉ có một mình Thiết Đồ có thể làm được. Mặc dù là Đường Phong, trong trạng thái thực lực nguyên bản của bản thân, cũng không dám cùng Phượng Kinh Thanh liều mạng như vậy.

Tuy nhiên, thương thế hiện tại của Thiết Đồ cũng là một cái giá thật lớn. Đường Phong biết rõ phòng ngự của Thiết Đồ kiên cố thế nào. Vậy mà lúc đó Phượng Kinh Thanh gần như chỉ dung hai quyền đã phá vỡ phòng ngự đó, cắt nát cánh tay hắn, đánh nát xương tay. Không thể không thừa nhận, Thiên Giai thượng phẩm quả thực luôn có ưu thế áp đảo.

- Vết thương nhỏ thôi!

Thiết Đồ lơ đãng nói.

Đường Phong quay đầu nhìn qua Cừu Thiên Biến. Hắn vẫn nằm trên giường không nhúc nhích, trên mặt có chút thống khổ, từ trong cổ họng truyền đến vài tiếng rên rỉ nho nhỏ.

- Trên ngực hắn, xương sườn đã gãy bảy đoạn, đoạn xương gãy cắm vào phổi. Tuy nhiên, cầm cự được cho tới bây giờ, coi như tính mạng của hắn không còn nguy kịch nữa.

Thiết Đồ lên tiếng giải thích:

- Muốn khôi phục hoàn toàn, chí ít cũng phải mất hai tháng tĩnh dưỡng mới được.

- Cảm tạ các ngươi!

Đường Phong vỗ vỗ vai Thiết Đồ. Khi chiến đấu với Phượng Kinh Thanh, mấy người Thiết Đồ xuất lực không nhỏ. Nếu không phải bọn họ dùng tính mệnh mình ngăn cản truy kích của Phượng Kinh Thanh, Đường Phong căn bản không tìm được cơ hội xuất thủ đánh lén.

- Quá khách khí rồi!

Thiết Đồ nhếch miệng cười.

Lại cùng hắn hàn huyên thêm vài câu, hỏi rõ chỗ nghỉ ngơi của Hà Hương Ngưng, Đường Phong liền rời khỏi chỗ đó.

Qua bảy tám lần rẽ trái quặt phải, cuối cùng Đường Phong cũng tìm được hai người Hà Hương Ngưng và Thu Tuyệt Âm. Trong trận chiến này, người duy nhất không thụ thương chỉ có Thu Tuyệt Âm. Công phu quyền cước của nàng so với âm công quả thực quá khác biệt. Đó là lý do trong tất cả các cuộc chiến đấu nàng chưa bao giờ chính diện giao phong với địch nhân, trước sau đều là lấy âm công hiệp trợ công kích. Điều này có thể giải thích tại sao trong bất kỳ hoàn cảnh hung hiểm tới đâu, nàng cũng hoàn toàn không tổn thương gì.

Chỉ có điều giờ phút này, người được nàng chăm sóc – Hà Hương Ngưng – cũng chỉ có thể sử dụng bốn chữ để hình dung – VÔ – CÙNG – THỂ – THẨM.

Quả thực là vô cùng thể thẩm. Hai cánh tay hoàn toàn bị băng bó kín mít. Dù vậy, băng vải trắng như tuyết kia vẫn bị máu tươi thẩm ướt sũng.

Khi Đường Phong loạng choạng bước vào, Thu Tuyệt Âm đang ép Hà Hương Ngưng ăn một chén cháo gạo. Trên mặt Hà Hương Ngưng không có bất cứ biểu hiện thống khổ hay thương tâm gì, có chăng chỉ là dáng vẻ tràn đầy thoải mái, tươi cười.

Đại thù đã báo, Hà Hương Ngưng sao có thể không vui? Nữ nhân này chỉ vì báo thù mà sống, cuối cùng cũng đã hoàn thành tâm nguyện lớn nhất đời mình. Hơn nữa lại có thể báo thù sớm như vậy. Vốn Hà Hương Ngưng phỏng chừng mình ít nhất cũng phải mất tới mấy chục năm, luyện tới trình độ tương đương như Phượng Kinh Thanh. Đến lúc đó nếu như Phượng Kinh Thanh còn chưa chết, mình mới có một cơ hội báo thù mong manh. Thế nhưng, lúc này, cơ duyên xảo hợp, dưới sự liên thủ của mình cùng với bằng hữu và Đường Phong, Phượng Kinh Thanh cư nhiên lại bị tiêu diệt. Đây quả thực là một phần đại lễ vượt xa mong đợi.

Lúc nhìn thấy Đường Phong, đôi mắt đẹp của Hà Hương Ngưng càng sáng ngời lên, khuôn mặt tràn đầy dáng tươi cười càng thêm lộng lầy. Thu Tuyệt Âm lại chỉ lạnh nhạt gật đầu với Đường Phong, tiếp tục dùng thìa múc một ít cháo loãng.

Hà Hương Ngưng lắc đầu:

- Không ăn nữa.

Thu Tuyệt Âm bất đắc dĩ, chỉ có thể buông chiếc bát trong tay xuống, đứng lên nói:

- Hai người trò chuyện, ta ra ngoài một chút.

Đợi khi trong phòng chỉ còn hai người, Đường Phong mới vừa thở hổn hển vừa ngồi xuống bên giường, cúi nhìn hai cánh tay bị băng kín của Hà Hương Ngưng, dịu dàng hỏi:

- Cảm giác thế nào?

- Rất thỏa mãn!

Hà Hương Ngưng chăm chú nhìn Đường Phong nói.

- Ta hỏi thương thế của nàng thế nào rồi.

Đường Phong gãi gãi trán.

- Cái này...

Hà Hương Ngưng đưa mắt nhìn phía trên hai cánh tay mình:

- Bằng lão nói gân mạch của ta bị tổn thương, cho dù sau này thương thế lành hẳn, cũng không thể tu luyện nữa.

Ánh mắt Đường Phong nhất thời trở nên u ám:

- Nghiêm trọng như vậy sao?

Hà Hương Ngưng chậm rãi lắc đầu:

- Ta liều mạng tu luyện, nỗ lực để thăng thực lực, cũng chỉ là vì giết chết Phượng Kinh Thanh. Bây giờ hắn đã chết rồi, ta cũng không cần phải tu luyện nữa. Cho nên chuyện này cũng không còn quan trọng.

Có thể nghĩ như vậy thực ra là một chuyện rất tốt. Chỉ ít cũng sẽ không khiến nàng quá bi quan.

- Bàng lão chưa nói rõ có thể khôi phục được hay không sao?

Đường Phong tiếp tục hỏi

- Có! Nhưng cơ hội là rất nhỏ.

Hà Hương Ngưng nhẹ nhàng thở dài, hương khí thơm ngát bay vào mũi Đường Phong

- Tuy nhiên, ta không muốn sống mệt mỏi như vậy. Chúng có thể hồi phục tới đâu thì hồi phục. Ta cũng không quá quan tâm.

- Đồ ngốc!

Đường Phong trừng mắt nhìn nàng

- Nếu có thể hoàn toàn khôi phục, đương nhiên là không thể buông xuôi.

Hà Hương Ngưng le cái lưỡi thơm tho. Mãi cho tới bây giờ, nàng mới biểu hiện ra tư thái đặc thù của một nữ hài ở tuổi như nàng nên có.

- Nhưng cho dù ta hồi phục lại, ta biết làm gì đây?

Phượng Kinh Thanh đã chết, cuộc sống đột nhiên mất đi mục tiêu. Hiện tại, có thể nói Hà Hương Ngưng không còn quan tâm tới bất cứ thứ gì.

- Nói không chừng về sau ta còn cần có nàng giúp đỡ.

Đường Phong thuận miệng nói ra. Nói xong lại bổ sung một câu:

- Bọn Thiết Đồ có thể cũng muốn nàng hỗ trợ. Sau này nàng cũng không thể bỏ rơi bằng hữu của mình. Nhưng mà, nếu không có thực lực, sẽ không thể nào theo cùng bọn họ.

Hà Hương Ngưng cười thản nhiên, nhìn Đường Phong chăm chăm, nhẹ giọng hỏi:

- Người muốn ta hoàn toàn khôi phục lại sao?

Đường Phong né tránh ánh mắt nàng, yếu ớt nói:

- Ta hi vọng là như vậy. Ta cũng không có nhiều bằng hữu.

Ánh mắt Hà Hương Ngưng vẫn nhìn Đường Phong chăm chăm, dáng tươi cười trên mặt không giảm, thật lâu mới mở miệng nói:

- Ta muốn ăn cái kia!

Đường Phong nhìn theo ánh mắt nàng, thấy bát cháo còn đang ăn dở bị Thu Tuyết Âm đặt qua một bên khi này, liền cầm lên, sau đó xúc từng muỗng từng muỗng mà đút cho nàng ăn.

Khuôn mặt Hà Hương Ngưng đỏ bừng như say rượu, trong mắt tràn ngập vô vàn hạnh phúc.

Ăn xong chén cháo, Đường Phong cầm lên một chiếc khăn lụa đặt bên gối dịu dàng lau lau khóe miệng nàng. Hà Hương Ngưng rất dứt khoát nằm xuống giường, nhẹ giọng nói:

- Người ra ngoài đi. Ta muốn nghỉ ngơi một chút.

- Được!

Đường Phong như được đại xá. Mỗi khi cùng nữ hài này ở một chỗ, Đường Phong luôn luôn cảm thấy một loại áp lực khó hiểu, nhất là khi nàng nhìn mình bằng ánh mắt đặc biệt.

Đắp chăn cẩn thận cho nàng, Đường Phong lúc này mới đứng lên thong thả đi ra ngoài. Vừa ra đến ngoài cửa, khóe mắt hần l瞥 thấy một người vận bạch y đứng yên lặng bên cạnh cửa. Đường Phong quay đầu nhìn lại, vừa lúc thấy Thu Tuyết Âm như cười như không nhìn mình.

- Khi có thời gian, hãy tới thăm nàng nhiều một chút.

Thu Tuyết Âm nhẹ nhàng căn dặn một tiếng.

- Được!

Đường Phong gật đầu.

Nhìn theo bóng lưng Đường Phong chậm rãi biến mất, Thu Tuyết Âm mới cười khổ lắc đầu, đi vào trong phòng, ngồi xuống bên giường hỏi:

- Hiện tại đã có động lực để hồi phục rồi sao?

Hà Hương Ngưng khúc khích cười không dứt.

Thu Tuyết Âm oán trách trừng mắt nhìn nàng, nhéo nhéo cái mũi nàng:

- Sớm biết như vậy, ta nên sớm mời hán tới đây khuyên mọi.

Trên đường trở về, Đường Phong thấy Ô Long Bảo vẫn náo nhiệt phi thường. Các tình huống thương vong của đệ tử hẳn là đều đã xử lý xong. Hiện tại, đại bộ phận mọi người đều tập trung thanh lý đám phế tích sau chiến đấu, dọn dẹp sạch sẽ các phòng ốc bị đánh sập.

Đường Phong chậm rãi đi tới, cảm giác thân thể không còn cứng ngắc đau đớn như vừa rồi, bước đi cũng nhẹ nhàng hơn không ít.

Quay đầu nhìn thoáng qua một khu đặc biệt náo nhiệt, Đường Phong thấy bóng dáng Phi Tiểu Nhã và hai đại sát thần, trầm ngâm một lát liền bước vào.

Trên đỉnh đầu Bảo chủ đại nhân quán một mảnh khăn lụa màu lam, tránh cho bụi khỏi vương vào tóc mình. Nàng đứng ở đó, bận rộn chỉ huy mọi người, bộ dáng rất giỏi giang. Dưới chỉ huy của Bảo chủ đại nhân, một đám hắc y nhân dạ vâng, tuân thủ răm rắp.

Hai đại sát thần phỏng chừng là đã bận rộn lâu rồi. Ngồi xổm xuống bên người Phi Tiểu Nhã, Tiểu thúc phe phẩy cây quạt trên tay, ra sức quạt, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn trời, ngoài miệng nguyên rửa trời nóng như muốn bốc khói vậy.

Khi Đường Phong đi tới, Phi Tiểu Nhã lập tức dừng lại mọi việc. Bảo chủ đại nhân vội vàng vàng chạy tới, trên mặt tràn ngập vẻ lo lắng nói:

- Người thúc dậy làm gì?

- Nằm lâu khó chịu.

Đường Phong dừng lại, miệng thở hổn hển, nhìn xung quanh bốn phía hỏi:

- Cô cô của ta đâu?

- Diệp cô cô đang xem xét tình huống trong phương viên trăm dặm Ô Long Bảo. Nếu hiện tại địch nhân đột nhiên đánh lên từ phía sau thì thật sự là phiền toái.

Phi Tiểu Nhã vừa giải thích vừa đỡ Đường Phong ngồi xuống một tảng đá.

Đường Phong bắt đầu dĩ chỉ có thể ngồi xuống.

Hai đại sát thần cũng đi tới bên Đường Phong. Tiểu thúc và Đoạn thúc cười tủm tỉm hỏi:

- Thương thế sao rồi?

- Tốt rồi! Nghỉ ngơi vài ngày đại khái có thể khôi phục được rồi.

Hai người liếc nhau, đều “hắc hắc” cười gian hai tiếng.

Biểu tình trên mặt Đường Phong phút chốc trở nên ngưng trọng, ngờ vực nhìn bọn họ, cảnh giác hỏi:

- Hai người muốn làm gì?

Biểu tình của hai người hiện tại rất có điểm vị đạo gian xảo, phỏng chừng là đánh chủ ý gì đó lên người chính mình.

Tiểu thúc nghiêm mặt nói:

- Không muốn làm gì. Chỉ là có một việc nhỏ muốn nhờ người giúp một chút. Tuy nhiên không phải bây giờ, đại khái mười ngày sau mới được. Cho nên trong khoảng thời gian này, người mau chóng hồi phục đi.

- Chuyện hai người muốn ta giúp có thể gọi là “nhỏ” sao?

Đường Phong có chút kinh nghi bất định. Chuyện mà hai đại sát thần đều không xử lý được, khẳng định là hung hiểm vạn phần.

- Thực sự chỉ là việc nhỏ. Tuy nhiên việc này chỉ có người mới có khả năng giải quyết được.

Đoạn thúc ở một bên bổ sung, Tiểu thúc mạnh mẽ gật đầu

Quý mới tin bọn họ! Đường Phong mạnh mẽ bĩu môi. Từ khi hai đại sát thần dùng cơ quan thuật lừa mình đến Ô Long Bảo, tâm linh trẻ thơ của Đường Phong cũng đã bị bọn họ đả kích nghiêm trọng lâu rồi.

- Chuyện gì? Vì sao ta không biết?

Bảo chủ đại nhân nghi hoặc hỏi.

- Chuyện tình của nam nhân. Người cũng muốn biết sao?

Tiểu thúc phe phẩy quạt, liếc nhìn nàng.

- Phi!

Bảo chủ đại nhân đỏ bừng mặt:

- Già không nên nét!

Mắng xong lại quay đi làm việc của mình.

- Hai người tốt xấu gì cũng nên cho ta biết a.

Trong lòng Đường Phong cảm thấy bất an:

- Chỉ nói muốn ta hỗ trợ, cũng không nói là chuyện gì. Ta làm sao có thể đáp ứng?

- Chờ mười ngày nữa đi. Đến lúc đó sẽ nói rõ với người.

Tiểu thúc vừa nói vừa đưa cây quạt tới:

- Tặng người đó!

Đường Phong nhận lấy cây quạt xem xét. Đây không phải cây quạt ngày hôm qua Tạ Tuyết Thần cầm là gì? Đây vốn chính là chiến lợi phẩm của thiếu gia rồi. Cánh tay từng cầm cây quạt kia, chính là bị thiếu gia một kiếm chém rụng.

Tuy trong lòng nghi như vậy, Đường Phong vẫn vui sướng hài lòng nhận lấy cây quạt. Nói thật, hắn vẫn luôn cảm thấy rất hứng thú đối với các loại cơ quan ám khí. Đây chính là cơ quan ám khí duy nhất thuộc về Đại Lục Thiên Cương mà hắn có được từ khi đi tới thế giới này. Đường Phong cần nghiên cứu thứ này một chút, xem thử nó có khác gì với cơ quan ám khí mà mình nắm giữ hay không.

412. Chương 401: Thiên Binh Chiết Phiến.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 401: Thiên binh Chiết Phiến.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Công tác thanh lý sau trận chiến trong vòng hai ngày đã cơ bản hoàn thành, cũng khiến cho Phi Tiểu Nhã mệt gần chết, nhìn đồng thi thể bị lửa thiêu chết, trong lòng Bảo chủ đại nhân tràn ngập chua xót. Đến giờ phút này nàng mới đột nhiên cảm thấy trọng trách trầm trọng trên đôi vai của mình.

Lúc này nàng phải nghĩ đến những vấn đề mà trước kia nàng không cần để tâm tới, lúc này nàng không chỉ có một mình, phía sau nàng còn có Ô Long Bảo, còn có mấy ngàn đệ tử. Thân là Bảo chủ, bất luận quyết định gì của nàng, nếu chỉ có một chút xui sai lầm cũng có thể khiến cho vô số người phải chết. Nếu nàng sớm biết được một chút ý đồ của Tạ Tuyết Thần thì Ô Long Bảo cũng không phải chịu tổn thất lớn đến thế này. Càng nghĩ trong lòng Phi Tiểu Nhã càng thêm phiền não.

Nhưng việc Ô Long Tam Sử làm phản là chuyện không thể nào ngờ tới được.

Hiện tại, việc trước mắt là phải trùng kiến lại phòng ốc đã bị phát nát sau cuộc chiến!

Đối với những chuyện này Đường Phong không giúp được gì, ngoại trừ an ủi Phi Tiểu Nhã đang hồn phi phách lạc thì liên tiếp vài ngày hắn đều tập trung vào điều dưỡng thân thể bản thân. Sau khi thực lực và thân thể mạnh mẽ lên, thời gian chữa thương của hắn cũng rút ngắn rất nhiều. Chỉ gần ba ngày, Đường Phong đã khôi phục lại được bảy tám phần, tuy chưa đạt tới thời kì đỉnh phong nhưng vẫn dư sức chiến một trận.

Trừ khôi phục thương thế ra, Đường Phong lúc nhàn rỗi cũng đi xem Cừu Thiên Biến và Hà Hương Ngưng. Thương thế của hai người cũng không phải một hai ngày là khỏi được nhưng cũng đã chuyển biến tốt hơn nhiều. Cừu Thiên Biến đã từ hôn mê tỉnh dậy, hồi tưởng lại trận chiến với Phượng Kinh Thanh mà tim hắn vẫn còn đập nhanh.

Lúc đó hắn bị Phượng Kinh Thanh đánh một chưởng vào ngực khiến hắn trực tiếp hôn mê. Về phần sau đó phát sinh thêm chuyện gì hắn cũng không biết, chỉ là từ Thiết Đồ và Thu Tuyết Âm mới biết được Phượng Kinh Thanh đã chết.

Mọi người lúc này đang thảo luận nguyên nhân thực lực của Đường Phong bạo tăng và di chứng cực lớn sau khi sử dụng thực lực đó. Bởi vì bộ dáng uể oải mấy hôm nay của Đường Phong rất đáng nghi.

Vấn đề này mọi người chỉ là bí mật thảo luận với nhau chứ không hề bàn luận nhiều. Mỗi người đều bề bộn sự tình, Đường Phong cũng không ngoại lệ, thừa dịp thương thế đang chuyển biến tốt, mấy ngày nay hắn cũng say mê nghiên cứu cái Thiết Phiến của Tạ Tuyết Thần, hơn nữa cũng có chút thành quả.

Mặc dù gọi là thiết phiến nhưng cũng không phải dùng tinh thiết tạo thành, nhìn bề ngoài thì nan quạt chỉ có một ít kim loại đặc thù, hẳn là lúc luyện chế có bỏ thêm một ít thứ khác.

Thiết phiến này tổng cộng có mười nan quạt màu đỏ kim, cầm vào tay có cảm giác mát lạnh và nhẵn bóng. Mặt quạt mềm mại giống như một tấm tơ lụa không tệ, nói là lụa cũng không đúng bởi vì thật chất nó không phải do lụa là hay vải vóc tạo thành bởi vì lực phòng ngự của nó rất tốt.

Đường Phong hiếu kỳ dùng đoản kiếm màu đen của mình thử độ cứng và tính mềm dẻo của cây quạt. Kết quả ngoài dự đoán, một thanh cương binh như đoản kiếm màu đen vậy mà không thể nào lưu lại bất cứ vết tích gì trên cây quạt, mặc dù Đường Phong đã sử dụng đến ba thành công lực mà nó vẫn y nguyên hoàn hảo như cũ.

Kiến thức của Đường Phong không ít, nhưng vẫn không thể nào nhìn ra được bề mặt của cái quạt này dùng vật liệu gì để làm thành mà lại giống tơ lụa như vậy. Đường Phong chỉ có thể từ dấu vết trên đó mà nhìn ra đây là do một đôi xảo thủ bện thành, trên mặt quạt còn thể hiện một ngọn núi cao với loạn thạch lởm chởm toả ra khí thế bàng bạc trông giống như thật.

Đường Phong hỏi thăm Tiểu thúc và Đoạn thúc nhưng hai người cũng không biết mặt quạt này dùng tài liệu gì để tạo thành. Nhưng khi tìm Diệp cô cô lại có được đáp án.

- Bề mặt mát lạnh dị thường, chế tác thập phần tinh xảo, nếu ta đoán không nhầm thì hẳn là do tơ của băng tằm bện thành!

Tuyết nữ cầm cây quạt xem xét một hồi rồi nói.

- Tơ của băng tằm?

Đường Phong nghi hoặc:

- Tơ của băng tầm cũng có thể cứng cõi đến mức này sao?

Nó chẳng những cứng cõi hơn nữa còn rất đàn hồi, Đường Phong nếu dùng sức kéo thì có thể đem một thước quạt kéo thành ba thước, nhưng khi buông ra thì nó lại trở về nguyên trạng.

- Ủm, là tơ của băng tầm!

Tuyết nữ xác định lại:

- Nó là linh thú chỉ có ở nơi cực hàn, tơ của băng tầm bình thường không cứng cõi như thế, nhưng nếu là băng tầm sống trên trăm năm thì tơ của nó lại là tài liệu vô cùng tốt để chế tạo quần áo, có tác dụng công phòng nhất thể. Bất quá băng tầm sống trên trăm năm cực kỳ hiếm thấy, huống chi băng tầm ở tình huống bình thường cũng không nhả tơ, chỉ khi gặp phải nguy hiểm đến tính mạng nó mới dùng tơ để bảo vệ mình. Muốn bện thành cái mặt quạt như thế này thì ít nhất cũng phải cần trên trăm con băng tầm mới được.

Đường Phong nghe vậy thì hai mắt toả sáng:

- Thứ này rất quý hả?

- Đâu chỉ quý! Tuyết nữ liếc mắt nhìn hắn một cái rồi nói tiếp:

- Nó chính là vật báu vô giá, nhưng rốt cuộc có phải là do băng tầm bện thành hay không còn cần phải thử mới biết được!

- Thử thế nào?

Đường Phong có chút vội vàng hỏi tới.

Thí nghiệm rất đơn giản, Tuyết nữ trực tiếp đem cái quạt quăng vào trong đồng lửa đang hùng hực thiêu đốt! Kết quả khiến mọi người đều trợn mắt há mồm, mặt quạt trắng như tuyết đó lại không hề có chút hư hao nào, không chỉ như thế, trên bề mặt của nó còn có toả ra một cái màn chắn vô hình ngăn cản toàn bộ hoả diễm bên ngoài.

- Cứng cõi vô cùng, hơn nữa còn vô cùng đàn hồi, thuỷ hoả bất xâm, đao thương không nhập! Không nghi ngờ gì chính là do tơ của băng tầm tạo thành!

Tuyết nữ khẳng định nói.

Đường Phong vội vàng lấy mặt quạt từ trong đồng lửa ra, nhìn trái nhìn phải thì đúng là nó không hề tổn hao chút nào.

“Nhặt được bảo bối!” Đường Phong thầm nghĩ trong lòng.

- Khó trách khi quạt lại mát mẻ như vậy!

Bất quá, hiện tại Ô Long Bảo rất nhiều địa phương cần phải trùng kiến lại, hại đại sát thần cùng với Phi Tiểu Nhã bề bộn xoay sở cả ngày, cũng không có cách nào tách ra được cho nên Đường Phong chỉ có thể yên lặng chờ đợi.

Mười ngày sau, Ô Long Bảo cuối cùng cũng chậm rãi yên ổn trở lại, mấy kiến trúc bị phá nát đều đã cơ bản được xây dựng lại, những thương binh đã hồi phục thương thế đa số đều gia nhập vào đội ngũ trùng kiến Ô Long Bảo, nhưng vẫn còn một số phải tiếp tục dưỡng thương trên giường.

Mấy ngày nay Phi Tiểu Nhã ngày nào cũng đến tận đêm khuya mới trở về nghỉ ngơi, Đường Phong nhìn thấy mà đau lòng.

Đêm dài yên tĩnh, Đường Phong ngồi trên giường tu luyện Vô Thường Quyết, thân thể hắn đã sớm khôi phục lại, chỉ có điều con đường tu luyện là phải liên tục kiên trì bền bỉ, thực lực chậm rãi tích lũy lên, không thể có một ngày thư giãn được.

Cửa phòng đột nhiên vang lên tiếng vang nhẹ, lập tức một đạo bóng đen nhanh chóng xông vào, Đường Phong kinh hãi trở tay rút ra đoản kiếm màu đen. Còn chưa kịp đâm ra thì một tay của hắn đã bị đối phương bắt lấy.

Quá nhanh, hơn nữa bản thân Đường Phong căn bản không kịp có phản ứng nào, khiến sau lưng hắn lập tức đầy mồ hôi lạnh.

- Hừ!

Bóng đen vừa xông vào phòng, đối với Đường Phong không có chút địch ý nào, chậm rãi đem gương mặt tiến gần tới mặt Đường Phong rồi mở miệng nói:

- Phong thiếu, là ta, đừng kích động!

Nghe được thanh âm, Đường Phong đỡ khóc đỡ cười nói:

- Tiểu thúc, nửa đêm nửa hôm người lén lút lút lút tới đây làm gì?

- Nhỏ giọng một chút, đừng làm Tiểu Nhã tỉnh, người đi theo ta!

Thang Phi Tiểu suyt nhẹ một tiếng, rồi nghiêng tai nghe ngóng gì đó. Qua một lúc mới vẫy tay gọi Đường Phong.

Mặc dù nghi hoặc nhưng Đường Phong vẫn đi theo Thang Phi Tiểu ra ngoài.

Thang Phi Tiểu động tác linh hoạt nhẹ nhàng, hoàn toàn không phù hợp với vóc người của hắn. Ở bên cạnh Đường Phong chính là Phi Tiểu Nhã, nên hai người giống như hai tên trộm chậm rãi hướng ra ngoài, không dám phát ra tiếng động.

Một mực đi ra bên ngoài hơn trăm trượng, Tiểu thúc thần sắc đang cứng nhắc mới trầm tĩnh trở lại, mở miệng nói:

- Hiện tại được rồi!

Đường Phong cũng thở ra một hơi nói:

- Có chuyện gì? Ta cảm giác như có chuyện gì muốn gạt Tiểu Nhã vậy?

- Người đoán không sai, việc này chính là muốn lừa gạt nàng, đi theo ta!

Tiểu thúc vừa nói vừa dẫn đường đi trước, căn bản không có ý định giải thích thêm.

Đường Phong cũng không lo lắng hắn làm chuyện gì bất lợi với bản thân, Tiểu thúc là người hắn tuyệt đối có thể tin nhiệm. Cho nên hắn cũng không nói thêm lời nào, một mực theo phía sau Thang Phi Tiểu.

Mấy ngày nay Ô Long Bảo tăng cường thêm cảnh giới rất nhiều, một được đi qua, Đường Phong phát hiện cơ hồ cứ ba bước sẽ có một trạm gác, năm bước một nhóm phòng vệ. Dưới nhiều hắc y nhân thủ vệ như vậy, căn bản không có người nào có thể lén vào Ô Long Bảo được. Mấy hắc y nhân này từ xa đã phát hiện hai người Đường Phong và Thang Phi Tiểu nhưng đối với hành động của hai người cũng không hề dám tới hỏi.

Một lát sau, Đường Phong mới phát hiện chỗ đi tới chính là nơi ở của Đái Chấp Sự, à không phải nói là nơi ở của Tiểu Nhất Diệp mới đúng.

Trong phòng loé lên ngọn đèn dầu lúc sáng lúc tối, bóng người bên trong lập loè, khiến Đường Phong thấy rất khả nghi.

Đây là muốn làm cái gì?

Sau khi vào trong phòng, Đường Phong kinh ngạc phát hiện cao thủ của Ô Long Bảo hầu hết đều tụ tập ở chỗ này. Ngoài hai đại Sát Thần, còn có Tiểu Nhất Diệp, Bàn Dược Vương, thậm chí Diệp cô cô cũng đã có mặt.

Cùng với biểu tình của những người khác bất đồng, Tuyết nữ khi thấy Đường Phong thì nghi hoặc hỏi:

- Phong nhi, ngươi tới đây làm gì?

Đường Phong giơ hai tay nói:

- Không biết! Tiểu thúc mang ta tới!

- Các ngươi định giở trò quỷ gì?

Diệp Dĩ Khô vẻ mặt lạnh nhạt hỏi. Với lịch duyệt cùng sự khôn khéo của hắn, tự nhiên biết tụ tập nhiều cao thủ như vậy nhất định là có đại sự muốn làm, mà đại sự này nhất định rất nguy hiểm, không ngờ còn liên lụy của Đường Phong trong đó.

- Tuyết nữ bớt giận, đợi lát nữa ta sẽ giải thích rõ ràng!

Thang Phi Tiểu trầm giọng nói:

- Tiểu thúc, có phải liên quan tới việc mười ngày trước ngươi nói không?

Đường Phong đột nhiên nhớ tới chuyện mười ngày trước Tiểu thúc đã nói với mình là muốn Đường Phong hắn giúp một chuyện.

Thang Phi Tiểu gật gật đầu chỉ vào cái ghế một bên nói:

- Ngồi xuống trước đi!

Đường Phong nghe vậy liền ngồi xuống, căn phòng này trước kia hắn đã tới một lần, lúc đó là tới cầu Tiểu Nhất Diệp giả trang hỗ trợ Đái chấp sự ra biển, giờ lại đến lần nữa, cảm thấy cảm giác âm trầm ở đây đã giảm đi rất nhiều, ít nhất những con độc xà nấp trong bóng tối cứ phun ra nuốt vào chiếc lưới của mình đã không thấy bóng dáng.

- Phong thiếu.

Tiểu thúc sau khi ngồi xuống đã bày ra bộ mặt nghiêm trang, mở miệng nói:

- Trước khi ngươi đánh lén Tạ Tuyết Thần đã từng cải biến dung mạo, đó là một loại năng lực mà không phải là mang mặt nạ đúng không?

Đường Phong không nghĩ đến Tiểu thúc vừa bắt đầu đã hỏi vấn đề này, có chút nghi ngờ nói:

- Vậy thì sao?

- Yên tâm, ở đây cũng không có người ngoài, chúng ta chỉ muốn xác nhận một chút ngươi làm sao mà cải biến dung mạo của mình, có sơ hở gì không. Sau khi xác định xong, mới có thể quyết định nhờ ngươi giúp giải quyết vấn đề này

Thang Phi Tiểu tiếp tục hỏi

Quả thật như Tiểu thúc nói, ở đây không hề có người ngoài, hơn nữa tất cả đều là cao thủ đứng đầu. Hai đại Sát Thần cùng Tiểu Nhất Diệp thì không phải bàn, họ có thù không đội trời chung với Tạ Tuyết Thần, tất nhiên sẽ không đi rêu rao bí mật của mình rồi, Diệp cô cô càng không cần phải nói, nàng chính là người thân của mình, về phần Bàn Dược Vương, qua trận chiến lúc trước, xem như đã cùng Đường Phong trải

qua chém giết sinh tử, hơn nữa giờ có thể xuất hiện ở đây, khẳng định đã được sự thừa nhận của hai đại Sát Thần.

Đối với ánh mắt của Thang Phi Tiểu cùng Đoạn Thất Xích Đường Phong vẫn rất tin tưởng.

Chần chờ một lát, Đường Phong gật đầu nói:

- Đây đúng là một loại năng lực, cũng không có mặt nạ nào có thể đạt được hiệu quả như vậy cả.

Thần sắc của Tiểu thúc ần ần có chút kích động, mở miệng nói:

- Trừ Biên Vô Huyết ra, người còn có thể đem dung mạo biến thành bộ dáng khác được không?

- Có thể.

Đường Phong gật gù đầu, số lượng âm hồn trong Cương Âm Xử hiện tại không có một vạn cũng có vài ngàn, có thể nói Đường Phong muốn biến ra bộ dáng ai liền biến ra người nấy.

- Quả nhiên đúng như ta nghĩ.

Tiểu thúc cười ha ha hai tiếng.

- Như thế, tính khả thi của kế hoạch này lại được đề cao không ít.

Hắn vốn đang lo lắng Đường Phong chỉ có thể biến thành Biên Vô Huyết, mà bộ dạng của Biên Vô Huyết thì Tạ Tuyết Thần đã từng trông thấy, nếu như vậy, kế hoạch lần này cũng không cần tiến hành nữa, muốn đánh chết Tạ Tuyết Thần, nghĩ cách cứu viện lão Cung Chủ, cũng chỉ có thể tìm phương pháp khác thôi.

Bất quá Đường Phong lại không để cho hắn thất vọng.

- Có thể thi triển năng lực đó cho chúng ta xem một chút không?

Đoạn Thất Xích vội vàng hỏi thăm.

Những lời này vừa ra, Diệp Dĩ Khô vốn đang cau mày cũng không nhịn được lộ ra thần sắc hiếu kỳ. Nói thật, trong những người ở đây, luận lịch duyệt, luận kiến thức, không ai có thể vượt qua nàng. Nhưng cho dù với kiến thức những năm lăn lộn vào Nam ra Bắc gần đây của hắn, đối với loại năng lực có thể biến thành dung mạo người khác như của Đường Phong cũng mới nghe lần đầu, cảm giác rất lạ lẫm.

- Chờ một chút.

Đường Phong đem tâm thần chìm vào đan điền, cẩn thận cân nhắc một chút, tuyển một âm hồn cấp bậc dưới Thiên giai, chính là phân đường chủ Tiêu Hàm Trí của Vô Ảnh môn đã bị hắn và Khiếu Thiên Lang liên thủ đánh chết trên địa bàn của Cự Kiếm Môn.

Vận chuyển công pháp Dĩ Giả Loạn Chân, trên người Đường Phong cương khí mãnh liệt khê bùng phát, thân hình thoáng một cái đã cao lên hai thốn, xương cốt liên tiếp phát ra âm thanh lách cách. Cùng lúc đó, trong ánh nhìn soi mói, trợn mắt há mồm của tất cả mọi người, khuôn mặt vốn thanh tú của Đường Phong phẳng phất nổi lên từng đợt rung động khiến người khác không dám nhìn thẳng, đợi đến lúc rung động tan đi, xuất hiện trong tầm mắt mọi người lại là một khuôn mặt hoàn toàn xa lạ, không những như thế, khí thế trên người Đường Phong cũng hoàn toàn khác ban nãy.

Trầm mặc, trên mặt mỗi người đều hiện lên thần sắc kinh hãi không dám tin, ngay cả người tinh táo nhất là Tuyết Nữ cũng không ngoại lệ.

Bọn hắn căn bản không thấy Đường Phong có bất kỳ động tác nào, chỉ sau một hồi cương khí ba động, Đường Phong trước mặt liền triệt biến thành một người khác, năng lực ly kỳ bậc này xuất hiện trước mặt mọi người, nếu không phải tận mắt trông thấy, đánh chết bọn hắn cũng sẽ không tin trên Thiên Cương Đại Lục còn có chuyện như vậy xảy ra.

Nếu là trước đây, có người nói cho Thang Phi Tiểu biết một người chẳng những có thể biến thành bộ dáng của người khác, còn có thể mô phỏng ra khí thế trên người họ, hẳn chắc chắn sẽ xì mũi coi thường, dung mạo có thể dùng mặt nạ cải biến, nhưng khí thế làm sao có thể? Một người tu luyện được Cương Khí đều có thuộc tính cùng độ mạnh yếu của riêng mình, đây chính là nơi cơ bản nhất để phát ra khí thế. Mà muốn

Nhất Diệp rõ ràng lại có một chút quan hệ mập mờ, khó trách vừa rồi sau khi hấn nhắc tới tên hai người này sắc mặt có chút khác lạ.

Rõ ràng còn có nữ nhân thích nam nhân như Tiểu Nhất Diệp, hơn nữa còn là hai tỷ muội đồng thời thích một nam nhân? Đường Phong không khỏi cảm khái một tiếng, thật sự là trong rừng lớn, giống chim gì cũng có a!

Thiếu gia ta cũng không thấy Tiểu Nhất Diệp có mị lực chỗ nào. Đường Phong nhìn trái xem phải, vẫn cảm thấy bản thân đẹp trai hơn rất nhiều.

Tiểu Nhất Diệp đem tất cả các thế lực của Đại Tuyết Cung giảng thoáng qua một lượt, Đường Phong giả bộ cẩn thận lắng nghe, đợi sau khi nói xong, Tiểu Nhất Diệp mới mở miệng

- Hai nữ nhân này cũng không phải cam tâm làm nữ nhân bên người Tạ Tuyết Thần, các nàng sớm đã có tâm làm phản, chỉ là thân trúng kịch độc, không cách nào thoát ly sự khống chế của Tạ Tuyết Thần, người nếu có thể thành công lên vào Đại Tuyết Cung, hãy đi tìm các nàng, các nàng có lẽ sẽ giúp người.

- Có lẽ?

Lông mày Đường Phong nhíu lại, hấn cũng không muốn đem tánh mạng của mình ra để đùa giỡn.

- Nhất định sẽ giúp người.

Tiểu Nhất Diệp bắt đầu dĩ nói:

- Chỉ cần nói cho các nàng biết là ta phái người đến là được.

..., nói suông vậy sao, người tốt xấu cũng phải đưa cho ta tín vật chứ.

Đường Phong trong lòng không yên nói, cứ như vậy lại để cho mình đi nói cho nhị nữ, trừ phi đối phương ngu ngốc mới có thể tin tưởng Đường Phong không chút nghi ngờ.

Tiểu Nhất Diệp mặt mang sầu não, nhưng vẫn giật từ bên hông xuống một món đồ chơi nhỏ, duỗi tay bắn ra, Đường Phong tiếp nhận lấy, quan sát cẩn thận thì thấy đây là một khối ngọc bội màu xanh sẫm, được tạo hình thành một con độc xà quấn quanh, răng nanh lộ cả ra ngoài, bộ dáng đầy vẻ hung ác.

Đây chính là tiêu chí của Xà Hạt Tiểu Nhất Diệp, có cái này, tin tưởng hai vị Phi Tuyết lâu lâu chủ kia sẽ không hoài nghi thân phận mình nữa.

- Đường Phong người lại đây

Tiểu Nhất Diệp đột nhiên hướng Đường Phong vẫy vẫy tay.

Đường Phong tuy rằng nghi hoặc, nhưng vẫn đi qua.

- Vươn tay ra đây

Tiểu Nhất Diệp tiếp tục nói.

- Chẳng lẽ muốn cho thiếu gia ta chỗ tốt gì?

416. Chương 405: Mục Tiêu: Đại Tuyết Cung.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 405: Mục tiêu: Đại Tuyết Cung.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đường Phong lòng thầm nghĩ, vừa lén nhìn Tiểu Nhất Diệp, vừa chậm rãi vươn tay, nhưng không ngờ, một tay kia của Tiểu Nhất Diệp vốn vẫn giấu trong tay áo lại đột nhiên giống như độc xà bắn nhanh ra ngoài, trực tiếp giang rộng năm ngón tay, mãnh liệt đánh tới năm đầu ngón tay của Đường Phong.

Ngay khi mười đầu ngón tay chạm vào nhau, Đường Phong rõ ràng cảm giác được một cổ đau đón âm ỉ, theo đầu ngón tay mãnh liệt truyền tới, nội tâm khẽ run lên, hai chân không tự chủ được lui về sau vài bước.

Diệp Dĩ Khô vỗ bàn một cái, đang muốn làm ra động tác, nhưng rồi lại dừng lại, chỉ lạnh lùng quan sát Tiểu Nhất Diệp.

Đường Phong liên tiếp lui lại mấy bước, lúc này mới giữ vững được thân hình, xòe tay phải ra đặt ngang trước mặt, nhưng một màn xuất hiện trước mắt lại khiến hắn không biết phải làm sao. Bởi vì trên năm móng tay của mình, vậy mà xuất hiện năm đồ vật màu trắng, mà những cái này lại phẳng phát như có sinh mệnh, khẽ oanh động trên đầu ngón tay, sau đó lập tức biến mất không thấy đâu nữa.

Cùng lúc đó, Đường Phong cảm giác được năm đồ vật có sinh mệnh kia đang ẩn nấp trong đầu ngón tay của mình.

Hai đại Sát Thần nhìn qua Tiểu Nhất Diệp thần sắc đầy vẻ kinh ngạc, bọn hắn đương nhiên biết rõ Tiểu Nhất Diệp vừa rồi đã làm chuyện gì.

- Đây gì vậy?

Đường Phong ngẩng đầu hỏi, cẩn thận cảm thụ một phen, thấy năm đầu ngón tay của mình trừ có một chút lạnh buốt ra, cũng không có gì bất ổn cả.

Tiểu Nhất Diệp cười quái dị khặc khặc hai tiếng, ngọn đèn dầu bên cạnh cũng theo vậy mà khẽ lập lòe..., lộ ra một vẻ âm trầm quỷ dị vô cùng.

- Khô Tàn xà, một loại dị xà khiến ta tổn hao tinh lực cả đời mới nuôi được.

Tiểu Nhất Diệp mở miệng giải thích nói.

- Xà?

Sắc mặt Đường Phong lập tức trở nên xanh mét.

- Không muốn sao?

Tiểu Nhất Diệp liếc xéo lấy Đường Phong

- Năm đầu dị xà này mặc dù nhỏ, nhưng mỗi một đầu đều có năng lực đánh chết Thiên giai cao thủ trong nháy mắt, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi có thể đem chúng cấy vào trong cơ thể địch nhân mới được.

Nghe xong lời này, Đường Phong lập tức gật như gà mổ thóc

- Muốn, ta muốn a. Chỉ là. . . Trên đời này lại có loại xà nhỏ như vậy sao?

Năm đoàn bạch sắc oánh động trong móng tay mình ban nãy, có lẽ chính là Khô Tàn Xà không sai vào đâu được, nếu thật là vậy, loại xà cũng thật sự là quá nhỏ đi, nếu không nhìn kĩ thì giống như không có gì cả.

- Có độc hay không thế?

Đường Phong lo lắng hỏi một câu.

- Không có độc, mỗi ngày chúng chỉ cần một chút huyết dịch cùng cương khí của người là có thể sống sót rồi. Ta nuôi chúng ba mươi năm, nhưng mấy tháng trước mới hoàn toàn trưởng thành

- Nếu không có độc thì làm sao có thể đánh chết Thiên giai cao thủ trong nháy mắt?

Đường Phong thật có chút không rõ, thông thường độc xà càng nhỏ thì độc tính càng mạnh, Đường Phong vốn cho rằng Khô Tàn xà này dựa vào độc tính để giết người, nhưng giờ xem ra không phải như vậy.

- Chúng có một chút năng lực đặc thù, đối với cương khí cùng máu tươi phi thường mẫn cảm, một khi chúng ngửi được mùi máu tươi cùng cương khí tức khác với “kí chủ”, sẽ lập tức lần theo nơi phát ra khí tức

này, nhanh chóng tiến vào thân thể người khác, trước tiên là phá đi tâm mạch, sau đó lập tức hủy đan điền. Cho nên, nếu người muốn dựa vào chúng để đánh chết Thiên giai cao thủ, nhất định phải tiếp xúc với da thịt đối phương.

- Để một gia hỏa như vậy chạy loạn trong thể nội, nếu không bức nó ra ngoài, vậy thì thật là chết không có chỗ chôn.

Đường Phong sợ hãi hỏi thăm:

- Chúng sẽ không công kích cả ta chứ?

- Khó mà nói, cho nên người cần phải học được làm sao để khống chế chúng.

Tiểu Nhất Diệp đáp.

Đường Phong nói tiếp:

- Vậy còn chờ gì nữa, nhanh đem phương pháp khống chế chúng dạy cho ta. Thiếu gia ta không muốn bị thứ này giết chết đâu

Phương pháp khống chế năm đầu Khô Tàn xà này thật ra rất đơn giản, bình thường chúng sẽ không công kích “kí chủ”, vì chúng không thể nào lộ ra ngoài không khí, một khi lộ ra chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ, cho nên chỉ cần khiến chúng hiểu rõ ai là chủ nhân là được rồi. Tiểu Nhất Diệp dạy dỗ chúng ba mươi năm, vừa rồi dùng cương khí của bản thân vây lấy đưa chúng vào nội thể Đường Phong, chúng đương nhiên rất yên ổn. Chỉ khi nào cương khí của Tiểu Nhất Diệp biến mất thì Đường Phong sẽ gặp xui xẻo rồi.

Trước khi cương khí của Tiểu Nhất Diệp biến mất, Đường Phong cần phải học được phương pháp khống chế năm đầu tiểu xà quý dị này, cũng cần phải thành công khiến cho năm tiểu gia hỏa này quen thuộc cương khí cùng huyết dịch của mình. Bởi chỉ có vậy, chúng mới không có uy hiếp gì đến bản thân nữa.

Bất quá nói đi thì cũng phải nói lại, năm đầu Khô Tàn xà này tuy rằng cường đại, nhưng cũng phải dựa vào thực lực Đường Phong nữa, nếu hắn không thể đem Khô Tàn xà cấy vào cơ thể địch nhân, Khô Tàn xà sẽ không có tác dụng gì cả.

Tổng thể mà nói, đây cũng là một phần đại lễ! Dù sao Tiểu Nhất Diệp người ta hao phí ba mươi năm mới có thể nuôi dưỡng bọn nó thành như vậy.

Làm xong những chuyện này, sắc trời đã sắp sáng. Mọi người trong phòng còn chưa tản đi, Tiểu thúc hỏi:

- Phong thiếu, người khi nào thì xuất phát?

- Hiện tại liền đi thôi

Đường Phong hiểu rõ binh quý thần, Tạ Tuyết Thần tuy rằng hơn mười ngày trước bị trọng thương, nhưng nếu là nếu không nắm chặt điểm này, thương thế của hắn sẽ rất nhanh khỏi. Hơn nữa lần này đi Đại Tuyết Cung, còn quá nhiều sự tình cần phải xử lý.

- Ta tiễn người một đoạn đường

Thang Phi Tiểu gật gật đầu.

- Tiểu Nhã bên kia, còn phải làm phiền các người giải thích thêm.

Đường Phong hiểu rõ mình một khi biến mất, bảo chủ đại nhân nhất định sẽ truy rõ nguyên do, nếu biết mình đi làm chuyện nguy hiểm như vậy, nói không chừng nàng sẽ ôm cái đầu nóng đuổi theo. Đây cũng không phải là chuyện Đường Phong nguyện vọng trông thấy.

- Ta sẽ nói với nàng.

Tuyết Nữ khẽ thở dài một cái, tiến lên nắm chặt tay của Đường Phong, trên mặt tràn đầy vẻ ân cần cùng lo lắng, nhẹ giọng nói:

- Phong nhi, người là nam nhân, con đường mình lựa chọn ta sẽ không can thiệp, nhưng ngàn vạn phải nhớ cẩn thận, nếu thật sự nguy hiểm, thì phải thuận thể thu tay ngay.

- Ân

Đường Phong gật gật, ngẩng đầu lên nhìn sắc trời nói:

- Không còn sớm nữa, ta nên tranh thủ thời gian, các vị bảo trọng.

Sau khi nói xong lại đột nhiên như nhớ tới cái gì, mở miệng nói:

- Nếu ta thăm dò được nơi hạ lạc của lão Cung Chủ, vậy làm sao để thông tri các người đây

- Hai vị lâu chủ của Phi Tuyết sẽ biết tìm ta nơi nào.

Tiểu Nhất Diệp xoa xoa cái trán, xem ra hần hẩn là chuẩn bị lấy thân rình hổ.

Việc nên hỏi đều đã hỏi, còn lại chính là phải dựa vào bản thân thôi, Đường Phong đột nhiên cảm thấy trọng trách trên vai mình cũng không nhẹ a.

Cùng hai người Tiểu thúc bay ra khỏi Ô Long bảo, xuôi về phương nam mà đi.

Thang Phi Tiểu còn tưởng rằng Đường Phong không biết được Đại Tuyết Cung ở địa phương nào, trên đường đi giảng giải cụ thể vị trí Đại Tuyết Cung cho hần, nhưng Đường Phong lại không đếm xỉa tới gật đầu lấy lệ, kỳ thật hần chỉ cần cẩn thận quan sát trí nhớ của bốn âm hồn kia một chút là được rồi, chính thể Đại Tuyết Cung cùng với Yên Liễu Các của hần không khác nhau nhiều lắm, có điều cái trước lại lớn hơn nhiều a.

417. Chương 406: Giải Thưởng.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 406: Giải thưởng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Có Tiểu thúc mang theo, tốc độ của Đường Phong so với tự thân phải nhanh hơn gấp bội, nhưng dù như thế, cũng đi mất trọn vẹn ba ngày thời gian, mới đến được địa phương cách Đại Tuyết Cung gần trăm dặm.

Đến đây, Tiểu thúc cũng không dám xâm nhập sâu hơn nữa.

- Phong thiếu, quãng đường còn lại phải dựa vào người rồi. Lão Thang ta tuy rằng hơn mười năm không xuất hiện, nhưng cũng khó mà cam đoan có người nào nhận ra không nữa.

Phía trước có một thành trì, chính là thế lực của Đại Tuyết Cung, nếu người muốn lên vào Đại Tuyết Cung, không ngại ra tay từ chỗ đó. Theo ta được biết, mỗi tháng Đại Tuyết Cung đều vận chuyển đến tòa thành kia đại lượng vật tư.

- Tốt.

Đường Phong gật gật đầu, trên đường đi hần đã nghĩ phải làm thế nào mới lên vào Đại Tuyết Cung được, biện pháp tốt nhất tất nhiên là dùng Dĩ Giả Loạn Chân biến thành một đệ tử của Đại Tuyết Cung, như vậy có thể ngênh ngang mà đi vào. Nhưng cách đó trước tiên nhất định phải giết một đệ tử Đại Tuyết Cung, ở loại địa phương này muốn lên lút giết một đệ tử Đại Tuyết Cung, đâu phải là chuyện đơn giản.

Bất quá có Tiểu thúc cung cấp manh mối này, Đường Phong lập tức suy tính ra một phương án không tệ.

- Một đường cẩn thận.

Thang Phi Tiểu cực kỳ nghiêm túc dặn dò một tiếng.

Đường Phong khoát khoát tay, không quay đầu lại mà hướng đến phương vị của tòa thành trì kia đi tới.

Nơi này là phía Nam của Lý Đường đế quốc, non xanh nước biếc, phong cảnh hữu tình, ngay cả không khí cũng trong lành hơn không ít, căn bản không phải địa phương như Ô Long bảo có thể sánh bằng.

Tại Ô Long bảo, trừ mặt trời chói chang cùng gió biển tanh tưởi ra, cũng chỉ còn lại biển cả vô biên vô hạn cùng bãi cát mềm mại, tuy đây là hai hoàn cảnh hoàn toàn khác nhau, nhưng Đường Phong không thể nghĩ ngờ càng thích cái thứ hai hơn.

Ven đường cây cối xanh um tươi tốt, ngọn gió thổi qua, tạo nên một mảng hải dương màu lục, còn có vô số loại cây không biết tên thỏa chí mọc tùy ý, không khí chảy xuôi một hương thơm nhàn nhạt, ong bướm khẽ đập diu, ở đây quả thật thư thái như được đến tiên cảnh nhân gian.

Thật không biết nha đầu Phi Tiểu Nhã kia làm sao có thể chịu được quanh năm sống bên bờ biển, chỗ đó muốn bao nhiêu căn cối thì có bấy nhiêu, sao bằng được với phong cảnh như thơ như vẽ ở phương Nam này được?

Đường Phong cảm thấy nếu bảo chủ đại nhân ở lại phía Nam một thời gian ngắn, làn da của nàng khẳng định sẽ trắng nõn mềm mại như mỡ dê vậy, bảo chủ đại nhân có dáng người bốc lửa, bộ dáng cũng thuộc hàng nhất lưu, duy chỉ có làn da là rất không hợp quan niệm thẩm mỹ của Đường Phong, bất quá cũng không sao, chỉ cần kế hoạch lần này thành công, nàng có thể trở thành Đại Tuyết Cung cung chủ, từ nay về sau có thể ở chỗ này rồi.

Nghĩ như vậy, Đường Phong lại đột nhiên không nhận được rung mình một cái, thậm chí thiếu gia ta quan tâm nàng nhiều như vậy làm gì? Nữ nhân điên kia vốn bám lấy mình không buông, nếu làn da nàng trở nên trắng nõn, vậy thiếu gia ta sao có thể cản được mị lực của nàng nữa?

Lắc đầu xua đi suy nghĩ vẩn vơ này, Đường Phong tay khẽ vịn chòi hóng mát, mắt hướng phía trước quan sát, chừng hơn mười dặm có một tòa thành trì nguy nga, sừng sững đập vào mắt, đây chính là toàn thành Tiểu thúc nói ban nãy.

P phía trên tường thành chính rắn chắc là nét chữ như rồng bay phượng múa được điêu khắc thành hai chữ: Định Khang.

Đường Phong đứng đó nhìn cửa thành cao đến hơn đến bảy tám trượng, lần đầu cảm nhận được cái gọi là phong thái của thành phố lớn, ta kháo, Định Khang thành thật có chút không hợp lẽ thường a.

Cửa thành được một loại thuốc màu không biết tên tạo thành màu đỏ tươi, giống như một con cự thú há chiếc miệng lớn của mình hướng người mà nuốt, mặc dù đã trải vô số thời gian năm tháng, nhưng nó vẫn nguyên không chút nào tổn hại, trong cửa thành người qua lại hối hả, chen chúc nhau, còn chưa vào thành, thanh âm la hét ồn ào đã tràn ngập bên tại Đường Phong.

P phía trước tường thành còn có một con sông đào rộng hơn ba trượng để bảo vệ thành, nước sông thanh tịnh lưu chuyển nhẹ nhàng, thậm chí còn thấy được không ít những chú cá béo mập vui đùa dưới lòng sông.

Đường Phong tự cho mình không phải là hạng Hai lúa chưa từng biết sự đời, hơn một năm nay cũng đã đi qua không ít thành trì, nhưng không có một thành trì nào có thể đánh đồng với Định Khang thành trước mắt. Ước chừng, diện tích tổng thể của nó phải lớn gấp ba lần Tĩnh An thành, thậm chí còn hơn nữa.

Đường đi rộng lớn sạch sẽ, hai bên đường sừng sững những kiến trúc muôn hình muôn vẻ, các ngành các nghề đã bám rễ tại tòa thành trì này biết bao đời, chúng nhân muôn hình muôn vẻ, long ngư hỗn tạp, cả Định Khang thành phi thường náo nhiệt.

Không hổ là thành trì phụ cận của Đại Tuyết Cung, mức độ phồn vinh căn bản không phải những thành trì phụ cận các môn phái khác có thể sánh bằng.

Đường Phong chú ý đến một sự kiện, cửa thành kia rõ ràng có người tra xét những đoàn người mới lui tới, nếu phát hiện có người khả nghi sẽ lập tức bị kéo sang một bên chất vấn, những người phụ trách xem xét kia thực lực thấp nhất cũng là Địa giai.

Đây là người của Đại Tuyết Cung, dù sao Định Khang thành cách Đại Tuyết Cung gần như thế, Đại Tuyết Cung đương nhiên sẽ không để ai muốn vào thì vào được.

Đường Phong thầm nghĩ may là thiếu gia ta trước đó đã chuẩn bị ổn thỏa. Cải biến dung mạo mình một chút, nếu không quả thật có chút phiền phức.

Kỳ thật diện mạo của Đường Phong cũng không có bao nhiêu người biết rõ, trước kia trên địa bàn của Cự Kiếm Môn tuy rằng tàn sát bừa bãi thật lâu, cùng Lưu Vân tông, Tứ Tông đánh người đại chiến một hai tháng, nhưng những người trông thấy đều đã chết mất bảy tám phần, những người không chết cũng không thể đến chỗ này được.

Lần trước tại Ô Long bảo tuy cùng Tạ Tuyết Thần chạm mặt, nhưng vị cung chủ Đại Tuyết Cung này tự nhiên sẽ không hạ mình chạy đến đây giữ cửa thành rồi.

Bất quá, cẩn thận dùng thuyền vạn năm a, Đường Phong trước khi vào thành đã cải biến dung mạo, dung mạo hiện tại của hắn là một đệ tử Cự Kiếm Môn bình thường chỉ có thực lực Huyền giai, khuôn mặt bình thường, thuộc loại gặp qua liền quên, thực lực của Đường Phong đã là Địa giai, duy trì dung mạo của một tên Huyền giai, ít nhất cũng có thể duy trì cả ngày.

Thu thập tâm tình, theo đoàn người đông đúc chậm rãi đi đến cửa Khang thành, Đường Phong cảm giác vài đạo ánh mắt chú ý đến bản thân, sau khi liếc thật sâu, lập tức chuyển sang chỗ khác.

Thuận lợi thông qua cửa thành, bước vào nội thành Định Khang, Đường Phong nhẹ nhàng thở ra một hơi, đang lúc chuẩn bị nhìn hai bên một chút, bỗng nhiên xuất hiện một đám người vây quanh một góc tường thành chỉ trở, tiếng nghị luận náo nhiệt từ miệng đám người kia truyền ra, Đường Phong ầm ầm nghe được cái gì mà Đại Tuyết Cung trưởng lão, hai trăm vạn các kiểu.

Tò mò, Đường Phong đi đến phía sau đám người, nhón chân nhìn tới.

Nhân lực của Đường Phong rất sắc bén, chỉ liếc một cái liền thấy được trên khối trên tường thành kia có dán ba tờ bố cáo, trên đó có vẽ bộ dáng của ba người.

Rất quen thuộc a, dường như có chút quen mặt, Đường Phong nghĩ thầm.

Cẩn thận nhìn lại một chút, Đường Phong lập tức dở khóc dở cười.

Chân dung ba người này, không phải là Tiểu thúc, Đoạn thúc hai người đây sao? Tiểu thúc bị miêu tả thành bộ dáng hung ác dữ tợn, nếu so ra, hình tượng của Đoạn thúc nhỏ nhắn hơn hẳn rất nhiều.

Lại nhìn kỹ chân dung người thứ ba, đầu Đường Phong không khỏi co rụt lại, đây rõ ràng là mình mà.

Nói thật, đây là lần đầu tiên Đường Phong chứng kiến hình tượng của mình lại xuất hiện trước mặt trong tình thế này, chung quy có chút cảm giác quái dị. Đây dù sao cũng là do họa sư dùng bút vẽ ra, đương nhiên không có khả năng giống như người thật rồi, ít nhất Đường Phong cảm thấy tên họa sư không biết tên này vẽ mình xấu đi rất nhiều.

Ba trương bố cáo này rõ ràng chính là lệnh treo thưởng của Đại Tuyết Cung, trên đó nói chỉ cần có người kích sát được bất cứ người nào trong bọn hắn, mang đầu lâu đến Đại Tuyết Cung, liền có thể nhận được hai trăm lượng bạc tiền thưởng, không những thế, còn có thể đạt được chức vụ trưởng lão của Đại Tuyết Cung.

Hai trăm vạn, đây là một khoản tiền lớn. Bất quá nếu so với phần thưởng sau, hai trăm vạn này lại không tính là gì. Trưởng lão Đại Tuyết Cung a, mặc dù chức vụ này chỉ là hữu danh vô thực, không có bất kỳ quyền lợi nào, nhưng cũng đủ để khiến nhiều người trở nên điên cuồng. Có Đại Tuyết Cung làm hậu thuẫn, muốn làm gì cũng được.

Hai người Thang Phi Tiểu cùng Đoạn Thất Xích, mười năm trước được xưng là Thiên Sát Địa Thỉ, chính là hai vị Sát Thần cường đại nhất của Đại Tuyết Cung, tên tuổi vang dội, chấn cổ thức kim. Ai dám đi trên chóc bọn hắn? Nếu có, e rằng người đó còn chưa được sinh ra.

Tất cả mọi người đều ngầm hiểu, cho nên đa số người tại đây, đều đưa ánh mắt chú ý đến trương bố cáo treo giải thưởng Đường Phong.

Nếu so với hai đại Sát Thần, Đường Phong chẳng có nghĩa lý gì cả. Bố cáo đã nói rõ, Đường Phong này bất quá chỉ có thực lực Địa giai, chính là Huyết Ma Đường Phong đã huyền náo một trận trên địa bàn của Cự Kiếm Môn.

Người này âm hiểm xảo trá, giết người như ngóe, tội ác chồng chất, cường bức dân nữ, tội ác bất tận, nếu người nào có thể đánh chết Đường Phong, liền được ban thưởng giống như đánh chết hai đại Sát Thần.

Đại Tuyết Cung nếu tính ra thì là một thế lực tà ác, từ lúc nào biết làm loại chuyện thay trời hành đạo như thế này vậy? Đường Phong nhìn miêu tả về mình trên bố cáo, nhìn không được trợn ngược hai mắt.

Tên cậu tạp chủng Tạ Tuyết Thần người, thiếu gia ta cùng người thề không đội trời chung, Đường Phong trong lòng hung ác, hẳn tự nhiên biết rõ chuyện này là do Tạ Tuyết Thần làm chủ, bởi vì ba trương bố cáo này thoát nhìn thì mới dán lên không được mấy ngày, đại khái là sau khi Tạ Tuyết Thần trở lại Đại Tuyết Cung làm ra.

Mà hẳn lại đem Đường Phong cùng hai đại Sát Thần đặt cùng một chỗ, dùng ban thưởng giống nhau đối với Đường Phong nhỏ yếu mới nổi này, chính vì thế, nếu có người cảm thấy hứng thú với phần thưởng, chỉ cần đầu óc không bị vẩn cửa kẹp qua, nhất định sẽ chọn Đường Phong làm mục tiêu để ra tay. Hai đại Sát Thần dễ trêu chọc sao? Thanh danh nói ra liền có thể hù chết người, Đường Phong là ai? Bất quá chỉ là một tiểu tử Địa giai a.

Đoán chừng không chỉ có Định Khang thành, tất cả các thế lực phía Nam do Đại Tuyết Cung thống lĩnh, tất cả thành trì lớn nhỏ có lẽ đều có bố cáo như vậy.

Thiếu gia ta xem như từ nay triệt để nổi danh, trong lòng Đường Phong nhất thời lẫn lộn ngũ vị, bố cáo như vậy một khi dán lên, diện mạo của hắn chẳng khác nào bị bạo lộ trước bao nhiêu người, xem ra từ nay về sau nếu còn muốn dùng tên giả Đường Môn đi lừa gạt người khác đã không còn tác dụng nữa rồi.

May mắn thiếu gia ta còn có năng lực Dĩ Giả Loạn Chân để dựa vào, Đường Phong bĩu môi.

- Ha ha, Phong ca ca, những người này còn muốn lấy đầu người, nhưng lại không biết người lại đang đứng cạnh bọn hắn.

Linh Khiếp Nhan cười đùa một tiếng.

- Quần bọn hắn làm quái gì.

Đường Phong li khai cửa thành, trời giờ đã sắp tối, trước tiên tìm chỗ nghỉ ngơi đã nói sau, thành trì này đối với Đường Phong mà nói quá lạ lẫm, hai mắt khẽ đảo một vòng, muốn lên vào Đại Tuyết Cung, tiên tiên phải tìm cách cho tốt mới được.

Trên đường đi, Đường Phong nhìn Đông ngó Tây, thứ nhất là để quen thuộc phong thổ ở đây, thứ hai là muốn nhìn xem có địa phương nào cần đặc biệt chú ý không.

Bất quá nhìn tới nhìn lui cũng không tìm được đồ vật nào có giá trị, Định Khang thành này so với Tĩnh An thành quy mô lớn hơn một chút, nhân số nhiều một ít, ngoài ra thực lực của những người tu luyện phổ thông cũng cao hơn, còn lại đều giống nhau.

Nếu bỏ đi ưu thế nó tọa lạc cách Đại Tuyết Cung hơn mười dặm mà nói, nó chỉ là một tòa thành hoàn toàn bình thường.

Tìm khách sạn, lên phòng, gọi một chút rượu và đồ ăn, Đường Phong đi đến mở cửa sổ, nhìn dòng người qua lại như thủy triều bên dưới.

- Nhà đầu, khoảng cách ngắn nhất để người cùng Bá Đạo có cảm ứng là bao nhiêu?

Đường Phong còn nhớ rõ vị Âu Dương tiên sinh kia lại ở cùng một chỗ với Tạ Tuyết Thần, nếu mình vừa tiến vào Đại Tuyết Cung đã bị Âu Dương Vũ cảm ứng được, vậy thì thật là dẽ vào miệng cọp.

- Song phương nếu muốn cảm ứng lẫn nhau phải được thành lập dựa trên cơ sở cả hai đều không hề che giấu khí tức của mình.

Linh Khiếp Nhan giải thích nói:

- Nếu như ta toàn lực che dấu khí tức, cho dù người có đứng trước mặt hắn, Bá Đạo cũng không có khả năng cảm ứng được ta.

- Vậy là tốt rồi.

Đường Phong nhin không được thả lỏng một hơi, bất quá nếu làm như vậy, sự khó khăn trong việc tìm kiếm tinh hồn cho Linh Khiếp Nhan cũng tăng lên vài phần, nếu tinh hồn khác tận lực che giấu khí tức bản thân, Đường Phong đi đâu mà tìm đây, cho dù có chạm mặt, có thể cũng vì không biết mà bỏ qua.

Bên ngoài truyền đến tiếng đập cửa, lập tức điểm tiểu nhị bưng món ngon rượu ngon đến.

- Khách quan, đồ ăn và rượu của ngài đến rồi đây.

Điểm tiểu nhị cười tủm tỉm, đem rượu và thức ăn đặt lên bàn cung kính nói:

- Ngài dùng chậm rãi, có gì cần cứ việc phân phó tiểu nhân.

- Khoan đi đã.

Đường Phong đang muốn tìm người nghe ngóng một chút sự tình Đại Tuyết Cung.

- Ngài còn gì phân phó sao?

- Là thế này, ta lần này đến Định Khang thành, chính là muốn gia nhập Đại Tuyết Cung, nhưng chưa quen cuộc sống nơi đây, không biết phải làm sao, tiểu nhị ca có thể giúp đỡ một chút không?

Đường Phong khách khí hỏi thăm.

- Muốn gia nhập Đại Tuyết Cung?

Điểm tiểu nhị lông mày khẽ nhíu, nhìn Đường Phong trên dưới một lượt, chần chờ nói:

- Vị khách quan này, Đại Tuyết Cung là thế lực lớn thứ hai của Lý Đường ta, người muốn gia nhập nhiều vô số kể, nhưng có thể thành công lại như phượng mao lân giác, hơn nữa, Đại Tuyết Cung không tuyển nhận nhân sĩ giang hồ đã ngoài mười tuổi, bọn họ đều là tìm kiếm một số cô nhi nhỏ tuổi, bắt đầu bồi dưỡng từ nhỏ.

Bồi dưỡng cô nhi, chẳng những có thể cam đoan những người này trung thành với Đại Tuyết Cung, cũng có thể bảo chứng được trình độ của bọn hắn được đạt đến mức lớn nhất.

418. Chương 407: Nghe Ngóng Tin Tức.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 407: Nghe ngóng tin tức.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Trừ người dưới mười tuổi, muốn muốn gia nhập Đại Tuyết Cung thì nên làm thế nào?

Đường Phong tiếp tục hỏi.

Điểm tiểu nhị cười hắc hắc, cũng không có trả lời, chỉ nhìn Đường Phong.

Đường Phong rất tinh minh, sao lại không hiểu ý hắn được chứ? Giả vờ thò tay vào túi quần, đang muốn móc ra một tấm ngân phiếu nện lên bàn một phát để ra vẻ là người có tiền, thế nhưng động tác không khỏi dừng lại một chút.

Không có tiền, Đường Phong đột nhiên nhớ đến vấn đề này, lúc trước mình từ chỗ đó lấy ra một xấp ngân phiếu, sau khi mua này nọ đã không còn lại bao nhiêu, sau khi cùng hai người Phi Tiểu Nhã trở về từ trên biển liền hết sạch, có thể nói giờ trên người hắn không còn một cắc.

Thật ức chế

Bất quá không chỉ có ngân phiếu mới đáng giá, trong Mị Ảnh trong không gian của Đường Phong cũng có thiếu vàng bạc trang sức, đều là cướp bóc từ sản nghiệp của Lưu Vân tông.

Lục lợi thật lâu, Đường Phong mới xuất ra một vòng tay bằng vàng đặt lên mặt bàn, ánh mắt của điểm tiểu nhị lập tức sáng lên, gắt gao nhìn chăm chăm vào nó, từ cổ họng truyền ra tiếng ừm ừc.

- Chỉ cần tin tức của người có giá trị, thứ này liền thuộc về người.

Đường Phong nhàn nhạt nói, chiếc vòng tay dưới cái búng của hắn liền phát ra âm vang, ngay cả âm thanh cũng dễ nghe như vậy.

Điểm tiểu nhị lập tức tiếp lời nói:

- Không đối gặt khách nhân, muốn gia nhập Đại Tuyết Cung thật ra rất khó khăn, đệ tử Đại Tuyết Cung ngoài cô nhi do bọn hắn tìm kiếm bồi dưỡng từ nhỏ ra, còn lại cơ bản đều thuộc những thế lực gia tộc quản lý Đại Tuyết Cung tuyển chọn và đề bạt, Đại Tuyết Cung sẽ không tiếp nhận bất cứ thành viên nào bên ngoài, trừ phi do người có danh khí lớn tiến cử, khách nhân người nếu không thuộc loại này, việc gia nhập Đại Tuyết Cung sợ rằng phi thường khó khăn.

Khuôn mặt Đường Phong không chút thay đổi, vẫn chăm chú nhìn điểm tiểu nhị. Những tin tức này với hắn không có bất kỳ giá trị nào cả, dù điểm tiểu nhị không nói, hắn cũng từ trong trí nhớ của bốn sát thủ Đại Tuyết Cung biết được. Bốn tên sát thủ của Đại Tuyết Cung này tuy quanh năm đều ở tại Đại Tuyết Cung, chỉ nào cần giết người mới ra ngoài dạo chơi, nhưng đối với mấy cái kiến thức cơ bản này vẫn rất rõ.

Chỉ là Định Khang thành này đối với bốn người bọn họ cũng có chút lạ lẫm, dù sao bình thường bọn họ cũng không đến đây làm gì, nếu không đã đỡ đi một khoản hồi thăm tin tức này rồi.

Nhưng dù đã hiểu rõ những tin tức này, Đường Phong cũng không biết phải làm sao. Thông qua tuyển chọn và đề bạt của những gia tộc thuộc sở hữu của Đại Tuyết Cung để tiến vào? Không biết phải chờ tới ngày tháng năm nào bọn hắn mới ngó tới mình, mà trong Đại Tuyết Cung, người có tiếng nói duy nhất mà Đường Phong nhận thức chính là Tạ Tuyết Thần, tìm hắn hỗ trợ khác nào đi chịu chết.

Nhìn thần sắc của Đường Phong, viên tiểu nhị thật sự có chút buồn bực, hắn biết rõ những tin tức này của mình không thể làm cho đối phương thoả mãn được, nói cách khác, cũng không thể đổi lấy chiếc vòng vàng xa xỉ kia.

- Còn gì nữa không?

Đợi cả nửa ngày, sau khi thấy gã tiểu nhị cau mày đau khổ suy tư, nhưng không thấy động tĩnh gì, Đường Phong mới mở miệng hỏi.

Điểm tiểu nhị cười khổ một tiếng:

- Khách nhân xin thứ lỗi, tiểu nhị ta chẳng qua một người bình thường, hiểu biết đối với quái vật khổng lồ như Đại Tuyết Cung thật không nhiều.

Xem ra không thể khai thác thêm điều gì từ hắn rồi, bất quá Đường Phong chủ ý cũng không phải là gia nhập Đại Tuyết Cung, hắn chỉ cần trà trộn vào đi được, cho nên vờ vịt buồn rầu một lát, lại nói:

- Xem ra thực sự không có biện pháp, Đại Tuyết Cung quả nhiên không thể tùy tiện gia nhập được. Bất quá ta từ nơi xa xôi đến nơi này một chuyến, cũng không thể tay không đi về được.

Điểm tiểu nhị vểnh tai lên cẩn thận lắng nghe, tuy nhiên không biết khách nhân trước mặt nói lời đó là có ý gì, nhưng hắn lại nghe ra một chuyện, đó là mình vẫn có cơ hội cầm được chiếc vòng vàng kia.

- Nếu đã không cách nào gia nhập Đại Tuyết Cung, đành thì lùi một bước, nếu có biện pháp gì có thể vào xem, vậy tốt xấu gì cũng xem như được chiêm ngưỡng tư thế oai hùng của thế lực lớn thứ hai Lý Đường một chút.

Quả nhiên đúng như điểm tiểu nhị đoán, Đường Phong trực tiếp hỏi ra vấn đề.

Điểm tiểu nhị lập tức trở nên kinh hoảng, mở miệng nói:

- Khách nhân ngài ngàn vạn lần không thể xằng bậy, nếu không có người dẫn đường, chỉ cần tới gần phương viên của Đại Tuyết Cung ba mươi dặm cũng sẽ bị đánh chết.

- Cho mới cần người dẫn dắt.

Chương 408: Điểm Hồng Thần.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Bất quá vừa rồi Đường Phong ở trước mặt tiểu nhị khách điểm cũng không tiện hỏi quá nhiều, chỉ nghe ngóng được loáng thoáng một chút tình huống của Khổng gia, mà Đường Phong đã suýt bị lâm vào tình thế nguy hiểm, cho nên hiện tại hắn không hề biết Khổng gia ở nơi nào, càng không biết tên ác thiếu của Khổng gia kia có hình dáng gì, khi nào thì ra ngoài làm chuyện xấu.

Cuộc sống về đêm ở Định Khang thành giờ mới bắt đầu, tại thế giới này không chuyện cấm đi lại vào ban đêm, đêm tối mờ mịt luôn tồn tại nguy hiểm cùng kỳ ngộ, có người nửa đêm vô duyên vô cớ bị giết, có người lại được một món tiền phi nghĩa lớn.

Theo cách nói của một số tên hoàn khổ, cảnh đêm khiến nhiệt huyết của bọn hắn được kích thích, bọn hắn sẽ thừa dịp này đi làm một chút chuyện xấu, hoặc là đi ra tầm hoa vấn liễu.

Ban đêm ở Định Khang thành rất là náo nhiệt, nếu so với ban ngày thì hơn rất nhiều, bất quá trị an xem như không tệ, việc này đại khái là do Định Khang thành này là thế lực Đại Tuyết Cung, nếu ngẫu nhiên gặp mấy tên ngang ngược hung hăng càn quấy, chỉ có thể là người của Khổng gia thôi. Đường Phong vốn định tìm một số người của Khổng gia để hỏi hành tung của tên ác thiếu đó, nhưng lại sợ đánh rần động cỏ, nên đành phải bỏ qua.

Dù sao thì theo lời của gã tiểu nhị, phải đợi ba ngày sau Khổng gia mới có thể tiến vào Đại Tuyết Cung dâng đồ, nói cách khác mình còn ba ngày để hoàn thành kế hoạch này, cho nên Đường Phong cũng không sốt ruột lắm.

Đường Phong ngẩng nhìn kỹ viện lớn nhất Định Khang thành.

Hắn không tin lấy nhân phẩm của tên ác thiếu Khổng gia kia sẽ không đi dạo kỹ viện!

Tùy tiện kéo người lại hỏi thăm, Đường Phong đã biết rõ kỹ viện lớn nhất Định Khang thành này gọi là Điểm Hồng Thần, danh tự này cũng khiến Đường Phong có chút ngoài dự kiến, so với những chiêu bài đầy tục khí trước kia ở Tĩnh An thành như “Túy Xuân lâu” “Khinh Hồng lâu” thì không biết cao nhã hơn bao nhiêu lần.

Loại chuyện như đi dạo kỹ viện này Đường Phong cũng không phải là lần đầu, giờ đi lại tự nhiên dễ dàng quen thuộc. Vừa đến ngoài cửa đã có một số nữ nhân xinh đẹp người đeo trang sức, thân toát ra hương thanh nhã thơm ngát của nữ nhân tiến đến mời vào, Đường Phong cũng rất tùy ý tiến vào Điểm Hồng Thần.

Những cô nương ở đây tố chất xem như không tệ, ít nhất những nữ nhân mời khách ở ngoài cửa lúc này, cũng không có mùi son phấn nồng nặc khiến người khác buồn nôn, son phấn cùng hương phấn các nàng dùng đều thuộc loại thanh nhã.

Đường Phong không có thuê phòng, cũng không định qua đêm, chỉ tùy tiện tìm một bàn trong hành lang, gọi thêm một cô nương đến bầu bạn.

Hắn mỗi khắc đều chăm chú quan sát lối vào của Điểm Hồng Thần, hắn tin tưởng, chỉ cần tên ác thiếu của Khổng gia kia vừa đến, tú bà nhất định sẽ đến chiêu đãi nhiệt tình, đến lúc đó, hắn có thể biết rõ tên ác thiếu kia là ai rồi.

Loại phương thức ôm cây đợi thỏ này mặc dù có chút phiền toái ngu xuẩn, nhưng không nghi ngờ chính là cách an toàn nhất. Không đến một khắc cuối cùng, Đường Phong không muốn mạo hiểm tại nơi xa lạ như thế này.

Cường long không áp địa đầu xà, huống chi Khổng gia lại là đệ nhất đại gia tộc của Định Khang thành, hành động lần này một khi có gì sơ suất, Đường Phong tuy rằng có thể chạy trốn được, nhưng thế thì lại gây ra không ít phiền toái.

Nhìn một đám nam nhân trong hành lang đang không chút kiêng nể thực hiện hành vi phóng dăng của mình, Đường Phong khẽ chau mày. Bất quá nói lại thì bộ dạng hiện tại của hắn cũng không được tốt lắm,

dưới mức bình thường, tuy rằng nhìn vào sẽ không khiến người khác ghét, nhưng lại có chút tỏ ra yếu kém.

Cô nương được gọi tới kia hiện đang an vị trên đùi của Đường Phong, tuổi trông không lớn, phỏng chừng còn chưa đến hai mươi, dung mạo tuy rằng không coi là tuyệt mỹ nhưng cũng có chút thanh tú, điều này cũng khiến Đường Phong rất vừa lòng, nếu gặp phải hạng nữ nhân phóng đãng thì Đường Phong thật chút không chịu nổi.

Nàng này lớn lên nhìn không tệ, không hổ là nơi non xanh nước biếc của phương nam, chỉ tùy tiện xuất ra một cô nương đã tươi ngon mọng nước như vậy. Ngồi trên đùi của Đường Phong hô hấp hơi lộ ra vẻ dồi dập, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, duỗi bàn tay trắng nõn khẽ lột lấy bỏ đào đưa đến miệng cho Đường Phong.

Đường Phong đương nhiên cũng biết đóng kịch, không thể lúc nào cũng nhìn chăm chăm vào cửa ra vào không rời như thế được, nếu vậy ai cũng cảm thấy được bản thân mình có vấn đề. Cho nên hắn dùng mắt khẽ liếc cửa chính nhưng ngoài miệng thỉnh thoảng vẫn cùng cô nàng này trêu chọc vài ba câu, lời nói không chút kiên nhẫn khiến cho sắc mặt của nàng ngày càng thêm đỏ.

Linh Khiếp Nhan trong Cương Tâm Tiểu Khô Lâu của Đường Phong mãnh liệt bĩu môi khinh thường, nói ầm lên Phong ca ca là đại phơi đản, lão sắc lang.

Bất quá Đường Phong tuy cùng nàng trò chuyện, nhưng hai cánh lại rất quy củ, không chút nào vượt quá giới hạn. Trò chuyện được một lát, Đường Phong biết được cô nàng này gọi là Thúy nhi. Nữ nhân thanh lâu không ai dùng tên thật của mình, các nàng đều dùng nghệ danh cả, dưới tay của Đường Phong tốt xấu gì cũng có một gian kỹ viện, đương nhiên hiểu rõ quy củ này.

- Tay trắng hồng, rượu hoa vàng, toàn thành xuân sắc.

Mắt lung linh, mày như vẽ, nhẹ nhàng khúc xuân tiêu.

Đường Phong vừa đưa chén rượu đến bên miệng Thúy nhi, vừa tùy hứng ngâm ra một câu thơ.

Hai mắt Thúy nhi tỏa sáng, ánh mắt nhìn Đường Phong đã có chút biến hóa, khẽ cắn môi mỏng, sợ hãi nói:

- Công tử không định ở đây qua đêm sao?

Cô nàng này còn biết khiêu khích người khác nữa cơ đấy, trong lòng Đường Phong khẽ xóc lại định lực, nhất định không thể mềm lòng mà lưu lại đêm này được, trong lòng tuy nghĩ như vậy, nhưng ngoài miệng lại trêu đùa:

- Người hi vọng ta lưu lại sao?

Thúy nhi oán trách trừng mắt liếc Đường Phong, không có trả lời, nhưng thần sắc trong mắt dù thế nào cũng không dấu được.

Đang lúc Đường Phong muốn trêu chọc nàng thêm một hai câu, khéo mắt lại đột nhiên liếc qua cửa chính, một đám người lão nháo vừa tiến đến, dẫn đầu là một thân ảnh áo trắng, hình tượng có chút phong lưu phóng khoáng, trên tay cầm một thanh quạt xếp, sắc mặt vàng vọt như nền, vẻ mặt ngang ngược, tràn đầy bản sắc của một tên công tử quần là áo lượt.

Phía sau hắn, lứa thưa một vài thân ảnh mang trang phục Đại Hán.

Đường Phong chỉ nhìn sơ qua, liền biết rõ người trẻ tuổi kia có chút chút túng dục quá độ, thân thể thiếu hụt. Chẳng lẽ là chính chủ đến? Đường Phong nhìn không được tinh thần chấn động.

Người trẻ tuổi kia vừa vào cửa, cả thanh âm vốn đang náo nhiệt trong hành lang lập tức giống như tuyết dưới trời hè, bị hòa tan sạch sẽ, gần như mỗi người đều trở nên im lặng như ve sầu mùa đông, không ít nam nhân đến tìm vui nghe nhạc lộ vẻ trầm mặc kiêng kỵ, mà ngay cả những nữ nhân cũng trở nên yên tĩnh.

Loại yên ắng quỷ dị này khiến mọi người có chút cảm giác hít thở không thông, Đường Phong rõ ràng cảm giác được Thúy nhi đang trên đùi mình thân thể nhịn không được trở nên run rẩy.

Đường Phong khẽ xoa tay nàng, nhẹ giọng nói:

- Đừng sợ.

Thúy nhi cúi mặt liếc nhìn Đường Phong, đầu khẽ gật gật.

420. Chương 409: Câu Lan.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 409: Câu Lan.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Người trẻ tuổi này tay cầm quạt xếp, ngông cuồng tự đại quét mắt một vòng quanh hành lang, miệng nói ra một tiếng xem thường, một chân hùng hăng dậm mạnh xuống hành lang, cổ họng giống như cái chuông thùng bắt đầu phát ra âm thanh:

- Người chết rồi sao mù Phượng? Nếu chưa chết thì cút ra đây nhanh lên.

Vừa dứt lời, nữ nhân đầy đặn xinh đẹp, thoát nhìn khoảng chừng ba mươi, chậm rãi từ trên lầu bước xuống, phụ nhân vừa đi vừa sửa sang lại y phục của mình, trên mặt mang theo vẻ tươi cười lấy lòng, người còn đến đã nghe âm thanh quát lên:

- Ai la hét gì thế, ngọn gió nào thổi Khổng thiếu gia ngài tới đây vậy?

Vừa nói xong, mù Phượng đã vọt tới bên cạnh người trẻ tuổi.

Đường Phong nghe được câu này, khóe miệng nhin không được khẽ nhếch môi. Xem ra, sách lược của mình thật chính xác, mới ở đây không bao lâu, chính chủ đã tự động lộ diện.

Đôi mắt của Khổng gia ác thiếu nhìn chằm chằm vào phần ngực trắng như tuyết lộ ra ngoài của nàng, chiếc quạt xếp chọc chọc vào đó, cười dâm tiện nói:

- Mù Phượng, lại có khách nhân khiến ngươi vừa ý sao?

Mù Phượng vũ mị trừng mắt liếc Khổng gia ác thiếu một cái:

- Khổng thiếu gia ngài đừng nói đùa nữa, ta giờ đã hoa tàn ít bướm, làm gì có ai để ý đến?

- Mù Phượng, bộ dáng của người vẫn còn thướt tha lắm.

Khổng gia ác thiếu liếm liếm bờ môi

- Luận công phu trên giường, cả Định Khang thành này ai có thể vượt qua ngươi chứ.

Mù Phượng bị nói như vậy, nhưng cũng không để ý chút nào, cười tươi như hoa bay phất phới, sóng xuân dập dềnh, chuyển đề tài khác nói:

- Khổng thiếu gia người dạo gần đây không thấy tới, hôm nay sao lại nhớ đến nơi này vậy?

- Cái xuân lâu này chính là sản nghiệp của Khổng gia ta, ta thân là thiếu gia đến đây dạo chơi có gì phải vội?

Khổng gia ác thiếu vừa nói xong đã không nhin được

- Không nói đến nữa, tranh thủ thời gian đem Hồng nhi đến cho ta đi, thiếu gia ta muốn phát tiết.

Sau khi nói xong, Khổng gia ác thiếu quay sang nói với mấy hộ vệ:

- Các ngươi tùy tiện tìm vài người chơi đùa đi, một giờ sau theo bổn thiếu gia đi trà lầu thành tây làm việc.

- Cảm tạ thiếu gia.

Mấy tên hộ vệ kia lập tức nường mảy vui mừng.

Khổng gia ác thiếu tuy rằng thanh danh không được tốt lắm, nhưng lại rất có năng khiếu phá của, bình thường hộ vệ theo hắn ăn uống chơi gái đánh cuộc gì cũng không cần phải lo nghĩ, cho nên tại Khổng gia,

Lại một đại hán ở phía dưới ồn ào.

- Đúng vậy, đúng vậy.

Một đám người liền phụ họa theo.

Thế giới này tin tức lưu thông không được tốt lắm, tuy nhiên nghe chuyện kể về Tuyết Nữ cũng khiến cho mọi người nhiệt huyết sôi trào, nhưng người thuyết thư này đã kể đến mấy câu chuyện khác nhau về Tuyết Nữ, mọi người đương nhiên muốn nghe một chút gì đây mới mẻ để đổi khẩu vị.

Trương lão đầu vuốt râu mỉm cười, mở miệng nói:

- Chuyện mới không phải là không có, chỉ là tiểu lão nhân ta nói chuyện cả buổi rồi, miệng đắng lưỡi khô, nhưng thân lại không có một cắc bạc, muốn mua một ấm trà để uống cho thấm giọng cũng là một chuyện xa vời a. . . ”

Mọi người nghe xong, sao lại không biết hắn có ý gì, một lúc sau tất cả mọi người đều đứng lên, ném một chút tiền tài lên mặt bàn trước mặt Trương lão đầu. Người trong quán trà cũng không phải là kẻ có tiền, nếu có tiền thì đâu có chui vào loại địa phương này chứ, cho nên tiền bọn hắn ném đi đa số đều là tiền đồng, chạm với mặt bàn phát ra từng tiếng đing đang.

- Lão gia hỏa thấy tiền sáng mắt. . .

Có người cười mắng một câu.

Trương lão đầu liền tục chấp tay:

- Tạ các vị ủng hộ.

Nhặt tất cả tiền đồng trên mặt bàn lên, Trương lão đầu tìm điểm tiểu nhị mua một ấm trà, sau khi thấm giọng mới tiếp tục mở miệng nói:

- Tiểu lão nhân hôm nay liền kể một câu chuyện về Huyết Ma Đường Phong đi!

Lời kia vừa thốt ra, Đường Phong thiếu chút nữa là phun cả trà đang uống trong miệng ra ngoài.

Không thể nào? Thiếu gia chẳng qua chỉ là một tiểu gia hỏa mười sáu tuổi, sao giờ lại thành nhân vật chính trong câu chuyện của người thuyết thư rồi? Việc này thật khiến cho Đường Phong không biết nói gì nữa.

- Huyết Ma Đường Phong? Chính là một trong những người bị dán lệnh treo thưởng trước cổng thành?

Trương lão đầu vừa dứt lời, đã có người kích động hỏi.

- Đương nhiên.

Trương lão đầu khê gật đầu

- Cả Lý Đường, ngoài hắn ra còn có người được xưng là Huyết Ma Đường Phong sao?

- Ta nghe nói hắn còn rất trẻ tuổi đấy.

Trương lão đầu tiếp tục gật đầu:

- Tuổi không lớn lắm, nhiều lắm là mười bảy mười tám tuổi, nhưng bạo ngược thành tánh, xuất đạo đã hơn một năm, chết trên tay hắn đã vượt qua vạn người.

Ở bên dưới liền truyền đến một đợt âm thanh phả hơi lạnh, Đường Phong lại càng không nhịn được trợn trắng mắt, vạn người. . . Mấy chữ này cũng quá phóng đại rồi.

- Nói mau nói mau.

- Có một vài người đã không nhịn được muốn nghe một chút.

Cũng không phải là sùng bái Đường Phong trẻ tuổi như vậy đã có bốn sự bức này, mà vì Đường Phong là một người được treo giải, tượng trưng cho hai trăm vạn lượng bạc cùng với chức vụ trưởng lão trên danh nghĩa của Đại Tuyết Cung, nghe nhiều một chút cũng không có gì không tốt.

Trương lão đầu háng giọng, vỗ vỗ Kinh Đường Mộc, mở miệng nói:

- Việc này phải nói đến từ một năm trước, khi đó Biên Vô Huyết thân là Cự Kiếm Môn môn chủ lại muốn mưu toan chiếm đoạt Thiên Tú tông, dẫn theo vô số môn hạ tinh nhuệ, cộng thêm lung lạc một số thế lực gia tộc xung quanh ngàn dặm, tụ thành mấy ngàn đại quân, hùng hổ tiến đánh Thiên Tú. . .

Người thuyết thư bắt đầu mở miệng kể chuyện, mọi người trong trà lâu yên lặng lắng nghe.

Trương lão đầu này thật có tài kể chuyện, phỏng chừng đã làm chuyện này khá lâu rồi, đem sự việc Đường Phong nộ sát mấy ngàn người Cự Kiếm Môn, phi ngựa ngàn dặm, đến đại náo tứ tông của Lưu Vân tông, lại giết thêm mấy ngàn mạng kể ra rất là sống động, cứ như tận mắt trông thấy vậy. Dưới sự miêu tả của hắn, Đường Phong nghiễm nhiên được gán lên mình là một người tàn nhẫn nguy hiểm, một thân sát khí đậm đặc như sương, một ma đầu giết người không chớp mắt, tình tiết ly kỳ hấp dẫn, lên xuống có điệu khiến cho hô hấp của mọi người trở nên dồn dập.

Không thể không nói, Trương lão kể rất chi tiết kỹ càng, nhưng Đường Phong nghe xong, sắc mặt liền trở nên âm trầm.

Bởi vì hắn nói quá kỹ.

Những chuyện hắn nói, cơ hồ kể ra tất cả đại sự xảy ra với mình kể từ khi xuất đạo đến giờ. Kể cả chuyện tại đỉnh Khúc Đình sơn dùng cái gọi là Vô Thượng Âm Công bức lui lục giai thú vương.

Cho dù những chuyện này truyền lưu ra bên ngoài, nhưng tại sao một người thuyết thư bình thường ở xa ngoài ngàn dặm lại hiểu rõ mình như vậy?

Giải thích duy nhất chính là hắn đã từng thu thập qua tình báo của mình, hoặc là đã nghe ai đó nói qua.

Đường Phong vốn không quan tâm gì đến người thuyết thư này, nhưng giờ lại nhịn không được thả ra cảm giác muốn thăm dò hắn một chút, kết quả lại khiến cho Đường Phong nhịn không được cười rộ lên.

Lão nhân này. . . thế mà lại không phải người bình thường, không ngờ lại là một người tu luyện có tu vi Địa giai.

Chuyện này thật thú vị, một Địa giai cao thủ, thực lực tuy không tính là cao, nhưng cũng không thấp, trong thành này dù có làm gì thì cũng có một cuộc sống rất tốt, mấy tên hộ vệ bên người của Khổng gia ác thiếu kia cũng chỉ là Huyền giai thượng phẩm thôi. Nhưng hắn hết lần này tới lần khác lại đến trà lâu này tồn nước bọt để làm một người thuyết thư.

Đánh chết Đường Phong cũng không tin đây là thú vui của hắn.

Hơi nghĩ một chút, Đường Phong liền hiểu ra thân phận của Trương lão đầu này, bất quá mặt dù đoán được, nhưng Đường Phong cũng không định làm gì, mục tiêu của hắn thủy chung vẫn là tên Khổng gia ác thiếu kia.

Người thuyết thư thao thao bất tuyệt cả một nén nhang, lúc này mới lau lau miệng, vỗ Kinh Đường Mộc, nhẹ giọng nói:

- Hôm nay đến đây thôi, tiểu lão nhân cũng nên nghỉ ngơi, các vị nếu muốn nghe tiếp, ngày mai mời đến sớm. . .

Một đám người liền trở nên ồn ào, đang lúc gây cần lão nhân này lại đột nhiên không kể nữa, đây không phải là muốn câu khách sao. Trương lão đầu lại lơ đãng, mặt chỉ cười cười, chậm rãi thu dọn lại đồ đạc của mình.

Cửa lớn của trà lâu đột nhiên bị đá văng ra, lập tức một đám người nối đuôi nhau đi vào, sau khi thấy rõ mặt của người nọ, những người lúc này còn đang mở miệng bất mãn lập tức im phăng phắt, không nhưng như thế, trên mặt bọn hắn còn lộ ra vẻ chấn kinh, có một số người còn chộp lấy thời cơ, chuồn nhanh ra ngoài.

Người tới chính là Khổng gia ác thiếu cùng mấy hộ vệ của hắn.

Khổng gia ác thiếu, tại Định Khang thành từ người già trăm tuổi đến con nít ba tuổi, cơ hồ không ai không biết không ai không hiểu, nơi nào có hẳn nhất định sẽ có chuyện tốt xảy ra, thế nên tranh thủ chuẩn đi vẫn tốt hơn.

Có người dẫn đầu, tự nhiên có người noi theo, không đến mấy lần hô hấp, người trong trà lâu đã giảm đi phân nửa. Nhưng người còn lại không dám động đây, bởi vì Khổng gia ác thiếu đang mặt vẻ mặt cười tà quét mắt nhìn bọn hắn.

Phổng chừng cảm giác được sự khiếp đảm kinh hoàng của mấy người kia, Khổng gia ác thiếu lúc này ngửa mặt lên trời hừ một tiếng, cũng không đuổi những người kia đi, chỉ cầm quạt xếp khẽ phe phẩy trước mặt, phảng phất như muốn thu lấy những hương vị nơi này vậy. Lão bản của trà lâu tranh thủ thời gian mang theo vẻ mặt tươi cười đến nghênh đón, lão bản này tuy là chủ sự của Trang gia thuộc ngũ đại gia tộc, nhưng ở trước mặt Khổng gia ác thiếu cũng không dám có chút vô lễ, nịnh nọt nói:

- Khổng thiếu gia đại giá quang lâm, không nghênh đón từ xa được, xin ngài thứ tội.

Khổng gia ác nghiêm mở miệng hỏi:

- Cô nàng kia vẫn chưa trốn mất đấy chứ?

Trang lão bản liên tục gật đầu:

- Đúng như thiếu gia ngài phân phó, vẫn trông coi nàng cẩn thận, nàng dù có chấp cánh cũng không bay được. . .

Miệng tuy rằng nói vậy, Nhưng Trang lão bản đúng là khổ không nói nên lời. Lúc chàng vạng tối hôm nay, thiếu gia này không biết nổi cơn điên gì, lại đến trà lâu này làm một vòng, thoáng một cái đã xảy ra chuyện lớn, hẳn rõ ràng lại vừa ý một nhạc công biểu diễn ở trong Câu Lan.

Có trời đất chứng giám, nhạc công kia đến trà lâu này chưa được một tháng, ngay cả Trang lão bản cũng chưa từng thấy qua dung mạo của nàng, trước giờ nàng vẫn dùng một tấm lụa mỏng để che đi dung nhan, đôi mắt tuy rằng rất đẹp, nhưng không thể nói là xuất chúng. Huống chi, vị nhạc công này lúc biểu diễn đều dùng màn che lại, Trang lão bản cũng không biết tên Khổng gia thiếu này làm sao thấy được vị nhạc công đó nữa.

Nữ nhân mà Khổng gia ác thiếu này vừa ý còn có thể chạy sao? Bất quá lúc đó Khổng gia ác thiếu cũng không định động thủ ngay, mà dặn dò Trang lão bản trông coi kỹ càng, đợi đến tối lại đến lĩnh người, về phần nàng kia có cam tâm tình nguyện hay không, cũng không phải do nàng làm chủ.

Nói trắng ra, cam tâm tình nguyện cũng được, nếu không cam tâm tình nguyện cũng phải cam tâm tình nguyện.

Chỉ mong vị thiếu gia trước mặt này đem nhạc công đi, sẽ không bao giờ đặt chân đến trà lâu này của mình nữa, Trang lão bản thầm cầu nguyện. Trang lão bản cẩn thận hỏi thăm:

- Khổng thiếu, giờ ngài trực tiếp mang người đi hay là. . .

- Gọi nàng đến đàn cho thiếu gia ta nghe đi, ta lên đó. . . Hắc hắc. . .

Khổng gia ác thiếu vẻ mặt dê tiện cười nói.

- Khổng thiếu, mời qua bên này.

Trang lão bản nội tâm nổi lên một trận ác hàn, thiếu gia này lại muốn ở trước mặt mọi người giở thói lạm dụng uy quyền. Trong lòng mặt dù không biết hẳn làm thế nào, nhưng Trang lão bản vẫn rất cung tất kính mời Khổng gia ác thiếu sang một bên, trà quý đồ ăn ngon ùn ùn đưa đến, sau thu sắp xếp tốt mới phân phó nhạc công kia lên sân khấu.

Một lát sau, Câu Lan kéo màn che lên, lập tức một chuỗi tiếng bước chân nhẹ nhàng từ trong truyền ra. Cặp mắt của Khổng gia ác thiếu không khỏi toát ra một chút hào quang.

Hắn cũng là vô tình ý phát hiện ra mị lực của nhạc công kia, tùy rằng nàng che mặt, nhưng dáng người lại gần gũi mới tìm được một, mềm mại đáng yêu tự nhiên, nữ nhân được Khổng gia ác thiếu chơi qua không

đến một ngàn cũng có tám trăm, đối với việc nhìn nữ nhân cũng có một chút kinh nghiệm tâm đắc. Có thể nói những nữ nhân trước kia nếu so với nhạc công này, chỉ tính riêng đáng người đã không phải cùng một cấp bậc. Khổng gia ác thiếu rất muốn biết sau khi đem quần áo nàng lột sạch thì sẽ có dạng gì.

Còn có cặp mắt kia nữa, nếu nhìn thoáng qua thì rất bình thường, tuy rằng cũng xem như xinh đẹp, nhưng cũng chỉ tương đối thôi.

Thế nhưng có khi trong nháy mắt, đôi mắt kia lại toát ra một vẻ mị lực kinh người, mà khoảng nháy máy này lại bị Khổng gia ác thiếu bắt gặp, trước nay hắn chưa từng thấy qua con mắt nào như vậy, chỉ khe liếc qua thôi đã khiến lòng mềm nhũn.

Nhạc công này nhất định là một trang tuyệt sắc! Nếu không sao nàng lại phải che mặt, lúc biểu diễn còn phải kéo màn che?

Đang lúc Khổng gia ác thiếu phóng đoán, tiếng đàn thanh nhã đã theo màn che truyền đến, Khổng gia ác thiếu khẽ nhíu mày, tim bỗng đập nhanh lên.

Đường Phong vốn đang ở bàn bên cạnh uống trà, một bên chăm chú quan sát Khổng gia ác thiếu nhưng lại không nhìn được ngẩng đầu lên liếc sang màn che bên kia.

Tiếng đàn này... có chút kì lạ. Không phải là không dễ nghe, mà là quá hay, mượt mà tự nhiên, nhạc công này nếu không phải quanh năm đều chìm đắm trong tiếng đàn, thì không thể đánh ra ca khúc mỹ diệu như vậy được. Nếu chỉ mượt mà êm tai thì cũng cho qua đi, nhưng Đường Phong rõ ràng cảm giác có chút không ổn, lúc tiếng đàn vang lên phảng phất mang theo một tia năng lượng nhàn nhạt, khiến tim mình nhìn không được mà nảy lên một cái.

Âm Công? Không đúng, đây không phải Âm Công. Đường Phong đã từng thấy qua Âm Công, Thu Tuyết Âm chính là một cao thủ tinh thông Âm Công, Âm Công nói trắng ra chính đem một thân thực lực của mình gia trì lên âm thanh, có thể vô hình vô dạng tiếng hành công kích. Mà cái tiếng đàn này lại không có chút ba động năng lượng nào.

Chỉ xảy ra trong nháy mắt, loại cảm giác này liền biến mất không thấy nữa, mà chuyển thành tiếng đàn réo rất khiến người khác chìm đắm trong đó.

Đến cuối cùng, Đường Phong còn cảm thấy có một cỗ dư vị quán quanh không tan. Nói cho cùng, bản thân Đường Phong đối với nhạc lý dốt đặc cán mai, bất quá chủ nhân khối thân thể này trước đây từng nghiên cứu qua, cho nên Đường Phong xem như được kế thừa một chút tạo nghệ.

Vị nhạc công không biết tên này quả nhiên không đơn giản, trước đây chưa có người nào chơi nhạc lại khiến Đường Phong có cảm giác như vậy cả.

Đường Phong cũng say mê như vậy, những khách nhân bình thường trong trà lâu thì càng không phải nói. Bọn hắn vốn đang có cảm giác như ngồi trên than trên lửa, dù sao tên Khổng gia ác thiếu còn ở đây, nhưng sau khi nghe xong một khúc này thì thần sắc kinh sợ đã dần bình phục, thay vào đó là trở nên vui mừng khôn xiết, nếu không phải Khổng gia ác thiếu còn ở chỗ này, bọn hắn sợ là đã không nhìn được trầm trồ khen ngợi rồi.

- Tốt!

Những người bình thường không dám mở miệng, nhưng Khổng gia ác thiếu lại không kiêng nể gì hô to một câu

- Tiểu cô nương đàn thật không tệ, có hứng thú theo cạnh bốn thiếu gia không? Nếu là người nguyện ý, mỗi tháng thiếu gia ta sẽ cho người ngàn lượng. . .

Lời vừa nói ra, không ít người trở nên xôn xao, Khổng gia ác thiếu mặt lộ vẻ đắc ý, một tháng ngàn lượng, hắn thật không coi vào đâu, chỉ là một lần phá của thôi mà, vốn tưởng rằng nhạc công kia sẽ biết điều, nhưng trong màn che lại rất yên tĩnh, không phát ra chút âm thanh nào.

Khổng gia ác thiếu cười lạnh một tiếng:

- Không trả lời xem như người đã đồng ý, trước tiên gây cho thiếu gia ta nghe một khúc nữa đi.

Hắn cũng không vội đoạt lấy nàng, lay động nàng từng chút mới thú vị. Tán tỉnh nữ nhân cũng giống như câu cá, Khổng gia ác thiếu trước kia bắt cá đều dùng lưới, chưa thất thủ bao giờ, muốn nữ nhân nào cứ trực tiếp là được. Nhưng hôm nay, hắn lại muốn đổi phương thức, chậm rãi dùng câu câu, hưởng thụ tư vị trong đó. Đây cũng là nguyên nhân trước đó hắn đến Điểm Hồng Thần để phát tiết.

422. Chương 411: Sát Nhân, Thập Diện Mai Phục.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 411: Sát nhân, thập diện mai phục.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Hắn sợ chính mình sẽ không nhận được vô lấy nàng.

Qua cả nửa ngày, lúc này trong màn che mới truyền ra tiếng đàn, Khổng gia ác thiếu ở bên dưới rung đùi đắc ý, ra vẻ là người có văn hóa. Đường Phong lại nhìn qua những người bình thường trong trà lâu, cảm thấy bất đắc dĩ.

Những người này sao còn chưa chịu đi? Đường Phong muốn giết Khổng gia ác thiếu, đương nhiên phải động thủ nơi vắng vẻ. Nhưng giờ ở đây lại nhiều người như vậy, hắn làm sao mà ra tay? Cũng không thể giết toàn bộ những người ở đây được. Hơn nữa nhìn bộ dáng của bọn hắn, sợ là đã bị tiếng đàn này hấp dẫn ở lại, trong thời gian ngắn sẽ không rời khỏi trà lâu rồi.

Rơi vào đường cùng, Đường Phong chỉ có thể chậm rãi đợi xem kỳ biến.

Lại qua thời gian một nén hương, nhạc công trong màn che kia đã đánh trọn vẹn ba khúc, Khổng gia ác thiếu rốt cục nhận không được muốn ra tay.

Trước kia luôn có thói quen dùng lưới bắt cá, giờ lại chuyển sang phương thức khác thật khiến hắn phát ghen, hắn hận không thể nhanh chóng đem quần áo của nữ nhân kia lột sạch, xé mở khăn che mặt của nàng, nhìn xem nữ nhân này có phải giống như mình suy đoán không.

Khổng gia ác thiếu đem quạt xếp thu lại, vỗ mặt bàn, hung ác nói:

- Toàn bộ rút đi!

Một hộ vệ của hắn liền quát tháo những người bình thường:

- Khổng thiếu làm việc, không muốn chết thì rút nhanh đi. . .

Với thanh danh của Khổng gia ác thiếu ở bên ngoài, tại Định Khang thành ai dám cùng hắn đối nghịch? Cho nên những người kia nghe xong lời này, lập tức sồn cả ra quần hướng về cửa chính mà chạy, chỉ qua một lát, toàn bộ người trong trà lâu đã không còn một ai nữa, không những đám khách nhân bị cưỡng chế rời đi, mà ngay cả Trang lão bản cũng sợ hãi lùi mất.

Trong trà lâu chỉ còn sót lại Khổng gia ác thiếu và hộ vệ, còn có Đường Phong nữa.

- Đi, kéo màn che lên cho ta, thiếu gia ta muốn nhìn một phen xem bộ dáng của cô nương này thế nào.

Khổng gia ác thiếu lấy tay chỉ, liếm liếm bờ môi mở miệng nói.

Ba hộ vệ cao lớn vạm vỡ, thẳng hướng Câu Lam đi tới.

Tiếng đàn vẫn một mực không đình chỉ, trong màn che cứ như là một thế giới khác, nhạc công kia đối với bên ngoài xảy ra chuyện gì cũng không thèm để ý, chỉ chăm chú gảy đàn của mình.

Còn có một hộ vệ hướng về phía Đường Phong.

Không có cách nào, chỉ cần không phải bị mù, đều có thể thấy được ở đây còn một người không có phận sự. Hộ vệ này tự nhiên muốn đuổi Đường Phong ra ngoài, để chủ tử mình ở đây muốn làm gì thì làm.

Hắn hùng hổ vọt tới trước mặt Đường Phong, đập bàn, nổi giận gầm lên một tiếng:

- Ranh con, còn không mau cút?

Chiếc bàn gỗ rắn chắc lập tức hiện ra một dấu tay to lớn, nương theo một tiếng răng rắc, cả cái bàn đều vỡ ra.

Đường Phong khẽ nhấp một ngụm trà, ngẩng đầu lên cười với hắn một cái.

Nụ cười này lại khiến cho tên hộ vệ kia ngây người một chút, hắn rõ ràng từ trong vẻ tươi cười của người trẻ tuổi này nhận ra được một tia trào phúng khinh thường. Kỳ thật Đường Phong vẫn thấy rất cảm kích hắn, nếu không có bọn hắn thu dọn, những người bình thường kia sao lại dễ dàng rời đi thế được, làm sao mà tạo cho hắn được cơ hội này?

Dù cho giờ Đường Phong có động thủ, giết sạch tên Khổng gia ác thiếu cùng hộ vệ của hắn, phỏng chừng cũng không ai biết được. Vị nhạc công trong kia đã bị bức màn che chắn, mình có làm gì cũng không thể thấy được, chỉ cần mình giết những người này, lại lập tức biến thành bộ dáng của Khổng gia ác thiếu, chân tướng của sự việc này cũng sẽ được đẩy kín.

Trong Định Khang thành rõ ràng còn có người đối nghịch với Khổng gia ác thiếu? Tên hộ vệ trước mặt Đường Phong giận tím mặt, đang muốn một tát tát bay tên xu tiểu tử không biết trời cao đất dày này, lại đột nhiên thấy từ trong mắt của người trẻ tuổi này hiện lên một tia sát cơ nồng đậm, cổ sát cơ này khiến lòng hắn không khỏi chấn động, ánh mắt kia giống như Điều Hầu cao cao tại thượng trên bầu trời nhìn xuống con gà con dưới mặt đất. Đường Phong đã chuẩn bị động thủ, phi đao trên tay vận sức chỉ chờ phát động, Khổng gia hộ vệ chỉ có bốn năm người, tất cả đều là Huyền giai, lấy thực lực của Đường Phong giết bọn hắn cùng lúc thật dễ như trở bàn tay.

Nhưng chưa kịp hành động, trong trà lâu đã xảy ra dị biến.

Vốn tiếng đàn đang như nhạc cõi tiên, lại biến thành một âm thanh khác, tranh tranh thiết cốt, tư thế hào hùng, âm điệu dồn dập âm điệu khiến không khí cả trà lâu như bị siết lại, cơ hồ cùng lúc với tiếng đàn biến hóa, Đường Phong cũng cảm giác sát cơ băng lãnh từ bốn phương tám hướng khóa chặt mình, ngay cả không khí cũng trở nên ngưng trọng rất nhiều, trong lòng nặng trĩu đầy áp lực, cảm giác này, giống như mình đang bị thiên quân vạn mã bao vây, một khi động ngón tay, sẽ bị phanh thây ngay tại chỗ.

Một đợt nổi da gà từ tay Đường Phong khẽ lan ra.

“PHỐC PHỐC PHỐC” vài âm thanh trầm đục vang lên, mấy hộ vệ vừa rồi còn ở cạnh Câu Lan, còn chưa kịp thò tay giật màn che xuống, miệng đã tràn đầy máu tươi, toàn thân co rút ngã trên mặt đất, đồng tử của bọn hắn trừng lớn, cứ như thấy được chuyện gì kinh khủng lắm vậy.

Sao có thể? Đường Phong bỗng quay đầu nhìn về phía màn che, nội tâm đang có một thanh âm đang hò hét, tuyệt đối không có khả năng!

Trong màn che chỉ có một âm thanh mơ hồ tồn tại, cùng với bàn tay trắng nõn đang không ngừng gảy đàn, thanh âm dồn dập kia, đúng là từ trong màn che truyền tới.

Nếu như trước đó nói tiếng đàn như tiên âm, vậy giờ đây chính là âm thanh câu hồn luyện ngục, phạm ai nghe phải, tinh thần đều trở nên khấn trương, lưng rịn ra từng giọt mồ hôi.

Chỉ có điều, tiếng đàn chỉ tập trung công kích ba tên hộ vệ gần màn che, cho nên hai tên còn lại tuy rằng sắc mặt khó coi, lạnh lẽo run rẩy, nhưng lại không hề bị tổn thương.

Nhưng khiến Đường Phong khiếp sợ không phải là một nhạc công bình thường bỗng chốc biến thành Âm Công cao thủ, trên thế giới này những người giả heo ăn thịt hổ rất nhiều, ai lại không có một chút thủ đoạn? Người không tâm cơ thủ đoạn, thì không biết đã phải chết bao nhiêu lần rồi, huống chi nàng này lại là một nữ nhân.

Việc khiến Đường Phong chính thức kinh sợ chính là ca khúc do nhạc công này đánh ra, đây chính là một ca khúc vô cùng quen thuộc với mình, ở thế giới này không có khả năng tồn tại được.

Thập Diện Mai Phục!

Nếu nói cả hai thế giới có cùng một ca khúc giống nhau, Đường Phong tuyệt đối sẽ không tin tưởng, như vậy chỉ còn một loại giải thích duy nhất, nhạc công này, đã từng nghe qua Đường Phong gảy đàn, nên mới có thể đem Thập Diện Mai Phục thôi diễn thành ca khúc giết người.

Mà Thập Diện Mai Phục, Đường Phong chỉ mới đàn qua một lần, chính là tại Túy Xuân lâu Tĩnh An thành.

Lúc ấy cũng là bất đắc dĩ, mới không thể không đàn. Tại Túy Xuân lâu lúc đó chỉ là một ít tiểu nhân vật không có danh tiếng gì, mà người có thể nghe một lần liền nhớ kỹ, chỉ có một.

Nếu đúng như suy đoán, Đường Phong đã biết được nhạc công trong màn che là ai rồi.

Có tạo nghệ nhạc lý sâu như thế, lại là nữ nhân, hơn nữa không tiện dùng mặt thật ra gặp người khác, trừ Thi Thi thì còn ai nữa?

423. Chương 412: Gặp Lại Thi Thi.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 412: Gặp lại Thi Thi.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Cho nên Đường Phong mới cảm thấy không có khả năng. Thi Thi mặc dù có một đôi thiên sinh mị nhãn, có thể thi triển mị thuật, Nhưng bản thân nàng lại là một nữ tử tay trái gà không chặt, sao lại đột nhiên tinh thông Âm Công? Hơn nữa, nàng không phải đang ở trong cái thôn nhỏ kia sao? Ngàn dặm xa xôi chạy đến Định Khang thành này làm gì?

Tất cả suy nghĩ chỉ lóe lên trong đầu Đường Phong một lát liền biến mất, phi đao trong tay hần hướng về phía tên hộ vệ trước mặt, một đạo máu tươi phun ra, Đường Phong trực tiếp vọt tới sau lưng Khổng gia ác thiếu.

Ba tên hộ vệ của mình không hiểu sao lại học máu nằm vật ra đất, việc này khiến Khổng gia ác thiếu rất kinh ngạc. Tại Định Khang chưa từng có người nào dám trêu chọc hần, cho nên trước nay hần làm việc không hề kiêng nể gì cả, chỉ có hần khiến người khác chịu thiệt, chưa từng có chuyện ngược lại.

Mà bây giờ, ba hộ vệ của mình lại sống chết không rõ, trong trà lâu lại có một cỗ cảm giác khiến người khác không thoải mái, Khổng gia ác thiếu làm gì dám ở lâu nữa, vội vàng muốn chạy ra ngoài, bước chân mới khẽ động, không nghĩ tới lại đụng vào một người.

Nhìn lại, Khổng gia ác thiếu lui vài bước, cảnh giác nói:

- Người là ai?

Bên người hần chỉ còn lại một hộ vệ duy nhất, nhưng hộ vệ này cũng bị dọa đến vỡ mật rồi, toàn thân run rẩy bày ra tư thế công kích, nhưng lại không dám vọt tới Đường Phong.

Đường Phong thuận tay bắn ra một phi đao, trực tiếp găm vào cổ tên hộ vệ kia, lập tức chop lấy Khổng gia ác thiếu, nhẹ giọng nói:

- Khổng thiếu, cho ta mượn hồn phách của người dùng một chút!

- Đừng giết ta... Ta cho ngươi bạc...

Khổng gia ác thiếu trước giờ nào có trải qua chuyện này, tuy rằng hắn cũng có tu luyện qua, nhưng có thể những năm gần đây hắn chỉ lo tiêu dao khoái hoạt, nên thực lực mới chỉ đến Luyện Cương thất phẩm cảnh giới, một ngón tay của Đường Phong cũng có thể nghiền chết hắn.

Một ánh đao xoẹt qua cổ Khổng gia ác thiếu, xương cổ lập tức bị chia lìa, từ cổ họng Khổng gia ác thiếu truyền đến từng tiếng ùng ục ục, lập tức mềm nhũn ngã xuống.

Đường Phong lại thò tay đặt lên trán hắn, trực tiếp cô đọng ra âm hồn, sau đó phóng nhanh hướng sang Câu Lan, hắn muốn nghiệm chứng lại, nhạc công kia đến cùng có phải là Thi Thi không!

Càng tiến về trước, Đường Phong càng cảm giác được sát cơ bên người ngày càng đậm, những sát cơ này dưới âm điệu cao ngất của Thập Diện Mai Phục ẩn ẩn có dấu hiệu hóa thành thực chất.

Đường Phong chỉ có thể gắt gao giữ vững tâm thần, không để âm công công kích sơ hở của mình.

Nhạc công trong màn che kia phát hiện được ý đồ của Đường Phong, động tác trên tay nhanh lên rất nhiều, thanh âm khẩn trương căng thẳng trở nên mãnh liệt hơn rất nhiều, sát cơ bùng nổ, tất cả bàn ghế trong trà lâu này đều bị áp bách, truyền đến từng hồi kêu răng rắc, dù là Đường Phong, cũng cảm thấy tim mình đập mỗi lúc một nhanh.

Âm Công, quả không hổ là công kích quỷ dị nhất, khiến người khác khó lòng mà phòng bị. Một khi tim mình đập nhanh tới cực hạn, Đường Phong phỏng chừng kết quả của mình cũng không khác ba hộ vệ kia là bao, nhất định sẽ học máu, đến lúc đó dù không chết cũng bị thương.

Nói ra cũng kì quái, Âm Công của vị nhạc công này cùng Thu Tuyệt Âm có chút không giống, bởi vì Âm Công của nàng không mang theo chút năng lượng nào cả, so với Âm Công bình thường không chỉ cao hơn một bậc. Thật vất vả mới vọt đến cạnh Câu Lan được, mới chỉ qua thời gian một hơi thở, nhưng sau lưng Đường Phong đã tràn đầy mồ hôi lạnh. Hắn giờ không dám chậm trễ chút nào, khôi phục lại giọng của mình, thăm dò kêu lên một tiếng:

- Thi Thi?

Bóng người bên trong màn che khẽ run một cái, vốn hai tay đánh gãy đàn mạnh mẽ cùng dừng lại, sát cơ đầy trời lập tức biến mất không thấy bóng dáng.

Nhân cơ hội này, Đường Phong lấy tay gạt màn che xuống, lúc nhìn rõ nữ nhân mặt che lụa đen đáng người uyển chuyển bên trong, Đường Phong nhin không được cười khổ một tiếng.

Bốn mắt nhìn nhau, đôi mắt kia của Thi Thi tràn ra đầy mị hoặc hấp dẫn, vốn con ngươi sáng như tinh thạch, giờ lại biến thành một vòng xoáy quỷ dị, phẳng phất như muốn hút cả hồn phách con người vào đó.

Cùng lúc đó, hoàn cảnh xung quanh Đường Phong cũng xảy ra biến hóa, xung quanh xuất hiện vô số những vũ nữ uyển chuyển linh hoạt, thân được một lớp sa mỏng nhẹ nhàng như không có gì phủ lấy, nhưng dù vậy cũng không thể che đi thân thể như tơ như gấm của các nàng được, nó cơ hồ hoàn toàn bạo lộ trước mắt Đường Phong. Các nàng phóng túng uốn éo vòng eo như rắn nước của mình, bàn tay nhỏ bé mềm mại không xương vuốt ve đôi má, lồng ngực Đường Phong, bờ môi đỏ thắm phát ra âm thanh rên rỉ mê người, chung quanh lại ẩn ẩn như có tiên nhạc vang lên.

Đường Phong thoáng thất thần một chút, sau đó hung hăng cắn đầu lưỡi mình một cái, một hồi đau nhức kịch liệt truyền tới, ảo tượng xung quanh liền biến mất không thấy đâu nữa, Thi Thi vẫn ngồi yên tại đó, hai tay dừng lại trên dây đàn, ngẩng ngốc nhìn mình.

Đường Phong tranh thủ thời gian tránh né ánh mắt đó, căn bản không dám cùng nàng đối mặt.

Nữ nhân này. . . Mị công tiến bộ hơn trước rất nhiều, đôi mắt này trước kia tuy vũ mị nhộn nhạo, nhưng cũng không đến mức bá đạo như vậy. Nhưng hiện tại, Đường Phong dám khẳng định, mình dù có toàn lực phòng thủ nhìn vào ánh mắt kia, cũng không qua được mười hơi thở, đến lúc đó nhất định sẽ rơi vào tay chủ nhân mị nhân.

- Đường Phong?

Thanh âm ngọt sớt của Thi Thi, mang theo một tia kinh ngạc cùng kinh hãi. Tuy hình dáng hiện tại cùng bộ dáng vốn có của hắn không giống nhau, nhưng thanh âm lại không khác gì cả. Hơn nữa trên thế giới này, nam nhân xưng hô với nàng như vậy chỉ có mình Đường Phong thôi, cho nên trong nháy mắt, Thi Thi liền có thể nhận ra thân phận của hắn.

- Thật đúng là người!

Đường Phong một hồi bất đắc dĩ, tùy rằng trước đó có đoán qua nhạc công này có thể là Thi Thi, hơn nữa tỷ lệ rất lớn nhưng sau khi chân chính gặp nàng, Đường Phong vẫn không cách nào tiếp nhận được. Nàng đến cùng muốn chạy đến đây làm gì? Hơn nữa rõ ràng còn dẫn thân vào một Câu Lan tại trà lâu để bán nghệ nuôi thân, chẳng lẽ nàng không biết được đôi mắt của mình hại nước hại dân thế nào sao? Có thể nói, nếu nữ nhân này không có người bảo hộ, đi đến đâu cũng sẽ xảy ra phiền toái, chỉ cần có nam nhân muốn chiếm hữu nàng tất nhiên sẽ phải xảy ra xung đột.

Trước kia tại thôn nhỏ, nàng cởi bỏ khăn che mặt của bản thân, tuy con mắt vẫn xinh đẹp như vậy, nhưng khuôn mặt lại làm cho tổng thể giảm đi rất nhiều, vì thế mới không khiến nam nhân trong thôn điên cuồng.

- Người sao lại ở chỗ này. . .

Thi Thi mở miệng hỏi, giọng nói của nàng ẩn ẩn có chút cảm giác ủy khuất, giống như hài tử lạc đường tìm được về nhà vậy.

- Trước tiên không nói đến chuyện này, nhanh thoát ra khỏi đây quan trọng hơn. . .

Đường Phong mở miệng nói, ở chỗ này giết vài người, thi cũng đã tranh thủ xử lý, những khách nhân cùng lão bản của trà lâu cũng đã bị đuổi đi, nhưng là bọn hắn nhất định sẽ quay lại, đến lúc đó nếu bị bọn họ phát hiện thì phiền toái.

Chương 412: Gặp lại Thi Thi. (Hạ)

Đang muốn lại để Thi Thi thu hồi mị công, thần sắc Đường Phong đột nhiên khê động, ngoài miệng nói:

- Thi Thi, khoảng thời gian này người sống thế nào vậy ?

Cùng lúc đó, Đường Phong hạ giọng nói với Thi Thi:

- Giả vờ nói tiếp đi. . .

Thi Thi ngẩn người, tuy không biết vì sao, nhưng nàng cũng không phải là nữ nhân ngốc, lại nói tiếp:

- Cũng may, chỉ xảy ra một chút chuyện khó hiểu, từ khi người đi, người trong thôn nhỏ kia đều đối với ta rất tốt. . .

Đang lúc Thi Thi phối hợp kể lại câu chuyện, Đường Phong phát hiện thấy một tên lén lút chạy đến nội đường phía sau Câu Lan, lặng yên không một tiếng động, chân dẫm trên mặt đất không phát thành tiếng, ngay cả khí tức cũng được thu liễm đến mức tận cùng.

Vừa xông vào nội đường, đang định nghiêng đầu, cẩn thận lắng nghe động tĩnh trong Câu Lan. Lúc Đường Phong xông tới tên nghe lén đã bị dọa đến nhảy dựng lên, bất quá dù gì cũng là Địa giai, phản ứng không chậm, lẳng không vung ra một quyền, đồng thời thân thể cấp tốc thoái lui.

Trong nội đường này có đến sáu cửa, mục tiêu lần này của hắn chính là ở cửa sau, chỉ cần lao ra cửa sau là có thể an toàn.

Nhưng khoảng cách ba trượng ngắn ngủi này hắn lại không cách nào vượt qua được. Thấy hắn đánh ra một quyền, Đường Phong cũng không tránh né, vung quyền đáp trả, đồng thời một đoản kiếm màu đen xuất hiện trên tay trái, sau khi được quán chú cương khí toàn thân, liền phồng thẳng tới tên nghe trộm.

Hai nắm đấm chạm nhau trên không, thân hình Đường Phong chỉ khê lay động, không có nửa điểm dừng lại, mà trên nắm tay của tên nghe trộm này lại truyền ra từng tiếng xương cốt vỡ vụn, thân thể giống như điều đứt dây, bị bay ra ngoài.

Không đợi hần vận hộ thân cương khí, đã xuất hiện một đoản kiếm màu đen mang theo lực đạo không gì địch nổi, dùng một loại tốc độ khó tượng tượng xuyên qua người hần, mang theo một đạo máu tươi, đình một tiếng cắm vào vách tường, đuôi kiếm vẫn còn run run không thôi.

Lúc này thân thể người kia mới nặng nề ngã trên mặt đất, đang muốn giãy dụa đứng lên, nhưng chỉ khẽ

Nếu là chết mấy người bình thường, Trang lão bản cũng không đến mức khủng hoảng như thế, nhưng đó là Khổng gia hộ vệ a, lại càng là hộ vệ của Khổng thiếu, nếu chết trong trà lâu của mình thì sẽ xảy ra chuyện gì đây? Rất có thể sẽ mang đến cho Trang gia nhiều phiền toái.

Đường Phong vỗ vỗ vai Trang lão bản nói:

- Yên tâm đi, việc này sẽ không liên lụy đến ngươi. Tìm mấy người mang thi thể của bọn chúng đi chôn đi, bốn thiếu gia tự nhiên sẽ đền bù cho gia quyến của bọn hắn một chút bạc .

Trên trán Trang lão bản rịn ra từng giọt mồ hôi, liên tục gật đầu:

- Dạ dạ.

Hắn nào dám muốn Khổng thiếu gia này đền bù tiền bạc gì chứ, chỉ cần đảm bảo Khổng gia sẽ không truy xét đến đây, vị ác thiếu này có thể đứng ra làm sáng tỏ mọi việc là đã cầu trời khẩn Phật rồi.

Đường Phong cũng không để ý đến tên Trang lão bản này nữa, vác Thi Thi vẫn còn đang phản kháng, từng bước hướng Khổng gia đi tới.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Thi Thi đỏ đến xuất huyết, sắp khóc đến nơi.

Nói cho cùng, nàng cũng chỉ là một nữ hài bình thường, đã khi nào bị người khác khinh bạc đến mức này chứ? Quá đáng hơn nữa là nàng còn phải mang thêm danh hiệu là một người bị bắt, cảm giác được những đạo ánh mắt đồng tình ở hai bên đường, nước mắt của Thi Thi xoạch xoạch rơi xuống, cũng thôi không giãy giụa, chỉ nhẹ giọng nói:

- Ngươi thả ta xuống được không, ta đi với ngươi.

- Không được a

Trên mặt Đường Phong vẫn giữ nguyên biểu lộ tà ác của Khổng gia ác thiếu, thấp giọng đáp

- Ta đóng vai ác thiếu này cần phải đối xử với nữ nhân như vậy

Chần chờ một lát, Đường Phong lại nói:

- Ngươi cứ xem những người này như cái trắng là được rồi.

Thi Thi đỏ khóc đỏ cười, bất quá cũng vì câu nói kia của Đường Phong, tâm tình đang xấu hổ của nàng mới tốt lên một chút, cúi đầu thật sâu, căn bản không dám ngẩng lên.

Đường Phong hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang, một đường từ thành Tây đến thành Nam, người đi đường phàm ai gặp phải hắn, đều lộ ra vẻ kiêng kỵ cùng phần uất, thấy Đường Phong đến liền nhanh chóng tránh sang một bên.

Tuy có vô số người đồng tình với Thi Thi đang bị Đường Phong vác trên vai, ai cũng đoán được vận mệnh tiếp theo của nàng là gì, nhưng lại không người nào dám đứng ra ngăn cản Đường Phong, thậm chí không ai dám nói xấu hắn, nhiều lắm cũng chỉ thầm mắng trong lòng thôi.

Tên tuổi của Khổng gia ác thiếu vẫn còn đó, ai dám ngăn cản, không ai cả! Tuy thế lực gia tộc của Khổng gia không lớn lắm, lại làm mưa làm gió tại Định Khang thành, nhưng đừng quên, gia tộc này có một vị Đại Tuyết Cung trưởng lão! Đủ để cam đoan địa vị của Khổng gia ở Định Khang thành này rồi.

Đi đến Khổng gia, Đường Phong ngênh ngang vào từ cửa chính.

Cửa chính có hai hộ vệ đứng gác, vẻ mặt cực kỳ hâm mộ nhìn Đường Phong, cung kính nói:

- Thiếu gia, ngài về rồi sao?

Đường Phong lại không thèm đếm xỉa đến bọn hắn, trực tiếp mang theo Thi Thi xuyên qua cửa chính, hướng đến nơi ở của tên Khổng gia ác thiếu này.

Thẳng đến khi bóng lưng Đường Phong biến mất không thấy bóng dáng, hộ vệ gác cổng thứ nhất nói:

- Thiếu gia khi nào học thói mang nữ nhân về nhà vậy? Bình thường chẳng phải hắn đều giải quyết ở bên ngoài sao.

Một người khác nói:

- Có lẽ là thay đổi khẩu vị? Hoặc là nữ nhân này không tệ, thiếu gia không nỡ giết nàng.

425. Chương 414: Khổng Gia.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 414: Khổng gia.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Một đường hướng về phía trước, tuy rằng đây là lần đầu tiên đến Khổng gia, nhưng có trí nhớ của Khổng gia ác thiếu, Đường Phong đương nhiên sẽ không nhầm đường. Trên đường đụng phải mấy tên sai vặt cùng hộ vệ, chúng đều cung kính hành lễ, ngẫu nhiên thấy vài thị nữ xinh đẹp, Đường Phong còn trêu chọc một phen, thậm chí còn động tay chân khinh bạc, mỗi lần như thế, Thi Thi sẽ kín đáo hung hăng véo hông Đường Phong một cái bày ra bộ dáng khiển trách.

Đường Phong đau muốn chết, đã thế còn phải bày ra bộ dáng không đứng đắn, quả là vất vả.

Những thị nữ bị Đường Phong đùa giỡn kia, thần sắc mỗi người đều khủng hoảng, run run rẩy rẩy cứ như thỏ nhỏ bị mãnh hổ nhìn chằm chằm vậy.

Qua một đoạn đường lớn, cuối cùng cũng đến được nơi của Khổng gia ác thiếu, địa phương này nếu so với Yên Liễu các của Đường Phong còn lớn hơn một chút, một đám thị nữ xinh đẹp đứng hai bên, lặng ngắt như tờ.

Đường Phong đẩy cửa phòng ngủ, mang theo Thi Thi đi vào, tiện tay đóng cửa lại, ngoài miệng cười dâm nói:

- Tiểu nương tử, chúng ta về nhà rồi

Lập tức đem Thi Thi nặng nề ném lên giường, Thi Thi nhịn không được ưm một tiếng, ân diệu của một tiếng này khiến Đường Phong thiếu chút lẫn cả ra đất.

Thị nữ ngoài cửa nghe được, nhịn không được thở dài, lại thêm một nữ hài nữa bị thiếu gia chà đạp.

Đối với sự thô bạo của Đường Phong, Thi Thi nhịn không được hung hăng trừng mắt nhìn hắn, tuy nàng biết đây là diễn kịch, nhưng Đường Phong lại diễn quá giống, nếu không phải được Đường Phong mang tới, nàng sẽ hoàn toàn tin tưởng đây là một tên ác thiếu không việc ác nào không làm.

Đường Phong một bên cười dâm đang một bên hạ giọng nói:

- Tiếp theo theo xảy ra việc gì chắc ngươi đã biết, ngươi có thể kêu vài tiếng không?

Thần sắc Đường Phong chút ngưng ngừng, nhưng dù sao đây cũng là thế bất buộc.

Mặt của Thi Thi lập tức trở nên đỏ bừng, hai mắt ngập nước, khẽ cắn môi mím:

- Thi Thi tuy rằng không còn nơi nương tựa, nhưng dù sao cũng là nữ tử trong sạch, muốn ta làm ra những việc đáng xấu hổ kia, Thi Thi làm không được...

Không còn cách nào, Đường Phong bắt đầu dĩ gạt đầu, lại quay người đi ra ngoài, thò đầu quát bọn thị nữ vẫn đang đứng nguyên ngoài cửa:

- Còn đứng đó làm gì? Có việc thì đi làm đi, đừng quấy nhiễu hảo sự của thiếu gia ta!

- Vâng, thiếu gia.

Một đám thị nữ như được đại xá, vội tản đi không còn một ai.

Giờ thì tốt rồi, rốt cuộc cũng không cần diễn kịch cho người khác xem nữa, Đường Phong nhin thả lỏng một hơi, phải buộc mình biến thành tính cách của người khác, đối với Đường Phong thật đúng là một loại khảo nghiệm, cũng là một loại tra tấn, hơn nữa đây lại là một tên ác thiếu.

Đường Phong cũng không có giải trừ Dĩ Giả Loạn Chân, thực lực của tên Khổng gia ác thiếu này bất quá chỉ là Luyện Cương thất phẩm thôi, duy trì diện mạo của hắn cũng không tiêu hao quá nhiều cương khí.

Phòng ngủ của Khổng gia ác thiếu, cửa đã đóng chặt, ánh sáng u ám, trong phòng lại tràn ngập mùi hương khiến nam nhân say lòng, Thi Thi ngồi bên giường, quay đầu nhìn quanh, mở miệng hỏi:

- Đây là địa phương nào?

- Nơi ở của đại thiếu gia Khổng gia Định Khang thành, giờ ta đang đóng vai Khổng gia đại thiếu.

Đường Phong vừa nói vừa đi đến bên bàn mang một chén nước đưa đến tay Thi Thi.

Thi Thi cúi đầu, hai mắt dừng tại hai bàn chân xinh xắn của mình, vết hồng trên mặt còn chưa tan hết, lẩm bẩm nói:

- Thiếu gia của Khổng gia sao. . .

Nàng đến Định Khang thành cũng không phải thời gian ngắn, đương nhiên có nghe qua danh tự của Khổng gia ác thiếu, mà giờ xem ra, Đường Phong hình như đã giết chết hắn, về phần Đường Phong làm sao biến thành bộ dáng của hắn, Thi Thi không hỏi, cũng không có hứng thú.

Cô nam quả nữ ở chung một phòng, vốn không khí phải rất xấu hổ, nhưng dù là Đường Phong hay Thi Thi, đều không có chút cảm giác nào. Bởi vì, lúc trước ở trong thôn nhỏ kia, hai người từng ngủ qua một đêm tại phòng riêng của Thi Thi, cho nên Thi Thi cũng không lo Đường Phong sẽ làm gì mình.

- Người sao lại ở Định Khang thành?

Vấn đề này Đường Phong vẫn một mực giấu trong lòng, đã sớm muốn hỏi, nhưng đến giờ, khi đã ổn định rồi mới mở miệng.

Cánh tay nhỏ bé của Thi Thi run lên, chén trà trên tay thiếu chút nữa đã rơi xuống đất, ngẩng đầu lên nhìn Đường Phong, trong mắt tràn đầy vẻ cô đơn bất lực, có chút thất kinh nói:

- Ta không biết, việc này giống như một cơn ác mộng vậy.

- Không biết?

Đường Phong ngạc nhiên

- Đã xảy ra chuyện gì? Sau khi ta rời đi đã phát sinh chuyện gì, những thôn dân kia không lẽ đã làm gì người?

Thi Thi lắc đầu:

- Không phải, bọn họ đối với ta đều rất tốt. Hơn nữa có con tam giai linh thú người lưu lại cho ta, cũng không ai dám đến tìm ta gây phiền toái. Nhưng là. . . Nhưng là. .

Thi Thi lúc nói đến chỗ này liền cau mày, phảng phất như nhớ lại một cơn ác mộng, toàn thân bắt đầu kịch liệt run rẩy.

Đường Phong vươn tay khoác lên vai nàng, quán chú một chút cương khí, khiến tâm tình của nàng trở nên vững vàng hơn, chậm rãi đợi Thi Thi nói tiếp.

- Đại khái từ nửa năm trước, ta thường xuyên vô duyên vô cớ mất đi ý thức của mình, sau khi thanh tỉnh lại hoàn toàn không biết trong khoảng thời gian đó đã làm ra những chuyện gì, giống như vừa ngủ một giấc vậy. Nhưng lại không phải, vì khi ta tỉnh lại, phát hiện thấy mình đã không còn ở nơi trước khi bị hôn mê nữa.

Cảm xúc của Thi Thi dần ổn định, nhưng chuyện không thể tưởng tượng này lại khiến tay chân nàng có chút luống cuống.

- Hai tháng trước, ta lại lần nữa mất đi ý thức, mà lần này sau khi tỉnh lại, phát hiện mình đã ở trong Định Khang thành, hơn nữa thời gian đã qua hơn một tháng. Ta căn bản không biết làm sao mình lại đến nơi này, thành thị này trước đây ta chưa từng đến bao giờ, sau khi tỉnh lại tìm người nghe ngóng một chút, mới biết được đây là Định Khang thành.

Nghe Thi Thi nói, lông mày Đường Phong cũng nhíu chặt. Nữ nhân trước mặt này không cần thiết phải gạt hấn, nói cho cùng, Thi Thi chẳng qua chỉ là một nữ hài đơn thuần, không có nhiều tâm cơ như vậy, lúc đầu ở Túy Xuân Lâu lưu lại mấy chữ to nhuộm máu, đã biểu đạt hoàn toàn tâm tính của nàng rồi, về sau lúc Đường Phong ở lại thôn nhỏ kia lại cùng nàng tiếp xúc một chút, đương nhiên hiểu rõ nàng là loại nữ nhân gì.

Thế nhưng sự tình như vậy sao có thể phát sinh? Một cô gái yếu ớt như Thi Thi, tốn thời gian một tháng để đi từ thôn nhỏ kia đến Định Khang thành, chưa nói đến việc trong khoảng thời gian này có đến nơi được hay không, nhưng nàng làm sao lại bình yên vô sự đến đây được? Chẳng lẽ có người mang nàng đến đây? Mà sở dĩ nàng thường xuyên mất đi ý thức là do có cao thủ động tay chân lên người nàng?

- Người có cảm giác được bên cạnh có người nào tồn tại không?

- Đường Phong một bên hỏi, một bên thả ra cảm giác xem xét cẩn thận, nhưng không phát hiện ra sự tồn tại của bất cứ cao thủ nào.

- Không có.

Hai tay Thi Thi chăm chú ôm lấy chén trà, đầu ngón tay có chút hơi trắng bệch, chính nàng cũng đã từng nghĩ đến vấn đề này, mỗi lúc như vậy đều rất khủng hoảng, loại chuyện quỷ dị này phát sinh trên người mình, thật sự khiến nàng tiều tụy tinh lực.

- Vươn tay ra để ta xem một chút.

Đường Phong chuyển ghế ngồi vào thế đối diện Thi Thi .

Thi Thi nhẹ nhàng gạt đầu, duỗi cánh tay trắng nõn ra.

Hai ngón tay của Đường Phong khẽ chạm vào cổ tay nàng, một bên xem xét tình huống trong cơ thể, một

Nếu so với việc phục thị tên Khổng gia ác thiếu này, dù các nàng có tại Khổng gia cho heo ăn, ở cùng súc sinh, các nàng cũng cam tâm tình nguyện. Vì nếu ở cạnh thiếu gia này, nói không chừng ngày nào đó sẽ bị hấn giết chết mất.

- Đi tìm một cỗ xe ngựa sang trọng, tìm thêm một vài tên hộ vệ thân thủ không tệ, nói là thiếu gia ta phân phó, đợi ở cửa hông bên ngoài, sau khi ta ăn điểm tâm xong sẽ dùng đến.

Đường Phong phân phó một thị nữ nói.

427. Chương 416: Tuỳ Tiện Cầm Mấy Trăm Vạn Chơi.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 416: Tuỳ tiện cầm mấy trăm vạn chơi.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Vâng.

Thị nữ này vâng mệnh, tranh thủ thời gian đi truyền đạt ý tứ của thiếu gia .

Điểm tâm của Khổng gia ác thiếu được làm rất tinh xảo, bất quá Đường Phong cùng Thi Thi nào muốn dùng cơm chứ, chỉ tùy tiện ăn một chút. Sau khi nếm qua điểm tâm, Đường Phong mang Thi Thi đến cửa hông, thuận tiện gọi theo vài thị nữ tay chân nhanh nhẹn trong số những người phục thị mình lúc này luôn.

Ngoài cửa hông, đã sớm dừng một cỗ xe xa hoa bốn ngựa kéo, bốn con ngựa trắng thần tuấn dị thường, đứng tại chỗ không ngừng hí vang.

Bên cạnh xe ngựa, có vài tên hộ vệ của Khổng gia cung kính đứng đó, mấy tên hộ vệ này cấp độ cũng không giống nhau, từ Hoàng giai đến Huyền giai đều có, cũng coi như lợi hại. Dù sao cũng chỉ là hộ vệ trong gia tộc, không thể yêu cầu quá cao được.

Nhìn thấy Đường Phong tới, những hộ vệ này đều cung kính hành lễ.

Đường Phong cũng bất chấp mọi chuyện, đỡ Thi Thi lên xe ngựa, bản thân cũng tiến vào, vào buồng xe, móc từ trong ngực ra một xấp ngân phiếu, nhẹ giọng dặn dò:

- Đoạn đường này đường xá xa xôi, ít ra cũng mất thời gian một hai tháng, cầm lấy phòng việc mua sắm trên đường.

Tiền này là tiền riêng của Khổng gia ác thiếu, sáng nay Đường Phong mới móc ra được từ dưới gối. Số tiền cũng không lớn lắm, phỏng chừng cũng chỉ hơn mười vạn lượng bạc.

- Ta không cần nhiều như vậy.

Thi Thi lắc đầu.

- Phòng trước vô hại.

Đường Phong không khỏi phân trần, nhét vào tay nàng.

Thi Thi cũng không từ chối nữa, chỉ nhẹ cắn môi gật gật đầu, sau một lát ngẩng đầu nhìn Đường Phong nói:

- Người chừng nào thì quay lại Thiên Tú?

- Không biết, nhưng trong vòng nửa năm ta sẽ về.

Đường Phong cũng không biết chuyện ở Đại Tuyết Cung này lúc nào mới xong nữa.

Dần dò thêm một chút, Đường Phong mới chuẩn bị nhảy ra khỏi xe ngựa, hắn chưa kịp có động tác gì, không ngờ lại bị Thi Thi níu ống tay áo lại, thanh âm có chút run rẩy:

- Đường Phong.

- Sao vậy?

Đường Phong quay đầu lại nhìn.

Chỉ thấy Thi Thi nhắm mắt, trực tiếp hôn phớt qua khuôn mặt mình một cái như chuồn chuồn điểm nước, sau đó nhanh chóng lui về, mặt nàng đỏ như máu, hổ hấp cũng trở nên dồn dập:

- Cảm ơn người.

Việc này. . . Việc này thiếu gia ta phải làm thế nào cho phải đây? Đường Phong có chút há hốc mồm.

- Còn không mau xuống.

Thi Thi lo lắng bất an nói.

- Đi đường cẩn thận.

Đường Phong lúng túng cả buổi cũng chỉ có thể phun ra bốn chữ này, nhảy khỏi xe như bị ma đuổi, khôi phục lại thần sắc của Khổng gia ác thiếu, nhưng trong ngực lại đập thành thịnh không thôi.

Mấy người hộ vệ cùng hai thị nữ đều đang đợi Đường Phong ra lệnh, lại thấy hai má của vị thiếu gia này trở nên đỏ ửng, việc này thật quá quý dị à? Khổng thiếu cũng có lúc xấu hổ?

Đường Phong vội ho một tiếng, nói với mấy hộ vệ kia:

- Mấy người các người hộ tống tiểu nương tử đi Tĩnh An thành, trên đường nếu có gì sơ xuất, ta sẽ diệt cả nhà các người, rõ chưa hả?

Bọn hộ vệ liên tục gật đầu.

Đến được Tĩnh An thành, Thi Thi chỉ cần đi thêm mười dặm nữa là đến được Thiên Tú rồi. Dựa vào lá thư mình gửi cho Diệp cô cô, tin rằng đãi ngộ của Thi Thi tại Thiên Tú sẽ không kém.

- Còn hai người các người nữa, trên đường đi phải hết lòng chiếu cố cho tiểu nương tử, không được để nàng trời đông chịu lạnh.

Đường Phong lại xoay người dặn dò hai thị nữ một tiếng.

- Vâng.

Thần sắc của hai thị nữ này cũng có chút vui mừng, bởi vì trong khoảng thời gian đi Tĩnh An thành, các nàng xem như thoát ly được ma chướng của tên Khổng gia ác thiếu này, nhất thời đều cảm kích Thi Thi.

- Lên đường đi.

Đường Phong vung tay lên.

Xe ngựa dưới sự khu động của xa phu, tạo thành một đạo dấu vết, bắt đầu chậm rãi lăn bánh, nhìn xe ngựa dần biến mất trong tầm mắt, thân thể Đường Phong khẽ run, tiếp theo, nên đi tìm hiểu tin tức rồi, bất quá trước đó, Đường Phong cảm thấy mình nên lợi dụng thân phận Khổng gia ác thiếu để vơ vét một chút tiền tài, khoảng thời gian gần đây, hắn thật chả khác một con quỷ nghèo là mấy.

Dù nói những thứ như tiền bạc đối với Đường Phong cũng không có nhiều tác dụng lắm, Đường Phong đối với tiền bạc lại càng không có nhiều khái niệm, nhưng một đồng tiền lại làm khó hạo hán, mang một ít tiền trên người để phòng trước, không chừng sẽ có lúc cần dùng đến.

Xoay người đi vào lại tòa nhà của Khổng gia, mục tiêu của Đường Phong là phòng thu chi, dù mình không phải là Khổng Lập thật sự, thì cũng nên phát dương quang đại tính cách bại gia của hắn chứ.

Tay cầm thanh quạt xếp bình thường kia của Khổng Lập, Đường Phong một đường đi thẳng đến phòng thu chi.

Khổng gia thân là đệ nhất gia tộc tại Định Khang thành, sau lưng còn có một vị Đại Tuyết Cung trưởng lão làm chỗ dựa, có thể nói tất cả những sản nghiệp tại Định Khang thành, Khổng gia phải chiếm một phần ba. Thành thị này nếu so với Tĩnh An thành lại lớn hơn ít nhất ba lần, nghĩ xem tài phú tích lũy những năm nay nhiều bao nhiêu chứ.

Trong phòng thu chi có một chút cảm giác lạnh lẽo, cũng không phải nơi này không có ai đến, mà lúc bình thường thì rất ít người, chỉ có vài ngày đặc biệt mỗi tháng, mới có người đem những tiền bạc kiếm được từ các sản nghiệp đến phòng thu chi, trong mấy ngày này, ở đây rất náo nhiệt.

Lúc Đường Phong đi vào liền trông thấy một đại lão đầu ngồi trên bàn, tay bưng một ấm tử sa tinh xảo, một bên phẩm trà, một bên chơi đùa với một con vẹt đầu xanh ở trong lồng, con vẹt đầu xanh này thần sắc đầy vẻ đắc ý, nhảy tới nhảy lui trong lồng sắc, vui vẻ vô cùng, thỉnh thoảng bập bẹ phát ra vài tiếng không rõ, khiến khuôn mặt già nua của lão đầu kia cười đến nhăn như quả táo tàu.

Phát hiện thấy có người đến, lão đầu kia ngẩng đầu lên liếc một cái, hắn không rõ ai lại chạy đến phòng thu chi vào lúc này, rõ ràng đây không phải là thời điểm vào sổ sách a, chỉ liếc một cái, cổ của lão đầu này liền co rút lại, ấm tử sa trên tay suýt chút nữa đã rơi xuống đất, khuôn mặt già nua lập tức như quả mướp đắng.

- Phúc bá, chào buổi sáng!

Đường Phong đem quạt xếp cắm vào thắt lưng, bước đến bên lồng sắc trên chốc con vẹt kia.

- Khổng thiếu gia, Khổng thiếu gia

Con vẹt liền trở nên huyền ảo.

- Ngoan lắm

Đường Phong tán thưởng một câu.

Bị Đường Phong gọi, khuôn mặt già nua của lão đầu tên Phúc bá kia liền kinh nghi bất định nhìn hắn, sau nửa ngày mới thở dài, nói:

- Thiếu gia, ngọn gió nào thổi ngài đến đây vậy?

Hắn hiểu rõ vị thiếu gia này đến phòng thu chi để làm gì, ngoài đến đòi tiền ra không lẽ còn đến để thăm mình sao? Nhưng dù biết rõ, hắn cũng không dám nói thẳng ra, tên bại gia chi tử này thật như cái động không đáy, bao nhiêu tiền cho hắn đều không đủ tiêu sài.

Có thể tiếp quản phòng thu chi của gia tộc, nhất định là một thành viên trung tâm của gia tộc, Phúc bá lại là một người già đáng kính ở Khổng gia, từ đời gia gia của Khổng Lập đã phục thị ở Khổng gia, thẳng đến bây giờ, ít nhất cũng phải năm mươi năm rồi. Có thể nói, hắn đã nhìn thấy Khổng Lập lớn lên, hiểu rõ trình độ quần là áo lượt cùng phá sản của thiếu gia này.

Chương 416: Tùy tiện cầm mấy trăm vạn chơi. (Hạ)

Chính vì hắn trung thành, nên Khổng gia gia chủ hiện tại, chính là phụ thân của Khổng Lập, mới có thể cho hắn đến tiếp quản phòng thu chi.

- Phúc bá, tùy tiện cầm vài trăm vạn lượng bạc đến cho ta đi.

Đường Phong há miệng sư tử phun ra mấy chữ này thiếu chút nữa đem Phúc bá dọa đến sợ hãi co quắp trên mặt đất.

- Cái gì... Mấy trăm vạn?

Phúc bá cảm thấy miệng mình có chút khô khốc, còn tùy tiện nữa?

Mấy trăm vạn lượng, Khổng gia không phải không lấy ra được, nhưng số này cũng quá lớn đi, cơ hồ tương đương với hơn nửa năm lợi tức của Khổng gia. Ai dám làm chủ đem số tiền như vậy cho một thiếu gia chuyên phá sản chứ, ít nhất Phúc bá cũng không có lá gan này.

- Sao vậy? Không cho sao?

Sắc mặt Đường Phong liền trở nên âm trầm, hẳn cũng biết mình có chút lỗ miệng, tuy không biết Khổng gia có bao nhiêu của cải, nhưng mấy trăm vạn cũng không phải là một con số nhỏ, hẳn biết Phúc bá nhất định sẽ không cho mình. Nhưng việc lừa gạt vợ vệt của cải này, chính là cùng một đạo lý với buôn bán, rao giá trên trời, sau đó trả dần xuống.

Từ lúc Đường Phong đến thế giới này đến giờ, cầm được trên tay nhiều nhất cũng chỉ có hơn hai mươi vạn lượng bạc thôi, thấy nếu mình từ tay Phúc bá lấy được năm mươi vạn lượng đã đủ để dùng một thời gian rất dài rồi.

- Thiếu gia, ngài cần nhiều tiền như vậy để làm gì, Phúc bá đương nhiên sẽ không cho Đường Phong mấy trăm vạn, nhưng hẳn biết nếu mình không tỏ chút ý tứ, thiếu gia này tuyệt đối sẽ không chịu từ bỏ ý đồ.

- Đương nhiên là để tiêu sài

Đường Phong ngữ khí chân thật đáp.

Khóe miệng Phúc bá nhin không khẽ co rút, cẩn thận từng li từng tí nói:

- Thiếu gia, không phải Phúc bá ta không cho người a, chỉ là ta không có quyền này, không bằng người đi hỏi qua gia chủ một chút đi, nếu như gia chủ đồng ý, đừng nói mấy trăm vạn, thậm chí đem cả chìa khóa phòng thu chi cho người, ta cũng không có ý kiến.

Đường Phong lườm hẳn một cái:

- Người thực cho là thiếu gia ta ngu ngốc sao? Lão gia hỏa kia sẽ cho ta mấy trăm vạn mới là lạ đấy

Phúc bá dùng sức lau sạch mồ hôi lạnh trên trán:

- Thế nhưng ...

Đường Phong cười lạnh một tiếng:

- Phúc bá a, người là một người đáng kính trong gia tộc, thiếu gia ta quả thật không thể giết người, nếu không lão gia hỏa kia nhất định sẽ nổi bão, bất quá con vệt này của người sao bộ đáng lại có chút hấp hối vậy? Có phải sắp chết rồi không?

Sắc mặt Phúc bá lập tức đại biến, mang theo vẻ khóc nức nở nói:

- Thiếu gia a, Khổng Phúc ta cả đời không con không cái, chỉ có con vệt này ở cạnh giúp ta khuây khỏa thôi, ngài không thể hạ độc thủ với nó a.

- Ta có nói sẽ hạ độc thủ với nó sao?

Đường Phong cảm thấy mình thật có chút quá đáng, dựa vào loại thủ đoạn này uy hiếp một lão nhân, nhưng nói cho cùng, đây chính là bản tính của Khổng gia ác thiếu, Đường Phong chẳng qua chỉ bắt chước lại thôi.

Phúc bá mặt lộ vẻ khó xử, nội tâm tranh đấu mãnh liệt, một hồi nhìn Đường Phong một hồi lại nhìn con vệt bảo bối của mình, qua thật lâu mới cắn răng, nói:

- Thiếu gia, ta chỉ có thể làm chủ cho người hai mươi vạn, nhiều hơn nữa cũng không có.

Hai mươi vạn, cũng không phải hẳn có thể làm chủ.

Đây là chuyện mà Khổng gia gia chủ đã nhấn nhủ, Khổng gia gia chủ cũng hiểu rõ bản tính quân là áo lượt của Khổng Lập, biết hạ nhân không thể nào ngăn hẳn phá của được, cho nên không chế tiền riêng của Khổng Lập rất chặt chẽ, lúc trước hẳn đã từng nói qua với Khổng Phúc, nếu như Khổng Lập nhắc đến tiền, một tháng tốt đa chỉ đưa cho hẳn hai mươi vạn lượng.

Khổng Phúc giờ cũng chỉ là thuận nước đẩy thuyền thôi.

Khuôn mặt Đường Phong lập tức trở nên vắn vẹo:

- Hai mươi vạn, sao đủ cho thiếu gia ta tiêu xài?

Vừa nói một bên vừa âm trầm nhìn xem con vệt kia, gật đầu nói:

- Không biết súp vẹt có hương vị gì nhỉ.

Kỳ thật hắn đã cảm thấy thỏa mãn, hai mươi vạn tuy không nhiều lắm, nhưng cũng không ít, dù sao mình cũng không cần quá nhiều tiền, hắn nói như vậy hoàn toàn là ôm tâm tư chèn ép được thêm chút nào hay chút đó, dù sao người của Khổng gia cũng không phải hạng tốt lành gì, nếu không đã không để tên ác thiếu này hoành hành ngang ngược ở Định Khang thành rồi.

Mãnh Hồ tuy gây tai họa, nhưng người nuôi nó mới là đầu sỏ gây chuyện.

Phúc bá sắp phát khóc, một thân năn nỉ Đường Phong hạ thủ lưu tình, ngàn vạn lần không thể xuống tay với con vẹt bảo bối của hắn được, thế sống chết nói hai mươi vạn chính là mấu chốt của mình, nếu nhiều hơn nữa, chắc chắn sẽ bị gia tộc trách phạt.

Đường Phong đã kiểm đủ chỗ tốt, tiếp tục giày vò một đại lão đầu cũng không có ý nghĩa gì, đang lúc chuẩn bị bảo Phúc bá lấy ra hai mươi vạn lượng để rời đi, lão lại đột nhiên mở miệng nói:

- Thiếu gia ngài nếu thật sự muốn tiền, thì hãy đến Định Khang thành dạo chơi đi.

- Đi chỗ đó làm gì?

Đường Phong hỏi.

- Qua năm ngày nữa, những sản nghiệp trong thành sẽ sai người mang tiền đến phòng thu chi.

Phúc bá hỏi một đằng lại trả lời một nẻo, ngữ khí cũng trở nên suy yếu đến rối tinh rối mù.

Đường Phong sững sờ, liền minh bạch.

Nói cách khác, những sản nghiệp của Khổng gia tại Định Khang thành đã có lợi nhuận hàng tháng. Nếu như mình dùng danh nghĩa thiếu gia Khổng gia đến thu tiền, chẳng phải sẽ kiếm được một khoảng lớn sao?

Không tệ không tệ, Đường Phong lập tức vui mừng nhướng mày, dùng sức vỗ vỗ vai Khổng Phúc, nói:

- Phúc bá, thiếu gia ta thích người!

Phúc bá nào dám tiếp lời, khúm núm, nhỏ giọng nói:

- Thiếu gia, việc này người ngàn vạn lần không thể nói với người khác là ta nói cho người đấy.

- Yên tâm đi, quan hệ của chúng ta mật thiết thế nào chứ, ta sao có thể bán đứng người được? Bất quá nếu tin tức bị lộ ra sớm thì ... Hắc hắc...

- Ta hiểu

Phúc bá lập tức yên lòng, hắn vốn muốn đợi thiếu gia này rời đi tranh thủ báo lại với gia chủ, để gia chủ hảo hảo dạy dỗ tên thiếu gia phá của này, nhưng giờ bị Đường Phong uy hiếp như vậy, hắn làm gì còn dám đi báo tin, chỉ có thể che giấu việc này, bằng không nếu có gì sơ xuất, thiếu gia tuy rằng không sống khá giả, nhưng hắn lại càng khổ sở hơn.

- Vậy trước tiên đem hai mươi vạn lượng kia lấy ra đây

Đường Phong xòe tay nói

Khổng Phúc bất đắc dĩ, chỉ có thể cầm hai mươi vạn lượng bạc ra đưa cho Đường Phong, Đường Phong cũng không có kiểm tra, trực tiếp nhét vào ngực, mở miệng nói:

- Phúc bá, hỏi người cái này một chút.

- Thiếu gia còn gì phân phó?

Sắc mặt Khổng Phúc không được tốt lắm, hận không thể một cước đá vị thiếu gia này ra ngoài.

- Nghe nói hai ngày sau gia tộc sẽ có một chuyến vận chuyển vật tư vào Đại Tuyết Cung? Có chuyện này không?

- Vâng.

Phúc bá gật gật đầu, tâm tình khẩn trương cũng an tĩnh lại

- Mỗi tháng vào ngày này đều chuyển đồ đến cho Đại Tuyết Cung, thiếu gia ngài hỏi chuyện này làm gì?
- Đường Phong cười cười, không trả lời hẳn, tiếp tục hỏi:
- Vậy ai phụ trách vận chuyển?
 - Hình như là Nhị trưởng lão.

428. Chương 417: Đại Sát Tứ Phương.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 417: Đại sát tứ phương.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Nhị trưởng lão sao? Trong đầu Đường Phong hiện lên thân ảnh một lão đầu, chính là Khổng Khánh, là một lão gia hòa ngoan cố, hơn nữa tại Khổng gia giống như không hề chào đón Khổng Lập vậy, có thể nói cả Định Khang thành này, Khổng Lập không sợ trời không sợ đất, chỉ sợ mình nhị trưởng lão này thôi.

Khổng gia không có Đại trưởng lão, bởi vì Đại trưởng lão trước kia sau khi tấn chức Thiên giai, liền đến Đại Tuyết Cung, Khổng gia để bày tỏ sự tôn kính, chức vị Đại trưởng lão này vẫn không hề dùng đến. Hơn nữa Nhị trưởng lão cùng Đại trưởng lão chính là huynh đệ ruột thịt, một người gọi là Khổng Khánh, một người gọi là Khổng Khánh Ngư, cũng chính vì có một tầng quan hệ này, hẳn mới dám tùy ý quát mắng đánh đập Khổng Lập.

Việc này khó, tìm cách nào để hẳn mang mình cùng vào Đại Tuyết Cung đây.

Nhị trưởng lão cách làm người cứng nhắc, không thích nữ sắc, cũng không yêu rượu, chỉ hứng thú với một số đồ vật cổ quái quý hiếm. Đường Phong khê đảo mắt, lập tức có chủ ý. Bất quá dù biện pháp này không được, Đường Phong cũng có thể dùng sức mạnh, lấy việc mình chính là thiếu gia của Khổng gia, đi theo đoàn xe tiến vào Đại Tuyết Cung có gì không ổn chứ?

Sau khi nghe ngóng xong mọi chuyện, cầm lấy ngân phiếu, Đường Phong mới cảm thấy mỹ mãn nói:

- Thiếu gia ta đi kiếm tiền đây

Thân thể Phúc bá run lên, mặt không còn chút máu. Hẳn còn tưởng rằng Đường Phong muốn đến những sản nghiệp kia ở Định Khang thành để lấy tiền, kỳ thật hiện giờ Đường Phong nào dám? Hai ngày sau Khổng gia mới tiến đến Đại Tuyết Cung, giờ mà đi gây tai họa cho những sản nghiệp của Khổng gia không phải tự tìm phiền toái sao? Cho nên tốt nhất là làm lúc đêm trước khi đi, như vậy dù hôm sau Khổng gia gia chủ có nhận được tin tức, thì Đường Phong cũng đã theo Nhị trưởng lão tiến vào Đại Tuyết Cung rồi.

Bất quá giờ hẳn thật phải đi kiếm tiền, có hai mươi vạn lượng bạc, lại có hai ngày rảnh rỗi, Đường Phong không có khả năng cứ chui rúc trong nhà rồi, thừa dịp này đi gây tai họa cho người khác cũng không ảnh hưởng gì đến toàn cục.

Từ Khổng gia tùy tiện chọn lấy mấy tên hậu vệ để ra khỏi cửa, Đường Phong dẫn theo bọn hắn đến thành Đông đông đúc giàu có của Định Khang thành..

Kỳ thật Đường Phong không hề thích có người theo bên cạnh, những Khổng Lập gây thù chuốc oán trong định Khang thành này quá nhiều, nếu bảo vệ không tốt không khéo từ nơi nào lại nhảy ra một người muốn cùng Đường Phong đồng quy vu tận, người bị ép đến đường cùng thì chuyện gì cũng có thể làm a.

Đường Phong không sợ có người ám sát, hẳn cũng không phải loại phế vật Luyện Cường thất phẩm như Khổng Lập, nhưng hẳn lại không thể bạo lộ thực lực của mình được. Bên người có vài hộ vệ, cũng giảm được nhiều phiền toái.

Mấy hộ vệ này còn không biết những người đi theo Khổng Lập hôm qua đã bị giết, nghe lệnh triệu hoán, một đám vô cùng mừng rỡ lao tới, cũng không hỏi Đường Phong có gì phân phó, dù sao chỉ cần đi theo thiếu gia, nhất định sẽ có lợi ích. Những hộ vệ này đều đã từng nếm qua ngon ngọt, đi theo thiếu gia dạo kỹ viện cũng không phải trả tiền, chỉ cần chọn là được, tùy ý thích ăn gì thì ăn. Nếu thiếu gia vợ được một số mỹ nhân, chơi hết hứng, không chừng bọn hắn có thể chiếm chút tiện nghi.

Một đường đi tới, những người qua lại tại Định Khang thành chỉ dám nhìn hắn từ xa, bọn hắn nào dám đối mặt với Đường Phong, nhưng chỉ cần Đường Phong vừa đi khỏi, ánh mắt kia sẽ trở nên giống như dao găm, hận không thể chém Đường Phong thành tám mảnh.

Đường Phong cũng phát huy tận cùng bản sắc quần là áo lượt của Khổng thiếu, trên đường phàm đụng phải thứ gì, đều tiện tay cầm một chút, thường thì những người bán hàng kia mặt còn phải tươi cười, mời Đường Phong lần sau lại đến.

Nếu như đụng phải mỹ nữ không tệ, Đường Phong còn thuận miệng phun ra những câu dâm ngôn uế ngữ một phen. Đường nhiên, Đường Phong cũng rất có chừng mực, hắn hiện chỉ cần bày ra bản sắc ác thiếu là được, những đồ vật cầm lấy trong cửa hàng đều không đáng tiền, đùa giỡn mỹ nhân cũng chỉ ngoài miệng thôi, chưa từng động thủ cước, miễn việc hù dọa người khác.

Thành Đông là nơi đông đúc và giàu có nhất cả Định Khang thành, ở đây hội tụ một nửa tài phú của Định Khang thành, quán rượu tốt nhất, sòng bạc, kỹ viện đều tụ tập tại đây, nơi này cũng là nơi náo nhiệt nhất của Định Khang thành khi về đêm, tiếng kèn sao vang vọng không dứt, cả thành Đông được xưng là “nơi không ngủ” của Định Khang thành.

Đường Phong đến đây đương nhiên không phải để tìm niềm vui, hắn muốn một khoản tiền lớn chừng hai mươi vạn lượng chính là muốn để cho ngân phiếu sinh sôi.

Mục tiêu của hắn rất rõ ràng, chính là sòng bạc! Tại thành Đông cả ngũ đại gia tộc đều có sòng bạc của mình, trừ Khổng gia có hai cái ra, bốn gia tộc kia mỗi nhà đều có một cái, nói cách khác, chỉ tính ở thành Đông đã có đến sáu sòng bạc!

Sáu cái sòng bạc ngày chiếm cứ cả hai con đường lớn, khí phách tuyệt luân, đi trong đó nếu hét to một tiếng thì thanh âm vang vọng mãi không dứt.

Đường Phong trực tiếp vào một sòng gần nơi mình đứng, nơi này là sản nghiệp của Vệ gia. Thấy Đường Phong đến, tên đứng chào cửa sắc mặt khẽ biến, không chạy ra nghênh đón, mà trực tiếp vọt vào trong hô to:

- Khổng thiếu gia đến, Khổng thiếu gia đến!

Tiếng hô của hắn có chút tê tâm liệt phế, phẳng phất như người đến không phải là Khổng thiếu gia, mà là một ác ma vậy.

Lúc Đường Phong đi tới, chỉ thấy con bạc trong cả sòng đều đang đứng nguyên tại chỗ, trên chiếu bạc nhà cái trán đổ mồ hôi lạnh, cười lấy lòng nhìn mình, mặt lộ vẻ nịnh nọt.

Khổng gia ác thiếu trước kia từng gây họa không ít cho những sòng bạc này, bình thường khi hắn không có tiền, sẽ chạy đến sòng bạc nhà người khác chơi vài ván, mặc kệ kỹ thuật hắn thế nào, đều có thể thắng, thế là một chút tiền tiêu xài rồi.

Cho nên những nhà cái này rất sợ Khổng Lập, mặt tuy cười lấy lòng, nhưng lòng lại thầm cầu khẩn tên này đừng có chú ý đến chiếu bạc của mình.

Lúc này người quản sự tại sòng bạc Vệ gia đi tới, một bên lau mồ hôi lạnh trên trán, một bên cung kính hỏi thăm:

- Khổng thiếu gia lại đến sao.

- Cái gì gọi là lại?

Đường Phong trừng liếc hắn.

Cổ người quản sự này co rụt lại:

- Khổng thiếu đại gia quang lâm, không tiếp đón từ xa, xin thứ tội.

- Ân. . .

Đường Phong thuận miệng đáp một câu, mỉm cười nhìn những con bạc đang thua đến đỏ mắt trong sòng cứ như một vị tướng quân đang nhìn binh sĩ của mình vậy. Nếu so với những nhà cái đang nơm nớp lo sợ kia, những con bạc này cứ như đợi được Bồ Tát sống tới.

Mặc dù nói Khổng gia ác thiếu chuyện xấu bất tận, nhưng chuyện tốt duy nhất hẳn làm chính là dẫn theo đám con bạc này cùng phát tài! Chỉ cần đánh bạc theo Khổng Lập, tuyệt đối sẽ không thua, đây chính là quy luật do những con bạc tại Định Khang thành tổng kết ra, bất quá đáng tiếc là, Khổng Lập tuy rằng phá cửa, quần là áo lượt, nhưng lại không hứng thú với đánh bạc lắm, lực chú ý của hắn đều đặt cả vào nữ nhân, nên thường thì hắn sẽ không đến sòng bạc, một tháng có thể đến một lần đã là không tệ rồi, chính là khi hắn hết tiền.

- Khổng thiếu lần này muốn chơi gì?

Người quản sự tiếp tục hỏi.

- Xúc xắc đi

Đường Phong chỉ biết chơi cái này.

Mặt người quản sự khẽ co lại, nội tâm rõ ràng lần này nếu không chi ra mười vạn lượng không được rồi. Trò xúc xắc này đơn giản dễ chơi, thắng thua cũng nhanh, hắn chỉ hi vọng Khổng Lập này thắng tiền rồi đi nhanh một chút.

Bất quá quan sự cũng biết, Khổng Lập tuy rằng hỗn đản, nhưng ra tay cũng có chừng mực, mỗi lần chỉ cần để hắn thắng đủ số mình muốn, hắn tự khắc rời đi.

Dẫn Đường Phong đến một bàn chơi xúc xắc, Đường Phong vừa ngồi xuống, một đám con bạc đã ùa tới, mấy tên hộ vệ trường mắt, hùng hổ như cáo mượn oai hùm vây quanh người Đường Phong. Những con bạc kia cũng không dám đến quá gần, tụ tập sang một bên, căng mắt nhìn Đường Phong đặt cược.

Sắc mặt nhà cái có chút trắng bệch, nhẹ nhàng lung lay đầu chung, sau đó đập lên mặt bàn, cười nói:

- Mời Khổng thiếu đặt cược.

Đường Phong cũng nghiêm túc, trực tiếp rút ra ngân phiếu trị giá một vạn lượng ném vào cửa Tiểu. Hẳn giờ xưa đâu bằng nay, lúc đầu quấy rối ở Chí Tôn đồ trường Tĩnh An thành đều phải dựa vào Bạch Tiểu Lại, nhưng giờ thực lực của hắn đã tăng lên, giác quan linh mẫn dị thường, đương nhiên biết rõ nên đặt cửa nào.

Một đám con bạc nhao nhao đặt vào cửa Tiểu.

Nhà cái lau lau mồ hôi trên trán, mở chung lên, không phụ sự mong mỏi của mọi người hay nói cách khác là hoàn toàn nằm trong dự liệu, Tiểu.

- Khổng thiếu lợi hại.

Nhà cái trong lòng đau đớn, nhưng vẫn phải vuốt mông ngựa.

- Đúng vậy.

Đường Phong đang đưa quạt xếp, vẻ mặt cuồng vọng

- Bốn thiếu gia chính là đồ thần tại Định Khang thành, trước nay chưa từng có địch thủ, mấy miếng xúc xắc nho nhỏ há có thể làm khó ta.

Một mảnh thanh âm tăng bốc như ngựa đánh rầm vang lên.

Đồ thần này là do Khổng Lập tự phong lấy, có cái danh Khổng thiếu này trên người, dù hắn muốn thua cũng khó.

Chơi liên tiếp hai mươi ván, mỗi ván Đường Phong đều đặt một vạn lượng, khiến người khác sợ hãi thán phục chính là, ván nào cũng thắng cả. Nhà cái đôi lúc muốn dùng thủ đoạn để thu lại chút tiền từ đám con bạc, nhưng Đường Phong lại không cho hắn cơ hội này, khiến đám con bạc kia cũng hốt được đầy túi, mặt mày hớn hở.

Đại sát tứ phương! Thắng hai mươi ván, Đường Phong mới thu tay lại. Nói cho cùng, hắn cũng không có thù oán gì với Vệ gia cả, không cần phải quá tuyệt tình. Hơn nữa hai mươi vạn đối với Vệ gia mà nói, cũng không phải là gỗ mục.

Đường Phong đi khỏi, người quản sự của sông bạc Vệ gia kia mới buông lỏng một hơi, hai người tụ lại một chỗ, người quản sự nói:

- Sao người lại để cho hắn lần nào cũng thắng? Khi không lại tiện nghi cho đám ngu ngốc kia.

Ngư ngốc trong miệng hắn đương nhiên là đám con bạc đặt cược theo Đường Phong rồi.

Nhà cái lau mồ hôi trên trán:

- Không phải ta để cho hắn thắng, lần này hắn thắng là dựa vào vận khí, hoặc là bản lĩnh thật sự. . .

- Vận khí thắng liền hai mươi ván?

Quản sự khẽ ngậy ngốc một chút, đây là vận khí bá đạo tới mức nào chứ? Nếu như không phải là do vận khí thì đồ kĩ của vị thiếu gia kia từ khi nào đạt đến mức này vậy?

Bất quá dù nói thế nào đi nữa, lần này cũng đã sống sót qua khỏi, người quản sự biết rõ, bình thường Khổng thiếu gia một hai tháng mới đến sông bạc một lần, hơn nữa chỉ vào một nhà, giờ là Vệ gia, vậy lần tiếp chính là gia tộc khác, cho nên trong khoảng thời gian mấy tháng tiếp theo, tên thiếu gia này sẽ không đến đây làm ác nữa rồi.

Chỉ là một giờ sau, có một người bước nhanh đến bên quản sự, nói khẽ với hắn một câu, sắc mặt quản sự lập tức trở nên cổ quái:

- Người xác định?

Gã sai vật liên tục gật đầu:

- Khổng thiếu lần này không biết nổi cơn điên gì, đem toàn bộ các sông bạc của tứ đại gia tộc trong thành đều dạo qua một lần, ta lúc nghe tin này còn không tin, nhưng người nói ngày càng nhiều, ta mới qua đó nhìn một chút, hắn giờ có lẽ đã chạy sang sông bạc khác rồi, mỗi một nhà hắn đều thắng hai mươi vạn, không thua một ván nào, sau khi thắng đủ hai mươi vạn sẽ rời đi.

Người quản sự ngậy ngốc:

- Tên thiếu gia này lần này cần nhiều tiền như vậy làm gì?

Còn không đợi người quản sự thông suốt mọi chuyện, lại một tin tức như đạn tạc truyền tới, tin tức này lại càng khiến người khác không rõ thực hư, có một cảm giác nhìn không thấu, ngờ vực vô căn cứ.

Khổng gia ác thiếu chẳng như đến sông bạc của tứ đại gia tộc khác, mà ngay cả nhà mình cũng không buông tha.

Hai gian sông bạc của Khổng gia đều bị hắn càn quét, hơn nữa đối đãi với người nhà lại càng ác liệt hơn, tại sông bạc của những gia tộc khác, hắn chỉ thắng hai mươi vạn liền rời đi, mà ở nhà mình, hắn lại thắng trọn vẹn bốn mươi vạn mới buông tha.

Bất quá dù nói thế nào đi nữa, hắn thắng đều là tiền của nhà mình, cho nên hai sông bạc của Khổng gia kỳ thật không có tổn thất gì.

Thế nhưng... Đây là chuyện gì vậy? Thiếu gia này không phải nhàn rồi nhàn chán đến mức dẫm cả lên trứng nhà mình đấy chứ?

Ngẫm nghĩ lại, lấy nhân phẩm của tên thiếu gia này, cũng không phải không có khả năng.

Cả Định Khang thành giờ đều phao tin tức của tên Khổng gia ác thiếu làm hôm nay, tin tức này giống như nước rĩ đập lớn, khiến cả Định Khang thành xôn xao, trong thành nhiều người dùng đây làm chuyện để nói sau khi ăn.

Đường Phong giờ đã trở về, đang ngồi trong phòng riêng đếm ngân phiếu, đem đồng ngân phiếu thông dụng của Lý Đường này ra sắp xếp lại cẩn thận, làm đến mức tay bị chuột rút luôn.

Tại sông bạc của ngũ đại gia tộc, Đường Phong thắng được 160 vạn, thêm 20 vạn lúc trước nữa, tổng cộng có 180 vạn lượng.

Đường Phong đời này chưa từng thấy qua nhiều tiền như vậy, mặc dù hẳn đối với tiền bạc cũng không cần thiết lắm, nhưng lúc này cũng có chút cảm giác hưng phấn.

180 vạn a, phải tiêu xài đến năm tháng nào đây.

Bọn thị nữ ngoài cửa nghe được trong phòng Đường Phong truyền ra tiếng cười ha ha ngây ngô, cánh tay non mịn không khỏi nổi da gà, sợ Đường Phong nổi cơn thần kinh kêu mình vào. Tính toán ngân phiếu một hồi, Đường Phong bắt đầu nghĩ đến chuyện chính sự, lần này vận chuyển vật tư đi Đại Tuyết Cung, là do Nhị trưởng lão phụ trách, Đường Phong nếu muốn đi cùng, thì phải nịnh nọt vị trưởng lão này một chút mới được.

Kỳ thật biện pháp tốt nhất chính là giết tên Nhị trưởng lão này đi, mình dùng thân phận của hắn đi vào. Nhưng Đường Phong đã giết Khổng Lập, nếu biến thành Nhị trưởng lão, tự nhiên không cách nào duy trì bộ dáng của Khổng Lập nữa, Khổng thiếu gia mất tích, đến lúc đó Khổng gia nhất định sẽ đại loạn, không chừng sẽ ảnh hưởng đến kế hoạch của mình. Cho nên Đường Phong chấp nhận phiền toái một chút, cũng không muốn gây chuyện nữa.

Tốn thời gian một đêm, Đường Phong cuối cùng cũng chế tạo xong thứ mình muốn.

Đây là một kiện ám khí, hơn được còn là ám khí được chế tác dựa theo hình dáng Lạc Tiên Hồng. Do du mộc ngàn năm chế tác thành, Đường Phong đối với Lạc Tiên Hồng vô cùng quen thuộc, hao phí chút tâm tư cải tạo qua cũng không khó gì. Lại nói thứ này không có bất kì lực sát thương nào cả, dù sao cũng được tạo thành từ gỗ, mặc dù là du mộc ngàn năm, nhưng cũng không sánh được với tạo ra từ tinh thiết.

429. Chương 418: Diễn Trò.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 418: Diễn trò.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đại khái chỉ có cảnh giới Hoàng giai mới gặp chút uy hiếp, hơn nữa Đường Phong đem những chỗ quan trọng cải tạo đến rối tinh rối mù, người khác lấy được dù có tháo tung ra nghiên cứu, cũng không nghiên cứu được thứ gì, ám khí kia đại khái chỉ lớn chừng bàn tay, phần đầu được chế tác rất tinh xảo đẹp dễ, tạo hình chính thể nhìn hơi giống một chiếc nỏ, nhưng cũng có một chút khác biệt, phần cung hai bên hơi dài ra phía sau một chút, cứ như là một cặp cánh vậy.

Xem như là báo ứng cho việc ác Khổng gia ác thiếu làm những năm gần đây! Đường Phong tự an ủi mình. Bất quá nếu so ra, do mình giết chết Khổng gia ác thiếu, Định Khang thành mới trở nên an ổn lại.

Một mực đợi đến sáng sớm, sắc trời còn chưa sáng, Đường Phong chợt nghe được một số thanh âm của xe ngựa từ phía Định Khang thành truyền tới, nghe tiếng có chút nặng nề, hẳn là do xe ngựa bốc xếp và vận chuyển quá nhiều thứ.

Đến rồi! Mặc dù sắc trời còn chưa sáng, nhưng Đường Phong cũng thấy được hai đoàn xe đang từ xa xa đi tới, người dẫn đầu đúng là Khổng gia Nhị trưởng lão Khổng Khánh Ngư.

Nhảy từ cành cây xuống, Đường Phong liền dừng tại giữa đường lặng yên chờ đợi.

Lúc đội xe sắp đến gần, Khổng Khánh Ngư cũng phát hiện ra sự tồn tại của Đường Phong, hắn nhìn không được nhướng mày, phát tay chặn đoàn xe lại, trầm giọng hỏi:

- Phía trước là vị bằng hữu nào?

Hắn không tin trên địa bàn này còn ai dám chặn cướp vật tư chuyển cho Đại Tuyết Cung, trừ phi không muốn sống nữa. Nhưng người này lại chặn ngay đường chính, việc này thật khiến người khác hồ đồ.

Để tránh phát sinh hiểu lầm, Đường Phong tranh thủ nói:

- Là ta đây.

Nghe được thanh âm, có người liền nói:

- Nhị trưởng lão, là tiếng của thiếu gia.

Không cần phu xe kia nhắc nhở, Khổng Khánh Ngư cũng tự nghe được, không khỏi hừ lạnh một tiếng nói:

- Người ở nơi này làm gì?

Đường Phong cười mỉm đi qua, vẻ mặt bất cần đời nói:

- Đương nhiên là đợi ngài rồi.

Nhị trưởng lão không đợi Đường Phong đi tới, trực tiếp vung tay lên nói:

- Bắt tiểu tử này mang về Khổng gia cho ta.

Chuyện đêm qua Khổng Phóng Thiên mang theo người bốn phía vây bắt Đường Phong, cả Định Khang thành đều huyền não xôn xao, thân là Nhị trưởng lão của gia tộc, hắn tự nhiên từ Khổng Phóng Thiên nghe được nguyên do, vốn hắn đã không thể nào chào đón Khổng Lập, gặp mặt thế này, sắc mặt đương nhiên không tốt lành gì rồi, trực tiếp muốn ra tay đem Khổng Lập lại, đưa về gia tộc trị tội!

Trước kia Khổng Lập tuy cũng quần là áo lượt, dù vậy cũng chỉ đi gây tại họa cho người khác, nhưng hành vi hai ngày nay của Khổng Lập, đã hoàn toàn nguy hại đến Khổng gia. Vốn ban đầu đã thắng tám mươi vạn lượng bạc của sông bạc, ngay cả đám con bạc cũng được hưởng lợi không ít, đêm qua lại càng quá phận, đem lợi nhuận của những sản nghiệp gia tộc trong một tháng đều lấy đi, còn đoạt rất nhiều được liệu cũng khoáng thạch các loại nữa.

Không ai biết được Khổng Lập làm như vậy để làm gì, nhưng Nhị trưởng lão cũng không định nghe hắn giải thích, tên phá gia chi tử này lại không phải là nhi tử mình, quản những chuyện phiền toái của hắn làm gì cơ chứ.

Nhị trưởng lão ra mệnh lệnh một cái, một đám hộ vệ cạnh đoàn xe đã bắt đầu trở nên khó xử, bọn hắn nói cho cùng cũng chỉ là hộ vệ của gia tộc, cũng không có bao nhiêu năng lực, nào dám động vào một cọng lông của thiếu gia chứ? Nhưng nếu không đem thiếu gia bắt lại, sẽ đắc tội Nhị trưởng lão.

Hai người này bọn hắn đều không muốn trêu chọc, nhất thời cứ vậy mà hai mặt nhìn nhau, sợ đầu sợ đuôi.

- Các người bị điên sao? Không nghe thấy ta nói gì à?

Nhị trưởng lão giận tím mặt, hừ lạnh một tiếng, nếu không phải cố kỵ thân phận cùng bối phận, hắn đã sớm tự mình ra tay, nhưng bản thân hắn trong gia tộc nếu so với phụ thân Khổng Phóng Thiên của Khổng

Lập còn cao hơn một lứa, xem như cùng lứa với gia gia hần, sao lại tự hạ da mặt đến ra tay với cháu trai của người cùng lứa được?

Nhị trưởng lão trước nay uy tín rất cao, cảm nhận được lửa giận của hần, mấy hộ vệ lúc này mới do dự tiến lên trước vài bước, mặt đầy vẻ đáng chất.

- Ai dám động đến ta?

Thanh âm của Đường Phong không lớn, vẫn là mang theo một tia ngữ khí bất cần, đôi mắt bề ngễ nhìn vào đám hộ vệ đang đi tới, mở miệng uy hiếp nói:

- Ai dám động đến ta, ta lấy mạng chó của hần!

Mấy hộ vệ lập tức dừng lại, bọn hần bây giờ muốn tiến không được, thối cũng không xong, khó xử muốn chết.

Nhị trưởng lão cười lạnh một tiếng:

- Cứ xem như hần đánh rầm đi, đem hần trối lại cho ta.

Đường Phong tranh thủ thời gian nói:

- Nhị trưởng lão, bớt giận bớt giận, ta có một số chuyện cần nói!

- Có lời gì thì về nói với phụ thân người.

Nhị trưởng lão lạnh nhạt nói.

Đường Phong cười đùa tí tưng đến bên cạnh hần, mở miệng nói:

- Người cũng biết lão gia hỏa kia hiện đang nổi trận lôi đình, ta nếu về nhà khẳng định phải chịu gia pháp trách phạt, làn da mịn màng này của thiếu gia ta, sao chịu nổi đòn roi kịch liệt chứ, đúng không?

- Việc này đâu liên quan gì tới ta?

Nhị trưởng lão lạnh lùng nhìn Đường Phong, nghĩ thầm ta nếu là cha người, đã sớm ra tay diệt người rồi, tránh cho người gây họa nhân gian.

- Nhị trưởng lão xin thương xót a, mang ta đi Đại Tuyết Cung tránh nạn, vừa lúc đã lâu rồi chưa gặp lại Đại trưởng lão, trong lòng cảm thấy rất nhung nhớ.

Đường Phong cù cưa.

- Nằm mơ, Đại Tuyết Cung nào phải là nơi người muốn vào là vào?

Nhị trưởng lão quả quyết cự tuyệt.

- Trước kia cũng không phải chưa đi qua.

Đường Phong bĩu môi, lại nói tiếp vị Đại trưởng lão lại rất ưa thích Khổng Lập, bởi vì, Khổng Lập trước mặt người khác ngang ngược càn rỡ, nhưng trước mặt Đại trưởng lão lại ngoan ngoãn như một con thỏ nhỏ vậy, miệng lại ngon ngọt, bởi vậy mặc dù Khổng Lập có chút quần là áo lượt, nhưng Đại trưởng lão cũng chỉ xem đó là bản tính của thiếu niên, không phải là chuyện gì to tát. Cho nên trước kia Khổng Lập cũng đã đến ở cùng với Đại trưởng lão tại Đại Tuyết Cung một thời gian ngắn, nhưng chỗ kia lại u ám, khắp nơi tràn ngập sát cơ, Khổng Lập chỉ ở đó vài ngày đã sợ sồn ra quần mà chạy về.

Nếu so ra, Định Khang thành mới là địa phương hần thoái mái nhất.

Không đợi Nhị trưởng lão từ chối, Đường Phong liền đem kiện áo khi gấp gấp chế tạo tối qua ra, cung kính đến tay Nhị trưởng lão, nói:

- Đây là đồ vật do Lập Nhi vài ngày trước dùng một số tiền lớn mua được, nghe nói là do người của Thiên Công sơn trang chế tạo, ta cũng xem không hiểu thứ này, vừa vận mang ra hiểu kính lão nhân gia ngài.

Nhị trưởng lão vốn không để ý đến, Nhưng nghe xong bốn chữ Thiên Công sơn trang, sắc mặt cũng nhin không được biến đổi, chớp lấy kiện ám khí trên tay Đường Phong, cẩn thận quan sát một hồi, lông mày vốn đang nhíu chặt khẽ dần ra.

Thứ này. . . Cấu tạo tương đối xảo diệu, khéo léo đẹp đẽ, dù nói lực sát thương có lẽ sẽ không quá lớn, nhưng chỉ cần nó thật sự là ám khí được lưu truyền từ Thiên Công sơn trang, vậy giá trị thật không thể đo lường.

Loay hoay một lát, Nhị trưởng lão vẫn không biết được kiện ám khí này được chế tạo như thế nào, Đường Phong ở một bên thông dong chờ đợi, thứ này từ tay hắn mà ra, nếu bị người khác tùy tiện nhìn ra cách chế tạo, vậy làm sao mà lẫn lộn được nữa?

Chẳng lẽ ám khí này thật sự là từ phía Thiên Công sơn trang lưu truyền tới? Lòng Nhị trưởng lão nhin không được trở nên vui vẻ, bất quá giờ lại không phải lúc để nghiên cứu, hắn từ từ đem ám khí thu lại, hừ lạnh một tiếng:

- Kì kì dâm xảo, chỉ được vẽ bề ngoài, tốn công làm ra thứ này còn không bằng tăng lên thực lực của bản thân. Thiên Công sơn trang sao có thể làm ra thứ đồ chơi nát này được, đây không phải là tác phẩm của họ.

Đường Phong mỉm cười gật đầu, hắn tự nhiên biết rõ Nhị trưởng lão là sợ liên lụy đến Thiên Công Sơn Trang, sau này người của Thiên Công Sơn Trang sẽ đến tìm hắn gây phiền toái, nhưng chỉ nghĩ trong lòng không dám nói ra.

Bắt người tay ngắn, cắn người miệng mềm, Nhị trưởng lão mặt tuy vẫn lạnh như băng, ngữ khí bất thiện, nhưng cũng không sai bọn họ về đến mang Đường Phong trở lại tổng về Khổng gia nữa.

Đường Phong rên sất khi còn nóng nói:

- Nhị trưởng lão, niên kỷ của Lập Nhi cũng không nhỏ, không thể cứ lòng bông như vậy mãi được. Lần trước đi Đại Tuyết Cung cái gì cũng không thấy, lần này ta muốn đi Đại Tuyết Cung là để tăng thêm kiến thức, nếu như có thể được Đại Tuyết Cung thu làm đệ tử mà nói, xem như là vì gia tộc tranh một phen mặt mũi.

Nhị trưởng lão nhin không được kinh ngạc liếc Đường Phong, mở miệng nói:

- Lòng ngươi thực sự nghĩ như vậy?

Đường Phong rất nghiêm túc gật đầu:

- Đi tị nạn cũng chỉ là một phần, bất quá lấy tư chất của ta, sợ là rất khó trở thành đệ tử của Đại Tuyết Cung.

- Ngươi cũng tự biết mình đấy.

Nhị trưởng lão hừ lạnh một tiếng

- Ta mang ngươi theo cũng không phải không được, bất quá ngươi không được gây chuyện, bằng không xem như có Đại trưởng lão ở đó cũng không bảo vệ được ngươi. Mặt khác, đợi sau lần này trở về đi đến gia tộc lĩnh phạt cho ta.

- Vâng.

Đường Phong lòng thầm mừng rỡ, ngoài miệng tùy tiện ứng phó một câu.

Đợi bốn thiếu gia tiến vào Đại Tuyết Cung, sao còn trở về nữa chứ?

Nhị trưởng lão liếc Đường Phong một cái thật sâu, hắn cảm thấy tên phá gia này hôm nay trở nên chín chắn hơn rất nhiều, dù là cách nói chuyện hay thái độ cư xử đều như thế, nhưng có một câu gọi là giang sơn dễ đổi bản tính khó dời, Nhị trưởng lão đương nhiên sẽ không tin Khổng Lập lại thay đổi trong thời gian ngắn như vậy, hắn hiện tỏ ra hiền lành ngoan ngoãn cũng là để cầu mình mang theo tiến vào Đại Tuyết Cung thôi, cho nên Nhị trưởng lão vẫn lắc đầu, khua tay nói:

- Đi tiếp.

Đường Phong không chút khách khí phóng lên một chiếc xe ngựa, ngồi cùng một chỗ với xe phu, chậm rãi hướng đến Đại Tuyết Cung.

Đoàn xe rất dài, chừng hơn hai mươi xe ngựa, mang theo một số lượng lớn đủ các loại vật tư sinh hoạt. Mỗi một tháng, ngũ đại gia tộc Định Khang thành đều định kỳ hướng Đại Tuyết Cung dâng đồ, đương nhiên, những vật này cũng không phải là cho không, Đại Tuyết Cung khẳng định sẽ trả tiền, chỉ có điều rất ít a. Dù là như thế, dưới sự che chở của Đại Tuyết Cung, ngũ đại gia tộc của Định Khang cũng đã kiếm được bộn túi rồi.

Định Khang thành cách Đại Tuyết Cung chừng năm mươi dặm, đoàn xe đi tương đối chậm rãi, đi chừng hai

mấy năm nay, khiến tính cách của hắn càng trở nên tà khí hơn rất nhiều, hiếm lắm mới đụng phải một tên Luyện Cương thất phẩm đương nhiên phải khi dễ một phen rồi.

Cho dù giết nhầm cũng không sao, ai bảo người này không mang theo thẻ bài.

La Vân, giờ chính là tên mới của Đường Phong, là đệ tử thuộc vào tầng chót nhất của Đại Tuyết Cung, những người giống như La Vân, tại cả Đại Tuyết Cung này chiếm hơn một nửa số lượng, bọn hắn chẳng những phải tu luyện để trở nên mạnh mẽ, còn phải đảm nhiệm một số việc vặt của Đại Tuyết Cung, ví như tên La Vân này phải phụ việc ở nhà bếp bên kia, chỉ đến khi nào thực lực của bọn hắn tăng lên hoặc có biểu hiện không tầm thường, mới có thể thoát khỏi thân phận tạp dịch.

Trong Đại Tuyết Cung đương nhiên sẽ có người phụ trách khảo hạch với những đệ tử tầng chót này, mỗi nửa năm một lần, nếu thông qua khảo hạch, có thể tấn chức một bậc, đến lúc đó có thể trở thành một tồn tại cao hơn, không cần phải làm một ít chuyện thất loạn bát tao này nữa, chỉ cần an tâm tu luyện là được.

Bất quá thân phận hiện tại của mình là phụ việc trong phòng bếp, thật sự khiến Đường Phong có chút mừng rỡ, dù sao mỗi người đều phải ăn cơm, nói cách khác, Đường Phong hoàn toàn có thể hạ độc vào cơm canh, hoặc là đem giải dược giải trừ Tuyết Tùy Hàn Băng độc cho vào cơm canh, cứu ra những cao thủ kia.

Đường Phong thăm toan tính một phen, vốn tưởng rằng làm việc tại phòng bếp, muốn hạ độc giết tâm phúc của Tạ Tuyết Thần, hay là giải cứu cho những cao thủ bị trúng độc quả thực dễ như trở bàn tay. Đệ tử Đường Môn hạ độc không người nào có thể kháng cự, dù không giết được những Thiên giai cao thủ kia, cũng sẽ khiến bọn hắn khổ sở một phen, thiếu khuyết duy nhất chỉ là thủ đoạn hạ độc thôi.

Dù sao một Thiên giai cao thủ sao lại dễ dàng trúng độc như vậy, bọn hắn cũng không phải là người ngu.

Nhưng sau khi Đường Phong cẩn thận tra xét trí nhớ của La Vân, lòng lại chìm xuống đáy cốc. Hắn phát hiện mình căn bản không có cơ hội đem độc dược, giải dược bỏ vào cơm canh.

Đại Tuyết Cung khổng lồ như vậy, sao lại chỉ có một phòng bếp? Phòng bếp chỗ La Vân kia chẳng qua chỉ là nơi nấu ăn cho những đệ tử bình thường mà thôi, được phòng bếp kia cung cấp đồ ăn, tối đa cũng chỉ là cấp chấp sự, một số nhân vật như cấp trưởng lão, đều có phòng bếp cùng đầu bếp của riêng mình, để chế biến cơm canh cho hợp với khẩu vị của bọn hắn.

Ý thức được điểm này, Đường Phong mới phát hiện suy nghĩ của mình thật quá mức đơn giản.

Bất quá giờ cũng đã qua được cửa thứ nhất rồi, mình lấy thân phận của La Vân sinh hoạt tại Đại Tuyết Cung, chỉ cần tìm cơ hội tiến vào Phi Tuyết lâu, gặp hai vị lâu chủ kia là được.

432. Chương 421: Phi Tuyết Lâu.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 421: Phi Tuyết Lâu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Thu thập lại tâm tình, Đường Phong dựa theo ý đồ vốn có của La Vân, hướng đến phòng bếp mà đi.

Mấy ngày tiếp theo, thời gian sinh hoạt của Đường Phong đều rất ổn định. Ban ngày có một khoảng thời gian phụ việc trong phòng bếp, một ít thời gian còn lại dùng để tu luyện, đến tối, Đường Phong luôn trốn trong phòng, giải trừ Di Giả Loạn Chân, khôi phục lại cương khí tiêu hao lúc ban ngày, không để lộ ra bất cứ sơ hở nào.

Bất quá lại có một việc khiến Đường Phong có chút lo lắng, đó chính là hắn căn bản không cách nào đến gần phạm vi của Phi Tuyết lâu được. Đại Tuyết Cung tam tông lưỡng lâu, mỗi một thế lực đều có phạm vi của mình, mà mảnh địa phương của Phi Tuyết lâu lại có chút đặc thù, bởi vì đệ tử trong Phi Tuyết lâu tất cả đều là nữ nhân, cho nên nam nhân căn bản không được phép tiến vào trong. Đường Phong mấy ngày

hôm nay có ý đến gần chỗ đó, mong gặp được hai vị lâu chủ, nhưng người còn chưa đến nơi, đã bị mấy vị nữ đệ tử xem như heo đuổi ra ngoài, thật khiến hấn ảo não vạn phần.

Đường Phong cũng không phải không nghĩ đến việc thừa dịp ban đêm để lẻ vào, nhưng nếu tính ra thực lực của hấn chỉ là Địa giai trung phẩm, thực lực như vậy căn bản không cách nào lẻ vào Phi Tuyết lâu hơn nữa còn không bị ai phát hiện được.

Lại càng không thể quang minh chính đại đến tìm các nàng, dùng thân phận cùng địa vị của La Vân, căn bản không có tư cách này, huống hồ, Đường Phong muốn tiến hành tiếp xúc bí mật, không thể để cho người hữu tâm phát hiện được, ai cũng không dám cam đoan bên cạnh hai người kia có tai mắt của Tạ Tuyết Thần không nữa.

Vài ngày trôi qua, Đường Phong vẫn không có chút đầu mối nào, hôm nay ban ngày hấn lại đến phụ việc trong phòng bếp, trong đầu chỉ nghĩ đến chuyện làm sao để vào được Phi Tuyết lâu.

Ngay lúc đó, lại có một nữ nhân từ bên ngoài tiến vào phòng bếp, sau khi đi vào liền cau mày quét mắt một vòng xung quanh, sau đó tập trung vào người một trung niên nhân, mở miệng nói:

- Phương Cách, thứ hai vị lâu chủ muốn các người chuẩn bị đã làm tốt chưa?

Phương Cách là người quản sự của phòng bếp này, niên kỷ hơn bốn mươi, thực lực đại khái chừng Huyền giai thượng phẩm, vì bản thân không có tư chất tu luyện, cho nên chỉ có thể đảm nhiệm một số công tác hằng ngày tại Đại Tuyết cung, mấy ngày nay Đường Phong cũng bị hấn sai sử không ít.

Nghe được câu hỏi của nữ nhân, Phương Cách khẽ cười một tiếng, nói:

- Cô nương đến vừa đúng lúc, thứ hai vị lâu chủ muốn mỗi tháng, ta sao có thể không làm tốt được?

Vừa nói, Phương Cách vừa lấy từ bên cạnh ra một lồng sắt, Đường Phong ngưng mắt xem xét, khá lạ, lại là một đầu đại xà, đầu đại xà mập ục ịch đang quần quanh trong lồng này, thỉnh thoảng lại phun ra nuốt vào cái lưới của mình, bộ dáng thoát nhìn cũng không hung tàn lắm, chỉ là có chút dọa người thôi.

Một cái lồng sắt không nhỏ, lại bị đầu đại xà đang cuộn mình này chiếm một nửa không gian.

Phương Cách đem lồng sắt đưa đến trước mặt nữ nhân này, ả liền tranh thủ lùi về sau một bước, trừng mắt liếc hấn:

- Người muốn chọc giận ta sao? Không biết ta sợ xà hổ?

Phương Cách sờ sờ mũi cười nói:

- Thứ lỗi, là ta sợ sẩy.

Hấn làm gì có sợ sẩy chứ? Chỉ là hơi cổ ý thôi, mỗi lần trông thấy con quỷ nhỏ da mịn thịt mềm này vênh mặt hất hàm sai khiến, vênh vào hung hăng, bộ dáng cứ như mình là nhất, Phương Cách cũng có chút tức giận, không phải chỉ là tư chất tốt một chút thôi sao? Có gì mà đắc ý? Một ngày nào đó người sẽ bị nam nhân cười lên thôi.

Phương Cách quay đầu nhìn, mở miệng nói:

- Ai giúp vị cô nương này mang nguyên liệu nấu ăn này đưa đến Phi Tuyết lâu đây? ”

Đường Phong trong lòng khẽ động, đột nhiên nhớ đến chuyện này. Thường mỗi tháng, hai vị lâu chủ của Phi Tuyết lâu đều muốn nấu canh xà một lần, chỉ là trong Phi Tuyết lâu đều là nữ nhân, sao có thể ra ngoài bắt xà, cho nên bọn họ mới dặn phòng bếp này thu thập nguyên liệu hộ.

Chỉ có điều mỗi tháng chỉ một lần, hơn nữa mỗi lần người của Phi Tuyết lâu đến lấy xà La Vân đều không có mặt, cho nên Đường Phong cũng không thấy được việc này từ trí nhớ của La Vân, chỉ là bản thân La Vân nghe người khác nói qua mà thôi.

Đường Phong áp chế kích động trong lòng, vốn định nhận nhiệm vụ này về phần mình, nhưng lời đến bên miệng lại nuốt xuống, việc này không phù hợp với bản tính của La Vân, hơn nữa, hấn biết rõ người khác chắc chắn sẽ không nguyện ý làm chuyện này.

Trong phòng bếp có hơn mười người phụ việc, sau khi nghe Phương Cách hỏi, có một nửa người liền trở nên bận rộn, còn có người lại như mất điếc tai ngơ, vờ như không nghe thấy.

Bởi vì, trước kia có người mang đồ đến Phi Tuyết lâu, nhưng là mỗi lần đi vào đều bị lũ quỷ nhỏ kia trên chóc, người ở đây đều là nam nhân, ai lại nguyện ý chạy đến cho nữ nhân khinh bỉ chứ, mặc dù nói chỗ đó phong quang vô hạn, thảnh thơi còn trông thấy một vài mỹ nữ đẹp mắt, nhưng vẫn không ai muốn đến đó, thực tế còn phải cẩn thận gặp phải hai vị lâu chủ Phi Tuyết lâu, các nàng nói không chừng sẽ móc cả mắt mình cũng nên.

Những việc này đều đã có vết xe đổ

Cho nên sau câu hỏi của Phương Cách, trong phòng bếp liền lâm vào một mảnh xấu hổ trầm mặc, tiếp theo nữ đệ tử Phi Tuyết lâu kia thần sắc liền trở nên giận dữ.

- La Vân còn chưa đi qua Phi Tuyết lâu, lần này không bằng để hắc đi một chuyến tăng lên kiến thức đi.

Một thanh âm đột nhiên vang lên, Đường Phong quay đầu lại nhìn, thấy một người đang không hảo ý nhìn mình, lại nói tiếp, người này có lẽ cùng La Vân có chút khoảng cách, cho nên mới nói ra những lời này để hại La Vân, nhưng giờ Đường Phong lại nhin không được muốn hung hăng hôn hắc một cái, quả nhiên là Bồ Tát sống a.

Phương Cách cũng nghiêm túc, nói thẳng:

- Vậy thì La Vân người mang qua đi

Dù sao cũng cần người hỗ trợ mang qua, Phương Cách cũng ước gì xử lý sạch sẽ củ khoai lang phỏng tay này nhanh một chút. Trong phòng bếp, lời nói của Phương Cách không ai có thể phản bác, dù sao hắc cùng là người quản sự, sắc mặt Đường Phong giả vờ tức giận buông tay, nghiêng rằng nghiêng lợi trừng mắt nhìn người nọ, nói:

- Tốt

Nữ đệ tử Phi Tuyết lâu bủ môi nói:

- Cho các người cơ hội mang đến đã là phúc khí của các người, lại bày ra cái bộ dáng miễn cưỡng như vậy, hừ.

Vừa nói một bên xoay người đi ra ngoài.

Tay Đường Phong xách theo một đầu đại xà khoảng chừng mười cân, đi theo sau lưng nữ đệ tử đó.

Trong Đại Tuyết Cung đối với Đường Phong mà nói cũng không lạ lắm gì, khi hai người một đường đi về trước vẫn một mực trầm mặc không ai nói gì, đi được thời gian một nén nhang, Đường Phong như vô ý mở miệng hỏi:

- Vị sư tỷ này, hai vị lâu chủ mỗi tháng đều muốn chế biến canh rắn để làm gì vậy?

Bước chân của nữ đệ tử Phi Tuyết lâu cũng không ngừng lại, chỉ lạnh giọng nói:

- Việc này không nên nghe ngóng, nếu không thì coi chừng không giữ được mạng nhỏ.

Đường Phong khúm núm đồng ý, hắc vừa rồi cũng đột nhiên nhớ đến vấn đề này, lại nói tiếp, hai vị lâu chủ giống có một mối quan hệ không rõ ràng với Tiểu Nhất Diệp, hơn nữa Tiểu Nhất Diệp được xưng là Xà Hạt lang quân, bản thân cũng là cao thủ chơi xà, lại càng luyện một bộ xà thân, chẳng lẽ hai vị lâu chủ vì lý do này nên mới ăn canh xà?

433. Chương 422: Ngọc Lâu Đã Chết!

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mạc

Chương 422: Ngọc Lâu đã chết!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Bất quá đây cũng chỉ là suy đoán a. Đến cùng có phải hay không thì cũng không có quan hệ gì đến cộng đồng của Đường Phong cả.

Lại qua thời gian nửa nén nhang, cuối cùng cũng đến được Phi Tuyết lâu, đây là lần đầu tiên Đường Phong được tới gần Phi Tuyết lâu, Phi Tuyết lâu tuy cũng dùng loại hình kiến trúc cung điện làm chủ, nhưng có thể nhìn ra được, kiến trúc ở đây lại càng có khuynh hướng bố cục khéo léo đẹp đẽ của phương Nam, càng thêm ưu nhã.

Trong Phi Tuyết lâu cũng không có nhiều người, tất cả đệ tử của Phi Tuyết lâu, chỉ chừng trăm người, thế lực này cùng Đại Tuyết lâu không khác nhau lắm, đều là căn cứ của sát thủ, chỉ có điều Đại Tuyết lâu lại sở hữu mười hai vị sát thủ đỉnh cấp của Đại Tuyết Cung, mà Phi Tuyết lâu lại không thể thắng ở chất lượng, nên chỉ có thể chọn con đường số lượng thôi.

Chừng trăm đệ tử, có hơn phân nửa chấp hành nhiệm vụ ở bên ngoài, trong khu kiến trúc khổng lồ này, Đường Phong đi thật lâu mới gặp phải một tốp nữ nhân, những nữ nhân này không có ngoại lệ, trên người đều chứa một chút sát cơ âm lãnh, xem ra người chết trên tay các nàng cũng không ít, lúc thoáng chạm mắt Đường Phong ngay cả mắt cũng không liếc hẳn đến một cái.

Xuyên qua mấy lối đi, cảnh sắc trước mắt bắt đầu trở nên thoáng đãng, cảnh sắc khắc sâu vào tầm mắt khiến Đường Phong có chút ngạc nhiên. Tại đây dĩ nhiên là một rừng cây, hơn nữa là rừng đào.

Hoa đào màu phấn hồng khê hé mở, trong không khí chảy xuôi mùi hương nhàn nhạt, thơm ngát, trong rừng cây tọa lạc vài hòn non bộ, cạnh chúng còn có khe suối khê róc rách chảy ra.

Cách Đường Phong chừng mười trượng, có một cái bàn đá, bên cạnh có hai nữ nhân xinh đẹp đang ngồi, trong đó một người thì một thân y phục như tuyết trắng, mà người kia lại hoàn toàn trái ngược, thân mang bộ áo đen tuyền. Bất quá hai người đều xinh đẹp không gì sánh được, không giống với vẻ đẹp hơi chút non nớt của Phi Tiểu Nhã, vẻ đẹp của hai người này nếu tùy ý tách ra, cứ như là một cây đào mật thành thực vậy.

Đường Phong mắt co rụt lại, vì hắn đã nhận ra hai nữ nhân này, đúng là hai vị lâu chủ của Phi Tuyết lâu, Hoa Bất Ngữ cùng Phong Phiêu Như

Mang đồ trắng là Phong Phiêu Như, còn đen chính là Hoa Bất Ngữ, hai người là thân tỷ muội, thực lực cũng đã đến Thiên giai thượng phẩm, chỉ có điều mới tấn chức không được mấy năm, cho nên không cách nào sánh được với Tiểu Nhất Diệp cùng với hai đại Sát Thần. Hơn nữa đừng nhìn bộ dáng của hai người bọn họ giống như cô nương trẻ tuổi, kỳ thật đã chừng bốn mươi, chỉ có điều người tu luyện vì được năng lượng trong cơ thể rèn luyện, nên dung mạo lão hóa rất chậm rãi, vì thế mới trông giống như tiểu cô nương hai mươi vậy.

Lúc này, hai nữ nhân này đang đánh cờ, hai màu cờ đen trắng phủ kín cả bàn đá, cử chỉ mặc dù nhìn ưu nhã nhưng lại ẩn chứa một tia sát cơ, mỗi khi đặt xuống một quân cờ, khí thế trên người hai người đều sẽ phát sinh một ít biến hóa vi diệu, cuối cùng cũng được nhìn thấy chính chủ rồi, lần này Đường Phong tới Đại Tuyết Cung chính là muốn tìm hai nữ nhân này, nếu không có sự hỗ trợ của các nàng, Đường Phong căn bản không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ Tiểu Nhất Diệp giao cho mình được.

Bất quá làm sao để tiếp xúc với các nàng đây? Hai cái lão yêu bà này tính tình đều không được tốt lắm, xem mạng người như cỏ rác, nhất là tính mạng của nam nhân trong mắt các nàng thì chẳng khác gì con sâu cái kiến cả, việc này hẳn là có chút quan hệ với Tiểu Nhất Diệp. Đường Phong tự hỏi nếu giờ mình tiến lên chào hỏi, sẽ khiến nữ nhân Phi Tuyết lâu bên người này sinh lòng hoài nghi, nói không chừng còn chưa kịp mở miệng đã bị hai vị lâu chủ này đánh chết rồi.

Đang lúc phân vân tự hỏi, nữ nhân mang Đường Phong vào đây đột nhiên dừng bước, sắc mặt như băng nói:

- Mang thứ đó để xuống đất, ngươi có thể cút được rồi.

Cặp mắt của Đường Phong vẫn đang ngó chừng Phong Phiêu Như cùng Hoa Bất Ngữ, thiếu chút nữa thì đụng vào người nữ nhân này, may là hắn phản ứng nhanh, mạnh mẽ uốn éo hạ thân, mới có thể giữ thăng bằng lại, nhưng trong khoảng chớp mắt đó, Đường Phong đột nhiên nảy ra một chủ ý không tệ. Hắn khoa trương hướng ngược lại, lồng sắt trên tay ném về phía nữ nhân bên cạnh, ngoài miệng lại phát ra một tiếng kêu thảm, trong lúc nữ nhân kia đang hoảng sợ, vội vàng đem khối ngọc bội xà hình của Tiểu Nhất Diệt cho mình lấy ra, cong tay bắn về phía hai người Phong Phiêu Như cùng Hoa Bất Ngữ như viên đạn.

Không gây ra chút phong thanh nào, chiêu đó chính là phóng ám khí, không chút dấu vết, chỉ qua vài giây liền bay đến trước mặt Hoa Bất Ngữ, Hoa Bất Ngữ cũng không ngẩng đầu lên, duỗi cánh tay trắng như ngọc ra chụp một cái, liền đem khối xà hình ngọc bội kia thu vào tay, mở ra xem xét, con người của nàng cùng Phong Phiêu Như nhin không được khẽ run lên, khí thế vốn đang giằng co lập tức tan thành mây khói, ánh mắt nhìn về phía Đường Phong đang ngả nhào dưới đất có chút biến hóa.

Đường Phong bò trên mặt đất, nữ nhân kia gặp phải kinh hãi liền giận tím mặt, mở miệng mắng chửi nói:

- Đồ vô dụng, còn không mau bắt thứ này lại

Đường Phong vừa rồi cố ý đem lồng xà ném vào người nàng, nàng nào dám tiếp, chỉ có thể mặc cho nó rơi xuống đất, vốn là một lồng sắt bình thường, bên trong đựng một đầu đại xà, bị rơi xuống mặt đất, lồng sắt liền trở nên tồi tệ, đại xà bên trong cũng bò ra ngoài.

Có thể thấy được, nữ nhân này thật sự rất sợ xà, khuôn mặt nhỏ nhắn trở nên trắng bệch, tuy rằng nổi trận lôi đình, nhưng cũng không dám làm gì đại xà kia, chỉ có thể né tránh, sợ đại xà bò tới chân mình.

Đường Phong ngoài miệng khúm núm đáp lời, tranh thủ đem đại xà chộp vào tay.

Sắc mặt của nữ nhân kia giờ mới trở nên tốt đẹp một chút, tuy nhiên vẫn còn chút trắng bệch, trừng mắt cả giận nói với Đường Phong:

- Làm không tốt, coi chừng ta chặt hai tay của ngươi!

- Sư tỷ thứ lỗi, sư tỷ thứ lỗi

Đường Phong sắp buồn cười đến chết mất, nữ nhân này dầu gì cũng là Địa giai, không ngờ lại sợ xà, nếu trong chiến đấu kịch liệt, địch nhân chỉ tùy tiện cầm ra một đầu xà, chẳng phải đã phế được nàng rồi sao?

Nữ nhân này nhìn Phong Phiêu Như cùng Hoa Bất Ngữ, nghiêng răng nghiêng lợi nói:

- Làm ta kinh sợ cũng không có sao, nhưng ngươi lại xông tới chỗ của hai vị lâu chủ, hôm nay dù không chết cũng phải lột da!

Đây chính là cáo mượn oai hùm điển hình, Đường Phong cũng không thèm để ý, hắn biết kế hoạch của mình đã thành công, dưới lòng hiếu kỳ, hai vị lâu chủ kia nhất định sẽ tìm đến mình.

Quả nhiên, nữ nhân này vừa dứt lời, Hoa Bất Ngữ đã mở miệng nói:

- Tiểu Tử, ngươi lui xuống trước đi

Thanh âm mềm mại êm tai, còn thêm một chút vũ mị.

Nữ nhân kia nghe xong cũng không dám chậm trễ, khom người hướng về phía bàn đá nói:

- Vâng

Trước khi đi, nàng còn mang vẻ mặt có chút hả hê nhìn Đường Phong, ánh mắt cứ như nhìn người chết vậy.

Đợi đến khi nữ nhân kia biến mất không thấy bóng dáng, Phong Phiêu Như cùng Hoa Bất Ngữ lúc này mới giương mắt lên, nhìn chăm chăm vào Đường Phong, bộ dáng giống như muốn từ khuôn mặt của hắn nhìn ra một chút gì vậy.

Chương 422: Ngọc Lâu đã chết! (Hạ)

Đường Phong khí định thần nhàn, chỉ đứng ở đó, trên tay có một đầu đại xà quấn quanh, đầu rắn bị hắn dùng tay xiết chặt.

- Tiểu gia hỏa ngươi đến đây.

Hoa Bất Ngữ đột nhiên nhướn miệng cười, vẫy vẫy tay đối với Đường Phong. Nhất tiểu khuynh thành, ngay cả hoa đào đang nở rộ cũng phải ảm đạm.

Đường Phong tranh thủ đi tới đó, vững vàng đứng trước mặt hai người, ôm quyền nói:

- Đệ tử La Vân bái kiến hai vị lâu chủ.

Hoa Bất Ngữ che miệng cười duyên, đôi mắt đẹp của Phong Phiêu Như lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Đường Phong, tính tình của hai nữ nhân này hoàn toàn không giống nhau, chỉ dựa vào thần thái các nàng bày ra là có thể đoán được.

- Ngươi là đệ tử của tông nào?

Hoa Bất Ngữ vuốt ve khối xà hình ngọc bội trên tay mình, mở miệng hỏi.

- Đệ tử chỉ là đệ tử tầng chót cùng, tạm thời còn chưa được thu nạp vào tam tông.

Đường Phong đáp lại rõ ràng, đệ tử tầng chót, chỉ khi nào vượt qua được khảo nghiệm, lúc này mới được phân chia đến tam tông, về phần lương lâu. . . Trong đó Phi Tuyết lâu chỉ cần nữ nhân, còn Đại Tuyết lâu lại là căn cứ của mười hai sát thủ đỉnh cấp, những đệ tử bình thường đương nhiên không có tư cách đi vào.

- Đưa thứ đó cho ta đi.

Hoa Bất Ngữ chỉ chỉ vào đầu đại xà quấn quanh trên cánh tay của Đường Phong.

Đường Phong theo lời đưa tới, một khắc sau, một chuyện khiến hấn trợn mắt há mồm liền xảy ra, Hoa Bất Ngữ rõ ràng lại há miệng cắn vào người đại xà một cái, đại xà liền lấy một tốc độ mắt thường có thể thấy được nhanh chóng héo rút, mà trong cổ họng của Hoa Bất Ngữ lại truyền ra từng tiếng ừng ực.

Chỉ qua chừng năm lần hô hấp, huyết dịch toàn thân của đại xà đã bị hút khô, Hoa Bất Ngữ mới nhả ra, lấy một chiếc khăn lụa, dùng một tư thế ưu nhã lau đi vết máu răn bên khóe miệng, mặt lộ ra vẻ thỏa mãn.

Mà Phong Phiêu Như ở một bên, lại nhận lấy đại xà mới chết chưa lâu, duỗi một ngón tay ra, nhẹ móc vào bụng nó một cái, lấy ra một túi mật răn màu xanh lục, ném vào trong miệng, mí mắt cũng không nháy lấy một cái, trực tiếp nuốt vào.

Một màn phát sinh trước mắt khiến Đường Phong hoa mắt chóng mặt một hồi lâu, ăn sống túi mật răn tạm thời chưa nói đến, chuyện này cũng rất nhiều thích làm, nhưng uống máu một con răn còn đang sống nhân thật là không tưởng nổi, theo Đường Phong biết, con răn này chỉ là loại răn bình thường thôi, máu của nó sẽ không gia tăng công lực, cũng không có bất cứ tác dụng nào khác, nhiều lắm chỉ là bổ nhan, hiệu quả thấp kém vô cùng.

Một nữ nhân cứ vậy đem máu răn hút khô, hơn nữa còn là một nữ nhân cực kỳ xinh đẹp vũ mị, thị giác xung đột mãnh liệt khiến Đường Phong nhất thời lâm vào ngạc nhiên, hấn căn bản không nghĩ tới hai vị lâu chủ Phi Tuyết lâu mỗi tháng cần một con răn không phải dùng để làm canh, mà là dùng vào chuyện này.

Các nàng muốn làm gì? Hù dọa mình sao? Việc này không cần thiết, hai người bọn họ đều là Thiên giai cao thủ, mình giờ chỉ là Huyền giai hạ phẩm thôi.

Phong Phiêu Như đem Cự Xà ném xuống đất, lúc Đường Phong còn đang suy đoán các nàng muốn làm gì, hai người đã có động tác.

Chỉ trong nháy mắt, Đường Phong liền cảm thấy mình bị nhấc bổng lên, lập tức bị hung hăng ném lên bàn đá, quần cở đen trắng trên bàn rơi đầy đất. Sau một khắc, cặp mắt mình đã bị hai ngón tay ấn vào, nơi yết hầu lại bị một bàn tay chăm chú khóa lại, sát cơ phô thiên cái địa của hai nữ nhân này cứ như sóng vỗ trùng kích đến Đường Phong.

Trên trán Đường Phong nháy mắt liền xuất hiện từng giọt mồ hôi lớn, thiếu chút nữa đã nhịn không được bộc lộ ra thực lực bản thân.

Nằm trên bàn đá, khóe mắt Đường Phong khẽ quét về phía hai nữ nhân bên cạnh, cười khổ một hồi, hấn không nghĩ tới chỉ đối phó một Huyền giai đệ tử, hai người này rõ ràng lại cùng động thủ.

- Xú nam nhân!

Hoa Bất Ngữ ngoài miệng cười mắng một tiếng, hai ngón tay dừng ở tròng mắt Đường Phong, tay kia thì bắt đầu dùng sức xoa xoa mặt hắn.

Bàn tay nhỏ bé của đối phương tuy rằng thật ấm áp, cũng rất mềm lại, nhưng gò má được sủng ái của Đường Phong lại bị chà xát đến đau nhức, không khỏi hỏi:

- Hai vị lâu chủ, đây là muốn làm gì?

Hoa Bất Ngữ chỉ xoa bóp trong chốc lát, nét vui vẻ trên mặt dần thu liễm lại, cùng Phong Phiêu Như liếc nhìn nhau, chậm rãi lắc đầu:

- Không phải hắn

- Ta đã nói qua với người, hắn đã chết.

Phong Phiêu Như nhàn nhạt nói.

- Không phải người cũng ôm một chút kỳ vọng sao? Bằng không người véo cổ họng của hắn làm gì?

Hoa Bất Ngữ phản bác một câu, Phong Phiêu Như thở dài một tiếng, thu hồi tay của mình.

Đối thoại của hai người truyền vào tai Đường Phong không sót một chữ, hắn rất cục mịch bạch các nàng sao lại động thủ với mình, tưởng mình là do Tiểu Nhất Diệp giả trang, cho nên vừa ra tay đã dùng toàn lực, dù sao Tiểu Nhất Diệp cũng tinh thông thuật dịch dung.

Hoa Bất Ngữ ngồi ở trên ghế, thân thể hơi nghiêng về trước, trong lúc Đường Phong đang há miệng thở dốc, hỏi:

- Tiểu gia hỏa, ta hỏi người cái gì thì tốt nhất là nên trả lời thành thật, nếu người còn muốn cặp mắt mình...

Đường Phong cảm thấy lỗ tai ngứa ngáy, cả người nổi da gà, vội vàng nói:

- Xin tiền bối cứ hỏi.

- Thứ này người lấy được ở đâu?

Hoa Bất Ngữ đem xà hình ngọc bội quơ quơ trước mặt Đường Phong.

Đường Phong nói:

- Có người cho ta, về phần là ai, các người hẳn đã biết

Ngón tay của Hoa Bất Ngữ ấn ấn vào tròng mắt Đường Phong, lạnh giọng nói:

- Bớt nói dối đi, hắn đã chết, đây là do chính miệng mấy vị thành chủ Bạch Đế thành chứng minh!

- Hắn đã đã luyện thành Xà Thân, lần đó bị mấy vị thành chủ Bạch Đế thành vây công, chẳng qua là giả chết thôi.

Đường Phong không nhanh không chậm nói.

Tiểu Nhất Diệp từng nói qua, hai nữ nhân này nhất định sẽ giúp mình, cho nên ở trước mặt các nàng, Đường Phong không có gì phải dấu diếm cả.

Đôi mắt đẹp của Phong Phiêu Như hiện lên một tia kinh hỉ, vội vàng nói:

- Hắn đã luyện thành Xà Thân?

Đường Phong nhẹ gật đầu.

Hoa Bất Ngữ tức giận nói:

- Không chết thì sao? Tỷ muội chúng ta ghét nhất là xà, cũng chán ghét xú nam nhân chơi xà, lần sau mà nhìn thấy hắn nhất định phải băm thây vạn mảnh.

Lời tuy nói như vậy, nhưng khóe miệng Hoa Bất Ngữ lại khẽ cong lên, đôi mắt cũng ẩn ẩn có chút ướm át.

- Về phần tên tiểu tử người, ở cùng một chỗ với hần, nhất định cũng không phải là nam nhân tốt lành gì, ngày nào đó sẽ gây tai họa cho nữ nhân, ta phế người trước!

Hoa Bất Ngữ vừa nói một bên muốn dùng sức.

Nữ nhân này định làm thật sao? Đường Phong có chút lo sợ bất an, nếu là thật, bị nàng diệt ở đây thì quả thật là bị kịch, xuất sư không được bao lâu đã chết, đây là chuyện bị trắng cổ nào a?

Tên hỗn đản Tiểu Nhất Diệp người, sao trước đó lại không nói với ta hai nữ nhân này nguy hiểm như vậy? Nội tâm Đường Phong thầm mắng to.

Tâm mắng thì mắng, nhưng Đường Phong vẫn phải tìm cơ hội thoát thân khỏi tay lão yêu bà Hoa Bất Ngữ này. Tuy rằng đối phương chỉ bày ra bộ dáng hù dọa mình như vậy, cũng không thực sự ra tay, nhưng Đường Phong nào dám chủ quan, tranh thủ thời gian nói:

- Đợi một chút, trước khi ta đi Tiểu tiên bối đã ủy thác cho ta truyền đạt đến hai vị một câu ...

- Nói cái gì?

Hoa Bất Ngữ nghiêng đầu một cái, mở miệng hỏi.

434. Chương 423: Lệ nhãn vấn Hoa Bất Ngữ!

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 423: Lệ nhãn vấn Hoa Bất Ngữ!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đường Phong mặt cổ duy trì vẻ trấn định, hai mắt toát ra vẻ tang thương, chậm rãi nói:

- Ngọc lâu dĩ thế Phong Phiêu Như, lệ nhãn vấn Hoa Bất Ngữ.

Đường Phong vừa dứt lời, đã cảm giác được hai ngón tay nhỏ bé của Hoa Bất Ngữ đang ấn trên mắt mình thoáng chút run rẩy, mà ngay cả Phong Phiêu Như mặt như nước đang ngồi một bên, hô hấp cũng lộ ra chút dồn dập.

- Lời này. . . Thật là hần nói?

Hoa Bất Ngữ thay đổi ngữ khí vũ mị bá đạo ban nãy, thậm chí còn mang theo chút hương vị của một con chim nhỏ bé lo sợ nép bên người khác.

Đường Phong hung hăng gật đầu:

- Thiên chân vạn xác

Nghiêng mắt ngắm Hoa Bất Ngữ, Đường Phong phát hiện ra trên gò má của lão yêu bà này vậy mà hiện ra một vòng đỏ ửng, mặt mũi trở nên tràn đầy hạnh phúc, lộ ra chút say đắm lòng người.

Nói nàng là lão yêu bà cũng thật có chút quá lời, Đường Phong biết rõ các nàng nhiều lắm chỉ chừng bốn mươi thôi.

Hơn nữa thân là người tu luyện, tuổi thọ đương nhiên không thể cùng người thường so sánh, cho nên bốn mươi tuổi đối với các nàng mà nói, chỉ khoảng chừng ở độ tuổi dậy thì thôi.

- Xú tiểu tử

Hoa Bất Ngữ cười mắng một tiếng, thu hồi ngón tay nhỏ bé đang ấn trên mí mắt Đường Phong.

Đường Phong nhẹ nhàng thở ra một hơi, câu vừa rồi hoàn toàn là do hấn bịa ra để phù hợp với tình hình, chỉ có điều lại bắt đúng ngay mạch, chẳng những đưa danh tự của hai vị lâu chủ Phi Tuyết lâu vào, còn mang theo chút ý cảnh tiếc hận thâm lương.

- Người muốn nằm ở đây đến khi nào?

Thấy Đường Phong còn chưa động thân, Phong Phiêu Như nhàn nhạt nhìn hấn mở miệng hỏi.

- Vãn bối đường đột

Đường Phong lặn từ trên bàn đá xuống, cung kính đứng trước mặt hai nữ nhân. Tuy rằng sắc đẹp của hai nữ nhân này phóng mắt khắp thiên hạ cũng không thua một ai, nhưng các nàng nếu tính ra, dù sao cũng là trưởng bối của Đường Phong.

- Miệng lưỡi trơn tru, thực cho là ta không biết những lời này do người chế ra ư

Hoa Bất Ngữ oán trách trừng mắt liếc Đường Phong, trên mặt ẩn có chút thần sắc thất lạc. Người nọ. . . Sao có thể nói ra những lời này? Nếu hấn có thể nói ra được như vậy, tỷ muội mình việc gì phải u oán nhiều năm như vậy?

Đường Phong ngượng ngừng cười cười, cũng không phản bác.

- Hấn đã không chết, vậy giờ hiện đang ở đâu?

Phong Phiêu Như nhìn qua Đường Phong hỏi.

- Trước khi ta đến đây, Tiểu tiên bối vẫn còn ở Ô Long bảo.

Đường Phong hồi đáp.

- Ta nghe nói vài ngày trước Tạ Tuyết Thần có mang theo vài người tiến đến Ô Long bảo, chẳng lẽ không có giết hấn sao.

Hoa Bất Ngữ vẻ mặt cười quyến rũ.

- Hai vị không biết tiếp đó đã xảy ra chuyện gì sao?

Đường Phong nghi hoặc hỏi thăm.

Hai người đồng thời lắc đầu.

Đường Phong nhượng mảy, xem ra Tạ Tuyết Thần đã đem việc hấn tại Ô Long bảo bị giết sạch mà về, chẳng những tổn thất một cánh tay, còn bị tổn thất bốn vị cao thủ đứng đầu che dấu lại. Dù sao dưới tay hấn còn rất nhiều cao thủ không phục hấn, nếu tin tức này bị lưu truyền ra, đối với hấn rất bất lợi.

Đường Phong trầm ngâm một lát, đem tại việc xảy ra ở Ô Long bảo kể lại đơn giản một lần, hai người Phong Phiêu Như cùng Hoa Bất Ngữ nghe xong cảm thấy rất khiếp sợ, chẳng những bị việc Ô Long tam sử làm phản khiến cho khiếp sợ, hơn nữa việc này còn liên lụy đến hai vị cao thủ Linh giai cũng hoàn toàn vượt quá sự tưởng tượng của các nàng.

Đợi đến lúc Đường Phong nói xong, đôi mắt đẹp của Phong Phiêu Như mới thoáng hiện một tia hào quang âm tàn độc ác, chậm rãi nói:

- Nói như vậy, Tạ Tuyết Thần hiện tại chỉ có thể dựa vào Âu Dương Vũ? Mười hai sát thủ đỉnh cấp của Đại Tuyết lâu có sáu người làm phản, còn lại tử vong, hôm nay chỉ còn lại có một người bảo hộ bên người Tạ Tuyết Thần, chỉ cần có người chế trụ Âu Dương Vũ kia, thì đánh chết hấn cũng không phải việc khó.

- Vâng.

Đường Phong gật gật đầu

- Lấy thực lực của hai người Thang Phi Tiểu cùng Đoạn Thất Xích, hơn nữa thêm Tiểu Nhất Diệp tiên bối hoàn toàn có thể đánh chết Tạ Tuyết Thần. Nhưng là có một việc lại khiến họ sợ ném chuột vỡ bình, không dám vọng động.

- Chuyện gì?

- Lão Cung Chủ có khả năng còn chưa chết, mà bị Tạ Tuyết Thần giam lỏng, cho nên lần này ta đến đây, chính là muốn điều tra nơi hạ lạc của Lão cung chủ.

- Lão Cung chủ không chết ...

Tin tức này không thể nói là nhỏ, đôi mắt của hai người Phong Phiêu Như cùng Hoa Bất Ngữ run run, tâm khiếp sợ đến cực điểm.

- Đây chỉ là khả năng, nhưng khả năng này lại rất lớn, bọn hắn lại không dám mạo hiểm nên trước khi đánh phải điều tra rõ ràng mới được.

Đường Phong gật gật đầu.

- Nhiệm vụ của ngươi chính là như vậy?

Hoa Bất Ngữ cũng không vì Đường Phong chỉ mới là Huyền giai hạ phẩm mà xem thường hắn, hắn đã có thể lên vào Đại Tuyết Cung hơn nữa bình yên vô sự đến cạnh mình truyền tin tức, nhất định là có bản sự đặc biệt. Hoa Bất Ngữ cho rằng dù với thực lực của mình, cũng không làm được việc này.

- Đây chỉ là một trong số đó, còn một nhiệm vụ hàng đầu nữa là giúp những cao thủ trúng Hàn Băng độc
giải á Ờ- Cùn n A

Không có bất kỳ dấu hiệu trước đại chiến nào, nhưng Đường Phong lại có một cảm giác mưa gió sắp đến. Phong Mãn lâu bình tĩnh phủ xuống Đại Tuyết Cung, che dấu mạch nước ngầm đang rục rịch. Ngày hôm nay, Đường Phong đang ở trong phòng mình luyện công, cửa phòng lại bị người khác nhẹ đẩy ra, hai mắt đang nhắm chặt của Đường Phong mạnh mẽ mở ra, lập tức bật ra ngoài cửa, đoản kiếm màu đen trên tay hướng thẳng vào cổ họng người mới đến.

Chương 424: Giận điên người. (Hạ)

Một bàn tay trắng nõn vung lên, chỉ nhè nhàng đánh vào thân đoản kiếm một cái, liền đem sát chiêu của Đường Phong hóa giải một cách vô hình, thân thể Hoa Bất Ngữ liền tiến đến, mặt còn mang theo chút buồn cười, oán trách nói:

- Tiểu gia hỏa, ngươi cũng quá cảnh giác a?

Đường Phong thu hồi đoản kiếm, nhún nhún vai nói:

- Ngươi lẽ ra nên gõ cửa trước, hoặc phóng xuất ra khí tức của mình.

Sau lưng Hoa Bất Ngữ, Phong Phiêu Nhứ cũng cùng tiến đến, nhìn hai người có chút phong trần mệt mỏi, cũng không biết vừa trở về từ chỗ nào, Đường Phong kể từ khi nhìn thấy các nàng vào hai mươi ngày trước ra, chưa gặp lại các nàng lần nào, bình thường một ngày ba bữa, cũng là do đệ tử của Phi Tuyết lâu đưa tới cửa.

- Phát sinh chuyện gì sao?

Đường Phong nghi ngờ nói, hắn cũng không tin đã hơn nửa đêm, hai nữ nhân này đến tìm mình để nói chuyện phiếm.

- Ngồi xuống rồi nói

Phong Phiêu Nhứ chỉ vào cái ghế bên cạnh, nữ nhân này cùng với Hoa Bất Ngữ khắp nơi đều lộ vẻ phong tao có chút bất đồng, nàng rất tinh táo, trong con ngươi sáng ngời thình thoảng lại tỏa ra hào quang trí tuệ.

Hai người ngồi xuống, Đường Phong bày ra vẻ cung kính, chỉ đứng ở một bên – nguyên nhân chủ yếu nhất là do trong phòng này chỉ có hai cái ghế, Đường Phong nếu muốn ngồi cũng chỉ có thể ngồi lên mặt bàn.

- Chúng ta đã gặp Tiểu Nhất Diệp.

Phong Phiêu Nhứ nhàn nhạt mở miệng nói.

- Sau đó thì sao?

Đường Phong hỏi.

- Hai sự tình ngươi nhờ chúng ta xử lý giúp, một việc trong đó đã hoàn thành, đại bộ phận những giải được kia đã được phân cho mọi người, nhưng vẫn còn một số người tạm thời rất khó nắm bắt, chỉ cần đợi sau khi nha đầu tiểu Nhã kia chế phục được Đại Tuyết Cung, cho bọn hắn sử dụng là được.

Hoa Bất Ngữ hỏi một đấng trả lời một nẻo, bàn tay trắng nõn xoa trán mình nói:

- Còn chuyện còn lại thì không có bất cứ manh mối nào. Lấy năng lực của chúng ta tạm thời vẫn chưa tìm được nơi hạ lạc của lão Cung Chủ. Trong Đại Tuyết Cung mặc dù có địa lao, nhưng theo những gì ta biết, chỗ đó chỉ giam giữ một vài đệ tử phạm sai lầm thôi, không có gì khả nghi cả.

Đường Phong không nói tiếp, hắn đang đợi Hoa Bất Ngữ.

Sau một hồi trầm mặc, Hoa Bất Ngữ lại nói:

- Theo tục truyền, trong chính điện của Cẩm Thiên Phong còn có một tòa thủy lao, đây mặc dù chỉ là lời đồn, nhưng không có lửa sao có khói, tám chín phần mười là thực. Nhưng nơi Cẩm Thiên Phong kia, chỉ có tâm phúc của Tạ Tuyết Thần mới có thể đi lên, chúng ta không có biện pháp nào để điều tra cả. Tiểu Nhất Diệp nói ngươi có thể giúp được chúng ta.

Đường Phong có thể cải biến dung mạo cùng cương khí tức trên người mình, hơn nữa dù là Linh giai cao thủ cũng nhìn không ra chút dấu vết nào, điểm này Tiểu Nhất Diệp tự nhiên rất rõ. Đừng xem không người nào lên được Cầm Thiên Phong, nhưng Đường Phong lại có thể, cho nên hắn mới nói ra lời này.

- Người có thể lên Cầm Thiên Phong?

Nói thật, Phong Phiêu Như cũng nghi hoặc, đệ tử này thoát nhìn chỉ là Huyền giai hạ phẩm thôi, hơn nữa cũng không có dấu vết dịch dung, lại là đệ tử tầng chót, hắn sao lại có năng lực lên Cầm Thiên Phong được đây?

- Ân.

Đường Phong gật gật đầu

- Nhưng điều kiện tiên quyết là trên tay ta phải có một tâm phúc của Tạ Tuyết Thần.

- Cái này dễ thôi, những xú nam nhân thêm thường sắc đẹp của đệ tử Phi Tuyết lâu rất nhiều.

Hoa Bất Ngữ vũ mị cười cười, Đường Phong lập tức minh bạch nội tâm nàng đang có chủ ý gì

- Thực lực không cần cao lắm, chỉ tầm Địa giai là được, nếu không thì Huyền giai cũng có thể, ngàn vạn không được tìm Thiên giai.

Đường Phong dẫn dò một tiếng.

Muốn mô phỏng cương khí của Thiên giai cao thủ phải tiêu hao quá lớn, lấy thực lực bây giờ của Đường Phong, nếu dùng Dĩ Giả Loạn chân để duy trì bộ dáng của một Thiên giai cao thủ, đại khái chỉ có thể duy trì được hai canh giờ, mà khoảng thời gian này lại quá ngắn.

Tuy không biết đệ tử này cần tâm phúc của Tạ Tuyết Thần để làm gì, Nhưng Phong Phiêu Như cùng Hoa Bất Ngữ lại sẵn khoái đáp ứng, trong vòng ba ngày sẽ tìm đến cho Đường Phong.

Thời gian mới chỉ qua hai ngày, cửa phòng của Đường Phong lại một lần nữa bị đẩy ra, nhưng lại khác với lần thứ nhất, hai vị lâu chủ Phi Tuyết lâu này lại trực tiếp gô cổ một nam nhân ném vào.

Nam nhân này phỏng chừng đã ăn không ít đau khổ trên tay Hoa Bất Ngữ, bị đánh đến mặt mũi bầm dập, khuôn mặt sưng húp lên cứ như đầu heo, khoe miệng còn chảy ra máu tươi.

Lúc bị ném vào, nam nhân này hét thảm một tiếng, té trên mặt đất rên rĩ cả buổi cũng không đứng lên.

Phong Phiêu Như cùng Hoa Bất Ngữ cũng vào theo, Hoa Bất Ngữ nói:

- Người ta đã tìm cho người, giờ phải làm gì đây?

Đường Phong ngồi xổm xuống, nhìn thực lực của nam nhân này một chút, Địa giai hạ phẩm, niên kỷ có lẽ không lớn lắm.

Thần sắc của nam nhân này sợ hãi, thật lâu sau mới đứng lên, đập đầu như bằm tỏi, ngoài miệng cầu xin tha thứ nói:

- Phong lâu chủ, Hoa Lâu chủ tha mạng a, là đệ tử của Phi Tuyết lâu muốn câu dẫn ta trước, ta nhất thời cầm lòng không được, hơn nữa ta cũng không có làm gì nàng, thực lực của nàng so với ta còn cao hơn, ta dù muốn cũng không có bốn sự đó a.

Đường Phong nghe được rõ ràng, hắn là Hoa Bất Ngữ cho một đệ tử Phi Tuyết lâu dùng sắc đẹp đến lừa hắn, sau đó mới bắt hắn đến Phi Tuyết lâu.

- Câm miệng.

Hoa Bất Ngữ lăng không đánh ra một đạo chưởng phong, trực tiếp đánh cho nam nhân này miệng phun đầy máu tươi, còn xen lẫn hai cái răng.

Một chưởng này giống như đã đem hung tính từ sâu tận xương cốt của nam nhân này gọi ra, hắn biết rơi vào tay hai lão yêu bà này nhất định sẽ không tốt lành gì cả, dứt khoát làm cho vô dã mề lại thêm sứt, thê thảm cười một tiếng, há miệng mắng:

- Hai lão yêu bà, ta khuyên các người nên tranh thủ thả ta ra, nếu không đợi khi Cung Chủ biết rõ việc này, tất sẽ trừng phạt các người. Ta mặc dù chỉ là tiểu nhân vật, nhưng dù sao cũng là tâm phúc của Cung Chủ, giết ta đối với các người mà nói không có nửa điểm tốt lành.

Hoa Bất Ngữ chau mày, không có để ý tới hắn, chỉ nhìn xem Đường Phong nói:

- Xương cốt người này vẫn còn cứng rắn lắm, người nếu muốn từ miệng hắn moi ra thứ gì, thì e rằng sẽ phải thất vọng rồi.

- Hỏi ta cái gì?

Đối phương sững sờ, lập tức cười lên ha hả

- Tiện nữ nhân, ta đương nhiên sẽ không nói.

Nếu đối phương đã có chuyện muốn hỏi mình, vậy thì mình vẫn còn giá trị lợi dụng, nếu nói ra tất cả mọi chuyện, phỏng chừng rất nhanh sẽ bị giết người diệt khẩu.

- Ta không chuẩn bị hỏi hắn.

Đường Phong rất dứt khoát rút ra đoản kiếm màu đen, trong ánh mắt ngạc nhiên của hai vị lâu chủ Phi Tuyết lâu cùng tên nam nhân kia, trực tiếp đâm một kiếm vào ngực hắn.

Máu tươi phun ra ngoài, Hoa Bất Ngữ cùng Phong Phiêu Như sững người.

Hoa Bất Ngữ tức giận nói:

- Người sao lại. . . Người sao lại không hỏi gì đã giết hắn đi? Đây chính là do môn hạ đệ tử của ta tổn rất nhiều công phu mới lừa đến được đây.

- Hỏi hắn cũng sẽ không nói, hỏi làm gì?

436. Chương 425: Dạy Bảo Ta?

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 425: Dạy bảo ta?

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đường Phong lau lau máu tươi trên đoản kiếm, cũng không ngẩng đầu lên nói:

- Hai vị ra ngoài trước đi, ta tự có chừng mực.

- Tức chết ta.

Hoa Bất Ngữ tức giận dậm chân một cái, rất có một dáng của một tiểu nữ nhi. Phong Phiêu Như khẽ giật quần áo nàng, kéo nàng cùng ra ngoài.

- Ta cần thời gian một đêm, ngày mai các người hãy đến tìm ta.

Đường Phong nhìn bóng lưng hai người dần dò một tiếng.

Bước chân của Hoa Bất Ngữ khẽ dừng lại, quay đầu oán hận liếc Đường Phong một cái, xú tiểu tử, thật tưởng mình ghê ghớm lắm. Bất quá nếu Tiểu Nhất Diệp đã nói hắn có biện pháp, vậy thì cứ tạm thời yên lặng theo dõi kỳ biến, nếu thật không được thì lại câu dẫn thêm một tâm phúc của Tạ Tuyết Thần tới tìm hiểu một phen.

Đường Phong muốn thời gian một đêm chẳng qua chỉ là cố lộng huyền hư, cô đọng ra âm hồn của đối phương, lại biến thành bộ dáng của hắn, chỉ cần hơn mười tức là được, nhưng Đường Phong dù sao cũng

chưa quen thuộc lắm với hai vị lâu chủ Phi Tuyết lâu này, không dám bạo lộ bí mật bản thân, cho nên thời gian một đêm này chỉ để ra vẻ nghiêm trọng thôi.

Ngày hôm sau, Phong Phiêu Như cùng Hoa Bất Ngữ đúng hạn tới, sau khi đẩy cửa ra, đồng tử của hai nữ nhân nhìn không được co rút lại, bởi vì người đứng trước mặt các nàng cũng không phải lại đệ tử tầng chót trước kia nữa, mà là tâm phúc của Tạ Tuyết Thần đã bị giết hôm qua.

Dù hai người đã thấy qua nhiều chuyện, nhưng giờ phút này lại nhìn không được có chút cảm giác sờn cả gai ốc, dù sao hôm qua người này đã chết trước mặt các nàng, hôm nay lại không chút hao tổn đứng đây.

Gặp quý rồi? Hai người không hẹn mà cùng toát ra cách nghĩ này.

- Là ta.

Đường Phong đợi một lát mở miệng nói, hấn sợ hai nữ nhân này dưới cơn xúc động sẽ xông vào cho mình một trận, vậy thì thật là được không bù mất.

- Sao có thể

Hoa Bất Ngữ có chút phản ứng không kịp, cẩn thận nhìn Đường Phong một chút, lại nhìn qua cổ thi thể nằm trên mặt đất, càng nhìn lại càng mơ hồ, bởi vì hai người hoàn toàn giống nhau, vô luận là hình dạng, khí chất, hay thậm chí là một hột nốt ruồi, bất quá có chỗ bất đồng, đó là một người chết, một người sống.

- Dịch dung?

Đôi mắt đẹp của Phong Phiêu Như lộ ra một tia thần sắc hứng thú, nhưng ngay lập tức lắc đầu tự nói:

- Không đúng, không chỉ đơn giản là dịch dung

Bởi vì nhìn thực lực của hấn, có thể cảm nhận được nam nhân trước mặt này là một Địa giai hạ phẩm. Có cương khí chấn động giống như đúc người đã chết.

Ngày hôm qua hấn rõ ràng mới chỉ là Huyền giai hạ phẩm thôi, sau một đêm sao lại tăng lên đến Địa giai hạ phẩm được?

- Học được từ chỗ của Tiểu tiên bối, chỉ có điều ta tự cải tiến qua một chút.

Đường Phong thuận miệng nói càn, dù sao việc Tiểu Nhất Diệp tinh thông Dịch Dung Thuật cũng không phải là bí mật gì với hai người bọn họ.

Hoa Bất Ngữ không nói một lời, chậm rãi đến trước mặt Đường Phong, cao thấp dò xét hấn vài lần, lập tức duỗi hay cánh tay ra, nắm lấy đôi má Đường Phong, sau đó dùng sức xoa bóp một hồi.

- Có mang đồ đến không?

Hình Bất Danh nhìn Đường Phong hỏi.

- Cái gì?

Đường Phong ngạc nhiên.

- Người nha, người. . .

Về mặt Hình Bất Danh chỉ tiếc rèn sắt không thành thép

- Đêm dài dài đằng đẵng, không mang theo một chút đồ thì sao có thể chịu đựng qua nổi đây? May mà ta có mang.

Vừa nói, vừa đi đến mặt bàn bên cạnh, vỗ vỗ hai vò rượu cùng một ít đồ nhắm.

Đường Phong ngượng ngùng cười cười, nói:

- Lần sau nhất định sẽ mang, mấy ngày nay bận bịu quá nên quên mất.

- Không sao không sao, ta đã sớm đoán được người sẽ quên, nếu không sao lại cầm theo hai vò rượu tới chứ.

Hình Bất Danh cười ha ha một tiếng, kéo Đường Phong ngồi vào bàn bên cạnh.

Nương theo ánh đuốc lơ mờ, Đường Phong ngồi vào ghế.

Cả thủy lao, nơi duy nhất xem như sạch sẽ sợ chỉ có một bàn hai ghế này. Đây là nơi duy nhất mà những người trông coi thủy lao có thể ở, bọn hắc đường nhiên sẽ không làm dơ nó.

Hai người Đường Phong cùng Hình Bất Danh một bên tán gẫu chuyện trên trời dưới đất, một bên chậm rãi uống chút rượu, ăn mấy củ lạc, thời gian cũng trôi qua rất nhanh, chỉ là không khí xung quanh thật khiến người khác khó mà chịu nổi. Bất quá Hình Bất Danh cũng không phải tới đây lần đầu, sớm đã xem hương vị ở đây như không có gì, Đường Phong lại thân mang trách nhiệm, sự nhẫn nại của bản thân cũng rất mạnh, thích ứng một chút liền thoải mái.

Hai vò rượu cũng không nhiều, hơn nữa hai người đều là sâu rượu, chưa đến một giờ, đã uống xong một vò.

Đường Phong vốn không muốn đánh rắn động cỏ, nhưng mắt thấy Hình Bất Danh mặt không đỏ tim không nhảy, tinh thần vẫn còn phấn chấn, căn bản không có dấu hiệu bị say, Đường Phong không nhịn được động tay chân một chút.

Ngẫm lại cũng đúng, mới có một vò rượu, Địa giai cao thủ dù một ngụm uống cạn, chỉ sợ cũng không say được.

Thừa dịp mở nắp niêm phong trên vò, ngón tay Đường Phong gảy nhẹ một cái, cho vào trong rượu một chút thuốc mê. Lập tức rót cho Hình Bất Danh một ly đầy, sau đó lại rót mình một ly.

Người tới ta đi, nửa vò rượu đã vào bụng. Đường Phong đoán chừng thời gian không sai biệt lắm, lúc này mới ngả nghiêng nói:

- Hình huynh, rượu người mang tới hôm nay cũng thật mạnh.

Hiện tại Đường Phong một thân nồng nặc mùi rượu, sắc mặt cũng có chút phơn phớt hồng nhuận, bộ dáng rõ ràng đã có chút say rượu.

Hình Bất Danh cũng đã lung lay, gật đầu nói:

- Đúng vậy a, có thể là rượu đã nhưỡng lâu năm, nhưng sao lúc trước lại không thấy mạnh như vậy?

Bởi vì trước kia không có bổ thuốc, Đường Phong thâm nghĩ.

- Không được, mắt ta híp lại rồi.

Đường Phong vừa nói, một bên đặt chén rượu lên bàn, ngã lộn ra nằm ngáy khò khò...

- Ta. . .

Hình Bất Danh càng quá hơn, lời còn chưa nói hết, đầu trực tiếp gục lên mặt bàn, đập xuống phát tiếng kêu, còn nảy một cái, sau đó mới ổn định lại.

Qua thật lâu sau Đường Phong mới nheo đôi mắt lại, ngồi thẳng lên, cơn men say lúc trước đã biến mất không còn chút gì, hai con mắt sáng ngời tại ánh sáng mờ mờ của thủy lao càng thêm hữu thần.

Được mình hạ có bao nhiêu phân lượng, Đường Phong vẫn rất rõ ràng, người tu luyện trình độ Địa giai, uống nửa vò, nhất định sẽ loạng choạng đứng không vững.

Về phần bản thân Đường Phong, lúc trước đã có một thời gian ở Thiên Tú uống rượu thuốc được chế từ Thất Tình cỏ, năng lực kháng độc không phải người thường có thể sánh bằng, đương nhiên sẽ không ngại một chút thuốc mê đó.

Đứng dậy, Đường Phong đi về hướng thủy lao.

Đi xuống vài bậc thang nữa, đây mới là thủy lao chính thức, một chân đập xuống, đã không phải là mặt đất ẩm ướt nữa, mà là nước ngập đến cả cổ chân, trên mặt nước nổi lên những thứ thất loạn bát tao, mùi hôi thối so với bên trên càng thêm nồng nặc.

Bố cục của thủy lao cũng không khác lắm với những phòng giam khác, đều do một số nhà tù bị ngăn cách tạo thành, bất đồng duy nhất là, đại đa số những phòng giam trong này đều không được sử dụng.

Lại đi tiếp vào trong, là một mảnh hắc ám đen kịt, dù lấy thị lực của Đường Phong, cũng không thấy được tình huống bên trong thế nào, Đường Phong vươn tay gỡ bó đuốc bên cạnh xuống, tiếp tục lợi nước hướng về phía kia.

Theo trí nhớ của Mã Trường Sinh, trong thủy lao này chỉ giam giữ có ba người thôi, ba người này Mã Trường Sinh chỉ nhận thức một, hai người còn lại là một nam một nữ, bị giam giữ cùng một chỗ, nhưng rốt cục là ai hẳn lại không biết.

Mới đi được nửa đường, trong phòng giam bên trái đột nhiên hiện ra một người, đôi tay tiêu tụy vươn ra ngoài song sắt, chụp cánh tay Đường Phong lại, lập tức từ trong phòng giam vang ra một hồi cười khắc khắc quái dị.

Đường Phong thờ ơ, chiếu bó đuốc về phía nhà tù, sau một khắc, một khuôn mặt vặn vẹo liềm khắc sâu vào tâm mắt Đường Phong, niên kỷ của người này cũng không nhỏ, tóc tai rối bời xõa lên vai, trong cặp mắt kia như toát ra một cổ tà khí muốn thôn phệ người khác, tiếng cười quái dị nương theo bộ răng vàng ố vang vọng trong không khí.

438. Chương 427: Lão Cung Chủ.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 427: Lão cung chủ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đây chính là cửa vào bí mật của thủy lao. Ở Đại Tuyết Cung mặc dù nghe được lời đồn về nó, nhưng chân chính biết rõ nơi này chỉ chừng trăm người, hơn nữa đều là người của Tà Tuyết Thần. Thủy lao này là do Tà Tuyết Thần mở ra sau khi chứng quản Đại Tuyết Cung.

Theo cầu thang quanh co đi xuống, Đường Phong cũng không biết đã đi bao lâu, tự mình tính toán, thì đại khái đã đi đến chân núi, nhưng đây vẫn chưa phải là điểm cuối.

Địa phương chính thức của thủy lao, là ở 50 trượng dưới mặt đất Cầm Thiên Phong, mà cửa ra vào duy nhất, lại được thiết trí ngay giữa sườn núi, cho nên người bình thường đừng mong xâm nhập vào thủy lao để điều tra gì đó.

Lại đi xuống dưới một hồi, từ trong mờ hồ truyền ra âm thanh trò chuyện, trước mặt lại bị một cổ hương vị tanh tưởi hủ thực ập vào.

Đường Phong biết rõ thân phận của những người dưới kia, cũng giống như Mã Trường Sinh, đều là người phụ trách trông coi thủy lao.

Dưới lòng đất này, không khí rất ngột ngạt, lúc Đường Phong đi vào thủy lao, một chân đạp xuống, liền dẫm phải mặt đất ướt át mềm mại, truyền đến âm vang xoạch xoạch, bốn phương tám hướng đều truyền đến một cổ hương vị khiến người khác buồn nôn.

Một hai con chuột cống to đùng, chớp động con mắt sáng lóng lánh, không kiêng nể gì chạy đến trước mặt Đường Phong.

- Mã huynh đến.

Sau khi nhìn thấy Đường Phong, một người trong đó vui sướng hô lên một tiếng, đây là người sẽ trực cùng hắn đêm nay, cũng là Địa giai cao thủ.

- Hình huynh.

Đường Phong mỉm cười ôm quyền, người này tên là Hình Bất Danh.

Ở đây còn hai người khác, hẳn là nhân viên phụ trách trông coi ban ngày.

Đường Phong và Hình Bất Danh cùng hai người này làm tốt thủ tục bàn giao công tác, hai người này mới thở nhẹ một hơi, vẻ mặt như không chờ được nữa đi lên theo con đường Đường Phong đến lúc này.

Hình Bất Danh vẻ mặt hăm mộ nhìn bọn hắn, giận dữ nói:

- Chỉ mong một đêm này nhanh chóng qua đi.

Không người nào nguyện ý trực ban ở thủy lao này cả, hoàn cảnh ở đây cực kỳ ác liệt, không khí ẩm ướt, là nơi mọi người không muốn ở nhất, nhưng Hình Bất Danh cũng không có cách nào, đây là nhiệm vụ Tạ Tuyết Thần giao cho hắn, chỉ có thể kiên trì hoàn thành, cũng may mỗi ba ngày mới phải trực đêm một lần, nhin một chút cũng qua.

- Có mang đồ đến không?

Hình Bất Danh nhìn Đường Phong hỏi.

- Cái gì?

Đường Phong ngạc nhiên.

- Ngươi nha, ngươi. . .

Về mặt Hình Bất Danh chỉ tiếc rèn sắt không thành thép

- Đêm dài dài đằng đằng, không mang theo một chút đồ thì sao có thể chịu đựng qua nổi đây? May mà ta có mang.

Vừa nói, vừa đi đến mặt bàn bên cạnh, vỗ vỗ hai vò rượu cùng một ít đồ nhắm.

Đường Phong ngượng ngùng cười cười, nói:

- Lần sau nhất định sẽ mang, mấy ngày nay bận bịu quá nên quên mất.

- Không sao không sao, ta đã sớm đoán được ngươi sẽ quên, nếu không sao lại cầm theo hai vò rượu tới chứ.

Hình Bất Danh cười ha ha một tiếng, kéo Đường Phong ngồi vào bàn bên cạnh.

Nương theo ánh đuốc lơ mờ, Đường Phong ngồi vào ghế.

Cả thủy lao, nơi duy nhất xem như sạch sẽ sợ chỉ có một bàn hai ghế này. Đây là nơi duy nhất mà những người trông coi thủy lao có thể ở, bọn hắn đương nhiên sẽ không làm dơ nó.

Hai người Đường Phong cùng Hình Bất Danh một bên tán gẫu chuyện trên trời dưới đất, một bên chậm rãi uống chút rượu, ăn mấy củ lạc, thời gian cũng trôi qua rất nhanh, chỉ là không khí xung quanh thật khiến người khác khó mà chịu nổi. Bất quá Hình Bất Danh cũng không phải tới đây lần đầu, sớm đã xem hương vị ở đây như không có gì, Đường Phong lại thân mang trách nhiệm, sự nhẫn nại của bản thân cũng rất mạnh, thích ứng một chút liền thoải mái.

Hai vò rượu cũng không nhiều, hơn nữa hai người đều là sâu rượu, chưa đến một giờ, đã uống xong một vò.

Đường Phong vốn không muốn đánh rần động cỏ, nhưng mắt thấy Hình Bất Danh mặt không đỏ tim không nhảy, tinh thần vẫn còn phấn chấn, căn bản không có dấu hiệu bị say, Đường Phong không nhịn được động tay chân một chút.

Ngẫm lại cũng đúng, mới có một vò rượu, Địa giai cao thủ dù một ngụm uống cạn, chỉ sợ cũng không say được.

Thừa dịp mở nắp niêm phong trên vò, ngón tay Đường Phong gảy nhẹ một cái, cho vào trong rượu một chút thuốc mê. Lập tức rót cho Hình Bất Danh một ly đầy, sau đó lại rót mình một ly.

Người tới ta đi, nửa vò rượu đã vào bụng. Đường Phong đoán chừng thời gian không sai biệt lắm, lúc này mới ngả nghiêng nói:

- Hình huynh, rượu người mang tới hôm nay cũng thật mạnh.

Hiện tại Đường Phong một thân nồng nặc mùi rượu, sắc mặt cũng có chút phơn phớt hồng nhuận, bộ dáng rõ ràng đã có chút say rượu.

Hình Bất Danh cũng đã lung lay, gật đầu nói:

- Đúng vậy a, có thể là rượu đã nhưỡng lâu năm, nhưng sao lúc trước lại không thấy mạnh như vậy?

Bởi vì trước kia không có bỏ thuốc, Đường Phong thâm nghĩ.

- Không được, mắt ta híp lại rồi.

Đường Phong vừa nói, một bên đặt chén rượu lên bàn, ngã lả ra nằm ngáy khò khò...

- Ta. . .

Hình Bất Danh càng quá hơn, lời còn chưa nói hết, đầu trực tiếp gục lên mặt bàn, đập xuống phát tiếng kêu, còn nảy một cái, sau đó mới ổn định lại.

Qua thật lâu sau Đường Phong mới nheo đôi mắt lại, ngồi thẳng lên, cơn men say lúc trước đã biến mất không còn chút gì, hai con mắt sáng ngời tại ánh sáng mờ mờ của thủy lao càng thêm hữu thần.

Dược mình hạ có bao nhiêu phân lượng, Đường Phong vẫn rất rõ ràng, người tu luyện trình độ Địa giai, uống nửa vò, nhất định sẽ loạn choạng đứng không vững.

Về phần bản thân Đường Phong, lúc trước đã có một thời gian ở Thiên Tú uống rượu thuốc được chế từ Thất Tình cỏ, năng lực kháng độc không phải người thường có thể sánh bằng, đương nhiên sẽ không e ngại một chút thuốc mê đó.

Đứng dậy, Đường Phong đi về hướng thủy lao.

Đi xuống vài bậc thang nữa, đây mới là thủy lao chính thức, một chân đạp xuống, đã không phải là mặt đất ẩm ướt nữa, mà là nước ngập đến cả cổ chân, trên mặt nước nổi lên bèo những thứ thất loạn bát tao, mùi hôi thối so với bên trên càng thêm nồng nặc.

Bố cục của thủy lao cũng không khác lắm với những phòng giam khác, đều do một số nhà tù bị ngăn cách tạo thành, bất đồng duy nhất là, đại đa số những phòng giam trong này đều không được sử dụng.

Lại đi tiếp vào trong, là một mảnh hắc ám đen kịt, dù lấy thị lực của Đường Phong, cũng không thấy được tình huống bên trong thế nào, Đường Phong vươn tay gỡ bỏ đước bên cạnh xuống, tiếp tục lội nước hướng về phía kia.

Theo trí nhớ của Mã Trường Sinh, trong thủy lao này chỉ giam giữ có ba người thôi, ba người này Mã Trường Sinh chỉ nhận thức một, hai người còn lại là một nam một nữ, bị giam giữ cùng một chỗ, nhưng rốt cục là ai hẳn lại không biết.

Mới đi được nửa đường, trong phòng giam bên trái đột nhiên hiện ra một người, đôi tay tiêu tụy vươn ra ngoài song sắt, chụp cánh tay Đường Phong lại, lập tức từ trong phòng giam vang ra một hồi cười khắc khắc quái dị.

Đường Phong thờ ơ, chiếu bó đuốc về phía nhà tù, sau một khắc, một khuôn mặt vặn vẹo liềm khắc sâu vào tâm mắt Đường Phong, niên kỷ của người này cũng không nhỏ, tóc tai rối bời xõa lên vai, trong cặp mắt kia như toát ra một cổ tà khí muốn thôn phệ người khác, tiếng cười quái dị nường theo bộ răng vàng óng vong trong không khí. Người này một thân công lực hoàn toàn biến mất, nhưng lực đạo bản thân lại như không phải được phát ra từ đôi tay gầy gò này vậy, Đường Phong dùng sức giật hai cái, mới thoát khỏi sự níu kéo của hắn.

Người này ngửa mặt lên trời cười dài một tiếng, thần thái phóng đảng tự do, lạnh giọng nói:

- Lăn đi nói cho Tạ Tuyết Thần, đợi khi nào lão phu thoát khốn, đó chính là tử kỳ của hắn! ”

Đường Phong lắc đầu thở dài một tiếng, cao thủ năm xưa lại bị bức thành bộ dáng chán nản như vậy, chỉ có thể nói do bản thân hắn quá ngông nghênh.

Người này chính là tông chủ tiền nhiệm của Thiên Khiển tông thuộc Đại Tuyết Cung tam tông lương lâu! Là nhân vật đồng lứa với Thang Phi Tiểu cùng Đoạn Thất Xích, thực lực đã đến cảnh giới Thiên giai thượng phẩm, chỉ vì không phục cách Tạ Tuyết Thần quản lý Đại Tuyết Cung, nên đã bị hạ độc thủ thành ra như vậy. Hơn nữa Tạ Tuyết Thần cũng không giết hắn, chỉ phế bỏ một thân kinh mạch, giam giữ hắn vĩnh viễn ở thủy lao, giờ đã qua ba năm rồi.

Phế bỏ một thân thực lực, kinh mạch bị hủy, loại tổn thương này so với trực tiếp giết hắn còn khủng bố hơn. Nhưng người này chẳng những không khuất phục, lại vẫn như cũ gào thét muốn giết chết Tạ Tuyết Thần, thật khiến người khác bội phục.

Tuy rằng đồng tình với hắn, nhưng Đường Phong lại không muốn để ý đến, lần này tới đây, chủ yếu là để điều tra thủy lao này, xem xem lão Cung Chủ có phải bị giam ở đây không.

Sau khi đi được vài bước, Đường Phong lại đột nhiên quay đầu nói với hắn một câu:

- Tiền bối, lão Cung Chủ phải chăng bị giam giữ ở chỗ này?

Trên khuôn mặt phóng đảng của người kia lập tức lộ vẻ ngưng tụ, âm trầm bất định nhìn Đường Phong, phảng phất muốn từ ánh mắt của hắn nhìn ra chút đầu mối gì vậy.

Khóe miệng Đường Phong khẽ nháy, cũng không đợi hắn trả lời, liền cất bước bỏ đi.

Biểu lộ của hắn đã trả lời vấn đề này rồi, lão Cung Chủ thực sự đang bị giam ở chỗ này, nếu không sao sau khi nghe mình hỏi câu kia, lại lộ ra vẻ cảnh giác như vậy, mà không phải là kích động hỏi mình phải chăng lão Cung Chủ còn chưa chết?

Người này rất trung thành với lão Cung Chủ, chính vì điểm này, mới đưa đến bất hạnh cho hắn. Nhưng trong cả Đại Tuyết Cung, không phải chỉ có mình hắn trung thành với lão Cung Chủ, khẳng định còn nhiều người nữa, Đường Phong từ trên người hắn nhìn thấy được hi vọng.

Thủy lao cũng không lớn lắm, tính ra cũng chỉ có hơn mười gian ngục thôi. Vượt qua bãi nước lầy lội dưới chân, Đường Phong rất nhanh liền đi đến cuối.

Mã Trường Sinh chưa bao giờ đi đến chỗ này, dù sao thì hoàn cảnh ở đây cũng rất tệ hại, người bình thường nếu không có việc thì đến đây làm gì? Cho nên trong trí nhớ của hắn, Đường Phong không tìm được tin tức gì cả, chỉ có người mỗi ngày đến đây đưa cơm, mới đi hết cả thủy lao này.

Nhưng khiến cho Đường Phong thất vọng chính là, mặc dù đến tận đây, cũng không phát hiện ra tung tích của lão Cung Chủ.

Chẳng lẽ nói, hắn cũng không bị giam trong thủy lao này? Hay nói cách khác, lão Cung Chủ sớm đã chết, tin tức do Ô Long tam sử truyền đạt là giả?

Cau mày cẩn thận nhìn quanh bốn phía, nhưng cũng không phát hiện được thứ gì hữu dụng, đang lúc Đường Phong thất vọng muốn quay ra ngoài, dưới chân đột nhiên truyền đến một tiếng nước ầm ầm.

Lỗ tai Đường Phong khẽ động, vội vàng cúi xuống lắng nghe. Dưới chân thật có từng hồi tiếng nước truyền đến, mà nói ra cũng kì quái, khối phạm vi ở cuối thủy lao này, địa thế so với nơi khác thì cao hơn một đoạn, vậy nên nơi đây không có một giọt nước nào cả.

Dùng đũa bó đuốc cẩn thận tìm kiếm một phen, Đường Phong bỗng nhiên phát hiện thấy một móc kéo dưới đất.

Nguyên lai cơ quan lại ở ngay dưới chân mình, nội tâm Đường Phong kích động một trận, ánh sáng ở nơi này quá mờ, hoàn cảnh cũng không được tốt lắm, mình chỉ lo tìm kiếm ở bốn phía xung quanh, nhưng lại hoàn toàn quên mất phạm vi dưới chân.

Ngồi xổm người xuống, thò tay giữ chặt vòng tròn, hơi dùng lực một chút, phía bên cạnh liền truyền đến một loạt tiếng vang rần rần, Đường Phong xoay đầu sang bên kia xem xét, phát hiện mặt đất ban nãy còn bình thường giờ lại lộ ra một hố đen tối om.

Giơ bó đuốc đèn trước hố đen đó, Đường Phong phát hiện thấy ở đáy chẳng qua chỉ là một dãy bậc thang dẫn xuống thôi, chỉ có điều những vũng nước đục ngầu đã bao phủ hơn phân nửa đoạn thang đó, quan sát bên trong một chút thì thấy nó giống một cái lạch nước vậy .

Cẩn thận cảm giác một chút, cũng không phát hiện thấy một chút dấu hiệu sinh mạng nào ở bên trong cả.

Đường Phong cau mày, nhất thời có chút khó xử không biết nên xuống hay không. Nếu như nói lão Cung Chủ còn sống, khả năng bị giam ở đây rất lớn, nhưng theo mình cảm giác được, thì bên trong không có một người nào cả, cho nên Đường Phong không biết mình có nên xuống tìm hiểu một chút không.

Trầm mặc một lát, Đường Phong dứt khoát giơ bó đuốc lên, đi xuống phía dưới.

Nếu không tận mắt xem xét, lòng Đường Phong khó có thể yên tâm được, dù sao hạ lạc của lão Cung Chủ cũng liên quan đến cả kế hoạch của bọn người Tiểu thúc, cho nên Đường Phong nhất định phải toàn lực ứng phó, lúc này chuyện bần hay không bần đã không phải là vấn đề nữa.

Vũng nước ở dưới này so với bên trên thì sâu hơn rất nhiều, Đường Phong còn chưa đi hết được những bậc thang, nước đã ngập đến giữa đùi hắn, tiếp tục đi xuống, liền ngập đến cả hông, lúc đó mới đi hết được những bậc thang này.

Trong cái lạch nước này tối om, nương theo hào quang yếu ớt của bó đuốc, lấy thị lực của Đường Phong cũng chỉ nhìn rõ phạm vi hai trượng xung quanh, cũng may cái lạch nước này cũng không lớn lắm, thậm chí là rất nhỏ.

Cận thận xem xét từng nơi một trong lạch nước, đến tận khi Đường Phong đi đến góc cuối cùng, bước chân mới dừng lại, giơ cao bó đuốc lên, trên mặt Đường Phong lộ ra vẻ kinh hãi, hai mắt neho lại, chăm chú nhìn vào quái vật trước mắt.

Nói hắn là quái vật cũng hơi quá, vì hắn chính là một con người, chỉ có điều, người này hiện giờ không phải chỉ dùng một chữ thăm là có thể hình dung được.

Tóc tai của hắn vừa rối vừa dài, đầu gục xuống, khiến mái tóc dài chạm xuống vũng nước bên dưới, theo bước chân của Đường Phong khẽ bông bênh trên mặt nước. Thân thể của hắn bị cố định trên tường, gầy gò chỉ có da bọc xương, hắn nhìn cao hơn so với Đường Phong nửa cái đầu, khung xương rất lớn, nếu như dưới tình huống bình thường, người này hắn được xem như vóc dáng khôi ngô, nhưng giờ đây xương cốt của hắn lại lồi chồm lòi ra bên ngoài, làn da thì trắng bệch như người bệnh, phỏng chừng là do bị ngâm nước quá lâu, ngoài ra trên người của hắn còn có nhiều chỗ bị sưng vù nữa.

Mà xương tì bà của hắn lại bị một móc sắt vừa thô vừa to vươn ra từ vách tường xuyên qua, đem thân thể của hắn cố định lại.

S?ÄM; +?WM; /Q i? M? •K çB HçB +O æQÌM; S?QM; ç½ ç€M? i?S+ ?„M- ?„M ç°i
H M- i` M F?m¬M K†i i`„M; # +? HçB +| K°i +†T K„i b€M; M; ÌB ?[m i?¬M- æQÌM;
F?¬M; çQÊ+ +| +?9i ?QªM; bÊX

æ¬B K„i M¬v- +| iQM? t•K HQÊ+ ç M #U+ M¬Q +?S- #€ ççQ- HB m HoM?- K†+ /M
i'M p¬+MM; i? i?ªKX L?QM; ç¬B K„i M¬v HçB F?¬M; +?9i ?QÆM; p` F?m'i T?K+ M

h•K i?¬M æQÌM; S?QM; #bM? ioM? HçB- KÎ KB M; /Á ?ÄB,

@ G½Q *mM; *?O\

h` M ;QÆM; K†i M?Q / #¼+ tQÆM; +O M; QÌB ç®B /B M ?B M H M K°i Mûi +QÌB
F?¬M F?¬M bmv v m M|B,

@ G•m `²B F?¬M; M; ?2 çQÊ+ +€+? tQM; ?¬ M¬v- M; QÆB H` i?O ?ç +O hç hmv i h?

h? M? •K +O ?„M `i F?| M; ?2- +S M?Q FBK HQçB #` K b€i p"vX

æQÌM; S?QM; +?"K `½B H„+ ç¬m- #'i [m€ iªM; ç€ HÈM i`QM; HÁM; +m®B +MM; +
F?¬M; M; ?o iÈB- KbM? HçB / /`M; ibK çQÊ+ MÆB ?ç Hç+ +O H½Q *mM; *?O M?
i?"M- M m F?¬M; +| HQçB M,M; HU+ M?Q .o :Bª GQçM *?•M i?b /M i?U+ HU+ +| K
/`M; i?U+ ?B M M?Q p"v çQÊ+X

@ L;QÆB H` B\

G½Q *mM; *?O HçB /MM; i? M? •K F?¬M F?¬M FB KÎ KB M; ?ÄBX

@ h H` B F?¬M; i`¼M; v mX G` #¼M M; QÌB h? M; S?B hB m +MM; æQçM h? 'i sQ

æQÌM; S?QM; pW M|B- pW çB p T?Q ?„MX

E?|2 KB M; G½Q *mM; *?O F?) M? +?- ? ? +QÌB `° H M,

@ > B i?`M; ` M? +QM- F?¬M; m'M; +¬M; i Mm¬B HÈM #¼M ?„MX

oW /Si HÌB- ?„M ç°i M?B M ?€ KB M; T?mM æQÌM; S?QM; K°i +€B- K°i ççQ i?Ov
#„M ` - +?d [m p`B ;B•v HB M i`9M; M; v M; U+ æQÌM; S?QM; X

æQÌM; S?QM; M?Q #` bûi ç€M?- iW M; U+ i`mv M ç M K°i ?²B ç m M?S+ F`+? HB M
+?Mv ç€M? p`Q- M; Y K†i # v` M; Q`B- i`U+ iB T M; ½ tm®M; MQÊ+X

E?|2 KB M; G½Q *mM; *?O ?B M` p +QÌB HçM?- ;B m +Êi M|B,

@ hç hmv i h?¬M- Km®M ç'm pÈB i i?b M; QÆB pšM +ÁM MQM H„K

šQ K°i iB M; - æQÌM; S?QM; i`²B` F?ÄB K†i MQÊ+ - /MM; bS+ tQ #|T M; U+ K°i +?
*?O- i`€B M; QÊ+ pÈB ç®B T?QÆM; - i` M F?m¬M K†i ?®+ ?€+ iB m iKv +O H½Q *

L; „M M; OB +?®+ H€i- æQÌM; S?QM; +kM; ç½ `ä içB b Q ?„M HçB ?ç ç°+ i?O pÈB H

@ L;QÆB ?Q`B M; ?B i H` /Q hç hmv i h?¬M T?€B iÈB\

æQÌM; S?QM; +?°T H'v #| çm®+ ç M; `ÆB tm®M; iW i` M F?¬M; - K°i #KM; ç¬v T?

L m H` M; QÌB M; Q`B ç€M? HûM ?„M K°i T?€i- ?„M imv i ç®B b) T?ªM FQ+? - M?QM
M; QÌB Mm¬B HÈM hB m i?9+ +MM; æQçM i?9+ - H`¬M; M°B +O S?B hB m L?½- +?
æQÌM; S?QM; pšM KçM? K) ç tm®M; X

@ L;QÆB HçB F?¬M; +? i\

G½Q *mM; *?O M?bM æQÌM; S?QM; iW i` M tm®M; /QÈB- +S M?Q K†i i`ÌB +?B m

æQÌM; S?QM; +?šM; Km®M /•v /Q +?mv M M¬v pÈB ?„M- K°i FQ+? pW `²B mv HU
T?ªB K°i H½Q M?•M; ¬M ç'it i`ÌB M?Q ?„M +| i? T?€i` çQÊ+ - ?ÆM M[?„M +Á
/MM; KB M; T?mM` K°i ççQ i?Ov iB M i?¬B- +| i? iQÎM; çQÊ+ M m ?„M ç°M; i?O
v m FB b) #°+ T?€i` # Q M?B m HU+ b€i i?QÆM; X

@ J†+ F M;QÆB +| iBM ? v F?¬M; - H-M M"v i ç M ç•v +?O v m H" ç çB m i` MÆB
hB m- æQçM h?`i sQ+?- hB m L?`i .B T +MM; S?B hB m L?½ #¼M ?¼ Km®M T?€i
hmv i h?-M- +?Q M M M?`i ç`M? T?ªB ibK çQÊ+ MÆB ?ç Hç+ +O M;QÆBX L?B K
?½v çÊB î ç•v K°i i?ìB ;B M M;„M M[- b m F?B #¼M ?„M ;B i +? i hç hmv i h?-M b
æQìM; S?QM; b m F?B M|B tQM; +kM; F?¬M; çÊB ?„M +| T?ªM SM; ;b HB M ;BÆ #
+kX

oçM M?`i H½Q M?•M M"v HçB T?mM ?„M i? K p" B +€B M[- æQìM; S?QM; +kM; F?¬
î ç` T?QÆM; [m, [m€B M"v- ?"M? ç°M; i?`i [m€ #`i iB MX

J°i KU+ çÊB ç M F?B æQìM; S?QM; Hv F? B- H½Q *mM; *?O +kM; F?¬M; M|B K°i
M;"T i" F?Q +QìB K°i iB M; - M;Q" B KB M; H"K #~K M|B,

@ hç hmv i h?-M- H½Q T?m M?`i ç`M? b) p†M ç-m M;QÆB tm®M; /MM; H"K #¬5

J°i çQìM; çB ` M;Q" B- ç|M; +Y +,M ?-K HçB- æQìM; S?QM; #„i ç-m tQ tQ M;U-
Km°M i`QM; HÁM;X

æB ç M i?Ov H Q- HB + K„i M?bM t t - i?`v >bM? "i . M? pšM +ÁM M^K i` M K†i #
S?QM; H„+ ç-m- ç M; H9+ ç`M? [m ç| ;Bª pl M^K M;O- #¶M; M?B M iW T?ÁM; ;B
iB M; H ?ûi +O K°i M;QìB,

@ o` #^M; ?[m FB - tBM +?ì K°i +?9iX

h? M?•K `i bmv v m- H" iB M; +O M K M?•M- æQìM; S?QM; ç°i M?B M M?È` i`
H½Q *mM; *?O ` - i`M; +°M; +kM; +?d ;B K ;B[# M;QìB- i¬M; +?O iB M M?B K +C
M K K°i M[F?¬M; `ä H B H`+?X

L;QìB ;¼B ?„M H9+ M"v- +?QM? H" M K M?•M FB X oW `²B H9+ p"Q i`QM; ibK FB
iWM; H'v çm®+ `¼B bÆ [m T?ÁM; ;B K +O #¼M ?¼ K°i +?9i- H9+ ç| ? B M;QìB
;|+ iQìM; ç bQîB 'K- #° /€M; `i i? i?ªKX

L°B i•K imv ç²M; ibM? pÈB +†T M K M[M"v- M?QM; æQìM; S?QM; +kM; F?¬M; /€
b Q [m F?¬M; H•m M[- #¼M M;QìB h? M; S?B hB m ç½ iB M ç M +`M [mûi æçB h
M?B M b) i?ª K'v M;QìB M"v ` X

@ o` #^M; ?[m FB tBM /WM; #QÈ+5

h?`v æQìM; S?QM; ;B®M; M?Q F?¬M; M;?2 ;b- M K M?•M FB HçB ?¬ K°i iB M; M
i`QÊ+ ç| i?b p°B p" M; ?ÆM `i M?B m- M?Q K M; i?2Q K°i iB +-m F?~MX

æQìM; S?QM; i?î /"B K°i iB M; - /WM; +?•M- [m v ç-m HçB ?ÄB,

@ *| +?mv M ;b\

"° /€M; +O M K M?•M M"v bQ pÈB H½Q *mM; *?O i?b i®i ?ÆM `i M?B m- M?QM; +
+O h?B M E?B M i¬M; i?b F?¬M; F?€+ H„K- ?„M +kM; M?Q i? M"v- +| i? M;?o ç
FB ` b QX

@ *| i? ibK ;B9T i K°i Q i i?m®+ +?[h?QÆM; >"M çQÊ+ F?¬M; \

•M? K„i +O L K M?•M FB p®M `i + Q M;çQ- M?QM; ;B| ç•v ibM? i? #„i #m°+- ?
i?'T +€B ç-m + Q M;çQ +O KbM? çQÊ+X

@ L;QÆB #` # M? b Q\

æQìM; S?QM; M?bM b„+ K†i i`„M; # +? +O ?„M ?ÄBX

L K M?•M +?`K `½B H„+ ç-m- [m v ç-m HçB M?bM- i`QM; ç¬B K„i i`"M p M?m ibM

@ G" T?m M?•M i - +-m M;QÆB +Sm M" M; K°i KçM;X

L;QìB #` ;B K ;B[ î ç•v- K°i i?•M i?U+ HU+ ç m ç½ #` hç hmv i h?-M T? #Ä- imv `^
#¼M ?„M `i i®i- M?QM; bÈK ç½ F?¬M; T?ªB H" + Q i?O çQÊ+ K¼B M;QìB FQM?

bBM? ?Qϕi [m M? M,K bm®i i?€M; Î ?Q`M +ªM? M`v- F?| i`€M? F?ÄB #` bBM? # M
/MM; i® +?`i i?•M i? +O KbM? KϕM? K) pQÊi [m - M?QM; ;Bì ϕ•v- # M? ibM? +O
M;?B K i`¼M;- ϕ½ b„TF +`M +€B +? iX

*?d H` i`QM; i?Ov H Q M`v ?Q`M +ªM? €+ HB i- M K M?•M HϕB F?¬M; ibK ϕQÊ+ M,
ϕQÊ+ K°i M;QìB M?Q æQìM; S?QM; ϕ M- M M KÈB F?¬M; M?`M ϕQÊ+ KÎ KB M; M?

L?`i i?ìB æQìM; S?QM; +| +?9i F?| tY- ?„M +kM; F?¬M; T?ªB HQϕB M;QìB K€m H
L?QM; H9+ M`v H` i?ìB ϕB K M M Qi /•v /Q +MM; M;QìB F?€+ i?b ?ÆM- ?m®M; +?E
>`M- +kM; F?¬M; M?`i ϕ`M? b) +? iX

L?bM i?'v b„+ K†i æQìM; S?QM; •K i`-K #`i ϕ`M?- M K M?•M i`QM; T?ÁM; ;B K F?
M?Q H`K` K°i [mv i ϕ`M? i`¼M; ϕϕB- KÎ KB M; MìB,

@ L m #^M; ?[m +| i? ibK +?Q iϕB ?ϕ /QÊ+ HB m i`` h?QÆM; >`M- i +| i? /MM; K
ϕ iϕ H X

æQìM; S?QM; M;?2 p`v HB M M?`M F?¬M; ϕQÊ+ i`ÊM i`ÁM K„iX

GQϕB ϕ² p`i M?Q +¬M; T?€T iϕB h?B M \*QÆM; æϕB GK+ F?¬M; i? MìB H` F?¬M;
i¬M; K¬M ϕ m +| +¬M; T?€T ϕ†+ #B i+O KbM?X *¬M; T?€T iU M?B M +kM; +?B i`
i®i +| i? ;B9T M;QìB im Hmv M M? M? ?ÆM- +`M; i? K HÈB ?ϕBX

9jNX *?QÆM; 9k3, *Sm L;QìBX

o¬ h?QìM;

h€+ ;Bª, Jϕ+ J†+

*?QÆM; 9k3, *Sm M;QìBX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

L?QM; K` æQìM; S?QM; +-M +¬M; T?€T ϕ H`K; bX E?¬M; MìB i`QÈ+ ϕ| æQìM; S?
M;?`+? i?B M M?Q o¬ h?QìM; Zmv i- /QÈB i`-M ϕìB M`v imv i ϕ®B F?¬M; i? +| #
?ÆM- +kM; F?¬M; +| T?€T [mv i M`Q +| i? ;•v ?SM; i?9 +?Q ?„MX >ÆM M[æQìM
ϕ´B +¬M; T?€T +?O im ϕQÊ+- K°i M;QìB +ª ϕìB +?d +| i? ?¼+ i`T K°i HQϕB +¬M;
#Ä K°i i?•M im p` Hmv M HϕB iW ϕ-m- K` ϕB m M`v i?b [mª H` i?®M; F?´X >m®M;
ibK +¬M; T?€T i?b`i ϕÆM; BªM- i`QM; *QÆM; h•K hB m E?¬ G•m +| M?B m •K ?²M
Hmv M i`T K°i +¬M; T?€T F?€+ M? mX L m æQìM; S?QM; Km®M ϕ´B +¬M; T?€T- F
i€K i`,K ϕ ?„M +?¼M- i`QM; ϕ€K M`v +kM; F?¬M; i?B m +¬M; T?€T ϕdM? +'TX

*?Q M M b m F?B M;?2 tQM; ϕB m FB M M K M?•M FB MìB ` +kM; F?¬M; i? F?E
ϕQÊ+X

@ o M +-m M;QÆB- M m F?¬M; +Sm M`M;- M`M; +? i K`iX

•K i? M? M K M?•M K M; i?2Q p¬ p`M HQ H„M;- HìB F?~M +-m +Æ ?² H` M;?B M`,
S?QM; +| i? +ªK M?`M ϕQÊ+ ?ŠM F?¬M; + K HÁM;X GϕB MìB- M m æQìM; S?QM
GϕB i, #` i`¼M; i?QÆM; F?¬M; +€+? M`Q +?[i``- i?b /M ϕdM? ϕ-m+O ?„M +| +
+kM; T?ªB +9B i?'T tm®M;X

@ §BX

Skæ qmM#v®?Q M;KiPß /`B+K°i p0D° 66MM[ @T P®D% #mÀ B S`æM[@ æQ ð\$D 30 @s3=æQ`D

L|B i?U+ ` i?lB ;B M # M ;"v M"v i`-B [m `i #bM? i?^M- æQlM; S?QM; pšM /U i
+O J½ h`QlM; aBM?- +kM; F?-M; T?€i bBM? +?mv M ;b M; Q" B w Km®MX J'v M" M
S?B m L?S +| H) ç½ K M; iBM iS+ i`mv M +?Q hB m L?'i .B T- çÊB ç M b m F?B iB
#^Q- ? B ç¢B a€i h?-M +MM; S?B hB m L?½ M?'i ç`M? b) ç M æ¢B hmv i *mM; - +?
*?Q M M pB + æQlM; S?QM; +-M H"K #•v ;B| +?QM? H" +?l çÊBX *?l #¼M ?„M ç
?„M +Sm H½Q *mM; *?O ` M; Q" B- +ÁM M?[M; pB + +ÁM H¢B ç½ F?-M; HB M [m M
:B| T?9i M"v æQlM; S?QM; ç M; K M; i?2Q #®M pÁ`QÊm +U+ K¢M? çB p T?Q i?C
>bM? "i . M? b v K K ÊB i?-BX
*°M; i? K >bM? "i . M? +kM; iU KbM? K M; i?2Q ? B pÁ- b€m pÁ`QÊm +?mB p"Q
+kM; +^K i?'v +| +?9i +?`m F?-M; M' B- ç M b m MY ç K- ?„M`®i +K+ M^K H, M`
æQlM; S?QM; p" M F?ÎB +-M; T?€T- ç2K K2M`QÊm #S+ ` M; Q" B- +kM; ?Q ç-m p
M; "v KÊB /-M i`Î M M i? M? idM? H¢BX
æSM; /"v çB p ?QÊM; b•m i`QM; i?Ov H Q- ç M M?" H Q +O M[M?•M +?Q çQÊ+
M? M?"M; ;ä +Y M?" H Q- # M i`QM; H" T iS+ T?€i ` K°i +?9i ç°M; ioM? `i M?Á
p K†i i M; i?QÆM; FB /bm i?2Q K°i M[M?•M K†i i`„M; # +? F?-M; +ÁM +?9i K€
S?QM; X
L[M?•M M"v bQ pÊB H9+ i`QÊ+ ç½ çÐ ?ÆM`i M?B m- imv `^M; pšM +ÁM`i v m Ê
i`¢M; i?€B ?-M K M[- M" M; M; ~M; ç-m- /MM; +†T K„i ^K ç¢K M?bM æQlM; S?QM
@ hB M bBM?- T?B M M; "B`²BX
L K M?•M M"v H-M M"v +mM; FQM? F?€+? F?Q ?ÆM`i M?B mX
æQlM; S?QM; ;"i ;"i ç-m- +kM; F?-M; M|B M?B m- +?d #^Q M[M?•M FB pQÆM i
t2K tûi K°i T?2M- b m H-M çQÊ+ F?m i`W ?"M F?Q H9+ i`QÊ+ +MM; pÊB pB + K'
HB m- i?•M i? M" M; t€+ i?U+ ç½ i®i H M F?-M; Qi- M?QM; Km®M +?[i`i" M ;®+
H¢B #S+ ` KÊB çQÊ+X
æQlM; S?QM; H"K M?Q H-M i`QÊ+- iWM; +?9i K°i ûT ?"M F?Q i`QM; +Æ i? ç®B T
#"M`°M- æQlM; S?QM; KÊB i?m H¢B #"M i v iQ HÈM +O KbM?X >ÆB F?€+ pÊB /U
H"K i? K K°i H-M M[KÊB +| i? F?m i`W ?Q" M iQ" M ?"M F?Q i`QM; +Æ i? M[M?•
F?-M; M; ?o ç M FBM? K¢+? i`QM; i? M°B +O ç®B T?QÆM; H¢B i®M ?¢B ç M KS-
F?| +?ÆBX
ošM M?Q i`QÊ+ HQm H¢B +?Q M K M?•M K°i +?9i /QÊ+ HB m- /†M /Á ?„M K¶B M;
? M # M; "v b m b) ç M i` HB m H-M +m®B- H9+ M"v æQlM; S?QM; KÊB Hv F? BX
L?bM [m #|M; HQM; +O æQlM; S?QM; - M[M?•M [m v ç-m ?ÄB,
@ h?B M + - ç| H" M; QlB ç½ +Sm i b Q\
L K M?•M ;"i ;"i ç-m,
@ •M- M?l +| ?„M- M; QÆB KÊB +| i? +ÁM b®M; X
L[M?•M +QlB H¢M? K°i iB M; ,
@ *?d bÊ +kM; H" pb ç w ç M #° +-M; T?€T ç|\
L K M?•M M?QÊM; K"v- H" T iS+ +?"K`½B H„+ ç-m,
@ E?-M; ;B®M; H„K- H-M i`QÊ+ i +| M|B b) /MM; K°i #° +-M; T?€T ç i¢ H - ?„M
ç-m ç M +m®B +kM; F?-M; ç + "T ç M +?mv M +-M; T?€T pÊB i
@ *| H) pb Km®M +?9M; i K M; ÆM- +?O ç°M; /•M; +-M; T?€T H MX
L[M?•M imv M|B M?Q p"v- M?QM; M; [F?Q +kM; F?-M; çQÊ+ iU iBM H„KX

L m M;QìB M"v i?"i bU Km®M #° +¬M; T?€T FB - ?„M ?Q"MiQ" M +| i? i`b ?Q½M H
+¬m- M[M?•M iBM`^M; h?B M + pb KbM? M?'i ç`M? b) çQ +¬M; T?€T +?Q ç®B
#ªM F?¬M; ç +°T; b ç M +?mv M +¬M; T?€T- ;B®M; M?Q F?¬M; ç w ;b ç M M| p"v
F?€+ T?ªB bmv M;šKX

*?ŠM; H) +?d pb ç²M; ibM? M M KÈB i`Ê ;B9T\

L K M?•M F?) +QìB K°i iB M; ,

@ s2K` i`QM; æ¢B hmv i *mM; +kM; F?¬M; T?ªB +?d iQ" M H" €+ M?•MX

L[M?•M i?Î /"B K°i iB M; M|B,

h?B M + - M;QÆB`'i / iBM iQîM; M;QìB F?€+X *?ŠM; H) M;QÆB ç½ [m M pb b Q
b Q\ L m F?¬M; T?ªB +?9M; i b®M; +? i ;b +kM; F?¬M; çQ` #° +¬M; T?€T ç| - b
;B i +? i`²BX

L K M?•M i? M /"B K°i iB M; ,

@ h #B i`ä- M?QM; >" Km°B "- +?9M; i ç½ #` ;B K ;B[Î ç•v ? B M,K- +kM; ç½ i`
E€i?"i i ibM? M;mv M ç +?9M; i +? i +MM; K°i +?¶ - +kM; F?¬M; Km®M M?bM M

L[M?•M +?"K`½B`9+ p"Q M;U+ M K M?•M- M" M; ?B m`ä +€+? M;?o +O ç®B T?Q

@ L;QÆB Km®M i`mv M +¬M; T?€T M"v +?Q M;QìB M¼ b Q\

@ •M- i`QÊ+ ? i M M i?Y /Á tûi K°i H-M ç½X

•M? K„i p®M çK+ M;¬m +O M K M?•M H¢B H|2` K°i iB FB M [mv iX

@ L m ?„M i?U+ bU H" M;QìB /Q h¢ hmv i h?¬M T?€B iÈB- K†+ /M K M; +¬M; T?€T
H" ç #€Q ç€T ÆM +Sm K¢M;X L m M?Q F?¬M; T?ªB- i H¢B +°M; Km®M çQ +¬M;
i`QM; i v +?9M; i ç½ i`î M M p¬ /KM;`²BX

@ *?d +¬M çQÊ+ Î +MM; K°i +?¶ pÈB M;QÆB

L[M?•M ¬M M?m M?Ä M? M|BX

h?ìB ;B M M? M? +?|M; [m çB- H¢B ç M # M;"v b m- æQìM; S?QM; +m®B +MM; +
F?Q i`QM; +Æ i? M[ M?•M- i®M M?B m +¬M; T?m M?Q p"v- imv`^M; +Sm çQÊ+ M
FBM? K¢+? ç½ çSi`ìB +O #¼M ?„M +ª çìB +kM; çWM; KQM; F?¬B T?K+ H¢B- M|
/M +| i? çQÊ+ +Sm` M;Q" B- b m M"v +kM; +?d +| i? H"K M;QìB #bM? i?QìM; i?-
æB m M"v F?B M æQìM; S?QM; i?'M i?S+ F?¬M; i?¬BX

@ *ªK ÆM M;QÆBX

L[M?•M H-M M"v KdK +QìB M|B HìB +ªK i¢ pÈB æQìM; S?QM;X

@ E?¬M; +¬M F?€+? F?Q- i +?d ibK +?Q KbM? K°i +?9i +?mv M ç H"K i?¬BX

æQìM; S?QM; i`ª HìB- ç•v çQÆM; M?B M +?d H" Hw /Q i?¬B- /M KbM? ibK pB + ç
+?mv M ? Q i`M bS+ HU+ M?Q i? M"v çQÊ+X

@ *€+ M;QÆB +S v M i•K Î H¢B ç•v p" B M;"v çBX

æQìM; S?QM; M|B K°i +•m ç-v`M w- +kM; F?¬M; /€K M|B`ä` X Zm K°i p" B M;"v M
L?½ i?m T?K+ çQÊ+ æ¢B hmv i *mM; #`- i?Ov H Q +| H) +kM; b) #` ?Ov #Ä- M;QìB
` M;Q" B`²BX

@ sBM ?ÄB + Q iQM? ç¢B / M? +O •M M?•M \

L K M?•M ç°i M?B M ¬K [mv M Kî KB M; ?ÄB- H¢B M|B iB T ?„M imv`^M; ç½ iB T t
M?QM; +ÁM +?Q ?ÄB [m / M? iQM? +O ç®B T?QÆM;X

@ . M? iU +?d H" K°i +€+? ;¼B- F?¬M; M|B +kM; i? X

æQÌM; S?QM; H„+ ç-m- +kM; F?¬M; T?ªB ?„M +® ibM? +?2 /'m- +?d H¨ i?•M T?“M
aBM?- +kM; F?¬M; +-M ç +?Q K°i M; QÌB ç½ +? i ¬K H'v +¬M; H Q çQÊ+X

@ E ? M H¨ G ok h?B M- ç•v H¨ T?m M?•M i - aÎ u M >¨X

L K M?•M iU KbM? ;BÈB i?B m M|BX

æQÌM; S?QM; i?-K M?~K H'v ? B / M? iU M¨v- t€+ ç`M? i`QM; Gw æQÌM; F?¬M; +|
H¨ G ok h?B M +MM; aÎ u M >¨ +ªX

@ >mvM? ç +| T?ªB `i Fb [m€B H¨ i¢B b Q +?9M; i H¢B #` ;B K ;B[Î +?¶ M¨v F?¬
G ok h?B M KÎ KB M; ?ÄBX

æQÌM; S?QM; ;"i ;"i ç-m- M m M|B h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?'i sQ+? #` M?®
+ÁM +| i? ?B m çQÊ+- M?QM; ? B M; QÌB M¨v +?d H¨ iB m M?•M p"i F?¬M; +| +?9

@ E€ i?"i i?U+ HU+ +O T?m i? +?9M; i F?¬M; + Q- H9+ iQ¨M i?`M? +kM; +?d H
p®M H¨ i?¨M? pB M +O K°i ;B i°+ T?K i?m°+ p¨Q æ¢B hmv i *mM; - +?d pb tªv ` K
i°+ #` æ¢B hmv i \*mM; /B i K¬M- ? B M; QÌB +?9M; i +kM; #` #„i ç M ç•vX

@ *| [m M ? ç M +¬M; T?€T K¨ M; QÆB M|B ç M\

æQÌM; S?QM; `i iBM? KBM?- H-M i`QÊ+ M; ?2 ?„M M|B ç M K°i #° çdM? +'T +¬M
çQ€M çQÊ+ iQ¨M #° +•m +?mv MX

G ok h?B M +QÌB F?´ K°i iB M; ,

@ h?'i T?m p¬ i°B- ?Q¨B #Q+? +| i°BX h¢ hmv i h?-M #B i`ä +?9M; i +| #° +¬M;
H M ;B i°+ +O +?9M; i - p¨v M M KÈB çQ ç M i?ªK €M b m M¨vX

@ *€+ M; QÆB +kM; i?"i HÊB ?¢B- ? B æ` ;B B F?¬M; M; ì H¢B b®M; çQÊ+ ç M ;Bì

æQÌM; S?QM; +ªK F?€B K°i iB M; X

@ "ÎB pb +?9M; i #B i`ä- M m M|B ` #Q K"i i?b F i +K+ +?d +| i? H¨ +? i- +?Q M
T? +kM; F?¬M; /€K M|B +?Q h¢ hmv i h?-M #B iX

h¢ hmv i h?-M +kM; ç½ iWM; K M; iQM? K¢M; +O aÎ u M >¨ ` ç mv ?B T G ok h
h?B M i?B m +?9i M[ç½ F?m'i T?K+X L?QM; aÎ u M >¨ H¢B +¨M; i`U+ iB T- K°i ç
H¨ F?¬M; M; mv ?B K ç M iQM? K¢M; X "i [m€ +kM; ? Q T?Q K°i T?2M F?Q HU+ K
b m- h¢ hmv i h?-M +kM; F?¬M; /€K /MM; i?O çQ¢M; b [m€ ç€M; - +?d T? #Ä K°i
M; QÌB- ;B K ;B[Î +?¶ M¨v- +?"K`½B i` ?ÄBX

*?d H¨ K°i ? B M, K [m çB- h¢ hmv i h?-M pšM F?¬M; i? i` ` çQÊ+ #Q K"i +O #°
+kM; #m¬M; i? - i`B i ç [m M çB ? B M; QÌB M¨vX

@ L m M?Q i çQ€M F?¬M; b B- M; QÆB +?m~M #` K M; +¬M; T?€T M¨v +?Q i \

æQÌM; S?QM; i?, K /Á ?ÄB K°i +•m

G ok h?B M ;"i ;"i ç-mX

@ L; QÆB F?¬M; bÊ i H¨ /Q h¢ hmv i h?-M T?€B iÈB b Q\

æQÌM; S?QM; iU ;B m +QÌB K°i iB M; X

@ S?ªB ? v F?¬M; ç½ F?¬M; [m M i`¼M; M[X

G ok h?B M +MM; aÎ u M >¨ HB + K„i M?bM M? m- +MM; MÎ ` K°i MK +QÌB ?B m v
w iS i`QM; K„i ? B M; QÌB- b®M; +? i +| ç¬B- pB +; b T?ªB bÊ\ *?d +-M +| i? Î +MM
+| b" T t m®M; +kM; F?¬M; b QX

@ E€ i?"i i +kM; F?¬M; +| ?SM; i?9 pÈB +¬M; T?€T H„KX

æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; Km®M çQ¢i H'v #Q K"i +O M; QÌB F?€+- ?ÆM M[+¬M
[m^a i?U+ p¬ /KM; - pB + M"v F?B M æQÌM; S?QM; +| K°i +?9i +^aK ;B€+ i`B •M +¬m
@ :B i°+ ?Ov- K°i i?•M FBM? K¢+? +O T?m i? +?9M; i +kM; ç½ #` çQ¢M- i?S M
i`Î M M p¬ /KM; - F?¬M; i? ç +?Q p"i i®i #` HM KÌ çQÊ+- +?Q M M KÈB Km®M ;B
G ok h?B M M; ¬M iW F?~M i?B iX
@ æ•v F?¬M; T?^aB H" K°i #° +¬M; T?€T im Hmv M- K" H" K°i pä çB M i•K T?€T
aÎ u M >" Î K°i # M +?2M KB M; M|BX
æQÌM; S?QM; b[M; bÌ,
@ oă çB M i•K T?€T\
G ok h?B M ?€ ?®+ K²K- H9+ M"v KÈB +QÌB ? ? M|B,
@ >mvM? ç M; QÆB pšM +?Q H" +¬M; T?€T im Hmv M b Q\
æQÌM; S?QM; ;"i ;"i ç-mX
G ok h?B M F?) pm®i i`€M,
@ *?d i`€+? i F?¬M; M|B `ă ``M; X
J°i M; QÌB +^a çÌB +?d +| i? im Hmv M K°i #° +¬M; T?€T- pB + M"v M; v +^a ç² M; ®+
G ok h?B M +kM; F?¬M; çQÊ+ `ă ``M; H„K- F?B M æQÌM; S?QM; ?B m b B wX
*¬M; T?€T +MM; i•K T?€T F?¬M; ? ;B®M; M? m- M|B pQ /K M?Q o¬ h?QÌM; Zmv i H
+?QM? H" K°i #° +¬M; T?€T im Hmv M- im Hmv M o¬ h?QÌM; Zmv i +| i? F?B M +?

@ E?¬M; +? iX

æQÌM; S?QM; +?d +| i? i`ª HìB M`M; M?Q p`v

@ æB i?2Q i X

> Q ? i +¬M; T?m- +?QM? H` pb Km®M M; ?o +€+? +Sm pB M H½Q \*mM; \*?O ` M; Q
M`v- #¼M M; QÌB h? M; S?B hB m ç½ bÈK t•K M?"T p`Q æ¢B hmv i *mM; ; Ð +€B ç-
tm®M; `²BX

.QÈB bU /šM /„i +O æQÌM; S?QM; - K¼B M; QÌB +MM; M? m # v p T?Q *-K h?B M
L; QÌB çB H-M M`v i`W æQÌM; S?QM; ` - i'i +ª ç m H` + Q i?O i`QM; + Q i?OX J°i
M`Q +| i? M; ,M +ªM- ?ÆM M[ /QÈB bU # Q T?O +O b€i +Æ T?¬ i?B M +€B ç` +O
F?¬M; B /€K ç M ibK tmB t Q +ªX *?Q M M çB i?ŠM; ç M *-K h?B M S?QM; - +kM
+ªM i`îX

h? M?QM; ; BÌT?9i M`v- T?Q i`QÈ+ ç½ +| K°i i?•MªM? çSM; +ªM H®B- ?„M +?d +
ç|- i v ç2K #°B FB K ?QÈM; tm®M; ç'i- p K†i KdK +QÌB M?bM [m # M M`vX

LQÆM; i?2Q €M? i`,M; M?"M M?¢i- æQÌM; S?QM; i?Q€M; +€B ç½ i?'v `ä /B M K¢
.QÆM; ok i?b H` BX

@ *€+ M; QÆB çB i`QÈ+ çBX

hmv i L[M?"M M?¢i Kî KB M; M¡B- M`M; iÈB MÆB M`v- +?QM? H` pb ç T?ÁM; •n
i`¬M; i?'v ?„M- çQÆM; M?B M Km®M +MM; ?„M ç€M? K°i i`"MX G¢B M¡B iB T- H-
F?¬M; i? T?•M i?„M; #¢B- p¬ Hm"M H` •m .QÆM; ok ? v H` hmv i L[- ç m +ªK i?'
F?Q€BX G-M M`v +?QM? H` K°i +Æ ?°B i®iX

@ hmv i L[+€+ ?¢- H¢B ;†T K†iX

•m .QÆM; ok +QÌB ¬M ?Á - iMv `^M; ?„M H` ç`+? M?•M- M?QM; H¢B F?B M M; QÌB
çQÈ+X

æQÌM; S?QM; +?m`M #`K M; i?2Q #¼M M; QÌB ? B ç¢B a€i h?-M pQÊi [m •m .Q
i?Ov H Q- F?¬M; M; ?o iÈB i?•M ?bM? +O •m .QÆM; ok H¢B H¡2 H M- `ä `M; H¢B

99kX *?QÆM; 9jR, *Sm L; QÌBX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; 9jR, *Sm M; QÌBX

L?¡K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

h`M; S?QM; çQÈ+ #`B / M? ç i K i`QM; h?"T æ¢B h?-M "BM? çQÈ+ ?„M +?"K `½E
[m M; [md /` /QÈB ç K i`,M; - +kM; F?¬M; i?'v ?„M ç°M; i?O- M?QM; FB K F?Q i?2
i?'v T?¬ i?B M +€B ç` H Q ç M K¼B M; QÌB

@ S?QM; i?B m +~M i?"MX

h? M; S?B hB m p°B p`M; ?¬ H M K°i iB M; - K°i i v FûQ æQÌM; S?QM; ` b m HQM
i v iB T- .B T .o E?¬ ç½ [mûi ` K°i FB KX J°i FB K M`v #bM? #bM? ç¢K ç¢K- +kM;
HÈM M?Q FB K [m M; +O •m .QÆM; ok- M?QM; H¢B bBM? ` ?B m [mªF?¡ +| i? i

h?B M EB K i`ªK p¢M p"i- p¬ b® FB K [m M; FB H"TiS+ ?| i?"M? ?Q p¬- hmv i
.QÆM; ok- M; ¢Q M; ? M¡B,

@ í i`QÈ+ K†i i K` M; QÆB +ÁM Km®M ç®B T?¡ pÈB #¼M ?„M b Q\

•m .QÆM; ok pšM +QÌB +QÌB M?Q +k,

@ æQÊ+ M;QÌB Ov i?€+- T?ªB i"MHU+- H" •m .QÆM; i p¬ H X

>„M +kM; #B i î i`QÊ+ K†i .B T .o E?¬ KbM? +,M #ªM F?¬M; +| F?ª M,M; +?†M M?Q
?„M pW `²B +?d H" H"K` #° /€M; i? i?¬BX hmv `^M; i?U+ HU+ +O ?„M bQ pÈB
+?9i- M?QM; +ªK M;° pÈB FB K ç¢Q H¢B F?¬M; çQÊ+ i?•K ?"m M?Q hmv i L[- K°
ç€M? M; M; i v pÈB M? mX

E?Q i? +O ? B p`HBM? ;B B + Q i?O M?Q HÊB FB K` F?ÄB pÄ p +?¢K HšM M?
æQÌM; S?QM; p°B p" M; pQÊi [m M;QÌB +O •m .QÆM; okX

a m F?B çB çQÊ+ K°i çQ¢M M;„M- æQÌM; S?QM; [m v ç-m H¢B M?bM •m .QÆM; o
F?¬M; çQÊ+ F?) `K+ ``+?X >„M ç M; ç€M? +?O w H M FB M #ªQ #®B ç M; i` M M;Q
;Bì +ÁM F?¬M; T?ªB H9+- i`QÊ+ iB M +Sm H½Q \*mM; \*?O ` ç½X

L; v ;B[bQÌM M9B +O *-K h?B M S?QM;- +?ŠM; #B i H9+ M"Q ç½ M?B m i?K`
*mM; K†+ ?„+ vX "¼M ?„M K°i KU++ M? ;€+ H®B p"Q +O i?Ov H Q- t t M?bM H¢
M;QÌB- K†B M;QÌB ç m ?MM; ?' M?bM +?^K +?^K p"Q M,K M;QÌB æQÌM; S?QM; ç

h?U+ HU+ +O M?[M; M;QÌB M"v +kM; F?¬M; ç²M; ç m- H¢B F?¬M; +| h?B M ;B B
+kM; +?d H" æ` ;B B i?QÊM; T?~K i?¬BX s2K` - h¢ hmv i h?-M [mª i?"i ç½ ç M #
/QÊ+ p"i ç F?®M; +? i?O ?¢ i?Ov +?mM; +kM; F?¬M; T?ªB H" +?QM? ç¢QX a m F
S?B m L?S ç2K ;BªB /QÊ+ +?Q M?[M; h?B M ;B B + Q i?O FB - F?¬M; +ÁM B M;?
Í H¢B # M M;QÌB h¢ hmv i h?-M ç +?Q ?„M b B bY- +kM; +?d +ÁM ç€K i¢T M;Q M"

@ h? M; S?B hB m T?KM; K M? i`m b€i T?ªM ç² h¢ hmv i h?-M +O æ¢B hmv i *mM
i?b M? M? +9i çB +?Q i X

L;QÌB +ÁM +?Q iÈB- i? M? •K +O hB m i?9+ ç½ p M; p¼M;

E€ i?"i +?WM; i`,K M;QÌB M"v ç®B pÈB #¼M M;QÌB h? M; S?B hB m +,M #ªM F?
M?QM; ?¼ H¢B F?¬M; Km®M ;B i ç iY +O æ¢B hmv i *mM;- /M b Q M?[M; M;QÌB
hmv i *mM;X

GÌB pW M|B ` - M?[M; ç iY æ¢B hmv i \*mM; M"v H"TiS+ i`Î M M t¬M t Q- b„+ K†i
i`Î M M i€B M?ÊiX hB m i?9+ ç½ [mv ~M ?ÆM KQÌB M,K- M?[M; M?•M i" B KÊB M'
Gw æQÌM; ç [m®+- +ÁM +| i? F?¬M; #B i ç M h?B M a€i h? M; S?B hB mX L?QM
?"Q +O hB m i?9+ pšM ç-v iQM? mv ?B T ? i M?Q KQÌB M,K i`QÊ+X

J†+ /M M?[M; M;QÌB M"v +| `i M?B m M;QÌB +ÁM +?Q i?'v [m ?„M- M?QM; H M?
h?-M ?¢ H M? /€M H M F?B i`QÊ+ ç½ M|B `ä ;B€i` +MM; i?U+ HU+ +O h? M; S?

@ h?B M a€i h? M; S?B hB m- æ` h?Q æQ¢M h?'i sQ+?- ? B M;QÌB M"v i`QÊ+ ;Bì
M,K i`QÊ+ çQÊ+ tQM; H" ?B ç¢B a€i h?-M +QÌM; ç¢B M?'i +ª æ¢B hmv i *mM;- +?

J°i ç iY æ¢B hmv i *mM; ç M; F?¬M; M;WM; Mm®i MQÊ+ KB M;- H¢M? `mM M|B
F?¬M; HÈM- M?QM; ç€K M;QÆB Î ç•v H¢B ç M; ?Q"MiQ" M v MioM?- M M çQÊ+ i`
`ä `M;X

æQ¢M h?'i sQ+? +QÌB H¢M? K°i iB M;- i?B M #BM? h?€B æ Q pmM; p T?Q i`QÊ
H,M; F?¬M; +?ûK iÈB- i`U+ iB T tQ i [m ç-m K¼B M;QÌB- # v` M;Q`B # KQÆB
+ÁM +?9i ;bX æ€K M;QÌB M"v +?d i?'v b m ;€v H¢M? #m®i- F?¬M; Qi M;QÌB #` +?
;B| ç K Hª iª # v tm®M;X

*?B m i?S+ 'v +?d K M; iQM? mv ?B T i?¬B- M m M?Q æQ¢M h?'i sQ+? Km®M- K°
;B i ?ÆM KQÌB M;QÌB `²BX

@ *m²M; æ QX X X G" ç Q K M; +O *m²M; æ Q æQ¢M h?'i sQ+?5

J°i i? M? •K i i•K HB i T? ç°i M?B M p M; H M- ;B®M; M?Q pW i`¬M; i?'v +?mv

> B ç¢B a€i h?-M ?B M i?•M- çO F?B M +?Q ?ÆM i`,K M;QÌB M"v F?¬M; +ÁM +?9

@ "¼M ?„M F?¬M; T?ªB H¨ h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?'i sQ+?- +?d H¨ K¢Q /
+¬M T?ªB bÊ- iB M H M +?†i çSi +€B ç¬m +?| +O #¼M ?„M- *mM; *?O +?„+ +?„M
G¢B K°i iB M; ;"Q iQ iW i`QM; ç€K M; QÌB p M; H MX
æQÌM; S?QM; i?2Q i? M? •K M?bM H¢B- M?QM; F?¬M; iB K çQÊ+ M; QÌB M¨Q- `ä`¨
T?9+ +O h¢ hmv i h?¬M- H9+ M¨v ç M; ~M M'T i`QM; ç€K ç¬M; ç K ?Q†+ HÁM; M
+?•M +O #¼M M; QÌB h? M; S?B hB m K°i +?9iX
h? M?QM; i? M? •K +O ?„M pW `ÆB tm®M; - /QÈB €M? i`,M; ç½ # v ` K°i ç² p"i /
HûQ i` M F?¬M; - +U+ F€ +?m~M t€+ ç€M? i`9M; i M F m; ;"Q # M M½vX
J°i iB M; F m i? HQÆM; i?ªK i?B i i`mv M ç M- M; QÌB # M M½v F m; ;"Q i v ¬K H
ç'iX æ¬B K„i i`ÊM i?"i HÈM- M; QÌB çSM; +¢M? ?„M +9B ç¬m M?bM tm®M; HB M M
LÆB v i?¬m +O M; QÌB M¨v- #` K°i ç¬m ç°+ t¨ +„M H'v- ç¬m ç°+ t¨ M¨v pšM +ÁM b
i`QM; M; QÌB ?„M- +?d [m K°i H¬M +?ÊT K„i- ç¬m ç°+ t¨ /¨B ç M K°i tQ+? M¨v ç½
#` i?QÆM; i` M v i?¬m T?mM ` K°i pÁB K€m iQÆB- M; QÌB M¨v HB M i`Î M M +Q
i¬K Hm°+- +?d [m K°i H€i HB M F?¬M; +ÁM +?9i ç°M; ioM? M¨Q M[X
@ E?¬M; #B i h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?'i sQ+?- i?b +kM; M M M?"M i?S+ i
hB m L?'i .B T m €K +QÌB [m€B /`X
G¬M M¨v- ?ÆM K°i i`,K M; QÌB ç²M; HQ¢i HmB p b m p¨B #QÊ+X
L m M?Q M|B ? B M; QÌB h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?'i sQ+? K M; ç M +?Q K½
?bM?- i?b hB m L?'i .B T H¢B K M; ç M F?OM; ?QªM; +?QM? i?S+X hW F?B b m
F?ÄB æ¢B hmv i *mM; - hB m L?'i .B T HB M i`Î i?"M? b€i i?O +QÌM; ç¢B M?"i +ª
H¢B F?¬M; ;B®M; pÈB b€i +Æ ?MM; ?²M F?B M M; QÌB F?€+ bKT ç² +O ? B ç¢B
.B T H¢B i`M M?šM •K ç°+- M m iQM? ` - M; QÌB b m H¢B +¨M; F?B M K¼B M; QÌB
Í ç•v ç½ F?¬M; Qi M; QÌB çQÊ+ +?SM; FB M i?O çQ¢M ç°+ €+ +O hB m L?'i .B T-
p¢M T?¬MX
E iW F?B hB m i?9+ F m ?¨M; - ç M F?B hB m L?'i .B T ` i v ç€M? +? i i M ç iY æ
K ?Q†+ HÁM; M; QÌB FB - i`QÊ+ b m +?d [m +?WM; # H¬M ?¬ ?'T- #QÊ+ +?•M +
H'v K°i +€B- i`U+ iB T tmv M [m ç€K M; QÌB ç M; # Q [m M?- çB p¨Q i?Ov H QX
oW p¨Q i`QM; i?Ov H¢Q- # M i`QM; #¶M; M?B M +| # +´ FbM? F?Q im¬M ` - F?-
ç M K¼B M; QÌBX

99jX *?QÆM; 9jk, o2 a¬m h?Q€i s€+X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; 9jk, o2 b¬m i?Q€i t€+X

L?|K /`+?, .mM; M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

GQ¢B i"TFQ+? i? M¨v Î i`QÊ+ K†i h? M; S?B hB m +,M #ªM F?¬M; ç€M; M?„+ iÈB
pmM; ` - # iB M; F m ç m çÈM HB M i`mv M ç MX " #|M; M; QÌB HB M # v ` - ç•K
M; ½ tm®M; K†i ç'i #'i idM? M?•M bUX

@ h¢ hmv i h?¬M ç M; Î # M i`QM; X

æB tm®M; K°i çQ¢M M[- h? M; S?B hB m ç°i M?B M KÎ KB M; M|B- i`QM; K„i +O
+Æ- #QÊ+ +?•M F?¬M; F?ÄB M? M? ?ÆM i`QÊ+ `i M?B mX

o"Q i?lB çB K M"v hç hmv i h?—M tm'i ?B M içB i?Ov H Q- KK+ çQ+? +O ?„M F?—
 [m€ i M M"v ?"M? ç°M; +kM; `i M? M? M? MX hW H9+ #¼M M; QlB h? M; S?B hB
 ;•v` ç°M; ioM? ç M; Bl- +?d [m +?WM; i?lB; B M MY +?ûM i`" M?ÄX h`QM; F?Q
 ?„M`ä`"M; +| i? b B ?ÆM i`,K ç iY K B T?K+ içB bQlM M9B- HçB M #`v M?[M; M
 H Q- t2K +?WM; ç½ +| +?m~M #`i`QÊ+— M m F?—M; b Q HçB M? M? M?Q p"v çQÊ+
 J°i çQlM; t—M; tm®M; /QÊB- M; šm M?B M çKM; T?ªB K'v i M i•K T?9+ F?—M; +| K„
 w ç² Km®M ç€M? HûM- ç m #` hB m i?9+ K°i +?QlM; ç€M? # v- +,M #ªM F?—M; ªM?
 +O K¼B M; QlB +ªX
 æB ç M +m®B i?Ov H Q- M?bM [m F?„T M?[M; pkM; MQÊ+ M; "T +ª K„i +€ +?•M-
 HB M`MM; KbM?X G½Q \*mM; \*?O #`; B K; B[Î HQçB ç` T?QÆM; M"v b Q\
 >— ?'T +O ç€K M; QlB i`Î M M /²M /"T- KQM; Km®M ç€M? +? i hç hmv i h?—M +`M;
 @ Í i" M +MM; +O i?Ov H Q- +ÁM +| K°i ?—K MQÊ+— H½Q *mM; *?O ç M; #` M?®i iç
 /šM çQlM; - K°i # M KÎ KB M; M|BX
 oW M|B tQM; HlB M"v- #QÊ+ +?•M +O ?„M ç°i M?B M /WM; HçB- ?QT K„i M?bM p
 S?Q i`QÊ+ +| K°i H½Q M?•M; —v v m +?d +| / #¼+ tQÆM; - ç M; çSM; `O tm®M;
 M; •K MQÊ+ [m M? M, K- ; Bl T?9i M"v ç½ ?Q i?®B F?—M; +?`m M'BX " M /QÊB HçB
 €Q ç½ #` i`M ?çB- i?'v çQÊ+ ? B +€B +?•M; —v v m i`„M; # +?— ?„M /M çSM; Î ç| M
 H v b„T ç´ p"vX
 J` tQÆM; i€ #` +O ?„M- HçB #` K| + b„i tmv M [m - F?| b„i FûQ i` M Kti ç'i- iW ç
 M?[M; p i iQ+? HQ M; H¶X a m HQM; H½Q M?•M M"v- HçB +| K°i M; QlB ç½ çSi K°
 +ÁM HçB FB ç M; +—K K°i i? M? i`QlM; FB K- Kk B FB K HçB +?d p"Q HQM; H½Q
 K¼B M; QlBX
 @ G½Q ç—m iYX X X
 h? M; S?B hB m M? ;B¼M; ?— K°i iB M; X
 G½Q L?•M M; ~M; ç—m- ç—B K„i b€M; M; lB tmv M [m #KB #~M i`QM; F?—M; F?Q /V
 hB m- H"TiS+ M? +? KB M; +QlB `° H M- v m Êi M|B,
 @ > B i?^M; ` M? +QM ç M`²B b QX
 @ :B ;B X
 S?B hB m L?½ H H M K°i iB M; - MQÊ+ K„i i`"M F?ÄB F?|2 KB- M" M; +Æ ?² F?—M
 +| / #¼+ tQÆM; Î i`QÊ+ Kti M"v HçB H` ;B ;B +O KbM?— +mM; +?O F?Q T?€+?
 hmv i *mM; M, K tQ - ; Bl b Q HçB #B M i?~M? #° /€M; M?Q p"v\
 @ hç hmv i h?—M5
 L„K i v æQçM h?'i sQ+? i`mv M` iWM; ?²B `„M`„+— ;B®M; M?Q ç M; M; ?B M`„M
 +?[X •M? K„i ;„i ; Q M?bM +?^K +?^K p"Q i?•M ªM? Î b m HQM; H½Q *mM; *?OX hç
 iB M; - Kti ç—v p ç„M; +?€i- H`K #`K M|B,
 @ h i?"i M; ?o K½B +kM; F?—M; `ä- +€+ M; QÆB`®i +m°+ H`K b Q ibK çQÊ+ ç M ç•
 i?O ?ç +O i H`K T?ªMX
 >„M i?"i F?—M; `ä- M m M|B pB + p`i`Q +O i?Ov H Q #` #çQ H° H` F?—M; i? i`€M
 ?„M HçB +| M?B m + Q i?O H`K T?ªM M?Q p"v- i?"i F?B M ?„M i`Î i v F?—M; F`TX
 *?ŠM; H) M?[M; M; QlB M"v +kM; ;B®M; M?Q hB m L?'i .B T- ç m F?—M; ç w ç M
 b Q\ "'i [m€ ?„M /M b Q +kM; F?—M; T?ªB H` F M; m- +?d +| i? ç2K M; mv M M?•M
 FB ç½ +| çQÊ+ ;BªB /QÊ+X
 hç hmv i h?—M #B i KbM? i?m `²B- i?m ç M F?—M; i? i?m ?ÆM M[X E iW H—M
 Î « GQM; #ªQ- #®M ççB + Q i?O /QÊB i v +MM; M? m iY i`"M- ?„M ç½ bÊK +?m~M

+S p"v #m¬M; i? +?Q +^a æ¢B hmv i *mM; - ?„M H¢B F?¬M; + K HÁM; X *?Q M M K
K„M- +?Q `^M; /U p"Q M?[M; + Q i?O #`KbM? M„K i`QM; i v FB - #¼M M; Q`B h? M
KbM? i?b +kM; F?¬M; +| +€+? M"QX

"'i [m€- i?ŠM; ¢ M i®B M v F?B i`QM; æ¢B hmv i \*mM; t<sup>a</sup>v ` #B M +®- h¢ hmv i h?
M; "v v M H" M? +O KbM? ¢½ +?`K /SM; X

@ h¢ hmv i h?¬M- i?^a H½Q *mM; *?O ` - i HQm +?Q M; QÆB ¢QÊ+ iQ" M i?•vX

h? M; S?B hB m ¢ MûM HY ; B" M i`QM; HÁM; - K†+ /M ¢½ KQ`B M, K F?¬M; ; B i M
F?¬M; M?`M ¢QÊ+ +| w MB K Km®M #•K i?•v h¢ hmv i h?¬M i?`M? p¢M K^aM?X

@ h`QÊ+ b m ; b +kM; +? i- i FûQ i?2Q H½Q \*mM; \*?O +?¬M +MM; - i` M ¢Q`M; tm®
[m€ i`+? K`+?X

h¢ hmv i h?¬M i?m H¢B p iQÆB +Q`B i` M K†i- H°` K°i iB •K i" M- i`Q`M; FB K
i`QÊ+- H½Q *mM; *?O imv F?¬M; i' M ? Q ; b- M?QM; i?•M i? / #¼+ tQÆM; FB H
K°i ?²BX

o`B iB M; iQ i€+? i`mv M ¢ M- b m HQM; H½Q *mM; *?O +?^av tm®M; iWM; ; B¼i K€

@ .WM; i vX

S?B hB m L?½ p°B p" M; ?¬X

@ s2K ` i +ÁM +| i? #`M ¢B m FB M pÈB +€+ M; QÆBX

h¢ hmv i h?¬M ¢„+ w +Q`B +Q`B- H" T iS+ [m€i K°i iB M; ,

@ hQ" M #° +9i M; v +?Q i - +?`b m F?B i Hv F? B æ¢B hmv i *mM; - ¢ M ¢QÊ+ MÆ
; B ?Ä M"vX

J°i ¢€K M; Q`B HB M +| +?9i bÊ MûK +?m°i pĐ #bM?- ? B ¢¢B a€i h?¬M i?B m +?
M?QM; pŠM F?¬M; +| +€+? M"QX h¢ hmv i h?¬M #•v ; B`imv ¢½ K'i ¢B K°i i v- M?
+ Q i?O h?B M ; B B i?QÊM; T?~K- i`QM; F?¬M; ; B M +?"i ? T H` K` MÆB M"v- F?
¢QÊ+ H½Q *mM; *?O i`QÊ+ F?B h¢ hmv i h?¬M ¢°M; i?O +^aX

@ BX

J°i iB M; i?Î /`B +¬ ¢ÆM iB m ¢B m i`mv M p"Q i B K¼B M; Q`B- ¢| H" i? M?•K +O
b„T ;¬M ¢'it i`B M"v- H¢B H¬M M[ M; ~M; ¢¬m KbM? H M- +?"K `½B M|B,

@ h¢ hmv i h?¬M- H½Q T?m Mm¬B M; QÆB ?ÆM # KQÆB M, K- i`mv M pã +¬M; +?
`ä #^aM iQM? +O M; QÆB p®M •K ¢°+X æ¢B hmv i *mM; H¢B F?¬M; T?^aB MÆB ?B M
M"v F?¬M; i? M"Q b®M; ¢QÊ+- +?Q M M i ¢®B pÈB #^aM iQM? + v ¢°+ +O M; QÆB

@ G½Q ¢¬m iY- i `i +^aK FQ+? +¬M; ÆM Mm¬B /QĐM; +O M; QÆB- M?QM; i? F?
?B M ; B` +O M; QÆB ¢QÊ+X

h¢ hmv i h?¬M +Q`B H¢M? K°i iB M; X

G½Q *mM; *?O #'i pB bÎ ¢°M; - pŠK +?"K `½B M|B,

@ L; QÆB b€i T?¢i [mv i ¢Q€M- i" M M?ŠM M; M; M; QÊ+- +?QM? H" i?S æ¢B hmv i
/ŠM /„i i? K K°i +?9i H" b) F?B M æ¢B hmv i *mM; M?B m i? K K°i +QM +?| b, MX

h?¬M b„+ +O h¢ hmv i h?¬M #„i ¢¬m i`Î M M ?mM; H - +„M `„M; M|B,

@ h #B i M; v K"- Î i`QM; HÁM; M; QÆB- ¢` p` +O i +MM; ? B M; Q`B FB ?Q" M iC
> B M; Q`B FB - ¢QÆM; M?B M H" +?d ? B M; QÆB h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?

@ .½ i•K M; QÆB [m€ M†M; - ? K Km®M [mv M HÊB [m€ M²M; X

h? M?•K F?" M F?" M +O H½Q *mM; *?O H°` K°i +¶ F?BM? i?Q`M;

@ L?QM; i F?¬M; M;?o ç M M;QÆB HçB ?ç ç°+ i?O pÈB i - t2K` b9+ bBM? +m® /çv #ªQ i? M"Q çB M[- +kM; F?¬M; bY çQÊ+ #ªM +?'i b9+ bBM?X

@ G½Q ;B ?Ä - ç•v H" M;QÆB iU ibK +? iX

hç hmv i h?¬M ç½ ?Q" M iQ" M #` +?¼+ ;B"MX

G½Q *mM; *?O +QìB M?ç i K°i iB M;- b€M; [m„+ M?bM +?^K +?^K p"Q h? M; S?B h i`QM; €M? K„i ?B M H M K°i iB FB M M;?`- M|B,

@ *€+ M;QÆB +ÁM +?ì ;b M[\ h?ª ?„M çB ç b m ç| ?„M ç2K t€+ i pSi MÆB ?Q M;

@ G½Q ç-m iY- M;QÆB i?"i Km®M M?Q p"v b Q\

h? M; S?B hB m i`-K ;B¼M; ?ÄBX

G½Q *mM; *?O +QìB iB m b€B- ?"Q bªM; M|B,

@ .M b Q +kM; TªB +? i- +? i î MÆB M"v pšM HQm çQÊ+ iQ" M i?•vX

@ L?Q M;QÆB KQM; Km®MX

h? M; S?B hB m +MM; æQçM h?'i sQ+? ?Qi b•m K°i ?ÆB- ç²M; i?ìB iB M H M i`QÈ HB i ç` çB M +m²M; ?QÈM; p T?Q i`QÈ+X

@ E?¬M; çQÊ+555

S?B hB m L?½ p°B p" M; ?¬ K°i iB M;- ? B K„i çšK H +O M" M; pšM K°i KU+ M?b M?B M #B i iB T i?2Q b) T?€i bBM? +?mv M ;bX

æQìM; S?QM; FûQ H'v i?•M i? ç M; t¬M; p T?Q i`QÈ+ +O S?B hB m L?½ p - + [mª i?"i M?Q HìB +O H½Q \*mM; \*?O M|B- M m M?Q i?ª hç hmv i h?¬M` - çÈB ç M *mM; *?O M?'i ç`M? b) +? i F?¬M; +| +?¶ +?¬MX *ÁM F?¬M; #^M; H'v +€B +? i +O +O hç hmv i h?¬MX

L?QM; æQìM; S?QM; #B i`ä- hB m i?9+ +MM; æQçM i?9+ M?'i ç`M? b) M;?o #B M æ M; H9+ ? B ççB a€i h?¬M +?m~M #` iB M p i`QÈ+ ç ` i v i?b M?[M; pkM; MQÈ M?Q #` HY i?B m ç®i- ç°i M?B M b¬B i"Q- F?¬M; M;WM; iQ€i` #¼i F?QX

hç hmv i h?¬M ?QªM; ?²M- ?„M M?bM +†T K„i i" M ç-v b€i +Æ +O ? B ççB a€i h?¬ ç½ F?¬M; +ÁM +?9i +?¬M +?ì /Q /U M"Q +ªX

L|B +€+? F?€+- i?S ?„M /MM; ç ç†i +QÊ+ ;Bì ç½ i`î M M p¬ /KM;- #îB pb H9+ M" [m M i•K ç M bBM? iY +O H½Q *mM; *?O M[X

@ *€+ M;QÆB ç M; #S+ i ;B i H½Q ;B ?Ä M"v ç'vX

hç hmv i h?¬M KçM? K) ;€+ i`QìM; FB K H M +´ H½Q *mM; *?O- +€M? i v +ÁM b| i?2Q ?„M iWM; #QÊ+ HmB p b mX

@ *| ; M M;QÆB i?Y t2KX

h? M; S?B hB m K°i i?•M i` M; T?K+ # v T?'i T?ÈB- pšM F?¬M; M? M? F?¬M; +?"

hç hmv i h?¬M HçB HmB p b m p" B #QÈ+- æQìM; S?QM; H„+ ç-m- hç hmv i h?¬M i? X >„M [mw i`¼M; i€M? KçM; +O KbM?- M?QM; H½Q *mM; *?O HçB F?¬M; Km®

hç hmv i h?¬M HçB H-M M[HmB p" B #QÈ+- M?QM; ç9M; p"Q H9+ M"v- /` #B M M´ TªB- K°i #` M i v iQ HÈM F?¬ ?ûQ ç°i M?B M KçM? K) /m¶B` - +?KT p T?Q ç-m

*?d H" #`M i v iQ HÈM F?¬ ?ûQ ç| +kM; F?¬M; +| # Q M?B m HU+ ççQ- +`M; F?¬M #|M; i®B ç€M? HûM F?B M hç hmv i h?¬M ;B"i KbM?- M?QM; ?„M +?d +¬M M;?B M i?Q€i F?ÄB +¬M; FQ+? +O ç®B T?QÆM;X

*MM; H9+ ç|- i`W æQÌM; S?QM; ç M; H¬B FûQ S?B hB m L?½ pšM çSM; M;mv M iç ç°M;X

@ *€+? E?¬M; h?O

h? M?•K+O hB m i?9+ +S M?Q K°M; °Q Md MQM p M; H M i`QM; ?Q`M +°M? m €K +?|B çQÊ+ içQ` iW +QÆM; F?Q ;B®M; M?Q #M çÁB KçM; ç°i M?B M tm'i ?B M M H'v +€B i`QÌM; FB K ç M; HmM; H v FB X

æQçM h?'i sQ+? +MM; hB m L?'i .B T H Q ç M M?Q ;B|- K°i i`€B K°i T?°B- H"Ti s hç hmv i h?¬M- i?B M #BM? h?€B æ Q- M?mv M +®i t`i?O- ç€M? "T ç M hç hmv i

hç hmv i h?¬M KçM? K) /MM; HU+- i`QÌM; FB Ki` Mi vi`mv M ç MiWM; iB M; i? FBK [m M; FB ç°i M?B Mi M`a- ;B®M; M?Q b„T bKT ç´ ç M MÆB p"vX

æ•v /M b Q +kM; +?d H" K°i ççB i?O ?Q °Q /Q h? M; S?B hB m /MM; F?Q FbM? +? F?¬M; T?°B H" i v +O ?„M- çQÆM; M?B M F?¬M; +€+? M"Q M; ,M +°M çQÊ+ pk F?C T?~K- K„i i?'v i`QÌM; FB K ç½ b„T +„i ç M +´ +O H½Q \*mM; \*?O- K°i #`M i v F?¬? M„K +?ti H'v KkB FB KX

J°i iB M; `„M; `„+ ;BÁM i M p M; H M- M,K M; |M i v HB M çSi çQçM- [m, /` H" MÆ # Q M?B m K€m iQÆBX æQÌM; S?QM; i?'v `ä`"M; - #`M i v F?¬?ûQ M"v- +?QM? ;B K ç ç€M? HûM hç hmv i h?¬M FB - H" i v +O i¬M; +?O iB M M?B K h?B M E?B

.M +?d i`QM; M?€v K„i i v +O i¬M; +?O iB M M?B K h?B M E?B M i¬M; ç½ #` +?ti i?iB ;B M M; „M M; OB M"v- +¬M; FQ+? +O æQçM h?'i sQ+? +MM; hB m L?'i .B T +

hç hmv i h?¬M `ÆB p`Q çQÌM; +MM; +?d +| i? i?m FB K HçB- K°i FB K M; ,M +°M æQçM h?'i sQ+?- ç²M; i?iB MÆB p®M T?°B +Ki i v- p"v K" HçB [md /` tm'i ?B M K +?9i i' M ? Q ;b- +MM; ç®B +?QÌM; pÈB hB m L?'i .B TX

J„i +O i'i +°K¼B M; QìB ç m M?Qm HçB

J°i •Ki? M? p M; H M- +QÆM; F?Q K½M? HB i i`QM; F?®B T?çK pB M"v +?'M ç° +kM; H v ç°M; K°i ?²BX hç hmv i h?¬M #` ? B M; QìB ?ÊT HU+- ç€M? +?Q # v` M # M /QÈB- F?B M #¼i MQÊ+ p,M; imM; i|2 F?„T MÆBX

h? M; S?B hB m M?•M +Æ ?°B M"v- p°B p`M; çQç i HçB H½Q *mM; *?O- ;„i ; Q #°Q

h`"M; /B M M?'i i?iB M?Q H•K p`Q K°i pî ?°B F`+? p"v- +Æ ?² i'i +°K¼B M; QìB ç h?¬M î i`QÊ+ K„i M"v G` ;BªX "îB pb K°i i v +O ?„M ç½ #` æQÌM; S?QM; +?ti çS HçB çQÊ+X L?QM; pW `²B- ?„M `ä`"M; K°i i v +¬K FB K M; „M +°M +¬M; FQ+? +C ç®B +?QÌM; pÈB hB m L?'i .B TX

æÊB ç M F?B hç hmv i h?¬M ;Bª KçQ FB HmM; H v çSM; /"v iW pkM; MQÊ+- hB m K°i iB M; ,

@ L;¼+ hY aÆM\

L;?2 çQÊ+ tQM; ?¬ M?Q p"v- æQÌM; S?QM; HB M #WM; idM? ççB M; °X hç hmv i h i?O h?B M ;B B i?QÊM; T?~K- Km®M; Bª i` M; ?„M- çQÆM; M?B M T?°B +| i`bM? M?B K pB + M"v +?d +| i? H` ç M?` b€i i?O +O æçB hmv i H•mX >ÆM M[H'v iç hmv i h?¬M- H9+ M"v çQÆM; M?B M F?¬M; i? iU KbM? ç Mi?Ov H Q çQÊ+X J°i i?"i ? v- ç2K i'i +°K¼B M; QìB /šM /K p`Q i?Ov H Q- +ÁM ?„M HçB #Ä i`®M K'i /çM

E?|2 KB M; L;¼+ hY aÆM F?¬M; M;WM; +?av` K€m iQÆB- ?„M pW `²B imv`^M; , +kM; #` i' M i?QÆM; F?¬M; M? - K°i FQ+? HB M i?O +O æQçM h?'i sQ+? +MM; h / /`M; \

L;¼+ hY aÆM +QìB i? i?°K- pQÆM i v H°i Kti Mç tm®M; - H°` iQÈM; KçQ p®M +

@ > B p` [mª M?B M HÊB ?çB- L;¼+ K¶ #°B T?K+X

@ h¢ hmv i h? - M + ? Q M ; QÆB + ? ¶ i ® i ; b - M ; QÆB H¢B # € M K ¢ M ; pb ? „ M M ? Q p ” v \
h ? M ; S ? B h B m + ? ” K ` ½ B H „ + ¢ - m X L ; ¼ + h Y a Æ M ? B M M ? B M H ” K ° i + Q M i ® i i ?
L ; ¼ + h Y a Æ M + Q Ì B F ? ´ M † B ,
@ * ? d H ” i ` ª M Ê i ? ¬ B - i ¢ ½ ? Q ” M i ? ” M ? M ? B K p K + O K b M ? - M ? B m H Ì B p ¬ Q + ? -
h ? M ; S ? B h B m p ® M + Á M K m ® M ? Ä B K ° i + ? 9 i M Æ B ? ¢ H ¢ + + O h ¢ hmv i h ? - M - #
M ? ’ i ¢ ` M ? b) F ? ¬ M ; M † B - + ? d + † i ? M ? € v K „ i p È B æ Q ¢ M h ? ’ i s Q + ? X
* m² M ; æ Q ; ” i ; ” i ¢ - m - ¢ M # M + ¢ M ? M ; Q Ì B L ; ¼ + h Y a Æ M - i ? B M # B M ? h ? € B æ Q
¢ T - L ; ¼ + h Y a Æ M M ; v + ª i ? Ì B ; B M T ? ª M ; F ? € M ; + k M ; F ? ¬ M ; + † - ª M ; Q Ì B i ` U + i
. M b Q H 9 + M ½ v ? „ M + k M ; ¢ ½ i ? K i ? Q Æ M ; - ? Æ M M [i ? U + H U + p ® M + k M ; F ? ¬ M ;
i ? H ” K ; b ¢ Q Ê + \

999X * ? Q Æ M ; 9jj , æ Q ¢ i ” ª Q X

o ¬ h ? Q Ì M ;

h € + ; B ª , J ¢ + J † +

* ? Q Æ M ; 9jj , æ Q ¢ i # ª Q X

L ? † K / ` + ? , . m M ; M ? B

L ; m² M , o B T p M / M X p M

o K † i h ? M ; S ? B h B m H ° p i S + ; B ” M ,

@ * Q M K M † - h ¢ hmv i h ? - M ; B Ì M ? ’ i ¢ ` M ? ¢ ½ + ? ¢ v K ’ i `² B X

æ • v + k M ; H ” b Æ b ~ v + O # ¼ M ? ¼ - ª ¢ € K + ? d K ° i H Á M ; K m ® M + S m H ½ Q * m M ; * ? O
hmv i h ? - M b) / M M ; ¢ M + ? B m p 2 b - m i ? Q € i t € + M ” v X ” i [m € + ? d + - M H ½ Q * m M ;

æ Q Ì M ; S ? Q M ; M ? b M [m i ? • M i ? # ` + ? û K i ? ” M ? ? B F ? 9 + + O L ; ¼ + h Y a Æ M - i B +
i v [m € ¢ ° + € + - M m F ? ¬ M ; ; B Ì K b M ? ¢ ½ + † i ? + ¬ ¢ ° M ; ` • K ?² M + O K ° i + Q i ? O h
`² B X Z m v ¢ - m M ? b M ? B T ? Q i ? ’ v K ° i ¢ € K M ; Q Ì B ¢ m p • v [m M ? H ½ Q * m M ; * ? O - a
¢ M + Y ` p ” Q H ’ v + ? b F ? † - ¢ 2 K i ¬ M ; + ? O i B M M ? B K + O h ? B M E ? B M i ¬ M ; +
i ? ª ` M ; Q ” B X

o ` i ¬ M ; + ? O + O h ? B M E ? B M i ¬ M ; F B ` ’ i + Q M ; ¢ Q X

a m F ? B ¢ Q Ê + æ Q Ì M ; S ? Q M ; i ? ª ` - M ; v + ª + • m + ª K i ¢ + k M ; F ? ¬ M ; + † - # ` i H ’ v + € M
H ½ Q + m M ; + ? O - # ` + ? K ° i i B M ; [ m € t m ® M ; - F ? ® M ; ` ® M ; i ” M M Q Ê + K „ i ,

@ * m M ; + ? O M ; ” B + ? ` m F ? ´ `² B X

L ; Q Ê + H ¢ B p Ê + ?² M ; ? B M ; Q Ì B G ok h ? B M + M M ; a î u M > ” - ¢ ® B p È B æ Q Ì M ; S ?
¼ M ? ¼ ? ” M F ? ¬ M ; i ? i ? Q € i F ? Ä B + € B i ? O v H Q M ” v H - M M [i b K H ¢ B i U / Q M ? M
M ? B m + Q i ? O M ? Q p ” v - + k M ; F ? ¬ M ; / € K p ¼ M ; ¢ ° M ; H ” K + ” M X

a m F ? B + ª K i ¢ æ Q Ì M ; S ? Q M ; ¢ ½ H û M H 9 i [m M b € i K ¼ B M ; Q Ì B X

æ Q Ì M ; S ? Q M ; + ? Q # ¼ M ? ¼ i U [m v i ¢ B M ? ,

@ > ¢ B + € + M ; Q Æ B + ? Q M ? H ” h ¢ hmv i h ? - M - M ? [M ; M ; Q Ì B M ” v ¢ m H ” ¢ ` + ? M ? • M
+ k M ; F ? ¬ M ; H ” K ; b + € + M ; Q Æ B - # ’ i [m € ? B M ; B Ì # M M ; Q ” B + † + ? 9 i H Q ¢ M - K ° i i ?
M ; Q Æ B H ¢ B # ` T ? X

L m i M v i B M + ? ¢ v ` M ; Q ” B + k M ; + † + ? 9 i M ; m v ? B K - ? v p š M H ” î ¢ • v + ? Ì K ° i ¢ K
? ½ v ¢ B ` X

@ h ¢ Æ M ¢ ½ M ? , + M ? î X

G ok h?B M +^aK ç°M; ç M`ÆB MQÊ+ K„iX

" M i`QM; i?Ov H Q ?Q`M +^aM? [m€ €+ HB i- ?B M i¢B H½Q +mM; +?O ç½ çQÊ+ + Km®M H¢B çÊB Î +?¶ M`v- ;B®M; M?Q Km¬M p`M b Q i`ìB #<sup>a</sup>Q p K†i i`,M; K` #^aQ p H QX

oW iÈB H®B` +O i?Ov H Q- T?Q t t # M M;Q`B # v iÈB # H½Q ;B ?Ä `•m i|+ # [m M b€i i?b M?`i ç`M? H` « GQM; i K bYX

JK+ iB m +O # H½Q ;B ?Ä ?B M M?B M H` i?Ov H Q M`vX L?QM; b m F?B i?` K M; H½Q +mM; +?O çB` - H`T iS+ t¬M; ç M- i` M M;QìB +^a # +| F?¬M; Q i p i K€ i`"M ?mv i +?B M HÈMX

>ÆM M[i` M i v E?¬M; h?B M +ÁM +¬K K°i +€B ç¬m H•mX

æ¬m H•m M`v p i K€m HQ M; H´- i|+ i B #M tM- # M ç¬m æQìM; S?QM; +ÁM F?¬M; h?B M iÈB ;¬M KÈB KBM? #¢+? i?b` H` ç¬m H•m +O h¢ hmv i h?¬M5

æQìM; S?QM; M?`M F?¬M; çQÊ+ H°` p /B m +Êi- h¢ h?mv i h?¬M ÆB h¢ hmv i F?B M; ç€ MûK p`Q +?•M KbM?- H9+ i`QÊ+ ?„M /MM; H½Q +mM; +?O mv ?B T « G ?¬K M v H¢B #` « GQM; i K bS ;Ð ç¬m F?ÄB +`X

Zm€ i`bM? +K i? i?b æQìM; S?QM; F?¬M; `ä- #`i [m€ ?„M M;?o ?ŠM H` « GQM; i K M;QìB h¢ hmv i h?¬M +?d çÊB M;`v M`v- i®B M v h¢ hmv i h?¬M H¢B +?Q L;¼+ hY T?Q i?Ov H Q- +ÁM ?„M i?b +| w ç² +?¢v i`®M ç•m M;ì H¢B #` « GQM; i K bS +?t

" H½Q ;B ?Ä M`v K¶B M;QìB ç m H` h?B M ;B B i?QÊM; T?~K ?`M; i?"i ;B€ i?"i K°i +€M? i v H`K b Q H` ç®B i?O +O #¼M ?¼X J†+ /K # M +¢M? ?„M +ÁM +| p`B i i K bY b m F?B ç¢B +?B M K°i ?²B +m®B +MM; +kM; +| i? ;B i ?„MX

G½Q +mM; +?O ;Bì T?9i M`v p K†i +kM; +U+ F€ p m B KWM; - +`i + Q ;B¼M; M|B,

@ æ2K ç¬m i M b9+ bBM? M`v H`K i?`M? +€B #¬ +?Q i X

E?¬M; h?B M +mM; FQM? ç€T HìBX

h?•M i? H½Q +mM; +?O `i bmv v m- pW M|B çQÊ+ K°i +•m HB M ?Q F? M p`B iE tmv M [m FB +kM; F?¬M; B /€K çKM; p`Q- +?d +| i? ç K†+ M| M?Q p`v- #° /€M; `i i? i?°KX

@ hB m L?½- çQ +mM; +?O çB M;?d M;ÆB- +?9M; i ç2K K`v i M /Q M;?B i +ÁM H h? M; S?B hB m KÎKB M; M|BX

hB m L?½ ç M; K°i KU+ /bm H½Q +mM; +?O- ;Bì M;?2 çQÊ+ HìB M|B +O hB m i?9- +?O iWM; #QÊ+ ?QÊM; +mM; çB M i` M çdM? M9B çB iÈBX æ T?ÁM; M;W p¢M M ç #^aQ p X

@ S?QM; i?B m- M;QÆB +kM; +~M i?"M K°i +?9iX

h? M; S?B hB m /†M /Á K°i iB M;- HB M K M; i?2Q æQ¢M h?`i sQ+? +MM; hB m ?QÊM; +?•M M9B +?¢v iÈB- +^a æ¢B hmv i *mM; ;Bì p¬ +MM; M€Q M?B i- F?„T MÆ

>¶M HQ¢M bQ pÈB « GQM; #^aQ H9+ i`QÊ+ +?d +| ?ÆM F?¬M; FûKX

"`i [m€ ç¢B +K+ ç½ ç`+?¬ + Q i?O æ¢B hmv i *mM; +kM; ç½ bÈK ?| ;B^aB >`M ",M; ç H` iQÆM; i`Ê H½Q +mM; +?O- +ÁM H¢B +?d +¬M [mûi b¢+? K°i Q i i M /U p`Q MÆ

*?¶ ;B[bQìM M9B ;Bì M`v +?d +ÁM H¢B K°i M;QìB æQìM; S?QM;- ?„M [m v ç¬m HB M M? M? +?|M; ?QÊM; T?Q /QÈB +?•M M9B iB M ç MX

_®i +m°+ +kM; +| i?ìB ;B M ç H`K pB + +O KbM?- pW `²B M m F?¬M; T?°B H` /Š +mM; +?O- æQìM; S?|M; ç½ bÈK i`€M? çBX

̄'i M? M? æQÌM; S?QM; HB M çB iÈB +?•M M9B- ? B M;QÌB .B T +¬ +¬ +MM; •m .
iÈB +?¶ M"Q- iϕB ç•v +?d ç HϕB K°i Qi /'m p i M?bM `ÊM +^a M;QÌB- ç€ t M? ç m
ç-v K†i ç'iX

h` M K†i ç'i +| K°i ?® ç2M +U+ HÈM- ?B M M?B M H" #` FB M F?Q +O ? B M;QÌB

"'i [m€ iÁ +mM; çB M +O •m .QÆM; ok Î # M FB FB HϕB F?¬M; +| +?9i i?QÆM
#QÊ+ +?•M F?¬M; M;WM; iB M i?ŠM; iÈB iÁ +mM; çB M i`QÊ+ K†i- ?„M Km®M i?V
#^aQ #®B FB +O •m .QÆM; okX

æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; #B i p"i ç| +| #` •m .QÆM; ok K M; i?2Q # M M;QÌB F?
;†T ?„M i` M i v +?d +| K°i i? M? i`QÌM; FB K- i`W FB K` F?¬M; i?'v p"i ;b F?€+
H" #^aQ #®B #` ?„M ;B'm i`QM; T?ÁM;X

æ M; H9+ Km®M iB M p"Q- HϕB ç°i M?B M T?€i ?B M +Y +?QM? ?ÆB ?û` X

*| M;QÌB ç½ ç½ iÈB ç•v\ æQÌM; S?QM; M?QÈM; K"v- H"TiS+ M?È iÈB p"BM;"v i`C
çQÊ+ •m .QÆM; ok +MM; K°i M;QÌB t Hϕ M|B +?mv M- +?ŠM; H) M;QÌB iÈB H" M;Q
HQÊM; F?¬M; çϕi çQÊ+ F i [m^a H9+ ç|\

"QÊ+ +?•M æQÌM; S?QM; +?"K /-M- M? M? çB p"QX Í ç•v imv M|B H" K°i iÁ +m
i?U+ ` +kM; +?d #^M; K°i ;B M T?ÁM; F?€ HÈM i?¬B- +?WM; #®M M,K ;B M T?ÁM
ç-m iB M iÈB ç•vX

?ϕB ;b ϕ®B pÈB æQÌM; S?QM; ϕQÊ+ M[X

h`Î HϕB MÆB # M M½v bQ +?B m +MM; + Q i?O FB - æQÌM; S?QM; T?€i ?B M i?`v
/€M;; B®M; +QM M; QÌB p"v- ϕ M b€i ?ÆM ϕ [m M b€i- F?¬M; T?ªB + Q i?O # M M
M?bM #° /€M; +O ?„M ``i i? i?ªK- [m-M €Q iQ`M i?•M ϕ m #`iB m i M- +ªM; QÌB i
pĐ i MX h?`i i` M i?•M i? HϕB #` ,M KÁM ?ÆM T?•M M[ - H°` tQÆM; i`„M; ? m-

@ BX

æQÌM; S?QM; i?Î /`B K°i iB M; - K°i h?B M ;B B + Q i?O ϕ M; v M ϕ M; H`M? HϕB #
+Æ [m M HB M ;BªB [mv iX E?|B ϕ°+ FB M m bQ pÈB ϕ°+ G a€i i?b +`M; #€ ϕϕQ i
/MM; ϕ ϕ®B ϕ`+? i?b HϕB ?ϕM +? ?ÆM ``i M?B mX "ÎB pb [m€ #€ ϕϕQ- +?Q M M K
K°i +?9i +kM; b) #` i?QÆM; X >ÆM M[æQÌM; S?QM; iBM iQÎM; - HQϕB ϕ°+ +| i? n
i?O M`v- Hmv M +? F?ŠM; ϕ`M? F?¬M; / /`M; X :B®M; M?Q u M h?ªQ ϕ°+ +O "ϕ
p"i M`v +?QM? H` F?„+ iBM? +O M; QÌB im Hmv M- M?[M; i? ;B M HϕB F?¬M; +| #

h?B i? M; QÌB M`v `€+? M€i i?`M? M?Q p"v- æQÌM; S?QM; /M Km®M +¬ ϕ¼M; •K ?²
HÈM- M?`M F?¬M; ϕQÊ+ªQ M½Q K°i ?²BX GϕB M|B ϕ K M v ϕ½ +| ? B + Q i?O h`
i`QÊ+ K†i ?„M- M?QM; ?„M HϕB F?¬M; i? M; QM; Hmv M i?`M? •K ?²M- i?`i ϕ ?„M

Zm v ϕ-m M?bM # M +ϕM?- K°i ϕ² p"i iÄ ` FBK [m M; +?|B H¼B ϕ M; H†M; v M M
S?QM; ?Q i b•m K°i ?ÆB- +® MûM FQ+? ϕ°M; i`QM; HÁM; - +?"K `½B ϕB [m M?†i i

æ•v i?"i; B®M; M?Q K°i ϕ² [mv M p"v- M?QM; [m M; K M; €K FBK HϕB M|B `ä bU [m
p`Q i v HB M +| +?9i i`-K tm®M; - æQÌM; S?QM; +?"K `½B +ÎB #Ä /•v i?WM; i` M ϕ

J†+ /M H`v ϕ`M? HU+ +MM; M; ?` HU+ +O æQÌM; S?QM; - H9+ M`v ? B i v +kM; M?`

J°i ;|+ ϕ² [mv M ϕQÊ+ KÎ ` - #®M +?[ HÈM F?„+ b•m p`Q i-K K„i æQÌM; S?QM; - F?
F?QªM? F?„+ HB M +SM; HϕBX

æ„+ i?O ϕQÊ+ h?B M *¬M; ϕ² T?´X

@ > ? ? ?

:B"i KbM? K°i H€i- æQÌM; S?QM; `®i +K+ M?`M F?¬M; ϕQÊ+ KB M; #`i` K°i iB M;
M?Q H`K i`°K p"vX JbM? ϕQÊ+ i?S i®i- M?QM; ? i H-M M`v ϕ M H-M F?€+ HϕB F?
L°B i•K /M FQ+? ϕ°M; i? M`Q +kM; F?¬M; i? #`v ` - +?d +| i? HûM H9i +QÌB p`B

hmv `^M; i`QM; HÁM; bÈK ϕ½ +| bmv ϕQ€M- M?QM; H9+ #ªQ #®B M`v +?QM? i?S
S?QM; pšM M?`M F?¬M; ϕQÊ+ ϕ`T p M; X :B®M; M?Q b m F?B +?9` p`Q ϕ°M; T?Á
MQÆM; H M- T?€i ?B M H½Q #` KbM? +?QM? H` M[M?•M tBM? ϕ T M?`i i` M ϕÌB

E?¬M; F`T M?bM F„- æQÌM; S?QM; ϕ½ p°B p`M; +m°M h?B M *¬M; ϕ² T?´ HϕB- +
;B€+ [m M b€i #®M T?Q K°i +?9i- i` M? i?O M?ûi p`Q J` ©M? F?¬M; ;B MX

h`QM; HÁM; ϕϕB ϕ`M?- +?d +-M iB M p`Q i`QM; J` ©M? F?¬M; ;B M- i` M i? ;BÈB
#ªQ #®B iW i` M i v KbM? M[ X JªM? F?¬M; ;B M M`v H` #Q K"i i?m°+ p KbM?- i
+kM; F?¬M; i? KÎ ` ϕQÊ+X

J°i M, K i`QÊ+- H9+ æQÌM; S?QM; Ov i?€+ h-M hS LQÆM; +? iϕQ €K F?Q- iWM;
h?B M *¬M; ϕ² T?´ M`vX G9+ ϕ| hB m i?9+ +ÁM iQÎM; `^M; M?[M; i?S €K F?Q /Q æC
H` M?bM i`°K ϕQÊ+ iW i`QM; h?B M *¬M; ϕ² T?´X "i [m€ H9+ ϕ| æQÌM; S?QM; ϕQ
i?9+ /QÈB +ÆM iS+ ;B" M +kM; F?¬M; +| M|B id Kd +?Q ?„MX h?M ϕQϕi i?S+ ,M-
æQÌM; S?QM; KÈB F?¬M; ϕ w ϕ M i?S M`vX

h? M?QM; b m M`v- b m F?B æQÌM; S?QM; t¬M; t€Q Î # M M; Q`B- FB M i?S+ +M
F?¬M; Qi- ϕQÆM; M?B M #B i`ä h?B M \*¬M; ϕ² T?´ +| w M; ?o ;bX \*?QM? H` F i i
+ª h?B M *¬M; aÆM h` M; - H` M; ?B M +Sm +U+ ?ϕM p €K F?Q +O +ª Gw æQÌM;
*QÆM; æϕB GK+X

aU M;?B M +Sm +O i? M?•M ç®B pÈB +Æ [m M €K F?Q- F?¬M; M;Q`B M`Q +| i? b
+ªX

*?Q #ªQ +O h?B M *¬M; aÆM h` M; #` K'i- ç•v +kM; F?¬M; TªB H` #Q K"i; b- H
i`QM; HÁM; æQ`M; S?QM; i?•K ?¬ K°i iB M; ç€M; iB +X *kM; F?¬M; #B i`®i +m
M?Q p"v- Î h?B M *¬M; bÆM i` M; K B T?K+ #ªv i€K M, K- iW K°i ç iY #bM? i?Q`M;
i`°K çB h?B M *¬M; ç² T?´X

a m ç| æQ`M; S?QM; M;?2 çQÊ+ •m .QÆM; ok M|B +?mv M pÈB K°i M; Q`B t H¢- H
#ªv M, K i?`B ;B M KÈB i`°K çQÊ+ #ªQ #®B M`v- æQ`M; S?QM; HB M HB M iQÎM; M
M`vX

aU i?"i ç9M; M?Q KbM? bÎ HB m- +?d +| çB m F?¬M; M;?o iÈB #ªQ #®B i?m°+ p h?
[m v K'v pÁM; Î # M M; Q`B HB M `B p`Q i v KbM?- ?ÆM M[H¢B çÆM ;BªM M? M

*| i?S M`v- æQ`M; S?QM; +ÁM +¬M çB h?B M *¬M; aÆM h` M; M?bM i`°K +Æ K"i
i?•M +?d +¬M v M i•K M;?B M +Sm H` çO `²BX

"'i [m€ i?2Q bU pB +i`QÊ+ K„i ç bmv çQ€M- ç€M? +?O w H M h?B M *¬M; ç² T?
oB + M`v i?"i bU F?B M +?Q æQ`M; S?QM; +| +?9i M; Q`B w Km®MX >mv i oK i?"M
HÈM +O +ª h?B M *QÆM; æ¢B GK+- +ÁM + Q ?ÆM p`B +'T #"+ bQ pÈB i K ç¢B i
>mv i oK i?"M? T?€B •m .QÆM; ok ç M HB M H¢+ pÈB æ¢B hmv i *mM; - H¢B M; 'T M
aÆM h` M; - +?ŠM; H) +| w ç²; b ç®B pÈB Gw æQ`M; ç [m®+ b Q\

L;?o K½B +kM; F?¬M; `ä- æQ`M; S?QM; +kM; +?ŠM; Km®M M;?o M[- M; Q`B i +
h?B M *¬M; ç² T?´ i?¬BX .M b Q ;B€ i`` +O i?S M`v +kM; F?¬M; i?'T ?ÆM bQ pÈB
h?"T æ¢B h?¬M "BM? +ªX

LÆB M`v i?"i bU F?¬M; M M Î H•m- p¢M M?'i •m .QÆM; ok [m v H¢B i?b i?"i F?¬M
#®M T?Q K°i +?9i- Î # M M; Q`B i`W `ªB `€+ K'v ç iY æ¢B hmv i *mM; ç M; ç€M?
+| + Q i?O M`Q +ª- HB M v M HÁM; çB ` - i?B i`B M i?•M T?€T H M p`Q S?B hmv i

99eX *?QÆM; 9j8, h? M? . M? æ¢B *?'MX

o¬ h?Q`M;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; 9j8, h? M? / M? ç¢B +?'MX

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

S?B hmv i H•m ?B M ;B`M; Q`B çB M?" i`®M; - i'i +ª K¼B M; Q`B /QÈB bU /šM /„i
>Q "'i L; [ç½ ` M; Q`B M; ? M? +?B M- +?¶ M`v ;B`i`®M; `¶M; X æQ`M; S?QM; çB
i?O i?`B ;B M i€M çB M, M; HU+ .o :Bª GQ¢M \*?•M +MM; h€ h?B >Q`M >²M- F?¬B
i?•M- ç|M; +?†i +Y b´- F?Q M? +?•M M; ²B tm®M; X

J°i +ªK ;B€+ i?Q€i HU+ +S M?Q i?Ov i`B m t¬M; ç M- H¬M M`v i?`B ;B M i?B i`B
imv F?¬M; /`B M?QM; æQ`M; S?QM; pšM Hm¬M /mv i`b .o :Bª GQ¢M *?•M- p b m
i?•M çQÆM; M?B M p¬ +MM; HÈMX

"'i [m€ +kM; +?d H` i?Q€i HU+ i?¬B- +kM; F?¬M; +| +ªK ;B€+ iQ`M i?•M ç m #m®
M?Q i`QÊ+X h?2Q bU +¬ ç¼M; +O +QÆM; F?Q #ªM i?•M +MM; i?U+ HU+ i, M; i`C
h?B >Q`M >²M ç½ M; `v +`M; K`M?¢iX

hB M; ?¬ H ç€M? ;B i# M M; Q`B ç½ F?¬M; TªB H` +?mv M +O æQ`M; S?QM; M
F?Q i`QM; +Æ i? F?¬B T?K+ M? M? K°i +?9i- i? K M[ H` TªB +?[i`` i®i i?QÆM

*-K i`QM; J` ©M? F?-M; ;B M` K°i Qi i?m®+ +?[ i?QÆM; #-B H M p i i?QÆM; i F`+? HB i F?B M +?Q æQÌM; S?QM; K°i ?²B M?2`,M; i`ÈM K„iX h?“i p`i pª KÈB #-M`v æQÌM; S?QM; KÈB M?“K ? B K„i H¢B p”M +?mv M o- h?QÌM; Zmv i- M?QM; pš i?-M H Qm w ç°M; ioM? # M M; Q`BX

G9+ M`v- i`QÈ+ +mM; çB M +O •m .QÆM; ok- K°i i?•MªM? iW i` M F?-M; ç€T tr i`QM; X

L; QÌB iÈB +?QM? H` •m .QÆM; ok- H-M M`v ?„M H¢B +MM; hmv i L[ç€M? M; M; i?“M; i?m X æ¢B i? +O h¢ hmv i h?-M ç½ K'i- •m .QÆM; ok çQÆM; M?B M F?-M; MÆB M`v M[ X :BÌ +?¢v ç M ç•v +?ŠM; [m H` Km®M M?bM K°i +?9i t2K #ªQ #®B F

a m F?B p`Q T?ÁM;- •m .QÆM; ok [mûi K„i K°i pÁM;- H”T iS+ FBM? M; ¢+X \*Æ [m M F?ÎB ç°M;- K` #° tQÆM; F?-M^K i` M K†i ç'i`ä`”M; +?QM? H` F i +K+ +O #`i`9M *-M; ç² T?´ ç•m`²B\

Zm v ç-m M?bM K°i pÁM;- •m .QÆM; ok M?“M F?-M; çQÈ+ F?) +QÌB K°i iB M;- t2 bBM? K°i K”M #¼ M; U #„i p2 +?BK b`bM? b m- h?B M *-M; ç² T?´ çQÆM; M?B M

”i [m€ i? +kM; çQÈ+- i?S M`v î H¢B î Gw æQÌM; ç [m®+ bQ pÈB pB + #`+-K p > M?B mX

æ¢B hmv i *mM; ç½ ç´B +?O çQÈ+ # M,K- i?U+ HU+ ;BªK b9i X E?-M; +-M ç•m KQÌB ? B b€i i?O +O æ¢B hmv i G•m ç½ +? i K'i M,K- ç•v +?QM? H` M,K h?B M; X \*?d +ÁM H¢B hB m L?“i .B T- ?ÆM M[ iQM? ?m®M; ?B M; BÌ +O hB m L?“i .B H„KX h?ÌB ;B M i`9M; T?ªB hmv i hOv >”M ”,M; ç°+ [m€ H•m- ç½ ?ÆM K°i M,K F? ç €T +? - F?B M +?Q ;BÌ ç°+ i® H M F?“T iQ”M i?•M- i?U+ HU+ #`T? b¢+? +kM i?-BX

h?B M ;B B- î i`QM; K„i M; QÌB #bM? i?QÌM; +?QM? H` i?-M iB M- i?-M #Q +QÌM h?B M ;B B F€ i?“i +kM; F?-M; F?¡X ”bM? i?QÌM; +?d +-M ç¢i ç M Gmv M *QÆM *QÆM; h•K +O #ªM i?•M- bBM? i?ÌB ç½ +¡ i? p’M çdM? +’T ç° h?B M ;B B`²B- +?S+ h?B M ;B BX

L?“i H` h?B M ;B B i?QÈM; T?~K- h?B M ;B B i?QÈM; T?~K +O iQ”M #° Gw æQÌM i` M ç-m M; ¡M i vX L; Q`B i K ç¢B i? HU+` - i-M; K-M F?€+ M?B m H„K +?d +¡ h Jm®M i’M +?S+ h?B M ;B B i?QÈM; T?~K- +?ŠM; M?QM; +-M iQ +?“i i®i- ?ÆM M[+Æ /mv MX o- b® h?B M ;B B i`mM; T?~K + Q i?O ç m #` F i î +YªB M`v- ç M H9- /Á çQÈ+ bU ?mv MªQ +O h?B M ;B B i?QÈM; T?~KX L?QM; æ¢B hmv i *mM; +?d M; OB HB M i’M i?“i K'i M,K M; QÌBX

æ•v +Æ ?² H` K°i MY b® + Q i?O h?B M ;B B i?QÈM; T?~K +O æ¢B hmv i G•mX L M`v pšM`i ç€M;- i?m T?K+ iQ”M #° æ¢B hmv i \*mM;- h¢ hmv i h?-M +kM; #`ç€M? hmv i *mM; H¢B i`î p pÈB?Q`B #½Q p®M +¡ +O +?O M?•M KbM?X ”i [m€ K°i i?“ #`T? - ;BÌ +kM; ç½ ;B` çB`i M?B m- ?B M M?B M ç½ F?-M; +ÁM iBM? HU+ +kM æ¢B hmv i \*mM; M`v M[`²B- +?Q M M +?O M?•M +O i? HU+ HÈM i?S ? B Gw æQ L?½ F?-M; i? M; ?B M; ÌX

” M;`v b m i`QM; æ¢B hmv i *mM; HB M i`î M M #”M`°M- K¼B M; QÌB +O i K i-M; pB + h¢ hmv i h?-M ç½ #` ç€M? +? i- +mM; +?O KÈB S?B hB m L?½ H M i?QÈM; M H3°B°m b` MQ U&3 ô° +B30~• M ?O Ð 6 Ð ð c° BY ð`’—\$†PM‰UÐ ~v i (+O

i`mv M H Q m i`Q M; æ ¢ B h m v i * m M; X æ B m M`v ¢ Q ¢ M p B + K ¢ B K ° i ¢ i Y æ ¢ B h r
i ? ' v æ Q Ì M; S ? Q M; ¢ m ` i + m M; F Q M ? X

J` M K M ? • M S ? B h B m L ? ½ Q i ? Q + ? - ¢ Q Æ M; M ? B M T ? ^a B [m ¢ Q Ê + + Y + O H ½ Q
L ? ½ # • v ; B Ì H` + m M; + ? O + O æ ¢ B h m v i \* m M; - M m M`M; i ? " i b U T ? ^a B H " T ; B ¢ b
M K M ? • M ¢ i ¢ M Î ` i ¢ B æ ¢ B h m v i \* m M; X o B + M`v ¢ ® B p Ê B M ? [M; M K M ? • M i • K
+ ? m v M F ? ¬ M; + i F ? ^a M , M; X * ? Q M M H ½ Q + m M; + ? O K Ê B M #` B K ° i ? <sup>2</sup> B i` Á ? v -
æ Q Ì M; S ? Q M; K ° i + ? 9 i - K ¢ i F ? € + + ? Q M ? H` K m ® M ` Q B T ? O ¢ - m p Ê B ? „ M - F ? B
h B m L ? ½ K ° i ¢ Q ¢ M X L ? Q p`v K ¢ + / M + ? m v M + O ? B M; Q Ì B + i ?` M ? - i ? b M; ` v b
Î ` i ¢ B æ ¢ B h m v i * m M; X

h ? 2 Q M ? Q H Ì B i ? ` M [ M`v M i B - ; B Ì K` H M + m M; ¢ B M i` M * - K h ? B M S ? Q M; - + k M
H ½ Q + m M; + ? O + M M; S ? B h B m L ? ½ - K` + Á M i ? K K ° i b ® i` Q Ì M; H ½ Q ? Q ¢ + M; Q Ì B
M [X

L ; ? 2 ¢ Q Ê + H Ì B + O i ? ` M [ M`v - æ Q Ì M; S ? Q M; m M; / m M; + Q Ì B + Q Ì B - i • K + Æ + O H
i` M M; ¢ B T ¢ B T X " i [ m € M m ¢ ` B p` i` Q b m v M; ? o K ° i + ? 9 i - ? „ M H` K p`v + k M; H
K b M ? - t m` i T ? € i i W K K + ¢ Q + ? i ® i X X

@ G - M b m F ? ¬ M; M M H ° ` p K ¢ i M`v i` Q Ê + K ¢ i M K M ? • M - ` i / F ? B M + ? Q M; C
M; Q Æ B ` i ¢ T - + i # B i F ? ¬ M; ? ^a \

æ Q Ì M; S ? Q M; p ¢ p ¢ ¢ - m ¢ ® B T ? Q Æ M; X

h ? ` M [ K ¢ i t i` m ? ` M ? Q K m ® M t m` i ? m v i - ? B i v M „ K H`v [ m - M € Q K b M ? - i Q` M i ? • M
M; m v M i ¢ B + ? ¢ + ^a M Y M; ` v - K Ê B i ? Î ` F ? ¬ M; M; W M; X æ Ê B F ? B M`M; M; ~ M; ¢ -
F ? ¬ M; i ? ' v # i M; / € M; X

* ? " K ` ½ B ¢ B H M \* - K h ? B M S ? Q M; - i ? Š M; ¢ M ¢ d M ? M 9 B X " Q Ê + H M p`B # " + i ?
+ m M; ¢ B M K Î ` ° M; - ~ M ~ M + i K ° i + ¢ € T ; B € + m v € T i W i` Q M; ¢ i m ¬ M ` X

> B M; Q Ì B ; B [+ Y æ ` ; B B [m û i K „ i M ? b M æ Q Ì M; S ? Q M; - F ? Q K M; Q Ì B M i B ,

@ J Ì B æ Q Ì M; i ? B m ; B - + m M; + ? O ¢ Ê B ¢ ½ H • m X

L ; v + ^a ; B [+ Y + k M; H` æ ` ; B B + Q i ? O - æ ¢ B h m v i * m M; [m ^a M ? B M F ? ¬ M; ; B ® M
æ B p`Q i` Q M; + m M; ¢ B M - # M i` Q M; ? i b S + b ? Q i` € M; H - ; B ® M; M ? Q H` Î i` Q
¢ Q Ê + i` ½ B K ° i i` K i ? ^a K ¢ Ä i Q Æ B - F û Q /` B p`B + ? K + i` Q Ê M; X L ; v p` i` Q ; B [+ m M
M; ² B M; v M; „ M Î ¢ i ; B ® M; M ? Q M [p Q Æ M; p`v X " M i v T ? <sup>a</sup> B + O M`M; - + Q M K „ i M
F ? m ¬ M K ¢ i i B m i K v + O H ½ Q + m M; + ? O ¢ M; M ? b M + ? ^ K + ? ^ K p`Q æ Q Ì M; S ? Q M;

> B M; Q Ì B h ? M; S ? B h B m + M M; æ Q ¢ M h ? ' i s Q + ? ; B ® M; M ? Q ? B E B K * Q Æ M; - ¢
L ? ½ X a m F ? B M ? b M i ? ' v æ Q Ì M; S ? Q M; - F ? i 2 K B M; ? B M; Q Ì B H ° ` K ° i i B + Q Ì B

L ; v H 9 + h B m i ? 9 + K m ® M i` m v M • K + ? Q æ Q Ì M; S ? Q M; ? B + • m - H ½ Q + m M; + ? O
? „ M K ° i + € B - ¢ - m h B m i ? 9 + H B M + Q ` K i H ¢ B - ` ® i + K + + k M; F ? ¬ M; / € K + i • K i Q I

h` M K ¢ i ; ? Î ? B # M + m M; ¢ B M M`v - K ¢ B / ½ v ¢ m + i h ? B M ; B B + Q i ? O M; ² B X I
h ? B M ; B B i` m M; T ? ~ K X L ? [ M; M; Q Ì B M`v ¢ m H` ¢ - m M ½ Q + O i K i ¬ M; H Q Ð M; H
M „ K ; B [[m v M H U + + ^a æ ¢ B h m v i * m M; X

993X * ? Q Æ M; 9 j d , h m v M _ X

o ¬ h ? Q Ì M;

h € + ; B ^a , J ¢ + J ¢ +

* ? Q Æ M; 9 j d , h m v M ` X

L ? i K /` + ? , . m M; M ? B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*| +?9i ;B®M; i K çQÌM; ?°B i?~K - æQÌM; S?QM; M?`M F?¬M; çQÊ+ +QÌB F?´ K°
E€i?"i M?[M; M;QÌB M`v +kM; F?¬M; T?ªB ç M ç·v +?d pb +?mv M M`vX .Q +mM; +
pW i?QÊM; M?B K- M M +| `i M?B m +?mv M +¬M T?ªB i?QÆM; i?ªQX L?[M; + Q
M`v ç M; +| +?mv M +¬M #`M pÈB S?B hB m L?½- K` æQÌM; S?QM; ;†T T?ªB +kM
æQÌM; S?QM; pW p`Q i`QM; +mM; çB M- p¬b® ççQ €M? K„i ;B®M; M?Q +?·m +?`
?„MX

S?B hB m L?½ ç M; Km®M çSM; H M- H½Q +mM; +?O HçB ?Q M? K°i iB M;X "ªQ +
F?¬M; + K HÁM; M;²B tm®M; HçBX

a m K°i F?„+ - i'i +ª M?[M; + Q i?O i`QM; +mM; çB M- i`W hB m i?9+ æQçM i?9+ +
S?QM; ç½ M?"M #B i` - M?[M; M;QÌB F?€+ ç m T?|M; tm'i` mv €T +O #ªM i?·M-
p`Q æQÌM; S?QM;X

*¶ F?Q i? /Q ?ÆM ? B KQÆB h?B M ;B B + Q i?O +MM; T?|M; tm'i- #€ ççQ ç M K
+ Q i?O- +kM; F?¬M; i? M`Q +?QM? /B M ç®B F?€M; çQÊ+X *ª +mM; çB M HB M
M;QM; i`¼M; - i` M M;QÌB æQÌM; S?QM; H"TiS+ M´B / ;`X

"QÊ+ +?·M ç†i tm®M; F?¬M; +€+? M`Q M?' + H M çQÊ+ - +ª M;QÌB +S M?Q K M; i?
i`¼M; ç M KS+ F?B M M;QÌB F?€+ F?¬M; i? i?Î- i?·M i? + Q M;'i +O æQÌM; S?Q

> v H„K5 E?¬M; ?´ H` F?Q i? /Q ?ÆM ? B KQÆB h?B M ;B B + Q i?O +MM; H9+ T
bS+ M;QÌB +| i? +?®M; HçBX

G½Q +mM; +?O H` Km®M ` Q B T?O ç¬m pÈB æQÌM; S?QM; - M m K°i M;QÌB H€ ;
i?B m K°i +?9i- `i +| i? b) #` i`"M i? M`v /¼ ç M b|M +ª ` [m¬M +kM; F?¬M; +?V

æQÆM; M?B M- M?[M; h?B M ;B B + Q i?O FB +kM; `i +| +?WM; KU+ - M?B m M
ç®B T?| pÈB K°i æ` ;B B i`mM; T?~K- +?d H` K M; iQM? i?,K /Á i?¬BX a m F?B i?
ç M; H9+ #¼M ?„M Km®M i?m ?²B- i?b HçB T?€i bBM? K°i +?mv M F?B M #¼M ?„M

h?B m MB M FB - `ä`"M; ?Qi b·m K°i ?ÆB- +?"K`½B çSM; i?ŠM; i?·M i? X G" T
+?"K`½B #QÊ+ ç M T?Q i`QÊ+X G9+ K°i +QÊ+ +O æQÌM; S?QM; /šK H M K†i ç`
K°i ?²B ·K p M; - +ª +mM; çB M +kM; F?) i`Î M M HmM; H vX

h`ÁM; K„i +O +ª ç€K M;QÌB ç m H v ç°M; - ? B M„K ç´K +O "ªQ +?O ççB M?·M M„K
æQÌM; S?QM; X L m F?¬M; T?ªB ;B ;B Km®M i?,K /Á ?„M- M|B ;b i?b M`M; +kM;
+?`m M´B F?´ M`vX

L?QM; ;BìT?9i M`v- bU HQ H„M; +O M`M; `i M? M? çQÊ+ i?ª HÄM; - i`QM; HÁM; ;
"ÎB pb M K M?·M i`QÊ+ K†i M`v- ç M; T?€i M F?Q i? +O ?ÆM ? B KQÆB h?B M ;
p T?Q KbM?X S?B hB m L?½ Km®M Á F?|+ - K°i +ªK ;B€+ F?¬M; i? ?B m i?'m
i?'v æQÌM; S?QM; H9+ M`v bQ pÈB #`i +S i?ÌB çB K M`Q +O i`QÊ+ FB ç m K M
M?B mX

> B +QM M;QÆB ;B®M; M?Q +?BK QM; +O H½Q +mM; +?O HçB H°` +?9i /` b„+ - ç
h?B M ;B B + Q i?O ç M; M?bM KbM?- H½Q *mM; *?O ?QT K„i- +?"K`½B ;"i ç¬mX

>ÆM ? B KQÆB M;QÌB HçB H¬M M[[m v ç¬m M?bM p T?Q æQÌM; S?QM; - F?Q i?
M?B mX

aQ pÈB # M M½v +ÁM Km®M i`¬K i`¼M; ?ÆM- i` M M;QÌB æQÌM; S?QM; i?"K +?Q
p M; `„M; `„+ - o¬h?QÌM; Zmv ii`QM; +Æi? ç M; +`Ti®+ p" M +?mv MX

h·K ioM? M?Q #„M; - i`ÌB b" T +kM; F?¬M; bÊ ?½B5

GçB #QÊ+ i? K K°i #QÊ+ - i?ªK çÄ M?Q K€m Î# M /QÈB HQm HçB K°i /'m +?·M `ä
i?'K QÊiX

GϕB K°i #QÈ+

æQÌM; S?QM; ϕB `i +?"K- M?QM; 2Q +O ?„M i?ŠM; i„T M?Q T?B H Q- K¶B K°i +
i?ªK ϕ m HQm HϕB K°i /'m +?•MX

h'i +ª K¼B M; QÌB #„i ϕ-m i`ÈM K„i ?€ K²K- M; v +ª hB m i?9+ +MM; æQϕM i?9+ +k
ϕϕB a€i h?-M imv `^M; +QÌM; ?Q`M?- M?QM; M m +?d iQM? p K†i F?Q i? - ? B M
+MM; ϕ®B #QM? pÈB ?ÆM ? B KQÆB h?B M ;B B + Q i?O M`v- /M b Q M?•M HU+ •

hmv `^M; æQÌM; S?QM; ?B M M v +kM; F?¬M; +€+? M`Q i?W M?“M- +kM; F?¬M;
KQÆB h?B M ;B B + Q i?O- M?QM; +| i? H`K ϕQÊ+ ϕ M KS+ M`v ϕ½ H`F?| iQÎM;
+| #`ûT ϕ M #Á` K†i ϕ'i- +kM; F?¬M; +| ;b Fb [m€B- M?QM; ?„M HϕB +?“K`½B #C

GB M iB T iB M H M i`QÈ+ M,K #QÈ+- +?d M,K #QÈ+ M; „M M; OM- +Æ ?² ϕ½ iB m ?
S?QM; - iQ`M i?•M ϕ m QÈi bkM; X

h` M K†i i?ªK +kM; HQm HϕB M,K /'m +?•M iQ HÈMX

h` M K†i H½Q +mM; +?O H°` p KdK +QÌB- i`QM; K„i ϕ-v p i€M i?QÎM; X hB m; B
M`v- ϕ`M? HU+ +MM; M; ?` HU+ ϕ m +QB M?Q F?¬M; i X h?U+ HU+ imv +?d +| æ`
+?O HϕB #B i- æ` ;B B i`mM; T?~K +O ?„M- +?d /MM; ?ÆM K°i M,K ϕ Hmv M` -
im p` +O ?„M +| i? i?'T b Q\

o¬ Hm" M H` iQÈM; KϕQ- F?Q +?'i- i`B ?Q - T?~K iQM? ϕ m ϕO ϕ tSM; ϕ¬B pÈB +?
H½Q +mM; +?O `i H` i?Ä K½M X "i [m€ F?¬M; i? #B m ?B M` # M M; Q`B ϕQÊ
M; ϕQ- K°i F?B F?2M M; ÊB #¼M ?„M K°i +?9i- #¼M ?„M M?'i ϕ`M? b) p M? +ª ϕm-
+?O [mv i ϕ`M? ϕ ϕ M b m F?B M?[M; i?O ?ϕ +O KbM? ûT +?Q æQÌM; S?QM; #Á H
+O ?„M K°i +?9i- KÈB ?ªQ ?ªQ /ϕv #ªQ ?„M K°i T?2MX h?m" M i? ϕ +?Q ?„M ÎHϕ
i?`M? K°i +€M? i v +O +?€m ;€B KbM?X

*•v ;"v p` +O +` `®i- +?QM? H` i?O ϕQϕM H¬B FûQ M?•M i•K ?[m ?B m M?'i iW i`Q

h`QM; H9+ H½Q +mM; +?O ϕ M; iU ϕ€M? ;B€- æQÌM; S?QM; HϕB F?´ F?¬M; M|B M
JÈB +?d ϕQÊ+ M,K #QÈ+ i?¬B- +ÁM +?Q ϕ M +U+ ?ϕM- i?•M i? pšM +ÁM +Y ϕ°M
iK+ iB M H M- F?¬M; i? #m¬M; i? ϕQÊ+X "m¬M; i? +| M; ?o H` ϕ½ +9B ϕ-m- +
KQÆB M; QÌB M`v- #Á` ϕ'iX oB + M`v ϕ®B pÈB K°i M K M?•M i•K + Q F?Q M; ϕQ- +
M`v- `i +| i? b) i`Î i?`M? K +?QÈM; i`QM; HÁM; - +?Q M M imv i ϕ®B F?¬M; i? M

E?Q i? #`M; #`M; ûT H M M; QÌB- +S M?Q H` i`K M?ª iÆ p`v- ;„i ;€Q i`|B #m°+ æC
+?¶X h®+ ϕ° p`M +?mv M +O o¬ h?QÌM; Zmv i K¶B H9+ K°i M? M?- i`QM; *QÆM; I
#¶M; M´B H M [m M; ?Q HQm Hv t M? #B +- +MM; ?¬ SM; pÈB +QÆM; F?Q i`QM;
i v- ϕ°i M?B M T?€i` ? B +´ HBM? F?Q F?´M; H² K°i M|M; K°i HϕM?- `|i p`Q i`QM

æQÌM; S?QM; HB M +ªK i?'v M? M?äM; - bS+ ûT ϕ H M i?•M i? # M M½v +kM; M

hmv i hOv >Ä hBM? \ h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; +ªK i?'v M; ϕ+ M?B M- ? B +´ HB
FB - +?Q i?m¬M +?Q i`M?- i`W hmv i hOv >Ä hBM? ` - F?¬M; +| p`i M`Q +| i? T?
H` æQÌM; S?QM; F?¬M; M; ?o ϕ M- ? B i?B M i`B ϕ` #ªQ pšM K°i KU+ M^K i`QM; H
HϕB i`Ê ;B9T KbM? K°i T?2MX

> B p`i M`v iW b m F?B #` æQÌM; S?QM; ?'T i?m- pšM ~M M'T i`QM; HÁM; #`M i vX
ϕ°M; ϕ M +?9M; - +kM; +?Q # Q ;BÌ Km®M ϕ°M; ϕ M +?9M; X L?QM; p`Q i?ÌB F?„+
FQ+? i?Q+? ϕQÊ+ iB K HU+ +O #ªM i?•M- H9+ p¬ ibM? HϕB ϕB m ϕ°M; ϕQÊ+ M, M
w Km®MX

L? M?`M; ϕϕT p T?Q i`QÈ+ K°i #QÈ+- æQÌM; S?QM; H9+ M`v H°` p +U+ Fb i?

a„+ K†i +O i'i +ª K¼B M; QÌB ϕ m #B M ϕ´BX "ÎB pb #¼M ?„M T?€i ?B M- M; v F?
#QÈ+ M`v- i` M M; QÌB i?B m MB M p®M pšM Hm¬M #` ϕ°M; i?W M?“M €T HU+ M`v
/` F?| ?B m- ϕ M; +MM; ϕ®B F?€M; pÈB #¼M ?¼- ?ÆM M[ F?¬M; +?9i M`Q`ÆB p

h?"i + "M `Ð- +?d /MM; bS+ +O K°i M; QÌB `ä `M; H¢B /€K ç®B F?€M; pÈB ?ÆM
 hB m iY M"v +kM; i?"i [m€ F?¬M; +QB B ` ; bX :BÌ F?¬M; +¬MH½Q +mM; +?O T?•
 ?² T?€i ?mv F?Q i? +O #ªM i?•MH M ç M +U+ ?¢M- /MM; bS+ ûT p T?Q æQÌM;
 >ÆM ? B KQÆB h?B M ; B B ç®B T?| pÈB æ` ; B B- M m M?Q +ÁM F?¬M; ûT çQÊ+
 M"v #B i ç p"Q ç•m\ :BÌ H" H9+ +mM; +?O KÈB pW i?QÊM; M?B K- i'i +ªK¼B M; Q
 +?O KÈB t2K i?QÌM; - çQÆM; M?B M T?ªB i" M ? i bS+ HU+X
 L m M|B # M M½v +?d H" i?, K /Á K°i +?9i- p"v ; BÌ +?QM? H" ç°M; i?O i?"i bUX
 h? M?QM; - #¼M ?„M pšM F?¬M; i? M"Q M; M i`Î #QÊ+ +?•M +O æQÌM; S?QM;
 iB M p i`QÊ+ M?"M M?½ i?QM; /QM; - bQ pÈB # M M½v +ÁM M? M? ?ÆM F?¬M; Q
 S?QM; /U p"Q M; ?` HU+ +O #ªM i?•M #QÊ+ ` - K" ; BÌ ç•v- H¢B /U p"Q HBM? F?Q
 hBM? `|i p"Q +Æ i? KÈB H"K çQÊ+X
 hWM; #QÊ+ K°i- K¶B #QÊ+ /šK tm®M; - ç m ; B®M; M?Q K°i i? M? ç¢B +?Mv ç€M?
 J¼B M; QÌB #`i ç„+ /o T?€i ?B M ` - F?Q i? /Q ç€K M; QÌB KbM? iK H¢B +MM; K°i +
 +ªM #QÊ+ +?•M +O i?B m MB M M"v çQÊ+X S?ªM; T?`i M?Q €T HU+ H M M; QÌB +
 ?„M + "M; HÈMX
 h` M M; QÌB æQÌM; S?QM; - H¢B ç M; /MM; K°i i®+ ç° ç€M; bÊ T?€i bBM? #B M ?|
 m H K- ? B +´ HBM? F?Q K„i i?QÌM; +| i? i?'v çQÊ+ H Q ` F?ÄB i?•M i? ?„M- [m
 æQÌM; S?QM; p"Q i`QM; ç|X J¶B H-M ?„M #QÊ+ H M K°i #QÊ+ - i`bM? ç° M²M; ç
 M; QÌB F?€+ / +?9 wX
 h®+ ç° +O æQÌM; S?QM; +kM; K¶B H9+ K°i M? M?- i?ªK çÄ p" B +?K+ i`QÊM; # M
 ?ÆB i?Î ç½ +| i? çB çQÊ+ ç M +m®BX L; v H9+ æQÌM; S?QM; /WM; #QÊ+ +?•M
 h?B M; B B + Q i?O ç m tm'i ?B M K°iªQ; B€+X > B +´ HBM? F?Q K°i çÄ K°i H K F
 T?'i ?| i?"M? #° /€M; ? B +QM L; k hªQ EBK GQM; - [m'M [m M? i` M M; QÌB æQÌM
 M; çQ K°i i`€B K°i T?€B- /MM; K°i iQ i? # M; ? +?d p"Q ç€K M; QÌB #¼M ?¼ ç M;
 G"TiS+- ç-m`²M; F?) M? +?- K°i iB M; HQM; M; •K p M; H M i`QM; +mM; çB MX
 *´ F?Q i? h?B M ; B B ; B®M; M?Q i`i, K ç M; [m'M [m M? M; QÌB æQÌM; S?QM; F
 æQÌM; S?QM; M?Q >² æB T pW T?€ FûM- pmM; H M ç¬B +€M? iU /QX
 >ÆM ? B KQÆB iB M; F m i?ªK i?B i ç²M; i?ÌB p M; H M- b„+ K†i +O K°i ç€K h?B
 +U+ Fb F?| +QB X L; QM; K„i M?bM H¢B- HBM? F?Q i` M M; QÌB æQÌM; S?QM; imv
 M?QM; H"K ; b +| +QM L; k hªQ EBK GQM; M"Q\ h`QM; M?€v K„i ç| - `ä `M; +?d H"
 J" H9+ M"v- ? B +´ HBM? F?Q M²M; ç"K K°i çÄ K°i H K FB - +kM; ?Q" M iQ" M +?r
 S?QM; - #B M K'i F?¬M; +ÁM +?9i ; b M[X
 G½Q +mM; +?O p¶ #`M- ç¬B K„i F`+? HB i H v ç°M; - FBM? M; ç+ M?bM æQÌM; S?
 M; ²B tm®M; ; ? H¢BX
 >„M F?¬M; iQÌM; iQÊM; çQÊ+ iB m iY M"v H¢B H"K çQÊ+ ç M KS+ M"vX J°i i?B n
 /QÊB €T HU+ /Q ?ÆM ? B KQÆB h?B M ; B B + Q i?O HB M i?O €T +? H¢B F?¬M;
 æ•v H" +?mv M F?B M M; QÌB F?€+ FBM? M; ç+ ç M KS+ M"Q +?S\
 > B M; QÌB h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?'i sQ+? +kM; +| +?9i F?¬M; i? iBM M
 M; |M +€B p T?Q æQÌM; S?QM; X o T?¬M "ªQ +?O ç¢B M?•M E?¬M; - ; BÌ H" *m
 ç M; M; ²B i?šM; i` M ; ? +QÌB M; •v M; ¬- ?®+ K„i +kM; +?ªv ` M? [M; ; B¼i MQÊ+ K
 L`M; T?€i ?B M M K M?•M KbM? v m i?Q+? M; "v +`M; HÌB ?¢B- M; "v +`M; bm'i F
 F?¬M; #B i #° /€M; M?Q p"v b) F?B M M[?`B iY v m i?Q+? ç M KS+ M"Q b Q\
 S?B hB m L?½ ç°i M?B M +| K°i +ªK ; B€+ M; mv +Æ- H¢B M|B iB T- M; QÌB iB m i†
 H" KbM?X hmv `^M; ç½ Î +MM; pÈB M? m M?B m M; "v M?Q p"v- M?QM; M`M; +ªK ;
 KbM? +?d +| ?ªQ +ªK F?¬M; ?ÆMX L?QM; ?ªQ +ªK +kM; F?¬M; +| M; ?o H" v m i?

bU i@i M?Q p"v b Q\ *kM; ç½ [m ? B M,K `²B- pšM +ÁM K°i KU+ M?È K½B F?¬M;
ç M ç•v HÁM; HB M i?'v M?Ki +?Q +MM; +?m b|iX

@ æ i¢

æQÌM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- #bM? ´M H¢B F?Q ?mv i ç M; M?°M M?¢Q i`QM;
M?¢i KÎ KB M; M|B,

@ o½M #®B æQÌM; S?QM;- #€B FB M H½Q +mM; +?OX

G½Q *mM; *?O KB M; +?" +?" + p`B iB M;- +| +?9i ?SM; i?9 M|B,

@ æQÌM; S?QM; T?ªB F?¬M; \ E?¬M; i F?¬M; i - M; QÆB H` M; QÌB i` im´B tm´i b,

@ hB M #®B [m€ F?2MX

æQÌM; S?QM; HB + K„i M?bM S?B hB m L?½- F?) +QÌB pÈB M`M;- *mM; +?O ç¢B
G½Q +mM; +?O `i #m²M #U+X G-M M`v #`v ` i`M i? HÈM M?Q p"v- +?QM? H` K
M`vX L?QM; Q B T?O ç-m H¢B F?¬M; +| ?M çQÊ+ M; QÌB i - M; QÊ+ H¢B +ÁM F?B
K°i T?2MX Zmûi K„i K°i pÁM; M?bM b„+ K†i pšM +ÁM bÊ ?½B +O ? B KQÆB K'v
+mM; +?O i?-K K„M; K°i iB M; ç€K T? p"i- +€+ M; QÆB K` +kM; ;¼B H` h?B M; B

"i [m€ pB + M`v H¢B +`M; F?B M H½Q +mM; +?O /•M; H M w MB K Km®M KÌB +?"
*mM; X æ•v +?QM? H` M?•M i`mM; +?B GQM;- b Q +| i? iB M M; ?B +?Q M?[M; i?

@ æQÌM; S?QM;- i ?ÄB M; QÆB- M, K M v M; QÆB # Q M?B m im´B\

a m F?B H½Q +mM; +?O ç½ ?¢ [mv i i•K +kM; F?¬M; M|B M?½K M[- i`U+ iB T p`Q

@ "K H½Q +mM; +?O- p½M #®B M, K M v KQÌB b€mX

æQÌM; S?QM; F?¬M; FB m M; ¢Q F?¬M; bB K M`M?- M°B i•K +| +?9i M; ?B ?Q†+
KbM? ç H`K ;b\

J°i +•m ç€T HÌB M`v H¢B F?B M +?Q ç€K h?B M ;B B + Q i?O ?"M F?¬M; i? +?m
LB M Fd +O ?ÆM ? B KQÆB M; QÆB # M M½v +°M; H¢B- Qi M?'i +kM; ;'T æQÌM;
F?¬M; i?„M; çQÊ+ M; QÌB i - i?"i t'm ?´ Km®M +? iX

@ JQÌB b€m\ h®i H„KX

J†i K`v H½Q +mM; +?O HB M ?ÈM ?Î

@ L; ?2 M|B M; QÆB +MM; iB m L?½ ibM? +ªK F?¬M; i - H½Q T?m +kM; #B i iB m L
#^M; +?9M; i ibK K°i M; `v i®i tY Hw +?mv M pmB M`v- i? M`Q\

@ E?K+ F?K+X X X

.M æQÌM; S?QM; +| iQÎM; iQÊM; i? M`Q- +kM; F?¬M; M; ?o ç M H½Q ;B ?Ä M`v H
M`v- i?"i F?B M ?„M i`Î i v F?¬M; F`T- i?B m +?9i M[ ç½ #` b†+ MQÊ+X

@ :B ;B

E?m¬M K†i M?Ä M?„M +O S?B hB m L?½ HB M çÄ #WM;- M?, M M?| #'i M- Q€M i
*?O- b m ç| H¢B pKM; i`°K HB + K„i M?bM æQÌM; S?QM;- Km®M t2K ?„M +| T?ªM

æQÌM; S?QM; i?"i bU +| +?9i #m²M #U+- ?„M F?¬M; M; ?o ç M HQ¢B +?mv M M?Q
i`9M; ç-m KbM?X hmv `^M; ç½ bÈK #B i`ä i•K w +O S?B hB m L?½- M?QM; K°i F
H M? +O i`QÎM; #®B- i?b HB M +| +?9i F?€+ #B iX

99NX *?QÆM; 9j3, J„+ *Ð Jm®M *? i5

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; 9j3, J„+ +Ð Km®M +? i5
 L?|K /`+?, .mM;M?B
 L;m²M, oBTp M/ MXpM
 E?¬M; B Km®M #`M;Q`B F?€+ #S+ #€+? H`K +?mv M ;b +ª- æQ`M; S?QM; +kM; F
 @ h¢ H½Q *mM; *?O Qm €B- M?QM; im´B +O p½M #®B +ÁM [m€ M?Ä- i¢K i?`B +?
 æQ`M; S?QM; mv M +?mv M +U imv iX
 •M? K„i +O S?B hB m L?½ HB M i`Î M MªK ¢¢K m Q€MX
 @ E?¬M; B #„i M;Q`B ;B`T?ªB H´v iB m L?½ +ª- i`QÊ+ iB M +?9M; i +| i? ¢`M?`
 i`Q`M; i?`M? ?ÆM +?9i M[ H¢B F i?¬M +kM; F?¬M; Km°MX hB m L?½ imv `^M; H
 i` M i? ;B M M`v M[iY tm´i b„+ ?ÆM M`M; +kM; F?¬M; +| # Q M?B mX *MM; pÈB
 i`B ;€B b„+ X
 G½Q +mM; +?O ;B` ;B®M; M?Q ¢ M; ` Q #€M +?€m ;€B +O KbM? p"vX
 @ æ9M; ¢9M; - *mM; +?O T?QM; ?Q imv i ¢¢B- i?U+ HU+ bB m [m-M- +?d +| æQ`M
 ¢QÊ+ T?€T M?½M +O *mM; +?O X
 @ æQ`M; i?B m ?B T F?¬M; M M iW +?®B- i?B m ?B T +?QM? H` M?•M i`mM; +?B
 æ¢B hmv i *mM; - [mª i?"i `i K¬M ¢,M; ?° ¢®B
 @X X X
 h`QM; +mM; ¢B M HB M i`Î M M ?¶M HQ¢M M?Q K°i +€B +?Ê- ¢€K h?B M ;B B + Q
 æQ`M; S?QM; ;B` +kM; M?ªv ` ?€i ¢ K- i?"i +| +?9i w iS ûT Km ûT #€MX
 æQ`M; S?QM; +?ŠM; Km®M [mªM ¢€K M;Q`B #¼M ?¼- +?d +| i? [m,M; +?Q h? M;
 sQ+? K°i €M? K„i +¬m tBMX
 hB m i?9+ M;~M; ¢¬m M?bM H M i`B- ;B®M; M?Q i` M ¢| ¢ M; +| K„M [M?ªv K9 p"v
 +?9X æQ¢M i?9+ + m K`v p•M p HÁM; #`M i v KbM?- p K†i p¬+MM; ¢ m ¢ÊMX
 E?¬M; i`¬M; +"v p`Q ? B M;Q`B M`v ¢QÊ+- æQ`M; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- + Q ;B
 @ L°B i•K +O p½M #®B ¢½ bÊK +| M;Q`B v m i?Q+? - bÊ +?d +| i? +¬ T?K bU Fb p
 p½M #®B H¬M M`v iÊB ¢•v- +?QM? H` Km®M M`B H`B iW #B i pÈB iB m L?½X
 •K i? M? ¬K ¬K i`QM; +mM; ¢B M #¶M; /QM; M;QM; H¢B v M ioM? iÊB KS+ +•v F
 M;?2 i?'vX J°i ¢€K h?B M ;B B + Q i?O K²K KB M; ?€ ?®+- #¼M ?¼ [mª i?"i F?¬M
 ;B`M`v +ÁM M`B ` ¢QÊ+ M?[M; H`B M`vX
 æ•v F?¬M; TªB H` Km®M +mM; +?O #m²M HÁM; b Q\ L;~M; ¢¬m M?bM [m - [mª M
 i`M M;"T MQÊ+ K„i +?m t|i ¢ M; +® MûM ¢ F?¬M; `ÆB tm®M;X
 *| i? M?ŠM M¢B M?QM; F?¬M; i? M?ŠM M?K+5 L?[M; h?B M ;B B + Q i?O ¢ M; Î
 S?B hB m L?½ HÊM H M- ;B` H¢B H` M;Q`B H½M? ¢¢Q i`U+ iB T +O #¼M ?¼- b Q
 p"v ¢QÊ+\
 @ æQ`M; i?B m ?B T- +mM; +?O +?9M; i ¢®B pÈB M;QÆB K°i i'K +?•M ibM? M?C
 i®i t'mX
 L;Q`B i?S M?'i H¢M? HMM; M`BX
 @ hmv i?U+ HU+ +O i?B m ?B T H`K +?Q K¼B M;Q`B #°B T?K+- M?QM; H` K°i ¢`M
 K°i M[iY i?QÆM; i•K pb KbM? M?Q p"v\
 J°i M;Q`B F?€+ ;B¼M; ¢B m ;B m +Êi M`BX

h`QM; M?€v K„i- pW `²B M?[M; h?B M ;B B + Q i?O +ÁM /m M`M? M¼i æQÌM; S
T? T?€M- #ªv KB M; i€K HQÐB +MM; i?ªQ Hm”M +?•K +?¼+ F?B m F?Q+? - +?d +Á
#°B ibM? #¢+ M; ?o X

G½Q +mM; +?O H9+ M`v +kM; +| +ªK ;B€+ +| HU+ K` F?¬M; /MM; çQÊ+X G½Q H
i¢B b Q æQÌM; S?QM; H¢B +| i? #bM? ioM? iB M ç M /QÊB €T HU+ +O M?B m M;
F?¬M; FB m M; ¢Q F?¬M; bB K M`M? - +?QM? pb ?„M p¬ /K+ p¬ +¬m5

*ª æ¢B hmv i *mM; +| i? çQÊ+ M?Q ?B M i¢B- +| i? M|B +¬M; H Q +O æQÌM; S
?„M F?¬M; pKM; i`°K H M p`Q- H½Q +kM; +?O +kM; F?¬M; i? çQÊ+ +Sm` / /`M
/QÊ+ +O ?„M M?[M; + Q i?O +kM; F?¬M; i? i`QM; i?ìB F?„+ K`m +?®i` i v ç€M
p”v- æQÌM; S?QM; ?Q`M iQ`M +| i? çÁB ?ÄB K°i b® v m +¬m M?Q p`M; #¢+ +?•m #
M?QM; ?„M H¢B F?¬M; - ;Bì iÊB ç•v +kM; +?d pb Km®M iW #B i pÊB S?B hB m L?¼

*?d +| p¬ /K+ p¬ +¬m KÈB +| i? #bM? ioM? M?Q p”v5 ”m²M +QìB H` #ªM i?•M KbM
i`”M i? HÈM M?Q p”v- K`i•K iQ M; QìB i +, M #ªM F?¬M; ç p`Q i¬M M[#ªQ #®B +
+kM; +?O +kM; +ªK i?`v #m²M `¬m- +ªK ;B€+ M?Q KbM? i?b M?B i ibM? +ÁM M; Qì

*ÁM pÈB M?[M; + Q i?O FB - æQÌM; S?QM; ;B®M; M?Q K„i çB + i B KM- +?d HŠM
hmv #¼M ?„M HìB M|B +| +?9i F?| M; ?2 M?QM; æQÌM; S?QM; ?B m #¼M ?¼ +kM;
F?¬M; iQM? iQ€M ;bX

æQÌM; S?QM; [mª i?”i +ªK ;B€+ M; U+ +| +?9i M?|B ç m- T?ªM; T?’i ;B®M; M?Q #
p`Q- +ÁM KB M; +ªK i?’v ç¬v p` +?m X JbM? ç®B tY pÈB M`M; M?Q p”v +| [m€ M?;

@hQ`M #° +•K KB M; +?Q i X

S?B hB m L?½ ?Qi b•m K°i ?ÆB- F?) [m€i K°i iB M; X h`QM; +mM; çB M H¬M M[H
G½Q +mM; +?O # M; ?) M?bM æQÌM; S?QM; - i` M Kti +QìB H¢M? M|B,

@ hB m iY- /U p`Q iQM? ibM? H½Q M?•M ;B i i`QÊ+ FB - „i ?ŠM H` M; QÆB ç½F

@ :B :B çWM; M|B M[X

S?B hB m L?½ +?“K`½BiW ;? çSM; H M- iWM; #QÊ+ K°i ?QÈM; p T?Q æQÌM; S

GìB M|B i`”M ç¬v i` F?Q +O H½Q +mM; +?O T?ªM; T?’i ;B®M; M?Q #` K°i +•v +?
?¬m- #` M; ? M +ª MY M; `vX šB ç9M; H` M[ M?B HÈM +?d ?QÈM; p M; QìB M; Q`B

S?B hB m L?½ çB i?ŠM; ç M i`QÊ+ Kti æQÌM; S?QM; X hmv i` M K„i +ÁM i`”M ç¬v
MK +QìB ¬M M?mX .m¶B #”M i v K K K¢B M?Q M; ¼+ ` ;B9T æQÌM; S?QM; bY H¢
id Kd- ;B®M; M?Q i? iY ¬M M?m ç M; +?m`M #` [m¬M €Q +?Q T?m [m•M` M; Q`B

@ æB #•v ;Bì b Q\

S?B hB m L?½ K°i # M pm®i M T +´ €Q æQÌM; S?QM; - K°i # M Kî KB M; ?ÄB- €M
H¢B i` M Kti ?„MX

@ l?K- çB #•v ;BìX

æQÌM; S?QM; ;”i ç¬m- H¬M M`v çB æ¢B hmv i *mM; K°i +?mv M- i?m ?Q¢+? ç9M;
i` M? i?O i?ìB ;B M i`î H¢B h?B M h9 K` bY /KM; +?Q i®i H¬M i?m ?Q¢+? M`vX E
*¬M; ç² T?’ ç M; +?ì ?„M M; ?B M +Sm- pW `²B hmv i hOv >Ä hBM? tm’i` HBM?
iB M p`Q FBM? K¢+? æQÌM; S?QM; +kM; +¬M i?ìB ;B M ç ?’T i?KX

@ o`i`Q +mM; +?O æ¢B hmv i *mM; M`v i?”i T?B M T?S+¬ M m F?¬M; i b) +MM; ç

S?B hB m L?½ M?, M M?, M +€B KkB tBM? t„M HQm Hmv M M|BX

h`QM; +mM; çB M- ?ÆM KQìB M; QìB +?, K +?9 M?bM p` +mM; +?O ç¢B M?•M +O
M; QìB ibM? +?“M; w i?B T pmB p` ?Á i?m”MX

æQÌM; S?QM; ?€ ?®+ KB M; ,

@ L" M; X

S?B hB m L?½ /MM; # " M i v M?Ä M? „M +?2 Î KB M; æQÌM; S?QM; - M; ,M H¢B HÌB

@ h #B i M; QÆB Km®M M|B ; b- M?QM; i b) F?¬M; # Ä +m° +X L K M?•M K" - i K i?
i?QÌM; - M K M?•M +| +?9i ?€Q b„ + F?¬M; T?ªB ¸ m +| # M, K T?ÁM; i?` i?B T b Q
+ - M H Q H „M; +?Q i - +S ¸B i b K " ¸ +? hB m G ¸B ¸B - b m M" v i pÈB M" M; ; † T K † i -
[m v i ¸` M? B H" # " +ª - M m M" M; +| i? ¸€M? i? „M; i - i H" K i?B T +kM; F?¬M; b
M; QÆB +| K° i p` i` Q +O i H" ¸QÊ +`²BX

L|B tQM; K†i HB M T?Èi ?²M; - F?ª €B F?¬M; M|B M M HÌBX

L?bM €M? K„i ¸ - v i?•K i b M? - æQÌM; S?QM; +kM; +| +ªK ; B€ + ¸QÊ + v m K" bÊX h m
+kM; i?dM? i?QªM; ¸ H° i b M? +ªK pÈB K b M? - M?QM; +| H) F?¬M; ; B®M; M?Q ?¬M

*| H) €T HU + i b M? +ªK /²M MûM # 'v H•m ¸½ H" K M" M; i?´ H° ` H9 + æQÌM; S?QM;
+?¬i H" K M" M; F?¬M; +® F} i?•M T? " M p" +€ +? M?bM +O M; QÌB F?€ + ¸®B pÈB K b

hB m h?9 + ¸SM; # M + ¸M? MQÈ + K„i ¸½ HQM; i`ÁM; - p K†i pW ?•K K° pW ;?2M

G"K b Q H¢B +| bU +? M? H +? M?Q p"v +?S\ J† + /M hS LQÆM; +kM; H" pÊ ?B M
h?9 + HB + K„i pÈB M; QÌB +QM; €B F?€ + K° i +?9i +kM; b) #` hS LQÆM; ¸€M? +?Q
+?O ¸°M; ¸ +?Q ? „M ¸B i b K i K i? iS i?B T M?Q i? M" v X aQ b€M? ¸B bQ b€M? H
+ªK i?´v ¬M; i`ÌB [mª i? " i F?¬M; +¬M; #^M; +?9i M" QX *?ŠM; H) +?d + - M i B m # ¸
K° i +?9i H" ¸QÊ + M?Q p"v b Q\

@ h

æQÌM; S?QM; Km®M KÎ KB M; M|B - M?QM; S?B hB m L?½ ¸° i M?B M K° i i v +?K
F?´M; H² "T p" QX æQÌM; S?QM; H" T iS + ; B®M; M?Q #S + iQÈM; ¸B m F? „ + ¸SM; M
M?Q +?X

G" T iS + +mM; +?O ¸ ¸B M?•M FB M; Kk B +?•M - i`QÈ + K†i # Q M?B m M; QÌB i ¸B +
p"Q K¬B ? „MX G¬M; KB +O M" M; `mM; M? M? - i` M K†i ?²M; M?m" M T?ÆM T?B
KQÌB ¸¬B K„i bQB K|B - M" M; +kM; `i K„ + +Ð - M?QM; ¸°M; i€ + pšM F?¬M; /WM; H

J° i ?²B i B M; ?9 ;?2M i} p M; H M i`QM; +mM; ¸B MX G½Q +mM; +?O i?b +?2 K†i
iBKX

J¼B M; QÌB FBM? M; ¸ + t2K K" M?QÆM; /B K i`QÈ + K„i - iQ" M #° ?€ ?® + K²KX æ M
?Q M? p" B i B M; K¼B M; QÌB KÈB ?²B T?K + iBM? i?¬M - i` M? i?O i?ÌB ;B M; Bª p

@ h`QÆM; i¬M; +?O - K¬M ? ¸ +O i KÈB t m' i?B M K° i ¸ iY iQ +?´i`´i i®i - H m v M i
+QÆM; i•K - ?B M i ¸B KÈB +?d ? B KQÆB K®i i m´B ¸½ ¸ ¸ i i ÈB > m v M ; B B i B m +
H" i? M? i? M; X

h?B M *Æ i¬M; +?O H¬B FûQ K° i ¸ ¸B ?€M M|BX

ok h¬M; +?O - KQÌB ? B b€i i?O +O æ ¸B h m v i H•m ?B M i ¸B +ÁM i?B m K° i p` i
M?B K F?¬M; X .MM; i?U + HU + M; QÆB ?ŠM H" F?¬M; i? " M? p'M ¸ X

h?B M E?B M i¬M; T?| i¬M; ?O M?bM [m i M i?B M ;B B + Q i?O # M + ¸M? M|BX

J° i ¸€K M; QÌB b„ + K†i M; ?B K i9 + ¸ M; i?ªQ H m" M +?QM? bU - M?QM; H¶ i ¸B H ¸B
+MM; S?B hB m L?½ M; ?2 M; |M; ¸°M; i o M?X

h?" i H•m b m - #Ì K¬B i € +? ` - S?B hB m L?½ KÈB i?m H ¸B + 'K +? i` M M; QÌB æQ
K° i +€B - M|B F?),

@ J° i M; QÌB M [M?•M - [m M i`¼M; M?´i F?¬M; T?ªB iQM? K ¸M; - K" H" / M? i B i - M
pÈB i #° B i b M? # ¸ + M; ?o - i b) F?¬M; i`€ +? M; QÆB - M?QM; p b m i +kM; b) F?

æQÌM; S?QM; `ä ` " M; +| i?´v i`QM; €M? K„i M; QÈM; M; MM; +O S?B hB m L?½ H|2
¸ „ + wX

*ÁM +| i? M|B ;b M[\ *ÁM +| i? M|B ;b M[\
 æQÌM; S?QM; /€K F?ªM; ç`M?- M m KbM? +ÁM î ç•v HªB M?ªB i? K çB m ;b- K†+ /I
 ?„M M?QM; K'v i M + Q i?O FB F?ŠM; ç`M? b) ç²M; HQçit¬M; H M tû t€+ KbM? `
 / M? iB i +O M[M?•M #bM? i?QÌM;- K¨ H¨ / M? iB i +O +mM; +?O æçB hmv i *mM
 p'M ç / M? /U +O æçB hmv i *mM;X
 hmv S?B hB m L?½ ;BÎ +?9i i?O çQçM M?Ä- M?QM; æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; +
 +kM; ç½ MÊ M¨M; ``i M?B mX
 .m¶B Kºi i v ` - ¬K H'v S?B hB m L?½- M? M?¨M; M;YB KMB i?ÆK i` M M;QÌB M¨M
 ;B€+ T?€i ?B M M[M?•M M¨v ç½ +?B K +S Kºi p` i`Q i`¼M; v m i`QM; iBK KbM?-
 i`€M?- M?QM; +¨M; i`€M? ç` p` +O M¨M; +¨M; i`¼M; v mX
 @ *ªK ÆMX
 æQÌM; S?QM; M? M?¨M; M|BX
 @ æÊB i ibK çQÊ+ GçB i,- i b) i?mv i T?K+ çQÊ+ M¨M;X
 S?B hB m L?½ KdK +QÌB ?çM? T?9+ M?bM æQÌM; S?QM;- ? B i v pšM ç†i î 2Q ?„M
 #º M;U+ ?„M- H~K #~K M|B,
 @ æÊB æçB hmv i *mM; # M M¨v ´M ç`M? HçB- i M?'i ç`M? b) çB ibK M;QÆBX
 @ æQÊ+ `²BX
 æQÌM; S?QM; #m¬M; S?B hB m L? ` M;~M; ç-m M?bM p T?Q H½Q +mM; +?O ¬K
 @ o½M #®B +€Q iWX
 G½Q +mM; +?O +kM; F?¬M; i? K M?bM ?„M- +?d T?'i i v M|B,

@ *¬M; iY ;B - T?Q i`QÊ+ +| K°i M[M?•M ç M; +^aM çQÌM;- F?¬M; ? +| w M?QÌM;
 @ L[M?•M\ æQÌM; S?QM; M?QÈM; K"vX
 @ P - H¢B H" K°i K„ M?•M imv i b„+X
 h M t2 T?m i?ûi H M K°i iB M; FBM? ?½BX L?QM; HÌB +ÁM +?Q M|B ? i- i? M?•K
 M?Q #` M; QÌB F?€+ M„K T?ªB v i ?-m p"vX
 æQÌM; S?QM; FBM? ?½B- i` M? i?O pûM ` K H M- KÁ ç M +`M; t2X *?d i?'v i M t2
 ?²M T?€+? M?bM +?^K +?^K p T?Q i`QÊ+- t2 M;U pšM ç M; F?¬M; M; WM; iB M i
 M?bM Fo t2K M[M?•M M; ,M i` M çQÌM; FB H" B- ç½ p°B p" M; ;B"i H'v /•v +QÌM; i
 K°i T?€iX o" B i?Èi M;U + Q iQ ;BÆ K|M; i`QÊ+ H M- T?€i` K°i ?²B •K i? M? tBX
 /WM; H¢BX
 o[M; p" M; çSM; Î +`M; t2- æQÌM; S?QM; M;~M; ç-m M?bM p T?Q i`QÊ+- +?d H" `
 "ÎB pb M[M?•M çSM; i`QÊ+ t2 M;U FB - æQÌM; S?QM; +| [m2M #B i- KÈB K'v M; "
 [m€ F?¬M; T?ªB ;BÌ M" M; ç M; Î h?B M h9 b Q\ a Q H¢B Î +?¶ M"v\
 >¬K M v h?B h?B K†+ K°i #° p€v /"B çÄ `U+- M;U+ ¬K K°i i? M? ç" M +´- H†M; v M ç
 ç2M /MM; ç +?2 K†i ç½ F?¬M; +ÁM i?'v M[- p K†i MÎ K°i MK +QÌB [mv M `k M?b
 æ¬B K„i ;B®M; M?Q +| i? +?ªv ` tm•M i?Ov FB - iªM ` K` HU+ +•m ?²M çQ¢i T?€-
 ?bM? K" +QÌM; ç¢B ;B®M; M?Q Km®M ?9i +ª ?²M T?€+? M;QÌB F?€+ p"Q i`QM; ç|
 æQÌM; S?QM; M?bM t2K F?m¬M K†i M" M;- imv `^M; ;-M i`QM; ; M; i'i M?QM; i?Ov
 iQ" M #° çQÊ+X æ•v H" K°i HQ¢B +ªK ;B€+ pW +´ [m€B pW M;mv ?B KX "ÎB pb ç-
 T?"M i•K i?-M +O æQÌM; S?QM; `²BX
 L?„K K„i H¢B- æQÌM; S?QM; pšM F?¬M; i? M"Q ?²B iQÎM; ` çQÊ+ /B M K¢Q +?•M
 i? M?È iÈB ç¬B K„i M;"T MQÊ+ ç-v Mûi pk K` FB - T?ªM; T?'i M?Q ç½ F?„+ b•m
 ?²M T?€+? KbM? p"vX
 @ h?B h?B\
 æQÌM; S?QM; i?,K /Á ?ÄB K°i +•m- imv `^M; M[ M?•M i`QÊ+ K†i M"v `ä `M; H" h
 S?QM; pšM F?¬M; i? M"Q iBM çQÊ+- p i#Èi i` M K†i +O M" M; ç•m `²B\ o i#Èi +
 K€ M" M; ç•m K'i i`²B\
 98RX *?QÆM; 99y, *ªM æQÌM; •M *QÈT\
 o¬ h?QÌM;
 h€+ ;Bª, J¢+ J†+
 *?QÆM; 99y, *ªM çQÌM; ,M +QÈT\
 L?|K /`+?, .mM;M?B
 L;m²M, oBTp M/ MXpM
 G9+ iU ?ÄB M?[M; +•m M"v- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; /€K M?bM p"Q K„i M" M; M[
 h?B `i +| iQM? t•K HQÊ+- #'i Hm" M M K M?•M M"Q M?bM p"Q- +?d bÊ ç m i`Î M M
 @ L;QÆB +S +QB M?Q i H" h?B h?B çBX
 h?B h?B KdK +QÌB tBM? ç T- M; v +ª M?[M; F?|K ?Q p2M çQÌM; ç m i`Î M M i?'i b
 pQÆM #`M i v M?Ä #û p T?Q æQÌM; S?QM;- M;~M; ç-m M?bM ?„M i`M ç-v p +?
 æQÌM; S?QM; M?QÈM; K"v- M?QM; pšM M? M?"M; FûQ M" M; H MX

h` M +`M; t2 /B M iQ+? `i ? T- h?B h?B pb Mû i`€M? i v t2 T?m i?`M? ` +^a M; Q
æQÌM; S?QM; X >QÆM; M; ¼+ ç-v HÁM; - KMB ?QÆM; b•m FQM H¢B #²B ?²B MÆB
F?-M; M' B H M K°i +?9i w MB K ?QM; T?'M M"Q +^aX

*MB ç-m M?bM F?m-M Kti M?Ä M? „M +| +?9i T?Èi ?²M; +O h?B h?B- æQÌM; S?Q

@ >„M +?d H` M; QÌB #bM? i?QÌM; - ; B<sup>a</sup>B i`W K` i?m"i pÈB ?„M çBX

h?B h?B +| +?9i Q€M i`€+? i`WM; K„i HB + ?„M- F?) ?û ç-B K-B çÄ K°M; M|B,

@ h F?-M; i?B i`B M K` i?m"i ç@B pÈB ?„M- ?„M +?d HB + i K°i +€B

"'i [m€ HÌB M|B imv `^M; M|B M?Q p"v- M?QM; h?B h?B pšM /m¶B +€M? i v i`„M; M
K°i +?dX G"TiS+ +| i? M?•K p M; H M- i M t T?m; B"i KbM? K°i +€B- iQ"Mi?•M i

@ E?-M; çQÊ+ [m v ç-m H¢B- iB TiK+ +?çv p T?Q i`QÊ+ çBX

æQÌM; S?QM; /†M /ÁX

@ o•M; X

h v t T?m M"Q /€K [m v ç-m H¢B\ oW `²B +?d HB + M[M?•M FB K°i +€B- i?B m +
i? M"Q idM? H¢BX hm v `^M; F?-M; #B i ç M +MM; t<sup>a</sup>v ` +?mv M; b- M?QM; i M t2
h?B h?B F?-M; / i` m p"Q- HB M +?d #B i pMB ç-m +?çv çBX .M K°i M K K°i M[ i`
i`ÌB HÐ ç'i- ?„M +kM; K„i çB + i B M; ÆX

GQ¢B M[M?•M imv i b„+ M"v bÊ +?d +| +-M; iY ;B KÈB +| T?9+ ?QÎM; /KM; X L?
M; v +^a HB + K„i M?bM +kM; H` ?v p¼M; t pÌB- i v H€B t2 i?-K M; ?o i`QM; HÁM; X

h`QM; t2- æQÌM; S?QM; +?,K +?9 M?bM +?^K +?^K p"Q h?B h?BX L; Q" B KB M; h
K°i pÁM; +QÌB M?çi- M?bM H¢B æQÌM; S?QM; X

@ æQÌM; S?QM; - b Q M; QÆB +S /MM; ç-B K„i pQB ç| M?bM +?^K +?^K p"Q i p"
F?-M; \

h?B h?B imv `^M; M|B p"v- M?QM; H¢B F?-M; +| +?9i bÊ ?½B M"Q +<sup>a</sup>- H¢B H"K` K
/šM # Q M?B m i?b +| #'v M?B mX

æQÌM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- €M? K„i b€M; [m„+ M?bM +?^K +?^K p"Q M" M; ,

@ L; QÆB F?-M; T?^aB h?B h?BX

•M? K„i +O h?B h?B imv `^M; pk K`- M?QM; H¢B F?-M; ç M KS+ M"vX >ÆM M[- M
` - +,M #^aM F?-M; +| M?[M; +Y ç°M; +•m /šM M; QÌB F?€+ M?Q i? M"v çQÊ+X

h?B h?B M|B,

@ h T?^aB- M?QM; +kM; F?-M; T?^aB- M|B p"v +| H) M; QÆB b) ?B mX

h?šM; ç M H9+ M"v- GBM? E?B T L? M ç M; î i`QM; *QÆM; h•K +O æQÌM; S?QM;

@ S?QM; + + - M; QÌB M"v H¢B +| K°i ç€K iBM? ?²M +O i 5

æQÌM; S?QM; +QÌB F?´ F?-M; i?-B- F?-M; +-M GBM? E?B T L? M T?^aB M?„+ M?
iB iBM? ?²M M"v H` ;b- ok J`5 *?d +| ok J` KÈB +| i? H"K` HQ¢B i`bM? ç° M"v-
i? H"K +?Q M K M?•M çB M +m²M; X

"'i [m€ M|B H¢B- æQÌM; S?QM; +,M #^aM F?-M; M; ?o ç M iB iBM? ?²M ok J` FB H
?„M ç½ iB T t9+ pÈB h?B h?B M?B m H-M- M?QM; H¢B F?-M; ? T?€i ?B M` X *|
H•K p"Q M; O b v- #^M; F?-M; F?-M; i? M"Q HW çQÊ+ GBM? E?B T L? MX

hBM? ?²M +O GBM? E?B T L? M imv +| i? +^aK SM; HšM M? m- M?QM; M m K°i T
/M T?QÆM; FB +| î ; -M i`QM; ; M; i' + +kM; F?-M; i? M"Q T?€i ?B M çQÊ+X

G9+ i¢B æ¢B hm v i *mM; - GBM? E?B T L? M +kM; H•K p"Q M; O b v KÈB +| i? i`€

L?QM; #•v ;Bì óh?B h?Bô i`QÊ+ Kti M`v HçB ?Q`M iQ`M H°` p [mv M`k +O #a
M m +ÁM F?¬M; +ªK SM; çQÊ+ M[i?b KÈB H` Fb [m€BX

L?'i i?ìB`'i M?B m M;?B p'M ç m i`Î M M i?¬M; bm®iX h?B h?B +?ŠM; [m +?d H`
HçB bÎ ?[m K°i ç¬B K„i K M; QìB M?Q i? çQÊ+ - pB + M`v ?ŠM H` +| [m M ? ç M iB
M`M; pb b Q ç°i M?B M tm'i ?B M Î M; Q`B M;`M /†K ç M çQÊ+ æ`M? E? M; i?`M?
? v #B iX :Bì M;?o ç M +?„+ H` /Q iBM? ?²M ok J` F?®M; +? i?•M i? +O h?B h?B

:Bì h?B h?B ç M; Î i`QÊ+ Kti æQìM; S?QM; M`v +kM; F?¬M; T?ªB H` #ªM i?•M M
+?B K +S i?•M i? X >²M T?€+? +?QM? i?S+ +O h?B h?B +| F?ª M,M; ç½ #` €T +?

@ :Bì iB M? ?m®M; +O M`M; i? M`Q`²B\

æQìM; S?QM; HçM? ;B¼M; ?ÄBX

óh?B h?Bô [mûi K„i HB + æQìM; S?QM; - F?) M? +? KB M; M|B,

@ æQìM; S?QM; - M; QÆB ?ÄB K°i +•m i?`i H` imv i iB M?X L; QìB i b Q +| i? H`K
` +?mv M i HçB T?ªB iB K K°i +?¶; YB i?•M F?€+ - +?ŠM; T?ªB`'i T?B M iQ€B b
HQ H„M; +?Q M`M; - M`M; +?d i?B T çB i?¬BX

@ L|B +?Q i i'i +ª M?[M; +?mv M M`v H` i? M`QX

æQìM; S?QM; pšM Hm¬M ç T?ÁM; ç®B T?QÆM; - /M b Q M?[M; iBM? ?²M +O GB
M? m- M?'i ç`M? b) tªv` +K+ /B M F?¬M; +? iF?¬M; i?¬BX *?d F?B M`Q K°i T?Q
i?b KÈB +?'K /SiX L?QM; iW ç¬m ç M +m®B- h?B h?B i`QÊ+ Kti M`v +kM; F?¬M
F?¬M; i?B i`B M K` +¬M; pÈB æQìM; S?QM; X

@ L; QÆB F?¬M; ?ÄB i?b i +kM; b) M|B +?Q M; QÆB #B iX

h?B h?B çti +?B + ç`M +´ H M ç¬B +?•M i?QM /`B +O KbM? - +?`K`½B F HçB ç¬

h?B h?B iW F?B +ÁM`'i #û ç½ #` ok J` ;ÎB i?•MX "ÎB pb h?B h?B i?B M bBM? K` +@
bS+ ?'T /šM`'i HÈMX \*?d +| çB m i?•M i? +O h?B h?B [m€ v m Èi- ok J` K†+ /M
M?QM; HçB F?¬M; i? i?B i`B M M,M; HU+ i?O çQçM; b +ªX ob +ªB içQ i?•M i? -
b m F?B h?B h?B H•K p`Q M; O b v- ok J` ç m iW i`QM; iB K i?S+ ?QÈM; /šM h?B h
T?€TX

hm Hmv M HQçB +¬M; T?€T M`v +kM; F?¬M; F?B M h?B h?B ;B i,M; i?U+ HU+ ;b
M`M; M;`v +`M; i`Î M M pk K` i?¬BX G9+ h?B h?B H M #ªv im´B- +†T K„i +•m ?²M ç
F?ª M,M; i?B i`B M K` i?m`iX h?2Q bU i`QìM; i?`M? +O M`M; - mv HU+ +O ç¬B K

J` p` T?K M?•M i`mM; MB M +O GQm o•M i¬M; FB - +?QM? H` M; QìB çQÊ+ h?B h
#ªQ M`M; im Hmv MX`'i [m€ pb K¶B ç K h?B h?B ç m im Hmv M HQçB +¬M; T?€T ç
+€+? M`Q iQ +? \*QÆM; F?Q i`QM; +Æ i? X ob i? KÈB ?B m H-K H` M`M; F?¬M; i?

o T?¬M p i b Q /[iÈM i` M Kti +O h?B h?B +?QM? H` /Q iB iBM? ?²M ok J` M`v
h?B i?"i bU`'i tBM? ç T- +?d +| ?Ov çB bU tBM? ç T ç| KÈB +| i? #ªQ p M`M; çQ

>B M ;Bì h?B h?B ç½ H•K p`Q M; O b v- p i b Q +U+ HÈM FB i?2Q bU ?B M i?•M
#B M K`i F?¬M; +ÁM +?9i ;b M[X

@ h ? Q T?Q i?ìB ;B M bm®i KQìB b€m M,K- iW H9+ M`M; bBM? ` ç M ;Bì K¶B ç
H9+ M`v KÈB F?B M +?Q i?•M i? M`M; +| i? +?`m M´B iBM? ?²M +O i

h?B h?B F?B M|B` M?[M; HìB M`v i` M Kti H°` p`'i H` ç„+ wX

oB + M`v æQìM; S?QM; +| i? ?B m çQÊ+ - #ÎB pb F?B ?„M i?B i`B M h€ h?B >Q`M
?²M +O h?B M ;B B + Q i?OX hBM? ?²M +QìM; ççB- M?QM; M m i?•M i? F?¬M;
b) K M; ç M M;mv ?çB`'i HÈMX`'i [m€ i?•M i? +O h?B h?B ?B M ;Bì HçB +| i? -
?²M +O GBM? E?B T L? M- +?ŠM; H) M|B i?•M i? +O M`M; ?B M ;Bì ç½ b€M? çQ
pÈB KbM? +ÁM KçM? ?ÆM K°i +?9i\

L;šK H¢B i? 'v +kM; ¢9M;- M;QìB i T?ªB ? Q T?Q +ªKQìB b€m M,K KÈB +ªB i¢Q tC
 @ L;QÆB ?B M i?•M î i`QÈ+ K†i i H¨ +| w ;b\ E?¬M; bÊ i ,M M;QÆB b Q\
 æQìM; S?QM; •K i`-K ?ÄB i?,K- HìB pW ` F?ÄB KB M; ?„M HB M +ªK ;B€+ ¢QÊ+
 h?B h?B +?2 KB M; v m FB m +QìB K°i iB M;- i`QM; t2 HB M i`¨M M;¨T K°i KMB ?Q
 ?Q ¢m Mî- M¨M; Mkm; M`m M|B,
 @ L;QìB i ¢½ /€K ` ¢•v- iU M?B M H¨ F?¬M; bÊ M;QÆBX G¢B M|B i p¨ M;QÆB +
 M;QÆB î +?¶ M¨v +?QM? H¨ Km®M i` Q ¢´B +?mv M ?ÊT i€+ K°i +?9iX L m F?¬M
 ¢ m F?¬M; T?ªB H¨ ¢®B i?O +O M;QìB M¼X
 @ •m .QÆM; ok\
 æQìM; S?QM; `MM; KbM? K°i +€BX
 @ >„M ;¼B •m .QÆM; ok b Q\
 æ¬B K„i ;B®M; M?Q b Q i`ìB +O h?B h?B M?bM +?^K +?^K p¨Q æQìM; S?QM;X
 @ h F?¬M; #B i +?O M?•M +O M¨M; i M ;bX L?QM; p¨B M;¨v i`QÈ+ i ¢°i M?B M /
 tm'i ?B M î ;¬M ¢•v- M M Km®M iÊB t2K tûi K°i +?9iX "i [m€ i?U+ HU+ +O M;QìB
 M[i?b ¢½ #` ?„M T?€i ?B MX *kM; /Q +¶ i?•M i? M¨v F?¬M; +| +?9i i?U+ HU+ M¨
 K†i ?„M +kM; F?¬M; F?|X
 @ æ•m +?d +QìM; ¢¢B- ?„M H¨ GBM? ;B B + Q i?OX
 æQìM; S?QM; +?“K `½B H„+ ¢¬mX
 @ æ| F?¬M; T?ªB H¨ ¢®B i?O K¨ i p¨ M;QÆB +| i? i?„M; ¢QÊ+X
 @ h? M M KÈB T?ªB ?ÊT i€+\
 h?B h?B i?î ` K°i ?ÆB- H° ` #° /€M; K°i iB m M[iY KÄM; K M?X
 æQìM; S?QM; i?î /¨B K°i iB M;- M?bM +?^K +?^K p¨Q h?B h?B M|B,
 @ hmv `^M; M;QÆB pšM H¨ M;QÆB- M?QM; i F?¬M; i?Q+? M;QÆB ?B M i¢B +?9i M
 ?ÆM K°i +?9i
 h?B h?B v m ¢B m +QìB K°i iB M;,
 @ L;QìB ¢ M; K„M; i H¨K ` p b Q\
 æQìM; S?QM; +kM; F?¬M; Km®M M|B ¢ M ¢ i¨B M¨v M[- M?¨M M?¢i Kî KB M; ?ÄB
 @ L;QìB +kM; +| i? î H¢B h?B M h9 +?ì i i`î p i?QÆM; h M; `M Ä

@ EB K HBM? +O i [m^ai?"i H" /Q ? B iB iBM? ?²M /mM; ?ÊT +MM; K°i +?¶- M m
T?^aB +| M?B m ?ÆM K°i iB M[KÊB çQÊ+

h?B h?B M; ?2 tQM; HB M bÊ ?½B- M" M; +kM; F?¬M; M; ?o iÊB b) t^av` ibM? ?m@
i? +?"T M?"M HB m K¢M; ç iBM? ?²M #` ? Q i' M HB M ?ÊT pÊB GBM? E?B T L?
S?QM; FB KX

æ°M; i€+ +O •m .QÆM; ok /WM; H¢B K°i +?9i- æQÌM; S?QM; i?W +Æ i?Q€i F?Ä
i?•M #` i?QÆM; F?¬M; Qi- #° /€M; `i H" +?"i p"iX *| i? M|B Î i`QÊ+ K†i GBM? ;B
F?¬M; i? T?€i ?mv` çQÊ+ i?U+ HU+ h?B M ;B B i?QÊM; T?~KX .šM ç M pB + +S
#` ç°M; T?ÁM; M; U- ç•v H" pB + #B B ç M KS+ M"Q +?SX

•m .QÆM; ok ;BÆ h" M; S?QM; FB K i` M i v H M- +?m¬B i?¬M #BM? M"v F?) H v ç
•K pmM p9iX

æ•v H" /Q M, K iB iBM? ?²M +O GBM? E?B T L? M ç M; +?B M ç'm pÊB M? m- +?B
+O i?¬M #BM? h" M; S?QM; FB KX G'v # ç€M? ? B H¢B +?d +| i? M; M; i" B M; i
çQÊ+ "€ æ¢Q +MM; æ°+ •+ HÊB ?¢B +Ð M"QX

•m .QÆM; ok M?QÊM; K"v- ;"i ç-m M|B,

@ *€+ M; QÆB H"K F?¬M; i - Qi M?"i i i¢K i?ÌB b) F?¬M; bY /KM; çQÊ+ i? M? FB

oW M|B tQM; •m .QÆM; ok H¢B +„K h" M; S?QM; FB K tm®M; K†i ç'i- i v F?¬M; i'
S?QM; X h®+ ç° +O ?„M +kM; F?¬M; M? M?- M?QM; H¢B `i +| iQM? t•K HQÊ+ - F

@ E?¬M; +¬M H"K` M?[M; T?<sup>a</sup>M F?€M; p¬ p`- i [m^ai?"i F?¬M; Km®M ;B i +€+ M;
?²M FB i?¬BX

@ Jm®M iBM? ?²M i?b T?^aB ;B i i i`QÊ+X

æQÌM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- i"Ti`mM; iBM? i?¬M ç ç T?ÁM; X h`QM; ç-m H¢
M M /MM; +?B m ;b ç iB m /B i •m .QÆM; okX

hB M; ç" M ç½ çbM? +?d- h?B h?B M m Km®M T?®B ?ÊT pÊB GBM? E?B T L? M ç
+| i? çbM? +?d •K +¬M; +O KbM? H¢B i?¬B- M?QM; M" M; H¢B +| i?O çQ¢M F?€+
"QÊ+ +?•M K¢M? K) +O •m .QÆM; ok F?) +?[M; H¢B K°i +?9i- ? B K„i +kM; #„i ç
K"v M|B,

@ J` i?m"i\

*Æ ?°B i®iX G'v i?U+ HU+ +O h?B h?B ?B M M v M m /MM; K` i?m"i ç ç®B T?| pÊ
H" p"Q ç-K`²M; ? M; ?'X æQÌM; S?QM; T?ÁM; +?WM; F?¬M; ç M # iS+ •m .QÆM;
`²BX L?QM; # iS+ M"v ç®B pÊB æQÌM; S?QM; H¢B +U+ Fb [mw ;B€X

h`U+ iB T p¼i ç M # M M; QÌB •m .QÆM; ok- æQÌM; S?QM; HB M tÁ2 KQÌB M; |M i

h`+? .B i \*?d çB K` K°i +?d- ? B +?d- # +?dX X X *?d # iS+ M; „M M; OB æQÌM;
p¬ +MM; M? M? +?|M; çB K p"Q M; QÌB •m .QÆM; ok ?ÆM i`, K +?d- ?ÆM M[i'i +^a
M? 'iX

æB K ç M KS+ M; |M i v ç m M?S+ M?QM; ?° i?•M +QÆM; F?Q i` M M; QÌB •m .QÆ
/'m ?B m bKT ç'X æQÌM; S?QM; im Hmv M h`+? .B i *?d pšM +ÁM [m€ M¬M; +¢M-
M[- h`+? .B i *?d ç½ +| i? T?€ çQÊ+ ?° i?•M +QÆM; F?Q +O GBM? :B B + Qi?C

L?QM; p"v +kM; çO`<sup>2</sup>BX h¢B MÆB #` h`+? .B i \*?d ç•K ?ÆM i`, K H¬M FB ?° i?•M
T?•M MY - K°i +?d +m®B +MM; çB K` - K°i ç-m E?¬ h" M s" i?2Q FbM? F?Q æQÌM
i`QM; +Æ i? •m .QÆM; okX

a m K°i F?„+ - æQÌM; S?QM; M? M? +?|M; HmB H¢B` b mX •m .QÆM; ok T?'i i v +
T?QM; iÄ` ?"Q [m M; +QÆM; F?Q M?"M M?¢i- i?B m +?9i M[ç½ +?†i çSi K'v M
`²BX

a m F?B i?Q€i F?ÄB K`i?m"i+O h?B h?B- •m .QÆM; ok +| +?9i /Î F?|+ /Î +Q`BX >
çQÊ+ iBM? ?²M iW i` M i v ? B M;Q`B M`v ç½ M^K i`QM; i-K i v- F?¬M; +| ;b T?ªB
ç M ? B M;Q`B M`v K°i M;Q`B bQ pÈB K°i M;Q`B +`M; i? K [m, /`X > i •K +¬M; Hç
FB M;Q`B pB + +| i? i,M; i?U+ HU+ +O KbM? H M i`QM; K°i i?`B ;B M M;„M` Hç
F?Q +O KbM?X > B M;Q`B M`v ç M +MM; H` M;Q`B M`Q \

•m .QÆM; ok çQÆM; M?B M #B i`ä +| K°i iB m ;B ?Ä ç½ +?mB p`Q i`QM; +Æ i?
H`v K°i i®+ ç° +U+ Fb M? M? +?mB p`Q ç M çB M +O KbM? M[X

>„M #B i KbM? ç½ +| +?9i bÆ tm'i- bQ iY p² i?Ä +ÁM /MM; iQ`M HU+- ?m®M; +?B
ooM? pB M F?¬M; M M t2K i?Q`M; iB m M?•M p"i- #ÎB pb #¼M ?„M b) +| M?[M; +
+ m K`v- p`M F?ÎB *QÆM; F?Q i`QM; +Æ i? X •m .QÆM; ok Km®M /B i b€i çB p"i i
L?QM; [m, /` H` p"i F?¬M; #B i i M FB HçB F?¬M; bÊ *QÆM; F?Q +O KbM?- M;ç
ç°M; i`QM; FBM? Kç+? F?¬M; #`ªM? ?QÎM; +?9i M`Q- ;B` ç½ b„T ç M çQÊ+ æ M a
*| +?9i F?¬M; ´M- •m .QÆM; ok T?•M ` K°i #° T?“M i•K i?-M- M;„M +ªM H° imv M
M`v HçBX E?B M ?„M #m¬M; HÄM; K°i ?ÆB H` i•K i?-M [mª i?“i +| i€+ /KM; M;„M
i`|B #m° + K°i +?¶ Î FBM? Kç+?- K†+ +?Q M| ç•K i`€B çKM; T?ªB +kM; F?¬M; i? i?

S?K+ ?²B HçB iBM? i?-M- •m .QÆM; ok HçB H-M M[H•K p`QªQ ;B€+ [m, /`X hmv
M?QM; +kM; +| +?9i +,K iS+X J`+¬M; +O M[ M?•M M`v i?“i [m, /` F?| ?B mX J†
i?ŠM; p`Q M`M; M?QM; M m F?¬M; ç w i?b +kM; b) ,M T?ªB i?B i i?ÁBX

h`QÊ+ iB M ç€M? M;`i M[Q Q M`v i`QÊ+ ç½ `²B iQM? b m- #^M; F?¬M; ? B M;Q`B
iQ€BX >ÆM M[•K +¬M; +MM; K` +¬M; +O M? ç-m M`v KÈB H` i?S F?B M M;Q`B
ok ?ç [mv i i•K HB M [m v M;Q`B iB M p T?Q h?B h?BX

98jX *?QÆM; 99k, aÊ > v E?¬M; aÊ\

o¬ h?Q`M;

h€+ ;Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; 99k, aÊ ? v F?¬M; bÊ\

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

h?B h?B #B M b„+- /M Km®M ? v F?¬M; i?b M`M; +kM; T?ªB #m¬M; i? €T +? çQ
S?QM; FB KX ""M i v i`„M; M?Q M;¼+ HB M ;ªv HB M iK+- ;B B çB m +O h?“T.B M
F?Q M i? B- F?Q FbM? T?¬ i?B M +€B ç` bQm bQm ç€M? p T?Q •m .QÆM; okX

•m .QÆM; ok t2K M?Q F?¬M; i?'v- i?•M ?bM? +?ÈT ç°M; HB M iK+- M?[M; F?Q F
M`Q i`M i?QÆM; ?„M çQÊ+- +?®+ H€i HB M p¼i ç M i`QÊ+ K†i h?B h?B # i`QÊM
+?•M +O ?„M HçB ç°i M?B M M;WM; HçB- KçM? K) [m v ç-m FBM? ?½B M?bM æQ

"ÎB pb i` M M;Q`B æQ`M; S?QM; HçB iQ€i` K°i +¶ +QÆM; F?Q +?'M ç°M; F?B M
M[?„M +ÁM T?€i ?B M i` M +€M? i v +O æQ`M; S?QM; tm'i ?B M ? B [m M; +¬m

J°i m H K- K°i çÄ i?šK

oB M [m M; +¬m M`v p®M +?d HÈM +?WM; K°i M„K i v- M?QM; +?d [m M?€v K„i H
a„+ K†i æQ`M; S?QM; pW +´ [m€B pW M;QM; i`¼M;- ;B®M; M?Q ç M; H`K K°i pB

æ•v H` +€B ;b\ a„+ K„i •m .QÆM; ok #„i ç-m i`Î M M M;?B K M;?`X GBM? F?Q iBM
ç°M`v- H`K b Q HçB tm'i ?B M i` M i v ?„M\ G`v FB M i?S+ +MM; i?U+ HU+ +O •m
M?“M` ? B [m M; +¬m FB H` ? B [mª +¬m /Q M,M; HQÊM; i`T ?ÈT i?“M?- +?d +|
?ÆB [m€ çBX .M H` M²M; ç° HBM? F?Q +O M?[M; ç°M; i?B M T?9+ ç` # M i`QM;
#^M; K°i T?-M M;„M HBM? F?Q i` M i v iB m iY M`vX

•m .QÆM; ok #¶M; M´B H M K°i +ªK ;B€+ #´i MX

h` M i`€M æQÌM; S?QM; HB M tm'i ?B M iWM; ;B¼i K² ?¬B HÈM M?Q ?¢i ç"m- +ÁM
HBM? F?Q #B M i?"M? bQÆM; KM H¢B #` #,M; HBM? F?Q #B M i?"M? #,M; iBM? #
S?QM; X

> B +€M? i v +?"K `½B ûT p"Q M? m- ? B [m M; +¬m m H K +MM; çÄ i?šK FB M? M
H¬M M[;B i,M; ;'T ç¬B- +ªK ;B€+ +m²M; #¢Q i`"M M;"T F?„T iQ" M i`QÌM;X E?m
+kM; #` çQ" M HBM? F?Q M"v F?B M i`Î M M p†M p QX

æ•v H" pB + +U+ Fb M;mv ?B K- *QÆM; h•K +O æQÌM; S?QM; iMv `^M; ç†+ i?M- M
?„M çB m F?B M #,M; - ?Ä HBM? F?QX L?QM; ;BÌ iBM? i? i`QÈ+ K„i H¢B +U+ Fb
F?¬M; +| w ;B i KbM? M?QM; æQÌM; S?QM; b Q +| i? /•M; ` GBM? E?B T L? M ç
E?B T L? M- +?d +| i? HB m +? i ç€M? +m°+ K°i H¬MX >„M M?È ç M +?mv M; †T
S?B hB m L?½ i` M çªQ ?Q M; H9+ i`QÈ+X

G9+ 'v `9i #,M; HBM? F?Q +MM; ?Ä HBM? F?Q i`QM; +Æ i? S?B hB m L?½ ` H
L m HBM? F?Q H Qm H¢B i`QM; +Æ i? S?B hB m L?½ ç½ +| i? - p"v hmv i hOv >Ä
i? i?Y K°i H¬MX

v MB K M"v F?) ç°M; æQÌM; S?QM; HB M F?¬M; +?9i /Q /U €T /KM; M; vX

>„M F?¬M; i? F?®M; +? #´i +S +€B M"Q i`QM; #,M; HBM? F?Q +MM; ?Ä HBM? F
+?9M; i` M bQM; +?QÎM; b m ç| M? M? +?| M; #„M ` M; Q"BX

J v K„M H" ?„M ç½ i?"M? +¬M; - Qi M?´i i?b i`QÈ+ K„i H" p"vX L?QM; b m F?B ? B
?ÊT +MM; K°i +?¶ H¢B i`Î M M +m²M; #¢Q- æQÌM; S?QM; /M H"K ;b +kM; F?¬M; €
H" h?B M ;B B i?QÈM; T?~K +kM; F?¬M; çQÈ+

> B +€M? i v €Q H"TiS+ ?| i?"M? #°i K`M- H" M / +kM; MSi ` - +?ªv ` iWM; /ÁM;

@ h?B h?B- i`€M? ` 5

æQÌM; S?QM; M;?B M `,M; M;?B M HÊB +U+ Fb i?®M; F?´ ?¬ H MX

h?B h?B T?K+ ?²B H¢B iBM? i?¬M iW i`QM; FBM? M;¢+- ¬K H'v ç" M +´ i` M +?•M
HB M +?çv çQÈ+ ?ÆM KQÌB i`QÈM;X

•m .QÆM; ok +kM; Km®M i`€M?- M?QM; ?„M +?d pW ç°M; +?•M æQÌM; S?QM; ç½
p T?Q ?„MX

æ®B K†i pÈB K°i FQ+? ?Ov /B i M"v- /M +QÌM; ç¢B M?Q •m .QÆM; ok +kM; F?¬M;
ç M ;BÌ- ç•v H" H¬M ç¬m iB M ?„M /®+ iQ" M HU+ ç M;? M? +?B MX

E?B M ?„M FBM? M;¢+ H" i®+ ç° # v +O [m M; +¬m /Q æQÌM; S?QM; ç~v ` M"v +
?ÊT M? m +?9i M"QX :B®M; M?Q H" #¼i t" T?ÁM; p"v- +?"K `½B T?B m ç½M; i`
`M #Á p"vX

•m .QÆM; ok b[M; bÌ K°i +?9i- M?QM; +?d b m K°i F?„+ [m M; +¬m ç| HB M #B M K
p¬ªM?X

æ²M; iY •m .QÆM; ok i`QM; b€i M ç| HB M /½M iQ ` - w i?S+ +?B M ç'm çQÈ+ M?B
F?„+ K'm +?®i ç½ +Sm çQÈ+ ?„M K°i K¢M;X ošv i v K°i +€B- h" M; S?QM; FB K ç M
v p Q ç M i v ?„MX E?¬M; +| h?B h?B ?¶ i`Ê- +?d K°i KbM? GBM? E?B T L? M F
HBM? +O h" M; S?QM; FB K çQÈ+X

•m .QÆM; ok i v +¬K i?¬M #BM?- +¬M; HU+ iQ" M i?•M çQÈ+ p" M +?mv M ç M +U+
F?Q- +?ûK K°i FB K p T?Q ?Q p¬X

J°i iB M; ó¬K ¬Kô i?"i HÈM p M; H M- K°i çQ" M €M? b€M; i`„M; M?Q #` K†i i`ÌB i?
S?QM; FB K- HBM? F?Q +m²M; #¢Q i€M /"i #®M T?Q X h v +¬K FB K +O •m .QÆ
#¢Q i¢+ b m F?B HBM? F?Q M´imM; F?B M ?„M ;B®M; M?Q +QM /B m çSi /•v # v
S?QM; FB K H¢B T?€i ` K°i ?²B ` M `o- ;B®M; M?Q H" i? M?•K F m i?ªK +O FB

hBK •m .QÆM; ok ç"Ti?bM? i?bM?- ?„M pçM H-M F?¬M; M;?o iÈB æQÌM; S?QM; I
?Ov /B i M?Q p"vX Zm M; +¬m ;B®M; M?Q #¼it" T?ÁM; FB K†+ /M # M ç-m i®+ ç
H€i HB M ç°i M?B MiB M ç Mi`QÊ+ K†i KbM?X L†+kM; F?¬M; T?ªB #B M K'i K" /
K„i i?QÌM; F?¬M; i? M"Q i`¬M; i?'v çQÊ+X L m F?¬M; pÈB iBM? i?-M +QÌM; ççB
F?¬M; T?€i ?B M imM; iQ+? +O M† çQÊ+X

hmv `^M; /MM; h" M; S?QM; FB K M; ,M çQÊ+ K°i FQ+? F?OM; #® M"v- M?QM; •m .Q
;Bª # Q M?B mX >° i?•M +QÆM; F?Q #` i`U+ iB T ç€M? i M- i?•Mi? HçB +?`m K
+?mv M M; v +ª b m F?B ç®B +?B M pÈB hmv i L†+kM; F?¬M; +† tªv `X L; ,M +ª
T?QÆM; +ÁM #` M?Q i? - M m #` [m M; +¬m FB ç€M? i`9M; i?b b)` b Q +?S\ æ†
•M? b€M; +?† HÁ iªM çB- i'i +ª K¼B M; QÌB ç m F?¬B T?K+ HçB i-K „iX h`QM; K
FBM? M; ç+ i?"i b•mX

hçB MÆB •m .QÆM; ok çSM; i`QÊ+ FB tm'i ?B M K°i ?® b•m +U+ HÈMX h?´ M?Q
#` i?B m ç®i HçB M?Q #` ç†M; #,M; - [m€B /` F?¬M; M†B M M HìBX J" •m .QÆM; ok
T?K+ i` M M; QÌB +kM; H K Hk F?¬M; +?`m M´B- i?-M b„+ p®M F?Q ç`M? i?-M M?
K" i? v p"Q ç† H" H°` p F?B T bÊX >„M M„K M; ?B M; h" M; S?QM; FB K- i v T?ªB I
M? M? - iWM; ;B¼i K€m iQÆB iW i` M i v ?„M M?Ä tm®M; K†i ç'i #„M imM; i†2 içQ

æQÌM; S?QM; çSM; M;mv M içB +?¶- +QÌB ?„+ ?„+ M?bM •m .QÆM; okX "° /€M; +
p"i F?¬M; +?`m M´B- ? B +€M? i v €Q ç½ bÊK F?¬M; i?'v ç•m M[- ? B i v ?mv i M
+QìBX

@ æ•v H" +€B ;b\

•m .QÆM; ok F?¬M; M;çB ?¼+ ?ÄB F /QÈBX

@ E?¬M; M†B +?Q M;QÆB #B iX

æQÌM; S?QM; M?QÈM; K"v

@ "'i [m€ M m M; QÌB +ÁM +† w Km®M +QÈT iBM? ?²M +O M? ç-m- +† i? i?Y Hç
M"v +O i +kM; F?¬M; T?ªB +?d T?†M; ` çQÊ+ K°i H-M- H'v i`çM; i?€B +O i ?B
+€B M[+kM; F?¬M; i?"M? p'M ç - i ?ÄB M;QÆB bÊ ? v F?¬M; bÊ\

989X *?QÆM; 99j, *† Jm®M h æÐ L;QÆB E?¬M;\

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; 99j, *† Km®M i çÐ M;QÆB F?¬M;\

L?†K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

oW M†B tQM;- ? B +€M? i v +O æQÌM; S?QM; HB M tm'i ?B M ? B çQ" M HBM? F?

•m .QÆM; ok HB + ?„M K°i +€B i?"i b•m- i` h" M; S?QM; FB K p"Q HçB i`QM; pÄ- i

@ æQÌM; +¬M; iY i?U+ HU+ FBM? M;QÌB- •m .QÆM; H-M b m HçB HoM? ;B€QX L
+?9M; i b) +ÁM ;†T HçBX

L†B tQM; +•m M"v- i M M"v p"v K" HçB `i iB m t€B # v çBX

•m .QÆM; ok +kM; H" F?¬M; +† #B M T?€T- ?„Mi?"i bU `i iFB M; F` #` [m M; +¬m
b®M; FB +O æQÌM; S?QM; +¬M; FQ+?X hmv ?„M #B i æQÌM; S?QM; M m Km®M
i?b ç®B pÈB #ªM i?•M +kM; +† M;mv ?çB +U+ HÈM- M?QM; •m .QÆM; ok HçB F?-
ç ç€M? #ç+X >m®M; +?B i`QM; +Æi? ?„M +ÁM +† K°i ç² +?ÆB M?Ä +?Q #` i? M
M; ,M +ªM K°i FQ+? FB +O æQÌM; S?QM; - M?'i i?ÌB F?¬M; +?9 w F?B M M† +?çv

T?-MX L m i?S M"v i?"i bU +?mB p"Q ç M ç B M +O KbM?- •m .QÆM; ok iU +?Q `^`
`²BX \*?Q M M ;Bì T?ªB M? M? +?|M; i? M? i`W p"i M"v ` F?ÄB +Æ i? KÈB çQÊ+X

@ æB\

h?B h?B ¬K ç" M +´- ;B"i KbM? b m MY M; "v M; ?B ?Q†+ M?bM æQÌM; S?QM;X L" M
+ Q i?O M"v HçB iB m t€B M?Q p"v- M|B çB HB M çBX

æQÌM; S?QM; Km®M i€M çB ? B Hm²M; HBM? F?Q i` M i v KbM?- M?QM; +?9M; H
S?QM;X

sQM; `²B- æQÌM; S?QM; +?d +ªK i?'v i`ìB ç'i [m v +m²M; K°i ?²BX J¶B K°i i'+FBM
ç m çÈM F?¬M; M|B M M HìB- p®M M?[M; HBM? F?Q ç¼M; HçB H-M i`QÊ+ +ÁM +
`'i M?B mX L m F?¬M; TªB FBM? Kç+? KbM? FB M +®- bÈK ç½ #` HBM? F?Q +m

J°i +ªK ;B€+ i?Q€i HU+ /kM; K½M? iB M ç M- +Æ #„Ti` M ? v +€M? i v #` i`M T?€
+ª bS+ HU+ ç +¬K K°i +•v / Q æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; +| - HmM; H v çSM; F?¬M
tm®M; K†i ç'iX

G-M b m ç€M? +? i +kM; F?¬M; H"K ` HQçB +¬M; FQ+? M"v- M;mv ?B K +?Q #`
i?B i`B M h€ h?B >Q" M >²M +ÁM M; ?B K i`¼M; ?ÆM `i M?B mX >ÆM M[H-M M"
+ª h€ h?B >Q" M >²M M[X h?•M i? +O æQÌM; S?QM; ?B M M"v +| i? M|B H" ç½`
bQÆM;- +U+ Fb F?¬M; `MX

GB + K„+ M?bM h?B h?B ç M; iW t iB M HçB KbM?- æQÌM; S?QM; i?-K M; ?o M" M
H2Q - K°i F?„+ b m æQÌM; S?QM; HB M H•K p"Q ?¬M K X

h?B h?B ç M # M M;QìB æQÌM; S?QM;- M;²B t´K M? M?"M; ;¼B ?„M ? B iB M;X
ç€T ;b- HçB /m¶B ? B M;|M i v ` #|T H'v KkB ?„MX

@ h?U+ ?¬M K `²B b Q\

h?B h?B F?) +„M +†T K¬B çÄ K¼M;- i`ÁM; K„i çªQ K°i pÁM;- ç°i M?B M TªM; T?

@ æQÊ+ `²B çQÊ+ `²B- M;QìB i +?d H" M?bM t2K ?„M K°i +?9i- b Q +| i? ?ç ç°+
M;QÆB çQÊ+ \ L;QÆB i? M i?MM; +€B ;b- i +kM; F?¬M; +| M|B b BX

hW i`QM; ?¬M K idM? HçB- æQÌM; S?QM; T?€i ?B M KbM? ç M; M^K i` M K°i +€B
K°i i'K +?,M ç„T H M- ? B +€B i v #` i?QÆM; +kM; çQÊ+ ç„Ti?m®+ +?[i?QÆM; |
M; ?o +kM; #B i ç•v H" +¬M; H Q +O h?B h?BX

E?¬M; H"TiS+ KîiQ K„i M; vX æQÌM; S?QM; M; v H"TiS+ i•K i?-M +?bK p"Q # M
?ÄB i?,K GBM? E?B T L? M iB M? ?m®M; +O KbM? b m F?B ?¬M K X

L?bM i?'v æQÌM; S?QM; idM? HçB- iB m M? ç-m Ov F?'i M?"Q ç-m p T?Q æQÌM

@ S?QM; + + - H-M b m çWM; # Q ;Bì bY /KM; +¬M; FQ+? M?Q p"v M[çQÊ+ F?¬
æQÌM; S?QM; p°B ;"i ç-m,

@ L m F?¬M; +| idM? ?m®M; +U+ F€ M;mv ?B K i ?S b) F?¬M; /MM;X

*?B m i?S+FB mv HU+ [mª i?"i H" +U+ HÈM- H9+ ç| æQÌM; S?QM; +,M #ªM F?¬M
h?Ov HBM? F?Q +MM; >Ä HBM? F?QX *| i? bY /KM; K°i +?B m F?B M +?Q •m .Q
bU H" K v K„MX G9+ 'v +?d +¬M ? B +?OM; HBM? F?Q +| K°i +?9i F?¬M; +•M #^M;
i? iQîM; iQÊM; çQÊ+X

@ L[M?•M FB +kM; F?¬M; HÈB /KM; H9+ i ;†T F?| F?,M b Q\

æQÌM; S?QM; M;ç+ M?B M M|B- ?„M p®M M; ?o b m F?B KbM? ?¬M K iB iBM? ?²M
b) ` i v i pÈB KbM?X h?"i F?¬M; M; ?o iÈB ç®B T?QÆM; F?¬M; +| ` i v- M;QÊ+ H
M iQ" M- ?ÆM M[+ÁM tY Hw i®i p i i?QÆM; i` M M;QìB KbM?X

@ L" M; ç9M; H" +| w ç|X

GBM? E?B T L? M ?W H¢M? K°i iB M;X

@ L?QM; K" M" M; F?¬M; /€KX L m M" M; ` i v pÈB i - M; QìB #` +„M Mm®i +?„+ +?,
æQìM; S?QM; F?) M;?o M; ÊB HB M ?B m `äX L, K iB iBM? ??M +O GBM? E?B T
+? M? H +? ?ŠM H" F?¬M; HÈMX GBM? E?B i L? M #•v ; Bì H" ? B iB iBM? ??M i
h?B +?d +| K°i iB - M m çKM; T?ªB M? m ?ŠM H" ç®i T?QÆM; #` +„M Mm®iX

@ "'i [m€ M" M; +kM; F?¬M; +| w t'm- M m +?9M; i i?¬M T? HŠM M? m +kM; H" ; E
+?Q M M /M M" M; +| w i?¬M T? i +kM; H" #bM? i?QìM;X

GBM? E?B T L? M ;BªB i?Q+?X

G¢B M|B iB T- iBM? ??M i`QM; i?•M i? h?B h?B- +kM; t2K M?Q H" K°i GBM? E?B
+€+? F?¬M; ;B®M; M? m K" i?¬BX h` M çìB M"v H"K ;b +| B iU H"K ?¢B KbM? H"K

*MM; iB m M? ç-m M|B +?mv M T?B K p`B +•m- æQìM; S?QM; #B i çQÊ+ b m F?
/MM; i?•M i? bmv M?QÊ+ K M; KbM? çB ?ÆM b€m KQÆB /†K çQìM; KÈB ç M çQÊ
i`b ; -M ç| - ibK F?€M? b¢M i`9 +?•MX >ÆM M[i`QM; ? B M; v æQìM; S?QM; ?¬M
+¢M? +?, K b| + æQìM; S?QM;X

J†+ /M M|B i?U+ HU+ +O h?B h?B #•v ; Bì +kM; F?€i®i- M?QM; K°i +¬ ; €B v m Èi
æQìM; S?QM; +kM; +| +?9i #, M F?Q, MX

*?"K `½B Kî K„i ` - M; ²B i?ŠM; M; QìB /"vX æQìM; S?QM; +9B ç-m M?bM ? B # M
F?´ K°i iB M;X h?•M i? ç m M?S+ i?b F?¬M; M|B H"K ;b- #U+ KbM? M?´i H" ? B
+?9i +ªK ;B€+ M"QX L?QM; K" +kM; +?d H" ibM? ?m®M; i¢K i?ìB- ç¢B F?€B H" +
T?€ ?Q¢B [m€ M; ?B K i`¼M; - +?Q M M ç M; i`QM; i?ìB ;B M T?K+ ??B H¢BX

L?bM HB + [m +?ûM MQÈ+ i` M K†i #`M- æQìM; S?QM; +U+ F€ F?† F?, M ç + -K M
F?¬M; + -K çQÊ+ K" H¢B H"K +?Q +?ûM i`" `Èi tm®M; ç'i- " 55 K°i iB M; pĐ M€iX

hB M; FBM? ç°M; T?ÁM; # M +¢M? H"K +?Q h?B h?B p°B p`M; ç~v +Y çB iÈBX h
M?•M pk K` M"v iQ`M i?•M iªM ` K°i +¶ T?QM; ibM? ç†+ #B iX L?´i H" [m -M €Q ?B
KÄM; - / i?´i i`„M; M?Q imv i i?Q„i ~M i?Q„i ?B M- ? B MK ?Q ;B®M; M?Q pW +?
€Q M; O- H"K +?Q æQìM; S?QM; M?bM MQ +ª K„iX

@ L; QÆB ç½ idM? \

h?B h?B Q€M i`€+? HB + æQìM; S?QM; - K` M?½M ?`K tm•M- #QÈ+ +?"K +?"K iÈ
S?QM;

@ G`K T?B M H'v ?°i +?ûM MQÈ+ - i F?€i [m€ `²BX

æQìM; S?QM; #´i ç„+ /o M|B- ?B M i¢B ? B i v ?„M F?¬M; +| +?9i +ªK ;B€+ M"Q- K
M; ÌM; QìB i - ç9M; H" çO i?QÆM; i•KX

h?B h?B ;"i ;"i ç-m- ç°M; i€+ Qm M?½ i?`M? i?¢Q + -K H'v K°i +€B Hv KÈB `²B `|
;BQìM; - çQ +?ûM MQÈ+ ?QÈM; iÈB +¢M? KB M; æQìM; S?QM;X

æQìM; S?QM; +kM; F?¬M; F?€+? F?Q- K°i ?ÆB HB M m®M; # +?ûM- H9+ M"v KÈ
Jî iQ K„i M?bM p T?Q h?B h?B- æQìM; S?QM; F?) +QìB K°i iB M; M|B,

@ L; QÆB Î H¢B # M +¢M? i - F?¬M; bÊ i ç +?Q M? ç-m FB i?¬M T? ? v b Q \

@ >mv i K æQìM; +¬M; iY +?ŠM; H) +kM; ;B®M; M?Q M?[M; i M t'm t F?€+ - i?Q+
v m i v K K M?Q i b Q \

> B K„i ¬M M?m +O h?B h?B i`" M ç-v Ov F?m' i M?bM p T?Q æQìM; S?QM;X

@ >ÆM M[M; QìB i pW KÈB +Sm M; QÆB- +kM; +QB M?Q H" •M M?•M +Sm K¢M;

@ L; QÆB K" H" +¬ ; €B +?•M v m i v K K \

æQÌM; S?QM; FBM? M; ¢+- +QÌB ? ?^aX
 @ •M- M m HÌB M"v /Q h?B h?B M|B ` i?b ç9M; p"v p"v- +ÁM M; QÆB > ?
 h?B h?B F?) M?, M K†i- Q€M ?"M i`WM; K„i HB + æQÌM; S?QM; ?ÆB m Q€M M|B,
 @ L; QÌB i +| çB m ; b K" F?¬M; T?^aB M; QÌB +QM ; €B v m ÈiX
 @ E?¬M; M|B M[X
 æQÌM; S?QM; F?Q€i i v- M?QM; H¢B #’i HU+- M?bM M" M; ?ÄB,
 @ L; QÆB b m M"v +| iQM? iQ" M; b +?Q \
 h \
 æSM; p"v- p®M i`QÈ+ ç•v i F?¬M; #B i M; QÆB M'T Î i`QM; +Æ i? h?B h?B i?b F?
 ç½ #B i `ä i?b +?9M; M?’i ç`M? H" F ç`+?X
 @ L; QÆB M|B +kM; ç9M; X
 h?B h?B +QÌB ; B^aQ ?Q¢iX
 @ h M M i?W /`T i?QÆM; i? +O M; QÆB +ÁM +?Q H" M?- i`U+ iB T ; B i M; QÆB-
 pSi p"Q # M /QÈB pU+ b•m p¢M i`QÈM; - M?Q p"v i?b b m M"v +| i? M i•K F?¬M; #
 h?B h?B M|B +kM; ç9M; - M?QM; æQÌM; S?QM; H¢B F?¬M; iBM M" M; b) H"K M?Q
 F?¬M; +Sm KbM?X hQM? +€+? M[M?•M M"v ç9M; H" iBM? [m€B F?| ç®B T?| - i?"
 ç m ç-mX
 GBM? E?B T L? M H9+ M"v ç M; Î *QÆM; h•K sY +O æQÌM; S?QM; i`mv M•K ` M
 @ L; QÆB +kM; F?¬M; +-M T?^aM F?€M; - M; Q M M; Q½M +?Q i i?¬M T? - M, K bÈE
 +kM; b) çB iÈB F i [m^a M"v- /M i`®M i`€M? +kM; F?¬M; çQÈ+ +?B #^M; bÈK K°i +?9
 M; QÆB ç mX
 h?B h?B +QÌB M|B,
 @ hmv H" M|B M?Q p"v- M?QM; [m€ i`bM? +| i? H¢B F?¬M; M?Q p"v- F i [m^a +kM
 p¼M; b m M"v i`Î i?"M? K°i T?¬M +O M; QÆB- i¢B b Q F?¬M; T?^aB H" M; QÈ+ H¢B
 @ >W M; ?o F?€ H„KX
 GBM? E?B i L? M #om K¬BX
 h?B h?B HB + æQÌM; S?QM; i?"i b•m M; ?o i?¬K M m +| K°i M; QÌB M K M?•M +kM;
 KbM? M?Q p"v- HU +?¼M M"v +kM; F?¬M; i X > B M; "v i`QÈ+ æQÌM; S?QM; pb G
 +?B M ç'm pÈB GBM? ; B B + Q i?OX "’i [m€ w MB K M"v +?d +?ÈT H M K°i +€B i`
 i?¬BX
 @ æ¢B •M +O +¬MQÆM; H-M M"v- æQÌM; S?QM; M?’i ç`M? ; ?B M?È i`QM; HÁM;
 æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; #B i M M tQM; ?¬pÈB M" M; i? M"Q- +?d +| i? M|B M?
 @ E?¬M; +-MX
 h?B h?B +?2 KB M; H"K MkM; +QÌB,
 @ .M b Q i +kM; H" F ç`+?- H-M M"v +Sm M; QÆB +?ŠM; [m H" pb M; QÆB ç½ ; B9
 K" i?¬BX
 @ s2K H" M?Q p"v çBX
 æQÌM; S?QM; ; "i ç-m +QÌB M|BX
 æ•v H" K°i #-m F?¬M; F?Q `’i F€ [m€B- ? B M; QÌB H" F ç`+?- M?QM; H¢B F?¬M; +
 @ *¬MQÆM; X

æQÌM; S?QM; b„+ K†i +| +?9i ?²M;- #° /€M; `i H¨ M;QÊM; M;MM;X
 @ *| +?mv M ;b\
 h?B h?B FBM? M;¢+ i?2Q /äB ?„M- K°i ç¬B K„i ;B®M; M?Q +?S +ª #¬m i`ÌB ç9M;
 *| i? ;B9T i K°i +?9i ? v F?¬M;\
 æQÌM; S?QM; H„T #„T M|BX
 @ L;QÆB ç9M; H¨ çQÊ+ pQB çÁB iB MX
 h?B h?B i`WM; K„i HB + æQÌM; S?QM;- `²B H¢B i?Î /¨B M|B,
 @ L|B çB- +?d +¬M F?¬M; T?ªB Km®M i?¬M T? i - i?b T?ªB t2K i•K ibM? i +| i®i
 @ *kM; F?¬M; +| ;bX
 æQÌM; S?QM; ?ÆB +9B ç¬m M|B,
 @ *| i? FB K ;B9T i K°i +€B #¬ iÈB ç•v F?¬M;\
 h?B h?B b[M; bÌ- H¨T iS+ i` M K†i ?B M` p Km®M +QÌB M?QM; H¢B F?¬M; +QÌB
 ? B K€ çÄ #WM;- €M? K„i H¢B F?¬M; M;WM; ?QÊM; p T?Q /QÊB +O æQÌM; S?Q
 @ Jm®M +QÌB XX i?b +S +QÌB çB- #i [m€ M? M? H M K°i +?9i çQÊ+ F?¬M;- i b„
 æQÌM; S?QM; p K†i ;'T Km®M +? iX
 @ > ? ? ?
 hB M; +QÌB i? M? i9v / M;?2 H¨T iS+ p M; H M- h?B h?B +QÌB ç M ;"T +ª M;QÌBX
 @ *QÌB +QB +?WM; `Èi +ª ` ,M; +Y X
 æQÌM; S?QM; #U+ iS+ M|BX
 a m K°i H€i- h?B h?B ç½ ibK çQÊ+ K°i +€B #¬ +?Q æQÌM; S?QM;- #° /€M; HûM Hû
 S?QM;- i` M K†i ?B M` p K†i #¬M; çM - /MM; •K i? M? M;¼i M;¨Q +?¼+ ;? Q,
 @ æ¬B i v M¨v +O M;QÆB bÊ H¨ F?¬M; i? ç°M; ç¨v `²BX *| Km®M i çÐ M;QÆB
 M;QÆB ç•m M? X
 æQÌM; S?QM; HB M M;?B K K†i- i` M? i?O i?ÌB ;B M +U imv i,
 @ E?¬M; +¬MX
 .WM; +?•M Î F?€+? b¢M i?ÌB ;B M MY i?€M;- h?B h?B +kM; Î +MM; æQÌM; S?QM;
 hW H9+ æQÌM; S?QM; idM? H¢B iB T i?2Q ç| M,K M;¨v- +€M? i v +O æQÌM; S?Q
 M?QM; FBM? K¢+? # M i`QM; +O æQÌM; S?QM; iQ+? ;|T iWM; iQ K°i HBM? F?Q F
 H¨K +?Q ?„M F?¬M; i? F?¬M; +® ;„M; ;'T i?K ? iX
 h`¼M p M KQÌB M;¨v ?'T i?K- FBM? K¢+? +O ?„M KÈB +| H¢B +ªK ;B€+ / +?`m ?Æ
 F?Q ç| pšM +?Q +| ?'T i?K ? iX L?QM; /M b Q ç•v +kM; F?¬M; T?ªB MÆB +| i? /V
 ` p¨Q F?€+? b¢M `i ²M ¨Q- F?¬M; T?ªB MÆB i?Q+? ?ÊT im Hmv M- +?Q M M æQÌ
 i`Î p h?B M h9X
 æB p¨Q ;B M T?ÁM; +O h?B h?B- M? M?¨M; ;ä +Y M?QM; # M i`QM; H¢B F?¬M;
 +Y T?ÁM;- +Y H¢B / /¨M; #` KÎ` X
 Zm v ç¬m t2K F?„T tmM; [m M? +?,M ç K çQÊ+ ;'T +?dM? i - i`QM; T?ÁM; i`¨M M;
 H¢B F?¬M; i?¨v #|M; /€M; h?B h?B- i` M K†i #¨M +| ç H¢B K°i iÌ ;B¨vX
 æQÌM; S?QM; +¬K H M ç¼+¬ # M i` M pB i,

@ hB m i b M ? M ? • M + O M ; Q Æ B ç Q Ê + i K M ; ç B - + k M ; F ? ¬ M ; + - M H Q H „ M ; + ? Q M
+ ? Æ B + ? € M b) ç B i b K M ; Q Æ B - + ? Q M ; Q Æ B „ M + k M ; F ? ¬ M ; + ? W M ; - ç M H 9 + ç ! M ;
i B + M ? X

L [M ? • M T ? ! M ; ç ½ M ; M " v X æ Q Ì M ; S ? Q M ; + - K i Ì ; B ' v i ` Q M ; i v F ? ¬ M ; F ? Ä B + Q Ì B F

M i Q " M + O h ? B h ? B F € i ? " i æ Q Ì M ; S ? Q M ; + k M ; F ? ¬ M ; H Q H „ M ; - + ! i B M ? ? ² M ? ¶
h ? M ; S ? B h B m K È B + ! i ? ; • v M ; m v ? B K + ? Q + € + M " M ; - i ? Y ? Ä B i ` Q M ; i ? B M ?
h ? M ; S ? B h B m \

" ' i [m € # • v ; B Ì + € + M " M ; i ? • M + ¬ i ? + ¬ - b Q p È B b ® i B M ? ? ² M K " æ Q Ì M ; S ? Q M ; + M
i ? b Q i ? Æ M ` ' i M ? B m X E i [ m ^ + m ® B + M M ; F ? ¬ M ; T ? ^ B # ` æ Q Ì M ; S ? Q M ; i ? ¬ M T ?
T ? - ç • v ç ½ H " p " M K M ? F ? ¬ M ; i ? i ` ® M i ` € M ? X æ ½ F ? ¬ M ; i ? i ` ® M i ` € M ? i ? b + ? d
M " M ; ç Q Æ M ; M ? B M M ; ? B M ; p T ? Q æ Q Ì M ; S ? Q M ; X

æ Q Ì M ; L ? B M M " M ; + k M ; + ! i ? i ` ® M ç B M È B M " Q ç ! + ^ ç Ì B + k M ; F ? ¬ M ; t m ' i ? B M -
H " K M ? Q p " v b Q \

" M i ` Q M ; i ? " M ? K Q È M K ° i + ? B + t 2 M ; U ; B ® M ; M ? Q H 9 + i ` Q È + ? Q È M ; p T ? Q h
o " B i ? € M ; b m - æ Q Ì M ; S ? Q M ; + m ® B + k M ; + k M ; ç B p " Q h o M ? M i ? " M ? t + € + ? ç ½ H
i ? m ° + + O M Æ B M " v - + ^ K ; B € + i B M ; ç ° M ; t m M ; [m M ? - æ Q Ì M ; S ? Q M ; i ` Q M ; H Á M ;
ç ° M ; X

_ F ? Ä B h o M ? M i ? " M ? ç B p T ? Q i ` Q È + F ? Q ^ M ; K Q Ì B / † M - + m ® B + M M ; + k M ; #
i ¬ M ; X a m F ? B i ? M ? i Q € M i B M t 2 M ; U - æ Q Ì M ; S ? Q M ; H B M M ? b M p T ? Q h ? B
? ² - ` ² B H ¢ B M ; „ K E ? 9 + æ b M ? a Æ M - i ` M K † i F ? ¬ M ; i U + ? O ç Q Ê + M Î K ° i M K + Q Ì B X
h ? B m ; B i ç ½ i ` Î p X

988X * ? Q Æ M ; 999, h G " h È B h € M æ ¢ B a Q h, * O * € + L ; Q Æ B X

o ¬ h ? Q Ì M ;

h € + ; B ^ , J ¢ + J † +

* ? Q Æ M ; 999, h H " i È B i € M æ ¢ B b Q i, + O + € + M ; Q Æ B X

L ? ! K / ^ + ? , . m M ; M ? B

L ; m ² M , o B T p M / M X p M

* Y ` p " Q + O h ? B M h 9 + ! K ' v M [ ? " B i ? M ? i 9 ç M ; ç S M ; ç ' v - i ` ¬ M ; K † i + ! p H ¢ H
+ € + ? M " Q - + ^ h ? B M h 9 M ? B m M ; Q Ì B M ? Q p " v - æ Q Ì M ; S ? Q M ; F ? ¬ M ; i ? M ? È F o / n

o Q Æ M i v T ? O B T ? O B # ° [m - M € Q F ? ¬ M ; / Q M ? + ? 9 i # K B M " Q + O K b M ? - æ Q Ì M ;
M ? M ? F ? ¬ M ; + ? " K ç B [m + ? ¶ K ' v M [ç i Y X

@ J ' v p ` b Q i, X X X

æ Q Ì M ; S ? Q M ; ç M ; K m ® M K Î K B M ; + ? " Q ? Ä B + € + M " M ; M ? Q M ; F ? ¬ M ; M ; Ì K ° i M [ç
b ® ç ! F ?) ; „ i K ° i i B M ; ,

@ S ? B - B H " b Q i, M ; Q Æ B + ? S \

J ° i + • m M ! B ç Æ M ; B ^ M + O æ Q Ì M ; S ? Q M ; H ¢ B # ` + ¬ # û M " v M ? û i M ; Q Ê + p " Q + ' ? ½

* € B M " v ; B ® M ; M ? Q X X X æ • v H " H - M ç - m i B M ? „ M # ` M ? [ M ; M [ ? " B i ` Q M ; h ? B M
p " v X h ` Q Ê + F B F ? ¬ M ; T ? ^ B M [ ç i Y i ` ¬ M ; i ? ' v æ Q Ì M ; S ? Q M ; ç m / M M ; K ° i + † T
F ? ¬ M ; T ? ^ B ç m ` i b M M ; # € B b Q \ \* ? m v M M ? Q ? ¬ K M v + ? Q # Q ; B Ì t ^ v ` + ^

*| +?9i ?SM; i?9 M?bM p"Q M[ç iY pW KÈB p¬ H pÈB KbM?- æQ`M; S?QM; T?€i
`i M?Ä- +?WM; KQ`B # KQ`B #®MX h?•Mi? +kM; +?Q T?€i /K+- ;B®M; M?Q K°i
HU+ +kM; F?¬M; + Q H„K- +?d +| Gmv M *QÆM; i K T?~KX
" ` æQ`M; S?QM; M?bM +?^K +?^K- iB m M? ç-m M"v ;BQÆM; M M? K9 pm®i M|B
@ æB çB çB- h?B M h9 i¬M; K¬M- M K iY F?¬M; çQÊ+ p"QX
æQ`M; S?QM; M?`M F?¬M; çQÊ+ +Q`B K°i iB M;,
@ æ•v +| i? H" M?" +O i X
hB m M[?"B M?,M M?,M KkB,
@ G`B M"v +O M;QÆB i?"i H" +| w iS M? - h?B M h9 i¬M; b Q H¢B H" M?" +O M;
+kM; F?¬M; H"K ` #ªM M?€Ti`QÊ+- +QB +?WM; i #~K #€Q æ¢B bQ i, ç M" M; ` ç
@ æ¢B bQ i, +O +€+ M;QÆB ;¼B H" J¢+ GQm h¬ b Q\
æQ`M; S?QM; +kM; F?¬M; p°B çB p"Q- ?„M ç½ M?bM ` K'v M[ç iY i?O p M"v ç¢
+?B m K°i`QM; pÁM; K°i M,K M v- M m F?¬M; b Q H¢B F?¬M; #B i KbM? çQÊ+\
@ > v +?Q K°i i M / t²K- +m®B +MM; +kM; ç½ H° ` KK+ çQ+? i?"i bU +O M;QÆB)

ó*¢MX X X ô K°i iB M;- J M? J M? +MM; GBM? E?B T L? M +?"K`½B m®M;X h`
 M?„M #` ?ÆB M!M; H`K +?Q +| +?9i ?²M; M?m”M T?ÆM T?Èi- +ªK i?’v i?Ä K½M i
 h-M hS LQÆM; +kM; ¢ M; M;²B Î K°i # M M?bM ? B M? ¢-m M”vX •M? b€M; +?|B
 M;QìB K T?O ¢-v i` M F?m¬M K†i- M; v +ª ¢¬B K„i +kM; M?Q #` ?Á i M ¢BX h` M
 i`•K +O hB m i?9+ Km i†M; +?Q M”M;X " M M½v H9+ æQìM; S?QM; ¢Q +?Q M”
 K„M; hB m i?9+ K°i iB M; +Æ K”- KÈB [m K°i H€i b Q H¢B ¢2Q H M`²BX
 æQìM; S?QM; i`Î H¢B u M GB m *€+ ¢½ ¢QÊ+ MY M;”vX a m F?B T?•M +?B M?[M
 M;QìB i`QM; u M GB m \*€+- ¢½ #` "ªQ M?B J°M; M?B ¢½ H’v Hw /Q ?bM? iQÊM; F
 b¢+?`•m`B i` M +^K +O ?„MX
 æQìM; S?QM; +kM; +?d +| i? ¢ +?Q +€+ M”M; ;B”v pÁX
 @ æWM; +QìB- M?bM M;QìB +QìB i?”M? #° /¢M; ;b Fb \
 > B K„i æQìM; S?QM; ?QT H¢B- M?bM J°M; M?B ¢ M; +QìB `° M?Q K°i ¢| ?Q i`Q
 @ B +-M M;QÆB HQX
 JB M; J°M; M?B ?ÆB p M? H MX
 @ *?¢v i`®M ?ÆM K°i M,K +kM; F?¬M; #B i [m v p - ?WX
 @ h?B m ;B i`Î p M”M; T?ªB M M + Q ?SM; KÈB T?ªBX
 "ªQ M?B F?QK M;QìB- id Kd ;B9T æQìM; S?QM; tY Hw +€B +^K
 @ h?B m ;B M;QìB F?¬M; #B i ¢•m- M;QÆB ¢B ?ÆM K°i M,K M v- J°M; M?B M”M;
 @ L? ¢-m +? i iB i FB - F?¬M; +?Q M!B- #^M; F?¬M; i b) F?¬M; ¢ v M +?Q M;QA
 J°M; M?B HB M t’m ?´X
 "ªQ M?B +kM; ?û KB M; +QìB F? M? F?€+? F?¬M; M;WM;- pmB p M!B,
 @ L?Q i? M”Q\ GìB /Q +?QM? M;QÆB M!B b Q H¢B F?¬M; Km®M +?Q i?B m ;B M
 J°M; M?B ?W ?W M!B,
 @ L;QÆB +kM; p”v i?¬B- F?¬M; #B i H` ¢ K [m B ¢½ M!B pÈB H` i KbM? M?È i?E
 @ J°M; M?B5
 "ªQ M?B 2 H /”K +?•M K°i +€B- K„i ?ÆB HB + p T?Q æQìM; S?QM;X *?d i?’v K
 Mûi pmB p - ¢ M; i¼ bÆM [m M ?´ ¢’mX
 @ h?B m ;B ¢€M; ;?ûi5
 > B M? ¢-m ¢²M; i?ìB HB + K„i i`WM; æQìM; S?QM;- tQ v M;QìB `ìB ¢B M!B,
 @ *?9M; i ¢B +?m~M #` +ÆKX
 @ L”vX
 æQìM; S?QM; F?~M i`QÆM;X
 @ *€+ M;QÆB i®i t’m ;b +kM; T?ªB tY Hw b¢+? b) F?m¬M K†i +O i ¢½ +?S- ¢ H¢
 i H`K b Q K” ;†T M;QÆB ¢•v\
 @ æ i X
 GBM? E?B T L? M`9i oB K L?”i FB KÎb m HQM; iB m J M? J M?` - iB M ¢ M [m€
 S?QM;X h v +—K oB K L?”i FB K pmM; H M tQ M tQ€i p”B iB M;- æQìM; S?QM; +?
 i`Î M M M!M; ?´B- HB M +| p”B +¼M; H¬M; #` i?B m i`KB i?2Q ;B! T?B m ¢½M; i`Q
 GBM? E?B T L? M H”T iS+ HB M [m v H¢B p` i`Q +k- i` oB K L?”i FB K p”Q H¢B i`
 J M?- ?”M? ¢°M; M?Q ;B!- ¢°M; i€+ iB m b€BX

h? M? J M? J M? p°B p°M; p¶ i v- i? M? i?9v M|B,

@ GBM? i, i, FB K T?€T i?"i? vX

L;?d M;ÆB i`QM; u M GB m *€+ K°i M;°v- æQìM; S?QM; HB M i?¬M; #€Q pÈB G•K
ç M E?9+ æbM? aÆM ç # [m MX

L|B +?Q +MM;- H-M M°v ?„M [m v H¢B h?B M h9 ç p°M M K¼B M;QìB +?d H°i?S v
H° Km®M i bK K°i MÆB i?Q+? ?ÊT ç # [m MX J°E?9+ æbM? aÆM- F?¬M; i? M;?
Í ç•v MQM t M? MQÊ+ #B +- ç` HBM? M?•M FB i- i`W F?®B T?¢K pB Î/QÈB +?•M
iÈBX " [m M Î MÆB M°v +kM; F?¬M; bÊ b) +| M;QìB ç M [m°v `¬v KbM?X

GBM? E?B T L? M +kM; F?¬M; çB +MM; ?„MX L°M; i?"i p°i p° KÈB KQÊM M?ì çQÊ+
G M;- H¢B K°i H-M M[F?¬B T?K+ iU /Q- çQÆM; M?B M +?d Km®M `QM; +?ÆB #
+?9iX >ÆM M[M°M; +kM; +| HÁM; Km®M +?d çB K h? M; J M? J M? im Hmv M K°

æB H M E?9+ æbM? aÆMX ošM H° çdM? M9B M°v- H9+ i`QÊ+ ç½ +MM; "¢+? hB m
FB X L?bM H¢B #®+K+ +O h?B M h9 i¬M; ;B®M; M?Q #°M Î/QÈB ç€v- æQìM; S?
iB M; i?ÆB ;B M i?QB çQ

:B®M; M?Q KÈB +?d M;°v ?¬K [m - KbM? p° G¢B i, ? B M;QìB iWM; M;²B Î ç•v +°
KÈB +?d M?€v K„i ç½ i`¬B [m ? B M,KX

a m F?B KbM? # [m M H-M M°v T?°B i` M? i?O ç M "¢+? æ i?"M? ç i bK G¢B i, K
F?¬M; ;†T- i?ìB ;B M F?¬M; M?[M; F?¬M; ?Á i M iQìM; MB K +O æQìM; S?QM; ç
+°M; M²M; ç°KX

"ìB pb- H9+ æQìM; S?QM; ;B9T "¢+? hB m G¢B ;B°B ç°+- K¶B ç K ç m +| +°K ;B€+
;B€+ M°v ç½ t•K M?"T p°Q b•m i`QM; ?²M T?€+? +O ? B M;QìB- F?„+ b•m p°Q i•
F?¬M; i? M°Q [m M ç®B T?QÆM; çQÊ+X

h?m i?"T H¢B i•K i bM? K°i +?9i- æQìM; S?QM; F?Q M? +?•M M;²B tm®M;X *°K i
F?B M M;QìB F?€+ bÊ ?½B i`QM; +Æ i? - #„i ç-m [m€ i`bM? +?"K `½B ?°T i?mX

L?[M; M,M; HQÊM; M°v +| K°i T?¬M çQÊ+ bBM? ` H9+ M; ,M +°M F?Q i? +O ?ÆM
Î æ¢B hmv i°mM; - +ÁM K°i T?¬M H° bBM? ` i`QM; H9+ +?B M ç°m pÈB •m .QÆM;
+kM; ç m +| i? ;B9T M;QìB #bM? i?QìM; H°T iS+ i°v +•M T?€i iOv- ç + Q iQ +?°i
i? i?B M i°B iQ +?°i imv i?°QX

æ•v H° M?[M; M,M; HQÊM; iBM? F?B i M?°i- M;mv M i?Ov M?°i i` M çìBX *°Q +
i? M°Q- +?d M|B ç M b® HQÊM; F?°M; H² +kM; çO ç FBM? K¢+? +O h?B M;B B
M¢T çQÊ+ `²BX

h? M?QM; FBM? K¢+? +O æQìM; S?QM; H¢B +?„+ +?„M /` i?QìM;- ?Q°M iQ°M +
hmv `^M; ;¬M ç•v æQìM; S?QM; +kM; +°K i?°v `°i H° F?| +?°m- M?QM; +kM; M?°M

oB +K° æQìM; S?QM; Km®M H°K ?B M M v H° p°M +?mv M o¬ h?QìM; Zmv i- ?°T i?
HQÊM; i²M ç¼M; i`QM; FBM? K¢+? M°v #B M i?"M? +O #°M i?•M- F?B M M| H„M;

G¢B H-M M[F?¬M; +?9i FB M; M p°M +?mv M o¬ h?QìM; Zmv iX æQìM; S?QM; ;
M°v pW ç2K +?9M; çB ` M Hmv M i?•M i? X

L m iQM? ` - ç•v ç½ H° H-M ` M Hmv M i?S iQX L?QM; M m bQ pÈB K°v H-M i`QÈ
M°v KÈB H° +QìM; ç¢B M?°i

*°¶ i®i F?B ` M Hmv M i?•M i? æQìM; S?QM; ç½ bÈK +°K M?"M çQÊ+X h?•M i?
HU+ ç¢Q #¢Q T?€i F?B M ?„M +| i? i`QM; K°i +?B m HB M i?„M; çQÊ+ ç®B i?O ç;
F?B m +?B MX æQìM; S?QM; ,M iOv i`QM; tQÆM; KÈB #B i M| M;QM- çQÆM; M?
H-M M°vX

h?ìB ;B M K°i i?€M; `°i M? M? HB M [m çBX h`QM; F?Q°M; i?ìB ;B M M°v K†+ +
S?QM; +kM; +?Q iWM; M?9+ M?Q+? i?•M i? H°v K°i H-MX :B®M; M?Q ? i i?°v M

?„M F?¬M; +?9i [m M ? ;b p"vX h•K i?¬M +O ?„M ç½ +?bK ç„K p"Q i`QM; pB + ?
` M Hmv Mi?•Mi? `²BX

G'v i?•Mi? æQÌM; S?QM; H"K i`mM; i•K- i¢B T?QÆM; pB M ?ÆM KQÌB i`QÊM; t
K°i KMB ?¬B i?®B /`i?QÌM;- K"i` M M;QÌB æQÌM; S?QM; H¢B +|`i M?B m i¢T +?

h?•Mi? +O æQÌM; S?QM; ç½ [m M?B m H¬M` M Hmv M p"v K" +kM; +| i? #S+`
i? M"v- M;?o +kM; #B i çQÊ+ ?B m [mª +O M?[M; M;"v M"v` b QX

J°i i?€M; +m®B +MM; +kM; ;B9T +?Q æQÌM; S?QM; +?mv M ?| i'i +ª M,M; HQÊM;
M,M; HQÊM; +O #ªM i?•MX

*QÆM; h•K MÆB i`QM; æ M æB M- Î# M +¢M? hB m E?¬ G•m ç2M F`i H¢B tm'i ?
M?[M; F?Q i? M"v +?,K +?9 p•v H'v hB m E?¬ G•m- F?B M M| M?Q +?bK ç„K i`QM

L?[M; F?Q i? M"v F?¬M; K"m F?¬M; KMBX E?¬M; TªB >Ä HBM? F?Q çÄ i?šK- F
m H K- K" H" K°i HQ¢B M,M; HQÊM; ?¶M ç°M çQÊ+ ?bM? i?"M? b m F?B ? B +?O
/mM; M?"T pÈB M? mX *| i? M|B M?[M; M,M; HQÊM; M"v ç½ F?¬M; +| #'i +S i?m
pÈB #'i Fb HQ¢B M,M; HQÊM; M"Q +kM; ç m +QÌM; ç¢B ?ÆM +ªX

æQÌM; S?QM; t2K tûi M?[M; F?Q i? M"vX hmv`^M; i?Q¢i M?bM F?¬M; M?B m H„K
M| i?b H¢B F?B M M;QÌB F?€+ F?| K" iBM çQÊ+X J°i çQ" M F?Q i? +?WM; i€K +€
i`QM; ç| ç m #°+ T?€i` i?b +kM; çO F?B M +?Q ?° i?•M +QÆM; F?Q +O h?B M; i
+kM; i`¼M; i?QÆM;X

æ•v H" i?"M? [mª im Hmv M +?Q ç M ;BÌ +O KbM?X æQÌM; S?QM; F?¬M; i? FbK
im Hmv M i`QÊ+ FB imv`^M; hB m E?¬ G•m i`QM; *QÆM; h•K MÆB æ M æB M K†
M,M; HQÊM; +?S çUM; i`QM; æ M æB M +kM; F?¬M; M?B mX J" #•v ;BÌ M,M; HQÊ
ç° K„i i?QÌM; +| i? M?bM i?'v- ç•v imv i ç®B H" K°i iB M #° +U+ HÈMX

s2K tûi H¢B +ªM? ;BÈB +O KbM? #•v ;BÌ K°i +?9i- F i [mª +| +?9i M;Q" B w Km®M
HB mX

æ` ;B B i?QÊM; T?~K5 æQÌM; S?QM; M; v +ª KbM? i'M +?S+ H9+ M"Q +kM; F?¬
?„M [m€ KS+ +?mv M i•KX >„M F?¬M; M;Ì KbM? H¢B i'M +'T M?Q p"vX

98dX *?QÆM; 99e, "Q J"i *O h?B M *¬M; æ² S?´X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

>„M M;?B M +Sm bm®i KQl̂B M;v- F?¬M; M;O F?¬M; M;?d- F?¬M; ,M F?¬M; m®M;
 çQÊ+ ;b +^aX hW i` M tm®M; /QÊB- iW M;Q`B p`Q i`QM; +O i`QÆM; h?B M *¬M; ç
 #` æQl̂M; S?QM; b̂l F?„T iQ`M #°- +kM; t2K [m K°i HQÊi M?QM; F?¬M; T?€i ?B M
 M`v M;QçB i`W M?[M; +?[M?Ä Î i` M; ç-m iB M ` - +ÁM HçB i`i +<sup>a</sup> ç m H` ç² €MX
 .M ç`M? HU+ +O æQl̂M; S?QM; F?¬M; i M?QM; +kM; #` ;B`v pÁ ç M F?¬M; +ÁM +
 æ² +?ÆB `€+ `QÎB M`v +?QM? H` +?Q #^aQ +O h?B M *¬M; aÆM h` M;- #^aQ #®B K
 æQl̂M; S?QM; +| +?9i /Î F?|+ /Î +Ql̂BX ``i [m€ F?¬M; i? T?O M?“M M?[M; +Æ [m
 i`QM; h?B M *¬M; ç² T?´ [m^a i?U+ t^aQ çQç i i?B M +¬M; X .M T?|M; K„i F?„T +^a h?I
 H` HQçB + Q +`T M?`iX L?QM; M?[M; i?S M`v i?b H`K çQÊ+ ;b\ •K F?Q çQÊ+ ;?B
 æQl̂M; J¬M +kM; t^aQ çQç i i?B M +¬M; p`vX L?QM; +?Q /M H` €K F?Q ç M?`i i?b
 M;mv ?çB ;b +?Q h?B M ;B B + Q i?O çQÊ+X
 •K F?Q M?`i ççQ- p®M H` /MM; ç H`v v m i?“M; KçM?- M m M; v +^a €K F?Q HÊB ?
 çQÊ+ pÊB h?B M ;B B + Q i?O- i?b /M +| t^aQ çQç i i?B M +¬M; i? M`Q çB M[+kM
 L|B i?U+ ` - æQl̂M; S?QM; i?`i p¼M; - +U+ ç° i?`i p¼M; 5 >„M +| K°i HQçB +^aK ;B€
 M?B M H` F€ p¼M; +`M; HÊM- i?`i p¼M; +`M; HÊM X
 L?bM i?B M ç² T?´ KbM? M;?B M +Sm ?ÆM KQl̂B M;v M`v- æQl̂M; S?QM; HB M ç€
 *?ŠM; H) €K F?Q M?`i ççQ Î i? ;BÊB M`v +?d ç M ç•v i?¬B b Q\ L m p`v bÎ i`Ql̂M;
 H`K +^aM?\
 EBK [m M; i` M h?B M \*¬M; ç<sup>2</sup> T?´ M?bM i?“i +?QÊM; K„iX æQl̂M; S?QM; iS+ ;B`M
 K°i iB M; M´ KçM? p M; H M- +^a i`QÆM; h?B M \*¬M; ç<sup>2</sup> T?´ i`Î M M b€M; M;ÎB ?Æ
 FB HçB +`M; M?Q i? X
 æQl̂M; S?QM; b[M; b̂l- HB M +-K H`v h?B M \*¬M; ç<sup>2</sup> T?´ H M M?bM tm®M; K†i ç`
 [mv M H9+ M½v +kM; F?¬M; tm`i ?B M ?® iQ M?Q i`QM; iQÎM; iQÊM;X
 "®M H-M ` M Hmv M i?•M i? - ?ÆM M[ K°i [mv M ç€M? ` i`QM; H9+ +m²M; #çQ-
 ç€M? ` K°i +€B ?® HÊMX L?QM; ;B̂l K†i ç`i HçB F?¬M; +?9i i`M ?çB ;b- ;B®M; M
 ç m #` h?B M \*¬M; ç<sup>2</sup> T?´ i?W M?“M p`vX
 h`T i`mM; iBM? i?-M M?bM h?B M *¬M; ç² T?´ - æQl̂M; S?QM; F?¬M; /€K t€+ ç`M
 pÊB i`QÊ+ FB i?b b€M; ?ÆM K°i +?9i F?¬M; X L?QM; K`X X h`QM; [m€ i`bM? M;
 æQl̂M; S?QM; iWM; M^av w ç`M? `|i +QÆM; F?Q p`Q h?B M \*¬M; ç<sup>2</sup> T?´ - H9+ `v h?B
 +| #`i Fb T?^aM SM; ;b +^aX
 L;šK HçB- /M b Q p`i`€+ `QÎB M`v M m +?d çQÊ+ M?Q p M;Q`B +O M| - p`v i?b pÊ
 ;b +^a- /M +| #` ?Ov çB +kM; F?¬M; iB +X >Q†+ F?¬M; H`K- M m ç½ H`K i?b T?^aB
 HçB M M K°i [mv M H M ç|X
 EBK [m M; HçB H|2 H M H-M M[- æQl̂M; S?QM; H-M M`v +| i? F?ŠM; ç`M? çQÊ
 i?m iQ`M #° +¬M; FQ+? +O KbM?X
 h•K iB M? p®M i`+? K`+? #¶M; M?B M i`Î M M FQ+? ç°M;- ? B i v æQl̂M; S?QM; +M
 K°i H-M F?¬M; M;WM; ç€M? p`Q +?Q #<sup>a</sup>Q h?B M +¬M; aÆM h` M; ;bM ;B[[m p¬b
 EBK [m M; +`M; M;v +`M; b€M;- imv `^M; ç° b€M; H M `i +?“K- M?QM; [m^a i?“i
 T?€i ;B€+ çQÊ+ çB K M`v æQl̂M; S?QM; +kM; F?¬M; +® F} M[- K¶B K°i [mv M ç€M
 HU+ ççQ- F?¬M; M;WM; Q M? FQ+? H M h?B M *¬M; ç² T?´X
 J°i M;v- ? B M;vX X X P M? FQ+? bm®i +^a # M;vX *^aM;Ql̂B æQl̂M; S?QM; ç m
 ç½ F?¬M; +ÁM +?9i +^aK ;B€+- ç°M; i€+ +S M?Q K€v K|+ p`vX h`QM; F?Q^aM; i?ÎB ;
 M;ÆB ? B H-M- b m F?B M;?d M;ÆB /QĐM; bS+ HçB iB T iK+ H`K ` pB + i`M €+ M
 J½B +?Q ç M ?¬K M v- h?B M *¬M; ç² T?´ p®M iÄ ` FBK [m M; +?|B K„i- M?QM;
 ?ÆM M[+^a i`QÆM; h?B M \*¬M; ç<sup>2</sup> #„i ç-m i`Î M M i`QM; bm®iX :B`v p`M; ç½ F?
 +ÁM HQm HçB p¬b® ç² €M `K`iX

_®i+K+- b m F?B æQÌM; S?QM; ç€M?` K°i[mv M+m®B+MM;- ;B'v p" M; HB M i`
F€ tQ v +?mM; [m M? M; QÌB æQÌM; S?QM;- M?[M; ç² €M +Æ [m M €K F?Q tªQ çQç
S?QM; i`QM; M; Q" B # pÁM; X J" M?[M; T?B + - K i" m i?9 FB +kM; # v M?ªv # M M
M?Q ç9+ - i?B m F?mv i +?ŠM; [m H" bBM? K M? HU+ i? - BX

æQÌM; S?QM; t2K ç M M; •v M; ®+ - i`Q iQÎM; iQÊM; +O ?„M /M +| T?QM; T?9 ç M
F? - M; #B i ?B M içB ç M; tªv ` +?mv M ; bX

E?®B T?çK pB MÆB æQÌM; S?QM; çSM; M"v HB M +| K°i ççQ #ç+? [m M; T?|M; i
M; "v- # Q i`MK +ª çdM? M9BX

æçQ #ç+? [m M; M"v ç M +kM; M? M? çB +kM; M? M? M?QM; HçB FBM? ç°M; F? -
ç M; M; ²B i` M K°i +€B ;? ç ?|M; K€i M; „K b Q i`QM; u M GB m *€+ #¶M; M?B M
p T?Q E?9+ æbM? aÆM- i?•M i? M?Ä #û HB M H|2 H M H" T iS+ #B M K' i F? - M;

@ GBM? i, i, X

h? M; J M? J M? p°B p" M; ? - K°i iB M; - ç M; Km®M çm' B i?2Q HçB #` h - M hS LQ

"¼M M; QÌB "ç+? h® u +MM; G•K L?QÊ+ .B M +kM; iW i`QM; b•M +O KbM? T?|M;
çdM? M9B MÆB æQÌM; S?QM; ç M; çSM; X L?QM; M?[M; M; QÌB M"v pW # v H M C
M; QÌB +€+ M" M; - +?d HQm HçB K°i +•m M|B,

@ *€+ M; QÆB F? - M; çQÊ+ [m ç|X

*MM; H9+ ç|- K°i HU+ +ªM p - ?bM? T?€i` iW M; QÌB GBM? E?B T L? M +?†M +€+

GBM? E?B T L? M +kM; ç½ iU KbM? +•M M?„+X .M M|B h?B M h9 H" M?" +O æQÌ
ç®B pÈB æQÌM; S?QM; HçB M?Q +QM`m°i- M?QM; #Q K" i i` M M; QÌB æQÌM; S?Q
H°` pšM i®i ?ÆMX æçQ #ç+? [m M; # M M½v- GBM? E?B T L? M +kM; F? - M; #B
M" M; #B i æQÌM; S?QM; ç M; # [m M Î ç|X

*?d [m ; B•v H€i iB m M? ç - m M"v HB M tm' i?B M # M M; QÌB æQÌM; S?QM; - b m
i? iQÎM; M' B GBM? E?B T L? M +kM; ;B" i KbM? çSM; M; mv M içB +?¶X

J" æQÌM; S?QM; pšM ç M; çSM; M; mv M F? - M; M?9+ M?Q+? - #¶M; M?B M +' i iB
i" M M; "T p ç„+ w +MM; p mB bQÊM; X

>„M`®i+K+ +kM; T?€ ; BªB çQÊ+ ?mv M #Q +O h?B M * - M; ç² T?´X hmv H" T?€ ;
[m€ i`bM? F? - M; i`¼M; v m- +?O v m H" F i [mªX

*ª i`QÆM; h?B M \* - M; ç² T?´ i?Qç i M?bM i?b i?" i H" K°i #ªQ #®BX h` M ç| ;?B Hç
tªQ çQç i i?B M + - M; - +| i? H" K +?Q #' i +S F M"Q +kM; i`Î M M çB M +m²M; X L?
+?d ç M; Kv i` M; 5X

"ªQ #®B +?QM? i?S+ çQÊ+ +?2 /'m- +?QM? H" M?[M; ç² €M ?B M ; BÌ5

æQÌM; S?QM; pQÆM i v çB K p"Q K°i ç² €M- i`QM; ç - m H" T iS+ tm' i?B M M?[M; ;
€M M"vX L?Q H" i" B HB m +? içQ - i?O iK+ +? i€+ +MM; +'m içQ # M i`QM; p•M
+ - M F? - M; [m€ ç - M- HçB +| çO i" B HB m HB M +| i? +? içQ` çQÊ+ i?S M"vX

GçB çB K p"Q K°i +€B F?€+ - +kM; ;B®M; M?Q i? X L?[M; iBM iS+ M"v K„i i?QÌM;
#° ç m i`U+ iB T iB M p"Q M½Q #° æQÌM; S?QM; X

h?B M * - M; aÆM h` M; çç i çQÊ+ h?B M * - M; ç² T?´ +kM; ç½ çQÊ+ ?ÆM M; "M M, K
+?ûT i` M M"v ç H" T` çQÊ+ K°i i? HU+ HÈM- M?QM; K"X X X L?[M; i?S h?B M
çQÊ+ iW ç² T?´ M"v- +?d H" p M; Q" B bÆ çŠM; M?' i i? - BX J" ; BÌ æQÌM; S?QM; Hç

98NX *?QÆM; 993, *Ä *•v *kM; *| h? h?"M? _WM; X

o - h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; 993, *Ä +•v +kM; +| i? i?"M? `WM;X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

*kM; i, M?Q M|B K°i FB M €K F?Q- h?B M *¬M; aÆM h` M; +?d H` /U i?2Q M?[M; + 'm i¢Q i?¬ `€T +O M| ¢QÊ+ ;?B H¢B i` M ¢² T?´- i`ªB [m ?ÆM KQÌB K'v i? ? M; i Q ` ¢QÊ+X L?QM; ¢•v /M b Q +kM; +?d H` p) HQ¢M H M ?² H¬- +kM; F?¬M; +? ;?B H¢B i` M ¢² T?´- imv `^M; #° /€M; F?¬M; F?€+ H„K M?QM; mv HU+ H¢B +? M?

"ÎB pb M?[M; + 'm +¢Q Fo +`M; i`QM; ¢| F?¬M; T?ªB #¼M ?„M +| i? ¢Q€M ` ¢QÊ+ M?'i H` i`B HB m +? i¢Q €K F?QX E?¬M; T?ªB H` p`M; #¢+ b„i i?ûT #bM? i?QÌM /mM; Hmv M iW tQÆM; +®i HBM? i?9 +MM; K°i Qi F?Q€M; i?¢+? ¢ +? i€+X

>`B +®i GBM? i?95 >ÆM M[ ?`B +®i +O HBM? i?9 +`M; K¢M?- €K F?Q ¢QÊ+ +? ?`B +®i H` MÆB HQm H¢B im p` +ª ¢ÌB +O HBM? i?9- M m M?Q ¢QÊ+ HÊB /KM; i HBM? i?9 +¬M; FQ+? +ÁM +QÌM; ?Q`M? ?ÆM `i M?B m

æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB M?È ¢ M #®M +K ?`B +®i +O i?9 i`mM; +?B pQÆM; Î i` H` /Q ?„M i`½B [m M; mv ?B K Î E?9+ æbM? aÆM- iB M p`Q i`QM; i?9 K° ibK ¢QÊ ?°B bY /KM; - ;BÌM; ŠK H¢B ¢9M; H` KbM? HB m pB + M?Q i?¬M X

G¢B t2K tûi i? K K'v ¢² €M- æQÌM; S?QM; ?¢M? T?9+ ¢ M ?¬M K X L?[M; i?S ;?B T?´ ¢ m +| i? +? i¢Q ` ¢QÊ+- ¢B m FB M iB M [mv i H` T?ªB +| i`B HB mX

J` M?[M; i?9 K€v #` æQÌM; S?QM; M; ?B p`M FB - +kM; +| i? +? i¢Q ¢QÊ+X æQÆ i?9 K€v M`v +Y ¢°M; +kM; F?¬M; F?| - +?d +¬M /MM; M°B ¢ M HBM? i?9 H`K M,M;

L m +| i? +? i¢Q ` K°i ¢¬m \*U æB mX X X G9+ ¢| i?B m ;B i F?¬M; T?ªB +| i? \*Ym h?B M b Q\ GÁM; æQÌM; S?QM; H`T iS+ M´B M M K°i KªM; HY M|M;X L?bM ¢ M; b¬B bK+ ;B®M; M?Q #` i€i K°i +?"m MQÊ+ H¢M? p"vX

Pi M?'i T?ªB H` ?`B +®i +O #€i ;B B HBM? i?9- M°B ¢ M +O #€i ;B B HBM? i?9X L ošM h?B i- sQ+? EBK Zm€M;

L?[M; F?Q€M; p"i M`v H` i?S ;b p"v\ æQÌM; S?QM; ¢WM; M|B H` M?bM- M; v +ª M; [m X \*?d +| h?B M L;Q¢B ošM h?B i H` iWM; M; ?2 ¢ M- M?QM; i?S M`v +kM; H` #ª i? +¬mX æWM; M|B ;b ¢ M ?`B +®i +MM; M°B ¢ M +O #€i ;B B HBM? i?9X

E?B m h?B M G M; +| +QÌM; ¢¢B F?¬M; \ L| KÊB +?d H` HK+ ;B B ¢dM? T?QM;5

G¢B M?bM M?[M; T?B +¬K i`m i?9 F?€+- +kM; ¢ m +¬M ?`B +®i +MM; M°B ¢ M +O

«M; i`ÌB ÆB- M;QÆB F?¬M; T?ªB Km®M +?ÆB i?B m ;B i ¢'v +?S\ æQÌM; S?QM h?'i ;B B HBM? i?9 Î ¢•m æQÌM; S?QM; F?¬M; `ä- HBM? i?9 +QÌM; ¢¢B M?'i +ª Gw H` HK+ ;B B i?¬BX

"i [m€ M?[M; +Æ [m M FB €K F?Q +kM; F?B M +?Q æQÌM; S?QM; +•M #^M; H¢B +O +?9M; +kM; F?¬M; ?` F?„+ M?Q p"v- ?`B +®i +O HBM? i?9 M;Q`B iS ;B B H`

æQÌM; S?QM; /€K F?ŠM; ¢`M?- M m KbM? /U i?2Q i` M M`v +? i¢Q ` K°i FB M € /KM; imv i ¢®B +| i? F?B M M;QÌB F?€+ `mM; ¢°M;X

>m®M; +?BX X X æQÌM; S?QM; +| +| i? +? i€+ €K F?Q i` M æQÌM; J¬M •K E?Q T æQÌM; S?QM; i?"K +?Q +ÁM M; ?o ¢ M +?mv M F i?ÊT €K F?Q æQÌM; J¬M +MM; i? ;BÌ t2K ` - ?„M ¢½ i?"M? +¬M; `²BX \*?d +¬M +| i? ibK ¢QÊ+ i`B HB m- €K F?Q æQ H` €+ K°M; +O i'i +ª K¼B M;QÌB5

@ > ? ? ? 5

æQÌM; S?QM; M?`M F?¬M; ¢QÊ+ + 'i iB M; +QÌB iQ H MX

@ S?QM; + + - ç•v H" M?[M; i?S ;b p"v\
 GBM? E?B T L? M`®i +K+ KÎ KB M; ?ÄBX
 @ L? ç-m M;QÆB iÈB`²B b Q\
 æQÌM; S?QM; [m v ç-m M?bM H¢B- i?'v ? B +QM K„i +O GBM? E?B T L? M i`WM
 ?ÆM- F?¬M; F?ÄB ç„+ w
 @ æ•v H" h?B M *¬M; ç² T?´ X
 @ h?B M *¬M; ç² T?´\
 GBM? E?B T L? M M;?B ?Q†+ p¢M T?¬M
 @ h?B M *¬M; ç² T?´ b Q H¢B i`Î M M M?Q p"v\
 G¢B M|B H9+ æQÌM; S?QM; ç¢i çQÊ+ h?B M *¬M;- GBM? E?B T L? M pšM +ÁM i`Q
 #B i çQÊ+ bU ibM? H9+ ç'vX
 @ L| p®M +| ?bM? /¢M; K°i [mv M i`K+- M?QM; b Q H¢B #B M i?¬M?` M?Q #•v ;B
 æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; `ä ;B'v p"m; +O h?B M *¬M; ç² çQÊ+ i¢Q i?¬M? iW +?
 KbM? M M H M ç| # M;¬v HB M iK+ HB M #B M K'i F?¬M; +ÁM +?9i ;b K" M?[M; ç
 M;Q"BX
 Í i`QÈ+ K†i GBM? E?B T L? M- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; +| #Q K"i ;b T?ªB +?2 /'
 M v ? B M;QÌB ç m H" +MM; +?mM; pBM? M?K+- bBM? ?Q¢i K°i +?¶X
 @ L? ç-m M;QÆB +?Ì K°i H€i- ç i M;?B M +Sm M?[M; ç² €M M"v K°i +?9i ç½X
 æQÌM; S?QM; M?bM +?^K +?^K p"Q M?[M; ç² €M tQ v tmM; [m M? KbM?- H•K p"Q
 h`QM; h?B M \*¬M; ç² T?´ +| +?2 /'m #Q K"i- æQÌM; S?QM; /€K F?ŠM; ç`M? /M H"
 +kM; +?Q iWM; T?€i ?B M` pB + M"vX L;mv M M?•M`'i çÆM ;BªM- Î h?B M *¬M
 i²M i¢B M;?`+? i?B M M?Q i?9 K€v- K" €K F?Q +O #¼M ?„M æQÌM; S?QM; +kM; c
 +kM; F?¬M; K¢M? K) H„KX
 h?B M *¬M; ç² T?´ [m€ [mw ;B€- h?B M *¬M; aÆM h` M; +| çQÊ+ M| +kM; ç½ ;¬M
 i` M; +?O M"Q +kM; t2K M| M?Q #ªQ #®B ç'v b Q\ \*-K i`QM; HÁM; #¬M i v bÊ`Èi
 *kM; +?d +| æQÌM; S?QM; i`QM; ç-m +| M?[M; iBM? i9v +O €K F?Q æQÌM; J¬M K
 *¬M; ç² T?´ M"v` ;b- KÈB +| i? /MM; K M HU+ F?¬M; +?9i M M M; ç T?€;BªB #Q
 æ•v +| i? M|B H" i`MM; ?ÊT- +kM; +| i? M|B H" M;Q" B w Km®MX L m ç' B H¢B H"
 ç€K M;QÌB +O >mv i oK i?¬M? FB ç¢i çQÊ+ h?B M *¬M; ç² T?´- +?d bÊ +kM; b)
 T?€T M"v ç T?€ ;BªB M|X
 Zm K°i H€i- M?[M; ç² €M FB HB M ;B®M; M?Q +€ pQB ?9i MQÈ+- #„i ç-m K½M?
 iQ HÈM ç M; pQÆM` FB +O æQÌM; S?QM; i?Q€M; K°i +€B HB M +?mB p"Q +Æ i
 *MM; H9+ ç|- æQÌM; S?QM; HB M +ªK i?'v i`QM; ç-m M?B m i? K T?QÆM; T?€T +
 i?9 K€vX
 h`QM; ç-m i`¬M M;"T i M +O çO HQ¢B F?Q€M; i?¢+?- i" B HB m F?B M æQÌM; S?Q
 p"i FB ç b® ç m Fb H¢ [mw ?B K- +´ [m€B p¬ +MM;X _'i M?B m F?Q€M; i?¢+? æ
 M;?2 [m F?B M +?Q ?„M M´B H M K°i +´ +ªK ;B€+ HU+ #'i iÁM; i•KX Jm®M i?m i?
 ç +? i¢Q` M?[M; i?9 K€v +| mv HU+ #€ ç¢Q FB - TªB çÈB ç M M;¬v i?€M; M,K M
 æ +?Q æQÌM; S?QM; ?ÆB M i•K H" F?€+ pÈB i?9 K€v- M?[M; i" B HB m +? i€+ -
 F?| ibK H„K- imv`^M; +kM; `i [mw i`¼M; M?QM; æQÌM; S?QM; ç m ç½ M;?2 [m X
 s2K` \*-M TªB FB K i? K +?9i #¢+`²BX J°i i`,K i€K KQÆB p¢M HQÊM; #¢+ i`
 M?B m- M?QM; M m Km®M /MM; ç Km M?[M; F?Q€M; i?¢+? M"v- +?d bÊ +kM; +?
 H" iB M i?b F?¬M; # Q ;BÌ çOX

>ÆM M[?"B +®i +O HBM? i?9 ç½ M;Q"BiS ;B B M?'i ç`M? T?ªBi?mi?"T K°i Qi-
HB m ç +? içQ €KF?Q +ªX

"'i [m€ pB + M"v +kM; F?¬M; p°B- /M b Q i?9 K° Î i` M E?9+ æbM? aÆM FB - +kM
HBM? i?9 iS ;B B M;k ;B B- F?B M"Q +¬M /MM; i?b +S ç M ç| H'v H" çQÊ+ `²BX

@ L? ç-m- i HB i F ` K°i H€ çÆM- M;QÆB K M; p +?Q G•K +¬ +¬- #ªQ M" M; ;B
p"i ;?B i` M M"vX

æQÌM; S?QM; KÎ KB M; M|BX

@ æQÊ+X

GBM? E?B T L? M ;"i ç-mX

G'v ;B'v #9i iW i`QM; J` ©M? F?¬M; ;B M` - æQÌM; S?QM; pmM; #9i HB M iK+ H
L? M +¬K H M t2K i?Y- H¬M; K"v H"TiS+ M?Qm HçB,

@ h`ÌB ç- S?QM; + + M;QÆB Km®M M?B m F?Q€M; i?ç+? i`•M [mw M?Q p"v ç H

@ *? içQ €KF?QX

æQÌM; S?QM; ç€T

@ L? ç-m M;QÆB #B i M?[M; F?Q€M; i?ç+? M"v Î +?¶ M"Q b Q\

GBM? E?B T L? M M?bM æQÌM; S?QM;- KÎ KB M; M|B,

@ L?[M; F?Q€M; i?ç+? M"v ç m bBM? ` Î M?QM; Kç+? F?Q€M; HBM? F?Q bmM; i9
M?[M; ç`M? b) +| p"Bi? HU+ HÈM ?Q†+ HBM? i?9 +QÌM; ççB +?B K ;B[X E?ª M,
Gw æQÌM; ç [m®+ H" +U+ Fb M?Ä- #'i [m€ i HçB #B i K°i MÆB +|X

@ h?U+ b Q\

> B +QM M;QÆB +O æQÌM; S?QM; #„M` HK+ [m M; H"K GBM? E?B T L? M bÊ ç

@ S?QM; + + M;QÆB F?¬M; T?ªB Km®M çB ç"Q ç'v +?S\

GBM? E?B T L? M bÊ ?½B M?bM æQÌM; S?QM;X

æQÌM; S?QM; ç M; Km®M ;"i ç-m t€+ M?"M- M?QM; HçB M?"M tm®M;- H~K #~K,

@ oB + M"v F?¬M; ;'T- +?Ì b m F?B i tY Hw i®i M?[M; +?mv M Î # M M"v tQM;- `½
iÈB ç|X h`QÊ+ iB M M;QÆB +S K M; H€ çÆM M"v tm®M; M9B çQ +?Q G•K +¬ +¬ ç
F?¬M; çQÊ+ HçB iQM? iB TX

G"K pB + çQÆM; M?B M T?ªB +?m~M #` Fo +~M;X æQÌM; S?QM; ?B m`ä Km®M +
K€v Î i` M h?B M \*¬M; ç² M"v- +kM; F?¬M; T?ªB +| i? tQM; i`QM; K°i bÈK K°i +?B
F?¬M; i?´v #S+ i?B i H„KX

GBM? E?B T L? M tm®M; M9B- æQÌM; S?QM; pšM iB TiK+ HQm HçBX L?[M; HBM
ç½ çQÊ+ ?'Ti?m tQM;- +kM; ç½ M;?B M +Sm` çQÊ+ #Q K"i +O h?B M *¬M; ç² T
S?QM; Km®M im Hmv M i®i h`+? .B i +?d K°i +?9iX

"° *?d T?€T M"v `i ?mv M /B mX J†+ /M KÈB +?d /MM; M| ç ç®B ç`+? [m ? B H
KÆ ?² T?€i ?B M çQÊ+ #° *?d T?€T M"v bQ pÈB #'i +S HQçB EB K T?€T- *?QÌM; T
+QÌM; ççB ?ÆM`i M?B mX G9+ i`QÊ+ M m F?¬M; T?ªB /U p"Q h`+? .B i +?d æQ
M,M; çQ çQÊ+ E?¬ h" M s" p"Q i`QM; +Æ i? +O •m .QÆM; ok ç ?„M #B i F?| K" H

"'i [m€ æQÌM; S?QM; i?B i`B M` h`+? .B i +?d pšM +ÁM [m€ KS+ i?¬ `€T- mv HU-
a m M"v b) +ÁM çKM; T?ªB çO HQçB ç`+? M?•M- [m K°i i?iB ;B M M[+ÁM T?ªB
i,- +kM; F?¬M; #B i +| #` M;QÌB +O "ç+? æ i?"M? H"K F?| F?¬M; M[X æQÌM; S?
i` M?i?O i,M; i?U+ HU+ KbM? H M`²BX J" i,M; H M mv HU+ +O h`+? .B i +?d ?B
iB M- +kM; H" HU +?¼M ?[m ?B m- K m H M?'iX

JQÌB M; "v b m- K°i M?`çΦB ç iY +O h?B M h9 p Kti i`M ç-v H Q H„M; +?çv p i¬M
 i¬M; +?O "ç+? h® u- HB M çQ +?Q M`M; K°i +€B i?B T KÌB çÄ`U+ çQÊ+ i?B T K'v
 a m F?B "ç+? h® u t2K tQM; - T?QÊM; M? M i`M ç-v ;B`M /[X a m K°i H€i- G•K L?
 i`QÎM; H½Q F?€+ ç m #` ;¼B ç M T?ÁM; M; ?` bUX "¼M M; QÌB M?bM i?¬M b„+ i`M
 u M; ?B M; Ì M|B,
 @ "ç+? bQ i,- tªv ` +?mv M ;b p"v\
 "ç+? h® u ?W HçM? K°i iB M; - ç~v i?B T KÌB i` M #`M ` M|B,
 @ J'v p` t2K i`QÊ+ K°i +?9i ç½X
 æ€K M; QÌB HÁM; ç-v M; ?B ?Q†+ M?"M H'v +€B i?B T KÌB çÄ`U+ FB - b m ç| HB M
 i` M i?B T KÌB pB i, óh?B m K¬M +?O GB m L?'i æ Q +O L?'i æ Q J¬M +MM; ç i`
 h¬i•K ç-m w ?ÊT- i` B i`B ;€B b„+ - H` K°i +†T M?•M /mv M i`B bBM? M M M v [mv
 ?¬MX *mM; i?dM? "ç+? i¬M; +?O çΦB ;B€ ç M L?'i æ Q J¬M ç t€+ ç`M? iB + +QÊ
 h?B M h9 i¬M; p` L?'i æ Q J¬MX ô
 J'v /ÁM; +?[H€+ ç€+ i` M i?B T KÌB M`v [mªi?"i ;B®M; M?Q +?mv M çM p"v- K°i
 M,K M; "v b m i?"M? ?¬M- +ÁM i?QÆM; HQÊM; [m M ? i?¬M; ;B +€B `„K ;b\ >m
 M`Q F?¬M; #B i i`QM; K„i +O Jç+ GQm h¬ +?d +| æQÌM; S?QM; - b Q HçB +| i? i•
 M?•M F?€+\
 a€i +Æ i`QM; K„i G•K L?QÊ+ .B M H`T iS+ #°+T?€i,
 @ .€K çKM; ç M K°i bÊB H¬M; +O ç² M?B i - i /B i +ª M?" ?„MX
 .`+? L?QÊ+ h?¬M +kM; i`Î M M iS+ ;B`M,
 @ æ•v F?¬M; T?ªB H` F?BM? h?B M h9 i F?¬M; M; QÌB b Q\
 "ç+? h® u HçM? HMM; M|B,
 @ >ÆM K°i M,K M v h?B M h9 /QÈB bU ?¶ i`Ê +O S?QM; M?B T?€i i`B M [m€M? M
 # M i`Q - bÊK ç½ F?B M M?[M; i? HU+ tmM; [m M? #'i MX :BÌ ç•v t€+ H`T [m M
 Km®M /U p`Q ç'v ç ?ç mv T?QM; +O h?B M h9 KÊB H` i?"iX
 L;WM; K°i +?9i- "ç+? h® u M?bM p`Q M?`çΦB ç iY Kti ç-v €v M€v ç M; çSM; ç`M;
 @ aQ Km°B- H9+ tªv ` +?mv M M`v M; QÆB +| Î ç| - M|B +?9M; i #B i K°i +?9i ç½ t
 L?`çΦB ç iY M`v +m®B ç-m tm®M; - t'm ?´ M|B,
 @ G`M?[M; M?`çΦB ç iY +?9M; i p¬M,M; - F?¬M; #ªQ p i®i çQÊ+ iB m M? ç-m
 L|B ` +kM; #'i ç„+ /oX o`B M; "v i`QÈ+ ç| Jç+ GQm h¬ çç i çQÊ+ F?¬M; Qi ç M T?Q
 L? M- M?QM; /QÊ+ HB m i`QM; h?B M h9 HçB F?¬M; çO /MM; - M m ç +?Q M; QÌB
 F?¬M; v M HÁM; - ?ÆM M[M`M; +kM; `i #S+ i?B i Km®M +? içQ ` M?[M; ç M /O
 ç`M? H M çQÌM; çB ibKX
 a m F?B ibK ? i M; "M /†K tmM; [m M? h?B M h9- HçB H M çQÌM; +?çv iÈB MÆB F?
 #`M +O L?'i æ Q J¬M- HB M ibM? +| ;†T T?ªB i?B m K¬M +?O +O L?'i æ Q J¬M Î
 Jç+ GQm h¬ [m®+ b„+ i?B M ?QÆM; - F?Q +?'i #ªM i?•M imv i?ªQ- M M HB M F?B
 ? K Km®M- ?m®M; +?B ç•v HçB ç M; i` M ç` #`M +O M?" KbM? HB M iMv iB M ç
 çΦB ç iY +O h?B M h9 #ªQ p # M M; QÌB Jç+ GQm h¬ M`Q ç +?Q +?mv M M?Q p"
 M[M?B ;B M; ?² iQM? +€+? bªM; F?Q€B- K°i HÌB F?¬M; ?ÊT HB M`9i ç Q F?B m
 iY +O h?B M h9 M`v ç m H` æ` ;B B i?QÊM; T?~K + Q i?O- M?QM; K½M? ?´ M M
 #`M +O M; QÌB i + Q i?O M?B m M?Q K•v- K'v K?`çΦB ç iY /M ` bS+ SM; +?B M
 i`€M? F?ÄB pB + i?'i #çBX

a m F?B +?B M ç'm tQM;- M,K M?`ç¢B ç iY i?2Q # M M;Q`B J¢+ GQm h¬ #`i`¼M;
#`p i i?QÆM; M? X æ•v H` /Q M;Q`B i i?'v +€+ M`M; H` M[HQm M M KÈB HQm i?
+?ûK +? i`²BX

a m F?B +?B M ç'm tQM;- K'v + Q i?O çB i?2Q # M M;Q`B GB m L?'i æ Q +kM; M?
æ•v H`K ;b T?ªB iB m i?Q +O ;B i°+ ;b +?S- b m F?B ?ÄB `ä` KÈB #B i çQÊ+ +?S

oB + M`v i?"i F?B M #¼M +?9M; #'i ç„+ /o- ç½ T?¡M; H Q i?b T?ªB i?2Q H QX *?m
H`K ;b çQÊ+ M[ \ \*?ŠM; H) T?ªB +9B ç-m M?"M H¶B pÈB M;Q`B i \ J¬M T?€B +¡ i-
?„M F?¬M; i? H`K M?Q p"v çQÊ+X

9eyX *?QÆM; 99N, hB M o L?'i æ Q J¬MX

o¬ h?Q`M;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; 99N, hB M p L?'i æ Q J¬MX

L?¡K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

h?B M h9 i?b b Q +?S\ *?d H` K°i M,K ;¬M ç•v ?ÆB T?€i i`B M K°i +?9i i?¬B- pšM
L?'i æ Q J¬M çQÊ+X

GB m L?'i æ Q i?b i? K Hmv M b„+ ç T J¢+ GQm h¬ M M ç½ /Si F?Q€i ?Q†+ H` F?
H`K ç M +MM;- K M; iQ`M #° M?[M; M;Q`B +O h?B M h9 p K¬M T?€B M¡B `ä ç-m
KbM?- +?QM? H` K¬M +?O +O L?'i æ Q J¬M GB m h`¬M S?QM;X

GB m h`¬M S?QM; K†+ /M +?d iB + ` M b„i F?¬M; i?`M? i?ûT- M?QM; M¡B b Q i?b
KbM?X h?B m MB M T?QM; HQm +?d H` +?mv M i?Q`M; ibM?- GB m h`¬M S?QM;
M;?o +€+? ;BªB [mv i K¼B pB +X

L m +?mv M ç½ F?¬M; i? M`Q p½M ?²B çQÊ+- p"v i?b +S K M; ;¢Q M'm i?"M? +Æ
ç¢B ç iY +O h?B M h9- ;ª +?Q +ÁM KbM? +kM; F?¬M; i?B i i?ÁB ;bX a m ç¡ +?d
i? +?mv M HÈM ?¡ M?Ä- +?mv M M?Ä ?¡ F?¬M; `²BX >ÆM M[M;?2 M¡B J¢+ GQ
iBM? i?¬M; Hmv M /QÊ+- M m i?"i bU +¡ i? HQm M`M; H¢B îL?'i æ Q J¬M +kM; H
GB m h`¬M S?QM; `i M? M? HB M [mv i ç`M? +?O wX

o T?¬M h?B M h9- GB m h`¬M S?QM; +kM; +?ª bÊ ;b +ª- +?d H` K°i ç€K ç`M #` i?-
F` K°i M;Q`B /mv M?'i- ç¡ +?QM? H` >mv i J æQ`M; S?QM; tm'i i?•M îh?B M h9 i?
K°i M,K i`QÊ+ ç½ #` iB M i¬M; +?O h?B i S?QM; *®i +O o¢M h?9 i¬M; K°i +?Q`M
M[\

oB + M`v F?¬M; M M +?"K i` X GB m h`¬M S?QM; `i M? M? HB M T?€i i?B T K`B
i? HU+ HÈM îtmM; [m M?- ?ÆM M[M;`v ?¬M H +kM; çQÊ+ 'M ç`M? p`Q ;¬M ç•v-
i?¬M +€i M?"iX

E?¬M; i? F?¬M; M¡B- pB + iBM iS+ #` T?QM; # +O i? ;BÈB M`v ç½ ?¢B GB m h`
æQ`M; S?QM; #` h?B i S?QM; *®i o¢M h?9 K¬M K°i +?Q`M; +?KT +? i H` çQÊ+ i`m
+?Q ç M;B` ç½ +¡ p¬ b® K¬M T?€B iBM iQ`M; +?mv M M`v `²BX

*ÁM p +?mv M ? B ç¢B a€i h?¬M h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?'i sQ+? [m M? M,
h9 M;Q`B M;Q`B +?Q iWM; çQÊ+ #B i- M M i`QM; K„i ?¼ +€B K¬M T?€B h?B M h
M´B K°i FQ+?X

h? M M GB m h`¬M S?QM; F?¬M; ? bÊ ;b +ªX G9+ M`v KÈB +?Q K°i ç iY h?B M
i?B T K`B [m v H¢B i¬M; K¬M- i?"K +?Q M; v +ª bQM? H +MM; p,M i?Q +kM; F?-
h?B M h9 p`Q K„iX

L,K ç| H9+ i?B m K¬M +?O *U EB K J¬M Km®M +¬m ?¬M +kM; T?ªB iU KbM? ç M ç
J¬M H¢B +?d ç +?Q K°i M;QìB K M; i?B T KìB p - +?QM? H¨ Km®M ?Q¨M iQ¨M €T
KS+ #€ ç¢Q +¨M `ÐX

æ•v +?QM? H¨ ç€M? p¨Q K†i h?B M h9- /B i mv T?QM; h?B M h95 *?mv M M¨v M m
K¨ h?B M h9 i¬M; ;•v /UM; M M i¨QM; K°i M,K M¨v b) F?¬M; +ÁM +?9i ;b M[5

L; v +ª ç iY FB itm'i M? 'i +kM; F?¬M; #ªQ p çQÊ+ - B +ÁM Km®M p¨Q K¬M T?€B

*?Q M M b m F?B #B i `ä +?•M iQÈM; /M H¨ "¢+? h® u ? v G•K L?QÊ+ .B M +kM; ç
;B¨M M¨vX .¨+? L?QÊ+ h?¬M H¢B +¨M; +•M [m„+ # 'i M?QÊM; im KB U#¨+ +•M [m„
K¨v `•mV- H° ` p Km®M K M; i?2Q i€K i¨,K ç iY h?B M h9 ç M b M #^M; L? 'i æ Q
.¨+? L?QÊ+ h?¬M çQÆM; M?B M #B i +?mv M M¨v F?¬M; +| F?ª M,M;- M?QM; M¨
#QÊ+ i¨QM; +?mv M M¨v- p¨v h?B M h9 [mª i?¨i ç½ tQM; `²BX L¨M; Km®M /šM i?2
H¨ ¬K +?Q [mv i iY- K†+ /M i?Q +®i p¬i²M +kM; T?ªB +?SM; KBM? +?Q i? M?•M i
K¬M ?¢+O h?B M h9X

h?B M h9 #•v ;Bì +ÁM [m€ v m Èi- K†+ /M bQ pÈB i¨QÊ+ FB ç½ T?€i i¨B M ?ÆM
+kM; i?m çQÊ+ F?¬M; Qi ç iY +| iQ +? 'i Qm i9X L?QM; /M b Q +kM; +?d KÈB K°i M
+| # Q M?B m M;QìB +| HÁM; i¨mM; i?¨M? K½M? HB i +MM; +ªK ;B€+ , H¢B pÈB h
F?¬M; T?ªB MìBX h?B M h9 +?d +| KìB ? B h?B M ;B B- "¢+? h® u H¨ h?B M ;B E
H¨ h?B M ;B B i¨mM; T?~KX L?QM; L? 'i æ Q J¬M +O M;QìB i H¢B +| ? B h?B M ;
;B B ?¢ T?~KX L m MìB p i?U+ HU+ i?b T?ªB K¢M? ?ÆM K°i #¨i bQ pÈB *U EB K
M m Km®M HB m K¢M; i?b imv i ç®B b) çQÊ+ F?¬M; #^M; K'iX

J°i ç€K M;QìB i?ªQ Hm¨M i¨QM; M;?` bU bªM? K°i H€i `²B H¢B [m,M; €M? K„i p T
M¨M; b) [mv i ç¨M? i? M¨QX hbM? ?m®M; #•v ;Bì +O h?B M h9 ç½ #` L? 'i æ Q J
i?®B HQÐM; M MX

@ LìB +?Q +MM; +kM; H¨ i?U+ HU+X

"¢+? h® u i?î /¨B K°i iB M;

@ L m +?Q h?B M h9 i? K KQìB M,K M[- ?€ b) #` M;QìB F?€+ F?B / +?SX

"i [m€ +?mv M M¨v +?9M; i imv i ç®B F?¬M; i? HMB #QÈ+ çQÊ+X *?šM; M?[M;
T?ªB ç®B +SM; K°i T?2M- ç€M? ` mv T?QM; +?Q h?B M h9X L m i çQ€M F?¬M; b
HU+ +?ì t2K h?B M h9 K'i K†iX L m #¼M ?¼ ç½ Km®M i? - i?b ?½v +?Q #¼M ?¼ +
G9+ "¢+? h® u MìB ç M ç•v- i¨ M ;QÆM; K†i tBM? ç T HB M ?B M H M K°i MK +QìE

@ aQ i,- T?ªB H¨K i? M¨Q ç•v\

Gk G¢+ >²M; M;?B ?Q†+ MìBX

@ G¢B ç +?Q S?QM; M?B çB çBX

G9+ "¢+? h® u MìB ` HìB M¨v HB M M?bM G•K L?QÊ+ .B M

@ h #B i `ä G•K bQ Km°B M;QÆB b) HQ H„M; +?Q M iQ¨M +O S?QM; M?B- M?QM
+?BK MQM ;¨Q F?|+ çÁB ,M M?Q i¨QÊ+ M[- ;Bì ?„M ç½ H¨ ?MM; QM; ;B M; +€M?
HU+ +O ?„M +kM; F?¬M; K¢M? H„K- +?d æ` ;B B i¨mM; T?~K- /M H¨ i¨QM; h?B
çQÊ+ K°i `X L?QM; H9+ ?„M +ÁM î >Q¨M; ;B B ç½ +| i? /B i b€i ? B M;¨M M,K i
J¬M- H9+ >mv M ;B B ç½ ç¢B M€Q iS i¬M; +O GQm o•M i¬M;X :Bì ?„M ç½ H¨ æ` ;
J¬M +| H¨ ;b +?SX

G•K L?QÊ+ .B M +QìB F?´ K°i iB M; ,

@ aQ i, M;QÆB b B `²B- i F?¬M; T?ªB HQ p M iQ¨M +O S?QM; M?B- K¨ +?d bÊ ?

G•K L?QÊ+ .B M ç½ iWM; i? 'v [m æQìM; S?QM; tm'i i?OX h?U+ HU+ +O ?„M im
M?[M; +?¶ >mv i J æQìM; S?QM; çB [m - K€m +?ªv i?¨M? b¬M;- i?•v M; M; F?„T
;B i M;QìB i¬M; i¬M; HÈT HÈT FB F?B M M¨M; H¨ K°i h?B M ;B B + Q i?O M?QM;

>m®M; +?B iB m +¬ MQÆM; ;¼B H" GBM? E?B T L? M çB i?2Q # M M;Q`B S?QM;
G•K L?QÊ+ .B M imv pšM F?¬M; #B i`ä p GBM? E?B T L? M- M?QM; i?2Q M?[M;
ç¢B a€i h?¬M +kM; F?¬M; F?| ç M?bM` bU i¬M bMM; +O #¼M ?¼ ç®B pÈB iB m
L?•M p"i +| i? F?B M +?Q ? B ç¢B a€i h?¬M +kM; T?ªB FB M; F` b Q H¢B v m çQÊ
@ L?'i æ Q J¬M #¼M ?„M M m ç½ +| ; M çB i` m +?¼+ h?B M h9- i?b TªB +?m~M
"¢+? h® u F?) +Q`B M|B
@ "'i [m€ ç S?QM; M?B` i v +kM; T?M ?ÊT- M?[M; HQ¢B +?mv M M? ?MM; +Sn
p` bQ Km°B +kM; F?¬M; H¢ ;bX J¢+ M? ç¬m pšM Hm¬M €B K° S?QM; M?B- M m /
M;Q`B ?¼ i?"M? K°i ç¬B +?ŠM; TªB b) i¢Q i?"M? K°i çQ¢M ;B B i?Q¢B b Q\ G•K
Km®M ç iY +O KbM? +¬ çÆM +ª ç`B ç'v +?S\
G•K L?QÊ+ .B M i?Î /"B K°i iB M;,
@ L m aQ i, ç½ M|B M?Q p"v i +kM; F?¬M; +ÁM H`B M"Q M[X h H M E?9+ æbM?
a m F?B M|B tQM;- M" M; HB M`B F?ÄB M;?` bU T?ÁM; # v p ?QÈM; E?9+ æbM?
E€ i?"i M°B i•K G•K L?QÊ+ .B M +kM; `i #m²M T?B M pÈB æQ`M; S?QM;- i?Q`M;
i?B T +?d H" +?mv M #bM? i?Q`M;- M?QM; ?„M pb b Q H¢B F?¬M; +?`m iB T M?'
GQm h¬- G•K L?QÊ+ .B M HB M M?È H¢B #ªM i?•M M,K ç|X h?¬K M;?o M K M?•M

h?"i T?Q +O i`lB5 L-M; T?m #bM? i?QlM; b Q H¢B bBM? ` ¸QÊ+ K°i M[?"B +U+
 hU +?Q H" ¸½ ?B m `ä æQlM; S?QM; - ok >B M KÎ KB M; MlB,
 @ *?Ê F?~M i`QÆM; - i F?¬M; +l €+ w- i +?d i? 'v H M? Km°B iQ +?'i tm' i +?9M; - M
 aÆM im Hmv M p" B M, K M? 'i ¸`M? b) i`l i? "M? K°i + Q i?O
 L; QlB #bM? i?QlM; p" M; QÆB im Hmv M imv `^M; b®M; +?mM; /QÈB K°i #-m i`lB-
 iQ" M F?€+ M? mX .M +?d H" M; QlB im Hmv M Gmv M *QÆM; Fb +kM; ¸O ¸ M; Ql
 [m€ H¢v `²BX \*l i? MlB- M; QlB #bM? i?QlM; `i F?€i p¼M; ;B M?"T p"Q i? ;BÈB
 ok >B M p®M iQlM; b m F?B KbM? MlB ` HlB M"v- p K†i ¸®B T?QÆM; b) FBM? ?d
 +?Q KbM? - F?¬M; M; l ¸QÊ+ `^M; æQlM; S?QM; H¢B i?l Æ- i?"i F?B M ok >B M M'
 L; QlB i` im' B Î# M +¢M? H¢B # K²K #ªv HQÐB ?¬ H M,
 @ æ M >mv M L; mv M K¬M +O i ¸B- i +?ŠM; M? [M; +l i? + 'T +?Q H M? Km°B /
 K" M m ?mv M? ¸ M; QÆB Km®M i?b +kM; +l i? i`l i? "M? ¸ iY M°B K¬MX
 @ h?B M æ` h¬M; +O i X X X
 @ X X X
 *ª K°i ¸€K M?®M M?€Q +ª H M- F?¬M; M; WM; iU KbM? H ?ûi H M i¬M; K¬M +O #
 ¸²M; w + 'T +?Q æQlM; S?QM; p" GBM? E?B T L? M `i M?B m +?¶ i®i M[X ok ?B M
 M; ?o +€+ M; QÆB H" K i? M"v F?¬M; T?ªB H" ¸ M; T?€ ?Q¢B b Q\
 @ *9i5
 h`QM; KB M; æQlM; S?QM; T?mM ` K°i +?[X
 h? M? •K t¬M t Q H" T iS+ i`l M M v M i oM? - K'v +¬M; iY i¬M; K¬M M"v M?bM i?Q€
 H€i- F?l 2 KB M; ?B M ` p +QlB H¢M?X
 ok >B M MlB iQ¢+ KlM; ?2Q ` ,
 @ s9 iB m iY- `QÊm KlB F?¬M; m®M; H¢B Km®M m®M; `QÊm T?¢iX >¬K M v M; Q
 F?¬M; Km®M i?2Q +kM; T?ªB i?2QX h M? 'i ¸`M? Km®M H M? Km°B `²B- M m F?¬
 GBM? E?B T L? M +QlB `i H" pmB p - #m¬M; i v æQlM; S?QM; ` MlB,
 @ :B i ¸BX
 @ •MX
 æQlM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- K°i ¸¢Q ?"M [m M; HB M ?B M ` i` M i v- H" T iS+
 @ . M? iB i ¸®B pÈB M[M?•M +ÁM i`¼M; v m ?ÆM +ª iQM? K¢M; - FB T b m M m +
 ¸®B F?¬M; ¸QÊ+ M?K+ K¢/ M? iB i +O M; QlB F?€+ Î b m HQM; 5
 æQlM; S?QM; [mûi K„i HB + M?bM K¼B M; QlB- H¬B FûQ GBM? E?B T L? M tQ v M
 J'v M; QlB i` im' B M"v FBM? M; ¸+ ¸SM; M; mv M i¢B +?¶ - M; •v M; ®+ M?bM #lM; H
 K' i i`QM; i-K K„iX h`QM; M?€v K„i H9+ M½v i` M M; QlB i M óM¬M; T?mô M"v #°-
 ?Ov i?B M /B i ¸` F?B M HÁM; #¼M ?¼ `mM `~vX L m #¼M ?„M +ÁM F?¬M; M?bM
 T?ªB H" M¬M; T?m ;b +ª i?b [mª i?"i ¸½ b®M; m' M; T?Q ?ÆM ? B KQÆB M, K`²B
 @ ok ?mvM? - M; QlB FB H" B\
 L; QlB i` im' B +O h?B M æ` h¬M; KÎ KB M; ?ÄBX h?Q¢i M?bM i?b æQlM; S?QM
 ?„M- M?QM; K°i i?•M b€i F?Q FB i?b #¼M ?„M +, M #ªM F?¬M; +€+? M"Q b€M? #^

9ekX *?QÆM; 98R, :B i L;Q`B .B i E?~mX

o~ h?Q`M;

h€+ ;B^a, J¢+ J†+

*?QÆM; 98R, :B i M;Q`B /B i F?~mX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

@ E?¬M; #B i- çKM; T?^aB i?B i #^aM `²BX

ok >B M H„+ ç-m- i?-K M;?o i M M`v F?¬M; +| pB + ;b H`K H¢B çB ;B^a ?2Q ,M i?`
M`v +ÁM +?Q F`T M;?o tQM; ok >B M ç½ +^aK ;B€+ +´ KbM? ?ÆB +?9i ç m çÈM- i?
óS>-*ô K°i iB M;- K°i +?MK ?mv i pK ç°i M?B M iW +´ p,M; imM; i|2 ` X

GB M iK+ p`B iB M; óS>-\* S>-\* S>-\*ô p M; H M- MÆB K`v M;Q`B i` im´B M`v çSM
KQ K€mX

@ * QX X X * Q i?O5

ok >B M i?b i?`Q K°i iB M;- M;Y Kti iû tm®M;- w i?S+ M? M? +?|M; iB m i€MX

h?U+ HU+ +O K`v M;Q`B FB +?d +?WM; >mv M ;B B- î i`QM; K„i æQ`M; S?QM; i
FB M +^aX æQ^aM FB K K`m ç2M +?d pmM; H M K°i +€B HB M +„i iQ`M #° v i ?-m +
[m€ M? M? M M KB M; p i i?QÆM; +?Q F`T KÎ` KÈB F?B M #¼M ?¼ ;B[çQÊ+ w
çQ¢M i?`B ;B M M;„MX

@ *? i M;Q`B `²BX X X

J°i i M F m i?^aK i?B i ç°i M?B M p M; H M- K°i M;Q`B /•M #bM? i?Q`M; çB # M çQ
i?B m +?9i M[#` /¼ ç M b|M +<sup>a</sup>` [m-MX

æQ`M; S?QM; p` GBM? E?B T L? M ;B` ç½ î +€+? ç| p`B /†KX

h` M ç`B M`v- pb b Q H¢B M?B m F , i? ?B T M;Q`B- , K¢M? ?B T v m M?Q p`v\ æ
M;Q`B M`v +?ŠM; [m +?d H`i?S +¬M; iY #Ä çB +O K°i p`B ç¢B K¬M T?€B- iQ +?
HU+ +kM; i?Q`M;- p`v +^aK ;B€+ Qm pB i i`B bBM? +O #¼M ?„M H`iW ç•m K` +|\
G` +O i? HU+ î b m HQM; #¼M ?„M ;B Q +?Q b Q\

>¬K M v M m KbM? i?“i bU +?d H` K°i M¬M; T?m #bM? i?Q`M;- î i`QÈ+ Kti #¼M
F?€M;\ *?d +| i? i`Æ K„i M?bM Km°B Km°B +O KbM? #` M;Q`B K M; çBX "¼M ?„M
/ M;Q`B v m ?ÆM KbM? b Q\

+? M;²B ç€v ;B M;- +QB i`B #^M; pmM;5 hK+ M;[ M|B- M;Q`B ;BÄB +ÁM +| M;Q`B
/M im Hmv M ç M ç•m çB M[i?b i` M ç`B M`v pšM +| M;Q`B K¢M? ?ÆM M;QÆBX

@ h•K ibM? F?€ ?ÆM +?9i M`Q +?Q \

æ¬B K„i iQ b€M; +O GBM? E?B T L? M F?) +?ÈT M?bM æQ`M; S?QM; # M +¢M?X

@ •MX

æQ`M; S?QM; ;"i ;"i ç-m- b m F?B ` i v ç€M? +? i M;Q`B i•K ibM? p®M t Q ç°M;
?ÆM F?¬M; QiX

GBM? E?B T L? M +?2 KB M; +Q`B F?),

@ s2K` S?QM; + + M;QÆB `i [m M i•K J¢+ M? ç-mX

æQ`M; S?QM; v m Èi M|B,

@ J¢+ bQ i, pšM `i +?B m +® ç M i - i çQÆM; M?B M T?<sup>a</sup>B [m M i•K M`M; `²BX

GBM? E?B T L? M #dm K¬B M|B,

@ E?¬M; +-M ;B^aB i?Q+?- ;B^aB i?Q+? +?QM? H" +?2 /'m- +?2 /'m +?QM? H" M;K i?"M? iQM?- ç•v +?QM? H" #^aM b„+ iW b•m i`QM; tQÆM; +®i +€+ M;QÆB `²BX L F?€i MQÊ+ # M;¬v +?d H'v K°i ?² H¬- +?ŠM; H) M;Q`B "¢+? hB m G¢B ` - i?"i F? pÈB M;QÌB F?€+\\ *?d M|B ç M S?B hB m L?½ FB i?¬B- b m F?B i`½B [m M?B m +kM; F?¬M; iB T M?"M M" M;\\

æQÌM; S?QM; F?¬M; i? T?ªM #€+ çQÊ+X

GBM? E?B T L? M iB T iK+ M|B,

@ *?ŠM; H) M;QÆB +| i? T?O M?"M pB + KbM? +| ?ªQ +ªK pÈB J¢+ M? ç-m\\ >W + M M;QÌB `²BX :BÌ M;Q`B "¢+? hB m G¢B ` M;QÆB ç½ iB T M?"M i? K M[ M?•M F i? K ? B- # ? v H" M?B m ?ÆM çB M[ +kM; H" +?mv M MQÊ+ +?ªv i?"M? b¬M; i? i?Q+? +€+ M" M;- p"v i?b iW H9+ #„i ç-m çWM; Î i`QÊ+ K†i +€+ M" M; #B m ?B M` + M;QÆB +| iWM; M;?o- M m M;QÆB F?¬M; iB T M?"M M?[M; M[ M?•M pšM K°i HÁ M¬v +€+ M" M; b) +¬ çÆM i?QÆM; i•K ç M KS+ M"Q +?S\\ L?[M; M[ M?•M #` M;QÆB +?S- `i F?¬M; +-M; #^M; pÈB +€+ M" M;X

@ L;?B K i`¼M; M?Q p"v\\

æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ M?Q KbM? ç½ H"K ` K°i b B H-K HÈM H Q p"vX

@ _'i M;?B K i`¼M;5

GBM? E?B T L? M +U+ F€M;?B K i9+ ;"i ç-m

*?Q M M S?QM; + + M;QÆB +?QM? H" i°B M?•M- i?B M ç¢B i°B M?•MX

@ æWM; M|B M[- b m M¬v iU i b) i¢ i°BX

æQÌM; S?QM; +QÌB F?´ K°i iB M;

@ ošM M M +Sm J¢+ bQ i, ` i`QÊ+ ç½X

æ•v H" K°i +?O ç #'i ç„+ /o- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; /€K iB T iK+ +MM; GBM? ç M; Î # M i`QM; ç M i?"M? L?'i æ Q J¬M- pb +?d +ÁM F?QªM; KQÌB /†K H° i`bM? ? B M;QÌB ç½ i?'v çQÊ+ FB M i`9+ +O L?'i æ Q J¬MX

@ L;QÆB Km®M i?B i`B M F„ M,M; FB ç i`" i°M p"Q b Q\\

GBM? E?B T L? M KÎ KB M; ;ÄBX

@ E?¬M; +-MX

æQÌM; S?QM; pW çB pW ç€TX

@ G-M M¬v i ç M H" ç /šM J¢+ bQ i, p M?"- +kM; F?¬M; +-M T?ªB H"K +?mv M H s€+ i?U+ F?¬M; +-M T?ªB ;Bª /¢M;- i`QÊ+ F?B ` çB- G•K L?QÊ+ .B M ç½ iWM; M ç +?Q ?„M #m¬M; i v K" H"KX æQÌM; S?QM; M;?2 i? +kM; çQ€M #B i çQÊ+ w iS +- +€+ M" M; Km®M /MM; +?mv M H-M M¬v ç H" T mvX *?Q M M ?„M T?ªB +?•M /B iB M; +O h?B M h9X

G9+ M¬v- K¬M +?O L?'i æ Q J¬M GB m h`-M S?QM; ç M; F?B M i`€+? +QM +O Kb h`-M S?QM; K„M; ç M KS+ i?Î F?¬M; ` ?ÆB- i`€M M´B ;•M t M?- #° /¢M; M?Q Kmç +? i GB m L?'i æ QX

J` GB m L?'i æ Q ç M; MÆK MÈT HQ bÊ [m€ ;®B i`QÊ+ K†i GB m h`-M S?QM;- K' J¬M ç M; M;²B Î K°i # M H„+ ç-m i?Î /`BX

@ L;?B T b9+5

GB m h`-M S?QM; ç€M? M´ K°i +€B #`MX

@ L|B M;QÆB- M;QÆB HÈM M?Q i? M¨v `²B- i¢B b Q H¢B F?¬M; ¸°M; M½Q K°i +
/•K ¬- i¢B b Q GB m h`-M S?QM; i H¢B bBM? ` K°i ¸S +QM i` B M?Q M;QÆB +?
GB m L?'i æ Q ?¢i?'T ¸-m i? K K°i +?9i- ?Q¨M iQ¨M F?¬M; /€K M|B ;bX

æQÌM; S?QM; çB H M T?Q i`QÈ+ K°i #QÈ+- ç€K M; QÌB ç¬M; M; ?`i HB M HmB p ç-v i?¬M b„+ F?OM; ?QªM; - i`QÌM; ç Q i`QM; i v ç M; `mM `~vX

@ hB m iY p¬ i`B F?¬M; #B i i`ÌB + Q ç'i /`v- M; QÆB Km®M i bK +? i- H½Q T?m b)

J°i •K i? M? ; -K H M iW MÆB F?¬M; t i`mv M iÈB- H"TiS+ +| K°i H½Q ; B"i-K i` ?²M; M?m" M T?ÆM T?Èi i? •M ?bM? H|2 H M- tm'i ?B M i`QÈ+ Kti æQÌM; S?QM; - K°i iB iS+ ; B"M- €M? K„i b€M; [m„+ M?bM +?^K +?^K p"Q æQÌM; S?QM; X

*?QÆM; 98k, h?m +?9i iB M H½BX U>¢V

G½Q ç-m M`v pW tm'i ?B M- ç€K ç iY L?`i æ Q J¬M ç M; FBM? ?Q`M; ; B®M; M? M i?¬M- ; €M? M†M; i`QM; HÁM; HB M çQÈ+ ; BªB iÄ X

@ hS i`QÎM; H½Q ç½ ç MX

h`QM; ç€K M; QÌB i`mv M` K°i •K i? M? ?Q M ?¬X

@ hS i`QÎM; H½Q H` h?B M ; B B ?¢ T?~K- i?W bS+ #„i ; B[i M iB m iY M`vX

@ hB m iY M`v [m€ +`M`Ð- F?¬M; +QB B` ; bX

hS i`QÎM; H½Q L?`i æ Q J¬M +?`K`½B çB p T?Q æQÌM; S?QM; - M?bM HQÈi [m ç M^K i` M Kti ç'i- ?W H¢M? K°i iB M; - M|B,

@ .€K ç M L?`i æ Q J¬M ; BQÆM; Q B- H€ ; M +O iB m iY M; QÆB [mª H` F?¬M; M i?U+ HU+ F?¬M; i - M m iU T? ? B i v i b) +?Q M; QÆB `ÌB çB- M? •M bBM? i`, K M `i /`B- M; QÆB T?ªB M?È M; `M p¢M H-M çWM; M M i` m +?¼+ M; QÌB F?¬M; i? +?

G½Q ç-m iY ?B M i¢B ?`M F?¬M; i? ç2K æQÌM; S?QM; , M iQÆB Mm®i b®M; - M? M; QÌB +O +€+ i? HU+ ç M; t2K- M m ?„M i`U+ iB T` i v- b)ªM? ?QÎM; ç M i M iL +kM; F?¬M; +| ; b T?QM; [m M; - +ÁM F?¬M; #^M; ` p ?`Q T?|M; - i?ª +?Q ?„M K°i L?`i æ Q J¬M +kM; +| çQÈ+ i? M? / M? M? •M iWX

L; QÌB #`T? #Ä ? B i v- +ª çÌB +kM; F?¬M; T?ªB H` ? i- M?QM; ç®B pÈB K°i M; QÌ bQ pÈB +? i +ÁM ç€M; bÊ ?ÆMX G½Q ç-m M; Q`B KB M; M|B `i ? v- M?QM; i •K +O

æQÌM; S?QM; pšM M?Q +k F?¬M; ç w ç M ?„M- i` M Kti #bM? ioM? M?Q K°i ?² M? M? F?¬M; +?`K çB iÈB ; -M ?„MX

h`ÁM; K„i hS i`QÎM; H½Q ?QT H¢B- +ª ; B"M M|B,

@ æ•v +?QM? H` M; QÆB Km®M +? i- p"v +kM; çWM; i`€+? H½Q T?m p¬ i bM?X

hW i`M; /B M M`v- ç€K M; QÌB tmM; [m M? `i iB + ?`M- M?QM; ç•v H` +?mv M F æ²M; i?ÌB i`QM; K„i H½Q ç-m ?B M` K°i iB KWM; `Ð- H"i i v i?`M? iªQ- +?°T æQÌM; S?QM; X

.MM; i?U+ HU+ h?B M ; B B ?¢ T?~K- ç®B T?| K°i æ` ; B B i?QÈM; T?~K- ?m®M; + +ÁM i` im´B- H½Q ç-m +kM; F?¬M; Km®M H'v #°B ç Q +O KbM? ` - H`K M?Q i? M; ?o- /QÈB mv HU+ K°i iªQ +O KbM? - iB m iY FB +, M #ªM F?¬M; +| F?ª M, M; M

L, K M; |M i v #„M` +QÆM; K M; /`B K°i i' + - b„+ #ûM p¬ +MM; - ; B®M; M?Q K|M; p #` K°i iªQ M`v ç€M? i`9M; - çdM? ç-m +O æQÌM; S?QM; b) tm'i ?B M K'v H¶ K€m

æ®B /B M pÈB K°i FQ+? FBM? i?B M FB - æQÌM; S?QM; ; B®M; M?Q #` +?Q€M; p ç M, K M; |M i v FB +?°T p T?Q çdM? ç-m +O KbM?X

æ iY L?`i æ Q J¬M ?QM; T?'M- i`ÁM; K„i i`ÈM H M i?"i HÈM- K°i ç€K M; QÆB #¼M KbM? æQÌM; S?QM; HB M iB T #S+ HmB p T?Q b m- K'i Kti p¬ +MM; - ; BÌ T?9i i`9i ; B"M +?Q KbM? - iU M?B M Km®M M?bM i`M; +ªM? çdM? ç-m +O iB m iY +m

GBM? E?B T L? M çSM; i`QM; ç€K M; QÌB # M +çM? æQÌM; S?QM; - M?„K K„i i?2
Kti pšM #B m H° p M; •v i?Æ i? M? i?m-M- i?dM? i?Q^aM; [m v ç-m M?bM +?mM; +
+| w Km®M ` i v i`Ê ;B9T æQÌM; S?QM; - #ÎB pb M`M; #B i`ä i?U+ HU+ S?QM; +
i? M`Q- çWM; M|B h?B M; B B ?ç T?~K- +QB M?Q h?B M; B B i?QÊM; T?~K- M m
Kti ç®B Kti pšM ,M i?B i i?ÁB HÈMX

h?ÌB çB K M,K M; |M i v FB b„T ç€M? tm®M; çdM? ç-m +O æQÌM; S?QM; - æQÌM,
i?O- ?„M F?¬M; Mû i`€M?- i` M M; QÌB i?„K +?Q +ÁM F?¬M; +| +QÆM; F?Q +?„M ç°
M?Ä p T?Q i`QÊ+- i`U+ iB T M M p`Q M,K M; |M i v +O hS i`QÌM; H½QX

@ _ ,M; `„+X

hB M; p M; HB M iB T i`mv M ç M- i?•M i? æQÌM; S?QM; +| +?9i; B”i; B”i- F?¬M
#QÊ+- K` hS i`QÌM; H½Q +O L?„i æ Q J¬M FB - HçB F m i?°K K°i iB M; - i v T?°B
+€B +?°Q +ÁM M|M; - p°B p`M; i?m i v p - ç°M; i€+ M?Q ?`M? p•M HQm i?Ov- HQn
M; QÌB F?¬M; F`T M?bM i?„vX

æ€K M; QÌB p•v t2K F m H M K°i iB M; F?¬M; i®i- b„+ Kti i`Î M M FBM? M; ç+ pçM
F?¬M; #B i pW `²B ç½ T?€i bBM? +?mv M; b- ç°M; i€+ +O æQÌM; S?QM; [m€ M?
i?O +| M?½M HU+ M?bM ` ç°M; i€+ +O ?„M- M?[M; M; QÌB F?€+ +?d i?„v i v +O
i?•M i? æQÌM; S?QM; - ?„M H”T iS+ M?°v p T?Q b mX

:BÌ T?9i M`v M?bM p T?Q hS i`QÌM; H½Q- M; QÌB F?¬M; `ä +?•M iQÈM; F?¬M; F

“ÎB pb i v +O hS i`QÌM; H½Q- ?B M; BÌ +| ?bM? /çM; ;b\ L,K M; |M i v p†M p Q pçM
Km #`M i v- M; |M; B[ HãK p`Q HÁM; #`M i v- M; |M +€B; ½v i?“M? # çQçM- #`M i
+€B; ¼B H`i v çSi`m°i t|i- /QÈB ç m M?S+ F`+? HB i i v +O hS i`QÌM; H½Q`mM
+?•M; ;` #`¬M /`+?- K² ?¬B i` M i`€M iK i?“M? iWM; ?ç i +?•m HÈM iQ+? iQ+?`ÆB

hS i`QÌM; H½Q HçB +?`m i?B i\ hmv ç iY L?„i æ Q J¬M i mv F?¬M; M?bM ` æQÌM
M`Q- M?QM; F i [m<sup>a</sup> i?b #¼M ?¼ HçB i?“v`i`ä`M; X

æB m M`v b Q +| i? \ *| i? ç€M? K°i +€M? i v +O h?B M; B B ?ç T?~K + Q i?O i?
p`v- iB m iY M`v`®i +m°+ ç½ çç i iÈB +°M? ;BÈB; b\

“¼M ?¼ ;B”i KbM? i?b i`QÌM; H½Q +O #¼M ?¼ i?b F?B T bÊ- iK+ M; [ M|B, i`Q
iQÌM; - M?QM; #•v ;BÌ i?b M; QÊ+ HçB- M; QÌB i`QM; M?“`ä`M; ?ÆMX

L; QÌB F?€+ F?¬M; #B i mv HU+ K°i [mv M +O æQÌM; S?QM; - M?QM; hS i`QÌM; H½
M M iBM? iQÌM; pçM T?¬MX J°i [mv M FB F?¬M; +| bY /KM; +QÆM; F?Q- `ä`M;

h`aQ +O +?QM? KbM? i mv F?¬M; bQ çQÊ+ pÈB ç Q T?€T- M?QM; +kM; T?°B ç€M
/KM; K°i [mv M HB M T?€ ;B°B çQÊ+ +QÆM; F?Q +O KbM?- ç€M? i`¼M; i?QÆM; i
+O ?„M- pšM M?Q +k F?¬M; +| pB + ;bX

hB m iY M`v i?“i bU +?d çç i iÈB æ` ;B B i?QÊM; T?~K\ hS i`QÌM; H½Q +°K i?“v ?

@ L; QÆB`®i +m°+ H` B\

hS i`QÌM; H½Q F?¬M; /€K p¬ H - ?„M Km®M i bK ?B m`ä i?•M T?“M p`w ç² +O iE
?çB M?Q i? +kM; F?¬M; p¬ /mv M p¬ +Ê +?çv ç M L?“i æ Q J¬M i bK T?B M iQ€BX

@ L; QÆB ç M L?“i æ Q J¬M Km®M H`K +€B; b\

æQÌM; S?QM; +m®B ç-m M?bM M?bM M„K ç`K +O KbM?- T?°M; T?“i M?Q +| +?9i
pW `²B- M; ?2 tQM; HÌB hS i`QÌM; H½Q M|B- H9+ M`v KÈB M; ~M; ç-m HçM? HMM;

@ h?m iB M H½B tQM; `²B- ?B M içB ç½ M M H`K +?QM? bUX

L?bM HQÈi [m ç€K M; QÌB p•v t2K- æQÌM; S?QM; + Q ;B¼M; M|B,

@ h?B M h9 æQÌM; S?QM;- T?KM; H M? +O i¬M; +?O- ç M ç•v K M; Jç+ GQm h¬M
p - M?"M çQÊ+ Qm €B +O L?'i æ Q J¬M +€+ p`- HQm bQ i, +O i içK +Q Î ç•v K'v
+MM; +ªK FQ+?X

GÌB pW M|B ` - +?9M; ç iY L?'i æ Q J¬M H"TiS+ bÊ ?½B- M?[M; ç iY +€+ TªB
p T?Q b m- +® ;„M; FûQ t F?QªM; +€+? ;B[KbM? p" æQÌM; S?QM;- ;B®M; M?
ç M; K M; # M? ¬M /`+?X

L m M?Q +?Q +| B M;?2 [m i M im´B +O >mv i J æQÌM; S?QM;- M;QÌB M"v +?
M;m M;®+X

:¬M ? B M,K i`QÊ+- h?B M h9 +| K°i M K ç iY M; M; i`lB tm'i i? - /MM; bS+ K°i K
M;QÌB *U EB K J¬M- # M .ç ok ??- K€m +?ªv i?"M? b¬M;- i?•v +?'i i?"M? M9B- ;B®

9e9X *?QÆM; 98j, æ´B h`„M; h? v æ2MX

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; 98j, æ´B i`„M; i? v ç2MX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

>ÆM K°i M,K i`QÊ+- æQÌM; S?QM; iB M p"Q ç` #¬M +O *U EB K J¬M- çÆM i?Q
o•M h¬M; hS h¬M;- ?Ov S?•M çQÌM;- i`m +Wm ç`+?;- ;B i K'v M;"M M;QÌB- +QÐB M
/ M? +O hS h¬M;X

*kM; +?QM? H¬M ç| - +€B i M >mv i J æQÌM; S?QM; ç½ KÈB i`mv M` F?„T ççB
i? HU+ HÈM +MM; M?•M bo ;B M; ?² KÈB çQÊ+ M;?2 ç²M p >mv i J æQÌM; S?QM
i?Q i`QM; +€+ iYm [m€M ç m M|B æQÌM; S?QM; i?•M ?² F€F„XUi?•M K M; imv i F

L?QM; F?¬M; TªB >mv i J æQÌM; S?QM; ç½ #` oçM h?9 J¬M K¬M +?O h?B i S?Q
+? i`²B b Q\ æB m M"v /Q +?QM? KB M; GQm o•M h¬M;- o¬ ©M? J¬M +MM; *9+ >
b Q H9+ M"v HçB tm'i ?B M Î ç•v\

J¼B M;QÌB içB ç•v- +?d +| K°i b® Qi M;QÌB i•K iQ FQM ç€Q- +| i? bmv M;?o +~M
i`QM; ç|X \*kM; F?¬M; i`€+? #¼M M;QÌB GQm o•M h¬M; i`mv M` iBM iS+ ;Bª- +?ç
? B i?€M;- hS h¬M; i´M i?'i [m€ KS+ i?ªK i`¼M;- M m M?Q ç M +m®B +MM; M; v
F?¬M; H`K ;b çQÊ+- K†i KkB +O #¼M ?¼ TªB MûK çB `²B- +ÁM F?¬M; #^M; /Si F?
#` ç€M? ;K+- +ÁM +| i? p½M ?²B +?9i K†i KkBX

a m F?B æQÌM; S?QM; iU ;BÈB i?B m- b„+ K†i K¼B M;QÌB +?mM; [m M? [m€B /`-
K°- +| M;QÌB M;?B ?Q†+- b„+ K†i #B M ?| F?¬M; ç²M; M?'iX

h`QM; i`mv M i?mv i- >mv i J æQÌM; S?QM; H` K°i ççB K ç¬m- H`K pB +i?2Q b
+?QM? i`- K°i HÌB F?¬M; ?ÊT HB M` i v ;B i M;QÌB- i`QM; iQÎM; iQÊM; +O K¼B
S?QM; TªB +| K†i KkB i`¬M ç-v ?mM; €+- M? K ?B K- /€M; M;QÌB ;¬v M?Q +•v i`
ç2M # Q T?O i?•M i? - M?QM; #•v ;BÌM?bM i?'v- ç•v H` K°i i?B m MB M K¬B ?²M;
çQÌM;- H¬M; K"v t M? ç¬B K„i ç T- `ä`¬M; H` K°i +¬M; iY im'M i9X

h`QM; i`¬M; F?¬M; Qi M[M?•M FB M; F` æQÌM; S?QM; ç²M; i?ÌB +kM; ç M; ç€M
i?B m MB M M"v i?Qç i M?bM `i i?m" M K„iX

"i [m€ HÌB ç²M pšM H` HÌB ç²M- M;QÌB Î +?¶ M"v F?¬M; +| B i" M K„i i?'v æQÌM; S
F?B T bÊ i?U+ HU+ +O ?„M- M?QM; +kM; #B i HÌB ç²M [mª i?"i +| +?9i M|B M;Q

E?ÄB +—M T?ªB M|B- i`QM; H—M +?B M ç'm # M ?? .ç ok- k8yy M; Q|B - +?Q /M ç
T?ªB K'i F?¬M; Qi i?|B ;B M- M?QM; i`QM; i`mv Mi?mv i M|B- æQ| M; S?QM; +?d
k8yy M; Q|B ;B i +? i- ç•v F?¬M; T?ªB M|B [m€ H M b Q\

L m K°i M; Q|B K" +| #´M bU #U+ M"v- p"v ?„M +?ª T?ªB i?—M iB M b Q\

"'i [m€ F?¬M; i? T?O M?"M- æQ| M; S?QM; t€+ i?U+ `i HÊB ?çB- pW `²B ç®B +?
H½Q- ç½ H"K +?Q F?¬M; Qi M; Q|B M?bM ` çB K M"vX

a„+ K†i hS i`Q| M; H½Q t€K M; Qûi- ?„M pçM H—M +kM; F?¬M; M; ?o iÊB- h?B M h9
çbM? b„+ #ûM M?Q i? X

h`QM; iQ| M; iQÊM; +O + Q i—M; L?'i æ Q J¬M- h?B M h9 K†+ /M b) +,K iS+ #¼M
;B - M?QM; HQçB +?mv M M?Q / M? iB i+O M[M?•M M"v H" F?¬M; i? F?BM? M
ç½ H M i`mv M` M; Q" B- M m h?B M h9 TªM #€+ p"Q ç9M; H9+ M"v- M?'i ç`M? b)
h¬- /M b Q #•v ;B| Jç+ GQm h¬ +ÁM ç M; Î i`QM; L?'i æ Q J¬M- +ÁM F?¬M; #^M; i
ç2K ;ª Jç+ GQm h¬- ,M +?9i Qi i?B i i?ÁB- M?"M HçB çQÊ+ #²B i?Q| M; - i'i +ª K¼E

L?QM; h?B M h9 HçB T?€B M; Q|B ç M- M; Q|B ç M HçB F?¬M; TªB M[M?•M- K" H
>mv i J X

>ÆM M[K°i H—M çª i?QÆM; KQ|B K'v i M ç iY L?'i æ Q J¬M- çª i?QÆM; M†M; K
H½Q L?'i æ Q J¬M- ?Q" M iQ" M F?¬M; +| w iS #bM? i•K i oM? F?Q M; ²B tm®M; M|B

*€B M"v M|B `ä H—M M"v iÊB H" Km®M M?€Q bU- +"M; H"K +?Q hS i`QÐM; H½Q F
p"Q K°i + M? ;B| i`QÊ+- K°i ç iY +O h?B M h9 ç½ +? i i`QM; L?'i æ Q J¬M- K'v M
i?QÆM; M; ?` H"K i? M"Q ç ;BªB [mv i i®i ?"m [mª- KÊB [mv i ç`M? ç2K M?[M; ç
çQ| M; +?†M; B i- F?¬M; H•m æQ| M; S?QM; ç½ iÊB- pB + M"v M m #` æQ| M; S?Q
i? iW #Ä w ç²\

L?'i ç`M? TªB i`M M ?„M i`QÊ+- b m ç| iªK i?ªQ i`W +,M- w iS i`QM; HÁM; hS i`
HQM; #i €T ç` ç—m t"- +?d H" K°i i M iB m iY- i?O çQçM /M +| + Q KBM? ?ÆM M
ç€K ç" M #" +?çv F?ÄB L?'i æ Q J¬M? v b Q\

hQ" M HU+ MûM ç m çÈM i` M +€+ M; |M i v- hS i`Q| M; H½Q M|B,

@ hB m iY M; QÆB M|B H|B M"v H" +| w ;b\ æ iY Jç+ GQm h¬ +O [mw T?€B i•K ç
æ Q J¬M +?9M; i - ç½ QÊ+ ç`M? +?mM; i?•M- Qi M; "v M[H" i?"M? ?¬M- h?B M h
i?"M? KBM? ?[m- M; QÆB H"K M?Q p"v- i? M? / M? h?B M h9 ç ç•m\ h? M? / M? L

.M b Q i?B m MB M M"v +?QM? H" K°i K ç—m M; Q|B ;†T M; Q|B ç€M?- hS i`Q| M;
?[m HU+- M|B M,M; `i +| F?Q T?€+?- i`„M; ç2M çB M çªQ- i?B m +?9i M[M; v +ª

@ hbM? ç—m w ?ÊT\

E?|2 KB M; æQ| M; S?QM; ?B M H M K°i MK +Q|B HçM?X

@ GB m L?'i æ Q +O L?'i æ Q J¬M i?v bQ i, +O i [m®+ b„+ i?B M ?QÆM; - #'i
K¬M H"K iM #BM?- +ÁM +?Q M; Q|B çª i?QÆM; M,K M; Q|B ç iY h?B M h9 +?9M; i -
i?B m ;B i +QÐM; ûT M[M?•M +O M; QÆB p h?B M h9 F i ?¬M- M; QÆB +kM; +?
b Q\

@ G"K +"M- iB m iY +?Ê +| M; "K K€m T?mM M; Q|BX

hS i`Q| M; H½Q F?¬M; Mm®i i`¬B +K+ ;B" M- i`QÊ+ K†i M?B m M; Q|B M?Q p"v #` i
?„M b Q +| i? F?¬M; iS+ ;B" MX

L?[M; ç iY +€+ TªB F?€+ ç M +?9+ KWM; #„i ç—m t¬M t Q- #¼M ?¼ pšM M; ?B ?
ç°i M?B M F i i?¬M; ;B pÈB L?'i æ Q J¬M- [m M ? ;B[? B T?€B T?—M HÊB ç m H
h?B M h9 p" L?'i æ Q J¬M +€+? M? m F?€ t - +,M #ªM F?¬M; ç` T?QÆM; ;B Q M?
;b- #•v ;B| M; ?2 æQ| M; S?QM; M|B K°i T?2M- i? KÊB #B i M; mv M H B /Q L?'i æ
K" i?¬B- h?B M h9 M; Q|B i F?¬M; +| i?W M?"MX

h`QM; H9+ M?`i i?lB- K¼B M; QlB #`v i` M Kti #° /¢M; t2K F`+? pmBX
@ G½Q ;B ?Ä - ¢WM; MlB i?B m ;B F?¬M; +?Q M; QÆB +Æ ?°BX
æQlM; S?QM; +QlB H¢M? K°i iB M;X
@ h?dM? J¢+ bQ i, ` ¢•v- M m M?Q M`M; î i`QÈ+ Kti +€+ M; QÆB i?W M?"M ibM?
M; QÆB- M?Q p"v æQlM; S?QM; i b) Hv F? B- M m M?Q F?¬M; T?°B
h`QM; K„i æQlM; S?QM; #„M ` K°i +´ ?"M [m M; - ¢^M; ¢^M; b€i F?Q MlB,
@ h?B m +?O +€+ M; QÆB p" ¢€K K¬M ¢² ¢ iY ¢½ ¢^ i?QÆM; M; QlB +O h?B M h9
L; QlB F?€+ +l i? F?¬M; ;B i- M?QM; GB m L?'i æ Q #„i J¢+ GQm h¬K M; p ¢•v-
@ *`M `Ð- [m€ +`M `ÐX
_•m `B hS i`QlM; H½Q HQ¢M H M- F?¬M; MlB H9+ i`QÈ+ ?„M # +QM; bU i?"i-+?
F?¬M; /€K /šM J¢+ GQm h¬` - p¢M M?'i J¢+ GQm h¬ MlB ` +?mv M L?'i æ Q J¬M
h9- ?"m [m^ ``i M; ?B K i`QM; - î +?¶ M"v F?¬M; +?d KbM? æQlM; S?QM; H` M; Q¢
p•v [m M? M?Q p"v- +?šM; H) ¢2K i'i +^; B i M; QlB /B i F?~m\ *?d +-M K°i M; QlB ¢
[m€ ;B[h?B M h9 p" L?'i æ Q J¬M H` F?¬M; +? i F?¬M; M; WM;X

9e8X *?QÆM; 989, o^ JB M;X

o¬ h?QlM;

h€+ ;B^, J¢+ J†+

*?QÆM; 989, o^ KB M;X

L?lK /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

@ u m +-m +O +€+ ?¢ bÊ H` +l +?9i ûT #m°+X

J°i•K i? M? ¢°i M?B M iW T?Q b m i`mv M ¢ M- H"TiS+ +l K°i M K M?•M i`mM; M
Kti +O ?„M F K i?2Q K°i +´ mv M; ?B K- ¢°M; i€+ F?¬M; M? M? F?¬M; +?"K- ``i M
Kti æQlM; S?QM;X

@ J¬M +?OX

*€M? i v #` i?QÆM; +O hS i`QlM; H½Q +ÁM ¢ M; `mM `~v- M?QM; pšM +® ;„M; i?
L; QlB iÈB +?QM? H` K¬M +?O L?'i æ Q J¬M GB m h`-M S?QM; X J` T?Q b m +O
i`QlM; H½Q +MM; ¢B [m - /M b Q pW `²B hS i`QlM; H½Q ?ûi i?^K K°i iB M; [m€ K
Km®M M; ?2 +kM; F?l F?, MX

@ æ•v H` æQlM; +-M; iY i?"i b Q\

GB m h`-M S?QM; +QlB M?"M M?¢iX

@ L; ?2 [m ¢¢B / M? +O æQlM; +-M; iY- ?¬K M v pM ;†T [m^ M?B M / M? #'i ?Q
im'M i9 H`+? bU- ¢9M; H` M?•M i`mM; +?B HQM;

@ LlB M?^K i?b ¢SM; MlBX

GlB F?2M M; ÊB +O GB m h`-M S?QM; +ÁM +?Q /Si ¢½ #` æQlM; S?QM; +„i ¢SiX

@ h?^ J¢+ bQ i, p" K'v p` bQ i?9+ +O i ` X

GB m h`-M S?QM; FBM? M; ¢+ MlB,

@ æQlM; +-M; iY i¢B b Q H¢B MlB HlB F?l M; ?2 M?Q i? \ *?šM; H) æQlM; +-M; i
J¬M i +QÐM; ûT #„i ;B[¢ iY [mw i¬M; î H¢B ¢•v b Q\ æ•v +?QM? H` i?B M ¢¢B ?l

+MM; +QM i +| ibM? +^aK i?•K ?"m- K°i M; "v F?¬M; ;†T M?Q +€+? # i?m- +?Q M
T?^aB Î H¢B +?¶ M"vX

æQÌM; S?QM; H¢M? HMM; M?bM ?„M- M?Q M?bM K°i +QM i¬K iûT M?½B M?ûTX
GB m h`-M S?QM; iB T iK+ M|B,

@ o T?¬M HÌB æQÌM; +¬M; iY pW KÈB M|B- [m^a i?U+ +| +?9i ûT #m°+X J¼B M; C
tm'i; B€- F?¬M; i? iMv iB M; †T; Ð M K iY H¢ HŠK- M m F?¬M; b) ^aM? ?QÎM; ¸ M ¸
+O T?m [m•M- ¸B K M"v i M; ?o æQÌM; +¬M; iY +kM; #B i \

GÌB M"v i?b M|B ¸9M; - Gw æQÌM; ¸ [m®+ t€+ i?U+ +| i" T iK+ M"v- i`QÈ+ M?[M; M
F?¬M; i? ;†T K†i M K M?•M # M M; Q" B M; Q¢B i`W T?m [m•M +O KbM?X

E?¬M; i? F?¬M; M|B- GB m h`-M S?QM; H'v +È M"v [m<sup>a</sup> i?"i`'i i®i- iQÆM; ¸®B t

L?QM; ¸®B pÈB M; QÌB #B i`ä +?•M iQÈM; bU pB + M?Q æQÌM; S?QM; K" M|B-M?
+?Q [m +?mv M H" K'v- M?bM HQÈi [m GB m h`-M S?QM; ¸ M; KdK +QÌB- æQÌM

h?¬M b„+ GB m h`-M S?QM; H" T iS+ M; ?B K i9+ H M- ?„M +ÁM iQÎM; `^M; æQÌM; S
HB m ¸QÈ+ æQÌM; S?QM; ?€KB M; ?¬ H M K°i iB M; ,

@ J¢+ bQ i,- bQ ¸ ¸ M ¸|M M; QÆB i`Î p M?" ¸•vX

J°i iB M; M"v ¸½ /MM; iÈB +QÆM; F?Q- i? M?•K imv F?¬M; HÈM- M?QM; i`mM; F
#° M; QÌB i`QM; L?'i æ Q J¬M ¸ m +| i? M; ?2 i?'vX

>¬ tQM; - æQÌM; S?QM; i" T i`mM; iQ iQÎM; ¸SM; M; mv M i¢B +?¶ bmv M; ?o- ¸°i
M; ?B M; - i?•M ?bM? H|2 H M- i`U+ iB T ¸B ` M; Q" B- i?ÌB ¸B K #¼M M; QÌB GB
æQÌM; S?QM; ¸½ Î T?Q t ?ÆM KQÌB i`QÈM; `²BX

a„+ K†i GB m h`-M S?QM; ¸°i M?B M i? v ¸'B- #ÌB pb T?QÆM; ?QÈM; æQÌM; S?Q
M; QÌB J¢+ GQm h¬X

@ L; ,M ?„M H¢BX

GB m h`-M S?QM; T?šM M° [m€i K°i iB M; - K'v ¸¢B i`QÎM; H½Q b m HQM; p°B p" M

"¼M ?¼ FBM? ?½B T?€i ?B M- i®+ ¸° +O M; QÌB i` im' B i M æQÌM; S?QM; FB - +
i? pÈB iÈB- M; v H" T iS+ - i?•M ^aM? æQÌM; S?QM; HB M #B M K„i i`QM; i¬K K„i +

GB m h`-M S?QM; +MM; K'v p` i`QÎM; H½Q ¸²M; i?ÌB M' B H M bmv M; ?o- M m ¸ +
iY h?B M h9 +? i i`QM; L?'i æ Q J¬M- +?•M iQÈM; bU pB + imv i ¸®B F?¬M; i? +

J„i i?'v ¸€K F?€+? KÌB FB Km®M ¸B t2K M€Q M?B i- GB m h`-M S?QM; i` M? i?C
hS i`QÎM; H½Q ¸ M; #` i?QÆM; - H M? +?Q ?„M +?†M ¸QÌM; i'i +^a F?€+? KÌB H¢B
+?Q #¼M ?¼ ¸B +MM; ¸QÈ+- pB + M"v +¬M; Qi M; QÌB #B i +¬M; i®iX

æQÌM; S?QM; ¸B `²B- GBM? E?B T L? M KÈB M„K p€v +O KbM?- +?¬K +?"K ?QÈ
S?QM; pW #B M K'i- #QÈ+ iWM; #QÈ+ K°i ¸B iÈB- K°i Qi ¸ iY L?'i æ Q J¬M M?b
HQm M" M; H¢B- M?QM; H¢B F?¬M; ?¢i?O ¸QÈ+- M?'i H" i` M K†i +O GBM? E?B
M; ¼i M; "Q- i?dM? i?Q^aM; bÈ ?½B HB + M?bM K¼B M; QÌB- H"K +?Q HÁM; /¢ +O
?Á i M- +?d +Á i? /MM; K„i i`¬M; i?2Q- F?¬M; i? M; ,M +<sup>a</sup>M M" M; `ÌB ¸BX

.B M iQ+? i¬M; K¬M +O L?'i æ Q J¬M F?¬M; M?Ä- æQÌM; S?QM; i?B i`B M i?•M T
K'i ?ÆM KQÌB iS+ i?ÌB ;B M- KÈB ¸ M ¸QÈ+ p` i`Q +O #¼M M; QÌB J¢+ GQm h¬ #

>B M i¢B # M +¢M? J¢+ GQm h¬ H" # M?" ¸¢B ¸ iY h?B M h9- K°i M; QÌB i`QM; ¸|
M"v +| M, K i M æ` ;B B+ Q i?O L?'i æ Q J¬M + M? ;B[- +€+ M" M; +| +?'T +€M? +k

æ°M; ioM? pW `²B Î i`QÈ+ +Y L?'i æ Q J¬M #¼M ?¼ +kM; M; ?2 ¸QÈ+- M?QM; F
;bX

*¬K M, K +?m¬B ¸¢B ¸ Q- iW M, K ?QÈM; #'i ¸²M; +?ûK p T?Q æQÌM; S?QM; X

>B M iϕB +| F F?¬M; i?S+ i?l̄B M; ,M +^aM i`QÈ+ K†i ?„M- ?„M b) HQm i?O b Q\ hB M; FBK HQϕB p +?ϕK M? m p M; H M- M, K i? M? ϕϕB ϕ Q #` K°i ϕQ^aM FB K K` aS+ HU+ KϕM? K)- i®+ ϕ° K m H H`K +?Q #¼M +?9M; F?¬M; i? T?^aM SM; F`T- #` F?Q i`QM; ϕ M ϕB M M, K M; Ql̄B M`v ?¶M HQϕM- ϕ M ϕB M +| /'m ?B m Km®M bKT ϕ ?Q^aM; ?®i F?¬M; i?¬B- ϕ M ϕB M #` ?Ov- t2K M?Q +m°+ ϕl̄B M`v +O +?9M; tQM; F?¬M; Km®M M; ,M +^aM æQl̄M; S?QM; M[- p°B p`M; M; ²B tm®M; ϕB m iS+X

@ S?QM; bQ ϕ

Jϕ+ GQm h¬ KQK +?†i K¬B- MQÈ+ K„i iW i` M ; Á K€ `ÆB tm®M; - +†T K„i M`M; ϕ Ä +?S p #`i HU+- Ov F?m`i +MM; T?šM M°X

@ E?¬M; +| pB + ; b `²BX

h`QM; HÁM; æQl̄M; S?QM; ϕ m ϕÈM- ?„M +?Q # Q ; Bl̄i ?'v [m #° /ϕM; M`v +O J iQM? ibM? ¬M M?m- +?Q # Q ; Bl̄ #B m H° bU bÊ ?½B M?Q #•v ; Bl̄- F?m¬M K†i H9 M`v M`M; F?|+ i?^aK i?B i M?Q p`v- æQl̄M; S?QM; +| i? iQl̄M; iQÈM; M`M; Î ϕ•v #`

"QÈ+ p T?Q i`QÈ+- ϕ2K Jϕ+ GQm h¬ FûQ p`Q HÁM; - ? B i v Jϕ+ GQm h¬ #€K +? +¬K +?†i i`QM; i v M?Q M`M; bÊ #m¬M; ` æQl̄M; S?QM; b) #B M K'i- +'i iB M; F?

LQÈ+ K„i H`K QÈi ϕšK €Q p`M; U+ æQl̄M; S?QM; - K M; i?2Q K°i Qi ¬M M?m p`K'i

hB M; F?|+ M?Ä /¬M- ϕ°i M?B M +| K°i M; Ql̄B ϕB iÈB- €M? K„i æQl̄M; S?QM; F?¬M M`Q M?bM p M; Ql̄B ϕl̄- i? 'v M; Ql̄B ϕ M H`K°i T?m M?•M ,M K†+ ϕ T ϕ) + Q [mw- T? M?QM; i`l̄B bBM? #° /€M; + v M; ?B i- B M?bM p`Q +kM; +^aK i? 'v ; ?ûi- b m HQM; + T?m M?•M ,M K†+ M?Q M[iY KQl̄B i€K- i` M F?m¬M K†i +O ?¼ ?B M ` i?¬M b„+ ;

æQl̄M; S?QM; ?ÆB iQl̄M; iQÈM; K°i +?9i- HB M ?B m `ä ϕ¬m ϕm¬B +•m +?mv MX

æ m H` ϕ€K M[ M?•M i|+ /`B M½Q M; „M- ϕSM; # M M; Q`B F m HQϕM H M- +€+ M`M ` +?mv M ; b- +?d [m M i•K ϕ M HÊB Qi i`QÈ+ K„i +O KbM?X

Jϕ+ GQm h¬ pMB ϕ¬m p`Q i`QM; M; U+ æQl̄M; S?QM; - [m M? M, K bm®i i?€M; M`M; +?Q # Q ; Bl̄ ; †T T?<sup>a</sup>B M?[M; M[ M?•M €+ ϕ°+ M?Q p`v- i`QM; HÁM; +O M`M; - M[¬M M?m- M?QM; F?¬M; M; l̄ +| M?[M; M[M?•M ?mM; /[M?Q p`vX

@ " # #

9eeX *?QÆM; 988, L„K h v B *SM;X

o¬ h?Ql̄M;

h€+ ;B^a, Jϕ+ J†+

*?QÆM; 988, L„K i v B +SM;X

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

•K i? M? ; BÁM i M HB M iB T p M; H M- M?[M; M[M?•M + v M; ?B i #` ϕ€M? HB M ` K€m p`K`v +•v ` ,M; - #` ϕ€M? H`K +?Q +<sup>a</sup>M; Ql̄B Km®M M; ½ tm®M; ϕ`iX

@ E?¬M; T?^aB i?Q+? K„M; +?YB M; Ql̄B b Q\ L; `v b m ?€KB M; ; ?Î HÊB- i t2K M; Q

æ M i`M H9+ M`v- GB m h`¬M S?QM; KÈB K M; M?•M K½L? 'i æ Q J¬M iW # M M; Q +kM; ϕ M i? K ; B - i?l̄B ϕB K ?„M M?bM i? 'v Jϕ+ GQm h¬ M?Q +?BK MQM MûT M; Q i•K tm`i ?B M K°i i?S ; ¼B H` ; ?2M ; ?ûiX

GB m h`¬M S?QM; i`WM; K„i M?bM M[M?•M #` i€i FB - [m€i,

@ *•K KB M;- K'i K†i t'm ?' M?Q p"v +?Q çO b Q5
Zm v ç-m H¢B M?bM GB m L?'i æ Q- ;B"M /[M|B,
@ L;QÆB F?-M; #B i [mªM ;B€Q M[M?•M +O KbM? ? v b Q\
GB m L?'i æ Q ?QªM; bÊ- M?bM M[M?•M FB M|B,
@ *ÁM +?Q +9i tm®M;- Î ç•v F?-M; T?ªB MÆB M;QÆB +| i? M|B +?mv MX
L[M?•M + v M;?B i FB ?bM? M?Q #bM? i?QÌM; `i çQÊ+ GB m L?'i æ Q bOM; €B
F?|+ HÈM M|B,
@ S?m [m•M TªB #€Q i?M +?Q i - F?-M; ç€M? +? i +QM iB M M?•M HŠM; HÆ M"v
GB m h`-M S?QM; #Ä [m M[M?•M M"v- €M? K„i H¢M? HMM; M?bM æQÌM; S?QM;-
@ æQÌM; +-M; iY ?¢ ç°+ i?O pÈB M[iY #bM? i?QÌM; M?Q i? - M?šM i•K M?Q i? - +
+€+? H"K pB + +O h?B M h9 ? v b Q\
æQÌM; S?QM; F?-M; ç w ç M GB m h`-M S?QM;- M?bM J¢+ GQm h- M|B,
@ J'v p` bQ i?9+ ç•m `²B\ :¼B K'v p` bQ i?9+ ` ç•v- +?9M; i i`Î p X
@ •M
J¢+ GQm h- ;"i ç-mX
*?Q iÈB #•v ;BÌ- ç°i M?B M æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ +| +?9i F?-M; i?Q+? ?ÊT- M;?
@ h¢B b Q Î ç•v +| KMB K€m iQÆB\ *| B #` i?QÆM; b Q\
oW `²B F?B ?„M M?bM i?'v J¢+ GQm h- i?'v TªM SM; ç m HÁM; +O J¢+ GQm h-
KMB p` tmM; [m M?- iÈB #•v ;BÌ KÈB çQ€M çQÊ+X
•M? K„i J¢+ GQm h-ªK ç¢KX
:B®M; M?Q M;?2 çQÊ+ HÌB M|B +O æQÌM; S?QM;- # M?` ç¢B ç iY +O h?B M h9
S?QM; M;~M ç-m M?bM H M- €M? K„i •K i`-KX
"ÎB pb # p` M?` ç¢B ç iY M"v- i` M M;QÌB K¶B M;QÌB ç m +| i?QÆM; i? - K°i M;Q
/„i- i?QÆM; i? +O M" M; M†M; M?'i- K°i +€M? i v ç½ #` +?†i çSi ç M F?m, m i v- i
M?QM; K€m iQÆB pšM `ÆB iQ i€+? tm®M; ç'iX
a€i F?Q #` €T +? i`QM; HÁM; +O æQÌM; S?QM;- /•M; H M M?Q T?B M ;B M; çªQ
@ *ÁM K°i p` bQ i?9+ Î ç•m\
æQÌM; S?QM; i`-K M;•K ?ÄBX
J¢+ GQm h- p®M /šM i?2Q M,K M?` ç¢B ç iY h?B M h9 çB ` M;Q" B- K°i M;QÌB çQ
Î ç•v +ÁM H¢B #®M M;QÌB- M?QM; #•v ;BÌ- çB ` +?d +| # M;QÌBX
æ€K M?` ç¢B ç iY h?B M h9 Î ç•v M?bM æQÌM; S?QM;- +QÌB i?ªK K°i iB M;;
@ S?QM; bQ çB i G•K bQ i, #` #¼M +?9M;;B i +? i`²B5
a€i +Æ i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; #¢Q T?€i- /M H" J¢+ GQm h- +kM; `mM H2M H
H¢M? #m®iX
a€i +Æ i`"M M;"T- # Q i`MK iQ" M i`QÌM;- ;B®M; M?Q +| K°i ç-m ?mM; i?9 iW pB M
`mM; i`lBX
> B K„i æQÌM; S?QM; #B M i?"M? çÄ i?šK- #¼M M;QÌB GB m h`-M S?QM; M?bM
S?QM; H"K i`mM; i•K- K°i KªM; ?mv i b„+ K"m çÄ b"K iªM ` tmM; [m M?- H9+ M"v
;B®M; M?Q #-m i`lB H¢B #B M i?"M? K"m çÄ M?Q K€m- ç€K M;QÌB L?'i æ Q J-M

?QªM; bÊ i`QM; HÁM;- HmB p T?Q b m p`B #QÊ+- i`ÊM K„i ?€ K²K- M?QM; F?¬M
M?QM; i`QM; F?¬M; F?Q H¢B T?B m ç½M KMB p`K€m iQÆB M²M; ç"KX

GB m h`-M S?QM; #B i`ä- pB + ?¬K M v- ç½ F?¬M; i? ?Á ?Q½MX

@ h®i- i®i- i®i- T?B i?QÌM; i®iX

æQÌM; S?QM; ?Qi b•m K°i +€B- +Æ ?² +| +?9i F?¬M; i? ç MûM çQÊ+ iS+ ;B"Mp
tQ v M;QÌB- M?bM GB m h`-M S?QM; p`ç€K M;QÌB L?'i æ Q J¬MX

L?`ç¢B ç iY h?B M h9 #`K°i +€M? i v FB - i`M p i i?QÆM; pšM +ÁM M?Ä K€m-
S?QM;- b Q +| i? F?¬M; M?bM` +€+ M" M; #`i?QÆM; # Q H•m +?S\ L|B +€+? F
H„K KÌB [m K°i ? B + M? ;BÌX

L m KbM? ç M bÈK ?ÆM K°i +?9i- H`K b Q T?€i bBM? i?ªK F`+? M"v +?S\ L;Q`B T
ç-vªQ M½QX

L?QM; K"- ?„M +QÐB E?B m h?B M G M; K°i çQÌM; +?¢v iÈB ç•v- i®+ ç° ç½ ç M +
FªM,M; ç M bÈK ?ÆM K°i ? B + M? ;BÌX

L?bM ? B K„i çÄ i?šK +O æQÌM; S?QM;- i`QM; HÁM; GB m h`-M S?QM; M?ªv K°i
iÈB æ` ;B B i?QÊM; T?~K- M?QM; ;BÌ T?9i M"v H¢B ;•v +?Q ?„M K°i €T HU+ p¬ ?
ç´- ç M; ç ûT i?•M i? ?„M- ûT ç M KS+ ?„M F?¬M; i? i?Î M´BX

a€i +Æ p¬ ?bM? ç½ M;QM; iK i?`M? i?U+ +?'i- b•K H½M? H¢M? #m®i- GB m h`-M
+?ŠM; [m H`K°i i?B m MB M F?¬M; ç M ? B KQÆB im´B K` i?¬B- H`K b Q H¢B +
_®i+m°+ ?„M ç½ ;B i [m # Q M?B m M;QÌB `²B\

@ æQÌM; +¬M; iY- ç•v H` pB + M;Q`B w Km®MX

h`QM; M°B i•K GB m h`-M S?QM; [mv i i•K Km®M ç2K i?B M ç¢B M;mv +Æ M"v #|T
M;Q`B KB M; i?b M|B çQÌM; ?Q`M;- w ç² Km®M T?•M i€M bU +?9 w +O æQÌM; S?
M"v #„i æQÌM; S?QM; H¢BX

h v æQÌM; S?QM; F?) `mM H M- ?„M F?¬M; M?È M¶B ç½ # Q H•m `²B ?„M F?¬M; +
+| H) H` ? B M,K i`QÊ+- i?ÌB çB K *U EB K J¬M ç€M? ç M h?B M h9 i?b ?„M ç½ iS-
ç| h?B M h9 +?Q +| +? i M;QÌB- ?Q`M iQ`M F?¬M; i? bQ b€M? pÈB H9+ M"v çQÆ

@ aQ i,- M;QÌB çSM; Î +?¶ M"v- i Km®M t2K B /€K ç°M; ç M ç iY h?B M h9 +?9M;
æQÌM; S?QM; ç MûM HY ;B" M- +® ;„M; H`K +?Q i•K ibM? #bM? ioM? i`Î H¢B- M
H M M? M? X

æ¬B K„i J¢+ GQm h¬ çÄ H M- M?bM [mûi [m ç€K M;QÌB i`QÊ+ Kti K°i pÁM;- b m
M;QÌB- +m®B +MM; +?d p`Q GB m L?'i æ Q- M|B,

@ G•K bQ i?9+ #` M;QÌB M"v ;B i +? iX

@ æ½ #B i- bQ i, K M; i?2Q +€+ p` bQ i?9+ iB M p`Q T?ÁM; i`€M? K°i +?9i- +?mv
æQÌM; S?QM; +?"K `½B M?„K K„i H¢BX

J¢+ GQm h¬ +?¬M +?Ì K°i +?9i- M?QM; pšM M;?2 HÌB çB i?2Q b€i +€+ p` M?` ç¢B
T?ÁM;X L`M; +?ŠM; [m +?d ç¢i iÈB >Q`M; ;B B- +€+ p` M?` ç¢B ç iY imv ç¢i iB
i?QÆM; `i M†M;- ç3M†M;- ç3M†M;- `m,Ð° p~yÐ•÷ æQç÷ æ`ÐÐ b;B" †MM b;B" †F

æQ^aM FB K K^m ç2M p) K^oi pÁM; ?mM; €+- ç•K p^mQ K^oi i v F?¬M; M;mv M p M +O
i^mM ;®+ # M;|M i v +ÁM H¢BX

G-M M^v- GB m L?'i æ Q `i i?®M; F?Q€B K^m M;'i çBX

"'i [m€ M?Q i?'v +ÁM +?Q çO- æQÌM; S?QM; +9B i?'T M;QÌB tm®M;- K^oi +?QÎM
L?'i æ Q- çQ +QÆM; F?Q /kM; K½M? `|i p^mQ +Æ i? ?„MX

P K^oi iB M;- GB m L?'i æ Q pW ?¬M K ç½ idM? H¢B- K² ?¬B p^mMQÊ+ K„i i^m M
i^mQM; [m-M p½B +^a` - i^mQM; F?¬M; F?Q T?B m ç½M; KMB p^m?mv i iBM? +MM; t9

@ :B i i çB :B i i çB

GB m L?'i æ Q ç½ F?¬M; +€+? M^mQ +?`m çUM; çQÊ+- ?„M H^m K^oi >mv M ;B B- +,L
F?ÁB i v +O æQÌM; S?QM;- /M #` ;BŠK M€i +kM; F?¬M; H^mK +?Q ?„M F?OM; ?Q^aM
M;|M i v +O KbM? #` M;QÌB i +?`K `½B +„i #Ä- H^mK +?Q KbM? +^aK i?'v ?Q^aM; b
M?“M çQÊ+ bU 'K €T +O K€m iQÆB iW p i i?QÆM; F?¬M; M;WM; +?av` - ?mv i /
`½B K'i çB- GB m L?'i æ Q ?`M F?¬M; i? +? i çB M; v H^mT iS+- ?„M F?¬M; Km®M
i' M M^v M[X

@ h?ìB çB K M;QÆB K M; i?2Q Hk +~m M¬i^mB FB H^mK pB +€+- M;QÆB +| M;?o ç M
h?ìB çB K M;QÆB #„i J¢+ bQ i, p L?'i æ Q J¬M- +| M;?o iÈB +^aK i?K +O M^mM; F?-
i - i F?¬M; T?¢K M;QÌB- M m M;QÌB T?¢K i h ;B i +^aM?“ M;QÆBX

æQÌM; S?QM; +9B ç-m M?bM ?„M- ;¬K H M K^oi iB M;- K^oi +•m H,M; H €+ HB i ?Æ

æQ^aM FB K K^m ç2M +?¬K +?“K ç•K p^mQ K^oi i v ?Q^aM ?^aQ +O GB m L?'i æ Q- +?“
+O ?„MX

a„+ K†i GB m h^m-M S?QM; +MM; #®M p^mh?B M ;B B i^mQÎM; H½Q i? v ç´B- #¼M ?„M
S?QM; M^v H^mK pB + F?¬M; FB M; M ;b +^a- i?O çQ¢M ?mM; €+ p¬ +MM;- #¼M ?¼
çQÊ+- HìB M|B pW `²B +O GB m h^m-M S?QM;X *,M #^aM F?¬M; +| MY çB K i€+ /k

h?U+ HU+ ç¢i ç M h?B M ;B B i^mmM; T?~K- M;Q¢B i^mW K¬M +?O GB m h^m-M S?QM
JK+ Zm M; h^mmM; H^o` K^oi +´ Q€M ç^o+ M?bM +?^K +?^K p^mQ æQÌM; S?QM;- M|B p

@ J¬M +?O- +?mv M +?Q iÈB #•v ;Bì- F?¬M; #^M; i^m€M; bo +?†i i vX

v iS +O ç¢B i^mQÎM; H½Q `i i `ä`^mM;- GB m h^m-M S?QM; mv ?B T F?¬M; çQÊ+ æQÌ
?“M? ?¢ GB m L?'i æ Q +?Q ç M +? i- M m ç½ F?¬M; i? +Sm i?B m K¬M +?O- F?-
ç€M? +QÊ+ K^oi H-M- ç2K æQÌM; S?QM; p^mM? ç-m FB ç€M? +? i i¢B +?¶- +QB M
K¬M +?OX

h?•M ?bM? GB m h^m-M S?QM; H^aQ ç^aQ K^oi +?9i- M?bM i?Q€M; [m GB m L?'i æ Q
+¬m tBM i? i?S- i?®M; F?´ p¬ +MM;- ?Qì b•m K^oi ?ÆB M|B,

@ *QM i L;QÆB M i•K H M çQÌM; - i^m M çQÌM; tm®M; ?Q^mM; imv M çB +?“K i?¬
b9+ bBM? M^v b) tm®M; /QÊB +MM; M;QÆBX

a m F?B GB m h^m-M S?QM; M|B tQM;- +kM; F?¬M; M?bM +QM KbM? M[- pk F?Q
+´ F?Q i? ?Ov i?B M /B i ç` ç€M? iÈB æQÌM; S?QM;X

"®M h?B M ;B B i^mQÎM; H½Q +ÁM H¢B ?B m w- +MM; M? m H Q p T?Q GBM? E?
+QÌM; ç¢B- M?QM; M^mM; +QÌM; ç¢B ?ÆM M[+kM; +?d^m K^oi +¬ MQÆM; K^mi?¬B-
+?9i- çÊB +?Q GB m h^m-M S?QM; ;B i +? i æQÌM; S?QM;- ç M H9+ ç| ?ÊT HU+ M
M^mM;X

æ•v H^m bmv M;?o +O +€+ h?B M ;B B i^mQÎM; H½QX

*?ŠM; M?[M; M,K h?B M ;B B i^mQÎM; H½Q ç^oM; i?O- F?¬M; Qi æ` ;B B + Q i?O i
J¬M +kM; ç^oM; i?O- i?Q€M; K^oi +?9i +| ?ÆM ? B KQÆB M;QÌB t¬M; iÈB- i^mQM; ç| K
E?B T L? M- K^oi MY çB i?2Q b m HQM; GB m h^m-M S?QM;- iB M ?“M? +¬M; FQ+?

+ÁM H¢B # Q p•v tmM; [m M?- b•M #½B HÈM M?Q i? - #¼M +?9M; iB M p¨Q +?d H
`i b€M; bm®i F?¬M; ¸°M; i?O- ¸SM; K°i # M €T i¨MX

æ®B K†i pÈB M?B m + Q i?O L?`i æ Q J¬M p•v +¬M;- æQÌM; S?QM; +MM; GBM?
i`€M? Mû- i`QM; K„i M? ¸-m M¨v iQ€i` i?¬M b„+ ?QM; T?`M- ?QÈM; #®M i M h?
H Q iÈB- ¸¬B i v #„i ¸-m iK i¨T S?QM; M;mv M i®- K„i i?QÌM; F?¬M; i? M?bM i?`
` H¨K +?Q M;QÆB i T?ªB i?€M T?K+ bÊ ?½BX

h?•M i? GBM? E?B T L? M ?B M i¢B- +?QM? H¨E?B m h?B M G M;- i® +?`i i?•M
M[E?B m h?B M G M; +| M°B ¸ M S?QM; i?m°+ iQM?- H¨K b Q +| i? 2 bÊ ¸€K M;

L?[M; M;QÌB p•v +¬M; GBM? E?B T L? M i?“K +ÁM F?¬M; KBM? #¢+? +?mv M ;b
#®M h?B M ;B B i`QÎM; H½Q pW H Q iÈB # M M;QÌB GBM? E?B T L? M- HB M #„
K†i K¶B M;QÌB i`„M; # +? p¬+MM;- `i`ä`¨M; i`i +ª ¸ m #` i?QÆM;- K¨KQÌB i M æ
+kM; F?¬M; / +?`m H„K- ¸€K M;QÌB FB ?QªM; bÊ- Hm®M; +m®M; i v +?•M F?B #
K°i +€B M†M; M tm®M; K†i ¸`i- iB M; i?ªK i?B i p M; H M- #`i [m€ pšM F?¬M; +| M

L? ¸-m M¨v `i ?B m pB +- M¨M; #B i`ä æQÌM; S?QM; T?B i?QÌM; i?®M; ?¨M ¸€
F?¬M; ?¢ b€i i?O- HQm H¢B K°i K¢M; +?Q #¼M +?9M;- b m M¨v ¸ æQÌM; S?QM; F

GBM? E?B T L? M HQm i?O- ¸B m M¨v æQÌM; S?QM; F?¬M; #B iX

*QÆM; K M; i` M pk F?Q +O GB m h`¬M S?QM; #` æQÌM; S?QM; K°i FB K +¨M [mû
?„M- M m F?¬M; TªB TªM SM; +O GB m h`¬M S?QM; F?¬M; i - K°i FB K M¨v ¸
GB m h`¬M S?QM; imv i?¨M? +¬M; i`€M? i?Q€i- M?QM; #KM; pšM #` æQÌM; S?QM
F?¬M; ªM? ?QÎM; ¸ M iQM? K¢M;- M?QM; KQÌB i M æ` ;B B + Q i?O ¸B i?2Q b m
?„M pW p¼i iÈB # M M;QÌB æQÌM; S?QM;- +ªK ;B€+ +| FB K [m M; t i [m - M?B n
KbM?- M;Y K†i M;½ tm®M;X

9e3X *?QÆM; 98d, L?•M :B M E?¬M; *Y - >Q¨M; hmv M *| æQÌM;X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; 98d, L?•M :B M F?¬M; +Y - >Q¨M; hmv M +| ¸QÌM;X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

@ GmB5

GB m h`¬M S?QM; [m€ bÊ ?½B- p°B p¨M; ` H M?- ¸€K æ` ;B B ;B[¸QÊ+ iQM? K¢
+| K`v M;QÌB #` ;B[H¢BX

E?B p•v +¬M; GBM? E?B T L? M K¼B M;QÌB F?¬M; +¬M; K¨HmB- i`i +ª ¸ m #` i?
æQÌM; S?QM;- i?Q€M; K°i +€B ¸½ +? i #ªv i€K æ` ;B B- T?¬M #KM; GB m h`¬M S

. ¸-m ¸€K M;QÌB L?`i æ Q J¬M `mM H M- ?B M i¢B #¼M ?„M +ÁM F?¬M; ¸Q€M ¸Q
GBM? E?B T L? M p¨ æQÌM; S?QM;- M?Q p¨v #¼M ?„M M M iU b€i i¢i°B H¨pW X

@ h?B M ;B B i?QÊM; T?~K\

h`ÁM; K„i GB m h`¬M S?QM; H v ¸°M; F`+? HB i- €M? K„i F?¬M; i? iBM M´B M?bM
;B B i?QÊM; T?~K- KÈB +| i? #S+ HmB KbM?- ?ÆM M[+ÁM +?ûK ;B i #ªv i€K i M
M?“M +QÆM; F?Q +?`M ¸°M; i` M M;QÌB æQÌM; S?QM; +?d ¸¢i iÈB æ` ;B B i?QÊ

æQÌM; S?QM; F?¬M; i`ª HÌB- GBM? E?B T L? M F?¬M; FB M; M ¸2K F?Q i? +O
iÈB ¸ M KS+ ¸€K M;QÌB M¨v i?Î F?¬M; M´B- ¸•v H¨F?Q iS+ +m²M; #¢Q i?m°+ p E
?QÆM; p` ;B i +?|+ p¨ ?mM; i¨MX

> B h?B M ;B B i?QÊM; T?~K- b„+ K†i GB m h`-M S?QM; ;B®M; M?Q i`Q i`MX h`Q
T?~K- L?`i æ Q J¬M H`K ;b +| F?ª M,M; T?ªM F?€M; - i?“K +?Q w MB K +?¢v i`®M
i`QM; ¸-m +O ?„MX

L?`i æ Q J¬M ¸½ i¢Q M;?B i;b- GB m ;B ¸½ i¢Q M;?B i;b\ L m M?Q M?B iY +O
¸ iY h?B M h9 ?ŠM H` i®i\ E?B KbM? #B i ¸QÊ+ iBM iS+ - ¸2K K'v ¸ iY h?B M h9 ¸
F?¬M; +| M?B m +?mv M M?Q p"vX L?QM; i` M ¸lB M"v F?¬M; +| M?B m M m M?Q
+?[?®B ?"M- ?"K ` ,M; #` ¸€M? ;½v ¸QÊ+ GB m h`-M S?QM; Mm®i p"Q #KM; - KB

æQlM; S?QM; pšM ¸SM; M;mv M i¢B MÆB ¸|- b m F?B #S+ HmB ¸€K M;QlB p•v +
/MM; ¸QªM FB K K"m ¸2M p¢+? H M M;QlB GB m L?`i æ Q- ¸°M; i€+ `i M?`T M?"M
?2Q p"vX

GB m L?`i æ Q iW i`QM; ?¬M K idM? H¢B- +ªK i?'v F?Q HU+ iQ"Mi?•MiB m i?'i-
¸QÊ+ `mM H MX

h?lB ;B M K°i MûM M? M; [m ¸B- iQ"Mi?•M ¸½ #` +„i K'v i` ,K KB M; p i i?QÆM; -
+kM; ¸bM? +?d `mM `~v- ?mv i /`+? iQ"Mi?•M +kM; ¸½ +?ªv F?¬- K"m / +ª M;QlB
?mv i iBM? M²M; M†+- ?mv i /`+? M?m°K Ć Ć ¸¢B ¸` M?Q K°i i'K iÆ HK - H°` p ¸

h`M; /B M M"v- K†+ /M H` M;QlB im Hmv M- i`QM; HÁM; M?`M F?¬M; ¸QÊ+ ?QªM
æ Q ¸½ i?B T ¸B- iW H9+ æQlM; S?QM; ¸°M; i?O +?†i ¸Si K'v M;|Mi v GB m L?`i
+ v M;?B i p" K'v M[M?•M FB i`ÊM i`„M; - H"TiS+ ?¬M K - ;Bl T?9i M"v M^K +€+? -
t X

@ J ¸-m >mv i J >mv i J XX- h ¸½ #B i p b b Q +| / M? ?"Q M"v `²BX

GB m h`-M S?QM; i?Á i v +?d p"Q æQlM; S?QM; - H¢M? `mM MlBX

:B i M;QlB #'i [m€ H` ¸-m `ÆB tm®M; ¸'i- M?'i ¸ Q M?'i FB K M?'i [mv M M?'i +Q
M?QM; i M >mv i J M"v- H¢B +„i i` M M;QlB +QM KbM? K'v i` ,K FB K- K€m ?„M +?
+? iX æ•v H` +?mv M K" +QM M;QlB +| i? H`K b Q\ J†+ /M +| i?•K i?M ¸¢B ?"M +
M?šM M?Q i? \ hmv GB m h`-M S?QM; T?šM M°- M?QM; i?U+ HU+ M;QlB i + Q
H M +kM; F?¬M; i? #€Q i?M i? v +?Q M?B iYX

@ L;QÆB MlB i H`K ¸-m i b) H`K ¸-mX

æQlM; S?QM; b„+ K†i H¢M? HMM; - ?„M MûK ¸QªM FB K K"m ¸2M +ÁM ¸ M; HQm ?

@ >B M i¢B i Km®M i?U+ ?B M HlB MlB +O KbM? - i`M b€i L?`i æ Q J¬M +€+ M;Q

GB m h`-M S?QM; +MM; #®M h?B M ;B B i`QlM; H½Q +„M ` ,M; - K¢M? K) ; -K H M

@ *?¢v5

æ€M? F?¬M; H¢B- p"v i?b +?¢v i`®M- HQm H¢B M9B t M? bÊ ;b F?¬M; +| +OB ¸®i
;B B + Q i?O- M,K M;QlB T?•M #B i #Ä +?¢v i?2Q M,K ?QÊM; #'i ¸²M; - æQlM; S?Q

F?¬M;- F?¬M; i? ;B i M?B m M;QìB M?Q p"vX æ m H" M;QìB b®M; #ªv i€K +?K+
 ?ŠM +?„+ +?„M T?ªB +|- ;WM; +™M; ;B™ +™M; + v K"X
 J†+ F?€+ ç€K h?B M ;B B + Q i?O +O h?B M æ` h¬M; +kM; M|B,
 @ J ç-m- M;QÆB +ÁM HìB ;b ç M|B- M m M?Q M;QÆB +ÁM +| +?9i HQÆM; i`B- ?
 b) +?Q M;QÆB çQÊ+ +? i iQ" M i?•vX
 æQìM; S?QM; +QìB ? ?ª K°i iB M;- M|B,
 @ Jm®M ç€M? +S ç€M?- H'v +È çQìM; ?Q" M; M?Q p"v H"K ;b- i +kM; F?¬M; M;çB
 *?d +-M ?¬K M v i ;B i +€+ M;QÆB- +?mv M KQìB M;QìB +€+ M;QÆB HB M i?O ç
 ? B KQÆB im' B- b) F?¬M; i`mv M` M;Q"BX
 :B®M; M?Q #` æQìM; S?QM; M|B i`9M; iBK ç2M- b„+ K†i ç€K h?B M ;B B + Q i?O
 i`QM; M?€v K„i- i?-M b„+ K¼B M;QìB F?¬B T?K+ HçB M?Q +kX
 GB m h`-M S?QM; M|B,
 @ >mv i J æQìM; S?QM; - K¶B M;QìB ç m +| i? ;B i- +€+ p` F?¬M; +-M M|B +?mv
 ?„M H"K ;bX
 GìB M"v M|B ` - M°B i•K +ª ç€K b€M; H M- ?„M i` im' B i?b i? M"Q\ >„M H" >mv i
 :B i ?„M çB +?ŠM; M?[M; F?¬M; ªM? ?QìM; ç€M? / M? /U +O KbM?- M;QÊ+ HçB
 M;QìB i` M ;B M; ?² b) p¶ i v F?2M ? vX
 L;?o iÈB ç•v- K¼B M;QìB +kM; F?¬M; +ÁM /Q /U M[X
 h¬M; +?O hB M h¬M; ok .QÆM; aÆM ?ûi HÈM K°i iB M;,
 @ J ç-m- MçT KçM; çB5
 oW /Si HìB- ?„M H" M;QìB ç-m iB M H Q iÈB- K'v i M h?B M ;B B + Q i?O KÈB iÈ
 L?'i æ Q J¬M ç½ çQÊ+ +?SM; FB M i?O çQçM +O GBM? E?B T L? M p` æQìM; S?
 +?9iX
 h`QM; M?'i i?ìB- KQìB h?B M ;B B + Q i?O ?QÈM; æQìM; S?QM; ç€M? iÈBX
 G¶ KkB tBM? t„M +O GBM? E?B T L? M T?mM` M?B i F?Q- i`QM; HÁM; `i F?| +
 +| K„i F?¬M; i`ÁM; - i?U+ bU t2K i H" F?¬M; F?Q\ >Q" M iQ" M F?¬M; T?•M` K°i
 +?ŠM; H) F?¬M; #B i i +ÁM HÈB ?çB ?ÆM S?QM; + + ? v b Q\
 E€i?"i GBM? E?B T L? M ç½ i`€+? H-K #¼M ?„M- H" ç€K M;QìB GB m h`-M S?QM
 pÈB M" M;- K" ç€K h?B M ;B B + Q i?O KÈB iÈB HçB F?¬M; Km®M ç®B T?| M" M;X
 H" K°i iB m M? ç-m KÈB KQìB im' B- /M / K†i #¼M ?¼ +| /"v ?ÆM M[- +kM; F?¬M
 pÈB M" M;X
 "¼M ?„M F?¬M; Km®M` i v pÈB GBM? E?B T L? M- GBM? E?B T L? M +kM; F?¬M
 i v pšv K°i +€B- M;Q" B KB M; M|B,
 @ L;QÆB i|B ç•v +?Q i X
 *?QM? p"Q H9+ GB m h`-M S?QM; H Q M? M? p T?Q i`QÈ+- ç°i M?B M +ªK i?'v
 HçB +?QM? KbM?- i?•M i? F?¬M; iU +?O çQÊ+ # v p T?QÆM; ?QÈM; F?€+- i`QM
 ?®i- bY /KM; K°i i?•M #´M bU +kM; F?¬M; +€+? M"Q F?€M; +U çQÊ+ +´ HU+ ççQ M
 *?d i`QM; M?€v K„i- GB m h`-M S?QM; #` GBM? E?B T L? M #„i iÈB i`QÈ+ K†i Kb
 M?bM ?„M- M;?B M +?†+ ?"K` ,M;- M|B,
 @ L;QÆB H" M;QìB ?mM; ? ,M; M?'iX L|B S?QM; + + i°B €+ +?²M; +?'i- Km®M i
 E?¬M; #B i M;QÆB FB K Î ç•m` M?[M; HìB M?Q i? - F?¬M; #B i t'm ?'- H"K b B`
 ?„M F?¬M; i` m +?¼+ S?QM; + + - i?b b Q S?QM; + + HçB ççB F? B b€i;BÈB\

GB m h`-M S?QM; +kM; #B i ç¢B bU F?¬M; ´M- K†+ /M M?bM bÆ b) +ªK i?´v iB m
F?¬M; /€K HQm i?O +?9i M`Q- i?İB çB K #` #„i çQÊ+- ç¢B ç Q i`QM; i v #´ p`Q ç
ç Q K M; /`B ?ÆM MY tQ+?- ?`M [m M; i` M HQĐB ç Q H|M; H€M?- ?Q`M iQ`M H`
æ M i`M H9+ M`v- +€B ;b K` i?QÆM; ?Q iB + M;¼+ - +€B ;b H` F?B / iB m M? ç-m
KÊB H` pQÆM; ç¢QX

æ®B K†i K°i FQ+? +O GB m h`-M S?QM; - GBM? E?B T L? M pQÆM; #`M i v M?Ä
M,K M;|M i v M„K H¢B- i`U+ iB T M; ,M +ªM ç¢B ç Q i`QM; i v GB m h`-M S?QM;X

GB m h`-M S?QM; +ªK i?´v KbM? ç M; i`ªK H M K°i i`K i?ûT- HU+ ç¢Q ?mM; K½M?
+?mv M çQÊ+ MY i`+X

@ a Q H¢B +| i? \

h`ÁM; K„i GB m h`-M S?QM; `mM H M- K°i FQ+? iQ`M HU+ +O ?„M- +?Q /M H` h
F?¬M; i? iB T M? M?`M; M?Q i? - M?QM; iB m M? ç-m i`QÊ+ K„i M`v- H¬M; i|+ F
i? +O M`M; çQÊ+ ç9+ #^M; i?ûT ? v b Q\

L|B i?•M i? GBM? E?B T L? M ç9+ #^M; i?ûT +kM; F?¬M; çO- #İB pb i?•M i? M
K` H` GBM? i?9X h?•M i? GBM? i?9 +QİM; ç¢B ?ÆM i?•M i? M?•M HQ¢B `i M?B
pQÆM; ;Bª +?B i?9- i`bM? ç° K¢M? K) +O i?•M i? - H`K b Q M;QİB #bM? i?QİM; -

9dyX *?QÆM; 98N, Zmª L?B M G` J æ-mX

o¬ h?QİM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; 98N, Zmª M?B M H` K ç-mX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

E?m¬M K†i iBM? tªQ +O GBM? E?B T L? M M´B H M w +,K iS+ - i?Á i v ` - H´v ç¢
S?QM; tm®M; - M`M; +¬K H´v ç¢B ç Q- tQ v M;QÊ+ b®M; ç Q- K¢M? K) ç€M? p`Q K

@ L;QÆB ,M M|B HmM; imM; - i i? v K†i S?QM; + + ç€M? M;QÆB- ç€M? M€i KB
M;QÆB +ÁM /€K ,M M|B HmM; imM; M[F?¬M;X

J°i K†i GBM? E?B T L? M pW K„M; - K†i F?€+ F?¬M; M;WM; ç€M? p`Q K†i GB m h

@ " # #

GB m h`-M S?QM; #` ç€M? T?€i K°M; - ?„M +ªK i?´v F?¬M; ç M # iS+ i?İB ;B M- ;
ç€M? ?ÆM i`,K H-MX

*`M; i? K #B F`+? +?QM? H`- /M ?„M +® ibM? i`€M? Mû- +kM; i`€M? F?¬M; çQÊ+-
+O ?„M- #` K°i +´ +m²M; T?QM; [m´M [m M?- ?„M F?¬M; i? +Y ç°M; - iU M?B M i`

J°i i?•M ?° i?•M +QÆM; F?Q iBM? i?m-M- +® ;„M; +?®M; çĐ p¬ b® +¬M; FQ+? #¢Q
ç m çÈM M?Q +| HY +?€v i` M K†iX

a m F?B GBM? E?B T L? M /WM; i v- F?m¬M K†i GB m h`-M S?QM; ç½ #B M i?`M
ç2M- ?`K ` ,M; F?¬M; #B i ç½ +?`Q iW #B i # Q M?B m +€B ` ,M;X

h?ŠM; ç M H9+ M`v- +?QM h?B M ;B B + Q i?O T?|M; iÈB i`QÊ+ K†i æQİM; S?Q
æQİM; S?QM;X

*?QM ç¢Q +¬M; FQ+?- # Q T?O +ª M;QİB æQİM; S?QM; - /M i?U+ HU+ æQİM; S?Q
+® F} J¢+ GQm h¬ p` K´v p` ç iY h?B M h9 Î +,M T?ÁM; b m HQM; - F?¬M; +€+? M`
FQ+?X

*?Q M M ?„M +kM; F?¬M; i`€M?- i?•M i? ?ÆB M;?B M;- /MM; T?¬M M;U+ p` T?¬M
+¬M; FQ+?- ?„M m®M ûQ i?•M i? i`€M? Mû #° T?“M +¬M; FQ+? +ÁM H¢B X

æ„+ i?O `²B5 h?ìB ¢B K pk F?Q K'v i M h?B M ;B B i`QÎM; H½Q L?`i æ Q J¬M +?
S?QM;- b„+ K†i #¼M ?„M pmB p `i M?B m- M?`M F?¬M; ¢QÊ+ im¬M ` w M;?o M?

hmv +ªK ;B€+ +| +?9i H` H¢- M?QM; +kM; H` i?•M i? +O æQÌM; S?QM; /QÌM; M?Q
M?B mX oW `²B #¼M ?¼ +| +ªK ;B€+ æQÌM; S?QM; F?¬M; i? #` ¢€M? #¢B- K` #
+?ûK H M- ~M +?S iQ`M #° i?U+ HU+ +O M?[M; M;QÌB M`v- K°i KbM? ?„M H`K b

o`B iB M; tQ i tQ i p M; H M- [m¬M €Q æQÌM; S?QM; #` K'v i? M? pk F?Q M`v +?ûK
M;Q`B /U HB m H` F?¬M; +| K€m iQÆB #„M ` imM; i|2X

@ E?¬M; i®i5

J°i i M h?B M ;B B i`QÎM; H½Q ?¬iQ- i?•M i? +'T i®+ HmB p T?Q b m- M?QM; ¢
¢„+ w M;?o `^M; KbM? ¢½ ¢„+ i?O- ¢QªM FB K K`m ¢2M ¢•K tmv M [m ?° i?•M +Q
T?€ T?ÁM; M;U+ O ?„MX

æ•K tQM; K°i FQ+? HB M i?m H¢B- i®+ ¢° æQÌM; S?QM; M? M? ¢ M +U+ ?¢M- ¢Q
?“Q [m M; +?|B K„i- H¬M M[¢•K p T?Q K°i M;QÌB F?€+X

S?®+5 J°i iB M;- K°i h?B M ;B B + Q i?O h?B M æ` h¬M; T?ªM SM; ?ÆB +?“K #` ¢
?„M +ÁM +?Q `^M; KbM? ¢½ ¢€M? +? i æQÌM; S?QM; X

a m K°i F?„+ - i`i +ª K¼B M;QÌB ¢ m HmB p T?Q b mX

L?[M; h?B M ;B B + Q i?O M`v ¢ m ?QªM; bÊ- #¼M ?¼ F?¬M; M;ì `^M; æQÌM; S?Q
.M b Q +kM; H` +?QM M;QÌB ?ÊT FQ+?- H`K b Q æQÌM; S?QM; +| i? ?| ;BªB +?S

h?•M ?bM? ;B®M; M?Q K°i pB M ¢¢M # v ` F?ÄB MÁM; b9M;- #` HU+ ¢¢Q K¢M? K
p`Q p€+? iQÌM; b m HSM;- p€+? iQÌM; H`T iS+ b`T ¢´X

³M ¢`M? i?•M ?bM?- ? B i v æQÌM; S?QM; M„K +?†i ¢QªM FB K- H Q p T?Q i`QÊ
+ÁM +?Q ¢SM; p[M;- p¼i p T?Q K°i M;QÌB- K°i FB K ¢•K p`Q H²M; M;U+ +O ¢®

h?•M ªM? +O æQÌM; S?QM; tmv M [m M;QÌB M¼- iB M i v ?Èi ¢Si ¢¬m F ¢| - M;
v p T?Q b m- K€m iQÆB T?mM t®B tª H M F?¬M; i`mM; X

lv GU+ +O h?B M ;B B i?QÊM; T?~K- F?¬M; M;QÌB M`Q +| i? M; ,M +ªM5

J†i ¢®B K†i- +?d i`QM; M?€v K„i- +?QM h?B M ;B B + Q i?O p•v +¬M; æQÌM; S?
M;QÌB +ÁM H¢B b„+ K†i i€B KûiX

L?[M; M;QÌB #` +? i FB - H` M;QÌB h?B M æ` h¬M; ¢ M +?9+ KWM;- +ÁM H¢B +?Q
æ Q J¬M- i`i +ª ¢ m H` h?B M ;B B ?¢ T?~K + Q i?OX

*€M? i v #` T? +O hS i`QÎM; H½Q F?¬M; M;WM; `mM H MX *?Q iÈB #•v ;Bì ?„M
pÈB iB m K ¢¬m M`v- M;QÌB i ¢½ ?¢ i?O HQm ibM?- M m H9+ ¢| M m ?„M Km®M
KbM?X ``^M; p`Q i?U+ HU+ æQÌM; S?QM; #¢Q T?€i` #•v ;Bì- H'v K¢M; +O KbM?

>®B ?”M- F?OM; ?QªM;- +ªK t9+ M;´M M; M; H M i`M i`QM; HÁM; hS i`QÎM; H½Q
M M tm'i ?B M Î ¢•v- M?QM; #•v ;Bì KÈB ?®B ?”M i?b H`K ¢QÊ+ ;b\ æ„+ i°B K ¢¬m
b®M; i®i- i`W T?B ?¬K M v ;B i?„M i¢B +?¶ M`vX

a m F?B i¬M; +?O hB M h¬M; ok .QÆM; aÆM `ìB F?ÄB T?¢K pB +¬M; FQ+? +O æQ

@ h` M M;QÌB iB m K ¢¬m M`v +| i`¼M; #ªQ ¢ Q i?QÆM; #`i M?“TX

E?¬M; +?d ?„M T?€i ?B M- M?[M; M;QÌB F?€+ +Æ #ªM ¢ m ¢½ T?€i ?B M- #^M; F?
¢€M? H M i?•M i? æQÌM; S?QM;- pb b Q F?¬M; H'v iQM? K¢M; +O ?„M ¢QÊ+ \ h
HÊB ?¢B- M m F?¬M; H`K b Q +| i? M; ,M +ªM ?ÆT FQ+? +O +?QM M;QÌB ¢QÊ+ \

H M- #^aQ #®B M?Q i? T?^aB +QÈT p"Q i v- +QB M?Q KbM? F?¬M; /MM; ç M- H'v H
HQM +?Q ?"m #®B iY i¬M ç2Q- i?ÌB F?„+ K'm +?®i +| i? #^aQ p iQM? K¢M;X
L?QM; #¼M ?„M #B i`ä- Km®M çQ¢i p"i` M M;QÌB æQÌM; S?QM;- ç° F?|`i HÈM
ç-m M"v`i +QÌM; ç¢BX
h?ÌB çB K #¼M ?¼ /Q /U- æQÌM; S?QM; ?€ KB M; T?mM` K°i M;KK K€m iQÆB-
S?QM; ç½`9i çQ<sup>a</sup>M FB K K"m ç2M iW i`QM; i?B i? /QÈB +?•M` - H Q ç M;-M hS
i` M K†i hS i`QÌM; H½Q H°` i?¬M b„+ F?OM; ?Q^aM;- æQÌM; S?QM; i?Á i v çB K
H"TiS+ HmB p T?Q b mX
J² ?¬B i` M i`€M ?„M S` - ?„M M;?o`^M; KbM? +? i +?„+`²B- /M b Q i?O çQ¢M i
i`M- M?QM; b m K°i F?„+ - ?„M H¢B T?€i?B M KbM? ?Q`M ?^aQ F?¬M; i`M i?QÆM;
S?QM; çB K p"Q F?¬M; +| +?9i +^aK ;B€+ ç m çÈM M"QX
hS i`QÌM; H½Q +QÌB ? ?^aK°i iB M;,
@ hB m K ç-m- ? i F?Q HU+`²B`- K¼B M;QÌB +MM; t¬M; H M M"Q5
oW /9i HìB- ?„M HB M p"M +QÆM; F?Q iQ`M i?•M- ç°i M?B M +^aK i?'v ç M çB M
?„M çÄ #WM;- T?¬M #KM; i`mv M` iB M; i`-K çK+ - +<sup>a</sup>K ;B€+ iQ`M #° ç M çB M;
?ÆB- +QÆM; F?Q +?'i +?S i`QM; ç M çB M iW i`QM; i? M°B iS i€M` M;Q`BX
*^a M;QÌB hS i`QÌM; H½Q m Q^aB- /MM; i?¬M b„+ F?¬M; i? iB M M' B M?bM æQÌM; S
@ æ•v ç•v H" +¬M; T?m ;b\
G"TiS+ M;Y K†i H M i`ÌB- imv i F?Q #Ä KbM?X
æQÌM; S?QM; çSM; M;mv M i¢B +?¶ çB m +?dM? F?Q iS+ - F?¬M; M?bM ç M ?„M- H
SM; ;b +?S\
h`+? .B i \*?d- F?¬M; ç<sup>a</sup> i?QÆM; / i?`i M;QÌB- +?mv M T?€ ;•M K¢+? +MM; +QÆM
+?d- ç½ ç2K ;•M K¢+? ;¬M ç M çB M T?€ ?Ov- ?„M F?¬M; p"M +¬M; i?b i?¬B- +?d +
K¢+? H`K +?Q +QÆM; F?Q +O ?„M HQm i?¬M; F?¬M; i?m" M HÈB- F i [m^a +m®B
+? iX
.Q æQÌM; S?QM; im Hmv M h`+? .B i \*?d ç M ç¢B i?`M?- M m F?¬M; /MM; i?U+ H
+O ?„M- F?¬M; +¬M çB K M?B m M?Q p"v- K°i +?d H` çO ç H'v K¢M; ;B` +O hS i
*?d i`QM; K'v M?`T ?¬ ?'T- H¢B +? i K°i M;QÌB5 JQÌB h?B M;B B + Q i?O- i`QM;
T?~K #` GBM? E?B T L? M i` ç¢T- +?QM M;QÌB +? i #®M M;QÌB- M,K M;QÌB +ÁM H
;bX
h?Q¢i M?bM b„+ K†i æQÌM; S?QM; F?¬M; çQÊ+ F?€ H„K- b„+ K†i i€B M?ÊiX .M b
>Q`M >²M iB m ? Q +QÆM; F?Q [m€ HÈM- ?ÆM M[ H9+ M½v +?`m K'v ç¢Q +¬M;
:B€T ?| ;B^aB çQÊ+ +QÆM; F?Q +O ç®B T?QÆM;- F?¬M; i¢Q i?`M? i?QÆM; i`M
iQ`M HU+ +O ç®B T?QÆM; X L m F?¬M; T?^aB i?•M i? æQÌM; S?QM; +QÌM; ?½
+? i- +,M #^aM F?¬M; +?d i?` K°i #KK K€m çÆM ;B^aM M?Q p"vX
GBM? E?B T L? M F?¬M; M?9M; i v p"Q i`"M ç'm +O æQÌM; S?QM;- imv M" M; ç M;
M?QM; i?ÌB F?„+ M"Q +kM; +?9 w ç M ?„M- M" M; #B i`ä æQÌM; S?QM; `i T?~M M
;B i +? i ç`+? M?•M- ç2K Q€M F?Q p" M° F?Q i`QM; HÁM; T?€i iB i +?Q ? iX
h?¬M b„+ H½Q ;B` ok .QÆM; aÆM •K i`-K M|B,
@ J ç-m- +?ŠM; H) M;QÆB Km®M ç®B ç`+? pÈB iQ`M #° M;QÌB i`QM; i?B M ?¢- M
HU+ M?Q p"v b Q b Q\
æQÌM; S?QM; +QÌB HÈM K°i iB M;,
@ *? +QÌB5 *€+ M;QÆB M|B i H`K ç-m- i +ÁM #,M F?Q,M +€B ;b +?S\ h?2Q w
F?¬M; Km®M +? i- M M +9B ç-m tBM H¶B +€+ M;QÆB T?^aB F?¬M;\ æ•v H" +€+ M;

L?'i æ Q J¬M F?B / h?B M h9 i¬M; +?9M; i - F?¬M; T?ªB i Km®M iÈB i¬M b€i L?'
M; QÆB b®M; H•m M?Q p"v K" +ÁM F?¬M; ?B m +?mv M b Q\

G½Q ;B" ;B"MiQK Kti,

@ h?O çQçM iB m K ç¬m M; QÆB ?mM; €+ M?Q i? - H"K pB + F?¬M; FB M; M ;b
F?B M b Q\ E?¬M; bÊ h?B M h9 i¬M; #`i`ª i?M b Q\

@ B /€K5

æQÌM; S?QM; ç^M; ç^M; b€i F?QX

@ B /€K ç°M; ç M h?B M h9 i?b *U EB K J¬M- L?'i æ Q J¬M H"i'K ;QÆM;5

@ h®i- i®iX

G½Q ;B" iS+ ;B"Mi?B m +?9i M[Km®M i?' ?mv iX

@ L; QÆB +| #ªM HoM? i¬M b€i ? i K¼B M; QìB î ç•v- M?QM; M; QÆB F?¬M; i? ;B i
M?Q M; QÆB bÊK Km°M ;b +kM; +| K°i M; "v #`M; QìB i /B i b€i5

@ L"v H½Q #'i iY- M; QÆB +kM; çWM; ç + Q +€B +? i +O KbM? H" M? ?MM; +?QM
M?î- ?¬K M v i b) i¬M b€i i'i +ª K¼B M; QìB +| Kti î ç•vX

æQÌM; S?QM; ç2K çQªM FB K K"m ç2M pmM; H M- K°i ççQ FB K [m M; ?| i?"M? K
iÈB H½Q ;B"X

L; Q" B KB M; H½Q ;B" M|B p, M p - M?QM; i`QM; HÁM; ?QªM; bÊ pçM T?¬MX >„M K
i?QÊM; F?B M i`€+? æQÌM; S?QM; - M m ?„M +ÁM +?9i €v M€v i`QM; HÁM; - M?[M
iQM? KçM; - i?"K +?Q +| i? ç€M? HûM ;B i ?„MX L?QM; H½Q ;B" T?€i ?B M- M?
F?¬M; ç i`QM; HÁM; - i?"K +?Q i`QM; HÁM; ?„M ç½ [mv i ç`M? ;B i ? i'i i +ª K¼B
i`B F?¬M; \ >„M F?¬M; TªB H" K°i i?B m MB Mi` im`B F?¬M; ç M ? B KQÆB im`B
i?"M? iQM?X

æ®B Kti pÈB ççQ FB K [m M; FBM? i?B M +?ûK iÈB- H½Q ;B" i` M? i?O M?ªv H M
+?•M +O ?„M- M; v +ª F?¬M; F?Q #`i`ªK iQ€BX

h?•M î ;B[F?¬M; i`mM; - H½Q ;B" ? i /"B K°i iB M; - + Q ;B¼M; ?¬,

@ æ iY L?'i æ Q J¬M î ç•m- K¬M +?O +€+ M; QÆB #` >mv i J æQÌM; S?QM; çª i
K m ç M ç•v i`Ê ;B9T5

G½Q ç¬m M"v +kM; F?¬M; +| #B M T?€T- ç€K M; QìB #¼M ?¼ F?¬M; TªB ç®B i?
;¼B iQ" M #° M; QìB +O L?'i æ Q J¬M [m ç•v- F?¬M; TªB iB m K ç¬m M"v `i +Qì
+?B M i?m"i #B M M; QìB ç®B T?| ?„M5 æ½ H" M; QìB i?b TªB +| i?ìB çB K bmv v
H" M; QìB L?'i æ Q J¬M- +? i # Q M?B m H½Q +kM; F?¬M; ç m HÁM; X

_ 'i M?B m ç iY L?'i æ Q J¬M +ÁM F?¬M; #B i # M M"v ç½ tªv ` +?mv M; b- #ìB p
?¬M bU p"Q p" B M; "v b m- p¬ b®M; QìB i` M? i?O i?ìB ;B M /WM; i v- p°B p½ +?çv

J¬M +?O #` çª i?QÆM; M; v içB i¬M; K¬M +O KbM?- pB + M"v H" i?"i b Q\ hmv #
i?QÆM; çQÊ+ K¬M +?O i?U+ HU+ +?„+ +?„M F?¬M; FûK- M?QM; #¼M ?¼ M; QìB ç-

a m F?B H½Q ç¬m ?¬ H M tQM; - +?ŠM; K'i # Q H•m- ç½ +| p" B i`, K M; QìB H Q p
ç M; i` M çQÌM; iÈB ç•vX

*?ŠM; K'i i?ìB ;B M # Q H•m- M?[M; h?B M ;B B + Q i?O +ÁM HçB iY i?QÆM; ?-
M; QìB +ÁM b®M; - h?B M ;B B ?ç T?~K- i`QÊ+ Kti æQÌM; S?QM; - F?¬M; +| M, M; H

æQÌM; S?QM; +?ti çSi ? B +?•M +O ?„M- HçM? HMM; M?bM ?„M- M|B,

@ h?ìB çB K i¬M M?B +O M; QÆB F?B / M; QìB F?€+ - M; QÆB ç½ M; ?o [m ?"m [m
i?B M #€Q- €+ ;Bª €+ #€Q- M; QÆB ç½ /mM; i9M; +?Q ?„M H"K #"v- ç9M; H" +? i F

G½Q ;B¨ +Q`B i? HQÆM;- ?„M F?¬M; M;?o iÈB- H-M M¨v ç M +?9+ KWM; L?`i æ
M?Q p¨v- ?B M iϕB ? B +?•M #` +?†i çSi- K€m iQÆB F?¬M; M;WM; +?ªv ` M;Q¨B
pšM +Q`M; M;ϕM? M?Q +k,

@ J ç-m- K°i ç Q i?®M; F?Q€B çB- ?¬K M v M;QÆB ;B i H½Q T?m- H¨ /Q H½Q T?
F?¬M; M|B ;b ?ÆMX L?QM; M;QÆB T?ªB M?È F„- i?B M M;QϕB ?[m i?B M- M?•M
?ÆM M;Q`B ç M ;B i M;QÆBX

@ L;QÆB `i KϕM? KB M;X

æQ`M; S?QM; +Q`B HϕM? K°i iB M;- M?†i K°i i? M? çϕB ç Q i` M M;Q`B K°i i`Q`M
T?QM; HšK HšK- tQ v M;Q`B ?QÈM; ç€K ç iY L?`i æ Q J¬M ç€M? iÈBX

@ u M i•K- ?B M iϕB i b) F?¬M; ;B i M;QÆB- i Km®M M;QÆB i¨M K„i M?bM i?`v- i
?ϕ iQ HÈM ? v F?¬M;5 B /€K i´M i?QÆM; M;Q`B # M +ϕM? i - i +?„+ +?„M /B i +`

*-K +?m¬B çϕB ç Q- æQ`M; S?QM; +?¨K `½B iB M p T?Q i`QÈ+ # #QÈ+- [m v K
L?`i æ Q J¬M +?ûK iÈB- çϕB ç Q pmM; H M KϕM? K)X

*QÆM; F?Q ?mM; K½M? `|i p¨Q i`QM; ç Q- K†+ /M æQ`M; S?QM; F?¬M; +| HoM? M
HQĐB ç Q pšM tm`i ?B M ç Q K M; ?bM? #€M M;mv i /¨B K`v i`QÈM;X

h?U+ HU+ [mv i ç`M? i`i +ªX

æ Q K M; T?€ F?¬M; i`ªK iÈB- +?ûK H M M;Q`B ç€K ç iY L?`i æ Q J¬M ç M; +?YB
M?`i +?d çϕi iÈB >mv M ;B B- ç Q K M; +?ûK iÈB M;Q`B +? i M;½ tm®M; HÈT HÈT

æ Q K M; #€ çϕQ ?mM; €+ +?ûK M; M; ûQ +O #¼M ?„M- +?†i çSi i?•M i? +O #¼

GϕB K°i ç Q +?ûK ` - HϕB +| i? K K°i ç€K M;Q`B M;½ tm®M;X

J¶B K°i ç Q ç m;Bûi ?ÆM KQ`B M;Q`B- K€m iQÆB T?mM ` - M°B iϕM; M?mM; M?9
_`i M?B m ç iY L?`i æ Q J¬M +ÁM +?Q i?`v K†i +O æQ`M; S?QM; ç½ M;½ tm®M;

G½Q ;B¨ M^K i` M K†i ç`i- KQ K„i `mM `¨v p¨B +€B- H~K #~K M|B,

@ æB M `²B æB M `²B L;Q`B M¨v [mª i?¨i H¨ K°i K ç-m- ç²M ç½B F?¬M; b B- ç²M

L|B H`B +m®B +MM;- •K i? M? +O H½Q ;B¨ M¨v ç½ M?Ä ç M KS+ F?| +| i? M;?2
`½B M?„K HϕBX

@ E?¬M; Km®M +? i- K m +9i çB5

GBM? E?B T L? M ç®B pÈB ç€K ç iY L?`i æ Q J¬M ç M; bYM; b| çSM; M;mv M iϕ
T?Q b m- ;¬K H M K°i iB M;- M¨M; #B i `ä- M m M?Q ç€K M;Q`B M¨v H Q p T?Q i
HQM i?O- b) ;B i bϕ+? iQ¨M #° #¼M +?9M;X E i [mª F?B ç| ;B[L?`i æ Q J¬M p¨
F?¬M; M;Èi- æQ`M; S?QM; b) F?¬M; ç /Q M;?B i +ÁM b®M;- M m #¼M +?9M; i?S+
S?QM;- M|B F?¬M; +?WM; æQ`M; S?QM; b) F?¬M; çm´B ;B i #¼M +?9M;- M?QM;
i? i`€+? æQ`M; S?QM; çQÈ+X

9dRX *?QÆM; 9ey, •+ :Bª •+ "€QX

o¬ h?Q`M;

h€+ ;Bª, Jϕ+ J†+

*?QÆM; 9ey, •+ ;Bª €+ #€QX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

L|B +€+? F?€+- M m M?Q ?¬K M v æQ`M; S?QM; F?¬M; ç M- ?Q†+i?U+ HU+ æQ`M
F?¬M; çO- M?Q p¨v p¨M K M? +O Jϕ+ GQm h¬- +?„+ +?„M b) i`Î i?¨M? ç² +?ÆB +O

F?´ bÎ +ª çÌB- p¨ M;QÌB ç iY h?B M h9 #` çQ¢M +€M? i v FB - Km®M #€Q i?M H`
 S?QM; +MM; GBM? E?B T L? M +kM; b) #` M?B m M;QÌB p•v +¬M; ç€M? +? iX
 *€B i? ;BÈB M¨v +?QM? H¨ M?Q p¨v- i?U+ HU+ pB i¬M- M m h?B M h9 +QÌM; ç¢E
 pB + F?¬M; FB M M M?Q i? \ h?` i?` T?B T?B- B +| i? M|B `ä`¨M; +?S\
 L;?2 GBM? E?B T L? M `®M; K°i iB M; - M?[M; ç iY L?`i æ Q J¬M FB KÈB ;B¨i K b
 iÈB +Sm K¬M +?O +?S- M;mv M K°i ç€K M? M? +?•M #Ä +?¢v- M?QM; Î ç•v +| F?
 æ Q J¬M- b Q +| i? #Ä +?¢v b¢+? b) +?S- M?`i H¨ M;QÌB iW T?Q b m t¬M; iÈB +?
 ?¶M HQ¢M p¬ +MM; - F?¬M; Qi M;QÌB #` ç²M; K¬M bQ ?mvM? ç ;BšK ç¢T i` M K†i
 æQÌM; S?QM; çSM; M;mv M i¢B +?¶- H¢M? HMM; M?bM +ª ç€K ç iY L?`i æ Q J¬M
 +?•M-
 *-K ç Q MÆB i v- iW i` M M;QÌB æQÌM; S?QM; iQ€i` F?Q i? # M;? i?B M?¢- ;E
 H M- ç M; Km®M iB T iK+ ` i v- M?QM; H¢B #` ? B +€M? i v ¬K H¢B- •K i? M?MS
 iÈB,
 @ E?¬M; M M- S?QM; bQ ç - M?Q i? ç½ çO `²BX
 æQÌM; S?QM; ;BÆ i? M? ç¢B ç Q H M- M?QM; +m®B +MM; +kM; F?¬M; +?ûK tm®M
 /¬M /¬M iB m i€M- [m v ç¬m M?bM ? B K„i J¢+ GQm h¬ F?|+ ç M KS+ çÄ #WM; - i?
 @ aQ i, M|B çO `²B- +?mv M H¬M M¨v t2K M?Q tQM;X
 hmv M|B T?K iY GB m ;B p¨ K'v i M i`QÎM; H½Q +? i F?¬M; ? i i°B- M?QM; M?[M;
 i?'T FûK- +| H) #¼M ?¼ +kM; +?Q +| H`K çB m ;b t'm- J¢+ GQm h¬ i?®M; ?¨M GB
 +kM; F?¬M; Km®M M?bM M?[M; M;QÌB p¬ i°B #` +? i i`QM; i v æQÌM; S?QM; - M?
 M;?B i +?Q æQÌM; S?QM;X L¨M; #B i p b b Q ?¬K M v æQÌM; S?QM; M´B ;B¨M- ?Q
 K¨ i?¬B- M m M?Q +?QM? ?„M ;†T T?ªB i Q M;° M?Q M¨M; - M|B F?¬M; +?WM; ?„M
 hQ¨M #° h?B M ;B B + Q i?O- æ` ;B B + Q i?O +O L?`i æ Q J¬M +Æ #ªM ç½ +? i
 M¨v- çQ€M +?WM; +kM; F?¬M; H`K M M b|M; ;B| ;bX
 æ2K ç¢B ç Q +„K tm®M; ç'i- æQÌM; S?QM; MÎ MK +QÌB pÈB J¢+ GQm h¬ M|B,
 @ h F?¬M; H`K bQ i, bÊ ?½B +?S\
 J¢+ GQm h¬ H m b¢+? K€m iQÆB i` M K†i æQÌM; S?QM; - MS+ MÎ M|B,
 @ aQ ç çWM; M|B M?Q p¨v
 L¨M; çQÆM; M?B M bÊ ?½B- M?QM; M¨M; #B i `ä æQÌM; S?QM; H`K M?Q p¨v M;mv
 M°B i•K +ªK ç°M; F?¬M; i?¬BX
 .QÈB +?•M GBM? E?B T L? M- GB m h`¬M S?QM; ?[m F?Q p¬ HU+ - i`ÁM; K„i +?È
 ?¶M HQ¢M +O ç iY L?`i æ Q J¬M- M?bM +ªM? i`QÈ+ K„i ;B®M; M?Q hm G æ` L;I
 ?®B ?¨M F?¬M; i?¬BX >„M #` GBM? E?B T L? M ?mM; ?,M; +?¨ ç¢T- M; v +ª bS+
 +|X
 @ h?'v `²B +?SX
 GBM? E?B T L? M çSM; # M +¢M? ?„M- +9B ç¬m M?Ä ;B¼M; M|B pÈB ?„M,
 @ •+ ;Bª €+ #€Q- i`QÈ+ F?B H`K +?mv M t'm ?½v M;?o ç M ?¨m [mªX
 GB m h`¬M S?QM; ?Q M? K°i iB M; - F?|2 KB M; i`¨M K€m iQÆB- H`K #~K M|B,
 @ æ½ Km°M æ½ Km°M- L?`i æ Q J¬M Hm•M H¢+ ç M i bM? +ªM? M¨v ç m /Q M?B i
 @ BX
 GBM? E?B T L? M F?) H„+ ç¬m i?Î /¨B- i?Á i v +€+? F?¬M; +?ûK tm®M; - K°i ç¢Q F
 M;U+ GB m h`¬M S?QM; - +?†i çSi i•K K¢+? +O ?„MX

G^{1/2}Q ;B" M"v ç M F?B +? i +ÁM ç2K i'i +^a i`€+? M?B K ç´ H M ç-m M?B iY +O K
E?B T L? M +| +?9i #`i ç„+ /o- +?ŠM; H) ?„M F?¬M; #B i i'i +^a ç m i¢B ?„M ? v b Q
ç^{1/2} M|B- K^{1/2}M? ?´ imv ç€M; bÊ- M;QÌB /QÐM; ?´ +ÁM ç€M; bÊ ?ÆM- M m F?¬M; +
i9M;- F?¬M; çQÊ+ M?[M; i`QÎM; #®B +QM; +?B m- H"K b Q M?•M bBM? +O M?[
çQÌM; +?S\

J°i #QÊ+ b B- iWM; #QÊ+ b B- M?•M bBM? M?Q p€M +\X

:¬M kyyy ç iY L?`i æ Q J¬M M?Q F?¬M; Km®M b®M; çB M +m<sup>2</sup>M; H Q ` M;Q" B- i b
;B®M; M?Q #` HY ç®i K¬M; p"v- b„+ K†i i'i +^a #¼M +?9M; ç m F?OM; ?Q^aM;- M; v
+?9+ KWM; ç^{1/2} +?çv ? i F?¬M; +ÁM K°i B- F?¬M; # Q H•m- iQ" M #° L?`i æ Q J¬M

æQÌM; S?QM; çSM; M;mv M i¢B +?¶ M?bM tmM; [m M?- i`QM; T?QÆM; pB M p" B
H9+ M"v KÈB i?Î /"B K°i ?ÆB- M?bM J¢+ GQm h¬ ç M; `ÆB H M|B,

@ J¼B M;QÌB +?çv ? i`²B- i ç€M; bÊ M?Q p"v b Q\

J¢+ GQm h¬ ç M; F?|+ +kM; KdK +QÌB,

@ aQ ç F?¬M; ç€M; bÊX

Zm v ç-m M?bM +?mM; [m M?- J¢+ GQm h¬ H¢B M|B,

@ aQ ç - +?9M; i i`Î p M?" #•v ;BÌ b Q\

æQÌM; S?QM; H„+ ç-m,

@ *?d bÊ #•v ;BÌ F?¬M; çB çQÊ+- i`QÊ+ iB M bQ i, +MM; K'v p` bQ i?9+ i bK K°i M
M;¬v- i +¬M çB m /QÐM; K°i +?9iX

J¶B K°i H¬M bY /KM; çÁM b€i i?O- æQÌM; S?QM; b) K i KÄB p¢M T?¬M- K†+ /M ?
?ÆM i`QÊ+- /B +?SM; +kM; F?¬M; M;?B K i`¼M; M?Q i`QÊ+ FB - M?QM; iB m ? C
i¢B F?ÎB ?"M? F?¬M; T?ªB H" K°i HU +?¼M i®iX

@ h®iX

J¢+ GQm h¬ ¬M M?m ;"i ç-m- [m v M;QÌB p"Q M?" iB TiK+ +?,K b|+ M?QM; M?` ç¢
ç•v i`QÊ+ FB H" MÆB Î /"M? +?Q M[ [mv M L?`i æ Q J¬M- b m pK ?¶M HQ¢M H9+
+?Q M M +ÁM H¢B `i M?B m T?ÁM; i®M;- J¢+ GQm h¬ +?d i bK K°i +?9i- ç^{1/2} i bK ç
M i`Q M?[M; M?` ç¢B ç iY- M" M; KÈB ç„Ti?m®+ +?[i?QÆM; +?Q ?¼X

J" æQÌM; S?QM; ç2K M?[M; •K ?²M K" KbM? KÈB +?ûK ;B i FB +¬ ç°M; H¢B- i?m
KQÌB h?B M ;B B- i€K KQÆB æ` ;B B •K ?²M- M m Hmv M ?| iQ" M #°- i`Ê ;B9T ?

a m F?B ç€K M;QÌB J¢+ GQm h¬ ç^{1/2} p"Q i`QM; M?"- æQÌM; S?QM; +kM; i bK K°i ç`
>Q" M >²M çB- F?Q M? +?•M M;²B tm®M; +?"K `½B F?¬B T?K+- K" GBM? E?B T
M;Q" B- i?m" M iB M #ªQ ?°#¼M M;QÌB J¢+ GQm h¬ K°i +?9iX

"®M M;¬v b m- "¢+? h® v /šM ç-m ?ÆM M;¬M M;QÌB h?B M h9- /šM K¼B M;QÌB t-
J¬M- ?B M i¢B p„M; H†M; p¬ +MM;- K°i #|M; M;QÌB +kM; F?¬M; +| - i`QM; F?Q i`
+?Q ç€K M[M?•M ?MM; ?´ M"v H'v F?,M i v +?2 Kk B H¢BX

h` M çQÌM; iÈB ç•v- "¢+? h® u ç<sup>1/2</sup> M;?2 çQÊ+ ç°M; ioM? /Q æQÌM; S?QM; ;•v ` - F
KÈB #B i HÌB ç²M F?¬M; T?|M; ç¢B +?9i M"QX

hQ" M #° M;QÌB +O L?`i æ Q J¬M #` K°i KbM? æQÌM; S?ÁM çm´B çBX

h bK ?ÆM T?•M MY L?`i æ Q J¬M- pšM F?¬M; i bK çQÊ+ K°i #|M; M;QÌB- "¢+? h®
K°i iB M; ,

@ h?O çQ¢M +O S?QM; M?B- i?"i [m€ #€ ç¢Q- +?ŠM; H) ç M?[M; M;QÌB +?9M; i
J°i M;¬M M;QÌB ;BªB [mv i ?"m [mª- ç•v ç9M; H" ç¢B i?O #9iX

*kM; F?-M; i`€+? #¼M M; QÌB "¢+? h® u ç M +?"K- +€+ M" M; M?B m M; QÌB M?Q p
S?QM; F?-M; Qi- ?ÆM M[+€+ M" M; i?ÌB ;B M M; ?d M; ÆB +kM; `9i M; „M ç M +U+
bÈK M?'i ç ; B9T ç Ð æQÌM; S?QM; K°i +?9i- i?"i F?-M; M; ?o iÈB- pšM F?-M; i?
/KM; X

G•K L?QÊ+ .B M H m i`€M- #B m H° +| +?9i #'i ç„ + /o,

@ s2K ` +?9M; i pšM ç€M? ; B€i ?'T #'M bU +O S?QM; M?B p" iB m M? ç-m FB

9dkX *?QÆM; 9eR, *QÈT a¢+?X

o- h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; 9eR, *QÈT b¢+?X

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

@ J" i?-B- ; BªB [mv i i®i ?"m [mª çB- i`QM; i-M; +| M K M?•M HÊB ?¢B i?"i bU H"
"¢+? h® u M; QÊ+ H¢B `i ?QM; T?'M- F?-M; m' M; T?Q M" M; /šM ?„M iB M p" Q i-M
M" M; - K-M ?¢ ç iY h?B M h9 b) +? i F?-M; Qi M; QÌB- M?QM; +kM; T?ªB ç +?Q i?
i•K ; B[; bM K-M ?¢ ç iY +O KbM? ç M +MM; - +| i?QÆM; pQM; M"v +kM; T?ªB i?W
G"TiS+- "¢+? h® u T?•M T?| +?9M; ç iY t2K tûi F?„T MÆB- M m +| i? i bK çQÊ+
æ Q J-M- T?ªB ç2K +?M- i`€M? ç +?Q i?B i? ?Q i?®B i¢Q i?"M? -M /`+?X *ÁM
#ªQ p"i +O L?'i æ Q J-MX

h?U+ HU+ +?dM? i? +O L?'i æ Q J-M F?-M; FûK h?B M h9- i-M; K-M M"v FBM?
iB M i" B iQ+? Hkv çQÊ+ +kM; F?-M; T?ªB b® Qi- K†+ /M ç€K ç iY L?'i æ Q J-M
K°i +?9i- M?QM; b® i" B bªM +ÁM H¢B +kM; b) F?-M; QiX

>ÆM K°i M; "M M; QÌB ç M ç•v- +?ŠM; H) çB K°i +?mv M i v F?-M; b Q\ L m ç½ ç M
#° ç² p"i ç2K p X

æQÌM; S?QM; ç½ F?-B T?K+ ?Q" M iQ" M- bî /o +ÁM î H¢B +?¶ M"v- H" pb # M; QÌB
M†M; - M?'i H" M; QÌB #` çQ¢M K°i +€M? i vX J†+ /M +| J¢+ GQm h- /MM; +QÆM; i
F?-M; +€+? M" Q i` F?ÄB KB M; p i i?QÆM; - +?Q M M +ÁM T?ªB K'i K°i F?QªM;
F?-M; M; ?o iÈB #¼M M; QÌB "¢+? h® u +kM; iÈB ç•vX

J¼B M; QÌB ; †T K†i M? m- J¢+ GQm h- M?"Q p" Q HÁM; G•K L?QÊ+ .B M F?|+ H|+
S?QM; +ªK i?'v ç m t|i i`QM; HÁM; X

J¢+ GQm h- Ov F?m'i `i M?B m- i?ÌB çB K M?bM i?'v æQÌM; S?QM; ç½ T?€i iB
M K M[F?€+ #B i- F?-M; i? -K ?„M F?|+ - K" G•K L?QÊ+ .B M #'i ç²M; - ç®B pÈB
L?QÊ+ .B M pW H" i?-v pW H" K - J¢+ GQm h- ?Q" M iQ" M +| i? ; BªB T?|M; iQ" M

J¼B M; QÌB M OB K°i ?²B- H9+ M"v J¢+ GQm h- KÈB çbM? +?d Md MQM i?9i i?Q
i`€+?,

@ H" GQm h- b B- M m F?-M; T?ªB +QM /šM +€+ M" M; ` M; Q" B- bQ i?9+ +kM; b)

@ æ² M; ®+X

G•K L?QÊ+ .B M M OBX

@ L; QÌB +? i F?-M; i? b®M; H¢B- S?QM; M?B +kM; #€Q i?M +?Q M" M; `²B- M" M; i
+?„M b) `i pmB KWM; X

@ L m i?U+ HU+ +O +QM K¢M? ?ÆM K°i +?9i- +kM; F?-M; tªv ` +?mv M M?Q i?

h`^am [m bU pB + H-M M¨v- J¢+ GQm h¬ +kM; M?"M K°i ç^a FQ+? F?¬M; M?ÄX
G•K L?QÊ+ .B M M?bM M¨M; K°i +€B- +| +?9i M;Q¨B w Km®M M|B,
@ E?¬M; T?^B M? ç-m M;QÆEB F?¬M; i?Q+? im Hmv M b Q\

@ aQ ç H"K b Q p"v\
 J¢+ GQm h¬ M? ;B¼M; ?ÄBX
 @ h M;?o- H9+ i`QÊ+ /B i *U EB K J¬M- M m +| i? +QÊT b¢+? *U EB K J¬M K°i T
 H-M M"v # Q M?B m X
 æQÌM; S?QM; +| +?9i iB + ?"M M|BX
 oW /Si HìB ç½ #` G•K L?QÊ+ .B M tdi?ŠM; p"Q i`€M,
 @ E?¬M; çQÊ+ M;?o ç M M?[M; +?mv M M"v- H"K M?Q p"v `i p¬ M?•M ç¢Q- M m
 +MM; *U EB K J¬M [m€ T?"M- +?9M; i i` m +?¼+ #¼M +?9M; H"K ;b\
 @ h #B i`²B5
 æQÌM; S?QM; ;"i ç-m HB M iK+- ?„M bÊ M?'i H" +¬ +¬ i?mv i; B€QX
 @ L; QìB F?¬M; T?¢K i - i F?¬M; T?¢K M; QìB
 G•K L?QÊ+ .B M bÊ ?„M H¢B M|B ç M +€B ;b i`ªK i?ªQ i`W +, M- i` M? i?O M|B,
 @ L m M; QìB T?¢K i - H M?QÊM; # T?-MX
 æQÌM; S?QM; `mM; çMB ç„+ w,
 @ L; QìB +ÁM T?¢K i - i M?`M- M; QìB i€B T?¢K M[
 oW M|B ç M ç•v- t T i v i?"M? HQĐB ç Q +?ûK tm®M; - M|B,
 @ h`ªK i?ªQ i`W +, M5
 G•K L?QÊ+ .B M M;?o i?-K- KbM? M|B HìB p¬ Q+? `²B- F i [mª pšM H" M?´ +Ä i"M
 +€+? ;BªB [mv i p'M ç - M[M?•M i?QìM; M?m M?QÊ+- K" æQÌM; S?QM; i?b `i +C
 i? T?O M?"M- i` M i? ;BÊB M"v +| `i M?B m M; QìB F?¬M; #B i çB m- M m M; QÆ
 /•v /Q F?¬M; /Si- +kM; ;B®M; M?Q H-M M"v- M m F?¬M; T?ªB æQÌM; S?QM; +Qì
 F?B / +€+ M" M; X
 *?Q M M M|B- ?Qt+ H" F?¬M; i` m +?¼+ iB m M?•M- M m ç½ i` m +?¼+- M?'i ç`M
 /B i b€iX
 @ h®i`²B- S?QM; M?B M|B ç9M; X
 "¢+? h® u +?2 +?î æQÌM; S?QM; X
 @ E?¬M; M|B +?mv M M"v M[- +?9M; i i`î p i?¬BX
 h¬M; +?O pmM; i v H M- çB ç-m /šM çQìM; - K°i M; "M ç iY h?B M h9 i?2Q b€i T?Q
 K" T- ç•v H" i`"M; +ªM? `i ?Q" M? i`€M; X J°i KbM? æQÌM; S?QM; ç¢B M K M?•M ç
 ?QÆM; F?Q iW ç€K M[ç iY h?B M h9 HQÊM Hì- [mª i?U+ F?B M M?B m M; QìB Q
 . M? p¼M; +O æQÌM; S?QM; i`QM; h?B M h9 H M+ Q M?Q K†i i`ìB # M i`Q - i` M
 M[+?¢v ç M # M +¢M? ?„M M|B +?mv M T?B K- K" #¼M M; QìB "¢+? h® u +kM; +?
 F?¬M; M|B- +kM; F?¬M; F?; ?B m F?B M?[M; bQ i, bQ Km°B M"v M?B i iB M? M?Q
 K†i KkB çÄ #WM; X

9djX *?QÆM; 9ek, h Jm®M :ª *?Q >„MX

o¬ h?QìM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; 9ek, h Km®M ;ª +?Q ?„MX

L?;K /`+?, .mM; M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

GϕB M|B / K†i æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; i - #ÎB çO HQϕB M;mv M M?•M M M T?ªM
+¬; €B- M?QM; ibM? ?m®M; ?B M iϕB F?¬M; ;B®M; - bQ i, bQ Km°B M?B m H„K- æ
M´B- ?ÆM M[i` M K†i M;QÌB i iQÆB +QÌB +?`Q ç|M- €M? K„i bMM; #€B M?m ibM
M;QÌB i çB- ç9M; H`´i F?| tY X

E?m¬M K†i M?Ä M?„M +O Jϕ+ GQm h¬ +kM; çÄ H M- +ª; M H´v K°i i v F?Q€+ p`
K°i KU+ Î# M +ϕM? ?„M- H9+ M`v ç€K ç iY h?B M h9 KÈB /WM; HϕBX

GBM? E?B T L? M çSM; # M +ϕM? `i iS+ ;B”M- M?bM i?´v #° M;U+ MQ çO +O Jϕ
+O æQÌM; S?QM; - HϕB +9B ç-m M?bM tm®M; +O KbM?- iS+ ;B”M K°i ?²B- K°i +
M;?o i?-K- çÈB #´M +¬ MQÆM; ?´T i?m +€+ HQϕB iBM? ?²M pk K`tQM; - +ÁM bÊ +

J°i ç€K M?•M K½ h?B M h9 i¬M; çB iÈB- i?ÌB çB K çB M; M; [m +€+ i?`M? i`b- M;
+€+ M`M; pÈB €M? K„i i? K i?m²M;X

L?B m K„ M[H„K- K°i M;`M M[M?•M - F?¬M; Qi iB m K„ M?•M i?B M iQ imv i b„+
M?•M M?bM i?2Q- ?ÆM M[M[ç iY h?B M h9 i¬M; ç m ç½ im Hmv M [m - i?U+ HU-
;B B- #ªM i?•M K¶B M;QÌB +| K°i HQϕB F?Q +?´i bB m T?`K i?Q€i iK+- H`K +?Q +
K`æQÌM; S?QM; HϕB H`i? M?;QÆM; ;B[`WM; ?Q - ;B[K°i ç®M; M[M?•M tm´i
+?Q M;QÌB i +?9 w- i`QM; €M? K„i +O M?[M; M K M?•M FB M?bM ?„M i`M ç-v ?

hmv K„ M?•M ;B[çQÌM; - +kM; +| F?¬M; Qi M;QÌB FBM? M;ϕ+- #ÎB pb i` M M;QÌB
FB K p` +€+ HQϕB pk F?Q- K¶B M;QÌB +¬K i?2Q K°i Qi # Q HÈM # Q M?Ä- ç +?Q
iQÈM; - +ÁM iQÌM; `M; M?[M; M;QÌB M`v +?QM? H`M?[M; M[ K½ T?d pW ?`M? ?i

h` M çQÌM; i`Î p - iBM ç²M p >mv i J æQÌM; S?QM; M?B m p¬ b®X

L;?2 ç²M >mv i J æQÌM; S?QM; i€B tm´i ;B M; ?²- H`K t`M; H`K #`v- b m F?B /B
çϕB M€Q GQm o•M h¬M; +O hS h¬M; - H-M M`v ç M T?B M L?´i æ Q J¬M- K¬M +?
h?B M;B B i`QÌM; H½Q ç m #`æQÌM; S?QM; ?ϕ b€i i`M M?šM- M?[M; + Q M?•M i
+| ®M p` h?B M;B B + Qi?O +? i Q M- ç iY L?´i æ Q J¬M i´M i?´i i?ªK i`¼M;X

h`QM; H9+ M?´i i?ÌB- ;B M; ?² #B M b„+- æQÌM; S?QM; i`Î i?`M? K°i çϕB K ç-m +

L?[M; iBM iS+ M`v- çQÆM; M?B M iW i`QM; KB M; M?[M; ç iY L?´i æ Q J¬M ç`Q
#¼M ?„M #` ?Ov- i`QÌM; #®B p` ç²M; K¬M #` ;B i- Q€M F?Q i`QM; HÀM; F?| iB m
i?M- +?d +| i? /MM; T?QÆM; i?S+ M`v T?€i iB iHY ;B”M i`QM; HÀM;X

L?[M; iBM iS+ M`v `ÆB p`Q i`QM; i v M?[M; M;QÌB F?¬M; #B i`ä +?•M iQÈM; - ?Q
?„M F?¬M; #B i æQÌM; S?QM; pb b Q ç² b€i L?´i æ Q J¬M- +?d #B i H`´i M?B m
+? i i`QM; i v æQÌM; S?QM; - i?ÌB ;B M p`B M;`v M;„M M;OB- iBM iS+ M`v ç½ i`mv
ç [m®+X

J°i Qi i¬M; K¬M p`i? HU+ +| iBM? i?-M i`QÈM; M;?o - ? v H`M;QÌB +| ;B Q ibM?
;`Q HB M ?ÊT HϕB #„i çϕB K ç-m p [mv €MX L?´i H`i? HU+ +O #®M h?B M;B i
+?9+ KWM; #` ;B i- #®M M;QÌB M`v ç m H`i?U+ HU+ i`mM; FB M +O i¬M; K¬M- æ
i¬M; K¬M M`v H`K b QiW #Ä w ç²\

*| i? M|B- iBM iS+ ?B M iϕB `i #´i HÈB +?Q æQÌM; S?QM;X h? M? / M? +O ?„M
M`v b m` F?ÄB +Y - M|B` i M +O KbM?- b) çQ ç M`´i M?B m T?B M iQ€BX

æ®B pÈB ibM? ?m®M; ?B M ;BÌ- æQÌM; S?QM; Km®M i?Q€i Hv [m M ? pÈB h?B M
GQm o•M h¬M; p - +kM; ;BªB [mv i M?Q i? X

L?QM; "ϕ+? h® u p` +€+ p` i`QÌM; H½Q ç m F?¬M; ç²M; wX

h?B M h9 i¬M; i?B m MÊ æQÌM; S?QM; M?B m H^K- ? B M,K [m - h?B M h9 i¬M; i`ª
H-M H•K p`Q M;mv +Æ /B i K¬M- ç m H`K°i KbM? æQÌM; S?QM; çSM; ` M;„M +ª
imv i Hk çϕQ +?Q +? FB X

G-M i`QÊ+ H` h? M; S?B hB m +MM; æQçM h?`i sQ+? ?ÊT HU+ #`B tQ+?- FB M i
?çM pÈB æQÌM; S?QM; - +ÁM H-M M`v- "ç+? h® u F?¬M; Km®M H`K M?Q p"vX L m
M`M; H`K b Q /€K ç®B K†i pÈB æQÌM; S?QM; - H`K b Q ç®B K†i pÈB hmv i L[\

h?B M h9 i¬M; F?¬M; T?ªB H` iB m M?•M [m b¬M; çQçM +¬m- /M H` M[M?•M +kM
/ M? M`v 5

"ç+? h® u ` H M? +?Q +€+ ç iY T?•M i€M i?`M? i®T M, K i®T # - ibK M?[M; M; QÌ
[m€M i` iYm [m€M i`QM; i?`M?- #Ä ` +?9i iB M M?Ì M?[M; M; QÌB M`v M|B `ä +?
M?[M; HìB ç²M #`i HÊB pÈB æQÌM; S?QM; - Km®M +?Q M?[M; M; QÌB ?B m F€ t2K M
S?QM; HçB ç² b€i L?`i æ Q J¬M- M m K¼B +?mv M +?B K çQÊ+ +?[Hw- +?mv M ;

J°i T?QÆM; /B M F?€+- "ç+? h® u ` i +QÌM; M; çM; - imv M #® pÈB M; QçB M?•M æ
+O h?B M h9 i¬M; - B /€K ; •v #`i HÊB pÈB ç iY h?B M h9 i¬M; - \*U EB K J¬M p` L
i`K ; QÆM; X

L m /€K H`K i?b T?ªB +?`m /B i K¬M5 "ç+? h® u F?¬M; M|B i?ŠM; - M?QM; +?QM?

hBM iS+ M`v i`mv M çB- i` M ;B M; ?² H`T iS+ M´B b|M; - F?¬M; Qi M; QÌB i`€+? +S
?,M; +`M [m`v- +?d H` K°i K¬M T?€B M[ iY- ?` çS+ ?` M,M; Up¬ çS+ p¬ M,M; V K` /
L; QÌB F?€+ /€K F?B / K¬M ?ç ç iY +O M; QÆB- M; QÆB b) /B i K¬M M; QÌB i - ç
J¬M ?ç ç iY +O M; QÌB ?`M? i`m i` M ;B M; ?²- p +?çK ç¬B +?9i H` +?mv M i`i M
çm®B Hw- #²B i?QÌM; K°i +?9i +?Q ç®B T?QÆM; H` tQM; +?mv MX

L?QM; #¼M ?„M +?d H` M|B +?Q bQÈM; KB M; - iW +€+? M|B p` +€+? H`K +O h?
?„M T?ªB M?bM K†i KkB h?B M h9 K°i +?9i- #¼M ?„M [mª i?U+ F?¬M; /€K +| + M
T?ªB M|B- i`QÊ+ /B i \*U EB K J¬M- b m ?Ov L?`i æ Q J¬M- ? B K¬M T?€B M`v +?C

hmv `i M?B m +, K iS+ h?B M h9 i¬M; - i? M?QM; pšM +| M?B m M; QÌB p¶ i v F?2M

h?B M h9 i¬M; +| i? +?2 +?Î K¬M ?ç ç iY- /MM; i?O çQçM +QÌM; M; çM? ç #ªQ p
iY- iU M?B M çQÊ+ F?¬M; Qi M[iY ?QÎM; SM; - OM; ?°X .M b Q h?B M h9 +kM; F
ç•v H` K¬M T?ªB +O M[iYX L m ç iY K¬M T?€B F?€+ +| K b€i pÈB M? m- +MM; H
i?ÁB- M?QM; H` M[ M?•M- M m #` M; QÌB F?€+ pk M?K+- b) T?€ ?Ov ?çM? T?9+ +ª

"ç+? h® u imv M #® ` M; Q`B- / M? p¼M; +O æQÌM; S?QM; içB Gw æQÌM; ç [m®
M; QÌB i?mv i i?Q i`QM; K¶B i?`M? i`b ç m ç M; M|B p +?mv M M`vX

J`v M; `v b m- K°i M; `M M; QÌB `®i+m°+ +kM; p ç M h?B M h9 i¬M; X " M M; Q`B bÆ
ç¬M; M; ?`i- /M b Q iBM iS+ i`mv M çB M? M? ?ÆM M; QÌB i çB `i M?B m- iW ? B
; BÈB ç½ i`mv M p i`QM; i¬M; - b„+ K†i +€+ ç iY pmB KWM; /çi /`QX a m F?B M?b
?Q M ?¬ p M; i`M K•v t M?X

"ç+? h® u i`M ç¬v ?çM? T?9+- i`€M M +ªK t9+ K¼B M; QÌB K°i +?9i,

@ h®i `²B- ç m i`Î p`Q i`QM; K¬M- F?¬M; M M Î +?¶ M`v ?¬ iQ ;¼B M?Ä H`K +?Q M
M?B- M; QÆB iÈB ç•v

9d9X *?QÆM; 9ej, v æ`M? *O Jç+ GQm h¬X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; 9ej, v ç`M? +O Jç+ GQm h¬X

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

"ç+? h® u p®M ç`M? ç +?Q M?[M; ç iY KÈB M?"T K¬M M?bM- +| `i M?B m M; QÌ
M? ?MM; H` +€B /çM; ;b- M?QM; pW M; ?B M; ç¬m- F?¬M; i?`v #|M; /€M; +O æQ

>„M ç½ bÈK ç½ +?¢v K'i /¢M;X

@ S?QM; bQ + ç•m`²B\

J°i iB m K„M[+?WM; KQ`B #®M KQ`B H,K im´B M?bM [m M? ibK FB K #|M; /€M; +
i`M ç-v bMM; #€B- i? M? i?9v M|B,

@ h Km®M ;ª +?Q ?„M5

L|B F?¬M; +® F}- i?“i H” K¢M? KB M; 5

J'v M[ç iY çSM; # M +¢M? M”M; i` m +?¼+- +Q`B M|B,

@ E?¬M; #B it'm ?´- F?¬M; #B it'm ?´5

hB m K„M[Ov F?m'i p¬ +MM;- F?m¬M K†i M?Ä M?“M çÄ #WM;- M?QM; pšM FB M

UĐ• €Đ ç-v bMM; #€B- iB\

L? [M; /QÊ+ HB m /MM; ç Hmv M +? ç M T?QÆM; M"v +kM; F?¬M; T?ªB #ªQ #®B
 i?mv i T?K+ /KM; K°i pB M HBM? ç M +| i? b€M? #^M; KQìB M, K F?´ im- i?"K +?
 i?€M; iB M p"Q h?B M ;B B +ªM? ;BÈB- HQ¢B +?mv M M"v ç m H" HìB #` çti p¬-
 ?Q p¬ Kì K`i M"v +| F?¬M; Qi- /Q M; QìB Km®M çB çQìM; i„i #` çti` - +, M #ªM F?¬
 *QM çQìM; im Hmv M- +?d +| +® ;„M; F?„+ F?´- iWM; #QÊ+ iWM; #QÊ+ çB iÈB çdM
 >ÆM M[M|B +€+? F?€+- K†+ /M +| HQ¢B HBM? ç M /B m /QÊ+ K°i #QÊ+ H M i`ì
 /KM; M| F?¬M; +| M°B ibM? p[M; +?„+ - +| i? +?`m çUM; çQÊ+ b Q\ J†+ /M ?„M +|
 bU iB M p"Q h?B M ;B B- M?QM; ?„M F?¬M; +| i`ªB [m FBM? M; ?B K im Hmv M F
 ?„M F?¬M; p[M; +?„+ - ?„M b) poM? pB M /WM; H¢B i¢B +ªM? ;BÈB FB - F?¬M; #
 M[HU+ +?B M ç'm +?•M +?QM? - i?m t +ªM? ;BÈB #ªM i?•MX
 Jm®M t•v /UM; H-m i?€T + Q HÈM +kM; +-M M M KÁM; p[M; +?„+ - +, M +Æ KÈB H
 "ªM i?•M æQìM; S?QM; ;†T F€M; ° HB M iK+- FBM? K¢+? iQ" M i?•M FB M +®- i®+
 +kM; T?ªB i®M i?ìB ;B M ? B M, K KÈB ç¢i iÈB æ` ;B B i?QÊM; T?~K K" i?¬B- çB
 ç½ H" K°i çB m F€ iQ+? `²BX
 L|B +?Q +MM; - ç M /QÊ+ H" i?S T?K i`Ê- +?QM? i?S+ pšM +-M iQ +?´i p" M´ HU+
 GBM? E?B T L? M çQ +?Q J¢+ GQm h¬ K°i Qi ç M T?QÆM; - i`QM; ç| +| K°i HQ¢B-
 GBM? æ M K" "¢+? hB m G¢B çQ +?Q æQìM; S?QM; - +| çB m ?B m [mª K¢M? ?Æ
 L|B +€+? F?€+- T?K+ /KM; HQ¢B ç M /QÊ+ M"v- H9+ im Hmv M- i®+ ç° ?´T i?m H
 ?ÆM `i M?B mX S?K+ /KM; i? K ç M /QÊ+ T?K i`Ê *® "ªM "²B L; mv M ç M- H9+ ç|
 M? M?- M M K| M; +kM; p[M; +?„+ - ? B +?OM; ç M /QÊ+ M"v ?¶ i`Ê HšM M? m- i?B
 J" ? B +?OM; ç M /QÊ+ M"v- +?d +| i€+ /KM; ç®B pÈB M; QìB im Hmv M /QÈB h?B M
 #B i +| HQ¢B ç M /QÊ+ M"v- K„i +kM; çÄ H M- M?QM; pšM iB + ?"M p¢M T?¬M- #î
 T?K+ /KM; F?¬M; +| MY çB K i€+ /KM; X J" æQìM; S?QM; - ç¢i iÈB æ` ;B B i?QÊ
 >„M Km®M #^M; p"Q i?U+ HU+ +O KbM? +ªK M; ° +€+? i`M i?, M; h?B M ;B B- F?¬
 +?€v ;B B çQ¢M çQÊ+- M m F?¬M; +?ŠM; F?€+ ;b m®M; i?m®+ ç°+ ;BªB F?€iX
 .M p"v- M m [mª i?U+ J¢+ GQm h¬ +| ç¢B HQÊM; /QÊ+ HB m- Hmv M +? ` ç¢B HC
 [m€ ? B M, K- h?B M h9 i¬M; b) +| i? K K'v i`, K æ` ;B B + Qi?O- i?U+ HU+ M? [M;
 >Q" M; ;B B +kM; i, M; H M i`QM; T?¢K pB HÈMX
 >B M M v- i`QM; +ªM? M°B Gw æQìM; ç [m®+- i`W i K ç¢B i? HU+- +| i¬M; K¬M M
 i?O\ æ•v +?QM? H" K°i +´ i?U+ HU+ F?¬M; FûKX G¢B M|B F?QªM; i?ìB ;B M i`QÊ
 iQ" M #° L?´i æ Q J¬M +kM; +?d +| ?ÆM i€K KQÆB æ` ;B B + Qi?O K" i?¬BX
 h?B M h9 i¬M; #•v ;Bì +ÁM [m€ v m- +?d +| ? B h?B M ;B B + Qi?O i¼ i`MX L m
 M, K- b) +| i? K K'v i`, K æ` ;B B + Qi?O- i?U+ HU+ i¬M; K¬M M?Q p"v F?¬M; B /
 *?Q M M æQìM; S?QM; KÈB i?mv i T?K+ E?B m h?B M G M; - M?ì M| K M; i?2Q J¢
 ædM? aÆMX
 *?ŠM; +-M #B i æQìM; S?QM; i" M ibM? F?mv M #ªQ i? M"Q- E?B m h?B M G M; -
 KkB F?¬M; M; WM; - i`QM; K„i K M; i?2Q p F?BM? i?QìM; - i`WM; K„i pÈB ?„MX
 " i`WM; K„i- æQìM; S?QM; +ªK i?´v +| +?9i F?| +?`mX
 aî /o E?B m h?B M G M; +?`m çB F?ÄB E?9+ ædM? aÆM- #îB pb M| Km®M çB i?2Q
 i`QÊ+ iB M p"Q ç` #"M *U h?9 J¬M- iW +?¶ o¢M h?9 J¬M /šM i?2Q K'v i`, K HBM?
 Hw- E?B m h?B M G M; ç" M? T?ªB K M; ç€K HBM? i?9 M"v p h?B M h9 i¬M; - F?B
 T?ªB +?B Hb - K" i?ìB ;B M +?B i v +kM; ?ÆM K°i M, KX
 h`QM; HÁM; E?B m h?B M G M; `i F?| +?`mX
 >B M i¢B F?| F?, M H„K GBM? E?B T L? M KÈB i`îp - M´M F?¬M; çQÊ+ K'v i?€M;
 i€+? M| p" GBM? E?B T L? M ` - i?U+ bU +?Q`^M; pQÆM; ;Bª +?B i?9 / #` F?B /

æ¬B K„i ?mM; i`M +O E?B m h?B M G M; M?bM p`Q v i ?¬m +O æQÌM; S?QM; - i? M; KK- i`U + iB T + „M +? i i M iB m iY M`v- ç ? „M F?ÄB Î +?¶ M`v QK bÁK- M; ?2 K`
 ``i [m€ ç•v +?d H` M; ?o i?¬K K` i?¬B- M! #B i`ä GBM? E?B T L? M`i i®i pÈB i M bU + „M +? i ç®B T?QÆM; -F?ŠM; ç`M? GBM? E?B T L? M b) ``i i?QÆM; i•KX
 hçB b Q i pšM F?¬M; i? ?| ?bM? çQÊ+ +?S\ E?B m h?B M G M; #B T?ŠM pçM T i? i?®M; F?Q€B K„M; ? „M p`B +•m- #° /çM; i?9 i?•M M?Q ?B M içB- +| KB M; K` /MM; €M? K„i iS+ ;B`M #B m H° +ªK t9+ i`QM; HÁM;X
 @ hB m h?B M 5
 æQÌM; S?QM; #Ä [m €M? K„i +O M!- KB M; F?¬ HQÐB ç„M; M!B,
 @ L; QÆB t2K i M!B M?B m M?Q p`v- M; QÆB +kM; M M iÄ p K°i +?9i çB +?SX h? i, iB M p`Q E?9+ ædM? aÆM i bK +?9i /QÊ+ i?ªQ- HBM? i?9 +€+ M; QÆB ç m H`ç° ,M +Ä ç9M; F?¬M; \ .M b Q i?B M i`B ç` #ªQ ç-v ç'i- F?¬M; ?€B i?`i T?Q- ç•v +kM ;b- t2K M?Q ç M; çB /m bÆM M; QçM i?Ov K°i +?mv M- b m ç! i`Î p - Jç+ bQ i, Hm ç`M? F?¬M; i?B m T?¬M +O M; QÆB ç•mX
 E?B m h?B M G M; i`ÊM i`„M; K„i- M; ?o i?¬K M; QÆB +?Q i H`ç²M; ®+ i?`i b Q\ GQm h¬ K°i Q i ç M T?QÆM; - `ä ``M; M; Q`B h?B M ;B B +ªM? ;BÈB F?¬M; i? /MM t'm ;b +kM; H` h?B M ;B B çdM? T?QM; - „M M?[M; ç M /QÊ+ FB M?Q ç`m T?°M; ?
 E?B m h?B M G M; T?šM M°- /m¶B K!M; pm®i b„+ #ûM +O #ªM i?•M` - F?„+ H M ç'i [m M? +Q F?9+ F?m, m M?Q ;BmM #Á- H`K +?Q æQÌM; S?QM; #m²M +QÌB i`QM h` M Kti æQÌM; S?QM; ç9M; ç„M p¬ +MM; - F?2M M; ÊB K°i T?2M,
 @ *?"+- +?"+- +?[pB i M`v- #9i M?Q /m HQM; - +?[ M?Q `²M; # v T?QÊM; K9 - +| i i¬M; bQ - H`K +?Q M; QÌB i >Qx@ F?` @ €+? L^K KÆ\ L; QÆB M!B i M^K KÆ\ h` M Kti ç'i F?„+ ? B +?[ `i iQ- +?QM? H` ? B +?[ M^K KÆ- imv ?ÆB i?B m Mûi K pšM çQ€M çQÊ+ w iS i`QM; ç!X
 @ L?•M T?~K i?`i F?¬M; i®i X
 æQÌM; S?QM; #`i ç„+ /o F?Q€i i v €Q- M!B,
 @ L? ç-m- M; QÆB M!B ;B9T i çBX
 hBM? ?²M GBM? E?B T L? M i`9 M; K i`QM; i?•M i? æQÌM; S?QM; -pW `²B æQÌM; h?B M G M; M`M; K°i KU+ F?¬M; tm'i ?B M- +?QM? H` Km®M M?bM æQÌM; S?QM M; `v M v T?QM; [m M; p¬ ?çM- M?B m M[?`B iY tBM? ç T M?Q p`v p•v [m M? ? „M L?QM; #•v ;BÌ KbM? F?¬M; ` Kti- hB m h?B M b) F?¬M; ç€T SM; +?mv M M`vX
 ``i ç„+ /o- GBM? E?B T L? M KÎ KB M; M!B,
 @ hB m h?B M- i /çv +?Q M; QÆB K'v p`i?ªQ /QÊ+- M m i bK çQÊ+- +?Q M? ç-m M! b) ;B9T M; QÆB içB HK+ ;B B +kM; +| i? #B M ?! X
 æQÌM; S?QM; M; ²B i` M ;BQÌM; - M?bM i?¬M b„+ E?B m h?B M G M; #B M ?! - T? F?€Q- KbM? M!B M?B m M?Q i? +ÁM F?¬M; #^M; GBM? E?B T L? M M!B K'v +•m

9deX *?QÆM; 9e8, "ç+? æ h?`M?X

o¬ h?QÌM;

h€+ ;Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; 9e8, "ç+? æ i?`M?X

L?|K /`+?, .mM; M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

ošM H" GBM? E?B T L? M +| #B M T?€T- æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB #°B T?K+ i`Q
HBM? i?9 +QÌM; çCB +Ð M"Q- ç€M; iB + F?¬M; +?`m M; ?2 HÌB KbM?- +?ŠM; M?[M
KbM?X

_i M? M?- GBM? E?B T L? M i`mv M iBM iS+ ç M- E?B m h?B M G M; ç€T SM; K
Ē?9+ ædM? aÆM iB K FB K /QĒ+ i?ªQ- K'v i`,K +QM HBM? i?9 /QĒB i`QĒM; M| +| i

L|B +€+? F?€+- +| i? /šM i?2Q K'v i`,K ç iY h?B M h9 i?2Q- K¶B M; QÌB +QÐB K
E?9+ ædM? aÆM- i?U+ HU+ M?[M; HBM? i?9 M"v F?¬M; TªB H" KçM? M?'i- M?Q
E?B m h?B M G M;- +?„+ +?„M M?[M; HBM? i?9 F?€+ +kM; F?¬M; H"K F?| ç iY h?

h`W F?B M?QM; +QM HBM? i?9 FB F?¬M; ç E?B m h?B M G M; p`Q K„i- M?QM; E
ççQ i?`M? iQM?- bĒK ç½ /¼ +?Q M?[M; ç`M i?9 ÎE?9+ ædM? aÆM bĒ K'i K"i`²B

æ2K iBM iS+ i®i M|B HçB +?Q Jç+ GQm h¬ M; ?2- Jç+ GQm h¬ pmB KWM; [m€ ç´B-
i?•M K"i K°i ?²B- æQÌM; S?QM; +ªK i?€M i? ççQ #'i +¬M; X æ¬m M; ?B i b9+ M"v
M?QM; ? i H¬M M"v ç M H¬M F?€+ M|`'i +,K i?M KbM? X

sY Hw M?[M; +?mv M M"v +kM; K'i MY M;`v i?ÌB ;B M- +?mv M F iB T F?¬M; +-
p`Q- +| K'v i`,K ç iY h?B M h9 iB M p`Q E?9+ æbM? aÆM iB K FB K /QĒ+ i?ªQ- ?A
TªB K'i ?ÆM K°i i?€M; KĒB +| i? çB` - M M F?¬M; +-M HQ i?B m /QĒ+ HB mX

L; ?d M; ÆB içB u M GB m *€+ K°i ç K- #m´B b€M; idM? HçB ç½ M?bM i?'v ? B K„i
ªQ L?B J°M; M?B çSM; # M KûT ;BQÌM;- +?m`M #` T?K+ i?` æQÌM; S?QM; `ÌB ;B

h?B m ;B KĒB i`îp F?¬M; çQĒ+ # QH•m HçB TªB Hv F? B- M°B i•K ? BM? ç¬m
+kM; #B i H¬M M"v æQÌM; S?QM; TªB çB K M; "ç+? hB m GçB p ç•v- iU M?B M C

ªQ M?B ¬M M?m K†+ [m¬M €Q +?Q æQÌM; S?QM;- M|B,

@ a€M; M v J°M; M?B`'i p'i pª H"K çB K i•K +?Q i?B m ;B - i?B m ;B ,M MQ`²B ?

J„i J°M; M?B çÄ H M- M|B,

@ o'i pª ?²B b Q\ L; QÆB M|B F?| M; ?2 [m€ çBX

ªQ M?B i? +?B + HQÐB i?ÆK i?Q M?"M b B- M|B,

@ ªQ M?B b B`²BX

æQÌM; S?QM; çQ i v` - +-K i v ? B M; QÌB- M?Ä ;B¼M; M|B,

@ *U+ F?´ +€+ M; QÆB`²BX

h` M K†i ? B M? ç¬m YM; çÄ- J¬M; M?B H„+ ç¬m M|B,

@ E?¬M; +U+ F?´ +?9i M"QX

ªQ M?B i?'T ;B¼M; M|B,

@ *?d +-M +| i? Î# M +çM? i?B m ;B - T?K+ i?` i?B m ;B - +?9M; i ç½ ?çM? T?9

h?ÌB çB K ,M çB K i•K`'i M€Q M?B i- +?ŠM; M?[M; K'v M; QÌB Îu M GB m *€+- M;
+MM; K'v p`i`QÌM; H½Q +kM; iĒB- #ÎB pb +€+ M" M; +kM; #B i ?¬K M v æQÌM; S?
iU M?B M TªB ç M ç ç°M; pB M ?„MX

E?¬M; TªB +€+ M" M; Km®M i` Q + Q M?Ì [m M ? i?¬M; ;B pĒB "ç+? æ i?`M?- K'
v m ?ÆM t bQ pĒB "ç+? æ i?`M? M?B mX h?B M h9 tªv` +?mv M- æQÌM; S?QM;
"ç+? æ i?`M? HçB M^K ÎT?QÆM; #„+ t ç M K'v pçM /†K- M?„+ H M [m M ? - i?b-

*?Q M M #¼M ?¼ ç M ç•v +?d ç ´ pk +?Q æQÌM; S?QM; K" i?¬BX

•M tQM; çB K i•K- iW #B i K¼B M; QÌB- æQÌM; S?QM; +kM; +?ŠM; ç2K i?2Q i?S ;
F?ÄB h?B M h9 i¬M;- iB M p T?Q #„+- iB M p ?QĒM; "ç+? æ i?`M?X

h•K ibM? æQÌM; S?QM; +| +?9i FQ+? ç°M;- +kM; F?¬M; #B i? B M,K M v G¢B i, M
 /"B F?¬M; M;„M- M?QM; M;QÌB i M|B iQÆM; iQ +kM; +| i? i?¬M? # M?- F?¬M; ;†T
 æQÌM; S?QM; ?¬K M v ç½ F?¬M; +—M T?ªB æQÌM; S?QM; çSM; b m HQM; "¢+? hE
 +kM; +—M "¢+? hB m G¢B #ªQ ?°- ?„M ç½ ç¢i iÈB æ` ;B B i?QÊM; T?¬K- i?U+ HU
 im´B Î Gw æQÌM; ç [m®+ Q QÊ+- M m i?B i`B M ` çÁM b€i i?O- i`QM; +ª Gw æ
 M;QÌB ` - F?¬M; +ÁM B H` ç®B i?O+O ?„M +ªX
 hbM? +ªK +O æQÌM; S?QM; /"M? +?Q G¢B i, Qi çB M?B i?mv i +MM; FQ+? ibM?·
 i?ªM- T?¬M #bM? i?ªM M`v- +?QM? +ªK ;B€+ +O M?[M; +†T pÊ +?²M; ç½ b®M; p
 çB K +?mM; pÈB M? mX hW +€ iQM? "¢+? hB m G¢B +?Q i?´v- M`M; F?¬M; ;B®M
 ç¢B M?·M +| ; M H`K HQ¢M- H`K pB + iQ`M #° #^M; v m i?Q+?- i?ÌB çB Ki•K ?mv
 +| i? H`K çQÊ+- ;B®M; M?Q H—M Î æ¢B hmv i \*mM;- i`QÊ+ K†i M?B m M;QÌB M?
 æQÌM; S?QM;X
 J` "¢+? hB m G¢B- H` M[M?·M +| F?ª M,M; +?`m çQÊ+ i`+? K`+?- M`M; b) F?¬M;
 i`QM; HÁM;X h?ÌB çB K Î +MM; S?B hB m L?½ +| i? i? M;?B K çQÊ+ +ªK ;B€+ +
 F?B Î +MM; "¢+? hB m G¢B +| +ªK ;B€+ #bM? ioM?- M[M?·M M`v ;B®M; M?Q K°i H
 MB K- H`K +?Q i•K ibM? M;QÌB i #bM? ioM? M?Q MQÊ+X
 h`QM; Gw æQÌM; ç [m®+ +| +·m M|B "„+ "¢+? æ - L K æ¢B hmv i- +?QM? H` M|B
 HU+ K¢M? M?´i i¢B Gw æQÌM;X
 æ¢B hmv i *mM; M^K Î T?Q M K- K` "¢+? æ i?¬M? M^K Î T?QÆM; #„+ - M m ? B i?
 K°i- +Æ ?² +| i?U+ HU+ tQM; ?MM; i¢B Gw æQÌM; ç [m®+X
 o T?¬M h?B M *¬M; aÆM h` M;- M^K Î i`mM; i•K Gw æQÌM; ç [m®+ - i K ç¢B i? HU
 /†KX
 æQÌM; S?QM; K°i çQÌM; #„+ i?QÊM; K` çB- +`M; M;`v +`M; iB T +`M "¢+? æ i?
 ç°M; #bM? ioM? H¢BX >„M F?¬M; i?m #´i +S HQ¢B t2 M;U - +¬M; +K M`Q- K` +?
 p`v- i®+ ç° pšM M? M? ?ÆM t2 M;U ``i M?B mX
 h` M çQÌM; çB +ªK i?K T?QM; i?´ /·M ibM?- i? M;?B K HBM? F?Q #B M ?| i?´i i?
 HU+ KÈB i`M +?S+ æ` ;B B i?QÊM; T?¬K F?¬M; H·m +`M; M;`v +`M; çQÊ+ +OM; +
 *`M; çB iÈB- æQÌM; S?QM; çQÊ+ M;?2 F?¬M; Qi HÌB ç²M p KbM?- >mv i J æQÌM
 M v ``i M´B iB M;X æB m M`v +kM; F?| i`€+?- M?·M bo ;B M; ?² +| M?B m p +?¢
 /B i K¬M +ªM?` M;QÌB i - ?Ov i¬M; K¬M +O M;QÌB i - +?mv M M`v +?d +| K°i KbM
 çQÊ+- M?QM; F?¬M; TªB ?Ov /B i K°i M?`X
 S?¬M HÈM i? M?·M ç m T? T?€M æQÌM; S?QM;- +?Q iWM; +| B #B m /QÆM;-
 / M? ç¢B K ç—m- ;BÌ T?9i M`v ?„M M?Q +?m°i +?¢v [m çQÌM;- M;QÌB ;†T M;QÌB
 B #B i #ªM iQM? +O æQÌM; S?QM;- +?d H` M|B b Q M;?2 p`v- #ªQ `^M; >mv i J
 M?šM p¬ +MM;- +?d +| b€i i?¬M KQÌB M,K i`QÊ+ #` i`ÌB ç€M? +? i KÈB +| i? bQ
 æQÌM; H¢B M?B m i? K K°i K ç—mX
 h?"K +?Q +| F?¬M; Qi M;QÌB F m ;`Q Km®M çB h?B M h9 ;B i i M K ç—m M`v- i?
 +?QM? M;?o - i`€M? +?Q M;`v b m K ç—m M`v H¢B H`K pB + €+X "´i [m€ #¼M ?½
 /mv M p¬ +Ê +?¢v ç M i¬M; K¬M M;QÌB i F?B m F?Q+?- H`K i? F?€+ ;b i`QM; M
 ?`M p` HÈB Q+? iQÆM; SM;- M;QÌB #bM? i?QÌM; +?ª B Km pB + p`Q M;QÌB +ªX
 æQÌM; S?QM; ç®B pÈB M?[M; HÌB ç²M M`v F?¬M; i? K ç w- M?[M; +?mv M +—M ?
 +—M; b [m M i•K ç M M;QÌB i M|B ;b p KbM?X h? M? ;Bª iU i? M?- æQÌM; S?QM;
 +?†M KB M; HQÐB +O M;QÌB i`QM; i?B M ?¢X
 J°i i?€M; b m- æQÌM; S?QM; +kM; ibK çQÊ+ H° imv M +?QM? t€+- +m®B +MM; +k
 >„M +?Q çB iÈB ç·v H—M M`Q- +?Q M M çB H¢+ F?¬M; Qi- +kM; K v F`T i?ÌB bY
 K´i # Q M?B m i?ÌB ;B MX

í ç•v H" T?QÆM; #„+ +O Gw æQÌM; ç [m®+- M; ?2 ç²M çB t ?ÆM p T?QÆM; #„+ *?B æ` ;B| HçM? i?'m tQÆM;- +?Q /M H" æ` ;B B + Q i?O +kM; F?¬M; +?'m çUM SM;- i`QM; +U+ #„+ ",M; >"M \*?B æ` +| `i M?B m /` #ªQ- `i M?B m M,K i`QÊ+ - i?€K ?B K- w ç² iB M p"Q ç•v iB K FB K i?B M i" B ç` #ªQ ;b ç| - M?QM; iW hmv i L[ç•v- F?¬M; B /€K çB p"Q M[X

oQÊi [m +U+ #„+ ",M; >"M *?B æ` - +?QM? H" S?B m hmv i ç [m®+ ;B€T ;BÈB pÈ :B| HçM? ;B"i iWM; +ÆM- ;B®M; M?Q [m'i i?ŠM; p"Q M; QÌB- M?Q Km®M tû` €+? [m i`QM; KB M; T?mM` K°i H" M bQÆM; i`„M; - M?bM p T?Q i`QÊ+X

hmv i ç¼M; i` M K†i ç'i /"v +ª K'v i?®M- æQÌM; S?QM; çSM; î# M M; Q" B +€+? "ç+ M?bM p"Q i? HU+ HÈM M?'i Gw æQÌM; ç [m®+X

>„M T?€i ?B M "ç+? æ i?"M? F?€+ t bQ pÈB iQÎM; iQÊM; +O KbM?- i`QÊ+ FB F?¬M; Qi M; QÌB ç M iW "ç+? æ i?"M?- +kM; ?B m çQÊ+ +€+? T?•M #® i`QM; "ç+?

>„M #B i`ä i`QM; "ç+? æ i?"M? +| #®M ççB M°B i?"M?- +?B H" K sm•M >ç h?m æ- i?"M? +?O- ? B M,K i`QÊ+ F?B KÈB iW E?9+ æbM? aÆM çB` - æQÌM; S?QM; ç½ i ççB i?"M? +?O- +?QM? H" >"M æ¬M; i?"M? +?O +O æ¬M; i?"M?- H-M ç| ç½ tªv`

h`QM; iQÎM; iQÊM; +O ?„M- "ç+? æ i?"M? F?€; B®M; hoM? M i?"M?- H" K°i iÁ

h?"i` b m F?B çB ç M +?¶ M"v- ?„M KÈB T?€i ?B M KbM? ç M; bmv M; ?o H M K M

"ç+? æ i?"M? t€+ i?U+ H" K°i iÁ i?"M? i`b F?´M; H²- çQÊ+ FB M içQ i`QM; K°i b +mM;- M9B MQM i`MM; çB T # Q tmM; [m M? iÁ i?"M?- HQçM i?ç+? HÎK +?ÎK- M imv i # Q T?O`ÊT i€M +•v- ;B®M; M?Q M?[M; p bo K†+ €Q ;B€T K"m i`„M; çSM; M K„iX

"ç+? æ i?"M? i¼ Hç+ i`QM; K°i bÆM +®+ +U+ HÈM- HB + K„i M?bM F?¬M; ? i i K°i K"m i`„M; p¬i" M- pQÊi [m i-K K„i +O æQÌM; S?QM; X

L m M?Q M|B æçB hmv i *mM; +?Q æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ ççB F?Q ?mv ?Q" M;- æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ i`-K i`¼M; +?'i T?€+- MÆB i¼ Hç+ +O iÁ i?"M? i`b M" oB M \*´ ç M; M; O b v- iªM` F?Q iS+ K M?Q M; imv M +´X

hÁ i?"M? i`b M"v M|B F?¬M; +?WM; ç½ i²M içB ?ÆM K°i M; "M M,K- ç•v H" bmv M S?QM;- F?¬M; ?´ H" i? HU+ HÈM M?'i +O Gw æQÌM; ç [m®+- K†+ /M +ÁM +€+ çQÊ+ HQçB F?Q i? mv M; ?B K ç" T p"Q K†iX

h` M çQÌM; çB p"Q i?"M?- æQÌM; S?QM; ?ÄB i?,K K°i Qi /•M #ªM tS p +€+ bU FB H9+ M"v KÈB #B i içB b Q i`QM; "ç+? æ i?"M? HçB +| #®M M°B i?"M? sm•M >ç h`

"ÎB pb ç•v H" K°i T?¬M +O ",M; >"M *?B æ` - bÆM +®+ ?bM? pÁM; +mM; FB H" T?•M` #®M ççB F?m pU+- K¶B F?m pU+ ç m #ªQ i`b K°i FB m F?Q ?"m [m M? M,K i? v ç´B i? M"Q- F?Q ?"m i`QM; bÆM +®+ #ªQ i`b F?Q ?"m M?Q +kX

"®M F?m pU+ M"v- +?QM? H" #®M KM sm•M >ç h?m æ¬M; €T b9+ HçB- i?ÌB çB K ç2K #®M F?m pU+ M"v T?QM; iÁ HçB- T?•M +?B i?"M? #®M ççB M°B i?"M?X

L; ?2 ç²M M; QÌB b€M; H" T "ç+? æ i?"M? H" i´ iB M +O "ç+? ;B - î i`QM; bÆM +® iW i`QM; #®M KM poM? pB M F?¬M; i? v ç´B HoM? M; ° çQÊ+ hS Zmw hmv i a€i E /B M /`+?` im M; mv i Hm•M +?m~M- M; QÌB #` FB K +?B m # Q T?O i`QM; i?ÌB ; ;B€+ M?Q ç½ [m p" B i?" T MB MX

h`QÊ+ F?B i?¼M; mv M i´ iB M "ç+? ;B FB ? Q ? i- ç2K #° FB K T?€T +O KbM? iMv iMM;- /†M /Á #¼M ?¼ i?O ?° "ç+? ;B X

"i [m€ ?"m #®B p¬M,M;- iW F?B M; QÌB b€M; H" T "ç+? æ i?"M? çB p +äB iB M- tm'i` FB K i? FBM? i?B M ç°M; ç` FB çQÊ+X o b m #®M M; QÌB iMv iMM; M"v i?"M? FB K i`"M- /Q #®M p` h?B M; B B i?QÊM; T?~K HB M i?O i?B i`B M- i` M H"

+kM; +| i? iϕQ` ϕQÊ+ i€+ /KM; im M; mv i Hm•M +?mv M- M?QM; ?B m [m^a v m ϕ
hmv i a€i EB K h`"M pW tm'i- i` M ϕlB M"v F?|; †T ϕ`+? i?O- KϕM? M?Q h? M; S?
sQ+?- +kM; `i bMM; #€B #° FB K i`"M M"v +O "ϕ+? æ i?"M?- +?QM? ? B M; QlB +
M"v # Q i`MK- F i [m<sup>a</sup> +m@B +MM; H` F?¬M; +? i +kM; i`¼M; i?QÆM; X

J` ?B M iϕB "ϕ+? æ i?"M? +| M; k ϕϕB ;B i°+- +?QM? H` ?"m M?•M +O i' iB M "ϕ
iMM; M, K tQ X

æQÆM; M?B M- imv F?¬M; #B i H`+? bY +O "ϕ+? æ i?"M? +| +?QM? t€+ M?Q Hl
ϕB m F?¬M; i? v ϕ' B ϕ| +?QM? H` p` i`Q i?"M? +?O ϕ m /Q M; QlB "ϕ+? ;B ϕ^aK M?E
i, M; iQM? +?•M i?"i +?Q HlB ϕ²MX

hW i`QM; bmv M; ?o idM? i€Q HϕB- æQlM; S?QM; F?) H„+ ϕ-m- +'i #QÊ+ ϕB p T?O

>„M +| i? +^aK ;B€+ ϕQÊ+- î +?mM; [m M? ?„M- # M i`QM; ϕ€K `WM; +•v p` # M /
F?¬M; Qi M; QlB ~M i`M; - i?dM? i?Q<sup>a</sup>M; +| K°i ϕϕQ F?Q iS+ i` tûi ?„M- #'i [m€ +
S?QM; #B i`ä M?[M; M; QlB M"v T?K i`€+? +^aM? ;BÊB tmM; [m M? "ϕ+? æ i?"M?
ϕ-m ϕB p T?Q i`QÊ+X

L?[M; i`ϕK ;€+ M; -K M"v +?ŠM; [m +?d T?K i`€+? ϕB m i` K` i?¬B- æQlM; S?QM
i?U+ HU+ +kM; F?¬M; ϕϕi iÊB i`bM? ϕ° + Q M?'i- ϕQÆM; M?B M #¼M ?¼b) F?¬M;
æ i?"M?- b) +| M; QlB T?K i`€+? #<sup>a</sup>Q p +`M; i?"M? iB T ϕ½BX

E?¬M; H•m b m- æQlM; S?QM; ϕϕT imv i ϕ½ ϕB ϕ M +Y i?"M? ϕ M; Kî`°M; +O "ϕ
*Y ` p`Q +| K°i M K K°i M[i` im' B ϕ M; +-K FB K ϕSM; ϕ| - ? B M; QlB ϕϕB F?€B
M K K"v FB K mv pk- T?QM; i?€B im'M H½M; - M[#, M; i? M? M; ¼+ F?B i- iQ b„+ t
+^aK ;B€+ i` B i`B ;€B b„+X

h?lB ϕB K æQlM; S?QM; ϕB iÊB- M K iY FB ϕ M; M?bM M[iY ϕ@B /B M +QlB K°i +
M`M? M¼i- +ÁM i` M K†i M[iY FB H°` p ?lM /¶B- b„+ K†i +| +?9i ϕÄ H M- +kM;
MlB +€B ;b- +?„+ +| H) ? B M; QlB ϕ M; HB + K„i ϕQ ibM?X

L; ?2 ϕQÊ+ iB M; #QÊ+ +?•M- i?¬M b„+ ? B M; QlB M; ?B K +?dM? HϕB- [m v ϕ-m M

>B M iϕB æQlM; S?QM; +^aK ;B€+ +| +?9i T?QM; i`¬M K i KÄB- i` M M; QlB K†i K°i
M?bM ?„M +| +?9i iB m ϕB m- #'i [m€ #° T?€T i`¬K` M p¬ +MM; - F?¬M; M? M? F?¬
imv i /QÊB +?•M #` ?„M /šK [m - /'m +?•M HQm HϕB `i M¬M; X

> B M; QlB i` im' B i v ¬K #°B FB K- F?B æQlM; S?QM; +ÁM +€+? KQlB i`QÊM; ϕ½
;B Q- b m ϕ| M K M?•M FB tÁ2 #`M i v ` - w #^aQ æQlM; S?QM; /WM; #QÊ+ HϕBX

æQlM; S?QM; ϕSM; iϕB +?¶ i`<sup>a</sup>H - i` M K†i MîMK +QlB ¬M ?Á - H`K +?Q M[iY pW
MlB i?•M i? ?„M +| +?9i ϕÆM #ϕ+- M?QM; F?¬M; i? T?O M?"M- im'M i9 +?B K ϕQ
H iB i ?B M iϕB +O æQlM; S?QM; `i ϕ9M; KU+- +Y +?d Qm M?½- H`K +?Q M[iY

9ddX *?QÆM; 9ee, h E?¬M; S?^aB L; QlB hMv hB MX

o¬ h?QlM;

h€+ ;B^a, Jϕ+ J†+

*?QÆM; 9ee, h F?¬M; T?^aB M; QlB iMv iB MX

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

L; QÊ+ HϕB M K M?•M FB - ϕ M; î K°i # M ϕ€M? ;B€ æQlM; S?QM; - i?¬K M?k,

@ hB m iY M"v î ϕ•m` - iϕB b Q HϕB im'M i9 ?ÆM i i? M"v- ϕB m M"v F?¬M; ϕQÊ+
iB T t9+ pÊB M? m- pϕM M?'i #` ϕ`Q ;|+ iQlM; i?b +? iX

G"TiS+- M KiY M"v M;?B K K†i Kî KB M; ?ÄB,
 @ sBM ?ÄB #^M; ?[m H B\ æ M "¢+? æ i?"M? H"K ;b\
 æQìM; S?QM; bY b M; H¢B [m-M €Q- Kî KB M; M|B,
 @ h M?•M H" æQìM; S?QM; +O h?B M h9 i-M; - ç M "¢+? æ i?"M? ibK K°i +® M?
 /MK +?QX
 h` M çQìM; iÈB ç•v- æQìM; S?QM; bmv M;?o KbM? +| M M +^B #B M /mM; K¢Q ? v
 M;QìB F?€+ ç p"Q "¢+? æ i?"M?- /M b Q +€B i M >mv iJ æQìM; S?QM; K M; iB M
 M;?o H¢B- H-M M"v KbM? ç M ç•v H" ç ibK G¢B i,- /MM; i M im´B M;QìB F?€+ i?b
 bY /KM; i M im´B +O KbM?X
 @ æQìM; S?QM;\
 oW M|B +€B i M M"v ` - ? B M;QìB FB ç m ç°M; /mM; - /` [m M; i`QM; K„i M[iY F
 T?Q i`QÊ+ K°i #QÊ+- M?bM æQìM; S?QM; iW i` M tm®M; /QÊB- M|B,
 @ L;QÆB +?QM? H" >mv iJ æQìM; S?QM; F?¬M; pB + €+ ;b F?¬M; H"K i`QM; i`n
 hmv M" M; M|B i? - M?QM; M" M; F?¬M; #B m H° MY çB K bÊ ?½BX
 L K iY FB M?Q H•K ç¢B ç`+?- p"Q i?ìB F?„+ K'm +?®i /MM; F?m,m i v +O KbM?
 FûQ bQ Km°B p T?Q b m- ;B®M; M?Q ;" K +?2 +?Î +?Q ç" M +QM- M?Ä ;B¼M; M|
 @ aQ Km°B M M ç M ;-M ?„M- ?„M H" ç¢B K ç-m ç'vX
 æQìM; S?QM; +QìB F?´ F?¬M; i?¬B- i?U+ HU+ ? B M;QìB M v F?¬M; + Q- ç¢B F?
 pÈB im´B M?Q i? K" ç½ im Hmv M ç M +^M? ;BÈB M"v i?B M T?9 +O ?¼`i + Q`
 æ i?"M? ?MM; ?"m ?ÆM +€+ i? HU+ p" i-M; K¬M`i M?B mX L?QM; ? B >mv M
 S?QM; F?¬M; ç p"Q i`QM; K„i- M m ?„M Km®M ç°M; i?O- iMv iB M K°i +?B m +kM
 hmv M|B æQìM; S?QM; bÈK ç½ +?m~M #` i•K Hw- #B i`ä iBM iS+ p >mv iJ æQì
 "¢+? æ i?"M?- M?QM; iW T?^M SM; +O M K iY i`QÊ+ K†i M"v- ?„M +kM; +| +?9i #
 @ h¢B b Q H¢B ;¼B i H" K ç-m\
 L K iY FB ?W H¢M? K°i iB M; ,
 @ L;?2 ç²M M;QÆB F?B M K #€ M[- , i? ?B T M;QìB- H'v K¢M? ?B T v m- ;B i M;Q
 Km®M /B i +^M? M;QìB i - +ÁM H"K KQ H"K ;B| i`QM; h?B M h9 i`QM; - S+ ?B T M
 KbM? HÈM H M im'M i9 ç T i` B- çB ç•m +kM; +•m /šM M[iY F?m +€+- çM #DM t
 t9 / M? +O /•K i†+ M;QÆB bÈK ç½ HQm i`mv M ?"m i? - [m^M?B M H" i B ?¼ - b
 s2K i ;B€Q ?m'M ?„M +?Q M;QÆB t2K5ô
 L K iY M"v M|B ` - ?Q" M iQ" M ;B®M; M?Q M?[M; HìB ç²M K" ?„M ç½ M;?2 çQÊ+- M
 w ç² Km®M ?'i MQÊ+ #~M p"Q M;QìB æQìM; S?QM; - M?^K H"K +?Q bQ Km°B ç T
 #¢+? FB K im'M i9 i`QÊ+ K†i M"vX
 >„M pW M|B- pW `9i #°B FB K +O KbM? ` - +¬K FB K i`QM; i v- F?Q i? +kM; b
 T?®B ?ÊT pÈB /B M K¢Q F?¬M; i¬K i?QìM; - `i ç9M; FB m +¬M; iY im'M i9 M?Q M
 >„M +?ŠM; M;ì- +Y ç°M; +O ?„M ?Q" M iQ" M F?¬M; H¼i çQÊ+ p"Q K„i +O p` bQ Kn
 tQM; - |i +O ?„M ç½ #` ;ä K°i +€BX
 L K iY M"v ?ûi H M K°i iB M; - F?Q i? iQ+? ;|T iWM; iQ K°i H"TiS+ i M i?"M? K•v
 KkB i" M ç-v Ov F?m'i M?bM p` bQ Km°B +O KbM?- p K†i ç€M; i?QÆM; ?ÄB i?,K
 @ h¢B b Q H¢B ç€M? i \
 @ L;QÆB F?¬M; i" M K„i i?'v ?„M H"K t^M; H"K #~v- i?b H"K b Q #B i?„M H" K ç-
 K" M;QÆB +kM; iBM - M m i? i?b M;QÆB +?ŠM; F?€+ ;b iB m ?"B iY # im´BX

L[iY Q€M i`€+? i`WM; K„i HB + M?bM bQ + +O KbM?- M K iY FB F?9K M9K- H„T
 /€K T?^M #€+X
 h` M æQÌM; S?QM; K†i H°` p KdK +QÌB- HŠM; H†M; çSM; v M M?bM ? B M; QÌB-
 pÈB M? m- i`QM; K¶B HÌB M|B +Y +?d ç m # Q ?°K K°i iB HB + K„i çQ ibM?X
 E?-M; ?´ H` çQB i? HU+ HÈM M?´i Gw æQÌM; - ? B >mv M ;B B +?d +| i? çSM; ;€
 +O i? HU+ M`v ?MM; K¢M? +Ð M`QX
 æQÌM; S?QM; iBM iQÎM;- M m ?„M /MM; i M p`iQÈM; K¢Q p®M +| +O KbM? çB ç
 M`Q i`QM; Gw æQÌM; ç [m®+- +?d bÊ ç m #` tm çm´B F?-M; +?9i HQm ibM?- i?
 HQ¢M- M?QM; Î ç•v- M; Q¢B i`W T?^M SM; +O M K M?•M FB +| +?9i #m²M +QÌB-
 ?ÆM M?B mX >ÆM M[- i` M M; QÌB M K M?•M ç®B /B M M`v +kM; F?-M; +| b€i F?
 Km®M; B i KbM?- pW `²B H`K H`K` p i ç•v- +?ŠM; [m H` Km®M H`K +?9i pB +
 @ hm´B i` 5
 æQÌM; S?QM; +| i? ?B m çQÊ+X
 G9+ M[iY ç€M? bQ + +O KbM?- ç¬B K„i ç T M?bM æQÌM; S?QM; iW i` M tm®M;
 b„+ iÁ KÁ- KÎ KB M; M|B,
 @ L; QÆB ç M ibK hB m G¢B bQ i?9+ T?^B F?-M; \
 æQÌM; S?QM; M; ¢+ M?B M M|B,
 @ G`K b Q M; QÆB #B i\
 L[iY +?2 KB M; +QÌB,
 @ æQÆM; M?B M #B i`ä- H¢B M|B iB T i?O çQ¢M +O +¬M; iY ;? ;ÈK i?“i- M„K #
 hB m G¢B bQ i?9+- H`K +?Q M`M; i`QM; ? B M, K M`v M?È M; QÆB K½B F?-M; [m M
 i? M? MB M im´M FB i M; ?B M`, M; M; ?B M HÊB `i M?B m ç´vX
 L; ?2 w iS +O M`M; - ?bM? M?Q ibM? +^K +O "¢+? hB m G¢B /`M? +?Q ?„M ç m çQ
 #B i ç MX
 @ >´ i? M- ?´ i? MX
 æQÌM; S?QM; ¬K [mv M M|B,
 @ h`QM; ? B M, K [m #”M `°M im Hmv M- +?Q M M ?¬K M v KÈB +| i? iÈB ç•v ;†T M
 ?B M; B| +| F?Ä2 F?-M; \
 Lm +QÌB i` M K†i M[iY i?m HB K- i`Î M M +´ [m€B,
 @ h®i +MM; F?-M; i®i- +?d bÊ +?d +| M`M; KÈB #B i X aQ + - M; QÆB çB p`Q i?¬M
 M?´i ç`M? T?^B HûM H9i ç´v- M; `M p¢M H-M F?-M; i? ç +?Q M; QÌB F?€+ T?€i ?B
 F?-M; B- æQÌM; +¬M; iY- M; QÆB çWM; F?-M; M M ?v p¼M; [m€ M?B mX
 @ h #B i`äX
 æQÌM; S?QM; +kM; #B iX
 o K†i M K iY FB pŠM +^M? ;B€+ M?bM æQÌM; S?QM; - M; ?2 çQÊ+ bQ Km°B K` M
 ;B M HB M H„+ ç-m- M|B,
 @ h F?-M; çB- i T?^B + M? ;€+ Î +?¶ M`vX
 L[iY /”K +?•M K°i +€B,
 @ L? M? çB- i + M? ;€+ i? v M; QÆB- æQÌM; +¬M; iY H` M; QÌB +O hB m G¢B bQ
 ?„M +| w pÈB i çQÊ+ +?S\
 @ L?QM; K`

@ L;QÆB +| çB F?¬M;- F?¬M; çB i?b i iU çBX

@ æQÊ+ `²B- bQ Km°B çWM; ;B" M- +?ŠM; T?ªB i çB H" çQÊ+ b Q\

L K iY FB +„M ` ,M;- [m v ç-m ?mM; ?,M HB + æQÌM; S?QM;- mv ?B T M|B,

@ *?ì i i`î HçB- M m bQ Km°B i K' i K° i bÊB i|+ - /M T?ªB çm´B iÈB +?•M i`ìB ;|+ #E

æQÌM; S?QM; HÆ ç M?- pšv pšv i v pÈB ?„M M|B,

@ >mvM? ç - i +| K'v HìB Km®M M|B pÈB M;QÆBX

J†+ /M M K iY FB +| +?9i bÊ æQÌM; S?QM;- M?QM; î i`QÊ+ K†i bQ Km°B F?¬M; i?

+çM? æQÌM; S?QM; Kî KB M; ?ÄB,

@ L|B +€B ;b\

æQÌM; S?QM; [m v ç-m HB + M?bM M[iO- M K iY FB H'v i?•M i? M; ,M HçB- i?'T

@ >mvM? ç - M;QÆB i?Q+? bQ Km°B +O M;QÆB F?¬M;\

L K iY H" T iS+ #)M H)M- ;½B ;½B ç-m M|B,

@ *| K„i ç m M?bM ` çQÊ+- +ÁM ?ÄB H"K ;b\

@ h +| +?9i H K¼M i†M; M;QÆB- M m M;QÆB ç2K M| i†M; +?Q bQ Km°B +O KbM

æQÌM; S?QM; iW i`QM; J` ©M? F?¬M; ;B M H'v K° i pÁM; M;¼+ T?d i?9v `i iBM? t

> B K„i M K iY FB H" T iS+ #` pÁM; M;¼+ T?d i?9v ?'T /šM- M?bM bÆ [m +kM; #

i` t td- ?ÆM M[i?U+ HU+ +O ?„M i?'T FûK- #ªM i?•M +?ŠM; +| # Q M?B m iB M

F?ÄB "ç+? æ i?`M?- +| ç¬B F?B Km®M Km K° i Qi H p"i i†M; bQ Km°B- ç`M? ?[m

;Bì- ?„M +?Q i†M; M`M; K|M H p"i [mw i`¼M; M?Q p"v # Q ;BìX

>„M M?bM K° i ?²B- iB M; Mm®i MQÊ+ #¼i p M; H M HB M iK+- M;Q`B KB M; HçB

@ L;QÆB ç`M? Km +?m°+ "ç+? hY L?Q i T?ªB F?¬M;\

@ h F?¬M; +| w iS F?€+- ?ªQ M;¼+ T?®B ;B B M?•MUM;¼+ i®i i†M; K„ M?•MV- p

p`Q i v- M?'i ç`M? b) `i ç T- F?¬M; T?ªB b Q\

æ´B HçB- H9+ ç-m +€+? M?bM +O M`M; ç®B pÈB æQÌM; S?QM; F?¬M; i - ?ÆM

+?Q [m2M +m°+ b®M; MÆB ç•v- M m Km®M ;†T çQÊ+ "ç+? hB m GçB- F?ŠM; ç`M

pÈB p`B M;QìB- ibK ?B m +?9i Qi iBM iS+ +kM; i®iX

L K iY M`v `ä `M; H" #` æQÌM; S?QM; i?mv i T?K+- [m v ç-m M?bM i?Q€M; [m b

M|B,

@ "ç+? hY L?Q i F?¬M; T?ªB HQçB M;QìB iMv 3 r•` p(30 °&° Ð °v m F?ŠM` °*€Ðđ

o`i`Q +K i? +O +€+ i`¢K ;€+ M;-K tmM; [m M? "¢+? æ i?"M?- "¢+? hMM; hMM; +
 M|B +| p`i`Q #m¬M; HÄM;- i?b +?QM? H` ¢dM? M9B T?Q b m "¢+? æ i?"M?- #ÎB
 H` p€+? ¢€ /UM; ¢SM;- imv i ¢|M; [m M? M,K p` +| #,M; ¢€- M m iW i` M p€+? M9B
 Î T?Q b m "¢+? æ i?"M?- M m ¢B p T?Q i`QÊ+ p`B /†K- ¢½ +| i? iB M p`Q "¢+?
 "ÎB p`i¢B ¢•v ¢` i? ?B K v m- +?Q M M F?¬M; +| M;Q`B H M p`Q iW MÆB M`v- +,I
 M;-KX
 "¢+? hMM; hMM; +?d ¢B K +?Q æQ`M; S?QM; +QM ¢Q`M; M`v- +kM; Km®M ?„M #B
 S?QM; H¢B F?¬M; +| w iS Km®M HMB #QÊ+- iW i`QM; J` ©M? F?¬M; ;B M H'v` K°
 H¢B pÊB M? m- +°i p`Q i?•M K°i +•v ¢¢B i?KX
 :B`T?9i M`v- i`QM; "¢+? æ i?"M?- i¢B MÆB Î +O "¢+? hB m G¢B- +| ? B M[iY ¢
 ¢| H` "¢+? hB m G¢B- +?d ? B M,K F?¬M; i?'v- M`M; ;-v ¢B K°i Qi- i`QM; ¢¬B K„i
 +MM; #'i ¢„+ /o- M;²B ¢®B /B M M`M;- H` K°i i?B m T?K tBM? ¢ T?ÆM # KQÆB in
 ¢) [mw ;B€ /` i?Q`M;X
 L;Q`B M`v +?QM? H` i, i, "¢+? hB m G¢B- i?"M? +?O ?B M i¢B +O "¢+? æ i?"M?-
 > B M;Q`B M;²B ¢®B /B M pÊB M? m- M?bM p`Q K„i +O M? m- i` M F?m¬M K†i "¢
 +QM; +?B m +MM; i?QÆM; iB +- +| +?9i F?¬M; /€K M?bM i?ŠM; Km°B Km°B +O K
 @ h, i,X
 _®i +m°+ "¢+? hB m G¢B +kM; KÎ KB M; M|B +?mv M- i`QM; •K i? M? K M; i?2Q K
 @ h¢B b Q M;QÆB H¢B ;¢i i \
 "¢+? L;mv i .mM; p¶ M? ¢¬B K€ "¢+? hB m G¢B- M|B F?),
 @ *?ŠM; H) Km°B F?¬M; #B i i +kM; Km®M i®i +?Q Km°B b Q\
 @ L m Km®M i®i +?Q i - +?Q i ¢B ` M;Q`B- i Km®M ¢B ibK ?„MX
 "¢+? hB m G¢B HŠM; H†M; M|B ` X
 @ >W- M K M?•M ¢ m H` K°i Hk pQM; •M T?K M;?o - ¢½ ? B M,K +€+ M;QÆB F?¬M;
 HÄM; +O ?„M ?B M ;B` +| M;QÆB ? v F?¬M; \ >m®M; +?B- ?„M H` K°i i M K ¢¬m
 M?Ä ?ÆM M;QÆB- tm'i i?•M i?'T ? M- F?¬M; K¬M ¢,M; ?° ¢®B- pb b Q M;QÆB H¢B
 M;QÆB iB T M?"M p`i`Q i?"M? +?O "¢+? æ i?"M?- F?¬M; i? H`K pB +i?2Q w Km
 @ h F?¬M; Km®M H`K i?"M? +?O "¢+? æ i?"M?- p`i`Q M`v i, i, H`K H` ¢QÊ+ `²B
 i +?Q iWM; [m M i•K ¢ M tm'i i?•M +O ?„M- ?„M +kM; F?¬M; T?ªB H` K ¢¬m- M
 M;Q`B ¢½ +?¼+ iÊB ?„MX
 "¢+? hB m G¢B F?¬M; F?ÄB ?²B iQÎM; H¢B K°i K`M ?mv i iBM? H9+ i`QÊ+- imv i`Q
 i?•MªM? H HQB K°i KbM? M; ,M +ªM ¢¢B [m•M k8yy M;Q`B i`QÊ+ K†i- pŠM H`K +?
 @ h, i,- ?ÆM K°i M,K i`QÊ+- M;QÆB M|B ?„M #` hB M K¬M +?O o¢M h?9 h¬M; ;B
 +?Q ?„M- M;QÆB ¢½ M; ,M i H¢B- M|B i?U+ HU+ i F?¬M; ¢OX
 "¢+? hB m G¢B H¢B M|B,
 @ h # [m M im Hmv M- ?¬K M v i?U+ HU+ ¢¢i iÊB h?B M ;B B i?QÊM; T?~KX G¢
 ?„M- M;QÆB #B i F?B i #B i F?B i #B i iBM M`v- pmB p #B i # Q M?B m F?¬M; \
 @ ob b Q M;QÆB H¢B +?'T K #'i M;° M?Q p"v\
 h` M K†i "¢+? L;mv i .mM; +| +?9i i?'i p¼M;X
 @ h, i,- i +?d ?ÄB M;QÆB K°i +•m- M m M?Q M,K ¢| M K M?•M FB iÊB ibK M;QÆB
 "¢+? hB m G¢B M?bM +?^K +?^K p`Q i, i, +O KbM?X

@ hmv i F?¬M; #B i M,K ç| ç½ T?€i bBM? +?mv M ;b- +?Q iWM; ;†T K†i M K M?•M
`ä- M;QÆB i? v ç´B- +kM; #ÎB pb ?„M- H9+ i`QÈ+ M;QÆB F?¬M; T?ªB M?Q #•v ;B

@ æWM; M|B M[X

"¢+? L;mv i .mM; çSM; /"v- #° M;U+ T?"T T?²M;- ;B®M; M?Q M?È H¢B +?mv M M, ,

@ >„M F?¬M; +| F?ª M,M; i`Î p ibK i - i`QM; HÁM; +O ?„M +?Q # Q ;B| +| i X

L?QM;- M m M,K ç| M K M?•M FB [m v p ibK KbM?- KbM? M?'i ç`M? b) ``i pmB p

sQ v M;Q|B- "¢+? L;mv i .mM; M?bM "¢+? hB m G¢B M|B,

@ G|B QÈ+ ? M ? B M,K i`QÈ+ +O +€+ M;QÆB- ?B M i¢B ç½ ç M- M m i`QM; pÁM
i¢B "¢+? æ i?"M?- M;QÆB ?½v [m M ?„M çB- ?ªQ ?ªQ im Hmv M +?Q i®i- çÉB M
"¢+? æ i?"M? iW i X

@ L m M?Q ?„M ç M\

•M? K„i "¢+? hB m G¢B b€M; [m„+X

@ >„M /€K ç M b Q\

E?|2 KB M; "¢+? L;mv i .mM; ?B M ` K°i MK +Q|B H¢M?X

9dNX *?QÆM; 9e3, >¨M >¨M; h`-MX

o¬ h?Q|M;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; 9e3, >¨M >¨M; h`-MX

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

@ >B M i¢B ?„M H¨ >mv i J - H¨ K°i ç¢B K ç-m- ?„M /€K ?B M i?•M Î "¢+? æ i?"M
+?¶ +?¬M5 L m ?„M i?"i bU /€K ç M- i `i #°B T?K+ çªK HQÊM; +O ?„MX

@ >„M b) ç M5

E?ûQ KB M; "¢+? hB m G¢B MÎ MK +Q|BX

@ h +€ ?„M b) F?¬M; ç MX

"¢+? L;mv i .mM; M|B,

@ L;?2 M|B ?„M p¨ +mM; +?O æ¢B hmv i *mM; S?B hB m L?½ +| ibM? +ªK i?•K ?"m
bÈK [m M M;QÆB- i?B m MB M +m²M; M;¬M- QÈ+ ? M ? B M,K- +?d H¨ i?"M KB

@ >„M Qm i9 M?Q p"v- # M M;Q|B +| M?B m M[M?•M p•v [m M? +| ;b H¨ F€ [m€B +

"¢+? hB m G¢B F?¬M; +?9i T?"i HÁM;X

@ L;QÆB i°B ;b T?ªB H¨K F?´ +?QM? KbM?\ h`QM; "¢+? æ i?"M? +| ``i M?B m im
+?¼M- +ÁM [m M i•K ç M i M iB m iY tm'i i?•M i?'T FûK ç| H¨K ;b\

@ h`QM; HÁM; i - ?„M +?QM? H¨ i`|B5

"¢+? hB m G¢B ¬M M?m +Q|B M|BX

@ L|B F?¬M; +?WM;- ?„M ç M; i` M çQ|M; iÈB ibK i X

@ aB K #'i M;°5

"¢+? L;mv i .mM; i?Î /¨B K°i iB M;- T?'i i v €Q `|B çBX

E?¬M; i? F?¬M; M|B- M; Q|B v m M? m ç m +| +^aK SM; pÈB M? m- "¢+? hB m G¢B
F?¬M; M; ì æQ|ÌM; S?QM; ç M; i` M çQ|ÌM; ç M i?"i- +?ŠM; M?QM; î i` M çQ|ÌM;- ?
"¢+? æ i?"M?X

Í i` M çdM? M9B +?ì ç M H9+ MY ç K- æQ|ÌM; S?QM; KÈB i?2Q /•v i?WM; ?¢ tm©
tm®M; ç'i- T?€i?B M F?¬M; +| i`¢K; €+ M;-K- H9+ M`v KÈB v M HÁM;X

L m M?Q +| M; Q|B T?€i?B M- æQ|ÌM; S?QM; b) i`î i?"M? +?BK i`QM; H²M;- +€ i`Q

L;~M; ç-m M?bM H M- i?'v K°i iÁ FB M i`9+ iQ HÈM `i #„i K„i BM #|M; /QÈB i`,M
p T?Q iÁ FB M i`9+ ç|X

JÈB çB çQÊ+ ? B /†K- i` M çQ|ÌM; imv itm'i?B M ? B i?•M^aM? çB ç M- æQ|ÌM; S?
?¼- iU M?B M #B i`ä #¼M ?¼H` BX

"¢+? hMM; hMM; M?bM æQ|ÌM; S?QM; iW i` M tm®M; /QÈB- FBM? M;¢+ M|B,

@ L;QÆB i?"i bU /€K ç MX

"¢+? hY L?Q ;B"i KbM? F?¬M; i?¬B,

@ L;QÆB H`K b Q iW i` M p€+? M9B ç| tm®M; çQÊ+ ç•v\

@ .MM; bÈB /•v i?WM;X

æQ|ÌM; S?QM; ;B^aB i?Q+?X

@ L;QÆB ç½ +?m~M #` iW bÈK `²B `X

"¢+? hMM; hMM; /Î F?|+ /Î +Q|B- B F?¬M; +| pB +; b K M; i?2Q /•v i?WM; H`K ;b

"¢+? hY L?Q bÈK +?m~M #` K°i #° [m-M €Q- ;B| çQ +?Q ?„M,

@ aQ Km°B Km®M /•v p`Q T?B M iQ€B- i F?¬M; i? F?Q M? i v çSM; M?bM- M;QÆ
#` T?€i?B M- M;`M p¢M H-M çWM; F? B +?9M; i` - +?9M; i ç^aK çQÆM; F?¬M; M

@ h `ä `²BX

æQ|ÌM; S?QM; iB T M?"M #° [m-M €Q FB - K†+ H M M; Q|B KbM?- H"TiS+ ;B^a/¢M;
€Q M`v H` [m-M €Q M; Q|B ?-m i`QM; "¢+? æ i?"M?- /MM; i?O çQ¢M +O ? B M;C
H'v K°i #° `i çÆM ;B^aMX

a m F?B K†+ #° [m-M €Q M`v- "¢+? hMM; hMM; +MM; "¢+? hY L?Q /šM i?2Q æQ|ÌM
çBX

h`QM; "¢+? æ i?"M? ?ÆM p¢M M; Q|B bBM? b®M;- i`QM; ç| +| `i M?B m ;^a; B M-
M?[M; M; Q|B M`v ç m F?¬M; +| iQ +?'i im Hmv M- +?mv M tY Hw K°i b® pB + p†i p
çB p`Q ç•v- +?d +-M F?¬M; M|B` i M +O KbM?- M;QÊ+ H¢B F?¬M; B ç w H`K ;b

.M i?•M T?"M "¢+? hMM; hMM; +MM; "¢+? hY L?Q F?¬M; + Q- /M b Q +?d H` +¬ M
K` i?¬B- i?U+ HU+ +?d ç¢i iÈB >mv M ;B B- +MM; M? m çB iÈB- æQ|ÌM; S?QM; T?
i?®B HmB` ? B # M çQ|ÌM;- F?QK M; Q|B K` çSM;- çÈB M?[M; M; Q|B M`v çB `²B-
çQ|ÌM; H9+ M½vX

J` M?[M; M; Q|B FB - M; v +<sup>a</sup> HB + M?bM +kM; F?¬M; i? K M?bM- +S i? K` `ìB çB

J¶B F?B ;†T +?mv M M`v- "¢+? hY L?Q +| +?9i F?¬M; T?K+- M;Q`B KB M; ç m M;
K M? i®i ?ÆM #¼M ?¼- i?ìB ;B M im Hmv M +O #¼M ?¼H•m ?ÆM KbM?- M m i?ì
HU+ +O KbM? T?ªB + Q ?ÆM #¼M ?¼`i M?B m J¶B H-M M?Q i? - "¢+? hY L?Q ç
i`MX

h?ìB ;B M çB ?ÆM MY MûM M? M;- tm'i?B M i`QÊ+ K†i? B M; Q|B- K°i ;B` K°i i`
?²M; ?`Q- K°i i?•M F?Q i? KQ|B T?-M- iQÈM; K¢Q mv M;?B K- i?B M MB M im'M

"¢+? hMM; hMM; +MM; "¢+? hY L?Q i` M? i?O i?`B ;B M HMB #QÊ+ i`€M? [m K°
æQÌM; S?QM; iU M?B M F?¬M; +¬M T?ªB M|B- i?2Q ? B M;QÌB HMB p b m- +?d +
i`QÊ+ K†i M"vX

"ÎB pb i?U+ HU+ ? B M;QÌB M"v ç m ç¢i iÈB h?B M ;B B- M;QÌB i` im´B FB HÈ
F?Q½M; ? B KQÆB- M?QM; H¢B +| i? im Hmv M ç M h?B M ;B B- i?"i bU H"K +?Q
i?¬B- M;QÌB M"v i'i M?B M FBM? i`B imv i /B K- iQ +?'i tm'i +?9M;- H"K +?Q æQ
Km®M bQ b€M? K°i T?2MX

h?B M ;B B- K†+ /M i¢B "¢+? æ i?"M? +kM; F?¬M; +| M?B m M;QÌB i` im´B ç¢i i
b m M?'i ç`M? iB M ç² b) `°M; KÎX

G½Q ;B" FB +kM; F?¬M; ç w # M;QÌB æQÌM; S?QM;- M;QÊ+ H¢B M;QÌB i` im´B
hMM; hMM;- F?|2 KB M; ?B M` MK +QÌB M;ª M;ÈM- ç¬B K„i M?bM i?ŠM; p"Q #°
hMM; hMM;- i?`B çB K +~M i?"M /Á tûi- ç°i M?B M M;~M; ç¬m H M- M?bM i?'v æQÌ

L;QÌB i` im´B FB /WM; #QÊ+ H¢B- €M? K„i i`Î M M •K i`-KX >„M F?¬M; M;?o iÈ
+| M;QÌB /€K F?¬M; FB M; M ;b /Á tûi ?„MX >ÆM M[- €M? K„i pW `²B +O ?„M F
hMM; hMM; F?ŠM; ç`M? #` æQÌM; S?QM; T?€i ?B M- H"TiS+ i? M [m€ ?| ;B"MX

L;QÌB i` im´B FB /WM; #QÊ+- H½Q ;B" FB +kM; /WM; H¢B i?2Q- M;?B ?Q†+ M?

@ hB m h`-M L?B- +| +?mv M ;b b Q\

L;QÌB i` im´B KdK +QÌB- [m v ç¬m M?bM H½Q ;B" M|B,

@ E?¬M; +| pB + ;bX

oW M|B pW +QÌB H¢M? M?bM [m æQÌM; S?QM;- b m ç| çB iÈB i`QÊ+ K†i "¢+? I
hMM; hMM; +MM; "¢+? hY L?Q F?¬M; /€K i?Î ;'T- M?QM; F?B i?'v €M? K„i M;QÌB i`
KbM? +| +?9i €+ w- "¢+? hY L?Q #¢Q /¢M; #QÊ+ p T?Q i`QÊ+ K°i #QÊ+- M;„M Î i`

L;QÌB i` im´B ?W H¢M? K°i iB M;- F?Q i? h?B M ;B B #`M? i`QÈM; ûT iÈB "¢+? h
K°i iB M;- ? B +?•M`mM`~v- K² ?¬B i` M i`€M S `X

G9+ M"v M;QÌB i` im´B FB KÈB M?bM "¢+? hMM; hMM; ?ÄB,

@ aQ Km°B i M ;¼B H" ;b\

@ "K >`M i?B m ;B - i ;¼B H" "¢+? hMM; hMM;X

"¢+? hMM; hMM; FBM? bÊ ç€TX

@ L;QÌB "¢+? ;B b Q\

E?|2 KB M; >`M i?B m ;B ?B M H M K°i MK +QÌB ;B m +Êi- H¢B ?ÄB,

@ aQ Km°B H"K +?S+ ;b i`QM; i?"M?\
>`M i?B m ;B KÎ KB M; M|BX

@ > B ?mvM? Km°B +?9M; i T?K i`€+? i`¬M; +QB +O L KX

@ æ•v +?QM? H" F?´ b B- +ª M;~v çSM; #'i ç°M; F?¬M; M?9+ M?Q+?- +?„+ ?ŠM p-
>`M i?B m ;B KÎ KB M; M|BX

@ E?¬M; #^M; M;QÆB çB i?2Q i - F?¬M; +¬M T?ªB H"K M?[M; pB + #bM? i?QÌM;
çB K i M;O M;QÆB t T+?,M K`M +?Q i - i?`B ;B M +ÁM H¢B M;QÆB +| i? im Hmv

h?¬M b„+ "¢+? hMM; hMM; ?QªM; ?®i- i?`B çB K Km®M i`ª HÌB- "¢+? hY L?Q #¢Q
#QÊ+- KÎ KB M; M|B,

@ >`M i?B m ;B - ? B bQ ?mvM? Km°B +?9M; i - ç m H" M;QÌB +O "¢+? ;B - i`W
F?¬M; ? B M;QÌB +?9M; i F?¬M; i? `ÌB #Ä +?S+ pKX

L?QM; #m' B b€M; ?¬K M v- ç°i M?B M >"M >"M; h`-M M; ?2 i?` M[#€Q H¢B "¢+?
>"M >"M; h`-M bmv M; ?o K°i +?9i- +kM; #B i +?mv M ; b tªv ` X
"ªM i?•M KbM? +ÁM +?Q +| T?¬M K†i KkB M"v- +?d bÊ M" M; Km®M ; †T KbM? H" #
iY "¢+? hMM; hMM; M"v p ç•v- +?Q M M KÊB +?`m H"K i? X .KM; i•K +O "¢+? hB
FB M +O >"M >"M; h`-M- #'i [m€- F?B / +| ; €B M"v F?¬M; T?ªB H" KbM?- K" H" i
G¢B Km®M i`€+? i°B +kM; F?¬M; i? i`€+? i°B H M ç-m KbM?X
>„M K M; i?2Q æQÌM; S?QM; - i?b ` H" Km®M æQÌM; S?QM; H"K +QM / i? K¢M;
hB m G¢BX
æB i?2Q >"M >"M; h`-M çB tmv M [m æ¬M; i?`M?- çB iÈB ; B€T ; BÈB sm•M i?`M?
+ªM? imv i i`„M; - ; B| H¢M? ; `Q i?ûiX >Q`M +ªM? sm•M i?`M? H¢B ?Q`M iQ`M #'i ç
i` , K ?Q çm MÎ- i`QM; F?¬M; F?Q T?B m ç½M; K°i +´ ?QÆM; F?Q KM tm•M- ; B|
H"K +?Q i•K ?²M M; QÌB i i?QªB K€B M? M?`M; X
æQÌM; S?QM; i€M i?QÎM; F?¬M; i?¬B- F?¬M; F?ÄB #°B T?K+ i?B M M?B M F€ / B
+?d K'v /†K çQÌM; i? M?QM; H¢B +| KM K" M; F?€+ t M? m- M?QM; F?B i" M K„i
`'i i?¬M F€X

93RX *?QÆM; 9dy, aQ aQM? G X

o¬ h?QÌM;

h€+ ; Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; 9dy, aQ bQM? H X

L?|K /`+?, .mM; M?B

L; m²M, oBTp M/ MXpM

"®M ç¢B M°B i?`M? # Q [m M? K°i ; BªB ç'i i`mM; i•KX +?¶ ç| +?QM? H" MÆB Î +O
; B®M; M?Q +?9M; iBM? OM; M; mv i- ç m H'v "¢+? ; B H"K i`mM; QÆM; X

E?¬M; # Q H•m- # M; QÌB çB iÈB +?¶ Î +O "¢+? hB m G¢BX

"¢+? hB m G¢B bÊK ç½ i`mv M ç¢i +?d i?` +?Q i?` M[- i?`v >"M >"M; h`-M +kM; F
M; QÌB #¼M ?¼ çB p`QX

smv M [m p`B iÁ M?`- K¼B M; QÌB çB iÈB K°i çbM? pB M- i`QM; b•M- +| K°i #`M
K°i i`QM; b® ç| +?QM? H" "¢+? hB m G¢B- K" M[iY M; ²B # M +¢M? +| i?•M ?bM?
iB m i?Q >¢ ; B - >¢ *?d J°M; X

J" T?Q b m ? B M; QÌB- +|K°i M; QÌB +ª ç K F?¬M; M; O- ? B K„i çÄ ?²M; - "¢+? hY

h`QM; M?€v K„i F?B æQÌM; S?QM; i?`v "¢+? hB m G¢B- i? t€+ p` iBM? i?¬M T?F
M? M ? B M, K t +€+? ; B| ç M; Î i`QÈ+ K†i KkBM?- M?QM; H¢B F?¬M; +| +ªK ; B€+
M; QÊ+ H¢B ; B®M; M?Q M" M; ç M; M; ²B ç| - çÊB +?QM? KbM? ç M`QÈ+ çBX

æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; p°B p½ iB M H M M?"M M? m- K" ç2K +?B + Kk +O ; ½
+?9i- çB b m HQM; >"M >"M; h`-MX

J'v M; QÌB #¼M ?¼ ç½ ç M MÆB- "¢+? hB m G¢B ?B M M?B M ç½ +?9 w ç M- +| ç
ç M K°i H-M- M; QÊ+ H¢B >¢ *?d J°M; HB + K„i M?bM >"M >"M; h`-M #om K¬B- p

•M? K„i "¢+? hY L?Q M?Q T?|M; ?Ä - b m F?B ?„M i?`v ? B ?`M; MQÈ+ K„i +O bC
M?`M F?¬M; çQÊ+ t¬M; iÈBX æ9M; H9+ ç| "¢+? hMM; hMM; i`mv M +?Q bQ ?mvM
i•K- H9+ M"v ?„M KÊB #bM? ioM? H¢BX

>"M >"M; h`-M çB i`QÈ+- T?QM; T?¢K M?Q M?½- i` M K†i i`2Q K°i MK +QÌB- M|B

@ "€B FB M "¢+? bQ i,- F?¬M; ;†T K°i i?ÌB ;B M- i?U+ HU+ "¢+? bQ i, i,M; iB M ` ¸•v +ªK i?€M F?¬M; i?¬BX

"¢+? hB m G¢B ;"i M? ¸-m- M|B,

@ L;²B ¸BX

h?ÌB ¸B K M|B +?mv M M" M; +kM; +?ŠM; HB + M?bM >"M >"M; h`-M H'v K°i H-M- i €M? H M p ?mM; €+ M? K ?B K- [m v ¸-m M?bM >¢ *?d J°M;- +QÌB M|B,

@ *?d J°M; Km°B Km°B +kM; Î ¸•v- +?„+ ?ŠM ibK "¢+? bQ i, M|B +?mv M T?B K T?

@ >WX

>¢ *?d J°M; F?¬M; +?Q ?„M +?9i K†i KkB- H¶ KkB ?W H¢M? K°i +€B- ?MM; ?´ /¼

@ >"M >"M; h`-M- i ?ÄB M;QÆB- ¸ K [m M;QÆB +| /šM K°i i?` M[¸B T?ªB F?¬M;

@ •M- +| pB + M"vX

>"M >"M; h`-M +kM; F?¬M; T?O M?"M- /M b Q "¢+? hMM; hMM; ¸ M; ¸SM; T?Q b M|B,

@ J'v i?` M[+O i F?¬M; ¸QÊ+ HBM? ?Q¢i- H"K pB + F?B M i F?¬M; ?"B HÁM;- i?¬M; KBM? M? M? M? M? M ?ÆM K°i +?9i5

@ ob KQM; Km®M +?B K H"K +O `B M; +?Q KbM?- HB M +QÐM; ûT +?B Hb K°i >"M; h`-M M;QÆB KÊB H"K ¸QÊ+- ?m®M; +?B- ?¼ H" ?¢ M?•M +O "¢+? ;B - M;Q ¸B- "¢+? æ i?"M? ¸½ i`Î i?"M? ?¼ >"M iW F?B M"Q p"v\

>¢ *?d J°M; H¢M? HMM; ?ÄB ?„M- i`U+ iB T +?KT Kk i¢Q T?ªM +?Q >"M >"M; h`-M >"M >"M; h`-M +kM; `MM; KbM?- ?„M #B i`ä iQM? ibM? +O M;QÌB >¢ ;B F?¬M; ¸ ;B iB m +¬M; +?9 M"v- iQM? ibM? `i i€Q #¢Q- H¢B M|B +¬M; T?€T im Hmv M + ;B Q ibM? p®M F?¬M; i®i H„K- ?B M i¢B >¢ *?d J°M; KÎ KB M; ûT ?ÄB- H°` i? M >"M >"M; h`-M p°B p" M; M|B,

@ "¢+? æ i?"M? H" bÐ ?[m +O M;k ¸¢B ;B i°+ +?9M; i - ¸QÆM; M?B M i`QM; ¸| Km°B M|B HÌB M"v- h`-M + i F?¬M; i? ?B m M'B- M m ¸ +?Q K'v p` i`QÎM; Hª +?„M b) ¸€M? ;½v +?•M i X

>¢ *?d J°M; ¸SM; /"v- K°i M;|M i v i`„M; MäM M?Q imv i ¸€M? H M #`M ¸€- T?€i M;?B K i9+ M|B,

@ "¢+? æ i?"M? H" +O "¢+? ;B - .QÆM; >¢ h?m >"M +?d H" iMv iMM; K" i?¬B- ?M K iY- M?[M; HQ¢B i¬K iûT +€+ M;QÆB #„i ¸-m H"K HQ¢M `²B- F?¬M; bÊ H"K M? b Q\

*¬ M" M; M"v M|B +?mv M F?¬M; HQm ibM? +?9i M"Q- HÌB M|B `i M;?B K i`¼M;- a HÁM; `i i?QªB K€B- F?¬M; F?ÄB bBM? ` ?ªQ +ªK pÊB M" M;X

>"M >"M; h`-M +| +?9i +,K iS+- M;?o i?-K >¢ ;B +MM; "¢+? ;B ;B®M; M? m- ¸ M?B M F?¬M; +| i•K iQ M;'T M;?û "¢+? æ i?"M?- i?"i bU ¸SM; M|B +?mv M `i KÄ K†i ?„M F?¬M; F?ÄB i`-K tm®M;- M|B,

@ *?d J°M; Km°B Km°B- i`QÊ+ F?B M|B +?mv M T?ªB bmv M;?o F„K°i +?9i H" M;Q ¸ m iW KB M; K" ` X

@ L;QÆB mv ?B T i \

>¢ *?d J°M; ¸SM; T?'i /"vX

@ æWM; +½B M? m M[X

"¢+? hB m G¢B `®i +m°+ +kM; KÎ KB M; M|B K°i +•mX

@ >¬K M v F?¬M; T?ªB H9+ M|B +?mv M M"v- >"M >"M; h`-M- i ;¼B M;QÆB iÈB ç•
çB i M"v i?¬BX

.WM; HçB K°i +?9i- "ç+? hB m GçB M|B iB T,

@ h?`M[ >"M;B `i ç¬M;- # M M;QÌB bQ ç +kM; F?¬M; i?B m K°i M;QÌB M?Q p"
F?¬M; H M? HÊB- M m M;QÆB ;B[# M M;QÌB +?d bÊ H"K +?QÊM; K„i M;QÆB- tB
`ÌB çB- +?Q M" M; çQ" M iK pÈB M;QÌB KbM? i?QÆM;- +QB M?Q H"K K°i +?mv M i®
"ç+? hB m GçB K„M; +?YB M;QÌB F?¬M; i?¬ iK+ +?9i M"Q- M|B `ä M m >"M >"M; h
H" ç M; H"K +?mv M t'mX

>"M >"M; h`-M KdK +QÌB- M?bM +?^K +?^K p"Q "ç+? hB m GçB M|B,

@ æ•v H" bQ i, +-m i T?ªB F?¬M;\

"ç+? hB m GçB M?QÊM; K"v- i` M Kti H° p F?¬M; i?Q+?- HçM? M?çi M|B,

@ aQ ç M M #B i `ä- ? B M;QÌB M"v H" ç iY "ç+? ;B i - M;QÆB +QÐM; ûT +?B
i`QM; HÁM; #¼M ?¼ Km®M çB i?2Q M;QÆBX

h?ÌB çB K M|B HÌB M"v- i` M Kti "ç+? hB m GçB ?B M ` K°i pÁM; çÄ YM;- ?B M
+O KbM?X

o ?mM; €+ M? K ?B K i` M Kti +O >"M >"M; h`-M M?B m i? K- ?MM; ?´ /¼ M;QÌB

@ >"M; ç K bQ ç Hm¬M iQÎM; M?È ç M bQ i,- +kM; +ªK M?"M çQÊ+ bU i?®M; F?´ i
H) bQ i, F?¬M; M?bM i?'v +?•M ibM? +O i /"M? +?Q bQ i, K'v M,K M v ? v b Q\

@ E?¬M; #B i t'm ?´X

>ç *?d J°M; ?Q" M iQ" M F?¬M; +® F} i?•M T?"M M[M?•M +O KbM?- Km®M H"K >
M|B,

@ L;QÌB i v m i?QÆM; M? m- ibM? +?"M; w i?B T- M;QÆB H"K i? +| w ;b\ æ`M?
KbM? mv ?B T hB m GçB i, i, b Q\ L m ?¬K M v hB m GçB i, i, F?¬M; ç€T SM; M;
M;QÌB T?ªB F?¬M;\

@ >ç *?d J°M;X

*¬M; T?m ?"K /QÐM; +O >"M >"M; h`-M +| +?9i M?"M F?¬M; çQÊ+- €M? K„i M?Q
iB m i?Q- ?¬K M v M[M?•M M"v M?B m H-M ç®B M;?`+? pÈB KbM?- H"K +?Q ?„M
F?€+- ?„M ç½ K°i +?QÎM; ç€M? +? i`²B- +?d pb +® F} M" M; H" M;QÌB >ç ;B - +| i?
> B M;QÌB M?bM +?^K +?^K p"Q M? m- B +kM; F?¬M; bÊ B- i`"M; /B M H9+ M"v +
æQÎM; S?QM; •K i?-K H„+ ç-m- i M >"M >"M; h`-M M"v- F?Q ç° [m€ FûK- HçB ç°
M;QÌB +QM ;€B- F?| i`€+?GçB i, F?¬M; M?bM ?„M p"Q K„iX

h?ÌB çB K ? B M;QÌB M?bM M? m- # M M;Q" B HçB çB iÈB ? B M;QÌB i` im´B €Q K
p"Q +-K K°i +•v [mçit T- ;Bª /çM; ?bM? iQÊM; +O KbM? T?QM; HQm T?|M; F?Q
?bM? iQÊM; 'K €T M?Q Kti i`ÌB i?€M; # - K" T?Q b m ?„M- +?QM? H" K°i M;QÌB K
M"v i` im´B- #KM; ?„M #` T? - i` M Kti i`2Q K°i MK +QÌB ¬M ?Á - F?m¬M Kti iQ H
M?QM; i` M M;QÌB i M K" T M"v HçB iQ€i` p T?B m /"i M? M?"M;- +ªK ;B€+ [m€
+ª H9+ çB #° T?€T +O ?„M ;B®M; M?Q +U i`¼M; M?QÊ+ F?BM?- ?Q" M iQ" M M?bM
M X

L;QÌB i` im´B çB p"Q ç-m iB M çB iÈB # M M"v- +QÌB K°i iB M; M|B,

@ - >"M H½Q ç iÈB bÈK [m€X

@ .QÆM; *ªM? h?€BX

h?Q€M; +€B b„+ Kti >"M >"M; h`-M i`-K tm®M;- +?ŠM; M?[M; .QÆM; i?B m ;B ç
;B h?m S?QM; +kM; ç MX

LÆB Î + O "¢+? hB m G¢B- +?Q # Q ;BÌ ¢ +?Q M?B m M K ¢ iY iB M p"Q- H-M
h`-M ¢ M- M; v +<sup>a</sup> M K iY ¢Q+? i`mv M +O ? B M?" F?€+ +kM; ¢ M- M m M|B F?-
T?ûT- >"M >"M; h`-M F?-M; +€+? M"Q iBM iQÎM;X

G¢B iQM? +^a >¢ iB m i?Q- M?Q p"v K°i ¢ÌB i` im´B +O M;k ¢¢B ;B i°+ "¢+? æ i?
#¼M ?¼ iK i" T H¢B Î ¢•v- Km®M H"K ;b ¢•v\ >"M >"M; h`-M +| +?9i •K i`-K #`i ¢`M
K" "¢+? hB m G¢B M?Q +k F?-M; #`M i•K- +?d i?^aM M?B M M|B,

@ h`QÊ+ KÌB ? B p` M;²B tm®M;X

.QÆM; *^aM? h?€B ¢2K [m¢i t T i?m H¢B- pmB +QÌB HB + M?bM >¢ *?d J°M;- M;²
K" T K¢T- i` M K†i MÎ MK +QÌB H`v HÁM;- b m F?B M;²B tm®M; ¬K [mv M +?"Q #®M

@ G¢B bQ i, ?^aQ- *?d J°M; Km°B Km°B ?^aQ- >"M H½Q ¢ ?^aQX

L m F?-M; +| +QÆM; F?Q i`'M ¢°M; iW i` M M;QÌB ?„M i^aM ` - M;QÌB F?€+ M?bM
M`v H¢B iQÎM; ?„M H` i?QÆM; M?•MX

@ >¬K M v +?Q ;¼B iQ`M #° +€+ M;QÆB iÈB- i?S M?'i H` Km®M ;B9T ? B p` bQ ¢B
? B H` Km®M KQÊM +Æ ?°B M`v M|B +?Q +€+ M;QÆB K°i +?mv MX

o YM; ¢Ä i` M K†i hB m G¢B +`M; M?B m- >"M >"M; h`"M M?bM M?Q K M?Q b v-
M`v M?bM ;B®M; M?Q K°i ¢-m ?2Q- ;„i ; Q M?bM +?^K +?^K p"Q "¢+? hB m G¢BX

"`i [m€ æQÌM; S?QM; M?¢v +<sup>a</sup>K T?€i ?B M- i`QM; ¢¬B K„i iB ?Q +O i M K" T K¢T
b„+ /•K ¬ M`Q- M;QÊ+ HÊB H9+ M?bM "¢+? hB m G¢B- KQÊM i?`i i` M KQ K„i +?2
H¢B pÈB >¢ *?d J°M;X

J" T K¢T M`v +| +?9i w iSX

@ aQ i, +| +?mv M ;b M|B ` ¢WM; M;¢B- M m +?9M; i +| i? ?¶ i`Ê- /M T?^aB H M M
iW M MX

.QÆM; *^aM? h?€B i` M? i?O p¶ M;U+ M|BX

@ *?mv M +kM; F?-M; +| ;b [m M i`¼M;- +?d Km®M i?-M; #€Q +?Q +€+ M;QÆB K
"¢+? hB m G¢B M;~M; ¢-m H M M|B,

@ GÌB ¢²M ¢½B p +?mv M +O hB m G¢B +MM; æQÌM; S?QM; bm®i ? B M,K [m - +
M;?B ?Q†+- ¢ M +MM; H` ¢½ t<sup>a</sup>v ` +?mv M ;b +| T?^aB F?-M; \

a„+ K†i K`v i M M K M?•M M;?B K i9+- t€+ i?U+ #¼M ?¼ ¢½ M;?2 ¢²M- M?QM; M;Q
G¢B p" i?"M? +?O "¢+? L;mv i .mM; +?Q iWM; KÎ KB M; t€+ M?"MX

@ >¬K M v i ;¼B +€+ M;QÆB ¢ M- +?QM? H` Km®M M|B +?Q +€+ M;QÆB #B i- H
+| M K M?•M H` +?QM? t€+- +?QM? H` h?B M h9 æQÌM; S?QM;X *?Q M M i•K w +C
HoM?X *?d KQM; Km®M b m M`v F?-M; pb +?mv M M`v K" T?€i bBM? +?mv M F?
Km®M pb +?mv M M`v +| M;QÌB #` T?B M M?B mX

h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; ``i `K €T- ¢½ ? B M,K `²B - ? B M,K M v KbM? +?Q iW
K°i H-M- i?"K +?Q +ÁM F?-M; M;?2 M|B [m - M?QM; /M p"v- +^aK ;B€+ M?È M?mM;
+?Q M?¢i T? B +?9i M`QX

GÌB pW M|B ` - b„+ K†i .QÆM; *^aM? h?€B ``i F?| t2K- i`€M >"M >"M; h`-M M´B ¢-
i M K" T K¢T FB - ¢°i M?B M ;"Q F?|+- i` M K†i i`"M ¢-v MQÊ+ K„i MQÈB KkB M|B,

@ hB m G¢B bQ i,- b Q M;QÆB F?-M; /MM; K°i #9 ¢|M; ¢BM? H M h?m S?QM; i
K° M;QÆB- p b m M;QÆB ;^a +?Q M;QÌB F?€+- h?m S?QM; i #B i b®M; i? M`Q\
æ M i`•M i`M; +O h?m ;B i iQ+? ;|T ¢QÊ+ i†M; +?Q M;QÆB- M;QÆB F?-M; ;^a +?
F?-M; \

J" T K¢T M"v H"K #° H"K i`+?- H`B M|B #m²M +Q`B p¬ +MM;- ;B®M; M?Q iB m ?"B
ç² +?ÆB Q i?Q+?- >¢ *?d J°M; M;?2 i?'v M;?B M ` ,M; M;?B M HÊB- M;?o i?-K H
M"v ç T K†i- +?Q /M /B M i`Á- +kM; F?¬M; M M H"K ;B®M; i?"i M?Q p"v +?SX

@ h?m S?QM; ok G° æ MX

>"M >"M; h`-M ç°i M?B M #B M b„+ - i`QM; K„i iQ€i ` p i? K H K- ç•v +?QM? H`
ç²M b m F?B ,M tQM;- +| i? i`Ê ;B9T M;Q`B im Hmv M +ªK M;° h?B M æ¢Q- M m iC
h?B M L?•M >ÊT L?'i +kM; F?¬M; TªB F?¬M; çQÊ+X

h?B M ;B B + Q i?O F?¬M; M?B m H„K- i? M?QM; +kM; F?¬M; Qi- M?QM; +ªM? ;B
+?QM?- H¢B +| i? ç K çQÊ+ i` M ç-m M;|M i v- K†+ /M h? M; S?B hB m +MM; æQ
i`QÊ+ +Y +ªM? ;BÊB h?B M L?•M >ÊT L?'i- ?Q`M iQ`M F?¬M; i? M?bM iQ`M +ªM

J` HBM? ç M M"v- +kM; +?d h?B M ;B B + Q i?O +| iQ +€+? T?K+ /KM;- K°i F?B Ho
im Hmv M M;`v b m b) H"K +?ÆB ,M i?"i- /Q ç| >"M >"M; h`-M `i ç°M; i•K- i`QM;
+?d +| h?m ;B +| K°i F?Ä M?Q p"v K`i?¬BX

.QÆM; *ªM? h?€B H` M;Q`B i?B m FB M M?šM- ?„M p®M +Q`B M?¢Q i`Á ? +O h?
ç M h?m S?QM; ok G° æ M- i`QM; M°B i•K +kM; b®i `m°i- KÎ KB M; M|B ,

@ hB m G¢B bQ i,- M m M;QÆB ;ª p"Q .QÆM; ;B - .QÆM; ;B i b) +?Q ? B p` i`QÎM
+¬M; HU+ iBM? i?m-M p`B +?K+ M,K i`mv M ? i +?Q M;QÆB- H¢B T?®B ?ÊT pÊB
+?9M; i - i`QM; i?ÎB ;B M ? B M,K ç¢i iÊB h?B M ;B B i?QÊM; T?~K çdM? T?QM; F

@ L; m M;®+X

>"M >"M; h`-M M;?B M ` ,M; M;?B M HÊB- ?„M F?¬M; M;?o iÊB K¼B +?mv M H¢B T
H'v pmB p +O K„ M[b Q\ _ä `M; H` ç M; bQ b€M? t2K bQM? H +O B M†M; ?Æ
*?mv M +?Q iÊB #•v ;Bì- /M >"M >"M; h`-M F?¬M; Km®M +kM; F?¬M; çQÊ+- +?d +

@ >"M ;B i +kM; F?¬M; +| HBM? ç M +MM; i`QÎM; H½Q b„T [m çìB- M?QM; H¢B
L;¼+ a`M;- M m M;²B i` M ç| im Hmv M- b) M? M? ?ÆM #`i Hm" M HBM? ç M /B m /
æQÎM; S?QM; F?¬M; F?ÄB tQ tQ i`€M +O KbM?- M;?o i?-K ç•v +?QM? H` i? H
K¶B ;B i°+ ç m +`i ;B[K°i Qi #ªQ #®B HÊB ?¢B- F?¬M; #B i >¢ ;B +MM; "¢+? ;B

a m F?B M;?2 çQÊ+ H`B M|B +O # M;Q`B- "¢+? hB m G¢B + m K`v- i`-K ;B¼M; M

@ h M|B `²B- +ª çìB M"v- i`QM; M°B i•K +O i +?d +| K°i M K M?•M- +€+ p` bQ ç +
F?¬M; i? +MM; M K M?•M +O KbM? iQÆM; FB M- +?Q /M +| çQÊ+ i`•M #ªQ i?b +
æQÎM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- #B i`ä ?B M i¢B F?¬M; TªB FbK +? - M m #QÊ+
bÊ b) #¢B H° i?•M T?"M çQ ç M `i M?B m T?B M iQ€B- M?QM; ?B M i¢B- +?Q /
æQÎM; S?QM; +kM; pmB p ç|M M?"MX

L;?o ç M ç•v- æQÎM; S?QM; +kM; #Ä +€B Kk b B p†i i` M ç-m KbM? tm®M;- çB p
KB M; +Q`B M? M?"M; M|B ,

@ J°i ç€K M; m tm~M- K°i M[M?•M +kM; F?¬M; +•m /šM /QÊ+- t2K i ç•vX

J'v i M M K M?•M K†i /`v K`v /¢M M`M? M¼i M[ M?•M +O KbM? i`QÊ+ K†i KbM?-
+?9i ;?2M ;?ûi- KÎ KB M; K„M; K°i +•m M; m tm~M F?¬M; +?9i HQm ibM?X

G`B M"v pW ` F?ÄB KB M;- ;B®M; M?Q ;B¼i MQÊ+ i`"M Hv- H"TiS+ H"K +?Q K¼

.QÆM; *ªM? h?€B +,K iS+ p¢M T?-M- ç•v H` MÆB M;Q`B i` im´B K'v ç¢B ;B i°+ "¢
i` Q ç´B bU ibM? F?¬M; ç M KS+ i?¬ iK+- +kM; F?¬M; #B i i? M`Q- #` i M K" T K¢
T?2M- # i M M K M?•M pb bU M;?B T +?BM? T?K+ M[M?•M +O KbM?- #„i ç-m KÎ

93kX *?QÆM; 9dR, hB m J„ L?•M- æB h?2Q h X

o~ h?QÌM;

h€+ ;Bª, J¢+ J†+

*?QÆM; 9dR, hB m K„ M?•M- çB i?2Q i X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

oW `²B M?B i?mv i t¬M; H M ç-m- b m F?B M|B tQM; .QÆM; *ªM? h?€B +kM; +
çQÌM; çQÌM; H` .QÆM; i?B m ;B - F?¬M; M M M|B ` M?[M; HÌB i?¬i?B M i? M`v-
i?•M T?“M +O ?„MX

h?ÌB çB K +,K iS+- M;?2 i?`v M?[M; HÌB M`v +O æQÌM; S?QM;- b„+ K†i çÄ H M-;
T?šM M° [m€i,

@ B- HÌB M`v B M|B\

Zm v ç-m M?bM H¢B- pW ? v M?bM i?`v æQÌM; S?QM; iW T?Q b m HQM; >`M >`
h?€B ;B`M /[ H`T iS+ p¶ #`M K°i +€B,

@ >`M >`M; h`-M- [mªM ç€K `€+ `QÎB /QÈB i v +O KbM? +?Q i®i- M m F?¬M; i ç`

J„M; tQM; ?„M +kM; +ªK i?`v F?¬M; i?Q+? ?ÊT- #ÌB pb ;BÌ T?9i M`v >`M >`M; h`-
M;¢+ M?bM æQÌM; S?QM;- ;B®M; M?Q #` M?[M; HÌB #`i F?ª iQ M;?` H9+ M½v H`K

h?^M; M`v ç M; /B M i`Á b Q\ h`QM; HÁM; .QÆM; *ªM? h?€B M;?B ?Q†+ F?¬M; i?-
;b\

L;QÊ+ H¢B i M K`T K¢T h?m S?QM; ;Bª pÌ ;Bª p`i FB +kM; M;WM; F?|+- i` M K†i
?QT H¢B- ?ÆB M;?B M M;šK M?bM +?^K p`Q æQÌM; S?QM;- ?„M +?d +ªK i?`v i M
K`i- i?“i bU F?¬M; ç w [m€ M?B mX

JB M; >¢ *?d J°M; ?€ i?“M? K°i pÁM; i`ÁM- b m MY M;`v KÈB F?ûT H¢B- imv #b
? B p`i?B m ;B +O .QÆM; ;B p` >`M ;B - b m HQM; K„M; #¼M ?„M F?¬M; Qi- K
M`v +?Q # Q ;BÌ K„M; [m - ?B M i¢B æQÌM; S?QM; K„M; K°i +•m M;m tm~M- i`QM
/ +?`m ç M +U+ çB K- +ªK ;B€+ ;B®M; M?Q H` KbM? K„M;- M?[M; FbK MûM i`QM;

"¢+? hY L?Q +MM; "¢+? hMM; hMM; ç m çQ i v H M i`€M M|B i?-K,

@ sQM; `²BX

æQÆM; M?B M ? B M;QÌB #B i`ä p æQÌM; S?QM;- +kM; #B i [m M ? ;B[ ?„M p`
"¢+? æ i?“M? +kM; ç ?„M HûM H9i ;†T "¢+? hB m G¢B K°i H-M- #²B ç„T i bM? +ªK
?B M i¢B- æQÌM; S?QM; çB ` i? M`v- +?mv M ;b b) tªv ` \

h?-M b„+ ç€K M;QÌB M`v ç m M?bM +?^K +?^K p`Q æQÌM; S?QM;- i` M K†i æQÌM
"¢+? hB m G¢B- +?“K `½B çB ç M i`QÊ+ K†i M`M;- i`M; /B M H9+ M`v v M i oM? p
i? M;?2 çQÊ+- ç M +ª ?Qi i?Í +kM; +ªK i?`v €T HU+- ç m Km®M #B i F iB T b) T
hB m G¢B +| ç€M? +?Q i M M`v # v ` M;Q`B ? v F?¬M;\

æQÌM; S?QM; F?) KdK +QÌB- #`M i v M? M?“M; bÌ p`Q i`QM; M;U+ H`v ` K°i F?Ä
J`ªM? F?¬M; ;B M `²B çQ ç M i`QÊ+ K†i "¢+? hB m G¢BX ° /€M; +O ?„M #•v ;B
i?•M bo- ?ÆB M;?B M; KbM? M|B pÈB "¢+? hB m G¢B,

@ hB m K„ M?•M- i?2Q i çQÊ+ F?¬M; \

E?Ä >„+ h`•M \*?•m M`v- +?QM? H` H9+ æQÌM; S?QM; çB i` M #B M i bK FB K /QÊ
`°M; T?€i ?B M ` - F?¬M; +?d K°i F?Ä - ?„M p®M Km®M ç2K M?[M; i`•M +?•m M`v
?Q†+ pÁM; +´ ;b ç| - K°i KU+ F?¬M; i bK çQÊ+ +Æ ?°B- ?Q†+ +| i? M|B F?¬M; #B
i`b ?Q½M H¢BX

:BÌ T?9i M"v i` M i v F?¬M; +?m~M #` H p"i- ?m®M; +?B H p"i +kM; F?¬M; +€+? M; k ç ¢B ;B i°+- /Si F?Q€i H'v K°i F?Ä >„+ h`•M *?•m ç 2K i†M; H" ?ÊT ibM? ?ÊT @ > ? ? ?

.QÆM; *aM? h?€B +i iB M; +QÌB iQ- +QÌB ç M MQÈ+ K„i +?av` - +?mv M F€ [m€B H" K°i F?Ä >„+ h`•M *?•m- imv HÈM p" KQÈi M?Q i? +| +?9i F?| ibK- M?QM; +| i i?B m M[+O "¢+? hB m G¢B ? v b Q\ E?¬M; F?€+? F?Q M|B- iK+ p"i M?Q p"v K" pÈB #aQ #®B +O K'v p` i?B m ;B ? v b Q- [m a i? "i H" `€+ `QÌBX

>m®M; +?B ;½ b B pti M"v M|B M,M; H¶ K½M; - /€K H"K K'i Kti K'v p` i?B m ;B Î ç @ >"M H½Q ç - ;½ b B pti M"v +O M; QÆB F?¬M; #` iû ;B M; H"K +?Q ç -m |+ #` K +?ŠM; H) i® +?i +O ?¢ M?•M >"M ;B i?'T FûK M?Q p"v b Q\

.QÆM; *aM? h?€B K°i # M H m MQÈ+ K„i i` M F?| 2 K„i- K°i # M KÎ KB M; ?ÄBX >„M ;B" M [m€ i?"M? +QÌB- #'i [m€ ;½ b B pti M"v H" /Q >"M >"M; h`-M K M; ç M- ç€M? +? iX

*QÌB +QÌB- ?„M +kM; +QÌB F?¬M; M' B- #ÌB pb ?„M T?€i ?B M i?-M b„+ p®M H¢M S?QM; ok G° æ M- +¬M; HU+ iBM? i?m-M p" B i?"T MB M- o¢M L,K >"M L;¼+ a" M; K" i?-M b„+ "¢+? hB m G¢B +?Q iQM; #B M ?| - b m F?B i M b B pti çB` - /€M; M `mM `mM- i`QM; ç¬B K„i ç T H| 2 H M i?-M b„+ F?¬M; i? iBM çQÈ+- M?bM +?^K + GQ¢B €M? K„i M"v- ;B®M; M?Q ?¢M? T?9+- ;B®M; M?Q FQ+? ç°M; - ;B®M; M?Q i +?Q iWM; +| i`QM; K„i "¢+? hB m G¢B ?B M ;BÌ ç½ tm'i ?B MX

L" M; +?"K`½B çSM; H M- ? B i v M?Ä #û +?®M; p"Q #M ç€- ;B®M; M?Q F?¬M; F i`U+ iB T ç 2K #M ç€ MB i M€i #'v- K aM? pKM # v H MX

h`QM; F?| 2 K„i iW iW tm'i ?B M K°i ;B¼i MQÈ+ K„i- i` M ;QÆM; Kti ?¢M? T?9+ #¶ M?bM i?'v M?Q K M?Q b vX

æQÌM; S?QM; KdK +QÌB M?bM M" M;- M?QM; i`QM; HÁM; i?b ç m p¬ +MM;X @ JB M; HQÐB i`ÆM i`m- ç€M; ç€M?X

"¢+? hB m G¢B M? M?"M? M|B- •K i? M? i`QM; HÌB M|B ;B®M; M?Q ç M; i`€+? + iS i`€+? +S M"Q- M; QÈ+ H¢B ;B®M; M?Q ç M; H"K MkM; - pW M|B- K°i i v +-K H +-K i`QM; HÁM; #M i v M•M; MBm K°i ?²B- ;B®M; M?Q i`•M #aQ #Ä p"Q i v €Q- M i`M ç-v iQÆB +QÌBX

hB M; +QÌB +O .QÆM; *aM? h?€B `®i +m°+ +kM; /WM; H¢B- ;B®M; M?Q +QM p`i Kti çÄ #WM;X

æ•v _®i +m°+ H" +?mv M ;b ç M; t av` \ L; Q¢B i`W p" B M; QÌB "¢+? ;B - Î ç•v F?¬ .QÆM; - h?m- >"M i K ç ¢B i?B m ;B #€Q` bQM? H T?QM; T?9- b„+ Kti "¢+? hB iB T +U imv i- M; QÈ+ H¢B ;½ b B pti M"v- tm'i` K°i F?Ä >„+ h`•M *?•m F?¬M; ç @ hB m K„ M?•M- çB i?2Q i X

h`QÈ+ Kti K¼B M; QÌB "¢+? hB m G¢B H¢B iB T M?"M- ç•v H" +?mv M FBM? F?OM .QÆM; \*aM? h?€B M; ?o i?-K- +?ŠM; H) "¢+? hB m G¢B +,M #aM F?¬M; i? K ç w M; QÌB #¼M ?¼ #€Q` - M; QÈ+ H¢B `i v m i?Q+? F?Ä >„+ h`•M *?•m FB \ L m H" M p" +O +aB +O KbM?- Km®M # Q M?B m +| #'v M?B mX

:½ h?m S?QM; K" T K¢T +kM; F?¬M; #B i M M H"K` #B m H° ;b- p Kti F?| + MS+ M; „+ p¬ +MM; - >¢ \*?d J°M; i?'v F?| +?`m- i€i ?„M K°i +€BX

h?m S?QM; #` i€i idM? i€Q i`Î H¢B- i v #KK ;Á K€- Ov F?m'i p¢M T?-M M|B, @ h¢B b Q H¢B ç€M? i \

@ æ m F?¬M;\
 >¢ *?d J°M; ¬M M?m ?ÄB i?,KX
 @ æ mX
 h?m S?QM; ;"i ç-mX
 @ L;m v M H B F?¬M; T?ªB ç M; M^K KÆ X
 >¢ *?d J°M; M;¢+ M?B M p¢M T?¬MX
 @ L;QÆB ;-v çBX
 æQÌM; S?QM; i?•K ibM? M?bM "¢+? hB m G¢B- K°i i v çQ H M ;Á K€ +O M" M;- M
 F?¬M; ;†T- G¢B i, ;-v çB K°i QiX
 @ L;QÆB ç2M ?ÆMX
 æQÌM; S?QM; +QÌB ?„+ ?„+- i`QM; ? B M,K [m +| ç M K°i MY i?ÌB ;B M ?„M T?A
 #B M- F?¬M; ç2M KÈB H" H¢X
 @ æ½ +| `•m `²BX
 Jm #`M i v "¢+? hB m G¢B +?¬K +?"K çªQ [m +^K æQÌM; S?QM;- i` M Km #`M i v
 M;S M;€vX
 > B M;QÌB F?¬M; +QB B ` ;b- €M? K„i i?•K ibM? M?bM M? m- i v pm®i ;Á K€ +O
 M[H" ¬K M? mX

93jX *?QÆM; 9dk, æ'm oä J²KX

o¬ h?QÌM;
 h€+ ;Bª, J¢+ J†+
 *?QÆM; 9dk, æ'm pä K²KX
 L?|K /`+?, .mM;M?B
 L;m²M, oBTp M/ MXpM
 @ " M M;¬v # M K†i- ç¢Q çS+ bmv ç²B
 :½ K" T K¢T h?m S?QM; i?'T ;B¼M; M|B- p K†i ç m çÈM p¬ +MM;X
 J†+ /M H" F ç-M +kM; +| i? M?bM ` +| +?9i F?¬M; ç9M;- M m i?U+ bU +?d H" K
 G¢B b) H½M; T?Q i?ÌB ;B M pÈB ?„M b Q\ _ä`"M; ? B M;QÌB ç½ bÈK #B i M? m- H
 G¢B M|B H9+ M½v- i`QM; M°B i•K K¼B M;QÌB ç m +| K°i iB ?B m ` X
 .QÆM; *ªM? h?€B F?¬M; i? iBM M´B- M´B ;B" M ;¬K H M,
 @ L;QÆB H" B\
 >"M >"M; h`-M ç^M; ç^M; b€i F?Q çSM; H M- #B m ibM? ?mM; €+ M? K ?B K M?b
 M|B,
 @ >mv i J æQÌM; S?QM;\
 h` M çÌB M"v +?d +| ?„M KÈB +| iQ +€+? F?BM? #¢+ "¢+? hB m G¢B F?¬M; F?B M
 @ >mv i J æQÌM; S?QM;\
 æ¬B K„i >¢ *?d J°M; iQ€i ` ?"Q [m M;- F?¬M; M;WM; ç€M? æQÌM; S?QM; iW i` M
 F?¬M; #B i `ä p æQÌM; S?QM;- +?d +| M" M; #bM? i?QÌM; +| HmB iÈB K"i i?B i- i
 +?mv M p æQÌM; S?QM;- ?B M i¢B i?'v M;QÌB- F?¬M; F?ÄB /Á tûi K°i T?2MX

@ >"M ?mvM? ?^aQ M?½M HU+X

æQÌM; S?QM; M;~M ç-m M?bM ç®B T?QÆM; KdK +QÌB- ¬K [mv M M|B,

@ æ i¢ >"M ?mvM? /šM i ç M MÆB ç•v- ç +?Q i +| +Æ ?°B ;†T K†i hB m G¢B- M;

@ h®i- i®i- i®iX

>"M >"M; h`-M +® MûM ?mv i F?Q ç M; /•M; H M i`QM; HÁM; KbM?- i` M K†i ?B M

@ >mv i J æQÌM; S?QM; - ;B i M; QÌB M?Q M; |2- i` M /QM? F?¬M; #B i # Q M?B m M; QÆB `ÌB çB- M?'i ç`M? b) +| M?B m M; QÌB ;†T i B ?¼ - tQ M v "¢+? æ i?"M? M; ?o - i`m b€i K ç-m H` pB + H`K M; ?o #'i /mM; iW- #KM; H`K /¢ +?Bm- .QÆM; ;B9T i K°i i v- ç€M? +? i K ç-m M`v- pb /•M i`W ?¢BX

•M? K„i .QÆM; *^aM? h?€B •K i`-K #'i ç`M? M?bM æQÌM; S?QM; - M; ?2 M|B p`B M; ` çB ç M "¢+? æ i?"M?- +?mv M M`v F?| T?•M i?"i ;B<sup>a</sup>- M?QM; F?¬M; +| HY H`K b *^aM? h?€B +| +?9i FB M; F` >mv i J æQÌM; S?QM; X

"'i [m€ +~M i?"M t2K tûi K°i T?2M- ?„M T?€i ?B M i?U+ HU+ M; QÌB M`v ç½ ç¢i iÈ +MM; +`T #"+ pÈB KbM?- H¢B HB M i?O pÈB >"M >"M; h`-M h?B M ;B B ?¢ T?~K- ?

L; ?o iÈB ç•v- b„+ K†i .QÆM; *^aM? h?€B i`-K tm®M; - ;"i ç-m ç€T,

@ h®i- K ç-m M`v iU +?mB ç-m p`Q HQÈB- ?¬K M v i p` >"M H½Q ç MQB ;QÆM K°i T?2MX

sm'i i?•M ? B M; QÌB ç m H` ç iY ç¢B ;B i°+- KB M; HQÐB b„+ t<sup>a</sup>Q- K°i imM; K°i ? p`Q ibM? +^aM? #'i M?•M #'i M; ?o - >¢ *?d J°M; p` h?m S?QM; M; ?2 çQÊ+ HB M #o

.QÆM; *^aM? h?€B F?¬M; [m M F m ;¼B h?m S?QM; ;B M?"T K°i iB M; - M|B,

@ J`T K¢T- M; QÆB +kM; iB M H M- #„i i M +~m i†+ M`v- ;B Q +?Q i`QÎM; #®B b) ç

h?m S?QM; +„M `„M; K°i +€B,

@ h F?¬M; ç€M? M? mX

@ S? p"i5

.QÆM; *^aM? h?€B Q€M ?"M K„M; K°i iB M; - +MM; >"M >"M; h`-M K°i i?•M >"M ",M p T?Q æQÌM; S?QM; X

J°i i?•M F?Q FbM? +O ? B M; QÌB [m, /` p¬+MM; - >"M >"M; h`-M H` ?"M #„M; - ç• Hmv M >"M ",M; Zmv i +O >"M ;B - K` i` M M; QÌB .QÆM; \*<sup>a</sup>M? h?€B ç2K H¢B +? €T M?Q ;B| tm•M- ;BÌ T?9i M`v +kM; K M; i?2Q K°i ?QÆM; p` ;B i +?|+- ç°M; i€+ M?QM; H¢B ~M +?S b€i +Æ p¬ ?¢M- K°i i`€B K°i T?^aB- ç2K i'i +^a çQÌM; HmB +O

æQÌM; S?QM; çSM; M; mv M i¢B +?¶ F?¬M; ç°M; ç"v- +?d H¢M? HMM; M?bM ? B M h?B M ;B B ?¢ T?~K- K°i æ` ;B B i?QÊM; T?~K- ç m im Hmv M +¬M; T?€T çdM? F?¬M; bÊ +?9i M`Q- F?¬M; F?€+? F?Q M|B- h?B M ;B B ?¢ T?~K +? i i`QM; i v ?„ HU+ h?B M ;B B ?¢ T?~K +O >"M >"M; h`-M ?„M F?¬M; ç p`Q K„iX

æ M; H9+ æQÌM; S?QM; bmv M; ?o +| M M; B i ? B i M iB m M?•M M`v ? v ;B€Q ?m ?„M K°i K¢M; - ç°i M?B M "¢+? hB m G¢B H€+? KbM? +?2 ÎT?Q i`QÊ+ K†i æQÌM; i`"M ç-v iS+ ;B"MX

"M i v i`„M; MăM ?B M ` K°i +´ +QÆM; F?Q K`m t M? M?¢i pmM; H M- # v p T? .QÆM; *^aM? h?€BX

h`QM; HÁM; ? B M; QÌB ?Q<sup>a</sup>M; ?®i- F?¬M; +?9i M; ?o M; ÊB- i`U+ iB T i?Q€B HmB p F?¬M; i`mM; i`mv M ç M K°i iB M; p M; `„M; `„+ i?"i HÈM- K°i +€M? i v K`m t M? M iB +?ÈT iW i` M F?¬M; ç€M? tm®M; - ç€M? H M K†i ç'i i¢Q i?"M? K°i ?® b•mX

ošM +ÁM +?Q tQM;- H9+ ? B M;Q`B pšM HmB p T?Q b m- K°i iB bûi p¬ +MM; iB
?¼X "¼M ?¼ H¢B HmB p T?Q b m M,K #QÊ+ M[- #-m i`lB H¢B ç€M? tm®M; M,
K°i +€B ?® iQ HÈMX

a m F?B ? B M;Q`B çSM; p[M;- K² ?¬B H¢M? im¬M` QÊi çšK b m HQM;- >`M >`M
hB m G¢B- b„+ K†i +| +?9i i?'i FBM?- i?'i i? M? M|B,

@ L;k G¬B P M? ædM?- p"v H` "¢+? bQ i, ç½ Hmv M i?"M? +?B m M"v`²BX

h`QM; "¢+? æ i?"M? i`•M i`M; imv i?¼+ pǎ +¬M; M?B m p¬ b® F - K`L;k G¬B P M
?¼+ +| mv HU+ `i #€ ç¢Q- i`QÊ+ FB æQlM; S?QM; +?Q iWM; i?'v "¢+? hB m G¢
+O M`M; +| i? H`K` ?B m [mª iB +?ÊT- i`QÊ+ FB M`M; ç2K M,M; HQÊM; +QÆM
ç`+?- K` #•v ;Bl- iB M i v +kM; +| i? ?mv ç°M; M,M; HQÊM; G¬B ? i`QM; i?B M ç
K¢M? ?ÆM i`QÊ+ FB `i M?B mX

L m K°i +?B m M"v ç€M? H M M;Q`B >`M >`M; h`-M +MM; .QÆM; *ªM? h?€B- #^M;
M;Q`B- M?'i ç`M? F?¬M; i? çÐ M´B- F i +K+ +?d +| +? iX

@ ob K°i M;Q¢B M?•M- "¢+? bQ i, H¢B ?¢ ç°+ i?O pÈB +?9M; i M?Q p"v b Q\

a„+ K†i .QÆM; *ªM? h?€B i`„M; # +?- F?B T bÊ i`QM; HÁM; pšM +ÁM- ?"M ç M KS

@ S?QM; F?¬M; TªB M;Q`B M;Q`BX

a€i +Æ i`QM; K„i "¢+? hB m G¢B iB m i€M- #bM? ioM? i`Î H¢BX

@ B /€K` i v ç®B T?| ?„M- çWM; i`€+? i ?¢ i?O p¬ ibM?X

h`W iS çϕB i?`M? +?O` - +ÁM +| i'i +ª +€+ i`QÎM; H½Q i`QM; +€+ M°B i?`M? Î ç·v
 æQÌM; S?QM; F?¬M; M?"M` - M?QM; M?bM i?¬M b„+ "¢+? hB m GϕB M; ?B K M;
 çQÊ+ M?[M; H½Q ;B ?Ä M`v F?¬M; / +?¼+ - Qi M?'i +kM; +| h?B M ;B B i`mM; T
 >¢ h?b ok +MM; h?m .`+? h9v M?bM æQÌM; S?QM; KdK +QÌB K°i +€B - ;"i ;"i ç¬m t2
 S?QM; +kM; KdK +QÌB ç€T HϕBX
 L|B i?"i- ? B M[M?•M M`v pšM +QB i?QÌM; æQÌM; S?QM; - /M H9+ i`QÊ+ >`M æ¬
 i`QM; i v æQÌM; S?QM; X
 J` .QÆM; sm•M [mª i?U+ #` +ª FBM? - €M? K„i M?bM æQÌM; S?QM; •K i`¬K #'i ç`M
 M?bM H¬KX > B M, K i`QÊ+ - i?ÌB çB K .QÆM; sm•M M?bM i?'v æQÌM; S?QM; - ?„M
 ;B B ?¢ T?~KX J` ? B M, K F?¬M; ;†T - ?„M ç½ çϕi iÈB æ` ;B B i?QÊM; T?~K- i®+
 i?U+ H`K +?Q M; QÌB i bÊ ?½B F?¬M; QiX
 >ÆB iQM? iQ€M K°i +?9i- .QÆM; sm•M +`M; FBM? M; ¢+ p¬ +MM; - i M iB m iY M`v
 JQÌB #ªv im´B çϕi iÈB æ` ;B B i?QÊM; T?~K\
 *QB M?Q H` iϕB "¢+? æ i?`M? - +kM; F?¬M; i? tm'i` HQϕB v m M; ?B i #U+ M`
 M; ?B T çϕB- i`QM; +€+ ;B i°+ HBM? ç M /B m /QÊ+ ;b +kM; +| - +ÁM +| K°i Qi ç`
 Hmv M M? M? ?ÆM M; QÌB #bM? i?QÌM; `i M?B m- /M +?Q "¢+? hB m GϕB +| iQ
 #ªv im´B +kM; +?d çϕi iÈB æ` ;B B ?¢ T?~K K` i?¬B- bQ pÈB æQÌM; S?QM; ?B M
 ? B T?~KX
 *?B m i?2Q i®+ ç° im Hmv M M`v- i`QÊ+ ? B KQÆB im´B ?„M b) çϕi iÈB h?B M ;B
 æ·v H` iQ +?'i im Hmv M F?OM; #® +Ð M`Q- i'M +?S+ GBM? ;B B +kM; H` +?mv M
 F?¬M; ç€M; bÊ- K` K°i GBM? ;B B + Q i?O i`QM; iQÆM; H B F?¬M; T?ªB "¢+? æ
 æ°i M?B M .QÆM; sm•M +ªK i?'v- +MM; æQÌM; S?QM; bQ b€M? i?b M?[M; i?B M
 /QÊ+ p` +?¶ im Hmv M ç†+ i?M- [mª i?U+ H` T? p`i +kM; F?¬M; #`M; X
 >m®M; +?B- #ªM i?•M .QÆM; sm•M +| +?9i ?ªQ +ªK pÈB æQÌM; S?QM; - +?d +| çB
 i`QM; ;B i°+ - imv ?„M +?d H` i?`M? +?O sm•M i?`M? - +kM; F?¬M; T?ªB H` i?`M?
 ;B i°+ +| K°i Qi i`QÎM; H½Q i v M„K i?U+ [mv M i?'v HÊB KÌ K„i- çQÊ+ HÊB HB M
 .QÆM; *ªM? h?€B H`v "¢+? hB m GϕB H`K pÊ- +?QÎM; [mªM [mv M ?`M? "¢+? æ i
 .QÆM; *ªM? h?€B H` +?€m `m°i .QÆM; sm•M- /M +| i¬M; [m M? M`v- ?„M +kM; F?
 h?€B- ?„M bQ b€M? pÈB "¢+? hB m GϕB- +?QM? H` +€+? #B i K°i i`ÌB K°i pU+ X
 h`QM; "¢+? æ i?`M? - M m M|B B +| i? KB M +QÎM; tSM; ç¬B pÈB "¢+? hB m GϕB
 >`M; h`¬M- i M M`v im´B +ÁM i` K` ç½ i'M +?S+ h?B M ;B B ?¢ T?~K- p b m M?'i
 K°i T?QÆM; - +?d H` M?•M T?~K +| +?9i F?¬M; i®iX
 " M FB - i?`M? +?O æ¬M; i?`M? >`M æ¬M; •K i`¬K M?bM æQÌM; S?QM; - i` M K†i ?
 +MM; +, K iS+ - M|B,
 @ æQÌM; S?QM; - ? B M, K i`QÊ+ +| M|B- i`QÊ+ F?B i'M +?S+ h?B M ;B B çWM; ç M
 ?¬K M v M; QÆB ç½ Km®M +? i- +kM; F?¬M; i`€+? çQÊ+ i X
 L, K ç! i?O ?¢+O ?„M , M i?B i i?ÁB i`QM; i v æQÌM; S?QM; - K†i KkBi´M i?'i- imv
 M?"M i?m - M?QM; pšM M; ? M Î+´ bm®i ? B M, K [m - i?B i?QÌM; #m²M #U+ - ?B
 ?"M F?¬M; i? iW i` M M; QÌB ?„M FB K +?9i iB M H½BX
 @ S?K i?•M- F?¬M; M M M|B M?ªK pÈB ?„M- i`U+ iB T; B i i M K ç¬m FB - /MM; iQ
 M; QÌB +? i i`QM; i v ?„MX
 >`M >`M; h`¬M pW `ÌB çB F?¬M; H•m ç½ [m v HϕB- .QÆM; *ªM? h?€B pšM çB b Q
 :BÌ T?9i M`v ç¬B K„i +O >`M >`M; h`¬M i`M ç¬v T?šM M°- pW `²B +| "¢+? hB m
 iU M?B M F?¬M; T?ªB H` ç®B i?O +O "¢+? hB m GϕB- +?Q M M T?ªB çB ibK; B9T
 +| ?ÆM KQÌB h?B M ;B B + Q i?O- "¢+? hB m GϕB +| i? #ªQ p æQÌM; S?QM; çQÊ

@ *?'i M?B- M;QÆB M|B ?„M H¨ K ç-m- M;QÌB ç½ i?'v [m ?„M ?mM; ?,M H¨ K €+-
æ°i M?B M >¢ h?b ok KÎ KB M; ?ÄBX
>¨M >¨M; h`-M H„+ ç-m M|B,
@ h +?Q iWM; M?bM i?'v- M?QM; i'i +ª i? M?•M ç m ç²M ç½B- ?€ +| i? ;Bª #°\
>¢ h?b ok KdK +QÌB M|B,
@ *?d /U p¨Q HÌB ç²M HB M T?€M M;QÌB i +| i°B- i? +?'i [m€ pä çQ€M `²BX
@ E?¬M; +| HY H¨K ;b +| F?|B\ L m ?„M +?Q H¨K €+ # Q ;BÌ- i¢B b Q H¢B çQÊ+ ;
>¨M æ¬M; `i # Q +?2 +?Q M?B iY +O KbM?- /M b Q +®i M?K+ ibM? i?•M- +kM; T
+?mv MX
h?m .`+? h9v ¬M M?m M|B,
@ :B M; ?² H¨ M?Q i? - i?ÌB çB K +?9M; i ?¨M? i~m ;B M; ?² +kM; iWM; ;B i F?¬M
M?•M •K ?B K b m HQM; ;¼B +?9M; i H¨ a€i L?•M J oQÆM; - M?QM; +?9M; i ç m
+?'i- F?¬M; i? M pÈB HQÆM; i•K- M m i?2Q M?Q HÌB i? M?B M|B- #®M M;QÌB +?
? v b Q\
a„+ K†i >¨M æ¬M; M;QÊM; M;¨T- M?QM; pšM +ÁM M;Q M +® M|B,
@ h?m i,- M;QÆB +kM; M|B +?9M; i ;B i ç m H¨ M?[M; F i°+ €+ +?²M; +?'i- p¨v ?„
h?m .`+? h9v +QÌB M?¢i M|B,
@ æ¢Q Hw +kM; ;B®M; M?Q p¨v- t€+ i?U+ æQÌM; S?QM; ;B i F?¬M; Qi M;QÌB- +| i
+? i- p L?'i æ Q J¬M- i +| M;?2 F?¬M; Qi HÌB ç²M- pB + M¨v p®M /o H¨ /Q i?B m
Mªv HÁM; i? K- ç2K i K ç¢B ç iY h?B M h9 h¬M; #„i p i¬M; K¬M H¨K M¬H - ;B i
+?Q M M æQÌM; S?QM; KÈB ç¢B F? B b€i ;BÈB pÈB L?'i æ Q J¬M- H¨ M?[M; M;QÌB
F?€+- M m +| M;QÌB ;B i M;QÌB +O "¢+? æ i?¨M? i - +?ŠM; H) "¢+? æ i?¨M? b) i

938X *?QÆM; 9d9, a|M; :B| L´B G MX

o¬ h?QÌM;
h€+ ;Bª, J¢+ J†+
*?QÆM; 9d9, a|M; ;B| M´B H MX
L?|K /`+?, .mM;M?B
L;m²M, oBTp M/ MXpM
>¢ h?b ok ?W H¢M? K°i iB M;,
@ h?m Km°B M|B +| Hw- pB + M¨v ?½v çÊB i?¨M? +?O ç M ?½v #¨M Hm¨M iB TX
>¨M æ¬M; ?Qi K°i ?ÆB i?"i b•m- +kM; F?¬M; T?ªM #€+- H¢M? HMM; M?bM æQÌM;
ç`M?X
æQÌM; S?QM; ?QÈM; >¢ h?b ok +MM; h?m .`+? h9v [m,M; +?Q ?¼ €M? K„i +ªK FQ
i`QM; "¢+? æ i?¨M? F?¬M; ç²M; HÁM; - imv # M;Q¨B # M p[M; M?Q b„i i?ûT- M?QM
+ Q i?'TX L;mv M M?•M +,M #ªM i`QM; ç| - ç¢B F?€B +kM; #ÎB pb "¢+? ;B F?¬M; ;
>¢ ;B +MM; h?m ;B p¬ibM? M?9M; i¨K p¨Q [mv M ?¨M? i`QM; "¢+? æ i?¨M?- iU
hB m G¢B +MM; æQÌM; S?QM; - K¨ >¨M ;B - ;•v F?¬M; Qi T?B M iQ€B +?Q æQÌM
"¢+? hB m G¢B- p T?¬M .QÆM; ;B - æQÌM; S?QM; i¢K i?ÌB F?¬M; M?bM ` çQÊ+
ç M +m®B- .QÆM; sm•M F?¬M; M|B K°i +•m M¨QX

*?Q M M M?bM i`M; /B M `i #`i HÊB +?Q æQÌM; S?QM; - +| i? æQÌM; S?QM; #B i
ç®B K†i- +?d +| K°i KbM? >`M ;B K` i?¬B- H-M M`v +| i? K M; G¢B i, çB ? v F?-
+?O "¢+? æ i?"M? M|B i? M`Q- #`i [m€ "¢+? L;mv i .mM; H` i?•M i, i, +O G¢B i,-
;•v F?| tY +?Q M`M;X

J¼B M;QÌB pW /Si HÌB- K°i +´ F?Q i? #`M; #¢+ mv M;?B KiW # M M;Q`B H Q iÈB
i +ªK ;B€+ `i F€ [m€B- M?Q ?ªB i`B m +m°M b|M; - H`K +?Q M;QÌB i çSM; F?¬M,

G"TiS+- K°i i?•M +mM; i` M; ç T ç) + Q [mw- i?B m T?K çQ Mi` M; tBM? ç T #QÈ-
çB i?2Q b m HQM; M`M; H` p`B M;QÌB i?` M[- #QÈ+ çB i`-K´M- +| i? M?bM` H`

*| F?Q i? M?Q p"v- i`W i?"M? +?O "¢+? æ i?"M? "¢+? L;mv i .mM; ` - +ÁM H` i? H
•K i?-K FBM? ?½B- M;?o i?-K i?U+ HU+ M[M?•M M`v- +?d bÊ F?¬M; i?m FûK hB
Q M?B m- ?ÆM M[M?bM MB M F, +O M`M; - +kM; +?d F?QªM; # #®M KQÆB i
M?B mX

h?ÌB çB K "¢+? L;mv i .mM; çB iÈB- "¢+? hB m G¢B FûQ i v æQÌM; S?QM; K°i +
#QÈ+ ` - ;B®M; M?Q M`M; +| +?9i 2 M;¢B i, i, +O KbM?- F?¬M; F?ÄB M? M?"M? p
? i i?ªv /Q i tY HwX

@ "€B FB M i?"M? +?OX

•K i? M? +mM; FQM? iW #®M T?Q p M; H M- i`QÎM; H½Q iS ç¢B ;B i°+ i`,K KB M
i?B H X

"¢+? L;mv i .mM; M? M?"M; ;"i ç-m- i?-M b„+ i` M K†i +| +?9i F?| +QBX oW `²B
æQÌM; S?QM; t•K M?"T "¢+? æ i?"M?- +| +?9i F?¬M; /€K iBM- #ÌB pb M; v i¢B ç
+m°+ pÊB Km°B Km°B +O KbM?- H9+ 'v M`M; p¢M T?-M F?ŠM; ç`M? æQÌM; S?Q
i?"M?- p T?-M QÈ+ ? M ? B M,K i`QÈ+ +?d H` +m²M; M;¬M K` i?¬BX

E?¬M; M;?o iÈB- KÈB [m K°i ç K- i?B m MB Mi`QM; HÁM; Km°B Km°B KbM?- ç½
/MM; #B M T?€T ;b tm'i ?B M Î +?¶ Î +O "¢+? hB m G¢BX

h`QM; M°B i•K "¢+? L;mv i .mM; F?B T bÊ- +MM; F?¬M; F?ÄB #°B T?K+ i MiB m

"ªM i?•M M`M; Hm¬M KB M; M|B Km°B Km°B KbM? +MM; æQÌM; S?QM; F?¬M; K¬M
i`QM; HÁM; M`M; F?¬M; M;?o p"v- +?d H` #ªM M,M; - M`M; i?®M; ?"M i'i +ª M K
i?¬BX >m®M; +?B- æQÌM; S?QM; ?B Mi¢B +?d ç¢i iÈB æ` ;B B K` i?¬B- K` "¢+?
i?QÊM; T?~K- i?U+ HU+ ? B M;QÌB F?¬M; iQÆM; tSM; - Î +MM; K°i +?¶ - +kM; +?d
K` i?¬BX

J°i M K M?•M- M m F?¬M; i? #ªQ ?° M[M?•M +O KbM?- +| i? H`K çQÊ+ ;b\ *?Q
KÈB F?¬M; Km®M Km°B Km°B KbM? Î +MM; K°i +?¶ pÊB æQÌM; S?QM;X

L?QM; ?B Mi¢B t2K` - M;QÌB i` im´B FB t€+ i?U+ +| #ªM HoM?X > B M,K [m "¢
F?¬M; Qi i?¬M; iBM p æQÌM; S?QM; - #B i`ä i?B MiQ ?„M tm'i +?9M; - i?U+ HU+
çÊB K°i i?ÌB ;B M M[- i?"M? iUm +O ?„M +?Q ?ŠM FûK ?ÆM hB m G¢B- i?"K +?

o T?-M / M? tQM; >mv i J - "¢+? L;mv i .mM; +kM; F?¬M; TªB M;QÌB M;m- +€B i

h`QM; HÁM; K¶B M; QÌB +? 'M ç°M; F?¬M; i?¬B- p'M i? ; B M- ibM? i?` ?" p"i i`U+
+Y KB M; +O Gw Jç+ a-m i`QM; i`mv M EBK .mM; V- æQÌM; S?QM; +MM; "ç+?
?Q" M K„ M? 'i +?Q M? [M; HÌB M"vX

J'v i M i`QÎM; H½Q >"M ; B HQ bÊ #'i M- K'v ççQ +¬M; FQ+? pW `²B #¼M ?„M +k
H" # Q M?B m- iB m iY FB +?`m p" B +?B m M?Q i? - ?ŠMT?ªB +? i F?¬M; i? M; ?
"ç+? hB m GçB- çB m M"v H"K +?Q ?¼ bÊ ?½B- b m F?B "ç+? hB m GçB #` T?QM
M; QÌB i?QÌM; - H"K b Q K" +?`m çQÊ+ p" B ççQ h?B M ; B B +QÆM; F?Q FB +?S\
F?¬M; #B i M; ?B K i`¼M; ç M KS+ M"QX

@ GçB i,X

•K i? M? +| +?9i bmv v m +O æQÌM; S?QM; i`mv M` iW ç€K i`Q #KB- b m F?B i`m
Î ç•v i?b #¼M ?¼`mM; ç°M; ; B®M; M?Q #` bûi ç€M?X

J'v i M >"M ; B i`QÎM; H½Q pW KÊB ` i v i`WM; iQ K„i- H~K #~K M¡B,

@ G"K b Q +| i? \ hçB b Q ?„M pšM +ÁM b®M; \

"ç+? L; mv i .mM; H9+ M"v çB M +m²M; H M- H Q p ?QÈM; ? B M; QÌB pW M; ½tm
i`"M ç-v ?®B ?"M p" €v M€v- ?"M F?¬M; i? /MM; i?•M KbM? i?K i?QÆM; i? v- /M
i? ç +?Q Km°B Km°B ; †T #'i F€ +?mv M M; Q" B w Km®M M"QX

E?¬M; T?ªB +?d H" M?B iY +O æQÌM; ædM? h?B M ? v b Q\ æQÌM; ædM? h?B
+?ŠM; H) +QM ?„M +kM; F?¬M; T?ªB H" M K M?•M ? v b Q\ Jm°B Km°B M; mv M w
içB b Q KbM? HçB M; ,M +ªM ? B M; QÌB #¼M ?¼ +?S\ >m®M; +?B- ?B M içB KbM
M"Q +?SM; KBM? æQÌM; S?QM; H" +QM +O æQÌM; ædM? h?B MX

G Q iÈB MÆB ? B M; QÌB M; ½tm®M; - "ç+? L; mv i .mM; F?B T çªK /WM; #QÈ+- F
çšK H K¬M; HmM; M?bM- K¬B KÄM; #` +„M +?ªv K€m iQÆBX

*?d i? 'v "ç+? hB m GçB K†i p" M; M?Q ç' i M^K i`QM; H²M; M; U+ æQÌM; S?QM; - KQ
i v p¶ p ç¬B K€ æQÌM; S?QM; - b„+ K†i iB m iKv KdK +QÌB ?çM? T?9+- M¡B,

@ L; QÆB F?¬M; +| pB +; b H" i®i `²BX

h`€B iBK +O æQÌM; S?QM; ; B®M; M?Q #` K°i #`M i v #¡T KçM? K°i +€B- ç m çÈM
+?m t¡i i`QM; HÁM; - ¬M M?m M¡B,

@ h F?¬M; b Q5

"ç+? hB m GçB KdK +QÌB- #`M i v pm®i p2 `•m KûT /QÈB +^K æQÌM; S?QM; - M¡B

@ S?QM; - K M; i i`Îp h?B M h9X

@ h®i- ?B M içB i b) K M; M; QÆB p X

æQÌM; S?QM; ; "i ; "i ç-mX

@ hB m GçB

"ç+? L; mv i .mM; ?€KB M; F m K°i iB M; - ç M; Km®M iB M H M K°i #QÈ+- æQÌM;
ç-m H M- K°i ç¬B K„i çÄ i?ŠK M?bM +?^K +?^K p"Q M" M; X L m F?¬M; T?ªB M[M
Kç+? +O M" M; - M" M; +| i? #B M i?`M? #° /çM; b„T +? i M?Q #•v ; BÌ b Q\ æQÌM
ç'K- iQ" M i?•M `mM `~v F?¬M; i?¬B- ?"M F?¬M; i? ; B i ? i M; QÌB i`QM; i?B M ?ç
b) F?¬M; +?Q ?„M ç°M; i?O pÈB i, i, +O M" M; X

93dX *?QÆM; 9de, J°i *?B m h`¼M; h?QÆM; X

o¬ h?QÌM;

h€+ ; Bª, Jç+ J†+

*?QÆM; 9de, J°i +?B m i`¼M; i?QÆM;X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

"¢+? L;mv i .mM; M?`M F?¬M; çQÊ+ HmB p T?Q b m K°i #QÊ+- iW b€i +Æ i`QM; ç
M?bM i?'v K°i +QM J M >Q M; ?mM; i?9 iW i`QM; M;O b v idM? H¢B- Km®M K°i M;
i?•M i? ?„M iªM` F?Q iS+ ?mM; i`M i?¬ #¢Q- H`K +?Q K°i h?B M ;B B i?QÊM; T
p` i'i +ª K¼B M;QÌB Î ç•v iBK ç" T +?•M`mMX

h? M?QM; pb iQM? K¢M; +O Km°B Km°B KbM?- "¢+? L;mv i .mM; +?d +| i? iB
K°i H¼ i?m®+- H'v` K°i ?¢i ç M /QÊ+- 'M p`Q i`QM; KB M; "¢+? hB m G¢BX

@ Jm°B Km°B- M;QÆB v m ?„M M?Q p"v b Q\

> B K„i "¢+? L;mv i .mM; K¬M; HmM; çšK H - M? ;B¼M; KÎ KB M; ?ÄB- M?bM Km°
+O KbM?- M`M; HB M M?Ê H¢B +?QM? KbM? M,K ç| - +?d +| çB m Km°B Km°B ?¢
`ÆB ?[m w- MQÊ+ +?ªv p¬ ibM?- K` #•v ;BÌ- M?bM ? B M;QÌB #¼M ?¼ M`M; `i ?•K

L;?2 HÌB M|B +O i, i,- "¢+? hB m G¢B +QÌB- M?bM æQÌM; S?QM; +?"K`½B M|B,

@ S?KM; L?"i L;mv i KBM?- +?B m h?B M æ` ;B€K- F?B m aÆM >` H`K +?SM; - FQ
i?€M; F?¬M; i? ?Ov /B i w +?Q- ;B M M M p'i pª F?¬M; H`K T? B KÌ ibM? i - çÌB
F?¬M; +?B Hb X *•m ?ÄB +O i, i,- i ç½ i`ª HÌB i?mv i T?K+- i, i, ç½ KBM? #¢+?

GÌB M|B +O "¢+? hB m G¢B `i M?Ä- M?QM; i`QM; ?Q`M +ªM? v M ioM? M?Q ?B
p`Q i B +O i'i +ª K¼B M;QÌB- i`QM; HÁM; K¼B M;QÌB`mM; ç°M; F?¬M; i?¬BX

L[M?•M Î ç•v- >¢ h?b ok +MM; h?m .`+? h9v M?Q K b v- ?®+ K„i çÄ H M- bmwi M[
HU+ +O ?¼ + Q i?•K- ç`M? HU+ F?¬M; i-K i?QÌM;- H9+ M`v KÊB MûM çQÊ+ i•K
J°M; ç M; /U p`Q #Ì p B >¢ h?b ok F?|+ ç M H ?Q ç€B pk- iB M; F?|+ F?¬M; /Si
ç M; F?|+X

"¢+? L;mv i .mM; +kM; `ÆB H - KdK +QÌB ;"i ç-m,

@ h KBM? #¢+?X

@ S?QM;- i K i KÄB [m€- i Km®M M;O K°i +?9iX

>ÆB i?Î "¢+? hB m G¢B /²M /"T- ? B K„i +?"K`½B F?ûT H¢B- F?|2 KB M; pšM i`2Q
K½M- #`M i v M?Ä pm®i p2 æQÌM; S?QM; `k tm®M;X

> B ;B¼i MQÊ+ K„i iW i` M ç¬B K€ æQÌM; S?QM; M?Ä tm®M; ;QÆM; K†i i`„M; # +
LQÊ+ K„i ç`M ¬M; +?Q `ÆB- pb +?Q ç¢i iÈB KS+ i?QÆM; i•KX

"`M i v`mM`~v "¢+? L;mv i .mM; ç†i H M i v "¢+? hB m G¢B- +~M i?"M t2K tûi K°i
HÁM; H¢B- M?bM æQÌM; S?QM; M|B,

@ h?K M°B i?QÆM;- F?¬M; M;mv ?B K ç M iQM? K¢M;X

*| K°i +•m K` "¢+? L;mv i .mM; F?¬M; /€K M|B +?Q æQÌM; S?QM; M;?2- +?QM? H
G¢B #` i`M i?QÆM; F?¬M; Qi- +?Q /M M;`v b v F?¬B T?K+ H¢B- +?d bÊ i?U+ HU+
æ•v H` F i +K+ i®i M?•iX *kM; K v H9+ ç| æQÌM; S?QM; ç½ M; ,M +ªM çQÊ+ +¬M; F
i M >`M ;B i`QÌM; H½QX

L m H` K°i M;QÌB #bM? i?QÌM;- M?Ì æQÌM; S?QM; +| #ªQ ?°- +kM; b) #` # +´ +Q
T?'MX

" i M >`M ;B i`QÌM; H½Q` i v M;Q M ç°+- ?Q`M iQ`M pQÊi [m /U FB M +O "¢+?
H'v i?U+ HU+ h?B M ;B B +O #¼M ?¼ HB M i?O K°i FQ+? ç€M? K°i i?B m MB M a
J†+ /M i`QM; HÁM; ?®B ?"M- "¢+? L;mv i .mM; +kM; +?d +| i? ç2K #m²M #U+ Mm

"¢+? L;mv i .mM; M|B tQM; +•m ç|- H¢B T?€i ?B M æQÌM; S?QM; M;~M; ç-m H M.
K€m iQÆB- /MM; €M? K„i +Wm ?"M M?bM KbM?- i`QM; ç¬B K„i +?S +?ÊT ç°M; b
T?®B ?ÊT pÈB F?|2 KB M; æQÌM; S?QM; i`"M ç-v K€m iQÆB- /mM; K¢Q p®M im'M
iÈM F?OM; #®X

@ L;QÆB Km®M H`K +€B ;b\

"¢+? L;mv i .mM; +QÌB F?´ K°i iB M;X

@ L m M;QÆB F?¬M; T?ªB i?•M i, i, +O G¢B i,- i /MM; K°i +?QÎM; ç" T +? i M;QÆ
hW i`QM; v i ?-m æQÌM; S?QM; T?€i ` K°i iB M; ; -K M? - H" T iS+ çSM; /"vX

h?•M i? + Q M; 'i +?"K `½B i?ŠM; H M- b€i +Æ K¢M? K) i€M T?€i ` M;Q`B- FûQ H
F?Q H" T iS+ ç¬M; H¢B- +?'M ç°M; iW /QÈB +?•M æQÌM; S?QM; H|2 H M- M? M? +

h`mM; i•K +QÆM; F?Q hB m E?¬ G•m +kM; +ªK M?"M çQÊ+ T?šM M° +O æQÌM; S?
+®i +€+? hB m E?¬ G•m •K ?²M # v HQÊM- ;B®M; M?Q +| i€M? K¢M; - p•v [m M? +O
E?¬ G•m- ?ÊT i?"M? K°i /•v HQM; HK K`m t M?X

a m K°i F?„+ - +®i +€+? i` M M;QÌB hB m E?¬ G•m ?Q¢i ç°M; - T?€i ` iB M; ` ,M; `
i?B i p M; H M- iW i`mM; i•K +QÆM; i•K i`mv M iÈBX

@ E?¬M; i®iX

GBM? E?B T L? M ~M M9T i`QM; ?¢+? i•K +QÆM; i•K M?ªv H M- p°B p`M; HmB `
i`®M p`Q i`QM; "i S?¬B :B€T- i?•M i? M?Ä M?„M tBM t„M `mM H MX

L?[M; •K ?²M FB - +?Q iÈB M v ç m H` ç² ,M +O M`M; - F?B M`M; #` æQÌM; S?QM;
` i`9i ;B" M- M?QM; pW `²B- M?[M; •K ?²M FB F i?ÊT H¢B pÈB M? m- bBM? ` K°
F?¬M; - HU+ HQÊM; pQÊi [m +ª M`M; - M m F?¬M; T?ªB M`M; +?çv M? M?- M|B F?
FB i?¬M T? X hmv iBM? ?²M GBM? E?B T L? M +QÌM; ç¢B- +kM; b) #` i?¬M T? M
b m F?B F i?ÊT M?[M; •K ?²M FB +QÌM; ç¢B +Ð M`QX

æ M +MM; ç½ T?€i bBM? +?mv M ;b\ GBM? E?B T L? M bmv M; ?o K½B pšM F?¬M

GBM? E?B T L? M F?¬M; `ä- M?[M; M;QÌB F?€+ +`M; F?¬M; `äX \*ª MÆB M`v ?B M
T?O- •K i? M? ;"Q F?|+ i?ªK i?B i p M; H M F?¬M; /Si # M i B K¼B M;QÌB- H`K +
ç` T?QÆM; M`v ;B®M; M?Q ç¢B M;K+- T?"K H` M;QÌB #` •K T?QM; ªM? ?QÎM; - F?
i?•MX

E?¬M; çÆM ;BªM +?d +| +ªK ;B€+ •K H½M?- +ÁM +| ?QÆM; p` ?mv i iBM? ;B i +?
iªM ` - K°i +ªK ;B€+ •K i`-K- +m²M; #€- ? B +?9M; F?Q iS+ M`v F i?ÊT ?Q`M K„ p
i T?ªB +?MM #QÊ+X

>"M æ¬M; #B M b„+ - ?QªM; bÊ M|B,

@ hB m iY M`v [mª M?B M ç½ M?"T K - i` M? i?O i?ÌB ;B M ;B i ?„MX

æ•v F?¬M; T?ªB F?Q iS+ K` M;QÌB im Hmv M +?QM? ç¢Q +| i? T?€i ` - +?d +| M;Q
i`"M M;"T KÈB +|X

>"M æ¬M; KÈB KÎ KB M; - # i M >"M ;B i`QÎM; H½Q F?¬M; /€K H½M? ç¢K- T?•M `
p T?Q æQÌM; S?QM;X

@ B /€K ç°M; ç M ?„MX

"¢+? L;mv i .mM; [m€i H M K°i iB M; - #`M i v i`„M; MäM ?mv ç°M; HB M iK+- # +`
i v T?€i ` - # v p T?Q # i M i`QÎM; H½QX

L m æQÌM; S?QM; +? i- pÈB iQM? iB M? +O Km°B Km°B KbM?- M|B F?¬M; +?WM; b
.mM; ç½ b B K°i H-M- i?ÌB çB K M`v +| i? T?¢K b B H-K iB T i?2Q M[F?¬M; \

•K i? M? >"M æ¬M; H¢M? HMM; p M; H M,

@ h? "M? +?O- +?mv M iÈB MQÈ+ M"v K" M; QÆB pšM +?2 +?Î +?Q ? „M b Q\

oW M|B- K°i H Q iÈB- ç|M H'v # ç¢Q +¬M; FQ+? +O "¢+? L; mv i .mM; i? v +?Q #

h?Ov HQm Î; B[F?¬M; i`mM; H"TiS+ ç¬M; i?"M? #,M; i`K- `ÆB tm®M; Kti ç'i- ç•v

EbM? K" >"M æ¬M; im Hmv M çQÊ+X

"¢+? L; mv i .mM; Kt+ F F?¬M; ?ÄB- M?bM +?^K +?^K p"Q >"M æ¬M; M|B,

@ æ¬M; i?"M? +?O Km®M ` i v pÈB i b Q\

h`QM; H9+ M|B +?mv M- # i M i`QÎM; H½Q ç½ ç€M? iÈB i`QÈ+ Kti æQÌM; S?QM

iB M; - M|B,

@ " H½Q #'i iY- çª i?QÆM; G¢B i,- ?¬K M"v +?QM? H" iY F€ +O +€+ M; QÆBX

æ®B Kti pÈB HB M i?O K°i FQ+? +O # M; QÌB- æQÌM; S?QM; F?¬M; +?9i bSi K -

iQ€i ` ? B Hm²M; M,M; HQÊM; +-m H"K +?Q i•K K¼B M; QÌB Î ç•v `mM; ç°M; F?¬M

?²M; - K°i çQ" M K"m m H KX

> B ç¢Q M,M; HQÊM; +-m M"v HÈM M?Ä M?Q ? B i`€B çm çO- # M i`QM; ~M +?S

çB KX

G"TiS+- ? B i v æQÌM; S?QM; ?ÊT H¢B- ? B M; QÌB M,M; HQÊM; M? M? +?iM; ?Ê

ç°M; /Q ? B Hm²M; M,M; HQÊM; M"v T?€i ` H"K +?Q K¼B M; QÌB `mM; ç°M; F?¬M

" i M >"M; B i`QÎM; H½Q pW p¼i iÈB i`QÈ+ Kti æQÌM; S?QM; - +ªK M?"M +´ # ç

F?¬M; +?9i M; ?o M; ÊB- i` M? i?O i?ÌB ;B M i?m +?B m +?m~M #` HmB p T?Q b n

L?QM; ç½ i` - i?ÌB çB K #¼M ? „M pW KÈB F`T T?ªM SM; - [m M; +-m i` M i v æ

;B®M; M?Q i`QÈ+ FB - [m M; +-m pW `ÌB i v HB M #B M K„i F?¬M; i?'v M[X

@ æB ç•m\

h'i +ª K¼B M; QÌB ?€ ?®+ K²K- #ÌB pb i`QM; +ªK ;B€+ ?ÆM KQÌB h?B M ;B B + Q

M?Q p¬ /mv M p¬ +Ê #B M K'i- M?QM; æQÌM; S?QM; H"K ` ç°M; ioM? HÈM M?Q

ç°M; b'K iQ KQ M?Ä- K¼B M; QÌB iBM iQÎM; ç•v H" K°i b€i +?B mX

æQÌM; S?QM; F?¬M; ç +?Q #¼M ?¼ i?'i p¼M; - [m M; +-m #B M K'i i`QM; M?€v

i`QÎM; H½Q +ÁM FB F`T i?®B HmB ç½ F m H M i?ªK i?B i- i` M M; QÌB #¼M ? „M-

+?iB K„iX P M? K°i iB M; i?"i HÈM- +ª h?B M æ` +kM; `mM H M M? M? X

E?¬M; B i?'v `ä ç½ T?€i bBM? +?mv M ;b- çQ" M €M? b€M; FB # Q i`MK H M i?` ;

#¼M ?¼ +ªK ;B€+ çQÈ+ # M i`QM; - F?Q iS+ # i M >"M ;B i`QÎM; H½Q ç½ #B M K

+U+ çB KX

æÊB F?B €M? b€M; i€M çB- i?` ;B€+ F?¬B T?K+- b„+ Kti i'i +ª K¼B M; QÌB i`-K tm

K°i K" M F?¬M; i? iBM çQÊ+X

" i M >"M ;B i`QÎM; H½Q KÈ pW `²B mv T?QM; HšK HšK- ;BÌ T?9i M"v iQ" M #°

K°i M; QÌB i`QM; ç| H²M; M; U+ #` tmv M i?OM; - ç½ +? i F?¬M; i? +? i H¢B- ? B M

M?Q ç M; ?'T ?®B- #ªM i?•M #` i`¼M; i?QÆM; - ?mv i M?K+ KÆ ?²X

J¼B M; QÌB H9+ M"v +| +?mM; K°i +ªK ;B€+ +?QM? H" FBM? ?½B- i`ÁM; K„i >"M æ

æ•v H" +?B m ;b\ lv HU+ HÈM ç M M´B # h?B M ;B B i`QÎM; H½Q +kM; F?¬M; çÐ

h?B M ;B B i?QÊM; T?~K- ? B +ÁM H¢B ç m H" h?B M ;B B i`mM; T?~K- çm H" h?

+Á # M çQÌM; >Q" M ;B B >mv M ;B B X

L?bM i` M Kti ç'i- K°i +? i ? B i`¼M; i?QÆM; - ç•v H" +?B m i?S+ K" æ` ;B B i?Q

b Q\

",M; >Ä GQÐM; h`¼M; h?B M- +| i? M|B ç•v H" €i +?O #`B #€ ç¢Q M?'i F?B æQÌM

>Q" M >²M- ?B M i¢B ? „M F?¬M; +€+? M"Q F?®M; +? ?Q" M K„ " ,M; HBM? HU+ p"

i?S+ M"v #^aM i?"i b) ;†T M;mv ?B K- K°i F?B ç€M? pĐ +•M ç®B i`QM; +Æ i? - F?¬M
æQÌM; S?QM; +kM; b) #¢Q i? K" +? iX

L?QM; +?Q iÈB #•v ;BÌ- æQÌM; S?QM; ç½ i?B i`B M` +?B m i?S+ b€i i?O- /MM;
T?~K- M?'i i?ÌB MY F?„+ +kM; F?¬M; i? H`K ;b çQÊ+ # i M /€K H`K i`M i?QÆM;
i? K¢Q ?B K- tm'i` +?B m M"vX

J'v i?€M; i`QÊ+- GBM? ;B B + Q i?O •m .QÆM; ok /MM; K°i FQ+? iQ`M HU+ KÈB
b m ç! #` æQÌM; S?QM; /¼ +?¢v- H9+ 'v æQÌM; S?QM; tm'i` ",M; >Ä GQĐM; h
#^M; K°i MY #•v ;BÌX

",M; >Ä GQĐM; h`¼M; h?B M- # h?B M ;B B + Q i?O +! i? M; ,M +^aM b Q\ J°i +?
F i +K+ i®i M?'i- M m æQÌM; S?QM; +! i? F?®M; +? çQÊ+ +?B m M"v- i`U+ iB T
#"M i vX

a„+ K†i >"M æ¬M; i€B M?Êi- b„+ K†i ç€K i`QÎM; H½Q # M?" .QÆM; - >¢- h?m +kM
h?B M ;B B K" #¼M ?¼ pšM ? v FB m M;¢Q H9+ i`QÊ+- #` K°i æ` ;B B ç€M? +?Q
M°B i•K b) ``i F?' bÎX

@ æMM; çMM; çMM;X

" iB M; i`-K Km°M p M; H M- H`K +?Q K¼B M;QÌB iW i`QM; i•K ibM? F?B T bÊ #
æQÌM; S?QM; F?¬M; M;WM; T?€i M'- K¶B K°i H-M M'- K°i ç¢Q K€m iQÆB #„M`
M;mv M i¢B +?ä- F?¬M; M?9+ M?Q+?X

h`QM; HÁM; K¼B M;QÌB ?B m` - ç•v F?¬M; T?^aB i?U+ HU+ i?m°+ p ?„M- M?'i ç`
i? i?B i`B M` K°i +?B m +! mv HU+ M?Q p"v- H¢B M!B- /MM; i?U+ HU+ M?Ä v m i
ibM? ?m®M; #•v ;BÌ ç½ H`i®i M?'i- M? i?b FBM? K¢+? iQ`M i?•M #` T? - M†M; i?

" iS+ i?ÌB ;B M M; „M M; OB- ? B +€M? i v æQÌM; S?QM; #¢Q HB i K'v +?K+ H-M- K
#B M i?"M? ?mv i M?•MX

G9+ M½v çB m ç°M; i?U+ HU+ [m€ M?B m- M?B m ç M KS+ æQÌM; S?QM; F?¬M; i
i? ;B^aB T?!M; iQ`M #°- i?"M? ` M,M; HQÊM; T?^aM T? i`M T?€i?•M i? ?„MX

L?bM p`Q i?b i?'v ``i i? i?^aK- b m F?B #¢Q HB i- iQ`M #° M,M; HQÊM; /Q i?W i€M
``i F?Q M F?Q€B / +?`m K°i Qi- p T?¬M FBM? K¢+?- æQÌM; S?QM; ?Q`M iQ`M
M"v F?¬M; +! i?S; b +! i? H`K ?Q i`M FBM? K¢+? +O ?„M- +?d +¬M FBM? K¢+? F
b) F?¬M; #` ^aM? ?QÎM;X

@ J ç-m- M¢T K¢M; çBX

>"M >"M; h`-M K°i KU+ Î# M +¢M? t2K F`+? pmB- i?'v æQÌM; S?QM; +?d /MM; K°i
p`i`QÎM; H½Q- K°i K`M M"v H`K +?Q ?„M bÊ ?½B b•m b„+- M?QM; #•v ;BÌ- i?^aK i`¢
i`QM; K„i ?„M- +?Q H` ?„M MÄ K¢M? ? i ç"- ?ÆM M[#^aM i?•M KbM? +! i?U+ HU+
/`T M"v ` i v ç€M? +? i ç®B T?QÆM; - iB m /B i?"m ?Q¢M- i?m"MiB M #€Q i?M
H½QX

J„i i?'v >"M >"M; h`-M ` i v ç€M? HûM- M;QÌB +O +€+ ;B i°+ F?€+ M?Qm K"v K°
h`-M +kM; H` ?"m bBM? p½M #®B- #¼M ?¼ F?¬M; i? tm'i i?O M; ,M +^aM- +?d +! i?
M?Q i? M`Q K` i?¬BX

@ h ç½ i`Î H¢BX

h?ÌB çB K >"M >"M; h`-M t¬M; iÈB- K" T K¢T h?m S?QM; F?¬M; #B i iW MÆB M`Q
;B®M; M?Q i?'i pB M ç°i M?B M tm'i?B M- ` i v b m H¢B ç M i`QÊ+- M; ,M Îi`QÊ+
i v F?¬M; i`ÁM M9+ MQ+? ç€M? p T?Q æQÌM; S?QM; - M!B,

@ J" T K¢T i ç M ?"M; v m i`W K X

>"M >"M; h`-M ç€M? ` K°i +?QÎM; K½M? HB i- p®M i`"M ç-v iBM iQÎM; H'v çB iQM
M?QM; h?m S?QM; ç°i M?B M M; ,M +^aM i`QÊ+ K†i- #'i ç„+ /o i?m ?²B p`B T?¬M HU

h?m S?QM;X

J" T K¢T F m K°i iB M; i?ªK i?B i- H,M i` M K†i ç'i- i?lB çB K #Á /"v M?2 ` ,M; i`Ê
>¢ *?d J°M; i?QÆM; v m F m H M F?¬M; /SiX

@ J" T K¢T +? i #-K- M; QÆB Km®M H"K ;b\

E?m¬M K†i >"M >"M; h`-M H¢M? HMM; M?bM ?„M M!B- pW `²B M?bM i?M h?m S
S?QM;- M?QM; i?"i` H" /MM; i?•M i? +O KbM? M; ,M +ªM +¬M; FQ+? +?Q æQlM
i€+ [m€ tªQ /B m- H"K +?Q >"M >"M; h`-M +kM; F?¬M; /€K +?„+ +?„M H" ?„M Km®
;B i æQlM; S?QM;X

o K†i h?m S?QM; M?Q çQ ç€K M!B,

@ h F?¬M; +! H"K ;b M; QÆB - i¢B b Q M; QÆB p¬ /mv M p¬ +Ê ç€M? i K°i +?QlM
L?[M; i?È i?`i i` M K†i ?„M `mM H M- ? B +QM K„i +Æ ?² F?¬M; i? M?bM i?'v- #
ç€M; i?QÆM;X

J" H¬M; K"v M; QlB h?m ;B B M?,M H¢B- +! +?9i F?¬M; i?Q+? M?bM >"M >"M; h`-M
h?m S?QM; iU tQM; H" K" T K¢T- ç•v H" /Q +?QM? #ªM i?•M ?„M tQM; ?¬- +! i? >
K" F m H" K" T K¢T +? i #-K- çB m M"v H" F?¬M; ç9M;X Gm" M #®B T?"M +MM; MB
?mvM? +O >"M >"M; h`-MX a Q +! i? KÎ KB M; HB M F m H" K" T K¢T +? i #-K\

933X *?QÆM; 9dd, >²M > Zmv G BX U?²M >½v h`Î o V Ui?QÊM;V

>"M >"M; h`-M ç M; Km®M i` M? +½B- >"M æ¬M; H¢B bÊ ?½B +ª FBM?- i` M? i?O
>"M >"M; h`-M- M„K H'v +´ €Q +O ?„M- FûQ ?„M` b m HQM; KbM?- ç²M; i?lB /MM
p T?Q i`QÊ+X

J°i i? M? FB K ç2M F`+? p¢+? T?€i?QÆM; F?mM;- tm'i?B M M; v +?¶ >"M >"M; h
S?QM; +¬K çQªM FB K- +?ŠM; #B it¬M; iÊB H9+ M"Q- i` M çQªM FB K # Q i`MK K
+€M? i v- M?[M; ;B¼i K€m ç M; +?ªv iQ i€+?- H" T iS+ #` ç!M; #,M;- ;B®M; M?Q ",M
i v æQlM; S?QM;X

@ æ€M; iB +- ç€M; iB +

æQlM; S?QM; +?"K`½B H„+ ç-m- i?•M ?bM? HmM; H v b„T ç´- K°i FQ+? F?¬M; i`
b m- p[M; p" M; çSM; M;mv M i¢B +?¶ +k- ç®B pÈB +€M? i v #` ç¬M; i?"M? #,M; +O

a m HQM; >"M >"M; h`-M ç´ K² ?¬B H¢M? S ` - ?„M ?Q" M iQ" M F?¬M; M; ?o ç M æQ
M?Q p"v- H¢B +! i? p¬ i? M? p¬ iS+ ç M b€i M; QlB KbM? ç•K` K°i FB K- M m p\
i v- +?„+ +?„M KbM? b) #` ?„M ç•K i`9M;X

h?m S?QM; H¢BªQ M½Q F?¬M; i?¬B- M; ?o i?¬K M;mv M H B i?B m MB M M"v pš
K" T K¢T i +kM; F?¬M; çB` H"K +QM`®B- F?B ç! +?„+ +?„M i M >"M >"M; h`-M M
X

a„+ K†i >"M >"M; h`-M M; QÊM; M;MM;- ?„M ç°i M?B M T?€i?B M- iQ +?'i +MM; i
KbM? pšM? v iU M;¢Q- Î i`QÊ+ K†i æQlM; S?QM;- +,M #ªM F?¬M; H" +€B ;bX Gm'
Hm" M ?Q" M +ªM?- ?„M F?¬M; +! M?B m HBM? ç M +MM; +U+ T?~K +¬M; T?€T M?Q
ç` T?QÆM; ç†+ i?M ç im Hmv MX

>„M +?ŠM; [m H" M; QlB +O K°i K¬M T?€B M?Ä çB` - /U p"Q +€B ;b K" ?„M +! i?
.MM; æ` ;B B i?QÊM; T?~K- ç®B +?B M +?QM? /B M pÈB # h?B M ;B B- +! i? ç€
K†+ /M H" +?B m i?S+ çª i?QÆM; ç`+? i?O K°i M; "M iU i´M i?QÆM; i€K i`,K- >"M
HU+ #•v ;B! +O ?„M- +,M #ªM F?¬M; i? ç€M? H¢B #'i Hm" M K°i M; QlB M"Q i`QM;
pÁM; i`,K +?B m- #¼M ?¼ Km®M H'v iQM? K¢M; +O KbM? [mª i?U+ / M?Q i`Î #"M

L;¼M HY ;?2M ;?ûi ç M ; i?B m ç®i i`QM; HÁM; ?„M- >`M >`M; h`-M ?`M F?¬M; i
 ;•M H°i / - #•v ;BÌ ç®B T?QÆM; ç M; /MM; €M? K„i +QÌB +Êi bQB KÌB- ?„M t'm ?'
 *| K°i +•m i`QM; HÌB pW `²B æQÌM; S?QM; F?¬M; MÌB tQM; - M?QM; w iS i`QM; H
 M m F?¬M; T?ªB H½Q iY +O M; QÆB ` i v- K°i FB K pW `²B +O i?B m ;B HB M
 @ L; QÆB ç€M? HûM- ? M ?ç p¬ b d X
 >`M >`M; h`-M iU M?B M F?¬M; Km®M i?W M?`M ç®B T?QÆM; HÊB ?çB ?ÆM Kb
 GÌB M`v pW ` F?ÄB KB M; - b„+ K†i >`M æ¬M; F?| +QB p¬ +MM; - i`QM; ç€K ççB
 H½Q HB M i`mv M ` iB M; +QÌB M?çQ- >ç *?d J°M; +QÌB F?¬M; +?9i HQm ibM?-
 @ æ€M? HûM\ > M ?ç\ B +| i? H`K i®i ?ÆM # i M >`M ;B i`QÎM; H½Q +€+ M; QÆ
 + Q i?O- +?®M; HçB K°i æ` ;B B K` T?ªB HB M i?O ç€M? HûM- F i [mª i? M`Q K½
 i? M`Q\ *€+ M; QÆB +?d +?Q T?ûT KbM? ç€M? HûM- HçB F?¬M; +?Q T?ûT M; QÌB
 H` +€B ;b
 @ :•v ¬M; ç`T HQM; ¬M; *?d J°M; Km°B Km°B M; QÆB M M ç¼+ M?B m b€+? K°i +?
 b€+? +| p`M; E?K+ F?K+ - t2K M?Q i +?Q MÌB ;b +ªX
 h?m S?QM; ç M; ç„+ w F?Q2 i`B M,M; p,M +?QÆM; - HçB T?€i ?B M >ç *?d J°M; /M
 iQÆB Mm®i b®M; M?bM ?„M- ?„M H`T iS+ M; `K KB M; F?¬M; MÌB X
 o®M ç M; #` M?B m #B M +® H`K b[M; bÌ- "ç+? hY L?Q +MM; "ç+? hMM; hMM; ? B
 #`i +QÌB- +| i? i`ÎM; çB K'v i`QÎM; #®B Î ç•v- b m F?B +QÌB K°i iB M; HB M +® M
 >ç *?d J°M; +MM; h?m S?QM; ? B ?`m #®B F tQÈM; M; QÌB ?¼ - H`K +?Q >`M æ-
 i? M ç M KS+ Km®M +?mB tm®M; ç'iX hmv KB M; HQÐB +O #¼M ?„M b„+ #ûM- K
 +?mv M K„M; M; QÌB- M?QM; ç•v H`b U i?"iX " i M >`M ;B i`QÎM; H½Q t€+ i?U+ ç
 F?¬M; +?d K°i H-M- H-M ç€M? HûM i?S M?'i- çª i?QÆM; "ç+? hB m GçB- H-M
 S?QM; ç€M? i`Î p X
 GçB MÌB- æQÌM; S?QM; ç•K ` K°i FB K FB - ç€M? HûM +,M #ªM F?¬M; t2K p`Q ç
 ` i v ç€M? M; QÌB F?€+- +?ŠM; H) F?¬M; +?Q T?ûT M; QÌB i ç€M? M; QÆB\ h` M
 +,M +S M?Q p`v X
 J`T KçT h?m S?QM; F?¬M; /€K i` m +?¼+ >ç *?d J°M; - +QM
 M; QÆB ~M b m KQ K„i ç-v i?`i çªQ [m K°i pÁM; - HçB M?bM "ç+? hB m GçB ?¬K
 i? MY [m€- K°i i?•M i?`i KÐ `mM H M F`+? HB i- i?'T ;B¼M; MÌB,
 @ hB m GçB i,- +?mv M ;b tªv ` pÈB i, i? M`v\ B HçB M?ŠM i•K ?ç ç°+ i?O pÈB i
 #ªM; +ª +¬K i?9 K`- +?ŠM; H) ?¬K M v ç€K /m ?²M /½ [m, Km®M #„i M; QÌB p ç`
 H B- ?²M ? [mv H B X
 •K i? M? K`T KçT i`-K #`M; /m /QÆM; - ;B®M; M?Q ç M; ?€i- HÌB MÌB `i M?`T M
 i`QÎM; H½Q pW KÈB #` æQÌM; S?QM; ç€M? i`¼M; i?QÆM; ç M; ;B½v /K Km®M #
 i?ªK i?B i+O K`T KçT h?m S?QM; - +ÁM iQÎM; "ç+? hB m GçB ç½ tªv ` +?mv M #
 iQÆB- i`U+ iB T?¬M K X
 @ J`T KçT M; QÆB +•K KB M; +?Q i X
 >ç *?d J°M; i?'v h?m S?QM; çM ;BÐM M?Q p`v- +?d +ªK i?'v T?ŠM M° i`QM; HÁM
 +ªK ;B€+ Km®M +QÌB- +® MûM #m²M +QÌB i`QM; HÁM; M M ?ûi h?m S?QM; K°i iB
 h?m S?QM; M; ?2 •K i? M? FB HB M BK H†M; - `i M; ?2 HÌB X
 J'v i M i`QÎM; H½Q M?bM M? m- +MM; H„+ ç-m- M; ?o i?-K M K iY çQ+? i`mv M
 M; QÌB >ç ;B Mm®i ;¼M X
 >ç *?d J°M; +| Hw M M F?¬M; #m¬M; i? M; QÌB- M?bM >`M >`M; h`-M +QÌB HçM?

@ >W- "¢+? æ i?"M? H-M M"v i?"i H" K'i K†i- p¬ /mv M p¬ +È` i v pÈB F?€+? M?•
HûM i?'i #¢B- M m i`mv M` M;Q" B- +?„+ +?„M b) #` M;Q`B i +Q`B M?¢QX
h?-M b„+ >"M æ¬M; i€B M?Êi- >"M >"M; h`-M M;"T M;WM; M|B,
@ J ç-m FB H" F?€+? M?•M F?B M"Q i? \
@ >„M ç M i?,K hB m G¢B bQ i,- +kM; F?¬M; +| i` m +?¼+ +€+ M;QÆB- i¢B b Q H¢
ç-m\ >„M ç½ H"K +?mv M #'i HÊB pÈB >"M ;B +O M;QÆB b Q\ L;QÊ+ H¢B +€+ M
HQÊM; "¢+? æ i?"M? +?9M; i FûK M?Q p"v\
>"M æ¬M; M?bM >¢ h?b ok- €M? K„i Km®M T?mM HY X
>¢ h?b ok i?•M H" i?"M? +?O >¢ i?"M?- +kM; F?¬M; F?ÄB M?Qm K"v [m€i F?) K°i
@ *?d J°M;- +•K KB M;X
>¢ *?d J°M; ç½ ?Q"MiQ" M çSM; p T?Q "¢+? hB m G¢B- ? B M;Q`B +?ÆB pÈB M
M?Q i?•M i, Km°B- ;B`T?9i M"v i?'v M" M; #` i`¼M; i?QÆM;- i`QM; HÁM; +,K iS+ p
F?Q i?"M?- KÎ KB M; F?¬M; HQm ibM? +?9i M"QX
L?QM; >¢ h?b ok H¢B #'i ç²M;- K†+ /M M" M; F?¬M; [m2M M?bM +€+? H"K +O >"M
S?QM; F?¬M; T?ªB H" M;Q`B "¢+? æ i?"M?- iS ç¢B ;B i°+ +MM; pBM? +MM; M?K+
M;Q`B F?€+ +?d #B i "¢+? æ i?"M? F?¬M; i®i- K" F?¬M; #B i +?QM? H" >"M ;B F
E?¬M; +?d >¢ h?b ok M;?o i? - ;B i°+ F?€+ +kM; M;?o i? - +?Q M M +?mv M H-M
@ *€+ p` F?¬M; +-M M?B m H`BX

93NX *?QÆM; 9dd, >²M > Zmv G BX U?²M >½v h`Î o V U?¢V

æQ`M; S?QM; i?`Æ H¢M? M?¢i- #B i`ä i•K iQ +O M?[M; M;Q`B Î ç•v- +?Q /M iQ"
çSM; i?ŠM; F?¬M; M;½- +-K i? M? çQªM FB K K"m ç2M i`QM; i v- i` M M;Q`B iªM
•K H½M?- H¢M? HMM; M?bM M?bM >"M æ¬M; M|B,
@ L m Km®M H'v iQM? K¢M; +O i - æ¬M; i?"M? +?O +S pB +` i v pÈB i - M?QM;
hB m G¢B- /M æQ`M; S?QM; +| ?| i?"M? K ç-m i?U+ bU- +kM; T?ªB /B i +ª M?" ?
" i M >"M ;B i`Q`M; H½Q pW `²B ç½ #` i`ª i?M- K°i K" M pW `²B KÈB /B M` i`Q
F?¬M; B +?Q `M; æQ`M; S?QM; F?~m tm'i +m²M; M;¬MX
>"M æ¬M; H¢M? HMM; M?bM +?^K +?^K p"Q æQ`M; S?QM;- KÎ KB M; M|B,
@ L;QÆB ;B i i`Q`M; H½Q >"M ;B i - pB + M"v / /"M; #Ä [m M?Q p"v b Q\ L m M
i b) i?"M? iQ" M +?Q M;QÆBX
@ GmB` X
>"M æ¬M; pW /Si H`B- "¢+? L;mv i .mM; ç½ M; ,M Î i`QÊ+ K†i æQ`M; S?QM;X
@ æ¬M; i?"M? +?O- M;QÆB +ÁM /€K` i v pÈB ?„M- çWM; i`€+? i p¬ ibM?- H`B M
ç•mX
"¢+? L;mv i .mM; i? M"Q K" M?bM F?¬M; ` æQ`M; S?QM; MÄ K¢M? ? i ç"- /M K°i
i? M"Q- /MM; i?U+ HU+ æ` ;B B i?QÊM; T?~K +O ?„M- Km®M bY /KM; H¢B K°i H
F?¬M; +| F?ª M,M;- i?K i' M i?QÆM; M†M; M?Q p"v- +?ªv M?B m K€m M?Q p"v- +,M
+O >"M æ¬M;X
E€ i?"i M" M; F?¬M; #B i- ibM? ?m®M; #•v ;B`+O æQ`M; S?QM;- pšM +| i? T?€i`
h?B M K°i H-M M[- M m >"M æ¬M; i?"i bU /€K iB M H M- M?'i ç`M? b) +? i F?¬M;
L;mv i .mM; ç½ ` K†i- >"M æ¬M; +?„+ +?„M b) F?¬M; ` i v- æQ`M; S?QM; i?Î /"M
/WM; Î ç•vX

>"M ;B i`QÎM; H½Q +? i K°i M; QÌB +kM; i?¬B- ? B M; QÌB +ÁM H¢B K†+ /M #`i?Q
çQÊ+ iQM? K¢M;- bÊK Km°M ;b æQÌM; S?QM; +kM; T?ªB i?m K¢M? +O #¼M ?„M
F?¬M; ` i v- M?QM; ?„M H¢B /mM; i9M; K¬M ?¢ i`QÐM; H½Q ` i v- +kM; çQÊ+ a
b€+? T?ªB +? iX

L m +?d i´M i?QÆM; KbM? ?„M- æQÌM; S?QM; b) F?¬M; ç w M?B m M?Q p"v- i"BM
HÌB M"Q ç M‡B- bB M; M,M; Hmv M i"T- M; "v b m H'v H¢B / M? /U H" çQÊ+X L?Q
G¢B i,- æQÌM; S?QM; b) F?¬M; #Ä [m X

Zmª M?B M M?Q æQÌM; S?QM; bÎ HB m- b m F?B "¢+? L;mv i .mM; ` K†i- p K†i
"¢+? L;mv i .mM;- 'T 9M; M‡B,

@ h?"M? +?O- # p`>"M ;B i`QÎM; H½Q- +?ŠM; H) +ÁM F?¬M; #^M; K°i i M iB m
b Q\

L;[F?Q "¢+? L;mv i .mM; #bM? ioM? M‡B,

@ *,M M;mv M +O pB + M"v H" ;b\ æQÌM; S?QM; +‡ T?ªB K ç-m ? v F?¬M;- +€+
*€+ M;QÆB /MM; +Ê ?„M H" K ç-m ` i v ;B i ?„M- #` ?„M T?ªM çÁM i`¼M; i?QÆM;
çQÊ+ B\ "¢+? L;mv i .mM; i +ÁM +?Q +? i- "¢+? ;B +kM; +?Q imv i ?"m- +?Ê +
>"M æ¬M; M;?2 p"v +?'M ç°M;- i` M? i?O i?ÌB ;B M HmB ` T?Q b m ? B #QÊ+- #r

@ h?m°+ ?¢ #B i i°B- i?dM? i?"M? +?O i`€+? T?¢iX

G¢B M‡B- +,M M;mv M pB + M"v p®M F?¬M; T?ªB #ÎB pb æQÌM; S?QM; +‡ T?ªB H
æQÌM; S?QM; F?¬M; T?ªB H" K ç-m- M; QÌB >"M ;B +kM; b) ` i v ç®B T?‡ ?„MX

"ÎB pb ?„M H" M; QÌB K" "¢+? hB m G¢B v m i?Q+?5 Jm®M M;²B i` M #ªQ i¼ "¢+? ;
+?QÈM; M;¢B H" æQÌM; S?QM; M"v H" tQM;X

L m M?Q F?¬M; +‡ i-M; [m M ? M"v- i?b æQÌM; S?QM; ç9M; H" F?€+? M?•M +O "

M?"M- ?m®M; +?B i?U+ HU+ +O ?„M +?d çç i iÈB æ` ;B B i?QÊM; T?~K\ L m i çQ
?„M- +?d /WM; HçB Î ç•v- FBM? Kç+? Î? B i v #` ? Q i´M- i?"M? iUm M;"v b m b)
M;"v b m ?„M +kM; F?¬M; +| F?ª M,M; tm'i` +?B m i?S+ FB X

J°i +?B m FB +?'i +?S M,M; HQÊM; [m€ HÈM- +,M #ªM F?¬M; T?ªB #ªM i?•M ?„
M?'i ç`M? H` i?¬M; [m T?QÆM; T?€T; b ç| T?QM; 'M i`QM; i? M°B- M|B K°i +€+?
+?d +| i? bY /KM; çQÊ+ K°i H-M- M; Q|B i` im´B - M?B i?mv i [m€ KS+ - +?ŠM;
HçB H'v iB M ç² +ª ç|B KbM? ` çM ;BĐM- i?"i H` M;•v i?Æ ç M +U+ çB KX

>"M >"M; h`-M ?Q i b•m K°i ?ÆB- i?¬M b„+ p mB KWM; i`"M ç-v i` M K†i- ?„M F?¬M
i?B M iQ + Q ?ÆM ?„M- ?B M içB æQ| M; S?QM; #` T? - H`K b Q ?„M F?¬M; p mB p

@ L?È F„- içK i?|B F?¬M; M M çB i` m +?¼+ ?„MX >"M ;B i KQm ç² F?¬M; +?d +|
GçB +?ŠM; [m H` K°i +•v +¬m K` i?¬BX

>"M æ¬M; #B i` ä +QM KbM? F?Q HQÊM; ? T ?ÁB- +| i?M i'i #€Q- F?¬M; F?ÁB i`-
@ o•M; X

>"M >"M; h`-M p°B p`M; ç€TX

h`QM; "ç+? æ i?"M? tªv` +?mv M M?Q p"v- çQÆM; M?B M F?¬M; ç i`mv M` M;
K†i içB ç| #B i çQÊ+ - F?¬M; B ç2K +?mv M ç€M; ?´ i? M H` h?B M ;B B i?QÊM;
`²B #` ;B i i`mv M` +?S\

*?Q M M i'i +ª K¼B M; Q|B F?¬M; B i`mv M` - i? M?QM; i'i +ª K¼B M; Q|B ç m #B
tQM; - M?QM; i`QÊ+ F?B æQ| M; S?QM; idM? HçB b) F?¬M; +| #'i +S b|M; ;B| ;bX

L^K Î i` M ;BQ| M; - æQ| M; S?QM; pšM +?Q idM? HçB- ;B®M; M?Q ?„M ç M; ç„K +
i?¬M F€ M`Q ç| - p"v K` ;B| T?9i M`v ?„M HçB iB M p`Q HQçB +ªM? ;BÈB ?mv M /B
M`v ç•v- F?¬M; ;B®M; i`QÊ+ FB +?d F i Î +€M? +O h?B M L?•M >ÊT L?'i- K` H`-
;BÈB h?B M L?•M >ÊT L?'iX

:B®M; M?Q ? B H-M i`QÊ+ - çO HQçB HBM? F?Q [m M? i?•M æQ| M; S?QM; i?"T T
K¼B p"i Î M; QçB ;BÈB ç m #B M K'i F?¬M; i?'v- p¬ ?bM? p¬ +?'i- +?d +ÁM HçB F
#S+ ?| - çO HQçB K`m b„+ - ççB #B m +?Q çO HQ B i?m°+ iQM? HBM? F?Q #'i ç²M
F?Q Î M; QçB ;BÈB pšM iU ç°M; iB M p`Q i`QM; i?•M i? - o¬ h?Q| M; Zmv i iU ç°M;
K½M? iB M p`Q i?•M i? ?| i?"M? HBM? F?Q +O #ªM i?•M- im #´ i?QÆM; i? i`QM

9NRX *?QÆM; 9dN, h?¬M .m "ç+? æ h?"M?X Ui?QÊM;V

o®M ? B i v ?mv i M?K+ KÆ ?²- ;B| T?9i M`v p¬ b® KB M; p i i?QÆM; +?"K `½B M?
L?Q +MM; "ç+? hMM; hMM; ç M; +?,K b|+ Î K°i # M +?'M ç°M; b[M; b| içB +?¶X

h?•M i? æQ| M; S?QM; - p®M çQÊ+ ` M Hmv M #®M H-M- iQ +?'i i®i p¬ +MM; - i®
i?Q| M; M?Q i? M`v M? M? ?ÆM M; Q|B i?Q| M; `i M?B m- imv H-M M`v #` i?QÆM;
p`Q ç| p¬ i bM? iB M p`Q +ªM? ;BÈB h?B M L?•M >ÊT L?'i- i®+ ç° F?¬B T?K+ i?Q;
+?d bÊ +?d +¬M MY M;"v- i'i +ª i?QÆM; i? ç m b) #B M K'iX

h?B M L?•M >ÊT L?'i- ç•v p®M H` +ªM? ;BÈB i`QM; i`mv M i?mv i- +?d bÊ +?Q ç
[m®+ +?Q K°i B iB M p`Q +ªM? ;BÈB M`vX

L?QM; b®M; Q|B +?çK ç M +ªM? ;BÈB M`v b® HQÊM; F?¬M; Qi- pQ /K M?Q h? M; S
+| +ª #¼M M; Q|B hB m L?'i æB TX "QÊ+ p`Q +ªM? ;BÈB M`v- F?¬M; +¬M p"m +¬M
iB M p`Q i`QM; FBM? Kç+? +O #ªM i?•MX L?QM; +€B M`v pšM +?Q T?ªB +U+ ?çM
i?S+ - +?ŠM; M?[M; +| i? F?B M +?Q HBM? F?Q M; QçB ;BÈB iB M p`Q i?•M i? - +
iU ç°M; p"m +?mv M- ç2K HBM? F?Q M; QçB ;BÈB iB M p`Q #ªM i?•M Hmv M ?| i?

L|B +€+? F?€+ - h?B M L?•M >ÊT L?'i +| ? B +ªM? ;BÈB- ç M?´i i`¼M; +ªM? ;BÈ
çÆM i?m-M iB M p`Q #ªM i?•M- M?QM; ç| H` K°i [m€ i`bM? i?¬`€T- HBM? F?Q iB

Hmv M ?| +,M #^aM F?¬M; bY /KM; çQÊ+X ošM +¬M M; QÌB im Hmv M p" M +?mv M
HBM? F?Q M"v i?"M? +O KbM?X .M p"v- i¬M; i?S M?"i M"v- i®+ ç° im Hmv M +O
+^aK M; ° ç®B pÈB i?B M ç` HBM? F?Q F?„+ b•m ?ÆM t M?[M; M; QÌB F?€+ `i M?B
ç€M? ` +QÌM; ç¢B p¬ +MM; X

J" ç M?" i`¼M; +<sup>a</sup>M? ;BÈB i?m°+ p +<sup>a</sup>M? ;BÈB i`QM; i`mv M i?mv i F?€+ t bQp
ç M +^aM? ;BÈB M"v- p¬ Hm" M M; QÌB im Hmv M ç M; H"K; b- #'i F H" ,M +ÆK M; k ç
M; WM; M; ?d- +€B M"v pšM +?Q H" ; b- i`¼M; v m M?"i H" +| i? +^aK M; ° +€+? F?®M
bÆ pÈB M; QÌB Î +^aM? ;BÈB ç M?"i i`¼M; K¢M? ?ÆM p" B +?K+ H¬M +| i?W X

*| i? M|B- K°i F?B iB M p"Q +^aM? ;BÈB h?B M L?•M >ÊT L?"i +?QM? i?S+ - i®+ ç°
F?¬M; i? M"Q bQ b€M?X >ÆM M[- +MM; K°i +?B m i?S+ /Q ? B M; QÌB ç€M? ` -
`i M?B m H¬M X

æ•v KÈB H" M; mv M M?•M K" h? M; S?B hB m p" æQ¢M h?"i sQ+? Km®M ç¢i iÈB +
L?"iX h?U+ HU+ +O #¼M ?¼ ç½ ç¢i iÈB h?B M ;B B i?QÊM; T?~K çdM? T?QM; - i
GBM? ;B B- b m F?B iB M p"Q GBM? ;B B- i'M +?S+ `i F?| - +?d +| i? F?´ +¬M; +
HBM? F?Q- KÈB +| i? M•M; + Q i?U+ HU+ #^aM i?•M KbM? H M K°i #QÊ+X

"i [m€ ç€M; iB +- +^aM? ;BÈB M"v `i F?| ç¢i iÈB- h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?"
KQÌB M, K- pšM M?Q +k F?¬M; i?m ?Q¢+? çQÊ+ ;bX

h`QM; i`mv M i?mv i- i?U+ HU+ GBM? ;B B+ Q i?O ?ÆM FûK M? m `i HÈM X æ²M
? B M; QÌB çÆM ç^a ç°+ ç'm- F?¬M; T?^aB /MM; +?B m i?S+ ç T?•M i?„M; #¢B- M; r
t2K ç®B T?QÆM; +^aK M; ° +€+? F?®M; +? i?B M ç` HBM? F?Q M?Q i? M"Q- ç¢i i
;B^aM M?Q +€+ +^aM? ;BÈB i?'T ?ÆM GBM? ;B BX

J" æQÌM; S?QM; - ? B H¬M i`QÊ+ p¬ iB M? +?¢K p"Q +€M? +Y +^aM? ;BÈB h?B M L
çQÊ+ F?¬M; Qi +?¶ i®i- H9+ M"v i`¼M; i?QÆM; - ç½ pQÊi [m +€M? +O +^aM? ;BÈ
+?QM? ç†i +?•M p"Q +^aM? ;BÈB h?B M L?•M >ÊT L?"iX *?d +| çB m- +^aM? ;BÈB M
pb i?U+ HU+ æQÌM; S?QM; +?Q çO- +?ŠM; [m H¬M M"v i`¼M; i?QÆM; - +?[i` i?
F?´M; H²- KÈB i?9+ ç~v ?„M #QÊ+ ` K°i #QÊ+ M"v- im #´ iQ" M #´ i?•M i? - iU M?i
i¢BX

L?QM; +| H¬M FBM? M; ?B K M"v- æQÌM; S?QM; iBM iQÌM; +?d +¬M i?U+ HU+ #^aM
ç`M? - iB M p"Q +^aM? ;BÈB h?B M L?•M >ÊT L?"i p¬ +MM; çÆM ;B^aM X

o¢M p"i K" ?„M +^aK i?K- ç½ p¬ ?bM? p¬ +?"i- p¬ b„+ p¬ iQÆM; - +?d tm'i ?B M +^ak
#i ç²M; X

hmv pšM i`QM; i`¢M; i?€B M; O b v- M?QM; æQÌM; S?QM; H¢B #B i- # M +¢M? KbM
ÈiX J" # M +¢M? ç| F?¬M; t - +| K°i çQ" M M, M; HQÊM; +QÌM; ç¢B ?ÆM +?QM? Kb
G¢BX *?d +| çB m- M, M; HQÊM; +?'M ç°M; H9+ M"v +| +?9i çSi [m½M; - t2K ` i?Q
F?¬M; +-M HQ H„M; p iQM? K¢M; - çB m M"v KÈB F?B M æQÌM; S?QM; v M HÂM;

*^aK ;B€+ HB M iK+ ?QÊM; ` # M M; Q" B- +<sup>a</sup>T?B M i?B M ç` M"v F?€+ t F?B /M
HÈM- HBM? F?Q F?´M; H² i`" M M; "T +<sup>a</sup>#¬m i`lB- M, M; HQÊM; ~M +?S i`QM; ç| H
?½B- K°i M; QÌB im Hmv M- +?Q /M im Hmv M ç M +^aM? ;BÈB `i + Q- M, M; HQÊM;
bQ b€M? pÈB i?B M ç` - +?ŠM; F?€+ M"Q K°i ;B¼i MQÊ+ ç2K bQ pÈB #B M +^a- F?

æ•v H" H¬M ç¬m æQÌM; S?QM; +| +^aK ;B€+ KbM? M?Ä #ûX

h?¬M i?S+ iU ?² +| i? T?|M; iQ p¬ ?¢M- `i M? M? i?¬M i?S+ +O æQÌM; S?QM;
"¢+? æ i?"M? - /QÊB +^aK ;B€+ +O ?„M- M, M; HQÊM; p" i?m°+ iQM? +O K¶B M; ç
`M; - +?d +¬M æQÌM; S?QM; t2K tûi K°i +?9i HB M #B i çQÊ+ M; QÌB M"v ç¢i iÈB -
T?€T i?m°+ iQM? ;b- +?d +¬M ?„M bmv iQM? K°i +?9i HB M #B i ç¢B F?€B iQM? +

L m M; "v b m ;†T çQÊ+ ç`+? M?•M +QÌM; ç¢B- +| i`Ê ;B9T `i HÈM- +€B ;¼B H" #B
i` ,K i?„M; Xh?lB çB K ? B M; QÌB +?Q ;B Q i?O- KbM? ç½ #B i`ä ç®B T?QÆM; - K
+MM; çÆM ;B^aM X

>¬K M v +^aM? ;BÈB æQÌM; S?QM; çφi iÈB æ` ;B B i?QÊM; T?~K- i`QÊ+ FB ?„M
;BÈB +O ç®B i?O æ` ;B B i?QÊM; T?~K i`Î tm®M; X L m ;†T ç®B i?O +| +^aM? ;BÈB
iQ`M F?¬M; M?bM` b•m +çM- +?d +| i? iW +?B m i?S+ +O ç®B T?QÆM; p` +QÆ
L?QM; ?B M içB- #'i F æ` ;B B h?B M ;B B- i`QM; +^aK ;B€+ +O æQÌM; S?QM; F
*^aK ;B€+ +^a #m´B- æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB +^aK F?€B M°B ibM? ?MM; ?"m +O
i?O p¬ b®- h?B M ;B B + Q i?O ?ÆM i`,K M; QÌB- i`QM; ç| h?B M ;B B i?QÊM; T?
hmv i *mM; +ÁM KçM? ?ÆM K°i #"+X

h?ÌB çB K t2K tûi #®M T?Q - æQÌM; S?QM; ç°i M?B M T?€i ?B M K°i ç` T?QÆM;
F€ ç2K +^aK ;B€+ +O KbM? FûQ /`B iÈB ç|X

a m F?B çB iÈB ç` T?QÆM; M`v- æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB M; ?B ?Q†+- #ÎB pb i`
F?®B ç` T?QÆM; M`v`'i iQ- M?QM; ?B M ;BÌ HçB +?ŠM; +| ;bX

æ•v +kM; F?¬M; T?^aB ç M; /MM; K„i i?QÌM; t2K tûi i? ;BÈB- K` H` +^aK ;B€+ i? ;B
/M H` K°i i<sup>a</sup>M; ç€- K°i +¼M; +Ä- +kM; b) +| +?S K°i iB HBM? F?Q- i`QM; +^aK ;B€-
`'i M?B m b„+ i?€B #'i ç²M; X

@ æ•v H` ç` T?QÆM; ;b\

h`QM; M°B i•K æQÌM; S?QM; FBM? M; ç+- Km®M +<sup>a</sup>K ;B€+ i?, K /Á i`QM; ç| K°i T?2
M`v ?„M +| +<sup>a</sup>K ;B€+ i`QÊi +?•M`ÆB tm®M; K°i pU+ b•m F?¬M; ç€v- iW i`QM; ç| i`
H²- H¬B FûQ i?¬M i?S+ +O æQÌM; S?QM; - Km®M H¬B ?„M tm®M; pU+ b•mX

9NkX *?QÆM; 9dN, h?¬M .m "ç+? æ h?`M?X U?çV

æQÌM; S?QM; ?Q^aM; ?®i- i` M? i?O i?ÌB ;B M #Si` - +kM; K v ?„M i?, K /Á F?¬M;
F?¬M; M; mv ?B K æQÌM; S?QM; ç½ F`T T?<sup>a</sup>M SM; - H9+ M`v KÈB K v K„M i`€M? F?

hB M; iBK ç`TM? M? i`QM; H²M; M; U+ æQÌM; S?QM; i`mv M` - pW `²B F?¬M; T?
i?S+ #` FûQ p`Q- M m æQÌM; S?QM; F?¬M; +? i +kM; #B M i?`M? M; m M; ®+X

h`QM; "ç+? æ i?`M? HçB +| K°i ç` T?QÆM; F€ [m€B M?Q i? - M; QÊ+ HçB pQÊi [r
t2K` - i K ççB i? HU+ Gw æQÌM; ç [m®+ ç m +| #Q K"i +O KbM?X æçB hmv i`
h?B M *¬M; aÆM h` M; +| h?B M \*¬M; æ² S?´- K` "ç+? æ i?`M? +| ççB #Q K"i- +?

•M K°i +?9i i?B i i?ÁB- æQÌM; S?QM; F?¬M; /€K Î MÆB M`v [m€ H•m- i?¬M i?S+ T
L?[M; HÌB M|B p` ?`M? ç°M; +O ç iY "ç+? æ i?`M?- ç m M^K i`QM; i-K [m M b€i
pÈB æQÌM; S?QM; K` M|B +?ŠM; +| ;b H` #Q K"iX

"'i i`B #'i ;B€+- æQÌM; S?QM; T?€i ?B M KbM? ç½ çB p`Q æ¬M; i?`M?- i`QM; HÁ
>`M æ¬M; p` >`M >`M; h`¬MX >`M ;B p` KbM? ç½ F i iY i?M- æQÌM; S?QM; Km®M
ç®B T?| pÈB KbM?X

_ 'i M? M?- æQÌM; S?QM; HB M T?€i ?B M imM; iQ+? +O ? B T?K iY ?¼X

G9+ M`v ç½ H` ç K F?mv - >`M æ¬M; +MM; >`M >`M; h`¬M p` ç€K h?B M ;B B i`QÌ
K°i ;B M T?ÁM; - i`QM; T?ÁM; +| ? B M; QÌB #` i`¼M; i?QÆM; ç M; M^K- +?QM? H`
æQÌM; S?QM; ç€M? i`¼M; i?QÆM; X

> B ;B ?Ä FB ç m çQÊ+ +Sm +?[K°i T?2M- ;BÌ T?9i M`v ç½ F?¬M; +ÁM i`Î M;
i`¼M; - ççB F?€B ç½ F?¬B T?K+ K°i +?9iX

h`QM; ;B M T?ÁM; M`v- iK i" T^av i€K h?B M ;B B + Q i?O- F?¬M; T?^aB +?d +| #
h`QM; ç| +| K°i H½Q ;B ?Ä M^K i` M ;BQÌM; ç M; M; ?B M`, M; M; ?B M HÈB- #B T

@ L m i M iB m iY FB F?¬M; +? i i`QM; i v i - i M?'i ç`M? F?¬M; + K i•K- H½Q T
M`v- M?'i ç`M? T?^aB #-K i?•v iB m iY FB i?`M? pçM çQçM- KÈB ;B^aB çQÊ+ K®B

J°i i M i`QÎM; H½Q F?€+ +kM; H` K°i i M #` æQÌM; S?QM; ç^a i?QÆM; - ;"i ç-m M|B

pÈB M? m- M°B i?QÆM; M? K°i +?9i +| i? çB m /QÐM; H" +| i? F?ÄB ?ŠM- M°B i
 i?b #B M i?"M? i B ?¼ M;-K- M! b) i?2Q M;QÌB im Hmv M bm®i çÌB- M!B F?¬M; +
 hbM? ?m®M; #•v ;B! +O "¢+? hB m G¢B- +?QM? H" M°B i?QÆM; M;?B K i`¼M;X
 pÈB #'i +S M;QÌB im Hmv M M"Q +kM; H" +?mv M F?| iB T M?"M M?'iX
 h` M M°B i?QÆM; +ÁM +| K°i HQ¢B ibM? ?m®M;- +?QM? H" i?¬M i?S+ #` i?QÆM;
 F?¬B T?K+- M?Q p"v i?¬M i?S+ #` i?QÆM;- imv i ç®B F?¬M; +| F?ª M,M; F?¬B T?
 bBM? ` i?¬M i?S+- +?QM? H" +,M #ªM +O +QM M;QÌB- ?²M T?€+? #` ? Q i'M- M;
 hmv i?QÆM; i? ?B M i¢B +O "¢+? hB m G¢B +?d i?m°+ HQ¢B i?S ? B- M?QM;
 M;?B K i`¼M;- +| K'v +?¶ FBM? K¢+? i'M i?QÆM; F?¬M; çQÊ+ i`¼M p M ç-v çO-
 FûK- +?Q /M æQÌM; S?QM; Km®M çQ +QÆM; F?Q +O KbM? p"Q •M +¬M +?,K b!+
 H¢B M;?o bÊ M" M; #` i'M i?QÆM;-
 GQ¢B ibM? ?m®M; M"v b Q F?¬M; H"K +?Q æQÌM; S?QM; iS+ ;B" M +?S\ >B M i¢
 >"M ;B i`QÌM; H½Q ;B i +? i /QÈB FB KX "'i [m€- pB + ç½ ç M MQÊ+ M"v- +?B /
 [mv i çQÊ+ ;b- i`QM; ç-m æQÌM; S?QM; ?B M ;B! +'T i®+ bmv M;?o #B M T?€T +
 hB m G¢B- M?QM; M;?o +ª #m' B +kM; F?¬M; ibK` #B M T?€T M"QX
 h` M çÌB M"v- +?Q iWM; M;?2 M!B [m +¬M; T?€T ? v HBM? ç M /B m /QÊ+ +| i?
 h`QM; HÁM; F?¬M; F?ÄB #m²M #U+- i?ÌB çB K ?"K ?U+- i`QÊ+ K„i æQÌM; S?QM;
 FB M- p°B p" M; M?bM "¢+? hMM; hMM; +MM; "¢+? hY L?Q /†M /Á ? B M;QÌB,
 @ *?B m +® M" M; +?Q i®i- i +¬M # [m M K°i ?²BX
 "¢+? hMM; hMM; +MM; "¢+? hY L?Q +?d +?Q `^M; i?QÆM; i? æQÌM; S?QM; +ÁM
 Km®M M;²B tm®M; +?[i?QÆM;- HB M iK+ ;"i ç-mX
 æQÌM; S?QM; M;²B H M +€B ;BQÌM; HÈM +O KbM?- F?Q M? +?•M M;²B tm®M;- M
 M;?o- ç2K i•K i?¬M ç„K +?bK i`QM; ç M çB M- #„i ç-m t2K tûi i`Q M?Ê +O M?[M;
 h`QM; +QÆM; i•K •K ?²M M?B m p¬ b® F - b® HQÊM; i` M K'v p¢M- M?[M; •K ?²M
 p" H`+? /B i +ª çÌB +O ?¼- iBM iS+ K" #¼M +?9M; HQm i`[`i F?'M; H²- F?¬M; T?
 æQÌM; S?QM; Km®M ibK i`QM; i`Q M?Ê +O M?[M; •K ?²M M"v- t2K t2K +| #B M T?
 ? v F?¬M;X
 *?d +| çB m [m€ i`bM? M"v [m€ T?B M T?S+- F?¬M; T?ªB i`QM; M?'i i?ÌB MY F?„
 M M æQÌM; S?QM; KÈB +~M i?"M t2K tûi- +¬M T?ªB + K çQ M F?¬M; #Ä [m #'i Hn
 G9+ #„i ç-m ?„M pW çB pW ç¼+Up½B- M! çB H9+ M"QV- +?d +| çB m H"K M?Q p
 ?²M M„K ;B[iBM iS+ T?S+ i¢T p¬ +MM;- K†+ /M +?d i?Q€M; [mûi [m H" +| i? #B
 ç®B T?QÆM;- M?QM; #Ä [m K°i i?ÌB ;B M F?¬M; M;„M K" +?d i` tûi çQÊ+ ?ÆM ?
 æ M +m®B +MM;- æQÌM; S?QM; T?€i ?B M M?[M; •K ?²M M"v #B M ?| F?¬M; Qib
 w i?S+ p" bU b®M;- M?QM; H¢B +| M,M; HU+ ç€T HÌB K°i +€+? K€v K!+ çÆM bÆX
 L!B i?Q /K M?Q M m æQÌM; S?QM; ?ÄB i?,K K°i iB M; B M„K ;B[FB K T?€T ;b- b
 i`mv M` +?Q ?„M- +?d çÆM i?m¬M H" i`mv M H¢B- K" iBM iS+ i`mv M iÈB +kM;
 T?€TX
 æQÌM; S?QM; pmB KWM; [m€ ç' B- ?„M ?Q" M iQ" M F?¬M; M;?o iÈB +QÆM; i•K +O
 •K ?²M M?Q p"v- +?B m i?2Q bmv iQM?- M;"v b m M?[M; •K ?²M M"v +| i? M;?2
 KbM? ? v F?¬M;\
 æB m M"v pšM +?Q #B i çQÊ+- #'i [m€ ç½ +| T?QÆM; ?QÈM;X
 h` M K'v p¢M •K ?²M- iBM iS+ i`mv M iÈB [m€ H°M t°M- æQÌM; S?QM; +?d +| i? ç
 iWM; ç€K- K¶B K°i ç€K ç m +| ?ÆM ? B i`,K •K ?²M- H"K M?Q p"v ?„M F?¬M; bÊ #
 iÈB iBM iS+ +| HB M [m M ç M #B M T?€T im #' FBM? K¢+?X

L?QM; p p'M ç M"- +?QM i?"M? •K ?²M F?¬M; +| #'i F€ iBM iS+ M"Q i`mv M Hç i`mv M iÈB iBM iS+ p¬ /KM; - æQÌM; S?QM; +~M i?"M +?•K +?QÊ+ K°i T?2M- b m I M"v p¬ /KM; - F?¬M; F?ÄB +QÌB F?' K°i T?2MX

J½B +?Q ç M # M; "v b m- æQÌM; S?QM; KÈB KÎ iQ K„i- ? B ç-m H¬M; K"v M?Qm ?„M +kM; F?¬M; i? iW +?¶ ç€K •K ?²M çç i çQÊ+ #'i +S T?QÆM; T?€T M"Q ?[m /KM

"ç+? hB m GçB ç½ idM?- # M; Q" B t2K M?Q F?¬M; +| i`Î M; çB- #'i [m€ #•v ; BÌ M^Î ç°M; #'i F€ K°i iB +QÆM; F?Q M"Q- +, M #ªM +?ŠM; F?€+ ; b M; QÌB #bM? i?QÌM; X

hW F?B ? B M; QÌB ; †T K†i M? m +?Q iWM; ?ªQ ?ªQ M|B +?mv M pÈB M? m [m€ K M?bM M? m i bM? w b•m M†M; X

"ç+? hY L?Q +MM; "ç+? hMM; hMM; ? B M; QÌB ; †T i bM? ?bM? M"v- i bK +€+? H'v + æÈB ? B M; QÌB HmB ` M; Q" B- i` M K†i æQÌM; S?QM; KÈB KdK +QÌB- M; ²B # M; B

@ GçB i,- M; "v ç| i F?¬M; i? HQm M; QÆB HçB- M; QÆB M|B i MB M F, +ÁM M? M; ?B K i9+- M; "v ç| M; QÆB M|B pÈB i +¬M T?ªB bmv M; ?o +~M i?"M +€B ; b ; ¼B H" +?B Hb X >B M i B i ç½ KBM? #ç+?- i ç½ +| iQ +€+? M|B M?[M; HÌB ç|- K†+ F G HMM- M?Q i? M"Q i?b i +kM; i?Q+? M; QÆBX

L; [F?Q æQÌM; S?QM; #bM? i?ªM- M?QM; iW i`QM; HÌB M|B +| i? M; ?2 ` i bM? w h`QM; HÁM; "ç+? hB m HçB M; ¼i M; "Q- i` M K†i ?B M ` K°i pÁM; YM; çÄ- M; ?B æQÌM; S?QM; - H¬M; KB /" B `mM `mM- M|B F?),

@ h`QM; ? B M, K [m i `i M?È M; QÆB- F?¬M; #B i pb +€B ; b *`M; F?¬M; Km®M M ?B M ` i?•MªM? +O M; QÆB- #` M; QÆB [m'v M?B m ç M KS+ i•K T?B M w HQçM- æQÌM; S?QM; +QÌB HÈM K°i iB M; ,

@ GçB i,- çÌB M"v M; QÆB i`®M F?¬M; F?ÄB #`M i v +O i `²BX

"ç+? hB m GçB Q€M i`€+? HB + K„i M?bM ?„M K°i +€B,

@ S?QM; - M; QÆB HçB ç„+ w b Q\

@ h çQÆM; M?B M ç„+ wX

o K†i æQÌM; S?QM; iQÆB +QÌBX

@ æQÌM; çQÌM; H" i?B m +?O "ç+? æ i?"M? #` i i`°K K'i i•K ?²M i?B m M[- +?ŠM ç„+ w b Q\

"ç+? hB m GçB +m°M H'v i?•M i? KbM? HçB- i v pm®i ç¬B K€ æQÌM; S?QM; - H~K

@ L?„+ iÈB +kM; F€ [m€B- i`QM; K„i GçB i, i - M; QÆB pŠM H" ?" B iY i?¬B- ? B M, HçB i?Q+? K°i M K M?•M M?Ä im´B ?ÆM KbM? M?B mX

@ æ•v ; ¼B H" /mv M T?"MX

æQÌM; S?QM; +ªK F?€B F?¬M; i?¬BX

@ GçB i,- M; QÆB +ÁM M?È i bM? ?m®M; H¬M ç-m +?9M; i ; †T K†i F?¬M; \

G9+ 'v "ç+? hB m HçB ç M; çm´B ; B i .B T h¬-K h?m- +?ŠM; M; Ì `^M; æQÌM; S?Q pb #ªQ p æQÌM; S?QM; F?ÄB #` i`9M; ç°+ K" KbM? p¬ w i`9M; ç°+- +m®B +MM; ? B i?€M; i?ÌB ; B M KÈB ç2K ç°+ i® i`QM; M; QÌB M" M; i? M? Hw bç+? b)X æ M H9 #m°+ +?mM; ? B M; QÌB +MM; K°i +?¶X

9N8X *?QÆM; 93R, *?"Q hW "B iX U?çV

æQÌM; S?QM; pW M|B- ç2K +? B u M h?ªQ *?B æ°+ H'v ` - M|B,

@ h?S M"v +kM; +QB H" # K®B +O +?9M; i - M m F?¬M; +| M|- +?9M; i F?¬M; + M vX

*?bM? H" pb i-M; [m M ? M"v- æQÌM; S?QM; KÈB ;B[;bM +? B u M h?aQ *?B æ°+

@ L;QÆB +ÁM M|BX

L?È iÈB #m´B +?B m ç-m iB M ? B M;QÌB ;†T K†i- ç¬B K€ "¢+? hB m G¢B çÄ #WM i`9M; u M h?aQ \*?B æ°+- +ÁM i`9M; hbM? >Q *QÆM; *?B æ°+ +O .B T h`-K h?m- M;?o iÈB ç K ?¬K ç| T?€i bBM? +?mv M ;b- M?QM; +kM; çQ€M çQÊ+ +?QM? KbM?

@ G-M ç-m iB M ;†T K†i M;QÆB ç½ F?BM? #¢+ i X

@ h M"Q +|X

æQÌM; S?QM; Q M F?m'i F m H MX

@ G9+ 'v i +?d p¢+? [m-M €Q b m HQM; +O M;QÆB ç #¬B i?m®+ K" i?¬B- M;QÈ H M ;BQÌM;- K v K„M i T?aM SM; F`+? HB i B

J°i +•m M"v +?Q M|B tQM;- æQÌM; S?QM; +aK ;B€+ # M ?¬M; +O KbM? #` pûQ K

@ G`K M;QÆB ç m ``\

"¢+? hB m G¢B v m i?QÆM; [m M i•K ?ÄBX

@ E?¬M; ç mX

æQÌM; S?QM; +QÌB ?„+ ?„+X

@ S?QM;- M;"v K B +?9M; i HB M Hv F? B "¢+? æ i?"M? çB- i Km®M i`Î p u M i¬M;X

"¢+? hB m G¢B M|B F?)X

E€ i?"i çB MÆB M"Q +kM; F?¬M; b Q +a- +?d +¬M +| æQÌM; S?QM; Î# M +¢M? H"

@ h®i- G¢B i, M|B çB- +?9M; i HB M çB- M;"v K B çB- i, i, T?aB +?"Q iW #B i K¼B

@ J†i F?€+ E?¬M; M M çB ibK M;QÌB >"M ;B ibK T?B M iQ€BX G¢B i, F?¬M; ?B ç€M? M? m pÈB M;QÌB F?€+X

@ •MX E?¬M; ibK #¼M ?¼ ibK T?B M iQ€BX

æQÌM; S?QM; i?Î /¬B K°i iB M;- M;?o i?-K +?QM? KbM? F?¬M; ibK #¼M +?9M; T +?ŠM; iW #Ä w ç²- +Wm ?"M ç½ F i- ?€+| i? M|B ?Á ;BªB H" ?Á ;BªBX

J°i ç K i?ÌB ;B M- ? B M;QÌB ¬K M? m K°i +?¶ iMv iB M M|B +?mv M K" i?¬B- M;?2 M;?B K ? B M,K [m - "¢+? hB m G¢B H¢M? M;QÌBX h?ÌB çB K b„+ i`ÌB ?ÆB b€M;- +ÆM #m²M M;O- +?"K `½B i?B T çB- #'i [m€+€M? i v FB pšM ¬K H'v ?¬M; +O æQ #m¬M; i v ` ?„M b) +?¢v K'iX

æQÌM; S?QM; pm®i pm®i i|+ "¢+? hB m G¢B- i`QM; HÁM; `i 'K €TX G¢B i, imv H bU `i i?"M? i?K+- M?QM; i`QÈ+ K†i ibM? v m- #'i i`B #'i ;B€+ i?'T ?ÆM ?„M K°i +O M" M; #` ? Q i´M- M;"v b Q p¬ T?€T ç°M; i?O pÈB M;QÌB F?€+- i`QÈ+ F?B F?¬ #aQ ?° M" M;X

"m´B b€M; ?¬K b m- æQÌM; S?QM; K M; i?2Q "¢+? hB m G¢B çB ibK "¢+? L;mv i #B i M" M;X

E€ i?"i- æQÌM; S?QM; ç®B pÈB "¢+? L;mv i .mM; pšM +ÁM F?9+ K„+- M m F?¬M; T?QM; 'M i?U+ HU+ G¢B i,- G¢B i, +kM; b) F?¬M; `ÆB p"Q ibM? +aM? ?¬K M vX L H" i, i, +O "¢+? hB m G¢B- M m F?¬M; +| i-M; [m M ? M"v- æQÌM; S?QM; ç½ +| i ;BÈB- M?QM; æQÌM; S?QM; H¢B F?¬M; Km®M H`K +?Q "¢+? hB m G¢B F?| tY- + M" M;X

:BÌ T?9i M"v "¢+? L;mv i .mM; ¢ M; +MM; i?"M? +?O +MM; i`QÎM; H½Q iS ¢¢B ;B
[m M i`¼M;- p" B M;"v F?¬M; ;†T- /mM; K¢Q M[M?•M M"v ¢½ iB m iKv F?¬M; Qi-
"¢+? æ i?"M?- t€+i?U+ibK` T?QÆM; T?€T im #´ FBM? K¢+?- M?QM; T?QÆM; T
i?S M"v H¢B F?¬M; K°i B i`QM; Gw æQÎM; ¢ [m®+ +| i? H'v ¢QÊ+- i`QM; HÁM; +
:†T æQÎM; S?QM; +MM; "¢+? hB m G¢B /„i i v M? m ¢ M-i?¬M b„+ "¢+? L;mv i .m
M?bM æQÎM; S?QM; i`"M ¢-v T?S+ i¢TX

J¶B H-M M" M; i?'v æQÎM; S?QM; - HB M M?È H¢B M K M?•M M, K ¢|- +?Q M M K'v
pÈB i?QÆM; i? +O Km°B Km°B- +kM; F?¬M; +| /kM; F?Q ¢ M i?, KX

G¢B M?bM "¢+? hB m G¢B- "¢+? L;mv i .mM; +® M†M` p iQÆB +QÌB- ¢®B pÈB K
+QM; +?B m- M?QM; i`ÌB ¢Q ¢~v i?b #B i H"K b Q ¢QÊ+- +?QM? KbM? ¢½ H"K i`M
L;QÌB +O K'v ¢¢B ;B i°+ +kM; M?bM p T?Q ? B M; QÌB- M?[M; M; QÌB F?€+ F?¬M
i M i`QÎM; H½Q >"M ;B H¢B ?W H¢M? K°i iB M; - M?bM €M? K„i æQÎM; S?QM; M?
+Æ p¬ ?¢MX

"ÎB pb- æQÎM; S?QM; ;B i+? i h?B M; B B i?QÊM; T?~K M;"v ¢|- +?QM? H" i?•M ¢
M; QÌB M"v +MM; b®M; pÈB M? m #ªv i€K +?K+ M, K- ¢ M im´B ;B" F?¬M; ¢QÊ+ +?
T?šM M° +?SX

æ i`€M? T?€i bBM? +?mv M F?¬M; ? v- "¢+? L;mv i .mM; KÎ KB M; ?ÄB,
@ hB m G¢B- M; QÆB ¢ M +| pB + ;bX

"¢+? hB m G¢B +?"K`½B [m€ tm®M;- M?bM [m "¢+? L;mv i .mM; M|B,
@ h, i,- ?¬K M v i ¢ M- +?QM? H" Km®M ?QÈM; K¼B M; QÌB iW #B i- T?K Kšm K'
b|+ hB m G¢B ¢ M ?¬K M v- +?d H" ?¬K M v hB m G¢B ¢½ ibK ¢QÊ+ M K M?•M ¢ T
F?¬M; +€+? M"Q #-m #¢M pÈB i, i,- FQM? tBM i, i, i? i?SX

h?ÌB ¢B K M|B M?[M; HÌB M"v- p" M? K„i "¢+? hB m G¢B ?²M; ?²M; - M; ¬M iW F?~M
L;mv i .mM; T?QM; 'M i?U+ HU+ +O M" M; +?9i M"Q- H"K +?Q "¢+? M;mv i .mM; €
"¢+? L;mv i .mM; HB + K„i M?bM æQÎM; S?QM; - i`QM; M°B i•K K†+ /M F?¬M; iW #
?¬K M v +| M|B ;b +kM; F?¬M; p¬ /KM; - +?d +| i? ;"i ¢-m M|B,
@ h®i- M; QÆB ¢B ¢B- M;"v b m M; QÆB F?¬M; +ÁM H" M; QÌB +O "¢+? æ i?"M? M
*?d +| i? ¢m´B "¢+? hB m G¢B` F?ÄB T?¢K pB "¢+? æ i?"M?- M?Q p"v KÈB +|
F?ÄB pÁM; tQ€v [mv M HU+X L;"v b m KbM? +? i ¢B- K†+ F H" B H"K i?"M? +?O
HB M [m M ;b ¢ M Km°B Km°B +O KbM?- K†+ /M "¢+? L;mv i .mM; M|B HÌB imv i i
?"K w Km®M #ªQ ?° ¢®B pÈB Km°B Km°B +O KbM?- M" M; ?¬K M v +?ŠM; F?€+ ;b
K" +| M, M; HU+ i` M? [mv M ¢Q¢i p` pÈB M; QÌB F?€+ +Æ +?S\

>m®M; +?B- "¢+? hB m G¢B F?¬M; +| T?¬M i•K iQ M"v- M m ¢½ M?Q p"v i?b +S i?
;BªB [mv i i®i M?'iX

"¢+? hB m G¢B M?bM "¢+? L;mv i .mM; `²B +?"Q iW #B i- MQÈ+ K„i i`QM; F?|2 K„i
.mM; i`QM; HÁM; M" M; - pW H" i, i, pW H" Kšm i?•M- #B i`ä H-M Hv #B i M"v +?
;†T H¢B- +?Q M M i`QM; HÁM; `i +?m t|iX

G-M M"v- "¢+? hB m G¢B t2K M?Q ¢½ #` "¢+? L;mv i .mM; i`K+ tm'i F?ÄB "¢+? æ
#i M; i`ta v` i?b +ª ¢ÌB M"v "¢+? hB m G¢B F?¬M; i? i`Í p MÆB ¢•vX
æQÎM; S?QM; F?) ;"i ¢-m t2K M?Q +?"Q ?ÄB- M„K H'v #M i v ¬M M?m "¢+? hB m
@ æB i?¬BX

*ÁM +?Q +?ì ? B M; QÌB tQ v M; QÌB- ¢°i M?B M +| K°i •K i? M? p M; H M,
@ *?"K ¢½X

J°i iB M; M"v F?¬M; HÈM- M?QM; H¢B K M; i?2Q p •K i`-K- M?bM p ?QÈM; T?€
>"M ;B i`QÎM; H½Q pW `²B i`ÈM K„i pÈB æQÌM; S?QM; X

æQÌM; S?QM; M?QÈM; K"v- €M? K„i M?av H M- H¢M? HMM; M?bM ?„MX h` M Kti`
b„+ F?¬M; pmB- K" M; QÌB +O M?[M; ;B i°+ F?€+ +kM; H„+ ç-m F?¬M; i?¬B- M; ?
;B b) F?¬M; / /"M; i?ª +?Q æQÌM; S?QM; `ÌB çB- +kM; F?¬M; #B i i M i`QÎM; H½
+€B ;bX

•M? K„i K¼B M; QÌB ç m M?bM b M; T?Q >"M æ¬M; - M?QM; p Kti +O >"M æ¬M;
?„M +kM; F?¬M; #B i `ä ibM? ?bM?X

@ >"M ç¢B i`QÎM; H½Q +ÁM +! +?mv M ;b b Q\

"¢+? L;mv i .mM; KÎKB M; ?ÄB- i`QM; ;B¼M; M¡B ~M ~M ?QÆM; p` F?¬M; FB M M?
çm´B "¢+? hB m G¢B ` F?ÄB "¢+? æ i?¬M?- i`QM; HÁM; +?m t¡i p¢M T?-M- p®M
i?9+- F?¬M; M; ?o ç M p` >"M ;B ç¢B i`QÎM; H½Q M"v H¢B M?av ` bBM? bUX

9NeX *?QÆM; 93k, >"M :B G"K E?¡ . X

h M >"M ;B ç¢B i`QÎM; H½Q +QÌB ?„+ ?„+ •K ?B K- H9+ M"v KÈB ¬K [mv M M¡B,

@ h?¬M? +?O- H½Q T?m Km®M ?ÄB- +•m pW `²B +O M; QÌB H" +! w iS ;b- T?ªB +?
i?B m i?¬M? +?O ` F?ÄB "¢+? æ i?¬M? \

a„+ Kti "¢+? L;mv i .mM; •K i`-K M¡B,

@ æ9M; p"vX "¢+? ;B i M?B m i? ? +?QÎM; [maM "¢+? æ i?¬M?- "¢+? hB m G
i?¬M? +?O "¢+? æ i?¬M? F iB T- /€K iU iB M QÊ+ ç`M? +?mM; i?•M pÈB M; Q¢B M
H"K M; QÌB i?W F - +?Q M M i KÈB i`K+ tm'i M" M; - >"M ç¢B i`QÎM; H½Q +! ;b Km

GÌB M"v +O "¢+? L;mv i .mM; ç½ F?¬M; +ÁM F?€+? F?Q +?9i M"Q- K†+ +?Q B +k
`²BX "i [m€ HÌB M"v +kM; H" M¡B +?Q K¼B M; QÌB Î ç•v- iW ç•v p b m "¢+? hB m C
pÈB "¢+? æ i?¬M?- +€+ M; QÆB Km®M H'v "¢+? æ i?¬M?- +?d +¬M ` i v pÈB i H

>"M ç¢B i`QÎM; H½Q +QÌB K°i iB M; - M¡B,

@ h?¬M? +?O [ma M?B M +! ?ªQ T?€+? HU+- i?m°+ ?¢ #°B T?K+- +! çB m i?¬M? +?

@ *?mv M ;b \

@ h´iB M /B ?m'M- M; QÌB #` i`K+ tm'i F?ÄB "¢+? æ i?¬M?- M?´i ç`M? T?ªB ç2K k
"¢+? æ i?¬M?- çB K M"v- +?ŠM; H) i?¬M? +?O ç½ [m M `²B b Q\

a„+ Kti K¼B M; QÌB F`+? #B M- M?´i H" "¢+? L;mv i .mM; - i?•M i? K K K¢B `mM H
+?†i- K¡M; i v #'K p"Q i?`iX

J†+ /M HÌB M¡B +O i M i`QÎM; H½Q M"v F?¬M; `ä `¬M; - M?QM; æQÌM; S?QM; +kM
;b- b„+ Kti •K i`-K #´i ç`M?X

J'v ç¢B ;B i°+ F?€+ H„+ ç-m F?¬M; i?¬B- i´ ?m'M M"v H" i?"i- +?d H" "¢+? hB m G
+?O- +?Q /M "¢+? L;mv i .mM; MûM ç m i`K+ tm'i M" M; F?ÄB "¢+? æ i?¬M?- K¼B
M?„K K°i +QM K„i F?¬M; ç + "T iÈB i´ ?m'MX æ®B iQÈM; +O >"M ;B +?QM? H" æ
"¢+? hB m G¢B- i°B ibM? ;b T?ªB H"K F?¡ M" M; +?S\ .M b Q M" M; +kM; #` K'v i M
i?QÆM; - ?B M i¢B FBM? K¢+? #` i´M i?QÆM; - Km®M +?[ i` [ma i?U+ +ÁM F?¡ ?/

h`QM; M?´i i?ÌB- M; QÌB +O K'v ç¢B ;B i°+ ç m t2K i?QÌM; +€+? H"K +O i M >"M
*?d +! çB m M; ?o H¢B- i?•M ç ç +O ?„M +? i i`QM; i v æQÌM; S?QM; X

>B M i¢B ?„M F?¬M; i? ibK æQÌM; S?QM; ;•v T?B M iQ€B- ç`M? i`9i ;B" M b M; "
H"K +?Q æQÌM; S?QM; F?¡ +?`m- ç m HÁM; X

J¼B M;QÌB bmv çQ€M F?¬M; i - >¬M ç¢B i`QÎM; H½Q ç m HÁM; pb ç ç #` ;B i-
æQÌM; S?QM; #€Q i?M- M?QM; +Wm ?"M i`QM; HÁM; +¬M; M;¬v +¬M; i` i'M ?„M- i
+ÁM +| i? ?"M? ?¢ ?„M- +È b Q H¢B F?¬M; H¬K\

>¢ h?b ok +| +?9i M?bM F?¬M; çQÊ+- iQM? ibM? >¢ ;B M|M; iQM? M; v i?ŠM; - KÍ

@ >¬M ç¢B i`QÎM; H½Q- çQÊ+ HÊB i?b i? M;QÌB- ?¬K M v FBM? K¢+? i`QM; M; Q
M?Q ç½ #` T? K°i MY - M;¬v b m F?¬M; +€+? M¬Q ç°M; i?O pÈB M;QÌB F?€+- i°B
i?•M im pB +?S\

>¬M ç¢B i`QÎM; H½Q KdK +QÌB,

@ æ•v H¬ i´ ?m'M- F?¬M; [m M ? pÈB >¬M K¶X >m®M; +?B- FBM? K¢+? i´M i?QA
M;¬v b m F?¬M; +€+? M¬Q +?[i`X

@ L?QM; M;QÌB +?È [m M- hB m G¢B H¬ #ÎB pb # i M i`QÎM; H½Q >¬M ;B +€+ M
M;QÆB +ÁM +ªK i?'v +?Q çO b Q\

>¢ h?b ok H¢M? ;B¼M; ?ÄBX

>¬M ç¢B i`QÎM; H½Q pšM KdK +QÌB,

@ G½Q T?m M|B- ç•v H¬ i´ ?m'MX

>„M K°i KU+ M|B i´ ?m'M- H¬K +?Q K¼B M;QÌB p¬ F F?ª i?B- b„+ K†i "¢+? L;mv i .
T?šM M° F?¬M; i?¬B- M m F?¬M; +® F} KbM? H¬ i?¬M? +?O- ?B M i¢B M?'i ç¬M? b

@ G½Q i?'i T?m- +?È çQÊ+ K°i i' + ÁM Km®M iB M K°i i?QÊ+X

æQÌM; S?QM; T?šM M° [m€i K°i iB M;X

"¢+? hB m G¢B #` >¬M ;B ;•v i?QÆM; iQ+?- æQÌM; S?QM; +ÁM F?¬M; çB ibK #½
#¼M +?9M; p¬Q H9+ M¬v M?ªv ` +„M M;QÊ+ K°i +€B- i?"M bU H¬ H¬K +?Q M;QÌB i

@ hB m b9+ b M?- M;QÌB +| i?•M T?"M ;b +?S- /€K Î i`QÈ+ K†i H½Q T?m M|B M?Q

>¬M ç¢B i`QÎM; H½Q Mm®i F?¬M; çQÊ+ +K+ ;B" M- i`QM; HÁM; ?„M pW w ?QM;
çSM; ` ;•v F?| tY +?Q "¢+? hB m G¢B- +?O v m Km®M F?Q+? æQÌM; S?QM; çSM
M?B M F?¬M; i? i`Æ K„i M?bM M;QÌB v m #` T? K°i i?•M im pB- +?d +¬M +| i? +
` i v pÈB KbM?- +?QM? KbM? +| i? H"TiS+ ;B i ?„M- #€Q i?M +?Q ç ç X

h?¬M? +?O M|B i`QM; "¢+? æ i?¬M? F?¬M; B çQÊ+ ç°M; i?O pÈB æQÌM; S?QM;
ç°M; i?O i`QÊ+- #ªM i?•M KbM? ` i v T?ªM FQ+? ;B i ?„M- +kM; F?¬M; B H¬K ;b
M? M ?¼ i?Ov- B #ªQ ?„M F?¬M; #B i çB m- çB ç„+ i°B M?[M; M;QÌB K¬ KbM? F?

@ *?| Î ç•m K¬ +„M M;QÌB HQ¢M H M M?Q p¬v- +?| K¬ +kM; tSM; ;BªM; i?•M T?"M p

æQÌM; S?QM; ;B" M /[- i?Á i v H'v çQªM FB K K¬m ç2M ` - ? B +€M? i v #„i ç¬m H

>¬M æ¬M; HB + M?bM ? B i v +O ?„M- i`QM; K„i H|2 H M ?¬Q [m M; ?mM; €+ M?

>¬M ç¢B i`QÎM; H½Q +QÌB H¢M? F?¬M; i?¬B,

@ hB m b9+ b M?- M;QÌB Km®M ç°M; i?O pÈB H½Q T?m b Q\ E?¬M; #B i HQÊM;
+kM; +| i? #|T +? i M;QÆBX

>„M QÊ+ ;b æQÌM; S?QM; ?B M i¢B HB M ` i v pÈB ?„M- iU M?B M T?ªB /MM; HÌB
æQÌM; S?QM; ` i vX

æQÌM; S?QM; ç M; Km®M ç€T HÌB- K°i +€M? i v ;B[+?†i M;QÌB ?„M H¢B- M?bM H
M?bM KbM? H„+ ç¬m,

@ S?QM; -F?¬M; M M M¬B ;B"MX

æQÌM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- +?"K `½B ?²B T?K+ i•K ibM? +O KbM?X

"¢+? hB m G¢B M?bM b M; >"M ¢¢B i`QÎM; H½Q- H¢B M?bM æQÌM; S?QM;- KÎKB
@ S?QM;- M m G¢B i, i?"i bU i`Î i?"M? M; QÌB #bM? i?QÌM;- M; QÆB b) #ªQ ?° i
@ h b)X
æQÌM; S?QM; ;"i ¢-mX
@ •MX
"¢+? hB m G¢B KdK +QÌB ?¢M? T?9+- +?mv M K„i M?bM >"M ¢¢B i`QÎM; H½Q M|B
@ >"M ¢¢B i`QÎM; H½Q ¢½ H'v i' ?m'M ` - hB m G¢B F?¬M; i? M|B ;b ?ÆM- ?¬K M
T? K°i i?•M im pB- iW M v p b m +MM; "¢+? æ i?"M? •M ¢Q¢M M;?o imv i- ? B
M? mX
@ E?¬M; ¢QÊ+X
h v æQÌM; S?QM; ¢°i M?B M #„i ¢QÊ+ K¢+? K¬M "¢+? hB m G¢B- M m H`K i?2Q
M|B- FBM? K¢+? #` ? Q i'M- imv F?¬M; +€+? M`Q p"M +¬M;- p b m pšM +ÁM ?B p
im pB- p"v i?b poM? pB M F?¬M; +€+? M`Q +?[ i` ¢QÊ+X
@ "'i im•M i' ?m'M- +€+ M; QÆB F?¬M; i? #QÊ+ ` F?ÄB "¢+? æ i?"M? K°i #QÊ+X
>"M ¢¢B i`QÎM; H½Q ?MM; ?' /¼ M; QÌBX
@ o"v i?b i?B m ;B i ;B i` M; Q`B- ;B i b¢+? M?[M; +QM +?| /[+„M HQ¢M M?Q M
æQÌM; S?QM; H¢M? HMM; M?bM >"M ;B ¢¢B i`QÎM; H½QX
"¢+? L;mv i .mM; iS+ ;B"M ¢ M KS+ iQ`M i?•M T?€i`mM- ¢°i M?B M M`M; +| +ªK ;E
+?O M`v i?"i m'i S+- M; QÌB i +?d +¬M ¢2K i' ?m'M ` - H` +| i? H`K +?Q M`M; M?Q
MªM HÁM; i?Q€B +?QX *® ibM? Km®M ;B9T Km°B Km°B +O KbM?- M?QM; H¢B M
+| i? ªM? ?QÎM; ¢ M p¢M M; QÌB i`QM; "¢+? æ i?"M?- +?Q M M F?¬M; i? F?¬M; i
æQÌM; S?QM; +MM; >"M ;B ¢¢B i`QÎM; H½Q M?bM M? m- B +kM; F?¬M; bÊ B- i
.QÆM; sm•M K°i KU+ Î K°i # M t2K +?mv M pmB- H9+ M`v ¢°i M?B M KÎKB M; M|E
@ GÌB +O >"M ¢¢B i`QÎM; H½Q M|B F?¬M; b B- i' ?m'M t€+ i?U+ H` M?Q p"vX

9NdX *?QÆM; 93j, "¢+? æ "Q ªM?X Ui?QÊM;V

*•m M`v pW ` F?ÄB KB M;- "¢+? L;mv i .mM;- h?m .`+? h9v +MM; >¢ h?b ok ¢ m #
K†i >"M ;B ¢¢B i`QÎM; H½Q ?B M` i?¬M b„+ pmB KWM;- ?„M F?¬M; M;?o iÊB H
H¢B ¢SM; p T?Q ?„MX
.QÆM; sm•M KdK +QÌB ¢SM; /"v- iB T iK+ M|B,
@ "'i [m€ i`QM; i' ?m'M +kM; +| M|B- T?"K H` M; QÌB +| ¢¢B +®M; ?B M +?Q "¢+? æ
M; QÌB +O "¢+? æ i?"M? ? v F?¬M; - +kM; +| i? ?QÊM; i?"M? +?O ¢Q ` K°i v m +
pB +| i? i?W M?"M- /M +?Q +| TªB /®+ iQ`M HU+ +O "¢+? æ i?"M?- +kM; TªB
M`vX
h?¬M b„+ pmB KWM; +O >"M ¢¢B i`QÎM; H½Q H`T iS+ +SM; H¢B- •K i`¬K #'i ¢`M
iQÎM; `^M; sm•M i?"M? +?O H¬M M`v ` K†i ;B9T KbM?- H¢B F?¬M; M;?o iÊB H` ¢
HÁM; `i iS+ ;B"MX
*kM; #ÎB pb H¬M M`v M; QÌB >"M ;B H`K [m€ T?"M- M m M?Q +?d M?„K p`Q æQÌM
+?Q /M F?¬M; M?bM ¢QÊ+ +kM; b) F?¬M; ` i v + M i?B T- M?QM; H¬M M`v >"M ;B
K°i i?•M im pB- #¼M ?¼ b) F?¬M; M;²B v M K`M?bMX
"¢+? L;mv i .mM; pW KÈB pmB p i`Î H¢B M?QM; F?B M;?o ¢ M bU ibM? i`QÊ+ K„
M? M?X

GÌB .QÆM; sm•M M|B F?¬M; b B- M?QM; i`QM; i?ÌB ;B M M;„M M?Q i? M¬v- æQÌ
 ç¢B +®M; ?B M +?Q "¢+? æ i?¬M? +?S\
 æQÌM; S?QM; M;?2` w iS i`QM; HÌB M|B +O .QÆM; sm•M- KÎ KB M; ?ÄB,
 @ "'i Hm" M v m +¬m ;b b Q\ E +^a +?mv M i Km®M K M; "¢+? hB m G¢B #bM? v M
 @ æ9M; X
 .QÆM; sm•M F?) ;"i ç¬m,
 @ æ•v +?d H¬ pB + M?ÄX
 @ L?QM; >B M i¢B H¬K ;b +| pB + ;b +?Q ?„M H¬K ç +| çQÊ+ ç¢B +®M; ?B M +?S
 G¬M; K¬v h?m .`+? h9v M?Qm H¢B- F?¬M; ;B^aB i?Q+? çQÊ+- +?d +| i? M?bM .Q
 i?¬M? +?d H¬K pB + `i +¬M i?"M- M m M?Q ?„M F?¬M; M„K +?„+¬ ?„M b) F?¬M; M|
 "¢+? L;mv i .mM; +kM; M;?o iÈB çB K M¬v- KÎ KB M; M|B,
 @ JÌB sm•M i?¬M? +?O M|B ` X
 .QÆM; sm•M M|B,
 @ h?¬M? +?O- +?ŠM; H) M;QÆB ç½ [m M "¢+? æ 'M K'i iQ+? M?B m M,K M v `²B
 L;?2 çQÊ+ # +?["¢+? æ 'M- b„+ K†i i'i +^a K¼B M;QÌB ?ÆB ç´B- æQÌM; S?QM; +
 >¬M;B ç¢B i`QÌM; H½Q #¶M; i`Î M M i? K H KX
 æ•v H¬ p"i ;b\ æQÌM; S?QM; M;?B ?Q†+ F?| ?B mX
 "¢+? æ 'M- ç•v H¬ +€B i M K¬ æQÌM; S?QM; H¬M ç¬m iB M M;?2 i?'v- i`QM; M?'i
 [m€ M?bM T?ªM SM; i` M K†i +O K¼B M;QÌB- ?„M +kM; çQ€M çQÊ+ ç•v +?„+ +?„M
 "¢+? æ i?¬M? K¬ M|B M|`i i`¼M; v mX
 *?d H¬ o"i i`¼M; v m M?Q i? - i¢B b Q H¢B #` K'i iQ+? +?S\ æQÌM; S?QM; M;?o
 i? çÊB .QÆM; sm•M KÎ KB M; X
 .QÆM; sm•M HB + M?bM ?„M- KdK +QÌB M|B,
 @ > B KQÆB M,K i`QÊ+- "¢+? æ 'M #` K'i iQ+?- M m æQÌM; S?QM; M;QÆB +| i?
 M?•M +O "¢+? æ i?¬M? +?9M; i X hW ç| p b m- "¢+? æ i?¬M? iMv M;QÆB tm'i M
 / M;QÆBX
 @ E?¬M; çQÊ+X
 >¬M ç¢B i`QÌM; H½Q +MM; >¬M æ¬M; ? B KB M; K°i HÌB M?ªv` - HS+ M¬v "¢+? L; n
 "¢+? hB m G¢B M? M? i v FûQ æQÌM; S?QM; i`Î p - M|B F?),
 @ E?¬M; çQÊ+ çBX
 æQÌM; S?QM; M?bM "¢+? hB m G¢B KdK +QÌB,
 @ u M i•K- +?d H¬ K°i FB M ç² p"i i?¬B K¬X
 >¬M ç¢B i`QÌM; H½Q ?¬K ?¬K M?bM .QÆM; sm•M- i`¬K ;B¼M; M|B,
 @ sm•M i?¬M? +?O- HÌB M¬v +O M;QÆB +| w ;b- imv "¢+? æ 'M K'i iQ+? ? B KQ
 i?¬M? +?9M; i b) ibK p - H¬K b Q +| i? +?Q T?ûT M;Q¢B M?•M çB ibK +?S- ?m®M
 "¢+? æ "Q *?¶ FB - +?ŠM; H) M;QÆB F?¬M; #B i +?¶ ç| M;Q¢B M?•M F?¬M; çQÊ
 >¬M ç¢B i`QÌM; H½Q M|B +•m FB +ÁM +?Q /Si HÌB- HB M Mm®i p¬Q #KM; - i`QM;
 iQÌM; H¢B K'v M;¬v i`QÊ+ i?¬M i?S+ /m ç½M; i`QM; "¢+? æ i?¬M? +| M;?2 çQÊ+
 +?ŠM; H) H¬ "¢+? æ "Q *ªM?\ "¢+? æ "Q *ªM?- "¢+? æ 'M- t2K` "¢+? æ i?¬M?
 X

.QÆM; sm•M KdK +QìB F?¬M; M|B ;b- F?¬M; ç w ç M >¬M ç¢B i`QÎM; H½Q ç M;
L;mv i .mM;- çÊB M¬M; ç`M? çQ¢iX

"¢+? L;mv i .mM; tQ tQ +€B i`€M- i`-K iQ i`QM; +?®+ H€i- M|B,

@ "B M T?€T M¬v F?¬M; i? i?U+ ?B M çQÊ+- +?¶ ç| [m€ KS+ M;mv ?B K- +?Q /M H
çB p¬Q i`QM; ç| +kM; H¬ +Ym iY M?'i bBM?- ?m®M; +?B M?[M; HìB >¬M ç¢B i`QÎM
M?•M F?¬M; i? iB M p¬Q i`QM; ç|X

>¬M ç¢B i`QÎM; H½Q HB M iK+ ;"i ç-m- M|B çM - +?¶ FB +?Q /M H¬ M;QìB "¢+? a
iB M¬ p¬Q- +?d +| ç iY iQ +?'i tm'i b„+- KÊB +| iQ +€+? iB M p¬Q i`QM; ç| im Hr
çS+ ;b +?S\ *?ŠM; T?ªB iB M M;?B +?Q ?„M H„K b Q\

*?Q /M i•K iQ "¢+? L;mv i .mM; p¬ >¬M ç¢B i`QÎM; H½Q F?¬M; ç²M; M?'i- K°i M;Qì
+?B K iB M M;?B- K°i M;QìB HQ H„M; +?Q M iQ¬M +O æQìM; S?QM;- +?d +| çB n
+MM; K°i i`"M imv MX

.QÆM; sm•M HÆ ç M?- pšM Kî KB M; M|B,

@ h?¬M? +?O- pB + M¬v M m Km®M ;BªB [mv i ?Q¬M K„- +?d +| T?QÆM; T?€T M¬v-
i?Y K°i H-MX

a m F?B M;?2 tQM;- "¢+? L;mv i .mM; F?¬M; ç€T K¬ M?bM p T?Q æQìM; S?QM;-

@ æQìM; S?QM;- i ?ÄB M;QÆB- M m +| +Æ ?°B M?Q p¬v- +?Q /M +| F?ª M,M; H¬
+| #^M; HÁM; i?Y K°i H-M ? v F?¬M;\

æQìM; S?QM; ;"i ç-m,

@ h M;mv M wX

*?Q /M iB M H M M9B ç Q #B M HY - +?d +-M +| i? HQm H¢B K°i i?•M i?U+ HU++
+kM; Km®M i?Y K°i H-MX

"¢+? L;mv i .mM; M?bM i?'v i?-M b„+ æQìM; S?QM; FB M ç`M? M?Q i? - i`QM; H
M?•M M;mv M w pb M[iY K¬ KbM? v m i?QÆM; HB m K¢M;- i¢B b Q H9+ i`QÊ+ M

@ *?d H¬ æQìM; S?QM; +m®B +MM; pšM H¬ M;Q¢B M?•M- F?¬M; +| F?ª M,M; iB M
i?¬M? +?O i?"i F?| +| i? i?U+ ?B MX

"¢+? L;mv i .mM; iB + ?"M F?¬M; i?¬BX

>¬M ç¢B i`QÎM; H½Q ?W H¢M? K°i iB M;- HB +tûQ .QÆM; sm•M- M;QÆB +ÁM +€-
+?Q `^M; +?¶ ç| B +kM; +| i? iB M p¬Q ? v b Q\

*?ŠM; M;ì `^M; .QÆM; sm•M Kî KB M; M|B,

@ h?¬M? +?O- M m M?Q i M?È F?¬M; H-K- i?ìB çB K iB M M?B K i?"M? +?O +ÁM
.QÆM; ;B +?9M; i ç½ iW +Sm ?„M K°i K¢M;- H9+ 'v i?"M? +?O M|B `^M; ç•v H¬
;B +?9M; i - .QÆM; ;B pšM +?Q v m +-m ;bX G9+ M¬v- .QÆM; sm•M i H'v / M?
i?"M?- Km®M i?"M? +?O i?U+ ?B M +-M; H Q M¬v- i?dM? i?"M? +?O +?Q T?ûT æ

"Q *ªM?- ibK FB K "¢+? æ 'MX

Zmª M?B M H¬ "¢+? æ "Q *ªM?X

>¬M ç¢B i`QÎM; H½Q H"TiS+ M?ªv ` - ?„M ?Q¬M iQ¬M F?¬M; M;?o iÊB .QÆM; sm
+k ` +kM; Km®M +?Q æQìM; S?QM; iB M p¬Q "¢+? æ "Q \*ªM?- +€M? i v`mM `~v

@ L;QÆB çB M `²B b Q\ "¢+? æ "Q \*ªM? H¬ ;®+ ` +,M #ªM i²M i¢B +O "¢+? æ i?
+?Q M;Q¢B M?•M #B i- +?S çWM; M|B H¬ +?Q T?ûT M;Q¢B M?•M iB M p¬Q- M m i
+| #B i +| # Q M?B m M;QìB M;'T M;?û ? v F?¬M;\ *?Q /M "¢+? æ i?"M? +?9M; i
æQìM; +?d bÊ +kM; F?| M;;M +ªM HÁM; i? K +O i? M?•MX

9N3X *?QÆM; 939, hB m h?B M æ` X

*?QÆM; 939, hB m h?B M æ` X

L?|K /`+?, .mM;M?B

L;m²M, oBTp M/ MXpM

L,K ç| - i' bQ "¢+? æ i?"M?- H9+ b€M; i¢Q ` hS Zmw hmv i a€i EB K- +?QM? H" p
æ "Q *aM?- +?Q M M KÈB b€M; i¢Q ` "¢+? æ i?"M?X .MM; K°i iQ"Mi?"M? i`b F?
;B'm ç` T?QÆM; M"vX

h? M?•M +?d #B i i`QM; "¢+? æ i?"M? +| hS Zmw hmv i a€i EB K h`"M- H" i?B M
M?QM; F?-M; B #B i `ä- #° FB K T?€T FB ?Q†+ +| i? M|B H" FB K i`"M- çQÊ+
æ "Q *aM?X *| i? M|B- i€+ /KM; i`¼M; v m M?'i +O hS Zmw hmv i a€i EB K h`"M
ç€M? M? m- K" H" +?b F?| ç KÎ "¢+? æ "Q *aM?X

æ•v H" M;mv M M?•M K" K'v ç¢B ;B i°+ i`QM; "¢+? æ i?"M? F?-M; +?B `)- pb i
M"Q- ;B i°+ F?€+ F?-M; +€+? M"Q KÎ "¢+? æ "Q *aM? ` çQÊ+X

L|B "¢+? æ "Q *aM? H" K°i T?B MiB mi?B M ç` - +kM; +| T?-M ç9M; - #ÎB pb +?Q
iQ"Mi?, K /Á +a "¢+? æ "Q *aM?- "¢+? L;mv i .mM; +MM; iS ç¢B i?"M? +?O iB M p
b® H-M- K¶B H-M +?d +| i? i?, K /Á çQÊ+ K°i T?¢K pB `i M?Ä- b m ç| F?-M; i? F

"ÎB pb- i`QM; "¢+? æ "Q \*aM? +| `i M?B m +Æ /mv M- bBM? i`QÎM; p- b® i?B M
+?S çUM; M;mv ?B K ç²M; /¢M; - +| M?[M; M;mv ?B K /M H" h?B M ;B i?QÊM; T
M?QÊM; #° HmB #BM?X

L;mv ?B K M'BiB M; M?'i +?QM? H" GBM? E?Q S?QM; "¢QX

E?-M; #B i "¢+? æ "Q *aM? ?bM? i?"M? M?Q i? M"Q- # Mi`QM; HBM? F?Q M²M;
F?Q M²M; ç"K ç Mi`bM? ç° M?'i ç`M?- b) ?bM? i?"M? K°i +€B GQM; Zmv M S?QM;
J" S?QM; "¢Q M"v çQÊ+ +'mi?"M? ?Q"MiQ"Mi#^M; HBM? F?Q- ?mM; ?B K /`i?QÎ
T?~K + Q i?O #` +m®M p"Q i`QM; ç| - +kM; b) #` tû i?"M? iW K½M? M?ÄX

h`W GBM? E?Q S?QM; "¢Q ` - +ÁM +| çO HQ¢B ç` T?QÆM; #ÎB pb HBM? F?Q i`"M
M?Q K°i T?B M ç` T?QÆM; ;¼B H" h?B M >"M; h?-M G-B- MÆB ç•v [m M? M,K
M;WM; - K¶B K°i ç¢Q i?-M H-B ;B®M; M?Q K°i FQ+? iQ"MHU+ +O h?B M ;B B +
M?'i ç`M? b) +? i F?-M; +?¶ +?-MX

L;mv ?B K M?'i F?-M; T?aB M?[M; i?S M"v- K" H" HBM? i?9X

h`QM; "¢+? æ "Q \*aM? F?-M; +| M?•M HQ¢B i²M i¢B- M?QM; H¢B +| `i M?B m H
i?9 M"v v m M?'i +kM; ç¢i iÈB M;k ;B B çdM? T?QM; - iQÆM; çQÆM; pÈB h?B M ;B

@ >ÆM M[- M;?2 M|B i`QM; ç| +| +a HBM? i?9 +aM? ;BÈB >| >bM?- "¢+? hB m G
HÁM; +ÁM bÊ ?½B- imv +?Q ;†T [m - M?QM; i`QM; çB Mi`+? "¢+? æ i?"M? ç½ t

@ *aM? ;BÈB >| >bM?\

æQÎM; S?QM; bÊ ?½B +a FBM?- HBM? i?9 i?'i ;B B +| i? >| >bM?- #B Mi?"M? #°
ç•v +?QM? H" +aM? ;BÈB i` M h?B M ;B B- iQÆM; çQÆM; pÈB +aM? ;BÈB GBM? ;
?"M; pÈB hmv i ok +MM; •m .QÆM; okX

æQÆM; M?B M F?-M; T?aB K¶B HBM? i?9 ç¢i ç Mi?'i ;B B ç m >| >bM?- ç¢B #° T
b Q ç•v H" #° /€M; p®M +| +O HBM? i?9- p- Hm"M i?|B [m2M im Hmv M ? v bBM?
+?d F?B HBM? i`Q T?€i i`B M ç Mi`bM? ç° M?'i ç`M?- ç¢i ç Mi`bM? ç° ; -M #^M;
>bM?X

@ h iWM; M;?2 T?K i?•M M|B [m - ?„MiWM; i?'v [m K°i HBM? i?9 >| >bM? i`QM;

"¢+? L;mv i .mM; #` bmM; K°i +•m- +kM; K v +QM HBM? i?9 FB F?-M; bBM? ` ç
M m F?-M; - /MM; i?U+ HU+ HBM? i?9 +aM? ;BÈB >| >bM?- / /"M; H' °?i?Z€_v +

Địa giai thượng phẩm, nếu không phải vài ngày trước Đường Phong vô tình bước vào cảnh giới Thiên Nhân Hợp Nhất, lưu lại đôi mắt có khả năng nhìn thấu bản chất linh khí, chỉ sợ cũng không phát hiện.

Phát hiện là phát hiện, Đường Phong cũng không vạch trần.

Lần này Thu Phong cũng không diễn kịch, ngày đó hắn điên điên khùng khùng, hồ ngôn loạn ngữ, chẳng qua là diễn trò cho Dương Cảnh Thái cùng Hàn Hàng Trần xem mà thôi, hiện tại không có người ngoài, tự nhiên không cần làm như vậy nữa.

- Đường lão đệ, mập mập ta vô lễ, xưng hô người một tiếng lão đệ, mong rằng đừng trách.

Thu Phong vừa nói lời này thịt mỡ trên mặt run lên, cái bụng như thùng nước lèo ẩn dưới lớp áo rộng thùng thình cũng không che được vẻ hùng vĩ của nó, nhìn hết sức buồn cười, hết lần này đến lần khác làm ra vẻ rất đúng đắn.

Hắn mới mở miệng nói chuyện, Bạch Tiểu Lại nhin không được hé miệng cười, về phần Hạ Chỉ Mộng, đang ở một bên nghiêng răng nghiêng lợi nhìn hắn, hận không thể lấy dao lóc đồng thịt mỡ trên người hắn đem đi đốt đèn trời.

- Thu Phong đại ca quá nghiêm trọng rồi, ngày ấy Thu Phong đại ca âm thầm ra tay giúp đỡ, Đường Phong còn chưa nói lời cảm tạ, nhưng bắt đắ dĩ đi lại không tiện, thật sự là hữu tâm vô lực.

Đường Phong hành tẩu giang hồ hơn hai năm, cũng học được cách ăn nói khôn khéo.

- Chỉ là việc nhỏ, Đường lão đệ không cần để ý.

Mập mập duỗi bàn tay ụt ịt của mình ra vẫy vẫy.

Hạ Chỉ Mộng trừng hai mắt, quát nói:

- Cái gì là Đường lão đệ, mập mập ngươi tìm chết à, không biết lớn nhỏ, Đường Phong ca ca là nam nhân của Tiểu Lại tỷ tỷ, theo cách gọi của ngươi, chẳng phải Tiểu Lại tỷ tỷ nhỏ hơn ngươi sao, có tin ta đánh ngươi một trận hay không, đường tưởng rằng ngươi luyện thành Thu Phong Tảo Lạc Diệp thân pháp đã là vô địch thiên hạ, một chiêu Hạ Nhật Viêm Viêm Chiếu của lão nương đánh cho ngươi bò ra nền nhà hay không.

Mặt mũi mập mập tràn đầy vô tội, nói:

- Vậy gọi thế nào? Chẳng phải bây giờ bọn họ vẫn chưa kết hôn hay sao?

- Gọi tỷ phu, hiểu chưa?

Hạ Chỉ Mộng trách cứ.

- Cái này... Cái này chỉ sợ không được tốt lắm đâu?

Thu Phong gãi gò má, nghĩ thầm dù sao hai người còn chưa kết hôn, nếu gọi thế, mình thấp hơn một bậc, sẽ ăn nhiều thiệt thòi a.

- Người gọi hay không gọi.

Hạ Chỉ Mộng nhăn mặt đứng đấy.

Mập mập vừa nhắm mắt, cắn răng một cái, vẻ mặt bi tráng vạn phần, hơi cúi đầu, chấp tay đối với Đường Phong, nói:

- Thu Phong báỉ kiến tỷ phu.

Đường Phong đỡ khóc đỡ cười, mặt mũi Bạch Tiểu Lại đỏ bừng, Hạ Chỉ Mộng hớn hở, đi tới thò tay vỗ vỗ khuôn mặt mập mập, nói:

- Đây mới là tiểu mập mập ngoan ngoan.

Thu Phong giống như một trái bóng da bị xì, thân thể thiếu chút nữa ngã xuống, khoát khoát tay nói:

- Bỏ đi, bỏ đi, mập mập ta trời sinh đã là số mệnh làm tiểu đệ, khỏi phải an ủi ta.

- Không biết Thu Phong huynh hôm nay tới đây có gì chỉ giáo?

Đường Phong cũng không hề xưng hô Thu Phong là đại ca, hẳn vừa mới gọi mình một tiếng tỷ phu, nếu gọi hẳn là đại ca, bối phận sẽ lộn xộn.

Mập mập lập tức rung mình, từ trong ngực móc ra một bình ngọc, trình trọng nhét vào trong tay Đường Phong, nói:

- Nghe nói mấy ngày sau tỷ phu đi Bạch Đế Bí Cảnh, người giữa bình Ngọc Phúc Đan này, sau khi phục dụng, có thể trợ giúp chữa thương.

Lại lấy ra một bình đan dược, nói:

- Bình này là Liễm Khí Đan, sau khi phục dụng nửa canh giờ, có thể đem cương khí chấn động thu liễm đến mức tận cùng, lúc nghỉ ngơi liền phục dụng viên thuốc này, có thể tránh né điều tra của linh thú. Đây là thuốc trị ngoại thương, bốn sự luyện đan của Thu gia chúng ta ở Bạch Đế thành là số một, linh đan trong Bạch Đế thành đều do Thu gia ta luyện chế, những thứ này bên ngoài dù có tiền cũng mua không được, mặc dù không tính là trân quý, nhưng hiệu quả rất tốt.

Đường Phong nhìn hẳn đưa ra ba bình đan dược, giống như chính mình đang bị trọng thương, đang rất cần những đan dược này chữa thương vậy. Hắn vội vàng từ chối nói:

- Vô công bất thụ lộc, hảo ý Thu huynh, Đường Phong tâm linh.

- Tỷ phu đừng khách khí.

Hạ Chỉ Mộng mở miệng nói:

- Những đan dược này trong Bạch Đế thành chỉ tính là đan dược bình thường, cũng không phải là thứ trân quý, lo trước khỏi họa, cứ mang theo chúng, dù sao trong Bạch Đế Bí Cảnh hung hiểm vạn phần, nói không chừng lúc nào đó sẽ sử dụng đến.

Bạch Tiểu Lại cùng nhìn Đường Phong gật đầu, Đường Phong biết từ chối không được, chỉ có thể nhận lấy, mở miệng nói:

- Vậy thì đa tạ Thu huynh.

Đường Phong biết rõ ngoài miệng của họ nói không trân quý, kỳ thật những đan dược này phong ra bên ngoài tuyệt đối là chữa thương thánh dược, một khóa đan dược cũng có thể bán với giá trên trời.

- Tỷ phu cũng nên mang theo thứ này.

Hạ Chỉ Mộng lấy ra một viên cầu màu xích hồng lớn cỡ nắm tay, nhìn sơ thì giống cục đá, nhưng nhìn kỹ thì không giống đá, ngược lại có phần giống ngọc.

Nhìn thấy vật này, Bạch Tiểu Lại khiếp sợ không thôi:

- Chỉ Mộng muội muội, tại sao ngươi lại xuất ra Tị Hỏa Thạch của Hạ gia các người chứ?

Thu Phong cũng ngạc nhiên nói:

- Ta kháo, thứ này mà ngươi cũng dám cầm ra bên ngoài?

- Tiểu Lại tỷ tỷ yên tâm.

Hạ Chỉ Mộng vốn đang liếc Thu Phong, lúc này mới mỉm cười nói:

- Là cô cô đưa cho ta, bằng không ta có mười lá gan cũng không dám đem thứ này ra ngoài a. Cô cô nói, Bạch Đế Bí Cảnh là nơi hung hiểm vạn phần, thỉnh thoảng có liệt hỏa trên trời rơi xuống, có thứ này che chở, cũng không sợ bị hỏa linh khí quấy rầy.

- Thứ này có tác dụng gì?

Đường Phong ở một bên lắng nghe như lọt vào sương mù, không khỏi mở miệng hỏi.

Bạch Tiểu Lại hít sâu một hơi, giải thích nói:

- Thứ này gọi là Tị Hỏa Thạch, cũng từ trong Bạch Đế Bí Cảnh mang ra ngoài, chỉ có điều không ai biết rõ là cái gì. Mang thứ này lên người, trong phạm vi qua trường xung quanh thân thể, hỏa linh khí bất xâm, người Hạ gia tu luyện hỏa hệ công pháp, dùng cái này để phụ trợ tu luyện, dù mang cái này thì không thể cảm ứng được hỏa linh khí, nhưng nếu đột phá phong tỏa cảm ứng của nó, một thân thực lực sẽ tăng trưởng không thể đo lường. Có thể nói nó là chí bảo của Hạ gia.

Đường Phong nghe được cả kinh, vội vàng nói:

- Hạ cô nương, bảo bối như vậy ta không thể mang theo. Kính xin cô nương cầm trở về, thay ta cảm tạ hảo ý của Hạ thành chủ.

- Tỷ phu người cầm đi.

Hạ Chỉ Mộng dậm chân nói:

- Chuyện này là ý tứ của cô cô, nếu người không cầm, cô cô sẽ trách ta làm việc bất lực. Hơn nữa, thứ này chỉ tạm cho người mượn, chờ người ra khỏi Bạch Đế Bí Cảnh phải trả lại.

Đôi mắt nhỏ Thu Phong nhảy lên, thiếu chút nữa phát ngốc, hắn vừa thấy Hạ Chỉ Mộng làm nũng? Đây là tiểu cô nương tánh khí táo bạo, mỗi lần gặp mặt hắn đều đánh hay sao? Làm cho hắn vừa hâm mộ, ghen ghét, tiếc hận một hồi.

Đường Phong phỏng đoán, Bạch Tiểu Lại khê cần đôi môi đỏ mọng, cau mày nói:

- A Phong người nhận lấy đi, đúng là Bạch Đế Bí Cảnh thỉnh thoảng xuất hiện liệt hỏa từ trên trời rơi xuống, có thứ này sẽ giảm được rất nhiều phiền toái.

Nàng cũng lo lắng cho an toàn của Đường Phong, nếu không sẽ không nói những lời này.

Nghe Lại tỷ nói như vậy, Đường Phong cũng không phỏng đoán nữa, tiếp nhận Tị Hỏa Thạch, nói:

- Nếu đã như thế, Đường Phong cảm tạ hảo ý Hạ thành chủ cùng Chỉ Mộng cô nương. Chờ ta từ trong Bạch Đế Bí Cảnh đi ra, nhất định sẽ hoàn trả lại.

Lần này Hạ Chỉ Mộng cùng Thu Phong đến đây, chính là muốn đưa cho Đường Phong những vật này. Dù sao nếu Đường Phong chết trong Bạch Đế Bí Cảnh, chỉ sợ Bạch Tiểu Lại sẽ sống không nổi, đến lúc đó Bạch Đế thành chắc chắn sẽ sinh ra một hồi náo động, đây là điều mà mọi người không muốn chứng kiến.

Hai người lưu lại trò chuyện phiếm một hồi, lúc này mới cáo từ rời đi.

Thời gian thoáng cái đã qua mấy ngày, thời gian rốt cuộc cũng đến, ban ngày Đường Phong tắm rửa thay quần áo, hảo hảo điều tức một phen, đem một thân tinh khí thần của mình điều chỉnh đến đỉnh phong, chờ đợi giờ Tý đem nay tiến vào Bạch Đế Bí Cảnh tìm tòi một phen.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

500. Chương 486: Khai Môn.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 486: Khai môn.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Bóng đêm càng ngày càng dày, mọi vật xung quanh quá u ám
B ra, nhấ s y4* 48- không tìm E E

Khó trách Bạch Đế thành có nhiều cao thủ như vậy, nội tình hùng hậu như vậy, tu luyện ở địa phương này một ngày, lại phục dựng một ít đan dược phụ trợ tu luyện, môn hạ đệ tử không tiến bộ nhanh chóng mới là việc lạ.

Mà đây chỉ là nơi gần cửa vào mà thôi, linh khí đã nồng đậm như vậy, nếu đi vào nơi sâu hơn, sẽ đạt tới trình độ gì?

Đường Phong quay đầu nhìn lại, phát hiện một chỗ sau lưng cách mình ba trượng có một cổ quang điểm sáng ngời chính là nơi hắn tiến vào, ngoại trừ hắn ra, hắn biết rõ khi tiến bí cảnh, trừ khi có mười người cùng vào hoặc là đợi đến khi Tứ Quý chi lực chậm rãi tiêu tán, lúc này cửa vào mới biến mất.

Tuy hiện tại đang quan sát chung quanh, sợ hãi thán phục vẻ thần kỳ ở đây, nhưng Đường Phong không buông lỏng cảnh giác chút nào, Bạch Đế Bí Cảnh mọi người đều nói hung hiểm vạn phần, tự nhiên sẽ không vì cảnh tượng trước mắt mà bình thản, nói không chừng lúc nào nguy hiểm cũng rình rập, Đường Phong phải cẩn thận liên tục.

Nơi này thật sự quá trống trải, một khi có nguy hiểm cũng không có chỗ ẩn nấp, Đường Phong không dám ở lâu, đang muốn khởi hành tìm một chỗ yên tĩnh suy nghĩ việc kế tiếp, giữa không trung đột nhiên xuất hiện một cổ sát cơ tập trung vào mình.

Đường Phong rung mình, mặc dù hắn đã chuẩn bị tâm lý, nhưng vẫn không nghĩ tới nguy hiểm đến nhanh như vậy.

Không kịp nghĩ đến vật gì có địch ý với mình, bởi vì khi Đường Phong cảm ứng được sát cơ, công kích của đối phương đã đến.

Một cổ cuồng phong từ trên trời áp xuống, Đường Phong bị thổi trúng liền đứng không vững, lập tức có hai đạo kinh khí bén nhọn đánh về phía đỉnh đầu.

Thân lâm vào hiểm cảnh ngàn cân treo sợi tóc, run tay một cái, đoản kiếm màu đen xuất hiện trên tay Đường Phong, một thân thực lực không giữ lại chút nào, từ trên đoản kiếm bắn ra một đạo cương mang dài ba thước, một kiếm hướng đỉnh đầu chém tới, cùng lúc đó, Đường Phong nghiêng đầu lách qua một bên, tránh thoát một kích trí mạng của đối phương, đối phương chuyển hướng tấn công, tốc độ công kích quá nhanh, dù Đường Phong khó khăn lắm mới tránh được, bờ vai vẫn bị đánh trúng một cái.

Giống như có ai lấy đao cắt qua thịt, từ trên bờ vai truyền đến một cổ đau đớn kịch liệt, bất quá đoản kiếm màu đen vẫn đánh trúng thân thể đối phương, chỉ nghe vang lên một tiếng đinh đang giòn tan, đoản kiếm màu đen bắn ngược trở lại, từ lực đạo và động tĩnh Đường Phong đoán biết một kiếm vừa rồi như đánh vào kim loại, bất quá hắn vẫn mượn lực phản chấn lui về phía sau, kéo xa khoảng cách với đối phương.

Hiện giờ địch thủ là ai Đường Phong còn chưa biết, tự nhiên không dám ngạnh kháng chính diện, thăm nghĩ trước tiên phải nhìn thấy bộ dáng của đối phương.

Một đạo bóng đen lóe lên trước mặt Đường Phong, chợt bay lên trời cao, một tiếng kêu thanh thúy vang lên, trong âm thanh ẩn chứa chút phần nộ cùng tàn bạo.

Bóng đen công kích kéo theo cuồng phong thổi cát đá trên mặt đất bay tứ tung, cỏ cây chập chờn.

- Linh thú.

Sau khi Đường Phong nhìn rõ bộ dáng của địch nhân công kích mình xong, trong nội tâm âm thầm kêu khổ. Đó không phải là nhân loại, mà là một con linh thú, một con linh thú phi hành giống như điều hâu.

Chỉ có điều linh thú này lớn đến mức làm cho người ta sợ hãi. Thân dài ba trượng có thừa, đôi cánh đen trải rộng hơn năm trượng, một cặp móng vuốt sắc bén như hai cái móc câu, trên móng vuốt có một đạo dấu đỏ nhàn nhạt, hiển nhiên là bị một kiếm vừa rồi của Đường Phong đánh trúng làm bị thương, chỉ có điều đó chẳng qua là vết thương ngoài da, điều này có thấy thân thể con linh thú này cứng rắn đến cỡ nào.

Mà bả vai Đường Phong, quần áo nát bấy, tuy bị thương không nghiêm trọng, thế nhưng hai cái móng vuốt sắc bén của đối phương đánh trúng làm cho máu tươi chảy ra không ngừng.

Thật ra chỉ có Đường Phong mới có thể dùng thân thể ngăn cản uy lực một chảo này của con linh thú kia, đổi lại là người khác, dưới uy lực một chảo khai sơn toái thạch đó, chỉ sợ xương cốt toàn thân sẽ bị vỡ nát.

Con linh thú rất lớn này đang bay quanh trên đỉnh đầu Đường Phong, đôi cánh chớp động, cuồng phong gào thét không thôi, đôi mắt bé nghễ thiên hạ từ trên cao nhìn xuống Đường Phong, quan sát sinh vật nhỏ bé phía dưới.

Trong lòng Đường Phong chát chắng vạn phần, nếu chỉ là linh thú, Đường Phong sẽ không quá để ý, đánh không lại vẫn có thể chạy. Nhưng đây là linh thú phi hành, là loại khó đối phó nhất trong hàng linh thú.

Nó bay ở trên cao, thực lực Đường Phong hiện nay chưa đạt tới Thiên giai, còn chưa đủ để khống chế cương khí lắng không hư độ, dù có thể bay lên trên không trung, không có chỗ mượn lực chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của nó. Đánh khăng định đánh không lại, chạy cũng chạy không thoát, trên thảo nguyên mênh mông này, căn bản không có chỗ ẩn thân, dù Đường Phong chạy trốn nhanh cỡ nào, nó vẫn có thể đuổi tới.

Không nghĩ tới chính mình vừa tiến vào Bạch Đế Bí Cảnh lại gặp được địch nhân khó chơi như vậy, chỉ có thể trách mình quá xui xẻo. Chẳng lẽ ngay từ đầu đã xuất đòn sát thủ, dùng thực lực Thiên giai thượng phẩm để đối phó nó?

- Nha đầu, ra đây nhìn cái này một chút.

Đường Phong không thể không hướng Linh Khiếp Nhan cầu cứu, lịch duyệt của hắn không đủ, cũng không biết linh thú cực lớn này chủng loại ra sao. Tuy trước đó vài ngày Bạch Tiểu Lại tán ngẫu với Đường Phong rất nhiều về Bạch Đế Bí Cảnh, Bạch Tiểu Lại đã nói rất nhiều về các chủng loại linh thú và nhược điểm của chúng, nhưng không đề cập đến loại linh thú như thế này.

Ngày đó Linh Khiếp Nhan từ khi bị âm hồn trong cơ thể Đường Phong dọa sợ, không dám đi vào trung tâm cương tâm của Đường Phong, mỗi ngày đều trốn trong Bát Phôi Giáp không dám ra ngoài, sợ những âm hồn kia đến tìm mình phiền toái, giờ phút này nghe Đường Phong triệu hoán, lúc này mới thò cái đầu nhỏ ra tra xét.

- Bằng Ưng?

Linh Khiếp Nhan không khỏi kinh hô một tiếng.

- Phong ca ca, tại sao ngươi lại gặp được loại linh thú này.

- Ở đây là Bạch Đế Bí Cảnh.

Đường Phong giải thích nói.

- Ta vừa tiến vào đã gặp phải nó, nói nhanh lên, nó có nhược điểm gì.

Linh Khiếp Nhan đã nhận ra loại linh thú này, khăng định cũng biết ít nhiều về nó, chỉ cần phát hiện ra nhược điểm của nó, đối phó nó sẽ dễ dàng hơn.

Ngữ khí Linh Khiếp Nhan nghiêm túc, nói:

- Nghe đồn loại linh thú này là hậu đại của Đại Bằng cùng Cự Ưng giao phối với nhau sinh ra, trong cơ thể chảy xuôi huyết thống của Kim Xí Đại Bằng Điểu, thân thể cứng rắn vô cùng, có thể so sánh với sắt thép, xem bộ dáng hiện tại thì nó vẫn chưa trưởng thành hoàn toàn.

- Như vậy mà còn chưa trưởng thành hoàn toàn?

Đường Phong ghen hòng nhìn trần trời, con Bằng Ưng này thân dài hơn ba trượng, dang đôi cánh ra cũng phải hơn năm trượng, đã là quái vật khổng lồ rồi, nếu như nói nó vẫn còn là ấu thể, như vậy khi nó lớn lên còn kinh khủng đến cỡ nào?

Linh Khiếp Nhan lại nói:

- Đại Bằng Kim Xí Điểu thân dài trên trăm trượng, là một trong những linh thú cao cấp nhất. Cho dù nó cùng Cự Ưng kết hợp sinh ra hậu đại, làm sao có thể là một tiểu bất điểm chứ? Hơn nữa thực lực của nó chỉ mới đạt tới Lục giai thượng phẩm, so với Tiểu Thiên thì kém hơn nhiều, đợi nó trưởng thành rồi, ít nhất cũng đạt tới Bát giai.

Linh Khiếp Nhan nói cho Đường Phong nghe rõ ngọn nguồn, Bằng Ưng này có thực lực Lục giai thượng phẩm, Đường Phong liếc sơ qua là biết, so với Tiểu Thiên thì kém hơn một bậc. Nhưng nó biết bay a, nếu Khiếu Thiên Lang cũng biết bay, vậy thì sức chiến đấu sẽ đề thăng vài cấp bậc.

- Lại đến.

Thần sắc Đường Phong nghiêm túc, khi hắn và Linh Khiếp Nhan trao đổi một chút, Bằng Ưng trên không trung cúi đầu nhìn hắn, thân thể khổng lồ, khí thế bành trướng, giống như lưu tình lao xuống:

- Nói mau, nhược điểm của nó nằm ở đâu?

- Đại khái là cánh.

Linh Khiếp Nhan cũng không xác định, nhưng đối với tất cả các linh thú phi hành, thì cánh chính là điểm yếu lớn nhất, nếu cánh của nó bị thương, vậy thì nó đã mất đi điểm tựa lớn nhất.

Linh Khiếp Nhan vừa dứt lời, Bằng Ưng đã vọt tới trước mặt Đường Phong, hai cái móng vuốt lóe lên hào quang sắc bén đã ở trước mặt Đường Phong, hai cánh đập liên tục, cuồng phong loạn lên, Đường Phong không chút sứt mẻ, hai chân giống như đóng đinh lên mặt đất, trong chớp mắt khi hai móng vuốt công kích lên thân thể của hắn, Đường Phong mãnh mẽ tránh đi, thân thể cường hãn chất chứa lực đạo khổng lồ cùng tốc độ đều bộc phát ra, Bộ Liên Hoa bộ pháp cũng thi triển ra.

Ứng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

502. Chương 488: Kịch Chiến Bằng Ưng.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 488: Kịch chiến Bằng Ưng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Hai móng vuốt Bằng Ưng xuyên qua đầu của Đường Phong, đầu lâu của Đường Phong bị Bằng Ưng trảo nát.

Tuy một kích đắc thủ, nhưng bằng cặp mắt lợi hại của nó lại lóe lên hào quang nghi hoặc, bởi vì một trảo vừa rồi, nó không cảm giác được va chạm thực chất, giống như chộp vào không khí vậy.

Không đợi nó lấy lại tinh thần, một đạo hào quang đánh lên cánh phải của nó, công kích phô thiên cái địa đánh xuống.

- Đỉnh đỉnh đang đang...

Giống như tiếng đao kiếm va chạm với nhau vang lên, cánh phải Bằng Ưng bắn ra vô số hoa lửa, có mấy cây lông vũ rơi xuống.

Bằng Ưng phát ra tiếng kêu phẫn nộ, thân thể cất cao bay lên, ý đồ thoát khỏi công kích của Đường Phong, Đường Phong sao để cho nó được như ý muốn, thừa dịp nó quay lưng về phía hắn, hắn vung đoản kiếm màu đen lên, cái gì là kiếm pháp tất sát, kiếm pháp bình thường, chiêu gì hắn cũng đánh ra, mỗi một lần đoản kiếm va chạm với thân thể Bằng Ưng đều có hoa lửa bắn ra, trong mấy lần hô hấp, Đường Phong đã đánh ra mười chiêu, toàn bộ đánh lên người Bằng Ưng, như nó lông tóc chẳng tổn hao gì, chỉ rút ra mười cây lông vũ, lại bay đi.

- Con súc sinh này.

Đường Phong ở trên mặt đất chửi ầm lên.

- Tại sao thân thể của nó lại cứng rắn như vậy chứ?

Sau khi Bằng Ưng bay lên cao, nó bay xung quanh đỉnh đầu Đường Phong, nó có chút không rõ, vừa rồi nó đã dùng một trảo trảo nát đầu lâu của sinh vật nhỏ bé dưới kia, vì sao hắn vẫn không chết, hơn nữa còn đánh mình bị thương, cục tức này Bằng Ưng không thể nuốt nổi.

Nó tự nhiên nghĩ mãi không ra, tuy nó là hậu đại của Đại Bằng cùng Cự Ưng, nhưng dù sao tuổi vẫn còn nhỏ, linh trí chưa khai mở, có thể nói tư duy của nó chưa bằng 1% của Khiếu Thiên Lang. Thân thể Đường Phong có thể nói là nghịch thiên, trong nháy mắt vừa rồi tránh được công kích của nó, thân thể đã bạo phát ra tốc độ vượt qua cực hạn mà mắt thường có thể nhìn thấy, chỗ hắn đứng liền lưu lại tàn ảnh, một trảo của Bằng Ưng chính là đánh lên tàn ảnh của hắn mà thôi.

Đường Phong phiền muộn không thôi, công kích của mình đánh lên thân thể đối phương, nhưng không thể tạo thành tổn thương thực chất, chỉ đánh rớt mười cây lông vũ ra, thân thể của Bằng Ưng đã cứng rắn như vậy, thân thể Đại Bằng Kim Xí Điểu chính thức sẽ cứng rắn đến mức nào?

Một người một thú giằng co với nhau một lát, giống như đang chờ đợi đối phương lộ ra sơ hở, bất quá sức sinh chính là sức sinh, so đấu kiên nhẫn không phải là đối thủ của nhân loại, hơn nữa Bằng Ưng đang kích động, tùy thời điều có thể tấn công, Đường Phong dàn trận nghênh địch, loại chiến đấu không nắm được tiết tấu này, chỉ có thể bị động phòng ngự, lòng hắn rất khó chịu, trong lòng nảy sinh tâm ác độc, đợi chút nữa sức sinh này lao xuống, chính mình sẽ nhảy lên lưng nó, nhổ sạch lông vũ toàn thân, xem nó điều vô giương oai bằng cách nào.

Không thể không nói, đây là phương pháp duy nhất có thể làm. Luận sức chiến đấu chính thức, mình căn bản đánh không lại Bằng Ưng, nếu như nó quyết tâm liều mạng với mình, Đường Phong chỉ còn cách dùng đòn sát thủ để giữ thân bình an.

Bằng Ưng vẫn thăm dò, khi thì lao xuống, khi thì xoay quanh, nhưng nó không lao tới gần phạm vi mười trượng quanh Đường Phong, làm cho Đường Phong vô kế khả thi.

Trông mắt nhảy lên, Đường Phong giả vờ tạo sơ hở, giả bộ té trên mặt đất, quả nhiên linh trí sức sinh này quá đơn giản, lập tức trúng kế, thân thể khổng lồ lao xuống, chỉ thấy mỏ nó mở ra, hít sâu một hơi, ngực bụng hóp lại, hút lấy hắn, Đường Phong cảm giác linh khí xung quanh bản thân đang xảy ra biến hóa.

Nó muốn làm gì? Đường Phong không dám chủ quan chút nào, dù sao mình lí giải với Bằng Ưng quá ít.

Sau một khắc, Bằng Ưng vẫn đang mở miệng hút, cùng lúc đó, nó đập cánh liên tục, mấy cây lông vũ trên cánh cũng rớt xuống.

Đường Phong cũng động, Bằng Ưng đã tiến vào phạm vi năm trượng, khe nhếch miệng cười, đây là thời cơ tốt nhất dùng ám khí đánh lên.

Cương khí toàn thân rót vào phi đao phóng đi, bay thẳng vào cái mở đang mở của Bằng Ưng.

Cuồng phong gào thét, không phải là gió đơn thuần, mà là Phong linh khí cấu thành cuồng phong, từ trong cánh mỏ Bằng Ưng bắn ra, mắt thường cũng có thể thấy Phong linh khí đang hội tụ, mấy cây lông vũ rớt xuống bị Phong linh khí trùng kích, tốc độ bay đi không kém tốc độ và lực sát thương của ám khí Đường Phong ném ra chút nào.

Mấy cây lông vũ bao phủ xung quanh thân thể Đường Phong, may mắn là độ chính xác rất kém, Đường Phong từ trong hiểm địa thoát ra, né tránh những cây lông vũ này. Nhưng cổ cuồng phong do Phong linh khí cấu thành đã trùng kích lên người Đường Phong.

Giống như có ngàn vạn chuỗi đao kiếm, tùy ý cắt lên thân thể Đường Phong, y phục của hắn bị cắt thành vãi vụn, hình tượng của hắn lúc này hoàn toàn mất đi vẻ phong lưu, phóng khoáng, tiêu sái như lúc đầu.

Nếu thời điểm này mà hắn hóa trang một chút, cầm thêm cái chén trên tay, hoàn toàn có thể đi ăn xin.

Trên người bị cắt thành vô số vết thương, tuy vết thương không sâu, nhưng máu tươi nhuộm đỏ toàn thân của hắn.

Phong linh khí quả nhiên không hổ là linh khí phiêu dật nhất trong hàng ngũ linh khí, hơn nữa một chiêu này của Bằng Ứng, diện tích công kích rất rộng, Đường Phong đã bạo phát tốc độ mà vẫn không thể trốn tránh.

Trong nháy mắt Đường Phong suy nghĩ cẩn thận, linh thú bất đồng với người, nhưng cả hai đều có một điểm giống nhau, đó chính là người dùng cương tâm hỗ trợ chiến đấu, mà linh thú sử dụng nội đan của mình. Một kích vừa rồi, nhất định Bằng Ứng đã sử dụng đến nội đan của mình, bằng không, làm sao nó có thể điều động Phong linh khí đậm đặc như vậy?

Một chiêu này có uy lực lớn nhất chính là Phong linh khí cấu thành cuồng phong, cuồng phong thổi lông vũ bay đi, nếu bị lông vũ bắn trúng, chắn chắn sẽ bị bắn xuyên người.

Bằng Ứng này quả thật có chút môn đạo.

Chỉ có điều sau khi dùng nội đan hiệp trợ chiến đấu, thân thể Bằng Ứng có chút lung lay, tuy bay vẫn rất nhanh và ổn định, nhưng Đường Phong đã bắt được cơ hội tốt này, đang chuẩn bị xông lên cười lên lưng nó, đột nhiên Bằng Ứng cất tiếng kêu lên, thân thể cất cao lên, không quay đầu nhìn lại mà chạy trốn.

Tốc độ nó bạo phát rất nhanh, chỉ trong một thời gian ngắn đã biến mất trong tầm mắt của Đường Phong, chỉ còn lại một chấm đen nhỏ phía chân trời.

Đây là chuyện gì? Đường Phong nghi hoặc khó hiểu, một người một thú chiến đấu, rõ ràng là nó đã chiếm hết thượng phong, chỉ cần nó kiên trì, chính mình nhất định phải tung đòn sát thủ để đối phó nó, nhưng vào thời điểm nó chiếm thượng phong lại quay đầu bỏ chạy.

Không đúng... Trong lòng Đường Phong rung mình, vừa rồi Bằng Ứng kia kêu lên một tiếng, tràn ngập sợ hãi và kinh hoàng. Trong Bạch Đế Bí Cảnh này, có thứ gì có thể làm cho một linh thú phi hành thất kinh như thế?

Đường Phong xoay người sang chỗ khác, hướng ánh mắt về phía chân trời xa xôi, sắc mặt biến đổi.

Chỉ thấy trong tầm mắt của hắn, bầu trời biến thành màu xanh da trời, đây không phải là màu xanh da trời bình thường, mà là một loại màu sắc khi nhìn thấy người ta sẽ khủng hoảng tim đập chân run, hơn nữa nó đang tiến rất nhanh về phía mình nhanh đang đứng.

Ứng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

503. Chương 489: Xích Tâm Linh Quả.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 489: Xích Tâm Linh Quả.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Thị lực Đường Phong rất tốt, tự nhiên có thể nhìn thấy màu xanh phía chân trời đang lao đến, cỏ cây tươi tốt um tùm, vậy mà lại đông thành băng, tiếng răng rắc truyền đến bên tai. Rung động thị giác rất mãnh liệt, thân thể Đường Phong cũng run lên nhẹ nhẹ.

Linh khí xung quanh thân thể trở nên hỗn loạn, hàn ý lạnh thấu xương lan khắp toàn thân.

- Linh Khí Phong Bạo.

Đường Phong há miệng nói ra cái tên này, trước khi tiến vào Bạch Đế Bí Cảnh, tất cả mọi người đều nói ra cái tên này, đây là hiện tượng kinh khủng nhất trong Bạch Đế Bí Cảnh. Bây giờ nhìn tình cảnh trước mắt, Đường Phong không biết nên làm gì bây giờ.

Nguyên nhân Linh Khí Phong Bạo hình thành không người nào biết, nhưng bằng mắt thường cũng có thể nhìn thấy trong phong bạo, chất chứa linh khí tinh thuần khổng lồ đến nhường nào. Trong Bạch Đế Bí Cảnh, đây là loại tai nạn không người nào có thể ngăn cản, quả thực xứng với danh từ hủy diệt, nơi Linh Khí Phong Bạo đi qua, tất cả mọi vật đều bị xoắn thành bụi phấn, coi như Thiên giai thượng phẩm cao thủ gặp phải, cũng chỉ có một đường chạy trốn.

Hơn nữa, Linh Khí Phong Bạo có rất nhiều loại, hiện tại xuất hiện trong tầm mắt Đường Phong chính là Bằng linh khí tụ tập thành Linh Khí Phong Bạo. Lấy cấp bậc linh thú như Bằng Ưng, trước khi phong bạo đến đã chạy mất dạng, càng không cần phải nhắc đến Đường Phong. Tiếp tục đứng ở chỗ này chắc chắn chỉ có con đường chết.

Lại nói, trước kia Đường Phong cũng đã hấp thu qua Tuyết Tủy, nếu như đơn thuần bàn về chất lượng, khẳng định Tuyết Tủy cao cấp hơn Linh Khí Phong Bạo này. Nhưng, Bằng linh khí chứa trong Tuyết Tủy là nội liễm, toàn bộ bị trói buộc, không bạo phát ra. Mà phong bạo trước mặt này chính là Bằng linh khí bạo động hình thành, Đường Phong không dám chống cự.

Không do dự chút nào, khi Đường Phong cảm nhận thấy phong bạo sắp đến, lập tức quay người, liều mạng chạy trốn. Lúc này mới thật sự là dốc sức liều mạng, tốc độ Linh Khí Phong Bạo rất nhanh, so sánh với tốc độ chạy trốn của Đường Phong không kém bao nhiêu, thậm chí còn hơn một chút.

Bằng Ưng sớm không biết chạy đến nơi nào rồi, Đường Phong chạy về phương hướng mà nó chạy trốn. Cảm thụ nguy hiểm sau lưng truyền tới, phát hiện phong bạo đang chậm chậm tiếp cận mình, tuy quá trình này rất chậm, nhưng chẳng mất bao lâu nữa, nó sẽ đuổi kịp Đường Phong.

Không khí xung quanh mình càng ngày càng lạnh, dùng mắt thường cũng có thể nhìn thấy, chúng đang ngưng kết thành sương trắng.

Bất quá điều này không nằm trong lo lắng của Đường Phong, bởi vì Bạch Tiểu Lại đã từng nói, Linh Khí Phong Bạo đến rất nhanh, đi cũng nhanh, chỉ cần có thể kiên trì nửa canh giờ, linh khí sẽ từ từ tản đi, đến lúc đó, Linh Khí Phong Bạo sẽ biến mất.

Thời gian hần chạy như thế khoảng một nén nhang, Đường Phong cảm nhận Linh Khí Phong Bạo sau lưng từ từ suy yếu, Đường Phong biết nó đang yếu đi, không khỏi thở ra một hơi, bước chân không đình chỉ, vẫn chạy về phía trước. Máu tươi chảy ra từ vết thương sớm đã đông thành băng, dính trên người khó chịu đến cực điểm, nhưng Đường Phong không có tâm tư đi quản chúng.

Linh Khí Phong Bạo còn cách Đường Phong nửa dặm, nhiệt độ xung quanh hạ xuống, toàn thân hần run lên.

Lại chạy về phía trước một hồi, Linh Khí Phong Bạo sau lưng từ từ tiêu tán, một đám Bằng linh khí cuối cùng đã biến mất. Đường Phong mới dừng bước, miệng thở phì phò, quay đầu nhìn lại phía sau, trong lòng vẫn còn rất sợ hãi.

Uy lực thiên tai bậc này, căn bản không phải nhân lực có thể ngăn cản, may mắn chính mình chạy nhanh, nếu chạy chậm một chút, chính mình đã bị cuốn vào trong đó.

- Loại địa phương nguy hiểm như thế này, thật sự là nơi để tu luyện sao?

Đường Phong không khỏi nghi hoặc, mình mới tiến vào không đến một canh giờ, đầu tiên là đụng phải Lục giai thượng phẩm linh thú phi hành Bằng Ưng, sau đó gặp được Linh Khí Phong Bạo, những đệ tử Bạch Đế thành kia làm cách nào tu luyện ở địa phương nguy hiểm như thế này chứ?

Bất quá cần thận suy ngẫm một chút, có thể vận khí của mình quá củ chuối, Bạch Tiểu Lại ra vào nhiều lần như vậy, cũng chưa từng gặp qua Bằng Ưng, mà mình vừa vào lần đầu đã gặp phải, quả nhiên nhân phẩm của mình không tốt chút nào.

Quay đầu nhìn xung quanh, nơi này đã không còn là thảo nguyên như lúc đầu nữa, mà là một cánh rừng nhiệt đới. Thời điểm lúc này chạy trốn Đường Phong không nhìn xung quanh, chỉ nghĩ đến việc phải chạy ra khỏi cái thảo nguyên. Cây cối xung quanh cao vút, bên tai truyền ra tiếng côn trùng và chim hót, làm cho Đường Phong nhớ đến Khúc Đình Sơn.

Tìm một cây vừa thô vừa to, Đường Phong nhảy lên thân cây, khoanh chân ngồi xuống, chuẩn bị hồi phục sức lực một chút. Vừa rồi một đường chạy trốn, hơn nữa còn chiến đấu với Bằng Ưng một hồi, tiêu hao không ít cương khí, trong hoàn cảnh nguy hiểm thế này, Đường Phong nhất định phải duy trì trạng thái đỉnh phong mới được.

Vận chuyển Vô Thường Quyết khôi phục nửa canh giờ, cương khí tiêu hao đã khôi phục đầy đủ, Đường Phong mới mở to mắt, tinh thần phấn chấn vô cùng.

Tốc độ tu luyện ở chỗ này quả thực làm cho người ta không cách nào kiềm chế được, nếu không phải Đường Phong có việc phải làm, nhất định sẽ ngồi tu luyện ở đây, thẳng đến một tháng sau mới trở lại lối vào.

Nhưng trước khi Đường Phong tiến vào Bạch Nguyệt Dung đã đưa một tờ giấy và truyền âm cho hắn, làm cho Đường Phong có chút để ý. Bạch Nguyệt Dung thân là thành chủ Bạch Đế thành, muốn cái gì mà không được. Hơn nữa căn cứ vào ý tứ của nàng lúc đó, thứ nàng cần chỉ có trong Bạch Đế Bí Cảnh mới có.

Hơn nữa nàng lén lút truyền âm cho mình, Đường Phong suy đoán thứ này nhất định có quan hệ đến Bạch Tiểu Lại, chỉ có muội muội này, mới có thể làm cho Bạch Nguyệt Dung lưu ý như vậy.

Từ trong lòng lấy tờ giấy ra, mở ra xem, Đường Phong phát hiện trên tờ giấy có vẽ một trái cây màu đỏ hình tâm tạng (trái tim), hình dáng rất quỷ dị, thật sự là một tâm tạng.

Phía dưới hình vẽ, còn có mấy chữ nhỏ xinh đẹp, trên đó viết:

- Xích Tâm Linh Quả, sinh trưởng ở Hồng hồ.

Dùng lịch duyệt và kiến thức của Đường Phong về linh dược, đối với thứ gọi là Xích Tâm Linh Quả này, nhưng hắn chưa từng nghe thấy. Điều này cũng khó trách, những tri thức Đường Phong nắm giữ thuộc về thế giới kia, còn những thiên tài địa bảo của thế giới này hắn biết không nhiều, hắn chưa từng nghe qua cũng không có gì lạ.

Bất quá khi nhìn hình dạng và màu sắc của Xích Tâm Linh Quả mà suy đoán, thứ này nhất định là một loại thiên tài địa bảo, ngay cả Bạch Đế thành cũng không có thứ này, muốn lấy nó rất khó khăn. Cho nên Bạch Nguyệt Dung mới bảo rằng nếu có cơ hội hãy tiến vào tìm kiếm, ngàn vạn lần không nên mạo hiểm.

Về phần thứ này có công dụng gì, Đường Phong cũng suy đoán ra bảy tám phần. Hôm nay kinh mạch Bạch Tiểu Lại bị tổn thương, chỉ sợ Xích Tâm Linh Quả có công dụng tu bổ kinh mạch. Mặc dù Bạch Nguyệt Dung biết tin tức này, lại lo lắng Đường Phong mạo hiểm, có thể khi Đường Phong tiến vào Bạch Đế Bí Cảnh, nếu trùng hợp nhìn thấy mà không hái chẳng phải quá mức đáng tiếc? Cho nên Bạch Nguyệt Dung mới mơ mơ hồ hồ dặn dò hắn một tiếng.

Ứng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

504. Chương 490: Hàn Thiếu Hảo, Hẹn Gặp Lại Hàn Thiếu.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 490: Hàn thiếu hảo, hẹn gặp lại Hàn thiếu.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Bất quá, nếu đã biết thứ này có thể chữa trị kinh mạch cho Bạch Tiểu Lại. Đường Phong sẽ bỏ qua sao? Cơ hội tu luyện trong Bạch Đế Bí Cảnh tuy khó có được, nhưng nếu có thể tìm được Xích Tâm Linh Quả chữa trị kinh mạch cho Bạch Tiểu Lại, Đường Phong sẽ tình nguyện bỏ qua cơ hội tu luyện ở đây.

Một tháng, thời gian chỉ có một tháng, cũng không biết có thể tìm được thứ này hay không.

Sinh trưởng ở Hồng hồ, những lời này chính là manh mối, điều này có chút quái dị, nhưng Đường Phong lại nghĩ không ra. Mặc kệ như thế nào, đây chính là manh mối duy nhất. Hồng hồ, chẳng lẽ là một hồ nước màu đỏ?

Thời điểm hần suy tư, Đường Phong ngẩng đầu nhìn lên, xuyên qua tầng lá thưa thớt, nhìn thấy một điểm đen nhỏ đang nhanh chóng lớn dần, hướng về phía mình bay tới.

- Là nó?

Đường Phong giận dữ.

Vừa rồi tao ngộ Linh Khí Phong Bạo, con Bằng Ưng kia chạy mất bóng dáng, hiện tại Linh Khí Phong Bạo qua đi, nó lại tìm được chính mình, hơn nữa nhìn phương hướng nó bay tới, rõ ràng là đã xác định được vị trí của mình.

Tại sao nó tìm được mình? Cho dù mắt ứng có lợi hại, cũng không thể sắc bén như thế a? Nhìn huyết dịch toàn thân của mình đã khô lại, Đường Phong cũng sáng tỏ.

Chắc là mùi máu tươi của mình đã làm lộ vị trí. Tuy mùi vị rất nhạt, nhưng khứu giác của linh thú rất linh mẫn.

Là mình sơ sẩy, Đường Phong vốn tưởng Bằng Ưng đã bỏ đi, chỉ lo khôi phục, cũng không để ý tình huống trên người mình.

Bất quá con Bằng Ưng này nhiều lần tìm mình phiền phức, Đường Phong không thể nuốt trôi cục giận này.

Thiếu gia không phát uy, người lại cho rằng ta là mèo bệnh, Lục giai thượng phẩm phi hành linh thú tuy khó giải quyết, nhưng nếu Đường Phong bất kể hậu quả thi triển ra sát chiêu, muốn bắt nó không phải việc khó. Chỉ cần nhảy được lên lưng nó, nó sẽ không thể công kích mình, chỉ có thể để mặc mình tùy ý công kích.

Thời điểm Bằng Ưng bay tới không gây ra chút động tĩnh nào, đoán chừng nó cũng cho rằng Đường Phong không phát hiện ra mình, chuẩn bị đánh lên một kích trí mạng.

Đã như vậy, thiếu gia liền tương kế tựu kế, thời điểm người bay xuống là ngày chết của nó.

Hạ quyết tâm, Đường Phong làm như không biết, vẫn tiếp tục ngồi trên cành cây chờ đợi.

Thời điểm đang âm thầm tụ lực, cách đó không xa truyền đến một cổ cương khí chấn động, lập tức có ba đạo nhân ảnh thoáng hiện, trực tiếp xuất hiện trước mặt Đường Phong.

Đường Phong lúc này cũng giật mình. Ba người này chính là Hàn Hàng Trần cùng hai tên Hàn gia trưởng lão, bọn chúng tiến vào Bạch Đế Bí Cảnh Đường Phong cũng không kỳ quái, chỉ là ba người bọn chúng làm sao có thể tìm được mình? Bản thân mình không phải ngọn đèn chiếu sáng ở cách xa trăm dặm cũng có thể phát ra ánh hào quang, nếu Bằng Ưng mượn nhờ máu tươi xác định vị trí của mình, ba người này có năng lực gì?

Giờ phút này Hàn Hàng Trần dương dương đắc ý nhìn Đường Phong ngồi trên cành cây, vẻ mặt ngang ngược cùng thống hận, cười dữ tợn một tiếng:

- Tìm được người rồi.

Hai tên Hàn gia trưởng lão vẫn còn mang theo chút thương thế, giờ phút này thần sắc cũng rạng rỡ, hoàn toàn nhìn không ra dấu vết bị thương.

Điều này hoàn toàn là nhờ phúc của Linh Khí Phong Bạo, bọn chúng vừa tiến vào Bạch Đế Bí Cảnh, Linh Khí Phong Bạo tàn sát bừa bãi. trong thiên địa tràn ngập Băng hệ linh khí, người Hàn gia vốn tu luyện Hàn Băng Quyết, những Băng hệ linh khí này đối với người khác không thể chịu nổi, nhưng đối với ba người bọn

họ chính là thuốc bổ. Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, thương thế hai tên trưởng lão khỏi hẳn, đoạn đường đuổi theo không mệt mỏi chút nào, lại càng có thể không ngừng hấp thu Bằng hệ linh khí bổ sung cho bản thân.

Chứng kiến bộ dáng nghi hoặc của Đường Phong, Hàn Hàng Trần cười lạnh một tiếng:

- Người rất kỳ quái vì sao bọn ta có thể tìm được người dễ dàng như vậy phải không?

Đường Phong gật gật đầu.

Hàn Hàng Trần cười ha hả nói:

- Phàm là người tiến vào Bạch Đế Bí Cảnh, trên người sẽ lưu lại một ít Tứ Quý chi lực, ta là Hàn gia thiếu gia, dựa vào công pháp truy tìm Tứ Quý chi lực một chút thì có gì khó?

Hắn cũng nhìn thấy Đường Phong hiện giờ thảm vô cùng, quần áo trên người bị tổn hại, máu tươi trên người tuy đã khô, nhưng hình dáng rất đáng sợ, có thể thấy hắn nhất định ăn đau khổ lớn từ phong bạo, hơn nữa thương thế chưa lành, muốn giết hắn thật dễ như trở bàn tay, cho nên mới nguyện ý trả lời câu hỏi của Đường Phong, khoe khoang thể lực của mình một chút.

Nguyên lai là như vậy, tại sao ba người có thể tìm được vị trí chính xác của hắn như vậy thì giờ hắn đã biết. Xen ra người tiến vào Bạch Đế Bí Cảnh sẽ lưu lại một ít Tứ Quý chi lực, điều này thuận tiện cho những người phụ trách hộ vệ tìm được vị trí của bọn họ.

Biết được sự thật xong, Đường Phong cũng không để ý. Ba tên tôm tép nhai nhép mà thôi, hắn vốn bản tâm có phải bọn chúng có năng lực kỳ lạ hay không, bây giờ mới biết chẳng có gì kỳ lạ.

Chậm rãi đứng dậy, động tác này làm cho Hàn Hàng Trần cùng hai tên trưởng lão như lâm đại địch, sắc mặt khẩn trương.

Đường Phong cười mỉa mai một tiếng, ba người này nhát như chuột, ngày đó bị chiêu kia uy hiếp, không ngờ vẫn dám chạy tới đây vuốt râu hùm, quả thật là không biết sống chết.

- Hàn thiếu...

Đường Phong đứng dậy, ôm quyền chào Hàn Hàng Trần một cái, trên mặt tươi cười, khéo mắt nhìn chăm chú Bằng Ưng trên không trung đang lảng lảng tiếp cận, con súc sinh này là là linh thú có thể điều Phong hệ linh khí, nếu nó vô thanh vô tức tiếp cận, thì một tiếng động cũng không phát ra, giống như một chiếc lá đang bay trong gió, đang dần dần tiếp cận nơi này, nếu không phải mình đặc biệt nhạy cảm với linh khí xung quanh, cũng không cách nào phát hiện ra nó.

Hàn Hàng Trần cười lạnh một tiếng, ngoài mạnh trong yếu, không đợi Đường Phong nói hết câu đã ngắt lời hắn.

- Đường Phong, đừng vội nhận người quen, hôm nay ta và hai vị trưởng lão tới đây, chính là muốn lấy cái mạng chó của ngươi, nếu ngươi sợ chết, liền tự phế tu vi lẫn đến trước mặt thiếu gia, dập đầu một trăm cái, thiếu gia sẽ cho ngươi được toàn thân, nếu dám phản kháng, đừng trách chúng ta vô tình.

Lời này vừa nói ra làm cho Đường Phong có cảm giác muốn cười, hắn muốn giết mình nhưng không dám động thủ, ngược lại kêu mình đi đến tìm chết. Đây là đạo lý gì đây?

Một tên Hàn gia trưởng lão cẩn thận lên tiếng nhắc nhở:

- Tiểu Trần nhi, chú ý động tác của hắn, một khi hắn có dấu hiệu ra tay, liền tranh thủ thời gian ly khai nơi này.

Một Thiên giai hạ phẩm, hai Thiên giai trung phẩm, nếu chỉ chống lại Đường Phong, lấy thể lực hiện giờ của Đường Phong không thể nào giết hết bọn họ, duy chỉ thể thi triển đòn sát thủ mới có thể dễ dàng thắng bọn họ.

Nhưng trùng hợp chính là, Bằng Ứng vô thanh vô tức đánh lên, Lục giai thượng phẩm linh thú đánh lên há có thể khinh thường? Dùng lông vũ lấy tính mạng của Hàn Hàng Trần, lại bị Đường Phong quấy rối một hồi, một người khác liền chết dưới trảo của Bằng Ứng.

Một người cuối cùng bị Đường Phong giết chết, làm được như vậy có thể nói là nhờ Bằng Ứng.

Nếu ba người này liên thủ, vô luận là chống lại Đường Phong hay Bằng Ứng, đều đứng ở thế bất bại. Bằng Ứng tuy là Lục giai thượng phẩm linh thú, có linh trí đơn giản, làm sao có thể là địch thủ của nhân loại đa mưu túc trí cơ chứ? Chỉ cần ba người Hàn gia có đủ thời gian, muốn giết nó không phải việc khó, điều kiện tiên quyết là nó không chạy trốn. Nhưng ba người này đều có thù với Đường Phong, liền tập trung tinh thần đối phó Đường Phong, đến khi Bằng Ứng đánh lên mới cảnh giác, đáng tiếc là đã muộn.

Đánh chết ba người này không phí bao nhiêu khí lực của Đường Phong, cũng thay Bạch Tiểu Lại báo thù, trong lòng rất khoan khoái dễ chịu.

Đem đoản kiếm màu đen thu lại, Đường Phong lập tức lui về phía sau, nhìn lên Bằng Ứng đang bay trên trời, mở miệng cười nói:

- Ứng huynh, tuy ngươi giúp ta một tay, đánh chết ba người này, hiện giờ ngươi muốn lấy tính mạng của ta, thì hãy xem bản lãnh của ngươi vậy.

Ba người đã chết, Đường Phong cũng không thả lỏng chút nào, so sánh ba người Hàn gia, Bằng Ứng mới là địch nhân mạnh nhất.

Tuy nơi này là rừng rậm, nhưng vừa rồi Bằng Ứng kích động sử dụng Phong linh khí cắt cây cối thành nhiều mảnh nhỏ, thân cây mà Đường Phong đang đứng cũng bị chặt đứt, vị trí của Đường Phong đang đứng hiện tại rất trống trải.

Bằng Ứng bay xung quanh một hồi, đoán chừng cũng biết Đường Phong không dễ chọc, tâm tư muốn giết hẳn cũng tán đi, ngược lại hạ thân xuống, rơi xuống vị trí ba người Hàn gia vừa chết, mỗi cái móng vuốt sắc bén bắt lấy một người, mở miệng thêm một người, vung vẩy đôi cánh lớn bay lên không trung.

- Súc sinh chạy đâu, xuống đây đại chiến với ta một trận.

Đường Phong khẩn trương, cao giọng quát như muốn đuổi theo, nhưng tốc độ Bằng Ứng rời đi rất nhanh, chỉ trong chớp lát đã không thấy bóng dáng.

Sắc mặt Đường Phong hậm hực, hận đến nghiêng răng nghiêng lợi.

Cũng không phải hẳn muốn đại chiến với Bằng Ứng, chỉ là ba người Hàn gia đều là Thiên giai cao thủ, đem âm hồn của bọn họ ngưng luyện ra, có trợ giúp cho việc tăng trưởng thực lực của bản thân, thứ hai có thể nhìn trộm kế hoạch của Hàn gia một chút. Đương nhiên, trên người của ba người kằng định có mang theo linh đan diệu dược, những thứ này là một khoản tài phú không nhỏ.

Nhưng hiện giờ ba người này bị Bằng Ứng mang đi, đi đâu tìm thì cốt của bọn họ bây giờ.

Mất thấy Bằng Ứng biến mất trong tầm mắt, Đường Phong thở dài, chỉ có như vậy thôi. Quay người trở lại, thả thần thức ra cảm thụ xung quang một chút, phát hiện cũng không có nguy hiểm nào khác, lúc này Đường Phong mới đi vào trong rừng sâu.

Trước khi vào Bạch Tiểu Lại đã nói rõ hoàn cảnh trong Bạch Đế Bí Cảnh cho hẳn biết, hẳn biết xuyên qua thảo nguyên chính là một rừng rậm vô tận. Càng đi vào bên trong, linh khí càng sung túc, nguy hiểm cũng càng lớn.

Từ khi vào đây, thần kinh của Đường Phong vẫn luôn căng thẳng, chợt thấy phiến rừng rậm nhiệt đới liền xông vào. Hiện tại nhớ tới lời của Bạch Tiểu Lại, tự nhiên có phương hướng hành động.

Cũng có đệ tử Bạch Đế thành đi vào phiến rừng rậm này tu luyện, thời điểm Đường Phong đi vào nhìn thấy một ít dấu vết do con người sinh hoạt lưu lại, bất quá dấu vết lưu lại rất ít.

Tại đây, chỉ có thể xem là vòng ngoài của Bạch Đế Bí Cảnh, phàm là thiên tài địa bảo gì cũng đã bị đệ tử Bạch Đế thành tiến vào thu thập cả rồi. Muốn tìm Xích Tâm Linh Quả, chỉ có thể đi vào sâu bên trong mới có thể tìm được.

Nhưng mà, muốn tìm kiếm một khóa trái cây trong một địa phương khổng lồ thế này, làm cho Đường Phong cảm thấy vô lực. Bất quá Đường Phong cũng không nhụt chí, chỉ cần trong lòng có một tia hi vọng, hắn sẽ kiên trì đến cùng.

Đi vào trong rừng rậm càng sâu, đã không còn nhìn thấy dấu vết nhân loại sinh hoạt nữa, nói cách khác, có rất ít đệ tử Bạch Đế thành đặt chân đến địa phương này tu luyện.

Càng đi vào trong, Đường Phong phát hiện vài cọng dược thảo giá trị xa xỉ, nhưng năm chưa đủ, Đường Phong cũng không đành lòng thu thập, chỉ có thể buông tha một cách tiếc nuối.

Tuy những dược thảo này chưa đủ năm, nhưng nếu thu thập cũng có tác dụng, chỉ là tác dụng nhỏ hơn rất nhiều những dược thảo đủ năm, nhấn tâm hái xuống chính là chà đạp thiên vật, chẳng bằng lưu chúng lại cho chúng phát triển thêm, ngày sau tự nhiên sẽ có người hữu duyên phát hiện.

Ngày thứ nhất tiến vào sâu bên trong, Đường Phong không có chút thu hoạch nào, nhưng ngày thứ hai thỉnh thoảng Đường Phong phát hiện một ít linh thảo thần dược.

Thiên Niên Hoàng Kim Tham trưởng thành, nếu người bị thương nặng, chỉ cần còn một hơi thở, nếu phục dụng vào sẽ kéo dài tính mạng, đúng là một bảo vật, nhưng lại có thể luyện chế thành đủ loại linh đan diệu dược, có không ít phương thuốc cần loại dược liệu khó có được này.

Băng Nguyên Quả ba trăm năm mới nở hoa kết quả một lần, xúc tu lạnh buốt, giống như băng linh, nếu người tu luyện Băng hệ linh khí phục dụng nó, sẽ tăng thêm không ít công lực, có thể tinh luyện cương khí của bản thân, có ít cho sự phát triển bản thân về sau.

Băng Nguyên Quả Đường Phong lấy được hai quả, chuẩn bị mang về cho Diệp cô cô, công pháp nâng tu luyện có phần khác Hàn Băng Quyết của Hàn gia nhưng kết quả lại giống nhau đến kỳ diệu, điều là công pháp Băng thuộc tính, nếu phục dụng hai quả này, có thể gia tăng không ít công lực.

Thần kỳ đến cực điểm chính là Thiên Biến Huyền Thảo, nghe nói có công dụng dưỡng nhan, hơn nữa nó là chủ dược liệu để luyện chế Thiên Biến Huyền Đan, mặc dù không có công dụng nghịch thiên thanh xuân vĩnh trú, nhưng lại có công dụng làm cho người ta thoát thai hoá cốt cải biến dung mạo của mình, xú nữ phục dụng vào sẽ biến thành mỹ nữ, mỹ nữ ăn vào sẽ đẹp hơn, thứ này rất tốt! Chung quang Đường Phong lúc nào cũng có rất nhiều nữ nhân, nói không chừng ngày sau sẽ sử dụng đến.

Còn có đủ loại dược liệu khác, thế giới bên ngoài cũng có, chỉ có điều những dược liệu này đã đủ năm đủ tháng hơn mà thôi, dược tính rất mạnh. Đều là vật vô chủ, Đường Phong sẽ không khách khí, đều thu tất cả vào Mị Ảnh không gian.

Trừ một ít dược liệu ở bên ngoài có thể nhìn thấy, có nhiều loại Đường Phong không nhận biết, nhưng Linh Khiếp Nhan giống như không gì không biết không gì không hiểu, đối với những dược liệu này thuộc lòng như bàn tay, hẳn nói là đúng. Ngược lại đối với Xích Tâm Linh Quả trọng yếu nhất, Linh Khiếp Nhan lại chưa từng nghe nói qua.

Nhưng thứ khác với Đường Phong mà nói, có cũng được không có cũng không sao. Trước kia tại Khúc Đỉnh Sơn thu thập dược liệu, so sánh với hiện giờ không đáng một văn. Bất quá Đường Phong cũng biết, những dược liệu này không được xem là thiên tài địa bảo, Hoàng Kim Tham tuy quý trọng, có thể dùng nó để cứu mạng, Băng Nguyên Quả có tác dụng gia tăng công lực cho người tu luyện Băng thuộc tính, dược liệu rất mạnh, sau khi dùng có thể gia tăng vài năm công lực, Thiên Biến Huyền Thảo càng không cần phải nói, chỉ có một ít tác dụng với dung mạo mà thôi.

Thiên tài địa bảo chân chính, đều là bảo bối đoạt thiên địa tạo hóa, giống như Tuyết Tủy cùng Hỏa Tinh, trong hai thứ này bất kể là thứ nào cũng quý giá hơn Hoàng Kim Tham vô số lần.

- Đây là cái gì?

Đường Phong lấy cả một quả trái cây lớn nhỏ như trứng bồ câu, quả trái cây này gây cho Đường Phong cảm giác không nói nên lời, bên trong cất chứa không phải linh khí, mà là một loại cảm giác bùng bùng sinh cơ, giống như nó là một sinh vật sống, không khỏi kinh ngạc hỏi.

- Ô, thứ này rất đáng nhìn đó.

Linh Khiếp Nhan ngạc nhiên nói.

- Quả này gọi là Đoạt Thiên Tái Sinh Quả.

- Truyền thuyết nói rằng nó có tác dụng xương trắng sinh thịt, người chết sống lại, đương nhiên lời đồn này có chút khoa trương. Nhưng quả thật nó có tác dụng xương trắng sinh thịt a, nếu là người nào bị chặt đứt một bộ phận nào đó trên thân thể, ăn nó vào, sau vài năm, những chỗ bị mất sẽ có lại.

- Mất tay thiếu chân cũng có thể?

Đường Phong hỏi.

- Chỉ cần không bị mất nhiều quá là được.

Linh Khiếp Nhan nói:

- Bất quá nó còn có một tác dụng, sau khi phục dụng nó sẽ gia tăng vài chục năm tuổi thọ, Phong ca ca ăn nó đi.

Đường Phong cười một tiếng:

- Thiếu gia ta năm nay mới mười bảy tuổi, lại không thiếu tay chân, ăn nó làm gì chứ? Bất quá thứ này có tác dụng gia tăng tuổi thọ, nếu người sắp chết ăn vào, chẳng phải có thể sống thêm vài chục năm nữa sao?

- Cũng chưa hẳn là thế, nhưng bảo đảm hẳn có thể sống thêm vài năm vô sự.

Linh Khiếp Nhan gật đầu, sau đó nói tiếp:

- Đúng rồi, người mang cho Mạc nha đầu dùng đi. Bên trong Đoạt Thiên Tái Sinh Quả chất chứa sinh cơ khổng lồ, có thể rèn luyện cương tâm thực vật hệ, tăng chất lượng của cương tâm lên. Nếu là thế, về sau Mạc nha đầu dùng cương tâm luyện chế đan dược, nhất định sẽ cao hơn một cấp bậc.

Đường Phong nghe vậy trong lòng vui vẻ, vội vàng đem Đoạt Thiên Tái Sinh Quả vào Mị Ảnh không gian, Mạc Lưu Tô tinh thông luyện dược, nếu quả thật có thể giúp nàng gia tăng chất lượng cương tâm, như vậy có thể trợ giúp nàng trên con đường luyện dược đi được xa hơn.

Mấy ngày nay đi về phía trước, Đường Phong có thu hoạch xa xỉ, tuy đệ tử Bạch Đế thành mỗi năm tiến vào trong rừng tìm kiếm dược liệu một lần, nhưng nhân thủ mỗi lần tiến vào không nhiều lắm, lại thêm nơi này quá mức khổng lồ, địa phương bọn họ thăm dò cũng không quá lớn, tự nhiên sẽ có nơi bị bỏ sót.

Mấy ngày nay Đường Phong tìm được nhiều thứ tốt, có thể nghĩ tích lũy bao nhiêu năm nay của Bạch Đế thành lớn bao nhiêu. Cũng khó trách Hàn gia đỏ mắt, muốn độc bá Bạch Đế thành.

Vị trí hắc tâm nhập đã tương đối sâu, nếu không phải Đường Phong muốn tìm Xích Tâm Linh Quả cho Bạch Tiểu Lại thì đã không vào sâu như vậy rồi. Xích Tâm Linh Quả này không chỉ có thể

p8 đ tử p 7m, l v

khôn y na

Tồn sức lực chín trâu hai hổ, Đường Phong thật vất vả mới có thể hóa giải toàn bộ lực lượng của thiên lôi xâm nhập vào thân thể, vào lúc hân sức cùng lực kiệt, thiên kiếp phát ra tiếng nổ lớn, năm đạo thiên lôi to như thùng nước đánh xuống.

Lôi Tẩu xung trận lên trước, giữa đầu gào thét, há cái miệng như chậu máu ra, hút lấy bốn đạo thiên lôi vào trong miệng của nó, trong giây lát bốn đạo thiên lôi liền biến mất không thấy, trên người Lôi Tẩu lôi điện lập lòe, da thịt đỏ tươi như máu gần như hóa thành trong suốt, cơ hồ có thể thấy dấu vết của lực phủ ngũ tạng hiện ra.

Trong lòng Đường Phong run sợ một hồi, nhưng hân không dám do dự, bởi vì một đạo thiên lôi còn thừa lại đang bổ về phía hân. Tốc độ cực nhanh, căn bản không thể trốn tránh.

Đường Phong rất buồn bực. Hừ một tiếng, cả thân thể của hân giống như lung lay sắp đổ, mặt vàng như nghệ. Lực lượng của thiên lôi quá mức cuồng bạo, vừa rồi hân vì hóa giải một đạo thiên lôi mà sức cùng lực kiệt, hiện tại lại thêm một đạo, quả thực là muốn giết người mà. Bất quá hân không dám chậm trễ chút nào, vận chuyển Vô Thường Quyết tới cực hạn, đem lực lượng thiên lôi tiến vào trong thân thể hân luyện hóa, sau đó dung nhập vào lực phủ ngũ tạng để rèn luyện thân thể.

Thời gian trôi qua giống như rất chậm, Đường Phong chưa bao giờ có cảm giác khó chịu như vậy, trong lòng thầm tự trách mình sao lại hiếu kỳ như vậy, tại sao lại chạy đến nơi đây, để rồi vướng vào chuyện thế này. Nhưng tất cả chuyện này xảy ra là do hân muốn xác nhận Xích Tâm Linh Quả có ở đây hay không mà ra.

Đạo thiên lôi thứ hai xâm nhập vào thân thể, thể nội của Đường Phong run lên như có hàng vạn con kiến đang bò khắp cơ thể, phải hao phí thời gian gấp đôi lúc này mới khó khăn lắm hóa giải được đạo thiên lôi này. Liên tiếp hóa giải hai đạo thiên lôi, đã hao phí toàn bộ thể xác và tinh thần của Đường Phong, vốn dĩ thời điểm này hân phải xụi lơ mới đúng, nhưng thực tế lại không như thế. Sau khi hóa giải được đạo thiên lôi thứ hai Đường Phong có cảm giác thân thể nhẹ nhõm không ít, hoàn toàn không tình trạng toàn lực ứng phó như lúc này.

Chẳng lẽ nói, trong thời gian ngắn như vậy mà tổ chất thân thể của Đường Phong lại tăng lên một bậc? Sau khi nghỉ hoặc, Đường Phong nội thị thân thể một chút, sau đó hân lại mừng rỡ như điên.

Bởi vì lực phủ ngũ tạng và thân thể của hân, giờ phút này xuất hiện một loại ánh sáng mờ mịt, mỗi một khối cơ bắp mỗi một khối huyết nhục trong thân thể, đều bừng bừng sinh cơ, chất chứa bên trong lực lượng vô cùng vô tận, những nơi bị thiên lôi phá hư, đang dùng tốc độ thần kỳ khôi phục lại. Mà lực phủ ngũ tạng phát ra một đạo kim quang nhàn nhạt, trông rất đẹp mắt.

Trong nhất thời, trong lòng Đường Phong hiểu ra.

Từ khi đi tới nơi thế giới này, thời điểm bắt đầu tu luyện Vô Thường Quyết, Đường Phong đặc biệt chú trọng việc rèn luyện thân thể của mình.

Khi ở Cự Kiếm Môn, giết người vô số, cô đọng mấy ngàn âm hồn, bế quan rèn luyện thân thể, đây là lần thứ nhất.

Khúc Đình Sơn thu nạp nội đan linh thú, sử dụng năng lượng nội đan rèn luyện thân thể một lần nữa, đây là lần thứ hai.

Bốn tháng trên Băng Hỏa đảo Tam Thập Lục Thất, hấp nạp vô số Băng Hỏa linh khí tinh khiết lại rèn luyện một lần nữa, đây là lần thứ ba.

Tao ngộ Âu Dương Vũ, không tiếc phóng thích Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên ngăn địch, mặc dù thành công lui địch, hấp thu năng lượng Tuyết Tủy Hỏa Tinh trong thể nội, đây là lần thứ tư.

Trước đó, Đường Phong đã tiêu hao vô số năng lượng, tiến hành bốn lần rèn luyện. Mỗi một lần đều hao phí không ít thời gian, mỗi một lần rèn luyện tổ chất thân thể đều tăng lên một cấp bậc, vốn Đường Phong cho rằng nếu tiếp tục rèn luyện thân thể nữa, tổ chất thân thể cũng khó có thể đột phá tiếp, dù sao thân thể của hân đã được rèn luyện đến cực hạn. Nhưng vào lúc này, lực lượng thiên lôi tiến vào cơ thể, điều này làm cho lượng biến dẫn đến chất biến, thường thì loại tích lũy này rất lâu, vậy mà nhờ vào lực lượng thiên lôi làm cho thân thể của hân xảy ra biến hóa lớn.

Hiện tại Đường Phong có cảm giác toàn thân của mình tràn ngập lực lượng, tuy nhiên rất mệt mỏi, nhưng hẳn lại có cảm giác như hẳn có thể khống chế lực lượng thiên địa, điều này làm cho hẳn hưng phấn dị thường.

Bất quá, như thế vẫn chưa đủ! Nếu muốn củng cố thân thể vững chắc, còn cần thêm rất nhiều năng lượng nữa.

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, Đường Phong quét sạch vẻ mệt mỏi trong người, tinh thần rạng rỡ. Hơn nữa, lấy thân thể của hẳn hiện giờ, muốn ứng phó một đạo thiên lôi nữa quả thực dễ như trở bàn tay.

- Lôi Tẩu!

Đường Phong cất tiếng cười to, rút đoản kiếm màu đen của mình ra, chỉ lên bầu trời.

Lôi Tẩu cũng vừa mới ứng phó được bốn đạo thiên lôi trong thể nội xong, giờ phút này nghe được tiếng gọi, quay đầu nhìn lại, thấy thân thể Đường Phong rất thảm hại, nhưng hào khí ngút trời, trên tay cầm một thanh lợi kiếm, hẳn muốn chủ động dẫn thiên lôi tiến vào thân thể, không khỏi hoảng hốt.

Diên, sinh vật nhỏ bé này tuyệt đối là diên rồi, thân thể gầy yếu như thế, nếu bị vài đạo thiên lôi bổ vào cùng một lúc, chắc chắn sẽ hóa thành tro bụi.

Hơn nữa, Thiên Hàng Thần Lôi là khảo nghiệm của Lôi Tẩu thú, nếu nó còn sống vượt qua, nó sẽ đạt được vô số chỗ tốt, nếu không phải Hóa Hình Chi Kiếp uy lực tăng lên gấp bội, nó cũng không bắt Đường Phong tiến vào trong thiên kiếp để chia sẻ lực lượng của thiên lôi.

Cả đời này, chỉ có một cơ hội là lần này, nếu không phải bất đắc dĩ, nó chịu chia sẻ chỗ tốt với người khác sao? Giờ phút này thấy Đường Phong như thế, nó cũng không cam lòng yếu thế, nó nổi giận, há miệng gầm lên một tiếng.

Cùng lúc đó, sáu đạo thiên lôi từ trên trời đánh xuống.

Đoản kiếm của Đường Phong làm vật dẫn, hấp dẫn hai đạo thiên lôi đánh tới, tuy hẳn tin tưởng vạn phần, nhưng hẳn cũng không cuồng vọng tự đại mà tiếp nhiều hơn hai đạo thiên lôi, hai đạo là cực hạn của hẳn.

Bốn đạo còn lại, Lôi Tẩu nuốt vào trong bụng.

Một người một thú lại tiến vào quá trình đối kháng với lực lượng thiên lôi.

Hai đạo thiên lôi tiến vào cơ thể, Đường Phong cảm giác áp lực của mình tăng lên, kinh mạch có cảm giác chống đỡ không nổi, Lôi hệ năng lượng cuồng bạo xông loạn khắp bốn phương tám hướng, được Vô Thường Quyết dẫn dắt, một bộ phận lắng đọng tiến vào trong đan điền, một bộ phận đưa vào thể nội cùng lực phủ ngũ tạng.

Huyết nhục toàn thân trong nháy mắt bị phá hủy gần như không còn, nhưng huyết nhục lại nhanh chóng được chữa trị, quá trình cứ lập đi lập lại. không ngừng nghỉ chút nào. Mỗi lần quá trình này tiến hành, huyết nhục trên người càng thêm kiên cố, lực lượng chất chứa trong đó cũng biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Mà lực phủ ngũ tạng trong thể nội, kim quang càng dày đặc.

Tình huống cũng giống như vừa rồi, thời điểm vừa bắt đầu Đường Phong cảm thấy rất áp lực, nhưng thời gian càng lâu, hẳn càng nhẹ nhõm, mặc dù toàn thân đầm máu, nhưng tình hình càng lúc càng khả quan.

Hao phí nửa canh giờ, Đường Phong cùng Lôi Tẩu thú mới hóa giải được thiên lôi trong cơ thể, một người một thú thở hồng hộc nhìn nhau, sinh ra một cảm giác rất ăn ý. Đường Phong càng ngày càng bội phục con hung thú này, nó thừa nhận thương thế và áp lực gấp đôi hẳn, nhưng thời gian hóa giải lại giống nhau.

- Tiếp theo là bảy đạo thiên lôi, người hai, ta năm!

Lôi Tẩu thú đột nhiên truyền cho Đường Phong một chuỗi tin tức, biểu đạt ý nghĩ của nó.

Đường Phong gật gật đầu, nói:

- Tốt! Theo ý của người.

Đường Phong cũng biết mình cũng có cực hạn, tuy tố chất thân thể hiện giờ tăng lên một cấp bậc, nhưng hẳn không thể đánh đồng với hung thú này, từ trước tới nay, thân thể cường hãn là thiên phú trời sinh của linh thú.

Lần này lại hao phí thời gian hơn nửa canh giờ, hiện giờ Đường Phong không cảm thấy áp lực gì, ngược lại Lôi Tẩu lại bò trên mặt đất, bộ dáng hữu khí vô lực, xem ra đã tới cực hạn của nó.

Trong lòng Đường Phong không đành lòng, mặc dù chính nó đã kéo mình vào đây, nhưng dù sao mình cũng nhận được thiên đại chỗ tốt, hướng chi, từ đầu đến cuối, nó không biểu lộ ra bất kỳ địch ý và sát ý gì với hắn.

Dựa theo số lượng thiên lôi vừa rồi, tiếp theo sẽ có tám đạo thiên lôi đánh xuống, Đường Phong tự mình tiếp nhận ba đạo thiên lôi có chút nguy hiểm, nhìn thăm trạng thái giờ của Lôi Tẩu, ứng phó năm đạo thiên lôi còn lại chắc không có gì ngoài ý muốn.

- Ăn cái này đi.

Đường Phong từ trong Mị Ảnh không gian xuất đan được trị nội thương do Thu Phong tặng hẳn, mở nắp bình, đổ toàn bộ đan được bên trong ra, đưa đến trước mặt Lôi Tẩu.

Lôi Tẩu liếc nhìn Đường Phong, trong ánh mắt ẩn chứa vẻ cảm kích, đầu lưỡi cuộn lấy, đem tất cả đan được nuốt vào trong bụng. Không hổ là đan được do Thu gia luyện chế, hiệu quả không giống bình thường, chỉ trong thời gian ngắn, tinh thần Lôi Tẩu tốt lên ba phần, từ trên mặt đất giấy dựa đứng lên, ngửa đầu nhìn lên trời, đôi mắt trâu của nó nhìn chăm chăm vào mây đen trên bầu trời.

Một tiếng sấm khủng khiếp truyền đến, bầu trời giống như bị xé nứt, tám đạo thiên lôi, lấy xu thế hủy thiên diệt địa đánh xuống.

Tám đạo thiên lôi này, giống như tám con Kim Long từ trên trời đánh xuống Lôi Tẩu.

Đường Phong bắt chước làm theo, lại dùng màu đen đoản kiếm dẫn lương đạo thiên lôi nhập vào cơ thể, dùng hẳn hiện tại thân thể tố chất, tối đa cũng chỉ có thể thừa nhận lương đạo thiên lôi.

Về phần sáu đạo còn lại, hẳn lực bất tòng tâm. Tranh thủ lúc rảnh rỗi liếc nhìn Lôi Tẩu, Đường Phong phát hiện cái này đầu linh thú này đang lạnh run, trong đôi mắt hiện ra thần sắc hoảng sợ.

Tuy vừa rồi đã ăn một ít đan được trị nội thương, nhưng cơ thể nó đã bị thương rất nặng, không có khả năng trong thời gian ngắn đã khôi phục lại. Nếu như nó muốn tiếp sáu đạo thiên lôi còn lại, có thể nó sẽ bạo thể mà chết.

Nhưng chuyện đã tới nước này, cho dù nó không muốn, cũng phải kiên trì tiếp lấy, đây là Hóa Hình Chi Kiếp, không thành công thì thành nhân.

Sáu đạo thiên lôi bổ thẳng tới Lôi Tẩu, cái miệng lớn như chậu máu của Lôi Tẩu mở ra, muốn nuốt sáu đạo thiên lôi này vào bụng, nhưng khi thiên lôi sắp bổ vào nó thì dị biến xảy ra, hai đạo thiên lôi đột nhiên cải biến phương hướng, chuyển hướng giữa không trung, đánh vào thân thể của nó.

Lôi Tẩu quá sợ hãi, thân hình khổng lồ mạnh mẽ uốn éo, nhìn tư thế giống như nó muốn ngăn cản hai đạo thiên lôi này, nhưng là tốc độ của nó nhanh, cũng không nhanh bằng tốc độ của thiên lôi. Chỉ nghe hai tiếng nổ mạnh, hai đạo thiên lôi này đánh lên một cây Cự Mộc xanh biếc bên cạnh nó.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

508. Chương 494: Thiên Uy.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 494: Thiên uy.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Lôi Tẩu nổi giận gầm lên một tiếng, trong âm thanh có chứa một tia khủng hoảng cùng không cam lòng, ngưi đồng kinh ngạc nhìn chằm chằm vào cái kia cây Cự Mộc màu xanh, đồng thời đem toàn lực hóa giải bốn đạo thiên lôi trong cơ thể.

Tất cả dị biến Đường Phong đều nhìn thấy, tuy hiện giờ hắn đang dùng lực lượng thiên lôi luyện thể, đã nhẹ nhõm hơn rất nhiều, hiện giờ đã có chút thành thạo, Đường Phong tin tưởng, kế tiếp hắn có thể tiếp ba đạo thiên lôi, mặc dù chịu một ít tổn thương, nhưng chỗ tốt lại rất lớn, chút thương thế này có là gì chứ?

Hắn rất kỳ quái, Lôi Tẩu vì khi nhìn thấy cây Cự Mộc màu xanh này lại khấn trương như vậy. Từ khi hắn bị Lôi Tẩu bắt vào nơi này, đã phát hiện ra cây Cự Mộc màu xanh này, chỉ là một cái cây bình thường, không cành không lá, chiều cao chỉ khoảng một trượng, thô to như nắm bắp đùi người trưởng thành, là một cái cây bình thường không thể bình thường hơn, cho nên Đường Phong cũng không thêm quan tâm đến nó.

Nhưng giờ phút này nhìn lại, cây Cự Mộc chất chứa một cỗ năng lượng rất khổng lồ, thậm chí có một tia thần thức yếu ớt phiêu dang đi ra.

Đường Phong ghen hờn nhìn trần trời, nếu như không phải hắn cảm ứng được, hắn vẫn đang cho rằng hắn đang nằm mơ.

Cái gọi là thần thức, chỉ có sinh vật sống mới có thể có được. Mà cái cây Cự Mộc này, nhìn thế nào cũng không giống vật sống, vậy tại sao lại có thần thức? Lại cẩn thận địa xem xét một lần nữa, Đường Phong phát hiện đó không phải ảo giác.

Sau khi hai đạo thiên lôi bổ trúng cây Cự Mộc phía sau, chỉ chỉ nghe một hồi răng rắc vang lên, trên thân Cự Mộc màu xanh sinh ra vô số khe nhỏ, Lôi Tẩu khấn trương nhìn chằm chằm vào nó, con mắt không nháy một cái.

Qua một lát sau, trên thân Cự Mộc màu xanh có điện quang lưu động, cũng không bị vỡ ra, lúc này Lôi Tẩu mới buông lỏng tâm tình.

Có cây Cự Mộc màu xanh này hỗ trợ chia sẻ hai đạo thiên lôi, Đường Phong cùng Lôi Tẩu có thể thoải mái ngăn cản tám đạo thiên lôi đánh xuống lần này.

Qua nửa canh giờ sau, hai người đều hóa giải được lực lượng thiên lôi trong cơ thể, liếc mắt nhìn nhau, nhưng thần sắc không thấy nhẹ nhõm chút nào, ngược lại càng thêm ngưng trọng.

Bởi vì bọn họ đều biết, uy lực của tám đạo thiên lôi vừa rồi đã làm cho bọn họ luống cuống tay chân, vậy chín đạo thiên lôi kế tiếp, chỉ sợ uy lực lớn hơn vài lần.

Mỗi lần thiên lôi đánh xuống, số lượng thiên lôi cũng sẽ tăng thêm một đạo, hơn nữa uy lực cũng sẽ tăng thêm ba phần, có thể nói độ khó lần sau sẽ cao hơn lần trước.

Đường Phong suy đoán, chín đạo thiên lôi lần tiếp theo sẽ là lần cuối cùng, bởi vì chín là cực hạn, loại Thiên Hàng Thần Lôi là đạo thiên lôi khó nhất trong Hóa Hình Chi Kiếp, chỉ sợ cũng đánh xuống chín lần mà thôi.

Tuy đã sống sót qua tám lần, nhưng mây đen trên bầu trời kia vẫn tối đen như mực, cảm giác nó không yếu bớt đi chút nào, ngược lại càng lúc càng mạnh thêm, giống như một ngọn núi từ trên trời áp xuống, đè ép đến mức người ta không thể thở nổi, làm cho người ta hoảng sợ không thôi.

Mây đen bốc lên, năng lượng Lôi hệ linh khí đều tụ tập tại phiên sơn cốc này, năng lượng cuồng bạo, không bị khống chế.

Đường Phong cùng Lôi Tẩu đều tại giành giật từng giây để khôi phục bản thân, một người một thú không ai có chút nắm chắc sẽ an toàn tiếp được Thiên Hàng Thần Lôi lần cuối cùng này, tự nhiên muốn tận lực khôi phục thân thể của mình một ít.

Tuy hiện tại Đường Phong có thể rời đi, nhưng hắn không nỡ, cầu phú quý trong nguy hiểm, lần này vận khí tốt có thể gặp được linh thú độ Hóa Hình Chi Kiếp, mượn nhờ thiên lôi tôi luyện thân thể sẽ nhận được thiên đại chỗ tốt, hiện tại muốn hắn buông tha rời đi, hắn sẽ không bao giờ đồng ý.

Lần thiên kiếp thứ chín này tới rất chậm chạp, Đường Phong cùng Lôi Tẩu khôi phục được khoảng một canh giờ, Thiên Hàng Thần Lôi vẫn chưa có dấu hiệu muốn đánh xuống, nhưng năng lượng chất chứa trong mây đen trên bầu trời nồng đậm hơn rất nhiều.

Bỗng nhiên, mây đen quấy động, giống như có một con quái vật đang uốn lượn thân thể, năng lượng Lôi hệ linh khí trong thiên địa bạo động không thôi. Trên bầu trời lập tức xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ, trong vòng xoáy tản mát ra một cỗ hấp lực vô cùng vô tận, đem một ít cỏ cây bụi đất trên mặt đất hấp đi.

Đường Phong cùng Lôi Tẩu không thể không vận công ngăn cản, lúc này mới triệt tiêu được cỗ hấp lực này.

- Tới.

Đường Phong trầm giọng nói, hắn cũng rất muốn biết, chín đạo thiên lôi cùng đánh xuống có tình cảnh như thế nào.

Vừa dứt lời, từ trong mây đen xuất hiện chín đạo thiên lôi kim quang lập lòe, chỉ có điều chín đạo thiên lôi này cũng không trực tiếp đánh xuống, ngược lại đang du dương trong mây đen, giống như cá trong nước.

Không bao lâu, chín đạo thiên lôi đồng thời tụ tập đến chỗ vòng xoáy, va chạm lẫn nhau.

- Âm

Một tiếng nổ mạnh vang lên, thiên địa run rẩy, một cỗ uy áp khổng lồ từ trên trời áp xuống, thân thể Đường Phong cùng Lôi Tẩu trùn xuống, suýt nữa bị cỗ uy áp này ép xuống đất.

Đường Phong cùng Lôi Tẩu nhìn lên bầu trời, liên trợn mắt há mồm vì nhìn thấy một cảnh tượng bất khả tư nghị, bởi vì chín đạo thiên lôi hợp lại thành một, biến thành một đạo. Mà một đạo này, tản ra hào quang bức người, chỉ lớn như cánh tay của hài đồng, nhưng cất chứa trong nó năng lượng hủy thiên diệt địa mà tất cả các đạo thiên lôi trước kia không thể so sánh được.

Đường Phong cùng Lôi Tẩu đều há hốc mồm, vô luận là ai, cũng không đoán trước được lại phát sinh tình huống này. Đường Phong vốn muốn mượn lần thiên kiếp này đề cao tổ chất thân thể, chia sẻ ba đạo thiên lôi cho Lôi Tẩu, nhưng hiện tại xem ra, kế hoạch này đã thất bại, hiện tại chín hóa thành một, làm sao chia sẻ đây?

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, đạo thiên lôi này du dương trên bầu trời một chút, sau đó biến mất không thấy dấu gì cả, ngay sau đó, một đạo thiên lôi sáng ngời từ trên trời đánh xuống, đem Đường Phong cùng Lôi Tẩu, cùng gốc cây Cự Mộc màu xanh kia bao phủ vào bên trong.

Thân thể Đường Phong chấn động, khóe mắt nháy lên, chỉ cảm thấy đạo thiên lôi hủy thiên diệt địa kia đã tiến vào trong thân thể của hắn, chính mình vốn lấy cường độ thân thể của mình làm tự ngạo mà vẫn không chịu nổi, huyết nhục nhanh chóng sụp đổ, tuy huyết nhục được chữa trị lại rất nhanh, nhưng vẫn kém xa tốc độ phá hư, duy chỉ có kinh mạch của hắn vẫn phòng thủ kiên cố, không bị ảnh hưởng chút nào.

Đây là Thiên Uy? Trong lòng Đường Phong hoảng sợ, chỉ một đạo thiên lôi, vô luận là hắn hay vẫn là Lôi Tẩu, nếu chỉ có một người thì không cách nào thừa nhận nổi, cũng may uy lực của đạo thiên lôi này chia làm ba, Đường Phong, Lôi Tẩu cùng gốc cây Cự Mộc màu xanh cùng gánh chịu áp lực, dù vậy, Đường Phong đã cảm giác được mình sẽ không kiên trì được bao lâu. Mà Lôi Tẩu, càng thâm hơn, máu tươi chảy đầm đìa, thân thể biến thành trong suốt, mắt thường cũng có thể nhìn thấy nội tạng đang nhúc nhích. Gốc Cự Mộc màu xanh kêu lên răng rắc liên tục, những khe hở trên thân cây dày đặc như mạng nhện, đoán chừng không qua bao lâu nữa sẽ bị nổ tung.

Ứng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

509. Chương 495: Lôi Tẩu Hóa Hình.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 495: Lôi Tẩu hóa hình.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Thời khắc nguy cơ, Đường Phong không dám suy nghĩ chuyện khác, nhắm mắt tập trung tư tưởng, toàn lực vận chuyển Vô Thường Quyết, cương tâm Tiểu Khô Lâu cũng không khổng chế được run rẩy không ngừng, vô số âm hồn hoảng sợ bay loạn ra bốn phía. Lực lượng của thiên lôi chính là khắc tinh của âm hồn, nếu không phải chúng đang tránh né trong cương tâm của Đường Phong, chúng đã sớm tan thành mây khói.

Đây là thời khắc nguy hiểm, trong lòng Đường Phong ngược lại trở nên bình tĩnh hơn nhiều.

Đây là linh thú Hóa Hình Chi Kiếp, đã căn cứ vào thực lực của Lôi Tẩu, có lẽ chống chịu qua được. Bất quá không biết vì nguyên nhân gì làm cho uy lực của Hóa Hình Chi Kiếp tăng lên gấp mấy lần, nhưng dù vậy, mình cũng đã nhúng tay vào chia sẻ lực lượng thiên lôi với Lôi Tẩu, lại có thêm gốc Cự Mộc màu xanh kia, bằng không Lôi Tẩu không thể sống tới lúc này.

Nhân thủy sinh, tiên thành tinh khí, tinh khí thành nhi cốt tủy sinh, cốt vi kiên, mạch vi doanh, cân vi cương, nhục vi tường, bì phu kiên nhi mao phát trường, cốt nhân vu vị, mạch đạo dĩ thông, huyết khí nãi hành.

Không biết vì lẽ gì, trong đầu Đường Phong đột nhiên hồi tưởng lại khẩu quyết lúc nhập môn khi vừa bắt đầu tu luyện Vô Thường Quyết, mông lung phảng phất nắm chắc đến một tia máu chốt chỗ, có thể lại có chút không rõ ràng cho lắm, thật giống như chính mình tiến lên phương hướng có một tầng màng mỏng ngăn trở, lại để cho chính mình nhìn không thấy trước Phương Phong cảnh, dừng lại không tiến.

Cốt vi kiên, mạch vi doanh, cân vi cương, nhục vi tường...

Trong lòng Đường Phong khẽ động, hần đã giác ngộ, cảm thấy tấm màn mỏng ngăn cản mình trước kia đã bị xuyên phá, tiến vào một cảnh giới hoàn toàn mới.

- Ha ha ha...

Đường Phong nhin không được cười lớn một tiếng, không nghĩ tới cơ duyên xảo hợp, chính mình đạt được nhiều chỗ tốt như vậy.

Đây là cảm giác của Thiên giai, tuyệt đối là biểu tượng khi tấn chức Thiên giai. Thiên địa linh khí, trong mắt hần càng thêm rõ ràng, Lôi hệ linh khí cuồng ngạo bất tuân, trở nên rất nghe lời.

Lực lượng của thiên lôi, Đường Phong không còn đem chúng vào đan điền hấp thu nữa, mà toàn tâm toàn ý thúc dục chúng rèn luyện thân thể.

Mỗi lần thân thể bị phá hư rồi được khôi phục lại, là một lần mạnh mẽ hơn, thời gian trôi qua, tốc độ khôi phục đã gần bằng tốc độ phá hư, ẩn ẩn có xu thế vượt qua.

Thân thể càng thêm cường hân, cương khí trong thân thể được cất chứa trong đan điền, dần dần ngưng tụ thành một đoàn, nhanh chóng thu nhỏ lại.

- Tí tách...

Âm thanh thanh thúy vang lên, Đường Phong nội thị dò xét, chỉ thấy kinh mạch của mình trống rỗng, trong đan điền cũng thế, nhưng vị trí trung tâm đan điền, có một giọt chất lỏng giống như trân châu, lẳng lẳng đứng yên ở đó.

Thực lực toàn thân, hóa thành một giọt chất lỏng

Nhưng năng lượng chất chứa trong giọt chất lỏng này, so với lực lượng của một đạo thiên lôi kia không kém bao nhiêu, thậm chí còn vượt qua.

Cho đến giờ phút này, năng lượng trong thể nội hóa thành một giọt chất lỏng, khi đó Đường Phong mới chân chính tấn chức Thiên giai.

Giọt chất lỏng trong đan điền kia, ung dung bay lên, sau đó chậm rãi xoay tròn, nương theo tốc độ xoay tròn của nó, một cổ hấp lực từ trong thể nội bản thân truyền ra, giống như muốn nuốt cả người Đường Phong vào trong đó vậy. Cổ hấp lực này rất lớn, làm cho người ta hoảng sợ.

Kinh mạch toàn thân hiện giờ đã trống rỗng, căn bản không có bất kỳ thứ gì có thể cho nó thu nạp, khi đó cổ hấp lực này bắt đầu dẫn dắt đạo thiên lôi do chín đạo thiên lôi dung hợp mà thành tiến vào thân thể Đường Phong.

Đường Phong không cách nào ngăn cản, dứt khoát buông lỏng thể xác và tinh thần, tùy ý cho thiên lôi tiến vào thân thể của mình, để mặc cho nó muốn hấp bao nhiêu thì hấp.

Từ khi đạo thiên lôi cuối cùng đánh xuống tới, Lôi Tẩu đã thở hồng hộc, có chút không chịu được, buông xuôi bản thân mặc cho đại nạn buông xuống, trong lòng chua xót, nghĩ thầm mệnh lão Ngưu ta thật khổ, vất vả tu hành mấy trăm năm, mất thấy có thể Hóa Hình, nhưng không nghĩ tới chỉ vì thủ hộ một gốc Thần Mộc, làm cho uy lực Hóa Hình Chi Kiếp tăng gấp đôi, vốn cửu lôi oanh đỉnh lúc cuối cùng rất lớn, lại không nghĩ tới nó lại chín hợp thành một, hiện tại hồi hạn cũng đã muộn, chẳng những mình phải chết, gốc Thần Mộc mà mình thủ hộ cũng sẽ hồi phi yên diệt, lại liên lụy đến một nhân loại, quả thực trong lòng ảo não không thôi.

Thời điểm nó đang hồi hạn, bỗng nhiên Lôi Tẩu cảm thấy áp lực giảm đi rất nhiều, lực lượng của thiên lôi giảm bớt đi rất nhiều, nghi hoặc nhìn lại, trông mắt suýt nữa rớt ra ngoài.

Ta đã thấy cái gì? Cơ hồ Lôi Tẩu không thể tin được một màn trước mặt của nó.

Tên nhân loại nhỏ bé kia đang điên cuồng hấp thu lực lượng thiên lôi, mà vị trí phân bụng của hắn, hiện ra một vòng lõm xoáy, dẫn dắt lực lượng thiên lôi khổng lồ tiến vào trong đó giống như ném hòn đá vào biển cả, vô thanh vô tức biến mất.

Đây là nhân loại sao? Không phải nói thân thể nhân loại đều gầy yếu, không chịu nổi một kích sao? Tại sao thân thể của tên nhân loại này còn cường hãn hơn lão Ngưu ta vài lần thể này.

Không, không phải cường hãn hơn vài lần, mà là cường hãn đến không có thiên lý.

Lực lượng thiên lôi kia đến cả mình cũng không chịu nổi, tại sao tên nhân loại này lại có thể thừa nhận chứ? Lực lượng thiên lôi kia, bị hắn hấp thu đến nơi nào?

Hơn nữa, biểu hiện trên mặt của hắn thật sự làm cho người ta chán ghét, chẳng những không có chút nào thần sắc khó chịu nào ngược lại có vài phần thích thú, giống như đang hưởng thụ.

Sau khi so sánh giữa hai bên, Lôi Tẩu không khỏi ừ ừ. Thể chất thân thể linh thú của mình lại không thể sánh bằng một tên nhân loại?

Bất quá lực lượng thiên lôi được tên nhân loại này hấp thu rất nhiều, hiện tại Lôi Tẩu cảm giác dễ chịu hơn rất nhiều, bị Đường Phong kích thích như thế, nó chịu yếu thế sao? Hóa Hình Chi Kiếp chính là bản thân nó phải ngạnh kháng vượt qua, chỉ cần có thể sống sót vượt qua một kiếp này, chẳng những nó tấn chức Thất giai, chỗ tốt đạt được cũng rất lớn.

Nghĩ tới đây, Lôi Tẩu phấn khởi gầm lên một tiếng, không ngừng hút lực lượng thiên lôi vào trong cơ thể.

Trong nhất thời tràng diện trở nên quỷ dị vô cùng, nguyên lai Đường Phong cùng Lôi Tẩu căn bản không chịu nổi đạo thiên lôi này, ước gì thiên lôi đừng tìm mình là tốt nhất. Nhưng bây giờ hoàn toàn trái ngược, một người một thú giống như một tên ăn mày chết đói, điên cuồng cướp đoạt lực lượng của thiên lôi.

Bất quá dù sao vẫn Lôi Tẩu chịu thiệt chút ít, tuy nó có thể dùng thân thể cường hãn của mình cùng Lôi hệ nội đan hấp thu lực lượng thiên lôi, nhưng tốc độ hấp thu lại kém giọt chất lỏng trong đan điền của Đường

Phong, cho nên nó không thể so sánh với Đường Phong, huống chi Đường Phong đồng thời dùng lực lượng thiên lôi tôi luyện thân thể, tiêu hao cực lớn, tự nhiên cướp đoạt được nhiều hơn Lôi Tẩu rất nhiều.

Mà những vết rạn trên thân của gốc Cự Mộc cũng đình chỉ khuếch tán và đang hấp thu lực lượng thiên lôi.

Đạo thiên lôi từ trên trời đánh xuống càng ngày càng mờ, sau thời gian một nén nhang, đã hoàn toàn biến mất.

Lôi hệ linh khí cuồng bạo trong không khí cũng biến mất không còn, kiếp vân trên đỉnh đầu cũng xoay tròn, giống như đang hội tụ, lại giống như đang dẫn dắt một thứ gì đó, kiếp vân trên không trung hóa thành hai, một cổ tiến vào thân thể Lôi Tẩu, một cổ tiến vào gốc Cự Mộc màu xanh.

Lôi Tẩu lạnh run, phủ phục dưới đất rống lên không ngừng, nhưng nó không có chút thần sắc hoảng sợ nào, ngược lại có một ít hưng phấn và mong chờ.

Hóa Hình Chi Kiếp, cuối cùng đã qua đi, hiện giờ, nó đang hóa hình!

Cùng lúc đó, gốc Cự Mộc màu xanh kia run lên, âm thanh răng rắc từ trên người nó phát ra, ngay sau đó Rắc... Một tiếng nhỏ, gốc Cự Mộc màu xanh chia ra làm hai nửa, một đạo quang mang màu xanh như lụa bắn ra, bay thẳng lên trời.

- Ha ha ha...

Một tiếng cười như sấm rền vang vọng trong thiên địa, lập tức có một tráng hán tướng mạo khôi ngô chất phác nhảy lên, đuổi theo đạo ánh sáng màu xanh trên không trung, âm thanh từ phương xa truyền tới:

- Lão Ngưu ta rốt cục cũng hóa hình rồi a!

Tốc độ đạo ánh sáng màu xanh rất nhanh, nhưng tốc độ của Lôi Tẩu sau khi hóa hình còn nhanh hơn, không phí bao nhiêu công phu đã đuổi kịp, một tay bắt lấy, xoay người quay trở lại.

Sau khi trở về, trên tay của Lôi Tẩu có một vật giống như thanh kiếm, nhưng thứ này nặng vô cùng, dài một trượng ba, rộng hơn nửa xích, dày bằng hai ngón tay. Thứ này còn dài hơn cả thân thể Lôi Tẩu, có thể gọi nó là kiếm, thế nhưng nó không có lưỡi, kỳ quái là ngay cả mũi kiếm cũng không có, toàn thân đều nhau, lại có chút giống chày gỗ. Nhưng cũng có thể nói nó không phải kiếm, tuy nó có chút hình dạng của kiếm, có chỗ nắm tay, có cả chuôi kiếm a.

Lôi Tẩu yêu thương vuốt ve chuôi kiếm mà không phải kiếm này, biểu lộ ôn nhu, giống như đang vuốt ve nữ nhân của mình, lẩm bẩm nói:

- Người đã chung sống với lão Ngưu ta tám trăm năm rồi, làm sao ta cam lòng nhìn người rời đi, ngày sau người phải ở bên cạnh ta a, lão Ngưu ta sẽ không bạc đãi người.

Mộc kiếm nặng nề giống như nghe hiểu lời Lôi Tẩu nói, thân kiếm run lên, lộ ra ý vui mừng.

Lôi Tẩu uy phong lẫm lẫm đem mộc kiếm cột lên bả vai, quay đầu nhìn lại, sau đó hẩn nhẩm mắt đứng nguyên tại chỗ, không có ý muốn động tới Đường Phong, trên mặt tràn đầy vẻ dăm chiêu.

Hắn đang suy nghĩ nên xử trí tên nhân loại này thế nào.

- Nhiều thế hệ đều nói nhân loại rất狡 hoạt, âm hiểm đến tối đến cực điểm, ta có nên giết người hay không, miễn cho ngày sau người thềm muốn bảo bối và nội đan trên tay của lão Ngưu ta. Nhưng lại nói, người này có ân với lão Ngưu ta, nếu không có người này, ta sẽ không sống qua kiếp nạn lần này. Hơn nữa nhìn tiểu tử người cũng rất phúc hậu, ta đem người bắt vào đây để chia sẻ thiên lôi, người không trách cứ ta một tiếng, trái lại còn cho ta một ít linh đan diệu dược, vậy ta phải làm sao bây giờ?

Lôi Tẩu lẫm lẫm, cũng không quan tâm Đường Phong có nghe được hay không, lông mày thô to nhăn lại, đau khổ suy tư.

Bỗng nhiên, sắc mặt Lôi Tẩu vui vẻ, mở miệng nói:

- Không đúng, người chưa từng nói muốn nội đan cùng bảo bối trên tay của lão Ngưu ta, ta giết người làm gì? A, lão Ngưu ta tâm địa thiện lương, tuyệt đối sẽ không thể làm ra loại chuyện lấy oán trả ơn. Ngay hiểm thật ah nguy hiểm thật ah, suýt nữa chính mình hồ đồ rồi.

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, Lôi Tẩu mới tươi cười rạng rỡ, lộ ra dáng tươi cười chất phác, nhìn qua Đường Phong, cảm giác người này có vẻ nho nhã, không có nửa điểm khí khái nam nhân, ngược lại giống đàn bà, so sánh với chính mình, tướng mạo uy vũ, khí phách rạng ngời, Lôi Tẩu rất khinh thường.

Thời điểm hần bữu môi, đột nhiên trong đầu Lôi Tẩu vang lên một âm thanh:

- Mặc cỡ chết người a, còn không mau tìm một bộ y phục mặc vào đi.

Lôi Tẩu bị giật mình, mạnh mẽ nhảy về phía sau vài chục trượng, cầm mộc kiếm trong tay, cảnh giác nhìn xung quanh, trừng ngươi nhàn nhàn, quát lớn:

- Ai! Là ai! Ai đã nói chuyện với lão Ngưu ta!

Người đang nói chuyện với hần là Linh Khiếp Nhan, Linh Khiếp Nhan quan sát động tĩnh của hần, thấy hần không có ác ý với Đường Phong, lúc này mới yên lòng, bắt quá sau khi hóa hình, toàn thân hần trần như nhộng, làm cho Linh Khiếp Nhan e thẹn vạn phần, xoay mặt đi không dám nhìn hần, giờ phút này thấy hần không biết xấu hổ đứng trước mặt Đường Phong, nàng rất xấu hổ, nhịn không được mở miệng nhắc nhở.

- Rốt cuộc là ai.

Lôi Tẩu nhìn trái nhìn phải, nhưng không thấy một ai, chỉ có tên nhân loại bé nhỏ trước mặt, vẫn nhắm chặt hai mắt, vô tri vô giác, căn bản không có mở miệng nói chuyện, điều này làm cho hần bị dọa sợ không nhẹ.

- Hiện thân đi, đừng có giả thần giả quỷ, dọa lão Ngưu ta.

Lôi Tẩu sau khi nói xong liền nghiêng đầu, lúng túng nói:

- Theo lý thuyết, người cứu lão Ngưu ta một mạng, ta sẽ báo đáp người, nhưng mà... Hiện tại lão Ngưu ta lại không có thứ gì cả, ta chỉ có huynh đệ này làm bạn, đương nhiên không có khả năng ta sẽ đem huynh đệ của ta tặng cho người được.

Huynh đệ trong miệng của hắn, chính là Thiên Lô Thần Mộc Mộc Tâm, chính là thanh mộc kiếm trong tay của hắn.

- Ngưu huynh nghiêm trọng rồi. Mặc dù nói ta cứu người, nhưng ta cũng nhận được không ít chỗ tốt, hai chuyện triệt tiêu, không cần để ý.

Vốn Đường Phong không phải hạng người thi ân cầu hồi báo, hơn nữa Lôi Tẩu chất phác trung thực, trong ấn tượng của hắn cũng không xấu.

- Đây là hai chuyện khác nhau.

Lôi Tẩu vò đầu bứt tai, lo lắng nói:

- Nói cho cùng ta bắt người tiến vào trong này, không có hảo tâm a, nhưng hiện tại ta rất túng quẩn a...

Hắn sống qua nhiều năm như vậy, cũng tìm kiếm được một ít thiên tài địa bảo, nhưng tất cả điều tiến vào trong bụng của hắn, muốn lấy điểm tốt đưa cho Đường Phong, nhưng lại không có thứ gì có thể xuất ra.

Chính lo lắng thời điểm, Lôi Tẩu lại đột nhiên giơ tay đặt lên mộc kiếm, nhú mày nói:

- Huynh đệ, người muốn đem cái kia đưa cho hắn sao?

Mộc kiếm ông ông tác hưởng, giống như đáp lại.

- Cũng được, nếu huynh đệ người đã mở miệng, thứ kia có là gì.

Lôi đi gật gật đầu.

Đường Phong không biết hắn đang cùng mộc kiếm câu thông nói gì, chỉ thấy hắn xoay người sang chỗ khác, đem hai mảnh thần mộc trên mặt đất nhặt lên, đi đến trước mặt Đường Phong, đưa cho hắn nói:

- Đây vốn là chỗ huynh đệ của ta cư trú, bất quá một thân tinh khí hiện giờ đều nhập vào Mộc Tâm, thứ này không có cũng không sao. Coi như là quà báo đáp cho người.

Đây là hai mảnh của Thiên Lô Thần Mộc lúc đầu, chính là nơi cất chứa Mộc Tâm, chỉ có điều vị trí trung tâm hiện giờ đã trống rỗng, nếu như đem hai mảnh thanh mộc này hợp lại, cũng không biết đi nơi nào tìm Mộc Tâm như mộc kiếm trên tay của Lôi Tẩu.

Tuy nhiên không biết hai mảnh thanh mộc này có tác dụng gì, nhưng Đường Phong có thể xác định, thứ này nhất định có giá trị xa xỉ.

Hấp thu thiên lôi suốt tám trăm năm, trước vốn cao trên trăm trượng, biến thành như bây giờ, quả thực có thể nói là mộc trung chi tinh.

Sắc mặt Lôi Tẩu thành khẩn, Đường Phong cũng không từ chối, thò tay nhận lấy, nói:

- Nếu như thế, vậy thì cảm ơn Ngưu huynh.

- Người cẩn thận chút.

Lôi đi dặn dò.

- Thứ đồ chơi này rất nặng.

Vừa dứt lời, hai tay Đường Phong trầm xuống, thân thể thiếu chút nữa bị ngã xuống mặt đất, may mắn hắn phản ứng mau lẹ, vội vàng vận khởi công lực toàn thân, lúc này mới khó khăn lắm cầm vững hai mảnh thanh mộc.

- Nặng như vậy?

Đường Phong kinh ngạc nói, dùng tố chất thân thể của hắn hiện giờ, một tay nâng cự thạch nặng ngàn cân không phải nói chơi, nhưng khi cầm hai mảnh thanh mộc lên lại có cảm giác cầm không nổi, chỉ sợ cũng nặng ít nhất mười vạn cân.

Thiên Lôi Thần Mộc, quả thật không giống bình thường. Nếu như thứ này có thể luyện chế thành vũ khí, cho dù không bằng thập đại thần binh, chỉ sợ cũng tốt hơn Thiên Binh rất nhiều, đáng tiếc là, tinh khí thần của Thiên Lôi Thần mộc đều chất chứa trong Mộc Tâm, hiện giờ còn lại hai mảnh thanh mộc, chỉ có thể nói là tử vật.

- WOW, người có thể cầm được?

Lôi Tẩu cũng giật mình không thôi, tiểu tử nhìn thì gầy teo yếu ớt, lại không nghĩ tới có khí lực giống như vậy.

Không có việc gì thì không ai cầm trong tay thứ đồ vật nặng mười vạn cân a, Đường Phong chỉ có thể thu chúng vào Mị Ảnh không gian. Điều này làm cho Lôi Tẩu tấm tắc kêu lạ, bất quá hắn cũng không hỏi, dù sao hắn kiến thức kém, cho rằng nhân loại bên ngoài đều có thể làm được như vậy, nào biết rằng đây là bản lĩnh chỉ Đường Phong mới có.

Hai người mặc dù chỉ trao đổi ngắn ngủi, nhưng tính tình hợp nhau không ít, Đường Phong cảm thấy con hóa hình linh thú chất phác ngay thẳng, mà Lôi Tẩu cảm thấy Đường Phong là một nhân loại có thân hình yếu ớt, nhưng lại có một thân khí lực cường hãn như thế, làm cho hắn ngạc nhiên không thôi.

Một người có nhiều nghi hoặc khó hiểu trong Bạch Đế Bí Cảnh, một thú hiệu kỳ với thế giới bên ngoài, người hỏi thú đáp, thú hỏi người đáp a.

Đường Phong cũng không vội rời đi, dứt khoát ở lại trong sơn cốc này, xuất ra một chút thực phẩm, một bên nướng đồ ăn một bên nghe Lôi Tẩu nói về tình huống trong Bạch Đế Bí Cảnh.

Đương nhiên, cũng tìm cho hắn một bộ quần áo mặc lên người, tinh quang toàn thân hắn lộ ra, hắn cũng không quan tâm, nhưng Đường Phong luôn cảm thấy không được tự nhiên.

Trong Mị Ảnh không gian, quần áo có không ít, bất quá đều là Đường Phong chuẩn bị cho mình, Lôi Tẩu mặc lên người rất chắc, rất là khó chịu, dứt khoát xé áo, chỉ mặc quần.

Đường Phong rất ngạc nhiên hắn đường đường một đầu Lôi Tẩu thú, tại sao lại tự xưng lão Ngưu. Lôi Tẩu trả lời làm cho Đường Phong không biết nên khóc hay nên cười, nguyên lai vào thời điểm hắn còn nhỏ, hắn đã từng hỏi một con linh thú khác mình tên gì, con linh thú này thấy hắn lớn lên giống như Trâu, liền thuận miệng gọi hắn là Ngưu.

Từ đó về sau, hắn vẫn cho là mình là một đầu Trâu.

- Lão Ngưu ta không phải Trâu sao? Điều này sao có thể?

Lôi Tẩu giận tím mặt, thì ra con linh thú kia vũ nhục tên của hắn, xoa tay muốn đi tìm con linh thú mấy trăm năm trước đòi công đạo, nhưng mấy trăm năm qua đi, đi đâu tìm được người ta bây giờ? Hậm hực một hồi, Lôi Tẩu có chút ảm đạm thất thần nói:

- Nguyên lai ta không phải Trâu a.

Đường Phong cảm giác buồn cười, chỉ có thể an ủi hắn nói:

- Danh tự chẳng qua là một cách gọi, không cần để ý, đến uống rượu.

Lôi Tẩu ôm lấy một vò tu ừng ực một trận, chặc chặc miệng nói:

- Thứ này ta đã uống qua, có một đám khí ở bên kia sơn cốc chuyên sản xuất thứ này.

Ăn của người ta, uống của người ta, chẳng những Lôi Tẩu ăn đồ ăn của Đường Phong, uống rượu ngon của Đường Phong, còn mặc quần áo của Đường Phong, đối với những câu hỏi của Đường Phong nếu hắn biết hắn sẽ trả lời, huống chi hắn vừa mới hóa nhân hình, muốn nói nhiều một chút để vơi bớt tịch mịch.

Nói chuyện với nhau một phen, Đường Phong đối với tình huống trong Bạch Đế Bí Cảnh cũng biết một ít, nơi này chiếm diện tích tương đương với một phần ba Lý Đường đế quốc. Lôi Tẩu sinh hoạt ở chỗ này gần

ngàn năm, cũng coi là thổ dân, có thể hẳn cũng chưa hoàn toàn biết hết các địa phương trong Bạch Đế Bí Cảnh. Bởi vì nơi này cũng có không ít linh thú lợi hại hơn Lôi Tẩu.

Hắn chỉ biết biên giới cuối cùng của Bạch Đế Bí Cảnh, một mảnh hư vô, không có bất kỳ vật gì, nếu như không biết cách xuất nhập, vô luận là đi bao lâu cũng chỉ dậm chân tại chỗ, cho nên những năm gần đây chưa từng nghe thấy qua có ai ly khai Bạch Đế Bí Cảnh.

Về phần nhân loại, Lôi Tẩu đã nhìn thấy qua một ít, chỉ là thời điểm hắn nhìn thấy là lúc hắn còn nhỏ, linh trí mơ mơ hồ hồ, trí nhớ không được đầy đủ. Mà người thứ hai, mới nhìn thấy cách đây không lâu, lúc ấy còn đánh với người ấy một trận, tuy thực lực người này cao hơn hắn một bậc, nhưng cũng không có năng lực giết chết Lôi Tẩu, đại chiến tầm nửa ngày, người nọ bất đắc dĩ rút đi.

- Gần đây?

Đường Phong nghi hoặc khó hiểu, nghĩ thầm chẳng lẽ là một trong tứ đại thành chủ?

- Ân, đại khái khoảng mười mấy năm trước a, người nọ lớn tuổi hơn ngươi một chút, bắt quá ta cảm giác hẳn không có ích như ngươi, ít nhất dùng năng lực của hắn không thể ngăn cản nổi Hóa Hình Chi Kiếp.”

Lôi Tẩu vừa uống rượu ngon vừa mở miệng nói.

Mười mấy năm trước cũng gọi là gần đây? Đường Phong nghĩ thầm khi đó thiếu gia còn chưa ra đời đấy.

Cũng không thể trách Lôi Tẩu nói như vậy, tuổi thọ của linh thú rất dài, đối với hắn mà nói vài chục năm chẳng qua chỉ như chớp mắt mà thôi.

- Tên kia dám ngấp nghé bảo bối của ta, ta lập tức ra tay giáo huấn hắn.

Lôi Tẩu tự biên tự diễn, rung đùi đắc ý nói, dù sao chuyện này không thể khẳng định, dù hắn ăn nói lung tung cũng không có người vạch trần hắn.

Ứng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

511. Chương 497: Tin Tức Xích Tâm Linh Quả.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 497: Tin tức Xích Tâm Linh Quả.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đường Phong cười khổ không thôi, hắn đã hoàn toàn có thể để xác định thân phận của người này, đó là phụ thân của Bạch Tiểu Lại cùng Bạch Nguyệt Dung, chính là tiền nhiệm thành chủ Bạch Đế thành.

Mười mấy năm trước, hắn mang theo Bạch Đế Ân tiến vào Bạch Đế Bí Cảnh, từ đó về sau không thấy đi ra, tính toán thời gian cũng chỉ có thể là hắn.

- Ngươi có biết hiện giờ hắn ở đâu không?

Đường Phong mở miệng hỏi, người này trên danh nghĩa chính là nhạc phụ của hắn, nếu như có thể tìm được nơi hạ lạc của hắn, Lại tỷ nhất định sẽ rất cao hứng

- Điều này ta không biết.

Lôi Tẩu lắc đầu nói.

- Kể từ ngày đó về sau, ta không còn gặp lại hắn.

Nghe hắn nói như vậy, Đường Phong nhin không được thở dài một cái, mặc dù biết phụ thân của Lại tỷ đang ở trong Bạch Đế Bí Cảnh, nhưng lại không biết nơi hạ lạc của hắn, cũng không biết hắn sống hay chết. Đoán đại khái hắn là đã chết, bằng không cũng không biến mất lâu như vậy.

Hai người lại nói chuyện với nhau một lát, Đường Phong cảm thấy thời cơ đã không sai biệt lắm, lúc này mới đem tờ giấy mà Bạch Nguyệt dung giao cho mình ra, hỏi:

- Ngươi huynh, ngươi đã từng thấy qua vật này chưa?

Lôi Tẩu tiếp nhận tờ giấy, hít mắt nhìn vào, trong miệng lầm bầm nói:

- Đây là cái gì?

- Một loại linh thảo thần dược, rất trọng yếu với ta.

Đường Phong giải thích nói

-Ồ, cái này không phải là vật trong Huyết hồ kia sao?

Lôi Tẩu ngạc nhiên nói.

- Ngươi đã nhìn thấy?

Đường Phong mừng rỡ vạn phần, muốn trong Bạch Đế Bí Cảnh tìm kiếm Xích Tâm Linh Quả, chẳng khác gì mò kim đáy biển, hắn vẫn muốn tìm người hỏi thăm một phen, nhưng trong Bạch Đế Bí Cảnh căn bản không có người ở, có linh thú, lần này hỏi thăm Lôi Tẩu, hắn vốn chẳng mang bao nhiêu hi vọng tìm được câu trả lời, không nghĩ tới Lôi Tẩu thật sự biết.

- Ân, ta thấy thứ đồ vật này rất giống thứ ta thấy.

Lôi Tẩu gật gật đầu.

- Có phải trong Hồng hồ hay không?

Đường Phong tiếp tục hỏi.

- Đúng a.

Lôi Tẩu lại gật đầu, nhưng lại lắc đầu nói:

- Bất quá vật kia cũng không phải là linh thảo thần dược, hơn nữa nơi đó không phải là Hồng hồ gì cả, đó là một cái Huyết hồ a.

- Nó nằm ở hướng nào, Ngươi huynh có thể chỉ điểm cho ta được không, thứ này rất trọng yếu với ta.

Nếu thứ này thật sự có thể chữa trị tổn thương kinh mạch của Bạch Tiểu Lại, cho dù Lôi Tẩu nói không rõ ràng, Đường Phong cũng muốn đi xem xét một phen, nếu như đó thật sự là Xích Tâm Linh Quả, hái xuống mang về là được, nếu như không phải, cũng chỉ có thể tìm phương pháp khác.

Lôi Tẩu nhìn Đường Phong nói:

- Không phải lão Ngươi ta xem thường ngươi, bằng vào thực lực hiện giờ của ngươi đi vào Huyết hồ kia, chỉ sợ là đi tìm chết, nơi đó rất nguy hiểm.

- Nguy hiểm cỡ nào ta cũng muốn đi.

Mất thấy Đường Phong kiên trì như vậy, Lôi Tẩu biết rõ hiện giờ nói cái gì cũng vô dụng, lập tức gật đầu nói:

- Đành vậy, ngươi là ân nhân của ta, lão Ngươi cũng không thể để cho ngươi một mình đi mạo hiểm, dù sao ta cùng tên kia cũng có cừ oán, lần này thành công hóa thành nhân hình cũng đang muốn tìm nó báo thù, thuận tiện mang ngươi đi theo cũng tốt.

Đường Phong đại hỉ:

tE

Đường Phong vốn có chút bận tâm tình huống của Lôi Tẩu, quay đầu nhìn lại, đã thấy Lôi Tẩu không bị ảnh hưởng chút nào, gãi đầu của mình, sau đó nghi hoặc nhìn Đường Phong hỏi:

- Lời này của nàng là có ý gì? Lão Ngưu ta đến tìm nàng báo thù, tại sao nàng lại khách khí như thế?

Xem bộ dáng của hần, chỉ sợ ảo giác trước mặt chưa từng có tác dụng. Đường Phong không khỏi cảm khái một tiếng, tâm tư đơn giản cũng có lợi a. Đối mặt với câu hỏi của Lôi Tẩu, Đường Phong khẽ cười nói:

- Sợ là vị tỷ tỷ này vừa ý lão Ngưu người, muốn người lưu lại làm chồng của nàng.

Đường Phong sợ hần nghe không hiểu, chỉ có thể dùng từ ngữ đơn giản nhất giải thích.

Lôi Tẩu giận dữ:

- Lão Ngưu ta đường đường là Lôi Tẩu thần thú, sao có thể chung sống với con rắn nhỏ này chứ, cái gì mà làm chồng, đừng vội hồ ngôn loạn ngữ, mau mau lăn ra đây nhận lấy cái chết.

- Hừ!

Đại Xà ẩn núp trong bóng tối hừ lạnh một tiếng, như có ý oán trách.

- Cái thứ không hiểu không tình, nếu các người đã muốn chết, ta sẽ thành toàn cho các người.

Vừa dứt lời, cả phiến Huyết hồ cuộn sóng, huyết vụ đậm đặc màu đỏ bay lên, hướng Đường Phong cùng Lôi Tẩu bao phủ lại.

Phiến huyết vụ này đậm đặc như hóa thành thực chất, phô thiên cái địa, lập tức bao phủ Đường Phong cùng Lôi Tẩu vào trong đó.

Đường Phong cố tình muốn thử một chút, sau khi tấn chức Thiên giai thì thực lực và thân thể sẽ cao đến trình độ nào, cho nên không tận lực ngăn cản, tùy ý để cho huyết vụ bổ nhào tới trước mặt của mình.

Chẳng ngờ rằng, thời điểm huyết vụ kia sắp tiếp xúc với thân thể của hần, lại trực tiếp đi đường vòng, hơn nữa từ trong huyết vụ, truyền ra vô số âm thanh hoảng sợ rú lên.

Đường Phong cũng không nghĩ tới sẽ xảy ra tình huống này, hần vốn suy đoán tình huống thân thể của mình bây giờ, bách độc bất xâm, vạn tà tránh lui. Nhưng huyết vụ này lại hoảng sợ đi đường vòng, làm cho hần nghi hoặc không thôi.

Cương tâm Tiểu Khô Lâu làm ra động tĩnh, vô số âm hồn bên trong vui sướng kêu lên, rục rịch muốn động. Trong lòng Đường Phong khẽ động, nghĩ thầm chẳng lẽ là vì cương tâm của mình? Cương tâm của mình, hoàn toàn không phát huy tác dụng trong chiến đấu, nhưng lại có năng lực khắc chế âm hồn.

Nếu như trong huyết vụ này, thực sự có chứa vô số âm hồn, vậy thì tình huống bây giờ đã có thể giải thích.

Nghĩ tới đây, Đường Phong vươn tay ra, thăm dò huyết vụ, chỉ nghe tiếng vang xoạt xoạt truyền đến, giống như tuyết tan, phàm là huyết vụ bị Đường Phong đụng phải, lập tức biến thành vô hình.

- Răng rắc xoạt xoạt.

Một tiếng vang thật lớn truyền đến, so sánh với Đường Phong bên này rất bình tĩnh, Lôi Tẩu bên kia huyền não đến mức long trời lở đất.

Xuất Phách Sát Kiếm, mộc kiếm huy động, phát ra một đạo lôi điện to như thùng nước, lập tức đem huyết vụ trước mặt chém thành hư vô.

Lôi thuộc tính, chí dương chí cương, vốn là khắc tinh của âm tà chi vật, Lôi Tẩu thân là Lôi hệ linh thú, cầm trên tay Thiên Lôi Thần Mộc Mộc Tâm hóa thành mộc kiếm, giống như hổ mọc thêm cánh, Giao Long nhập hải, cao hứng sử dụng Phách Sát Kiếm, đem phiến huyết vụ trước mặt quét sạch không còn, thiên lôi lại đánh về phía Huyết hồ, máu trong hồ lập tức rung động mạnh, một mảnh lớn của Huyết hồ bị biến mất.

Một chiêu Phách Sát Kiếm này có uy lực rất hung mãnh, Lôi Tẩu nhìn không được cười ha hả, tiếng cười như sấm:

- Đợi lão Ngưu ta hủy cái Huyết hồ này của người, ta muốn xem người ẩn thân nơi nào.

Dứt lời, cũng mặc kệ hấn ra ai, chém xuống một kiếm nữa, lôi quang phô thiên cái địa đánh xuống, chỉ một kiếm, nơi kiếm chiêu đi qua làm huyết vụ bốn phía tiêu tán không còn, thế đi của kiếm chiêu chưa giảm, trực tiếp làm cho một mảnh lớn Huyết hồ biến mất.

Đại Xà ẩn trong bóng tối phát ra tiếng thét kinh hãi, hoảng sợ nói:

- Trên tay người cầm là bảo vật gì?

Trăm năm trước Đại Xà đã đánh qua một trận với Lôi Tẩu, mặc dù biết hấn là Lôi hệ linh thú, trời sinh khắc chế tà vật, nhưng là tự cao tiến vào trong Huyết hồ chiến đấu với nó, nó cũng không sợ hấn. Lần này nàng cũng tấn chức Thất giai, vượt qua Hóa Hình Chi Kiếp, vốn ý vào thiên thời địa lợi, muốn bắt Lôi Tẩu vốn không phải việc khó, nhưng không nghĩ tới trên khối mộc đầu tay hấn lại gia tăng uy lực cho hấn lên rất nhiều, nhất thời không xem xét kỹ, bị hủy đi không ít huyết vụ, làm cho nàng vừa sợ vừa giận.

Ứng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

513. Chương 499: Xà Nữ.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mạc

Chương 499: Xà nữ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đối với câu hỏi của Đại Xà, Lôi Tẩu cũng không đáp, chỉ tiện tay huy động một kiếm, Phách Sát Kiếm được hấn sử dụng xuất thần nhập hóa, kiếm khí tung hoành.

Đường Phong gạt đầu một hồi, bộ kiếm pháp này trên tay của Lôi Tẩu đã phát huy ra mười phần uy lực, trong thiên hạ, chỉ sợ không có ai thích hợp với bộ kiếm pháp này hơn hấn.

Thời điểm Lôi Tẩu huy kiếm, Đường Phong cũng không nhàn rỗi, khi biết được cương tâm của mình có tác dụng khắc chết huyết vụ, dứt khoát thi triển kiếm pháp, huyết vụ không ngừng bị phá hủy. Tuy kiếm thế của Đường Phong yếu hơn Lôi Tẩu một chút, nhưng là dựa vào năng lực đặc thù cương tâm, thành quả chiến đấu không kém Lôi Tẩu bao nhiêu.

Hấn có thể cảm giác được, Đại Xà kia đang giấu mình trong Huyết hồ kia, chỉ là nàng không ra mặt, nếu mình cùng Lôi Tẩu hủy đi Huyết hồ này thì thật sự không sáng suốt, đã như vậy, vậy thì dĩ dật đãi lao (dùng khỏe đánh mệt), chỉ cần hủy huyết vụ này đủ nhiều, Đường Phong không sợ nàng không hiện thân.

Hợp lực của hai người, huyết vụ không cách nào tới gần phạm vi mười trượng đã bị bốc hơi sạch sẽ, hơn nữa có thể dùng mắt thường nhìn thấy Huyết hồ đang khô cạn.

Không đến thời gian nửa nén hương, máu trong hồ kia đã giảm đi ba bốn phần.

Đại xà kinh sợ liên tục, thét to:

- Đừng có làm càn.

Nương theo tiếng thét này, Đường Phong cảm giác được trong phương viên mười dặm có một cỗ khí tức âm u, mà cỗ cảm giác này từ dưới chân truyền đến.

Cúi đầu nhìn xuống, Đường Phong nhìn thấy mặt đất dưới chân hiện lên một cỗ nhan sắc đỏ thắm, giống như có máu tươi đang di động trên mặt đất, hơn nữa cỗ máu tươi này, giống như huyết triều tiến vào trong Huyết hồ.

Khi cổ máu tươi này tiến vào trong hồ, tà khí trong Huyết hồ tăng lên vài phần, mực nước đang hạ thấp trong hồ cũng từ từ dâng lên.

Cùng lúc đó, huyết vụ trong Huyết hồ nồng đậm thêm vài phần, trong lúc nhất thời tiếp tục bao phủ xung quang Đường Phong cùng Lôi Tẩu.

Lúc này đây, Đường Phong cảm giác được những huyết vụ tuy vẫn e ngại mình, nhưng vẫn công kích về phía hắn, chắc hẳn là do Đại Xà đang điều khiển, trái lại áp lực bên Lôi Tẩu tăng lên, kiếm chiêu chém ra cũng không mượt mà tự nhiên lúc ban đầu, giống như bị huyết vụ kiềm chế một bộ phận uy lực.

Đại Xà này vẫn chưa hiện thân mà đã có thể đạt tới trình độ này, làm cho Đường Phong cảnh giác hơn. Máu trong Huyết hồ giống như vô cùng vô tận, cho dù bị phá hủy một ít, cũng có thể từ bốn phương tám hướng bổ sung lại.

Không chỉ như thế, Đường Phong còn cảm giác máu huyết toàn thân của mình, cũng có xu hướng muốn chui vào huyết triều trên mặt đất, giống như đang có hấp lực vô cùng hấp dẫn máu huyết, nếu không thân thể hiện tại rất cường hãn, dùng một thân cương khí bảo vệ máu huyết, chỉ sợ không đến bao lâu sẽ chảy hết máu mà chết.

Nơi này cổ quái đến cực điểm.

Mất thấy Đường Phong cùng Lôi Tẩu đang vùng vẫy, Đại Xà hừ lạnh nói:

- Đây là một Mai Cốt Chi Địa, chôn vùi tính mạng của mấy vạn cao thủ, máu huyết toàn thân của họ đều hội tụ ở nơi này, ta muốn xem các ngươi có thể kiên trì được bao lâu.

Lời này vừa nói ra, lông mày Đường Phong nhăn lại.

Nếu đây là một Mai Cốt Chi Địa, nếu lời của Đại Xà là thật, tại đây có máu huyết của mấy vạn cao thủ, chỉ sợ là nhiều vô cùng, đến mình và Lôi Tẩu sức cùng lực kiệt, việc Đại Xà cần làm là lấy đi tính mạng của hắn và Lôi Tẩu. Nàng chậm chạp không lộ diện, đại khái là e ngại Thiên Lôi Thần Mộc trên tay của Lôi Tẩu, thứ này đối với nàng mà nói quả thực chính là ác mộng.

Chuyện đã tới nước này, chỉ có cần bức chân thân của nàng ra, sau đó cùng Lôi Tẩu hợp lực lấy đi tính mạng của nàng.

Quay đầu nhìn chung quanh một chút, ánh mắt Đường Phong dừng lại tại Xích Tâm Linh Quả đang lơ lửng trên Huyết hồ. Khắp Huyết hồ, chỉ có thứ này có tà khí đậm nhất, hơn nữa một kiếm vừa rồi của Lôi Tẩu bổ qua, thời điểm kiếm khí quét về phía thứ này, hồ nước đã xoay tròn, đem thứ này bao phủ vào bên trong, giống như không dám để cho nó bị thương tổn.

Tuy Đường Phong không biết đây là thứ gì, có thể thấy được Đại Xà bảo hộ nó chu đáo chặt chẽ thế này, chắc chắn nó phải rất trọng yếu.

- Ngươi huynh, bổ một kiếm về phía vật ở giữa hồ cho ta.

Đường Phong lặng lẽ truyền âm cho Lôi Tẩu.

Lôi Tẩu không hề nghĩ ngợi, trực tiếp bổ một kiếm về phía vật mà Đường Phong vừa nói.

Lôi quang hình thành kiếm khí phá vỡ huyết hồ, qua trong giây lát tựu đi tới vật kia phía trước, cùng với rồi tình huống đồng dạng, huyết trong hồ hồ nước bốc lên, xoay tròn mà ra, đem vật kia bao khóa ở bên trong.

Một tiếng nổ thật lớn, kiếm khí chém ra làm cho huyết vụ tiêu tán, nhưng dư lực cũng suy yếu, dần dần tiêu tán.

Kiếm quang qua đi, có chín chuỗi phi đao thẳng tắp hợp thành một đường thẳng, khí thế tuyệt luân và lặng yên không một tiếng động bắn tới.

Cửu Tinh Liên Châu, một trong những thủ pháp đỉnh cấp ám khí của Đường Môn, có tác dụng xuyên thấu những vật có lực phòng ngự cường hãn, Đường Phong không biết vật kia có phòng ngự như thế nào, cho nên ra tay không chút lưu tình.

PHỐC PHỐC PHỐC liên tiếp vang lên, toàn bộ chín chuỗi phi đao đã đâm vào vật kia, xâm nhập vào bên trong nó, không có chút trở ngại nào, sức phòng ngự của vật này quá yếu ớt, vượt xa sức tưởng tượng của Đường Phong, trách không được Đại Xà lại bảo hộ nó nghiêm mật như vậy.

Chín chuỗi phi đao đâm xuyên qua, thứ đồ vật này nhảy lên vài cái rồi khô quắt lại, từ bên trong chảy ra huyết dịch đen kịt, chảy vào trong hồ, nước trong hồ cũng biến thành đen như mực.

- Ah...

Một tiếng kêu thê thảm đau đớn vang lên, huyết vụ biến mất, huyết triều trong phạm vi mười dặm dừng lại, qua một lát sau, tất cả máu trong Huyết hồ đều biến mất, tất cả máu đều bị bốc hơi, lộ ra đáy hồ khô cạn, xuất hiện một nữ nhân trần truồng, da nữ nhân này nõn nà, thân thể trắng như tuyết, mái tóc màu đỏ hồng xỏa xuống vai, diễm lệ mà quý dị, trên người không một mảnh vải, dáng người uyển chuyển, bộ ngực nhô cao, cặp mông đầy đặn, làm cho người đối diện khi nhìn thấy phải sinh ra mơ tưởng.

Giờ phút này, vẻ mặt của nàng rất thống khổ, nửa thân người cong lại, đôi mắt nhìn Đường Phong cùng Lôi Tẩu, bàn tay nhỏ bé che ngực lại, hàm răng cắn chặt, trong đôi mắt đỏ tươi tản ra cừu hận và oán hận vô tận, chăm chăm vào Đường Phong nghiêng rằng nghiêng lợi nói:

- Tại sao ngươi lại hủy diệt khóa tâm tạng của ta, ngươi nhất định phải chết.

Đường Phong nhướng mày, hẳn không nghĩ tới cái thứ đồ vật đó thật sự là tâm tạng, căn cứ vào lời Xà nữ nói, hủy diệt khóa tâm tạng này chưa đủ đưa nàng vào chỗ chết, nói cách khác, nàng không chỉ có một trái tim.

Xà nữ cũng chủ quan, địa phương Mai Cốt Chi Địa này tà khí quý dị, chôn vùi tánh mạng của mấy vạn cao thủ, tuy lúc bình thường nàng có thể lợi dụng năng lực của bản thân áp chế tà khí trong phương viên ngàn dặm, nhưng dù sao Huyết hồ cũng là máu huyết của cao thủ ngưng tụ ra, nàng ở trong đó tu luyện ngàn năm, nhưng nàng không cách nào áp chế nổi tà khí này, cho dù là nhân loại hay linh thú tới đây, cũng không chạy đến bên Huyết hồ này.

Ứng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

514. Chương 500: Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 500: Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Cho nên nàng liền dùng tâm tạng của mình phiêu phù trên mặt nước, giả dạng thành thiên tài địa bảo, hấp dẫn một ít linh thú đến đây, sau đó giết chết chúng, hấp thu máu huyết.

Lúc trước Lôi Tẩu cũng bị hấp dẫn, nếu không phải thuộc tính của hắn có thể khắc chế tà khí, chỉ sợ cũng bị Xà nữ giết chết.

Nhưng bây giờ, Đường Phong cùng Lôi Tẩu liên thủ, tâm tạng đã bị đánh nát, làm sao mà Xà nữ không tức giận chứ? Quả nhiên là trộm gà không được còn mất nắm thóc, dưới cơn phẫn nộ hiện ra nhân hình, đem máu trong Huyết hồ ngưng tụ vào thân, chuẩn bị tập trung thực lực giết Đường Phong cùng Lôi Tẩu.

Hiện tại trên người nàng không mảnh vải che thân, có thể nói xuân quang vô hạn, bất quá Đường Phong cũng không thể ý, chỉ xem nàng là địch nhân, trừ điều đó ra, trong mắt hắn không có ý nghĩ khác.

Mà mặt mo của Lôi Tẩu ứng đỏ, thóa mạ nhỏ nước miếng nói:

- Ta nhỏ vào, ngươi là cái đồ không biết hổ thẹn, tại sao lại không mặc y phục mà lại chạy ra đây.

Lời này của Lôi Tẩu làm cho Đường Phong hết nói. Linh thú sao khi hóa hình đều trần truồng, Đường Phong cho hắn y phục để mặc, hắn lại bảo khó chịu, xé toang áo.

Mấy ngày nay, Lôi Tẩu vẫn không được hài lòng về cái quần của mình, quá nhỏ quá chật, dựa theo bản tính của hắn, khẳng định sẽ xé nát.

Bất quá Đường Phong kịp thời ngăn cản, dạy bảo hắn hiểu được lễ nghĩa liêm sỉ, hắn mới không làm thế. Bây giờ nhìn Xà nữ trần truồng, nhìn không được mở miệng châm chọc một câu.

Xà nữ chậm rãi đứng thẳng lên, bộ ngực cao ngất lộ ra, cười lạnh nói:

- Nên nhìn nhiều một chút, qua một lúc nữa, các ngươi sẽ không có cơ hội được nhìn thấy nữa.

Vừa nói nàng đột nhiên ra tay, xuất ra một đạo huyết vụ, đạo này huyết vụ này giống như một sợi xích, lao tới trước mặt Đường Phong, lập tức trói hắn lại, từ trong sợi xích truyền ra cổ lực đạo cường đại, muốn kéo Đường Phong đi.

Xà nữ cười âm hiểm nói:

- Đã ngươi hủy diệt tâm tạng của ta, vậy thì dùng mạng để đền a.

Đạo huyết vụ này ngưng thực hơn với lúc trước gấp trăm lần, nhất thời Đường Phong không giãy dụa được, bị kéo tới trước mặt Xà nữ.

Một mùi máu tanh nồng đậm khiến người ta buồn nôn từ trên người Xà nữ phát ra, Đường Phong thuận thể đâm một kiếm, vậy mà Xà nữ không tránh không né, chỉ cười, tùy ý để một kiếm của Đường Phong đâm vào bụng của mình.

- Ta là Huyết Luyện Chi Thân, đây không phải là bản thể thực sự của ta, ngươi có thể làm ta bị thương sao?

Xà nữ nhẹ giọng nỉ non bên tai Đường Phong, răng nanh lộ ra, cắn vào cổ Đường Phong.

Một ngụm cắn xuống, Xà nữ nhướng mày, phát hiện mình không thể cắn nát thân thể đối phương, nàng dùng ánh mắt nghi hoặc xem xét, chỉ thấy địa phương mà nàng vừa cắn không có một chút dấu vết.

- Thiếu gia ta luyện thành Bất Phôi Kim Thân, ngươi có thể làm ta bị thương sao?

Đường Phong trả lời một cách mỉa mai, đoản kiếm màu đen quét qua phần bụng của Xà nữ, chặt đứt thân thể đối phương, mang theo một chùm huyết vụ.

Máu tươi trên thân thể Xà nữ bắn tung tóe lên người Đường Phong, phát ra tiếng xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt, tính ăn mòn rất mạnh, may mắn một thân cương khí của Đường Phong lưu chuyển bên ngoài thân, không để cho giọt máu màu đen này bắn trúng thân thể, nếu không cho dù không bị thương, cũng rất buồn nôn.

Thời điểm Xà nữ đang kinh ngạc, Lôi Tẩu đã lặng yên không một tiếng động đi tới bên cạnh nàng, đem một kiếm lập lòe loẹt quang đâm tới, có cảm giác như đánh vào dưa hấu, đầu lâu của Xà nữ bạo liệt.

- Ha ha ha.

Lôi Tẩu thấy mình một chiêu giết địch, cười to một hồi.

- Ngươi là đồ ngốc, dám xem lão Ngưu ta như không tồn tại sao?

Thời điểm hắn đang hung hăng càn quấy, Đường Phong kéo hắn, nhanh chóng lui ra ngoài.

Trên bờ vai truyền ra cảm giác như bị lửa đốt, vừa rồi Xà nữ cắn hắn, tuy thân thể Đường Phong không bị nàng cắn nát, nhưng có một cổ tà khí đã xâm nhập vào cơ thể, may mắn cương tâm của mình có tác dụng khắc chế mới có thể hóa giải được, dù là như thế, nơi bị cắn vẫn truyền ra cảm giác đau đớn vạn phần.

Giờ phút này Xà nữ huyết nhục mơ hồ, thất lưng bị một kiếm của Đường Phong chém đoạn, đầu lâu bị Lôi Tẩu đánh nát, có thể nói bị chết không thể chết lại. Nhưng Đường Phong cũng không dám buông lỏng cảnh

giác, bởi vì lúc này nàng đã nói nàng là Huyết Luyện Chi Thân, sau khi Huyết hồ mười dặm biến mất, nàng mới xuất hiện, Đường Phong suy đoán Xà nữ này sẽ không dễ chết như vậy.

Quả nhiên, Lôi Tẩu liền cười không nổi, ngưu nhân mở to, dùng ánh mắt không thể tin nổi nhìn Xà nữ, bởi vì giờ phút này, huyết nhục của Xà nữ nhúc nhích, bị đánh nổ đầu và eo bị chém đoạn, lúc này liền hồi phục trở lại, giống như chưa bao giờ bị tổn thương.

Chậm rãi ngẩng đầu, đôi mắt tam giác đỏ tươi của Xà nữ nhìn chăm chăm vào Đường Phong cùng Lôi Tẩu, trong mắt hiện ra cừu hận, lạnh lùng nói:

- Các ngươi không giết được ta đâu.

Đây rốt cuộc là quái vật gì? Trong đầu của Đường Phong cùng Lôi Tẩu nhin không được hiện ra ý niệm này.

Nhanh chóng hồi phục tâm tư, Đường Phong đã mơ hồ đoán được chân tướng, thân thể của Xà nữ này chỉ sợ là do Huyết hồ mười dặm này cấu thành, Huyết hồ ngưng tụ thành thân thể, hơn nữa dưới mặt đất nơi này lại có vô số máu huyết của mấy vạn cao thủ bổ sung, hai kích vừa rồi căn bản không cách nào làm tổn thương tính mạng của nàng.

Nếu muốn giết nàng, chỉ có thể nghĩ biện pháp tìm ra nơi trí mạng của nàng.

Trái tim! Đường Phong không biết nàng có bao nhiêu trái tim, thân thể của nàng đang ở chỗ này, như vậy trái tim nhất định là nằm trong thân thể, chỉ cần phá hủy trái tim của nàng, cho dù có Huyết hồ mười dặm đi chăng nữa, cũng không cách nào ngưng tụ lại thân thể.

Mặc dù chỉ tiếp xúc trong thời gian ngắn ngủi, Đường Phong đã có thể phát hiện ra nhược điểm của Xà nữ, động tác của nàng quá mức thô kệch, không giống như Lôi Tẩu đã tu luyện qua Phách Sát Kiếm, tất cả công kích đều dựa vào bản năng, không có chiêu thức gì đáng nói, thứ duy nhất cần phòng bị chính là huyết vụ phát ra trong cơ thể nàng.

Đường Phong đang muốn truyền âm cho Lôi Tẩu, nói cho hắn biết nên đối phó Xà nữ này như thế nào, nhưng không ngờ Lôi Tẩu nhất thời nóng nảy giờ mọc kiếm lên xông tới.

Xà nữ vung hai tay lên, hai đạo huyết vụ bắn ra, quán quanh lấy hông Lôi Tẩu, kéo hắn tới gần, há miệng cắn một cái, Lôi Tẩu đảo một kiếm đánh qua, trực tiếp chém đứt nửa cái đầu của nàng.

Đường Phong bắt đặc dĩ cười khổ một tiếng, đành phải xông lên phía trước.

Một người một thú, thi triển các chiêu thức tàn ác đánh lên thân thể trần truồng của một nữ nhân xinh đẹp, xà nữ không có lực phản kháng, bị Đường Phong cùng Lôi Tẩu chém chém trái chém phải, máu tươi bắn ra tung tóe.

Nhưng mà Đường Phong cùng Lôi Tẩu cũng làm gì được nàng, không quán bọn hắn phá hủy thân thể nàng thành hình dạng gì, chỉ trong thời gian cực ngắn nàng liền khôi phục như cũ.

Lúc công kích Đường Phong cũng cẩn thận dò xét vị trí trái tim màng nàng ẩn dấu, nhưng khi đánh vào lồng ngực thì không có trái tim ở đó, trong nhất thời Đường Phong không biết nên ra tay hạ tử thủ bằng cách nào.

- Chỉ là một con rắn nhỏ, tại sao đánh thế nào cũng không chết thế này?

Lôi Tẩu phiền muộn không thôi.

Chẳng những hắn phiền muộn, Xà nữ cũng phiền muộn vạn phần, chỗ dựa lớn nhất của nàng là tinh khí hóa thành huyết vụ, có thể nói đây là gốc rễ của nàng, huyết vụ có tác dụng quấy nhiễu tâm thần, ăn mòn thân thể đối phương, phạm là địch nhân bị huyết vụ bao trùm, cho dù là cao thủ Thiên giai đỉnh phong, không mất thời gian bao lâu sẽ đánh mất thần trí.

Nhưng hôm nay, nàng lại đụng phải khắc tinh, không phải một, mà là hai!

Lôi Tẩu thân là Lôi hệ linh thú, bảo bối cầm trên tay có thể khắc chế huyết vụ của nàng, điều này nàng miễn cưỡng tiếp nhận. Nhưng một tên nhân loại có thực lực thấp hơn mình vài bậc? Huyết vụ mà chính mình vẫn lấy làm ngạo nghễ, lại không có tác dụng gì với hắn.

Sau khi hấn phá hủy tâm tạng của nàng, Xà nữ ra tay hạ sát thủ, nàng theo bản năng công kích Đường Phong cùng Lôi Tẩu, nhưng không có bất kỳ tác dụng gì. Kiểm chiêu của nhân loại này rất linh hoạt, mà Xà nữ không thể phán đoán ra vị trí công kích tiếp theo của Đường Phong, chỉ có thể dùng thân thể tiếp nhận. Nhưng Lôi Tẩu cũng giống như thế, một kiếm trên tay hắn giống như chưởng pháp, đại khai đại hợp, khi công kích ẩn chứa rất nhiều biến hóa.

Tại sao linh thú lại đi tu luyện võ kỹ kỳ xảo của nhân loại? Nếu linh thú biết võ thuật, ai ngăn được đây.

- Tại sao? Tất cả chuyện này là sao?

Xà nữ sợ hãi kêu lên liên tục, tuy trong nhất thời nửa khắc nàng sẽ không chết đi, nhưng mỗi lần bị hai tên biến thái này đánh trúng, sẽ hao phí một ít máu huyết, nếu trong thời gian dài, nhất định sẽ bị tổn thất không nhỏ.

Xà nữ bị đánh nổ đầu lần nữa, lần này Xà nữ hoàn toàn bị chọc giận, thân thể liền hóa thành một huyết hải, bao phủ khắp mặt đất.

Tà khí bắt đầu tụ tập, những huyết thủy này không ngừng nhúc nhích xoắn xuýt với nhau, chỉ trong một lúc, liền hóa thành bộ dáng một đầu Đại Xà.

Đầu Đại Xà này cao ước chừng vài chục trượng, to lớn như thùng nước, đầu lâu to lớn hình tam giác nhô lên, không ngừng nuốt lấy huyết thủy, toàn thân có màu đỏ sậm, trên làn da bao phủ lân phiến dày đặc, tản ra hào quang yêu dị.

Đây mới hình dáng chân chính của Xà nữ, Huyết Nhân Vương Xà!

Lôi Tẩu hô to gọi nhỏ nói:

- Chính là nó, lúc trước lão Ngưu chính là bị con rắn này cắn một cái.

Thần sắc Đường Phong ngưng trọng, sau khi hóa thành thân rắn, uy áp và khí thế mạnh hơn vừa rồi không ít, đây mới là khí thế của Linh giai thật sự, khí thế trầm trọng như núi, ép đến mức người ta không thể thở nổi.

Thất giai linh thú, tương đương với Linh giai cao thủ của nhân loại.

Hơn nữa những lân phiến đang bao phủ khắp thân thể, có tác dụng phòng hộ rất tốt, nếu hiện tại vẫn tiếp tục ra tay không kiên nhẫn nữa, chỉ sợ không có khả năng.

Con mắt ngạo nghễ của Đại Xà nhìn hai sinh vật nhỏ bé trước mặt, trong đôi mắt tam giác màu đỏ tản ra tức giận khôn cùng, há miệng nhổ một cái, nhổ ra một cục máu rất lớn.

Đường Phong cho rằng nó bị nội thương, nhưng không ngờ cục máu kia rơi xuống đất, huyết thủy chuyển động, hóa thành một thân ảnh một người.

Người này nửa quỳ trên mặt đất, chậm rãi đứng, xem bộ dáng hắn là nam nhân, hơn nữa nam nhân trung niên, trên tay hắn, còn cầm một thanh lợi kiếm loang lổ.

Quần áo trên thân thể hắn là gì đã không thấy rõ nữa, bởi vì toàn thân hắn đều là huyết hồng, không có chút khí tức sinh linh nào, toàn thân đầy tử khí, hai mắt trống rỗng, vẻ mặt cứng ngắt.

Tại sao lại có thêm một người? Đường Phong cảm thấy nghi hoặc vạn phần, người nọ bị Xà nữ nhốt từ trong bụng ra, hắn rốt cuộc là ai?

Thời điểm hắn suy đoán, người nọ đã xông về phía Đường Phong, lợi kiếm trên tay đánh ra mấy kiếm, bao phủ Đường Phong vào bên trong.

Lôi Tẩu vừa thấy Đường Phong bị công kích, giơ một kiếm lên muốn cứu viện, nhưng không ngờ Xà nữ ngẩng cao đầu xông tới, mạnh mẽ công kích về phía hắn, rơi vào đường cùng, Lôi Tẩu chỉ có thể giơ kiếm ngăn cản.

Oanh một tiếng, Lôi Tẩu bị đánh bay về phía sau hơn mười trượng, thân thể đang ở trong không trung, một cái đuôi rắn đã cuốn lấy hắn lại.

Lôi Tẩu cùng Đại Xà chiến đấu, đã không rảnh chú ý tới Đường Phong, bởi vì giờ phút này hắn cũng gặp phải một cuộc chiến ác liệt, thời điểm nhân loại này vừa động thủ, Đường Phong cảm nhận được áp lực.

Đường Phong hiện giờ, đã có thực lực Thiên giai Hạ phẩm, thân thể cường hãn vô cùng, có thể làm cho hắn cảm giác được áp lực, chỉ có Thiên giai Thượng phẩm mới làm được.

Nói cách khác, nam nhân không có thần trí này khi còn sống là một cao thủ Thiên giai thượng phẩm.

Kiểm quang điểm một cái, trong kiếm thể ẩn chứa xuân ý, giống như gió xuân thổi vào mặt, ẩn giấu sát cơ trong đó, làm cho người ta khó lòng phòng bị.

Đường Phong một kiếm quét qua, đồng thời duỗi tay phóng ra mấy chuôi phi đao, đâm vào ngực của đối phương.

Vậy mà nam nhân này không tránh không né, tùy ý để cho phi đao bắn vào thể nội, lực đạo cường đại đánh lên bộ ngực của hắn, kiếm chiêu của hắn đã bao phủ Đường Phong vào bên trong.

Xuân ý triển miên, kiếm thể trầm tịch, một kiếm sau so với một kiếm trước càng khó đối phó hơn, Đường Phong phát hiện mình phải cố hết sức mới ứng phó được.

Trong lúc đó, kiếm chiêu của đối phương lại biến đổi, hỏa diễm hùng hực đập vào mặt, Đường Phong cả kinh, vội vàng lui về phía sau.

Chẳng ngờ rằng, kiếm thể của đối phương lại biến đổi, gió thu từng cơn, lại cho tâm tình của người ta thoải mái vui vẻ, nhưng kiếm khí sắc bén lại làm cho người ta sợ hãi.

- Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm!

Trong lòng Đường Phong khiếp sợ, tuy cùng nam nhân này giao thủ ba lượt, nhưng hắn đã biết được rốt cuộc kiếm pháp của đối phương là gì.

Dù sao, trước khi tiến vào Bạch Đế Bí Cảnh, Đường Phong đã nhìn thấy tứ đại thành chủ thi triển ra Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm Trận, cũng cảm nhận kiếm ý chất chứa trong đó.

Mà nam nhân này thi triển ra, tuyệt đối là Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm! Mặc dù mới chỉ ba chiêu, nhưng đã bao gồm Tam Quý biến hóa.

Nếu như đoán không lầm, kiếm tiếp theo chính là Đông kiếm. Một khi hắn thi triển ra, nếu mình không thể thoát ra, sẽ lâm vào bên trong Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm chính thức, tuế nguyệt diễn biến luân hồi, mình sẽ rất nhanh già yếu đi.

Quả nhiên, kiếm chiêu của đối phương chất chứa hàn ý vô hạn, gió lạnh gào thét, giống như rơi vào hầm băng.

Đông kiếm xuất, Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm thành!

Vô số kiếm quang đem Đường Phong bao phủ vào bên trong, Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm biến ảo khôn lường, nóng lạnh luân chuyển, tuế nguyệt luân hồi.

Đường Phong cười khổ không thôi, tuy đã sớm nghe qua đại danh Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm của Bạch Đế thành, nhưng hắn không nghĩ đến sẽ có lúc hắn bị bao phủ.

Nếu như không nhanh thoát thân, một khi bị Tứ Quý Chi Lực xâm nhập, thân thể của mình sẽ già yếu rất nhanh.

Người này sử dụng Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm, như vậy hắn nhất định là người của Bạch Đế Thành. Hơn nữa Xuân Hạ Thu Đông tứ tuyệt kiếm đều đồng thời xuất ra, ngay cả tứ đại thành chủ cũng không thể làm được tới trình độ này! Bốn vị thành chủ chỉ có thể tu luyện được một loại thuộc tính và công pháp dùng để phối hợp với nhau mà thôi.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

c	t

Đường Phong có chút bối rối gãi gãi đầu rồi ôm quyền nói:

- Đường Phong bái kiến nhạc phụ đại nhân.

Bạch Khang Nhân cười nói:

- Không cần đa lễ, đây vốn là một việc vui, chỉ là ta và nhạc tế người gặp mặt ở một chỗ có vẻ không thích hợp.

Vị thành chủ Bạch Đế Thành đời trước này tính tình cũng rộng lượng, biết rõ chuyện của Đường Phong và Bạch Tiểu Lại nhưng không hề có chút ý phản đối nào. Bởi vì hắn hiểu được, một người trẻ tuổi tuấn kiệt như Đường Phong cũng đã đủ tư cách xứng đôi với nhi nữ của hắn rồi. Huống chi hắn cũng đã chết nhiều năm rồi, chỉ là cơ duyên xảo hợp còn lưu lại được một tia thần trí. Lúc này hắn có muốn phản đối cũng đâu làm được gì!

Trong lúc nhất thời, Đường Phong không khỏi đối với vị nhạc phụ đại nhân này có chút bội phục, đây mới đúng là khí độ mà một thượng vị giả nên có, không như đám rác rưởi người Hàn gia tự cho bản thân là một phần tử của Bạch Đế Thành, cả ngày mắt đều cao hơn trán, phăng phất như trên đời này ngoài trừ Hàn gia bọn chúng ra, những người khác đều là rác rưởi.

- Đúng rồi, Nguyệt Dung tình hình thế nào rồi? Đã lập gia đình chưa?

Bạch Khang Nhân đột nhiên mở miệng hỏi. Hắn hiện giờ trong lòng chỉ nhớ nhất hai tiểu nữ nhi của mình. Bạch Tiểu Lại hiện giờ đã có nam nhân trước mặt này chiếu cố thì xem như đã ổn rồi, ngược lại đứa con gái lớn từ sau khi bản thân hắn mất tích khẳng định là rất vất vả.

Đường Phong âm thầm nói:

- Nàng hiện giờ là Bạch Đế Thành thành chủ, đến nay vẫn còn lẻ loi một mình!

Tuy cũng đã đoán trước được tình huống này nhưng Bạch Khang Nhân vẫn không khỏi thở dài một tiếng:

- Khổ thân nó!

Thấy thần sắc thương cảm của Bạch Khang Nhân, Đường Phong cũng không dám quấy rầy, chỉ lặng yên đứng một bên, sau một lúc Bạch Khang Nhân mới nghiêm mặt nói:

- Thời gian của ta không nhiều, nói ngắn gọn, ngươi cẩn thận nghe cho kỹ, chuyện này liên quan đến sự hưng suy tồn vong của Bạch Đế Thành sau này!

- Vâng!

Đường Phong vội vàng chính sắc nói.

Sau đó, Bạch Khang Nhân liền đem chuyện phát sinh mười mấy năm qua nói một lần.

Mười mấy năm trước, hắn mang theo Bạch Đế Ấn tiến vào Bạch Đế Thành, cũng vì lúc đó một thân thực lực đã tới Thiên giai đỉnh phong cho nên muốn đi vào Bạch Đế Cảnh tìm một ít linh thú để luyện tập hi vọng từ trong chiến đấu cảm ngộ thiên địa linh khí đột phá bình thường tấn chức linh giai.

Ứng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

516. Chương 502: Bạch Đế Ấn!

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 502: Bạch Đế Ấn!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Trong Bạch Đế Thành linh thú không hiếm, Lục giai linh thú đỉnh phong cũng có không ít, rất dễ dàng trở thành đối thủ của hần, Lôi Tẩu cũng là một trong những đầu linh thú hần dùng làm đối tượng thí luyện. Bất quá khi đó Lôi Tẩu cho rằng hần mưu đồ Thiên Lôi Thần Mộc cho nên ra tay không hề lưu tình, cơ hồ là dùng mạng đổi mạng chiến đấu, sau một hồi ác chiến, Bạch Khang Nhân không thể không bị bức ra rồi khỏi cái sơn cốc đó.

Về sau hần lại phát hiện ra vài đầu Lục giai linh thú, trong khổ chiến cũng có chỗ cảm ngộ. Nhưng là trời không ưu ái hần, trong một lần vô tình hần lại bước vào địa bàn của một con Thất giai linh thú, dùng thực lực Thiên giai đỉnh phong của hần thực sự không cách nào ngăn cản Thất giai linh thú chi uy. Sau một phen chiến đấu hần liền trọng thương, may mắn đầu Thất giai linh thú kia cũng không thiện tốc độ nếu không lúc đó hần đã bỏ mạng rồi.

Sau khi dốc sức liều mạng chạy đi, Bạch Khang Nhân thầm tính toán muốn trở về Bạch Đế Thành dưỡng thương. Nhưng khi hần mang theo một thân trọng thương đi ngang qua phạm vi gần hai mươi dặm cách cái huyết hồ này thì máu tươi từ miệng vết thương lại mất đi không chế, không ngừng chảy ra, càng vận công thì tốc độ thoát máu càng nhanh. Không đợi hần kịp rời khỏi chỗ này thì Xà nữ đã hành động, sau một hồi chiến đấu đã đưa hần đánh chết rồi trực tiếp nuốt vào bụng.

Đường đường một đời Bạch Đế Thành thành chủ là chết oan uổng như vậy, chỉ có thể nói là ông trời bất nhân thôi.

Bạch Khang Nhân lúc trước cũng biết khu vực huyết hồ này có chút quỷ dị cho nên sau khi bị thương hần căn bản không dám tới gần huyết hồ. Nhưng hần vận lần không ngờ rằng ở khoảng cách hơn hai mươi dặm vậy mà vẫn chịu ảnh hưởng cho nên hơi có chút coi thường.

Thẳng đến khi bị Xà nữ nuốt vào trong bụng Bạch Khang Nhân mới biết được phạm vi ngàn dặm xung quanh đây là một mảnh mai cốt chi địa, dưới mặt đất ẩn chứa vô số máu huyết cao thủ, hần nếu không bị thương cũng vô sự, nhưng chỉ cần bị thương thì máu tươi liền sẽ bị dẫn dắt ra, không cách nào ngăn cản được.

- Vốn là khi bị Xà nữ nuốt vào bụng ta phải bị tiêu huỷ rồi mới đúng.

Bạch Khang Nhân lúc nói những lời này sắc mặt rất bình tĩnh, thần sắc không có chút chấn động nào, phẳng phất như đang nói chuyện của người khác vậy.

- Nhưng nhờ một kiện đồ vật lại có thể bảo trụ thân thể ta cùng một tia thần thức. Qua nhiều năm như vậy, ta một mực không dám hiện thân là vì muốn chờ có người của Bạch Đế Thành đến đây, đem vật này giao phó lại.

Vừa nói, Bạch Khang Nhân thò tay vào ngực móc ra một khối hình tứ phương, toàn thân trắng nõn như ngọc liên tục chớp động quang mang thánh khiết. Vật này to cỡ chừng nắm tay hài đồng, bề ngoài nhìn không ra có chỗ nào kỳ lạ, nhưng bên trong lại ẩn chứa lực lượng khiến Đường Phong rất sợ hãi. Chỉ có điều lúc này trên cái vật trắng nõn như ngọc này lại có một tia năng lượng màu đen lưu động.

- Bạch Đế Ẩn!

Đường Phong lập tức nghĩ đến vật này.

- Đúng vậy, đây chính là biểu tượng của Bạch Đế Thành ta, Bạch Đế Ẩn này cả Bạch Đế Thành trừ lịch đại thành chủ ra không người nào biết nó có tác dụng gì, chỉ biết nó là biểu tượng do tổ tiên lưu lại mà thôi.

Bạch Khang Nhân nhẹ nhàng cười nói:

- Kỳ thật, tác dụng của nó không phải là ta với người có thể tưởng tượng được. Mặc dù ta đã hao phí mấy chục năm thời gian tìm hiểu nhưng cũng không thể nào thấu đáo được.

Dừng một chút, Bạch Khang Nhân lại nói:

- Con yêu nữ kia cũng phát giác được sự tồn tại của Bạch Đế Ẩn, bất quá Bạch Đế Ẩn có tác dụng đặc biệt khắc chế tà khí của yêu nữ kia cho nên mười mấy năm qua ả ta vẫn luôn muốn dùng tà khí trong cơ thể luyện hoá Bạch Đế Ẩn nhưng lại không có bao nhiêu tác dụng.

Tia năng lượng màu đen lượn lờ trên Bạch Đế Ẩn kia hẳn là do Xà nữ muốn luyện hoá Bạch Đế Ẩn mà hình thành.

- Bạch gia tổ tiên chúng ta cũng là trong lúc vô tình có được Bạch Đế Ẩn này từ trong đó học được Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm mở ra Bạch Đế Cảnh chi môn, lại ở chỗ này thành lập nên Bạch Đế Thành nhằm thủ hộ một phiên tiểu thiên địa này. Dùng tài nguyên trong phiên thiên địa để phát triển Bạch Đế Thành.

Đường Phong nghe những lời này, trong lòng không khỏi khiếp sợ, nguyên lai Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm căn bản không phải do tổ tiên Bạch gia sáng tạo ra mà từ trong Bạch Đế Ẩn này học được!

- Bạch Đế Ẩn đồng thời cũng là chìa khoá để ra vào Bạch Đế Cảnh.

Bạch Khang Nhân tiếp tục nói:

- Có nó là có thể tự do xuất nhập Bạch Đế Cảnh không cần phải thi triển Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm để mở ra Bạch Đế Cảnh chi môn.

Tin tức thú vị như thế, ở trong cả Bạch Đế Thành chỉ sợ cũng chỉ có lịch đại thành chủ mới biết được. Ngay cả tứ quý thành chủ cũng không biết được. Chỉ có điều lúc Bạch Khang Nhân mất tích còn chưa kịp đem Bạch Đế Ẩn truyền lại cho Bạch Nguyệt Dung khiến cho nàng làm thành chủ mà hoàn toàn không biết gì cả.

- Ta hiện tại cần người đem nó mang ra ngoài đưa cho Bạch Nguyệt Dung!

Hai mắt Bạch Khang Nhân đột nhiên loé lên nhìn chằm chằm vào Đường Phong.

- Mệnh lệnh của trưởng bối, vân bối tất nhiên sẽ không phụ nhờ vả!

Đường Phong ôm quyền cung kính đem Bạch Đế Ẩn nhận lấy. Cầm vào tay chỉ cảm thấy một mảnh ôn hoà làm cho tâm thần rung động.

- Người không muốn có nó sao?

Bạch Khang Nhân giống như cười mà không phải cười nhìn Đường Phong hỏi:

- Có nó, ngày sau người có thể tự do ra vào Bạch Đế Cảnh, càng có thể thi triển ra Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm, tương đương với tự mình có được cả mảnh thiên địa này!

- Muốn!

Đường Phong thẳng thắn nói, hẳn biết rõ đây là Bạch Khang Nhân muốn thăm dò hắn, mặc dù nói Bạch Tiểu Lại cùng hắn tâm đầu ý hợp nhưng dù sao cũng mới chỉ gặp mặt vị nhạc phụ đại nhân này lần đầu, đối phương không biết gì về hắn cho nên có chút lòng nghi ngờ là bình thường.

Hai mắt Bạch Khang Nhân khẽ híp lại giống như chim ưng rình mồi nhìn Đường Phong.

- Cái ta muốn thì rất nhiều nhưng ta sẽ tự dùng chính sự cố gắng của bản thân thu lấy!

Đường Phong khẽ lắc lắc đầu nói:

- Nếu ta mang Bạch Đế Ẩn vụng trộm thu giữ thì ngày sau cũng không có mặt mũi nào mà gặp lại Lại tỷ cả.

Cùng Lại tỷ so sánh, mảnh thiên địa này không có cũng không sao. Một nữ nhân có thể vì mình cam nguyện trả giá hết thảy thì chính mình làm sao có thể nhẫn tâm lừa gạt nàng, cô phụ nàng?

Bạch Khang Nhân nhìn chằm chằm Đường Phong một hồi rồi mới nói:

- Ta không biết người là giả vờ hay thật lòng nhưng ta cũng chỉ có thể tin tưởng người, tin tưởng vào Tiểu Lại sẽ không nhìn lầm người!

Một chút thần thức cuối cùng này của Bạch Khang Nhân cũng chỉ đủ để duy trì một lúc nữa, sau đó sẽ tan thành mây khói.

Đường Phong cũng không giải thích thêm nhiều. Hắn biết rõ hiện tại có nói gì cũng vô dụng, cho nên chỉ có thể đem Bạch Đế Ấn thu vào trong Mị Ảnh không gian chờ đến lúc ra ngoài sẽ giao lại cho Bạch Nguyệt Dung là được.

Ứng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

517. Chương 503: Một Cái Linh Mạch, Một Phương Thiên Địa.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 503: Một cái linh mạch, một phương thiên địa.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Vật này vốn chính là của Bạch Đế Thành, Đường Phong không có tư cách thu lấy nó.

truyền lại cho thành chủ kế nhiệm, nhưng hiện tại Bạch Khang Nhân ta cũng chỉ có thể nói cho Đường Phong người.

Bạch Đế Ấn nếu là chìa khoá của Bạch Đế Cảnh này thì chỉ cần có được nó sẽ tự do xuất nhập Bạch Đế Cảnh, hơn nữa Bạch Đế Ấn cùng một phương tiểu thiên địa này liên kết chặt chẽ, người có Bạch Đế Ấn thậm chí còn có thể điều động một bộ phận linh khí trong Bạch Đế Cảnh cho bản thân sử dụng.

Cũng chính vì vậy mà Bạch Khang Nhân mới có thể dùng thực lực của bản thân tri triển ra Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm, vận dụng đồng thời bốn loại năng lượng bất đồng.

Bạch Đế Ấn có tác dụng không chỉ đơn giản như vậy, nghe nói sử dụng Bạch Đế Ấn còn có thể chuyển quản linh khí cả một khu vực, có thể khiến cho khu vực đó linh khí khô kiệt hoặc là linh khí nồng đậm lên. Thực lực càng cao thì linh khí trong Bạch Đế Cảnh càng giống như cương khí của bản thân, điều động thoải mái dễ dàng, muốn nó như thế nào sẽ như thế đó!

Trừ những cái đó ra, Bạch Đế Ấn còn là một kiện bảo bối. Chỉ là Bạch Khang Nhân không biết làm cách nào để sử dụng nó mà thôi. Cái này còn phải cần Đường Phong tự mình nghiên cứu kiểm chứng.

Sau một lát, Bạch Khang Nhân đã đem tất cả những hiểu biết của hắn nói cho Đường Phong nghe. Đường Phong cũng rất cẩn thận lắng nghe. Đến lúc này, thân thể của Bạch Khang Nhân đã bắt đầu héo rũ, không có Bạch Đế Ấn bảo hộ, một tia thần thức cuối cùng của hắn cũng đã sắp tiêu hao gần như không còn, cho nên vị thành chủ Bạch Đế Thành này cũng sắp tan theo mây khói.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

518. Chương 504: Chém Giết Xà Nữ.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 504: Chém giết Xà nữ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Vật này vốn chính là của Bạch Đế Thành, Đường Phong không có tư cách thu lấy nó.

Vốn sự việc đến đây là ổn, nhưng khi Đường Phong đem Bạch Đế Ấn thu vào trong Mị Ảnh không gian thì một phiến tiểu không gian này lại đột nhiên chấn động mãnh liệt, Bạch Đế Ấn ở bên trong mất đi không chế chạy loạn khắp nơi, mang theo một cỗ lực lượng cùng uy áp khổng lồ cường hành va đập vào Mị Ảnh không gian.

Một loạt tiếng răng rắc vang lên, Đường Phong tập trung tư tưởng nhìn lại thì không khỏi giật mình, bởi vì Mị Ảnh không gian có vẻ như muốn bị phá nứt, đồ vật bên trong bị nháo loạn cả lên, chuyện này trước kia chưa từng có.

“Chuyện gì thế này?” Đường Phong rất nghi hoặc, mặc dù không quá rõ ràng nhưng hắn cũng lơ mơ đoán được là Bạch Đế Ấn cũng Mị Ảnh không gian không thể dung hợp với nhau được.

Rơi vào đường cùng, Đường Phong chỉ có thể đem Bạch Đế Ấn từ trong Mị Ảnh không gian ra ngoài, đang muốn động thủ thì Bạch Đế Ấn lại từ trong Mị Ảnh không gian tự mình phá ra, rồi không ngừng bay vòng quanh Đường Phong mấy vòng, toàn thân một màu noãn ngọc của nó không ngừng tản ra từng vòng hào quang, sau đó nó lại đột nhiên nhào tới chỗ đan điền Đường Phong.

Đường Phong quá sợ hãi định thò tay bắt nó lại nhưng khi bàn tay chạm vào Bạch Đế Ẩn lại có cảm giác không chân thật, Bạch Đế Ẩn giống như đã hoá thành một đoàn năng lượng khiến Đường Phong không thể nào chụp bắt được.

Chỉ trong thoáng chốc, Bạch Đế Ẩn đã vọt tới chỗ đan điền của Đường Phong rồi biến mất không thấy nữa. Đường Phong toàn thân chấn động, bản năng cảm giác thấy trong đan điền mình có nhiều thêm một thứ, Đường Phong vội vàng xé áo nhìn xuống vị trí bụng mình, chỗ đó làm gì còn bóng dáng của Bạch Đế Ẩn!

- Chuyện này ...

Sắc mặt Bạch Khang Nhân cũng đại biến, một loạt sự việc trong chớp mắt vừa rồi hẳn đều tương tận chứng kiến. Bạch Đế Ẩn lại tự nhiên biến mất?

Bạch Đế Ẩn ở trong tay hắn cũng đã vài chục năm, mà hắn cũng không thể nào nhìn ra được chút bí mật nào của nó. Ngoài việc có thể sử dụng nó ra vào Bạch Đế Cảnh cùng sử dụng Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm ra thì không còn biết được thêm tác dụng nào nữa cả.

- Chuyện này là sao?

Đường Phong cũng ngây ngốc không thôi, bản thân hắn nhìn từ bên ngoài thì không có gì thay đổi nhưng nếu nội thị thì có thể thấy được ở trong đan điền hắn hiện tại, Bạch Đế Ẩn đang bị Tiểu Khô Lâu cầm trên tay. Mấy giọt chất lỏng ngưng tụ toàn thân thực lực của hắn hiện tại cũng đang không ngừng quay tròn xung quanh Bạch Đế Ẩn.

“Nó làm sao có thể chui vào đây mà không tổn thương mình chút nào?” Tình huống này quá mức quỷ dị, mặc dù bản thân không có bất kỳ vết thương nào nhưng Đường Phong vẫn rất bất an.

Bạch Khang Nhân nhìn Đường Phong, Đường Phong nhìn lại hắn, hai người trừng bốn con mắt ngơ ngác nhìn nhau không hiểu ra sao.

Trong giây lát, Bạch Khang Nhân giống như đột nhiên nhớ tới cái gì, cả kinh hô lên:

- Đường Phong, chẳng lẽ ngươi đã bước vào Thiên Nhân Hợp Nhất cảnh giới?

Đường Phong không hiểu tại sao lúc này Bạch Khang Nhân lại hỏi vấn đề này, nhưng vẫn gật đầu thành thật trả lời:

- Vâng bởi may mắn ở trước đây vài ngày lúc tấn chức Thiên giai xác thực đã bước vào cảnh giới Thiên Nhân Hợp Nhất.

Bạch Khang Nhân hít vào một ngụm lãnh khí nhìn Đường Phong bằng ánh mắt khó có thể tin được, thậm chí trong ánh mắt của Bạch Khang Nhân còn ẩn chứa một chút hâm mộ. Tên thiếu niên này nếu không phải là con rể của hắn, chỉ sợ hắn đã ghen ghét muốn chết, hận không thể đục vô mặt tên này một đấm. Hắn mới bao nhiêu tuổi? Chẳng những tấn chức Thiên giai mà còn có thể bước vào cảnh giới Thiên Nhân Hợp Nhất mà biết bao nhiêu người ước mơ! Cái này nên gọi là yêu nghiệt hay là quái thai đây?

Trách không được lúc trước tại sao chính mình lại nhìn không thấy được thực lực của hắn, trách không được vì sao nhìn bề ngoài của hắn không khác gì một người bình thường. Thì ra là do cái cảnh giới Thiên Nhân Hợp Nhất này làm nên.

Thiên Nhân Hợp Nhất, thiên chính là ta, ta chính là thiên, tuy hiện tại Đường Phong chỉ mới vừa bước vào cảnh giới này, xem như chỉ mới bước vào đoạn đường đầu tiên, nhưng thời gian qua đi thành tựu của hắn chắc chắn sẽ trở thành truyền thuyết, đến lúc đó cả thiên địa này chỉ sợ không còn ai có thể là đối thủ của hắn rồi.

- Tốt! Rất tốt!

Bạch Khang Nhân nhanh chóng khôi phục thần sắc, phóng tiếng cười lớn:

- Không ngờ được hậu nhân Bạch gia ta lại có ánh mắt tinh tường như thế, chọn người vừa ý lại là một tuấn kiệt trẻ tuổi xuất sắc thế này, lão phu có chết cũng không hối tiếc gì rồi!

- Nhạc phụ đại nhân, cái này cùng Bạch Đế Ẩn có quan hệ gì sao?

Đường Phong nghi hoặc hỏi.

Bạch Khang Nhân hít sâu một hơi, sinh cơ trên người so với vừa nãy nhạt nhòa hơn nhiều, xem tình hình có lẽ tia thần thức còn sót lại của hắn cũng không thể tiếp tục chống đỡ quá lâu, bất quá cũng đủ cho hắn giải thích nghi hoặc của Đường Phong.

- Đường Phong, người biết Bạch Đế Cảnh rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra không? Vì cái gì linh khí ở nơi này lại sung túc dư thừa như thế, vì cái gì ở đây lại không có một bóng người? Tài phú lớn nhất của Bạch Đế Cảnh không phải vô số thiên tài địa bảo bên trong nó mà là một thứ khác. Một thứ mà để cho các cao thủ Linh giai cũng vạn phần ước ao!

Thanh âm của Bạch Khang Nhân chậm rãi mà hữu lực:

- Thứ đó chính là linh mạch!

Lịch đại thành chủ của Bạch Đế Thành tương truyền có một ít bí mật sẽ không để nhiều người biết được. Bí mật này liên lụy quá lớn cho nên tới bây giờ cũng chỉ có các đời thành chủ mới biết được. Như tứ quý thành chủ, mặc dù cũng là nhân vật trọng yếu nhưng cũng chỉ biết được Bạch Đế Cảnh là một nơi tu luyện tốt mà thôi.

- Linh mạch?

Đường Phong lần đầu tiên nghe tới danh từ này.

- Đúng vậy, linh mạch là do linh khí ngưng tụ mà thành, cũng giống như mạch khoáng vậy. Bạch Đế Cảnh này có một cái linh mạch, chỉ tiếc là Bạch gia ta trải qua ngàn năm tìm hiểu cũng không thể tìm hiểu ra được bí mật của Bạch Đế Ẩn, do đó cũng không ai tìm được cái linh mạch này nằm cụ thể ở chỗ nào. Nghe nói trong linh mạch có linh thạch, linh thạch chính là tinh hoa do linh khí ngưng tụ lại biến đổi về chất mà hoá thạch. Một khối linh thạch cỡ lòng bàn tay ẩn chứa năng lượng cũng tương đương với tổng lượng cương khí của một cao thủ Thiên giai đỉnh phong cao thủ, mà cái này cũng chỉ là một khối hạ cấp linh thạch mà thôi, những khối linh thạch cao cấp hơn thì năng lượng ẩn chứa trong đó người có thể tưởng tượng.

Đường Phong cũng phi thường khiếp sợ, một khối linh thạch chỉ cỡ lòng bàn tay mà hàm lượng linh khí ẩn chứa bên trong cũng đủ chống đỡ toàn thân cương khí của một cao thủ Thiên giai đỉnh phong, cái nghe nghe thôi cũng thấy quá mức khiếp hãi đi.

- Một cái linh mạch, một phương thiên địa!

Bạch Khang Nhân tiếp tục nói:

- Bạch Đế Cảnh rốt cuộc hình thành như thế nào, không ai biết được. Nhưng cái quy tắc này thì sẽ không cải biến. Chính vì có một cái linh mạch như vậy tồn tại cho nên mới có Bạch Đế Cảnh sinh ra đời. Ta cũng không biết người người đã nghe nói qua về Huyết Vụ thành và Thiên Thánh Cung chưa?

- Đã nghe nói qua.

Đường Phong gật đầu xác nhận, hai thế lực này chính là hai thế lực cường đại nhất trên đại lục hiện tại. Âu Dương Vũ cũng là một Linh giai cao thủ đến từ Huyết Vụ thành.

- Theo ta được biết, bản doanh của hai thế lực này cũng là một phương thiên địa giống như Bạch Đế Cảnh, bọn hắn tự mình mỗi bên chiếm lấy một cái linh mạch. Thế nhân đồn rằng hai thế lực là cường đại nhưng, nhưng thật ra trong thiên hạ có vô số linh mạch, loại tiểu thiên địa như Bạch Đế Cảnh cũng có vô số, trong những tiểu thiên địa này sẽ có một số gia tộc sinh tồn, những gia tộc kia mặc dù không có số lượng Linh giai cao thủ nhiều như Huyết Vụ Thành và Thiên Thánh Cung nhưng cũng không phải không có. Chỉ là họ không muốn xuất hiện trước mặt thế nhân mà thôi, ta từng tại Lý Đường đế quốc vô tình gặp qua hai vị Linh giai cao thủ, tự xưng là đến từ Đào Nguyên Phương gia, đại khái cũng là một trong những gia tộc đến từ một cái tiểu thiên địa như vậy.

- Thực lực đã tới cảnh giới Linh giai thì yêu cầu đối với linh khí phi thường nhiều, linh khí ở ngoại giới đã hoàn toàn không cách nào thoả mãn nhu cầu của họ. Nếu còn muốn tiếp tục tu luyện để tiến thêm một

bước cũng chỉ có thể tiến vào những nơi có linh khí đầy đủ như những tiểu thiên địa thế này. Đương nhiên nếu có thể thu được linh thạch dùng để phụ trợ tu luyện thì càng tốt. Đây mới là nguyên nhân để Huyết Vụ Thành cùng Thiên Thánh Cung lớn mạnh. Tiểu thiên địa của bọn chúng hấp dẫn không ít Linh giai cao thủ gia nhập, nhờ đó mới mạnh mẽ như hiện nay.

Nghe Bạch Khang Nhân nói, Đường Phong mới hiểu được vì sao Linh giai cao thủ lại nghe nói đến ít như vậy, trong cả Lý Đường đế quốc càng không có hội chứng kiến. Cái này không phải là không có mà là do những cao thủ này toàn bộ đều ẩn tàng trong các tiểu thiên địa hết.

Linh khí ngoại giới đối với những cao thủ cấp bậc này đã không đủ tác dụng, bọn họ làm sao có khả năng khắp nơi đi lại lãng phí thời gian? Càng nghĩ Đường Phong càng cảm thấy sợ hãi.

Bạch Đế Thành có một phương tiểu thiên địa như thế này chỉ sợ cũng là hoạ phúc tương trùng.

Bạch Đế Cảnh tồn tại nếu để cho một số cao thủ Linh giai khác biết được thì chắc chắn sẽ mang tới tai hoạ ngập trời.

Bạch Khang Nhân giống như nhìn thấu suy nghĩ của Đường Phong, gật gật đầu nói:

- Chính vì tiểu thiên địa quá quý giá, cho nên sự tồn tại của Bạch Đế Cảnh ở trong cả Bạch Đế Thành người biết rõ mới không nhiều, nếu có người biết được cũng chỉ là những người thật sự tin tưởng nhất!

Dứt lời, Bạch Khang Nhân lại thở dài một hơi nói tiếp:

- Chỉ tiếc Bạch Đế Thành ta qua nhiều năm như vậy mà vẫn không có người tấn chức Linh giai, làm phụ kỳ vọng của tổ tiên, làm lãng phí đi một phương tiểu thiên địa như thế này.

Nói tới đây, Bạch Khang Nhân hai mắt sáng quắc nhìn chăm chăm vào Đường Phong nói:

- Nhưng ngươi lại bất đồng, ngươi hôm nay mới bao nhiêu tuổi đã có thể bước vào cảnh giới Thiên Nhân Hợp Nhất, ngày sau nhất định có thể tấn chức Linh giai. Hơn nữa, hôm nay ngươi cũng đã được Bạch Đế Ấn thừa nhận, chẳng khác nào nói ngươi chính là chủ nhân của cả cái tiểu thiên địa này rồi!

- Vì cái gì ta lại được Bạch Đế Ấn thừa nhận?

Đường Phong hỏi.

- Thiên Nhân Hợp Nhất. Ngươi đối với thiên địa linh khí lý giải đã đạt tới nhất định trình độ. Loại cảnh giới này cho dù là Linh giai cao thủ cũng khó mà đạt tới được, Bạch Đế Ấn là chìa khoá của cả cái Bạch Đế Cảnh này, là trụ cột của cả mảnh thiên địa này. Ngươi đã có thể lý giải nó thì nó tự nhiên sẽ thừa nhận ngươi.

Đường Phong nghe xong cũng có chút đầu choáng mắt hoa, vốn rằng hắn chỉ muốn đem Bạch Đế Ấn ra ngoài cho Bạch Nguyệt Dung, nhưng hiện giờ nó lại tự động chạy vào trong đan điền của hắn, hắn cho dù muốn lấy ra cũng khó khăn.

Bạch Khang Nhân nhìn Đường Phong, trong ánh mắt có chút thất lạc, đại khái có lẽ là do tiếc hận người Bạch gia hắn lại không có năng lực này, bất quá hiện tại cũng không phải xấu, Đường Phong tốt xấu gì cũng là con rể của hắn, cũng coi như là người một nhà.

- Hôm nay, Bạch Đế Ấn đã xem như là vật trong túi ngươi, ngày sau cái tiểu thiên địa này cũng là của ngươi. Đường Phong, ta chỉ hi vọng ngươi có thể hảo hảo đối đãi tốt với Tiểu Lại, nếu có thể thì làm thành chủ của Bạch Đế Thành. Ngươi cầm trong tay Bạch Đế Ấn nên là thành chủ của Bạch Đế Thành!

Nói trắng ra thì Bạch Đế Thành chẳng qua chỉ là một cái để che mắt cho Bạch Đế Cảnh mà thôi, lấy hai thứ ra so sánh, tầm quan trọng của của Bạch Đế Cảnh hơn xa rất nhiều so với Bạch Đế Thành. Hiện tại Bạch Đế Cảnh đã là của Đường Phong, cho thêm hắn một cái Bạch Đế Thành thì có là gì?

Đường Phong vội vàng khoát tay nói:

- Vãn bối thực sự không có phần tâm tư này, cũng không có sức để mà làm, nhạc phụ đại nhân cũng đừng làm khó ta!

Bạch Khang Nhân gật đầu nói:

- Cũng được, nhưng sau này nếu như Bạch Đế Thành có gặp phải nguy hiểm gì, thì hi vọng người có thể ra tay giúp đỡ, ít nhất cũng phải bảo trụ được một tia huyết mạch cho Bạch Đế Thành, để cho bọn chúng tiến vào trong này tránh nạn.

- Chuyện này là tất nhiên!

Đường Phong nghiêm túc gật đầu.

- Ủm, có những lời này của người ta cũng yên tâm.

Sắc mặt của Bạch Khang Nhân càng lúc càng khó coi, tử khí bao trùm càng nhiều, bất quá hắn vẫn kiên trì nói:

- Hiện tại ta sẽ nói cho người biết diệu dụng của Bạch Đế Ấn, mặc dù ta lý giải không nhiều nhưng cũng đỡ mất thời gian cho người lục lọi tìm hiểu. Những bí mật này đều là do các đời thành chủ trước khi lâm chung truyền lại cho thành chủ kế nhiệm, nhưng hiện tại Bạch Khang Nhân ta cũng chỉ có thể nói cho Đường Phong người.

Bạch Đế Ấn nếu là chìa khoá của Bạch Đế Cảnh này thì chỉ cần có được nó sẽ tự do xuất nhập Bạch Đế Cảnh, hơn nữa Bạch Đế Ấn cùng một phương tiểu thiên địa này liên kết chặt chẽ, người có Bạch Đế Ấn thậm chí còn có thể điều động một bộ phận linh khí trong Bạch Đế Cảnh cho bản thân sử dụng.

Cũng chính vì vậy mà Bạch Khang Nhân mới có thể dùng thực lực của bản thân tri triển ra Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm, vận dụng đồng thời bốn loại năng lượng bất đồng.

Bạch Đế Ấn có tác dụng không chỉ đơn giản như vậy, nghe nói sử dụng Bạch Đế Ấn còn có thể chữa lành linh khí cả một khu vực, có thể khiến cho khu vực đó linh khí khô kiệt hoặc là linh khí nồng đậm lên. Thực lực càng cao thì linh khí trong Bạch Đế Cảnh càng giống như cương khí của bản thân, điều động thoải mái dễ dàng, muốn nó như thế nào sẽ như thế đó!

Trừ những cái đó ra, Bạch Đế Ấn còn là một kiện bảo bối. Chỉ là Bạch Khang Nhân không biết làm cách nào để sử dụng nó mà thôi. Cái này còn phải cần Đường Phong tự mình nghiên cứu kiểm chứng.

Sau một lát, Bạch Khang Nhân đã đem tất cả những hiểu biết của hắn nói cho Đường Phong nghe. Đường Phong cũng rất cẩn thận lắng nghe. Đến lúc này, thân thể của Bạch Khang Nhân đã bắt đầu héo rũ, không có Bạch Đế Ấn bảo hộ, một tia thần thức cuối cùng của hắn cũng đã sắp tiêu hao gần như không còn, cho nên vị thành chủ Bạch Đế Thành này cũng sắp tan theo mây khói.

Ứng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

519. Chương 505: Bạch Đế Cảnh Chi Chủ.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 505: Bạch Đế Cảnh chi chủ.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Hắn tuyệt đối không ngờ tới, một Thiên giai cao thủ như hắn cùng với một đầu Thất giai linh thú như Lôi Tẩu lại bị một con tiểu xà như thế này đùa giỡn trong lòng bàn tay. Nếu không phải có Bạch Đế Ấn thủ hộ, chỉ sợ hắn muốn ở trong bụng con đại xà kia phá nát khối huyết sắc màu kia cũng không dễ dàng.

Xà nữ thống khổ giãy dựa trên mặt đất, đôi mắt tam giác oán hận nhìn chằm chằm vào Đường Phong, trong cái miệng rắn của nó phát ra tiếng người, lộ rõ vẻ oán độc:

- Người huỷ đi huyết luyện chi thân ngàn năm của ta, người quá độc ác!

Chính vì Đường Phong từ bên trong phá nát khối huyết sẫm màu kia cho nên thân thể cực lớn của Xà nữ mới đột nhiên bị bạo liệt.

- Người giết ta, ta giết người là thiên kinh địa nghĩa, không có gì ác độc hay ngoan độc cả!

Đường Phong khẽ người nói.

- Cái này ...

Lôi Tẩu chậm chậm đi tới, cúi người mở to đôi mắt trâu của hắn nhìn chằm chằm vào chân thân của Xà nữ, có chút nghi ngờ nói:

- Như thế nào lại biến thành bộ dạng này?

Đường Phong nói:

- Đây mới chính là bộ dạng vốn có của nó, chỉ có điều không biết nó tu luyện như thế nào mà dùng máu huyết ở Huyết hồ này ngưng tụ thành một cái huyết luyện thân, nhờ đó mới có cái thân thể đại xà khổng lồ vừa rồi.

- Thì ra là thế!

Bị đối mặt cực lớn của Lôi Tẩu nhìn chằm chằm, Xà nữ phi thường hoảng sợ, rụt đầu lại, cái lưỡi rắn không ngừng phun ra nuốt vào.

- Vẫn còn hung hăng sao?

Lôi Tẩu ha ha cười lớn một tiếng rồi đầu ngón tay như cái chày gỗ của hắn búng lên đầu Xà nữ. Đầu Xà nữ liền rung lắc liên tục, toàn thân mềm nhũn.

Lực lượng Lôi Tẩu búng ra cũng chừng mười vạn cân, không phải thân thể hiện tại của Xà nữ có thể chịu được, không chết đã là may mắn rồi.

- Đừng ... đừng giết ta!

Xà nữ miễn cưỡng ngẩng đầu lên, cặp mắt tam giác của nó tỏ vẻ ngoan hiền, đau khổ cầu khẩn:

- Ta nguyện ý thần phục các người, chỉ cầu các người đừng giết ta!

Lôi Tẩu nhất thời không có chủ ý gì, nên đưa mắt nhìn về phía Đường Phong.

Đường Phong hừ lạnh một tiếng, nếu Bạch Khang Nhân không phải bị con Xà nữ này giết chết, hắn còn có thể xem xét một chút, nhưng mà nhạc phụ đại nhân của hắn đúng là chết trên tay con Xà nữ này, thù này không báo, nhạc phụ đại nhân trên trời làm sao linh thiêng, hắn làm sao có thể đối mặt với Lại tỷ?

Xà nữ tuy là Thất giai linh thú, qua nhiều năm như vậy nó đã đem toàn bộ thực lực đều ngưng tụ trên cái háo thần huyết luyện thân rồi, hôm nay huyết thân đã huỷ, mặc dù nó vẫn còn thân thể Thất giai linh thú nhưng căn bản chẳng làm ăn gì được.

Thấy thần sắc của Đường Phong, Lôi Tẩu cũng biết ý tứ của hắn thế nào rồi, liền quay đầu nhìn Xà nữ nói:

- Lão Ngưu ta tâm địa thiện lương, cũng không phải là do ta muốn giết người a!

Vừa nói, hắn lại cong một ngón tay búng một phát nữa lên đầu Xà nữ, dưới ánh mắt hoảng sợ của Xà nữ, đầu ngón tay mang theo lực lượng cực đại của Lôi Tẩu trực tiếp búng nát cái đầu của nó.

Lạt thủ thôi hoa, Lôi Tẩu hành động rất dứt khoát lưu loát.

Sau khi giết chết con tiểu xà này, Lôi Tẩu lại hưng phấn kéo đứt thân thể của nó, từ trong bụng nó móc ra một túi mật rắn, cũng không hỏi qua ý tứ của Đường Phong, trực tiếp há miệng nuốt vào bụng rồi còn thoải mái vỗ vỗ bụng cười nói:

- Ăn ngon, ăn ngon!

Đường Phong biết tâm tư hần đơn thuần, cho nên cũng không so đo với hần. Dù sao chỉ là một túi mật rắn mà thôi, so sánh với một cái tay chân đầm như Lôi Tẩu thì làm sao bằng được.

Hôm nay tin tức về Xích Tâm linh quả đã có, mà chỗ đó cũng do một đầu Thất giai linh thú thủ hộ, Đường Phong vẫn còn muốn nhờ Lôi Tẩu hỗ trợ.

Tính toán thời gian, Đường Phong đi vào Bạch Đế Cảnh cũng đã nửa tháng rồi, nếu như là lúc trước, Đường Phong còn lo lắng thời gian không đủ, nhưng hôm nay đã có Bạch Đế Ẩn trong tay, hần đã có thể tự do xuất nhập Bạch Đế Cảnh này, không cần phải có tứ quý thành chủ mở ra Bạch Đế Cảnh chi môn nữa.

Nhưng việc này nhất định không thể nào bạo lộ ra ngoài. Bạch Đế Ẩn Đường Phong có được là không thẹn với thâm tâm, Bạch Khang Nhân cũng không có dị nghị gì, nhưng vẫn sợ nhiều người biết càng nguy hiểm. Nhất là đám người Hàn gia kia, nếu bọn hần biết bản thân Đường Phong có Bạch Đế Ẩn thì khẳng định sẽ là một hồi tai hoạ.

Lôi Tẩu ăn xong túi mật còn chưa thoả mãn, hần đem luôn thân thể tiểu xà hai ba đớp nuốt luôn vào bụng ăn tươi nuốt sống. Mạnh được yếu thua, đây vốn là quy củ của thế giới linh thú. Đừng nói hiện tại chỉ là thân rắn, nếu là thân người Lôi Tẩu cũng có thể ăn bình thường. Tu luyện Ngàn năm, cái thân rắn này ẩn chứa năng lượng đối với Lôi Tẩu phải nói là đại bổ, mặc dù có chút tà khí nhưng trong cơ thể Lôi Tẩu có thuộc tính lõi hệ chuyên khắc chế tà khí cho nên hần cũng không sợ gì.

Lần này Lôi Tẩu cũng rất nghĩa khí hỏi Đường Phong ăn không? Đường Phong lập tức dùng lời lẽ chính nghĩa cự tuyệt.

Nói giỡn sao? Xà nữ là Thất giai linh thú biến hoá, đã có thân người rồi, Đường Phong làm sao có thể ăn được chứ!

Nhưng mà có một điểm kỳ quái là trong cơ thể Xà nữ lại không hề có nội đan làm cho Đường Phong một hồi thất vọng không thôi.

Giá trị nội đan của Thất giai linh thú không nhỏ a!

Có lẽ bởi vì Xà nữ đã đem tất cả thực lực ngưng tụ thành huyết luyện thân thể, cùng với linh thú bình thường khác hần lộ tuyển tu luyện, do đó mới không có nội đan.

Vô luận thế nào thì lần này chém giết Xà nữ Lôi Tẩu cũng xem như trả được mối thù trăm năm trước, mà Đường Phong cũng xem như miễn cưỡng thay Bạch Khang Nhân báo thù, cộng thêm chiến lợi phẩm Bạch Đế Ẩn và tin tức về Xích Tâm linh quả, thu hoạch cũng có thể nói là xa xỉ.

Không có Xà nữ áp chế, tà khí trong vòng ngàn dặm liền mất khống chế, đại địa toàn một màu đỏ thẫm, thỉnh thoảng còn thấy trên mặt đất có một dòng máu tươi lưu động, lộ vẻ cực kỳ quỷ dị âm trầm.

Miếng mai cốt chi địa này cũng không biết đã chôn vùi bao nhiêu tính mạng của cao thủ mới có thể tạo nên hoàn cảnh khiến người ta sợ hãi như thế này.

Đơn giản thu thập một chút, Đường Phong liền rời khỏi chỗ này. Lần này mục đích chính là phía tây nam, đường xá đoán chừng không gần, cho nên Đường Phong cũng không dám dừng lại lâu.

Lôi Tẩu tự nhiên là Đường Phong sai đâu đánh đó, hần đối với một bộ Đoạn Nhạc kiếm pháp mà Đường Phong nói nhớ mãi không quên, hướng chỉ hần mới hoá thành nhân hình, cũng muốn thân cận với loài người một chút. Mà ở trong cả cái Bạch Đế Cảnh này hiện giờ cũng chỉ có duy nhất một mình Đường Phong là con người, không đi theo Đường Phong còn có thể đi theo ai?

Trong Bạch Đế Cảnh mặc dù không có mặt trời lên xuống nhưng ban đêm cũng có một bầu trời đầy sao, căn cứ vào vị trí sao, Đường Phong cũng có thể tìm được phương hướng cho nên cũng không sợ lạc đường.

Trên đường đi tới phía tây nam, Đường Phong cũng tranh thủ nghiên cứu Bạch Đế Ẩn. Vật này hiện tại đang nằm trong đan điền của hần, bị hai cánh tay của Tiểu Khô Lôu gắt gao cầm lấy, không hề có ý muốn đi ra ngoài khiến hần cũng nhưc đầu.

Dem tâm thần rót vào bên trong, trong thần thức của Đường Phong lập tức xuất hiện một đồ hình thể giới thu nhỏ vô số lần, trong cái tiểu thể giới này núi non sông ngòi, đồi núi cao nguyên, rừng rậm thảo nguyên đầy đủ mọi thứ. Lúc đầu Đường Phong còn không biết cái tiểu thể giới này đại biểu cho cái gì, nhưng sau khi nhìn kĩ thì phát hiện cái tiểu thể giới này chính là mô hình thu nhỏ của Bạch Đế Cảnh.

Cái thảo nguyên kia không phải thảo nguyên mà lúc mình vừa tiến vào Bạch Đế Cảnh gặp phải sao? Đúng chỗ đó mình đã gặp phải bằng kinh khí phong bạo, bị bằng ững đuổi theo. Mà cái mảnh rừng rậm kia, sơn cốc kia, không phải là chỗ Lôi Tẩu sống sao? Chỗ có màu huyết hồng kia chắc chắn chính là mai cốt chi địa vừa rồi.

Bên trong thần thức của Đường Phong, Bạch Đế Cảnh phảng phất như hiện ra trước mắt hắn, rất thần kỳ. Hơn nữa, Đường Phong còn phát hiện hắn còn có thể khống chế linh khí trong một phạm vi.

Khối phạm vi này không quá lớn, nhiều lắm chỉ có mười dặm, ý niệm khẽ động, muốn xua tan linh khí trong khối phạm vi này hầu muốn cải biến các loại linh khí bên trong cũng đều dễ dàng.

Bất quá sau khi thử một lần Đường Phong cũng không dám thử lại lần nữa, bởi vì cái này cực kỳ tiêu hao tâm thần, cả cái đầu phảng phất như muốn nổ tung ra vậy.

Đường Phong theo đó mới biết được, mượn hiệu dụng của Bạch Đế Ẩn điều khiển linh khí trong Bạch Đế Cảnh trong lời Bạch Khang Nhân nói là ý gì. Cầm trong tay Bạch Đế Ẩn, quả thật giống như chủ nhân của cả phiên thiên địa này vậy.

Chỉ có điều thực lực Đường Phong hiện giờ quá thấp, có thể khống chế cũng chỉ có hạn, đợi ngày sau hắn tấn chức Linh giai, chỉ cần một ý niệm muốn cải biến tình trạng linh khí trong phạm vi trăm dặm, ngàn dặm cũng không khó khăn gì.

Hơn nữa trong phạm vi thần thức Đường Phong còn phát hiện một số dấu vết kiến trúc do con người tạo ra. Những kiến trúc này cũng không coi là nhiều, đại khái chỉ có khoảng ba năm cái trên đường hắn đi tới.

Trong Bạch Đế Cảnh không có một bóng người, có thể những kiến trúc này là do những người từ xa xưa sinh hoạt ở đây lưu lại. Bằng không, mai cốt chi địa làm có biết bao nhiêu là máu huyết kia là từ đâu tới? Mấy vạn cao thủ bị chôn vùi ở đó là từ đâu mà có?

Phiến tiểu thiên địa này tại thật lâu trước kia đoán chừng cũng có con người sinh sống, chỉ là không biết vì nguyên nhân gì mà tất cả đều biến mất không thấy nữa.

Nếu có thời gian thì cũng có thể đi tới mấy chỗ kiến trúc đó xem thử thế nào, có lẽ sẽ có một ít thu hoạch nào đó không chừng. Bất quá trước hết phải đợi sau khi thu được Xích Tâm linh quả mới được.

Hạ quyết tâm, Đường Phong một bên mang theo Lôi Tẩu chạy đi, một bên tiếp tục xem xét tâm đắc tổ tiên Bạch gia lưu lại trong Bạch Đế Ẩn.

Những tâm đắc này là dùng thần thức khắc vào Bạch Đế Ẩn, cái này xem ra cũng là một chỗ thần kỳ khác của Bạch Đế Ẩn, cách dùng cũng không khó, Đường Phong nếu muốn cũng có thể dùng thần thức lưu lại những lời hắn muốn nói lên đó.

Bạch gia thăm dò cả ngàn năm cũng không thăm dò ra cái gì, ngược lại là đi vòng vòng Bạch Đế Cảnh cũng không ít chỗ, mà những cái chỗ kiến trúc Đường Phong thấy trong thần thức vừa rồi bọn họ cũng đã từng đi qua nhưng lại không cách nào đi vào bên trong được, cho nên chỉ có thể buông tha.

Về phần ngàn dặm mai cốt chi địa kia, tổ tiên Bạch gia cũng đã từng phỏng đoán nơi đó từng có một kiện chí bảo xuất thế, làm cho tất cả thế lực trong Bạch Đế Cảnh lúc đó đều ra tay cướp đoạt, cuối cùng tại mảnh địa phương huyết hồ đó toàn lực triển khai sinh tử chiến, rốt cuộc toàn quân bị diệt.

Phỏng đoán này tuy đơn giản, không hề có căn cứ gì nhưng cũng là phỏng đoán có khả năng xảy ra nhất.

Vật mà có làm cho tất cả các thế lực trong Bạch Đế Cảnh lúc đó toàn lực khai chiến cướp đoạt có lẽ cũng chỉ có thể là Bạch Đế Ẩn.

Mấy vạn cao thủ hỗn chiến, hơn nữa tất cả đều là Địa giai cao thủ đã ngoài, trong đó cũng không thiếu Linh giai, trận chiến quy mô như thế, mặc dù Đường Phong không tận mắt thấy nhưng chỉ cần tưởng tượng

thời cũng đủ thấy sự khủng bố của nó rồi. Bọn họ sau khi chết, một thân máu huyết đều lắng xuống mặt đất, hội tụ cùng một chỗ hình thành nên một khối khu vực đầy rẫy tà khí như huyết hồ. Mà Xà nữ chính là nhờ có cái huyết hồ này mới có thể tu luyện lên tới Thất giai linh thú.

Hai ngày sau, trước mắt hai người liền xuất hiện một khối kiến trúc thật lớn mang phong cách rất cổ xưa.

Một mảnh kiến trúc này có lẽ là di chỉ của một thế lực nào đó tồn tại trong Bạch Đế Cảnh từ rất lâu trước kia. Phóng mắt nhìn lại, những kiến trúc này cũng không có bao nhiêu hư hao, mặc dù đã trải qua ngàn năm, vạn năm cô độc chúng cũng vẫn sừng sững nguyên ở đây, chưa từng điêu tàn.

Trước khu kiến trúc là hai cây long trụ thô to hơn mười trượng, cao đến tận mây, trên long trụ có một đầu kim long xoay tròn vòng quanh từ trên xuống, điêu khắc rất sống động, đầu rồng ngửa mặt lên trời như muốn cùng thiên thanh so sánh khí thế bất phàm.

Giữa hai cái long trụ này có một tấm biển thật lớn, trên đó viết ba chữ thật lớn: “HÔI Y BẢO”, ba chữ này dùng vàng tạo thành qua nhiều năm như vậy vẫn không có chút tro bụi nào, vẫn sáng ngời chói mắt như xưa.

Khối kiến trúc này chắc là của thế lực gọi là Hôi Y Bảo này, chỉ có điều khí thế so với Bạch Đế Thành hay Đại Tuyết Cung của Lý Đường đế quốc còn cao hơn không chỉ một bậc.

Phát hiện ra chỗ này, Lôi Tẩu không ngừng hô to gọi nhỏ, muốn dẫn Đường Phong xông vào trong xem có cái gì không. Lôi Tẩu sống từng đó năm nhưng lại thiếu rất nhiều kiến thức về mặt xã hội, nhìn thấy kiến trúc nguy nga đồ sộ như thế này khiến hắn rất hứng thú.

Đường Phong từ trong Bạch Đế Ẩn đã thấy được khối kiến trúc này từ trước, cho nên trong lòng cũng không quá rung động. Với lại hiện tại còn đang có chuyện quan trọng hơn cần làm, hắn làm sao có thể mất thời gian ở đây, cho nên Đường Phong lập tức nói:

- Ngươi huynh, ta có việc quan trọng, thật sự không có thời gian nhàn rỗi đi vào trong đó thăm dò.

Là một cái tông môn, bên trong nhất định sẽ có không ít nguy hiểm rình rập, muốn thăm dò nơi này tuyệt đối không phải nhất thời bán hội là có thể xong, vạn nhất bị nhốt ở trong đó không ra được, Đường Phong sẽ khóc không ra nước mắt a.

Nghe Đường Phong nói vậy, Lôi Tẩu vỗ đầu một cái, nói:

- Đúng ha, người muốn đi tìm cái gì Xích Tâm linh quả để cứu nữ nhân của người, lão Ngưu ta thiếu chút nữa là quên mất rồi!

- Hay là Ngưu huynh tự mình vào xem đi, ta xong việc sẽ chạy tới đây tìm huynh, thế nào?

Đường Phong nhìn vẻ mặt thất vọng của Lôi Tẩu, không khỏi mềm lòng nói.

- Như vậy sao được?

Lôi Tẩu trợn trừng mắt nói:

- Tuy lão Ngưu ta chưa từng thấy là cái gọi là Xích Tâm linh quả kia nhưng những thứ có thể dùng để cứu mạng như vậy chắc chắn là bảo bối và nhất định sẽ có linh thú cường đại thủ hộ, ta sao có thể để Phong lão đệ người một mình đi mạo hiểm?

Ứng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

520. Chương 506: Đắc Thủ Xích Tâm Linh Quả.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 506: Đắc thủ Xích Tâm linh quả.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Lôi Tẩu hào khí nghĩa hiệp, bụng dạ thẳng thắn, mỗi lời hắn nói ra đều là thật tâm mà nói.

Những thứ linh thảo thần dược như Băng Nguyên quả, Hoàng Kim sâm, Đoạt Thiên Tái Sinh quả gì đó mặc dù cũng rất quý trọng nhưng vẫn chưa thể được xếp vào phạm trù thiên tài địa bảo. Chúng nó so với thiên tài địa bảo chân chính còn kém rất nhiều.

Chính thức thiên tài địa bảo đều có linh thú thủ hộ một bên. Nói ví dụ như Thiên Lô Thần Mộc chính là do Lôi Tẩu thủ hộ. Lôi Tẩu mượn nhờ bảo bối này mà tu luyện thành công, và hiện giờ bảo bối này cũng đã hoá thành Thiên Lô Thần Mộc Kiếm trợ giúp cho thực lực của hắn.

Lôi Tẩu mặc dù chỉ là suy đoán nhưng cũng đã nói đúng điểm mấu chốt. Bạch Khang Nhân trước khi lâm

Lúc này, Đường Phong và Lôi Tẩu đi đến đây đã kinh động đám hung ngạc, chúng chậm rãi chuyển động thân thể không lơ nhìn chăm chăm vào hai vị khách không mời này, trong mắt hung quan lập loè, há to cái miệng rộng đầy máu của chúng đe dọa.

- Tiến lên!

Lôi Tẩu trầm giọng quát một tiếng, Thiên Lôi Thần Mộc Kiếm trên tay bộc phát ra một mảnh ánh sáng màu xanh, Bá Sát Kiếm đồng thời đã thi triển ra, vài chục trượng kiếm quang mang theo lôi linh lực hướng đám hung ngạc chém tới.

Lôi Tẩu dùng loại kiếm quang ngưng thực này xông tới, đại khí phách lực, bá đạo tuyệt luân.

Đám hung ngạc kia lại không nhìn thấu được hung hiểm, ý vào da thịt bản thân dầy thô mà không hề tránh né, trực tiếp xông tới.

Kỳ thật, chúng nó có muốn tránh né cũng không được, bởi vì tốc độ của kiếm quang quá nhanh.

Mỗi kiếm chém xuống, lập tức đem vài đầu Ngũ giai linh thú thực lực hơi thấp một chút chém thành hai khúc, cả đám lây liên tiếp phát ra những tiếng ầm vang, lực đạo trùng kích cực đại đem toàn bộ đám hung ngạc dưới đầm lây lộ ra.

Lôi Tẩu một chiêu thể vừa hết, tay hấn lại rung lên, kiếm quang tiếp tục ngưng tụ cường hoành quét tới.

Lôi linh lực bá đạo nện lên trên thân đám hung ngạc này, vô luận là ngũ hay lục giai phạm là bị đánh trúng chỉ có một con đường chết, không con nào may mắn thoát khỏi, bị giết như thái rau. Thực lực đám hung ngạc này tuy không kém nhưng tốc độ lại quá chậm.

Nếu đổi lại là Khiếu Thiên Lang, nó mặc dù không phải là đối thủ của Lôi Tẩu cũng có thể bằng vào một thân tốc độ quần ẩu với Lôi Tẩu được.

Khắp khu vực đầm lây này diện hoa lập loè, trong không khí tràn ngập mùi máu tươi và tanh tưởi.

Lôi Tẩu ra tay rất chừng mực, dư âm công kích căn bản chưa từng lan đến chỗ Xích Tâm linh quả, cho nên cả khu vực này sấm sät vang dội, cuồng phong gào thét nhưng gốc thực vật kia vẫn y nguyên không hề sụt mẻ.

Trong nháy mắt Lôi Tẩu vừa ra tay, Đường Phong cũng đã di động.

Tốc độ bộc phát của thân thể Đường Phong hôm nay so với trước phải nhanh hơn bốn năm lần có thừa, mới đạt tới cực nhanh như vậy.

Lưu lại một cái tàn ảnh tại chỗ, Đường Phong đã vọt tới bên cạnh Xích Tâm linh quả, không hề có chút do dự nào thò tay đem gốc thực vật kia nhổ đến tận gốc ném vào Mị Ảnh không gian.

Cho tới lúc này tàn ảnh tại chỗ hấn đứng lúc trước mờ dần dần biến mất, có thể nghĩ đến tốc độ hấn bộc phát ra nhanh đến mức nào. So với Khiếu Thiên Lang toàn lực chạy trốn chỉ sợ cũng nhanh hơn gấp đôi.

Vừa đắc thủ, trong lòng Đường Phong kích động không thôi, đang muốn lui về thì dưới chân đột nhiên chấn động mạnh, bùn đất vỡ ra, một cái miệng thật lớn đỏ lòm từ dưới chân lao tới, cái miệng đầy cỏ dại và bùn đất bên trong này cũng đủ để nuốt chửng cả ba người như Đường Phong, thời cơ xuất hiện cũng rất chuẩn xác, trực tiếp đem toàn bộ thân hình Đường Phong bao phủ vào trong, nhanh chóng khép lại.

Thời khắc sinh tử, Đường Phong bắn ra mấy chuỗi phi đao nhưng tụ toàn thân thực lực nhắm ngay cái lưỡi của con vật này bắn tới.

“Phốc! Phốc! Phốc!”

Ba tiếng trầm đục vang lên, phi đao trực tiếp bắn vào cổ họng đối phương, chủ nhân của cái miệng này bị đau, theo phản xạ có điều kiện liền co người lại, Đường Phong cũng nhân cơ hội đó dụng lực đạp chân lên một cái răng nanh của nó phóng ra ngoài.

“Crộp!”

Một tiếng vang lớn, Đường Phong vừa thoát ra ngoài, cái miệng rộng kia cũng vừa lúc đóng lại, hàm răng bén nhọn và to lớn đó cạ vào không khí chạm mạnh vào nhau.

Cùng lúc đó, một cỗ khí thể như thái sơn áp đỉnh đột nhiên ụp xuống, vô luận là Đường Phong hay Lôi Tẩu cũng không khỏi cảm giác thân thể bị trầm xuống, hô hấp trở nên khó khăn.

Mà những con hung Ngạc đang chiến đấu với Lôi Tẩu cũng đều run cầm cập phủ phục trên mặt đầm lầy, một chút dũng khí cũng không dám phát ra, lập tức bị kiếm quang của Lôi Tẩu chém cho thất tinh bát lạc.

- Đây là ...

Đôi lông mày của Lôi Tẩu nhíu lại, sắc mặt trở nên ngưng trọng vạn phần.

Ứng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

521. Chương 507: Thất Giai Thượng Phẩm Linh Thú!

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 507: Thất giai thượng phẩm linh thú!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Đi!

Đường Phong lúc này đã nhảy tới bên người Lôi Tẩu, thấp giọng quát một tiếng, chân khí dưới chân nhanh chóng khởi động, hư không phóng đi ra ngoài.

Cỗ khí thể này đã vượt qua khí thể của Lôi Tẩu không ít, Đường Phong vốn cũng không muốn có xung đột trực tiếp gì với đầu Thất giai linh thú này mà chỉ muốn thu lấy Xích Tâm linh quả rồi bỏ chạy. Giờ phút này vừa thấy đầu Thất giai linh thú không biết tên kia có khí thể mạnh mẽ như vậy, Đường Phong thêm nhanh chóng muốn bỏ chạy.

Lôi Tẩu gạt mạnh cái đầu, tiếp lợi tránh hoạ là bản năng của linh thú, tuy sau khi hoá thành nhân hình thực lực đã tăng nhiều nhưng khi đối mắt với một đầu linh thú còn chưa lộ diện đã có khí thể áp đảo bản thân như vậy, Lôi Tẩu tất nhiên sẽ không hư não mà đi chiến đấu với nó.

Lôi Tẩu tay cầm Thiên Lôi Thần Mộc Kiếm nhanh chóng đuổi theo Đường Phong.

Bỗng nhiên, cả khu đầm lầy này chấn động mãnh liệt, những giọt nước dưới đầm lầy bị năng lượng quán chú đột nhiên giống như vòi rồng phóng trên trời, trong phạm vi mười dặm đều bị vòi rồng bao phủ, Đường Phong và Lôi Tẩu cũng tránh không kịp, bị một cột nước suýt chút nữa đánh rơi xuống đất, cũng may hai người đều là loại da thịt dày béo, mặc dù bị đánh trúng cũng chỉ cảm thấy thân thể có chút đau đớn nhưng không có bị thương.

Trong khu vực đầm lầy này, một mảnh bùn đất đột nhiên bốc lên, chỗ Xích Tâm linh thảo sinh trưởng, đột nhiên gồ lên như một ngọn núi nhỏ, phẳng phất giống như có một con quái vật khổng lồ đang muốn phá đất mà ra.

- Thiên hàng thần lôi!

Lôi Tẩu đột nhiên dừng bước, giơ Thiên Lôi Thần Mộc Kiếm kiếm chỉ lên trời, giữa không trung lập tức xuất hiện một đoàn mây đen xoay tròn, giữa trung tâm đám mây đen có một vòng xoáy nhỏ, giữa vòng xoáy điện mang lập lòe, theo sự hấp dẫn của Lôi Tẩu, từng đạo thiên lôi hung hăng đánh xuống phía dưới khu đầm lầy.

“Rầm! Rầm! Rầm! ...”

Mấy tiếng nổ mạnh liên tiếp vang lên, tia chớp thô to như cái thùng nước đánh xuống khiến cả đầm lầy tung toé hỗn độn.

Dẫn động Lôi thần lực, cái này vốn là năng lực của Thiên Lôi Thần Mộc, hiện giờ cũng có thể xem như một cái bồn sự ẩn tàng của Lôi Tẩu. Đối với một đầu linh thú cường đại như thế này, Lôi Tẩu làm sao còn dám tàng trữ gì nữa!

Mấy đạo thiên lôi đánh xuống, cái gò đất kia liền bị đánh cho trầm xuống, lập tức một tiếng thú rống kinh thiên từ chỗ đó truyền ra, trong tiếng rống trộn lẫn sự tức giận mãnh liệt.

Mượn cơ hội này, Đường Phong cùng Lôi Tẩu tiếp tục dồn lực chạy thực mạng. Phạm vi mười dặm vòi rồng bao phủ bất quá chỉ một cái hô hấp hai người đã thoát ra, cho tới lúc này, uy áp khủng bố kia mới hơi yếu bớt một chút. Đường Phong quay đầu nhìn lại, vừa đúng lúc thấy một con vật khổng lồ từ bên trong gò đất kia chui ra, đó là một đầu hung Ngạc nhưng thân hình quá mức khổng lồ.

Nó vừa thoát ra khỏi gò đất liền hướng chỗ Lôi Tẩu và Đường Phong đuổi tới, kèm theo đó mà mấy đạo thủy tiễn to như mấy cái thùng nước dài mấy chục trượng từ bên người nó dùng tốc độ cực nhanh phóng tới Lôi Tẩu và Đường Phong.

Những cái thủy tiễn cực đại này ẩn chứa lực lượng khó lường, tốc độ lại quá nhanh khiến cho hai người Đường Phong kinh hoàng. Nếu bị mấy căn thủy tiễn này bắn trúng, cho dù với cường độ thân thể hiện tại của Đường Phong đoán chừng không phải bị thương không nhẹ.

May mắn, mặc dù chúng có tốc độ rất nhanh nhưng khoảng cách mười dặm cũng đủ cho hai người Đường Phong tránh né. Hai người chỉ nhẹ nhàng hạ thấp độ cao một chút là có thể tránh được.

Thủy tiễn lúc bay qua vị trí của hai người còn tiếp tục bắn ra xa hơn mười dặm mới hao hết năng lượng hoá thành những giọt nước rơi xuống đất.

Chiêu thức công kích này của con linh thú kia khiến Đường Phong và Lôi Tẩu cả kinh.

Khoảng cách công kích của nó không ngờ xa như thế, hơn nữa nhìn nó khổng lồ như vậy nhưng tốc độ truy kích của nó lại không hề chậm. Đường Phong và Lôi Tẩu vừa mới tránh né vòi rồng liền gặp phải thủy tiễn công kích, nếu cứ tiếp tục như vậy thì rất nhanh sẽ bị nó đuổi kịp.

Lôi Tẩu không cam lòng yếu thế, quay đầu chém ra một kiếm, một kiếm này cũng chém qua khoảng cách mười dặm, tấn công trực diện lên người con cự Ngạc kia, nhưng chỉ khiến thân thể nó hơi lung lay một chút, căn bản không tạo thành bất cứ tổn thương nào.

- Phong lão đệ, tranh thủ thời gian chạy thôi, thẳng này chúng ta đánh không lại!

Lôi Tẩu cũng rất thức thời, biết rõ con linh thú này hai người có liên hợp cũng đánh không lại, cho nên tranh thủ thời gian nhắc nhở Đường Phong.

- Ta biết!

Đường Phong gật đầu, con linh thú này quá cường hãn, con Xà nữ mấy ngày trước đụng phải không thể nào so sánh được, Đường Phong thậm chí còn hoài nghi nó không phải là Thất giai linh thú mà là bát giai mới đúng.

Bất quá hiện tại cho dù có đoán thế nào cũng vô dụng, chỉ có thể nhanh chóng nghĩ biện pháp chạy trốn rồi nói sau. Đường Phong cảm thấy tốc độ của mình và Lôi Tẩu cũng không kém đầu linh thú kia, chỉ là bị vòi rồng và thủy tiễn công kích làm trì hoãn tốc độ, nếu có thể thoát khỏi mấy thứ vương vãi này nhất định có thể bỏ rơi được đối phương.

Vừa nghĩ tới đây, Đường Phong đã có quyết định.

Đường Phong đem tâm thần tập trung vào trong đan điền tiến vào trong Bạch Đế Ẩn, cái tiểu thế giới thu nhỏ kia lại hiện lên trong óc Đường Phong, từ trong đó tìm ra vị trí của hắn và Lôi Tẩu hiện tại, ý niệm khẽ động, chỉ là trong nháy mắt, phạm vi mười dặm xung quanh, thủy linh khí lập tức tiêu tán không còn.

Trước đó Đường Phong đã thí nghiệm qua một lần, dùng thực lực hấn hiện tại cũng chỉ có thể điều khiển được linh khí trong phạm vi mười dặm, và một lần thử nghiệm đó cũng khiến cho cái đầu của hắn như muốn nứt ra, tâm thần tiêu hao cực lớn cho nên hắn vẫn một mực không dám thử lại. Nhưng hiện giờ vì để thoát mạng, Đường Phong không còn cách nào khác nữa.

Thủy linh khí tiêu tán đi, mấy cái vòi rồng và thủy tiễn kia lập tức hoá thành từng giọt nước rơi xuống mặt đất.

Hai người cũng không có đặc biệt chú ý cái gì, trên đường đi tới gặp phải bất cứ cái phòng nào cũng vào xem. Nhưng khiến hai người thất vọng là ở đây không có một người mà ngay cả một ít đồ vật trân quý cũng không có, ngược lại Đường Phong lại phát hiện một ít đồ trang sức của nữ giới, những thứ này tiền tài bình thường này hắn cũng không quá để ý.

Đi trọn vẹn một con phố, mỗi một gian phòng đều là tình trạng như thế, Lôi Tẩu không khỏi lầu bầu:

- Ở đây quả thật không có người a, lão Ngưu ta thất vọng quá.

Hắn vốn là hưng phấn đi vào đây muốn tìm tung tích con người, hiện tại không thấy ai tự nhiên là rất thất vọng rồi.

Đường Phong cũng không biết an ủi hắn thế nào, trong Bạch Đế Cảnh này không có người hắn đã biết từ sớm, nếu mà có người mới thực sự là kỳ quái.

Lại tốn nửa canh giờ, hai người đi qua một đầu phố khác, Lôi Tẩu càng thêm ủ rũ nhìn không chút tinh thần nào, Đường Phong ngược lại vẫn siêng năng thăm dò.

Hai con đường đi qua, mấy thứ trân quý không tìm được chút nào, nhưng trong Mị Ảnh không gian của Đường Phong lại có thêm không ít tiền tài. Hôi Y Bảo này cũng giống như một cái thành trì, bên trong các loại cửa hàng nhiều vô số kể, đầy đủ mọi thứ, bất quá những đồ vật trong các cửa hàng này bởi vì thời gian quá dài nên sớm đã hoá thành bột mịn, gió thổi qua liền hoá thành bụi bay đi.

Cũng giống như một cái được điểm Đường Phong tìm được, lúc đó hắn phát hiện trong đó có rất nhiều linh thảo, nhưng lại thu không được bởi vì chúng đã mất hết linh khí, vừa đụng tới liền nát bầy khiến hắn một hồi tiếc hận không thôi.

Lại tiện tay đẩy ra một cái cửa phòng, cánh cửa thiếu chút nữa bị Đường Phong đẩy nát, Hôi Y Bảo nhìn bên ngoài coi như còn hoàn hảo nhưng các phòng ốc bên trong đã có dấu hiệu bị phong hoá rất nhiều.

Đảo mắt một vòng, Đường Phong vốn căn bản không ôm hi vọng gì nhưng lại phát hiện được một thứ đáng chú ý trong phòng này.

Đó là một khung xương trắng hếu nằm trên mặt đất mặc một bộ quần áo màu xám, chỗ vị trí bụng của bộ xương có một thanh kiếm cắm vào, trên quần áo cũng lở mờ thấy được vết máu khô.

Đường Phong cầm thanh kiếm kia lên, thoáng cảm nhận một chút, thanh kiếm này là một thanh cương binh, Đường Phong liền thu vào trong Mị Ảnh không gian.

Cương binh tuy không quá khó kiếm nhưng cũng không phải mỗi người đều có thể có được. Trong mười người tu luyện thì đại khái cũng chỉ có một người có được một thanh Cương binh mà thôi, thứ này đem về làm quà tặng cũng tốt.

Người này không biết làm sao lại chết ở chỗ này, xem ra giống bị người ta giết. Chẳng lẽ nói Hôi Y Bảo năm xưa phát sinh nội loạn gì hay sao? Hoặc là người này là từ chỗ mai cốt chi địa bị thương mò về tới đây? Đường Phong thăm đoán nguyên do, có khuynh hướng cho khả năng thứ hai hơn.

Thò tay nhẹ nhàng tìm tòi trên bộ xương này một chút, bộ quần áo vừa đụng vào liền nát vụn, cùng lúc đó một tiếng đinh đương giòn tan vang lên, có một thứ gì đó từ trong lồng quần áo của người này rơi ra.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

523. Chương 509: Xem Xét.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 509: Xem xét.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đường Phong đưa ánh mắt nhìn lại thì thấy được một khối đá toàn thân trắng trong như ngọc lớn cỡ lòng bàn tay hài đồng.

- Đây là gì vậy?

Đường Phong tiện tay nhặt lên, thoáng cảm ứng một chút, sau đó sắc mặt đại biến, bởi vì trong khoảng khắc cảm ứng đó Đường Phong lại cảm nhận được bên trong khối đá này có một cỗ linh khí thuần khiết nồng hậu bên trong. Cỗ linh khí này hoàn toàn không giống một khối đá nhỏ nhỏ thế này có thể có được.

Nhưng ngay sau đó, hai mắt Đường Phong lại sáng ngời, lẩm bẩm:

- Linh thạch?

Linh thạch trước giờ Đường Phong chưa gặp qua, chỉ là lúc trước nói chuyện với Bạch Khang Nhân nghe nói tới.

Bên trong Bạch Đế Cảnh có một cái linh mạch, linh mạch là do linh khí tụ tập ngưng tụ mà thành, từ linh mạch mà ngưng tụ thành linh thạch. Bạch Khang Nhân đối với vật trong truyền thuyết này rất tôn sùng, bởi vì cho dù là một khối hạ phẩm linh thạch cũng cất chứa lượng linh khí đủ cho một cường giả Thiên giai đỉnh phong chống đỡ một ngày đêm.

Mà linh thạch cũng là bảo bối mà các cao thủ Linh giai muốn có. Thực lực đạt đến Linh giai, linh khí ở ngoại giới đã không cách nào thoả mãn họ tu luyện, nếu họ còn muốn tiến thêm một bước, cũng chỉ có thể tiến vào một cái tiểu thiên địa như Bạch Đế Cảnh để tu luyện, hoặc là sử dụng linh thạch hấp thu linh khí trong đó chuyển hoá làm lực lượng của bản thân. Mà cách thứ hai không nghi ngờ là so với cách thứ nhất hiệu quả nhanh hơn.

Khối đá Đường Phong đang cầm trên tay lúc này có linh khí rất nồng đậm, năng lượng ẩn chứa bên trong rất khổng lồ, ngoài trừ linh thạch ra thì nó không thể là vật gì khác được.

Có thể nói, một khối linh thạch như thế này lọt ra bên ngoài tuyệt đối cũng là bảo bối mà các cao thủ Linh giai cũng phải tranh nhau sức dầu mỡ trán. Đường Phong vạn lần không ngờ được ở bên trong Hôi Y Bảo này lại phát hiện ra một khối linh thạch, đúng là thu hoạch ngoài ý muốn.

Lôi Tẩu thì không nhìn được hàng nên chỉ ngây ngốc đứng một bên nhìn đông ngó tây không có chút hưng phấn nào.

Đường Phong cầm khối linh thạch trên tay ném cho hắn nói:

- Ngươi huynh, thứ này có thể giúp huynh tu luyện, cất cho kỹ!

Lôi Tẩu tiếp lấy, nghi hoặc nhìn khối linh thạch trên tay. Ngay sau đó đôi ngươi nhãn của hắn trợn lớn lên, tuy hắn không biết nhìn hàng cũng không có nghĩa là hắn không thể cảm thụ được năng lượng ẩn chứa bên trong khối linh thạch này. Trong lòng hắn cũng biết Đường Phong không nói chơi, có thứ này, tốc độ tu luyện của hắn sẽ nhanh hơn nhiều. Nghĩ tới đây, Lôi Tẩu lộ ra vẻ cười hưng phấn khó tả, cầm khối linh thạch yêu thích lật qua lật lại.

Mấy ngày nay Lôi Tẩu giúp Đường Phong không ít, Đường Phong sớm đã muốn cảm tạ hắn, cho nên cho hắn một khối linh thạch cũng không có gì. Linh thạch tuy trân quý nhưng thực lực hiện tại của Đường Phong vẫn chưa cần dùng tới, nếu dùng cũng chỉ là lãng phí. Với lại ở đây có thể phát hiện một khối, khẳng định sẽ còn có khối thứ hai, khối thứ ba ... nữa.

Nếu như một khối linh thạch như vậy có thể thu được một tay đấm cấp độ Linh giai, tin rằng trên đời này không phải là người ngu đều sẽ làm như thế.

Lôi Tẩu tâm tính đơn thuần, người cho hắn chỗ tốt, hắn sẽ báo đáp người. Hơn nữa hắn rất hứng thú với thể giới loài người bên ngoài, Đường Phong tin chắc rằng hắn sẽ không bỏ qua cơ hội có thể cùng Đường Phong rời khỏi Bạch Đế Cảnh này đi thăm thú bên ngoài.

Đây chính là một đầu Linh giai linh thú a, hơn nữa còn là một đầu Linh giai linh thú biết sử dụng kiếm pháp!

Trong gian phòng này cũng không có bất kỳ vật gì đáng giá, Đường Phong liền mang theo Lôi Tẩu rời đi tiếp tục thăm dò. Sau khi tìm được một khối linh thạch, Lôi Tẩu liền mất đi vẻ mặt thất vọng lúc trước mà trở nên hào hứng bừng bừng, nhìn thấy gian phòng nào cũng nhào vô giống như một tên cường đạo ác bá vậy.

Nửa ngày tìm tòi, xông vô vô số gian phòng, Đường Phong cũng tìm được hơn mười khối linh thạch cùng một ít vật trân quý khác. Chỉ có điều so với linh thạch, những vật này không khơi dậy nổi hứng thú của Đường Phong.

Hơn mười khối linh thạch này, bên trong ẩn chứa năng lượng có nhiều có ít, địa khái bởi vì đã có người sử dụng qua hoặc là do ở chỗ này nhiều năm, linh khí bị tiết ra không ít. Bất quá tất cả những linh thạch này đều ẩn chứa năng lượng cực kỳ tinh khiết, bất cứ ai cũng có thể hấp thu, tuyệt đối là trăm lợi không hại.

Hơn mười khối linh thạch này đều bị Đường Phong thu vào trong Mị Ảnh không gian, Lôi Tẩu cũng không hề bất mãn, bởi vì theo hần nghĩ, Phong lão đệ có một thứ có thể cất chứa được vô hạn bảo bối, không giống hần chỉ có thể đem linh thạch cất vào trong ngực cần thân từng li từng tý bảo quản. Cho nên sau này khi hần cần dùng chỉ cần nói Đường Phong đưa cho là được.

Mà trên đời này có lẽ chỉ có mỗi Lôi Tẩu mới nghĩ được như vậy, đối lại là bất kỳ một ai khác chỉ sợ đều sẽ dâng lên tâm tư giết người đoạt bảo độc chiếm mới linh thạch này.

Liên tiếp tìm tòi hơn hai ngày thời gian, linh thạch trên tay Đường Phong đã có hơn năm mươi khối, còn có vô số vàng bạc, trang sức ngoài ra không còn gì khác nữa.

Một khối linh thạch đủ cho một cao thủ Linh giai tu luyện một tháng trời, hơn năm mươi khối vậy cũng đủ cho một Linh giai cao thủ sử dụng hơn bốn năm.

Hai ngày này, Đường Phong cùng Lôi Tẩu đã đi khắp nơi trong Hồi Y Bảo, hôm nay chỉ còn lại chỗ trung tâm là chưa đi thăm dò. Đường Phong tin tưởng chỗ này là chỗ trọng yếu nhất trong Hồi Y Bảo, bên trong cất giữ đồ vật tuyệt đối sẽ không khiến hần thất vọng.

Bởi vì Đường Phong cảm giác được, trong phạm vi khu vực trung tâm linh khí trùng thiên, bảo bối sợ thiếu sao?

Đường Phong và Lôi Tẩu đứng trước khối kiến trúc trung tâm này, hai người đều không tự chủ được xoa xoa tay, trong lòng rất kích động. Lôi Tẩu vẫn như trước dùng bạo lực phá cửa mà vào, trắng trợn tìm cướp như tên cướp. Đường Phong đã dạy cho hần một điều rằng: “Đã vào bảo sơn thì không nên để tay không mà về!” do đó Lôi Tẩu lúc này càng giống đạo tặc hơn.

- Đi thôi, vào xem xét khu vực cuối cùng này!

Đường Phong mỉm cười đi trước vào khu vực trung tâm Hồi Y Bảo.

Đi tới khoảng mười trượng, đập vào mắt Đường Phong là bốn tòa kiến trúc khổng lồ chiếm phạm vi hơn mười dặm, mỗi một tòa kiến trúc cách nhau cũng hai đến ba dặm, bốn tòa kiến trúc ở bốn hướng tạo thành một hình tứ giác hô ứng với nhau, trông rất giống một cái trận pháp.

Chỉ có điều hai người Đường Phong đi vào cũng không gặp trở ngại gì, có lẽ do thời gian đã quá lâu nên trận pháp đã mất đi hiệu lực.

- Đi tòa nào trước đây?

Lôi Tẩu vò đầu bứt tai, có chút khó xử, cặp mắt hần hết nhìn tòa nhà này lại nhìn tòa nhà kia, không biết nên lựa chọn cái nào đi vô trước.

- Cái nào cũng sẽ xem xét, vào đại một cái đi.

Đường Phong thò tay bước chân về bên trái, nói:

- Cái này đi.

Toà kiến trúc này toả ra linh khí cũng không quá mạnh mẽ, nhưng cũng không yếu. Trong bốn toà kiến trúc, có ba toà đều có linh khí phát ra, toà kiến trúc này phát ra linh khí yếu nhất trong ba toà. Toà còn lại nhìn không hề thấy một chút linh khí nào cả, khiến Đường Phong rất nghi hoặc.

Ứng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

524. Chương 510: Vơ Vét Trắng Trợn.

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 510: Vơ vét trắng trợn.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Nghe Đường Phong nói, Lôi Tẩu gật đầu:

- Theo lời Phong lão đệ nói đi.

Vừa nói hần vừa bước nhanh đi trước mở đường.

Trước khi đi vào toà kiến trúc này, Đường Phong ngẩng đầu nhìn lên thì cảm nhận được toà kiến trúc này chiếm diện tích cũng không nhỏ, linh khí phát ra từ bên trong đó còn có thêm một chút sát khí. Toà kiến trúc này là một toà lầu bốn tầng, trên cánh cửa tầng thứ nhất có một tấm bảng đen kịt, trên đó có ba chữ màu vàng to: “Thần Binh Lâu”.

Đường Phong khẽ cười một tiếng, đặt cái tên Thần Binh Lâu này nghe cũng oách lắm, thần binh trong thiên hạ cũng chỉ có mười kiện mà thôi, Thiên Lô Thần Mộc Kiếm của Lôi Tẩu trước đó vài ngày vừa xuất thế, cũng được xem là một kiện thần binh, thêm nó vào cũng chỉ có mười một kiện mà thôi, mà cái toà lầu này lại dám xưng là Thần Binh Lâu, hiển nhiên là có chút cuồng vọng tự đại rồi.

Chỗ này là nơi cất giấu binh khí của Hối Y Bảo hèn gì lại có sát khí.

Lôi Tẩu đi đằng trước, một cước đạp bay đại môn Thần binh lâu rồi đứng lại chờ Đường Phong đi tới cùng vào. Đường Phong đem ánh mắt thu hồi, bước nhanh vào trong.

Sau khi vào trong, Đường Phong liền cảm thấy vô số luồng sát cơ đập vào mặt, khiến hần nổi hết cả da gà.

Phóng mắt nhìn lại, trong tầng thứ nhất này bày đủ loại vũ khí, đao thương côn bổng cung búa kiếm giáo ... mọi thứ đều có. Những vũ khí này đều được phân loại để trên giá ngay ngắn trật tự không chút nào lộn xộn, mặc dù đã trải qua không ít tuế nguyệt nhưng chúng vẫn bóng sáng như mới.

- Nhiều vũ khí như vậy?

Lôi Tẩu lú cả lưỡi, nhưng khi hần cầm thử một thanh kiếm lên thì liền nhếch môi bẻ gãy thanh kiếm thành hai đoạn, nói:

- Tất cả đều chỉ là sắt vụn, không chút giá trị!

Đối với hần thì đồng vũ khí này quả thật là không đáng một xu, tuy chúng được bảo tồn trải qua nhiều năm tháng như vậy mà vẫn hoàn hảo không bị rỉ sét nhưng tóm lại cũng chỉ là những thứ binh khí bình thường mà thôi.

Đừng nói là Lôi Tẩu, ngay cả Đường Phong cũng chướng mắt với chúng.

Đường Phong vốn định đem cả đồng vũ khí này mang về Thiên Tú, dù sao hần cũng có Mị Ảnh không gian, chỉ cần ném tất cả vào là xong, bất quá hiện giờ chưa cần lo đến chúng.

Thiên Tú lần trước đã cướp sạch Nhất Dao Môn thu được vô số binh khí, tạm thời không thiếu mấy thứ này. Dù sao Bạch Đế Cảnh hôm nay cũng đã là của Đường Phong, cứ để ở đây sau này tới lấy cũng được.

- Lên lầu hai xem sao.

Đường Phong đi trước tìm cầu thang đi lên lầu hai.

Lên đến tầng hai, Đường Phong phát hiện tầng này phải nhỏ hơn tầng một một nửa, hơn nữa vũ khí cũng không nhiều, đại khái chỉ khoảng mấy trăm kiện, nhìn qua cũng rất thưa thớt không có chen chúc như tầng một.

Bất quá, sát khí tụ tập ở tầng hai này hơn xa so với tầng thứ nhất.

Đường Phong tiện tay cầm một thanh khảm đao cảm ứng một chút:

- Cương binh?

Lại cầm một thanh kiếm khác lên xem, vẫn là Cương binh.

Lại cầm một cái dao găm, vẫn là Cương binh.

Cả tầng hai này cất chứa toàn là vũ khí cấp Cương binh!

- Phế liệu, vô dụng!

Lôi Tẩu lại chẳng thèm ngó tới, phán một câu.

Đường Phong lại thiếu chút nữa cười lớn, lần thăm dò này quả là đại thu hoạch. Nếu chỉ là một hai kiện Cương binh còn không có gì đáng để kinh hỉ.

Cả Lý Đường đế quốc vô luận là tiểu tông mong hay đại tông môn, mặc kệ thực lực địa vị thế nào thì trong tông môn cũng sẽ có vài món Cương binh. Có thể nói thực lực đã đạt tới Thiên giai, binh khí bình thường đã không còn chịu được uy lực một kích của họ, duy chỉ có Cương binh trở lên mới có thể để họ sử dụng mà không hư hao gì.

Mà ở Lý Đường đế quốc, có tông môn nào có được mấy trăm kiện Cương binh? Không có, ngay cả Bạch Đế Thành cũng không có được.

Rèn Cương binh không chỉ cần tài liệu quý trọng mà còn cần tay nghề thợ rèn cao thâm.

Hai người có tu vi ngang nhau, thực lực ngang nhau thì ưu thế của một thanh vũ khí tốt lại rất lớn. Đồng Cương binh này nếu như lấy về trang bị cho Thiên Tú thì thực lực của Thiên Tú hẳn sẽ tăng lên một bước lớn.

Mấy trăm kiện cương binh bày trước mặt, dù là Đường Phong mấy năm nay quen nhìn sóng to gió lớn cũng không khỏi động lòng. Cái tông môn Hôi Y Bảo này quả là giàu có, hay là tất cả tông môn ngày xưa đều có nội tình hùng hậu thế này?

Bất quá những chuyện này hiện giờ không cần Đường Phong phải lưu ý, hắn chỉ lo gọi Lôi Tẩu đến hỗ trợ, đem toàn bộ vũ khí ở tầng thứ hai này nhét vào Mị Ảnh không gian.

- Đi, đi lên lầu ba.

Đường Phong hào hứng dạt dào, trong lòng rất kích động, hắn có suy đoán, cả cái Thần binh lâu này có bốn tầng, tầng thứ nhất để vũ khí bình thường, mà tầng thứ hai đặt toàn là Cương binh, nếu theo chiều hướng này suy ra thì tầng thứ ba đặt hẳn là Thiên binh, còn tầng thứ tư ... chẳng lẽ là Thần Binh?

Bất quá đây cũng chỉ là phỏng đoán, về phần có phải hay không còn phải chờ xem sao đã.

Lôi Tẩu đi theo phía sau Đường Phong, vẻ mặt của hắn cũng đầy hào hứng và chờ mong, nhưng cũng có chút mê mang khi nhìn Đường Phong. Hắn thầm nghĩ một đồng sát vụn như thế kia tại sao Phong lão đệ lại cao hứng như thế? Tâm tư của nhân loại quả thật linh thú như hắn không thể phán đoán được.

Lên trên tầng ba, diện tích còn nhỏ hơn tầng thứ hai gấp đôi, hơn nữa cũng không có bao nhiêu giá vũ khí, tất cả đều đặt tại trung tâm, có hai hàng hơn mười cái giá đỡ, trên mỗi cái giá đều có một kiện binh khí.

Đường Phong ần ần cảm giác được sát khí trên những thanh binh khí này đã ngưng thành thật chất, gương nanh múa vuốt về phía trước.

Lạnh như băng, dày đặc sát khí.

Đường Phong trong lòng lại rất vui vẻ, hẳn biết hẳn đã đoán đúng, mười mấy kiện binh khí ở đây có thể tản mát ra khí thế như vậy tuyệt đối là Thiên binh không thể nghi ngờ.

Bước nhanh tới trước, cầm lấy một thanh trường kiếm ở ngoài cùng. Rút kiếm ra khỏi vỏ, Đường Phong lập tức thấy lạnh cả người. Thanh trường kiếm này dài ước chừng ba thước, trên thân kiếm có đường vân, sáng bóng rạng rỡ không nhiễm chút bụi nào giống như một mặt hồ nước thanh tịnh vậy, tay nắm nhỏ gọn sắc sảo rất thích hợp cho nữ tử dùng.

Trên chuôi kiếm có khắc hai chữ nhỏ, Đường Phong đưa mắt nhìn kĩ thì thấy là hai chữ: “Thừa Sương!”

Thừa Sương, đại khái chắc là tên của thanh trường kiếm này.

- Không tệ, không tệ, không hổ là Thiên binh.

Đường Phong cầm Thừa Sương trên tay múa vài cái, kiếm quang lưu chuyển nhẹ nhàng, không khí phẳng phất như bị đông kết lại, Thiên binh đúng là bá đạo như vậy, khí tức phóng ra ngoài, nếu như cho người sở tu công pháp phù hợp sử dụng thì nhất định có thể gia tăng mấy lần thực lực.

Mà Thần binh thì bất đồng, Thần binh thần quang nội liễm, người bình thường không thể nào phân biệt được Thần binh và vũ khí bình thường có gì khác nhau.

Đường Phong đem Thừa Sương bỏ vào trong Mị Ảnh không gian, đi đến cái giá thứ hai cầm xuống một thanh dao găm tạo hình có chút kỳ lạ. Cái dao găm này ở vằn đầu bị thiếu mất một đoạn giống như bị chặt đứt vậy, nhưng nhìn kĩ thì không phải thế, đây là do người chế tạo ra nó cố ý làm vậy.

“Đoạn Nha!” Đây là tên của chuôi dao găm này, cùng hình tượng của nó cũng phù hợp, Đường Phong lại tiện tay ném vào trong Mị Ảnh không gian.

Độc Ảnh Kiếm dài ba thước hai, toàn thân toả ra sắc thái lưu ly, lúc rèn đã phụ gia trên trăm loại kịch độc, dùng Thối Độc Thạch mà tạo thành, lúc huy động gió tanh sẽ nổi lên, người khác ngửi trúng sẽ bị mất phương hướng, bị kiếm đâm bị thương sẽ dính kịch độc thân vong.

Đây là một kiện hung khí a. Đường Phong không ngờ trên đời này còn có một kiện vũ khí thân mang kịch độc. Đường Phong dụng độc đều là bôi độc được lên trên vũ khí hoặc ám khí, mà chuôi Độc Ảnh Kiếm này bản thân đã mang theo nhiều loại kịch độc, nếu có ai bị nó làm cho bị thương cho dù là Thiên giai chỉ sợ cũng không dễ chịu. Độc Ảnh Kiếm này có thể tạm thời thay thế cho đoản kiếm màu đen rồi. Đoản kiếm màu đen dù sao cũng chỉ là một kiện Cương binh, tuy Đường Phong dùng thuận tay nhưng uy lực không thể nào so được với Độc Ảnh Kiếm, Đường Phong vui sướng hí hửng thu vào trong Mị Ảnh không gian.

Cuồng Lôi đao dài ba thước ba, nặng tám trăm cân, phá núi đoạn thủy dễ dàng, vung lên chém có tiếng sấm rền.

Thanh Loan Tứ Phượng, song kiếm một công một thủ, song kiếm cùng ra, không gì không đánh được, không gì không thủ được.

...

Ở đây có tổng cộng mười sáu kiện binh khí, kỳ thật cũng chỉ có thể xem như mười lăm kiện bởi vì có một cặp song kiếm. Mỗi một kiện đều có tên của riêng mình, mỗi một kiện đều có lai lịch rất lớn.

Thiên binh như vậy nếu bất kỳ tông môn ở bên ngoài nào có được cũng có thể được xem là bảo vật trấn phái, giống như Cự Kiếm Môn năm đó, thực lực cũng không kém mà trong tông môn tổng cộng có hai thanh Thiên binh. Mà Nhất Dao Môn thì ngay cả một kiện Thiên binh cũng không có, ngay cả Thiên Tú cũng chỉ có được một kiện Thiên binh mà thôi.

Thiên binh ở thế giới bên ngoài rất trân quý, vạn kim khó cầu, người tu luyện nếu có được đều sẽ xem như bảo bối không để người khác ngấp nghé.

Vậy mà ở nơi này một lần xuất hiện mười sáu kiện Thiên binh đủ loại đao kiếm chùy bao tay ... Chỉ cần mười sáu kiện Thiên binh này cũng đã đủ Đường Phong không uống công lần thăm dò này rồi, chứ đừng nói chỉ còn một tầng lầu cuối cùng chưa đi thăm dò.

Lúc này, Lôi Tẩu cũng không còn như lúc trước, hần nhìn mấy kiện Thiên binh này gật đầu nói:

- Những kiện vũ khí này cũng miễn cưỡng coi như có chút đáng để mắt.

Có thể được hần đánh giá như vậy thì cũng chỉ có Thiên binh mới được.

Tầng thứ ba xác thực toàn là Thiên binh, cũng đã chứng minh phỏng đoán của Đường Phong, tầng thứ bốn nếu thật sự có vật gì đó, thì vật đó cũng chỉ có thể là đẳng cấp Thần Binh.

Bất quá Thần Binh trong thiên hạ rất ít, Đường Phong cũng không có ôm hi vọng gì nhiều.

Lên lầu bốn, quét mắt nhìn quanh cũng có thể nhìn tường tận, xác thực suy đoán của Đường Phong, tại đây cũng không có Thần Binh gì cả, thậm chí một kiện binh khí cũng không có, cả tầng lầu đều trống rỗng, chỉ có một cái giá đỡ bằng bạch ngọc điêu khắc thành.

Bạch ngọc tản ra cảm giác ôn hoà, nhưng sờ lên lại mát mẻ vô cùng, hơn nữa, Đường Phong còn phát hiện cái giá đỡ này còn có công hiệu tự động hấp thu thiên địa linh khí.

Giá trị của cái giá đỡ bằng bạch ngọc này cũng rất xa xỉ, hơn nữa hình dạng đúng là dùng để đặt vũ khí. Không biết Hôi Y Bảo này không có Thần Binh hay là có mà về sau đã bị người ta mang đi? Ở đây đã nhiều năm không có người tới, Đường Phong cũng không cách nào kiểm chứng.

Bất quá, nếu đã tới đây rồi thì giá đỡ bằng bạch ngọc này cũng không thể không thu. Đường Phong tin tưởng nếu đem một kiện Thiên binh đặt ở trên cái giá này, tuyệt đối sẽ được chăm sóc rất tốt, thậm chí còn có thể gia tăng uy lực của Thiên binh.

Đi vào Thần Binh lâu một chuyến, Đường Phong thu hoạch mấy trăm kiện cương binh, số lượng cũng quá nhiều đi cho nên hần cũng không có tâm tình đi đếm, cộng thêm mười sáu thanh Thiên binh và một cái giá đỡ bằng bạch ngọc.

Đúng là thu hoạch lớn a, Đường Phong khẽ bấm ngón tay, đại khái mỗi một người thân cận với hần đều có thể có được một kiện Thiên binh rồi.

Thần Binh lâu này đã không còn giá trị gì hơn nữa nên Đường Phong cũng không lưu luyến, mang theo Lôi Tẩu đi ra khỏi Thần Binh lâu hướng toà kiến trúc khác đi tới.

Đi tới trước toà kiến trúc này, Đường Phong ngửi được trong không khí đầy hương khí khiến tinh thần chấn động, bao nhiêu mệt mỏi đều được thanh trừ toàn bộ. Giương mắt nhìn lên, thì thấy có một tấm bảng ghi ba chữ lớn: “Bảo Đan Phường!”

Bảo Đan Phường, không cần nghĩ cũng biết chỗ này chính là nơi Hôi Y Bảo dùng để luyện chế đan dược, khó trách so với Thần Binh lâu còn lớn hơn.

Trên mặt Đường Phong lộ rõ vẻ vui mừng, Lôi Tẩu vẫn như cũ một cước đạp văng đại môn, hùng hổ xông vào.

Đối với hành vi bạo lực này của Lôi Tẩu, Đường Phong đã thành thói quen, dù sao ở đây cũng không có ai, đạp hư vài cái cửa không có ảnh hưởng gì.

Tiến vào bên trong Bảo Đan Phường, đan hương nồng đậm liên tiếp đập vào mặt, mặc dù đã trải qua nhiều năm nhưng mùi thơm vẫn y nguyên không hề tiêu tán.

Cũng giống như dược phòng của Thiên Tú Tông, Bảo Đan Phường này ở bên ngoài mà chỗ cất thuốc, bên trong mới là nơi luyện chế đan dược.

Dược liệu bên trong những tủ thuốc này đại đa số đã mất hết linh khí, không thể dùng nữa, chỉ có một ít dược liệu đoạt thiên địa toạ hoá mới vẫn còn giữ nguyên dược tính, Đường Phong không hề lưu tình vơ vét sạch sẽ.

Đi qua chỗ này, tiến vào đan thất, Đường Phong lập tức bị vô số bình ngọc trắng noãn làm mờ mắt.

Số lượng bình ngọc ở đây quá nhiều, bên trong bình hoặc ít hoặc nhiều sẽ có đan dược. Đường Phong tiện tay cầm một lọ, trên đó ghi là “Tôi Thể Đan”.

Mở miệng bình, Đường Phong đưa mũi ngửi, sắc mặt liền vui vẻ, bởi vì hắn phát hiện những đan dược này không hề bị hư hỏng, có lẽ là do đã được luyện chế thành công, dược tính đã được ngưng kết lại bên trong đan dược hơn nữa còn được bình ngọc bảo tồn nên mới được như vậy.

Tuy đan dược này Đường Phong chưa từng dùng qua, chỉ mới đọc được cái tên nhưng Đường Phong cũng biết được nó có tác dụng rèn luyện thân thể.

Thò tay cầm lên mấy cái bình ngọc khác, Đường Phong lại thấy trên bình ghi ba chữ “Tổ Kinh Đan”, “Luyện Cổ Đan”, chỉ cần nghe tên cũng biết được tác dụng rồi.

Tôi thể, luyện cốt, tổ kinh tam vị nhất thể, ba loại đan dược này nếu đồng thời dùng thì có lẽ có tác dụng tẩy kinh phạt tủy. Mấy thứ đan dược này hiện tại đối với Đường Phong đã vô dụng, đối với những tu sĩ mới có chút thành tựu, hay nói rõ hơn là Huyền giai đã ngoài đều không có bao nhiêu tác dụng. Nhưng nếu như để cho Hoàng giai hoặc là tu sĩ Luyện cương kỳ phục dụng tuyệt đối có thể tăng lên tư chất của họ.

Tư chất một người vốn đã là thiên định, nhưng ba loại đan dược này có thể giúp cải biến đôi chút, mặc dù trình độ cải biến sẽ không lớn nhưng thời gian dài tích lũy cũng được một cái thu hoạch không tệ.

Ứng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

525. Chương 511: Linh Thạch Quật.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 511: Linh thạch quật.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Trừ ba loại đan dược này ra còn có đủ loại đan dược khác nữa, mỗi loại đều có tác dụng rất lớn, nói ví dụ như Phá Chương Đan, sau khi dùng sẽ không còn phải e ngại chướng khí nữa.

Đan dược này có lẽ là có chút quan hệ với khu vực đầm lầy kia. Các đệ tử của Hôi Y Bảo ngày xưa có lẽ cũng đi vào khu vực đầm lầy đó lịch lãm, phục dụng loại đan dược này sẽ không sợ bị độc khí trong đó ảnh hưởng nữa.

Còn có Giải Độc Đan, Ích Cốc Đan, cũng có loại dùng để tu luyện như Bách Linh Đan của Bạch Đế Thành.

Quý trọng nhất là hai loại đan dược Phá Thiên Đan và Cửu Hoàn Đan!

Phá Thiên Đan có thể trợ giúp tu sĩ Địa giai đỉnh phong cảnh ngộ thiên địa linh khí để nhanh chóng tấn chức Thiên giai. Đương nhiên, cũng không phải bất kỳ tu sĩ Địa giai đỉnh phong nào sau khi phục dụng cũng có thể tiến lên Thiên giai, nhưng cũng có tám phần thành công, mà lại không hề ảnh hưởng tới con đường tu luyện sau này.

Một người có thể đem một thân thực lực tu luyện tới Địa giai đỉnh phong cũng đã coi là có tư chất, chênh lệch của tu luyện giả chỉ chính thức hiện ra khi bước vào cánh cửa linh ngộ thiên địa linh khí.

Nếu như tại thời điểm đó có một loại đan dược giúp bọn họ có thể có cảm ngộ sâu sắc hơn đối với thiên địa linh khí thì việc tấn chức Thiên giai sẽ nhẹ nhõm vô cùng. Phá Thiên Đan chính là một loại phụ trợ đan dược như thế.

Đột phá Thiên giai chi cảnh, do đó đan dược này mới được mệnh danh là Phá Thiên Đan!

Trên đời này, có vô số người cả đời đều bị kẹt tại Địa giai đỉnh phong, không thể tiến thêm một bước, cái này một phần là do tư chất của họ, một phần khác cũng bởi vì linh khí ngoại giới quá mỏng manh, không thể dễ dàng cảm ngộ được.

Tứ đại trưởng lão của Thiên Tú Tông chỉ có Lâm Nhược Diên là có tu vi Thiên giai, ba người còn lại đều là Địa giai đỉnh phong, những năm gần đây vẫn một mực bị kẹt lại ở đó không thể nào tiến thêm được khiến họ rất khổ sở.

Dưới trưởng lão còn có không ít nhị đại chấp sự cũng gặp phải vấn đề này. Lúc này nếu cho các nàng một khoá Phá Thiên Đan, thì có thể không tới hai tháng trời, Thiên Tú sẽ nhiều ra thêm ít nhất bảy tám vị Thiên giai hạ phẩm cao thủ.

Cộng thêm Lâm Nhược Diên và tông chủ Bạch Tố Y thì cả Thiên Tú Tông cũng đã có chừng mười vị cao thủ Thiên giai rồi. Đây là con số có lực uy nhiếp không nhỏ. Lúc trước Thiên Tú mà có mười vị cao thủ Thiên giai như vậy toạ trấn, mặc dù tất cả chỉ là Thiên giai hạ phẩm thì cho Cự Kiếm Môn thêm mười lá gan cũng không dám đánh chủ ý lên Thiên Tú Tông, Nhất Dao Môn càng không dám khi dễ Mạc Lưu Tô.

Mà hôm nay trên tay của Đường Phong có chừng hai mươi viên Phá Thiên Đan, nói cách khác, ngày sau Thiên Tú Tông có khả năng sẽ có thêm hai mươi vị cao thủ Thiên giai. Từ đó cũng dễ thấy được sự trân quý của bình đan dược này.

Về phần Cửu Hoàn Đan, tuy cũng rất trân quý nhưng lại không cách nào đánh đồng được với Phá Thiên Đan.

Cửu Hoàn Đan, sau khi phục dụng thì trong vòng nửa canh giờ có thể khôi phục cương khí khoảng bốn năm thành. Cái này chủ yếu là dùng trong chiến đấu, nhất là loại chiến đấu giằng co lâu dài.

Đường Phong hôm nay đã tiến vào Thiên giai, đồng thời cũng đã đạt tới cảnh giới Thiên Nhân Hợp Nhất, không cần chủ động vận chuyển công pháp, trong cơ thể cương khí vẫn tự động vận chuyển sinh sinh bất tức, bản thân hắn có tốc độ khôi phục so với người khác nhanh hơn rất nhiều. Nếu như hắn lại phục dụng thêm một viên Cửu Hoàn Đan thì trong vòng nửa canh giờ hoàn toàn có thể khôi phục hoàn toàn.

Không giống như trước kia, một khi vận dụng lực lượng quá độ phải ngồi trên giường điều tức mấy ngày mới có thể khôi phục.

Trong Bảo Đan Phường linh đan không ít, nhưng số lượng nhiều nhất chính là ba loại đan dược Tội Thể Đan, Luyện Cổ Đan và Tổ Kinh Đan. Ba loại đan dược này là đan dược trụ cột, chuyên dùng để tạo nền móng cho tu sĩ, đoán chừng luyện chế cũng rất đơn giản cho nên Hôi Y Bảo mới tồn trữ nhiều như thế. Số đan dược còn lại số lượng cũng không nhiều nhưng mỗi loại đều có tác dụng riêng.

Đường Phong chỉ cảm thấy có chút tiếc nuối là ở nơi này lại không hề tìm thấy đan phương.

Ra khỏi Bảo Đan Phường, Đường Phong lập tức đi tới toà kiến trúc toả ra linh khí cuối cùng.

Toà kiến trúc này cũng là nơi toả ra linh khí nồng đậm nhất. Trong bốn khối kiến trúc, chỉ có một khối là không có chút linh khí nào phát ra, còn khối kiến trúc này linh khí trùng thiên, đậm đặc khó mà tưởng tượng được.

Toà kiến trúc này phía trước cũng có một cái bảng ghi là: “Linh Thạch Quật!”

Vừa nhìn thấy cái bảng này, Đường Phong đã biết vì sao chỗ này lại có linh khí nồng đậm như vậy, bởi vì chỗ này chính là chỗ cất giữ linh thạch.

Đi vào trong Linh Thạch Quật, Đường Phong cũng không có phát hiện cầu thang đi lên trên mà lại là cầu thang đi xuống dưới đất.

Đi vào ám đạo, chỉ thấy hai bên vách tường khảm nam không ít dạ minh châu giá trị liên thành, ánh sáng nhu hoà từ những viên dạ minh châu này phát ra chiếu sáng cả cái ám đạo.

Chuyển qua mấy khúc ngoặt, Đường Phong liền tới một không gian nhỏ dưới mặt đất, quét mắt nhìn một vòng, Đường Phong nhận không được hít một hơi thật sâu, cố gắng áp chế sự kích động trong lòng.

Bởi vì Đường Phong chứng kiến rất nhiều linh thạch xếp thành một đồng ở trước mặt. Nhiều linh thạch như vậy xếp vào cùng một chỗ phát ra linh khí như muốn ngưng tụ thành thực chất khiến cho khối không gian nhỏ này mờ mịt trong sương mù mờ lung.

Hít một hơi, Đường Phong cảm thấy toàn bộ lỗ chân lông trên người đều khoan khoái dễ chịu giống như được ngâm mình trong dòng nước ấm, khiến hắn như muốn quên cả đường về.

Lôi Tẩu thì từ sớm đã miệng mồm há to hô lớn hô nhỏ, vác Thiên Lô Thần Mộc kiếm lên vai chạy tới trước đồng linh thạch cố gắng quơ quào, hưng phấn nhìn Đường Phong nói:

- Phong lão đệ, Phong lão đệ, ta thấy rất nhiều linh thạch a, nhiều linh thạch như vậy cũng đủ cho lão Ngưu ta tu luyện cả đời a!

Hai ngày trước Đường Phong và Lôi Tẩu cùng quét cả khu vực bên ngoài Hôi Y Bảo cũng chỉ tìm được năm mươi khối linh thạch, mà nơi này chính là nơi dự trữ linh thạch toàn bộ Hôi Y Bảo, số lượng cũng tới vài trăm khối.

- Lão Ngưu ta hạnh phúc chết mất!

Lôi Tẩu ngồi bệt xuống mặt đất, bấm ngón tay tính toán. Một khối linh thạch đủ cho hắn tu luyện một tháng trời, ở chỗ này có tới mấy trăm khối, thì hắn phải dùng tới khi nào mới hết?

Đường Phong cười cười cũng không đi quấy rầy Lôi Tẩu, mà đi tới trước đồng linh thạch cẩn thận nhìn lại thì phát hiện trên bức tường đằng sau đồng linh thạch này có khắc mấy chữ: “Hạ phẩm linh thạch!”

Xoay người nhìn vào đồng linh thạch nhỏ hơn một chút bên cạnh lại thấy mấy chữ: ”Trung phẩm linh thạch!

Lại nhìn tiếp chỗ chỉ có ba khối linh thạch xếp chung bên cạnh thì thấy: “Cao cấp linh thạch!”

Lần mở ra Bạch Đế Cảnh chi môn này cũng không phải do bốn vị thành chủ liên thủ mà là do Hàn gia tự thực hiện!

Chỉ cần có thể thi triển Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm liền có thể mở ra Bạch Đế Cảnh chi môn, từ lúc Bạch Khang Nhân mất tích, Hàn gia cũng đã bí mật chuẩn bị việc này, hơn hai mươi năm, đủ để Hàn gia đem Xuân Hạ Thu tam kiếm học xong. Trước đó, Hàn gia cũng chưa bao giờ thử qua việc này, lần này là lần đầu tiên sử dụng thực lực của chính gia tộc mình thử một lần mở ra Bạch Đế Cảnh chi môn, quả nhiên là thành công.

Điều này cũng có ý nghĩa là từ nay về sau Hàn gia đã có năng lực tự mình mở ra Bạch Đế Cảnh chi môn, tin tức này khiến cho Hàn Đông và đám cao tầng Hàn gia hưng phấn dị thường tự cho Hàn gia lúc này ở trong Bạch Đế Thành đã là lão đại rồi. Ngày sau nếu không có người Hàn gia hỗ trợ, không ai trong Bạch Đế Thành có thể mở ra Bạch Đế Cảnh chi môn được nữa, mà Hàn gia lại có thể tùy lúc xuất nhập, tương đương với độc chiếm phiên bảo địa này rồi!

Thế nhưng bốn tên cao thủ Hàn gia sau khi tiến vào trong này thì nội tâm lại rất lo lắng bất an, ánh mắt thập phần âm trầm.

Bởi vì bọn họ ở trong này tìm tòi hơn hai mươi ngày vẫn không phát hiện ra bóng dáng đám người Hàn Hàng Trần, càng không có dấu vết nào của Đường Phong!

Ngược lại ở phiến rừng cách thảo nguyên không xa lại phát hiện một ít dấu vết chiến đấu, còn có một chút vết máu. Những vết máu này là của ai thì không cách nào phán đoán được, bất quá từ chỗ các vết máu lưu lại thì khẳng định không chỉ có một người. Điều này mới khiến bốn tên Hàn gia cao thủ này lo lắng.

- Ngũ ca, huynh nói Tiểu Trần nhi bọn hần đã đi đâu đây?

Một tên Hàn gia cao thủ thân hình ục ịch nhíu mày hỏi:

- Làm sao mà tìm hơn hai mươi ngày rồi vẫn không thấy bóng dáng bọn chúng?

Tên được gọi là Ngũ ca có khuôn mặt hung ác nham hiểm, người gầy còm, đôi mắt hần lúc này rất âm trầm nhìn về bầu trời xa xa không trả lời mà trong lòng lại ẩn ẩn có cảm giác bất an.

Hai mươi ngày, mặc dù tìm không được người nhưng ít nhất phải có một chút tung tích mới đúng, thế nhưng trừ những vết máu kia ra cái gì cũng không thấy nữa.

- Các người nói tiểu Trần nhi bọn hần có thể hay không

Một người khác có chút chần chờ lên tiếng, suy nghĩ này bọn họ đã có từ nhiều ngày trước nhưng không ai dám nói ra cả.

Trước kia cũng không phải chưa có cao thủ Thiên giai vẫn lạc trong Bạch Đế Cảnh, Bạch Đế Thành mỗi cách vài năm đều có Thiên giai cao thủ dụng phải linh thú cường đại mà chết.

- Có lẽ không đâu!

Tên mở miệng đầu tiên trả lời với ngữ khí không quá chắc chắn:

- Bọn hần tốt xấu gì cũng là ba Thiên giai cao thủ, đánh không lại chẳng lẽ còn không biết chạy sao? Chẳng lẽ cả ba người không một ai chạy được?

- Hử? Có người đến!

Ứng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

527. Chương 513: Lôi Tẩu Đánh Lén.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mạc

Chương 513: Lôi Tẩu đánh lên.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Đang nói chuyện với nhau, bốn tên Thiên giai cao thủ này đột nhiên cảm giác được có một cỗ khí tức đang nhanh chóng tiến tới gần. Tên Ngũ ca ngẩng đầu nhìn lên, ánh mắt sắc bén nhìn về phía trước, sau khi nhìn thấy rõ người tới, hai mắt của hắn không khỏi trở nên lạnh lẽo.

Bởi vì người tới chính là Đường Phong!

Khoé môi Đường Phong nhếch lên một nụ cười lạnh, hắn không ngờ đám người Hàn gia lại âm độc như vậy, từng chút một muốn dồn mình vào chỗ chết mới chịu. Bốn người này, tên đầu lĩnh lúc trong phòng ngự sự của Bạch Đế Thành Đường Phong đã gặp qua một lần, hắn lúc đó đứng sau lưng Hàn Đông. Mà ba tên còn lại, Đường Phong tuy không nhận ra nhưng khi thấy ánh mắt bọn chúng nhìn về phía mình, Đường Phong cũng đã đoán được phần nào thân phận của chúng rồi.

Trong ánh mắt của bọn chúng tràn ngập sát cơ và sự khinh thường.

Bất quá, ánh mắt cả bốn tên này đều có một chút nghi hoặc, bởi vì bọn chúng lại không cảm giác được một chút nào thực lực của Đường Phong. Đường Phong lúc này giống như toàn thân không hề có chút cương khí nào, hoàn toàn giống một người bình thường, chỉ là tốc độ hắn di chuyển không phải một người bình thường có thể đạt được!

Chẳng lẽ thực lực của hắn đã vượt qua bốn người? Không! Không có khả năng đó! Một tên oắt con trẻ tuổi như vậy thực sự làm sao có thể là Thiên giai trung phẩm được? Chỉ có thể giải thích là trong một tháng qua hắn ở trong Bạch Đế Cảnh này đã gặp phải kỳ ngộ gì đó mới có thể giúp che giấu một thân thực lực của hắn!

Nghĩ tới đây, bốn tên Hàn gia cao thủ này lại có chút ghen ghét. Lẽ ra kỳ ngộ này phải là người Hàn gia bọn chúng có được, bây giờ lại tiện nghi cho một tên ngoại nhân!

Đi tới trước mặt bốn tên này khoảng mười trượng, Đường Phong mới dừng lại, quét mắt nhìn bọn chúng nói:

- Bốn vị chắc không phải là tới đây đón Đường Phong ta chứ hả?

Một tên cười lạnh nói:

- Bọn ta tới đây tiễn ngươi một đoạn!

Dù sao hôm nay trong Bạch Đế Cảnh cũng không có người khác, cho nên cũng không cần giả mù sa mưa làm gì cho mệt. Giết tiểu tử này, đợi lát nữa Bạch Đế Cảnh chi môn mở ra liền lặng lẽ đi ra ngoài, không ai có thể biết được điều gì đã xảy ra.

Nghe tên này lên tiếng, Đường Phong không khỏi bật cười, bốn tên này chắc chắn cho rằng đại cục đã định, đối phó với mình căn bản không có gì khó khăn cho nên mới thẳng thắn như thế!

Ngũ trưởng lão dùng ánh mắt như độc xà quét tới quét lui trên người Đường Phong, trầm giọng hỏi:

- Ngươi hôm nay là cảnh giới gì?

Hắn rất hiếu kỳ Đường Phong trong một tháng vừa rồi đã gặp được kỳ ngộ gì? Thực lực có gia tăng hay không?

Đường Phong cũng không có trả lời mà hơi vận chuyển cương khí một chút, giọt chất lỏng trong đan điền bắn ra một chút năng lượng rót vào trong kinh mạch.

Sắc mặt bốn tên Hàn gia này đều đại biến, có chút khó tin nhìn chằm chằm Đường Phong.

- Thiên giai?

- Làm sao có thể?

Liên tiếp mấy tiếng hô tràn ngập khiếp sợ vang lên, mà ánh mắt tên Ngũ trưởng lão càng trở nên âm trầm.

Thiên giai cũng không là gì, bốn người bọn hắn mỗi người đều là cao thủ Thiên giai, trong đó Ngũ trưởng lão còn là Thiên giai trung phẩm, ba người khác cũng có thực lực Thiên giai trung phẩm. Thế nhưng đừng quên một tháng trước Đường Phong mới chỉ là Địa giai thượng phẩm mà thôi!

Mặc dù nói Địa giai thượng phẩm và Thiên giai hạ phẩm chỉ cách nhau một bước, nhưng trên đời này có biết bao nhiêu người bị kẹt tại một bước này? Cho dù người có tư chất xuất sắc chắc chắn có thể tấn chức Thiên giai cũng tuyệt đối không phải trong vòng một tháng ngắn ngủi có thể hoàn thành được.

Bốn người bọn hắn có ai là không hao phí mấy năm thời gian mới có thể đột phá từ Địa giai thượng phẩm bước vào Thiên giai?

Nếu nói Đường Phong cũng hao phí mấy năm thì bọn hắn còn có thể tiếp nhận được. Thế nhưng Đường Phong năm nay mới bao nhiêu tuổi? Chỉ mới mười bảy mà thôi, nếu như hắn cũng hao phí mấy năm như không phải từ lúc mười ba mười bốn tuổi hắn đã là Địa giai trung phẩm rồi sao?

Loại thiếu niên có tư chất siêu tuyệt thế này lại sao phải cần thời gian lâu như vậy mới đột phá? Cách duy nhất để giải thích chính là trong một tháng vừa rồi hắn đã gặp được kỳ ngộ nào đó!

- Hảo! Hảo! Hảo!

Ngũ trưởng lão hít sâu một hơi, trên mặt hiện ra nụ cười lạnh, mặc dù hắn đã sống năm sáu mươi năm nhưng đối với Đường Phong gặp được kỳ ngộ cũng phi thường ghen ghét. Lúc này hắn chỉ cảm thấy trong lòng ngực có một cục tức chần ngay đó, khí huyết cuộn cuộn, lạnh lùng nói:

- Lão phu cả đời làm tuy tùng cho Bạch Đế Thành, cúc cung tận tụy đến chết mới thôi, con ta, cháu ta đều là người của Hàn gia nhưng bởi vì lý do tư chất không đủ mà không được đi vào Bạch Đế Cảnh! Đường Phong tiểu tặc, ngươi chẳng qua chỉ là một ngoại nhân, có công đức gì mà được cơ duyên như thế? Cướp lấy kỳ ngộ của chúng ta?

Tên ngũ trưởng lão này rõ ràng có thẹn quá hoá giận, lời nói phun ra cũng khiến ba tên còn lại lửa giận ập đầu.

Ngũ trưởng lão vừa dứt lời thì Hàn Băng Quyết đã vận chuyển, trường kiếm bên hông cũng đã rút ra, quanh thân tỏa ra từng trận hàn khí hướng Đường Phong kích tới.

Ngũ trưởng lão hẳn giờ này còn quan tâm cái gì mặt mũi, cái gì lớn nhỏ nữa? Đối mặt với sinh tử, hẳn chỉ có một đường là phải nhanh chóng sanh cầm Đường Phong áp chế tên cao thủ Thất giai linh thú kia ném chuột sợ vỡ lọ thì mới có hi vọng bảo tồn được tính mạng.

- Đông Lôi, Phích Lịch Đông Lôi Chấn Thiên Tế!

Đông kiếm vừa ra, phạm vi trong vòng mười trượng nhiệt độ giảm mạnh, trong tai còn ầm ầm nghe được tiếng sét đánh chấn nhiếp tâm thần. Kiếm thế cực kỳ trầm trợn giống như một ngôi sao từ trên chín tầng trời rơi xuống.

Đường Phong đối diện với kiếm thế này, thân thể không tự chủ được bị ép xuống một chút, trong lòng hẳn cũng rất tán thưởng, Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm quả không tầm thường, mà đây chỉ mới là một thức Đông Kiếm trong đó mà cũng đã có thể có khí thế như vậy, nếu như một người có thể đồng thời thi triển hoàn toàn Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm thì uy lực còn đạt tới trình độ nào?

Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm tuyệt đối không phải loại kiếm pháp mà Thiên giai có thể sử dụng, đây tuyệt đối là võ học thuộc về Linh giai cao thủ.

Đối mặt với một kích nhìn chậm chạp mà cực kỳ trầm trọng kia, tay Đường Phong run lên bắn ra một thanh ngũ thải kiếm trông rất diễm lệ. Kiếm này vừa ra cả thế giới phẳng phất như mất đi sắc thái, nếu nói Thiên Lôi Thần Mộc Kiếm là trầm ổn chất phác thì thanh trường kiếm này lại đẹp đến quỷ dị.

Trên đời chưa từng có thanh kiếm nào cổ quái như vậy, ngũ trưởng lão không khỏi nhũm mày cảnh giác lên.

Sau một khắc, thanh trường kiếm lộng lẫy này đã thẳng tắp chém lên bội kiếm của hắn.

- Muốn cùng lão phu so lực sao?

Ngũ trưởng lão thiếu chút nữa cười ra tiếng, người sử dụng kiếm căn bản sẽ không dùng cứng đối cứng, bởi vì như vậy rất dễ làm cho kiếm bị hư tổn và khó phát huy được uy lực của kiếm thế.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

529. Chương 515: Ngũ Trưởng Lão, Tử!

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 515: Ngũ trưởng lão, tử!

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Nhưng một chiêu Đông Lôi này lại bất đồng, nó đi theo lộ tuyến lực đạo, một chiêu này đủ để phát ra uy lực gấp ba lần lực đạo của một Thiên giai thượng phẩm cao thủ. Ngũ trưởng lão tin tưởng, với thực lực Thiên giai hạ phẩm của Đường Phong, một khi bị chiêu kiếm này đánh trúng thì trường kiếm trên tay của Đường Phong chắc chắn sẽ gãy nát. Lực lượng gấp ba lần một cao thủ Thiên giai thượng phẩm là nói giỡn sao? Một kích này tuyệt đối có thể đánh trọng thương tên tiểu tặc này.

Cho nên khi nhìn thấy Đường Phong tấn công, ngũ trưởng lão cùng không tránh né, giơ kiếm lên nghênh đón.

“Đinh!”

Âm thanh hai thanh kiếm chạm vào nhau vang lên, nụ cười đang đọng trên mặt ngũ trưởng lão lập tức cứng lại. Ngay lúc hai thanh kiếm chạm vào nhau, từ phía đối diện đột nhiên truyền tới một cỗ lực lượng không thể nào tưởng tượng được. Cỗ lực đạo này cường đại đến mức khiến ngũ trưởng lão thập phần chấn động, trực tiếp đem kiếm thể của hắn ngăn lại.

“Rắc rắc ...”

Một loạt âm thanh nứt vỡ vang lên, ngũ trưởng lão liền phát hiện bội kiếm của mình vậy mà vỡ ra vài miếng nhỏ mà thanh kiếm của đối phương vẫn hoàn hảo không bị gì.

- Làm sao có thể ?

Đây chính là uy lực sánh với ba lần lực đạo của cao thủ Thiên giai thượng phẩm a! Mà tiểu tử kia chỉ mới là Thiên giai hạ phẩm làm sao có khả năng ngăn cản được? Ngũ trưởng lão còn đang ngẩn ra thì Đường Phong đã công tới đánh bay hắn ra ngoài, theo đó trường kiếm trong tay Đường Phong đột nhiên được cương khí rót vào toả ra một đoàn khí độc vụ đuổi theo ngũ trưởng lão.

Nơi sương mù đi qua tất cả đều trở thành vật chết! Thấy một màn như vậy, chẳng những ngũ trưởng lão hoảng hốt mà Đường Phong cũng thoáng sững sờ, hắn không nghĩ tới thanh trường kiếm này lại còn có tác dụng này!

Độc Ảnh Kiếm là một trong mười sáu kiện thiên binh mà Đường Phong thu được trong Hôi Y Bảo, kiếm dài ba thước hai, toàn thân toả ra ánh sáng lưu ly, lúc đoán tạo có gia nhập vào trng mấy trăm loại độc vật và dùng thối độc thạch rèn thành. Lúc huy động gió tanh sẽ toả ra bốn phía, người khác chỉ cần ngửi một cái thì thần trí sẽ tạm thời mất phương hướng rất dễ dàng trúng chiêu.

Đường Phong mặc dù biết rõ đây là một chuỗi độc kiếm, nhưng lại không ngờ nó còn có thể sử dụng như vậy. Sau khi rót cương khí vào còn có thể phóng xuất khỏi độc.

Độc khí này chính là hội tụ tinh túy của mấy trăm loại độc vật, mặc dù là cao thủ Thiên giai dụng phải cũng ăn thiệt thòi không nhỏ.

Ngũ trưởng lão thân đang ở giữa không trung linh hoạt lộn ngược mấy vòng mới hoá giải được lực đạo phản kích của Đường Phong, hai chân lại tiếp tục đập đập trên mặt đất vài chục bước mới khó khăn lắm ổn định được thân hình, mà ngay lúc này đám độc khí cũng đã đến trước mặt hắn.

Ngũ trưởng lão không dám chậm trễ, đứng thẳng người chĩa kiếm ra với một tư thế kỳ quái, trong miệng khê hô một tiếng:

- Ngạo Tuyết Mai, Ngạo Vu Tuyết Khu Ma Tà!

Ngũ trưởng lão lập tức đem trường kiếm đâm tới trước, bằng mắt thường có thể thấy được một tia khí tức rét lạnh tuôn ra từ mũi kiếm hội tụ thành một cái vòng xoáy khổng lồ cuốn tới đám độc khí trực tiếp thối tan nó.

- Hảo kiếm pháp!

Đường Phong từng bước đi tới gần ngũ trưởng lão, khoe miệng vẫn giữ nguyên nụ cười thông dong như trước, nói:

- Đáng tiếc người sử dụng kiếm pháp lại quá tệ!

Tiếp xúc một lần vừa rồi, Đường Phong đã cơ bản đánh giá được thực lực của bản thân, mặc dù chính diện đối mặt với một cao thủ Thiên giai thượng phẩm cũng không có bao nhiêu áp lực.

Bất quá trong Thiên giai thượng phẩm cũng có chênh lệch, nếu đối lai là Tiểu thúc thì Đường Phong đoán chừng hắn vẫn kém hơn một chút. Bất quá cái này cũng không sao, cái này là do thời gian tu luyện của mình còn ít!

Nhìn Đường Phong đang từ từ tới gần, bờ môi ngũ trưởng lão khê run lên, hàm răng không ngừng chạm vào nhau, hắn đã chính thức cảm thấy sợ hãi. Loại sợ hãi này so với lúc đối mặt với tên Thất giai linh thú vừa rồi còn mãnh liệt hơn.

Hắn xuất ra hai chiêu Đông Kiếm vậy mà chỉ khó khăn lắm mới có thể cùng tên tiểu tử này bất phân thắng bại, trong lòng hắn hiện tại khiếp sợ như thế nào chứ?

- Không có khả năng, không có khả năng!

Lúc này ngũ trưởng lão cơ hồ hoài nghi bản thân hắn có còn là Thiên giai thượng phẩm nữa hay không?

“Đây là biểu hiện giả dối, nhất định là biểu hiện giả dối!” ngũ trưởng lão thầm trấn an bản thân một lần nữa mới có thể đem tâm thần rồi rắm ổn định lại.

Trong thiên hạ này lúc chính diện chiến đấu không ai có thể bỏ qua được áp chế của cấp bậc tu vi. Thiên giai thượng phẩm đối với Thiên giai hạ phẩm trọn vẹn áp chế hai cảnh giới, mặc dù tên tiểu tử kia thiên tư có yêu nghiệt cỡ nào cũng không thể nào là đối thủ của mình được!

Khẽ cắn môi, ngũ trưởng lão không tiếp tục nghĩ lung tung nữa, thu liễm tâm thần, khẽ quát:

- Thiên Hàng, Thiên hàng sương hàn điều phi tuyệt!

Thanh kiếm trên tay hắn nổi lên một vòng kiếm mạc, mang theo hàn ý phô thiên cái địa đánh tới Đường Phong. Không hổ là cao thủ Thiên giai trung phẩm, cảm ngộ đối với thiên địa linh khí đã ở một trình độ rất cao, đến trình độ này rồi, trong chiến đấu đều có thể điều động một ít linh khí trong thiên địa làm gia tăng thêm uy lực của chiêu thức.

Mà ngũ trưởng lão thi triển Đông Kiếm điều động chính là băng linh khí trong thiên địa, băng linh khí này cũng đủ để đem cả không khí đông đặc lại.

Đường Phong đối diện một chiêu này, trong nhất mắt quần áo tóc tai đều phủ một tầng băng sương, nhiệt khí trong miệng thổi ra cũng hoá thành một chùm khí màu trắng có thể thấy được.

Một kiếm kinh thiên này ẩn chứa bên trong băng linh khí xung quanh rất khó tìm ra, mặc dù có thể ngăn trở được kiếm chiêu thì cũng sẽ bị băng linh khí xâm nhập cơ thể.

Đường Phong trong lòng khẽ động, Độc Ảnh Kiếm trên tay cũng hoa lên một vòng rồi cắm xuống mặt đất, Đường Phong nói khẽ:

- Địa động, thiên lý băng phong nhân tung diệt!

Thanh âm của Đường Phong cũng không lớn, nhưng khi lọt vào tai ngũ trưởng lão lại khiến hắn đột nhiên trở nên ngốc trẻ, hai mắt trừng to không thể tin được nhìn Đường Phong.

Sau một khắc, băng linh khí vốn quần tới Đường Phong lại đột nhiên vòng trở lại. Cùng lúc đó lấy Đường Phong làm trung tâm, mặt đất nhanh chóng đông cứng lại, liên tiếp tiếng rầm rầm vang lên, trong nháy mắt, phương viên hơn mười trượng đã bị đông cứng thạch thổ cương.

Ngũ trưởng lão cũng nhận ra nguy hiểm rất nhanh, từ lúc băng linh khí lan tràn tới dưới chân hắn, thì hắn đã nhảy lên cao thoát ra ngoài hơn mười trượng xa tránh khỏi một chiêu này tập kích.

Đường Phong thấy thế không khỏi lắc đầu, nói cho cùng thì một chiêu này chỉ là hắn nhất thời nổi lòng hiếu thắng, mượn nhờ một thức Đông Kiếm nhìn trộm được trong Bạch Đế Ấn và khu động linh khí thông qua Bạch Đế Ấn mới có thể thi triển ra, mà đây cũng không phải tự thân thực lực của hắn.

Sau khi ra khỏi Bạch Đế Cảnh, không còn linh khí ở đây hiệp trợ, chính mình cũng căn bản không thể xuất ra một chiêu này nữa. Cho nên một chiêu này nhìn như có bộ có dáng nhưng thực chất chỉ là bắt chước, không đáng một đồng.

Nhưng mặc dù chỉ đơn giản như vậy như cũng đã khiến ngũ trưởng lão rất khiếp sợ.

- Người làm sao có thể sử xuất Đông Kiếm? Người học được từ đâu?

Ngũ trưởng lão có chút thất hồn lạc phách hỏi.

Đông Kiếm chính là tuyệt kỹ của Hàn gia, chỉ có nhân tài của gia tộc mới có thể học được. Giống như ba tên Thiên giai trung phẩm trưởng lão hôm nay đi theo lão tới đây cùng với hai người trước đi theo Hàn Hàng

Trần đều không có tư cách tu luyện. Nguyên nhân rất đơn giản là vì họ không phải là người trực hệ Hàn gia.

Hàn gia nhân số đông đúc, trong đó có rất nhiều người vốn cũng không phải người Hàn gia, chỉ là tổ tiên của họ từ mấy chục năm thậm chí mấy trăm năm trước đã bị Hàn gia thu vào trong gia tộc sửa thành họ Hàn mà thôi. Về sau những người này ở trong Bạch Đế Thành khai chi tán diệp cống hiến sức lực cho Hàn gia làm tăng địa vị bản thân lên đến các cấp bậc chấp sự, trưởng lão ... những người này đều có thể coi là thế lực phụ thuộc mà thôi.

Chẳng những Hàn gia như thế mà mấy đại gia tộc trong Bạch Đế Thành cũng đều là như thế.

Thiên giai trưởng lão của Hàn gia cũng không ít, nhưng mà chân chính thuộc về Hàn gia chỉ vắn vắn có năm người từ Đại trưởng lão đến ngũ trưởng lão mà thôi, nhưng tất cả đều là Thiên giai thượng phẩm cao thủ.

Mà hôm nay, Đông Kiếm mà Hàn gia xem là trấn tộc chi bảo lại bị Đường Phong thi triển ra, tuy nhìn qua có chút không được mà tự nhiên nhưng khả năng điều động băng linh khí của hắn thì cả Hàn gia bất luận một người nào cũng không thể đạt tới trình độ đó được.

Ngũ trưởng lão vừa rồi điều động băng linh khí so sánh với Đường Phong đúng là một trời một vực.

Đối với câu hỏi của ngũ trưởng lão, Đường Phong xem như không nghe thấy mà rút Độc Ảnh Kiếm lên, thân hình loáng một cái đã vọt tới trước mặt hắn, thành thực vận dụng bá sát kiếm, dùng kiếm như đao hung hăng bổ xuống.

Ngũ trưởng lão cuống quýt giơ kiếm lên ngăn cản, hai kiếm chạm vào nhau phát ra tiếng nổ cực lớn, chấn cho cánh tay của Ngũ trưởng lão cũng phải rung lên, hổ khẩu ầm ầm đau.

Một kiếm, hai kiếm, ba kiếm

Đường Phong không khỏi cảm khái một tiếng, kiếm pháp đúng là phải hao tổn một thời gian dài mới có thể thành thạo được, so với một chiêu Đông Kiếm vừa rồi thì bá sát kiếm hắn sử dụng thấy thuận tiện hơn rất nhiều.

Lôi Tẩu ở một bên lẳng lặng quan khán, ngoài miệng thì nhẹ giọng nói:

- Bộ kiếm pháp này Phong lão đệ sử dụng không tốt bằng lão Ngưu ta a!

Ngũ trưởng lão bên kia ngẩn ngẩn trong giây lát đã bị Đường Phong điên cuồng công kích cho tởm tãi. Tốc độ của Đường Phong không phải là loại cảnh giới như hắn lúc này có thể theo kịp. Trong một chớp mắt liên tiếp đánh ra hơn mười kiếm, dù ngũ trưởng lão đã thành tinh, kinh nghiệm chiến đấu phong phú cũng không thể nào theo kịp tiết tấu, chỉ có thể bị động phòng ngự.

Hơn nữa, kiếm chiêu của Đường Phong ẩn chứa lực đạo quá kinh người, thời gian càng lâu, ngũ trưởng lão dần cảm giác tê dại.

- Không, không thể như vậy!

Ngũ trưởng lão hai mắt đỏ bừng, bị một tên tiểu tử đánh cho thành như thế này, dù da mặt hắn có dày như tường thành cũng chịu không nổi, huống chi đối phương cảnh giới chỉ là Thiên giai hạ phẩm!

- Không thể nào lại như vậy được!

Ngũ trưởng lão then quá hoá giận, nộ quát một tiếng, trường kiếm ngạnh sanh nghênh tiếp một kích của Đường Phong.

Tiếng răng rắc giòn tan vang lên, trường kiếm trên tay hắn liền vỡ thành từng mảnh, chỉ còn lại một nửa. Chuối kiếm này chẳng qua là mã thanh Cương binh mà thôi làm sao có thể ngạnh kháng được với Thiên binh như Độc Ảnh Kiếm?

Trường kiếm vừa gãy, hổ khẩu của ngũ trưởng lão cũng nứt toát ra, tay nắm đoản kiếm máu chảy đầm đìa, hai mắt đầy tơ máu nhìn chằm chằm Đường Phong.

Đường Phong chỉ nhàn nhạt liếc nhìn hắn, Độc Ảnh Kiếm chỉ ngay cuồng hòng hắn, lạnh nhạt nói:

- Người có để ý không? Ta vừa rồi chưa hề dùng tới cương khí!

Đúng vậy, Đường Phong từ lúc bắt đầu tới bây giờ vẫn chưa hề dùng tới cương khí mà chỉ dựa vào lực bạo phát của thân thể. Nếu có thêm cương khí rót vào trong Độc Ảnh Kiếm thì chỉ sợ ngũ trưởng lão một kích tiếp cũng không nổi.

Những lời này lại giống như một cái tát tai trời giáng hung hăng nện lên mặt ngũ trưởng lão. Trong nháy mắt này mặt hắn lại như tro tàn, nhịn không được phun ra một ngụm tiên huyết, tay nắm đoản kiếm kịch liệt run rẩy.

Đôi mắt đỏ ngầu của hắn sau khi ngốc trệ một lúc liền bắn ra vẻ phẫn nộ và không cam lòng, hắn lão đảo vài bước giống như điên cuồng, nhìn Đường Phong hét lên:

- Không đúng, ta là Thiên giai thượng phẩm, người chỉ là Thiên giai hạ phẩm, người không có khả năng có tốc độ và lực đạo vượt qua ta được! Đây không phải là sự thật! Đây không phải sự thật! ... Ta là Thiên giai thượng phẩm!

Nói xong câu cuối cùng, ngũ trưởng lão lại đột nhiên phun ra một ngụm tiên huyết, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, thân hình lão đảo muốn ngã, hắn vội vàng dùng đoản kiếm trên tay chống đỡ thân thể mới miễn cưỡng không ngã.

Bản thân hắn từ trước tới nay vẫn luôn kiêu ngạo bản thân có thực lực Thiên giai thượng phẩm là cảnh giới mà cả Lý Đường đế quốc cũng rất ít người có thể đạt tới. Nhưng giờ phút này, đứng trước mặt một tên tiểu tử mới mười bảy tuổi lại không chịu nổi một kích, hơn nữa đối phương còn chưa dùng tới cả cương khí đã có thể triệt để đánh bại hắn!

Điều này làm sao hắn có thể tiếp nhận được? Đối lại là bất kỳ người nào khác chỉ sợ đều không thể tiếp nhận được, hắn hiện giờ vẫn chưa bị bức tới điên cũng xem như là tâm trí khá cứng cõi rồi.

Tâm thần bị chấn động mạnh khiến hắn bị nội thương cũng không nhẹ.

Đường Phong cũng không hề vội vàng giết hắn, chỉ là đứng nguyên tại chỗ lẳng lặng nhìn. Đường Phong hơi chút hiểu được tâm tình lúc này của ngũ trưởng lão, nếu đối lại bất kỳ một cao thủ nào đã đạt tới trình độ như hắn lúc này mà gặp phải cảnh này chỉ sợ cũng không khác gì mấy.

Thật lâu sau, ngũ trưởng lão mới giãy dụa đứng lên, khuôn mặt hắn phẳng phất như trong nháy mắt già đi mười tuổi, trông rất khô héo tái nhợt, vẻ phẫn nộ và khúat nhục trong mắt hắn cũng đã tiêu tán đi, chỉ còn lại sự bình tĩnh, nhìn Đường Phong, trước ngực hắn là một màu đỏ tươi cũng rất chói mắt.

Nhẹ thở dài một hơi, ngũ trưởng lão yếu ớt nói:

- Giang sơn sóng sau đè sóng trước, lời này không sai! Đường Phong, Hàn gia ta cùng với ngươi là địch, thật sự là bi kịch!

Một người trẻ tuổi có tư chất xuất sắc như vậy, từ sớm đã tấn chức Thiên giai còn có thể sử dụng thực lực Thiên giai hạ phẩm đánh thắng một cao thủ Thiên giai thượng phẩm, nếu để hắn phát triển tới Thiên giai thượng phẩm thì cả Hàn gia có ai là đối thủ của hắn?

Người trước khi chết, lời nói đều hướng thiện. Ngũ trưởng lão bây giờ nhìn như đã thấu triệt. Hàn gia tại vì sao lại trở thành địch nhân với Đường Phong? Chẳng qua chỉ là vì Bạch Tiểu Lại mà thôi, Hàn gia muốn cưới Bạch Tiểu Lại vào nhà để trở thành Bạch Đế Thành chi chủ, độc chiếm phiên thiên địa đầy tài nguyên Bạch Đế Cảnh này. Hiện tại ngấm lại, cần gì phải làm như vậy chứ? Bạch Đế Cảnh vốn cũng có một phần của Hàn gia, mấy đại gia tộc cùng nhau tồn tại đã ngàn năm hơn, vì cái phát triển? Bạch gia thân là Bạch Đế Thành chi chủ thời gian lâu như vậy nhưng tại sao vẫn không hề muốn độc bá Bạch Đế Cảnh? Nếu như bọn họ muốn thì từ lúc Bạch Đế Thành khai tông lập phái đã có thể làm như vậy rồi, thế nhưng họ lại không làm vậy mà lại để cho ngũ đại gia tộc đồng hưởng và chưởng quản Bạch Đế Cảnh này.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

530. Chương 516: Thấy Ta Có Phải Rất Bất Ngờ?

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 516: Thấy ta có phải rất bất ngờ?

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Nhân tính tham lam, quả nhiên chính là ngọn nguồn của mọi tai hoạ!

Chỉ lại, ngũ trưởng lão hiện tại ngộ ra cũng đã quá muộn rồi. Hắn càng không có khả năng đi ra ngoài thông tri cho mọi người trong Hàn gia biết để bọn họ dừng tiếp tục đối địch với Đường Phong. Huống chi cho dù hắn có đi thông tri chắc gì đám người bọn họ đã nghe?

Bỏ đi, bỏ đi, nhân sinh một đời như một giấc một thanh lương mà thôi!

Giương mắt lên nhìn Đường Phong, ngũ trưởng lão khẽ cười nói:

- Đường Phong, lão phu đi trước một bước, người tốt nhất đừng để bị chết dưới tay người Hàn gia, nếu không thật đáng tiếc cho phần thiên tư của ngươi!

Dứt lời, hắn liền trở tay đem đoạn kiếm đâm thẳng vào ngực mình!

Ngũ trưởng lão động tác gọn gàng linh hoạt, không một chút do dự, bởi vì hắn biết rõ Đường Phong không có khả năng buông tha cho hắn. So với bị địch nhân đánh chết không bằng tự mình kết thúc, tốt xấu gì cũng giữ lại được một chút thể diện!

Thiên giai thượng phẩm cao thủ đặt ở trong Lý Đường đế quốc cơ bản là nhân vật có thể quét ngang rồi, vậy mà lúc này lại vẫn lạc ở đây.

“Bịch!”

Thân hình gầy gò của ngũ trưởng lão ngã ngửa ra sau, máu tươi nhanh chóng chảy ra xung quanh.

Đường Phong hít sâu một hơi, sắc mặt bình tĩnh nhưng trong nội tâm hắn lại không thể nào đè nén được xúc động, nhịn không được cười dài một tiếng đem tất cả kích động trong lòng phát tiết ra mới có thể bình tĩnh trở lại.

Lần chiến đấu này, đúng nghĩa là lần đầu tiên sau khi bước vào Thiên giai bản thân hắn tự mình so chiêu với Thiên giai cao thủ, hơn nữa còn là một cao thủ Thiên giai thượng phẩm!

Lúc trước đụng phải cao thủ Thiên giai, Đường Phong hoặc là sử dụng Tá thi hoàn hồn đối kháng hoặc là dùng Dĩ Giả Loạn Chân đi thám thính, tuy hai cái năng lực này đều là của Đường Phong nhưng trong chiến đấu vẫn khiến hắn cảm thấy bản thân thiếu một cái gì đó.

Nhưng hiện tại, Đường Phong đã hiểu được mình thiếu cái gì rồi.

Đó chính là nhiệt huyết cùng kích thích!

Theo thực lực tự thân có được hoàn toàn áp chế một cao thủ vượt trên bản thân hai phẩm cấp, loại cảm giác thành tựu này rất khoan khoái sung sướng, cho dù là sử dụng Tá Thi Hoàn Hồn cũng không thể nào có cảm giác này được! Thân là nam nhân, ai mà không muốn thống khoái chiến đấu?

Một trận chiến, thành quả nổi bật! Có thể nói, giờ khắc này Đường Phong mới đường đường chính chính được xem là một cường giả, Thiên giai cường giả!

Thân thể bị thiên lôi rèn luyện đến cực hạn, tốc độ và lực đạo bộc phát ra quả nhiên cường mãnh vô cùng, mặc dù là cao thủ Thiên giai thượng phẩm cũng không cách nào chống lại được.

Nhưng mà ... vẫn chưa đủ!

Đường Phong thoáng nhớ lại thực lực mà Âu Dương Vũ hiển lộ ra lúc trước, so sánh khoảng cách thực lực hiện giờ vẫn còn chênh lệch một đoạn lớn. Trong Tàng Phong kiếm của Âu Dương Vũ còn có hai sợi tinh hồn của Linh Khiếp Nhan mà mình muốn, cho nên một trận chiến với Âu Dương Vũ sẽ không thể nào tránh được.

Ngũ trưởng lão hiện tại đã chết, Hàn gia lần này có thể nói là tổn thất thảm trọng, tính luôn cả Hàn Hàng Trần và hai tên trưởng lão đi theo hắn trước đó thì số Thiên giai cao thủ của Hàn gia chết trên tay Đường Phong đã nhiều đến bảy người!

Bảy Thiên giai cao thủ cho dù nội tình của Hàn gia có phong phú cỡ nào chỉ sợ cũng khó mà chịu nổi.

Cau mày một hồi, Đường Phong rốt cuộc vẫn là quyết định đem thi thể mấy người này chôn kỹ, dù sao chỗ này cũng là cửa vào của Bạch Đế Cảnh, Đường Phong cũng không muốn lần sau mình tiến vào lại thấy trước mặt có mấy cái bạch cốt!

Hơn nữa, trước khi chết ngũ trưởng lão cũng đã ngộ sai lầm, cho Đường Phong cũng cảm giác nên cho hắn một cái chỗ an thân, còn ba tên kia cũng chỉ là thuận tay mà thôi.

Bạch Đế Thành, giờ tý ngày đầu tháng, bốn vị thành chủ đã tụ tập đến chỗ cửa vào Bạch Đế Cảnh chờ đợi tới lúc mở ra Bạch Đế Cảnh.

Khuôn mặt Bạch Nguyệt Dung có chút tiêu tụy, nàng không biết tên thiếu niên tên Đường Phong kia trong một tháng này ở trong Bạch Đế Cảnh có thu hoạch được thứ kia hay không? Mặc dù nàng đưa hắn vào Bạch Đế Cảnh chủ yếu là để hắn tu luyện nhưng bên trong đó nguy cơ trùng trùng không biết hắn có tạo ngộ đến nguy hiểm gì hay không?

Nếu như hắn gặp phải nguy hiểm thì Tiểu Lại ... Ài, Bạch Nguyệt Dung lúc này thập phần lo lắng.

Đang lúc Bạch Nguyệt Dung đang lo lắng thì sắc mặt của bốn vị thành chủ lại có chút là lạ, Hạ Vũ và Thu Dịch Tuý liếc mắt nhìn nhau muốn nói lại thôi, mà Hàng Đông lại chỉ nhắm mắt tập trung tư tưởng suy nghĩ, ngồi một chỗ không hề nhúc nhích.

Mấy người Dương Xuân quay đầu nhìn Bạch Nguyệt Dung thấy nàng tinh thần hoảng hốt thì không khỏi thở dài một hơi.

Nói thật, Bạch Nguyệt Dung có chút không hợp cách làm thành chủ. Những năm gần đây, nếu không phải đệ tử của tứ đại gia tộc tề tâm hợp lực thì Bạch Nguyệt Dung cũng không thể quản lý được Bạch Đế Thành như hiện tại.

Nàng bất quá chỉ là một nữ nhân, mà còn là một nữ nhân bị tổn thương tình cảm sâu sắc! Nàng rất ít rời khỏi Bạch Đế Thành, từ sau khi tiền nhiệm thành chủ mất tích nàng thành linh bị đẩy lên ghế thành chủ, căn bản không biết phải làm sao để quản lý cái thế lực to lớn này.

Trải qua nhiều năm kinh nghiệm, tuy nàng cũng có chút trưởng thành lên nhưng vẫn khuyết thiếu sự quyết đoán, trong một số quyết định nàng vẫn không quả quyết, hơn nữa cũng có đôi khi không nhìn rõ được những sóng ngầm đằng sau.

Cũng như lần này, động tĩnh trong một tháng qua của Hàn gia không thể nào thoát được con mắt của ba vị thành chủ khác, nhưng Bạch Nguyệt Dung lại phản phát như không hề hay biết gì cả. Không thể không nói, nàng làm thành chủ rất thất bại!

Trầm tư hồi lâu, Dương Xuân mới thở dài một hơi nghĩ thầm hôm nay không phải hắn không muốn phá vỡ tầng mặt nạ này cũng không được. Hắn hướng về phía Hàng Đông hỏi:

- Tứ đệ, Hàn gia của đệ một tháng nay sao lại thiếu đi rất nhiều cao thủ Thiên giai vậy? Nội thành tạm thời cũng không có nhiệm vụ gì cần xuất động nhiều nhân thủ như vậy!

Sáu tên Thiên giai trưởng lão cũng không nói, nhưng ngay cả Hàn Hàng Trần cũng biến mất không thấy.

Vị thiếu gia này trước kia luôn ở trong Bạch Đế Thành gây chuyện, bây giờ lại đột nhiên biến mất một tháng trời cho nên không kỳ quái mới lạ.

Dương Xuân vừa hỏi, Hàng Đông mở mắt ra nhàn nhạt trả lời:

- Đều đang bế quan.

Hạ Vũ truy vấn:

- Thật vậy không?

- Nhị tỷ nếu không tin thì có thể đi Hàn gia điều tra xem!

Hàn Đông sắc mặt bình tĩnh trả lời.

- Ta đi điều tra cái gì?

Đôi mi thanh tú của Hạ Vũ nhíu lại, đối với câu trả lời của Hàn Đông nàng cũng không thể nào làm quá được. Dù nói thế nào thì cũng là người Bạch Đế Thành, nhưng trong lòng nàng vẫn thầm cầu mong nói đúng sự thật!

Bạch Nguyệt Dung nghe mấy người nói chuyện cũng hơi sững sờ một chút rồi trong mắt loé lên một tia tinh mang.

Tuy nàng chưa phải là một thành chủ hợp cách nhưng không có nghĩa nàng ngu ngốc. Theo đoạn đối thoại ngắn ngủi vừa rồi, Bạch Nguyệt Dung cũng đã mơ hồ đoán được một chút chân tướng.

Ứng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

531. Chương 517: Hàn Gia Điên Cuồng.

Vô Thường

Tác giả: Mạc Mặc

Chương 517: Hàn gia điên cuồng.

Nhóm dịch: Dungnhi

Nguồn: Vipvandan.vn

- Ủm, cũng đến giờ rồi!

Dương Xuân ngẩng đầu nhìn sắc trời, mở miệng nói.

Bốn người lập tức phân chia vị trí đứng như những lần thi triển Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm trước kia, tứ quý lực từ trong cơ thể bốn vị thành chủ hội tụ lại dưới sự dẫn dắt của Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm.

Thế nhưng lúc này tình huống có chút bất ngờ xảy ra, những lần trước sau khi bốn người hợp lực thi triển Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm thì cửa vào của Bạch Đế Cảnh sẽ thuận lợi mở ra, mà lần này nó lại giống như gặp phải trở ngại gì đó, chỉ mở ra được vòng ánh sáng cỡ nắm tay mà không thể tiếp tục mở rộng thêm.

- Hả? CHuyện gì vậy?

Dương Xuân nhướng mày.

Ba người còn lại cũng không hiểu chuyện gì xảy ra, duy chỉ có Hàn Đông là trong lòng có chút ưu tư. Hàn gia cách đây không lâu đã vụng trộm tự mở ra Bạch Đế Cảnh, không lẽ lần đó có gì sai sót nên mới làm cửa vào bị thế này?

Nếu thật sự là như vậy Hàn Đông chắc phải tức tới thổ huyết. Hàn gia mưu đồ nhiều năm như vậy cũng là vì Bạch Đế Cảnh, mà hiện giờ ngay cả cánh cửa còn mở không được thì mưu đồ cái rắm à?

Trong lúc bốn vị thành chủ đang cố gắng thúc dục tứ quý lực thì ở bên trong Bạch Đế Cảnh, Đường Phong lại cảm giác được Bạch Đế Ẩn trong đan điền đang không ngừng nhảy lên.

Tập trung tinh thần cảm thụ một chút, Đường Phong không khỏi bật cười.

Từ trong Bạch Đế Ẩn truyền đến tin tức là có người muốn mở Bạch Đế Cảnh chi môn ra, mà quá trình này cần phải có Đường Phong cho phép mới được, nếu không cánh cửa kia vĩnh viễn cũng không thể nào mở ra được.

Ngày trước bốn vị thành chủ có thể mở ra Bạch Đế Cảnh chi môn là bởi vì lúc đó Bạch Đế Ẩn còn là vật vô chủ. Mặc dù lúc đó Bạch Đế Ẩn đang ở trong tay Bạch Khang Nhân nhưng Bạch Khang Nhân cũng không phải là chủ nhân của nó,

Nhưng tình huống hiện tại đã khác rồi, Đường Phong đương nhiên Bạch Đế Ẩn thì chính là chủ nhân của Bạch Đế Cảnh này, người khác muốn mở ra thì phải cần có sự đồng ý của hắn. Lúc đám người ngũ trưởng lão tiến vào đây thì Đường Phong còn chưa gặp mặt Bạch Khang Nhân nên căn bản không phát giác được điều này.

Tình huống này đã cho Đường Phong một phát hiện thú vị là từ nay về sau ngoài trừ hắn ra thì không còn ai có thể mở cửa Bạch Đế Cảnh được nữa.

Không tiếp tục suy nghĩ nhiều nữa, Đường Phong khẽ động ý niệm không chế Bạch Đế Ẩn mở rộng vòng sáng trước mặt ra. Bạch Đế Cảnh chi môn rốt cuộc cũng được mở ra hoàn toàn.

Ở bên ngoài, bốn vị thành chủ không khỏi thở hồng hộc ngồi bệt xuống đất, vội vàng móc trong ngực ra một viên thuốc nhét vào miệng.

Tình huống quỷ dị lần này đã khiến bọn họ tiêu hao quá nhiều cương khí, nhưng hiện tại cũng không kịp xem xét.

Trong vòng sáng kia loé lên một đạo bạch quan, một bóng người từ bên trong đi ra.

Hàn Đông hít một hơi lại chăm chú nhìn bóng người đó, trên mặt cũng lộ ra nụ cười trào phúng.

Lần này Hàn gia tổng cộng có bảy Thiên giai cao thủ đi vào trong Bạch Đế Cảnh, tiểu tử Đường Phong kia có chạy đằng trời. Lúc trước Hàn Đông cũng không muốn làm vậy nhưng nhi tử hắn đã làm thì hắn cũng sẽ không cự tuyệt.

Hàn Đông biết rõ, Đường Phong vừa chết, Bạch Nguyệt Dung chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ cho nên tới nay Hàn gia cũng đã có chuẩn bị.

Nhưng khi hắn thấy rõ người từ bên trong Bạch Đế Cảnh đi ra là ai, sắc mặt không khỏi đại biến, thân hình không khống chế được run lên.

Hắn không phải là đang sợ hãi mà là đang kinh hoàng và phẫn nộ!

Bảy cao thủ Thiên giai đi giết Đường Phong mà lúc này tiểu tử kia có thể an nhàn từ bên trong Bạch Đế Cảnh đi ra, kết cục của bảy người kia đã rõ ràng rồi. Dù sao, cửa vào Bạch Đế Cảnh cũng chỉ có mỗi chỗ này, nếu bảy người kia không tìm được Đường Phong thì cũng có thể ôm cây đợi thỏ ở chỗ cửa vào!

Nhưng hiện tại, bảy người lại không một ai đi ra, ngược lại chỉ có một mình Đường Phong ung dung bước ra.

Trong bảy người kia có nhi tử Hàn Hàng Trần của Hàn Đông hắn a! Hàn Đông vô cùng phẫn nộ, vốn mở ra Bạch Đế Cảnh chi môn đã tiêu hao rất nhiều cương khí hiện giờ thêm phẫn nộ khiến cương khí trong cơ thể hắn càng thêm đảo loạn.

- Trở ra rồi à?

Bạch Nguyệt Dung khi thấy Đường Phong thì mừng rỡ đi tới nghênh đón. Tiểu tử Đường Phong này không có việc gì là tốt rồi, nếu thật sự hắn ở bên trong xảy ra chuyện chỉ sợ Tiểu Lại sẽ làm không ít việc ngu ngốc! Bạch Nguyệt Dung thật sự rất lo lắng.

- Ủm!

Lên tiếng an ủi người Hàn gia và Hàn Đông? Cái này càng không có khả năng, nếu trong bảy tên Thiên giai cao thủ đã chết kia không có Hàn Hàng Trần may ra còn có hi vọng. Nhưng sự thật Hàn Hàng Trần lại là một trong bảy người đã chết đó, mà hắn là nhi tử của Hàn Đông, Hàn Đông làm sao có thể bỏ qua?

Ứng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

532. Chương 518: Ta Muốn Lấy Đầu Tiểu Tử Kia. (thượng)

Vô Thường

Tác giả: Mặc Mặc

Chương 518: Ta muốn lấy đầu tiểu tử kia. (Thượng)

Nhóm dịch: Dungenhi

Nguồn: Vipvandan.vn

Việc lần này quả thật rất phiền toái, bên nào cũng không thể chu toàn được!

Sau một lúc trầm mặc, Hàn Đông đột nhiên nhìn Bạch Nguyệt Dung nói:

- Thành chủ, ta muốn giết tiểu súc sinh này báo thù cho tiểu Trần nhi, người cảm thấy thế nào?

Đôi mày liễu của Bạch Nguyệt Dung nhíu lại, lạnh lùng nói:

- Ta chỉ có một muội muội là Tiểu Lại, ai dám làm cho nàng thương tâm, ta sẽ không lưu tình!

Hai người nhìn nhau, không ai chịu yếu thế, tròng diện đột nhiên rơi vào tình thế giương cung bạt kiếm khiến chó má người Dương Xuân mô hôi đầy đầu. Bọn họ rất sợ Hàn Đông vị giận dữ mất kiểm soát mà ra tay với Bạch Nguyệt Dung!

- Ta biết!

Hàn Đông gật gật đầu, hít sau một hơi, trên mặt hiện lên một nét cương quyết, mở miệng nói:

- Nếu thành chủ đã thiên vị cho một tên ngoại nhân thì Hàn Đông ta còn có thể nói gì nữa?

Sau đó hắn cười lạnh nói:

- Nói thật, trước buổi tối nay Hàn Đông ta đối với các người có chút áy náy, nhưng hiện tại, các người đã khiến cho Hàn gia ta quá thất vọng rồi. Các người đã bắt nạt thì cũng đừng trách chúng ta bất nghĩa! Từ nay về sau, Bạch Đế Thành sẽ không còn ngũ đại gia tộc nữa!

Dương Xuân giật mình, lạnh lùng nói:

- Tứ đệ, người biết mình đang nói cái gì không?

Dương Xuân tưởng rằng Hàn Đông muốn quyết liệt với cả Bạch Đế Thành này.

Thế nhưng, lời hắn vừa ra khỏi miệng, lông mày liền nhướng lên, quay đầu nhìn ra bên ngoài.

Bên ngoài khối kiến trúc che chắn vị trí cửa vào của Bạch Đế Cảnh đang có một đội ngũ rầm rộ đi tới đây. Người đi đầu chính là vị đại trưởng lão của Hàn gia mười năm nay vẫn luôn bế quan không ra. Vị đại trưởng lão này nhiều năm trước đã là Thiên giai thượng phẩm đỉnh phong, mười năm bế quan này là hắn một lòng muốn tấn chức lên Linh giai, hiện giờ tuy vẫn chưa thành công nhưng một thân công lực chắc chắn phải tinh thuần hơn xưa nhiều. Bộ pháp của hắn trông rất thông dong, tóc bạc, gương mặt hồng hào, hai tay tùy ý thả lỏng bên hông.

Phía sau hắn là mấy vị trưởng lão khác cùng các cao thủ Thiên giai chấp sự của Hàn gia.

Nhìn sơ qua cũng phải đến hai mươi tên cao thủ Thiên giai.

Đội hình khổng lồ cỡ này có lẽ là tất cả tinh nhuệ của Hàn gia rồi, trong những người này ngoài trừ một số ít có ánh mắt lộ vẻ trào phúng cùng điên cuồng thì những người còn lại đều có chút do dự, nhất là khi nhìn tới Bạch Nguyệt Dung và ba người Dương Xuân thì lại cố ý tránh né, trong mắt đầy vẻ áy náy.

Tâm của mấy người Dương Xuân lập tức chìm xuống đáy vực, bọn họ giờ này chẳng lẽ còn không đoán ra được mục đích đám người Hàn gia tục tập ở chỗ này sao?

- Tứ đệ, người đây là có ý gì?

Dương Xuân nghiêng đầu nhìn Hàn Đông hỏi. Cao thủ Hàn gia tất cả đều tụ tập ở đây, mà ngày cả vị đại trưởng lão đã bế quan mười năm cũng xuất hiện, chỉ cần không dẫn đòn là có thể biết có việc bất thường rồi.

Mà những người này rất có khả năng là đã ở bên ngoài đợi từ trước, nếu không làm sao lại tới nhanh như vậy?

Lúc này cả bốn vị thành chủ đều hao tổn khí lực rất nhiều, chỉ có Bạch Nguyệt Dung là còn lực để đánh một trận, nếu đám người Hàn gia này thật sự muốn làm điều gì bất kính thì có thể nói là trong nháy mắt có thể khống chế cả Bạch Đế Thành này.

Đã tâm làm phản của Hàn gia đã bộc lộ quá rõ ràng, Dương Xuân biết câu hỏi của mình vừa rồi chỉ là thừa, sự việc hôm nay đã vô lực xoay chuyển rồi.

Nhưng là ... quá buồn cười đi. Ngũ đại gia tộc của Bạch Đế Thành truyền thừa ngàn năm, vậy mà trong một đêm Hàn gia lại làm phản. Mà cho tới tận lúc này mấy người Dương Xuân thậm chí vẫn không biết tại sao bọn chúng lại làm như vậy?

Là vì cái chết của Hàn Hàng Trần và mấy tên trưởng lão Hàn gia kia báo thù sao? Không đúng, nhìn tư thế của đám người Hàn gia lúc này, rõ ràng bọn hắn đã có dự mưu từ lâu rồi, mà cái chết của Hàn Hàng Trần và sáu tên trưởng lão kia chỉ vừa mới bất ngờ xảy ra, dùng cái này làm cớ cũng không thuận được.

Lúc Hàn đại trưởng lão mang theo đám người Hàn gia tới đây, Hạ Vũ và Thu Dịch Tuý cũng sững sờ, hai người bọn họ tất nhiên cũng đã nhìn ra ý đồ của Hàn gia rồi.

Thân hình Bạch Nguyệt Dung loé lên, nhìn như vô tình nhưng lại ngăn trước mặt Đường Phong, lạnh lùng nhìn Hàn đại trưởng lão quát:

- Hàn đại trưởng lão vì sao lại vô cớ dẫn người mạnh mẽ xông vào cấm địa của Bạch Đế Thành? Người chẳng lẽ không biết nơi này ngoại trừ thành chủ cho phép thì bất luận kẻ nào cũng không được tự ý đi vào sao?

Hàn đại trưởng lão hừ lạnh một tiếng, thanh âm ngưng thành tuyến, như một đạo công kích bắn thẳng tới trước mặt Bạch Nguyệt Dung. Bạch Nguyệt Dung vung tay lên, một đoàn hơi nước lập tức ngưng tụ lại chắn trước mặt nàng.

Sau một hồi màn chắn rung động mới hoá giải được công kích của đối phương.

- Lớn mật!

Dương Xuân mạnh mẽ đứng lên, lạnh giọng quát:

- Hàn đại trưởng lão, người dám cả gan công kích thành chủ?

- Thành chủ?

Hai con mắt Hàn đại trưởng lão híp lại, nói:

- Người được gọi là Bạch Đế Thành thành chủ thì phải vì ngũ đại gia tộc của Bạch Đế Thành mà lo lắng. Hôm nay Hàn gia ta có người chết trên tay ngoại nhân, nàng làm thành chủ chẳng những không trừng phạt hung thủ mà còn mở miệng bao che. Cái này thì tính là thành chủ gì? Hàn gia ta thật lấy làm hổ thẹn cho nàng!

Lời nói của tên Hàn đại trưởng lão này khiến có Dương Xuân á khẩu không nói được lời nào. Tuy đám người Hàn gia chết là do tự làm tự chịu nhưng dù gì bọn chúng cũng là người của Hàn gia. Đối lại là người

Dương gia gặp phải tình huống này, Dương Xuân hấn phồng chừng cũng bộc phát nhân tính bao che khuyết điểm vì người nhà của mình. Cho dù họ có phạm phải sai lầm gì cũng không thể để cho ngoại nhân giết chết như vậy được.

Hàn Đông cắn chặt răng, chậm rãi đi tới chỗ đám người Hàn gia, vành mắt ửng đỏ nhìn Hàn đại trưởng lão, nói:

- Đại trưởng lão, tiểu Trần nhi ... chết rồi!

Thân hình Hàn đại trưởng lão thoáng run lên một cái, một cỗ tức giận từ trên người hấn tràn ra ngoài, hấn trừng mắt nhìn về phía Đường Phong đang đứng sau lưng Bạch Nguyệt Dung.

Đường Phong trong lòng không khỏi chú ý, hấn cảm thấy áp lực xung quanh mình đang không ngừng gia tăng. Thực lực của tên Hàn đại trưởng lão này đoán chừng là cùng một cấp bậc với Tiểu thúc và Đoạn thúc, gần đạt đến cảnh giới Linh giai rồi.

- Ta biết rồi, người đi về nghỉ ngơi trước đi, ở đây để ta xử lý!

Hàn đại trưởng lão hít sâu một hơi, chậm rãi nói.

Hàn Đông tuy rất muốn ở lại tận mắt chứng kiến Đường Phong bị giết nhưng thân thể hấn hiện tại quá kiệt sức rồi, mở Bạch Đế Cảnh chi môn đã khiến hấn tiêu hao quá sức, cho nên hấn chỉ có thể bắt đầu đi ra ngoài.

Trong lòng bàn tay của Bạch Nguyệt Dung đã ướt mồ hôi, lẳng lặng nhìn Hàn đại trưởng lão cùng đám người Hàn gia. Nàng biết rõ Hàn gia lần này thực sự là muốn đập nồi dìm thuyền bất kể hậu quả rồi. Chỉ là hiện tại người bên mình, mấy người Dương Xuân thì suy yếu rất nhiều, căn bản không còn sức chiến đấu, mà Đường Phong thì càng không cần phải nói bởi vì hấn chỉ mới là Địa giai thượng phẩm, ở trước mặt Thiên giai cao thủ không thể làm được trò trống gì. Hiện tại cũng chỉ có một mình nàng có thể miễn cưỡng so chiêu với Hàn đại trưởng lão, thế nhưng đối phương còn nhiều cao thủ như vậy, tình huống quá bất lợi.

Ủng hộ chỉ với 1 click và 5s ! ()

533. Chương 519: Vào Trong Đó Báo Tên Ta Ra.

- Nhất tướng công thành vạn cốt khô! Tiểu nha đầu ngươi vẫn thiếu sự sát phạt quyết đoán và phách lực cho nên Bạch Đế Thành mới lui bại thế này!

Hàn đại trưởng lão vừa dứt lời thì cũng đã đi tới trước mặt Bạch Nguyệt Dung hơn năm trượng.

- Niệm tình ngươi là hậu nhân của Bạch gia, ta không giết ngươi. Ngươi tránh qua một bên, ta muốn lấy đầu tên tiểu tử kia báo thù cho người Hàn gia ta, nếu không bọn họ chết sao nhắm mắt?

Những lời này mặc dù rất hời hợt, nhưng lại rất bá đạo, phảng phất như cái đầu của Đường Phong hấn muốn lấy là lấy, rất dễ dàng!

Nhưng đúng là hấn có tư cách nói như vậy, bởi vì thực lực của hấn chẳng những siêu quần mà đám người Hàn gia sau lưng hấn cũng toàn là tinh nhuệ.

Bạch Nguyệt Dung không hề phản ứng, y nguyên ngẩn trước người Đường Phong, nói:

- Đại trưởng lão chớ quên, hôm nay Nguyệt Dung ta cũng đã là Thiên giai thượng phẩm. Nếu muốn động thủ cũng không yếu hơn so với ngươi, nhưng đại trưởng lão ngươi tuổi già sức yếu nên cẩn thận xương cốt thì hơn!

Mấy câu châm chọc này của Bạch Nguyệt Dung biểu thị rõ bản năng lời nói ác độc của nữ nhân, nghe tuy bình thường nhưng bên trong lại ẩn chứa khí khái hào hùng không chịu khuất phục làm cho Đường Phong không khỏi liếc nhìn nàng vài lần. Thân là Bạch Đế Thành thành chủ, có thể mấy năm nay nàng không có

bao nhiêu hiểu biết, thậm chí người dưới trướng có dị tâm cũng không biết, nhưng dù sao với chừng đó năm ngồi ở vị trí này nàng cũng không thiếu sự dũng cảm.

Hàn đại trưởng lão khẽ cười một tiếng, nói:

- Tiểu nha đầu ngươi đừng ép ta phải động thủ đối với ngươi!
- Nhiều lời vô ích, hành động hôm nay của Hàn đại trưởng lão đã đưa Hàn gia và cả Bạch Đế Thành ở vào

Thế nhưng đã trễ rồi, phạm vi bao trùm của đoàn sương mù này quá lớn, những người này đã phản ứng chậm một nhịp. Đã có không ít người hít phải khí độc, trong nháy mắt những người này liền cảm thấy đầu choáng mắt hoa, ù tai hoa mắt, bước chân không khỏi lảo đảo.

Cũng may nhân số của họ cũng tương đối nhiều, những người đang tránh đi cũng không quên kéo theo người bên cạnh. Trong chốc lát, đám Hàn gai cao thủ liền chạy tứ tán ra xung quanh.

Đường Phong đang muốn chém tiếp một kiếm thì bên tai đột nhiên truyền tới thanh âm phản nộ:

- Tiểu tử ngươi dám?

Khi thanh âm này vừa vang lên, Đường Phong liền cảm thấy trong đầu mình ong lên một cái, một cổ hàn ý lạnh thấu xương ập tới, Đường Phong không dám chậm trễ, dưới chân khẽ động hai ba bước đã trở về bên cạnh Bạch Nguyệt Dung.

Một thanh trường kiếm bình bình dậm dậm cắt qua chỗ Đường Phong vừa đứng lúc nãy, chặt đứt đôi tàn ảnh hắt lưu lại ở đó. Hàn khí lạnh như băng trực tiếp đem phạm vi gần đó đều đóng băng lại.

Hàn đại trưởng lão ra tay rồi. Khuôn mặt của hắn lúc này không còn vẻ thông dong như trước nữa mà thay vào đó lại lửa giận ngập trời.

Vừa rồi chuyện xảy ra quá nhanh, nhanh đến nỗi hắn cũng không kịp cứu viện, Đường Phong chém ra một kiếm, tứ trưởng lão bay ra ngoài, những người còn lại bị độc khí quấy nhiễu chạy tứ tán, tất cả những chuyện này cũng chỉ xảy ra trong nháy mắt mà thôi. Hắn có thể ngăn cản Đường Phong chém ra kiếm thứ hai cũng đã là rất giỏi rồi.

Sau khi bức lui Đường Phong, Hàn đại trưởng lão lạnh lùng liếc nhìn xung quanh thì thấy tứ trưởng lão đang khoanh chân ngồi chữa thương, sắc mặt tái nhợt, đoán chừng không thể trong thời gian ngắn có thể khôi phục được. Còn những người khác cứ ba năm người tụ lại một chỗ, sắc mặt khó coi đến cực điểm, một tia khí tức màu đen chạy lòng vòng dưới da mặt bọn họ, rõ ràng là hiện tượng bị trúng độc.

Những độc chất này cũng không nguy hiểm đến tính mạng mà chỉ tạm thời ngăn cản bọn hắn thi triển thực lực thôi.

Vốn cao thủ lưu lại cũng không bao nhiêu, hiện giờ lại thiếu đi một nửa, làm sao mà Hàn đại trưởng lão không tức giận?

- Ai còn có thể động thủ thì đi chế trụ Bạch nha đầu kia cho ta, đợi lão phu giết tên tiểu tử này rồi tính tiếp. Nhớ kỹ, không được khinh địch!

Hàn đại trưởng lão hít sâu một hơi khôi phục lại bộ dáng lạnh nhạt ban đầu, mở miệng ra lệnh cho đám người Hàn gia.

- Vâng!

Bốn năm tên Thiên giai cao thủ lập tức hướng Bạch Nguyệt Dung tấn công, chỉ có mấy người này căn bản không thể đánh chết được Bạch Nguyệt Dung, bởi vì bọn chúng đều là Thiên giai trung phẩm và Thiên giai hạ phẩm, tuy nhân số chiếm ưu thế nhưng dù gì Bạch Nguyệt Dung cũng là Thiên giai thượng phẩm cao thủ. Nhất phẩm áp chế cũng đủ để nàng tự bảo vệ mình, vân khí tốt thì còn có thể giết sạch đám người này!

Bất quá nhiệm vụ mấy người này chỉ là tạm thời ngăn cản Bạch Nguyệt Dung cho nên chỉ cần thủ không cần cố công, chỉ cần không lộ ra sơ hở gì thì không cần phải lo lắng về tính mạng.

Trong tràng lập tức chỉ còn lại hai người Hàn đại trưởng lão và Đường Phong giằng co, một người tuy già nhưng vẫn cương mãnh, một người trẻ tuổi nhuệ khí phùng phùng.

Hàn đại trưởng lão vừa ngưng tụ hàn băng cương khí trong cơ thể vừa nói:

- Lần đánh lén vừa rồi, ngươi nếu tấn công những tên Thiên giai trung phẩm hay Thiên giai hạ phẩm có lẽ còn có thể giết được một hai người! Không giống như hiện giờ, ngay cả một người cũng không giết được!

- Không! Ta chính là muốn kết quả như vậy!

Đường Phong lắc lắc đầu cười nói.

Hàn đại trưởng lão sững sờ, lập tức tỉnh ngộ, gật gật đầu nói:

- Hảo, tính toán rất tốt, hảo thủ đoạn, rất can đảm!

Xác thực, nếu như vừa rồi Đường Phong công kích một tên Thiên giai trung phẩm hay Thiên giai hạ phẩm nào đó, như vậy tên tứ trưởng lão sẽ không bị tổn hao gì, đến lúc đó một tên Thiên giai thượng phẩm cao thủ như hắn cũng đã đủ để kiềm chế Bạch Nguyệt Dung, phối hợp thêm những người khác thì liền có thể thoải mái chế trụ nàng rồi.

Mà hiện giờ, tuy Đường Phong một người cũng không giết được nhưng lại tạo cho Bạch Nguyệt Dung một cục diện cân bằng.

- Chuyen cho tới bây giờ mà người còn có tâm tư lo cho người khác sao? Xem ra lão phu đã đánh giá thấp người rồi!

Hàn đại trưởng lão cười lạnh một tiếng, thân hình thoáng cái đã xuất hiện trước mặt Đường Phong, giờ cao trường kiếm ẩn chứa phô thiên cái địa hàn ý lên, lạnh lùng nói:

- Người nên cân nhắc một chút xem thử có thể tiếp lão phu được mấy chiêu!

Một kiếm cắt xuống, Đông Kiếm nhất thức Thiên hàng hàn sương điều phi tuyết!

Kiểm vừa tới nhưng Đường Phong đã mất bóng, lập tức Hàn đại trưởng lão cảm giác sau lưng có một cỗ nhuệ khí đánh úp lại, mục tiêu ngay hông hắn. Hàn đại trưởng lão cũng không quay đầu, trở tay một kiếm đâm tới. Hàn khí từ trong thân kiếm bành trướng đánh ra vài chục trượng xa, hơi nước trên dọc đường đi đều bị đóng thành băng tinh.

Thân ảnh Đường Phong đột nhiên lại xuất hiện bên phải Hàn đại trưởng lão, sau đó lại lập tức loé lên biến mất. Hàn đại trưởng lão muốn truy kích thì bên tai đột nhiên truyền tới một âm thanh trầm thấp:

- Truy tinh cần nguyệt!

Lập tức vô số đạo phi đao được rót vào cương khí khổng lồ phô thiên cái địa không chút kẽ hở bắn tới trước mặt hắn.

Hai mắt Hàn đại trưởng lão khê híp lại, Đông Kiếm lập tức biến thành thủ thế. Ngạo tuyết mai ngạo vu tuyết khu ma tà!

Đồng thời thân hình hắn nhanh chóng lắc lư sang hai bên trái phải liên tục.

Một chiêu này là thủ chiêu vô cùng cường hãn, lợi dụng kinh khí của hàn băng huy động kiếm chiêu bố trí bên thân mình một vòng phòng ngự kín đáo không kẽ hở. Đường Phong lúc trước đã từng thấy ngũ trưởng lão thi triển qua một lần, chỉ là lúc này đồng dạng một chiêu thức nhưng do Hàn đại trưởng lão thi triển ra uy lực mạnh mẽ hơn không biết bao nhiêu lần, năng lực phòng ngự tăng hẳn một trình độ.

Phi đao nhanh chóng phóng tới, tiếng đinh đinh đang đang vang lên liên hồi bên tai. Mỗi một tiếng vang lên đều là do trường kiếm trong tay Hàn đại trưởng lão đánh rơi một chuỗi phi đao tạo ra. Thanh âm này nổi thanh âm kia dồn dập liên tục.

Hơn nữa, cho dù Hàn đại trưởng lão muốn tránh như thế nào, những chuỗi phi đao này đều liên tục không dứt đánh tới người hắn, phảng phất như vô cùng vô tận. Càng quý dị hơn là lộ tuyến công kích của những chuỗi phi đao này rất kỳ dị, thỉnh thoảng có một vài chuỗi lại từ giữa không trung cải biến phương hướng tập kích, thậm chí còn có chuỗi tập kích từ sau lưng nên rất khó phòng bị.

536. Chương 521: Đại Trưởng Lão Ẩn Giấu. (thượng)

Mười tức thời gian! Phi đao công kích trọn vẹn duy trì mười tức thời gian nhưng không hề có một chuỗi nào bắn trúng Hàn đại trưởng lão, tất cả đều bị hắn huy kiếm cản được.

Dưới chân hắc phạm vi khoảng một trượng xung quanh là trống trải nhưng ngoài một trượng đó có vô số phi đao nằm dưới đất, tạo thành một cái hình quạt vô cùng có quy luật. Số lượng nhiều đến nỗi khiến người ta khiếp vía, ít ít cũng phải hai ba trăm chuôi.

Sau khi tiếng va đập cuối cùng giữa trường kiếm và phi đao vang lên, thân ảnh của hai người Đường Phong và Hàn đại trưởng lão cũng đồng thời hiện ra.

Tay nắm trường kiếm của Hàn đại trưởng lão run lên nhẹ nhẹ, dù sao những chuôi phi đao này đều quán chú một thân lực đạo và cương khí của Đường Phong, mặc dù hắc có thể cản hết nhưng cánh tay cũng ần ần thấy có chút tê liệt. Cương khí trên tay cầm kiếm bị đánh cho tan tác như miếng giẻ rách.

Đường Phong cũng thở hồng hộc, ai có thể trong vòng mười tức thời gian liên tục phóng ra mấy trăm cái phi đao hơn nữa mỗi cái đều không hề phạm sai lầm đều sẽ vô cùng mệt mỏi.

Cương khí, thể lực, tâm thần tất cả đều tiêu hao.

- Hảo một chiêu Truy tinh cản nguyệt, thủ pháp ám khí thật cao minh!

Hàn đại trưởng lão không nhịn được tán thưởng:

- Tiểu tử, ngươi đến cùng là đệ tử của ai? Trong Lý Đường đế quốc này lão phu chưa từng nghe nói đến ai có thể đem ám khí phát huy đến trình độ như vậy, cho dù là cả Thiên Cương đại lực này cũng có thể nói về thủ pháp phóng ám khí người là số một!

- Đại trưởng lão quá khen!

Đường Phong chậm rãi di động:

- Sư môn của Đường Phong gọi là Đường Môn, thủ pháp phóng ám khí vừa rồi chỉ là một trong những thủ pháp bình thường thôi, không đáng nhắc tới!

- Một trong?

Hàn đại trưởng lão không khỏi khiếp sợ:

- Chẳng lẽ còn có thủ pháp cao minh hơn?

Đường Phong trầm tư một lát rồi gật đầu nói:

- Theo ta được biết còn có một chiêu gọi là Chư Thiên Tinh Thần, thủ pháp đó còn cao minh hơn xa một chiêu vừa rồi!

Hàn đại trưởng lão không khỏi cả kinh, lúc này hắc nhìn Đường Phong cũng kinh nghi bất định.

Có thể đem thủ pháp ám khí phát huy đến trình độ xuất quỷ nhập thần thể này thì thực lực của tông môn đó không thể khinh thường được. Hơn nữa một tông môn có thể bồi dưỡng ra một đệ tử xuất sắc như Đường Phong thể này thì trường bối trong tông môn đó còn lại hại tới trình độ nào? Chỉ có điều cái tông môn tên Đường Môn này Hàn đại trưởng lão chưa từng nghe nói tới. Chẳng lẽ tông môn này nằm trong một cái tiểu thiên địa giống như Bạch Đế Cảnh?

Lúc này nếu đem Đường Phong đánh chết có khiến cho sư môn của hắc trả thù không? Loại thể lực ẩn mình này vô cùng có khả năng xuất hiện một ít Linh giai cao thủ, dùng tình trạng của Hàn gia hiện giờ tuyệt đối không có khả năng ngăn cản.

Hàn đại trưởng lão hồ nghi lung tung một hồi, lộ ra một chút do dự nhưng lại không biết cái gọi là Đường Môn kia căn bản chưa từng xuất hiện trên thế giới này.

Về phần hai thủ pháp phóng ám khí Truy Tinh Cản Nguyệt và Chư Thiên Tinh Thần kia ở trong Đường Môn ở kiếp trước của Đường Phong cũng chỉ thuộc về truyền thuyết, căn bản không có người luyện thành!

Hai thủ pháp này là do lịch đại cao thủ của Đường Môn căn cứ quan sát thiên văn suy diễn ra rồi ghi lại trên điển tịch. Nhưng là sau khi được suy diễn ra cũng chỉ có thể đem gác xớ không người hỏi thăm.

Nguyên nhân là do hai thủ pháp này có chút không thực tế.

Truy tinh cảnh nguyệt thì không cần nói, thủ pháp này là cải biến từ thủ pháp Cửu tinh liên châu mà ra. Cửu tinh liên châu là cần một lần phóng ra chín cái ám khí, khoảng cách lẫn nhau là khoảng vài thốn hợp thành một đạo công kích thẳng tắp.

Mà Truy tinh cảnh nguyệt lại muốn một hơi phóng ra ít nhất mấy trăm cái ám khí, không ngừng không dứt, địch nhân không ngã, ám khí không ngớt!

Thử hỏi ở trong Đường Môn có thể có nội lực khổng lồ như vậy để khu động chừng đó ám khí? Chỉ sợ cho dù có thể thi triển ra thì một thân nội lực cũng tiêu hao sạch sẽ, đến lúc đó đừng nói là giết địch nhân mà chỉ có thể ngó địch nhân giết bản thân mà thôi! Hơn nữa, ai có thể tùy thân mang theo nhiều ám khí như vậy?

Đỉnh tiêm thủ pháp ám khí của Đường Môn là không chệ vào đâu được như Thiên y vô phòng, Hoạ địa vô lao, Mạn thiên hoá vũ ... đều cũng cần một lần phóng ra rất nhiều ám khí, nhưng số lượng ám khí phóng ra của các thủ pháp này không thể nào đánh đồng được với Truy tinh cảnh nguyệt.

Còn thủ pháp Chư Thiên Tinh Thần nghe nói khi thi triển ra thì giống như một bầu trời đầy sao làm cho địch nhân không cách nào trốn tránh được chỉ có con đường chết. Luận về độ tinh diệu của thủ pháp cũng như số lượng ám khí phóng ra thì thủ pháp này còn trên cả Truy tinh cảnh nguyệt.

Vì những nguyên nhân như vậy cho nên hai thủ pháp này mới có chút không thực tế mà bị bỏ xó, chỉ tồn tại trong truyền thuyết, không ai có thể thi triển được.

Dù sao lý luận và thực tế là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau, cách nhau một trời một vực không thể nào đánh đồng được.

Cũng chỉ tại thế giới này, dựa vào số lượng cương khí khổng lồ và sức chứa đựng của Mị Ảnh không gian nên Đường Phong mới có thể thi triển được thủ pháp truy tinh cảnh nguyệt.

Dù là vậy, sau khi hắn đã tấn thức Thiên giai mà thi triển thủ pháp này cũng khiến hắn mệt mỏi không thôi. Hơn nữa chiêu này vẫn còn chưa hoàn mỹ.

Bởi vì tinh túy của một chiêu này là “địch nhân không ngã, ám khí không ngớt”. Nhưng hiện giờ Đường Phong cũng chỉ có thể tạo thành một chút rắc rối cho Hàn đại trưởng lão mà thôi, không thể trực tiếp giết hắn được.

Cương khí của Thiên giai cũng không đủ duy trì một chiêu này, Đường Phong không khỏi kính ngưỡng đối vị tiền bối của Đường Môn năm đó suy diễn ra một chiêu này. Phải biết rằng lúc đó hắn chỉ là dựa trên lý luận suy diễn ra một chiêu này, bản thân hắn cũng không thể thi triển được. Từ đó có thể thấy tầm mắt của hắn cao tới mức nào, kiến thức của hắn tuyệt đối viên siêu tiêu chuẩn võ học của thế giới kiếp trước.

Đường Môn từ xưa đã có rất nhiều kỳ tài! Lời này không hề giả!

Truy tinh cảnh nguyệt đã là như vậy chớ đừng nói là Chư Thiên Tinh Thần. Đường Phong đoán chừng dùng tiêu chuẩn hiện giờ của hắn cũng không cách nào thi triển ra một chiêu nghịch thiên như vậy nhưng dù sao hiện giờ hắn cũng ẩn ẩn có một chút cảm ngộ rồi.

Đường Phong tin tưởng chỉ cần cho hắn đủ thời gian và thực lực cường đại hắn nhất định có thể thi triển ra thủ pháp chỉ có trong truyền thuyết này.

Hàn đại trưởng lão lúc này cũng từ trong dòng suy nghĩ tỉnh lại, hai mắt loé lên hàng quang, trên mặt hiện lên vẻ kiên nghị, lạnh lùng nói:

- Đã tới nước này rồi, cho dù ngươi có nói ra sư môn của ngươi cũng không làm nên chuyện gì, hôm nay lão phu nhất định sẽ giết chết ngươi!

Đúng, bây giờ không phải lúc cổ kị sư môn của tiểu tử kia, dù sao thù oán cũng đã kết rồi, hôm nay không giết hắn, chẳng lẽ còn chờ sau này hắn dẫn cao thủ trong sư môn tới báo thù sao?

537. Chương 521: Đại Trưởng Lão Ẩn Giấu. (hạ)

Đường Phong vùng Độc Ảnh Kiếm lên, khê cười nói:

- Đại trưởng lão cần gì phải tự hù dọa chính mình? Người hỏi ta trả lời, Đường Phong cho tới hiện giờ cũng chưa từng muốn đem sư môn ra làm lá chắn!

Sư môn của hắn căn bản không có trên thế giới này, có lấy ra cũng không uy hiếp được ai!

Nghe những lời này, sắc mặt của Hàn đại trưởng lão không khỏi đỏ lên, trầm giọng nói:

- Hảo, tiểu tử ngươi rất tự tin. Vậy thì để lão phu nhìn xem ngươi có thể sống sót được dưới tay lão phu hay không!

Dứt lời, Hàn đại trưởng lão lại tiếp tục triển khai công kích, hai đạo nhân ảnh lại quần lấy nhau khiến người bên ngoài không thể phân biệt được ai ra ai mà chỉ có thể nhìn thỉnh thoảng nhìn thấy tia lửa do vũ khí giao nhau. Ở trong đêm tối những tia lửa này quả thật rất chói mắt, những nơi hai người đi qua, hàn khí cùng sương mù đen kịt giăng đầy khắp nơi, chỉ có điều sương mù mang kịch độc vừa xuất hiện liền bị hàn khí làm đông kết lại biến thành bụi phấn rơi trên mặt đất.

Từ điểm này có thể nhìn ra Đường Phong đang bị Hàn đại trưởng lão áp chế. Dù sao một thân hàn băng kinh khí của Hàn đại trưởng lão đã đạt tới đỉnh phong, hàn khí trợ giúp uy phong của hắn làm suy yếu thực lực của Đường Phong. Hơn nữa cảnh giới của hai người cũng chênh lệch nhiều, Đường Phong bị áp chế là chuyện bình thường. Bất quá Đường Phong lại tinh thông thủ pháp ám khí, một lần đều có thể từ trong tình huống nguy cấp vãn hồi cục diện khiến cho Hàn đại trưởng lão ném chuột sợ vỡ bình cho nên trong nội tâm hắn thâm hận không thôi.

Nếu không phải Đường Phong thỉnh thoảng từ những phương vị quỷ dị ném ám khí ra thì Hàn đại trưởng lão hoàn toàn có thể liều mạng bị thương đánh Đường Phong trọng thương. Những ám khí này có đủ các loại nào là phi châm, phi đao, phi tiêu ... tất cả đều từ những góc độ khó tin tập kích tới.

Tiểu tử này có một đôi bàn tay không xương sao? Hàn đại trưởng lão thậm chí không thấy được làm sao Đường Phong phóng khí ra mà chỉ ám khí tự động xuất hiện công kích hắn! Chuyện này quá quỷ dị!

Tốc độ của hai người đã nhanh đến cực hạn, chiêu thức cũng tàn nhẫn, hai người đều đang cố gắng tìm kiếm sơ hở của đối phương để một kích trí mạng.

Loại tốc chiến này nếu người có nhãn lực hơi kém một chút thì căn bản không thể nào theo kịp.

Mấy tên cao thủ Hàn gia đang ngồi dưỡng thương hoặc là áp chế độc tố đã hoàn toàn ngốc trệ, bọn chúng căn bản là không thể nào tin vào mắt mình.

Tên tiểu tử kia hiện giờ mới chỉ mười bảy tuổi vậy mà có thực lực đủ để chiến đấu với người mạnh nhất Hàn gia, mà người này đã là cao thủ Thiên giai thượng phẩm đỉnh phong, chỉ còn cách Linh giai một bước cuối cùng. Tuy xác thực là thực lực của tiểu tử này hơi kém hơn một chút nhưng có sự cách biệt đó mới đúng là hơi bình thường một chút.

Mấy tên cao thủ Hàn gia này tự nói nếu bản thân mình đi lên giao thủ với Hàn đại trưởng lão tuyệt đối không thể nào làm được tới trình độ này, vô cùng có khả năng chỉ trong vài một hai chiêu đã bị đánh bại.

Thật chỉ mới có mười bảy tuổi sao? Tên tiểu tử này có còn là người không vậy? Đám cao thủ này đều thấy lạnh cả người, càng thêm ghen ghét và hoảng sợ và một chút bội phục!

Chỉ mới thoáng một chút, Đường Phong và Hàn đại trưởng lão đã giao thủ hơn trăm chiêu, nhưng trận chiến vẫn đang tiếp tục, căn bản chưa có dấu hiệu ai chiếm thượng phong tuyệt đối.

Hàn đại trưởng lão trong lòng đang

chất, trước khi bắt đầu chiến đấu, hắn còn đồng ý nói Đường Phong tự cân nhắc có thể tiếp được hắn mấy chiêu nhưng thật không ngờ đã qua hơn trăm chiêu mà hắn vẫn chưa thể bắt được Đường Phong khiến nét mặt già nua của hắn càng thêm khó coi.

Hơn nữa ánh mắt theo dõi của đám tiểu tử Hàn gia bên kia càng khiến cho hắn tức giận thêm, mặt mày cũng nhin không được mà đỏ lên. Nếu không thể nhanh chóng đem tiểu tử này giết chết thì hắn còn có uy nghiêm gì nữa chứ?

Mạnh mẽ chém ra một kiếm bức lui Đường Phong, Hàn đại trưởng lão lập tức dùng hai tay cầm kiếm dựng thẳng trước ngực, nhìn Đường Phong lạnh lùng nói:

- Người là người trẻ tuổi xuất sắc nhất mà ta từng thấy, bất quá cũng chỉ có thể dừng lại ở đây. Bây giờ hãy tiếp một chiêu cuối cùng này của ta! Nếu người tiếp được thì sống, không được thì chết đi!

Thần sắc Đường Phong ngưng tụ lại, hắn biết lão gia hỏa này muốn thi triển chiêu thức đày hồn rồi, tự nhiên không dám chậm trễ tranh thủ đề khởi toàn thân cước khí tăng cường khí thể bản thân.

Hàn đại trưởng lão tiếp tục nói:

- Lão phu bế quan mười năm tìm hiểu cảnh giới Linh giai, đáng tiếc là không thành công, nhưng cho dù vẫn không tấn chức nhưng vẫn nắm được một tia chân ý của cảnh giới Linh giai, một chiêu này miễn cưỡng xem như là kết quả của mười năm bế quan của ta. Hôm nay liền dùng người để thử chiêu!

Vừa nói, toàn thân hàn băng khí của hắn cũng liên tiếp đề thẳng, xung quanh thân thể hắn tụ tập vô số băng hoa bằng mắt thường có thể thấy được. Trên thanh trường kiếm của hắn cũng ngưng kết ra băng sương, trường kiếm đẳng cấp Thiên binh liên hồi phát ra từng tiếng răng rắc.

Đưa mắt nhìn qua, phạm vi mười trượng xung quanh hắn đã trở thành một thế giới đầy băng tuyết, gió lạnh gào thét, hàn băng linh khí trong thiên địa đang không ngừng tụ lại nơi này.

Ngay cả vẻ mặt trắng hồng của Hàn đại trưởng lão cũng xuất hiện một chút dấu vết bị đông cứng, sắc mặt càng thêm đỏ thẫm. Từ đây có thể nhìn ra được với cảnh giới hiện tại của hắn vẫn chưa hoàn toàn lĩnh ngộ hết một chiêu này, cho nên mới có loại hiện tượng như vậy.

Bất quá, chỉ sau một thoáng linh khí đã hỗn loạn cả thiên địa lúc này như chỉ còn mỗi một loại là hàn băng linh khí. Trên thanh trường kiếm của hắn có thể thấy được hàn băng linh khí đang điên cuồng tụ tập, càng lúc càng nhiều.

Chỉ mới là chiêu thức cũng đã khiến Đường Phong có một loại cảm giác không thể ngăn cản!

“Cái này là uy lực của võ học cấp bậc Linh giai?” Đường Phong trầm rầu rĩ.

- Băng Long Thăng Thiên!

Hàn đại trưởng lão quát lớn một tiếng, vùng trường kiếm lên, hàn băng linh khí xung quanh điên cuồng kéo tới chỗ trường kiếm rồi lập tức từ mũi kiếm kích bắn ra.

Một con băng long thuần sắc trắng to như thùng nước phóng thẳng lên trời, cái đuôi to lớn của nó quấy một cái rồi đột nhiên chuyển hướng chuối xuống mang theo uy lực thiên băng địa liệt ập xuống Đường Phong.

Chiêu này đúng là chưa được hoàn mỹ, bởi vì băng long hội tụ mặc dù có hình rồng nhưng cũng chỉ được cái hình dáng thôi, con băng long này vẫn còn mơ hồ chưa rõ ràng, long lân không đồng nhất sắp xếp loạn xạ.

Bất quá dù sao đây cũng là một chiêu đã vượt qua phạm trù Thiên giai, đối với Đường Phong hiện tại cũng có lực sát thương khổng lồ.

Đối mặt một chiêu như vậy, Đường Phong không dám đón đỡ trực diện, hắn vốn định xoay người tránh né nhưng không ngờ chiêu thức này cũng biết tự động chuyển hướng đuổi theo hắn chớp xuống.

Liên tiếp tránh né mấy lần mà không được, Đường Phong liền biết không thể tiếp tục tránh né một chiêu này nên chỉ có nước cắn răng đón đỡ!

538. Chương 522: Quyết Tâm Lấy Mạng.

Băng Long từ trên cao ập xuống, uy áp khổng lồ cùng hàn ý lạnh thấu xương khiến cho Đường Phong muốn di động cũng khó khăn. Cái đầu rỗng mơ hồ tựa hồ như đang há miệng lộ ra răng nanh bên trong. Một tiếng long ngâm đột nhiên vang lên từ trong tận linh hồn của mỗi người.

Thanh âm tràn ngập uy nghiêm này nếu là người có tâm trí không kiên định chỉ sợ lập tức buông tha ý niệm ngăn cản trong đầu, mất đi lực phản kháng với một kích này.

Bởi vì ý cảnh và uy lực của một chiêu này gần như đã vượt qua đẳng cấp Thiên giai, miễn cưỡng đạt tới trình độ Linh giai, đủ để cho người khác sinh ra cảm giác sợ hãi tận linh hồn.

Nhưng trong lòng Đường Phong cũng đồng dạng có một thanh âm hò hét, nói cho hắn biết nếu không thể ngăn cản một chiêu này thì chỉ có một con đường chết!

Huống chi, Đường Phong vốn cũng là có ý kiểm tra cường độ tổ chất thân thể của bản thân mạnh mẽ đến mức độ nào, một chiêu vượt qua chiêu thức võ học của Thiên giai này của Hàn đại trưởng lão đúng là hòn đá thử lửa tốt nhất.

Lúc Băng Long sắp đến trước mặt, Đường Phong khẽ quát một tiếng, đem Độc Ảnh Kiếm hoành ngang trước ngực, không thi triển bất kỳ kiếm chiêu nào, cũng không phóng thích ám khí mà đem một thân cương khí đề thăng tới cực điểm ngưng tụ bên ngoài thân hình, hình thành một đạo hộ thân cương khí vô kiên bất tồi. Độc Ảnh Kiếm cũng toả ra sương mù dày đặc xung quanh.

Chỉ trong vài sát na, Băng Long đã tới trước mặt Đường Phong, long khẩu há to cắn xuống Độc Ảnh Kiếm.

Tiếng “Rắc rắc rắc ...” liên tục vang lên, sương mù trên Độc Ảnh Kiếm lập tức bị đông kết, thân kiếm màu ngũ sắc lưu ly liền thành giống một cây băng côn.

Mượn nhờ lực lượng cường đại của thân thể bộc phát ra, Đường Phong đem Băng Long ngăn trở được một chốc lát ... mà cũng chỉ là một chốc lát thôi.

Sau khoảng khắc đó, Băng Long lại dùng tốc độ nhanh chóng lao xuống, long khẩu khổng lồ trực tiếp nuốt trọn cả Đường Phong vào trong. Long thân cực lớn và cái đuôi của nó không ngừng ép xuống, hàn băng linh khí bành trướng trùng kích khiến cả đại địa run rẩy liên hồi. Mỗi một đoạn lao xuống, thân thể Băng Long lại mất đi một đoạn hoá thành hàn băng linh khí tứ tán bay đi.

Dùng chỗ Đường Phong đứng làm vị trí trung tâm, một tầng băng dày đế nửa thước nhanh chóng hướng bốn phía lan ra, bao quanh cả khối kiến trúc bảo vệ của vào của Bạch Đế Cảnh này vào trong, triệt để biến thành một khu vực băng đồng.

Đám người Hàn gia đang ngồi vận công chữa thương gần đó và mấy người đang chiến đấu với Bạch Nguyệt Dung cũng phải hoảng hốt cố gắng nhảy lên tránh sự xâm nhập của đám hàn băng linh khí này.

Qua một lúc lâu, hàn băng linh khí trong không trung mới dần tiêu tán, cả chiến trường trở nên vô cùng yên tĩnh, tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt vô cùng khiếp sợ vì hiệu quả của một chiêu kinh thiên vừa rồi.

Ở trung tâm công kích của một chiêu này có một toà băng điêu hình người lẳng lẳng đứng đó, đưa mắt nhìn lại thậm chí có thể nhìn thấy rõ ràng ngũ quan tinh xảo cùng với trường kiếm trên tay của Đường Phong trong lúc phòng ngự.

- Có thể chết dưới một chiêu này, cũng coi như là phúc khí của người!

Hàn đại trưởng lão sắc mặt đỏ bừng, đưa mắt nhìn toà băng điêu nói. Vừa dứt lời hắn không nhận được ho khan liên tục, thân hình thất tha thất thểu lay động vài bước suýt chút nữa đã ngã ngồi xuống đất.

Dùng cảnh giới của hắn hiện tại mà cưỡng ép thi triển ra một chiêu có uy lực gần với Linh giai như vậy cũng đã rút sạch toàn bộ cương khí của hắn. Một chiêu Băng Long thăng thiên này hắn chưa từng thi triển qua bao giờ, nhưng lúc này vì muốn nhanh chóng giết Đường Phong nên hắn mới phải thi triển ra.

Một chiêu này uy lực cường đại, yêu cầu cũng rất cao vượt quá khả năng tưởng tượng của Hàn đại trưởng lão, do vậy hắn mới có tình cảnh bị tổn thương như hiện tại.

Bất quá, rất đáng giá. Hàn đại trưởng lão thầm mừng không thôi. Cho dù hiện giờ bản thân hắn không còn lực chiến đấu, ngay cả Địa giai cao thủ cũng có thể xử lý hắn lúc này nhưng mà sau khi xuất ra một chiêu kia, hắn chẳng những đã đem Đường Phong diệt sát hơn nửa lĩnh ngộ đối với cảnh giới Linh giai lại tiến thêm một bước.

Thậm chí có thể nói, Hàn đại trưởng lão bây giờ rất tự tin cho dù không mượn dùng Bạch Đế Ấn hỗ trợ hắn cũng có thể trong lúc sinh thời tấn chức Linh giai.

Chẳng qua chỉ là thi triển một chiêu ẩn hàm ý cảnh giới Linh giai mà có thể thu được lợi ích lớn như vậy! Chừng này tiêu hao thì có là gì? Nếu như có thể lập tức tấn chức Linh giai hắn cũng dám nguyện ý cứ hai ba ngày lại thi triển chiêu kia một lần!

- Đại trưởng lão đại phát hùng uy!

Trầm mặt một lúc lâu, một tên trưởng lão Hàn gia mới nói ra được những lời này. Một chiêu vừa rồi cũng khiến bọn họ có thu hoạch không nhỏ. Với lại trong gia tộc mình có một cao thủ như vậy ai có thể không vui mừng? Cho nên hắn vỗ mông ngựa một cái cũng không có gì đáng nói.

- Đường Phong!

Bạch Nguyệt Dung trở nên ngốc trệ, kinh ngạc nhìn về bức bằng điêu hình người kia, trong lòng vô cùng bồn loạn không biết phải làm gì mới tốt.

Đường Phong nếu đã chết, Bạch Tiểu Lại chỉ sợ cũng không muốn sống nữa, hôm nay Bạch Đế Thành coi như đã bị người Hàn gia sơ bộ cướp được rồi, ngày sau chỉ còn một mình nàng lẻ loi thì còn ý nghĩa gì nữa?

Huống chi Hàn gia chắc gì đã buông tha cho nàng?

Thế nhưng, vừa nãy không phải hắn nói sẽ có người tới cứu viện sao? Trước khi chiến đấu bắt đầu không phải hắn truyền âm nói như vậy sao? Người cứu viện đâu? Chạy đi đâu rồi?

- Bạch nha đầu, ngươi còn có cái gì để dựa vào nữa sao?

Hàn đại trưởng lão tuy giờ phút này cũng đã là nỗ lực hết đà nhưng dù sao cũng là cường giả bậc nhất cho nên không thể đánh mất phong độ được. Hắn xoay người lảng lảng nhìn Bạch Nguyệt Dung, trên mặt lộ ra nụ cười thắng lợi đã nắm chắc trong tầm tay.

- Dừng chống cự nữa, ngươi là người Bạch gia, lão phu sẽ không giết ngươi, chỉ là ...

- Chỉ là sau này không được ra khỏi Bạch Đế Thành một bước, đúng không?

Bạch Nguyệt Dung lạnh lùng cắt ngang lời Hàn đại trưởng lão.

- Ngươi đã hiểu thì tốt rồi!

Hàn đại trưởng lão nhẹ nhàng gật đầu.

- Si tâm vọng tưởng, ngươi hôm nay giết hắn thì sẽ có người tới thay hắn báo thù. Dừng thực lực của người kia, chỉ là một cái Hàn gia như ngươi cũng không khác gì con sâu cái kiến!

Bạch Nguyệt Dung nghiêm mặt nói.

Sắc mặt Hàn đại trưởng lão lập tức biến sắc, trong đầu hắn lại hiện lên hai chữ Đường Môn, nhưng hắn lại không biết người trong lời nói của Bạch Nguyệt Dung lại là một người khác thuộc một thế lực khác.

Hắn tuy kiêu kỳ nhưng cũng chỉ có thể hung ác nói:

- Nếu đã như vậy, thì hôm nay ngươi cũng chỉ có con đường chết, chỉ cần ngươi chết thì mới bảo đảm tin tức không lọt ra ngoài!

Hàn đại trưởng lão đang muốn ra lệnh cho đám Hàn gia cao thủ liên thủ đánh chết Bạch Nguyệt Dung thì bên tai lại đột nhiên truyền tới một tiếng “Răng rắc” rất nhỏ.

Đây là thanh âm gì? Hàn đại trưởng lão nghi hoặc xoay người lại thì thanh âm kia liền biến mất không thấy nữa. Hắn tập trung thính lực lắng nghe nhưng cũng không phát hiện điều gì bất thường, chẳng lẽ ta

mất sức nhiều nên bị ù tai? Hàn đại trưởng lão không nhận được lắc lắc đầu tự giấu bản thân quá miễn cảm. Nhưng ngay lúc này tiếng răng rắc như vừa nảy lại vang lên.

539. Chương 523: Tức Khí Thổ Huyết! (thượng)

Mà lần này, nơi phát ra tiếng răng rắc đó Hàn đại trưởng lão cũng phát hiện được.

Hàn đại trưởng lão mạnh mẽ quay người lại nhìn về phía bức tượng bằng bị đông cứng của Đường Phong.

“Rắc rắc rắc ...”

Tiếng vang càng lúc càng lớn, trên pho tượng bằng xuất hiện từng vết rạn như mạng nhện nhanh chóng lan ra bốn phía.

- Làm sao có thể?

Hàn đại trưởng lão nhìn muốn lòi hai tròng mắt ra ngoài, trong mắt đầy vẻ khó tin.

Dính một chiêu như vậy mà tiểu tử kia vẫn không chết? Không thể, hắc tuyệt đối đã chết, một chiêu kia đã vượt qua phạm trù Thiên giai, miễn cưỡng đạt tới võ học Linh giai rồi. Ngay cả chính bản thân mình bị chính diện đánh trúng cũng tuyệt đối không sống được. Mà tiểu tử kia mới có tu vi gì chứ? Chỉ mới là Thiên giai hạ phẩm mà thôi, so với bản thân mình còn chênh lệch tới hai phẩm.

Nhưng nếu hắc đã chết thì mấy tiếng vang này là như thế nào?

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi vài tức, vết rạn nứt đã phủ kín bằng điêu rồng giống như tấm gương bị rơi xuống đất, chỉ cần tiện tay đụng một cái sẽ vỡ nát.

Hàn đại trưởng lão cảm thấy hoảng sợ đến cực điểm, hắc không dám do dự, mạnh mẽ phát lực dưới chân liều mạng một chút khí lực cuối cùng huy động trường kiếm vọt tới trước bằng điêu chém xuống.

Cùng lúc đó, nương theo thanh âm rắc rắc bằng điêu đột nhiên vỡ nát, vô số khối bằng bắn ra ngoài, một thân ảnh cũng theo đó nhanh chóng thoát ra, chẳng những không né tránh mà ngược lại còn xông tới Hàn đại trưởng lão.

Hàn đại trưởng lão mơ hồ chứng kiến lưỡi kiếm của mình khi cắt qua, đạo nhân ảnh kia hơi hạ thấp người xuống tránh đi một kích này rồi trên ngực hắc bị một quyền hung hăng nện trúng.

Khí huyết sôi trào, Hàn đại trưởng lão cảm giác được rõ ràng vị trí chỗ ngực của mình vang lên vài tiếng xương gãy. Thân hình hắc lập tức bay lên cao, giữa không trung phun ra một ngụm máu tươi thắm đỏ cả ngực áo.

Mặc dù như vậy nhưng Hàn đại trưởng lão ở trên không trung vẫn điều chỉnh được thân hình, đến lúc tiếp đất cũng không quá khó khăn. Chỉ có điều khoe môi hắc đầy máu trông có vẻ rất chật vật. Tay nắm trường kiếm không ngừng run rẩy.

- Hả?

Lần biến cố này khiến tất cả mọi người đều vô thức hô lên một tiếng, bọn họ cho tới lúc này mới nhìn thấy được nhân ảnh thoát ra từ trong bằng điêu. Lúc này toàn thân Đường Phong đều bị che kín bởi bằng tinh, quần áo đều bị đông cứng, làn da không chút huyết sắc, môi tím rím, hai hàm răng liên tục lập cập. Hiển nhiên là hắc bị hàn khí xâm nhập không ít.

Tuy nhiên hắc vẫn chưa chết, hơn nữa vẫn còn sống tốt đứng ở chỗ này.

Sau khi Bạch Nguyệt Dung thấy được Đường Phong, tảng đá đè trong lòng nàng cũng được buông xuống.

“Quá tốt rồi, hắc không chết!” Bạch Nguyệt Dung cũng không biết vì sao nàng lại quan tâm Đường Phong như vậy, là vì muội muội của nàng hay là vì nam nhân kia?

Đường Phong dù sao cũng là hài tử của nam nhân kia. Nàng vẫn còn nhớ rõ mười mấy năm trước trong lúc tức giận đã ra tay với hắc, lúc đó hắc cũng chỉ lẳng lặng nhìn nàng mà không hề né tránh hay đánh trả. Mặc dù thân bị trọng thương nhưng hắc vẫn không ngừng xin lỗi, cuối cùng mới lê lét thân thể trọng

- Vật trên tay ngươi là cái gì?

541. Chương 524: Trận Đây, Ta Thắng!

Hàn đại trưởng lão đột nhiên run rẩy hồi thẩm. Đôi mắt nhìn chăm chăm vào khối hạ phẩm linh thạch trên tay Đường Phong không chớp. Vật này giống như một cục đá trắng noãn như ngọc, tản ra linh khí vô cùng tinh khiết và khổng lồ, chẳng lẽ là vật kia?

- Đại trưởng lão đã sống hơn trăm năm mà chút kiến thức đó cũng không biết sao?

Đường Phong liền móc huyệt Hàn đại trưởng lão.

Sắc mặt Hàn đại trưởng lão khó coi đến cực điểm, trong ánh mắt lộ ra vẻ tham lam, trầm giọng nói:

- Linh thạch?

- Đại trưởng lão quả nhiên là có kiến thức uyên bác!

Đường Phong gật đầu nói.

- Ngươi từ đâu có được?

Hai mắt Hàn đại trưởng lão gần như muốn phún hoả.

- Ngay trong Bạch Đế Cảnh, ta không cẩn thận lượm được một khối trên mặt đất.

Vừa nghe Đường Phong nói xong, thân thể Hàn đại trưởng lão lập tức run lên, trên mặt vốn đã khô phục được một chút huyết sắc đột nhiên trở nên đỏ bừng, nhìn chăm chăm vào Đường Phong một hồi, hần không nhin được phun ra một ngụm máu tươi.

Hàn đại trưởng lão đã sống hơn trăm năm lại bị tiểu tử Đường Phong nói một câu tức đến hộc máu.

Phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt của Hàn đại trưởng lão càng thêm tái nhợt, lắc đầu thở dài:

- Trời xanh không có mắt a! Trời xanh không có mắt a!

Linh thạch, bảo bối cỡ này chỉ tồn tại trong truyền thuyết, Hàn đại trưởng lão cũng chỉ là biết được từ trong điển tịch của gia tộc, căn bản chưa từng thấy qua, mà hôm nay, ngay trước mặt hần, tên tiểu tử Đường Phong lại mang từ trong Bạch Đế Cảnh ra một khối linh thạch.

Khối linh thạch này vốn là của Hàn gia mới đúng, mà bây giờ lại nằm trên tay địch thủ dùng để khôi phục thực lực chống lại mình!

Sau khi Đường Phong lấy khối hạ phẩm linh thạch ra cầm trên tay thì Hàn đại trưởng lão liền biết đại thể đã mất.

Có linh thạch tương trợ, tốc độ khôi phục của Đường Phong chắc chắn vượt qua hần, đến lúc đó, ai là đao ai là thớt khỏi cần phải nói.

Bất quá, vẫn còn cơ hội! Hàn đại trưởng lão quay đầu nhìn sang bốn phía, đám Hàn gia cao thủ còn lại cũng không phải không còn năng lực đánh một trận.

Tứ trưởng lão thì không cần phải nói, bị Đường Phong một chiêu đánh trọng thương tạm thời không thể dùng được. Nhưng mấy tên trúng độc kia thì vẫn chưa bị thương.

- Các ngươi còn không nhanh chân tới giết hần?

Hàn đại trưởng lão đổi giọng quát lớn.

Mấy tên Hàn gia cao thủ bị trúng độc này giờ đã bị trận chiến giữa Đường Phong và Hàn đại trưởng lão hấp dẫn hoàn toàn, kết quả của trận chiến đấu kịch liệt này không ai có thể dự liệu được, cho nên nhất thời bọn chúng có chút sững sờ.

Thắng đến khi Hàn đại trưởng lão nhắc nhở bọn chúng mới tỉnh táo lại. Hiện giờ chính là thời cơ giết Đường Phong tốt nhất. Nếu chờ đến khi hắn khôi phục lại thì ở chỗ này không có ai là đối thủ của hắn nữa. Sức chiến đấu của tên tiểu tử này không hề thua kém bất kỳ một cao thủ Thiên giai thượng phẩm nào.

Độc của Độc Ảnh Kiếm tuy cường hãn nhưng cũng không trí mạng. Vừa rồi bọn hắn chỉ là không cẩn thận hít phải một hơi, trải qua một lúc vận công cũng đã khôi phục không ít, tuy độc tố vẫn chưa hoàn toàn thanh lý sạch sẽ nhưng vẫn dư sức chiến đấu.

Mấy người đồng thời đứng lên cấp tốc hướng tới chỗ Đường Phong. mấy tên Thiên giai cao thủ liên thủ một kích, không cần biết bọn chúng lúc này có xuất ra toàn lực hay không nhưng cũng không thể khinh thường được, nếu Đường Phong không cách nào đón đỡ được thì chỉ có một con đường chết.

Chỉ trong chốc lát, công kích của mấy tên này đã tới trên đầu Đường Phong.

Đường Phong hai mắt hép lại, đang chuẩn bị liều một chút khí lực vừa mới khôi phục được giết hết đám người này thì bên tai đột nhiên truyền tới một tiếng quát:

- Si tâm vọng tưởng!

Lập tức, một cái thủy tráo đột nhiên ngăn trước mặt Đường Phong, công kích của mấy tên Hàn gia kia liền đánh lên thủy tráo khiến nó rung động một hồi rồi vỡ vụn ra. Lập tức thân hình của Bạch Nguyệt Dung xuất hiện trước mặt Đường Phong, hai cánh tay thon vung lên đem công kích của đám người kia bao phủ trong phạm vi công kích của nàng.

Cùng lúc đó, trên bờ vai của nàng bị một thanh lợi kiếm đâm trúng, máu tươi lập tức nhuộm đỏ y phục nàng.

Bạch Nguyệt Dung thân là Thiên giai thượng phẩm cao thủ, nàng đang cùng mấy tên Hàn gia bên kia chiến đấu cũng không có gì áp lực hoặc có thể nói là một mình đang đè mấy người đối phương mà đánh. Bất đắc dĩ mấy người kia chỉ có thể cố thủ không công cố gắng kéo dài thời gian với Bạch Nguyệt Dung, bọn hắn không cầu có thể gây thương tổn cho nàng nên mới miễn cưỡng đối kháng được tới bây giờ.

Nhưng giờ phút này, mắt thấy Đường Phong bị người ta tập kích, Bạch Nguyệt Dung liền buông tha công kích của mình với đám Hàn gia bên kia, liều mạng thừa nhận một kích cũng muốn chạy tới cứu Đường Phong trước.

Cũng may một kiếm này đâm cũng không quá sâu, cũng không bị thương tới gân cốt. Nhưng hàn băng cương khí xâm nhập vào trong người cũng khiến nàng khó chịu vạn phần, máu tươi trên bờ vai vừa chảy ra liền bị đông kết lại.

Đem công kích của mấy tên tập kích Đường Phong đánh lui, Bạch Nguyệt Dung cũng không còn giữ lại gì nữa, một thân sở học đều thi triển ra, thực lực Thiên giai thượng phẩm của nàng toàn bộ bày ra, dùng sức một mình nàng đối kháng bảy tám tên Thiên giai cao thủ của Hàn gia liên thủ nhưng cũng không rơi xuống hạ phong.

Nhưng là ai cũng biết loại điên cuồng tiêu hao cương khí như thế này không thể kéo dài bao lâu, một khi cương khí tiêu hao quá nhiều, như vậy Bạch Nguyệt Dung cho dù có là Thiên giai thượng phẩm cao thủ cũng chỉ có chết.

Mà chuyện cho tới bây giờ, Bạch Nguyệt Dung cũng không chú ý gì nhiều nữa, một khi nàng buông lỏng một chút, để cho bất kỳ một công kích nào của mấy tên Hàn gia cao thủ này này thoát ra khỏi phạm vi khống chế của nàng thì Đường Phong lập tức sẽ gặp nguy hiểm.

- Nha đầu này, lão phu nên từ sớm một kiếm giết chết nàng!

Hàn đại trưởng lão ở một bên nghiêng răng nghiêng lợi tự trách bản thân. Hấn niệm tình Bạch Nguyệt Dung là người Bạch gia cho nên mới không đuổi tận giết tuyệt, hiện tại có hối hận cũng đã muộn rồi.

Chẳng lẽ hôm nay chỉ có thể trông cậy vào đám người lúc này xông vào trong Bạch Đế Cảnh đi ra sao? Không, không thể đem hi vọng đặt lên người khác, Hàn đại trưởng lão không dám nghĩ lung tung nữa mà nhắm mắt lại tập trung khôi phục cương khí.

Trọn vẹn thời gian uống một chén trà, Bạch Nguyệt Dung và bảy tám tên Hàn gia cao thủ chiến đấu điên cuồng. Nàng dù sao cũng là nữ tử, tuy là Thiên giai thượng phẩm cao thủ nhưng vẫn chưa đạt tới trình độ cỡ Hàn đại trưởng lão, Thang Phi Tiểu và Đoạn Thất Xích. Một người độc chiến bảy tám Thiên giai cao thủ mà còn muốn đem bọn chúng hoàn toàn vây khốn quả thật đã làm khó nàng. Lúc trước Thang Phi Tiểu vây khốn mấy tên Thiên giai của Cự Kiếm Môn cũng phải hao phí không ít công phu, huống chi là nàng?

Chỉ mới trôi qua thời gian uống một chén trà mà toàn thân bạch y của nàng đã nhuộm đỏ máu tươi trông như một đoá mận cô đang nhẹ nhàng bay múa. Trên người nàng ít nhất cũng có mười mấy nhát kiếm, cũng may mỗi lần nguy hiểm nàng đều vận chuyển cương khí bảo vệ chỗ bị thương cho nên vết thương cũng không sâu.

Nhưng hàn băng cương khí của đám Hàn gia cao thủ này lại khiến cho động tác của nàng chậm chạp lại, khuôn mặt ngày càng trắng bệch.

Bạch Nguyệt Dung vẫn cắn răng kiên trì không hề buông lỏng mỗi lần ra tay đều dùng đấu pháp lưỡng bại câu thương khiến cho đám cao thủ Hàn gia rất bị động.

- Phù!

Một tiếng thở mạnh vang lên, thanh âm tuy nhỏ nhưng lại trực tiếp như vang lên trong tai mọi người. Đám người Hàn gia khi nghe được thanh âm này thì sắc mặt liền đại biến, công kích cũng chậm lại một phần. Bạch Nguyệt Dung cũng cảm giác được áp lực giảm đi không ít cho nên tranh thủ liếc nhìn về chỗ phát ra âm thanh. Nàng liền thấy Đường Phong đã đứng dậy từ lúc nào, một tay cầm Độc Ảnh Kiếm, từng bước một bước tới gần nàng, hần bước đi không nhanh cũng không chậm nhưng chỉ một thoáng đã tới cách nàng năm trượng.

Trong lòng Bạch Nguyệt Dung một hồi rung động không thôi, gương mặt của Đường Phong trong đêm tối có chút mờ mịt, thân hình hơi gầy và cao ngất kia lại khiến nàng rất quen mắt.

Bạch Nguyệt Dung phảng phất như lại thấy được nam nhân mười mấy năm trước xuất hiện. Hai người tại sao lại giống nhau như vậy?

- Bảy tám nam nhân khi dễ một nữ nhân, chẳng biết xấu hổ sao?

Lời nói cũng giống y chang năm đó vang lên trong tai Bạch Nguyệt Dung.

Thân thể Bạch Nguyệt Dung không nhịn được run rẩy một chút, trong miệng đắng chát, nơi ngực tựa hồ nhói đau.

Mười mấy năm trước, tên nam nhân cũng giống như Đường Phong hiện giờ đi tới trước mặt nàng cứu lấy tính mạng của nàng. Mà mười mấy năm sau, một màn này lại tái hiện, chỉ đó điều người và vật đều không còn như trước nữa, chỉ có lưu lại sự thương tâm và nhớ nhung da diết.

- Phốc!

Hiện tại Đường Phong vẫn khí định thần nhân đứng tại chỗ chờ đợi, Bạch Nguyệt Dung thấy vậy cũng không có thêm dị nghị gì.

Đợi một lát sau, chỗ cửa vào của Bạch Đế Cảnh quả nhiên xuất hiện động tĩnh. Bạch Nguyệt Dung hơi khấn trương nhìn chăm chăm vào chỗ đó, đợi khi thấy rõ người đi ra nàng mới thở ra một hơi bởi vì nàng nhận ra người này chính là Hạ Vũ.

Ngay sau đó, Thu Dịch Tuý và Dương Xuân cũng theo đi ra, ba người sắc mặt đều trắng bệch và có chút sợ hãi.

Ngay sau khi Dương Xuân đi ra, lại có một nam tử rất khôi ngô cũng từ bên trong đi theo ra. Người này vừa xuất hiện thì mặt đất không nhịn được run rẩy một cái. Bạch Nguyệt Dung mơ hồ thấy được trên tay người này cầm một vật giống như mộc côn loé lên lóe điện thì không khỏi ngơ ngẩn, thầm nghĩ vị cường giả này sử dụng vũ khí cũng rất đơn giản đi, không có chút xinh đẹp nào.

Cùng lúc đó, một luồng uy áp cương mãnh bá đạo từ trên trời giáng xuống, ép thẳng tới Bạch Nguyệt Dung.

Linh giai! Đây tuyệt đối là uy áp của Linh giai! Bạch Nguyệt Dung không nhịn được quay đầu liếc mắt nhìn Đường Phong thầm nghĩ vận khí của tên tiểu tử này quá tốt. Ngàn năm nay, Bạch Đế Thành không biết có bao nhiêu người đi vào Bạch Đế Cảnh tu luyện thăm dò nhưng lại không một ai có quan hệ được với cường giả bên trong Bạch Đế Cảnh.

Nhưng tên tiểu tử này chỉ mới tiến vào đó có một lần, mà một lần này chỉ có một tháng thời gian, vậy mà cũng có thể kết giao được với bằng hữu cường đại như thế này!

Cao thủ ngoại trừ thực lực còn phải kể tới vận khí!

Vị cao thủ này toàn thân chỉ có độc một cái quần ngắn ngắn miễn cưỡng bao trùm đến bắp chân của hắn, lộ ra một số chỗ không mấy đẹp mắt.

Lôi Tẩu vừa xông ra liền há miệng gầm lên:

- Ai dám đánh chủ ý lên Phong lão đệ của lão Ngưu ta?

Tiếng gầm của hắn không khác gì tiếng sấm rền, khiến cho đám người Bạch Nguyệt Dung đều tái mặt. Ba người Dương Xuân vốn đã bị hư nhược rất nhiều, lúc này càng thêm lung lay sắp ngã.

- Ngưu huynh, chậm đã!

Đường Phong nhìn không được, cười khổ, tranh thủ thời gian gọi Lôi Tẩu.

- Ta không có việc gì!

Lôi Tẩu quay đầu lại nhìn Đường Phong, vẻ lo lắng khẩn trương trên mặt lập tức thu lại, thời phào một tiếng nói:

- May là người không có việc gì, đều do mấy tên tiểu tử kia chạy loạn làm lão Ngưu ta hao phí không ít thời gian.

Mấy người Dương Xuân nhìn đồng thi thể trước mặt thì không khỏi sửng sốt, bọn họ vội vàng mang theo Lôi Tẩu từ trong Bạch Đế Cảnh giết ra là muốn cứu viện cho Đường Phong và Bạch Nguyệt Dung, nhưng không ngờ rằng chiến đấu ngoài này đã kết thúc!

Hơn nữa kết cục cũng rất quỷ dị, bên thắng lại không phải là bên chiếm ưu thế tuyệt đối Hàn gia mà lại là bên yếu thế tuyệt đối hai người Đường Phong và Bạch Nguyệt Dung, không những thế, đám người Hàn gia còn toàn bộ đều chết hết, không một ai sống sót.

Cái thân thể bị chém thành hai nửa kia không phải là Hàn đại trưởng lão thiếu chút nữa tấn chức Linh giai sao?

Còn cái thi thể nằm trên mặt đất chết không nhắm kia không phải là Hàn gia tứ trưởng lão sao?

Còn kia là Hàn gia thập nhất trưởng lão, đó là Hàn gia thập lục trưởng lão

Mỗi một người, mỗi một gương mặt, mấy người Dương Xuân đều nhận thức được!

- Thành chủ, mấy người này như thế nào mà chết?

Hạ Vũ kinh ngạc hỏi.

Bạch Nguyệt Dung liếc mắt nhìn Đường Phong, mở miệng nói:

- Đều là bị hấn giết!

- Cái gì?

Ba người Dương Xuân lập tức khiếp sợ không thôi, ánh mắt nhìn Đường Phong đều biến đổi, trở nên rất ngạc nhiên và khó tin.

Thực lực những người khác tạm không nói tới, chỉ riêng Hàn đại trưởng lão một thân công lực đã đạt tới đẳng phong tạo cực, có thể nói là tồn tại vô địch dưới Linh giai rồi. Mấy người Dương Xuân bọn họ cho dù có tự mình giao thủ cũng không phải là đối thủ, nhưng một cường giả như thế lại bị Đường Phong giết chết, nói vậy thực lực của Đường Phong đã kinh khủng tới mức nào?

Nhưng mà, mới một tháng trước, hấn chỉ mới là Địa giai thượng phẩm a, khi đó hấn còn ba tên Hàn gia trưởng lão ra tay công kích, lúc đó nếu hấn có được thực lực như bây giờ thì ba tên trưởng lão kia làm gì còn đường sống và làm sao Bạch Tiểu Lại phải chịu bị thương? Lúc đó ngoài trừ một chiêu Băng Hoả lưỡng trọng thiên kia ra, thì hấn căn bản không có khả năng chống lại ba tên Thiên giai cao thủ của Hàn gia.

Nhưng bây giờ thì sao? Hấn rõ ràng đã giết chết bảy tám Thiên giai cao thủ của Hàn gia, ngay cả Hàn đại trưởng lão cũng không thoát được. Chẳng lẽ nói, chỉ có một tháng thời gian, hấn đã có thể phát triển tới trình độ khủng bố như vậy? Việc khó tin như vậy làm sao có thể phát sinh? Mấy người Dương Xuân không thể nào tin tưởng được.

Bạch Nguyệt Dung biết lúc này có nói thì mấy người Dương Xuân cũng không thông được, nên nàng đành chuyển đề tài hỏi:

- Tình hình bên trong kia thế nào?

Dương Xuân dời ánh mắt từ trên người Đường Phong chuyển tới Lôi Tẩu, khoé miệng nở nụ cười khổ, nói:

- Toàn bộ đều chết, bị vị tiền bối này giết hết!

Dương Xuân hồi tưởng lại tràng cảnh lúc đó, mí mắt cũng không khỏi giật giật vài cái.

Vị tiền bối bề ngoài nhìn lôi thôi này lại chính là một cao thủ Linh giai!

544. Chương 526: Toàn Thắng. (hạ)

Lúc đó hấn, Hạ Vũ và Thu Dịch Tuý vừa mới bị Đường Phong ném vào trong Bạch Đế Cảnh, còn chưa kịp hoàn hồn thì uy áp khủng bố của Lôi Tẩu đã ập xuống. Hạ Vũ và Thu Dịch Tuý đang muốn liều chết phản kháng thì hấn đột nhiên nhớ ra, hô tên Đường Phong lên.

Sau đó mấy người nói ngắn gọn vài câu, Lôi Tẩu mới biết được ba người bọn hấn là bằng hữu của Đường Phong.

Cũng vừa lúc đó thì đám người Hàn gia theo vào.

Đúng như Đường Phong lường trước, Lôi Tẩu vung Thiên Lôi Thần Mộc kiếm lên một cái đã trực tiếp đánh chết mấy tên Hàn gia cao thủ còn đang ừ ừ cạc cạc. Năng lượng lôi hệ cuồng bạo đem mấy tên kia đốt thành than, Thiên Lôi Thần Mộc kiếm còn đánh chúng thành thối nát.

Đáng thương cho đám Hàn gia cao thủ còn lại, khi thấy Lôi Tẩu hung ác như vậy đã bị dọa mất mật nhưng vẫn không hiểu tại sao đám người Dương Xuân lại không bị Lôi Tẩu tấn công?

Nhưng cũng không có thời gian cho bọn chúng suy ngẫm, bởi vì chúng phải nhanh chóng kiếm đường chạy trốn. Cửa vào của Bạch Đế Cảnh ở ngay sau lưng nên tất nhiên là bọn chúng muốn lui lại trở về Bạch Đế Thành, nhưng Lôi Tẩu làm sao cho chúng được toại nguyện? Thân hình hấn loé lên đã chặn trước cửa vào, vung tay lên tiếp tục đánh chết ba người khiến cho đám còn lại chạy tứ tán.

Cũng chính vì muốn truy sát mấy tên này nên Lôi Tẩu mới mất thời gian như vậy.

Dương Xuân khi nói những lời này, trong lòng vẫn không khỏi cảm thấy sợ hãi. Thiên giai đã là cao thủ mà thể nhân kính ngưỡng, nhưng ở trước mặt Linh giai cường giả cũng chẳng khác nào một con kiến hôi, không chịu nổi một kích!

Nhìn đám thi thể của Hàn gia, mấy người Dương Xuân không khỏi thổn thức, bọn họ không phải đồng tình với đám người này mà bởi vì đám người này dù sao trước đây cũng là người của Bạch Đế Thành!

Sau khi nghe được tin tức đám người Hàn gia đuổi theo vào Bạch Đế Cảnh toàn bộ đã chết hết, Bạch Nguyệt Dung không khỏi thở phào một hơi. Bạch Đế Thành hiện tại đã bị Hàn gia náo loạn thành thế này, nếu buông tha cho bất kỳ một tên Thiên giai nào của chúng cũng sẽ hậu hoạn khôn lường, cho nên chỉ có diệt cỏ tận gốc là tốt nhất!

Lúc mấy người đang nói chuyện thì từ bên ngoài truyền tới tiếng y phục xé gió, ngay sau đó rất nhiều người từ khắp nơi chạy tới đây. Nhìn thăm trạng ở cấm địa lúc này, những người vừa tới không khỏi phát ngốc.

Một tên cao thủ Thiên giai trong đó, bước lên, trầm giọng nói:

- Thành chủ, Hàn gia không biết âm mưu chuyện gì mà lại hạ độc trong đồ ăn và thức uống của chúng ta. Không ít nhân thủ của Bạch gia cùng Dương Hạ Thu tam đại gia tộc đều bị bắt giam, mấy người chúng ta ở đây may mắn tránh được nên vừa nghe động tĩnh bên này liền chạy tới xem.

- Ta biết rồi!

Bạch Nguyệt Dung nhẹ gật đầu nói.

Tuy Hàn gia trù tính kế hoạch lần này đã không ít thời gian nhưng dù sao Bạch Đế Thành cũng rất nhiều người, bọn hắn không thể nào đầu độc được tất cả mọi người trong Bạch Đế Thành. Những người vừa chạy đến đây đúng là những người may mắn không bị trúng độc.

Nhưng mà loại tình huống này, đám người Hàn gia chắc chắn cũng đã tính tới. Nếu trận chiến vừa rồi, Đường Phong bại vong thì lúc này đứng ở chỗ này hoàn toàn đều là cao thủ của Hàn gia, những người này chạy đến đây cũng chỉ là tự tìm chết mà thôi. Đáng tiếc, Đường Phong lại bất ngờ phá vỡ kế hoạch của của Hàn gia.

Sự do dự và đau xót trong mắt Bạch Nguyệt Dung liền thu liễm lại, trở nên rất kinh định, trầm giọng nói:

- Các vị nội thành chủ nghe lệnh, mỗi người tự dẫn theo người của mình trở về nội thành của mình, triệu tập đệ tử của gia tộc các ngươi trấn áp lần phản loạn này, nếu có người dám phản kháng cứ việc giết không cần hỏi!

Mấy người Dương Xuân vội vàng lĩnh mệnh.

Tuy bọn họ lúc này vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, nhưng thân là nội thành thành chủ và cũng là nhất tộc chi chủ, mấy người bọn họ nhất định phải có mặt trên chiến trường làm gia tăng lòng tin cho đệ tử của mình. Càng huống chi hầu hết cao thủ của Hàn gia đã bị giết hết, đám còn lại cũng chỉ Địa giai, với thực lực của đám tàn dư này làm sao có thể gây tổn thương được cho mấy người Dương Xuân?

- Về phần Hàn gia, ta sẽ tự mình đi!

Trong mắt Bạch Nguyệt Dung xẹt qua một tia hàn quang.

Trước khi trận chiến vừa rồi bắt đầu, Hàn Đông bởi vì cương khí bị tiêu hao quá nhiều nên đã rời khỏi trước, cũng nhờ đó hắn mới thoát được một kiếp. Bất quá hắn hiện tại cũng chỉ có thể chạy về Hàn gia, Bạch Nguyệt Dung tự nhiên là có thể thoái mái tới đó bắt hắn.

- Đường Phong, ngươi cùng vị tiền bối này cứ tự tiện.

Bạch Nguyệt Dung trước khi đi vẫn không quên dặn dò Đường Phong một tiếng, rồi quay đầu nói với Lôi Tẩu:

- Bạch Đế Thành hiện tại không được yên ổn, Nguyệt Dung tiếp đãi không được chu toàn, kính xin vị tiền bối này đừng trách!

- Không sao, thành chủ cứ làm việc của mình đi.

Đường Phong gật đầu nói với Bạch Nguyệt Dung.

Lôi Tẩu thì căn bản không hề để tâm, hắn vốn là một đầu linh thú thì cần gì quan tâm người khác có tiếp đãi hắn chu toàn hay không?

Lúc này hai mắt hắn đang lảo liên nhìn xung quanh trông bộ dáng rất thích thú.

Đoán chừng cũng do ở đây có rất nhiều người khác nên mới khiến hắn thích thú như vậy.

Nhưng đám người của Bạch Đế Thành bị hắn nhìn thì toàn thân đều nổi da gà, trong nội tâm không khỏi hoảng hốt chỉ mong sớm được rời khỏi chỗ này.

Đợi đến lúc tất cả mọi người đã rời đi, Lôi Tẩu mới nhếch miệng nói:

- Phong lão đệ, tiểu bì nương vừa rồi gọi ta một tiếng tiền bối, cảm giác cũng rất không tệ a!

Đường đường là Bạch Đế Thành thành chủ lại bị hắn gọi thành một tiểu bì nương, Đường Phong không khỏi cười khổ một tiếng. May mắn là lúc nói câu này, Lôi Tẩu đã hạ thấp thanh âm, nếu không để cho Bạch Nguyệt Dung nghe được thì rất khó xử.

- Ngươi huynh là Linh giai cao thủ, với lại bản thân huynh là linh thú sống đã không ít năm, nàng ấy gọi huynh một tiếng tiền bối cũng là bình thường.

Đường Phong kiên nhẫn giải thích cho Lôi Tẩu đã tránh sau này hắn tiếp tục làm mất mặt thân phận Linh giai cao thủ của hắn.

- Ủ, ở chỗ này quả thật rất náo nhiệt a!

Lôi Tẩu dựng thẳng lỗ tai lên lắng nghe những động tĩnh huyền ảo xung quanh, bộ dáng rất là thoải mái.

Đường Phong quay đầu nhìn cửa vào Bạch Đế Cảnh vẫn còn mở ra, tâm niệm nhất động, khổng chế Bạch Đế Ẩn đem cái cửa vào này phong bế lại. Từ nay về sau, phiên tiểu thiên địa này ngoài trừ được Đường Phong cho phép ra thì không một ai có thể tiến vào được nữa.

Ở đây đã không còn chuyện của mình, tàn dư của Hàn gia thì để đám người Bạch Đế Thành tự giải quyết, cho nên cũng không cần mình nhúng tay vào. Đường Phong lúc này chỉ cảm thấy chuyến đi vào Bạch Đế Cảnh lần này rất mệt mỏi, nhưng thu hoạch cũng rất phong phú, đặc biệt là Xích Tâm linh quả đang ở trong Mị Ảnh không gian, có thứ này thực lực của Lại tỷ sẽ có thể khôi phục lại. Sau đó Đường Phong sẽ nói với Bạch Nguyệt Dung một tiếng rồi trở lại Thiên Tú Tông.

545. Chương 527: Hắc Ảnh Quỷ Di.

Bất quá, đêm nay rời đi không được rồi, đợi đến sáng mai cùng Bạch Nguyệt Dung nói một tiếng rồi mới đi được a. Đường Phong hạ quyết định, đang lúc muốn cất bước đi thì thần sắc khẽ động ngẩn nhìn lên bầu trời trên cao.

Vừa nhìn lên thì Đường Phong liền thấy có một đạo thân ảnh đang lẳng lặng đứng ở trên không trung, toàn thân hắc y cùng đêm tối hoà thành một thể, nếu không phải cảm giác đối với linh khí của Đường Phong lúc này rất nhạy bén thì chỉ sợ cũng không phát hiện ra sự tồn tại của người này, bởi vì công phu ẩn nấp của người này quả tốt.

Hắn tựa như một hạt bụi lơ lửng ở đó, trôi nổi theo những cơn gió, dấu giếm toàn bộ chấn động cương khí và cả sinh khí của bản thân.

Hai mắt Đường Phong không khỏi co rút lại, thầm nghĩ: “Người này có công phu thật cổ quái! Sau khi tiến vào Thiên giai thì có thể ngưng tụ cương khí vào lòng bàn chân, nhờ đó lẳng không mà đứng. Tuy nói là vậy nhưng vẫn có hạn chế nhất định. Người mới tiến vào Thiên giai, khả năng khổng chế cương khí rất thấp, mặc dù có thể lẳng không đứng nhưng cũng không thể phi hành xa được. Chỉ có cao thủ đạt tới Thiên giai thượng phẩm, cảm ngộ đối với thiên địa linh khí đã đạt tới mức độ nhất định mới có đủ tư cách lẳng không

phi hành thoải mái, nhưng cũng không thể phi hành cao lắm, cũng chỉ có thể cách mặt đất tầm hai mươi trượng là cực hạn, bởi vì càng lên cao, gió càng mạnh. Thế nhưng, người này lại có thể phiêu bồng ở trên không trung, so với lửng không phi hành là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau. Muốn phiêu phù như thế thì khả năng khống chế linh khí phải cực cao, hơn xa so với lửng không phi hành. Thậm chí có thể nói, cao thủ Thiên giai thượng phẩm cũng không cách nào làm được, chỉ có người tu luyện võ điển đặc thù may ra mới có thể đạt được trình độ này. Nhưng hắc ảnh kia lại làm được, chẳng những làm được mà còn có thể đem toàn thân khí tức thu liễm vô cùng tốt và phiêu phù ở độ cao tận bốn năm mươi trượng, độ cao này cũng quá dọa người rồi! Cũng không biết hắc ảnh đã ở trên đó được bao lâu rồi, vậy mà lại không bị ai phát hiện ra. Đường Phong vừa rồi thân hãm chiến đấu cho nên căn bản không rảnh mà chú ý tới tình huống trên trời, thẳng đến lúc này mới phát giác ra. Là người Bạch Đế Thành?”

Trong lòng Đường Phong xẹt qua một tia nghi hoặc nhưng rồi lại phát giác không đúng.

Nếu là người của Bạch Đế Thành thì hắc ảnh làm sao có thể một mực ở trên đó quan chiến mà không xuống giúp đỡ Bạch Nguyệt Dung và Đường Phong? Huống chi, khi Đường Phong vừa nhìn đến hắc ảnh thì hắc ảnh lại có chút hoảng loạn, thân hình lập tức gấp rút bay ra ngoài Bạch Đế Thành?

- Ngươi huynh, bắt hắc ảnh kia lại cho ta!

Đường Phong cũng không chậm trễ, triển khai thân pháp đuổi theo hắc ảnh kia, đồng thời hô lớn với Lôi Tẩu một tiếng.

Lôi Tẩu không chút nào chần chừ, đột nhiên một tiếng sấm động vang lên, thân thể khô ngô của hắc ảnh trực tiếp hoá thành một đạo điện quang từ trên mặt đất phóng lên trời đuổi theo hắc ảnh kia.

Đường Phong dùng thần thức khoá chặt hành tung của hắc ảnh kia, tốc độ của hắc ảnh này có chút quỷ dị, thậm chí so với Đường Phong còn nhanh hơn một chút. Chỉ có điều Lôi Tẩu là Linh giai cao thủ tốc độ càng nhanh hơn một chút. Khoảng cách giữa hắc ảnh kia và Lôi Tẩu rất nhanh chóng rút ngắn lại.

Đuổi theo khoảng hai trăm trượng, Đường Phong liền nghe được một tiếng quát lớn của Lôi Tẩu:

- Xuống dưới cho ta!

Ngay sau đó thân hình của Lôi Tẩu từ trong đạo lôi quang kia hiện ra, Thiên Lôi Thần Mộc kiếm đập xuống chỗ hắc ảnh. Trên mặt hắc ảnh biểu lộ vẻ hoảng hốt, kinh hô một tiếng vận công ngăn cản, nhưng với thực lực của hắc ảnh làm sao có thể chịu nổi một kích này?

“Oanh!” một tiếng, hộ thân cương khí của hắc ảnh liền bị đánh nát nát, năng lượng cường hoành của lôi hệ xâm nhập vào trong cơ thể hắc ảnh khiến hắc ảnh liên tục co rút rơi từ trên không trung xuống đất.

Đường Phong vẫn tiếp tục chạy tới, đồng thời đảo tay một cái, mấy chuỗi phi đao liền bắn ra thẳng hướng mấy cái đại huyết trên người hắc ảnh bắn tới.

Một thân thực lực của hắc ảnh cũng không yếu, bị Lôi Tẩu đánh một cái cũng không chết được, đây cũng không phải do năng lực chống cự của hắc ảnh cường hãn mà là do Lôi Tẩu đã khống chế lực đạo rất đúng mực. Bởi vì Đường Phong chỉ nói là đem hắc ảnh kia bắt lại chứ không nói là giết chết, cho nên Lôi Tẩu tự nhiên không hạ độc thủ.

Đang ở giữa không trung, bóng đen kia mạnh mẽ lắc lư thân thể, vất vả lắm mới khống chế được thân thể ổn định lại tiếp tục muốn chạy trốn nhưng không ngờ lại có mấy đạo hàn quang bắn lên người hắc ảnh.

- A a a a

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, một thân cương khí của hắc ảnh không cách nào vận lên được nữa, rơi thẳng xuống đất.

May mắn là lúc này hắc ảnh cách mặt đất cũng chỉ tầm mười trượng mà thôi, với thực lực của hắc ảnh mặc dù không có cương khí hộ thể thì rơi xuống cũng không chết được, bất quá mặt mũi bầm dập là có.

Một tiếng “Oanh!” thật lớn vang lên, hắc ảnh đã trực tiếp cắm đầu xuống đất, thiêu chút nữa là gãy cả mũi. Đau xót mặt khổ cay ngọt ... gì đó tất cả tư vị đều đồng thời xông lên trong não hắc ảnh. Hắc ảnh vội vàng

chống người đứng dậy nhưng chưa đợi hấn kịp có động tác gì thì một thanh trường kiếm lưu ly đã kề lên yết hầu hấn.

Động tác của hấn lập tức cứng ngắc lại, trường kiếm kia toả ra một mùi tanh nồng, rõ ràng là rất độc, hơn nữa mũi kiếm sắc bén vô cùng, muốn thọc vào yết hầu của hấn cũng không mấy khó khăn.

Ngẩng đầu nhìn lên, hắc ảnh liền thấy được trước mặt hấn là một người trẻ tuổi đang dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn hấn. Người trẻ tuổi này gọi là Đường Phong, thực lực rất mạnh, hắc ảnh rất kiêng kỵ, dù sao lúc này hấn ở trên không trung nhìn cũng không ít, mặc dù cùng người trẻ tuổi này đơn đả độc đấu hấn cũng không có bao nhiêu phần thắng.

Một đạo điện quang từ giữa không trung bắn xuống, Lôi Tẩu đập đất làm phát ra một tiếng động rất lớn, sau đó hấn nghi hoặc nhìn Đường Phong, có chút không hiểu tại sao Đường Phong lại muốn hấn bắt người này lại.

Lôi Tẩu từ sớm đã phát hiện ra người này tồn tại, bất quá lúc đó hấn vừa ra ngoài này, cũng không biết ai là địch ai là bạn, nhưng thấy đối phương dám lớn mật đứng ở trên cao thì chắc không phải là địch nhân cho nên Lôi Tẩu cũng không để ý lắm.

Nhưng hiện giờ xem ra người này hình như cũng là địch nhân!

- Người là ai? Đường Phong hí mắt nhìn hắc ảnh hỏi.

Quan sát người này ở khoảng cách gần thì thấy hấn chỉ khoảng ba bốn mươi tuổi, thực lực đã đạt đến Thiên giai thượng phẩm, so với Hàn đại trưởng lão cũng không thua kém bao nhiêu, không biết tên này tu luyện công pháp gì mà đôi mắt của hấn dù ở trong đêm tối cũng toả ra vẻ yêu dị.

- Đường Phong, ngươi muốn cái gì?

Người nọ lấy tay ôm ngực, khoe miệng tràn ra máu tươi, trên người có thêm vài chuôi phi đao, bộ dáng có chút chật vật không chịu nổi nhưng thần thái của hấn vẫn rất bình tĩnh, chậm rãi mở miệng nói:

- Ta là người của Hạ gia, ngươi vì sao lại tấn công ta?

546. Chương 528: Giang Hồ Đồn Đại. (thượng)

Đường Phong cười lạnh một tiếng, đẩy mạnh trường kiếm tới trước một chút:

- Ngươi nghĩ ta tin ngươi nói sao?

Nếu như tên này thật sự là người Hạ gia, như tại sao khi Đường Phong nhìn thấy hấn thì hấn lại co giò chạy trốn chứ? Cái này rõ ràng là có tật giết mình, nếu thật sự là người Hạ gia thì không cần phải làm thế. Hơn nữa, lúc Bạch Nguyệt Dung còn ở đó tại sao hấn lại không đi xuống?

Đường Phong làm sao có thể bị mấy lời nói ngây thơ này lừa gạt được? Chỉ có điều Đường Phong cũng rất tò mò về thân phận của người này và thậm chí đoán có lẽ là người của Hàn gia còn sót lại.

Bất quá cái này cũng có chút không đúng, người Hàn gia đều tu luyện Hàn băng kinh khí, mà người này vừa rồi sử dụng thân pháp lại dựa vào phong linh khí.

Hắc ảnh có lẽ cũng biết lí do hấn vừa nói cũng không thể nào gạt được người khác, mắt hấn hiện lên vẻ oán độc và hối hận, hấn thực sự không hiểu được tại sao tên tiểu tử trước mặt này lại có thể phát hiện ra hấn.

Công phu ẩn nấp của hấn ở dưới Linh giai có thể xem như là vô địch, cũng chỉ có Linh giai cao thủ mới có thể nhìn ra một chút.

Tối nay, Bạch Đế Thành xảy ra động tĩnh lớn như thế, tứ quý lực đều hội tụ tại cấm địa của Bạch Đế Thành, tứ quý thành chủ hợp lực mở ra Bạch Đế Cảnh, đều có chấn động cương khí mãnh liệt truyền ra.

Người này thân mang sứ mạng của gia tộc ở bên ngoài tìm kiếm thứ gì đó, tối nay lại vừa vặn đang ở cách Bạch Đế Thành khoảng năm mươi dặm nghỉ ngơi lại cảm nhận được linh khí ba động ở Bạch Đế Thành cho nên mới chạy tới xem. Hấn dựa vào bản lĩnh ẩn nấp của bản thân nên không hề sợ các cao thủ trong Bạch

Đế Thành phát hiện ra, dù sao ở thế giới này cũng rất hiếm gặp được Linh giai cao thủ. Hơn nữa tối nay Bạch Đế Thành xảy ra việc lớn như vậy, cũng không có ai chú ý tới hắn cho nên mới khiến hắn nhẹ nhàng đi vào Bạch Đế Thành như vậy.

Nếu là bình thường, mặc dù hắn có thể đi vào Bạch Đế Thành chỉ sợ cũng phải hao phí không ít sức lực và thời gian, làm sao có thể dễ dàng như hôm nay, giống như đi vào hậu hoa viên của nhà hắn như vậy được?

Sau khi hắn chạy tới nơi vừa vặn đúng lúc Hàn đại trưởng lão dẫn theo người Hàn gia làm phản, cho nên hắn bắt đầu ẩn lấp thân hình lặng lẽ quan sát.

Trận chiến này khiến hắn rất hứng thú, mà thực lực của Đường Phong cũng khiến hắn sợ hãi thán phục. Tư chất của hắn cũng đã được xem như rất xuất chúng, dùng hơn ba mươi năm đã đạt tới tiêu chuẩn của Hàn đại trưởng lão, tự nhiên không thể nào bình thường được. Nhưng khi nhìn thấy biểu hiện của Đường Phong hắn không khỏi cảm thấy thế giới này quả là ngạ hổ tàng long, không thể khinh thường được.

Khi Lôi Tẩu hùng hổ từ trong Bạch Đế Cảnh giết ra, hắn lại giật mình không thôi.

Bởi vì người khác có thể không phát hiện ra sự tồn tại của hắn nhưng Lôi Tẩu thân là Linh giai cao thủ tự nhiên có thể phát hiện ra. Nhưng chuyện tới nước này rồi, hắn cũng không dám tùy tiện hành động, nếu làm như vậy chỉ tổ làm cho hành tung của hắn sớm bại lộ ra mà thôi.

Hắn mang theo tâm thần bất an lặng lẽ chờ đợi thật lâu, thẳng đến lúc đám người Bạch Đế Thành người chết thì chết, người đi báo thù thì đi báo thù, chỉ còn lại hai người Đường Phong và Lôi Tẩu.

Mất thấy hai người này cũng muốn rời đi, hắn không khỏi buồn lỏng một chút chuẩn bị chờ hai người Đường Phong rời đi thì hắn cũng rời đi, đem phát hiện của hắn báo cho gia tộc. Thấy sắp thành công rồi thì ngay thời khắc cuối cùng Đường Phong lại đột nhiên ngẩng mặt lên nhìn chằm chằm vào hắn.

Điều này khiến hắn sợ đến hồn phi phách tán, hắn không phải sợ Đường Phong mà là sợ Lôi Tẩu bên cạnh Đường Phong, bởi vì hắn căn bản không có lực phản kháng trước mặt Lôi Tẩu.

Hành tung đã bại lộ, trong tình thế nguy cấp hắn cũng bất chấp tất cả vội vàng hướng ra bên ngoài chạy trốn, nhưng vẫn bị Lôi Tẩu cản lại, do đó mới xuất hiện một màn hiện tại.

Trong lòng của hắn ảnh hưởng không thôi, hắn thật sự không ngờ bản thân hắn ở thế giới bên ngoài này cũng có thể gặp được Linh giai cao thủ, nếu không làm sao hắn lại phải chật vật thế này? Dùng tốc độ và thân pháp của hắn, muốn chạy trốn thì dưới Linh giai căn bản không ai có thể ngăn cản được.

Đường Phong nhìn chằm chằm vào hắn, kiếm quang trên tay liên tục chớp loé, trong lòng đã động sát tâm.

Người này hoặc là dư nghiệt của Hàn gia, hoặc là cao thủ của thế lực khác. Mà theo đủ loại biểu hiện suy đoán thì khả năng thứ hai càng lớn hơn một chút. Hắn không biết đã ở trên bầu trời quan sát thời gian bao lâu nên mới có thể gọi ra tên của Đường Phong, còn dám giả mạo là người của Hạ gia, nhưng mặc kệ hắn là ai, người này không thể giữ lại được.

Bởi vì hắn đã biết quá nhiều, nghe được quá nhiều, bí mật của Bạch Đế Cảnh chỉ sợ là hắn cũng biết được rồi.

Bất quá người này hiện tại đã bị bắt, Đường Phong ngược lại không cần phải vội vàng giết hắn. Dù nói thế nào thì ở đây cũng là Bạch Đế Thành, Đường Phong cũng xem như là khách nhân ở đây, ít nhất cũng phải đem tên này cho Bạch Nguyệt Dung xem qua. Nếu như Bạch Nguyệt Dung có thể chứng minh hắn không phải là người của Bạch Đế Thành thì đến lúc đó giết hắn cũng không muộn.

Nghĩ tới đây, Đường Phong liền hạ kiếm xuống.

Hắn thấy Đường Phong có vẻ hoà hoãn, không khỏi buồn lỏng một chút, nếu tên tiểu tử này không hỏi gì mà cứ một kiếm đâm mình chỉ chết cũng quá oan uổng rồi. Lúc này tuy hắn không dám phản kháng nhưng có thể khẳng định là tính mạng không cần phải lo lắng nữa, cho nên hắn âm thầm nói:

- Đường Phong, ta khuyên ngươi tốt nhất nên thả ta ra, nếu không tai ương sẽ ập đến Bạch Đế Thành này đó!

Tên này vừa nói xong, khoé mắt Đường Phong không khỏi giật giật mấy cái, nhìn chăm chăm vào tên này. Lôi Tẩu đột nhiên giơ một chưởng lên vỗ cái chát lên ót của tên này khiến hắc đầu vầng mắt hoa lên.

- Còn rất cuồng vọng a!

Lôi Tẩu bực mình nói.

Hắc ảnh giận dữ nhưng không dám nói gì, chỉ có thể hằm hằm nhìn Lôi Tẩu, há miệng thở phì phò, siết chặt nắm đấm phát ra tiếng rộp rộp. Nhưng hiện giờ hắn đang là tù nhân, toàn thân yết huyết đều bị phi đao phong bế, cương khí không vận chuyển được, cho nên đối mặt với một cao thủ Linh giai hắn có thể làm gì được?

Trùng mắt nhìn Lôi Tẩu một hồi, hắc ảnh lại tức giận nói:

- Đừng cho rằng ngươi là Linh giai thì đã là vô địch thiên hạ, đợi tiền bối trong tộc ta tìm đến sẽ khiến ngươi chết không yên lành!

Đường Phong nhìn tên này rồi nói:

- Xem ra, các hạ là đến từ một tiểu linh giới a!

Hắc ảnh biết mình vừa rồi đã lỡ lời nên khi nghe Đường Phong nói hắn quay đầu đi chỗ khác không nói không rằng.

Bất quá Đường Phong cũng không để ý, hắn cũng đã đại khái đoán được thân phận của tên này rồi, nhất định là tới từ một tiểu thiên địa giống như Bạch Đế Cảnh, mà gia tộc của hắn chỉ sợ là cũng có Linh giai cao thủ nếu không làm sao dám nói với Lôi Tẩu như thế?

547. Chương 528: Giang Hồ Đồn Đại. (hạ)

Bất luận cái bí mật gì ở trước mặt Đường Phong cũng không còn là bí mật nữa, hắn không nói, Đường Phong tự nhiên cũng có biện pháp biết được. Chỉ cần giết hắn, cô động âm hồn của hắn ra liền có thể biết được tất cả.

Cho nên Đường Phong cũng không ép hỏi làm gì, chỉ phong toả toàn thân yếu huyết của hắn, từ trong Mị Ảnh không gian lấy ra một sợi dây trời gô hắn lại rồi kéo hắn theo tìm một căn phòng tạm thời nghỉ ngơi một đêm.

Hắc ảnh phiền muộn tới cực điểm, hắn dù sao cũng là một cao thủ Thiên giai thượng phẩm, đã bao giờ bị người ta trói như thế này? Nhưng hôm nay lại bị lật thuyền trong mương, đi ra ngoài không xem ngày rồi, như không lại tới cái địa phương này còn đụng phải một tên Linh giai cao thủ.

Hắn muốn chạy trốn nhưng Đường Phong lại đang ngồi một bên, hơi có chút dị động là có thể khiến Đường Phong phát giác.

Càng muốn học máu là tên Linh giai cao thủ cũng không hề nghỉ ngơi mà ngồi ngay đối diện hắn, liên tục hỏi này hỏi nọ không ngừng, mà những câu hỏi đều là những câu rất ngốc nghếch, mình không để ý hắn mà hắn vẫn cứ một mình lầu bầu nói mãi không ngừng!

Nếu có thể, hắc ảnh chỉ muốn đem tên Linh giai này băm thây vạn đoạn, rồi sau đó đem Đường Phong ngũ mã phanh thây mới giải toả được sự sỉ nhục tối này.

Một đêm này, âm thanh đánh giết trong Bạch Đế Thành không hề gián đoạn chút nào.

Phàm là người Hàn gia tham dự vào lần phản loạn này đều bị thanh lý sạch sẽ. Hàn gia không còn Thiên giai cao thủ tọa trấn thì căn bản không phải là đối thủ của các gia tộc khác liên thủ lại.

Trong vòng một đêm, mấy ngàn tộc nhân của Hàn gia bị giết gần một ngàn, mặc dù vẫn có cá lọt lưới nhưng cũng không đủ tạo nên bao nhiêu sóng gió. Mà càng nhiều là tộc nhân không hiểu chuyện gì xảy ra, bọn họ cứ u u mê mê nhìn tràng cảnh chém giết mà không biết nên làm cái gì.

Dù sao thực lực của họ quá thấp, cao tầng Hàn gia không có khả năng đem tất cả kế hoạch nói cho mọi người.

Một đêm trôi qua, Bạch Đế Thành máu chảy thành sông, tiếng chém giết cũng dần lắng xuống, đợi đến lúc bình minh thì đã hoàn toàn yên ắng. Mấy đại gia tộc sau một đêm chiến đấu cũng rất mệt mỏi, nhưng không có ai nghỉ ngơi mà tiếp tục thanh lý dấu vết chiến đấu đêm qua, và quản lý đám Hàn gia đang không hiểu chuyện gì xảy ra kia.

Dù sao nhìn tộc nhân của mình bị giết, hơn nữa kẻ giết lại là những gia tộc khác đã chung sống với mình không ít năm, nếu không có lý do xác đáng thì khó làm họ yên lòng.

Bất quá đến lúc này cũng đã có nhiều người biết được nguyên do, cao thủ cao tầng Hàn gia dưới sự dẫn dắt của Hàn đại trưởng lão phát động công kích tới các gia tộc khác, thậm chí còn muốn giết thành chủ ý đồ làm phản, độc bá Bạch Đế Thành, còn âm thầm hạ độc đối với những người của gia tộc khác. Bạch Nguyệt Dung bị bức tới đường cùng mới dẫn người phản kích chém giết đám phản loạn Hàn gia này.

Tin tức này một truyền mười, mười truyền trăm ... không lâu sau thì tất cả người còn sót lại của Hàn gia đều đã biết được. Mặc dù bọn họ còn có chút không tin tưởng Hàn đại trưởng lão làm như vậy nhưng sự thật bày ra trước mặt họ muốn không tin cũng không được.

Thẳng đến lúc hừng đông, Bạch Nguyệt Dung mới mang thần hình mệt mỏi của mình đi cáo tri chân tướng cho bọn họ khiến cả đám ôm nhau khóc rống lên.

Hàn gia cao tầng bất nhân làm sao có thể trách người khác bất nghĩa? Đại đa số người tham gia phản loạn

Ngày hôm nay, Đường Phong cùng Bạch Tiểu Lại mang theo Lôi Tẩu cùng đi tới đại đường nghị sự của Bạch Đế Thành. Trên tay Lôi Tẩu còn nắm theo tên hắc y nhân kia như nắm một con gà con vậy.

Trong nghị sự đường, hơn mấy chục Thiên giai cao thủ đều đang tụ tập lại đây, những người này đại đa số đều có sắc mặt tái nhợt, lộ ra vẻ hư nhược. Những cao thủ này đều là người bị trúng Thất tuyệt huyết cốt tán, tuy đã được giải độc nhưng độc tính vẫn còn ảnh hưởng tới lúc này. Mà Bạch Nguyệt Dung và mấy người Dương Xuân hai mắt đều đỏ hồng, thần thái mệt mỏi.

Trong năm ngày này bọn họ một khắc cũng không hề nghỉ ngơi, lúc nào cũng bận rộn đến sức đầu mẻ trán.

Mấy người Đường Phong còn chưa vào đến đã nghe bên trong nghị sự đường truyền ra tiếng thảo luận kịch liệt. Một Thiên giai cao thủ nói:

- Thành chủ, việc này tuyệt đối không thể từ bỏ, Hàn Đông lòng dạ độc ác, tình nghĩa ngàn năm của Bạch Đế Thành hắn cũng không để ý mà làm ra sự tình ác đức như thế, hôm nay hắn trốn thoát ra ngoài, kính xin ngài mai phái nhân thủ đuổi giết, cần phải nỗ lực diệt cỏ tận gốc!

Một người khác cũng nói:

- Đúng vậy thành chủ, tuy nói hắn bị người đánh thành trọng thương nhưng lại giả chết bỏ chạy, nếu thật sự để cho hắn tẩu thoát thành công, bí mật của Bạch Đế Thành sớm muộn cũng bị lộ mất!

Dương Xuân thở dài một tiếng nói:

- Nếu như hắn không bộc lộ vấn đề về Bạch Đế Cảnh cũng không sao, dù sao những năm nay hắn đốt với Bạch Đế Thành cũng có công lao, phóng cho hắn một con đường sống cũng được, nhưng với bản tính của hắn lúc này, sợ là sẽ dẫn tới cho Bạch Đế Thành không ít họa căn!

Bạch Nguyệt Dung xoa xoa trán, hai con mắt đỏ bừng hiện lên vẻ kiên quyết, mở miệng nói:

- Vậy thì phái nhân thủ ra đuổi giết hắn, Dương Xuân, chuyện này do người phụ trách, cho dù không giết được hắn thì cũng phải mang hắn về đây!

- Vâng!

Dương Xuân trầm giọng đáp.

Sau khi nghe những lời này, Đường Phong không khỏi nhíu mày, Hàn Đông vậy mà lại trốn thoát? Ngẫm lại đêm đó Bạch Đế Thành cũng quá mức hỗn loạn, Hàn Đông thân là Thiên giai thượng phẩm cao thủ, mặc dù đã tiêu hao khí lực rất nhiều nhưng bởi vì ý niệm cầu sinh hắn cũng sẽ thể hiện ra thực lực không kém, trừ mấy người Bạch Nguyệt Dung ra thì cũng không ai có thể ngăn cản được hắn. Mà hắn bị Bạch Nguyệt Dung đánh trọng thương lại giả chết thoát thân, phần này tâm cơ cũng quá thâm trầm đi.

549. Chương 529: Hắc Y Nhân Khiêu Khích. (hạ)

Đang cân nhắc thì mấy người Đường Phong đã đi vào nghị sự đường, Bạch Nguyệt Dung ngẩn đầu nhìn lộ vẻ mỉm cười với Đường Phong và Bạch Tiểu Lại.

Mấy Thiên giai cao thủ còn lại cũng đột nhiên nghiêm cẩn đứng thẳng dậy, đối với Đường Phong ôm quyền nói:

- Đường thiếu hiệp, cảm tạ thiếu hiệp đã ra tay tương trợ cứu nguy cho Bạch Đế Thành!

Đường Phong thoáng sửng sốt một chút, liền vội vàng hoàn lễ nói:

- Đường Phong bái kiến các vị tiền bối, Đường Phong cũng là nguyên nhân gây ra chuyện này, các vị không trách tội là tốt rồi, hai chữ thiếu hiệp ta cũng không dám nhận a!

Một người cười nói:

- Đường thiếu hiệp có thể dùng sức một người chiến thắng Hàn đại trưởng lão, phần bôn sự này cả đời ta cũng khó mà đạt được, nếu với thực lực như vậy mà còn không dám đương được hai chữ thiếu hiệp, chẳng lẽ tất cả những người trẻ tuổi khác đều là phế vật sao?

Lại có người nói:

- Đường thiếu hiệp không cần để ý, Hàn gia trù tính kế hoạch lần này đã lâu, cũng không có bao nhiêu quan hệ với người, dù lần này người không tới Bạch Đế Thành thì kế tiếp một đoạn thời gian Hàn gia cũng sẽ làm phản, đến lúc đó sợ là Bạch Đế Thành cũng thực sự không còn tồn tại nữa!

Thấy mọi người khách khí, Đường Phong cũng theo đó khách khí một hồi, nghe họ nói như vậy, hắn cũng không tiếp tục dây dưa nữa.

Hơn nữa khi mấy người này nói chuyện, ánh mắt đều tràn ngập kính ý nhìn Lôi Tẩu, đoán chừng cũng đã biết được thân phận Linh giai cường giả của Lôi Tẩu rồi.

- Hừ, một đám dối trá!

Một tiếng trào phúng đột nhiên vang lên, mọi người liền giật mình theo chỗ phát ra thanh âm nhìn lại thì thấy tên hắc y nhân trên tay Lôi Tẩu. Mọi người sắc mặt đều giận dữ, âm lãnh nhìn chằm chằm vào hắn.

Hắc y nhân ngoảnh mặt làm lơ, hừ lạnh một tiếng.

Bạch Nguyệt Dung nghi hoặc hỏi:

- Tiểu Lại, tên này là ai?

Bạch Tiểu Lại mở miệng trả lời:

- Đây là người mà đêm đó A Phong bắt được, hắn rình coi ở trên không trung khá lâu mà không hề bị lộ tung tích, sau đó mới bị A Phong và vị huynh trưởng này bắt lại.

Bạch Tiểu Lại vừa nói xong, khiến mọi người ở đây không khỏi hít sâu một hơi, nhất là mấy người Dương Xuân, sắc mặt càng trắng bệch.

Đêm hôm đó bọn họ cũng ở đó nhưng không ai phát hiện được còn có một cao thủ khác tồn tại. Cái này không phải nói tên hắc y nhân này có thực lực còn vượt qua bọn họ?

Cho tới giờ khắc này mọi người mới nhớ ra, kiểm tra thực lực của hắc y nhân, sau đó liền kinh hãi phát hiện tên hắc y nhân này thực lực đã đạt tới Thiên giai thượng phẩm.

- Thành chủ!

Đường Phong cao giọng hô lên:

- Lần này ta mang hắn tới là muốn hỏi người một tiếng, hắn có phải là người của Bạch Đế Thành hay không?

Bạch Nguyệt Dung lắc đầu nói:

- Bạch Đế Thành của ta không có người này.

- Như vậy thì dễ xử rồi!

Đường Phong gật gật đầu.

Hắc y nhân cười ha hả một tiếng, ngẩng đầu nhìn Bạch Nguyệt Dung nói:

- Bạch Đế Thành thành chủ là một nữ nhân, đúng là chê cười, tất cả nam nhân của Bạch Đế Thành này đều là phế vật sao?

Hắn vừa nói câu này liền có người giận dữ.

- Làm càn!

- Là một tù nhân là còn dám càn rồi!

- Một tên ngu xuẩn, người đây là tự tìm đường chết!

Đường Phong cũng cau mày, hắn cũng không rõ ràng tên này sao lại đột nhiên không sợ hãi? Mấy ngày nay hắn ở bên cạnh Lôi Tẩu, nói cái gì cũng nghe lời, động cũng không dám động, mà bây giờ lại dám hung hăng càn quấy như vậy?

Hắc y nhân cố gắng cự quây một chút, đứng lên, quay đầu quét nhìn toàn trường, cười nói:

- Ta nói sai sao? Các người nếu có bản lĩnh thì tới giết ta đi. Như thế nào? Không dám sao? Đúng là không phải nam nhân!

Hắn càng nói như vậy mọi người càng ngờ vực vô căn cứ, không ai lại tự dưng cố ý đi khiêu khích người khác, kêu người ta tới giết mình. Tên này dám làm như vậy chắc chắn là có hậu thủ.

Cục đất lúc này cũng nóng nảy chứ đừng nói là những cao thủ ở đây! Tên hắc y nhân này thân phận thế nào cũng không nói mà mở miệng ra lại dám trào phúng mọi người, một câu so với một câu còn ác miệng hơn, ai có thể chịu được?

Một Thiên giai cao thủ tức giận xông tới, một thân sát khí bộc phát ra muốn giết tên hắc y nhân này thì Dương Xuân quát lớn:

- Dương Chính!

Lòng ngực tên Thiên giai cao thủ này liên tục phập phồng cố gắng cưỡng chế lại lửa giận trong lòng, cố gắng đè nén ý niệm muốn giết tên hắc y nhân kia xuống.

Hắc y nhân càng thêm đắc ý:

- Giết ta đi! Tới đây mà giết ta! Nhẫn nhịn làm gì? Nam tử hán đại trượng phu nên sáng khoái mà làm, nên ân oán rõ ràng, dám làm dám chịu, không quả quyết như thế chỉ là tác phong của nữ nhân mới đáng có thôi!

Vừa dứt lời, tên hắc y nhân này lại chuyển giọng âm lãnh, nói:

- Nếu ta có chuyện không hay xảy ra, cả Bạch Đế Thành này cũng phải chôn cùng ta! Gia tộc của ta cũng không phải một cái Bạch Đế Thành như các người có thể ngăn cản được!

Dứt lời, hắn dương dương tự đắc nhìn đám người Bạch Đế Thành ở đây bị chấn nhiếp, nghĩ thầm: “Cùng với mấy tên có đầu óc nói chuyện dễ dàng chiếm ưu thế hơn à!”

Cái tên tiểu tử Đường Phong kia, động một chút là đòi giết mình, đúng là ghé con không biết sợ là gì cho nên hắc y nhân không dám động tới hắn sợ làm hắn bức mình hắn lại giết mình thiệt. Mà tên lỗ mãng kia lại không cần phải nói, chuyện gì hắn cũng nghe theo lời Đường Phong làm cho nên mấy ngày nay hắc y nhân mới nhẫn nhịn chịu nhục đợi tới lúc này mới tuôn ra.

Mà đám người ở đâu không phải người lỗ mãng, bọn chúng đều là người có đầu óc, đều là người từng trải!

Tục ngữ nói người trong giang hồ càng già lá gan càng nhỏ! Đó là bởi vì việc họ cần bàn khoăn lo lắng quá nhiều, cũng không như hiện tại hắc y nhân chỉ nói một hai câu đã trấn trụ cả đám!

Bọn họ có thể giết hắc y nhân, nhưng sau đó thì sao? Nhất thời sáng khoái nhưng lại làm cho Bạch Đế Thành đưa tới tai nạn, chuyện ngu xuẩn bậc này không ai nguyện ý đi làm. Người thông minh sẽ lựa chọn phương thức thông minh mà làm. Hắc y nhân rất tin tưởng điểm này, cho nên hiện tại hắn không cần nhân nhượng, cũng không thể để lộ ra một chút sợ hãi hay chột dạ nào, chỉ cần càng can rõ càng tốt, càng can rõ thì đám người này càng sợ ném chuột sợ vỡ bình, không đủ can đảm giết hắn.

Điều này cũng giống như một người khi đối đầu với một đầu ác lang đang đói bụng, nếu người quay người chạy trốn thì ác lang sẽ hướng người mà cắn tới, nhưng nếu người cùng với nó giằng co thì người sẽ dọa được nó chạy đi.

Trong nghị sự đường lúc này rất trầm mặc, sau đó lại có mấy người lớn tiếng nói muốn giết tên hắc y nhân này, bọn họ dù gì cũng là cao thủ Thiên giai của Bạch Đế Thành, bản thân luôn tâm cao khí ngạo thực lực cũng bất phàm có khí nào lại để người khác uy hiếp như thế? Chỉ cần dùng nhiệt huyết xông tới, cái gì cũng không cần quan tâm!

Sắc mặt Bạch Nguyệt Dung rất âm trầm, phát tay ngăn cản đám người đang náo động, nhìn hắc y nhân hỏi:

- Các hạ là ai, từ đâu đến?

550. Chương 530: Dừng Gia Tộc Để Uy Hiếp.

Bạch Nguyệt Dung lúc này cũng đã có chút phát giác, nàng tốt xấu gì cũng đã làm thành chủ không ít năm, cũng xem qua không ít điển tịch, mấy loại tiểu thiên địa như Bạch Đế Cảnh nàng cũng biết được một chút tin tức.

Tên này dám ở Bạch Đế Thành càn quấy như vậy, hơn nữa hắn còn nói thể lực sau lưng hắn vô cùng khổng lồ, như vậy rất có khả năng là thể lực ở trong một tiểu thiên địa nào đó.

- Ta là ai không quan trọng, đến từ đâu cũng không cần người quản!

Hắc y nhân ngẩng đầu ưỡn ngực, khoé môi nhếch lên một nụ cười không hề sợ hãi, nói:

- Nhưng ta có thể nói cho người biết, trong gia tộc ta Linh giai cao thủ vừa đủ số lượng ngón tay trên hai bàn tay! Xin hỏi Bạch thành chủ, Bạch Đế Thành có thể ngăn cản công kích của chừng đó Linh giai cao thủ sao?

Lời này vừa ra, cả nghị sự đường liền lạnh ngắt như tờ. Vừa rồi mấy người hô lớn muốn giết tên hắc y nhân này đều biến sắc, thậm chí hít sâu một hơi.

Vừa đủ số lượng ngón tay trên hai bàn tay không phải là tròn mười người sao? Cái này là con số kinh khủng tới mức nào chứ?

Đừng nói là mười Linh giai, cho dù chỉ đến một tên Linh giai cũng đủ để đem cả Bạch Đế Thành phá thành bình địa rồi! Trong Bạch Đế Thành Thiên giai cao thủ nhiều, nếu liên hợp lại chưa hẳn là không thể cùng một Linh giai cao thủ chiến một trận, nhưng Linh giai cũng đâu phải vật chết, cho dù thực lực của Linh giai cường hoành nhưng hắn cũng đâu có rãnh rỗi cùng mấy chục Thiên giai cao thủ chiến đấu? Lúc đó hắn chỉ cần đông đánh một chưởng, tây đá một cước tránh né chỗ tụ tập phần đông Thiên giai cao thủ là cũng đủ khiến cho Bạch Đế Thành náo loạn triệt để rồi.

Thấy sắc mặt đám người ở đâu đều trầm xuống, hô hấp nặng nề, hắc y nhân cười lạnh nghĩ thầm thế giới bên ngoài quả nhiên là éch ngồi đáy giếng, chỉ cần lấy ra vài cái tin tức về Linh giai cao thủ cũng đủ để hù dọa bọn chúng h

Lại cho Chung Minh không ngờ, hắn đi đến chỗ này, liền phát hiện chỗ có Linh Mạch Chi Địa.

Nếu không vì đêm kia Tứ Quý Chi Lực của Bạch Đế thành chấn động quá lợi hại, nếu không phải Đường Phong cùng Hàn đại trưởng lão chiến đấu quá mức kinh thể hãi tục, hắn sẽ không bị hấp dẫn đến nơi đây.

Đối với việc vô tình phát hiện này, làm cho hắn kinh hãi liên tục, thế nhưng khi Lôi Tẩu đi ngoài, hắn mới hoàn toàn tỉnh táo lại. Nhưng lúc đó đã muộn, lúc này mới phát sinh chuyện lần này.

Đường Phong nói dăm ba câu, tận lực lấy lời lẽ ngắn gọn nói ra thân phận của Chung Minh cùng chuyện của Linh Mạch Chi Địa một lần, trong lúc nhất thời, Bạch Nguyệt Dung cùng bọn người Dương Xuân lo lắng ngạc nhiên liên tục.

Lại nói, tuy Bạch Đế thành chiếm cứ Bạch Đế Bí Cảnh nhiều năm như vậy, nhưng lý giải đối với Linh Mạch Chi Địa rất ít. Nếu không lần này Đường Phong nói cho bọn họ biết, chỉ sợ bọn họ vẫn không biết.

Mọi người không có hỏi thăm Đường Phong làm sao biết được những tin tức này, bởi vì sắc mặt nghiêm túc của Đường Phong nói cho bọn họ biết, những lời này không phải giả.

- Sáu vị Linh giai.

Bạch Nguyệt Dung trầm ngâm.

- Đây là một lực lượng rất mạnh, chỉ cần lực lượng này đến Bạch Đế thành ta, chỉ sợ tai họa cũng đến.

Dương Xuân chắc chắn miệng, an ủi:

- Thành chủ chớ lo lắng, tuy nói Chung Minh đã chết tại Bạch Đế thành, nhưng gia tộc của hắn lại không biết việc này...

Bạch Nguyệt Dung nghe lời này đang muốn gật đầu, Đường Phong lại cười khổ một tiếng nói:

- Đã muộn.

Vừa nói, đem tay thò vào ngực Chung Minh, từ trong lòng ngực của hắn móc ra một tiểu cổ, cái tiểu cổ này lớn khoảng bàn tay hải đồng, có một mặt rất kỳ quái, mặt khác không có gì, giống như tổn hại, nếu nhìn kỹ lại, cũng không có bất kỳ dấu hiệu tổn hại nào.

- Đây là cái gì?

Một đám người vây quanh hắn, nghi hoặc hỏi thăm.

Thư Hùng Linh Tê Cổ!

Đường Phong đáp, trong mắt cũng hiện lên một tia ngạc nhiên, hắn cũng lần đầu nhìn thấy loại đồ vật thần kỳ này, nếu không phải hắn nhìn trộm một ít trí nhớ của Chung Minh, hắn vẫn không tin được trên thế gian này còn có vật như vậy a.

Có tác dụng gì?

Dương Xuân hỏi.

- Có tác dụng truyền tin, tuy nhiên không biết nó truyền tin bằng cách nào, nhưng vào thời điểm tính mạng bị uy hiếp sẽ thông báo cho người nhà biết. Cổ này có hai mặt, một mặt Thư, một mặt Hùng, đánh vào bất kỳ mặt cổ nào, dù cách thiên sơn vạn thủy cũng sẽ đem tin tức truyền đi.

Sắc mặt Dương Xuân đại biến nói:

- Đường Phong, ý của người là... , người của gia tộc này biết hắn gặp nguy hiểm?

Đường Phong gật gù đầu:

- Đêm hôm đó thời điểm Lôi Tẩu đuổi theo hắn, hắn đã gõ vang cái cổ này, chỉ là khi đó chúng ta căn bản không phát hiện mà thôi, hiện tại năm ngày qua đi, chỉ sợ người trong gia tộc hắn đã biết, men theo tiếng vang mà tìm ra dấu vết, chỉ sợ không mất bao lâu liền tìm tới nơi này.

Lúc Chung Minh biết mình không thể đào thoát khỏi tay của Linh giai cao thủ, cho nên quyết định thật nhanh, gõ vang mặt Thư trên mặt cổ. Cho nên mấy ngày này hấn nhấn nhục, mới làm ra vẻ thiên tài ngông cuồng như thế.

- Cái này...

Một đám người trầm mặc, tuy nói đã chuẩn bị tốt tâm lý đối chiến với Linh giai cao thủ, nhưng không nghĩ tới người ta đã sớm khởi hành, chuyện xảy ra quá nhanh, làm cho nhóm người bọn họ không kịp trở tay.

- Dù sao hấn cũng là thiên tài Chung gia! Tư chất Chung Minh không kém, tấn chức Linh giai chỉ là vấn đề thời gian, Chung gia cho hấn thứ đồ vật này cũng có thể hiểu được.

Đường Phong cảm khái một tiếng.

Đổi lại là người khác trong gia tộc, Chung gia sẽ không dễ bụng, tuy nói người trong gia tộc bị người ta giết chết là chuyện sỉ nhục, nhưng Thư Hùng Linh Tê Cổ tổng cộng chỉ có hai mặt mà thôi, không phải ai cũng có thể mang trên người.

- Bất quá cũng không cần quá mức lo lắng.

Đường Phong lời nói xoa dịu, an ủi.

- Chung gia chỉ có sáu vị Linh giai, không có khả năng xuất động toàn bộ, dù sao chỗ kia cũng không an ổn. Ta đoán, Chung gia lần này sẽ phái Linh giai tới, nhưng tuyệt đối không vượt quá hai người.

- Lão Ngưu ta sẽ đối phó một người.

Lôi Tẩu thấp giọng nói.

Khi nghe được lời này của Lôi Tẩu, ánh mắt lo lắng của mọi người tỏa sáng, này giờ lo lắng thực lực của đối phương, lại quên mất vị Linh giai cao thủ trước mặt này.

553. Chương 532: Chung Gia Cảnh Cáo.

Nếu như chuyện này đúng như Đường Phong phỏng đoán, Chung gia phái tới hai vị Linh giai cao thủ, khi đó Bạch Đế thành không phải không có thực lực đánh một trận.

Lôi Tẩu đối phó một Linh giai, còn lại nhiều Thiên giai cao thủ như thế này chẳng lẽ không đối phó được một Linh giai hay sao? Trước chiến thuật biển người, đối phương cũng sẽ bại lui, nhưng người chết và tổn thương là điều không thể tránh khỏi.

Thở ra một hơi, tâm tình của mọi người mới bình thường lại một chút.

Bạch Nguyệt Dung trầm ngâm nói:

- Đánh thắng là một chuyện, nhưng có thể giết bọn họ hay không là một chuyện khác, khi nghe những lời này của thành chủ, tất cả mọi người đều động dung, ánh mắt nhìn qua nữ nhân này đều tràn ngập kinh sợ và khiếp sợ.

Thời điểm khi tất cả mọi người suy nghĩ xem có cách nào đánh thắng Linh giai cao thủ để tự bảo vệ mình, nàng đã nghĩ tới chuyện giết chết đối phương. Bất quá nghĩ lại, lúc này mọi người mới nhớ tới, Bạch Đế thành đã giết một hậu nhân của Chung gia, nếu như lần này không giết Linh giai của Chung gia, chỉ sợ sau này sẽ phát sinh chuyện phiền toái.

Nhưng Linh giai cao thủ dễ giết như vậy sao? Không có thực lực tuyệt đối mang tính áp đảo, mặc Bạch Đế thành người đông thể mạnh, chỉ cần đối phương muốn chạy trốn, sẽ không có người nào có thể ngăn cản.

Một trưởng lão Hạ gia lấp bắp nửa ngày, ngẩng đầu liếc nhìn Đường Phong, nhẹ giọng hỏi:

- Đường thiếu hiệp, thứ trên tay người, thực sự thần kỳ như vậy sao, có thể cách thiên sơn vạn thủy cũng có thể báo tin cho người khác?

Tuy ngôn từ Đường Phong rất chắc chắn, nhưng Thư Hùng Linh Tê Cổ thật sự quá mức thần kỳ, khiến thức một đám Thiên giai cao thủ không kém, nhưng lại chưa từng nghe qua bao giờ, đáy lòng luôn ôm một tia may mắn, vạn nhất thứ này không thể truyền tin tức được thì sao? Khi đó Chung gia sẽ không thể tìm đến Bạch Đế thành được.

Đường Phong ngẩng đầu nhìn, thấy đại đa số mọi người đều hiểu kỳ, liền biết suy nghĩ trong lòng bọn họ. Nói thật, Đường Phong cũng có chút không quá tin tưởng, nhưng những điều này hẳn đọc trộm trong trí nhớ của Chung Minh.

- Nó có phải thần kỳ như thế hay không, thử một lần là biết.

Đường Phong vừa nói vừa rút một tia cương khí vào trên ngón trỏ, nhẹ nhàng gõ hai cái lên trên bề mặt Thư Hùng Linh Tê Cổ.

Nhưng là nói đến kỳ quái rất, bao nhiêu khí lực của Đường Phong đánh vào đều vô dụng, mà khi hắn gõ vào mặt cổ, không có bất kỳ thanh âm nào truyền đi, giống như cái cổ này có tác dụng hấp thu âm thanh.

Một đám người cau mày nhìn chăm chăm vào Thư Hùng Linh Tê Cổ, đem lỗ tai dựng thẳng lên, cả hành lang lặng ngắt như tờ, yên tĩnh chờ đợi thật lâu, vẫn không có bất kỳ âm thanh gì truyền ra.

- Chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ nó bị hư mất rồi?

Có người nghi ngờ nói.

Tại một nơi cách Bạch Đế thành ngoài ngàn dặm, có một đám người nhanh chóng hướng về Bạch Đế thành bay đến, đi đầu là hai lão gia hỏa một béo một gầy, sắc mặt người béo hòa ái, trên mặt luôn luôn treo nụ cười tủm tỉm, nhưng trong đôi mắt thấp thoáng một tia lo nghĩ và lo lắng. Sắc mặt người gầy thì âm trầm như nước, trên mặt không biểu lộ gì, cứng ngắt như đá.

Từ trên người hai người này không có cương khí chấn động, nhưng vẫn lảng không như lưu thủy hành vân, trong nháy mắt đã cách đi xa trăm trượng, đủ để thấy thực lực hai người cường hãn cỡ nào.

Mà phía sau hai người, đi theo hơn mười Thiên giai cao thủ. Sắc mặt mười mấy người này đỏ lên, tuy khí tức bất loạn, nhưng dáng vẻ không được thông dong như hai người cầm đầu.

Đột nhiên có hai tiếng 'Thùng thùng' từ giữa ngực người gầy vang lên

Thân hình của hai lão gia hỏa một béo một gầy dừng lại, lảng không đứng tại chỗ, quần áo toàn thân không động chút nào.

Lập tức, lão già gầy móc một cái cổ ra, giống như đúc cái Thư Hùng Linh Tê Cổ trong tay Đường Phong, chỉ là có một mặt phình ra trái ngược với cái trong tay Đường Phong, cái của Đường Phong là bên trái, cái của hắn là bên phải.

Thần sắc cười tủm tỉm trên mặt lão già béo không thay đổi, trong mắt xẹt qua một tia sát cơ, trầm giọng nói:

- Đây không phải là âm thanh truyền tin của Chung gia.

Sắc mặt lão già gầy âm trầm, gật đầu nói:

- Chung Minh đã bị người ta bắt rồi.

Năm ngày trước, từ trên Hùng cổ còn lại của Chung gia truyền ra tiếng vang, nhưng từ khoảng cách cùng nhịp điệu, lần này Chung Minh gặp phải đại nguy cơ, hơn nữa đụng phải Linh giai cao thủ.

Tuy Thư Hùng Linh Tê Cổ không thể truyền đạt tin tức tinh chuẩn nhưng có thể biểu lộ ý tứ của người muốn biểu đạt, người Chung gia sáng tạo ra quy tắc cho nó. Căn cứ vào khoảng cách nhịp trống và âm thanh lớn nhỏ, có thể suy đoán ra người cầm cổ đã tạo ngộ chuyện gì.

Lúc ấy Chung Minh bị Lôi Tẩu truy đuổi, thời gian quá mức dồn dập, chỉ kịp gõ vang tin tức đang bị Linh giai bắt giữ. Cho nên lúc này Chung gia mới phái ra Chung Ảnh, Chung Sơn hai vị trưởng lão gia tộc đến đây cứu viện. Người béo gọi là Chung Ảnh, người gầy gọi là Chung Sơn.

Nhưng khoảng cách từ gia tộc Chung Minh trong Linh Mạch Chi Địa tới Bạch Đế thành thật sự quá xa, năm ngày thời gian trôi qua, bọn hắc vẫn chưa đuổi tới được.

Thăng đến vừa rồi, Thư Hùng Linh Tê Cổ lại truyền tới động tĩnh, mà nhịp trống này không phải nhịp trống do người Chung gia truyền tin. Bởi vậy suy đoán, Thư Hùng Linh Tê Cổ của Chung Minh đã rơi vào trong tay đối phương.

Nhưng không biết Chung Minh có bình an hay không, hai người Chung Ảnh và Chung Sơn không biết được, Chung Sơn trầm ngâm một lát, vận khởi cương khí ngưng tụ vào chỉ, nhẹ nhàng gõ vào Thư Hùng Linh Tê Cổ, hắc gõ liên tiếp mười lần, một lần dồn dập hơn lần trước, lực đạo mỗi lúc mỗi lớn. Hiện tại Đường Phong gặp tình huống đồng dạng, nhưng không có hồi đáp lại.

Đây cũng là chỗ huyền ảo của Thư Hùng Linh Tê Cổ, gõ vang bất cứ mặt nào cũng không phát ra tiếng vang, âm thanh sẽ truyền tới nơi khác.

Đi, nếu Chung Minh có chuyện ngoài ý muốn, ta muốn người nọ chết không chỗ chôn, thế lực liên quan tới người nọ, gà chó không tha!

Chung Sơn hừ lạnh một tiếng, bay nhanh về phía trước.

Tầm quan trọng của Chung Minh đối với Chung gia không cần nói cũng biết. Chung gia cho tới bây giờ, cũng chỉ có sáu vị Linh giai mà thôi, có thể nghĩ tấn chức Linh giai cao thủ khó cỡ nào, tuy rất thừa thớt, nhưng nếu gia tộc nhiều hơn một Linh giai nữa, thực lực sẽ tăng lên một cấp bậc.

Chung Minh là người xác định vững chắc có thể tấn chức Linh giai, đây chỉ là vấn đề thời gian, Chung Sơn sao cho phép hắc bị người ta giết chết? Linh khí ở thế giới bên ngoài rất thừa thớt. Điều này đối với Chung gia mà nói, quả thực là sỉ nhục lớn lao!

Bạch Đế thành, sau khi mọi người chờ đợi trong thời gian một chén trà nhỏ, Thư Hùng Linh Tê Cổ vẫn không có chút động tĩnh nào. Đang lúc mọi người cho rằng thứ đồ chơi này không dùng được, một tiếng “Đông” từ trong Thư Hùng Linh Tê Cổ truyền tới.

- Chuyện gì xảy ra?

Mọi người không rõ ràng lắm, Thư Hùng Linh Tê Cổ đã bị Đường Phong cầm trên tay, Đường Phong không có động vào nó, hiện giờ nó lại phát ra âm thanh.

554. Chương 533: Tu Bổ Kinh Mạch. (thượng)

Vừa dứt lời, lại một tiếng “Đông” như động đất truyền ra.

- Đông đông đông~

Mỗi tiếng càng lúc càng lớn, càng ngày càng dồn dập, sắc mặt tất cả mọi người đều trở nên khó coi, tuy bọn họ không biết nhịp trống vừa rồi có ý nghĩa gì, nhưng bọn họ có thể nghe được trong nhịp trống truyền ra biểu lộ phẫn nộ và sát cơ.

Đến cuối cùng, truyền ra một âm thanh cường đại vô cùng, dù mọi người đã đến Thiên giai, nhưng cũng bị tiếng trống này chấn đắc lỗ tai run lên. Tình huống này, giống như trong hành lang nghị sự phát ra tiếng chuông lớn, thanh âm bao trùm cả Bạch Đế thành.

Đường Phong đem Bạch Tiểu Lại kéo tới bên cạnh mình, miễn cho nàng bị tiếng trống này làm ảnh hưởng.

Thăng đến cuối cùng âm thanh kia cũng biến mất, nhưng đám người bọn họ vẫn cảm thấy màn tai chấn động.

Sắc mặt tất cả mọi người cũng khó xem đến cực điểm, đến thời điểm này, không có người nào hoài nghi phán đoán lúc trước của Đường Phong, càng không có ai hoài nghi cái Thư Hùng Linh Tê Cổ này bị hư.

- Chung gia... Họ muốn cảnh cáo chúng ta đây mà.

Khóe miệng Bạch Nguyệt Dung nhảy lên, giống như cười mà không phải cười.

Bất quá Chung Minh đã chết, cảnh cáo có thể làm gì?

- Đám người bọn chúng còn cách chúng ta bao xa?

Bạch Nguyệt Dung bình tĩnh hỏi.

Đường Phong lắc đầu:

- Ta không biết, bất quá chúng ta còn thời gian để chuẩn bị, nếu bọn họ còn cách chúng ta rất gần, cũng không cần cảnh báo chúng, lúc này đã giết vào tận đây rồi.

Lời này là thật, như đối phương đã tới đây, cũng không cần phát ra cảnh cáo, bọn hắn phát ra cảnh cáo chính là sợ thời điểm bọn hắn chưa đến Chung Minh đã gặp chuyện ngoài ý muốn.

Đang nói chuyện, một âm thanh huyền ảo truyền tới.

- Chuyện gì?

Tất cả mọi người nhìn về hướng phát ra âm thanh, chỉ thấy một kiếm Thiên Lô Thần Mộc trên tay Lô Tẩu, phát ra âm thanh, nghi hoặc không thôi.

- Thế nào?

Đường Phong mở miệng hỏi

Lô Tẩu nhìn hắn, lại ngó ngó một kiếm Thiên Lô Thần Mộc, lắc đầu nói:

- Không biết, tự nhiên huynh đệ của ta lại run lên một chút.

Đường Phong nhướn mày, biến sắc, trầm giọng nói:

- Thần binh cảnh báo?

Thiên Lô Thần Mộc Kiếm tuyệt đối đã được xem là một kiện thần binh, bởi vì nó đã có Thủ Hộ Chi Linh. Mà nghe đồn, nếu chủ nhân hai kiện thần binh không nhận thức nhau, khoảng cách quá gần, thần binh đã có chủ sẽ phát ra ý cảnh báo. Khoảng cách này, trong phạm vi ngàn dặm.

Lúc trước Viêm Nhật Kiếm của Tần Tứ Nương đã từng cảnh báo qua một lần, cho nên Đường Phong cũng không lạ lẫm.

- Hình như... Có hai cổ khí tức cường đại đang tiếp cận nơi này, cho nên nó mới run run lên, báo cho ta biết việc này.

Lô Tẩu cùng Thiên Lô Thần Mộc kiếm tâm linh tương thông, lý giải những này tự nhiên không khó.

- Từ hướng nào truyền đến?

Đường Phong hỏi.

Lô Tẩu thò tay chỉ:

- Bên này.

Vừa nhắc bọn chúng đã tới a!

Đường Phong cười khổ liên tục.

Hai cổ hơi thở, cũng có nghĩa là hai kiện thần binh! Bản thân Linh giai cao thủ đã rất khó đối phó, nếu có thần binh tương trợ, thực lực sẽ tăng lên một cấp bậc.

Về phần người tới có phải là người Chung gia hay không, đã có tám phần xác định. Bởi vì phương hướng Lô Tẩu chỉ, đúng là phương hướng Linh Mạch Chi Địa của Chung gia.

Lại nói, cái Linh Mạch Chi Địa này, cách Thiên Tú tông không xa, ngay tại phần bụng của Khúc Đình Sơn. Nếu người Chung gia chạy đến, tất phải đi qua Thiên Tú tông, mà phương hướng Lô Tẩu chỉ hoàn toàn phù hợp.

Từ lúc nào thần binh đã biến thành rau cải trắng thế này?

Thần binh trong thiên hạ tổng cộng chỉ có mười chuỗi, tính cả Thiên Lô Thần Mộc Kiếm của Lô Tẩu, tổng cộng chỉ có mười một chuỗi. Chung gia coi như là Linh giai gia tộc, cũng không thể có tận hai thanh thần binh a? Điều này làm cho Đường Phong nghi hoặc, nếu là thật sự có hai Linh giai cao thủ, cầm hai kiện thần binh giết đến Bạch Đế thành, lần này Bạch Đế thành không có khả năng ngăn cản. Bất quá hiện tại đã vô dụng, người ta đã đến, điều mà Bạch Đế thành cần cân nhắc không phải là trốn tránh, mà là ứng đối!

Căn cứ tình huống bây giờ mà suy đoán, người Chung gia còn phải mất nhiều nhất một ngày đêm để tới được Bạch Đế thành, tối đa không cao hơn hai ngày, dù sao cước lực của Linh giai rất nhanh. Tình thế trước mặt hiện nay cực kỳ nghiêm trọng, Bạch Nguyệt Dung cùng phần đông cao thủ Bạch Đế thành tự nhiên không dám lãnh đạm, tuy nói có Lô Tẩu giúp bọn họ chia sẻ một Linh giai, bọn họ phải đối mặt với một Linh giai còn lại, huống chi, mọi người cũng không biết lần này Chung gia phải tới đây không chỉ có Linh giai hay không, nếu có cao thủ khác đi theo, tình huống còn xấu thêm.

Trầm mặc một lát, Bạch Nguyệt Dung liền tuyên bố mệnh lệnh chuẩn bị chiến tranh Bạch Đế thành vừa mới trải qua một hồi nội loạn, vốn cần nghỉ ngơi lấy sức, nhưng hôm nay lại xảy ra chuyện, chẳng khác gì đã rét còn lạnh vì sương. Bất quá Bạch Nguyệt Dung cũng không có bối rối, ra lệnh liên tục, từng đạo chỉ lệnh chính xác được đưa ra, các cao thủ chấp hành đầu vào đấy.

Lúc này đang chuẩn bị chiến tranh, cũng không phải là cấp độ chiến đấu bình thường, người có thực lực thấp căn bản không cách nào tham dự, cho nên trong Bạch Đế thành, phàm là người dưới Địa giai Thượng phẩm, toàn bộ tập trung đến nơi tị nạn, miễn bị tai họa, mặc dù là Địa giai Thượng phẩm, trong trận chiến đấu này chỉ là pháo hôi mà thôi.

Đường Phong vốn muốn đem những người này đưa đến Bạch Đế Bí Cảnh, nhưng ngẫm lại vẫn cảm thấy không ổn. Nhân số đi vào quá mức khổng lồ a, hiện tại Bạch Đế thành cho dù thiếu Hàn gia, cũng nhiều hơn vạn người, thứ hai những người lại không có cao thủ thủ hộ, trong Bạch Đế Bí Cảnh nguy cơ trùng trùng, chắc chắn sẽ xảy ra chuyện ngoài ý muốn, Bạch Đế thành hiện tại lại không có đủ cao thủ bảo hộ bọn họ.

Cho nên đưa bọn họ tiến vào Bạch Đế Bí Cảnh, còn không bằng lưu lại bên ngoài, chỉ cần Bạch Đế thành có thể ngăn cản được người Chung gia tới thì bọn họ sẽ an toàn. Trên cơ bản tất cả Thiên giai đều bận rộn, Đường Phong thừa dịp này đem Tị Hỏa Thạch trả lại cho Hạ Thị Vũ. Dù sao thứ này cũng là bảo bối của Hạ gia, lúc trước mình tiến Bạch Đế Bí Cảnh Hạ gia cho mình mượn đã là thiên đại nhân tình, làm sao Đường Phong có thể chiếm làm của riêng chứ. Bất quá nhờ có Tị Hỏa Thạch này, Bạch Khang Nhân mới nghĩ lầm Đường Phong là người Hạ gia, sử dụng đám thần thức cuối cùng tương kiến với mình.

Đường Phong cũng hỏi thăm Bạch Nguyệt Dung về cách dùng của Xích Tâm Linh Quả, biết được khi phục dụng thứ này, nhiều lắm chỉ một đêm được lực sẽ phát huy tác dụng, tu bổ kinh mạch hao tổn của Bạch Tiểu Lại.

Dù sao Xích Tâm Linh Quả cũng là thiên tài địa bảo, được hiệu không phải linh đan diệu dược tầm thường có thể so sánh. Hôm nay đại chiến sắp tới, Đường Phong cũng có chút bận tâm an toàn của Bạch Tiểu Lại, hiện tại có được đáp án, cho nên mau chóng cho nàng phục dụng, làm cho nàng mau chóng hồi phục một thân công lực, đến lúc đó cho dù Bạch Đế thành không địch lại người Chung gia, Bạch Tiểu Lại cũng có thực lực để bảo vệ bản thân.

Nhìn qua Đường Phong, trong lòng Bạch Nguyệt Dung rất vui mừng.

555. Chương 533: Tu Bổ Kinh Mạch. (hạ)

Tuy Đường Phong chưa nói làm cách nào tìm Xích Tâm Linh Quả, nhưng Bạch Nguyệt Dung lại biết loại bảo bối bậc này tuyệt đối không dễ tìm, vô cùng có khả năng có linh thú cường đại bảo hộ, khi đó phải liều mạng của mình mới mong đoạt được. Một nam nhân có thể vì muội muội của mình liều mạng, Bạch Nguyệt Dung có gì bất bẻ nữa chứ?

Đem một ít chi tiết khi phục dụng Xích Tâm Linh Quả, tỉ mỉ nói cho Bạch Tiểu Lại nghe một lần, Bạch Nguyệt Dung liền ly khai để cho hai người yên lặng tìm chỗ bế quan.

Nơi ở trước kia của Bạch Tiểu Lại, là một nơi rất yên tĩnh, cũng không có người tới quấy rầy.

Sau khi Bạch Tiểu Lại phục dụng Xích Tâm Linh Quả liền ngồi xuống vận công, hóa giải được hiệu tu bổ kinh mạch, mà Đường Phong ở bên cạnh thủ hộ để tránh cho nàng gặp điều gì ngoài ý muốn.

Về phần Lôi Tẩu, tên này cầm Thiên Lôi Thần Mộc Kiếm đi lại khắp nơi trong Bạch Đế nội thành, nhìn một đám người vây quanh, há miệng liền xưng là lão đại.

Trong cả Bạch Đế trong thành chỉ sợ chỉ có mình hắn là không khấn trương chút nào. Hắn vốn là Linh giai, có cái gì phải sợ, ngược lại người trong Bạch Đế thành người đến người đi, làm cho hắn cảm thấy phi thường náo nhiệt. Chuyện bên ngoài Đường Phong không quan tâm, hôm nay hắn chỉ nhìn chăm chăm vào Bạch Tiểu Lại, lúc nào cũng quan sát động tĩnh của nàng.

Sau khi phục dụng Xích Tâm Linh Quả vào thể nội, Bạch Tiểu Lại không có chút biến hóa nào, lẳng lẳng ngồi yên nhắm mắt, Đường Phong lại có thể cảm nhận được linh khí trong cơ thể nàng bắt đầu khởi động, đây không phải là cương khí của Bạch Tiểu Lại, mà là được lực Xích Tâm Linh Quả, vận hành trong kinh mạch.

Sau hai tức thời gian, sắc mặt Bạch Tiểu Lại liền trở nên thống khổ, đôi mi mắt thanh tú nhú chặt, trên trán trắng nõn xuất hiện một chút mồ hôi.

Tu bổ kinh mạch, nói thì đơn giản, nhưng chân chính làm cần phải thừa nhận thống khổ rất lớn. Dù sao kinh mạch bị tổn thương, đã xem được xem là nội thương nghiêm trọng. Thông qua được hiệu thiên tài địa bảo, cường ép đem kinh mạch bị hao tổn tu bổ, trình độ thống khổ không thua kém gì tẩy kinh phạt tủy.

Thời điểm lần đầu tiên Đường Phong dung năng lượng khổng lồ rèn luyện thân thể, cũng phải đau đớn đến vài ngày. Huống chi Bạch Tiểu Lại chỉ là nữ lưu, có thể cắn răng chịu đựng không phát ra tiếng kêu, cũng xem như định lực rất bất phàm rồi.

Nếu như nàng có thể vượt qua lần này, Bạch Tiểu Lại sẽ dục hỏa trùng sinh.

Nhìn cảnh trước mắt, Đường Phong không thể giúp được cái gì, chỉ có thể dùng ánh mắt khấn trương mà nhìn.

Lại một thời thần trôi qua, vẻ thống khổ trên mặt Bạch Tiểu càng nồng đậm, thân thể nhỏ nhắn xinh xắn cũng nhịn không được lạnh run, quần áo trên người bị mồ hôi làm ướt nhẹp, dán sát vào thân thể, trong cổ họng như có vẻ nhịn không được áp lực phát ra tiếng rên rĩ.

Bất quá, Đường Phong có thể cảm giác được, cương khí trong thể nội Bạch Tiểu Lại dần dần lưu thông thuận lợi, chấn động càng ngày càng mãnh liệt, điều này nói rõ kinh mạch của nàng đang được tu bổ lại, hơn nữa đã tu bổ tốt một bộ phận, nếu không kinh mạch bị tổn hại, cương khí không cách nào lưu thông được. Không chỉ như thế, từ trên người Bạch Tiểu Lại tản mát ra một cổ hương vị đậm đặc, là một mùi thơm không nói rõ thành lời, vừa ngửi được đã thấy tâm tình bình tĩnh, tinh thần đại chấn.

Đây không phải là mùi hương của cơ thể Bạch Tiểu Lại, hương thơm trên người của Lại tỷ là mùi hương xử nữ, nhưng mùi hương này Đường Phong rất quen thuộc, nhàn nhạt, ngửi thấy cảm thấy cả người nhẹ nhàng khoan khoái, làm cho người ta mê luyến.

Đây chắc hẳn là hương vị của Xích Tâm Linh Quả, không hổ là thiên tài địa bảo, sau khi phục dụng có thể thần hiệu như thế.

Thời gian dần qua, tốc độ vận chuyển cương khí trong thể nội Bạch Tiểu Lại càng lúc càng nhanh, cương khí chấn động cũng càng ngày càng mãnh liệt, từ trình độ Huyền giai đạt đến Địa giai, lại đến Thiên giai, thẳng đến Thiên giai Thượng phẩm đỉnh phong, lại không có dấu hiệu đình chỉ, ngược lại vẫn còn liên tiếp kéo lên, thậm chí có dấu hiệu đột phát Linh giai.

Thần sắc trên mặt của Bạch Tiểu Lại không trì hoãn chút nào, hiện tại đã có thể nghe được tiếng rên rĩ của nàng càng ngày càng rõ ràng, mồ hôi trên người tuông ra như suối, toàn thân ướt đầm.

Tình huống này, Đường Phong cũng phát giác có chút không đúng.

Cương khí chấn động của Lại tỷ đã phục hồi đến Thiên giai Thượng phẩm, điều này có ý nghĩa là kinh mạch của nàng đã được tu bổ tốt, nhưng lại có khí thể Linh giai là thể nào?

Đường Phong cũng không ngờ chỉ là một khóa Xích Tâm Linh Quả, có thể làm cho Lại tử trực tiếp tấn chức Linh giai. Nếu thật là thế, Linh giai cũng không đáng tiền chút nào.

Tình huống nguy cấp, Đường Phong cũng không dám lãnh đạm, một tay dán vào lưng Bạch Tiểu Lại, tâm thần tiến vào thăm dò, xem xét tình huống trong cơ thể nàng, xem xét xong, Đường Phong lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Hôm nay trong cơ thể Bạch Tiểu Lại, có một cỗ năng lượng tràn ngập, đây là năng lượng sau khi Bạch Tiểu Lại hóa giải được hiệu Xích Tâm Linh Quả, nhưng đang không ngừng phóng thích.

Kinh mạch nàng xác thực đã được chữa trị tốt, nhưng cỗ năng lượng này lại không dùng hết. Loại tình huống này giống như lúc Đường Phong cô đọng mấy ngàn âm hồn như đúc. Bạch Tiểu Lại không ngừng vận chuyển công pháp, đem một ít năng lượng còn sót lại lắng đọng vào trong đan điền. Nhưng từ tốc độ này suy tính, nếu Bạch Tiểu Lại không thể hấp thu hết cỗ năng lượng này, chỉ sợ bạo thể mà vong.

Biết được là loại tình huống này, tâm thần khẩn trương của Đường Phong trầm tĩnh lại.

Đối phó loại tình huống này, hẳn đã có kinh nghiệm. Nếu đã không thể đem cỗ năng lượng này lắng đọng vào trong đan điền, lại không thể phóng thích ra ngoài, vậy thì dùng chúng rèn luyện thân thể cùng lực phủ ngũ tạng, xem như xài đến tận cùng không để lãng phí.

Cũng không trách Bạch Tiểu Lại không nghĩ đến chuyện này, dù sao mỗi người tu luyện đều rất buồn tẻ vô vị, thời gian dài ngồi xuống vận công, một chu thiên rồi lại một chu thiên, tu luyện để tích lũy năng lượng, làm được điều này phải lắng đọng vào trong đan điền, tăng cường thực lực của chính mình, ai nghĩ tới đem cỗ năng lượng này rèn luyện thân thể chứ? Hơn nữa dù có nghĩ đến, người khác cũng không có điều kiện này.

Nghĩ tới đây, Đường Phong tranh thủ thời gian truyền âm nói:

- Lại tử, không nên chỉ lo hấp thụ cỗ năng lượng này, đem bớt cỗ năng lượng này bức đến các chỗ khác trong thân thể, dùng chúng rèn luyện bản thân.
- Nhưng mà... Như vậy... Rất lãng phí a.

Bạch Tiểu Lại nói.

Đường Phong dở khóc dở cười, chuyện cho tới bây giờ, Lại tử lo lắng chính là vấn đề này, không khỏi mở miệng, nói:

- Tin tưởng ta, đây tuyệt đối không lãng phí, hơn nữa ngươi sẽ đạt được chỗ tốt rất lớn.

Nghe vậy, Bạch Tiểu Lại cũng không kiên trì, bức bách năng lượng trong thân thể tứ tán đến các bộ phận thân thể khác, dùng những năng lượng này rèn luyện bản thân.

Loại chuyện tiêu hao cỗ năng lượng khổng lồ này, Bạch Tiểu Lại làm còn nhanh hơn Đường Phong một chút, bởi vì một thân kinh mạch của Đường Phong đã không cách nào rèn luyện thêm, nhưng Bạch Tiểu Lại lại có thể, mà cũng đúng, cần tiêu hao năng lượng thì càng nhiều một ít. Hơn nữa hôm nay nàng có Đường Phong tương trợ, so với Đường Phong lúc trước phải tự mình rèn luyện, hiệu quả càng thêm rõ rệt.

556. Chương 534: Phiền Não Của Nam Nhân.

Trong thời gian hai canh giờ ngắn ngủi, năng lượng trong cơ thể Bạch Tiểu Lại đã tiêu hao hơn phân nửa, không còn cảm giác bành trướng nữa, được hiệu của Xích Tâm Linh Quả đã phát huy đến tận cùng, chỉ cần tiêu hao hết cỗ năng lượng này là đại công cáo thành.

Đến bây giờ, Bạch Tiểu Lại cũng thể nghiệm được chỗ tốt khi tiêu hao cỗ năng lượng này, thân thể, kinh mạch cùng với lực phủ ngũ tạng đều được rèn luyện qua một lần, ẩn ẩn có cảm giác cường đại hơn trước kia, ít nhất... Cương khí vận chuyển trong kinh mạch nhanh hơn, hiện tại thời gian vận hành một chu thiên, rút ngắn hơn trước kia một ít, như vậy thành quả tu luyện đạt được sẽ lớn hơn.

Chuyện kể tiếp như nước chảy thành sông, cảm giác thống khổ lúc trước đã dần dần mất đi, cảm giác khó chịu khi rèn luyện thân thể đã không bằng lúc trước.

Lại qua hai canh giờ, cỗ năng lượng Xích Tâm Linh Quả phóng thích đã không còn, cương khí Bạch Tiểu Lại tràn đầy, vô luận kinh mạch hay lực phủ ngũ tạng, đều đã tăng lên một cấp bậc.

Hơn nữa mới tấn chức Thiên giai thượng phẩm không bao lâu, lúc này lại tiến thêm một bước dài, đều này đã lúc ngắn cho nàng vài chục năm khổ tu.

Chỗ tốt đạt được khi tu bổ kinh mạch lớn vô cùng, không chỉ thực lực tăng lên, tin tưởng việc tu luyện ngày sau của nàng, khẳng định sẽ nhanh hơn lúc trước rất nhiều.

Hít sâu một hơi, chậm rãi thở ra, cuối cùng Bạch Tiểu Lại mở to mắt, cảm thấy toàn thân mềm yếu, không còn chút khí lực nào, thân thể mềm nhũn ngã xuống, liền bị Đường Phong ôm vào trong ngực.

Thân thể Lại tỷ tràn ngập mồ hôi, những lọn tóc dính vào da đầu, khuôn mặt đỏ ửng, gương mặt nhìn Đường Phong, đột nhiên thấy Đường Phong nhìn chằm chằm vào ngực của mình, sắc mặt càng đỏ hơn.

- A Phong.

Bạch Tiểu Lại khẽ cắn cặp môi đỏ mọng âm thanh nỉ non, áo nàng vốn đã đơn bạc, hôm nay bị mồ hôi làm ướt nhẹ đều dán vào thân thể, dằng người lung linh hoàn mỹ hiện ra, hấp dẫn tâm thần của hắn, bị hắn nhìn chằm chằm.

Tuy nói hai người tâm đầu ý hợp, nhưng cho tới bây giờ cũng chỉ dùng lễ đối đãi, trước kia hai người nhiều lắm cũng chỉ nắm tay nhau, tình huống như hôm nay chưa từng gặp qua.

Bạch Tiểu Lại cảm thấy tại ánh mắt của Đường Phong nóng như lửa đốt, giống như toàn thân của mình không còn mảnh vải, trong lòng ngượng ngùng vạn phần.

Đường Phong vốn bị hai điểm đỏ hồng trên ngực Lại tỷ làm cho mắt hoa đầu váng, đối lại là nữ nhân khác Đường Phong sẽ không thất lễ như vậy, nhưng là Lại tỷ ở trước mặt hắn, trong lúc nhất thời quên thu hồi ánh mắt, nghe được nàng gọi mình, không khỏi nuốt nước miếng, nghiêm mặt nói:

- Lại tỷ, hôm nay kinh mạch của ngươi đã được chữa trị hoàn toàn, chẳng những khôi phục công lực bản thân, thực lực lại tăng trưởng, đây là điều đáng mừng, việc vui như thế, ta cảm thấy ta nên làm một cái gì đó để ăn mừng đi.

- Ngươi muốn làm cái gì?

Bạch Tiểu Lại đỏ khốc đỏ cười, nàng chưa từng nghe Đường Phong nói qua những lời này, tuy nói vô luận Đường Phong làm cái gì nàng cũng không phản kháng, nhưng hôm nay tình thế cực kỳ nghiêm trọng xảy ra trước mặt, đâu có thời gian cho họ làm xằng làm bậy.

đ n ệ n gì

Mà ở sau lưng nàng vài thước, chính là ba vị thành chủ, cùng với các vị trưởng lão có thực lực Thiên giai thượng phẩm của Bạch Đế thành, ở phía sau nữa, chính là những Thiên giai trung phẩm, Thiên giai hạ phẩm, đứng thành hình chữ xà, triển khai đại trận.

Tất cả Thiên giai cao thủ của Bạch Đế thành, toàn bộ đều ở nơi này, không thiếu một ai, bọn hắn biểu lộ ngưng trọng, tuy mỗi người ở đây đều biết đây là một trận chiến sinh tử, không cần thận là thân tiêu thân vẫn, nhưng không có ai khiếp sợ.

Bạch Nguyệt Dung thân là nữ nhân cũng có thể đứng ở nơi này, bọn hắn thân là nam nhân, thì làm sao có thể lui về phía sau chứ? Lui về phía sau chẳng khác nào thất bại, thất bại chẳng khác nào tử vong, gần vạn tộc nhân của Bạch Đế thành đều cần họ thủ hộ, phần trách nhiệm này đủ để bọn họ liều cả tính mạng.

Thời điểm Đường Phong cùng Bạch Tiểu Lại hai người dắt tay đến đây, Bạch Nguyệt Dung quay đầu liếc nhìn bọn họ, trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười gật đầu, lập tức ánh mắt đặt vào trên người Bạch Tiểu Lại, thấp giọng nói:

- Tiểu Lại ngươi lại xinh đẹp hơn rồi.

Bạch Tiểu Lại cười cười, đi đến bên cạnh tỷ tỷ, cầm tay nàng, cảm thấy trong lòng bàn tay của nàng ướt sũng mồ hôi. Biết rõ nàng biểu hiện ra rất tinh táo, nhưng trong lòng lại rất khẩn trương, dù sao nàng thành chủ Bạch Đế thành, nếu Bạch Đế thành bị hủy, dù nàng chết cũng khó hết tội.

558. Chương 535: Lôi Tẩu Hung Hăng Càn Quấy ? (hạ)

- Lôi huynh đâu rồi?

Đường Phong quay đầu nhìn một chút, nhưng không nhìn thấy thân ảnh của Lôi Tẩu, không khỏi nghi hoặc mở miệng hỏi một tiếng.

Bạch Nguyệt Dung lắc đầu:

- Không nhìn thấy, từ hôm qua đến bây giờ, mấy người chúng ta cơ bản toàn bộ đang bế quan khôi phục thực lực bản thân, chỉ đến khi tiếng thét kia truyền tới chúng ta mới đi tới chỗ này, ngược lại không có nhìn thấy thân ảnh vị tiền bối kia.

Đường Phong không khỏi cau mày, nghĩ thầm không đúng, tính tình Lôi Tẩu chất phác trung thực, không có chuyện chưa làm trận đã bỏ trốn, huống chi hắn là Linh giai, đến lúc đó cho dù Bạch Đế thành không địch lại Chung gia, hắn chạy cũng không muộn, chẳng lẽ gặp phải chuyện gì sao?

Có thể có chuyện gì gấp hơn chuyện bây giờ chứ?

Chính thời điểm suy tư, bên tai đột nhiên truyền đến tiếng truyền âm của Bạch Nguyệt Dung:

- Đường Phong, cuộc chiến hôm nay không thể chủ quan, nếu là thấy thời cơ không đúng, ngươi có thể mang theo Tiểu Lại rời đi, Tiểu Lại sau này nhờ người chiếu cố. Bạch gia ta nhân đình đơn bạc, đến thế hệ này, chỉ có hai tỷ muội chúng ta, ta không hi vọng muội muội duy nhất của mình xuất hiện bất kỳ điều ngoài ý muốn.”

Đường Phong nghe được, trong lòng rầu rĩ, biết rõ trong nội tâm Bạch Nguyệt Dung đã ôm chí tử chiến, ngẩng đầu lên, chỉ thấy nàng lặng lẽ đứng yên ở đó, mặt hướng ra ngoài, thân ảnh gầy yếu lại giống như một tòa núi lớn hùng vĩ, thay Bạch Đế thành chống đỡ mưa gió.

Nàng tuổi cũng không lớn, nhiều lắm cũng chỉ hơn ba mươi tuổi mà thôi, nhưng hôm nay, trên mái tóc đen nhánh của, cũng đã xuất hiện vài sợi bạc, giống như tuyết đọng trên đầu, nhìn rất chướng mắt.

Nữ nhân này, khi tuổi trẻ bị đau khổ vì tình, về sau lại vất vả vì Bạch Đế thành vài chục năm, không oán không hối, hiện tại Bạch Đế thành gặp phải cửa ải sinh tử, bậc cân quắc (phụ nữ) không thua đáng may râu, làm người ta bội phục không thôi.

- Thành chủ cứ yên tâm đi, ta chắc chắn sẽ chiếu cố tốt Lại tỷ, hơn nữa hành tung của địch nhân không rõ, Bạch Đế thành sĩ khí hưng vượng, hôm nay chưa hẳn sẽ thua.

Đường Phong mở miệng an ủi.

- Cũng hi vọng như thế.

Bạch Nguyệt Dung gật đầu.

Đang nói chuyện, đường chân trời xuất hiện vài chấm đen, tuy còn chưa nhìn rõ, nhưng những chấm đen này là mười hai người, mọi người trong Bạch Đế thành vừa nhìn thấy, không khỏi hít sâu một hơi, nếu tất cả những người này đều là Linh giai, khi đó Bạch Đế thành không cần đánh, chỉ cần rửa cổ cho sạch, chờ người ta chém.

Tốc độ của những chấm đen này rất nhanh, chỉ mấy tức thời gian, chỉ còn cách Bạch Nguyệt Dung mười trượng, hạ xuống, nhìn chằm chằm vào bốn người Bạch Nguyệt Dung.

Có hai người cầm đầu, một béo một gầy, chính là hai người Chung gia Chung Sơn Chung Ảnh, hai cổ khí thể Linh giai cường hoành không thu liễm chút nào, áp tới đám người Bạch Đế thành, ý đồ làm cho đối thủ sợ hãi, mọi người trong Bạch Đế thành tự nhiên không cam lòng yếu thế, vận chuyển công pháp, phóng xuất ra uy áp của chính mình, hợp lại làm một, hướng đám người Chung gia áp tới.

Cả phiên không gian lúc này vặn vẹo, trong phạm vi khí thể phóng xuất, mặt đất run lên, linh khí hỗn loạn, khí thể của hai phe xung đột với nhau tại trung tâm, ai cũng không thể đột phá phòng tuyến của đối phương, tình thế nhất thời giằng co.

Nhưng chỉ cần là người sáng suốt cũng có thể nhìn ra được, Bạch Đế thành đang ở trong tình cảnh xấu. Dù sao người ta chỉ có mười mấy người, chỉ có hai vị Linh giai phóng xuất uy áp, những người còn lại đứng ở phía sau quan sát, mà bên phía Bạch Đế thành toàn lực xuất động, không có người nào lưu lực, dù vậy cũng chỉ có thể ngăn cản khí thể của hai Linh giai mà thôi.

Nếu vào lúc này có người khác đánh sau lưng, đám người phe Bạch Đế thành chắc chắn không tiếp được.

Chính thời điểm giằng co, có một cổ khí thể ngang ngược cuồng bạo, đột nhiên xuất hiện sau lưng đám người Bạch Đế thành, mạnh mẽ hướng người Chung gia bên kia đánh tới, có cổ khí thể này gia nhập, đánh vỡ trạng thái giằng co lúc đầu, hai vị Linh giai Chung gia biến sắc, ánh mắt nhìn qua sau lưng đám người Bạch Đế thành, chỉ thấy cách đó không xa có một thân ảnh khôi ngô, mặc một cái quần cộc, thân trên để trần, chống một thanh mộc kiếm chạy tới.

Người này không phải Lôi Tẩu thì là ai? Chỉ thấy cái quần mà Đường Phong cho đã không thấy, đổi thành một cái quần mới. Cái này mới quần cộc này màu sắc rực rỡ, đủ mọi màu sắc, cái quần này Lôi Tẩu mặc vào càng có thêm một phần phóng đảng không trời buộc.

Lôi Tẩu một mặt chạy tới, một mặt lớn tiếng nói:

- Cuối cùng cũng tìm được các người.

Có Lôi Tẩu gia nhập, người Chung gia không dám làm càn, vội vàng thu hồi khí thể bản thân, đám người Bạch Đế thành tốt hơn một chút, hồi phục khí huyết đang cuồng loạn trong thể nội.

Lôi Tẩu đi hai ba bước đến bên người Đường Phong, vẻ mặt may mắn:

- Phong lão đệ, lại gặp mặt.

Đường Phong nhìn qua hắn, trầm mặc một lát, trầm ngâm nói:

- Ngươi huynh, không phải người bị lạc đường chứ?

Nếu như không phải vậy, vì sao Lôi Tẩu lại không xuất hiện? Đến khi đám người này phát ra khí thể thì hắn mới xuất hiện.

Sắc mặt Lôi Tẩu ngưng ngáp, ngưng ngừng nói:

- Không có a. . . Làm gì có chuyện đó? Lão Ngưu ta làm sao mà lạc đường chứ, chỉ không quen đường mà thôi, mà cái địa phương khí gió đó một nóng một lạnh. . . Chỗ lạnh thì một bóng người cũng không thấy, hại ta tìm không được đường ra.

Chỗ lạnh mà hấn nói chỉ sợ là Đông thành, hôm nay đám người Hàn gia bị trục xuất ra khỏi Bạch Đế thành, chỗ đó có người mới là lạ.

- Tôi được là tốt rồi, đợi chút nữa đánh nhau, Ngưu huynh kìm chế một người là tốt rồi.

Đường Phong chỉ vào hai người Chung Sơn Chung Ảnh nhỏ giọng nói với Lôi Tẩu.

Lôi Tẩu miệng lớn, không thu liễm chút nào, hét lên:

- Lát nữa lão Ngưu ta sẽ đánh đến mù mù của hấn cũng không nhìn ra hấn luôn.

Câu này vừa ra khỏi miệng, sắc mặt Chung Sơn Chung Ảnh khê biến, Linh giai cao thủ đều có uy nghiêm cùng phong phạm của Linh giai cao thủ, làm gì có chuyện ở trước mặt của nhiều người thế này nhục mạ người khác chứ.

Thần sắc Chung Sơn càng ngày càng âm trầm, mập mạp Chung Ảnh vẫn cười tủm tỉm, bất quá trong nụ cười kia ẩn chứa sát cơ, hiển nhiên cũng rất tức giận khi Lôi Tẩu khoác lác.

- Khẩu khí của vị huynh đài này thật lớn.

Chung Sơn hừ lạnh một tiếng.

- Không sợ gió vào đau bụng sao.

Lôi Tẩu bị hấn nói sững sờ, quay đầu nhìn bốn phía, vẻ mặt chân thành tha thiết nhìn Đường Phong nói:

- Hấn đang nói chuyện với ta sao?

Sắc mặt Chung Sơn vốn đã khó xem bây giờ càng khó xem hơn rất nhiều, hấn chính là Linh giai cao thủ, thân phận tôn quý, địa vị cao thượng, ngày bình thường người khác muốn nói chuyện với hấn còn không được, nhưng bây giờ ngược lại tốt rồi, tên nam nhân này lại không thèm nghe mình nói chuyện, mình đang nói chuyện với hấn mà hấn còn hỏi người khác, còn cố ý bày ra vẻ mặt thành khẩn vô tội, đây không phải là cố ý làm hấn mất mặt sao? Mặc dù hấn cũng là Linh giai cao thủ, nhưng như thế cũng quá mức hung hăng càn quấy rồi.

559. Chương 536: Chung Sơn, Chung Ảnh!

Đường Phong biết rõ không phải Lôi Tẩu hung hăng càn quấy, mà là ít khi tiếp xúc với người khác, không nghe hiểu ý tứ sắc bén trong lời nói của người khác mà thôi, người khác nói hấn không sợ gió vào làm đau bụng, chả khác gì đàn gậy tai trâu.

Lập tức cười khở gật đầu nói:

- Ân, hấn đang nói chuyện với người đó.

Lôi Tẩu như hiểu ra, quay đầu nhìn Chung Sơn, nghiêm mặt nói:

- Bụng lão Ngưu ta rất tốt, không sợ đau bụng a.

Chung Sơn hít sâu một hơi, nén lửa giận trong lòng xuống, sắc mặt âm trầm hỏi:

- Các hạ tự mình làm ra vẻ ngu ngốc, hay là người xem lão phu là ngu ngốc?

Lôi Tẩu lại quay đầu nhìn Đường Phong, vẻ mặt vô tội nói:

- Người này chắc bị bệnh tâm thần, ta đang nói chuyện với hấn, hấn lại nói mình ngu ngốc, thật đúng buồn cười, ha ha ha!

Tiếng cười của Lôi Tẩu cuộn cuộn như sấm rền, vang vọng tới chân trời.

Mặc dù cục diện có chút khấn trương, sau khi thấy một màn này, mọi người bên phía Bạch Đế thành cũng có chút buồn cười, mà ngay cả Bạch Nguyệt Dung vẻ mặt uy nghiêm cũng thiếu chút nữa nhin không được cười ra tiếng, nhất là khi thấy sắc mặt có đủ mọi ý vị của đám người Chung gia, người của Bạch Đế thành cảm thấy trong lòng sáng khoái vô cùng.

- Xuân huy!
- Hạ viêm!
- Thu thủy!

Trong nháy mắt ba người Dương Xuân xuất ra Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm, ba thanh trường kiếm dẫn dắt Tam Quý Chi Lực hòa vào nhau hóa thành kiếm quang vô hạn, bao phủ quyền đầu của Chung Sơn vào bên trong.

Hiện giờ khuyết thiếu Hàn Đông nên không thể tổ hợp thành Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm Trận, uy lực Tứ Quý Tuyệt Sát Kiếm Trận giảm mạnh, làm sao có thể chống lại Linh giai cao thủ chứ?

Trong chốc lát, quyền đầu của Chung Sơn chỉ còn cách song chưởng của Bạch Nguyệt Dung ba tấc, cũng không tiếp xúc với bàn tay của nàng.

Ầm một tiếng, quyền kinh bạo phát ra, Tam Quý Chi Lực lập tức sụp đổ, màn nước trong lòng bàn tay Bạch Nguyệt Dung tiêu tán, bốn người kêu thảm một tiếng, bay ra ngoài, té xuống nơi cách đó mười trượng.

Cùng lúc đó, một nơi sau lưng cách Bạch Nguyệt Dung ba mươi trượng, là một tòa nhà có kiến trúc rất lớn run lên bần bật, trên bức tường lưu lại dấu vết một nắm tay, sau đó sụp đổ, tro bụi bay ra bốn phía.

Một quyền bại bốn người! Hơn nữa là bốn vị Thiên giai Thượng phẩm!

Không cho Chung Sơn cơ hội thở dốc, mười mấy Thiên giai thượng phẩm còn lại cũng động thân, xông về phía Chung Sơn, bao vây hấn lại, cùng thi triển tuyệt học đánh về phía hắn. Chung Sơn không chút sứt mẻ, hai quyền huy động, đánh trái một cái đánh phải một cái, vô cùng có quy luật, quyền ảnh hiện ra đầy trời, chỉ nghe một hồi đinh đinh đang đang vang lên, không ngừng có Thiên giai cao thủ bị Chung Sơn đánh bay ra khỏi vòng chiến, chỉ ba mươi tức thời gian, những người bị Chung Sơn đánh bay toàn bộ.

Đường Phong bởi vì che chở Bạch Tiểu Lại, cũng ăn một kích, dù hắn mặc Bất Phôi Giáp, cũng bị một quyền này đánh cho đầu choáng mắt hoa, may mắn không bị thương tổn gân cốt, dù sao hiện tại thân thể đã được rèn luyện vô số lần, dù không mặc Bất Phôi Giáp hắn cũng không bị thương.

- Không hổ là phòng ngự dưới Linh giai vô địch!

Đường Phong hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, Chung Sơn vận dụng một thân công pháp và cương tâm của mình, đủ để cam đoan hắn bị địch nhân dưới Linh giai công kích mà không bị tổn thương.

Bất quá trong cái rủi có cái may, Đường Phong nhìn trộm qua trí nhớ Chung Minh, nên có lý giải rất sâu về Chung Sơn và Chung Ảnh, biết rõ nếu đổi lại là Chung Ảnh đi đối phó đám người Bạch Đế thành, chỉ sợ hiện giờ đã xuất hiện tình huống thương vong. Chung Ảnh xác thực không có phòng ngự cường đại như Chung Sơn, nhưng tốc độ hắn quá nhanh, căn bản không phải cấp bậc Thiên giai có thể ngăn cản, đến lúc đó hắn cũng không cần đứng tại chỗ phòng thủ, chỉ bằng vào thân pháp và tốc độ của bản thân, tổn chút ít thời gian, đã có thể giết được không ít cao thủ của Bạch Đế thành.

Nhưng hiện tại, Chung Sơn đối mặt gần hai mươi Thiên giai thượng phẩm giáp công, dù bản thân không bị thương, nhưng muốn giết người, cũng không phải dễ dàng như vậy.

- Kiến thức thực lực của lão phu chưa, bọn người còn muốn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại sao?

Chung Sơn lạnh giọng hô.

- Còn không mau mau thúc thủ chịu trói, ít làm hao phí thời gian của lão phu.

Vừa nói lời này, Chung Sơn lại vọt tới trước mặt một Thiên giai thượng phẩm cao thủ, người này bị hắn đánh bay ra ngoài và thụ thương nặng, vừa bò dậy liền nhìn thấy khuôn mặt phần nộ của Chung Sơn, không khỏi quá sợ hãi, vội vàng huy kiếm hướng đánh về phía Chung Sơn.

Chung Sơn giơ cánh tay lên, một kiếm này trực tiếp đánh lên cánh tay hắn, đinh một tiếng, cánh tay Chung Sơn không chút tổn hại, Thiên giai cao thủ ở đằng kia không thể tin vào mắt mình, Chung Sơn đánh ra một quyền, một quyền này đánh vào ngực người này, cương khí hộ thân Thiên giai bị tổn hại, nắm đánh đánh xuyên qua người hắn, máu tươi bắn ra tung tóe.

Thần thái khủng hoảng trong mắt người này nhanh chóng biến mất không còn, trong thời gian ngắn mất đi sinh cơ.

- Chỉ cầm một thanh phàm binh, thế mà dám vọng tưởng muốn đả thương lão phu, Chung Sơn hừ lạnh một tiếng, tay run lên, thi thể người này rơi xuống đất, xoay người lại, dùng ánh mắt hung thần ác sát nhìn đám địch nhân đang ngây ngốc.

Tràng diện lúc này vô cùng yên tĩnh, chẳng ai ngờ rằng, Thiên giai thượng phẩm, ở trước mặt Linh giai, lại yếu ớt không chịu nổi một kích như thế.

Sắc mặt Chung Sơn âm trầm, trong ánh mắt hiện lên một tia đắc ý không hề che dấu, đây là hiệu quả mà hắn mong muốn, dùng chiêu thức hung mãnh để đã kích ý chí của địch nhân, chỉ cần đám người kia đánh mất ý chí chiến đấu, không cho bọn hắn liên thủ, chẳng phải lúc đó mình muốn giết thế nào thì giết sao?

Nhưng một lát sau, Chung Sơn lại phát hiện mình sai rồi.

Bởi vì trong sự yên tĩnh, là khoảng lặng trước cơn giông bão, cương khí của đám Thiên giai cao thủ đang ngổn trùng chấn động mãnh liệt, tuy thuộc tính chấn động của họ không đồng nhất, nhưng lại truyền đạt cho Chung Sơn một ý tứ, đó chính là lửa giận!

Bạch Đế thành đứng trên đỉnh Lý Đường ngàn năm, chưa từng bị người ta khi dễ tận nhà. Hơn nữa ngay tại trước mặt mọi người, một Thiên giai thượng phẩm trưởng lão bị đánh chết, chỉ cần là người có tâm huyết, ai không phẫn nộ chứ?

Người vừa chết là một Hạ gia trưởng lão, cương khí nóng bỏng toàn thân Hạ Thì Vũ chấn động, thân như liệt diễm, đốt cháy cả mặt đất dưới chân.

Đối mặt với địch nhân mạnh như thế, không ai khiếp đảm, không ai lui về phía sau, ngược lại ý chí chiến đấu được kích phát tới vô hạn, Chung Sơn đã đi sai một bước cờ rồi.

Bạch Nguyệt Dung hít sâu một hơi, âm thanh không lớn, nhưng lại dị thường kiên định địa chậm rãi nói:

- Cường địch xâm lấn Bạch Đế thành, hôm nay dù ngọc thạch câu phần, chúng ta sẽ...

- Tử chiến không lùi!

Âm thanh của đám Thiên giai thượng phẩm cùng vang lên, giọng nói như chuông đồng, bay thẳng lên trời cao.

Nương theo những lời hô này, hơn mười đạo khí thể trực tiếp đạt đến đỉnh phong, ý chí chiến đấu lâm liệt, cùng chung mối thù.

Dù Chung Sơn đã đạt đến cảnh giới Linh giai, khuôn mặt nhịn không được đỏ lên một chút. Lực ngưng tụ của một thể lực thể tục bình thường, không ngờ cường đại như thế, hắn thật sự đã đánh giá thấp năng lực của nữ nhân Bạch Nguyệt Dung này.

562. Chương 538: Linh Giai Chạy Trốn. (thượng)

Đang lúc trầm tư, một đạo nhân ảnh đã vọt tới trước mặt hắn, bạo phát ra tốc độ làm cho hắn cũng phải ghé mắt nhìn, lập tức có một thanh ngũ thải ban lan trường kiếm đâm tới.

Âm thanh của Đường Phong nói ra lúc này giống như từ địa ngục thâm uyên truyền tới:

- Phàm binh không làm tổn thương người được, Thiên Binh thì thế nào?

Độc Ảnh xuất, phạm vi mười trượng, đều thành tử địa!

Nhìn qua sương mù màu đen trên thanh trường kiếm tuôn ra, Chung Sơn nheo mắt, một cổ cương phong hùng hậu từ cánh tay đẩy ra, đẩy về phía trường kiếm của Đường Phong, trên miệng nói:

- Chuôi Thiên binh này có chút ý tứ, lão phu muốn!

Vừa nói, một tay của hắn đã hướng Độc Ảnh cầm đi, có vẻ hắn không sợ độc trên trường kiếm chút nào.

Thế nhưng mọi người của Bạch Đế thành chịu để hấn hung hăng càn quấy sao? Đường Phong thân là một ngoại nhân cũng giúp họ, bọn họ là những trưởng lão của Bạch Đế thành mà chịu rơi xuống phía sau sao? Bàn tay Chung Sơn còn chưa bắt được Độc Ảnh, công kích từ bốn phương tám hướng đã đánh tới, rơi vào đường cùng, hấn đành phải thu tay về, một chưởng đánh lên ngực Đường Phong, ý đồ muốn đánh gục Đường Phong rồi sau đó đối phó với những người khác.

Một chưởng này của Chung Sơn, mạnh mẽ đánh vào ngực của Đường Phong.

Dùng thực lực Thiên giai hạ phẩm của Đường Phong, bị một Linh giai cao thủ đánh trúng, không có đạo lý sống sót.

Dù sao trong lồng ngực, là tâm mạch, một khi tâm mạch bị chấn đoạn, thực lực có mạnh hơn nữa cũng phải chết không thể nghi ngờ.

Kinh đạo từ bàn tay Chung Sơn phun trào, Đường Phong bị một chưởng này đánh kêu lên một tiếng, cánh tay mềm nhũn rũ xuống. Chung Sơn cho rằng hấn đã tử vong, đang muốn phản kích đám người Bạch Đế thành tập kích, chẳng ngờ rằng chuôi trường kiếm này lại đánh úp hấn lần nữa, do Chung Sơn không hề phòng bị phía dưới, trực tiếp bị đâm vào nách.

Hấn hoàn toàn không thể đón đỡ được thế đâm của trường kiếm, mà khi đã đâm vào nách Chung Sơn, lúc này mới bị cương khí ngăn lại.

Thân hình Chung Sơn chấn động, trong mắt lóe lên một tia thần sắc không thể tin nổi, lập tức quay đầu liếc nhìn Đường Phong, chỉ thấy khóe miệng của hấn có máu tươi tràn ra, nhưng trên mặt lại treo một nụ cười đắc ý.

- Súc sinh ngươi dám!

Vô luận như thế nào thì Chung Sơn cũng nghĩ không thông, một tên thiếu niên Thiên giai hạ phẩm, làm sao có thể sống sót dưới một kích của mình, kinh đạo của một chưởng vừa rồi hấn rất rõ ràng, mặc đánh vào người cao thủ Thiên giai thượng phẩm, cũng phải chết không thể nghi ngờ, nhưng tại sao một tên Thiên giai hạ phẩm lại có thể sống sót.

Căn bản Chung Sơn không để Đường Phong vào trong mắt, dù sao người cùng hấn chiến đấu, tất cả đều là Thiên giai thượng phẩm, cũng chỉ có Đường Phong là Thiên giai hạ phẩm mà thôi, theo bản năng hấn cho rằng Đường Phong chỉ là một nhân tài mới xuất hiện của thế lực thế tục này, được các trưởng bối bảo hộ bên người.

Cho nên hấn hoàn toàn bỏ qua Đường Phong, vậy mà trong thời khắc mấu chốt lại gây tổn thương cho hấn.

Hấn xác thực đã bị thương, phòng ngực của Chung Sơn về cơ bản là vô địch, nhưng dù sao cũng có nhược điểm, dưới nách, dưới háng, con mắt, những nơi này đều là nhược điểm của tất cả mọi người, trừ phi tập luyện một ít công pháp đặc thù mới có thể tiêu trừ.

Dưới nách của Chung Sơn giờ phút này bị đâm một kiếm, độc tố trong Độc Ảnh lập tức xâm nhập vào trong người hấn, dùng thực lực Linh giai cao thủ của hấn, chút ít thương tổn và độc tố này không thể làm gì hấn. Chỉ có điều, đây là thời khắc mấu chốt, chỉ cần một nơi thất thủ, sẽ là điểm mấu chốt cải biến cả chiến cuộc.

Một kiếm này, đã làm cho cương khí toàn thân Chung Sơn vận chuyển không thuận lợi.

Dưới sự phấn nộ, Chung Sơn liều mạng cho dù bị thêm vài vết thương nhẹ cũng phải đánh gục Đường Phong, nhưng Đường Phong một kích đắc thủ, làm sao dám dừng lại? Tự biết không cách nào đối mặt với lửa giận của Linh giai cao thủ, hấn hô lên một tiếng, thân thể trơn trượt, tránh né khỏi phạm vi công kích của Chung Sơn, làm cho một kích của Chung Sơn đánh vào hư không.

Cùng lúc đó, hơn mười Thiên giai thượng phẩm cao thủ công kích tới.

Tất cả Thiên giai thượng phẩm đều dốc toàn lực, đều đánh vào người Chung Sơn, Chung Sơn dừng lại, cương khí toàn thân không kịp điều động, cả người đã bị đánh bay ra ngoài, ở giữa không trung, cao thủ Bạch Đế thành quyết không buông tha, đao kiếm quyền cước, chiêu liên chiêu đánh vào chỗ hiểm của Chung Sơn.

Máu tươi bắn ra, trong nháy mắt, trên người Chung Sơn xuất hiện vô số miệng vết thương.

- Rống!

Chung Sơn người ở giữa không trung, bị người ta đánh giống như bao cát, trong lòng vô cùng phẫn nộ, cũng may vào thời khắc nguy cấp, cuối cùng cũng đem một tia độc tố trong người bức ra, vội vàng vận khởi cương khí hộ thân, phẫn nộ gầm một tiếng, mạnh mẽ đánh một quyền về phía đám người Bạch Đế thành, trong miệng phẫn nộ quát:

- Ta muốn các ngươi chết! Quyền Phá Thiên!

Một quyền ảnh cực lớn từ nắm đấm Chung Sơn đánh ra, hiện ra màu hoàng thổ, hoàn toàn do năng lượng cấu thành, nghênh phong đại trưởng (đón gió lớn lên), thời gian trong nháy mắt liền biến thành một con quái vật khổng lồ có đường kính hai ba mươi trượng.

Đối mặt với một kích khủng bố như thế, mọi người của Bạch Đế thành cũng phải tránh mũi nhọn, vội vàng vận chuyển thân pháp, tìm nơi tránh né.

Quyền ảnh xẹt qua đỉnh đầu mọi người, bay ra xa hơn trăm trượng, đánh vào một toàn nhà kiến trúc to lớn, tòa nhà này lập tức bị đánh thành phần vụn, đám người Bạch Đế thành lại công kích, Chung Sơn nhẹ nhàng linh hoạt xoay người trên không trung, vũng vàng rơi xuống, vẻ âm trầm trên mặt càng nhiều, từ trong thân thể hần truyền ra tiếng xương cốt nổ vang, sát cơ lan tràn, âm thanh lạnh lùng nói:

- Chọc giận một Linh giai, chỉ làm các ngươi chết thống khổ hơn, chết khó coi hơn mà thôi!

Âm thanh còn chưa dứt, Chung Sơn đột nhiên cảm nhận được một cỗ linh khí chấn động không tầm thường, cỗ ba động này làm cho hắn hoảng sợ, cảnh giác vạn phần, từ bản năng cảm giác được một cỗ nguy hiểm, men theo chấn động này quay đầu nhìn lại, chỉ thấy người trẻ tuổi vừa rồi sử dụng trường kiếm làm hắn bị thương, giờ phút này trên hai tay của hắn lại hiện ra hai luồng năng lượng chói mắt.

Một đoàn khí lạnh như băng U Lam, một đoàn khí nóng như Hỏa Hồng, sau một khắc, hai luồng năng lượng này bị tên trẻ tuổi này dẫn dắt lại gần nhau.

Hắn muốn làm gì? Trong lòng Chung Sơn khiếp sợ vạn phần, người trẻ tuổi kia không phải bị điên chứ? Dùng nhãn lực cùng thần thức của Chung Sơn, tự nhiên có thể đoán được hai luồng năng lượng này chất chứa trong đó là băng và hỏa, hơn nữa năng lượng rất khổng lồ và tinh khiết.

Nhưng băng hỏa không đồng nguyên, cưỡng ép dung hợp chúng lại, sẽ dẫn đến bạo tạc rất khủng bố, sát thương do bạo tạc sinh ra, dù là Linh giai cũng không cách nào đón đỡ. Trong tình huống nguy cấp như thế, hắn muốn làm cái gì? Chẳng lẽ cho rằng làm như thế là có thể chống lại mình?

Buồn cười, buồn cười đến cực điểm, chỉ là một Thiên giai hạ phẩm, vừa mới phân biệt ra được thiên địa linh khí bất đồng, làm sao có thể điều khiển được linh khí tinh khiết như thế chứ.

563. Chương 538: Linh Giai Chạy Trốn. (hạ)

Nhưng chuyện kể tiếp phát sinh làm làm cho Chung Sơn giật mình tại chỗ, hai luồng năng lượng kia thật sự dung hợp, trong quá trình này hai cỗ linh khí không hỗn loạn chút nào, năng lượng U Lam cùng Hỏa Hồng cấu thành một quả cầu, phát ra ánh sáng chói mắt.

- Không tốt!

Theo bản năng, Chung Sơn cảm giác được nguy hiểm, vội vàng hít sâu một hơi, thân hình gầy còm chùn xuống, giống như một quả bóng da căng lên, cơ bắp toàn thân nổi lên, từ trên thân thể tản ra ánh sáng màu hoàng thổ chói lọi.

Chỉ qua một lát, cơ bắp của Chung Sơn đã nổi lên cuộn cuộn. Chung Sơn không dám coi thường, lao về phía trước công kích Đường Phong, thậm chí trước khi Đường Phong đánh ra chiêu này phải giết hắn. Nhưng Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên đã thành hình, làm sao hắn có thể ngăn cản?

Quang cầu dung hợp làm một, Đường Phong đẩy ra, nó liền từ từ tan biến giống như bong bóng xà phòng, chậm chậm bay về phía trước, sau đó liền biến mất không thấy gì nữa. Hai mắt Chung Sơn trừng lớn, muốn tìm kiếm dấu vết của chiêu này, nhưng dù hắn làm cách nào cũng không cảm giác được. Bỗng dưng, toàn thân hắn run lên, lập tức vùng hai tay lên, đánh vào mặt đất một cái, đại địa dưới chân hắn bị tách ra, xuất hiện một khe hở vài thước, một phiến mặt đất cao ba trượng bị hắn cầm lên, ngăn cản ở trước mặt hắn.

Một đoàn tia sáng chói mắt đột nhiên từ trên tường đất tản ra, không đợi người phục hồi tinh thần lại, một tiếng nổ cực lớn truyền tới, bên trong hào quang chói mắt, Chung Sơn bị bao trùm cả người, không ai thấy rõ bên trong đã phát sinh chuyện gì.

- Chết rồi sao?

Cao thủ Bạch Đế thành kinh ngạc nhìn hiệu quả do chiêu này tạo ra, trong lòng hoảng sợ vạn phần.

Đường Phong nghe vậy cười khở lắc đầu, Linh giai cao thủ có thể dễ dàng bị giết như vậy sao? Lúc trước Âu Dương Vũ chỉ bằng vào một thanh kiếm, đã đỡ được chiêu này, lông tóc không tổn thương, mặc dù thực lực Chung Sơn không cao bằng Âu Dương Vũ, muốn dùng chiêu này giết hắn quả thật không thể.

Lại nói chiêu này không được Đường Phong điều khiển tốt, khi dùng chiêu này Đường Phong phải mạo hiểm rất lớn, ngưng tụ chiêu này cần phải có thời gian, hiện tại Chung Sơn đã đề phòng, Đường Phong sẽ đón nhận nguy hiểm để tiếp tục phóng thích chiêu này sao?

Chỉ sợ lát nữa Chung Sơn sẽ nhìn chằm chằm và muốn giết Đường Phong.

Qua một lát sau, hào quang dần dần biến mất, một đạo nhân ảnh đứng sững sững ở đó, tóc tai bù xù, toàn thân lam lũ, rất thê thảm. Không phải Chung Sơn thì là ai?

Chỉ có điều giờ phút này, hắn đã không còn phong phạm của Linh giai cao thủ nữa, quần áo toàn thân của hắn nát bầy, có không biết bao nhiêu vết thương xuất hiện trên thân thể hắn, máu tươi chảy đầm đìa, đây đều là những vết thương do người Bạch Đế thành gây ra lúc nãy, hơn nữa, hai cánh tay của hắn máu thịt nhầy nhụa, hắn là bị Băng Hỏa Lưỡng Trọng Thiên của Đường Phong làm bị thương.

Chỉ có điều, đây chỉ là ngoại thương, bộ dáng Chung Sơn thê thảm, nhưng thực lực bản thân không bị ảnh hưởng chút nào, hiện tại hắn bị người Bạch Đế thành và Đường Phong làm động chân hỏa, chỉ sợ sẽ khó đối phó hơn vừa rồi!

- Người trẻ tuổi, người rất khá!

Chung Sơn nhìn qua Đường Phong, mặt âm trầm như nước.

- Chỉ là Thiên giai hạ phẩm, vậy mà có thể làm lão phu tổn thương, phần này công tích, đủ để người tự ngạo, nhưng hôm nay lão phu phải giết người!

Nghiến răng nghiến lợi nói hết một chữ cuối cùng, Chung Sơn liền đi về phía Đường Phong, tốc độ của hắn không nhanh, nhưng chỉ một bước, đã vượt qua một nửa khoảng cách, bước tiếp theo chỉ sợ sẽ tới trước mặt Đường Phong.

Sự tình quả nhiên đứng như Đường Phong dự đoán, lão thất phu này quả thực muốn giết mình. Bởi vì mọi người ở đây, chỉ có mình có thể gây ra tổn thương cực lớn và có thể uy hiếp được tánh mạng của hắn, chỉ cần giết chết mình, những người còn lại chẳng là gì.

Đường Phong cười khở một tiếng, triển khai thân pháp, quay người bỏ chạy.

Đám cao thủ Bạch Đế thành thấy Chung Sơn muốn đuổi giết Đường Phong, toàn bộ bọn họ lao về phía Chung Sơn, bọn họ biết rõ, đối mặt với địch nhân mạnh như thế, tất cả mọi người liên hợp cùng một chỗ dù giết không giết được địch nhân, cũng sẽ không dễ dàng bại vong, nhưng một khi phân tán ra, Chung Sơn dễ dàng giết chết bất kỳ ai, Hạ gia tam trưởng lão vừa rồi là ví dụ tốt nhất.

- Cút!

Chung Sơn đối mặt với mọi người liền thủ đánh úp, không có vẻ sợ hãi chút nào, nổi giận gầm lên một tiếng, một quyền đánh ra, trực tiếp đánh bay mười Thiên giai cao thủ, đuổi theo Đường Phong.

Cơ bắp toàn thân Chung Sơn nổi lên, còn khó đối phó hơn vừa rồi rất nhiều, chỉ cần một quyền cùng khí thế và lực đạo, đã mạnh hơn trước rất nhiều. Tuy nhiên mọi người Bạch Đế thành không có người tử vong, nhưng cũng bị khí thế một quyền này chấn nhiếp, nhất thời cương khí không thể vận chuyển được.

Tràng diện lúc này trở nên quỷ dị, giờ phút này Đường Phong bất chấp tất cả, chỉ lo quay đầu chạy trốn, thỉnh thoảng phóng vài chuôi ám khí ngăn địch. Hắn biết rõ mình tuyệt đối không thể để Chung Sơn đuổi kịp, nếu bị đuổi kịp, kết cục chỉ có chết. Cho nên hắn luôn đảo quanh đám người Bạch Đế thành, có những Thiên giai thượng phẩm này ngăn cản Chung Sơn một chút, là hắn có thể nhẹ nhõm chạy trốn.

Mọi người Bạch Đế thành công kích không ngừng, quấy nhiễu Chung Sơn truy kích Đường Phong, Chung Sơn phản kích ngẫu nhiên, bất quá chỉ có thể đánh tan trận hình của họ mà thôi, Chung Sơn không phải không muốn đánh chết bọn Thiên giai đáng ghét này, chỉ có điều những người này tập hợp cùng một chỗ, muốn đánh chết một người trong đó cũng phải trả giá đắt, lại có thêm Đường Phong đứng ở bên nhìn chăm chăm, một chiêu vừa rồi làm Chung Sơn sợ hãi vô cùng. Sợ thời điểm mình đối phó với đám Thiên giai cao thủ, tên trẻ tuổi này sẽ phóng xuất chiêu kia.

Chỉ cần trước giết Đường Phong, không bị một chiêu kia uy hiếp, Chung Sơn đùa giỡn đám Thiên giai kia trong lòng bàn tay. Đến lúc đó cho dù trả giá lớn một chút, nhất định có thể tiêu diệt toàn bộ đám người này. Cho nên trong mắt Chung Sơn hiện tại chỉ có một người, đó chính là Đường Phong! Hôm nay Đường Phong làm cho một Linh giai cao thủ như hắn ăn thiệt thòi lớn thế này, không giết hắn, Chung Sơn sẽ an lòng sao?

Nhưng làm Chung Sơn bất đắc dĩ đến cực điểm là, tốc độ của tên Thiên giai hạ phẩm này lại nhanh hơn những người khác, hơn nữa bản năng cảm nhận nguy hiểm mạnh đến khủng khiếp, mỗi lần vào thời điểm máu chốt luôn né tránh được công kích của mình, lại có thêm mười mấy Thiên giai Thượng phẩm quấy nhiễu, trong nhất thời Chung Sơn không thể làm gì được Đường Phong.

Tốc độ của hắn tại sao lại không thua kém Linh giai cao thủ chút nào! Chung Sơn nghĩ mãi không thông.

Trong tràng có ba đội ngũ đánh nhau, phi thường náo nhiệt, cũng lộ ra vẻ buồn cười vụn vặt.

Tuy nói thời gian kéo dài càng lâu càng có lợi cho Chung Sơn, dù sao hắn cũng là Linh giai, cương khí trong thể nội rất nhiều, người khác không ai được như hắn. Nhưng là để một Thiên giai hạ phẩm ngông cuồng như thế, làm cho mặt mũi của Chung Sơn biết giấu vào đâu?

564. Chương 539: Lại Thấy Linh Giai!

Thời gian truy đuổi chừng một nén nhang, tràng diện vẫn giằng co như cũ, Chung Sơn tức giận thực sự và cũng có chút không kiên nhẫn, trầm giọng nhìn chiến trường bên kia rống một tiếng:

- Tới đây hai người, bắt tiểu tử này cho lão phu.

Nếu không phải bất đắc dĩ, Chung Sơn sẽ kêu gọi đám đệ tử trong gia tộc hỗ trợ sao? Dù sao mười tên Thiên giai hắn mang tới cũng đang chiến đấu.

Một Thiên giai hạ phẩm có thể làm cho Linh giai bất đắc dĩ như thế, trên thế gian này chỉ sợ cũng chỉ có một mình Đường Phong.

Trong đám người Chung gia tới đây, trừ Chung Sơn Chung Ảnh là hai vị Linh giai, còn lại mười người tất cả đều là Thiên giai Thượng phẩm, thực lực cường hãn. Trước đó mười người này bị mấy chục Thiên giai trung phẩm và Thiên giai hạ phẩm vây công, có chút tổn thương, nhưng dù sao thực lực của họ vẫn cao hơn một bậc, tuy nhân số ít, nhưng vẫn chiếm cứ thượng phong tuyệt đối, trừ mấy người bị thương ra, còn lại vẫn không có gì đáng ngại, ngược lại có vài Thiên giai trung phẩm và hạ phẩm của Bạch Đế thành đã chết dưới tay bọn chúng.

Giờ phút này nghe Chung Sơn kêu gọi, lập tức liền có hai người nhanh chóng thoát ly chiến trường, lao thẳng về phía Đường Phong. Chung Sơn quay người lại, quyền phong gào thét, quyền ảnh đầy trời, ngăn trở mười mấy Thiên giai thượng phẩm của Bạch Đế thành lại, lần công kích này Chung Sơn bộc phát ra

toàn bộ thực lực, đám người Bạch Đế thành không cách nào ngăn cản, hợp mười mấy người, vẫn bị đánh lui về phía sau.

Mắt thấy hai Thiên giai thượng phẩm lao tới trước mặt Đường Phong, phong kín toàn bộ đường lui của hắn, Chung Sơn cười lạnh một tiếng, thu quyền lui về, hai chân điểm trên mặt đất một cái, cấp tốc phóng về phía Đường Phong, người ở giữa không trung, xuất một quyền ảnh cực lớn đánh về phía Đường Phong.

Người chạy đi đâu!

Phạm vi công kích một kích này của Chung Sơn, đem cả hai Thiên giai thượng phẩm của Chung gia hắn bảo phủ vào bên trong, xem ra hắn hận Đường Phong đến cực điểm, nếu không sao có thể làm ra cử động này?

Ngược lại Đường Phong cùng hai tên Thiên giai kia, nhìn thời cơ, trực tiếp né tránh.

Ánh mắt Đường Phong ngưng tụ, quyền ảnh màu hoàng thổ kia nhanh chóng phóng đại, năng lượng và lực đạo của quyền ảnh đánh về bao phủ lấy hắn, làm cho hắn không cách nào nhúc nhích, rơi vào đường cùng, đành phải vận khởi cương khí toàn thân, giờ thiên binh Độc Ảnh lên, bộc phát thực lực toàn thân, chém về phía quyền ảnh.

Oanh một tiếng vang thật lớn, quyền ảnh nứt vỡ, lực phủ ngũ tạng Đường Phong lắc lư, khoe miệng ngòn ngọt, phun ra một ngụm máu tươi, trên cánh tay truyền một âm thanh nổ vang, thiếu chút nữa Độc Ảnh rời tay, thân thể bị một cổ lực đạo khổng lồ đánh trúng, cảnh tượng trước mặt đảo loạn, trời đất quay cuồng.

Một kích của Linh giai cao thủ, quả nhiên không giống người thường! Đối lại là Thiên giai khác, đón đỡ chính diện như vậy, hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Mặc dù là Đường Phong, hiện tại cũng không chịu nổi, trong ngực khí huyết cuộn cuộn, thở không ra hơi, sắc mặt tái nhợt vô cùng.

- A Phong coi chừng!

Bạch Tiểu Lại cả kinh kêu một tiếng, thân thể uyển chuyển như một làn gió thơm, lao về phía Đường Phong, bởi vì nàng nhìn thấy, hai tên Thiên giai vừa bao vây Đường Phong, đã quay trở lại, một trái một phải, thi triển sát chiêu với Đường Phong.

Bị hai cổ sát cơ này tập trung, làm sao Đường Phong không cảm thấy chứ? Mạnh mẽ vận dụng cương khí, dồn sức toàn thân, dùng hết một tia khí lực cuối cùng giờ kiếm ngăn cản.

- Tiểu nha đầu, người rất quan tâm hắn?

Thân thể Chung Sơn dừng lại, xoay người lại, hoàn toàn không để ý Đường Phong, đánh một chưởng về phía Bạch Tiểu Lại.

Tuy Bạch Tiểu Lại là Thiên giai thượng phẩm, nhưng tố chất thân thể không bằng Đường Phong, Đường Phong ăn một kích của Chung Sơn biến thành như vậy, nếu như nàng chịu một kích này, chỉ sợ không chết cũng trọng thương.

Nhưng nàng lại không sợ hãi chút nào, giờ hai tay lên, tiện tay hất lên, một đạo quang điện đánh tới Chung Sơn, Chung Sơn không tránh không né, cười lạnh hắc hắc, trực tiếp dùng tay không tiếp lấy, thân thể có chút dừng lại, nhưng vẫn không tổn hại chút nào.

Một chưởng của Chung Sơn đã đánh tới người Bạch Tiểu Lại, Bạch Tiểu Lại đã chuẩn bị tốt tâm lý, nhưng không ngờ thân thể bị ôm chặt, bị một người đè lên, lập tức trước mắt hiện lên một thân ảnh màu trắng, Bạch Nguyệt Dung đã ngăn ở trước người nàng.

- Cứu Đường Phong, chạy được bao xa thì chạy xa bấy nhiêu!

Bạch Nguyệt Dung truyền âm nói, hoàn toàn buông tha cho phòng thủ, cương khí toàn thân bốc lên, sử dụng một chiêu mạnh nhất, dù chết cũng không thể để Chung Sơn chiếm được tiện nghi.

Đây là một hành động bất đắc dĩ, chỉ có điều giờ phút này nàng cùng Bạch Tiểu Lại là hai người đã hoàn toàn thoát ly mọi người, chỉ bằng vào một người, phòng thủ cũng không làm nên chuyện gì, nếu đã thế còn

không bằng sắt thân thành nhân, nếu như nàng chết mà có thể tạo ra một ít thương tổn cho Chung Sơn, dù chết cũng có ý nghĩa, trọng yếu nhất là, có thể tranh thủ thời gian cho Bạch Tiểu Lại cùng Đường Phong .

Một màn này làm cho tư duy của tất cả mọi người như dừng lại, Bạch Nguyệt Dung một bộ áo trắng, kiên định ngăn ở trước mặt Bạch Tiểu Lại, trực diện ngăn cản một kích của Linh giai cao thủ, mặt không thay đổi sắc, dáng vẻ thông dong

Mà một chưởng của Chung Sơn, sắp đánh vào người Bạch Nguyệt Dung, sau đó là một tràng cảnh đầy máu tươi. Mười mấy người phóng về phía Bạch Nguyệt Dung, muốn cứu nàng. Nhưng mọi người đều biết, đã không còn kịp.

Đang lúc Chung Sơn vẻ mặt âm hiểm, hung ác sắp sửa giết Bạch Nguyệt Dung, đột nhiên có hai cổ khí thể từ xa ập tới, hai cổ khí thể cường đại, khí thể không yếu hơn Chung Sơn Chung Ảnh chút nào, mà những Thiên giai cao thủ đang muốn cứu Bạch Nguyệt Dung, không kịp chuẩn bị, bị hai cổ khí thể này ép dừng lại, sau đó ngã nhào trên mặt đất, may mắn không ai là tay mơ kém cỏi, điều chỉnh dáng người, nên mới không bị thương.

Hai cổ khí thể này xuất hiện không hề có dấu hiệu báo trước, thật sự bất ngờ.

Chưởng thế Chung Sơn dừng lại, trong khoảng khắc trông mắt cứng lại, Lôi Tẩu cùng Chung Ảnh cũng dừng chiến, cấp tốc thoái lui về sau, kéo giãn khoảng cách với đối phương, quay đầu nhìn về phía phát ra khí thể.

Linh giai! Lại là Linh giai! Hai cổ khí thể này chỉ có Linh giai cao thủ mới có thể phát ra, chỉ là ngày bình thường một Linh giai ở Lý Đường đế quốc còn khó thấy, hôm nay lại xuất hiện ở Bạch Đế thành, trước có Lôi Tẩu, sau có Chung Sơn Chung Ảnh đánh tới, hiện tại lại xuất hiện thêm hai.

Chỉ là mỗi người cũng không biết, hai người này là địch hay là bạn! Đây là thời khắc mấu chốt, đột nhiên xuất hiện hai Linh giai, ý vị có chút sâu xa, làm cho lòng người cảnh giác.

Một tiếng Phượng gáy, một tiếng Long ngâm, hai tiếng vang vọng cửu tiêu từ nơi không xa truyền đến, chỉ riêng âm thanh, đã mang đến cho người ta áp lực lớn lao.

Ngay sau đó, một thân u lam, chiều cao hơn mười trượng, một bóng chim to toàn thân lông lánh bằng lam sáng chói, đang bay tới. Bên cạnh chim to, toàn thân đỏ thẫm, đầu có hai sừng, lớn như thùng nước, là một đầu cự xà thân thể dài tầm mười trượng, đỏ thẫm như máu, yêu dị đến cực điểm. Đại xà xuất hiện bên cạnh, hai con linh thú sánh vai nhau, bay về phía này.

565. Chương 540: Xem Thường Đường Gia Ta Không Có Người Sao? (thượng)

Chỉ cần là người sáng suốt sẽ nhìn ra, đây là hai con linh thú, cũng không phải Chân Linh thú, mà là năng lượng biến ảo mà thành. Chúng chẳng qua là hai đạo hư ảnh mà thôi, căn bản không có thật thể. Ngược lại bên trong hư ảnh, cất dấu một thanh U Lam trường kiếm, một thanh trường thương đỏ thẫm, nhuệ khí bức người.

- Băng hoàng! Giao Long!

Chung Sơn thiếu chút nữa cắn phải đầu lưỡi của mình, hắn đã biết hai đạo hư ảnh này là vật gì.

Hư ảnh Băng hoàng cùng Giao Long tốc độ cực nhanh, cơ hồ khi âm thanh vừa tới, cũng đã xuất hiện trước mặt mọi người, giữa không trung, có một đạo hào quang màu lam sắc cùng một đạo hào quang màu hồng sắc kéo dài, xa hoa cao quý, cả bầu trời cũng trở nên ảm đạm thất sắc.

Đầu cự xà có hai sừng của Giao Long lao về phía Chung Sơn, trong hư ảnh Giao Long, chính là thanh trường thương đỏ thẫm tản ra một cổ khí phách cuồng bạo cùng sát khí.

Dù Chung Sơn là Linh giai cao thủ, cũng không dám đón đỡ một kích như vậy, bối rối né tránh, cấp tốc rút đi. Giao Long dừng đứng trước người Bạch Nguyệt Dung mấy thốn, không làm nàng bị thương chút nào, sắc mặt nàng trì trệ, giống như không kịp thích ứng với những gì đang phát sinh.

Về phần Băng Hoàng, thì bay về phía Đường Phong, hai cánh khổng lồ mở ra, xẹt qua bên người Đường Phong.

Đường Phong còn chưa kịp có cảm giác gì, chỉ thấy hai tên Thiên giai Chung gia đang giáp công hắn, trước ngực xuất hiện một lỗ thủng, lập tức đông thành tượng băng, ngay cả máu tươi cũng không chảy ra.

Trong nháy mắt vừa rồi, Đường Phong phát giác trong hư ảnh Băng Hoàng là một thanh trường kiếm, đâm xuyên qua thân thể hai tên Thiên giai này.

Bức lui Chung Sơn, đánh chết hai tên Thiên giai thượng phẩm Chung gia, Băng Hoàng cùng Giao Long đảo

Chung Sơn nói:

- Trẻ ranh, không biết trời cao đất rộng. Chớ quên, hôm nay Đường gia của ngươi đối mặt với hoàn cảnh xấu hơn Chung gia chúng ta nhiều, nếu chọc giận lão phu, Chung gia liều mạng chịu hao tổn, lão phu cũng muốn diệt cả nhà Đường gia!

- Chung Sơn trưởng lão làm gì chột dạ thế?

Đường Đỉnh Thiên cười ngạo nghễ

- Đường gia ta vốn có mối thù không đội trời chung với Chung gia, nói những lời này có nghĩ lý gì?

- Ngươi muốn quyết tâm chiến với ta một trận?

Sắc mặt Chung Sơn âm trầm.

- Không.

Đường Đỉnh Thiên lắc đầu.

- Là hai vợ chồng ta liên thủ giết ngươi.

Tuyệt Nữ Diệp Dĩ Khô cầm Thủy Hàn Kiếm, âm thanh lạnh lùng nói:

- Phu quân, chớ nói nhảm với hần, trực tiếp động thủ là được.

Sau khi nói xong lại dằn dò Đường Phong một tiếng:

- Phong nhi ngươi đứng xa một chút, xem cô cô giáo huấn lão thất phu không biết thẹn này cho ngươi hả giận!

- Tốt.

Đường Phong nghe thế liền gật đầu, ba vị Linh giai đại chiến, không phải hần có thể nhúng tay vào, huống chi hần bị Chung Sơn đánh trúng một quyền, đến bây giờ vẫn đang đè nén, tự nhiên muốn tránh đi.

Trong lúc nhất thời trảng diện gương cung bạt kiếm, trong không khí truyền ra khí tức táo bạo, một đám Thiên giai cao thủ xem thời cơ không ổn, tránh ra rất xa. Người của Bạch Đế thành cùng người Chung gia chia thành hai phe, ánh mắt khẩn trương nhìn chăm chăm vào động tĩnh của các Linh giai, có thể nói, thắng bại của bọn họ, sẽ quan hệ đến chiến cuộc của trận đấu này.

- Chậm đã, chậm đã!

Có người hét lên.

Không đợi Tuyệt Nữ động thủ, một thân ảnh mập mạp lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai lao về phía người Chung gia, chính là Chung Ảnh người đã dây dưa không dứt với Lôi Tẩu. Trên khuôn mặt to của hần hiện ra nụ cười tủm tỉm, mở miệng nói:

- Không thể tưởng được chuyển đi thế tục lần này, ta có thể may mắn nhìn thấy ba thanh thần binh, đây là chuyện ngàn năm khó gặp a.

Mặc dù Chung Ảnh là Linh giai cao thủ, thời điểm nói ra lời này cũng ẩn chứa chút hâm mộ và ghen ghét, vậy mà Chung gia lại không có một thanh, toàn bộ đều nắm giữ trong tay đối thủ của Chung gia.

567. Chương 541: Vây Quét!

Lời nói Chung Ảnh xoay chuyển, nói:

- Bất quá, Đường gia tiểu tử, mặc dù hai phu thê ngươi có thần binh trong tay, nhưng muốn lấy tính mạng hai người chúng ta cũng không dễ dàng, nếu chúng ta liều mạng thì đến lúc đó đã thương địch nhân một ngàn cũng tự tổn tám trăm, điều này không tốt cho ai cả, không bằng... Chúng ta dừng tay nhé? Về phần ân oán Chung gia cùng Đường gia, ngày sau tiếp tục, điều này mới có lợi với tất cả mọi người.

Vô luận Chung Ảnh hay Chung Sơn, giờ phút này đều bắt đầu sinh thoải ý, dù sao thần binh không phải thứ dễ đối phó, nhất là thần binh nằm trong tay Linh giai cao thủ, bằng không hẳn sẽ không nói ra những lời này. Tuy nói yếu thế như vậy, mặt mũi hẳn cũng rất khó coi, lưu lại núi xanh, sợ gì không có củ đốt, khoản nợ này từ từ mà tính.

- Đồ con rùa, người quên Ngưu gia gia của người ở đây sao?

Lôi Tẩu quát một tiếng, đi đến bên cạnh Đường Đỉnh Thiên cùng Diệp Dĩ Khô, thân hình to lớn từ trên trời rơi xuống, làm cho tro bụi trên mặt đất bay lên bốn phía.

Ba thanh thần binh sánh vai nhau, khí tức liên hệ lẫn nhau, âm thanh Phượng gáy Long ngâm thú rống, ầm ầm từ trong ba thanh thần binh phát ra.

Đường Đỉnh Thiên cùng Tuyết Nữ quay đầu nhìn Lôi Tẩu, lại nhìn Thiên Lôi Thần Mộc Kiếm, mặc dù có chút nghi hoặc, nhưng bây giờ không phải thời điểm nghĩ tới, chỉ nhìn hần cười cười.

Đường Đỉnh Thiên nói:

- Hai vị muốn tới thì tới, muốn đi liền đi, thế gian nào có chuyện tốt như vậy? Đánh rồi nói sau.

Vừa dứt lời, Khấp Huyết Thần Thương đã được Đường Đỉnh Thiên cầm trong tay, mạnh mẽ đâm về phía trước, khoảng cách hơn mười trượng, vừa đánh ra đã tới, mũi thương đâm về phía trán Chung Sơn, mang theo khí thế cuồng bạo.

Thần sắc Chung Sơn ngưng tụ, không dám chậm trễ chút nào, giờ phút này, hẳn không còn dáng vẻ phong đạm vân khinh như khi chiến đấu với đám Thiên giai Bạch Đế thành. Thực lực toàn thân vận dụng đến cực hạn, đối mặt với một thương hung mãnh thế này, căn bản không dám đón đỡ, thân thể hơi nghiêng tránh thoát.

Không đợi hẳn phục hồi tinh thần lại, Thủy Hàn Kiếm của Tuyết Nữ đã giết đến, Tuyết Nữ sớm đã lĩnh ngộ Thiên Kiếm Thần Uy, dù trên tay không có kiếm, thế gian vạn vật cũng biến thành kiếm của nàng, hướng chỉ hiện tại nàng cầm một thanh thần binh.

Thủy Hàn Kiếm mang theo một cổ hàn ý Băng Phong Thiên Lý, kiếm khí bộc phát, hóa thành một màn sáng, đem tất cả đường lui của Chung Sơn phong kín.

Chung Ảnh thấy huynh đệ mình chịu thiệt, tự nhiên sẽ không đứng ngoài quan sát, thân thể mập mạp uốn éo, trực tiếp xông vào bên trong kiếm mạc của Tuyết Nữ, tay không đánh lên, lập tức đánh tan kiếm mạc của Tuyết Nữ.

Không đợi hai người Chung Sơn Chung Ảnh trì hoãn một hơi, thân thể cường hãn Lôi Tẩu đã từ phía trên ép tới, Thiên Lôi Thần Mộc kiếm lấy xu thế áp đỉnh hướng Chung Sơn đánh xuống. Giờ phút này Chung Sơn đang ngăn cản trường thương của Đường Đỉnh Thiên, căn bản không rảnh chú ý tới hần, trong lúc bối rối, đem cương khí vận lên trên cánh tay, nhấc tay ngăn cản.

Hào quang màu hoàng thổ từ trên hai cánh tay Chung Sơn phát ra, Thiên Lôi Thần Mộc Kiếm của Lôi Tẩu trực tiếp nện vào cánh tay của hần, năng lượng Lôi hệ cuồng bạo nổ vang, hào quang màu hoàng thổ trên tay Chung Sơn biến mất, chỉ nghe “Oanh” một tiếng thật lớn, địa phương năm vị Linh giai chiến đấu, mặt đất trong phương viên vài dặm, trực tiếp bị đánh chia năm xẻ bảy, mặt đất chỗ lồi chỗ lõm, Chung Sơn bị một kích này nện đôi chân lún xuống mặt đất, trên người điện quang lập lòe, miệng sùi bọt mép, nhìn rất buồn cười.

Chỉ vừa va chạm, Chung Sơn đã bị thiệt hại trong tay Lôi Tẩu, tuy phòng ngự của bản thân hần cường hãn không bị thương nặng, thế nhưng không được dễ chịu lắm.

Thấy Chung Sơn kinh ngạc, Chung Ảnh lập tức triển khai thân pháp nghi cách cứu viện, lại bị Thủy Hàn Kiếm của Tuyết Nữ quần lấy, hàn ý lạnh thấu xương như muốn đóng băng hồn phách của hần, làm cho tốc độ của hần chậm lại vài phần.

Đường Đỉnh Thiên lại đâm ra một thương, một thương này cơ hồ xé rách không gian, không thể nào căn nhắc như bình thường, uy lực khó lường, mục tiêu chính là con mắt của Chung Sơn.

Nếu một thương này chọc trúng, chỉ sợ đầu của Chung Sơn bị đâm xuyên qua, Đường Đỉnh Thiên phong độ nhẹ nhàng, khí độ trầm ổn, nhưng khi động thủ thì tàn nhẫn hơn bất cứ ai.

Dưới tình thế cấp bách, hai chân Chung Sơn đạp mạnh xuống đất một cái, lấy hấn làm trung tâm, mặt đất trong phương viên mười dặm biến thành bụi phấn, bụi đất không thể chịu nổi thể trọng của Chung Sơn, hơn nữa bản thân hấn muốn thế, cho nên bị lún xuống đất, mượn cơ hội tránh thoát một thương của Đường Đỉnh Thiên.

Sau một khắc, cương phong xung quanh Chung Sơn cô đọng, đem bụi phấn trong phương viên mười trượng thổi bay, trong nháy mắt như có một hồi bão cát tràn qua, cát vàng đầy trời, bao phủ năm vị Linh giai vào trong đó, phạm vi ba thước không thể nhìn thấy vật gì.

Linh khí cuồng bạo, công kích hung mãnh, tức giận quát một tiếng, dây dưa với nhau trong bão cát không ngớt.

Những Thiên giai ở ngoài vốn xem đến mảy may choáng mắt hoa tiếc hận không thôi, trận đại chiến này do Linh giai chiến đấu, đối với bọn họ mà nói là điều khó gặp, nếu như có thể nhìn từ đầu tới cuối, mặc kệ tư chất thế nào, hoặc nhiều hoặc ít đều có một ít cảm ngộ, đối với tu luyện ngày sau của họ có trợ giúp rất lớn.

Nhưng hiện tại, cát bụi đầy trời, khoảng cách bên trong rất nhỏ, không thể phân biệt được ai với ai, chỉ biết là Chung Sơn, Chung Ảnh đang không ngừng chịu thiệt dưới sự liên thủ của phu thê Đường Đỉnh Thiên cùng Lôi Tẩu mà thôi.

Đây là thực lực ah, đây là chênh lệch ah! Mỗi người đều cảm thán không thôi.

Đám người Bạch Đế thành lưu luyến thu hồi ánh mắt, lập tức tất cả mọi người đưa mắt nhìn sang đám người Chung gia.

Trong ánh mắt ẩn chứa một tia không hảo ý và tức giận.

Nửa canh giờ trước, Chung Sơn, Chung Ảnh dẫn đầu mười Thiên giai cao thủ của Chung gia đánh Bạch Đế thành, có thể nói là làm càn đến cực điểm. Chung Ảnh cuốn Lôi Tẩu, mà Chung Sơn thì chiến đấu với Thiên giai Thượng phẩm của Bạch Đế thành, còn Thiên giai của Chung gia đã giết vài Thiên giai hạ phẩm trung phẩm của Bạch Đế thành.

Nhưng trước khác nay khác, có phu thê Đường Đỉnh Thiên gia nhập, giúp người Bạch Đế thành xoay chuyển thế cục.

- Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây. Đây là phong thủy luân chuyển, bây giờ đến lượt chúng ta khi dễ các người!

Trong đám người Bạch Đế thành, có người không hảo ý nói.

Hơn mười Thiên giai thượng phẩm của Bạch Đế thành đánh với tám tên Thiên giai của Chung gia, vô luận số lượng hay chất lượng, đều có ưu thế mang tính áp đảo. Linh giai cao thủ chiến đấu, bọn hấn không thể xen tay vào được, nhưng dư nghiệt Chung gia thì đứng kề bên, bọn họ sẽ không buông tha.

Đám đến Bạch Đế thành khiêu khích, phải trả giá thật nhiều!

Đám người Chung gia phát giác được ý đồ của người Bạch Đế thành, lại nghe được tiếng cười sỗ tọc gáy này, toàn thân như rớt vào hầm băng. Song phương đều là địch nhân, bọn họ sao không biết tâm tư của đối phương chứ?

- Không tha tên nào!

Bạch Nguyệt Dung khí khái hào hùng bưng bưng phần chấn, lạnh lùng quát một tiếng, nàng làm gương lao về phía đám người Chung gia, ở sau lưng nàng, một đám Thiên giai cũng lao tới.

568. Chương 542: Lão Phu Nhớ Rõ Khuôn Mặt Của Súc Sinh Người. (thượng)

Nhìn qua nhiều Thiên giai cao thủ như vậy, cam đảm của đám người Chung gia mất hết. Tâm tư muốn chạy trốn cũng đã có, nhưng lại bị đám người Bạch Đế thành bao vây, có thể bỏ trốn sao?

æQÌM; S?QM; M|B K°i iB M; b Q ç| ?QÈM; GϕB i, çB iÈB- #ÎB pb ;BÌ T?9i M"v Gϕ
H„M; M?bM ?„M- H Q H„M; ?„M +| #` i?QÆM; ? v F?¬M;X

8dyX *?QÆM; 89j, L m Jm®M GB + J„i æQ hbM?- sBM JÌB hbK J°i :
u M hoM?X

æQÌM; ædM? h?B M +?ûT KB M; K°i +€B- M?bM +?^K +?^K p"Q #|M; HQM; æQÌM
KÈB i?'T ;B¼M; M|B,

@ >„M `i ;B®M; i X

@ >„M H" +QM +O M; QÆB- F?¬M; ;B®M; M; QÆB i?b ;B®M; B\

hmv i L[i?Î /"B K°i iB M;- #m²M #ª M|B,

@ >¬K M v L|B pÈB ?„M i? M"Q\

@ >„M ç½ #B i `äX

æQÌM; + Q M[H" +QÌB F?´ K°i iB M;X

@ •M? K„i +O ?„M M|B +?Q i #B i- i`QM; HÁM; ?„M ç½ KBM? #ϕ+?- pB + M"v F?
i?2Q iU M?B MX B- KQÌB i€K M,K [m M? M?- i?"i F?´ +?Q ?„MX "i [m€ ?„M `i
i F?¬M; ç w ç M ?„M p" B +?K+ M,K F?¬M; +?B m +® ?„M- ?„M +kM; F?¬M; Q€M
M?'i i?ÌB ?„M F?¬M; #B i ç®B Kti pÈB +?mv M M"v i? M"Q K" i?¬B- HϕB M|B +?9M
M?B mX

hmv i L[M„K +?ti i v- ç-m M;|M i v #` MB i i`„M; # +?- i`QM; KB M; ç„M; +?€i- +
i` M çÌB- +?QM? H" M?bM M?B iY +O KbM? T?€i i`B M- ç½ i`Î i?"M? M K M?•M +|
M?QM; HϕB F?¬M; /€K M|B ` +?•M iQÈM;- +?d +| i? iW +- +- F?¬M; i?•M F?¬M; i
/€K ç2K ? B +?[Kšm i?•M M|B i` M KB M;X

"ÎB pb €v M€v- +?Q M M +?d /€K +-m +?9+ +?Q çS M?Ä M"v #bM? M- +| i? M?bM
i`QM; HÁM; Hm¬M +| K°i Qi ?v p¼M; t pÌB- ?v p¼M; t pÌB H" +| K°i M;"v ?„M b) ;

@ hϕK i?ÌB F?¬M; ç + "T iÈB +?mv M S?QM; M?B- +ÁM M[M?•M FB - M; QÆB Km®
.B T.o E?¬ M?bM i?•MªM? "ϕ+? L;mv i .mM; iB m iKv M?QM; HϕB `i FB M ç`M? ç
M; QÌB +O "ϕ+? æ i?"M? i?m i?"T i" M +m°+X

@ h +| M; QÆB H" çO `²BX

æQÌM; ædM? h?B M KdK +QÌBX

@ h pÈB M" M; +kM; F?¬M; +| ;b- i•K F?¬M; ?´ i? M- pb b Q F?¬M; i? i?ªM M?B M
.B T.o E?¬ M|B F?),

@ _ÆB ?Q ?[m w- MQÈ+ +?ªv p¬ ibM?- T?m [m•M i" M M?šM pÈB M" M; [m€X

æQÌM; ædM? h?B M H„+ ç-m- F?¬M; M|B i? K ;b M[- +?d HŠM; H†M; M?bM æQÌM
ç| F?¬M; +| T?ªM SM;- [m K°i H9+ b m +| M; QÌB iQÆB +QÌB çB iÈB- ?"M ?mv M p
M|B ` +kM; `i t'm ?´ - ?¬K M v "ϕ+? æ i?"M? ç½ ç´ M€i- +ÁM `i M?B m +?mv M T
ç½B +?m ç€Q- ?ÆM M[.QÆM; sm•M +kM; #B i `ä ? B M; QÌB M"v iÈB H" pb æQÌ
F?¬M; çB- #¼M ?¼ b) F?¬M; çB- H" T iS+ H"K +?O KÌB ? B M; QÌB HQm HϕB K°i ?²

æQÌM; ædM? h?B M +MM; hmv i L[p mB p ç€T SM;- #'i [m€ #¼M ?¼ +kM; F?¬M; /
pb +?mv M *?mM; ;B K" æQÌM; ædM? h?B M ç½ Hv F? B ;B i°+ KQÌB i€K M,K #
?QÆM; M"v ?„M +kM; +| +?9i b®i`m°iX

J¼B M; QÌB i`QM; "ϕ+? æ i?"M? ç M; #"M `°M- æQÌM; S?QM; +MM; "ϕ+? hB m C
L;mv i .mM;- M; QÌB F?¬M; `ä +?•M iQÈM; b) +?Q `^M; ? B T?m i? æQÌM; ædM?

+?mv M pÈB M? m- M?QM; F?B ç| "¢+? L;mv i .mM; ç M; çSM; # M +¢M?- K¶B +?
 ç m H¼i p"Q i B M" M; - H"K +?Q HÁM; M" M; +?m t|i F?¬M; i?¬BX
 æQÌM; S?QM; çQ HQM; p T?Q æQÌM; ædM? h?B M +MM; hmv i L[- KÎKB M; ?Ä
 @ G¢B i, - M; QÆB t2K /MK i \ h¢B b Q b m HQM; i H¢B M|M; `€i M?Q p"vX
 •M? K„i "¢+? hB m G¢B M?bM HQÈi [m b m HQM; æQÌM; S?QM; - F?) +QÌB M|M,
 @ h F?¬M; i?'v ; b +ª- #•v ; Bì +?9M; i çB M|M +?mv M pÈB i?"M? +?O M"QX
 @ h®i- i®iX
 æQÌM; S?QM; #m¬M; HÄM; i?Î` K°i ?ÆBX
 @ L; QÆB bÊ +€B ; b\
 "¢+? hB m G¢B HB + ; B" M ?„M- M; QÌB #B i`ä [m M ? ; B[æQÌM; S?QM; p" æQÌM
 M; QÌB- K" "¢+? hB m G¢B H" K°i i`QM; b® ç|- #ÎB pb H9+ i`QÊ+ "¢+? L;mv i .mM;
 @ *kM; F?¬M; T?ªB bÊ- K" H" +ªK ; B€+ F?¬M; çQÊ+ iU M?B MX
 æQÌM; S?QM; i`-K M; •K M|BX
 @ Gm¬M Km®M ; †T K†i M|M +?mv M- M?QM; F?B ç½ ; †T K†i i¢B b Q M; QÆB H¢B
 "¢+? hB m G¢B i" M ibM? F?mv M #ªQ M|BX
 @ hmv M|M KQÌB K'v M, K [m ?„M b B- M?QM; ?„M +kM; +| M´B F?´ i•K +O KbM?-
 i?ÌB ; B M /"B M?Q p"v KÈB çB ibK M; QÆB- M; QÆB i`®M i`€M? +kM; F?¬M; T?ªB
 ç2K +?mv M M"v M|M ` - ?ÄB #¼M ?¼ pb b Q H¢B H"K M?Q p"v bm®i KQÌB i€K M, K
 @ ±X
 æQÌM; S?QM; M; ¢+ M?B M M|BX
 @ E?¬M; T?ªB M|M +QM /•m t'm bÊ ; †T K†i +? K +?²M; b Q\ h¢B b Q G¢B i, H¢B
 çQÊ+ `²B\
 @ Jm®M , M çÁMX
 "¢+? hB m G¢B ; Bª #° iS+ ; B" M- ; BÆ ; BÆ T?'M [mv M i`QÈ+ K†i æQÌM; S?QM; - +
 @ G¢B i, i `i t'm b Q\
 æQÌM; S?QM; i` M? i?O /¶ M; ¼i M|M,
 @ G¢B i, tBM? ç T ç M KS+ ?Q M?QÌM; M; mv i i? M- +?BK b +€ H†M- +?Q M M F
 @ > B M; QÌB +€+ M; QÆB
 "¢+? L;mv i .mM; tQ tQ i`€M KbM?- tQ v M; QÌB H¢B M?bM ? B M; QÌB- i` M K†i i
 @ L m Km®M HB + K„i çQ ibM?- tBM KÌB ibK v M H†M; ; B M T?ÁM; - çWM; Î# M +¢
 H½Q #" +¬ çÆM M?Q i H"K b Q +?`m M¬B\
 @ h, i, X
 "¢+? hB m G¢B M; QÊM; M; MM; K°i ?²B- H v ç°M; +€M? i v "¢+? L;mv i .mM; K°i ?
 çÄ ?²M; X
 "¢+? L;mv i .mM; +QM; +?B m pm®i p2 ; ÁK€ +O M" M; - H¢B [m v ç-m M?bM æQÌM
 @ "'i [m€ hB m G¢B M|M ç9M; - æQÌM; S?QM; M; QÆB i`®M i`€M? +kM; F?¬M; ; Bª
 +O ?„M- T?K iY ; †T H¢B- +| ; b K" M; QÊM; M; MM; - M|M F?¬M; ` HÌB\
 æQÌM; S?QM; i?Î /"B M|M,
 @ *ªK ibM? +O M K M?•M +€+ M; QÆB F?¬M; ?B m ç•m- pB + M"v i?m" M i?2Q iU M

.WM; H¢B K°i +?9i- æQÌM; S?QM; M?bM [m "¢+? L;mv i .mM; M|B,
 @ h?"M? +?O- æQÌM; S?QM; K¢Q Km°B- ?ÄB M;QÆB K°i +?mv MX
 @ *?mv M ;b\
 "¢+? L;mv i .mM; M;?B ?Q†+ M?bM ?„MX
 @ L;QÆB +| ?"M ?„M F?¬M;\
 æQÌM; S?QM; +?¬M +?W K°i H€i KÎ KB M; ?ÄBX
 h?¬M b„+ "¢+? L;mv i .mM; ºK ç¢K- "¢+? hB m G¢B i`WM; K„i HB + æQÌM; S?QM
 `Ki +´- #B i `ä KbM? M|B b BX
 Zm MY M;¬v- "¢+? L;mv i .mM; KÈB M|B,
 @ >"M i?b H`K çQÊ+ ;b\ \*?mv M ç½ [m K'v +?K+ M,K- i F?¬M; T?ªB H`iB m +¬
 M,K tQ - ?¬K M v i H`i?"M? +?O "¢+? æ i?"M?- pB + i +•M M?„+ ç¬m iB M +?Q
 i?"M?- M?[M; i?S F?€+ ç†i Î T?Q b mX *?d +¬M M;QÆB i@i pÈB hB m H¢B- i +ªK
 æQÌM; S?QM; M;?B K +?dM? M|B,
 @ sBM i?"M? +?O v M i•K- çÌB M`v i b) F?¬M; ç G¢B i, +?`m F?´X
 o K†i "¢+? hB m G¢B i`M M;"T ?¢M? T?9+- "¢+? L;mv i .mM; T?'i T?'i i v M|B,
 @ h` M? i?O i?ÌB ;B M çB ibK K°i ;B M T?ÁM;- ç2K iQ`M #° HÌB M;QM M;¼i +O +€
 Î ç•v- [m'v M?B m bU i? M? i`M? +O i X
 æQÌM; S?QM; +MM; "¢+? hB m G¢B M?bM M? m +QÌB +QÌB- F?¬M; /€K M|B HÌB M
 ""M `°M bm@i +ªM;¬v- i`M +m°+ +O i`M +?B M KÈB KB M +QÐM; çQÊ+ i? M? Hw
 p`B /†K #` HãK tm®M;- M; v +ªM?[M; MÆB Î T?K +°M- +kM; #` i`M +?B M T?€ ?O
 æQÌM; S?QM; +MM; T?m T?K æQÌM; ædM? h?B M H`F?€+?- iU M?B M çQÊ+ "¢+?
 M;?d M;ÆB- imv M|B [m M ? +O æQÌM; S?QM; p` "¢+? hB m G¢B K¼B M;QÌB ç m
 i?"M? i?•M- F?¬M; iB M Î +MM; K°i +?¶- i`QÊ+ FB æQÌM; S?QM; Î +?¶ "¢+? hB m
 +¬M M;QÌB +?B m +® K` i?¬BX
 L;QÊ+ H¢B "¢+? L;mv i .mM; ;†T K†i æQÌM; ædM? h?B M- #bM? i?ªM F?¬M; +| ;
 K„i pÈB M? m K'v +?K+ M,K- M?QM; b m K'v +?K+ M,K KÈB ;†T H¢B M?Q M;QÌB t
 +€+?X

8dRX *?QÆM; 899, *QM *| >"M *?9M; h E?¬M;\ Ui?QÊM;V

.mv M?'i H`K +?Q æQÌM; S?QM; HQ H„M; +?QM? H`G¬B h~mX
 h M M`v # M M;¬v çm´B i?2Q *?mM; aÆM- *?mM; ©M?- +?Q iÈB #•v ;BÌ +kM; F?¬
 çm´B i?2Q +?B M ç'm pÈB ç`+? M?•M ? v H` #` H¢+ çQÌM; ç•vX
 "i [m€ æQÌM; S?QM; çQ€M H`F?ª M,M; i?S ? B HÈM ?ÆM- i`QM; M°B i?"M? "¢+?
 çWM; M|B +?B ` F?ÄB "¢+? æ i?"M?- M m i?"i H`M?Q p"v- Km®M ibK `i F?|X
 h?B M ?¢ iQ HÈM- M;¬v b m æQÌM; S?QM; #B i ibK G¬B h~m Î MÆB M`Q\ h M M`
 EB K- i?•M H`h?'i ;B B ?| ?bM? HBM? i?9- K°i F?B #` M;QÌB i M?bM ` ç¬m K®E
 iQ€BX L|B F?¬M; / M;?2- iQ`M i?•M +O ?„M H` #ªQ #®B- M?'i H`h?'i ;B B M°B ç
 "i [m€ ?B M i¢B HQ H„M; +kM; F?¬M; H`K M M +?mv M ;b- ?„M i®i t'm ;b +kM; H
 M;QÌB +| i? ;•v i´M i?QÆM; +?Q ?„M `i Qi- K` Km®M ;B i ?„M H`+kM; F?¬M; / >
 ?mvM? ibK çQÊ+ çQÌM; i`Î p "¢+? æ i?"M?X

" M ç K F?B ç M; M;?d M;ÆB i`QM; T?ÁM; F?€+?- æQÌM; S?QM; ?²B iQÎM; HçB M
F?B KbM? ç M i? ;BÈB M"v- #„i ç-m iW i` B ;Bª;€B- T?€i i`B M ç M KS+ ;B M; ?²
J æQÌM; S?QM;- F?¬M; F?ÄB +ªK F?€B Kºi iB M; içQ ?| i` m M;QÌBX
GçB M|B- ? B M,K i`QÈ+ - æQÌM; S?QM; #B i çQÊ+ i?•M i? +O +¶ i?•M i? M"v +
+O .B T .o E?¬X
"i [m€ i?ìB çB K ;†T HçB- M" M; F?¬M; /€K M|B ;b- K" +?d /MM; +€+? tQM; ?¬ +
M" M; +kM; €v M€v +MM; bÊ ?½B- i?•M H" Kšm i?•M- KQÌB K'v M,K [m K†+ F M?
ç M- i`QM; MºB i•K H"K b Q F?¬M; / v /Si +?S- H"K ;b +| iQ +€+? H"K Kšm i?•M +
S?QM; T?ªM M;?`+? Kºi +?9i- î i`QÊ+ K†i K„M; M" M; i?b b Q- +?Q M M M" M; bÊ ?
T?"M +O KbM?- K" /MM; i?•M T?"M +¬ +¬ ç #ªQ ?º æQÌM; S?QM;X
*?d H" æQÌM; S?QM; F?¬M; M;ì- +´ i?•M i? +O KbM? F?¬M; T?ªB +¬ M?B- K" b
F?B æQÌM; S?QM; ç M "ç+? æ i?"M?- æQÌM; S?QM; KÈB #B i çQÊ+ / M? iU æQÌM
"ç+? L;mv i .mM; M?"M H-K- +?d bÊ ç M #•v ;Bì?„M +kM; F?¬M; #B iX
amv M;?o KB M K M- M?[M; +?mv M tªv ` K'v M,K M v +S`à K²M Kºi M?Q KÈB M;"
æQÌM; S?QM; M?È iÈB- H9+ i`QÈ+ KbM? ççB M€Q ç` #`M *U EB K J¬MX E?B ç| K
h¬M; ;B"v pÁ ç M +? i çB b®M; HçB- ;B i M;QÌB M?Q M;|2- +?QM? H" p"Q i`"M +?B
J X
J" i`"M +?B M +m®B +MM;- æQÌM; S?QM; î i`QÊ+ +Y oçM h?9 J¬M #` h?B i S?Q
+?QÎM;- ;Bª +? i i`®M i?Q€iX o b m M;QÌB hS h¬M; F?¬M; ibK çQÊ+ i?B +®i æQÌ
ç`M? +ÁM b®M;- +| i? hS h¬M; pb K†i KkBi¬M; K¬M- i?ª` iBM iS+ æQÌM; S?QM;
+? iX
hBM iS+ M"v i`mv M` M;Q" B- F?¬M; ç M Kºi i?€M;- oçM h?9 J¬M #` M;QÌB i /B
EBM? h? M?- *9+ >Q æQÌM; L;mv i *¬ JBM? #` M;QÌB i ;B i i`QM; i¬M; K¬M- +?
E?¬M; h?9v b®M; b|i- M?QM; M[M?•M M"v HçB #` M;QÌB i Kºi FB K ç•K M€i ç M
T? #Ä- +mº+ çÌB F?¬M; +ÁM F?ª M,M; im Hmv M iB TX
hçB b Q hQ E?¬M; h?9v içK i?ìB F?¬M; ç +`TiÈB- #îB pb #ªM i?•M M" M; +kM; F?¬
ç½ i`M +¬M; KbM?- +?d #B i KbM? #` ç•K Kºi FB K K" i?K i?QÆM; i?¬BX
L;QÊ+ HçB €M /B i K¬M +O oçM h?9 J¬M- G¬B EBM? h? M? +MM; L;mv i *¬ JBM
+O M K M?•M M"vX
"®M M;QÌB M"v H" M?•M p"i ç-m M½Q i? K /U p•v [mûi >mv i J æQÌM; S?QM;- b m
#` ç€M? +? i i`mv M` M;Q" B- #¼M ?¼ HB M;†T MçM- +?mv M M"v H" i? M"Q i?
H9+ 'v æQÌM; S?QM; +kM; +| bmv çQ€M- M?QM; pšM F?¬M; #B i içB b QX
>B M içB M;šK HçB- tm'i ç-m +?Q KbM?- F?¬M; T?ªB H" æQÌM; ædM? h?B M b C
i v i`QÌM; i?QÆM; çÄ i?šK- i?U+ HU+ bB m [m-M- i`W ?„M +ÁM +| i? H" B\
*?d bÊ F?B æQÌM; ædM? h?B M M;?2 iBM KbM? #` ;B i- ;B" M /| ;B i ç M oçM h?9 J
h?9 K¬M T?€ ?Ov F?¬M; +ÁM- b m ç|iW i`QM; KB M; h?B i S?QM; *®i #B i çQÊ+ iB
H9+ M"v KÈB iB M p *9+ >Q æQÌM; +MM; o¬ ©M? J¬M ç€M? +? i L;mv i *¬ JBM?
M m F?¬M; T?ªB M?Q p"v- *9+ >Q æQÌM; +MM; o¬ ©M? J¬M +kM; b) #` /B i K¬MX
GBM? ;B B + Q i?O +?B Mº- +,M #ªM F?¬M; T?ªB i? HU+ i? iK+ +| i? M; ,M +ªM
M"v F?¬M; +| h?B M ;B B i?QÊM; T?~K + Q i?O i¼ i`MX
o T?¬M hQ E?¬M; h?9vX X X aÊ`^M; +?QM? H" FB i i€+ +O hmv i L[.B T .o E?¬
FB K- ?ÆM M[ç®B T?| Kºi M[M?•M- æQÌM; ædM? h?B M b) F?¬M; ` i vX
> B p` M"v KQÌB K'v M,K [m K†+ /M F?¬M; +| [mªM æQÌM; S?QM;- M?QM; +kM; ç
?„M- #^M; F?¬M; #¼M ?¼ b) çB #€Q i?M +?Q æQÌM; S?QM; b Q\
L|B i?"i- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; #`B tQ+? æQÌM; ædM? h?B M- +kM; +?Q # Q
içB æQÌM; S?QM;- +kM; F?¬M; T?ªB æQÌM; S?QM; i`QÈ+ FB - K†+ /M F i?W iQ

+O +?O M?•M +k i?•M i? M"v- M?QM; i?U+ +?i- pšM H" æQÌM; S?QM; æQÌM; J-
L;QÊ+ H¢B ¢®B pÈB .B T .o E?¬ h`QÊ+ FB M" M; /MM; i?•M T?"M +¬ +¬ iB T t9
i?ìB ;B M M;„M- [m M b€i ?„M +~M i?"M- æQÌM; S?QM; +kM; +ªK i?'v ¢QÊ+X L m M
KQM;- æQÌM; S?QM; b) +?ì KQM; .B T .o E?¬X
æQÌM; S?QM; F?¬M; T?ªB iB m ?"B iY- H" K°i i?B m MB M KQÌB i€K im´B- i` M i?
pÊ bBM? +QM- i`ì i?"M? i`K +°i ;B ¢bM?- F?¬M; +| iQ +€+? iMv ?SM;X
*| H) ;B®M; M?Q "¢+? L;mv i .mM;- #¼M ?¼ i?"i bU +| M´B F?´ i•KX
h`QM; T?ÁM;- i` M #`M #`v #B M p`B #bM? `QÊm M;QM- i` M K†i ¢'i +kM; +| K°i H¢
¢ M; +?ì ¢ÊB- ?„M #B i`ä i®B M v æQÌM; ædM? h?B M p` .B T .o E?¬ b) iÈB i bK K
i?S- i®B M v b) `ä `M;- +kM; +îB #Ä ¢QÊ+ M;?B ?Q†+ i`QM; HÁM; KbM?X
•M? i`,M; b€M; M;Q`B +Y b´- ¢ K H¢M? M?Q MQÊ+- ;Bì hm'i + M? # - M;Q`B +Y
M;QÌB iÈB +| ? B M;QÌB- M;QÌB ¢B ¢-m F?Q ¢° i`-K ´M- M?QM; i?dM? i?QªM; tm'i
i`QM; M°B i•K ?„M `i F?~M i`QÆM;X a m ¢| K°i M;QÌB +| #° T?€T M?m ?Á - M?QM
F?¬M; +| i`M ¢`M? i`-K ´M M?Q M;QÌB ¢B ¢-mX
hB M; #QÊ+ +?•M ¢B ¢ M i`QÊ+ +O T?ÁM; æQÌM; S?QM; HB M /WM; H¢B- i?"K +?
iB M; i?î /®+- M; v +ª iB M; iBK ¢"T +kM; M;?2 ¢QÊ+ `ä `M;X
h`QM; HÁM; F?¬M; F?ÄB +QÌB F?´ K°i iB M;- ?B M i¢B M;QÌB F?~M i`QÆM; ?ŠM H
H¢B F?~M i`QÆM;\
*?ì ¢ÊB i?"i H•m- ¢ M; H9+ æQÌM; S?QM; Km®M ¢SM; H M Kî +Y +?Q ?¼- M;Q`B
iB M; +O .B T .o E?¬,
@ S?QM; M?B- M;QÆB M;O +?Q \
@ ošM +?Q - KìB p`QX
æQÌM; S?QM; #m¬M; HÄM; K°i ?ÆB- i` M? i?O i?ìB ;B M ¢€T HìB- M m ¢ #¼M ?¼
+| +?9i t'm ?´X
L;?2 æQÌM; S?QM; M|B- +Y T?ÁM; #` M;QÌB ¢~v ` - €M? i`,M; i`"M p`Q- hmv i L[¢|
M'T b m HQM; M" M;X
@ Jm°M M?Q p"v +ÁM im Hmv M b Q\
h` M K†i hmv i L[ tm'i ?B M iB ¬M ?Á p` iQÆB +QÌB- iB M i v ¢|M; +Y H¢B Kî KB
@ E?¬M; T?ªB- +?d H" ¢ M; M;?o p`B +?mv M K" i?¬BX

8dkX *?QÆM; 899, *QM *| >"M *?9M; h E?¬M;\ U?¢V

æQÌM; S?QM; ¢SM; /"v- ¢B iÈB # M #`M- æQÌM; ædM? h?B M p` .B T E?¬ ¢SM; +€
M M Hì Kì- K°i ¢¢Q €M? K„i i M; i?QÆM;- K°i ¢¢Q €M? K„i M?m F?Q p` K°i ¢¢Q i
pmB KWM;- i`QM; ¢| +| K°i ¢¢Q K M; i?2Q w iS i?,K /Á ?ÄB i?,KX
hmv i L[#` F T î ;B[- M?bM æQÌM; S?QM;- H¢B [m v ¢-m M?bM æQÌM; ædM? h?
?„M- H9+ M"v æQÌM; ædM? h?B M KÈB i?m ?²B €M? K„i- F?) +QÌB M|B,
@ s2K ` S?QM; M?B #B i`ä +?9M; i b) iÈB- +?Q M M KÈB +?m~M #` b€M i'i +ª K
hmv i L[M;?2 p"v F?) ;B"i KbM?- H9+ M"v KÈB T?€i ?B M i` M #`M ¢½ ¢QÊ+ #`v b
h?î /`B K°i iB M;- hmv i L[M|B,
@ L;²B ¢BX
*?mv M +?Q iÈB #•v ;Bì- M" M; +kM; #B i æQÌM; S?QM; ¢ M; +?ì ¢ÊB- +?ì ¢ÊB HìB

æÊB ç M H9+ æQÌM; ædM? h?B M +MM; hmv i L[M;²B tm®M;- æQÌM; S?QM; KÈB
 @ S?QM; M?B
 hmv i L[KÎ K²K- i`QM; M?'i i?ÌB F?¬M; #B i M M M|B iW ç•mX
 @ L;QÌB +MM; +?9M; i
 @ h b) M|BX
 æQÌM; ædM? h?B M M; „i HÌB hmv i L[- +| p`B i?ÌB çB K M[M?•M tY bU F?¬M; [m
 h?B M HçB #B i- æQÌM; S?QM; H` K°i M K M?•M FB M +QÌM;X
 GçB M|B- F?¬M; [mª [mv i +ÁM F?¬M; #^M; M|B i'i +ª +?Q ?„M KBM? #ç+?- M?Q p
 +?9iX
 h?Á i v +-K K°i pÁ `QÊm- tû ;B'v- KMB `QÊm i`"M M;"T T?ÁM;- æQÌM; ædM? h?B M
 K†i æQÌM; S?QM;- +?QM? KbM? HçB +-K K°i pÁ `QÊm F?€+- çQ H M i`QÊ+K†
 S?QM;X
 æQÌM; S?QM; tQ #|T +€B KkB- +kM; ¬K H'v pÁ `QÊm +O KbM?- ? B M;QÌB ç²M; i
 U+- `QÊm p`Q KB M;- M|M; `€i bªM; F?Q€B- i`¬B p`Q +´ ?¼M;- +?mB tm®M; #KM;
 hmv i L[M;²B # M +çM? `i M|M; p°B- Km®M M; „M +ªM æQÌM; S?QM; m®M; `QÊm-
 T?ªB H9+ M; „M +ªM i?ÌB +Æ i,M; iB M +ªK iB M? +O ? B M;QÌB- F?) +„M K¬B- iU K
 h@i t'm ;b +kM; H` GBM? ;B B + Q i?O- hmv i L[.B T.o E?¬ +kM; F?¬M; i?m FûK ç
 ç´B b„+- K†+ /M m®M; +?"K ?ÆM æQÌM; S?QM; p` æQÌM; ædM? h?B M K°i +?9i-
 K°i H9+ pÈB ?¼X
 @ aªM; F?Q€B5
 æQÌM; ædM? h?B M +QÌB HÈM K°i iB M;- ç2K pÁ `QÊm F?¬M; ç K°i # M- HçB +-
 æQÌM; S?QM; +kM; +QÌB K°i iB M;- +-K H'v K°i pÁ F?€+X
 hmv i L[H m H m F?|2 KB M;- M;?B M ` ,M; M;?B M HÊB M|B,
 @ h®i- ?¬K M v H½Q MQÆM; HB m KbM? #²B [m•M iY- t2K i b v i`QÊ+ ? v +€+ M;
 .Si HÌB- `i T?|M; F?Q€M;- iB M i v +-K pÁ i?S ? BX
 GB M iB T m®M; +?QM pÁ- K¶B M;QÌB # ?k- ;¼M ;"M; M?Q HQm i?Ov ?"M? p•M-
 æQÌM; S?QM; +ªK i?'v #KM; +,M; H M- M?B m H„K +?d +| i? m®M; iB T K°i pÁ- M
 F?¬M; b Q +ª- K†i F?¬M; ç´B b„+- #KM; +kM; F?¬M; HÈM- [mª i?U+ ;B®M; M?Q +€
 b® `QÊm FB ?„M ç p`Q ç•mX
 J` hmv i L[- F?m¬M K†i çÄ #WM;- ? B K„i ?B M ` i?Ov [m M;- [mv M `k ç°M; HÁM;
 æ•v H` m®M; `QÊm i?m¬M i9v- F?¬M; +| M;QÌB M`Q p"M +¬M; #S+ `QÊm ` M;Q`B
 + Q i?O- i?•M H` M[ M?•M +| i? ?"Q T?|M; M?Q p"v i?"i H` F?| +| çQÊ+X
 J°i M?" # M;QÌB- H¬M ç¬m iB M ;†T K†i HçB /MM; T?QÆM; i?S+ M`v çQ`M iK- +|
 H`K i? - ç9M; H` iB M p¬ +´ M?•M ?"m p¬ H B ;BªX
 æ°M; i€+ æQÌM; ædM? h?B M i`b ?Q½M K°i +?9i- M?bM [m hmv i L[•M +-M M|B,
 @ L;QÆB m®M; Qi K°i +?9iX
 hmv i L[i?Á i v #KK ç¬B K€ M|M; ?´B +O KbM?- +ÁM ç•m ?bM? /€M; T?K M?•M ç
 +?d +ÁM HçB #° /€M; i?B m M[ç€M; v mX L;?2 æQÌM; ædM? h?B M M|B p"v M`M;
 sQ v ç¬m HçB- æQÌM; ædM? h?B M M?bM æQÌM; S?QM;- KÎ KB M; M|B,
 @ >¬K M v- +?9M; i /MM; i?•M T?"M M K M?•M ç M|B +?mv MX

æQÌM; S?QM; ;"i ç-m M|B,
 @ æQÊ+X
 @ h`QÊ+ F?B M|B pÈB M;QÆB M?[M; +?mv M M"v- i Km®M ?ÄB M;QÆB K°i +•mX
 a„+ K†i æQÌM; ædM? h?B M M;?B K i9+ ç M +U+ çB K- i?'T ;B¼M; M|B,
 @ L;QÆB ?"M +?9M; i F?¬M; \ h?"M? i?"i i`ª HÌB çBX
 æQÌM; S?QM; +~M i?"M bmv M;?o- + m K"v M|B,
 @ G9+ i`QÊ+ +| K°i +?9i- M?QM; ?B M i¢B F?¬M; +|- #ÎB pb +€+ M;QÆB ç½ çSM;
 æQÌM; ædM? h?B M +QÌB ? ?ª- i` M KB M; M|B,
 @ h®i- i®i5 >"M +?9M; i H" ç9M;5 .M +?d K°i +?9i- +?d +¬M i`QM; HÁM; +| ?"M H"
 bBM? ` KbM? pSi #Ä KQÌB i€K M,K- +?d bÊ i b) ?"M ç M +U+ çB K- #ÎB pb i`QM;
 ?"M- M m F?¬M; +?Ì KQM;- ?"M H"K ;b\ L;QÆB ?"M +?9M; i - ç½ M|B H M M;QÆB
 M?bM i?'v +?9M; i X L m M?Q M;QÆB M|B F?¬M; ?"M- +?9M; i b) F?¬M; +ÁM M;²
 æQÌM; S?QM; b[M; bÌ- F?¬M; F?ÄB +QÌB F?' K°i iB M;- F?¬M; M;?o iÈB +?d K°i
 ?„M bBM? ` +ªK F?€B ç M M?Q p"vX
 @ L;QÆB Km®M #B i- i b) M|B +?Q M;QÆB #B i- F +ª pb +€B ;b K" +?9M; i H¢B
 M,K F?¬M; ?ÄB ç MX
 æQÌM; ædM? h?B M M|B i? - +| i? M?bM ` çQÊ+ - ?„M ç½ #Ä çQÊ+ iªM; ç€ HÈM i`
 çQÊ+ +•m i`ª HÌB- ?„M HB M KBM? #¢+? - ?"B iY +O KbM? ?B m +?mv M ?ÆM #'i
 æQÌM; ædM? h?B M +ÁM +?Q F`T M|B- MQÈ+ K,i hmv i L[ ç½ `ÆB tm®M;- M? ;E
 M„K +?†i i v æQÌM; S?QM; M|B,
 @ S?QM; M?B- +?9M; i i?U+ tBM H¶B M;QÆB- M;QÆB F?¬M; M M i`€+? ?„M- Km®
 M;QÆB i?b ?„M pšM +ÁM ?¬M K - i?ŠM; ç M p`B M,K b m KÈB idM? H¢B- H" i ç½
 iª H|i çQ ç M h?B M h9X
 æQÌM; S?QM; M„K +?†i +€M? i v H¢M? #m®i +O hmv i L[- H„+ ç-m- M OB M|B,
 @ E?¬M; +| pB + ;b- i ç½ HÈM `²BX
 æQÌM; ædM? h?B M i?Î /`B K°i iB M;- #m²M #U+ m®M; K°i ?ÈT `QÊm- KÎ KB M; M
 @ .B T M?B- i`QÊ+ ? i ç i M|B tQM; ç½X
 G9+ M"v hmv i L[KÈB i?m ?²B i v KbM?- H m b¢+? MQÈ+ K„i i` M K†i- HŠM; H†M
 S?QM; i?m HB K i•K i?¬M- +~M i?"M H„M; M;?2X
 J¼B M;QÌB Î ç•v ç m H„M; M;?2 •K i? M? +?"K `½B K i B +O æQÌM; ædM? h?B M
 L;mv M M?•M H"- ç9M; M?Q æQÌM; S?QM; bmv çQ€M- M,K ç| F?B i?¬M #BM? tm'
 æ` M^K Î T?¬M #KM; E?9+ ædM? aÆM- `i M?B m ;B i°+ i` M; çQ¢i M?QM; æQÌ
 ç€M; iB + i? ;B M F?¬M; +| iQÌM; M"Q H" F?¬M; H¼i ;B| - F?¬M; #B i H" M;mv M
 p`Q i B *?mM; ;B X
 æQÌM; ;B Î i`QM; GBM? J¢+? \*?B æ` FB - H" K°i i? HU+ F?¬M; M?Ä- M?QM; +k
 *?mM; ;B K°i +?9iX J°i FB M i?¬M #BM? ?'T /šM- ç½ çO ç *?mM; ;B K¢Q ?B KX
 æ¢B +?B M tªv ` - bQM; T?QÆM; iY i?QÆM; p¬ b®- æQÌM; ;B +? i K'i K°i GBM?
 i`¼M;- #'i [m€ *?mM; ;B +kM; F?¬M; FB K çQÊ+ +?¶ i®i ;bX
 æQÌM; ;B p®M +| # p` GBM? ;B B- +? i K'i K°i M;QÌB- +ÁM ? B p`- K" *?mM; ;B
 çªQ- *?mM; ;B t2K M?Q +?B K i? i?QÊM; T?QM;- M m M?Q *?mM; ;B [mv i i•K K
 +kM; F?¬M; TªB F?¬M; +| F?ª M,M;- M?QM; M m ? B p` GBM? ;B B +ÁM H¢B +O

*?mM;;B b)i?QÆM; pQM; p¬ b®- M m +MM; ç²M; [mv pm i" M pÈB GBM? ;B B + Q
i? X

>ÆM M[b m F?B i?-M #BM? E?'T >mv i #B M K'i F?¬M; i?'v- H9+ M"v *?mM;;B
T?-M i?M ?"M M"v ç½ F iX æ½ F i i?M- iU M?B M *?mM;;B Km®M i`ªK i?ªQ i`W
çQÊ+ +Æ ?°B T?M ?ÊT- /M b Q æQÌM;;B +ÁM H¢B ? B p` GBM? ;B B- pšM +ÁMK
ûT bU T?€i i`B M +O æQÌM;;B X

8djX *?QÆM; 898, E G¢B *?mv M sQ X

L,K ç! i?-M #BM? E?'T >mv i- ç½ #` h?B M ;B B ç iY +! iB KHU+ M?'i +O æQÌM;
K M;;` F?ÄB GBM? J¢+? \*?B æ` - iB M p`Q i`QM; i? iK+ i`€M? MûX

h?•M T?K ;B +Wm i°+ ?"M- æQÌM; ædM? h?B M T?ªB M;?o ? i +€+? ç K m i`!M;
i?•M- H¢B Km®M i?m T?K+ i?-M #BM? E?'T >mv i- M?QM; ?„M H¢B F?¬M; M;?o i
i?"i bU M?"M ?„M H`K +?O- ç•v H` MB K pmB M;Q`B w Km®MX

h?-M #BM?- iW tQ ç m ç½ +! HBM? iQM?- M m F?¬M; ?ÊT iQM? F?Q +O M!- /M i
F?¬M; i? M?"M +?O- i`€B H¢B- M m ç9M; F?~m p` i?-M #BM?- i?U+ HU+ i?'T K°
b Q +QM M;QÌB Hm¬M Hm¬M T?€i i`B MX

a m F?B i?m E?'T >mv i- æQÌM; ædM? h?B M +kM; F?¬M; /€K T?ªM ?²B ;B i°+- /M
+?Q iÈB GBM? ;B B- /M +! i?-M #BM? MÆB i v- +kM; F?¬M; ç€M? H¢B ç€K M;Q
M;Q`B i? ;BÈBX

o b m ?„M tªQ M;° "¢+? L;mv i .mM; î "¢+? æ i?"M?- "¢+? L;mv i .mM; H9+ 'v- i?
iQM? H` + Q- +?d pW i'M +?S+ h?B M ;B B K` i?-B- ?ÆM M[F?B ç! M`M; +ÁM +?
i?"M?- ` M;Q`B /m H`+?- i,M; i`QÎM; FB M i?S+ +MM; i?U+ HU+X E?¬M; F?ûQ #
çQÊ+ æQÌM; ædM? h?B M +SmX

> B M;QÌB MB M F, ;¬M M? m- K°i /mM; K¢Q tm'i +?9M;- K°i T?QM; HQm iB m b€
FB itm'i- ?ÆM M[ç m ;B'm /B Ki?•M T?"M- ? M M? m F i #¢M +MM; çB /m H`+?)

G•m M;~v bBM? ibM?- M?[M; HÌB M"v +kM; F?¬M; TªB ;Bª- æQÌM; ædM? h?B M +
.mM;- "¢+? L;mv i .mM; p®M ç½ +! ?ªQ +ªK pÈB æQÌM; ædM? h?B M- b m M"v +`
H•m M;~v /`B i?€M; bBM? ` ibM? +ªKX

G9+ ç! ? B M;QÌB im`B +ÁM i` - æQÌM; ædM? h?B M +kM; F?¬M; M!B +~M i?"M- ç
b Q ç®B iQÊM; ?B M i¢B ?„M M!B +?mv M H` +QM ?„M- ?ÆM M[hm v i L[M;²B # M
?' F?Q2 F?Q M; K` HU+ +O KbM? b Q\

o b m- i?"M? +?O "¢+? æ i?"M? "¢+? E? M; L?•M K'i iQ+?- "¢+? æ i?"M? ç2K "¢+
p H`K i?"M? +?O- M`M; #B i`ä H-M iW #B i M"v- M;~v b m `i F?! ;†T H¢BX *?Q
æQÌM; ædM? h?B M i`î p "¢+? æ i?"M? pÈB M`M;- ç•v +kM; H` #B M iQÊM; Ov i?

æ€M; iB + æQÌM; ædM? h?B M F?¬M; ç€T SM;- +?Q iÈB #•v ;B! ?„M pšM t2K "¢+
+¬ MQÆM; M;?`+? M;ÊK +-M çQÊ+ +?B m +®- +,M #ªM +?Q iWM; +! MY T?-M i
M M F?¬M; ç€T SM; +?mv M M"v- ?ÆM M[çQ¢M i?ÌB ;B M î +?mM;- æQÌM; ædM?
+O "¢+? L;mv i .mM;- i?-K M;?o M?•M +Æ ?°B M"v M!B `ä pÈB M`M;- çQ¢M im v i

"¢+? L;mv i .mM; i?QÆM; i•K ;¬M +? i- +U+ F€ #B B p` +! +?9i K'i çB Hw i`Q- `
h?B M # +?QÎM;- # +?QÎM; M"v /MM; ? i iQ`M HU+- iQ`M #° +?QÎM; HU+ ç€M?
æQÌM; ædM? h?B M- ?ÆM M[i`QM; HÁM; æQÌM; ædM? h?B M t'm ?'- +,M #ªM F?

h`9M; # +?QÎM; M"v- æQÌM; ædM? h?B M #` ç€M? i?"M? i`¼M; i?QÆM;- im v "¢+?
F?¬M; i? F?¬M; #´ +Sm- p°B p`M; /šM ?„M çB +?[i?QÆM;X

hm v K¢M; pšM +ÁM- M?QM; /M b Q æQÌM; ædM? h?B M #` i?QÆM; [m€ M†M;- Km®
+kM; TªB K'i MY M,KX L?QM; K°i i?€M; b m- "¢+? L;mv i .mM; HB M #` M;QÌB "
iW ç! p b m- ? B M;QÌB +?Q iWM;;†T K†i M? mX

"¢+? L;mv i .mM; ¢B`²B- æQìM; ædM? h?B M +kM; +| i? tm®M; ;BQìM; ¢B ¢SM; - H
Kì K`i F?¬M; #B i ¢B p ¢•m- #'i i`B #'i ;B€+- HB M Km®M i`Î p ;B ?QÆM;X
L?QM; i?ìB ¢B K M`v i`Î p æQìM; ;B - ?B M M?B M F?¬M; T?ªB +Y +?d b€M; bm
#` T?QM; +ªM? h?B M h9 ?'T /šM- HB M /WM; H¢B Î# M M;Q`B i¬M; K¬M K`v M;`v
æ9M; K`v M;`v M`v- H¢B ¢ +?Q ?„M M?bM i?`v .B T .o E?¬ ¢B` M;Q`B H`K pB +X
.B T .o E?¬ H9+ `v H` ¢ iY ?¢+? i•K tm`i b„+ M?`i h?B M h9- H9+ `v M`M; +?Q T?
M?„+ iÊB +kM; F€ [m€B- Hm`M iQ b„+- .B T .o E?¬ iQÆM; tSM; "¢+? L;mv i .mM; -
i?ìÆ pÊB "¢+? L;mv i .mM; - M?QM; F?B M?bM i?`v p H¢M? HMM; +O .B T .o E?
a Q F?B M?bM i?`v .B T .o E?¬- æQìM; ædM? h?B M M?Q #` bûi ¢€M? - H`K +?Q ?
o®M ¢`M? ioM? i•K K`v M;`v ¢ [m M ¢B M [iY KÊB ;†T FB - M?QM; +`M; M;`v +`M;
+?®M; bm®i K°i i?€M; i`ìB- æQìM; ædM? h?B M T?€i ?B M KbM? H`K F?¬M; ¢QÊ
i? iB M p h?B M h9 iB K M [iY FB X
L?QM; .B T .o E?¬ H` ¢ iY ?¢+? i•K- M;`v #bM? i?QìM; +?d +?mv M i•K im Hmv M
pb +| +?mv M +¬M tY Hw K` i?¬B- æQìM; ædM? h?B M ¢ÊB p`B M;`v K` F?¬M; i?`v
M;|M; M?B m T?Q - +m®B +MM; KÊB ?ÄB i? ,K` i?•M T?"M +O .B T .o E?¬X
o b m æQìM; ædM? h?B M H` ` K°i Qi +?mv M K` M;QìB i F?¬M; #B i M M F?|+
i`°K H M p`Q i`QM; h?B M h9 i¬M; - +?¢v ¢ M +?¶ Î +O .B T .o E?¬- ¢SM; i`QÊ+ K
F?¬M; M;WM; [m`v `®B M`M;X .MM; i?U+ HU+ æQìM; ædM? h?B M H9+ `v- imv i?Q
pšM +| i? H`K ¢QÊ+ HQ¢B i`bM? ¢° M`vX
aU iB M? +€+? p`B +?K+ M,K- M?QM; i?ìB ¢B K M|B` æQìM; ædM? h?B M pšM H`v
L[M;²B # M FB p K†i M;QÊM; M;MM; - /"K +?•M M|B,
@ h`QÊ+ K†i ?`B iY M|B +?mv M M`v H`K ;b\ L;QÆB +ÁM i?`v K`i K†i +?Q ¢O b Q
æQìM; ædM? h?B M +QìB M|B,
@ æ•v H` +?mv M ;b K`i K†i +?S\ æ•v H` +?mv M +?QM? t€+ M?`i K` æQìM; ædM?
@ *ÁM ;b M [F?¬M; - M|B iB TX
æQìM; S?QM; ¢ M; M;?2 + Q ?SM; - b Q +?`m #m¬M; i? \
h?ìB ¢B K pW #„i ¢¬m- æQìM; ædM? h?B M #` .B T .o E?¬ ¢€M? +?¢v i`®B +? i-
.B T .o E?¬ ;¼B æQìM; ædM? h?B M H` / t²K FB K`X
L,K H¬M #ªv HQÊi- .B T .o E?¬ T?€i ?B M M;QìB M`v F?¬M; +| w t`m- K¶B H¬M ¢ r
F?¬M; M;WM; M|B +?mv M pÊB KbM? - HB M +?ŠM; [m M i•K ¢ M ?„M- M?QM; #` K
i B- B +| i? M i•K im Hmv M +?S\
*m®B +MM; +| K°i M;`v- .B T .o E?¬ T?B M F?¬M; +?`m M`B- HB M ¢~v +Y b´` +
*?mv M b m ¢| HB M ¢ÆM ;BªM- /MM; i`bM? ¢° K†i /`v +O æQìM; ædM? h?B M- hm
¢¬m iB M- b) +| H¬M i?S ? B- H¬M i?S # - +m®B +MM; b) +| K°i M;`v M°B i•K b) #`
hbM? +ªK +`M; i? K b•m b„+- ? B M;QìB ;„M #| M?Q F2Q bÆMX .B T .o E?¬ HB M
+ Q i¬M; h?B M h9- Km®M ¢QÊ+ ;½ +?Q æQìM; ædM? h?B M X
h? M?QM; .B T .o E?¬ i?•M H` ¢ iY ?¢+? i•K tm`i b„+ M?`i M°B i¬M; - iQ +?`i #`i
+?9M; - M;`v b m M?`i ¢`M? b) i`î i?`M? i`K +°i +O h?B M h9- ?ÆM M [M`M; ¢½ i
h?Ov >`M EB K- + Q i¬M; h?B M h9 H`K b Q +| i? ¢ M`M; `ìB ¢B\
:B®M; M?Q J¢+ GQm h¬ ?B M i¢B- M m M?Q J¢+ GQm h¬ M|B Km®M ;ª +?Q K°i M
°K K 88h 20 Nu cìB 99;H`Tª~b E??QM; '€€¬y2Ò > ð3M ? 9 H33+O0°Ò > ðQ K°i> M °9B M n

æQÌM; S?QM; +ÁM b®M; - iBM iS+ M"v ç®B pÈB ?¼ K" M|B H" iBM iS+ +U+ i®i- M
æQÌM; S?QM; i?b F?¬M; i? i? - +?Q M M G¬B EBM? h?"M? +MM; L;mv i *¬ JBM?
E?¬M; h?9v /Q hmv i L[?¢ i?O M M M?†i çQÊ+ K°i K¢M; X

o b m ? B M; QÌB +kM; F?¬M; çB ibK æQÌM; S?QM; - #ÎB pb ?"B iY ç½ T?€i i`B M-
+?Q M M i`Î H¢B ", M; >"M \*?B æ` +OM; +® im pB- i?ŠM; ç M ; -M K°i M, K i`QÊ+ -
h9- i`MM; ?ÊT çKM; h? M; S?B hB m- KÈB çQ M" M; ç M « GQM; "ªQ- +MM; æQÌM
L?QM; F?B ç| - M" M; ç •m /€K M?"M i? •M\ *?d +| i? /MM; i? •M T?"M +¬ +¬ iB T t9+
+® ?„M- [m M i•K ?„MX

a m +?mv M æ¢B hmv i *mM; - .B T .o E?¬ HB M çB S?B m GBM? ç [m®+- i?m" M
h?B M pW KÈB tm'i [m M- çB h?B M h9 +?m~M #` iQÆM; FB M pÈB æQÌM; S?QM;
L?QM; F?B ç M h?B M h9- KÈB #B i æQÌM; S?QM; ç½ çB "¢+? æ i?"M?X h?"i H" (?
? B M; QÌB iW +U+ #„+ ", M; >"M *?B æ` çB h?B M h9 + -M çB M; M; [m T?¢K pB '
æQÌM; S?QM; ``i ; -MX

Í H¢B h?B M h9 +?ì K'v M; "v- K½B pšM F?¬M; i?'v æQÌM; S?QM; i`Î H¢B- æQÌM; a
; †T M?B iY- ?ÆM M[M, K ç| +| ; 9i K„i ibM? +ªK pÈB "¢+? L;mv i .mM; - HB M /šM
æ i?"M?X

L?QM; ? B M; QÌB F?¬M; M; ?o iÈB- H9+ ç M "¢+? æ i?"M? H¢B çKM; T?ªB M; QÌB *
S?QM; p" "¢+? L;mv i .mM; K°i ç¢B •M- ç9M; H" p¬ i•K +„K HB m HB m t M? mK X

L m F?¬M; ; †T æQÌM; ædM? h?B M +MM; .B T .o E?¬- çQ€M +?WM; æQÌM; S?QM;
i`M i?QÆM; p¬ b®- ç M H9+ ç| +?Q /M ?„M K M; i?2Q "¢+? hB m G¢B i`®M p"Q i`Q
i`®M çQÊ+ M?'i i?ÌB- M?QM; +| i? i`®M çQÊ+ +ª çÌB b Q\ h`W T?B çÈB M; "v b m
KÈB +| i? çB ` F?ÄB "¢+? æ "Q *ªM?X

L|B +?mv M pÈB M? m K°i H9+ - ç K ç½ F?mv - i`QM; T?ÁM; ç-v #bM? `QÊm M; 'M
M|B +?mv M pÈB æQÌM; ædM? h?B M- ç2K iQ" M #° +?mv M KQÌB K'v M, K M v M
+?QM? H" bÊ ?„M i`€+? KbM?X

L?QM; F?B æQÌM; S?QM; M; ?2 çQÊ+ M?[M; HÌB M"v- +kM; i?¬M; +ªK pÈB #¼M ?½
`ÌB t KbM? K" ; B[ H¢B # M M; QÌB- M?QM; ", M; >"M \*?B æ` [m€ H¢M? - H9+ ç| Kb

@ L|B M?Q i? M"Q i?b +kM; H" +?9M; i b B- +?Q M M M; QÆB i`€+? +?9M; i +kM
ç•v H" +?mv M i?QÌM; ibM?X L?QM; +| K°i çB K F?¬M; i? +?®B #Ä- M; QÆB H" ?"
æQÌM; ædM? h?B M M?bM [m æQÌM; S?QM; M; ?B K K†i M|BX

æQÌM; S?QM; ; "i ; "i ç-m- H"K b Q ?„M F?¬M; `ä çB K M"v +?S\ " M M; "v +?d M?b
h?B M- KbM? ç½ ?B m w iS Km®M M|B i`QM; ç| - M; mv M M? •M i`QM; ç| +?QM? H"
i? •M i? M|B +?Q ?„M #B iX

a m F?B M?„+ H¢B M?[M; +?mv M +k- i•K ibM? ? B M; QÌB æQÌM; ædM? h?B M +
F?¬M; Qi- ç½ #Ä tm®M; çQÊ+ iªM; ç€ ç M; ç M†M; i`QM; HÁM; X

@ *?mv M i`QÊ+ FB ç½ [m - i F?¬M; i`€+? +€+ M; QÆB- +€+ M; QÌB çWM; ç w [m
æQÌM; S?QM; +QÌB +QÌB- KÎKB M; M O BX

L?QM; K"- #B m ?B M æQÌM; S?QM; +"M; FB M +QÌM; - +"M; ?B m +?mv M- +"M;
.B T .o E?¬ €v M€v- HQ¢B €v M€v M"v- +ª çÌB +kM; F?¬M; i? ç M #M çQÊ+ - #ÎB p
+® çQÊ+ ; b- çB m M"v ç®B pÈB M; QÌB H"K +? H"K K - +?QM? H" K°i i? 'i #¢B +U+

8deX *?QÆM; 89d, sm•M a„+ æ-v S?ÁM;

æQÌM; ædM? h?B M M|B,

@ S?QM; M?B ç½ M|B- +?mv M +k ç½ [m X æ M- m®M; `QÊm- ?¬K M v F?¬M; b v

.Si H`B- H`B + - K K°i pÁ- `mM; çMB ç„+ w- + Q`B ? ?ª F?¬M; i?¬B- ~M ~M + | + ?9i b
.B T .o E?¬ Î K°i # M ç°i M?B M KÎ KB M; M|B,
@ S?QM; M?B- i`€M; ?€M H9+ # M M; `v HB M i?O pÈB i p` T?K i?•M M; QÆB- H`
@ >„M\

æQ`M; S?QM; ¬K #bM? `QÊm M•M; H M KB M; - M; ?o iÈB G¬B h~m- ?ÆBªQ M½Q
*?mM; aÆM- *?mM; ©M?- ç M #•v ; Bì ?„M pšM +?Q i`Î H`B- +?„+ +?„M ç½ H`+ ç
i`Î p "ç+? æ i?`M?X

æ®B K†i pÈB æQ`M; ædM? h?B M p` .B T .o E?¬- æQ`M; S?QM; F?¬M; + - M i?B i
i`QÊ+ - i? ; B M M`v +?d + | K°i KbM? G•K L?QÊ+ .B M H`M; Q`B K` æQ`M; S?QM; +
?B M ; Bì ç½ + | # M; Q`B- i`QÊ+ K†i ? B p` + ÁM H`B H` "ç+? hB m G`BX

G"TiS+ - æQ`M; S?QM; ç2K +?mv M KbM? iB M p`Q "ç+? æ "QªM? ; †T çQÊ+ G¬
M; ?2 tQM; - æQ`M; ædM? h?B M p` .B T .o E?¬ M; ç+ M?B M F?¬M; i?¬B,
@ >„M H` HBM? i?9 ?| ?bM? M?•M i? \ E?| i`€+? F?Q i? iQ`M i?•M + m²M; #çQ ç
?"m F?¬M; ; B®M; M?•M HQ`B X

.B T .o E?¬ M|B,
@ h [m M i•K +?QM? H` i? M? K°+ FB K i`QM; i v ?„M- M?Q H`B S?QM; M?B M|B
J°+ EB K ç| ç½ çQÊ+ t2K H` K°i FB M i?¬M #BM? `²BX

æQ`M; ædM? h?B M b[M; bÌ- H¬M; K`v M?Qm H`B- H`K #~K M|B,
@ h bmwi M[ç½ [m M pB + M`vX
@ *?mv M ; b\

æQ`M; S?QM; M; ?B M; ì ?ÄBX

.B T .o E?¬ HB + ?„M K°i + €B- ; BªB i?Q+? M|B,
@ S?QM; M?B M; QÆB #B i #`B / M? +O h?¬M "BM? S?´ F?¬M; \

h?´v æQ`M; S?QM; ; "i ç-m- .B T .o E?¬ H`B M|B,
@ hW tQ iQÆM; i`mv M- KQ`B FB M i?¬M #BM?- F?¬M; M?B m F?¬M; Qi- M m + | i
FB M i` M h?¬M "BM? S?´ #` ; ½v5

æQ`M; S?QM; ?² M; ?B M|B,
@ G`B M`v B M|B\ô

.B T .o E?¬ + Q`B F?´ K°i iB M; ,
@ h`QÊ+ #`i F H` B M|B- M?QM; H`B M`v F?¬M; ; BªX hW tQ ç M M v- M m H` i?
tm`i i? - b) + | K°i i? M? i`QM; b® KQ`B i?•M #BM? i`QÊ+ ç| #` ; ½v- çB m M`v ç½ ç
M, K i?€M; X *?mv M M`v tªv ` K°i H¬M p`Q K`v i`, K M, K i`QÊ+ - F?B h?¬M "BM? S
*?QM? .QÆM; æ Q tm`i i? - F?B ç| h?¬M "BM? S?´ #`B / M? i?S iQ h`MM; hB m *
ç`B +?B M- oB K L?"i EB K i?m" M ç` iB M H M p` i`Q i?S iQX

@ h?¬M #BM? +kM; + | i? #` T?€ ?Ov\
æQ`M; S?QM; [mª i?U+ #` +ª FBM?X
@ h?¬M #BM? +kM; H` pk F?Q- pb b Q F?¬M; i? #` T?€ ?OvX
æQ`M; ædM? h?B M + Q`B K°i iB M; X
æQ`M; S?QM; F?¬M; F?ÄB HQ H„M; - KÎ KB M; M|B,

@ L m i?"i H" M?Q p"v- M;"v ç! G-B h?-M J°+ EB K tm'i i? - ç½ +! K°i FB M i`QM
?Ov b Q\

@ æ¢B F?€B H" M?Q p"vX

æQÌM; ædM? h?B M ;"i ;"i ç-mX

æQÌM; S?QM; F?-M; F?ÄB HQ H„M;- M?[M; M;QÌB i?•M +”M pÈB KbM?- +! # M;
LQÆM; oB K L?"i EB K- .B T .o E?- h?Ov >”M EB K- +MM; pÈB æQÌM; ædM? h?
h?QÆM;X

L m H" K°i i`QM; # i? M? i?-M #BM? M”v #` ?Ov- çB m M”v M!B `ä M;QÌB +-K i?
K°i i`”M ç¢B +?B M FBM? i? ?½B iK+- i?-M #BM? #` ?Ov- M;QÌB +! i? b®M; b QV

L?bM ` HQ H„M; +O æQÌM; S?QM;- æQÌM; ædM? h?B M M!B,

@ E?-M; +-M HQ H„M;- i +MM; .B T M?B /M M!B i? M”Q +kM; H” GBM? ;B B+ C
i?B M ?¢ +?Q +! ç®B i?O- ?m®M; +?B- M m i?-M #BM? +O ? B +?9M; i +! K°i FB
+?,M b) F?-M; i²M i¢BX h Q M;° T?ªB +?mv M M”v +?„+ +?„M F?-M; T?ªB +?9M; i

.B T .o E?- M!B,

@ L;QÊ+ H¢B M;QÌB i M h-M hS LQÆM; Î h?B M h9 i`QM; i-M; FB - H-M M”v S?Q
ç M M”M; K°i +?9iX

æQÌM; S?QM; p°B p”M; ;"i ç-m,

@ S?QM; M?B M?È `ä- #'i [m€ hS LQÆM; H” M;QÌB K°i HÁM; ;B9T çÐ +?²M; +QM- K
i` m +?¼+ T?ªB +QÌM; ç`+? M”Q ç•mX

L?QM; M;?o iÈB M;?o HmB- pšM +! F?ª M,M; h-M hS LQÆM; ;†T M;mv ?B K HÈM ?
s2K ` T?ªB K m +?!M; i`Îp h?B M h9- ;B9T hB m i?9+ i`-M; +?WM; h-M hS LQÆM
i?9+ +MM; æQ¢M i?9+ çB æ¢B hmv i *mM; H•m M?Q p"v- +?„+ +kM; ç½ i`Îp - pB +
#¼M ?¼ HQm H¢BX

@ L”v S?QM; M?BX

o K†i .B T .o E?- ç°i M?B M iQÆB +QÌB M?bM æQÌM; S?QM;- KÎ KB M; M!B,

@ h M;?2 M!B H-M M”v M;QÆB iÈB "¢+? æ i?“M? H” ç ibK K°i M[?”B ç9M; F?-
i ç½ M;?2 M;!M; K°i +?9i- H” M;QÌB F?-M; i - imv MB M F, HÈM ?ÆM M;QÆB K°i
+?9M; i b) F?-M; + M i?B T- +?d +-M M;QÆB i?Q+? H” çQÊ+X

æQÌM; S?QM; ;½B ;½B ç-B K€- +! +?9i K„+ +ÐX

.B T .o E?- F?) +QÌB M!B,

@ L;QÆB v m b•m b„+ i?“i HÁM; +kM; i®i- M?QM; M;QÆB ç½ [m M hB m L?½ +O
ç-m hB m L?½ w i`¼M; ibM? i?•K pÈB M;QÆB M?Q p"v- M;QÆB +?È H”K i`M i?QÆ

@ S?QM; M?B KBM? #¢+?- S?QM; M?B KBM? #¢+?X

æQÌM; S?QM; +9B ç-m #'i MX

@ *?d H” pB + M”v +QM +ÁM +?Q M!B pÈB G¢B i,X

.B T .o E?- M;?2 æQÌM; S?QM; i`ª HÌB M?Q i? - F?-M; F?ÄB i?Î ` - M!B,

@ L;QÆB i?-M; bm®i ?ÆM +? M;QÆB `i M?B m- i`QM; +?mv M M”v ?„M [m€ KS+

@ *?mv M M”v HB M [m M ;b ç M i \

æQÌM; ædM? h?B M F m Q MX .B T .o E?- i`WM; K„i HB + ?„M- M!B,

"¢+? hB m G¢B M;?2 p"v- MQÊ+ K„i H,M tm®M;- ¢B ¢ M # M +¢M? i, i, [m€ tm®M;-
¢½ K'i iQ+? p" B +?K+ M,K- F?|+ `®M; F?¬M; M;ÊiX

hmv M|B "¢+? E? M; L?•M K'i iQ+? M?B m M,K- ? B M;Q|B +kM; #B i +| F?ª M,M
M?QM; i`QÊ+ F?B M?bM i?'v /B i? - Hm¬M ¬K K°i +?9i ?B p¼M;X L?QM; #•v ;B| -

hmv æQ|ÌM; S?QM; +| +?9i F?¬M; ¢"M? HÁM;- M?QM; ¢ /B +®i "¢+? E? M; L?•M
+kM; F?¬M; T?ªB #B M T?€T- G¢B i, +MM; "¢+? L;mv i .mM; i?•M H" +QM ;€B "¢+?
T?ªB #B i MÆB ?¢ H¢+ +O T?K i?•M- #B i ¢QÊ+ +?•M iQÊM;X

h?|B ¢B K ? B M;Q|B i?9i i?Qi Md MQM- æQ|ÌM; S?QM; F?¬M; /€K [m'v `¬v- +?d
Zm K°i ?²B- "¢+? L;mv i .mM; KÊB i?m HB K iB M; F?|+ - H m H m MQÊ+ K„i- KÍK

@ æ•v H" M;QÆB ibK ¢QÊ+ # M i`QM; "¢+? æ "Q *ªM? T?ªB F?¬M; \

æQ|ÌM; S?QM; ;"i ;"i ¢¬m,

@ o•M;X

G"TiS+- ¢2K i Q M;° pÊB æ¢B s"- +MM; pÊB pB + pb b Q "¢+? E? M; L?•M tm'i ?B
i`QM; HÁM; +?m t|iX \*€+ M" M; F?¬M; M;?o iÊB- T?K i?•M b m F?B +? i +ÁM #` i
æ¢B s" ¢B m F?B M- M m F?¬M; +| F?®B h` >Ä h?¢+? +O >¢ ;B - "¢+? E? M; L
b®M; i +? i pÊB æQ|ÌM; S?QM;X

o +?mv M "¢+? æ 'M- æQ|ÌM; S?QM; F?¬M; ;B'm /B K- M|B +?Q "¢+? L;mv i .mM; '
+?QM? KbM? ibK i?'v- M?QM; i?S M"v ¢ M; +?bK i`QM; ¢ M ¢B M +O KbM?- ¢½
¢QÊ+- F?¬M; i? H'v `X

"¢+? L;mv i .mM; i`¬K M;•K M|B,

@ "¢+? æ •M iW i`QÊ+ ¢ M M v H" #B m iQÊM; +O i?"M? +?O "¢+? æ i?"M?- K M
M;Q|B +| ¢QÊ+ "¢+? æ 'M b) H" M;Q|B +?Q|ÌM; [mªM "¢+? æ i?"M?X æQ|ÌM; S?Q
M;QÆB F i ?¬M pÊB "¢+? hB m G¢B ¢B- p` i`Q i?"M? +?O M"v +kM; /Q M;QÆB ¢ª
+QM ;€B Zmª i?"i +| +?9i K i KÄBX

8dNX *?QÆM; 89N, *?9M; h a) h`Î G¢BX

h`QM; KQ|B K'v M,K [m - i` M #| p B "¢+? L;mv i .mM; ¢½ ;€M? +?`m €THU+ [m€
M?B m +¬M; H Q HÈM- M?QM; +kM; F?¬M; T?¢K b B H¬KX æ M H9+ M"v- >"M ;B
i?"M? #` i`M i?'i i?ªK i`¼M;- M;k ¢¢B ;B i° +i?B m ¢B K°i M?"- i`QM; M°B i•K "¢+?
iU i`€+?- i`€+? KbM? F?¬M; i? +| M,M; HU+ ¢€M? ;B€ i? +K+X

h`QÊ+ FB M" M; F?¬M; +| M;Q|B T?| i?€+- +?d +| i? iU KbM? +?®M; ¢Ð p` i`Q M"v
KbM? ¢½ ibK ¢QÊ+ M K M?•M i®i- +?Q M M M" M; Km®M ¢2K "¢+? æ i?"M? T?| i?€
æQ|ÌM; S?QM; im' B F?¬M; HÈM H„K- M?QM; /M b Q ?„M +kM; H" M K M?•M- +| M?[
H"K ¢QÊ+ M?Q M K M?•M- ?ÆM M[iQ +?'i +O ?„M `i + Q- b m K°i i?|B ;B M M[
K°i + Q i?O imv i ¢dM?- +kM; F?¬M; bÊ ¢€K i?O ?¢ F?¬M; M;?2 H|BX

*| i? M|B- i`QÊ+ ¢| M" M; ¢½ +| +€+? M;?o M"v- K" #•v ;B| "¢+? æ 'M H¢B i`QM; i
p Hw- "¢+? æ i?"M? b) ;B Q H¢B +?Q ?„MX

L;?2 "¢+? L;mv i .mM; M|B H|B M"v- æQ|ÌM; S?QM; bÊ ?½B +ª FBM?- p°B p" M; F?Q

@ h?"M? +?O- pB + M"v F?¬M; ¢QÊ+- æQ|ÌM; S?QM; p®M F?¬M; +| i•K M;'T M;?û
M?B M +?mB p"Q i`QM; +Æ i? i - iB M p"Q i`QM; ¢ M ¢B M +O i - H"K +€+? M" C
M[- æQ|ÌM; S?QM; im' B M?Ä- +?Q +| FBM? M;?B K [mªM Hw K°i i? HU+ HÈM M?C
¢QÆM; ¢QÊ+ i`€+? M?B K i`¼M; ¢¢B M"v- tBM i?"M? +?O `9i H¢B H|B pW M|B- M
i`®MX

L;B ;BDM- KbM? /M b Q +kM; H` M;Q`B M;Q`B- M m i?"i bU H`K i?"M? +?O "¢+? æ
 i°+ M?'i ç`M? b) F?¬M; T?K+- çWM; M?bM #¼M ?¼ ?B M i¢B KÎ KB M; K°i iB M;
 i?'v KbM? i'i +mM; i'i FQM?- M?QM; M m KbM? M;²B H M p`i`Q FB - F?¬M; B /€K
 M;?o ;b- H`K +€B ;bX
 G`K i?"M? +?O "¢+? æ i?"M?- +kM; +?Q +?„+ H` T?QM; [m M;- +?d M?bM "¢+? L
 KQ`B K'v M,K K`i?•M ?bM? iB m iKv M?Q p"v- æQ`M; S?QM; t2K ç! K` H`K ;QÆM;
 HÈM `i? Q i•K i`M i`Q- H`K b Q #^M; KbM? #•v ;B`- i`Q`M; FB K [mûi M; M;- F?Q
 "¢+? L;m v i .mM; +Q`B F?´ K°i iB M; M;B,
 @ oB + M`v i¢K i?`B F?¬M; ç +`T iÈBX
 h?€B ç° æQ`M; S?QM; FB M [m v i M?Q i? - M`M; +kM; F?¬M; Km®M ûT #m°+ M[-
 E? M; L?•M- p`M? K„i H¢B H` çÄ H M- `mM ;B¼M; M;B,
 @ æQ`M; S?QM;- hB m G¢B- +€+ M;QÆB +MM; i çQ ?`B +®i T?K i?•M M?"T i?´
 @ •MX
 "¢+? hB m G¢B ;"i ;"i ç-mX
 "¢+? E? M; L?•M i?•M H` iB M M?B K i?"M? +?O "¢+? æ i?"M?- ?¬K M v ç½ ibK
 H`K i M; H i?"i HÈM- M?QM; ibM? ?m®M; "¢+? æ i?"M? ?¬K M v- F?¬M; +€+? M`
 *ÁM M[- "¢+? L;m v i .mM; +kM; F?¬M; i? ç2K iB M iS+ æQ`M; S?QM; ibK çQÊ+ ?
 L?•M H° ` - #ÎB p b i'i +ª K¼B M;Q`B #B i`ä- "¢+? æ 'M K'i iQ+? i?2Q "¢+? E? M
 "¢+? E? M; L?•M ç½ ibK çQÊ+- p"v "¢+? æ 'M ç•m\
 J°i F?B #` M;Q`B i i`m v ` iB M iS+ "¢+? æ 'M- ç M H9+ ç! +?d p¬ /m v M p¬ +È i,
 æQ`M; S?QM; K` i?¬BX
 æQ`M; S?QM; iQM M?B K "¢+? L;m v i .mM;- ç2K +?m v M "¢+? æ 'M M;B +?Q "¢+
 F?¬M; ?„M b) K M; iB M; #'i M;?o X
 æQ`M; S?QM; ç2K ?`B +®i i?m ?²B p`Q i`QM; J` ©M? F?¬M; ;B M- çB i?2Q ? B i,
 hmv i aÆM- ibK K°i ç` T?QÆM; M iO M? p„M; p X
 G`T iS+- # M;Q`B +MM; ç`Q K°i ?®i Q- "¢+? L;m v i .mM; iU KbM? K M; i?2Q hmv
 M,K i`QM; hmv i h?€M? aÆM H`K i`B HB m- H`K K°i #° [m M i`B i®i M?'i- ç2K /B i
 p`QX
 E?¬M; ç M MY M;`v- i`QÈ+ K†i # M;Q`B t m'i ?B M K°i K° T?¬MX
 L?bM [m T?¬M K° F?¬M; +! #B ç€- "¢+? L;m v i .mM; +MM; "¢+? hB m G¢B [m €
 M;? M M;`Q K°i ?²BX
 æQ`M; çQ`M; iB M M?B K i?"M? +?O "¢+? æ i?"M?- b m F?B +? i?"m H +kM; #/
 M v K° T?¬M +kM; +?ŠM; +! #B ç€- M; v +ª / M? T?"M +kM; F?¬M; +!- +?ŠM; +! ;
 M;° M`v +ÁM F?¬M; #^M; pÈB `i M?B m #bM? i?Q`M;X
 æQ`M; S?QM; +kM; +! +?9i €v M€v- H¢B M;B- M?¢+ T?K ç¢B M?•M +O KbM? b m
 ?Q`M iQ`M #ÎB p b "¢+? æ 'M ç½ #` KbM? H'v- M m F?¬M; T?ªB M?Q p"v- "¢+? L;m
 T?¬M K° i` iB M i`QM; "¢+? æ i?"M?- +?S b Q ç ?„M F?¬M; / M? F?¬M; T?"M M?
 h?`B çB K ? B i, Km°B F?;+- æQ`M; S?QM; F?¬M; /€K iB M H M [m'v `¬v- çÈB +€
 H9+ M`v KÈB iB M H M #€B # #€BX G9+ ;†T K†i "¢+? E? M; L?•M- t€+ i?U+ T?ªB
 ç! ?„M +?d +ÁM H¢B K°i ç€K i?¬M i?S+ ç #ªQ ?° "¢+? æ 'M- M?QM; p`M?¢+ T?K
 S?QM; +ªK ;B€+ +kM; F?¬M; i - ?ÆM M[?„M ç2K "¢+? æ 'M ;B Q +?Q KbM?- H`K
 +?¶i®i M?Q p"v- p ibM? p Hw- ç m T?ªB #€B H¢vX

> B i, Km°B "¢+? ;B [m€ i`QÈ+ T?–M K° T?K i?•M +ª M;¨v- æQÌM; S?QM; +kM; çS
i®B- æQÌM; S?QM; KÈB FûQ çQÊ+ ? B M;QÌB `ìB çBX "¢+? L;mv i .mM; +ÁM `i
M?B M Km®M Î H¢B pÈB "¢+? E? M; L?•M- M?QM; F?¬M; i? F?¬M; çBX

a m F?B i`î p - "¢+? L;mv i .mM; H"TiS+ T?€i` K M? H M?- ç2K MÆB M i€M; +O
i?"M?+'K ç` +O "¢+? æ i?"M?- F?¬M; +?Q T?ûT #'i+S B çB p`Q ç|- h'i+ª K¼B M
+?mv M ;b- M?QM; F?¬M; +| B ?ÄB i?,KX *?d H` K°i+€B +'K ç` K`i?¬B- ?ÆM M
;b ?mv M #QX

*?mv M MÆB ç•v ç½ tQM;- æQÌM; S?QM; HB M Km®M +€Q iW- "¢+? L;mv i .mM; ;
+O ?„M- KÎ KB M; M|B,

@ æQÌM; S?QM; +MM; hB m G¢B +€+ M;QÆB +?ì #bM? KBM? M;¨v K B ?½v çB- ?
;b- +€+ M;QÆB Î H¢B +kM; +?ŠM; ;B9T çQÊ+ ;bX

æQÌM; S?QM; b[M; bÌ- KÎ KB M; M?bM "¢+? L;mv i .mM; M|B,

@ h?"M? +?O

"¢+? L;mv i .mM; tQ tQ p`M? K„i+| +?9i çÄ H M- M?bM ?„M +QÌB M|B,

@ L?Q i? M`Q\ L?¢+ T?K ç¢B M?•M +kM; ç½ ;¼B `²B- i¢B b Q F?¬M; F m K°i iB M
H'v hB m G¢B H`K pÊ `²B- +?ŠM; H) M;¨v b m +?9M; i ;†T K†i- M;QÆB pšM tQM;

æQÌM; S?QM; M;?2 p"v M;QÊM; M;MM; p¬ +MM; - pÁ ç–m M|B,

@ o"v æQÌM; S?QM; HB M K†i /¨v ;¼B K°i iB M; L;mv i .mM; i,5

@ æ9M; `²BX

"¢+? L;mv i .mM; i?Qª K½M ;"i ç–mX

"¢+? hB m G¢B `9+ p`Q i`QM; M;U+ "¢+? L;mv i .mM; - i?'T ;B¼M; M|B,

@ h Î H¢BX

L; v H9+ M¨v- "¢+? hB m G¢B H`K b Q +| i? M?šM i•K K†+ F #Ä i, i, Î H¢B +?S-
æQÌM; S?QM; `ìB çB- M?QM; +kM; +?d +| i? HU +?¼M M?Q p"vX

@ L;QÆB Î H¢B H`K +€B ;b\

"¢+? L;mv i .mM; #|T KkB M`M;X

@ *?mv M Î "¢+? æ i?"M? M;QÆB F?¬M; ;B9T çQÊ+ ;b- H9+ ~M H9+ ?B M i`QÈ+ K
+?Q i - H9+ T?K i?•M K'i iQ+?- F?¬M; T?ªB +?9M; i ç½ bÈK HB m iÈB iB M? ?m®M
i +kM; F?¬M; +–M [m€ i?QÆM; i•K- +?d +–M b®M; i®i- +?QM? H` ?²B #€Q i®i M?'
S?QM; iÈB "¢+? æ i?"M? iB K M;QÆB- iªB [m i?B M i•M p¢M F?'- +?ŠM; H) M;QA
K` p \

@ L?QM; K`

@ æB çB- +MM; ?„M `ìB F?ÄB +?¶ M¨v- +kM; F?¬M; çQÊ+ [m v i`Î H¢B- b m M¨v M;
?½v i`Î H¢BX L;¨v K B +kM; çWM; ç M iW #B i i - H9+ ?WM; ç–M; ?½v i`U+ iB T `ì
t2 M;U i®i +?Q +€+ M;QÆBX

83yX *?QÆM; 88y, hoM? M h?"M? GQ¢MX Ui?QÊM;V

"¢+? hB m G¢B M;?2 p"v- M†M; M ;"i ç–m- ? B i v ¬K # M ?¬M; "¢+? L;mv i .mM;
M`M;- +?–K +?"K +?ªv MQÈ+ K„iX

æÈB K°i H9+ b m- æQÌM; S?QM; KÎ KB M; M|B,

@ L;mv i .mM; i,- i +ÁM +| K°i +?mv M Km®M M;QÆB ?¶ i`ÊX -

@ *?mv M ;b\

"¢+? L;mv i .mM; M;~M; ¢-m ?ÄBX

G" p G-B h~m- ¢ M #•v ;Bì ?„M +ÁM +?Q i`î p - i ¢Q€M +?WM; ?„M ¢½ H¢+ ¢QìM
+?¶ M"Q ibK ?„M- ¢ÊB b m F?B "¢+? æ i?"M? ´M ¢`M? i`î H¢B- FQM? tBM `9i` K
ibK ?„M K°i +?9i- ?bM? /€M; +O ?„M ¢†+ i?M- ?ÆM M[F?¬M; `M? i? bU- H¢B
M M `i / /`M; ibK ¢QÊ+ iBM iS+X

*?mv M M"v F?¬M; i?"M? p'M ¢ - p` iB M #®B M"v t2K M?Q H" •M M?•M +Sm K¢M
H"K M?Q p"v- M?QM; K" L;QÆB t€+ ¢`M? H" ?„M #` H¢+ ¢QìM;\

"¢+? L;mv i .mM; +| +?9i /î F?|+ /î +QìBX

@ h€K +?QM T?-M KQìB5

æQìM; S?QM; t€+ ¢`M?X

" M ¢ K M;?d M;ÆB K°i ¢ K- b€M; bÈK M;"v i?S ? B- `Y K†i ?Q" M i'i- /MM; +?9i
M;mìB ?¢ M?•M "¢+? ;B ¢ M ibK æQìM; S?QM; - M|B,

@ æQìM; i?B m ?B T- t2 M;U ¢½ +?m~M #` tQM;- H9+ M"Q H M ¢QìM;\

@ G¢B i, ¢•m\

æQìM; S?QM; ?ÄBX

@ h?B m i?"M? +?O ¢½ ¢ÊB H•m `²BX

L;QìB M¼ ¢€TX

@ >B M i¢B ¢B i?¬BX

@ JìB ¢B i?2Q i X

.QÈB bU /šM /„i +O ?¢ M?•M "¢+? ;B - æQìM; S?QM; ¢B p"Q MÆB ¢†i t2 M;U - pû
i, M;²B # M i`QM;- i?-M b„+ ºK ¢¢K- M?bM i?'v KbM? +kM; +® M†M ` K°i MK +QìB
æQìM; S?QM; ¢B p"Q- M;²B tm®M; +¢M? M" M;- +-K +?†i i v M" M;- +kM; F?¬M; #B
L;Q" B t2- M;QìB ?¢ M?•M "¢+? ;B ?¬ HÈM,

@ æQìM; i?B m ?B T- i?B m i?"M? +?O M;²B p[M; p" M;- +?9M; i tm'i T?€iX

hB T i?2Q ¢| +| iB M; `QB M;U p M; H M- t2 M;U p[M; p" M;+?¢v p T?Q i`QÈ+X

h`QM; "¢+? æ i?"M?- ;|+ æ¬M; L K- K°i i?•M #¢+? v- K°i M[M?•M iB m iKv ¢SM;
p F?¬M; Km®M M?bM t2 M;U /-M /-M `ìB ¢B- i` M K€B i|+ ¢2M M?€M? +O M" M;-
> B i v M" M; M„K +?†i- +„M M? K¬B- +® ;„M; F?¬M; +?Q MQÊ+ K„i +?ªv tm®M;X

a m HQM; i`mv M ¢ M ¢°M; ioM?- >¢ h?b ok +MM; h?m .`+? h9v ? B M;QìB /„i i v M
î b m HQM; M" M;- [m i?"i H•m- >¢ h?b ok KÈB M|B,

@ L;mv i .mM; i,- F?¬M; M M i?QÆM; i•K- #¼M ?„M b) i`î H¢BX

h?m .`+? h9v M|B,

@ hmv hB m G¢B ¢B- M?QM; pšM +ÁM ? B i, Km°B +?9M; i - +?9M; i b) î # M +¢M

"¢+? L;mv i .mM; tQ v ¢-m H¢B- i` M K†i H°` p iQÆB +QìB- M?bM [m ? B M;Qì

@ æ½ `i H•m `²B- +€+ M;QÆB KÈB tQM; ?¬ pÈB i M?Q p"vX

>¢ h?b ok +MM; h?m .`+? h9v HB + M? m- +QìB ?b ?b M|B,

@ æ| H" #îB pb F?B M;QÆB i`î i?"M? i?"M? +?O H9+ M"Q +kM; tK K†i- ;B®M; ? i H
tQM; ?¬ pÈB M;QÆB M?Q p"vX

@ L? ç-m +? i iB i FB - F?~m F?Q pšM M?Q tQ F?¬M; i? v ç' B +?9i M"QX
"¢+? L;mv i .mM; Q€Mi`€+? i`WM; K„i pÈB M" M;- ç9M; p"v - iW F?B KbM? H"K i?"
i?S- #'i [m€ ?B Mi¢B i Q M;° K°i ?²B i`„+ i`Î- M?[M; i?S M"v ç½ i`Î H¢BX
" M M;Q" B "¢+? æ i?"M?- i`QM; t2 M;U - æQÌM; S?QM; M?bM "¢+? hB m G¢B +kM
@ *?9M; i b) i`Î H¢BX
@ æ9M;X
"¢+? hB m G¢B ;"i ;"i ç-mX
s2 M;U K°i çQÌM; ?QÈM; M K- F?¬M; ç M K°i M;"v- ç½ ` F?ÄB T?¢K pB +O "¢+?
HQm H¢B M?[M; `ªM? i?"i b•m- K°i çQÌM; çB iÈB- æQÌM; S?QM; F?¬M; M;WM; i?
T?Q - Km®M ibK /'m p i +O G¬B h~m- /MM; i?U+ HU+ h?B M ;B B ?¢ T?~K ?B M ;
h?B M L?•M >ÊT L?'i - M m iQ" M HU+ F?m +? i€M i?-M i?S+ ` M;Q" B- çO ç +ªK
i`QM; T?¢K pB KQÌB /†KX L?QM; /M H" p"v- +kM; pšM F?¬M; ibK çQÈ+ imM; iQ+?
J'v M;"v b m- æQÌM; S?QM; ç" M? T?ªB #m¬M; i? - /M b Q G¬B h~m H" K°i GBM? ;
M;Q" B F?¬M; B H"K ;b çQÈ+ ?„MX .mv M?'i æQÌM; S?QM; HQ H„M; H"- ?„M b) ?M
`½M? `¶B HB M K†+ [m-M +°+ çO K"m b„+ M?Q p"v çB ` M;Q" B\ >ÆM M[h?B M
+kM; H"K +?Q M;QÌB i bÊ ?½BX
J'v M;"v M v i•K ibM? Qm i?QÆM; +O "¢+? hB m G¢B +kM; /-M /-M +?mv M #B M
S?QM; i" M HU+ F?mv M M" M;- +?Q M M +ªK t9+ +kM; ç½ F?¬B T?K+ H¢B- ? B M;
"¢+? ;B ç€M? t2 +kM; H" H½Q ;B M; ?²- i?U+ HU+ imv F?¬M; + Q- M?QM; [m M?
i?S+ F?¬M; QiX
æQÌM; S?QM; i?dM? i?QªM; ++¢v ` M;Q" B M;²B ç€M? t2 +?mM; pÈB ?„M- +MM; +
iW ?„M K°i Qi F€ p,M /` bU- #'i i`B #'i ;B€+- t2 M;U ç½ iB M p"Q hoM? M i?"M?-
çQÌM;X
G9+ M"v- # M;QÌB Hv F? B "¢+? æ i?"M? ç½ ?ÆM K°i i?€M;- +kM; K v +QÈ+ HU
#'i T?"K- M m F?¬M; F?¬M; +€+? M"Q ç M ç•v M? M? M?Q p"vX
*€+? h?B M h9 +~M; ;-M- æQÌM; S?QM; +~M; H" +† +?9i çSM; M;²B F?¬M; v M- #
+kM; F?¬M; #B i M†B i? M"Q pÈB G¢B i, p S?B hB m L?½X
E?¬M; T?ªB F?¬M; /€K- K" H" F?† KÎ KB M;- /M b Q pB + M"v H" KbM? F?¬M; ç9M
/`B K°i +?9i pb +?Q i`Î p M?"- M?QM; çÈB p ç M h?B M h9 i¬M;- +ÁM +† i? /'m ;
p"v H" F?¬M; +¬M; #^M; pÈB S?B hB m L?½X
E?† KÐ KB M;- ç°i M?B M æQÌM; S?QM; M?È H¢B ç K ?¬K ç† H9+ M†B +?mv M pÈB
ç¢B i`QÈM; T?m- /€K H"K /€K +?`m- HQ i`QÈ+ HQ b m F?¬M; [mª [mv i F?¬M; T?ª
h`QM; M?'i i?ÌB- æQÌM; S?QM; i?"i bU +† +?9i ?' i? M5
*?QM? KbM? ç2K +?mv M M"v H"K +?bK tm®M;- ?B Mi¢B H¢B F?¬M; +† /kM; F?Q
G"TiS+- b„+ K†i æQÌM; S?QM; M;?B Ki9+- p K†i i?" +? i F?¬M; bÌM- +QM K„i M
M;†M i v +K+ t9+ #'i M p•M p bÈB `B KûT /QÈB +^K- ;Bª #° M?Q F?¬M; ç K td iÈ
@ G¢B i,- i +† +?mv M Km®M M†B pÈB M;QÆBX
"¢+? hB m G¢B ç M; i?QÌM; i?S+ M€Q M?B i p2M çQÌM; p" T?QM; +ªM? M M F?B M
ç-m M?bM ?„M- i?'v #B m H° +O ?„M F€ [m€B- M;?B M;†M†B,
@ *?mv M ;b\
@ L?QM; F?B i M†B ` i bÊ M;QÆB b) ç€M? i X
æQÌM; S?QM; iB TiK+ p•M p `B KûT +O KbM?X
"¢+? hB m G¢B # "i +QÌB M†B,

@ GϕB i, i F?¬M; T?ªB H¨ Kšm /ϕ tQ - H¨K b Q HϕB ϕ€M? M; QÆB\ S?QM; i p¨ M; HÌB ;b +S M|B `ä- /M +| +?mv M ;b i +kM; F?¬M; i`€+? M; QÆBX

@ h?U+ b Q\

æQÌM; S?QM; tQ v ϕ-m HϕB- ? B i v ϕ†i i` M ϕ-m ;®B- H¨K ` p `¨i M; ?B K +?dM?

@ hU M?B M H¨ i?"iX

"ϕ+? hB m GϕB M; ?B K i9+ ;"i ϕ-mX

æQÌM; S?QM; #B m H° ;B M M M- ϕ M; Km®M KÎ KB M; M?"M i°B- +QM M; QÆB "ϕ+ +QÌB M|B,

@ L; QÆB Km®M M|B pÈB i - H¨ +?mv M +O M; QÆB pÈB p` i•M +mM; +?O æϕB hm

h?•M i? æQÌM; S?QM; +?'M ϕ°M; - +ª M; QÌB `mM H M- b m F?B `mM K°i H€i- b„+ i?Î M|B,

@ s2K ` GϕB i, ϕ½ bÈK #B i `äX

G9+ 'v iϕB "ϕ+? æ i?"M?- "ϕ+? hB m GϕB M; v i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM; ϕ + "T iÈ +| i? #` æQÌM; S?QM; #Ä [m - ?B M iϕB KbM? p¨ M¨M; F?¬M; †T ? B M, K M v- F? `ä +?mv M +O KbM? ϕ M M?Q p"vX

@ a„+ K†i M; QÆB F?¬M; iU M?B M p¨ #B m H° F?| KÎ KB M; M?Q p"v- K¨ i H¨ M; QÌ +?mv M K¨ M; QÆB F?¬M; /€K M|B +?d bÊ +?d +| +?mv M M¨v- H¨K b Q K¨ i F?¬M

83RX *?QÆM; 88y, hoM? M h?"M? GQϕMX U?ϕV

"ϕ+? hB m GϕB +?2 KB M; +QÌB F?)X

@ GϕB i,- M; QÆB F?¬M; i`€+? i b Q\

æQÌM; S?QM; ?ÄBX

"ϕ+? hB m GϕB M?bM [m €M? K„i ?„M- ¬M M?m M|B,

@ L; QÆB t2K i ;B®M; M?Q ϕ M; i`€+? M; QÆB b Q\

@ GÁM; /ϕ +O M[M?•M- i?•K b•m M?Q #B M- F?| ϕQ€M H„KX

@ æ² M; ®+X

"ϕ+? hB m GϕB ;K+ ϕ-m p¨Q M; U+ æQÌM; S?QM; - M|B F?),

@ *| i? H¨K #ϕM +ª ϕÌB pÈB M; QÆB- i ϕ½ `¨i i?Ä K½MX L?QM; GϕB i, HÈM im´B ; ϕ M H9+ ϕ| - F?B ϕ| i #B M i?¨M? K°i H½Q i?€B #¨ i?b H¨K b Q /€K ϕSM; i`QÊ+ K†i +| i? ibK ϕQÊ+ K°i M[M?•M +| MB M F, iQÆM; iU- t2K M?Q ϕ ;BªB [mv i ϕQÊ+ i M, K i`QÊ+ F?B i M|B M?[M; HÌB M¨v pÈB M; QÆB- +?ŠM; H) M; QÆB ϕ½ [m M `²B

æQÌM; S?QM; F?¬M; T?ªM #€+ ϕQÊ+- ?€ ?®+ K²K M?QM; HϕB F?¬M; #B i M|B ;b M; ? M M;¨QX

æ M; H9+ ?„M +ªK ϕ°M; - +€B ?¬M; #` "ϕ+? hB m GϕB pûQ K°i +€B- ?ÆM M[ HU+ ϕ +?9i H¬B ϕB M iB M p¨Q i?•M i? - i`mv M ` iB M; M´ p M; - p K†i æQÌM; S?QM; M M; ¼+ i`QM; HÁM; - M|B,

@ GϕB i, M; QÆB +¨M; M;¨v +¨M; K M; QÌB X

"ϕ+? hB m GϕB M;¨M; ϕ-m H M- M?bM [m ?„M ;BªQ ?Qϕi +QÌB +QÌB- ¬M M?m M|B

@ æQ i v ` X

æQÌM; S?QM; M;?2 p"v- çQ i viÈB i`QÈ+ K†i M" M;- "¢+? hB m G¢B M?bM i?ŠM; p
F?) KÎ ç-B K-B- H°` ?"K` ,M; i`„M; M?Q imv i- b m ç!X X X *„M H'v M;|M i v æQÌ
æQÌM; S?QM; H¢B M|B,
@ "° /€M; +O G¢B i, `i K M;QÌBX
"¢+? hB m G¢B ?W M? K°i iB M;- M? M? M?Q +„i #„i H'v #`M i v ç M; H`K +?mv
?"K` ,M; M?ª i v ?„M ` - M?ªv [m M;²B +?¶ F?€+- FûQ ;B½M F?QªM; +€+? pÈB ?„M
@ G¢B i, M;QÆB +kM; #B i iS+ ;B" M b Q\
æQÌM; S?QM; #m²M #U+ ?ÄB i?,KX
"¢+? hB m G¢B H'v ` K°i +€B F?,M HK - iQ i?€B Qm M?½ H m H m F?|2 KB M; +O
@ L;QÆB +S M|B çBX
æQÌM; S?QM; ç2K i?•M iÈB ;–M- `i F?Q T?€+?- ?B M M; M; HŠK HB i M|B,
@ >¬K M v +?mv M ;b i +kM; H`K `²B- M m M;QÆB i?"i bU iS+ ;B" M- Km®M +?ûK K
i imv i F?¬M; M?Qm K`vX
"¢+? hB m G¢B +QÌB F?´ M|B,
@ h ;B" M M;QÆB pb M;QÆB F?¬M; iQM M?B K i - i?ÌB ;B M /`B M?Q p"v F?¬M; M
+O M;QÆB bÊ i M?Q p"v b Q\
J°i +•m ç•K M; v +?¶ ?B K- ç9M; H` æQÌM; S?QM; bÊ M" M; iS+ ;B" M M M F?¬M; M
F?¬M; M;ì ?„M ç½ b B `²BX
L;?2 K°i HÌB M`v- æQÌM; S?QM; ?Q M ?d +QÌB çM K°i iQ- F?¬M; çÈB ?„M KÎ KB
M;?2 i?'v M;QÌB ?¢ M?•M "¢+? ;B ç M; ç€M? M;U i?'T ;B¼M; M|B,
@ æQÌM; i?B m ?B T- i?B m i?"M? +?O- ç½ ç M M°B i?"M?- bÊ `^M; t2 M;U F?¬M
+ÁM +€+? h?B M h9 KQÌB /†K- ? B p` +! i? tm®M; çB #° F?¬M;\
L|B i? tQM;- ?¢ M?•M "¢+? ;B ?¬ H M,
@ h H` M;QÌB +O "¢+? æ i?"M?5
æ€K M;QÌB M°B i?"M? +kM; #B i M;QÌB iÈB H` B- M?QM; M;QÌB "¢+? æ i?"M? +
H'v K¢M? ?B T v mX
*?Q M M /M +?d H` ?¢ M?•M "¢+? ;B - +kM; +?d +! i? +?Q æQÌM; S?QM; +MM; "¢-
@ •M\
æQÌM; S?QM; M;?2 HÌB M`v F?¬M; F?ÄB M;?B ?Q†+ p¢M T?¬M- pûM ` K t2 H M t
M M°B i?"M? H9+ M`v +! p¬ b® M;QÌB im Hmv M- i` M i v +–K pk F?Q- ç M H¢B p°
iÈB- `i M€Q M?B iX J°i [m–v #€M ?"M; `QM; p2M çQÌM; i`€M? F?¬M; F`T- #` M?[
M;½ tm®M; ç'i- ?"M; ?! +kM; M?[M; ;€M? ?"M; `QM; `ÆB tm®M; # M çQÌM;- HB M
J` M?[M; M;QÌB im Hmv M FB - +kM; HÆ H` K†+ F M?[M; M;QÌB #€M ?"M; `QM; M`
`ÌB çBX h?"K +?Q- æQÌM; S?QM; M?bM i?'v M?[M; M;QÌB im Hmv M M`v ç M; ?"M
i?QÌM;X
h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; iS+ ;B" M- +´ i v pmM; H M- K°i +?m¬B T?B ç Q #„M `
i v ç M; ;BÆ + Q +O i M M;QÌB im Hmv M FB X
J°i iB M; ?ûi i?ªK i`mv M ç M- K€m iQÆB #„M ` - i M M;QÌB im Hmv M M`v M?bM H
@ G` B- H` i M pQÆM; #€i çªM M`Q ç€M? HûM ç¢B ;B \

GÌB M!B K†+ /M ?mM; €+- M?QM; `ä`M; H` M;Q`B K¢M? i`QM; v m- #ÎB pb ?„M
F?¬M; K°i iB M; ¸°M; ¸€M? HûM KbM?- i?U+ HU+ M?`i ¸`M? T?ªB + Q ?ÆM KbM?`
K¬M bQ ?mvM? ¸ Î ¸•v- iU M?B M F?¬M; i? #B m ?B M [m€ KS+ M?m M?QÊ+X

J'v M;QÌB ?mvM? ¸ ¸²M; ?`M? +O M;QÌB M`v M?bM [m M?- M?QM; F?¬M; T?€i ?
i? M;?B M`M; M;?B M HÊB pSi H¢B p`B +•m M;Q M i?Q¢B- ?"K ?U+ `ÌB ¸B- K` i
/`T #Ä +?¢vX

æQÌM; S?QM; +MM; "¢+? hB m G¢B M?ªv tm®M; t2 M;U - M?bM [m M? K°i pÁM;-
@ E€ [m€B- i¢B b Q hoM? M i?`M? H¢B +! M?B m M;QÌB M?Q p"v- +?ŠM; H) h?B
æQÌM; S?QM; +? m K`v- i`QM; HÁM; +! +?9i /U +ªK F?¬M; i®iX

L;QÌB ¸B i` M T?®- ¸¢B ¸ b® ¸ m H` M;QÌB im Hmv M Î# M M;Q`B ¸ M- M;QÊ+ H
i?`M? ¸ m ¸!M; +Y F?¬M; ` M;Q`B- ?ÆM M[ M?[M; M;QÌB i`®M i`€M? `i M?B m
+O M?[M; M;QÌB M`v- +?QM? H` T?QÆM; ?QÈM; +O h?B M h9 i¬M;- +?Q i?'v M?
tªv ` ¸¢B bU ;b ¸!X

*?QM? KbM? Hv F? B h?B M h9 KÈB ? B # i?€M; i?¬B K`- +! i? tªv ` ¸¢B bU ;b +
"i [m€ Km®M i? M`Q +kM; p¬ /KM;- t2K ` T?ªB p h?B M h9 M?bM t2K- M;?o ¸ M
p`M; H M K°i +?9iX

@ >Q #€- M;QÆB p "¢+? æ i?`M? i`QÈ+ ¸B- M!B pÈB i, i, H` #¼M i ¸B ¸QÌM; `i
"¢+? hB m G¢B M?bM ?¢ M?•M "¢+? ;B FB /†M /Á K°i iB M;X

@ æQÊ+X

>¢ M?•M "¢+? ;B SM; iB M;- HB M [m v ¸-m t2 `ÌB ¸BX

æSM; i` M ¸QÌM;- æQÌM; S?QM; H¬B FûQ "¢+? hB m G¢B +?¢v p h?B M h9- M?C
M?B M T?!M; iÈB K'v +QM im'M K½- K!M; M;U # v H M- i®+ ¸° +U+ M? M?- M;²B
[m-M €Q K`m p`M;- K°i M;QÌB i`QM; ¸! K°i # M ;BK+ M;U K°i # M + Q ;B¼M; ?¬,

@ h`€M? ` - i`€M? ` 5

h` M ¸QÌM; T?® /B M ` K°i ?²B ;" # v +?! +?¢v- F?¬M; Qi M;QÌB im Hmv M i`QM;
KÎ KB M; K„M; K'v +•m- M?QM; F?B M?bM i?'v [m-M €Q +O M?[M; M;QÌB M`v- H`
M;Q M M;Q½M i`€M? [m K°i # MX

æQÌM; S?QM; +MM; "¢+? hB m G¢B +kM; i`€M? ¸B- F?¬M; Km®M +MM; M;QÌB iÈB
L;QÌB i` M im'M K½ +`T i®+ `ÌB ¸B- æQÌM; S?QM; M;?2 iB M; K°i M;QÌB i`QM; ¸!
¸-m M?bM H M- i?'v €M? K„i +O ?„M ¸ M; M?bM +?^K +?^K "¢+? hB m G¢BX

a m K°i F?„+- M;QÌB M¼ ¸°i M?B M ;?bK +?†i +QÆM; M;U - +QM M;U /WM; +?¢v
K'v M;QÌB ¸B T?Q b m +kM; ;?bK +QÆM;- ¸ m /WM; M;U X

L; v b m ¸!- i M ¸-m HoM? i? v ¸´B T?QÆM; ?QÈM;- ¸B m F?B M M;U ¸ M i`QÈ+
hB m G¢B- /MM; €M? K„i +O F # i` M M?bM tm®M; ?ÄB,

@ > B p` H` ¸ iY i¬M; K¬M M`Q\

L;[F?Q +O M;QÌB M`v +! ?QÆM; p` + Q + Q i¢B i?QÈM;- ?B M M?B M H` t2K +?
J†i "¢+? hB m G¢B H° p F?¬M; pmB - ?W H¢M? K°i iB M;- M;?B M; ¸-m ¸B- +,M #

L m ¸ M; M!B +?mv M pÈB K` T?ªB M;~M; ¸-m M?bM M;QÌB F?€+- i`QM; M°B i•K F?
*ÁM M[- "¢+? hB m G¢B i?•M H` "¢+? æ i?`M? i?B m i?`M? +?O- H¢B H` h?B M;E
b Q ¸2K M;QÌB M`v ¸ p`Q K„iX

83kX *?QÆM; 88R, >Q" M; u >"m h?´- h? v h`ìB >"M? æ¢Q5

"'i [m€i?U+ HU+ M;QìB M"v F?¬M; T?ªB i?'T- i?"K +?Q ç¢i ç M h?B M ;B B i`mM
M?[M; M;QìB #` M;U çKM; i`9M; H¢B F?¬M; /€K M|B ;bX

hmv F?¬M; pmB- M?QM; æQìM; S?QM; F?¬M; Km®M ;•v +?mv M- i?-K M;?o T?ªB
M?bM t2K ç½ T?€i bBM? +?mv M ;bX

@ S?m i? +?9M; i F?¬M; K¬M F?¬M; T?€B- +?d çB /m bÆM M;Q¢M i?Ov- çB iÈB
æQìM; S?QM; iMv iB M FB K +ÈX

L;QìB i` M M;U •K i`-K M?bM æQìM; S?QM; - H¢B M?bM "¢+? hB m G¢B- b„+ K†i
M K K°i M[M"v- ?„M F?¬M; M?bM i?'mX

L[M?•M FB #Ä [m - i` M M;QìB i®it'm ;b +kM; +| +QÆM; F?Q +?'M ç°M; - M?bM M
#B i +| T?ªB H" + Q i?O çSM; ç-m ? v F?¬M; - +?„+ H" /Q im Hmv M #Q T?€T- +?2
KbM?X

o T?-M M K M?•M M"v- iQ" M i?•M #bM? i?ªM F?¬M; +| ;b H¢- +,M #ªM ;B®M; M?Q
K"- F?Q +?'i +MM; i?-M i?€B +O K°i M K K°i M[M"v- F?¬M; T?ªB H" M;QìB #bM?

L;?o iÈB ç•v- ?Q" M; v M?•M +"M; +ªM? ;B€+- ?W H¢M? K°i iB M; - M;Q" B KB M; M

@ E?¬M; K¬M F?¬M; T?€B\ >B M i¢B i'i +ª ç¢B i¬M; K¬M ç M ç•v H"K pB +- ? B p`
tBM #€Q ` / M? ?"Q ç M- M m F?¬M; ç Q FB K F?¬M; +| K„i- i' M i?QÆM; M;QìB K°
M? mX

@ S?QM; - +?9M; i çBX

"¢+? hB m G¢B `i F?¬M; FB M M?šM- i M ?Q" M; v M?•M p¬ /mv M p¬ +È +?¢v ç M
K°i +QM M;U i?-M i?€B FB m +,M; M?bM ? B M;QìB #¼M ?¼ M|B +?mv M- H"K +?
æQìM; S?QM; ;"i ;"i ç-mX

@ *?¢v çB ç•m\

>Q" M; v M?•M [m€i K°i iB M; - M;QìB i` M K'v i?Èi M;U M?ªv tm®M; - i`U+ iB T p
+MM; "¢+? hB m G¢B p"Q ;B[X

@ h ?Q" B M;?B M;QÆB p" +¬ ;€B M"v H" M;QìB h?B M h9 i¬M; - #„i H¢B +?Q i 5

æQìM; S?QM; M;?2 p"v M?Qm K"v- i?-K M;?o [mª M?B M h?B M h9 tªv ` +?mv M-
M"v H¢B M?^K p"Q ç iY h?B M h9 +?SX

G9+ M"v- ç€K M;QìB p•v [m M? æQìM; S?QM; +MM; "¢+? hB m G¢B M?"Q iÈB- ?
S?QM; - # M;QìB +ÁM H¢B T?|M; iÈB "¢+? hB m G¢B- Km®M #„i H'v #¼M ?¼X

æQìM; S?QM; ç M; Km®M ç°M; i?O- ç½ i?'v "¢+? hB m G¢B T?šM M° pmM; #`M i
HK ;B®M; M?Q K°i ç¢Q [m M; çB M tm'i ?B M- ;B®M; M?Q K°i +•v i`QìM; iB M- H
;B[F?¬M; i`mM; [m v K'v ;|+ ç°- iQ" M #° [m'i p"Q K†i ç€K M;QìB FB - iBM? +?m`

" # # p"BiB M; ;BÁM p M; - M?[M; M;QìB FB F m i?ªK K°i iB M; - #` ç€M? # v M;C
î ;B[F?¬M; i`mM; #` [m M; çB M H"K +?Q F?¬M; M;WM; `mM `~v- H¬M; i|+ iQ" M i

J'v M;QìB FB i?U+ HU+ /M F?¬M; i - ç¢i iÈB +ªM? ;BÈB æ` ;B B- M?QM; H"K b
hB m H¢B- "¢+? hB m G¢B i•K ç` i?B M HQÆM; - imv i`QM; HÁM; T?šM M°- M?Q
F?¬M; K'v M;QìB FB ?B M i¢B ç½ #B M i?"M? K°i +´ i?B i? X

h M ?Q" M; v M?•M +QÐB M;U b„+ K†i H¢M? H)Q- T?šM M° [m€i,

@ .€K + M çªK ` i v pÈB M;QìB >Q" M; æ¢Q J¬M i ç - Km®M +? i5

oW M|B HB M M?ªv tm®M; M;U - bQM; +?QîM; T?€i ` €M? b€M; K"m p" M; - iW i`
T?Q "¢+? hB m G¢BX

J°i +?B m M"v ;B®M; M?Q SM; FQ+? i`QÌM; F?¬M; - F?Q i? KQÌB T?¬M- ?ÆM M[
K„i ç M +U+ çB K- i`QM; M?'i i?ÌB- M?[M; M;QÌB p•v t2K ç m M?2Q K„i HçB- +,M
`ä ibM? ?m®M; i`"M ç€M?X

Zm ;B•v H€i- bQM; +?QÎM; ?Q" M; v M?•M Km®M ç€M? p"Q M;QÌB "ç+? hB m GçB-
T?~K +O ?„M- +?Q ``M; b) ``i M? M?"M? #„i çQÊ+ M[M?•M i` im´B M"v- +?ŠM; M
K°i #¬M; ?Q - K°i M K K°i M[FB ç½ i?Q€i` F?ÄB T?çK pB +¬M; FQ+? +O ?„M- K
K°i +?QÌM; K°i +QÊ+ p T?Q ?„MX J°i +?QÎM; +O M[M?•M ç€M? p"Q M;U+- ?Q"
i?´` # HQi K€m- +ÁM K°i +QÊ+ +O M K M?•M FB i`U+ iB T ç€ p"Q K†i- HU+ çç
ç€M? ;½v KkB +O ?„M- i?•M i? Î çªQ M;QÊ+ ;B[F?¬M; i`mM; R3yê- M;½ H°M M
+SM; `„M /QÊB çQÌM; +kM; #` ç•K p"Q M€i #'vX

•M? b€M; K"m p" M; i€M çB- M;QÌB tmM; [m M? F?¬M; M?bM i?'v ;b- F?¬M; F?ÄB
+ÁM i?'v #!M; /€M; +O K°i M K K°i M[FB - M;QÊ+ HçB i M + Q i?O >Q" M; æçQ J¬
ç'i- K†i KkB #-K /"TX J°i K" M M"v F?¬M; ;B®M; pÈB /U çQ€M +O #¼M ?¼- H"K +
T?¬MX

h?"i H" HÊB ?çB- i`QM; HÁM; #¼M ?¼ ?QªM; bÊX

"¼M ?¼ H" B5 >Q" M; v M?•M +kM; F?B T bÊ F?¬M; i?¬B- ç•v H" MÆB KQÌB K'v i
#€+? h?B M h9 i¬M; ;B Q` >mv i J æQÌM; S?QM; - ?„M KÊB +'T i®+ +?çv ç M ç•
GçB +?d ?Q" B M;?B M" M; H" ç iY h?B M h9- +?Q M M Km®M #„i i?~K p'M K°i T?2
S?QM; - M?QM; ?„M F?¬M; M;?o iÊB- ? B M;QÌB i` im´B M"v HçB H" + Q i?O- +?QM
M?QM; F?¬M; i? iB T çQÊ+ K°i +?B m +O ?¼ HB M #` ç€M? #çBX

>„M i`QM; >Q" M; æçQ J¬M +! i?•M T?"M F?€ + Q- i` M ;B M; ?² +kM; +! / M? p¼M
M;QÌB i ç€M? i?"M? M?Q p"v- iU M?B M `i K'i K†i- /Si F?Q€i M^K i` M K†i ç'i ;E
M?•M ç iY M•M; H M M;U - M? M? M?Q +?ÊT +?çv K'iX

h`QM; K°i ? K M?Ä- æQÌM; S?QM; +MM; "ç+? hB m GçB K°i +¬K F?,M HK +?2 K†i-
ç2K Kk`°M; p" M? FûQ i?'T- +?2 +?„M Î F?m¬M K†i- çB i?2Q K°i ç€K M?•M bo ;B M
i¬M;X

@ GçB i,- i? HU+ >Q M; æçQ J¬M `i HÈM b Q\

h` M ç`B + Q +| K°i M K iY i?•M aM? + Q HÈM- M K iY M`v ç M; çSM; i` M ç|- i` M
 M?B M +?QM? F?Q- +?„Ti v b m HQM;- ;B®M; M?Q K°i M;¼M M9B bWM; b[M;- F
 /MM; ç-m M;|M +?•M +kM; çQ€M` - ç•v +?„+ +?„M H`>Q`M; h?B M æ¢Q +O >Q`M
 L?bM p t ?ÆM H` h?B M h9- #`i ç²M; pÈB +aM? iK i`T;-M p¢M M;QÌB # M M`v- # M
 +?d`aB`€+ K`v M;QÌB K`i?¬BX
 "i [m€ F?B M?bM i?`v M?[M; M;QÌB M`v- æQÌM; S?QM; HB M v M HÁM;- +m®B +M
 M?[M; M;QÌB M`v +?d iK i`T K`F?¬M; /€K i`M +¬M; h?B M h9X
 *Y +?QM? +O h?B M h9- +| K°i +€B ;? #`M?- M;²B i` M ;? i?€B bQ H` K°i p` +
 imv i- ç¢B K„ M[/€M; M;QÌB M|M; #ÄM;- M[M?•M M`v i?•M K†+ K°i #° p€v /`B ?Ä
 /B K- i`M HU+ T?|M; i?Q+?` K`HU+ +O KbM?- M?bM [m p T?Q ç¢B [m•M p¢M
 ?B M` K°i MK +QÌB H¢M?X LK +QÌB M`v çQÊ+ F?¬M; Qi M;QÌB M?bM i?`v- i`QM
 +kM; +aK i?€M h?B M h9 +| [m€ M?B m ç¢B K„ M?•M - +?d iMv iB M M;²B Î+?¶ M`v
 M;?B M; MQÊ+ M;?B M; i?`M? - M m i?U+ bU ç€M? p`Q i`QM; h?B M h9- b) +| #
 *¬; €B M`v \*?QM? H` i•M M?`K +mM; +?O æ¢B hmv i*mM; S?B hB m L?½X æSM; #
 L?½- +?QM? H` ? B M K M?•M K†i F?¬M; #B m iB M?- p` # M i`€B 2Q ;`m HQM; ?
 i`QM; K„i i?dM? i?QªM; t i [m K°i iB ?mM; [m M;- H`K +?Q HÁM; M;QÌB `mM bÊX
 o` çSM; # M T?ªB i?b M;QÊ+ H¢B- +| p F?¬M; [m€ i?m ?9i- ? B i v +O ?„M ;B`m p
 ;B®M; M?Q ç M; M;OX
 > B p` M`v- +?QM? H` h? M; S?B hB m- æQ¢M h?`i sQ+?5 *?d +| çB m ?B M ;Bì ?
 F?¬M; ç H° iQÈM; K¢Q p®M +|- /M b Q h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?`i sQ+? +|
 *| # M;QÌB #¼M ?¼M ;,M i`QÊ+ +O p`Q h?B M h9- B +| i? i`M +¬M; ç•v\
 J†i i`ÌB `i M|M; #S+ - imv FB M i`9+ +O h?B M h9 ç½M ;,M #Èi €M? K†i i`ÌB- M?Q
 `i F?| +?`m- i`QM; ç¬B K„i T?QÈM; `i iS+ ;B`M- i` M +€M? KkB tBM? ç T ?B M`
 +„M +?†i- ç M; i?b i?-K M|B +€B ;b ç|X
 L;QÌB F?€+ F?¬M; #B i M`M; ç M; M|B +€B ;b- M?QM; M?bM #° /¢M; M`M; iS+ ;B
 ;B`M iB m H M; [m•M- +`M; M?bM +`M; ?`T /šM- M?QM; h? M; S?B hB m +MM; æQ
 i?b H¢B M;?2 `i i`ä`M;- M`M; ç M; M|B,
 @ :B i- +€+ M;QÆB H`K H½Q MQÆM; #U+ KbM? M M T?ªB ;B i b¢+?5
 h? M; S?B hB m K†i KkB ?B M H`M?- ;B®M; M?Q + Q i,M; ç„+ ç¢Q- i?`T ;B¼M; M|
 @ *mM; +?O M|B ç9M;- ;B i i`i +ª #¼M +?9M;- K°i i M F?¬M; HQm5
 S?B hB m L?½ ?€ KB M;- p†M p Q 2Q i?QM #û #ÄM;- iS+ ;B`M M|B,
 @ hB m i†+ FB i?`i ç€M; ?`M- H`K ?¢B i T?ªB HQ H„M; +?Q ?„M- +ÁM ?„M i?b i®i
 +?¢v çB `¢+? æ i?`M? iB K t9 M[M?•M FB - ?B M i¢B +ÁM #„i i T?ªB i?m i?`T +K
 HoM? i?b ;¼B M[M?•M FB iÈB i?m i?`T çB- M;QÌB i F?¬M; T?ªB M? ?Q`M +O ?
 @ *mM; +?O +S K†+ F F?¬M; ç wX
 æQ¢M h?`i sQ+? Î# M +¢M? KÎ KB M; M|BX
 @ .M b Q ç•v H` +?mv M +O h?B M h9X
 S?B hB m L?½ p°B p`M; H„+ ç-m,
 @ æB m M`v F?¬M; çQÊ+ - /M b Q ç•v +kM; H`M?` +O ?„M- i b Q +| i? K†+ F \ L
 b) i`€+? i X L?QM; # M i`QM; h?B M h9 +| M?B m M[iY tBM? ç T M?Q p`v h F?-
 iB m /B i- K`+€+ M`M; #` ;B i i?b i M iB m i†+ FB b) iS+ ;B`M- ç M H9+ ç| F?¬M;
 h? M; S?B hB m /Î F?|+ /Î +QÌB- M|B,

@ *mM; +?O F?¬M; +| HÁM; iBM Î KbM? ? v F?¬M; +| HÁM; iBM p"Q S?QM; i?B m
i?'T T?~K iQM? +O S?QM; i?B m`²B- M, K ç| i FûQ ?„M çB M?bM HûM M[M?•M i
M; ?o +U imv i- #•v ; BÌ M; ?o HçB- H½Q h? M; i i?'v ?' i? M ç M +U+ çB K X
S?B hB m L?½ HB + M?bM h? M; S?B hB m- M; ?B K K†i M|B,
@ h? M; i?9+- pB + M"v i b) M|B pÈB hS LQÆM; - H9+ ç| hS LQÆM; b) ?ªQ ?ªQ ; B
b m M"v M; QÆB i`€M? t æQÌM; S?QM; ` - #^M; F?¬M; ?„M b) #` M; QÌB H`K t'mX
h? M; S?B hB m H"TiS+ +QÌB F?´- M|B,
@ *mM; +?O- H½Q h? M; i HÈM im´B M?Q i? M"v- i H`K b Q +?`m M´B M?[M; HÌB
S?B hB m L?½ +QÌB ç„+ w,
@ *kM; çQÊ+- #'i [m€ M; QÆB T?ªB ; B9T i ç®B T?| pÈB t9 M[M?•M "ç+? hB m G
æQÌM; S?QM; p" M" M; ç½ iÈB ç•v`²B- ?W- M" M; H" i?B m i?"M? +?O "ç+? æ i?"
æçB hmv i *mM; - Hm" M i?•M T?"M F?¬M; i?'T ?ÆM M" M; - Hm" M i?U+ HU+ >B M i
T?~K- /M M[M?•M FB HÈB ?çB- +?d bÊ +kM; i?9+ M; U F?¬M; i?2Q F`Ti X
@ æ9M; p"v ç9M; p"vX
h? M; S?B hB m i` M? i?O p¶ K¬M; M; U+ K°i +€BX
@ *mM; +?O M; QÆB i?B M iQ i?¬M; KBM?- [m®+ b„+ i?B M ?QÆM; - ç` p` + Q i?Q
F?¬M; T?ªB H" ç®B i?O +O M; QÌB- ç M H9+ ç| H½Q h? M; i i`QÊ+ K†i S?QM; i
ç€M? #çB hB m GçB +¬ MQÆM; `i / /"M; X
S?B hB m L?½ M; ?2 p"v KÎ+Ì i`QM; #KM; - M; ?o ç M`i imv i- +"M; +QÌB F? M? F?
H`K +?Q ç€K M?•M bo M; k ?² iS ?ªB M?bM i?'v i`QM; K„i H|2 H M HK+ [m M; X
@ o` +¬M; MQÆM; M"v H`\
h?ÌB çB K M" M; ç M; +QÌB- >Q" M; h?B M æçQ çSM; i` M ç" B + Q KÎ KB M; ?ÄBX
@ h?ÌB +Æ ç½ ç M- tBM ?ÄB h?B M h9 i¬M; +| ; B Q M; QÌB` ? v F?¬M; \
S?B hB m L?½ +?"K`½B i?m HB K i•K iB M?- HçM? HMM; ç` M?bM >Q" M; h?B M a
@ L; QÆB Km®M i ; B Q B\
•M? K„i >Q" M; h?B M æçQ i`-K tm®M; - +'i + Q ; B¼M; M|B,
@ J m ; B Q >mv i J æQÌM; S?QM; ` ç•v- >Q" M; K¶ Km®M çQ+? i?•M H'v ç-m +O
?"Q FB i ; B M; ?²- +ÁM pb +¬M; ççQ +?Q M?[M; M; QÌB #` ?„M ; B i +? iX
@ >"Q FB i- +¬M; ççQ\
S?B hB m L?½ +QÌB K°i iB M; X
@ *?d #^M; +€+ M; QÆB +kM; tSM; b Q\
@ GÈM K"i5
@ u m M[5
@ s9 M[5
h`QM; H9+ M?'i i?ÌB- T?Q /QÈB i`mv M` iB M; +?YB`O - S?B hB m L?½ K†i F?
MÆB ç•v +| Qi M?'i +kM; +| ?ÆM pçM M; QÌB- /M i`QM; HÁM; M" M; T?šM M°- M?QM
b Q\
>Q" M; h?B M æçQ /m¶B ? B i v` - pšv p"Q ?Q F?¬M; K°i +€B- iB M; +?YB #"v KÈ
HšM; H†M; M?bM S?B hB m L?½- KÎ KB M; M|B,
@ o` +¬ MQÆM; M"v- i F?¬M; #B i M; QÆB Î h?B M h9 i¬M; +| i?•M T?"M ; b- M?Q
+€+ M; QÆB ç m H" M[iY- +?Q M M +?Q +€+ M; QÆB +Æ ?°B i?S ? B- ?B p¼M; +€+

` ç•v- KB M ;•v +?B M - i´M i?QÆM; ?Á F?Q- M?QM; M m +¬ MQÆM; F?¬M; M?"M Km®M >Q" M; K¶ /šM M; QÌB iB M ç€M? h?B M h9 ? v b Q\

@ *| #ªM HoM? M; QÆB +S i?Y t2K5

S?B hB m L?½ #´i ç°M; i? M? b„+ M|BX

•M? K„i >Q" M; h?B M æ¢Q i`-K tm®M; - M?bM ? B M; QÌB çSM; # M +¢M? S?B hB HU +?¼M- M; QÌB F?€+ +| H) F?¬M; #B i? B M; QÌB M"v K¢M? +Ð M"Q- M?QM; >Q çQÊ+ €T HU+ HÈM H Q iW i` M M; QÌB +O ?¼X GQ¢B M"v €T HU+ M"v i`QÊ+ ç| +´ ç°M; i?O- ?šM T?ªB +? i F?¬M; i? M; ?B M; ÌX

838X *?QÆM; 88j, om P M :B€ >¼ X

> B M K M?•M M"v +| [m M ? ;b pÈB h?B M h9 i¬M; \ >Q" M; h?B M æ¢Q M; ?o K½B G¢B M|B M[M?•M ç M; M;²B i` M ;? i?€B bQ- +?QM? KbM? +kM; F?¬M; M?bM i?´ +?„+ +?„M F?¬M; T?ªB M; QÌB #bM? i?QÌM; X G¢B M|B h?B M h9- M; QÌB +| i?U+ HU ;B B i`mM; T?~K K" i?¬B- çB K M"v- #¼M M; QÌB >Q" M; h?B M æ¢Q ç½ iBM? iQÌM; M; QÌB i`QÊ+ K†i H" i? M"Q\

*~M i?"M ?²B iQÎM; #®B +ªM? +O h?B M h9- >Q" M; h?B M æ¢Q F?¬M; +?Q `^M; +QÌM; ç¢B- i•K i?¬M i`Î M M i`M ç`M? `´i M?B mX

hmv >Q" M; h?B M æ¢Q ;BQÆM; ç¢B F€ i? v i`ÌB ?"M? ç¢Q- M?QM; ?„M F?¬M; T F?¬M; p¬ /mv M p¬ +È /•v p"Q # +QÌM; ç`+? +QÌM; ç¢B i`QÊ+ K„i M"v- M?QM; Î p"v- M m i?"i bU ç€M?- >Q" M; h?B M æ¢Q +kM; F?¬M; bÊX

L; ?o iÈB ç•v- >Q" M; h?B M æ¢Q +´i + Q ;B¼M; M|B,

@ *¬ MQÆM; M|B M?Q i? - +| T?ªB ç¢B #B m +?Q h?B M h9 Km®M # Q +?2 æQÌM Km®M +?®M; H¢B ç¢B M; ?o T?ªB F?¬M; \

@ æ¢B M; ?o H" +€B +?| K€ ;b\ h ;?ûi M?´i H" F ç¢Q K¢Q M; Kv [m•M iY- Km®M M?B m M?Q p"v H"K +€B ;bX

S?B hB m L?½ +U+ F€ F?¬M; FB M M?šM [m€i K„M; K°i +•mX

>Q" M; h?B M æ¢Q K†i F?¬M; ç´B b„+ - T?QM; T?¢K pšM i`"M ç-v ?¢Q M?B M +?€M

@ sBM ?ÄB +¬ MQÆM; +| +?S+ pK ;b i`QM; h?B M h9- HÌB M"v +| T?ªB H" H"Ti`QÌM

*mM; +?O ç¢B M?•M ç M; Km®M KÎX i`QM; h?B M h9 i`mv M ` K°i i? M? •K M?"M

@ L" M; +| i? 5

L; v b m ç| i`QM; h?B M h9 çB ` M, K M[iY- M; QÌB çB ç-m- +?QM? H" i¬M; +?O h K'v p` # M +¢M? M" M; - +?QM? H" G•K L?QÊ+ .B M +MM; # p` i`QÎM; H½QX

@ "¢+? i¬M; +?O ç½ H•m F?¬M; ;†TX

>Q" M; h?B M æ¢Q M?bM "¢+? h® u +?"Q ?ÄBX

@ >Q" M; K¬M +?OX

"¢+? h® u b„+ K†i #bM? ioM?- +kM; F?¬M; +MM; ?„M ?"M ?mv M- +?mv M +?O ç M

@ sBM ?ÄB >Q" M; K¬M +?O S?QM; M?B M?" i ç½ H"K b B çB m ;b- K" H¢B F?B M M½ ?„M M?Q p"vX

>Q" M; h?B M æ¢Q +QÌB +QÌB- M|B,

@ "¢+? i¬M; +?O +?È M|B M? M?"M; M?Q p"v- / M? iB M; >mv iJ æQÌM; S?QM; F B F?¬M; ?B m- +? i i`QM; i v ?„M F?¬M; K°i p¢M +kM; i€K M; "M- im´B +ÁM i` ç½

/B i K¬M /B i +,M +Æ M?" M;Q`B i - ;B i ?"m M?•M +O M;Q`B i - +?ŠM; T?ªB M?[
b Q\ >¬K M v ?„M pšM +?Q çO H¬M; çO +€M?- çÊB ç M H9+ ?„M ç½ T?€i i`B M-
[m®+ b) +| M;`v #bM? M b Q\ \*?Q M M +?9M; i iK i" T Î MÆB M`v- +?QM? H` Km®
i`QM; i`SM; MQÊ+X

"¢+? h® u ?W H¢M? K°i iB M; ,

@ .B i K¬M M;Q`B i - ?Ov +,M +Æ M;Q`B i \ G`B M`v B M|B\ *U EB K J¬M- L?'i æ
M?K+ h?B M h9 i - +?QM? S?QM; M?B ç½ çSM; ` M; ,M +ªM- M m F?¬M; ?¬K M v
i¢B- F?B ç| b Q F?¬M; i?'v >Q`M; æ¢Q J¬M M;QÆB çSM; ` i? v i`ÎB ?"M? ç¢Q- H
EB K J¬M- L?'i æ Q J¬M #` /B i K¬M- +?QM? H`;B2Q ;B| ;ti #½Q- +?ŠM; H) >Q`M
H` Km®M /mv i`b +¬M; ç¢Q +?Q #¼M +?9M; b Q\

@ hU M?B M F?¬M; T?ªBX

>Q`M; h?B M æ¢Q M|B- ? B i¬M; K¬M M`v +| •M Q€M pÊB h?B M h9- K¼B M;Q`B ç
i¬M; K¬M ç½ #` /B i K" ` K†iX

@ L m >Q`M; K¬M +?O ç½ M|B i? - i? i? v K†i +?Q B ç /mv i`b ç¢B M;?o \

"¢+? h® u H¢M? ;B¼M; [m€iX

>Q`M; h?B M æ¢Q M|B ,

@ >mv i J i¢B *U EB K J¬M ç² b€i ç iY GQm o•M h¬M;- o¬ ©M? J¬M- *9+ >Q æQ
b Q\ >mv i J F?¬M; +| +Wm Q€M pÊB # i¬M; K¬M M`v- i¢B b Q ?„M ?mM; i`M M?

G"TiS+- ? B ç¢Q i?•MªM? iW i`QM; ç€K M; QìB # v` - b€M? p B M? m K` çSM; - #²
i`QÊ+ +Y +?QM? +O h?B M h9X

@ æQìM; S?QM;5

S?B hB m L?½ HB + i?'v æQìM; S?QM; ç M; ç°B +?B + Kk`°M; p`M?- FBM? ?d F n
iÈB- M?bM i?'v # M +¢M? æQìM; S?QM; +| K°i M[iY ç M; ç2Q K¢M; +?2 K†i- #QÊ
`Ð i` M K†i i`-K tm®M; - iS+ ;B"M M|B,

@ "¢+? hB m G¢B5

@ hB m L?½ Km°B Km°B- ç½ H•m F?¬M; ;†TX

"¢+? hB m G¢B KdK +QìB- i?Á i v i?€Q K¢M; +?2 K†i tm®M; - ç¬B K„i ;B®M; M?Q
p`Q S?B hB m L?½X

*mM; +?O ç¢B M?•M M;•v M;®+ F?¬M; pmB,

@ B H` hB m L?½ Km°B Km°B +O M;QÆB- çWM; +| M?"M M;QìB [m2MX

"¢+? hB m G¢B ?û KB M; +QìB +QìB- M|B,

@ hB m G¢B HÈM ?ÆM K'v im´B- i?2Q M?Q [mv +O çQÆM; M?B M T?ªB ;¼B M;Qì

@ *€B ;b [mv +O\ Zmv +k +?| K€5

*mM; +?O ç¢B M?•M iS+ H M- Ov F?m'i ç M +U+ çB K M?bM æQìM; S?QM; - i?'v ?
M;QìB h? M; S?B hB m- +?Q iWM; M?bM [m +?QM? KbM?- Ov F?m'i i`QM; HÁM;

@ hB m L?½ Km°B Km°B- M m M;QÆB Km®M i` M? ;B`M? ibM? M?•M pÈB i - +?d H

"¢+? hB m G¢B M?bM [m M`M; - M? ;B¼M; i`mv M •K M|BX

J°i +´ T?B M Km°M i`QM; HÁM; S?B hB m L?½ #°+ T?€i- M; ?B M`,M; M; ?B M HÈB

@ >¬K M v i F?¬M; bQ çQ pÈB M;QÆB- çÊB ç~v HMB ç€K M;QìB M`v b) iB T iK+X

@ hB m L?½ Km°B Km°B `i M; ?2 HìB X

E?m¬M K†i ¬M M?m +O "¢+? hB m G¢B iQÆB +QìB i€M i?QîM; M`M; - i?B m +?9i
;B"M M; ;i çBX

h?ìB çB K ? B M[M?•M i` M? ç'm pÈB M? m- i`M; /B M T?Q /QÈB H†M; M;„i- M;
ç M +U+ çB K- ç M +•v FBK `ÆB +kM; +| i? M; ?2 i?'v- ç½ +| F?¬M; Qi M;QìB çQ€
"¢+? hB m G¢BX

L m M|B ç€K M;QìB h? M; S?B hB m +MM; +mM; +?O æ¢B hmv i*mM; S?B hB m L?
+?î h?B M h9 i¬M; ç½ H`K +?Q K¼B M;QìB F?B T bÊ- M?QM; ?B M i¢B M; v +ª i?B
"¢+? hB m H¢B +kM; tm'i ?B M Kî KB M; #ªQ ?° h?B M h9 ç½ i?"i bU H`K +?Q ç€K

"„+ "¢+? æ - L K æ¢B hmv i5 æ•v H` +•m F?2M i†M; /`M? +?Q ? B i? HU+ HÈM M?
M v H¢B HB M HKv ç M H-M i?ªQ T?¢i >mv iJ æQìM; S?QM; - ?ÆM M[- H¢B H` ç
T?ªB H`K i? M`Q +?Q TªB\

æ„+ i°B K°i M?" M`Q i`QM; ç!- M?[M; i? HU+ î ç•v- F?¬M; K'i ç M MY i?€M; b) #
ç„+ i°B +ª ? B M?"X

æ¢B hmv i*mM; +MM; "¢+? æ i?"M? +?Q iÈB #•v ;Bì ç m H` ç®B i?O K°i K'i K°i +,
HB M i?O pÈB M? m- ç•v H` +?mv M i`QÊ+ M v +?Q iWM; +|X h?B M h9 i¬M; +| ?
[m M ? +MM; H9+ pÈB +ª ? B M?" M`v +?S\

>ÆM M[? B M[M?•M M`v /QìM; M?Q +ÁM +| [m M ? i?•M K"i pÈB >mv iJ æQìM;
;b ç½ tªv` X

E¬M; Qi M;QìB ç½ #Ä +m°+ - ?¬K M v ç¢B i? ç½ K'i- +?Q M M F?¬M; /€K HQm H
>Q`M; h?B M æ¢Q +kM; F?¬M; i? K- H†M; H) H¬B FûQ K¬M ?¢ ç iY +O KbM? +?F

æQÌM; S?QM; +MM; #¼M M; QÌB h? M; S?B hB m ?"M ?mv M K°i H9+- H¢B M|B K'v
L?QÊ+ .B M- #'i [m€ ?„M +kM; HÆM; H†M; HQm w ç M ç°M; ioM? +O "¢+? hB m G

833X *?QÆM; 888, h'i *ª *MM; s¬M; G M æBX

>„M çQ€M F?¬M; b B- ? B M[;†T K†i [mª M?B M +| KMB i?m®+ M´- imv G¢B i, M?Q
+?mv M ;b- M?QM; ç•v F?¬M; T?ªB H¨ F H•m /¨B- t2K +?WM; K°i i?ÌB ;B M b m b)

h¢K i?ÌB F?¬M; ç w çûM ? B M[M?•M M¨v- æQÌM; S?QM; tQ v M; QÌB H¢B- çSM; Î
M?bM [m >Q¨M; h?B M æ¢Q ç M; çSM; ç´K² ?¬B H¢M? i¨ M ç¨B + Q- KÎ KB M; M|

@ *| T?ªB H¨ >Q¨M; K¬M +?O\

>Q¨M; h?B M æ¢Q T?K+ ?²B iBM? i?¬M H¢B- ç M; Km®M ¬K [mv M +?¨Q ?ÄB- ç°
?„M H¨ F +¬K ç¬m K¼B M; QÌB ç M ç•v i?ªQ T?¢i >mv i J æQÌM; S?QM; - ?¬K M v -
M; mv M F ?Q¢+? p•v +¬M; +?Q iY H¨ çQÊ+- +?¨Q ?ÄB pÈB ?„M H¨K ;b X

L?QM; ibM? ?m®M; ?¬K M v- çWM; M|B p•v +¬M; >mv i J æQÌM; S?QM; - M; v +ª
F?¬M; +kM; H¨ p'M ç - M; QÌB +O ?„M ç9M; H¨ ``i M?B m- M?QM; + Q i?O +?•M +
i¨QÊ+ K†i ? B i? HU+ HÈM B /€K H¨K +¨M\

L?i i?ÌB- ç¬B i v >Q¨M; h?B M æ¢Q K9 ç°M; i¨ M F?¬M; i¨mM; - ?€ ?®+ K²K F?¬
T?ªB- ?"M F?¬M; i? ibK K°i +€B H¶ M¨Q +?mB tm®M; X

æQÌM; S?QM; HB + K„i M?bM >Q¨M; h?B M æ¢Q- F?¬M; M?bM ç M ?„M M[- K†i
/QÊB M|B,

@ G¬M M¨v +€+ M; QÆB ?MM; ?´i ÈB h?B M h9- çÆM ;BªM H¨ Km®M +€B ç¬m +O æ
pB + /€K H¨K /€K +?¨m- ç€K M; QÌB oä .QÆM; aÆM +MM; >mv M L; mv M J¬M H¨ i
i¨QÌM; FB K i?B M ?¢- F?Q€B w •M +Wm- +| •M #€Q •M- +| +Wm #€Q +Wm- ?B M i
M¨v- M m B Km®M ;B i i - +S i ÈB ç•v- i?B m ;B iB T ? i iQ¨M #°- M?QM; M m +€
M +¢M? i - çWM; i¨€+? i?B m ;B i•K M; Q M i?O H¢i- /B i +ª M?¨ +€+ M; QÆBX

æ€K M; QÌB T?Q /QÈB ?²B T?K+ iBM? i?¬M H¢B- ç¬B K„i M?bM H M æQÌM; S?QM
H¢B M|B ç¢B ç b®M; QÌB F?¬M; +| +Wm Q€M pÈB ?„M- +kM; F?¬M; çB H M i¨ m +
aÆM H9+ M½v F m ;¨Q ?mM; ?,M; M?i- H9+ M¨v +kM; F?¬M; /€K ç°M; i v ç°M; +?

S?B hB m L?½ +MM; "¢+? hB m G¢B çSM; Î ç| - B /€K çB H M i¨ m +?¼+ æQÌM; S?

æQ€M çQÊ+ i•K iQ +O K¼B M; QÌB- æQÌM; S?QM; +QÌB +QÌB- M|B,

@ u M i•K- +?d +¬M +€+ M; QÆB ç°M; i?O pÈB M; QÌB +O h?B M h9- æ¢B hmv i *m
F?¬M; H¨K F?| +€+ M; QÆBX

L; ?2 M? [M; HÌB M¨v- K¼B M; QÌB #€M iQM #€M M; ?B- /Q /UX

E?¬M; çÊB H•m ?ÆM- ç¢B #B m oä .QÆM; aÆM ç½ M?bM F?¬M; çQÊ+- ? B M; QÌ
i?•M K°i +ÁM H¢B H¨ +QM +O ?„M- i?M b€i T?K; B i iY +| i? F?¬M; #€Q b Q\ J„i i
KbM?- M m F?¬M; i?Y K°i H¬M ?„M b) F?¬M; + K HÁM; X G" T iS+ T?šM M° [m€i K°
i¨ M KB M; M|B,

@ hB m i†+ +?È +¨M `Ð- i b) H'v +€B ç¬m +?| +O M; QÆB- H'v M| #€B i T?K i?•M
oW /Si HÌB ?„M HB M H Q iÈB- ç M; Î ;B[F?¬M; i¨mM; i? M? ç Q i¨QM; i v K9 K
H M K°i iB b€M; çÄ- ``i ?mM; H X

E?¬M; çÊB ?„M iB T +¨M F?QªM; +€+? KQÌB i¨QÊM; [m M? æQÌM; S?QM; - K°i iB
¨ K°i iB M; çBM? M?Ä- ç¢B ç Q i¨ M i v M; QÌB M¨v `ÆB ` M; Q¨B- M; v b m ç| - H¢
ç M- M; QÌB M¨v ç°i M?B M F m i?ªK K°i iB M; - K€m iQÆB i¨ M #Ì p B #„M ` M; Q¨B

h¨QÊ+ b m +?d # iS+ i?ÌB ;B M- M; QÌB M¨v H Q iÈB H¢B # v i Î p - ç°M; i€+ M?Q
/¨B +?9i M¨QX L?QM; i?ÌB çB K ?„M çSM; H M- i'i +ª K¼B M; QÌB i¨ÈM K„i ?€ ?®+

+O ?„M +| K°i H¶ i?OM; M?Q M;| M +€B- iW i`QM; ç| K€m iQÆB i`Q` - F?m¬M K
FBM? ?½B p¢M T?¬MX

L;QìB î ç•v +?QM i?“M? H` #B i ç½ T?€i bBM? +?mv M ;b- K` M; v +ª +?QM? +?O
'v +| ? B ç¢Q HBM? F?Q T?€ F?¬M; # v ç M- i?“K +?Q ?„M F?¬M; `ä H` +€B ;b ç½
M;m M;Æ M?Q p”vX

@ hB T i?2QX

h?•M i? æQìM; S?QM; F?¬M; M?9+ M?Q+? +?9i M`Q- +?d ? B +?m¬B T?B ç Q ç½
S?QM; ç½ ?¢ i?O HQm ibM?- #^M; F?¬M; H¶ K€m #^M; M;| M i v +€B FB F?¬M; M`

o` ç¢B #B m oä .QÆM; aÆM M`v H` h?B M ;B B ?¢ T?~K- i?U+ HU+ F?¬M; iQM? H
i?’T- M; v +ª ?„M +kM; F?¬M; iB T çQÊ+ K°i +?B m +O æQìM; S?QM; - K` î ç•v +
M;QìB ç¢i iÈB h?B M ;B B M?Q ?„M ç•m +?S\

”i [m€ +kM; +| K°i b® Qi M;m²B +| +Wm Q€M F?¬M; +? i F?¬M; M;Èi pÈB æQìM; S
i`„M; iW i`QM; ç€K M;QìB h?B M æ` h¬M; çB` - F?Q i? iQ`M i?•M T?€i i€M ç M K

@ •K F?Q ç€M? HûM i?b çQÊ+ t2K H` #’M bU ;b\ æ H½Q T?m HoM? ;B€Q + Q +?B

æ M; M|B +?mv M- ?„M +kM; ç½ p¼i iÈB i`QÊ+ K†i æQìM; S?QM;- K°i [mv M ç¬m F
S?QM;- K°i [mv M +ÁM H¢B +¬M; FQ+? ç M çB M æQìM; S?QM;- [mv M T?QM; ;”
+?9i M`QX

æQìM; S?QM; +?ŠM; ç w ç M ? B [mv M M`v- iMv w tm’i K°i [mv M` - ç€M? p`Q M

J°i [mv M`’i i`U+ iB T- F?¬M; +| +?9i ?Q K„M`QX L?QM; i®+ ç° M? M? p¬+MM;-
p`Q i` M M;QìB H½Q ;B` M`vX

J°i iB M; i`¬K Km°M p M; H M- b„+ K†i H½Q ;B` M`v i€B çB- i?•M i? ;B®M; M?Q #
i`9M;- M;Y K†i # v p T?Q b m- M;½ p`Q i`QM; ç€K M;QìB i?î ?’M ? M- b m MY
çQÊ+X

@ G½Q i?’i T?m- p M?“ /QÐM; H½Q çB- ;B M; ?² H` MÆB +O M;QìB i` im’B5

æQìM; S?QM; +QìB H¢M? K°i iB M;- H½Q M?•M FB #` i?QÆM; F?¬M; M? - M;?2 ç
i•K b m ç| M;’i çBX

oW `²B i M + Q i?O +O oä .QÆM; aÆM FB #` ç€M? #¢B M?Q i? M`Q- `’i M?B m
?B M i¢B H½Q ;B` +O h?B M æ` h¬M; #` ç€M? #¢B- #¼M ?„M M?bM i?’v `’i `ä `”M
iBM M’B K„i +O KbM?X

G½Q ;B` FB +?QM? H` + Q i?O h?B M ;B B i`mM; T?~K ?- H¢B #` K°i [mv M +O
>mv iJ FB +| i?U+ HU+ i? M`Q\ L,K M v ?„M +ÁM +?Q ç M KQìB i€K im’B- +?
#KM; K - +kM; F?¬M; i? ç¢i iÈB i`bM? ç° M`v X

@ E iB T5 *€+ M;QÆB +| i? t¬M; H M K°i H9+ +kM; çQÊ+5

æQìM; S?QM; ?¢ [mv i i•K- /M ?¬K M v i? M? / M? +O KbM? i`B i ç #B M i?“M?
?B T ç€K M;QìB M`v- #^M; F?¬M; M;`v b m b) +| T?B M iQ€B FûQ ç M /•v /Q F?¬M

B +kM; Km®M #|T [mª ?²M; K K- M m +€+ M;QÆB ç½ ;¼B i H` >mv iJ - p”v i?B n
J +?Q +€+ M;QÆB t2KX *?d +| i?U+ HU+ +QìM; ç¢B KÈB H`K +?Q ç€K M;QìB M`v
/€K iÈB ibK KbM? ;•v T?B M iQ€BX

>mM; / M? M,K ç| +O h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?’i sQ+? +ÁM ?ÆM +ª æQìM;
#B i# Q M?B m + Q i?O Km®M çQ #¼M ?¼ p`Q iY ç` - M?QM; +| B /€K çB ibK #¼

E?¬M; +|5 æ•v H` F?B i?U+ HU+ +QìM; ç¢B ç M K°i i`bM? ç° M?’i ç`M? b) K M; i?

æQìM; S?QM; i`B i ç +?•K HY p`Q K°i i?MM; i?m®+ M’- imv b® i¬M; K¬M `ìB çB
H¢B KQìB K°i KQìB ? B i¬M; K¬M +ÁM î H¢B- M?[M; ç¢B #B m +O M?[M; i¬M; K¬

p` + Q- imv 2 M;¢B "¢+? æ i?"M? +MM; æ¢B hmv i \*mM;- M?QM; H¢B #` æQÌM; S
i? M;²B t2K M[b Q\

83NX *?QÆM; 88e, L?` L[ h` M? æ'mX Ui?QÊM;V

G"TiS+ HB M +| # h?B M ;B B M?ªv ` - F?¬M; M|B K°i iB M;- T?•M i?"M? # ?QÊ
#¼M ?¼ Km®M ç€M? HûM T?O ç-mX

æQÌM; S?QM; M M?B M F?¬M; bÊ- €K F?Q #BM? F?Q pšM F?¬M; bY /KM;- +?d #
ç'm pÈB +ª # M;QÌB- #|M; M;QÌB i?Q„i`M i?Q„i ?B M- M;QÌB p•v t2K +?d i?'v # ç
i?'v #|M; /€M; æQÌM; S?QM; Î ç•mX

" M;QÌB HB M i?O- F?¬M; ç M KQÌB iS+ i?ÌB ;B M- HB M #` æQÌM; S?QM; ç€M? `
`€+ p`Q i`QM; ç€K M;QÌBX

æQÌM; S?QM; F?¬M; ;B i #¼M ?¼- M?QM; ç€M? i'i +ª i?"M? i`¼M; i?QÆM;- F?¬M;
çWM; KQM; çSM; /"v ç€M? M;QÌBX

@ S?QM; i?B m [m€ #B M i?€B 5

h? M; S?B hB m çSM; K°i # M i`ÊM K„i ?€ K²K- M?`M F?¬M; çQÊ+ Q€M i?-K K°i +
+| B +| i`bM? ç° M?Q p"v\ h? M; S?B hB m ?„M F?¬M; çQÊ+ X

@ G½Q æQ¢M- i +ªK i?'v +?9M; i M M i bK Km K°i [m€M `QÊm M?Ä- FBM? /Q M
`²B- Î i`QÊ+ Kfi S?QM; i?B m- i +ªK i?'v iU iBX

h? M; S?B hB m +?" +?"+ KB M; M|BX

@ L;QÆB Km çB- i b) H`K ç-m # TX

æQ¢M h?'i sQ+? M|BX

@ L K M?•M +O #´M +mM;- b Q +| i? H`M;QÌB #bM? i?QÌM; çQÊ+X

S?B hB m L?½ K` M?½M ?`K tm•M- iQÆB +QÌB `¢M; `ÐX

æ€M? #¢B # M;QÌB M`v- ç½ F?¬M; B /€K iB M H M- M?[M; M;QÌB M`v F?¬M; T?ª
S?QM; i`B M H°` F?¬M; T?ªB #¼M ?¼ +| i? +?®M; H¢B- H`K b Q /€K çB H M ç -

æQÌM; S?QM; çSM; Î ç| ?¬ p`B iB M;- M?QM; F?¬M; B /€K iB M H M- M?[M; i¬M; K
>mv i J æQÌM; S?QM;- b„+ Kfi `i F?| +QB- t'm ?'- +?d `B M; pB + +ÁM /€K çSM
/KM; F?Q HÈM H Q- M m ?B M i¢B æQÌM; S?QM; #ªQ #¼M ?¼ H,M çB- #¼M ?¼ b)

@ >Q`M; K¬M +?O- +| ;b Km®M +?d ;B€Q F?¬M;\

æQÌM; S?QM; çQ K„i M?bM b M; >Q`M; h?B M æ¢Q ç M; çSM; i` M ç`B + QX

>Q`M; h?B M æ¢Q bÊ ?½B +ª FBM?- p°B p`M; M|B,

@ E?¬M; /€K F?¬M; /€KX

æQÌM; S?QM; +?B M ç'm ?„M ç½ +?SM; FB M- i?'v i?U+ HU+ ?„M i`B M H°` M;Q`
æ¢Q +?B M K°i i`MX L?QM; `i `ä `M;- i?B m MB M M`v +?Q /MM; iQ`M HU+- /
i?O `i i?"M? i?¢Q- Kfi F?¬M; çÄ iBK F?¬M; M?ªv- H`K +?Q M;QÌB F?€+ F?¬M; i?
+kM; F?¬M; #B i M m i?B m MB M M`v #¢Q T?€i iQ`M HU+ i?b b) M?Q i? M`Q- #`i
F?šM; ç`M?- #ªM i?•M KbM? F?¬M; i? H` ç®B i?O +O æQÌM; S?QM;X

h M [m€B i? B M`v im Hmv M i? M`Q- KÈB iWM; im´B M`v ç½ K¢M? M?Q p"v- >Q`M
pW ?•K K°- +?šM; H) +? M? H +? ;B[M;QÌB pÈB M;QÌB HÈM M?Q p"v b Q\

"i K¬B >Q`M; h?B M æ¢Q F?¬ F?®+- KÎ KB M; M|B,

@ æQÌM; *?mv M H-M M`v- t2K ` H` ?B m H-K- H` >Q`M; K¶ F?¬M; ç9M;- M;`v F

a m F?B M|B tQM;- >Q" M; h?B M æ¢Q HQm HQ€i /Si F?Q€i pmM; i v H M- M|B,
@ æBX

@ Jm®M iÈB i?b iÈB- Km®M çB i?b çB- >Q" M; K¬M +?O t2K h?B M h9 i¬M; H" ç`
æQÌM; S?QM; +QÌB H¢M? K°i iB M;- #° T?€T >Q" M; h?B M æ¢Q H"TiS+ +SM; M;
M"v F?¬M; +| F?ª M,M; / ;BªB [mv i M?Q p"v- tQ v M;QÌB H¢B- K†i H°` K°i iB M;
æ¢Q +~M i?"M ?ÄB i?,K,

@ L;QÆB Km®M i? M"Q\
æQÌM; S?QM; ?W K°i iB M; ,

@ *| ?ÆM KQÌB i¬M; K¬M ç M h?B M h9- /¼+ i?2Q ;•v i B ?¼ +?Q +€+ i?"M? i`b i
Qi iB m i?QÆM; i`QM; hoM? M i?"M? #` +QÊT b¢+?- M;QÌB +? i p" #` i?QÆM; p
>Q" M; K¬M +?O F?¬M; #B i çQÊ+ ç•m\
>Q" M; h?B M æ¢Q F?¬M; /€K i`ª HÌB- M m ?„M M|B F?¬M; #B i i?b ç| H" M|B H€Q
J M"v b) F?¬M; #Ä [m +?Q ?„MX

@ _'i çÆM ;BªM- i¬M +?d +O >Q" M; æ¢Q J¬M +€+ M;QÆB H" i? v i`ÌB ?"M? ç¢Q-
F?B i`Î p i¬M; i` `ä pB + M"v- T?"K H" M?[M; M;QÌB H'v K¢M? ?B T v m- M?[M; i
K°i i M +kM; F?¬M; i? X

@ æQÊ+5
>Q" M; h?B M æ¢Q F?¬M; F?ÄB #m¬M; HÄM; K°i ?ÆB- +?mv M M"v i?b çÆM ;BªM
+O >Q" M; æ¢Q J¬M H M + QX

@ J†i F?€+- T?"K H" i¬M; K¬M i? K ;B pB + H¬M M"v- T?¢i K¶B i¬M; K¬M M"v M,K
M?Q #²B i?QÌM; i`M i?'i iBM? i?¬M K'v M;"v M vX

@ L,K i`,K p¢M- +QM b® M"v [m€ M?B m X
>Q" M; h?B M æ¢Q M"Q /€K K°i HÌB ç€T SM; tm®M;- ç®B pÈB >Q" M; æ¢Q J¬M K" M
M?B m- M?QM; +kM; +-K` çQÊ+- ?„M +| i? ç€T SM;- M?[M; i¬M; K¬M FB i?b i?
@ "ªv i`,K p¢M5
JQ K„i æQÌM; S?QM; F?¬M; M?ªv K°i +€BX

@ æQÌM; i?B m ?B T- pB + M"v
>Q" M; h?B M æ¢Q ;'T ç M ç° pW F m H M # +?[æQÌM; i?B m ?B TX

@ J°i M;"M p¢M- M?B m ?ÆM +kM; F?¬M; çQÊ+- Qi ?ÆM F?¬M; i?m5 h`QM; K°i i
pQÊi [m K°i i?€M; çWM; i`€+? i?B m ;B M' B ;B" M- ç M /B i K¬M +ª M?" +€+ M;Q
æQÌM; S?QM; +QÌB •K i`¬K M|B ,

@ *?È [m M- >mv i J H" +€B i M K" +€+ M;QÆB ;¼B i X L m i?B m F?¬M; H"K pB
i M M"vX
>Q" M; h?B M æ¢Q b„+ K†i p" M; M?Q M M- M;?B M ` ,M; M;?B M HÊB i`¬K M;•K MY
K°i +€B M|B ,

@ h®i- >Q" M; æ¢Q J¬M ç€T SM; M;QÆBX
>„M +kM; +?d +| i? €+ ç°+ [mv i ç`M? i? v +€+ i¬M; K¬M F?€+- K°i M;"M p¢M F?¬
H" >Q" M; æ¢Q J¬M +O ?„M- +kM; T?ªB i`B m i"Ti`B +?QM? KÈB +| i? ;QK ;|T- +
K¬M i? HU+ M?Ä- +?Q /M #€M +ª #¼M ?¼- +?d bÊ+ kM; F?¬M; ;QK çQÊ+ +QM b®
>Q" M; h?B M æ¢Q +| /U +ªK- b m +?mv M H¬M M"v- b) +| `i M?B m i¬M; K¬M ;B i

@ L m ç½ ?B m i?b +| i? H,MX L m M; "v b m +ÁM /€K t•K T?¢K h?B M h9- çWM; i
i?O H¢i5

J†i æQÌM; S?QM; •K i`-K [m€i K°i iB M;- p¬ b® M;QÌB M?Q çQÊ+ ç¢B t€- +?¢v
i?"M?X

h?ÌB ;B M F?¬M; ç M K°i +?ûM i`- ;-M p¢M M;QÌB Î MÆB M"v ç½ F?¬M; +ÁM K°i
æQÌM; S?QM; tQ v M;QÌB M?bM "¢+? h® u M|B,

@ h¬M; +?O- ibK M;QÌB i?m i?"T MÆB M"v K°i +?9i X

"¢+? h® u ;"i ç-m,

@ æQÊ+X

S?B hB m L?½ KdK +QÌB ç-v K†i- M?bM æQÌM; S?QM; +?^K +?^K- M?QM; ?„M +?
+€B- çB i?2Q K¼B M;QÌB çB p"Q i`QM; h?B M h9 i¬M;- H"K M" M; iS+ ;B" M /"K +?•

æQÌM; S?QM; M"Q /€K M?bM M" M;- çWM; M?bM æQÌM; S?QM; Î i`QÈ+ K†i ç€K M
T?QM; HŠK HB i- i?ÌB çB K ç®B K†i "¢+? hB m G¢B +MM; S?B hB m L?½ i`QM; H
K°i M;QÌB M?B m ?ÆM K°i +€B b) bBM? +?mv MX

>„M +| /B K T?9+ M?Q p"v- F?¬M; T?ªB M;QÌB #bM? i?QÌM; +| i? ?QÎM; i?KX

G•K L?QÊ+ .B M ç½ H•m +?Q ;†T K†i æQÌM; S?QM;- +?Q M M KÈB M|B +?mv M T
H¢B i?m" M iB M ?ÅB i?,K .B T .o E?¬ K°i +?9i- #B i çQÊ+ M" M; ç½ i?2Q æQÌM; æ
+| K°i +?9i i? 'i H¢+X

æQÌM; S?QM; +kM; M?bM ` - bÊ `^M; +¬ +¬ +kM; +| w pÈB H½Q # - M?QM; HÁM; ?
F?¬M; iB T M?"M "¢+? L;mv i .mM;- +?Q M M ?„M +kM; F?¬M; iB T M?"M G•K L?Q
æQÌM; S?QM; +| +?9i ç²M; ibM? pÈB i Q M;° +O +¬ +¬X

J¼B M;QÌB MY çQÌM; i€+? ` - æQÌM; S?QM; K M; i?2Q K°i ç€K M;QÌB p +?¶ ?„M

>B M i¢B u M GB m *€+ ç½ F?¬M; +ÁM H" MÆB v M ioM?- M;QÊ+ H¢B ?B M i¢B
h? M; S?B hB m K M; i?2Q iB m J M? J M? iB M p"Q ç•v- H¢B +| i? K æQ¢M h? 'i
i? K "¢+? hB m G¢B +MM; S?B hB m L?½- +?d bÊ +"M; M;"v +"M; M€Q M?B i ?ÆM

8NyX *?QÆM; 88e, L?` L[ h` M? æ'mX U?¢V

*kM; K v u M GB m *€+ T?ÁM; i`®M; F?¬M; Qi- M?B m M;QÌB ?ÆM M[+kM; çO +?

"aQ L?B- J°M; L?B ç½ bÈK M?"M çQÊ+ iBM iS+ æQÌM; S?QM; ç½ i`Î p - ;BÌ T?9i M
i`€B T?ªB- +?QM? ;B[H" J M? J M? ç M; +?Ì KQM; ?„M- b m F?B M?bM i?'v æQÌ
M"v ` 'i p mB KWM;X

hB M H M ?„M #|T K€ +O ? B M? ç-m- p¶ p¶ ç-m +€+ M" M;- `²B H¢B ¬K iB m J M
p"Q u M GB m *€+X

h`QM; ç¢B pB M- h-M hS LQÆM; ç M; M;²B M; v M;„M i` M ;? - ç-v çO ;B€T K½ F
oB K L?"i EB K M^K # M +¢M? M"v- K„i T?QÊM; F?¬M; M° iU mv M?bM +?^K +?^K

h? M; i?9+ t2K tûi çB m #°- ç-m +Q `Ki +´ H¢B- i` M KB M; +QÌB M|B,

@ LQÆM; iY- M;QÆB ç M; H"K ;b p"v\ S?QM; i?B m i`Î p b Q F?¬M; ` ç•v ?Q M M

@ >Q M M;? M? +€B ;b\

h-M hS LQÆM; i`ÊM K„iX

@ *kM; F?¬M; T?ªB M;QÌB M;Q" B F?€+? F?Q H"K ;b\

@ > ? X

æQ`ÌM; S?QM; ¬K iB m J M? J M? +Q`B K°i iB M; ,
 @ L|B ? v H„K- ç m H¨ M; Q`B K°i M?¨- F?¬M; +-M F?€+? F?QX
 @ hB m G¢B +¬ MQÆM; ç½ i`Î H¢BX
 h-M hS LQÆM; M?bM "¢+? hB m G¢B ;"i ;"i ç-m- /M b Q ? B M,K F?¬M; ;†T- +kM;
 æQ`ÌM; S?QM; +| i? iMv iB M M?Q p"vX
 @ •M- hS LQÆM; ç½ H•m F?¬M; ;†TX
 "¢+? hB m G¢B +kM; `i pmB p - /M b Q ç•v +kM; H¨ MÆB +| M?B m F, MB K- i•K i
 @ *?`K°i H€i i b) ç M ¬M +?mv M pÈB M; QÆBX
 h-M hS LQÆM; KdK +Q`B ;"i ç-m- H"TiS+ [m,M; €M? K„i M?bM p T?B h? M; S?F
 tm®M; ,
 @ G½Q h? M; X
 @ .¢- +|5
 h? M; S?B hB m ;'T ;€T ç€TX
 @ L;?2 M|B ?¬K M v M; QÆB tû [m-M €Q +O K°i ?Q¨M; ?Q F?m M[\
 h-M hS LQÆM; ç†i +•m ?ÄBX
 @ P M m´M; ?- ç| H¨ +?mv M i®i +O H½Q æQ¢M K¨- K°i +?B m p¬ ?bM? ç Q F?Q
 +ªM F?¬M; F`TX
 h? M; S?B hB m F m Q MX
 @ h?"i b Q- p"v H¨ i M;?2 b B `²B- i?"i bUi`€+? Q M M; QÆBX
 o •K i`-K i` M K†i h-M hS LQÆM; i?m H¢B- +Q`B +Q`BX
 @ hS LQÆM; ?- H½Q h? M; i ?ÆM M; QÆB KQ`B im´B- M; QÆB +kM; M M iQM M?E
 i? M¨Q i +kM; H¨ M?'i ;B +?B +?O - M; QÆB F?¬M; +?Q i +?9i K†i KkB M¨Q i`
 çQÊ+ b Q\
 o K†i h? M; S?B hB m b-m F?´X
 @ •M- H¨ hS LQÆM; b BX
 h-M hS LQÆM; +?•M i?"M? iB M H M- ¬M M?m ç M +U+ çB KX
 @ G¨ i F?¬M; T?ªB- i?dM? T?m [m•M çWM; i`€+?X
 @ > ? - ? ? 5
 h? M; S?B hB m +?m~M #` H M K†i- M?bM æQ`ÌM; S?QM; F?B m F?Q+?- #° /€M; T
 G¢B M;?2 hS LQÆM; M? ;B¼M; KÎ KB M; ?ÄB,
 @ L°B v +O +¬ MQÆM; FB K¨m ;b\
 @ J¨m #¢+? b„+
 h? M; S?B hB m ç M; ç„+ w- i?m"MKB M; ç€T- H`B pW ` F?ÄB KB M; ç½ #B i Kb
 pmB p M? M? +?|M; i?m HB K H¢B- [m v ç-m M?bM i?'v hS LQÆM; ç M; +Q`B H¢
 hS LQÆM; +?"K `½B `9i oB K L?"i EB K ` - i`-K ;B¼M; M|B,
 @ oB K L?"i EB K ç½ H•m +?Q m®M; [m K€m iQÆB `²B- ?¬K M v T?ªB #„i M; QÆB
 h? M; S?B hB m [m€i iQ K°i iB M;- i?•M ?bM? K¢M?K) +i + Q- H Q p¨Q i`QM; F?-
 iQÊM;- +?ÈT K„i HB M #B M K'i- iQ¨M i?•M hS LQÆM; ?Ä /B K ?WM; ?U+- HB M
 iB M; M¨M; ?¬,

@ G½Q b„+ [m,- M;QÆB çSM; H¢B ç| +?Q i - M m ?¬K M v H½Q MQÆM; F?¬M; #-
b) K M; ?¼+O M;QÆB5

@ S?m i? ç m H¨ + Q i?O X

æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB +ªK F?€B Kºi iB M;X

@ *'T /QÈB p¬ /KM; X

S?B hB m L?½ #m²M #U+ ç M +U+ çB K- [m v ç-m M?bM æQ¢M h?'i sQ+?- ç½ i?'
#BM? h?€B æ Q- M;²B t'K i`QÈ+ +Y M?¨ # T;¼i F?Q B i•v- +?m~M #` M'm +ÆK- ç
M? M?- ç Q ªM? M?Q€M; Kºi +€B- pÄ +O Kºi +O F?Q B i•v`ÆB tm®M;- i?O T?€
i?QÌM; +| i? bQ b€M?- +mM; +?O ç¢B M?•M M?bM Kºi ?²B- /MM; i v tQ tQ i`€M

@ "bM? i?QÌM; ç m M?Q p"v b Q\

"¢+? hB m G¢B +QÌB ?ÄBX

"ªQ L?B JºM; L?B +MM; ;"i ç-m,

@ h?|B [m2M `i i®iX

@ "¢Q HU+ ;B çbM? 5

h`QÈ+ F?B ,M +ÆK i`Q - h? M; S?B hB m K†i KkB #-K /"T i`Î p - #º /€M; `i i? i?ª

•M +ÆK ç®B pÈB æQÌM; S?QM; K¨ M|B [mª i?U+ H¨ /¨v pÁ ?„M- "¢+? hB m G¢B M;
hB m L?½- ? B M[?¨B ;„T +?Q ?„M Kºi +?ûM ç-v` m- G¢B i, +ÁM / M|B- Hm¬M Hm
p T?¬M +mM; +?O ç¢B M?•M- F?m¬M K†i H¢M? M?Q #,M;- "¢+? hB m G¢B ;„T +€B
+ÆK +O æQÌM; S?QM; +?²M; +?'i H M + QX

æB m M¨v H¨K +?Q æQÌM; S?QM; #'i ç„+ /o- J¢+ GQm h¬ bQ i, +kM; iÈBX aQ i, #
HÁM;- i?'v ?„M b„+ K†i ;B M M M- HB M ,M Kºi MY ;B9T ?„MX

E?¬M; F?Q H9+ ,M +ÆK `i [m, /¨- p K†i hB m i?9+ •K i`-K- i`QM; ç-m #m²M #U+ #
M?Q çSM; i`QM; ç®M; HY - M?Q M;²B ç®M; i? M- M¨Q +| i•K iQ ,M +ÆKX L?[M; M
F?¬M; ç9M;- M; v +ª iB M; M|B +?mv M +kM; F?¬M; M|B- +?d +| J M? J M? M? M?
+QÌB F?¬M; /SiX

æ®B pÈB iB m J M? J M? K¨ M|B- Î +MM; Kºi +?¶ pÈB æQÌM; S?QM; +MM; "¢+? hB
+ Q ?SM; M?'i- GBM? E?B T L? M +?B K +S i` M HQM; E?B m L;mv i h?B M G M;-
çQÈ+ h-M hS LQÆM; +?B m +® id Kd- ? B iB m M? ç-m +QÌB M|B Kºi ?²B- +QÌB

•M tQM; Kºi #[+ÆK- iQ¨M i?•M æQÌM; S?QM; ç´ ç-v K² ?¬BX J¢+ GQm h¬ H¨K +
çQ +?Q iWM; M;QÌB- çB m M¨v H¨K +?Q K¼B M;QÌB +ªK i?'v 'K €TX

æQÌM; S?QM; +MM; hB m i?9+ M;²B i`QM; ç¢B pB M- M;QÆB M?bM i - i M?bM M
p¢M T?¬M- ç²M; i? M? M|B,

@ L K M?•M i?"i bU H¨ K M? F?´ ?5

o¨B M;¨v iB T i?2Q- iQÆM; ç®B #bM? ioM?- "¢+? hB m G¢B +MM; S?B hB m L?½
;„i- #'i [m€ p¬ Hm¨M H¨ B- ç m F?„+ +? ?¨M? pB +O KbM?- +kM; F?¬M; [m€ KS+
æQÌM; S?QM;- M?` M[b) M;QM; #BM? #½B +?B M- +?mM; b®M; ?Q¨ #bM?X

æQÌM; S?QM; i?"i bU +| +?9i F?¬M; `ä¨¨M;- T?ªM SM; +O G¢B i, F?¬M; [m€ ; v ;„
M?QM; i¢B b Q H¢B M?Q p"v\ :B®M; M?Q T?ªB T?•M ` i?„M; #¢B KÈB çQÈ+X

J'v M;¨v M v æQÌM; S?QM; i¨M HU+ i`€M? K†i +€+ M¨M;- M;QÈ+ H¢B K'v M;¨v M v
`i #¨M¨ºM- #¨M +€B M¨v #¨M +€B FB - #¨M¨ºM i? t€+ p¨ iBM? i?¬M- F?| +| çQÈ+
i`Î H¢B h?B M h9i? M¨v- æQÌM; S?QM; Km®M M;?d M;ÆB i?"i i®iX a m H-M M¨v
F?€+ [m M i`¼M; ?ÆM- b„T iÈB bÉ¨¨M; b) F?¬M; +| i?ÌB ;B M i? M? M?¨MX

a m F?B i`Î p h?B M h9 M,K M;¨v- +mM; +?O ç¢B M?•M +MM; "¢+? hB m G¢B ç½ +

h?lB çB K #m' B +?B m- æQlM; S?QM; ç M; M;²B i`QM; T?ÁM;- HçB M;?2 # M M;Q
M? m- ? B +' +QÆM; F?Q +?'M ç°M; +QlM; ççB /•v /Q pÈB M? m- M;?B ?Q†+ ç~v
b•M +| K°i ççK M;QlB- i'i +ª ç m M;~M; ç-m M?bM H M i`lBX

L?bM i?2Q €M? K„i +O K¼B M;QlB- æQlM; S?QM; i?B m +?9i M[+„M K'i ç-m HQ
T?ªB B t Hç- +?QM? H` S?B hB m L?½ +MM; "ç+? hB m GçB- ? B ççB + Q i?O h?
b`M b`M M? m- imv S?B hB m L?½ i`M +?S+ bÈK ?ÆM "ç+? hB m GçB K°i +?9i- M
sQ+? h•K GBM? Zmª- i?U+ HU+ i,M; H M- ?ÆB M?dM? ?ÆM S?B hB m L?½ K°i +?S

8NRX *?QÆM; 88d, æ²M; * K *°M; E?´- *?B M æ'm *MM; L? mX

.M H` MlB p"v- M?QM; "ç+? hB m GçB F?¬M; i? ç€M? #çB ç®B T?QÆM; i`QM; M
ç€M? F?¬M; #B i# Q H•m- ? B M;QlB i` M #-m i`lB i?Î ?²M; ?°+- K² ?¬B M?Å tm®
` M;Q`B- HçB iW # M M;Q`B ç€M? p`Q # M i`QM; h?B M h9- +QÆM; F?Q [m v +m²
M?•M H` K`m ?²M; T?'M K` +QÆM; F?Q +O "ç+? hB m GçB H` G¬B ? [m'M H'v M
M?B M ç M; çB m ç°M; +QÆM; i•K ç i€+ +?B MX

h?lB çB K æQlM; S?QM; çB iÈB- h? M; S?B hB m +MM; æQçM h?'i sQ+? ç M; #b
M[- +?B m M`v ` bÈK- +?B m FB ` Km°M- K°i +QÈ+ M`v tBM? ç T- K°i +?QlM; M
K°i iw

L?` M[ ççB +?B M i` M #-m i`lB h?B M h9- bÈK ç½ ?'T /šM F?¬M; Qi €M? K„i ç iY
M;QlB "ç+? h® u +kM; #` FBM? ç°M;- +?çv ç M u M GB m \*€+ ?ÄB `ä M;¼M M;m²M
M[- i` M?;B`M? ibM? M?•M H` +?mv M K` +€+ M`M; [mªM çQÊ+ b Q\ J°i H` +mM;
i?B m i?"M? +?O "ç+? æ i?"M?- Hm"M i?"M T?"M i?U+ HU+- ççK M;QlB "ç+? h® u

L?bM i?'v æQlM; S?QM; çB ` - h? M; S?B hB m ?QM; T?'M MlB,

@ S?QM; i?B m K m M?bM- M?` M[ ç M; i` M? ç'm pÈB M? mX

L;?2 HlB MlB hB m i?9+- F?l2 KB M; æQlM; S?QM; `mM H M K°i +€B- BK H†M; M
æ€M? H•m M?Q p"v- S?B hB m L?½ +kM; +| +?9i Qi p°B p`M; t Q ç°M;- p®M M`M; +
;B B i?QÊM; T?`K- +| i? M `M €T "ç+? hB m GçB K°i #"+- M?QM; F?¬M; M;?o iÈ
+ªM? ;BÈB M`v- i?U+ HU+ F?¬M; +? M? H +? pÈB M`M;- M;QÊ+ HçB +ÁM HÈB ?ç
K°i çB K iB M M;?B +ÁM +?Q +?B K çQÊ+- çB m M`v H`K +?Q +mM; +?O ççB M?•

h?lB çB K M?` M[ ç°M; i?O- +€B KB M; +kM; F?¬M; M?"M `¶B- •K i? M? F?B MlB
H`K b Q /'m /B K çQÊ+ H¶ i B +O ççK M;QlB T?Q /QÈB +?S\

*?d M;?2 S?B hB m L?½ i?Î T?b T?b MlB,

@ s9 M[iY- M;QÆB K` +kM; Km®M i` M? pÈB i b Q\

oW MlB pW ç€M? ` K°i +?QlM;- ç€M? p T?Q #°M;U+ "ç+? hB m GçB- +?QlM;
K`m ?²M; T?'M tBM? ç T- "ç+? hB m GçB tm'i K°i +?QlM; M;? M? iB T- K°i iB M; #
çB M [m M; H" T HÁ2- ç2K i`QÈ+ +QÆM; F?Q K`m ?²M; T?'M ç M; ç€M? iÈB tm i
"ç+? hB m GçB F?) +QlB K°i iB M; MlB,

@ hB m L?½ Km°B Km°B /U p`Q ç•m K` MlB i? \ hB m GçB +?Q # Q ;BlM;?o b) i`
+?d Km®M çQÊ+ Î # M +çM? S?QM; i?¬BX

S?B hB m L?½ +? M?çQ MlB,

@ S?QM; S?QM;- ;¼B #m²M M¬M M?Q p"v- i?"i F?¬M; #B i t'm ?´X

"ç+? hB m GçB K†i F?¬M; ç´B b„+- i?•M ?bM? HQm +?mv M- i?Q€i ` F?ÄB T?çK p
? B M;|M i v #„M ` - K°i ççQ H¬B çB M #„M ` ?bM? i?"M? K°i ççQ ç Q K M;- # v p
MlB,

@ hB m L?½ Km°B Km°B ç M; ,M /'K +?m +O i, i, b Q\ h?U+ F?¬M; /'m /B K- i`QÉ
;¼B ?„M M?Q p"v `²B- M?B m M,K M?Q p"v i¢Q i?"M? i?|B [m2M- ?„M +kM; M;?2 [i?
i? bY KB M; çQÊ+X

@ S?B5

*mM; +?O ç¢B M?•M iS+ +? i- M" M; `i `ä ` M;- ç®B T?QÆM; /MM; iQ +€+? €T M;C
M?"M i?S+ æQÌM; S?QM; H•m ?ÆM- M|B,

@ G½Q i?€B #"- HÈM im´B ?ÆM æQÌM; S?QM; M?Q p"v K" +kM; /€K Î# M +¢M? ?
i?"M? +O M;QÆB- [mv v +Y T?"i- b®M; M®i +m°+ çÌB çB5

o pmB p i` M K†i "¢+? hB m G¢B /-M /-M i?m HB K- /M G¢B i, `°M; HQÊM;- M?Q
H +? im´B +O KbM? p" æQÌM; S?QM;- ?B M i¢B +mM; +?O ç¢B M?•M ;¼B M" M; H
hB m G¢B +?m t|i p" iS+ ;B"MX

@ ? ? ? - iS+ `²B b Q\

S?B hB m L?½ i` m iS+ M|B- +QÌB ç M `mM `~v +ª M;QÌBX

æB M [m M; i`QM; i v "¢+? hB m G¢B H"THÁ2- HŠM; H†M; M?bM S?B hB m L?½-

> B çϕB b€i i?—M HB + M? m- i`—K K†+ F?¬M; M|B- çB i?2Q b m HQM; S?B hB m L
u M GB m *€+ +| M?B m T?ÁM; i`®M;- +?Q M M p +Æ #ªM K¶B M; Q|B K°i T?ÁM;-
HQM; çϕB +mM; +?O- ç|M; F„ +Y T?ÁM;- i?“M? i?“M? i?“i i?“i çSM; i`QÊ+ K†i S?
*mM; +?O çϕB M?•M M;²B i` M; ? - ç¬B K„i M?bM +?^K +?^K p`Q ? B M; Q|B- /M h
h?“i sQ+? / K†i +| /`v- +kM; +?“m F?¬M; M´BX

8NjX *?QÆM; 883, >“B hY h`QM; "KM;X U?ϕV

s'm ?´ i?“i H•m- hB m i?9+ KÈB p°B ?Q K°i iB M; M|B,
@ *mM; +?O ?- H—M M`v F?¬M; T?ªB H½Q h? M; i F?¬M; ;B9T M;QÆB- K` H—M M
o®M iQÎM; `^M; S?B hB m L?½ b) M´B ;B”M- M?QM; b m F?B M;?o K°i H€i- M`M; H
@ •M- t€+ i?U+ H` i b B- F?¬M; T?ªB iϕB +€+ M;QÆBX
h? M; S?B hB m M;?B K i` M; ?ÄB i?,K,
@ h? +mM; +?O +| #B i KbM? b B î ç•m F?¬M; \
S?B hB m L?½ M|B,
@ E?¬M; H) H` /Q i ;¼B +€+ M;QÆB ;B9T çÐ î i`QÊ+ K†i iB m i†+ FB - çB m M`v
i?O çQϕM- H—M b m F?B ;¼B +€+ M;QÆB ?¶ i`Ê- i b) M?bM t2K ?„M +| î tmM; [m
æQϕM h?“i sQ+? /î F?|+ /î +Q|B- M|B,
@ G½Q h? M; M|B F?¬M; T?ªB w M`vX
@ o”v +| w ;b\
S?B hB m L?½ ?² M;?B M|BX
h? M; S?B hB m ?Q M? K°i iB M;- K i B M|B,
@ *mM; +?O- ? B M;Q|B i?m°+ ?ϕ H` iª ?[m ?° T?€T +O æϕB hmv i *mM;- +?Q M M
çQÊ+ i?“M; HÊB- €T “ϕ+? hB m GϕB K°i ç—m- H`K p p M; +?Q æϕB hmv i *mM;X
imv M;`B p` “ϕ+? hB m GϕB çϕB /B M +?Q “ϕ+? æ i?“M? p` æϕB hmv i *mM;- M?QM
T?ªB i` M? ;B”M? HÊB Q+? p` K†i KkB +?Q ? B M?“X *€+ M;QÆB i` M? ;B”M? H` S
H` M;Q|B K°i M?“X
@ h +MM; M`M; F?¬M; T?ªB M;Q|B K°i M?“X
S?B hB m L?½ i?î T?b T?b ç”T #`MX
@ J†+ F M;Q|B i?W M?“M ? v F?¬M; i?W M?“M- +€+ M;QÆB H` M;Q|B +O S?Q
M;Q|B K°i M?“X
h? M; S?B hB m iB T iK+ M|B,
@ L;Q|B K°i M?“- T?ªB ç|M; +O #ªQ M? m- +?S F?¬M; T?ªB iB K M;Q|B F?€+ ?¶ i`
p M;- S?QM; i?B m +kM; F?¬M; p m B p ;bX
S?B hB m L?½ + m K`v- M?QM; +~M i?“M ?²B iQÎM;- HϕB ç9M; M?Q H|B h? M; S
çQϕM- /M i?“M; “ϕ+? hB m GϕB i?b i? M`Q\ \*?d H`K +?Q æQ|M; S?QM; i? K K’i ?
h? M; S?B hB m iB T iK+ •M +—M M|B,
@ L?bM p’M ç T?ªB M?bM #ªM +?“i- ?B M iϕB p’M ç î +?¶- F?¬M; T?ªB M;Q|B +
ç’m B b) i?“M;X
@ L m F?¬M; i` M? i?“M; i?m i?b i` M? +€B ;b\
S?B hB m L?½ +ªK i?“v KbM? KÆ ?² b„T +?ϕK p`Q çB K K’m +?®i- M?QM; pšM +?Q

@ h` M? ;B`M? MB K pmB +O S?QM; h?B m
h? M; S?B hB m M|B iQ¢+ ` X
@ S?QM; i?B m i?Q+? B M?`i- M; Q|B ¢| b) +| [mv M HÈM M?`i- ¢¢B p`U#` HÈMV-
?B M HQÆM; i?K+ ¢S+- K ?B m [mªM Hw pB + M?`- i?U+ HU+ +?d H` i?S v mX L;
*mM; - i`i +ª T?~K +?`i +O ¢¢B p` M; Q|B ¢½ +| ¢O- ?B M i¢B +?d i?B m ¢| H` MB
K°i +€+? F?€+- M; Q|B T?ªB i, M; bS+ M†M; +O KbM? i`QM; HÁM; S?QM; i?B mX
" ` h? M; S?B hB m i€M /QÆM; K°i ??B- S?B hB m L?½ H° ` i? -M i?€B iB m M[?`B
@ "´M +mM; +?O ¢QÆM; M?B M H` T?ªB i®i ?ÆM M[ iY #bM? i?Q| M; `²BX
G|B M|B tQ v +?mv M- p°B p`M; ;ÄB,
@ L?QM; T?ªB H`K b Q KÈB +| i? i, M; bS+ M†M; +O i i`QM; HÁM; æQ| M; S?QM;
h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?`i sQ+? HB + M? m- +?"K `½B H„+ ¢-mX
E?m¬M K†i +mM; +?O ¢¢B M?•M i`-K tm®M; ,
@ G`K i? M`Q\ *?ŠM; H) M½v ;B| M?[M; ;b +€+ M; QÆB M|B H` M|B M?ªK b Q- MY
F?¬M; +| b Q\
h? M; S?B hB m H„+ ¢-m M|B,
@ E?¬M; T?ªB F?¬M; +| i?O ¢Q¢M- +?d H` S?QM; i?B m F?| ¢®B T?|X S?QM; i?
M; ?o - ?„M b) `i Qi F?B i?`i ibM? ¢®B ¢½B pÈB B- M?QM; K°i F?B i?`i ibM?- ?„M
M; Q|B- ?¬K M v M; Q|B +MM; hB m G¢B +¬ MQÆM; +?B K K°i MY ibM? +ªK +O ?
ibM? +ªK pÈB ?„M H•m M?`i- M?QM; ?„M b) +¬M; #^M; - F?¬M; i?B M p` #`i +S B
M; Q|B F?€+ i?QÆM; i•K- ¢•v H` ¢B m K` S?QM; i?B m F?¬M; Km®M i?`v M?`i- +?C
p¬ /KM; pÈB ?„MX
@ *?ŠM; H) +ÁM +| i?O ¢Q¢M F?¬M; #bM? i?Q| M; \
S?B hB m L?½ M; ?2 ` w iS +O h? M; S?B hB mX
hB m i?9+ M; ?B K i` M; M|B,
@ *| +•m M|B +?d +| +m®+ F?¬M; i®i- F?¬M; +| ;| + iQ| M; F?| ¢`Q5 L?È M; `v ¢| i?
¢B « GQM; "ªQ- F?¬M; T?ªB i`QM; M°B i•K +?d +| K°i KbM? hB m G¢B +¬ MQÆM;
¢½ iB T M?"M +mM; +?O- ¢•v +?QM? H` +Æ ?°B +O +mM; +?OX
@ L|B M; ?2 K°i +?9iX
@ *?O ¢°M; tm`i FQ+?5
hB m i?9+ H`K i?O i? i`U+ ¢ªQ ?Q`M; HQM; X
@ *mM; +?O- ¢` p` ?B M M v +O M; QÆB i`QM; HÁM; S?QM; i?B m- +kM; H` /Q M
;B`M? +| ¢QÊ+X >¬K M v S?QM; i?B m +| M|B- F?¬M; +?Q T?ûT M; QÆB p` hB m
pă F?¬M; ¢QÊ+- p`v i?b ¢`m p, MX *mM; +?O M; QÆB M; ŠK H¢B t2K- bS+ M†M; +O
M?Q i? M`Q- F?¬M; B M†M; ?ÆM M; Q|B F?€+ [m€ M?B m- M?QM; M m +| i? K K
@ L; QÆB M|B H` J¢+ GQm h¬\
S?B hB m L?½ ?W H¢M? K°i iB M; ,
@ "´M +mM; +?O M?bM ` - +¬i +kM; +| ibM? +ªK pÈB iB m i†+- +?d +| ¢B m `i ?
¬M ?Á - b) F?¬M; i` M? ;B`M? pÈB i - F?¬M; ¢O H`K i HQ H„M; X
@ E?¬M; F?¬M; F?¬M; X
h? M; S?B hB m HB M iK+ F?Q€i i vX
@ E?¬M; T?ªB H½Q h? M; M|B M? ¢-m M`v- K` H` i`QM; #KM; M; Q|B M¼X

@ "KM; B\
S?B hB m L?½ i`WM; K„i- M;?B ?Q†+ F?| ?B mX
æQ¢M h?'i sQ+? +9B ç-m +QÌB F?¬M; M;WM;- h? M; S?B hB m i?9+ +MB +?Ä p`Q
@ æQÆM; M?B M H` +mM; +?O #KM; +O M;QÆBX
@ >¶M çªMX
J†i S?B hB m L?½ çÄ #WM;- imv i•K iQ +O M`M; i`QM; b€M;- M?QM; F?¬M; +| M;
h? M; S?B hB m M|B M?Q p`v- H`K b Q K` F?¬M; #B i?„M ç M; M|B ;b- b„+ K†i çÄ
@ h`QM; #KM; #´M +mM; +| ;b +?S >`B iY\
h? M; S?B hB m #'i ç°M; i? M? b„+ M|B,
@ >B M i¢B F?¬M; +|- M?QM; b m M`v i?b b Q\ \*| ?`B iY- bS+ M†M; +O +mM; +?
i,M; H M- ç M H9+ ç|- /M F?¬M; +¬M T?ªB i` M? ç'm pÈB hB m G¢B +¬MQÆM; M;
*mM; +?O ç¢B M?•M M;?2 K` T?€i b®i- M?QM; +~M i?“M bmv M;?o K°i +?9i- ç•v +k
#KM; M`M; +| ?`B iY- p`v T?ªB M;O pÈB æQÌM; S?QM;- M`M; H` K°i M;QÌB +| i? /
M|B,
@ "´M +mM; +?O "´M +mM; +?O H`K b Q +| i? H`K ` HQ¢B +?mv M M`v +?S\ J„+
[m, M;QÆB i¢B b Q H¢B +| i? çQ ` w M;?o ?¶M çªM M`v +?SX
h? M; S?B hB m #m¬M; i v,
@ h`W +€+? M`v ` - H½Q h? M; F?¬M; M;?o ` T?QÆM; T?€T M`Q i®i ?ÆM- M|B b
+kM; F?¬M; T?ªB H` +?Q H`K [m +?mv M M`v H-M M`QX
@ h H`K H9+ M`Q5
S?B hB m L?½ i? M [m€ ?Q€ ;B"MX
@ h¢B ?`M? H M; i`QM; æ¢B hmv i *mM;- H9+ ç| +| ?ÆM KQÌB M;QÌB- H9+ b„T +
i` M? i?O G½Q +mM; +?O pb +?mv M H-M ç| K` F?¬M; ,M +ÆK # M;`v- i?B m +?9
@ æWM; M|B M[
*mM; +?O ç¢B M?•M H'v ? B i v #KK; Á K€- M?,M M?| F?¬M; i?¬B- M;?o iÈB H9+ ç|
FB - S?B hB m L?½ ?"M F?¬M; i? ibK çQÊ+ K°i +€B H¶ M`Q +?mB tm®M;- b m ç|
F?¬M; M;WM;- M`M; +kM; ?®B ?"M F?¬M; i?¬BX
h? M; S?B hB m iB TiK+ ;Bui ;B•v M|B,
@ h +?d +| i? H`K çQÊ+ M?Q i? - ?ÆM M[ F?¬M; T?ªB H`K i`QÊ+ K†i K¼B M;QÌ
+MM; S?QM; i?B m p`Q T?ÁM; p` ç|M; +Y H¢B- i?“M? +¬M; / /`M;X >m®M; +?B
+kM; F?¬M; T?ªB H` ç€K M;QÌB "¢+? æ i?“M? FB - H`K pB +/U p`Q v m i?Q+?- i
b m çQÊ+ +€B ;b +?S\ *mM; +?O- F?¬M; T?ªB H½Q h? M; F?¬M; Km®M i®i +?Q M
hB m G¢B +¬MQÆM; i®i ?ÆM M;QÆB K°i +?9i- M m M;QÆB F?¬M; K m +?|M; H`K
i?mv M i`QM; KQÆM; X

8N9X *?QÆM; 88N, æQ¢i h?B M h€B aBM? ZmªX Ui?QÊM;V

@ E?¬M; +| T?QÆM; T?€T F?€+ b Q\
S?B hB m L?½ ;B M; i v #KK +?†i ;Á K€- pKM; i`°K M?bM h? M; S?B hB m t'm ?´ ?
h? M; S?B hB m +?“K `½B H„+ ç-mX
h`-K K†+ i?“i H•m- S?B hB m L?½ KÈB M|B F?),
@ oB + M`v h Km®M bmv M;?o F„ K°i +?9iX

@ *| Km®M i?m°+ ?¢ çB +?m~M #` K°i +?9i ? v F?¬M;\

h? M; S?B hB m +~M i?"M ?ÄB i?,K- #° /€M; çQ M +?QM? M?Q K°i i?m°+ +'T i®iX

@ æB m M"v æB m M"v +ÁM +¬M +?m~M #` +€B ;b b Q\

S?B hB m L?½ +ªK i?'v i`QM; ç¬m ?¶M HQ¢M- iQ"Mi?•M M|M; ?'B- t'm ?' F?¬M; i

@ æQÆM; M?B M T?ªB +?m~M #`X

h? M; S?B hB m +Q`B ?„+ ?„+X

@ Jm®M ç†i #šv S?QM; i?B m- +kM; F?¬M; T?ªB H" +?mv M çÆM ;BªMX S?QM;

/MM; K„ b„+ ç K ?Q†+ ?„M bÊ`^M; F?¬M; çQÊ+- +?Q M M T?ªB +| ?¶i`ÊX

hB m i?9+ ?mM; /[M|B,

@ *?mv M M"v T?ªB +?m~M #` /QÊ+ i i?"i M†M; KÈB çQÊ+- i? +?'i S?QM; i?B m

F?¬M; +| i€+ /KM;X

@ o"v M;QÆB æB +?m~M #` çB- +?`i *•M M?„+ K°i +?9i `²B M|B b mX

S?B hB m L?½ F?¬M; /€K i?ªQ Hm"M iB T- HB M F?Q€i F?Q€i i v- +?Q h? M; S?B

HmB`X

æB` # M M;Q" B- h? M; S?B hB m +Q`B ?„+ ?„+ F?¬M; M;WM;- +Q`B ç M KS+ æQ

M;?2 h? M; S?B hB m i?'T ;B¼M; M|B,

@ S?QM; i?B m ? S?QM; i?B m- t2K` H½Q h? M; i b) #B M M;QÆB i?"M? M K M

æQÌM; S?QM; ;"i ;"i ç-m- +kM; F?¬M; çÊB K¼B M; QÌB çÊB H•m ?ÆM- iW i`QM; J
>QÆM; L; ¼+ "bM? T?QM; +€+? +´tQ ` - çB ç M çti p`Q i`QM; i v "¢+? h® u- KÎK
@ æ•v H` +?¶ i®i H-M M`vX
"¢+? h® u F?) ;B"i KbM?- M?bM +?B + #bM? M`v +| +?9i +´tQ - M?QM; i`QM; M°
#bM? M`v +?„+ +?„M F?¬M; çÆM ;BªM- M?QM; F?¬M; #B i i?S # M i`QM; +| i€+ /K
*~M i?"M KÎM„T #bM?X G"TiS+ +| K°i KMB ?QÆM; # v ` - "¢+? h® u +?'M ç°M; - K
+kM; ?Qi b•m K'v ?ÆB- +ªK i?'v iQ`M i?•M F?Q M F|Q€B / +?`mX
@ S?QM; M?B- ç•v H` ç M /QÊ+ ;b\
G•K L?QÊ+ .B M [m v ç-m M?bM æQÌM; S?QM; ?ÄBX
@ S?€ h?B M æ MX
æQÌM; S?QM; ç€TX
a„+ Kti ç€K M; QÌB pšM M?Q i?QÌM; - ?B M M?B M +?Q iWM; M; ?2 M|B [m ç M /QÊ
.`+? L?QÊ+ h?-M F?¬M; i`'M ç`M? M?Q p`vX
L?bM i?'v i?-M b„+ M; ?B ?Qt+ +i` M Kti +O K¼B M; QÌB- æQÌM; S?QM; ;BªB i?Q+
@ S?K+ /KM; K°i F?Ä - M; QÌB /MM; b) +| i? +ªK M; °i?B M ç` HBM? F?Q- i'M +?S
+| i€+ /KM; ç°i T?€ h?B M ;B B M M; ¼B M| H` S?€ h?B M æ MX
@ *€B ;b\ Zmª M?B M- M; ?2 æQÌM; S?QM; ;BªB i?Q+? M?Q i? - .`+? L?QÊ+ h?-M
L?m p¶ #`M F?B T bÊ- i?•M i? # M; QÌB M?`M F?¬M; çQÊ+ +| +?9i `mM `~v- FBM
;B®M; M?Q Km®M HÌB t€+ M?"M iW KB M; +O æQÌM; S?QM; X
*kM; F?| i`€+? # M; QÌB .`+? L?QÊ+ h?-M H¢B FQ+? ç°M; M?Q i? - # M; QÌB +€
i?QÊM; T?~K ç½ M?B m M, K- M?QM; pšM F iÎ+Y F?~m M`v +?Q ç M ;BÌ pšM +?Q
ç iQ +?'i- i?S ? B H` /Q p` i`Q i`QÎM; H½Q- +¬M; pB + i?QÌM; M; `v ç½ `M; #m°+
h?B M ;B B- H` K°M; iQÎM; HÈM M?'i +O # M; QÌB #¼M ?¼- #ÎB pb +€+ M`M; H`
+?Q i?U+ HU+ +O h?B M h95 h?U+ HU+ +€+ M`M; +`M; + Q- M; QÌB F?€+ +`M; bÊ
M?bM i?'v i`QÎM; H½Q h?B M h9 +?d ç¢i iÈB æ` ;B B i?QÊM; T?~K- M?'i ç`M? b) +
+| i?U+ HU+X
E?¬M; M?[M; # M; QÌB .`+? L?QÊ+ h?-M F?B T bÊ- M; v +ª "¢+? h® u +MM; G•K
/mM; X
h` M i? ;B M- HBM? ç M /B m /QÊ+ +| p¬ b® HQ¢B- M?QM; H` +€+ M`M; +?Q #
/B m /QÊ+ +| F?ª M, M; ;B9T çÐ M; QÌB i i'M +?S+ h?B M ;B B- ç•v [mª i?U+ H` ç M
@ S?QM; M?B- ç•v i?"i bU H` ç M /QÊ+ +| i? H`K +?Q M; QÌB T?K+ /KM; +| i? i'M
G•K L?QÊ+ .B M /MM; M; [F?Q M; ?B K i9+ ?ÄB i?, KX
@ æQÆM; M?B M- M| ç M; M^K i`QÈ+ Kti K'v p` bQ i?9+ ç|X S?QM; M?B b Q /€K
@ E?¬M; T?ªB F?¬M; iBM M; QÆB- +?d H`- çB m M`v i?"i F?| K` iBM çQÊ+X
G•K L?QÊ+ .B M +QÌB F?´ K°i iB M; X
@ "'i [m€- T?K+ /KM; HQ¢B ç M /QÊ+ M`v- +kM; F?¬M; T?ªB i`, K T?-M i`, K +| i? i'
pšM +| i€K KQÆB T?-M i`, K +Æ ?°BX
æQÌM; S?QM; #´ bmM; M|BX
@ h€K KQÆB T?-M i`, K +Æ ?°BX
h? K p`Q M?[M; iQ+? Hkv # Q M?B m M, K M v +O # M; QÌB .`+? L?QÊ+ h?-M- +|
+?S+ h?B M ;B BX
@ æ•v H` *?Q h?B M h9 b QX

"ϕ+? h® u ç2K #bM? M;¼+ + -K i` M i v- +| +?9i F?¬M; /€K t€+ ç`M? ?ÄB i?,KX
æQìM; S?QM; KdK +QìB K°i +€B,
@ *?ŠM; H) i¬M; +?O Km®M i i?m ?²B b Q\
@ L;QÆB M;?o ? v [m€ M?d5
"ϕ+? h® u Q€M i`€+? HB + æQìM; S?QM; - i?¬M b„+ HϕB °K çϕK M|B,
@ S?QM; M?B- H¬M M`v h?B M h9 HϕB MÊ M;QÆB K°i M?•M ibM? `²B- +?d bÊ poM
"ϕ+? h® u pW FB K i` K°i +?9i- i?'v i`QM; #bM? +| Qi M?'i ? B # KQÆB F?Ä S?F
F?€+ M`Q b) +| i? K ? B # +?K+ h?B M;B B + Qi?OX *| i? K ? B KQÆB h?B M;B
HU+ ` - h?B M h9 i¬M; +| i? i`î i?`M? i? HU+ ç M?'i +O Gw æQìM; - ç•v H` i?B M
H`K b Q +| i? i`ª ? i ç•v\
æQìM; S?QM; +QìB çM M|B,
@ o`v i?b +S ;?B MÊ HϕB- /M b Q +kM; F?¬M; +?d +| pB + H¬M M`vX
@ hB m iY M;QÆB - +?mv M M?Q p`v +kM; /€K M|B5
G•K L?QÊ+ .B M ;Bª #° ;B`M /[X
"ϕ+? h® u ç2K S?€ h?B M æ M +'i F„- M?bM i?'v ç¬B K„i i`¬M; KQM; +O #¼M M;Qì
#¼M ?¼H „T #„T M|B,
@ aQ i,
"ϕ+? h® u F?) +QìB K°i iB M; M|B,
@ :`T +€B ;b\ E?¬M; i?B m T?¬M +O +€+ M;QÆB- i?S M`v F?¬M; +?Q +€+ M;QÆB
çQÊ+ b Q\
"¼M M;QìB .`+? L?QÊ+ h?¬M #¼M çÄ ? i +ª K†i- +€+ M`M; i?"i bU FBM? ?d [m€ ç
@ *ÁM +€B M`v H` h?®B h? æ M *€B M`v Gmv M *®i æ M- •M- +ÁM +| h® EBM? a
æQìM; S?QM; K°i H¼ HϕB K°i H¼ H'v ` - i`ÁM; K„i +?9M; M[i`QM; T?ÁM; M?Q +S
+O S?€ h?B M æ M- ?B M iϕB ç€K M;QìB #¼M ?¼ pšM F?B T bÊ- T?ªB K'i K°i H9
S?`K H` ç M /QÊ+ +| i? ;B9T ç iY h?B M h9 im Hmv M æQìM; S?QM; b) F?¬M; ;B
M|B- M?[M; ç M /QÊ+ M`v ç½ p¬ /KM;X >„M +?d ;B[ HϕB \*Ym >Q`M æ M H'v çQÊ+
*?QÈM; æ M +MM; P+? æ°+ æ MX
L;QìB T?K+ /KM; *Ym >Q`M æ M +| i? i`QM; pÁM; MY + M? ;Bì ?²B T?K+ #®M M,
/KM; i`¼M; v m i`QM; +?B M ç'm- K` S?€ *?QÈM; æ M +MM; P+? æ°+ æ M- imv #ªM
[m€ +¬M- M?QM; T?ÁM; i`QÊ+ F?ÄB ?¼ - M|B F?¬M; +?WM; H9+ M`Q ç| +| M;QìB
@ *ÁM M[? v F?¬M;5
L?bM i?'v æQìM; S?QM; /WM; i v- "ϕ+? h® u +MM; K'v p` i`QîM; H½Q pšM i?'v +?C
@ E?¬M; +ÁMX
æQìM; S?QM; i`ÊM i`„M; K„iX

8NdX *?QÆM; 8eR, " M h?QîM; J°i h€ L[a B aYX Ui?QÊM;V

h?®B h? - Gmv M *®i- h® EBM?- # HQϕB ç M /QÊ+ M`v æQìM; S?QM; M|B `ä +¬M
M[pW M;?2 [m i M +kM; çQ€M çQÊ+ +?9M; +| i€+ /KM; ;b M?QM; M;?2 i? K pšM

L?[M; ç M /QÊ+ M"v- ç®B pÊB +€+ M" M; ç½ p¬ /KM;- #îB pb i?îB ;B M im Hmv M i
 `i H•m- +,M +Æ +kM; ç½ ç€M? i®i- F?¬M; +€+? M"Q +ªB i¢Q i? K M[X L?QM; K
 M?"T K¬M- ç•v KÊB H" M?[M; ç iY +¬M çti M M K|M;- # HQ¢B ç M /QÊ+ M"v F?¬M
 *| # HQ¢B ç M /QÊ+ M"v iQÆM; i`Ê- i? +?i p" i`K +°i +O M?[M; ç iY FB - b) i, M
 iQ +?i i®i- i, M; i? K M, K b€m i?"M? +kM; +| i? X *, M +Æ p[M; +?„+ - i?"M? iUm M,
 *| i? iQîM; iQÊM;- [m i? K KQîB ? B KQÆB M, K b m- h?B M h9 i¬M; b) T?€i i`B M
 F?'M; H²- ç M H9+ ç|- h?B M h9 p¬ +MM; +| F?ª M, M; b) tm'i ?B M F?¬M; Qi + Q i?
 H9+ ç| +| i? F?B m +?B M i K ç¢B i? HU+ +O Gw æQîM; X
 L?[M; ç M /QÊ+ M"v ç m H" +| bÆM- imv [mw i`¼M;- M?QM; F?¬M; i? [mw i`¼M; #
 Hmv M ç M- +?d +¬M ç M T?QÆM;- +?d +| ç M T?QÆM; KÊB +| i? F?¬M; M; WM; H
 æQîM; S?QM; p®M ç`M? ç2K ç M T?QÆM; ;B Q` - /M b Q ?„M F?¬M; #B i Hmv M
 L?QM; F?B i?'v K„i +O +?9M; M[?²M; H M M?Q K„i i?Ä- M?bM KbM? +?^K +?^K- i
 +| +?9i bÊ ?½BX
 amv M; ?o p" iQM? iQ€M K°i +?9i- +?ŠM; M?[M; F?¬M; ;B Q ç M T?QÆM; ` - ?„M +
 *QÆM; #BM? i`QM; h?¬M "BM? G•m` X
 L[M?•M i?"i ç€M; bÊ5 æQîM; S?QM; +ªK F?€B p¢M T?¬MX
 a m M"v b) ibK +Æ ?°B H'v M?[M; h?B M #BM? *QÆM; #BM? FB ` - p T?¬M ç M
 +?Q J¢+ GQm h¬ bQ i, X
 L?bM [m ç®M; HBM? ç M /B m /QÊ+ i`QÊ+ K†i- "¢+? h® u ?€ ?®+ K²K- G•K L?QÊ
 M; QîB .`+? L?QÊ+ h?¬M +kM; ?€ ?®+ K²K- i`QM; T?ÁM; H9+ M"v v M ioM? p¬ +M
 /®+ +O K¼B M; QîBX
 J°i H9+ H•m b m- "¢+? h® u KÊB i?î /"B K°i +€B- Kî KB M; M|B,
 @ S?QM; M?B- bQ i?9+ F?¬M; ?ÄB M; QÆB M?[M; i?S M"v iW ç•m +|- bQ i?9+ +?d K
 p¢M H¬M F?¬M; çQÊ+ K¢Q ?B K- M; QÆB +ÁM b®M;- i`¼M; v m ?ÆM #i F€ HBM?
 o" M? K„i G•K L?QÊ+ .B M çÄ H M- M|B F?),
 @ G¬M M"v çB` M; Q" B- +?„+ ç½ ,M F?¬M; Qi ç m F?' TªB F?¬M; \
 L?[M; HBM? ç M /B m /QÊ+ M"v- ;B®M; M?Q +?B M HÊB T?~K F?B ?„M +QÈT b¢+?
 F?| i`€+? +€+ M" M; bmv M; ?o b B H +? M?Q p"vX
 æQîM; S?QM; +QîB F? M K°i iB M;- H¬M M"v çB` M; Q" B t€+ i?U+ ,M F?¬M; Qi
 [m M ç M ç€K +?B M HÊB T?~K M"v- ;BªB i?Q+? M|B,
 @ L?[M; p"i M"v i ibK çQÊ+ i`QM; /B iQ+? ?Q M; T? +O K°i i¬M; T?€B +' tQ - +
 ?B K; bX
 "¢+? æ "Q *ªM? H" #Q K"i +O "¢+? æ i?"M?¬ +?Q M M æQîM; S?QM; F?¬M; /€K
 "¢+? æ "Q *ªM? ?B M i¢B ç½ +| i? M|B H" bÐ ?[m iQ M?•M +O æQîM; S?QM; X
 @ E?¬M; ;†T M; mv ?B K H" i®i`²BX
 "¢+? h® u i?î` K°i ?ÆB- i?¬M b„+ F?¬B T?K+ M?Q +k- [m v ç¬m M?bM [m K'v p`
 @ J'v p` bQ Km°B- S?QM; M?B i` Q i†M; +?Q h?B M h9 M?B m HBM? ç M /B m /Q
 M M i†M; ?„M +€B ;b ç ç€T H #•v ;Bî- +€+ M; QÆB +| ç M; ?` ;b F?¬M; \
 æQîM; S?QM; +QîB ?„+ ?„+ M|B,
 @ *| # M i?QîM; b Q\
 "¢+? h® u +QîB +QîB M?bM ?„M- ?ÄB,

@ S?QM; M?B Km®M +€B ;b\ *?d +—M h?B M h9 +| i? H'v ` - /M M;QÆB Km®M H
i†M; +?Q M;QÆBX

@ hmv i ç®B F?¬M; Km®M5

æQÌM; S?QM; /Si F?Q€i +U imv i- ç iY h?B M h9 ?B M i¢B ;—M p¢M M;QÌB- i'i +^a
bU H`K i¬M; +?O- +?ŠM; T?<sup>a</sup>B #` M?[M; M[M?•M M`v H`K T?B M +? i b Q\ ``i [m€
;b- i?S K` ?„M +—M h?B M h9 F?¬M; +| - i?S h?B M h9 +| ?„M F?¬M; +—MX

æQ€M +?WM; #¼M M;QÌB "¢+? h® u +kM; M;?o ç M çB K M`v- M;²B M?bM M? m +
+?Q æQÌM; S?QM; +€B ;b- F?¬M; F?ÄB +^aK i?'v t'm ?´ - /M b Q "¢+? h® u ç½ M|B I
F?¬M; +| Qi ç² # M i?QÎM; +?Q æQÌM; S?QM; - i?"i bU ``i K'i K†i X

@ æ9M; `²BX

>`M L?m ç°i M?B M KÎ KB M; M|B,

@ aQ b€M? pÈB i¬M; K¬M F?€+ - ?B M i¢B h?B M h9 +?9M; i +,M +Æ M¬M; +¢M-
T?9X L?QM; H` h?B M h9 +| K°i Qm i? imv i ç®B K` +€+ i¬M; K¬M F?€+ F?¬M; +|

@ h +kM; M;?o ç MX

"¢+? h® u F?) +QÌB K°i iB M;- [m v ç—m M?bM æQÌM; S?QM;- M;?B K K†i M|B,

@ S?QM; M?B- bQ i?9+ F?¬M; +| i?S ;b i®i ç # M i?QÎM; +?Q M;QÆB- M?QM; i`Q
+?QM? H` M[iY- M?'i H` ç iY tBM? ç T- +`M; M?B m F?¬M; F tB i- M;QÆB i?•M
HÈM `²B- M?Q p`v çB- bQ i?9+ # M i?QÎM; +?Q M;QÆB ? B KQÆB ç iY /mM; K¢Q t
u M i•K- H'v / M? p¼M; p` ç` p` +O M;QÆB ?¬K M v- M?[M; ç iY M`v M?'i ç`M? I
çB i?2Q M;QÆB- F?¬M; Q€M F?¬M; ?®BX

@ æB m M`v F?¬M; i? çQÊ+5

æQÌM; S?QM; ;B"i KbM?- i`QM; M?" KbM? +?d +| ? B M;QÌB ç½ i?m t T F?¬M; ç Q
KQÆB M;QÌB- +?ŠM; T?^aB KbM? b) T?B M Km®M +? i ? v b Q\

G¢B M|B- H'v bU M?B i iB M? +O +€+ bQ i, bQ Km°B FB - M m K M; ? B KQÆB M;
+?„+ +?„M KbM? b) çB F?¬M; p[M;- b) #` ?'T i?"M? i?•v F?¬X

hQÎM; iQÊM; ` çB m M`v- K² ?¬B H¢M? i` M i`€M æQÌM; S?QM; S ` X

@ S?QM; M?B- M K M?•M T?^aB +| ç^aK b„+ +?SX

"¢+? h® u KÎ KB M; i` m çM - i` M K†i H° ` Mûi ` M? K½M?X

æQÌM; S?QM; H° ` p b—m F?´ M|B,

@ *kM; F?¬M; T?^aB S?QM; M?B iW +?®B- +?d H` pB + M`v hmv i ç®B F?¬M; çQÊ
G•K L?QÊ+ .B M ç°i M?B M +QÌB +QÌB- t2M p`Q M|B,

@ > B KQÆB M;QÌB F?¬M; çO b Q\

@ *¬ +¬- M;QÆB çWM; H`K F?| / i M[X

æQÌM; S?QM; O `O +9B ç—mX

@ S?QM; M?B p®M F?¬M; T?^aB H` F ?€Q b„+ - H¢B M|B- i`QM; u M GB m *€+ ç½ +
ç b B bY- +€+ M`M; ``i i?¬M; KBM?- +ÁM +| hS LQÆM; ;B9T çÐ- i?"i bU F?¬M; +—

G•K L?QÊ+ .B M H`K ` #° /€M; +?U+ F?| + - i?—M b„+ ^aK ç¢K M|B,

@ B- ?`B iY HÈM `²B- ç½ F?¬M; +ÁM M;?2 HÌB +¬ +¬ M[- #•v ;BÌ S?QM; M?B ç½
H`K i? M`Q i?b H`K çBX

æQÌM; S?QM; ç—m ç—v K² ?¬B- F?¬M; #B i +¬ +¬ ?¬K M v ,M M?—K +€B ;b- H¢B H
/¼ KbM?- +?d +| i? #`i ç„+ /o M|B,

@ *¬ +¬- S?QM; M?B F?¬M; +| w M"v

G•K L?QÊ+ .B M H"TiS+ +QìB T?€ H M- M|B,

@ h #B i M; v S?QM; M?B F?¬M; T?ªB H" M; QìB M?Q p"v K"- Mm¬B /QÐM; M; QÆ
iB M; +¬ +¬ +O M; QÆB i +ÁM F?| M; ?2 i?'vX L m ?¬K M v M; QÆB ç½ + K i•K ib
M i?QîM; M; QÆB K°i i€ M[b B bY- M; "M p¢M H-M çWM; #¢+ ç½B M; QìB i X

æQìM; S?QM; ?€ ?®+ K²K- M; ?o i?-K i ç½ ç€T SM; ç•m- M?QM; +¬ +¬ ç½ M|B i?
T?ªM #€+ +Æ +?S\ >¬K M v +¬ +¬ ,M i`9M; +€B ;b b Q\

"i [m€ bmv M; šK K°i +?9i- M m M|B HìB +U imv i- +?„+ +?„M +¬ +¬ b) `i i?QÆM;
HìB M" M; X æÊB +?Q i€ M[M"v ç M u M GB m *€+- iU M?B M b) +| M; QìB ç®B T?|
iU ç°M; +?¢v i`®MX

8N3X *?QÆM; 8eR, " M h?QîM; J°i h€ L[a B aYX U?¢V

E?B ç| i¬M; +?O ç¢B M?•M +kM; F?¬M; i? H"K ;b çQÊ+ ?„M- æQìM; S?QM; `i +|
æÊB ç M H9+ æQìM; S?QM; iW i`QM; T?ÁM; M; ?` bU çB ` - ?„M pšM F?¬M; ?B m i
L?[M; ç M /QÊ+ M"v- F?¬M; +¬M æQìM; S?QM; [m M i•K ç M- #¼M M; QìB "¢+? h
+| iQ +?'i M?'i ç T?K+ /KM; X L?'i H" S?€ h?B M æ M- i`QM; h?B M h9 +| `i M?B
i¢B æ` ;B B i?QÊM; T?~K- +?Q B T?K+ /KM; H" K°i M M ç - /M b Q L?` ç¢B ç iY
h?B M h9 i¬M; - B +kM; iBM çQÊ+- ç M /QÊ+ M"v +?„+ +?„M b) #` i?B m- b) +| K
T?•M T?€i ç MX

"i [m€ ç•v +kM; F?¬M; T?ªB H" p'M ç ;b- ç M T?QÆM; S?€ h?B M æ M ç M; M^K
+?d +-M i?m i?"T ç-v çO i`B HB m- H" +| i? Hmv M +? ` - K" æQìM; S?QM; F?¬M
JÈB i`î H¢B u M GB m \*€+- æQìM; S?QM; ç½ #` GBM? E?B T L? M #„i çB Hmv MX
h`QM; K'v M; "v M; ?d M; ÆB i¢B h?B M h9- GBM? E?B T L? M pšM +?ÆB çM pÈB
M v- M" M; KÈB #„i ç-m H"K pB +X

Gmv M +? GBM? GmM; "B M *QÆM; æ M H" +?mv M F?¬M; i? M?`i i v M; QìB F?€
+? HQ¢B ç M /QÊ+ M"v +?d +| K°i KbM? GBM? E?B T L? M K" i?¬BX

æQìM; S?QM; +kM; `i +?`i KQM; 5 .M b Q i?S M"v [m M ? ç M i?U+ HU+ +MM; +Q
GBM? E?B T L? M t2K tûi i'i +ª /QÊ+ HB m- T?•M HQ¢B +?'i i?"M? iWM; ç®M; - æ
GBM? E?B T L? M H"K i`Ê i?O- M?bM M" M; Hmv M +?

L; "v ç-m iB M- GBM? E?B T L? M F?¬M; M; WM; i?®B Hmv M- i?®B Hmv M ?ÆM K

L; "v ?¬K b m- GBM? E?B T L? M pšM i?®B Hmv M- Hmv M /QÊ+ H" pB + F?¬M; i?
K°i +?B mX

L; "v i?S # ibM? ?m®M; pšM M?Q i`QÊ+

æQìM; S?QM; +ªK i?'v `i +?€M- ?„M p®M H" F?¬M; i?Q+? ?ÊT Hmv M /QÊ+- i`QÊ
M"Q- +?d +-M ibK J¢+ GQm h¬ bQ i, M?`i Hmv M +? - M?QM; GBM? GmM; "B M *QÆ
+?Q M M ?„M KÈB î # M +¢M?- M?QM; M?bM iÈB M?bM HmB- +?d i?'v GBM? E?B
HB m- i?®B Hmv M /QÊ+ i?Ov- #m²M i ç M +U+ çB KX

*~M i?"M ?ÄB i?, K H" [m€ i`bM? i?®B Hmv M T?ªB ç M # Q ;Bì KÈB tQM; - F?B #B
æQìM; S?QM; bKT ç'X

h?2Q M?Q HìB GBM? E?B T L? M- Hmv M +? GBM? GmM; "B M *QÆM; æ M- M?[M
Hmv M # KQÆB b€m H-M- F?m i`W i'i +ª i¢T +?'i- F?B ç| +¬ ç¼M; /QÊ+ i?Ov ç M
i`B HB m- +-M T?ªB i?®B Hmv M ç M i€K KQÆB K®i H-M KÈB çQÊ+X

@ L;QÆB +?Q`^M; Hmv M +? GBM? GmM; "B M *QÆM; æ M +kM; ;B®M; M?Q Hn
GQΦB ç M /QÊ+ M`v v m +—m /QÊ+ i?Ov +¬ ç¼M; ç M i`bM? ç° +U+ + Q- i`QM; i?
M;QÌB +| i? +¬ ç¼M; çΦi iÈB i`bM? ç° M`v- /M #¼M ?¼ +| ç M T?QÆM; +kM; F?¬M
h` M F?m¬M K†i M?Ä M?„M +O GBM? E?B T L? M i`M ç—v ç„+ w- /M i` M K†i ç—
;B9T M`M; H m K†iX
*,M +S ibM? ?m®M; #•v ;BÌ- [m€ i`bM? +¬ ç¼M; /QÊ+ i?Ov iB m ? Q ? i # M;`v- b
+¬ ç¼M; ?Q`M i`i- KÈB #„i ç—m Hmv M ç MX
Zm€ i`bM? M`v [mª i?“i H` ;B`v pÁ ?„M5
@ h +| i?
æQÌM; S?QM; Km®M i?QÆM; HQÊM; pÈB GBM? E?B T L? MX
GÌB +ÁM +?Q M|B ? i ç½ #` GBM? E?B T L? M iW +?®B,
@ E?¬M; i? 5 L m M;QÆB çB- B ;B9T i ç•v\ æ2K h? M? L;¼+ Zmª çQ +?Q i X
æQÌM; S?QM; p°B p`M; ç2K h? M? L;¼+ Zmª çQ iÈB- i?—M i?€B +mM; FQM?- ?B
F?¬M; M´B- pΦM M?`i M`M; MY çQÌM; #Ä i`¼M; i`€+? tm®M;- æQÌM; S?QM; F?|+
Zm K°i H9+ b m- GBM? E?B T L? M HΦB M|B,
@ L;`v K B b) F?¬M; +—M iÈB M;QÆB- K`v M;`v M v M? ç—m JΦ+ GQm h¬+?„+ +kM
æQΦi h?B M h€B aBM? Zmª- M;`v K B ;¼B M`M; iÈB ?¶ i`Ê i - i?m`M iB M +?Q M`
+ - F?¬M; T?ªB i M|B pÈB M;QÆB- HQΦB +?mv M Hmv M ç M M`v ç®B pÈB M;QÆ
æQÌM; S?QM; #` çª FQ+? M;?B K i`¼M;- m QªB M|B,
@ E?¬M; +| #B M T?€T- B #ªQ +QÆM; i•K +O i F?¬M; i?Q+? ?ÊT Hmv M ç M +?
@ >W- +?d #B i ibK HQ /QX
GBM? E?B T L? M p M? KB M; H MX
L?QM; ç•v H` ibM? ?bM? i?U+ i - Î# M +ΦM? [m M b€i GBM? E?B T L? M # M;`v M
çQÊ+ K°i Qi- #B i`ä TªB +¬ ç¼M; /QÊ+ i?Ov i? M`Q ç +| i? +| çQÊ+ ?B m [mª p
?—m p` i?O T?€T +¬ ç¼M; /QÊ+ i?Ov- M?bM i?b #B i`ä- M?QM; M m #ªQ ?„M i? Q
ç M +MM;- K°i M;mv M M?•M H` /Q +¬M; T?€T +O ?„M i m Hmv M- K°i M;mv M M?
?„M F?¬M; i?Q+? ?ÊT ç Hmv M /QÊ+X
GBM? E?B T L? M p` ?„M HΦB iB m ? Q ? i K°i M;`v M[- K`M ç K #m¬M; tm®M;-
F i i?9+ +¬M; pB +X
a m F?B i`Î p u M GB m *€+- h? M; J M? J M? HΦB H¬B FûQ GBM? E?B T L? M ç
pmB bQÈM; +O ? B iB m M? ç—m- æQÌM; S?QM; i?´M i?S+ F?¬M; i?¬BX
hmv GBM? E?B T L? M ;B®M; M?Q K°i iB m ?`B iY- M?QM; w i?S+ HΦB F?¬M; T?
?B m M`M; H`K i? M`Q ç +?ÆB pÈB iB m J M? J M? ç•vX
h?ÌB çB K ?„M +ªK F?€B- +mM; +?O çΦB M?•M ?´T i´T +?Φv iÈB i`QÊ+ K†i æQÌM;
ç—v Ov F?m´i- M;~M ç—m i`WM; K„i M?bM ?„MX
@ *| +?mv M ;b\
æQÌM; S?QM; #` M`M; i`WM; K„i K` F?¬M; ?B m ;bX
S?B hB m L?½ F?¬M; ç€T HÌB- i`U+ iB T +—K i v æQÌM; S?QM; H M- +„M K°i +€B
M|B,
@ hB m /•K i†+- ibK +? i5
J„M; K°i +•m HB M tQ v M;QÌB çB p T?ÁM;- iB M; +Y T?ÁM; ç|M; HΦB i`mv M iÈB

æQÌM; S?QM; pm®i pm®i /'m `^M; i` M #`M i v- p Kti Ov F?m'i iÈB +U+ çB K,
 @ *?mv M ;b t^av ` \
 J'v M; `v M v ?„M Î +MM; K°i +?¶ pÈB GBM? E?B T L? M +¬ ç¼M; /QÊ+ i?Ov- M; v
 +?Q iWM; #QÊ+ ` - M m i`QM; HÁM; +| w /•K- +kM; T?ªB +| ç®B iQÊM; +?SX
 @ >„+ ?„+ ?„+5
 h? M; S?B hB m çB iÈB- M?bM æQÌM; S?QM; +QìB `i ç iB MX
 @ hB m i?9+- ç½ t^av ` +?mv M ;b b Q\
 æQÌM; S?QM; ?ÄBX
 @ h F?¬M; M|B- /M #B i i +kM; F?¬M; M|BX
 h? M; S?B hB m `mM; çMB ç„+ wX
 S?Q ç®B /B M tm'i ?B M K°i i?•MªM? i? M? i9- ç-m +9B tm®M; - i` M i v #QM; K°
 +?ûM i` M|M; X hQ i?€B i?QÊi i? - #° T?€T i?QM; /QM; - M?QM; i` M Kti H¢B M; Q
 æB ç M i`QÊ+ Kti æQÌM; S?QM; - M•M; F? v i` çSM; ç'vX
 @ GQm h¬ bQ i,- H`K T?B MX
 æQÌM; S?QM; +QìB F? M K°i iB M; - +¬K H'v Hv i` i`QM; F? v i` H M m®M; K°i M
 J¢+ GQm h¬ ?ÆB +9B ç-m- €M? K„i M?bM tm®M; Kti ç'i- i?¬M b„+ +| +?9i +?¬M +
 #m²M #U+ i?b M`M; H¢B M|B +?mv M- •K i? M? M?Ä M?Q Km¶B F m- F?m¬M Kti ç
 @ h?B m ;B - M; `B Km®M ,M +ÆK i`QÊ+ ? v i„K `Y i`QÊ+5
 @ S>-*
 æQÌM; S?QM; T?mM M; KK MQÊ+ i` ç M; m®M; p`Q Kti +O h? M; S?B hB m ç M;
 h? M; i?9+ çQ i v H m Kti- iS+ ;B`M M|B,
 @ h F?€Q- i¢B b Q H¢B T?mM p`Q Kti i M?Q p"v +?S5
 @ E?K+ F?K+ aQ i, pW ;¼B i H` ;b\
 æQÌM; S?QM; M?Q pšM +?Q iBM p`Q H¶ i B +O KbM?X
 J¢+ GQm h¬ M; QÊM; M; MM; ?ÆM `i M?B m- +9B ç-m M|B F?),
 @ h?B m ;B X
 æQÌM; S?QM; H`T iS+ /Î F?|+ /Î +QìB,
 @ aQ i, ç M; çM i T?ªB F?¬M; - i p`M; QÆB H` i, ç pÈB M? m- K°i iB M; i?B m
 /€K M?"M \ sQM; ?¬ F?¬M; i? iMv iB M X

8NNX *?QÆM; 8ek, h?B m :B - •M *ÆK h`QÊ+ > v h„K \_Y h`QÊ+X
 L|B tQM; - ç°i M?B M æQÌM; S?QM; ;B"i KbM?- M?Qm K"v ?ÄB,
 @ aQ i,- ç•v F?¬M; T?ªB H` +¬ +¬
 J¢+ GQm h¬ M? M?"M; ;"i ç-m- +?•M i?"M? i?B H - •K i? M? pšM `i M?m ?Á - M?
 H9+ M½v `i M?B m,
 @ GQm h¬ ç½ çQÊ+ bQ i¬M # M +?Q i?B m ;B - M; `v b m GQm h¬ +?QM? H` i€ M[
 +¬m ;b tBM +S T?•M T?| - GQm h¬ b) H`K M; `B i?Ä K½MX
 @ L?Q p"v b Q çQÊ+\

æQÌM; S?QM; ç½ ;B”i KbM?- +?Q iÈB #•v ;BÌ ?„M KÈB ?B m çQÊ+ +- +- +| w ;b`
b) # M i?QÌM; +?Q KbM? K°i i€ M[ç b B bY- æQÌM; S?QM; M;?o K½B pšM F?-M;`
#•v ;BÌ M?bM i?’v GQm h- bQ i,- ?„M ç½ i?-M; bm®iX

.KM; i•K +O +- +- p” +€+ bQ i?9+ i?”i HQÆM; F?’ - +?d +| çB m- ç•v +?ŠM; T?ª
i?B m ;B b Q\ aQ i, tBM? ç T- H¢B -M M?m çB K ioM?- M?bM i? M”Q +kM; ;B®M
b Q +| i? ç2K H”K i€ M[ç b B bY +?S\

J¢+ GQm h- M|B,

@ GQm h- iY M?Ä ç½ F?-M; +| T?K Kšm- H M? +O bQ i-M ;B®M; M?Q H M? +O
+€B ;b- i b) H”K i? ç|- ?-K M v GQm h- +?QM? H” i€ M[+O i?B m ;B X

æQÌM; S?QM; p°B p”M; F?Q€i i v,

@ E?-M; M M F?-M; M M- #•v ;BÌ i b) çB ibK +- +- ç M|B +?Q`ä`”M;- #ªQ +- +
F?-M; +| +?mv M ?² ç² M?Q ?B M ;BÌ ç•mX

oW M|B- æQÌM; S?QM; Km®M +?¢v` M;Q”BX

J¢+ GQm h- i?Á i v FûQ i v €Q +O ?„M- M;~M; ç-m H M- p”M? K„i YM; çÄ- M? +„I

@ *| T?ªB H” i¢B GQm h- F?-M; i®i- H”K +?Q i?B m ;B ;?ûi #Ä T?ªB F?-M;\

æQÌM; S?QM; M?S+ ç-m,

@ aQ i,- M;QÆB M;”M p¢M H-M çWM; ;¼B i H” i?B m ;B çQÊ+ F?-M; - iB m ç F?-
i çB ibK +- +- M|B +?mv M- M”M; M?’i ç`M? b) M;?2 i X

J¢+ GQm h- +?”K`½B #m-M; i v €Q æQÌM; S?QM; ` - i? HQÆM; M|B,

@ h?B m ;B Km®M çB i?b +S çB çBX

@ aQ i, +?ì ç K°i H€i- iB m ç b) i`î H¢B`”i M? M?5

æQÌM; S?QM; /†M /Á K°i iB M;X

>„M +ÁM +?Q çB çQÊ+ p”B #QÊ+- H¢B M;?2 J¢+ GQm h- î b m HQM; #m²M #ª M|B

@ GQm h- +kM; çB i`QÊ+- bQ i-M iWM; M|B [m - M m GQm h- F?-M; i? H”K i?B
F?ÄB bQ K-M- i`K+ tm’i F?ÄB h?B M h9 i-M;X

> B +?•M æQÌM; S?QM; M?Q #` ç|M; çBM? i¢B +?¶- F?-M; i? ç°M; ç”v- M;?B M;
i?’v M”M; iBM? i?-MªK ç¢K- i?•MªM? iB m çB m- i?-M b„+ +- çÆM- / ç-m +O ?

J¢+ GQm h- Mî MK +QìB M?bM ?„M- M|B,

@ h?B m ;B F?-M; +-M HQ H„M; +?Q i - i`ìB ç’i # Q H - b) +| ç` T?QÆM; K” GQn
GìB M”v- i?”i bU`”i i`QÊM; M;?o 5

*- +- Km®M /²M KbM? p”Q imv i H° ç•v K”5 æQÌM; S?QM; ç½ M?bM` - M”M; [mv i
bQ i,- ?ÆM M[- +?d /U p”Q iQM? ibM? H¢M? M?¢i F?-M; i` M? ;B”M? +O J¢+ G
çQÌM; HmB pW`²B F?-M; T?ªB H” M?[M; HìB K” M”M; +| i? M|B çQÊ+- +?„+ +?„M

>B m +QM F?-M; B #^M; K - imv G•K L?QÊ+ .B M F?-M; T?ªB Kšm i?•M`m°i +O
b Q M”M; +kM; Mm-B /QÐM; æQÌM; S?QM; KQìB b€m M,K- +?Q M M pB + æQÌM; S
+kM; çQ€M çQÊ+- +?d +-M +| i? H”K +?Q J¢+ GQm h- M|B` +•m pW`²B- æQÌM;
i? F?’ tYX

@ B5

æQÌM; S?QM; i?î /”B i?”i b•m- i`QM; M?’i i?ìB F?-M; #B i M M H”K ;b +?Q T?ªBX
”¢+? hB m G¢B çB iÈB- M|B,

@ S?QM;- HQm M? ç-m J¢+ GQm h¬ H¢B- /M b Q u M GB m *€+ +ÁM F?¬M; Qi ;
K°i M;QÌB +kM; +?d i? K K°i ç¬B çk - +kM; i? K M€Q M?B i K°i +?9iX

@ > ? 5

æQÌM; S?QM; ;QÊM; +QÌB ? B iB M;X

@ G¢B i, ç½ M|B M?Q p"v- i +| i? M|B ;b M[+?S\

GQm GQm h¬ bQ i, H¢B- ç•m +?d M€Q M?B i K°i +?9i +?S\ L|B F?¬M; +?WM; ç M
'MX

@ *€K ÆM i?B m ;B X

J¢+ GQm h¬ KWM; ç M T?€i F?|+- F?|2 KB M; æQÌM; S?QM; +Q [m„T- F?¬M; T?ªM

h? M; S?B hB m î# M +¢M? t2K M€Q M?B i K†i K"v ?ÈM ?î- #` æQÌM; S?QM; i`WM
[m v M;QÌB çB i bK hS LQÆM;X

@ h?B m ;B - #•v ;BÌM;QÆB Km®M ,M +ÆK i`QÈ+ ? v i„K `Y i`QÈ+ \

J¢+ GQm h¬ p K†i iQÆB +QÌB ?ÄB H¢B K°i H-MX

@ h Km®M +? i i`QÈ+ 5

æ K i? M? ;B| K€i- i`QM; T?ÁM; S?B hB m L?½- +| # #|M; ç2M ç M; i`-K K†+ M?b

*mM; +?O ç¢B M?•M M;²B i` M ;? - iª ?[m ?° T?€T æ¢B hmv i \*mM; çSM; î i`QÈ+
hB m L?½ M;?B M ` ,M; M;?B M HÊB +?YB #ÊB ,

@ >² K` iY- t9 M[ iY- i ç½ bÈK M?bM ` i•K iQ #'i HQÆM; +O M" M;- ?B M i¢B i?b
+?QM? ç¢B î+MM; T?ÁM; pÈB iB m i†+ FB - Hm¬M KÎ KB M; tQM; ?¬ H" i€ M[- T?ª
+O i?B m ;B 5 æ•v `ä `M; H" H'v +¬M; H" K iQ- w ç² [m M ?QÎM; H°+ pm - î+?M ,
iB m i?Q F?m +€+ ?ÆM +ª #´M +mM; +?O- M?bM i? M"Q K" ;B®M; i€ M[+?S\ hB
H¢B ç²M; w +?Q M" M; p"Q T?ÁM;- p®M +?d +| K°i "¢+? hB m G¢B- ?B M i¢B H¢B +
+| HU+ mv ?B T +ÁM HÊM ?ÆM +ª "¢+? hB m G¢B- i?"i bU H" iS+ +? i #´M +mM; +

S?B hB m L?½ #°+ T?€i HY ;B" M- M?QM; /M b Q +kM; H" ç K /"B v M i oM? M M F
ç i?'T •K i? M?- ?"Q F?Q ;BªK K¢M?X

>¬K M v b m F?B ,M +ÆK i®B- J¢+ GQm h¬ Km®M T?K+ i?` æQÌM; S?QM; i„K `Y
E?mv M + M K½B- KÈB H"K +?Q M" M; #Ä w MB K M"v çBX h„K `Y tQM;- i`î p"Q T
+¢M? ;BQÌM; KbM? F?¬M; #B i iW F?B M"Q +| i? K K°i +€B ;BQÌM; M?ÄX

>ÄB `ä M;mv M /Q- i? KÈB #B i GQm h¬ bQ i, Km®M î i`QM; T?ÁM; +O ?„M- M|B H
?ÆM +?Q pB + +?B m +® bBM? ?Q¢i +O ?„MX

*?mv M M"v H" B #`v +?Q M" M;\ E?¬M; M|B +¬ M K [mª M[b®M; +?mM; K°i T?ÁM;
?ÊT- H¢B M|B æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; +¬M M;QÌB F?€+ +?B m +® ?„MX

L?QM; H-M M"v #'i Hm" M æQÌM; S?QM; F?mv M i? M"Q- J¢+ GQm h¬ F?¬M; ç²M
S?QM; M|B ç M KÄB KB M;- GQm h¬ bQ i, +?d /MM; €M? K„i çÄ #WM; M?bM ?„M-
ç„+ /o p¬ +MM;X

G`K +?Q æQÌM; S?QM; M;?o K½B +kM; F?¬M; `ä- G¢B i, H¢B F?¬M; ;B9T çÐ ?„M
+?mv M M"vX

oB + M"v b m F?B S?B hB m L?½ #B i çQÊ+ - +mM; +?O ç¢B M?•M iS+ ç M KS+ +Æ
ç M i" M #•v ;BÌ- M" M; iS+ ;B" M- ? B ç¢B b€i i?¬M +kM; ;†T M¢M- #KM; hB m i?9+
#KM;- +ÁM T?ªB çSM; î +?¶ M"v M;?2 M" M; QK bÁKX

@ *?¼+ ;B" M #´M +mM; +?O- T?ªB b M #^M; h?B M h9 i¬M; KÈB çQÊ+5

S?B hB m L?½ i?"i bU ç½ iS+ ç M KS+ K'i çB Hw i`QX

@ *?mv M M"v F?-M; çQÊ+5
hB m i?9+ p°B p" M; M|B +?2M p"QX
@ L m +mM; +?O b M #^M; h?B M h9- +^ çÌB M"v çWM; KQM; S?QM; i?B m ç w ç M
S?B hB m L?½ +?2 KB M; ,
@ o"v H"K b Q #•v ;BÌ5 hB m i†+ FB [m2M #B i "ç+? hB m GçB H•m M?'i- ibM? +
M†M; M?'iX Jç+ GQm h¬ H" bQ i, +O ?„M- ibM? ç²M; K¬M b) +°M; i? K çB K p"Q M
+| #'M +mM; +?O- i [m M i•K ?„M K°i +?9i- p"v K" ?„M ç®B tY pÊB i M?Q F Kšm-
HÁM; ?„M H" i?'T M?'iX

eyyX *?QÆM; 8ej, *¬ LQÆM;- L;QÆB Jm®M G"K :b\ Ui?QÊM;V

GÌB M"v +O S?B hB m L?½ Ov F?m'i ç M +U+ çB K- +?m t|i K°i ?²B- bmwi M[`Æ

@ *?mv M iÈB MQÈ+ M"v- +?d +| i? /MM; +?B m FB X

h? M; S?B hB m +QÌB •K i`-K- ;BÆ i v +?ûK tm®M;X

@ h`U+ iB T #m°+ +?†i S?QM; i?B m HçB- F?B ç|- ç` p` i`QM; M°B i•K +O S?QM
[m X

@ h?"M? +¬M; ? v F?-M; ç•v\

S?B hB m L?½ +kM; +| +?9i bÊX

hB m i?9+ +QÌB `i ç iB M- M|B,

@ >„+ ?„+ - i?2Q i çQÊ+ #B i- S?QM; i?B m ?¬K M v ? v pšM H" i?•M ç²M; iY5 æ
+?QM? KbM? ç M?'i M[M?•M i¬M +| K°i Qi ç†+ #B i w M; ?o - +mM; +?O M;QÆB M
M v- S?QM; i?B m i'i M?B M b) ç2K M;QÆB i`îi?"M? #ªQ #®B i`QM; HÁM; ?„MX

@ G½Q b„+ H M;5

S?B hB m L?½ i?'T ;B¼M; K„M; K°i +•m- /Q /U MY M; "v- H9+ M"v KÈB v m Èi KÎK

@ J'v M; "v i`QÈ+ M|B M;QÆB M|B T?ªB çB +?m~M #`- ?B M ;BÌ ç½ +?m~M #` tQM;

@ aÈK ç½ +?m~M #` i®iX

h? M; S?B hB m p°B p" M; ç2K ? B # Q M?Ä /•M; H MX

@ h?S M"v /Q i M?`i`QÎM; H½Q h?B M h9 h?B i Gç+ >²M; Hmv M +? ` X *€+? çB
+†T- M; v +ª M" M; +kM; F?-M; #B i i?S KbM? Hmv M +? H" ;b- p¬ b„+ p¬ p`- çªK #
i? M?bM ` - /QÊ+ ?B m KçM? K)- +?d +¬M K°i +?9i #°i T?'M +Î K|M; i v- +| i? H
i?¬M ?²M çB M çªQ- iBM? išM i?•M pQM;X "i [m€ ç ççi çQÊ+ KK+ çQ+?- i?ÌB çB
,M p"Q T?ªB T?•M i€M bU +?9 w +O ?„M- S?QM; i?B m ;BªQ ?Qçi ?ÆM +ª ?² Hv-
FB K +OB # M,K i?B m K°i ;BÌ X

@ hçB b Q HçB +| ? B # Q\

S?B hB m L?½ M;?B ?Q†+ ?ÄB i?,KX

@ J°i # Q H" >| *¬M; h€M- HçB +?Q M;QÌB ,M p"Q F?-M; i? bY /KM; +QÆM; F?Q i
i?U+ HU+ S?QM; i?B m F?-M; i?'T- M m F?-M; K'i çB +QÆM; F?Q- pçM M?'i ?„M

@ *| M;mv ?çB iÈB ?„M ? v F?-M;\

S?B hB m L?½ pšM +ªK i?'v +?Q v M i•KX

@ G½Q h? M; H"K pB +i?b M; "B +S v M i•KX

h? M; S?B hB m p¶ p¶ #° M;U+ +O KbM?X

@ *?d +—M S?QM; i?B m ,M tQM; ? B # Q M"v- i ç^aK #^aQ i v +?•M ?„M M?kM ` - i?
ç| ?„M M^K î i` M ;BQ`M;- +?ŠM; T?^aB K†+ +?Q +mM; +?O +?“ ç¢T i? M"Q i?b +?“
h`QM; #|M; i®B- ? B ;Á K€ S?B hB m L?½ YM; ?<sup>2</sup>M;- M;?2 çQÊ+ M?Q i? - i`—K iQ M

@ >¬K M v F?¬M; B +| i? +QÊT çQÊ+ T?m [m•M i`QM; i v +O i 5 L m M? ç-m G
iB M;- i b) ç€M? M;QÆB M;'i tdm5 o®M #´M +mM; +?O F?¬M; Km®M M;QÆB Î #
K°i M;QÌB +?SM; FB M- ç +?Q M[M?•M "ç+? hB m GçB #B i çQÊ+ i?O çQçM +O
L;?2 M?M; HÌB M"v- Jç+ GQm h¬ F?¬M; /€K H M iB M; M[X

@ æB m M"v ç9M; X

æQÌM; S?QM; p°B p" M; KÎ KB M; M|B,

@ GçB i, ç M; M;O # M +çM?- i?QM? HU+ +O M" M; +?„+ +?„M b) M;?2 çQÊ+ ç°M;
H M- #^M; F?¬M; GçB i, b) ;B€Q ?m´M M;QÆB X

@ > ? 5

S?B hB m L?½ +QÌB `i b^M; F?Q€BX

@ L[M?•M FB ç½ #` i^ ?[m ?° T?€T /šM çB hoM? M i?`M? `²B- T?m [m•M- ?¬K M
M;Q M M;Q½M M;?2 HÌB i X

æQÌM; S?QM; M?Q M?bM i?´v K°i M[b„+ H M; ç M; +QÐB i` M M;QÌB KbM?- çB m
HçB ? B M,K i`QÊ+- GçB i, F?B ç| +kM; H"K ;B®M; M?Q i? M"v- +?d +| çB m F?E
M;QÌB i F?| F?,M- +?Q M M ç€M? M" M; M;'i tdmX

:BÌ M"v M;"v M"v- +mM; +?O ççB M?•M HçB Km®M HÊB /KM; H9+ M;QÌB i ç M; ;†

eykX *?QÆM; 8e9, æ~v *MM; S?^M æ~v5

h`QM; ç-m óP M?ô K°i iB M;- æQÌM; S?QM; +^K i?´v i?-M i`Q K" KbM? ç M; +® ;,L
ç°M; p" €T HU+ /K+ p¼M; K" i?•M i? ?„M ç M; ç MûM M?Q MQÊ+ b¬M; pÐ ç im¬M
s'm5 æQÌM; S?QM; +?d F`T +| w MB K M"v i`QM; ç-m- w i?S+ HB M iB m i€MX

LQÊ+ M¬B p,M; F?„T MÆB- M K M[i?Î /®+- •K i? M?M?Q iB M; M?Q K°M; M?Q ^Q
h¬ i` M +?B +;BQÌM; M?Ä- H"K +?Q i?•M i? #,M; i? M? M;¼+ F?B i +O Jç+ GQr
tY- i? M°B t Q ç°M;- ;B®M; M?Q K°i +€B i`®M; HÈM ;ä p M;- ?mv i /`+? HQm i?¬
#WM;- Jç+ GQm h¬ +^K i?´v pW i? M pW ;B"MX

@ «- ¬X

*mM; +?O ççB M?•M HçB T?€i ` •K i? M? M?Q K'i ?²M- +^T?ÁM; i`QM; M?€v K„i

@ ?5

S?B hB m L?½ ç°i M?B M F m K°i iB M;- +^K i?´v M;U+ i ` -M- +9B ç-m M?bM t m
+O æQÌM; S?QM; ç M; MB i H´v #° M;U+ +O KbM?- HU+ ççQ +| +?9i KçM? K)- M
?ÆM M[ibM? ?m®M; +O æQÌM; S?QM; #•v ;BÌ +| +?9i F?¬M; ç9M;- ? B +QM K„
çU+ ç°M; /K+- i`QM; H¶ KkB T?mM` M?B i F?Q F?¬M; M;WM;- #° /€M; H"K +?Q M

@ æQÌM; S?QM; L;QÆB H"K b Q i? \

*mM; +?O ççB M?•M #` /¼ bÊ- M" M; ?Q`M iQ`M F?¬M; M;?o iÈB i?S K" h? M; S?
/QÊ+ ?B m KçM? M?Q i? X

GÌB M|B +ÁM +?Q /Si- æQÌM; S?QM; KçM? K) M;²B /"v- ?mM; ?,M; MûK K°i +€B
;BQÌM;- ;B®M; M?Q K°i +QM ?´ ç|B H Q p T?Q M" M;- ? B i v /MM; bS+ tû [m-M €

hB M; tQ i t i p M; H M Zm-M €Q +O +mM; +?O ççB M?•M #` tû M€i- H°` i?•M i?

S?B hB m L?½ bYM; b®i- M" M; F?¬M; M;?o iÈB +?mv M HçB t^v` M?Q p"v- F?¬M
S?B hB m +| K°i # Q H" >| *¬M; h€M b Q\ •M >| *¬M; h€M- æQÌM; S?QM; T?^B i`
ç9M;- ?B M içB H´v ç•m` F?Q HU+ #€ ççQ M?Q p"v\

h`QM; F ?Qϕ+? +O KbM?- ?„M T?ªB K K v m p¬ HU+- K†+ KbM? H`K i? M`Q i?b F
#•v ;Bì HϕB i`€B M;QÊ+\\

L?bM i?'v #° /€M; H`K +?Q M;QìB i bÊ ?½B +O æQìM; S?QM;- S?B hB m L?½ +
Q /QÊ+ p`i FB +| H`K ªM? ?QìM; ϕ M i?•M i? p`i?¬M i`Q +O æQìM; S?QM;X

hmv ;Bì T?9i M`v #` æQìM; S?QM; ϕ /QÊB i?•M- M?QM; M`M; /M b Q +kM; H` + Q
ϕ M; H9+ +?m`M #` ` i v +? i`K æQìM; S?QM;- +?SM; M;ì ``^M; H9+ pW ;BÆ i v
M;QìB æQìM; S?QM;- iB m i†+ M`v ϕ½ ϕ€M? K°i +?QìM; iÊB- ϕ€M? i M +QÆM; F?
i v +O M`M; tm®M; ;BQìM;- +¬K +?†i F?¬M; #m¬M; - /MM; iQ i? K„+ +Ð +? i M;Q
M`M;- ?¬M H M iWM; i' + / i?`iX

*mM; +?O ϕϕB M?•M Km®M F?|+5 hmv M`M; F?¬M; M;ϕB ;B Q i?•M KbM? +?Q æQì
?B M iϕB F?€+ t iQìM; iQÊM; +O M`M; +ªpϕM /†K- H`K +?Q M`M; Hm®M; +m®M;

@ hB m L?½ i, i, L? M? +îB #Ä +'K +? i` M M;QìB i - +QÆM; i•K +O i +| i? ;BªB
Jϕ+ GQm h¬ M^K i` M ;BQìM; M?Ä ;B¼M; Md MQMX

GU+ HQÊM; +QÆM; i•K +O M`M; p®M +?d +| i? +?[i?QÆM;X L?QM; b m F?B T?
Zmª- HÊB /KM; bBM? +Æ F?`M; H² +O i`€B +•v M`v ` M Hmv M +QÆM; i•K- H9+ M`
/B M bBM? ` M,M; HU+ ;BªB ϕ°+X

@ L;QÆB +?ì K°i +?9i5

*mM; +?O ϕϕB M?•M #` æQìM; S?QM; ?¬M iQ`M i?•M K K v m p¬ HU+- ?ÆB i?î Kϕ
M?Q K°i +•v FBK i?QÆM; p¬ FB M #'i i²B- bÊK ϕ½ ϕ|M; +?†i M`M; i` M ;BQìM;- ?
+kM; T?ªB ? Q i`M `i M?B m F?Q HU+ +MM; M;?` HU+X *?Ê ϕWM; M|B F?B ? B i
'M tm®M; ;BQìM;- ? B +€B +?•M +kM; #` ϕ¬m ;®B æQìM; S?QM; ϕ tm®M;- F?¬M;

h?¬M i`Q KÆ ?²- æQìM; S?QM; ;Bì T?9i M`v ?Q`M iQ`M /U p`Q #ªM M,M; H`K pB
M`M; ` +ÂM F?¬M; #B iX

J v K„M H`- æQìM; S?QM; ϕ M; ?¬M i?•M i? M`M; K°i H€i- i?Á i v tû +€B [m¬M +O
+mM; +?O ϕϕB M?•M p°B p`M; ϕ€M? K°i +?QìM; p`Q M;U+ æQìM; S?QM;- ϕ`v ?„M
M;MM;- p°B p`M; iW i` M ;BQìM; M?ªv tm®M;- +?ϕv ϕ M # M M;QìB Jϕ+ GQm h¬- ϕ

*QÆM; F?Q #` +'K +? i`QM; i? M°B ϕQÊ+ ;BªB- Jϕ+ GQm h¬ p°B p`M; ϕSM; /"v- ϕ
i•K ;BªB ϕ°+ +?Q æQìM; S?QM;- S?B hB m L?½ ϕ°i M?B M Kî KB M; ?ÄB K°i +•m
+?¶,

@ B +| i? +? i`K ?„M\ æ9M; `²B- M m Km®M ;BªB ϕ°+ +?Q ?„M i?b ?„M +kM; T?ªB
S?QM; H9+ M`v i?¬M i`Q K HQϕM- F?Q HU+ `i HÊM- i`QM; ϕ¬m +?d M;?o iÊB M[
h?B M ;B B h?QÊM; T?~K- M?QM; iB M? ?bM? ?B M iϕB M`M; ϕ'm F?¬M; HϕB æQìM
/€K tm'i iQ`M HU+- H`K b Q ϕ FB K +? æQìM; S?QM; ϕQÊ+ ϕ•v\\

L m #•v ;Bì +mM; +?O ϕϕB M?•M ;Bì tm'i ?B M i`QÊ+ K†i æQìM; S?QM;- ;B®M; M?
i?•M F?| #ªQ iQ`M- p T?¬M Jϕ+ GQm h¬- F?¬M; +¬M T?ªB M|B- M`M; p®M F?¬M;
F?¬M; i - M?QM; HϕB ? Q T?Q i` M +QM ϕQìM; Hmv M /QÊ+- ?¬K M v i?U+ HU+ +
9i +O æQìM; S?QM; +kM; /¼M / T ϕQÊ+ M`M;X

L;•v M;QìB K°i H9+- æQìM; S?QM; ϕ½ M?`Q ϕ¬m p T?Q M`v- H9+ M`v ?„M F?¬M
Jϕ+ GQm h¬ M;½ tm®M; ;BQìM;X

Jϕ+ GQm h¬ +?Q iWM; ;†T [m +?mv M M?Q p"v- +?Q M M ?Q`M iQ`M M;•v M;QìB
M;•v M;®+ M?bM æQìM; S?QM; ϕ M; i` M M;QìB M`M;- i?"K +?Q [m M +ª F m iQX

u T?K+ i` M M;QìB Jϕ+ GQm h¬ i`QM; T?9i +?®+ #` æQìM; S?QM; tû i M- M;¼+ i?
æQìM; S?QM; `i i?m¬M i?K+- M? M? M?Q HQm iBM?- i€+? ? B +?•M Jϕ+ GQm h
Jϕ+ GQm h¬ i?ûi K°i iB M;- i` M ;BQìM; i`„M; Mãm ?B M ` K°i ?| K B ?Q X

*mM; +?O ç¢B M?•M M;•v M;®+ çSM; M;mv M i¢B +?¶- ç-m M`M; i`®M; `¶M;- i`Q
S?QM; ?mM; #¢Q M?Q K°i +?B + +?B M t ç M; +?` ç¢T J¢+ GQm h¬X

@ h¢B b Q H¢B M?Q p"v\

o`M? K„i S?B hB m L?½ ç Ä H M- MQÈ+ K„i +m²M +m°M `ÆB tm®M;X

L`M; i`,K T?QÆM; M;`M F /K "¢+? hB m G¢B Hv F? B h?B M h9- H¢B T?ªB M'm K°
p"i- +?Q `^M; KbM? +?„+ +?„M b) H` M[M?•M ç-m iB M +O æQÌM; S?QM;- M?QM
iB M M;?B +?Q M;QÌB F?€+- M?bM p K†i i?®M; F?´ p` pmB KWM; +O J¢+ GQm h
KbM? M M ?•K K° ? v ;?2M ;?ûi ç•vX

J¢+ GQm h¬ ;BÌ T?9i M`v ;B®M; M?Q K°i +QM i?Ä p¬ HU+ TªM F?€M;- imv ç m ç È
+?†i K¬B- M`M; M;QÊM; M;MM; F?¬M; /€K T?€i ` iB M; ` M [m€ HÈM- +?d M;?2
M„+ M;? M iB m ?²M ç M +U+ çB KX

@ hB m L?½ i, i,

J¢+ GQm h¬ M?„K ? B K„i- MQÈ+ K„i i`QM; F?|2 K„i +?ªv tm®M;- F?¬M; #B i H` ç
F?¬M; KÎ K„i- M?QM; M`M; #B i S?B hB m L?½ ç M; Î # M +¢M?-

@ h h F?¬M; çQÊ+5

h?U+ HU+ J¢+ GQm h¬ p®M F?¬M; + Q- i® +?´i i?•M i? F?¬M; i? bQ b€M? pÈB
L?½- ?B M i¢B æQÌM; S?QM; M; M; M;QÊ+ p¬ +MM;- F?¬M; ? +| w i?QÆM; iB +-
M`M; b Q +| i? +?`m M´B ç•v\

eyjX *?QÆM; 8e8, "®M L;QÌB æB- *?B M æ'm >,M; >€B æ M "bM? JB

*?d i`QM; i?ÌB ;B M M;„M M;OB F?QªM; K°i +?ûM i` M?Ä- +ªK ;B€+ tQÆM; +®i
ç€M? TªB KÎ KB M; ?QÈM; S?B hB m L?½ +-m +SmX

L;?2 J¢+ GQm h¬ M|B M?[M; HÌB M`v- S?B hB m L?½ +kM; H'v H¢B iBM? i?¬M- H
i?¬K #Ä çB #Ä çB- /M b Q +kM; H` M[ M?•M +O ?„M- KbM? i`°K ;` F?¬M; çQÊ+ +
iB M M;?B +?Q M? ç-m GQm h¬X

L;?o iÈB ç•v- +mM; +?O ç¢B M?•M KÈB +?“K `½B çB ç M # M M;QÌB æQÌM; S?QM;

@ S?m [m•M M;?2 HÌB- F?¬M; M m ;B`v pÁ M? ç-m GQm h¬- ç M HQÊi hB m L?½

: - M i`QM; ; M; i' + - F?Q iS + i`QM; T?ÁM; F?¬M; +€ + ? M`Q + ?2 / 'm ?QÆM; F?Q i`
; - M M?Q i? - bQ i, ç M; M; O + kM; M?Qm + ?†i H¬M; K`v - i?•M i? ç - v ç†M M?Q +
HÁM; M; U + + O KbM? - H`K + ?Q ? „M `i ç m HÁM; X

æQÌM; S?QM; F?¬M; /€K ç°M; - /M ? „M ç½ idM? MY + M? ; BÌ - pšM #ªQ i`b iQ i?
M`M; X

aQ i, ç M; M^K i` M + €M? i v T?ªB + O KbM? - T?Q # M T?ªB + ?QM? H`S?B hB m
M?•M F?B M; O + † ?QÆM; p`M; ¼i M; `Q - i` M i m v i` M K†i pšM + ÁM + ?9i i?®M; F?
+€B ; b - F?‡2 KB M; ç M; KdK + QÌBX

" M i`€B + ?QM? H`G¢B i, - iB M; ?¬ ?'T M? M?`M; - æQÌM; S?QM; ç½ #B i`ä ç‡H
ç M; ç H M?¬M; + O ? „M - #°M; U + + Q ; B½M K K K¢B ç M; /€M p`Q i` M HQM; + O
` KÆ iQÎM; X

h?•M i? æQÌM; S?QM; - F?¬M; iU + ?O H`K ` T?ªM SM; X h®B ?¬K [m ç½ tªv ` + €B
M?È `ä - M?QM; #•v ; BÌ - + ?d + - M H`K°i M K M?•M #bM? i?QÌM; - + ?d bÊ ç m F?‡ +

ob + €B ; b K` #m´B i®B ?¬K [m i?B m ; B H¢B ç - M ç°M - m K pQÊi [m + ?S\ æQÌM
HB M ?®B ?"M Km®M + ? iX

ey8X *?QÆM; 8ee, h *‡ h? X

*S M^K M; Æ M; € + M?Q p"v - æQÌM; S?QM; F?¬M; /€K H`K ` + Y ç°M; M`Q +ªX

G¢B [m MY MûM ?QÆM; - æQÌM; S?QM; +ªK ; B€ + çQÊ + ?ÆB i?O + O GQm h¬ bQ
M?bM tm®M; - i?'v ; QÆM; K†i GQm h¬ bQ i, M; QÊM; M; MM; - H¬M; KB /"B M?'T M?†

L`M; idM? - æQÌM; S?QM; #B i`ä - M?QM; M`M; F?¬M; /€K KÎ iQ K„i ç M?bMX

Zm K°i H€i - +mM; + ?O ç¢B M?•M tQ v M; QÌB - ç2K T?¬M HQM; i`ÆM #‡M; p T?Q
+kM; i`Î M M ?¶M HQ¢MX

"M i v M?Ä #û + O G¢B i, ç†i # M ?¬M; ? „M + kM; `mM H M K°i + €B - i`QM; HÁM; ;
? v F?¬M; M M - M?QM; + S M^K Î ç•v + kM; F?¬M; T?ªB #B M T?€T - i`QM; T?ÁM;
M K M?•M - HQ¢B + ?mv M M`v KbM? M M çB ç - mX

æ M; H9 + æQÌM; S?QM; Km®M KÎ KB M; M‡B + ?mv M - H¢B M; ?2 G¢B i, M‡B ` ,

@ æ m idM? +ª çB - + ?È ç M; QÌB i + ? ; B mX

oW M‡B - G¢B i, HB M M; ²B /"v - + - K H'v K°i + €B + ? , M + ?2 i?•M i? KbM? H¢B - ?¢ i
M M F m H M K°i iB M; - æQÌM; S?QM; p°B p`M; M; ²B /"v - •M + - M M‡B ,

@ G¢B i, M; QÆB +‡ b Q F?¬M; \

æ¬B K€ "¢ + ? hB m G¢B YM; ?²M; - i?'T ; B¼M; M‡B ,

@ h F?¬M; b QX

L?•M + Æ ?°B M`v - J¢ + GQm h¬ + MM; S?B hB m L?½ + kM; H`p°B p`M; M; ²B /"v - çÊ
H¢B + € + M`M; - ? B M[ç m + - K K°i i „K + ? , M + ?2 + ? „M +ªM; QÌB H¢BX

Zm € ç€M; iB +5 h`QM; M°B i•K æQÌM; S?QM; +ªK F?€BX

"i [m € M?bM GQm h¬ bQ i, M; ²B # M + ¢M? - +†T çMB i` „M; M?Q i m v i + MM; F?2 `¼
æQÌM; S?QM; ç - m + ?Q€M; K„i ?Q K°i ?²B - v i ? - m F?¬ F?® + - ?Ä /B K i`QM; M°

æQÌM; S?QM; H¢BªQ M½Q K°i ?²B -ªQ M½Q pb KbM? + , M #ªM F?¬M; M?È ` i®B [

"¢ + ? hB m G¢B M? M?`M; i?Î /"B - M?bM t2K æQÌM; S?QM; M‡B ,

@ S?QM; X

@ *| S?QM;X
 æQÌM; S?QM; p°B p" M; ç€T K°i iB M;X
 @ h®B ?¬K [m L;QÆB ç½ H"K `²B- b m M"v F?¬M; çQÊ+ #¢+ ç½B M? ç-m GQm h
 J¢+ GQm h¬ +9B ç-m- pKM; i`°K HB + æQÌM; S?QM;- æQÌM; S?QM; p°B p" M; M|B
 @ h b) F?¬M; ç M" M; Ov F?m'i- æQÌM; S?QM; i b) #ªQ ?° M" M; +ª +m°+ çÌB M"v)
 @ *ÁM +| i M[X
 S?B hB m L?½ p°B p" M; +?d +?d p" Q KkB Kbm? M|BX
 E?m¬M K†i "¢+? hB m G¢B H¢M? H)Q,
 @ L;QÆB iU H"K iU +?`m- F?¬M; i? i`€+? M;QÌB F?€+X
 *mM; +?O ç¢B M?•M Ov F?m'i Km®M +? i- b m F?B i`ªB [m pB + i®B [m - M" M; F?
 G¢B M[- F?¬M; ç®B M; ?`+? pÊB "¢+? hB m G¢B- #ÎB pb M" M; ç½ #B i KbM? +| +?
 M"v pšM TªB /Q G¢B i, H"K +?OX
 @ L M M; ?d M;ÆB K°i M; "vX
 "¢+? hB m G¢B [m v ç-m M?bM b„+ i`ÌB- M;Q" B TªÁM; ç½ #B M i? "M? K"m ç2M- M
 H" w ? v- imv "¢+? hB m G¢B F?¬M; Km®M ` M;Q" B H9+ M"v- M?QM; i? H"K +Q
 TªÁM; M"vX
 @ S?QM;- M;QÆB ` M;Q" B i`QÊ+ çB- +?Ì +?9M; i K†+ [m-M €Q ç½X
 hmv ç½ +?mM; çKM; p" Q i®B [m - M?QM; i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM;- i K M[H"K b
 *?d +| i? çm´B ?„M ` M;Q" BX
 æQÌM; S?QM; M;²B Î;B[# M;QÌB- pÁ ç-m #Si i B- M?,M M?| K°i ?²BX
 @ L;QÌB +ÁM +?mv M ;b b Q\
 "¢+? hB m G¢B M;?B ?Q†+ M?bM ?„MX
 @ G¢B i, ?X
 æQÌM; S?QM; +QÌB +QÌB ç M # M M;QÌB "¢+? hB m G¢B- K°i i v M„K #Ì 2Q +O M"
 i v +ÁM H¢B i?€K i?QM? i?•M i? #|M; HQ€M; +O M" M;- "¢+? hB m G¢B M;QÊM; M
 `²B ç v M- HQ¢B i?•M + "M / i?`i M"v H"K M" M; F?¬M; +?`m M´BX
 @ E?¬M; çQÊ+ H"K +?mv M t´mX
 "¢+? hB m G¢B çÄ K†i HB + æQÌM; S?QM;X
 @ L;QÆB t2K- i®B ?¬K [m T?€i bBM? +?mv M ;b- i F?¬M; M?È ;b +ª- F?B idM?H
 @ L;QÆB Km®M [m}i MÊ b Q\
 "¢+? hB m G¢B +ªM? ;B€+ M?bM ?„MX
 @ h b) F?¬M; H"K i? \
 o K†i æQÌM; S?QM; ç-v +?QM? M;?o X
 @ h ;B®M; HQ¢B M;QÌB M"v b Q\
 @ o"v M;QÆB Km®M H"K ;b\
 @ .M b Q +kM; ç½ H"K `²B- i F?¬M; M?È ?¬K [m i +| +ªK i?K ;b- M;QÆB t2K- +| M
 +?9i i?B i i?U+ +O M K M?•M +| çQÊ+ F?¬M; \ " ^M; F?¬M; i +| +? i +kM; F?¬M; +
 æQÌM; S?QM; M|B ç€M; i?QÆM;- "¢+? hB m G¢B +kM; F?¬M; ç" M? HÁM;- #´i [m
 M M M" M; F?¬M; +€+? M"Q M?"M HÌB- HQ¢B ç m çÈM M"v ;B®M; M?Q tû`€+? i?•M

+ Q- i® +? 'i i? • M i? F?¬M; i - i®B ?¬K [m æQÌM; S?QM; ;B®M; M?Q K°i +QM K½
F?¬M; +| +?9i i?QÆM; ?Q iB + M;¼+ ;bX

*kM; K v K„M i K M[?"B +kM; F?¬M; T?ªB M; QìB #bM? i?QÌM; - M; QìB #bM? i?QÌM
?ŠM T?ªB +? i F?¬M; i? M; ?B M; ÌX

*"M; M; ?o- "¢+? hB m G¢B /m¶B i v p¶p ç¬B K€ +O æQÌM; S?QM; - M O B,
@ G¢B i, ç½ F?¬M; +?`m M´B +?` ç¢T `²B- H-M b m çB- H-M b m G¢B i, +?Q M; QÆ
h?¬M b„+ æQÌM; S?QM; #m²M #½- #'i [m€ i? 'v b„+ K†i G¢B i, - ?„M #B i F?¬M; i?
M?•M- T?ªB #B i v m i?QÆM; M[M?•M +O KbM?- M m +?d pb /K+ p¼M; +O #ªM i
+?mv M F?¬M; Km®M- æQÌM; S?QM; +kM; +ªK i? 'v €v M€vX

"¢+? hB m G¢B H¢B M|B,
@ L m F?¬M; - M; QÆB +MM; hB m L?½ Km°B Km°B

*mM; +?O ç¢B M?•M M? M? +?|M; F?ûT ? B çMB H¢B- p°B p" M; M|B,
@ E?¬M; Km®M ?- i Km®M M; ?d M; ÆB p" B M; "vX

h?U+ HU+ "¢+? hB m G¢B +MM; S?B hB m L?½ ç¢i iÈB +ªM? ;BÈB h?B M ;B B i?Q
M?"M HQ¢B i" M T?€ M"v- +?È çWM; M|B i?U+ HU+ +?d ç¢i iÈB >mv M ;B B M?Q J
æQÌM; S?QM; [mûi [m i K M[p" B H-M- KÎ KB M; M|B,
@ o"v i?b çSM; H M çB- +?„+ +?„M hB m i?9+ p" æQ¢M i?9+ b) +QìB ç M`KM; ` ,M,
@ h h +| i? X

æQÌM; S?QM; pW /Si HìB- K°i iB M; M|B M?Ä M?Q p2 F m i`mv M iÈB- M m F?¬M
ç m F?¬M; i-K i?QÌM; - i?"K +?Q F?¬M; i? M; ?2 çQÊ+X

GìB M"v +?QM? H" J¢+ GQm h¬ M|B ` - ;Bì T?9i M"v +9B ç-m tm®M; i" M M; U+- ?
J¼B M; QìB ç m T?€i M; ®+5

h¬-K K†+ MY M; "v- "¢+? hB m G¢B KÈB M|B,
@ GQm h¬- +?È + "v K¢M?- i #B i M; QÆB Q i?Q+? S?QM; - M?QM; M; "M p¢M H-M
i´M i?QÆM; i?•M i? X

@ h i?U+ bU +| i? X

æ¬B K„i J¢+ GQm h¬ M; "T MQÈ+- K„+ +Ð ç M b„T F?|+X

@ *QÆM; i•K +O i

G9+ M"v K¼B M; QìB KÈB F`T T?ªM SM; - HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +O J¢+ GQm h¬
M; ?d M; ÆB K°i +?9i- HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +O M" M; ?B M; Bì ç½ +?[i` iQ" M
h`€+? F?¬M; çQÊ+ M" M; i?U+ HU+ i?'T M?'i- M?QM; idM? H¢B bÈK M?'i- K¼B M;
@ hB M M; ?B +?Q M; QÆBX

G¢B i, M? M?"M; ç~v æQÌM; S?QM; ` - ç~v ?„M p" Q i`QM; M; U+ J¢+ GQm h¬X

JÎ+Y T?ÁM; ` - i?•M i? æQÌM; S?QM; M?Q M?kM ` - i?B m +?9i M[p'T +€M? +Y
[m S?B hB m L?½ +?Q ?„M ,M >| *¬M; h€M- imv F?¬M; T?€i ?mv i€+ /KM; ?Q" M
?B m [mª- ?ÆM M[K i M?¼+ K°i T?2M- ?B M i¢B i?•M i? i?Q€i HU+ /[/°BX

h K M[,M K†+ +?dM? i - çB i?2Q b m HQM; ?„M- ç m F?¬M; M; Q¢B H - b„+ K†i i
hB m i?9+ M; ²B i` M ;? i?€B bQ i`QM; b•M- +QìB ?„+ ?„+ `i ç iB M- +QìB ç M KS
@ hB m i?9+5

æQÌM; S?QM; T?šM M° [m€i K°i iB M;X

@ "´M i?B m ;B ?ÄB M;QÆB- ? B # Q /QÊ+ +O hB m L?½- H" B +?Q\

h? M; S?B hB m ç M; +QÌB i?b +SM; KB M; € F?~m- b„+ K†i M;QÊM; M;MM;X

"¢+? hB m G¢B M?bM ?„M +?^K +?^K- hB m i?9+ F?¬M; M|B K°i HÌB- +?•M M?Q #

eyeX *?QÆM; 8ed, æ M h?¨M?5 Ui?QÊM;V

@ .M M;QÆB +?¢v i`®M M? M?- +?Ì M;QÆB i`Î H¢B i b) iQM? b´ pÈB M;QÆB b m
æQÌM; S?QM; M|B tQM; HB M +?¢v i?2Q "¢+? hB m G¢BX

hmv H-M M¨v hB m i?9+ F?¬M; ç9M;- M?QM; F?¬M; B M;Q¨B æQÌM; S?QM; +?B
S?QM; M|B M?Q p¨v- +?d M|B +?Q +| K¨ i?¬B- F?¬M; +| +?mv M ?„M çB iQM? b´ ç

"ªQ L?B- J°M; L?B ç2K ç² ,M ç½ M;m°B çB ?•K M|M;- #®M M;QÌB M;²B K°i #¨M ,M M

*ª M;¨v F?¬M; ,M +€B ;b- H¢B H¨K +?mv M iB m ? Q i? HU+ M?Q i? - /M H¨ æQÌM
+?È çWM; M|B i K M[X L?QM; iQ i?€B ,M +ÆK +O i K M[Qm M?½- F?¬M; +MM; +
M?Q ?´ ç|BX

>¨Q F?Q +| +?9i [m, /¨- /M b Q +?mM; çKM; M;¨v ç-m iB M- M;¨v b m Î +?mM; b)
M?B mX

@ •M M?B m K°i +?9iX

*?9M; M[F?¬M; M;WM; ;'T +?Q æQÌM; S?QM;- M?QM; F?¬M; +ÁM HQ¢B F?¬M; F?
M[X

•M +ÆK tQM;- K¼B M;QÌB i„K`Y - S?B hB m L?½ +MM;"¢+? hB m G¢B i`Î p +?¶
i?b pšM Î +?mM; T?QM; pÈB æQÌM; S?QM;- pšM iU +?Q KbM? H¨ i€ M[- çB m M¨v H
K°i ?²BX

GU+ HQÊM; +QÆM; i•K +O J¢+ GQm h¬ +| +¬M; /KM; +?[i¨¨- i®+ ç° +?[i¨¨ imv
b m F?B T?K+ /KM; æQ¢i h?B M h€B aBM? Zmª- /M ç½ #¨ i¨M T?€ ? B H-M- M?QM
J¢+ GQm h¬ ç½ F?¬B T?K+ M?Q # M ç-m- i?¬M i?€B pšM p°B p°B p¨M; p¨M; M?Q i

" M M;¨v M;O M?B m M?Q p¨v- # M ç K F?¬M; i? iB TiK+ M;OX

L;²B tm®M; im Hmv M iÈB MY ç K- æQÌM; S?QM; +ªK i?¨v M?¨K +?€M- FûQ J¢+ G
i•K bU K°i T?2MX

J¢+ GQm h¬ F?¬M; +U imv i æQÌM; S?QM;- æQÌM; S?QM; Km®M ;b +kM; +?B m
S?QM; +ªK i?¨v ?SM; i?9/¢i /¨Q- /M b Q ? B M;QÌB ç½ çB ç M i¨bM? ç° M¨v- ç½
¨¨i M?B m- M?QM; bQ i, pšM M;QÊM; M;MM;- i?ÌB çB K M^K i¨ M ;BQÌM; F?¬M; /€
M;QÊM; M;MM; M¨v H¨K +?Q æQÌM; S?QM; Km®M M;WM; +kM; F?¬M; M;WM; çQ
æQÌM; S?QM; F?¬M; i - p¬ +MM; +| F?ª M,M; b) +?B M ç'm iÈB H9+ #bM? KBM?X

L;¨v ?¬K b m- K¼B pB + +kM; i`Î p [m„ ç¢Q +kX

GBM? E?B T L? M K M; i?2Q J¢+ GQm h¬ çB Hmv M /QÊ+- S?B hB m L?½ +MM;
i,M; i?U+ HU+ #ªM i?•M H M- K¨v ç¢B + Q i?O i¨QM; u M GB m *€+- æQÌM; S?QM;
F?®B ?¢ T?¨K HBM? i?¢+?- +| HBM? i?¢+? iQÆM; i`Ê- #¼M ?„M im Hmv M H¨K +?

E?¬M; +?d S?B hB m L?½ +MM; G¢B i,- T?m i? h? M; S?B hB m +MM; æQ¢M h?¨i
/M b Q ?B M i¢B æQÌM; S?QM; +|¨¨i M?B m HBM? i?¢+?- K°i F?®B HBM? i?¢+?
i?€M;- M;m b Q F?¬M; /MM;X

o T?¬M h?B M h9- æQÌM; S?QM; +?d i†M; +?Q +¬ +¬ K¨v F?®B- /M b Q M?[M; M;
/MM; HBM? i?¢+? im Hmv M [m€ T?QX *¬ +¬ ?B M i¢B ç½ H¨ h?B M ;B B h¨mM; T
HBM? i?¢+? im Hmv MX

L? [M; M; QÌB M"v ç m F?¬M; M; QϕB H - i'i +^a ç m ç QÊ+ æQÌM; S?QM; /†M /Á [m K
 imv i ç®B F?¬M; i? iB i H°- M m F?¬M; /M i?U+ HU+ M?Q #¼M M; QÌB h? M; S?F
 i?•MX
 "m´B b€M; [m M? M?- æQÌM; S?QM; çB iÈB +?¶ G•K L?QÊ+ .B M K°i +?mv M- H
 HBM? i?ç+?- b m ç! i`Î p u M GB m \*€+ im Hmv M- i?m"MiB M M; ?B M +Sm h`+?
 lv HU+ h`+? .B i *?d +ÁM T?ªB ç + Q- M?QM; æQÌM; S?QM; K°i KU+ F?¬M; +! i?
 M?•M /`T GBM? E?B T L? M Hmv M+? GBM? GmM; "B M *QÆM; æ M- T?ªB M; mv
 L?QM; #° h`+? .B i *?d M"v- æQÌM; S?QM; +?d +! MY #°- +ÁM MY #° +ÁM HϕB æ
 Î MÆB M"Q- çB m M"v H"K +?Q ?„M +^aK i?´v iB + Mm®BX
 *?d F?B +! i? çB m F?B Mi®i- ç•v imv i ç®B b) H" HÊB F?Q ;B i M; QÌB i®i M?´iX
 h?ÌB çB K ?„M ç m F?´M; ?B M +Sm- +Y T?ÁM; #`M; QÌB i ç~v` - H"TiS+ iB m J
 i`QM; M; U+ æQÌM; S?QM; - M;²B Î i` M çMB ?„MX
 @ hϕB b Q F?¬M; çB +?ÆB\
 æQÌM; S?QM; p¶ p¶ F?m¬M K†i iB m M? ç-m ?ÄB- +! iB m #¨ +¬ M"v Î ç•v- æQÌM;
 @ GBM? i, i, ç M; #¨M- F?¬M; +! M; QÌB +?ÆB pÈB i 5
 hB m J M? J M? p M? K¬B- +kM; /Q K´v M; "v M v GBM? E?B T L? M +?d HQ Hmv M
 i`Î p +?ÆB +MM; M" M; K°i ?²B- H"K +?Q J M? J M? `i #m²M #U+X
 @ Jšm i?•M ç•m\
 @ Jšm i?•M ç M; iS+ ;B" M- J M? J M? F?¬M; /€K çB ibK Kšm i?•MX
 hB m J M? J M? M; ~M; + Q ç-m- #¨Mi v ç M; pQ p2 ;!+ €Q M!BX
 æQÌM; S?QM; i?b #B i`ä pb b Q hS LQÆM; HϕB iS+ ;B" M- +?QM? H" /Q hB m i?9
 L m hB m i?9+ F?¬M; H"K` pB + M; mv ?ϕB iÈB B- hS LQÆM; b) F?¬M; iS+ ;B" M-
 H"K M; mv ?ϕB +?Q p" B M[?"BX
 hS LQÆM; çϕB T?€i H¬B çbM?- hB m i?9+ M"Q /€K T?ªM #€+- +?d +! i? M; Q M M
 @ S?QM; i?9+ i?9+- pb b Q K" T?K i?•M HϕB çSM; i`QM; b•M F?¬M; M?9+ M?Q+?
 F?¬M; bÊ #` M!M; ? v b Q\
 h? M; J M? J M? HϕB KÎ KB M; ?ÄBX
 æQÌM; S?QM; M?ûQ M?ûQ KkB M?Ä +O M" M; - F?) +QÌB K°i iB M; M!B,
 @ S?K i?•M H"K b B +?mv M- #` Kšm i?•M M; QÆB T?ç i ç´vX
 h?ÌB çB K i`ÌB pW b€M; - hB m i?9+ ç½ #` hS LQÆM; T?ç i çSM; Î i`QM; b•M K†i- F
 çQÊ+ p" M +¬M; - T?ÆB M„M; H"K hB m i?9+ +?ªv K² ?¬B`ÁM; `ÁM; - F?´ F?¬M; i?
 @ L m J M? J M? H"K b B +?mv M- +! #` T?ç i çSM; ? v F?¬M; \
 hB m J M? J M? +! +?9i bÊ ?½BX
 @ o"v i?b T?ªB t2K M; QÆB H"K b B +?mv M; b M[X
 hB m M? ç-m p°B p" M; H2 HQÐB- iW i` M M; QÌB æQÌM; S?QM; M?ªv tm®M; - +?
 M?QM; pšM +! iB M; M" M; p¼M; HϕB,
 @ J M? J M? çB im Hmv M- #^M; F?¬M; #` Kšm i?•M M?bM i?´v i HQÌB #B M; b) T
 æQÌM; S?QM; +QÌB F?) H„+ ç-m- iB m M? ç-m M"v pW ç€M; v m HϕB ?B m +?mv
 T?ç i M" M; X

æQÌM; S?QM; î`QM; T?ÁM; im Hmv M # M; `v- hB m i?9+ +kM; çSM; i`QM; b•M #
 HU+ + Q +QÌM; - M?QM; F?¬M; çQÊ+ p" M +¬M; M M +kM; #` ;B"v pÁ ?Q /mM; iB n
 L m F?¬M; T?ªB iB m J M? J M? i?dM? i?QªM; HûM H9i ç2K MQÊ+ iÈB- +? „ + ?ŠM
 M; 'i tdmX G-M M"v hS LQÆM; i?"i bU iS+ ;B"MX
 L" M; H"K M?Q p"v +?QM? H" Km®M i`9i ?"M +?Q "ç+? hB m GçB +MM; Jç+ GQm h
 ?¼ +?QM? H" M; QÌB #` ?çBX
 " M; `v b m ç!- hB m i?9+ ç½ b•m b „ + M?"M b B- ?S ? M M; `v b m F?¬M; H"K HQ
 hS LQÆM; KÈB #m¬M; i? ? „MX
 @ æçB i`QÊM; T?m +Q çQÊ+ /½M çQÊ+ - i`QÊ+ K†i M[M?•M K" KbM? v m i?QÆM;
 F?¬M; H" ;b +ªX
 hB m i?9+ F?B ç®B K†i æQÌM; S?QM; KçM? KB M; M!BX
 GçB [m K'v M; `v- /QÊ+ T?ÁM; +O h?B M h9 tm'i ?B M HBM? F?Q # ç°M; K½M? H
 +! K°i i`"M HBM? F?Q T?QM; #çQ- M?[M; ç€K K'v i` M #-m i`lB #B M ?! i?'i i?QÌ
 h` M F?¬M; i`mM; /QÊ+ T?ÁM; tm'i ?B M K°i pÁM; tQ€v F?'M; H² +m®M p¬ b® ç€K
 #!M; /€M; X
 GQçB M"v /` iQÊM; M"v H"K +?Q p¬ b® M; QÌB F?B T bÊ- +?çv iÈB /QÊ+ T?ÁM; t2K
 M; mv M M?•MX .` iQÊM; /mv i`b MY + M? ;BÌ HB M iB m i€M- H"K +?Q p¬ b® ç i
 i?¬BX
 J" H9+ M"v- GBM? E?B T L? M ç½ ç2K ? B pB M ç M /QÊ+ iQ M?Q ? B F?Ä HQM
 S?QM; - æQÌM; S?QM; F?! FB K +? çQÊ+ FQ+? ç°M; i`QM; HÁM; X

eydX *?QÆM; 8ed, æ M h?"M?5 U?çV

GBM? GmM; LB M *QÆM; æ M- +m®B +MM; ç½ Hmv M +? tQM; X
 @ *! iBM iS+ i®i- +! iBM iS+ t'm- S?QM; + + M; ?2 iBM ;b i`QÊ+ \
 GBM? E?B T L? M #`v ` #° K†i M?Q +€B K•K- +? „ + `^M; K'v M; `v M v M" M; `i iS+
 æQÌM; S?QM; F?¬M; ç w HÌB M!B +O M" M; - iS+ ;B" M i?b iS+ ;B" M- +?QM? bU F?
 @ L!B iBM iS+ i®i i`QÊ+ X
 æQÌM; S?QM; M!BX
 @ Gmv M +? #®M H-M- +m®B +MM; i?"M? +¬M; ? B H-M- ? B [mª GBM? GmM; "B
 [mª X
 æQÌM; S?QM; iB T M?"M GBM? GmM; "B M *QÆM; æ M +~M i?"M pm®i pm®i- i?'v
 ;B®M; #bM? i?QÌM; - K°i [mª #, M; H K K°i [mª ?Ä ?²M; -
 *-K i`QM; i v +kM; +ªK M?"M çQÊ+ M, M; HQÊM; +?'i +?S i`QM; ç M /QÊ+ `i F?'M
 +ÁM +?'i +?S K°i +´ FB i M; çQ #'i im•M iW # M i`QM; T?€i ` X
 æ•v H" ?B m [mª /Q HBM? i?9 M°B ç M K M; ç MX
 h`QM; HBM? i?ç+? [m"i æQÌM; S?QM; T?€i ?B M ` #ªv i€K +?K+ KB M; HBM? i?9
 ç b® ç m H" L; k ;B B GK+ ;B B M°B ç M- +?d +! #®M KB M; h?'i ;B B M°B ç MX
 ob Hmv M +? GBM? GmM; "B M *QÆM; æ M- ç +! ç M /QÊ+ i®i M?'i- H-M M"v a
 ?mv i`i M?B m- ç2K #®M KB M; h?'i ;B B HBM? i?9 M°B ç M ;B Q +?Q GBM? E?B
 h?'i ;B B M°B ç M- +?d +¬M T?!M; K°i KB M; ` # M M; Q" B +kM; /šM ç M p¬ b® b!M
 iÈB M°B ç M +! i? /MM; ç Hmv M +? ç M /QÊ+ ? v F?¬M; - +?d +¬M ç +?Q M; QÌB
 M, M; HQÊM; M°B ç M- +kM; +! i€+ /KM; i, M; i?U+ HU+ +O M; QÌB T?K+ /KM; H M

*| i? M|B- #®M KB M; h? 'i; B B M°B ç M M°v- K¶B K°i KB M; ç m +| ; B€i` HB M i
E?B T L? M +?d Hmv M` ? B [mª GBM? GmM; "B M *QÆM; æ M- F?¬M; ? M; ?B M
; B B M°B ç MX

E?¬M; b Q +ª- ç®B pÈB æQÌM; S?QM; K` M|B- i-K [m M i`¼M; +O M°B ç M FûK
æ MX

*-K ? B pB M ç M /QÊ+- æQÌM; S?QM; ?"M F?¬M; i? H"TiS+ ibK K°i ç` T?QÆM
HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +O KbM?X

@ hBM iS+ t'm H` ; b\

æQÌM; S?QM; M; ~M; ç-m ?ÄBX

@ > B F?Ä GBM? GmM; "B M *QÆM; æ M +| i?m°+ iQM? ?Q`M iQ`M i`€B M; QÊ+ M
GBM? E?B T L? M +kM; +| +?9i #'i ç„ + /o- /M b Q i?ÌB çB K Hmv M +? ç M /QÊ+X
L`M; F?¬M; +€+? M`Q + K çQ M H` F?Ä M`Q b) i?`M? +¬M; - p®M æQÌM; S?QM; ç
ç M- +| ", M; >Ä h?´ G¬B #®M HQçB- M?QM; h?´ p` G¬B i?m°+ iQM? ç½ Hmv M +?
J` ", M; >Ä i?m°+ iQM? HçB Hmv M +? i?`M? +¬M; X h?`M? ` i?m°+ iQM? +O +?

@ *| p'M ç ; b b Q\

æQÌM; S?QM; HçB ?ÄB- KbM? +kM; w i?S+ çQÊ+ p'M ç X

S?K+ /KM; GBM? GmM; "B M *QÆM; æ M- +?QM? H` HÊB /KM; i?m°+ iQM? M, M;
+QÆM; i•K +O KbM? /B M bBM? i?m°+ iQM?X L m M?Q M?[M; M`v i?m°+ iQM? M
+?mv M M`v F?¬M; +| p'M ç ; b- M?QM; M m +| tmM; ç°i- F?¬M; i? T?K+ /KM; X

", M; >Ä i?m°+ iQM? ?Q`M iQ`M i`€B M; QÊ+ M? m- M m æQÌM; S?QM; T?K+ /KM
T?K+ /KM; F?Ä +ÁM HçB- #`M; F?¬M; i?m°+ iQM? tmM; ç°i- ?"m [mª F?¬M; i? iQ

@ >B M içB ç½ #B i`ä`²B b Q\

GBM? E?B T L? M M?bM Kfi M|B +?mv M- #B i`ä æQÌM; S?QM; ç½ M; ?o i?¬M; b

@ S?QM; + + +?d +| i? T?K+ /KM; K°i F?Ä X

S?K+ /KM; K°i F?Ä - +kM; çQÊ+ çB- M?QM; bQ pÈB bmv iQM? # M ç-m +O æQÌM;
+QÆM; i•K +O ?„M F?¬M; i? +?B M ç'm- +Æ ?°B M?Q p"v Îi`QÊ+ Kfi H`K b Q ?„

J°i F?Ä +ÁM HçB çQ +?Q M; QÌB F?€+- M?QM; # M +çM? KbM? +| p`B M[M?•M-
æQÌM; S?QM; +ªK ; B€+ i?"i #'i ç„ + /oX

o"v i?b /Si F?Q€i F?¬M; çQ +?Q B +ª- çÊB M; `v b m ibK FB Ki`B HB m- Hmv M +

@ E?¬M; +| #B M T?€T ; BªB [mv i b Q\

æQÌM; S?QM; ?ÄBX

GBM? E?B T L? M M?Qm K`v- bmv iQ K°i H€i- KÈB i?Î /`B M|B,

@ h F?¬M; Km®M M|B +?Q M; QÆB #B i- bÊ M; QÆB KçQ ?B KX L?QM; M m F?¬M;
b) i`€+? i X

@ L|B i?Y t2K- M m [m€ KçQ ?B K i?b i?¬B p"vX

æQÌM; S?QM; KÎ KB M; M|BX

@ h`QM; ? B i v +O S?QM; + + ~M i`M; hmv i hOv p` >Ä hBM?- ç•v H` ? B +?OM;
>Ä i?m°+ iQM?- +kM; tmM; ç°i HšM M? m- M?QM; ?B M ; BÌ +?9M; ç M; +MM; i²M
æB m M`v H` pb +?9M; +| K°i +•M ç®B [m, /`- M m M?Q M; QÆB Km®M T?K+ /KM; ?
æ M M`v- TªB ç2K iQ`M #° M, M; HQÊM; hmv i hOv +MM; >Ä hBM? €T +? i`QM;
M`v /mv i`b /QÊ+ ?B m +O ? B pB M ç M /QÊ+- F?B ç| +| i? ç²M; i?ÌB T?K+ /KM

KϕQ ?B K [m€ HÈM- M;mv ?B K +ÁM HÈM ?ÆM bQ pÈB pB + M;QÆB T?|M; i?Q+? " +•M #^M; #` T?€ pĐ

GBM? E?B T L? M F?¬M; /€K M|B iB T- æQÌM; S?QM; +kM; #B i ?"m [m^a H"; b- çA

@ "'i [m€

GBM? E?B T L? M tQ v +?mv M HÌB M|B,

@ S?QM; + + iWM; im Hmv M i` M ",M; >Ä ç<sup>a</sup>Q- +?Q M M +| Hw ;B<sup>a</sup>B `i b•m p ? E +°M; i? K pB + H-M i`QÈ+ M;QÆB i?B i`B M ",M; >Ä GQĐM; h`¼M; h?B M M?B i T?K+ /KM; hmv i hOv +MM; >Ä hBM?- ?m®M; +?B- M;QÆB ç½ ç°i T?€ +<sup>a</sup>M? ;BÈB +<sup>a</sup>K M?"M i?B M ç` HBM? F?Q `i`ä`"M; - çB m K" M;QÆB i?B m +?QM? H" i?O çQ K" i?¬BX *| i? M|B- /M +QÆM; i•K +O M;QÆB F?¬M; T?^aB ",M; >Ä - M;QÆB Hç HQÈM; ",M; >Ä / /"M;X

æQÌM; S?QM; i`-K K†+ F?¬M; M|B- +?mv M iÈB #•v ;BÌ- ?„M F?¬M; #B i M M #Ä ?

S?K+ /KM; K°i F?Ä +kM; +| i? - M?QM; b m F?B T?K+ /KM; i?b b) i? M"Q\ o¬ Hm" ?„M K" M|B ç m +| w M;?o +U+ HÈM- i`QM; +?B M ç'm +| i? iW i`QM; i?B M ç` H i`QM; ? B +?OM; M;mv M i® M"v- ç•v imv i ç®B H" HÈB F?Q i,M; +QÌM; i?U+ HU+

S?K+ /KM; ? B F?Ä - [m€ KϕQ ?B KX h`QÈ+ FB æQÌM; S?QM; /€K KϕQ ?B K- #ÎB i`QM; HÁM; - M?QM; #•v ;BÌ- # M +çM? ç½ +| i? K i K M[- HçB +| T?K Kšm- æQÌM T?^aB +•M M?„+ `i M?B mX

Zm^a M?B M- b®M; i`QM; ;B M; ?² +°M; H•m- H€ ; M +°M; M?Ä5 æQÌM; S?QM; iU ;

@ S?QM; + + M;QÆB T?^aB +•M M?„+ +°M i?"M- i b) F?¬M; +?Q M;QÆB # M #'i T?^aB M?bM M;QÆB i?¬BX

h`QÈ+ p'M ç M?Q i? M"v GBM? E?B T L? M F?¬M; /€K çQ ` #'i +S +?O w M"Q i?

L?QM; M" M; pšM ?B p¼M; æQÌM; S?QM; çWM; M M KϕQ ?B K- S?QM; + + pÈB M v m M?'i +O M" M;X

@ h b) bmv M;?o +°M i?"MX

æQÌM; S?QM; ç2K ? B F?Ä GBM? GmM; "B M *QÆM; æ M +°i F„- i`Î p"Q T?ÁM; - M

G9+ M"v- F?¬M; B çB [m'v `¬v æQÌM; S?QM; - #ÎB pb GBM? E?B T L? M + M? ;B æQÌM; S?QM; ç M; bmv M;?o K°i +?mv M i`¼M; v m- K" M; v +^aJç+ GQm h¬- +k M; ,M HçBX

J°i M; "v K°i ç K [m çB- +Y T?ÁM; KÎ` - æQÌM; S?QM; tm'i ?B M i`QÈ+ K†i GBM +| +?9i i?¬M b„+ /Q /U M"Q- i` M F?m¬M K†i +O ?„M ?B M ;BÌ FB M M;?` p¬ +MM; ç`M?X

@ L;?o F„ +?Q \

GBM? E?B T L? M ?ÄBX

@ æ½ M;?o F„ `²BX

æQÌM; S?QM; KdK +QÌBX

@ J°i F?Ä ? v pšM H" ? B F?Ä \

h?ÌB çB K GBM? E?B T L? M ?ÄB M?[M; HÌB M"v- i`QM; M°B i•K ç½ M?^av HQçM H pb ç€T €M +O æQÌM; S?QM;X

@ > B F?Ä 5

æQÌM; S?QM; +?„+ +?„MX

ey3X *?QÆM; 8e3, Gmv M >| .QÊ+ >B mX

h`MF?m¬M K†i GBM?E?B TL? MH°` p HQH„M;- M?QM; b m ç| HϕBi?Î` K°i
ç½ çQ€M çQÊ+- M m HQ i`QÊ+ HQ b m- +?d/MM; K°i F?Ä - ?„M b) F?¬M; T?ªB H

æ +| i? i?m”M HÊB T?K+ /KM; ? B F?Ä GBM? GmM; ”B M *QÆM; æ M i`€B M; QÊ
T?Q # M; ”v i?ÎB ;B M ç #ªQ i`b i•K iQM?- ?„M b) M;²B i`QM; K°i ioM? i?’i +O h?

h`QM; ioM? i?’i ç®i hoM? h•K >QÆM;- ?QÆM; F?Q HQÊM Hì- æQÌM; S?QM; M;²B

h?2Q M?Q HìB GBM?E?B TL? M M|B- # M; ”v M”v F?¬M; çQÊ+ T?ûT ,M i?’i- F?¬M
+?Q T?ûT ;†T #’i +S M[M?•M M”Q- +”M; F?¬M; çQÊ+ bmv M; ?o #”v #çX

GB M iB T F?¬M; +?Q T?ûT H”K +?Q æQÌM; S?QM; /ϕB ` - iB m M? ç-m M”v ç½
i? M”v\ GBM?E?B TL? M HQ bÊ ?„M ;†T çQÊ+ M[M?•M- b) H”K +?mv M t’m p”i`
K”M;- M?QM; #,M F?Q,M M”v`i /Q i?W - K°i F?B æQÌM; S?QM; H”K +?QM? bU-
+?mv M F?€+X >„M #B i`ä KbM? F?¬M; i? i?’i #ϕB- #ÌB pb ?„M i?’i #ϕB- b) +|`i

*?mv M M”v- æQÌM; S?QM; F?¬M; /€K M|B M|B pÈB #’i +S B- ?„M p” GBM?E?B T
M”vX

" M; ”v i?ÎB ;B M [m çB- æQÌM; S?QM; M;²B M; v M; „M i`QM; ioM? i?’i- ?„M +ªK i
+U+ ?ϕM- #’i Hm”M H”i? t€+ ? v iBM? i?¬M- ;B®M; M?Q ?Á +MM; K°i i? pÈB i?E
i`ÎB H”M; QÆB- h?B M L?•M >ÊT L?’i- ç•v +?QM? H”i`çM; i?€B i®i M?’iX

G”i?ÎB çB K T?K+ /KM; ç M /QÊ+ i®i M?’i5

hW i`QM; J`©M? F?¬M; ;B M H’v ? B F?Ä GBM? GmM; ”B M *QÆM; æ M +| i?m°+
æQÌM; S?QM; M?Q K°i +m®M T?BK- ?B M H M M?[M; i?•MªM? [m2M i?m°+X

GϕB i, ¬M M?m ?B M HQÆM;- S?B hB m L?½ ; M iQ ?”Q T?|M;- GQm h¬ bQ i, M; C
B #^M;- +ÁM +| .B T .o E?¬- æQÌM; ædM? h?B M- G•K L?QÊ+ .B M- hB m i?9+ æ
h?B pk K`mv M +?mv M ç½ H•m F?¬M; ;†TX

hQÈM; KϕQ M?[M; M; QÌB M”v ?B M H M i`QM; ç-m- +?Q # Q ;Bì`ä`”M; M?Q H9
;B€+ M?Q K¶B M; QÌB #¼M ?¼ ç M; çSM; i`QÊ+ K†i +O KbM?- K¼B M; QÌB ç M; +C

E?¬M; +| +?9i /Q /U- æQÌM; S?QM; ç2K ? B F?Ä GBM? GmM; ”B M *QÆM; æ M M

æ M /QÊ+ HÈM M?Ä M?Q HQM; M?½M- iW v i?¬m i`¬B tm®M; #KM;- #` +QÆM; F
i?”M? ? B +¶ +?’i HÄM;- i?”K i?’m p”Q i`QM; FBM? Kϕ+?X

h`QM; +?®+ H€i- æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ i`QM; i? M°B +| ? B +¶ M,M; HQÊM; ?|
/MM; FBM? Kϕ+? i`QM; i?•M i? ?„M H”K +?B M i`QÌM;- i` M? ç’m pÈB M? mX

„M; +MM; >Ä - p®M ç½ ç®B H”T pÈB M? m- i?m°+ iQM? iQÆM; bBM? iQÆM; F?„+
K°i M; QÌB- M; QÌB ç| +?„+ +?„M F?¬M; i? #bM? M p¬ bUX

h`QM; M°B i•K æQÌM; S?QM; bÈK ç½ +| +?m”M #`- /M FBM? Kϕ+? ç m çÈM p¬ +M
iB M;- +?d p[M; p”M; p”M +?mv M o¬ h?QÌM; Zmv i- FûQ ? B +¶ M,M; HQÊM; i` M
+?mv M i?2Q H°imv M +O o¬ h?QÌM; Zmv i- H”K +?Q +?9M; p”M +?mv M i`QM; F

> B F?Ä GBM? GmM; ”B M *QÆM; æ M- iK i”T p¬ b®i BM? ?Q /QÊ+ HB m- HϕB
HBM? i?9M°B ç M; +?’i +?S i`QM; ç| - +?Q M M K°i F?B #ϕQ T?€i b) +| K°i HU+ t

L?[M; M,M; HQÊM; M”v- p®M F?¬M; i?m°+ p æQÌM; S?QM;- ?„M +?d ?’T i?m iW #
T?ªB FûQ +?9M; p”M +?mv M i`QM; FBM? Kϕ+?- b m ç| ?’T i?m #¼M +?9M; p”Q ç
M,M; HQÊM; +O #ªM i?•MX

GQϕB ibM? ?m®M; M”v- ?Q”M iQ”M iQÆM; iU M?Q im Hmv M #bM? i?QÌM;X

hm Hmv M #bM? i?QÌM;- +?QM? H” ç2K i?B M ç` HBM? F?Q ?’T i?m p”Q i`QM; F
/šM p”Q ç M çB M H„M; ç¼M;X

L?QM; +€+? H"K ?B M i¢B +O ?„M M;mv ?B K ?ÆM `i M?B m- #ÎB pb M m +| b
+?QM? H" FQT M´ M^K i`QM; i?•M i? - ¸ M H9+ ¸|- +?Q /M FBM? K¢+? æQÌM; S?Q
+kM; T?ªB K'i MY +€B K¢M;X

J v K„M H"- FBM? K¢+? +O æQÌM; S?QM; +QÌM; ?Q" M? p¬ +MM;- +?Q M M p"Q H
•MX

æ´B H¢B H" M;QÌB F?€+- /M H" h?B M ;B B + Q i?O- #` ? B +¶M,M; HQÊM; M"v tn
+kM; b) tm'i ?B M i`,K M;`M i?QÆM; i´MX L?QM; æQÌM; S?QM; ?B M i¢B F?¬M; -
FBM? K¢+? +O ?„M b) F?¬M; #` ? Q i´M- +?Q M M ?„M +?diQ"Mi•KiQ" M w +?`m ¸
H¢B H" tQM;X

h?•M H" M K M?•M- +?9i ¸ m ¸ÈM M"v F?¬M; +?`m ¸QÊ+ b Q\ *?d +¬M pQÊi [m ¸
+¬M;X

> B +¶M,M; HQÊM;- K¶B K°i +´ ¸ m F?¬M; FûK ?ÆM +QÆM; F?Q i`QM; i? M°B+O
+Æ i? æQÌM; S?QM;- T?ªB +?S ¸UM; HQÊM; +QÆM; F?Q M?B m; 'T ? B H¬M +Q
? B +¶+QÆM; F?Q M"v +| tmM; ¸°i pÈB M? mX

.MM; +QÆM; F?Q +O #ªM i?•M H"K /šM- i€+ ¸°M; H M ? B +¶M,M; HQÊM; M"v- /š
FBM? K¢+?X h?ÌB ¸B K #„i ¸¬m i®+ ¸° +ÁM +?"K- F?¬M; i? bQ b€M? pÈB i®+ ¸
¸QÊ+X

L?QM; i?ÌB ;B M i`¬B [m - i?•M i? ¸½ iW iW [m2M i?m°+ pÈB ? B +¶M,M; HQÊM
+?mv M +O +?9M;- i®+ ¸° /¬M /¬M ¸QÊ+ ¸ i?;M;X

J°i *?m h?B M- ? B *?m h?B M- # *?m h?B MX X X J¶B # *?m h?B M p" M +?mv M
K°i Qi M,M; HQÊM; ¸ M iW # M M;Q" B M"v H„M; ¸¼M; p"Q i`QM; ¸ M ¸B M- #B M i

>B M i¢B M m +| M;QÌB ¸SM; Î i`QÈ+ Kti æQÌM; S?QM;- M?'i ¸`M? b) T?€i ?B M
i?"M? ¸Ä i?~K- F?B i?b #B M i?"M? #,M; H K- i`QM; ioM? i?'i M|M; H¢M? ¸ M t2M-
+?mv M #B M +U+ ¸Q M M"v- +| F?ª M,M; ªM? ?QÎM; ¸ M i•K i?¬M +O M;QÌB i - +
#®B `®B- +?„+ +?„M b) T?¢K b B H¬KX

*kM; K v i?ÌB ¸B K Î ",M; >Ä ¸ªQ im Hmv M- æQÌM; S?QM; ¸½ i`ªB [m ibM? ?m
M;?B K ?B M i¢B pÈB ?„M K" M|B- ?„M F?¬M; +QB p"Q ¸•mX

L M ¸ K" ?„M T?ªB ¸®B Kti- +?QM? H" H"K b Q F?®M; +? ? B +¶M,M; HQÊM; ¸
H„M; ¸¼M; i`QM; ¸ M ¸B MX J¶B F?B p" M +?mv M K°i *?m h?B M- t€+ i?U+ +| i?
M;Q" B +?mv M ?| i?"M? M,M; HQÊM; +O #ªM i?•M- M?QM; ¸ M ¸B M v m Èi p¬ +M
FBM? K¢+?X

> B +?OM; ",M; >Ä i?m°+ iQM? tmM; ¸°i pÈB M? m- æQÌM; S?QM; +?d +| i? +?
FBM? K¢+? #` ?Q ? Q- +?d +?`m ¸UM; ¸ m ¸ÈMX L?QM; ¸ M ¸B M F?¬M; ¸QÊ+- K°
¸ M ¸B M #` ?Q ? Q- F?B ¸| K°i i?•M impB +O æQÌM; S?QM; +kM; #` T? i?2QX

*?Q M M ?„M T?ªB ¸2K M,M; HQÊM; ",M; >Ä H„M; ¸¼M; `²B i€+? ` - F?¬M; +?Q +
M? mX

L?[M; M,M; HQÊM; M"v ¸½ i?m°+ bÎ ?[m +O ?„M- +?Q M M +| i? F?®M; +? X L?Q
+?•M +?QM? F?®M; +? - ¸| H" F?ªQ M;?B K iBM? i?¬M ¸®B pÈB M;QÌB ¸B m F?B
M?'i i•K i K /KM;- K°i T?¬M i•K iQ p" M +?mv M o¬ h?QÌM; Zmv i- FûQ ? B +¶M,M; H
FBM? K¢+?- K°i T?¬M i•K iQ F?®M; +? M,M; HQÊM; H„M; ¸¼M; i`QM; ¸ M ¸B M-
F?®M; +? ",M; >Ä M,M; HQÊM;X

h•K i?¬M +O ?„M ¸½ ¸¢i iÈB KS+ + Q M?'i- ?„M F?¬M; /€K ¸ +?Q #'i +S b B H¬K

h?ÌB ;B M i`¬B [m - M,M; HQÊM; ",M; >Ä iK i"Ti`QM; ¸ M ¸B M +`M; M;`v +`M; M?
+`M; F?| F?,M- +| M?B m H¬M- æQÌM; S?QM; i?B m +?9i M[F?®M; +? F?¬M; ¸
bmwi M[iB T t9+ HšM M? m- bÊ tªv ` bU +® +?Q M M ?„M #m¬M; i? p" M +?mv M
iQ" M w F?¬M; +? ¸ M ¸B MX

eyNX *?QÆM; 8eN, hB m E?¬ G•m .` h?QÌM;X Ui?QÊM;V

æ M F?B ibM? ?m®M; ´M ç`M?- ?„M KÈB /€K p" M +?mv M o¬ h?QÌM; Zmv i- ?| ;
"B M *QÆM; æ MX

æ•v H" ibM? ?m®M; b®M; +? i- F?¬M; çQÊ+ T?ûT +| MY çB K b B H-KX *kM; K v
imv FBM? ?QªM; K'v H-M- M?QM; i'i +ª ç½ ´M ç`M?- F?¬M; tªv ` bU +®X

h?ÌB ;B M /-M [m - æQÌM; S?QM; +kM; ç½ [m2M i?mº+ iB i i'm F?~M i`QÆM; M"v-

h`QM; ioM? i?'i F?¬M; +€+? M"Q T?€M çQ€M i?ÌB ;B M- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M
GBM? GmM; "B M *QÆM; æ M iÈB ;BÌ ç½ [m # Q H•m- M?QM; i?2Q ?„M ç€M? ;B
M; "v Kºi ç K- H9+ M"v æQÌM; S?QM; ç½ ?| ;BªB çQÊ+ iQ" M #º /QÊ+ ?B m +O ?
*QÆM; æ M- M,M; HQÊM; +?'i +?Q i`QM; ç M /QÊ+ ç½ çQÊ+ ?„M H„M; ç¼M; i`QM

>„M MºB i?`- i`QM; ç M çB M H" Kºi KªM? KÌK`i- # M i`€B m H K- # M T?ªB çÄi?š

æ•v +?d H" #QÊ+ ç-m iB M- +kM; H" #QÊ+ M? M?"M; M?'iX h" T i`mM; iBM? i?-M
æQÌM; S?QM; +kM; +| +?9i K i M?¼+- imv bU ibM? ç½ ?Q" M i'i- ?„M HU +?¼M M;
i?S ? B iB T i?2Q- KÈB H" #QÊ+ /mM; ?ÊT /QÊ+ ?B m +O GBM? GmM; "B M *QÆM

L°B i?` M?bM HϕB- i`QM; ϕ M ϕB M ϕ½ F?¬M; +ÁM +ªK ;B€+ M,M; HQÊM; i`M ϕ-v
HÄM;- ;B®M; M?Q ? B /ÁM; bm®B M?Ä- K°i ϕ-m # M i`€B- K°i ϕ-m # M T?ªB- b m
i?`M? +?`i HÄM; HB M ?°B iK p`Q M? mX

L;mv +Æ iϕK i?ìB ϕQÊ+ ;BªB i`W- i•K i?¬M æQìM; S?QM; i`M ioM? HϕBX

L?QM; M,M; HQÊM; i`QM; hmv i hOv p` >Ä iBM? pšM iB T iK+ #°+ T?€i- æQìM; S?
ϕ½ +! FBM? M;?B K- K¶B F?B ϕ M ϕB M +! +ªK ;B€+ #`M? i`QÊM;- æQìM; S?QM;
+?`i HÄM;- H`K HÈM KϕM? ? B /ÁM; bm®B M?Ä FB X

hBM? i +ªK i?K- æQìM; S?QM; +! i? M;?2 ϕQÊ+ i`QM; ϕ M ϕB M +O KbM? i`mv M
h?ìB ;B M i`¬B [m - ? B /ÁM; bm®B M?Ä +`M; M;`v +`M; HÈMX a m F?B M,M; HQ
hBM? #°+ T?€i tQM;- /ÁM; bm®B M?Ä ϕ½ #B M i?`M? K°i /ÁM; b¬M;X

:Bì T?9i M`v i`QM; ϕ M ϕB M æQìM; S?QM;- +?`i +?S M,M; HQÊM; [m€ KS+ F?´M

L,M; HQÊM; i`QM; hmv i hOv p` >Ä hBM? H„M; ϕ¼M; F?¬M; b B #B i- iQÆM; ϕQÆ
i?ϕ+?- ?ÆM M[+QÆM; F?Q +O #ªM i?•M- +ÁM +! M,M; HQÊM; +O h?`i ;B B HBM
"B M *QÆM; æ M- M?B m M,M; HQÊM; M?Q p`v ?°B iK K°i +?¶- M,M; HQÊM; HÈM

J†+ /M H` + Q i?O GBM? ;B B >ϕ T?~K- M,M; HQÊM; +?`i +?S i`QM; +Æ i? - +?d
æQìM; S?QM;X GBM? ;B B h`mM; T?~K æQìM; S?QM; +?Q iWM; ;†T [m - +?Q M

"QÊ+ i?S ? B ϕ½ ?Q`M i`i- ϕB K K`m +?®i M?`i ϕ½ ?Q`M i?`M?- +ÁM K°i #QÊ+ +m
ϕ° F?! ϕ½ ;BªK ϕB `i M?B m- æQìM; S?QM; +! i? iBM iQîM; KQìB T?¬M KbM? b) 1

*! i? M!B- ϕ M K°i #QÊ+ M`v- æQìM; S?QM; ϕ½ +! i? M!B KbM? b„T i?`M? +¬M;X

L?QM; +?mv M +?Q ϕ M #QÊ+ +m®B +MM;- /M H` B +kM; F?¬M; i? T?€M ϕQ€M
ibM? æQìM; S?QM; #m¬M; HÄM;- M?QM; ?„M F?¬M; /€K +?O [m MX

h•K i?¬M KÄB K i- iBM? i?¬M HϕB T?`M F?îB p¬ +MM;X

æQìM; S?QM; M;?d M;ÆB K°i +?9i- b m ϕ! ?Q`M i?`M? K°i #QÊ+ +m®B +MM;X

>Ä hBM? +MM; hmv i hOv ϕ½ +•M ϕ®B- /QÊ+ ?B m +O GBM? GmM; "B M *QÆM; a
+?OM; M,M; HQÊM; ",M; >Ä ϕ½ #B M i?`M? +?`i HÄM;- T?•M #B i M^K ? B # M i`€
[m`v M?B m t•K T?ϕK H¬M M? mX

L?[M; M,M; HQÊM; M`v ?B M ;Bì ϕ½ H` +O æQìM; S?QM;- ?„M ϕ½ +! i? F?®M; +?

h•K i?¬M F?) ϕ°M;- æQìM; S?QM; ϕ2K ? B /ÁM; b¬M; M?Ä +?ªv p T?Q hB m E?¬

S?K+ /KM; GBM? GmM; "B M *QÆM; æ M- +?QM? H` iϕQ +Æ bî +?Q +QÆM; i•K- /B
H` #QÊ+ +m®B +MM;- +?Q M M +¬M hB m E?¬ G•m tY HwX

> B /ÁM; b¬M; M?Ä- K°i i`€B K°i T?ªB- iB M p T?Q hB m E?¬ G•m- K°i +€M? i v
iU +?O ;BÆ H M- #„i ? B /ÁM; b¬M; M?Ä p`Q i`QM; i v- +ªM? iQÊM; M`v H`K +?Q
?„M +kM; F?¬M; M;?o iÈB b) T?€i bBM? +?mv M M`vX

GϕB M!B- i?U+ HU+ #ªM i?•M K°i M;QìB i,M; H M- +QÆM; i•K +kM; i?2Q i?ìB ;B M
T?9i M`v hB m E?¬ G•m iU +?O ?`M? ϕ°M;- imv H`K +?Q M;QìB i FBM? M;ϕ+- M?C

> B +´ M,M; HQÊM; #` hB m E?¬ G•m +?°T p`Q i`QM; i v- F?¬M; M T?`M +?9i M`
GQM; ;B½v /K - w ϕ² i?Q€i Hv F?®M; +? +O hB m E?¬ G•m- M?QM; hB m E?¬ G•
#„i H`v +?9M;- Kî +€B KB M; m €K` - ϕ2K ? B +´ M,M; HQÊM; M`v #Ä p`Q KB M;X

æQìM; S?QM; FBM? M;ϕ+ Km®M +? i- ?„M +,M #ªM F?¬M; Km®M hB m E?¬ G•m H
?„M p®M +?m`M #` ϕ2K ? B ϕϕQ M,M; HQÊM; FB /mM; ?ÊT pÊB hB m E?¬ G•m- KQ
iQM? ",M; >Ä X

L?QM; #•v ;Bì- ?„M ϕ½ #B M i?`M? M;QìB M;Q`B +m°+- ?„M F?¬M; i? H`K ;b- +?
T?€i ?mvX

eRRX *?QÆM; 8dy, .B M aBM? ",M; >Ä h?m°+ hQM?X

h` M M;QìB hB m E?¬ G•m F?¬M; +| ?mv i M?K+- +?d +| F?mM; tQÆM; - M?QM; M
çQ ? B ççQ +?`i HÄM; p`Q KB M; - F?¬M; M?bM i?`v +?9M; i?Q€i Hv` F?ÄB M; C
+?9M; çKM; i`€B çKM; T?ªB- M?QM; F?¬M; +€+? M`Q i?Q€i F?ÄB i`|B #m°+ +O F

h?ìB ;B M /-M [m - ? B ççQ M,M; HQÊM; p +?çK HšM M? m- M,M; HQÊM; ",M; >Ä
T?€i` +?`M ç°M; K½M? HB iX

*®i +€+? iQ`M i?•M hB m E?¬ G•m ;B®M; M?Q +ìtQ imM; # v i`QM; ;B| - # v T?`i T?
p +?çK p`Q M? m- i`mv M` iB M; p M; `„+ `„+ `„+ - [m€B /` ç M +U+ çB KX

h•K ibM? +O æQìM; S?QM; ?B M ;BìM?Q ç M; M;? M i`QM; +´ ?¼M; X

hB m E?¬ G•m H` +QÆM; i•K +O ?„M- v m Èi ;B®M; M?Q ç M çB M p"v- pçM M?
HQÊM; tmM; ç°i M`v- ?"m [mª` `i M; ?B K i`¼M; X

L?QM; æQìM; S?QM; ç½ HQ H„M; /Q i?W X .QÈB bU çB m F?B M +O hB m E?¬ G
M`v HÈB ?çB +Ð M`Q- ?mM; K½M? +Ð M`Q- M| pšM F?¬M; bmv i`B M ;bX

*?d +| iB M; F?mM; tQÆM; p M; H M `„M; `„+ - +ªK ;B€+ ``i +| iB i i`mX

> B +´ M,M; HQÊM; #` hB m E?¬ G•m ?9i p`Q F?mM; tQÆM; F?´M; H² p¬ +MM; - M?
+•M ç®B +O hmv i hOv +MM; >Ä hBM? ç½ T?€i ?mv` i€+ /KM; K`m +?®iX

h?ìB çB K pW #„i ç-m- ? B +´ M,M; HQÊM; M`v F?¬M; FB M; M ;b t¬M; HQçM i`
G•m- M?QM; i?ìB ;B M [m çB- +?9M; M?Q #` HU+ HQÊM; +•M ç®B +•M #^M; HçB>

> B +´ M,M; HQÊM; +?ªv tm¬B i?2Q K°i ?QÈM; - #„i ç-m iW p` i`Q # i?®M /QÈB +
M; U+ i`€B- ç M #KM; /QÈB- +?mv M [m ç M çB M- pÁM; H M M; U+ T?ªB- b m ç| H

oÁM; im-M ?Q`M ?bM? i?`M?5

hW F?B pÁM; im-M ?Q`M tm`i ?B M- ? B +´ M,M; HQÊM; +S i?2Q ç| K` p"m +?mv
o¬ b® H-M [m çBX

> B +¶ M,M; HQÊM; p®M tmM; ç°i pÈB M? m ;Bì T?9i M`v i€+? ` - `²B HçB [m`M +?
M; Èi- bBM? bBM? #`i iS+X

J°i T?B M #ªM i?m M?Ä ç² €M •K /QÆM; M; Q i?bM? HbM? tm`i ?B M içB p` i`Q T?
K°i MY çÄ i?šK- K°i MY m H K- tQ v i`ÁM +?¬K +?"KX

*MM; H9+ ç| - F?mM; tQÆM; iQ`M i?•M hB m E?¬ G•m b€M; H M `U+ `Ð- iªM ` €M

> B iB M; p M; M?Ä p M; H M- ç M; M°B i?` [m M b€i hB m E?¬ G•m- æQìM; S?QM
M; QÆB i`QM; ?®+ K„i hB m E?¬ G•m b€M; H MX

:B®M; M?Q ? B +QM K„i +O M; QìB- +?d +| çB m M?bM ? B +QM K„i M`v i? M`Q +H
H` K°i çQ`M m H K- iªM ` ?`M w i`"M i`"MX

:B®M; M?Q K°i iÁ #„M; bÆM- +?d M?bM K°i +€B iQ`M i?•M HçM? #m®i- # M T?ªB
HB i /B K i?B m ç®i ?WM; ?U+X

h?`M? +¬M; 5 J†+ /M #QÈ+ +m®B +MM; æQìM; S?QM; F?¬M; +| ` +?9i bS+ HU+ M
M?QM; F?B i?`v hB m E?¬ G•m T?€i bBM? /` #B MX

>„M #B i H-M M`v ç½ i?`M? +¬M; X

>¬K M v ç½ ççi ç M +ªM? ;BÈB h?B M L?•M >ÊT L?`i- F?¬M; +¬M p"m +¬M; - i?B M
iB M p`Q i?•M i? - K` #•v ;Bì- æQìM; S?QM; +ªK ;B€+ i?B M ç` HBM? F?Q iB M p
p`B T?¬MX

L; ?o `^M; H` /Q +QÆM; i•K hB m E?¬ G•m ççi çQÊ+ ? B +?OM; M; mv M i® KÈB M

>ÆM M[#ÎB pb +QÆM; i•K /B M bBM? ` ",M; >Ä i?m°+ iQM?- ?B M iϕB æQÌM; S
i? çB m ç°M; F?®M; +? ",M; >Ä M;mv M i® i`QM; i?B M ç` X

E?¬M; ;B®M; i`QÊ+ FB - imv +! i? +^aK ;B€+- M?QM; F?¬M; i? çB m ç°M;X .M
h¼M; h?B M H`K GBM? ;B B +kM; T?<sup>a</sup>B FB M; F` pϕM T?¬M FB - +kM; +?d tm'i`
?¶ i`Ê KÈB H`K çQÊ+X

æQÌM; S?QM; M?`M F?¬M; çQÊ+ Km®M +'i iB M; +QìB iQ K°i T?2M- M?QM; +! T
M M F?¬M; T?€i` #'i F€•K i? M? M`QX a[M; b`K°i H€i KÈB ?²B T?K+ iBM? i?¬M

JbM? #•v ;B`+?ŠM; [m H`K°i ç€K i•K i?¬M H„M; ç¼M; i`QM; ç M çB M- +,M #^aM F
`<sup>2</sup>B i?"i t'm ?´- [m M K'i çB m M`vX

a Q +! i? K'i ?SM; \ hW F?B GBM? E?B T L? M #^aQ ?„M +?m~M #` GBM? GmM; "B
K'i ? B M,K /`B ç,M; çÆM;X .QÊ+ HB m #bM? i?QÌM; +ÁM / M!B- s` h`B M æ^M; /
GQM; "^aQ- M?QM; pb ?€B h9v L;Q h?^aQ K` ?„M bmwi +?9i M[ i€M; i?•M i`QM; #KM

J` L;k GB m *,M +m®B +MM;- +! çQÊ+ M?ì T?9+ F?Q +O T?K Kšm- M m F?¬M; ;B
M`Q Hmv M +? ` GBM? GmM; "B M *QÆM; æ M çQÊ+X

> B M,K ?5 h?ìB ;B M F?¬M; M;„M +kM; F?¬M; /`B- HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +O
+! i? i,M; i?U+ HU+ +O ?„M i`QM; +?B M ç'mX E #•v ;B`- bS+ +?B M ç'm +?•M
i?"M?X

>„M F?¬M; p°B p½ `ìB F?ÄB ç M çB M ç M;?BK +?SM; i?"M? [m<sup>a</sup> H¬M M`v- i`QM
`i pmB bQÊM;- HŠM; H†M; çSM; v M M?bM hB m E?¬G•mX

*`M; M?bM +`M; pmB- æQÌM; S?QM; ?"M F?¬M; i? ¬K M! +„M K'v M;KKX *! i? M!B
?ÊT /QÊ+ ?B m pÈB M,M; HQÊM; ç½ çQÊ+ hB m E?¬G•m ?Q`M i?"M?- F?¬M; HB
çB KX L m æQÌM; S?QM; /U p`Q w M;?o +O KbM? ç /mM; ?ÊT- +?„+ +?„M T?^aB
HU+ `i HÈMX

Zm M b€i ? iMY + M? ;B`- ç<sup>2</sup> €M•K /QÆM; M;Q i`QM; i?•M i? hB m E?¬G•m pšM
? B Hm²M; €M? b€M; #'i ç²M; i`QM; ?®+ K„i +O hB m E?¬G•m M?Q ç M; M?^av M?

G9+ M`v æQÌM; S?QM; KÈB ?Q`M iQ`M v M HÁM;X

Zm v ç¬m M?bM ç M çB M +O KbM?- M! ç M; i`®M; `¶M;- M?QM; b m H¬M T?K+
æ M- +?¶ i®i K` M! K M; ç M F?¬M; +?d çÆM i?m¬M H` /B M bBM? ` ? B +?OM; i?

*?¶ i®i i?S ? B K` M! K M; HϕB +?QM? H` i?U+ HU+ #^aM i?•M æQÌM; S?QM; +kM;

"ÎB pb ?B M iϕB æQÌM; S?QM; T?€i ?B M- i`QM; ç M çB M +O KbM? ?B M ;B`F?
h^aB [m i?ìB ;B M /`B im Hmv M- M?QM; HϕB F?¬M; #^M; M,M; HQÊM; +ÁM b!i H
æ MX

>B M iϕB i`QM; ç M çB M +! # ;B¼i +?'i HÄM;X .M b Q M,M; HQÊM; +?'i +?S i`Q
p` /QÊ+ ?B m GBM? GmM; "B M \*QÆM; æ M [m€ KS+ F?´M; H<sup>2</sup>- /M H` hB m E?¬G
?'T i?m iQ`M #°X

J°i Qi M,M; HQÊM; +ÁM b!i HϕB +?mv M ?! i?"M? i?U+ HU+ #^aM i?•M +O æQÌM;

" M i`QM; K¶B K°i ;B¼i +?'i HÄM; +?'i +?S M,M; HQÊM; p¬ +MM; F?´M; H²- ç•v H

" ;B¼i +?'i HÄM; M`v- ç M; p•v [m M? hB m E?¬G•m- F?¬M; M;WM; tQ v i`ÁM [m
M?Q +?9M; iBM? OM; M;mv iX L?QM; H`K +?Q æQÌM; S?QM; +^aK i?'v iB +Mm®B
t€+ i?U+ ;B i,M; F?¬M; Qi- M?QM; pšM +?Q çO ç çϕi iÈB i`bM? ç° h?B M ;B B i`

>„M ?B M iϕB- pšM H` h?B M ;B B ?ϕ T?~K K` i?¬BX

h?B M ;B B- Km®M i'M +?S+ p¬ +MM; F?! F?,M- M?QM; HQϕB i`bM? ç° F?! F?,M M
/ /`M; ?ÆM `i M?B mX

" M M;Q" B i o M ? i ? ' i - # " M i v M ? Ä + O GBM ? E ? B T L ? M ç M ; p Q p 2 ; | + € Q + O K b
M ? Q M ; ? B ç - m H ¬ M ; K " v M ? Q m H ¢ B - ; B ® M ; M ? Q K m ® M ç M p " Q M ? m X
L " M ; K Î ç ¬ B K „ i i Q M ? b M + ? ^ K + ? ^ K p " Q ç ¢ B K ¬ M i o M ? i ? ' i X
a m F ? B æ Q ì M ; S ? Q M ; i B M p " Q i o M ? i ? ' i - ç ½ [m # ^ v M ; " v - # M ; " v ç - m M ; ^ 2 B i o M
i ? ì B ; B M H m v M ? | / Q Ê + ? B m X
h ` Q M ; i o M ? i ? ' i K ° i + ? 9 i ç ° M ; i o M ? + k M ; F ? ¬ M ; + | - ç B m M " v H " K + ? Q GBM ? E ? B
S ? Q M ; + + b) t m ' i ? B M ç B m ; b M ; Q " B w K m ® M - i m v i W F ? B M " M ; ç B i ? 2 Q ? „ M -
M ? Q M ; + ? m v M H - M M " v [m € K S + M ; m v ? B K - GBM ? E ? B T L ? M F ? ¬ M ; + € + ? M " Q ;

@ S?QM; i?B m F?¬M; +-M F?€+? F?Q M?Q i? X L?Q p"v çB- M; QÆB +?m~M #` i" B
h? M; b) ;B9T M; QÆB +? i¢QX

*| çQÊ+ +•m ?S ? M +O hS LQÆM; - i•K i bM? æQìM; S?QM; bªM; F?Q€B p¬ +MM;
hB m i?9+ ;B9T ?„M +? i¢Q €K F?Q- M?QM; i?ìB ;B M /MM; H•m M?Q p"v- +-M T
+QÆM; i•K +O ?„M ç½ +| /B M bBM? ` i?m° + iQM? - i` M Hw Hm" M ç½ +| i? iU Kb
[m2M i?m° +- +-M T?ªB ` M Hmv M M?B m ?ÆM KÈB i? "M? i?K+ çQÊ+X

>ÆM M[- i?U+ HU+ #•v ;Bì +O ?„M ç½ ç + Q- +?Q M M v m +-m ç®B pÈB €K F?
#ªM i?•M iU ` M +?d bÊ F?¬M; ç¢i v m +-mX J v K„M H"- H-M i`QÊ+ H9+ H9+ +Q
çQÊ+ F?¬M; Qi F?Q€M; i?¢+? - M m /MM; ç ` M €K F?Q i?b /Q t"BX

L?QM; iW F?B H'v çQÊ+ h?B M L; Q¢B ošM h?¢+? iW L? 'i æ Q J¬M- æQìM; S?QM
+€B ;b- pk F?Q i?b ?„M F?¬M; +-M- h?B M #BM? i`QM; J` ©M? F?¬M; ;B M +| K°
i?b [m€ H½M; T?Q- i?¬M #BM? H" i?S æQìM; S?QM; çÄ K„i- M?QM; pk F?Q ç¢i iÈ
` M H" +| ` M ` X

G¢B M|B i`QM; J` ©M? F?¬M; ;B M +| F?¬M; Qi i" B HB m i`•M [mw- h?B M L; Q¢B
J°+ *ÁM +| çO HQ¢B /QÊ+ i" B [mw ?B K- i' i +ª ç m +| ;B€ i` t td- i`W K°i Qi ç½
Hmv M /QÊ+ - M?QM; i?S F?€+ i¢K i?ìB +?Q /MM; - +?Q M M pšM ç # M i`QM; X

"m´B +?B m- ?„M ç2K iQ" M #° F?Q€M; i?¢+? i`QM; J` ©M? F?¬M; ;B M MûK ? i p
h9- H"K +?Q hS LQÆM; p" hB m i?9+ ç m ç-m F?¬M; i?¬BX

" M ç K H9+ M; ?d M; ÆB- æQìM; S?QM; ;Bª pì ;Bª p` i i? M i?î F?¬M; i?¬B- GQm h
p"v HB M #B M b„+- F?~M i`QÆM; ?ÄB i?, K,

@ aQ ç F?¬M; i?QªB K€B î ç•m b Q\

@ *?ŠM; #B i i¢B b Q- i`QM; M; U+ ` i `®B HQ¢MX

o Kti æQìM; S?QM; F?´ bîX

aQ i, p°B p" M; iW i` M ;BQìM; M?Ä çB tm®M; - çB ç M # M +¢M? æQìM; S?QM; M; ²B
æQìM; S?QM; +~M i?"M i` tûiX

a m MY M; "v- F?¬M; T?€i ?B M #'i +S /` i?QìM; M"QX

@ G` î ç•v b Q\

aQ i, M; ?B ?Q†+ ?ÄB i?, KX

>B M i¢B ç½ +?mv M tm®M; p` i`Q /QÈB #KM; X

æQìM; S?QM; M; ?B K i` M; X

aQ i, iB M i v /ìB tm®M; K°i QiX

@ h?'T tm®M; K°i +?9i

a„+ Kti bQ i, H" T iS+ ?²M; H M- i?m ?²B i v KbM? - i?'T ;B¼M; M|B,

@ hB m G¢B i, i, M|B E?¬M; i? ç +?Q M; QÆB [m€ T?|M; i9M;

æQìM; S?QM; #` ;B€Q ?m' M +kM; M; QÊM; M; MM; - ?„M +kM; F?¬M; +| w ;b- ?„M +
i?¬BX J¶B H-M bQ i, H° ` #B m H° M; QÊM; M; MM; - Hm¬M H"K +?Q æQìM; S?QM;

J¢+ GQm h¬ ;B®M; M?Q K°i +QM i?Ä M?Ä- Hm¬M #` bQ ç K¢M? K) M"v ,M ç M tQ

L?QM; H-M M"v æQìM; S?QM; F?¬M; +| M|B /®B- iW ?¬K [m b m F?B tm'i [m M- i
tm'i ?B M +ªK ;B€+ ?QªM; bÊ- HQ¢B +ªK ;B€+ M"v F?¬M; T?ªB ` i K½M? HB i- M
H"K +?Q +ª M; QìB T?€i H¢M?X

_@i+m°+H" M?Q i? M"Q\ æQìM; S?QM; F?¬M; +| M|B pÈB #'i+S B- #ÎB pb M; v
 #B i ç½ tªv` +?mv M; bX h?U+HU+ ç M i`bM? ç°+O ?„M- F?¬M; +| F?ª M,M; #` #
 i? +O ?„M+QìM; ?½M p¬+MM; - #` # M? H" +?mv M F?¬M; i? tªv` X
 *?ŠM; H) i?•M M?•M+O KbM? ç½ tªv` +?mv M- i`QM; HÁM; KbM? T?€i bBM? +ª
 i? F?¬M; M; ?o ç M T?QÆM; /B M M"vX
 L?QM; M; QìB +| [m M ? i?•M K"i pÈB KbM?- T?-M HÈM ç m î u M GB m *€+- +kM
 h•K i?-M F?¬M; i" T i`mM; - M; v +ª M; ²B tm®M; im Hmv M +kM; F?¬M; +?mv M +?9
 +?d +| i? M^K v M- i`QM; ç-m HQÇB #Ä i?•M #^M; ?ªQ ?[m` - +?ŠM; H) #¼M ?¼ ç
 h`QM; ;B•v H€i- i`QM; ç-m æQìM; S?QM; ç°i M?B M tm'i ?B M ?bM?ªM? hmv i L[
 HÌB iB M çQ€M+O i?" T çÇB i?-M #BM?X
 h`QM; i?B M ?Ç- i?-M #BM? i'M; +°M; KQìB +?m¬B5 L m +| i?-M #BM? KÈB tm'i i
 b) +| K°i i? M? #` ?OvX h?B M G¬B h?-M J°+EB K+O G¬B h~m +| i? t2K H" i?-M
 GBM? ;B B+ Q i?O- Î i? ;BÈB # M M; Q" B b) F?¬M; T?€i bBM? M; mv ?B K; bX
 *?d +| çB m i M M"v pšM F?¬M; +| iBM iS+ ;b- # M M; Q" B +kM; F?¬M; +| iBM iS+ +
 #B i? „M ç½ +?çv iÈB ç` T?QÆM; M"QX
 E?ª M,M; +ÁM HÇB- +?d +| h?Ov >" M EB K+O hmv i L[+MM; E?'T >mv i h?QÆM;
 > B p` M"v b m F?B iW #B i? „M Î "Ç+? æ i?"M? ç½ i`Î p GBM? JÇ+? *?B æ` - H
 M; QìB *?mM; ;B - *?mM; ;B HÇB +| b€m p` GBM? ;B B- F?¬M; #B i +| T?ªB #¼M ?
 L m i?-M #BM? #` ?Ov- M?'i ç`M? +?O M?•M+O M| +kM; F?¬M; +| F?ª M,M; K v K
 L; ?o ç M ç•v- æQìM; S?QM; HÇB HQ H„M; X .M ? B p` M"v iB T t9+ pÈB ?„M F?¬M;
 h?B M K°i H-M- M?QM; /M b Q ?¼ pšM H" T?K Kšm+O +¶ i?•M i? M"v- K€m KO
 F?¬M; i? M"Q #Ä K†+X
 s2K` KbM? T?ªB i` M? i?O i?ìB ;B M çB GBM? JÇ+? *?B æ` FB K°i +?mv MX *?
 F?¬M; +ÁM # Q M?B m- +?Q M M +?d +| i? çÈB hS LQÆM; p` hB m i?9+ ` M tQM;
 J'v M; "v F iB T- hS LQÆM; +MM; hB m i?9+ K°i KU+ H" K pB +- F?¬M; M; ÇB +U+ F
 ?¼ H" K +?, K +?d ?„M +ª H-M i`QÈ+- #ÎB pb €K F?Q H-M M"v i®i ?ÆM H-M i`QÈ+
 çŠM; +'T *QÆM; #BM?X
 æWM; iQÎM; *QÆM; #BM? +| i? iMv iB M H" +| i? Hmv M +? - +kM; +?d +| h?B M
 im Hmv M "Ç+? *?Q+? +QÆM; F?Q- KÈB +| i? ` M Hmv M FBK HQÇB ç M i`bM? ç
 i?9+ +-M; HU+ i?•K ?"m- +? iÇQ` €K F?Q Km®M F?¬M; i®i +kM; F?| F?,MX
 h?W /`T ? B M; QìB ç M; +? iÇQ €K F?Q- æQìM; S?QM; HÇB iB M p"Q E?9+ æbM
 +?QîM; M,M; HQÈM; +QÆM; i•K KÈB /B M bBM?X
 ",M; +MM; >Ä - iW tQ ç M M v ç m tmM; F?„M? m- M?QM; H9+ M"v +?9M; HÇB +
 i? æQìM; S?QM; - +?`m bU +?B T?®B+O ?„MX
 æSM; Î E?9+ æbM? aÆM- æQìM; S?QM; +ªK SM; i?B M ç` HBM? F?Q- ?„M +ªK ;B
 ç²M; ç M; T?B m ç½M; i`QM; i?B M ç` - +'m i?"M? K°i i? ;BÈB F€ HÇ K" K„i i?QìM
 "ìB pb +| M?B m i?B M ç` HBM? F?Q M?Q p"v- M; QìB im Hmv M KÈB +| i? ?'T i?K
 h•K i?-M F?) ç°M; - æQìM; S?QM; bY /KM; >Ä M,M; HQÈM; i`QM; +QÆM; i•K- i`Q
 €T iW i`QM; K„i T?ªB i`mv M` - M; v b m ç| - æQìM; S?QM; M?bM i?'v K°i i? ;BÈB
 G" M?bM i?'v- /MM; +?QM? +QM K„i+O KbM? ç M?bM- F?¬M; T?ªB /U p"Q +ªK
 i?9+ /K+- >Ä ? HBM? F?Q M?Q #B M i?"M? i?U+ +?'i- æQìM; S?QM; +| i? /MM;
 >ÆM M[- i`QM; i?•M i? +O ?„M M?Q +| K°i HU+ HQÈM; p¬ ?bM? /šM /„i- ç2K >Ä
 pB M i`, K i`QÈM; i`M p"Q i`QM; M; QìB æQìM; S?QM; X

eR8X *?QÆM; 8dj, hW "B i5 Ui?QÊM;V

h?Y K°iT?2M- æQÌM; S?QM; tm'i` K°i+?m¬B T?B ç Q- çQÊ+ HU+ HQÊM; +QÆM
? HBM? F?Q i`QM; i?B M ç` i`M p`Q i`QM; T?B ç QX

S?B ç Q H"TiS+ i`Î M M M|M; ?'B- >Ä ? HBM? F?Q F?¬M; M;WM; `|i p`Q- ç° 'K
H9+ ç| - M?QM; +¼M; +Ä t M? KQÊi # M +çM? ?„M +kM; ç M; F?¬ HçB- K°i i?ÌB ;B
+?€vX

@ æB5

æQÌM; S?QM; T?|M; i? M? T?B ç Q` M;Q`B- ;B[F?¬M; i`mM; tm'i ?B M K°i ççQ
M?Q F?¬M; F?Q #` ç®i +?€v- K` M?[M; +•v +®B i` M çQÌM; M| çB [m +`M; F?¬M;
i`QÊM; - +kM; #` ç®i +?€v- +?€v bç+? ç M +ª +†M #ª +kM; F?¬M; +ÁMX

L?B i ç° iW i`QM; T?B ç Q i`mv M` - M?[M; MÆB M| çB [m - ç m #B M i?`M? #B M

"M i v +O æQÌM; S?QM; - M?`M F?¬M; çQÊ+ `mM `~v- FBM? M;ç+ ç` M?bM +ªM
H•m- i? HY pšM ?mM; K½M? - H9+ M`v KÊB H`K` T?ªM SM; - p°B p`M; MûK K°i i?
M,M; HQÊM; i`QM; +QÆM; i•KX

J„i i`€B`MM; K°i +€B- +ª i? ;BÈB ?Ä ?²M; - ç°i M?B M +?mv M #B M i?`M? K`m n

E?¬M; F?€+ ibM? ?m®M; H9+ M½v +?9i M`Q- ",M; ? M;mv M i® iW i`QM; M;QÌB
/šM p`Q i`QM; T?B ç Q- b m ç| MûK` X

:B®M; M?Q +| K°i +ÆM #½Q imv i i?¬B [m - K M; i?2Q ?`M w ç¬M; HçM? ?²M T?€+
T?Q i`QÊ+- M?QM; ?Ä /B K ç M; ç®i +?€v +•v +®B #´M; M?B M pKi i„i- #` ?`M F
?Ä /B K #B M K'i p¬imM; X

S?B ç Q HQÊi [m - K°i +QM çQÌM; #^M; #,M; çQÊ+ ?bM? i?`M?- /`B ç M i`,K i`QÊ
K`M #,M; |M; €M? tm'i ?B M i`QM; ç®M; i`Q i`M- +?B m b€M; `U+ `Ð /QÊB €M? K†

*QÌM; ?½M5 h`QM; ç-m æQÌM; S?QM; +?d tm'i ?B M w MB K M`vX

h`€+? F?¬M; çQÊ+ M;QÌB im Hmv M [m M i•K ç M +QÆM; i•K +O KbM? M?Q p`v-
i,M; bS+ +?B M ç'm H M p`B +'T #"+X h`QÊ+ FB æQÌM; S?QM; F?¬M; [m M i•K-
?B M içB- b m F?B ?„M M?bM i?'v HU+ b€i i?QÆM; /Q HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +O
bÊX

æQÌM; S?QM; +?Q`^M; €K F?Q +O KbM? /M +| b€i i?QÆM; +QÌM; ççB +Ð M`Q- +k
p` i´M i?QÆM; /Q M,M; HQÊM; M;mv M i® K M; HçBX

æ•v +?d H`H-M ç-m iB M bY /KM; HU+ HQÊM; +QÆM; i•K K` i?¬B- M?QM; ç½ +| i
b m M`v +?QM? i?S+ [m2M i?m°+- HU+ b€i i?QÆM; b) i,M; H M # Q M?B m\

G`K +?Q çO i®i- ç•v H` ;B€+ M; ° +O #ªM i?•M æQÌM; S?QM; - KÊB H-M ç-m iB
i•K- p¬Hm`M H` çB m ç°M; i?B M ç` HBM? F?Q bY /KM; - ? v /šM ççQ i?B M ç` H
ç m F?¬M; ççi iÈB i`çM; i?€B ?Q`M K„X oW `²B M,M; HQÊM; M;mv M i® `|i p`Q-
æQÌM; S?QM; H½M; T?Q K`iX

L;QÌB im Hmv M ç M ?`m F€- M?'i H` GBM? ;B B- i`QM; +?B M ç'm bY /KM; M,M; I
T?çK pB HÈMX h'i +ª +?B m i?S+ p` pã çB M- ç m pb F?m ç°M; i?B M ç` HBM? F?Q
ç®B +?B M- /QÊB ibM? ?m®M; +ªM? ;BÈB ;B®M; M? m- +?d +| i? T?•M i?„M; #ç
ç` HBM? F?QX

" M ç-m Î"ç+? æ i?`M?- /QÊB bU HB M i?O +O æQÌM; ædM? h?B M p`hmv i L[çç
F?„+ b•m i`QM; ç-m +O æQÌM; S?QM; - ?„M M?Ê`ä *?mM; aÆM +?d p¶ H M K†i ç
ç•v +?QM? H` ?B m [mª F?B bY /KM; i?B M ç` HBM? F?QX

L?' + i v +kM; +| i? /ÌB M9B H'T #B M- ç•v F?¬M; T?ªB H` i`mv M i?mv i- +?d +| M
çB m ç°M; i?B M ç` HBM? F?Q ç M KS+ i?•K b•m- KÊB +| i? H`K çQÊ+ M?[M; +?

"i [m€- M?[M; M; QìB æQìM; S?QM; ;†T T?ªB- F?¬M; M; QìB M"Q +| i? H"K çQÊ+
i?U+ HU+ T?ªB ç M +'T ç° M"Q KÈB +| i? H"K çQÊ+ +?mv M M?Q p"vX

*?Q M M M|B- i?U+ HU+ +O GBM? ;B B F?€+ t M? m K°i i`ìB K°i pU+X æ m H" GB
HQÊM; +QÆM; F?Q /U i`[ i`QM; +QÆM; i•K F?¬M; ?ÆM FûK M? m- M?QM; H9+ +?
bBM? iBM? ?m®M; M; ?B M; p K°i T?Q - ç•v H" i`bM? ç° F?®M; +? i?B M ç` HBM

a m GBM? ;B B- F?¬M; ;B®M; M?Q i`QÊ+ - h`QÊ+ GBM? ;B B- M; QìB +| çŠM; +'T
çφi iÈB GBM? ;B B- çŠM; +'T F?¬M; T?ªB H" i?S ç T?•M +?B i?U+ HU+ +O K°i M
ç` HBM? F?Q- /M H" GBM? ;B B ?φ T?~K +?B M i?„M; GBM? ;B B i`mM; T?~K F?¬

o"BM; "v b m- æQìM; S?QM; pšM îiφB E?9+ ædM? aÆM` M Hmv M +€+? bY /KM; H
i`bM? ç° F?®M; +? i?B M ç` HBM? F?Q +O KbM? - K¶B K°i M; "v ç m +| iB M #°
i?S+ ç m i,M; H MX

æ` T?QÆM; æQìM; S?QM; im Hmv M- i`QM; T?QÆM; pB M i`,K i`QÊM; #` i`M T?€
M; ¼M +ÄX æ'i ç B F?¬ +^M- +ªM? iQÊM; ;B®M; M?Q ?Q M; Kφ+X

"` ? B +?OM; ",M; >Ä M,M; HQÊM; i`M b€i #W #½B K°i T?2M- æQìM; S?QM; çQ€
F?¬M; +| K¼+ ` #`i +S p"i ;bX

J'v M; "v M v iB M #° t€+ i?U+ F?¬M; M?Ä- M?QM; æQìM; S?QM; ?¬K M v F?¬M; +
H" pb HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +O ?„M ?ÆB M?B mX

L; QìB F?€+ +?d +| K°i HQφB- M?QM; ?„M +| ç M # HQφBX *QÆM; i•K hB m E?¬G
•K ?²M- ç•v H" i`ìB bBM?- F?¬M; +¬M im Hmv M- #•v ;Bì æQìM; S?QM; T?ªB` M
>Ä - M; QìB F?€+ p'i pª K°i T?¬M- æQìM; S?QM; T?ªB p'i pª ;'T ç¬B- ç•v H" [m€i`b
;B M p` iBM? HU+X

L?QM; æQìM; S?QM; F?¬M; p°B- im Hmv M HU+ HQÊM; +QÆM; i•K H" pB + MQÊ
i?m¬M H" im Hmv M +?Q M? M?i,M; H M- i,M; HU+ +?B M ç'm H MX >B M iφB ?„M
H M K" i?¬B- /M b Q Km®M çB æQìM; ;B i`QM; GBM? Jφ+? \*?B æ` - i`QM; ç| + Q
F?¬M; Qi- i?U+ HU+ i,M; H M KÈB +| i? #ªQ p KbM?X

J'v M; "v M v æQìM; S?QM; ;•v ç°M; ioM? HÈM M?Q i? - +kM; ?'T /šM F?¬M; Qi M;
E?¬M; T?ªB K¼B M; QìB u M GB m *€+- pb F?B æQìM; S?QM; iÈB MÆB ç½ M|B +?
iU M?B M b) F?¬M; HQ H„M;X

L?QM; HφB çKM; T?ªB M?[M; ç iY h?B M h9 H M M9B ?€B i?m®+X

J'v i?€M; i`QÊ+ - æQìM; S?QM; M?ì GBM? E?B T L? M i?mv i T?K+ E?B m h?B M
ç½ +?Q K'v i`,K i?O ?φ K M; i?2Q K'v i`,K ç iY h?B M h9 H M M9B ?€B i?m®+ - +|
M?[M; ç iY çB ?€B i?m®+ ç½ +| çφB i?m ?Qφ+? - ?€B çQÊ+ `i M?B m /QÊ+ HB m-

>B M iφB M?[M; ç iY ?€B i?m®+ F?¬M; çQÊ+ iB m b€B M?Q p"v- K¶B M; QìB /šM K
+?φv HQφM F?„T M9B- ;†T i?ªQ /QÊ+ HB M ?€B- /M b Q ç½ +| K M? H M? +O E?
i`QM; E?9+ æbM? aÆM b) F?¬M; H"K ?φB M?[M; M; QìB M"vX

E?9+ æbM? aÆM i?"i bU [m€ HÈM- # M i`QM; +ÁM `i M?B m F€ HBM? /` i?ªQ- /M
?€B- M?QM; +?ŠM; F?€+ M"Q +?QM i`•m K'i K°i bÈB H¬M;X

"•v ;Bì îh?B M h9 i¬M; - i?•M T?"M M?[M; ç iY ?€B i?m®+ M"v `i + Q [mw- #îB pb-
HBM? i?9- H"K +?Q M?[M; M[?"B F?€+ ?•K K° F?¬M; i?¬BX _i M?B m M[?"B M?
;B9T +€+ M" M; i?m T?K+ K°i ç¬m HBM? i?9- M?QM; /M +€+ M" M; ²M €Q i? M"Q-
*€+ M|B ` +?mv M M"vX

hªB [m K'v i?€M; M"v- /QÊ+ HB m i`QM; /QÊ+ T?ÁM; ç½ +?"i MQ+? - +| i? M|B- ?
F?¬M; M?B m- M?B m M?i +?QM? H" /QÊ+ HB mX

eReX *?QÆM; 8dj, hW "B i5 U?¢V

J¶B M;¨v h?B i G¢+ >²M; i`QÎM; H½Q +?QÎM; [mªM /QÊ+ T?ÁM; #ªM `°M i®B K„i i®
i`QM; h?B M h9 F?¬M; M?B m- i`W J¢+ GQm h¬ ` - +kM; +?d +| ?ÆM KQÎB Hmv M
M?B m /QÊ+ HB m M?Q p¨v- /MM; i? M¨Q +kM; F?¬M; ? i- ?ÆM M[¸ iY `¨i M?B
F?´M; H²X _ÆB p¨Q ¸QÎM; +MM;- h?B i G¢+ >¬M; T?ªB imv M HU ` i`QM; ¸€K ¸
M;QÎB i?Q+? ?ÊT Hmv M /QÊ+- #²B /QÐM; +€+ M¨M;X

L?[M; ¸ iY H M M9B ?€B i?m®+ M¨v #` ¸°M; ioM? +O æQÎM; S?QM; ?'T /šM- ¸
M;QÎB t'm ?´ F?B ¸€T p¨B +•m pÈB æQÎM; S?QM;- b m ¸| M;QÊM; M;MM; +?¢v K' i
+ªK ;B€+ `¨i #m²M +QÎBX h? K M[ L?[M; M;QÎB M¨v `¨i i?S+ i?ÎB- i?'v æQÎM; S?Q
/€K iÈB [m'v `¬vX

L, K M;¨v b m ¸| - hS LQÆM; +MM; hB m i?9+ ¸½ ¸2K €K F?Q +? i¢Q i®i- K¶B K°i F
*QÆM; #BM?X

@ S?QM; i?B m- M;QÆB M M /MM; i®i K°i +?9i- K¶B K°i FB M ¸ m H¨ K² ?¬B p¨ i•K
¸WM; +| MûK HQ¢MX

h? M; S?B hB m K i KÄB i?Î /®+ M|BX

@ æWM; M;?2 ?„M M|B M?ªKX

hS LQÆM; +QÎB K°i iB M;- i?¬M i?€B +kM; `¨i KÄB K i-

@ •K F?Q i?¬B- F?B M M /MM;- i?b TªB /MM;- ¸WM; iB +- /MM; ? i +?9M; i b) +?
æQÎM; S?QM; M;?B K K†i M|B,

@ hS LQÆM; v M i•K- æQÎM; S?QM; M?'i ¸`M? b) /MM; M?[M; €K F?Q M¨v ;B i ¸`+
+O ? B p`X

•M? K„i hB m i?9+ i®B b-K- i?B m +?9i M[M;½ tm®M; ¸'iX

> i i?ªv +?m¨M #` bÆM b¨M;- M M H M ¸QÎM; `²BX

G9+ M¨v- æQÎM; S?QM; F?¬M; ¸`M? /šM #'i +S B i?2QX .M b Q ¸` T?QÆM; M?Q
S?QM; +?Q iWM; iB T t9+ [m - ?Q¨M iQ¨M F?¬M; #B i b•m +¢M # M i`QM;- /mv M
ªM? M?QM; MÆB ¸| F?¬M; +| M;QÎB ÎX h`QM; GBM? J¢+? \*?B æ` æQÎM; ;B bB
G¢B i, p¨ +€+ M¨M; /M H¨ h?B M; B B i?QÊM; T?~K- M?QM; i`QÊ+ K†i GBM? ;B B
¸| p¢M M?'i ¸KM; TªB- +| ;b M;mv ?B K i?b +| ?®B ?ªM +kM; ¸½ Km°MX

æQÎM; S?QM; H¢B +¨M; F?¬M; /€K M|B pÈB +€+ M¨M; H¨ KbM? Km¬M ¸B H¨K ;b-
+?d M|B K°i iB M; pÈB GBM? E?B T L? M- #ªQ M¨M; ¸²M; ?¨M? +MM; KbM?X

æ2K iQ¨M #° /QÊ+ HB m p¨ ¸ M T?QÆM; i`QM; J` ©M? F?¬M; ;B M; B Q +?Q J¢+ C
?B M; BÎ +O M¨M;- H¢B T?K+ /KM; æQ¢i h?B M h€B aBM? Zmª- ¸½ ¸O ¸ Hmv M
/QÊ+ F?€+X L?[M; ¸ M /QÊ+ M¨v H¨ +,M +Æ +O h?B M h9- H¨ M M K|M; +?Q +€+ ¸
F?¬M; TªB `¨i F?| ibK- ?B M i¢B h?B M h9 +kM; +| iQ+? +| T Qi M?B m- ¸ +?Q bC
b m M¨M; +ÁM TªB Hmv M +? ¸ M /QÊ+ M?Q S?€ h?B M æ•M p¨ +€+ HQ¢B ¸ M /C

>ÆM M[/QÊ+ HB m +O æQÎM; S?QM;- F?¬M; +€B M¨Q F?¬M; TªB i`•M [mw iÈB
#ªM; i`QM; /QÊ+ T?ÁM; +O h?B M h9- M?QM; +?'i HQÊM; H¢B F?¬M; +MM; +'T #

E?B ¸®B K†i pÈB M?[M; /QÊ+ HB m M¨v- bQ i, F?| FB K ¸QÊ+ FQ+? ¸°M;- æQÎM;
KbM? #B M i?ªM? K°i i?B M i`B ¸` #ªQ- M?'i ¸`M? bQ i, b) M•M; MBm i`QM; i v K¶

.QÈB v m +¬m [mv i HB i +O æQÎM; S?QM;- # M ¸ K G¢B i,- S?B hB m L?½ +MM;
+€B ;BQÎM; HÈMX *?mv M ¸B M¨v- F?¬M; #B i F?B M¨Q KÈB iÎ H¢B- i`QÊ+ F?B ¸
+?9iX

@ J„+ +Î +? i M;QÎB

*mM; +?O çϕB M?•M +ÎB bϕ+? [m-M €Q- +-K +?B + +?,M i`ªB ;BQÌM; +?2 i?•M i
i? GϕB i, +MM; Jϕ+ GQm h¬ K°i pÁM;- M?QM; M;Q`B KB M; pšM M|B HìB M`v- Gϕ
M;QÊM; M;MM;- M?QM; F?B M;?2 +mM; +?O çϕB M?•M ` M H K°i ?²B- i?•M i? +k

@ æ K ?¬K F?mv F?Q„i- +| +?Q M;QìB i M;O ? v F?¬M;5

h`QM; K°i ;B M T?ÁM; F?€+- hS LQÆM; p`hB m i?9+ #”M `°M K’v M;`v M v ç M;M
ç¬B K„i pšM M?bM +?^K +?^K p`Q M|+ T?ÁM;X

@ hB M; F m i?”i i? HQÆM; i?ªK i?B i5

hS LQÆM; M|BX

hB m i?9+ /MM; bS+ ;”i ç¬mX

@ G½Q h? M;- i M;O F?¬M; çQÊ+5

hS LQÆM; i`^M i`¼+X

hB m i?9+ ç M;?` M|B,

@ *?9M; i +kM; F?¬M; M;O M?û\

L;`v ?¬K b m- æQÌM; S?QM; +?m~M #`tm’i T?€i- H’v +Ê çB H M E?9+ æbM? aÆM
T?€iX h`QÊ+ F?B çB- ?„M +~M i?”M /†M /Á K¼B M;QìB M M +?9 w çB ibK G¬B h`
M;QìB GϕB i, KQìB F?®B HBM? i?ϕ+?X

hB M p`Q E?9+ æbM? aÆM- ?ÆB çB m i` i`Q M?È +O ?„+ v M?•M *?mM; JBM? K
p`Q i`QM; GBM? Jϕ+? *?B æ` FB X GϕB M|B +Y p`Q GBM? Jϕ+? *?B æ` FB M^K
aÆM- M?QM; M;QìB i`QM; GBM? Jϕ+? \*?B æ` F?¬M; iB T t9+ pÈB M;QϕB ;BÈB-
?B MX >ÆM M[H®B p`Q #Q K”i p¬ +MM;- M^K i`QM; K°i bÆM ç°M; •K m T?Q ç¬
b® T?•M M?€M?- +?QM F?9+ p`KQìB i€K M;½`)- M m F?¬M; #B i`ä H®B p`Q- +|

GBM? Jϕ+? *?B æ` M`v F?¬M; ;B®M; pÈB "ϕ+? æ "Q *ªM?- "ϕ+? æ "Q *ªM? +-M
a€i EB K- /šM çϕQ hS Zmw *?B GU+- KÈB +| i? KÎ` - ?Q†+ T?ªB bY /KM; "ϕ+? æ
+?¶ p`Q +O GBM? Jϕ+? \*?B æ` M`v- Hm¬M M^K +® ç`M?- +?d +| çB m `i #Q K”iX

E?¬M; #B i +?¶ p`Q +O GBM? Jϕ+? \*?B æ` F?€+ +| ;b #’i ç²M; ? v F?¬M;- æQÌM
L?QM; ç` T?QÆM; +| GBM? Jϕ+? \*?B æ` `i Qi- ?ÆM M[K¶B +€B ç m #Q ~M T?B
M;QìB i #B i K` i?¬B- ç| H` h?B M h?€M? *mM; p`>mv i oK i?”M?- M?QM; ç` T?
i? çB- M?QM; F?¬M; B /€K iB M p`Q- ? B ç` T?QÆM; M`v GBM? ;B B + Q i?O p-
ibK T?B M T?S+X

oW KÈB iB M p`Q E?9+ æbM? aÆM- æQÌM; S?QM; ç M; +?m~M #`i`B M F? B i?•M
iB M; ;¼B -K oX

Zm v ç¬m M?bM HϕB- i?’v GQm h¬ bQ i, ç M; i?Î T?b T?Á- ç M; +?ϕv iÈB # M M`v
>mv M;B B- /®+ iQ`M HU+ +?ϕv- i®+ ç°M;QÊ+ +kM; F?¬M; +?”K- +?d H` F?m¬M
çÄ #WM;X

@ aQ i,5

æQÌM; S?QM; +?ϕv iÈB T?Q M`M;- FBM? M;ϕ+ M|B,

@ *| +?mv M ;b\

Jϕ+ GQm h¬ i?Î ;’T K’v ?ÆB i?Î- #”M i v M?Ä #û p¶ M;U+ K°i +€B- /kM; +ªK M?bM
M|B F?),

@ E?¬M; +| ;b- bQ i, ç M iB M M;QÆBX

æQÌM; S?QM; b[M; bì- +QìB F? M K°i iB M; ,

@ h +?d iB M p"Q E?9+ æbM? aÆM im Hmv M K" i?¬BX
L" M; #B i +€B ;b b Q\ h`QM; M°B i•K æQÌM; S?QM; HQ bÊ #'i MX
GQm h¬ bQ i, KB M +QÐM; +QÌB +QÌB- iW i`QM; HÁM; M;U+ tm'i` K'v +€B +? B-
@aQ i, F?¬M; +| #ªM H½M? ;b- +?d #B i Hmv M /QÊ+ +?[i?QÆM; - M?QM; ç M /Q
+ÁM # Q M?B m T?ªB F?¬M; \ L; QÆB Hm¬M #¬M # Î# M M; Q" B- H"K F?¬M; Qi +?
M"v HQ i`QÊ+ F?ÄB ?¼ - /QÊ+ ?B m +O M?[M; ç M /QÊ+ M"v i®i ?ÆM H-M i`QÊ+
ç'v +?SX
L|B tQM; - bQ i, H¢B +?ªv MQÈ+ K„i- M" M; +kM; F?¬M; H m- K†+ +?Q MQÈ+ K„i +
@aQ i, b) +® ;„M; im Hmv M- +® ;„M; Hmv M /QÊ+- #ÎB pb M?Q p"v- +?Q /M i F?¬
i?QÆM; +kM; b) M? M? +?|M; ?²B T?K+X
h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; `mM H M- i?Á i v ¬K M" M; p"Q HÁM; - H m b¢+? MQÈ+ K
;BÆ ? B i v H M- +?"K `½B K" FB M ç`M? ¬K 2Q æQÌM; S?QM; - ?"M F?¬M; i? ç2
p"Q i`QM; M;QÌB +O ?„MX

eRdX *?QÆM; 8d9, *Y o"Q GBM? J¢+? *?B æ`

@ æWM; F?|+5
æQÌM; S?QM; p¶ M? p B J¢+ GQm h¬X
J¢+ GQm h¬ ;"i ;"i ç-m- M|B F?),
@ J¼B bU +~M i?"M- bQ i, +?Ì M; QÆB i`Î p X
@ h`Î p i b) H'v +€+ M; QÆB5
æQÌM; S?QM; M?ûQ KkB J¢+ GQm h¬ K°i +€BX
J†i J¢+ GQm h¬ çÄ YM; H M t2M HšM ?¢M? T?9+- /MM; bS+ ;"i ç-m,
@ h®i5
hW #B i J¢+ GQm h¬- #QÈ+ +?•M æQÌM; S?QM; M? M?"M; ?ÆM `i M?B mX aQ i,
imv i ç®B #B i`ä K¼B +?mv M- +?d F?¬M; p¢+? i`-M K" i?¬BX L" M; pšM Hm¬M M
OM; ?° KbM?- K†+ F KbM? H"K +€B ;b- M" M; +kM; F?¬M; T?ªM ç®B- i`QÈ+ FB H
æB `i t `²B- æQÌM; S?QM; [m v ç-m M?bM H¢B- pšM +| i? M?bM i?'v K°i #|M;
M;WM; T?'i i v pÈB KbM?X
h?•MªM? æQÌM; S?QM; /-M /-M #B M K'i- €M? K„i J¢+ GQm h¬ªK ç¢K tm®M; - tQ
+?m~M #` i`Î p h?B M h9- H¢B T?€i ?B M "¢+? hB m G¢B +MM; S?B hB m L?½ `ä
@ > B p`i, i,- +€+ M; QÆB
a„+ K†i J¢+ GQm h¬ çÄ H MX
G¢B i, +QÌB F?' K°i iB M; M|B,
@ S?QM; +| +Y +?d [m€B /` M?Q p"v- GBM? E?B T L? M +kM; F?¬M; i?'v L? ç-
S?QM; Km®M çB t X
L;mv M H B +€+ M; QÆB +kM; #B iX h`QM; HÁM; J¢+ GQm h¬ªK ç°M; K°i ?²B- M
S?B hB m L?½ +kM; ç M çQ iB M æQÌM; S?QM; - M?QM; H¢B #` KbM? +?B K iB
i`€M? [m K°i # M- ç +?Q KbM? p" bQ ç +| +Æ ?°B M|B +?mv MX
S?B hB m L?½ çSM; Î MÆB ç| FBM? M; ¢+ M?bM p T?QÆM; ?QÈM; æQÌM; S?QM;
@ S?m [m•M F?¬M; K M; +?9M; i çB +MM; - H-M çB M"v M?'i ç`M? `i M;mv ?B KX

"ϕ+? hB m GϕB F?) +Q`B K°i iB M; ,
 @ G-M M"v F?¬M; K M; i?2Q +?9M; i - #ÎB pbi?U+ HU+ +?9M; i F?¬M; ϕO- M m i
 æQ`M; S?QM; ϕ•m #Ä +?9M; i HϕBX æBi?¬B- p M?"im Hmv M im Hmv M +?Q i®
 H" H9+ +?9M; i ϕ½ i'M +?S+ GBM? ;B B5
 @ hB m GϕB i, i, /½ i•K i?"i HÈM5
 S?B hB m L?½ H2 HQÐBX
 @ L? ϕ-m- +?ŠM; H) +?QM? H" M; QÆB ϕ½ iB i H° iBM iS+ +?Q +€+ M" M; \
 æQ`M; S?QM; pW iB M p"Q E?9+ æbM? aÆM pW ?ÄB GBM? E?B T L? MX
 @ E?¬M; +|5
 GBM? E?B T L? M Q M m' M; X
 @ G-M M"v i F?¬M; M|B +€B ;b +ªX
 @ h?"i bU\
 @ æQÆM; M?B M H" i?U+5 >W- S?QM; + + H" M; Q`B t'm- i F?¬M; ϕ w iÈB M; Q/
 hB m M? ϕ-m HϕB ;B" M /¶B- æQ`M; S?QM; /K /¶ K°i ?²B- iB m M? ϕ-m KÈB pmB
 æQÊ+ MY ϕQ`M; - æQ`M; S?QM; ϕϕB T?€i i?¬M mv- ?" M; T?K+ K°i +QM #€Q HBM?
 M| ϕB ϕ M H®B p"Q GBM? Jϕ+? *?B æ` X
 *QM #€Q M"v +?ŠM; [m H" L; k ;B B HBM? i?9- H'v i?U+ HU+ h?B M ;B B +O æQ`
 GBM? E?B T L? M +| i? +•m i?¬M; pÈB HBM? i?9- +QM #€Q +kM; i?S+ i?`B- M; Q
 S?QM; X
 L?È M; "v ϕ| - F?B H-M ϕ-m iB M KbM? iB M p"Q E?9+ æbM? aÆM- #` K°i ϕ€K L; k
 ;B i- #'i ϕ„+ /o +?ϕv p"Q i?9 K°i `€M? Mû- +m®B +MM; iS+ #` E?B m h?B M G M;
 ϕ M i`QÊ+ +Y h?B M h9 i¬M; - bmwi M[K M; iÈB i B ?¼ M; "T ϕ-m +?Q h?B M h9
 >" M; T?K+ +QM HBM? i?9 M"v- F?¬M; T?ªB pbi®+ ϕ° +O M| M? M? ?ÆM #ªM i?•M
 H®B p"Q F?€t - M m +QÐB #€Q i? v ϕB #°- +| i? iB i FB K ϕQÊ+ +?9i bS+ HU+X
 " M; "v b m ϕ| - æQ`M; S?QM; ϕ½ t•K M?"T p"Q p` i`Q T?¬M #KM; E?9+ æbM? aÆ
 M; šm M?B M +ÁM +| i? M?bM i?'v i?•MªM? ϕ iY h?B M h9 i¬M; ϕB ?€B i?m®+ -
 ?„M F?¬M; ;†T ϕQÊ+ B +ªX L?[M; ϕ iY h?B M h9 i¬M; ϕB ?€B i?m®+ F?¬M; /€K
 B +kM; F?¬M; /€K + K ϕQ M E?9+ æbM? aÆM F?' M; H² i? M"v +| # Q M?B m i?S
 æB [m ϕ` T?QÆM; H9+ i`QÊ+ i Q M; ° E?B m h?B M G M; - /M /K /¶ i? M"Q i?b +Q
 iB M H MX æ M MÆB ϕ•v- i?•MªM? GK+ ;B B HBM? i?9 ϕ½ tm'i ?B M- +QM #€Q M
 t•K T?ϕK b Q\
 "'i ϕ„+ /o æQ`M; S?QM; +?d +| i? ;BªB T?| M; M|- +kM; F?¬M; ibK GK+ ;B B HBM
 iB T i`B M F? B i?•M T?€T ϕB p T?Q i`QÊ+X
 *ª E?9+ æbM? aÆM- H½ M? i?'`°M; HÈM F?¬M +MM; - F?¬M; B #B i M| iQ HÈM #
 `°M; i` M ϕQ`M; b) +?ϕK i`€M K°i Qi GK+ ;B B HBM? i?9X L?QM; H"K +?Q ?„M F€
 ?„M i?"K +?Q +ÁM F?¬M; i?'v i?•MªM? +O K°i +QM HBM? i?9- /¼+ ϕQ`M; +ÁM M;
 *Y p"Q GBM? Jϕ+? *?B æ` - æQ`M; S?QM; +?d #B i ϕ| H" K°i +€B bQ`M M9B- M?
 ϕ½ +| i`Q M?È +O *?mM; JBM? F?ªQ +?SM; - Km®M ibK M; ¼M M9B M"v +kM; F?-
 ϕQ`M; ϕB b B H +? K°i +?9i +kM; +| i? ϕB b B +ª M; "M /†KX
 L?QM; æQ`M; S?QM; `i K v K„M- ibK FB K K°i T?ϕK pB iQ M?Q i? bm®i ? B M;
 M; mv M #ªQ tm'i ?B M i`QM; i-K K„iX
 @ *m®B +MM; +kM; ibK ϕQÊ+X

æQÌM; S?QM; i?Î` K°i?ÆBX

L;mv M"ªQ aÆM- ç•v +?QM? H" i M +O M;¼M M9B M"v /Q M;QÌB +O GBM? J¢+? +|`M i" M; GBM? J¢+? \*?B æ` X h¢Q ?| i?"i bU H"K +?Q M;QÌB i bÊ ?½B i?€M T t - M;¼M M9B ;B®M; M?Q ç9+ K°i ç¢B M;mv M #ªQ çSM; bWM; bYM;X

*Y p"Q F?¬M; M^K Î +?•M M9B- K" M^K M; v ;B[bQÌM M9BX *kM; F?¬M; #B i H" ? v çQÊ+ M;QÌB +? i¢Q ` X L m M;QÌB F?¬M; #B i `ä ç` ?bM? MÆB ç•v- /M #B i` *?B æ` - +kM; F?¬M; i? iB M p"QX

æQÌM; S?QM; +| i`Q M?È +O *?mM; JBM?- [m2M pB + / H"KX

h?ª M;QÌB # v H M i` M- iÁ L;mv M"ªQ aÆM M"v + Q ;¬M p¢M i`QÊM;- /MM; i®+ TªB ? Q T?Q i?ÌB ;B M K°i +?ûM i" M?Ä- KÈB çB iÈB p` i`Q bQÌM M9B- # v tmM; æQÌM; S?QM; ibK i?'v K°i bÆM ç°M; ç2M M?€M?X

*?QM? H" M|- i`QM; M°B i•K æQÌM; S?QM; pmB p - +9B M;QÌB H Q tm®M;- # v ç L æWM; iQÎM; +| i? / /"M; iB M p"Q GBM? J¢+? \*?B æ` M?Q p"v- i'i +ª +?d KÈB #, " M i`QM; M;¼M M9B `•K K€i`K QÈi- +?B m + Q M,K i`QÊM;- `°M; ?ÆM # i`QÊM æQÌM; S?QM; +'i #QÊ+ iB M p"Q- pW çB pW +`M i?"M [m M b€i ibM? ?m®M; tmM

h¢B MÆB H¢ HšK- K¼B i?S +`M i?"M H" i` M ? i- ç•v H" i?QÎM; i?S + +Æ #ªM M?'i> M"v ;¬M +Y p"Q GBM? J¢+? *?B æ` ? v F?¬M;- HBM? F?Q tmM; [m M? ç•v M²M; ç i`QM; +ªK ;B€+ +O æQÌM; S?QM;- HBM? F?Q Î ç•v M²M; ç"K ?ÆM # M M;Q" B ;'T h?ÌB çB K KÈB iB M p"Q- pšM +ÁM K°i +?9i €M? b€M; iW # M M;Q" B +?B m p"Q- +`M; i®B- ç M H9+ M"v K¼B i?S #B M i?"M? i®B ç2M M?Q KU+- H'v M?½M HU+ + M?bM i?'v #'i F€ p"i ;bX

hW i`QM; J`©M? F?¬M; ;B M tm'i` K°i F?Ä .¢ JBM? \*?•m +¬K i` M i v- H"TiS+ b b€M; ¬M ?Á X .¢ JBM? *?•m ?„M H'v çQÊ+ iW i`QM; "¢+? æ "Q \*ªM?- i` M i?¬M; [m"i +| F?ªK H M F?¬M; Qi- i?ÌB çB K æQÌM; S?QM; `ÌB F?ÄB ç½ H'v çBX >"Q [m M; iW i`QM; .¢ JBM? *?•m iªM ` `i 'K €T- æQÌM; S?QM; #QÊ+ M? M? p T H•m- ? B i?¬M; ç¢Q T?•M M?€M? tm'i ?B M i`QÊ+ Kfi æQÌM; S?QM;X

eR3X *?QÆM; 8d8, *?mM; :B *?mM; G°X Ui?QÊM;V

æQÌM; S?QM; #B i`ä H¬M M"v TªB [m Q i`€B- M?QM; ?„M pšM TªB [m M b€i + i?¬M; ç¢Q # M i`€B ?ÆB M;?B M;- +| F?„+ K'v +?[bBM?- K" # M TªB- F?„+ +?[i

L?'i MB K bBM?- M?'i MB K iY5 aBM? hY *?B J¬M- ? B +€B i?¬M; ç¢Q T?•M M?€M çÆM ;BªM M?'i- çB aBM? K¬M H" +?QM? t€+- çB iY K¬M æQÌM; S?QM; F?¬M; #B +| F?ª M,M; b) +| #šv `T i²M i¢B- M?QM; +?„+ +?„M K°i +?mv M- ç| H" H¢+ çQÌM;

*Y p"Q GBM? J¢+? *?B æ` M"v- +?QM? H" K°i +€B K +mM; F?'M; H²5 *| p¬ b® M embfß -U2eđ F?MmM pW?i¬M; M#ª MæF?w MÃÖ b kae QÊ+ÄvQ-MdQ•Mk H?Qm(?;t€ bdp;+M çÆM?B • ^• ^ÆQđ đ hđQ @ÄP...@

GBM? E?B T L? M i`QM; +QÆM; i•K p~v p~v M„K i v M?Ä i`Ê mv- M`M; F?¬M; i?Q+
i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM; X

æQÌM; S?QM; F?) +QÌB K°i iB M; - +QM; M; †M i v #9M; ` - ç€M? p ;B[ i`QÌM; iB

æBM? K°i iB M; - i`QÌM; iB M # v i`Î p - #‡M; `QB ç-v i`ÌB iB m i€M- æQÌM; S?QM

h?-M b„+ *?mM; G° b[M; bÌ- i` M F?m¬M K†i K„ H H° ` i?-M b„+ F?‡ ?B m- M`M;
+?mv M ;bX L?QM; M`M; F?¬M; M?Ki +?Q +?9i M`Q- +€M? i v i`„M; #‡+ `mM H M H
i`Î p +m°M H¢B i?`M? ?bM? i`ÁM +m®M i`Î H¢BX

L?•M +Æ ?°B M`vX L K M?•M ç M; ç®B +?B M pÈB \*?mM; G° +kM; H Q p T?Q M`
G° #`i ç„+ /o i?m ??B i`QÌM; iB M- M; Q`B KB M; +QÌB KdK M‡B,

@ æ2K HBM? i?¢+? HQm H¢B- M¬ ;B i?ª M; QÆB `²B çB5

@ L^K KÆ5

L K M?•M FB ?ûi HÈM K°i iB M; - [m v ç-m M^K b'T tm®M; - +?B m pW `²B /o M?B

oW +?¢v- pW [m v ç-m M?bM æQÌM; S?QM; ?¬,

@ >mvM? ç`B +?¢v M? M? H M- M[ M?•M M`v H` M; QÌB çB M5

:†T #B M +® M`v H`K æQÌM; S?QM; +ªK i?`v /Î F?‡+ /Î +QÌB- M K M?•M ç9M; H` `'
M?Q p`v T?ªB F?ûQ çQ ç~v KÈB T?ªBX L?QM; ?„M +kM; F?¬M; ;B®M; ç€K M; QÌE
#Ä +?¢v b) FB K M; QÌB +?`m i`"M i? v KbM?- H`v æQÌM; S?QM; H`K H€ +?„M ç i`
?„M i`QÊ+ F?B #Ä +?¢v H¢B M?„+ M?Ä æQÌM; S?QM; - +kM; çQÊ+ t2K H` M; QÌB #

J°i h?B M ;B B i`mM; T?~K +MM; K°i h?B M ;B B ?¢ T?~K HB M i?O- +kM; F?¬M;
h?B M ;B B i?QÈM; T?~K- ?„M #Ä +?¢v +kM; F?¬M; b BX

L?QM; æQÌM; S?QM; b) F?¬M; ç w iÈB HÌB ?„M M‡B- #ÎB pb ?„M +‡ i?U+ HU+ +?
T?~KX h®+ ç° M; QÌB M¼ F?¬M; +?“K- b m F?B M‡B tQM; ç½ F?¬M; +ÁM i?`v #‡M
æQÌM; S?QM; p` *?mM; G°X

> B ç-m H¬M; K`v +O \*?mM; H° ?B M` K°i +?9i /Q /U- p®M ç`M? çm`B i?2Q M K M
M K M?•M FB +kM; K M; i?2Q K°i F?®B ?¢ T?~K HBM? i?¢+?- H`K +?Q M`M; Km®

L?QM; bmv iQ K°i H9+- HB M #m¬M; i? +?Q w MB K i`QM; ç-m- mv M +?mv M /"K

@ h?"i bU +?€M ;?ûi K`- +?¢v M? M? M?Q p`v- M¬ ;B b Q ,M M; QÆB çQÊ+X

G"TiS+ M; ?B M; ç-m KdK +QÌB M?bM +?^K +?^K p`Q æQÌM; S?QM; - i€M i?QÎM; M

@ L; QÆB +‡ +®i F?Q ?ÆM ?„M M?B m- iB m + + M; QÆB F?¬M; bÊ M¬ ;B b Q\

@ h¢B b Q i T?ªB bÊ M; QÆB\

æQÌM; S?QM; F?) +QÌB K°i iB M; X

*?mM; G° p¶ i v M‡B,

@ hB m + + [mª M?B M H` F i`B + Q ; M HÈM- M¬ ;B ``i i?Q+? M; QÆBX E?¬M; #
+?9i `QÊm i•K bU- çQÊ+ F?¬M; \

@ æ M; ?` M`v [mª i?U+ F?¬M; i - M?QM; b m F?B m®M; `QÊm i`Á +?mv M tQM; - M

ekyX *?QÆM; 8de, L; QÆB Jm®M *? i\

*?mM; G° +?2 KB M; M?äM; M?)Q +QÌB M‡B,

@ hB m + + M; mv M w i?QÆM; i - M¬ ;B b) ``i i?Q+?X

@ *?mM; ;B *?mM; G°- M; ?2 / M? F?¬M; #^M; ;†T K†i- [mª M?B M H` T?‡M; ç½M;

æQÌM; S?QM; +?"K`½B H„+ ç-mX

h` M F?m¬M K†i`¢M; `Ð+O \*?mM; G° t i[m K°i iB /` b„+- K†+ /M ç M; +QÌB- M
~M~M K°i iB iS+ ;B"M- M"M; #bM? bBM? ;?ûi M?'i M; QÌB F?€+ M|B M"M; T?|M; ç

•M? K„i b€M; [m„+ M?bM +?^K +?^K p``Q æQÌM; S?QM; - *?mM; G° M|B,

@ hB m + + ç½ #B i i?•M T?"M i, i,- pb b Q +ÁM F?¬M; +?¢v\ L; QÆB F?¬M; bÊ i,
F?¬M; +ÁM b Q\

@ *| #ªM HoM? i?b i?Y t2KX

h v æQÌM; S?QM; `mM H M- ç2K æ°+ ©M? #„M` X oW `²B æQÌM; S?QM; iB T t9
T?QÆM; K°i H-M- #B i`ä i`QÌM; iB M M`v H` h?B M "BM?- M m ç€M? i v F?¬M; -
M`QX >ÆM M[ - æQÌM; S?QM; bÎ i`QÌM; M?'i H` €K F?Q- /MM; i`QÌM; FB K ç®B
K°i MY #´M bU K` i?¬BX

h`QÌM; FB K M, K K`m- H¢B ç +?Q €M? K„i *?mM; G° iÄ b€M; - M"M; F?¬M; M; ?o i
i9 M`v H¢B tm'i` K°i i? M? h?B M #BM?X "ÎB p"v- /M F?¬M; çQ¢i çQÊ+ HBM? i?Q
+| i?m ?Q¢+?X

>m®M; +?B- i?B m MB M M`v HÈM H M [m€ +•m /šM M; QÌB- M m +| i? [m ç K pÊ
FbK HÁM; F?¬M; çQÊ+ HB K HB K #Ì K¬B çÄ K¼M; - €M? K„i K Hv- i?•M i? /¬M /'

L[M?•M M`v ;B®M; M?Q ;B| tm•M- #'i Hm"M MFQ+? i?Q+? ;b +kM; ç m +| i? H`K M

@ E? M? F?€+? hB m + + M; QÆB +| H€ ; M F?¬M; M?Ä- M?QM; i?U+ HU+ [m€
i`Î p - b m ç| i, i, b) T?K+ i?` M; QÆB ``i i®iX

"° M; U+ *?mM; G° M?ªv HQ¢M H M- i`QÌM; iB M F?¬M; K°i iB M; ç°M; [m'i p T?Q

"° M; U+ iQ HÈM +O M"M; - +kM; +| i? çQÊ+ t2K H` ?mM; F?Q5 h?ÌB çB K ç€M? M?
i•K i`Q F?¬M; FB M ç`M?- #° M; U+ +?QM? H` K°i ?mM; F?Q +| i€+ /KM; F?¬M; M?
i? M? / M? +O *?mM; G° - +kM; T?ªB i?9+ i?O +?`m i`|B- `i M?B m M; QÌB #` K ?
M?Ä +O +†T ?mM; F?Q M`vX

L?QM; /M *?mM; G° +| T?|M; ç½M; +Ð M`Q +kM; F?¬M; i? M`Q b€M? #^M; h?B h?
ioM? M?Q ç`Q ?Q +?B m i?Ov- çB M?Q HB m çmM; çQ i`QM; ;B| - T?QM; iB M? p¢
M; QÌB i +| +ªK ;B€+ T?QM; iB M? pk K`- M?QM; /M M`M; +| ,M M|B M;ª M; ÈM ? v ç°
;B€+ F?¬M; çQÊ+ iU M?B MX

L|B K°i +€+? F?€+- h?B h?B pk K` H` p iU M?B M- M?'i +Y M?'i ç°M; - K°i +€B M
+| i? +•m ?²M M?B T T?€+? M; QÌB F?€+- K` *?mM; G° T?ªB /MM; i?•M i? +O Kb
€M? K„i M K M?•MX aQ b€M? +? M? H +? +O ? B M; QÌB ç9M; H` F?¬M; +MM; K°i

æQÌM; S?QM; +| i? +?®M; çÐ p K` ?Q†+ K M; QÌB +O h?B h?B- +?Q M M F?¬M;
K†i pÊB i`QÌM; iB M ç€M? 9T- /M M[ M?•M i`QÊ+ K†i +| tBM? ç T +Ð M`Q- +kM; F?
;BK+ +QÆM; F?Q- iW i`QM; æ°+ ©M? i`M M` K°i +´ F?Q ç°+ - i?2Q FB K i? ç•K` X

æ¬B K„i *?mM; G° M; QM; iK- M"M; imv i ç®B F?¬M; M; ?o iÈB h?B M #BM? i`QM;
+| i? +´ [m€B T?|M; ` ç°+ F?Q M?Q p"v- F?¬M; /€K F?BM? i?QÌM; - i?B i`B M bÎ ?
T?ªB K m +?|M; #„i æQÌM; S?QM; H¢BX

h?B M ;B B h?QÊM; T?~K Km®M #„i h?B M ;B B >¢ T?~K F?¬M; +| ;b H` F?|X

h`QÌM; iB M # i`QÊM; M^K Î i`QM; i v *?mM; G° M?Q tm'i i?¬M M?"T ?| -[m, #Q
FB K- ç•K` ç| ç| FB K ?Q - F?B i?b H`K ç Q- ç¢B F? B ç¢B ?¢T M?Q w pB M /m
i`QÌM; i?QÆM; #ûM M?¼M- F?B i?b ?| i?`M? +¬M- +¬MªM? ?Q`M? iªQ i?B M [r
[m'M K°i pÁM; HÈM [m M? M; QÌB æQÌM; S?QM; X

S?¢K pB +¬M; FQ+? +O i`QÌM; iB M # Q T?O i`QM; T?¢K pB ? B KQÆB i`QÊM; -
+€B F?2- K¶B K°i H-M i`QÌM; iB M tm'i ç°M; - ç m K M; i?2Q •K i? M? i? M? i?9v
K°i i? M? ç¢B +?Mv ç€M? p`Q M?•M i•KX

ok F?Q M?Q i`QlM; iB M F?-M; F?| F?@M; +? - M?QM; im Hmv M H¢B F?| p- +M
i`QÊ+ T?ªB iU i'M i?QÆM; KbM?- pb Hmv M hB MU`QBV i?m"i M"v *?mM; G° #Ä`
pÊB i?U+ HU+ h?B M; B B i?QÊM; T?~K +O M" M; - æQlM; S?QM; /MM; K°i MY +
G° M M`ÆB tm®M; ?¢ T?QM; X L m F?-M; T?ªB #ªM i?•M T?ªM SM; `i M? M?- K¶
M?'i i`€M? Mû +-M; FQ+? ¸®B T?QÆM; - p- +MM; +| F?ª M, M; #` M" M; i`|B H¢BX

hW i`QM; æ°+ ©M? bBM?` ¸°+ F?Q- #` *?mM; G° H"i i v ¸€M? i M- F?-M; i?ª M?
h?U+ HU+ +O M" M; F?-M; i?'T- +?d +-M MQM ?ÆB- b) F?-M; #` ¸°+ F?Q [m'v M
i? H"K M" M; i`¼M; i?QÆM; - F?B ¸| M" M; F?-M; i? iU +?O T?ªB ?- ?'TX

æQlM; S?QM; `i Qi F?B ¸KM; T?ªB ¸`+? M?•M /MM; i`QlM; iB M H"K pk F?Q- +
*?mM; G° M? M? +?|M; X *?mM; H° +-K i`QlM; iB M i`QM; i v ¸€M? M? m pÊB æQ
FB m /B K F?-M; M?"M`¶B- i`QM; KB M; Hm-M Hm-M tm'i ?B M M?[M; HlB H) F?
*?mM; G° H¢B i?B i`B M M?[M; +?B m i?S+ F i?ÊT M?Q p- ibM? ?[m w H"K H°` /
M[M?•M M"v [mª i?U+ H" F?„+ iBM? +O M K M?•MX

@ hB m + + - M; QÆB ¸WM; T?ªM F?€M; - +?ŠM; H) M; QÆB F?-M; Km®M i?•M i?
*?mM; H° ¸€M? H•m K" pšM F?-M; #„i ¸QÊ+ - i`QM; HÁM; ¸-v F€ [m€B- /M M; QlB i?
¸®B /B M i`QÊ+ K†i #` M" M; €T +? M?Q p"v- M?QM; pšM H"K M" M; +| +ªK ;B€+`
i? /MM; K°i +?B m +? T?K+ ?„M- M?QM; p"Q i?lB ¸B K K'm +?®i ?„M pšM +| i? #
¸`M? +?®M; ¸ÐX

@ E?-M; Km®M5

æQlM; S?QM; [mv i ¸Q€M ¸€TX *?mM; G° +?€M MªM5 L" M; +?Q iWM; ¸KM; T?ªB
T?QM; ibM? M?Q i? M"v- M K M?•M ¸KM; T?ªB i`QÊ+ FB - M?bM i?'v i?•M i? +O
M; šm M?B M ;†T T?ªB M K M?•M H"K` p + Q i?QÊM; - M; Q" B KB M; M|B`i ? v- M
Km®M Km®M +? i- b m F?B #` M" M; +? M; U F?-M; T?ªB ¸ m ¸ÁB ?ÄB p- ¸° ? v b

æQÌM; S?QM; i?B m +?9i M[#”i +QÌB i?~M? iB M;X

@ h h F?~M; +ÁM F?Q HU+- M;QÆB +| i? ;B9Ti `”i i?m®+ F?~M;\

*?mM; G° i?î` KÎKB M; M|B- M?[M; HÌB M”v F?~M; T?ªB Km®M +•m /šM æQÌM; S +ÁM +?9i F?Q HU+ M”Q- #` K°i FB K +O æQÌM; S?QM; ç•K i`¼M; i?QÆM; - ?ÆM H„M; ?½B ?MM; M M H”K ;b +ÁM F?Q HU+X æQÌM; S?QM; HB + M”M; K°i +€B i?” i?QÆM;

J°i F?2`½M? i?”i b•m / i?”i i`„M; MäM ?B M H M i`QM; i-K K„i- M?bM p”Q ?mM; ç-m p€M; K„i ?Q - H”K +?Q M;QÌB i M?”M F?~M; çQÊ+ bmv M;?o p”M pÆ- H9+ M1 M”v #° [m-M €Q KÄM; M?Q +€M? p2 /€M b€i p”Q M;QÌB +O M”M;- ç2K +ª /€M; M;C #¢Q H° i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM;X

æ m K„i ç m K„i - b„+ K†i æQÌM; S?QM; çÄ H M- €M? K„i M?bM +?¶ F?€+ M|B,

@ hU M;?o #B M T?€TX

*?mM; G° i?’i p¼M; K°i ?²BX " M M;Q”B i`ÌB +ÁM ç M; KQ - æQÌM; S?QM; F?Q M M?”K K„i i”T i`mM; iQ iQÎM; bmv M;?o- +~M i?”M ” bQ€i i`Q M?Ê+O *?mM; JBM? b€i ç°M; ioM? +O *?mM; G°- ?„M F?~M; ?Q”M iQ”M v M i•K pÈB M[M?”M M”v- M HûM- +?Q M M F?~M; i? +?O [m MX

a m HQM; p M; H M iB M; b°i b°i bQ¢i bQ¢i- ?šM H” *?mM; G° ç M; +îB [m-M €Q- ?°+- +?”+ ?šM H” M”M; ç M; `”i i?m®+ +?Q KbM?X JQ iQ +ª M;”v- ç M # M ç K KQ çB` M;Q”B i bK +OB ç M?”K HY - ?„M ç2K p T?ÁM; K°i i’K` K- ç2K KbM? p” \*?m +?•K HY - H”K +?9i; b ç| +?Q M”M; ,MX .-m ;b \*?mM; G° +kM; H” h?B M ;B B i?QÊ F?~M; i? +? çQÊ+- imv i?K FB K i?QÆM;- H¢B #`i`9M; ç°+- M?QM; [m # M;”v- i QiX

L?QM; H”K +?Q *?mM; G° m’i S+ M?’i- KB M; FB K i?QÆM; ç H¢B KB M; p i i?QA i? iB m i`W ? v F?~M;- M m F?~M; i? iB m i`W L;?o iÈB +€B M”v- *?mM; G° ?” M;?B M`,M; M;?B M HÊB- M?QM; i M M K M?”M im’B F?~M; HÈM M”v H¢B [m€ bS i?’v +| +?9i bÊ ?„MX

" M;”v [m çB- æQÌM; S?QM; F?~M; M|B pÈB *?mM; G° +•m M”Q- M;QÊ+ H¢B *?m bU pÈB æQÌM; S?QM;- M?QM; F?B Km®M M|B H¢B #` æQÌM; S?QM; i`WM; K„i K°i Zm€ ç€M; ;B”M5 h`QM; M°B i•K *?mM; H° ?”M æQÌM; S?QM; Km®M +? iX

>„M H” / Q i?Èi- i H” i?”i +€- M9B t M? +ÁM ç| bÊ ;b F?~M; +| +OB ç®i- i`QM; M Mªv bBM? €+ ç°+- M;”v b m M?”i ç`M? b) +?Q ?„M ç T K†iX

.M +| i? ?Q”M iQ”M ?²B T?K+- i?U+ HU+ ç¢i iÈB çdM? T?QM;- M?QM; *?mM; G° T?ªB ç®B i?O +O M K M?”M M”v- K’v M;”v i`QÊ+ +?B M ç’m- \*?mM; G° ç½ M?bM` HU+- ?B M ;BÌH” h?B M ;B B ?¢T?~K- ç½ +| i? i?QªB K€B ç€M? #¢B h?B M ;B B i *?mM; G° +ªK i?’v +| +?9i F?~M; iBM çQÊ+X " M;”v b m ç| - *?mM; G° ç½ ?²B T?K +| i?U+ HU+ iU #ªQ p KbM?- æQÌM; S?QM; Km®M Hv F? BX

E?~M; +MM; M”M; M|B i? K +€B ;b- *?mM; G° +kM; ?B m w æQÌM; S?QM; Km®M ;

@ L;QÆB i M H” ;b\

*?mM; G° M?bM æQÌM; S?QM; ?ÄBX

@ o b m M;QÆB b) #B iX

*Wm Q€M ;B[æQÌM; ;B +MM; *?mM; ;B ç½ F i- KbM? p” *?mM; G° M?”i ç`M? b) Q€M ?”M HB + ?„M- i?Á i v ç2K i`QÌM; iB M # i`QÊM; ç€M? p T?Q æQÌM; S?QM / /`M;- M; v b m ç| - M[M?”M M”v [m v ç-m +?¢v i`®M- +?¢v çQÊ+ t t - +| •K i? M

@ s9 M K M?”M- i, i, M?”i ç`M? b) M;?o #B M T?€T ?”M; T?K+ M;QÆB- F?B M +?Q i 5

@ *S M^K KÆ çB5

ekjX *?QÆM; 8d3, æQÌM; :B "aQX

æQÌM; S?QM; i`ÊM i`„M; K„iX *?mM; G° çB`²B- æQÌM; S?QM; +kM; H M çQÌM; çB
F?¬M; M; ?o iÈB- pW iB M p`Q GBM? Jç+? \*?B æ` HçB i`b ?Q½M K'i # M;`vX

@ ob b Q F?¬M; ;B i M`M; 5 L`M; H` M; QÌB \*?mM; ;B - H` F ç`+? +O M; QÆB5
GBM? E?B T L? M K°i #KM; F?¬M; pmBX

@ :B[M`M; HçB b) ?[m /KM; X

æQÌM; S?QM; ?²B iQÎM; HçB €M? K„i *?mM; G° # M;`v i`QÊ+- ç! H` €M? K„i Kmç
M; QÌB +! M?•M iQM? b) M?bM` X *?mM; H° F?¬M; +! i?U+ HU+ T?ªM F?€M; HçB p
+?Q M M ç•K H Q T?ªB i?2Q H Q- pÁ ç½K HçB bSiX

L?QM; K`

h`QM; M°B i•K +O HQçB M; QÌB M`v b) i`M M;`T ?"M w- F?¬M; çÆM i?m-M H` ?"M
+?QM? M; mv M M?•M içQ` #B F`+? +?Q M`M; X *?mM; ;B 5 L; QÌB *?mM; ;B 5 æ
M? 'i- M`M; ?"M M?[M; M; QÌB ç iY \*?mM; ;B ç½ iWM; F?B / M`M; - ?"M M?[M; + Q
iY M`v- M`M; ?"M F?¬M; +€+? M`Q ;B i M?[M; F M`v K°i +€+? i?®M; F?Q€BX

L`M; ?B M içB F?¬M; ;B i- pb M`M; +?Q +! i?U+ HU+ M`v- +?Q M M ç2K +Wm ?"M
+?Q M`M; +Æ ?°B- æQÌM; S?QM; iBM iQÎM; - M`M; b) iQ+? +U+ i`ª i?M ?ÆM #'i +S

æ•v H` K°i [m•M +! ?[m /KM; - M m /šM /„i [m•M +! M`v i®i- F?B æQÌM; ;B +MM; *
tm'i ?B M ?B m [mª F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; X

ob +, M M?„+ M?[M; çB m M`v- æQÌM; S?QM; KÈB F?¬M; ` i v; B i +? i *?mM; G°- H
M?[M; +? [i?QÆM; p` ;BªB ç°+ +?Q M`M; - +ÁM Î HçB #ªQ p M`M; # M;`vX

Jm®M HQm HçB i`QM; i•K *?mM; G° +ªK ;B€+ i®i pÈB KbM?- imv æQÌM; S?QM; +ª
M?QM; KbM? p` \*?mM; G° H` M; QÌB çB +?mM; çQÌM; - æQÌM; S?QM; Km®M ;B i M;
?QçM- *?mM; G° +kM; Km®M ;B i M; QÌB *?mM; ;B - KK+ iB m; B®M; M? mX *?d +
+?mM; H° w MB K i`QM; ç-m- +?mM; H° HçB iW ç-m ç M +m®B ç m F?¬M; +! M?bM

æ2K KbM? M?[M; T?ÄM; çQ€M +O KbM? M|B +?Q GBM? E?B T L? M M; ?2- iB m M

@ >W- M m M?Q M? ç-m *?mM; G° F?¬M; T?ªB M[iY- S?QM; + + +! ;B i M`M; F

@ L K M?•M +`M; i®i ?ÆM- M[M?•M [m€ T?B M iQ€BX

æQÌM; S?QM; M; Q`B KB M; i`ª HÌB M?Q p`v- M?QM; i`QM; HÁM; +! +?9i +?°i /çX L
G° i?U+ bU H` M K M?•M- M|B F?¬M; +?WM; K°i FB K ç! +O æQÌM; S?QM; b) ç•K

.B M iQ+? GBM? Jç+? *?B æ` M`v +U+ F€`°M; HÈM- HÈM; 'T KQÌB H-M "ç+? æ "C
S?QM; +ªK ;B€+ M²M; ç° HBM? F?Q Î ç•v- F?¬M; i? M`Q bQ b€M? çQÊ+ pÈB "ç+?

L?QM; ç•v H` +?mv M F?¬M; +! #B M T?€T- i`QM; pÁM; M;`M M, K [m i`QM; "ç+? æ
bBM? b®M; - K` Î ç•v HçB +! `i M?B m i¬M; K¬M p` ;B i°+- M?•M F?Q `i pQÊM; -
?ç i?'TX *?Q /M M?Q p`v- GBM? Jç+? \*?B æ` +?QM? H` GBM? Jç+? \*?B æ` - HB
?ÆM i? iK+; 'T K`v H-MX

Í +?¶ M`v im Hmv M- M? M? ?ÆM Î i`QM; i? iK+ `i M?B mX h`QM; i? iK+- K°i M; C
b„+- /M +! +, M +Æ i? HU+- T?€i i`B M ç M h?B M ;B B i?QÊM; T?~K- Qi M? 'i +kM;
Î +?¶ M`v- HçB K'i F?¬M; ç M KQÌB M, K- çQÆM; M?B M- i`QM; GBM? Jç+? *?B æ`
toM?- F?¬M; T?ªB K¶B M; QÌB Î ç•v ç m H` F HÈB ?çB- M; QÌB +! iQ +? 'i #bM? i?C
M; QÌB M`v /M Î #'i +S ç•m +kM; H` M?B m M? 'i- /M bY /KM; i`B M; mv M i®i +Ð M`C
i?•M +O ?„M +kM; +U+ F€ +! ?çMX

h?lB çB K æQlM; S?QM; iB M i?ŠM; p ç` T?QÆM; +O æQlM; ;B - i` M çQlM; çB
M?[M; M; QlB M`v +| >mv M ;B B- +| æ` ;B B- +kM; +| h?B M ;B B- +?d +| çB m K
F?¬M; T?€i bBM? #i +S pB + ;bX *?d +| b® Qi h?B M ;B B- F?¬M; +| +?9i ?ªQ w p

>ÆM M[æQlM; S?QM; T?€i ?B M K'v +?¶ +| h?B M ;B B + Q i?O ççB +?B M- M?[
i? HU+ #'i ç²M; - F?¬M; #B i ;b M; mv M M?•M ;b- iY +?B M pÈB M? mX hmv æQlM
F?¬M; Km®M çB ;•v +?mv M- çKM; ;†T T?ªB +?mv M M`v HB M i`€M? çBX

oÈB ?„M K` M|B- GBM? Jç+? \*?B æ` M`v H` K°i ç` T?QÆM; Hç HŠK- +?Q M M +~M

h?lB çB K K'v M; `v +?çv çB M`v- æQlM; S?QM; +kM; +~M i?"M [m M b€i bU T?•M #
*?B æ` M`vX *,M +S i`Q M?È \*?mM; JBM?- i`QM; GBM? Jç+? *?B æ` - i? HU+ Kç
+MM; h` M; ;B X h`QM; ç|- "®; B i?U+ HU+ KçM? ?ÆM K°i +?9i- +| KQlB p` GBM
?ÆM K°i +?9i- #lB pb h` M; ;B +kM; +| +?QM p` GBM? ;B BX

æQÆM; M?B M- ç•v +?d H` p # M; Q`B- ? B M?" M`v +| +?2 /'m €i +?O #`B ? v F?¬
+MM; h? M; ;B - i`QM; GBM? Jç+? \*?B æ` M`v i`mv M i?W K'v M; "M M, K- ç m H`
€i +?O #`B H` +?mv M #bM? i?QlM; X

h`W ? B ;B i°+ +QlM; ççB M`v ` - M?[M; ;B i°+ +ÁM HçB- ?Q†+ M?B m ?Q†+ Qi ç
? B M?" M`v- K` æQlM; ;B HB M KBM? pÈB "®; B - K` *?mM; ;B +MM; h? M; ;B H

*ª GBM? Jç+? *?B æ` - i'i +ª +€+ i? HU+ ç m H'v ? B ;B i°+ M`v H`K ççB i`"M /Q
"bM? i?QlM; b) F?¬M; T?€i bBM? ççB +?B M ;b- imv +kM; +| tmM; ç°i- M?QM; F?
+O ;B i°+ - +?d F?B ç M i?lB ;B M KQlB M, K ;B i°+ bQ ç'm- KÈB tm'i ?B M ç€M?

"lB pb KQlB M, K b) +| K°i H-M ;B i°+ bQ ç'm- [m M ? ç M HÈB Q+? iQÆM; H B +
M; QlB M`v `i +QB i`¼M; X

J¶B H-M ç M i?lB çB K M`v- +€+ h?B M ;B B + Q i?O b) çB ` M; Q`B- ç€M? ;B i h?B
K°i F?B ;†T M? m- ç•v imv i ç®B H` +K+ /B M F?¬M; +? i F?¬M; M; ÈiX

æQlM; S?QM; M?È HçB M?[M; ?B M i`çM; K` KbM? M?bM i?'v i`QM; K'v M; `v M v-
H` H9+ /B M` i?lB ;B M KQlB M, K ;B i°+ bQ ç'm +?S\

L?QM; æQlM; S?QM; i?"i bU F?¬M; #B i ç•v +| T?ªB H` i?lB ;B M /B M` ;B i°+ b
?„M iÈB ç•v- +?QM? H` Km®M M?bM t2K T?K Kšm +| çQÊ+ M iQ`M ? v F?¬M; X æ
i?¬M #BM?- ?„M pšM +| +?9i bÈX

h?lB ;B M K'v M; `v [m çB- +m®B +MM; æQlM; S?QM; ç½ çB ç M ç` T?QÆM; +O

hçB ç•v +kM; çQÊ+ t2K H` K°i iÁ i?"M? i`M- [mv K¬ +O M| F?¬M; M?Ä ?ÆM ho
i`QM; GBM? Jç+? \*?B æ` +kM; +| #lM; /€M; +O M; QlB #bM? i?QlM; - #lB pb M?[
+?'i im Hmv M- +?d +| i? H`K i?QÆM; M¬M; - FB K Qi iB M b®M; [m M; `vX æ€K M
M M içQ i?"M? K°i iÁ i?"M? i`MX

æQlM; ;B +?d +| ? B p` GBM? ;B B + Q i?O- +?dM? i? i?U+ HU+ bQ pÈB +ª GBM
HÈM- M?QM; +kM; F?¬M; M?Ä- i`QM; i v M„K ;B[ K°i iÁ i?"M? i`M +kM; H` pB +

L?„+ iÈB +kM; i`MM; ?ÊT- i M +O i?"M? i`M M`v H` æQlM; ;B "ªQ5 h?lB çB K æ
+Y i?"M?- M; ~M; ç-m M?bM H M i?'v # +?[M`v- i`QM; HÁM; `mM; ç°M; K°i ?²B
M?B m M, K F?¬M; M?bM i?'v # +?[M`v `²B- iW H9+ l iB M i? #` t2 M; U çKM; - M
#•v ;B l +kM; ç½ ? B KQÆB M, K- ?„M F?¬M; çQÊ+ M?bM i?'v # +?[M`vX

" +?[HÈM- #9i M?Q /m HQM; - +SM; +€T ?[m HU+ - K€m i`QM; M; QlB æQlM; S?QM

ek9X *?QÆM; 8dN, æQlM; :B æçB h?B mX Ui?QÊM; V

æQlM; S?QM; FBM? M; ç+ çSM; M?bM- l +Y i?"M? +| K'v M; QlB im Hmv M +ªM?
F?QªM; i?lB ;B M M`v F?¬M; v M 'M- +?d +¬M H` M; QlB t Hç b) #` +?9 wX J'v M

M;QìB æQìM;;B - çQÊ+ T?•M +¬M; ç M;€+ i?“M? M¬v- M?bM t2K +| B F?ª M;?B i`
ªQ ? v F?¬M;X

J` #B m ?B M +O æQìM; S?QM; H9+ M¬v- i?“i bU [m€ F?ª M;?B- Km®M M;QìB i F
æQìM;;B ªQ- +?d H` i M iÁ i?“M? i`M M¬v i?¬B- +?¶ æQìM;;B +?QM? i?S+- T
i`M- Km®M iB M p`Q æQìM;;B - TªB [m i?“M? K¬MX

æQìM; S?QM; çB m +?dM? i•K iB M?- +`i #QÊ+ çB p`Q M°B i?“M?X >„M çB +?Q ç
æQìM;;B iB M H M M;;M +ªM ?„M- i?U+ HU+ K`v M;QìB M¬v F?¬M; + Q- ç m H` æ
K†i +?[[m®+- +¬K i`QM; i v K°i i? M? \*Ym L?o "€i >Q`M æ Q- mv T?QM; HŠK HŠK
@ `^M; ?[m iW ç•m iÈB ç•v\

æ¢B ?€M K†i +?[[m®+ + m K¬v- M?bM æQìM; S?QM; iY i` M tm®M; /QÈB- Kî KB M
hmv i?U+ HU+ +O ?„M FûK æQìM; S?QM;- M?QM; MÆB M¬v H` æQìM;;B ªQ- ?„M
M¬v H`K pB +- +?Q M M F?¬M; i? iÄ p v m i? X >m®M; +?B- ?„M F?¬M; M?bM`
i`QM; K„i ?„M- æQìM; S?QM; +?ŠM; [m H` M;QìB #bM? i?QìM; F?¬M; i? im Hmv
ç°M; ?ÆM K` i?¬BX

æQìM; S?QM; /WM; #QÊ+- i`¬K M;•K M|B,

@ hW # M M;Q`B ç MX

>„M i?“i bU F?¬M; #B i M M i`ª HìB i? M`Q- +?ŠM; H) M|B KbM? iW i? iK+ h?B
K`v M;QìB FB ç½ M;?2 [m i M h?B M h9 +?Q - +?Q /M M;?2 [m - +kM; F?¬M; +?Q
æ¢B ?€M K†i +?[[m®+ + m K¬v- K†i +| +?9i F?¬M; p mB M?bM æQìM; S?QM;- ?B
S?QM; +?Q ?„M F?¬M; H`K ?„M i?Ä K½M- H¢B Kî KB M; ?ÄB,

@ `^M; ?[m Km®M çB iÈB MÆB ç•m\

æQìM; S?QM; +?“+ +?“+ KB M;- i?“M? i?“i p¬ +MM;- +?d p`Q æQìM;;B ªQ M|B,

@ hÈB MÆB ç•vX

>„M ç M ç•v ç iB K T?K Kšm- çQÆM; M?B M TªB iB M p`Q æQìM;;B ªQX

@ `^M; ?[m H` ç iY M?“ B\

hQM? iB M? ç¢B ?„M K†i +?[[m®+ F?¬M; i - imv i`QM; HÁM; +| +?9i +,K iS+- pšM
æQìM; S?QM; i?Î /`B- H m i`€M M|B,

@ h M|B i H` M;QìB æQìM;;B - +€+ M;QÆB iBM b Q\

æ¢B ?€M K†i +?[[m®+ +QìB H¢M? ? B iB M;- ç€K M;QìB ç iY æQìM; S?QM; çSM;
æQìM;;B ç iY t€+ i?U+ F?¬M; Qi- #¼M ?¼ F?¬M; i? M?“M #B i ? i K¼B M;QìB
?¼ ç m M?È i`QM; HÁM;- i` M M;U+ €Q +O ç iY æQìM;;B - TªB +| iB m +?Q Î ç
H` /`m ?B m M?“M #B iX

hmv €Q Kk æQìM; S?QM; +?dM? i - M?QM; Î M;U+ €Q F?¬M; +| /`m ?B m M¬v- ç¢B
iBM ?„M +?S\

@ B- i #B i`ª +€+ M;QÆB F?¬M; iBMX

æQìM; S?QM; #`i ç„+ /o- i•K iQ +O ?„M ç M MÆB M¬v +?d ç iB K æQìM; ædM? h?B
?„M [m M ?ÄB +€+? +?SM; KBM? i?•M T?“M i? M`Q- M m F?¬M; i? +?SM; KBM? i
æQìM;;B ªQ- +?ŠM; H) H9+ M¬v +?QM? H` i?ìB çB K ;B i°+ bQ ç`m\ L?[M; M;Q
;B - +?ŠM; H) ç°M; i v ç°M; +?•M pÈB M;QìB M?“\ hmv ?B M ;Bì #¼M ?¼ M;;M ?„M
+O ?¼X >m®M; +?B- ç¢B ?€M K†i +?[[m®+ M¬v H`K pB + +`M i?“M- F?¬M; +| ç„+

@ o` ?mvM? ç FB X

æQìM; S?QM; M?bM ç¢B ?€M K†i +?[[m®+ pšv pšv i v- ?¢ ;B¼M; M|B,

@ h i?"i bU H" ç iY æQÌM; ;B - iÈB MÆB M"v ibK K°i M;QÌB- M;QÆB M?"i ç`M? ç½
ædM? h?B MX

> B K„i çΦB ?€M K†i +?[[m®+ iÄ b€M;- F?¬M; F?ÄB ? K°i iB M;X

æQÌM; S?QM; çΦB ?d- M?bM i?¬M b„+ +O ?„M- +ÁM iQÎM; ç½ ;BªB [mv i tQM;- M
?€M K†i +?[[m®+ çΦB #B M- +¬K *Ym L?o "€i >Q`M æ Q +?ûK iÈB- i` M KB M; ;¼

@ "„i HΦB +?Q i 5

æ€K M;QÌB H"TiS+ p•v [m M? æQÌM; S?QM;X

æQÌM; S?QM; M;ç+ M?B M- p°B p`M; i`B M F? B i?•M T?€T- iªtmM; ?[m ç°i- imv i
ç†i p`Q K„i- M?QM; ?„M F?¬M; ç°M; i?O çª i?QÆM; M;QÌB M`Q- p K†i `i #i ç„+ /

@ L?[M; ?mvM? ç`B M`v- +| +?mv M ;b iW iW M|BX

æQÌM; S?QM; M?`M M?½ i`€M? Mû +¬M; FQ+? +O K'v M;QÌB M`v- KÎ KB M; M|BX

E?¬M; +| ;b ? v M|BX

a m HQM; çΦB ?€M K†i +?[[m®+ +| æQÌM; ;B H`K +?¶ /U - imv i?U+ HU+ FûK æQÌ
i9+- +?B m +?B m ç€M? p`Q +?¶ ?B K +O æQÌM; S?QM;X

@ æQÌM; L;k :B ç½ #B M K'i iW ? B KQÆB M,K i`QÈ+- ?¬K M v M;QÆB iÈB ibK ?
M;QÌB æQÌM; ;B +?9M; i \ æQÌM; ;B i b Q +| i? ç M;QÆB H`K +`M M?Q p`vX

L;?2 çΦB ?€M K†i +?[[m®+ M|B- æQÌM; S?QM; M;?o ç M K°i +?mv MX

*?mv M æQÌM; ædM? h?B M p`.B T.o E?¬i î p æQÌM; ;B - +?d bÊ F?¬M; çQÊ+ i
p`v- +?d +| K°i M?|K Qi M;QÌB KÈB #B i çQÊ+- +ÁM çΦB ?€M K†i +?[ [m®+ M`v F?

JçM? K) t¬M; p`Q5 \*?d i`QM; M?€v K„i- æQÌM; S?QM; ç½ ?ç [mv i i•K- F?¬M; F?
F?`m pÈB M?[M; M;QÌB M`v H`p¬ /KM;- pb F ?Qç+? ?¬K M v- +?QM? H`KçM? K)

@ æ„+ i°B5

æ¬B K„i æQÌM; S?QM; T?€i HçM?- +?mv M i?O i?`M? +¬M;- bQM; +?QÎM; ç€M? `M
M?Q b'K p M; +?ÈT;B"i- i`M +¬M; p T?Q çΦB ?€M K†i +?[[m®+X

a„+ K†i çΦB ?€M K†i +?[[m®+ i? v ç´B- ?„M F?¬M; M;?o æQÌM; S?QM; HÊB ?çB
æQÌM; S?QM; `i H½M? ççK- F?¬M; F?€+ ;b M;QÌB #bM? i?QÌM;- ç®B K†i p•v +¬M
i?çQ- çΦB ?€M K†i +?[[m®+ #B i`à ?„M H`+ Q i?O- #•v ;Bì pW `i v- +ªK i?`v K
F?€M;X

æçB ?€M K†i +?[[m®+ +ªK i?`v KbM? M?Q #` p¬ b® #`M i v /šM /„i- i?•M i? F?¬M
Km®M- F?´ im p`B i?"T MB M i`QM; i?ÎB F?„+ M`v iQ`M #° #B M i?`M? +? +QÌBX

L;QÌB M`v æ½ ççi iÈB h?B M ;B B5 h`QM; HÁM; çΦB ?€M K†i +?[[m®+ ?QªM; bÊ
iû tm®M; ç'i- imv +?"i p"i F?¬M; +?`m M´B- M?QM; H¬M; i|+ F?¬M; #` i´M i?QÆM

@ h?"i +| H¶B i?"i +| H¶B5

æQÌM; S?QM; `p p¬ i°B- +i #QÈ+ iB M p`Q æQÌM; ;B "ªQ- +?Q çB çQÊ+ ? B #
ç M K°i iB M; [m€i K„M; ,

@ L;QÌB M`Q /€K ç M æQÌM; ;B "ªQ +?9M; i H`K +`M5

L; v b m ç| - K°i #|M; €Q i`„M; H Q iÈB- K°i ççQ FB K [m M; M?Q T?B M M?QÊ+ F
S?QM;- +¬M; FQ+? +?Q iÈB- FB K F?Q HçM? i?`m tQÆM; ç½ iÈBX

* Q i?O5 æQÌM; S?QM; F?¬M; /€K H½M? ççK- +?m¬B h?B M #BM? æ°+ ©M? +| HU
p`M +¬M; H`ç°+ H"TiS+ i`„M ` - F?¬M; i?Q+? ?ÈT bY /KM; Í ç•v- #i ç„+ /o H'v K
T?B ç Q H`K FB K- /MM; # +?B m T?€FB K [m M;X

æQÆM; çQÆM; çQÆM; # iB M;- FB K [m M; i€M çB- æQÌM; S?QM; çB K ? B +?•M

@ ±\

"¢+? v M?•M M;¢+ M?B M F?¬M; i?¬B- i?ÌB ¢B K æQÌM; S?QM; ¢°M; i?O- +ªM? ;
#¢+? v M?•M F€ [m€B- +?ŠM; H) h?B M ;B B ?¢ T?~K ?B M ;BÌ ¢ m +| i? i?QªB K€
b QX >„M F?¬M; i`mv FQ+?- HB + K„i M?bM #¼M M;QÌB ¢¢B ?€M Kti +?[[m®+ K°
K°i H-MX

h` M M;QÌB #¼M M;QÌB ¢¢B ?€M Kti +?[ [m®+ F?¬M; +| i?QÆM; i? - t2K` M;QÌB M
:B "ªQ- ?„M F?¬M; T?ªB H` M;QÌB F?¬M; M|B ¢¢Q Hw- i`QÈ+ F?B K¼B +?mv M b€
+?B mX

*QM; i v #„M p`B ¢¢Q FbM? F?Q` - #„M p`Q M;QÌB ¢€K M;QÌB ¢¢B ?€M Kti +?[[m®+
M;QÌB ?¼- b m ¢| M?bM æQÌM; S?QM; ¢SM; +€+? ¢| KQÌB i`QÈM;X

ek8X *?QÆM; 8dN, æQÌM; :B æ¢B h?B mX U?¢V

*?Q iÈB #•v ;BÌ æQÌM; S?QM; KÈB M?bM `ä #° /€M; +O M;QÌB iÈB- M;QÌB M`v im
¢QÌM; ¢QÌM;- +¬M; +?QM?X >ÆM M[- M;QÌB M`v +| K°i +´ F?Q i? F€ [m€B- +´ F
[m ?„M +| +ªK ;B€+ M?Q M?bM i?`v K°i i? M? i`QÌM; FB K i?` ;½v F?¬M; +QM;X

*| Qi M;QÌB- i`ÌB bBM? ¢½ +| K°i +´ F?Q i`M;- +| i?ªM? ?QÌM; ¢ M M;QÌB # M +
i`QÈ+ Kti M`vX

æ•v M?`i ¢`M? H` M;QÌB +QÆM; M;?`5 h`QM; M°B i•K æQÌM; S?QM; T?€M ¢Q€MX
i`QÈ+ K„i M`v H` B- ¢ K ?¬K ¢| i`Á +?mv M pÈB æQÌM; ædM? h?B M F?¬M; M?B
F?¬M; ¢ +`T ¢ M M;QÌB i`QM; M?`X L?QM; M;QÌB M`v +| i?U+ HU+ h?B M ;B B i?
i`QM; æQÌM; ;B F?¬M; i?`TX

h`QM; +ªK ;B€+ +O æQÌM; S?QM;- M;QÌB M`v ¢½ #QÈ+ K°i +?•M p`Q GBM? ;B B
T?€- M m +?Q ?„M +Æ ?¬B- H•m i?b K`v M,K- M? M? i?b MY M,K- H` +| i? i`M +?

E?¬M; ?´ H` GBM? J¢+? \*?B æ` 5 æQÌM; S?QM; +ªK F?€B K°i iB M;- i?U+ HU+ +E
F? B i¬M; H`T T?€BX

@ æ¢B i?B m5

æ€K M;QÌB ¢¢B ?€M Kti +?[[m®+ #Á /"v- ¢SM; b m HQM; #¢+? v M?•M- b„+ Kti ¢
i ¢€M? M;½ i`QÈ+ +Y ;B K¬M- ¢•v F?¬M; T?ªB H` +?mv M i®i ¢ T ;bX

@ o`i pª +€+ M;QÆB `²BX

"¢+? v M?•M KdK +QÌB pÈB ¢¢B ?„M Kti +?[[m®+- #¼M M;QÌB ¢¢B ?€M Kti +?[[m®+
K„i- p°B p`M; M|B,

@ E?¬M; F?´ +U+- F?¬M; F?´ +U+5

æ¢B i?B m\ h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; F?) ¢°M;- M;?o i?¬K+?ŠM; H) M;QÌB M`v
L m H` M?Q p`v- +?ŠM; H) H` ¢QÌM; ?mvM? +O KbM? \ G`v MB M F, +O KbM?- +|
?"m #®B æQÌM; ;B ¢•v\

L?QM; æQÌM; ;B ¢¢B i?B m M`v `i #B i H`K M;QÌB- +?d KdK +QÌB- M|B K°i +•m
M;QÌB bBM? +ªK FQ+?- `i #B i H¬B FûQ M?•M i•KX

@ o` ?mvM? ¢`B M`v ?¼ ;b\

æ¢B i?B m KdK +QÌB M?bM æQÌM; S?QM;- /MM; p iQÆB +QÌB M|B +?mv MX

@ h ?¼ æQÌM;X

æQÌM; S?QM; ¢€TX

æ¢B i?B m +QÌB M|B,

@ h?"i`MM; ?ÉT- i`QM; æQÌM; ;B "ªQ +| i€K T?–M H" M; QÌB ?¼ æQÌM; - M; QÌB i`
T?"K H" ?¼ æQÌM; +Æ #ªM H" M; QÌB +O æQÌM; ;B "ªQ- #`i[m€i?S +?Q i K„i Fû
;BÌ M?bM i?'v ?mvM? ç" B # Q ;BÌ\

@ h H–M ç–m iB M iÈB ç•v- ç¢B i?B m +?Q ;†T [m H" T?ªBX

@ sBM ?ÄB ?mvM? ç" B ç M æQÌM; ;B "ªQ i H" Km®M H"K ;b- pb b Q H¢B ` i v +
L; [F?Q æ¢B i?B m H¢M? /–M- K†+ F æQÌM; S?QM; H" B- K†+ F ?„M +| H"K #¼M
#`i?QÆM; ? v F?¬M; - +?d +–M /€K ` i v +¬M; FQ+? ç iY æQÌM; ;B - +?QM? H" i
H" æQÌM; ;B ç¢B i?B m- ?„M T?ªB H'v H¢B +¬M; ç¢QX

æQÌM; S?QM; +ÁM +?Q i`ª HÌB- ç¢B ?€M K†i +?[ [m®+ ç½ KÎ KB M; i`QÈ+ ,

@ æ¢B i?B m- M; QÌB H" F /®B i`€- ?„M M|B KbM? H" ç iY æQÌM; ;B - iÈB ç•v ib
? B KQÆB M, K i`QÈ+ - `ä`"M; H" K"i i?€K +O ;B i°+ F?€+ - Km®M i`" i`°M p"Q æQ
t^M; H"K # "v- ç¢B i?B m çWM; M M #` ?„M HW /®BX

•M? K„i ç¢B i?B m i? v ç´B- #B M ?| imv M? - M?QM; #` æQÌM; S?QM; M?bM i?'v
L; QÌB M"v ?„M ç½ #B i`ä æQÌM; ædM? h?B M ç½ i`Î H¢B- i`QM; HÁM; æQÌM; S?Q
pB + M"v / tY Hw ?ÆM `²BX

@ ?- M; mv M H B M; QÆB H" L; QÌB ç| ?

æQÌM; ;B ç¢B i?B m ç°i M?B M iQÆB +QÌB `¢M; `Ð- #B M ?| M"v H"K +?Q ç¢B
S?QM; bYM; b¬iX

oW M|B- ç¢B i?B m iB M H M- F?Q€+ p B æQÌM; S?QM; - /šM ?„M p"Q # M i`QM; ;

@ h¢B b Q F?¬M; M|B i`QÈ+ K°i iB M; H¢B +?çv iÈB ç•v- B- i?U+ F?¬M; /€K /'m /B
? B KQÆB M, K i`QÈ+ - çB i?2Q i - pB ?mvM? K M; M; QÆB i`Î p ;B i°+ - i`QÈ+ iB
æQÌM; S?QM; F?¬M; ?B m ` b Q- F?¬M; #B i i`QM; ?² H¬ p` çQÌM; ?mvM? M"v
M; QÌB ç¢B ?€M K†i +?[[m®+ - pšM ç M; M; •v M; ®+ çSM; M; mv M i¢B +?¶X

@ æQÈ+X

æQÌM; ;B ç¢B i?B m tQ v M; QÌB M?bM #¼M M; QÌB ç¢B ?€M K†i +?[[m®+ KÎ KB M

@ o` ?mvM? ç M"v H" #"+QM t +O æQÌM; ;B - i +kM; pW ;†T K†i H–M ç–m- M?
M; QÆB H"K F?¬M; i - b m F?B i`Î p i`QM; i°+ çB H½M? K'v KB M; >²B L; mv M æ
F?¬M; çQÈ+ M|B ` M; Q"BX

"¼M M; QÌB ç¢B ?€M K†i +?[[m®+ ;"i ç–mX æÈB ç M H9+ æQÌM; ;B ç¢B i?B m /š
M; QÌB ç¢B ?€M K†i +?[[m®+ KÈB ;½B ;½B ç–m- K°i M; QÌB # M +¢M? ?„M ?ÄB ,

@ G½Q ç¢B- æQÌM; ;B +?9M; i +| #"+QM t b Q\ h¢B b Q i +?Q iWM; M; ?2 [m
æ¢B ?€M K†i +?[[m®+ i`WM; i`WM; K„i ,

@ æWM; ?ÄB i - i +kM; KÈB M; ?2 H–M ç–m- M?QM; ç¢B i?B m ç½ M|B +| - +?„+ +
@ E?¬M; [mªM +?mv M M"v M[- ?¬K M v i`Î p T?ªB çB HoM? >²B L; mv M æ MX
L; ?2 çQÈ+ # +?[>²B L; mv M æ M- b„+ K†i ç€K M; QÌB H"TiS+ ç¢B ?dX

æQÌM; S?QM; +MM; æQÌM; ;B ç¢B i?B m b|M; p B çB- i` M K†i ç¢B i?B m i`"M ç–
+QÌB- i?•M K"i FûQ i v æQÌM; S?QM; - +ªK ;B€+ M"v- ;B®M; M?Q ?mvM? ç i?'i H
æQÌM; S?QM; +kM; `i T?®B ?ÉT- p K†i iQÆB +QÌB- M; Q¢B M?•M M?bM p"Q- +ª
ibM? i?•M i?B iX

Eb i?U+ - KQÈM [m–M €Q H"K p"i +?2 +?„M- æQÌM; S?QM; +? i`K K M? K¬M i` M i
i`K K M? K¬M i` M +´ i v æQÌM; S?QM; - FbM? F?Q ? B M; QÌB T?mM ` Mm®i p"Q
T?€iX

.QÈB bU /šM /„i +O ç¢B i?B m- ? B M;QìB iB M p`Q i`QM; K°i ;B M T?ÁM;- b m
M;QìB M?bM M? m- /€M; iQÆB +QìB i` M K†i /-M i?m HB KX

@ S?ªM SM; F?¬M; i X

æ¢B i?B m i€M i?QîM; M|B- pW `²B ?„M tm'i F€ #'i w +? i`K K M? K¬M +O æQìM
æQìM; S?QM; +kM; H`K i? pÈB ?„M- pb p"v K" ?„M F?¬M; ;B½v /K çQÊ+X

@ L;QÆB +kM; p"vX

æQìM; S?QM; +QìB K" F?¬M; M?Q F?¬M; +QìB M|BX

@ L;QÆB `®i +m°+ H" B\

æ¢B i?B m i`-K ;B¼M; ?ÄBX

@ ob b Q M;QÆB #B i L;k i?9+ +O i ç½i`î p ;B i°+\

@ h M|B i H" ç iY æQìM; ;B - M;QÆB H¢B F?¬M; iBM- +ÁM Km®M i ;BªB i?Q+?

æQìM; S?QM; `i #'i ç„+ /oX

@ h`QM; ?"M; ç iY æQìM; ;B +?9M; i F?¬M; +| M;QÆB- K" K¶B ç iY ç¢B iÈB h?B

@ h iW i? iK+ ç M- i H" M?B iY +O æQìM; ædM? h?B M5

h?¬M b„+ æQìM; ;B ç¢B i?B m F?);B"i KbM?- i?'i i? M? M|B,

@ L;QÆB M|B M;QÆB H" M?B iY +O L;k i?9+\ hQM p"i ç•m\

@ hQM p"i +?| K€5

æQìM; S?QM; #`T?B M +? i- i M ç¢B i?B m M"v HªB M?ªB- ;B®M; ? i ç" M #"- +kM

@ E?¬M; iQM p"i Km®M i iBM M;QÆB i? M"Q çQÊ+\

•M? K„i ç¢B i?B m M;QM; iKX

@ æ9M;X

æQìM; S?QM; KîKB M; M|B,

@ æB i?2Q T?K i?•M i ?²B i°+ +ÁM +| Kšm i?•M +O i .B T .o E?¬- ? B M;QìB #¼
>mv i h?QÆM;- K°i M;QìB +¬K h?Ov >"M EB KX

æ¢B i?B m +? m K"v- M?bM +?^K +?^K p`Q æQìM; S?QM;- M?bM K°i H9+ H•m KÈB

@ L;QÆB i?"i bU H" M?B iY L;k i?9+\

@ GW M;QÆB H`K ;b\

J„i æQìM; S?QM; i`ÊM i`„M;X

@ æ9M; H" `²M; ç M M?" i¬K- M;QìB K°i M?" K" H¢B F?¬M; #B i M;QìB K°i M?"X

æ¢B i?B m +QìB ? ? K°i iB M;- #m¬M; K M? K¬M æQìM; S?QM; `X o +?mv M æ
.o E?¬- +ª ;B i°+ F?¬M; +| # Q M?B m M;QìB #B i`ä- æQìM; S?QM; +| i? #B i`ä
F?¬M; b BX

ekeX *?QÆM; 83y, :†T G¢B æQìM; ædM? h?B MX Ui?QÊM;V

@ hB m ç +?È i`€+?- i?"i bU +?mv M L;k i?9+ i`î p ;B i°+ H" ç¢B bU- ?ÆM M[L;
iK+ +| i?•M M?•MX h'i +ª H" /Q ç¢B + çQìM; ç°i- ç¢B + #²B i°B pÈB M;QÆBX

æQìM; ;B ç¢B i?B m +kM; `i /Si F?Q€i- #B i`ä KbM? b B M M p°B p" M; tBM H¶B

@ h F?¬M; i`€+? M;QÆB- M;QÆB pb HÊB Q+? ;B i°+ K" +•M M?„+X

æϕB i?B m +îB KÎ +QìB +QìB,

@ æB m M"v +kM; ç9M;X æϕB + i M H" æQìM; hm'M- H" i?O i`+? i`QM; ?"M; i K Q
#B i i M M ;¼B ç H" ;b\

@ æQìM; S?QM;X

@ h®i- i®i- S?QM; ç - M;QìB M?Q ;B| - +¬M; T?m M?Q ;B|5

æQìM; hm'M F?2M- F?Q i`QÆM; ç M KS+ K†i æQìM; S?QM; ?²M; H MX

@ L;k i?9+ +MM; L;k i?~K #B i M;QÆB ç½ iÈB- M?'i ç`M? b) ``i + Q ?SM;- çB- i K

æQìM; hm'M M|B K°i iB M;- /šM æQìM; S?QM; çB ç M MÆB Î +O æQìM; ;B X *|
F?¬M; +| M;QìB çB iÈB iB K T?B M iQ€B- i` M çQìM; çB +| p¬ b® M;QìB +?"Q ?ÄB a
ç€T i`ª- ;"i ç¬m pÈB K¶B M;QìB- æQìM; S?QM; M?bM i?'v +kM; +ªK i?'v iU iB K†+

h?ìB çB K æQìM; S?QM; î h?B M h9 +kM; ``i çQÊ+ ?Q M M;? M?- M?QM; K¶B H¬M
Km°B- æQìM; S?QM; +?ϕv i`®M +ÁM M? M? ?ÆM i?Ä- ç€K M[?"B Km®M çm´B i?2
æQìM; S?QM; +ªK ;B€+ i?"i F?¬M; #B i H"K M;QìB X E€i?"i- +€+ bQ i, bQ Km°B

E?¬M; # Q H•m- ? B M;QìB çB iÈB MÆB Î +O æQìM; ;B X h'K #B M i` M +Y +?QM
i?'v i`QÊ+ K†i H" K°i ?"M; FB M i`9+ iQ HÈM- b•m i`QM; çϕB pB M- T?QM; +€+? +
æQìM; ;B F?¬M; iQM? H" [m€ KÄM;X

> B ç iY i?O p i?¬M b„+ +mM; FQM? ?"M? H pÈB æQìM; hm'M- €M? K„i +| +?9i
æQìM; S?QM;- M?QM; F?¬M; /€K KÎ KB M; ?ÄBX

@ æ½ iÈB5

æQìM; hm'M /šM æQìM; S?QM; iB M p"Q i`QM; æQìM; T?O- pW çB pW M? ;B¼M

@ S?QM; ç - H¬M M"v iÈB æQìM; ;B "ªQ H" +| +?mv M ;b F?¬M; \

æQìM; S?QM; b[M; b| - +?Êi ç€T,

@ *kM; F?¬M; +| +?mv M ;b- H¬M M"v i ç M H" ç i?,K T?K Kšm i?¬BX

æQìM; hm'M ? K°i iB M;- i?'v i?¬M b„+ +Y ?„M +´ [m€B- #QÊ+ +?•M /WM; HϕB- a

@ hϕB b Q çϕB + HϕB ?ÄB p"v\

æQìM; hm'M +?"K `½B H„+ ç¬m,

@ E?¬M; +| ;b- i`QM; F?QªM; i?ìB ;B M M"v F?¬M; çQÊ+ v M´M- i?ìB çB K S?QM
+?ϕK pÈB K°i Qi ?mvM? ç - çB m M"v F?¬M; +¬M ç w ç M ?¼X

æ•v H" w ;b\ æQìM; S?QM; +| +?9i #m²M #U+- KbM? H M iB M; ?ÄB- æQìM; hm'M
æQìM; S?QM; M;?B ?Q†+X

> B M;QìB pW çB pW i`Á +?mv M- i?ìB çB K çB iÈB K°i çQϕM çQìM; `)- ;†T T?ªB
#"Q- M K M?•M ?Q" M; #"Q M"v F?QªM; +?WM; # KQÆB im´B- im´B F?¬M; FûK æ
F?¬M; +| T?QM; ç° M? M?"M; M?Q æQìM; hm'M- M;QÊ+ HϕB H°` p •K H½M?X

•M? K„i æQìM; S?QM; p" ?„M +?ϕK M? m- i`QM; M°B i•K H"TiS+ tm'i ?B M K°i +ªK

hQÆM; iMv i•K bBM?- M;QìB M"v iQÈM; KϕQ •K H½M?- çQ€M +?WM; i•K iQM? F?

E?¬M; T?ªB K¶B M;QìB æQìM; ;B ç m i®i X æQìM; S?QM; +ªK F?€B K°i ?²BX

L;QìB M"v çB ç M i`QÊ+ K†i æQìM; hm'M- M?bM æQìM; hm'M +?"Q ?ÄB,

@ æϕB + X

æQìM; hm'M F?) ;"i ç¬m,

@ L?` ç - iϕB b Q F?¬M; çB im Hmv M- HϕB +| HÁM; /ϕ i?ªM? i?ÆB çB /ϕQ tmM; [n

h M M K M?•M M"v F?) +QÌB K°i iB M; M|B,
 @ E?¬M; T?ªB ç¢B + +kM; i? b Q\ h¢B b Q F?¬M; çB im Hmv M- H¢B çB /¢Q ;BªB
 G"TiS+ ç2K €M? K„i [m,M; p T?Q æQÌM; S?QM;- KÎ KB M; ?ÄB,
 @ L;QÌB M"v H" B\
 æQÌM; hm'M ?¢ ;B¼M; M|B,
 @ æ•v H" M?B iY L;k i?9+ i`QM; i? iK+- æQÌM; S?QM;X S?QM; ç ç•v H" M;QÌB t
 i`QM; h K ç¢B ç iY- æQÌM; GQM;- i?U+ HU+ +?d /QÈB i - ? B M;QÌB +€+ M;QÆB
 ?ÆMX
 @ L?B iY L;k i?9+\
 æQÌM; GQM; M?QÈM; K"v- HB + M?bM æQÌM; S?QM; K°i +€B i?"i b•m- #° /€M; +
 a„+ K†i æQÌM; S?QM; F?¬M; i? v ç´B- ¬K [mv M M|B K°i iB M;,
 @ æQÌM; S?QM; #€B FB M M?` + X
 .M b Q ç•v H" H-M ç-m iB M iÈB æQÌM; ;B - +'T #"+ H M;?o F?¬M; i? i?B m- p
 i? M"Q- ç®B ç½B pÈB KbM? i? M"Q- ç| H" +?mv M +O M;QÌB F?€+X
 @ L;k i?9+ +| i?•M M?•M i`QM; i? iK+\
 æQÌM; GQM; [m v ç-m M?bM æQÌM; hm'M- i`QM; HÌB M|B ~M ~M +| +?9i F?¬M; [m
 @ h¢B b Q F?¬M; M;?2 L;k i?9+ M?„+ [m \
 æQÆM; M?B M æQÌM; ædM? h?B M F?¬M; M?„+ iÈB- #ÎB pb ?„M M?bM ` - M m
 GBM? J¢+? *?B æ` - ?„M +?„+ +?„M F?¬M; i? ibK çQÊ+ +Y p"Q- æQÌM; S?QM;
 M?„+ iÈB H"K +€B ;b\ L;"v b m K M; ?„M ?²B i°+ +kM; F?¬M; Km°MX
 @ hmv M?B M L;k i?9+ F?¬M; ç + "T [m - M?QM; S?QM; ç i?"i bU H" M?B iY +O L
 ç M; /šM ?„M çB ;†T L;k i?9+X
 æQÌM; hm'M M? ;B¼M; ;BªB i?Q+? M|BX
 @ > ? X
 æQÌM; GQM; M?bM +?^K +?^K p"Q æQÌM; S?QM;- p # M M;Q"Bi?b +QÌB M?QM; i
 M|B,
 @ E?¬M; i F?¬M; i - Îi¢B ç` T?QÆM; M?Q i? iK+ K" +| i? im Hmv M iÈB h?B M;
 ç `i çQÊ+X
 @ æQÌM; S?QM; +?d +| p"M F?Q i®i- M?` + F?2M M?-K`²BX
 æQÌM; S?QM; i`ªHÌB [m HQ - i`QM; bmv M;?o +O ?„M F?¬M; Km®M T?€i bBM? #
 @ h®i- S?QM; ç i`Îp `i ç9M; H9+- i?"i bU H" ç9M; H9+ X
 GÌB M"v æQÌM; GQM; +ÁM +| ?"K w F?€+- æQÌM; S?QM; M;?2 çQÊ+ HB M + m K"v
 o`M?` + M"v F?¬M; M M F i;B Q M?B m5
 @ æ¢B + /šM S?QM; ç çBi?¬B- iB m ç +ÁM +| pB + + -M H"KX
 æQÌM; GQM; M|B K°i iB M; pÈB æQÌM; hm'M `²B M?bM æQÌM; S?QM; M|B,
 @ S?QM; ç - K'v M;"v M[;†T H¢BX
 L?bM #|M; HQM; æQÌM; GQM; /-M /-M çB t - æQÌM; hm'M M|B,

@ S?QM; ç M;QÆB çWM; i`€+?- iQM? ibM? H½Q M?`+| +?9i F€ /`- F€ i?"i i•K iQM
+?mv M F?| M;?2 K" i?¬B- ?„+- F?B ?„M +ÁM #û ç½ ç€M; v m M?Q i?B m M[KQÌB
?"B KQÌB i€K i?¬BX

æQÌM; S?QM; i`-K K†+ F?¬M; M|B- pW `²B p` M?`+ FB M|B +?mv M F?¬M; M?B
~M w # M i`QM; - i`QM; M?'i i?ÌB æQÌM; S?QM; F?¬M; i? çQ€M çQÊ+X

o b b Q H9+ M"v KbM? i`î p æQÌM; H¢B ç9M; H9+\\ h¢B b Q ?„M F i Hm" M K'v M; ;
æQÌM; ;B HÈM M?Q p"v- Km®M +?¢K K†i F?¬M; / +?9i M"QX

>ÆM M[i?ÌB çB K +MM; M? m çB iÈB- M; QÌB i`QM; æQÌM; T?O p°B p°B p" M; p" M
M?B i- ;B®M; M?Q +| ç¢B ?d bU b„T T?€i bBM?X

æQÌM; S?QM; Km®M ?ÄB K°i +?9i- M?QM; /M b Q KbM? KÈB ç M- +?Q M M F?¬M;

hB T iK+ çB i?2Q æQÌM; hm'M p"Q æQÌM; T?O- K'i +?WM; i?ÌB ;B M m®M; +¢M K°
+O æQÌM; ædM? h?B M p" .B T .o E?¬X

h?QM? hmv M *Q- ç•v H" MÆB K" æQÌM; ædM? h?B M î p"Q i?ÌB i?B m MB M- ?„M
M, K- MÆB M"v pšM M?Q +k- iQ" M #° #°v i`Q # M i`QM; pšM çQÊ+ ;B[M; mv M- K¶
/¼MX

a m F?B æQÌM; ædM? h?B M p" .B T .o E?¬ i`î p - ? B M; QÌB HB M î +?¶ M"vX

@ L; k i?9+- L; k i?9+X

æB p"Q hQM? hmv M *Q- æQÌM; hm'M HB M + Q ;B¼M; ?¬,

@ s2K i /šM B ç M M X

*ÁM M|B æQÌM; S?QM; i`Î p ç9M; i?ÌB çB K- b m F?B M; ?2 æQÌM; ædM? h?B M; E
+kM; +QÌB F?´ F?¬M; i?¬BX

"ÎB pb i`QM; K°i çQçMi?ÌB; B M M; „M M[æQÌM; ;B b) +| K°i HQçB HBM? [mª i?¬M
M? M? i?b MY i?€M; HBM? [mª M¬v ç½ +| i? +?QM `²BX

h` M M; U+ €Q +O ç iY æQÌM; ;B ç m +| iB m +?Q K°i; ®+ +•v- iB m +?Q M¬v +k
+•v M¬v +?QM? H¬; ®+ +•v bBM? i`QÎM; Î i`QM; b•M +O ? B p` GBM? ;B B + Q i?C
i`QÊM; - +kM; F?¬M; iQ H„K- +¬M? H€ +kM; F?¬M; `K `çT M?QM; M?bM p`Q `i +
ç®K iÄ ` [m M; K M; KÌK`i; B®M; M?Q b Q i`ÌB i` M iBM? F?¬M; p"vX >ÆM M[p
+| i? ?'T i?K iBM? [m M; i` M #-m i`ÌB- iW t M?bM HçB i?b i?´v iBM? [m M; ç-v i
tm®M; - #` +•v M¬v i?m MçT- içQ i?¬M? K°i i`K b€M; t¬M; i?ŠM; H M i`ÌBX

.` iQÊM; i? M¬v +?d +¬M F?¬M; T?ªB #-m i`ÌB #` K•v ç2M +?2 FQM i?b K¶B ç K ç
M¬v i?m MçT iBM? [m M; i?b HBM? F?Q +O iQ`M #° æQÌM; ;B +kM; M²M; ç"K i? H
;B i?Q +?M?´i H¬ im Hmv M p`Q # M ç KX

*•v M¬v ; ¼B H¬; b F?¬M; M; QÌB M`Q #B i- M?QM; [mª /Q M| F i tm`i` HçB M´B iB
hBM? h?¬M h?B M L; mv M Zmª5

h`, K M, K KÈB F? B ?Q F i [mª K°i H-M- K¶B H-M F i [mª F?¬M; pQÊi [m€ KQÌB [
;B B +?d +¬M /MM; [mª M¬v- +?Q /M H¬ +´T #"+ M`Q çB M[+?d +¬M ?| ;BªB çQÊ+
i? i`U+ iB T i, M; H M K°i; B BX

h?B M; B B ?ç T?~K /MM; +| i? i`M +?S+ H M h?B M; B B i`mM; T?~K- h?B M; B B
H M h?B M; B B i?QÊM; T?~K- h?B M; B B i?QÊM; T?~K /MM; I?K- +| i? i, M; H M

L m +?d +| p"v i?b hBM? h?¬M h?B M L; mv M Zmª imv +kM; çQÊ+ +?Q H¬ i`•M [mw
M?B m M; QÌB çÄ K„i pb M| M?Q p"vX L| +ÁM +| K°i +¬M; ?B m HÈM M?´i- ç| +?QM?
M? M? +?| M; iB M p`Q +ªM? ;BÈB h?B M L?•M >ÊT L?´i- i? t€+ p` iBM? i?¬M ?Á
HBM? F?QX L?QM; ?B m [mª M¬v +kM; F?¬M; FûQ /`B çQÊ+ H•m- +?d +?WM; K°i

L?bM i?b M?Q F?¬M; +| i€+ /KM; ;b- M?QM; M m /MM; p`Q ç9M; H9+ i?b b Q\

L|B pQ /K M?Q ;BÌ K°i h?B M; B B i?QÊM; T?~K çdM? T?QM; im Hmv M ç½ ç M #bM
+€+? M`Q ç°i T?€ H M çQÊ+ GBM? ;B B- M m +| i? /MM; K°i KB M; hBM? h?¬M h?
ç M +?Q ?„M i`Ê ;B9T `´i HÈM- `´i +| i? b) i`M +?S+X

GçB M|B iB T- +¬M; ?B m +O hBM? h?¬M h?B M L; mv M Zmª +| +?9i iQÆM; iU pB
h?m ;B "ç+? æ i?¬M?X h?m S?QM; ok G° ç M +kM; ;B9T M; QÌB F?€+ +ªK M; ° çQÊ
>ÊT L?´iX *?d +| ç m M? [M; +ªK M; ° p h?B M L?•M >ÊT L?´i /Q h?m S?QM; ok G
poM? pB M F?¬M; #B M K´i- i`Î i?¬M? K°i HQçB M, M; HU+ +O #ªM i?•M- K` hBM?
+?d +| i? /mv i`b K°i M; ¬vX

ekNX *?QÆM; 83k, EB K G¬ :b\ Ui?QÊM; V

L?QM; i?S M`Q ? [m /KM; ?ÆM +kM; F?¬M; #B i çQÊ+ - /M b Q i?b +?Q /M , M tQM; I
F?¬M; M?´i ç`M? +| i? +ªK M; ° çQÊ+ +ªM? ;BÈB h?B M L?•M >ÊT L?´i- `´i +| F?ª M
;b +ªX J` hBM? h?¬M h?B M L; mv M Zmª HçB +?„+ +?„M +| i? H`K +?Q M; QÌB F?€
L?•M >ÊT L?´i i`QM; K°i M; ¬vX

æ•v +kM; H` M; mv M M?•M æQÌM; GQM; M|B æQÌM; S?QM; #B i +?¼M i?ÌB çB K iç
;®+ +•v FB +O æQÌM; ;B F i tm`i` b€m i`€B hBM? h?¬M h?B M L; mv M Zmª- GE
+?d p¬ /KM; - çQÆM; M?B M TªB ç +?Q M? [M; M; QÌB i` im´B `²BX

S?K i?•M æQÌM; GB i h?B M +O æQÌM; hm´M +? i i`¬M i`QM; H9+ +?B M ç´m pÈ
i`QÈ+X :BÌ M?´i Kç+? +O ?„M +?d +ÁM HçB K¶B KbM? ?„M- i?U+ HU+ HçB + Q M
Hw i?b ?„M ?ŠM H¬ +| K°i [mªX

L;QϕB i`W K°i [mª M`v- pšM +ÁM HϕB M,K [mªX h`QM; i? ? +O æQÌM; ædM? h?B i`W M?'i Kϕ+? +O æQÌM; hm'M +?d +ÁM K°i M;QÌB i?b M?[M; Kϕ+? F?€+ ç m +| F æQÌM; S?QM; ç M i?b F?¬M; B #B i æQÌM; ædM? h?B M +ÁM +| ?"m M?•M +ª- +? ædM? h?B M F?¬M; iQM? p`Q i`QM; ç|X *ÁM HϕB M,K [mª i?b K¶B Kϕ+? çQÊ+ T? ? B [mªX

> B [mª M`v M m /MM; ç ç´B HBM? i?ϕ+? pÈB "® ;B i?b Qi M?'i +kM; +| i? ç´B i?ϕ+?X

L?QM; ;Bì æQÌM; S?QM; ç½ ç MX G'v i?U+ HU+ +O æQÌM; æQM? hB K p` .B T .o ?B M +O #¼M ?¼ +?Q æQÌM; ;B H9+ i`QÊ+- çQÊ+ +?B +?Q K°i [mª +kM; H`+? M`v +?ŠM; F?€+ M`Q H`K æQÌM; ;B Qi çB ? B KQÆB F?®B HBM? i?ϕ+?- ç•v H`i æQÌM; GQM; K²K KB M; ç°+ €+ b Q HϕB F?¬M; M|B K|+ p`B +•m çQÊ+ \

@ G½Q ;B`i ç•v +kM; +?Q i?'v çQÊ+ ?bM? /ϕM; +O hBM? h?¬M h?B M L;mv M Z`i +| T?9+ F?Q ç'vX

æQÌM; ædM? h?B M +QÌB ? ? X .M b Q K°i i`,K M,K KÈB F? B ?Q F i [mª K°i H- M,K M v +ÁM +?Q ç M #®M KQÆB H`K b Q K` i?'v çQÊ+ \

æQÌM; S?QM; i?ì ÆX

hBM? h?¬M h?B M L;mv M Zmª i`QM; K„i M;QÌB F?€+ çQÊ+ +?Q H`i`•M #ªQ /M T çQϕi çQÊ+- M?QM; pÈB ?„M +?ŠM; F?€+ ;b ;•M ;` +ªX

a m F?B /MM; HB M i`U+ iB T i,M; H M K°i ;B B- +?d K°i +?9i i€+ /KM; M?Q i? i? ç w ç MX h®+ ç° im Hmv M +O ?„M ç½ p¬ +MM; M? M? +?|M; `²B- ;Bì +ÁM +?Q ç ?ϕ T?~K- +?d +¬M +?Q ?„M i?ÌB ;B M ?„M HB M +| i? iU KbM? i,M; i?U+ HU+ H M

*ÁM i€+ /KM; FB +O hBM? h?¬M h?B M L;mv M Zmª æQÌM; S?QM; +kM; ?Q`M iQ >ÊT L?'i M? - ç½ bÈK çϕi ç M `²B- +¬M ;b T?ªB /MM; ç M M;QϕB p`i +?S \

@ æQÌM; ;B +€+ M;QÆB i'i +ª ç m H` ç² M;®+- ç² M;®+- çϕB M;®+5

æQÌM; S?QM; F?¬M; +| T?ªM SM; ;b M?QM; GBM? E?B T L? M M;?2 tQM; HϕB /"K

@ L? ç¬m M;QÆB +| + Q FB M ;b b Q \

L°B i•K æQÌM; S?QM; F?) ç°M; - /MM; i?¬M i?S+ ?ÄB HϕBX

@ > B KB M; hBM? h?¬M h?B M L;mv M Zmª- `ä `M; HϕB +?d ç´B çQÊ+ 8y F?®B ? i +?¶ M|BX

L;[F?Q +O GBM? E?B T L? M ç¬v p iB + Mm®BX

@ *| çQÊ+ #ªQ bÆM HϕB F?¬M; #B i HÊB /MM; i? M`Q- M;QÌB +O æQÌM; ;B +€+ S?QM; + + - ;B€ i` +O [mª M`v imv i ç®B F?¬M; T?ªB +?d +| K°i +?9i M?Q p"vX #ªQ i?"i bU- çQϕi i?B M ç` iϕQ ?| X o"i M`v çQÊ+ bBM? ` iW hBM? h?¬M iBM? ' M?'i +kM; çQÊ+ K°i M;`M F?®B HBM? i?ϕ+? +'T i?'TX

@ L?B m M?Q p"v b Q \

æQÌM; S?QM; +kM; i`Î M M +?'M FBM?X h`ªB [m çQϕM i?ÌB ;B M M`v F?B M ?„M HBM? i?ϕ+?X

æQÌM; ;B KQÌB M,K KÈB +| çQÊ+ K°i ? B i`,K F?®B- M m bQ b€M? M?Q p"v i?b ;B L;mv M Zmª +kM; [m€ F?OM; #® `²BX

@ "'i [m€ +kM; F?¬M; i`€+? çQÊ+ M;QÌB æQÌM; ;B +€+ M;QÆBX

GBM? E?B T L? M M;?o M;?o HϕB KÎ KB M; M|B

@ "¼M ?„M F?¬M; #B i bY /KM; ç9M; +€+?- +?d #B i /MM; i`U+ iB T- çQÆM; M?B tm®M; `²BX

@ L;QÆB #B i /MM; +€+? M"Q b Q\
æQÌM; S?QM; M;?2` ~M w i`QM; HÌB M|B +O GBM? E?B T L? M- i`QM; HÁM; F?
@ >W- #´M +¬ MQÆM; çQÆM; M?B M #B iX
GBM? E?B T L? M ;BQÆM; ;BQÆM; ç„+ wX
@ S?QM; + + - M;QÆB M?´i ç`M? T?ªB çQç i çQÊ+ b€m [mªFB X hBM? h?–M h?B
Km®M i`QÎM; i?¨M? Qi M?´i +kM; +–M M;¨M M,K M?QM; K¶B ;®+ +•v i®B ç +kM; +
HQÊi M¨v +•v b) H¨T iS+ +? i ?ûQX *?Q M M [mªM¨v H¨Kºi #ªQ #®B ?B Ki?´v
KB M; hBM? h?–M h?B M L;mv M ZmªM¨v i?b +| i? #ªQ Jç+ M? ç–m Hmv M +? `´
`´i +| F?ª M,M; b) ;B9T çQÊ+ Kºi p¨B M;QÌB i´M +?S+ H M GBM? ;B B ç´vX
@ oB + M¨v E?¬M; çQÊ+ i®i H„K ç•m\
æQÌM; S?QM; #`GBM? E?B T L? M M|B +?Q ?ÆB +?9i çºM; i•K- M?QM; M;Q¨B KB
p¨i M¨v +kM; H¨ #ªQ #®B +O æQÌM; ;B - æQÌM; S?QM; i®i t´m ;b +kM; çQÊ+ t2K H
i? pQÆM çº+ i?O ç M M?¨ +O KbM? çQÊ+ \ o ibM? p Hw +kM; ç m F?¬M; ?ÊT çç
L m p¨i M¨v H¨ +O M?¨ F?€+ i?b æQÌM; S?QM; ç½ M?¨M F?¬M; çQÊ+ Km®M ?¨M? ç
Km®M +?S\
@ *| ;b F?¬M; i®i\
GBM? E?B T L? M iB T iK+ ;B¨i /•vX
@ æ HQçB #ªQ #®B M¨v +?Q M;QÌB æQÌM; ;B +€+ M;QÆB /MM; +kM; +?d H¨ T?Q
M¨v çQ +?Q Jç+ M? ç–m Hmv M +? ç M /QÊ+ - ç M H9+ ç| T?•M +?Q #¼M ?¼ p¨B

h?B M F?¬M; i`î p - #¼M ?¼ +kM; +?Q # Q ;Bì çQÊ+ i?'v [m æQÌM; S?QM; M M
ibM? p Hw ;b +kM; T?ªB çQ ç M K°i +?9i H p"i KÈB T?ªB ççQX

h?ìB ;B M # M;`v [m çB- æQÌM; S?QM; i?•M K†+ #° [m-M €Q /Q .B T .o E?¬ /U p
`ìB F?ÄB ioM? i?'i- p K†i i` M; M;?B KX

@ S?QM; M?B i?"i H` bm'i F?QX

.B T .o E?¬ M?bM æQÌM; S?QM; `i H` pmB p X

.QÈB bU /šM /„i +O æQÌM; æQM? h?B M- T?K iY ? B M;QìB çB p"Q iW çQÌM; +O
i?•M H` M[ iY M M F?¬M; çQÊ+ T?ûT çB p"Q- +?d +| i? çÊB î # M M;Q`B +MM; pÈ

hW çQÌM; +O æQÌM; ;B `i HÈM- # M i`QM; F?|B ?QÆM; HQÊM Hì- i?ì T?KM; `
S?QM; iB M p"Q i?b i`QM; ç| ç½ +?"i FQM ? i +?¶- p¬ b® ççQ €M? K„i M?bM p T?C
M;mv M p #bM? i?ªM mM; /mM; - i?¬M b„+ i?QM; /QM;X

L?B m €M? K„i M?Q p"v- M?QM; i`QM; ç| +?d +| ? B ççQ F?B M æQÌM; S?QM; +?S
M?bM +?^K +?^K p"Q æQÌM; S?QM; +ªK i?'v iQ`M i?•M ç m F?¬M; çQÊ+ iU M?B M

G-M i?2Q €M? K„i ç| - +?d i?'v ? B p` H½Q ;Bª i| + i B #ç+ i`„M; - im´B +?WM; i€K
+ª K¼B M;QìB- +?^K +?9 M?bM +?^K +?^K p"Q KbM?X J°i M;QìB i`QM; ç| ç M; pm®
KbM? i?'v €M? K„i i?šM; i„T +O æQÌM; S?QM; M?bM ç M- F?¬M; F?ÄB H° ` p K
b„+ imv `^M; F?¬M; #B M ?| M?QM; i`QM; K„i +kM; +| K°i +?9i F?2M M;ÊB X

L?[M; M;QìB i` im´B #•v ;Bì- `i Qi M;QìB +| i? iÄ ` i?QM; /QM; î K°i MÆB HÈM

ejkX *?QÆM; 83j, æçB æB M Zmv h¬M;X U?çV

æQÌM; S?QM; +?Q # Q ;Bì i?'v [m M?[M; M;QìB M`v- M?QM; ?„M #B i? B H½Q M
;B H½Q i`X \*?QM? H` ? B p` GBM? :B B + Q i?O FB - K°i M;QìB i`QM; ç| ;¼B H`
æQÌM; .m X

L;QìB `•m #ç+ KdK +QìB pÈB æQÌM; S?QM; +?QM? H` æQÌM; .m X L;?2 M|B +¬M;
+¬M; /KM; ç¼+ çQÊ+ i•K M;QìB F?€+- `i Qi M;QìB +| i? ~M i`M; çQÊ+ #Q K"i +C
> B p` H½Q i´ ç m i?¬M [m M; M°B HB K- K°i i?•M i?U+ HU+ i?•K #'i F?ª i`„+X

L?•M p"i +?QM? ?¬K M v H` æQÌM; S?QM; ç½ ç M- ççB çB M çQÆM; M?B M +kM;

h`QM; iW çQÌM; H†M; M;„i M?Q il- æQÌM; L;çQ çSM; i`QÊ+ K¼B M;QìB- ? B M;Q
æQM? h?B M #QÊ+ H M i`QÊ+ K°i #QÊ+- T?Q b m ? B M;QìB +?QM? H` M?` ççB
i`QÌM; H½Q +?'T bU- çQÊ+ b„T t T /¬M i?2Q #®B T?"M p" +?S+ pKX

•M? K„i F?¬M; ;B"M iU mv +O æQÌM; L;çQ [mûi H M M;QìB K¼B M;QìB K°i HQÊi-
`½B p M; H M,

@ æQÌM; ;B i iW H9+ æQÌM; :B "ªQ çQÊ+ i´ iB M çìB i?S M?'i æQÌM; >Q`M .QÆ
i`,K #ªv KQÆB H,K M,KX h´ iB M /UM; M;?B T #^M; ? B #`M i v i`„M; - K°i i?•M K
+Æ M;?B T iQ HÈM M?Q i? M`v- +QM +?€m b m M`v pšM +ÁM M?È ç M /Q •K +O

h? M? •K +O æQÌM; L;çQ +kM; F?¬M; HÈM- M?QM; çQÊ+ i`mv M p"Q i B K¼B M;
M?Q ç M; M|B +?mv M # M i B p"vX •K çB m ?MM; ?²M ?[m HU+ +O ?„M F?B M i
æQÌM; ;B ç m `mM; ç°M; - FbK HÁM; F?¬M; çQÊ+ M?È ç M M?[M; p'i pª +O i® iB
` æQÌM; :B "ªQ

L?[M; +•m M|B /`B /ÁM; çQÊ+ ?„M M|B ` - imv iQ`M H` M?[M; HìB t€Q `¶M; M?QM
? #m²M +?€MX æQÌM; L;çQ `i #B i +€+? F?îB /"v +ªK t9+ +O M;QìB F?€+X

@ >¬K M v æQÌM; ;B i HçB +| i? K +QM +?€m KÈBX L?B iY æQÌM; S?QM; +O ç
æQM? h?B M i`î p iW i? iK+- M?"M i´ [mv i¬M; - F?„+ i M p"Q ;B T?ª- M?"T p"Q
æQÌM; S?QM; +?QM? H` ç iY +O æQÌM; ;B X S?"K H` ç iY +O æQÌM; ;B i - i`i

æQÌM; ;B - T?"K H" ç iY +O æQÌM; ;B i - Î# M M;Q" B T?ªB +MM; M? m +?®M; i²M pQM; +MM; ;B i°+X æQÌM; S?QM; - i ?ÄB M;QÆB- M;QÆB +| i? H"K çQÊ+ F
@ æ iY +| i? 5
æQÌM; S?QM; + Q ;B¼M; ç€TX
@ h®iX
æQÌM; L;¢Q ;"i ç-m- + Q ;B¼M; M|B,
@ >-K M v æQÌM; L;¢Q i - H'v i?•M T?"M H" ;B +?O ?B M M v +O æQÌM; ;B - i #
+?Q M? HBM? i' iB M- M;mv M æQÌM; ;B i p¢M i? pBM? /B m- i`mv M i?W F?~
@ h i'5
h?2Q K°i iB M; ?ûi HÈM- i'i +ª K¼B M;QìB i`QM; iW çQÌM; ç m +?"K `½B [m€tm®
p" æQÌM; .m +~K i`QM; i v # MûM M? M; M;?B M;9i +„K p"Q HQ ?QÆM;X
G9+ M"v +?ŠM; [m +?d H" ç¢B çB M M?"M i' [mv i~M; +O K°i M;QìB H" æQÌM; S
i?"M? i" M i? HÈM M?Q p"v- +kM; H" pb M?bM p"Q Kti KkB +O æQÌM; æQM? h?B
F?~M; T?ªB ? B M;QìB ?¼ ç½ H" GBM? ;B B + Q i?O i?b /M æQÌM; S?QM; +| i? M
+?d H" F?„+ i M p"Q ;B T?ª i?~B- F?~M; i? +| i`M; /B M M?Q ?~K M v çQÊ+X
æQÌM; S?QM; +kM; F?~M; [m M i•K H„K- ?„M F?~M; ? ç w ç M +?mv M M"v- +?
æQM? h?B M # "M `°M Î# M M;Q" B M M KÈB im•M i?2Q i•K M;mv M +O ?„M i?~B;
i?b +QM +O KbM? M?'i ç`M? T?ªB M?"M i' [mv i~M; KÈB çQÊ+X
æ¢B çB M p +Æ #ªM +kM; ç½ tQM; tm~B- b m F?B [m€H¢v tQM; æQÌM; .m +~K #
i`QM; ;B T?ª- b m ç| ;B Q H¢B +?Q M;QìB +?mv M K~M +'i ;B[+ "M i?"MX
a m ç| ç½ F?~M; +ÁM +?mv M ;b M[`²BX *| çB m /Q H" æQÌM; S?QM; KÈB ç M M
+O æQÌM; ;B F?~M; M?•M i?S+ çQÊ+ ?„M- M M +ª K°i ç€K #` æQÌM; æQM? h?B
L?` i?9+ æQÌM; S? h?B M- h K i?9+ æQÌM; S?€ h?B M- hS i?9+ æQÌM; *?B M h?B
æQÌM; GB i h?B M i?b ç½ +?B M iY p"Q ? B KQÆB M,K i`QÊ+ `²B- pb #ªQ p K'v
æQÌM; S?QM; HB M i?„T +?Q ?„M K°i MûM M? M;X J¶B F?B ;BÈB i?B m K°i M;Qì
i†M; +?Q æQÌM; S?QM; K°i +?9i H ;†T KtiX *| ç M /QÊ+- +| pä çB M- +| #BM? F
[mw ?B K M[X
L?[M; p"i M"v +kM; F?~M; [mw i`¼M; H„K- +?ŠM; [m +?d H" +?9i wiS i?~BX æQÌM
KÄB +ª i v- i`QÊ+ M;U+ ç½ F?~M; i? M"Q ~K ? i çQÊ+ M[X L m F?~M; T?ªB ç M
F?~M; iB M H„K i?b æQÌM; S?QM; ç½ ?"M F?~M; i? /MM; K°i iB wi?S+ M?ûi i'i +
`²BX
:†T ;Ð pÈB M?[M; ?mvM? ç +MM; i? ? K°i +?9i- æQÌM; S?QM; +kM; F?~M; +~M
çB m pšM ;?B i¢+ ?bM? /¢M; +O K'v M;QìB æQÌM; >' p"Q M°B i•KX
hmv H" i?•M ?mvM? ç +O æQÌM; GQM; M?QM; æQÌM; >' H¢B F?~M; ? ;B®M; pÈ
H" K°i M;QìB iMv iB M- HÈM H M H¢B 2Q ;'m HQM; ?'- i?Q¢i M?bM +| p `i i?"M?
`i H" M?½ M?†M- `i +| T?QM; T?¢K K°i i?Q bBM? M?Q M?½- F?| K" iQÌM; iQÊM;
M;QìB F?€+ b) H" +€B /¢M; ;b M[X
*ÁM p T?~M æQÌM; æB K æB K o`çQÌM; i, M"v +kM; H" K°i Ko M?•M F?| ;†T- M?C
FB H¢B H°` p +| +?9i F?~M; `äi? bU- M?bM æQÌM; S?QM; iW i` M tm®M; /QÊ
@ h?"T i?'i ç - i? iK+ +| T?ªB `i F?' F?~M; \
æQÌM; æB K æB K H~B FûQ æQÌM; S?QM; ?ÄBX a m F?B æQÌM; S?QM; M?"M i' [r
i`QM; HÈT i` - æQÌM; æB K æB K çQÆM; M?B M T?ªB tQM; ?~ ?„M H" i?"T i?'i ç
@ GK+ i, h? iK+ F?~M; F?'- +?d +| çB m HBM? F?Q F?~M; çQÊ+ M²M; ç"K M?Q Ì
æQÌM; S?QM; ;BªB i?Q+? M|BX

@ h M ;?2 M|B HÊB ?¢B M?'i î i? iK+ +kM; +?d H" h?B M ;B B + Q i?O i?-B- p"v
`'i HÊB ?¢B\

æQÌM; æB K æB K +S #€K H'v æQÌM; S?QM; F?-M; #m-M;X

@ *kM; F?-M; HÊB ?¢B H„K- M;QÌB HÊB ?¢B ?ÆM bQ pÈB i +| `i M?B m- GK+ i,-
i?•M ;¼B i `²BX

æQÌM; S?QM; i?'v æQÌM; æQM? h?B M ç M; M;Q„+ KbM? H¢B HB M i` M? i?O +?Q

JQÊM Hw /Q æQÌM; æQM? h?B M ;¼B KbM? ç M æQÌM; S?QM; +m®B +MM; +kM;
æ M # M M;QÌB æQÌM; æQM? h?B M- æQÌM; S?QM; i?'v æQÌM; L;¢Q p" æQÌM; .m
M- M?bM i?ŠM; p"Q KbM?X

o Kti æQÌM; L;¢Q #bM? ioM? +ÁM æQÌM; .m i?b ?Á €B / ;-M ?ÆM `i M?B m-
M?,M i`M ç-v p iQÆB +QÌB

æQÌM; S?QM; ?€iQ KB M; - F?-M; #B i M M tQM; ?- ? B M;QÌB M"v M?Q i? M"Q
+O ? B M;QÌB M"v +ÁM + Q ?ÆM æQÌM; æQM? h?B M p" B #®B- æQÌM; æQM? h?
i' ;B ;B FB K"- +ÁM KbM? T?ªB tQM; ?- i? M"Q ç•v\ æQÌM; S?QM; +ªK i?'v M?;

æQÌM; .m /QÌM; M?Q çQ€M çQÊ+ bmv M;?o i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM;- +QÌB M|B

@ h'i +ªM?[M; ç iY i` im' B +O æQÌM; ;B ç m tQM; ?- ? B H½Q #'i iY +?9M; i H
#¼M ?„M H" çQÊ+X

h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; HB M `MM; KbM?- p°B p" M; M|B,

@ æ iY æQÌM; S?QM;- #€B FB M ? B p` ;B +?OX

@ •M- F?-M; i F?-M; i - F?-M; [mªM i?B i ?ÆM- im' B +ÁM i` K" ç½ +| çQÊ+ T?Q
æQÌM; L;¢Q ;"i ç-m F?2MX

ejjX *?QÆM; 839, "'i hY EBK æ M- >Q M * EB KX

@ *?d H" im p` ?ÆB i?'T K°i +?9i

Íi`QÈ+ Kti GBM? ;B B + Q i?O æQÌM; S?QM; M"Q /€K ~M /'m i?U+ HU+- ?„M +® v
F?Q ç M;QÌB F?€+ +| i? +ªK M?"M çQÊ+ +ªM? ;BÈB +O KbM?X

æQÌM; æQM? h?B M ÎK°i # M M? ;B¼M; M|B,

@ h' ;B ;B - S?QM; M?B M,K M v +ÁM +?Q ç M KQÌB i€K M[

@ *€B ;b\

æQÌM; L;¢Q M? ;B¼M; FBM? ?- p Kti æQÌM; .m +kM; i`M ç-v p FBM? M;¢+X
+ªM? ;BÈB +O æQÌM; S?QM; H¢B F?-M; M?È ç M æQÌM; æQM? h?B M KÈB +?d Q
/M +?Q æQÌM; æQM? h?B M pW ç M i? iK+ ç½ +MM; pÈB .B T .o E?- bBM? ` æ
+kM; +?d +?WM; ? B KQÆB i?-BX

@ JQÌB i€K im' B ç½ H" h?B M ;B B ?¢ T?~K\

G-M; K"v +O æQÌM; L;¢Q M?Qm H¢B- €M? K„i b€M; [m„+ M?bM æQÌM; S?QM;- K

@ ošM Hm-M im Hmv M Îi? iK+ b Q\

Íi? iK+ HBM? F?Q KÄM; K M?- +| i? im Hmv M h?B M ;B B ?¢ T?~K Î ç° im' B +Á
iQ +?i im Hmv M +O M;QÌB M"v v m M;?B i ç M KS+ M"Q +?S\

"ÎB pb Î MÆB M?Q HBM? K¢+? +?B ç` i?b +kM; F?-M; +| M;QÌB M"Q +| i? im Hm
M"v +ªX h`,K M;"M M,K [m - M;QÌB +| i? +?d /MM; K°i p" B M,K ç½ im Hmv M ç M
F?-M; B F?-M; +| i?"M? iUm iQ HÈM +ª

L;?2 ç²M H½Q ;B iY "® h`QÌM; >ªB +O "® ;B H9+ +ÁM i` ç½ i'M i?,M; h?B M ;B
 ;Bì ?„M +kM; ç½ H` GBM? ;B B i`mM; T?~K `²BX L m iQM? ` i?b "® h`QÌM; >ªB i`M
 ?ÆM æQÌM; S?QM; K°i +?9i- #ÎB pb ?Q`M +ªM? im Hmv M +O ? B M; QÌB +,M #ªM
 G9+ æQÌM; .m p` æQÌM; L;¢Q M?bM æQÌM; S?QM; ;B®M; M?Q i?`v çQÊ+ iQÆM
 æQÌM; ;B +kM; tm'i ?B M K°i GBM? ;B B i`mM; T?~K ;B®M; p`v- i`QM; HÁM; i`M
 @ h®iX
 h` M F?m¬M K†i +O æQÌM; L;¢Q `®i +K+ +kM; H° ` p iQÆB +QÌB M¡B pÈB æQÌM
 @ L;k Q - ?`B iY M`v +O M; QÌB F?¬M; i X
 @ h´ ;B ;B [m€ F?2M `²BX
 æQÌM; æQM? h?B M +QÌB ç M i` M K†i KÎ ?Q M?QM; M;Q`B KB M; H¢B F?¬M; i?
 Kšm bBM? i?`M? M;?2 çQÊ+ M; QÌB F?€+ F?2M M; ÊB +ÁM KbM? i?b +ÁM pmB bQ
 M[X
 E€ i?`i æQÌM; æQM? h?B M pšM +ªK i?`v +| +?9i Ov F?m'i +?Q æQÌM; S?QM; X "Ì
 ?„M ç½ #B i çS +QM i` B M`v +O KbM? imv +?d +| +ªM? ;BÈB h?B M ;B B ?¢ T?~
 +?QM? i?b F?¬M; i? ç€M? ç²M; pÈB +ªM? ;BÈB çQÊ+X >„M iWM; H'v bS+ K°i M; Q
 T?~K- ç•v +?QM? H` K°i F€ iQ+?- +kM; H` K°i ?`M? ç°M; po ç¢B F?¬M; F M`Q H`K
 *| çB m HQ¢B +?mv M M`v æQÌM; æQM? h?B M b) F?¬M; M¡B ` ç i`€M? F F?€+ ç
 M;mv ?B K ç M +?Q æQÌM; S?QM; M[X
 æQÌM; L;¢Q K¡+ iW i`QM; M;U+ ` K°i +€B #bM?- çQ +?Q æQÌM; S?QM; M¡B,
 @ æ€K i?9+ i?9+ #€ #€ +O M;QÆB ç m i†M; M;QÆB H ;†T K†i- +?9M; i çQÆM; M
 i`QM; #bM? M`v +ÁM +| K°i ?¢i ç M /QÊ+- +¬K H'v /MM; çBX
 æQÌM; S?QM; +ÁM +?Q +| T?ªM SM; ;b- b„+ K†i æQÌM; æQM? h?B M ç½ ç¢B #B
 @ h´ ;B ;B - M;`M p¢M H¬M F?¬M; çQÊ+- ç M /QÊ+ M`v [m€ KS+ [mw i`¼M;- S?Q
 æQÌM; L;¢Q +QÌB M¡B,
 @ h†M; +?Q ?„M çQÆM; M?B M ?„M +¬K M´B `²B- +?d H` K°i ?¢i ç M /QÊ+ i?¬B K`
 ;b\
 L¡B ç M +kM; Fb [m€B- i'i +ªK ¼B M; QÌB Î ç•v p®M pšM Hm¬M +?9 w ç M æQÌM; S?
 L;¢Q H'v ` +€B #bM? FB i?b i`M; /B M H`T iS+ Î M M v M ioM?- H†M; M;„i M?Q i
 æ M /QÊ+ M`v +?„+ `i i`•M [mw- M°B i•K æQÌM; S?QM; i?¬K çQ€MX
 @ h? M?QM;
 @ E?¬M; +| M?QM; M?` ;b ? i- +kM; F?¬M; TªB +?Q M;QÆB ç²- M;QÆB iW +?®B
 æQÌM; L;¢Q F?) +QÌB K°i iB M;
 :Bì ? B +?9M; i ç½ HÈM im´B- [m K°i b® M,K M[ç½ TªB iB T #QÊ+ i´ iB M `²B-
 i +kM; +?d M?Q ;•M ;` i?¬BX *?B #^M; i†M; +?Q M; QÌB ?[m /KM;- H9+ K'm +?®i
 K¢M; X h?•M H` i`QÌM; #®B +?ŠM; H) F?¬M; i? # M i?QÌM; +?Q ?`m #®B K°i ?¢i ç
 JB M; æQÌM; æQM? h?B M +SM; çÌ- +m®B +MM; +kM; M¡B,
 @ L m ç½ i? S?QM; M?B- M;QÆB ?½v M?`M çBX
 @ h¢ ;B +?OX
 æQÌM; S?QM; +mM; FQM? M?`M H'v +€B #bM?X
 æQÌM; æQM? h?B M M¡B,

@ h`QM; #bM? M`v +?QM? H`K°i ?fi "i hY EBK æ M- "i hY EBK æ M +?•M +?QM?
i? M`Q- +?Q /M i•K K¢+? #` ?Ov- ç M çB M M; ?B M M€i- +?d +—M +ÁM b|i H¢B +?9
H—M ?- ?'T /MM; pB M ç M /QÊ+ M`v H` +| i? F?B M M; QÆB +ªB iY ?²B bBM? - F?

æQÌM; S?QM; M; ?2 tQM; HÁM; HB M +?'M ç°M; - i`€+? F?¬M; çQÊ+ # M M½v æQÌ
M`v [m€ KS+ [mw i`¼M; X Zmª i? "i F?¬M; b B +?9i M`Q- M m +| ç M /QÊ+ M`v i`Q
+| i? K K°i iQM? K¢M; X

h?m®+ i®i i` M i? ;B M M?B m p¬ b®- M?QM; +ÁM +?Q M; ?2 ç M HQ¢B ç M /QÊ
i•K K¢+? #` M€i- ç M çB M #` ?Ov +| i? +ª iY ?Q`M bBM? +ªX

L m #bM? i?QÆM; - i•K K¢+? #` ?Ov i?b ?ŠM TªB +? i- ç M çB M #` M€i i?b pä +
+, M #ªM F?¬M; +| +€+? M`Q F?¬B T?K+ çQÊ+ +ªX

h? M?QM; "i hY EBK æ M M`v H¢B +| i? 5

h`QM; J` ©M? F?¬M; ;B M +O æQÌM; S?QM; +| K°i +•v >Q`M; EBK h? K çQÊ+ ?€B
L| +kM; +| i€+ /KM; i` i?QÆM; - ?B m [m€ +kM; `i i®i M?QM; M m b€M? pÊB "i
M? m K°i i`ìB K°i pU+X >Q`M; EBK h? K imv ;B[+?Q M; QìB F?€+ K°i ?ÆB i?î- çªK
"i hY EBK æ M H¢B +| i? +?[i` çQÊ+ iQ`M #° i?QÆM; i? X

*ª T?ÁM; ç m [m, M; €M? K„i ?•K K° p T?Q æQÌM; S?QM; - B F?¬M; Km®M +| çQ
L?QM; p"i M`v H` /Q æQÌM; L; ¢Q # M +?Q æQÌM; S?QM; - #¼M ?„M /M Km®M +kM;
i?¬BX

ob /M +?Q M, K ç| æQÌM; æQM? h?B M Hv F? B æQÌM; ;B iB M p`Q i? iK+ ç i`€M?
F?¬M; + K HÁM; K M; "i hY EBK æ M M`v ` +?Q ?„M- M?QM; ;Bì H¢B +?Q æQÌM
çQÊ+ ?„M +?ì KQM; ç®B pÊB æQÌM; S?QM; i? M`QX

@ h? M? i`QÌM; FB K M`v î +MM; i i` M i`, K M, K- ç½ bBM? ` K°i +?9i HBM? iQM
çM +kM; F?¬M; +ÁM ç°M; ç M pk F?Q M[`²B- i +kM; F?¬M; +| ;b +?Q M; QÆB M
M`v çBX

æQÌM; .m î +¢M? H'v K°i i? M? i`QÌM; FB K ` itM; +?Q æQÌM; S?QM; X

@ h¢ ;B +?OX

æQÌM; S?QM; M?"M H'vX >„M #B i +?„+ +?„M F?¬M; i? M`Q iW +?®B çQÊ+ - M|B
#¼i i?¬BX h`QÎM; #®B Qm €B i?b p½M #®B +S M?"M- çMM ç~v +kM; +?d H` bo /B
L?€v K„i H9+ M?"M H'v i? M? i`QÌM; FB K- i?•M FB K p"v K" H¢B T?€i` K°i iB M;
¬M; `mM H MX

æQÌM; S?QM; M?QÈM; K`v- F?¬M; M; ìi? M? FB K M`v H¢B +| HBM? iQM?X

L?bM M?bM +?m¬B FB K- i` M ç| +| F?„+ ? B +?[iQ, >Q M * 5

EB K / M? i?"i +´ [m€B "i [m€ +—K H'v +?m¬B FB K M`v HB M +ªK ;B€+ çQÊ+ K°i
i?•MX

" M +¢M? H"TiS+ +| K°i ç¢Q €M? K„i +U+ Fb m Q€M +S M?bM +?^K +?^K F?B M a
M?B MX G—M i?2Q €M? K„i HB M i?'v çQÊ+ æQÌM; æB K æB K ç M; çSM; î ç^M;
æQÌM; S?QM; - +?B +KB M; M?Ä tBM? F?) p M? H MX

ej9X *?QÆM; 838, Gm"M "M E?¬M; *¬M; "^M; X Ui?QÊM; V

@ æ9M; `²BX

æQÌM; .m ç°i M?B M i`mv M •K M|B,

@ L? ç—m M?" H½Q hS `i i?Q+? i? M? FB K M`v- ç½ iWM; M?B m H—M pÁB poM? I
KÈB M?È- îM?" +O H½Q hS +| K°i F?®B p¢M MB M ?"M M; ¼+ - ç2Q i` M M; QìB +

i" # 'i t•K- M;Q" B ` +ÁM +| i? ;B i,M; i®+ i° ?'T i?m i?B M ç` HBM? F?Q F?B im
M;¼+ i®iX

E?|2 KB M; æQÌM; S?QM; M?ªv HB M- +ªK FQ+? M|B pÈB æQÌM; .m ,

@ æ iY i?K ;B€QX

aÊ H" H½Q ;B ?Ä M"v ç½ M?bM ` KbM? +kM; F?¬M; K†M K" H„K pÈB i? M? FB K
#ªQ ç KbM? /MM; M| ç´B H´v p"i +| Q+? ?ÆM pÈB #ªM i?•MX æ¼+ i•K i?m"i- [mª M
i?¬K M;?o bÊ `^M; b m M"v î i`QÊ+ K†i H½Q i´ iB M T?ªB i?m HB K i´i +ª i?¬M b.
F?¬M; +?d K°i #B M ?| M?Ä +kM; +| i? F?B M ?„M çQ€M ` çQÊ+ i•K iQ +O #ªM

o¢M MB M ?"M M;¼+ \ *kM; +| i? ç´B H´v t2K b QX hmv `^M; ç½ ç¢i ç M h?B M L?•
?'T i?m HBM? F?Q +O #ªM i?•M `i M? M? M?QM; i€+ /KM; M;QM; i?¬M ioM? F?Q
+kM; +| +?9i i€+ /KM;

h?"i ` +kM; F?¬M; i? i`€+? æQÌM; S?QM; F?¬M; Qm i?Q+? i? M? FB K M"v çQÊ
`^M; H" i?B M #BM?- +kM; ç½ +| K°i +?9i HBM? iQM?- M?QM; pšM +ÁM +€+? i?¬M
i v æQÌM; S?QM; ç½ +| [m€ M?B m i?B M #BM? `²B- bY /KM; æ°+ ©M? +kM; `i i
i? M? i?B M #BM? >Q + M"v i?b M| +kM; +?d +| K°i F i +K+ H" #` T?O #KB i?¬BX

L?"M i´ ç¢B çB M #„i ç-m `i M€Q M?B i- F i i?9+ +kM; F?¬M; FûKX h`QM; M?[M; i
p` ;B +?O # M +?Q F?¬M; i?S M"Q F?¬M; F?B M K¼B M;QÆB çÄ K„i +ªX

" M M;`v [m çB- K¼B M;QÌB HB M iªM ` X h`QM; ç¢B i`¢+? +O æQÌM; ;B - K¶B T?
tQ„M tmwi pB + æQÌM; S?QM; M?"M çQÊ+ # M i?QÎM;

a„+ K†i æQÌM; GQM; •K i`-K- p¶ H M #`M K°i +€B- iS+ ;B" M M|B,

@ .U p"Q ;b\ *?d H" K°i iB m iY pW i`î p iW i? iK+- ? B p` H½Q i´ pW ;†T K†i
`²BX h?U+ HU+ +O æQÌM; GQM; i i`QM; ;B i°+ ç½ ç¢i ç M h?B M ;B B i?QÊM; T
i´ # M i?QÎM; ;b +?S\

æQÌM; >´ î K°i # M +QÌB M;m M;Æ- M OB,

@ æ¢B + çWM; M´B ;B" M- +?d H" i?"T i?'i ç pW KÈB i`î p - ? B p` H½Q i´ ç m HÁ
î # M M;Q" B M M KÈB # M i?S i®i +?Q ?„M i?¬BX

@ ob p"v b Q\

æQÌM; GQM; +`M; i`î M M ;B" M /[X

@ >„M ;BÌ KÈB +?d H" h?B M ;B B ?¢ T?~K- +| i`B çS+ ;b K" +?B K çQÊ+ "i hY EBI
* +?S\ h?S M"v +?d +| +?Q æQÌM; GQM; i KÈB +| i? T?€i ?mv ` mv HU+ HÈM M
i`¬M; p"Q ?„M ç T?€i i`B M ;B i°+ b Q\ L;QÌB çQÊ+ HU +?¼M i? K ;B ;B i°+ ç¢
i K" F?¬M; T?ªB H" æQÌM; S?QM; ?„M5

@ æO `²B5

æQÌM; S?€ h?B M ;B" M /[[m€i H M K°i iB M; ,

@ GQM; - ç m H" ?mvM? ç K°i M?`- B ç¢i çQÊ+ +?¶ i®i H¢B F?¬M; ;B®M; M? m-
+? #`B M"v M¼X æQÌM; S?QM; K†+ /M KÈB pW i`î p iW i? iK+- M?QM; M,K M v
ç½ H" h?B M ;B B ?¢ T?~K- +ÁM M;QÆB- im p` +O M;QÆB H9+ KQÌB i€K im´B ` M

æQÌM; GQM; #` +? KbM? ` ,M /¢v- ?€ iQ KB M; M?QM; F?¬M; /€K T?ªM #€+ HÌB M"
i?"i F?¬M; çQÊ+ M?Q p"vX

@ "i [m€ [mª i?"i +kM; F?¬M; +¬M; #^M;X

"KM; +O æQÌM; S?€ h?B M +kM; i`"M M;,"T Q€M F?QX

@ E?¬M; çQÊ+- H-M M"v M?B iY +O H½Q L;k M?"M çQÊ+ +?¶ i®i- i T?ªB ibK H
T?ªB F?B M ?„M M¬M ` K°i +?9i ?mv i KÈB çQÊ+- F?¬M; i?b F?| K" iB m çQÊ+ +A

æQÌM; *?B M h?B M +?QM? H" M?Q p"v- imv`^M; ?B m çQÊ+ ç¢Q Hw M?QM; #KM
?ÆB •K ç°+ K°i +?9iX

h`QM; T?ÁM; æQÌM; ;B H½Q L?` æQÌM; S? h?B MX æQÌM; S? h?B M H9+ M"v
M?'i +O KbM?- KÎ KB M; ?ÄB,

@ hY h?Q- M; QÆB ç®B pÈB pB + ?¬K M v +ªK i?'v i? M"Q\

æQÌM; hY h?Q F?) +QÌB K°i iB M; ,

@ h?"T i?'i ç `i çQÊ+ ? B p` H½Q i' Qm €B- iQ +?'i #ªM i?•M H¢B #'i T?"K- [m K
+O ?„M î æQÌM; ;B +| H) +ÁM + Q ?ÆM +ªL; k i?9+- pB + i'M +?S+ GBM? ;B B i`
H" F?¬M; i? X L m ç M H9+ ç| - æQÌM; ;B +| H) b) ?mv ?Q" M; ?ÆM ;B i`'i M?B mX
i?~K +kM; H" GBM? ;B B + Q i?O- t2K M?Q H" i`K +°i p[M; +?„+ +O æQÌM; ;B X
i?•M + "M pÈB i?"T i?'i ç ?ÆM +?9i M[X

o Kti æQÌM; S? h?B M pmB KWM; - M|B,

@ h`QM; b® i K ç¢B ç iY +O æQÌM; ;B +?d +| M; QÆB H" ?B m +?mv M M?'i- çB
L; QÆB +| i? M?bM t M?Q p"v +? +kM; `i pmB- #'i [m€X X X •M? K„i +O K'v ?mv
+ÁM i?B M + "M- çÄ K„i pb # M i?QÎM; +O ? B p` H½Q i' X hY h?Q M; QÆB i?•M H"
M?B m ?ÆM KÈB çQÊ+- çWM; ç #¼M +?9M; ç M h?QM? hmv M *Q ;•v`®BX æ m H"
+¬M i?B i T?ªB H"K +, M; [m€X S?ªB M?È Fo- M; QÌB +| i? /MM; iQM? K¢M; ç #ªQ
+| M; QÌB M?" i?¬B5

@ o•M; - ?"B M?B tBM ;?B M?È i`QM; HÁM; X

æQÌM; hY h?Q ç€TX

æQÌM; S? h?B M i?Î /"B K°i iB M; - F?¬M; F?ÄB M?È H¢B +ªM? ç¢B + /MM; i?•M
pÈB *?mM; ;B H9+ i`QÊ+X L, K ç| M, K ?mvM? ç H9+ ÎM?" ç m +| K°i +?9i tQ+? K
` +?B M i`QÌM; i?b K¼B M; QÌB H" K°i +?dM? i? - H" M; QÌB K°i M?" +?•M +?QM?X

h`QM; T?ÁM; +O æQÌM; ;B H½Q hS ;B i ç½ M?€Q M?"Q +ªH M pb M? ç¬m #ªQ
æQÌM; *?B M h?B M ç M; T?€i i€+ iQM? iB M? ç¢B iB m i?Q +O KbM?X

@ hS+ +? i M?•M ;B `²B- iS+ +? i M?•M ;B K'i i?¬B- +? X X X

æQÌM; æB K æB K tQ +QM K„i çÄ #WM; p¼i p"Q i`QM; i?Q T?ÁM; +O æQÌM; *?B
K°i ç€K i€ M[- i?¬M b„+ +O i'i +ªç m MÆK MÈT HQ bÊX

æQÌM; *?B M h?B M ç M; ç¼+ b€+? H9+ ç K- i?'v #° /€M; +O +QM; €B M?Q p"v F
i` M? i?O ç [mv M b€+? ç M; +¬K i` M i v tm®M; +?¢v` ç|M M|B,

@ æB K æB K- æB K æB K +O i - +| +?mv M ;b p"v\ L|B +?Q T?K i?•M #B i B F?
p†M +€B ç¬m +O ?„M tm®M; 5

@ « ¬X X X

> B #`M i v M?Ä #û +O æQÌM; æB K æB K M„K H¢B i?"M? [mv M- ?®+ K„i F?¬M;
?ÆB K K ;B¼M; H¢B M|B,

@ h?"T i?'i ç F?B / M; QÌB i 5

@ *€B ;b\

æQÌM; *?B M h?B M ;B" M iQK Kti

@ hB m iY p¬ HB K bd M"v- HÈM H M #° /€M; +kM; çQÌM; çQÌM; - b Q KÈB pW p
Zm€; ? iÎKX L|B +?Q T?K i?•M #B i +| T?ªB ?„M ç½ T?B H M; QÆB F?¬M; \ S?B H

a„+ Kti æQÌM; æB K æB K çÄ H M- /"K +?•M M|B,

@ S?K i?•M- i?"T i?'i ç F?¬M; +| T?B H i X

æQÌM; *?B M h?B M i?Î T?°Q K°i ?ÆB- M O B,
@ L[M?B M;Q M- p"v ?„M F?B / M;QÆB i? M"Q\ *| Km®M T?K i?•M ;B€Q ?m'M ?
i?•M ;BÌ HB M çB ç€M? ;½v i v +?•M +O ?„M- +?Q ?„M #B i i¢B b Q ?Q H¢B ??M;
@ h®i i®iX
æQÌM; æB K æB K p¶ i v M|B
@ æWM; ç€M? ç°+ €+ [m€- +?d +—M +QÈT i? M? >Q M * EB K p H" çQÊ+ - M;"M p
i?'i ç X

ej8X *?QÆM; 838, Gm" M "M E?¬M; *¬M; " ^M;X U?¢V

@ L[M?B M;Q M- +?ì i X
æQÌM; *?B M h?B M ?'T i'T t¬M; ` M;Q" B M?QM; KÈB +?d [m KQÌB H—M ?¬ ?'T q
M?B #ªQ #®B +O KbM? iW i` M tm®M; /QÈB K°i H—M- KÎ KB M; M|B,
@ æB K æB K- M;QÆB +| T?ªB Km®M i? M? >Q M * EB K F?¬M;- p"v M M KÈB ç
æQÌM; æB K æB K p M? K¬B H M M|B,
@ h +?QM? H" i?Q+? i? M? FB K M"v- ç½ iWM; ibK ç M H½Q i' M?B m H—M ?„M +
i?"T i?'i ç pW i`Î p H½Q i' ç½ i†M; +?Q ?„M `²B- H½Q i' i?"i [m€ #'i +¬M;- ¬ ¬X
S?m i?•M- M;QÆB ;B9T i +QÈT p çBX
æQÌM; *?B M h?B M ?Q F? M K°i iB M;- [m v H¢B M;²B tm®M; #¬M- ;½B K€ M|B,
@ æB K æB K - F?¬M; T?ªB T?K i?•M F?¬M; Km®M ` K†i ;B9T M;QÆB- K" æQÌM
T?K i?•M b Q H¢B F?¬M; #B i t'm ?' K" ` i v pÈB ?„M çQÊ+ \
@ S?K i?•M M;QÆB bÊ #` L;k i?9+ ç€M? i?b ç9M; ?ÆM5
æQÌM; æB K æB K M|B i`9M; iBK ç2MX
@ a Q +| i? +?S\
æQÌM; *?B M h?B M K¢M? KB M; M|B,
@ L;k i?9+ +O M;QÆB `i i®i- i pÈB ?„M H¢B H" ?mvM? ç i?O i9+ - b Q ?„M H¢B
@ o"v M;QÆB ;B9T i +QÈT >Q M * EB K p çB5
æQÌM; æB K æB K ç„+ i? F?¬M; #m¬M; i? M;QÌBX
æQÌM; *?B M h?B M i?"i O v F?m'i Km®M +? i- p K†i çQ ç€K M|B,
@ *QM; €B - M;QÆB H"K p"v F?¬M; T?ªB H" Km®M K¢M; +O i b Q\ o"i FB +?QM
+?Q æQÌM; S?QM; ç'v- M m ç +?Q M;QÌB #B i i ç°M; i?O +QÈT çQ¢i i?b i F?¬M
@ S?K i?•M p¬ /KM;5

JB M; æQÌM; æB K æB K +¬M; p M? H M + Q ?ÆMX
æQÌM; *?B M h?B M M?'i i?ÌB F?Q ?mv i /•M; i"Q- HÁM; ç-v +,K T?šM- i?B i +?9
Km®M i? ?B M i`QÈ+ K†i +QM ;€B- M?QM; +m®B +MM; pšM H" HQ i`Q +?B K i?C
M|B,
@ æB K æB K- T?K i?•M /¢v M;QÆB K°i +?B mX X X
S?ªB H"K M?Q p"v- M?Q p"v æQÌM; æB K æB K M;?2 tQM; K†i K"v HB M ?ÈM ?Î-
"bM? KBM? M;"v i?S ? B pW H| /¢M;- æQÌM; S?QM; KÈB `ÌB ;BQÌM; ç½ M;?2 +|
M;?B ?Q†+ ` M;Q" B t2K tûi i?b i?'v M;Q" B ç| ç M; +| # M;QÌB i` im' B K†i ?ÆB [

" M;QìB M"v ?ŠM H";†T Î M?"M i' çϕB çB M ?¬K [m - +?d H" H9+ ç| M;QìB M?B m
S?QM; +kM; F?¬M; #B i M M tQM; ?¬pÈB #¼M ?„M M?Q i? M"Q M[X
@ h?"T i?'i ç 5
h?'v æQìM; S?QM; çB iÈB- # M;QìB ¬K [mv M ?¬X
æQìM; S?QM; ç€T H - +?¬M +?ì M|B,
@ " p` ç•v H"X X X
@ h H" i?'i + +O M;QÆB æQìM; *?QM? E?Q5
@ h H" +Ym + +O M;QÆB æQìM; >ϕQ E?Q5
@ h H" i?"T i K + +O M;QÆB æQìM; "€ E?Q5
*?9M; i H" ç iY +O hS S?ÁM;5
" M;QìB ç²M; i? M? M|BX
@ - H" ç ç +O GK+ i, b Q\
æQìM; S?QM; #WM; idM? çϕB M;° M?QM; HÁM; +ªK i?'v ?ÆB #m²M +QìBX hm' B +
HÈM H„K- +ÁM +?Q iÈB ? B KQÆB- +?d +?WM; KQìB i€K- KQìB +?QM im' B i?¬B
æQìM; S?QM; +kM; ç½ ?ÆB çQ€M çQÊ+ - çϕB F?€B H" pb >Q M * EB K ç•v K"X
*?d H" æQìM; S?QM; F?¬M; M;ì ç M p` GK+ i, FB HϕB F?¬M; iU` K†i;†T KbM? K
;B9T çÐ- ç M; Km®M +?ÆB i`Á ;b ç•v\
æQìM; S?QM; imv ``M; ç½ çQ€M ` M?QM; pšM ;Bª #° ?² ç²- KÎ KB M; ?ÄB,
@ E?¬M; #B i KÈB b€M; bÈK K'v p` + + ç½ ç M ibK æQìM; S?QM; +| +?mv M ;b [r
@ JBM? M?•M F?¬M; M|B €K i?QϕB- +?9M; i ç M ibK M;QÆB ç Hm" M #`MX
o K†i æQìM; *?QM? E?Q ç„M; +?€i- i?"i bU H" /Q KbM? #` p` i, i, FB ûT #m°+- M
bÈK ç½ ç M T?€ ;B'+ K°M; ç T +O M;QìB F?€+ çQÊ+\
@ Gm" M #`M\
G¬M; K"v æQìM; S?QM; M?Qm HϕB- H9+ M"v KÈB +~M i?"M M?bM i?U+ HU+ +O #
.MM; #®M +?[H" +| i? ?bM? /mM; çQÊ+X X X o¬ +MM; i? i?ªK5
h?U+ HU+ +O æQìM; *?QM? E?Q + Q M?'i i`QM; # M;QìB M?QM; +kM; KÈB H" æ
M;QìB +ÁM HϕB +?d H" æ` ;B B i`mM; T?~K i?¬BX h?U+ HU+ #U+ M"v M m ç†i i`C
?ªQ i?O- M?QM; Î HBM? Kϕ+? +?B ç` M"v i?b +| +?9i F?¬M; çO M?bMX
L;QìB im Hmv M îi? iK+- ç b® ç m H" i`QîM; i?"M? iW i?U+ +?B MX *ÁM K'v ç i
i?U+ i - M?"K K„i H"K HB m- ç m F?' im Hmv M +kM; +?d i, M; i`QîM; çQÊ+ i?U+ H
M? m i?b +?d +¬M K°i æ` ;B B ?ϕ T?~K îi? iK+ +kM; çO ç tY Hw #¼M ?„M M? M
æQÆM; M?B M ç•v +kM; F?¬M; TªB H" +?mv M imv i ç®BX h`QM; HBM? Kϕ+? +
#QÊ+ +?•M p`Q çQìM; +?QM?- i?¬M; [m +?B M ç'm ç M•M; + Q i?U+ HU+ +O Kb
B F?¬M; TªB H" + Q i?O çQÆM; i?ìB +ªX
æQìM; S?QM; M?`M +QìB- M;?B K K†i ?ÄB i?,K,
@ J'v p` + + - ç m H" ?mvM? ç K°i M?"- Hm" M #`M ;b ç'v 2 H" F?¬M; i®i H„K ç•m\
æQìM; "€ E?Q M|B,
@ *| +€B ;b F?¬M; i®i- +?QM? pb K¼B M;QìB ç m H" ?mvM? ç M M KÈB +¬M i?¬
i? K ibM? +ªK- +kM; +| i? #` tmM; iQ+? Hkv K°i b® FBM? M;?B K +?B M ç'm ?[m

æQÌM; S?QM; t2K +?WM; M m ?¬K M v KbM? F?¬M; ç€T SM; Hm" M # " M pÈB #¼M ;"i ç-m M|B,

@ æQÊ+ `²B- K'v p` + + Km®M Hm" M # " M i? M"Q- +| T?¬M i?QÎM; ;b F?¬M; \ æQÌM; >¢Q E?Q M|B,

@ æQÆM; M?B M H" +| T?¬M i?QÎM; - M m M; QÆB i? „M; i?b # ?mvM? ç i iW M i€ +?Q M; QÆB5

æ•v +kM; +?d H" i?m" M KB M; M|B ` i?¬B- pb /M +?Q æQÌM; S?QM; +| i? „M; i?b b H" K M¬ #° + +?Q ? „M çQÊ+ \ .M b Q +kM; H" ?mvM? ç - M|B ` +kM; F?| +QBX >ÆM i`Î H¢B æQÌM; ;B çQÆM; M?B M F?¬M; /€K +QÌM; i? M?Q p"vX h?2Q #¼M ? „M ç`M? b) F?€+? F?Q K°i T?2MX o"v i?b /M +?Q ? „M +| i? „M; i?b T?¬M i?QÎM; M"v +aX

ZmªM M?B m M?Q p"v H" K ;b- æQÌM; S?QM; b m F?B M; ?2 tQM; F?¬M; +?9i F?€+ @ h®iX

" ?mvM? ç b[M; b| - +ªK ;B€+ F?¬M; çQÊ+ ´M H„K- i?¬K M; ?o p` i?"T i?'i ç M"v i?ŠM; iQM? \ L m F?¬M; b Q H¢B M; ?2 T?QM; +?QM? H" pk +?S\ æQÌM; \*?QM? E FB M i`b M|B,

@ o"v M m M; QÆB i?m i?b T?ªB ç€T SM; +?9M; i K°i çB m FB MX

@ E?¬M; +| p'M ç X

æQÌM; S?QM; ç€T SM; K°i +€+? bªM; F?Q€B + "M; F?B M # ?mvM? ç i`Î M M #'i

@ h?"T i?'i ç X

æQÌM; >¢Q E?Q çSM; ` M|B,

@ G¢B M|B ;B| M; QÆB ç½ H" h?B M ;B B- K" # ?mvM? ç +?9M; i ç m H" æ` ;B F?¬M; çQÊ+ T?ûT bY /KM; *QÆM; F?Q- +?d /MM; +?B m i?S+ ç T?•M i? „M; #¢B i

@ E?¬M; p'M ç ;bX

@ >ÆM M[H" # +?9M; i ç€M? KbM? M; QÆB5 L; ?2 M|B M; QÌB Î i? iK+ ç m i?m i?'i ç ç½ ç M iW i? iK+ p"v i?b FBM? M; ?B K +?B M ç'm +? „+ `i T?QM; T?9X " iWM; i`½B [m +?B M ç'm- pB + M"v +kM; F?¬M; iQM? H" F?¬M; +¬M; #^M; X

@ E?¬M; iQM?X

æQÌM; S?QM; ;"i ç-mX

GÌB +kM; ç½ M|B tQM; - Hw H) +kM; M m ` ç-v çO- # ?mvM? ç HB + K„i M?bM M?

@ _ i v çB- ?¬K M v ç i H½M? ;B€Q + Q +?B m +O i?"T i?'i ç K°i +?9i5

" ?mvM? ç [m M? M, K +MM; M? m Hmv M pã M M +kM; +| K°i #° ?ÊT FQ +? +?B i?r æQÌM; S?QM; M?QM; H¢B F?¬M; +?9i 2 bÊX .M b Q +kM; F?¬M; i? bY /KM; +QÆ #B i # Q M?B m H" HÊB i? +Æ K"X

ejeX *?QÆM; 83e, h?"T h?'i æ Zm€ >mM; h"MX Ui?QÊM;V

@ " p` + + +kM; M M +~M i?"M K°i +?9iX

æQÌM; S?QM; F?) +QÌB00Hç+ \ €0PÀ +kÆL%f `Â! H"çQQQQK°i-

ð% °#3 F?Q- #Kd€/M C8" M QM D # •U)PÀ ç •fai?P+0ò° i? "MXh?ÊD6 • ¬ æQÌ±M7à;;7ăp07ăđđÀ æQà B pđ•H"/@•ÂPD đđÁ ¬đÁ ¬ iĐ QùÓ†

FB HB M pĐ pKM i?`M? p- b® i`QÌM; FB K M?Ä #û HÆ HYM; tmM; [m M? M; QÌB æ
i?•M i? ?„M p`Q i`QM; X

S?|M; K„i M?bM H¢B- æQÌM; S?QM; +?d i?'v tmM; [m M? +| p- b® #|M; M; QÆB +
ç9+ F?B M ?„M +?Q€M; p€M; +ª K†i K`vX

*ÁM GK+ i, æQÌM; æB K æB K H¢B +?ŠM; #B i ç½ çB ç•m M[5

GU+ HQÊM; *QÆM; h•K i?"i +´ [m€B5 h`€+? F?¬M; çQÊ+ æQÌM; æB K æB K H¢B
çQÊ+ +?¼M i? K ;B ;B i°+ ç¢B +?B M H-M M`vX hmv `^M; bmv M; ?o +O M`M; ç
;B B i`mM; T?~K- M?QM; +?d pÊB HU+ HQÊM; \*QÆM; h•K M`v +O M`M; i?¬B +kM
M; ¢+ `²BX

"ÎB pb Î i`QM; i? ;BÊB #` FB K K¢+ p•v [m M?- +, M #ªM F?¬M; +| M; QÌB M`Q +|
+?QM? KbM? +ÁM ç•m H` #|M; +ª- i'i +ª ç m ;B®M; M? m M?Q ç9+X

"|M; M; QÌB H|2 H M- æQÌM; æB K æB K ç°i M?B M tm'i ?B M Î i`QÊ+ K†i æQÌM;
F?¬M; M; WM; X æQÌM; S?QM; ;BÆ FB K ç•K iÊB- H¢B M; ?2 K°i iB M; `,M; `„+ ;BÁM
K°i i? M? i`QÌM; FB K HBM? F?Q- i`QÌM; FB K #` pĐ pKM FB H¢B T?•M ;BªB i?"M

L?bM [m M? +?d i?'v #|M; +O KbM? p` æQÌM; æB K æB KX

*ªK ;B€+ K°i +?9i H¢B +`M; F?B M +?Q æQÌM; S?QM; M; ? M ?¼M; i`•M i`®B- #Î
+QÆM; F?Q +?'M ç°M; +O æQÌM; æB K æB K- +, M #ªM F?¬M; i? M`Q T?•M #B i

GU+ HQÊM; *QÆM; h•K M`v- +kM; [m€ F?| +?ÆB çB +?S\ \*?d H` F?¬M; #B i /MM
L?'i +| i? T?€i ?B M çQÊ+ +?•M i?•M +O æQÌM; æB K æB K F?¬M; M?dX

æQÌM; S?QM; ç M; Km®M i?Q M; ?B K K°i T?2M- M?QM; F?¬M; M; ì p- b® #|M; FB
#°+ T?€i ` K°i +¶ €M? b€M; i?¬M; i?B M ç`T p`Q K„i F?B M +QM M; QÆB ç m M?S
M`v ç½ F?¬M; TªB M; QÌB i?QÌM; +| i? +?`m çQÊ+ M[- /M H` æQÌM; S?QM; +kM;
H¢BX

L; v i`QM; M?€v K„i M`v K°i H`M; B| i?ÆK HB M i" T FQ+? ç M- æQÌM; S?QM; M; ?B
T?Q # M i`€B +O KbM? HB M iB T t9+ TªB K°i KªM? K K K¢B- / i?'i i`ÆM H€M
æB K æB K `²BX

æQÌM; æB K æB K FBM? ?¬ K°i iB M; - M`M; F?¬M; M; ?o ç M TªM SM; +O p` i?"T
p"v- /M ?„M ç M; M?„K K„i +kM; +| i? #„i çQÊ+ KbM? K°i +€+? +?m`M t€+X æ M F
i?b ç½ Km°M `²B- æQÌM; S?QM; ?mM; ?M; FûQ p T?Q KbM? K°i +€B HB M F?B
+?Q¢M; - i?B m +?9i M[ç½ M; ½ +ª p`Q HÁM; M; U+ +O ?„M `²BX

"i [m€ /M ;b +kM; H` h?B M ;B B i`mM; T?~K- b m F?B T?€i ;B€+ çQÊ+ +| +?9i F
æB K HB M #°+ T?€i K°i i?•M +QÆM; F?Q K¢M? K) +O KbM? +?'M # v #`M i v iQ H
+Æ ?°B M`v HB M M? M? +?|M; FûQ ;B½M F?QªM; +€+? pÊB ?„M

"¢+? [m M; Î tmM; [m M? HB M i€M çB- M,M; HQÊM; *QÆM; h•K /Q æQÌM; æB K æ
ç| i M i?"M? K•v F?|BX L?QM; æQÌM; S?QM; H¢B F?¬M; /€K bÆ tm'i- >Q M * E
i`QM; pÄ HB M i?B i`B M ` h9 h?Ov FB K T?€T- #m°+ æQÌM; æB K æB K TªB /M

ej3X *?QÆM; 83d, GBM? Zmª h?"M? h?K+X

E?¬M; i? ç M`M; iB TiK+ i?B i`B M ` HU+ HQÊM; *QÆM; h•K çQÊ+X GU+ HQÊM
[m€B- M m F?¬M; +`M i?"M +?d bÊ b) ;†T TªB i?B i i?ÁB HÈMX hmv `^M; æQÌM; S
HQÊM; *QÆM; h•K M?QM; /M b Q i?b ç®B i?O ?B M ;Bì +kM; H` GK+ i, +O KbM?
i?b F?¬M; ? v H„KX

æWM; M?bM # M; Q`B +O æQÌM; æB K æB K i`¬M; +| p `i / F?B / - M?QM; i?"i
H¢B M?Q MQÊ+ +?ªv K•v i`¬B- FB K F?Q H¢M? i?'m tQÆM; - [mª i?"i H` K°i + Q i
+MM; M`M; i?"i H•m- M m +?d tûi `B M; p FB K +?B m i?b F?¬M; +?B K çQÊ+ +?

[m€i`"M ç'm [m +`M; H•m i?b æQÌM; æB K æB K H¢B +`M; +| +?9i +?`m F?¬M; M' S?QM; ç m #m°+ M`M; /MM; i`QÌM; FB K HB m K¢M; - M`M; i?•M H` K°i M[iY- i®+ b Q H¢B +| i? b€M? pÈB æQÌM; S?QM; çQÊ+\\

J°i #° h9 h?Ov FB K T?€T p®M /MM; HBM? ?Q¢i F?ûQ HûQ ç M´B / M? H¢B #`æC +€+? F?Q T?€+? imv i Hm•M- +?B m M`Q +kM; p¬ +MM; ?mM; €+X J¶B H-M æQÌM HB M +ªK ;B€+ çQÊ+ +´ i v p` +€M? i v p¬ +MM; ç m çÈM- M m F?¬M; TªB i?U+ i?b i`QÌM; FB K ç½ bÈK #` ç€M? # v `²BX .M p"v i?b #`M i v M?Ä #û +O M`M; +kM #WM; M?Q +QM +m Hm°+X

G9+ M`M; +?B M ç'm +kM; t2K M?Q H` FB M +QÌM; X .M +€M? i v ç m çÈM +kM; F? K) F`+? +?B M pÈB æQÌM; S?QM; X hmv p"v M?QM; FB K i? +O M`M; H¢B +`M; i?S+ +kM; M; `v +`M; F?¬M; çQÊ+ KQÊi K` iU M?B M M?Q i`QÊ+ M[X

J°i iB M; óæQÆM; ô p M; H M- i`QÌM; FB K +O ? B M; QÌB H¢B çKM; M? m H-M M[ æB K æB K H¢B #` i`U+ iB T ç€M? ;½v # v p Q ` M; Q`B- +ªM; QÌB +kM; HªQ çªQH K„i iQ- M„K +?m¬B FB K ;½v i`QM; i v K` ?`M; KB /`B H¢B `mM `mM F?¬M; i?¬B- bU i?"i i`QÊ+ K„iX

h?2Q M`M; M; ?o i?b i?"T i?'i ç ;BÌ KÈB +?d H` h?B M ;B B ?¢ T?~K- /M im Hmv M M; ?B K +?B M ç'm T?QM; T?9 ?ÆM KbM? M?QM; +kM; F?¬M; i? M`Q +?B M i?„M M?Q p"v çQÊ+X hW ç-m ç M +m®B- p` i?"T i?'i ç M`v ç m +?O ç°M; M„K H'v [mv +S M?Q +QM `®B #` ;BUi /•v p"v- #` ?„M FûQ ç¬M; FûQ i•v- i?U+ HU+ #ªM i?•M +Á ç½ #` ç€M? #¢B `²BX

æQÌM; S?QM; çSM; i¢B M; mv M +?¶- >Q M * EB K +?d p T?Q æQÌM; æB K æB K°i iB M; M|B,

@ GK+ i,- M; QÆB i?m `²BX

æQÌM; æB K æB K i?Î T?b T?Á- #° M; U+ iBM? tªQ +kM; i?2Q ç| K` T?"T T?²M; - b a m F?B M; Æ M; €+ K°i ?²B H•m ç¬B K„i iQ HB M i`Î M M M; "T MQÊ+- +€B KB M; M çQªM FB K tm®M; K†i ç'i- ? B #`M i v M?Ä M?„M M„K +MM; K°i +?¶- /MM; bS+ tQ

@ GK+ i,

h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; HB M K€v ç°M; - M?bM #° /€M; M`v +O M`M; - b) F?¬M;

@ L; QÆBX X X L; QÆB t'm H„K

æQÌM; æB K æB K +ÁM +?Q M|B ? i HÌB MQÊ+ K„i ç½ +?½ H½ im¬M ` X

æ9M; H` F?|+ i?"i5 æQÌM; S?QM; HB M +ªK i?'v €v M€vX oB + M`v F?¬M; M; Ì H¢B M? m- #ªQ KbM? TªB H`K i? M`Q +?Q TªB ç•vX

@ h t'm Î +?¶ M`Q ?ª\\

æQÌM; S?QM; Ov F?m'i Km®M +? iX

@ "B i`ä F?Q HU+ +O M; QÌB i F?¬M; #`M; M; QÆB +ÁM i?2Q b€i i #„i bQ F?Q HU M`v F?¬M; iQM?5

æQÌM; æB K æB K [m v M; QÌB #Ä +?¢v- /¼+ çQÌM; çB i`mv M ç M iB M; F?|+ i?9 i?9v +O MQÊ+ K„i `ÆB tm®M; X

@ L`v F?¬M; TªB +?S\\

æQÌM; S?QM; F?¬M; #B i M|B ;b M[X

@ S?QM; M?B- M; QÆB tQM; çÌB `²BX

æQÌM; æQM? h?B M ç°i M?B M tm'i ?B M Î K°i # M M?bM ?„M +| +?9i ?ª ? X

@ h +kM; F?¬M; +| H"K ;b M" M; K"- ç€M? i?m `²B +ÁM F?|+ H" b Q\ aÈK #B i p"v
Hm" M #" M pÈB M" M; ç•mX

@ S?QM; M?B- M; QÆB pšM M M i` M? i?O i?lB ;B M i?m i?"T ç² ç¢+ i`®M çB i?b ?
æQlM; æQM? h?B M M; ?B K K†i M|B

@ L m F?¬M; çÈB ç M F?B H½Q hS #B i +?mv M M?'i ç`M? b) ç M çm´B ;B i M; QÆ

@ E?¬M; ç M KS+ ç| +?S\

æQlM; S?QM; iQ€i +ª K² ?¬B

@ L|B F?¬M; ? v +?S æB K æB K +?QM? H" +K+ i?`i i`QM; i•K F?ªK +O H½Q hS-
+?¢v p i?b F?¬M; +?WM; H½Q hS b) iQlM; H" M; QÆB F?B / M" M; ç'vX

h`QM; H9+ ? B M; QlB M|B +?mv M i?b æQlM; æB K æB K H¢B +?¢v i`Î p - p" M?
æQlM; S?QM; - #° /€M; FB Km®M ç€M; i?QÆM; # Q M?B m i?b +| #'v M?B mX

æQlM; S?QM; +| +?9i +?°i /¢- +?¬M +?l M|B,

@ GK+ i,

æQlM; æB K æB K H„+ ç-m- M|B,

@ h i?m - i?"T i?'i ç +| v m +¬m ;b i?b +S M|B ` çB- GK+ i, b) pb M; QÆB H"K i?Ä

o®M æQlM; S?QM; [mª i?"i +| v m +¬m- ;B"v pÁ +ª #m´B M?Q p"v F?¬M; T?ªB +kM
M; ¼+ FB +O M?'i T?ÁM; æQlM; *?B M h?B M b Q\ L?QM; ;B l æQlM; S?QM; M"Q

o¢M MB M ?"M M; ¼+ [mª i?"i F?¬M; i - ç2Q i` M M; QlB +| i? M; QM; i?¬M ioM? F?
;B i, M; i®+ ç° ?'T i?m HBM? F?Q +O #ªM i?•M M?QM; M?[M; +¬M; /KM; M"v ç®B p
çQÊ+ K" F?¬M; +| +kM; +?ª b Q- +kM; F?¬M; +¬M i?B i H„KX >„M p®M H" +•M M?;
;B l M; ?o H¢B i?b +?d K°i F?®B p¢M MB M ?"M M; ¼+- /M H'v çQÊ+ +kM; `i T?B M
B +ª- pb /M +| +?Q B çB M[i?b M; QlB FB +kM; #'i K½M +ªX

h?¬B p"v- M; ?o iÈB ç•v æQlM; S?QM; H„+ ç-m M|B,

@ hB m ç F?¬M; +| v m +¬m ;b +ªX

L m H¢B H"K +?Q M" M; F?|+ i?b i?"i H" F?¬M; ? vX

L; Q" B /U HB m- æQlM; æB K æB K H¢B M|B,

hBM? h?—M h?B M L;mv M Zm^a H^ˆ /Q ?'T i?m iBM? i?—M +?B HU+ ç +?"K`½B bBM
M^ˆv i?"M? i?K+ iB m i?K FB ç m i^ˆl M M O`k- T?^aB ç M i^ˆ,K M,K b m KÈB +! i? iE
*?Q M M +?d F?B ç M i®B- H9+ b Q ;B,M; F?„T #-m i^ˆlB- [m^a +•v M^ˆv ?'T i?m iBM
KÈB +! i? +?QM? i?S+ i?"M? i?K+X >ÆM M[H—M ?'T i?m iBM? i?—M +?B HU+ +
T?^aB ?mM; K½M? ?ÆM ;'T i^ˆ,K M;?bM H—MX

h?—M b„+ æQlM; hY h?Q /—M #B M ç´B- i^ˆ M K†i+kM; ?B M H M K°i+¶ +m²M; M?E
@ h®B M v H^ˆ iBM KWM; +O æQlM; ;B ç iY i 5 "ÎB pb H9+ [m^a +•v M^ˆv ?'T i?m iB
+?B HU+ b) ?°B iK ç M ç•v- [m^a +•v M^ˆv +,M #^aM F?¬M; i? ?'T i?m çQÊ+ M?B m M
i? +QÈT çQç i5

@ *QÈT çQç i\

æQlM; S?QM; M;ç+ M?B MX

@ h?"T i?'i ç F?¬M; #B i b Q\

æQlM; hY h?Q M;?B ?Q†+ M?bM ?„MX

æ9M; ²B- L;k i?9+ +kM; KÈB [m v HçB ;B i°+ F?¬M; çQÊ+ # Q H•m- +?d bÊ+ÁM +
i?'i ç iU M?B M +kM; F?¬M; #B iX

G"TiS+ æQlM; hY h?Q HB M M!B M?[M; pB + KbM? #B i`X

:B! æQlM; S?QM; KÈB ?B m çQÊ+ HlB # M M½v +O æQlM; GQM; H^ˆ +! w ;bX h`€-
+^a T?^aB /U p^ˆQ #´M bU +O M;QÆB- /M +! K°i T?K i?•M i®i+kM; +?^a i? H^ˆK çQÊ+

h`QÊ+ F?B hBM? h?—M h?B M L;mv M Zm^a i?"M? i?K+ +! ç M +^a ?"M; i^ˆ,K M;?bM
tm®M;- B +! i? +QÈT çQÊ+ i?b +O M;QlB ç!- ç M H9+ ç! i?b i?U+ HU+ + Q i?'T i

_®i +K+ iBM? i?—M +?B HU+ H^ˆ p"i ;b i?b F?¬M; M;QlB M^ˆQ #B i çQÊ+X .M H^ˆ æQ
F?¬M; #B iX > B M;QÆB #¼M ?¼ ç½ i`½B [m pB + M^ˆv ? B H—M M?QM; pšM F?¬M
M!- +?d #B i M! H^ˆ K°i HQçB i?B M ç` +?B HU+X

GBM? ç°M;- bBM? ç°M;- iBM? i?m—M- i?"K +?Q +ÁM +! K°i +?9i HBM? iQM?- ç•v
+?B HU+X

h`QÊ+ H9+ i`€B +•v i?"M? i?K+ i?b iW i^ˆ M i^ˆlB b) ç´ tm®M; p¬ b® iBM? i?—M +?E
?'T i?m i?b b) bBM? ` K°i b® i€+ /KM; Fb HçX

*! H) b) F?B M +?Q i?U+ HU+ +O M;QÆB i,M; KçM?- +! H) b) i,M; +QlM; HU+ HQ
H) b) i,M; i® +?'i i?•M i? - +kM; +! i? b) ;B +® +QlM; ç° FBM? Kç+?

B +kM; F?¬M; #B i iBM? i?—M +?B HU+ FB `®i +K+ /MM; ç H^ˆK ;b- M?QM; M!B
M?B m H„K +?d H^ˆ b m F?B ?'T i?K [m€ M?B m b) F?¬M; +! i€+ /KM; ;b M[i?¬BX

e9RX *?QÆM; 83N, .šM s^ˆ sm'i æ°M;X Ui?QÊM;V

L m +! i? +QÈT çQÊ+ M?B m iBM? i?—M +?B HU+- i?b pB + +^aB içQ i^ˆB i ç K°i M
çQÊ+X L;?2 ç²M H—M ç—m [m^a +•v i?"M? i?K+ +! K°i ç iY +O æQlM; ;B ç½ çQç i
+?B HU+- F i [m^a F?B M +?Q *QÆM; h•K +O ?„M /B M bBM? ` # HQçB i?m°+ iQ
i,M; K°i #QÊ+ /"B F?B M +^a ç€K M;QlB ç m ?•K K°;?2M;?ûi Km®M +? iX hW ç! p
ç iY T?—M ;B +O æQlM; ;B ç` p` HçB ç°i M?B M i,M; p¼i- +m®B +MM; i?"M? K°
+?mv M K v K„M M?Q i? M^ˆv i?"i bU [m€ QiX hBM? h?—M h?B M L;mv M Zm^a +O
? B H—M- ç b® K¼B M;QlB +QÈT çQç i çQÊ+ iBM? i?—M +?B HU+ +kM; +?d F?B M
F?¬M; +! i€+ /KM; ;b F?€+X

@ L!B +€++ F?€+- +?9M; i b) çÊB ç +QÈT çQç i iBM? i?—M +?B HU+ \

a m F?B æQlM; S?QM; M;?2 tQM; HB M KÎKB M; ?ÄBX

æQÌM; hY h?Q F?) +QÌB K°i iB M; ,

@ L m F?¬M; i?"Ti?"i ç M; ?o ? B p` H½Q i' b Q HçB ç +?Q M?B m M; QÌB ç M MÆ
;B[- i?S ? B +?QM? H` ç ÊB ç M i?ÌB F?„+ ç K M v ç +€+ ç iY i`QM; ;B i°+ ç ç i ç Q

h`€+? F?¬M; ç Q Ê+ æQÌM; S?QM; pW `²B +ÁM bmv M; ?o æQÌM; ;B ;B i ç ½ +! #®
+ M? ;B[i?b +! #®M M; QÌB #¼M ?¼ Î ç •v ç ½ ç O `²B- M?B m h?B M ;B B M?Q p"v ç

æQÌM; S?QM; p" æQÌM; hY h?Q M!B +?mv M T?B K K°i ?²B- b m ç! ? B M; QÌB ç
M;²B tm®M; M?„K K„i im Hmv MX

.M b Q +kM; T?ªB +?ì ç M i®B i`€B +•v K ÈB i`B i ç i?"M? i?K+- M m F?¬M; H ÈB
M"v ç im Hmv M i?b i?"i H" H½M; T?Q

æQÌM; .m p" æQÌM; L;çQ M?bM K°i ç €K ç iY æQÌM; ;B +?,K +?d HÁM; F?¬M; F?
#¼M ?¼ ç ½ H ÈM im' B `²B- #B i KbM? F?¬M; +ÁM b®M; ç Q Ê+ # Q H•m M[- M m b
F?¬M; +! B +?®M; ç Ð i?b Î MÆB M; QÌB ,M M; QÌB M?Q HBM? Kç+? +?B ç` M"v æ
+?B K ç Q ç i?Q†+ /B i i°+X

o®M #¼M ?„M pšM +ÁM HQ H„M; æQÌM; ;B F?¬M; +! M; QÌB F iK+- ç ½ [m M?B m
tm'i ?B M GBM? ;B BX h?ŠM; ç M F?B æQÌM; æQM? h?B M p" .B T .o E?¬ i`Î p K
K°i ?ÆBX .M M!B i? M"Q ç B M[i?b ç •v +kM; H" ? B p` HBM? ;B B K ÈB i'M +?S+
pBM? i`QM; pÁM; i` ,K M, KX >ÆM M[;B i HçB pW H9+ ;†T T?ªB HBM? [mª i?"M?
M"v ç içQ i? K p" B GBM? ;B B M[i?b ç` p` +O æQÌM; ;B b) i,M; H M`i M?B m
i? K K°i M; QÌB H` ç O `²B5 æ•v H` ?v p¼M; +O æQÌM; .m p" æQÌM; L;çQ M M F?
#®B +?,K +?d im Hmv M M?Q i? +kM; `i p m B KWM; X

:B i T?9i M"v +?d +ÁM #®M p` GBM? ;B B + Q i?O +O æQÌM; ;B +MM; p ÈB KQÌB
+ÁM ç SM; X h?U+ HU+ +O M?[M; M; QÌB i? ? i`Q Ê+ M"v imv `^M; `i + Q M?QM; i
+kM; ç ½ H" Rjy- F?¬M; +ÁM b®M; ç Q Ê+ K'v M, K M[- F?¬M; +! +?9i ?v p¼M; i'M
M?B M F?¬M; +-M T?ªB im Hmv MX

* Q i?O h?B M ;B B i?Q ÊM; T?~K- b®M; ?ÆM i` ,K im' B F?¬M; T?ªB H" pB + F?! M
`²B

@ L; k Q - b m H-M HBM? [mª i?"M? i?K+ M"v M; QÆB H'v K°i [mª p ç +?Q iB m iY
i +ÁM b®M; T?ªB i?'v ç Q Ê+ +ªM? ?„M i'M +?S+ GBM? ;B BX

o K†i æQÌM; .m +QÌB ?B M H" M?- M?bM æQÌM; S?QM; ç M; M;²B # M FB M!B M

@ hç ;B +?O Q m €B- +?d b Ê iB m iY FB b) +¬ T?K bU F€ p¼M; +O M;¬BX

æQÌM; æQM? h?B M +kM; p m B KWM; H°` K†i- imv `^M; ç ½ b ÈK #B i ç Q Ê+ F i [ç
ç Q Ê+ +?QM? KB M; æQÌM; .m M!B` i?b HçB F?¬M; ;B®M; p"v X

@ E?¬M; - ?„M imv i ç ®B b) F?¬M; F?B M i i?'i p¼M; - æQÌM; .m i +ª ç ÌB +?Q #
hB m iY M?" M; QÆB iQ +?'i M; ?`+? i?B M- i'M +?S+ GBM? ;B B ç ½ H" +?mv M +
?B M ;B i +ÁM [m € M?Ä- ç ç i ç Q Ê+ i?"M? iUm [m € b ÈK b) F?B M ?„M FB m +,M; iU
+Æ ?°B M"Q ç'v ç H"K F?! ?„M- i¬B Hmv M i•K iQM? +O ?„M K°i +?9i X

æQÌM; æQM? h?B M +mM; FQM? ;"i ç -mX hmv ;B i ?„M +kM; ç ½ H" GBM? ;B B M?
+kM; F?¬M; /€K +! +?9i p¬ H M"Q i`Q Ê+ K†i æQÌM; .m +ªX

*ª K°i M;¬v [m ç B i`QM; bU M; ?B K i9+X h`QM; b•M ç m H†M; M;„i M?Q i l- +Æ #ªM
im Hmv MX hQ`M #° h?B M ;B B +O æQÌM; ;B ç m ?°B i K ç M ç •v +ª`²B- +kM; +?

a„T ç M +?çM; pçM; i®B- i`QM; b•M v M i oM? HçB ç°i M?B M p M; H M iB M; #Q È
H €+ HB i +O æQÌM; .m p" æQÌM; L;çQ M?bM p ?Q ÈM; T?€i` i? M? •K- +?d i?
i` M; T?K+ +O ç iY æQÌM; ;B ç M; p°B p½ +?çv ç M- K†i i`M ç -v p HQ •mX

@ *?mv M ;b\

æQÌM; L;çQ K i KB M; ?ÄBX

@ "˜K ;B +?O- æQÌM; ;B "ªQ ç°i M?B M +?`m `i M?B m +¬M; FQ+? +O ç`+? M?•M
#ªQ ;BÌ ?¶M H QçM ? i +ª H M X

L;QÌB M¼ F?~M i`QÆM; M¡B X

æQÌM; L;çQ ?W HçM? K°i iB M; ,

@ _®i +m°+ ç½ iÈB- #B i M;QÌB ç M i?m°+ ;B i°+ M`Q F?¬M; \

@ æ iY F?¬M; #B i5

L;QÌB M¼ bÊ ?½B M¡B

@ h'i +ª M?[M; M;QÌB FB ç m +?2 K†i- i?•M K†+ ?„+ v- ;†T M;QÌB HB M ;B i- ;†T
#ªQ ;BÌ HÁM; M;QÌB #`M; ?Q`M; - FQM? tBM ;B +?O T?€B M;QÌB +Sm pB M5

@ æB m ?´ H v bÆM \

æQÌM; .m F?) +QÌB K°i iB M; - KÎKB M; ?ÄB ,

@ L?•M b® # Q M?B m\ h?U+ HU+ i? M`Q \

@ L?•M b® F?¬M; i? M`Q t€+ ç`M? çQÊ+ - #¼M ?„M +?B i?`M? p`B i®T ?mM; ? ,M
HU+ h'i +ª ç m H` h?B M ;B B5

*¡i? K°i H-M tm'i ç°M; M?B m h?B M ;B B M?Q p"v- ?ÆM M[+¡ /kM; F?Q p` çªK H
p`Q æQÌM; ;B "ªQ p"v i?b i?U+ HU+ b m HQM; +O M?[M; ?„+ v M?•M M`v +kM; F
ªQ X

>m®M; +?B /\ iQÊM; F?B hBM? h?-M h?B M L;mv M Zmª i?`M? i?K+ H9+ i`QÊ+ -
b€M; M v- ;BÌ KÈB +?çM; pçM; i®B ç½ +¡ ç`+? ç M i"TFQ+?- +¡ i? iK i"TM?B m M
i?ìB ;B M M; „M i?b i? HU+ M`v +€+? æQÌM; ;B "ªQ +kM; F?¬M; t H„K X

h`QM; pÁM; M;`M /†K ; -M ç•v- +¡ i? çB m ` M?B m h?B M ;B B + Q i?O M?Q p"v-
i°B pÈB M;QÌB +O æQÌM; ;B i?b M;QçB i`W \*?mM; ;B ` F?¬M; i? H` B F?€+5

L, K ç¡ E?`T >mv i h?-M h?QÆM; tm'i i? - +kM; pb *?mM; ;B Î ; -M M; ?2 çQÊ+ T?Q
` ç°M; ioM? HÈM M?Q p"v X

*?d i`QM; M?€v K„i æQÌM; .m p` æQÌM; L;çQ ç½ M; ?o ` çQÊ+ H` B ç M; [m'v T
ç•v #¼M ?„M +kM; ç½ +¡ +?m`M #` i•K HwX G'v •M Q€M ;B[æQÌM; ;B p` *?mM; ;E
i?K+ #¼M ?„M F?¬M; ç M [m'v `®B +QÊT çQç i KÈB H` +?mv M Hç ç'v X

@ S? h?B M- S?€ h?B M- *?B M h?B M- +€+ M; QÆB K M; K°i Qi M;QÌB çB t2K b C
[m'v `²B- ;B i F?¬M; i? 5

æQÌM; L;çQ ?W HçM? K°i iB M; X

J¶B M;QÌB HoM? K M? ç m +?¼M ` # #®M KQÆB h?B M ;B B p°B p½ T?¡M; ` # M

æ`+? M?•M +?B ` H`K `i M?B m i®T- # M;QÌB #¼M ?¼ +kM; TªB i€+? ` ?`M?
F?¬M; i? H`K +?mv M ;b +ª X G-M M`v ç½ çB K°i MY M;QÌB- i`QM; b•M H"TiS+ i

e9kX *?QÆM; 83N, .šM s` sm'i æ°M; X U?çV

æQÌM; S?QM; +kM; iW i`QM; ioM? i¼ KÎK„i- /QÈB +ªK i`B M?çv +ªK +O ?„M i?b
æQÌM; ;B "ªQ ç m #` ?„M M?bM F?¬M; b¡i +?9i ;bX o¬ b® +¶ +QÆM; F?Q +?`M ç°
ç¡ HB M #„i ç-m F`+? +?B M- M?•M b® +O ç`+? M?•M +kM; F?¬M; Qi- +¡ +?WM; i
L?QM; #¼M ?„M HçB T?•M i€M ` `i HÈB ?çB- +, M #ªM F?¬M; ? +?QM? /B M ;B Q
æQÌM; ;B - pW +?çK K„i ç½ `9i HmB M; v H`K M;QÌB æQÌM; ;B F?¬M; i? F?¬M;

@ ±\

G9+ æQÌM; S?QM; T?|M; +^aK ;B€+ ç M T?Q b m æQÌM; ;B ç¢B i`¢+? i?b T?€i ?
+?¶ ç| p"v K" H¢B ?°B iK F?¬M; Qi M;QÌB- F?Q^aM; +?WM; #®M M,K KQÆB M;QÌBX
F?Q+O #^aM i?•M- F?¬M; ç H°` +?9i bÆ ?Î- /M pÈB +^aK ;B€+ +O æQÌM; S?QM;
K°i iB +QÆM; F?Q+?'M ç°M; M"Q- M?QM; bU ?¬ ?'T p" M?`T iBK ç" T`'i F?) ç½ F
L?[M; M;QÌB M"v *?ŠM; H) Km®M tm'i Fb #'i w i`B M F? B ç€M? HûM\
æQÌM; S?QM; ;BQÆM; K„i M?bM ? B M;QÌB æQÌM; .m p" æQÌM; L;¢Q- Km®M M?
F?¬M; #B i M M KÎ KB M; i? M"QX >„M ;BÌ KÈB +?d H" h?B M ;B B ?¢ T?~K i?¬B
çQÊ+- /M b Q +?mv M M; v +^a ? B p` H½Q i' +kM; F?¬M; T?€i ?B M çQÊ+ i?b ?„M
æ M; H9+ F?| tY i?b æQÌM; L;¢Q H¢B ç°i M?B M ?W H¢M? K°i iB M; ,
@ GûM HûM H9i H9i K'i K†i t'm ?'- æQÌM; h`MM;- æQÌM; *?'M- /šM M;QÌB ç M i?
T?Q b m M?" çB5
G"TiS+ HB M +| ? B H½Q ;B^a`•m i|+ #¢+ i`„M; HoM? K M? çB` - K M; i?2Q K°i Q
æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB i?Î` K°i ?ÆB- ?„M +^aK i?'v KbM? i?"i H" ç½ t2K i?QÌM;
imv`^M; /U p"Q +<sup>a</sup>K i`B M?¢v +^aK +O h?B M L?•M >ÊT L?'i M?QM; GBM? ;B B +
+? vX
L;QÌB i`QM; b•M H¢B H-M M[Qi ?ÆM T?•M MY - +?d +ÁM H¢B F?Q^aM; M,K KQÆ
*?B M ç'm Î# M M;Q" B #¼M M;QÌB æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; +¬M T?^aB ç w ç M-
æQÌM; ;B tY Hw`²BX >ÆM M[æQÌM; S?QM; +^aK ;B€+ çQÊ+ KK+ çQ+? +O M;QÌ
M? m- K" H" /šM /K ç€K h?B M ;B B +O æQÌM; ;B çB i?¬BX *?Q M M iB M? ?bM?
M?QM; p +Æ #^aM i?b F?¬M; +| ;b M;mv ?B K +^aX
@ *?mM; "® aÎ- M;QÆB +kM; [m€ +QB i?QÌM; æQÌM; ;B i`²BX *?d K°i +?9i M?•M
HQ¢M #® i`Q +O æQÌM; ;B b Q\ h?"i #m²M +QÌB5
æQÌM; L;¢Q H¢M? HMM; M|BX *?mM; "® aÎ- ;B +?O *?mM; ;B - i?U+ HU+ b" M b
L;¢Q- ç m ç½ ç M +^aM? ;BÈB GBM? ;B B ?¢ T?~K çdM? T?QM;X G9+ M"v M m +?n
GBM? ;B B +O *?mM; ;B F?ŠM; ç`M? +kM; b) tm'i ç°M;X :BÌ K'v i M h?B M ;B B
H" K|M F? B p` i?¬B- +?d /MM; ç T?•M i€+ bS+ +?B M ç'm +O æQÌM; ;B - +?O v
+€+ GBM? ;B B + Q i?OX
L m H" i`QÈ+ FB æQÌM; ;B ç®B +?B M pÈB \*?mM; ;B +ÁM`ÆB p"Q i? v m- M?Q
GBM? ;B B- ? B i? M? i?¬M #BM? - /M +?Q iQ" M #° GBM? ;B B +O *?mM; ;B +| ç
>m®M; +?B F?^a M,M; iQ" M #° GBM? ;B B +O *?mM; ;B ç M +kM; F?¬M; HÈM- /M
Hqm H¢B M?•M i?O ç #^aQ ?° ;B i°+ KbM? M[X
*?B M ç'm i`QM; æQÌM; :B "aQ /¬M H„M; tm®M;X L?[M; h?B M ;B B +O *?mM;
Km®M /šM /K M;QÌB +O æQÌM; ;B ç M æQÌM; :B "aQ ç T?•M i€M HU+ +?B M ç'
æQÌM; ;B +kM; F?¬M; Km®M +?B M ç'm i`QM; æQÌM; :B "aQ- H"K p"v +?d i' i' M
KbM?X * Q i?O +O ? B M?" imv`^M; +Wm i?` HšM M? m M?QM; ;BÌ T?9i M"v H¢B
[m^a H" p¬ b® M;QÌB M;QÆB çm' B i +?¢v- +?¢v i€M HQ¢M` F?ÄB æQÌM; ;B "aQX
J" M ç K ç½ #m¬M; tm®M; - #¬m i`B ç-v „T M?QM; M;¬B b Q HmM; HBM? - /` iQÊM;
Zm^a i¢Q i?"M? +`M; M;"v +`M; K½M? HB i- +`M; M;"v +`M; `ä`^M;X hBM? [m M; i
iB m i?K FB F?B M M;QÌB F?€+ F?¬M; /€K M?bM i?ŠM;X > B M;QÌB æQÌM; L;¢Q
çSM; ç|- ;„i ; Q M?bM +?^K +?^K p"Q #B M ?| +O hBM? h?¬M h?B M L;mv M Zm^a
G9+ ç M +?QM? ?ÊB- HBM? F?Q i` M #¬m i`B æQÌM; :B "aQ H¢B H-M M[T?€i b
b m ç| p¬ b® ç¢Q HBM? F?Q i?"M? ?bM? çO K"m b„+ K„i i?QÌM; +| i? i?'v çQÊ+
L;mv M Zm^aX
L?[M; HBM? F?Q M"v ;B®M; M?Q iB ç€B U/•v HQM; HK V #` K°i #`M i v M?Ä #û p
i` M i`B tm®M;X J°i ç¢Q H¢B K°i ç¢Q iB M p"Q i`QM; hBM? h?¬M h?B M L;mv M

a€m [m^a +•v- K¶B K°i [m^a ç m ç M; çB M +m®M; ?'T i?m M?[M; HBM? F?Q ;B®M; i?m K°i iB i?b HBM? F?Q i` M [m<sup>a</sup> +•v HçB +~M; M²M; ç"K ?ÆM- [m<sup>a</sup> +•v +kM; i?2Q +?9i- M; v b m ç| HB M i`Î p M; mv M /çM;

hBM? i?-M +?B HU+- ç•v +?QM? H` hBM? i?-M +?B HU+ ç½ +MM; M|B [m pÈB æ bBM? ç°M; - iBM? i?m-M- i?"K +?Q i`~M ç-v HBM? iQM?5 æQìM; S?QM; M?bM i?' .QÈB +^aK M?"M +O ?„M- i?"K +?Q +ÁM +^aK ;B€+ çQÊ+ Î i`QM; M?[M; HBM? F?Q M Md MQM M? M?"M; i`mv M ç MX GQçB i? M? •K M`v ;B®M; M?Q F?€i p¼M; - ;B®M M?•M i`QM; K°M; ç M; M?Ä M? # M i B- ;B^aM; F?-M; i?'m M|B F?-M; `äX

h?m°+ iQM? +O M?[M; HBM? F?Q iB ç€B M`v F?-M; ;B®M; M? m- M? M b„+ +kM;

G9+ M?[M; HBM? F?Q iB ç€B M`v tm'i ?B M- €M? K„i +O i'i +<sup>a</sup>K¼B M; QìB Î ç•v +?¶ M`v +| +?WM; M,K KQÆB ç M b€m KQÆB M; QìB- ç b® H` ç iY i` im´BX " M M h?B M +?¼M M; QìB ` M; Q`B +?B M ç'm pÈB + Q i?O +O *?mM; ;B +kM; `i +| +?V ç m ;B [ HçB iQ`M #°- +?d K M; L?` ççB ç iY çB i?-BX

"ÎB pb B +kM; #B i- i? ? i` KÈB H` ?B p¼M; +O iQ`M #° ;B i°+- +?¶ i®i çQÆM ?QîM; `²BX

L; QçB i`W M?[M; ç iY i` im´B- +kM; +| K°i Qi + Q i?O +O i? ? i`QÊ+ +kM; Î HçB ?¼ +?QM? H` #^aQ p M?[M; ç iY i` im´BX

GçB [m i?ìB ;B M +?WM; K°i +?mM; i`~ M?Ä M[ - M?[M; ç iY ç M; Î i`QM; b•M ç h? M? •K i`-K i?'T p[M; p`M; +O æQìM; L; çQ `®i +K+ +kM; p M; H M,

@ æ½ +| i? #„i ç-m5

a m F?B M; ?2 çQÊ+ +•m M`v ?ÆM KQìB M; QìB ç m +?çv ` M; Q`B- æQìM; S?QM; ?„M #B i M?[M; iBM? i?-M +?B HU+ ;B®M; M?Q iB ç€B FB H` çQÊ+ ?bM? i?"M? /O M?'i ç`M?- M?QM; p T?-M M| çQÊ+ ?bM? i?"M? i? M`Q- pb b Q HçB +| i€+ /KM; iQ`M F?-M; #B i ;b +^aX

GBM? F?Q i?Ov +?mM; pšM H` p"i +? i- p~ ?bM? p~ +?'iX L?QM; M?[M; iBM? i?-M HçB ~M ~M +| K°i +?9i HBM? iQM?- ç•v +kM; H` +?mv M æQìM; S?QM; F?-M; i? M

æQìM; S?QM; T?|M; ç M K°i ççQ iBM? i?-M +?B HU+ K`m t€K M?çi- F?-M; çÊB M #` æQìM; S?QM; pQÆM K°i i`<sup>a</sup>Q- F?) p`M M°B +~M; #„i H'vX L|B ç M +kM; Fb [m€E H` p"v K` /QÈB K°i ?'T +O æQìM; S?QM; HB M +?mB i¼i p`Q i`QM; +Æ i? ?„MX

e9jX *?QÆM; 8Ny, *QÈT æQçix

" M +çM? +kM; +| K°i #|M; M; QìB t~M; ç M- +?QM? H` æQìM; hY h?QX hB iBM? i æQìM; S?QM; ç½ ?'T i?m FB #` æQìM; hY h?Q +?KT ?Ki- ?„M FBM? M; ç+ [m v ç-

@ h?•M i?O +O i?"T i?'i ç i?"i M? M?X

æQìM; S?QM; +QìB +QìB pÈB ?„MX æQìM; hY h?Q +kM; F?-M; /€K i`b ?Q½M- i` i?-M +?B HU+ F?€+ ç +QÈT çQçix h'i +^aç m /U p`Q #`M bU +O M; QÆB- M? M? M`v b) F?-M; B M|B iBM? M; ?o ?mvM? ç - ;B<sup>a</sup>M; H M; ?o F?B K i®M pÈB M; QÆ K°i +?9i i?b iBM? i?-M +?B HU+ ç½ `ÆB p`Q i v M; QìB F?€+ `²BX o"v M M /M F?- M°B i•K +O æQìM; hY h?Q +kM; F?-M; +| +?9i Q€M ?"M ;b +^aX

>'T i?m K°i ççQ iBM? i?-M +?B HU+ æQìM; S?QM; HB M +~M i?"M +^aK i?K K°i +?9 i? +O KbM? iW i`QM; ` M; Q`B F?-M; +| #B M ?| ;b +<sup>a</sup>- +?d +| +QÆM; F?Q i`QM; +?9i i?-B- +?d +| M?Q p"vX

h?S M`v +kM; F?-M; +| ?B m [m<sup>a</sup> M?Q i`QM; i`mv M i?mv i - çWM; M|B /B M bBM? M; v +<sup>a</sup>i® +?'i i?•M i? +kM; F?-M; i? v ç´B +?9i ;b +<sup>a</sup>X "'i [m€ pB + M`v ?šM H` + i? +O KbM? ç½ çQÊ+ ` M Hmv M ç M KS+ +U+ ?çMX

æQÌM; S?QM; +?d M; ?B M +Sm p" B H-M ?- ?'T- M?QM; çÊB ç M F?Q H'v HçB iBM
+?B HU+ i` M #-m i`l B H9+ M½v ç½ F?-M; +ÁM +?9i; b- ç m #` M?[M; ç iY i` im`
`²BX

*| M; QìB M?`M F?-M; çQÊ+ +QìB ? ?ª H M- T?ÄM; +?WM; ç½ M?"M çQÊ+ +?¶ i@
*kM; +| M; QìB; 'T ç M ç° pmM; i v pmM; +?•M +?YB -K +ª H M- ççB F?€B H" /Q ç°M
+QÈT çQÊ+ +?9i; b +ªX

"'i [m€ ; Bì KÈB +?d H" #„i ç-m i?-B- K°i H€i M[pšM +ÁM `i M?B m +Æ ?°B +?Q
#çB içK i?ìB #•v ; Bì +kM; F?-M; T?ªB ç½ H" F i +K+X

J°i ç€K M; QìB HçB +?ì çÊB i`QM; KQM; KÄB- K°i +?mM; i` b m i` M #-m i`l B HB
ççQ iBM? i?-M +?B HU+ çO K"m b„+ - b® HQÊM; H9+ M"v bQ pÈB # M M½v ?bM? M

L?[M; ç iY æQÌM; ;B pšM ç M; +?ì çÊB H"TiS+ i?B i`B M` bÎ ?¼+ +O KbM?- H
;B®M; M?Q KkB i M çQÊ+ #„M çB p"v- i`M; /B M `i ?Q" M? i`€M; X

æQÌM; S?QM; ;Bì +kM; F?-M; M?„K p"Q ççQ iBM? i?-M +?B HU+ K"m t€K M?çi M[
ççQ iBM? i?-M +?B HU+ ç M; [m`M [mQi HçB pÈB M? mX > B ççQ iBM? i?-M +?B
FB K"m ?Ä ?²M; - i?m°+ iQM? #, M; ?Ä /•v /Q +MM; K°i +?¶ pÈB M? m ;B®M; M?

E?-M; çÊB æQÌM; S?QM; p¼i ç M MÆB ? B ççQ iBM? i?-M +?B HU+ i?b # M +ç
E?-M; +| +€+? M"Q- i`M; /B M [m€ KS+ ?¶M HQçM- F?-M; +~M i?"M i?b b) +| M; Q
ççQ iBM? i?-M +?B HU+ pÈB KbM? M; vX >ÆM M[? B ççQ M"v HçB /•v /Q +MM;
M?[M; ççQ FB - +?d + -M ç M MÆB H" +| i? çQç i çQÊ+ ? B ççQ iBM? i?-M +?B H
M; QìB M?„K i`9M; `²BX

æQÌM; S?QM; i` M? i?O HB + M?bM #|M; M; QìB FB HB M F?-M; F?ÄB +| +?9i #m
T?ªB B F?€+ K" H" L?` + æQÌM; GQM; pšM Hm -M +?•K +?¼+ F?B m F?Q+? KbM?

æQÌM; GQM; +kM; ç½ M?"M` bU i²M içB +O æQÌM; S?QM; X Jti •K i`-K i`WM; K
#°+ T?€i` K°i i?•M i?U+ HU+ KçM? K) F?B M i®+ ç° HçB i, M; M? M? i? K K°i #"
i?-M +?B HU+ FB X æ M; H9+ pmB bQÊM; Km®M i?Á i v #„i H'v i?b b„+ Kti HçB i

"ìB pb F?-M; çÊB ?„M #„i çQÊ+ i?b ? B ççQ iBM? i?-M +?B HU+ ç| ç½ `ÆB p"Q i v
M"v HçB +?QM? H" æQÌM; S?QM; p®M T?ªB ÎT?Q b m ?„MX

a Q HçB M?Q p"v\ a„+ Kti æQÌM; GQM; HB M i®B t-K- ç-v T?B M Km°MX

@ L?` + - ç içX

æQÌM; S?QM; +QìB ? ? X

æQÌM; GQM; +kM; `i /Si F?Q€i- i`QM; HÁM; imv `^M; iS+ ;B" M M?QM; +kM; F?-
a m F?B T?€i; B€+ çQÊ+ KbM? +?"K K°i #QÊ+ HB M tQ v M; QìB T?|M; iÈB ?QÊM
F?€+ +€+? ç| F?-M; t X æçQ iBM? i?-M +?B HU+ FB i`QÊ+ F?B +| ç iY æQÌM; ;B
i9BX

J" H9+ M"v æQÌM; S?QM; HçB çQç i çQÊ+ i? K K°i ççQ iBM? i?-M +?B HU+ F?€+ M
æÊi i?S ? B +?'K /Si- i`M; +°M; æQÌM; S?QM; çQç i çQÊ+ # ççQX a m F?B ç€T tm
i?K # ççQ iBM? i?-M +?B HU+ M"v- i?m°+ iQM? +O +?9M; F?-M; ? ;B®M; M? m
+ÁM ççQ b m M"v HçB H" T?QM; X

>„M T?€i ?B M` ççQ iBM? i?-M +?B HU+ i?m°+ iQM? T?QM; FB +kM; F?-M; +| i
F?B ?'Ti?K +kM; +?d ;B®M; # M M½v- i, M; i? K çQÊ+ K°i +?9i +QÆM; F?Q i?-BX
i`U+ iB T +?mB p"Q ç M çB M +O æQÌM; S?QM; - /mM; ?ÊT +MM; K°i +?¶ pÈB hB

*QM K„i +| ? B K"m F?€+ M? m +O hB m E?- G•m T?ªM; T?'i M?Q i?•K i?9v i? K
pB + ç|` +kM; F?-M; +| #B M ?| ; b +ªX

*?ŠM; H) M|B i€+ /KM; HÈM M?'i +O iBM? i?-M +?B HU+ +?QM? H" i,M; i? K HU J†+ /M æQÌM; S?QM; F?-M; +| +Æ ?°B i?Q M;?B K i? K M?QM; +kM; +^aK M?"M çQ ? B ç¢Q iBM? i?-M +?B HU+ FB i?b mv HU+ +O hB m E?- G•m HB M i,M; i? K K° æ9M; `²B- iBM? i?-M +?B HU+ +?QM? H" i?B M ç` M;mv M HU+X J" HU+ HQÊM; +kM; H" çB m ç°M; i?B M ç` M;mv M HU+ ç #<sup>a</sup>M i?•M bY /KM;- i,M; +QÌM; i? K + i?m iBM? i?•M +?B HU+- /mM; ?ÊT p"Q i`QM; *QÆM; h•K- p"v b m M"v i?B M çB çB m ç°M; +kM; M?B m ?ÆM- mv HU+ /Q *QÆM; h•K T?€i ?mv ` +kM; HÈM ?ÆM .M ç•v +?d H" bmv çQ€M M?QM; æQÌM; S?QM; +<sup>a</sup>K i?'v `i +| i? H" bU i?"i *QÆM; h•K +O K¶B M;QÌB ç m F?-M; ;B®M; M? m- i?m°+ iQM? +O iBM? i?-M + F?-M; ;B®M; M? mX L m ç +?Q M;QÌB +| i?m°+ iQM? *QÆM; h•K iQÆM; SM; ?'T HU+ HQÊM; +O *QÆM; h•K `²BX L?QM; i`"M; /B M ;BÌ H¢B H" K°i K^aM? ?¶M HQ¢M- ?ÆM M[+Æ ?°B +?d i`-B [m H"K ?Q" M ?<sup>a</sup>Q i? çQÊ+X \*?d +| i? i`-M; +?ì p"Q i?U+ HU+ p" F€ M;° +O #^aM i?•M i?m ç9M; i?b b) K M; H¢B i€+ /KM; `i HÈM- #^M; F?-M; i?b /M +| H'v çQÊ+ M?B +kM; +?d i,M; +QÌM; çQÊ+ +?9i i?U+ HU+ i?-BX "i [m€ ošM +| `i M?B m M?[M; iBM? i?-M +?B HU+ F?-M; +| i?m°+ iQM?- p"v +? æ½ F?-M; +ÁM i?ÌB ;B M p" +Æ ?°B ç æQÌM; S?QM; M;?B K +?SM; M[#ÎB pb çÊ tm'i ?B MX a® HQÊM; tm'i ?B M H9+ M"v `ä `M; H¢B M?B m ?ÆM i`QÊ+ K°i QiX h`QM; HÁM; ç½ `ä M;¼M M;m²M M M æQÌM; S?QM; +?d i" T i`mM; +?°T H'v iBM? p" ?Ä +ÁM M?[M; +€B F?€+ i?b F?-M; ? ç°M; ç M- ç H¢B +?Q M?[M; ?mvM? ç i *QÆM; h•K H¢B çQÊ+ i,M; +QÌM; iWM; +?9i K°iX hmv `^M; K¶B H-M æQÌM; S?QM M?QM; i?"M? [m<sup>a</sup> +kM; F?B M +?Q F?-M; Qi M;QÌB çÄ +<sup>a</sup>K„i pb i`QM; i'i +^aM?[M çQ¢i çQÊ+ M?B m M?'iX æ•v ç½ H" F i [m^a +O pB + æQÌM; S?QM; ç½ €T +? i®+ ç° p" i?U+ HU+ +O #^aM i +?WM; ç½ +| M;QÌB ;?B ?"M ?„M `²BX

e99X *?QÆM; 8NR, .m EBK *?B E?Q- GU+ GQÊM; *QÆM; h•K h?S æQÌM; L;¢Q p" æQÌM; .m M?bM æQÌM; S?QM; +kM; `i i?ä K½MX "ÎB pb #B m ?B pšM `i p[M; p" M;- F?-M; Hm®M; +m®M; i v +?•M M?Q M?[M; M;QÌB F?€+X >„M M çQÊ+ ç¢Q ç|- +| H) +?QM? pb Hw /Q M"v M M KÈB F?B M K°i ç iY h?B M ;B B ?¢ M?[M; M;QÌB F?€+X æÊi i?S iQ- çÊi i?S M,K H-M HQÊi tm'i ?B MX J¶B K°i ç iY æQÌM; ;B F?-M; Qi i J¶B çÊi iBM? i?-M +?B HU+ tm'i ?B M ç m M?B m ?ÆM bQ pÈB H-M i`QÈ+- b mF iY æQÌM; ;B Î ç•v ç½ F?-M; i? M"Q + K çQ M +| i? +<sup>a</sup>M ? i M?[M; ç¢Q iBM? i?- h'i +<sup>a</sup>M?[M; +QM +€ H¼i HQÈB ç| ç m +?mB p"Q i`QM; hBM? h?-M h?B M L;mv M +?Q M|X æ M çÊi i?S b€m i?b iBM? ?m²M; ç½ +M; i? K M;?B K i`¼M;X h?ÌB F?„+ ç m +| h?-M h?B M L;mv M Zm<sup>a</sup> ?'T i?m- b€m KB M; hBM? h?-M h?B M L;mv M Zm<sup>a</sup> M<sup>av</sup> H i`€B iBK p"v- K¶B H-M M^{av} H M ç m T?€i ` iB M; p M; i?MM; i?MM;X æ M H9+ M" +O æQÌM; ;B HQm H¢B +kM; ç½ i? K /U p"Q i` M? çQ¢iX "¼M ?„M imv `^M; ç m ç½ +v ;b p"Q pB + KbM? ç°i T?€ H M GBM? ;B B M?QM; #<sup>a</sup>Q ?° H•m M?Q p"v +kM; M J" M; v +<sup>a</sup> #®M p` GBM? ;B B + Q i?O +O æQÌM; ;B +kM; ç½ çQ¢i F?-M; QiX *| bU ;B M?"T +O #¼M ?„M M M iBM? ?m®M; KÈB i®i ?ÆM K°i +?9iXX æÊi i?S #^{av}- çÊi i?S i€K H-M HQÊi [m çBX æQÌM; S?QM; T?ÄM; +?WM; KbM? Q ç¢Q iBM? i?-M +?B HU+ i?m°+ iQM? #,M; ?Ä - ?ÆM M[HU+ HQÊM; +QÆM; i•K

i`QÊ+ FB `i M?B m- +kM; T?ªB +?WM; # i?"M?X æB m M"v +| w M; ?o ;b- ;Bì æ
+?B m i?S+ T?€i` HU+ HQÊM; *QÆM; h•K i?b mv HU+ T?ªB HÊM ?ÆM # i?"M? b
hmv i ç®B F?¬M; M M t2K i?QìM; # i?"M? M"vX L m ç +?Q æQìM; S?QM; iU KbM
i?ìB ;B M K'v M,K imv i ç®B F?¬M; i? i,M; H M ç M i`bM? ç° M"vX h? K";Bì +?
çQÊ+ `²BX
> B +QM K„i [md /` +O hB m E?¬ G•m +kM; +`M; i`Î M M b€M; M;ìB ?ÆM i`QÊ+X
H K ;B®M; M?Q ?`M #,M; p¢M M,K- +ÁM # M FB i?b ;B®M; M?Q ?Ä /B K p"v- H" T
T?QM; i?B M Hw- ?Ä +| i? T?¬M bÆM ?`5
æÊi i?S +?QM- ç•v +kM; H` çÊi +m®B +MM; `²BX
J¼B M;QìB ç½ #`v ` i`"M ç` M?Q bÆM b`M; M;? M? ç|M [m•M ç`+?- K¶B M;QìB ç
i`ìB tm'i ?B M ?^M; i`,K ç¢Q iBM? i?¬M +?B HU+ i?b K¼B M;QìB +kM; #„i ç-m ?`M
J°i ç¢Q- ? B ç¢Q- # ç¢Q- æQìM; S?QM; +kM; F?¬M; +?9i HûT p X æ M; H9+ ?„M
+O M?[M; ç¢Q +| i?m°+ iQM? #,M; ?Ä i?b # M i B ç½ i`mv M ç M K°i iB M; ?¬,
@ L? M? M; ,M H¢B- çWM; +?Q M| i?Q€i5
æQìM; S?QM; M?bM i?2Q ?QÊM; T?€i` i? M? •K HB M i`¬M; i?'v K°i K`M ç-v F
F?¬M; #B i H9+ M`Q ç½ tm'i ?B M K°i ç¢Q iBM? i?¬M +?B HU+ HÊM +?WM; K°i #
M"v F?€+ pÈB M?[M; ç¢Q +ÁM H¢B- +?ŠM; M?[M; i? iQ+? M?Ä ?ÆM `i M?B m ?Æ
ç M; î i?"it M?QM; +kM; +ªK M?"M çQÊ+ K°i +¶ €T #€+? p`Q b•m i" M HBM? ?²M-
K°i i? M? HÊB FB K ç•K i?ŠM; p`Q HÁM; p"vX
E?¬M; +?d i? - i®+ ç° +O M| +ÁM +U+ M? M?- H¢B F?¬M; +SM; M?„+ M?Q M?[M
+?d #B i # v i?ŠM; ç M hBM? h?¬M h?B M L;mv M ZmªX G9+ M| #` K°i ç iY æQìM
K` H¢B p¬ +MM; H„i HûQ- i?"i F?B M M;QìB F?€+ FBM? M;¢+X
Zm K°i H€i HB M +| p¬ b® M;QìB iª tmM; ?[m ç°i çm´B i?2Q ç¢Q iBM? i?¬M +?B
F?¬M; M;QìB M`Q #„i çQÊ+ M| +ª
@ æQ¢i çQÊ+ M| b) +| HÊB pÈB M;QÆB ç'vX
" M i B æQìM; S?QM; ç°i M?B M p M; H M K°i i? M? •K- [m v ç-m M?bM H¢B i?b i
?B M H`M? M?bM KbM?- K†i ç-v p +?ì KQM;X
æQ¢i M| b Q\ æQìM; S?QM; +| i? +ªK M?"M çQÊ+ ç¢Q iBM? i?¬M +?B HU+ M"v
F?¬M; Km®M +QÊT çQ¢i pb M| F?¬M; +| HÊB ;b +?Q *QÆM; h•K +O KbM? +ªX L?
tQM; +kM; T?ªB M M H`K` +?9i #° /€M; - /M b Q i?b æQìM; .m H`;B +?O +O æQ
i?b KbM? +kM; M M i? ?B M K°i +?9iX
:Bì T?9i M"v ?ÆM M[b® M;QìB î ç•v ç m çm´B i?2Q ç¢Q iBM? i?¬M +?B HU+ iÄ `
Km®M p•v [m M? M?QM; H¬M M`Q +kM; #` M| H€+? p`Q F?2 i`®M; i`®M i?Q€i K°i
æQìM; S?QM; M?bM K°i H€i HB M #B i F?¬M; i? i`²M; +`v ;b p`Q ç€K M;QìB FB `v
M? M? H9+ +?"K- H9+ M? M? i?b F?¬M; B b€M? #^M; +ªX L m KbM? #°+ T?€i iQ`
/ /`M; i?¬B- M?QM; K°i i M h?B M ;B B ?¢ T?~K H¢B #°+ T?€i` i®+ ç° +ÁM M? M
T?~K i?b M?'i ç`M? b) F?B M M;QìB F?€+ +?9 w
G`K b Q #•v ;Bì\ æQìM; S?QM; M?bM tmM; [m M? K°i +?9i- i`QM; HÁM; HB M tm
>„M +kM; F?¬M; +| çm´B i?2Q ç¢Q iBM? i?¬M +?B HU+ ç| K` # v i?ŠM; tm®M; /QÊ
i" T i`mM; iQ iQìM; M;QM; i?¬M ioM? F?Q- i?m HB K F?Q iS+ iQ`M i?•M H¢BX
hW b m F?B i`M +?S+ h?B M ;B B i?b K°i i?•M +QÆM; F?Q +O æQìM; ç½ ?| /`+?
/KM; +QÆM; F?Q i?b ;B®M; M?Q H` K°i M;QìB #bM? i?QìM; +?Q im Hmv M [m p
i`QÊ+ K†i M;QìB M;Q`B æQìM; S?QM; pšM Hm¬M i" M HU+ /mv i`b +QÆM; F?Q +?
?„M +?d +¬M [m v H¢B i`¢M; i?€B H9+ #bM? i?QìM; H` çQÊ+ `²B- F?¬M; +| ;b F?|
@ L? M?- M| +?¢v p T?Q # M i`€B Fb X

J°i ç€K M;Q`B çm´B i?2Q ç¢Q iBM? i?¬M +?B HU+ FB - ?¬ iQ ;¼B M?Ä `´i M€Q M?
.šM ç¬m i`QM; M?[M; M;Q`B çm´B i?2Q +?QM? H" æQ`M; GQM;5 J†i ?„M i`"M ç¬v
HU+ çQÊ+ çQ ç M KS+ +U+ ?¢M- imv `^M; pšM F?¬M; +€+? M"Q #„i çQÊ+ iBM? i?
pšM #ªQ i`b F?QªM; +€+? ? B i`QÊM; pÈB M|X
*| p" B M;Q`B i•K iQ HBM? ?Q¢i #B i`ä i®+ ç° F?¬M; #b çQÊ+ HB M [m M? +Q pÁM
¬K +•v çÊB i?ÄX L?QM; /M ç¢Q iBM? i?¬M +?B HU+ FB +| # v p ?QÈM; #¼M ?„M
K†i- F?B M #¼M ?„M iB + ?"M F?¬M; i?¬BX
æ° + Q +O iBM? i?¬M +?B HU+ M;"v +"M; i?'T- b m F?B M| /šM K°i ç€K M;Q`B H
M? M? +?|M; [m v M;QÊ+ H¢B- +?ÆB çÁM ?²B K½ i?QÆM;- F?B M F?QªM; +€+?
K°i F?QªM; HÈMX
æQ`M; GQM; i` M? i?O FbK H¢B i?•M i? ç M; H Q p T?Q i`QÊ+- tQ v M;Q`B K¢M
G9+ M"v ç¢Q iBM? i?¬M +?B HU+ ç½ F?¬M; +ÁM H„i HûQ M[K" i?ŠM; i„T p¼i tm®

J°i çϕQ FB K F?Q #,M; ?"M p¼i H M- #„M i?ŠM; p T?Q #|M; ç2M FB X " |M; ç2M T
+ªM çQÊ+- i? M? •K i`-K i?'T H"Ti S+ p M; H M,

@ h?-M #BM? h?Ov >"M FB K- +?d i?QÌM; i?-B5

a m F?B ?„M M|B ` HÌB M"v i` M #-m i`ÌB HB M H†M; v M F?-M; K°i iB M; ç°M; M
p- +MM; ?mM; K½M? ûT tm®M; K†i ç'iX

L?'i i?ÌB +ªK ;B€+ i?B M #,M; ç` HB i T?ªM; T?'i /•M; H M i`QM; HÁM; K¶B M; QÌ
F?-M; F?Q ;"Q i?ûi- #-m i`ÌB i? v ç´B #'i M; ÌX L?[M; ç iY æQÌM; ;B i?U+ HU+ i?
#QÊ+ +?•M +kM; F?-M; p[M; X .M H" h?B M ;B B i?QÊM; T?~K /QÊB bU mv €T +O
HϕB +kM; i`Î M M F?| F?,M- b„+ K†i i€B M?ÊiX

"'i [m€ #®M p` GBM? ;B B +O æQÌM; ;B +kM; `i m? M? H"K ` T?ªM FQ+?- #®M +
M; ,M F?Q i? +O M?[M; M; QÌB FB HϕBX E?-M; M?[M; i? - b m F?B æQÌM; æQM
T?€i ` HBM? iQM? p" b€i +Æ +O ? B i? M? i?-M #BM? i?b i`"M i? # M T?Q æQ
T?QM; - ûT ç`+? M?•M T?ªB ` M H M- HMB p b m K°i #QÊ+ i` M F?-M; i`mM; X

L; QÌB KÎ KB M; M|B +?mv M i`QÊ+ FB Q€M ?"M HB + K„i M?bM æQÌM; æQM? h?
? B i? M? i?-M #BM? i` M i v ?¼- ?"M ç M M´B M; ?B M +?†i ` ,M; X

*| M, K M; QÌB iÈB- F?-M; +| M; QϕB H - i'i +ª ç m i?•M K M; ?„+ v- i` M ç-m i?b çQÊ
HÈM +?2 +ª F?m-M K†i F?B M M; QÌB F?€+ F?-M; `ä /B M KϕQ i? M"QX

L?QM; Î HBM? Kϕ+? +?B ç` +?d +| +?WM; ç| ;B i°+- +kM; +?d +| +?WM; ç| GBM
æQÌM; ;B p" *?mM; ;B ç½ ;B^M; +Q ? B KQÆB M, K- HBM? ;B B + Q i?O +O ? B
æQÌM; L; ϕQ p" æQÌM; .m b Q +| i? F?-M; M?"M ` i?•M T?"M +O M; QÌB ç M çQÊ

@ *?mM; "® aÎ- M m ç½ p¼M; iQÎM; Km®M +QÈT +?Q #ªQ +O æQÌM; ;B i i?b +S
HûM HûM H9i H9i ;B'm ç-m HÁB çm-B M?Q i? H"K ;bX L; QÆB +?Q `^M; i? v ç´B ;
i?b H½Q T?m b) F?-M; M?"M ` M; QÆB b Q\

æQÌM; L; ϕQ HϕM? ;B¼M; [m€iX

hmv M|B p"v M?QM; æQÌM; L; ϕQ pšM F?-M; M; ?o ç M H-M M"v M?[M; GBM? ;B B +
HU+ HQÊM; - t2K ç®B pÈB hBM? h?-M h?B M L; mv M Zmª ç½ H" i?S #„i #m°+ T?ªB

GBM? ;B B +O *?mM; ;B p®M +| b€m p`- +?d +| çB m \*?mM; aÆM ç½ #` ç€M? +?
i?"M? ç M ;Bì pšM T?ªB çB m /QÐM; i?•M i? çQÆM; M?B M F?-M; i? ç M`²BX *
©M? H9+ i`QÊ+ æQÌM; S?QM; iWM; ;†T [m i'i +ª ç m Î +?¶ M"v- +kM; t2K H" ç½ /©

>„+ v M?•M KÎ KB M; M|B +?mv M i`QÊ+ FB +QÌB F?) K°i iB M; - pQÆM i v t®+ €Q
p M; M|B,

@ G½Q T?m ç½ /€K iÈB çQÆM; M?B M b) F?-M; M; ?o ç M +?2 /'m imM; iQ+?- [m
ç½ b Q\ æQÌM; L; ϕQ M; QÆB +| i? iU iBM M; ,M +ªM çQÊ+ +-M; FQ+? +O + Q i?O
M?B m i? K ? B FB M i?-M #BM? HB M +| i? +?®M; HϕB *?mM; ;B - i?S *?mM; "®
iWM; i?'i i?OX

@ E?~m F?Q i?"i HÈMX

æQÌM; L; ϕQ HϕM? HMM; M?bM *?mM; "® aÎ

@ G½Q T?m M; QÊ+ HϕB Km®M M?bM t2K- ?-K M v +€+ M; QÆB ç M +MM; b) i€M i?

@ L; QÆB +S i?Y b) #B iX

*?mM; "® aÎ pQÆM i v çB K K°i +?d p"Q ?Q F?-M; - K°i +•v i?QÆM; çQÊ+ iϕQ ` i
i`QÊM; T?€i ` [m M; K M; HB M tm'i ?B M- /MM; K°i i®+ ç° F?-M; i? ç`+? M´B
h?B M L; mv M ZmªX

h?-M b„+ æQÌM; æQM? h?B M M; QM; iK- çdM? i?QÆM; ç•K H M +?†M HϕB HBM?
H Q p"Q hBM? h?-M h?B M L; mv M ZmªX

J°i iB M; p M; ó•K –Kô i?"i HÈM- H'v æQìM; æQM? h?B M H`K i`mM; i•K- K°i +¶ H
` #®M T?Q - /¼+ çQìM; çB bÄB ç€ # v KM K`i- i?B M ç` +kM; #B M b„+X æQìM; æ
i`QÊ+ hBM? h?–M h?B M L;mv M Zmª- F?¬M; ç HBM? F?Q i`MM; FQ+? ç M MÆB
*?mM; "® aî KdK +QìB- Kî KB M; M|B,

@ Zmª +•v +kM; ç½ b„Ti?`M? i?K+- æQìM; L;¢Q M;QÆB +kM; F?¬M; Km®M +?B M
M| #` T?€ ?Ov ç'v +?S\ E?¬M; #^M; p"v- +?9M; i ?½v ç`B K°i MÆB F?€+ ç i, i?Q
[m v p H'v [mª +•v M"v- i? M"Q\

oW /Si HìB F?¬M; çÊB æQìM; L;¢Q +| T?ªM SM; ;b- *?mM; "® aî HB M /šM i?2Q #
;B # v M? M?` M;Q`B- +,M #ªM F?¬M; ? ç +?Q æQìM; ;B +| +Æ ?°B HU +?¼M

æQìM; .m +? m K"v- ?„M /M #B i ç®B T?QÆM; /šM /K M?[M; GBM? ;B B # M KbM?
M?QM; ;Bì +kM; F?¬M; +| #B M T?€T M"QX "¼M ?„M çQÆM; M?B M +| i? F?¬M;
*?mM; "® aî M?'i ç`M? b) ??²B K½ i?QÆM;X æ M H9+ ç| +?QM p` GBM? ;B B ç¢B -
pB + +| ;B[çQÊ+ hBM? h?–M h?B M L;mv M Zmª ? v F?¬M; M?QM; iQ" M #° æQìM
i?`M? #bM? ç` K'iX

*?Q M M /M i? M"Q çB M[i?b GBM? ;B B +O æQìM; ;B +kM; T?ªB çm´B i?2Q-
M;QÆB F?€+ M?QM; pšM T?ªB +?mB p"QX

*?d H" M?'i i?ìB æQìM; .m F?¬M; `ä H„K- GBM? ;B B +O *?mM; ;B ç m ç½ î +?
+kM; ç½ tm'i ç°M; F?¬M; b B #B i H„K- #¼M ?„M ç M +MM; H" HQm H¢B ?"m i?O ;b
b) çQ¢i çQÊ+ hBM? h?–M h?B M L;mv M Zmª\

h'i +ª M?[M; w MB K i?Q€M; ?B M H M i`QM; ç–m æQìM; .m - +m®B +MM; ?„M pšM
K°i +?9iX

*kM; F?¬M; +| #B M T?€T M"Q +ªX >„M +| i? çQ€M çQÊ+ *?mM; ;B +| HQm H¢B ;
;B B +O æQìM; ;B ç M; î ç•v +kM; +| p" B +?K+ M;QìB- /M *?mM; ;B +| ?"m i?O ;
+| +?9i T?ªM F?€M;X *?d +| i? FQ i?€+ ?v p¼M; p"Q M?[M; M;QìB M"v i?¬BX

L°B i•K æQìM; L;¢Q ?B m `ä- i`–K ;B¼M; M|B,

@ h'i +ª ç iY +O æQìM; ;B T?ªB i`¬M; +QB +~M i?"M hBM? h?–M h?B M L;mv M
i?b /M +| HB m K¢M; +kM; T?ªB #ªQ ?° i`€B +•v +?m iQ"MX æQìM; >ªB- MY MûM
tm®M; K M; p"Q K"i i?'i +O æQìM; ;B +'i ;B[+~M i?"M M?ûX

J°i H½Q ;Bª i|+ ?Q `•K ;"i ç–mX

"®M p` + Q i?O +O æQìM; ;B T?|M; H M i`ìB- çm´B i?2Q M;QìB *?mM; ;B X

æ¢B #° T?"M M?[M; h?B M ;B B +O æQìM; ;B +ÁM HQm H¢B i` M? i?O i?ìB ;B M
i?K- + M? T?ÁM; +~M i?"M- ç T?ÁM; tmM; [m M? ç M;W +| ç`+? ç°i FQ+?X

L?[M; M;QìB M"v ?ÆM T?•M MY H" ç iY i` im´B +O æQìM; ;B - +?d +| KQìB K
i`QÊ+X "B m ?B M +O #¼M ?„M i`M ç`M? ?ÆM `i M?B m- K°i ç€K F?ûT K„i H¢B
i`½B `°M; ` #®M T?Q - M?bM i?b +| p #bM? i?ªM M?QM; H¢B +ªM? ;B€+ ?ÆM #'i

@ hB m >´- M;QÆB b Q`²B\

æQìM; GQM; î K°i # M ¬K i?•M i? ç ç KbM?- HQ H„M; H H MX oW `²B æQìM; ;
K°i +?QìM; - /M ç®B T?QÆM; F?¬M; /MM; iQ" M HU+ M?QM; æQìM; >´ +kM; #` i?Q
ç–v K€m ç2M- b„+ K†i M?Êi M?¢iX

e9dX *?QÆM; 8Nk, >"m h?O *O *?mM; ;B X U?¢V

@ E?¬M; p'M ç ;b

æQìM; >´ +® M†M` p iQÆB +QìB

@ *?d H" +?9i M°B i?QÆM; i?¬BX

L|B ;b i?b M|B ?„M +kM; H" h?B M ;B B i?QÊM; T?~KX .M KÊB i'M +?S+ +?Q çQ
F?¬M; iBM? i?m-M M?QM; +ªM? ;BÊB ç M KS+ ç° M"v i?b T?ªM SM; pÊB M;mv ?E
L; v H9+ #`\*?mM; "® aÎ +¬M; FQ+? ?„M HB M M;QM; iK` ?° i? +QÆM; F?Q+O K
;B B + Q i?O ç€M? HûM M?Q i? i?b ?„M ?ŠM T?ªB +? i F?¬M; i? M;?B M;Î ;b M[
æQÌM; S?QM; +kM; ;'T`9i ç M # M M;QÌB æQÌM; >´- ç†i? B M;|M i v p"Q +´ i v ?„M
T?2MX h`QM; M?[M; ç iY +O i? ? i` æQÌM; ;B i?b æQÌM; >´ ç H¢B +?Q ?„M
H„K- bQ pÊB + + +O ?„M i?b ?B M H" M? ?ÆM`i M?B mX G9+ M"v ?„M #` i?QÆ
ç +kM; M M [m M i•K K°i +?9i KÊB T?ªB ç¢QX

@ "i hY EBK æ M ç•m\

æQÌM; GQM; p°B p" M; M?bM æQÌM; S?QM; ?¬ H M

@ L? M?- M? M? +?Q iB m >´ ,M p"QX

æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB HB + K„i- æQÌM; >´ +kM; M|B,

@ æ¢B + - i i?U+ F?¬M; +| pB + ;b +ª- +?d +¬M çB m /QÐM; K'v i?€M; H" çQÊ+ -
+?S\

@ L?` + M;QÆB [m M i•K [m€ M M HQ¢M- ç½ M;?o M?B m`²B

æQÌM; S?QM; M?"M M?¢i M|B- H"TiS+ b|i v p"Q M;U+`9i` K°i H¼ ç M /QÊ+ - M?Ü
>´ b m ç| H¢B p" M +¬M; ;B9T ?„M ?| ;BªB /QÊ+ ?B mX

*?d +¬M M?[M; i?m®+ +?[i?QÆM; i? M"v i?b æQÌM; >° ç½ F?¬M; T?ªB HQ M[`²
p" i?•M i? #` +?9i i'M i?QÆM; i?¬B- F?¬M; ç M KS+ T?ªB T?K+ /KM; "i hY EBK æ

a m F?B æQÌM; GQM; M?bM æQÌM; S?QM; MY M; "v H9+ M"v KÊB /ÌB K„i çB- iU K
æQÌM; >´ K°i +?9i HB M v M HÂM;X

"i [m€ æQÌM; S?QM; çQ€M b m F?B i`½B [m +?mv M M"v i?b M°B i•K +O p`L?` -
b) +| i•K F iX E?¬M; b Q +ª- ?„M p®M +kM; F?¬M; +?"Q ç|M KbM?- KbM? +kM; +?
æQÌM; hY h?Q M|B,

@ L?` + - i`QÊ+ ? i pŠM M M çQ L;k ç p T?ÁM; ç /QÐM; i?QÆM; çBX

@ h? M?QM; Î ç•vX X X

æQÌM; GQM; F?¬M; F?ÄB +| +?9i HQ H„M;X

@ LÆB M"v ç½ +| +?9M; i - b m F?B M;QÆB çQ L;k ç p T?ÁM; H¢B [m v H¢B +kM
a m F?B æQÌM; GQM; i`-K iY +ª MY M; "v- H9+ M"v KÊB ;"i ç-m M|B,

@ h®i- ç¢B + pŠM K°i KU+ # [m M F?¬M; ` - Î ç•v HB M M?ì h K ç HQm w M?B m
[m v H¢B M; vX

L?bM +?^K +?^K p"Q i?•MªM?`i M? M? ç½ çB t +O æQÌM; GQM; ç M; ¬K æQÌM;
+QÌB K°i iB M; M|B,

@ h?"T i?'i ç - L?` + [m M i•K ?mvM? ç +O KbM? M?Q p"v- M;QÆB ?ŠM +kM; ç½
M"Q`²BX

æQÌM; S?QM; F?) +QÌB +QÌB- F?¬M; M|B ;b +ªX Zmª i?"i M;QÌB +| i? F?~M i`Q
M?'i ç`M? F?¬M; T?ªB H" M;QÌB H½M? ?mv i`²BX L?QM; +kM; T?ªB t2K ç®B iQÊM
æQÌM; >´ H" i?•M ç ç +O ?„M- M m ç´B H" M;QÌB F?€+ +?d bÊ b) F?¬M; çQÊ+ M
+?9i M°B i?QÆM; K" #„i KbM? T?ªB çQ` "i hY EBK æ M +?S\

æ•v +?QM? H" K°i +€B K¢M;5 .MM; ç9M; MÆB +| i? +Sm çQÊ+ K°i K¢M; M;QÌB ç`

Í K°i KªM? ç'i ?Q M; +€+? æQìM; :B "ªQ M;Q" B M;?bM /†K- +?QM p` GBM? ;B B +
ç®B H" T M? mX æQìM; ;B +| #®M p`- \*?mM; ;B M,K p`- €M? K„i +Wmi?` +O ? B
i`"M; /B M ;BQÆM; +mM; #¢i FB KX

@ E?¬M; ç9M;5 E?¬M; ç9M;5

æQìM; .m M?bM [m M?[M; M;QìB iÈB +O *?mM; ;B M°B i•K i?¬K M|BX L,K M;Q
#ªM F?¬M; +| +?9i +?B M w M"Q +ª- M|B +€+? F?€+- #¼M ?„M F?¬M; ? Km®M +
M?|K M;QìB KbM? ç M ç•v +?QM? H" ç +?m~M #` +?Q K°i M?|K M?•M i?O F?€+ +C

*?mM; ;B ç M +MM; +ÁM +?2 /'m HU+ HQÊM; ;b KÈB +| i? +QÈT çQÊ+ hBM? h?¬
T?ÁM; i?O +O K'v +?K+ h?B M ;B B \

*?ŠM; H) H" p` GBM? ;B B + Q i?O +m®B +MM; *?mM; aÆM +O *?mM; ;B \ E?¬M
iS+ æQìM; æQM? h?B M K M; p - *?mM; aÆM H¬M i`QÊ+ #` i?QÆM; `i M†M; - F?
F?¬M; i? M"Q +?B M ç'm çQÊ+- K" ;Bì KÈB [m çQÊ+ # Q H•m +?S\

o"v b) H" B\ aS+ +?B M ç'm +O *?mM; ;B ç½ tm'i ç°M; F?¬M; b B #B i H„K- i?2
;B ?ŠM T?ªB F?¬M; +ÁM /Q HU+ ç çB çQ¢i hBM? h?¬M h?B M L;mv M Zmª KÈB ç

@ E?¬M; i®i5

æQìM; .m ç°i M?B M M;?o i?¬M; bm®i- M;Q" B KB M; ?ûi HÈM K°i iB M;X

@ a Q i? \

æQìM; L;¢Q [m v ç¬m ?ÄBX

æQìM; .m Q€M ?"M M?bM +?^K +?^K p"Q *?mM; "® aî- M|B ` iWM; +?[,

@ æQìM; ;B X X X *| M°B ;B M5

@ *€B ;b\

æQìM; L;¢Q +kM; F?¬M; F?ÄB ç°M; /mM;X

@ > ? ? ? 5

*?mM; "® aî çB M +m²M; +QìB K°i iB M; ,

@ h`Q im +O æQìM; .m [mª M?B M / M? #'i ?Q i`mv M- #'i [m€ H½Q i?'i T?m- M

L;QÆB ç€M? çB i ç€M? H¢B- [m'M H'v M? m ç½ p" B ?B TX L,K M;QÆB +O *?mM
?mv i- +ÁM æQÌM; *?QM? H¢B +M; ç€M? +M; ? ,M;- çm' B ç€M? M,K M;QÆB *?
+?¢vX

@ G½Q i?'i T?m M"v [m€ ;? iÎK- F?¬M; ;B i çQÊ+ ? „M i i? F?¬M; H"K M;QÌB5
J°i h?B M ;B B +O *?mM; ;B M ;?B M ` ,M; M ;?B M HÊB K „M;X

@ G½Q ;B iY- +¬M ;b T?ªB H"K i? M"v\

*?mM; G° # „i ç¬m H"K i?mv i F?€+?

@ "Ä i v M½B tm®M;- iW M v p b m M;QÆB +?QM? H" F?€+? F? M? i`QÎM; H½Q +O
i?b M¬ ;B +kM; +| i? H"K i?` M[+O M;QÆB- M;QÆB Km®M i? M"Q +kM; çQÊ+ - M
F?€M;

@ .•K T?K5 E?¬M; #B i t'm ?'5

æQÌM; S?QM; ç M; M'T Î bQÌM ç'i ç^M; b m i?'T ;B¼M; K „M;X

æQÌM; *?QM? #'i pB bÎ ç°M;X > „M ç M M v +kM; ç½ Rky im' B M?QM; +ª çÌB F?¬M
H"K ;b +| i•K iQ M"Q pÈB M[M?•M +?S\

*?B M ç'm /B M ` +?Q ç M i?ÌB ;B M MY +?ûM i` M?Ä i?b b „+ K†i +O æQÌM; *?
#WM;X E?Q i? iQ" M i?•M ç°i M?B M T?|M; ` - K°i i?•M mv €T p" +QÆM; F?Q +?'M

æ9M; H9+ ç| K°i h?B M ;B B +O *?mM; ;B ç°i M?B M ç•K ç M K°i FB K M?QM; H
#ªM F?¬M; ? Mû i`€M?X h`Î i v HB M ç•K ` K°i FB K- FB K i? p"v K" H¢B T?€i b
[m +´ +O i M h?B M ;B B i?QÊM; T?~K FB X

*?d M;?2 K°i iB M; tQ¢i M? p M; H M- ç°M; i€+ +O i M h?B M ;B B i?QÊM; T?~K M
+QM K „i i`M M; "T p F?¬M; i? iBM çQÊ+ M?bM +?^K +?^K p"Q æQÌM; *?QM?- #QÊ
+?9i HB M HªQ çªQX

"B M ?| +O æQÌM; *?QM? i`QÊ+ b m i?"i [m€ M? M?- M? M? ç M M' B i M h?B M ;
? +| K°i +?9i i?ÌB ;B M ç TªM SM;X

*' ? „M ç°i M?B M +| K°i p i K€m +?ªv ` - M; v H" T i S+ K€m iQÆB iW +?¶ ç| T?mM
ç¬m +O ? „M H M F?¬M; i`mM;X

@ *?mM; G K5

J°i M;QÌB F?€+ + Q ;B¼M; FBM? ?¬- ç M ;BÌ ? „M pšM +?Q `ä ç½ tªv ` +?mv M ;b
h?W /`T ? „M ç M ;b [M; bÌ æQÌM; \*?QM? ç°i M?B M H'M i?•M iÈB- i`QÌM; FB K M
+QÆM; F?Q tmv M [m H²M; M;U+ `²B `9i ` - M; v b m ç| HB M +| K°i ç¢Q K€m iQÆ
h`QM; M?€v K „i- M,K M;QÌB +O *?mM; ;B HB M +? i K'i ? B M;QÌB5

a m F?B `9i FB K æQÌM; *?QM? ç°i M?B M K½M? HB i?Q H M K°i iB M;- KB M; T?
ç| HB M i?Î ?²M; ?°+X *?mM; G° TªM SM; `i M? M?- K°i /•v i`QÌM; iB M /`B # i
H'v æQÌM; *?QM?X

> B i M h?B M ;B B +ÁM H¢B +O *?mM; ;B HB M ç°M; i?•MX J°i M;QÌB i?b ç'K
+€B b m ç| HB M i`mv M ç M i? M? •K tQÆM; +®i pĐ pKM X *ÁM M;QÌB FB i?m" M
*?QM? ç•K iÈB K°i FB KX

h`QM; H9+ M;mv +`T ç¬m +O æQÌM; *?QM? HB M M;?B M; [m K°i +?9i- imv `^M
K M? M?QM; i`QÌM; FB K FB pšM tmv M [m +´ ? „M- K€m iQÆB H" T i S+ +?ªv ` M
æQÌM; *?QM? iU M?Q F?¬M; ? #B i ç m çÈM p"vX h?Á i v +?KT H'v i v +O M;QÌ
FûQ ? „M p T?Q i`QÊ+ K°i +€B F?B M #QÊ+ +?•M +O ? „M HªQ çªQ pW p†M ç•K
i` M i v æQÌM; \*?QM?- i`U+ iB T #` tmv M [m M;QÌB

e8yX *?QÆM; 8N8, E?¬M; Jm®M *? i h?b L? M? *9i æBX Ui?QÊM;

*?mM; ;B H¢B +? i K°i M; QÌB5

h'i +ª K¼B +?mv M /B M` [m€ M? M?- M? M? ç M M' B /M F M"Q +kM; T?ªB ?Q K
H€i +¬M; T?m M, K M; QÌB +O *?mM; ;B ç½ +? i # - K" æQÌM; *?QM? +kM; ç½ #`ç

a„+ K†i +O *?mM; G° p" K°i M; QÌB F?€+ HB M i? v ç' B- p°B p" M; i?m ?²B pk F?
æQÌM; *?QM? K†+ /M ?Q` K€m F?¬M; M; Èi- i` M +´ +ÁM +| K°i i? M? i`QÌM; FB
M?QM; ? i H-M M"v iÈB H-M F?€+ K°i i?•M +QÆM; F?Q +?'M ç°M; F?B M M; QÆB
K½M? HB iX

@ o¢M *´ h?¬M; GBM? ç M5

æQÌM; *?QM? +QÌB ? ? ,

@ S?K+ /KM; +| i? i, M; bS+ +?B M ç'm +O K°i M; QÌB H M i`QM; ;BÌB; B M M; „M-
+U+ HÈMX h`QM; pÁM; # i?€M; H½Q T?m +, M #ªM F?¬M; +€+? M"Q p" M /KM; +QÆ
+ÁM #` ?¢ i?`T M[X "i [m€ +kM; F?¬M; b Q- H½Q T?m ;BÌ F?¬M; +| #'i +S +ªK ;
i?QÆM; i? M"v +?ŠM; [m +?d H" M; Q¢B i?QÆM; i?¬B- b m F?B ;B i +? i ? B M;
iK+ /QÐM; i?QÆM; H" çQÊ+ `²B5

o¢M *´ h?¬M; GBM? ç M- pB M i?m®+ M"v +?QM? H" /Q H9+ i` æQÌM; *?QM? çB /
ç¢i çQÊ+ Î K°i MÆB ?B K v m- M?B m M, K M?Q p"v pšM K°i KU+ F?¬M; MÐ /MM; X
/KM; pB M i?m®+ M"v i?"i F?¬M; M?Ä- M?QM; ?¬K M v pb #ªQ i`K +€B K¢M; +O K
i? F?¬M; bY /KM; X

o®M i?U+ HU+ +O ?„M bQ pÈB M, K p` h?B M ;B B +O *?mM; ;B i?b + Q ?ÆM K°
/QÊ+ F?B M i?U+ HU+ i, M; K¢M? M M KÈB F?B M K'v h?B M ;B B +O *?mM; ;B M
#` ;B i +? i M? M? M?Q p"v

L m F?¬M; M, K i M h?B M ;B B i?QÊM; T?~K HB M i?O b Q H¢B / /"M; +? i K'i #
i?QÌM; æQÌM; *?QM? çÆM çª ç° + ç'm pÈB M, K M; QÌB M"v +kM; T?ªB ? Q T?Q F?¬
çQÊ+ #¼M ?„M- +ÁM Km®M ;B i +? i i?b T?ªB i®M K°i ?²B i v +?•M M[KÈB çQÊ+

L?bM [m #° /€M; F?B M M; QÌB +U+ F€ F?B T bÊ +O æQÌM; *?QM?- M°B i•K +O
+m®B +MM; FB ç m F?B T çªKX h` M çÌB M"v HQ¢B M; QÌB ?mM; €+ +| F?¬M; Q
æQÌM; *?QM? ç½ pQÊi M; Q" B T?¢K pB +O ?mM; H `²B- ç•v ?Q" M iQ" M H" F?¬M
?„M +| K°i i? M? i`QÌM; FB K pšM K°i KU+ +„K Î ç| F?B M M; QÌB F?€+ +| K°i +ªK ;
K½M? HB iX

J†i K"v +O *?mM; G° +| +?9i i?'i b„+ - M" M; ;BÌ F?¬M; #B i M M`9i HmB ? v H" M?•
#` i?QÆM; t¬M; H M ;B i ?„M M[X

J°i M; QÌB F?€+ H¢B M; QÊ+ H¢B- `i H" [mv i çQ€M [m v ç-m #Ä +?¢v- ?Q" M iQ" M
w *?mM; G° +ªX

@ h M M?€i ; M5

*?mM; H° ?"M ç M M; ?B M ` , M; M; ?B M HÊBX L?[M; M K M?•M M"v H9+ #bM? i?QÌ
M|B ;b M; ?² M'v- M?QM; ç M H9+ M; mv ?B K i?b +ÁM +?¢v M? M? ?ÆM #'i +S F M

@ L; QÆB +?¢v i`®M çQÊ+ b Q\

æQÌM; *?QM? +QÌB H¢M? K°i iB M; - i?•M ?bM? H|2 H M HB M +?†M çQÌM; i M h
Km®M +?¢v i`®M H¢B

L°B i•K +O M; QÌB M"v ç½ ?Q" M iQ" M F?B T çªK- +, M #ªM F?¬M; ? Km®M +?B M
+?d K°i HÁM; Km®M +?¢v i`®MX >ÆM M[i?U+ HU+ +O æQÌM; *?QM? H9+ M"v H
GBM? ;B B M?[M; +kM; ç½ pQÊi [m +`T ç° +O h?B M ;B B `²BX *?d /MM; ?ÆM K
M"v- K°i FB K +?'M pKM ç M çB M ?„MX

@ L;QÆB +kM; HQm HϕB +?Q H½Q T?m5

a m F?B iB m /B i M;QìB M"v æQìM; *?QM? +kM; F?¬M; [m v ç-m HϕB- i`U+ iB i?ŠM; i„T # v ç M +?¶ +O \*?mM; G° ç½ +?ϕv t M;Q"Bi`,K /†KX

*?mM; G° FBM? ?¬ K°i iB M;- i`QìM; iB M HB M pmM; ` +m®Mi? M? FB K ç M; # *?QM? ç½ p¼i iÈB i`QÈ+ K†i M" M;- # [mv M ? B +QÈ+ ?ϕ tm®M; F?B M *?mM; G #° T?€TX

æQìM; *?QM? HϕB H-M M[?Q F? M K½M? HB i- M?´` K°i KªM; K€m iQÆB ç2M ?B m +O ç M /QÈ+ T?K+ /KM; H9+ M½v +kM; F?B Mi?•Mi? +O ?„M #`i`Mi?QÆ

@ L;QÆB Km®M iU KbM? ç°M; i?O ? v H" ç H½Q T?m ;B i M;QÆB\ æQìM; *?QM M?Q #,M; M?bM *?mM; G°X

*?mM; G° KB M +QĐM; M†M ` p iQÆB +QìB- M|B F?),

@ G½Q ;B iY- M;QÆB #m¬M; i? i - i t2K M?Q F?¬M; i?'v M;QÆB +| çQÈ+ F?¬M; :BìT?9i M"v +?mM; H° H"K ;b +ÁMi?€B ç° i` m +?¼+ p"i?QM; /QM; # M M½v- ?Q" v m Èi i v F?¬M; i`i b„+ p"v

æQìM; *?QM? +?"K`½B H„+ ç-m- i?Á i v`9i i? M? i`QìM; FB Ki` M +´tm®M;X h M?K+ p"i? M? FB K F?B M / ç-m +O *?mM; G° i /ϕB- +ÁM p K†i +O æQìM; *? F?¬M; +| +?mv M ;b p"vX

a m F?B`9i i? M? i`QìM; FB K` æQìM; *?QM? HB M pQÆM i v çB K p"Q +´KbM KB M; M|B,

@ s2K` M;QÆB H" Km®M H½Q T?m ç°M; i?O`²BX *kM; çQÈ+- MB K iB M? M;QÆB M;QÆB K°i +€B +? i i?®M; F?Q€BX

æQìM; *?QM? +kM; `i /Si F?Q€i- b m F?B M|B tQM; HB M T?€i ç°M; iB M +¬M; pÈ M?B M b) F?¬M; M;²B v M +?î +? i`²B- K°i i?•MiB Mi?m"i ç m çQÈ+ i?Bi`B M`X *?mM; G° HB M T?€i ?B M +? M? H +? ;B[KbM? p" æQìM; *?QM? i?"i bU [m€ HÈ F?B M M" M; +,M #ªM F?¬M; M´B H M çQÈ+ K°i iB w MB K T?ªM F?€M; M"QX

GQϕB +ªK ;B€+ M"v ;B®M; M?Q H9+ KbM? ç®B +?B M pÈB GBM? ;B B p"vX

JbM? T?ªB +? i î +?¶ M"v b Q\ G-M i`QÈ+ ç| F?¬M; +? i H" pb M K M?•M FB #m- M"v G'v i? M? / M? +O KbM? i?b bÈ H" b) F?¬M; B ç M +Sm ç•m\

h`QìM; iB M HϕB H-M M[ # v iÈB- i?•MªM? +O æQìM; \*?QM? iª tmM; ?[m ç°i i`C ?„M HB Mi?Q€i F?ÁB T?ϕK pB # Q T?O +O #|M; `QB H'M ç Mi`QÈ+ M;QìB *?mM HB M pmM; i? M? i`QìM; FB K M?m®K ç-v K€m iQÆB FB ç•Ki?ŠM; ç M M;U+ M"

E?¬M; i? M"Q M; ,M +ªM5 *?mM; G° T?€i ?B M pÈB i®+ ç° +O KbM?- +,M #ªM F? M"Q ?[m ?B m i`QÈ+ F?Bi`QìM; FB K +O ç®B T?QÆM; ;B i +? i KbM? +ªX

L; v H9+ KkB FB K +O æQìM; *?QM? +?d +ÁM +€+? *?mM; G° +?WM; # i?®Mi?b FB ç°i M?B M ç€M? 9TiÈBX >"M [m M; K M; i?2Q K°i +¶ FB K F?Q HϕM? i?'m tQ, +€M? î ;B[æQìM; *?QM? p" *?mM; G°X

J°i iB M; óæQÆM;ô p M; H M- ?"M [m M; p" pk F?Q +O æQìM; *?QM? +?ϕK p"Q M iY +O æQìM; *?QM? HB M /½MiQ` - M? M? +?|M; HmB p T?Q b mX \*?mM; G° + +?K+ i`QÈM;X *m®B +MM; +kM; M?†i çQÈ+ p K°i KϕM;- +?d +| çB m MÆB M;U+ ç F?¬M; i?¬BX

•M? K„i +O ? B M;QìB ç²M; i?ìB ç†i H M M;QìB M K M?•M pW ;B i iÈB FB X >bM M"v `i Hϕ HŠK- +ª ? B M;QÆB +?Q BiWM; i?'v [m +ªX >ÆM M[ K°i i?•M +QÆM; Fb /`XªM? ;BÈB +O M;QìB M"v `ä`"M; +?d H" h?B M ;B Bi`mM; T?~K- M?QM; K T?ªB K°i h?B M ;B Bi`mM; T?~K +| i? T?€i` çQÈ+X

h` M i v +O M K M?•M M`v M„K K°i +?m¬B FB K- +?m¬B FB K M`v ç9M; H` pk F?Q
*?mM; ;B bY /KM; # M M½vX æ•v +?ŠM; [m +?d H` K°i i? M? +QÆM; #BM? #bM?
ç M i`bM? ç° +O h?B M #BM?X

e8RX *?QÆM; 8Ne, æ„+ h?OX

L;QìB M¼ H` K°i h?B M ;B B i`mM; T?~K\ E?¬M; T?ªB H` K°i + Q i?O imv i i? M
ç M i` m çM H½Q T?m ç'v +?S\ h`QM; HÁM; æQìM; *?QM? /•M; H M K°i +ªK ;B€+
a m HQM; H¢B +! K°i +´ ?`M F?Q ç€M? 9T iÈB- T?ªM SM; +O æQìM; *?QM? +kM;
K†i ç'i K°i +€B M? M? +?!M; +?¢v ç M T?Q i`QÈ+- +m®B +MM; i`€M? çQÈ+ K°i F
+?®iX

E?¬M; çÈB ?„M çSM; pSM; ;!i +?•M i?b FB K F?Q H¢M? i?'m tQÆM;- b€i +?B m T
K†i ?„M M?Q T?¬i?B M +€B ç` X

hmV #B i H'v pk F?Q +O KbM? +,M #ªM F?¬M; i? M`Q M;¢M? F?€M; M?QM; ;Bì
F?¬M; i? H`K çQÈ+ ;b M[ `²BX ob #ªQ p KbM? M M +?d +! i? ;BÆ i?B M #BM?
?¼+- F? B KÍ` p¬ b® HU+ HQÈM; *QÆM; h•K ç M ç®B F?€M; pÈB æQìM; S?QM;X

GU+ HQÈM; *QÆM; h•K +O æQìM; *?QM? `®i +m°+ H` ;b æQìM; S?QM; +kM; F?
#B m ?B M H9+ +?B M ç'm +O ?„M i?b +,M #ªM F?¬M; i? M`Q M?bM` çQÈ+ ;b +ª
`ä bU M;mv ?B K i`QÈ+ K„i- ?„M imv i ç®B ç½ bY /KM; HU+ HQÈM; +O *QÆM; h•

J°i M;QìB F?¬M; i? H`K ;b +ÁM M;QÆB FB H¢B F?¬M; +?9i FB M; M - FB K +?B
M?Q H` H¬B çbM? p"v- K°i H¬M bQ K°i H¬M +`M; i? K ?mM; H X

hB M; çQÆM; çQÆM; çQÆM; HB M iK+ p M; H M F?¬M; /Si # M i BX

h?B M #BM? i` M i v æQìM; \*?QM? ç½ MSi` K°i F?2 ?î HÈMX J` æQìM; S?QM; +k
ç®B T?QÆM; M;`v +`M; i`-K i`¼M;- K¶B K°i FB K ç m K M; i?2Q F?Q i? M?Q i?€

*QÆM; h•K +O ç®B T?QÆM; H¢B +! i? ;B i,M; HU+ ç¢Q5 *?d [m K°i H€i æQìM
/KM; *QÆM; h•K +O æQìM; *?QM?X G'v i® +?'i i?•M i? ?B M i¢B +O æQìM; S
F?¬M; M;QìB M`Q +! i? +MM; ?„M bQ ç'm F?Q HU+ +ªX L?QM; æQìM; *?QM? H¢
çQÈ+ K`iQM? `B M; i` M T?QÆM; /B M HU+ ç¢Q +ÁM +?B K Qm i? M[5 *?Q M M
h•K +O ?„M i?b F?¬M; +ÁM +€+? ;BªB i?Q+? M`Q F?€+ M[X

G9+ i`QìM; FB K +O ? B M;QÆB H¢B +?¢K M? m H¬M M[i?b K°i iB M; 6F2222M

J°i çQ¢M FB K ;½v # v p Q` M;Q`BX E?¬M; T?ªB H` +QÆM; #BM? i` M i v æQìM;
æQìM; *?QM?X h`ÁM; K„i æQìM; \*?QM? FBM? M;¢+ çm`B i?2Q çQ¢M FB K ;½v #
+„iX *?m¬B i?B M #bM? M`v ç½ H`K #¢M pÈB ?„M p`B i?"T MB M- ?„M F?¬M; +QM
M`v H` MÆB /mv M?'i ç ?„M FQ i?€+ iBM? i?¬MX J¶B M;`v ç M /MM; +QÆM; F?Q
*! i? M!B i?S i` M çìB M`v F?B M æQìM; *?QM? ç w M?'i M;Q¢B i`W hBM? h?¬M
+?QM? H` +?m¬B #BM? F?Q +O KbM? `²BX

J` #•v ;Bì M! ç½ ;½v- #` ;½v H9+ +?B M ç'm pÈB K°i i M +! +ªM? ;BÈB h?B M ;B
+QÆM; #BM?X E?¬M; M;ì +S p"v H¢B #` +?ûK çSiX

@ h Km®M M;QÆB +? i5

æQìM; *?QM? K¢M? K) T?€i HU+- i v +¬K MY i? M? i?B M #BM? K†+ F FB K +?B
ç M i`QÈ+ K†i- ç•K i?ŠM; p`Q H²M; M;U+ ?„MX

æQìM; S?QM; H¢M? HMM; M?bM ?„M- F?¬M; +?9i M Q M9M;- +QÆM; #BM? iÄ `K°i +€B iW /QÈB H MX

>°i?•M +QÆM; F?Q i` M M;QìB æQìM; *?QM? H"TiS+ i M pÐX .QÈB M?m F?Q p¬
H'v i? M? FB K ;½v #` K°i +¶ HU+ ç¢Q K¢M? K) ?'i imM; H M F?¬M; i`mM;X

J€m iQÆB H"TiS+ im¬M` M?Q bm®B5

æQÌM; *?QM? F m i?ªK K°i iB M;- i?'i i? i?'i i? m HmB p b m p" B #QÊ+- F?¬M;
æQÌM; S?QM; H~K #~K M|B,

@ a Q +| i? M?Q p"v E?K+

J°i M;KK K€m ç2M HÈM T?mM` iW KB M;- i?¬Mb„+ +O æQÌM; \*?QM? HB M i`ÎM

J°i FB KH9+ M½v- ?„M +kM; ¬KH'v w MB K /M +| #` i?QÆM; +kM; T?ªB ;B i +? i
+O o¢M *´ h?¬M; GBM? ç M imv `^M; +QÌM; ç¢B- M?QM; [m i?ÌB ;B M +`M; H•m
+`M; HÈMX æQÌM; *?QM? F?¬M; /€K K¢Q ?B K [m€ HÈMX *?d +| M? M? +?|M; ;B
i`®M i`®B +? i ç M K°i MÆB v M ioM? Îi? iK+ /QÐM; i?QÆM; i?b KÈB +| i? €T +?
/QÊ+ ;•v ` +?Q KbM? ç M i`bM? ç° i?'T M?'i çQÊ+X " ^M; F?¬M; i?QÆM; i´M +O ç
[m€ HÈM- /M +| çQÊ+ hBM? h?¬M h?B M L;mv M Zmª i?b +| Q+? ;b\

L?QM; /M ¬K i•K iQ M?Q p"v i?b æQÌM; *?QM? +kM; i?'i #¢BX

_ä ``M; ç½ ç•K p"Q H²M; M;U+ ç®B T?QÆM; `²B M?QM; M; v +ª K°i +?9i i´M i?QA
K M HU+ +O KbM? ç•K +?Q HªQ çªQ p b m p" B #QÊ+ i?¬BX L;QÊ+ H¢B KbM? i
T?QÆM; +?†i çSi ? B i vX

@ æQÌM; *?QM?- ?¬K M v M;QÆB ?ŠM T?ªB +? i5

æQÌM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- HU+ ç¢Q +O H½Q ;B ?Ä M"v +kM; F?¬M; M?ÄX
:B€T M M F?¬M; #` i?QÆM; M?QM; HU+ ç¢Q i`MM; FQ+? ç M +kM; F?B M F?Q ?
M?°M M?¢QX

@ > ? ? ?

æQÌM; *?QM? ;B®M; M?Q T?€i +m²M; +QÌB `° H M

@ G½Q T?m F?´ i•K iQM? iQ€M iQÌM; i"MF i [mª pŠM F?¬M; i?m ?Q¢+? çQÊ+ ;b-
+O M;QÆB +kM; F?¬M; #B i5 *?•K #B Ki? v5 ô

æQÌM; S?QM; +ªM? ;B€+ M?bM ?„M- p" M +QÆM; F?Q iQ" M i?•M H M ç T?ÁM; ?
çQ€MX L;QÌB i`QM; H9+ imv i p¼M; i?QÌM; b) H"K ` K°i b® +?mv M F?¬M; iQÎM;
i v +O æQÌM; *?QM? M?QM; æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; /€K i?ª HÄM; +?9i M"Q +ª

@ L|B +?Q i #B i i?•M T?"M +O M;QÆB- ç +?Q i çQÊ+ +? i KBM? #¢+?X

•M? K„i b€M; [m„i +O æQÌM; *?QM? M?bM +?^K +?^K p"Q æQÌM; S?QM;X >¬K M v
? B i v #` T? - ?ÆM M[ /QÊ+ #` /QÊ+ ?B m +O o¢M *´ h?¬M; GBM? ç M i`M T?€i?
i? T?€i` M´B K°i MY HU+ HQÊM; H9+ #bM? i?QÌM;- H"K ;b +ÁM i•K Km®M i€B +

@ æ iY æQÌM; ;B 5

æQÌM; S?QM; M|BX

@ >W5

æQÌM; *?QM? ?W H¢M? K°i iB M;- ?B M M?B M F?¬M; iBM iQÎM; HìB +O æQÌM;
ç°i M?B M #„i ç-m F?ÎB ç°M; K½M? HB i- b„+ K†i •K H½M? M|B,

@ L;QÆB F?¬M; M|B +kM; i? - #'i [m€ H½Q T?m /M +? i +kM; b) F?¬M; +? i p"Q i

æQÌM; S?QM; #B M b„+- p°B p" M; t¬M; ç M M?QM; ç½ Km°MX *QÆM; F?Q i` M M
;B®M; M?Q #¢Q T?€i- K½M? K) #MM; M´ ` # M M;Q" B- K†i ç'i HB M #KB +€i KM
+kM; M? M? çB +kM; M? M?X æÊB ç M b m F?B +QÆM; F?Q ?Q" M iQ" M #B M K'i
F?Q- M?QM; pŠM i?ŠM; i„T çSM; ç| F?¬M; +?9i bSi K - +QM K„i M?bM +?^K +?^K
F?¬M; M?„K K„iX

>„M H¢B +?¼M iU iQ€B ç M çB M H"K F i +K+ +O KbM?X æ M çB M M;?B M M€i
F?¬M; +| +?¶ M"Q +'i +?S M[M M KÈB tªv ` ibM? ?m®M; +QÆM; F?Q #¢Q T?€i

*kM; K v +?d H" +QÆM; F?Q #¢Q T?€i i?¬B- F?¬M; H"K ?Q ? Q ¢ M M?K+ i? +O
M½B Î b m HQM; X L m H M ¢ M ¢| i?b æQÌM; S?QM; +| F?|+ +kM; F?¬M; #B i F?|
+?QM? H" M; mv M M?•M ;•v` bU FB M H-M M v X

æQÌM; S?QM; ¢ M ¢| ; Ð i v M½B tm®M; - pQÆM i v tQ K°i pÁM; i` M i`€M +¬ ¢¼M
¢| HB M +~M i?"M ¢B m i` X

h`"M +?B M pÈB æQÌM; *?QM? M"v- æQÌM; S?QM; iU ?B m KbM? F?¬M; i? M"Q i
¢QÊ+X h?U+ HU+ #ªM i?•M +O æQÌM; *?QM? ¢½ ¢ M h?B M ;B B i?QÊM; T?~K-
h?¬M; GBM? ¢ M i?b i?U+ HU+ ¢½ pQÊi [m h?B M ;B BX hmv`^M; F?¬M; ¢¢i ¢ M
M?[M; h?B M ;B B i?QÊM; T?~K #bM? i?QÌM; +| i? b€M? ¢QÊ+ - bQ pÈB >"M ¢¢B i
H9+ i`QÊ+ +?d +| K¢M? +?S F?¬M; v m ?ÆMX

e8kX *?QÆM; 8Nd, L;QÌB >-m JB M S?QX Ui?QÊM;V

*?d +| ¢B m- æQÌM; *?QM? p" M,K p` h?B M ;B B +O *?mM; ;B +?B M ¢'m ¢½ ? Q
#` K°i FB K ¢•K tmv M- M;U+ +kM; #` ;½v K'v +€B bQÆM bQÌM- t2K M?Q H" i?•M
M[?„M ?Q" M iQ" M F?¬M; M;?o ¢ M i` M M;QÌB æQÌM; S?QM; H¢B +| "i S?¬B :B
i' i b€i M?QM; H¢B F?¬M; +| #i Fb i€+ /KM; ;b +ª M M KÈB #` æQÌM; S?QM; i?W /

L m i?"i bU +?B M ¢'m i?b ? B M;QÌB T?ªB ¢€M? K°i ?²B M[KÈB tQM; ¢QÊ+X

G9+ i`QÊ+ æQÌM; S?QM; /MM; HU+ HU+ +O #ªM i?•M ¢½ +| i? ¢€M? #¢B ¢QÊ+ >
/KM; i? K HU+ HQÊM; *QÆM; h•K- i?U+ HU+ bQ pÈB i`QÊ+ FB T?ªB + Q ?ÆM`i

*?d [m K°i H€i æQÌM; S?QM; ¢½ ?B m`ä æQÌM; \*?QM? i¢B b Q H¢B H"K` M?[M
?mvM? ¢ - +QÈT ¢Q¢i hBM? h?¬M h?B M L;mv M Zma`²BX

E?¬M; ¢ÆM i?m-M +?d pb K°i +?[HÈB5

æQÌM; *?QM? ¢½ Rky im´B- i`,K M,K i`QÈ+ H9+ hBM? h?¬M h?B M L;mv M Zma +
H-M i?S ? B ?„M KÈB +?d +| ? B KQÆB im´B i?¬B- +?d +| ¢B m i?U+ HU+ +O ?„M
¢` p` ;b i`QM; ¢€K ¢ iY i` im´B +ª- p"v M M F?¬M; ? ¢QÊ+ T?•M +?Q HBM? [ma
T?'M ¢'m- p'i pa im Hmv M K°i HÁM; Km®M i,M; H M i?U+ HU+ +O KbM?- ¢ M M,
+¬M; M•M; +ªM? ;BÈB +O KbM? H M h?B M ;B B i?QÊM; T?~KX

æ€M; iB +H` Î MÆB M?Q HBM? K¢+? +?B ¢` - h?B M ;B B +| i? i?¬M; [m F?' im
i?,M;X L?QM; +YªB iW h?B M ;B B pQÊi [m GBM? ;B B FB i?b M;Q" B i`W K°i Q
¢ M /B m /QÊ+ ;b +kM; p¬ /KM;X h€K KQÆB M,K [m ¢B- æQÌM; *?QM? M;Q¢B i`v
¢QÊ+ K°i +?9i i?b +,M #ªM F?¬M; i,M; H M +?9i M"Q +ªX æ®B pÈB K°i M;QÌB +m²
M"v F?¬M; i? M;?B M;ì H" `i i?®M; F?'

oW ;†T hBM? h?¬M h?B M L;mv M +O æQÌM; ;B H¢B i?"M? i?K+ H-M M[- æQÌM
+| K°i [ma ¢ t2K +| i? i`Ê ;B9T KbM? ¢°i T?€ GBM? ;B B ? v F?¬M; `²B

L?QM; a€m KB M; [ma +•v M"v +ÁM +?Q i?"M? i?K+ ¢½ ¢QÊ+ T?•M T?®B +ª`²BX
æQÌM; ;B - K¶B K°i T?ÁM; K°i [ma- K°i [ma +ÁM H¢B /MM; ¢ ¢´B HBM? i?¢+? pÈB
M?Q H" K°i [m•M +ì ¢ H"K i®i [m M ? pÈB "® ;B

æQÌM; *?QM? +~M; M;?o +~M; i?'v M m KbM? Km®M +| ¢QÊ+ hBM? h?¬M h?B M
/MM; K°i p" B i?O ¢Q¢M ¢†+ i?M i?¬BX G9+ M"v KÈB HB M ? pÈB *?mM; ;B p®M
KQÊM M?ì M?•M i?O +O *?mM; ;B /šM /„i iQ" M #° + Q i?O +O æQÌM; ;B ¢B +ª
*m®B +MM; ?„M ¢½ i?"M? +¬M; - i?"M? +¬M; +QÈT ¢QÊ+ b€m KB M; HBM? [ma i?'
:B "ªQ iB M #QÊ+ ?QÈM; p i? iK+X

o®M ?„M +| QÊ+ ¢`M? +MM; *?mM; ;B H" b m F?B ¢¢i ¢QÊ+ b€m KB M; hBM? h?¬
H'v # KB M; - +?Q *?mM; ;B # KB M; - M; "v b m *?mM; ;B T?ªB #ªQ p M iQ" M +

L?QM; H" QÊ+ ç`M? pšM +?d H" QÊ+ ç`M?- p¬ Hm" M H" æQÌM; *?QM? ? v H" *?mM
 i?B M i" B ç` #<sup>a</sup>Q M?Q p"v pÈB ç®B T?QÆM; X \*?mM; ;B T?€B` M, K p` h?B M; B
 çQÌM; - +ÁM æQÌM; *?QM? HçB +?çv i`®B +? i ç M i? iK+ M M KÈB i Q M; ° içB ç•
 æ²M; b" M; /` K°M; - M; QÌB F?¬M; pb KbM? i`ÌB i`m ç'i /B i- ibM? ?bM? +?QM? H" M
 s2K tûi ? i i`Q M?Ê +O æQÌM; \*?QM?- æQÌM; S?QM; +kM; i?Î /`B K°i ?ÆBX aÎ
 çm¬B K¼B +?mv M +?QM? H" bÊ i`QM; æQÌM; ;B +ÁM ~M /'m M°B ;B M- M?QM; ;B
 *?QM? i?¬BX
 L„K i?“i +?†i i v M^aB i` M M; QÌB- i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; FQ+? ç°M; K°i ?²BX
 Zm^a- +m®B +MM; +kM; iÈB i vX h?B M i" B ç` #^aQ +| i€+ /KM; +QÌM; ççB #U+ M"v M
 S?QM; +kM; #`M? i`QÈM; - M m i?“i bU +| i? Hmv M i?“M? ç M /QÊ+ i?b M; "v b m
 pÈB KbM? K" ç®B pÈB M?[M; M; QÌB im Hmv M ç M; F iÎ h?B M; B B i?QÈM; T?~K H
 +| i€+ /KM; i?“i HÈMX
 oQ M?Q #¼M M; QÌB ? B ççB a€i h?¬M- GçB i, p" iB m L?½- i'i +^a #¼M ?„M ç m H
 h`QM; ç| hB m i?9+ p" æQçM i?9+ ç½ ?Q`M iQ`M +| iQ +€+? T?K+ /KM; GBM? [m^a ç
 +| çB m i`QM; i? iK+ F?¬M; +| p"i M?Q p"v i?¬BX
 æ M; Km®M M?ûi i v M½B p"Q i`QM; J` ©M? i`QM; F?¬M; ;B M i?b ç°M; i€+ +O æC
 HçB K°i +?9i- M?QÈM; K"v tQ v ç¬m b M; # M FB - KÎ KB M; M|B,
 @ L?bM H•m M?Q p"v +kM; M M çB` `²B ç'vX
 "®M T?Q F?¬M; +| #'i +S ç°M; ioM? ;b- +?d +| iB M; p M; +O +m²M; T?QM; ;"Q i
 æQÌM; S?QM; H„+ ç¬m- ?ÆB /`+? #QÊ+ +?•M K°i +?9i HB M i`U+ iB T p¼i ç M K
 i`QÈM; - i?Á i v #„i` K°i M[iY ç M; `mM H~v #~v M'T Î ç|X *¬ ;€B M"v +kM; F?¬M
 F?€M; M"Q- #` æQÌM; S?QM; H¬B` ;B®M; M?Q +QM ;" p"vX
 @ Jm®M M?bM i?b [m M; KBM? +?QM? ççB M?bM- HûM HûM H9i H9i M?Q p"v M; Q
 æQÌM; S?QM; M?bM [m *?mM; G° KÎ KB M; ?ÄBX
 E?m¬M K†i M?Ä M?„M +O *?mM; G° #` M|B ç M çÄ #WM; H M- ? v +€M? i v M„K +
 # M ?¬M; - i?dM? i?Q^aM; HçB M; ~M; K†i H M HB + M?bM æQÌM; S?QM; K°i +?9i- K
 L`M; F?¬M; T?ªB H" M[iY HQÆM; i?B M- +`M; F?¬M; T?ªB H" K°i M; QÌB +QM ;€B
 bÈK ç½ i`½B [m M?B m i`„+ i`Î- çQÆM; M?B M #B i`ä Î i`QÊ+ K†i /çM; M K M?•
 h?¬M b„+ +O M" M; H9+ M"v +| i? FQ+? T?€i çQÊ+ bU ç²M; ibM? p" HÁM; Km®M #
 æQÌM; *?QM? /MM; bS+ K°i M; QÌB ç€M? +? i #®M p` h?B M; B B i?QÈM; T?~K +
 S?QM; HçB i?QªB K€B ;B i +? i æQÌM; *?QM?X *?mM; G° çQÆM; M?B M KBM? #ç
 +| F?Q^aM; +€+? HÈM M?QÌM; M"Q- ?„M M m Km®M ;B i KbM? i?b i?“i / M?Q i`Î #
 i? F?¬M; v m i? X
 @ h F?¬M; T?ªB ç½ #^aQ M; QÆB +9i çB b Q\
 æQÌM; S?QM; K†i HçM? ?ÄBX
 @ h X X X
 *?mM; G° p®M ç`M? M|B H" i HQ H„M; +?Q M; QÆB M?QM; HÌB pW ç M KB M; H
 M|B p"v i?b +kM; [m€ KS+ /®B i`€`²B- ç®B T?QÆM; +kM; F?¬M; T?ªB M; m M; ®+
 /®B- i? v pb +?¼+ ;B" M ç®B T?QÆM; i?b +?B #^M; F?¬M; M|B` +ÁM ?ÆMX
 @ L; QÆB H" Km®M +?Ì +?9M; i HQĐM; #çB +•m i?QÆM; b m ç| M?bM t2K +| i?
 F?¬M; \
 æQÌM; S?QM; +?d HB + K„i HB M M?bM i?'m çQÊ+ i•K + M M[iY M"v`²BX
 "` M|B i`9M; i•K bU *?mM; G° +`M; H°` p #'i M ? B #`M i v M?Ä #û F?~M i`QÆM
 +„M`„M; HQ H„M; ?ÄB i?, K,

@ *| T?ªB M;QÆB Km®M ;B i i F?¬M;\
h?QÌM; i?b M;QÌB M"Q #` M?bM i`°K #Q K"i +kM; ç m b) ;B i M;QÌB ç /B i F?~mX
æQÌM; S?QM; K M; b€m KB M; hBM? h?¬M h?B M L;mv M Zmª- pb Km®M #ªQ i`K
b) iB m /B i iQ" M #° M?[M; M;QÌB #B i +?mv MX æ•v +kM; +?QM? H" +?mv M F?B
M;?o M m p¢M M?'i ç®B T?QÆM; i?"i bU Km®M ;B i M;QÌB /B i F?~m i?b KbM? M
i`QM; HÈT i` i?b i?U+ HU+ +O M" M; [mª i?"i`'i tm'i +?9M;- M?QM; i`QM; HBM?
M?[M; + Q i?O i` im´B i?QÌM; tm'i ?B MX \_'i M?B m M;QÌB +O i? ? i`QÈ+ #` F
i?QÈM; T?~K M?B m M,K- +¬M; HU+ p¬ +MM; iBM? i?m¬MX *kM; i, M?Q M;QÌB i`Q
+?d H" h?B M;B B i`mM; T?~K M?QM; bS+ +?B M ç'm H¢B p¬ +MM; FBM? F?OM;X

e8jX *?QÆM; 8Nd, L;QÌB >¬m JB M S?QX U?¢V

L" M; i?"i F?¬M; #B i- æQÌM; S?QM; +, M #ªM F?¬M; bÊ +?mv M M"v #` #¢B H°X.B
HBM? K¢+? +?B ç` F?¬M; +| M;QÌB M"Q M?"M i?S+ çQÈ+ +ª- /M *?mM; G° +| ç H
M;QÌB M"Q +| i? i` çQÈ+ ç M ?„MX

@ >®B ?"M pb ç½ [m v H¢B t2K i`Á p mB `²B ?ª\

æQÌM; S?QM; +QÌB H¢M? F?¬M; M;ÈiX

@ L;QÆB çWM; ;B i i X

*?mM; G° ç€M; i?QÆM; M|B

@ L;QÆB Km®M i H"K ;b +kM; çQÈ+- H"K M¬i€- M;QÆB Km®M i? M"Q +kM; çQÈ
*?mM; G° ;BÌ t2K M?Q +?•M i?"M?- bU HQm Hmv M pÈB bBM? K¢M; F?B M M" M; F
>ÆM M[iQÈM; K¢Q +O M" M; tBM? ç T- /€M; M;QÌB i`QÈ+ b m H²B HãK- i`QÈ+ M
çO- T?"K M K M?•M M"Q i`¬M; i?'v +kM; ç m ç°M; i•K +ª

@ G"K +~M5

æQÌM; S?QM; M?bM +?^K +?^K p"Q F?2 `½M? i`„M; MQ½M i`QÈ+ M;U+ M" M; M;?
iB M;X

*?mM; G° #` K„M; bÊ ?½B +m®M [mQi HMB p b m p" B #QÈ+X

*~m i?b F?¬M; i? M"Q ç´B i€M? çQÈ+5 æQÌM; S?QM; +ªK i?'v F?| +?`m ç M +U+ ç
+ª çÌB ç m b) M?Q p"vX S?"K H" ;†T T?ªB +?mv M M;mv ?B K +kM; +?d #B i #€M M
;bM +?m iQ" M i?¬BX

@ o"v M;QÆB Km®M i H"K i? M"Q\

*?mM; G° M? ;B¼M; KÎ KB M; ?ÄB- M" M; +kM; ç½ M?bM ` M;QÌB M"vX X X ;B®
M" M;- #^M; F?¬M; +kM; F?¬M; M|B M?ªK pÈB KbM? M?B m M?Q p"vX

@ G¬M b m ;†T H¢B K" +ÁM i?'v v T?K+ +O M;QÆB #'i +?QM? M?Q p"v H½Q iY H
M; v- ` i? i?®M; ;b M[\

æQÌM; S?QM; mv ?B T M|BX

*?mM; G° i` M? i?O i?Á i v ;B[ +?†i [m¬M €Q i`QÈ+ M;U+- #B m H° bQ pÈB i?Ä +Q

@ J†i F?€+- ç"Q K°i +€B ?® +?¬M M?[M; M;QÌB M"v çBX æWM; KQM; HQÌB #B M;

*?mM; G° /MM; bS+ ;"i ç¬mX

@ L?„K K„i H¢B- HÁM; i?¬K ç K ç M K°i i`,K `²B ?½v KÎ K„i` X

æQÌM; S?QM; M|BX

*?mM; G° `i M?m i?m" M M?„K +QM M;QÆB H¢B- M°B i•K H¢B M;Q M M;Q½M #„i ç

æQÌM; S?QM; KdK +QÌB +QÌB K°i iB M;- M[M?•M M"v M;QÊ+ H¢B `i i?9 p`- +?d
ç½M; `²B5

*?mM; G° i?"i p'i pª KÈB ç K çQÊ+ ç M K°i i`,K- M¡B F?),

@ h ç½ ç K tQM;- +¡ i? KÎ K„i `²B +?S\

*?mM; [m M? H¢B F?¬M; ? +¡ iB M; ç€T H¢B- ?ÄB HB M iB T # H-M +kM; i? X *
K„i ` M?bM M?QM; i`QÊ+ K„i H¢B F?¬M; ? +¡ #¡M; M;QÌB M"Q +ªX *?mv M i?•M ?
i?'v M K M?•M M?Q ?mM; i?-M €+ b€i FB F?¬M; #B i ç½ #B M K'i iW # Q ;BÌ

a®M; b¡i [m +ÆM ç¢B M¢M- *?mM; G° i?Î ?„i iWM; M;KK F?QX L?bM [m i?B i? i`
+O M;QÌB M¼ i`QÊ+ F?B Hv F? B HB M i` M? i?O ibK K°i +?m¬B FB K ç ç"Q ?®X

*?mM; G° Ov F?m'i ç M T?€i çB M K'iX h?-K M;?o KbM? /-m ;b +kM; H" M[M?•M
H¢B Hm•M H¢+ ç M KS+ TªB H"K +€B +?mv M ? Q i®M i? HU+ M"v +Æ +?S\

>ÆM M[X X X JbM? p®M ?ŠM TªB KQM; b Q çQÊ+ +? i bÈK KÈB ç9M; +?SX G-M
FB tmv M [m M;U+ +O KbM?- KbM? i?"K +?Q +ÁM +¡ K°i HQ¢B +ªK ;B€+ çQÊ+ ;
H¢B HQm Hmv M pÈB bBM? K¢M; M?Q p"v\ h?"K +?Q +ÁM i¢K M?•M M?QÊM; pb i
;B i KbM?\

L?È iÈB i Q M;° H-M i`QÊ+ p" pW `²B- i?-M b„+ *?mM; G° ç°i M?B M bYM; b®i K°

hQÈM; K¢Q +O ? B M K M?•M imv `^M; #'i ç²M;- i?U+ HU+ +kM; F?¬M; ;B®M; M?
bS+ +?B M ç'm FBM? M;QÌBX * Q i?O +ªM? ;BÈB h?B M ;B B i?QÊM; T?~K Î i`QÊ
F?¬M; +?`m M´BX

>ÆM M[+"M; i? K i`MM; ?ÊT H" +ª ? B M K M?•M M"v ç m F?¬M; ;B i KbM?- ç®B
?mM; ?,M; i`WM; K„i- p M? p€Q ?mM; ?,M;- ?Q"MiQ"MF?¬M; ;B®M; pÈB M?[M; M
M?Q p"vX

L m H" i?€B ç° +O K°i M K M?•M ç®B pÈB KbM? M?Q p"v i?b +kM; i?¬B çB- M?Q
? B M;QÆB M?Q p"v +?S\ a) F?¬M; TªB H" +MM; K°i M;QÌB ç'v +?S\ L?QM; i`Q
i?B m MB M h?B M ;B B ?¢ T?~K FB b Q H¢B +¡ i? im Hmv M ç M h?B M ;B B i`n
M½v +kM; F?¬M; ? +¡ /'m p i /`+? /mM; M"Q +ªX

E?¬M; i? F?¬M; M¡B- K†+ F H" /¢M; M[M?•M ;b i?b +ªK ;B€+ pŠM `i M?¢v +ªK pÈ

h`QM; H9+ \*?mM; G° ç M; ` bS+ ç"Q ?mv i +?¬M M;QÌB i?b æQÌM; S?QM; ç½ H†
ç M æQÌM; ;B - i`€M? p"Q TªÁM; +O KbM? i`QM; h?QM? hmv M *Q- ç¡M; +Y TªÁ
J`©M? F?¬M; ;B M` - b m F?B KÎ HÈT pªB # M M;Q" B HB M KÎ ?°T M;¼+ ` - M?bM
çQÊ+ b„T t T +?dM? ibM? i®M?Q m;

@ h +kM; F?¬M; `ä H„KX hmv `^M; +?d H` h?B M ;B B ?¢ T?~K- M?QM; i?2Q i?U
i?„M; ¢QÊ+ +^a h?B M ;B B i?QÊM; T?~KX

G`B M`v pšM +| +?9i M|B ;B^aK #Èi `²BX GQ¢B h?B M ;B B i?QÊM; T?~K #bM? i?Q
S?QM; +| i? +?B M i?„M; K°i +€+? / /`M;X *ÁM M?Q hB m i?9+ i?b æQÌM; S?QM
? Q T?Q +?9i i v +?•M KÈB ¢QÊ+X

@ L;?B i i`B 5

æQÌM; æQM? h?B M +^aK F?€B M|BX

.B T .o E?¬ H`T iS+ i`WM; K„i HB + ?„M K°i +€BX

@ *| M;Q`B M`Q H¢B ¢€M? ;B€ +QM KbM? M?Q p`v b Q\

æQÌM; æQM? h?B M +Q`B ?b ?b,

@ ``i F M|B i? M`Q i?b i?S M`v ¢´B iÈB ¢´B HmB +m®B +MM; +kM; [m v p pÈB æ
pb æQÌM; ;B H`T ¢QÊ+ +¬M; HÈM 5 æ9M; `²B S?QM; M?B- M;QÆB Km®M tY Hw

@ v +O M;Q`B H` ;b\

æQÌM; S?QM; ?ÄBX

æQÌM; æQM? h?B M M;?B K b„+ Kti,

@ J†+ /M M|B H`B M`v +| +?9i F?¬M; ?ÊT M?QM; w +O +? H` p`i M`v ¢½ /Q M;Q
M;QÆB tY HwX L;QÆB Km®M /MM; i? M`Q H` pB + +O M;Q`B- HÈT i` +O æQÌ
h?¬M h?B M L;mv M Zm^a H` /Q #¼M ?„M F?¬M; +| T?9+ F?QX >m®M; +?B iQ +?`i
?„M ``i M?B m- ;B€ i`` +O hBM? h?¬M h?B M L;mv M Zm^a ¢®B pÈB M;QÆB +ÁM H
F?| M;?2 i?b i`QM; ?`M; ¢ iW i` im´B M;Q¢B i`W æQÌM; hm'M` - M?[M; M;Q`B F
i?S M`vX

a m F?B æQÌM; S?QM; M;?2 tQM; ;€M? M†M; i`QM; HÁM; HB M ¢QÊ+ ;B^aB F? B>
æQM? h?B M b) H`v ;B i°+ H`K i`¼M; - Km®M KbM? i`^a H¢B HBM? [m€X ``i [m€
h?B M ?B M M?B M H` K°i HÁM; M;?o +?Q æQÌM; S?QM;X

æ M; M|B +?mv M- iW t t H¢B i`mv M ¢ M iB M; #QÈ+ +?•MX J°i M?` # M;Q`B H
+?mv M F?€+X

E?¬M; # Q H•m- i?•M ^aM? +O æQÌM; hY h?Q HB M tm`i ?B M i`QM; b•M- i?¬M i?€

@ L;k i?9+- ;B +?O #^aQ +€+ M;QÆB [m ¢|X

æQÌM; æQM? h?B M ¢SM; H M M|B,

@ h®i- ;BÌ +?9M; i b) [m M; v ¢•vX

*?mv M i®B [m i?`i bU ¢½ M€Q iÈB KS+ [m€ HÈMX hmv `^M; T?QM; # ¢½ #bM?
M?B m +?mv M +¬M T?^aB tY Hw- ;BÌ ;B +?O i`B m ?Q€M ¢¢B F?€B H` pb +?mv M

h` M ¢QÌM; iB M ¢ M æQÌM; ;B ¢¢B ¢B M- æQÌM; hY h?Q i` M? i?O ?ÄB i?,K ibM
S?QM; K°i +?9iX .M b Q i?b i®B [m æQÌM; S?QM; +kM; /MM; Hw /Q ¢ m #KM; ¢
¢QÊ+ ?B M ;BÌ æQÌM; S?QM; ? i i?^av ¢ m F?Ä2 K¢M?- æQÌM; hY h?Q +kM; v M i•

æB p`Q æQÌM; ;B ¢¢B ¢B M- ? B M;Q`B æQÌM; S?QM; p` æQÌM; hY h?Q ¢SM; î ?
¢B M M;Q`B ¢½ +?`i FQM ? i +?¶- ? B M;Q`B æQÌM; .m p` æQÌM; L;¢Q M;²B M; v
b„+ Kti ?`K ?U+X B M`v ¢ m i?`v ¢QÊ+ i•K ibM? +O ? B p` ;B +?O ?B M ;BÌ F?-
?B M ;BÌ +| `i M?B m M;Q`B M?QM; F?¬M; B /€K KÍ KB M; M|B +?mv M +^aX

*?ì [m ;B•v H€i- F?B M;Q`B ¢½ ¢ M F?¬M; b B #B i H„K æQÌM; L;¢Q KÈB +?`K `½
KB M; M|B,

@ aU ibM? ¢ K [m +?„+ ?ŠM K¼B M;Q`B +kM; ¢½ #B iX *?mM; ;B pb Km®M ¢Q¢i H
/®+ iQ`M HU+ ;B i°+ ¢ M æQÌM; :B ``^aQ +O i H`K HQ¢MX æ iY æQÌM; ;B i i`QM

#^av M;QÌB5 *?mM;;B imv`^M;+kM;+| i'M i?'i M?QM;F?¬M;i? M`Q p½M ?²B iQ
;B çQÊ+5

L° F?Q i` M K†i æQÌM;L;¢Q #MM;T?€i-•K çB m /äM;/¢+,

@ *?mM;;B imv ç€M;;B" M- M?QM;M°B;B M i`QM;;B i°+ H¢B +`M;i? K ç€M;
i`QÎM;H½Q +O ;B i°+- p"v K` H¢B +`m F i pÊB \*?mM;;B - F i?M i`mv M FB T+
p` i`QÎM;H½Q F?€+ i`QM;i°+- +QÊT çB hBM? h?¬M h?B M L;mv M Zm^a- M v +?Š
+°M;T?šM- i?B M Hw M M /mM;5 >¬K M v HB M;¢+? i M æQÌM;*?QM? F?ÄB;B
b m T?"K H" ç iY +O æQÌM;;B i - ;†T T?ªB æQÌM;*?QM?;B i F?¬M;i? 5

@ *?mM;;B KQm ç² HBM? [m^a- ;B i ç iY i - i?M M`v #'i +°M;ç€B i?B M5 S?"K H
T?ªB M;QÌB *?mM;;B - ;B i F?¬M;i? 5

J'v +•m M`v `ÆB tm®M;- i`QM;iQ`M #° ç¢B çB M b€i F?Q HB M #°+ T?€iX æQÌM
;B" M`²BX .M b Q M; v +ª K°i i`QÎM;H½Q ç½ Rky im'B +kM;+| i? H`K T?ªM- i?"i
;B K' i b¢+?X J` M;QÆB F?ÎB tQÊM;+?mv M M`v- *?mM;;B - çQÆM;M?B M +kM
L;¢Q i?®M;?"M`²BX

L;mv M K°i ç€K ç iY +O æQÌM;;B i`QM;ç¢B bªM? ç m ?"M ç M M;?B M`,M;M
+?†i T?€i` iWM;?²B`,M;`,`+X æ K [m æQÌM;;B +? i K' i #^av i?B M;B B- ?Q†+
+?9i [m M ? pÊB #¼M ?¼M M #¼M ?¼M çQÆM;M?B M Km®M #€Q i?M`²B

æQÌM;æQM? h?B M HûM H9i HB + M?bM æQÌM;S?QM;X h?'v æQÌM;S?QM;pš
i,M;M?"T ç`M?- H¶ KMB ?¬ ?'T ç m ç†MX æQÌM;æQM? h?B M +ªK i?'v `i iU ?"Q

æQÌM;L;¢Q ?Qi b•m K°i ?ÆB- +'i + Q ;B¼M;M|B,

@ > B KQÆB M,K i`QÊ+ *?mM;;B ç½ iWM;KQm ç² K°i FB M pk F?Q +O æQÌM;;
i?QÆM;p¬ b®X G` æQÌM;;B i #"M i•K ç M +K+ /B M +O iQ`M #° HBM? K¢+? +
M?QÊM;#°X > B KQÆB M,K b m- *?mM;;B F?¬M;#B i ?®B +ªB H¢B H-M M[ç°i F
M;QÌB iS+ H°M`m°i5 h Km®M i'i +ª +€+ M;QÆB M?Ê`ä +?mv M tªv` ç K [m 5 Jr
æQÌM;;B #` \*?mM;;B ;B i +? i5 E?„+ i M +O #¼M ?¼M p`Q b•m i`QM;tQÆM;+®i
+°M;ç€B i?B M- *?mM;;B #'i /B iX X X æQÌM;;B #'i i²M5

@ *?mM;;B #'i /B i- æQÌM;;B #'i i²M5

J'v i`,K M;QÌB #` bU Q€M ?"M +O æQÌM;L;¢Q +ªK M?B K- +ª ç€K çÄ K†i iQ i B ?
çB M +kM;i?Q€M;i`ÎM M`mM`~v

@ *| çB K` F?¬M;i`ª i?b i?"i H` T?B H 5

æQÌM;L;¢Q +QÌB H¢M? K°i iB M;;

@ *?mM;;B F?B M;QÌB [m € ç€M;- æQÌM;;B i +kM;M M ç€T i`ª #¼M ?„M K°i +?
æQÌM;;B +kM;F?¬M;TªB / F?B / M?Q p"v5

GÌB pW M|B` - +?šM;M?[M;æQÌM;S?QM;M;~M +ª M;QÌB- K` iQ`M #° M;QÌB i`Q

GÌB M`v +O ;B +?O H` +| w;b\ Zm # i?€M;M[H` ç½ ç M;B i°+ ç¢B +?B M`²B
M;v H9+ M`v ç F? B +?B M pÊB *?mM;;B b Q\

J¼B M;QÌB +?d M;?B M;ì çQÊ+ K°i H€i i?b æQÌM;L;¢Q ç½ +¬M;#® ç€T €MX Zmª i
çQ€M- æQÌM;L;¢Q Km®M F? B +?B M pÊB *?mM;;B X

@ h®B M v- #BM? T?€i *?mM;GBM? +®+5 h Km®M *?mM;;B X X X :` +?| F?¬M;v

h`QM;ç¢B çB M p¬ +MM;v M ioM?- +?d +| +•m ó;` +?| F?¬M;v M ô FB +O æQÌ
p M;HÊM- i'i +ª K¼B M;QÌB ?¬ ?'T ç m F?| F?,M- F?¬M;Qi M;QÌB i` im'B i`€B iB
/•M;i`QX

e8eX *?QÆM; 8NN, a„+ æ T E?¬M; G`K GmM; G v h æQÊ+ æ•m5 U

*?mv M +O ? B KQÆB M,K i`QÊ+ K¼B M;QìB ç m`ä- æQìM; L;¢Q imv KB M; M|B`
H` H'v ç¢B +K+ H`K i`¼M;- M?šM M?K+ M?QÊM; #°- M?QM; i?U+ HU+ æQìM;;B
+kM; H` bU i?U+- ç•v +kM; +?QM? H` M;mv M M?•M HÈM M?'i+O bU M?QÊM; #°
M,K i`QÊ+ M`v- K¶B H-M ç iY æQìM;;B p` ç iY \*?mM;;B +| tªv` t¬ t€i ç m #`ç
M,K ç|` bd M?K+ i`Q T?9M;- F?¬M; Qi M;QìB i`QM; HÁM; ç½ bÈK +,K T?šMX
G9+ M`v ç•v- K°i+•m M|B +O æQìM; L;¢Q- H`K +?Q ç iY æQìM;;B m'i?"M /•M;
iS+ ;B i i?ŠM; ç M *?mM; GBM? *®+ +MM; pÈB ç iY *?mM;;B i?U+ ?B M K°i i`"M
*?mM;;B KÈB +| i? `Y b¢+? bd M?K+ ? B KQÆB M,K M`v5

L?•M i® i`¼M; v m M?'i+O K¶B K°i;B i°+ +?QM? H` i?U+ HU+ ç iY- b® HBM? ;
;²K K°i HU+ HQÊM; F?€+? [m M ç| +?QM? H` çQ`M F i K°i HÁM; pb pBM? /U;B i°+
HÁM; KÈB +| i? H`K +?Q ç iY i`QM;;B i°+ #€M K¢M;X æQìM;;B F?¬M; T?ªB H`
M;?B M;ì H` +| bU çQ`M F i K°i HÁM; M`v- ç iY i`QM;;B i°+ b) +| i? T?€i ?mv ?
HB M [m M ç M pBM? M?K+ +O ;B i°+X

*?d i`QM; +?®+ H€i æQìM; .m +kM; çSM; H M- Kî KB M; M|B,

@æ€M? H` T?ªB ç€M?- M?QM; ç€M? i? M`Q ç H`K i`M i?'i i?QÆM; pQM;;BªK i?
H` çB m [m M i`¼M;X h +¬M kyy M;QìB- H`K ç°B [m•M +ªK iY- +| HÁM; [mv i i•K ?

@ h 5

@ h 5

@ *ÁM +| i 5

h`QM; ç¢B çB M H" T HS+ T?€i` M?[M; •K i? M? ?MM; ?²M- p¬ b® M;QìB + Q ;B¼M
[m v ç¬m M?bM H¢B- +?SM; FB M æQìM; hY h?Q ;BÆ + Q i? v +O KbM? ?¬ HÈM,

@ h +kM; Km®M çB5

o` h K+ M`v +O KbM? +kM; H` M;QìB i` im´B / t9+ ç°M; M? 5 æQìM; S?QM; H„
æQìM; hY h?Q [m v ç¬m M?bM [m æQìM; S?QM;- M;?B K i9+ M|B,

@ h?"T i?'i ç M;QÆB çWM; çB- iQ +?'i+O M;QÆB ç9M; H` ``i i®i- M?QM; i?U+ H
i?O *?mM;;B bQ pÈB æQìM;;B i M?B m ?ÆM F?¬M; Qi- +?mv M M`v M?'i ç`M?
æQìM; S?QM; t'm ?'- ?„M M`Q +| w ç`M? Km®M #€Q / M? ç•m +?SX

@ æWM; H`K HQ¢M- +ÁM` i? i?®M;;b M[X

æQìM; L;¢Q`,M /çv K°i iB M;- i`QM; ç¢B çB M HB M v M i oM? i`î H¢B- H" T iS+ Kî

@ *m®B +MM; b) +?¼M B çB- i`QM; HÁM; M?[M; H½Q ;B` M?Q +?9M; i ç½ ?B m`
p¬ /KM;5 h'i +ª B çQÊ+ ;¼B i?b` M;Q`B i K i" T î +?¶ "€+? >Q æ`B T?Q # M FB

@ o•M;5

J°i ç¢B ?€M #®M KQÆB im´B KB M; +QìB iQ2 iQûi- H M iB M; i`ª HìB ç²M; i?ìB +

@ æQìM; o¬ oB5

@ *| ç iY5

- 50 δμ4= "FC030 KB ÀM ÐQ ÌM3 KUQ M Y° / ¢ M ŠE0 δ •303 àP° €; @ Ò M3Ri KÈB H Ð` GP Ê0 "Q " Ò#i" T

chiến đấu của ta không phong phú thôi, loại chuyện đánh nhau này cứ đánh là được, ta so với lần trước không phải chỉ lợi hại hơn một hay nửa phần đâu.

- Không được, người không thể đi.

- Vậy người cũng đừng hòng đi, cùng lắm thì người ta không cần thanh Hoan Ca Kiếm này nữa.

658. Chương 600: Chung Linh Cốc!

Đường Diễm Diễm lưu luyến vạn phần nhìn thanh thiên bình đặt trên mặt bàn.

Đường Phong hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, nội tâm ảo não một hồi. Sớm biết vậy cứ hạ một chút được vào trong trà làm cho nàng ngất đi cho rồi, để giờ nàng cứ lải nhải om xòm không thôi.

- Tốt, đây là do người từ tìm đây. Đến lúc đó dù có sợ cũng đừng có mà gọi mẹ!

Đường Phong nảy sinh ác độc. Tiểu la lệ này cứ như là keo dính chuột vậy, vung vẩy thế nào cũng không rớt ra, trừ khi đánh nàng ngất xỉu nếu không chỉ sợ phải mang nàng theo rồi.

Bất quá nói lại thì Đường Diễm Diễm tốt xấu gì cũng là Thiên giai trung phẩm, tuy rằng khiếm khuyết kinh nghiệm thực chiến nhưng sức chiến đấu của bản thân cũng không kém, cũng không có gì vướng víu cả. Đường Phong tự cho là với thực lực của mình, chỉ cần không bị quá nhiều người vây quanh thì bảo hộ nàng chu toàn cũng không có vấn đề gì, hơn nữa nàng quả thật cũng cần kinh qua máu lửa để tẩy lễ rồi.

Xem như lần này mang nàng đi tiếp xúc với thế giới bên ngoài, Đường Phong tự an ủi mình nói.

- Thật tốt quá, đây đều là của ta.

Đường Diễm Diễm thấy Đường Phong nhượng bộ liền vui mừng quá đỗi, hai tay quơ một cái liền ôm Hoan Ca Kiếm và linh thạch trên mặt bàn vào ngực mình, ôm chặt cứ như là thần giữ của vậy.

- Đi theo ta!

Đường Phong oán hận nói.

Dẫn theo Đường Diễm Diễm vào trong phòng, Đường Phong tìm ra hai bộ y phục dạ hành ném cho nàng một bộ, bảo nàng đi thay đồ.

Không bao lâu sau Đường Diễm Diễm thân mang hắc y liền xuất hiện trước mặt Đường Phong. Một đầu tóc dài đen nhanh búi lên cao sau gáy, bộ dạng thướt tha lung linh đáng yêu vạn phần. Thần sắc Đường Diễm Diễm rất là hưng phấn, hô hấp cũng có chút dồn dập, phỏng chừng từ bé đến giờ chưa bao giờ làm ra loại chuyện như vậy nên cảm giác có chút lạ lẫm.

- Đi thôi.

Hết thấy đã chuẩn bị thỏa đáng, Đường Phong dẫn theo nàng lặng yên không một tiếng động rời khỏi Đường gia đại trạch.

Địa bàn của Chung gia, Chung Linh cốc cách Đường Gia Bảo chỉ chừng năm trăm dặm, lấy cước lực của hai người thì chỉ cần nửa canh giờ là đã đuổi tới rồi, lúc đó trời cũng chính thức về khuya.

Rời khỏi Đường Gia Bảo, đi về phía trước chưa đến mười dặm Đường Phong bỗng nhiên nhượng mảy, lùi kéo Đường Diễm Diễm dừng lại.

- Làm sao vậy?

Đường Diễm Diễm khẩn trương hỏi thăm.

Đường Phong trừng mắt liếc nàng, ngón tay chỉ phía trước:

- Ngoài ba dặm phía trước đang có đánh nhau.

Vừa dứt lời, lông mày Đường Phong đã nhíu lại, phiến muộn nói:

- Đã hướng đến chỗ chúng ta rồi.

- Có phải do ta làm bạo lộ hành tung không?

Đường Điểm Điểm tốt xấu gì cũng có chút tự hiểu lấy mình.

Đường Phong nhìn nàng, nội tâm thầm nói hô hấp của người cứ hồng hộc như vậy, ban nãy còn lớn tiếng như thế người khác không muốn phát hiện cũng khó. Bất quá Đường Phong cũng không có răn dạy nàng mà đặt lực chú ý lên người đến. Hai người này quả thật vừa này còn đánh nhau, chỉ có điều lời của Đường Điểm Điểm vừa ra khỏi miệng bọn hắn đã hướng bên này chạy đến, thực lực cũng không thấp, cả hai đều là Thiên giai thượng phẩm.

Đêm hôm khuya khoắt sao lại có hai người đánh nhau ngoài Đường Gia Bảo? Đêm qua cao thủ Chung gia vừa đến nên Đường Phong cũng không dám quá lãnh đạm, lại thêm có chút tò mò về thân phận đối phương cho nên chẳng những không có ẩn nấp mà còn hướng thẳng đến hai người đó.

Trong đêm tối, ba thân ảnh mặt y phục dạ hành không một tiếng động đụng vào sau, tam quyền lưỡng cước rơi xuống Đường Phong bỗng nhiên mở miệng nói:

- Nhị ca, Tam ca?

Lúc so chiêu Đường Phong rõ ràng thấy được khuôn mặt của Đường Long và Đường Tử Thư khẽ lướt qua.

Động tác của hai người đối diện khẽ dừng lại một chút, tranh thủ thu tay lại, lui về sau mấy bước kinh ngạc nhìn về phía Đường Phong.

Một lát sau, Đường Tử Thư thăm dò hỏi một câu:

- Thập thất đệ?

- Là ta.

Đường Phong đáp.

Hai người đối diện lúc này mới thở phào một hơi.

Đường Tử Thư không khỏi cười khổ nói:

- Cái này quả thật là lũ lụt vọt lên miếu Long Vương, người một nhà lại không nhận ra nhau. Vừa rồi ta và Nhị ca vừa so qua mấy chiêu suýt chút nữa đã làm bị thương đối phương giờ lại đánh một trận với Thập Thất đệ người.

- Sao người lại ở đây?

Sắc mặt Đường Long âm trầm mở miệng hỏi.

Đường Phong nhìn nhìn hai người, khẽ cười một tiếng:

- Giống với ý nghĩ của các người.

- Chỉ bằng người sao?

Đường Long hừ lạnh một tiếng

- Về nhà rửa mặt cho tỉnh ngủ đi, nơi đó không phải thực lực như người có thể đi được!

Đường Phong lơ đãng, mở miệng nói:

- Có thể đi hay không cũng không phải người có thể quản, chân ta chính là mọc trên thân thể của mình cơ mà.

- Có chuyện gì thì cứ từ từ nói, đều là huynh đệ nhà mình cả.

Đường Tử Thư nhìn thấy mùi thuốc súng của hai người nồng đậm nên tranh thủ hòa giải.

- Thập Thất đệ tuy rằng chỉ là Thiên giai hạ phẩm, nhưng dù sao cũng đến từ thế tục, kinh nghiệm chiến đấu rất phong phú, ba huynh đệ chúng ta cùng đi thì cũng có thể chiếu cố lẫn nhau, không đúng. . . bên kia còn người nữa.

Đường Phong quay đầu gọi một tiếng:

- Lục tử, xuất hiện đi, là bọn người Nhị ca Tam ca.

Đường Điểm Điểm từ bên kia chạy đến.

Lông mày của Đường Long càng nhíu chặt, giấu cợt nói:

- Người cho rằng đây là đi du ngoạn sao? Lại dẫn theo cả nữ nhân nữa?

Đường Điểm Điểm lập tức quệt lấy miệng, ủy khuất nhìn qua Đường Long.

Đường Long hoàn toàn không bỏ vào mắt, thần sắc lãnh đạm nói:

- Nếu xảy ra chuyện gì nguy hiểm cũng đừng mong ta đến cứu các người, lần này ta đi chính là vì muốn báo thù cho tiểu Hổ!

Vừa dứt lời đã dẫn đầu đi, hoàn toàn không để ý đến mọi người.

Đường Điểm Điểm tức giận dậm chân, thấp giọng mắng:

- Nhị ca thật đáng ghét.

- Chỉ là thói quen thôi mà.

Đường Tử Thử mời Đường Phong và Đường Điểm Điểm cùng lên đường, đi theo sau lưng Đường Long.

Trong bốn người, thực lực của Đường Long cao nhất, tuổi cũng lớn nhất đương nhiên lấy hắn cầm đầu rồi. Đi được nửa đường, Đường Phong hỏi thăm mọi chuyện một chút, lúc này với biết được sao Đường Long lại phải đến Chung Linh cốc.

Đêm qua Đường Hổ bị Chung Bố Sở đả thương, lúc ấy tuy rằng nhìn không có gì nguy hiểm, Đường Phong cũng đã cho hắn dùng thuốc chữa thương nhưng một chưởng kia của Chung Bố Sở đã ẩn tàng một cổ ám kình, cổ ám kình này dù là Đường Phong cũng không hề phát hiện ra, thẳng đến sáng nay mới bộc phát.

Kinh mạch của Đường Hổ bị thương nghiêm trọng, tuy rằng không nguy hiểm đến tính mạng nhưng muốn khôi phục ít nhất cũng cần một năm nửa năm, hơn nữa rất có khả năng sẽ lưu lại tại họa ngầm.

Với ai Đường Long cũng lộ ra một loại khẩu khí châm chọc, duy chỉ có đối với vị đệ đệ này thì rất quan tâm. Hôm nay Đường Hổ bị đánh cho trọng thương, hắn trong cơn tức giận đương nhiên muốn đến Chung gia báo thù rồi.

Về phần Đường Tử Thử, Đường Phong cảm thấy hắn là khí huyết dâng trào, trong cơn xúc động nên mới đến đây. Người trẻ tuổi nha, nhiệt huyết nha, ai cũng biết rồi đấy.

Nguyên nhân của bốn người muốn đến Chung Linh cốc tuy rằng bất đồng, nhưng mục đích lại giống nhau, chính là giết chết đệ tử của Chung gia để báo mối thù đêm qua!

Hai canh giờ không dài cũng không ngắn, ba người nam nhân bọn Đường Phong một đường đuổi đến đây mặt không đỏ tim không nhảy, trong lòng Đường Điểm Điểm cũng rất buồn bực đi theo phía sau, không mở miệng nói câu nào.

Điều này cũng khiến cho Đường Phong có vài phần nề phục với nàng. Thật không nghĩ đến vị đại tiểu tử này lại là người có thể chịu được cực khổ. Trên đường Đường Phong cũng dạy bảo Đường Điểm Điểm một chút nên che dấu khí tức bản thân như thế nào, che dấu cương khí chấn động ra sao để tránh tai nạn xấu hổ còn cách ngoài ba dặm đã bị người khác phát hiện ban nãy.

Đường Điểm Điểm học cũng rất nhanh, công lực bản thân cũng không kém nên trước khi đến Chung Linh cốc đã có thể che dấu tốt chính mình khiến cho Đường Phong rất thoải mái.

Sau hai canh giờ bốn người đã đến được địa phương cách Chung Linh cốc ngoài mười dặm.

Đường Long dừng bước, nhìn qua phía Chung Linh cốc đang đèn đuốc sáng trưng, phi thường náo nhiệt mở miệng nói:

- Đã bắt đầu rồi.

Lập tức quay đầu nhìn Đường Phong và Đường Điểm Điểm nói:

- Trong lúc này nguy cơ trùng trùng, cao thủ vô số, là nơi cứu tử nhất sinh, thật muốn vào sao?

Đường Điểm Điểm rụt cổ, nói:

- Thập Thất đệ quyết định.

Đường Phong cười cười:

- Đến cũng đã đến, chẳng lẽ còn tay không quay về sao?

Đường Long nở nụ cười, gật đầu nói:

- Tốt, vậy sinh tử đều do mệnh! Đi.

Bốn người giết thẳng đến hướng Chung Linh cốc. Đi đến miệng cốc liền phát hiện ở đây cây ngang khắp đồng, máu tươi nhuộm đỏ cả đại địa, người chết ít nhất cũng có hai mươi. Phỏng chừng là do một đại đội nhân mã của Đường gia lúc đến đây tiện tay chém giết, những người này tất cả đều là người của Chung gia an bài ở đây để trông coi miệng cốc.

Đến nơi này tiếng hô đánh giết càng thêm rõ ràng, trong không khí phảng phất ẩn giấu một mùi máu tươi nồng đậm, vô số cỗ cương khí chấn động từ trong cốc truyền đến, các loại tiếng kêu la thảm thiết không dứt bên tai. Sắc mặt Đường Điểm Điểm hơi chút trắng bệch, nàng đến giờ còn chưa bao giờ gặp phải một màn huyết tinh như vậy. Không tự chủ được liền nhích đến gần Đường Phong, kéo cánh tay hắn lại.

659. Chương 601: Giết Giết Giết! (thượng)

- Sợ à?

Đường Phong quay đầu lại nhìn nàng một cái:

- Sợ thì quay về đi.

- Ta không về.

Đường Điểm Điểm dứt khoát nói:

- Ta muốn ở lại bảo vệ người.

- Ta sẽ chống mắt chờ xem.

Đường Phong không bắt ép nữa.

- Có người tới.

Đường Long đột nhiên mở miệng nhắc nhở, bốn người vội vàng nín thở. Trong đêm tối đến mức giờ năm ngón tay lên không nhìn thấy gì, bốn người lại mặc y phục dạ hành màu đen, chỉ cần nhận biết của đối phương không quá nhạy bén thì căn bản không cần trốn.

Hơn nữa, đây là miệng cốc, cũng căn bản không có nơi nào để trốn. Muốn đi vào, chỉ có một cách duy nhất là giết.

Một người, hai người, ba... Dưới cảm nhận của Đường Phong, đối diện tổng cộng có năm người đang đến. Một Thiên Giai cấp trung phẩm, bốn Thiên Giai cấp hạ phẩm. Năm người này có thực lực không tồi, tốc độ cực nhanh, chắc là cũng không nghĩ tới người Đường Gia sau khi giết nhập trong cốc lại có thể ở lại chỗ này hậu thủ. Cho nên căn bản không phòng bị mấy.

Khi năm người đối phương đến gần Đường Long chưa tới ba mươi trượng thì bọn họ cũng phát hiện nơi này có chút bất thường. Tuy rằng đám người Đường Long ẩn náu vô cùng tốt, nhưng cao thủ Thiên Giai đối với sự nguy hiểm tự có linh cảm phản xạ. Một người đi đầu đột ngột dừng bước, bốn người còn lại cũng vội vã rút vũ khí của mình ra.

Chưa để bọn chúng có phản ứng gì, Đường Long đã phi thân vọt tới, Đường Tử Thư theo sát sau đó. Đường Phong đương nhiên cũng không dám tỏ ra yếu kém.

Về phần Đường Điểm Điểm, thấy tất cả mọi người đều đã hành động rồi, cũng ngốc nghếch theo sát chạy tới, chỉ có Hoan Ca Kiếm vẫn được nàng cầm trên tay.

Phía bên Chung gia mặc dù có năm người nhưng thực lực thấp hơn một chút. Đường Long và Đường Tử Thư đều đã là Thiên Giai thượng phẩm, Đường Điểm Điểm là Thiên Giai trung phẩm, về phần Đường Phàm thì....Mọi người hoàn toàn có thể xử lý được những tên này.

Một tiếng hổ gầm truyền đến. Một thế quyền kinh thiên của Đường Long giáng ra ngoài, đợi đến khi người Chung gia đi đầu kia lấy lại tinh thần thì quả đấm đã gần trong gang tấc.

- Có kẻ địch.

Người đó vội vàng kêu lên rồi giơ vũ khí của mình lên đỡ. Đường Tử Thư từ phía sau Đường Long hiện ra giống như quỷ mị, một cước đá vào ngực người kia khiến hắn liên tục thối lui vài bước. Nhân cơ hội này, một quyền kia của Đường Long trực tiếp nện thẳng vào vị trí đan điền của đối phương.

Tiếng kêu thảm thiết tắc nghẹn rồi tắt. Một Thiên Giai trung phẩm căn bản không phải là đối thủ dưới sự liên thủ của hai vị Thiên Giai thượng phẩm liền bị đánh chết.

Giết được một người, Đường Long và Đường Tử Thư như hổ nhập vào bầy sói xông về phía bốn người còn lại. Quyền phong chưởng kinh bao vây chặt hai tên, không để cho bọn chúng có bất kỳ cơ hội chạy trốn nào.

Đường Phong cũng tìm bừa một tên, tuy rằng người này cùng cảnh giới với hắn nhưng thực lực chiến đấu thật sự vẫn thua hắn. Hơn nữa lại bất ngờ bị tập kích không kịp đề phòng, Đường Phong chỉ dùng ba chiêu thì một chưởng đao chém đứt cổ gã.

Quay đầu nhìn lại, đối thủ của Đường Long và Đường Tử Thư gần như cũng sắp lâm vào bước đường cùng, giữa Thiên Giai thượng phẩm và Thiên Giai hạ phẩm lại chênh lệch quá lớn, đối phương căn bản không thể chống lại được.

Ngược lại là Đường Điểm Điểm, dường như đang ngây dại chống lại một tên Thiên giai hạ phẩm cuối cùng, Hoan Ca Kiếm cũng không biết rút ra, vẫn cứ cầm vô kiếm kịch liệt đấu với tên kia, dây dưa mãi hoàn toàn không có lực sát thương gì.

Đường Phong nhận ra, cả người Đường Điểm Điểm đang khẽ run rẩy. Điều này không cần phải bàn. Việc lần đầu tiên thật sự chiến đấu sinh tử với người khác đối với nàng mà nói, căn bản không phát huy ra được nửa thực lực thường ngày của mình.

- Rút kiếm!

Đường Phong gầm lên một tiếng vang bên tai Đường Điểm Điểm, Đường Điểm Điểm nói gì nghe nấy như con rối rút Hoan Ca Kiếm ra.

Thân hình Đường Phong lóe lên trực tiếp vọt thẳng đến phía sau nàng, tay vòng qua eo nắm lấy tay cầm kiếm của nàng, mang theo một chiêu trống rỗng kia lập tức đâm ra một kiếm.

Người kia căn bản không nghĩ tới đối thủ của mình lúc này tốc độ đột nhiên nhanh như vậy, vội vàng quay vũ khí lên đỡ, một lực mạnh từ trước mặt truyền đến đập thẳng vào gã khiến gã thối lui vài bước.

Đường Phong mang theo Đường Điểm Điểm bám sát theo, thừa dịp gã còn chưa đứng vững liền một kiếm đánh tan cương khí hộ thân của gã, lại dùng Hoan Ca Kiếm đâm vào ngực đối phương.

Động tác của vị Thiên Giai hạ phẩm này đột nhiên cứng đờ, hai tròng mắt trợn ngược lên cúi xuống nhìn ngực mình, lại ngẩng lên nhìn Đường Điểm Điểm, rồi lập tức ngã xuống, chỗ ngực máu phụt ra như suối, bắn lên y phục của Đường Điểm Điểm.

Cả người Đường Điểm Điểm run lên kịch liệt, hai mắt mở to, gương mặt trắng bệch.

Tí tách... .. Tí tách.

Trên Hoan Ca Kiếm trên, từng giọt máu tươi rơi xuống mặt đất phát ra âm thanh rõ ràng.

Qe...

Không hề báo trước, Đường Điểm Điểm đột nhiên ngồi xổm xuống nôn mửa. Hoan Ca Kiếm cũng bị nàng quăng sang bên cạnh.

- Đây là giá cho sự trưởng thành, tử cần phải trải qua.

Đường Phong vỗ vỗ vào vai nàng, lại quay đầu nhìn sang bên kia, trận đấu của Đường Long và Đường Tử Thư cũng đã kết thúc. Chỉ trong chốc lát mà năm Thiên giai của Chung gia đã bị giết sạch.

Họ nhìn nhau, đều tỏ vẻ bất đắc dĩ.

- Điểm Điểm, quay về đi!

Đường Long nghiêm mặt lạnh lùng nói, lần này hẳn tới là báo thù, sao có thể mang theo một phiền phức như vậy chứ?

Đường Phong cũng không phản bác, dù sao Lục tỷ cũng là một nữ nhân chưa từng giết người, vừa rồi tuy rằng là mình dựa vào tay Lục tỷ giết chết kẻ địch, nhưng dù sao cũng là do kiếm trên tay tỷ ấy đâm ra. Nếu như tỷ ấy không chịu nổi, vậy thì nên về đi thôi. Nếu như tỷ ấy qua được ải này, vậy thì tỷ ấy thật sự trưởng thành.

Nôn một trận xong, Đường Điểm Điểm mới thất tha thất thểu đứng lên, lấy tay lau khước miệng, quật cường nói:

- Ta không về.

Về mặt nàng tuy rằng vẫn trắng bệch nhưng toàn thân đã hết run rẩy. Có thể nhận ra được, điểm này nàng làm không dễ dàng gì.

- Đừng bắt ta quay về.

Đường Điểm Điểm ôm lấy mặt, trong mắt lấp lánh nước:

- Ba tháng sau ta còn phải tham gia cuộc tỉ võ lớn của gia tộc, ta không thể như vậy nữa.

Đường Tử Thư thở dài, bùi ngùi nói:

- Ôi giang hồ!

Giang hồ tàn nhẫn khiến con người ta thay đổi, khiến họ trở nên máu tanh. Cừu ngoan hiền vĩnh viễn đều không thể sống sót trên thế giới này. Chỉ có lang sói mới có thể đạt được tất cả những gì mình muốn.

Đường Long không nói nữa, mà là nhìn trong cốc Chung Linh, nói:

- Vào thôi. Chỉ có giết vào trong đó mới có chỗ chu toàn. Tại miệng cốc này nếu bị người ta ngăn trở thì tiến vào không được mà lui cũng không được.

Nói xong liền đi trước dẫn đường.

Đường Phong nhặt Hoan Ca Kiếm từ dưới đất lên, đưa cho Đường Điểm Điểm, nói:

- Hít sâu một hơi sẽ cảm thấy khá hơn.

Đường Điểm Điểm ngoan ngoãn gật đầu.

660. Chương 601: Giết Giết Giết! (hạ)

Vọt vào trong cốc, âm thanh chiến đấu cùng với tiếng kêu thảm thiết trước khi chết của người chết đến bây giờ vẫn vang lên bên tai không dừng. Hầu như mỗi bước đi là có thể thấy được thi thể vắt ngang ngay tại trước mặt. Tuy nhiên, trong lòng bốn người cũng cảm thấy vui mừng là, những người chết này đều là người của Chung gia, có rất ít đệ tử Đường gia.

Bốn phía toát lên một vài làn sóng cương khí hung mãnh, trong đó có một luồng mãnh liệt từ phía Tây Nam. Không cần đoán đó chính là nơi các cao thủ Linh Giai đại chiến. Lần này toàn bộ bốn vị Linh Giai

của Đường gia đều tham gia, chính là để kiểm chế Linh Giai của Chung gia, không để cho cao thủ Linh Giai bọn chúng liên thủ chiến đấu.

Đường Long cũng nhanh trí, mang theo ba người tả xung hữu đột, căn bản không đến chỗ có nhiều người, mà tìm nơi ít người để đến. Bởi vì hắn biết, trong lúc hai đại gia tộc đại chiến, bốn người bọn họ tạo được tầm ảnh hưởng rất nhỏ bé, có khi còn chết một cách vô nghĩa. Không bằng nhân cơ hội này âm thầm giấu mặt, gặp tên nào giết tên đó, dần dần làm giảm sức chiến đấu của Chung gia. Chung Linh Cốc rất lớn, núi vây quanh bốn phía, toàn bộ Chung gia nằm bên trong sơn cốc này. Bên trong sơn cốc đầy chim hoa thơm, vốn cũng là một nơi u tĩnh. Nhưng Đường gia tối nay lại đem máu tanh và giết chóc tới.

Đường Duệ và Đường Ngạo không phải không biết, một hành động thiếu suy nghĩ sẽ mang đến tổn thất cho gia tộc, sẽ có rất nhiều đệ tử của gia tộc bởi vậy mà chết. Nhưng, giang hồ chính là như vậy, người chém ta một đao, ta cũng đâm người một kiếm, ân thù khóai ý. Lần này Đường Gia nếu như còn lùi bước thì sẽ càng bị Chung gia khinh thường. Vì vinh quang của gia tộc cho dù hy sinh tính mạng không ít đệ tử cũng phải làm cho Chung gia tổn thất nặng.

Di chuyển trong cốc khoảng chừng một canh giờ, số đệ tử chết trong tay đám người Đường Phong đã đạt từ năm đến hơn mười người, trong đó chỉ có bảy tám Thiên Giai, còn lại tất cả đều là dưới Thiên Giai. Cái gì mà Địa Giai, Huyền Giai đụng phải Đường Phong chỉ có chết. Hầu hết những người này đều bị Đường Long và Đường Tử Thư đánh chết, Đường Phong khai triển vừa phải, chỉ lấy thực lực chiến đấu của người vốn tu luyện đến cảnh giới Thiên Giai hạ phẩm, cho nên số người bị giết không nhiều lắm.

Đáng để nhắc tới chính là Đường Điểm Điểm. Ngay khi liên tiếp giết ba người, Đường Điểm Điểm dường như cũng đã dần thích ứng. Mặc dù trong lúc chiến đấu có chút nường tay nhưng đã không còn sự khủng hoảng thất thố như lần đầu tiên nữa.

Nàng rất nhanh thành thực, đây là một tin tức tốt.

Dọc đường đi, ngược lại cũng đụng phải không ít đệ tử Chung gia đang đấu với đệ tử Đường gia. Đường Long biết họ là tự ý rời khỏi Bảo cho nên cũng không dám tiến ra nhận người. Mỗi khi đụng phải đều luôn tránh ra xa. Đường Phong đi bọc sau cùng thỉnh thoảng rút ra vài ám khí Cường tâm lực len lén giết một vài cao thủ Chung gia, giảm bớt áp lực cho đệ tử Đường gia. Những ám khí kim loại này sắc bén không gì sánh bằng, mặc dù đệ tử Chung gia có cương khí hộ thân nhưng cũng không thể chống đỡ được.

Chiến đấu đến bây giờ, sự tử thương của đệ tử Đường gia dần dần tăng thêm, dù sao nơi này cũng là địa bàn Chung gia, hơn hai trăm người mặc dù có thực lực không nhỏ, nhưng với sự chống lại của Chung gia mà nói, đệ tử Đường gia cũng không dễ dàng chiếm được vị ngọt.

Đi về đằng trước một hồi, một tiếng thét thảm thiết từ bên kia vọng tới.

Đường Tử Thư biến sắc, nói:

- Là tiếng của Đường Kham.

Đường Tử Thư biết rất nhiều người Đường gia, có không ít quan hệ tốt. Đường Kham kia cũng là một đệ tử trẻ tuổi nhưng chỉ là Thiên Giai hạ phẩm mà thôi. Cũng được coi là đệ tử phân gia, cho nên vừa nghe âm thanh kia Đường Tử Thư liền biết là ai.

- Cứu người!

Đường Long rất dứt khoát, bay thẳng đến phía bên kia, nhìn lại nơi phát ra âm thanh truyền đến, lửa giận của bốn người lập tức bùng lên.

Ở đây hẳn là đã xảy ra một trận chiến đấu kịch liệt, mấy thi thể nằm la liệt trên mặt đất. Nhưng từ cách ăn mặc có thể nhận ra, cũng có nhiều là đệ tử Đường gia đạt tới bốn người, trong đó cũng có Đường Kham vừa kêu thảm thiết ở trong đó. lúc này chỉ còn lại một đệ tử Đường gia đang tận lực chống đỡ

Đệ tử Đường Gia này hẳn là đồng lứa Đường Đỉnh Thiên, thực lực cũng có cảnh giới Thiên Giai trung phẩm, chỉ là đối thủ của hắn có tới ba người, hơn nữa trong đó có hai tên là Thiên Giai thượng phẩm.

Đây là lần đầu tiên nhóm người Đường Phong đụng phải Thiên Giai thượng phẩm, tuy cao thủ Chung gia không nhiều, nhưng cũng không phải ai cũng là cao thủ cả, chung quy cũng có một vài Thiên Giai Trung

phẩm, Thiên Giai hạ phẩm, thậm chí còn tồn tại khá nhiều Địa Giai, Huyền Giai. Hơn nữa những người này còn là nhiều nhất. Nhóm người Thiên giai hạ phẩm này chẳng qua chỉ là vật hy sinh trong cuộc chiến mà thôi.

Lấy một chọi sáu, thực lực càng chênh lệch lớn, đệ tử Đường gia này đâu còn sức đánh trả nữa? Hơn thế giờ phút này hắn đã bị thương đầy mình, cả người nhuốm đầy máu, trông thấy hắn sẽ bị đối thủ đánh ngã dưới lưỡi kiếm, Đường Long nổi giận gầm lên một tiếng, phi thân nhào tới.

Thời khắc mấu chốt, Đường Phong cũng không dám giấu thực lực nữa, lật cổ tay một cái, một phi đao phóng ra một ánh đao sáng loáng.

Lúc đường kiếm chỉ còn đệ tử Đường gia khoảng vài tấc thì đúng lúc tiếng đao phát ra “đinh” một tiếng chạm vào trường kiếm, lần này Đường Phong căn bản không nương tay, trường kiếm gãy thành hai đoạn, khó khăn lắm mới cứu được một mạng của đệ tử Đường gia kia.

Đường Phong và Đường Long cùng ra tay, sáu người đối phương cũng nhanh chóng phản ứng lại, bỏ lại đệ tử Đường gia bị thương, đồng loạt xông tới giết họ.

Đường Long và Đường Tử Thư là hai Thiên Giai thượng phẩm, dĩ nhiên là bụng làm dạ chịu, ngăn hai Thiên Giai thượng phẩm, nhưng dù vậy Chung gia còn bốn tên, bốn tên này trong đó có một Thiên Giai trung phẩm, ba Thiên Giai hạ phẩm.

Đường Điểm Điểm cắn chặt răng, giọng Hoan ca Kiếm lên vung một chiêu vây một trong bốn người đó là Thiên Giai trung phẩm dưới kiếm thế.

Còn sót lại ba tên, vốn định giúp huynh đệ mình một tay, nhanh chóng giải quyết, chưa kịp để họ kịp thời hồi phục tinh thần, Đường Phong đã vọt tới trước mặt họ, thiên binh Độc Ảnh ra khỏi vỏ, một đám khí độc dày đặc vây chặt ba tên lại, bất kể là Đường Long, Đường Tử Thư hay Đường Điểm Điểm một mình đấu với ngời cùng cảnh giới với mình đã là cực hạn rồi, tuyệt đối không thể để cho ba tên này gây thêm áp lực cho họ nữa.

- Có độc!

Một trong ba tên đó kêu lên, ba người vội vàng nín thở, quay đầu sang Đường Phong liên tiếp ra chiêu.

Đường Phong nhanh nhẹn tránh thoát, ba người đuổi theo sát, giãn khoảng cách với những người khác, bóng kiếm và độc khí phát ra uy lực mạnh mẽ, Đường Phong cũng không muốn dám người Đường Long bị ảnh hưởng, dĩ nhiên là phải cách xa họ một chút.

661. Chương 602: Thắng Làm Vua, Thua Làm Giặc.

Ba Thiên Giai hạ phẩm còn chưa vào mắt Đường Phong, nhưng Đường Phong lại không thể giải quyết nhanh chóng ba tên được, nếu không lấy thực lực của Đường Long, Đường Tử Thư sẽ gây nghi ngờ.

Từ lúc xuất đạo tới nay, trải qua vô số lần chiến đấu, luận về kinh nghiệm Đường Phong so với bất kỳ ai cũng đều hơn rất nhiều, cũng biết nguy trạng thực lực của mình thế nào. Dưới sự công kích liên thủ của ba tên Thiên Giai hạ phẩm, Đường Phong giả vờ đỡ khốn khổ, vừa chú ý kỹ tới Đường Điểm Điểm đang đấu một mình.

May là đối thủ của họ cũng không phải kẻ địch quá mạnh, hai cao thủ Thiên Giai kia tuy có thực lực không tệ, với bản lĩnh Đường Long và Đường Tử Thư hoàn toàn có thể đấu ngang với chúng bất phân thắng bại. Còn đối thủ của Đường Điểm Điểm lại không mạnh, đều là những kẻ chưa kinh qua chiến đấu lần nào, các chiêu thức tung ra đều nhìn thấy đầy sơ hở, ngang hàng với Lục tử, hai người vừa đánh vừa dò xét nhau căn bản không có cảm giác đấu nhau sống chết mà ngược lại giống như so tài hữu nghị.

Đường Phong yên tâm, đối thủ không chịu được như thế, quả thật hắn cũng không có gì phải lo lắng.

Trong vòng nửa nén hương phải nhanh chóng giải quyết ba tên trước mặt, tới hỗ trợ họ! Trong lòng Đường Phong quyết định chớp nhoáng.

- Đường gia dám can đảm xâm phạm Chung Linh Cốc chúng ta, không biết tự lượng sức mình, tối nay các người nợ máu phải trả bằng máu, chỉ có đi không có về!

Một kẻ địch trước mắt Đường Phong gào to.

Dù ai bị đánh tận cửa nhà đều có loại phản ứng này cả.

Đường Phong cười lạnh:

- Chung gia các người đã dám làm mòng một thì Đường gia ta chả nhẽ không dám làm mười lăm sao!

- Kẻ thắng làm vua, thua làm giặc, hai mươi năm trước Đường gia các người đã thua, giờ còn có tư cách gì để nói những chuyện này?

Tên đó phản bác một câu, vung một kiếm tới, Đường Phong không tránh né, kệ gã chém một nhát vào bụng mình, giả vờ kêu một tiếng thảm thiết.

- Thập thất đệ!

Mặc dù Đường Long và Đường Tử Thư nghe tiếng đường Phong kêu nhưng không để ý lắm, chuyên tâm ứng phó với đối thủ của mình, còn Đường Điểm Điểm thì ngược lại, vội vàng hét lên một tiếng suýt nữa bị đâm trúng.

- Chuyên tâm đối phó đối thủ tỷ đi!

Đường Phong vội vàng truyền âm tới.

- Ha ha, vẫn còn có cô nàng!

Tên Thiên giai hạ phẩm đó cười to,

- Các huynh đệ, giết tên tiểu tử này đi, bên đó còn có một tiểu mỹ nhân đang chờ đó, người Đường gia cứ lăng nhục thoải mái không vấn đề gì!

Động tác ba tên bỗng chốc tăng nhanh, dĩ nhiên là muốn giết chết ngay Đường Phong rồi tới giải quyết Đường Điểm Điểm.

Tinh thần Đường Phong vẫn như thường, triển khai thân pháp áp sát ba tên tả xung hữu đột, bóng kiếm loang loáng lướt tới, cũng không có hiệu quả mấy, thỉnh thoảng còn giả vờ không có lực, để cho vũ khí tên khác đâm vào mình mấy cái.

Trên người mặc áo giáp, vũ khí ba tên này chém trên người Đường Phong như thế nào đi nữa cũng, cũng không có thương tổn gì, chẳng qua bộ y phục dạ hành thì lại bị chém tơi tả.

Sau nửa nén nhang, ba tên Thiên Giai hạ phẩm đấu với Đường Phong tự dưng phát hiện ra điều bất thường, vì ít nhất chúng để lại trên người Đường Phong đã mấy chục vết đao, theo lẽ thường thì tên này chắc hẳn phải máu me đầy mình, không chết thì cũng ít nhất phải bị thương nặng ngã xuống mới đúng.

Thế nhưng hiện giờ đệ tử Đường gia này vẫn giống như lúc đầu vậy, khốn khổ đỡ công kích của cả ba, động tác dù vụng về nhưng trên người không có máu chảy ra.

- Chuyện gì thế?

Một trong ba tên cau mày mở miệng hỏi, vì sao tên này sao đánh không chết?

Gần như không thể kéo dài thêm nữa, kẻ ngu cũng thấy không ổn, Đường Phong phán đoán đúng lúc, bỗng phát lực. Ba tên Thiên Giai hạ phẩm kia bỗng chốc hoa mắt, trong chớp mắt không thấy bóng của Đường Phong đâu nữa.

Tròng mắt của ba người trong khoảng khắc đọng lại, một chiêu mạnh mẽ bổ tới trên người ba tên nghiêng hẳn, suýt ngã nhào xuống.

Người đâu rồi? Bọn chúng chưa kịp phản ứng thì có tiếng quỷ mị vang lên bên tai:

- Kẻ thắng làm vua, thua thì làm giặc, những lời này không tệ, nhưng còn có một câu là ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm thì Hà Tây, phong thủy thay đổi liên tục, năm nay tới nhà ta!

Ba tiếng “phốc, phốc, phốc” vang nhẹ, ba người định xoay người thì đột nhiên đứng bất động, sau đó máu vàng tung toé, ngã nhào xuống.

Đường Phong kệ máu đối phương bắn vào người mình, toàn thân nhuộm thành huyết nhân.

Quay đầu nhìn lại, đám người Đường Long vẫn đang đấu, Đường Phong định tới giúp Đường Điểm Điểm một tay nhưng nghĩ kỹ lại không hành động gì, chỉ lấy một giọng yếu ớt truyền âm tới nàng:

- Lục tỷ, mọi chuyện còn lại đành phải dựa vào các người.

Đường Điểm Điểm bỗng chốc biến sắc, kêu lên một tiếng:

- Thập Thất đệ!

Giọng suy yếu kia tựa như giọng của người sắp gần đất xa trời, Thập Thất đệ...chẳng nhẽ sắp chết sao? Vậy mình phải đối mặt với ngũ phẩm thế nào đây?

Trong đầu hỗn độn, cả thế giới như hư vô, chỉ còn vang lên bên tai câu di ngôn kia của Thập Thất đệ.

- Tiểu nương tử, Thập Thất đệ của ngươi không cô đơn quá lâu đâu, ta đây sẽ nhanh chóng tiến người đi gặp hân!

Đối thủ Đường Điểm Điểm vừa thấy nàng thất thần thì bỗng chốc mừng rỡ, cầm kiếm đâm một nhát tới.

Trong lòng bị một điểm báo thù tràn tới như lửa đốt, Đường Điểm Điểm đang hoảng sợ bỗng bình tĩnh trở lại, vung Hoan Kiếm ca trong tay lên, một tiếng như có như không bỗng dội tới.

Đối thủ của Đường Điểm Điểm nhú mào, âm thanh mỹ lệ này làm tim hắn có chút bất ổn, trong đầu thoáng hiện lên cảnh tượng tiếng nhạc múa vui vẻ.

Hoan Ca Kiếm, đây mới là uy lực chính của Thiên binh Hoan Ca Kiếm! Thanh kiếm này nếu trên tay Đường Duệ, loại âm thanh này còn quấy nhiễu mạnh mẽ hơn, phối hợp cùng bộ kiếm pháp Hoan Ca, có thể làm cho người sinh ra ảo giác đắm chìm vào cảnh tượng ca múa từng bừng, căn bản người kiên cường cũng không đỡ nổi loại ma âm này, buông lỏng cảnh giác.

Nhưng thanh kiếm này trên tay Đường Điểm Điểm thì uy lực phát huy nhẹ hơn nhiều nhưng như thế cũng đã đủ rồi, thân hình Đường Điểm Điểm chợt loé, thừa lúc đối thủ sửng sốt, vọt ra sau lưng đối phương chém một nhát, sắc mặt bình tĩnh có chút bất thường, Hoan Ca Kiếm trên tay thúc giục phát huy lực lượng, quang mang sáng lạn.

Lúc này Đường Phong mới thở phào, vừa rồi thiếu chút là hắn đã nhận không được phi tới cứu trước, cũng may Lục Tỷ phúc chí tâm linh, cuối cùng cũng thông suốt, không uống công mình một đêm giằng bãn năng chiến đấu cho nàng.

Đường Điểm Điểm vẫn tiếp tục đấu với tên Thiên Giai trung phẩm kia, Đường Phong lặng lẽ đi tới bên đệ tử Đường gia còn sống kia xem xét vết thương, thần sắc không khỏi buồn bã.

Người này vừa rồi bị sáu người tấn công, bị thương rất nặng, dù được phi đao của mình cứu phút cuối nhưng vẫn phải chết.

Một tướng công thành vạn cốt khô! Những người này cũng vì vinh quang gia tộc mà chết, trước khi chết trên mặt không có hối hận mà đều là tự hào.

662. Chương 603: Giải Quyết Tận Gốc (thượng)

Đứng lên, trên tay Đường Phong nắm ba ngọn phi đao, nhìn chằm chằm vào đối thủ Thiên Giai thượng phẩm đang đấu với Đường Tử Thư, thừa lúc đối thủ không đề phòng, vung tay ra.

Bóng đao loang loáng, trong chớp mắt phi thẳng vào người này, người này không hổ là Thiên Giai thượng phẩm, phản ứng cũng rất nhanh, khẩn cấp lách một cái tránh được phi đao, chẳng qua lại bị một đâm của Đường Tử Thư bay tới.

- Chúng ta cứ vào cốc đã, giết chết ba tên kia, cướp toàn bộ báu vật, tài sản của Chung gia, sau đó phóng hoả đốt sạch chỗ đó là được!

Nếu như Kế hoạch này thành công, bốn người sẽ có công lớn nhất trong Đường gia, đệ tử Đường gia dù có giết nhiều người đi chăng nữa cũng không sánh được công lao của họ.

Hơn nữa ở đó còn có linh thạch! Cướp được hơn mười khối thì phát tài rồi, lại còn cả linh đan dược liệu và bí kíp võ công.

Đường Phong cười khỏi nói:

- Nhị ca đừng kích động, nơi này cách sau Cốc khoảng hơn mười dặm, chúng ta cứ như vậy cũng không thể đi được, ta cảm thấy chúng ta vẫn cứ mặc trang phục như trước, giả làm đệ tử Chung gia mới ổn.

- Thập Thất đệ nói có lý.

Đường Tử Thư nghe vậy gật đầu liên tục, hưng phấn bảo:

- Vậy tất cả cứ nghe theo Thập Thất đệ đi, tối nay sẽ không dính dáng đến việc biểu quyết giữa chúng ta!

Đường Long cũng không có ý kiến gì, mặc dù trước đó hắn vẫn một mực nhắm vào Đường Phong, nhưng trận chiến vừa rồi, Đường Phong đã chứng minh thực lực tuyệt vời của mình. Hơn nữa kế hoạch hay lần này đều do chính Đường Phong nói ra, tất nhiên dựa vào hắn bảo đầu đánh đó rồi.

Muốn giả dạng đệ tử Chung gia thì không khó, đi một vòng, giết chết vài đệ tử Chung gia thực lực không cao, thay quần áo của mấy tên đệ tử Chung gia này, đưa tay ra trong đêm tối cũng nhìn không thấy năm ngón, chỉ cần không tới gần quan sát thì người đằng trước cũng khó nhìn thấy diện mạo thật của mấy người.

Hơn nữa đệ tử Chung gia nhiều như thế, không có ai nhớ kỹ vóc dáng, dù cho có người tới kiểm tra thì chỉ cần dựa vào vài người cũng có thể ứng phó được, đối với Đường Phong mà nói, điều này cũng không khó, hắn vừa ở trong trí nhớ của hai tên Thiên Giai thượng phẩm mà tra xét được không ít tên họ của đệ tử Chung gia. Hơn nữa, hắn còn có đòn sát thủ của mình, loại việc làm cho hỗn loạn này hắn tương đối chuyên nghiệp.

664. Chương 604. Bỏ Qua Việc Biểu Quyết (thượng)

Tất cả đã chuẩn bị xong, Đường Phong nhìn ba người bảo:

- Chớ sốt ruột, cứ coi như đây là Đường gia, mọi người càng sốt ruột lại càng dễ lộ chân ngựa, nếu có người hỏi đến cứ để ta ứng phó, mọi người chớ mở miệng.

Ba người cùng đồng loạt gật đầu, Đường Tử Thư và Đường Long thì không sao, gặp nguy không sợ hãi, sắc mặt bình thường, duy chỉ có Đường Diễm Diễm thì lại có chút lo lắng, tiếng tim đập thành thịch trong lồng ngực như trống trận.

Đường Phong nhìn sau vào nàng một cái, Đường Diễm Diễm cúi thấp đầu nói:

- Một lát sẽ quen thôi.

Đường Phong cũng không làm khó nàng, loại trường hợp này càng nói thì áp lực của nàng sẽ càng lớn, cứ để tự nhiên là được rồi, gật đầu bảo:

- Vậy đi thôi.

Bốn người tự giác từ trong phòng đi ra, mặc quần áo đệ tử Chung gia, cứ đi đi lại lại trong Chung Linh Cốc, giả vờ tìm người Đường gia, tiến sát gần sau Cốc.

Đường Phong đi đằng trước, chỉ để lại bóng lưng cho ba người theo sau.

Chẳng bao lâu đằng trước chạm một nhóm đệ tử Chung gia, số lượng những đệ tử này không ít, chừng khoảng hơn ba mươi người, đi đầu là một người tu vi Thiên Giai hạ phẩm, số còn lại đều là Địa Giai cả.

Muốn tránh cũng không thể được rồi, nếu lúc này tránh né có thể khiến đối phương nghi ngờ, Đường Long và Đường Tử Thư âm thầm vận cương khí hộ thể, nếu bị phát hiện thì sẽ đại khai sát giới.

Khi đôi bên đến cách nhau khoảng chừng ba mươi trượng, đối phương cũng cảnh giác hẳn lên, hơn ba mươi người này bỗng đi chậm lại hoặc dừng bước, thần thức hoặc mạnh hoặc yếu đều quét nhanh qua trên người nhóm Đường Phong.

Không chờ chúng mở miệng Đường Phong đã lên tiếng trước:

- Người nào!

Đồng thời truyền âm tới Đường Long và Đường Tử Thư bảo:

- Cứ chờ ở đây, đừng đi tới.

Nhóm Đường Long nói gì nghe nấy lập tức bưng bước. Chỉ là hai người thoáng nhìn nhau, có vẻ khó hiểu vì thanh âm Đường Phong nói vừa rồi rõ ràng đã thay đổi, giống giọng một trung niên khoảng bốn mươi tuổi.

Tên đi đầu đối diện là Thiên Giai hạ phẩm đáp nhanh:

- Ta là Chung Phục, là tam thúc phải không?

- Ta đây.

Đường Phong tiến lên phía trước, để đối phương nhìn rõ mình.

Tên đệ tử Chung gia Thiên Giai hạ phẩm là Chung Phục kia thở phào:

- Đúng là tam thúc rồi, tam thúc người bị thương sao?

Đường Phong hơi gật đầu không nói gì, tay chỉ hướng phía bên kia nói:

- Bên đó có nhiều đệ tử bị thương, các người đi xem thế nào. Nếu được thì nên hỗ trợ cẩn thận!

Chung Phục không dám do dự, đáp nhanh rồi dẫn hơn ba mươi người vội vàng chạy ra ngoài cốc trốn.

Nguy cơ được giải trừ, mắt Đường Long và Đường Tử Thư loé sáng không thể tin nổi, vì họ mới vừa rồi rõ ràng thấy Đường Phong và Chung Phục đứng đối diện nhau, sao đối phương lại nhận lầm người? Nhưng thực tế người nọ lại gọi Đường Phong là tam thúc, hơn nữa nói gì cũng nghe, không hoài nghi chút nào.

Rốt cục là có chuyện gì xảy ra rồi?

- Đi thôi.

Đường Phong quay đầu nói với ba người, lại khôi phục giọng nói vốn có.

Đường Long lén lên phía trước, nghiêng đầu nhìn Đường Phong, nghi ngờ hỏi:

- Sao đệ làm được như vậy ?

Sắc mặt Đường Phong ngưng lại nhìn phía trước nói:

- Lại có người đến rồi, mọi người lui ra sau!

Đường Long đành phải sờ mũi, lui lại sau vài bước. Hắn biết, Thập Thất đệ của mình nhất định không muốn nói rõ chân tướng với mình rồi, ai mà chẳng có bí mật của bản thân. Dù Đường Long không hiểu được Thập Thất đệ làm sao đạt được tới trình độ đó, nhưng trong lòng vẫn nghi ngờ không hiểu có phải hắn đã dùng ảo thuật gì hay không?

Với năng lực dĩ giả loạn chân này, nếu Đường Long không biểu diễn ngay trước mặt mọi người thì e rằng chẳng ai tin, dù sao thì tất cả đều khó mà tưởng tượng nổi. Hơn nữa, Đường Phong và nhóm Đường Long còn chưa đạt tới trình độ lão luyện như vậy.

Biết những bí mật này của Đường Phong, không người nào không phải là người thân cận nhất, tín nhiệm nhất của hắn.

Mà Đường Phong lúc này lại phát huy âm hồn thực thực giả giả che mắt, chính là một trong hai âm hồn Thiên giai thượng phẩm ngưng luyện ra, tên là Trung Chính Dương, là lão tam trong đội thứ nhất, cho nên mới được Chung Phục gọi là Tam thúc.

Lúc đầu mọi người cứ nghĩ đi thẳng tới sau cốc sẽ gặp nguy hiểm trùng trùng, làm không tốt còn bị mọi người phát hiện ra, nhưng quý dị ở chỗ là, dưới sự hướng dẫn của Đường Phong, mỗi lần gặp nguy hiểm chông chát, đụng phải người Chung gia đều không làm khó bọn họ, ngược lại còn rất cung kính với Đường Phong, tựa như Đường Phong thực sự có địa vị gì xuất sắc ở Chung gia vậy.

Toàn bộ đầu toàn sương mù, Đường Long và Đường Tử Thư cũng cảm thấy thế giới này khó lý giải. Đường Điểm Điểm chỉ là một người có tâm tư đơn thuần, tuy cũng hiếu kỳ nhưng lại không hỏi gì, gặp vài lần người Chung gia, nàng cũng dần dần bình tĩnh trở lại.

Sau một nén nhang, mọi người dễ dàng chạy tới phía sau Chung gia.

Đến nơi này thì đã cách xa chiến trường của Đường gia và Chung gia, tiếng chém giết bên tai cũng dần nhỏ đi, trong không khí cơ bản không còn mùi máu tanh gay mũi nữa, chỉ còn có mùi hoa tiếng chim thoang thoảng trong gió.

Diện tích sau cốc cũng không lớn, nhưng địa vị của nơi này trong lòng người Chung gia lại không thể so được, nguyên nhân không gì khác, nơi này chính là cấm địa của Chung gia! Chỉ có người có nhân tài địa vị cao trong gia tộc mới có tư cách ra vào.

Hơn nữa, Chung gia chiếm thiên thời địa lợi, linh khí trong cốc rất tràn đầy, phía sau cốc còn mở vài mẫu được viên, trồng rất nhiều dược liệu, mà hầu hết đều là những thảo dược quý giá.

Đường gia có tinh thần thiên nguyên quả, tự nhiên Chung gia cũng có nội tình của chính mình.

Lúc bình thường nơi này bảo vệ nghiêm ngặt, cao thủ bình thường cơ bản là không cách nào qua nổi, nhưng tối nay đội nhân mã Đường gia đột kích, hầu hết nhóm thủ vệ đều đã đi hỗ trợ tiêu trừ người của Đường gia, chỉ còn lại bốn cao thủ Thiên giai trung phẩm.

Nếu như không đụng phải nhóm Đường Phong thì coi như nơi này tuyệt đối không vấn đề gì, tuy người Đường gia có hai trăm nhưng đều bị các cao thủ Chung gia kiềm chế, cơ bản không còn ai có bản lĩnh tới nơi đây. Lùi một vạn bước mà nói, cho dù có đệ tử Đường gia áp sát đến đây thì bốn thủ vệ Thiên Giai trung phẩm này cũng không ngồi yên.

Vào tới sau cốc, Đường Phong không dừng lại tiếp tục dẫn mọi người đi sâu vào trong, lúc tới đường tắt đến được viên thì truyền âm cho ba người:

- Đội lúc nữa thì cướp sạch tất cả mọi thứ, kể cả một cọng lông cũng không lưu lại.

Đường Tử Thư hạ giọng gắt đầu:

- Đề nghị của Thập Thất đệ rất đúng ý ta!

Đồ của cừu gia, không lấy sạch không được, nếu không phải còn có chuyện quan trọng phải làm họ đã sớm cướp sạch được viên rồi.

Chẳng bao lâu, mấy người đã vào sâu trong hậu Cốc, càng đi vào sâu phía trước thì là vách đá, cơ bản là không còn đường đi. Mà

có thể tìm Thiên Giai trung phẩm bổ sung vào. Tuy nhiên, những người này có thể làm được gì? Thiên Giai trung phẩm tại đại tỉ thí gia tộc căn bản không thiếu.

Ba tháng sau đại tỉ thí gia tộc, thất bại của Chung gia giờ khắc này đã định trước. Mà bốn người tại chỗ này, không thể nghi ngờ chính là công thần lớn nhất của Đường gia!

Chuyện này nếu nói ra, bốn người khẳng định sẽ được Gia chủ khen ngợi, thậm chí đặc biệt thăng cấp cũng không phải là không có khả năng.

- Không nên vui mừng quá sớm.

Ba người bọn họ kích động, chỉ có Đường Phong đầu óc bình tĩnh, bởi vì hắn đã sớm nắm chắc phần thắng, gần như là chỉ có mình mình, Đường Phong có thể đạt đến trình độ này rồi, hơn nữa càng ung dung hơn.

- Chúng ta quả thực giết chết người được chọn tham chiến của Chung gia, nhưng đừng quên, mọi người cũng là người được chọn tham chiến của Đường gia, nếu các người chết tại nơi này, vậy tổn thất của Đường gia cũng không nhỏ. Bước tiếp theo, chúng ta phải an toàn rời khỏi Chung gia!

667. Chương 606: Đại Na Di Thần Công (thượng).

- Thập thất đệ nói rất đúng.

Đường Tử Thử nhanh chóng tỉnh táo lại:

- Chúng ta không thể chết ở đây được, nhanh rời khỏi đây thôi.

- Nhưng trước khi rời khỏi nơi này... Chúng ta nên lục soát bảo tàng Chung gia cất giữ mới được.

Đường Phong cười tủm tỉm đề nghị.

Những lời này vừa thốt ra, trong lòng mấy người tức thì nóng lên, một đêm đánh giết đến bây giờ, bọn họ cũng nên có chút lợi ích.

Đường Long trầm ngâm nói:

- Thập thất đệ, đệ ở đây lục soát, ta cùng lão tam ra bên ngoài tìm dược viên của Chung gia.

Đường Phong liếc nhìn hắn một cái, biết là hắn muốn nhường nơi tốt nhất cho mình. Dù sao dược liệu được cất giữ trong thạch thất và so với bên ngoài chắc chắn là quý trọng hơn. Ở đây không chỉ có linh đan diệu dược được luyện chế tốt, bí kíp võ công, nói không chừng còn có cả Linh thạch mà Chung gia chưa từng dùng đến! Còn dược liệu bên ngoài tuy rằng cũng trân quý, nhưng dù sao cũng không thể bằng linh thạch được.

Lần này bất ngờ được chọn tham chiến Chung gia, bất luận là theo đề nghị theo đóng góp lực lượng, Đường Phong đã chiếm hơn phân nửa công lao. Nếu không có hắn, mọi người căn bản không thể an toàn đến chỗ này, càng không thể giết được nhiều người như vậy. Đường Long nguyện ý trao chỗ tốt ra cũng là đương nhiên.

Về phần Lục tỷ, đại khái bởi vì nàng là một nữ tử, Đường Long mới để nàng được thơm lây cùng Đường Phong.

- Nhưng phương pháp xuất nhập của thông đạo bên ngoài ...

Đường Phong lo lắng hỏi.

- Sau khi tiến vào, ta đã nhớ kỹ rồi.

Đường Long cười cười.

- Ta cũng nhớ kỹ.

Đường Tử Thử sờ sờ mũi.

- Thôi được.

Đường Phong cũng không từ chối, dù sao lúc này muốn cướp đoạt gì đó ở đây, hắn cũng định chia đều cho cả ba người này, cũng không có ý độc chiếm. Ai ở trong hay ngoài sơn động cướp đoạt cũng như nhau thôi, liền căn dặn:

- Vậy nhị ca tam ca cẩn thận. Việc hoàn thành nếu chúng ta còn chưa ra thì các huynh cứ lập tức ra khỏi Chung Linh cốc, tiểu đệ tự có cách mang theo Lục tỷ thoát thân.

- Ủ, Thập Thất đệ cũng cẩn thận.

Đường Long và Đường Tử Thư gật đầu, đối với bản lĩnh của Đường Phong thì không hề nghi ngờ, lập tức theo đường về thoát ra ngoài.

Hai người đi rồi, Đường Điểm Điểm mới khẽ thở gấp, đôi mắt mở to sáng rực nhìn chăm chăm Đường Phong, vừa chờ mong vừa khẩn trương hỏi:

- Thập thất đệ...Hiện tại chúng ta làm gì đây?

Vừa nghĩ chạy vào nhà kẻ khác làm kẻ trộm, mà lại là trong nhà của kẻ thù, Đường Điểm Điểm hưng phấn, sự đen tối trong đáy lòng hoàn toàn được nhen nhóm lên.

Đường Phong nhìn nàng một cái, khom lưng lục soát một thi thể nằm trên mặt đất, lấy ra một khối linh thạch lắc lắc với nàng:

- Lục soát đi, có gì đáng giá thì lấy hết, một sợi lông cũng không để lại.

Nhìn thấy Linh thạch, sắc mặt Đường Điểm Điểm thoáng đỏ, hơi thở càng gấp, lại trông thấy một thi thể khác trên mặt đất, thần sắc đấu tranh giây lát, rồi nhấc chân chạy hướng ra ngoài, nói:

- Ta đi tìm ở chỗ khác xem.

Cô nàng này, đã giết vài người rồi vậy mà còn không dám lục soát trên thi thể người ta.

Đường Phong cũng không quản nàng, lúc này hắn bên trong sơn động không còn ai khác nữa, hơn nữa xung quanh cũng không có cơ quan ám khí gì, cứ để nàng đi tìm là được.

Ngưng luyện âm hồn ba Thiên Giai Chung gia ra, Đường Phong cũng lục soát trên người bọn họ một lúc, tổng cộng có ba khối linh thạch, một ít đan dược. Đan dược không quá quý trọng, hơn nữa năng lượng trong linh thạch đã bị dùng hơn nửa, giá trị cũng không quá lớn.

Dù sao cũng là đệ tử tinh anh của Chung gia, mỗi một người có một khối linh thạch cũng là đương nhiên. Cũng giống như Đường Long và Đường Tuấn, chỉ sợ cũng được Đường Ngạo ban cho họ linh thạch để phụ trợ tu luyện.

Quay người ra khỏi gian thạch thất đó, Đường Long tiến nhập vào một gian bên cạnh.

Ngoại trừ gian thạch thất này ra, các thạch thất còn lại đều mở rộng cửa, không có bất luận cái gì ngăn cản cả. Quay đầu nhìn một vòng, Đường Phong phát hiện gian thạch thất này trống không căn bản không có vật gì, có chút thất vọng. Bước chân lại không dừng, đi tiếp vào gian tiếp theo.

Lần này ngược lại có chút phát hiện, trên mặt đất trong thạch thất rõ ràng có hơn mười khối khoáng thạch cỡ khác nhau, màu sắc khác nhau. Lớn thì chừng như vại nước, nhỏ thì cỡ bằng chậu rửa mặt.

Trước mặt Đường Phong sáng ngời, có thể đây là khoáng thạch được Linh Giai gia tộc Chung ta cất giữ, có lẽ tuyệt đối không phải là vật phẩm hạng thường. Khoáng thạch đối với người khác có thể không có trọng dụng gì, nhưng đối với Đường Phong mà nói thì có tác dụng. Rèn ám khí cần một lượng khoáng thạch lớn, khoáng thạch càng trân quý, rèn ra ám khí có tinh chất càng tốt.

Hơn nữa, trước đó rất lâu, Đường Phong đã xem qua huyền bí của Thiên Công Đồ Phổ, đối với các cơ quan được ghi chép bên trong vẫn còn rất hứng thú, đáng tiếc mình vẫn không tìm được đủ vật liệu để chế tác chúng.

Một lần thu được khoáng thạch trân quý nhất phải kể tới thiên ngoại văn thạch thu được từ Nhất Dao Môn. Chỉ có điều một khối này thì quá không đủ.

Mà phía trước có hơn mười khối khoáng thạch, Đường Phong kiểm tra một chút không khỏi vô cùng vui mừng. Hơn mười khối khoáng thạch được cất giữ ở đây xác thực là bảo vật vô giá, có tiền đặt ở bên ngoài cũng không mua được.

Một số quặng sắt, quặng thiếc, quặng vàng đồng, quặng sắt đen cũng không phải là trường hợp cá biệt, tất cả mình đều cần hơn nữa còn tìm kiếm không được.

Đây là những thứ mà Chung gia cất giấu bao năm qua, đại khái đặt ở chỗ này dùng để chuẩn bị chế tạo binh khí, đáng tiếc đã bị Đường Phong nhanh chân đến trước. Đường Phong đương nhiên sẽ không khách khí với Chung gia, thu hết hơn mười khối khoáng thạch này vào trong không gian mị ảnh.

Đổi lại là người khác đến đây, nhìn những khoáng thạch kích cỡ không hề nhỏ này hẳn là lực bất tòng tâm, đại khái cũng chỉ có Đường Phong dựa vào không gian mị ảnh mới có thể di chuyển được.

- Thập Thất đệ, Thập Thất đệ....

Vừa nhét hết khoáng thạch vào không gian mị ảnh, thì Lục tỷ như con thỏ nhảy vào, trên hai tay nhỏ bé đầy ắp, hưng phấn nói:

- Người xem xem, đây là Linh lung thủ của Chung gia, còn có Quỷ ảnh đao, còn có Thiên cơ kiếm pháp, Kiền Nguyên công, Phản Phác điển tàng... Tất cả đều là bí mật bất truyền của Chung gia!

Đường Phong nói:

- Lục tỷ, tỷ phát tài rồi.

Hai tay Đường Điểm Điểm cầm những quyển bí kíp võ công che kín khuôn mặt nhỏ nhắn của mình, cười đến run rẩy cả người, đang cười lại mở miệng:

- Thế nhưng... Ở đây còn có rất nhiều, chúng ta làm thế nào mà mang ra ngoài theo được? Mấy thứ này thật tốt đó.

- Cái này đơn giản.

Đường Phong nhận lấy mấy quyển bí tịch huơ huơ trước mặt nàng, miệng thì thầm niệm vài câu, quát khẽ:

- Biến!

Trong nháy mắt bí tịch biến mất.

Đường Điểm Điểm xem mà choáng váng, sửng sốt rất lâu, miệng đột nhiên méo xẹo, ầm ỨC nói:

- Thập Thất đệ, đệ ném những bảo bối ta tìm được đi rồi, ô ô... Mau trả lại cho ta...

668. Chương 606: Đại Na Di Thần Công (hạ).

Đường Phong dở khóc dở cười, nhanh chóng thì thầm vài câu niệm chú, những quyển bí tịch trong không gian mị ảnh lại hiện ra.

Đường Điểm Điểm lúc này mới lau nước mắt, tội nghiệp nhìn Đường Phong:

- Những thứ này vừa đi đâu?

Đường Phong nghiêm trang nói:

- Bí mật này ta chỉ nói cho Lục tỷ biết thôi, tỷ tuyệt đối không được tiết lộ.

Thấy Đường Điểm Điểm ra sức gật đầu, Đường Phong mới thuận miệng nói bừa:

- Tiểu đệ tu luyện công pháp có tên gọi là Đại na di thần công, tu luyện đến tầng cao thâm có thể niệm chú giấu đi những đồ vật cách xa nghìn dặm. Đợi khi cần dùng đến thì lấy ra. Vừa rồi ta thi triển thần công, chuyển mấy thứ đó về Đường gia rồi.

Đường Điểm Điểm tin là thật, liền trực tiếp coi Đường Phong là Thiên Nhân, mồm há hốc rất lớn, tròng mắt chìa thẳng theo dõi hắn. Đường Phong hươ hươ tay trước mặt nàng, cuối cùng cũng kéo lại được sự chú ý của nàng, đáng về nàng cảm khái nói:

- Thật là thần kỳ!

Đường Phong chỉ một ngón tay ra bên ngoài:

- Tiếp tục đi tìm, tìm được rồi thì cầm tới tìm ta, ta cho chúng về Đường gia.

- Được!

Đường Điểm Điểm hứng phấn giống như nữ mã phi, lại xoay người xông ra ngoài.

Tiểu nha đầu! Đường Phong nhìn theo lưng nàng mà lắc đầu.

Hai người bận rộn trong thạch thất của Chung gia, có Đại na di thần công của Đường Phong tương trợ, Đường Điểm Điểm lần cướp đoạt này càng lợi hại, đáng tiền hay không đáng tiền, hữu dụng hay vô dụng, chỉ cần là tìm được toàn bộ mang về tổng hết cho Đường Phong. Đường Phong nhận hết lấy, nhét hết vào trong không gian mị ảnh.

Bảo bối trong mật thất Chung gia không ít, các loại linh đan diệu dược quý báu, các dược liệu đã hoàn thiện được hái xuống, còn có vũ khí thiên binh cũng tìm được vài thanh.

Tuy nhiên hầu hết các thạch thất đều trống không, khiến Đường Phong có chút thất vọng

Tất cả những đồ vật đó, để Đường Phong quan tâm nhất chính là một dược đỉnh, cao nửa người, đứng ba chân, dược đỉnh màu sắc hương thơm cổ xưa.

Bách Hoa Dược Vương đỉnh! Đây là một trong những bảo bối của Chung gia, dùng nó để luyện thuốc có thể nâng cao tỷ lệ thành công cực lớn. Dược đỉnh cũng chia đẳng cấp, tuy rằng Đường Phong không hiểu chế thuốc, nhưng phương diện này cũng khá hiểu biết, ví dụ như nói dược đỉnh bên trong Thiên Tú đều là mặt hàng bình thường nhất, thời gian chế thuốc thành hay bại toàn bộ phải dựa vào bản lĩnh và sự không chế mỗi lửa của luyện dược sư.

Luyện dược sư của các đại tông môn, nguyện vọng suốt đời chính là muốn có được một dược đỉnh tốt nhất để tăng tỷ lệ thành công chế thuốc và sản xuất thuốc của mình. Nhưng tìm được dược đỉnh Thiên binh tốt rất khó, căn bản tìm kiếm không được.

Dược đỉnh này là dược đỉnh tốt nhất trong linh mạch chi địa, đặt ở giữa thế tục tuyệt đối là xuất sắc nhất. Trong Linh Mạch có nhiều luyện dược sư của các gia tộc tại thời điểm luyện chế một số ít đan dược trên quý sẽ đến Chung Linh Cốc, tìm Chung gia mượn dùng dược đỉnh này, đồng thời theo đó, sau khi luyện chế thành công sẽ phải cấp cho Chung gia một ít để tạ ơn.

Những năm gần đây, Chung gia dựa vào dược đỉnh này đã kiếm được không ít thứ tốt.

Mà hiện tại, chiếc Bách Hoa Dược Vương đỉnh này cũng đã bị Đường Phong thu thập cho vào túi. Mang về Thiên Tú tặng quà cho Mạc sư tỷ, nàng nhất định sẽ rất vui mừng.

Nghĩ đến Mạc sư tỷ điềm tĩnh ôn hòa dịu dàng, trong lòng Đường Phong lại thấy ấm áp.

- Thập Thất đệ, Thập Thất đệ...

Đường Điểm Điểm lại giống như người điên chạy tới, khoe vật quý:

- Nhìn xem ta tìm được gì này!

Đường Phong quay đầu lại nhìn, thấy trên tay Lục tỷ cầm vài khối linh thạch.

- Hải lòng muốn chết!

Đường Điểm Điểm cười tươi như hoa loa kèn:

- Chung gia vẫn còn hơn bốn mươi khối linh thạch, lần này chúng ta thật sự phát tài rồi.

Mỗi một lần đại tỉ thí gia tộc, Chung gia đạt được thứ bậc cũng không thấp, cùng với thế, linh thạch nhận được cũng không ít. Chung gia có thể còn hơn bốn mươi khối linh thạch, chứng tỏ bọn họ tính toán sử dụng rất tỉ mỉ.

Cũng không biết khi người Chung gia phát hiện những linh thạch mà mình tàn tiện dùng tiết kiệm trong một đêm biến thành tài vật của người khác thì sẽ có cảm tưởng thế nào.

Đoán chừng Chung Bố Sở sẽ tức giận đến hộc máu? Sớm biết thì thà rằng dùng lãng phí cũng không muốn đặt ở chỗ này để người Đường gia tới chiếm lời.

Theo Đường Điểm Điểm đi vào trong thạch thất mà Chung Gia cất giữ linh thạch, Đường Phong cất hơn bốn mươi khối linh thạch vào trong không gian mị ảnh.

Lục tỷ hưng phấn nói:

- Ta đi tìm nữa xem có gì đáng giá không.

Nàng làm kẻ cướp đến nghiện rồi. Thường ngày bị Đường Chiến Thiên ràng buộc trong Đường Gia Bảo, từ nhỏ đến lớn đều rất nhu thuận, không rành thế sự, lần này theo Đường Phong đi đến Chung Linh cốc, trong một đêm trải qua các loại đại chiến, hiện tại lại đạt được nhiều lợi ích, chỉ cảm thấy rất kích thích rất vui, không lục soát hết thạch thất của Chung gia nàng đâu dễ bỏ qua?

Đường Phong cũng không quản nàng, chỉ là ước đoán tài nguyên của Chung gia đã bị lục soát gần hết rồi, cho dù còn cũng còn rất ít.

Nên đi ra thôi, qua hơn một canh giờ nữa là trời sáng, đến lúc đó muốn rời khỏi Chung Linh cốc cũng hết sức trắc trở. Đoán chừng những người Đường gia chỉ chốc lát nữa là sẽ rút lui khỏi đây, mình hoàn toàn có thể dẫn Đường Điểm Điểm đi theo sau đội nhân mã ra khỏi Chung Linh Cốc.

“Đinh đinh đang đang”, liên tiếp những âm thanh truyền đến. Đường Phong hơi khựng lại, chân chạy nhanh ra ngoài, nhìn theo nơi âm thanh phát ra, thấy Đường Điểm Điểm đang đứng ở trước tấm cửa đá của một sơn động dưới cùng nhất, cầm Hoan Ca Kiếm gỗ không ngớt.

- Sao vậy?

Đường Phong hỏi.

- Cửa đá này đánh không mở.

Đường Điểm Điểm cong miệng nói.

- Lui ra phía sau!

Đường Phong giật mình chấn động, vội vã xông lên phía trước kéo Đường Điểm Điểm lui ra sau, cảnh giác chăm chú nhìn vào cửa đá.

- Làm sao vậy?

Đường Điểm Điểm sợ hãi, khẩn trương hỏi.

Nàng không biết xảy ra chuyện gì, Đường Phong lại biết. Những thạch thất của Chung gia này nếu đã đóng cửa, thì chỉ có bên trong mới mở ra được. Những thạch thất khác đều mở, mà thạch thất này lại đóng, chứng tỏ bên trong có người.

Ở đây vậy mà lại còn có người khác? Đường Phong vừa cảnh giác nhìn chăm chú vào động tĩnh của cửa đá vừa rất nhanh tìm ký tức từ Thiên Giai Chung gia, nhưng căn bản không tìm được bất kỳ tín tức hữu dụng gì. Bởi vì ngay cả bọn họ cũng không biết trong gian thạch thất này có người tồn tại hay không.

Đội một lát, phiến đá căn bản không có bất cứ động tĩnh gì, Đường Phong nhướng mày, không khỏi nghi ngờ, hay là mình quá mẫn cảm? Có thể bên trong không có ai? Thạch thất này lẽ nào bị người ta trong lúc vô ý đóng vào từ bên ngoài sao?

Muốn thăm dò tìm kiếm bên trong lại bị cửa đá ngăn trở, tinh thần lực cảm ứng căn bản không thể kéo dài đến bên trong, nghiêng tai lắng một lát, cũng không có bất kỳ động tĩnh nào ở trong đó truyền ra.

Đường Phong thử nhặt một viên đá bên cạnh thạch thất dùng ám hiệu Chung gia gõ tiết tấu vài cái, yên lặng đợi một lát vẫn không có một chút động tĩnh truyền ra.

669. Chương 607: Gặp Mặt Kẻ Thù, Rất Tức Giận.

Đường Điểm Điểm ức chế hô hấp tới cực hạn, trốn phía sau Đường Phong, vô cùng căng thẳng.

- Không có ai sao.

Đường Phong cũng không dám khẳng định. Tuy rằng có những dấu hiệu của nó cho thấy, bên trong xác thực không có ai, nhưng Đường Phong luôn có cảm giác không ổn. Người của Chung gia không lý nào lại ngu ngốc đến thế, đóng sập cửa đá từ bên ngoài.

Nhưng nếu bên trong có người, hiện tại cũng nên có phản ứng mới đúng.

- Cứ phá bỏ tấm cửa đá này ra sẽ biết liền.

Đường Điểm Điểm đề nghị:

- Nói không chừng bên trong giấu thứ tốt gì đó, cho nên bọn họ mới đóng cửa đá này lại.

Đường Phong quay lại nhìn nàng một cái, trong lòng nghĩ lời của nàng cũng có lý, liền gật đầu nói:

- Lực tỷ lui ra sau, để ta thử xem có thể mở được hay không.

Điểm Điểm ưng thuận lui ra sau vài trượng.

Đường Phong hít một hơi thật sâu, chìa tay bắn ra một thanh khảm đao.

Cuồng Lôi Đao dài ba thước ba nặng tám trăm cân, phá sơn cắt núi, rất dễ dàng. Lúc vung chém có tiếng sấm sét đánh. Thiên binh này là đạt được từ Hồi Y Bảo của Bí cảnh Bạch Đế, lúc đó tổng cộng nhận được mười sáu thanh Thiên binh, tuy nhiên Đường Phong chỉ sử dụng Độc Ảnh Kiếm mà thôi, còn lại mười lăm cái vẫn chưa dùng tới.

Thế nhưng hiện tại, để chém mở tấm cửa đá làm bằng Huyền Vũ Thạch này, phải sử dụng thanh khảm đao này rồi.

Những cửa đá này có thể chịu đựng được sự công kích của cao thủ Thiên Giai Đỉnh Phong mà không hỏng. Bản thân mình có thể chém nó được không, trong lòng Đường Phong cũng không chắc.

Hai tay cầm đao thu hút cương khí, thân đao sáng rực, ngậm có tiếng sấm sét đánh truyền đến, toàn bộ trong sơn động lập tức tràn ngập ý bá đạo rất nặng.

Huy động duệ kim khí không gì không phá được, trên Cuồng Lôi đao kim quang lóe sáng, mũi đao vượt ra hơn nửa thước, giống như lưỡi rắn nhả ra nuốt vào không ngừng.

Mặc dù cách hơn vài trượng, Đường Điểm Điểm cũng cảm giác được dường như xung quanh có vô số lợi kiếm nhỏ tăng quanh người, đâm vào người đau đớn, nàng vội vã lui về sau thêm mấy trượng.

Vận sử dụng Cuồng Lôi đao, vạch ra một đường vòng cung tròn nửa người, duệ kim phi di chuyển qua, không khí dường như đều bị cắt nát, đá vụn trong sơn động tí tách rơi xuống đất.

Giơ cao Cuồng Lôi Đao lên, Đường Phong ngưng tụ lực đạo và chân khí, mạnh mẽ hướng về phía trước chém xuống.

"Ầm" một tiếng, toàn bộ sơn động đều rung động, đá vụn từ đỉnh sơn động càng rơi xuống nhiều hơn, Đường Điểm Điểm sợ đến nhắm tịt mắt lại, suýt chút nữa cho rằng sơn động này sắp sụp.

Nhưng cửa đá không chút sụt mẻ, không hề bị một kích rung trời này chém mở ra.

Đường Phong trầm tư đi về phía trước, thấy trên tấm cửa đá xuất hiện một vết rạn thật sâu, sâu đến ba tấc. Không hổ là Huyền Vũ Thạch, một đao vừa rồi, ngay cả Thiên Giai thượng phẩm cũng chưa chắc đỡ được, nhưng chém vào chỉ để lại một chút vết rạn đó.

Cực kỳ có triển vọng! Đường Phong sợ nó không chút hao tổn gì, nếu quả thật như vậy thì không thử nữa mà nhanh chóng rời đi là tốt nhất. Nhưng hiện tại nếu đã xuất hiện vết rạn, vậy cũng có nghĩa là mình có thể phá vỡ được tấm cửa đá đó.

Không hề do dự, Đường Phong lần thứ hai giơ cao Cuồng Lô Dao lên, tại tiếng sấm lớn ầm ầm, một đao chém xuống.

“Ầm ầm ầm...” liên tiếp hơn mười đao chém xuống, tấm cửa đá cuối cùng không thể trụ được, đã ầm ầm vỡ vụn tại một đao cuối cùng, đá bay tán loạn. Mũi đao cuối cùng chém ra Đường Phong cũng trực tiếp chạy ào vào trong thạch thất.

“Phụt”, một âm thanh vang lên truyền tới. Tai của Đường Phong khẽ động, bản năng cảm giác âm thanh có chút bất thường. Nếu như đao khí vừa rồi rơi bỏ vào tảng đá, căn bản không phát sinh loại âm thanh này, âm thanh này... Rõ ràng là như tiếng đao khí đâm vào cơ thể người.

Thật sự có người? Nhưng vì sao không có tiếng kêu thảm truyền đến?

Nhìn xuyên qua bụi bặm tràn ngập ở phía trước, mượn ánh sáng dịu của dạ minh châu, khi thấy rõ tình hình bên trong, trông mắt của Đường Phong trong tức khắc cứng lại.

Trong này... Quả thật là có người, mà người này hẳn còn biết.

Chung Sơn! Là một trong hai vị cao thủ Linh Giai của Chung gia trước đây có tới Bạch Đế Thành, toàn thân phòng ngự có thể nói là vô địch, thủ đoạn xuất thần nhập hóa, lúc đó Đường Phong suýt nữa thua dưới tay y, nếu không phải bản thân có tốc độ nhanh thì sớm đã chết ở Bạch Đế Thành rồi.

Thấy diện mạo của Chung Sơn, phản ứng đầu tiên của Đường Phong là nhanh chóng chạy trốn. Trước mặt cao thủ Linh Giai, căn bản mình không có tư cách. Huống chi, hôm nay còn mang theo Đường Điểm Điểm phiền toái, không chạy thì chỉ có chết!

Nhưng, tình huống của Chung Sơn lúc này rất quỷ dị khiến Đường Phong hơi chần chừ. Y ngồi ngay ngắn trong thạch thất, một đường đao sắc vừa rồi của mình chính diện chém xuống người y, làm y phục của y bị phá vỡ mà không hề tạo chút thương tổn trên người y, chỉ là trên người y để lại một dấu vết tím sẫm mà thôi. Phòng ngự của người này quả nhiên là mạnh mẽ, một kích của mình dù có uy lực phá vỡ tấm cửa đá, nhưng hiệu quả một chút cũng không có.

Khiến Đường Phong để tâm chính là, lúc này trên mặt Chung Sơn vừa xanh vừa đỏ, biến hóa khó hiểu, cương khí toàn thân cũng không khống chế được, chỉ sau một lát, Chung Sơn đột nhiên há mồm học ra một ngụm máu tươi, thần sắc vô cùng mệt mỏi.

Đường Phong chau mày lại, quả tim đột nhiên đập liên hồi, hẳn phát hiện, hình như ngày hôm nay mình bắt được cơ hội tốt rất lớn.

- Thập Thất đệ, làm sao vậy?

Đường Điểm Điểm đã đi tới, phẩy phẩy tay xua đi khói bụi mở miệng hỏi, theo ánh mắt Đường Phong nhìn lại, thấy một ông già tóc bạc trắng ngồi ở kia, khẽ khàng hỏi:

- Hẳn là ai vậy?

Đường Phong hít một hơi thật sâu, khẽ đáp:

- Chung Sơn!

Tức thì Đường Điểm Điểm biến sắc:

- Một trong sáu đại Linh Giai của Chung gia?

Hai nhà Đường Chung thù hận hai mươi năm, Đường Điểm Điểm đương nhiên biết sáu vị cao thủ Linh Giai của Chung gia là ai, lúc này vừa nghe Đường Phong trả lời ra tên của Chung Sơn, nàng đã cảm thấy toàn thân nhũn ra.

- Thập Thất đệ, chạy mau!

Giọng nói Đường Điểm Điểm run rẩy, tuy rằng miệng kêu nhưng ngay cả khí lực chạy trốn mình cũng không nhắc nổi.

Nàng lúc này chỉ là Thiên Giai trung phẩm, đâu có khả năng ngăn được cao thủ Linh Giai? Chỉ có thể đối với nguy cơ trước mắt thì kêu Đường Phong chạy trốn, chạy là phản ứng theo bản năng.

Chính vào lúc này, hai mắt của Chung Sơn đang nhắm chặt chậm rãi mở ra, tràn ngập sự phẫn nộ và oán độc, nhìn chằm chằm Đường Phong, nói:

- Tiểu tử ngươi muốn chết!

Đường Phong khẽ cười:

- Trưởng lão Chung Sơn, đã lâu không gặp, đã lâu không gặp, biệt lai vô dạng?

- Là người?

Cuối cùng Chung Sơn cũng nhìn rõ diện mạo của Đường Phong, lúc đó hắn ta chạy ra từ Bạch Đế thành đã buông lại một câu:

- Lão phu nhớ kỹ mặt mũi của tên tiểu súc sinh ngươi.

670. Chương 608: Tẩu Hỏa Nhập Ma (thượng)

Thời gian cách không lâu, hắn ta đương nhiên không quên! Lúc đó Đường Phong hung hăng chặn ngang hắn ta, nếu không phải tên tiểu tử này thừa dịp mình bị thương mà đâm mình hơn mười chỉ pháp, thì mình làm sao có thể bị đứt đoạn cương khí, dẫn đến không thể tiếp được một thương của Đường Đình Thiên, một cánh tay đã bị đánh nát như phấn.

Mấy ngày qua, mỗi khi Chung Sơn nhớ đến cánh tay bị cụt mà đau đớn lẫn oán hận vô cùng. Hận không thể lột da xé thịt Đường Phong, hút máu ăn thịt! Hôm nay gặp mặt kẻ thù, đương nhiên là vô cùng tức giận.

Nói xong một câu, Chung Sơn lại học ra một vũng máu!

- Trưởng lão Chung Sơn hà tất phải tức giận? Tẩu hỏa nhập ma tối kỵ nhất là tâm tình bất ổn, tuy nhiên cũng thật là, ngài cũng đã xấp xỉ bảy mươi tuổi rồi, cũng nên xuống mồ an nghỉ đi, ở lại trên đời cũng chỉ lãng phí tài nguyên tu luyện, không bằng nhanh nhanh chết đi, để lại di sản cho người hữu dụng.

Đường Phong ra sức nói những lời độc ác khiến Chung Sơn tức giận sôi lên, nhưng cũng không thể làm gì được.

- Tẩu hỏa nhập ma?

Đường Điểm Điểm kinh ngạc.

Đường Phong cười nói:

- Nếu tỷ đang vận công trong lúc then chốt, có người ở trước mặt tỷ không ngừng chém dao vào cửa đá, tạo ra động tĩnh lớn như vậy, còn bị một đường đao cực mạnh chém vào người, tỷ cũng sẽ tẩu hỏa nhập ma thôi.

Tình huống hiện giờ của Chung Sơn trong mắt Đường Phong, trong lòng vô cùng vui mừng.

Cương khí của hắn ta căn bản không khống chế được, vừa nói là bị thổ huyết, sắc mặt mệt mỏi, lúc xanh lúc đỏ, vô cùng đau đớn, rõ ràng là dấu hiệu tẩu hỏa nhập ma.

Chẳng trách mình tạo ra tiếng động lớn như thế mà bên trong không hề có chút phản ứng gì, đoán chừng là Chung Sơn đang vận công ở thời điểm mấu chốt, dù nghe được âm thanh cũng không dám có phản ứng gì. Cuối cùng mình chém được cửa đá, một đường đao bổ xuống giữa thân thể hắn, trực tiếp cắt đứt việc vận công của hắn.

Nói như vậy, một người lúc đang tu luyện dù bị người ta cắt đứt cũng không có trở ngại gì. Nhưng một số trường hợp đặc biệt, căn bản không thể dễ bị quấy nhiễu, một khi bị quấy nhiễu có thể bị tẩu hỏa nhập ma. Tình huống Chung Sơn hiện tại chính là kiểu mẫu.

Cương khí đi ngược chiều, kinh mạch đau đớn, không ai có thể chịu đựng được. Lúc tẩu hỏa nhập ma, nhẹ thì kinh mạch bị hao tổn, thực lực giảm mạnh, nặng thì chết. Cho nên rất nhiều người khi tu luyện công pháp hoặc chữa thương sẽ lựa chọn những tình huống không có người hoặc những nơi không ai tìm đến được.

Ví dụ như lần trước Đường Phong phục dùng Linh lung biến cương đan, thời cơ quan trọng cũng không thể bị người khác quấy nhiễu, nếu có chuyện gì khiến hấn phân tâm, không chỉ công hiệu của dược không thể hấp thụ, mà còn liên quan đến tính mạng.

Sự thực quả đúng như Đường Phong đoán, Chung Sơn thật sự là tẩu hỏa nhập ma rồi.

Lần trước hấn ở trong thành Bạch Đế đã bị ăn thiệt thòi nhiều, các cao thủ Thiên Giai mang theo không chỉ hầu như tử thương không còn, ngay cả chính mình cũng bị một thương của Đường Đình Thiên làm nát một cánh tay, kết quả không chỉ thù lớn chưa trả, còn tăng thêm oán mới. Lúc đó nếu không phải Chung Ảnh dựa vào tốc độ của bản thân dẫn hấn thoát đi, hấn căn bản không thể chạy thoát.

Lúc trở lại Chung gia, Chung Sơn liền đến đây ngồi chữa thương. Chỉ là chuyện này can hệ trọng đại, ngoại trừ năm vị cao thủ Linh Giai của Chung gia biết ra, còn không ai biết cả. Huống chi, thạch thất này từ bên ngoài không dễ đánh mở ra được, cho nên Chung Sơn yên tâm ở chỗ này.

Việc vận công chữa thương này mất khoảng mấy tháng. Đến hôm nay nội thương cũng gần như là khôi phục, duy nhất cánh tay bị cụt lại không thể dài ra, khiến trong lòng Chung Sơn đau đớn khôn cùng!

Sự việc tối nay tại Chung Linh cốc, Chung Sơn cũng không biết được. Hấn toàn tâm toàn ý ở chỗ này vận công chữa thương, đâu có quan tâm động tĩnh bên ngoài. Ngay cả đám người Đường Phong chạy tới trong cấm địa này đánh chết ba Thiên Giai thượng phẩm Chung Gia, náo loạn ầm ĩ, cũng không hề kinh động hấn.

Tận đến vừa rồi, Đường Phong liên tục dùng hơn mười đao chém cửa đá, toàn bộ sơn động đều lay động không ngừng, hấn mới có chút phát hiện ra, nhưng mặc dù phát hiện ra, hấn cũng không có cách nào ngừng việc vận công. Trong lòng đang tức giận rốt cuộc là tên đệ tử nào gây ra động tĩnh lớn ở trong cấm địa như vậy, đợi mình xuất quan nhất định sẽ trừng phạt nghiêm khắc, cửa đá liền mở ra, một đường đao sắc chém vào người hấn.

Bị Đường Phong dày vò một phen như vậy, Chung Sơn không lý nào không bị tẩu hỏa nhập ma?

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn bày ngay trước mặt khiến mình hận không thể nghìn đao vạn róc, Chung Sơn chỉ cảm thấy khí huyết trong ngực càng ngày càng không thông, hận không thể lúc này đứng lên băm hấn ra thành từng đoạn, rửa sạch nỗi nhục. Đột nhiên, hấn cả kinh, nói:

- Đây là cấm địa Chung Gia, các ngươi vào bằng cách nào?

Đường Phong cười nói:

- Trưởng lão Chung gia cũng thật hồ đồ, Chung Linh cốc hôm nay đã là thiên hạ của Đường gia ta, Chung gia... Chắc chắn, đã diệt vong rồi.

- Rầm thối!

Sắc mặt Chung Sơn đỏ bừng, thiếu chút nữa thì phun ra búng máu, bất kể thế nào cũng nhịn xuống, chỉ là thần sắc vô cùng kích động, yếu ớt nói:

- Đường gia có thực lực gì lão phu không hiểu rõ sao? Có thể tấn công được Chung Linh Cốc ư? Tiểu súc sinh ăn nói bừa bãi, thật đáng chết!

Đường Phong chau mày lại, chắc chắn nói:

- Chỉ dựa vào một nhà Đường gia đương nhiên không thể tiêu diệt Chung gia các ngươi, chỉ là... Thêm một Bố gia thì sao?

Sắc mặt Chung Sơn lập tức thay đổi, cẩn trọng nhìn chằm chằm vào mắt Đường Phong, căn bản nhìn không ra hắn nói thật hay giả, liền lẩm bẩm:

- Không thể nào, Bố Trường Hải sao dám có hành động như vậy, hắn dám động tới Chung gia ta, toàn bộ gia tộc Linh Mạch chi địa cũng sẽ không chịu để yên đâu.

Đường Phong thản nhiên nói:

- Trưởng lão Chung Sơn phải biết rằng, qua ba tháng nữa là đến đại tỉ thí gia tộc, hôm nay các gia tộc tại linh mạch chi địa này nhiều mà linh thạch sản xuất càng ngày càng ít, Đường Phong tuổi nhỏ, tới đây thời gian ngắn ngủi, dù không thấy rõ tình thế nhưng cũng hiểu rõ một việc, gia tộc càng ít, những linh thạch được phân chia càng nhiều! Ừm, nhiều ngày trước, Trang gia hình như cũng đã đồng ý hợp tác với gia tộc khác tiêu diệt Lý gia rồi.

Chung Sơn giật mình. Lý gia, một gia tộc Linh Giai thực lực cũng không kém Chung gia, hơn nữa còn có quan hệ đồng minh với Bố gia, cũng giống như quan hệ giữa Chung gia và Trang gia.

- Người nói, Bố Trường Hải và Trang Chính Dương ngầm ngầm thông đồng làm vậy, thách thức thiên hạ, mỗi bên tiêu diệt một gia tộc đồng minh của đối phương ư?

Sắc mặt Chung Sơn trắng bệch hỏi.

- Điều này ta không rõ lắm.

Đường Phong nhún vai:

- Nhưng hôm nay linh mạch chi địa thực sự tinh phong huyết vũ, hắc ám bao phủ.

671. Chương 608: Tẩu Hỏa Nhập Ma (hạ)

Không thể nói quá nhiều, để lại lo lắng càng nhiều. Chung Sơn lại càng nghĩ nhiều, tiếp theo càng dễ đối phó. Điều này cũng là nguyên nhân vì sao lúc cao thủ quyết đấu là lúc thích hợp để công kích, tuy rằng Đường Phong không được coi là cao thủ, nhưng cũng biết đối phó với một Linh Giai, chỉ dựa vào thực lực bản thân là có chút hảo huyền.

- Ha ha ha...

Chung Sơn đột nhiên cất tiếng cười to:

- Người cho là lão phu sẽ tin lời nói của người sao? Quả thực là những lời vô căn cứ! Lão phu mặc dù tẩu hỏa nhập ma, nhưng đối phó với loại thấp kém như người thì dễ như trở bàn tay!

- Vậy thử là biết.

Đường Phong thò tay cầm Cuồng Lôi đao đang cắm trên mặt đất, chăm

Duệ kim khí đánh đầu thẳng đó, cương khí phòng ngự kiên cố, dưới sự kết hợp của hai thứ kết thì người chiếm ưu thế trước. Tuy nhiên cương tâm của Đường Phong vẫn chưa hoàn toàn dung hợp với duệ kim khí, nếu như hoàn toàn dung hợp, thì lực sát thương càng mạnh hơn.

Đương nhiên, điều này cũng là nguyên nhân khiến lúc này công lực của Chung Sơn hao tổn nhiều, bằng không chín ngọn phi đao này không có khả năng khiến hắn bị thương đến mức như thế. Lúc tại trong thành Bạch Đế, Thiên Lô Thần Mộc Kiếm của Lô Tẩu chém vào cánh tay Chung Sơn mà cũng không mấy may làm hắn bị thương.

Đã làm thì làm cho xong, giữa lúc Chung Sơn đau đớn kêu thảm thiết, Đường Phong lần thứ hai phóng ra phi châm.

Không chút sơ hở! Hơn mười chiếc phi châm nhỏ như lông trâu bao phủ toàn bộ các bộ phận trọng yếu toàn thân của Chung Sơn, Chung Sơn căn bản là không có ý niệm né tránh phòng ngự trong đầu, hơn mười ngọn phi châm này toàn bộ đâm trúng!

- Mắt của ta.

Chung Sơn kêu thảm thiết liên tục, đôi mắt đã bị phi châm cắm vào, trông mắt đen trắng từ khóe mắt chảy ra, diện mạo vô cùng thê thảm.

Tứ chi mất ba, hai mắt bị mù, kinh mạch bị hao tổn, Chung Sơn đã thật sự trở thành một phế nhân!

Họa địa vị lao, thiên la địa võng! Đường Phong càng thêm hăng hái, đối mặt với Chung Sơn chẳng khác gì cọc gỗ thỏa thích thì triển thủ pháp ám khí đứng đầu của Đường Môn, mỗi một ám khí cương binh đều được đều được kỳ công rèn đúc bởi Tần Tứ Nương và Thang Phi Tiểu. Ám khí mang theo lực đạo trùng kích tới làm Chung Sơn liên tục lui về sau, bị ép tới tận góc tường. Toàn thân bị cắm trên trăm chiếc phi đao, hơn mười phi châm, máu nhuộm đỏ cả quần áo, khiến hắn hoàn toàn biến thành một huyết nhân.

- Truy Tinh Trục Nguyệt.

Âm thanh Mộng ảo của Đường Phong vang lên, hai tay liên tục cử động, vô số ám khí không ngừng nghỉ bắn tới phía Chung Sơn, liên tục không dứt.

Truy Tinh Trục Nguyệt, người không ngã, ám khí không ngừng!

Trong toàn bộ thạch thất, chỉ còn lại tiếng động của ám khí xé vào không khí, cùng với âm thanh cắm vào cơ thể, kim quang lấp lánh, giữa Đường Phong và Chung Sơn kim quang hầu như gắn với nhau thành một đường thẳng tắp.

673. Chương 609: Cao Thủ Linh Giai, Uất Nghẹn Mà Chết (hạ)

Một hơi phóng ra ít nhất một trăm phi đao, Chung Sơn đầm máu chẳng khác gì con nhím, ủ rũ cuộn mình tại trong đó.

Thế nhưng Đường Phong phát hiện hắn còn chưa chết! Không hổ là cao thủ Linh Giai, tính mạng ương ngạnh đến vậy. Nhưng cũng được, Chung Sơn hiện tại chưa chết, cũng không thể nào sống được, trừ phi hắn phục dụng thánh dược Bất Tử Kim Đan thì mới có thể cứu được mạng hắn.

Tuy nhiên loại Kim Đan Bất Tử này chỉ có một viên ở trong tay Đường Phong mà thôi.

Đưa tay rút Cuồng Lô Dao cắm trên mặt đất, Đường Phong chuẩn bị tiến lên cho hắn một kích cuối cùng, chấm dứt tính mạng của hắn!

- Ha ha ha ha. .

Chung Sơn đột nhiên như rối loạn thần kinh khê bật cười, trong miệng không ngừng học ra khối máu, còn có một ít nội tạng bị vỡ nát.

Thần sắc Đường Phong cứng lại, bước chân nhanh hơn.

- Lão phu...không ngờ chết...trên tay người, lão phu không cam lòng...không cam lòng, lão phu cho dù có chết...cũng phải chôn cùng người!

Câu nói cuối cùng của Chung Sơn gần như là gào lên, nói xong, cương khí trên người đột nhiên mãnh liệt.

Không xong rồi! Đường Phong cả kinh, nhanh chóng tiến lên mạnh mẽ đánh xuống một đao rồi lùi ngay, đáng tiếc quá muộn, quả đấm của Chung Sơn đã đỡ được, cương khí toàn thân bộc phát ra, quán nhập cương khí vào mặt đất.

Cao thủ Linh Giai trước khi chết toàn lực bạo phát, cương khí hung mãnh dao động cả bốn phía, ngay lúc Đường Phong một đao đánh xuống đầu Chung Sơn, chính là lúc mình bị lực đạo cuồng bạo kia cuốn đánh bay ra ngoài.

Ngay sau đó, toàn bộ sơn động cấm địa Chung gia đều rung chuyển, đây không phải là mức độ rung chuyển bình thường, mà là rung chuyển sắp sụp. Chung Sơn trước khi chết đã trút toàn bộ cương khí xuống đất, cuốn toàn bộ khu vực cấm địa xung quanh.

Chung Sơn vốn tu luyện công pháp thuộc tính thổ, phá hủy sơn động ở đây đối với hắn quá dễ dàng.

Sau khi Đường Phong chém giết Chung Sơn không dám dừng lại, trực tiếp theo đường cũ chạy trốn ra ngoài, một khối tường đá lớn phía sau rơi xuống, sợ rằng không bao lâu nữa, sơn động sẽ hoàn toàn sụp đổ.

Thoát ra được một khoảng cách rất xa, Đường Phong phát hiện Đường Điểm Điểm cũng đã chạy tới bên cạnh mình, liền hô to:

- Lục tỷ nhanh chạy đi.

Đường Điểm Điểm ngay tức khắc dừng bước chân, giọng nói như khóc:

- Thập Thất đệ, đệ không...

Đường Phong vội giải thích với nàng, trực tiếp nắm lấy tay nàng, kéo mạnh chạy ra bên ngoài.

Không bao lâu, hai người đã vọt tới vị trí lối vào sơn động không xa, vừa đúng lúc, toàn bộ sơn động đều sụp đổ xuống. Đường Phong lập tức đẩy mạnh Đường Điểm Điểm, toàn thân nàng thành một người nửa hình cung, để nàng xô vào trước mặt mình, đồng thời mở miệng:

- Lục tỷ, đặc tội rồi.

Vừa nói vừa duỗi chân đạp lên cái móng của vĩnh lên của Đường Điểm Điểm, lập tức khẽ phát lực mạnh, trong tiếng hét của Đường Điểm Điểm, nàng như mũi tên rời khỏi dây cung trong nháy mắt thoát ra khỏi sơn động, lăn vài vòng trên mặt đất, phất sau tiếng động ầm ầm truyền đến, toàn bộ mặt đất đều rung lên.

Đến lúc nàng ổn định thân hình quay đầu nhìn lại, đã thấy cấm địa Chung gia hoàn toàn sụp đổ, mà Đường Phong... Không thấy bóng dáng.

- Thập Thất đệ...

Đường Điểm Điểm gào lên xé ruột, vừa khóc vừa vọt tới, dùng sức gạt đá vụn.

Nàng còn chưa gạt được vài khối, cách đó không xa có tiếng động truyền đến, ngay sau đó cái đầu của Đường Phong từ nơi đó ló ra, quay đầu nhìn bốn phía, chìa tay với nàng, nói:

- Lục tỷ, phiên tỷ kéo đệ một cái, tiểu đệ bị kẹt ở đây!

Thấy bộ dạng buồn cười của Đường Phong, Đường Điểm Điểm đang khóc không kìm nổi bật cười, nhanh chóng bước đến dùng tay kéo hắn ra. Đường Phong lại dùng chút lực, trong nháy mắt thoát ra từ trong đá vụn.

Quay đầu lại nhìn cấm địa Chung gia, Đường Phong không khỏi rủa một tiếng:

- Chết tiệt!

Từ lâu hắn đã không mắng chửi người khác rồi, trừ phi gặp phải chuyện gì mà hắn không thể chịu đựng được. Ví dụ như hiện tại, Chung Sơn là cao thủ Linh Giai đầu tiên mà đến tận lúc này Đường Phong mới

có thể giết được. Hắn vốn đang nghĩ phương ngưng luyện âm hồn đối phương ra, đây chính là âm hồn của một Linh giai nhà!

Theo sự tăng lên thực lực của bản thân Đường Phong, gặp phải kẻ địch lại càng ngày càng mạnh, vốn thi triển Tá Thi Hoàn Hồn mượn âm hồn của Thiên Giai thượng phẩm đã mơ hồ thấy chưa đủ dùng. Nếu như có thể cô đọng ra âm hồn của một cao thủ Linh Giai, vậy sau này gặp phải nguy hiểm thì sẽ có hơn một sát thủ. Huống chi lực lượng cương tâm của Chung Sơn mình dùng để phòng ngự là chính. Một khi gặp phải kẻ địch không đánh lại được, mượn năng lực lúc còn sống của Chung Sơn để chạy trốn cũng không vấn đề gì.

Thế nhưng hiện tại...Sơn động đã hoàn toàn sụp, Chung Sơn cũng chết ở tại bên trong đó, đâu còn có thể tìm được thi thể của hắn để ngưng luyện? Đường Phong đau lòng như mình bị khoét vài cân thịt.

Tuy nhiên tốt xấu gì lúc này đây thu hoạch cũng không kém, quay lại nhìn được viên bên ngoài một chút, dược liệu đang sinh trưởng khỏe mạnh đã bị hái hơn phân nửa, còn lại cũng chỉ là một đồng hỗn độn, giống như bị heo ủi phá, chắc là do bạo tay của Đường Long và Đường Tử Thư, mà hai người này đã không còn ở tại dược viên nữa.'

- Đi nhanh đi.

Đường Phong gọi Đường Điểm Điểm, kéo nàng nhanh chóng chạy ra khỏi Chung Linh Cốc, bên Cẩm địa Chung gia tiếng động lớn như vậy, muốn không bị người khác phát hiện cũng khó. Một khi cao thủ Chung gia tấn công tới bên này, đến lúc đó muốn chạy cũng không được.

Trên đường bỏ chạy, Đường Phong phát hiện sau nơi ở Chung gia lửa ngút trời, không biết là ai phóng hỏa lớn, cháy đỏ rực lên tận trời. Vô số người Chung gia đang bận rộn cứu hỏa, lúc hai người chạy ra ngoài không hề gặp phải sự ngăn cản gì.

Ngay lúc Đường Phong mang theo Đường Điểm Điểm rời khỏi Chung Linh Cốc là lúc trên chiến trường tại

- Chúng ta còn giết một cao thủ Linh Giai.

Đường Long khẽ cười nói:

- Lục muội nên đi ngủ đi, cao thủ Linh Giai nói giết là giết hay sao?

Đường Điểm Điểm âm ỨC nói:

- Thật sự là giết mà. Tên Chung Sơn kia các huynh cũng biết, y ngồi ở trong đó chữa thương, bị chúng ta quấy rối, sau đó thì tẩu hỏa nhập ma, tiếp đó là bị Thập Thất đệ chửi rửa mà chết...

Đường Long và Đường Tử Thư ngăn ra, vô cùng kinh ngạc nhìn Đường Phong hỏi:

- Là chết thật ư?

- Khụ khụ...

Đường Phong ho nhẹ một tiếng:

- Là vận số tên Chung Sơn không tốt, không có gì hay mà nói cả. Trước tiên phân chia mấy thứ này đi, bằng không thì chờ phụ mẫu ta trở về mà thấy là không xong đâu.

Hai người kia cũng không giống như Đường Điểm Điểm dễ bị lừa gạt, Đường Phong thật sự không muốn nói thêm về chuyện Chung Sơn nữa.

Đường Long và Đường Tử Thư nghe vậy gật đầu, Đường Long nói:

- Nếu đồ vật ở đây hầu hết là do các người lấy được, vậy thì Thập Thất đệ làm chủ phân chia ra đi, nhị ca không oán gì cả!

- Ta cũng vậy.

Đường Tử Thư gật đầu.

Đường Phong chỉ trầm ngâm chốc lát, cũng không chối từ, nhìn lướt qua số linh thạch này một chút, rồi đem chia làm ba phần đẩy về trước mặt ba người.

Đường Tử Thư vội vàng nói:

- Thập Thất đệ làm gì vậy? Ở đây chúng ta có bốn người, đệ lại chia linh thạch làm ba phần, đệ một viên cũng không cầm, vậy làm sao chúng ta dám nhận?

Đường Phong biết bọn họ sẽ từ chối. Chỉ là trong không gian mị ảnh của mình còn có mấy trăm khối linh thạch, thậm chí còn có bảy mươi tám khối linh thạch trung cấp, ba khối linh thạch cao cấp vẫn chưa hề động tới, nếu giành những thứ này với bọn họ thì lòng sao yên?

Nghe Đường Tử Thư nói vậy, Đường Phong cười đáp:

- Tiểu đệ làm vậy đương nhiên là có lý do, hơn nữa cũng có chút tâm tư.

Đường Long nói:

- Nếu Thập Thất đệ không nói rõ căn nguyên, chúng ta sẽ không thể tiếp thu cách chia như vậy.

676. Chương 611: Tồn Thất Thê Thảm (hạ).

Đường Phong nói:

- Vậy tiểu đệ nói thẳng, thứ nhất hiện giờ ta chỉ là Thiên Giai hạ phẩm, chưa cần dùng đến linh thạch để phụ trợ tu luyện, khác với nhị ca tam ca các người, các người đã tới Thiên Giai thượng phẩm. Sau nay muốn đạt tới Linh Giai ắt không thể thiếu linh thạch được. Thứ hai...đệ không lấy linh thạch, nhưng lại muốn được liệu này. Những dược liệu này đối với ta mà nói rất hữu dụng, mong được thành toàn.

Dược liệu tại linh mạch chi địa sản xuất ra sao có thể kém? Mạc Lưu Tô hiện nay chế thuốc cần đủ loại dược liệu quý giá, nếu mang về cho nàng có thể còn có chút tác dụng.

- Những dược liệu này đối với chúng ta mà nói căn bản là vô dụng, nếu Thập Thất đệ cần thì cầm đi. Nhưng linh thạch này vẫn phải chia thành bốn phần!

Đường Long nói như đinh đóng cột, căn bản không cho thương lượng.

Đường Phong lại đầu đầu, trong lòng biết nhị ca hẳn không muốn là người lợi dụng, lập tức nói:

- Vậy thì, tiểu đệ cầm vài khối, nhị ca ngàn vạn lần đừng từ chối nữa.

Nói xong, Đường Phong vừa đi qua trước mặt mỗi người cầm lên một khối linh thạch.

Tuy rằng Đường Phong chỉ lấy ba khối nhưng hẳn lại độc chiếm dược liệu trân quý, cách thức phân chia như vậy mặc dù không đúng ý nguyện mọi người nhưng dù sao cũng miễn cưỡng chấp nhận được.

Phân chia linh thạch xong, đan dược còn lại cũng chia theo bình quân, theo nhu cầu. Những đan dược này không quá quý trọng, nhưng cũng là đan dược hỗ trợ tu luyện có thể gia tăng một chút công lực.

Tiếp theo là đến vài thanh thiên binh kia. Trên tay Đường Phong không thiếu thiên binh, Đường Điểm Điểm lại đã có Hoan Ca Kiếm. Chỉ có Đường Long và Đường Tử Thư mỗi người lấy một thanh, còn lại lại được Đường Phong thu vào trong túi.

Tiếp sau đó chính là quyển bí kíp võ công. Mấy người đều hiểu đạo tu luyện cần tinh chứ không phải ở nhiều, đương nhiên sẽ không cảm thấy hứng thú đối với bí kíp võ công của Chung gia, điều này Đường Phong lại được lời.

Toàn bộ đồ vật đều phân chia xong, ngoài trừ Đường Phong ra ba người kia đều vui mừng lộ rõ trên mặt. Đêm qua có thể nói là gặt hái lớn, đi vào Chung Linh cốc chém giết hơn mười đệ tử Chung gia, trong đó bao gồm ba người lựa chọn tham chiến đại tỉ thí gia tộc, cùng với một vị cao thủ Linh Giai, lại còn cướp sạch vài mẫu dược viên của Chung gia, phóng hỏa đốt nhà Chung gia.

Không có hành động nào là không vĩ đại! Mà tất thấy những điều đó, hầu như đều là công lao của Đường Phong. Trong lòng mọi người hiểu rõ, Đường Long hôm nay cũng không dám xem thường Đường Phong nữa.

- Mọi người về nhà mình đi. Việc đêm qua ngàn vạn lần không được tiết lộ ra ngoài.

Đường Tử Thư căn dặn một câu, tuy rằng đêm qua bọn họ có công lao không nhỏ, nhưng dù sao cũng là lén lút chạy tới đó, nhờ bị gia chủ biết được, việc trách phạt chắc chắn không tránh được. Đương nhiên, đổi lại cũng sẽ giành được sự khen thưởng lớn. Nhưng so với những thu hoạch này mà nói, khen ngợi của gia tộc chẳng đáng kể gì.

Đường Tử Thư và Đường Long lập tức cáo từ, lúc đi tới cửa, Đường Long đột nhiên quay đầu lại nói:

- Thập Thất đệ, tên Chung Sơn kia có thật là bị người chửi rủa mà chết không?

Đường Phong gật đầu.

Đường Long gơ ngón cái lên:

- Thập Thất đệ chửi hay lắm, mắng giỏi lắm, ha ha ha!

Đường Điểm Điểm lấy tay che miệng nhỏ nhắn ngáp:

- Thập Thất đệ, ta cũng đi,

Một đêm lẫn lộn, thể xác và tinh thần nàng mệt mỏi, hiện giờ thậm nghĩ nhanh chóng trở về ngủ thôi.

- Uhm, Lục tỷ đi thông thả.

Đường Phong khẽ cười.

Cùng lúc đó, cấm địa Chung gia, một đồng người đứng trước sơn động sụp đổ, kinh ngạc nhìn. Sắc mặt Chung Bồ Sở tái mét, toàn thân không ngừng run rẩy. Thần sắc trong một đêm dường như đã già thêm mười tuổi.

Toàn bộ sau cốc Chung gia là một mảnh hỗn độn. Chỗ lửa cháy lớn sau nhà tuy đã được dập nhưng hơn mười sương phòng đã bị thiêu hủy, thủ đoạn kẻ địch ti tiện khiến người khác phẫn nộ.

Đêm qua, Chung gia tổn thất thảm trọng trăm năm chưa gặp, mặc dù là hai mươi năm trước tổn thất trong cuộc đại chiến với Đường gia nhưng cũng không bằng lần này.

Đệ tử gia tộc tử vong hơn ba trăm, trong đó Thiên Giai chết hơn bảy mươi người, Thiên Giai thượng phẩm thì có mười người! Tổn thất như vậy tại trong linh mạch chi địa, ngoại trừ hai nhà Trang Bố có thể tiếp nhận ra, bất luận gia tộc khác đều không thể tiếp nhận, Chung gia cũng không thể!

Chỉ một đêm, một đêm mà thôi!

Tuy rằng những tổn thất này thảm trọng, nhưng cũng không đến mức khiến Chung Bố Sở tức giận đến như vậy. Khiến cho hắn ta để tâm chính là tổn thất trước mắt.

Một số đệ tử Chung gia đã làm thông thông đạo sơn động bị sập, mang mấy thi thể máu thịt lẫn lộn từ bên trong ra, tất cả đều là thi thể của đệ tử tham gia đại tỉ thí gia tộc trong ba tháng tới.

Bọn họ đã chết, ba tháng sau Chung gia lấy ai tham chiến? Chung Bố Sở chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, thân thể già nua khê lão đảo.

Ngay khi đệ tử Chung gia mang thi thể cuối cùng từ trong ra thì là lúc Chung Bố Sở không kìm được nữa, học ra một ngụm máu tươi, lão đảo vài bước, suýt nữa thì ngã!

Đó là một thi thể không đầu, nhưng từ cách ăn mặc và thể trạng xem xét, rõ ràng là Chung Sơn mấy tháng trước đã đi vào cấm địa bế quan chữa thương!

Toàn bộ người Chung gia đều trầm mặc. Một cao thủ Linh Giai của Chung gia tại cấm địa lại bị người ta chém đầu, sĩ nhục như vậy thật không ai chịu đựng được.

- Đường gia! Ta muốn các ngươi chết không được yên lành!

Chung Bố Sở ngửa mặt lên trời gào, âm thanh tang thương phẫn nộ vang vọng toàn bộ Chung Linh cốc.

Đêm qua, không chỉ có toàn bộ người Chung gia trắng đêm không ngủ, thì ngay cả Đường gia cũng như vậy.

Bốn vị Linh Giai Đường gia mang theo hai trăm Thiên giai đi vào Chung linh cốc báo thù. Chuyện này rất nhiều người biết, sự việc liên quan đến lợi ích cùng sự an nguy của người thân gia tộc, bọn họ làm sao mà yên lòng đi ngủ được?

Trời còn chưa sáng, trước cửa chính nhà lớn của Đường gia đã tụ tập vô số người mong mỗi chờ đợi. Theo thời gian trôi qua, càng lúc càng nhiều người tới đây tụ tập. Cũng may bốn người Đường gia trở về sớm hơn một chút, hơn nữa lại lén lút đi vào từ cửa sau, bằng không chắc chắn sẽ bị những người đó chặn kín.

Người tuy nhiều nhưng lại vô cùng yên lặng. Thần sắc trên mặt mọi người đều lộ vẻ sốt ruột. Bọn họ biết đệ tử Đường gia lần này mạo hiểm đi vào trong Chung Linh cốc là nguy hiểm đến tính mạng, hai trăm người đi vào, không biết có bao nhiêu người trở về mà không bị tổn hao gì.

Chờ đợi đến giờ Thìn, bốn vị Linh giai Đường gia mang theo một đội nhân mã cuộn cuộn xuất hiện trong tầm mắt mọi người, những người Đường gia đang chờ đợi này đều hoan hô, nghẹn ngào.

Bởi vì đệ tử Đường gia trở về này tuy rằng hầu hết người nào cũng bị thương, hai tay người nào cũng dính đầy máu tươi, thậm chí có mấy người còn mất cánh tay, gãy chân, được người khác khênh về, nhưng số người trở về dù sao cũng vượt qua mong muốn của mọi người.

677. Chương 612: Ai Làm, Đứng Ra (thượng)!

Đưa mắt nhìn toàn bộ, ít nhất có hơn một trăm năm mươi người bình an trở về. Hơn một trăm năm mươi người này chậm rãi đi tới, mang theo sát khí máu tanh ngút trời, thế nhưng trên mặt người nào cũng đều tràn ngập sự vui mừng của đại cừu đã báo.

Các đệ tử Đường gia chờ tại cửa chính nhanh chóng tiến lên đón lấy mấy người anh em ruột thịt bị thương rất nặng nhanh chóng đưa vào bên trong nhà cứu chữa. Những đôi mắt còn lại trông mong nhìn hai vị gia chủ, chờ đợi một đáp án đối với việc đêm qua tập kích bất ngờ. Mặc dù từ những dáng vẻ vui mừng của đệ tử Đường gia đã đoán biết ra một chút manh mối, nhưng dù sao cũng không thể chứng thực được.

Đường Ngạo nhìn lướt qua mọi người, dùng giọng nói thông thả trầm thấp, ngắn gọn nói:

- Thắng!

Thực sự thắng. Có thể ở trong Chung Linh cốc giết xong lại quay ra, hai trăm người mang đi trở về hơn một trăm năm mươi người, bất luận tình hình phía bên Chung gia thế nào, Đường gia cũng thắng! Huống chi, tổn thất bên Chung gia thảm trọng, con số đệ tử tử thương nhiều hơn so với Đường gia. Tuy rằng Đường Ngạo không biết cầm địa Chung gia rốt cuộc xảy ra chuyện gì nhưng cũng biết tuyệt đối không phải là chuyện tốt. Nhất là Chung Sơn cuối cùng bạo phát khí thế Linh Giai, khiến Đường Ngạo càng lưu tâm.

Mọi người Đường gia sau giây lát trầm mặc thì bùng lên tiếng hoan hô vang vọng đất trời, đình tai nhức óc.

- Tất cả đi nghỉ ngơi đi. Ai có thương chữa thương, không bị thương thì khôi phục, trong thời gian này phải canh phòng nghiêm ngặt Chung gia đến trả thù!

Đường Ngạo phất phất tay nói, dứt lời đi vào nhà lớn Đường gia, để mặc đệ tử Đường gia vui sướng cùng nhau.

Hơn một trăm năm mươi người trở về nghiễm nhiên trở thành công thần của Đường Gia. Một số đệ tử Đường gia này không thể đi vào mặc sức để một hai huynh đệ tỷ muội thân quen tóm lấy không ngừng hỏi về trận chiến đêm qua. Nghe bọn họ thuật lại tình hình mình tự tay đâm cừu địch thì càng cảm thấy hả lòng hả dạ.

Tuy nhiên, những người trở về này đều không ngoại lệ cùng cảm thấy nghi hoặc đối với hai sự kiện. Một là lúc trời sắp sáng sau Chung Linh cốc một cao thủ Linh Giai bạo phát khí thế, cầm địa Chung gia sụp đổ, hai là sau nhà Chung gia bị đốt cháy.

Hai sự việc này quá mức kỳ lạ không ai hiểu rốt cuộc xảy ra chuyện gì. Dù sao nơi đó là hậu phương lớn của Chung gia, Đường gia chỉ có đi hai trăm người, hẳn là không ai có thể đánh giết tới đó.

Tuy nhiên bọn họ cũng biết, lúc này đây nhiều người trở về như vậy cũng là nhờ phúc của hai sự kiện đó. Lúc giây phút rút lui sau cùng, nếu không có hai sự kiện đó lôi kéo sự chú ý của hầu hết các đệ tử Chung gia, bọn họ không thể dễ dàng chạy thoát ra khỏi Chung Linh cốc, số người tử thương tuyệt đối chỉ tăng chứ không giảm.

Nhưng, rốt cuộc là ai có bản lĩnh lớn như vậy? Tất cả mọi người đều không hiểu.

Đường Phong đang ở trong Thính Tuyên Cư tắm rửa, thay đổi y phục sạch sẽ, đợi một lát sau, Đường Đình Thiên và Diệp Dĩ Khô cũng đều đã trở về. Tuyết Nữ cố ý qua quan sát Đường Phong một chút, phát hiện hẳn không có gì khả nghi, lúc này mới yên lòng.

Sự náo nhiệt của Đường gia kéo dài vài ngày, đã trong nhiều ngày rồi, hầu như mọi người đều bàn luận đại chiến đêm hôm đó tại Chung Linh Cốc, tự mình trải qua thì thao thao bất tuyệt, hoặc giải thích đúng sự thật, hoặc trắng trợn nói khoác, những người nghe khác được như bị say rượu.

Đường Gia Bảo mấy ngày nay cũng phòng thủ nghiêm mật, chỉ sợ người Chung gia trong cơn tức giận quay về dấy binh đến xâm phạm. Nhưng, Chung gia lần này bị lỗ vốn lớn như vậy nhưng không hề có động tĩnh gì, dường như là chấp nhận. Ngược lại khiến cho Đường Ngạo, Đường Duệ có chút lo lắng.

Tuy nhiên mấy ngày sau, một thám tử hồi báo, khiến Đường Ngạo Đường Duệ hoàn toàn buông bỏ sự lo lắng.

Chung gia không phải là không muốn trả thù, mà là hữu tâm vô lực!

Trận chiến đêm đó, tổn thất của Chung gia vượt xa ngoài dự đoán của Đường Ngạo Đường Duệ. Căn cứ theo tin tức của tên thám tử này đi tìm hiểu, đêm đó tại Chung gia không chỉ chết hơn bảy mươi Thiên

Giai, trong đó bao gồm mười cao thủ Thiên Giai thượng phẩm, thậm chí ngay cả cao thủ Linh Giai Chung Sơn cũng chết oan chết uổng!

Không biết đệ tử nào của Đường gia đã một đao chém bay đầu hấn ta.

Chung Sơn đã chết, trong Linh Mạch chi địa trăm năm nay lần đầu tiên có một cao thủ Linh Giai bỏ mạng, chuyện lớn như vậy, người Chung gia dù muốn giấu diếm cũng không được.

Không chỉ Chung Sơn đã chết, ngay cả mấy đệ tử Chung gia ba tháng sau sẽ tham gia cuộc đại tỉ thí của gia tộc cũng chết gần hết. Vốn năm người được chọn giờ chỉ còn lại yêu nữ Chung Lộ kia còn đang sống tạm nhân thế, cảm địa Chung gia đã sụp đổ, hoàn toàn biến thành một đồng phế tích.

Gia chủ Chung gia Chung Bồ Sở khí huyết công tâm, tức giận thổ huyết tại chỗ trọng thương, chán nản không phấn chấn. Nghe đồn cũng chẳng mấy chốc mà rời bỏ nhân thế, hiện giờ đang ở trong Chung Linh cốc dưỡng thương.

Gia chủ tức giận đến nội thương, một cao thủ Linh Giai bị chết, cảm địa bị hủy, đệ tử Chung gia hiện tại nhân tâm hoảng hốt, đâu có tâm tình mà đi báo thù Đường gia?

- Tin tức này là thật?

Ngay khi biết được tin tức này hai người Đường Ngạo và Đường Duệ xưa nay thần sắc không dao động thì lập tức thay đổi, cả người hai vị lão nhân kích động run lên.

Tuy rằng đã dự đoán Chung Sơn đại khái chẳng có kết cục tốt gì rồi, nhưng khi bọn họ biết được Chung Sơn thật sự bị người ta một đao chặt bỏ đầu chết đến mức không thể chết hơn được nữa, sao có thể không kích động chứ?

Hai mươi năm trước, đệ tử Đường gia chết trong tay Chung Sơn còn ít sao?

- Đúng vậy gia chủ!

Tên thám tử Đường gia khẳng định đáp.

Đường Ngạo Đường Duệ nhìn nhau, không kìm được phá lên cười to, tiếng cười cuộn cuộn vọng khắp toàn bộ nhà lớn Đường gia, khiến mọi người chẳng biết tại sao.

Tuy nhiên Đường Ngạo Đường Duệ cũng biết, Chung Bồ Sở bị tức thổ huyết đến trọng thương là thật, còn không lâu nữa rời bỏ nhân gian thì chưa rõ lắm. Cao thủ Linh Giai thường có tâm tính kiên định, ngay cả trong lúc nhất thời cũng khó mà chấp nhận được sự tổn thất nặng đến như vậy, nhưng cũng sẽ không đến mức đi đời nhà ma ngay đâu. Chắc là đệ tử Chung gia nghe nhầm truyền bá lung tung ra ngoài.

- Điều tra tất cả mọi người xem là ai làm?

Đường Ngạo thu lại nụ cười, ngừng sự kích động trong nội tâm mở miệng hỏi.

- Đệ tử không tra được ra, hình như người Chung gia cũng hoàn toàn không biết gì cả.

- Tiếp tục điều tra, điều tra ra, lão phu muốn hấn đẹp mặt! Đám tiểu súc sinh này dám ỷ náu ư, phạm chuyện lớn như vậy mà cũng không biết thông báo, còn thể thống gì nữa!

Đường Ngạo tươi cười đầy mặt nói.

- Vâng!

- Chờ chút!

Đường Ngạo lại gọi lại thám tử đang chuẩn bị lui đi, trầm ngâm giây lát, nói:

- Không cần người đi, lão phu đích thân tra tìm!

Nói xong, cùng Đường Duệ bước nhanh ra khỏi phòng, nhanh chóng muốn đi tìm hiểu rốt cuộc là công lao của đệ tử Đường gia nào.

678. Chương 612: Ai Làm, Đứng Ra (hạ)!

Bên trong Thính Tuyền Cư, Đường Phong đang cùng Đường Điểm Điểm bàn luận chiêu thức, sau khi trải qua trận chiến sinh tử đêm hôm đó, thực lực của Lục tỷ tăng lên rất nhiều. Cũng không thể nói là tăng lên, chỉ là trận chiến đấu đêm hôm đó đã khiến tỷ phát huy được thực lực thật sự của mình mà thôi. Đường Điểm Điểm hiện nay gần như là đủ thực lực của một Thiên Giai trung phẩm tiêu chuẩn, không còn non nớt kinh nghiệm trong chiến đấu nữa.

Hiện giờ Đường Điểm Điểm đang vô cùng đắc ý, Đường Phong cũng không đả kích nàng, chỉ dùng thực lực Thiên Giai hạ phẩm để luận bàn với nàng, ngược lại cũng bị nàng làm cho cực kỳ nguy hiểm, mấy lần suýt bị thua, nếu không phải thời khắc mấu chốt Đường Phong hơi bạo phát một chút, thì thật đúng là đã thua dưới kiếm của nàng.

Trong lúc hai người đang dây dưa thì có tiếng chuông ngân vang trầm trầm vọng đến, liên tiếp âm vang tám lần. Đường Phong dừng động tác, nghi hoặc hỏi:

- Âm thanh gì vậy?

Đường Điểm Điểm cũng biến sắc:

- Chuông Cửu khúc?

Còn chưa dứt lời, Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô cùng từ trong phòng xông ra, Đường Đỉnh Thiên chau mày, vừa đi ra ngoài vừa nói:

- Phong Nhi đi theo ta qua đó, gia chủ triệu tập.

Đại khái Đường Phong cũng đoán được âm thanh tiếng chuông Cửu Khúc là tín hiệu triệu tập đệ tử gia tộc. Chỉ không hiểu vừa rồi hai vị gia chủ còn cười lớn không ngừng, lúc này sao lại triệu tập đệ tử gia tộc?

Không bao lâu, mấy người đã đi tới một sân rộng to lớn của Đường gia. Lúc này ở đây mọi người đang tấp nập, vô số đệ tử Đường gia đang nhanh chân chạy vội đến.

Mà trên chiếc bàn dài ngay trước sân rộng, Đường Ngạo và Đường Duệ ngồi đó, sắc mặt hai người bình bình, thảnh thơi lại liếc nhìn đệ tử Đường gia tới trình diện, khiến cả đám người cảm như hén, trong lòng suy đoán không ngừng, không biết là có chuyện gì mà khiến hai vị gia chủ mất hứng.

Đường Phong và Lục tỷ đứng chung một chỗ, trốn phía sau đoàn người. Đợi một lát sau, Đường Tử Thư và Đường Long cũng đến. Hai người đó toát lên vị đạo hăng hái, rõ ràng là đã nhiều ngày sử dụng linh thạch gia tăng tu luyện, chuẩn bị ứng phó cho cuộc đại tỉ thí gia tộc sắp tới.

Đường Long và Đường Tử Thư hướng về Đường Phong gật đầu, không nói lời nào đứng bên cạnh hắn, yên lặng chờ đợi.

Mọi người đến đã gần như đông đủ, Đường Ngạo mới liếc nhìn lướt qua mọi người, chậm rãi mở miệng:

- Các đệ tử mấy ngày trước đây theo ta đến Chung Linh cốc, ra khỏi hàng!

Nghe xong những lời này, hơn một trăm năm mươi người đều đồng loạt bước lên trước, đứng thành một dãy ở đó.

- Tất cả đều ở đây sao?

Đường Ngạo lạnh giọng hỏi.

- Còn có một số người trọng thương chưa lành, đang tu dưỡng.

Lập tức có người trả lời.

Đường Ngạo gật đầu, ánh mắt sáng quắc lần lượt nhìn chăm chăm những người này một lần, sắc bén đánh giá một trăm năm mươi người này.

- Ai làm, đứng ra cho ta!

Đường Ngạo bưng một tách trà lên nhấp một ngụm, lãnh đạm nói:

- Hiện giờ đứng ra, lão phu sẽ không trách, nếu bị ta điều tra ra, các người coi chừng!

Cả đám người nghe khó hiểu, không ai biết gia chủ đang nói cái gì.

- Trong lòng người làm chuyện này hiểu rõ, còn muốn lão phu nói rõ sao? Rốt cuộc là ai làm, đứng ra cho ta!

Đường Ngạo giả bộ giận giữ, vỗ bàn thật mạnh ầm vang!

Trong lúc Đường Ngạo đang nói, Đường Duệ lại quan tâm mỗi một biến hóa trên mặt từng người, nhưng khiến hắn ta thất vọng chính là, mỗi một người đi đến Chung Linh cốc đều không có gì khả nghi cả.

- Gia tộc bị trộm báu vật gì sao?

Đường Tử Thư đứng bên cạnh Đường Phong hỏi khẽ:

- Vì sao gia chủ lại tức giận lớn đến vậy?

Đường Phong lắc đầu, hắn cũng không rõ ý tứ của Đường Ngạo.

- Hừ!

Đường Ngạo hừ lạnh một tiếng:

- Có gan làm mà không có gan nhận sao? Các người coi đệ tử Đường gia là gì? Đệ tử Đường gia đầu đội trời chân đạp đất, dám làm dám chịu, có giống như các người đầu lù đuôi, lén lút như vậy!

- Gia chủ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Một người to gan mở miệng hỏi, tự dưng bị giáo huấn, thật quá ầm ức mà.

Đường Ngạo quét mắt về người đó, khiến y sợ đến mức rụt cổ lại, ngậm chặt miệng không nói.

Lúc này Đường Ngạo mới bật cười:

- Đám tiểu tử các người, các người rốt cuộc là ai mà giết chết được Chung Sơn, lại giết ba người Chung gia được chọn tham chiến? Chuyện lớn như vậy mà không thông báo một tiếng sao, che giấu làm gì?

Một người ồ lên một trận.

- Chung Sơn bị giết ư?

Đường Đỉnh Thiên trợn mắt hỏi.

- Đúng, bị người ta một đao chém bay đầu! Ba tên được chọn tham gia đại tỉ thí gia tộc cũng bị người ta đánh chết.

Đường Ngạo gật đầu:

- Quả thật là sảng khoái, ha ha ha! Công lao lớn nhất, so với việc giết chết hơn bảy mươi Thiên Giai Chung gia còn lớn hơn. Rốt cuộc là ai làm, đứng ra trước mặt ta, lão phu không đánh đầu!

Mọi người Đường gia lập tức xôn xao, toàn bộ sân rộng giống như chợ bán thức ăn. Chung Sơn là một Linh Giai, vậy mà lại bị một đệ tử Đường gia chặt bỏ đầu, công lao này thật sự là quá lớn.

Hơn nữa mọi người quan sát, gia chủ hôm nay vô cùng vui sướng, đâu sẽ đánh công thần kia? Chắc chắn là sẽ khen thưởng người đó.

Chỉ là náo nhiệt lại náo nhiệt, nhưng không ai chính mồm thừa nhận mình làm.

Đường Long và Đường Tử Thư quay đầu liếc nhìn Đường Phong, Đường Phong ho nhẹ một tiếng, cúi đầu thấp gãi mặt, Đường Diễm Diễm thì lấy tay che nửa mặt của mình, lén lút trốn ra sau Đường Phong.

Tuy nói Chung Sơn chết là do công lao của Đường Phong, nhưng ba người được chọn tham chiến cũng là do bốn người họ hợp lực đánh chết. Đối tượng gia chủ lần này dò hỏi đến, bốn người cũng có phần.

Đường Ngạo khẽ cười:

- Không ai thừa nhận ư? Được, được lắm. Tuy rằng lão phu cũng rất tán thưởng người có công không kiêu ngạo này, nhưng lão phu cũng rất muốn biết rốt cuộc là ai có năng lực lớn như vậy.

Nói xong, Đường Ngạo quay sang bên cạnh vẩy vẩy tay, lập tức có đệ tử Đường gia cầm một chiếc khay được trù mải đổ đi ra đưa tới trên tay Đường Ngạo.

Đường Ngạo lấy tay lật tấm khăn đỏ ra, trên khay được bày ra gì đó khiến cho ánh mắt mọi người nhìn không chớp. Bởi vì đó là mười khối linh thạch tròn!

- Đây là những linh thạch còn lại cuối cùng mười năm tới, bất kể người là nam hay nữ, là lớn hay nhỏ, bất kể người là đệ tử bốn gia hay là đệ tử nhánh bên, đứng ra, mười khối linh thạch này là của người, ngoài ra còn được phong một chức vụ trưởng lão gia tộc, được trưởng lão cung phụng!

Vô số ánh mắt đỏ ngầu, chỉ riêng mười khối linh thạch này đã có sự mê hoặc lớn, hơn nữa còn được trưởng lão cung phụng, những lợi ích thu được khác xa tưởng tượng mọi người.

Trưởng lão Đường gia có thể nhận linh thạch để tu luyện, đồng thời có địa vị rất lớn trong gia tộc, nếu như lúc này có người đứng ra, có thể nói là Nhất Phi Trùng Thiên.

Nhưng lại không ai đứng ra, bởi vì Đường Phong không có tâm tư này, mà Đường Phong không đứng ra, đám người Đường Long chẳng lẽ không biết xấu hổ lại đi ra ngoài? Chuyện tối hôm đó, Đường Phong chiếm hơn nửa công lao.

679. Chương 613: Thay Thế Bổ Sung.

Đường Chiến Thiên cười hì hì nói:

- Gia chủ, ta nói là ta làm, người tin không?

- Cút!

Đường Ngạo trừng mắt với y:

- Người còn tưởng ta không biết năng lực của người sao?

Đường Chiến Thiên cười hắc hắc, ra sức xoa xoa tay.

Đường Diễm Diễm lại nói thầm sau lưng Đường Phong:

- Đâu chết người đâu!

- Người không đứng ra, vậy đừng trách lão phu không thưởng cho người.

Về mặt Đường Ngạo vui mừng, hẳn xác thực rất muốn biết rốt cuộc là ai làm, nhưng nếu người này vì lợi ích trước mắt mà đứng ra nói, ngược lại khiến cho bản thân có chút thất vọng.

Việc này cứ như vậy không giải quyết được gì, chỉ có bốn người Đường Phong biết chân tướng sự việc.

Đuổi đi một số đệ tử không liên quan gì, Đường Ngạo và Đường Duệ triệu tập các trưởng lão chấp sự trong gia tộc tới cùng nhau, có chuyện quan trọng khác thường nghị.

Trước tiên là mấy ngày trước Chung gia đến cướp đoạt Tinh Thần Thiên Nguyên Quả, Đường Hổ là một trong những người chọn tham chiến đã bị Chung Bố Sở đã thương, hiện giờ vẫn nằm trên giường. Tuy có linh đan diệu dược trợ giúp chữa thương cho y, nhưng một kích của cao thủ Linh Giai sao không hề tầm thường? Đường Hổ muốn khôi phục ít nhất cũng phải mất thời gian mấy tháng.

Cho nên Đường Ngạo muốn từ trong hàng đệ tử trẻ tuổi trong gia tộc lại chọn ra một người thay thế bổ sung, nếu như đến lúc đại tỉ thí gia tộc mà Đường Hổ vẫn chưa hồi phục, vậy thì để cho đệ tử kia thay thế Đường Hổ tham gia cuộc đại tỉ thí gia tộc.

Thế nhưng hai người thương thảo hồi lâu mà cũng không biết chọn ai. Thực lực đệ tử trẻ tuổi trong gia tộc đều có hạn, cao thủ cũng chỉ có vài người, những người còn lại tuy rằng cũng đạt cảnh giới Thiên Giai trung phẩm, nhưng cũng chỉ là tầm tạm. Sự việc liên quan đến lợi ích gia tộc, Đường Ngạo và Đường Duệ cũng

không dám qua loa, nhân cơ hội lần này tụ tập những người có địa vị cao để mọi người cùng nhau thương lượng.

Các trưởng lão chấp sự gia tộc tranh nhau nói, tổng cộng tuyển ra mười mấy đệ tử thực lực cũng không tệ lắm, nhưng lại không được mọi người tán thành. Trong lúc nhất thời cục diện có chút căng thẳng khiến cho Đường Ngạo cảm thấy đau đầu.

Đường Đỉnh Thiên ngồi ở dưới không nói lời nào, dù sao bản thân cũng đã hai mươi năm chưa trở về, đối với sự hiểu biết về các đệ tử trong gia tộc cũng không nhiều, chỉ là hiện nay bản thân và Diệp Dĩ Khô đều là cao thủ Linh Giai, mới có thể được kéo tới cùng thương nghị.

Cục diện càng lúc càng ồn ào, không ít Trưởng lão chấp sự tranh cãi đỏ mặt tía tai, người nói đệ tử này lợi hại hơn, ta nói đệ tử kia mạnh hơn, tranh luận không dứt.

Vùng quanh lông mày của Đường Ngạo dần dần thành cau lại như chớp núi!

Đường Đỉnh Thiên thở dài, quay lại nhìn Diệp Dĩ Khô một chút, thấy Diệp Dĩ Khô gật đầu, Đường Đỉnh Thiên mới đứng lên nói:

- Hai vị gia chủ, ta có thể đề cử một người.

- Ồ?

Đường Ngạo hai mắt sáng ngời, nói:

- Ngũ Oa người nói là ai?

- Đường Phong con ta!

Đường Đỉnh Thiên nói.

Thần sắc Đường Ngạo sững sốt:

- Đường Phong? Nó mới chỉ có Thiên Giai hạ phẩm mà thôi.

- Đúng vậy lão Ngũ, con trai người mới có Thiên Giai hạ phẩm, hàng năm tới đại tỉ thí gia tộc chưa bao giờ xuất hiện việc chọn Thiên Giai hạ phẩm tham chiến. Không phải ta coi thường nó, nhưng cao thủ giữa đại tỉ thí gia tộc nhiều như mây, nó có thể làm được gì chứ? Có một số đệ tử so với những lão gia hỏa chúng ta còn lợi hại hơn. Để nó lên vũ đài chỉ có hại mà thôi.

Đường Chiến Thiên mở miệng nói.

- Cảnh giới không có nghĩa là tất cả.

Đường Đỉnh Thiên nhìn mọi người:

- Phong Nhi lớn lên tại giữa thế tục, luận kinh nghiệm thực chiến đều phong phú hơn bất kỳ kẻ nào. Ta dám cam đoan, thực lực thật sự của Phong nhi chưa hẳn là một Thiên Giai hạ phẩm.

Đường Đỉnh Thiên cũng nói không quá. Tuy rằng hắn biết Đường Phong lúc trước trong Bạch Đế thành đã giết một Thiên Giai thượng phẩm, cũng đã từng thấy Đường Phong làm sao chu toàn trong tay Chung Sơn. Thế nhưng loại việc này dù sao hắn cũng chưa từng thử toàn bộ thực lực của Đường Phong, chỉ biết là bản lĩnh của hắn không nhỏ. Chỉ ít so với mười mấy đệ tử vừa được đề cử ra kia còn mạnh hơn rất nhiều.

Bọn họ có thể lên vũ đài, nhử tử mình vì sao không thể?

Đường Duệ nghe ra trong lời nói của Đường Đỉnh Thiên, trầm giọng hỏi:

- Ngũ Oa, Phong nhi nhà người đã từng chiến thắng Thiên Giai trung phẩm khác chưa?

Đường Đỉnh Thiên cười ngạo nghễ:

- Từng có.

- Vậy là người tận mắt thấy?

Đường Duệ truy hỏi.

- Đúng vậy.

Đường Ngạo Đường Duệ liếc nhìn nhau, trầm tư một lát sau, nói:

- Nếu tới ngày đại tỉ thí gia tộc mà Đường Hổ không thể ra trận, vậy sẽ do Phong nhi nhà người lên! Một Thiên Giai hạ phẩm, chắc chắn sẽ khiến mọi người coi thường, nói không chừng đến lúc đó Phong Nhi nhà người có thể lập kỳ công!

Nếu Thiên Giai hạ phẩm này có thể chiến thắng Thiên Giai trung phẩm, lại có thể khiến cho kẻ địch lơ là, vậy hà tất phải Thiên Giai trung phẩm ra trận?

- Tạ ơn gia chủ, con ta nhất định không phụ kỳ vọng.

Về mặt Đường Đỉnh Thiên vui mừng. Nhi tử mình có thể trong đại tỉ thí gia tộc mang về thắng lợi và vinh quang, hẳn cũng sẽ rất vui mừng.

Chỉ là, việc này còn chưa nói với Đường Phong mà thôi, tuy nhiên Đường Đỉnh Thiên nghĩ Đường Phong chắc chắn sẽ không từ chối.

Việc chọn người thay thế bổ sung đã định xong, đáng tiếc chính chủ lại không biết. Sau khi Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô trở lại Thính Tuyên Cư nói sự việc với Đường Phong. Đường Phong hiển nhiên cũng nhận lời, mà thật ra hẳn không thể không nhận. Dù sao ở đây chỉ là mở mang một chút thủ đoạn của các đệ tử tinh anh các đại gia tộc linh mạch chi địa. nếu là bản thân tham dự trong đó khẳng định thu hoạch càng nhiều.

Hơn mười ngày tiếp theo, việc Chung gia bị thiệt hại nghiêm trọng đã truyền khắp toàn bộ linh mạch chi địa, tại Linh Mạch chi địa, giữa các gia tộc xung đột lẫn nhau, huyết chiến là điều bình thường. Đối với điều này, các đại gia tộc còn lại ngoại trừ có chút khiếp sợ thủ đoạn sấm sét của Đường gia ra, thì lại có chút ha hê đối với Chung gia.

Lần này Chung gia tổn thất mấy người được chọn tham chiến, tại đại tỉ thí gia tộc không lâu sau nữa đã định trước không có thành tích tốt, điều này khiến cho các gia tộc khác không mừng sao được? Chung gia thất bại, cũng đại diện cho các gia tộc khác có thể giành được càng nhiều lợi ích.

Mà nguyên nhân gây ra đại chiến của hai nhà Đường Chung, cũng bị thế nhân biết được, chính là bởi vì Tinh Thần Thiên Nguyên Quả của Đường gia đúng lúc thành thực bị Chung gia ra tay cướp đoạt, dẫn đến mất Tinh Thần Thiên Nguyên Quả.

Trang gia là đồng minh của Chung gia, đương nhiên cũng mong có được Tinh Thần Thiên Nguyên Quả. Không lâu sau trận chiến tại Chung Linh cốc, Trang gia liền phái người đi vào Chung Linh cốc tìm Chung Bồ Sở thương thảo lấy linh thạch đổi Tinh Thần Thiên Nguyên Quả, lại bị Chung Bồ Sở báo cho biết, Chung gia không hề có Linh Quả, mà đã bị người thần bí giữa đường cướp đi mất.

680. Chương 614: Tha Hương Gặp Kẻ Địch Cũ (thượng).

Trang gia đương nhiên sẽ không tin tưởng lời của Chung Bồ Sở, hai nhà thương thảo rất lâu không có kết quả, Trang gia trong cơn tức giận đã phẩy áo bỏ đi, Chung Bồ Sở phiền muộn, thương thế càng nặng thêm.

Lần này Chung gia rốt cuộc tiền mất tật mang, Tinh Thần Thiên Nguyên Quả không cướp được, còn kéo Đường Gia trắng trợn tới trả thù, dẫn đến trong tộc tổn thất thảm trọng. Đến cuối cùng Chung gia ngay cả tấm tích của Tinh Thần Thiên Nguyên Quả cũng không rõ.

Phía bên Đường gia thì một mực chắc chắn Tinh Thần Thiên Nguyên Quả đã bị Chung gia cướp đi, điều

Tuy nhiên sự việc cũng phải là tuyệt đối. Đường Phong tự biết lúc này mình tuyệt đối không phải là đối thủ của Âu Dương Vũ, nhưng đối phương muốn tính mạng của hắn cũng không dễ dàng như vậy. Vừa lúc có thể mượn tay y để thúc đẩy làm cương tâm và duệ kim khí dung hợp.

Buồn ngủ thì có người tặng gối, trong nháy mắt ý chí chiến đấu của Đường Phong bộc phát.

- Lần trước lúc từ biệt tại Đại Tuyết Cung, Âu Dương càng nghĩ, không ngờ công tử có thể xuất được một chiêu không phải cao thủ Linh Giai không có khả năng thi triển nhiều lần. Nếu như Âu Dương đoán không sai, hiện tại Đường công tử không thể thi triển một chiêu đó, hoặc là chỉ có thể thi triển vài lần mà thôi!

Ngữ khí Âu Dương Vũ chắc chắn nói.

Đường Phong khẽ cười:

- Thì sao nào? So với trước đây, Đường mỗ hôm nay đã tiến vào Thiên Giai, lúc trước chỉ là Địa Giai thượng phẩm cũng có thể bức lui người, hiện tại nói không chừng còn có thể đánh bại được người.

Nghe Đường Phong nói vậy, Âu Dương Vũ khẽ cười một tiếng, đang định nói, nhưng lại nhượng mảy, khuôn mặt lộ chút ôn hòa.

Đường Phong nhìn y một cái, lại quay đầu nhìn sang bên. Vừa rồi lúc hắn đối chọi gay gắt với Âu Dương Vũ đã nhận ra, cách đó không xa còn có ba người khác, mà thực lực của ba người này cũng không kém, hắn còn tưởng rằng đó là thủ hạ do Âu Dương Vũ mang đến, thế nhưng hiện tại nhìn thần sắc của Âu Dương Vũ, ba người này rõ ràng là qua đường, nhưng lúc này lại đang đi thẳng hướng về phía bọn hắn.

Trong chốc lát, ba người đó xuất hiện trong tầm mắt của Đường Phong, đi đầu là một nữ tử, nhan sắc hơn người, phong thái thướt tha, nhìn thoáng qua tuy rằng rất đẹp nhưng trong đôi mắt kia có lại có chứa sự vênh váo kiêu ngạo.

Lúc nhìn thấy nữ tử đó, Đường Phong chau lông mày lại, bởi vì hắn từ trong trí nhớ của các cao thủ Chung gia nhận ra nữ tử trước mắt.

Nàng chính là đại tiểu thư trẻ tuổi của Trang gia, Trang Tú Tú! Nữ tử này có thiên tư bất phàm, từ nhỏ đã bộc lộ có thiên tư khác với người thường, nghe đồn mới Luyện Cương nhất phẩm đã hình thành cương tâm, rất được gia chủ Trang Chính Dương yêu mến, trong gia tộc phàm là có gì tốt để tu luyện đều lấy hết. Có gia tộc dốc sức bồi dưỡng, thiên tư lại càng không kém.

682. Chương 615: Chúng Ta Muốn Mua Thuyền Hàn Kiếm (thượng).

Trang Tú Tú năm hai mươi một tuổi đã đạt tới cảnh giới Thiên Giai thượng phẩm, có thể nói là một người trẻ tuổi có tư chất xuất sắc nhất toàn bộ linh mạch chi địa. Cũng bởi vì có thành tích không tầm thường cho nên nữ tử này khá kiêu ngạo, nàng cho rằng toàn bộ người trẻ tuổi tại Linh Mạch ngoài nàng ra, tất cả đều là phế vật.

Nhân tài mới xuất hiện của Trang gia này, nhất là người qua đường, nhìn thấy nàng thì đi đường vòng, bởi vì nàng có câu cửa miệng rất nổi tiếng: Người có đúng là nam nhân không, thật là vô năng!

Lần lượt nam đệ tử trẻ tuổi của Trang gia bị nàng làm nhục, tất cả đều xấu hổ vô cùng. Người nào cũng muốn vượt hơn nàng nhưng lại hữu tâm vô lực.

Tuy rằng nàng kiêu ngạo nhưng lại có năng lực, hơn nữa được gia chủ thương yêu, Trang Tú Tú sống tại Trang gia như một nữ vương.

Tên tuổi của đại tiểu thư Trang gia vang dội cả linh mạch chi địa, Chung gia với Trang gia lại có quan hệ đồng minh, muốn không nhận ra bọn họ cũng khó.

Nàng là cao thủ trẻ tuổi nên đương nhiên là người được chọn tham gia đại tỉ thí gia tộc. Những người được chọn tham chiến của gia tộc khác lúc này đây chỉ có thể ẩn trong gia tộc tận lực khổ luyện, sợ ra bên ngoài bị người ta ám sát, nhưng Trang Tú Tú lại không cần. Bởi vì không ai dám động đến đệ tử Trang gia và Bố gia.

Chỉ là, nàng từ xa chạy tới Đường gia bảo bên này làm cái gì? Đường Phong lập tức cẩn trọng suy nghĩ. Lúc này bên cạnh Trang Tú Tú còn có hai người trẻ tuổi, chắc cũng là nhân tài của Trang gia mới xuất hiện, thực lực hẳn là cảnh giới Thiên Giai trung phẩm.

Hai người đó kè kè đi theo sát phía sau Trang Tú Tú giống như nô lệ.

Ba người bước nhanh tới trước mặt Đường Phong và Âu Dương Vũ. Trang Tú Tú nhìn lướt qua Đường Phong, trong đôi mắt sắc bén toát lên sự khinh thường, rồi nàng lại nhìn sang Âu Dương Vũ, ánh mắt có chút nghi hoặc nhưng cũng không để tâm nhiều.

Âu Dương Vũ thân là cao thủ Linh Giai, nàng hẳn nhìn là biết.

- Các ngươi là đệ tử Đường gia?

Trang Tú Tú ghéech cằm mượt mà hỏi Đường Phong, tuy là câu hỏi, nhưng lại dùng ngữ khí khẳng định.

Đường Phong gật đầu:

- Ta là...

- Được rồi.

Trang Tú Tú không đợi Đường Phong nói hết, ngón tay đã chỉ về hướng Đường gia bảo, nói:

- Ta muốn vào Đường Gia bảo, người dẫn đường.

Đương nhiên câu nói này không để cho người khác phản bác, giống như là Đường Phong chính là nô bộc của nàng.

Phong độ của nữ vương Trang gia, giờ khắc này Đường Phong rất cuộc lĩnh giáo.

Nhượng mảy, sắc mặt Đường Phong không vui, nói:

- Hiện nay Đường Gia bảo toàn thành giới nghiêm, không cho phép đệ tử nhà khác đi vào.

- Nếu không phải thế, ta còn cần người dẫn đường sao?

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Trang Tú Tú lộ ra vẻ tức giận. Trước đó nàng đã đi qua Đường Gia bảo một lần nhưng lại bị đệ tử canh giữ của Đường gia bảo ngăn cản, từ trước tới giờ Trang Tú Tú không coi ai ra gì, bị mấy đệ tử Đường gia chỉ có cảnh giới Địa Giai ngăn cản, phần nộ huyết động thủ, cũng may hai nam nhân trẻ tuổi Trang gia đi theo nàng còn có lý trí, nhanh chóng ngăn nàng lại.

Trang gia so với Đường gia mạnh hơn một chút, nhưng dù sao nơi này cũng là Đường gia bảo, tại nơi này công kích đệ tử nhà khác căn bản không phải là chuyện có thể giải quyết dễ dàng.

Trang Tú Tú nén cơn giận vào bụng, tâm trạng của nàng vốn đã không tốt rồi, tại bên Đường gia bảo vấp phải trắc trở càng nặng nề thêm.

Lần này nàng rời khỏi Trang gia là vì phụng mệnh của gia chủ, đi vào Chung Linh cốc, thương thảo với Chung Bồ Sở dùng linh thạch đổi lấy Tinh Thần Thiên Nguyên Quả, nhưng tại Chung Linh cốc chỉ toàn hít phải tro bụi.

Chung Bồ Sở đau lòng gia tộc bị tổn thất thảm trọng, Trang Tú Tú lại chạy đi tìm hắc đầu đối Tinh Thần Thiên Nguyên Quả không tồn tại, hẳn có đầu mà lấy ra? Hai nhà thương thảo mấy ngày cũng không có kết quả, Trang Tú Tú giận giữ rời khỏi Chung Linh Cốc, Chung Bồ Sở càng phiền muộn không ngớt.

Tuy nhiên Trang Tú Tú cũng không quay về thẳng Trang Gia và đột nhiên nảy ra ý nghĩ đi vòng tới Đường Gia bảo, nhưng tại Đường Gia bảo lại bị người ta đóng cửa không cho vào. Một lần rồi lại hai lần, trong lòng Trang Tú Tú thiêu đốt lửa giận, đang ở ngoài Bảo suy nghĩ xem làm thế nào để đi vào được Đường gia bảo, thì phát hiện Đường Phong và Âu Dương Vũ, liền đi nhanh tới.

- Người muốn đi Đường gia bảo làm gì?

Đường Phong không hiểu vì sao người của Trang gia lại tới tìm Đường gia, hai nhà luôn luôn không có giao tình gì.

- Hỏi nhiều như vậy làm gì?

Mắt phượng Trang Tú Tú lạnh lẽo, trên mặt lộ vẻ tức giận.

Đường Phong chậm rãi lắc đầu.

- Tiểu tử, rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt! Tiểu thư nhà ta bảo người dẫn đường thì dẫn đường, không để người thiếu chỗ tốt đâu.

Một nam nhân đứng phía sau Trang Tú Tú ngay tức khắc lạnh lùng thốt lên.

Đường Phong ngẩng đầu nhìn gã, không có hành động nào.

- Chỉ là một Thiên Gia hạ phẩm mà cũng có chút can đảm, so với nam nhân mạnh mẽ hơn một chút.

Trang Tú Tú hừ lạnh, sắc mặt hai người bên cạnh nàng sầm lại.

- Nói cho người biết cũng không sao, bản tiểu thư muốn đi Đường Gia bảo gặp Tuyết Nữ, mua Thủy Hàn Kiếm của nàng ta.

- Mua?

Đường Phong ngạc nhiên, lần đầu hắn nghe nói có thể mua thần binh.

- Sao? Sợ Trang gia ta không trả giá nổi à?

Trang Tú Tú hừ lạnh:

- Vạn vật thế gian đều có giá, thần binh đương nhiên cũng có.

Đường Phong cười nói:

- Chỉ là loại đồ vật như thần binh, nếu không thể nhận chủ, chẳng qua cũng chỉ là mảnh sắt vụn, không dùng được, dù người mua được thì sao?

Trang Tú Tú lạnh lùng nói:

- Bản tiểu thư tu luyện cũng là cương khí băng hàn, Tuyết Nữ được Thủy Hàn Kiếm nhận chủ, bản tiểu thư lại không được sao?

Đường Phong bắt đầu nói:

- Thứ cho ta bất lực, bởi vì dù ta đưa người vào Đường Gia bảo gặp Tuyết Nữ, nàng cũng sẽ không bán Thủy Hàn Kiếm cho người đâu. Bất luận là ai giữ thần binh cũng làm vậy, trừ phi là kẻ ngốc!

- Người không phải là Tuyết Nữ, người sao biết?

Trang Tú Tú gần như không kiên nhẫn được nữa, sẵn giọng lên.

- Tiểu cô nương, người xem thanh kiếm trên tay ta trị giá bao nhiêu?

Âu Dương Vũ vẫn đang chăm chú xem liền rút thanh Tàng Phong Kiếm ra, mỉm cười hỏi.

Trang Tú Tú quay đầu nhìn lại, xem thường:

- Đồng nát sắt vụn, không có giá trị!

Cũng khó trách nàng không nhìn ra, Thần binh khi bình thường căn bản không nhìn ra có gì xuất chúng, nhất là thanh Tàng Phong Kiếm này, kiếm tên Tàng Phong, sự sắc bén được giấu đi, xác thực là chẳng khác gì đồng nát sắt vụn.

Trang Tú Tú vừa dứt lời, trên Tàng Phong Kiếm chợt bật lên một luồng khí máu tanh và hung tàn, luồng khí này tràn ngập sát ý, tính xâm chiếm cực mạnh khiến cho tất cả mọi người ở đây đều run lạnh.

Đôi mắt Trang Tú Tú nghiêm trọng, nhìn chăm chú Tàng Phong kiếm, thất thanh:

- Thần binh?

685. Chương 617: Truy Đuổi.

Hai năm trước nàng tiến nhập vào cảnh giới Thiên Giai thượng phẩm lúc đó hai mươi mốt tuổi. Nàng chính là Thiên Chi kiều tử, hào quang này đủ để cho bất luận kẻ nào cũng cảm thấy tự ti. Nàng chưa bao giờ nhìn thẳng vào bất kỳ kẻ nào, cho tới bây giờ chưa một tài tử nào lọt vào pháp nhãn nàng.

Thế nhưng hiện tại, nàng hoảng sợ phát hiện, vậy mà lại có một người còn xuất sắc hơn cả mình. Tuy rằng hẳn ta chỉ là Thiên Giai hạ phẩm, nhưng dường như còn lợi hại hơn so với mình một chút. Hơn nữa nhìn hẳn ta có phần nhỏ tuổi hơn mình.

Trang Tú Tú chỉ cảm thấy mình như đang trên mây quan sát chúng sinh trong nháy mắt rơi xuống trong bùn. Trong lòng chấn động và chua xót.

Trên đời có người như vậy sao? Mình đã là Thiên Chi kiều tử, không ai có thể xuất sắc hơn mình, tên đệ tử Đường gia Thiên Giai hạ phẩm trước mắt này cũng không thể! Hai đệ tử Trang gia vừa chết kia không đáng để Trang Tú Tú để tâm, hiện giờ nàng chỉ để ý một điều, đó là muốn đánh một trận với đệ tử Đường gia kia. Lấy sự thật để chứng minh mình lợi hại hơn so với hẳn ta! Vĩnh viễn là mình là người xuất sắc nhất! Những người khác, tất cả chỉ là rác rưởi mà thôi!

Nghĩ tới đây, thần sắc của Trang Tú Tú đang đau khổ mờ mịt trong nháy mắt trở nên kiên định. Đôi mắt nhìn không chớp vào Đường Phong đang khốn khổ chống đỡ, ánh mắt đó, giống như muốn ăn tươi nuốt sống hẳn.

Chiến đấu đến bây giờ chưa được bao nhiêu thời gian, nhưng Đường Phong cảm giác mình không chống đỡ nổi nữa. Tuy rằng Cương tâm và duệ kim khí nhanh chóng dung hợp, làm cho chiêu thức của hẳn càng ngày càng có lực sát thương, nhưng trông cậy vào những cái đó để đối phó một cao thủ Linh Giai là hoàn toàn không chút thực tế.

Mà Âu Dương Vũ rõ ràng cũng không kiên nhẫn được nữa, y có thể rõ ràng cảm nhận được Đường Phong dần dần trở nên mạnh hơn. Sự biến đổi rõ ràng nhất là kim quang trên người đối phương càng lúc càng mạnh, càng lúc càng sáng.

- Đường công tử, không phải công tử mượn Âu Dương để luyện chiêu đây chứ?

Âu Dương Vũ nhướn mày, hỏi.

Đường Phong cười lớn:

- Tuệ nhãn của Âu Dương tiên sinh thật sáng!

Sự thực là như vậy, bị người ta nhìn thấy, cũng không có gì phải che giấu.

Âu Dương Vũ cười khở lắc đầu:

- Âu Dương khôn khéo cả đời, nhất thời hồ đồ, Đường công tử thật can đảm!

Nói xong, sắc mặt liền lạnh xuống:

- Nhưng, Âu Dương đối với Tinh Hồn của Nha đầu là tình thế bất buộc, Đường công tử, hãy coi chừng!

Vừa dứt lời, Đường Phong chỉ cảm thấy cả người như có hàng nghìn đao kiếm tăng lên người, ngay cả không khí lưu chuyển cũng trở nên sắc bén, cắt vào da thịt gây đau đớn!

Thiên Kiếm! Tuy rằng Âu Dương Vũ không thể lĩnh ngộ toàn cảnh Thiên Kiếm, nhưng nói chung cũng chạm tới ngưỡng ban đầu, hôm nay Thiên Kiếm ra uy, Đường Phong liền cảm giác cương khí vận chuyển quanh thân mình mất linh, động tác cũng ngừng trệ.

Trước đây tuy rằng từng thấy Diệp Dĩ Khô thi triển Thiên Kiếm, nhưng cũng chỉ là nhìn mà thôi, thân không ở trong đó, không cảm nhận được uy lực. Nhưng hiện giờ, Đường Phong bị khí cơ của Âu Dương Vũ khóa cứng, trong nháy mắt liền thể nghiệm trực tiếp được sự bá đạo của Thiên Kiếm!

Âu Dương Vũ muốn động thật rồi! Trong lòng Đường Phong hiểu rõ, hơn nữa với thực lực của mình căn bản không thể chiến đấu lại với một cao thủ Linh Giai đang dốc hết toàn lực, y chỉ cần ra mấy chiêu là có thể chế phục mình!

Hiện tại đối chiến với hắn không phải là lựa chọn sáng suốt, Đường Phong rất nhanh bộc phát cương khí toàn thân, cuối cùng cũng thoát khỏi sự uy hiếp của Thiên Kiếm, lập tức đâm ra một kiếm, một hư chiêu rồi không quay đầu lại mà chạy trốn ra ngoài.

- Muốn chạy ư!

Âu Dương Vũ hừ một tiếng, lấy nhãn lực của hắn đương nhiên là nhìn ra ý đồ của Đường Phong, sao có thể cho hắn toại nguyện chứ? Thân hình chợt lóe lên định đuổi theo Đường Phong.

Nào ngờ đúng lúc này, một bóng người xinh đẹp đột nhiên xông tới trước mặt Âu Dương Vũ, một thanh trường kiếm mang theo hàn khí vẩy lên một màn kiếm đâm thẳng tới các đại huyệt trên người Âu Dương Vũ.

Âu Dương Vũ nhướn mày, ngón tay điểm liên tục, trong nháy mắt đã phá vỡ chiêu kiếm của đối phương. Liếc xéo về phía mỹ nhân xông lên trước mặt mình:

- Tiểu cô nương, ngươi muốn gì?

- Ngươi không thể giết hắn!

Sắc mặt Trang Tú Tú trắng bệch, nhưng quật cường chắn trước mặt Âu Dương Vũ.

- Theo ta được biết, ngày hôm nay các ngươi gặp mặt lần đầu đúng không? Không có giao tình, vì sao ngươi phải cứu hắn?

Âu Dương Vũ nheo mắt hỏi.

- Không vì sao, dù sao ngươi cũng không thể giết hắn!

Trang Tú Tú cũng không biết vì sao mình lại có can đảm đi ngăn cản một cao thủ Linh Giai, hơn nữa kẻ mình cứu chỉ là một người xa lạ chưa từng gặp mặt, thậm chí ngay cả tên của hắn mình cũng không biết.

Nếu là trước đây, nàng sẽ không quan tâm đến sống chết của người ngoài, họ có chết hay không có liên quan gì đến nàng chứ? Nhưng ngày hôm nay, Trang Tú Tú lại biết, nếu nam nhân này chết trong tay cao thủ Linh Giai, vậy thì mình sẽ không có cơ hội nghiệm chứng với hắn rốt cuộc là ai mạnh ai yếu. Để chứng minh mình là mạnh nhất, nam nhân kia tuyệt đối không thể chết được!

Âu Dương Vũ lắc đầu, cũng không động thủ với Trang Tú Tú, mà thân hình khẽ nhoáng lên lướt qua bên nàng, đuổi theo Đường Phong.

Còn chưa đi xa, phía sau một trận hàn khí kéo tới, cho dù tính tình Âu Dương Vũ tốt đến mấy cũng có chút giận giữ, ngón tay lật lại điểm tới, trong một tiếng thét kinh hãi, Trang Tú Tú rơi xuống đất, trên khuôn mặt dính đầy bụi đất, nhưng Trang Tú Tú lại từ trên mặt đất đứng lên, cầm bội kiếm trong tay, đôi mắt nhím chăm chăm Âu Dương Vũ, không lùi bước.

- Còn dám xuất thủ đối với ta, đừng trách Âu Dương Vũ hạ thủ không lưu tình!

Âu Dương Vũ tàn bạo uy hiếp.

Trang Tú Tú nuốt nước miếng, vênh môi nói:

- Tiền bối vừa nói qua là không giết nữ nhân. Lẽ nào tiền bối nói mà không giữ lời, chẳng lẽ tiền bối vốn là người nói không giữ lời? Nếu quả thật như vậy, Tú Tú đây dù có chết trong tay tiền bối cũng không có gì để nói.

Âu Dương Vũ ngạc nhiên! Tiểu nữ tử này rõ ràng là bất thóp mình, thật sự là đáng trách! Thế nhưng trên thực tế đúng là vậy, Âu Dương Vũ chưa bao giờ giết nữ nhân, vừa rồi mình nói chỉ là dọa nàng mà thôi. Thật sự muốn hắn ra tay giết Trang Tú Tú, hắn cũng không có tâm đó.

- Ta cảnh cáo ngươi lần cuối, đừng khiêu khích Âu Dương nữa.

Âu Dương Vũ oán hận buông một câu, rồi nhanh chóng đuổi theo Đường Phong. Bị nữ nhân này gây trì hoãn, thiếu chút nữa ngay cả bóng của Đường Phong cũng không thấy rồi.

Trang Tú Tú nhìn theo lưng của Âu Dương Vũ, khóe miệng hiện lên nụ cười đắc ý mơ hồ, đòn tấn công vừa rồi của nàng chỉ là thử mà thôi, thử xem cao thủ Linh Giai này có thật là không giết nữ nhân hay không, hiện giờ, nàng đã hoàn toàn có thể xác định, chỉ cần mình không làm gì quá mức, vị tiền bối Âu Dương này tuyệt đối sẽ không giết mình.

Chân ngọc nhẹ nhàng điểm trên mặt đất, Trang Tú Tú không để tâm tới câu nói của Âu Dương Vũ, cũng đuổi theo về hướng Đường Phong.

Đường Phong vận toàn bộ lực vắt chân mà chạy, một cao thủ Linh Giai đuổi theo phía sau, hấn đầu dám không dùng toàn lực? Hơn nữa, phương hướng hấn chạy trốn cũng không phải là Đường gia bảo.

Ở đây cách Đường Gia bảo cũng không xa, đại khái chỉ có mười dặm mà thôi, với tốc độ của Đường Phong, chỉ trong chốc lát là có thể trở lại Đường gia bảo, chỉ cần về được Đường gia bảo thì bản thân sẽ an toàn. Dù sao Âu Dương Vũ cũng không thể xông vào Đường gia bảo để động thủ với hấn. trong đó có bốn vị cao thủ Linh Giai tọa trấn.

Nhưng Đường Phong không lựa chọn như vậy, hấn mới từ Đường gia bảo đi ra, lại xám xịt chạy quay về, như vậy còn hay ho gì? Nếu thật như vậy, sau này đừng nghĩ ra khỏi Bảo nữa. Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô tuyệt đối sẽ cầm chân hấn. Đây không phải là điều Đường Phong muốn thấy.

Huống chi, tuy rằng Đường Phong đánh không lại Âu Dương Vũ, nhưng tự chạy trốn thì không vấn đề gì.

Chỉ thấy trên mặt đất bằng phẳng có một bóng người bay qua, bị bám theo cát bay đá chạy, hơn nữa đạo nhân ảnh này còn để lại một đường tàn ảnh thật dài, nếu người khác nhìn thấy nhất định sẽ kinh hãi.

Mà sau bóng người kia vượt qua không lâu, lại xẹt qua một bóng người. ngay sau đó, lại thêm một người nữa.

Ba người trước sau đuổi nhau, so sánh tốc độ rõ ràng Âu Dương Vũ là nhanh nhất, đã dần dần thu hẹp lại khoảng cách với Đường Phong, còn lại Trang Tú Tú là chậm nhất, từ từ đã bị Âu Dương Vũ bỏ lại.

Chưa tới một canh giờ, Đường Phong đã chạy được ba trăm dặm, hấn chọn những nơi hoang vu ít dấu chân người để chạy trốn, cũng không biết rốt cuộc mình đã chạy đến nơi nào rồi, mà lúc này, khoảng cách giữa Âu Dương Vũ và Đường Phong đã thu hẹp lại còn gần một dặm.

Đường Phong rõ ràng cảm nhận được sự chênh lệch khi sát khí của Âu Dương Vũ tập trung đến mình.

Tiếp qua một canh giờ nữa, khoảng cách giữa hai người đã chưa tới mười trượng. Âu Dương Vũ ở phía sau kêu to:

- Đường công tử, ngươi chạy không thoát đâu, tội gì chứ?

Nói còn chưa xong, trước mặt có vài ám khí lóe lên, Âu Dương Vũ không dừng bước chân, giở Tầng Phong Kiếm lên vẩy kiếm cản vài cái, vài âm thanh “đinh đinh đinh” vang lên, đợi đến khi Âu Dương Vũ ngăn được phi đao nhìn lại phía trước, đã không còn bóng của Đường Phong nữa.

Âu Dương Vũ chán nản! Vội vã phát lực đuổi theo.

Y chưa từng phát hiện Thiên Giai hạ phẩm nào lại khó đối phó như Đường Phong vậy. Võ công tu luyện của Đường Phong nhìn lướt qua rất rộng, kiếm pháp, quyền pháp, chỉ pháp, chưởng pháp vân vân, mọi thứ đều hiểu nhưng không phải thứ nào cũng tinh thông. Những thứ này luyện đến tinh túy, tổng hợp lại sẽ phát huy được lực sát thương rất lớn. Vừa rồi đánh một trận tuy rằng Âu Dương Vũ chỉ dùng một nửa thực lực của mình, nhưng nếu không phải chiêu thức của Đường phong biến hóa quá nhanh, Âu Dương Vũ đã bắt được hấn rồi.

Hiện tại thì càng khó lường; người thanh niên này phóng ra ám khí, rõ ràng đã đạt tới trình độ cấp tông sư rồi. Góc độ của sự xảo quyết, thủ pháp sắc bén. trong thiên hạ không mấy ai có thể sánh cùng. Rõ ràng hấn chạy phía trước mà đầu chưa từng quay lại, Âu Dương Vũ cũng không hề thấy hấn động tay, nhưng hết lần này tới lần khác ám khí cứ như vậy mà bắn tới mình, buộc mình phải đỡ.

Nhất là khoảng cách đã bị hấn kéo xa.

Càng khiến cho Âu Dương Vũ kinh hãi không ngớt chính là, ám khí chứa lực sát thương mạnh kinh người, mỗi một ám khí bắn ra đều lóe kim quang chói mắt, chớp mắt đã bắn tới khó lòng phòng bị. Người thanh niên này đạt lực lượng cương tâm xuất sắc lúc nào? Không chỉ một lần từng giáp mặt hấn, nhưng chưa từng thấy hấn dùng lực lượng cương tâm.

Âu Dương Vũ có chút khó hiểu.

Cuộc truy đuổi vẫn không ngừng nghỉ, đã qua một ngày mà tốc độ của Đường Phong không hề giảm, mặt không đỏ, tìm không đập.

Âu Dương Vũ vô cùng phiền muộn. Nghĩ đến vỡ đầu trên đời này làm gì có Thiên Giai hạ phẩm như hấn vậy? Chạy một ngày đêm sẽ tiêu hao cương khí cực lớn, một Thiên Giai hạ phẩm căn bản không có khả năng chống đỡ một thời gian dài như vậy, cương khí trong đan điền sẽ ngày một khô kiệt, tốc độ chạy đương nhiên sẽ dần chậm đi. Thế nhưng Đường Phong căn bản không có dấu hiệu này.

Âu Dương Vũ đương nhiên không biết, Đường Phong sớm đã đạt tới cảnh giới Thiên Nhân hợp nhất. Mặc dù là đang chạy trốn trên đường, Vô Thường Quyết tự chủ lưu chuyển không ngừng hấp thụ linh khí quanh người chuyển hóa thành cương khí cho bản thân. Hơn nữa Đường Phong dùng một viên Cửu Hoàn Đan, trong nửa canh giờ có thể tự khôi phục bốn năm thành cương khí, nên cương khí trong kinh mạch vẫn chưa từng hao tổn, đâu có hiện tượng khô kiệt?

Có thể mạnh dạn mà nói, dù cương khí của Âu Dương Vũ khô kiệt thì Đường Phong cũng sẽ không.

Một cao thủ Linh Giai đuổi theo một Thiên Giai hạ phẩm một ngày đêm mà không đuổi được, điều này thật nhục nhã. Âu Dương Vũ nảy sinh sự quyết tâm lớn, bất kể phát lực cương khí tiêu hao bao nhiêu trong thời gian ngắn cũng phải thu hẹp lại khoảng cách với Đường Phong.

Lúc này bất chấp cái gì mà lớn ức hiếp bé, thắng mà không võ, Tàng Phong Kiếm rốt cuộc đã rời vỏ, khí thế uy áp Linh Giai thành linh giáng xuống, ép tới mức Đường Phong đang chạy phía trước phải ngừng lại, Âu Dương Vũ thừa cơ đuổi theo, trường kiếm trên tay vạch một màn kiếm từ phía sau bao trùm lấy Đường Phong.

Cảm giác được sát khí lạnh lạnh ở phía sau cùng lúc tấn công tới, Đường Phong cũng không dám đưa lưng về phía Âu Dương Vũ, một kích toàn lực của cao thủ Linh Giai căn bản không thể nào tránh được, chỉ có thể kiên cường đỡ lấy.

Bỗng nhiên xoay người lại, sắc mặt Đường Phong trở nên nghiêm trọng, trường kiếm Độc Ảnh dựng thẳng lên trước mặt, mắt trái trong nháy mắt trở nên tĩnh lặng xanh thẳm như biển sâu huyền băng, nhiệt độ trong vòng hơn mười trượng lập tức hạ thấp xuống.

Âu Dương Vũ đang ra sát chiêu bắt gặp hai tròng mắt của Đường Phong, động tác bất chợt ngừng lại, vẻ mặt kinh ngạc.

Bởi vì hấn phát hiện đôi mắt kia của Đường Phong, chỉ có mắt phải là bình thường, còn mắt trái lại xanh thẳm tĩnh lặng, mà giữa con ngươi sự xanh thẳm tĩnh lặng này có màu tím hẹp dài, tỏa ra ánh sáng làm kẻ khác khiếp hãi, làm cho trong lòng sản sinh ra một loại hàn ý.

- Ngạo Tuyệt! Mai Ngạo Vu Tuyệt khu tà ma!

Ngón tay của Đường Phong lướt lên thân kiếm Độc Ảnh, Tứ Quý kiếm pháp - Đông Kiếm xuất ra, bao vây quanh người, gió lạnh gào thét, hàn băng kinh khí hóa thành năng lượng lưu chuyển mà mắt thường không thể nhìn thấy, bao vây quanh người Đường Phong, đồng thời thân hình nhanh chóng lay động, lắc lư.

Một chiêu này mạnh mẽ hung hãn không gì sánh được, lợi dụng kinh khí hàn băng huy động kiếm chiêu, phòng ngự quanh mình kín không một kẽ hở, là một chiêu trong Đông Kiếm của Tứ Quý Kiếm Pháp.

686. Chương 618: Vân Hải Mang Mang

Lúc Đường Phong đánh chết ngũ Trưởng lão Hàn Gia trong Bạch Đế bí cảnh đã luyện tập rồi. Chỉ là thời gian vừa qua hắn vẫn chưa tu luyện sâu, hơn nữa trước khi dùng Linh Lung Biến Cương Đan, hắn căn bản không tương xứng với Cương khí hàn băng để thúc đẩy kiếm chiêu này.

Thế nhưng hiện tại để bảo toàn tính mạng trên tay Âu Dương Vũ, không thể không sử dụng lực lượng cương tâm băng hệ đánh ra Ngạo Tuyết kiếm thế

Thiên Kiếm của Âu Dương Vũ như mưa rền gió dữ đánh tới Đường Phong. Tầng Phong Kiếm tạo thành vô số kiếm ảnh, mà Đường Phong lại đứng sững sừng tại chỗ, thân hình chập chờn như mai vàng trong gió lạnh gào thét. Mặc dù lắc lư bất định nhưng vẫn vững vàng không ngã.

Ánh mắt Âu Dương Vũ trở nên kinh ngạc, lập tức mừng như điên, cao giọng nói:

- Kiếm pháp hay!

Có thể được chuyên gia kiếm thuật là Âu Dương Vũ khen thưởng kiếm pháp chắc chắn là không kém. Hơn nữa, đây còn chỉ là một chiêu trong Đông Kiếm mà thôi, nếu như có thể thi triển dung hợp được toàn bộ Tứ Quý Kiếm Pháp, đó chính là siêu việt Thiên Giai, đạt tới tầng võ học Linh Giai. Tuy nhiên Đường Phong chưa có bản lĩnh này, hắn cần phải tới Bạch Đế bí cảnh, mượn Bạch Đế Ấn mới có thể thi triển ra Tứ Quý Kiếm Pháp hoàn chỉnh.

Trong tiếng tán thưởng. hàn băng kinh khí quanh thân Đường Phong âm âm vờ, một chiêu này tuy rằng là một chiêu cường hãn nhất nhưng trước mặt Âu Dương Vũ cũng không giữ vững được bao nhiêu.

Kiểm thế Ngạo Tuyết bị phá! Đường Phong chỉ cảm thấy một luồng sát khí chém tới trước mặt. dưới nguy hiểm đành phải biến chiêu: Thiên Hàn, thiên tương sương hàn điều phi tuyết!

Nhiệt độ ẩm áp bốn phía lại hạ xuống rất thấp, bất luận là Đường Phong hay là Âu Dương Vũ, hơi thở thở ra đều biến thành sương trắng. mặt đất tức thì đông cứng lại vang lên tiếng răng rắc, cứng rắn không gì sánh được.

Độc Ảnh Kiếm và Tầng Phong Kiếm giao nhau giữa không trung. Đường Phong dựa vào lực đạo vô cùng khổng lồ mới khiến Tầng Phong Kiếm lệch đi, thế nhưng cùng lúc đó, một luồng kiếm ý sắc bén xuyên qua Tầng Phong Kiếm truyền vào Độc Kiếm Ảnh, trực tiếp đánh vào bàn tay đang cầm kiếm của Đường Phong.

Đường Phong không khỏi kêu lên một tiếng đau đớn, toàn thân bay ngược ra ngoài, cánh tay trong tức khắc cứng đờ, đau đớn như kim châm, hơn nữa còn không có chút khí lực nào nhấc lên nổi. Đang ở giữa không trung. Đường Phong chuyển Độc Ảnh Kiếm sang tay trái, mạnh mẽ vung lên phía trước, một đường kiếm quang hình ảnh trắng bay ra, thừa dịp lúc Âu Dương Vũ hơi kiếm lên đỡ, thì quay người bỏ chạy.

Lần giao phong này, Đường Phong ăn thiệt thòi, tuy nhiên tốt xấu gì cũng đã kéo dài bước tiến của kẻ địch một chút.

Âu Dương Vũ đang định đuổi theo, Trang Tú Tú từ phía sau mang theo một luồng hàn khí, một kiếm đâm tới. Hắn thân là cao thủ Linh Giai đương nhiên sẽ không bị Trang Tú Tú dễ thương. hơn nữa một kiếm này của Trang Tú Tú cũng không có sát ý, chỉ là muốn ngăn cản Âu Dương Vũ mà thôi.

Một kiếm đánh ra ngăn chiêu kiếm của Trang Tú Tú lại, quay đầu lại liếc nhìn, đã thấy nữ tử này há miệng thở hổn hển, sắc mặt đỏ bừng. rõ ràng là đuổi theo một ngày một đêm tiêu hao không ít, có chút mệt nhọc rồi. Nhưng dù vậy nàng giống như cao dần dính chặt lấy phía sau hai người.

- Tiểu cô nương. ngươi thực sự khiến người ta chán ghét!

Âu Dương Vũ nhìn Trang Tú Tú chằm rãi lắc đầu.

- Tiền bối quá khen.

Trang Tú Tú mặt không đổi sắc, lãnh đạm nói.

Còn nói nàng được gì nữa? Âu Dương Vũ mấp máy môi, oán hận trừng mắt với nàng, lại bật người lên đuổi theo Đường Phong.

Ba ngày qua đi, Đường Phong đã hoàn toàn lạc hướng tại Linh Mạch Chi Địa này. Tuy rằng từ trong âm hồn cao thủ Thiên Giai của Chung gia biết được không ít tin tức, nhưng dù sao mình cũng lần đầu tiên tới đây, đối với hoàn cảnh xung quanh không quá quen thuộc, hơn nữa phía sau còn có kẻ địch lớn mạnh đuổi theo, luống cuống không chọn đường, nên Đường Phong cũng không biết rốt cuộc mình chạy đến nơi nào nữa.

Chỉ là càng chạy về phía trước, vết chân càng ít. Đến ngày hôm nay, trong vài trăm dặm căn bản không có bóng người ở, không có sinh khí.

Phía trước chính là một cánh rừng rậm. càng tiện cho việc trốn và chạy trốn. Đường Phong hầu như không hề nghĩ ngợi, đâm đầu vào đó.

Ba ngày này, Đường Phong vẫn luôn hóa giải kiếm khí của Âu Dương Vũ đánh vào trong cơ thể mình, tới hôm nay đã hoàn toàn hóa giải hết. Không hổ là kiếm khí của cao thủ Linh Giai, muốn đuổi trừ thật không phải là chuyện dễ dàng. Hơn nữa Đường Phong vừa chạy trốn vừa làm chuyện này, căn bản không thể toàn lực ứng phó, cho nên mới mất thời gian dài như vậy.

Tuy nhiên hóa giải là hóa giải, tốc độ của Đường Phong vẫn không hề giảm. Âu Dương Vũ đuổi theo sau hẳn phải nói là khổ không chịu nổi. Đuổi theo không kịp, mà dù đuổi kịp, đối phương lại dùng ám khí ngăn cản bước tiến của mình, khiến mình lại phải kéo dài khoảng cách với hắn.

Âu Dương Vũ nghĩ hiện tại mình có chút đâm lao phải theo lao, theo lý mà nói, một cao thủ Linh Giai đối phó với một Thiên Giai hạ phẩm, hầu như chỉ là chuyện di chuyển động thủ. thế nhưng xảy ra trên người hắn lại khiến Âu Dương Vũ vừa oán hận vừa buồn cười. Hắn cảm giác mình giống như con khỉ bị đùa bỡn.

Đáng trách chính là nữ nhân đuổi đằng sau mình! Rõ ràng thực lực không cao, đuổi theo đồ mặt tía tai nhưng nàng vậy mà cứ như là cái đuôi của chính mình, không làm cách nào rũ bỏ được.

Nữ tử và tiểu nhân khó đều khó dạy, Âu Dương Vũ thật không biết mình đắc tội gì với nàng! Là giết hai thủ hạ của nàng sao? Nhưng xem bộ dạng của nàng, căn bản không hề quan tâm sự sống chết của hai tên đó.

Tư lự muôn vàn. tâm trạng Âu Dương Vũ có chút chán chường! Tuy nhiên thấy Đường Phong tiến vào khu rừng rậm. hắn cũng đuổi theo vào.

Chẳng mấy chốc, Trang Tú Tú cũng đi tới bên ngoài rừng rậm. chỉ là nàng lại dừng bước lại, vừa thở hổn hển vừa chăm chú nhìn rừng rậm. nét mặt lộ vẻ hơi do dự. Một lát sau. Trang Tú Tú cắn răng cũng chui vào trong rừng rậm.

Đường Phong tiến vào khu rừng rậm trước tiên thì cảm giác nơi này có chút không bình thường, thế nhưng rốt cuộc chỗ nào không bình thường Đường Phong lại không nói rõ được. Đó chỉ là một loại cảm giác của tiềm thức. Càng tiến vào trong cảm giác này càng mãnh liệt, toàn thân không kim được căng cứng lên.

Chạy trốn về phía trước đại khái chưa tới nửa canh giờ, Đường Phong đột nhiên cảm thấy một mảnh trắng xóa gì đó phiêu lãng trước mặt mình. Dội chạy đến gần định thần nhìn lại thì không khỏi kinh ngạc, bởi vì vật di chuyển giống như sợi bông này lại là biển mây! Lúc này đang trôi nổi ở trước mặt mình, có thể chạm tay vào được.

Mà ngay phía trước mình, rõ ràng là tử lộ! Nơi đó là một vách vực rộng chừng hơn mười dặm. ngoài mười dặm ra. cũng là một khu rừng rậm. Hình dạng đất kiểu này giống như là có người dùng đao chém mặt đất ra làm đôi, ở chính giữa hình thành vết nứt cực kỳ to lớn.

Bề rộng của đường nứt này chừng hơn mười dặm, dài không biết bao nhiêu, xung quanh Đường Phong căn bản không thấy gì, phía trên vách vực tràn đầy mây mù kín giống như biển mây trước mắt vậy, cuộn cuộn chuyển động, vô cùng đồ sộ.

Độ rộng bên trong hơn mười dặm, với thực lực của Đường Phong mà muốn bay qua cũng không phải là chuyện khó, chỉ là tiêu hao chút cương khí mà thôi. Nhưng rốt cuộc đây là nơi nào? Đường Phong phát hiện mình từ trong trí nhớ của Thiên Giai Chung gia này dĩ nhiên chưa từng thấy vị trí đặc biệt nào như thế này, bọn họ trong Linh Mạch Chi Địa cũng coi như đại danh鼎鼎, không lý nào bọn họ không biết.

Tuy nhiên đại khái cũng liên quan đến việc có khả năng mình có xem xét chưa tỉ mỉ, dù sao mình tra tìm ký ức bọn họ cũng chỉ là tìm thực lực và báu vật của Chung Gia cất giữ mà thôi, không có khả năng nhìn một lần ký ức toàn bộ cuộc đời họ được.

Đang suy tư, phía sau bỗng truyền đến tiếng động, Đường Phong quay đầu lại, thấy trên mặt Âu Dương Vũ lộ vẻ cười khổ đuổi theo, rất nhanh thì tới gần Đường Phong, nói:

- Đường công tử, hãy đưa Tinh Hồn của Nha đầu cho ta, Âu Dương sẽ đi ngay! Công tử cũng không cần phải cực khổ như vậy, sau này gặp mặt, mọi người đều là bằng hữu.

Đường Phong cười lớn:

- Âu Dương tiên sinh, bản thiếu gia nói một không nói lần ba, muốn Tinh Hồn của Nha đầu, có bản lĩnh thì tới lấy, còn muốn ta chấp tay dâng lên, đừng si tâm vọng tưởng!

Nói xong, Đường Phong vận cương khí, xoay người chạy về phía vách vực, bay thẳng sang bên vách đối diện.

Âu Dương Vũ bắt đầu đi lắc đầu, đề thân tung mình không buông tha đuổi theo.

Bay về phía trước chưa tới khoảng cách mười trượng, sắc mặt Đường Phong đột nhiên biến đổi, ngay sau đó toàn thân như dây điều đứt dây, thẳng tắp rơi xuống, chân tay luống cuống lại thủy chung không bình ổn được thân hình của mình.

Thảm rồi! Sao lúc này lại không vận được cương khí? Đường Phong không tin tà lại thử một lần nữa, trong lòng không khỏi hoảng hốt, hần phát hiện cương khí toàn thân hoàn toàn không lay chuyển, tuy rằng vẫn đang lưu chuyển trong kinh mạch nhưng không sử dụng được.

Sao vậy chứ? Đây chẳng phải là muốn mạng của thiếu gia sao? Lúc này nếu Âu Dương Vũ đâm một kiếm tới, vậy thì mình chết chắc rồi.

Lúc Đường Phong rơi nhanh xuống ngừng lên nhìn thoáng qua Âu Dương Vũ, đã thấy vị cao thủ Linh Giai lúc này cũng đang vô cùng ngạc nhiên, vẻ mặt mờ mịt, kinh hoàng như con vịt chết, hai tay hai chân không ngừng giãy giụa, rồi lập tức rơi xuống theo sát chính mình.

Tốc độ rơi xuống rất nhanh, Đường Phong chỉ nghe bên tai có tiếng cuồng phong gào thét, da mặt bị gió sắc như dao cắt vào đau rát, bốn phía không có chỗ để mượn lực, có chỉ là biển mây trắng xóa, trong ba thước không thể nhận ra hoàn cảnh!

Đại khái trong khoảng thời gian hai mươi hơi thở, cảnh sắc trước mắt biến đổi, biển mây mênh mông đã biến mất, mà mình vẫn đang rơi xuống. Cúi đầu nhìn, chỉ thấy phía dưới là một mảnh rừng thông, rừng cây xanh mơn dạt dào.

Khiến Đường Phong không nói được một lời chính là, khoảng cách độ cao tới mặt đất ít nhất là trên trăm trượng, từ độ cao như vậy mà nhanh chóng rơi xuống đập vào mặt đất, cho dù với tổ chất thân thể của Đường Phong cũng không chịu nổi.

Tình huống ngày hôm nay quá mức quỷ dị, Đường Phong không biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì, nhưng thấy tình hình của Âu Dương Vũ, đoán chừng cũng gặp cảnh ngộ giống mình. Hiện tại chỉ có thể nghĩ cách làm thế nào để giảm tốc độ sa xuống của mình, đừng để mình ngã chết dưới mặt đất.

Cương khí toàn thân dường như đã mất hẳn, căn bản không thể sử dụng. Đường Phong nheo mắt tìm nơi mình sẽ rơi xuống, mới liếc mắt, Đường Phong đã thấy một tán cây rất lớn giống như cây nấm che ở ngay phía dưới. Ổn rồi, Đường Phong không tự chủ khẽ thở phào một hơi, tuy rằng hiện tại không có chỗ mượn lực, nhưng chỉ cần phía dưới có tán cây ngăn cản lực đạo rơi xuống một chút, thì Đường Phong chắc chắn mình sẽ an toàn chạm đất.

Tinh thần tạm yên tâm, tranh thủ lúc rảnh rỗi nhìn thoáng qua Âu Dương Vũ. Khoảng cách người này cũng không quá xa, đại khái chừng năm trượng mà thôi, nhưng nhìn lại, Đường Phong thấy đau buồn thay cho hắn.

Bởi vì vị trí nơi Âu Dương Vũ rơi xuống không có tán cây ngăn cản, cũng không có bất luận cái gì để có thể mượn lực, hơn nữa trên mặt đất còn có một khối đá rất lớn, tảng đá kia mặc dù cách khá xa nhưng Đường

Phong có thể thấy rõ góc đá sắc bén, giống như một cây giáo đang dựng thẳng lên trên, hơn nữa theo tỷ lệ phán đoán, tảng đá kia nhất định là cứng rắn không gì sánh được.

Nếu Âu Dương Vũ chẳng may rơi xuống tảng đá này, nhất định đầu rơi máu chảy, nói không chừng còn đi đời nhà ma! Kết cục này...thật sự quá tàn nhẫn mà.

Vừa nghĩ đến việc cao thủ Linh Giai sắp rơi xuống vỡ tan như thủy tinh, Đường Phong cảm thấy hơi buồn cười, đại khái chắc là kiểu chết bi kịch nhất trên lịch sử, so với Chung Sơn còn oan uổng hơn.

Đoán chừng Âu Dương Vũ đang tìm nơi mượn lực, càng phát hiện ra tình cảnh ngượng ngùng của mình, nhận thấy ánh mắt của Đường Phong liền quay đầu nhìn lại hắn.

Đường Phong đắc ý nhú mày đối với hắn, che miệng không cho gió mạnh thổi vào miệng, nói:

- Có câu thiện có thiện báo, ác có ác báo, không phải không báo, là thời gian chưa tới, Âu Dương tiên sinh, người có từng nghe qua trời tạo nghiệt còn có thể sống, người tự tạo nghiệt thì không thể tha chưa? Yên tâm đi, bản thiếu gia tốt xấu gì cũng quen biết người một thời gian, chờ người qua đời rồi, ta nhất định sẽ chôn thi thể của người, dựng một tấm bia cho mộ người, khắc lên đại danh cho người, hàng năm ta sẽ đốt tiền vàng cho người.

Dứt lời, lại thở dài thật sâu:

- Trời ghen ghét anh tài mà. Âu Dương tiên sinh, sau khi người chết hãy cho ta Tàng Phong Kiếm, còn bảo bối gì nữa không? Cứ đưa hết cho ta bảo quản là được. Dù sao người cũng không sử dụng đến nữa.

Đối mặt với sự châm chọc khiêu khích của Đường Phong, Âu Dương Vũ mỉm cười lại, lúc này khoảng cách của hai người tới mặt đất gần bốn mươi trượng, tốc độ càng lúc càng nhanh.

Ngay sau đó, Đường Phong phát hiện vẻ mặt Âu Dương Vũ không dễ tâm cời thất lực của mình ra, giữa lúc hắn đang không rõ đối phương muốn làm gì, Âu Dương Vũ cười:

- Đường công tử, có một câu nói là mệnh do ta không phải do trời! Âu Dương không dễ dàng chết như vậy đâu, ngược lại để cho Đường công tử phí sức thương xót rồi.

Trong nháy mắt sắc mặt Đường Phong sầm xuống, hắn không hiểu vì sao đến giờ Âu Dương Vũ lại thư thái như vậy.

Khoảng cách với mặt đất còn gần hai mươi trượng!

Thấy Âu Dương Vũ sắp rơi xuống, nhưng đúng lúc này hắn lại đột nhiên quăng dây lưng chính mình vừa cởi, ném về phía Đường Phong.

Không hổ là cao thủ Linh Giai, mặc dù không thể vận cương khí, mặc dù lúc này gió mạnh gào thét, lực cản rất lớn mà hắn vẫn chuẩn xác dùng dây lưng quấn chặt lấy Đường Phong.

Lập tức, Âu Dương Vũ mỉm cười thò tay kéo, sắc mặt Đường Phong biến đổi, nếu như bị hắn kéo qua đó, vậy kết cục của hai người chẳng phải là đồng quy vu tận rồi.

687. Chương 619: Vân Hải Chi Nhai.

Hoảng loạn, Đường Phong vội kéo lại, cáo già Âu Dương Vũ đương nhiên là không dùng lực, để mặc Đường Phong kéo qua, trong nháy mắt đã kéo đến bên cạnh hắn.

- Đường công tử, làm phiền rồi!

Âu Dương Vũ ôm quyền cảm kích nói.

Sắc mặt Đường Phong hết xanh lại đen, hồi hận muốn chết!

Tán cây phía dưới cách đó không xa, lúc này hai người ai cũng bất chấp xuất thủ với đối phương trong nháy mắt rơi xuống tán cây, hai tay nắm chặt một cành cây, cố sức giữ chặt, tự kéo chính mình.

“Rắc rắc...”

Liên tiếp những âm thanh truyền đến, vô số cành cây bởi vì không chịu nổi lực rơi xuống của hai người mà bị gãy, hai người cũng lăn như hồ lô, từ trên tán cây một đường lăn xuống ngã trên mặt đất.

Trong giây lát ngã xuống mặt đất, Đường Phong cũng bất chấp sự đau đớn trên người, bật người lên tránh ra xa vài bước, hằm hằm nhìn Âu Dương Vũ.

Âu Dương Vũ cũng trợn mắt nhe răng, nhưng động tác của hắn ưu nhã hơn nhiều, thông thả đứng lên, phủi bụi trên người, lúc này mới chậm rãi cầm chiếc đai lưng đã cởi một lần nữa thắt lại.

Đường Phong theo dõi hắn nghiêng răng nghiêng lợi nói:

Trên hai móng của con báo hoa lớn dấy lên hai ngọn lửa nóng rực, hung hăng tấn công lên Cuồng Lôi Dao của Đường Phong, một luồng hơi nóng đập tới trước mặt. kèm theo đó là lực lượng rất mạnh. Đường Phong bị đánh trúng thân thể văng ngược ra ngoài.

Con súc sinh này rõ ràng là linh thú thuộc tính hỏa, nhưng lại hiểu được trong chiến đấu sử dụng nội đan.

Trong lúc Đường Phong văng đi, con báo lớn liền chuyển ánh mắt sang Âu Dương Vũ, há mồm ngoạm xuống người hắn.

Trên mặt đất bùm một tiếng nổ, đã không có Đường Phong áp chế, Âu Dương Vũ nhanh chóng lấy tư thế dũng mãnh rút hai chân bị hàm sâu trong lòng đất ra, đồng thời tránh được răng nanh của con báo lớn. Tàng Phong Kiếm trên tay vung lên, vạch ra nhiều đóa kiếm hoa, trên người con báo hoa bị cắt vô số vết thương nhỏ.

Tiếng rống phẫn nộ từ miệng con báo lớn truyền ra, vang vọng đất trời.

Âu Dương Vũ lúc đánh với Đường Phong bị hao tổn khá nhiều, nhưng đối phó với chỉ một con súc sinh này không những khéo léo lại còn thành thạo. Lúc con báo bị đánh thương, hắn càng không ngừng xoay quanh con báo lớn, kiếm thuật tinh diệu rốt cuộc cũng đã được phát huy, chỉ một lát, trên người con báo lớn đã thêm hơn mười vết thương.

Lúc Đường Phong rơi xuống đất, hai chân vừa đáp xuống đất lại như mũi tên rời dây cung lao về phía trước. Người đang ở không trung, Đường Phong ngằm nhìn Âu Dương Vũ, trong lòng do dự, không biết nhân cơ hội này cùng con báo lớn liên thủ giết Âu Dương Vũ, hay là giết con báo lớn.

Những ý niệm trong đầu này vừa chuyển, Đường Phong đã mạnh mẽ chém Cuồng Lôi đao xuống con báo lớn, miệng nói:

- Tàng Phong Kiếm của Âu Dương tiên sinh quá cùn rồi, giết loại vật này còn phải để bản thiếu gia ra trận!

Đang khi nói chuyện, một đao chém lên đầu con báo lớn, một vết rách cực lớn xuất hiện, con báo bị chém trúng, thân hình oằn xuống, kêu thảm một tiếng, máu trên đầu không ngừng chảy.

Tuy nhiên sinh mạng của con súc sinh này cũng rất ương ngạnh, bị một chiêu như vậy mà không chết, ngược lại còn bộc phát thú tính, toàn thân phủ ra ánh lửa, nhiệt độ xung quanh hơn mười triệu tăng lên.

Trang Tú Tú quát một tiếng, cầm kiếm chém lên, kiếm pháp cũng không kém.

Chỉ là, do không vận dụng được cương khí, lực sát thương của ba người suy giảm mạnh, nhất là Âu Dương Vũ còn có Trang Tú Tú nữa, kiếm pháp vốn là nhẹ nhàng, sát thương không nặng, hiện tại muốn phòng bị liệt hỏa trên người con báo lớn, đương nhiên là không thể xuất thủ toàn lực.

Trái lại Đường Phong có lực khí mạnh, mặt khác có hai người kiềm chế, mỗi một đao chém xuống đều có thể khiến vết thương con báo sâu thêm, chỉ trong chốc lát, máu trên người con báo chảy đầm đìa, đáng dấp vô cùng thê thảm.

Hơn mười phút trôi qua, con báo lớn dù vậy vẫn chưa chết nhưng cũng bắt đầu có ý định rút lui, ba người Đường Phong đâu để cho nó rút, Âu Dương Vũ quát lên một tiếng, người kiếm hợp nhất, đâm thẳng Tàng Phong Kiếm vào miệng đang mở rộng của con báo, xuyên qua đầu nó.

Con báo cực lớn, rốt cục đã nghiêng ngã xuống.

Đường Phong bước nhanh lên chém một đao xuống đầu nó, thò tay vào trong khứa khoảnh một lúc lấy ra được một viên màu đỏ chói mắt tròn to cỡ bằng quả long nhãn, tức khắc hân hoan nói:

- Còn có một quả nội đan lục giai thuộc tính hỏa.

Mặt mũi Trang Tú Tú trắng bệch nhìn vật đó trên tay Đường Phong, bụng miệng chạy sang một bên ra sức nôn khan.

Lấy ra từ đầu linh thú này xác thực là một nội đan lục giai. Đối lại là bình thương, ba người ở đây bất luận ai cũng đều dễ dàng chiến thắng nó. Âu Dương Vũ muốn nó càng dễ dàng hơn. Nhưng ở dưới Vân Hải Chi nhai, dù cả ba người hợp lực cũng mất nhiều công sức.

Mặt trên là tầng biển mây khó hiểu, đối với tu luyện giả có lực áp chế vô cùng mạnh mẽ.

Bị con báo lớn quấy rối, trận chiến đấu giữa Đường Phong và Âu Dương Vũ đã sớm kết thúc. Không đóng đinh hẳn vào trong lòng đất khiến Đường Phong có chút tiếc nuối. Nhưng Đường Phong cũng không muốn đánh tiếp, tuy rằng tốc độ và lực đạo của mình chiếm chút ưu thế, nhưng để giết được Âu Dương Vũ cũng là chuyện hoang tưởng. Dù sao hẳn cũng là một Linh

Giai.

Một lát sau, Trang Tú Tú với sắc mặt tái nhợt trở lại.

Âu Dương Vũ nhú mày nhìn nàng, nói:

- Vị cô nương này, không phải ngươi nói chỗ này không thể vận dụng cương khí hay sao? Sao con súc sinh kia lại có thể sử dụng được năng lượng nội đan?

Liệt hỏa vừa rồi trên móng và người con báo lớn, rõ ràng là công hiệu của nội đan.

Trang Tú Tú cũng không thèm nhìn Âu Dương Vũ, mà nhìn chăm chú Đường Phong giải thích:

- Ở đây chúng ta không thể vận dụng cương khí, nhưng lại không ảnh hưởng đến linh thú. Hơn nữa... Dưới Vân Hải chỉ nhanh này có rất nhiều linh thú lớn mạnh, cho nên ở đây rất nguy hiểm!

- Ở đây còn có điểm đặc biệt nào khác hay không?

Đường Phong hỏi.

- Cương khí không thể sử dụng, lực lượng cương tâm cũng không thể sử dụng. Đồng thời cảm nhận cũng bị áp chế. Nếu không phải như vậy, vừa rồi ta cũng sẽ không bị con báo kia đến gần mới phát hiện ra.

Nghe xong lời của nàng, Đường Phong và Âu Dương Vũ nhìn nhau, tranh thủ thời gian thí nghiệm một phen, quả nhiên, đúng như lời của Trang Tú Tú, cảm giác của Đường Phong bây giờ giống như bị một lực lượng nào đó ngăn cản, bình thường khi thả ra cảm giác liền nhận biết rõ ràng chu vi mười dặm xung quanh, nhưng là hiện tại ở trong nơi này, không khí xung quanh dường như trở nên cô đặc lại, hoàn toàn không cảm giác được nửa dặm.

Nơi đây thực đúng là nguy hiểm.

Người tu luyện ở nơi này bất kể là lực lượng của cương khí hay cương tâm đều không thể sử dụng, cảm giác bị áp chế rất nhiều. Ngược lại, linh thú thổ địa ở nơi đây không bị hạn chế chút nào, nếu như vừa rồi nhảy ra mấy con linh thú lục giai, Đường Phong cũng phải chạy trốn.

Âu Dương Vũ cau mày, mở miệng nói:

- Vị cô nương này, nếu cô đã hiểu rõ chỗ này rồi, chắc hẳn biết đường ra ở chỗ nào?

Trang Tú Tú liếc hẳn một cái, ánh mắt giống như nhìn người ngốc, thản nhiên nói:

- Không có đường ra, người vào Vân Hải Chi nhai, vĩnh viễn không thể đi lên. Chỗ này cách mặt đất tới mấy trăm trượng, xung quanh tất cả đều là vách đá vách núi, căn bản là không có chỗ để mượn lực, hơn nữa ở Vân Hải Chi nhai còn có một luồng lực hút kỳ quái, cho dù thân pháp của người tinh diệu ra sao, không thể vận dụng cương khí thì không thể chống lại được lực hút này.

- Nói cách khác, chúng ta bị nhốt ở nơi này cho đến chết rồi?

Âu Dương Vũ mỉm cười một tiếng.

- Ngươi có thể hiểu như vậy.

Trang Tú Tú gật đầu:

- Hơn trăm năm trước, trong Linh Mạch Chi Địa có hai vị cao thủ tuyệt thế, thực lực đều đạt đến Linh Giai trung phẩm, hai người đại chiến vô tình rơi vào Vân Hải Chi nhai, từ đó trong Vùng Đất Linh Mạch không còn nghe thấy tin tức của bọn họ, nếu người cho rằng mình mạnh hơn so với họ, cứ việc thử. Nhưng

mà đừng trách ta không có nhắc người, một khi bị Vân Hải Chi nhai hút vào trong, tiếp tục rơi xuống, nói không chừng lại bị ngã chết.

Đường Phong trợn mắt nhìn Âu Dương Vũ, trong lòng thầm hận, nếu không phải bị người này đuổi theo, mình cũng không hoảng sợ mà chạy tới nơi đây.

Âu Dương Vũ nở nụ cười:

- Trời không tuyệt đường người, ta tin chắc chắn có đường ra.

- Tùy người.

Trang Tú Tú nhếch miệng.

689. Chương 621: Nữ Nhân Dũng Mãnh

Âu Dương Vũ lại nhìn Đường Phong, mở miệng nói:

- Đường công tử, trận chiến hôm nay coi như Âu Dương chịu thua, lần sau lại tiếp tục. Hôm nay Âu Dương ta muốn tìm đường ra ngoài, công tử đi cùng với ta hay chúng ta mỗi người đi một ngã?

Đường Phong cười ha ha hai tiếng, nói:

- Âu Dương tiên sinh quang minh lỗi lạc, khi đi với người tuy ta không lo lắng bị người ám toán. Nhưng đáng tiếc bản thiếu gia lại không tin chính mình, tốt nhất vẫn là tách ra.

- Ta biết bây giờ không đánh lại người. Nhưng ... Nếu người có ý quấy rối, ta sẽ lập tức chết trước mặt người. làm cho người bơ vơ suốt đời, sống một mình ở chỗ này.

Đường Phong không kìm được cười:

- Lần đầu tiên ta nghe thấy lời đe dọa có sáng tạo như vậy, đúng là mở rộng tầm mắt.

690. Chương 622: Ta Muốn Leo Lên.

Ngay sau đó, Đường Phong cởi áo ngoài quăng sang cho nàng, mở miệng nói:

- Cô yên tâm, coi như là coi heo mẹ đều hấp dẫn hơn cô. Ta sẽ không nảy sinh tà niệm gì với cô cả.

Trang Tú Tú tức giận đến mức sắc mặt tái nhợt, một tay bắt lấy quần áo, trừng mắt căm hận nhìn Đường Phong, nhưng bên kia hắn đã ngồi xuống tĩnh tọa.

Thở ra từng hơi thật mạnh, Trang Tú Tú hận không thể chém chết tên nam nhân trước mặt, nhưng nàng nghĩ hay vẫn là nhẫn nhịn. Cúi đầu nhìn bộ quần áo, vẻ mặt đấu tranh một hồi mới đưa quần áo quần lấy thân thể của mình.

Một luồng hơi ấm bao quanh toàn thân, trên quần áo còn có hương vị của... Hương vị của người khác. Thứ này làm cho tinh thần không an ổn, suy nghĩ lung tung.

- Đây, người tên gì?

Trang Tú Tú phát hiện thẳng đến bây giờ mình còn chưa biết tên của nam nhân này, trái lại hắn lại biết rõ lai lịch của mình, hôm qua cao thủ Linh Giai chỉ gọi hắn là Đường công tử mà thôi. Cũng không nói ra tên thường của hắn.

- Đường Phong!

Đường Phong mở mắt trả lời.

- Sao ta chưa từng nghe qua tên người?

Trang Tú Tú tiếp tục hỏi:

- Tất cả đệ tử trẻ tuổi của Linh Mạch Chi Địa, chỉ cần có thực lực ta đều biết, nhưng sao lại không nghe qua tên người.

- Ta đến từ thế tục, đến nơi đây còn chưa đầy một tháng.

Đường Phong cũng chỉ là ngồi xuống bình thường, trong này không thể vận cương khí, cũng không vận chuyển công pháp được, ngồi xuống cũng chỉ là khôi phục thể lực và tinh thần thôi mà thôi.

- Thế tục?

Trang Tú Tú kinh ngạc nói:

- Trong thế tục cũng có thể xuất hiện cao thủ như người? Không phải linh khí chỗ đó rất loãng sao?

- Thế tục thì làm sao? Có phải người trong Linh Mạch Chi Địa các cô có thành kiến với thế tục?

Đường Phong khẽ cười:

- Ta không phủ nhận linh khí của Linh giai Chi Địa rất nhiều, có lợi cho người tu luyện, nhưng thế tục cũng là mảnh đất dưới bầu trời này, hơn nữa nếu tính diện tích còn rộng hơn tất cả Linh giai Chi Địa cộng lại. Nói về số lượng, linh khí của thế tục còn nhiều hơn Linh giai Chi Địa.

- Vậy người ở thế tục tu luyện như thế nào? Ta thấy tốc độ và lực lượng của người mạnh hơn Thiên Giai hạ phẩm rất nhiều.

Trang Tú Tú tò mò hỏi.

Đường Phong nhìn thật sâu nàng một hồi, âm trầm nói:

- Bí mật cá nhân, không thể trả lời, cô muốn biết cũng được, nhưng ta chỉ nói cho người chết, đừng ép ta giết người bịt miệng.

Trang Tú Tú chịu không được tránh khỏi ánh mắt của hắn, nói:

- Ta không hỏi nữa, cũng sẽ không nói chuyện của người cho người khác.

Thật sự không muốn trêu chọc nam nhân này, Trang Tú Tú không biết mình phải làm gì mới có thể cảm sát chiêu của hắn.

- Cô nói đi, cô hẳn biết rõ tình hình của Vân Hải Chi nhai, tại sao cũng bị rơi xuống?- Đường Phong rất ngạc nhiên về chuyện này, cô gái này nhìn từ trên xuống dưới cũng không giống con heo.

Trang Tú Tú có chút lúng túng nói:

- Ta không muốn xuống, chỉ tại khi đứng bên cạnh Vân Hải Chi nhai bị một cơn gió mạnh thổi xuống đây.

Đường Phong trầm mặc phút chốc, nói:

- Cô thật đáng thương...

Cuộc nói chuyện lúc nửa đêm làm cho Đường Phong hiểu thêm về cô gái này, cũng bởi liên quan đến tình cảnh bây giờ chỉ có hai người, nàng cao ngạo thì được cái gì?

Những ngày tiếp theo, Đường Phong luôn đi về phía bên kia hẻm núi, đáng tiếc cuối cùng vẫn không tìm được được ra.

Lúc mới tìm, Đường Phong còn tin chắc rằng trời không tuyệt đường người, nhưng thời gian trôi qua làm hắn có chút dao động. Theo lời Trang Tú Tú nói, năm đó hai cao thủ Linh Giai trung phẩm rớt xuống cũng không thể đi ra ngoài, bản thân mình có gì lợi hại hơn họ?

Nếu thật bị nhốt ở dưới Vân Hải Chi nhai cho tới chết, Lại Tử, Tiểu Nhã cùng Mạc sư tỷ phải làm sao bây giờ? Chẳng lẽ phải sống cả đời với Trang Tú Tú này?

Tình huống này có chút bi kịch.

Trang Tú Tú giống như cái đuôi theo sau lưng Đường Phong, hắn đi đâu nàng cũng tới đó, không hề có chủ kiến của mình, cũng không có ý kiến gì đối với quyết định của Đường Phong.

Suốt một tháng qua đi, Đường Phong vẫn còn đang du lịch ở dưới Vân Hải Chi nhai, một tháng này hai người không biết rằng đã đi được bao xa. Cả khu rừng dưới Vân Hải Chi nhai chỗ nào cũng giống nhau như đúc, căn bản không khác nhau chỗ nào, Đường Phong cũng không biết vị trí của mình ở nơi nào nữa.

Thời gian một tháng này, Đường Phong cùng Trang Tú Tú đi nhầm rất nhiều, trong hẻm núi có không ít đường rẽ, Đường Phong thường xuyên chọn phải ngõ vụt. Không thể không quay đầu, nhưng làm cho Đường Phong yên tâm một chút là ở bên dưới Vân Hải Chi nhai không xuất hiện linh thú quá mạnh, lợi hại nhất cũng chỉ là lục giai, hắn cùng Trang Tú Tú liên thủ mặc dù tổn sức nhưng cũng không có thương tổn gì.

Có một ngày, Đường Phong cùng Trang Tú Tú đứng dưới vách núi nửa buổi, cả hai đều ngẩng đầu lên nhìn trời, trong mắt hiện lên vẻ bất đắc dĩ.

Bỗng Đường Phong mở miệng nói dứt khoát:

- Ta muốn leo lên.

- Cái gì?

Trang Tú Tú sợ hãi.

- Ta nói ta phải tìm biện pháp leo lên, cô nghĩ sao?

Trang Tú Tú lắc đầu:

- Điều đó là không thể, nếu không có tầng mây kia, dùng thân thủ của người quả thật có thể leo lên, nhưng tầng mây kia có một lực hút kì quái, đợi lúc người ở giữa không trung, chắc chắn sẽ hút người xuống. Đến lúc đó sẽ ngã chết, phương pháp này quá mạo hiểm.

Nghe những lời này xong, Đường Phong nhìn chăm chăm Trang Tú Tú, nàng không thềm chú ý nói:

- Đừng hiểu lầm, không phải ta quan tâm tới người, chỉ vì bây giờ chỉ có hai người chúng ta, nếu người ngã chết, ta chỉ còn một mình.

Đường Phong nở nụ cười, hé miệng nói:

- Rất cuộc có được hay không, phải thử mới biết được. Chúng ta tốn quá nhiều thời gian ở nơi đây, xem ra hôm nay muốn thoát ra ngoài chỉ còn cách thử phương pháp ngu xuẩn này.

- Tùy người.

Trang Tú Tú lạnh nhạt nói.

Đường Phong dùng tay bắn ra hai thanh phi đao, đứng dưới vách đá hít sâu một hơi, quay đầu hỏi Trang Tú Tú:

- Cô không đi lên cùng ta?

- Không!

Trang Tú Tú trả lời dứt khoát.

- Được.

Đường Phong gạt nhẹ đầu, lại xoay người, dùng lực mạnh cắm mạnh phi đao vào vách núi.

Nhờ hai thanh phi đao, Đường Phong không ngừng trèo lên trên.

Mười trượng, hai mươi trượng, ba mươi trượng... Tốc độ của Đường Phong không nhanh không chậm, nhưng rất vững chắc, khi Đường Phong lên tới độ cao năm mươi trượng, Trang Tú Tú mới ngẩng đầu nhìn về phía hắn, trên mặt lộ ra buồn khổ và cô đơn.

Đường Phong nếu thật sự lên được, vậy ở nơi này chỉ còn một mình nàng, Trang Tú Tú dù sao cũng là nữ nhân, một mình ở trong hoàn cảnh này, luôn có chút sợ hãi. Với lại thực lực của nàng bây giờ căn bản không thể tự mình đối phó linh thú lục giai, một khi gặp phải chỉ có đường chết.

Treo người ở trên vách núi, Đường Phong không có chỗ nào để mượn lực, chỉ có hai thanh phi chịu đựng sức nặng của cơ thể, từng chút từng chút tiến lên.

Từng động tác của Đường Phong đều rất cẩn thận, nếu xảy tay trong phút chốc sẽ ngã xuống dưới ngay. Tay phải chậm rãi đưa lên, dùng lực đâm mạnh vào vách đá.

691. Chương 633: Bằng Ưng.

Rắc một tiếng, lần này phi đao không thể cắm vào trong vách đá, hơn nữa còn bị bẻ gãy, mất đi trọng tâm Đường Phong liền mất thăng bằng, thân thể vụt qua, may mắn là phi đao ở tay trái vẫn còn cắm trong vách đá, nếu không chắc chắn là rớt xuống.

Tranh thủ thời gian lại lấy ra một thanh phi đao khác cắm vào trong vách đá, lúc này thân thể Đường Phong mới ổn định, khắp người toát mồ hôi lạnh.

Phi đao có đẳng cấp cường binh, tuy phẩm chất không kém, nhưng không thể chịu nổi va chạm cường độ cao. Để bảo hiểm, mặc dù thanh phi đao bên tay chưa bị gãy nhưng Đường Phong cũng đổi luôn.

Lại leo thêm được năm mươi trượng, đã ba lần thay đổi phi đao trong tay, biển mây đã ở ngay trước mắt. Đường Phong lại càng thêm cẩn thận, một tháng trước lúc rơi xuống bởi vì quá nhanh nên Đường Phong không cảm thấy trong biển mây này lực hút nào cả, nhưng Trang Tú Tú đã nhiều lần nhắc đến vấn đề này nên chắc không phải là giả.

Hít một hơi thật sâu, điều chỉnh lại tinh thần, Đường Phong dùng phi đao để chống đỡ thân thể leo lên.

Thân thể vừa tiếp xúc với biển mây, Đường Phong lập tức cảm thấy một lực hút đáng ghét, nó từ đằng sau đi qua, giống như có một bàn tay vô hình túm lấy hắn kéo ra sau vậy.

Đường Phong hoảng sợ, thềm nhủ trong lòng lời Trang Tú Tú là thật, vội vàng chạy trở về, nhưng là hai thanh phi đao mà hắn phải dùng hết sức để cầm được trên vách đá, khi hắn vừa thả tay liền lòng ra.

Sau đó hắn trở mắt nhìn hai thanh phi đao của mình bị hút vào trong đám mây.

Kể cũng lạ, vừa thoát khỏi biển mây, lực hút đáng sợ lập tức biến mất. Thân thể ở giữa không trung, không có chỗ để bám víu nên rơi thẳng xuống đất.

Cho dù tháng trước vừa trải qua tình huống như này, nhưng Đường Phong cũng sợ toán mồ hôi. Một tháng trước may mắn bên dưới có tán cây chống đỡ, không biết vận mệnh lần này của mình sẽ ra sao.

Cúi xuống nhìn kĩ, Đường Phong có chút yên lòng, may mà lúc trước mình đã chuẩn bị cho tình huống này, nên chọn vị trí mọc toàn những cây đại thụ rậm rạp, giờ ngay ở phía dưới vừa đúng có một tán cây.

Chỉ hơn mười giây, Đường Phong đã rơi xuống trên tán cây, nhanh chóng bắt lấy một nhánh cây để giảm tốc độ rơi xuống của mình, ỳnh một tiếng, sau khi không nhớ rõ là đã bẻ bao nhiêu cành cây, Đường Phong đã tiếp đất một cách thảm hại.

Đứng dậy đầu óc vẫn còn choáng váng, phải đi lá cây cùng bụi bẩn trên người, bên tai truyền đến tiếng bước chân nhẹ nhàng, quay đầu lại nhìn, Trang Tú Tú với khóe miệng khẽ nhếch lên, từ từ đi tới bên này.

- Hình như cô đang vui.

Đường Phong hung hăng nhìn nàng.

- Không phải!

Trang Tú Tú nghiêng đầu, khóe miệng lại nhếch cao lên.

- Cô nói đúng, biển mây này có một luồng lực hút, chỉ với phi đao ta không thể nào chống cự lại với nó, xem ra phải tìm biện pháp rồi... Không biết tình hình tên Âu Dương Vũ kia thế nào, không biết hắn có tìm được đường ra không?

Lần thử nghiệm này cho Đường Phong biết rõ, muốn ra khỏi đây bằng cách trèo lên là chuyện không thể, trừ phi có biện pháp cản lại lực hút trong biển mây.

Trong khi nói chuyện, trên bầu trời bỗng truyền đến một tiếng Ừ gáy lên thanh thúy, sau đó một thân thể khổng lồ xẹt qua bầu trời, hai cánh của nó khi dang ra phải dài chừng chục trượng, lông vũ trơn bóng, phần lông vũ sau đuôi buông lỏng, tốc độ của nó rất nhanh, gần như chỉ trong nháy mắt đã bay qua, khi nhìn lại thì chỉ còn một bóng hình mờ nhạt.

- Bằng Ừ?

Đường Phong vừa mừng vừa sợ, hắn đã gặp qua loài này một lần, đó là hồi ở trong Bạch Đế bí cảnh, lúc đó khi vừa bước vào hắn bị một con Bằng Ừ đánh bất ngờ, sau đó lại nhờ tay Bạch Ừ mà giết chết đại thiếu gia Hàn gia, Hàn Hàng Trần cùng hai vị trưởng lão.

Thực lực của loài linh thú phi hành này không tồi, cộng thêm tốc độ bay của nó rất nhanh.

Chỉ có điều là con Bằng Ừ vừa bay qua đây dường như còn to hơn so với con lần trước.

Sững sờ trong chốc lát, Đường Phong nhanh chân đuổi theo, Trang Tú Tú ở phía sau hô:

- Người đi đâu vậy?

Đường Phong vẫn chạy về trước, căn bản không có thời gian trả lời nàng, chính mình hôm nay bị nhốt dưới Vân Hải Chi nhai, không có cách đi ra ngoài, nhưng giờ đây con Bằng Ừ này xuất hiện đã đem cho Đường Phong một hy vọng.

Nếu có thể thu phục được von Bằng Ừ này, mình có thể bảo nó đưa mình bay ra khỏi cái chỗ này. Lực hút trong biển mây đúng là rất mạnh, mình không thể chống lại được nó, nhưng nếu đổi lại là con Bằng Ừ này có lẽ sẽ không có vấn đề gì, Bằng Ừ dù sao cũng là linh thú của bầu trời, lực lượng của hai cánh chắc chắn không kém so với lực hút trong biển mây.

Quả nhiên trời không tuyệt đường người, sau khi thấy một tia sáng, Đường Phong sẽ buông tha nó sao?

Đuổi theo phía Bằng Ưng bay đi một lúc lâu sau Đường Phong mới dừng lại, hắn đã tìm thấy mục tiêu của mình rồi.

Không hổ là linh thú phi hành, tốc độ làm cho người ta phải ghen tỵ, mặc Đường Phong dù dốc hết sức để chạy nhưng cũng không thể vượt qua. Quay đầu lại nhìn, không biết Trang Tú Tú bị mình bỏ rơi ở đoạn nào, nhưng Đường Phong cũng không lo lắng cho nàng, chắc hẳn nàng sẽ biết dựa vào dấu vết để tìm đến nơi này.

Đúng như dự đoán, sau nửa canh giờ chờ đợi, Trang Tú Tú thở hồng hộc chạy tới, nhìn Đường Phong nàng không thể nào tin nổi, cho đến bây giờ nàng mới phát hiện tốc độ khi Đường Phong dốc toàn lực kinh khủng đến mức nào.

Tên này thật là Thiên Giai hạ phẩm sao? Trong lòng Trang Tú Tú nổi lên nghi ngờ.

- Bị mất.

Đường Phong thở dài cam chịu.

- Người muốn thu phục nó, rồi sai khiến bảo nó mang người bay lên?

Trang Tú Tú cũng không phải là đứa ngốc, Đường Phong vội vàng đuổi theo như vậy, dĩ nhiên nàng có thể đoán được Đường Phong đang nghĩ gì.

Đường Phong gật nhẹ đầu.

Trang Tú Tú trầm mặc, Đường Phong nghĩ ra, sao nào không nghĩ ra chứ? Thu phục Bằng Ưng đúng là một loại biện pháp, nhưng linh thú phi hành luôn là giấc mơ của những người tu luyện. Không nói về thực lực mạnh mẽ của Bằng Ưng, cho dù hai người ở vào lúc mạnh nhất, cũng không nắm chắc đánh được nó, kể cả đánh thắng, nhưng làm thế nào để thu phục nó? Linh trí của linh thú chưa mở, luôn làm việc theo bản năng, nghe không hiểu tiếng người, làm thế nào hai bên hiểu nhau cũng là một vấn đề lớn.

Trong chốc lát, tâm tình của hai người đều chán nản.

Trong lúc Đường Phong đang cố suy nghĩ phương pháp rồi đi thì Trang Tú Tú đột nhiên hô lên:

- Đường Phong.

- Sao vậy?

Đường Phong ngẩng đầu lên nhìn nàng, thấy vẻ mặt cô gái này như gặp phải quỷ, ngạc nhiên nhìn chăm chăm phía trước, dùng tay chỉ vào nói:

- Nhìn đi.

Nhìn theo hướng nàng chỉ, hai mắt Đường Phong tròn tròn.

Hắn nhìn thấy một căn nhà, một căn nhà dựng ở trên cây, căn nhà được dựng hoàn toàn bằng ván gỗ, ở giữa cây đại thụ, tuy nhìn có chút rách nát, lâu năm không được sửa, hơn nữa cũng không quá to, nhưng đúng là một căn nhà bằng gỗ.

- Giờ làm thế nào?

Trang Tú Tú nhẹ giọng nói, Đường Phong bỗng đứng lên.

692. Chương 624: Độc Vương Thương Bất Khải.

Có nhà nghĩa là có người ở, trước khi biết rõ chủ nhân căn nhà này là ai, Đường Phong không thể không cẩn thận. Chỉ là hắn và Trang Tú Tú đều không nghĩ ra, dưới Vân Hải Chi nhai tại sao lại có người sinh sống?

Lén bảo Trang Tú Tú đề phòng, Đường Phong nhẹ nhàng đi tới gần căn nhà. thả ra cảm giác về phía căn nhà, phát hiện trong không có sự sống.

- Ta đi lên trước, cô chờ ở đây.

Đường Phong nhẹ giọng nói với Trang Tú Tú, liền nắm lấy sợi dây thừng mà ở trên căn nhà thả xuống, dùng sức, toàn thân bay lên trên.

Sợi dây thừng này hẳn là do chủ nhân căn nhà cố ư làm ra để thuận tiện lên xuống, bây giờ làm cho Đường Phong dễ dàng đi lên.

Khẽ mở ra cửa phòng đang khép hờ, một đám bụi bặm tạt vào mặt, làm cho Đường Phong không kìm được ho vài tiếng, quay lại nói với Trang Tú Tú:

- Lên đây đi, không có ai.

Đúng là không có người nào, nhiều bụi bặm như vậy, chỉ nhìn là đã biết đã lâu không có người ra vào nơi này.

Xem ra thật lâu trước kia chủ nhân căn nhà sống ở đây, hiện giờ chắc cũng đã chết rồi.

Đợi Trang Tú Tú đi lên, Đường Phong mới đi hẳn vào trong, vừa mới tiến lên một bước, chợt nghe thấy dưới chân kêu lên những tiếng rắc rắc nhỏ, bỗng trợn đến từng tiếng rít.

Có bẫy? Đường Phong không ngờ tới lại có nười đặt bẫy ở trong này, đợi khi hắn kịp phản ứng thì mười cây châm bé như sợi lông đã ghim vào người hắn, làm Đường Phong đỏ khốc đỏ cười.

Suốt ngày đánh nhận, cuối cùng bị nhận mỗ! Đường Phong cũng không nghĩ tới bản thân mình có một ngày sẽ bị loại ám khí phi châm này đả thương. Cho tới bây giờ cũng chỉ có hắn dùng phi châm bắn thương kẻ khác.

Cũng may người chế tạo ra cơ quan này thực sự không thông thạo về máy móc, cho nên lực đạo của phi châm cũng không quá mạnh, hơn nữa do hàng ngày Đường Phong đều rèn luyện không thôi, phi châm chỉ mới ngấp chưa tới nửa tác liền bị ngăn lại.

Một màn vừa rồi đã làm cho Trang Tú Tú đang ở phía sau phải hoảng sợ.

Đường Phong đưa tay rút phi châm từ trên người mình ra, quanh lông mày lại nhin không được mà nhăn lại, bởi vì hắn phát hiện trên phi châm này dĩ nhiên có một màu sắc kì lạ, cúi đầu xuống nhìn vào vị trí vết thương, đã thấy xuất hiện một mảng màu tím, giống như mực phẩm ai đó vừa vẽ lên.

Những ... phi châm này, rõ ràng có kịch độc!

Chẳng qua, vị trí mà Đường Phong bị phi châm cắm vào tuy rằng thoát nhìn có vẻ rất đáng sợ, nhưng bản thân cũng không cần lo ngại, chỉ là cảm thấy nơi đó hơi ngứa một chút mà thôi.

Lại quay trở về hướng trong phòng, nhìn thoáng qua, Đường Phong phát hiện ít nhất có ba cơ quan, chủ nhân của gian nhà này hẳn là một người vô cùng cẩn thận đề dặt, bằng không cũng sẽ không để lại nhiều cơ quan như vậy trong một ngôi nhà gỗ nhỏ hẹp như thế này.

- Trước hết đừng tiến đến!

Đường Phong căn dặn một tiếng, rồi một mình đi vào trong phòng, hóa giải ba cơ quan mà mình phát hiện được, lại thu thập một vài ám khí kịch độc và một túi phấn độc, những ... ám khí này và phấn độc cùng cơ quan có liên quan chặt chẽ với nhau. Một ngày nào đó khi cơ quan này bị động phải, ám khí và phấn độc sẽ bắn ra bất kể kẻ xâm nhập vào là người hay là linh thú.

Đường Phong không sợ mấy thứ này, nhưng Trang Tú Tú lại không chịu được. Nhờ chẳng may nàng bị ám khí bắn trúng có lẽ sẽ hít phải phấn độc, một hồng nhan tức khắc biến thành bộ xương khô.

Sau khi cẩn thận lục soát thêm một lần nữa, xác định không quên bất cứ điều gì, Đường Phong mới gọi đứng Trang Tú Tú đang đứng ở ngoài cửa:

- Vào đi, đừng chạm vào bất cứ thứ gì đó, trên bàn ghế trên đều có độc.

Trang Tú Tú đi bằng đầu ngón chân, rón ra rón rén bước đến, dùng tay bịt mũi, tránh hít phải bụi bặm ở trong phòng đang bắt đầu chuyển động.

Nhà gỗ cũng không quá lớn. Hai người dẫm lên tấm ván gỗ, phát ra những tiếng kêu kệt kệt kệt, một số thứ đã có dấu hiệu mục nát. Trên nóc nhà, mạng nhện giăng đầy, có vẻ nơi này đã lâu không được tu sửa.

Trong phòng cũng không có gì đáng giá, ngoại trừ bàn ghế ra, căn bản cũng không đồ vật gì, chỉ có ở góc cửa căn nhà gỗ, Đường Phong phát hiện ra một vài dấu hiệu đã mất của thảo dược, cùng với mẫu vụn của thuốc lúc pha chế còn lưu lại.

“Chẳng lẽ chủ nhân trước đây của nhà gỗ là một người pha chế thuốc?”

Trong lòng Đường Phong suy đoán.

Tầng dưới cùng của nhà gỗ có một cửa nhỏ, Đường Phong dẫn Trang Tú Tú đi qua cửa nhỏ này, sau đó liền lập tức dừng bước chân.

Không gian phía sau cửa nhỏ rất chật hẹp, chỉ có một chiếc giường gỗ mà thôi, miễn cưỡng có thể dành cho một người nằm được. Mà lúc này, trên giường gỗ có một tử thi mặc bộ quần áo lam lũ đang ngồi ngay ngắn phía bên trên.

Y phục trên người tử thi này thực sự đã tả tơi nát vụn rồi, hiển nhiên không biết đã mặc bao lâu, tóc tai bù xù, dáng dấp thê thảm như bị điên, hai hốc mắt hõm xuống, tròng mắt đã mất đi sự sáng bóng mà lại hiện ra màu xanh biếc đầy quỷ dị, làm cho người khác không dám trực tiếp nhìn vào.

Không biết hắn đã chết điệu đã bao lâu, hiện giờ thi thể đã trở nên khô ráo, xương bọc da. Đường Phong đi vào mang theo cơn gió nhẹ thổi lên y phục và mớ tóc rối bời của hắn, làm hắn càng có vẻ u ám hơn rất nhiều.

Người này, hiển nhiên chính là chủ nhân của nhà gỗ. Không biết vì sao cũng bị vây ở dưới Vân Hải Chi nhai, chết già ở chỗ này, cả đời không thể đi ra ngoài.

Đường Phong đập đập vài ba cái, mở miệng nói:

- Cô đoán ta đang suy nghĩ gì?

Trang Tú Tú liếc mắt nhìn hắn, lắc đầu nói:

-Không rõ ràng lắm...

- Ta đang suy nghĩ vài chục năm nữa, tình huống của chúng ta có thể giống như hắn hay không.

Trang Tú Tú nghe vậy không khỏi lạnh người, sắc mặt cũng có chút trắng bệch. Thân là nữ nhân trong giang hồ không thể sợ chết, sớm đã có chuẩn bị tâm lý sẽ chết oan chết uổng, chỉ là hiện tại này trong tình huống làm cho có chút khó chịu. Thực lực của bản thân còn chưa thể phát huy, đã bị nhốt trong tuyệt cốc, cường địch lớn nhất ở nơi này chỉ có linh thú. Nếu thật sự phải ở chỗ này chờ vài chục năm mới chết già, bất cứ là ai cũng không thể chịu đựng được.

Đường Phong thở dài một tiếng, trong lòng tố cáo một tội, đi ra phía trước, đưa tay lục lọi trên thân thể người kia.

Nếu vị tiên bối này là chết già ở tại đây, đại khái lúc còn sống đã tìm phương pháp đi ra ngoài, nói không chừng trên người sẽ có gì đầu mối hữu dụng nào đó. Đường Phong tất nhiên sẽ không bỏ qua.

Sau khi sờ soạng một hồi, nét mặt Đường Phong chợt vui mừng, từ trong ngực đối phương móc ra một quyển gì đó bị vải dầu bao quanh.

Vỗ vò bụi ở mặt trên, Đường Phong chậm rãi cởi bỏ lớp vải dầu, chỉ thấy một quyển sách nhỏ, lớn chừng một bàn tay, mở bên trong ra, nhìn thấy trong sách nhỏ hình như có một vài công pháp bí điển, trên bìa có ghi ba chữ lớn.

Đường Phong cầm quyển sách nhỏ tiến đến chỗ sáng hơn, thoáng nhìn qua không khỏi hoàn toàn thất vọng. Bởi vì nó thật sự đúng là một quyển công pháp bí điển.

Trang Tú Tú kiễng đầu ngón chân ở đứng ở một bên thò đầu vào nhìn, chờ đến khi thấy rõ ba chữ lớn trên cuốn sách nhỏ, không khỏi biến sắc:

- Bách Độc Công?

Đường Phong quay đầu lại liếc mắt nhìn nàng:

- Cô đã nghe qua?

Trang Tú Tú gật đầu, sắc mặt nghiêm trọng nói:

- Còn nhớ vài ngày trước ta đã nói với ngươi, năm ấy có hai vị cao thủ Linh Giai trung phẩm đại chiến, rồi cùng rơi xuống Vân Hải Chi nhai không?

- Lẽ nào hẳn chính là một người trong đó?

Đường Phong quay đầu lại nhìn tử thi một chút, vô cùng kinh ngạc nói.

- Độc Vương Thương Bất Khải. Ta hẳn là đoán được, mọi nơi trong phòng trong này đều có độc, ngoại trừ hẳn còn có ai làm như vậy?

Trang Tú Tú hít một hơi thật sâu, nét mặt có chút hoảng sợ.

- Nói cho ta rõ hơn một chút đi.

Đường Phong không khỏi có chút hứng thú đối với người này, người chết trăm năm còn có thể làm cho người khác sợ hãi đến như vậy, chắc người này lúc còn sống nhất định là một nhân vật rất giỏi.

Trang Tú Tú cười khổ một tiếng:

- Ta cũng không biết nhiều, chỉ biết một ít từ trong ghi chép cổ trong tộc mà thôi. Người đàn ông này là một nhân vật truyền kỳ có rất nhiều sắc thái, hơn nữa tính tình thô bạo, thủ đoạn tàn nhẫn, là một người vô cùng tà ác. Có người nói tư chất tu luyện của hắn năm ấy không tốt, cho nên thực lực cũng không cao. Vào lúc tranh đấu với kẻ địch đã từng bị phế bỏ kinh mạch trong người, bị quăng vào đầm bách độc để mặc hắn tự sinh tự diệt, kết quả hắn ở trong đầm bách độc không chỉ không chết, còn gặp kỳ ngộ, tu luyện thành một thân độc công, dùng chính mình luyện thành độc nhân, cả người cứng rắn sắt thép, đao thương không thể tổn thương. Mười năm sau, lúc hắn luyện thành độc công, đã đi tới gia tộc của kẻ địch để báo thù. Chỉ trong một đêm, cả gia tộc kia trên dưới hơn năm trăm người, đều bị độc chết. Sau đó, Độc Vương Thương Bất Khải liền vang danh khắp nơi. Bởi vì người này tu luyện độc công, trở nên vô cùng tà ác, đi qua bất cứ nơi nào, đều khiến cả người lẫn vật bị chết hết thậm chí cả ngọn cỏ cũng không chừa.

- Người trong thiên hạ đều oán trách Độc vương, toàn bộ mọi người trong Linh Mạch Chi Địa đều muốn sớm giết được hắn, chỉ là thực lực của hắn rất cao, lúc đó không ai có thể chống lại, sau cũng có một vị cao thủ Linh Giai trung phẩm nhìn không được, xuất thủ đối phó hắn, kết cục cuối cùng thì người cũng biết rồi.

Trang Tú Tú nói xong lại quay đầu thoáng nhìn về phía thi thể Độc Vương, cảm thấy có chút may mắn nói:

- May mà hắn bị nhốt, chết ở chỗ này, bằng không không biết ở Linh Mạch Chi Địa còn có bao nhiêu người sẽ bị hắn gây tai họa.

Dứt lời, lại quay đầu nhìn Đường Phong, sắc mặt nghiêm trọng nói:

- Trên tay ngươi này chính là bản độc công võ điển do hắn tu luyện, tốt nhất ngươi đừng cho người ngoài biết được ngươi có nó, bằng không có khả năng nó sẽ mang đến tai họa cho ngươi.

Đường Phong khẽ cười một tiếng, nói:

- Ngươi nói như vậy, ta sẽ suy nghĩ liệu có nên giết ngươi diệt khẩu hay không. Dù sao chỉ có ngươi biết ta đang cầm bản bí điển này.

Trang Tú Tú không tự nhiên chuyển ánh mắt sang một bên, có vẻ không tự tin nói:

- Ngươi sẽ không làm vậy.

Toàn bộ nhà gã chỉ thu hoạch được duy nhất quyển Bách Độc Công này, cũng không tìm được manh mối gì hữu dụng. Đường Phong không khỏi cảm thấy có chút thất vọng.

Buổi tối, họ nghỉ ngơi ngay trong nhà gỗ. Tuy rằng trong nhà gỗ có rất nhiều vị trí đều có kích độc, thế nhưng chỉ ít cũng là một nơi che mưa chắn gió, chỉ phải cẩn thận một chút không động tới những chỗ có kích độc thì cũng không có gì đáng ngại.

Hơn một tháng nay, cuối cùng Trang Tú Tú cũng có thể không phải qua đêm trên thân cây, không khỏi cảm thấy an tâm hơn rất nhiều, cuộn mình trong góc nhà, ngủ vô cùng ngon giấc.

Đường Phong lại thực sự không buồn ngủ, liền lợi dụng ánh trăng lật xem quyển bách độc công mà ban ngày thu được.

Quyển này thực sự là một công pháp rất lợi hại, lợi dụng hàng ngàn hàng vạn độc vật, lấy độc luyện công, khi luyện thành công, không chỉ bản thân thành người kích độc, hơn nữa công lực so với người bình thường muốn hùng mạnh hơn nhiều. Sau khi vận công, độc tố lan tràn, khiến cho đối thủ ngang hàng căn bản đánh không lại với người tu luyện bách độc công. Ưu điểm lớn nhất đó là hiệu quả cực nhanh! Chỉ có thể cung cấp được đủ độc vật, công lực sẽ tăng rất nhanh. Năm ấy Độc Vương Thương Bất Khả chỉ dùng thời gian mười năm đã tu luyện tới cảnh giới Linh Giai rồi.

Chỉ bất quá, mọi việc có lợi cũng có hại. Lợi dụng hàng nghìn hàng vạn độc vật tu luyện cố nhiên là một đường tắt, cũng gây thương tổn không nhỏ tới bản thân mình. Vào mỗi đêm trăng khuyết, âm khí quá nặng, độc tố trong cơ thể sẽ phát tác, làm cho thống khổ, công lực vô cùng có khả năng mất hết, biến thành kẻ vô dụng.

Hơn nữa tuổi thọ của người tu luyện Bách Độc Công cũng sẽ không quá dài, so với cao thủ ngang hàng, tuổi thọ rút ngắn còn lại chưa đến phân nửa.

Bộ công pháp này có chỗ thiếu sót rất lớn. Nhìn ra được điểm này, Đường Phong cũng không còn hứng thú gì đối với nó nữa.

Tiếp tục đọc phía sau, phát hiện một vài phương pháp chế tạo độc dược, mấy thứ này ngược lại có thể giúp Đường Phong lấy được ích không nhỏ.

Hắn vốn cho rằng độc dược không có tác dụng quan trọng gì đối với vấn đề tăng công lực, nhưng Độc Vương Thương Bất Khả lại nghiên cứu ra những ... độc dược này đúng lúc bổ sung vào chỗ thiếu khuyết, khiến hắn thấy được mùi ngon.

Không hổ danh là Độc Vương, đối với độc dược người này đã hiểu và vận dụng tới một trình độ không thể tưởng tượng nổi. Trong quyển bách độc công, tất cả mọi vật đều có thể thành trở độc dược, chỉ khác là người định làm như thế nào mà thôi.

Lại lật thêm một trang nữa, đã thấy trên trang sách không ghi chép về độc dược, mà trên có ghi bốn chữ lớn:

- Người trúng độc rồi!

Trong lòng Đường Phong chợt cảm thấy lo lắng, lại liếc mắt cẩn thận nhìn lại, đúng là bốn chữ này, không có lầm. Hắn không khỏi kinh ngạc bật cười, nghĩ thầm vị độc vương này trái lại rất hay nói đùa. Nếu hắn là độc vương, bản thân vừa người độc, thì trên quyển bách độc công khẳng định là có độc, mặc dù ông ta không đề cập tới, Đường Phong cũng biết việc này.

Đổi là người khác khẳng định là sẽ bị trúng độc, bất quá Đường Phong bách độc bất xâm, nên không e ngại mà thôi.

Lại lật thêm một trang, trên có ghi đầy chữ nhỏ, Đường Phong tập chung nhìn lại, đã thấy phía trên ghi:

- Mặc kệ người là ai, mặc kệ công lực của người ra sao, có thể tìm được quyển Bách Độc Công, thì rõ ràng người cũng giống như lão phu bị nhốt dưới Vân Hải Chi nhai. Hơn nữa, lão phu muốn nói cho người hai tin tức. Tin tức xấu là người thực sự trúng độc. Lão phu đã tiêu hao hết sức lực cuối cùng luyện thành độc dược cho dù là cao thủ Linh Giai cũng không có cách gì chống lại, trừ phi người có thể đạt tới cảnh giới Linh Giai thượng phẩm.

693. Chương 625: Phương Pháp Ra Ngoài .

Sắc mặt của Đường Phong trong nháy mắt trầm xuống, đúng là hắc bách độc bất xâm nhưng cũng không có nghĩa là hắc vĩnh viễn không bị trúng độc, chỉ cần độc tố cường liệt đến một mức độ nhất định thì vẫn có thể ảnh hưởng đến hắc. Nếu không, lúc trước ở Thiên Tú đã không bị Phi Tiểu Nhà chuốc thuốc mê dẫn tới một đêm ý loạn tình mê như vậy.

Nếu như đúng lời Độc vương Thương Bất Khải này thì quả thật không phải là dọa người suông. Nếu như hắc có thể chế ra độc được có thể ảnh hưởng đến cao thủ Linh Giai thì Đường Phong sợ rằng bản thân mình cũng không thể thoát được.

Nhưng cẩn thận cảm nhận một chút thì thấy thân thể mình cũng không có dấu hiệu gì bất thường, như vậy thì chỉ có hai trường hợp. Một là Độc vương này chỉ khoát lác dọa người. Trường hợp còn lại thì đúng là Đường Phong đã bị trúng độc nhưng hắc vẫn chưa phát hiện ra.

Đường Phong nghiêng về khả năng thứ hai! Dù sao thì người đã chết không có lý do gì lại đi gạt mình.

Tình tâm một chút rồi lại đọc tiếp, thấy Độc vương lại nói: “Đã ở trong Vân Hải Chi nhai này thì người cũng không thể vận công nhìn tình huống của bản thân, tự nhiên không thể kết luận lời của lão phu là thực hay giả. Bất quá chờ khi người ra khỏi nơi này, có thể vận công sẽ biết được lão phu không lừa dối người.”

“Tin tốt là lão phu biết phương pháp có thể rời khỏi tuyệt cảnh này, nhưng đến lúc người thoát được rồi thì hãy thay ta làm một việc. Lúc còn sống cả đời tạo nghiệp chướng, lúc còn trẻ bị người nhà hãm hại, bước vào đầm Bách độc, đại nạn không chết, tu được một thân độc công, lúc đại thành thì tâm tính đại biến, tàn sát sinh linh, lúc cuối đời bị vây khốn tại chỗ này, cũng coi như là chết cũng chưa hết tội! Lúc sống cũng không còn gì để luyến tiếc, chỉ có một người con gái còn khiến ta bận tâm, tên là Thương Hàng Đình. Lần

má. Thoạt nhìn bề ngoài trông nó có vẻ hơi ngốc nghếch hồ hồ, nhưng tốc độ của nó thực sự không chậm, hơn nữa lại có ưu thế là da rất dày!

Nhìn kỳ thì đây là linh thú thuộc hệ Thổ! Cùng loại với Chung gia ở Chung Sơn Đảo. Người đánh nó, nó không có cảm giác đau đớn, nhưng nếu bị nó chụp một chưởng, kết quả nhất định là bị tróc da nứt thịt.

Qua thời gian uống nửa chén trà nhỏ, phải giết chết nó, bằng không Trang Tú Tú sẽ bị giết chết! Tuy rằng Đường Phong không thân thiết với nàng, thế nhưng cũng không nghĩ bởi vì biện pháp sai lầm của mình mà khiến một người phải chết. Nếu nàng đã tín nhiệm mình, thì mình cũng nên đối xử với nàng tương tự như vậy.

694. Chương 626: Xe Đến Trước Núi Ất Có Đường

Đường Phong dùng Cuồng Lôi Dao hung hăng chém tới phía trước, không dùng cương khí, chỉ dựa vào sức mạnh điên cuồng của mình, đánh một chưởng mạnh vào tay nó.

Một tiếng rống đầy phần nộ của con thú vang lên một cách muồn màng. Đường Phong cũng trúng phải một chưởng bị bắn ngược ra sau chấn động mà lão đảo lùi lại vài bước. Trên tay Hùng Bãi đã bị mất một mảng da. Một đao trên đã đã xẻ một miệng thịt không lớn không nhỏ.

Hiển nhiên, Hùng Bãi bị đau đớn mà càng thêm hung ác, lỗ mũi hồng hộc phun ra khí nóng, tức giận, trong miệng không ngớt rít gào, với khoảng cách ba bước mà chỉ cần hai bước đã vọt tới đứng vững trước mặt Đường Phong. Thân hình con vật khi đứng thẳng lên có chút đồ sộ. Nó dùng hai chân trước mạnh mẽ đập mấy lần xuống hai bên trái phải của Đường Phong, động tác nhanh tới mức không nhìn thấy rõ được, móng vuốt bén nhọn mà lóe ra hàn quang có thể ngang với thiên binh thiên tướng, muốn hấn phải bỏ mạng.

Đường Phong biến sắc, vội vàng nâng Cuồng Lôi Dao lên ngăn lại! Tuy rằng Cuồng Lôi Dao chặn được được sự tấn công của bàn chân trước nhưng bàn chân đó vẫn tạo ra tiếng xé gió, khiến Đường Phong có cảm giác có chút không ổn.

Phốc phốc phốc. . . Những âm thanh liên tiếp vang lên, Đường Phong chỉ cảm thấy có lực đạo vô hình vừa chạm qua vài vị trí ở miệng, bụng và ở trên cổ, cúi đầu nhìn lại, thì thấy chiếc áo mình mặc đã có vài đường rách lớn, giống như bị vũ khí sắc bén tạo ra vậy. Bất Phôi Giáp vì vậy mà lộ ra bên trong lớp quần áo.

Kình khí! Hùng Bãi này tấn công, mà lại có kình khí vô hình! Linh thú cấp 6 quả nhiên là không dễ chọc tới. Bây giờ hấn đã hiểu được sử dụng nội lực của bản thân trong chiến đấu ra sao, sử dụng linh khí của trời đất thế nào để khống chế địch. Nếu không phải linh thú có trí lực quá thấp, thì với ưu thế tuyệt đối của loài thú, một linh thú cấp 6 có ưu thế tuyệt đối chiến thắng một cao thủ Thiên Giai!

Ngày thường, lúc Đường Phong ở thời kỳ sức lực còn sung mãn, đụng độ với linh thú cũng không cảm thấy chúng nó khó đối phó là mấy, thế nhưng hiện tại do không thể sử dụng cương khí, không thể sử dụng lực cương tâm, trong nháy mắt liền cảm thụ được sự mạnh mẽ của linh thú cấp 6.

Một cú đánh không có kết quả, Hùng Bãi lại như quả núi lớn xông tới, căn bản khiến hấn không kịp thu chiêu. Hai cánh tay Đường Phong đều có cảm giác hơi tê dại, đối mặt với sự tức giận của một linh thú cấp 6, cũng chỉ có thể nghiêng người tạm thời tránh né, lắc mình nhảy sang bên cạnh, để đối phương đánh vào khoảng không.

Điều này cũng rất khó làm! Với tình trạng bản thân mình hiện tại, mặc dù dùng đến hết sức lực, cũng rất khó có thể gây ra thương tổn lớn đối với linh thú có lớp da dày như vậy. Lại nói, không chỉ bản thân mình làm không tốt, bên Trang Tú Tú cũng sẽ kết thúc trong bi kịch. Lát nữa, con súc sinh kia sau khi đuổi theo, giải quyết xong Trang Tú Tú, rồi quay lại, mình sẽ phải đối mặt với hai đối thủ khó chơi, thì lại càng không thể đùa giỡn được nữa.

Đường Phong cắn răng suy nghĩ ở trong lòng, hôm nay xem ra muốn bắt nó mà không gây tổn thương cho nó là một điều không thể. Chỉ có một biện pháp lấy vết thương đổi vết thương. Tuy rằng không thể dò xét được lực tấn công của nó, cũng không biết phải nhắm vào đâu để ra tay, mình chỉ cần quan tâm một điểm là không cần phải lo lắng tới tính mạng, dù sao trên người cũng đang mặc Bất Phôi Giáp.

Nghĩ tới đây, Đường Phong cũng không dám tiếp tục tránh né sự tấn công của Hùng Bãi, thừa dịp vung chưởng lên, trực tiếp nhào tới trước, đi được nửa đường, Cuồng Lôi Dao cũng đã biến thành độc ảnh trường kiếm, hung hăng đâm một kiếm hướng về phía cằm của nó.

Một người một thú va chạm với nhau phát ra ánh chớp. Hùng Bãi dùng chưởng ấn hướng về phía Đường Phong, móng vuốt bén nhọn trực tiếp rạch vài đường trên y phục của Đường Phong, chạm vào Bất Phôi Giáp tạo ra âm thanh đến rợn người. Cùng lúc đó, nó như phản xạ có điều kiện, cúi thấp trán xuống một chút, mượn lực ngăn trở một kiếm mà Đường Phong đâm tới.

Chính là muốn người như vậy! Đường Phong liền mạnh mẽ thay đổi kiếm chiêu, dùng độc ảnh trường kiếm như linh xà, từ dưới đâm thẳng lên trên, hoàn toàn chuẩn xác đâm trúng vào một con mắt của nó. Cổ tay run lên, hung hăng rút ra ngoài.

”Rống. . Con thú rống lên một tiếng kinh hoàng, rung chuyển cả đất trời. Đường Phong cảm thấy trong miệng có vị ngọt, lúc này bị Hùng Bãi đánh một chưởng bay ra ngoài, máu từ trong miệng cuộn cuộn trào ra không ngớt. Lúc còn bay giữa không trung, thiếu chút nữa thì không thở nổi, vô cùng chật vật ngã trên mặt đất, lại vội vàng bò lên, dùng tay bịt miệng nghiêng răng chịu đựng, cố định thần, nhìn về hướng phía trước.

Chỉ thấy lúc này, mắt trái của Hùng Bãi lúc này chảy ra chất lỏng đặc sệt, trông mắt hai màu đen trắng của hung thần ác sát đã rơi ra ngoài, hốc mắt trở nên ảm đạm không có ánh sáng.

Hùng Bãi đau đớn, mắt trái lại mù, hoàn toàn nổi điên lên, thân hình như quả núi khổng lồ đầu đá lung tung, căn bản không hề có mục tiêu. Ở trước mặt nó, cây đại thụ to bằng một người ôm so với sợi mì còn mỏng manh hơn, trực tiếp bị nó đánh vỡ thành hai mảnh bay ra ngoài. Hai tay càng ra chưởng, lực đánh càng lớn, không ngừng đánh trái động phải, kinh khí phát ra mạnh mẽ không gì sánh được, đánh vào vách đá, làm những mảnh đá vụn bay tán loạn.

Đường Phong cũng khá là khổ sở, tuy rằng thân thể được rèn luyện tới cực hạn rồi, nhưng lại hứng trọn toàn bộ lực đạo của một chưởng kia. Đối lại là người khác, ngay cả trong người đã có Bất Phôi Giáp hộ thân, thì xương sườn cũng tuyệt đối sẽ gãy vài cái, nói không tốt còn có thể đi đời nhà ma. Cũng chỉ có Đường Phong mới miễn cưỡng chịu đựng được, đứng ở nơi đó sắc mặt lúc xanh lúc tím, mãi một hồi lâu, cuối cùng cũng chậm chạp thở được bình thường.

Nhưng một chưởng này cũng đáng giá, đã phế bỏ một con mắt của nó, chỉ cần lại phế bỏ con mắt còn lại của nó là Đường Phong có thể giết chết được nó rồi. Chỉ có điều nhìn nó hung hăng như vậy, muốn làm điều này hiển nhiên cũng rất khó khăn.

Sau khi Hùng Bãi đánh loạn một hồi, cuối cùng cũng tìm được kẻ đầu sỏ đã gây thương tổn cho mình. Con mắt còn sót lại trở nên đỏ thẫm không gì sánh được, hung tàn nhìn chằm chằm vào Đường Phong. Thân thể khổng lồ đang đứng cách đó vài chục trượng, trong nháy mắt liền vọt tới trước mặt Đường Phong, chưởng lực còn chưa tới, từ trong miệng nó đã phát ra tiếng rống còn nặng nề hơn rất nhiều so với hồi này.

Một tiếng gầm rú này hình như còn có một năng lượng vô hình, như ma ám chọc thủng màng nhĩ, trực tiếp chạy ào vào trong đầu Đường Phong. Trong nháy mắt, Đường Phong chỉ cảm thấy một mảnh hỗn loạn, cảm giác mê muội truyền đến mãnh liệt không gì sánh được, bước chân liền lảo đảo, có cảm giác muốn nôn mửa.

Nguy rồi, vì sao súc sinh còn có thể có chiêu này? Trông lòng Đường Phong hoảng hốt. Hắn căn bản không nghĩ tới tiếng gầm rú của một con linh thú, dĩ nhiên lại có hiệu quả như âm công. Âm công, cho tới bây giờ cũng rất huyền bí. Trong những người mà Đường Phong từng tiếp xúc qua, ngoại trừ Thu Tuyệt Âm ở Ô Long Bảo hiệu được phương pháp âm công ra, còn lại chỉ có Thi Thi dùng thân thể quyền rũ để chiếm tình hồn.

Mặc dù trong đầu biết mình phải né tránh hoặc chống lại, nhưng dù thử hết lần này tới lần khác, cánh tay vẫn không cử động được, chỉ có thể mở mắt trừng trừng nhìn Hùng Bãi như trái núi vọt tới trước mặt mình, lập tức đánh vào người mình.

Trên người truyền đến tiếng khớp xương vỡ vụn, âm thanh thanh thúy vô cùng. Đường Phong ngửa mặt, lại một lần nữa bay ra ngoài. Vừa mới rơi xuống trên mặt đất, Hùng Bãi cũng đã vọt tới, chất lỏng tanh hôi từ trong miệng rộng của nó chảy ra. Nó đứng trên cao nhìn xuống Đường Phong. Con mắt còn lại mang theo

Đường Phong ngạc nhiên hỏi lại.

- Vì sao phải đối phó với hai linh thú cấp 6 này. Ta bị trọng thương, chí ít cũng quyền được biết nguyên nhân, nghìn vạn lần không nên nói với ta là vì đoạt lấy động của chúng nó. Ta không phải loại người có thể tùy tiện tin vào lời nói dối của người khác đâu.

Đường Phong khẽ cười một tiếng, quay đầu nhìn bốn phía, lại đi sâu vào trong động, một lát lâu sau, mới từ trong động tối tìm được ba tảng đá.

Dỡ ba tảng đá kia lên, Đường Phong cẩn thận mò mẫm ở bên trong, vùng lông mày hơi nhíu lại, không nhận được trong lòng có chút tức giận.

Tuy rằng Độc vương Thương Bất Khả không nói cho hắn biết nơi này có hai linh thú cấp 6, nhưng có một việc ông ta nói cũng không phải là giả. Ông ta xác định có đặt gì đó ở chỗ này.

Đây là một cái túi da thú, cái túi được buộc rất chắc chắn, không mở ra được. Đường Phong cũng không biết bên trong rốt cuộc có cái gì. cầm túi da thú đi trở về, Đường Phong đặt chiếc túi ở trước mặt Trang Tú Tú nói:

- Đây là nguyên nhân mà chúng ta phải giết hai con linh thú cấp 6 kia. Bên trong có thể cất giấu cách thức để đi ra ngoài.

Nghe vậy, Trang Tú Tú không khỏi chấn động. Nét mặt nàng không khỏi chờ mong và phấn khởi.

- Hiện tại vui vẻ còn hơi sớm. Ta cũng không biết cái gì đó ở bên trong có phải thật sự có thể đưa chúng ta ra ngoài hay không. Đây là do Độc vương Thương Bất Khả ghi chép lại. Cô cũng biết người này có chút tà ác, lời nói của ông ta không thể quá tin tưởng được.

Đường Phong vừa nói vừa đưa tay mở túi da thú. Thứ gì đó bên trong túi nhất thời đập vào mắt Đường Phong và Trang Tú Tú.

Trong túi da thú chỉ có ba thứ, hai cái bình ngọc tinh xảo, trên còn lộ ra một phong thư. Trên bình ngọc không có đề tên gì, Đường Phong cũng không rõ lắm bên trong rốt cuộc có cái gì. Chỉ có điều nhìn xuyên qua cái bình tinh xảo đặc biệt ấy, hắn thấy trong một bình trong chứa một viên hoàn đan màu vàng, mà trong một bình hình như chứa một đoạn gỗ giống như nhánh cây.

Mặc kệ này hai thứ đó là cái gì, nếu được giữ trong trong bình ngọc, dù sao cũng đã qua trăm năm, chỉ sợ cũng hỏng rồi.

Buông bình ngọc trên tay ra, Đường Phong mở phong thư, cẩn thận xem xét.

Trang Tú Tú cũng lộ đầu nhìn qua, muốn xem kết quả thế nào, chỉ có điều vừa mới hơi khê động cũng đau tới mức thở hổn hển ra tiếng, mồ hôi lạnh túa ra. Đường Phong dứt khoát tới ngồi bên cạnh nàng, để mảnh giấy đặt trước mặt hai người để nàng cùng xem.

Nội dung thực sự trên phong thư chính xác là phương pháp rời khỏi đây do Thương Bất Khả lưu lại. Mà vật gì đó trong hai bình ngọc kia chính là nhân tố quan trọng nhất.

Hoàn đan màu vàng đất là nô thú đan, chỉ cần cho linh thú chưa biến hóa ăn hoàn đan, là có thể khiến linh thú nghe theo hiệu lệnh của chính mình, mặc cho bản thân sai khiến. Loại đan dược gì đó là sau khi Độc vương rơi xuống Vân Hải Chi nhai mới nghiên cứu ra, phải mất hai năm sau khi thu thập vô số thảo dược mới luyện thành. Đáng tiếc sau cùng Độc vương lại không thể áp chế được độc công trong người, còn chưa kịp sử dụng được đan dược này đã phải đi đời nhà ma. Cuối cùng chỉ có thể cất ở chỗ này làm cho Đường Phong được hưởng lợi.

Một loại đan dược kỳ lạ như vậy, trước đây Đường Phong cũng từng nghe nói qua về một vài loại đan dược đặc biệt dành cho linh thú, sau khi ăn xong sẽ khai thông và hỗ trợ cho mối quan hệ giữa chủ nhân và linh thú thêm sâu sắc hơn. Trước khi Vạn Thú Môn bị diệt có một loại ngự thú đan cũng tương tự như vậy, chỉ có điều hiệu quả không bá đạo như nô thú đan.

Nếu có thể chế luyện ra một số lượng lớn loại đan dược này, tuyệt đối có thể nhanh chóng trở thành vũ trang cho một tông môn! Linh thú dưới biến hóa kỳ đều không thể chống lại tác dụng của nô thú đan, nói

cách khác mặc kệ là linh thú cấp 5 hay là linh thú cấp 6, một khi ăn phải đan dược này, thì hoàn toàn trở thành nô bộc cho con người.

Đáng tiếc là loại đan dược này có độc tính rất mạnh, nếu một linh thú ăn loại đan dược này, chỉ ba ngày sau sẽ chết! Đan dược được Độc vương luyện ra, làm gì có khả năng không có độc?

Trong lá thư kia, Thương Bất Khả cũng kể lại phương pháp sử dụng nô thú đan. Về phần một đoạn gì đó có hình dáng giống như nhánh cây khô trong bình ngọc kia, cũng một loại dược vật. Đó là Long Tiên Hương, cái này ngược lại không phải dùng để ăn, mà là có thể đốt.

Khi đốt Long Tiên Hương, mùi của nó sẽ lan tỏa trong phạm vi ba mươi dặm, loại mùi này đối với người không có bất cứ ảnh hưởng gì nhưng đối với linh thú lại có lực hấp dẫn tương đối mãnh liệt, hơn nữa có có hiệu quả khiến linh thú điên cuồng.

Lần này, cuối cùng Thương Bất Khả cũng làm được một chuyện tốt, hấn sợ bản thân mình chế luyện hai dược vật này sau một thời gian dài không ai sử dụng sẽ bị hư hỏng, nên cố ý viết lại trong phong thư để lại cách thức chế tạo, để người nào có thể tìm thấy phong thư này có thể tự mình hái thuốc chế luyện ra đan dược.

Chỉ có điều, Đường Phong suy đi tính lại, vẫn cảm thấy hai dược vật này không có tác dụng gì.

Về nô thú đan thì không cần phải nói, tuy rằng có thể sai khiến được một con linh thú biến hóa trong khoảng thời gian ngắn, nhưng chỉ có ba ngày mà thôi, điển hình dùng quá sẽ bị chết. Cho nên ngoại trừ một vài trường hợp đặc biệt ra, quả thực là vô bổ. Mà Long Tiên Hương đại khái cũng sẽ không ai sử dụng, hấp dẫn linh thú trong vòng ba mươi dặm qua đây, nếu linh thú tới là một vài con linh thú có thực lực nhỏ yếu thì còn tốt, vạn nhất có một hai con linh thú mạnh, quả thực chính là hành vi tự tìm lấy cái chết.

696. Chương 628: Có Lẽ Người Không Biết Còn Tốt Hơn.

Chẳng qua trên đời này không có đan dược vô dụng, phải xem người sử dụng nó ra sao. Phối hợp tác dụng của nô thú đan và Long Tiên Hương với nhau, còn nghĩ tới cảnh ngộ đã trải qua trong mấy ngày qua dưới Vân Hải Chi nhai, trong nháy mắt Đường Phong liền hiểu rõ ý đồ của Độc vương.

Ngược lại Trang Tú Tú, sau khi xem xong phong thư lại có cảm giác chẳng hiểu gì, bởi vì lá thư trên căn bản không đề cập đến việc làm thế nào để rời đi, chỉ giới thiệu tác dụng và sử dụng phương pháp hai loại dược vật này, còn lại chính là phương pháp điều chế đan dược.

Dù sao cô gái này cũng rất thông minh, thấy Đường Phong lộ vẻ vui mừng, liền biết hấn đã hiểu rõ ý đồ của Độc vương, không khỏi nhẹ giọng mở miệng hỏi:

- Người biết nên làm như thế nào sao?

Đường Phong quay đầu nhìn nàng một cái, thấy sắc mặt nàng tái nhợt, mặt đầy mồ hôi, trong lòng không khỏi thấy xót xa, cố giải thích:

- Nhớ ngày hôm qua lúc dùng phải con bằng ưng không?

Mắt Trang Tú Tú liền sáng ngời, nhất thời bình tĩnh. Nàng cũng không phải là kẻ ngu ngốc, chỉ vì hiện tại lực phủ ngũ tạng bị lệch vị trí, cánh tay phải vỡ vụn, cả người đau đớn, thần chí lại có chút minh mẫn, không nghĩ được nhiều mà thôi, nhưng mới nghe được hai chữ bằng ưng, liền trong nháy mắt cũng đã hiểu rõ.

- Dùng Long Tiên Hương để lôi kéo con bằng ưng tới, tìm cơ hội cho nó ăn nô thú đan, sau đó thì có thể rời khỏi rồi.

Đường Phong mỉm cười nói. Xem ra phương pháp rời đi của Độc vương Thương Bất Khả cũng giống như mình, đều muốn mượn linh thú biết bay để đưa mình bay ra ngoài. Chỉ có điều Độc vương đã suy nghĩ gần hơn một bước, đã luyện chế được đan dược mình cần, mà Đường Phong chỉ mới có ý niệm này ở trong đầu mà thôi.

Người đời trước tạo ra của cải, người đời sau được thừa hưởng. Thương Bất Khả đã chuẩn bị tất cả một cách thỏa đáng, Đường Phong cần làm thực hiện kế hoạch này.

Tuy nói như vậy, nhưng Đường Phong biết sự việc này cũng không đơn giản. Hiện nay, hắn không thể vận dụng cương khí, sức chiến đấu suy giảm lớn, mặc dù có thể dụ được con bằng ưng xuống, nhưng làm sao khiến nó ăn nô thú đan cũng là một vấn đề. Long Tiên Hương chỉ đủ để sử dụng một lần, nếu chuẩn bị không tốt, để con bằng ưng chạy, thì thực sự khóc không ra nước mắt rồi.

Hơn nữa, con bằng ưng là một linh thú cấp 6, hơn nữa có thể bay. Đường Phong cũng không biết mình có thể giữ nó lại được hay không. Việc này còn phải tính toán bàn bạc một lúc mới được.

Ngồi trong sơn động trầm tư suy nghĩ, mặc dù có chút manh mối, nhưng cũng không hoàn toàn có thể nắm chặt. Bên trong truyền đến những tiếng hít thở rất nhỏ, quay đầu nhìn lại, đã thấy Trang Tú Tú đang dựa vào vách động mà ngủ, một cánh tay bị treo ngược ở trước ngực, thoát nhìn rất buồn cười. Trong lúc ngủ mơ, hai hàng lông mày của nàng cũng là nhíu chặt lại, thân thể vì đau đớn mà run rẩy từng đợt.

Thở dài, Đường Phong cúi bả y phục trên người đi tới đắp cho nàng. Đường Phong phát hiện nếu nữ tử này là không tỏ ra cao ngạo, lạnh lùng, thì thật ra cũng rất dễ thương.

Mấy ngày sau đó, Đường Phong đều làm một vài công tác chuẩn bị. Các loại kính, nỏ, máy móc đã nhiều năm không dùng đến, cất trong không gian mị ảnh đều được lấy ra, bao gồm cả Lạc Tiên Hồng tại Thiên Tú Tông trước đây đã chế tạo, cùng với máy móc do Diệp Trầm Thu chế tạo năm đó định dùng để đối phó với phản đồ Bạch Đế Thành, lắp lại từng ám khí một, tiện thể xếp gọn gàng.

Bây giờ, bản thân ở dưới Vân Hải Chi nhai, những thứ đã sớm bị bỏ quên này lại có chỗ dùng tới.

Ngoại trừ làm công tác chuẩn bị ra, Đường Phong còn phải chịu trách

nhiệm chăm sóc cho Trang Tú Tú. Những ngày nay, tình trạng vết thương của cô gái này lại càng nghiêm trọng hơn. Hàng ngày thường mê sảng trong lúc ngủ, toàn thân đổ mồ hôi lạnh. Thân là một cao thủ Thiên Giai thượng phẩm, mặc dù trong tình trạng ngũ tạng lục phủ bị lệch vị trí cũng không có gì đáng ngại, thế nhưng hiện giờ nàng lại không thể vận công trị thương, lập tức khiến cho cơ thể đột nhiên suy yếu, dù đã dùng không ít thuốc chữa thương nhưng cũng không có tác dụng.

Mặc dù không phải lo lắng tới tính mạng, nhưng thoát nhìn cũng rất khó coi. Trái lại tình trạng vết thương ở cánh tay phải của nàng có một chút chuyển biến tốt đẹp. Hôm nay, nàng đã có thể hơi cử động cánh tay được rồi.

Đường Phong đang bồi thuốc mê lên ám khí, định dùng để đối phó với con bằng ưng, lại nghe Trang Tú Tú nhẹ giọng nói:

- Đường Phong, ta cảm thấy hơi lạnh!

Cô gái này khá quật cường, nếu không phải là bị lạnh đến mức không chịu nổi chắc chắn sẽ không nói như vậy. Đường Phong vội vàng bỏ ám khí xuống đi tới bên cạnh nàng, đã thấy nàng đang ngồi ở trong góc, thân thể đang cố kìm chế những trận co giật không ngừng, môi thâm tím lại, trên mặt cũng bắt đầu ửng đỏ lên một cách không bình thường, trông thật tội nghiệp.

Đường Phong nhíu mày, đưa tay thử sờ vào trán của nàng, lòng bàn tay liền cảm thấy nóng hầm hập, không khỏi mở miệng nói:

- Nàng bị sốt rất cao.

- Ta muốn mặc thêm áo...

Ánh mắt của Trang Tú Tú có chút dờ dẩn.

Đường Phong hiện cởi trần lộ ra thân trên trắng kiện bóng loáng, bất đắc dĩ nói:

- Nếu lại cởi, ta sẽ đành phải cởi cả quần đưa cho nàng mất.

Ngày hôm qua, nàng cũng bị lạnh. Đường Phong đã phải cởi toàn bộ y phục của mình để mặc cho nàng, chỉ để lại một cái quần. Hiện tại nàng còn kêu lạnh. Đường Phong cũng chẳng còn có thể làm được gì.

- Ai bảo mấy ngày nay nàng không chịu ăn chút gì cả.

Đường Phong có chút cảm giác hối hận vì mình đã không cứng rắn với nàng.

- Không muốn ăn...

Điều này cũng đúng. Vừa bị thương lại vừa bị bệnh, ai còn nghĩ gì đến chuyện ăn uống? Đường Phong suy nghĩ một lát nói:

- Nàng đợi một lát, ta đi một chút sẽ trở lại.

Mơ mơ màng màng gần nửa ngày, Trang Tú Tú mới nhìn thấy có một người đang vội vã chạy vào sơn động, còn có vô số tiếng ong ong giống như tiếng côn trùng đập cánh vang lên.

Một lát sau, trong sơn động phảng phất một mùi hương ngọt ngào, mặc dù không muốn ăn, nhưng người được vị thơm ngọt này, Trang Tú Tú cũng không kìm lòng được mà nuốt nuốt nước miếng.

Chờ một lúc nữa, Đường Phong cầm một que nướng khoảng chừng ngón út của em bé có màu vàng óng, còn được quét lên một lớp mật gì đó đưa đến miệng nàng. Trang Tú Tú rốt cục nhìn không được cắn một miếng, ăn xong một miếng này lại cảm thấy cũng chưa đủ, liền tiếp tiêu diệt mười mấy que nướng như vậy, nàng mới cảm thấy thỏa mãn đi ngủ.

Rất giòn, rất thơm. . . Trong lúc ngủ mơ, Trang Tú Tú cũng không ngừng chép miệng.

Ăn thứ đó, khí lực liền dần dần được khôi phục, hơn nữa có thể nói Đường Phong đã cẩn thận tỉ mỉ chăm sóc, sáng sớm ngày thứ hai, cơn sốt của Trang Tú Tú đã lui dần. Lại qua vài ngày sau, thương thế cuối cùng cũng có dấu hiệu chuyển biến tốt đẹp.

Mấy ngày nay, Đường Phong thừa dịp đang Trang Tú Tú dưỡng thương, cũng may mắn tìm được nơi cư trú của con con bằng ưng kia. Nơi đó ở giữa sườn núi cách sơn động hơn năm mươi dặm. Hôm nay hắn đã chuẩn bị tất cả một cách thỏa đáng, chỉ chờ Trang Tú Tú hồi phục lại sức khỏe. Có thể mang theo nàng thực hiện kế hoạch đi săn bằng ưng.

Nhưng Đường Phong phòng chừng để nàng hồi phục lại sức khỏe chỉ ít phải bảy, tám ngày. Còn cánh tay phải của nàng muốn khôi phục lại cũng cần thêm một ít thời gian nữa.

Lại một ngày một đêm nữa trôi qua. Hiện giờ ngoại trừ cánh tay phải của Trang Tú Tú còn chưa thể cử động ra. đã không có gì đáng ngại nữa. Đường Phong đưa thêm cho nàng cái chân thò đã nướng vàng. Trang Tú Tú nhìn một chút, lại chậm rãi lắc đầu.

- Muốn khôi phục lại thì phải ăn. Hiện tại nàng chỉ là một người bệnh đáng thương, không phải là một cô tiểu thư, không có nhiều thứ như vậy để người lựa chọn đâu.

Trang Tú Tú mấp máy miệng một lúc, mới nói:

- Ta không muốn ăn cái này.

- Vậy nàng muốn ăn cái gì?

Đường Phong thực sự không chịu nổi những... Tiểu thư này, mấy ngày hôm trước khi nàng bệnh còn cố gắng chăm sóc cho nàng. Ngày hôm nay, tinh thần tốt hơn lại bắt đầu ỏng ẹo rồi.

- Ta muốn ăn thứ gì đó mà mấy ngày hôm trước đã ăn? Chính là thứ vừa nhỏ lại vừa giòn giòn.

Trang Tú Tú vừa nói vừa nuốt nuốt nước miếng, ánh mắt nhìn xung quanh tìm kiếm.

- Đã bị nàng ăn hết rồi.

Đường Phong bĩu môi, tổ ong trong năm mươi dặm đều bị mình chọc cả, đâu còn chỗ nào có nhộng ong?

- Vậy đó là cái gì vậy? Người nói cho ta biết, ta sẽ tự mình đi tìm.

Trang Tú Tú kiên trì nói.

Đường Phong nhìn nàng một cái thật sâu, quá đáng rồi ... Hắn tự mình cầm chân thò gặm, miệng mơ hồ nói không rõ:

- Người không biết thì tốt hơn.

Nghe xong những lời này, mặt Trang Tú Tú trắng bệch không còn chút máu.

Tuy rằng Đường Phong không nói cho Trang Tú Tú biết rốt cuộc là vật gì, nhưng Trang Tú Tú lại không phải là kẻ ngốc, nhìn thấy trong sơn động có một vài tổ ong bị xé rách, còn nhớ tới cảm giác giòn giòn khi mình ăn vào trong miệng, nàng chẳng lẽ còn không rõ món ăn trong bụng mình chính là nhộng ong!

Nàng liền mạnh mẽ chống người lên tính liều mạng với Đường Phong, không ngờ lại bị Đường Phong gọn gàng nhanh nhẹn dùng một đầu ngón tay đẩy ngã, sau đó cầm y phục trói nàng lại, quăng nàng vào một góc trong sơn động. Nàng còn chửi bới không ngớt, nhưng chỉ biết mắng chửi người bằng những từ ngữ rất nghèo nàn. Hết lần này tới lần khác, không phải đề tiện thì chính là vô sỉ. Nghe xong, Đường Phong cảm thấy phiền không mức không thể phiền hơn.

- Nàng còn ồn ào, chờ ta hàng phục được bằng ứng. dứt khoát sẽ không mang theo nàng đi ra ngoài!

Đường Phong đe dọa nói.

Trang Tú Tú lập tức im miệng. Không có biện pháp, nô thú đan và Long Tiên Hương tất cả đều nằm trong tay Đường Phong. Người đang dưới mái hiên không thể không cúi đầu. Chỉ có điều, đôi mắt của nàng nhìn Đường Phong với đầy căm thù, trong mắt đầy nước mắt như muốn lên án Đường Phong!

Vài ngày sau đó, Trang Tú Tú cũng không phản ứng gì khác đối với Đường Phong. Cả ngày trừng mắt mạnh mẽ nhìn hắn, ánh mắt dường như có thể biến thành phi đao để Đường Phong bị thiên đao vạn quả.

Đường Phong cũng thờ ơ lười để ý tới, nàng không phản ứng với hắn, hắn vẫn thản nhiên, nướng thứ đó cho nàng ăn. Nàng cũng không ăn để sang một bên, động cũng không động, hiển nhiên là tính yên lặng kháng nghị.

Chỉ có điều, Đường Phong biết nửa đêm nàng sẽ len lén mò mẫm gặm mấy miếng.

Từ lúc Trang Tú Tú bị thương tới giờ cũng gần một tháng, vết thương của nàng cuối cùng cũng khỏi hẳn, hiện tại lại khôi phục vẻ mặt lạnh lùng cao ngạo như trước kia, chỉ có điều không chịu nói gì với Đường Phong.

Nếu nàng khỏi hẳn, Đường Phong tự nhiên cũng phải thực hiện kế hoạch đã chuẩn bị từ lâu. Sau khi chuẩn bị toàn bộ mọi thứ cho thỏa đáng, Đường Phong đã hướng dẫn ám tiễn cùng những máy móc, kính nỏ này cho Trang Tú Tú, còn chỉ đạo hướng dẫn lên chính người mình, còn cả Lạc Tiên Hồng đã được cải tạo cũng giao lại cho nàng.

Người này không thể so với mình, mình cho dù không thể vận dụng cương khí, đơn độc đối mặt với một con linh thú cấp 6 cũng sẽ không bị yếu thế, nhưng cơ thể nàng không biết đã tốt đến mức nào, thời điểm máu chốt có thể dùng những máy móc này để cứu tính mạng.

Những máy móc này cùng với ám khí đều được tẩm thuốc mê, dùng để đối phó một con linh thú cấp 6 mặc dù có hơi miễn cưỡng, nhưng chung quy có vẫn tốt hơn không. Chỉ cần dùng ám khí với số lượng nhiều để đối phó với con bằng ứng, có thể làm cho nó phải tê dại mà ngã xuống.

Thật ra Đường Phong cũng sợ người này sẽ dùng dao đâm trộm sau lưng mình, để trả thù việc mình đã cho nàng ăn nhộng ong. Chẳng qua Trang Tú Tú nhìn vẫn có vẻ rất tức giận, nhưng là một người có nguyên tắc, ngay cả khi trong lòng đang hận Đường Phong, cũng không có suy nghĩ đến những việc như vậy.

Mang theo Trang Tú Tú đi ra khỏi sơn động đã ở hơn một tháng trời, đi về phía con bằng ứng đang cư trú cách đó năm mươi dặm. Cuối cùng cũng tới nơi. Ngẩng đầu nhìn lên trên bầu trời đầy mây, Đường Phong do dự một lúc lâu, mới mở miệng nói:

- Đến nơi rồi.

Trang Tú Tú không nói lời nào, chỉ là trừng mắt nhìn Đường Phong.

Đường Phong mở miệng nói:

- Con bằng ưng ở ngay giữa sườn núi. Hơn nữa, theo ta quan sát, ở gần đây còn có không ít linh thú hung mãnh. Một đoạn Long Tiên Hương có thể kéo linh thú trong ba mươi dặm qua đây. Đến lúc đó sợ là ta sẽ không có bản lĩnh để chiêu cố tới nàng, nàng phải tự bảo trọng.

Trang Tú Tú cúi xuống suy nghĩ một lát rồi gật đầu.

Đường Phong hít sâu một hơi, lấy Long Tiên Hương từ trong không gian mị ảnh ra, lại lấy đá lửa, nhẹ nhàng đốt trên mặt đất, rồi lập tức quay đầu bỏ chạy, mang theo Trang Tú Tú vội vàng trèo lên một cây đại thụ ở gần đó, nín thở không nói, chậm rãi chờ đợi.

Long Tiên Hương tỏa ra mùi hương nồng đậm. Chỉ một lát sau, đã tỏa ra khắp bốn phương tám hướng. Hai người Đường Phong và Trang Tú Tú tập trung tinh thần, cẩn thận lắng nghe động tĩnh từ xung quanh.

Chờ đợi thời gian đại khái chưa uống xong một chén trà nhỏ, mặt đất liền rung chuyển.

- Tới rồi.

Đường Phong nheo con mắt lại, sớm nhìn về phía tay trái, linh thú từ bên kia tới không biết là linh thú gì, nhưng hình dạng hẳn là không nhỏ, bằng không cũng sẽ không gây ra tiếng động lớn như vậy. Từ phía đó vọng qua, tiếng cây cối hai bên bị đổ xuống, bụi bay lên, rõ ràng có thể thấy được một thân hình đang vọt thẳng về phía bên này.

Đường Phong chau mày. Hắn phát hiện hướng đi của con linh đầu tiên lại hướng đến đúng cây đại thụ mà mình và Trang Tú Tú đang ẩn thân.

-Ồ. . .

697. Chương 629: Đại Chiến Với Linh Thú.

Tiếng sấm rền nghe giống như tiếng trâu rồng truyền đến. Ngay sau đó, một con vật khổng lồ, trên đầu linh thú có sừng dài, giống như con trâu đất xuất hiện trong tầm nhìn của Đường Phong. Cái sừng dài trông giống như sừng trâu nhìn có vẻ sắc bén. Thậm chí Đường Phong có thể thấy đôi mắt của nó tràn ngập những tơ máu.

- Rầm rầm rầm rầm.. .

Con linh thú giống con Trâu đất đúng như dự đoán của Đường Phong vậy, trực tiếp húc vào cây đại thụ mà hắn cùng với Trang Tú Tú đang ẩn thân. Cây đại thụ to vừa một người ôm vang lên một tiếng răng rắc, rồi bị gãy thành hai đoạn.

- Nhảy!

Đường Phong khẽ quát lên một tiếng, vội vàng từ trên cây nhảy xuống. Trang Tú Tú cũng rất nhanh chóng nhảy xuống ngay sau Đường Phong. Hai người vừa rơi xuống đất. Đường Phong đánh ra một gậy, chờ hắn đứng lên được, liền đứng im tại chỗ, cũng không dám nhúc nhích.

Bởi vì hắn phát hiện, bốn phía đột nhiên xuất hiện thêm vài con mắt sáng rực, hung tàn. Hai mắt đỏ rực, trong lỗ mũi phun ra hơi nóng, là Đại Linh thú rất mạnh mẽ, những ... linh thú này có con ở cấp 5, lại có con cấp 6. Chỉ có điều những con vật này trông có vẻ đã mất đi lý trí, linh khí trên người linh thú bắt đầu khởi động, sát khí tràn ngập.

Trang Tú Tú ngây người tại chỗ, lúc này hơi khẽ cử động thì có khả năng sẽ khiến đàn thú tấn công.

Long Tiên Hương có thể khiến linh thú điên cuồng, nhưng Đường Phong không ngờ hiệu quả nhanh như vậy, rõ rệt như vậy!

Một con linh thú cấp 5 giống con báo không kiên nhẫn được trước áp lực và bản năng giết chóc, đột nhiên phát lực, mạnh mẽ vọt tới bên Đường Phong, tốc độ nhanh như gió, chỉ trong chốc lát đã từ ngoài ba trượng đã tới trước mặt Đường Phong.

Đường Phong còn chưa kịp động thủ, một con mãng xà hoa khổng lồ đột nhiên từ trên thân cây thò đuôi xuống, trực tiếp cuốn ngang lấy con báo kéo lên, lập tức xiết mạnh lại, chỉ nghe những tiếng răng rắc của khớp xương vỡ vụn từ trên người con báo truyền đến. Con báo đau đớn kêu thảm thiết, nhưng con mãng xà lại không ngừng xiết chặt vào người con báo, chỉ là chỉ chốc lát con mãng xà khổng lồ cong đuôi, máu của con báo đã trào ra khắp người nó.

Con mãng xà khổng lồ từ trên cây hạ xuống, đánh nhau với con báo xong, người tới ta đi, để lại cảnh tượng vô cùng đẫm máu.

Tất cả các con linh thú bị mùi máu tươi kích động lên, bởi vì không có kẻ địch, nên mỗi con linh thú đều coi nhau như kẻ địch, sài lang hổ báo, linh thú với các dáng vẻ khác nhau cũng đấu đá lung tung. Đủ loại nội lực thuộc về các linh thú khác nhau cùng bộc phát ra, cuồng phong gào thét, dưới ánh nắng hè chói chang.

...

Hai người Đường Phong và Trang Tú Tú giống như cột gỗ giữa làng, cân nhắc nhìn khắp nơi để tìm một nơi đặt chân giữa đám linh thú cường đại đang chém giết không ngừng, ngoài ra còn phải luôn luôn đề phòng một chút tránh bị bọn linh thú này đánh lén. Tuy rằng Đường Phong cũng không e ngại mấy con linh thú này sẽ tới thăm, nhưng hắn cũng không muốn chiến đấu với chúng. Mục tiêu của Đường Phong chính là con bằng ưng giữa sườn núi kia.

Mùi máu tanh phát tán ra, cùng với mùi Long Tiên Hương được đốt lên càng bay xa, càng lúc càng thu hút nhiều linh thú tới chỗ này. Mỗi con linh thú khi đến đây đều mất đi lý trí, hoàn toàn bị bản năng giết chóc điều khiển.

Những linh thú này, thậm chí còn xuất hiện cả linh thú cấp 4. Bình thường chúng nó căn bản không dám đặt chân đến địa bàn của Linh thú lớn, thế nhưng hôm nay do ảnh hưởng của Long Tiên Hương, chúng đã không sợ hãi, con trước ngã xuống con sau lại xông vào, đi tìm cái chết.

Sau nửa canh giờ, trước sau có chừng hai mươi con linh thú chạy đến chỗ này tham dự vào cuộc chiến đấu. Bây giờ trên mặt đất la liệt xác chết, chỉ còn lại có bảy tám con linh thú vẫn còn đang chém giết lẫn nhau. Mà bảy, tám con còn lại, tất cả đều là linh thú cấp 6. Mỗi con đều có thương tích không nặng không nhẹ.

Bây giờ đã không cần tới Long Tiên Hương nữa, linh thú chém giết gầm rú và mùi máu tươi toả ra, đủ để hấp dẫn linh thú ở phạm vi xa hơn nữa đến đây.

Cuối cùng, trong không gian truyền đến một tiếng kêu thanh thúy của con bằng ưng. Tinh thần hai người Đường Phong và Trang Tú Tú đây chấn động.

Cuối cùng bằng ưng cũng tới! Đường Phong còn tưởng rằng con linh thú biết bay này không ở gần đây. Nếu đúng là như vậy, thì kế hoạch lần này đã hoàn toàn thất bại. Nhưng hiện tại xem ra, đại khái là cần một ít thời gian để mùi hương bay lên phía trên.

Ngẩng đầu lên nhìn, hình dáng của con bằng ưng cực lớn che cả mặt trời, từ trên trời lao xuống, con mắt bằng ưng lơ lửng hai nhìn ngang nhìn dọc, bao quát xung quanh.

Con mãng xà khổng lồ vừa rồi chỉ một hơi đã cắn chết đối thủ của mình, còn chưa kịp tìm được mục tiêu kế tiếp, từ trên trời con bằng ưng trực tiếp bắt được nó, hai chân cựa chặt lại, móng vuốt sắc bén ấn sâu vào trong thân hình to lớn của con rắn, mang theo con rắn đang vùng vẫy, bay lên không trung.

Con tuy rằng thân thể mãng xà cũng rất khổng lồ, nhưng khi bị con bằng ưng cựa lên trời, căn bản không thể làm gì được, không ngừng giãy dụa thân thể, nhưng không thoát khỏi sự khống chế của con bằng ưng, chỉ làm móng vuốt của đối phương càng cắm sâu vào trong cơ thể nó.

Khi con bằng ưng mang theo con mãng xà khổng lồ bay lên cao hơn mười trượng, hai móng của nó buông lỏng, con mãng xà liền rơi thẳng xuống, một lát sau âm một tiếng rơi trên mặt đất, cát bụi bắn lên tung tóe.

Mặc dù là như vậy, con mãng xà khổng lồ cũng không chết, ngược lại là nhanh chóng vươn mình, ngẩng cao đầu, lưỡi rắn màu đỏ tươi không ngừng phun ra nuốt vào. Đầu con mãng xà luôn di động theo hướng con bằng ưng đang bay, tư thế đầy phòng ngự.

Đáng tiếc con măng xà khổng lồ để ý phía trước lại không để ý được phía sau, con linh thú giống như con trâu đất từ phía sau xông tới, dùng sừng trâu trực tiếp cắm vào đầu con măng xà khổng lồ, máu bắn ra tung tóe. Nhân cơ hội này, con linh thú có hình dáng giống như con trâu đất há miệng rộng, cắn đứt cái cổ của con măng xà khổng lồ.

Con bằng ửng đang lao xuống, thấy con mồi của mình bị linh thú có hình dáng giống con trâu đất giết chết, nó liền chuyển mục tiêu nhắm ngay vào con trâu đất. Con linh thú này tương đối linh hoạt. Trong nháy mắt khi thấy con bằng ửng lao xuống liền tránh sang một bên, để bằng ửng tấn công vào khoảng không. Không chỉ như thế, nó lại nhanh chóng xông tới, đúng lúc đánh vào hai móng của con bằng ửng.

Chống lại lực từ bên dưới, thân thể con bằng ửng cũng bị đảo lộn một cái, như bông vụ quay mình trong không trung mấy lần, cuối cùng ngã trượt trên mặt đất, cày một đường rất sâu trên mặt đất.

Không chờ nó đứng lên, con trâu đất lại vọt chỗ nó.

Tốc độ của con trâu đất rất nhanh. Chớp mắt, nó đã vọt tới trước mặt con bằng ửng. Con bằng ửng còn chưa kịp phản ứng đã bị nó đụng mạnh vào người. Trong nháy mắt, con bằng ửng đã bị đụng bay ra ngoài.

698. Chương 630: Khốn Khổ Thoát Khỏi Vân Hải .

Trong lòng Đường Phong căng thẳng, rất sợ con bằng ửng cứ như vậy mà bị giết, nhưng lại không thể cứu nó. Nếu nó hoàn hảo không tổn hao gì, bản thân mình ngược lại cũng không hàng phục được. Chỉ có thể hi vọng trong cuộc chiến này, nó sẽ chỉ bị một chút thương tích, hơn nữa không nguy hiểm đến tính mạng.

May mắn chính là, con bằng ửng cũng là linh thú cấp 6. Tuy rằng một thời gian ngắn bị con trâu đất đánh trúng hai lần, nhưng không có bị trọng thương nhiều, sau khi bị đánh bay ra, đập chân vài cái lại bay lên, phần nộ quay lại hướng con trâu đất mà đánh tới.

Cho đến bây giờ, hai người Đường Phong và Trang Tú Tú rốt cục đã bị cuốn vào cuộc chiến, không thể tiếp tục tránh né nữa rồi. Con linh thú này dường như phát điên, càng không ngừng tấn công mọi mục tiêu di động nào đó trong mắt chúng. Đường Phong và Trang Tú Tú tự nhiên trở thành mục tiêu tấn công của chúng.

Lúc đầu Đường Phong còn có thể hơi chiếu cố tới Trang Tú Tú, kéo nàng bảo hộ ở bên người, nhưng khi bị mấy linh thú xông tới, hai người nhất thời bị tách ra.

Đường Phong vừa muốn ứng phó với tập kích bất ngờ của linh thú, vừa muốn chú ý tới tình hình của con bằng ửng, đầu có thể bảo hộ chu đáo được như vậy. Cũng may mà trước đó Đường Phong đã đưa mấy móc cung nỏ và vân vân cho nàng, với thực lực của bản thân nàng và những máy móc này, trong khoảng thời gian ngắn hẳn là không có nguy hiểm.

Thời gian trôi qua, linh thú cấp 6 dần dần bị thương vong. Chúng chiến đấu hoàn toàn ngang tàng bạo ngược, hoàn toàn liều mạng, nội lực mạnh bạo tạo ra lực sát thương cùng tương đối không tầm thường, không để ý sẽ bị thương nặng.

Sau nửa canh giờ, một khu vực lớn như vậy, mặt đất bị phá tan hoang. Cây cối bị đổ hầu như không còn, chỉ còn sót lại vài con linh thú cấp 4 là còn có thể cử động. Trong đó biểu hiện của con bằng ửng và con trâu đất là đặc biệt dễ thấy nhất. Tuy rằng đều là cấp 6, nhưng thực lực của con trâu đất rõ ràng mạnh hơn một chút so với hầu hết các linh thú khác.

Mà con bằng ửng lại có thể bay lại có ưu thế lớn, ngược lại cũng thực lực của nó và trâu đất trong cuộc chiến lại ngang nhau. Hai con linh thú trong lúc đó đều bị tổn thương. Thấy vậy, trong lòng Đường Phong càng thêm lo lắng, rất sợ con bằng ửng bị con trâu đất giết chết.

Cuối cùng, lại sau thời gian đủ uống một chén trà nhỏ, hai con linh thú cấp 6 khác cũng ngã xuống. Chỉ còn lại có con bằng ửng và con trâu đất chiến đấu không ngừng. Lòng vũ trên người con bằng ửng đều nhiễm máu tươi. Một bên cánh cũng có chút dấu hiệu bị đánh gãy. Trên lưng con trâu đất bị con bằng ửng dùng móng cào lên, có thể thấy được rõ ràng vô số vết thương rất sâu, máu chảy róc rách, như dòng suối.

Bằng ưng bay vòng một hồi trên bầu trời, chợt kêu một tiếng, lại mạnh mẽ ập xuống. Trong nháy mắt, con trâu đất cúi thấp đầu, dùng sừng trâu dài như chiếc giáo nhắm về phía con bằng ưng đang từ phía trên ập mạnh xuống đỉnh đầu.

Đường Phong thấy rõ bụng con bằng ưng bị đâm thủng

Giữa không trung không có bất cứ chỗ nào để mượn lực, khiến Đường Phong thực sự cảm thấy hữu tâm vô lực. Tính toán cẩn thận, cuối cùng vẫn có một kết cục như vậy. Đường Phong không khỏi cảm thấy cay đắng.

Đúng như dự đoán của hắn, còn cách một trượng với tới mặt đất thì hết đã, thân thể lại dần dần rơi xuống phía dưới.

Xong! Lúc này mà lại rơi xuống, không phải bị ngã chết, thì cũng là bị mắc kẹt ở đó rồi chết. Tuy rằng mình có phương pháp luyện nô thú đan, nhưng không có lò luyện đan, cho dù tìm kiếm được hết các nguyên liệu cũng sợ rằng vẫn không thể chế luyện ra đan được.

699. Chương 631: Tiến Về Phía Bỏ Gia.

Giữa lúc Đường Phong cho rằng bản thân mình lại phải ngã xuống, giữa không trung đột nhiên có một võ kiếm bay qua. Đường Phong cũng là nhanh tay nhanh mắt, đưa tay bắt được võ kiếm, thân thể chợt dừng một lát, con đau quần cũng dần hết.

Thoát chết trong đường tơ kẽ tóc, khiến người ta rất sáng khoái còn gì? Đường Phong ngẩng đầu nhìn, chính thấy Trang Tú Tú đang nằm mép núi, một tay chống lên mặt đất, một tay cầm đầu kia võ kiếm, đầu khác thì mình đang tóm lấy, nghiêng rằng, mồ hôi trên trán lấm tấm, đôi mắt tràn ngập vẻ phức tạp, nhìn thẳng vào mình. Đường Phong giống như con điều giấy, treo giữa vách núi, lên cũng không lên được, xuống cũng không xuống được, khỏi phải nói là xấu hổ tới mức nào.

- Người tốt quả nhiên được đền đáp!

Đường Phong khê nhếch miệng, khê cười với Trang Tú Tú. Không có cách nào, người đang dưới mái hiên, không thể không cúi đầu. Người này với mình có cừu oán, vạn nhất lúc này định trả thù, thì Đường Phong khóc như chưa từng được khóc. Nhưng cẩn thận ngẫm lại, mình cũng từng chiếu cố tới nàng, cứu mạng nàng, chỉ cần nàng còn có chút lương tâm, hắn sẽ không buhăny mặt kệ mình.

Nghe Đường Phong nói xong, đôi mắt Trang Tú Tú lại càng thêm phức tạp, đầy vẻ đấu tranh và do dự.

- Nàng sẽ không thả đúng không?

Đường Phong lo lắng gần chết, người này rõ ràng đang suy nghĩ tới việc đó. Về mặt lương lực đã hoàn toàn bán đứng ý định của nàng.

Trang Tú Tú mấp máy miệng, vẫn nhìn Đường Phong không trả lời, cũng không có ý muốn kéo hắn lên.

- Tú Tú, nàng là người tốt, tuy rằng bề ngoài trông người lạnh lùng, nhưng ta biết trong lòng nàng còn nhiệt tình hơn so với bất cứ ai khác, không thể có hành vi thấy chết mà không cứu được.

Đường Phong lấy tình nghĩa để cảm động cô.

- ít ở đó mà hoa ngôn xảo ngữ đi!

Trang Tú Tú lạnh lùng nói.

- Trước tiên, nàng nên kéo ta lên thì hơn.

Đường Phong thầm nghĩ đại trượng phu có thể co có thể duỗi, chờ thiếu gia lên rồi người sẽ biết tay.

- Người cầu xin ta đi, cầu xin ta kéo người lên.

Giờ phút này, tức giận trong một tháng qua của Trang Tú Tú, rốt cục đã bộc phát ra. Khóe miệng hiện ra một nụ cười nhạt đầy đắc ý. Đây là lửa giận cho nhộng ong, đây là máu và nước mắt của một nữ nhân được phát tiết.

- Kẻ sĩ có thể bị giết chứ không chịu nhục!

Suy nghĩ này vang lên trong đầu Đường Phong.

- Tốt, ta biết người thực sự cứng rắn. Ta xem người có thể kiên trì hay ta có thể kiên trì. Nói trước một tiếng, ta đã không còn bao nhiêu sức lực đâu.

Trang Tú Tú cười càng đắc ý hơn:

- Bất luận là ai không kiên trì trước, người vẫn là kẻ bị thiệt!

Đường Phong thở dài một tiếng, mở miệng nói:

- Không phải chỉ là cho người ăn chút nhộng ong sao? Ta còn đặc biệt bôi mật lên. Lúc đó chẳng phải để cho người khô hơn sao. Chẳng lẽ người lại có thể lấy oán trả ơn sao?

- Người cầm miệng, không cho phép người nói nữa!

Mặt Trang Tú Tú trắng không còn chút máu.

- Được, được ta không nói.

Đường Phong bắt đắc dĩ đành chấp nhận:

- Nhưng người cũng nên thả lỏng một chút, quyết định cho xong đi. Ta bị treo ở chỗ này rất khó chịu.

Đường Phong đã sớm nhìn thấu suy nghĩ trong lòng nàng. Người này sẽ không bỏ mình lại, bằng không vừa rồi sẽ không cứu mình. Chỉ là trong lòng nàng có chút ác cảm, khiến nàng cảm giác không muốn kéo mình lên. Hiện tại, nàng đang ở trong tình cảnh chọn lựa khó khăn, chỉ cần đưa cho nàng một bậc thang để bước xuống, nàng có thể kéo mình lên rồi.

- Tú Tú à, ta đã cứu người không chỉ một lần. Hiện tại, người cũng có thể cứu ta một mạng.

Đường Phong hiểu điều đó, giọng nói có vẻ khẩn thiết.

- Ta không cầu người cứu ta, là chính người tự nguyện cứu.

Trang Tú Tú không thay đổi nét mặt, liên tục cười nhạt:

- Người chưa từng nghe qua một câu nói sao? Rắn độc ở miệng, ong vàng đốt bằng đuôi sao, hai thứ này cũng chưa đủ độc, độc nhất vẫn là phụ nhân tâm!

Trầm tư một lát, Trang Tú Tú lại nói:

- Muốn ta cứu người cũng rất đơn giản, người đáp ứng ta một điều kiện!

-Nói!

- Người không được gia nhập vào cuộc thí giữa các gia tộc! Nếu không đáp ứng, ta tình nguyện cả đời áy náy, cũng bỏ người lại mà đi!

Ánh mắt Trang Tú Tú đầy hung dữ nói, sau đó giọng nói lại mềm xuống, ôn nhu nói:

- Bất quá người yên tâm, chờ khi cuộc tranh tài trong gia tộc kết thúc, ta sẽ tới cứu người, nếu như lúc đó người còn chưa có chết.

- Ta đáp ứng!

Đường Phong không hề nghi ngờ, liền hoàn toàn nhận lời.

- Thực sự?

Trên mặt Trang Tú Tú hiện ra một nụ cười mỉm.

- Từ trước đến nay, bản thiếu gia một lời nặng tựa chín đỉnh.

Đường Phong nói rất chắc chắn.

Trang Tú Tú chăm chú nhìn sắc mặt của Đường Phong, chỉ nhìn thấy một sự chính khí, nghiêng đầu suy nghĩ một lát, rồi dùng sức kéo Đường Phong đi lên.

Vừa lên khỏi Vân Hải Chi nhai, Đường Phong liền phát hiện rõ ràng cương khí bị phong bế trong người mình rất cục bắt đầu lưu chuyển. Điều này giống như đã mất đi mà bây giờ lại được phục hồi lại, khiến tâm tình tức giận không nhịn được mà bớt đi.

Vỗ vỗ bụi bặm trên người, sửa sang lại y phục, Đường Phong có cảm giác như vừa sống lại.

Trang Tú Tú vẫn gắt gao nhìn chăm chăm vào Đường Phong, đợi một lát mới mở miệng nói:

- Người sẽ làm đúng như lời người vừa đáp ứng ta chứ?

- Ta nói cái gì chứ?

Đường Phong nghiêng đầu nhìn nàng.

Trang Tú Tú liền lạnh xuống, hơi thở có chút căng thẳng, bàn tay nắm chuôi kiếm có chút trắng bệch, cố gắng cường chế lửa giận trong lòng, ngừng lại một lúc mới nói:

- Người đáp ứng ta, sẽ không tham gia cuộc thi đấu trong gia tộc!

- Ta chưa từng nói như vậy!

Đường Phong nghiêng đầu như cố nhớ.

- Người...

Trang Tú Tú chán nản.

- Ban này chẳng qua là do người uy hiếp ta, bản thiếu gia mới thuận miệng đáp ứng một chút mà thôi. Người còn tưởng thật sao? Mau thân người không từng dạy cho người biết, lời nam nhân nói không thể tin hay sao? Tiểu cô nương, người cứ như vậy mà đi lại trong giang hồ, rất dễ bị người ta lừa dối.

Ngực Trang Tú Tú càng nhấp nhô mạnh, dùng một ánh mắt như muốn ăn thịt người để trừng mắt nhìn Đường Phong. Một lát sau mới nghiêng răng nghiêng lợi nói:

- Người thực sự muốn tham gia cuộc thi đấu trong gia tộc?

- Ta đã nói ta chỉ là một người dự phòng, rốt cuộc tham gia không tham gia còn phải xem vị huynh đệ kia của ta có đường thương tốt hay không. Nếu đã chữa lành vết thương rồi, đại khái ta sẽ không tham gia.

- Tốt nhất, người đừng để cho ta nhìn thấy người trong cuộc thi đấu ở gia tộc, bằng khinh nhất định sẽ tự tay giết người!

- Tùy người.

Đường Phong khẽ cười một tiếng:

- Nói đến cuộc tỉ thí giữa gia tộc, hình như cũng sắp đến rồi.

- Chúng ta đã ở chỗ này bao lâu rồi?

Trang Tú Tú cũng thay đổi sắc mặt. Thời gian ở dưới Vân Hải Chi nhai quá dài, Trang Tú Tú cũng bị bệnh nhiều ngày, căn bản không biết bây giờ còn cách kỳ hạn thi đấu của gia tộc có vài ngày.

- Nếu như ta nhớ không lầm nói, năm ngày nữa sẽ bắt đầu rồi.

Đường Phong mỉm cười nhìn nàng:

- Với tình hiện hiện tại của nàng, liệu có thể chạy tới Bố gia trong năm ngày sao? Đoạn đường này có lẽ là hơi xa.

- Không cần người quan tâm!

Trang Tú Tú quay đầu nhìn phương hướng một chút, nhanh chóng triển khai thân pháp, cấp tốc chạy về phía Bố gia.

Đường Phong lắc đầu, quay đầu lại liếc mắt nhìn sự biến đổi khó hiểu dưới Vân Hải Chi nhai. Đợi bên dưới đã gần hai tháng. Chỉ có điều cuối cùng cũng có thể hàng phục được con chim ưng bay lên đây, cũng không biết tình hình của Âu Dương Vũ bây giờ ra sao.

Tận đáy lòng, Đường Phong không hy vọng hắc chết tại bên dưới, ngược lại không muốn nhằm vào hắc, mà là manh mối về Kiếm Linh trên tay hắc! Kiếm Linh kia là do hai linh hồn Linh Khiếp Nhan hợp thể. Đường Phong quyết chí nhất định phải làm gì đó, nếu Âu Dương Vũ thực sự chết ở dưới kia, thì hậu quả vô cùng nghiêm trọng. Sau này, không chừng mình còn phải xuống dưới đó tìm xem sao.

Đường Phong cũng thấy tiếc cho con chim ưng kia. Nó đã dùng đến sinh lực cuối cùng, để đưa mình và Trang Tú Tú lên đây. Đáng tiếc là nó lại kiệt sức mà chết. Bao nhiêu người hi vọng có thể có một con linh thú bay trên không như vậy mà không cách nào đáp ứng được mong muốn. Mặc dù trước đây có rất nhiều người đã chế ngự được vạn thú, nhưng cũng chưa từng chế ngự được một con linh thú cấp 5 nào biết bay cả.

Đường Phong từng có, nhưng chỉ ngắn ngủi trong vài canh giờ.

Chỉnh đốn lại tâm tình, Đường Phong cũng cấp tốc chạy về hướng Bố gia. Thời gian chỉ còn trên dưới năm ngày, lấy tốc độ của Đường Phong, khẳng định là kịp, cũng không biết Trang Tú Tú có thể vượt qua hay không.

Dọc đường, Đường Phong chạy đi nhanh như chớp, lại không thấy được bóng dáng của Trang Tú Tú. Đường Phong cũng không biết nàng đi theo hướng nào.

Mười năm một lần lại diễn ra cuộc tranh tài trong gia tộc. Toàn bộ Linh Mạch Chi Địa đều có vẻ náo nhiệt.

Người thanh niên lên tiếng khiển trách, nhanh chóng tiến lên, lôi cô gái

lại:

- Muội làm gì vậy, hai vị sư huynh muốn kiểm tra xe ngựa, muội còn không xuống mau!

- Ta không muốn!

Cô gái bị gọi là Diệp không chịu khuất phục, trong vành mắt đã ngập nước, có vẻ không cam lòng.

- Làm vậy là có ý gì?

Một người đệ tử của Bố gia vẻ mặt không hề giận, liếc mắt về phía người thanh niên hỏi.

Người thanh niên vội vã lau mồ hôi trên trán, cuống quýt cười:

- Gia muội còn trẻ người non dạ, mong hai vị sư huynh chớ trách, ta sẽ kéo nàng xuống ngay.

Vừa nói, vừa nghiêm mặt trừng mắt nhìn muội muội của mình, mở miệng nói:

- Nếu như muội không xuống, ta trở về nói cho cha biết, để cha trừng phạt muội.

Tiểu Diệp vô cùng ủy khuất nhìn người thanh niên, một lát sau mới hạ tay xuống, cúi đầu từ trên cang xe nhảy xuống.

Đường Phong thở dài một tiếng, thực lực hai huynh muội nhà này cũng không cao, ca ca ới đến Địa Giai thượng phẩm, muội muội thì ngay cả Địa Giai cũng chưa đạt. Hơn nữa nhìn thần thái và giọng điệu của ca ca, hẳn là đệ tử xuất thân trong một gia tộc nhỏ, bằng không cũng sẽ không tỏ vẻ nịnh nọt cung kính như vậy.

Mượn Đường gia mà nói, tuy rằng Đường gia không thể bằng với Bố gia, nhưng khi đệ tử Đường gia nhìn thấy đệ tử Bố gia cũng sẽ không khúm núm như vậy, chỉ lấy tư cách bằng vai phải lứa để nói chuyện mà thôi.

Những đệ tử của gia tộc nhỏ muốn tiến vào Bố gia trang, nhất định phải trả một ít chi phí, mà thứ người thanh niên này vừa kín đáo đưa cho đệ tử Bố gia chính là chi phí. Trong xe ngựa khẳng định cũng có một vài thứ này nọ,

nhưng chắc cùng khó thoát khỏi bàn tay của hai người đệ tử Bố gia.

Quả nhiên, lúc Tiểu Diệp nhảy xuống xe ngựa, hai đệ tử của Bố gia liền trắng trợn lục soát khắp xe ngựa. Đường Phong hơi liếc mắt nhìn qua, chỉ thấy bên trong xe ngựa đầy đủ các loại tạp vật, cũng có rất nhiều bình thuốc. Đối với đệ tử Bố gia mà nói, tạp vật như vậy thật chóng mắt, nhưng đây là dược liệu mà những người tu luyện đều cần.

Ngược lại, bọn họ cũng không làm gì quá đáng. Hai người đệ tử Bố gia cũng chỉ lấy một ít dược liệu tương đối có giá trị, sau đó buông màn xe xuống.

Toàn bộ quá trình đó, Tiểu Diệp vẫn rầu rĩ không vui đứng ở bên cạnh, hai tay nhỏ bé vô lực y phục, cúi đầu suy nghĩ, mắt trông như muốn khóc. Đường Phong nghe nàng nhẹ giọng nói thầm:

- Cổ Băng Cơ là do đại bá từ trên núi Nhạc Lộc hái xuống, đại bá hiện giờ vẫn còn bị trọng thương. Hoa Kim Mộc là nhị thẩm hái được bên bờ sông, thiếu chút nữa bị một con linh thú trong nước cắn đứt tay...

Giọng nói của nàng cực nhỏ, nếu không phải khả năng nghe của Đường Phong không tầm thường, chỉ sợ cũng không nghe được. Đường Phong không khỏi để ý tới hai mắt của tiểu cô nương, phát hiện nàng thiếu chút nữa đã vô ý y phục của chính mình.

Đường Phong chẳng bao giờ nghĩ tới cuộc sống khó khăn của đệ tử các gia tộc nhỏ trong Linh Mạch Chi Địa. Những thảo dược này đối với Đường Phong mà nói cũng không có gì đáng giá, thế nhưng đệ tử của gia tộc nhỏ muốn lấy được chúng lại phải nỗ lực rất lớn để đổi lấy ít tiền. Hiện tại, mấy thứ này còn bị người khác hết lần này tới lần khác cướp đi mà bọn họ lại không thể nói gì.

Hai huynh muội này, đại khái là dẫn theo một xe ngựa từ nơi xa tới nơi này buôn bán. Đường Phong thấy mấy thứ này rất chướng mắt, nhưng trong mắt người khác nó lại đáng coi trọng. Để tiến vào Bồ gia trang, cũng phải bỏ chút chỉ phí.

Hai người đệ tử Bồ gia mừng rỡ ra mặt, cất những thứ đã thu nhập được vào trong người, rồi nhìn hai huynh muội nhà họ phát phát tay nói:

- Được rồi, đã xác nhận không có gì sai, các người vào đi thôi. Vào bên trong trang, không được lớn tiếng, gây ồn ào, không được tụ với nhau để gây sự, không được giả danh lừa bịp, bằng không sẽ giết không tha!

- Vâng, vâng, đa tạ hai vị sư huynh!

Người thanh niên kia cũng không dám lớn tiếng. Hắn cũng sợ hai người đệ tử Bồ gia lòng tham không đáy, bây giờ thấy bọn họ chịu nhả ra, tự nhiên vô cùng vui mừng.

Tiểu Điệp lại nhảy lên xe ngựa, đang muốn chui vào trong xe, trông mắt di chuyển, cười giòn mở miệng nói:

- Hai vị đại ca chờ chút.

- Lại có chuyện gì?

Hai người đệ tử Bồ gia quay đầu mở miệng hỏi. Nghe giọng của bọn họ lúc này coi như không tệ. Dù sao cũng vừa mới cầm gì đó của người ta, hơn nữa Tiểu Điệp là một tiểu cô nương thanh tú, trong sáng như nước, bọn họ tự nhiên có chút nể mặt.

Tiểu Điệp cười mím nhìn Đường Phong nói:

- Vị ca ca này có thể đi cùng chúng tôi vào không? Thoạt nhìn hắn cũng không giống kẻ xấu.

- Người biết hắn sao?

Người đệ tử Bồ gia mở miệng hỏi.

Tiểu Điệp lắc đầu:

- Không biết.

- Vậy nếu như hắn ở bên trong quấy rối thì phải làm thế nào?

- Ta chịu trách nhiệm!

Tiểu Điệp ưỡn ngực, tiếng nói vang vang, dáng dấp nhỏ nhắn như vậy thật làm người ta thấy buồn cười. Ngay cả hai người đệ tử Bồ gia cũng bị chọc cười.

Nàng không phải là một tiểu cô nương còn chưa đạt tới Địa Giai sao, vậy có thể chịu trách nhiệm cái gì? Bất quá kia hai người đệ tử Bồ gia cũng biết không ai dám quấy rối trong Bồ gia, vừa rồi không cho Đường Phong đi vào bất quá chỉ là muốn kiểm chút béo bở mà thôi.

701. Chương 633: Đường Mỗ Có Thể Sờ Xương Tay Của Nàng?

- Tiểu Điệp, muội lại hồ đồ rồi!

Người thanh niên nhin không được biến sắc, hét lên một tiếng. Vừa rồi hắn có lòng tốt mới nhắc nhở Đường Phong, nhưng lại không đến mức muốn đảm bảo cho một người xa lạ tiến vào Bồ gia trang. Nói cách khác, nếu Đường Phong vào trong Bồ gia trang quấy rối, hai huynh muội họ đã có thể gặp họa tới nơi rồi.

- Không cho phép huynh nói chuyện, muội ghét huynh!

Tiểu Điệp cong môi lên nói với ca ca của nàng. Sắc mặt của người thanh niên kia liền sạm lại, lại không biết nên nói cái gì.

- Vì Tiểu Điệp cô nương, vào bên trong trang, Đường mỗ nhất định sẽ an phận, sẽ không sinh sự.

Căn bản, Đường Phong cũng không muốn phải nhận ân huệ của người khác nhưng tiểu cô nương ranh mãnh cổ quái này lại khiến hắn không đành lòng cự tuyệt.

- Đi đi, cả ba cùng đi đi.

Đệ tử Bồ gia khoát tay, mở rộng cổng.

- Tất cả đều vào đi thôi.

- Cảm tạ hai vị đại ca.

Tiểu Điệp cười cười ngọt ngào nói, sau đó liền chui vào trong xe ngựa. Chiếc xe cùng hành trang tiến vào bên trong. Đường Phong và người thanh niên kia theo sát phía sau.

Người thanh niên kia mấp máy miệng, không ngừng nhìn về phía Đường Phong, phỏng chừng là muốn kết bạn, nhưng lại không biết nên mở lời ra sao.

Vào trong Bồ gia trang, nhất thời thấy cảnh tượng một đám người di động đập vào mắt. Toàn bộ diện tích trong Bồ gia trang quả thực không nhỏ, nhưng dù vậy, mọi người ở đây vẫn đi lại tấp nập. Ngoài lối đi nhỏ ở ngoài, hầu như mỗi khoảnh đất đều có người chiếm. Những người đến trước đại khái đều là thương nhân, cũng gần giống như hai huynh muội Tiểu Điệp. Lúc này các quầy hàng đã được bày la liệt trên mặt đất. Các loại hàng hóa xiêm áo cũng được bày ra, mặc cho người chọn lựa.

Tiếng ép giá, hỏi giá không dứt bên tai.

Người thanh niên kia cũng bị cảnh tượng này hấp dẫn, không còn suy nghĩ tới việc kiểm tra Đường Phong nữa, chạy đến trước xe ngựa hưng phấn mà mở miệng nói:

- Muội muội, muội muội, ở đây có thật nhiều người.

- Ngạc nhiên?

Tiểu Điệp giấu cột một tiếng, nhẹ nhàng nhảy từ trên xe nhảy xuống, lấy giọng nói của một người lớn để giáo huấn ca ca mình:

- Cuộc tranh tài trong gia tộc mười năm mới có một lần, tất nhiên phải có nhiều người rồi. Đã sớm nói với huynh không nên cả ngày cứ ở mãi trong nhà. Đi ra ngoài nhiều mới thấy hết việc đời. Không biết phụ thân nghĩ như thế nào chứ muội đi với huynh ra ngoài cũng thấy mất mặt.

- Chúng ta nhanh tìm một chỗ để hàng hóa xuống đi, chậm nữa sẽ không kịp mất, bán không xong sẽ phải mang về mất.

Nét mặt người thanh niên thoáng chớp động, căn bản không thêm để ý đến sự trào phúng trong giọng nói của muội muội mình.

- Không vội, muội còn tính toán một chút với vị ca ca này.

Tiểu Điệp vừa nói vừa đi đến trước mặt Đường Phong, nghiêng người đánh giá Đường Phong.

Đường Phong nhìn nàng cười cười, mở miệng nói:

- Vừa rồi đa tạ Tiểu Điệp cô nương đã giúp đỡ.

Tuy rằng hẳn cũng có thể đưa chút thứ đó cho đệ tử Bồ gia, để cho bọn họ cho đi qua, nhưng làm như vậy khiến Đường Phong cảm giác có chút không được tự nhiên. Hôm nay chịu ơn người ta, tự nhiên phải cảm ơn cũng là thích đáng.

Hơn nữa, Đường Phong cũng tự mình định giá một chút về một vài vật trong hành lý của hai huynh muội này, cuộc sống của bọn họ cũng không tốt lắm.

- Không cần phải cảm ơn vội.

Tiểu Điệp lôi từ trên ngực ra một chiếc bàn tính, đặt ở trên lòng bàn tay, một bàn tay khác gẩy lạch xạch, tốc độ cực nhanh khiến người khác lú lẫm không nói lên lời. Đường Phong chỉ nhìn thấy được hình ảnh còn lưu lại của ngón tay nàng, mà cổ tay vẫn không nhúc nhích tí nào.

Đường Phong không khỏi biến sắc, cẩn thận nhìn chăm chăm vào tay Tiểu Điệp trong chốc lát, ánh mắt chợt sáng ngời.

Tay tiểu cô nương này, chính là đôi linh lung thủ trời sinh!

Đường Môn là một môn phái thiên về ám khí và các cơ quan máy móc, bởi vậy có một bộ phận trên thân thể đối với đệ tử Đường Môn mà nói rất trọng yếu, đó chính là đôi tay!

Toàn bộ ám khí khi phóng ra, đều do bàn tay phối hợp mà thành, toàn bộ máy móc cơ quan làm ra, cũng cần phải dựa vào độ linh hoạt của ngón tay. Có thể nói, bất cứ người nào trong Đường Môn cũng đều phải nghiên cứu thấu đáo về bàn tay con người.

Bàn tay của đệ tử trong môn phái, đều dựa theo khung xương, mức độ mềm mại và linh hoạt, tổng cộng phân làm ba cấp: xảo thủ, diệu thủ, nhuyễn thủ!

Chỉ có một đôi bàn tay đạt được trình độ xảo thủ mới có thể phát huy hết tinh hoa ám khí của Đường Môn, đạt được trình độ bàn tay kỳ diệu, liền có thể phát huy ra mười hai thành công lực, còn về nhuyễn thủ, có thể phát huy ra hai trăm phần trăm công lực. Ám khí khi rời khỏi tay, lúc ẩn lúc hiện!

Kiếp trước của Đường Phong, bất quá chỉ có một xảo thủ mà thôi. Mà khi đến thế giới này, nhờ phúc của cơ thể hiện tại, may mắn đoạt được từ tạo hóa của trời đất, có được một đôi nhuyễn thủ, có thể khiến hắn đạt được trình độ phóng ám khí kỳ diệu đến mức không thể tưởng tượng được.

Trên bàn nhuyễn thủ, trong truyền thuyết còn có một loại cao hơn, đó là linh lung thủ.

Vô cùng tinh xảo, mềm mại không xương. Đây là bàn tay đặc biệt sinh ra để dùng ám khí. Bàn tay này chỉ sinh trên người phái nữ! Đường Môn lập bang phái đã mấy trăm năm, chưa từng xuất hiện linh lung thủ. Ngay cả nhuyễn thủ, cũng có rất ít người có được.

Thế nhưng hiện tại, lần đầu tiên gặp gỡ một tiểu cô nương, Đường Phong lại thấy được đôi linh lung thủ trong truyền thuyết, sao không khiến hắn nhìn mà thèm?

Tiểu Diệp hiện mới chỉ đạt cảnh giới Huyền Giai, nhưng tốc độ dịch chuyển của hai bàn tay của nàng, đã vượt qua cấp độ Huyền Giai! Vô ảnh vô hình. Nếu tiểu cô nương này tu luyện trường pháp, tuyệt đối sẽ có thành tựu to lớn! Nếu là có thể để nàng tu luyện ám khí, tiền đồ vô cùng rộng mở!

Đường Phong nhìn chằm chằm vào bàn tay Tiểu Diệp, còn Tiểu Diệp lại không ngừng aỷ bàn tính, vừa aỷ bàn tính vừa mở miệng nói:

- Ca ca tặng lễ hai nghìn lượng. Ba nhánh cỏ băng cơ ba nghìn lượng. Hai đóa hoa kim mộc một nghìn năm trăm lượng. Tổng cộng sáu trăm năm trăm lượng. Chia cho ba người, mỗi người hai nghìn một trăm sáu mươi sáu lượng. Nhìn huynh coi như thuận mắt, tính huynh hai nghìn lượng thôi.

Tính toán một hồi, Tiểu Diệp đem bàn tính tới trước mặt Đường Phong, ngẩng đầu nhìn lên, đã thấy ánh mắt Đường Phong đại ra, ngây ngốc nhìn chằm chằm vào bàn tay của mình, trong lòng không khỏi sinh ra cảm giác chán ghét.

Người thanh niên đang đứng ở bên cạnh cũng vô cùng khấn trương, rất sợ Đường Phong để ý tới muội muội của mình, mở miệng hô hoán một tiếng:

- Vị huynh đệ này?

Đường Phong bỗng nhiên ngẩng đầu lên, nhìn thẳng vào Tiểu Diệp, nghiêm mặt nói:

- Tiểu Diệp cô nương, Đường môn có thể sở xương bàn tay của nàng không?

Tiểu Diệp cười lạnh, lăm bầm một tiếng nói, ngón tay lại gảy trên bàn tính vài cái nữa, sau đó giao cho Đường Phong, nghiêng răng nghiêng lợi nói:

- Đàng đồ tử! Hai nghìn một trăm sáu mươi sáu lượng, phần dư chia đều không bớt nữa!

702. Chương 634: Người Này Lại Tính Vui Mừng Lừa Sốc.

- Đường môn cũng không có ý muốn gây rối gì. Ta chỉ là...

Đường Phong còn muốn giải thích thêm, Tiểu Diệp lại giục già:

- Mau đưa tiền!

- Ài!

Đường Phong bắt đắ dĩ địa thổ dài, khó lắm mới phát hiện một đôi tay linh hoạt như vậy, vốn dĩ định xác nhận lại, thế nhưng người ta dù sao cũng là một tiểu cô nương, nếu nàng không muốn chẳng lẽ mình còn có thể cưỡng ép hay sao? Thực sự làm như vậy khẳng định sẽ bị người khác mắ chết.

Cho tới bây giờ, Đường Phong mới biết được vì sao vị tiểu cô nương này lại tốt như vậy muốn dẫn mình tiến vào Bồ gia trang, thì ra là muốn chia bớt một phần tổn thất cho bọn họ.

Nhưng diệu bộ rất thẳng thắ như vậy, cũng khiến Đường Phong nảy sinh thiện cảm đối với nàng.

Chỉ có điều... ấn tượng về mình trong lòng cô bé, chắc đã được khắc trên trán chữ sắc lang rồi!

Thò tay vào trong không gian mị ảnh lấy ra một nắm ngân phiếu, chỉ ít cũng trên vạn lượng, kín đáo đưa cho Tiểu Diệp nói:

- Đường mỗ đảm nhận tổn thất vừa rồi.

Ánh mắ Tiểu Diệp sáng ngời, vội vàng tiếp nhận ngân phiếu, vẻ mặt rạng rỡ lên rất nhiều, nhưng vừa nhìn xuống thì khuôn mặt lại trầm xuống. Một lát sau trừng mắ nhìn Đường Phong nói:

- Người đưa thứ gì cho chúng ta thế này?

- Ngân phiếu mà!

Đường Phong ngạc nhiên.

Tiểu Diệp hít sâu một hơi, lấy ra một tấm ngân phiếu, đưa tới trước mặt Đường Phong, ngón tay chỉ vào một chỗ trên tờ ngân phiếu cười lạnh nói:

- Người nghe qua nơi này có Đại Thông Tiển Trang nào không? Nhìn người như vậy, thực lực lại cao, không ngờ tự nhiên lại là một tên lừa đảo! Ngay cả hai người huynh muội chúng ta xuất thân thấp hèn, nhưng cũng không thể để người có thể thoải mái lừa gạt.

Vừa nói, vừa cầm nắm ngân phiếu kia hung hắ ném lên trên người Đường Phong.

Nhất thời, Đường Phong cảm thấy phiền muộn, nghĩ thầm thật khó chịu, cái này sao lại không phải là ngân phiếu chứ? Chờ đến khi thu về kiểm tra xem xét cẩn thận, mới không khỏi hối hận, xấu hổ mãi không thôi.

Hắn một mực nghĩ tới bàn tay của Tiểu Diệp, đột nhiên quên nơi này là Linh Mạch Chi Địa mà không phải thế tục. Những ngân phiếu này thật sự là ngân phiếu, cũng có thể đến Đại Thông Tiển Trang đổi lấy bạc, nhưng cũng phải đi thế tục mới đổi được. Hiện tại trong Linh Mạch Chi Địa, những ngân phiếu này không khác gì giấy vụn, căn bản đều không có giá trị.

Mắ mắ đến cả nhà bà đỡ! Đường Phong méo miệng, khẽ cười cười với Tiểu Diệp, phát hiện tiểu cô nương này đang trừng mắ nhìn mình đầy cảnh giác.

Im lặng một lát, Đường Phong lại lấy từ trong không gian mị ảnh ra một bình đan dược, mở miệng nói:

- Vừa rồi cũng là do Đường mỗ sơ sót, hơn hai nghìn lượng kia đổi lấy một lọ Tụ Nguyên Đan này có được không?

Động đống đan dược trên tay Đường Phong, đối với hắn không có tác dụng gì, nhưng đối với hai người huynh muội nhà Tiểu Diệp cũng là linh đan thần dược hiếm có.

- Tụ Nguyên Đan?

Đôi mày thanh tú của Tiểu Diệp khẽ nhíu lại.

- Vì sao ta chưa từng nghe qua loại đan dược này, người sẽ không tùy tiện viên mấy viên bị đắ để lừa gạt người đắ chứ?

Đường Phong bắt đắ dĩ nói:

- Có phải là bi đát hay không, Tiểu Điệp cô nương thử sẽ biết.

Tiểu Điệp liếc mắt nhìn Đường Phong, trong ánh mắt tràn đầy vẻ không tín nhiệm, nghe vậy nhẹ nhàng mở miệng bình, ngữ qua một chút, không khỏi vui mừng nói:

- Thơm quá, quả thực đúng là đan dược, không thể nghi ngờ được. Nhưng thứ này có tác dụng gì?

Thực sự, Đường Phong cũng không nhớ được bình đan dược này là từ đâu mà có, có thể là lấy được từ Hồi Y Bảo tại Bạch Đế Thành, nhưng đối với tác dụng của nó thì hẳn vẫn còn nhớ rất rõ ràng.

- Dùng trước khi luyện công, có thể giúp người nâng cao tốc độ tập hợp linh khí ở xung quanh, đại khái một viên có thể nâng cao gấp hai, gấp ba bình thường.

Đường Phong giải thích.

Nhất thời, con mắt của Điệp lộ ra vẻ linh hoạt, tinh quái, vẻ mặt của ca ca nàng cũng rất vui mừng. Hai người Bọn họ xuất thân gia tộc nhỏ, luyện công không thay đổi, tại gia tộc lớn thì các loại đan dược trợ giúp cho việc tu luyện cũng là đan dược bình thường nhưng đối với bọn họ mà nói lại vô cùng khó khăn mới có được. Không phải bọn họ không có tiền, mà là những đan dược như vậy có tiền cũng rất khó mua được. Gia tộc lớn chế luyện những đan dược này, chỉ để cho đệ tử trong gia tộc của mình sử dụng, rất ít khi bán ra ngoài.

Người thanh niên đứng bên cạnh không ngừng xoa xoa bàn tay, trên mặt nở nụ cười nhìn Đường Phong nói:

- Làm vậy không phải là quá đáng quá chứ?

Hắn cũng biết bình đan dược này có giá trị rất lớn, nếu cứ nhận lấy như vậy thì có chút không thích hợp, thế nhưng rồi lại trong lòng lại ngoan cố không thể chối từ. Hơn nữa thái độ của muội muội nhà mình đối với tiền của người này ác liệt như vậy, người ta không những không tức giận, ngược lại còn rất có thiện ý, hai thái độ trái ngược như vậy, khiến hắn càng thêm xấu hổ.

Tiểu Điệp lại không để ý tới ý kiến của ca ca mình, vội vàng đẩy bình thuốc lại rồi cất vào trong người. một ngón tay lại tạch tạch, gò trên bàn tính, trên miệng còn thì thầm nói:

- Một viên Tự Nguyên Đan trị giá tám trăm lượng, trong bình mười sáu viên, tổng cộng một vạn hai nghìn tám trăm lượng. Kiểm lớn rồi. Quả nhiên người tốt tất được báo đáp, ha ha ha ha!

Tiểu cô nương cười rộ lên, tiếng như chim hoàng oanh hót, lại như hạt châu rơi xuống bàn, thanh thúy dễ nghe. Thấy vậy Đường Phong không nhịn được cũng thoáng mỉm cười.

- Xin hỏi cao tính đại danh của huynh đệ. Tại hạ Chu Chính. Xá muội là Chu Tiểu Điệp.

Người thanh niên kia đặc biệt chìa tay ra trước mặt Đường Phong, tự nhiên trong đầu hắn chợt có một kết luận, người này không tồi. Khi nói điều đó, giọng hắn có thoáng run rẩy. Dù sao, căn bản từ trước tới nay, đệ tử của gia tộc lớn như thế cũng không mấy coi trọng hắn. Cũng giống như hai người đệ tử vừa rồi của Bố gia vậy.

- Họ một chữ Đường, là Đường Phong.

- Thì ra huynh đệ là đệ tử của Đường gia! Vừa rồi xá muội có nhiều điểm không phải, mong huynh đệ thông cảm bỏ qua cho!

Dù sao, Chu Chính coi như cũng đã nghe qua tên tuổi của Đường gia.

- Không sao, chỉ là một tiểu hài tử mà thôi.

Đường Phong gật đầu.

- Người cũng không hơn ta được mấy tuổi!

Chu Tiểu Điệp bĩu môi, treo bàn tính lại dưới cổ.

- Bất quá thấy người cho ta bình đan dược này, ta sẽ không tính toán với người nữa. Ca ca, chúng ta đi thôi.

Chu Chính trừng mắt nhìn muội muội, bày ra vẻ huynh trưởng lên mặt nói:

- Tiểu Diệp mau xin lỗi Đường huynh đi!

- Muội không làm.

Chu Tiểu Diệp hừ một tiếng, vui vẻ nhảy lên xe ngựa:

- Người này vừa rồi còn tính gặt người. ta suýt chút nữa đã bị lừa... Người nhìn hẩn đi, còn nhìn chăm chăm vào tay người ta!

Vừa nói, vừa hung hăng trừng mắt với Đường Phong, giấu hai bàn tay nhỏ vào trong tay áo.

- Khụ khụ...

Đường Phong ho nhẹ một tiếng, rất xấu hổ, gãi gãi trán.

Chu Chính vội vàng cười theo, nói:

- Đường huynh đệ chớ trách, tiểu muội có tính tình ngay thẳng. Hai người huynh muội chúng ta còn phải đưa hàng hóa xuống bãi, không cùng Đường huynh hàn huyên được, hẹn sau này gặp lại!

- Sau này còn gặp lại.

Đường Phong gật đầu.

Chiếc xe của huynh muội nhà Chu Tiểu Diệp chạy vào bên trong Bồ gia trang, Đường Phong đứng tại chỗ có chút tiếc hận, thở dài. Xem ra ấn tượng về mình trong cảm nhận của tiểu cô nương kia rất tệ. Nhưng trái lại, hẩn vẫn thấy đáng tiếc cho đôi linh lung thủ kia.

- Muội muội, chúng ta nên bán bình đan dược đi sao? Có thể bán một nghìn hai một viên, khẳng định sẽ có người mua.

Cách đó không xa truyền đến giọng nói đầy phấn khích của Chu Chính.

- Phụ t hân nói huynh ngốc, thì huynh thật sự là ngốc sao?

Chu Tiểu Diệp chỉ tiếc rên sát không thành thép, nói:

- Vì sao phải bán thứ tốt như vậy? Dù sao tiền tài cũng là vật ngoài thân, chúng ta dùng sức kiếm tiền với mục đích gì? Không phải chính là vì mua đan dược để tu luyện hay sao? Hiện tại có một lọ đan dược tốt như vậy, huynh không cầm đi luyện công, tự nhiên lại nghĩ tới chuyện bán đi. Muội thật hận không thể gò vào cái đầu của huynh một cái!

- Được, được, được, Tiểu Diệp thông minh nhất, ca ca quá ngu dốt rồi!

Chu Chính bị giáo huấn tới mức máu chó đầy đầu nhưng trên mặt vẫn tủm tỉm cười.

- Ài, Chu gia chúng ta là một gia tộc nhỏ, thực lực cao nhất mới chỉ đến Thiên Giai hạ phẩm. Ở đây căn bản không có chỗ để sinh tồn. Ca ca, huynh phải nỗ lực hơn nữa, nếu trong ba tháng huynh có thể đột phá đến Thiên Giai, Chu gia mới có hy vọng được chấn hưng.

Hai Huynh muội nhà họ đi xa dần, tiếng nói cũng từ chìm trong đoàn người. Đường Phong nghe xong âm thầm cười khổ một tiếng. Thoạt nhìn, Chu Chính mới hai mươi lăm tuổi, với tuổi như vậy mà mới đạt tới Địa Giai thượng phẩm, suy cho cùng tư chất cũng chỉ đạt tầm trung. Cho dù hẩn có thể đột phá đến Thiên Giai, nhưng thành tựu sau này chỉ sợ cũng không cao lắm. Căn bản không thể dẫn dắt một gia tộc tiến tới phồn vinh hùng mạnh.

Kẻ yếu sẽ bị kẻ mạnh ức hiếp, từ xưa tới nay vẫn không thay đổi. Qua mấy trăm nghìn năm gần đây, nhiều gia tộc nhỏ như Chu gia vậy bởi vì đủ các nguyên nhân mà bị diệt vong. Nhưng những gia tộc nhỏ này lại nắm mọc sau mưa. Một gia tộc bị diệt vong lại có một gia tộc khác xuất hiện. Chỉ có gia tộc nào trở nên hùng mạnh, mới có thể tồn tại được trong Linh Mạch Chi Địa trong nhỏ bé này.

Thu thập tâm tình, Đường Phong cũng đi vào trong Bồ gia trang. Lúc này đây, hẩn cần tìm được đám người của Đường gia. Vừa rồi, hai đệ tử Bồ gia đã chính miệng nói, hôm trước người của Đường gia đã vào trang. Hiện giờ cũng không biết bọn họ đang ở chỗ nào.

Bố gia trang quá lớn. Trên đường đi, Đường Phong tìm mấy đệ tử của Bố gia hỏi kỳ càn, cuối cùng cũng tìm được đến nơi đám người Đường gia đang ở.

Lúc này, cuộc tranh tài trong gia tộc được mở ra ở Bố gia, Bố gia tự nhiên muốn làm hết trách nhiệm của một người chủ tận tình. Các gia tộc sở dĩ có cách tham dự cuộc tranh tài trong gia tộc, đều ở trong một khu nhà của riêng mình. Còn những thành viên không tự cách tham gia cuộc tranh tài trong gia tộc, giống như Chu Chính như vậy, vào đây để kiếm tiền lời hoặc có lẽ tới xem náo nhiệt, cũng chỉ có thể ở bên ngoài.

Thực lực Đường gia trong Linh Mạch Chi Địa không thể nói là rất cao, cũng không quá thấp, chiếm cứ một cái viện tử phía bắc của Bố gia trang. Đoàn người ở đây rời xa sự ồn ã, là nơi mà các thành viên tham chiến của gia tộc nghỉ ngơi, người ngoài căn bản không được đi vào, nên cũng có vẻ thanh tịnh ưu nhã hơn.

Đường Phong lo lắng sẽ bị đệ tử Bố gia ngăn cản, nhưng may mắn là hắn mới đến trước sân, đã gặp được vài người quen đi tới. Không phải ai khác, chính là hai người Đường Điểm Điểm và Đường Tử Thư.

- Tam ca, Lục tỷ!

Đường Phong vội vàng đánh tiếng bắt chuyện.

Nghe được tiếng của Đường Phong, Đường Điểm Điểm vội vàng quay đầu về phía bên này, mừng rỡ kêu lên:

- Là thập thất đệ. Ta đã nói khẳng định mấy ngày này đệ ấy sẽ tới được mà.

Cùng lúc, nàng vội chạy nhanh về phía hắn.

Đường Tử Thư ở phía sau, mỉm cười, lắc đầu, nét mặt cũng là tỏ ra rất quan tâm.

Đường Điểm Điểm căn bản không biết cái gì gọi nam nữ thụ thụ bất thân, vội tới bên cạnh Đường Phong nắm lấy cánh tay của hắn, quan sát từ trên xuống dưới một hồi, xác nhận Đường Phong không chút sút mẻ nào, lúc này mới cảm thấy yên lòng.

- Thập thất đệ, cuối cùng đệ cũng đã tới. Đệ làm chúng ta đều vội muốn chết.

Đường Tử Thư từ phía sau đi lên, thở nhẹ ra một hơi thở.

- Mấy ngày nay đệ bị một chuyện phải nán lại, đã khiến tam ca phải lo lắng rồi.

Đường Phong cũng có thể cảm nhận được sự quan tâm của Đường Tử Thư.

- Thập thất đệ, đệ thật sự quá khách khí rồi.

Đường Điểm Điểm bĩu môi.

- Tới là tốt rồi, nếu như đệ mà không đến, cả đời này ta cũng sẽ không thêm để ý tới đệ nữa.

Đường Tử Thư ở một bên cười nói:

- Thập thất đệ, đệ không biết chứ, mấy ngày nay ta bị Lục muội làm phiền muốn chết. Cả ngày cứ lải nhải ở bên tai ta, Tam ca hận không thể cầm kim khâu may miệng muội ấy lại hay vả vào miệng muội ấy cho xưng lên.

-Hừ!

Đường Điểm Điểm xuy một tiếng.

- Huỳnh dấm.

Đường Phong mỉm cười nhìn này hai người tranh cãi với nhau, chờ bọn họ tạm ngừng mới mở miệng hỏi:

- Hai người đang tính muốn đi đâu?

- Chính là đi đón đệ đó. Ta khẳng định mấy ngày này đệ sẽ qua đây. Đệ tử của Bố gia mắt cầu nhìn người rất kém. Đệ lại không quen với người ở đây. Bọn họ sao lại để cho đệ tiến vào? vốn là muốn đi ra ngoài trang để đón đệ, lại không nghĩ đệ đã vào được. Có bị gây khó dễ gì hay không?

Đường Điểm Điểm hỏi.

- cũng tạm tạm.

Đường Phong gật đầu.

- Hừ, chờ cho tới khi cuộc tranh tài trong gia tộc được mở tại Đường gia bảo chúng ta, phải xử đẹp những đệ tử Bồ gia này mới được.

Đường Điểm Điểm tức giận mãi không thôi.

- Những người khác đâu rồi?

Đường Phong mở miệng hỏi.

- Nhị ca không muốn đi. Huynh ấy nói đệ muốn tới thì tới lúc tự nhiên sẽ tới. Đón hay không đón cũng không có khác nhau. Không chỉ có vậy, huynh ấy còn mắng ta, nói ta quấy rối việc tu luyện của huynh ấy. Đáng ghét muốn chết.

Đường Điểm Điểm chu mỏ nói.

Ngược lại, như vậy mới thực sự phù hợp với tính cách của Đường Long. Hắn chính là người như vậy, không có điều gì khiến Đường Long lãng phí thời gian tu luyện.

- Còn đại ca...

Đường Điểm Điểm thè lưỡi.

- Ta không dám gọi huynh ấy.

Đường Tuấn, người này cũng không phải là người quá uy nghiêm, ngược lại hắn đối xử với mọi người rất hòa nhã, nhưng trời sinh hắn có một loại khí chất khiến người khác phải sợ hãi. Từ nhỏ, Đường Điểm Điểm chỉ sợ mình hắn. Đến khi trưởng thành vẫn như vậy. Đây là sự kính nể đã ăn sâu đến xương tủy, không phải một hai ngày là có thể thay đổi được.

703. Chương 635: Chết Độc Kỳ Lạ.

- Còn Hồ ca đâu? Tình hình thế nào rồi?

Đường Phong quay đầu lại, nhìn về phía Đường Tử Thư. Nếu Lục tỷ không nhắc tới Đường Hồ, vậy khác nào nói lần này hắn không có thể đến Bồ gia trang.

- Tình hình khá tốt, chỉ có điều thương thế chưa lành, còn chưa thể tham gia vào cuộc tranh tài trong gia tộc, bởi vậy lúc này mới cần Thập thất đệ tới thế thân.

Đường Tử Thư đáp.

- Đệ tử trong nhà không tín nhiệm đệ cho lắm.

Đường Điểm Điểm lú lú như con chim sẻ:

- Bọn họ nghe nói muốn đệ tới thay thế Đường Hồ tham chiến, rất nhiều người đều cảm thấy không phục. Nhất là các trưởng lão chấp sự, nói không thể đặt quyền lợi của cả gia tộc lên người một đệ tử mới đạt Thiên Giai hạ phẩm. Nếu không phải hai vị gia vãn cương quyết giữ ý kiến trước mặt mọi người, rất khả năng sẽ chọn đệ tử khác lên vô đài. Thập thất đệ, lần này đệ cần phải biểu hiện cho thật tốt, để những người đó phải cảm miệng!

- Đổi lại là ta, ta cũng không dám đặt tiền cược đặt vào một đệ tử mới đạt Thiên Giai hạ phẩm.

Đường Phong khẽ cười nói. Đây cũng là lẽ thường tình. Cuộc tranh tài trong gia tộc trong bao năm qua, đã bao giờ có đệ Thiên Giai hạ phẩm đệ tử lên vô đài chứ? Thiên Giai trung phẩm đều là bia đỡ đạn. Các trưởng lão chấp sự trong gia tộc phản đối như vậy, cũng là suy nghĩ cho gia tộc, cũng không phải nhằm vào Đường Phong.

- Ta tin tưởng đệ.

Đường Tử Thư nhìn Đường Phong.

- Đêm hôm đó, nếu cả bốn người chúng ta có thể thu hoạch lớn như vậy trong hành trình tới Chung Linh cốc, thì cuộc tranh tài trong gia tộc lần này, Thập thất đệ tham gia vào khải định cũng sẽ có kết quả như vậy.

- Ta sẽ cố gắng hết sức.

Đường Phong gật đầu.

- Đi vào trong rồi hãy nói tiếp đi.

Đường Diễm Diễm kéo cánh tay Đường Phong, đưa hắn vào bên trong, vừa đi vừa nói:

- Lúc này Ngũ thúc và Ngũ thẩm ở trong nhà, hai người bọn họ đã nhiều tháng nay không gặp đệ, hắn là rất nhớ.

Đường Phong cùng Đường Diễm Diễm và Đường Tử Thư vào tới sân, còn chưa vào tới nhà, Đường Diễm Diễm đã gọi ầm lên:

- Ngũ thúc, ngũ thẩm, Thập thất đệ tới rồi.

Sau lát sau, Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô liền xuất hiện ở trước mặt Đường Phong, nét mặt của hai người đều lộ vẻ mừng rỡ.

Đường Đỉnh Thiên cười nói:

- Phong nhi, con tới thật là đúng lúc.

Diệp Dĩ Khô có chút oán trách nói:

- Hơn hai tháng nay con đã chạy đi đâu? Vì sao tìm khắp nơi đều không thấy tin tức của con?

Tất nhiên, bọn họ tìm không ra tin tức gì bởi vì hơn hai tháng này, Đường Phong và Trang Tú Tú đều ở dưới Vân Hải Chi nhai, có quý mới có thể nghe được tin tức của họ.

- Có chút chuyện ngoài ý muốn.

Đường Phong không dám kể lại tình hình thực tế. Trong Vân Hải Chi nhai quá mức nguy hiểm. Mặc dù là cao thủ Linh Giai rơi xuống trong đó cũng không có cách gì vận dụng cương khí, hơn nữa trong cơ thể mình bây giờ còn mang kỳ độc. Nếu nói cho bọn họ về tình hình thực tế chỉ sợ sẽ khiến bọn họ càng thêm lo lắng mà thôi.

- Tới là tốt rồi, trước tiên cứ về phòng đi đã!

Đường Đỉnh Thiên quan sát. biết Đường Phong không muốn nhiều lời, tự nhiên sẽ không tiếp tục gắng hỏi.

Cả một dãy nhà chỉ có vài người của Đường gia ở lại. Mỗi người một gian phòng. Vừa nghe tin Đường Phong đến đây, Đường Tuấn và Đường Long cũng từ trong phòng đi ra.

Hai tháng không gặp, hình như thực lực của Đường Long đã tăng tiến không ít. Trong mắt lộ ra tinh quang, so với trước kia có vẻ tinh thuần hơn rất nhiều. Không chỉ thực lực của Đường Long tăng thêm, mà ngay cả Đường Diễm Diễm và Đường Tử Thư cùng vậy.

Xem ra này mấy tháng qua. bọn họ đã sử dụng linh thạch tu luyện, bằng không hiệu quả cũng sẽ không rõ rệt như vậy.

về phần Đường Tuấn thì còn thay đổi lớn hơn nữa. Lúc Đường Phong mới gặp hắn. hắn như một thanh kiếm sắc vừa được rút ra khỏi vỏ, rất sắc bén. khiến cho người khác không thể nhìn thẳng vào hắn. Nhưng mới qua mấy tháng bế quan tu luyện, hiện tại thoát nhìn hắn hoàn toàn khác hẳn. vô cùng bình thản, nếu không phải cương khí trên người nhiều lúc tự động truyền ra. thì nhìn hắn căn bản không khác với người bình thường không hề tu luyện là mấy.

Nhưng chính cảm giác kỳ quái này, lại làm cho người khác cảm thấy hắn mạnh hơn trước rất nhiều.

Lục tỷ cũng chỉ đi dạo giúp vui mà thôi, từ quầy hàng trên lên đến quầy hàng dưới, thấy có cái gì đồ chơi gì mới lạ liền cầm lấy ngắm nghía một hồi, chơi chán lại buông đi, mặc cho chủ gian hàng nói đến miệng khô lưỡi khô cũng không có ý muốn mua.

Sau khi đi dạo một hồi, Đường Phong phát hiện một chuyện rất thú vị. Chủ nhân của những quầy hàng, mỗi người đều có thực lực cũng không nhỏ, dĩ nhiên có rất nhiều cao thủ Thiên Giai, hơn nữa tâm trạng của bọn họ cũng không giống nhau. Không ít chủ quầy cùng với người đi mua hàng, lớn tiếng cò kè mặc cả, vừa thấy có khách đến liền nhiệt tình giới thiệu hàng hóa của mình, lưỡi không ngừng nghỉ, thao thao bất tuyệt, dấp dấp như không đẩy mạnh tiêu thụ hàng hóa thẻ không bỏ qua.

Còn có một vài chủ quầy hàng, khoan chân ngồi ở trong quầy hàng của mình nhập định luyện công, nét mặt hờ hững, vẻ mặt bí hiểm cũng không cần ai tới mua hàng, hết lần này tới lần khác làm cho người khác cảm giác kỳ quái chính là, những chủ quầy hàng này lại bán hàng chạy hơn là các chủ quầy hàng đang cố la ó mời chào. Ngược lại cả một đám người lớn đang cố chen chúc nhau tụ tập trước mặt chủ quầy hàng này.

Thỉnh thoảng lại có người giao dịch thành công. Sau khi hai bên thoả thuận giá cả xong, cả chủ quầy lẫn người mua đều vô cùng vui mừng.

Loại giao dịch khổng lồ này dù sao cũng không phải là chợ bán thức ăn. Muốn mua thứ gì đó ở chỗ này, anh có thể dùng vàng, bạc, tiền để trả, cũng có thể lấy vật đổi vật.

Đường Phong đi phía sau Đường Điểm Điểm cả buổi, đột nhiên phát hiện ở đây còn có quầy hàng của Đường gia.

Đường Phong cũng không quen mấy người đệ tử này của Đường gia, hình như là đệ tử của nhánh bên của Đường gia. Hai người đi qua đúng lúc mấy người kia đang bận rộn. Đệ tử Đường gia vội vàng bắt chuyện với Đường Điểm Điểm, ngược lại có chút hờ hững đối với Đường Phong.

Những thứ mà mấy người đệ tử của Đường gia bán cũng không có gì mới lạ, đều là một vài vật phẩm dùng để tu luyện. Lục tỷ bị kích động chạy tới bên cạnh hỗ trợ gào thét một hồi, trên đầu đầy mồ hôi mà lại chưa bán được cái gì, nhất thời mất hứng thú, lôi kéo Đường Phong lại tiếp tục chen vào trong đoàn người.

- Lục tỷ, vì sao những người khác ở Đường gia chúng ta cũng qua đây vậy?

Đường Phong nghi ngờ mà hỏi thăm.

- Đương nhiên, đệ tử trong gia tộc chúng ta cũng không thiếu vật phẩm để tu luyện, nhưng thật đáng tiếc cho mấy đệ tử bên bằng chỉ. Bọn họ cũng đi cùng chúng ta đến đây, chỉ có điều bởi vì không phải thành viên tham chiến, nên không thể ở cùng với chúng ta.

Đường Điểm Điểm nói những những này cũng thốn thức một hồi, nhưng ngay cả nàng có đồng tình cũng vô kể khả thi. Đệ tử Đường gia nhiều như vậy, đương nhiên phải ưu tiên cho những thành viên bảo đảm của gia tộc và một vài đệ tử có tư chất tu luyện.

Đi dạo một vòng, Đường Phong phát hiện thứ có giá trị nhất được bán ở đây cũng chỉ có vũ khí thiên binh mà thôi, nhưng lại chỉ có rất ít. Phía trước mỗi quầy để vũ khí đều có vô số người tụ tập lại hỏi giá cả.

- Trời không còn sớm nữa, chúng ta trở về đi.

Đường Phong phát hiện những quầy hàng này thực sự rất khó khiến cho mình cảm thấy hứng thú, tự nhiên mất đi ý định tiếp tục đi dạo.

Bất quá ngắm lại, bảo bối trên tay hắn thực sự rất nhiều, trong đó có mấy thứ nếu lấy ra, có thể tạo thành một trận tinh phong huyết vũ trong toàn bộ Linh Mạch Chi Địa. Bởi vậy ánh mắt tự nhiên không thể so với người bình thường, ví dụ như các thiên binh khiến những người khác đổ xô vào, thì trên tay Đường Phong có hơn mười sáu thanh.

- Chúng ta mới đi dạo hết phân nửa thôi! Sớm đi về làm cái gì?

Đường Điểm Điểm tỏ ý không vui.

- Mới phân nửa?

Đường Phong đánh giá mình đi dạo chỉ ít cũng đã được một hai canh giờ rồi.

- Đường nhiên, chỗ chúng ta vừa đi qua chỉ là một vài quầy hàng do các gia tộc khá lớn bày bán, bên kia còn có quầy hàng có do gia tộc nhỏ hơn.

Vừa nghe Đường Điểm Điểm nói như vậy, Đường Phong mới đột nhiên phát hiện chính xác là như vậy. Thực lực của các chủ quầy hàng mà hắn vừa đi qua không kém, khẳng định sẽ không xuất thân từ một vài gia tộc nhỏ.

- Trong quầy hàng của gia tộc nhỏ lại không có thứ gì hay, tới đó đi dạo làm gì?

Ngược lại, không phải Đường Phong cũng coi thường những người đệ tử của gia tộc nhỏ này, thật ra căn bản hắn cũng không thấy có cái gì cần ở đó.

- Có đi không!

Đường Điểm Điểm trừng mắt nhìn Đường Phong.

- Đệ không đi, ta đi một mình, chờ khi nào trở về ta sẽ nói cho Ngũ thúc, ngũ thẩm biết đệ để ta lại một mình trong biển người mê mông!

- Đi đi đi.

Đường Phong bắt đầu nói.

- Vậy mới thông minh!

Đường Điểm Điểm trở mặt còn nhanh hơn cả mình giở sách, vừa rồi còn vô cùng giận dữ, thoáng cái đã liên tục khoái trá.

Đi tới trước quầy hàng ở khu đất thuộc về gia tộc nhỏ, Đường Phong phát hiện những thứ kia vừa nhìn thì có vẻ khá hơn nhưng quả thực lại vô cùng thâm hiểm.

Nhưng trái lại, ở đây nóng nực hơn rất nhiều, mặc dù giá trị của những thứ đó lại thấp hơn vài bậc. Dù sao tất cả cũng là của một vài gia tộc nhỏ, đâu có bao nhiêu năng lực có thể tự tay làm ra? Phần lớn những thứ mà bọn họ mang đến đều là một vài nguyên vật liệu, hy vọng có thể đổi lấy một ít thứ gì đó có ích cho mình, có lẽ bán được chút vàng bạc, hoặc mua lại từ trên quầy hàng gia tộc lớn vài đan dược và võ điển để tu luyện.

Đi tới đi lui, đột nhiên Đường Phong dừng bước chân, bởi vì hắn phát hiện ở chỗ này có một vật khiến bản thân mình cảm thấy hứng thú.

Đó là một khối đá hình quả trứng, đại khái cao có nửa người, đường kính ba thước, tảng đá nhìn tròn nhẵn. Trong bóng đêm, những ngọn đuốc sáng lập lờ ở xung quanh khiến tảng đá có hình quả trứng này tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Đường Phong không đặc biệt yêu thích cái gì, nhưng lại có hứng thú duy nhất với một ít khoáng thạch kỳ lạ hiếm có. Bởi vì hắn lên kế hoạch thu thập khoáng thạch, chuẩn bị chế tạo cơ quan thú trong Thiên Công đồ phổ!

Khoảng thời gian gần đây, từ Nhất Dao Môn đoạt được một khối thiên ngoại văn thạch cực lớn, lại từ trong Chung Linh cốc tìm được không ít khoáng thạch quý giá, hiện tại lại phát hiện thêm một khối thiên thạch này.

Khối thiên thạch này aọi là gì thì Đường Phong không rõ lắm. nhưng nhìn vẻ bề ngoài hắn là một khối khoáng thạch không tồi.

Chủ nhân của khối khoáng thạch này là một người đại hán râu dài, chừng bốn mươi tuổi, trên quầy hàng mà hắn dừng chân, chỉ có đủ loại tảng đá thật to, hơn nữa tất cả đều không phải đá bình thường, mà còn tỏa ra linh khí nhàn nhạt, những tảng đá này bị điêu khắc thành các hình dạng khác nhau, mặc cho người khác chọn lựa.

Hơn nữa. trước quầy hàng của hắn ta có vô số người tụ tập, hầu như chỉ mới chớp mắt đã có hai, ba giao dịch dễ dàng được thành công. Đại hán râu dài này không kim chế được sự mừng rỡ, mà cười ngậy ngô mãi.

Đường Phong dừng lại, hiển nhiên Đường Điểm Điểm cũng không đi nữa. Nàng nhìn theo ánh mắt của Đường Phong, không khỏi vô cùng kinh ngạc:

- Tầng đá này có cái gì hay, vì sao có nhiều người mua như vậy?

Nàng vừa lẩm bẩm, vừa đưa tay kéo một người vừa mới mua được một khối đá. mở miệng hỏi:

- Đây, tầng đá này dùng để làm gì?

Người mới mua được thứ đó là một người thanh niên hơn hai mươi tuổi. Hắn đang vô cùng mừng rỡ mà nghịch tâng đá trên tay, nghe được câu hỏi của Đường Điểm Điểm thì ngẩng đầu lên nhìn nàng, ánh mắt không khỏi sáng ngời. ngoài miệng còn trêu đùa:

- Tiểu mỹ nhân muốn biết sao?

Trong nháy mắt, sắc mặt của Đường Điểm Điểm liền trầm xuống, Hoan Ca Kiếm treo ở bên hông được rút ra một nửa. hàn quang lóe sáng, khí thế mạnh mẽ mà dịu dàng của một Thiên Giai trung phẩm ép về phía người thanh niên. Người này liền biến sắc, trên trán đổ mồ hôi lạnh, nơm nớp lo sợ nói:

- Khối đá này là la ngọc thạch... Có thể đẩy nhanh tốc độ tập trung linh khí của người tu luyện hơn nửa thành!

-Cút!

Từ trong cái miệng xinh xắn của Đường Điểm Điểm buông ra một chữ.

Người thanh niên này như được ân xá, cấp đuôi mà chạy, trong lòng thầm nói với chính mình, đúng là có mắt không trông, vạn lần không nghĩ tới cô gái kia thoát nhìn nũng nịu thậm chí còn nhỏ tuổi hơn mình một ít lại là một Cao thủ Thiên Giai.

- Chỉ là Địa Giai hạ phẩm cũng dám càn rỡ với bản cô nương, đúng là không muốn sống rồi.

Tư thế của Đường Điểm Điểm rất oai hùng hiên ngang. Nói xong, cô quay ra trừng mắt với Đường Phong:

- Thập thất đệ, đệ cũng không biết che chở cho ta!

Đường Phong vuốt vuốt sống mũi:

- Ta còn chưa kịp làm. thì người ta đã bị tỷ làm cho sợ hãi rồi.

Lục tỷ tức giận nói:

- Hiện tại tỷ cho đệ một cơ hội! Đi giúp ta mua khối đá la ngọc thạch!

- Tỷ không phải đã có một khối vạn tái hàn ngọc sao? Cái đó còn có hiệu quả hơn nhiều so với cái la ngọc thạch này.

Tăng tốc độ tập trung linh khí lên nửa thành thật sự là quá ít. Lại nói, thứ này cũng không có giá trị gì quá lớn, bởi vì có rất nhiều đan dược phụ trợ cho việc tu luyện. Ví dụ như Tụ Nguyên Đan mà ban ngày Đường Phong đã đưa cho Chu Chính, hiệu quả của nó còn cao hơn rất nhiều so với khối đá này. Vạn tái hàn ngọc không chỉ có thể khiến người đeo nó tăng đôi tốc độ tập trung linh khí, còn có hiệu quả khiến chất độc không thể xâm nhập, ngưng thần tĩnh khí. Bất luận là xét về giá trị hay tác dụng, đều tốt hơn la ngọc thạch rất nhiều.

Đường Phong từng đánh chủ ý vào vạn tái hàn ngọc, đáng tiếc là cuối cùng lại không thể hạ quyết tâm.

- Vạn tái hàn ngọc là vạn tái hàn ngọc, la ngọc thạch là la ngọc thạch.

Đường Điểm Điểm nói:

- Điều này sao có thể giống nhau?

- Hiều rồi!

- Tất nhiên là muốn toàn bộ rồi. Sao nào, mười vạn lượng vẫn thiếu sao?

Điều này có phần hơi nhảm nhí, người sáng suốt đều nhìn ra được là có chuyện gì xảy ra.

Đại hán râu dài đen cả mặt, tuy rằng trong lòng phẫn nộ nhưng lại không dám phát tác, chỉ có thể thấp đầu nghiêng cổ nói:

- Chừng này sao đủ? Hiện ở đây còn vài chục khối mà.

Chung Lập vừa rồi mới bị Đường Phong làm cho tức giận, trong lòng vốn đang bức bối, lúc này thấy đại hán râu dài lại không tán thưởng như vậy, không khỏi lạnh lùng nói:

- Vậy người muốn bao nhiêu?

Đại hán râu dài nhăn trán cân nhắc một lúc, cắn răng nói:

- Nếu vị sư huynh này đã có ý, ta sẽ bán những viên la ngọc thạch cho người, một khối chỉ lấy nửa giá, vậy có được không?

Tuy rằng đại hán râu dài chẳng muốn bán cho Chung Lập, nhưng dù sao bản thân mình cũng không có bối cảnh gì, thực lực của bản thân lại rất thấp, bất quá hẳn hiểu được đạo lý này, chỉ có thể lùi một bước, tạm thời nhường hẳn vì lợi ích toàn cục, cho dù bán ra với giá phân nửa, cũng nhiều hơn nhiều so với kia mười vạn lượng kia.

Thấy đại hán râu dài dám cò kè mặc cả với mình. Chung Lập tức giận cười cười, ngồi xổm xuống cầm lấy một khối la ngọc thạch, suy nghĩ một hồi, mở miệng nói:

- Chỉ bằng những tảng đá này, người cũng muốn bán với giá năm nghìn lượng một khối? Cho người mười vạn lượng người nên cân nhắc, rốt cuộc là bán hay không bán?

Tuy rằng Chung Lập hỏi, nhưng trong giọng nói rõ ràng có ý uy hiếp. Nếu là trước đây, ngay cả khi nhân phẩm của hắn không tốt, cũng không đến mức khi dè một người đệ tử của gia tộc nhỏ ngay trước mặt công chúng như vậy, không chỉ khiến mình bị mất mặt, cũng khiến gia tộc bị mất mặt. Nhưng hiện giờ không thể so với trước đây, toàn bộ kỳ uân dị bảo trong cấm địa gia tộc đã mất, tổn thất nặng nề, nên những tài nguyên mà đệ tử trong gia tộc có thể thu được cũng từ từ giảm xuống.

Bất đắc dĩ, chỉ có thể tự mình tìm biện pháp thu ít tài nguyên tu luyện tài nguyên. Nghe nói ở đây có la ngọc thạch, tất nhiên là muốn đến kiểm soát. Nói thật, bản thân Chung Lập cũng hiểu được la ngọc thạch một vạn lượng một khối không đắt, hơn nữa khẳng định sẽ bị người tranh mua, hắn cũng muốn lấy toàn bộ la ngọc thạch của đại hán râu dài này, sau đó tự mình đi bán, kiếm chút chênh lệch, để mua chút đan dược dùng để tu luyện.

- Vậy không phải... Vừa mua vừa cướp sao?

Đại hán râu dài mặt khê hắng giọng, bản thân hắn cũng không dám khiêu nại Chung Lập, chỉ có thể đem ánh mắt cầu xin sự giúp đỡ nhìn về phía đoàn người đang đứng xem náo nhiệt:

- Các vị đến phân xử giúp ta, đồng la ngọc thạch này của ta chỉ với giá mười vạn lượng thì sao có thể bán được?

Đám người đứng vây quanh không ai nói gì, để cho bọn họ xem náo nhiệt thì có thể, nhưng muốn bọn họ đứng ra chống lại Chung Lập thì không được.

- Không bán? Ta sẽ thương lượng với người.

Chung Lập cười lạnh một tiếng, trên tay dùng một chút lực, khối la ngọc thạch hắn đang cầm trong tay lập tức biến thành bột mịn, bay xuống:

- Loại đá này quá giòn, căn bản không thích hợp dùng để rèn vũ khí, mà nó chỉ có một tác dụng duy nhất, chính là đeo lên người để tăng tốc độ tập trung linh khí thêm nửa thành. Chỉ bằng vào điểm này, nó mới thực sự đáng giá một vạn lượng. Nhưng nếu ta nói cho người biết, loại tác dụng này chỉ có thể duy trì khoảng hai tới ba năm sẽ biến mất thì sao?

- Sao thế được?

sắc mặt của đại hán râu dài liền thay đổi, hiển nhiên hắn cũng không rõ lắm về điều đó.

- Đúng hay không đúng, thời gian sẽ chứng minh tất cả.

Chung Lập cười lạnh một tiếng:

- Hiện tại ngươi còn muốn nói với ta mấy tảng đá này đáng giá một vạn lượng một khối sao?

Đám người đứng xem nghe Chung Lập vừa nói như vậy, nhất thời kích động. Bọn họ vốn tưởng rằng có thể chiếm tiện nghi, nhưng không ngờ được la ngọc thạch chỉ có tác dụng trong hai tới ba năm, đang hưng phấn lại đột ngột thất vọng, loại tâm tình chên lệch như mức nước trong lòng sông so với biển cả khiến bọn họ có suy nghĩ chán nản thất vọng trong đầu.

- Ta nghĩ giá một vạn lượng là được rồi.

Đường Phong này giờ vẫn thờ ơ lạnh nhạt đứng ở bên cạnh liền nói một câu:

- Coi như là hai tới ba năm kia cũng đủ để bù đắp cho một vạn lượng.

Vừa nói xong, Đường Phong ngồi xổm xuống trước mặt đại hán râu dài, mím cười đối nói:

- Ta mua hết đá của ngươi.

- Ngươi cũng muốn mua hết?

Trong lòng đại hán râu dài tồn tại hai cảm giác, vừa hưng phấn lại vừa e dè. Đệ tử của hai nhà Đường Chung vừa mới suýt xảy ra xung đột trước mặt hắn, hiện tại cả hai người đều muốn mua hết la ngọc thạch của hắn, khiến hắn thực sự khó có thể lựa chọn, bán hay không bán cho ai.

- Mua hết theo đúng giá của ngươi.

Đường Phong bổ sung thêm một câu:

- Đá nhỏ ta cũng muốn, mà đá to ta cũng muốn.

Đại hán râu dài nghe vậy thì chấn động tinh thần, nhưng lại dè dặt giương mắt nhìn Chung Lập một chút, lúng túng nói:

- Ta phải hỏi ý của vị sư huynh này trước đã.

Về mặt Chung Lập rất không vui, hung dữ nhìn chằm chằm vào Đường Phong, nói:

- Không phải là ngươi cố ý muốn phân cao thấp với ta?

Đường Phong lắc đầu nói:

- Không phải ta muốn phân cao thấp với ngươi, là ngươi đưa ra cái giá quá thấp, vốn dĩ là không có lòng tin với chính mình.

- Ta đã nói muốn mua hết trước.

Chung Lập lạnh lùng nói.

- Buôn bán quan trọng là người tinh ta nguyên, nào có cái gì là thứ tự đến trước và hay đến sau?

Đường Phong nghiêng đầu nhìn Chung Lập:

- Không phải là nảo người bị hông rồi chứ? về việc thứ này rốt cuộc được bán cho ai, còn phải do hắn quyết định.

Nói xong, hai người Đường Phong và Chung Lập cùng nhìn đại hán râu dài.

Đầu người đàn ông này chợt đỏ mồ hôi lạnh, sau đó khẽ cười, lấp báp một lát mới xoa xoa tay nói:

- Ta có thể không bán không?

- Không được.

Đường Phong và Chung Lập cùng lắc đầu.

Đại hán râu dài khóc không ra nước mắt. Hắn nghĩ hôm nay mình thực sự quá bất hạnh rồi, chẳng qua chỉ tới bán bán la ngọc thạch mà thôi, đột nhiên lại bị lôi vào trong dòng xoáy án oán của đệ tử hai gia tộc lớn, nhưng cả hai người, ai hắn cũng không thể đắc tội được.

Nhìn Chung Lập, lại nhìn Đường Phong. Người trước đang lấy một loại ánh mắt đe dọa uy hiếp nhìn chăm chú vào mình, khóe môi nhếch lên một nụ cười nhạt, ý tứ đã không cần nói cũng biết. Dáng vẻ của người sau thông dong, nhìn qua cùng thấy bình dị dễ gần. Nếu như có thể lựa chọn, hắn tuyệt đối sẽ bán la ngọc thạch cho người sau.

- Cả hai bên đều muốn mua. Ta tin tưởng người sẽ đưa ra lựa chọn sáng suốt.

Đường Phong án cần thân thiện nói.

Đại hán râu dài tỏ ra rất khó xử, một hồi nhìn Đường Phong một hồi lại nhìn Chung Lập, hai tay nắm chặt, nuốt nước bọt ầm ầm, hiển nhiên trong lòng đang vô cùng giãy dụa.

Qua một lát, Đại hán râu dài mới cắn răng một cái, bỗng nhiên ngẩng đầu lên nhìn Đường Phong.

Đường Phong khẽ cười một tiếng, hắn cho rằng đại hán râu dài đã muốn đưa ra lựa chọn, cũng không ngờ người này nhìn hắn áy náy cười:

- Huynh đài, thật xin lỗi.

Nói xong hắn quay đầu nhìn Chung Lập, cắn chặt răng, oán hận nói:

- Được, hai mươi vạn lượng, đá to đá nhỏ toàn bộ bán cho người!

Đường Phong ngạc nhiên...

Không chỉ Đường Phong ngây ngẩn cả người, ngay cả Chung Lập cũng ngây ngẩn cả người, đoàn người đứng xem càng ngờ ngàng không hiểu gì cả.

Ai cũng cho rằng Đại hán râu dài muốn bán la ngọc thạch cho Đường Phong. Dù sao Đường Phong không ý thể hiếp người, cũng không ép giá đối với hắn. Ngược lại Chung gia lại thực sự hơi quá đáng. Nhưng mặc dù như vậy, đại hán râu dài đưa ra lựa chọn cuối cùng cũng nằm ngoài dự kiến của mọi người.

- Người điên rồi sao?

Một lát sau, Đường Điểm Điểm mới lấy lại tinh thần, cảm thấy chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, mắng:

- Người sợ bọn họ làm cái gì? Nơi này là Bố gia, những tên súc sinh chẳng lẽ còn dám đối phó với người hay sao?

- Tiểu nương bì, miệng lưỡi sạch sẽ chút.

Chung Lập bị Đường Điểm Điểm mắng một câu, không khỏi cảm tức quay đầu mắng nàng.

- Vì sao? Làm chuyện xấu còn không cho người khác nói à? Chung gia các người cũng có tiền đồ, ý thể hiếp người, chẳng biết xấu hổ!

Mặt Chung Lập đỏ bừng lên, nếu không phải do tình thế, hắn đâu làm những chuyện thế này? Bất quá ... Hắn cũng không thèm tranh luận với Đường Điểm Điểm, nhìn về phía đại hán râu dài nói:

- Người vừa nói là thật sao?

Về mặt Đại hán râu dài đầy phẫn nộ, tức giận nói:

- Ta nào dám đùa với Chung gia các người, ta còn muốn nhìn thấy mặt trời vào ngày mai chứ.

Chung Lập không khỏi vui mừng, gật đầu nói:

- Được, thành giao!

Hai mươi vạn lượng sở hữu cả đá lớn đá nhỏ, có thể nói là hắn kiếm được đầy chậu đầy bát, những tảng đá này chỉ cần mua đi bán lại từng cái một, là có thể kiếm được lợi nhuận gấp mấy lần.

Nhưng mặc dù là hai mươi vạn lượng, Chung Lập cũng không mua được. Đệ tử Chung gia trước kia vốn không thiếu tiền, thế nhưng hiện tại lại rất thiếu.

Vài người Chung gia gom góp hơn nửa ngày, cuối cùng cũng chỉ gom được mười tám vạn lượng. Cả đám đỏ mặt tía tai. Đám người đứng xem lại không ngừng xôn xao. Mấy người này tốt xấu gì cũng là Thiên Giai à.

Chung Lập có chút xấu hổ đưa một tập ngân phiếu cho đại hán râu dài, mở miệng nói:

- Còn thiếu hai vạn, bất quá nếu người đồng ý, có thể theo ta làm một đệ tử của Chung Linh cốc, ngày sau sẽ không thiếu chỗ tốt cho người.

- Người nghĩ ta sẽ đi sao?

Đại hán râu dài hừ lạnh một tiếng, chộp lấy tập ngân phiếu từ trên tay Chung Lập, không thèm đếm nhét vào trong người, oán hận quay đầu bỏ đi.

Ảnh một cục tức lớn như vậy, trong lòng ai cũng sẽ cảm thấy không thoải mái.

Chung Lập đối với Đường Phong ha ha cười, đắc ý nói:

- Thế nào? Cuối cùng ta đã thắng!

Đường Phong thản nhiên nói:

- Nếu một cái chó điên muốn cắn ta, ta cũng sẽ quăng khúc xương cho nó

Chung Lập liên tục cười nhạt:

- Hẹn gặp lại trong cuộc tranh tài! Chúng ta đi!

Mấy người đệ tử Chung gia gói đá to, đá nhỏ toàn bộ la ngọc thạch đóng lại, cực kỳ hứng thú mang đi.

Kịch hay đã hết, đám người đứng xem cùng đều tản đi. Rất nhiều người trách đại hán râu dài quá mức nhu nhược, cũng có người cảm thấy tiếc hận thay Đường Phong. Với nhiều người như vậy, tin tưởng rằng qua tới nay, chuyện mấy đệ tử Chung gia ươ ườn ý mạnh hiếp yếu ép giá để mua bán sẽ được truyền ra ngoài.

- Thật quá tức giận mà!

Đường Điểm Điểm cảm giận giậm giậm chán.

- Đại hán kia nhìn đáng vẻ như vậy, không ngờ lại quá nhát gan, đừng để ta thấy mặt hắn, bằng không nhất định đánh hắn đến mặt mũi bầm dập mới thôi!

Đường Phong khẽ cười một tiếng:

- Buôn bán mà, người tinh ta nguyên, hắn không bán cho ta ta còn muốn đánh hắn, đây là đạo lý gì vậy?

- Ta biết nhưng mà tức lắm!

Đường Điểm Điểm chu mỏ nói.

- Nhưng thật ra ta nghĩ, hắn đã có một lựa chọn rất chính xác.

Đường Phong xoa cằm ưỡm ngậm nói.

Đường Điểm Điểm liếc mắt đánh giá Đường Phong một hồi, bĩu môi nói:

- Người đừng an ủi chính mình đi.

Đường Phong lắc đầu, không tranh luận với nàng. Đại hán râu dài xác thực sự nhát gan nhu nhược, nhưng trên thế giới này, rất nhiều lúc cũng phải tạm thời nhân nhượng vì lợi ích toàn cục. Cho dù nhất thời chịu thiệt cũng phải cố nén xuống. Trong giang hồ mỗi giờ mỗi phút đều có thể xảy ra chuyện phải đổ máu. Đại hán râu dài có thể chịu thua thiệt như vậy, ngược lại cũng có thể hiểu hắn là một người thông minh.

Hơn nữa, Đường Phong cũng không cảm thấy có cái gì phải tiếc hận. Tuy rằng đây là lần đầu tiên hắn thấy La ngọc thạch, mà khi hắn biết loại đá này quá giòn, không thích hợp để rèn vũ khí, liền cảm thấy không còn hứng thú nữa.

Hắn thu thập khoáng thạch quý hiếm, chủ yếu là muốn rèn ám khí và chế tạo cơ quan, quá giòn cần bản không dùng được. Chỉ là vốn nghĩ mua về làm quà biếu tặng cho mấy cô gái mà thôi.

Sở dĩ hắn cùng Chung Lập tranh đoạt, cũng chỉ là nhìn thấy hành vi của đệ tử Chung ra thật không thuận mắt.

- Này, Thập thất đệ, bên kia có một tiểu nữ đang trừng mắt nhìn người kia.

Đường Điểm Điểm đột nhiên chọc vào người Đường Phong, nói nhỏ.

Nhìn theo ánh mắt của nàng, Đường Phong vừa vặn nhìn thấy nét mặt của một người.

Chu Tiểu Diệp, một tiểu cô nương tinh quái, cực độ khôn khéo, cực độ thích tiền, trời sinh có một đôi thủ hoạt bát. Lúc này nàng đang đứng ở trước quầy hàng, đôi tay xinh xắn của nàng đang gầy lạch xạch trên chiếc kim bàn, chỉ chớp mắt đã tính toán xong giá cả, đưa bàn tính đặt trước mặt một người mua, thanh thúy nói:

- Tổng cộng ba nghìn năm trăm sáu mươi lượng.

Người mua kia cũng không biết mua vật gì từ trên quầy hàng của nàng, lúc này thấy đang trừng mắt. Ngây ngốc, sưng sốt vui mừng rồi mới nhớ tới chuyện trả tiền.

Đường Phong biết ấn tượng về mình trong lòng nàng không được tốt lắm, chỉ có thể nhìn nàng khẽ cười cười.

Chu Tiểu Diệp khẽ lẩm bẩm trong miệng, mặc dù không phát ra âm thanh, nhưng Đường Phong vẫn có thể đọc được từ trên môi nàng:

- Đẳng đồ tử!

Hết rồi! Ấn tượng của tiểu cô nương đối với mình sợ là thực sự khó có thể thay đổi, nhất là hiện tại Lục tỷ và mình lại có vẻ vô cùng thân thiết.

- Nàng nói cái gì vậy?

Đường Điểm Điểm suy nghĩ một lát không phải là không biết ý tứ của Chu Tiểu Diệp.

- Không rõ lắm.

Đường Phong sờ sờ lên mũi.

- Quá đi xem.

Nếu là người con gái khác có ấn tượng không tốt về mình, Đường Phong cũng sẽ không đi uêu chọc các nàng, nhưng Chu Tiểu Diệp thì khác. Đôi bàn tay kia thực sự quá hấp dẫn đối với Đường Phong. Hiện tại Đường Phong thậm chí muốn được sờ xương cốt của nàng, xác định xem rốt cuộc có phải nàng thực sự có một đôi linh lung thủ hay không. Nếu thực sự nàng có một đôi tay như vậy, để nàng ở chỗ này tính sổ sách khác nào dùng dao mổ trâu giết gà, quá đáng tiếc rồi.

Quầy hàng của hai huynh muội Chu Tiểu Diệp không lớn. Xe ngựa đỗ ở phía sau, Ca ca Chu Chính nhiệt tình bắt chuyện với những người khách qua lại, muội muội Chu Tiểu Diệp thì phụ trách tính sổ lấy tiền. Hai huynh muội phán công rất rõ ràng, phối hợp ăn ý, chỉ cần có khách chọn vật phẩm, với tài năng của Chu Tiểu Diệp chỉ sau một khắc đã tính ra giá tiền.

Tiểu cô nương có trí nhớ thật lạ thường. Trên quầy hàng có không dưới một trăm loại hàng hóa, mỗi một thứ nàng đều có thể nhớ kỹ, nhìn nàng gầy bàn tính một cách khéo léo cũng là một loại hưởng thụ, đầu vào đây, vận chỉ như bay. Đây là một loại nghệ thuật, một loại nghệ thuật không dễ dàng có được.

Còn chưa đến quầy hàng của hai huynh muội Chu Tiểu Diệp, Đường Điểm Điểm đã bị Chu Tiểu Diệp thu hút, không khỏi ở bên cạnh kinh ngạc kêu lên:

- Ngón tay của tiểu cô nương này mềm mại thật, sao có thể chuyển động nhanh như vậy? Ngay cả ta cũng không thấy rõ dấu vết.

- Thể chất của mọi người khác nhau.

Ánh mắt Đường Phong sáng quắc nhìn chăm chăm vào đôi bàn tay nhỏ bé.

- Khách nhân cần mua cái gì?

707. Chương 639: Chờ Lại Gần Người Lạ.

Đầu Chu Chính đầy mồ hôi, dáng vẻ tươi cười. Mới tới Bố gia trang được một ngày, nhưng hàng hóa mang đến trên xe ngựa đã bán đi được phân nửa. Chắc giờ này ngày mai là có thể bán hết toàn bộ. Sau đó, hẳn có thể dùng ngân lượng kiếm được đi mua một ít đan dược dùng để tu luyện. Đây cũng chính là mục đích lớn nhất của bọn họ trong chuyến đi này.

- À, là Đường huynh đệ à.

Chờ đến khi nhìn thấy rõ khuôn mặt của người vừa tới, Chu Chính lại càng thêm nhiệt tình, quan sát Đường Phong một chút, lại nhìn sang Đường Điểm Điểm đang đứng bên cạnh Đường Phong một chút, sắc mặt vui mừng nói:

- Đường huynh đệ là muốn mua cái gì sao?

Đường Phong lắc đầu:

- Chu huynh, ngại quá, ta chỉ tùy tiện đi dạo qua đây, nên ghé vào xem thôi.

- Không sao, có muốn cái gì cứ lấy, đừng khách khí. Máy thứ này cũng không đáng giá.

Chu Chính lau mồ hôi trên trán, lại xoay người bắt chuyện với người khách khác.

- Tiểu Diệp cô nương, lại gặp mặt rồi.

Đường Phong nho nhả lê độ, nỗ lực bày ra khí phách quân tử, cung tay làm lễ nói với Tiểu Diệp.

Tiểu cô nương hừ lạnh một tiếng, trực tiếp để hai tay vào trong tay áo, ngoài miệng cười giòn nói:

- Trong buôn bán, người lạ chờ gần!

Đường Phong có chút ngẹn lời không nói được gì. Hân còn chưa từng vấp phải một người nào như người con gái ở trước mặt vậy. Trong lúc nhất thời cũng không biết nên làm như thế nào để cải thiện hình tượng của mình.

Đường Điểm Điểm lặng lẽ hỏi Đường Phong:

- Các người biết nhau sao?

Đường Phong gật đầu:

- Ban ngày đã cùng nhau tiến vào Bố gia trang.

- Đọc ý với tiểu cô nương này sao?

Đường Điểm Điểm hỏi.

- Vì sao lại nói vậy?

Đường Phong cười khan một tiếng.

- Tỷ xem ta là người như thế sao?

- Chắc chắn, không đúng nha, Nam nhân đều như vậy. Cha ta thì có tới bảy, tám nữ nhân.

Đường Điểm Điểm nói không ngừng. Nói xong thì bỏ mặc Đường Phong, đi tới trước mặt Chu Tiểu Diệp, cười mím nói:

- Tiểu muội muội, có thể để tỷ tỷ xem tay ngươi được không?

Chu Tiểu Diệp có vẻ bức mình, lông mày nhíu lại ừm ngâm chốc lát rồi nói:

- Có thể, chỉ có điều ngươi phải mua thứ đó trước đã.

Đường Điềm Điềm vội vã gật đầu, ngồi xổm xuống trước một đồng đồ lộn xộn căn bản không có thứ gì cần dùng đến đó chọn ra một cái rồi đưa Chu Tiểu Diệp nhìn cho rõ.

Sau đó kín đáo đưa cho Đường Phong. Lúc thanh toán tiền, Đường Điềm Điềm vội vàng nắm lấy tay Chu Tiểu Diệp thưởng thức, vừa vuốt ve vừa kinh ngạc kêu không ngừng:

- Oa, quá mềm mại, vì sao ông trời có thể sinh ra một bàn tay như vậy, thật trắng thật linh hoạt...

Đường Phong nuốt nuốt nước miếng, ánh mắt như muốn cắn lấy bàn tay nhỏ bé của Chu Tiểu Diệp.

- Ô ô, tức chết rồi.

Đường Điềm Điềm giậm chân nói:

- Ta có cảm giác đôi tay của mình giống một đôi tay của nam nhân mất rồi.

Không sợ không nhìn được hàng, chỉ sợ hàng so với hàng. Đôi tay Đường Điềm Điềm cùng coi như trời sinh linh lung, thon dài mềm nhẵn, thế nhưng so với đôi tay của Chu Tiểu Diệp, cùng thực sự kém người ta tới mấy bậc.

Đường Phong nhìn Lục tỷ đang không ngừng vuốt ve nơi đó, tức muốn chết, hận không thể tự mình ra ướm, nghiêm chỉnh một chút xem đôi bàn tay này có thực sự là đôi linh lung thủ hay không.

Mấp máy miệng, Đường Phong dè dặt hỏi:

- Tiểu Diệp cô nương, nếu ta cũng mua vài thứ, có thể hay không...

- Sắc lang.

- Lưu manh.

Hai người Chu Tiểu Diệp và Đường Điềm Điềm cùng cong chân mày lá liễu, hung hăng quát Đường Phong.

- Coi như ta chưa nói là được rồi.

Đường Phong kinh ngạc, chỉ có thể câm miệng không nói.

Chu Chính nhìn qua, tươi cười nói với Đường Phong:

- Đường huynh đệ, ta có thể nói chuyện với người một chút hay không?

- Chu huynh có gì cứ nói đừng ngại.

Đường Phong quay đầu nhìn hẩn.

- Là như vậy.

Chu Chính gãi gãi đầu.

- Ta chỉ là muốn hỏi một chút, lần này Đường gia các người có mang một ít đan dược dùng cho tu luyện gì đó hay không? Ta định chờ đến khi bán hết mấy thứ này sẽ đi mua một chút đan dược. Nhưng Đường huynh cùng biết, đệ tử của đại gia tộc đối với đệ tử của gia tộc nhỏ như chúng ta có chút... Không ưa cho lắm, nói không chừng còn có thể nhân cơ hội mà làm nhục chúng ta.

- Lần này, người bên Đường gia cùng bán thứ đó ở bên kia, Chu huynh muốn đi tới quầy hàng của Đường gia để mua sao?

Đường Phong đại khái đoán ra Chu Chính muốn nói cái gì.

- Phải.

Chu Chính có chút xấu hổ nói:

- Có thể phiền Đường huynh dẫn ta qua gặp mấy người đó một chút được không, ta sẽ mua theo giá bình thường là được.

- Cái này không thành vấn đề.

Đường Phong gật đầu.

- Thực sự?

Chu Chính quá đổi vui mừng. Cuộc sống của đệ tử gia tộc nhỏ rất gian nan, coi như là muốn mua chút đan dược, cũng phải mạo hiểm bị người khác coi thành đứa ngốc. Ở đây hắn chỉ quen một mình Đường Phong. Thế lực của Đường gia cũng không nhỏ. Có Đường Phong dẫn đường, hắn sẽ không cần lo lắng mấy vấn đề này nữa:

- Rất đa tạ Đường huynh.

- Chỉ là việc nhỏ, không đáng nhắc đến. Không biết Chu huynh muốn mua chút đan dược loại nào? Ta có thể nhận mấy người đệ tử kia để lại cho các người một ít.

- Chỉ cần là đan dược phụ trợ tu luyện thì loại nào cũng cần.

Chu Chính cười toe tóe, hắn cũng không ngờ Đường Phong lại tốt như vậy.

Vốn định tìm vài thứ để tạ ơn, nhưng Chu Chính nhìn hàng hóa trên mặt đất một hồi lâu, cũng không phát hiện ra cái gì có giá trị. Những thứ lộn xộn gì đó cho dù bán hết đi, cũng không đáng giá bao nhiêu tiền.

Nhìn Đường Phong một chút, lại nhìn muội muội mình một chút, Chu Chính đầy hàm ý nói:

- Sau này nếu Đường huynh rảnh rang, đến nhà Chu gia ở Khổ Thủy thành làm khách, ta cùng với tiểu muội chác chán sẽ tiếp đãi người thật tốt. Tiểu muội muội nói có đúng không?

- Ta mới không cần chiêu đãi hắn!

Chu Tiểu Diệp lộ ra vẻ chán ghét.

Đường Phong vốn đang nhìn chăm chăm vào tay Chu Tiểu Diệp, nghe câu nói đó không khỏi quay đầu nhìn Chu Chính, mở miệng hỏi:

- Các người là người ở Khổ Thủy thành?

- Đường huynh cũng biết Khổ Thủy thành sao?

Chu Chính có chút nghi hoặc.

- Biết. Xin hỏi Chu huynh đã từng nghe qua một nữ nhân tên là Thương Hàng Đình?

Đường Phong vội vàng hỏi:

Chu Chính nhăn lông mày, suy tư một lát, chậm rãi lắc đầu:

- Ta thực sự chưa từng nghe qua.

Nói xong, hắn lại quay đầu nhìn Chu Tiểu Diệp, nói:

- Việc này người có thể hỏi tiểu muội. Nàng biết rõ tình hình trong Khổ Thủy thành hơn ta rất nhiều. Nàng biết rất nhiều người trong thành.

Chu Tiểu Diệp hừ lạnh một tiếng:

- Ba câu cũng không rời được nữ nhân, đúng là bản sắc của một đấng đồ tử!

Đường Phong cười khổ nói:

- Quả thực, người đó đúng là nữ nhân, nhưng nếu như còn sống, đại khái đã hơn một trăm hai mươi tuổi. Tiểu Diệp cô nương, người này đối với ta rất trọng yếu. Nếu như người biết gì đó chẳng hạn, mong nàng nhất định phải nói cho ta biết.

Chu Tiểu Diệp không nhịn được nói:

- Chưa từng nghe qua người này, hơn nữa ở Khổ Thủy thành cũng không có người nào họ Thương.

- Vậy có gia tộc nào họ Lưu hay không? Cũng là thương gia!

Đường Phong hỏi thăm có chút khẩn trương. Nếu Chu Tiểu Diệp không biết Thương Hàng Đỉnh, vậy nghĩa là người đàn bà này đại khái đã chết.

- Họ Lưu thì ngược lại có tới vài nhà.

Cuối cùng Chu Tiểu Diệp cùng tức giận đưa ra một đáp án khiến Đường Phong cùng bớt lo lắng. Nếu nàng nói ngay cả họ Lưu cũng không có, vậy khác nào nói mình đã thực sự xong đời rồi.

- Có là tốt rồi.

Đường Phong cảm thấy vô cùng may mắn.

- Đường huynh tìm bọn họ có chuyện gì sao? Nếu tiện, ta có thể thay người tìm hiểu một chút.

Chu Chính tự đứng ra đảm nhận trách nhiệm.

- Thực sự có một số việc, chỉ có điều ta phải tự mình đi, cảm ơn ý tốt của Chu huynh.

- Vậy khi nào đến đó nhất định phải tới Chu gia làm khách.

Chu Chính nhiệt tình mời, hoàn toàn không thèm đếm xỉa tới ánh mắt của muội muội của mình.

- Sẽ đến.

Đường Phong mỉm cười, nghĩ thầm cho dù không tìm Thương Hàng Đỉnh, mình cũng sẽ tới Chu gia các người

708. Chương 640: Giang Xuyên.

Từ biệt hai huynh muội Chu Chính Chu Tiểu Diệp, Đường Phong và Lục tỷ liền đi về phía quầy hàng của đệ tử Đường gia.

Có thể thấy được, Lục tỷ đối với đôi bàn tay của Tiểu Diệp cô nương kia thật sự là lưu luyến không thôi. Trước khi đi còn nhỏ giọng căn dặn Chu Tiểu Diệp:

- Ngày mai Tỷ tỷ sẽ trở lại gặp người.

Chu Tiểu Diệp không mẫn không nhạt mà đáp lại một tiếng.

Đâu chỉ Lục tỷ lưu luyến, Đường Phong đã sớm bị thu hút, hắn quay đầu nhìn Lục tỷ, trong lòng đột nhiên nảy ra một suy nghĩ ác độc giết chết Lục tỷ, sau đó mượn hình dạng của nàng đi sờ xương tay của Chu Tiểu Diệp.

Ý niệm này vừa xuất hiện, Đường Phong đã hối hận muốn chết, vội vàng chửi bới mình một tiếng biến thái không ai bằng. Đột nhiên Đường Phong nảy ra một ý nghĩ, ánh mắt hắn sáng ngời. Đây quả là một phương pháp tốt để tiếp cận với Chu Tiểu Diệp. Bản thân mình có khung xương nhỏ, trong người lại có vô số linh hồn phụ nữ, mình hoàn toàn có thể sử dụng Tả Thi Hoàn Hồn mượn hình dạng của một người phụ nữ. Bất quá nếu nói như vậy, thực sự có vẻ không được tự nhiên cho lắm. Nếu không phải vạn bất đắc dĩ, Đường Phong thật sự cũng làm không được.

Đi tới quầy hàng của mấy người đệ tử Đường gia bang chi, Lục tỷ căn dặn bọn họ một tiếng, nói bọn họ lưu lại mấy bình đan dược để tu luyện chờ Chu Chính tới thì bán cho hắn. Sau đó hai người liền đi về phía người Đường gia đang ở.

Đêm nay đi dạo, thuần túy chỉ là nhìn xem náo nhiệt mà thôi, vốn có thể mua chút la ngọc thạch, nhưng bị đám người Chung gia quấy rối cũng không mua được.

Còn chưa đi đến sân, Đường Phong đã thấy cách đó không xa có một bóng người vạm vỡ đang lo lắng đi qua đi lại.

Nhưng Lục tỷ tương đối cảnh giác, không khỏi quát một tiếng:

- Người nào đang lén lút ở đó?

Nghe được giọng nói của Đường Diễm Diễm, bóng người cường tráng kia vội vã đi tới, vừa đi vừa cao giọng nói:

- Là ta là ta!

Đường Phong nhướng mày, có chút ngạc nhiên phát hiện bóng người vạm vỡ này chính là đại hán râu dài vừa bán la ngọc thạch. Hắn ở chỗ này làm cái gì?

- Rất cuộc hai vị đã trở về.

Đại hán râu dài bước nhanh đi tới trước mặt Đường Phong, nét mặt lộ vẻ nghiêm trọng mà khiêm tốn, quay sang người ngây ngô với Đường Phong hai tiếng.

- Người tìm chúng ta có việc gì?

Đường Phong nghi ngờ nhìn hắn.

Đại hán râu dài cười một tiếng, cung tay làm lễ với Đường Phong nói:

- Tại hạ vì việc vừa rồi muốn nói một lời xin lỗi với huynh đài, còn mong huynh đài đừng trách.

- Không có gì trách móc hay chê bai cả, chính là người mất mùa, rõ ràng có thể bán cho chúng ta theo giá gốc, người lại hết lần này tới lần khác muốn tiện nghi cho Chung gia, người bị thiệt chính là người chứ không phải là chúng ta.

Đường Phong không tiếp lời, ngược lại Đường Diễm Diễm đứng ở bên cạnh không nhin nổi mà nói.

Đại hán râu dài xấu hổ cười gượng:

- Ài, tình nguyện đắc tội quân tử, chứ không thể đắc tội với tiểu nhân mà. Giang hồ quá mức hiểm ác và đáng sợ, vừa rồi Giang mỗ cũng là bất đắc dĩ mới phải làm vậy. Ta cũng không muốn bị người không công chiếm mất tiện nghi, càng muốn đem mấy người Chung gia thiên đao vạn quả, thế nhưng... Tình thế như vậy, thật là bất đắc dĩ.

Đại hán râu dài chỉ một câu lặng lẽ vô mông ngựa, nói xong cùng rất cẩn thận, phối hợp với biểu tình khổ đại thù thâm, vô cùng oán giận, kể khổ với Đường Phong về cuộc sống của một người của gia tộc nhỏ thường xuyên bị người khác chà đạp.

- Ta biết.

Đường Phong khẽ cười một tiếng.

- Giang huynh nói cũng có lý.

Ban này, Đường Phong còn nghĩ đại hán râu dài không tục tằng giống như vẻ bề ngoài. Hiện tại hắn phát hiện, người này quả thực rất thông minh, đại khái là khi mình và Lục tỷ đi rồi liền tìm người hỏi nơi Đường gia đang ở, sau đó vẫn đứng chờ đợi ở chỗ này.

Hắn sợ Chung gia, tự nhiên cũng sẽ sợ Đường gia! Nếu Đường Phong không vui, hắn cũng sợ sau này sẽ gặp họa, tự nhiên muốn chờ ở đây để nói rõ ràng với Đường Phong. Mà một câu tình nguyện đắc tội quân tử, cùng chỗ để đắc tội với tiểu nhân, càng trực tiếp đặt phạm trù quân tử lên người Đường Phong. Chẳng lẽ Đường Phong còn không biết xấu hổ đi tính toán với hắn?

Ngày hôm nay hiểu được đệ tử gia tộc nhỏ sống cùng khá là gian nan,

Đường Phong cũng không muốn chỉ vì vậy mà khiến đối phương chờ đợi lo lắng cả ngày, chỉ trầm ngâm chốc lát rồi nói:

- Giang huynh...

- Ta tên là Giang Xuyên, còn chưa thỉnh giáo cao tính đại danh của huynh đệ!

Đại hán râu dài thấy giọng điệu của Đường Phong bình thản, gánh nặng vẫn giữ ở trong lòng cũng được buông xuống. Sự thực chứng minh con mắt của hắn không nhìn nhầm người. Lúc đó nếu bán la ngọc thạch cho Đường Phong, thì mấy người đệ tử Chung gia cũng sẽ không bình dị gần gũi mà nói vậy với hắn.

- Đường Phong.

Đường Phong gật đầu, lại chỉ vào Đường Điểm Điểm nói:

- Đây là Lục tỷ của ta - Đường Điểm Điểm.

- Ra mắt Đường huynh, ra mắt Điểm Điểm tiểu tỷ!

Thái độ của đại hán râu dài rất cung kính, Đường Phong chào đáp lễ. Lục tỷ hừ một tiếng, hiển nhiên vẫn có chút tức giận với cách làm của Giang Xuyên.

Giang Xuyên vừa cười vừa lấy từ trong người ra hai khối la ngọc thạch, mở miệng nói:

- Hai khối thạch này ta luôn giữ ở bên người, nếu Đường huynh và Điểm cô nương không chê, xin hãy nhận lấy.

Đường Phong nở nụ cười, biết nếu mình không nhận sợ là đối phương cũng sẽ khó ăn khó ngủ, nên không chối từ, trực tiếp đưa tay ra tiếp, rồi đưa cho Lục tỷ.

- Giang huynh, nói thật, ta cũng không dùng gì đến la ngọc thạch, huynh không bán cho ta cũng không cần suy nghĩ làm gì. Buôn bán quan trọng là người tinh ta nguyên. Sau này Đường Phong cũng sẽ không làm bất cứ điều gì gây bất lợi cho huynh, về điểm này mong huynh cứ yên tâm.

Những lời Đường Phong chưa nói hiện giờ đã thẳng thắn nói ra.

Giang Xuyên xấu hổ vò đầu, cười một tiếng nói:

- Đường huynh quả nhiên người chân thật nói lời thẳng thắn, nói vậy khiến lão Giang ta vô cùng xấu hổ... Là lão Giang đã lấy lòng tiểu nhân mà đo lòng quân tử.

Điều cần phải nói cùng đã nói, Đường Phong đoán đối phương hẳn là sẽ không nữa suy nghĩ lung tung, sợ mình trả thù hẳn nữa, liền ôm quyền nói:

- Đêm đã khuya, hẹn lúc khác gặp lại.

Giang Xuyên nghiêm mặt trả lời:

- Ta thấy bên hông của Đường huynh và Điểm cô nương có giắt thẻ bài, chắc hai người đều được chọn là người tham chiến cuộc tranh tài trong gia tộc lần này. Lão giang không biết nói gì, chỉ có thể chúc Đường huynh và Điểm cô nương tại cuộc tranh tài trong gia tộc vừa ra ượn đã đánh thắng giòn giã, đi đến đâu thắng đến đó, chiến được giải nhất, để mấy gã ranh con kia phải chảy nước miếng mà thèm khát.

- Cảm ơn câu nói của huynh!

Đường Phong ha hả cười, dẫn Lục tỷ xoay người đi vào bên trong.

Mới đi được vài chục bước, phía sau đột nhiên lại truyền đến tiếng gọi của Giang Xuyên:

- Đường huynh chậm lại đã.

Đường Phong nhướng mày, quay lại nhìn hắn. Trong lòng thầm nghĩ sao người này cứ dây dưa không dứt như vậy? Chính mình đã nói rất rõ ràng, hắn không để ý đến chuyện la ngọc thạch, cũng không muốn làm người ác.

Giang Xuyên bước nhanh đi tới trước mặt Đường Phong, mở miệng nói:

- Chỗ la ngọc thạch là ta vô ý phát hiện được trong núi sâu, có hai viên đá lớn, trong đó một viên bị ta tách ra, bên trong có đủ loại hình dạng điều khác, còn một viên khác Đường huynh cùng đã thấy qua, chỉ có điều mấy thứ này đều đã lấy mất.

Thấy sắc mặt Đường Phong âm ỉm lợi hại, Giang Xuyên vội vàng nói:

- Cùng lúc phát hiện này hai khối la ngọc thạch ngày, Giang mỗ còn phát hiện một khối đá khác...

-Hả?

Hai hàng lông mày của Đường Phong liền nhú lại, sắc mặt đầy vẻ quan tâm:

Nhưng tên đang đỏ tử ngay trước mặt mình cầm tay mình, Chu Tiểu Điệp lại phát hiện nụ cười của tên này vốn rất hèn mọn, nhưng giờ vẻ mặt của người nam nhân lại khấn trương hơn cả mình. Hắn chậm rãi đưa tay quệt một giọt mồ hôi trên, nắm lấy tay mình cũng không có bất cứ gì quá đáng, thần sắc vô cùng chăm chú. Nhìn dáng vẻ của hắn, dường như đang làm một việc vô cùng trọng đại.

Lông mày lười kiểem nhíu chặt lại chậm rãi mở ra. Chu Tiểu Điệp phát hiện trên miệng nam nhân này rõ ràng hiện ra một nụ cười, nụ cười càng ngày càng đậm, tới cuối cùng, hắn tất nhiên không nhịn được cất tiếng cười to.

- Ha ha ha!

Đường Phong kích động tới tột đỉnh, ngay cả tay cũng không chịu được mà run lên.

- Đúng rồi, đúng rồi... Quả nhiên ta không có nhìn lầm!

Đang nói chuyện, thấy Chu Tiểu Điệp lại rút mạnh tay về, khiến Đường Phong chợt cảm thấy mất mát.

- Đã hết mùi hơi thở rồi.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Điệp cô nương đích đỏ bừng, nghiêng đầu nhìn Đường Phong hỏi:

- Người phát hiện cái gì?

Đường Phong liền nghiêm mặt mở miệng nói:

- Tiểu Điệp cô nương, hai bàn tay của cô, vạn người cũng khó tìm được được một đôi tay như vậy, nhất định phải bảo vệ thật tốt, nghìn vạn lần đừng gây tổn thương đến chúng. Được rồi, Đường mỗ còn có một yêu cầu quá đáng...

- Nếu là yêu cầu quá đáng thì không cần phải nói nữa, nói ra ta sẽ đánh người!

Chu Tiểu Điệp trừng mắt nhìn Đường Phong.

- Cái này...

Đường Phong phát hiện những lời mà tiểu cô nương này vừa nói rõ ràng thực sự không phải là chuyện không thể xảy ra, người khách khí với nàng, nàng có thể trực tiếp đánh chết người!

- Tiểu muội, vì sao lại nói với Đường huynh như vậy?

Chu Chính ở bên cạnh liền trừng hai mắt khiển trách.

- Ba ngày tới sẽ không thềm để ý tới huynh, huynh không nên nói chuyện với muội.

Chu Tiểu Điệp quay người đi. Trong lòng nàng vẫn còn đang tức giận vì vừa rồi ca ca đã mắng mình.

Chu Chính bắt đắ dĩ nhìn Đường Phong áy náy cười. Đường Phong lắc đầu. Một tiểu cô nương tính tình cổ quái như vậy, thật sự là khó có thể trừng phạt. Nhưng đối với Đường Phong mà nói, như vậy bỏ mặc một khối ngọc đẹp như vật, quả thực là quá lãng phí của trời cho.

Phải để nàng học ám khí! Mặc kệ là dùng phương pháp gì, đều phải để nàng học được ám khí!

- Chu huynh, huynh qua đây.

Đường Phong nhìn Chu Chính vẫy vẫy tay.

- Đường huynh có gì phân phó?

Đường Phong mở miệng hỏi:

- Xin hỏi xá muội tại nhà đã học quá võ điển gì, công pháp tu luyện là gì?

Chu Chính thở dài một tiếng nói:

- Chu gia không có tâm pháp tu luyện gì hay cả, đều là mua từ gia tộc khác về, tên không nói ra cũng được, chỉ sợ làm Đường huynh thấy chướng mắt. Tư chất của tiểu muội không tầm thường, nếu không phải vào

nhằm Chu gia, thành tựu cũng sẽ không chỉ ở trình độ hiện tại. Về phần võ điển, tiểu muội tu luyện một bộ chưởng pháp, uy lực ngược lại cũng tạm tạm.

Đường Phong gật đầu, Chu Tiểu Diệp đã tu luyện chưởng pháp, thật ra cũng nằm trong dự đoán của hắn, cặp tay kia không tu luyện chưởng pháp mà nói, quả thật là rất đáng tiếc. Đường nhiên, luyện ám khí vẫn là lựa chọn tốt nhất. Một khi ám khí vào tay, so với bất cứ công phu cũng phải gặp khó khăn.

Từ không gian mị ảnh móc ra một quyển võ điển, cẩn thận nhét vào trong tay Chu Chính, mở miệng nói:

- Đây là một quyển Nhiều Chỉ Thuật, không phải tâm pháp tu luyện, cũng không được cho là võ điển. Nhưng là bí tịch trên phương diện tu luyện chỉ công. Chu huynh huynh cầm lấy, bảo xá muội bắt đầu từ hôm nay, không nên tiếp tục tu luyện tâm pháp, chỉ tu luyện chỉ pháp, ngày sau tất có thành tựu, nói không chừng việc chấn hưng Chu gia, đều rơi xuống người xá muội.

Quyển Nhiều Chỉ Thuật này là do đoạt được trong mật thất Hôi Y bảo Bạch Đế bí cảnh, bởi vì không phải là võ điển, nên cũng không phân chia phạm trù, nhưng căn cứ vào phỏng đoán của Đường Phong, giá trị của quyển bí tịch này không thua kém gì một quyển võ học Linh Giai.

Chu Chính vội vã xua tay nói:

- Như thế này sao được?

Cho dù hắn cũng không biết giá trị của cuốn bí tịch này, nhưng cũng biết Đường Phong chính tay đưa gì đó, khẳng định so với đồ của Chu gia thì tốt hơn rất nhiều.

- Không phải cho huynh, huynh sẽ không phải từ chối, cái này sẽ có tác dụng quan trọng đối với đôi tay của xá muội. Ta chỉ là không muốn thấy đôi tay kia bị mai một mà thôi. Nếu huynh thật tình muốn tốt cho xá muội thì hãy nhận lấy.

Chu Chính cắn răng suy nghĩ trong chốc lát, lúc này mới mở miệng nói:

- Nếu như thế, ta đây từ chối thì thành ra bất kính! Đại ân đại đức của Đường huynh, Chu Chính thay mặt tiểu muội cảm ơn huynh. Ài, đáng tiếc tiểu muội lại không biết đến khổ tâm của Đường huynh, khiến Đường huynh phải chịu ủy khuất rồi!

- Không cần, không cần báo, tất nhiên không có gì là ủy khuất cả.

Đường Phong đưa mắt nhìn Chu Tiểu Diệp một chút. Nàng đang thân mật nói chuyện với Lục tỷ.

- Chu Chính không dám mạnh miệng, nhưng nếu ngày sau Đường huynh có việc cần đến Chu gia, Chu gia dù phải vào nơi nước sôi lửa bỏng, cũng không chối từ!

Đường Phong gật đầu.

Bây giờ không phải là lúc để lật ngửa ván bài. Ấn tượng của Chu Tiểu Diệp đối với mình quá kém, dục tốc bất đạt, chỉ có thể chậm rãi thay đổi cảm nhận của nàng đối với mình, mới có thể lựa chọn cô hội thỏa đáng để nói thẳng ra, thuyết phục nàng, để nàng tu luyện ám khí.

Sở dĩ không cho nàng tiếp tục tu luyện tâm pháp, chỉ bởi vì tâm pháp Chu gia quá kém. Nếu Chu Tiểu Diệp đồng ý tu luyện ám khí, thì tâm pháp khẳng định theo không kịp tiến độ, khi đó sẽ phải lựa chọn phương pháp đặc biệt mới thay đổi được.

Như vậy lại trở thành một chuyện phiền toái.

Cuộc tranh tài diễn ra liên tục trong ba ngày, tuy rằng cũng còn có người bán hàng rong, nhưng hàng hóa đã không đầy đủ giống trước nữa, nhưng hàng hóa cũng đa dạng. Dù sao trong thời gian ba ngày, cũng đủ để bán hết những thứ này.

Nhưng những người này cũng không rời khỏi Bồ gia trang, bởi vì bọn họ đều đang chờ đợi cuộc tranh tài gia tộc bắt đầu. Cũng giống như Chu Chính vậy, phàm là đệ tử xuất thân gia tộc nhỏ, mười năm mới được một lần mở mang trí óc, cơ hội để mở mang kiến thức như vậy thì bọn họ đâu dễ dàng bỏ qua.

Một đêm trước khi cuộc tranh tài diễn ra, trong sân viện tử mà Đường gia đang ở, Đường Phong và các thành viên tham chiến khác trong gia tộc đều đang lặng lẽ chờ đợi.

Đang đêm, Đường Đình Thiên và Diệp Dĩ Khô bị người gọi đi, nói là đi thương thảo cho cuộc tranh tài lần này. Đường Phong đang chờ người đại biểu trong gia trở về, tất nhiên là hắn muốn tìm hiểu thêm một chút về tình hình của cuộc tranh tài lần này.

Vài người cùng đợi. Đường Tuấn nhắm mắt tập trung tư tưởng, như sư chùa ngồi thiền. Đường Long đang cố gắng tu luyện. Còn Đường Tử Thư lại đang ngồi nói chuyện phiếm với Đường Phong và Đường Điểm Điểm.

Lục tỷ thực sự không an tâm, đi qua đi lại trong phòng. Tuy rằng nàng là người trong gia tộc, cảnh giới không phải thấp nhất, nhưng nàng biết thực lực của mình lại là thấp nhất, tất nhiên càng lo lắng hơn so với người khác!

710. Chương 642: Xuất Hiện Linh Thạch Đỉnh Cấp (thượng).

- Vì sao còn chưa trở lại vậy?

Đường Điểm Điểm cảm thấy rất sốt ruột, hận không thể tự mình chạy tới nghe một chút xem cuộc tranh tài lần này rốt cuộc có điều gì phải chú ý.

Đường Tử Thư cười nói:

- Nếu trong lòng trong sạch, sợ gì trời thấp. Lục muội, muội quá nóng vội rồi.

Đường Điểm Điểm cong cong cái miệng, lặng lẽ liếc mắt nhìn hai người Đường Tuấn và Đường Long, rồi đi tới bên người Đường Phong, khoanh chân ngồi xuống, mở miệng hỏi:

- Thập thất đệ, đệ đang nghĩ gì vậy?

Đường Phong khẽ cười một tiếng:

- Đang nghĩ tới một người.

- Ta biết rồi.

Đường Điểm Điểm bĩu môi:

- Diệp cô nương đúng không?

Nghe vậy, trong lòng Đường Tử Thư nhất thời dấy lên sự tò mò, vội vàng hỏi:

- Diệp cô nương là ai?

Tiềm chất Lục tỷ cũng tương đối thích buôn chuyện, lập tức liền nói thao thao bất tuyệt với Đường Tử Thư trình bày về những chuyện đáng xấu hổ của Đường Phong và Chu Tiểu Diệp trong mấy ngày qua.

Đường Phong chậm rãi lắc đầu, cũng lười thanh minh cho mình. Trời biết, người hắn vừa nghĩ tới thực sự đúng là một nữ nhân, nhưng cũng không phải là Chu Tiểu Diệp, mà là đại tỷ Trang Tú Tú.

Nữ nhân này có thực lực rất mạnh, phỏng đoán bảo thủ chắc không kém gì Đường Tuấn. Dưới Vân Hải Chi Nhai, Đường Phong không cảm thấy được sự uy hiếp của nàng, còn có thể trêu đùa với nàng, đó là bởi vì nàng không thể vận dụng cương khí, chẳng khác gì con nhím bị nhổ hết lông. Nhưng vừa rời khỏi Vân Hải Chi Nhai, nữ nhân cao ngạo này có thể tung ra toàn bộ thực lực.

Cũng không biết nếu nàng và Đường Tuấn đấu với nhau, thì ai lợi hại hơn một chút. Trong năm người của Đường gia tới đây, thực lực của Đường Tuấn là đứng đầu, Đường Điểm Điểm kém nhất, về phần mình, một người Thiên Giai hạ phẩm đủ để cho bất cứ đối thủ nào coi thường, mình có thể đơn giản ngụy trang, tại thời khắc mấu chốt đánh một đòn bất ngờ vào kẻ địch.

Vài người vẫn cố đợi tới nửa đêm, lúc đó trong sân mới vang lên tiếng bước chân. Một lát sau, bóng dáng của Đường Đình Thiên và Diệp Dĩ Khô xuất hiện trong tầm mắt của mọi người, nhìn ra được, thần sắc hai người đích có chút hưng phấn, còn kèm theo một tia lo lắng.

- Đều ngồi xuống rồi nói.

Thấy trong ánh mắt của mấy người đang đợi nhìn mình đầy trông chờ, Đường Đỉnh Thiên đưa tay ra hiệu. Chờ khi mọi người đã ngồi xuống, Đường Đỉnh Thiên mới ho nhẹ một tiếng, nghiêm mặt nói:

- Mọi người, chúng ta có phiên toái lớn. Nhưng trong phiên toái lớn này cũng là một cơ hội rất lớn lao!

- Ta thích!

Đường Long một tiếng cười hắc hắc đầy âm hiểm.

Đường Tuấn cung kính nói:

- Vẫn mong Ngũ thúc kể lại tỉ mỉ hơn.

Đường Đỉnh Thiên mở miệng nói:

- Cuộc tranh tài gia tộc lần này cũng tương tự như các lần khác, nhưng có rất nhiều biến cố. Biến cố lớn nhất đó là giải thưởng cuối cùng của cuộc tranh tài lần này!

- Không phải linh thạch sao?

Đường Tử Thư thắc mắc hỏi.

- Không sai, vẫn là Linh thạch.

Đường Đỉnh Thiên gật đầu:

- Mục đích cuối cùng của cuộc tranh tài gia tộc chính là dựa theo bài danh và thực lực của các gia tộc lớn trong của Linh Mạch Chi mà phân chia linh thạch. Số linh thạch trong những lần thi trước, phần lớn đều là linh thạch cấp thấp, hoặc linh thạch cấp trung. Mặc dù linh thạch cao cấp có xuất hiện nhưng cũng chỉ miễn cưỡng phân phối qua đây. Nhưng lần này, không chỉ xuất hiện mười hai khối linh thạch cao cấp, mà còn xuất hiện một khối... Linh thạch đỉnh cấp!

- Cái gì?

Đám người kinh ngạc cùng kêu ra. Ngay cả Đường Phong cũng không khỏi đột nhiên biến sắc. Linh thạch đỉnh cấp hử! Mặc dù Đường Phong có hân hạnh từng được sở hữu qua, nhưng trong lúc dùng linh lung biến cương đan đã dùng hết. Hỏa tinh và tuyết tủy lúc này đều đã chuyển hóa thành năng lượng cương tâm của hắn.

Linh thạch cao cấp cũng đã rất khó rồi. Đường Phong từ trong Hôi Y Bảo chỉ đoạt được tìm được ba khối

- Vâng. Hai người cũng đi nghỉ ngơi sớm.

Chào phụ mẫu, Đường Phong trở lại trong phòng, khoan chân ngồi xuống. Giải thưởng của cuộc tranh tài gia tộc lần này, mặc dù cũng khiến Đường Phong có chút đỏ mặt. Trong một khắc, từ khi biết được khối linh thạch đỉnh cấp này xuất hiện, hắn đã cân nhắc có nên bạo phát hay không. Bất quá, hiện nay cá nhân mới chỉ là một Thiên Giai hạ phẩm mà giành được hạng nhất, thật sự sẽ khiến người khác phải chú ý. Nếu có cách gì có thể khiến mình tạo ra một loại ảo giác, cho rằng mình không phải nhờ vào thực lực mà là dựa vào vận may mà đạt được hạng nhất, vậy không gì có thể tốt hơn. Nhưng mức độ khó khăn không chỉ lớn không thôi. Những cao thủ các cũng không phải người mù, là vận may hay thực lực thì họ chỉ cần liếc mắt là có thể nhìn thấu rồi.

Ngày thứ hai, trời còn chưa sáng, người ở các phòng cũng đều đã dậy rửa mặt xong rồi. Mọi người do hai phu thê Đường Đình Thiên dẫn đầu chạy tới nơi tập hợp.

Ngày hôm nay cũng không có chuyện gì, chỉ là các thành viên tham chiến tập hợp điểm danh mà thôi, để cho người khác biết được trong gia tộc có bao nhiêu người và ai là người tham dự vào cuộc tranh tài gia tộc. Có thể nói ngày hôm nay chính là xác định người được lựa chọn tham chiến. Một khi đã được xác định, giữa đường cũng không được thay đổi. Nếu người được lựa chọn tham chiến bởi vì thụ thương hoặc do đã chết hay có lẽ bỏ quyền không thể tiếp tục, thì thành viên đã được chọn làm người tham chiến của gia tộc sẽ thiếu đi một người, vậy trong cuộc tỷ thí kế tiếp sẽ lâm vào tình trạng tương đối khó khăn.

Đường Phong chờ tới khi mọi người chạy tới nơi tập trung, chỉ thấy một đám đông đang di chuyển trên đài cao. Đã có rất nhiều gia tộc sớm tới trình diện. Mỗi gia tộc đều có hai vị trưởng bối mang theo đội của gia tộc mình gồm năm người trẻ tuổi được lựa chọn làm người tham. Biểu tình trên mặt những người này rất khác nhau. Có người khẩn trương, có người hưng phấn, đại khái mọi người cũng đều chờ để biết được tình hình đêm qua giống như Đường Phong.

Đối mặt với một khối linh thạch đỉnh cấp đầy hấp dẫn như vậy, không ai có thể không động lòng.

- Nhiều người như vậy sao? Đều tham gia cuộc tranh tài sao?

Đường Điểm Điểm không khỏi có chút sững sờ. Đường Phong cũng vô cùng nghi hoặc, bởi vì trên đài cao có chỉ ít có hai trăm nhiều người đang đứng, nhưng lại có rất nhiều đệ tử gia tộc đang liên tục đi tới. Mỗi lần diễn ra cuộc tranh tài gia tộc, chỉ có khoảng mười gia tộc đứng đầu có thể nhận được linh thạch, nhưng những gia tộc đang đứng ở đây cũng đã nhiều hơn năm mươi gia tộc.

Đường Đình Thiên cười nói:

- Các người đang thấy bất quá cũng mới chỉ là phân nửa mà thôi, về phương diện này mặc dù có rất nhiều gia tộc không có khả năng đoạt được mười vị trí đứng đầu, nhưng đây là cơ hội tốt để rèn luyện cho đệ tử trong tộc. Mười năm một lần, tất nhiên bọn họ không muốn bỏ qua. Nói không chừng vận may tốt, có thể giành được một trong mười vị trí đứng đầu. Đường nhiên cơ hội này quá xa vời. Rất nhiều gia tộc nhỏ đều dựa vào gia tộc lớn để sinh tồn. Đường gia ta cũng có một vài gia tộc dựa vào, bọn họ tới nơi này tham gia không chỉ vì rèn luyện cho đệ tử, mà cũng là biểu hiện cho Đường gia nhìn thấy, nếu gia tộc này có biểu hiện không tầm thường, ngày sau khẳng định sẽ nhận được sự trợ giúp từ Đường gia chúng ta.

Nghe vậy, Đường Phong không khỏi gật đầu. Điều này có thể giải thích vì sao những gia tộc có thực lực không cao này mặc dù biết không có cách nào giành được mười vị trí đứng đầu, vẫn kiên trì tới tham gia cuộc tranh tài.

Hoa hồng cũng muốn lá xanh đui theo. Cuộc tranh tài gia tộc không chỉ có mười gia tộc tham chiến.

Dưới sự chỉ huy của Đường Đình Thiên và Diệp Dĩ Khô, mọi người lên trên đài cao. Địa vị của Đường gia không thấp, tất nhiên là đứng ở vị trí chính giữa.

Dưới đài cao, vô số người đang hăng hái bùng bùng vây lại xem. Những người này đều là đệ tử gia tộc nhỏ, giống như Chu Chính Chu Tiểu Diệp vậy, đến đây buôn bán hàng hóa hoặc có lẽ là tới giúp vui, lúc bán hết hàng, không có việc gì, tất nhiên là sẽ lưu lại để mở mang trí óc.

- Ta cảm giác mình giống như con khỉ.

Đường Điểm Điểm không vui bĩu môi nói:

- Sớm biết thế này đã không đến sớm như vậy.

Đường Phong nghe vậy cười, mở miệng nói:

- Tất cả những người đứng ở trên đài cao đều là con khỉ, không chỉ một mình tỷ đâu.

Đệ tử của các gia tộc khác vẫn không ngừng lên đài. Càng ngày càng có nhiều người tới đây tụ tập.

Đột nhiên, trong số người đang di động, truyền đến tiếng thảo luận.

- Nhìn kia, đệ tử Bồ gia tới rồi.

Ở đây vốn là địa bàn của Bồ gia. Các đệ tử Bồ gia cũng rất hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang đi vào địa bàn. Lúc này, Bồ Trường Hải tự mình chỉ huy cả đội, dẫn năm người tinh anh bước trên đài cao. Các vị trưởng bối trong gia tộc cũng tương đối nể mặt Bồ Trường Hải. Dù sao, người này cũng là một trong hai vị Linh Giai trung phẩm trong toàn bộ Linh Mạch Chi Địa. Rất nhiều người thấy Bồ Trường Hải đi qua liền nhiệt tình ôm quyền bắt chuyện. Bồ Trường Hải cũng mỉm cười đáp lại.

Đường Phong đã ở quan sát những cao thủ đứng đầu Linh Mạch Chi Địa, mãi tới khi phát hiện người này tóc bạc, mặt hồng hào, đầy phong độ, hơi thở dài, thực lực của hắn ta thâm sâu tới không lường được, căn bản không thể tìm ra manh mối nào khác. Linh Giai trung phẩm, quả nhiên là danh bất hư truyền.

Trong năm đệ tử đi phía sau Bồ Trường Hải, có một người thanh niên trông tà ác khác thường đang theo sát Bồ Trường Hải. Người thanh niên này tóc dài, che gần hết khuôn mặt, dài qua cả vai, nhìn qua thực sự là vô cùng phóng đảng không có kị, nhưng dưới mái tóc dài lại ẩn dấu một nụ cười nhạt và tràn sát khí, lại làm cho trong lòng người khác phải run rẩy.

Các đệ tử khác của Bồ gia, cũng cách hắn ta tới vài chục bước, chau mày theo sát phía sau hắn ta.

Bồ Liên Chu! Không sai được, Đường Phong biết người thanh niên tà ác khác thường này nhất định là thiên tài của Bồ gia, Bồ Liên Chu. Đường Phong chỉ không nghĩ tới người này lại có sát khí nồng nặc tới như vậy.

Người này rất nguy hiểm.

Bồ gia thân là chủ nhà, tất nhiên năm đệ tử tham chiến đứng ở vị trí chính giữa, và cách Đường gia một khoảng không xa. Vị trí chính giữa còn một khoảng không. Tuy nhiên, không có gia tộc nào dám đứng ở đó, nguyên nhân cũng là, vị trí này là của Trang gia.

Chỉ là người của Trang gia chậm chạp chưa vào bàn, ngược lại làm cho người ta có chút ngờ vực vô căn cứ.

Mặt trời lên cao, hầu như những người tham chiến của các gia tộc đều đã lên đài. Số người đã lên tới năm trăm người, chỉ có vị trí của Trang gia là còn trống. Bồ Trường Hải đứng ở vị trí phía trước của đài cao, hai tay nắm lấy chấp sau lưng. Tuy rằng hắn ta đang đứng ở nơi đó, nhưng Đường Phong lại nhắm mắt lại sợ bị phát hiện. Căn bản không có bất cứ cảm giác khí tức nào. Đường như người này căn bản không tồn tại vậy.

Lại đợi thêm một lát, những nhân tài của Trang gia chậm chạp tới trình diện. Người dẫn đầu Trang gia lần này chính là Trang Chính Kiền, người này là tộc đệ của Trang Chính Dương – trang chủ của Trang gia, cũng là một người đạt cảnh giới Linh Giai hạ phẩm, chỉ có điều đi sau hắn, lại chỉ có bốn vị đệ tử Trang gia mà thôi. Hơn nữa, bất luận là nét mặt Trang Chính Kiền hay mấy người đệ tử Trang gia, tất cả đều như có mây mù che phủ, có chút không yên lòng.

713. Chương 644: Vân Liên Sơn (thượng).

Trang Tú Tú không ó tới? Ánh mắt của Đường Phong hiện lên vẻ vô cùng kinh ngạc.

Phía dưới lại rộ lên tiếng nói chuyện, Trang Chính Kiền dẫn bốn vị tinh anh tuổi còn trẻ của Trang gia bước trên đài cao. Bồ Trường Hải mở mắt, xoay người đón chào, ôm quyền nói:

- Chính Kiền huynh tới chậm chạp, Bồ mỗ đang muốn cho người đi thỉnh đây.

Trang Chính Kiền không hỏi có chút cười khỏ đáp lễ nói:

- Đã để Bố gia chủ cùng các vị đợi lâu.

- Không ngại, Chính Kiền huynh tới vừa đúng lúc. Chỉ có điều... Trang gia lần này vì sao chỉ có bốn vị đệ tử tham chiến?

Trang Chính Kiền nhúu nói:

- Còn có một vị đệ tử không biết vì sao còn chưa tới.

Bố Trường Hải cười cười, hỏi:

- Có cần đợi hay không?

Trang Chính Kiền khoát tay áo:

- Không cần, đã đến rồi. Cuộc tranh tài gia tộc, mười năm mới diễn ra một lần, không thể vì Trang gia mà phá đi quy củ.

Bố Trường Hải nói:

- Chính Kiền huynh đại nhân đại nghĩa, làm cho tôi phải bội phục. Chỉ có điều thành viên thành viên tham chiến một khi đã xác định, sẽ không thể thay đổi nữa. Chính Kiền huynh xác định muốn làm như vậy?

- Không còn cách nào khác, Bố gia chủ cứ tuyên bố cuộc tranh tài bắt đầu đi. Mặc dù Trang gia ta chỉ có bốn người, cũng sẽ không quá kém đâu.

- Thật can đảm, rất khí phách, Bố mỗ bội phục!

Bố Trường Hải ha ha cười, đang muốn tuyên bố cuộc tranh tài bắt đầu, cách đó không xa lại đột nhiên xuất hiện tiếng tay áo bay phần phật, ngay sau đó truyền đến một tiếng quát:

- Chờ một chút!

Thanh âm vang lên, trong phút chốc, tất cả mọi người đều quay đầu lại nhìn lại, chỉ thấy giữa không trung có một nữ nhân với khuôn mặt thanh tú, sắc mặt ngạo nghễ đang mau chóng bay tới phía này. Mặc dù đã che giấu, nhưng dáng vẻ và diện mạo có chút phong trần một mỗi, hô hấp lại gấp gáp của Trang Tú Tú vẫn không thể giấu diếm được con mắt của mọi người.

Giữa không trung, một thân hình đẹp xoay chuyển, tiểu thư Trang gia nhanh nhẹn hạ xuống đài cao, quay lại nhìn Trang Chính Kiền và Bố Trường Hải rồi thi lễ nói:

- Trên đường đi, Tú Tú có một số việc phải dừng lại, đã khiến các vị tiền bối phải đợi lâu.

Gánh nặng treo trong lòng Trang Chính Kiền rốt cục cũng được thả xuống. Nếu cuộc tranh tài lần này Trang Tú Tú không tới tham gia, thì căn bản Trang gia tuyệt đối không thể nhòm ngó tới ngôi vị gia tộc đệ nhất. Vậy một khối linh thạch đỉnh cấp chỉ sợ bọn họ cũng không thể chăm mút được gì. Tồn thất có thể nói rất to lớn. Cũng may ở giây phút cuối cùng, đệ tử xuất sắc nhất trong gia tộc cuối cùng cũng chạy qua đây, khiến hẳn nhất thời có cảm giác vui sướng khi thoát chết trong đường tơ kẽ tóc.

- Đứng vào hàng ngũ đi.

Tốt xấu gì Trang Chính Kiền cũng là một Linh Giai. Tuy rằng Trang Tú Tú đứng hạn trình diện khiến hẳn rất vui mừng, nhưng trên mặt lại không có chút nào biểu hiện nào kỳ lạ, chỉ thản nhiên mở miệng nói với nàng như vậy.

Trang Tú Tú gật đầu, khi bước về hàng, thoáng quay đầu nhìn về phía tay phải. liền gặp ngay ánh mắt của người thanh niên khác thường của Bố gia, Bố Liên Chu, Bố Liên Chu cúi đầu, mái tóc dài che con ngươi màu đỏ như máu, đầu lưỡi vươn ra giống như lưỡi rắn nhẹ nhàng mà chạm vào khoe miệng, không kiêng nể gì cả phát ra một thanh âm vang động, khiến kẻ khác cực kỳ kinh hãi.

Trang Tú Tú nhúu nhúu đầu mày, lướt qua Bố Liên Chu, nhìn về phía một Đường Phong không xa, rồi nghiêng người đi tới phía sau Trang Chính Kiền. Tuy rằng ánh mắt của Trang Tú Tú rất kín đáo, nhưng lại không thể giấu diếm được sự quan sát của Trang Chính Kiền. Vị Linh Giai hạ phẩm này không khỏi có

chút nghi hoặc, theo ánh mắt của Trang Tú Tú đích cố ý quan sát Đường Phong một chút, không khỏi có chút không cười nổi. Ông ta phát hiện đệ tử này của Đường gia mới chỉ là Thiên Giai hạ phẩm!

Thật đúng là trò cười lớn trong thiên hạ. Dù khả năng kìm chế của Trang Chính Kiển không tồi, cũng không nhịn được mà phá lên cười. Trách không được nữ đồ tôn của mình thi thoảng lại liếc hần một cái.

Toàn bộ những thành viên tham dự cuộc tranh tài gia tộc của các gia tộc đều đã trình diện. Bồ Trường Hải thân là Bồ gia gia chủ, đây lại là địa bàn Bồ gia, tất nhiên việc nhân đức không nhường ai, tuyên bố cuộc tranh tài bắt đầu, và giới thiệu quy tắc của cuộc tỷ thí đầu tiên.

Đêm qua, tất cả mọi người đã biết được những quy tắc được nói trên đài cao này. Nhưng dù vậy, hiện tại, khi mọi người lần thứ hai nghe được linh thạch đỉnh cấp xuất hiện cùng với giải cá nhân thưởng cho một ... hai ... ba người đầu tiên cũng vẫn cảm thấy kích động.

Dưới đài cao, ngàn vạn người tới góp vui cũng không ngừng xôn xao. Cuộc tranh tài còn chưa có bắt đầu, mà bởi vì linh thạch đỉnh cấp xuất hiện mà bầu không khí được đẩy tới đỉnh điểm.

Trong lúc Bồ Trường Hải giới thiệu về quy tắc, các thành viên tham chiến đứng trên đài cao đều quay đi đánh giá khắp nơi, ý đồ thăm dò thực lực đối thủ của mình, hy vọng có thể may mắn chiếm lấy chút tiên cơ trong cuộc tranh tài này.

Ngoài dự đoán mọi người chính là, đội bị người khác quan tâm nhất không phải là Bồ gia và Trang gia với thực lực cực mạnh, ngược lại chính là Đường gia vẫn không có biểu hiện gì xuất sắc.

Điều này cũng khó trách được, hai vị dẫn đầu Đường gia là cao thủ Linh Giai. Đường Đình Thiên cầm trong tay Khấp Huyết Thần Thương, lộ ra khí phách. Diệp Dĩ Khô với mái tóc trắng thả dài, kinh diễm tuyệt luân, bên hông đeo Thủy Hàn Kiếm, tỏa ra hàn khí. Hai thanh thần binh xuất hiện, cũng đủ để thu hút phần lớn sự chú ý của mọi người.

Huống chi, trong thành viên tham chiến của Đường gia lần này, còn có sự tồn tại của Đường Phong! Tuy rằng Đường Phong có thể che giấu được thực lực của mình, khiến cho người khác không nhìn thấy được cảnh giới của mình, nhưng như thế này lại càng khiến cho người khác thêm nghi ngờ, vì vậy hẳn không hề khống chế ba động cương khí của chính mình.

Thiên Giai hạ phẩm, tại trên đài cao sẽ có khả năng tồn tại rất thấp. Gia tộc nào có thể đến nơi đây để tham dự cuộc tranh tài gia tộc mà không đưa ra năm Thiên Giai? Linh khí trong Linh Mạch Chi Địa rất phong phú, nên việc tu luyện lại đơn giản hơn nhiều so với thế tục. Thiên Giai ở đây quá nhiều. Giữa sân xác thực cũng có đệ tử tham chiến của một vài gia tộc là Thiên Giai hạ phẩm. Nhưng dù sao cũng chỉ là gia tộc tầm trung hoặc có lẽ là một vài gia tộc nhỏ, thật sự là không có nhiều đệ tử tham chiến, phải để những Thiên Giai hạ phẩm này lên sân khấu. Những gia tộc này chỉ là hành động phụ trợ giống như lá xanh kèm với hồng hoa, bọn họ không có hy vọng nào có thể đoạt được mười gia tộc đứng đầu, trình độ của đệ tử tham chiến thế nào cũng sẽ không làm cho mọi người quá quan tâm.

Nhưng Đường gia tốt xấu gì cũng là gia tộc Linh Giai, lại nhiều người như vậy mà để một người Thiên Giai hạ phẩm tham gia, thật là khiến cho người ta không thể tưởng tượng nổi.

Bao năm qua, gia tộc đến cuộc tranh tài chưa bao giờ từng xuất hiện Thiên Giai hạ phẩm, những lời nói này cũng không hẳn là đúng, đây là do người đời không chú ý tới những gia tộc không đạt được thứ tự mà đưa ra kết luận. Thực sự mà nói, trong những gia tộc có thể đạt được mười vị trí đứng đầu trong cuộc tranh tài, chưa bao giờ từng có đệ tử Thiên Giai hạ phẩm nào tham chiến.

Bởi vậy Đường Phong mới xuất hiện, đều thu hút sự chú ý của mọi người. Tiếng bàn tán và tiếng cười nhạo tuy rằng đã nhỏ tới cực điểm rồi, nhưng lại vẫn có thể truyền vào trong tai Đường Phong.

- Nhìn tên đệ tử của Đường gia kia, buồn cười chết đi được.

- Nghe nói thời gian trước, Đường gia và Chung gia đại chiến, nên đệ tử Đường gia đều chết cả, mới để gã Thiên Giai hạ phẩm đến thật giả lẫn lộn đi?

- Xem ra, vị trí mười gia tộc đứng đầu lần này sẽ lại thừa ra một vị trí, Cổ gia ta nhất định phải đánh Đường gia đến mức thất bại thảm hại, để bù lại nỗi sỉ nhục mười năm trước mới được!

...

Vô số những tiếng cười chê và xem thường như vậy không ngừng truyền đến. Đường Phong cũng cười khổ không ngớt, làm hắn có cảm giác mình đang đứng như một khúc gỗ vậy.

- Thập thất đệ, đừng để ý tới những người này.

Đường Diễm Diễm nhẹ giọng an ủi nói:

- Bọn họ đều những kẻ ngốc, có mắt như mù. Lục tỷ biết người rất lợi hại.

714. Chương 644: Vân Liên Sơn (hạ)

Đường Phong cười cười. Hắn vốn là không lưu tâm tới sự phản đối của những người này, ngẩng đầu lên nhìn thấy Trang Tú Tú ở bên kia đang nhìn lại, cặp mắt đối diện với ánh mắt của nàng. Trong đôi mắt kia trong trẻo ngập sự sợ hãi và hối hận.

Nữ nhân này phỏng chừng đang hối hận lúc ở Vân Hải Chi Nhai kia đã không bỏ mình lại mà đi. Đường Phong đã hiểu được ý tứ trong ánh mắt của nàng. Đứng ở chỗ này, chỉ sợ cũng chỉ có nữ nhân này biết một ít bản lĩnh thực sự của mình.

Lúc này, Bồ Trường Hải đã nói xong về quy tắc đơn gian của cuộc tỷ thí, cất cao giọng nói:

- Nếu các vị đều đã hiểu rõ quy tắc, vậy có thể ký giấy sinh tử. Một khi giấy sinh tử được ký, sống chết phải tự chịu trách nhiệm! Các gia tộc lớn không được vì các đệ tử của gia tộc mình trong cuộc tranh tài mà chém giết lẫn nhau, lại càng không được tiến hành trả thù sau khi cuộc tranh tài diễn ra, bằng không gia tộc đó sẽ bị toàn bộ các gia tộc khác truy sát và đuổi khỏi Linh Mạch Chi Địa!

Dù sao cuộc tranh tài là phải giết người chết. Mỗi đệ tử trong gia tộc đều phải đối mặt với đối thủ của các gia tộc khác, nếu bởi vì... Việc diễn ra trong cuộc tranh tài mà dẫn đến gia tộc sụp đổ trong Linh Mạch Chi Địa, thực sự có chút không lợi. Do đó cần phải ký giấy sinh tử.

Ba mươi năm trước, có một gia tộc tham chiến có năm đệ tử đều chết thảm trong cuộc tranh tài, chủ gia tộc phẫn nộ đối với đối thủ đã giết chết đệ tử trong tộc mình tiến hành trả thù, nhưng trong mười ngày, gia tộc này liền bị tiêu diệt triệt để tiêu tan thành mây khói trong Linh Mạch Chi Địa! Cả ngàn người từ trên xuống dưới, bất luận là nam nữ già trẻ, toàn bộ bị chém giết hầu như không còn ai!

Có một bài học kinh nghiệm đầy xương máu như vậy, có thể nói không có gia tộc nào còn dám giẫm lên vết xe đổ đó nữa.

Thật ra, ký giấy sinh tử là một sự kiện rất đơn giản, chỉ cần lấy dấu vân tay của mỗi người là được. Chỉ chốc lát, hơn năm trăm người bận rộn cũng đã hoàn toàn kết thúc.

- Xuất phát, Vân Liên Sơn!

Bồ Trường Hải vung tay lên, hạ lệnh tất cả xuất phát về nơi tỷ thí!

Một đám người trùng trùng điệp điệp, dưới sự điều khiển của Bồ Trường Hải chạy về hướng cách đó hơn năm mươi dặm. Không chỉ có hơn năm trăm thành viên tham chiến, cả đám người lưu lại xem náo nhiệt cũng theo sát họ mà tiến ra trận địa.

Năm mươi dặm, cũng không quá xa xôi, chỉ khoảng hơn nửa canh giờ, mọi người đều đã đi tới dưới chân Vân Liên Sơn.

Lúc này, cả một vùng núi non với diện tích gần tám trăm dặm, đã có một nhóm người đang chờ. Những người này đã sớm tới nơi để làm công tác chuẩn bị. Họ đều là người được các gia tộc lớn điều ra, cùng hội tụ ở một chỗ, đang ngăm dò xét lẫn nhau.

Suốt đêm qua, bọn họ chạy đến nơi đây, chế tạo ra tàng bảo đồ cùng với số lượng đồng tiền tương ứng được đặt ở các địa điểm mai phục trên các tàng bảo đồ khác nhau.

Lúc này, đám người Đường Phong cùng hơn năm trăm người liền bị ngăn cách ở bên ngoài, mà những cao thủ Linh Giai dẫn dắt các gia tộc lớn lại cùng tiến lên.

Từ phía xa, Đường Phong phát hiện những người này mỗi người cầm lấy một tảng bảo đồ, nhập cương khí của bản thân vào, rồi cắt tảng bảo đồ thành những mảnh to nhỏ khác nhau, đặt vào trong một cái rương gỗ.

Sau khi tất cả những việc này đã xong, Bồ Trường Hải mới xoay người nhìn về phía đám người Đường Phong mà hô lớn:

- Đệ tử các nhà tiến lên, mỗi người lấy một mảnh nhỏ từ trong rương.

Mọi người tuân lệnh, đi ra phía tới trước cái rương sờ soạng tìm lấy một mảnh nhỏ của tảng bảo đồ, người đệ tử vừa cầm mảnh nhỏ vào tay liền bị người dẫn qua một bên, căn dặn tỉ mỉ một hồi, ngay sau đó được đi vào trong Vân Liên Sơn.

Đường Phong đi ở vị trí gần cuối. Đợi tới hẵn đi tới trước cái rương gỗ thì các mảnh nhỏ trong cái rương đã bị lấy đi hơn một phân nửa.

Tùy tiện lấy từ trong ra một mảnh, Đường Phong cũng không nhìn kỹ, trực tiếp nhét vào trong người. Lập tức liền có một người đã đi tới bên cạnh, dẫn Đường Phong đi vào.

Đường Phong không biết người này là người của gia tộc nào, nhưng thái độ của hẵn thật ra cũng không tồi, nhìn thấy Đường Phong chỉ đạt cảnh giới Thiên Giai hạ phẩm, vừa dẫn hẵn đi về phía trước vừa tỉ mỉ nói rằng:

- Vào Vân Liên Sơn, đó là vào chiến trường, sinh tử chỉ ở một ý niệm, thực lực của ngươi không cao, nếu là gặp phải kẻ địch đánh không lại lại không muốn chết nói, có thể chủ động bỏ quyền thi đấu. Đưa thẻ bài mà đeo ở thắt lưng giao cho đối phương. Nhưng ta phải nhắc nhở ngươi một câu, thẻ bài mất, cũng có nghĩa là ngươi không thể tham gia cuộc tỉ thí tiếp theo. Ngược lại, nhận được thẻ bài của người khác, có thể thu được càng nhiều điểm, một thẻ bài, trị giá với một đồng tiền.

- Đa tạ đã nhắc nhở.

Đường Phong gật đầu.

- Còn nữa, đây là địa đồ của toàn bộ Vân Liên Sơn, khi ngươi ghép được tảng bảo đồ rồi, có thể đối chiếu tấm địa đồ này, tìm ra địa điểm giấu bảo cần đến. Đương nhiên, địa đồ hoàn chỉnh này có chút không chuẩn xác, bảo điểm giấu bảo tàng cụ thể ở vị trí nào, cũng cần ngươi phải lưu ý một chút.

Người này lại căn dặn tỉ mỉ thêm vài câu, mới phát tay với Đường Phong nói:

- Kỳ hạn cho lần này là mười ngày, buổi trưa mười ngày sau nếu không đi ra, coi như bỏ quyền thi đấu. Hiện tại ngươi có thể tiến vào.

- Cảm tạ tiền bối!

Đường Phong nhìn ông ta thi lễ rồi xoay người tiến vào trong Vân Liên Sơn.

Người này nhìn theo bóng lưng của Đường Phong chậm rãi lắc đầu, nói thầm:

- Một người Thiên Giai hạ phẩm, sợ cũng khó có thể làm ra điều gì to tát.

Vân Liên Sơn, tuy rằng rộng tám trăm dặm, nhưng trong này cũng không có linh thú gì hung tàn, chỉ có một vài dã thú bình thường mà thôi. Dù sao ở đây cũng gần Bồ gia, cho dù có linh thú cũng bị Bồ gia nhanh chân đến trước, hoặc chém giết hoặc bắt được rồi. Cho nên mới nói, nguy hiểm ở bên trong này đều đến từ chính các đệ tử dự thi các cửa gia tộc lớn.

Lúc Đường Phong vào Vân Liên Sơn, thoáng cảm thấy, trong vòng mười dặm vuông không hề có sự sống nào, cũng không có bất cứ dấu vết tồn tại nào, nghĩ đến những người vào lúc trước cũng đã đi sâu vào trong ngọn núi.

Ngược lại, những người này cũng thông minh. Kỳ hạn tỷ thí là mười ngày, bọn họ tất nhiên sẽ không muốn phát sinh xung đột quá sớm với người khác, phát sinh xung đột càng sớm lại càng tiện nghi cho người khác.

Triển khai thân pháp, điều tra động tĩnh hai bên đường đi, Đường Phong tiến vào bên trong được trăm dặm, mới ngừng lại. Lúc này bầu trời đã tối lại, cũng không nhìn thấy gì. Đường Phong chuẩn bị nghỉ tạm một đêm, sáng mai sẽ tính toán tiếp.

Lên lên một thân cây, mượn bóng cây để che đi thân thể của mình, lấy mảnh tàng bảo đồ từ trong người ra, qua ánh mắt trắng rọi qua tán cây che trên đầu, Đường Phong vừa nhìn thoáng qua đã không khỏi có chút ngạc nhiên.

Ở mặt trái của mảnh nhỏ tàng bảo đồ này, đánh dấu một chữ số mười!

Ngược lại có chút xấu hổ vì nhặt được vật tốt như vậy! Mảnh tàng bảo đồ đánh dấu số mười, cũng có nghĩa là tấm bản đồ này bị cắt thành mười tấm, mà Đường Phong chỉ có một mảnh mà thôi, muốn giành được bảo tàng, cũng chỉ có thể tìm được toàn bộ chín tấm còn lại mới được. Đây chính là một việc quá lớn. Hơn năm trăm người, căn bản Đường Phong không biết ai đang giữ những mảnh nhỏ tương ứng với cái của mình.

Nhưng lạc quan hơn mà nói, nếu là có thể ghép được tấm bản đồ này, Đường Phong có thể thu được mười đồng tiền, thu hoạch cũng tương đối xa xỉ.

- Vận may hay vận rủi?

Đường Phong lắc đầu thở dài một tiếng, cẩn thận để ý tới một cương khí đang di động trên mảnh bản đồ nhỏ nhỏ, sau đó nhét nó vào không gian mị ảnh.

Người khác chỉ có thể để mảnh tàng bảo đồ ở trên người, dễ bạo làm lộ ra vị trí của mình, nhưng Đường Phong lại có thể lợi dụng không gian mị ảnh để che giấu linh khí chuyển động trên mảnh bản đồ nhỏ, coi như là một ưu thế.

Khoanh chân ngồi ở trên thân cây, nhắm mắt ngưng thần, Đường Phong suy nghĩ về tình thế trước mặt.

715. Chương 645: Ngâm Ngâm Mưu Tính.

Tỷ thí lần này gọi là tìm bảo vật, cuối đích là để xét đoán dựa trên tiêu chuẩn là số lượng đồng tiền mà mọi người đạt được. Nhưng trên người mỗi người lại có thể bài giắt lưng lại khiến cho trận tỷ thí lần này tràn ngập mùi vị máu tanh và giết chóc.

So sánh với so với việc khổ cực ghép lại những mảnh tàng bảo đồ nhỏ, và tìm ra địa điểm cất giấu bảo vật, tìm kiếm đồng tiền, đối với người có thực lực mạnh mà nói, không thể nghi ngờ việc bắt, giết người khác, cướp giắt thể bài giắt lưng của người khác cũng là một thủ đoạn để nhanh chóng tăng cao điểm số cho mình.

Có thể tưởng tượng, trong thời gian mấy ngày kế tiếp, toàn bộ Vân Liên Sơn sợ rằng cũng không được an bình.

Đang ngồi im thư giãn, bên tai lại truyền đến âm hưởng của một trận đao kiếm giao tranh, còn thoáng truyền đến vài tiếng kêu thảm thiết, khiến chim chóc đang tạm nghỉ trong rừng cây trong một phạm vi to lớn như vậy đều có chút kinh sợ, thần hồn nát thần tính.

Nhanh như vậy đã có người động thủ sao? Đường Phong nhíu nhíu đầu mày, phóng người sáng phía bên kia, lén lút kiểm tra, lại nhận thấy bên kia có hơi thở của hai người, dừng lại một lát sau đó liền biến mất không thấy nữa.

Khi tiếng hét thảm thiết vang lên, thì đủ loại giết chóc và giao chiến liền không ngừng được trình diễn trong Vân Liên Sơn. Gần như cách một hồi, liền có người bị giết, mảnh nhỏ bị đoạt, thể bài bị đoạt.

Cũng có không ít người đi qua chỗ cây đại thụ mà Đường Phong đang ẩn thân, nhưng không ai phát hiện được tung tích của Đường Phong. Đối với mỗi một đối thủ tiếp cận mình, Đường Phong đều kiểm tra một chút, mong phát hiện ra mảnh tàng bảo đồ nhỏ có ích đối với mình, nhưng điều khiến hắn thất vọng chính là, căn bản, mảnh tàng bảo đồ trên người những người này phát ra linh khí không giống với của mình.

Với thực lực của Đường Phong, muốn đối phó những này cũng rất dễ dàng, dù sao những người này đều hành động đơn độc, nhưng Đường Phong không có làm như vậy.

Hiện tại, thời gian còn sớm, bất luận là mảnh tàng bảo đồ nhỏ hay thẻ bài đều đang phân tán, càng đến thời hạn cuối của trận tỷ thí, mảnh nhỏ và thẻ bài lại càng tập trung, đến lúc đó động thủ, hiển nhiên là làm ít công to rồi.

Đợi cho tới lúc bình minh, đang ngồi nhập định, Đường Phong không khỏi mở mắt, bởi vì hắn phát hiện lại có một người đang nhanh chóng tiến gần về phía chính mình. Thực lực của người này không cao cũng không thấp, thuộc về tiêu chuẩn trung tầng, cảnh giới Thiên Giai trung phẩm. Khuôn mặt của hắn có chút hốt hoảng, khẩn cấp tiến về phía trước, hình như phía sau có người nào đó sắp đuổi kịp.

Đúng lúc đi qua bên dưới chỗ Đường Phong đang ẩn nấp, người này dừng chân, đột nhiên sờ tay vào ngực móc ra một thứ gì đó, vội vàng nhét vào rễ cây cổ thụ mà Đường Phong ẩn thân, dùng lá rụng che lên, thoáng nhìn ra xung quanh, trực tiếp lên đến ẩn mình sau một thân cây.

Đường Phong thấy rõ sở, thứ người này đem giấu chính là mảnh tàng bảo đồ nhỏ mà hắn ta mang theo mình.

Lẽ vật này lấy gì đảm đương nổi? Đường Phong có chút bất đắc dĩ. Mình đợi ở chỗ này không gọi ai không trêu chọc ai, phiền phức hết lần này tới lần khác lại tự tìm tới mình. Đường Phong cảm nhận được phía sau người này xác thực có truy binh. Hắn để mảnh tàng bảo đồ giấu ở dưới rễ cây đại thụ, rõ ràng là muốn thu hút sự chú ý của truy binh, sau đó từ một bên đánh lên.

Thật ra, sách lược này không tồi, cầm được thì cũng buông được, nhưng vị trí mà hắn ta chọn lại khiến Đường Phong có chút bực mình.

Truy binh phía sau của người này rất nhanh sẽ đuổi qua đây, chắc chắn cũng sẽ cảm nhận được linh khí phát ra từ mảnh tàng bảo đồ, hắn dừng chân lại cách chỗ của Đường Phong chừng mười lăm trượng, cảnh giác quan sát bốn phía, trong tay cầm một thanh trường kiếm, vừa chậm rãi từng bước một tiến về phía trước vừa cười nói:

- Dừng trốn nữa, ta biết ngươi đang ở chỗ này. Ngươi và ta đều là Thiên giai trung phẩm, vừa vận kỳ phùng địch thủ, sao không ra cùng ta đánh một trận, lấy thực lực chân chính luận thắng bại. Người nào thua thì người đó rời khỏi cuộc tỷ thí, không ảnh hưởng tới tính mạng của ngươi, hà tất lên lút giấu đầu lòi đuôi như vậy!

Người này nói chuyện thật đường hoàng, Đường Phong không khỏi tinh tế quan sát hắn, liếc mắt đã phát hiện trong mắt của người này liên tục chuyển động, cũng không biết đang có chủ ý cái quỷ gì. Nhưng hắn là một người Thiên Giai trung phẩm, người vừa giấu mảnh bản đồ kia cũng là Thiên Giai trung phẩm. Hai người có thực lực tương đương, nếu thực sự tranh đấu thì hươu chết về tay ai còn cũng chưa biết được. Vì sao hắn lại có biểu tình nắm chắc thắng lợi như vậy?

Đây nghi ngờ, Đường Phong tỉ mỉ kiểm tra lại tình hình của bản thân hắn và tình hình xung quanh. Việc kiểm tra này không khiến Đường Phong có chút vui mừng nhưng lông mày.

Vì trong người hắn lại có giấu hai mảnh tàng bảo đồ nhỏ, hơn nữa trong đó có một tấm mà mình đang cần, thật đúng là vận may tới, muốn ngăn lại cũng không ngăn được.

Không chỉ có như vậy, cách đó không xa còn có một người khác đang mai phục, lén lút tiến về phía bên này. Mà công phu ẩn nấp của người thứ 3 vô cùng tốt, trên người cũng không có bất cứ linh khí chuyển động nào của mảnh tàng bảo đồ, khiến cho lúc đầu Đường Phong thật sự không phát hiện ra hắn.

Bộ ngựa rình ve, hoàng tước ở phía sau, hay là hai người này vốn là một nhóm, định bụng ngầm tính kế truy đuổi địch nhân? Đường Phong vui lòng tin tưởng vào khả năng sau. Hai người kia đại khái tập trung hai mảnh tàng bảo đồ trên người một người, cho một người khác thuận lợi ẩn thân, ngầm ngầm tính kế với đối thủ không hiểu về tình hình.

Người cầm kiếm lại hét lên một tiếng, nhưng người Thiên Giai trung phẩm đang ẩn trốn kia vẫn không động dậy, rất khéo léo che giấu thân thể của mình.

Giằng co một lát, người cầm kiếm có chút không nhìn được nhìn về phía nơi mảnh tàng bảo đồ đang được chôn, vừa cẩn thận đề phòng, vừa di chuyển tới nơi phát ra linh khí dao động.

Đi tới dưới cây đại thụ, người này đưa tay thò vào bên trong, nhất thời một mảnh tàng bảo đồ hiện ra trước mắt hắn. Mặc dù khuôn mặt lộ ra vẻ mừng rỡ, nhưng hắn không vội vã cầm lấy, mà giả bộ cúi người xuống, bàn tay to cầm chặt thanh kiếm, chuẩn bị bất cứ lúc nào cũng có thể phản công lại cuộc tập kích bất ngờ của kẻ địch.

Quả nhiên, người lúc trước đã giấu mảnh tàng bảo đồ nhỏ thấy người kia muốn tranh giành quyền lợi gì đó với mình, hơn nữa người này lại đưa lưng về phía hắn, liền lập tức nhảy từ trên cây xuống, bắn ra cương khí, hai tay đánh ra vô số tàn ảnh trong không trung, dường như còn có tiếng hổ gầm truyền đến, nắm tay chưa tới, quyền kinh phá không.

- Nếu người khác cũng nghĩ giống đệ và ta, muốn giết người diệt khẩu thì làm thế nào?

Người cầm kiếm mở miệng hỏi.

Lão nhị Lý gia không thể nói gì để chống đỡ. Nếu mỗi người đều có phương pháp và cách làm giống bọn họ vậy, một khi đụng tới một thành viên tham dự, hẳn sẽ là một kết cục không chết không dừng rồi.

Ai cũng sợ bị người nhận ra mặt, sau này sẽ bị trả thù, cũng chỉ có thể giết chế người khác cho xong việc.

Bên cạnh đột nhiên truyền đến tiếng bước chân rất nhỏ, tiếng bước chân này tuy nhẹ, cũng không khỏi được khuyếch đại trong lòng hai huynh đệ Lý gia, khiến hai người vô cùng sợ hãi.

Đang trầm mặc, hai người chợt ngừng đầu, nhìn về phía phát ra tiếng động, đồng thời quát một tiếng:

- Người nào?

Kể có thể lặng yên không một tiếng động tới gần hai người có trình độ Thiên giai trung phẩm như vậy, thì thực lực của người này tuyệt đối không thấp. Hiện tại, hai người bọn họ lại đang bị thụ thương, tất nhiên sẽ như gặp phải kẻ địch lớn.

Mà khi hai người huynh đệ Lý gia thấy rõ diện mạo của người này, sau đó kiểm tra thực lực cảnh giới của đối phương, tâm tình khẩn trương mới được thả lỏng xuống.

Bởi vì người xuất hiện trước mặt bọn họ, là một thanh niên tuổi khoảng chừng mười bảy, mười tám tuổi, toàn thân mặc một trường bào màu đỏ tím cùng với vẻ phong thần tuấn lãng. Nhìn qua, khí thế của hắn thật không tầm thường, nhưng cảnh giới lại chỉ mới đạt tới Thiên Giai hạ phẩm mà thôi. Thiên Giai hạ phẩm, trong cuộc tranh tài cũng chỉ là tồn tại cấp thấp nhất!

Nhìn nhìn, nhất thời hai người huynh đệ Lý gia thấy người này có chút quen mặt, sau khi tỉ mỉ ngẫm lại, không khỏi nhớ tới thân phận của người này.

Đây không phải là một trong năm thành viên được chọn lựa của Đường gia, người có thực lực thấp nhất Thiên Giai hạ phẩm sao? Hôm qua trên đài cao, còn bị rất nhiều người vây lại nhìn như con khỉ đầy sao. Khi nhận ra được điều này, Huynh đệ Lý gia không khỏi liếc mắt nhìn nhau, lộ ra vẻ tươi cười hiểu ý.

Vừa rồi, để đối phó với một người Thiên Giai trung phẩm, bọn họ cần một ít thủ đoạn, nhưng với một Thiên Giai hạ phẩm thì bọn họ thật sự không thèm để vào mắt.

Đường Phong cũng đợi được tới khi ba người kia chiến đấu xong, mới từ trên cây nhảy xuống. Hắn không quan tâm tới sống chết của người khác. Nếu đã tới tham gia cuộc tranh tài gia tộc, khẳng định đã chuẩn bị tốt tư tưởng ra trận không không bao lâu đã phải chết. Mục đích của hắn, chính là tấm thẻ bài của người vừa mới chết!

Tấm thẻ bài vẫn nằm trên mặt đất, chưa có ai đi nhặt.

Không mất công mà thấy một tấm thẻ bài giá trị một đồng tiền đang ở ngay trước mắt, tất nhiên Đường Phong không muốn buông tha. Khom lưng nhặt lên, vỗ vỗ bụi dính trên mặt, lại lật lên thoáng nhìn qua. Trên thẻ bài có khắc một chữ “Lương”.

Thẻ bài này đại khái là của một đệ tử của gia tộc họ Lương. Đường Phong có nghe qua về gia tộc này, thực lực của họ cũng không mạnh. Trong gia tộc cũng không có cao thủ Linh Giai. Đại khái miễn cưỡng góp cho đủ số để tới cuộc tranh tài, thuận tiện sử dụng vận may. Đáng tiếc vận may của hắn ngay ngày đầu tiên đã phải kết thúc.

Nhìn Đường Phong vẫn ung dung nhét thẻ bài vào trong người, sắc mặt hai huynh đệ Lý gia dần dần trầm xuống, đó là chiến lợi phẩm của bọn họ, chỉ bởi vì tạm thời chưa nhặt đã bị người khác cầm mất, bọn họ phải giải quyết thế nào bây giờ? Hơn nữa, đối phương là một người Thiên Giai hạ phẩm, từ lúc xuất hiện đến bây giờ, còn chưa thèm liếc mắt nhìn bọn họ, khiến huynh đệ Lý gia có cảm giác nhục nhã vì bị coi thường.

Quá cuồng vọng, quá kiêu ngạo! Đường gia rất giỏi sao? Chẳng qua chỉ là Thiên Giai hạ phẩm, hai người huynh đệ tùy tiện cũng có thể bắt hắn phế bỏ.

Nhưng, không đợi bọn họ tức giận, Đường Phong lại nói ra một câu khiến cho bọn họ liên tục kinh ngạc, chỉ thấy Đường Phong nhếch môi cười nhạt, vừa đi về phía bọn họ, vừa lạnh lùng nói:

- Cướp đây, mang toàn bộ thẻ bài, mảnh tàng bảo đồ giao ra đây.

Hai người huynh đệ Lý gia sau một lát sợ run, đột nhiên cất tiếng cười to, cười đến mức chảy ra nước mắt.

- Lão nhị...

Người cầm kiếm thật vất vả mới ép được khí huyết quay cuồng, bị Đường Phong kích thích như vậy, ngực lại mơ hồ có chút. Hắn cười đến mức không thể tiếp tục ép khí xuống được, liền ngồi dưới đất nói rằng:

- Ta không có nghe sai chứ? Một Thiên Giai hạ phẩm chạy đến trước mặt ta đến muốn đánh cướp sao?

Lão nhị Lý gia cũng rất vui, cười đến run cả hai vai, nghe được câu hỏi của đại ca, không khỏi trả lời:

- Hình như là không nghe sai, thời điểm bây giờ thật là thú vị!

Đường Phong đứng cách họ năm trượng, mỉm cười nhìn hai người, trong ánh mắt tràn đầy vẻ đùa cợt.

Nụ cười trên mặt người cầm kiếm chợt tắt, lạnh lùng nói:

- Lão nhị, thay trường bối của hắn quần giáo kỹ càng một chút, cho hắn biết cái gì là trời cao đất rộng!

- Được!

718. Chương 647: Đánh Cướp (thượng).

Lão nhị Lý gia bóp tay lạch tách, vẻ mặt dữ tợn đi về phía Đường Phong. Hắn là một Thiên Giai trung phẩm, đối mặt với Đường Phong là một Thiên Giai hạ phẩm, căn bản không hề thấy áp lực, cảnh giới chênh lệch đủ để cho hắn tự cho rằng mình đã nắm chắc thắng lợi.

Người cầm kiếm lặng lẽ nhìn Đường Phong, muốn biết, lát nữa khi đệ tử Đường gia bị đệ của mình đánh mất mũi bầm dập có thể quỳ xuống đất cầu xin tha thứ hay không.

Bất quá, chỉ chốc lát, lão nhị Lý gia đã đi tới trước mặt Đường Phong. Căn bản hắn sẽ không tính khách khí với Đường Phong, trực tiếp một chiêu về phía trước, tiếng gió gào thét lao đến, chiêu trên đích trận gió mơ hồ hiện ra hình chim ưng, bén nhọn bức người, không hổ danh là Thiên Giai trung phẩm. Mặc dù chỉ là thần nhiên đánh ra một chiêu, cũng hoàn toàn có thể thể hiện được cảnh giới và thực lực của hắn.

Chiêu phong còn chưa tới, Đường Phong đã bị gió cắt vào mặt, trường bào màu đỏ tím sắc cũng bay phất phới.

Bộ Ứng Sí Chiêu là công phu tinh luyện của lão nhị nhà Lý hơn mười năm đích, lúc phát động như trường ưng phá không, thể không thể đỡ được, tốc độ cực nhanh, uy lực hung mãnh.

Đối mặt một chiêu kinh thiên này, Đường Phong giống như hoàn toàn ngây dại, đứng ở nơi đó không chút nhúc nhích, mắt thấy chiêu kinh đã đẩy tới trước mặt hắn, hai huynh đệ Lý gia lại đột nhiên sinh ra một loại cảm giác không ổn.

Thiếu niên này hẳn là sẽ không ngu như vậy chứ, vì sao lại đứng ngơ ngác ở đó mà không biết phản kháng lại?

Ý niệm trong đầu còn chưa được chuyển qua, hai huynh đệ Lý gia lại đột nhiên phát hiện Đường Phong đã cử động, tay phải đang đặt ở cạnh người chợt nắm chặt lại, với một tốc độ mạnh tới mức không thể tưởng tượng nổi đập ra hướng phía trước. Tuy nhiên, phát sau mà đến trước, trực tiếp nện vào lòng bàn tay Lão nhị Lý gia.

- Bùm...

Một tiếng nổ lớn, cương khí của Đường Phong và Lão nhị Lý gia bắn ra, mắt thường có thể thấy được cương khí rung động mà khuếch tán đi tứ phương.

Chưởng kinh trên cương khí huyền ảo của lão nhị Lý gia trực tiếp tiêu tan thành mây khói, hoàn toàn hóa thành hư ảo. Mà bản thân hắn hình như trúng phải một đòn nghiêm trọng, kêu lên một tiếng đau đớn, bay ngược ra sau vài chục trượng mới khó khăn rơi xuống.

Ngược lại, Đường Phong vẫn đứng ở nơi đó, thân hình hơi thoáng động rồi lại ổn định xuống.

Vẻ lạnh lùng trên mặt người cầm kiếm được thay thế bằng sự kinh ngạc và sợ hãi. Trong nháy mắt, ánh mắt của hắn khi nhìn Đường Phong đã thay đổi. Sau khi bị trúng chưởng bay ra phía sau, vẻ mặt của lão nhị Lý gia cũng giống như không thể tin tưởng, chờ lúc đã ổn định lại thân hình mới cúi đầu nhìn xuống bàn tay của mình, lông mày liền nhíu lại thành một chữ xuyên.

Điều này sao có thể? Hai huynh đệ nghĩ nát óc cũng không suy nghĩ ra được rốt cuộc vừa rồi đã xảy ra chuyện gì. Một Thiên Giai trung phẩm đấu với một Thiên Giai hạ phẩm hầu như không hề có ý liều mạng, cũng khiến người trước bị đánh bay, vẻ mặt người sau lại ung dung, thoải mái, phong kinh vẫn đậm.

- Lão nhị, muốn làm gì vậy?

Người cầm kiếm ngồi dưới đất quay đầu hỏi.

Lão nhị Lý gia lắc lắc tay. Tuy rằng lực đạo của một chưởng vừa rồi không nhỏ, nhưng lại không khiến hắn bị thương, nghe hỏi vậy liền lắc đầu nói:

- Không rõ ràng lắm, tiểu tử này có chút kỳ lạ!

- Đừng cùng dây dưa với hắn nữa, dùng toàn lực phế hắn đi

Người cầm kiếm cho rằng đệ của mình quá mức sơ ý mới nhất thời thất thủ, không khỏi mở miệng nhắc nhở một câu.

- Được.

Lão nhị Lý gia nghiêm sắc mặt, gật đầu, hai chân đạp mạnh xuống mặt đất, thân thể như cung tên vừa rời khỏi dây cung chạy thẳng về phía Đường Phong lần thứ hai. Chưởng ảnh giăng khắp bầu trời như mưa tầm tã, bao phủ ở toàn thân Đường Phong.

Có thể nhìn ra được, lần này hắn thật sự dùng hết sức. Dù sao cảnh giới của hắn so với Đường Phong vẫn cao hơn một bậc. Nếu như thế này còn không bắt được Đường Phong, hắn thật sự là không còn mặt mũi nào gặp người khác.

- Vút vút vút vút...

Phạm vi xung quanh thân thể Đường Phong, bụi bay tán loạn, lá cây bị đánh thành bột mịn. Cao thủ Thiên Giai trung phẩm toàn lực xuất kích, Đường Phong cũng không thể trực tiếp cứng đầu cứng, chỉ có thể không ngừng loạn choạng, tránh né chưởng phong kinh khí của đối phương đánh tới. Nhìn qua tình hình có vẻ rất nguy ngập, giống như chiếc thuyền độc mộc trong cơn gió lớn chập chờn bất định, nhưng thật ra cũng không có áp lực. Chưởng phong kinh khí của đối phương có uy lực thực sự là không nhỏ, nhưng trong con mắt của Đường Phong, tốc độ của hắn quá chậm, hắn chỉ cần hơi di động thân thể là có thể hoàn toàn tránh né được.

Đợi được đến khi lão nhị Lý gia vọt tới trước mắt Đường Phong, hắn đã liên tục đánh ra đến trăm chưởng, lại nhưng lại chẳng mấy may có thể đánh trúng Đường Phong. Thật ra, trong phạm vi xung quanh thân thể Đường Phong, đã bị đánh thành một lỗ thủng lớn. Tình cảnh có vẻ rất buồn cười.

Lúc này, do Lão nhị Lý gia đánh chưởng liên tiếp đã bắt đầu còn sức, vòng tròn cương khí đã mất tác dụng, đang định lùi lại mưu đồ tiếp tục công kích. Đường Phong đã đá chân phải ra, biến cước thành roi, xoay người thật đẹp, trực tiếp

Người cầm kiếm điên cuồng cười rộ lên:

- Ha ha ha, tiểu tử Đường gia, tới âm tào địa phủ đừng trách gia gia ngươi có thủ đoạn độc ác, có trách thì trách kinh nghiệm giang hồ của ngươi còn không đủ, binh bất yếm trá, đạo lý này ngươi cũng đều không hiểu còn muốn đi ra ngoài sao? Hiện tại đi... Chết... Đi sao... Chuyện gì xảy ra?

Về mặt của người cầm kiếm còn đang tươi cười, cho rằng đã thực hiện được kế hoạch của mình. Hắn cũng là thấy Đường Phong tuổi còn trẻ, nhận định hắn là một con chim non, mới có thể đi thử một chiêu hiểm ác, nhưng điều khiến hắn không nghĩ tới chính là mưu kế này thực sự thành công Trường kiếm của hắn cũng đâm trúng vào bụng Đường Phong, nhưng hết lần này tới lần khác mũi kiếm cũng không có bất cứ cảm giác nào giống như xuyên qua cơ thể cả, ngược lại giống như bị vật gì đó chặn ở bên ngoài. Một câu nói còn chưa nói hết, sự mừng rỡ như điên của hắn liền được thay thế bởi sự kinh ngạc.

Có Bất Phôi Giáp hộ thân, chỉ là trường kiếm và một chưởng, làm sao có thể tạo thành thương tổn gì đối với Đường Phong?

Vươn tay đến, nắm bắt lấy hai thanh kiếm của người cầm kiếm, chậm rãi đẩy mũi kiếm từ bụng mình ra, trên mặt Đường Phong đầy vẻ u ám, cổ sức quăng đi, một thanh trường kiếm cứng rắn, tốt như vậy liền gãy thành hai đoạn, lập tức gấp ngón tay bắn ra, trực tiếp đâm sâu vào trán của Lão nhị Lý gia.

721. Chương 648: Chém Giết (hạ).

“Phập” một tiếng, mũi kiếm đã đâm sâu vào, đầu lão nhị Lý gia bị đánh thủng một lỗ, giữa mặt té ngã xuống.

Liền sau đó, Đường Phong chậm rãi vươn ngón giữa, nhẹ nhàng mà điểm lên vị trí trên ngực của người cầm kiếm, như đang mơ mộng, lẩm bẩm có tiếng vang lên:

- Tịch Diệt Chỉ!

Chỉ này va chạm, nhập sâu vào trong ngực của đối phương, trực tiếp phá nát tâm mạch của người cầm kiếm. Tuy rằng chỉ này không có uy lực gì đối với bản thân, chuyên đánh kinh mạch, nhưng chỉ kính đánh vào trong tâm mạch, dù thể nào người này cũng không thể sống nổi.

Trong nháy mắt, sắc mặt người cầm kiếm trở nên hồng hơn, chỉ không thấy hắn hít không khí vào. Trước khi chết, hắn bỗng nhiên tỉnh ngộ, chỉ vào Đường Phong nói:

- Trên người ngươi có mặc...

Lời mới còn chưa nói hết, đã hoàn toàn đi đời nhà ma.

Giết hai người Thiên Giai trung phẩm, đối với Đường Phong mà nói cũng không tính là cái gì. Đây mới chỉ là khai vị mà thôi. Cuộc tỷ thí còn náo nhiệt trong mười ngày nữa. Nếu mình không mau chóng thích ứng với nơi này, khắp nơi đều là kẻ địch, là chiến trường, Đường Phong cũng sẽ không cùng hai người huynh đệ Lý gia mà tiêu hao thời gian dài như vậy, đã sớm mang các thủ đoạn ra hết, chỉ giết sau vài giây.

Đánh thử một trận, thu hoạch lớn nhất chỉ có ba mảnh tàng bảo đồ và ba tấm thẻ bài.

Hiện tại, ở đây nồng nặc mùi máu tươi. Hơn nữa, cuộc tranh đấu vừa rồi hẳn là đã gây ra không ít âm thanh, cũng không biết có thể kinh động tới người khác hay không. Tất nhiên Đường Phong không muốn dừng lại làm gì, liền nhặt thẻ bài của hai huynh đệ Lý gia, sau đó nhanh chóng khỏi nơi đây.

Đường Phong đi không đến một nén nhang đích, một người che mặt, thân hình cao to, toàn thân trên dưới lộ ra một vẻ quỷ dị, âm nhu, rõ ràng là một nam tử, chậm rãi bước tới đây. Phía trên tấm che mặt, là hai con mắt đỏ đậm, tràn ngập sát khí máu tanh và giết chóc. Chim chóc bốn phía hình như cũng bị kinh hãi, vội vã bay cao.

Hai tay của người đàn ông vẻ âm nhu cùng tà dị so với người thường lại dài hơn một chút. Hai tay trắng sạch như tuyết lại giống với nữ nhân hơn. Khi đến chỗ này, chỉ liếc mắt nhìn thì thể hai huynh đệ Lý gia, khóe miệng hiện ra một nụ cười nhạt, hừ nhẹ một tiếng, lập tức đánh ra một chỉ.

Thật khiến cho người khác phải khiếp sợ, trong nháy mắt, thi thể của hai huynh đệ Lý gia sau một chỉ, đột nhiên nhúc nhích, nổ tung một tiếng đầy vang dội, sau đó giống như tuyết, máu và thịt loãng ra tụ tập cùng một chỗ.

Vô số máu tích tụ lại thành hai đóa hoa sen máu thật lớn thật lộng lẫy mà lại tràn ngập sự tà ác, khiến cả một phạm vi lớn trở thành địa ngục.

Thân thể người thanh niên có dáng vẻ tà dị run nhè nhẹ, mũi thở gấp gấp, đầy kích động, mở rộng cánh tay, hít vào từng hơi từng hơi một, hít mùi thơm của máu tanh xung quanh. Dù có mái tóc che nhưng khuôn mặt vẫn lộ ra sự sáng khoái và thỏa mãn.

Cuộc tỷ thí mới bắt đầu chưa đến một đêm mà thôi, nhưng bên hông người này, cũng đã giắt hơn mười tấm thẻ bài của các đệ tử gia tộc khác nhau, trên mỗi một tấm thẻ bài đều là vết máu loang lổ. Có thể tưởng tượng được chủ nhân thẻ bài lúc chết đã gặp phải thảm họa như thế nào.

Sau một thời gian thật lâu, người thanh niên với vẻ tà dị mới dần dần ngừng lại, cất bước đi về phía trước, sự lạnh lùng và nụ cười trên miệng càng lúc càng rõ nét.

Đường Phong rời khỏi chiến trường vừa rồi khoảng năm mươi dặm, mới dừng bước, lại tìm kiếm một cây đại thụ với cành lá rậm rạp để ẩn thân, từ không gian mị ảnh lấy ra chiến lợi phẩm vừa có được, kiểm tra vật mà mình vừa thu hoạch được.

Không cần phải nói tới ba tấm thẻ bài kia, chắc chắn là trị giá ba đồng tiền. Còn ba mảnh tàng bảo đồ, lại khiến ánh mắt của Đường Phong sáng ngời.

Theo sự nhận biết của bản thân, ba mảnh bản đồ nhỏ này, thực sự có một mảnh mà mình cần, mặt trái có khắc một chữ thập. Chỉ có điều hiện tại, mình chỉ có hai mảnh, tạm thời còn chưa thể ghép được, căn bản cũng nhìn không ra đầu mối, chỉ có thể nghĩ biện pháp thu hồi được tám mảnh còn lại mới được.

Nhìn lại hai mảnh tàng bảo đồ nhỏ còn lại đích, Đường Phong không khỏi nở nụ cười. Lần này thực sự là quá tốt rồi. Chỉ ở trên cây nghỉ tạm một đêm, mà cũng có thể thu hoạch được.

Điều bất ngờ này khiến Đường Phong cảm thấy hài lòng, không phải bởi vì nguyên nhân nào khác, mà chỉ vì hai mảnh tàng bảo đồ kia lại có thể ghép lại thành một tàng bảo đồ hoàn chỉnh.

Mặt trái mỗi một mảnh bản đồ nhỏ đều có khắc một chữ nhĩ! Hai mảnh này khi ghép lại với nhau, không hề có khe hở nào, hiển nhiên chúng được cắt ra từ chính một tàng bảo đồ hoàn chỉnh.

Trách không được hai người huynh đệ Lý gia muốn đuổi theo đệ tử Lương gia không tha, nghĩ đến việc bọn họ cũng nhận biết được mảnh tàng bảo đồ trên người đệ tử Lương gia là mảnh bản đồ mà bọn họ cần, lại không nghĩ rằng tất cả đều tiện nghi cho Đường Phong.

Tuy rằng, tàng bảo đồ này chỉ địa điểm giấu kho báu chỉ có hai đồng tiền, nhưng cũng là đồng tiền, là tiêu chuẩn trực tiếp để xét đoán thành tích. Tất nhiên, Đường Phong không lý nào lại buông tha.

Rút ra tấm địa đồ mà người đã dẫn mình đi vào Vân Liên Sơn đã đưa, Đường Phong tỉ mỉ đối chiếu một chút giữa tấm bản đồ trên tay và địa đồ Vân Liên Sơn. Hiện giờ địa điểm giấu bảo vật cách vị trí hiện tại của mình cũng không quá xa, đại khái chỉ có mấy chục dặm.

Hiện tại nên đi tìm đồng tiền? Hay chờ chắc chắn gom được đủ số lượng mảnh tàng bảo đồ rồi đi tìm một thẻ?

Cả hai cách đều có cái lợi cũng có cái hại. Sau khi suy nghĩ một lát, Đường Phong quyết định hay là nên đi trước để tìm ra đồng tiền thì hơn. Loại chuyện này phải tiên hạ thủ vi cường, nói không chừng có người mèo mù với được chuột chết, để tìm kiếm đồng tiền thuộc về mình. Nếu như đụng phải loại chuyện này, thì thực sự là một lớn rồi.

Sau khi đã quyết định, Đường Phong lại từ trên cây nhảy xuống, chạy theo hướng tàng bảo đồ đã chỉ dẫn.

Địa đồ đánh dấu cũng không quá chuẩn xác. Thực tế, để tìm địa điểm giấu bảo vật, Đường Phong đã phải đi một thời gian dài. Vòng đi vòng lại trong một phạm vi lớn, Đường Phong mới phát hiện ra một nơi có

dáng vẻ tương tự với hình vẽ trên tảng bảo đồ. Hắn đi qua lật hai tảng đá lên, cúi người xuống thò tay xuống đất, đào trong chốc lát, từ bên trong hiện ra một cái túi.

Khẽ lắc lắc, bên trong truyền đến tiếng leng keng dễ nghe.

Làm được rồi! Đáng tiếc chỉ là hai đồng tiền mà thôi. Lấy đồng tiền từ trong túi ra, Đường Phong tỉ mỉ quan sát một lát. Thứ này nói là đồng tiền, nhưng chất liệu cũng không giống lắm, là đồng mà không phải đồng, đặt vào tay cũng thấy nặng, đại khái là đã bỏ thêm vật liệu gì khác để chế luyện ra, cũng không sợ có người giả tạo.

722. Chương 649: Tọa Sơn Quan Hồ Đấu.

Thu được đồng tiền, Đường Phong tiếp tục tìm kiếm nơi ẩn thân, chuẩn bị dưỡng sức, chờ mấy ngày sau lại đại chiến một hồi.

Trong Vân Liên Sơn, tinh thần đệ tử các gia tộc lớn khác rất khẩn trương, mỗi phút đều phải đề phòng động tĩnh và kẻ địch ở phạm vi xung quanh, hoặc bị người ngầm mưu tính, hoặc là ngầm mưu tính với người khác. Gần như mỗi một phút đều phát sinh ra các cuộc chiến, đã có rất nhiều người chết oan chết uổng. Phần lớn những người này đều là người Thiên Giai hạ phẩm có thực lực thấp không làm được việc gì, rốt cuộc họ tồn tại giống như bia đỡ đạn.

Trong đó cũng có không ít người có ý nghĩ giống như Đường Phong, dự tính ẩn thân, chờ thêm mấy ngày mới hạ thủ. Tuy cách nghĩ của bọn họ không tồi, nhưng tình hình của bọn họ lại không giống Đường Phong.

Mảnh tảng bảo đồ đặt ở trên người bọn họ, chính là một thứ phát tán ra như mùi cá nướng, luôn luôn hấp dẫn sự chú ý của những người khác. Mà Đường Phong lại khác, có không gian mị ảnh tồn tại, mảnh tảng bảo đồ được đặt ở bên trong, căn bản không có truyền ra chút linh khí nào.

Thoảng cái đã hơn năm ngày. Nhiều ngày nay, Đường Phong ngoại trừ trốn ở trên cây nhập định tu luyện, thì nghiên cứu vũ khí, kỹ năng và sức mạnh cương tâm của mình.

Hắn vẫn rất muốn tu luyện Tịch Diệt Chỉ, nhưng đáng tiếc thiếu mất nửa bộ tâm pháp dưới, khiến hắn đành chịu không biết làm thế nào được. Mà sức mạnh cương tâm là duệ kim lực, từ khi ra khỏi Vân Hải Chi Nhài cũng không có tiến bộ gì nhiều. Còn cổ duệ kim còn sót lại tại cương tâm không thể dung hợp hoàn toàn với lực cương tâm, khiến hiện tại hắn chỉ mới khẽ dùng duệ kim lực, đan điền chợt mơ hồ thấy đau. Nhưng cũng được đỡ hơn rất nhiều so với đau đớn ban đầu, cái loại đau đớn ấy tưởng chừng không thể chịu đựng được.

Đường Phong không muốn gây phiền phức cho người khác, nhưng cuối cùng vẫn có người sẽ tới trêu chọc đến hắn. Năm ngày nà, hầu như mỗi một ngày Đường Phong đều gặp phải một vài đối thủ, đoạt lấy mảnh tảng bảo đồ và thẻ bài trên người bọn họ đến. Gặp người cũng biết điều, thì việc lưu bọn họ một mạng cũng không gì là đáng trách. Nhưng nếu biểu hiện của họ giống với hai người huynh đệ Lý gia, không biết tốt xấu như vậy, Đường Phong cũng không ngại đưa bọn họ một đoạn đường. Cảnh giới Thiên Giai hạ phẩm vốn dễ làm cho người khác coi thường, hơn nữa Đường Phong có thủ đoạn sắc sảo, hiện tại các đối thủ chỉ đánh được với hắn không quá mười chiêu.

Hết năm ngày, Đường Phong ngoài ý muốn, thu hoạch được tám tấm thẻ bài và mười mảnh tảng bảo đồ. Lễ vật lớn như vậy làm sao mà kham nổi? Ôm cây đợi thỏ cũng có thể làm được tới mức này, nếu là toàn lực xuất kích, không biết sẽ thu hoạch bao nhiêu nữa.

Điều khiến Đường Phong hài lòng chính là, trong mười mảnh tảng bảo đồ, lại có một mảnh mà mình cần. Còn lại chín mảnh, cũng có thể ghép lại thành vài phần tảng bảo đồ không hoàn chỉnh.

Còn tảng bảo đồ của mình đã thu thập được ba mảnh, còn cần bảy mảnh nữa, cho dù vậy cũng còn xa.

Bây giờ đã tới thời gian nên xuất thủ, trải qua năm ngày giết chóc và đấu loại, đệ tử gia tộc nhỏ có thực lực thấp gần như đều đã bị loại khỏi Vân Liên Sơn, có thể đứng đến bây giờ đại thể đều là người có một chút thủ đoạn, mà trên tay bọn họ đại khái cũng giống mình tích lũy được không ít thẻ bài và mảnh tảng bảo đồ nhỏ. Mặc kệ gặp phải ai sợ rằng cũng có thu hoạch không nhỏ.

Hít sâu một hơi, từ chỗ ẩn thân nhảy xuống, triển khai thân pháp, Đường Phong chạy như bay vào trong núi non trùng điệp, tìm kiếm con mồi mà mình muốn hạ thủ.

Hiện tại, trong tám trăm dặm ở Vân Liên Sơn, còn có chí ít là ba trăm người, muốn tìm kiếm tung tích người khác cũng không phải là một việc khó.

Chạy như bay về phía trước không đến nửa canh giờ, Đường Phong dừng cước bộ, nghiêng tai lắng nghe một lát, rồi chuyển hướng chạy như bay qua bên phải.

Hắn nghe được có tiếng đánh nhau từ bên kia truyền đến, nghĩ có lẽ là hai đệ tử tộc Trang gia đang chiến đấu với nhau. Loại tọa sơn quan hổ đấu là chuyện mà Đường Phong tất nhiên sẽ không muốn bỏ qua. Tốt nhất là hai người liều mạng, cả hai cùng bị thương, để mình kiếm một tiện nghi mới tốt, tránh cho mình còn phải động thủ.

Trong lòng ôm một chút ảo tưởng, Đường Phong rất nhanh liền tiếp cận tới chiến trường, không thấy người chiến đấu, nhưng nghe được một vài tiếng roi gào thét truyền đến, thỉnh thoảng còn vọng tới những tiếng cười tràn ngập sự quyến rũ và yêu kiều một nữ nhân, còn có tiếng hỗn hển, tiếng gọi ầm ĩ của nam tử.

Sao khéo như vậy? Đường Phong cũng không nghĩ mình vừa mới chuẩn bị xuất thủ, tự nhiên lại đụng phải một người quen.

Tiếng roi này, tiếng cười quyến rũ này, sự yêu kiều này hình như là do nữ đệ tử mèo hoang Chung Lộ của Bố gia mới có thể phát ra. Toàn bộ Linh Mạch Chi Địa sợ là không có người khác.

Đường Phong nhớ kỹ, ba tháng trước khi mình mới vừa vào Linh Mạch Chi Địa đã đụng phải nàng. Khi đó thiếu chút nữa mình còn định giết nàng, sau lại nhất thời mềm lòng không hạ thủ được. Đêm hôm đó khi, Chung Lộ vì ham muốn tinh thần thiên nguyên quả của Đường gia đã trực tiếp đánh nhau với Đường Phong. Việc đó cũng cách bây giờ hơn hai tháng rồi.

Lần trước cùng đi với đám Đường Long tới Chung Linh cốc gây rối, Đường Phong cũng không gặp nàng. Căn cứ vào điều tra trước đó biết được, lúc đó nàng làm việc bất lợi, bị Chung Bố Sở phạt đi tới sau núi diện bích. Nếu không phải như vậy, chỉ sợ đêm hôm đó nàng cũng sẽ giống những người khác hương tiêu ngọc vãn.

Di chuyển qua một rừng cây, tất cả mọi việc trước mắt đều có thể nhìn rõ được.

Trong cuộc đang có hai người có không thể giao chiến, trên mặt đất đã có một tử thi, nhìn dáng dấp giống như bị trường tiên thất cổ.

Một người mặc y phục màu đỏ như lửa, vóc người đầy đặn, dáng vẻ của một đại mỹ nữ, dùng hồng tiên ba trượng biến thành dây treo cổ, thất cổ đối thủ mình thông qua các đốt ngón trường tiên. Người này chính là Chung Lộ, chỉ có điều hiện tại gặp nàng, nàng đã không còn ăn mặc bạo lộ giống như trước nữa. Tuy rằng y phục hiện tại tương đối kín đáo, nhưng giơ tay nhắc chân, vẫn lộ ra vẻ phong tình vạn chủng.

Vô Cực Mị Công vừa được thi triển ra, một cái nháy, một nụ cười cũng lộ ra sự hấp dẫn, khiến đối thủ của nàng phải mềm lòng.

Cũng không biết đối thủ của nàng là đệ tử nhà ai, thực lực cũng đạt tới cảnh giới Thiên Giai thượng phẩm. Tuy cảnh giới của hắn tương đồng với Chung Lộ, nhưng sức chiến đấu thực sự lại kém hơn một bậc. Hơn nữa, tâm thần cũng không kiên định, thường xuyên bị nụ cười và sự quyến rũ của Chung Lộ khiến phân tâm, dĩ nhiên chiêu thức càng lúc càng lực bất tòng tâm.

723. Chương 650: Tiện Nghi Mặt Trăng (thượng)

Chung Lộ không hổ danh là một yêu tinh giết người không đền mạng, mặc dù là trong cuộc chiến sinh tử có thể tạo ra các tư thế nổi trội, mồ hôi chảy ra, ánh mắt mê hoặc, giống như một tiểu nữ hài khát vọng sự âu yếm, nhưng hết lần này tới lần khác hạ thủ vô cùng tàn nhẫn, khiến đối thủ của nàng vừa yêu vừa hận.

- Tiểu ca ca, ta không đánh được chứ? Nô gia không còn chút khí lực, người chỉ cần để thứ gì đó trên người gì giao cho ta, chờ cuộc tranh tài lần này kết thúc, người có thể đến Chung gia tìm nô gia thoả thích trên chộc, nô gia có cái gì cũng đều cho người à.

Chung Lộ vội vàng đưa ra ánh mắt đầy quyến rũ.

Người thanh niên kia thiếu chút nữa thì vội vàng đáp ứng, may mắn trong đầu còn có chút trấn tĩnh, thời khắc mấu chốt cắn vào đầu lưỡi, oán hận nói:

- Kỹ nữ thối tha, đã sớm nghe nói người có hình dáng phóng đảng, hôm nay vừa thấy quả nhiên chẳng khác gì hồ ly tinh! Người giết huynh đệ ta, xem ta thay gia tộc lấy tính mạng của người ra sao? Xem chiêu!

Bị người mắng một câu, cũng không thấy Chung Lộ hối hận, da mặt quả thực dày đến mức hiếm thấy trên thế gian.

Tiếng cười khanh khách thanh thúy dễ nghe từ trong miệng truyền ra, đối mặt với sự tấn công mạnh mẽ như bị phát điên của đối thủ, nàng vẫn có thể ứng phó một cách thành thạo.

Vừa đánh, vừa tạo ra đủ các động tác tư thế đầy kích động khiến cho huyết mạch sôi sục. Những động tác rất tinh xảo, cũng không cần phải cố gắng bày ra, mà là tự nhiên để lộ, hết lần này tới lần khác chính những động tác rất tinh xảo này, làm nổi bật vóc dáng yếu điệu vô cùng mềm mại của nữ nhân, cùng với tiếng thở dốc rất nhỏ như có như không phát sinh từ trong khoang mũi của Chung Lộ giống như tiếng rên rỉ, đủ để cho phần lớn nam nhân phải điên cuồng.

Đường Phong trốn ở một bên thấy vậy không khỏi có chút ngoài ý muốn mà nhú mày.

Thực lực của người này so với ba tháng trước đã tăng tiến rất nhiều. Nhớ rõ, ba tháng trước, khi mình gặp nàng, sự mị hoặc của nàng luôn luôn là một bộ dạng gắng sức để biểu hiện ra ngoài, cũng không thực sự hài hòa. Nhưng ba tháng sau, nàng lại có thể đem tư ưu thế của mình hoàn toàn dung hợp trong chiêu thức, mây bay nước chảy lưu loát sinh động, không có chút cảm giác pha trộn nào.

Như vậy không biết thời gian ba tháng này, rốt cuộc Chung Lộ đã gặp phải điều gì có thể khiến nàng lĩnh ngộ được công pháp của mình tới như vậy.

Cuộc chiến đấu rất nhanh tiến vào giai đoạn gay cấn. Chung Lộ cầm hồng tiên trên tay, chơi đùa với hồng tiên ba tháng tới xuất thần nhập hóa, mà tâm tính đối thủ của nàng dao động bất định, vừa vội vàng muốn báo thù rửa hận cho huynh đệ mình đã chết thảm, căn bản không phát huy được thực lực của bản thân. Tình cảnh khó khăn thường bị Chung Lộ làm cho luống cuống tay chân, cố tình không muốn nhìn dáng vẻ phóng đảng của Chung Lộ, nhưng hết lần này tới lần khác đối diện với đẹp cùng với những tư thế đầy quyến rũ thì thấy xấu hổ, đôi môi đỏ mọng còn tản ra sự hấp dẫn vô hạn, khiến hắn cảm thấy vô cùng hối hận.

“Phốc” một tiếng, chiếc roi của Chung Lộ hóa thành côn, ba đoạn roi hồng mang theo khí thế xé trời, trực tiếp cuốn vào chân đối thủ. Cũng may, đối thủ của nàng phản ứng cũng tương đối nhanh, nhấc chân, vội vàng tránh ra. Hồng tiên liền đập một cái xuống mặt đất tạo ra một tiếng động lớn đến, bụi trần ngập.

Kia nam tử vừa nhìn vũ khí trên tay Chung Lộ vút ra, tạm thời không lực công kích, sắc mặt vui vẻ, cầm kiếm chém tới, cũng không để ý tới Chung Lộ lại nũng nịu cười với hắn, cùng lúc đó, một kinh phong từ phía sau kéo tới.

Không tốt! Người thanh niên này cảm thấy có sự bất thường thì đã muộn. Vừa rồi, trường tiên cắm vào trong đất như dây kéo đánh xuyên qua mặt đất, mượn lớp bụi để che giấu, từ phía sau hắn kéo tới.

Hoảng loạn, người thanh niên này vội vã quay người, giơ kiếm ngăn lại, nhưng tay hắn vừa mới giơ lên, bị cương khí trên hồng tiên đâm vào trên vai của hắn.

Một tiếng vang nhỏ, cùng với tiếng kêu rên người thanh niên này. Cánh tay phải của hắn bị hồng tiên đâm thủng một lỗ đầy máu, toàn bộ xương cốt ở vai đều bị chấn động.

Chung Lộ đắc ý không buông tha, bàn tay đẹp liền vẫy một cái, hồng tiên tạo thành mấy vòng tròn, trực tiếp trói người thanh niên kia thành một khối. Người thanh niên kia còn muốn vận công phản kháng, nhưng chiếc roi này của Chung Lộ cũng không phải là vật bình thường, đã bị nó trói lại, sao có thể phản kháng được?

Một sức mạnh truyền đến, người thanh niên kia bị trói như cái bánh chưng trực tiếp bị kéo tới trước mặt Chung Lộ. Hắn thấy được một chút sát ý trong nụ cười mê hoặc của Chung Lộ, một nụ cười giết người không đèn mạng.

- Tiểu ca ca, nô gia đưa người tới gặp huynh đệ của người, lặc lặc!

Chung Lộ vừa cười, vừa đẩy ra một chưởng, trực tiếp đánh vào ngực người thanh niên kia.

Thân thể người thanh niên kia bị chấn động mạnh mẽ, hắn vốn còn đang cố hết sức để phản kháng, nháy mắt, thân hình trở nên thống khổ, thất khiếu đầy máu, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, kinh ngạc nhìn Chung Lộ, dùng hết sức lực cuối cùng tức giận mắng một câu:

- Kỹ nữ... Thối tha!

Trong nháy mắt, sắc mặt Chung Lộ liền lạnh xuống, vẻ quyến rũ bị thay thế bởi sự băng giá, giống như một ngọn núi tuyết ngàn năm, toàn thân tản ra sự lạnh lùng đến mức ớn lạnh.

Sau một khắc, trường kiếm trên tay nàng đập mạnh lên người thanh niên, dường như nàng đã phát điên, vừa chém lung tung lên thân thể hắn, vừa cắn răng mắng:

- Nếu không phải bởi những nam nhân xấu xa như các người, ta đâu bị đẩy tới tình cảnh như hôm nay? Ta không phải, ta không phải!

Tiên huyết vậy ra, người thanh niên hiện giờ gần như ngọn đèn hết dầu lại bị Chung Lộ làm như vậy, sao có thể sống được nữa? Trên người đều có vô vàn vết thương, ngửa mặt té ngã xuống, cũng không đứng dậy nổi.

Sau khi hung hăng phát tiết một hồi, Chung Lộ mới chậm rãi ngừng lại, thở phì phò từng tiếng từng tiếng một, vết hồng tiên đầy máu và trường kiếm xuống dưới mặt đất, kinh ngạc đứng tại chỗ, đột nhiên lại cảm giác mình giống như bị thần kinh cười khổ một tiếng, rồi ngồi bệt xuống dưới đất.

Số phận của mình giống như xiềng xích trên người đã không có sức mà thoát khỏi, sẽ chết, hoặc là sống trong sự kinh bỉ của người khác. Ngoài điều đó ra, không có lựa chọn nào khác.

Phía sau truyền đến đích tiếng bước chân rất nhỏ, kéo Chung Lộ từ mê man tỉnh lại. Nàng giống như một con chim sợ cành cong, vội vã từ trên mặt đất nhảy dựng lên, giữ chặt hồng tiên ba trượng, xoay mặt nhìn chăm chăm về hướng có tiếng bước chân truyền đến.

Sau một khắc, nàng liền thấy được một khuôn mặt quen thuộc, chậm rãi từ bên kia đi qua đây.

- Là người?

724. Chương 650: Tiệp Nghi Mặt Trắng (hạ).

Ánh mắt Chung Lộ sáng ngời, trong giọng nói có chút kích động, lại có cả sự căm thù, còn mang theo vài điều bí mật không thể nói rõ. Người này, chính là người thanh niên này, ba tháng trước thiếu chút nữa đã giết chết mình, lại không ngại cực khổ chiếu cố cho mình. Một người tương đối bá đạo lại làm cho người khác không thể nhìn thấu được.

Nhìn hắn, Chung Lộ lại nghĩ tới cảnh ngộ lần trước, Trong cơn giông tố, hắn nằm ở trên người mình, bị kiếm đâm vào trong ngực, cũng dùng thân thể không tính rộng rãi thay chính mình che gió mưa.

Trên ngực mơ hồ có cảm giác đau! Đó là lần đầu tiên, có người thay mình che mưa mưa chắn gió, cho dù chẳng qua chỉ là một trùng hợp.

Đường Phong nhìn thi thể trên mặt đất, lại nhìn Chung Lộ, tóc và y phục của cô có chút mất trật tự, khẽ cười một tiếng nói:

- Thật là vô cùng thảm liệt.

Sắc mặt Chung Lộ chợt đỏ lên, trong mắt hiện lên chút hoảng loạn, mở miệng hỏi:

- Người đầu thấy được?

Đường Phong nhún vai:

- Không sai biệt lắm đi.

Lúc hắn đến nơi đây, trên mặt đất đã có một người chết, nhưng trận chiến của Chung Lộ và người thứ hai thì hắn đều nhìn thấy rõ ràng.

Chung Lộ có chút không tự nhiên, quay đầu đi. Trước mặt bất cứ nam nhân nào nàng đều cảm thấy tràn ngập sự tự tin, bởi vì nàng biết, không có người nam nhân có thể chống lại được sự mê hoặc của mình. Nhưng hết lần này tới lần khác, chỉ ở trước mặt người này, nàng lại không dám có bất cứ hành vi càn rỡ nào, thậm chí có thể nói là có chút tự ti, ngay cả hắn hiện nay mới chỉ là Thiên Giai hạ phẩm. Vừa rồi, mình nói lỗ mãng như vậy, sợ rằng đã bị hắn nghe hết cả rồi? Ha ha, mình vốn là là một người mà ai cũng có thể làm chồng, đây là chuyện mà toàn bộ Linh Mạch Chi Địa đều biết đến. Hiện tại lại lo lắng lo lắng làm cái gì đây?

- Thì ra người cũng là thành viên tham chiến.

Chung Lộ cẩn nhẹ vào môi, ngẩng đầu nhìn Đường Phong, hỏi:

- Người là đệ tử nhà nào?

- Đường gia!

Đường Phong đem thẻ bài bên hông lật ra đưa về phía trước.

Chung Lộ biến sắc, lẩm bẩm nói:

- Dĩ nhiên là Đường gia!

Ấn oán hai nhà Đường Chung đã đến mức không chết không dừng rồi. Hôm nay, đệ tử tham chiến của hai nhà Đường Chung đích nếu đã phải đụng mặt, nhất định sẽ liều mạng người chết ta sống. Nhưng Chung Lộ lại phát hiện, căn bản mình không thể xuống tay đối với hắn.

- Người muốn đánh với ta sao?

Đường Phong nhìn nàng mở miệng nói:

- Nếu như muốn đánh, ta có thể phụng bồi.

Chung Lộ có chút buồn bực, ngẩng đầu trừng mắt nhìn hắn, nhếch môi, càng không ngừng ngấm ngĩa trường tiên trên tay mình, căm giận nói:

- Không đánh, ta không phải đối thủ của người!

Đối với điểm này, trong lòng Chung Lộ biết rõ ràng. Một màn ba tháng trước, nàng vĩnh viễn cũng không quên được, tên thanh niên này mới chỉ Thiên Giai hạ phẩm lại dễ dàng khiến nàng ngã trên mặt đất. Hôm nay, tuy đã qua ba tháng, công pháp của mình có tăng tiến, cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn.

Loại vất vả mà không thu được kết quả tốt, Chung Lộ sao có thể nguyện ý làm?

- Vạy giao thứ đó ra đây đi.

Đường Phong thần nhiên nhìn nàng, mở miệng nói. Trong giọng nói lại chứa một loại uy lực không thể kháng cự.

Chung Lộ chán nản! Nghĩ tới khổ cực trong năm ngày qua, nàng đã thật vất vả đi khắp nơi bắt giết đối thủ, rốt cục kiếm được không ít thẻ bài và mảnh tảng bảo đồ, mắt thấy có thể giành hạng nhất trong cuộc tranh tài này, nhưng hiện tại tự nhiên lại đụng phải một đối thủ mà mình không thể chống cự, mà hắn lại muốn mình dùng hai tay dâng chiến lợi phẩm đưa lên.

- Người vẫn bá đạo như vậy!

Chung Lộ oán hận nhìn hắn:

- Làm cho người ta phải chán ghét!

Đường Phong mắt điếc tai ngơ, chỉ nhìn nàng.

- Nói cho ta biết tên của người!

Chung Lộ nghĩ mình thực sự quá thiệt thòi, đối phương đối với mình thì hoàn toàn hiểu rõ, ngược lại bản thân mình ngay cả danh tính của người khác cũng không biết, cứ như vậy mà giao ra chiến lợi phẩm, nàng sao có thể cam tâm?

- Đường Phong!

Chung Lộ nghiêng rằng, trong lòng hận muốn chết, nhưng không biết làm thế nào, vừa rút mảnh tàng bảo đồ từ trong người ra đưa về phía Đường Phong nhưng khi đưa qua, ngoài miệng nói:

- Người chỉ biết ăn hiếp người khác thôi sao? Những cái này đều là do ta đoạt được.

Đường Phong khẽ cười một tiếng:

- Có thể lưu lại thẻ bài của người. Hiện tại còn cách kỳ hạn của cuộc tỷ thí đầu tiên là năm ngày nữa. Người có thể tiếp tục cướp giật. Bất quá nghìn vạn lần đừng... Để ta gặp phải, bằng không người chỉ có thể làm giá y cho ta mà thôi.

- Cái này xem như là bố thí?

Chung Lộ ném hết các mảnh tàng bảo đồ, lại đem một chuỗi dài thẻ bài từ bên hông gỡ xuống.

- Tùy người muốn nghĩ thế nào cũng được, hiện tại người có thể đi.

Đường Phong nhìn nàng khoát tay áo.

Chung Lộ nhìn hẩn thật sâu, đột nhiên nhoẻn miệng cười, mở miệng nói:

- Đường Phong, ta sẽ nhớ kỹ tên của người.

Nụ cười này, không mang theo chút nào mỉa mai công nào, lộ ra hoàn toàn rất tự nhiên, ngược lại khiến cho toàn thân Chung Lộ lộ vẻ thuần khiết.

Nói xong, nàng liền quay người, đi sâu về phía rừng cây.

Nhìn theo hình bóng của Chung Lộ, Đường Phong chậm rãi lắc đầu, đi ra phía trước, nhặt mấy thứ đồ lên. Kiểm kê một hồi, Đường Phong không khỏi vui mừng. Năm ngày này, chỉ sợ Chung Lộ đã bỏ ra không ít sức lực, ở đây nàng có hơn hai mươi lăm tấm thẻ bài, và có ba mươi hai mảnh tàng bảo đồ.

Hiện tại, như đã nói ở trên, trong năm ngày, Đường Phong thu hoạch được tổng cộng có ba mươi sáu tấm thẻ bài, mà mảnh tàng bảo đồ thì có bốn mươi lăm mảnh, trong đó có hai mảnh đã ghép xong, đồng thời đã tìm kiếm được hai đồng tiền.

Về phần mảnh nhỏ còn lại, Đường Phong cũng ghép thử một hồi, tuy rằng không thể ghép thành bản đồ hoàn chỉnh, nhưng nhiều mảnh tàng bảo đồ như vậy, ghép lại dù linh tinh một chút, sẽ tìm được một hai mảnh nhỏ liền có thể hoàn thành là được.

Xem ra cuộc tỷ thí lần này cũng không phải quá phiền phức. Đường Phong không khỏi tự tin hơn nhiều.

Năm ngày, bản thân hẩn căn bản không chịu xuất bao nhiêu lực, giờ thu được như nhiều vậy, năm ngày sau chỉ cần hơi nhẹ nhàng một chút, cũng sẽ không quá kém. Tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng Đường Phong không dám lơ là. Hẩn biết trong Vân Liên Sơn hiện giờ vẫn có mấy đối thủ vô cùng khó chơi.

Cả ngày trời, Đường Phong đều chạy loạn bên trong núi non trùng điệp, tìm kiếm nơi phát ra dao động của mảnh tàng bảo đồ, qua đó xác định được vị trí của đối thủ.

Nếu đã quyết định ra tay, Đường Phong tất nhiên sẽ không bảo lưu chút nào nữa, sau khi cảm nhận phô thiên cái địa truyền đi, đạt tới được cảnh giới thiên nhân hợp nhất, cũng khiến cho cảm nhận của Đường Phong nhạy bén hơn nhiều so với người thường, phạm vi điều tra cũng lớn hơn.

725. Chương 651: Cạm Bẫy (thượng).

Dao động trên mảnh tàng bảo đồ này đã chỉ rõ phương hướng cho Đường Phong, khiến hắn mất chút ít khí lực là có thể tìm được mục tiêu để hạ thủ.

Một gã Thiên giai hạ phẩm, ở trong Vân Liên Sơn lại khuấy đảo lên một hồi tinh phong huyết vũ, phàm là

Đạt được mảnh tàng bảo đồ tuy rằng dễ dàng, nhưng Đường Phong biết lần này mình đã chọc vào tổ ong vò vẽ, ba gã địch nhân mai phục ở một bên kia không lý gì mà để cho mình rời đi. Trong nháy mắt ngay đắc thủ, Đường Phong liền phát giác bốn phía truyền đến tiếng y phục cọ sát, ba địch nhân kia phản ứng cũng khá nhanh chóng, bày ra thế vây kín ba mặt, cương khí cùng sát chiêu lạnh thấu xương nhất tề công tới Đường Phong.

Ba người này vừa động thủ, Đường Phong liền cảm giác được không khí quanh thân như đông cứng lại, áp lực hung mãnh từ trên trời giáng xuống, da thịt toàn thân trở nên lạnh lẽo.

Dĩ nhiên lại là hai cao thủ Thiên giai thượng phẩm cùng một Thiên giai trung phẩm! Sắc mặt Đường Phong trầm xuống, nguyên bản ý niệm ban đầu chỉ định cướp lấy mảnh tàng bảo đồ rồi bỏ chạy trong nháy mắt liền vất đi, vội vàng rút ra Độc Ảnh Kiếm, cũng không quay đầu lại, lật tay vẩy ra một kiếm. Ở trước mặt có ba địch nhân thực lực như vậy, mình muốn chạy trốn sợ rằng cũng còn phải phí khá nhiều công sức mới được.

“Keng” một tiếng vang nhỏ truyền đến, Đường Phong không chút sứt mẻ, ngược lại phía sau lưng hắn, người cầm kiếm đánh tới kinh hô một tiếng, thân thể yếu diệu bịch bịch bịch lui lại vài bước.

Mà hai người còn lại nhân cơ hội đó giết tới bên người Đường Phong, một trái một phải, quyền phong chưởng kinh hung hãn tàn nhẫn đánh úp về phía thân thể Đường Phong, một đánh vào eo, một đánh vào cổ, đều là hạ thủ về phía bộ phận yếu ớt nhất của thân thể, công kích còn chưa tới, cương phong đã thét gào, đâm vào khiến da thịt Đường Phong cũng thấy đau rát.

Trong lúc nguy cấp, Đường Phong không sợ hãi chút nào, Độc Ảnh Kiếm vẩy ra đóa đóa kiếm hoa, độc khí ban lan năm màu tràn ngập khắp xung quanh, bao vây hắn và cả mọi người bên trong độc vụ.

727. Chương 652: Lũ Lụt Tràn Vào Long Vương Miếu (thượng).

- A?

Một âm thanh nghi hoặc rất nhỏ truyền vào tai Đường Phong, nguyên bản Đường Phong chuẩn bị thi triển ra sát chiêu sau khi nghe thấy âm thanh này, đồng tác cũng liền dừng lại.

Tuy rằng thu liễm sát chiêu, nhưng công kích của hai người đối phương đã tới, bất đắc dĩ Đường Phong chỉ có thể ra tay ngăn chặn, trong độc vụ bao bọc, ba người giao thủ mấy chiêu rồi vội vã tán đi công lực, thối lui về phía sau.

Đường Phong còn chưa kịp thấy rõ những người này rốt cuộc là ai, bên hông một luồng kiếm khí đã đánh tới, chính là người vừa rồi bị mình lật tay một kiếm đánh bay, trong tiếng kiếm minh còn xen lẫn một chút âm thanh mê hoặc tâm thần.

Thanh âm này là... Hoan Ca Kiếm? Trong nháy mắt Đường Phong liền minh bạch ba người này rốt cuộc là ai.

- Lục muội dừng tay!

Một thanh âm quen thuộc bỗng nhiên vang lên, chặn ngang chiêu thức người cầm kiếm đang công kích tới Đường Phong. Khi người cầm kiếm nghe thấy vậy cũng mạnh mẽ rút kiếm về, lui lại phía sau hai bước, kinh ngạc nhìn về phía trước.

Cho tới bây giờ, Đường Phong mới cùng ba người này chính thức đối diện, quan sát kỹ nhau một phen, không khỏi đều lộ ra nụ cười khổ.

Ba người này không phải ai khác, chính là vài đệ tử Đường gia, Đường Long, Đường Tử Thư cùng Đường Điểm Điểm.

Vừa rồi động tác Đường Phong thực sự quá nhanh, khiến cho bọn họ chưa kịp nhìn thấy dáng dấp người tới liền ra tay công kích, Đường Phong căn bản cũng không nghĩ tới ở chỗ này lại gặp được người nhà, lúc phản kích lại cũng đầu nghì nhiều đến thế?

- Thập thất đệ?

Đường Điềm Điềm nhìn rõ khuôn mặt Đường Phong, không khỏi kinh hãi hô lên một tiếng, cầm Hoan Ca Kiếm vào vỏ, vọt tới bên người Đường Phong đâm hấn một quyền, oán trách nói:

- Người lại dám động thủ với Lục tỷ hả?

Đường Phong bắt đắc dĩ cười khổ nói:

- Ta đâu có biết là các người chứ!

- Quả thực là lũ lụt tràn vào long vương miếu, người một nhà mà lại không nhận ra nhau!

Về mặt Đường Tử Thư rất ngượng ngùng, bọn họ ở chỗ này dùng mảnh tàng bảo đồ bố trí mai phục, từ đầu tới giờ vẫn tiến triển rất thuận lợi, không nghĩ rằng lần này lại câu dẫn Đường Phong tới đây.

Đường Long xoa xoa nắm đấm của mình, ánh mắt sáng quắc nhìn Đường Phong, tán thán nói:

- Thập thất đệ quả nhiên hảo công phu!

Vừa rồi hấn cùng với Đường Phong liều mạng mấy chiêu, nắm đấm giờ vẫn còn tê dại, cũng hơi chút cảm thụ được bản lĩnh chân thực của Đường Phong. Tuy rằng hấn vẫn luôn đoán thập thất đệ chỉ có tu vi Thiên giai hạ phẩm này nhưng thực lực bất phàm, lại không nghĩ rằng đến khi chân chính giao thủ mới phát hiện hấn so với tưởng tượng của mình còn lợi hại hơn nhiều.

- Trước khoan hãy nói, nơi này không thích hợp ở lâu, hãy tìm một nơi yên tĩnh đã!

Đường Tử Thư nhìn hai bên một chút, lên tiếng đề nghị.

Mấy người thu thập sơ qua một phen, hướng về phía nam chạy đi mười dặm, lúc này mới dừng lại. Đường Phong trả lại cái bọc cướp được lúc trước cho Đường Tử Thư, tuy rằng mấy thứ này giá trị rất cao, nhưng dù sao cũng là huynh đệ nhà mình, Đường Phong đâu thể tùy tiện cướp giật?

Nói chuyện giản lược với nhau một lúc Đường Phong mới biết ba người bọn họ ở ngay ngày tỷ thí thứ ba liền đã gặp được nhau, sau đó dưới đề nghị của Đường Tử Thư, lấy đồng mảnh tàng bảo đồ này làm mồi nhử, hấp dẫn những kẻ mắc câu đến mai phục đoạt lấy chiến lợi phẩm.

Mấy ngày nay, mỗi lần bọn họ buôn bán có lời liền đổi một địa điểm khác, lúc mới đầu số mảnh tàng bảo đồ tích góp được cũng không nhiều lắm, dao động phát ra cũng không tính là quá mạnh mẽ, hơn nữa địch nhân cũng không cường đại, đều ứng phó dễ dàng như thường.

Thế nhưng càng về sau, lượng mảnh tàng bảo đồ trên tay ngày càng nhiều, địch nhân bị hấp dẫn cũng nhiều lên, thực lực càng cao hơn, khiến cho ba người bọn họ vừa hạnh phúc lại vừa khổ não, nếu không phải ba người cùng nhau hành động, chỉ sợ sớm đã bị người ta cướp trắng tay rồi.

Ngày hôm qua ba người còn đụng phải Trang Tú Tú của Trang gia, suýt nữa đại chiến một hồi, cũng may song phương đều hiểu rằng không thể dễ dàng trêu chọc vào nhau được, sau khi đối diện một lát, Trang Tú Tú liền rời đi, khiến cho ba người Đường Long cảm thấy vô cùng bất đắc dĩ. Ba người liên thủ, cho dù có thắng được Trang Tú Tú sợ rằng cũng phải trả một cái giá không nhỏ, việc này đối với cuộc tỷ thí kế tiếp không có chỗ tốt nào cả.

Loại cạm bẫy dùng mảnh tàng bảo đồ này làm mồi nhử, tuy rằng chỉ cần sáng suốt một chút đều sẽ phát hiện ra, nhưng người tham gia tỷ thí, sao có thể ngăn cản được sự mê hoặc của nhiều mảnh tàng bảo đồ đến vậy? Mặc dù biết có nguy hiểm, là cạm bẫy, nhưng vẫn cố ôm một tia may mắn lao tới cướp đoạt, kết quả trước sau toàn bộ đều thua dưới tay ba người Đường Long.

Ba người đạt được chiến quả không nhỏ, mấy ngày qua cướp đoạt hơn ba mươi tấm yêu bài cùng hơn bốn mươi mảnh tàng bảo đồ. Thành tích thế này đã rất không tồi rồi, nếu không phải Đường Phong cướp được chiến lợi phẩm của Chung Lộ, chỉ sợ cũng không thể sánh bằng.

- Thập thất đệ thu hoạch thế nào?

Lòng hiếu kỳ của Đường Điềm Điềm rất nặng, cũng không suy nghĩ nhiều, trực tiếp mở miệng hỏi.

Đường Phong cười một tiếng, không biết nên trả lời thế nào. Trên tay mình hiện tại yêu bài có khoảng năm mươi tấm, mảnh tàng bảo đồ cũng tầm sáu bảy mươi, loại thành tích khiến người ta khiếp sợ này nếu như nói ra, phỏng chừng sẽ khiến ba người không tài nào tiếp thu nổi mắt.

Đường Tử Thư quan sát một hồi, hơn nữa phát hiện trên người Đường Phong căn bản không có chút dao động mảnh tàng bảo đồ nào, còn tưởng rằng hắn bị người ta cướp mất, không khỏi lên tiếng an ủi:

- Không sao, nếu thập thất đệ đã tới, hai ngày còn lại huynh đệ tỷ muội chúng ta bốn người liên thủ, chắc chắn sẽ có thu hoạch, cũng không biết thành quả của đại ca thế nào, có lẽ cũng không ít đâu!

Đường Phong kiên trì nói:

- Kỳ thực... Ta cũng đã cướp được một ít mảnh tàng bảo đồ!

Nói rồi, Đường Phong lấy ra những mảnh tàng bảo đồ từ trong Không Gian Mị Ảnh.

Dao động linh khí nồng nặc truyền đến, so với dao động từ trong cái bọc của ba người Đường Long còn cường liệt hơn rất nhiều, miệng Đường Tử Thư há hốc đứng ngây tại chỗ, Đường Điểm Điểm cũng dần mặt nhìn một đồng mảnh nhỏ xuất hiện, mí mắt Đường Long kịch liệt nháy lên mấy cái.

Tràng diện nhất thời yên tĩnh không gì sánh được, ngay cả tiếng hít thở cũng bị đè nén đến mức tận cùng, lồng ngực mỗi người đều truyền đến âm thanh nhảy lên bình bịch.

- Chỉ có như vậy!

Đường Phong ho nhẹ một tiếng, hắn không có ý khoe khoang chút nào, chẳng qua đồng mảnh tàng bảo đồ trên tay mình, rất nhiều mảnh không thể xếp thành hoàn chỉnh, hắn lấy ra cũng chỉ muốn đổi lấy vài mảnh cùng với Đường Long bọn họ mà thôi.

728. Chương 652: Lũ Lụt Tràn Vào Long Vương Miếu (hạ).

- Thập thất đệ...

Đường Điểm Điểm chớp chớp đôi mắt to, nhìn tròn trọc vào đồng mảnh tàng bảo đồ trên mặt đất, ngoài miệng lẩm bẩm nói:

- Đây

Chỉ là một mảnh tàng bảo đồ, Đường Phong còn chưa để ý, có thể sử dụng một mảnh tàng bảo đồ vô dụng đổi lấy cơ hội vào cốc, vậy cũng không thua thiệt. Bất quá tên đệ tử Bồ gia này lại làm được một cuộc mua bán lớn, một người đi vào nộp một mảnh tàng bảo đồ, bên trong sơn cốc nhiều người như vậy, thu hoạch của hắn e rằng cũng không ít.

Từ trong Không Gian Mị Ảnh lấy ra một mảnh tàng bảo đồ vô dụng đối với mình giao cho đệ tử Bồ gia này, đối phương mới nghiêng người mở đường nói:

- Người có thể đi vào rồi!

Từng tiếng thở dài từ trong cốc truyền đến, hiển nhiên đám người này rất hy vọng Đường Phong sẽ không giao nộp một mảnh tàng bảo đồ, để cho bọn họ thừa cơ hội cướp đoạt.

Vào trong cốc, Đường Phong cũng không buông lỏng cảnh giác, tuy rằng nơi này vô cùng tương hòa, nhưng ai dám khẳng định sẽ không phát sinh chuyện ngoài ý muốn. Quay đầu nhìn trái nhìn phải, ở đây bóng người tầng tầng lớp lớp, chỉ ít cũng không dưới bảy tám mươi người tụ tập.

Mà những người này có rất nhiều kẻ bày một quầy hàng nhỏ trước mặt mình, để những mảnh tàng bảo đồ bản thân không dùng được trên đó, chờ người khác tới đổi. Đường Phong tùy ý đi tới quầy hàng trước mặt một người, phát hiện phía trên cũng có đến bảy tám mảnh tàng bảo đồ, sau khi tỉ mỉ kiểm tra từng mảnh một, Đường Phong nhất thời phát hiện trong đó vừa vặn có một khối mà mình cần dùng tới.

Tuy rằng phát hiện ra được một mảnh tàng bảo đồ hữu dụng, nhưng Đường Phong vẫn biểu hiện ra thần sắc tỉnh bơ. Trước khi chưa hiểu rõ được tâm tư người khác mà biểu hiện quá mức vội vàng, rất dễ bị đề nghị ra chặt chém, đây mãi mãi là chân lý bất biến.

Lặng lẽ ngược mắt nhìn chủ quầy, Đường Phong không khỏi sửng sốt, bởi vì hắn phát hiện chủ quầy này dĩ nhiên lại là nữ tử, vừa rồi chỉ mãi quan sát mảnh tàng bảo đồ, vẫn hồn nhiên không chú ý, đến giờ mới nhận ra nàng lại là một mỹ phụ niên kỷ chưa quá ba mươi.

Mỹ phụ này vận một bộ áo sam màu tím, hạ thân là một chiếc quần màu lục, bên hông quần ngang một chiếc váy ngắn, vóc người đầy đặn nuốt nà, mái tóc đen tuyền được vén ra sau vấn thành một búi, phối hợp với một thân quần áo thoát nhìn qua vừa đoan trang lại vừa linh động.

Khi Đường Phong ngược mắt nhìn nàng, nàng cũng có phần hứng thú đánh giá Đường Phong, hai mắt chạm nhau, mỹ phụ này thoải mái nhoẻn miệng cười với Đường Phong, đôi mắt long lanh câu hồn đoạt phách cong veo thành hình trăng khuyết, lộ ra phong tình vạn chủng.

Đường Phong không khỏi thấy mặt mình đỏ lên một chút, hiện tại bản thân đang ngồi xổm ngay trước mặt người ta, hơn nữa khoảng cách thật sự có chút gần, gần đến mức thậm chí còn có thể ngửi được mùi hương trên người nàng.

- Tiểu huynh đệ coi trọng cái gì vậy?

Mỹ phụ khẽ hé đôi môi đỏ mọng, kiều diễm ướt át nói.

Đường Phong gật đầu, nguyên bản hắn còn muốn giở trò dục cảm cố túng, hiện tại thấy người ta vừa thẳng thắn vừa thành khẩn như vậy, hắn cũng chẳng thèm tính toán chi li, vươn tay cầm lấy một mảnh tàng bảo đồ nói:

- Đổi ra sao?

Mỹ phụ cười cười nói:

- Một mảnh đổi một mảnh, giao dịch rất công bằng!

Quả thực là công bằng, Đường Phong lại lấy từ trong lòng ra một mảnh tàng bảo đồ vô dụng đưa tới trước mặt nàng, rồi cất mảnh mình vừa chọn đi, ngay khi hắn chuẩn bị đứng dậy ly khai, mỹ phụ liền đưa tay ngăn hắn lại:

- Khoan đã!

- Sao vậy?

Đường Phong quay đầu nhìn đối phương.

Trên trán mỹ phụ nhú lại như đang tranh đấu điều gì đó, nghĩ ngợi trong chốc lát rồi nói:

- Không có gì, chỉ là muốn nhắc nhở người cẩn thận một chút.

Đường Phong liếc nhìn nàng một cái thật sâu, lát sau mới ôm quyền nói:

- Đa tạ!

Sau đó xoay người đi hướng về phía những quầy hàng khác.

Đường Phong không nhận ra nữ nhân này, thế nhưng nếu như nàng đã là cao thủ Thiên giai thượng phẩm, hơn nữa còn có thể kiên trì cho tới hôm nay đồng thời thu hoạch hậu hĩnh như vậy, chắc rằng thực lực nhất định sẽ không quá thấp. Cũng không biết nàng rốt cuộc muốn nói với mình điều gì, nhưng bởi vì một vài nguyên nhân mà lại thôi.

Trong tỷ thí gia tộc, số lượng nữ tử rất ít, mặc dù có loại thiên chi kiêu tử như Trang Tú Tú tham gia, cũng có loại Thiên giai bất nhập lưu như Đường Điểm Điểm, nhưng tổng thể mà nói, nữ nhân chiếm tỷ lệ cũng không lớn, mà nữ nhân có thể đạt được thành tích không tệ lại càng ít hơn. Giống như nữ nhân vừa rồi, trong trận tỷ thí kế tiếp phỏng chừng vẫn còn có thể đạt được thành tựu.

Một mạch đi vòng quanh trong cốc cả nửa ngày, hầu như mỗi một quầy hàng Đường Phong đều đã ghé mắt qua, thấy mảnh tàng bảo đồ nào hữu dụng là lập tức đổi lấy, cuối cùng cũng có thể ghép lại thành ba tấm tàng bảo đồ hoàn chỉnh.

Lần này, trên tay đã có tới tám tấm hoàn chỉnh, loại chiến quả thế này không thể nói là không phong phú. Cũng may là Đường Phong mới có thể ghép được nhiều tấm như thế, đổi vào người khác, mặc dù ở nơi này có thể an tâm giao dịch cũng không thể nào đạt tới được trình độ như vậy. Bởi vì mảnh tàng bảo đồ trên tay hắn là hội tụ toàn bộ chiến quả của cả Đường gia, số lượng không nhỏ, đến lúc muốn giao dịch cũng dễ dàng hơn nhiều.

Có nhiều tàng bảo đồ như vậy, chỉ cần tìm được số đồng tiền cất giấu trong đó, hơn nữa cộng thêm lượng yêu bài mà mình thu được, lần này thành tích hẳn là không tệ cho lắm.

Tâm tình không khỏi cảm thấy thoải mái, thả bước chậm rãi tiến lại gần một quầy hàng.

Quầy hàng này cách những người khác hơi xa một chút, chủ quầy là một nam nhân niên kỷ không quá ba mươi, bộ dáng mặt mày ủ dột, so với những quầy hàng náo nhiệt lúc trước, quả thực nơi đây có thể dùng từ “vắng tanh vắng ngắt” để hình dung.

Thực lực người này không cao, chỉ là Thiên giai trung phẩm.

Khi Đường Phong đi tới trước mặt hắn, hắn cũng chỉ tùy ý ngược mắt lên nhìn rồi lại lập tức cúi đầu, thở dài một hơi rất nhỏ, sắc mặt mờ mịt không cam lòng.

Mảnh tàng bảo đồ bày ra trước mặt hắn nếu như so sánh cùng với những người khác quả thực có chút khó coi, bởi vì trên quầy hàng của hắn vẫn vẹn chỉ bày duy nhất một mảnh tàng bảo đồ.

731. Chương 654: Cò Kè Mặc Cả (hạ).

Ngoại trừ mảnh tàng bảo đồ này ra, không hề còn vật gì khác.

Thế nhưng khi Đường Phong thấy mảnh tàng bảo đồ này, lại kiểm tra dao động linh lực của nó, không khỏi neho mắt lại, vội vã ngồi xuống quan sát thật kỹ.

Quả thực là đập phá thiết hài vô mịch xử, đặc lai toàn bất phí công phu. Mảnh nhỏ này dĩ nhiên là một mảnh tương ứng với tám tàng bảo đồ mà mình có được, lật mảnh nhỏ để xem, quả nhiên mặt sau có khắc một số “mười”.

Tám mảnh tàng bảo đồ hoàn chỉnh trên tay Đường Phong, tám nhiều nhất cũng chỉ tương ứng với số “bảy” mà thôi, tàng bảo đồ có in số “mười” khó có được tới cỡ nào, đại khái trong cả Vân Liên Sơn cũng chỉ có một tấm mà thôi.

Một phần tàng bảo đồ này, Đường Phong đã sưu tập được tới tám mảnh, chỉ cần tìm được hai mảnh còn lại là có thể ghép được một tấm hoàn chỉnh, nguyên bản hẳn cũng không đặt quá nhiều kỳ vọng vào nó, một tấm bị cắt thành mười mảnh nhỏ, mình có thể sưu tập tới tám mảnh đã là rất khó rồi, nếu muốn tìm nốt hai mảnh còn lại quả thực có phần không thực tế, lại không nghĩ rằng ở chỗ này có thể tìm ra được một mảnh.

Nếu như đổi được mảnh này, vậy chỉ cần tìm được một mảnh cuối cùng là mình có thể tìm ra được mười đồng tiền kia.

Chủ quầy Thiên giai trung phẩm này thăm dò quan sát một hồi, thấy Đường Phong không giống với những người khác chỉ liếc mắt một cái rồi bỏ đi, không khỏi mở miệng nói:

- Huynh dài hơi muốn nó không?

Đường Phong nghe vậy liền gật đầu.

Đối phương không khỏi đánh giá Đường Phong từ trên xuống dưới, sắc mặt dần dần trở nên khiếp sợ. Tuy rằng Đường Phong cũng chưa nói gì, thế nhưng hẳn lại đoán ra được vài điều. Nếu như Đường Phong muốn mảnh tàng bảo đồ này, điều nó nói lên mảnh tàng bảo đồ này hữu dụng đối với Đường Phong.

Chủ quầy cũng là đệ tử tham chiến, biết được ở nơi đây muốn cướp đoạt yêu bài cùng mảnh tàng bảo đồ từ người khác khó khăn tới mức nào, mấy ngày qua mỗi ngày hẳn đều gặp nguy hiểm, nếu không phải vận khí không quá tệ, rất có khả năng sẽ trở thành con mồi của kẻ khác, mặc dù vài lần đó đều gặp dữ hóa lành, nhưng bản thân lại không có bất kỳ thành tích gì.

- Giống với mọi người, một mảnh đổi một mảnh sao?

Đường Phong mở miệng hỏi, nếu là mảnh tàng bảo đồ nào khác hẳn không có cũng được, nhưng mảnh này thì hẳn nhất định phải có, hiện tại chỉ sợ đối phương sử dụng công phu sư tử ngoạm mà thôi.

Nam nhân Thiên giai trung phẩm này nghe vậy cười khở một tiếng, buông tay tự giấu nói:

- Ta cần mảnh tàng bảo đồ làm gì chứ?

Quả thực là vô dụng, toàn thân trên dưới hẳn cũng chỉ có một mảnh này mà thôi, trao đi đổi lại, thu về trên tay cũng chỉ là một mảnh, mà một mảnh thì làm gì có giá trị đối với hẳn.

- Vậy ngươi muốn cái gì?

Đường Phong nhướn mày.

Chủ quầy thở dài một tiếng, ngôn từ khẩn thiết nói:

- Huynh dài hơi nếu như có tâm mà nói, trả ta ba khối yêu bài đi. Để Đổ mồ không đến mức hai tay trống trơn ra khỏi Vân Liên Sơn, thành trò cười cho người khác!

Người này cũng khôn khéo, hiện tại thứ có thể dùng để trao đổi, ngoại trừ mảnh tàng bảo đồ ra, cũng chỉ có đồng tiền cùng với yêu bài. Đồng tiền thì khẳng định không ai nguyện ý giao ra, hẳn chỉ có thể đặt chủ ý lên yêu bài mà thôi.

Thế nhưng một mảnh tàng bảo đồ đổi lấy ba khối yêu bài, việc này hiển nhiên không hợp lý cho lắm.

- Đắt!

Đường Phong lập tức cự tuyệt, hẳn cần mảnh nhỏ này, nhưng cũng chưa tới mức coi tiền như rác, hơn nữa, mảnh nhỏ này hiện tại đối với bất kỳ kẻ nào cũng đều vô dụng, chỉ có đối với mình là hữu dụng, Đường Phong cũng không sợ người khác sẽ đến cướp giật.

Nam tử họ Đổ với vẻ mặt đau khổ nói:

- Huynh đài, ta biết là đắt, thế nhưng Đồ mổ đại biểu gia tộc tiến vào Vân Liên Sơn, kết quả nếu như không mang được thứ gì ra ngoài, cũng không còn mặt mũi nào để gặp người a. Chỉ là ba khối yêu bài, coi như là giúp cho Đồ mổ chút thể diện đi!

Đường Phong nói:

- Yêu bài giá trị là một đồng tiền, mà mảnh nhỏ, trên lý luận mà nói cũng có giá trị một đồng tiền, đương nhiên, đây là dưới tình huống đã ghép lại hoàn chỉnh, nếu như không ghép lại, mảnh tàng bảo đồ cũng không đáng giá tới một văn, mảnh tàng bảo đồ này của người sao có thể đổi lấy ba khối yêu bài được?

Nam tử họ Đồ bị Đường Phong nói cho đỏ mặt, lên tiếng cãi:

- Mặc dù nói mảnh tàng bảo đồ này trên tay ta không đáng giá một văn, nhưng nếu như tới tay huynh đài, nói không chừng liền có giá trị tới mười đồng tiền, ta biết huynh đài khẳng định đã tập hợp được không ít. Bằng không cũng sẽ không cảm thấy hứng thú với nói như thế.

- Người nói không sai, thế nhưng chính bởi vì như vậy, mảnh tàng bảo đồ này ngoại trừ ta cũng không còn giá trị với bất kỳ kẻ nào, nói cách khác, người chỉ có thể trao đổi yêu bài cùng với ta mà thôi, những người khác cũng sẽ không cần mảnh tàng bảo đồ này. Mặt mũi của người, một khối yêu bài cùng với ba khối yêu bài chẳng khác gì nhau cả.

- Sao lại không khác nhau?

Nam tử họ Đồ ngượng ngừng nói:

- Ba khối yêu bài cũng có nghĩa là Đồ mổ đánh bại ba đối thủ đó, so với một khối yêu bài vẫn tốt hơn.

- Người đã nghĩ như vậy thì ta cũng không có biện pháp, đành phải bỏ qua mảnh nhỏ này vậy!

Nói xong, Đường Phong liền đứng lên.

- Đừng, có gì hảo hảo nói chuyện đã!

Nam tử họ Đồ mặc dù biết Đường Phong đang dùng thủ đoạn, nhưng cũng không dám trở mặt nhìn hắt rời đi, bởi vì hiện ngoại trừ Đường Phong ra, mảnh tàng bảo đồ này của hắn không có ai cần đến. Nếu như Đường Phong thật sự không cần mà nói, vậy hắn cũng chỉ có thể hai tay trống trơn mà rời khỏi Vân Liên Sơn.

- Một khối! Đường Phong dựng thẳng một ngón tay lên, như đinh đóng cột nói.

- Hai khối!

Nam tử họ Đồ cò kè mặc cả, vẻ mặt đau đớn khổ sở.

Đường Phong xoay người lần nữa.

Nam tử họ Đồ vội vàng hô lên:

- Cộng thêm một tin tức hữu dụng đối với người!

Đường Phong cước bộ ngừng lại, nghiêng đầu nhìn hắn, nghi hoặc nói:

- Tin tức hữu dụng với ta?

Nam tử họ Đồ thần thần bí bí chỉ vào mảnh nhỏ trên tay, bộ dáng không tin người không động tâm.

- Thành giao!

Đường Phong nói.

Từ trong lòng lôi ra hai khối yêu bài giao cho đối phương, lại bỏ mảnh nhỏ của hắn vào trong túi, Đường Phong lúc này mới ung dung nhìn hắn.

Đối phương đã nói có tin tức hữu dụng đối với mình, có lẽ chính là tin tức về mảnh cuối cùng của tàng bảo đồ này. Trên tay mình hiện tại đã có được chín mảnh, chỉ cần tìm ra được mảnh cuối cùng là có thể ghép

HϕB ?Q`M +?dM?- ϕ M H9+ ϕ|;B€ i` +O M?[M; K^aM? M?Ä M`v b) ϕQÊ+ i? ?B M`
/`+? +| +?9i i?B i i?ÁB- M?QM; æQÌM; S?QM; pšM ϕ€T SM;X

djkX *?QÆM; e88, JÎ Zm-v Ui?QÊM;VX

@ :Bì i?b M|B ϕQÊ+ `²B +?S\

h?'v ϕ®B T?QÆM; +~M i?"M + 'i ? B F?®B v m #`B p`Q HÁM;- æQÌM; S?QM; KÈB K
L K iY ?¼ æ¶ +QÌB ?„+ ?„+ K°i iB M;- ?B M M?B M;B Q /`+? pW `²B ϕ½ `i i?Ä K
#^aQ ϕ² F?¬M; +| ;B€ i` ;b- ?„M ϕϕi ϕQÊ+ ? B F?®B v m #`B +QB M?Q ϕ½ +?SM;
i?•MX

@ *| i? ?ÄB i?,K M;QÆB i?m ϕQÊ+ # Q M?B m K^aM? i`M; #^aQ ϕ² ? v F?¬M;\

L K iY ?¼ æ¶ F?¬M; i`U+ iB T i`^a HìB æQÌM; S?QM;- i`€B HϕB Kî KB M; ?ÄBX

@ L;QÆB F?¬M; +-M #B i5

æQÌM; S?QM; M;[F?Q H½M? ϕϕK- KbM? p` ?„M F?¬M; ? +| ;B Q ibM?- ϕQÆM; M
M m M?Q M;QìB F?€+ #B i i` M i v KbM? +| ϕQÊ+ +?QM T?¬M KQìB +O i`K i`M; #
F?¬M; +?¼+ p`Q i B pϕX

@ h +kM; +?d i?m" M KB M; ?ÄB K°i +?9i i?¬B- p" M F?Q M;QÆB F?¬M; i 5

L K iY ?¼ æ¶ M?9M M?9M p B- ?„M H` h?B M;B B i`mM; T?~K- æQÌM; S?QM; H`
+^aM? ;BÈB +ÁM +? M? H +? K°i i¬M;- i? M?QM; i?`M? iQ+? ?B M iϕB +O KbM? H
iU M?B M +kM; +| T?¬M F?¬M; + K HÁM;X

@ æ¶ K¶ p" M F?Q `i FûK +ÄB- i`QÊ+ F?B iB M p`Q o•M GB M aÆM `9i M;šm M?B
M?QM; +kM; +?d H` K°i T?¬M KQìB +O i`K ?Q`M +?dM?X

L K iY ?¼ æ¶ +?"K `½B M|Bc

@ o b m ;†T T?^aB iQ`M + Q i?O- K¶B M;`v ϕ m #` M;QìB M;QìB ϕm´B ϕ€M?- +?ϕv
F?¬M; T?^aB æ¶ K¶ +Æ HBM?- 2`^M; bÈK ϕ½ H`K pQM; ?²M /QÈB ϕ Q M;QìB F?€+
>„M i? M i?î K°i ?²B H•m- MY M;`v +?Q M|B p`Q ϕQÊ+ i`¼M; ϕB K- æQÌM; S?QM
F?¬M; i? ϕ'K p`Q K²K ?„M K°i +€BX

J„i i?'v b„+ K†i æQÌM; S?QM; # 'i i?B M- M K iY ?¼ æ¶ KÈB +?mv M ϕ i`B,

@ J'v M;`v ?¬K i`QÊ+ i +^aK SM; ϕQÊ+ / Q ϕ°M; iQÆM; ϕ²M; +MM; pÈB K^aM? M?Ä i
p®M ϕ`M? ϕB ibK FB K K°i ?²B- HϕB F?¬M; M;?o iÈB ϕ®B T?QÆM; i?"K +?Q +| p
T?^aB HB m KϕM; +?ϕv i`®M- i?U+ bU H` i?ìB p" M F?¬M; i®i X

@ L?[M; M;QìB FB H` B\

æQÌM; S?QM; p°B p`M; ?ÄB- +?d +-M KbM? #B i K'v M;QìB FB H` B- #^aM i?•M +
i v #¼M ?¼ i?m H'v K^aM? i`M; #<sup>a</sup>Q ϕ² +m®B +MM; M`vX "i F H` i` Q ϕ´B ? v /MM;

L K iY ?¼ æ¶ +QìB ?„+ ?„+ K°i iB M;- FûQ M? v T?K+ æQÌM; S?QM;- +?d p`Q K°i
iB M; M|B,

@ h?'v K'v M;QìB # M FB F?¬M;\ *?QM? H` #¼M ?¼X

L?bM i?2Q ?QÈM; +?d +O ?„M- b„+ K†i æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB i`-K tm®M;X

h?"i ϕ9M; H` Q M ;B M;ä ? TX o`B ϕ®B iQÊM; M K iY ?¼ æ¶ pW +?d F?¬M; T?^aB
;B B +O *?mM; ;B X G'v *?mM; G" T /šM ϕ-m- M;QϕB i`W \*?mM; G° ` - K'v M;QìB

oW `²B æQÌM; S?QM; +kM; ϕ½ T?€i ?B M ` #¼M ?¼- +?d H` ;B[ KbM? p` M?[M; i
+?Q M M pšM F?¬M; ϕB iÈB i`QÊ+ [m-v ?`M; #¼M ?¼ FB K i` - HϕB F?¬M; M;?o`
K` KbM? +-M HϕB M`K i` M i v ϕ€K M;QìB M`vX

•M Q€M ? B M ?" æQÌM; *?mM; +,M #^aM F?¬M; i? M"Q ?| ;B^aB- M m M?Q KbM? Km
M?Ä- imv i ç®B F?¬M; i? i?"M? +¬M; - M|B F?¬M; +?WM; +ÁM +| i? #` ;•v F?| / -
+?Q i®i\ h`QM; H9+ M?'i i?ÌB i•K iQ æQÌM; S?QM; M? M? +?|M; p"M +?mv MX a
i? v ç´B iQÈM; K¢Q #^aM i?•M +kM; H" T?QÆM; T?€T F?¬M; i - i? M?QM; ?B M i c
i?O ç¬M; ç^aQ- +,M #^aM KbM? F?¬M; i? M"Q +?2 ;B'm i B K„i K¼B M; QÌB K" H†M;
@ >mvM? ç" B M m M?Q F?¬M; iB M çSM; ` K" M|B- i +| i? ;B9T M; QÆB çB ç´BX
æQÌM; S?QM; ç M; ç m F?´ bmv iQ- M K iY ?¼ æ¶ Î K°i # M H M iB M; X
@ L; QÆB\
æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB [m v ç-m HB + M?bM ?„M K°i +€BX
L K iY ?¼ æ¶ #Q ?B K +QÌB +QÌB,
@ æQÌM; ;B +€+ M; QÆB +MM; *?mM; ;B F?¬M; T?^aB F?¬M; +? i F?¬M; i?¬B b Q
K" [m # M ç| - +?„+ H" F?¬M; ´M +?9i M"Q ç•mX
æQÌM; S?QM; €M? K„i F?) ?QT H¢B,
@ L; mv M H B M; QÆB #B i i?•M T?"M i\
L K iY ?¼ æ¶ +QÌB +QÌB,
@ L; "v ç| Î i` M ç" B- ç¢B ç b® K¼B M; QÌB ç m ç½ M?bM i?'v M; QÆBX
æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB #om K¬B- ç•v +kM; H" +?¶ t'm F?B +^aM? ;BÈB i?'TX J
æQÌM; ;B çSM; +?mM; K°i +?¶ HB M #` +?9 w- F?¬M; M; Ì`^M; +| M?B m M; QÌB M
`^M; +kM; +| `i M?B m h?B M; B B ?¢ T?~K- M?QM; M?[M; M; QÌB ç| F?¬M; T?^aB
M?B M b) F?¬M; çQÊ+ M; QÌB F?€+ [m M i•KX
@ :B€ +^{a`} b Q\
æQÌM; S?QM; #B i M; QÌB M"v imv i ç®B F?¬M; +| F?^a M, M; i®i #KM; ;B9T çÐ KbM?
+€+? pW `²B +O ?„M- ?ŠM H" b) çQ ` v m +¬mX
@ J°i F?®B v m #"B K" i?¬B5
:BÌ i?b ç M T?B M M K iY ?¼ æ¶ +„M H¢B æQÌM; S?QM; X
E i [m^a M"v +kM; M^K i`QM; bÎ HB m +O æQÌM; S?QM; - F?B M ?„M pW i?'v F?| +
@ L; QÆB ç^aK #^aQ +| i? ç´B çQÊ+ +?S\
æQÌM; S?QM; KÎ KB M; ?ÄBX
@ L?'i ç`M? F?¬M; i?"M? p'M ç 5
L K iY ?¼ æ¶ p¶ M; U+ + K çQ M,
@ oW `²B ?mvM? ç" B M; QÆB +kM; ç½ M|B- K^aM? i" M; #^aQ ç² HQ¢B M"v ç®B pÈB
ç iY *?mM; ;B +¬K i`QM; i v H"K +€B [m€B ;b\ æ¶ ;B i H" iB m K¬M iB m ?°- H
*?mM; ;B +MM; #¼M ?¼- #¼M ?¼ +kM; b) F?¬M; H"K F?| i ç•mX
@ æQÊ+ `²B5
æQÌM; S?QM; ;"i ç-m- +^aK ;B€+ H†M; v M F?¬M; iB M; ç°M; i`"M` tmM; [m M?-
#^aQ ç² i` M [m-v ?"M; +O p" B ç iY *?mM; ;B - T?€i ?B M K^aM? i" M; #^aQ ç² +m®E
i?U+ +| i`QM; ç|X
ob + K çQ M i` Q ç´B i?"M? +¬M; - æQÌM; S?QM; +ÁM +® w iW i`QM; M; U+ tm'i`
+| +?9i ?[m /KM; ç®B pÈB *?mM; ;B ç iY- ;B Q ç M i v M K iY ?¼ æ¶ - M|B,
@ h Î ç•v +?Ì M; QÆB5
@ u M i•KX

L K i Y ? ¼ æ ¶ M ? " M H ' v - F ?) + Q Ì B K ° i i B M ; M | B ,
 @ h + | + - K K ^ M ? i " M ; # ^ Q ç ^ 2 + k M ; p ¬ / K M ; - + Á M F ? ¬ M ; # ^ M ; ç ' B H ' v v m # " B ç ; B
 L ? [M ; H Ì B M " v [m ^ a i ? U + H " ç 9 M ; - æ Q Ì M ; S ? Q M ; F ? ¬ M ; F ? Ä B + ? M ? ç Q K ° i i B M ; M
 @ æ ¶ ? m v M ? M ; Q Æ B M m M ? Q ç B # m ¬ M - + ? „ + + ? „ M H " K ° i i ? Q Æ M ; M ? • M ; B Ä B X
 @ L ; Q Æ B + k M ; F ? ¬ M ; F Û K X
 L K i Y ? ¼ æ ¶ M | B t Q M ; H B M ç B p ? Q È M ; K ' v M ; Q Ì B * ? m M ; ; B Î T ? Q t X
 æ Q Ì M ; S ? Q M ; ç S M ; i ç B + ? ¶ + ~ M i ? " M M ? b M i ? 2 Q - ? „ M M ; Q Ê + H ç B F ? ¬ M ; b Ê M K
 # ^ a Q ç ^ 2 + ? ç v i " ® M - + ? Š M ; [m p B + + | ç Q Ê + K ^ M ? + m ® B + M M ; M " v F ? B M ? „ M F ? ¬ M
 F ? ~ M i " Q Æ M ; X
 L m M ? Q F ? ¬ M ; i " Q ç ' B ç Q Ê + - [m ^ a i ? U + K b M ? ç ½ i ? m i ? B i H È M X
 " i [m € b U i b M ? i B M i " B M i Q Æ M ; ç ® B i ? m " M H Ê B - M K i Y ? ¼ æ ¶ ç S M ; i " Q Ê + [m -
 ; B K ° i H € i - æ Q Ì M ; S ? Q M ; H B M T ? € i ? B M ? „ M ç ½ ; B Q / ` + ? i ? " M ? + ¬ M ; X J ^ M ? i "
 + ? Q ? „ M - ç ® B p Ê B K ' v M ; Q Ì B * ? m M ; ; B + k M ; + | + ? 9 i i € + / K M ; - F ? Š M ; ç ` M ? ç i Y
 M ; m v M i " Q ç ' B X
 @ æ „ + i ? O 5
 L K i Y ? ¼ æ ¶ K † i ç - v i Q Æ B + Q Ì B [m v H ç B - ; B Q K ^ M ? + m ® B + M M ; p " Q i v æ Q Ì M ;
 F ? Ä B i ? Î M ? K ° i ? Æ B - / U i ? 2 Q Q Ê + ç ` M ? ç Q + ? Q ? „ M K ° i F ? ® B v m # " B X

d j j X * ? Q Æ M ; e 8 8 , J Î Z m - v U ? ç V X

@ * ? 9 + K W M ; ? m v M ? ç " B 5
 L K i Y ? ¼ æ ¶ € M ? K „ i i ? i ? B i M ? b M ? „ M - + | + ? 9 i Q Q È + M | B X
 @ * M M ; p m B 5
 æ Q Ì M ; S ? Q M ; F ? ¬ M ; K † M F ? ¬ M ; M ? ç i ç € T H ç B K ° i + • m X
 > ¬ K M v i " M i v K b M ? ç ½ + | + ? Q M i ' K i " M ; # ^ a Q ç ^ 2 ? Q " M + ? d M ? - + Á M + | F ? Q ^ M ; M
 ç ^ 2 M ; i B M - i ? " M ? i Q + ? M ? Q p " v K † + / M F ? ¬ M ; i ? + ? B K p ` i " Q ç - m - 2 ` ^ M ; + k M ; F
 " i [m € - i " M i v + Á M + | ` i M ? B m K ^ M ? i " M ; # ^ a Q ç ^ 2 p ¬ / K M ; - M ? [M ; K ^ M ? M ? Ä M " i
 i ? ; ? û T H ç B - K M ; ` M ; Q " B K " M | B + k M ; F ? ¬ M ; ç € M ; K ° i t m - M M H Ê B / K M ; ç ® M
 i " M / K M ; K ¼ B F ? ^ M , M ; F B K ç Q Ê + H Ê B Q + ? + ? Q K b M ? \
 : B B ç Q ç M i ? S M ? ' i + | ; B € i " ` M ? ' i F ? ¬ M ; i ? M ; ? B M ; Ì + ? Q M ? H " v m # " B + M M ; ç
 i Y ? ¼ æ ¶ F ? B M + ? Q æ Q Ì M ; S ? Q M ; F ? ¬ M ; F ? Ä B M ? È i È B K ° i T ? Q Æ M ; T ? € T X
 > B M i ç B M ; Q Ì B i K i " T Î i " Q M ; + ® + - i " M i v ç ç B i ? ç m + | K ° i b ® v m # " B - M m M
 i " M ; # ^ a Q ç ^ 2 p ¬ / K M ; ç ' B H ' v v m # " B + O ? ¼ - p " v + k M ; + ? Q M ? H " + € + ? i ® i M ? ' i b Y
 æ ½ M ; ? o H " H " K - Î M Æ B h ? B M ; B B i " T ? Ê T M " v + , M # ^ a M F ? ¬ M ; + | # B M T ? € T + ? 2
 H B M / M M ; H m ¬ M i Q È M ; K ç Q p ® M + | ç # m ¬ M # € M X
 * Î B € Q F ? Q € + M ; Q " B # " v i " M K † i ç ' i - H " T i S + H ' v i Q " M # ° K ^ M ? i " M ; # ^ a Q ç ^ 2 p ¬ / K M
 © M ? ` - p ' i ? i H M i " M € Q F ? Q € + X
 . Q ç ° M ; M ^ 2 M ; M † + + ? Ê i i " m v M ` - i Q " M # ° K ¼ B M ; Q Ì B # M i " Q M ; b Æ M + ® + M ? ' i i
 ç - m M ? b M p T ? Q æ Q Ì M ; S ? Q M ; - i " Q M ; € M ? K „ i ç M t 2 M p i ? K H K + M M ; F ? | i B
 > B M i ç B i m v ` ^ M ; + € + ? H " K + O æ Q Ì M ; S ? Q M ; F ? B M K ¼ B M ; Q Ì B + ? 9 w - M ? Q M
 i " € M ? ç Q Ê + - F ? ¬ M ; H " K M ? Q p " v b) ` i F ? | ? ' T / š M b U + ? 9 w + O M ; Q Ì B F ? € + X

E?¬M; ç w iÈB €M? K„i M?[M; M;QÌB ç|- æQÌM; S?QM; H'v +?d p" M FB K- FB K K
ç'i K°i /ÁM; +?[HÈMX

u m #¨B ç´B KªM? M?Ä- K°i ç´B ? B5

J°i F?®B v m #¨B +| ;B€i¨¨ H¨ K°i ç²M; iB M- K°i KªM? i¨M; #ªQ ç²/U i¨ M Hw i?m
i¨¨ K°i ç²M; iB M- M?QM; i¨ M i?U+ i H¢B F?¬M; i? i¨ Q ç´B M?Q p"v çQÊ+X *?d
?Q¨M +?dM? i?¨M? K°i i¨M; #ªQ ç² KÈB +| ;B€i¨¨ H¨ K°i ç²M; iB MX

æQÌM; S?QM; /MM; ? B KªM? M?Ä ç´B H'v K°i F?®B v m #¨B +O M; QÌB i - #m¬M #
i?B iX .M b Q M?[M; KªM? M?Ä M¨v î i¨ M i v ?„M +kM; F?¬M; +| ;B€i¨¨ ;bX

h`QÊ+ H¨ /¢Q [m [m¬v ?¨M; M;QÌB F?€+- #·v ;Bì H¨ #ªM i?·M Kî [m¬v- HQ¢B +ªK ;
a m F?B H¨K tQM; i'i +ª K¼B +?mv M- æQÌM; S?QM; HB M F?Q M? +?·M M;²B /QÊ
F?¬M; +?9i M?9+ M?Q+?- +?ì M;QÌB F?€+ ;?û i?,K [m¬v KbM?X

.¬M /¬M- +| M;QÌB M? M? +?·M +?¢v ç M i`QÊ+ [m¬v ?¨M; æQÌM; S?QM;- €M? K„
KªM? i¨M; #ªQ ç² #¨v H HB i i¨ M ç'i- H"TiS+ FBM? ?¬,

@ "¨ M°B ÆB- b Q H¢B M?B m i? M¨v\

@ Zm¬v ?¨M; M¨v p" M F?Q F?¬M; T?ªB [m€i®i b Q\

"'i M;ì- +| M;QÌB T?€i ?B M i`QM; ç| +| p¨B KªM? ç®B pÈB KbM? ?[m /KM;- p°B p"

@ o` ?mvM? ç FB - i /MM; KªM? M?Ä F?€+ ç´B pÈB M;QÆB çQÊ+ F?¬M;\ J°i ç´B

B +kM; #B i v m #¨B +| ;B€i¨¨ i¨U+ iB T- K¨ KªM? M?Ä Km®M +| ;B€i¨¨ i?b T?ªB ;
/M K°i v m #¨B +| i? ç´B H'v ? B KªM? M?Ä- +kM; F?¬M; +| K'v M;QÌB [m€M;mv M

*| p¨B M;QÌB ?B p¼M; +?B K çQÊ+ iB M M;?B- w ç² /MM; K°i F?®B v m #¨B ç´B H'

h? M?QM; ç®B Kti pÈB M?[M; M;QÌB i?,K /Á M¨v- æQÌM; S?QM; K°i KU+ K†+ F
F?¬M; +¬M KªM? M?Ä- +?d +¬M v m #¨BX Jm®M ç´B i?b ç´B- F?¬M; ç´B i?b i?¬B5
æQÌM; S?QM;- /M i? M¨Q çB M[+?ŠM; [m ?„M +?d Km®M HÈB /KM; ç®M; T? p"i
ç M +€B F?€+X

a m K°i H€i- `®i +K+ +kM; +| M;QÌB [mv i i·K- tm'i¨ K°i F?®B v m #¨B ;B Q +?Q a
?¨M; H'v çB ? B KªM? M?ÄX

*| M;QÌB çB ç¬m- iU M?B M +| M;QÌB i?2Q b m- M?'i i?ìB M?[M; M;QÌB i`QÊ+ Kti
i?QÌM; M€Q M?B i- imv `^M; +?2M +?9+- M?QM; H¢B F?¬M; B²M¨Q M?€Q bUX

B +kM; ?v p¼M; +| çQÊ+ M?[M; KªM? M?Ä M¨v- i? M?QM; B +kM; #B i K°i F?B
F?¬M; T?ªB / /¨M; ç„+ i?OX L;QÊ+ H¢B +| M?[M; M;QÌB #îB pb i¨ M? çQ¢i K'v Kª
K¨ #„i ç¬m i¨ M? +?'T- ? B # M F?¬M; M?QÊM; #° +?9i M¨QX

E?¬M; # Q H·m b m- K'v +?K+ KªM? i¨M; #ªQ ç² i`QÊ+ Kti æQÌM; S?QM; ç½ çQÊ+
+| +ÁM +kM; +?d H¨ p¨B KªM? F?¬M; M;QÌB ?ÄB iÈB- i?m p i v çQÊ+ ?ÆM ? B KQ

@ *| +ÁM ? v F?¬M;\

*| M;QÌB F?¬M; + K i·K K¨ ?ÄB- KÈB pW `²B ?„M +?2M +?9+ î # M M;Q¨B- ç M F
T?€i ?B M KªM? M?Ä ç½ F?¬M; +ÁMX

@ æ m î ç·v +ª `²B5

æQÌM; S?QM; H„+ ç¬mX

@ §B- iS+ +? i K'i5

L;QÌB M¨v ;B"K +?·M K°i +€B- p Kti #'i ç„+ /oX

GϕB +?ì i? K K°i ?²B b m- imv `^M; i?dM? i?Q^aM; +kM; +| p`B M; QìB iÈB [m M b€i
+| w Km®M ç´B H´v K^aM? M?Ä +MM; æQìM; S?QM; - +| H) M?[M; K^aM? M?Ä M`v ç
/KM; X

E?¬M; i H„K- æQìM; S?QM; ç®B pÈB F i [m^a i? M`v ç½ `´i ?`B HÁM; - F?¬M; +¬M
?ÆM ? B KQÆB F?®B v m #`B- F?¬M; +| +€+? M`Q / /`M; ?ÆM bQ pÈB #m¬M #€M

L?bM K´v K^aM? M?Ä +ÁM b|i HϕB i`QÈ+ Kti- æQìM; S?QM; +| +?9i iB + ?`M H„+ ç
i`M; #^aQ ç² M`Q p¬ /KM; - +?ŠM; [m M; QìB +¬M +?9M; iϕK i?ìB +?Q tm´i ?B M K`

æ M; +?m`M #` i?m [m¬v- K°i i?•M^aM? i?QÈi i? çšv ç` çB iÈB i`QÈ+ Kti æQìM; S
?QÆM; p` M; •v M; ´i HÁM; M; QìB- æQìM; S?QM; M; `M; ç¬m M?bM HϕB- HB M i?´v
+MM; ;B Q /`+? pÈB KbM? çSM; i`QÈ+ Kti- ?QÈM; p T?Q KbM? F?) ;´i ç¬mX

æQìM; S?QM; +kM; ;´i ç¬m `²B i?m €M? K„i p - HŠM; H†M; +?ì çÊBX >B M iϕB ?,
?`M; iÈB +Y iU M?B M +¬M T?^aB +?`Q ?ÄB K°i +?9i- imv `^M; F?¬M; +¬M T?^aB M
#m¬M #bM? i?QìM; - M?QM; +kM; F?¬M; i? çm´B F?€+? çB çQÊ+X

@ hB m ?mvM? ç - K°i F?®B v m #`B ç´B H´v ? B K^aM? M?Ä b Q\

J„ T?K +9B M; QìB M;²B tm®M; - H`i H`i K´v K^aM? M?Ä +ÁM b|i HϕB i` M [m¬v ?`M;

@ æ9M; 5

æQìM; S?QM; ;´i ç¬m- K†+ /M ç®B T?QÆM; ?ÄB HìB i?W - M?QM; +kM; F?¬M; F?

@ í i` M i v i +ÁM +| p`B K^aM? M?Ä p¬ /KM; - +| i? /MM; ç ç´B pÈB M; QÆB F?¬M

J„ T?K M; QÈ+ K„i M?bM æQìM; S?QM; ,

@ u m #`B i?U+ bU F?¬M; i? ç´B çQÊ+X

æQìM; S?QM; +?`K `½B H„+ ç¬m- +†T K„i HQM; H M? +O K„ T?K M?´i i?ìB i?Q€M

@ J´v K^aM? M?Ä M`v ç®B pÈB M; QÆB ?[m /KM; b Q\

æQìM; S?QM; M?Qm K`v ?ÄB- pW `²B ?„M +ÁM M; ?o K^aM? M?Ä F?¬M; i? F?¬M;
M| +ÁM +?Q tm´i ?B M K` i?¬BX >B M iϕB t2K i?¬M i bM? K„ T?K i`QÈ+ Kti- çϕB F
iÈB +?9M; X

J„ T?K i?¬M b„+ +?¬M +?ì K°i +?9i M?QM; pšM ;´i ç¬mX

dj9X *?QÆM; e8e, "® GB M *?m æ M Ui?QÊM; V X

h`¬K M; •K +?®+ H€i- æQìM; S?QM; M|B,

@ L m M; QÆB +¬M i?b i†M; M; QÆB çB5

@ \

J„ T?K bYM; b®i- p Kti FBM? M; ϕ+X >B M M?B M M`M; F?¬M; M; ?o iÈB æQìM;
+m°+ i, i?Q- K^aM? i`M; #^aQ ç² çϕB #B m +?Q i?`M? iQ+?¬M; QϕB i`W ?mvM? ç i,
i†M; +?Q M? m` - M`Q +| çϕQ Hw K°i M; QìB t Hϕ i†M; +?Q M; QìB F?€+ \

*€B ;¼B H` p¬ bU ?B M •M +¬M- F?¬M; ;B M +kM; H` çϕQ5 L?´i H` F?B K°i M K M?
M?•M- i€K +?QM T?¬M KQìB H` +| w ç²X

L?`M i?´v çQÊ+ p +^aM? ;B€+ i` M Kti K„ T?K- æQìM; S?QM; F?) +QìB M|B,

@ J´v i?S M`v î i`QM; i v i +kM; H` p¬ /KM; - ;B [HϕB i?b H½M; T?Q- +ÁM F?¬M; #^

oW M|B- pW çSM; H M çQ K´v K^aM? M?Ä iÈB i`QÈ+ Kti K„ T?K- #^aM i?•M i?b M?
+?ŠM; [m M i•K ç®B T?QÆM; T?^aM SM; ` b Q- tQ v M; QìB `ìB çBX

L;mv M #^aM K„ T?K çQ M i` M; i`QM; HÁM; ç-v +^aM? ;B€+ M?bM i?2Q æQÌM; S?Q /o M?B M i?U+ bU +S p”v ç†i K^aM? M?Ä i`QÊ+ K†i KbM?- b m ç‡ HB M `ÌB çB F?¬ ?²B i?”i H•m- H9+ M”v K„ T?K KÈB i?m ?²B €M? K„i- FBM? M;ç+ M?bM K’v K^aM? M +?®+ H€i`²B pQÆM i v M?†i H MX

*‡ çQÊ+ K’v K^aM? i”M; #^aQ ç² K” #^aM i?•M ç M; +-M M?Q p”v- i`QM; HÁM; K„ T?K F M?QM; M”M; F?¬M; i? M”Q ?B m M’B pb b Q M;Q`B i` im’B FB HçB çQ +?9M; M?”M #’i F€i?M H Q M”QX ”<sup>a</sup>M i?•M +MM; ?„M +?Q iWM; ;†T K†i- +kM; F?¬M; ? i v ?„M +‡ M?B m K<sup>a</sup>M? M?Ä ?ÆM çB +?,M; M[ - +kM; ç•m +-M T?<sup>a</sup>B ?”Q T?‡M; ç M æQÌM; S?QM; F?¬M; +‡ M?B m bmv M;?o +?Q H„K- +?ŠM; [m i®B M v ç½ FB K i` F i i?B M /mv M çBX J„ T?K ç‡ +‡ i? çB iÈB #QÊ+ M”v- i?U+ HU+ ?ŠM H” b) F?¬M i`QM; i, i?Q F iB T +ÁM +‡ i? ;†T T?^aB M”M;- +‡ pB + M;”v ?¬K M v- ç M H9+ ç‡ +M

h`QM; M?[M; M; Q`B M`v- ``i +| F?^ M, M; b) +| ?mvM? ç i, Km°B +O #^M i?•M5 L?
ç M; M?bM "® GB M *?m i?—M b„+ +?Êi #B M ç´B- iW FBM? F?OM; +?mv M b M; T
@ GB M *?m5
æ iY "® ;B FB i?´v "® GB M *?m F?¬M; ç€T H`B- M; QÊ+ H¢B +S çB i?ŠM; p T?
;B¼M; i? K p`B T?—M ?¬ HÈM K°i +•m- i v i`€B FQM ç€Q çti H M i? M? FB K ç M;
@ E?¬M; Km®M +? i h?b +9i çB5

djeX *?QÆM; e8d, L;½ Ew aBM? *?Q h?B M æQÆM; .B i5

h`QM; +´ ?¼M; "® GB M \*?m i`mv M ç M i? M?•K F?`M F?`M T?^M; T?´i M?Q #` F
H¢B i?QM; i?^ ç M +U+ çB K- i? M?•K +?|B i B ;B®M; M?Q FBK HQ¢B +¼ b€i pÈB
F?B M M; Q`B i M?`M F?¬M; çQÊ+ iQ`M i?•M M´B ? i / ;¬- i`QM; HÀM; +kM; T?€i
L; v F?B K°i +?[+m®B +MM; `B F?ÄB KB M; - æQ`M; S?QM; i?bM? HbM? T?€i ?B
J°i K^M? ?mv i [m M; ?B M ` - çÄ iQÆB M?Q €M? Kti i`B # M bÈK- i` M #`M i v ç
*?m- K°i +?B + ?mv i i?O´M i`®M; `¶M; tm´i ?B MX
" M i`QM; ?mv i i?O´M M`v`M +?S mv M, M; HÈM H Q- i`U+ iB T tû`€+? F?¬M; ;B
;b +^M T?€ M´B- —K —K ç´ H M i`QÊ+ M; U+ ;½ ç iY "® ;B X
ós iô K°i iB M; - HÊB FB K` F?ÄB pÄ- ç iY "® ;B M`v #B i`^M; "® GB M \*?m` i
;B`F?„+ M`v ç½ bÈK ç T?ÁM; - ?ÆM M[#^M i?•M ?„M +kM; H` + Q i?O h?B M; B E
HU+ F?¬M; #^M; çQÊ+ "® GB M *?m- +kM; F?¬M; ç M M¶B K°i FQ+? #` KB m b€iX
GÊB FB K`mM H M i?`M? K°i K`M FB K ^M?¬ M; ,M i`î ?mv i i?O´M +U+ ççB ç°i M
iB M +¬M; +O ?mv i i?O´M +kM; ?mM; K½M? pQÊi [m /U HB m +O K¼B M; Q`BX
h`QM; +?ÈT K„i- >mv i i?O´M HB M p¶ H M i` M M; Q`B ;½ ç iY "® ;B F?B M ?„M F
H^Q ç^Q HmB H¢B p`B #QÊ+- b„+ Kti i`„M; # +? M?bM "® GB M *?m- Mûi Kti p¬ +
>„M H` ç iY "® ;B - "® GB M \*?m +kM; H` ç iY "® ;B - M m M?Q ?„M #` F F?€+ ç
+?d +| i? i`€+? i?U+ HU+ #^M i?•M F?¬M; çO- M?QM; ?„M H¢B #` "® GB M *?m- K
i?QÆM; - K` H¢B F?¬M; ? +| Hw /QX

G`K i`Á +Q`B +?Q K´v +?K+ M; Q`B çSM; î K°i # M- i? /B M +O ?„M ç î ç•m +?S\
"´i [m€ +kM; K v K` pW `²B ?„M T?^M SM; F`T i?`B- bY /KM; FB K T?€T +?®M; çE
?mv i i?O´M +O "® GB M *?m +S p`v ç€M? i`9M; - F?¬M; +? i +kM; T?^B i`¼M; i?
;B - iU M?B M ç®B pÈB +¬M; T?€T K` "® GB M *?m im Hmv M ?„M +kM; ?B m çQÊ
M`v +,M #^M F?¬M; T?^B ?° i?•M +QÆM; F?Q +| i? T?ÁM; M; U çQÊ+X

@ *9i5

"® GB M *?m K°i FQ+? F?¬M; ;B i +? i ç®B T?QÆM; - iW i`QM; KB M; H¢M? HMM; ;
K„i H M M?[M; M; Q`B F?€+X

h` M Kti ;½ ç iY "® ;B i?Qçit M? i?Qçi çÄ- i? M?QM; b m F?B M; ?2 çQÊ+ iW F
i?î M? K°i ?ÆB- "® GB M *?m ç½ M|B ` M?Q p`v- +?SM; iÄ ?„M ç½ ç²M; w +?Q Kb
F?B ?„M` i v ;B i +?|+- [m^ i?U+ +?QM? H` HK+ i?•M #´i M?"MX

@ *€+ p` iU +¬m T?9+ +?Q KbM? çB- "® K¶ +€Q iW5

æ iY "® ;B M`v M; ?B M ` M; - i` FB K p`Q pÄ- Q€M ?"M HB + K„i M?bM "® GB M
M? M? +?|M; +?çv` # M M; Q`B +®+X >¬K M v ?„M H` "² h€i #MM [m b¬M; - #^M i?
+ÁM ?ÆB bS+ K` [m M i•K ç M b®M; +? i +O F F?€+\
æ iY "® ;B FB çB `²B- i`M; /B M M?´i i?`B `ÆB p`Q v M ioM?¬ p¬ b® M; Q`B ç m
"® GB M *?m pW i?B i`B MX J°i +?B m FB `´i çÆM ;B^M- +kM; +?d H` ç€M?` K°

K¼B M;QìB î ç•v F?¬M; Qi M;QìB iU iBM /QÈB bU i`Ê ;B9T +O +QÆM; F?Q- +kM; M?Q p"v- i? M?QM; +?Q /M p"v #¼M ?¼ +kM; F?¬M; i? M"Q ?B m M' B /QÈB K°i + + Qi?O h?B M;B B i?QÈM; T?~K HçB F?¬M; i? +?†M M' B- +ÁM #` i?QÆM; F?¬M æQìM; S?QM; +kM; bmv tûi ç€M? ;B€- M?QM; +`M; M;?o- ?„M HçB +`M; i? K FB M 'M FB ?ŠM H` çQÊ+ ?„M /MM; K°i HQçB +?QìM; T?€T ç€M? ` - i? M?QM; +?QìM +ª +?QìM; T?€T i?QÈM; i?W - mv HU+ +kM; F?¬M; i? M"Q +QìM; ççB M?Q p"vX +?QM? H` HU+ HQÈM; +QÆM; i•K +O M;QìB M`v ç½ i,M; +QìM; i? K `i M?B m + i,M; +QìM; çO ç F?B M K°i h?B M;B B i?QÈM; T?~K F?¬M; i? M"Q ?Q`M iQ`M ç€ \_@i +m° + ?„M +| çQÊ+ +QÆM; i•K M?Q i? M"Q\ æQìM; S?QM; i?U+ bU F?¬M; #B H` #Q K"i HÈM M?'i +O K°i M;QìBX

@ *€+ M;QÆB ç m T?ªB +? i5

h? M?•K "® GB M *?m pšM F?"M F?"M i?QM; i?ª M?Q p"v- i? M?QM; i`QM; HìBM +ÁM ~M +?S +ª +ªK ;B€+ ?QM; T?'M M?"M M?çi- HB M T?ªM; T?'i M?Q K°i +QM + K²B +O KbM?- +?m~M #` M?2 ` ,M; +„M çSiv i?¬m +QM K²BX

@ *`M `Đ5

h`QM; ç€K M;QìB H"TiS+ +| M;QìB +QìB M?çi,

@ "® GB M *?m- M;QÆB [m€ t2K i?QìM; M? ?MM; i?B M ?ç- +kM; [m€ ç + Q #ªM

hmv `^M; i'i +ª K¼B M;QìB ç m M;?2 [m ççB / M? "® GB M \*?m- +kM; #B i?„M ? M?QM; ?„M /M b Q +kM; +?d +| K°i KbM?- K` î i`QM; +®+ h?B M;B B +kM; T?ªB +ª K¼B M;QìB ç m H` M?•M i`B i` im' B- ç m +| bU i¬M M;?B K p` M;¬M; +m²M; +C /`M; +?`m i?m X \*•m M|B FB +O "® GB M \*?m- `ä `M; ç½ F?B m F?Q+? +?Q M?B

"i [m€ M;šK HçB +kM; ç9M;- #ªv i€K +?K+ h?B M;B B iKi" T+MM; K°i +?¶- +?Q /M i?QìM; +kM; F?¬M; /€K F?BM? i?QìM;- ?m®M; +?B "® GB M *?m +kM; +?d H` K°i

@ L;½ Ew aBM? *?Q h?B M æQÆM; .B i5

"® GB M *?m F?¬M; +?9i M"Q ç wiÈB M?[M; + Qi?O i`QÈ+ K†i KbM?- iW i`QM; + +QìB F?^M; F?†+- ? B i v +?"K `½B ;BÆ H M- H"TiS+ +m²M; T?QM; #çQ pk iU M

J°i +?B + HçB K°i +?B + ?mv i i?O 'M ;B®M; M?Q pW `²B- ?mM; K½M? ;"Q i?ûi ç i`"M +?B M- F?¬M; ? +| K°i +?9i /'m ?B m HB M #` "® GB M *?m F?ÆB K"QX

>ÆM KQìB +?B + >mv i i?O 'M +U+ ççB ;"Q i?ûi K" iÈB- F?B M iQ`M #° #¬m i`ìB ? ?²M;- K°i pÁM; ;ÈM b|M; K`m çÄ K„i i?QìM; +| i? i?'v çQÊ+ iW /QÈB +?•M "® GB i +?|M; F?mv +? i€M- F?Q iS+ K€m i M? i`QM; F?¬M; F?Q M?'i i?ìB M²M; ç"K iÈB iQÈM; M' BX

@ *~M i?"M5

æ®B K†i pÈB ç€K ?mv i i?O 'M K M? K¬M; T?¬i?B M +€B ç` - i'i +ª K¼B M;QìB i +kM; F?¬M; M;?o iÈB "® GB M \*?m /o M?B M HçB +`M `Đ ç M #"+ M`v- ç®B K†i pÈ i?O HB M tm'i i?O- ç M F?B >mv i i?O 'M ç€M? iÈB M; v i`QÈ+ K†i KÈB p°B p½ T K°i i?•M bÍ ?¼+- w ç² +?®M; ç®B çÁM i" T FQ+? +O >mv i i?O 'MX

J'v +?K+ M;QìB HB M i?O M; ,M +?†M- i`M; /B M M?'i i?ìB M€Q M?B i p¬ +MM;- - F?€+ M? m ?mM; K½M? #° + T?€i- M?[M; imv i ?¼+ #`i ç²M; +kM; çQÊ+ K†+ bS+ i L?[M; >mv i i?O 'M +U+ ççB M`v- i`QM; M?€v K„i ?ÆM T?•M MY HB M #` T?€i M

djdX *?QÆM; e83, >mv i h?O 'M Ui?QÊM;VX

h? M?QM;- pšM +| K'v +?B + >mv ii?O 'M i?`M? +¬M; "T ç M i`QÈ+ K†i M?[M; M i`mM; T?~K çSM; Î T?Q i` M +MM; Mûi K†i H°` p ?Q<sup>a</sup>M; bÊ- K„i i?'v #<sup>a</sup>M i?•M F çQÊ+ >mv ii?O 'M ç°i M?B M ç€M? iÈB- i`QM; H9+ +'T #€+? p°B p½ p" M +QÆM; F #° p` v m ?¢B- F?¬M; ç M KS+ #` ç€M? +? i iQÆB i¢B +?¶X

@ S?®+5

•K i? M? i`-K i?'T i`mv M ç M- h?B M;B B i`mM; T?~K FB ç½ #` >mv ii?O 'M ç€M >° i?•M +QÆM; F?Q pšM ?Q`M ?<sup>a</sup>Q F?¬M; i`M ? Q ;b- b m F?B >mv ii?O 'M p¶ H M M?Q F?¬M; ? +| mv HU+- +,M #^aM F?¬M; ? ;•v` #'i F€ i`M i?QÆM; M`Q +?Q ?„M K°i +?9i- ?B M M?B M F?¬M; ?B m M' B K°i +?B m K` "® GB M *?m ?mM; / M? p M M;?o M?Q p"vX

G9+ M`v ?„M M;?o H¢B +ÁM T?€i`mM- i?Î T?b T?Á iWM; M;KK HÈM- iQÆB +QÌB M

@ .¼ +? i i K'i5

a®M; b|i b m i B FB T- F?¬M; +| pB +;b +| i? F?B M M;QÌB i FBM? ?d ?ÆM M[X h? M?QM; K¼B M;QÌB Î ç•v F?¬M; T?^aB B +kM; ?Q`M iQ`M M;?o M?Q ?„M- +| M;Q M?Î,

@ *ÎB v T?K+- M?bM i`QÈ+ M;U+ M;QÆB t2K b Q5

h?B M;B B i`mM; T?~K M`v M;?2 p"v- p°B p`M; `mM `v tû iQ M; v T?K+ +O KbM M;U+ i`-M- M?'i i?ÌB F?¬M; F?ÄB M;•v M;QÌBX

"ÎB pb i¢B p` i`Q i`QÈ+ M;U+ ?„M- ç M; +| K°i >mv ii?O 'M çÄ iQÆB- T?^aM; T?'i OB H M ç| p"v- çÄ +?|i M?Q S K€mX

@ æ•v H` +€B ;b

h?B M;B B i`mM; T?~K M`v M?'i i?ÌB ?¶M HQ¢M- ?„M ?Q`M iQ`M F?¬M; ?B m;b p F?¬M; `ä bU ?mM; ?½M +O >mv ii?O 'M- F?¬M; F?ÄB M;~M; ç-m M?bM K¼B M;Q

@ *?mv M ;b t^av ` p"v\

@ §B5

E?¬M; Qi M;QÌB M?'i i i?Î /"B K°i iB M;- €M? K„i M?bM ?„M iU M?Q M?bM K°i M;

@ æ•v `®i +m°+ H` +€B ;b\

>B M i¢B ?„M F?¬M; ç m F?¬M; M;S - +,M #^aM F?¬M; +| #'i F€ /'m ?B m /` i?QÌM; #B i- >mv ii?O 'M i` M M;U+ +O KbM? H9+ M`v imv i ç®B F?¬M; T?<sup>a</sup>B H` i?S i®i- F?€+ M?bM KbM? +kM; ç½ M|B H M i'i +^aX

@ h?S M`v +| i? ç~v i p`Q +?¶ +? i b Q\

L K iY i?'T #û ?9 H M [m€B /'- i?•M i? `K i t m®M;- i`€M? i?Q€i ç¢Q FB K K M; M T?Q ?¢ #`M æQÌM; S?QM; T?€i ç°M; +QÌM; +¬M; - iWM; Hm²M; •K i? M? tû iQ¢+ i v M K iY i?'T #û ?B M ` ? B p i?`M [m M;- i` M i v M?B m i? K ? B i? M? +?Ov ?² çB T t m v M ?Q - pW ç•K pW +?ûK p T?Q M?[M; #° p` v m ?¢B ÎMY i?•M /QÈ [m M; i` M i?•M +?Ov i?O ?-m M?Q M®B HB M i?`M? K°i p i b€M;- i®+ ç° p¬ +MM L;„M K°i i'+ ?B K K°i i'+- M K iY i?'T #û M`v ç½ i`M /KM; çQÊ+ Qm i? +?B m + Q i? K p k F?Q •K ?B K M?Q +?Ov i?O- F?¬M; çB i?2Q H° i m v M i-K i?QÌM;- +?m v M i?QÌM; i?QÌM; F?B M ç®B T?QÆM; +?`m i?B i i?ÁB `i HÈMX

> B +?•M æQÌM; S?QM; F?¬M; M;WM; /'+? +?m v M- i`€M? Mû +¬M; FQ+? +O M K i v +kM; F?¬M; M;WM; H¢B +?9i M`Q- HU+ ç¢Q i` M ç¬B i?B i [m v M +O M K iY i M?Q h?€B aÆM- K¶B K°i [m v M ç€M? iÈB- ç m T?ªM; T?`i M?Q +| i? H`K F?¬M; ;

> B M;QÌB M`v T?®B ?ÊT ?-m M?Q ç½ ç¢i iÈB i`bM? ç° i?B M v p¬ T?MM;- pW KÈ S?QM; HB M iK+ HmB p T?Q b m- ?-m M?Q +?d +| i? /MM; T?ÁM; M;U +MM; Mû +O ç®B T?QÆM;- +,M #ªM F?¬M; +| +Æ ?°B i?B i`B M b€i +?B m- M?bM [m i bM? +Q M i?m v M ç°+ K°+ ;B[ b|M; iQ ;B| HÈM- H9+ M`Q +kM; +| F?ª M,M; #` H`iX

> B h?B M ;B B i?QÈM; T?~K- ?ÆM M[H¢B H` h?B M ;B B i?QÈM; T?~K +| i? FB M?B M F?¬M; ;B®M; M;QÌB i?QÌM;- æQÌM; S?QM; +kM; #B i K m®M ç€M? +? i ç®i +?Q M M KÈB iÄ` v m M?QÊ+- F?B M ç`+? M?•M HÆ H`- `²B b m ç| iM v i?ÌB i m M :B Q i?O p M p M +?d i`QM; i?ÌB ;B M KQÌB ?ÆB i?Î- æQÌM; S?QM; ç½ HB M iB T /B M +`M; H9+ +`M; i`Î M M FBM? i•K ç°M; T?€+?X

L K iY i?'T #û +MM; ç²M; #¢M i m v `^M; M;¢+ M?B M F?B æQÌM; S?QM; +| i? +?® K„i i?'v +?B m i?S+ +O æQÌM; S?QM; +`M; M;`v +`M; +?`K +?¢T- F?¬M; F?ÄB +Q

@ hB m iY- ?B M i¢B ?®B ?`M pšM +ÁM F`T- ?ŠM H` M;QÆB +kM; M?bM ` +?9M; M;QÆBX

L; v F?B M|B +?m v M- +?Ov i?O i` M i v M K iY i?'T #û ç•K i?ŠM; iÈB p` i`Q ?¢•K çQ¢M tªQ [m v i- t m `i i?O i`M M?ŠM- +,M #ªM F?¬M; T?ªB M;QÌB i?QÌM; +| i? bQ I •M? K„i æQÌM; S?QM; i`-K t m®M;- p°B p½ M?ªv H M- F?| F?,M H„K KÈB i`€M? çQ ç M; Î;B[ F?¬M; i`mM;- M„K ç`K +O i M +ÁM H¢B ç½ ;`Q i?ûi H Q iÈBX

E?¬M; +| MÆB M`Q ç KQÈM HU+- i`€M? +kM; F?¬M; i? i`€M?- K°i [m v M M`v F? ?ÆM M[ç`+? M?•M M?bM i?'v b„T ç„+ i?O- Qi M?B m i`QM; HÁM; +kM; +| +?9i ?ª

G`H9+ M`v- æQÌM; S?QM; ç M; +?m`M #` [m €M M?“T .m EBK *?B E?Q p`Q i`QM; æ FB K T?€ pÐ [m v M i? +O ç®B T?QÆM;- M?QM; F?¬M; çÊB ?„M ç°M; i?O- #¶M; F?Q iS+ F?€+ ç M; +`T i®+ iB T +`M p T?Q # M M`vX

o°B p`M; ?Q`M? M; M; æ°+ ©M? +?„M i`QÈ+ M;U+- [m v M T?QM; ç€M? i`9M; H M iB M; p M; M?Ä- MQÆM; i?2Q [m v M FbM? +O ç®B T?QÆM;- æQÌM; S?QM; Î;B[pÁM;- #¢Q HmB p T?Q b m- FûQ ;B½M F?QªM; +€+?;B[?„M pÈB ç®B T?QÆM;X

oW KÈB çSM; p[M; i?•M ?bM?- K°i #|M; /€M; K`m iQK ç½ H¼i p`Q K„i æQÌM; S?Q i?ÆK M;€i- K°i i?•MªM? i?QÈi? çšv ç` t¬M; p`Q pÁM; +?B M- K°i i? M? i`QÌM; F i m¬M ` iBM? [m M; `U+ `Ð- /QÌM; M?Q `WM; b Q i` M #-m i`ÌB ç m `ÆB t m®M;- p

d9yX *?QÆM; e8N, .mM; h?B m L½B L½B U?¢VX

L?[M; çB K iBM? [m M; M`v H¢B M?Q M?[M; +QM çQK ç|K p k ç°M;- MQÆM; i?2Q #®M T?Q - # Q #¼+ H'v M K iY i?'T #û +MM; ç²M; #¼M Î i`QM; ç|X

@ .mM; ;B h?B M >m€M? *¬M;5

L K iY i?'T #û #B M b„+- KÎ KB M; M|B` i M +¬M; T?€T K` T?K M?•M €Q iQK bY
 KB M;- HB M p°B p`M; MQM i?Î- p`M F?ÎB +QÆM; F?Q ?° i?•M- +MM; pÈB ç²M; #ç
 hB M; ç€M? M? m i`QM; M?€v K„i HB M #B M K'i- i`QM; i`M; /B M #®M M; QÌB T?
 ç²M; X
 *?Q iÈB ;Bì F?„+ M`v æQÌM; S?QM; KÈB T?€i ?B M M; QÌB iÈB /o M?B M HçB +?
 /mv M ;†T K†i ? B H-M i`QM; bÆM +®+- ?B M içB M`M; ç M; +?2 ÎT?Q i`QÈ+ #ªM
 i`QÌM; FB K i?Qç i M?bM K„H T?B i?QÌM;- F?Q i? iQ`M i?•M ¬M ?Á K` KçM? K).
 hW b m HQM; M?bM HçB- æQÌM; S?QM; imv +?d +| i? M?bM i?'v +?B + +´ i?QM /
 /`B- i? M?QM; iW i` M; T?K + iQ`M i?•M HçB F?B M æQÌM; S?QM; M?“M` M`M; X
 @ hB m ?mvM? ç F?¬M; b Q +?S\
 J„ T?K +kM; F?¬M; [m v ç-m HçB- KÎ KB M; ?ÄB K°i +•mX
 æQÌM; S?QM; +QÌB F?´ K°i iB M;- iW i`QÈ+ iÈB M v ç m iQ`M H` ?„M çB +Sm M; Q
 M v HçB çQÈ+ M; QÌB i iÈB +Sm- ?ÆM M[+ÁM H` K°i M[iY F?¬M; +| ;B Q iB M? [
 Zmª i?“i H` i?B M ?[m i?B M #€Q- M; QÌB i®i b m®i çÌB #bM? M X hmv M|B æQÌM;
 i? tm'i F€ #'i w- HU+ HQÈM; /MM; +QÆM; i•K .m EBK *?B E?Q ç€M? i`¼M; i?QÆ
 /M b Q M; QÌB i +kM; ç½ +| HÁM; iÈB +Sm KbM?- æQÌM; S?QM; M`Q /€K +| w i`€+
 @ E?¬M; pB + ;b5
 æQÌM; S?QM; H„+ ç-mX
 @ > B p` ?mvM? ç G•K ;B - F?B / K°i iB m ?`B iY +€+ M; QÆB F?¬M; +ªK i?'v K'i
 J„ T?K M?bM ? B M; QÌB ç®B /B M KÎ KB M; ?ÄBX
 æQÌM; S?QM; i?B m +?9i M[#` M?[M; HÌB M`v F?B M +?Q m'i M; ? M K` +? i5
 J„ T?K M`v M?bM [m +?„+ i®B ç # KQÆB im´B- #ªM i?•M KbM? /M ;b +kM; ç½ K
 p`Q i`QM; KB M; M`M; /o M?B M HçB #B M i?`M? K°i iB m ?`B iYX
 L K iY i?'T #û T?Q ç®B /B M b m F?B M; ?2 tQM;- HB M +QÌB ?„+ ?„+ ? B iB M; [r
 @ s2K B Fb - /o M?B M HçB H` .mM; i?B m M½B M½BX .mM; i?B m M½B M½B +
 iQÆM; i`È b Q\
 J„ T?K #` ;¼B H` .mM; i?B m M½B M½B pšM i?ªM M?B M M|B,
 @ hB m ?mvM? ç M`v +| +?9i •M iB M? ç®B pÈB i - i F?¬M; i? M?bM ?„M #` M; QÌ
 L K iY i?'T #û •K ?B K +QÌB K°i iB M; ,
 @ G` +| +?9i •M iB M?- ? v H` M; QÆB +kM; KÆ QÈ+ #ªQ #®B i` M M; QÌB ?„M- ?m
 i?B m M½B M½B M; QÆB M?'i ç`M? T?ªB H°B p`Q pK M; MQÈ+ çK + M`v b Q\
 @ h +?d H`K ? i F?ª M, M; KbM? K` i?¬B5
 .mM; i?B m M½B M½B p K†i pšM H½M? ççK M?Q +kX
 L K iY i?'T #û ?"M ç M M; S` ,M;- M m F?¬M; T?ªB M[ M?•M M`v +?çv iÈB [m'v `®
 bÈK #„i çQÈ+ æQÌM; S?QM;- çQç i H'v #ªQ #®B i` M M; QÌB ?„M`²BX >B M içB M[
 +?†M ÎT?Q i`QÈ+- ?ÆM M[ i?U+ HU+ +O M`M; i?U+ bU F?B M M; QÌB i FB M; F
 F?¬M; bÈ M`M;- M?QM; i?“i bU ç€M? M? m T?ÄM; +?WM; +kM; F?¬M; / /`M; +?B I
 iY h?B M ;B B ?ç T?`K FB +kM; F?¬M; T?ªB #'i i`B- i`QM; i`"M +?B M M; „M M; OB
 çB K M`vX
 @ .mM; i?B m M½B M½B- i +| K°i ç M; ?`- F?¬M; M; çB M; ?2 K°i +?9i +?S\
 L K iY i?'T #û i`ÁM; K„i çªQ HQçM- +kM; F?¬M; +?Ì K„ T?K i`ª HÌB- HB M M|B Hm

@ L;QÆB +MM; ?mvM? ç i HB M i?O- çQç i H`v ç² i` M M;QÌB iB m iY M`v- b m ç
 M;QÌB ?„M +kM; F?¬M; Qi- /M +?B H`K # M;QÆB +kM; +| çQÊ+ i?m ?Qç+? F?¬M
 J„ T?K +?“K `½B H„+ ç-mX
 @ a€m #®M- M;QÆB #®M- ?mvM? ç i b€m5
 L K iY i?'T #û F?) +„M K¬BX
 J„ T?K pšM H„+ ç-mX
 @ L,K M,K5 L?B m ?ÆM M[i?b F?¬M; i? X
 @ h ç½ M|B `²B- p` iB m ?mvM? ç M`v +| +?9i •M iB M? pÈB i X
 .mM; i?B m M½B M½B KÎ KB M; M|B,
 @ > B p` ?mvM? ç G•K ;B KÌB çB i?¬B- i +kM; F?¬M; Km®M ;B Q i?O +MM; +€+
 @ s9 M[M?•M5
 L K iY iB + HÌB M?Q p`M; M?`M F?¬M; çQÊ+ KÆ KB M; K„M;X
 J„ T?K M?QÈM; K`v- +® MûM iS+ ;B`M i`QM; HÁM;- +kM; F?¬M; iB M T?€i i€+X
 L K iY i?'T #û •K ?B K +QÌB ?„+ ?„+ K°i iB M;- +?Ov i?O i` M i v F?¬M; M;WM; K9
 @ .mM; i?B m M½B M½B M;QÆB F?¬M; T?ªB H` Km®M ç°+ +?B K b Q\ > v H` h
 K|+- Km®M Mm®i i M iB m iY M`v\ >„+ ?„+- iB m iY M`v HÈM H M KB i? M? KK+ i9
 a€i F?Q i` M M;QÌB K„ T?K #„M ` K½M? HB i- i`QÌM; FB K ;B®M; M?Q i?Ov iB M?
 ` M?[M; €M? b€M; M?Q çQK ç|K- HçM? HMM; M|B,
 @ J²K KB M; bç+? b) K°i +?9i5
 L K iY i?'T #û b„+ K†i M;QÈM; M;MM;- p°B ?Q F? M K°i iB M;,
 @ E?K- ? B ?mvM? ç i M;`v ?¬K M v HB M #€M +?Q h?B m M½B M½B M;QÆB K
 M;QÆB M M;B[+?Q +?„+ p`Q- +€+? i?ÌB çB K F i i?9+ i, i?Q ç-m iB M pšM +ÁM +
 i #„i çQÊ+ bÆ ?Î5
 a m F?B M|B tQM; pçM T?¬M +?€M MªM M?bM æQÌM; S?QM; M|B,
 @ hB m iY- +QB M?Q p`M F?Q M;QÆB i®i5
 æQÌM; S?QM; +QÌB HçM? K°i iB M;- B p`M F?Q i®i- +?d +| i`ÌB KÈB #B iX
 @ æB5
 L K iY i?'T #û +?i +?Ov i?Ov p`Q HÁM;- /šM M K iY i`-K K†+ M? M? +?|M; `ÌB çBX
 a m F?B #|M; /€M; ? B M;QÌB #B M K'i- K„ T?K KÈB tQ v M;QÌB HçB- i` HÈB FB
 M|B,
 @ L;QÆB i?U+ F?¬M; +~M i?“M- î i`QM; bÆM +®+ F?¬M; M M H`K M?Q p`vX
 æQÌM; S?QM; +QÌB +QÌB- +kM; F?¬M; Km®M ;BªB i?Q+? ;b M?B m- +?d ¬K [mv M
 @ æ iç h?B m M½B M½B pW `²B ;BªB p•v +?Q æQÌM; K¶X
 @ oB + M?Ä K` i?¬BX
 J„ T?K ;"i ç-mX
 "i [m€ æQÌM; S?QM; HçB #B i- ççB F?€B H` b m F?B #ªM i?•M `ÌB +®+ M`M; pšM
 M;QÌB F?€+ b) ç€M? +?O w H M #ªM i?•M- #^M; F?¬M; pW `²B +kM; F?¬M; i? tm
 M?•M M`v +| i•K M?½M +kM; F?¬M; i - +?d pb KbM? i†M; +?Q M`M; p`B KªM? i`M;
 M?Q p`v- +QB M?Q H` M;QÌB #B i i`B •M #€Q ç€TX

>ÆM M[- iW T?ªM SM; +O ? B ?mvM? ç G•K ;B - æQÌM; S?QM; +kM; +| i? KÆ
+O M" M; F?¬M; T?ªB h?B M ;B B i?QÊM; T?~K T?´ i?¬M; +| i? #^M; çQÊ+X

> B ?mvM? ç G•K ;B FB ç m H" h?B M ;B B i?QÊM; T?~K- .mM; i?B m M½B M½B
b Q +| i? F?B M #¼M ?¼ FBM? bÊ- #B i F?| K" HmB\

oW `²B M K iY i?'T #û FB ç½ ;¼B ` +¬M; T?€T +O .mM; i?B m M½B M½B- .mM
æQÌM; S?QM; +?Q iWM; M;?2 i?'v # Q ;BÌ- #'i [m€ +| H) +kM; H" K°i HQ¢B +¬M; T
p¬ Hm" M H" +¬M; T?€T- +QÆM; i•K HU+ HQÊM; ? v i? M? i`QÌM; FB K ;B®M; M?Q
T?B T?~K- +?ŠM; i`€+? +| i? çB iÈB #QÊ+ M"vX

@ hB T i?2Q M;QÆB Km®M H"K i? M"Q\

.mM; i?B m M½B M½B M?bM æQÌM; S?QM; ?ÄBX

@ æB ibK ç²M; iB M- b m ç| `ÌB F?ÄB MÆB M"vX

æQÌM; S?QM; ç€TX

d9RX *?QÆM; eey, Zmv h„+ "Q J"i Ui?QÊM;VX

J„ T?K ;"i ç-m,

@ o"v #ªM i?•M M;QÆB T?ªB +~M i?"M- i +kM; T?ªB çB ibK ç²M; iB MX

L" M; +| i? +Sm çQÊ+ æQÌM; S?QM; M?'i i?ÌB- M?QM; +kM; F?¬M; i? Hm¬M #ªQ ?
•M ibM? æQÌM; S?QM; +?Q M" M; K'v KªM? i" M; #ªQ ç² pW `²B +kM; ç½ i`ª tQM; - i
iB T iK+ #ªQ ?° ?„MX Zm M ? ;B[M" M; p" æQÌM; S?QM; +kM; +?d H" #bM? i?Ov

GB + K„i M?bM æQÌM; S?QM; i?"i b•m- b m ç| K„ T?K HB M tQ v M;QÌB `ÌB çBX

L|B i?U+ - M m F?¬M; T?ªB H9+ i`QÊ+ æQÌM; S?QM; Î i`QM; +®+ i†M; M" M; K'v K
M" M; +kM; b) /•M; H M w MB K +QÊT çQ¢i æQÌM; S?QM; Î i`QM; ç-mX h? M?QM;
+ÁM H"K` ?"M? pB ç iB M M?Q p"v- .mM; i?B m M½B M½B imv i ç®B F?¬M; H"K

æ•v ç¢B F?€B +kM; H" HÁM; /¢ ç" M #`X

a m F?B +?B i v K„ T?K- æQÌM; S?QM; HB M +?çv p ?QÊM; K°i MÆB i" M; #ªQ +€
H¢B i?ÌB ;B M ?ÆM K°i M;¬v- i` M M;QÌB KbM? i` M; +°M; +| +?QM i`K i" M; #ªQ ç² ?
i?•M KbM? T?ªB +?çv iÈB +?QM ç` T?QÆM; - ibK` iQ" M #° ç²M; iB M ;B'm i`QM;
i€K i`,K /†K o•M GB M aÆM M"v- M m F?¬M; i?ÌB ;B M pW ? i K" +ÁM +?Q ` çQ
ç°M; #Ä [mv MX

h?ÌB ;B M +ÁM H¢B [mª i?U+ +| T?¬M; 'T ;€T- /M b Q ç` T?QÆM; +-M T?ªB ibK +
ç¢B F?€B F?¬M; i? pb tmM; ç°i +MM; M;QÌB F?€+ K" i`b ?Q½M çQÊ+X

.¼+ i?2Q çQÌM; çB æQÌM; S?QM; p¬ +MM; +~M i?"M- iQ" M HU+ i?m HB K F?Q iS+
FB M; M H M i`" M ` M;Q" B- K°i F?B M?"M i?'v çQÊ+ T?Q i`QÊ+ +| M;QÌB HB M
KB M +MM; M;QÌB F?€+ T?€i bBM? tmM; ç°i F?¬M; ç€M; +|X

E?¬M; iÈB i?ÌB ;B M MY + M? ;BÌ- æQÌM; S?QM; ç½ iÈB çQÊ+ çB K i" M; #ªQ ç-n
ç² ?Q" M +?dM? +MM; pÈB ç` ç² o•M GB M aÆM bQ b€M?- `i i M? M? æQÌM; S?QM
+O ç²M; iB MX

h`QÊ+ K†i H" K°i +QM b¬M; M?Ä- MQÊ+ b¬M; F?¬M; b•m- ç¢B F?€B +?d + Q iÈB
b¢+? b)- iW T?Q i` M M?bM tm®M; - i?"K +?Q +ÁM +| i? i?'v `ä iWM; pB M ç€+m
ç€v b¬M;X

"•v ;BÌ b„+ i`ÌB ç½ /¬M b€M; - +kM; i?m" M iB M ç ibK p` i`Q +i ç²M; iB MX

L?bM i`€B M?bM T?^B K°i HQÊi- æQÌM; S?QM; i?'v +€+? ç| F?¬M; t p`i`Q +?QM
F?¬- H°B p`B #QÊ+ p T?Q ç| - +^M; QÌB ç½ iB M p`Q; B[/ÁM; b¬M; - F?QK HQM;
+•v F?' - K'v ç²M; iB M çQÊ+ çti T?Q /QÊB HB M tm'i ?B M i`QM; i-K K„iX

æ„+ i?O- MÆB M`v i´M; +°M; +?d +| #®M ç²M; iB M- pW p†M ç9M; pÈB +QM b®; ?

*'i K'v ç²M; iB M p`Q HÁM; - æQÌM; S?QM; H¢B M; U F?¬M; /WM; p| iB T iK+ tm'i
#^Q iB T i?2Q- K°i # M pW +?¢v K°i # M b„T t T H¢B M?[M; ç` çB K i`M; #^Q ;?E
F i` K°i H°imv M iB i FB K i?ÌB ;B M M?'iX

h?ÌB ;B M K°i M; `v- æQÌM; S?QM; ç m HÁM; pÁM; # M i`QM; o•M GB M aÆM- ibK
K¶B K°i H-M ç m +| i?m ?Q¢+?X

*?QM i`K i`M; #^Q ç² ?Q`M +?dM?- ç½ ibK ` çQÊ+ b€m i`K- i´M; +°M; i?m ?Q¢+?
i`QM; ç| ç` T?QÆM; M?B m M?'i +| M, K ç²M; iB M- Qi M?'i +?d H` ? B K` i?¬BX

>B M i¢B i` M i v +ÁM H¢B # i`K i`M; #^Q ç²- iQÆM; SM; pÈB +€+ +QM b® i?2Q i
H` # i`K +| b® HQÊM; M?B m M?'i- i`QM; ç| i`M; #^Q ç² iQÆM; SM; pÈB b® KQÌB
i•KX

h`^B [m +^M; `v ibK FB K- æQÌM; S?QM; +kM; +QB M?Q ç½ T?€i ?B M ` K°i [mv H
ç²M; iB M iQÆM; ç®B F?| ibK- ?ÆM M[/M +?Q ç M çQÊ+ MÆB ç| - Km®M ibK i?'v
T?2M i`„+ i`Î- ?ÆB +?9i F?¬M; +~M i?"M- `i +| F?^ M, M; b) #Ä b|i- +?Q M M i`Q
T?^B p¬ +MM; +~M i?"M id Kd KÈB çQÊ+X

"m´B i`Q M; `v K B +?QM? H` F€ ?¢M F i i?9+ +O ?¢M; KK+ i, i?Q ç-m iB M- #^M
+MM; - i`QM; K°i ç K M`v T?^B ibK tQM; # i`K i`M; #^Q ç² +ÁM H¢B- ç M F?B ?WM;
o•M GB M aÆMX

h?ÌB ;B M K°i ç K- +kM; çO5 æQÌM; S?QM; i`M ç-v iU iBMX

"'i [m€ p`i`Q ç€M? /'m i` M # i`K i`M; #^Q ç² +ÁM H¢B +kM; F?€ t - æQÌM; S?QM
;BÌ- +m®B +MM; +kM; çB iÈB K°i ç` çB K ;¬M M?'iX

hbK çQÊ+ ç` T?QÆM; +?¬M /'m ç²M; iB M +kM; F?¬M; F?| - M?QM; b m F?B æQÌM
;B'm i`QM; ç| ` - F?¬M; F?ÄB bYM; b®iX

LÆB M`v i` M i`M; #^Q ç² iQÆM; SM; pÈB b® #^v- i?2Q ç¢Q Hw K` M|B- +?d +?¬M
M?QM; F?B æQÌM; S?QM; ibK ` iQ`M #° b® ç²M; iB M- ç K H¢B K°i T?2M- i?bM? i
H¢B i?m ?Q¢+? iÈB KQÌB #®M ç²M; X

E?¬M; i?Q+? ?ÊT5 a Q H¢B T?€i bBM? pB + M?Q i? M`v\ o`B +QM b® çÆM; B^M
i? ç K b B- +?ŠM; H) H` i`QM; ;B B çQ¢M H`K +¬M; i€+ +?m`M #` M; QÌB i H¢B +

L?QM; FB m b B H-K 'm i`o M`v- M?[M; + Q i?O ç| ç•m / /`M; T?¢K T?^B\ >¼ +kM
#®M im´BX L?QM; KQÌB #®M ç²M; iB M i` M i v M`v `®i +m°+ H` +?mv M ;b t^v

*`M; M; ?o- æQÌM; S?QM; +`M; F?¬M; ?B m M´B- i? M?QM; i`QM; HÁM; HQ€M; i?
/€K F?ŠM; ç`M?X amv çQ€M M`v `®i +m°+ H` ç9M; ? v H` b B- +?d F?B M`Q iÈB
ibK ` çQÊ+ MÆB +'i; B'm ç²M; iB M KÈB +| i? t€+ ç`M? çQÊ+X

h`QM; HÁM; K M; i?2Q +?9i bmv çQ€M p` ?Q`B M; ?B- æQÌM; S?QM; M? M? +?|
T?QÆM; iB T i?2QX LÆB iB T i?2Q M`v- i?2Q Hw ?ŠM H` T?^B +?¬M; B'm b€m ç²

G¢B #¬M # i? K K°i + M? ;BÌ- æQÌM; S?QM; çB iÈB K°i K^M? `WM; i`M M; "T bQ
H M i`M- i`QM; pÁM; # i`QÊM; F?¬M; i? M`Q i?'v i?S; b- M?bM [m +kM; +| [m,
i?Y K°i +?9i- T?€i ?B M pK F?Q M`v +kM; F?¬M; +| ç°+ - +?d i`ÍM; ¢B i-K M?bM K`
K¢M? /¢M iB M p`QX

Í i`QM; bQÆM; KM ibK FB K- ç° F?| iQÆM; ç®B HÈM- +?Q /M i?` HU+ æQÌM; S?Q
T?^B T?Q K°i T?2M +¬M; T?m KÈB ibK çQÊ+ # +•v ç¢B i?K t T i?`M? ?bM? i K; B€
i`M; #^Q ç²- çB K +'i; B'm ÍM; v p`i`Q i`mM; i•K # +•v ç¢B i?K M`vX

:çi çB ç€K H€`KM; i` M K†i ç'i- æQÌM; S?QM; T?€i ?B M` K°i +?¶ #MM ç'i +| p
F?€+-`'i`ä`M; +?¶ M`v ç½ iWM; #` M; QÌB ç`Q H M`²B H'T HçBX

*?QM? H` MÆB M`v-`9i` æ°+ ©M? EB K- ç`Q #ÈB #MM ç'i H M- iW # M i`QM; H
F?€ M†M; - iW i`QM; #¼+ i`mv M` •K i? M? / M; ?2 +O M?[M; ç²M; iB M p +?çK
+,M #ªM F?¬M; i? K ç K +kM; +| i? t€+ ç`M? i`QM; #¼+ M?Ä M`v b® ç²M; iB M i m
ç²M; X

h` M i?U+ i +kM; ç9M; M?Q p`v- b m F?B KÎ #¼+ M?Ä` - i'M; +°M; æQÌM; S?QM;
iB M

d9kX *?QÆM; eey, Zmv h„+ "Q J"i U?çVX

*| w iS5 æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB +QÌB`° H M- H-M M`v +m®B +MM; +kM; ç½ +|
i?•M H` +?QM? t€+X E?¬M; M; ?o iÈB- i?U+ F?¬M; M; ?o iÈB- i, i?Q ;B i°+ HçB #
+?9 wX

E€i?U+ K°i ç K i`QÈ+ F?B i, i?Q ;B i°+ #„i ç-m- b m F?B M; ?2 tQM; [mv i„+ i, i?Q
S?QM; +kM; +| +?9i M; ?B ?Q†+- #ÎB pb K°i i`K i`M; #ªQ ç² #` +„i i?`M? M?B m KªM
F?B ; ?ûT M?[M; KªM? M`v HçB KÈB +| i? i bK çQÊ+ ç²M; iB MX h` M Hw Hm" M K`
i` ç m H` K°i ç²M; iB MX

L?QM; i` M i?U+ i - i`M; #ªQ ç² #` +„i i?`M? M, K KªM? p` i`M; #ªQ ç² #` +„i i?`M? ?
i bK FB K p` ; ?ûT i?`M? i`M; #ªQ ç² ?Q`M +?dM? +?„+ +?„M F?€+ M? mX L m M?Q
i`` M; M; M? m- p`v +| T?¬M F?¬M; [m€ +¬M; #^M; X

G`v æQÌM; S?QM; H`K pQ /K- i`M; #ªQ ç² +O ?„M +-M TªB i bK çQÊ+ KQÌB KªM
i?ìB ;B M +MM; F?Q HU+ ? Q i`M bQ pÈB M; QÌB F?€+ HÈM ?ÆM M?B m- M m +?d
i?m ?Qç+? F?¬M; #^M; çQÊ+ +-M; bS+ #Ä` X

>B M içB M?bM [m - i`QM; i, i?Q +ÁM +| K°i [mv i„+ +,M #ªM F?¬M; ? +¬M; #®- ç|
HçB +`M; F?| i?b F?ª M, M; i?m çQÊ+ HÈB Q+? +`M; HÈMX

æ•v +?QM? H` K°i +€B #šv- K°i +€B #šv K` F?¬M; B +?9 w iÈBX

æQÌM; S?QM; iW ? B H-M i?m çQÊ+ b® ç²M; iB M HB M +| i? F i Hm" M- i` M M?[M
b€m i`î çB- içB M?[M; ç` çB K iQÆM; SM; ç m b) +?¬M; B'm b® ç²M; iB M ; 'T ç¬B

*?Q M M KbM? KÈB +| i? Î H-M ç-m ççi çQÊ+ KQÌB #®M ç²M; iB M- H-M b m HçB

" M°B ÆB- ç•v F?¬M; TªB H` ?çB M; QÌB b Q\ æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB Q€M i?
KªM? M?Ä i` M i v +| ;B€ i` iQÆM; çQÆM; M? m- H`K +?Q Î i`QM; +®+ K¼B M; Q
#ªM F?¬M; i? K [m M i•K +QM b® ; ?B i` M ç| HÈM ? v M?ÄX L m M?Q bÈK #B i çQ
KªM? ; ?B b® HÈM ç´B H`v KªM? ; ?B b® M?Ä\

L; v F?B æQÌM; S?QM; ç M; Q€M i?-K- # M M; Q`B o•M GB M aÆM- M?[M; + Q i?
HçB pÈB M? m- p K†i ç²M M?Q i? M +OB- pW`²B #¼M ?¼ +kM; KÈB #B i çQÊ+ #
iB MX

J°i + Q i?O GBM? ;B B GK+ ;B T?šM m'i ?ÄB,

@ "® H½Q ;B iY- pb b Q F?¬M; bÈK i mv M #® [mv i„+ M`v\ \*€+ ç iY Î # M i`QM; ç
+| F?ª M, M; b) +?`m i?B i i?ÁB HÈMX

"® h`QÌM; >ªB F?) +QÌB K°i iB M; M|B,

@ Zmv i„+ H` i +MM; \*?QM? EB M ?mvM? M?'i i?ìB i? K p`Q- +ÁM +?Q F`T i?¬M;
p`v +kM; i®i- +€+ ç iY F?¬M; #B i +?mv M- +`M; +| i? FB K i` +?QM? t€+ çQÊ+ b
+?9M; X L m Km®M +?B K iB M M; ?B- +?d i?m i?"T M?[M; i`M; #ªQ ç² / FB K- çQA
L m H` /kM; +ªK F?B m +?B M #ªM i?•M- i?m i?"T M?[M; i`M; #ªQ ç² F?| ?ÆM- i?n
i? K K°i +?9iX

@ >W- imv M|B H" M?Q p"v- B /€K F?ŠM; ċ`M? i`QM; ċ€K ċ iY F?¬M; +| M;Q|B #E
J°i M;Q|B F?€+ H M iB M;X
"® h`Q|̇M; >ªB b„+ K†i H¢M? H)Q M|B,
@ *| T?ªB +?Q p` +?Q `^M; i +MM; pÈB *?QM? EB M ?mvM? b) iB i H° [mv i„+ M
b Q\ "® K¶ +ÁM +?Q #d´B ċ M KS+ ċ|X
h` M; \*?QM? EB M +kM; ċSM; ` M|B,
@ h` M; K¶ i +| i? + K ċQ M- ċ iY i`QM; o•M GB M aÆM- F?¬M; M;Q|B M"Q #B
"i [m€ ?B M i¢B 2 `^M; ċ½ +| F?¬M; Q|̇M;Q|B T?€i ?B M `X
æ m ċ½ M|B iÈB KS+ M"v- iU M?B M F?¬M; +ÁM B /€K ċSM; ` F?B m F?Q+?X L
+m°+ +| bÈK iB i H° ` M;Q"̇B ? v F?¬M; - +kM; +?d +| "® h`Q|̇M; >ªB +MM; h` M; *
æQ|̇M; ædM? h?B M +MM; .B T .o E?¬ HB + K„i M?bM M? m- +kM; #'i ċ„+ /oiÈB
i`QM; GBM? J¢+? \*?B æ` pšM H" "® ;B +MM; pÈB h` M; ;B ċ` p` M; M; M? m-
F?®B HBM? i?¢+? ċdM? + 'T- ? B M?" /MM; K°i Qi i?O ċQ¢M M?Ä +kM; H" #bM? i?
h`QM; o•M GB M aÆM- +äB HÁM; æQ|̇M; S?QM; i`M ċ-v FQ+? ċ°M; +?¢v p ?QÈ
?QM; T?'M H¢B pW #m²M #U+X
aÈK #B i M?Q p"v- #ªM i?•M ċ½ i"M HU+ i?m i?"T M?[M; i`M; #ªQ ċ² +| ;?B b® HÈM
?Q¢+? +kM; F?¬M; M?Ä- i` M i`M; #ªQ ċ² +m®B +MM; +| ;?B b® KQ|B5 æ•v +?QM
M?'i i`QM; i, i?Q H-M M"v- +kM; iQÆM; ċQÆM; pÈB i`ÁM ? B +?K+ ċ²M; iB MX
h`QÈ+ K†i æQ|̇M; S?QM; H" K°i M;¼M M9B +¬ ċ°+- +¬ T?QM; UM9B +¬ ċ°+V M;?b
p€+? M9B ?B K i`îX
L;¼M +¬ T?QM; M"v +S i? pQÈi H M ċSM; bWM; b[M; i`QM; o•M GB M aÆM- ;BQA
F?|B HQÈM H|̇- ċQ|̇M; KÁM [m M? +?Q F?9+ F?m,m- +,M #ªM F?¬M; i? M?bM i?'v
a m F?QªM; MY + M? ;B|̇ #¬M # - +m®B +MM; æQ|̇M; S?QM; +kM; +QB M?Q ċ½
i`M; #ªQ ċ² +?d /šM- +?ŠM; [m ?„M F?¬M; i? M;|̇ iÈB ċB K ;B'm #ªQ i`M; H¢B H"
h` M ċdM? M9B Q\ æQ|̇M; S?QM; +?d +| i? M;?o ċ M F?ª M,M; M"v K" i?¬BX h`QÈ
+| +?9i /U +ªK- ċB K ;B'm #ªQ i`M; +m®B +MM; imv i ċ®B F?¬M; / ibK M?Q p"v ċQ
+?¬M /'m H" ? B KQÆB ċ²M; iB M- M?'i ċ`M? TªB +| +?9i M M ;BªB KÈB ċ9M;X h?
KÈB T?€i ?B M +€B M M ;BªB M"v F?¬M; TªB F?| F?,M #bM? i?Q|̇M;X
G2Q H M t2K i? M"Q- ?B M i¢B +?d +| K°i HU +?¼M M?Q p"v K" i?¬BX L;¼M +¬
+kM; F?¬M; H"K F?| ċQÈ+ æQ|̇M; S?QM; - i?U+ HU+ +O ?„M #•v ;B|̇ ċ½ iÈB h?B
+| i? M;QM; iK +QÆM; F?Q /QÈB HÁM; #`M +?•M- /MM; M|̇ ċ ;B9T +?Q i?•M i?
"i [m€- H"K M?Q p"v i?b i?"i bU TªB iB m ? Q +QÆM; F?Q [m€ M?B m- M m F?¬M
æQ|̇M; S?QM; F?¬M; # Q ;B|̇ HU +?¼M +€+? i?S+ M"v ċ H M M9BX
hmM; KbM? Mªv H M K°i +€B- +QÈ+ #° M? M?"M; +?¢v H M M9B- +?d [m i?|̇B ;B
KQ|B i`QÈM;X
a m i?|̇B ;B M K°i im-M i`- æQ|̇M; S?QM; ċ½ +?¢v H M iÈB +?¶ ;B[ bQ|̇M M9B `²
i?'B [m # M M;Q|B- F?B M [m-M €Q æQ|̇M; S?QM; TªB imM; # v T?¬M T?"i- K€
v i?2Q ;B|̇X æ M ċQÈ+ p` i`Q M"v- ċ° /®+ bQ|̇M M9B #¶M; M?B M i,M; H M- ?-m
+?•M- æQ|̇M; S?QM; +-M TªB +?¢v K°i ?ÆB F?¬M; M;WM; H M T?Q i`QÈ+- TªB
iB M p T?Q i`QÈ+ +O KbM?X
G2Q H M i? K +?®+ H€i- æQ|̇M; S?QM; FBM? ?½B F?B T?€i ?B M +m²M; T?QM; H
M?B m- HU+ ċ¢Q i?'B H M HÈM ċ M M¶B F?B M M;Q|B i TªB ?QªM; bÈX
>B M i¢B +?Q /M M?Q i? M"Q +kM; F?¬M; /€K H,M; F?¬M; ?Q ċ°- M m /QÈB +?•M
p"Q i`¼M; HQÈM; +Æ i? +O K°i M;Q|B- K°i F?B `|̇B F?ÄB K†i ċ'i- b m K°i F?„+ H
tm®M; M;¼M +¬ T?QM; M; vX

d9jX *?QÆM; eeR, a Q GϕB G" L;QÆB Ui?QÊM;VX

Jm®M H M ç M çdM? M9B- +?d +| /U p"Q #ªM HoM? i?"i bU +O KbM? KÈB çQÊ+5
?mv i /•M; i"Q i`QM; M;QìB æQìM; S?QM;X h`QM; +m°+ i, i?Q; B i°+ M"v- bm®i
+| i? MìB ?„M ?-m M?Q F?-M; ;†T T?ªB M;mv ?B K; b- +kM; F?-M; ;†T T?ªB F?|
;†T çQÊ+ K°i ibM? ?m®M; pW +| w M;?o HϕB pW +| iQM? F?B m +?B M- ?„M b C

.²M +QÆM; F?Q [m€M M?"T tm®M; HÁM; #`M +?•M- K¶B #QÊ+ çϕT tm®M; ç m M
pKM F?B M +?9M; p M; H M iB M; `„+ `„+ - b m ç| `Q `Q H, M tm®M; T?Q /QÈBX
F?-M; +?"K HϕB +?9i M"Q- #•v; Bì imv H" # M ç K- M?QM; p-M; i`, M; i`ÁM pçM?
S?QM; +| i-K M?bM `i i®i- ;B9T ?„M +| i? [m M b€i +ª b€m T?QÆM; ?QÊM; F?B i
/WM; +?•M i`QÊ+ K°i #QÊ+X

S?Q i` M +| K°i F?®B çQçM i?ç+? +?„M M; M; H®B çB- æQìM; S?QM; çB K +?•M
? B +€B ?® iQ i` M p€+? ç€- i?•M ?bM? M?Q +?BK v M- M; Q†i b M; K°i # M- ?ç i?
iB T iK+ iB M H M- M;QìB +ÁM +?Q çSM; p[M; - ;Bì M9B ç°i M?B M K½M? HB i?A
æQìM; S?QM; +? Q çªQ b„T M; ½- i`QM; H9+ ?®i ?QªM; - æQìM; S?QM; HϕB M?ªv
+?•M- M;?B M; M;QìB H Q i`Î HϕB- pW ç9M; `ÆB H M i` M çQçM i?ç+?- `M ç`M?

hQ`M i?•M iQ€i K² ?-B HçM?- M; ¼M +¬ T?QM; M"v [mª i?U+ M;QìB #bM? i?QìM; F
+~M K°i +?9i i?b +| i? b) pçM FB T #`i T?K+ - +?Q /M H" + Q i?O h?B M: B B- K°i F
tm®M; T?Q /QÈB- +?d 2 F i [mª +kM; +?ŠM; i®i ç T; bX

>Q i b•m K°i ?ÆB- M;WM; HϕB K°i +?9i i` M çQçM i?ç+?- æQìM; S?QM; iB T iK+ ç

hQM? F?B m +?B M #°+ H° `i M?B m /¼+ i?2Q çQìM; çB- T?-M HÈM ç m F?-M; +
?m®M; M"v- æQìM; S?QM; #m°+ T?ªB çªK #ªQ K°i ?ÆB i?Î +| i? M?ªv HB M K°i H
K'v H-M- K¶B çB K +?çK +?•M ç m T?ªB +?¼M Î MÆB `„M +?„+ - b m F?B ?ç tm®M
K°i F?B +| +?9i /WM; HϕB i?b +| i? b) iû `ÆB tm®M; T?Q /QÈBX

æ•v H" bU F?ªQ M;?B K F?€ HÈM ç®B pÈB bU + M çªK p" bS+ T?€M çQ€M +O K°
S?QM; HϕB +?ŠM; ? v m FûK Î ? B T?QÆM; /B M M"v- çO ç çªK #ªQ +?Q ?„M M
ç M; çB H MX

a m MY + M? ;Bì- F?B çdM? M9B ç½; -M i`QM; ; M; i'+- æQìM; S?QM; +| +?9i F?
MY + M? ;Bì M"v- ?„M F?-M; T?çK b B H-K H-M M"Q- çB m ç| KÈB +| i? çªK #ªQ
i`Q ?B M içBX

*€+? çdM? M9B +?d +ÁM i`, K i`QÊM; - imv +QM çQìM; T?Q i`QÊ+ +`M; ?B K i`Î ?A
+U+ ?çM- M?QM; æQìM; S?QM; pšM #bM? i?ªM mM; /mM; - p K†i p¬ +MM; M?"M M

L, K KQÆB i`QÊM; - # KQÆB i`QÊM; - KQìB i`QÊM; \*m®B +MM; +kM; ç M `²B- æ
`²B ç°i M; °i M?9M KçM? imM; M;QìB H Q H M i` M- H°M K°i pÁM; i?"i ç T M?Q /B
i`mM; - p[M; p`M; ç€T i` M çdM? M9BX

am®i +QM çQìM; H M ç•v- æQìM; S?QM; /QìM; M?Q ç½ [m M çB KK+ çQ+? +?mv M
iB M- K°i HÁM; +?d Km®M +?BM? T?K+ M; ¼M +¬ T?QM; M"v- #•v; Bì M; mv M p¼M
M?`M F?-M; çQÊ+ M¶B t9+ ç°M; ?9 /`B K°i iB M; X

*?ŠM; [m M¶B tmM; ç°M; M"v H"TiS+ #` +„i M; M; - M;QìB pW H M ç M çdM? M9B
F?Q ç°i M?B M i"TFQ+? ç MX æQìM; S?QM; +Æ #ªM F?-M; i? M; ì`^M; Î ç•v HϕB
F?B H M ç M ç•v +kM; +?Q [m M b€i ? i ibM? ?bM? i` M çdM? M9B- ç M F?B Hm²M
i?b ?„M KÈB +ªK; B€+ çQÊ+X

*Æ #„TiQ`M i?•M i?„i +?†i HϕB- ç M i?ìB; B M tQ v M;QìB æQìM; S?QM; +kM; F?
` ? B i? M? T?B ç Q- T?|M; +?9M; p T?Q b m- K M; i?2Q iB M; tû; Bì #ûM M?¼
ç Q T?|M; ` F?ÄB i v- æQìM; S?QM; +kM; M? M? +?|M; H Q p T?Q i`QÊ+ - i?•M
pU+ çdM? M9B- # v tûQ b M; K°i ?QÈM; F?€+X

> B iB M; óH2M; F2M; ô p M; H M F?2 F?)- æQÌM; S?QM; #B i T?B ç Q +O KbM? ç
[m€ M?Q p"v +kM; çO`²BX > B i? M? T?B ç Q ç| H" ?„M T?|M; ` #^M; FBM? M; ?B I
i`¬M; KQM; M| +| i? b€i i?QÆM; F ç`+?X

sQ v M; QÌB HçB- b„+ K†i æQÌM; S?QM; i?•K i`-K M?bM +?,K +?9 p"Q F ç€M? HûM
+ Q ?SM; #` T?€ M€i i M i" M?X

B ;†T T?ªB bU pB + i? M"v +kM; ç m F?¬M; pmB M´B- p¬ /mv M p¬ +È #` i" T FQ+
F?¬M; TªB TªM SM; çO M? M?- ``i +| Fª M,M; #Ä t€+ içB ç•v +kM; F?¬M; +?WM

Í +?¶ +€+? ?„M KQÌB i`QÊM; - K°i i?•M ?bM? v m çB m HŠM; H†M; çSM; ç| - K°i #°
M?Q çQ€ Kšm çÆM ç M; #WM; MÎ- K°i i? M? i`QÌM; FB K H'T H|2 €M? ?"M [m M; -
i?´B T?-M T?"i i?"M? iB M; - /€M b€i H M i?•M ?bM? +?O M?•M M| - F?B M i?•M ?bM
iBM? tªQ- tBM? ç T p¬ M; -MX

o-M; i`,M; i`ÁM i` M #-m i`lB FB +kM; TªM; T?i HÈM ?ÆM ``i M?B m- i`2Q i`
M?Qm K„i- K€B i|+ /"B imM; # v i?2Q ;B|X

J°i M; QÌB K°i FB K- K°i M; ¼M M9B K°i p-M; i`,M; - F?mM; +ªM? M"v i`¬M; +| p iB
H"K b QX

•M? K„i i?•K i`-K +O æQÌM; S?QM; /-M /-M M?m ?Á i`Î HçB- M?bM M; QÌB +QM

Zm^a i?U+ H[°] i®B ç[°]+ T?K M?•M i•K5 æQÌM; S?QM; pšM +ÁM M?È ç M ibM? +^aM?
i?€M; i`ÌB M;`v ç!- M?QM; M`v M[ iY M`v H¢B F?¬M; ç w +?9i M`QX

.B M iQ+? i` M M;¼M +¬ T?QM; [m<sup>a</sup> i?U+ [m€ M?Ä- ç®B K†i pÈB +?B m FB K M`v-
+! +?¶ ç i`€M? Mû- ç`M? T?ªB #'K #KM; iB T +?B m- i`QM; HÁM; #„i ç-m iS+ ;B`M
t'm- #'i; B€+ Km®M ;B€Q ?m'M M`M; i K°i i`”MX

> B M; QÌB H¢B H-M M[+?¢K i`€M- i`QÌM; FB K +?Q^aM; M? m- iB M; K b€i +?!B i
B Km®M M?QÌM; B- iQ`M HU+ i?¬B i?9+ +QÆM; F?Q M;¢M? F?€M; ç®B T?QÆM
h`QM; K„i +O h` M; h9 h9 i`”M M;”T bU Q€M ?”M p` b€i +Æ- M`M; M?bM +?¬K +?¬
E?¡2 KB M; æQÌM; S?QM; ;B”i K°i +€B- i?•M ?bM? ?ÆB M;?B M p T?Q i`QÈ+- M
@ *ÁM M?È KMB p` M?°M; #¬B K”i QM; M;`v ç! F?¬M; \

h` M; h9 h9 ç M; iQ`M HU+ i?¬B i?9+ +QÆM; F?Q- M;?2 tQM; M?[M; HÌB M`v- b„+
çQ H M #KK KB M; H¢B i?2Q T?ªB t¢+! çB m FB M- i`QM; +´ ?¼M; p M; H M ? B
> ? ? ? - iB m MQÆM; #b- i?B m ;B i #B i M; v ç•v H` iY ?mv i +O M; QÆB K`5
çQÊ+ Km®M #”i +QÌBX

L?QM; F?¬M; çÊB æQÌM; S?QM; #”i +QÌB i?`M? iB M; - #¶M; M?B M /` #B M t^av`
KB M; - +QÆM; F?Q iQ`M i?•M tQ v +?mv M F?¬M; i?¬M; bm®i- ? B M; QÌB H¢B ç
F?Q +O M`M; F?¬M; çB m F?B M çQÊ+- +QÆM; F?Q +O æQÌM; S?QM; i`QM; M
M`M; X

*?d M;?2 ç M K°i iB M; i?ûi FBM? ?½B p M; H M- h` M; h9 h9 #` ç€M? p,M; ` - i?•M
i`mM; - b„+ K†i h` M; h9 h9 +`M; i`„M; # +? ?ÆM- H¢B #` ;B! M9B ;`Q i?ûi i?´B [m -
M9BX

æQÌM; S?QM; +kM; M;~M M; QÌB ` - ?„M pW `²B +?d H` Km®M +?¼+ ;B`M M`M; K°
+¬M; FQ+? ç®B pÈB KbM? M[X L`Q M; Ì T?ªM SM; +O ç®B T?QÆM; H¢B HÈM ç M
b®M; +? i- M`M; i H¢B ?Q`M iQ`M F?¬M; +?®M; çÐ- çÊB ç M H9+ +ªK i?´v F?¬M;
M[`²BX

”` +QÆM; F?Q +O ?„M ç€M? ç M- h` M; h9 h9 `ä`”M; +?d #` i?QÆM; M? - M?QM
KQÊM HU+- i`QM; +ÆM +m²M; T?QM; ;-K`9 i?b +,M #ªM F?¬M; +€+? M`Q çB m F
G9+ M`v- M m æQÌM; S?QM; F?¬M; ` i v i?b M`M; +? i +?„+X

>-m M?Q F?¬M; +-M bmv M;?o- æQÌM; S?QM; H”T iS+ H Q` - ? B +?•M ç¢T H M
` M„K +?†i H´v /•v i?„i HQM; M; M; 2Q h` M; h9 h9- /MM; bS+ FûQ M`M; i`Î H¢BX

h` M; h9 h9 M?Q +QM K Q KQÈT #` ?Q^aM; bÊ- b m F?B çQÊ+ FûQ i`Î H¢B HB M ¬K
MQm H´v ?„M F?¬M; #m¬M; X

*€B ¬K M`v HB M t<sup>a</sup>v` +?mv MX

æQÌM; S?QM; +?d +ªK i?´v i`QÈ+ K†i ”T ç M K°i H`M ?QÆM; i?ÆK- +ªK†i #` ? B F
H¢B- M?´i i?ÌB F?¬M; i?Î çQÊ+- ç-m H¢B #` h` M; h9 h9 MQm ç M ç m çB M; - ?ÆM
p`Q 2Q +O ?„M i?`M? K°i pÁM; i`ÁM- [m´M +?†i H´v ?„MX

E?¬M; #B i T?ªB H`K b Q- æQÌM; S?QM; +?d +ÁM #B i [m v ç-m` M; Q`B- Km®M
M?QM; +€B tQ v ç-m M`v +`M; F?B M h` M; h9 h9 +`M; tB i +?†i ?„M ?ÆM- HU+ ç¢
K¢M? ?ÆM M?B m- K°i iB M; M´+ M? M?`M; p M; H M M?Q +! M?Q F?¬M; X

hB m`²B5 L;?2 •K i? M? M`v- æQÌM; S?QM; HB M #B i H` ?ÄM; #ûi`²BX

Zm^a M?B M- •K i? M? pW F?¡+ pW M!B +O h` M; h9 h9 iW i` M p M; tm®M; ,

@ æWM; HQ¢M ç°M;5

L`M; pW F m H M pW ¬K +?†i ç-m æQÌM; S?QM; ?ÆMX

æQÌM; S?QM; i?U+ bU ? i +?¶ M|B- ? B F?®B ç² p"i K K K¢B p" +| iQM? ç" M ?²B M M?¬ M?¬ H M- ç M; F T +?†i H'v ? B K€ +O ?„MX

L m +?Q iWM; M K i`ªB i? bU- æQÌM; S?QM; +kM; b) F?¬M; M;?o M;ÊB M?B m- HBM? K¢+? M"v- ?„M ç½ +MM; #¼M M;QÌB G½M i, çM ;BÐM K°i T?2M `²B- ?ÆM M T?QM; HQm T?|M; i9M; K'v ?B T- Qi M?B m +kM; +| FBM? M;?B K ç" M ¬M; `²BX

L;YB i?'v KMB ?QÆM; Qm M?½ ç M; [m'M H'v ç-m KkB- i`QM; ç-m æQÌM; S?QM; ?bM? ªM? F?B M K€m M|M; T?ªB b¬B bK+ i`QM; ?mv i [mªM- +?Q /M #^M; p"Q ç`M F?¬M; i`€M? F?ÄB M;QÊM; M;MM;X

@ æWM; HMB p b m M[- T?Q b m H" pU+ i?ŠKX

h` M; h9 h9 ;"Q F?|+ - M" M; #•v ;Bì ?Q" M iQ" M F?¬M; #B i T?ªB H"K ;b M[ - M" M; M|M; #ÄM; +O ;½ M K M?•M K" KbM? ç M; ¬K i`QM; HÁM;- ?ÆB i?Î ç| +S T?" i?Š M?Q +| K°i #" M i v tQ M? M? F?B M iQ" M i?•M M" M; +ªK i?'v ? i bS+ M;QÊM; M

h` M; h9 h9 +?Q iWM; +| +ªK ;B€+ i? M"v- M?QM; M" M; #B i +ªK ;B€+ M"v i m v i H" M? ;bX

> B + Q i?O h?B M :B B +| i?U+ HU+ i m v i çdM? i`QM; H9+ M"v H¢B ;B®M; M?Q iQ" M K¬M; HmM;X J°i F i?b #B i M M H"K i? M"Q M?QM; H¢B F?¬M; M|B i?" M? i ?QªM; i`QM; HÁM;- ç-m | + ?¶M HQ¢M- +,M #ªM F?¬M; i? ` H M? +?QM? t€+ +?C 'K S+ F?|+ `ÁM; K" i?¬BX

a m K°i ?²B p'i pª- æQÌM; S?QM; +m®B +MM; +kM; +QB M?Q +| i? [m v ç-m ` çQ

@ L? ç-m M;®+ M?" M;QÆB- K m #m¬M; i v ` X

oW M|B tQM;- æQÌM; S?QM; +| +ªK ;B€+ i`QM; KB M; ç M; M;"K K°i M9K M?Q M?Ä h9 h9 `mM; H M iWM; +ÆM M?Q K„+ +?SM; +Q ;B"i p"vX

s'm ?´ +? i çQÊ+5

@ L;?2 HÌB i - #m¬M; i v +?•M M" M; ` - i F?¬M; ç +?Q M" M; `Èi tm®M; /QÈB ç•m

æQÌM; S?QM; +® ;„M; ;B[+?Q ;B¼M; KbM? #bM? ioM? K°i +?9i- `²B ?QÈM; /šM i v M;? +? FB X

h` M; h9 h9 K€v K|+ ;"i ç-m M?Q ;" K´ i?|+X

æÊB K°i H9+ b m- æQÌM; S?QM; KÈB +ªK i?'v HU+ ç¢Q +O ? B +€M? i v ç M; MQ ` /-M /-M- ? B +?•M ç M; F T H'v 2Q KbM? +kM; #m¬M; HÄM; ` X

>„M i`î i v M„K H'v €Q +O h` M; h9 h9- M?' + M" M; p T?Q i`QÈ+ - æQÌM; S?QM; `® M[iY M"v- F?¬M; F?ÄB ?€ KB M; ?Qi K'v ?ÆB i?"i b•m- b m ç| pSi M" M; tm®M; ç'i

æQÌM; S?QM; pW #m¬M; i v- h` M; h9 h9 HB M K K M?kM M;½ ` ç'i- K†i K"v YM; F?¬M; M;WM; i m¬M ` - €M? K„i p¬ +MM; K¬M; HmM;X

æQÌM; S?QM; [m v ç-m M?bM M" M; K°i +€B- `²B p°B p" M; [m v M?bM b M; +?¶ F?

d9eX *?QÆM; eej, *m°+ h, h?Q h?S L?'i E i h?9+ Ui?QÊM;VX

h`QM; F?QªM? F?„+ pW M½v- F?B ?„M M|B +?mv M- ?ÆB M|M; i?Î ` ç½ H"K QÊi + M9B i` M çdM? +¬ T?ÁM; M"v H¢B i?'B K¢M?- H"K +?Q v T?K+ M"v /€M b€i p"Q i`C iB i M?Ä +kM; ?B M `ä H M K²M; K°iX

h?"i H" iBM? tªQ [m€5 æQÌM; S?QM; ?²B iQÎM; H¢B +ªK ;B€+ F?B M½v- i`QM; HÁ i?Qª K½MX " M[ M?•M +O ?„M- /M H" G¢B i, ? v H" J¢+ bQ i,- F +ª hB m L?½- p ? i bS+ ç€M; FB m M;¢Q- ç†+ #B i H" J¢+ bQ i,- F?B K†+ ç² p"Q i?b +?ŠM; i?'v +| çB K ;b M' B #"+ +ª- M?QM; i?U+ i H¢B `i +| M°B ?"KX h` M; h9 h9 M"v H¢B +| i?

*| çB m- ?B M içB M M H"K i? M"Q #•v ;Bì\ h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; i?"i bU +
h?2Q Hw K" M|B- M[iY M"v +| i?M +k ?"M KÈB pÈB KbM?- +| H) b) pšM +ÁM /•v /Q
;Bì M" M; ç M; M; Æ M; €+ M; •v M; ®+- /QÌM; M?Q K'i ? i ?2M T?€+? - +?ŠM; ç°M; ç"v
+ªK i?'v +| +?9i t|i i?QÆM;X

h?"i H" M?S+ ç-mX

h` M M; ¼M +¬ T?QM; M;"M i`QÊM;- ;B| M9B "Q "Q i?'B KçM?- i?'B HQÈi [m i B M
o-M; i`,M; i`ÁM M?Q K°i +€B #€i HÈM i`2Q i` M #-m i`B- i?Qª bS+ iQª ` €M? b€M
K" T Kì m €KX

> B M; QÌB ç m F?¬M; B M|B ;b- æQÌM; S?QM; i?b F?¬M; /€K M|B- +ÁM h` M; h9
æSM; K°i # M- æQÌM; S?QM; +~M i?"M [m M b€i i?-M i?€B +O h` M; h9 h9- +?d i?
M; ®+- ç¬B K„i HQM; H M? FB ç½ K'i çB i?-M b„+ p®M +|- M; ²B # +? i` M K†i ç'i F
æÊB K½B K°i H9+ b m- æQÌM; S?QM; KÈB ?Q M? K°i iB M;- ç M; +?m~M #` KÎ KB
M?Q K°i +QM i?Ä #` FBM? bÊ- +ª M; WÆB `mM `~v- i?•M ?bM? +m°M i`ÁM HçB- ? B
p"Q æQÌM; S?QM;- i v +?•M pW #Á pW HMB p T?Q b m p`B #QË+X

@ L; QÆB çWM; +| [m ç•v5

hB M; ;"Q +O h` M; h9 h9 p¬ +MM; i?ªK i?B i- +€B i?-M i?€B p" #B m ibM? ç|- ?Q
çm®B +?`m Km¬M p" M F?' bÎ- +| +ÁM ç•m T?QM; i?€B +O K°i + Q i?O h?B M :B E
æQÌM; S?QM; çÄ K†i- iW iW M; ²B tm®M;- p K†i M; ?B K +?dM?- F?~M i?B i M|B,

@ h9 h9- pW `²B +?d H" +?mv M M; Q`B w Km®MX

GÌB M"v F?¬M; M|B +ÁM çÐ- pW M|B ` tQM;- MQÈ+ K„i MÆB F?Qû K„i +O h` M;
K°i t•m +?m¶B çSi /•v- H, M ç m `ÆB tm®M;X

oW F?|+- h` M; h9 h9 pW M; ?B M ` ,M; M|B,

@ *?Q iWM; +| M; QÌB M"Q *?Q iWM; +| M K M?•M M"Q /€K ç®B pÈB i M?Q p"vX

L" M; /M b Q +kM; H" K°i +¬ ;€B + Q M; çQ [m"i +QÌM;- K†+ /M ç M; F?|+- M?QM; |
F?|+ HçB- +?d H"- HÌB M|B #` çSi [m½M;- KÆ ?² F?¬M; `ä- ç¬B K„i ç M; M?bM æQ
i" M- M?QM; p K†i KÆ ?² +`M; M†M; M ?ÆM `i M?B mX

æQÌM; S?QM; F m Q M,

@ E?¬M; T?ªB +?S\ G¶B pW `²B ç•m T?ªB ?Q" M iQ" M /Q i ç•m- M" M; M|B i? H" K

@ h ?"M M; QÆBX

h` M; h9 h9 MûK HçB K°i +•m + v M; ?B i- p°B p" M; #Á /"v- tQ v M; QÌB M?ªv tm®M;

@ L"v

æQÌM; S?QM; ;B"i Mªv KbM?- iQÎM; +¬ M" M; M"v M; ?o F?¬M; i?¬M; M M ibK +€+
M?bM i?2Q i?b KÈB T?€i ?B M M" M; ç M; +?çv M?Q # v tm®M; M9B- imv i?•M ?bM
M; mv ?B K ;b HÈMX

@ *~M i?"M F Q M; ½ ç'v5

æQÌM; S?QM; p°B p" M; /†M /Á- h` M; h9 h9 ç M; +?çv tm®M; M9B M; ?2 tQM; HB M
M[iû M; ½ H°M M?"QX

æQÌM; S?QM; p°B M; "K KB M; HçBX

h?Q€M; +?®+- i?•MªM? +O h` M; h9 h9 ç½ K'i ?9i F?ÄB i-K K„i- æQÌM; S?QM; +
H-K H-M M"v pÈB M" M; F?€ HÈM ç•v- M?QM; i`B ç'i +?SM; ;B€K- pW `²B imv ?
T?çK- M?QM; M?bM +?mM; pšM H" /Q M" M; i [m€ M; ®+- M?QM; M" M; i ?bM? M?Q
T?ªB\ h?B i H" p¬ +È [m€ K"X

E?¬M; M|B Hw H) ;b ? i5 æQ`M; S?QM; H„+ ç-m çB [m K°i # M- M?†i H M +€B #¼+
h9 h9 ?²B M½v MûK tm®M;- KÎ` ç K- T?€i ?B M # M i`QM; [mª i?U+ +| ? B KQÆB
iB m +¬M ibK H¬M M``vX

æQÊ+ `²B- +€B +¬M ibK ç½ ibK çQÊ+- +| i? `lB F?ÄB o•M GB M aÆM `²BX

E?B +?m~M #` `lB çB- i? M? i`Q`M; FB K /QÈB +?•M ;•v +?9 w +?Q ?„MX æ•v +?Q
h9- M``M; i çB p°B p``M; [m€- +m®B +MM; #Ä [m M pk F?Q Î H¢B ç•vX

L?†i i? M? i`Q`M; FB K H M- +~M i?“M i? °B K°i T?2M- T?€i ?B M i? M? i`Q`M; F
i?B M #BM?5 *?ŠM; [m - çB m M``v +kM; F?¬M; +| ;b F€ [m€B- h` M; h9 h9 /M ;b +h
MB M tm'i b„+ M?'i Î HBM? K¢+? +?B ç` - H¢B tm'i i?•M iW ç¢B K¬M ;B``m +| H``h
i? M?

"B i çQÊ+ æQìM; S?QM; +ÁM +?Q çB ` - #¼M ?¼ pW M|B +?mv M T?B K pW +?I
 "'i [m€- i?"M? iQ+? +O #®M ç iY æQìM; ;B H-M HQÊi tm'i ?B M pW `²B +kM; F?
 h` M; *?QM? EB M +? m K"v M? ;B¼M; ?ÄB,
 @ "® ;B +?O- ç°M; i€+ ç'v +O æQìM; ;B H" +| w ;b\
 "® h`QìM; >ªB +kM; ç M; bmv M; ?o pB + M"v- M; ?2 p"v #'i ;B€+ ?ÄB M; QÊ+ H¢B,
 @ *?QM? EB M ?mvM? +ÁM M?È i?U+ HU+ +O i M ç iY +m®B +MM; i? K +?B M +
 h` M; *?QM? EB M +QìB K" M?Q F?¬M; +QìB,
 @ J°i h?B M :B B ?¢ T?~K\
 @ E?¬M; b BX
 "® h`QìM; >ªB ;"i ç-mX
 @ E€ [m€B- i`QM; bmv çQ€M # M ç-m +O i - M; QìB +O æQìM; ;B ?ŠM T?ªB i"Ti
 i M æQìM; hm'M FB - b Q #•v ;Bì H¢B i"Ti`mM; H M M; QìB +O i M h?B M :B B ?
 M; QìB FB +kM; ç m HÊB ?¢B ?ÆM i M h?B M :B B ?¢ T?~K KÊB ç9M; +?S\
 h` M; *?QM? EB M M?Qm K"v,
 @ G) M"Q i M h?B M :B B ?¢ T?~K ç€M; ç +?Q æQìM; ;B ç€M? +QÊ+ ? i p"Q K°i K
 "® h`QìM; >ªB F?) +QìB K°i iB M; ,
 @ *| ;B€ i` ?ÆM M[+kM; #'i [m€ +?d H" h?B M ;B B ?¢ T?~KX æQìM; ;B H-M M
 M; QìB `²B- h9 h9 +¬ MQÆM; +O h` M; ;B€ +€+ M; QìB Km®M i?„M; ?„M [mª i?U+ /
 h` M; *?QM? EB M M|B pÈB ;B¼M; ç-v i?•K w,
 @ Zm, i" B "® GB M *?m +O "® ;B +€+ M; QìB F?¬M; T?ªB +kM; p"v b Q\
 > B M; QìB HB + K„i M?bM M? m- +MM; +'i iB M; +QìB i?"i iQX
 E?¬M; M; WM; +| M; QìB çB ` iW o•M GB M aÆM- +€+ iB M #®B +O K°i b® ;B i°+
 K¶B M; QìB K¶B p X
 h?"M? iQ+? +O K¶B M; QìB ç m F?€+ M? m- ç¢B ç b® ç m F?¬M; çQÊ+ i®i H„K- +?
 F?€+ T?ªB T?'M +?'M- imv M?B M i¢K i?ìB ç m F?¬M; B +| i? pQÊi ?ÆM +QM b
 hm'MX
 h, M?Q i?"M? iQ+? +O *?mM; G° i?m°+ *?mM; ;B - i"Ti`mM; ? i iQ"Mi?"M? iQ+
 K" +kM; F?¬M; [m€ i€K KQÆBX *?mM; G° +kM; i?"i H" tmB t Q- M m M" M; F?¬M; #
 i?b i?"M? iQ+? +O M" M; imv i ç®B +| i? pQÊi t H M çSM; ç-m `²BX a m F?B #`æ
 M" M; +kM; ç½ +® ;„M; çB b, M ç€M? +QÊT- M?QM; +m®B +MM; ç½ T?ªB çB b m K°
 G¢B pQ M?Q .mM; i?B m M½B M½B +O .mM; ;B - i?"M? iQ+? +kM; +?d +| i€K KQ
 +?9i bQ pÈB *?mM; G°- M?QM; +kM; +?ŠM; ,Mi?m ;bX h? M?QM; - i?"M? iQ+? M"
 K¼B M; QìB- i?U+ HU+ ;B i°+ +O .mM; ;B M"v +kM; F?¬M; T?ªB K¢M? H„K- .mM
 T?ªB M; QìB +O .mM; ;B - M" M; F?¬M; T?ªB ?¼ .mM; - +?d H" ;a p"Q .mM; ;B M M
 +?B M K" i?¬BX L?QM; K°i M[T?•M F?¬M; çQÊ+ M; QìB F?€+ +?9 w M?Q i? K" H¢
 b„+ M?Q p"v- H"K b Q M; QìB i F?¬M; FBM? M; ¢+ +?Q çQÊ+\
 L[;BÈB i? K /U i, i?Q ;B i°+ p®M Qi ÄB- + Q i?O H¢B +M; ?B K i?'v- .mM; i?B m
 H - F?¬M; T?| M; ç½M; HŠM; HÆ M?Q *?mM; G°- ?B M M?B M b) F?B M +?Q F?¬M
 G9+ M"v +?d +ÁM F?QªM; K°i + M? ;Bì M[H" ç M ;Bì M; ¼- b m K°i + M? ;Bì M[-
 F?¬M; çB ` i?b +QB M?Q +?O ç°M; #Ä iW- K'i iQ +€+? i? K ;B i, i?QX h•K i`¢M; +
 F?~M i`QÆM; X "ìB pb K°i F?B ç M ;Bì M; ¼ K" +ÁM F?¬M; tm'i ?B M i?b M; QìB ç|
 +ÁM çB ` çQÊ+ M[ - M?[M; M; QìB M"v ç½ ç`M? i`QÊ+ H" b) #` ç€M? +? i i`QM; o•

GϕB çÊBi? K F?Q^aM; K°iim-Mi` M[ - K°iHm²M; F?Q iS+ #ϕQ M;QÊ+ M;9i i`lBiW
` - F?B Hm²M; F?Q iS+ M`v i`mv M ç M- K¼B M;QlB ç m M?Qm K`v- /mv +?d +| "®
KtiX

Gm²M; F?Q iS+ M`v tm'i ?B M- +kM; +| M;?o H` "® GB M *?m b„T tm'i ?B MX

E?B M;QlB M KiY FB pÈBi?•M ?bM? + Q iQ- ç-m i|+ ç /`B- ? B K„i çÄ #WM; çB
i?Î- F?¬M; /€K MlB HÈMiB M;X

>„M iWM; #QÊ+ iWM; #QÊ+ çB iÈB- T?ªM; T?'i M?Q çϕT i` M b¬M; K€m K` ç M- F
+ªK i?'v F?B T bÊX

æBiÈB T?Q i`QÊ+ #`M- "® GB M *?m MûK ? i +?B M HÊB T?~K K` ?„M +| H M #`M

J½B ç M F?B ?„M çB çQÊ+ K°i çQϕM F?€t - K'v M;QlB ÎT?Q b m #`M KÈB ?Qi b•
FB K ç KX

J°i H€i b m- K°i ;B¼M; `mM; `mM; p M; H M,

@ "® GB M *?m +O "® ;B - i?m ?Qϕ+? çQÊ+ +?ÆM i€K KQÆB F?®Bi? #`B- b€m
K°i i`,K #®M KQÆB #®M5

hQ`M #° ç m M;•v M;QlB ` 5

*€B K¼B M;QlB FBM? M;ϕ+ F?¬M; TªB i?`M? iQ+? +O "® GB M *?m- / M? iB M
çQÊ+ i?`M? iQ+? M?Q p"v +kM; H` i`QM; /U HB m- çB m F?B M K¼B M;QlB FBM? F
?„MX

h€K KQÆB F?®B5 æB m M`v +kM; +| M;?o H` ?„M +QÈT çQϕi i? #`B +O i€K KQ
+O "® GB M *?m K` MlB- i€K KQÆB M;QlB M`v ç½ ;†T TªB ?„M i?b +ÁM KϕM; b®

h´M; M?•M b® çB p`Q o•M GB M aÆM i?Q Hmv M +kM; +?d ?ÆM M,K i`,K M;QlB K`
HϕB ;B i +? i ç M i€K KQÆB M;QlBX h?O çQϕM i`M M?šM p` b® M;QlB K` ?„M ;B i
TªB F?B T bÊX

L m iQM? #bM? [m•M- K¶B ;B i°+ ç m +| ç iY +? i i`QM; i v M;QlB M`vX L?'i i?lB
i?•MªM? +O "® GB M *?m- €M? K„i +O ?¼ ç m i`Î M M T?šM M°X h? M?QM; T?
B /€K H`K ;b +ªX h`QÊ+ F?Bi? K ;B i, i?Q- K¶B M;QlB ç m TªB Fw ;B'v bBM? i
i?b +?d +| i? +QB M?Q iU +?m®+ [mª ç„M;X

æQÆM; M?B M- i?`M? iQ+? +O "® GB M *?m +| +?9i F?¬M; i?U+ i H„K- +€+ ç iY
çQ +?B M HÊB T?~K +O KbM? +?Q ?„MX .mv +?d +| "® *?'M iS+ ;B`M "® GB M *?
i`QM; bÆM +®+- M M F?¬M; ;B Q +?B M HÊB T?~K ` M?Q M;QlB F?€+- #'i [m€ ç
h`QlM; >ªBX

h?`M? iQ+? FBM? M;QlB pÈB +QM b® K°i i`,K #®M KQÆB #®M M`v #¶M; M?B M H
+ Q ?ÆM M?B m bQ pÈB +QM b® i€K KQÆB +?QM +O æQlM; hm'MX

J¼B M;QlB +ÁM +?Q F`T ?Q`M ?²M i`Î HϕB i`QM; i?`M? iQ+? M`v i?b HϕB K°i iB

@ h` M; h9 h9 +O h` M; ;B - M,K KQÆB # i? #`B- #ªv KQÆB K®i ç²M; iB M- i´M;
#®M5

hmv `^M; KÈB pW #` "® GB M *?m H`K +?Q +?'M FBM? K°i H-M- M?QM; b m F?B i
#® H M i?b K¼B M;QlB HϕB K°i H-M M[TªB FBM? ?½BX

J°i +- ;€B- çti çQÊ+ i?`M? iQ+? M?Q p"v çQ+?- +?Q /M çQÊ+ +€+ ç iY F?€+ i`QM
çO ç M`M; FB m M;ϕQX h? M?QM; +QM b® M`v- HϕB F?B M h` M; *?QM? EB M T?
?„M- h9 h9 +?Q /M F?¬M; #^M; "® GB M *?m i?b +kM; +?šM; FûK ?ÆM # Q M?B m
HϕB #` ;BªK tm®M; ? B KQÆB- F?B M ?„M +| +?9i #'i M;îX

>QÈM; K„i M?bM [m - +?d i?'v M;QÌB MY iY i`QÈ+ ;BÌ pšM Hm→M + Q M;ϕQ i`QM;
M?B M b„+ K†i çì çšM- /QÌM; M?Q ç M; bmv M;?o i•K bU ;b ç|- ç→B KB i? M? i9 M
?²MX

@ *?QM? EB M ?mvM?- +ªK ÆM ç½ M?QÌM; +?QX

"® h`QÌM; >ªB +QÌB ? ? K°i iB M; - i`QM; i, i?Q ;B i°+- iW i`QÈ+ ç M M v ç m /Q
M?'i çSM; M?b- ?B M iϕB imv +?d KÈB H` ?ϕM; KK+ i, i?Q ç-m iB M- M?QM; i?`M
ç +?B K ?ϕM; M?'i- çB m M`v `i +| HÈB i`QM; +€+ +m°+ i, i?Q iB T i?2Q- "® h`Q
+?Q çQÈ+ \

æ®B K†i pÈB bU +? M?ϕQ +O "® h`QÌM; >ªB- h` M; *?QM? EB M +kM; +?d ç`M? K
K„i M?bM +?^K +?^K h` M; h9 h9- M; ?B ?Q†+ F?→M; i?→B- ?„M F?→M; M; ?o ` çQÈ
;b +| i? F?B M M [iY M`v i`Î M M M?Q p`vX `i [m€- ? B i?`M? iQ+? + Q ç M /` i?
+kM; çO ç ç€K M; QÌB ç M; p•v t2K FB FQ+? ç°M; pϕM T?→MX "¼M ?¼ iK i" T b M;
i?`M? iQ+? +| ?B m [mª ;•v tmM; ç°i K½M? HB i i? M`v H` çB m K` ?¼ Km®M M?b

:BÌ M; ¼ M; `v +`M; ç M ; -M- i`QM; o•M GB M aÆM p→ +MM; v M ioM?- i'i +ªK ¼B M
H®B ` - +kM; ç½ K°i H9+ H•m `²B K` F?→M; +| B iW # M i`QM; çB ` X

>ŠM H` F?→M; +ÁM B M [ - çϕB ç b® K¼B M; QÌB ç m +| w M; ?o M?Q p`vX æ M #•v
GB M aÆM i?b M?[M; M; QÌB +ÁM HϕB i`QM; ç| +| H) ç½ ;†T +?mv M F?→M; K v `²B

J'v M; QÌB +O æQÌM; ;B +kM; /„M +?†i K„i M?bM p`Q o•M GB M aÆM- æQÌM; S?
tm'i ?B M F?B M #¼M ?¼ +| +?9i M; ?B ?Q†+X .M b Q i`QM; b® M; QÌB tm'i ?B M i`
H` h?B M :B B i`mM; T?~K- M m M; QÌB çϕi ç M h?B M :B B i`mM; T?~K +| i? çB `
Hw M`Q HϕB F?→M; i? X

hmv ç M; M; ?B ?Q†+ M?QM; #¼M M; QÌB æQÌM; ;B +kM; F?→M; F?~M i`QÆM; H„K
M`v +kM; ªM? ?QÌM; ç M æQÌM; æB K æB K- #^M; F?→M; pÈB +€iQM? +O M`M; i?
;B`K +?•M H M `²BX

L; QÌB +O æQÌM; ;B # M M`v +ÁM +?Q +| ;b i?b \*?m \*?QM? HϕB b®i `m°i H„K `²B

@ a Q +ÁM +?Q ` M [ \ a Q +ÁM +?Q ` M [\

hW K°i F?„+ i`QÈ+- \*?m \*?QM? ç½ ;BQÆM; K„i M?bM p`Q +?† H®B ` - F?→M; M; W
ibM? ;B [æQÌM; S?QM; p` ?„M imv F?→M; b•m ç`K H„K- M?QM; *?m *?QM? i?•M
i°+- M?QM; HϕB +| i? ;B Q F i çQÈ+ K®B [m M ? i? M`v pÈB æQÌM; ;B H` F?→M
i?•M ?„M +kM; +ªK i?'v æQÌM; S?QM; H` M; QÌB +| i? F i ;B Q- +?Q M M b) F?→M
;b #'i i`„+X

*?m hB m æB T pÈB i?•M ?bM? tBM? ç T H†M; H) çSM; K°i # M- i` M +´ +| ç2Q K
p`M; - M`M; M; ?2 p`v #om K→B,

@ * + i?•M pÈB ?„M H„K b Q \ GQ H„M; M?Q i? H`K ;b \

*?m *?QM? i`WM; K„i M?bM Km°B Km°B K°i +€B `²B M|B,

@ J'v ?→K i`QÈ+- M|B b Q i?b +kM; ç½ M?"M •M ibM? +O M; QÌB i - M m F?→M; T?
ç i?b +?9M; i b Q +| i? Km çQÈ+ M?B m ç M /QÈ+ i®i M?Q p`v \ hB m Km°B M; Q

*?m hB m æB T +?m KB M; M|B,

@ *€B i M ?€Q b„+ ç|- +? i Hm→M i`QM; FB +`M; i®iX

hmv M; Q`B KB M; M|B M?Q p`v- M?QM; *?m hB m æB T +kM; #'i ;B€+ FB M; ç-m M
?ÆM çQ`M M; QÌB p` M?bM p`Q # M i`QM; FB X L`M; F?→M; HQ H„M; +?Q bU b®M
[m M`M; +ªK i?'v F€ [m€B Í +?† +€B i M M K M?•M HÈM ?ÆM KbM? F?→M; # Q M?
HϕB +| ?SM; i?9 pÈB ç→B i v +O KbM? M?Q p`vX

d9NX *?QÆM; ee8, æ°+ *?B K L;¬B æ-mX

GÁM; ?B m F€ +O M[M?•M ``i H`` b•m b„+ - imv *?m hB m æB T +?d KÈB KQÌB H,K
i`QÈ+ M v pšM ``i +?m~MX

æQÌM; S?QM; +| T?ªB H`` i M ?€Q b„+ ? v F?¬M; - i`QM; HÁM; M``M; ç½ bÈK #B i`ä
i? ?B m çQÈ+ ? B i v M``M; b Q HçB +| bS+ ?'T /šM HÈM M?Q p"v ç®B pÈB æQÌM;

*€B ;½ M K M?•M FB M; ``v ç| F?B M„K +€M? i v KbM?- i`QM; K„i F?¬M; +| +?9i /•
i?QÎM; i?S+ p`` ?QM; T?'M- ;B®M; M?Q K°i çS i` T?€i ?B M K°i K|M #ªQ #®B p"v
i?m-mX

L;~M; ç-m M?bM b„+ i`ìB- M?B m H„K H`` [m K°i im-M i`` M[b) ç M ;BÌM;¼- i?
tm'i ?B M- F?¬M; T?ªB ç½ +? i i?"i î i`QM; ç| Hm¬M `²B +?S\ L m M?Q ?„M ç½ +?
`®i +m°+ +| #Q K"i ;b +kM; b) F?¬M; +| B M|B +?Q KbM? #B i ? iX

h?U+ bU F?B M M; QÌB i T?B M M½Q [m€5

@ hB m Km°B- æQÌM; ?mvM? çB ` `²B Fb 5

*?m *?QM? ç°i M?B M ?¬iQ K°i iB M; - ?„M çSM; içB +?¶ F?¬M; M; WM; M?ªv H M-
i`QÈ+X

*?m hB m æB T M; QÈ+ K†i M?bM H M- +?d i?'v i`QM; o•M GB M aÆM +| K°i i?•M
i?Î T?"Q M? M?äKX

E?B æQÌM; S?QM; iW i`QM; o•M GB M aÆM çB ` - +kM; F?¬M; F?ÄB #` +ªM? iQÉ
+?Q FBM? M; ç+X J°i ç€K ç¬M; M; ? i M; QÌB +?2M +?9+ +ª T?çK pB `°M; HÈM- i`Q
M; QÌB HQm HçB t2K M€Q M?B i- [mªM; i`QÌM; +U+ F€ b¬B ç°M; - HQÈi K„i M?bM [
M; QÌB æQÌM; ;B ç M; çSM; K°i # M KdK +QÌB pÈB KbM?- +ÁM +| *?m *?QM? F?¬
çQ`M M; QÌB- pšv pšv i v p T?Q KbM?X

h?•M H`` K°i + Q i?O €K F?Q- M?½M HU+ çQÆM; M?B M F?¬M; i? v m ?ÆM M; QÌB

" M +çM? HB M +| M; QÌB ;¼B,

@ æ iY ç^M; FB - K m [m ç•v- ;B Q ? i ç² ` - +kM; ç M H9+ F i i?9+ `²BX

æQÌM; S?QM; M?bM p T?Q •K i? M? p¼M; iÈB- i?'v K'v M; QÌB FB K F i?"M? iQ
+€B #``MX

J'v M; QÌB M``v +ÁM ç M; HÈM; iB M; #``M i€M i?"M? iQ+? +O "® GB M *?m p`` h` M
p p¬ +MM; i¬M bMM; p`` FQM? M - #¼M ?¼ +kM; +?d ççi KS+ h?B M :B B K`` i?¬B-
K°i Qi K`` i?¬B- i?"M? iQ+? ççi çQÈ+ +O "® GB M \*?m p`` h` M; h9 h9 F?B M +?Q #

E?B æQÌM; S?QM; çB iÈB- i?"K +?Q +?ŠM; B i? K M?bM ?„M K°i +€B- çÈB ç M H
K†i KÈB +| M; QÌB M; ~M; ç-m H M M?bM ?„M +QÌB M|B,

@ o" M F?Q F?¬M; i - i` M? i?O iÈB T?9i +m®B +kM; çB ` çQÈ+ iÈB ç•v- M m M; QA
iQ +€+? i, i?Q `²BX

æQÌM; S?QM; M; ?2 p"v +QÌB +QÌB- ?„M +?ŠM; T?ªB i` M? i?O i?ÌB ;B M +?çv ` +
i v pÈB h` M; h9 h9- ?„M +| ?ÆB Hç+ çQÌM; X

æQÌM; S?QM; M?bM K'v M; QÌB M;²B b m #``M ?ÄB,

@ æ ç² H M ç•v H`` tQM; `²B ?ª\

J°i M; QÌB i?ìì ç€T,

@ V- #€Q / M? i€M? tQM; H`` M; QÆB +| i? çBX

J°i i``M; •K i? M? ``M ` M; p M; H M- æQÌM; S?QM; ç´ ? i i? #``B- i``M; #ªQ ç² p``
çQÈ+ H M i` M #``M- b m ç| HB M ¬K [mv M M|B pÈB K'v M; QÌB ç|,

@ æQÌM; S?QM; +O æQÌM; ;B - H"K T?B M +€+ p`X

J'v M; QÌB M; ²B b m #`M p®M ç M; M|B +?mv M i` M i`ÌB /QÈB ç'i- ç M F?B M?bM i`
M; ¼M M9B M?Ä i` M #`M- B M'v #¶M; M?B M i`ÈM i`ÁM K„i- HQm HQÐBX

J'v M; QÌB #¼M ?¼ ç½ ç K ? i +^a MY M; `v i`ÌB `²B- ç®B pÈB i?`M? iQ+? +O +€+ ç
K°i +€B H` #B i M; v ççB F?€B +| # Q M?B m `²BX h`QM; ?çM; KK+ i, i?Q i?S M?`i-
iQ+? F?€+ M; QÌB FB i?b ç² p"i +O M?[M; M; QÌB F?€+ +`M; H9+ +`M; QiX h? M
T?~K M?Q M; ¼M M9B M?Ä i`QÈ+ K†i HçB F?B M +?Q ?¼ F?¬M; i? F?¬M; FBM? ?

*?B M HÊB T?~K pW `²B +O "® GB M \*?m p` h` M; h9 h9 +kM; ç´ i?`M? M; ¼M M9B
i`QÈ+ K†i p"vX

E?¬M; - ç®M; ç² i`QÈ+ K†i M`v /WM; M?Q +ÁM M?B m ?ÆM K°i Qi bQ pÈB ? B M; Q

hbM? ?bM? F?€+ i?QÌM; M`v F?B M +?Q F?¬M; Qi M; QÌB ?[m i•K T?ªB +?9 w- i`Q
[m M? H"TiU+ #`i H M M?[M; iB M; FBM? ?¬- ;B®M; M?Q K°i T?ªM SM; /•v +?mv
K„i K¼B M; QÌB ç m /²M H M i` M #`M- bU ?mv M M€Q # M M½v #¶M; i`Î M M v M iç

h'i +^a K¼B M; QÌB ç m #B i- 2 `^M; HçB +| K°i i?`M? iQ+? FBM? M; QÌB b„T tm'i ?B

@ *QM #` M| - +€+ M; QÆB K m ç K çB +?S5

h?'v K'v M; QÌB M; ²B b m #`M pšM €M #BM? #'i ç°M; - i`QM; ç€K M; QÌB HB M +| M;
içB M¬M M|M; Km®M #B i i?`M? iQ+? +m®B +MM; M`v `®i +m°+ +| i? T?€ pÐ F, H

"` M; QÌB i K„M; K°i +•m- K'v M; QÌB M; <sup>2</sup>B b m #`M KÈB M?Q ;B"i KbM? idM? K°M;
i•K i`Q ç•m K" iS+ ;B" M- ?¼ Hm®M; +m®M; i v +?•M tÈB +€B ç®M; ç² p"i M`v H M-

J°i H€i b m- K'v M; QÌB M`v HB + M?bM M? m K°i +€B- p K†i p¬ +MM; FBM? ?½B-
pQÊit /U HB m +O ?¼- [mª i?U+ +| i? M|B H" F?¬M; i? iQÌM; iQÈM; M´BX

h`-K K†+ K°i H€i KÈB +| M; QÌB #'K #KM; çSM; H M- imv M #® #^M; K°i ;B¼M; +|
+| +?9i`mM; `mM; ,

@ æQÌM; S?QM; +O æQÌM; ;B - i?m ?Qç+? #ªv KQÆB # i? #`B- #ªv KQÆB ? B ç
H" K°i i`, K #®M KQÆB H, K5

*ª [m½M; i`QÌM; M; •v ` 5 .QÌM; M?Q K¶B M; QÌB ç m F?¬M; iBM p`Q M?[M; ;b KbM

J°i i`, K #®M KQÆB H, K- ç•v H" +QM b® ?mv M /B m #B i# Q5 *?d + Q ?ÆM +?9i Q
M?QM; +kM; M?Q i€K KQÆB +?QM +O æQÌM; hm'M bQ pÈB i€K KQÆB i€K +O "®

*?d K°i çB K M`v i?¬B +kM; ç½ tQ€ bç+? ? i +€+ F, HK+ i`QÈ+ ç|X

EBM? M; ç+- ?QªM; bÊ- F?¬M; /€K iBM- i?¬M b„+ K¼B M; QÌB i?B M #B M pçM ?| X

@ h #B i M ;v æQÌM; ?mvM? F?¬M; T?ªB M; QÌB #bM? i?QÌM; K`5

*?m *?QM? ?QM; T?'M ç M çÄ +ª K†i- ?Q +?•M K9 i v p¬ +MM; pmB bQÈM; X

o K†i K¬M; HmM; +O *?m hB m æB T M; `v +`M; ç"K ?ÆM- imv M`M; F?¬M; i? K ;
F?¬M; + Q- M?QM; i`QÈ+ ç| ç½ M?bM i?'v i?`M? iQ+? +O M; QÌB M?B m M?Q p"v
HU+X

L; QÌB M`v HÊB ?çB M?Q p"v b Q\ GçB +| i?`M? iQ+? + Q ?ÆM i'i +^a K¼B M; QÌBX

ó_„+ô K°i iB M; - i v p`M i` M +€B ;? +O h` M; *?QM? EB M ç M; M; ²B p¬ ibM? #
h9 h9 FûK ?ÆM "® GB M *?m i?b ?„M +ÁM +| i? +?'T M?"M çQÈ+- M?QM; i M h?I
æQÌM; ;B HçB +| i? ççi çQÈ+ i?`M? iQ+? tm'i b„+ M?Q p"v i?b ?„M pçM H¬M +kM

h, i?Q ;B i°+ ççB #d i`QÈ+ M v ç m H" ? B M?" "® h` M; çSM; M?'i çSM; M?b- K" ?
iY F?¬M; ? M´B #`i +O æQÌM; ;B çQçi K'i p` i`Q ?çM; M?'i- h` M; ;B +O ?„M +
çB m M`v i?U+ bU H" K°i bU bd M?K+5

h?-M b„+ i` M Kti "® h`QÌM; >ªB +kM; F?-M; / +QB H„K- i? M?QM; ?„M H¢B F?
h` M; \*?QM? EB M- ç•v +?d KÈB H` ?¢M; KK+ i, i?Q i?S M?'i K` i?-B- +kM; F?-M;
+MM; çQÊ+X

>ÆM M[- bÆ ?Î i`QM; ?¢M; KK+ i, i?Q i?S M?'i M`v [m€ M?B m- +, M #ªM F?-M; i
+O K°i+QM M;QÌBX æQÌM; ;B ç2K ? i + M? #¢+ i`T i`mM; H M M;QQÌB +O i?B
M`v- imv M?'i i?ÌB +| i? çQ¢i H'v ibM? i? +| HÈB- M?QM; F?-M; i? +QÌB K½B
h`QÌM; >ªB ? i bS+ iBM iQÎM; p`Q çB m M`vX

@ :Bª ç'v- çB m M`v H` F?-M; i? 5

h`QM; ç€K M;QÌB #¶M; p M; H M iB M; M!B ?Q`B M;?B- +?ŠM; K'v +?®+ p- b® M;C
M;QÌB FB K F +?B M HÈB T?~K ç K H¢B K°i H-M M[X

J'v M;QÌB FB /Î F?|+ /Î +QÌB- #¼M ?¼ /M b Q +kM; H` + Q i?O h?B M :B B- FB K
ç K b B çQÊ+ +?S\ hmv #¼M ?¼ +kM; F?-M; iBM +QM b® /Q KbM? ç K çQÊ+- M?
K„i- F?-M; iBM i?b +kM; T?ªB iBMX

L m M?Q K°i + Q i?O h?B M ;B B i?QÊM; T?~K ç¢i çQÊ+ i?`M? iQ+? M?Q p`v i?b
M;¢+ M?QM; 2 `^M; b) F?-M; +| T?ªM SM; HÈM ç M M?Q p`v- +ÁM ç^M; M`v æQÌM;
T?~K5

h`QM; +m°+ i, i?Q- K°i M?•M p`i FûK +ÄB b€i ç€v H¢B +| i? ç¢i çQÊ+ i?`M? iQ+?
+?Q M;QÌB i F?| K` +?'T M?"M çQÊ+X

L?bM i?'v ç€K M;QÌB +`M; H9+ +`M; ?¶M HQ¢M- "® h`QÌM; >ªB F?-M; i? F?-M;
i`M €T•K i? M? +O ç€K M;QÌB FB - +'i + Q ;B¼M; M!B,

@ Zmv ç`M? +O +m°+ i, i?Q H` b® HQÊM; ç²M; iB M p`i? #`B b) [mv i ç`M? i?`M
im'M FB i M`v +O æQÌM; ;B /MM; i?O çQ¢M M`Q çB M[- M?QM; M m ?„M ç½ K M
i?b i?`M? iQ+? ç| +?QM? H` bU i?"iX _'i KQM; +?Q p` +?È +| M;?B M;ì M[5

GÌB M`v +O "® h`QÌM; >ªB +kM; K M; w tÄ tB M- ?B M M?B M H` M!B æQÌM; S?QM
T?ªB /U p`Q #ªM HoM? i?"i bU +O KbM?X

:B +?O +O "® ;B +kM; ç½ H M iB M; `²B- i'i M?B M F?-M; +ÁM B /€K ;•v bU M[
v M ioM? i`Î H¢B- #'i [m€ pŠM +| `i M?B m M;QÌB M?bM æQÌM; S?QM; #^M; €M? K

"® h`QÌM; >ªB M!B HÈM,

@ a m KQÌB M;`v i, i?Q- +?Q p` +kM; +U+ F?´ `²B- KÌB K¼B M;WB [m v p i`QM; ;
b m iB M ?`M? i, i?Q ?¢M; KK+ i?S ? B5

.M b Q i`QM; ?¢M; KK+ i, i?Q i?S M?'i +| `i M?B m M;QÌB #` i?QÆM; - +?Q i?ÌB ;B
+kM; H` +?mv M çQÆM; M?B MX æ iY +O +€+ ;B i°+ i?2Q +€+ i`QÎM; #®B çB p
+| F?-M; Qi M;QÌB Î H¢BX

L?[M; ç iY i? K +?B M +O K°i b® ;B i°+ +?Q iÈB #•v ;B! +kM; +?Q ` F?ÄB o•M
Î i`QM; ç| `²B- K°i b® i`QÎM; #®B +O ?¼ HQm H¢B +?ŠM; [m +?d H` ç p`Q M9B
i?Q ;B i°+ i`QÊ+ ç•v- K¶B H-M ç m +| `i M?B m M;QÌB +? i- b® M;QÌB +? i ç| ç m
K M; p ?"m i€M;X

L?QM; H-M M`v +| +?9i F?€+ #B i- M?[M; M;QÌB #` "® GB M *?m ;B i+? i ç m #` ç
tQÆM; +®i +?ŠM; +ÁM- +€+ i`QÎM; #®B M`v p`Q M9B +MM; H„K +kM; +?d +| i? i
T?K+- p- +MM; i M; i?QÆM;X

>¢M; KK+ i, i?Q i?S M?'i ç½ F i i?9+- +€+ ;B i°+ HÈM M?Ä +| M;QÌB pmB KWM; +
E i [ma i, i?Q M; v i`QM; ç K ç| ç½ b„T t T ?Q`M +?dM?- çQÊ+ i`mv M ç M i v ;B i
i?Q i?S M?'i- ?ÆM M,K i`,K M;QÌB iB M p`Q o•M GB M aÆM- M?QM; b m F?B KQÌ
` +?d +ÁM pÄM p M ?ÆM K°i i`,K M;QÌB K` i?-BX

h'M; +°M; ?ÆM #®M i`,K + Q i?O h?B M :B B- ?ÆM T?•M MY +? i i`QM; o•M GB
bÈK #`i? M? H¼+ ` M;Q`B- K'i çB iQ +€+? iB T iK+ i, i?QX

*| ;B i°+ #` i`M i?'i M†M; M - M,K ç iY i? K +?B M çQ+? iQ`M #° #` iB m /B i- +?
+| ;B i°+ imv ibM? ?bM? F?€ ?ÆM K°i +?9i- M?QM; i`QM; M,K ç iY i? K +?B M
M;Q`B- i`QM; +m°+ i, i?Q iB T i?2Q- ç½ ç`M? i`QÊ+ b) +?ŠM; H`K M M i`Á i`®M;
H` /`T ç M,K ç iY tm'i HU+ pb ;B i°+ +O KbM?- i? M?QM; H-M M`v #ÎB pb tm'i
i?ç+? çdM? +'T- çQ ` i? K K°i / M? b€+? t T ?çM; +€ M?•M- +?QM? pb i? i`Î M
K€m ?ÆM bQ pÈB #'i F€ +m°+ i, i?Q ;B i°+ M`Q M;`v tQ X

E?B #ªM; t T ?çM; +€ M?•M çQÊ+ ;YB iÈB /½v T?ÁM; K` æQ`M; ;B ç M; Î i?b #¼M
T?K+ ?²B iBM? i?-M pb [m€ [m€ KWM;X æ†M; #B i H` æQ`M; ædM? h?B M p` .B T
"¼M ?¼ imv #B i æQ`M; S?QM; H-M M`v b) ` i v- i? M?QM; HçB F?-M; M; Î ?„M ç
H-M i, i?Q i?S M?'i M`v- ibM? i`çM; M`v `i #` M;Q`B M?„K p`Q i`QM; +€+ çÊ i i, i?

a m F?B M?"M çQÊ+ #ªM; t T ?çM; - K¼B M;Q`B i" T ?¼T HçB +MM; M?bM [m - i M
#"i M; v i` M ç-m #ªM; - i?"M? iQ+? T?Q b m H` K°i i`,K #®M KQÆB H,KX

>çM; i?S ? B ?B M M?B M H` "® GB M \*?m- +?d Qi ?ÆM K°i +?9i bQ pÈB æQ`M; S
#ªM; M?½M Ui?S M?bVX

h` M; h9 h9 çQÆM; M?B M çQÊ+ t T ?çM; # - K°i i`,K ? B KQÆB #®M5 L;QçB i`W
?ÆM +QM b® K°i i`,K- M?[M; M;Q`B T?Q b m #` # M;Q`B M`v #Ä HçB Î F?QªM; +
?çM; i?S iQ- i€K KQÆB +?QMX h?2Q b€i ?„MH` "® *?'M- i€K KQÆB i€K- b m M[
KQÆB H,KX E ç M H` \*?mM; G° t T ?çM; #ªv- i€K KQÆB5 " M;Q`B +ÁM HçB i`QM
ç m ç iY +O +€+ ;B i°+ iQÆM; ç®B +| / M? iB M; - i?U+ HU+ +€ M?•M p` i?U+ H
i X h? M?QM; #ªM; t T ?çM; M`v i`-M; b Q +| p +?QÊM; K„i5 æ| H` #ÎB pb T?Q
pB i K°i /ÁM; ;?B +?9 H` h?B M ;B B ?ç T?~K5

"®M +?[HÈM M`v ;B®M; M?Q +€B K²K ç M; ?€ iQ- H†M; H) +Q`B M?çQ M?[M; M;
ç€K + Q i?O h?B M :B B i?QÊM; T?~K +ª ç K M;O F?-M; v M- K¶B F?B M?Ê iÈB H
+?`m M´BX

hbM? i`çM; M`v +?Q # Q ;B` tªv ` i`QM; +m°+ i, i?Q ;B i°+ - K¶B H-M i, i?Q ;B
Hm-M H` M?[M; F i?'T FûK M?'i- M?QM; H-M M`v HçB ?Q`M iQ`M H"i M;QÊ+ i? +
#ªM;X

*€B i M æQ`M; S?QM; M`v +?d i`QM; K°i ç K ç½ çQÊ+ K¼B M;Q`B M?È F„- ç²M; i?
Kç+? +?B ç` #^M; i®+ ç° M? M? M?Q ;B| +m®M K•v # vX

J†+ F ?„M `®i +m°+ +| i?O çQçM ;b- K†+ F ?„M +| T?ªB /U p`Q #ªM HoM? i?"i +
çQÊ+ ?çM; M?'i i`QM; ?çM; KK+ i, i?Q ç-m iB M i?b pBM? [m M; M`v +kM; çO ç
t X

hQM? ` - i?"M? iQ+? +O # M;Q`B çSM; ç-m ç m +| KQm iQM? F?-M; M?ÄX æQ`M
+O #¼M M;Q`B æQ`M; GQM; M M KÈB çç i çQÊ+ i?"M? iQ+? M?Q p"vX .M H` "®
+kM; ç m H`K M?Q p"vX

d8yX *?QÆM; eee, æ€M? J'i h`€B hBK _²B a QX

"® *?'M +kM; ç-m +Æ i`K+ HÈB- i`QM; bÆM +®+ ?„M ç½ çQç i F?-M; Qi KªM? M?Ä
ç²M; iB m /`X h` M #ªM; t T ?çM; - M;Q`B F?-M; +| KQm iQM? /mv M?'i `^M; +kM;
hm'M K` i?-B- ?„M i?m-M i9v /U p`Q i?U+ HU+ +O KbM? ç çç i çQÊ+ i?"M? iQ+?
+?QM M`v ?Q`M iQ`M tSM; ç€M;5

L m F?-M; T?ªB ?„M çÆM ç°+ K°i KbM? M´ HU+ +?B M ç'm i`QM; o•M GB M aÆM-
F?-M; ibK çQÊ+ ?„M- i?b ?çM; M?'i +€ M?•M 2 ``M; +ÁM F?-M; iÈB T?B M æQ`M;

h`QM; b® KQìB M; QìB ç SM; ç-m #ªM; t T ?çM; - æQìM; ; B +?B K ? i ? B p`i`Q- ?çM
M`v [mª i ?U+ F ?¬M; B M; , M M´B- +?Q /M "®; B imv +kM; +?B K ? B p`i`Q- M ?QM
M, K K` i ?¬B- ç m #` æQìM; ; B ç H M ç-m X

h ?`M ? iQ+? M`v- ç M +m®B +MM; F ?¬M; M ?[M; ç QÊ+ +°M; p`Q #ªM; t T ?çM; +€ M
ç ç€M ? ; B € t T ?çM; ; B i°+X æQìM; ; B ç Qç i ç QÊ+ i ? M ? iQ+? M ?Q p`v M; v i`QM
+kM; ç O ç #ªQ çªK +?Q ; B i°+ ?¼ i`M M; "T +?B M i ? „M; i`Î p X *?Q M M iW F ?B
M; QìB æQìM; ; B ç M ; B i pšM +ÁM +QìB iQ2 i | 2 F ?¬M; M; "K KB M; HçB ç QÊ+X

*ÁM F ?QªM; # M; `v ç M; ?d M; ÆB çB m /QĐM; - æQìM; ædM ? h ?B M #ªQ ?ç M ? •
i ?`i M; QM H`M ?- bÊK , M KWM; K` F ?¬M; ? FB M; F } ; b +ªX

æ•v ?Q`M iQ`M F ?¬M; T ?ªB H`iB m M ?•M ç „+ +?Q- +?d H`K¶B H-M æQìM; ; B i ?
iWM; çç i ç QÊ+ i ?`M ? iQ+? M ?Q p`v- i ?`i bU F ?| K` FB K MûM M¶B p mB bQÊM; i`Q

a m F ?B +? +?ûM MQ b v- K¼B M; QìB i`Î p T ?ÁM; M; ?d M; ÆB- æQìM; ædM ? h ?
M; QìB H-M M [- #ªQ K¼B M; QìB M; ?bM pçM H-M F ?¬M; M M ç „+ w p M ? p€Q- i`QM
T ?ªB +~M i ?`M ?`M ? bUX

"m´B i®B- i`QM; /½v M ?` +O æQìM; ; B Î #¶M; M€Q M ?B i ?ŠM H M- F ?¬M; M; WM
T ?ÁM; i ? , K ?ÄB- M ?QM; #¼M ?¼ +kM; +?ŠM; M | B ; b- +?d H`FûQ iÊB içQ [m M ?
+ÁM +?Q F i i ?9+ - æQìM; S ?QM; imv ?B M içB / M ? iB M; ç M; i ?`M ?- M ?QM; B
; B [p`i`Q ?çM; M ?`i ç M H9+ +m®B +MM; FB +?S\

L m M ?Q ? „M i ?U+ bU +| i ? M ?Q p`v- K`v ; B i°+ M`v +? „+ +? „M b) F i ; B Q pÊB a
æQìM; S ?QM; ; B [ç QìM; iû M; U - ç®B pÊB #¼M ?¼ K` M | B i ?b +kM; F ?¬M; +| i`M

> B M; QìB æQìM; ædM ? h ?B M p` . B T . o E ?¬ T ?ªB SM; T ?| pÊB M ?[M; M; QìB M`
K½B ç M [m€ MY ç K i ?b +m®B +MM; +kM; ç QÊ+ i ? M ? i`M ? i`Î HçBX

Í /½v M ?` +O h` M; ; B +Q M; K- i`QM; K°i ; B M T ?ÁM; - h` M; h9 h9 M; •v /çB M; ²E
i ?¬M- b „+ K†i +| +?9i YM; ?²M; X L`M; Km®M çª i¼ - M ?QM; pšM F ?¬M; i ? ioM ? i•
H`HB M M ?Ê iÊB ibM ? +ªM ? i` M M; ¼M +¬ T ?QM; ?²B b€M; X hU KbM ? +QĐB H M
? i ?bM ? iQÊM; - ? B i v +ÁM ¬K +?†i ç-m ? „M- i ?•M i ? ? B M; QìB /€M +?†i p`Q M

h`QÊ+ M; U+ i`mv M ç M iWM; +ÆM i /çB- +ªK ; B €+ M ?°M M ?çQ i`QM; +Æ i ? `K+
? B K € M | M; `¬M H M- ?ÆB i ?Î ; 'T ; €T- i`QM; H²M; M; U+ p M; H M •K i ? M ? i ?bM
M B +QM p`vX

G`K b Q i ? M`v\ h` M; h9 h9 ; BÆ i v H M ¬K M; U+ - i`QM; K „i i`M ç-v bU ç m F ?
iQÊM; FB H`K i ? M`Q +kM; F ?¬M; tm ` F ?ÄB ç-m ç QÊ+X

@ *®+ +®+ +®+X

" M M; Q`B p M; H M iB M; ; ä +Y - h` M; h9 h9 +ªFBM ?- H9+ M`v KÊB /¬M i ?Q€i`
> Qi b•m K°i ?ÆB- +® ; „M; #bM ?´M HçB bU FQ+? ç°M; i`QM; HÁM; - M ? ; B¼M; ?A

@ B ç`v\

@ G`i X

L; Q`B +Y p M; H M K°i iB M; M | B mv M; ?B K- M; v b m ç | +€M ? +Y +?¬K +?`K #
h` M; \*?QM ? EB M tm`i ?B M M; Q`B +Y X

h` M; h9 h9 ç SM; /`v- +mM; FQM ? +?`Q K°i iB M; ,

@ h´ ; B ; B X

h` M; \*?QM ? EB M +? „T i v b m HQM; - +?`K `½B #QÊ+ p`Q- M ?bM h` M; h9 h9 K°i
i ?•M ibM ? ,

@ h9 h9- +?d H` i?`i #¢B M?`i i?`i B- F?¬M; +¬M [m€ ¸ i•K- +QM H` K°i i`QM; M?[M
Î HBM? K¢+? +?B ¸` - +?d +¬M M¶ HU+- +?Q +?„+ F?¬M; i? ¸Q¢i H¢B p` i`Q ?¢M
¸°+ •K ?B K- M?QM; M m +QM i?U+ bU +?B M ¸'m pÈB ?„M i?b +kM; +?d M; M; M;

@ o•M;X

@ *ÁM p i M æQÌM; S?QM; +O æQÌM; ;B FB - ?W- +?ŠM; [m +?d H` +?•m +?`m
+?ŠM; ¸QÊ+ # Q H•m M[¸•m- H¬M M`v ?„M +| i? ¸Q¢i ?¢M; M?`i- i?2Q i i?b T?
*?d H` K°i i M h?B M; B B ?¢ T?~K- +?ŠM; ¸€M; ¸ i•KX

h` M; h9 h9 K'T K€v K¬B- M`M; #B i`ä i?U+ HU+ +O i M M K M?•M h?B M; B B ?¢
M`M; +kM; #B i ?„M +| i? ¸¢i ¸QÊ+ ?¢M; M?`i imv i ¸®B F?¬M; +?d M?Ì p`Q p`M K
M|B M?QM; F?¬M; #B i M|B i? M`QX .M b Q M`M; p`i M M K M?•M h?B M :B B ?¢
+kM; F?€ M?B m`²BX

h` M; \*?QM? EB M M; ?B K M; ?` M?bM M`M; ,

@ h9 h9X *€B ;b F?B M +?Q HÁM; +QM `®B HQ¢M M?Q i? \

h` M; h9 h9 +ª FBM?- +m®B ¸¬m F?¬M; /€K i`ª HìBX

•M? K„i h` M; \*?QM? EB M i?•K i`¬K M?bM M`M; ,

@ G` M K M?•M Q\

h` M; h9 h9 p°B T?O M?“M +?„+ M`+?,

@ E?¬M; +|X

h` M; \*?QM? EB M M?bM i?ŠM; p`Q M`M; - K°i H9+ b m KÈB KÎ KB M; M|B,

@ E?¬M; +| i?b i®i5 S?ªB M?È F„- i`QM; b®i? M? MB M- i`W +QM ` - i`i +ª M?[M
E?¬M; +| K°i ;½ M K M?•M M`Q +| i? tSM; pÈB +QMX

@ h9 h9 #B i`²BX

@ L; ?d M; ÆB ¸BX " M; `v b m H` ¸ M i, i?Q ?¢M; KK+ i?S ? B- ¸WM; ¸ i H¢B i?`i

h` M; \*?QM? EB M M|B tQM; HB M tQ v M; QÌB ¸B ` M; Q`B- F?B ¸B ¸ M +Y i?b #
M?Q +ªM? +€Q K` +kM; M?Q M?„+ M?Î M`M; ,

@ EB K +O +QM K'i`²B- i ?B p¼M; i`€B iBK +O +QM F?¬M; K'i ¸B i?2Q5

æÈB ¸ M H9+ h` M; \*?QM? EB M ¸B F?ÄB- h` M; h9 h9 KÈB T?`i i v K°i +€B- ¸|M
M`M; +?bK p`Q i`QM; #|M; i®B- M?„K K„i H¢B- ? B ?`M; MQÈ+ K„i +?“K `½B +?ªv

h`€B iBK ¸½ ¸B K'i b Q\ E?¬M; 5 E?¬M; TªB M?Q p`v- ?ŠM H` F?¬M; TªB M?Q p
#¬K i?•v +€B M K M?•M FB ` p¢M T?¬M K`X L?QM; K¶B F?B M?È iÈB ?„M i?b #`i
o•M >ªB *?B L? B- bU +?, K b|+ iWM; HB iWM; iQ +O ?„M- +ÁM KMB v T?K+ +O ?,

J°i KMB p` F?B M +?Q M; QÌB i +ªK i?`v 'K €T5

h?ÌB ;B M # M; `v- F?¬M; /`B +kM; F?¬M; M; „M- M?QM; +kM; ¸O ¸ +?Q M?[M; M;
+?Q i®i- +?d +¬M #` i?QÆM; F?¬M; [m€ M; ?B K i`¼M; i?b # M; `v +kM; ¸O ¸ F?Ä
;B i, i?QX

æQÌM; S?QM; i`QM; # M; `v M`v pšM Hm¬M Î i`QM; T?ÁM; ¸ª i¼ im Hmv M- M; Q¢
æB K æB K FûQ` M; Q`B i? v ¸´B F?¬M; F?Q- i?ÌB ;B M +ÁM H¢B F?¬M; ? H½M;

d8RX *?QÆM; eed, >¢M; JK+ h, h?Q h?S > BX

J'v M; `v M v ?„M +kM; Hm¬M ¸€M? ;B€ i?U+ HU+ ¸®B i?O +O KbM?X h`QM; +ª +n
M?`i +O ?„M ?B M M?B M H` h` M; h9 h9 p` "® GB M *?mX

h?U+ HU+ +O ? B M;Q`B M"v ç¢B F?€B M; M; i" B M; M; bS+- F?¬M; B FûK ?ÆM
ç°+ ?ÆM K°i +?9iX

h` M; i9 i9 F?¬M; ç€M; ç 2 / - ?„M ç½ M„K çQÊ+ iY ?mv i +O M" M; - +| i? M|B +?d
F?¬M; +¬M i®M M?B m bS+ +kM; +| i? i?„M; M" M; - K†+ /M i?O çQ¢M +| +?9i F?¬
ç¢B- M?QM; /M b Q +kM; i®i ?ÆM H" HB m K¢M; ç M M¶B HQÐM; #¢B +•m i?QÆM

*?d +| "® GB M *?m H" ?ÆB F?| ç®B T?|- i`QM; bÆM +®+ ç½ iWM; i?QÎM; i?S+ [m
i•K p" +¬M; T?€T im Hmv M +O ?„M ç m ``i F€ H¢- i?O çQ¢M +¬M; FQ+? F?| HÁM

h`QM; ç€K M; QÌB- +| K°i €M? K„i i`M ç-v ibM? +ªK T?S+ i¢T M?bM +?^K +?^K p`
S?QM; i?2Q €M? K„i ç| M?bM H¢B- T?€i ?B M h` M; h9 h9 ç M; M?bM KbM? pÈB p
+?9i p- i?-M p` K-M; HmM; X

J`v M; `v M v- MY iY M`v +?ŠM; H) F?-M; M; ?d M; ÆB i®i ? v b Q\ æQÌM; S?QM;
h` M; h9 h9 #B M b„+ - p°B [m v ç-m çBX

L`M; i iB m`²B5 æQÌM; S?QM; ?-m M?Q +| i? F?ŠM; ç`M? h` M; h9 h9 imv i ç®
iQ+? M`Q i®i i`QM; ?¢M; KK+ i, i?Q i?S ? B M`vX L m M?Q i, i?Q +€B F?€+ i?b F
M[T?ªB p`Q h`m h•K æ°M; - i`QM; ç|ªQ ; B€+ F?„T MÆB- i•K K bBM? b-B Mªv MÎ-
M`v K` ç¢i çQÊ+ i?`M? iQ+? i®i KÈB H` H¢X

"¶M; M?B M- æQÌM; S?QM; H¢B i?`v +| +?9i €v M€v- h` M; h9 h9 i`Î M M i? M`v-
M|B H` F?-M; +| HB M [m M ; b- bÈK #B i i? i?b ?-K ç| ç½ F?-M; /MM; M?°M; QM

G-M M`v- "® h`QÌM; >ªB +kM; F?-M; M|B ; b- +?d H` M|B M; „M ; ¼M H¢B H-M M[
i?Q +O ?¢M; KK+ i?S ? M`v +kM; H` KQÌB M; `v- i`QM; KQÌB M; `v- /U p`Q b® HQ
K¶B M; QÌB i?m çQÊ+ ç ç€M? ; B€ t T ?¢M; - +| çB m F?€+ pÈB H-M i?S M?`i Î +?
T?ûT tªv` i` M? ç'm ; B[M; QÌB M`v pÈB M; QÌB F?€+- K°i F?B T?€i ?B M- F?-M;
; B i +? i- K` ; B i°+ +O M; QÌB ç| +kM; #` iB m /B i b¢+?X

Zmv i„+ M`v +kM; M?^K ç i`€M? ibM? i`¢M; K°i M; QÌB ; †T T?ªB ?mM; i?9- #` `ÆB
i?W +Æ i`M +-M; X .M b Q i?b +kM; F?-M; B +| F?ª M, M; T?ÁM; #` M; QÌB F?€+ ç
; B€+- "® GB M *?m +kM; F?-M; i? - æQÌM; S?QM; +kM; F?-M; i? X

æQÆM; M?B M- M; QÆB Km®M ç€M? HûM +kM; çQÊ+- M?QM; T?ªB •K i?-K HûM H

Zmv i„+ imv M #® ?Q`M i`i- "® h`QÌM; >ªB pmM; i v H M,

@ sm`i T?€i5

>ÆM K°i i`, K M; QÌB +MM; pÈB +€+ i`QÎM; #®B +O +€+ ç¢B ; B i°+- Hmk HQÊi çB
b m- tm`i T?€i ç M h`m h•K æ°M; +O "® ; B X

o`i`Q +O h`m h•K æ°M; `i ? Q H€M? - +kM; F?-M; T?ªB i`QM; i?-M i` M; K` #¼M
Î- çQ`M M; QÌB çB F?QªM; ? B + M? ; BÌ KÈB ç M K°i i?-M i` M; F?€+X

d8kX *?QÆM; ee3, *?ûK >mM; h?9- æQÊ+ hBM? a

LÆB M`v H` K`i ç` +O #® ; B - T?ÁM; p çQÆM; M?B M M; ?B K K`i p- +MM; - iQ`
KQÆB K®i + Q i?O h?B M : B B #ªQ p FQM F tmM; [m M?- F?-M; +?Q T?ûT #`i +
L?QM; H-M M`v- pb +m°+ i, i?Q M M F?-M; i? F?-M; +?Q K¼B M; QÌB p`QX

J¼B M; QÌB /WM; H¢B i`QÊ+ K°i +€B ?® +U+ HÈM- +€B ?® M`v M^K i` M K†i ç`i- /B
i`QÊM; - M?bM [m i?`v ? i bS+ #bM? i?QÌM; - F?-M; +| ; b F€ H¢ +ª- +?d H` # M i`Q
ç M iWM; çÊi iB M; ;`Q F?| + i?ªK i?B i- F?B M M; QÌB M; ?2 M´B ? i +ª ; B ®+5

S?|M; i-K K„i M?bM ` - i?"K +?Q +| i? i?`v Î +?¶ KB M; ?® +| iWM; KªM; ç² p`i ; b
K`m ç2M #®+ H M- K M; p i` €+ ç M pMM; +U+X

J¼B M; QÌB imv ç½ bÈK M; ?2 M|B ç M ç¢B / M? +O h`m h•K æ°M; - M?QM; M; Q¢B i
H-M ç-m iB M #¼M ?¼M ?bM i?`v MÆB M`v- M?`i i?ÌB +| +?9i M; Ð M; `M; X h`m h•K

T+ U+- K°i i`M; •K i? M? Mm®i MQÊ+ #¼i p M; H M- M; v H9+ ç| æQÌM; S?QM; +
#` M; QÌB F?€+ FûQ +?†i- K°i i?•M i? K K K¢B €T b€i p`Q ?„MX

Zm v ç-m M?bM H¢B HB M M?bM i?`v K†i K`v HK+ i, ?®i ?QªM; M'T b m HQM; Kb
HQM; H M? ç M; bÊ ?½B M?bM p T?Q h`m h•K æ°M; X

æQÌM; S?QM; ?ÆB #m²M +QÌB,

@ G`K ; b i? \

@ h i? 'v bÊ

a„+ K†i æQÌM; æB K æB K i`„M; # +? - +QM ; €B p®M `i M?€i ; M- HK+ i, H¢B HÈM
+?B m +O iS i?9+ æQÌM; *?B M h?B M- i`QÊ+ ; BÌ +?Q iWM; M?bM i? 'v K°i +€B
i?2Q M`M; i? 'v- MÆB M`v •K F?Q M†M; M - +ÁM FBM? F?OM; ?ÆM M?B m bQ pÈB
æQÌM; S?QM; ?ÄB,

@ h? i, +| + -M `9i HmB F?¬M; \

@ h KÈB F?¬M; i? K

æQÌM; æB K æB K M; ?B M `„M; K¢M? KB M; M|B iB T,

@ æ i i?Q+? M; ?B K°i +?9i H` çQÊ+ `²B

@ L m ç iY +€+ ; B i°+ +?m`M #` tQM; i?b +| i? iB M p`QX

•K i? M? +O "® h`QÌM; >ªB çQ+? ç°i M?B M p M; H M- HÌB pW M|B tQM; - M, K i M
HQ¢i M?ªv tm®M; KB M; ?®- +S M?Q bÊ M; QÌB F?€+ çB i`QÊ+ K°i #QÊ+ p`vX

*| M, K M; QÌB +O "® ; B /šM ç-m- +€+ ç iY i? K +?B M +ÁM H¢B +kM; F?¬M; Km®
€K i`QM; h`m h•K æ°M; pQÊi [m€ /U HB m +O ?¼- M?QM; M; QÌB +O "® ; B +| i?
?¼ +kM; +| i? çB p`QX

h?Q€M; +?®+ - #|M; M; QÌB H v ç°M; - i v €Q T? 'i T?ÈB- F?B M +?Q +€B KB M; ?®
M`v ; B®M; M?Q K°i +QM ?mM; i?9 ç M; Mm®i b®M; M; QÌB i - Mm®i ? i i' i +ª +€+ c
F?¬M; +?W K°i BX

hmv +| F?¬M; Qi M; QÌB i` M? M? m M?ªv tm®M; - M?QM; pšM +ÁM +| `i M?B m i`-H
çSM; v M +?| çÊBX L, K M; QÌB +O æQÌM; ; B +kM; F?¬M; +| #B m ?B M M`Q p°B p

*| M?[M; +?mv M F?¬M; T?ªB i` M? ; B`M? K` çQÊ+ - ibM? ?bM? i`QM; h`m h•K æ°
S?QM; +kM; +?šM; i? K i` M? pÈB M; QÌB F?€+ H`K ; b- ç +?Q ?¼ çB p`Q i`QÊ+ K

æÊB K°i H9+ b m- ?ÆM K°i i`, K M; QÌB ç½ çB K' i ?ÆM T?•M MY - K½B +?Q ç M H
+?B M pšM Hm¬M çSM; +?| FB +kM; #„i ç-m im-M iU M?ªv p`Q h`m h•K æ°M; X

@ æB i?¬BX

æQÌM; hm'M +?„T i v b m HQM; - çB p T?Q i`QÊ+ - K'v M; QÌB +O æQÌM; ; B +kM
æB K æB K pšM M„K +?†i v T?K + +O æQÌM; S?QM; - /M H` H9+ M?ªv p`Q KB M; ?

L; QÌB pW KÈB iB M p`Q ç°M; - æQÌM; S?QM; HB M +ªK i? 'v iQ`M i?•M H¢M? M; „i-
T?ªB H` +ªK ; B€+ i` M i?•M i? - K` H` ?`M w i`QM; ?²M T?€+ ? K M; ç M- /QÌM; M?
KB M; ?® +| i? tmv M i? 'm [m i?•M i? ç i€+ ç°M; p`Q ?²M T?€+ ? p`vX

h`m h•K æ°M; - [mª M?B M p¬ +MM; i` [m€BX

æQÌM; S?QM; +ÁM ç M; Km®M [m M b€i i? K K°i H9+ i?b HK+ i, p®M i?2Q b€i ?„M
?ûi H M K°i iB M; - ? B i v ¬K +?†i 2Q ?„M- iB M; i?ûi ç| +U+ F€i ? i?ªK- M; ?2 çB
+ M- b„+ #ûM /` i?QÌM; X

æQÌM; S?QM; ; B"i KbM? - +ÁM iQÎM; HK+ i, ; †T +?mv M ; b #'i i`„+ - +?d K¶B pB +
+kM; F?B M æQÌM; S?QM; T?ªB iS+ M; U+ ?U H M K°i iB M; X

.QÈB +?•M F?¬M; +| +?¶ M`Q ç KQÊM HU+ - h`m h•K æ°M; F?¬M; #B i b•m # Q M?
i? 'v i?•M i? pšM ç M; F?¬M; M; WM; `ÆB tm®M; - ?„M ?QªM; ? i ç M M¶B pW p°B
æQÌM; æB K æB K- pW ç F?Q imM; M; QÌB H M- ; BªK #Êi i®+ ç° `ÆB tm®M; X

Zm K°i H9+ H•m- T?Q /QÈB KÈB tm' i ?B M K°i iB b€M; v m Èi- ?šM H` +| M; QÌ
tm®M; i? K K'v KQÆB i`QÊM; M[- æQÌM; S?QM; F?| F?, M H„K KÈB tm®M; ç M K
+?[M; H¢B- çSM; p[M; ; | i +?•M- [m v ç-m M?bM [m - T?€i ?B M HK+ i, pšM ¬K Kb
i?ªK i?B i- ? B K„i M?„K M; ?B MX

"° /ϕM; +O æQÌM; æB K æB K i?m ?9i F?¬M; Qi €M? K„i +O +€+ ç iY ç½ p¨Q ç•v
ç! [m v ç-m M?bM HϕB- i`QM; KB M; #”i` iB M; +QÌB M?ϕQ #€M; X

@ hÈB `²BX

æQÌM; S?QM; #! i v Hm¬M `²B- M? M?“M; p¶ p¶ p¨Q p B HK+ i, X

L; ?2 p”v- æQÌM; æB K æB K ?û K„i M?bM- b m F?B t€+ i?U+ ç9M; H¨ M?Q p”v i?b K
` - +€M? i v M?Ä M?„M p¶ p¶ H²M; M; U+ ç M; T?“T T?²M; M?’T M?¬- p K†i pšM +A

@ G¨K i bÊ Km®M +? i5

æQÌM; hY h?Q iW # M +ϕM? #QÈ+ iÈB- +QÌB M!B,

@ h M?È ` `²B- HK+ Km°B bÊ i®B T?ªB F?¬M; \

æQÌM; æB K æB K #` M!B çÄ +ª K†i- ? B i v pÁ pÁ v T?K+ ;”i M? ç-mX

" M i`QM; h`m h•K æ°M; +, M #ªM F?¬M; +! €M? b€M; - i®B ç2M M?Q KU+- b m F?B I
/-M çB t - #¼M ?¼ HϕB H-M M[`ÆB p¨Q i`QM; #!M; i®B- +kM; K v i?U+ HU+ #¼M
+QÆM; F?Q p¨Q i`QM; i`QM; K„i i?b Qi M?B m +kM; +! i? M?bM i?’v K°i p¨B i?SX

æQÌM; hm’M KÎ KB M; M!B,

@ h`m h•K æ°M; +?B i?“M? # i-M; - ç•v H¨ i-M; i?S M?’i- +?d +! ?mM; i?9 iW +’T
i-M; ? B +! ?mM; i?9 iW +’T ? B ç M +’T #®M- i-M; # +! ?mM; i?9 iW +’T # ç M +’
+¨M; M; mv ?B K ?ÆM- ?mM; i?9 p¨ HBM? i?9 F?¬M; ; B®M; M? m- +MM; K°i çŠM; +
HBM? i?9 `i M?B m- K¼B M; QÌB TªB +¨M i?“M K°i +?9iX

æQÌM; S?QM; ?ÄB,

@ æϕB + Km®M çB i-M; # ` \

æQÌM; hm’M ;”i ç-m,

@ æ½ H¨ i, i?Q pÈB M; QÌB i i?b i’i M?B M TªB çB i bK M?B m +QM K²B +! ; B€ i`
i? M¨Q\

æQÌM; S?QM; +QÌB M!B,

@ *kM; H¨ i-M; # 5

@ h®i H„K- +?9+ +€+ ç i?“M; i`”M M; v iW H9+ #„i ç-m- i çB i`QÈ+ K°i #QÈ+X

æQÌM; hm’M M!B tQM; HB M tQ v M; QÌB T?!M; çB p T?Q i`QÈ+X

@ h +kM; çBX

æQÌM; GQM; ;”i ç-m pÈB #¼M ?¼- b m ç! T?!M; çB p K°i ?QÈM; F?€+X

æÊB b m F?B ? B M; QÌB `ìB çB- æQÌM; S?QM; M!B pÈB æQÌM; æB K æB K,

@ GK+ i, i? M¨Q\ *! +¬M çB i?2Q i p”v F?¬M; \

*?QÆM; ee3, *?ûK ?mM; i?9- çQÊ+ iBM? b U?ϕVX

æQÌM; hY h?Q M!B,

@ h?’i i?“T ç M; QÆB +S çB çB- +! i +?, K b!+ +?Q HK+ Km°B çQÊ+ `²BX

>„M +kM; #B i æQÌM; S?QM; K M; i?2Q æQÌM; æB K æB K b) `i pQÈM; pQm- +, M
- +?Q M M /Si F?Q€+ çĐ H’v +€B ; €M? M†M; M¨vX

L¨Q M; ìHìB M¨v pW i?®i` - æQÌM; æB K æB K HϕB M!B,

@ E?¬M; çQÊ+- K°i KbM? i +kM; çQÊ+ `²B- imv î ç•v +kM; +! M; mv ?B K- M?QM
F?¬M; b Q ç•mX

h`QM; i, i?Q ;B i°+- b Q +| i? #ÎB pb M;mv M M?•M +O +€ M?•M KbM? K¨ H¨K M;
*?Q M M K†+ /M æQ`M; æB K æB K +| +?9i bÊ ?½B- M?QM; +kM; F?¬M; i? F?¬M;
@ h F?¬M; i? /U /šK p¨Q M;Q`B F?€+ K½B çQÊ+- h`m h•K æ°M; +kM; H¨ MÆB ç
i? - i i'i M?B M +kM; +| i? X

h?'v M¨M; FB M [mv i M|B i? - æQ`M; S?QM; p¨ æQ`M; hY h?Q +kM; F?¬M; +QÐM
H¨ M?Q p¨v- i`QM; i, i?Q ;B i°+- K¼B M;Q`B i'i M?B M +| i? ;B[M iQ¨M +?Q M¨

æQÌM; S?QM; +kM; Km®M #B i M; QÌB M"v `®i +m°+ H" B- +?Q M M /WM; +QÈ+
+?9 p T?Q ç|X

J°i #|M; M; QÌB +?"K`½B tm'i ?B M- M; QÌB M"v `ä`"M; +kM; T?€i ?B M` bU i²M i
#QÈ+ çB #¶M; M; WM; HçB- i`î M M ? i bS+ +~Mi?"M / /†iX hmv +| [mv ç`M? `^M; +
i, i?S ? B F?¬M; çQÈ+ T?ûT tm'i i?O pÈB M; QÌB F?€+- M?QM; B +| i? i? Q i9M
F?€+X oQ /K ?çM; M; QÌB M?Q "® GB M *?•m- #^M; p"Q +€ iQM? p" i?O çQçM +O
i?b M?'i ç`M? +?d +| K°i +?[, ;B i ;B i ;B i5

E?B M; QÌB M"v çB iÈB +?¶ +€+? æQÌM; S?QM; KQÌB i`QÈM; - æQÌM; S?QM; KÈB
+QÌB pÈB ç®B T?QÆM; X

>„M [m2M #B i M; QÌB M"v- i?b` H" i?B m M½B M½B +O .mM; ;B X

J„ T?K i?'v æQÌM; S?QM; +kM; bYM; b®i K°i +?9i- ?B M M?B M F?¬M; M; î HçB ;†
+?ŠM; [m M" M; +?d ;"i ç-m +QB M?Q +?"Q ?ÄB pÈB æQÌM; S?QM; X

hmv ? B M; QÌB +| [m HçB- M?QM; +kM; F?¬M; i?•M [m2M H„KX "i [m€ +ª ? B M;
T?~K +O ç®B T?QÆM; i?b +?„ +?„ M b) F?¬M; ?ç ç°+ i?O b m HQM; - M M i'i M?B

@ "`+? #`+? #`+?X

hB M; #QÈ+ +?•M ;'T`9i ç°i M?B M p M; ` iW H®B p"Q i-M; # - i?-M b„ + æQÌM; S
€M? K„ i HçB- +ªM? ;B€+ M?bM p"Q H®B tm'i M?"T tm®M; i-M; # X

J„ T?K +kM; KçM? /çM H Q ç M # M +çM? æQÌM; S?QM; - çSM; b|M; p B +MM; ?„M
i`QÌM; FB K M?Q i?Ov iBM? ` F?ÄB pÄ- #° /€M; M; ?B K +?dM? +?ì çÈB ççB ç`+?

*?Q B iWM; çB tm®M; i-M; # - #QÈ+ +?•M +O M; QÌB i`QM; ç| ç M; +?çv` ;'T ;€
+| p"i ;b ç| ç M; çm´B i?2Q- +?Q M M ? B M; QÌB F?¬M; i? F?¬M; +~Mi?"M ç®B T?

hB M; #QÈ+ +?•M [mª i?U+ `i ?¶M HQçM- ?ÆM M[F?¬M; +?d K°i M; QÌB- çB m M
i? K M; ?B ?Q†+ F?¬M; ?B m çQÈ+X

E?¬M; # Q H•m b m- ? B #|M; M; QÌB iW i`QM; H®B p"Q i-M; # T?|M; KçM? +?mB`
? B M; QÌB M"v F?¬M; K" M; ;b ç M ?bM? iQÈM; K" ç†i K¬M; M;²B # +? tm®M; ç'i- i

æQÌM; S?QM; p" K„ T?K HB +M?bM M? m- ? B M; QÌB i` i`QÌM; FB K p"Q pÄ- HŠ
pW çB` FB X

oW M?bM [m - æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB /î F?|+ /î +QÌBX

>¬K M v i?"i F?¬M; #B i H" +€B M; "v ;b- ;†T T?ªB iQ" M H" M; QÌB [m2M- ç-m iB M
? B M; QÌB M"vX

> B M; QÌB pW +?mB` F?ÄB i-M; # M"v F?¬M; B F?€+ K" +?QM? H" ? B ?mvM?
b m ç`M? ç€M? +QÈT æQÌM; S?QM; i`QM; +m°+ i, i?Q H-M i`QÈ+ içB o•M GB M a
K°i ;½ M K iY i`-K K†+ Qi M|BX

> B M; QÌB M"v i?î ?´M ? M K°i ?²B H•m- ?B M M?B M +kM; +ªK i?'v # M +çM? KbM
p½ [m v ç-m M?bM HçB- ;½ M K iY i?'T #û F?¬M; F?ÄB FBM? ?¬,

@ GçB H" +€+ M; QÆB5

@ Zmª i?"i H" i`MM; ?ÊTX

æQÌM; S?QM; +QÌB ? ?ªX h`QM; o•M GB M aÆM- ? B M; QÌB M"v imv Km®M ç€M?
K„ T?K` K†i- ?| ;BªB HB m +m°+ +?B M ç|X æQÌM; S?QM; +kM; +?ŠM; ç #KM;
KbM? i?b +kM; H`K ;B®M; M?Q ? B ?mvM? ç G•K ;B i?-BX

@ >„ + ?„ + ?„ +

:½ M K iY i?'T #û çSM; H M- ç¬B K„ i ;B M i" çªQ [m çªQ HçB M?bM æQÌM; S?QM;
ç-v i`"Q T?9M; M|B,

@ h`MM; ?ÊT- i?"i H`i`MM; ?ÊTX > B p`M?Q ?bM? pËB #|M; - ? i H-M M`v iËB H-
;†T- F?¬M; T?ªB [m€ i`MM; ?ÊT b Q\

J„ T?K i`-K b„+ K†i,

@ *| w ;b ?ª\

@ > ?ª- F?¬M; +| w ;bX

L K iY i?'T #û +Q`B +Êi K°i iB M;- [m v b M; M K iY i`-K K†+ Qi M|B FB ?ÄB,

@ >mvM? ç - +| +•m M|B i? M`Q [m M`²B

@ :B M T?m /•K T?KX

:½ M K iY FB F?¬M; +?9i F?€+? F?Q T?¼i` K'v +?[X

Lûi +Q`B i` M K†i æQ`M; S?QM; /-M /-M i?m H¢B- K„ T?K i?b +QÆM; F?Q iQ`M i?
æQ`M; S?QM; i?b F?¬M; +| ;b- M?QM; /M b Q +kM; HB M HKv ç M M; Q`B M[M?•M
iB i M; Q`B F?€+ M`v [m€ i?'i çS+X

*ªK M?"M i?'v bU ç`+? w +O ? B M; Q`B- M K iY i?'T #û +Q`B M|B,

@ *?"K ç½ +?"K ç½- ?mvM? ç M`v +O i` `i Qi M|B- +?d +| +€B H`M? M? K²K M?
i°B i?b tBM ?½v`°M; HQÊM; K°i +?9i- #'i [m€ M|B çB +kM; T?ªB M|B H¢B- .mM; i
çB +?mM; pËB i M iB m iY K†i i`„M; M`v- M m ç M; Q`B +O .mM; ;B #B i çQÊ+- i?
#B i M; QÆB KËB pW ;ª +?Q .mM; ;B i?b T?m [m•M HB M +? i #'i ç„+ F€ iY- M?Q
K`X

h?-M b„+ K„ T?K ?QªM; ?@i M|B,

@ > B M; Q`B +?9M; i +?d H`ibM? +Æ` ;†T M? m Î ç•v- +kM; F?¬M; +| +?mv M ;b
M|B #”v #¢5

L K iY i?'T #û +Q`B H¢M? K°i iB M; ,

@ *| +?mv M ;b F?€+ ? v F?¬M; +?d +| M; QÆB #B i?“M #B i- i`B #B i ç'i #B i- ?
çQÊ+ \

a m ç| +?mv M +?O ç - M?bM b M; æQ`M; S?QM; M|B,

@ "i [m€ iB m iY M; QÆB K v K„M [m€ çB +?S\ J°i h?B M :B B ?¢ T?~K M?Q M; QÆ
çQÊ+ \

oW M|B pW +Q`B •K ?B K M?bM K„ T?K- w iS i`QM; H`B M|B ç| ?B M M?B M H`M?
S?QM; KËB çB ç M ç•v çQÊ+X

d89X *?QÆM; edy, h`9M; *?B m _²BX

*kM; F?| i`€+? ?„M M; ?o H +? M?Q i? - ? B H-M ;†T M? m ç m ;†T æQ`M; S?QM;
?ÆM M[H-M i`QÊ+ K„ T?K +ÁM` i v ;B9T æQ`M; S?QM; - +?mv M i`MM; ?ÊT [m€
?B m H-KX

@ :B i M; Q`B /B i F?~m çB p”vX

æQ`M; S?QM; pW +Q`B M?¢i pW `9i M? M? æ°+ ©M? EB K`X

h?-M b„+ i` M K†i K„ T?K M?Q Km®M F?|+- M?bM æQ`M; S?QM; M|B,

@ L; QÆB çWM; +| M|B #”v çQÊ+ F?¬M; \

*•m ;B i M; Q`B /B i F?~m M`v pW M|B` - +?ŠM; F?€+ M`Q +?SM; i?U+ bU bmv çQ
K„ T?K H) M`Q H¢B F?¬M; +m®M; [mwi H M\

æQÌM; S?QM; M?9M p B-`²B i` æ°+ ©M? EB K i`Î p X > B ?mvM? ç G•K ;B M`v`
 ?„M p` K„ T?K +| [m M ? ; b ç| - +?Q /M ?„M p` K„ T?K +| ;BªB i?Q+? i? M`Q çB M[
 çB bmv çQ€M M; Ì pU+ i`QM; HÁM; #¼M ?¼X *?Q M M +•m M|B FB +, M #ªM +?ŠM;
 ``i [m€- æQÌM; S?QM; [mª i?`i ç½ ç°M; ç M b€i i•KX h M M K iY i?`T #û M`v ? M ?
 M; Q`B ?„M iMv iB M M|B K°i +•m- +?„+ +?„M HÌB ç²M F?„T MÆB- ç M H9+ ç| K„ T?
 @ hB m iY M; QÆB [mª i?U+ `i +| + M çªKX
 L K iY i?`T #û +QÌB M?ç i HB M iK+,
 @ ``i [m€- H-M i`QÈ+ ? B ?mvM? ç i +kM; ç½ tm`i i?O [m pÈB M; QÆB- M M F?-
 ` +ÁM +| w i®i M?„+ M?Î M; QÆB K°i +•m- M m Km®M iB M p`Q i-M; # i?b M M +?
 æQÌM; S?QM; ?ÄB,
 @ ob b Q\ _`i M; mv ?B K b Q\
 L K iY i?`T #û i`WM; K„i,
 @ E?-M; M; mv ?B K i?b b Q ?mvM? ç +?9M; i HçB +?“i p”i +?çv ` i? M`v\
 @ Zmª i?U+ H` +?“i p”iX
 æQÌM; S?QM; M?bM i?Q€M; [m i` M M; QÌB ?¼- i?`v ç m +| HQm HçB p i iQ+? +?B
 ?ÄB,
 @ hbM? ?bM? # M i`QM; `®i +m°+ i? M`Q\
 L K iY i?`T #û #om K¬B- ?B M M?B M H` F?-M; Km®M i`ª HÌBX L?QM; ;½ M K iY i
 @ >mM; K½M?5
 @ h?-B çB i?-B çB- i-M; # i?b ? B ?mvM? ç i F?-M; +| /U ç`M? iB M p`Q M[X*
 +S çB p`Q i?Y t2KX \*?9M; i Î i•M; ? B ;B i i?ÌB ;B M p`vX *?ŠM; [m - iB m iY M; C
 .mM; i?B m M½B M½B- +?d #^M; i?U+ HU+ +O M; QÆB- çB p`Q +?d +| K°i +?[+?
 L; ?2 p`v- K„ T?K M´B b€i F?Q M; 9i i`ÌB M|B,
 @ h M ?¼ G•K FB - M; QÆB +ÁM /€K M|B K°i +•m M[i b) ;B i M; QÆB M; v iS+ F?
 L K iY i?`T #û +QÌB ?„+ ?„+ M|B,
 @ E?-M; M|B M[- F?-M; M|B M[X *€Q iW- ? B p` #ªQ i`¼M; 5
 L K iY i`-K K†+ Q i M|B +kM; ;`i ç-m pÈB æQÌM; S?QM; p` K„ T?K- /€M; p i M F?®+
 #û `ÌB çB- +?ì ? B M; QÌB FB çB F?ÄB- æQÌM; S?QM; p` K„ T?K KÈB HB + K„i M?i
 p°B M?bM b M; +?¶ F?€+- M? M? +?ìM; +?mB p`Q i-M; # X
 æQÌM; S?QM; i?Î /`B K°i iB M; - i? bU p¬ i?QÌM; - p®M +?mv M F?-M; +| ;b- #` i
 t°M K°i ?²B- F?B M ?„M p` K„ T?K b m M`v ;†T M? m +kM; i?`v M; QÈM; M; MM; p¬
 h?m HçB bmv M; ?o pšM pÆ- æQÌM; S?QM; +kM; iB M i?2Q p`Q i-M; # X
 oW KÈB #QÈ+ p`Q i-M; # - æQÌM; S?QM; +ªK i?`v +| K°i i`”M H½M? w`T H M M; Q
 +ÆM; `Q F?ì + i?ªK i?B i i`mv M ç M- i`QM; ç-m /QÌM; M?Q #` K°i bS+ KçM? p¬ ?b
 i•K i?-M +O KbM?X
 h-M; # [mª M?B M +| +?9i +´ [m€B- Î ç•v M m H` i•K i?-M F?-M; FB M ç`M? i?b`
 i? Q i9M; X o”M F?Q M; QM; i?-M- æQÌM; S?QM; KÈB +| i? pSi #Ä HU+ HQÈM; +´
 J„ T?K ç M; çSM; +€+? ç| F?-M; t - çÈB b m F?B æQÌM; S?QM; iB M p`Q HB M [n
 €M? K„i +| +?9i T?S+ içT- ;B”K +?•M M|B,
 @ L; QÆB çWM; çB i?2Q i X
 L|B tQM; H9+ HB M i`B M F? B i?•M T?€T- +?çv #B M çB K iX

æQÌM; S?QM; +QÌB F?´- /WM; H¢B +?®i H€i b m`²B çB p K°i ?QÈM; F?€+X
h`QM; i-M; # ?B M i¢B ?ŠM H` F?¬M; +| K'v M; QÌB +| i? iB M p`Q- # M i`QM; ?Š
ç M; ç ÊB T?•M +?B - i' i M?B M æQÌM; S?QM; F?¬M; Km®M ? Q T?Q i?ÌB ;B MX
"i [m€- F?B ?"M? i`m i`QM; i-M; # T?ªB Hm¬M Hm¬M #ªQ p i•K i?¬M- F?¬M; ç
M m +S FûQ /"B i? M`v i?b iBM? i?¬M +O K°i M; QÌB T?ªB +?`m €T HU+ F?¬M; M
h`m h•K æ°M; - i`m i•K i?¬M 5 J½B ç M ;BÌ- æQÌM; S?QM; KÈB ?B m çQÊ+ ?"K w ç
h•K æ°M; M`vX
a® HQÊM; ?mM; i?9 i`QM; i-M; # [mª i?U+ F?¬M; Qi- æQÌM; S?QM; +?d KÈB çB ç
;†T K°i +QM- K` +QM ?mM; i?9 M`v imv i ç®B H` +QM +QÌM; ç¢B M?`i ç½ iWM; ;†T
iW i` M i? M M| K¢M? ?ÆM M?B m bQ pÈB K'v +QM i`QÊ+ ç| - ?ÆM M[€M? ?m€M?
?ÆM F?¬M; QiX
E?¬M; TªB ?mM; i?9 +'T #®M- +kM; F?¬M; TªB +'T b€m- K` H` +'T M, K5 >-m M
S?QM; HB M T?€M çQ€M çQÊ+ +'T #"+ +O M|X
L m H` K°i +QM HBM? i?9 +'T M, K- æQÌM; S?QM; +ÁM +| i? F?¬M; [m M i•K +?Q
i?b H¢B F?€+- +?ŠM; B +| i? #ªQ çªK +¬M; FQ+? +O ?mM; i?9 +'T M, K b) M?Q i
h?m HB K F?Q iS+- +~M i?"M iB T +~M /¬M ç®B T?QÆM; - M`Q M; Ì iQM? +ªM? ;B€
æQÌM; S?QM; KÈB çB +?¶ +€+? M| ? B KQÆB i`QÊM; i?b ç½ #` T?€i ?B M`²B- M|
ç¬B K„it M? H M?bM +?^K +?^K p`Q p` i`Q +O æQÌM; S?QM; - i`QM; +´ ?¼M; T?€
;W M? M? X
hB M ?¢ i?O pB +QÌM; 5 æQÌM; S?QM; `9i æ°+ ©M? EB K` - T?|M; M; QÌB çB- i?•
i`MªM?- #´ i?ŠM; ç M +QM ?mM; i?9- M; QÌB +ÁM +?Q iÈB- æ°+ ©M? EB K H'T H€
ç¢Q FB K [m M; X
*QM ?mM; i?9 FB H¢B F?¬M; #B i i`€M? Mû- çSM; i¢B +?¶ F?¬M; M?9+ M?Q+?-
M; QÌB M| - ;B®M; M?Q MûK K°i ?ÁM ç€ p`Q K†i ?²- ;ÈM H M iWM; H`M b|M; #T #
/ Q ç°M; ?Q ?Q i?U+ i?U+X
a„+ K†i æQÌM; S?QM; +?Êi KWM; - +S iQÎM; KbM? ç½ ç„+ i?O K°i +€+? / /`M; ç
[m M; pW `²B H` /Q ?„M ç½ p`M /KM; HU+ HQÊM; +QÆM; i•K ç€M? ` - i?2Q FBM
K` bmv çQ€M- M?`i ç`M? b) ç€M? iQ`M; i?QÆM; +QM ?mM; i?9 M`vX
h? M?QM; K°i F?„+ b m- ?„M HB M w i?S+ çQÊ+ +| ;b ç| F?¬M; ç9M; X hWM; ;ÈM
`mM; ç°M; tQM; i?b i?•M i? ?mM; i?9 HB M F?¬B T?K+ H¢B M?Q # M ç-m- F?¬M;
E?¬M; +?d +| p`v- +¬M; FQ+? +O æQÌM; S?QM; `ä`M; ç½ +?¼+ ;B`M +QM ?mM
T?Q ?„MX
h®+ ç° +O K°i M; QÌB K°i i?9 M? M? p¬ +MM; - +?ÈT K„i HB M p +?¢K p`Q +MM; I
æQÌM; S?QM; +m®M; [m Qi #B M +?B m- HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +O L?m EBK *
EB K- iW ç•K +?mv M b M; +?ûK- ?v p¼M; +| ?B m [mªX
J°i FB K +?ûK p`Q i?•M ?bM? F?´M; H² +O ?mM; i?9- i`U+ iB T tmv M [m M| - i?
pŠM F?¬M; i´M ?¢B ;b M?B m- M; QÊ+ H¢B ç€M? K¢M? p`Q M; QÌB æQÌM; S?QM; X

d88X *?QÆM; edR, h¬B Gmv M h•K h?¬M GU+X

:B®M; M?Q K°i Hm²M; ;B|M? i?´B [m'i p`Q K†i- æQÌM; S?QM; +?d +ªK i?'v iQ`M
i?9 i`QÊ+ K„i #¶M; M?B M #B M K'i F?¬M; i?'v- K` i? v p`Q ç| H` K°i +ªK ;B€+ H¢
ç-m ?„M`²B M? M? +?|M; H M` iQ`M i?•MX
E?¬M; ç ÊB æQÌM; S?QM; H`K `ä H` ç½ tªv ` +?mv M ;b- M; v b m ç| - ?„M HB M +ª
ç M; #` K°i bS+ K¢M? +m®M H'v- F?¬M; i? iU +?O çQÊ+ p`#` FûQ p T?Q +ªK ;B

h`QÊ+ K„i M<sup>av</sup> bBM? p¬ b®<sup>a</sup>Q ;B€+- iQ`M H` M?[M; +<sup>a</sup>M? iQÊM; F?¬M; i? M|B`ä
 F?B M i M?bM F?¬M; i?'m- M?QM; i`QM; +<sup>a</sup>M? iQÊM; K¬M; HmM; M`v H¢B +| K°i
 M?Q ç M; M|B +?Q æQÌM; S?QM; #B i MÆB ç| +| H`i?S`i [m M i`¼M; K`?„M ç M
 h`9M; +?B m`²B5 *?d i`QM; i?Q€M; +?®+- i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; +?Êi #WM;
 K°i +€B-^aQ +^aM? i`QÊ+ K„i #¶M; M?B M bKT ç´ M?Q M?[M; K<sup>a</sup>M? ;QÆM; pÐ` p`v
 LQM i?ÎM;QM; i?¬M- æQÌM; S?QM; p°B M?„K K„i H¢B- +?bK ç„K p`Q i•K i?¬M- iQ
 i`QM; ç¬m KbM?- F?¬M; ç M;Q¢B HU+ [m`v M?B mX
 E?B M?bM p`Q # M i`QM; KbM?- i`QM; ç¬m ?„M i?bM? HbM? tm'i ?B M K°i +QM ?
 M½v- +?d +| çB m H` M?Ä ?ÆM p¬ b® H¬M K`i?¬B- H9+ M`v +QM ?mM; i?9 i?m M
 +O ?„M- ?€+€B KB M; K€m Km®M +„M Mm®i i•K i?¬M HU+ +O ?„MX
 h•K i?¬M HU+ +O M;QÌB im Hmv M +?QM? H`iBM? ?Q +O # ?²M #^{av} pQ - K°i F?
 M?'i ç`M? b) #` i?QÆM; M†M;- +?Q M M M m #` +QM ?mM; i?9 FB i?¬M T? - æQÌ
 i?b 2`^M; +kM; b) #B M i?`M? M; m M; ®+X
 *€B i?S M`v H`K b Q +?mB p¬ ç¬m KbM? i?b æQÌM; S?QM; F?¬M; #B i- ?„M ?B M
 F?¬M; i? ç M| çQÊ+ w ç„+ i?„M;X
 h?U+ HU+ +O æQÌM; S?QM;- +?Q /M H`i?•M i? ? v +¬M; HU+ +kM; ç m çQÊ+`
 M?QM; +?d +| i•K i?¬M HU+ M`v +?Q çQÊ+` M ç9+ # Q M?B m- bQ pÈB i?•M i? K
 ?ÆM`i M?B mX
 *?d +| K°i H¬M` M Hmv M H` H9+ ?`M; T?K+ ``i >Q¢B :B€T M;`v i`QÊ+- /MM; i•
 T?QM; 'M +O ``i >Q¢B :B€T- b m H9+ ç|- imv i`<sup>a</sup>B [m M?B m FBM? H`+? p` +?B
 +kM; +| +?9i K¢M? K) ?ÆM- F?^a/M b Q +kM; +?Q iWM; +® w i`M HU+` M Hmv M
 æ®B K†i pÈB bU i`mv çm´B +O ?mM; i?9- æQÌM; S?QM; +?d +| i? i¢K i?ÌB F?®M
 i`€M? pW bmv M; ?o ç®B b€+?X
 >B M i¢B- # M i`QM; +Æ i? æQÌM; S?QM; ç M; H` K°i +?B M i`QÌM;- +QM ?mM; i
 #„i +?Q #^M; çQÊ+ h•K h?¬M GU+ +O æQÌM; S?QM;X h?•M i? +O +QM ?mM; i
 ?ÆM M[M| H¢B +| i? +?mB p`Q i`QM; +Æ i? ?„M- i?2Q æQÌM; S?QM; T?ÄM; çQ
 iU M?Q h•K h?¬M GU+X
 L|B +€+? F?€+- ?mM; i?9 +?QM? H` K°i HQ¢B M,M; HQÊM; [m, /` #B M ?| i?`M?X
 L m M| ç½ H` M,M; HQÊM; i?b h•K h?¬M GU+ +O ?„M ?ŠM H` +| i? ç®B T?| çQÊ+
 i`M +¬M; T?QM; 'M +O ``i S?¬B :B€T- +€B T?QM; 'M ç| +kM; +?QM? H` K°i /¢M; i
 a m F?B M; ?o i?¬M; bm®i çQÊ+ çB K M`v- æQÌM; S?QM; HB M i`T i`mM; h•K h?¬M
 +O K°i i? M? HÊB FB K- ?bM? /¢M; H` /Q i•K bBM?- h•K h?¬M GU+ +kM; +| i? i?
 E?¬M; +?çv i`®M M[ - i? M? HÊB FB K iQ<sup>a</sup>` F?Q i? ?WM; ?U+ F?¬M; ;b ç`+? M´
 i?9X
 EB K +?ûK tm®M;- ?mM; i?9 F?¬M; K^{av} K v i`M i?QÆM; +?9i M`QX L; QÊ+ H¢B- i`
 +^aK i?'v ç m M?|B-^aQ ;B€+ p®M i M pÐ F?B M½v H¢B tm'i ?B M H¬M M[- F?B ?„M
 i?b i?bM? HbM? T?€i ?B M +QM ?mM; i?9 ç M; ?€ iQ +€B KB M; K€m M; Q¢K p T?
 h`QM; +ÆM M; mv +`T- æQÌM; S?QM; p°B i`€M? [m - pW F`T i`€M? çQÊ+ K°i FQ
 +?“K i? K MY M?`T i?¬B i?b ?”m [m<sup>a</sup> i?B i iQÌM; F?¬M; +¬M T?<sup>a</sup>B M|B`X
 G¬M M`v imv +?d H`i?Y M; ?B K i?¬B M?QM; H¢B F?B M æQÌM; S?QM; bÊ iQ€i K^a
 [m€ KÈB +?d H` ?mM; i?9 M; k; B B K` ç½ F?| ç®B T?| M?Q p`v- M m H` H` ?mM; i?
 ``i [m€- i?¬M; [m i?,K /Á H¬M M`v- æQÌM; S?QM; #B i`^M; +?d #^M; p`Q h•K h?¬M
 i? ;•v M M i?QÆM; i`M M`Q ?[m ?B m ç®B pÈB M|X >ÆM M[- K°i F?B h•K h?¬M
 #` i`M i?QÆM; K½B K½B pŠM H` +?QM? ?„M- +QM ?mM; i?9 M`v +| i€+ /KM; F?„+
 GU+- +?d +¬M iB T t9+ M? pÈB M| H` +| i? F?B M M; QÌB i`ÆB p`Q^aQ ;B€+ M; v

L;QìB i`QM; +m°+ i?b i®i- M;QìB M;Q`B +m°+ i?b b€M;- F?B æQìM; S?QM; ç M;
E?B T L? M Kî KB M; M?„+ M?İ ç9M; H9+;

@ S?QM; + + - /šM M! iÈB +?¶ ç M çB M- /MM; HU+ HQÊM; +QÆM; i•K ç ç®B T?;

J°i +•m #WM; idM? M;QìB i`QM; K°M;- æQìM; S?QM; p°B /šM /„i h•K h?–M GU+ +?
?mM; i?9 FB HB M #€K b€i i?2Q b mX

>Qç i ç°M; +O i?–M i?S+ K m H F?–M;; b b€M? çQÊ+ - +?d i`QM; +?ÈT K„i- h•K h
i`QM; ç M çB MX " M i`QM; ç M çB M i`QM;- #° tQÆM; F?–M?Ä tQm pÈB ç–B K„i
•K m M?Q ?"M #,M;- K°i +QM +! K`m çÄ M?Q M;¼M HY ç M; #WM; +?€v- K`m b„+ +
ç®B H" T K½M? HB i- F?B M +?Q M;QìB i T?ªB +ªK i?'v i?` ;B€+ #` tmM; ç°i +?'M
ç®K b€M; H'T H€M? FBK [m M;- #` #° tQÆM; F?–M„K +?†i i` M i v- ç! +?QM? H`
Hmv M ?! ?Q`M iQ`MX

h` M F?mM; tQÆM; +O #° tQÆM; M?Ä #€K +?B +?Qi +€+ ç®K b€M; t M? H - p–b
E?B h•K h?–M GU+ /šM +QM ?mM; i?9 ç M ç•v- GBM? E?B T L? M K†+ #ç+? v- K€E
K†i M?Ä M?„M HçM? HMM; +kM; tm'i ?B M- p–b® •K ?²M FB +`M;;`Q F?| +i?ªK i?
ç–B K„i +O #° tQÆM; F?–+`M; T?€i i` b€M; +?|B ?ÆMX

h?2Q #ªM M,M;- +QM ?mM; i?9 FB m M;çQ iU T?K HB M /WM; #QÊ+ i`mv çm´B- M!
+?"K i?®B HmB- i`QM; +´ ?¼M; i`mv M ç M iWM; iB M;; –K ;W M? M? - pW M?Q

L! +?d KÈB HmB çQÊ+ p`B #QÊ+ - GBM? E?B T L? M ç½ +?ÈT ç°M; i?•M KbM? ç M
ççT KçM? K°i +€B- K°i K`M [m, /` tm'i ?B M- +QM ?mM; i?9 F?–M; +! i?U+ i? M`v
ççT K°i +€B HªQ çªQ- iû M?`Q p i`QÊ+ K'v #QÊ+ - pW ç9M; iû M; v p`Q HÁM; #° t

>`K /QÈB +O #° tQÆM; \*QÆM; h•K ;ä H M ?`K i` M- T?€i i` iB M; +ç+? +ç+?- p–

æQìM; S?QM; +kM; K m +?|M; ?mv M ?Q€ h•K h?–M GU+ i?`M? ?bM? /€M; +O KbM
+ÁM +?"i p"i +?çv i`®M M?Q H9+ M½v- pmM; i v T?'i H M K°i +€B,

@ "„i H'v M! +?Q #´M i?B m ;B 5

G M? pW ?– tQM;- i` M #° tQÆM; M?Ä HB M T?€i i€M ` p–b® •K ?²M- +€+ ç®K
+QM ?mM; i?9- +QM ?mM; i?9 F?–M; + K HÁM; #` #„i- ;–K `®M;;B" M /[p` HB m Kç
F?–M; M?9+ M?Q+? çQÊ+X

æQìM; S?QM; +QìB •K i`–K- H° ` ?`K ` ,M; i`„M; M?ĐM- K°i i v ;BÆ + Q- i?2Q ç°
i v æQìM; S?ÁM;- #° tQÆM; M?Ä +kM; +! ç°M; i€+ ;B®M; M?Q p"vX

*?d F?€+ M? m H`- i` M i v æQìM; S?QM; F?–M; +! ;b ? i- +ÁM i` M i v #° tQÆM; M
.m FBK +?B F?QX

"`M i v HÈM KçM? K) pšv tm®M;- .m FBK +?B F?Q i` M i v #° tQÆM; M?Ä K M; i?
+?|B H! - p–+MM; +?m`M t€+ +?ûK H M M;QìB +QM ?mM; i?9X

J°i iB M;;`Q i?ªK i?B i p M; H M- i?•M i? +QM ?mM; i?9 #` +?ûK ` H`K ? B- ?!
[m M;- # v p T?Q h•K h?–M GU+ +O æQìM; S?QM;X

L?[M; ç!K ?m€M? [m M; M`v b m F?B +?çK p`Q h•K h?–M GU+ i?b HB M #` h•K h?
+ÁM +?9i M`Q- K°i ç!K b€M; +kM; F?–M; H½M; T?Q- æQìM; S?QM; M?bM i?'v ? i

ªK M?"M +~M i?"M K°i H9+ - æQìM; S?QM; #¶M; pmB KWM; [m€ ç¶B- ?„M T?€i ?
+€+ ç!K ?m€M? [m M; M`v- h•K h?–M GU+ +O ?„M /QìM; M?Q çQÊ+ i,M; +QìM;X J
``M;- M?QM; [mª i?U+ H` +! i,M; H MX

GçB +! HÈB i? M`v Q\ æ•v H` +?mv M K` æQìM; S?QM; +,M #ªM +?Q iWM; iQM? (Hmv
M i`QM; h`m h•K æ°M; +?ŠM; [m +?d H`i,M; i? K FBM? M;?B K +?B M ç'm- i
M?QM; #•v ;B! t2K ` - M;QçB i`W M?[M; i€+ /KM; M`v- b m F?B ;B i K'v +QM ?mM
Hmv M çQÊ+ h•K h?–M GU+X

*?¶ i®i M"v i?"i H" iQ HÈMX L m M?Q h•K h?–M GU+ K¢M? K)- F?¬M; M?[M; +| i? +€B K" M; QÌB i?QÌM; F?¬M; i? +?`m çUM; çQÊ+ - K" +ÁM +| i? +?®M; çÐ çQÊ+ +¬ GQ¢M >Q hB K .K+ H"K K ç„K M; QÌB F?€+ +O h?B h?B- ?Q†+ M?Q #Q T?€T •K \* +?d +¬M h•K h?–M GU+ çO +QÌM; ç¢B- i?b M?[M; +¬M; FQ+? [m, /` M"v +, M #ªM i? M[- h•K h?–M GU+ +QÌM; ç¢B ç M KS+ ç° M?'i ç`M?- +?d #^M; p"Q w MB K H" + F ç`+?X

h?'v æQÌM; S?QM; ç M; M; ~M M; QÌB ` - GBM? E?B T L? M KÎ KB M; M|B,

@ S?QM; + + - + + +¬M T?ªB çB ` `²BX

æQÌM; S?QM; W K°i iB M; - M? M? +?|M; iªM çB h•K h?–M GU+ - w i?S+ [m v i`Î H T?€i ?B M KbM? ç M; +¬K æ°+ ©M? EB K i`QM; i v- i?O i? T?ÁM; M; U- +ÁM i`QÊ- ç M; T?€i b€M; X

æQÌM; S?QM; M?Qm K"v- F?QK HQM; M?†i ?¢i iBM? b H M- ?¢i iBM? b M"v ?B M `²B ç H¢B b m F?B +? iX h? M?QM; +QM ?mM; i?9 FB +?ŠM; TªB ç½ +?mB p" +? i i`QM; ç M çB M `²B b Q\ >¢i iBM? b M"v b Q H¢B `ÆB Î # M M; Q" B\

amv çB M; ?o H¢B- æQÌM; S?QM; bÊ iQ€i K² ?¬B H¢M?- F?¬M; H) +€B i?S M?bM i [mª i?U+ H" M?Q p"v i?b +QM ?mM; i?9 iB M p"Q i`QM; +Æ i? KbM? FB +?„+ +? E?B +?B M ç'm- #ªM i? +O M| Î M; v i`QÊ+ K†i KbM?- #'i [m€ KbM? H¢B F?¬M; i [mª i?U+ H" M?Q p"v i?b +?SM; iÄ +¬M; FQ+? +O M?[M; +QM ?mM; i?9 M"v +, M #ª M?K+ i? +QM M; QÌB- +¬M; FQ+? +O +?9M; +?d M?^K p"Q iBM? i?¬M p" i?¬M i?S

h`M; ?ÊT H¢B M?[M; +QM ?mM; i?9 ;†T TªB Î i¬M; K°i p" i¬M; ? B i?b bmv çQ€M ç9M; X

*?ŠM; [m - æQÌM; S?QM; +m®B +MM; +kM; #B i çQÊ+ pb b Q ? B ?mvM? ç G•K ; p"v- ?„M KÈB pW ;†T TªB K°i +QM ?mM; i?9 M; k ; B B K" ç½ F?| ç®B T?| M?Q p"v +QM HK+ ; B B i?b i?€Q +?çv ` M; Q" B M?Q i? +kM; H" +?mv M #bM? i?QÌM; X

>„M pW `²B +| i? +?ûK +? i +QM ?mM; i?9 FB - iQ" M #° ç m H" M?†T?9+ +O p¬ b E?QX L?[M; M; QÌB F?€+ F?¬M; +| p®M HB M; ?MM; ?"m M?Q ?„M çQÊ+X

"i [m€- ?mM; i?9 Î ç•v H¢B +| i? i¬B Hmv M h•K h?–M GU+ - +?d pÈB bU K ?Q† S?QM; /®+ iQ" M HU+ HB m K¢M; K°i T?2MX h•K h?–M GU+ +?Q iWM; / i¬B Hmv ?B K +| - "® h`QÌM; >ªB H¢B F?ŠM; F?€B KÎ `°M; +Y M?Q i? i?b æQÌM; S?QM; + ;b\

Zm FBM? M; ?B K +?B M ç'm H¬M M"v- M m æQÌM; S?QM; iB TiK+ SM; T?| i?b b) i¬M; # ?B M i¢B F?¬M; +| # Q M?B m M; QÌB- ?mM; i?9 i?b H¢B F?¬M; i?B m- ?¬ ; BÌ H" æQÌM; S?QM; H¢B ;†T çQÊ+ K°i +QM- M?[M; +QM ?mM; i?9 M"v K M; i?2Q bÊ +¼T- +St¬M; i?ŠM; p"Q i?•M i? +O æQÌM; S?QM; - #` æQÌM; S?QM; /šM /Kç M?[M; •K ?²M M"v p" #° tQÆM; F?¬M ?'i +Y iB m /B iX

>mM; i?9 i`QM; i¬M; # `ä `°M; F?€+ ?ŠM i`QM; i¬M; K°i ? B- çB K F?€+ M? m HÈ ?mM; i?9 M"v +| Km¬M p" M ?bM? i?M F€ [m€B- #B M ?Q€ F?¬M +MM; X

*| K°i H¬M- æQÌM; S?QM; ç M; +?m`M #` M; ?d M; ÆB- ?„M +ÁM +?Q F`T M; ²B tm© M?B M #B M i?°M? K°i +QM ?mM; i?9- i'M +¬M; ?„M- M m F?¬M; TªB æQÌM; S?QM ;B€+ i?b 2 `°M; ç½ iB m iMM; i?"i `²BX

E?¬M; +?d H" iªM; ç€- K" M; v +ª K°i b® +•v +Ä +kM; +| i? H" /Q ?mM; i?9 #B M ? .¬M /¬M- æQÌM; S?QM; K" B KÁ ` çQÊ+ K°i [mv Hm"i- i`QM; i¬M; # +O h`m h•K a ;b ç| +| +?9i F?¬M; ç9M; - +?Q /M H" p"i b®M; ? v p"i +? i +kM; ç m +| i? H" ?mM; i?S ç| i?b +S /MM; HU+ HQÊM; +QÆM; i•K i'M +¬M; i`QÊ+ `²B ?½v M|BX

h•K h?–M GU+ ç M; i, M; H M iWM; +?9i K°i- imv iB M ç° `i +?"K M?QM; K¶B H¬M i æQÌM; S?QM; +ªK i?'v ç€M; ;B€ +?Q M?[M; ;b KbM? ç½ #Ä `X hmv i?m ?Q¢+? T?

F?€ K i- /M b Q /MM; h•K h?–M GU+ p̄ GU+ GQÊM; *QÆM; h•K ç i€+ +?B M i?b
i?–M; i?QÌM;X

>–m M?Q æQÌM; S?QM; T?ªB çª iQ¢ K°i + M? ;BÌ b m K¶B F?QªM; i?ÌB ;B M MY
? i bS+ HU+ `²B- K̄ H̄ Î MÆB M;mv ?B K i? M̄v- #m°+ T?ªB /mv i`b i?U+ HU+ Î i
i? SM; T?| pÈB M;mv ?B K #’i M;Ì "T ç MX

h`QM; h`m h•K æ°M; i®B K`i KM- F?–M; +| Kti i`lB HšM Kti i`,M; - +?ŠM; [m æQÌ
i?ÌB ;B M i?b +kM; F?–M; bÊ #`i` ;BÌX h?Q€M; +?®+- M,K M;`v ç½ [m çB- i`QM; i
ç½ ;B i çQÊ+ Qi M?’i #®M KQÆB +QM ?mM; i?9- T?–M HÈM ç m H` ?mM; i?9 i K
#ªv i€K +QM- +ÁM p ?mM; i?9 HK+ ;B B i?b ?„M +?ŠM; ;†T +QM M̄Q- +kM; F?–M
+? i`²B ? v b® HQÊM; [m€ Qi- ?„M pšM ç M; iB + Mm®B p çB m M̄vX

æQÌM; S?QM; ç½ +| i? ç®B T?| pÈB ?mM; i?9 M;k ;B B K°i +€+? / /`M; - +?Q M M
ibK ?B m i? K p mv HU+ +O ?mM; i?9 HK+ ;B BX

d8eX *?QÆM; edk, >mM; h?9 GK+ :B BX

h?ÌB ;B M M,K M;`v i`–B [m - ?mM; i?9 i`QM; i–M; # +kM; pÆB çB F?–M; Qi- #•v ;
+® w çB ibK i?b +| F?B +kM; F?| ibK çQÊ+ KK+ iB m ?¢ i?OX

L;`v ?–K M v- æQÌM; S?QM; pW KÈB SM; T?| tQM; K°i i`"M +?B M- ç M; M;²B çª
i?Q€M; M;?2 çQÊ+ iB M; #QÊ+ +?•M ç M; çB p T?Q +?QM? KbM?X

hW F?B iB M p̄Q i–M; # h`m h•K æ°M; iÈB ;BÌ- ç•v H` M;QÌB ç–m iB M K̄ æQÌM;
FB K +ÆK i`QM; M̄v i?b ?B M M?B M F?–M; TªB ?¢M; i–K i?QÌM;X

æQÌM; S?QM; M;QM; çª i¼ - KÎ K„i M?bM p T?Q M;QÌB ç M; çB ç M FB - +?ŠM; i
tm’i ?B M i`QM; i–K K„i æQÌM; S?QM;X L?bM ?bM? i? - ?ŠM H̄ K°i M[M?•M- T?Q
mv M +?mv MX

h? M?QM; - b m F?B æQÌM; S?QM; M?bM i?’v `ä ;QÆM; Kti M;QÌB M̄v i?b F?–M
T?€i ?B M `^M; KbM? +,M #ªM F?–M; [m2M #B i M[iY M̄vX

æQÌM; S?QM; F?–M; /€K M|B KbM? ?B m #B i M?B m H„K ç®B pÈB +€+ ç iY +O
*?B æ` - M?QM; i`QM; +m°+ i, i?Q ;B i°+ M̄v +kM; F?–M; +| K’v M[M?•M tm’i b
æQÌM; S?QM; Qi M?B m +kM; +| +?9i`M iQÊM; - M;Q¢B i`W h` M; h9 h9- *?mM; G°
?„M iWM; +| iB T t9+ [m i?b M?[M; M[iY F?€+ ç m F?–M; K¢M? K) H„KX

J` M;QÌB +| i? çB H¢B i`QM; i–M; # M m F?–M; +| i?U+ HU+ #’i T?“K i?b +,M #ª
pÈB +–M; FQ+? +?mv M M?“K p̄Q i•K i?–M +O K’v +QM ?mM; i?9 FB X

h? M?QM; M[iY i`QÊ+ Kti M̄v- æQÌM; S?QM; /€K F?ŠM; ç`M? KbM? +?Q # Q ;
H̄ K°i ;QÆM; Kti t H¢X L[iY M̄v H¢B p– +MM; ?Q M?QÌM; M;mv i i? M- Î MÆB i
S?QM; +kM; +| i? M?bM i?’v H`M / i`„M; Mãm p̄ ;QÆM; Kti H¢M? HMM; +O M`M;
M?Q ? B M;| b2M #^M; M;¼+ i?¢+? - i`QM; bm®i HQM; H M? M?Q i`•M +?•mX

G) M̄Q H¢B H̄ K°i F ;Bª M B ç ,M i?’i ?`h`QÊ+ ;BÌ`M /’m i?U+ HU+- +?d çÊB i
?ÆM M;QÌB\ h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; #„i ç–m bmv çQ€MX

J°i H9+ b m- M[iY M̄v çB iÈB +?¶ +€+? æQÌM; S?QM; F?–M; # Q t - M`M; p– +M
H M? M?bM æQÌM; S?QM;X

"®M K„i M?bM M? m- æQÌM; S?QM; KÎ KB M; M|B,

@ *– M QÆM; - M`M; H̄ ç iY +O M?“ M`Q\

L[iY KdK +QÌB –M M?m M?Q H`M MQÊ+ - +kM; F?–M; ç€T HÌB- +?d +?“K `½B pQÆ
æQÌM; S?QM;X

æQÌM; S?QM; M?Qm K"v- M[iY M"v +´ [m€B [m€ KS+- M?bM +| p ç€M; v m- M?Q ç9M; H„K- +| M[M?•M M"Q pW i?'v ç" M ¬M; HB M ç°M; i?O bÌ K| FB +?S\

L;?B ?Q†+- æQÌM; S?QM; iBM? i FB K i` HçB +ªM? ;BÈB +O ç®B T?QÆM;- M? ç M i?•M i? +O ç®B T?QÆM;- K„i æQÌM; S?QM; #¶M; ?QT HçB- #ÎB pb ?„M T?€i iY M"v F?¬M; ;B®M; / Q ç°M; +O M;QÌB im Hmv M- M;QÊ+ HçB ;B®M; ?mM; i?95

æ9M; M; v H9+ M"v- +€M? i v ç M; +? "K `½B pQÆM ` +O M[iY FB ç°i M?B M ç• S?QM; #^M; K°i i®+ ç° +U+ M? M?- i` M ç-m M; |M i v #„M ` K°i iB b€M;- b„+ #ûM

æQÌM; S?QM; M;?B M ç-m [m K°i # M- ç-m M; |M i v HQÈi b€i [m +´ ?„M- FbM? K'v i`QÊM;- i`U+ iB T ç€M? i?OM; K°i H¶iQ i` M #S+ iQÌM; ç€ b m HQM; æQÌM; S

@ GK+ ;B B Q\

a„+ K†i æQÌM; S?QM; ççB #B M- `9i i? M? æ°+ ©M? EB K p m M; K°i FB K p T?Q M HmB p b m HB M +m®M; [mQi çSM; /"v- M;QM; i?-M +?i çÊB- i`QM; K„i HûQ H M

*QM ?mM; i?9 HK+ ;B B ?„M ç M; Km®M ibK HçB tm'i ?B M i`QÊ+ K†i ?„M #^M; +€ i T?ªB #'i M; ÌX L?QM; +QM ?mM; i?9 M"v HçB +| ?bM? /€M; F?€+ pÈB M?[M; +Q +?B M ç'm M?Q M;QÌB im Hmv M- `i i`ä ``M; H" ç½ pQÊi [m T?çK i`M +O ?mM; i?

hmv i ç®B H" HK+ ;B B5

æ M i?"i ç9M; H9+5 Zmª i?"i çB KÁM ;B"v b„i ibK F?¬M; ` - F?B ibK çQÊ+ HçB +?

J°i FQ+? +O MY iY F?¬M; i?"M?- ç¬B +?•M K"v M?Qm HçB- i`¬M; +| p `i ç€M; i? æQÌM; S?QM; HçB +?ŠM; ? +| bmv M;?o M?Q i? - #•v ;BÌ ?„M +?d Km®M ;BªB [mv /B M KçQ i?"iX

*?Q iWM; +| FBM? M;?B K +?B M ç'm pÈB ?mM; i?9 HK+ ;B B- M?QM; +| i? bm i?OM; +ª M? K i?ç+? pW `²B +O M| - +¬M; FQ+? +O +QM ?mM; i?9 M"v M m ç€M ç®B +?ŠM; / +?`m +?9i M"QX

L m ç½ M?Q i? i?b i?Y K°i H9+ t2K b Q5 æ½ +| +?O w- æQÌM; S?QM; /-M .m EB EB K- æ°+ ©M? EB K i`QM; M?€v K„i i`Î M M b€M; +?|B FBK [m M;- M?•M H9+ M| ; ©M? EB K H`K HQ€ K„i- æQÌM; S?QM; `mM; i v #„M ` # i? M? T?B ç QX

S?B ç Q t T i?"M? ?bM? i K ;B€+- T?|M; p T?Q i`QÊ+ M;U+ p` T?-M #KM; +O M[M?•M i?b MÆB ?ç i?O +O æQÌM; S?QM; b) F?¬M; ?ç iB M M?Q i? - M?QM; ç®B T ?bM? /€M; ?B M içB +?d H" #B M ?Q€i?"M? K" i?¬B- +?Q M M çQÆM; M?B M æQÌ

æ M ç B M + O æ Q Ì M; S ? Q M; i ` Q Ê + ; B Ì p š M ç m / Q K ° i K b M ? G B M ? E ? B T L ? M ç ° -
+ ? m B ` K ° i M; Q ç B M ? • M - M M + | + a K ; B € + M ? Q + | M; Q Ì B K m ® M + Q Ê T H ' v p B M
F ? - M; i S + ; B " M X

@ L ? b M F „ H ç B t 2 K M | H " + € B ; b 5

æ Q Ì M; S ? Q M; H B M K Î K B M; ç € T H Ì B - h • K h ? - M G U + ç M; # Ä + ? ç v # ¶ M; / W M; H ç
+ O K b M ? - • K H ½ M ? M ? b M H ç B M [i Y ç M; i ` m v ç m ' B ç M X

d 8 d X * ? Q Æ M; e d j , © Q © M ? X

G B M ? E ? B T L ? M M ? 2 Q ç - B K „ i i Q - + ~ M i ? " M [m M b € i K ° i H 9 + - T ? € i ? B M [m a i
M | B - # a M i ? + O M [i Y M " v K - M; H m M; K Ì a Q - i m v M ^ M; + k M; i ? ' v F ? - M; ` ä - i ? M
a M i ? + O M | i m v i ç ® B F ? - M; T ? a B K ° i M [M ? • M t B M ? ç T ç € M; v m - H 9 + M " v b „ -
* a K i ? ' v + | ; b ç | F ? - M; ç 9 M; - M [i Y ç M; i ` m v ç m ' B p " Q ç M ç B M H B M / W M; # Q Ê +
M ? M ? b M p T ? Q æ Q Ì M; S ? Q M; X

æ Q Ì M; S ? Q M; M „ K + ? † i M „ K ç ' K - + Q Ì B ; B M i ` € ,

@ L m ç ½ i È B ` ² B i ? b ? ½ v Î H ç B ç • v ç B - i B M H M + ? Q i 5

o - b ® i B M; ; " Q F ? | + i ? a K i ? B i i ` m v M ç M - + € + • K ? ² M t M ? H i ` M # ° t Q Æ M; F ? -
ç M ç B M / Q Ì M; M ? Q ç M; M ' B H M K ° i + Æ M H ® + t Q € v K " m t M ? H K + - # Q + ? † i H ' v

G B M ? E ? B T L ? M t - M; H M T ? Q i ` Q Ê + - ? B M „ K i v M ? Ä M ? „ M M ? Q ? B + € B # € M
K a M ? + ? Q Ì M; a M ? - ç € M ? i È B i ' T p " Q M [i Y - ç € M ? ç M M ¶ B æ Q Ì M; S ? Q M; + k M; T ?
ç € M ? p W M ; ? B M ` , M; M; ? B M H Ê B M | B ,

@ * 9 i ` F ? Ä B ç ` # " M + O i 5

J ' v + Q M ? m M; i ? 9 p " Q ç • v i ` Q Ê + F B - G B M ? E ? B T L ? M M ? B m H „ K + k M; + ? d ç €
ç ° + i ? O M ? Q p " v - M ? Q M; H 9 + M " v H ç B F ? € + - M ? ç - m ? ç i ? O + ? B [m a i ? " i € + ç ° +
i ? - K M; ? o - M m M " M; i H " i ? U + i ? i ? b M m # ` ç € M ? i È B i ' T M ? Q i ? M " v - M ? ' i ç ` M
i Q û i K B M; ` € + ? K „ i X \* ? Q M ? p b i ? - M [ i Y ç M; # ` • K ? ² M [m ' M H ' v F B # ` ç € M ? K ° i
M ? + " M; M; " v + " M; M † M; M - ` ä ` " M; H " # ` i ? Q Æ M; F ? - M; M ? X

@ æ Q Ê + ` ² B ç Q Ê + ` ² B - ç i / B i M | 5

æ Q Ì M; S ? Q M; i ? U + b U F ? - M; M Ð M ? b M - b o F ? a b € i # ' i F ? a M ? K + - ç ® B T ? Q Æ M;
M ? Q M; + k M; F ? - M; M M # ` ç ® B t Y i ? i ? a K M ? Q i ? X

G B M ? E ? B T L ? M M; ? 2 p " v H B M [m v M; Q Ì B i ? Q € B H m B - æ Q Ì M; S ? Q M; + ? " K ` ½
F ? - + - K + ? † i . m F B K + ? B F ? Q ç M; H ' T H Q û [m M; K M; - ; B Æ H M + Q ; B ® M; M ?
p T ? Q M [i Y X

L ? b M [m - M; F B K [m M; F B - ç - B K „ i M [i Y # ¶ M; ? B M H M p ? Q a M; b Ê p " ? ® B ? "
F ? - M; M; Ì i È B - Î ç • v + Á M ? m M; ? B K ? Æ M # M M; Q " B p - b ® H - M - M m b È K # B i M ?
p " Q ç • v X

h ? M ? Q M; ? B M i ç B - M | # ` p - b ® • K ? ² M [m ' M H ' v - K † + / M # ^ M; p " Q i ? U + H U + H K
i ? Ì B + k M; F ? - M; i ? i ? Q € i ` ç Q Ê + - + ? d ç " M ? i ` W M; K „ i M ? b M æ Q Ì M; S ? Q M; i m v M

@ h ` a K 5

h v + O æ Q Ì M; S ? Q M; T ? ' i K ç M ? t m ® M; X

L ? Q M; K ° i F Q + ? M " v H ç B F ? - M; i ? i ? U + b U + ? û K t m ® M; - . m E B K * ? B E ? Q # ¶ M;
ç ° M; i € + æ Q Ì M; S ? Q M; + S M; M; „ + M; v i ç B + ? ¶ - i ` Á M; K „ i ` m M H M F ` + ? H B i - M;

S?Q i`QÊ+- F?m¬M K†i+O M[iY ç M; #` p¬ b® •K ?²M [m'M H'v FB #¶M; M?B M
hB m G¢B K" æQÌM; S?QM; M; "v M?Ê ç K KQM; 5 G9+ M"v- ç¬B K„i "¢+? hB m G¢
Q€M M?bM æQÌM; S?QM; - i`QM; €M? K„i M?Q #B i M|B 'v ç M; H°` p +¬m F?~M>

L?bM F?m¬M K†i M[iY v m i?QÆM; +O KbM?- /M æQÌM; S?QM; #B i +€B KbM? M
M?'i i?ÌB +kM; F?¬M; i? M?šM i•K tm®M; i v +?Q çQÊ+X

h`QM; ç¬m +?Êi M?|B ç m- M?[M; +?mv M K" ?„M p" G¢B i, ç½ iWM; FBM? [m H-
;B®M; M?Q ç M FûQ ?Q p"v- QÊ+ ? M ? B M,K- bU M?Ê M?mM; [m #B i # Q M; "v
/U çÐ +?Q ?„M K°i çÁM i`Q K¢M; Î "¢+? æ h?~M? F?B M +?Q FBM? K¢+? i'M ?¢B
æQÌM; S?QM; i?'v M?|B ç m iWM; +ÆMX

>„M F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; çQÊ+- M m M?Q G¢B i, i?U+ bU #` +?ûK ;B i M?Q p"v i
M"Q\

E?¬B T?K+ H¢B i•K i?¬M- F?m¬M K†i G¢B i, T?Q i`QÊ+ ç½ i? v ç´B- #B M i?~M? /
#ªQ +?O « HQM; "ªQ pW F?¬M; M|B Hw H) H¢B pW +| +?9i ?Q M; /¢B

G¢B i? v ç´B- S?B hB m L?½ #B M i?~M? J¢+ bQ i, ¬M M?m çB K ioM?- p¬ +MM;
?„M H"K +€B ;b- M|B +€B ;b i?b +kM; ç m KdK +QÌB- F?B ?„M #` i?QÆM; i?b M" M;
+?[i` - F?¬M; +?9i Q€M ?"MX

aU ç m çÈM i`QM; ç¬m +~M; M; "v +~M; K½M? HB i?ÆM `i M?B m- +€M? i v +O #
FBK +?B F?Q p M; H M iB M; `M; `„+¬ .m FBK +?B F?Q /WM; H¢B i`QÊ+ i`€M +O
`i +m°+ +kM; F?¬M; +?ûK tm®M; çQÊ+5

h'i +ª +?šM; [m +?d /B M ` i`QM; i?Q€M; +?®+ K" i?¬B- M?QM; æQÌM; S?QM; H
`²BX

J°i iB M; F m #ûM M?¼M p M; H M- M[iY #¶M; ;B½v ;BK i?Q€i F?ÄB bU ç2Q #€K
iÊM M?ªv #´ p T?Q æQÌM; S?QM; ç M; çSM; M; •v M; ®+ FB - i` M ? B i v M|H'T H
+?°T iÊB h•K h?¬M GU+ +O æQÌM; S?QM; X

@ S?QM; + +

L?[M; ;b K" æQÌM; S?QM; pW M?bM i?'v- GBM? E?B T L? M H¢B ?Q" M iQ" M F?¬M
i?'v æQÌM; S?QM; #¶M; M; •v M; QÌB ` - b m ç| M[iY M"v i?Q€i F?ÄB `~M; #m°+- b
i`Î H¢B i?b M[iY ç½ M?"Q iÊB i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM; - +| Km®M +Sm pB M +kM;

óAQ¢ið K°i iB M; - ? B i v M[iY +~Q H M M; QÌB æQÌM; S?QM; - M?'i i?ÌB b„+ K†i æQ
iÌ ;B'v- i?•M ?bM? /Q h•K h?¬M GU+ ?| i?"M? HB M i`Î M M KÌªQ- i?B m +?9i M[
[m - M?½M i?¬M p®M ç M; KÆ K" M; M; ?B ?Q†+ #¶M; M?B M i`Î M M i?¬ #¢Q- b€i
i`QM; M?€v K„i H M iQª F?„T tmM; [m M?- iQ" M #° ç M çB M M´B H M iWM; i`"M •
?²M t M? H M?Q FB M #Á i`QM; +ªQ- M?®M M?€Q ?¶M HQ¢MX

E?¬M; çÊB M[iY +¬M; FQ+? H¬M i?S ? B- æQÌM; S?QM; #¶M; M?B M ;BÆ K°i i v
M[iY- ;B®M; M?Q i|K +´ K°i +QM ;" p"vX

•K i`¬K p" T?šM M°- €M? K„i i`~M M;"T KMB K€m i M? M?bM +?^K +?^K p"Q ;QÆM;
imv F?¬M; [m, /` M?Q #° tQÆM; F?¬ M?QM; +kM; çO F?B M M[iY +ªK i?'v ?QªM; ?
M?Ê `~M; KbM? Q?ªB iB T iK+ i'M +¬M; X

@ L; QÆB ç½ ;B9T i +ªK M?"M çQÊ+ +ªK ;B€+ H9+ +€+ M" M; #` ;B i- ç #€Q ç€T-
çQ+? M? M? M?Q p"v5

E?Qû KB M; æQÌM; S?QM; ?B M ` K°i MK +QÌB •K i`¬K- K°i +€M? i v F?€+ +?"K `

h?2Q ç°M; i€+ +O ?„M- .m FBK +?B F?Q i` M i v #° tQÆM; F?¬ +kM; +„i M; M; [r
+?"K M?Q ç°M; i€+ +O H½Q M?•M im´B ;B" bS+ v mX

J°i i`ªK- +?ûK p"Q +?•M5

>B M iϕB- M[iY F?¬M; T?ªB i?U+ i? - K¨ H¨ iBM? ?²M +O ?mM; i?9- +„i ϕB ? B +? M?QM; F?¬M; M;mv ?B K ϕ M iQM? KϕM;X h? M?QM; K°i i`ªK M¨v +?ûK tm®M;- i i?ªK i?B i- ? B i v +¨M; F?¬M; M;WM; +¨Q p¨Q æQÌM; S?QM;- Km®M ;B½v ;BK i ?„MX

æQÌM; S?QM; F?¬M; M?9+ M?Q+?- +€M? i v ;BÆ H M FB HϕB H-M M[+„i ϕ MX L?` i`ªK- +?ûK p¨Q ϕ-m ;®B5

hB M; F m ;¨Q +¨M; i?ªK i?B i5

h K i`ªK- +?ûK M; M; i?„i HQM;5

hB M; F m ;¨Q #B M i?¨M? iB M; F?|+ MS+ MÎ- i`QM; iB M; F?|+ i¨¨M; ϕ-v bU +¬m hS i`ªK- +?ûK M; M; M;U+5

hB M; F?|+ MS+ MÎ #¶M; /WM; HϕB- ? B K„i M[iY KÎ i`WM; i`WM;- +ª M;QÌB `mM M;WM; +Q ;B¨i- i`QM; +?®+ H€i- T?•M MY i?•M i? +ÁM HϕB +O M[iY ϕ°i M?B ϕ|K iBM? [m M;- +?B m b€M; iQ¨M #° ϕ M ϕB M- i`¬M; +U+ F€ ϕ T K„iX

hQ¨M i?•M GBM? E?B T L? M HϕM? M;„i- ;B®M; M?Q `ÆB p¨Q ?-K #,M;X L¨M; +?Q T?šM M° p¨ ?mM; #ϕQ M?Q ?¬K M vX h`QÊ+ ϕ•v- F?B ¨ϕ+? hB m GϕB #` i?QÆM; M?QM; imv i ϕ®B F?¬M; i¨M M?šM M?Q ?¬K M vX

*€B ;b ϕ½ +?ϕK ϕ M ϕ€v HÁM; +O ?„M\ GBM?E?B T L? M pW `²B F?¬M; i?`v ;b M;QÌB M?Q i? +kM; ϕO F?B M M;QÌB i T?ªB T?€i HϕM?- K†+ /M +?d H¨ ;B i K°i +

@ S?QM; + +

h`-K K†+ K°i ?²B- GBM? E?B T L? M KÈB / /†i ;¼B K°i iB M;X

æQÌM; S?QM; [m v HϕB- bU ?mM; #ϕQ p¨ K€m i M? i`QM; K„i ϕ½ #B M K'i- i? v p¨Q i v ¬K i`QÊ+ M;U+- i?`i i? m M|B,

@ J v K¨ M| ϕ½ +? i`²B- #B i`ä ϕ| +?d H¨ªQªM? K¨ i?¬B M?QM; pšM #'i +¨M M´B ; GU+ #` i´M i?QÆM;- +QM #¨ M|5

GBM? E?B T L? M M?Q ϕ M; Km®M F?|+ #¶M; #¨+ +QÌB- pW `²B M¨M; i?B m +?9i ϕ½ #B M i?¨M? K°i M;QÌB F?€+X

@ E?¬M; M|B M[- i ϕB ` M;Q¨B /QĐM; i?QÆM;X

æQÌM; S?QM; pšv i v- +?mB ` F?ÄB ϕ M ϕB MX

hBM? i?¬M [m v i`Î HϕB- ?„M pšM +ÁM ϕSM; M; v iϕB p` i`Q ϕ| - +?d F?€+ H¨ +ªK ?mv i iQ¨M i?•M M?°M M?ϕQ- M?`i i?ÌB F?¬M; M?¨M ϕQÊ+ ?€ KB M; ¼+ ` K°i M;K

oW `²B i`QM; ϕ M ϕB M- ϕ-m iB M H¨ #` M[ iY +¨Q i`9M;- b m ϕ| - H9+ i9K H'v M| i?•M i? FB ?Q¨M iQ¨M H¨ /Q h•K h?¬M GU+ #B M i?¨M?- #` i´M i?QÆM; K°i +?9i + i`¼M;X

*~K i?“M FB K i` HϕB K°i HQÊi- æQÌM; S?QM; T?€i ?B M i?QÆM; i? +O KbM? M?Q iQÌM; iQÊM;- ϕ•v +| H) H¨ /Q H9+ ;B i +? i +QM ?mM; i?9 HK+ ;B B FB - iBM i?m M M KÈB M?Q p¨vX L m F?¬M;- #B i ϕ•m æQÌM; S?QM; T?ªB /QĐM; i?QÆM; Q HϕB ϕQÊ+X

æ•v F?¬M; T?ªB H¨ M;QϕB i?QÆM;- +kM; F?¬M; iQM? H¨ M°B i?QÆM;- K¨ H¨ h•K

h` M K†i ϕ'i +| K°i ?ϕi iBM? b ϕ M; iÄ ` [m M; K M; M²M; ϕ¨K- æQÌM; S?QM; F?Q ϕ| F?Q M? +?•M M;²B tm®M; ϕ'iX h?2Q FBM? M;?B K +?B M ϕ'm Î ϕ•v i`QM; K'v M M|B- i`QM; K°i T?ϕK pB i?b +?d i²M iϕB K°i +QM ?mM; i?9- #¼M +?9M; imv i ϕ®B oW `²B KÈB ;B i +? i +QM ?mM; i?9 HK+ ;B B- +?Q M M #•v ;BÎ Î ϕ•v ?šM T?ªB H

G-M ç^a i¼ M¨v i®M ? i K'v + M? ;BÌ- h•K h?-M GU+ #` i´M i?QÆM; i?b F?-M; / ;b
[m€ æQÌM; S?QM; +kM; F?-M; +| i?ÌB ;B M ç i`b ?Q½M iB TX

>ÆM M[- M m b m F??B ;B i +? i M?[M; +QM ?mM; i?9 M¨v +| i? #²B /QÐM; +?Q
i?b ?Q¨M iQ¨M +| i? /MM; T?QÆM; i?S+ H'v +?B M ç'm /QÐM; i?QÆM; ç F?-B T

*?O w ç½ [mv i- æQÌM; S?QM; HB M çSM; /"v çB p T?Q # M +¢M?X

>B M i¢B imv æQÌM; S?QM; F?-M; î i`¢M; i?€B çdM? T?QM; - M?QM; ç®B T?| pÈE
i?b / M?Q i`î #¨M i v- +?d +-M /šM /K +?9M; iÈB i`QM; ç M çB M- KQÊM HU+ HQÊ
?²M HB M +| i? / /¨M; ç€M? +? i +?9M;X *?d +-M +~M i?"M F?-M; ;†T T?ªB ?mM
+| +?mv M ;bX

>mM; i?9 HK+ ;B B- +?Q /M H¨ bS+ +?B M ç'm +O #ªM i?•M ? v bU F?®M; +? ç®
+kM; ç m ?ÆM ?šM bQ pÈB ?mM; i?9 M;k ;B B- æQÌM; S?QM; ç½ FBM? H`+? [m K
b•m b„+X

hm v M?B M M|B çB +kM; T?ªB M|B H¢B- ?mM; i?9 HK+ ;B B p®M ``i Qi ÄB- Km®M
h`QM; i?ÌB ;B M # M;¨v- æQÌM; S?QM; H¢B i?m ?Q¢+? K°i b® ?mM; i?9- h•K h?-

L?QM; M|B çB +kM; T?ªB M|B HçB- i`QM; ibM? ?bM? H9+ M½v K` #ªM i?•M ?„M +
i•K- M m ç´B HçB H` M K M?•M F?€+- #ªQ çªK ç½ i`U+ iB T H`K iÈB Hm¬M `²B- M;
+?9i iU ?`QX

hbK ? i MY M;`v i`lB- b m F?B +?mBi`î HçB i-M; ? B- æQlM; S?QM; KÈB ?Qi b•m
i?S i`QM; ç-m FB - iQ`Mi•K iQ`M w ibK FB K ?mM; i?9 i`QM; i-M; ? BX

*?ŠM; [m - p`Q H9+ M`v- ?mM; i?9 i`QM; i-M; ? B M`v ?-m M?Q ç½ #` iB m /B i bç
? i +ª M;`v i`lB- i´M; +°M; +?d ;B i çQÊ+ +| # #®M +QMX

L?~K iQM? + M? ;B| i?b +kM; b„T ç M F€ ?çM F i i?9+ ?çM; KK+ i, i?Q i?S ? B- æ
i?m ?Qç+? +O KbM?- t2K ` +kM; F?€- M M +ªK i?´v K„ K½M p` `lB F?ÄB i-M; ? B

æB iÈB +?¶ ç°M; F?~m M?ªv tm®M; i-M; K°i H9+ i`QÊ+- T?Q i` M ç°M; F?~m +|
tm®M;- ?ŠM H` /Q M;QlB # M i` M i?ª tm®M; ç +?Q +€+ ç iY i? K +?B M i?m”M
æ°M;X

L„K +?ti bÈB /•v i?WM;- imM; M;QlB K°i +€B- ?„M M? M? +?|M; # v H M T?Q i` M

oW ` F?ÄB h`m h•K æ°M;- M?[M; M;QlB tmM; [m M? ç m M? Q M? Q iK HçB- ç½
`²B- æQlM; S?QM; i?´v æQlM; æB K æB K p` æQlM; hY h?Q +kM; çSM; î K°i # M-
M?B m ç m +| K°i p`B p i i?QÆM;- ?ŠM H` /Q i`ªB [m +?B M ç´m F`+? HB i ;•v M

L?[M; M;QlB tmM; [m M? p®M ç M; #`M i€M t¬M t Q- p¬ +MM; ?mv M M€Q- M?QM;
içB H®B p`Q h`m h•K æ°M;- K¼B M;QlB HB Mv M i oM? i`Y HçB- ?-m M?Q B M´v
i`”M M;”T bU ?B m F€ p` M;?B ?Q†+X h?”K +?Q +| K°i b® M;QlB H° p Kti M?Q çB

”B i b Q çQÊ+- #•v ;B| æQlM; S?QM; ç M; H` i•K çB K +?9 w +O K¼B M;QlB- çS
KK+ i, i?Q i?S M?´i- ?ÆM M[HçB H` çQç i çQÊ+ #`M; i?U+ HU+ +O +ªM? ;BÈB h
ç°i ;B[+ªM? ;BÈB p` i?”M? iQ+? +kM; çO ç +?Q ?¼ F?¬M; F?ÄB bmwitQ X

*ÁM ?çM; KK+ i, i?Q i?S ? B #•v ;B| +,M #ªM H` /U p`Q i?U+ HU+ +O +€ M?•M- M
æ°M; +kM; ç m #B i ?mM; i?9 # M i`QM; F?| ç®B T?| i? M`Q- +?d H` K°i h?B M :
ç`M? i`QÊ+ H` b) +?ŠM; +| i?”M? iQ+? ;b i®i +ªX

J°i b® F ?[m i•K i´i M?B M `´i ?`Q ?SM; +?ì t2K #° /çM; K´i Kti +O ?„MX L?QM;
M;QlB ç M; ?B m F€- ?B m F€i? M? MB M çQç i ?çM; M?´i i`QM; ?çM; KK+ i, i?Q i
çQÊ+ i?”M? iQ+? i? M`Q ç•vX

L m M?Q pšM +| i? çç i çQÊ+ i?”M? iQ+? ;B®M; M?Q i`QÊ+ i?b [mª i?”i F?B M +?
æQlM; S?QM; çB iÈB i`QÊ+ Kti K´v M;QlB FB K ç Ki?”M? iQ+? FB - b m ç| H´v ?
` çti H M i` M #`M- +?d ç HçB ?ç i iBM? b +O +QM ?mM; i?9 HK+ ;B B FB - +k
i?”M? iQ+? HB M ¬K [mv M pÈB K´v M;QlB ç| - `²B HmB [m K°i # MX

J°i ?ç i iBM? b +O ?mM; i?9 HK+ ;B B +kM; +?d +| ;B€ i` b€m ç²M; iB M K` i?¬BX
#B m ?B M M?B m [m€- /M b Q ?mM; i?9 HK+ ;B B +kM; [m€ +QlM; ççB- M;QlB #b
T?|X L m ?„M H´v ` iBM? b HK+ ;B B i?b F?ŠM; ç`M? b) #` M;QlB i +?9 wX

a m F?B M?bM i?´v K°i ç®M; iBM? b M?B m M?Q i? i` M #`M- M?[M; M;QlB ç M; +
KtiX hmv +?Q ç K`ä b® iBM? b M`v M?QM; imv i ç®B pQÊi t b® HQÊM; +O K´
+?´i HQÊM; +kM; i®i ?ÆM `´i M?B mX

d8NX *?QÆM; ed8, >çM; JK+ h, h?Q h?S > B E i h?9+X

J´v M;QlB ç| p°B p`M; FB K ç K- K°i H€i b m- K°i M;QlB i`QM; b® ç| imv M #® pÈB
@ æQlM; S?QM; +O æQlM; ;B - i?m ?Qç+? i€K ?ç i iBM? b M?´i ;B B- #®M ?ç i È
?ç i i K ;B B- KQlB H,K ?ç i iS ;B B- KQlB K°i ?ç i M;k ;B B- i´M; +°M; i` ;B€ K°i i`
iB M5

h?`M? iQ+? M`v pW +~M; #®- ?-m M?Q i'i +^a K¼B M;Q`B ç m M;~M M;Q`B ` X
 a m K°i H9+ i`-K K†+- iB M; /Á ?ÄB p` iB M; i` M? +½B M? Q M? Q p M; H MX
 .M b Q- i`QM; b® M?[M; M;Q`B ç½ çB ` i`QÊ+ i?b i?`M? iQ+? HÊB ?çB M?'i +kM
 ç²M; iB M- K` #•v ;B`- i?`M? iQ+? i®i M?'i M`v ç M +^a +QM b® H +O æQ`M; S?QM
 b Q ?¼ +| i? +?'T M?"M çQÊ+\
 J°i h?B M :B B ?ç T?~K- /U p`Q +€B ;b HçB +| i? i?m ?Qç+? M?B m iBM? b M?
 ? v +?•M +?QM? /U p`Q #<sup>a</sup>M HoM? +O ?„M\ > v H` p`M K v ç M pÊB ?„M- M?†i ç
 Hqm HçBX
 L?QM; F?~M; T?^aB M;Q`B M`Q +kM; +?d #B i M;?B M;`p` bmv M;?o H +? Hç+- +| F
 çQÊ+ K°i +?9i K M? K®BX h`QM; b® iBM? b K` æQ`M; S?QM; H'v ` - b® HQÊM;
 M?B m M?'i H` i K ;B B- +ÁM +| iS ;B B p` M;k ;B B M[- iBM? iBM? M`v +?SM; iÄ`
 ?„M Hm~M î i`QM; i-M; # +O h`m h•K æ°M; - #^M; F?~M; i?b +,M #^aM F?~M; i? i
 h-M; # +O h`m h•K æ°M; H` MÆB K` +?d +| K°i b® Qi + Q i?O h?B M :B B i?QÊM
 J°i H-M i?b +| i? M|B H` /Q p`M F?Q- i? M?QM; K°i M;Q`B F?~M; i? H-M M`Q ç
 ? B ?çM; KK+ i, i?Q HB M iB T- i?`M? iQ+? K` æQ`M; S?QM; çç i çQÊ+ ç m F??B M
 i'i M?B M b) F?B M M;Q`B HB M iQ`M; ç M F?^a M,M; ?„M /MM; #Q T?€T ;b ç| ç ~M
 +® w #B m ?B M i?U+ HU+ +?d çç i +^aM? ;BÊB h?B M :B B ?ç T?~KX
 E?~M; K`M; ç M M;?` Hm`M +O M?[M; F ç| - æQ`M; S?QM; çB iÊB +?¶ æQ`M; æd
 M|B +?mv M T?B K pÊB #¼M M;Q`B æQ`M; æB K æB K p` æQ`M; hY h?Q- b m ç| b
 JQ`B M;`v i, i?Q i`QM; h`m h•K æ°M; F?B M ?„M p~ +MM; K i KÄBX G9+ ç| - h•K h
 imv M?` ;B i ?mM; i?9 ç /QÐM; HçB i?QÆM; i? - M?QM; /M b Q pšM +-M çB m /Q
 *?ŠM; [m i`QM; H-M i, i?Q M`v- #^aM i?•M æQ`M; S?QM; +kM; +| i?m ?Qç+? F?~M
 +?QM? H` h•K h?~M GU+ HÊM KçM? ?ÆM `i M?B m- Qi M?'i +kM; KçM? ?ÆM ;'T
 æ€M; iB +- h`m h•K æ°M; H` K`i ç` +O "® ;B - +?d +| +Æ ?°B H-M M`v KÊB iB M
 ?mM; i?9 # M i`QM; ?-m M?Q #` ;B i +? i; -M ? i- +kM; F?~M; #B i +-M # Q H•m K
 F?QX
 *| çB m æQ`M; S?QM; F?~M; #B i +?QM? H` b m F?B ?„M ``B F?ÄB i?b pšM +ÁM ta
 i +U+ F€ FBM? M;ç+ p` ?QM; T?'MX
 aU FB M i?S M?'i HB M [m M ç M h` M; h9 h9 iB O i?Q +O h` M; ;B X G` K°i i`QM
 M?'i +O GBM? Jç+? *?B æ` - h` M; h9 h9 i'i M?B M +`M; çQÊ+ M?B m M;Q`B [m
 i?Q i?S M?'i- M`M; çç i çQÊ+ ?çM; # - i'i +<sup>a</sup> K¼B M;Q`B ç m Km®M #B i M`M; T?€
 KK+ i, i?Q i?S ? B M`vX
 h? M?QM; - çB m F?B M M;Q`B i F?~M; M;`ç M +?QM? H` h` M; h9 h9 HçB çB `
 K†i i€B M?Êi- +^a M;Q`B çšK K€m- i`~M; #° /çM; M`v ?B M M?B M H` ç½ T?^aB +?`n
 >ÆM M[- i?`M? iQ+? M`M; i?m çQÊ+ +kM; F?B M K¼B M;Q`B p~ +MM; FBM? M;ç+
 oÄM p M +?d +| b® iBM? b i` ;B€ K°i i`,K KQ`B ç²M; iB M5 h?`M? iQ+? M`v M m H
 F?~M; +| +?mv M ;b ç€M; +? i`€+? +<sup>a</sup>- i? M?QM; M m H` +O h` M; h9 h9 i?b HçB
 i? M`Q ?B m çQÊ+X
 a Q HçB Qi M?Q p`v\ E?~M; H) M`M; î i`QM; ç| iQ`M H` ;†T ?mM; i?9 HK+ ;B B\
 i?`M? #° /çM; i? M`vX
 æB m +`M; F?B M M;Q`B i F?~M; ;B^aB i?Q+? çQÊ+ +?QM? H` h` M; h9 h9 b m F?
 çB p T?Q # M h` M; ;B - K` H` i`U+ iB T çB iÊB i`QÊ+ K†i K'v M;Q`B +O æQ`M; ;
 K°i +•m- b m ç| KdK +Q`B #Ä çB- MK +Q`B +O M`M; /Q`M; M?Q ç½ i`9i çQÊ+ ;€M
 E?~M; B #B i M`M; M|B ;b pÊB æQ`M; ædM? h?B M- ç M M; v +^a .B T .o E?~ çSM;
 i?'v ;b- #îB pb h` M; h9 h9 /MM; i`mv M •K ç ?ÄBX

a m F?B h` M; h9 h9 `ÌB F?ÎB- .B T .o E?¬ M; ?B ?Q†+ ?ÄB,
@ >mvM? [m2M #B i M? ç-m FB \
æQÌM; ædM? h?B M +?"K `½B H„+ ç-m- M?Qm K`v M|B,
@ L`M; çQ€M M[ iY M`v pW ?ÄB +€B ;b\
æQÌM; æB K æB K M?B m +?mv M p M? i B H M M; ?2- æQÌM; hY h?Q +kM; ?B m F
h?-M b„+ æQÌM; ædM? h?B M +´ [m€B M|B,
@ L`M; i #¶M; M?B M H¢B ?ÄB S?QM; L?B çB ` +?Q S?QM; M?B +| [m2M #B i p
.B T .o E?¬ M; ?2 p`v- i`WM; K„i M?bM æQÌM; ædM? h?B M i`€+? K|+,
@ *|; b F€ [m€B ç•m +?S- M?bM #° /¢M; +O M`M; i - F?¬M; +?d [m2M #B i S?QM;
+|; b M[FB X
@ L`M; Km®M M|B
h?•M ?bM? æQÌM; ædM? h?B M +?'M ç°M; - M?bM .B T .o E?¬ pÈB p F?¬M; i? iB
.B T .o E?¬ +QÌB #Q ?B K,
@ >mvM? F?¬M; ?B m M[M?•MX
*?mv M +O h` M; h9 h9 +ÁM +?Q H„M; /`m H¢B- i?b "® GB M *?m # M FB H¢B /"
h?“M? iQ+? +O æQÌM; S?QM; ç€M; FBM? M; ¢+- M?QM; +?Q /M H` B +kM; ç m +|
?v p¼M; +| M; QÌB pQÊi ?ÆM ?„M K°i #”+- h` M; h9 h9 i?b +?ŠM; +| ?v p¼M; M[-
M; QÌB ?B M M?B M b) ç†i ? i H M M; QÌB "® GB M *?mX
"® GB M *?m [mª M?B M F?¬M; T?K bU KQM; çÊB +O K¼B M; QÌB- F?B i?“M? iQ+?
+ª K¼B M; QÌB ç m çQÊ+ K°i i`"M pmB bQÊM; - M€Q M?B iX a® iBM? b +O ?„M i?
ç²M; iB M- imv +?d ?ÆM # ç²M; iB M bQ pÈB æQÌM; S?QM; - M?QM; H¢B +| i? i`E
æ M M; v +ª M; QÌB imv M #® i?“M? iQ+? +?Q "® GB M *?m +kM; çÄ +ª K†i- +S M?
;B p`vX
"® h`QÌM; >ªB i?b +`M; F?¬M; +-M T?ªB M|B- ;QÆM; K†i; B` Mm +QÌB M?Q [mª
+ª„T i v +?“Q tmM; [m M? pÈB p F?B K i®M- M?QM; B +kM; ç m +| i? M?bM ` ç
"® GB M *?m F?¬M; +?d ç`M €T çQÊ+ æQÌM; S?QM; p K†i i?“M? iQ+?- ?ÆM M[ i`
+| ç M # ?¢i iBM? b +O ?mM; i?9 HK+ ;B B- +?d #`M; p`Q çB K M`v +kM; çO ç M
L; QÌB i? M? MB M FB i tm'i M?'i +O GBM? J¢+? *?B æ` - F?¬M; +ÁM +?[ óK°i i`C
h9 h9 #` "® GB M \*?m ?¢; K+ K°i +€+? i`B i ç X
G-M HQÊi- +€+ ç iY i? K +?B M iB M p`Q h`m h•K æ°M; ç m ç½ çB ` ? i- H-M i,
M?Q H-M i, i?Q ç-m iB M- +€B T?ªB ç®B K†i +?d H` ?mM; i?9- F?¬M; T?ªB +€+ ç
?ÆM M[K¶B M; QÌB ç m +| i? /U p`Q i?U+ HU+ +O KbM? K` HU +?¼M çŠM; +'
+?Q M M F?¬M; M; mv ?B K H„KX

deyX *?QÆM; ede, æ¢B h, *| J i E?¬M; Ui?QÊM; V\

hB M p`Q h`m h•K æ°M; +| ?ÆM K°i i`, K M; QÌB- +?d +| # #®M M; QÌB +? i î # M i`
+| i? M|B H` ``i QiX
h?“M? iQ+? +O ?¢M; KK+ i, i?Q i?S ? B ``i M? M? +?|M; çQÊ+ i?®M; F ?Q`M i'i p
p` +?O bU +O +€+ ç¢B ;B i°+ M; v i`QM; ç K ç|X

æSM; ?¢M; M?'i ?B M M?B M H" "® GB M *?m- i`ÁM ? B i`,K ç²M; iB MX æSM; i?
i`,K +?QM KQÆB #ªv- çSM; i?S # H" æQÌM; hm'M- K°i i`,K #®M KQÆB b€m- çSM;
i`,K KQÌBX

h?"M? iQ+? H-M M"v +kM; ;B®M; M?Q H-M i`QÈ+- F?¬M; M?[M; çQÈ+ +°M; p"Q #
çQÈ+ +°M; p"Q #ªM; t T ?¢M; ;B i°+X

> B ?¢M; KK+ i, i?Q ç-m iB M F i i?9+- i'i +ª i?"M? iQ+? +°M; H¢B pÈB M? m- "® G
€T çQÈ+ æQÌM; S?QM; K°i +?9i- i`QM; ?¢M; KK+ i, i?Q i?S M?'i- æQÌM; S?QM;
K°i ç²M; iB M- +ÁM ÎH-M i, i?Q i?S ? B- "® GB M *?m M?B m ?ÆM æQÌM; S?QM; ;
i?"M? iQ+? i?b "® GB M *?m M?B m ?ÆM æQÌM; S?QM; ? B ç²M; iB M- "® ;B H-M
/B M- +ª M; "v pmB bQÈM; ?ÈM ?Î- ;B, M; ç M F i?Q - +?B M; i`®M; p M; i`ÌBX

*kM; F?; i`€+? "® ;B ?mv M? ?Q M; M?Q p"v- /M b Q ç•v +kM; H" "® ;B i` M; - i'i
#`M +O "® ;B - M m ç iY +O #¼M ?¼ +; i?"M? iQ+? F?¬M; i®i i?b +kM; F?; ,M M

h`QM; #ªM; t T ?¢M; i`M; i?"M? iQ+?- F?¬M; +?d ?¢M; M?'i p" ?¢M; M?b +; i? v ç
#®M +kM; +; i? v ç´B- æQÌM; hm'M + Q ?ÆM h` M; h9 h9 K°i ç²M; iB M- çSM; ?"M
+; i? v ç´B; b- /M b Q ç½ +; i? ç¢i i?"M? iQ+? i®i i`QM; ?¢M; KK+ i, i?Q i?S M?'i
v m FûK i`QM; ?¢M; KK+ i, i?Q i?S ? BX

J¼B M; QÌB +?d +; +?9i M; ?B M; Ì ç®B pÈB i?"M? iQ+? +O h` M; h9 h9- i?2Q Hw i
ç®B F?¬M; +?d H" +QM b® M"v- M?QM; bU i?U + ç½ #`v ` i`QÈ+ K„i- F?¬M; ç M H

h`QM; ç K ç; H9+ æQÌM; S?QM; M; ?2 çQÈ+ iBM M"v +kM; i?'v €v M€v- M" M; i T
M?B m +kM; +; HB M [m M ç M i Q M; ° +O KQÌB K'v M; "v i`QÈ+X >mM; i?9 i`QM;
i•K K +O +QM M; QÌB- i`QM; HÁM; M" M; +; i•K K - M M +?„ +?„M b) #` i`9M; +?B

o K†i æQÌM; ædM? h?B M ? i bS+ Kì €K ?ÄB æQÌM; S?QM; p K®B [m M ? pÈB h`
K°i KU+ T?O M?"MX >„M p` h` M; h9 h9 imv ç½ i`ªB [m F?¬M; Qi +?mv M- M?QM;
v m M K M[; b- F?¬M; TªB æQÌM; S?QM; F?¬M; pW K„i M" M; - +?d +; çB m +€ iQ
?„M TªB ç m ç-mX

æ®B pÈB +?mv M M"v- æQÌM; ædM? h?B M +kM; F?¬M; i`mv ?ÄB M?B m- æQÌM; S
?ÄB i? K +kM; +?d i®M MQÈ+ #¼i K" i?¬BX

a m F?B ?¢M; KK+ i, i?Q i?S ? B +?'K /Si- i?ÌB ;B M M; ?d M; ÆB pšM H" # M; "v M?
F?QªM; i?ÌB ;B M M"v iB M ?"M? +OM; +® H¢B M?[M; ; b ç½ i?m ?Q¢+? çQÈ+ i`QM
h•K h?-M GU+ K M; ç M F?¬M; Qi +?¶ i®i- #•v ;B Ì F?B æQÌM; S?QM; çB m ç°M; G
i`B M +?B m i?S+ p" p" M /KM; +QÆM; F?Q +kM; ç m M? M?"M; iU M?B M ?ÆM i`
Qi M?'i ç T?€i ?mv bS+ b€i i?QÆM; ?[m ?B m M?'iX

*?¢M; p¢M; i®B ?¬K M v- æQÌM; S?QM; ç M; çª i¼ im Hmv M- æQÌM; æB K æB K
p K†i i?-M #Q- +kM; F?¬M; K" M; æQÌM; S?QM; +; #` [m'v ` "v /šM ç M i`m ?Ä M
p B ?„M- i?-M b„ + F€ [m €B M; B,

@ h?"T i?'i ç - # M M; Q`B +; K°i M[M?•M M; B Km®M ibK ç X

æQÌM; S?QM; M; ¢+ M?B MX

@ L[M?•M\

@ .€M; M; QÌB ç T M? 5

GK+ i, KdK +QÌB pÈB ?"K w b•m t - H`K` p iWM; i`ªB F?Q€i i v H M p B æQÌM; S

@ h?U+ M?bM F?¬M; ` - i?"T i?'i ç ` i +; /mv M pÈB M[M?•M M? X

æQÌM; S?QM; ?ÄB,

@ h M H" ; b i? \

æQÌM; æB K æB K #om K¬B,

@ *| i`lB KÈB #B iX >ÄB M`M; +kM; F?¬M; M|B- HϕB +ÁM # Q #¼+ iQ`M i?•M #^M
+€B M|M i`2`°M; p`M?- +® w i? v ç´B ;B¼M; M|B- HûM H HûM H9i- pW M?bM ç½
H`M? ;bX h?"T i?'i ç M M +~M i?"M K°i +?9i- +QB +?WM; #`M; QìB i ,M i?'i K'i ç
æQìM; S?QM; M?Qm K`v- b Q H9+ M`v HϕB +| M[M?•M iÈB ibK ?„M- +?ŠM; H) H`
M;?2 æQìM; ædM? h?B M M|B H` b m F?B i, i?Q H-M ? B F i i?9+- M`M; +® w ç M
æQìM; æB K æB K i?'v æQìM; S?QM; M;~M M;QìB ` - +?Q M M ?®B i?9+ ?„M,
@ *| ;†T F?¬M; ?ª\
@ :†T i?b ;†TX
L;QìB i ç½ ibK ç M ?„M i?b ?ŠM H` +| +?mv M ;b ç|- M m iW +?®B i?ŠM; i?WM; i?
ç•v- æQìM; S?QM; çSM; /"v çB ` M;Q`BX
æB ` ç M # M M;Q`B T?ÁM;- [mª i?U+ +| K°i M[M?•M ç M; HŠM; H†M; çSM; ç| +
i?•M K†+ ?„+ #`Q- +?2 FQM +ª i?•M i? - i` M ç-m +ÁM ç°B K°i +€B M|M i`2`°M; p
K†i- M M F?¬M; i? M?bM `ä çQÊ+ F?m¬M K†i M;QìB M`vX
G9+ M`v- ? B i v M`M; #Ä i`QM; i v €Q- M;|M i v F?¬M; M;WM; M?9+ M?Q+? i`QM;
MX æQìM; S?QM; çB iÈB ;-M M`M;- M?bM p`Q K„i M`M;X
S?Q b m i`K pªB b ç2M- K°i ç¬B K„i b€M; +| +?9i M;QÊM; M;MM; p` t`m ?´- b m
K°i +€B HB M p°B [m v M?bM b M; +?¶ F?€+X
æQìM; S?QM; +?®M; +^K- i`QM; HÁM; +| +?9i `mM; ç°M;- imv F?¬M; M?bM `ä K†i
bU / Q ç°M; *QÆM; E?Q p` M?`T ?¬ ?'T +O ç®B T?QÆM;- æQìM; S?QM; i?Q€M; -
i?"i bU +O M`M; i X
a Q HϕB M`M; i \ *| +?mv M ;b ç•v\
æQìM; S?QM; [m v ç-m [m - M?bM i?'v æQìM; æB K æB K ç M; i`®M Î+Y - i?"T i
æQìM; S?QM; Km®M FûQ p` i, i, M`v ` Fw p`Q ç-m K°i +€B +?Q #B i i v5
L m bÈK #B i H` M[ M?•M M`v i?b M|B ;b ?„M +kM; F?¬M; çB ` - M?QM; #•v ;Bì ç½
L[iY F?) KÎ ç¬B K¬B K¼M;- ;B¼M; M|B +| p `mM `mM,
@ L;QÆB çB i?2Q i - i +| +?mv M Km®M M|B5
•K i? M? imv M?Ä M?QM; HϕB F?B M ?„M F?¬M; i? iW +?®B- M|B tQM; M`M; HB
æQìM; S?QM; #'i ç„+ /o ç` TªB çB i?2Q b m- HK+ i, çSM; i`QM; M?` F?¬M; +?9i
@ h?"T i?'i ç - M;QÆB p bÈK K°i +?9i M? - çWM; +| ? K +?ÆB [m€ i`ÈM ç`vX
æQìM; S?QM; [m v KϕM? ç-m HϕB- i`WM; K„i M?bM M`M; pÈB €M? K„i p¬+MM; ?
*€+? ,M Kϕ+? +O M[iY K†+ /M +| +?9i #B i H" T- M?QM; #•v ;Bì b„+ i`lB ç½ i®B-
M`M; ç½ iQM? i`QÊ+ ? i`²B- +?mv M ibK M?[M; +QM çQìM; Qi M;QìB ç çBX am®
i` M;- F?¬M; ;†T #'i F€ K°i M;QìB M`Q +ªX
E?B ç M +?¶ +€+? "® ;B i` M; ? B KQÆB F?QªM; ? B KQÆB /†K- M[iY /WM; #QÈ
çQ HQM; p T?Q æQìM; S?QM;X
æQìM; S?QM; HŠM; H†M; çSM; +€+? M,K i`QÊM; b m HQM; M`M;- +?ì M`M; H M i
h`-K K†+- bU i`-K K†+ +? i +?®+- çÊB F?QªM; MY im-M i`"- M[ iY M;Q`B pB +i?
p B i?b +,M #ªM F?¬M; ? M?9+ M?Q+? iQ M`QX

deRX *?QÆM; ede, æϕB h, *| J i E?¬M; U?ϕV\

:B| ?Bm ?Bm i?´B [m - F?B M æQìM; S?QM; i?'v HϕM? #m®i i`QM; HÁM;X

E?¬M; #B i T?ªB H"K b Q- æQÌM; S?QM; +?d +ÁM +€+? KÎ KB M; ?ÄB i`QÊ+X
 @ æ¢B i, +| K i F?¬M; X o®M /o +kM; F?¬M; +| ;b- M" M; i?¬M #Q M?Q i? - H¢B +Á
 M; QÌB i M?bM i?'v- F?¬M; #` ?B m H-K KÈB H¢ ç|- M" M; Km®M ;†T i i?b +S i`U+
 ç M i bK i F?¬M; ç QÊ+ b Q\

L[M?•M M; ?2 M|B tQM; b„+ K†i HB M çÄ #WM; - çQ i v H M ;BÎ +€B M|M `°M; p`
 M?bM æQÌM; S?QM; pÈB i?¬M b„+ T?S+ i¢TX

æQÌM; S?QM; +?"K `½B H„+ ç-m- M?bM p`Q .mM; i?B m M½B M½B ,
 @ L?Q p"v F?¬M; T?ªB i®i ?ÆM b Q\ *| ;b Km®M ?ÄB i?b M" M; +S ?ÄB çBX
 _K i ç-m +kM; #` K°i ç Q- i?Á ç-m +kM; #` K°i ç Q- æQÌM; S?QM; ç`M? HB m K°i T
 .mM; i?B m M½B M½B M½B +„M +?†i K¬B- i` M ç¬B K¬B FB m /B K çÄ K¼M; ?B M `ä H
 H9+ H•m ç H'v /kM; F?Q- M" M; ?Q i b•m K°i ?ÆB `²B ?ÄB,
 @ *?mv M tªv ` i`QM; i¬M; # h`m h•K æ°M; M; `v ?¬K ç| +| i?"i H" G`ªQ ;B€+\
 æQÌM; S?QM; +QÌB F? M K°i iB M; - M|B,
 @ h?U+ ` i `i Km®M M|B pÈB M" M; ç| H`ªQ ;B€+- M?QM; +?„+ +?„M M" M; b) F?
 M" M; +kM; ç½ +| ç€T €M `²B- +?¢v iÈB ç•v ?ÄB i H"K ;b\
 J†i K`v .mM; i?B m M½B M½B M½B t€K M; Qûi- i?•M i? `mM H M iWM; +ÆM,
 @ L| ç½ i?"i bU tªv ` Q\
 @ *?mv M M`v F?¬M; B #B i +ª- i +kM; b) F?¬M; M|B #`v #¢- M" M; +S +QB M?Q H
 *S T?ªB i bK ?B m M; ¼M M; m²M ç H"K ;b\
 æQÌM; S?QM; i?U+ bU F?¬M; ?B m M´B M[M?•M bmv M; ?o i? M"Q M[X *?mv M t
 M| [m Hm¬M çB- +S KQB ` M|B i?b +?ŠM; i®i +?Q KbM? K` +kM; +?ŠM; i®i +?Q M
 @ J°i ;B'+ K°M;
 .mM; i?B m M½B M½B M½B +QÌB H¢M?- MQÊ+ K„i`QM; `QM; im¬M ` - +?ªv tm®M; ? B
 @ L; QÆB M|B M? M?"M; H"K b Q- M; QÆB +| #B i / M? iB i ç®B pÈB K°i M[M?•M
 æQÌM; S?QM; i?"i bM? F?mv M #ªQ,
 @ L; `v ç| i +kM; pb Km®M +Sm M" M; - M"Q M; ì M" M; H¢B M„K +?†i FûQ i ¬K p`Q
 M?[M; +?mv M ç|X
 @ a Q +| i? i? ç QÊ+\
 h?¬M b„+ +O .mM; i?B m M½B M½B M½B ç¢B #B M- M" M; +, M #ªM F?¬M; i? iQÎM; iQ
 K°i M; QÌB ç`M ¬M; ¬K p`Q HÁM; - i`QM; HÁM; M?'i i?ÌB pW i? M pW ;B"MX
 æQÌM; S?QM; M; ?B K +?dM? M|B,
 @ h`ÌB ç'i +?SM; ;B€K- i imv i ç®B F?¬M; +| +?O ç°M; H"K ;b pÈB M" M; ? iX § K
 M?bM [m K'v +€BX
 h?•M i? .mM; i?B m M½B M½B M½B M?Q #` bûi ç€M?- p¬ HU+ M; ½ tKB HÆ i` M K†i ç`
 b m HB M ¬K K†i F?| + `®M; H MX
 L?bM M" M; M?Q p"v- æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB K K HÁM; M|B,
 @ o"v M" M; Km®M i T?ªB H"K b Q #•v ;BÌ\ L`M; H` i?B m M½B M½B M½B +O .mM; ;B
 M?B K ;b ç| pÈB M" M; ç QÊ+X
 .mM; i?B m M½B M½B M½B pW M; ?2 tQM; - +`M; F?| + /[/°B ?ÆM- pW F?| + pW H„T #

@ h ;^a p[°]Q .mM; ;B KQÌB K[°]i M,K- KÈB pW ;^a p[°]Q M?[°]i?b T?m [m•M HB M +? i #[°]i M;¼+ ç M #•v ;BÌ- M[°]Q M;ì #[°]i M iB m /•K i†+ M?[°]M;QÆB ?Ov ?QΦB / M? iB i

@ hΦB b Q- iΦB b Q M;QÆB HΦB +Sm i \ hΦB b Q F?¬M; ç i +? i çB5

L?bM M[°]M; F?|+ M?Q K[°]i iB m +¬ MQÆM;- ?Q[°]M iQ[°]M F?¬M; +| +?9i i?¬M i?€B + M?Q i[°]QÈ+ - æQÌM; S?QM; pW i?QÆM; t| i pW +^aK i?°v #m²M +QÌB- KÎKB M; M

@ æQÈ+ [°]²B çQÈ+ [°]²B- +?mv M +kM; ç½ t^av [°] - M[°]M; F?|+ +kM; p¬ /KM;X h[°]Î p M; H[°] çQÈ+X

.mM; i?B m M½B M½B +[°]M; F?|+ HÈM ?ÆM M[X

æQÌM; S?QM; M;?2 M[°]M; F?|+ ç M M¶B Km®M M´B çQ€ H M- b m F?B M OB p¬ ?E

@ *ÁM +| K[°]i +€+? ;B^aB [mv i- +| Km®M M;?2 ? v F?¬M;\

@ *€+? ;b\

J„ T?K M;?2 p[°]v p[°]B M;~M; ç¬m H M- ç¬B K„i bQM; M?Q ? B [m^a ç[°]Q K[°]i M?bM æQÌM; KQM;X

@ J[°]i H[°]M;QÆB +? i- ? B H[°]i +? i5 L?Q p[°]v H[°]+| i? çQÈ+ bU i[°]BM? #Φ+? +O M o K†i æQÌM; S?QM; M?Q ?mM; i?¬M €+ b€iX

J„ T?K bYM; b®i- M;•v M;QÌB [°] K[°]i H9+- b m ç| çQ i v +?“K [°]½B H m MQÈ+ K„i M [°]9i i? M? i[°]QÌM; FB K M?Q i?m, iBM ç2Q # M ?¬M; [°] - H[°]K #[°]K M|B,

@ æ9M;- b m F?B ;B i M;QÆB i?B +| i? ;B[;bM bU i[°]QM; bΦ+? +O i X

L[M?•M M[°]v #[°]K +?QÈM; [°]²B- æQÌM; S?QM; +,M #^aM F?¬M; M;Ì M[°]M; i HΦB bm E?¬M; çÈB ?„M M|B i? K ;b M[- K„ T?K ç½ ç•K i[°]QÌM; FB K ç M [°]²BX

>B m H¬K M[°]v +[°]M; H[°]K +[°]M; HÈM- bÈK #B i i[°]QÈ+ M?Q p[°]v i?b ?„M ç½ F?¬M; t2M M[°]M; +? i Î h[°]m h•K æ[°]M; Hm¬M +?Q [°]²BX

æ®B K†i pÈB +¬M; FQ+? +O K„ T?K- æQÌM; S?QM; Km®M ç€M? i^a+kM; F?¬M; çQ F?¬M; tQM;- +?Q M M +?d +| i? i[°]€M? Mû #[°]M; i®+ ç[°]p[°] #[°]T?€T +O KbM? K[°]i?¬ F?¬M; ? v m FûK- ?Φ i?O HΦB ç[°]+ €+- i[°]€M? Mû p¬ +MM; p[°]i p^aX

æQÌM; S?QM; #„i ç¬m M´B ;B[°]M- +ÆM; B[°]M H M ç M +U+ çB K- #[°]i ;B€+ /°v H M w M p[°]i t€+ M;Q[°]B ç²M; ?Q M;X

v MB K M[°]v pW KÈB /•M; H M i[°]QM; ç¬m i?b #¶M; M?B M i[°]mv M ç M iB M; i v € ç| K[°]i i?•M ^aM? v m çB m t¬M; p[°]Q +m[°]+ +?B M- +?2 i[°]QÈ+ K†i æQÌM; S?QM;- +? i[°]QÈ+- i? v æQÌM; S?QM; çÐ K[°]i +?B m M[°]vX

E?B M?bM [°]ä HQM; +O M;QÌB pW ç M- æQÌM; S?QM; iQ€i K² ?¬B HΦM?- i?¬K M; T?^aB T?•M +?| [°]²B- +?mv M T?B M T?S+ ? i +?mv M M[°]v M®B +?mv M FB X

L;QÌB pW ç M F?¬M; T?^aB B F?€+- ?B M ?B M H[°]h[°] M; h9 h9X

J„ T?K #[°]h[°] M; h9 h9 ç€M? K[°]i +?QÌM; ç[°]v [°] - F?¬M; F?ÄB iS+ ;B[°]M [m€i H•M,

@ *9i M; v- i Km®M ;B i i M iB m /•K i†+ M[°]vX

h[°] M; h9 h9 +QÌB HΦM? K[°]i iB M; ,

@ Jm®M ;B i ?„M i?b T?^aB ?ÄB i i[°]QÈ+ ç½X

oW M|B pW çQ i v p T?Q æQÌM; S?QM; ,

@ h^a HΦB i? M? FB K +?Q i 5

@ æ•v M[°]v5

æQÌM; S?QM; i`ª HÌB p¬ +MM; bªM; F?Q€B- M? M? +?|M; `9i i? M? #°B FB K +O M
;B M K`ªM? ` çQ +?Q M`M; - b m ç| i?B i`B M i?•M T?€T i?Q€B HmB ?ÆM KQÌB i
> B M[M?•M M`v- #ªM i?•M ?„M +kM; F?¬M; Km®M /•v p`Q- ç +?Q #¼M ?¼ iU ç'm
h`QM; # M; `v M; ?d M; ÆB M`v- ç•m +?d .mM; i?B m M½B M½B H` i•K i?¬M #`i M-
L; `v K B b) H¢B #`i ç¬m ?¢M; KK+ i, i?Q i?S # `²B- K` i? M? #°B FB K +O M`M;
æQÌM; S?QM; +?Q H`v p - h` M; h9 h9 HB M ibK +?Q KbM? K°i +€B +Ê- #'K #KM
æQÌM; ;B ç M; îX
L`Q M; ÌB pW iÈB ç| ?ÄB K°i iB M; i?b KÈB #B i æQÌM; S?QM; i?2Q K°i M[M?•M ç
#B i pb b Q- h` M; h9 h9 b m M; ?2 çQÊ+ iBM M`v HB M +ªK i?`v ? i bS+ #U+ #°B-
i?2QX *kM; K v H` +€+? H9+ ? B M; QÌB `ÌB çB F?¬M; # Q H•m- M M h` M; h9 h9 +r
a m F?B iÈB ç•v- ç`T p`Q K„i M`M; H` K°i +ªM? iQÊM; F?B M M`M; M´B +ÆM HY ;
ç M; #` K°i M[ M?•M i`mv çm´B ç M M¶B T?ªB Mû H M ?KT tm®M; - p¬ +MM; +?“i p”
i`ªX

dekX *?QÆM; edd , G¬B æ`B *?B M

h?U+ HU+ +O æQÌM; S?QM; ` b Q- h` M; h9 h9 `ä `M; ?ÆM B ? i- M[M?•M FB
M?QM; imv i ç®B F?¬M; T?ªB ç®B i?O +O ?„MX
ªM? iQÊM; M`v +`M; M?bM +`M; i?`v +?QÈM; K„i5 G9+ ç¬m æQÌM; S?QM; ç®B ç
i?O HQm ibM? ç M i? 5 h` M M; ¼M +¬ T?QM; - i?B m +?9i M[ +ÁM ç€M? M`M; `Æ
F?B bQ b€M? pÈB M[M?•M FB - i`QM; HÁM; h` M; h9 h9 #¶M; +ªK i?`v +?m t|i F?
h`QM; +ÆM iS+ ;B”M- h` M; h9 h9 HB M ;B M?”T p`Q +?B M i`QÌM; - p®M ç M; ?”
+? i i M M K M?•M FB - M?QM; F?B i?”i bU i? K; B p`Q +m°+ +?B M i?b F?¬M; #
+?B m M[+?SX
h`QM; M?€v K„i- ? B M[ M?•M M`v H Q p`Q ç€M? M? m i?“M? K°i +K+- +ª ? B ç m H
T?~K- h` M; h9 h9 +| i?B M iQ #`i T?“K- im Hmv M +¬M; T?€T ?”M; ç¬m +O h` M; ;
i? F?BM? i?QÌM; - M m ç´B H¢B H` M; QÌB F?€+ i?b +?“+ +?“M +?ŠM; # Q H•m b
.mM; i?B m M½B M½B +kM; F?¬M; ? i?m FûK- h?B M >m€M? *¬M; +O .mM; ;B
iQ`M #° GBM? J¢+? \*?B æ` - H¢B i? K *QÆM; h•K +O M`M; ;B®M; M?Q çQÊ+ çQ
+?Q h?B M >m€M? *¬M; - +| i? T?€i ?mv KQÌB ? B i?“M? mv HU+ +O #° +¬M; T?€
h?•M ?bM? ? B M; QÌB ? i bS+ M? M? M? M- i`QÌM; FB K F?¬M; #B i; B Q M? m # C
?Q`M?- +QÆM; F?Q p +?¢K M? m- iQ i? +S M?Q H` HB m K¢M; pÈB M? m p”vX
ç€M? M? m ? ,M; b v ç M +U+ çB K- ç†+ #B i? B M; QÌB ç m H` K„M[- i`QM; H9+ i?
F?B M M; QÌB i +| +ªK ;B€+ ?QÎM; i?K p i?“ ;B€+ F?| ibK i?`v çQÊ+X
*S ç€M? K½B ç€M? K½B- ? B M; QÌB ç°i M?B M T?€i ;B€+ +| +?9i ;b ç| F?¬M; ç9M
K°i +€B- ç²M; i?ÌB +?ûK` K°i FB K`²B H”T iS+ M?ªv HmB p b mX
E?B ? B M; QÌB [m v H¢B M?bM p T?Q æQÌM; S?QM; i?b F?¬M; F?ÄB M; ¢+ M?B
E?¬M; #B i iW F?B M`Q æQÌM; S?QM; ç½ bÈK M?Q #¬B KÐ /QÈB +?•M- +?¢v ç•m
@ L; QÌB ç•m\
h` M; h9 h9 çªQ K°i pÁM; - pšM F?¬M; T?€i ?B M imM; iQ+? +O æQÌM; S?QM; - #`i
HÊB- iS+ ;B”M K„M; K°i iB M; ,
@ æ² p¬ bd5
L`M; p`M H¬M +kM; F?¬M; M; ì`^M; KbM? +?®M; çÐ F ç`+? ;BMK +?Q ?„M- ?„M F
i`Ê- M; QÊ+ H¢B +ÁM M?•M +Æ ?°B +?¢v K`i- ?„M +| +ÁM H` ç`M ¬M; F?¬M; p”v\
k9kk

.mM; i?B m M½B M½B +kM; M;•v M;QÌB- H-M M"v M" M; ;¼B æQÌM; S?QM; ` - +?Q
ç|- pW `²B M?'i i?ÌB #` K +?QÈM;- F?¬M; #B i b Q H¢B K°i HÁM; Km®M ;B i +?
?²B- iQ" M i?•M ` ç-v K² ?¬B- #•v ;BÌ #` ;BÌ H¢M? i?´B [m - ç-m |+ H"TiS+ idM? i
aU pB + FB - K†+ /M ?„M +| b B i?b +kM; F?¬M; i? i`€+? ?„M- M|B +?Q +MM;- ?„
tªv ` +Ê bU M"v- Km®M i`€+? i?b +?d +| i? iU i`€+? i•K KbM? F?¬M; FB M ç`M?
?mM; i?9 HÊB /KM; bÆ ?Î- H"K K K~M i•K i`QX
h? M?QM; >B M i¢B M" M; M M H"K ;b ç•v\ h'K i?•M #,M; i? M? M; ¼+ F?B i M"v ç
hmv i i`„M; b m F?B iQÈB /-m H M i?b +ÁM +| i? `Y b¢+? çQÊ+ M[b Q\ *?Q /M
Hqm H¢B p i iQ+?X
L?'i i?ÌB i`QM; HÁM; .mM; i?B m M½B M½B i?'v M?|B ç m- i? M? i`QÌM; FB K ç
tm®M; ç'iX
*?QM? +?O ç½ #B M K'i F?¬M; i?'v ç•m- ? B M[M?•M iU M?B M F?¬M; +| Hw /Q ç
.mM; i?B m M½B M½B #¶M; M?B M M?Q M;QÌB K'i ?²M- imv F?¬M; #B i pb b Q M"
h9 h9 +kM; F?¬M; Km®M HÊB /KM; H9+ M;QÌB i ;†T F?| F?,M- M M i` #°B FB K p
M½B M½B- M|B,
@ h`W F?B i`QM; +m°+ i, i?Q- M m M;QÆB +ÁM /€K tm'i i?O pÈB ?„M Î #'i F€ MÆB
+O M;QÆB b) #` b M #^M; i?"M? #bM? ç` i`QM; pÁM; K°i i?€M;5
*•m M|B M"v M"v +?„+ M?Q çBM? ç|M; +°i- ?B M M?B M F?¬M; T?ªB M|B çM X a
HB M i`B M F? B i?•M T?€T imM; M;QÌB çB p "® ;B i` M;X
:B| ç K i?´B iÈB- i?•M ªM? .mM; i?B m M½B M½B çQ+? p¬ +MM; +¬ ç°+- i? HQÆ
`i H•m b m +kM; F?¬M; i?'v ç°M; ioM? ;bX
*€+? ç| MY /†K- æQÌM; S?QM; i?m HB K F?Q iS+ iQ" M i?•M- i v +?2 i` M KB K„i
T?Q # M FB X
>„M +kM; F?¬M; çB t - +?d H" ?„M F?¬M; Km®M /•v p"Q ? B M[M?•M FB - +?Q M M
HB M #Ä +?¢v- imv ç•v F?¬M; T?ªB H" ?"M? pB +O ç" M ¬M;- M?QM; æQÌM; S?QM
L?bM çQÊ+ K°i H9+- æQÌM; S?QM; T?€i ?B M ibM? i`¢M; +O .mM; i?B m M½B M
?„M F?¬M; #B i M M M OBi? M"Q- +?mv M +kM; ç½ tªv ` `²B- ?„M i®i M?'i F?¬M
M" M;- #^M; F?¬M; i?b +"M; M;"v +"M; `®B ?ÆMX
.mM; i?B m M½B M½B ç°i M?B M F?QK M;QÌB M?†i i? M? i`QÌM; FB K +O KbM?
M" M; H'v i v H m +?MB HQÐB FB K- b m ç| HB M +?"K `½B M?„K ç9M; p"Q i`€B iB
E?¬M; çQÊ+ ç•m5 h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; F m ;"Q- K°i FB K M"v M m ç•K tm®M
ç®B b) T?ªB ?´ i? M +ª çÌBX L?QM; ?„M #•v ;BÌ ç M; +€+? M" M; ç M MY /†K- F?
H„K- M?QM; +,M #ªM F?¬M; F`T +Sm pB MX
æQÌM; S?QM; +?d +| i? +-m F?~M +?QM? +¬ i M;?o i?Q€M; K°i +?9iX
h? M? i`QÌM; FB K M?Q i?m, iBM? FB +?d M; v p"Q p` i`Q i`€B iBK M" M;- i`M i`W
K°i H9+ b m- .mM; i?B m M½B M½B #¶M; M?B M ?Qi b•m K°i ?ÆB- #Ä i? M? i`QÌM
+?Q¢M; çB p "® ;B i` M;- ? i bS+ +¬ ç°+ H HQBX
æQÌM; S?QM; bÊ iQ€i K² ?¬B H¢M?- pW `²B- +?d i`QM; i?ÌB ;B M M;„M M;OB K"
i`"M €+ +?B M- K v K" ç M H9+ +m®B +MM;- F?¬M; #B i M" M; M;?o iÈB +€B ;b K"
æ†i K¬M; M;²B # +? i` M ç'i- æQÌM; S?QM; i?Î ?´M ? M- ;B®M; M?Q b„T +? i p"vX
LY ç K i`Î p MÆB +Q M;K +O æQÌM; ;B - +ª ç K ?„M F?¬M; M;O çQÊ+- M?„K K„i
K„T?K +? i i?ªK i`QÊ+ K†i KbM?- F?B M ?„M T?B M Km°M F?¬M; i?¬BX
L;"v ?¬K b m H" H9+ i, i?Q ?¢M; KK+ i?S # `²BX
>¢M; KK+ i, i?Q M"v `i çÆM ;BªM p" i`U+ iB T- ç| H" ç€M? H¬B ç" B ;B[M;QÌB M"

h, i?Q +O M?[M; M, K i`QÈ+ ç m bY /KM; ?bM? i?S+ M`v- K¶B ;B i°+ i? K +?B M ç
?'T i` M H¬B ç`B- KQ`B ;B i°+ ç SM; ç-m b) +?B M? m HBM? i?ç+?X

L?QM; H-M M`v /Q tm'i ?B M i? K K°i pB M HBM? i?ç+? çdM? +'T- M M i, M; i? K K
+?Q M M [mv i„+ ç€M? H¬B ç`B H-M M`v +| +?9i bY ç´B- imv pšM H`T?•M + Q i?
H'v / M? M; ?o ;B i°+- K`H`H'v / M? M; ?o +€ M?•M ç i? K ;B X æ'm HQçB iWM
i?„M; F ç`+? i?b M; Q`B i?„M; b) çQÈ+ K°i b® çB K M?'i ç`M?X

a m F?B ?çM; KK+ i, i?Q i?S # F i i?9+- i?`M? iQ+? H9+ i`QÈ+ +°M; /²M p`Q i?`M
p`Q #ªM; t T ?çM; +€ M?•M- i´M; i?`M? iQ+? +O +€+ ç iY i`QM; ;B i°+ ç| +°M; Hç
i°+ ç|X

h`QM; ?çM; KK+ i, i?Q i?S # - K¶B K°i ?çM; KK+ i, i?Q ç m ç½ ç`Q i?ªB ` F?¬M;
+| ;B i°+ ç½ bÈK #` HQçB #Ä` ``²B- M?B m ;B i°+ +?d +ÁM HçB K°i ? B ç iY- b®
+?B M M?Q æQ`M; ;B +kM; F?¬M; M?B m- b® ç iY ;B

[m M; K M;- i`U+ iB T M;? M? ç|M i`Q`ÌM; FB K ç€M? iÈB- +| w ç² ç" T # >Q M * E
æB KX

L`Q M;ì +?B m M`v +O æQ`ÌM; æB K æB K +?d H` ?Q +?B m- HQÐB FB K +ÁM +?
+¬M; FQ+?- >Q M * EB K HQÈB b€i [m KûT #9 +„i p`Q i v T?ªB +O ç®B T?QÆM

o`ççB ?€M pçK pÐ ;B"i KbM? K°i +€B- ç€M; iB + pW `²B ?„M [m€ ?'T i'T M M ç½
HQÈM; +•v #9 HçB F?¬M; M? - M?'i i?ÌB- /Q [m€M iQM? +O M! M M F?¬M; F`T #

h`QM; H9+ ?QªM; ?®i- ççB ?€M +?d +| i? HmB M? M? p b m- M?QM; F?B ?„M +ÁM
M?Q MQÈ+ +?ªv +O æQ`ÌM; æB K æB K HçB +?KT ç M ?„MX

æçB ?€M HB M iK+ i?Q€B HmB- F?| F?,M H„K KÈB [m v ç-m HçB çQÈ+- ç M; +?m`
+O æQ`ÌM; æB K æB K #„M ç M K°i iB [m€i K M;X

@ >ÄM; #ûi5

æçB ?€M M´B ;B" M K„M; K°i iB M;- HMB i? K K°i #QÈ+X

J°i #QÈ+ i?Q€B HmB M`v F?B M i?•M i? ?„M #¶M; M?B M K´i i?,M; #^M;- i`U+ iB T
æB K æB K i?m" M i? /šK K°i +QÈ+ p`Q #° M;U+ H¬M; H€ +O ?„MX h?•M ?bM? T?
HçB H¬B ç`BX

ó"bM?ô K°i iB M;- ççB ?€M `ÆB tm®M; Kti ç'i- F?B ?„M çSM; i`Î H M- ;QÆM; Kti
pšM +?Q i? i?Î ç m i`Î HçB çQÈ+X

>„M +kM; F?¬M; i?K i?QÆM;- +?ŠM; [m H`iS+ ;B" M [m€ K`i ?¬BX L m Hm" M p i
p` æQ`ÌM; æB K æB K +kM; M; M; M;Y M? m- M?QM; ç€M? H¬B ç`B +?QM? H` +| [
ç`B i?b +QB M?Q i?m X

L m p`ççB ?€M pçK pÐ FB ;†T æQ`ÌM; æB K æB K Î# M M;Q`B i?b +?Q /M i®+ ç°
?„M- M?QM; i?ÌB ;B M +?B M ç'm H•m /¬M i?b ?„M +kM; +| i? ;B" M? çQÈ+ i?„M;
#d +O M[iY F?¬M; #^M; M K M?•MX

oW `²B +kM; H` /Q ?„M [m€ bÆ w- F?¬M; +?9 w /QÈB +?•M- M?'i i?ÌB M!M; p°B ç
H¬B ç`BX

hQ i? +O æQ`ÌM; æB K æB K Q B T?QM; çSM; i` M H¬B ç`B- M?bM tm®M; p`ççB
?„M K°i +€BX

L;Q`ÌB +?O bU +O H¬B ç`B b® KQ`ÌB # H9+ M`v KÈB + Q ;B¼M; imv M #®,

@ æQ`ÌM; æB K æB K +O æQ`ÌM; ;B i?„M;X

æçB ?€M pçK pÐ +kM; F?¬M; #B i H` ç iY i?m°+ ;B i°+ M`Q- M?QM; +kM; #B i T

@ hB m +¬ MQÆM;- ?ªQ +¬M; T?m5 æçB ;B i +?`m i?m p"v5

>„M M!B tQM; ¬K [mv M +?`Q æQ`ÌM; æB K æB K `²B tQ v M;Q`ÌB `ÌB çBX

a m F?B æQ`ÌM; æB K æB K K M; p Kti ?ÈM ?Î +?çv p - æQ`ÌM; hY h?Q +Q`ÌB M!B,

@ *?9+ KWM; GK+ Km°B M? X

æQ`ÌM; æB K æB K +kM; +| +?9i /QÆM; /QÆM; iU ç„+- çm¬B +kM; b„T p M? H M i
M!B,

@ E€i?U+ i +kM; F?¬M; FûK K`X

L m ç´B HçB H` # i?€M; i`QÈ+- æQ`ÌM; æB K æB K ?Q`M iQ`M F?¬M; TªB H` ç
L?QM; H9+ i`QÈ+- æQ`ÌM; S?QM; +| /šM M`M; çB *?mM; GBM? *®+ ççB M€Q K°i T?
p` ;B i +?|+- b m ç! M;`v M`Q +kM; ç®B +?B m pÈB æQ`ÌM; ;B - HçB i? K M`M; pšM
i'i M?B M KçM? ?ÆM M?B m bQ pÈB # i?€M; i`QÈ+X

oÁM; i?S M?'i- # M; QÌB +O æQÌM; ;B iQ`M i?„M;- ?B M M?B M ç•v H` K°i iBM i
.B T .o E?¬ M;²B i` M F?€M ç`B # M FB +kM; F?¬M; F?ÄB KdK +QÌBX

hQ`M #° ?ÆM i`,K M; QÌB ç m i, i?Q pÁM; K°i- /M b Q ç iY i? K ;B +kM; [m€ M?B
? B KQÆB +€B- K¶B H-M +?d +| #®M KQÆB M; QÌB H M i, i?Q- +?Q M M pÁM; i?
?`M?X

æ M ;BÌ M;¼- i, i?Q pÁM; i?S M?'i KÈB F i i?9+- ;¬M K°i i`,K M; QÌB #` ç`Q i?ªB
M?'i [m çB- K¼B M; QÌB +| ? B + M? ;BÌ ç M;?d M;ÆBX

.M b Q +kM; +| M; QÌB #` i?QÆM; Î pÁM; i?S M?'i- ? B + M? ;BÌ imv F?¬M; çO ç
M?QM; +kM; +| i? ;B9T F?¬B T?K+ çQÊ+ i? HU+ p` iBM? i?¬M- ç SM; T?| pÈB +
> B + M? ;BÌ b m- çÊi ç'm H¬B ç`B i?S ? B /B M ` ç9M; ;BÌX

G¬M M`v- æQÌM; S?QM; p` æQÌM; hm'M +kM; TªB ` ç'mX "m´B b€M;- b m F?B
+?d +ÁM HçB #®M KQÆB i€K M; QÌB- K` i`QM; çÊi i, i?Q i?S ? B- #®M KQÆB i€K
i? K T?•M MY b® HQÊM;X

.M b Q i`QM; #ªM; t T ?çM; +€ M?•M- +?d +| # M; QÌB çSM; ç¬m KÈB +| i?QÎM;- M
ççi çQÊ+ i?„M; HÈB ? v F?¬M; ç m H` ç +®M; ?B M +?Q ;B i°+X

a m F?B #®+ i?,K tQM;- æQÌM; S?QM; M?bM i?Q€M; [m +QM b® i` M i v KbM?-
KQÌB # X

æ®B +?B m pÈB M?[M; M; QÌB F?€+ +O æQÌM; ;B i?b i?'v F?¬M; +| b® M`Q i`MM
+QÌB K°i iB M;- +ªK i?'v p`M F?Q +kM; F?¬M; i H„KX

.M b Q i`QM; #®M KQÆB i€K M; QÌB- +| M,K M; QÌB H` ç iY æQÌM; ;B - M M +| i, H
"¼M ?¼ ç M; +QÌB i?b #¶M; M?B M # M +çM? p M; H M iB M; +?YB #ÈB,
@ J M!- b Q HçB M?Q p"v\

L;?2 •K i? M? M`v `i [m2M i?m°+- æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB [m v ç¬m M?bM HçB
? B M; QÌB çSM; # M ç!- K„i iQ M?bM K„i M?Ä- M„K i v M?bM M? m- ? B
K„i `QM; `QM;X

E?B M?bM i?'v `ä F?m¬M K†i +O ? B M; QÌB- æQÌM; S?QM; #'i;B€+ KWM; `Ð- ? B
;B X GçB M?bM tm®M; +QM b® i` M i v ?¼- æQÌM; S?QM; +`M; KWM; ?ÆM M[- #
H` H¬B ç`B b® i€K5

> v M!B +€+? F?€+- i`QM; ? B M; QÌB #¼M ?¼ i?b M?'i ç`M? b) +| K°i M; QÌB #` HQ
*®i M?K+ iQÆM; i`M- i?O i9+ ç'm ç€ M? m- +?d K°i +?[ói?ªKô b Q +| i? /B M iª ?
> B M; QÌB #¼M ?¼ ç m M?Q ?bM? pÈB #!M; i`QM; +ª ?çM; KK+ i, i?Q i?S M?'i HŠM
M? m- M`Q M; Î HçB ç'm pÈB M? m i`QM; ?çM; KK+ i, i?Q i?S # M`vX

"€Q SM; ç•v K`X h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; p¬+MM; pmB bQÈM;- +?Q +€+ M; QÆB
,M M!B #€M; #´- M; QÌB ç M; H`K- i`ÌB ç M; M?bMX

:½ M K iY i?'T #û i?•K iB M? +?•M i?`M? ç` M?bM ?mvM? ç +O KbM?- b•m b„+ M
@ G½Q M?`- G•K ;B i p`M F?Q F?¬M; i®i- i`QM; ?çM; KK+ i, i?Q i?S M?'i K'i çB
?çM; KK+ i, i?Q i?S ? B HçB K'i i? K K°i M; QÌB- #m´B b€M; HçB K'i i? K K°i M; QÌ
? B M; QÌB +?9M; i ç9M; F?¬M; \

:½ M K iY +ÁM HçB ;"i ç¬mX

:½ M K iY i?'T #û i?Î /`B K°i iB M;- p¶ p B ?mvM? ç KbM?,

@ L;QÆB #Ä [mv M i?B ç'm M?û- ç ççB + i ;†T;Ð +?Q p` + Q i?O +?QX

:½ M K iY + Q ;¬v H„+ ç¬m M;m¬v M;m`vX

:½ M K iY i?'T #û M;?B K K†i K„M;,
 @ GÌB +O çΦB + M|B K¨ +kM; F?¬M; M;?2 b Q\
 æ®B T?QÆM; HB M çQ i v +?d p¨Q KbM?- M|B M;„M ;¼M p¨ ?m M? ?Q M;,
 @ h KΦM?X
 _²B HΦB +?d p ;½ M K iY i?'T #û,
 @ >mvM? v m- ?mvM? #Ä [mv M i?B ç'm5
 :½ M K iY i?'T #û M?'i i?ÌB M?ªv /UM; H M ;B®M; M?Q +QM K Q #` ;BŠK T?ªB çm-
 @ L;QÆB H†T HΦB H-M M[+QB- +| ; M H†T HΦB H-M M[+QB- +| iBM i ç"TM;QA
 M?bM F?¬M;` F?¬M;\\ *S iQÎM; bQ +?B m ÎM?¨ i?„M; i H¨ /U p¨Q #ªM HoM? i?"i
 M;QÆB- M?QÎM; +?Q M;QÆB K¨ i?¬B5
 :½ M K iY + Q ;¬v F?¬M; +?9i M Q M9M;- M?çi M?)Q M|B,
 @ Jšm i?•M i +kM; H¨ Kšm i?•M ?mvM?X
 :½ M K iY i?'T #û iS+ ;B" M ?W K°i iB M;- i?•M ?bM? HQΦM; +?QΦM; M;?B M M;½-
 M[|B K€m- #¶M; M?B M ?„M [m v ç-m KΦM? HΦB- ?mM; iÊM i`WM; K„i M?bM #¼
 t2K M€Q M?B i,
 @ L?bM +€B ;b K¨ M?bM- +?Q iWM; i?'v M°B +?B M¨ \\ aÈK Km°M ;b +€+ M;QÆB
 M[H¨ i T? ? i +€+ M;QÆBX
 .Si HÌB- M K iY i?'T #û HΦB M?bM HΦB ?mvM? ç +O KbM? M|B,
 @ G½Q M?`- çWM; M|B çΦB + ?¬K M v ,M ?B T M;QÆB- çΦB i, i?Q ;B i°+ KQÌB M
 i #„i ç-m im Hmv M iW H9+ M,Kim´B ç +?Ì ç M M;¨v ?¬K M v- #•v ;BÌ ç½ [m ? B H
 i?Q i`QÈ+ /Q i?U+ HU+ +O i F?¬M; çO M M F?¬M; i? i? K ;B - ?¬K M v #^M; K¼
 #ÄX
 @ h +kM; p"v5
 L K iY i?'T #û iS+ ;B" M ç M `mM +ª M;QÌB- +?d M;|M i v p¨Q ?mvM? ç +O ?„M M|
 @ æQÊ+ çQÊ+ çQÊ+- M;QÆB [m ç•v- +?9M; i ;†T M? m i` M H¬B ç¨B p"v- ç çΦB
 i¬M FQM? ?mvM? i`QÎM;5
 >„M pW M|B pW +'i #QÈ+ p T?Q H¬B ç¨B b® i€K- G½Q M?` +O G•K ;B çSM; i?Š
 J°i K¨M pW `²B F?B M F?¬M; Qi M;QÌB +?9 w- #'i ;B€+- #-m F?¬M; F?Q p®M +| +?
 M?¨M; ?ÆM K°i +?9iX
 a m F?B ? B ?mvM? ç G•K ;B çB F?ÄB- æQÌM; S?QM; +kM; çB p T?Q H¬B ç¨B
 imM; M;QÌB M?ªv H M i` M- HŠM; H†M; çSM; ç| çÉB ç®B i?O +O KbM?X
 @ æQÌM; ?mvM? +® H MX
 " M /QÈB ç°i M?B M p M; H M iB M; ?¬ ?¨Q p M; /°BX
 L?bM p T?Q T?€i` •K i? M?- æQÌM; S?QM; HB M M?bM i?'v *?m *?QM? /šM i?2O
 H'M i`QM; ç€K M;QÌB- pW +?2 +?Î +?Q Km°B Km°B +O KbM?- pW F?¬M; M;WM;
 æQÌM; S?QM; KdK +QÌB pÈB ? B M;QÌB- €M? K„i M?bM HQÈi [m *?m hB m æB T-
 p¬ +MM; ?B m F€ M?bM KbM?- i`QM; €M? K„i +O M¨M; ç½ F?¬M; +ÁM bU +?€M ;?
 p¨Q ç| H¨ ç M; +| +€B ;b ç| p¬ +MM; F?| ?B m- b m F?B ;†T T?ªB €M? K„i +O æQÌM
 +® w ?mM; ?,M i`WM; K„i M?bM ?„M- i`¬M; p¬ +MM; M?Ä M?„M iBM? M;?¨+?X
 æQÌM; S?QM; #B i M¨M; ç M; bmv M;?o +€B ;b- ?ŠM H¨ +kM; ;B®M; M?Q M?[M; M
 +?d H¨ h?B M :B B ?ç T?~K M?QM; b Q +| i? M´B i`°B i`QM; ? B +m°+ i, i?Q i`QÈ

h`QM; ç€K M; QÌB- p K†i *?m *?QM? ?QM; T?'M M|B,
@ hB m Km°B- æQÌM; ?mvM? ç M; M?bM +?9M; i Fb X
*?m hB m æB T #om K¬B,
@ >„M ç•m T?ªB M; QÌB KM- i'i M?B M b) i?'v +?9M; i - +| ;b F€ [m€B ç•m- +?ŠM; \
*?m *?QM? #`içik°i ;€Q MQÊ+ HçM? M?QM; +kM; F?¬M; M´B ;B”M- p K†i +QÌB
@ æÊB H•m M?Q p”v- +m®B +MM; +kM; +| i? i?’v çQÊ+ #ªM HoM? i?”i bU +O æQ
?“M H”K b Q ç ç€M? #çB ç®B i?O +O KbM?5
*?m hB m æB T ç M; Km®M +?•K +?¼+ i? K p”B +•m- +ÁM +?Q F`T KÎ KB M; i?b #
iB T pÊB ;B¼M; [m€B ;Î,
@ *?d H”K°i i M h?B M :B B ?çT?~K i?b +ÁM +| i? çB çQÊ+ # Qt \ >„M +| i? FB
[m +?d H” ;†T p”M K v K”i?¬B- i i?’v ?„M b„T #`#çB i`”M p” #`ç”Q i?ªB i`QM; i`
oW M; ?2 HÌB M”v- *?m *?QM? HB M F?¬M; pmB- M|B i? M”Q i?b æQÌM; S?QM;
M; QÌB M|B t’m æQÌM; S?QM; i`QÊ+ K†i KbM? i?b iU M?B M i`QM; HÁM; +ªK i?’v
iB m; B i°+ M?QM; +kM; F?¬M; M?’M çQÊ+ TªM #€+ HçB K°i +•m,
@ æQÌM; ?mvM? `i HÊB ?çB- i?”M? iQ+? ?„M ?B M ç M; H” ?çM; ? B i`QM; #ªM; t
iQ”M M?ì p”Q p”M K v\
L; QÌB # M +çM? +QÌB M?çQ K°i iB M; - ;B¼M; M|B ç-v p +QB i?QÌM; - +?d H M H-
@ æ®B i?M +O iB m iY H-M M”v H” h?B M :B B i`mM; T?~K- +? M?H +? ç M K°i +
çQÊ+\
*?m *?QM? HçB [m v ç-m M?bM H M H¬B ç”B i?b i?’v ç½ +| K°i M; QÌB M?ªv H M H
S?QM; KQÌB i`QÊM; X
@ æQÌM; ?mvM? imv i ç®B +| i? i?”M; X

de9X *?QÆM; edN , *QÊ+ > v E?¬M; \

hmv *?m *?QM? FB M i`b ;B [ H”T i`QÌM; +O KbM?- M?QM; M; [F?Q ç½ F?¬M; +Á
M; v +ª ?„M +kM; #B i- bU +? M?H +? +O K°i çŠM; +’T i?b `ä` i +Ð M”QX
L; QÌB çSM; # M +çM? M¼ [m v ç-m M?bM *?m *?QM?- F?) +QÌB M|B,
@ o` ?mvM? ç”B ç•v- M; QÆB ç½ FB M i`b M?Q p”v- i? +| Km®M +QÊ+ K°i p€M F?-
@ *QÊ+ +€B ;b\
*?m *?QM? bYM; b®iX

@ æQÊ+- "® ;B i` M; ç½ M|B M?Q i? - h K¶ +kM; F?¬M; i? M|B ;b ?ÆM- ?v p¼M
#`i i`„+ i` M H¬B ç`BX

"® h`Q`M; >ªB F?) +Q`B K°i iB M; M|B,

@ E?¬M; +-M M;QÆB [m M i•K- ç iY "® ;B i +?Q /M +? i i` M H¬B ç`B i?b +kM; H

a m F?B ç€M? +? i ç®B i?O +O KbM?- "® GB M *?m i?QM; i?ªtQ v M;Q`B H¢B-
M?bM p T?Q æQ`M; S?QM; Î ç^M; t - €M? K„i bQM; T?QÆM; ;†T M? m

;B[F?¬M; i`mM;- F?¬M; B M?Q`M; BX

L?'i i?`B- #-m F?¬M; F?Q /Q`M; M?Q i`Î M M F?~M i`QÆM; ?ÆMX

æ®B K„i M?bM M? m K°i H9+- æQ`M; S?QM; KÈB i?m €M? K„i H¢B- [m v b M; M;Q
KB M; M|B,

@ L M imv M #® F i [mª`²B TªB F?¬M; \

L;Q`B +?O bU M`v K½B ç M #•v ;B`pšM +ÁM H•M; H•M;- ?B M M?B M +ÁM +?Q
æQ`M; S?QM; M?„+ M?Î HB M W K°i iB M;- + Q ;B¼M; ?¬,

@ G¬B ç`B b® KQ`B # - æQ`M; S?QM; +O æQ`M; ;B i?„M;5

a m F?B F i [mª çQÊ+ imv M #®- /QÈB H¬B ç`B- b„+ K†i i€B M?Êi +O *?m *?QM?
MK +Q`B- \*?m \*?QM? tQ #`M i v iQ çQ iÈB i`QÊ+ K†i M;Q`B pW +€ +QÊ+ pÈB ?
M?bM ?„MX

h M ç iY æ¶ ;B M`v H~K #~K M|B,

@ a Q H¢B i?m / /`M; p`v +?S\ a Q +| i? çQÊ+ \

>„M ç†i F€ p¼M; ``i HÈM p`Q p` ?mvM? ç +O KbM?- M?QM; F?¬M; M;Î F€ p¼M; -
i?Î HB M #` ç€M? i M i`M?- bU ?Ki ?šM; [m€ HÈM F?B M ?„M M?'i i?`B F?¬M; i? i
i?'v i`QÊ+ K„iX

*?m *?QM? F?¬M; +?9i F?€+? F?Q M|B,

@ æWM; M|B M?ªK- K m çQ iB M ç•vX

*?m hB m æB T çSM; # M M|B [m M? +Q +?•K +?¼+,

@ :B M; ?² M`v ``i H` ?B K €+- p¢M bU ç m TªB +~M i?"M- #ÎB pb M;QÆB F?¬M; i?
?B ?BX

h M ç iY æ¶ ;B M`v i?B m +?9i M[ iS+ ;B`M ç M i?´ ?mv i- pW `²B ?„M /MM; M?
?mvM? Km°B *?m *?QM?- M`Q M;Î i`QM; +?ÊT K„i ç½ #` i`ª i`Î p X

æB m +`M; H`K +?Q ?„M T?šM m'i ?ÆM H` ?„M +ÁM #` i?m ? B KQÆB p¢M HQÊM

> B KQÆB p¢M HQÊM; +Æ ç'v5 L;?o iÈB ç•v- i`€B iBK +O i M ç iY æ¶ ;B M?Q `c

L?QM; /€K +QÊ+ i?b /€K +?`m- /M b Q +kM; H` ç iY æ¶ ;B - F?¬M; i? ;BÎ i`Á /•v
+O K°i iB m ;B i°+ F?¬M; +?9i / M? iB M; FB X L?'i H` €M? K„i +O ? B ?mvM? K
p`Q ?„M- Î ç•v +ÁM +| M?B m M;Q`B M?Q p`v- M m [m}i MÉ i?b / M? iB M; +O æ¶

>„M +?"K +?¢T i?Á i v H'v M;•M T?B m ç i`QM; HÁM; ` - i M ç iY æ¶ ;B M`v K m

@ *?d +| #ªv p¢M HQÊM;

*?m *?QM? M;?B K K†i,

@ *?d +| #ªv p¢M HQÊM; K` M;QÆB H¢B /€K +QÊ+ pÈB i ? B KQÆB p¢M HQÊM; Q

G9+ M|B +•m M`v ` - *?m *?QM? H¢B +?šM; +?9i M;?o ç M i` M i v ?„M +kM; +?d +
Q i ?ÆM ç®B T?QÆM; M?B mX

@ æQ +€+ M;QÆB /MM; ç ;€M MÊ M"vX
h M æ¶ ç iY ;B iB + Mm®B K|+ ? B #bM? ç M /QÊ+ i`QM; HÁM; ` X
@ > B #bM? ç M /QÊ+ M"v i` ;B€ KQìB p¢M HQÊM;- b® Qi +ÁM H¢B M;"v b m i`^a i
@ h?¬B çB- M?bM M;QÆB M;? Q M?Q p"v- +ÁM H¢B # p¢M F?¬M; +¬M M[X
*?m hB m æB T çQ i v ;B"i H"v ç M /QÊ+ p" M;•M T?B m- M;|M i v ?Q¢i ç°M; HB
tQM; tm¬B- K†i K"v `¢M; `Ð M?ûi p"Q i9B #® ç2Q # M ?¬M;X
h M ç iY æ¶ ;B F?|+ F?¬M; ` MQÊ+ K„i5 >„M #•v ;Bì- +^ M;QìB b¢+? i`ÆM- +?d
ç2Q # M ?¬M; K" i?¬BX
h?"i tmB t Q5
E?B æQìM; S?QM; iW i` M H¬B ç" B M?^v tm®M;- pW ç9M; H9+ i?'v ? B # M ç M; ;
?B m F€X
L?[M; M;QìB # M +¢M? ç²M; HQ¢i M?bM +?,K +?9 p"Q ?„M- ç m ç M; M? ;B¼M; #
T?~K FB - +?d i`QM; # ?ÆB i?Î ç½ ç€M? K°i h?B M :B B i`mM; T?~K p,M; tm®M; H
æQìM; S?QM; ;"i ç-m pÈB ? B M;QìB- +QB M?Q +?"Q ?ÄBX
L?ì T?9+ +O æQìM; S?QM; K" i?„M; K°i F?Q^M HÈM M?Q p"v- *?m hB m æB T M?
i?'v i?m" M K„i ?ÆM `i M?B m- KB i? M?KK+ i9- ç M M; v +^ MK +QìB #OM
tdM FB +kM; #'i ;B€+ ¬M ?Á ?ÆM F?¬M; Qi- M" M; `°M; HQÊM; i?QîM; +?Q ?„M K
æQìM; S?QM; p°B p½ çB M?bM t2K ibM? ?bM? +?B M ç'm +O M?[M; M;QìB F?€
ç M M|B +?mv M- ?ÆM M[+| K°i b® pB + F?¬M; i? M|M; p°B [m€- æQìM; S?QM;
iQÊM; K¢M? K) i`QM; HÁM; \*?m hB m æB T i`QM; +m°+ ç¢B i, i?Q H¬M M"v- ?B M
+?mv M b m ç| b) M?Q MQÊ+ +?^v i?"M? b¬M;- M m H9+ M"v K" çB i?2Q M|B +?m
b) #` ç®B ç½B H¢M? M?¢iX
æB iÈB i`QÊ+ H¬B ç" B b® # - æQìM; S?QM; M?bM H M i` M H¬B ç" B- ç•v H" +?B
#'i [m€ ibM? ?bM? +m°+ +?B M H¢B F?B M æQìM; S?QM; +^K i?'v M;?B ?Q†+X
æ®B i?O +O GK+ i, `ä`"M; H" K°i h?B M :B B i?QÊM; T?~K- ?ÆM M[+ÁM H" *?m
iY ? B M?" æQìM; *?mM; çKM; M? m i?b H"K ;b +| +?mv M #bM? i?^M
M|B +?mv M- F?B +?B M ç'm imv i ç®B H" F?¬M; +? i F?¬M; M;?dX
hbM? ?bM? M"v +O ? B M;QìB #•v ;Bì- ç M; ç€M? M? m pÈB F?Q i? ?WM; ?U+- +
K½M? im¬M ` "Q ¢i i` M H¬B ç" B- i? M?QM;- M;Q" B /U çQ€M +O K¼B M;QìB-
æQìM; æB K æB K i?2Q Hw T?^B `ÆB p"Q i? ?¢ T?QM;- i?"K +?Q #` i?m K°i +€
H¢B ç M; M„K [mv M +?O ç¢Q +O +?B M ç'm- b„+ K†i *?mM; G" T i€B M?Êi- HmM;
+¬M; FQ+? p¬ +MM; ?mM; K½M? +O æQìM; æB K æB KX
*?mv M ;b i? M"v\ æQìM; S?QM; p®M M;?o `^M;- GK+ i, +| i? çB ç M #•v ;Bì ç½ H
b) #` ç"Q i?^B i`QM; pÁM; i, i?Q M"vX L?QM; #•v ;Bì t2K ` - M" M; pšM +ÁM
+| i? çB i? K K°i #QÊ+ M[5
a m F?B +~M i?" M bmv iQM? F„ H¢B- æQìM; S?QM; #¶M; T?€i ?B M F?Q iS+ +O *?
F?Q +| +?9i ?¶M HQ¢M- ?B M M?B M H" /Q ç M; #` M°B i?QÆM;X " ^M; p"Q #^M Ho
ç®B b) F?¬M; i? ç^ i?QÆM; çQÊ+ *?mM; G" T i`QM; i?ìB ;B M M;„M M?Q p"vX
æB m /mv M?'i +| i? ;B^B i?Q+? +?QM? H" *?mM; G" T ç½ #` i?QÆM; i`QM; +m°+
+ÁM #` i?QÆM; F?¬M; M? - +?Q M M KÈB `ÆB p"Q i? ?¢ T?QM; i`QM; H9+ +?B M

deeX *?QÆM; e3R , oÁM; h?S "

æ•v [m^a i?"i H" iB M M; ?B [m€ `²B +ÁM ;b5 æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB /Î F?|+ /Î +
L m *?mM; G"TF?¬M; #` i?QÆM; - Km®M ç€M? i?„M; æQÌM; æB K æB K i?b K†+ /M
bS+ M?QM; b) i?„M; ? i bS+ / /"M; - i? M?QM; iB M? ?m®M; #•v ;BÌ- bÈK Km°M ;b
aU i?U+ +kM; çQÊ+ t€+ i?U+ M?Q i`QM; /U HB m +O æQÌM; S?QM; X hW F?B #„i
` çQÊ+ T?•M çB K Qm F?mv i M"QX hmv `^M; æQÌM; æB K æB K +?B K çQÊ+ Qm
b Q i?b +kM; H" h?B M :B B i?QÊM; T?~K- i?mv M M€i pKM i?b +kM; +| çBM? #
FQ+? +O æQÌM; æB K æB K ?„M +kM; +?d +ÁM +€+? +® bS+ K" ?| ;B^aBX
L?QM; K" b m K°i i?ÌB ;B M- i?„M; HÊB H" /-M /-M /B +?mv M b M; # M æQÌM; æ
G" T +U+ F€ i€B M?Êi +® ;„M; +?®M; çÐ- K„i i?'v iMv i?ÌB +| i? #` i?m X
GK+ i, +"M; ç€M? +,M; ?,M; - M" M; H" K°i M[M?•M- M[M?•M ç m +| K°i ç†+ çB K ;
iQÆM; ç®B M? /çX L m M?Q ç•v H" ç iY +O M?" F?€+ - M|B F?¬M; +?WM; HK+ i
M; v +^a F?B +| i? ç€M? #çB ç®B T?QÆM; +kM; b) +?Q M; QÌB i +?9i #° K†iX L?Q
ç®B i?O HçB H" *?mM; ;B - M" M; ç•m i? F?€+? F?Q pÈB ?„M +€B ;b M[\ GU+ HQÊ
çQÊ+ M" M; T?€i ?mv iÈB mv HU+ i°i +MM; - *?mM; G" T i?®M; F?´ F?¬M; KÎ KB M
;|T çQÊ+ ç +¬M; FQ+? HçB K°i +?B m +kM; T?^aM; T?'i M?Q FBK +?bK ç€v #B M-
*?Q [m€ i?ÌB ;B M K°i MûM ?QÆM; - æQÌM; æB K æB K ç½ #S+ *?mM; G" T iÈB K°
/`T ?„M ç M; Hm®M; +m®M; HB M ç•K K°i FB K p"Q T?Q # M i`€B ?„MX
*QÆM; F?Q ?° i?•M +O *?mM; G" T ç½ bÈK iB m i€M #ÎB pb +QÆM; F?Q F?¬M; i
FB K M"v i`U+ iB T ç•K ?„M T?mM K€m- K°i Qi K€m iQÆB #„M ` - *?mM; G" T F m i
æB K æB K # v H M i`QÊ+ K†i- ? B +?•M ç€ i?ŠM; p"Q K†i ?„M- i`U+ iB T ç€ ?„M +
GK+ i, pšM F?¬M; i? M; Q M i•K ?ç i?O- æQÌM; S?QM; iB + ?"M K°i i`"M- M m M?Q
+?ûK # v +´ +O ç®B T?QÆM; Hm¬M- +ÁM F?€+? F?Q pÈB ?„M +?mv M ;b M[X
*?mM; G" T ;B½v /K +® ;„M; #Á iW i` M K†i ç'i /"v- #"M i v `mM `~v b„T ;K+ tm®M
æB K pÈB €M? K„i Q€M ?"M ç°+ ç` - M; ?B M `„M; M; ?B M HÊBX
@ æQÌM; ;B æQÌM; æB K æB K i?„M; X
*?O bU H¬B ç" B + Q ;B¼M; imv M #® F i [m^a +?B M ç'm pW tQM; - p K†i GK+ i, pn
tm®M; - K„i i`WM; i?` mv çB iÈB # M +çM? æQÌM; S?QM; - /QÌM; M?Q Km®M F?Q2
@ h?"T h?'i ç - ç +| i?'v F?¬M; - i, pW KÈB ç€M? i?„M; çQÊ+ K°i h?B M :B B i?Q
@ o" M F?Q K" i?¬B- i`"M iB T i?2Q b) F?¬M; +| p" M F?Q i®i ç T çQÊ+ M?Q p"v ç•m
æQÌM; S?QM; „M M; v M|Bi?U+X
L?'i i?ÌB p K†i GK+ i, ?B M H M w F?¬M; pmB,
@ h?"i H" Km®M p^a p"Q KB M; ç - ç F?¬M; #B i`^M; M[M?•M ç m i?Q+? HÌB M|B
æQÌM; S?QM; M?9M p B M|B,
@ h iW #û ç M ;BÌ Qm çB K HÈM M?'i +?QM? H" +U+ F€ i?"M? i?U+X
L?'i i?ÌB HK+ i, ç^aQ +†T K„i i`„M; /½ M|B,
@ "m²M M¬MX
> B M; QÌB pW M|B +?mv M pW çB ç M K°i H¬B ç" B F?€+ +O æQÌM; ;B X
oW KÈB ç M ;-M H¬B ç" B +O æQÌM; hY h?Q- æQÌM; S?QM; M?bM i?'v ?„M F m i?
iW i` M H¬B ç" BX E i [m^a M"v ç½ M^K M; Q" B /U HB m +O æQÌM; S?QM; - æQÌM;
h?B M :B B i?QÊM; T?~K- imv `^M; i?ÌB ;B M i'M +?S+ F?¬M; çQÊ+ # Q H•m M?Q
/MM; HB M? i?ç+? ç im Hmv M- +?Q M M +,M +Æ h?B M :B B i?QÊM; T?~K Qi M?E

+¬M F?¬M; T?ªB çKM; iÈB ç®B i?O [m€ KS+ HÊB ?çB- +?Q /M i?m +kM; F?¬M; i?
+?SX

:BQÆM; K„i M?bM HçB p T?Q H¬B ç¨B- +´ æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB `Ki HçB- ;

æ®B i?O +O æQÌM; hY h?Q F?¬M; T?ªB H¨ B F?€+ K¨ HçB +?QM? H¨ h` M; h9 h9
#çB M? M? M?Q p¨vX

G9+ M¨v h` M; h9 h9 ç M; çSM; i` M H¬B ç¨B- iQ i? Q B ?MM; ?B M M; M;- M; çQ M
K°i pB M KBM? +?•m +?|B K„i- H¨K +?Q M?[M; M; QÌB ÎT?Q /QÈB ç M; t2K F?¬M;
iU iBX

æQÌM; hY h?Q #Á H M i` M iW Kti ç'i- T?OB #KB #†K #€K i` M M; QÌB- M; ~M; ç-m H
p¨ æQÌM; æB K æB K- F?¬M; F?ÄB +QÌB F?´ K°i iB M; - M|B,

@ L[M?•M M¨v [mª i?U+ [m€ HÊB ?çB- p¨M F?Q i i?U+ FûKX

>„M M; ½ +kM; F?¬M; i?K i?QÆM; - +?ŠM; [m Î i`QÈ+ Kti # Q M?B m M; QÌB M?Q p
+?Q # [mv M ? B +QÈ+ # v` F?ÄB H¬B ç¨B- i`QM; ; BÌ T?9i M¨v b„+ i?€B i` M Kti
` çQÈ+ K°i +€B H¶ M¨Q ç K¨ +?mB tm®M; X

*?ŠM; [m i`QM; €M? K„i +O K¼B M; QÌB tmM; [m M? ç m F?¬M; +| w i¨¨Q T?9M; -
"ÎB pb ?¼ +kM; #B i çQÈ+- i`QM; ; BÈB i` ?B M M v Î GBM? Jç+? *?B æ` M¨v- Qi
h` M; h9 h9- #` M¨M; ç€M? #çB KÈB H¨ +?mv M i?QÌM; iB M?X L m M?Q B K¨ +| i?
M¨v- p¨v i?` M?´i ç`M? T?ªB H¨ bB m +´T i?B M i¨B +U+ F€ F?OM; #®X

æQÌM; æB K æB K iB M H M M|B,

@ h K + çWM; #m²M M[- +?Ì GK+ Km°B ;†T Kti M¨M; b) #€Q i?M +?Q ?mvM?5

@ GK+ Km°B Km°B ç½ i?„M; \

æQÌM; hY h?Q M; ?2 •K i? M? +O æQÌM; æB K æB K M|B- F?¬M; F?ÄB FBM? M; ç

o Kti æQÌM; æB K æB K ;Bª pÌ ççK #ç+ M|B,

@ *€B i M iB m iY *?mM; G¨T +O *?mM; ;B FB - iB m Km°B / /¨M; ç€M? #çB ?„M

GÌB M|B M¨v F?B M æQÌM; hY h?Q M?´i i?ÌB +| K°i HQçB FQ+? ç°M; +?ªv MQÈ+
ç M; M|B +?mv M- æQÌM; hm'M p¨ æQÌM; GQM; +kM; ç½ /„i i v M? m çB ç M- i?U+
+?9M; - iU M?B M i?„M; HÊB b) / /¨M; - i?´v p Kti t'm ?´ +O æQÌM; hY h?Q- #¼M
iB M? ?bM?X

h?¬M; bm®i M; ¼M M; m²MX æQÌM; hm'M M?Qm K¨v- M; ?B ?Q†+ M|B,

@ h` M; h9 h9 ?ç i?O HQm iB M? ç®B pÈB ç \ L m M?Q pÈB i?U+ HU+ +O h K ç i?b
çQÈ+ i?ÌB ;B M H•m /¨B ç M M?Q p¨vX

L; ?2 p¨v æQÌM; hY h?Q +kM; bYM; b®i K°i ?²B- bmv iQ K°i H€i `²B KÈB M|B,

@ >B M ;BÌ M; ŠK HçB ?bM? M?Q H¨ +| +?mv M M?Q p¨v- M[M?•M FB imv +?mv M ?
ç€M? p¨Q +?¶ ?B K +O i X L m F?¬M; id Ko M; ŠK HçB i?b ç9M; H¨ F€ [m€B- i pÈ
; b +ª- ?ç i?O HQm iB M? ç®B pÈB i H¨K ;b\

æQÌM; S?QM; ?´T i´T KÎ HÌB M|B,

@ L m ç½ ç€M? tQM; ? i`²B i?b K m i`Î p M; ?d M; ÆB i?¬B- /QÐM; çO iBM? i?¬M
iB T iK+X

@ I?K5

J´v M; QÌB ç m F?¬M; ? M; ?B M; Ì; b ?„M- ç²M; HQçi ;´i ç-mX

*?B M ç'm +O M; "v ç-m iB M ç½ F i i?9+- ?B M ;Bì +?d +ÁM +| ? B KQÆB #®M M M;QìB M "v çΦB ç b® ç m H" h?B M :B B i?QÊM; T?~K- +?d +| b€m M;QìB H" +ªM? +?d +| æQìM; S?QM; H" /mv M?'i +| im pB h?B M :B B ?ç T?~KX

L?[M; M; "v M "v +€+ ibM? ?m®M; +?B M ç'm +kM; iQÆM; ç®B F`+? HB i- i`W +€B i î # M M;Q`B- i?b K†i F?€+ î i` M H-B ç`B +kM; F?¬M; +| Qi iY i?QÆM; - /M b Q ç M +€+ ç iY` i`"M ç m H" iBM? M?m +O +€+ çΦB ;B i°+- #¼M ?¼ #B m i?` +?QM? K" HMB #QÊ+ M;?o H" H"K +?Q ;B i°+ T?ªB ?' i? M- /Q p"v +?Q /M H" T?ªB HB m iY i? K +?B M +kM; F?¬M; çQÊ+ T?ûT iÄ p F?B T M?QÊ+X

h`QM; ç| - K¼B M;QìB ç`K Hm"M M€Q M?B i M?'i pšM H" iBM iS+ æQìM; S?QM; ç€ i`mM; T?~K- ? B M;QìB FB +ªM? ;BÈB F?¬M; + Q- i?ìB ;B M +?B M ç'm +kM; F?¬ /B M +?B M ç'm p` F i [mª HΦB H"K +?Q i'i +ª K¼B M;QìB ç m F?B T bÊ- K°i M;QìB ;B M # F?„+ HB M ç€M? +?Q +QÆM; F?Q ?° i?•M +O ç®B i?O i M M€i- ç€M? ç®B M "v iW i`QÊ+ iÈB M v +?Q iWM; tªv` - i'i +ª €M? K„i M;QìB t2K ç m #` +?'M ç°M;

æQìM; S?QM; p®M ç½ +kM; ç½ #` M;QìB F?€+ +?9 w i?2Q /äB- b m F?B ç€M? K°i M•M; ?„M H M + Q ?ÆMX æ½ +| F?¬M; Qi M;QìB HΦB T?ªB t€+ ç`M? i?U+ HU+ +O ibM? ?m®M; #m´B +?B m K" ?„M +?B M ç'm pÈB h?B M :B B i`mM; T?~K K" M|B- i :B B i`mM; T?~K +ÁM + Q ?ÆM` i M?B m- #^M; F?¬M; +kM; F?¬M; i? +| +€B i`bM K" QÊ+ ç`M? +kM; +?d +| i? /WM; HΦB iΦB ç•v- #îB pb i?ìB ;B M æQìM; S?QM; tm +?Q M;QìB t2K +| i? M?bM` çQÊ+ # Q M?B m K€M? F?|2X

*| M;QìB bmv çQ€M?B M M v M m æQìM; S?QM; çKM; T?ªB K°i + Q i?O h?B M :B b) M?Q i? M`Q\ L;QìB i?b #ªQ`^M; ?„M b) i?„M;- M;QìB i?b +QìB M?çi- M;QìB # HΦB +kM; F?¬M; +ÁM ç®B i?O / „M M?Q i`QÊ+ M[X

L; v +ª +¬M; T?€T ?B M iΦB K" +€+ ç iY æQìM; ;B ç M; im Hmv M ?B M ;Bì +kM; ç +?9 w- K¼B M;QìB ``i Km®M #B i`®i +m°+ H" æQìM; S?QM; im Hmv M HQΦB

+¬M; T?€T ;b- /o M?B M +| i? H`v v m i?„M; KΦM?X \*| i? iQìM; iQÊM; çQÊ+ æΦB #` ç`M? i`QÊ+ H" F?¬M; v M´MX S?ÄM; +?WM; ç M H9+ ç| b) +| ``i M?B m +€+ ;B ?B m +?9i iBM iS+X

"m´B b€M; M; "v i?S ? B #„i ç-m pÁM; +?B M ç'm i?S # X

h`QM; ç| +ÁM HΦB ? B KQÆB #®M M;QìB- T?ªB +?¼M` KQìB b€m M;QìBX > B KQ T?•M` KQìB ? B i´- M;QìB i?„M; çQÊ+ iU M?B M b) çQÊ+ i`M +`T- +ÁM M;QìB #` i ;B"i #®M / M? M;ç+? +ÁM HΦB- çQÆM; M?B M- K†+ F` M;QÆB +?B M ç'm # Q M? +| i? iQM? H" K°i H-M K" i?¬BX

æΦB #d ç M #•v ;Bì +?d +ÁM HΦB ? B KQÆB #®M M;QìB- i`QM; ç| M;QΦB i`W æQìM +ÁM M?[M; M;QìB F?€+ +?d iQ`M H" iBM? M? i`QM; iBM? M?- #¼M ?¼ çΦB #B m K°i çìB +O GBM? Jç+? *?B æ` - +| i? M|B M m M?Q i`QM; pÁM; M`v K" +| M;QìB B çB +?,M; M[ +kM; H"K +?Q ;B i°+ +O ?¼ #` i`M i?'i i?ªK i`¼M;X

"îB pb F?¬M; B +| i? /U HB m çQÊ+ i?"M? iUm +O M?[M; M;QìB i` im´B b m M` ç M i`bM? ç° GBM? :B B ? v F?¬M;X

> B KQÆB #®M M;QìB- K¶B M;QìB î # M i`QM; GBM? Jç+? \*?B æ` ç m +| +?9i / M H" ç®B iQÊM; çQÊ+ +€+ ;B i°+ #²B /QĐM; i`¼M; çB K- i'i +ª M?[M; i`B M;mv M im M;QìB M`v bY /KM; i`QÊ+X *?QM? #îB pb i? K" i?U+ HU+ +O #¼M ?¼ imv i ç®B

"m´B i®B M; "v ?¬K [m - æQìM; hY h?Q K M; iQ`M #° iQ HB m p M?[M; M;QìB M`v iÈB i v #®M M;QìB æQìM; ;B - imv ``M; ?„M ç½ p¬ /mv M iB T iK+ i?B ç'm M?QM *®M; ?B M +?Q ;B i°+ F?¬M; M?'i ç`M? T?ªB H" +?B M ç'm KÈB +| i? H"K çQÊ+X

*-K i`QM; i v M?[M; iQ HB m M`v- æQìM; S?QM; M?bM i?Q€M; [m +kM; F?¬M; F?ª +O æQìM; hY h?Q- imv ``M; M?[M; i`B HB m M`v F?¬M; T?ªB [m€ T?S+ içT M?Q i M?Q p"v K" +| i? FB K çQÊ+ +kM; F?¬M; ? / /`M; ;b- T?Q i` M M;QΦB i`W +ªM?

KQÆB #®M M;QÌB- +ÁM +| M?[M; +¬M; T?€T K" M?[M; M;QÌB M"v imv Hmv M- K°i
i•K +MM; pÈB K°i b® b€i +?B m ç†+ #B i +¬M T?ªB HQm wX

"B i M;QÌB #B i i - i`,K i`"M i`,K i?„M;X \*| i? M|B `^M; +| çQÊ+ M?[M; iQ HB m M"
F?B ;†T T?ªB ç®B i?O b) +?B K çQÊ+ K°i +?9i Qm i? X

> B KQÆB #®M M;QÌB i`QM; H9+ `9i i?,K M;Q¢B i`W æQÌM; æB K æB K F?~M i`QÆ
F?Q M?[M; M;QÌB F?€+ +?d H" iQÆM; ç®B M;QM; i`¼M; K" i?¬B- +QÆM; F?Q i` M
+| M?Q F?¬M;- T?ªM; T?'i M?Q +ªM? +€Q M;QÌB F?€+ +?QM? KbM? F?¬M; / +?¼

"®M M;QÌB æQÌM; ;B çQÊ+ t T ?¢M; +m®B +MM;- ç M F?B #®+ i?,K pW tQM;- M
K„iX

Í i`QM; ? B KQÆB #®M M;QÌB i?b æQÌM; ;B +| i"M #®M M;QÌB- id H M"v i?U+ b
"- h` M; ` - +€+ ç iY +O ;B i°+ F?€+ F?¬M; +| M?B m M;QÌB i? K ;B pÁM; i?S

æ®B H"TK" M|B- i, H p +?¢K +MM; M? m iU M?B M +kM; HÈM ?ÆM `i M?B mX
K" H9+ M"v ç•v /QÌM; M?Q HQ H„M; +O K¼B M;QÌB ç½ i`Î i?"M? ?B M i?U+X

.½v b® +O æQÌM; æB K æB K p" æQÌM; GQM; ç m ;B®M; M? m- ç m ÎH¬B ç" B b®

> B M;QÌB K„i iQ K„i M?Ä M?bM M? m K°i H9+- æQÌM; GQM; M|B,

@ GK+ Km°B- Km°B +?`m i?m çB M?û- Km°B F?¬M; T?ªB H" ç®B i?O +O i X

æQÌM; æB K æB K M?'i i?ÌB p M? K¬B H M- M?[M; HÌB M"v imv `^M; H" bU i?U+ M
p"v +kM; H" [m€ çª FQ+? M;QÌB F?€+X *?ŠM; [m M m bmv M;?o +?Q ;B i°+ i?b æ
;"i ç-mX L" M; +| i? HU +?¼M ç€M? K°i i`"M +MM; æQÌM; GQM;- +?ŠM; [m F?¬M
iB m ? Q i? HU+ p" +QÆM; F?Q +O æQÌM; GQM; ` - H"K KbM? p" æQÌM; GQM; ç

@ GK+ Km°B +S i¢K M;?d çB- +?mv M F iB T +S ;B Q +?Q +?9M; i X

æQÌM; hm'M M OB K°i +•m- imv `^M; æQÌM; æB K æB K +?`m i?m i`U+ iB T M?Q
i` M? çQ¢i / M? M;¢+? +O #®M M;QÌB- F?ª M,M; +| i? p"Q çQÊ+ pÁM; i`QM; +kM

@ æ¢B + - L?` + - h?"T h?'i ç +€+ M;QÌB +® H MX

æQÌM; æB K æB K MQÊ+ K„i HQM; i`ÁM; #m²M `¬m M|BX

æQÌM; hY h?Q F?) +QÌB K°i # M M|B,

@ æWM; F?|+- M;Q M M"Q- ç i K + K M; Km°B çB t2K M€Q M?B i

@ B Km®M ?mvM? /šM çBX

æQÌM; æB K æB K M?`M F?¬M; çQÊ+ M;WM; F?|+ KdK +QÌB- i•K ibM? K'i K€i +n
[m v ç-m H¢B M|B pÈB æQÌM; S?QM; p" æQÌM; hm'M,

@ J¼B M;QÌB M? M? çB i?¬BX

dedX *?QÆM; e3k , a) hbK L;QÆB *€ *QÊ+ G¢B

> B M;QÌB ;"i ç-m- ç m T?•M #B i çB ç M H¬B ç" B +O K¶B M;QÌB- b® M;šm M?B
H¬B ç" B i?S KQÌB- pW ç M # M +¢M? H¬B ç" B ç½ i?'v ç®M; M KiY i`ÁM; K„i M?Q
p"Q T?Q i` M H¬B ç" B- b„+ /K+ i`QM; €M? K†i H° ?ŠM ` M;Q" B- i?"K +?d F?¬M; Q
M;WM; Mm®i MQÊ+ #¼i WM; U+- iQ" M #° ç m +| /€M; /'T +O K°i ç€K b„+H M;X

æSM; # M +¢M? K'v M;QÌB M"v K°i i?ÌB ;B M- æQÌM; S?QM; M;?2 çQÊ+ K°i M KiY
M? ;B¼M; M|B pÈB K°i i?B m MB M M?Ä im´B çSM; # M +¢M? KbM?,

@ æ•v H" K°i M[M?•M F?¬M; +| HB K bd i?m°+ HQ¢B +?²M; i?B M ?¢- M" M; +?QM
K M; H¢B i B ?¼ +?Q M K ;BÈB- çWM; i?'v /€M; p|+ M" M; tBM? ç T +MM; #° M;U+
çÄ K¼M; FB XX P X

L K iY M"v pW M!B- K°i # M i`ÁM; K„i ;„i ; Q M?bM +?ÁM; +?¼+ p T?Q i` M H-B
 K M; t M? KQÊi- iU M?Q €+ H M; ç M; FB K ,M î i`QM; pMM; +U+ imv iX h?B m
 K¢M? K) ;"i ç-m- b„+ K†i YM; ?²M;- ? B K„i +kM; M?bM H M H-B ç" B K°i +€+? K H
 L?bM t2K ç€K ç-M; M K iY M"v H°` p [mšM #€+? M?Q p"v\ L?[M; M K iY F?€+ ç
 ?"M F?-M; i? t-M; H M çQÊ+ H-B ç" B K°i M; KK Mm®i Hm-M M[M?•M i` M FB p"Q
 iB T M?[M; iB M; +?YB #ÊB +O K°i Qi M[iY ; -M ç! F?-M; M; WM; i`mv M p"Q i`QM
 @ >² Hv- F?-M; #B i t'm ?'5 h?"i H" H"K K'i K†i M[M?B +?9M; i X
 @ *€+ p` + Q i?O ?½v iÊB ç ç€M? M" M; i?"M? ç-m ?2Q çBX
 æQÌM; S?QM; M; ?2 çQÊ+ M; ?B ?Q†+ K°i H9+- b m H¢B ;BQÆM; K„i H M i` M H-B
 H†M; çSM; î MÆB ç!- imv`^M; ,M K†+ +?dM? i F?-M; +! ç` T?QÆM; M"Q #¢B H°`
 +O M" M; ç½ i`mv M F?„T GBM? J¢+? \*?B æ` X í i`QM; ? B çÊi id i?Q H-M i`QÊ+
 h9 h9 +! M?B m M; QÌB M? 'i i?b +kM; +?d +! H-B ç" B +O M" M; H" p•v iK p- b® M; Q
 .M b Q F?-M; Qi M; QÌB ç m +?d M; ?2 i?'v / M? +O *?mM; G° K" F?-M; i?'v i?•M ?
 HB + K„i M; „K M?bM- M K M?•M ç½ +QB i`¼M; HB + K„i M?bM H-M ç-m iB M M? 'i
 M?bM`²B H¢B +ÁM Km®M H²B` i? K +QM K„i i?S # X _'i M?B m M K M?•M pšM
 # M +¢M? H-B ç" BX
 æ®B i?O +O KbM? H-M M"v H" M" M; b Q\ æQÌM; S?QM; pW F?' M½Q pW ?¢M?
 L m M?Q H" *?mM; G° K" M!B- i?b +?QM? KbM? +! i? ?¢i?O / /"M; K" i?„M; - i? M
 i`QÊ+ K„i *?m hB m æB T i¢Q ?bM? iQÊM; po ç¢B +QB M?Q ç' # X
 *?QM? KbM? +MM; pÊB *?mM; G° ç½ +! ;B Q HQm [m H¢B- ?B M M?B M F?-M; i?
 çQÊ+X
 *?mM; G° i`B M F? B i?•M T?€T HMB H¢B i` M H-B ç" B- pW [m v ç-m H¢B M" M; T
 +QÌB pÊB KbM?X
 oW i?'v`ä F?m-M K†i +O æQÌM; S?QM; - M; mv M #ªM p K†i *?mM; G° ç M; tBM
 p +U+ F€i S+ ;B"MX .€M; /'T i? v ç' B M"v F?B M +?Q +ª ç€K ç" M -M; î T?Q /QÊB
 i?î F?-M; M; WM; M; ?dX
 *?mM; G° +ªK i?'v ç„M; M; „i i`QM; KB M; - M" M; i` ,K M; "M H-M F?-M; M; ?o iÊB ç
 H¢B H" æQÌM; S?QM; - K°i iB m M K M?•M K" M" M; pW #'i ç„+ /o H¢B pW [m' M [n
 h`QM; pÁM; id i?Q ç-m iB M- M m M?Q F?-M; TªB M K M?•M M"v +QÊT +O +?QM
 +?d +! i? ç¢i i?"M? iQ +? M?Q p"vX L?Ê iÊB çB m M"v i`QM; HÁM; *?mM; G° H¢B
 L?QM; K" M? €+? i?b M? €+?- *?mM; G° T?€i ?B M +?QM? KbM? +?Q ç M i" M #•v
 ç®B T?QÆM; X L m ç' B H¢B H" M; QÌB F?€+ +?B K çQ¢i +?B M HÊB T?~K +O KbM
 +? i F?-M; M; ÊiX L?QM; K" M; "v ç! #` æQÌM; S?QM; çQ¢i çQÊ+ - *?mM; G° +kM; F
 HQ¢B i•K iQ F€ [m€B M"v H" K M" M; K¶B F?B M?Ê ç M H¢B t Q ç°M; p¢M T?-MX
 hQ" M #° M K M?•M +O GBM? J¢+? *?B æ` KbM? ç m +! i? iMv w K` ?Q†+ - M?QM
 F?€+ i`QÊ+ K†i K°i iB m M K M?•M H¢B F?-M; i? H"K + "M i`QÊ+ K†iX
 L; QÊ+ H¢B i?ÌB ;B M ?„M K¶B H-M tm' i ?B M +?QM? KbM? ç m Km®M #B m ?B M
 iB m i?Q F?m +€+X
 *kM; #îB pb ?„M K" T?QM; +€+? ,M K†+ #¢Q H° i`QÊ+ ç•v ç½ +?mv M #B M i?"M? #
 +! i? K iQM? i? M i?MM; X
 GšM; H†M; çSM; M?bM æQÌM; S?QM; - *?mM; G° ?"M F?-M; i? çSM; /"v- M?`M F
 H M K°i +?9iX
 LK +QÌB M"v- ;B®M; M?Q H" i?¢+? T?€ FBM? i?B M- #-m F?-M; F?Q ç M; F?~M i`
 iB m i M i?"M? K•v F?¡BX

h?"K +?Q +?O bU H¬B ç" B +kM; M;•v /¢B ` X
 B ç½ i?'v [m MK +QÌB i? M i?MM; M?Q p"v +O *?mM; G° G°\ E?¬M; B +| i? i?'v
 L K M?•M K" +| i?'v M" M; +QÌB +?ŠM; [m +kM; +?d H" MK +QÌB T?| M; ç½ M; [mv M
 Í /QÈB H¬B ç" B- *?m hB m æB T; BÆ M; | M i v M; ¼+ H M pûQ i?" i K¢M? p"Q H¶ i B
 @ *ÁM M?bM M[- +?Q ?mvM? M?bM M"v5 Jm°B Km°B ?mvM? H) M"Q F?¬M; T?ªB
 *?m *?QM? ,M pûQ i B ç m M?S+- +m®B +MM; +kM; T?K+ ?²B iBM? i?¬M H¢B tBM
 hB m æB T KÈB #Ä #°M i v M?Ä #û +O KbM? ` - ?W H¢M? K°i iB M; *?m *?QM? M
 @ hB m Km°B- Km°B ?B m H-K i `²B- i ç•m ? +| M?bM +€B M[M?•M FB - i H" i
 M m M?Q ?„M #` v m M[M"v K ?Q†+ i?b T?ªB H"K i? M"Q ç•v\
 *?m hB m æB T #om K¬B M|B,
 @ a„+ H M; F i ?ÊT pÈB v m M[- pW i?"M? K°i ç¬B i`ÌB bBM?- ?mvM? HQ H„M; +€
 J²K i?b M|B p"v M?QM; *?m hB m æB T pšM M?`M F?¬M; çQÊ+ M; | [m i?¬M b„+ +
 @ u m M[- v m M[KQÌB T?¬M5 *?mM; G° *?mM; ;B i?U+ H" / M? #'i ?Q i`mv M- K
 i¢B ç•v Hm¬MX
 J°i ç iY æ¶ ;B çSM; # M +¢M? *?m *?QM? +ÁM ç M; +ªK F?€B- HÌB +ÁM ç M; / M
 M? +„i çSiX
 Jm°B Km°B +O +?QM? KbM? +ÁM ç M; Î # M +¢M?- ?„M ç•m i? ?² M; ¬M HQ¢M M;
 @ æ¶ ?mvM? ç M ç•v H9+ M"Q\
 *?m *?QM? [m v b M; ?ÄB- i`QÈ+ ç•v ç½ +MM; ç€M? +m°+ K°i H¬M pÈB ?„M- ? B
 #B iX
 •M? K„i +O p` ç iY æ¶ ;B FB pšM M?bM +?^K +?^K p"Q *?mM; G°- F?¬M; ? /ÌB
 M|B,
 @ h pW KÈB ç M- i Km®M i bK ?mvM? ç€M? +m°+ iB T- ç i?m ?²B p®M i`Î p X
 @ *ÁM ç´ iB T\
 *?m *?QM? M?`M F?¬M; çQÊ+ MÎ MK +QÌBX
 @ æ¶ ?mvM?- H¬M i`QÈ+ i?m ç½ #` pûi b¢+? b)- ?B M; BÌ H'v +€B ;b H"K iB M ç†
 @ h? M"Q\
 o` ç iY æ¶ ;B [m v ç¬m b M; ,
 @ aÊ i i?m F?¬M; i? ;QÊM; /"v M´B b Q\ > v H" ?mvM? ç i?„M; i?S ç! K" ç½ Km
 F?¬M; +ÁM M; •M T?B m ? v ç M /QÊ+ M[M?QM; +ÁM +| #°B FB K M"v5
 oW M|B ?„M pW `9i #°B FB K Î # M ?¬M; ` ,
 @ EB K M"v i M H" G¢+ ok- H" K°i +QÆM; #BM?5 hmv `^M; çŠM; +'T F?¬M; + Q M
 i?"M? iUm iÈB M v Hm¬M H"K #¢M pÈB i - +?Q iÈB i" M #•v ;BÌ ç½ çQÊ+ KQÌB M, K
 FB K M"v i mv i ç®B F?¬M; i?'T ?ÆM ? B KQÆB p¢MX h ç€M? +QÊ+ i? M? FB K M
 *?m *?QM? F?¬M; F?ÄB M; ? M HÌB,
 @ L"vX
 >„M +kM; F?¬M; T?ªB bÊ i?m - /M b Q çB +?, M; M[i?b +kM; H„K +kM; +?d H" ?Á
 i€iX *?ŠM; [m € ?„M +?d +| +?9i HQ H„M; `^M; p¢M M?'i M m æQÌM; S?QM; H¢B i?,
 KbM? +kM; +¬K Hm¬M i?b F?¬M; #B i M M H"K +€B ;b M[X

*?m ;B /M b Q +kM; +?d H" K°i iB m ;B i°+- +,M #^aM F?¬M; i? bQ b€M? pÈB æ¶
 H" h?B M :B B i`mM; T?~K- ç„+ i°B pÈB ?„M F?¬M; +| +?¶ ;b i®iX
 @ u M i•K- i ç½ ç€M? +m°+ i?b M m #` i?m imv i ç®B b) F?¬M; ibK M; QÆB ;•v T?
 o` ç iY æ¶ ;B /QÌM; M?Q #B i i•K iQ \*?m \*?QM? - p°B p`M; M|BX
 *?m *?QM? `ÆB p`Q çQÌM; +MM; +?d +| i? M?bM *?m hB m æB T- *?m hB m æB
 *?m hB m æB T +MM; *?m *?QM? ç m H" M; QÌB +| i•K +Æ- imv `^M; i?„M; M; QÌB F
 T?QÆM; K" i?m F?¬M; /"v M´B K" M|B i?b +kM; ?ÆB i?€B [m€X
 L m ç iY æ¶ ;B M"v K" ç½ M|B ç M M?Q i? M"v- ?mvM? ç ? B M; QÌB KbM? K" F?
 +?¼+ ;B" M ç®B T?QÆM; X
 * M? #¢+ M"v F?¬M; i? HMB #QÊ+ çQÊ+ M[- +?d +| i? iB TiK+ FB M i`bX
 o K†i *?m *?QM? +QÌB F?´- ;"i ç-m M|B,
 @ L m ç½ M?Q p"v- *?m *?QM? i ç´ QÊ+ pÈB æ¶ ?mvM? H" çQÊ+- F?¬M; #B i H" H
 @ *ÁM T?^aB M|B- i`i M?B M H" \*?mM; G° `²B5 hmv `^M; p` æQÌM; ?mvM? FB i?O
 K" +m®B +MM; +kM; F?¬M; i? +?B M i?„M; çQÊ+ h?B M :B B i?QÊM; T?~K- M m
 çQÊ+ *?mM; G° i?b i? M? FB K M"v i i?m +kM; F?¬M; çB m ;b ç M|B M[X
 o` ç iY æ¶ ;B M"v p°B p½ KÎ KB M; M|B- /QÌM; M?Q `i bÊ *?m *?QM? ç´B wX
 @ o"v i?b i +€ +?Q æQÌM; ?mvM? i?„M; X
 *?m *?QM? ;"i ç-m M|BX
 oW K|B M|B tQM; - ? B M; QÌB +?Êi M; ?2 i?`v æQÌM; S?QM; KÎ KB M; i` M H¬B ç`E
 @ *?mM; +¬ MQÆM; - +?9M; i +S M?Q i? M"v +kM; F?¬M; T?^aB H" #B M T?€T i®
 pÈB M? m K°i ?²B t2K b Q\
 *?mM; G° ? B i v tQ tQ K°i H9+- i?•M i? K K K¢B F?) `mM H M- M? M?`M; M|B,
 @ E?¬M; ç€M? M[- M¬ ;B +?`m i?m H" çQÊ+ `²BX
 L|B tQM; HB M HB + K„i M?bM æQÌM; S?QM; - p°B p`M; ?¢ tm®M; H¬B ç`BX
 J°i K`M M"v bQ pÈB iBM iS+ æQÌM; S?QM; ç€M? #¢B h?B M :B B i`mM; T?~K pÈB
 +?Q M; QÌB i F?B T bÊ F?¬M; M; ÊiX
 h" M +?B M 'v imv `^M; ç iY æ¶ ;B #` i?m M?QM; /M b Q æQÌM; S?QM; +kM; ç½
 L?QM; K" ?B M i¢B #•v ;BÌ H¢B T?€i bBM? K°i K`M M?Q i? M"v\ *?mM; G° H" M; Q
 *?mM; ;B - i?U+ HU+ ç½ ç M çQÊ+ h?B M :B B i?QÊM; T?~K- i`QÊ+ K†i K°i h?B
 F? B +?B M ç½ +?O ç°M; M?"M i?m \
 ob p"v K°i K`M pW `²B H`K K¼B M; QÌB +,M #^aM F?¬M; i? iB Ti?m çQÊ+- M?'i i?
 H¢B- iB M; FBK `ÆB tm®M; ç'i +kM; +| i? M; ?2 i?`vX
 L; QÌB F?€+ F?¬M; ? #B i æQÌM; S?QM; HÊB ?¢B M?Q i? M`Q M?QM; *?mM; G° ç
 H¬M +?B M ç'm ç m #` i?m - +?B M ç'm i?ŠM; i?„M ç m F?¬M; +| HU+ ?Q`M i?O-
 ?„M i?b +ÁM H½M; T?Q i? HU+ p` +QÆM; F?Q H`K ;b\
 *ÁM F?¬M; #^M; #^aQ HQm i?U+ HU+ ç i` M? çQ¢i / M? M; ¢+? #®M M; QÌB +ÁM H¢
 æSM; îi` M H¬B ç`B- æQÌM; S?QM; +kM; bYM; b®i i`QM; +?®+ H€i- F?¬M; F?ÄB
 ?„M #B i F?B *?mM; G° #B i KbM? H" ç®B i?O b) F?¬M; +| F?^a M, M; ;B`M? i?„M; H
 *?mM; G° /o M?B M H¢B +?O ç°M; M?"M i?m M?Q p"vX
 æB m M"v H`K +?Q ?„M +| K°i HQ¢B +^aK ;B€+ p¬ HU+X

@ hB m iY æQ`M;;B FB /o M?B M +kM;/MM; K` +¬M;5 oW `²B +?„+ +?„M H¨ ?„M
`²B KÈB ç v m M[F?¬M; +?B M K¨ +?çvX

h`QM; ç€K M;Q`B +| K°i M;Q`B ?¬ iQ H M K°i iB M;- bmv çQ€M M¨v `’i M? M? ç m
+O F?¬M; Qi M;Q`B- /M b Q M;QçB i`W +€+? ;BªB i?Q+? M¨v K¼B M;Q`B

Í /QÈB H-B ç-B- *?m *?QM? p" *?m hB m æB T ç½ /MM; p^aB ç2M +?2 K†i HçBX u
 ç-M; M?Q p"v K" ?¼ pšM #` p` ç iY æ¶;B FB ibK çQÉ+X
 J°i ç K F?-M; ;†T K†i- i?-M b„+ +O p` ç iY æ¶;B M"v iB m iKv çB `i M?B mX _
 çÄ #WM;X :B[H'v +€M? i v +O *?m *?QM? F?-M; i? M|B,
 @ æ' HçB pÈB M;QÆB K°i H-M M[X
 oW M|B pW M?ûi K°i [mv M b€+? KÄM; p"Q i`QM; HÁM; *?m *?QM?X
 *?m *?QM? #'i ç„+ /o +?`m +? i- ? B ?mvM? Km°B #¼M ?¼ ç½ ~M /'m M?Q p"v- +?
 ;B FB ibK i?'v KbM?- i?"i F?-M; M;ì H" HçB #` T?€i ?B MX
 @ >mvM? ?" i'i T?ªB i? - i°B ibM? ;b ç•m\
 *?m *?QM? #` #çB H° ?"M? imM; +kM; F?-M; ~M i" M; M[- t®+ KB M; p^aB ç2M +?2
 m b-mX
 @ "Èi b"K M;¬M çB- i Km®M K M; M?[M; i?S ç| i`î p
 æ iY æ¶;B /QìM; M?Q `i bÊ \*?m \*?QM? +?çv i`®M K'i- +?,K +?9 ;B[H'v ?„MX
 *?m *?QM? i?î /"B- H'v i?S K" ç iY æ¶;B M?ûi p"Q i`QM; HÁM; H'v ` - pW KÈB M
 ç~v i`ª HçB ç iY æ¶;B - i?'i i? M? M|B,
 @ æ¶ ?mvM?- ç•v H"
 @ >WX
 æ iY æ¶;B +ªM? ;B€+ M?bM tmM; [m M?- ;?û # M +çM? H¶ i B *?m *?QM? M|B,
 @ æ•v H" #Q K"i #'i i`mv M +O æ¶;B +?9M; i - +?d +| ç iY /ÁM; +?QM? +O æ¶
 +¬M; T?€T M"v- +?Ê +| ç H° ` #^M; F?-M; i pÈB M;QÆB ç m +| T?B M T?S+
 h`QM; M?€v K„i- \*?m \*?QM? +ªK i?'v M|M; #ÄM; i`QM; HÁM;- p K†i +¬m tBM M|B
 @ æ¶ ?mvM?- ?mvM? F?-M; i? ?½K ?çB i #'i M;?o X
 @ oB + M"v i`ìB #B i ç'i #B i- M;QÆB #B i i #B i- L;QÆB F?-M; M|B ` i +kM; i
 M[?bM? M?Q *?m ;B +€+ M;QÆB iW tQ ç M M v +?d +| K°i +¬M; T?€T h?B M :B
 M"Q M;QÆB HçB F?-M; ç°M; i•K\
 G"K b Q K" F?-M; ç°M; i•KX hçB b Q HçB F?-M; ç°M; i•K\ *?m ;B H'v i?QÆM; M;
 M?B m M,K [m #m¬M #€M çQÉ+ F?-M; Q i iB M HìB- imv`^M; +| i? Km çQÉ+ K°i C
 T?€T im Hmv M + Q +'T p" pã çB M i?b HçB F?-M; i? Km çQÉ+X *¬M; T?€T im H
 i°+ ç m H" +,M #ªM +U+ F€ i`¼M; v mX G"K b Q +| F?ª M,M; #€M` M;Q"B\
 "ªM +¬M; T?€T im Hmv M M"v ç®B pÈB *?m ;B K" M|B +| HU+ ?'T /šM i`Q KçM;- ç
 i'i +ª M?[M; HQ H„M; Km®M ç€M? +QÉ+ +MM; pÈB ç iY æ¶;B X
 *?šM; [m K¶B ç iY i`QM; K°i ;B i°+ ç m #` v m +¬m M;?B K M;†i- F?-M; çQÉ+
 +¬M; T?€T ;B i°+ i`mv M` M;Q" B- M m M?Q K°i M;"v #` T?€i ?B M i?b imv i ç®B
 hQÆM; iU M m ç iY æ¶;B H"K M?Q p"v M m H" #` æ¶;B #B i çQÉ+ i?b F?-M; +
 *?m ;B +kM; F?-M; K v i?2Q ?„M
 æ•v +?QM? H" K°i ?²B ç€M? #ç+- ç +?Q iQM? K M? +?QM? KbM? p" ?QM; pQM; ;B
 #bM? M p¬b U iU M?B M H" i®i ç T +ÁM M m bU pB + ç½ #çB H° i?b ?"m [mª i?U+
 aU ibM? HçB tªv ` M?Q p"v- pb b Q KbM? HçB çB i` m +?¼+ K°i i M K +| #ç+ F?
 K¶B K°i H-M ç iY æ¶;B ç†i iB M +QÉ+ HçB H" K°i H-M M;Q M- ? B H-M ç-m imv
 b Q +kM; +?d H" p"i M;QçB i?•M- M?QM; K" H-M M"v ç iY æ¶;B HçB K M; +ª #Q I
 H"K iB M ç†i +QÉ+X
 *?m *?QM? b®i `m°i F?-M; #B i T?ªB i? M"QX aÈK #B i M?Q i? M"v ?„M b Q /€K
 +?„M H" T?ªB +?çv i?"i t X

h? M?QM; K" M?bM H¢B iQ i? +O ?„M i?b i?b t2K` F?¬M; i?„M; K°i ?²B i?b ?„M
 *¬M; T?€T æ¶ ;B - *?m *?QM? t€+ i?U+ Km®M- i? M?QM; i?S M"v +?QM? H" K°i
 h?„M; i?b i'i M?B M H" i®i- +?ŠM; [m +?Q /M H'v çQÊ+ +¬M; T?€T- M; QìB *?m ;B
 i?"M? +¬M; H9+ +kM; F?¬M; /€K` m` Q F?„T MÆB- #^M; F?¬M; K°i M; "v #` æ¶ ;B
 i`mv +Sm K¢M? K)- i?¬B i?b i?m +kM; çQÊ+ /M b Q i`QÊ+ +kM; i?„M; M?B m`²B
 *?m *?QM? +® ibM? F?¬M; Km®M ç´- i? M?QM; M?bM i?¬M b„+ ç iY æ¶ ;B - #B
 F?¬M; çQÊ+X
 L; QìB M"v ?B M i¢B +| +?9i çB M- M m F?¬M; H"K iQ¢B M; mv M i•K M; mv M +O ?
 ` +?mv M ; bX *MM; H„K i?b H9+ i?„M; F?¬M; im Hmv M M"v +¬M; T?€T M"v H" çQ
 ;"i ç-m ç€T,
 @ æQÊ+- æ¶ ?mvM? M m ç½ MìB M?Q i? - *?m *?QM? i HB m KbM? #²B iB T5 æ¶
 M?[M; i?S i?m i`"M H-M i`QÊ+ b Q\
 @ h'i M?B MX
 æ iY æ¶ ;B i?'v *?m *?QM? ç€T SM; `²B- #B m ibM? Mûi K†i +kM; #m¬M; HÄM; - i
 i v ?„M`X
 *?m *?QM? [m v ç-m M?bM K°i +?9i æQìM; S?QM; i` M ç" B- F?¬M; #B i p b b Q- ?
 K°i HQ¢B iQM M?B K KM [m€M; - ?„M F?ŠM; ç`M? +| i? i?„M; i`"M +?B M H¬B ç" B
 H" K°i æ` :B B- M?½M HU+ +kM; F?¬M; + Q KBM?- +kM; F?¬M; #B i KQìB b€m M
 M?B m HÊB ?¢B- i? M?QM; HQ¢B iQM M?B K M"v H" p¬ +, M +SX
 sm'i T?€i iW ?ªQ w- *?m *?QM? M?„+ M?î MìB,
 @ æ¶ ?mvM? ?mvM? +| Km®M i? v ç´B ç†i +QÊ+ ? v F?¬M; \
 @ h¢B b Q T?ªB ç´B\
 æ iY æ¶ ;B M; ?B ?Q†+ MìBX
 @ L; QÆB ç´ æQìM; ?mvM? i?„M; - i +€ H" ?„M i?m 5
 *?m *?QM? MìB M?[M; HìB M"v i?m¬M i9v H" p b bmv M; ?o +?Q ç®B T?QÆM; - +, M
 Q+? F, M"Q- p"v K" MìB M; ?2 tQM; ç iY æ¶ ;B +QìB M?çi M?bM *?m *?QM? MìB,
 @ a Q p"v\ L; QÆB +kM; Km®M +¬M; T?€T +O æ¶ ;B \
 *?m *?QM? Q M m´M; ;¬M +? i- i`QM; +ÆM iS+ ;B" M +kM; F?¬M; i? K MìB HìB p¬
 @ o"v æ¶ ?mvM? M; QÆB +S` i v- *?m *?QM? i çìM iB T H" çQÊ+X
 æ iY æ¶ ;B M?Qm K"v K°i +€B MìB,
 @ > v +?Q ? B H¬M ç´- M; QÆB ç m ç´ ?„M i?„M; - i +€ H" ?„M i?m 5 J Mì- H½Q iY
 :B B ?¢ T?~K H¢B F?¬M; +| M; QìB M"Q +| i? ç€M? #¢B ?„M- ?„M çB ç M #•v ;Bì +
 .•M +ì #¢+ +m²M; M?B i ç m +| HQ¢B iQM? +€+? ;B®M; M? m- K°i F?B i?m MìM; i
 +?^K p"Q T?QÆM; ?QÈM; KbM? M?"M i?S+ +?m~M- iQ" M H" MìB KÁX GQ¢B /•M -
 i?m ç M i€M; ;B #¢B bªM- M?" i M +Y M€i- +m®B +MM; HQm H¢+ ç-m çQìM; - Hr
 > B M; QìB ç`M? ` ç´ QÊ+- +QM K„i F?¬M; M?€v K„i M?bM +?^K +?^K i` M H¬B ç" B
 JQìB b€m M; QìB i? K ;B H¬B ç" B +?B M- ?B M i¢B +?d +| i€K M; QìB i` M H¬B ç" B

 deNX *?QÆM; e39 , L; ¢B Zm€ h G¢B h?„M;
 h` M H¬B ç" B F?€+ ? B p` ç iY i? K +?B M ç½ iQ" M #° H M ç" B- ç m ç M; +?B M ç
 K°i +?B m ç m M?Q H'v K M? M? m- i'i +ª +€+ H¬B ç" B ç m ?WM; ?U+ F?Q i? H"
 K„iX

*?d /mv M?i æQÌM; S?QM; çSM; i` M H¬B ç`B F?¬M; ? +| ç°M; ioM?- ?„M ç½ çS
+?ûM i` M?Ä- i?2Q ç¢Q Hw K` M|B i?b ç®B i?O +O +?QM? KbM? T?ªB çB H M`²B
;Bì M; QìB M¼ +kM; F?¬M; iÈBX

oW `9i i?, K i?ìB ;B M t€+ i?U+ H` KQìB b€m M; QìB- K°i M; QìB +kM; F?¬M; i?B m
F?¬M; ç M\

æ®B i?O F?¬M; iÈB- æQÌM; S?QM; pšM +S çSM; iB m /B m î i` M H¬B ç`B- +?O bU
t'm ?'- çB iÈB #B M ;BÈB H¬B ç`B + Q ;B¼M; M|B,

@ æ iY +?B M ç'm +O H¬B ç`B i?S iQ çB ç•m `²B\

>„M ?¬ H M p`B iB M ;HB M iB T M?QM; F?¬M; B i`ª HìB- +kM; F?¬M; +| M; QìB H

æQÌM; S?QM; +kM; M; ?B ?Q†+ F?¬M; M; Èi- F?¬M; F?ÄB [m v H¢B M?bM #ªv H¬B
G9+ M½v KQìB b€m M; QìB `9i i?, K ?„M ç m ;?B M?È i`QM; ç-m- +?d +-M HB +K
ç`M? çQÊ+ ç®B i?O +O KbM? b) H` BX

L?bM tmM; [m M? K°i pÁM; X æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB ?€ ?®+ K²KX

*?ŠM; H) ç®B i?O +O KbM? H-M M`v H¢B H` M`M; \ L; Q¢B i`W M`M; ` i?b i'i +ª K¹
H¬B ç`B `²BX

L; QìB +?O bU H¬B ç`B pW ?¬ pW M?Qm K`v F?¬M; M; WM; - ç°i M?B M ?„M H†M;
H¬B ç`B ç€M? ;B€ æQÌM; S?QM; iW i` M tm®M; /QÈB K°i H9+- bU M; ?B ?Q†+ i`M
M`Q ;BªB i?Q+? çQÊ+X L?bM #° /€M; /€M; M`v- ?B M M?B M H` pW KÈB +| M; QìB

L; v p`Q H9+ M`v- i`QM; i B æQÌM; S?QM; i`mv M ç M i? M? •K +O K°i M[M?•M,

@ L; QÆB +Sm i K°i K¢M; - i +?Q M; QÆB i?„M; - iW M v p b m +?9M; i F?¬M; i?
[m M ;b M[X

h? M? •K `i M? /U p`Q +-M; HU+ i`mv M •K iÈB- æQÌM; S?QM; ;BQÆM; K„i M?b
çQ`M M; QìB +| K°i M[ iY K†+ i`QÌM; b K K`m iQK- [m-M /`B K`m t M?- çQ HQM; p
iW # M M; Q`B "® ;B i` M; iÈBX

@

æQÌM; S?QM; +QìB F?` K°i iB M; - M[ M?•M M`v i?i H` [mv i çQ€M- F?¬M; +?d #
+?B M ç'm- /o M?B M +ÁM i`U+ iB T`ìB F?ÄB "® ;B i` M; X

*?O bU H¬B ç`B +kM; [m M b€i æQÌM; S?QM; K°i H€i- `²B mM; /mM; +QìB- M|B,

@ æQÌM; ;B iB m iY- p`M F?Q +O M; QÆB +kM; i®i [m€ çB\

æQÌM; S?QM; F?¬M; T?O M?"M F?) +QìB K°i iB M; X

*?O bU tQ v M; QìB H¢B- ç®B pÈB çQ`M M; QìB T?Q /QÈB + Q ;B¼M; imv M #®,

@ G¬B ç`B b® #®M #îB pb imv M i?O #` i?QÆM; F?¬M; i? i? K ;B +?B M ç'm M M
S?QM; i?„M; 5

@ h F?€Q- çB m M`v +kM; +| i? tªv ` b Q\

a m F?B +?O bU H¬B ç`B imv M #® i?b çQ`M M; QìB ² H M- i'i +ª ç m td pª æQÌM;
æ¢B #d H¢B /MM; i?O çQ¢M t'm t - i€M; i`M HQÆM; i•K

o¬ b® iB M; +?YB #ÈB p` T?šM M° i`mv M ç MX

L; `v ?¬K [m - æQÌM; S?QM; ç®B +?B M *?mM; G°- *?mM; G° ç½ iU ç°M; M?"M i?
M?"M i?m M?QM; K` +?Q Qi \*?mM; G° +ÁM î i` M H¬B ç`B- M?QM; K` H9+ M`v ç
M?B M M; v +ª H M ç`B +kM; F?¬M; i? K i`U+ iB T M?"M i?m Hm¬MX

J°i H-M K` M|B i?b F?¬M; b Q- M?QM; K` ? B H-M ç m M?Q M? mX h` M çìB H`K ;
p"v\ æ¢B #d +O +€+ ;B i°+ KQìB M, K KÈB +| K°i H-M- +?QM? H` i` M? çQ¢i HBM

i`¼M; v m- K¶B ç iY i? K ;B ç m +® ;„M; /®+ ? i iQM? K M? +O KbM? ` K¨ +?B
M,M; p¬ /mv M p¬ +È K¨ +?`m i?m \

o”M F?Q i®i\ *?mv M M”v F?¬M; i? M”Q ;BªB i?Q+? K tm¬B çQÊ+- p”M F?Q +?Q
F?¬M; i? ç M çQÊ+ i`bM? ç° M?Q i? M”v- +?d +| i? K°i +€+? ;BªB i?Q+? /mv M?
i v ç°M; +?•M ;b ç| KÈB ç +?Q ç®B i?M +O æQìM; S?QM; F?¬M; ç€M? K¨ +?O ç°M

æQ”M M;QÌB t9+ ç°M; T?šM M¶- i`”M; /B M ?¶M HQ¢M F?¬M; FB K bQ€i çQÊ+X

*?O bU H¬B ç”B ?ûi HÈM M|B,

@ u M H†M;5 h’i +ª v M H†M;5 oB + M”v p” æQìM; ;B F?¬M; +| [m M ? - +?QM?
+?B M Î H¬B ç”B F?€+ i`mv M •K +?Q i #B iX

G9+ M"v ç•v æQÌM; S?QM; /MM; €K F?Q +kM; p¬ /KM; - ç®B T?QÆM; /MM; M„K ç' M„K ç'K +O Kbm?X >B M ;BÌ+ÁM +?Q T?ªB H9+ tm'i` iQ" M #° i?U+ HU+- ç çQ i?b +?d +—M ? B [mª ç'K H" çOX

G½Q M?` G•K ;B imv`^M; i`-K K†+ F?¬M; M?B m HÌB- +kM; +| i? +?Q H" K°i ?€M +QÈT +O æQÌM; S?QM; - imv`^M; H" ,M +QÈT M?QM; +kM; ç½ M|B`ä`"M; - H9+ +| iQ ç T ç) M"Q +ª- +?d i?m—M i9v H" i?U+ HU+ #ªM i?•M p" HU+ HQÊM; +QÆM; S?QM; X

J¶B K°i H—M p +?¢K i?b i?B K çB M i` M M; QÌB H½Q M?` G•K ;B H¢B KÌ çB K°i ç'K +O æQÌM; S?QM; +kM; v m #Èi çBX .m FBK +?B F?Q F?¬M; ;b T?€ çQÊ+ M; +?ti çSiX

hm v`^M; H½Q M?` G•K ;B M?ì p"Q HU+ HQÊM; +QÆM; i•K- i®+ ç° #ªM i?•M ç½ iÈ H„K bQ pÈB æQÌM; S?QM; M?QM; K" HU+ ç¢Q çÆM i?m—M F?B bQ ç'm i?b æQÌM; ç®B- #` ç M +U+ ?¢M +O i?•M i? Kbm?- HU+ ç¢Q T?ªM +?'M H¢B F?¬M; T?ªB H" i?W M?"M çQÊ+X

ddRX *?QÆM; e3e , a'K *?ÈT JQ "½Q

G½Q M?` G•K ;B +| i? +ªK M?"M çQÊ+ HU+ HQÊM; î i`QM; bQM; [mv M +O æQÌ ;B®M; M?Q i?€B bÆM €T çdM?- H"K +?Q i`QM; i?•K i•K ?„M bªM bBM?` +ªK ;B çQÊ+X

G½Q M?` G•K ;B F?¬M; F?ÄB ç°i M?B M #B M b„+- imv`^M; ?„M #B i æQÌM; S?Q M; "M H—M F?¬M; M; ?o iÈB æQÌM; S?QM; /o M?B M ç½ K¢M? iÈB HQ¢B i`bM? ç° +MM; ?„M +,M #ªM F?¬M; i? +?B K çQÊ+ iQ i?QÊM; T?QM; M"Q- M m K" F?¬M; i? +ÁM ç€M? iB T M?Q p"v imv i ç®B H" i?'i #¢BX

æ•v H" /¢M; [m€B i? B ;b\ h`QM; HÁM; H½Q M?` G•K ;B #`B bÆM çªQ ?ªB- i`QM; KÈB +?d H" h?B M :B B ?¢ T?~K K" i?¬B K" +kM; ç½ +QÌM; ç¢B ç M M?Q i? M"v- ç M çQÊ+ h?B M :B B i?QÊM; T?~K +| ? v +?,M; +| i? HB m K¢M; +MM; + Q i?O G v MB K pW Mªv bBM? i`QM; ç—m /¼ H½Q M?` G•K ;B ç M; çB p T?Q i`QÊ+ `m M; QÌB +| +?9i bmv ;BªKX

E?¬M; i®i5 v i?S+ çQÊ+ ibM? ?m®M; F?¬M; ´M- H½Q M?` G•K ;B H¢B F?ÎB ç°M; - çB M K M; H¢B H|2 H MX

æQÌM; S?QM; H"K b Q H¢B ç K'i +Æ ?°B [mw #€m M?Q p"v\ hm v`^M; F?¬M; #B i T?QÆM; bmv ;BªK M?Q p"v M?QM; i`QM; +?B M ç'm i? M"v i?b T?ªB M„K +?„+ +A

J°i i?B i [mv M ç€M? i?ŠM; p"Q i` M i v ç®B T?QÆM; - ç²M; i?ÌB tQ v M; QÌB imM +O H½Q M?` G•K ;B - FBK [m M; H|M; H€M? i` M +?•M- F?Q i? M; "T i`lBX

G½Q M?` G•K ;B i`QM; ?QªM; HQ¢M p°B iB T K°i [mv M +O æQÌM; S?QM; - +QÆM HmB H¢B- +?d +| i? ;BÆ +€M? i v /UM; i?ŠM; H M +?2 î i`QÊ+ +´ M; ,M K°i +QÊ+ +

*MM; pÈB iB M; ` ,M; `„+ ;BÁM ;B½ p M; H M- H½Q M?` G•K ;B +?d +ªK i?'v +QÆ çm®B +U+ çB K- #` M; QÌB F?€+ i`U+ iB T T? M?` - #`M +?•M ç€ H M +€M? i v- K° K¢M? ?ÆM F?B M½v- i`U+ iB T +„i çSi +€M? i v- i?•M i? ;B®M; M?Q K°i +QM /B

æQÌM; S?QM; çQÊ+ i? çm´B i?2Q F?¬M; ? #m¬M; i? - [mv M +QÊ+ ç m imM; ? ç€M? ç´B T?QÆM; ` F?ÄB H—B ç"BX

G½Q M?` G•K ;B Hm®M; +m®M; +?•M i v p°B p" M; SM; T?|- K°i +€M? i v #` +„i çSi M?€v K„i HB m K¢M; pÈB æQÌM; S?QM; ?ÆM KQÌB [mv MX

*?Q /M ?„M +® ;„M; +?®M; çÐ M?QM; /QÈB +¬M; FQ+? F?¬M; F) ?Î +O æQÌM; S?
HmB iB T p T?Q b m- K„i i? 'v b„T `ìB F?ÄB T?çK pB H¬B ç`B i?b K°i ?€M iY +9
H Q ç M +?¶ æQÌM; S?QM; +?mB [m ?€M; ?„MX

æQÌM; S?QM; +ÁM ç M; iQÎM; `^M; ?„M +¬M +€B ;b p°B p`M; M?ªv H M- ç M H9+ +
T?QÆM; /o M?B M HçB +?mB [m ?€M; KbM? i`Î HçB i`mM; i•K H¬B ç`BX

æQÌM; S?QM; [m v ç¬m HçB M?bM ç®B T?QÆM; /Î F?|+ /Î +QìBX L|B i? M`v- ?
+?B M ç'm F?¬M; ç M H9+ #'i ç„+ /o b) F?¬M; /MM; T?QÆM; i?S+ M`v ç Mû i`€M?
[m€ K'i K†i- M?'i H` +ÁM /QÈB ibM? ?m®M; ç M; #` p¬ b® M; QìB p•v t2KX

æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; M; ?o iÈB H½Q M?` G•K ;B p b i?„M; HÈB F?¬M; i? K [n
i?W +Æ +?mB [m X

Zmª M?B M- çQ`M M; QìB ç M; t2K T?€i bBM? ²M `Q K°i i`M- i`¬K ´M M?Q H½Q M
;„i- ?`M F?¬M; i? i bK çQÊ+ +€B H¶ M`Q K` +?mB tm®M; X

G½Q ççB G•K ;B +?2 ;QÆM; K†i ;B`- t'm ?´ ç M +U+ çB K- M; v b m ç| /MM; K°i
F?¬M; i?`M? i?ûT ?¬iQ ,

@ h M ?¼ æQÌM; FB - iB m iY M`v T?ªB ç i ;B i +? i5 G•K ;B i F?¬M; +| HQçB M

G½Q M?` G•K ;B ?B M içB ç M; ¬K K°i +€M? i v # M M; QìB- F?¬M; S+ +? çQÊ+
F?¬M; #B i H` p b t'm ?´ ? v p b M; mv M M?•M F?€+- pW M; ?2 tQM; M?[M; HìB M`v

@ æçB + M; QÆB p¬ i bM? M?Q p`v\

L K iY i?'T #û +QìB M?ç i p`B iB M; - +?d i?ŠM; p`Q F?|2 KB M; +O KbM? M|B,

@ G9+ M; QÆB ç€M? i içB b Q F?¬M; M|B ç M i bM? i?•M\

E?¬M; ç w iÈB ? B ?mvM? ç ç M; M°B +?B M- æQÌM; S?QM; çSM; p[M; M?bM i?•

@ *ÁM Km®M ç€M? iB T b Q\

@ æ€M? iB T

G½Q M?` G•K ;B +„M ` ,M; M|B,

@ h +ÁM +| K°i +?B m ?[m /KM; - i +¬M T?ªB +?Q M; QÆB FB M i?S+ çQÊ+ M| - +`

G½Q M?` G•K ;B M?„+ M?Î K°i +•m M; v b m ç| i?•M ?bM? ?| i?`M? i?B K çB M
K†i æQÌM; S?QM; - i®+ ç° H9+ M`v +O ?„M bQ pÈB /o p½M; M? M? ?ÆM `i M?B n

æQÌM; S?QM; çSM; ç| bÆM b`M; M; ? M? ç|M- M m M?Q M; QìB i ç½ M|B +ÁM K°
ç`M? ç•v H` €i +?O #`B +O ç®B T?QÆM; X •i +?O #ªB +O + Q i?O h?B M :B B i?
i?QÌM;\

*MM; H9+ pÈB H½Q M?` G•K ;B ç M; t¬M; iÈB- æQÌM; S?QM; ç M; +?m`M #` M; ?B
M?•M +Æ ?°B M`v [m M b€i K°i T?2M- M?QM; K` #'i M; i i` M M; QìB ç®B T?QÆM;
`²B M; v b m ç| p¬ b® çB M HQm çQÊ+ i m¬M ` iW M; QìB ?„M i`QM; M?€v K„i ;B®
iQ`M #° T?çK pB H¬B ç`B p`Q i`QM; X

Í i` M i`ìB- M?bM HçB tm®M; T?Q H¬B ç`B- +?d i?'v T?B M H¬B ç`B FB H|2` çB
M; Èi- K°i +¶ F?Q iS+ FB i M; çQ K` +U+ F€ +m²M; #çQ H M i`M ` iW i`QM; H¬B ç`

h?•MªM? æQÌM; S?QM; p` H½Q M?` G•K ;B #B M K'i H¬M i?S ? B i`QM; T?çK pB
+ª K¼B M; QìB ç m +| i? i?'v çQÊ+ p¬ b® çB M HQm ç M; iK i`T HçB K°i +?¶ ?bM?
#€M M; mv i K M; +ª ç'i ç B t®+ H MX

@ GmB HmB HmBX

L; QìB t2K Î ;¬M H¬B ç`B i?'v çQÊ+ çB m ;b ç| F?¬M; ´M- i?2Q iB M; H ?ûi- çQ`M M
p°BX

h` M F?€M ç`B + Q i?O GBM? :B B æQÌM; ædM? h?B M p` .B T .o E?¬ +kM; #B M
H„M; M?bM p T?Q # M M`v- +?B M ç'm +O æQÌM; S?QM; +MM; H½Q M?` G•K ;B
K„i- p®M /o +?Q `^M; æQÌM; S?QM; +| i? i?m çQÊ+ i?„M; HÊB / /`M; M?QM; F?
G•K ;B H¢B +ÁM +| K°i b€i +?B m M?Q p"vX

J°i +?B m M`v M; QÌB i?QÌM; F?¬M; M?bM ` çQÊ+ K M? K®B M`Q M?QM; æQÌM; a
H¢B +| i? M?"M ` X æB M HQm M?B m M?Q p"v M?"i ç`M? H` H½Q M?` G•K ;B /®
F?Q iQ`M i?•M #°+ T?€i ? i` KÊB ?bM? i?"M? çQÊ+X

L?Q p"v K°i +?B m M`v +| HU+ b€i i?QÆM; +U+ F€ FBM? F?OM; - M; QÌB #bM? i?
çQÊ+- M?QM; bY /KM; ? i bS+ M?Q i? M`v i?b H½Q M?` G•K ;B +kM; T?ªB çB m
M, K`QÐB KÊB +| i? bY /KM; +QÆM; F?Q i`Î H¢BX

æQÌM; ædM? h?B M p` .B T .o F?¬M; #B i pÈB i?U+ HU+ +O æQÌM; S?QM; +| i?
p"v ? v F?¬M; X

L; QÊ+ H¢B "® h`QÌM; >ªB p` h` M; \*?QM? EB M ç m H°` p K†i iQÆB +QÌB- æQÌ
tm'i i? M; M; i`ÌB- ç½ i`B i ç T?€ ?Ov Qm i? +O ? B M?" "®- h` M; i¢B GBM?
F?¬M; T?ªB +| çB m ; b +® F} i?b #¼M ?¼ bÈK ç½ •K i?¬K ç€M? +? i æQÌM; S?QM

>B M ; BÌi? 'v çQÊ+ H½Q M?` G•K ;B F?¬M; iB + HB m K¢M; +kM; Km®M i?„M; çQ
?¼ iU M?B M `i H` ?"B HÁM; X .M b Q +kM; F?¬M; T?ªB H` ç iY +O M?" KbM?- /M

L m M?Q æQÌM; S?QM; #` +? i /QÈB K°i +?B m M`v i?b F?¬M; +ÁM ; b +| i? i®i ?Æ
+?WM; +kM; T?ªB i?K i?QÆM; F?¬M; M? - i`QM; i`"M +?B M F iB T F?ŠM; ç`M? F
K°i Qìi?ÌB ; B M- iQ`M #° H¬B ç`B ç m #` çB M HQm # Q p•v- æQÌM; S?QM; +, M #
ç K` i`€M? MûX

@ G¬B "¢Q

J°i iB M; •K p M; i`¬K i?'T F?| +?`m iW i`mM; i•K H¬B ç`B i`mv M ç M- ç| H` i? M
;B - M; v b m ç| i` M H¬B ç`B M` - p¬ b® ç¢Q çB M HQm TªM; T?'i ç m ?| i?"
tm®M; p` i`Q +O æQÌM; S?QM; X

•K i? M? p M; H M HB M KB M F?¬M; /Si # M i B- +?Q /M M; QÌB +| i?U+ HU+ i?'
çQÊ+ +?B m M`v FBM? F?OM; +Ð M`QX

@ hB m iY æQÌM; ;B ç•m`²B\

J¼B M; QÌB KÎ`°M; i`ÁM; K„i ibK FB K i?•M ?bM? +O æQÌM; S?QM; - M?bM [m M?
i?'v çQÊ+X

@ *| H) H` ç½ #` ;B i +? i`²BX

E?¬M; Qi M; QÌB ç m +| bmv M; ?o M?Q p"vX

L?QM; K°i w MB K i`QM; ç-m pW çB [m - K¼B M; QÌB i?'v çQÊ+ i` M çdM? [m-M; b
K°i Qi [m M; K M; K`m p`M; X J°i Qi [m M; K M; FBK b„+ M`v H9+ ç-m +ÁM `i v m
HÈM H M- +`M; H9+ +`M; HÈM- b m K°i H€i FBK [m M; T?|M; ç¢B F?B M M; QÌB M

@ S?®+X

J°i iB M; p M; H M- FBK [m M; ç°i T?€ çQÊ+ T?QM; iÄ +O çB M HQm- M?Q +QM
p9i H M i`M i`ÌB- +MM; H9+ pÈB FBK [m M; H Q ` i?b K°i ç¢Q i?•MªM? +kM; ç²M
K¼B M; QÌBX

@ L?bM Fb - H` iB m iY æQÌM; ;B X

h`QM; ç€K M; QÌB +| K°i M; QÌB i?ûi H M FBM? ?½B- K¼B M; QÌB M?bM i?2Q T?QA
H¢B- i?'v çQÊ+ [m-M €Q æQÌM; S?QM; €Q iª iÆB- i?¬M b„+ +| +?9i +?"i p"i çSM; ;
i`"M ` K°i +?9i K€m iQÆBX

.QÈB K°i +?B m FBM? F?OM; FB - æQÌM; S?QM; pšM +ÁM bÊ ?½B i`QM; HÁM;- + HB m K¢M; [mªM?B M +U+ F€M;mv ?B K- H½QM?`G•K;B imv K°i +?B m M`vi?m ç +?Q HU+ HQÊM; +QÆM; i•K p`iQ`M #° +QÆM; F?Q +O +?QM? KbM? ç m #¢Q +?B M- H½QM?`G•K;B +?B K çQÊ+ Qm i? ç` HÊB- +ÁM +?QM? KbM? M;Q¢B i T?QÆM; M`Q i`€M? Mû çQÊ+X

Í i`QM; i?ÌB ;B M M;„M M;OB FB - +?QM? KbM? #`HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +O ç® M?Q F?¬M; T?ªB +| ``i S?¬B :B€T ?° i?•M +MM; pÈB i?•M i? +QÌM; ?½M +O KbM K`v p i i?QÆM; M? çÆM ;BªM M`v ç•mX

æQÌM; S?QM; H Q iÈB- F?ªM,M; K°i +?B m iU #¢Q +O H½QM?`G•K;B M`v pšM HQm pšM ?B M H M i`QM; H¬B ç`B- /QÈB HQ¢B ibM? ?m®M; M`v i?b æQÌM; S?QM HU+ +?B m M`v iU i`M çB i?b KbM? iU M?B M +| i? ;B`M? çQÊ+ i?„M; HÊBX

hm v `^M; +?B M i?„M; M?Q p`v +| +?9i M;? M F?m`i- æQÌM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?A æ°+ ©M?- HU+ HQÊM; .m FBK F?Q i`T ?ÊT- +QÆM; i•K [m€M M?`T p`Q i`QM;- T #„M ` FBK K M; /`B # i`+X

@ >„M Km®M H`K ;b p`v\

h?`v ?`M? ç°M; +O æQÌM; S?QM;- F?¬M; Qi M;QÌB F?¬M; i? Hw ;BªB çQÊ+- ?B æQÌM; S?QM; F?¬M; H`K #`i +S +?mv M ;b +kM; +| i? i?m çQÊ+ i?„M; HÊB M?QM H`tm`i ` K°i i? M? FB KX

@ E?¬M; T?ªB H` Km®M H Q tm®M; +?S\

æQÌM; S?QM; /MM; ?`M? ç°M; i?U+ i ç€T H¢B bmv çQ€M +O K¼B M;QÌBX

h?•M ?bM? pW +?mv M ç°M;- K°i i?•M +QÆM; F?Q ?mM; K½M? #¢Q T?€i ` - # æ°+ ©M? i`QÌM; FB K ?| i?`M? KkB M?¼M /`B K`v i`QÊM;- KkB M?¼M +?d tm®M; M;QÊ+ H¢B /MM; K°i iQ i? M;½ H°M- H Q i?ŠM; tm®M; [m M; +-m çB M HQmX

L; v i`QM; ;B•v H€i ç|- FB K [m M; +?ûK H M T?Q i` M [m M; K¢+- H`K [m M; +-r ç æQÌM; S?QM; /WM; H¢B i? ?¢ tm®M;X

E?€+? F?€+? F?€+? K°i i`M •K ?QÌM; `„M; i`mv M ç M- i`QM; H9+ FB K [m M; p M? m #„M ` çB M [m M; imM; i|2X

E?Q i? p` +QÆM; F?Q i` M M;QÌB æQÌM; S?QM; H¢B i„M; H M K°i +?9i- F?B i„M ;-K`9iW i`QM; KB M; æQÌM; S?QM; i`mv M ç M,

@ S?€ +?Q i 5

æ°+ ©M? FB K ?mM; ?„M; +?ûK tm®M;- M?Q b„i +?ûK p`Q i`SM; ;`- [m M; +-m H /MM; K„i i?QÌM; +| i? i?`v çQÊ+ p i M Si H M i`M F?„T MÆBX

æB M [m M; F?„T i`ÌB p` [m M; K M; iB m i€M i`QM; M?€v K„i- i`QM; T?¢K pB H¬ ?¶M ç°M- K°i +¶ +m²M; T?QM; i?`B # v ` - i?`B ç M M;QÌB M`Q M;QÌB `v F?¬M; i?

J°i H€i b m- i`M; /B M +m®B +MM; +kM; `M ç`M? H¢B- K¼B M;QÌB M?bM H¢B +? FB K çSM; p` +€+? F?¬M; t - H½QM?`b„+ K†i G•K ;B i€B M?Êi- ?¬ ?`T ;`T ;€T M i? iBM iQÌM; çQÊ+- M;Q`B KB M; H`K #`K M|B,

@ .o M?B M *?d H` K°i p i i?QÆM; M? X

L|B tQM;- H½QM?`G•K;B HB M iû M;½ i?ŠM; tm®M; T?Q /QÈB K†i ç`iX

L K iY i?`T #û K°i KU+ [m M +?B M ;-M ç| i`QM; M?€v K„i çB iÈB T?Q b m ?mvM? ?„M F?ÄB M;½ tm®M; K†i ç`i- çQ i v ` FB K i` ?ÆB i?Î- tQM; `²B H¢B FB K i` M K iY i?`T #û F?¬M; F?ÄB i?Î` K°i ?ÆBX

L K iY i?`T #û ?B M M?B M +| i? i` tûi t2K iQM? K M? +O ?mvM? ç KbM? +| #` i`W K°i +€M? i v #` æQÌM; S?QM; ç€ ;½v ` i?b F?¬M; +ÁM #` i?QÆM; i? M`Q / M

/Q bY /KM; ? i H-B #¢Q +?Q M M MY M,K iÈB +O ?mvM? ç KbM? F?-M; i? p" M
i•K- Km®M F?-B T?K+ H¢B M?Q +k+kM; F?-M; T?ªB +?mv M +| i? H"K çQÊ+ i`Q
h?-M ibM? T?S+ i¢T HB + K„i M?bM æQÌM; S?QM;- M K iY i?'T #û ?QÈM; ?„M ;"i
@ æ i¢X

G-M i¢ ÆM M"v +?QM? H" pb æQÌM; S?QM; ç½ i?O ?¢ HQm ibM?- #ÎB pb M m M?
S?QM; Km®M H"K ;b i?b [mª i?U+ / M?Q i`Î #"M i v- M?QM; K" M;Q¢B i`W H9+ ç
+O H½Q M?` G•K ;B i?b æQÌM; S?QM; +kM; F?-M; ? i'M +-M; iB T M[X
L|B tQM;- ?„M HB M -K ?mvM? ç +O KbM? HO B i?OB #QÈ+ tm®M; H-B ç"BX
*?Q iÈB #•v ;BÌ- M;QÌB t2K tmM; [m M? pšM M;Æ M;€+ M;•v M;®+ M?Q +k- i?-M ib
i`QÊ+ æQÌM; S?QM; /MM; i?ÌB ;B M # F?„+ ç ç€M? K°i h?B M :B B i`mM; T?~K
M;QÌB +| +?9i F?| iBMX J" K°i K" M pW KÈB T?€i bBM? ç½ H"K K¼B M;QÌB +?'M ç
> B ?mvM? ç G•K ;B Î i`QM; GBM? J¢+? \*?B æ` +kM; F?-M; T?ªB H" F p- / M?
#¼M ?¼ imv `^M; F?-M; p M; /°B M?Q "® GB M \*?m p" h` M; h9 h9- M?QM; +MM; H"
b„+ çQÊ+ #`B / M?+ Q Î i`QM; GBM? J¢+? *?B æ` - ? B ?mvM? ç G•K ;B imv i ç®
M;QÌB K¢M? M?'iX

ddkX *?QÆM; e3d , æ'K æ€ GšM L? m

J" K°i M;QÌB M?Q p"v- Î i`QM; H-B ç" B +?B M iQ" M HU+ SM; T?| H¢B /o M?B M #`
#¢B +?QM? /B M- K" i?m H¢B F?-M; ? ç T K„i iQ M"QX

o- b® M;QÌB M?bM p T?Q æQÌM; S?QM;- +m®B +MM; +kM; i?m H¢B €M? K„i +QE
/€K +ªK F?€B æQÌM; S?QM; çB iÈB çQÊ+ M;"v ?-K M v H" /U p"Q p" M F?Q bB m +
T?~K M?Q ?„M +ª GBM? J¢+? *?B æ` i` ,K M,K F?-M; +| H'v K°i M;QÌB- ?„M +| i?
M?Q i? i?b F?-M; i? +| p" M F?Q çÆM ;BªM M?Q p"vX

hQ" M #° i?ÌB ;B M i`QM; H-B ç" B +?B M- ?„M +?B M ç'm pÈB H½Q M?` G•K ;B +?
pšM Hm-M M„K +?†i [mv M +?O ç¢Q iB i i'm i`"M ç'm- ç€M? +?Q H½Q M?` G•K ;B
i?O bY /KM; €i +?O #`B +m®B +MM; p" +?B K Qm i? ç` HÈB +kM; #` ?„M H'v FB K

a m F?B +?'M ç°M; çB [m H" M;?B p'M i`MM; i`MM; tªv ` - æQÌM; S?QM; +?QM? H
i¢B b Q +| i? #°+ T?€i` bS+ +?B M ç'm K¢M? M?Q p"v\ >„M ç½ ~M i`M; i?U+ HU-
im Hmv M +-M; T?€T ;b\

E?-M; K°i B #B i- K¼B M;QÌB pšM +S +?bK ç„K i`QM; i`"M ç'm M?Q +k- ?²B H•m
*?O bU H-B ç" B M?bM p æQÌM; S?QM;- i`QM; €M? K„i +| i? K K°i iB bMM; #€B-
`²B +kM; +?Q i?'v [m K°i h?B M :B B ?¢ T?~K M"Q M?Q i? X *| i? M|B æQÌM; S
+?d H"K +?Q ?„M K" i' i +ª K¼B M;QÌB ç M; +| K†i Î GBM? J¢+? *?B æ` i?'v çQÊ+
i?Q¢B pW çQÊ+ bBM? ` X

@ æQÌM; ;B - æQÌM; S?QM; i?„M;X

J°i iB M; M|B p M; H M F?-M; ;B'm çQÊ+ p T?'M F?ÎB- M m F?-M; T?ªB +® F} i?
+kM; Km®M M•M; +®+ +?9+ KWM; æQÌM; S?QM; K°i T?2M- tBM +?d /¢v K°i H9+X

æQÌM; S?QM; ;"i ç-m pÈB ?„M- `²B i?m ?²B æ°+ ©M? FB K- K†+ /M K°i i?•M H K HK
K" #° /€M; pšM i`-K ´M M?Q +k #QÈ+ tm®M; H-B ç"BX

æQ" M M;QÌB iU ç°M; T?•M ` - ç ` Î ;B[K°i H®B çB- p- b® €M? K„i /äB i?2Q i?•
ç M F?B ?„M /-M /-M #B M F?ÄB i-K K„iX

æQÌM; S?QM; F?-M; çB t2K +€B H-B ç" B +€+ i?B ç'm +?O v m H" /Q KbM? ?B M ;
iQÈM;- i?U+ bU F?-M; i?Q+? ?ÊT çB t2K +€+ H-B ç" B F?€+ i?B ç'm +MM; K¼B M;
/Si- æQÌM; S?QM; i`Î p b•M +O æQÌM; ;B ibK [m-M €Q ç i? v ç´BX

G-B ç" B + ? B M H-M i ? S # @ M F i [m^a ` ' i M ? M ? ç ½ ç QÊ + t € + ç ` M ? - h ` M ; h9 h9 ç @ M ? • M ç € M ? M ? m F ? - M ; i ? M ; ? B M ; l \* ? m M ; G ° ç ½ # ` H Q ¢ B X

æ Q Ì M ; h m ' M ç ' m p È B " ® * ? ' M - î i ` Q M ; ç Ê i i d i ? Q ç - m i B M i ? b æ Q Ì M ; h m ' M ? Æ M " @ i ? S # @ M X " ® \* ? ' M i U M ? B M F ? - M ; T ? K + X G9 + M " v ; † T H ¢ B + W m M ? • M H B M ç Ä \* ? ' M + † H B m K ¢ M ; i Q " M H U + t m ' i ` ç B + ? , M ; M [+ k M ; F ? - M ; i ? + ? ¢ K i È B ç B K K # ` æ Q Ì M ; h m ' M ç € M ? # ¢ B / / " M ; - H - M + m ® B + M M ; M " v H " K + ? Q " ® \* ? ' M ` ® i + m ° + H U + + ? M ? H + ? + O K b M ? + M M ; p È B æ Q Ì M ; h m ' M X

E B K + O æ Q Ì M ; h m ' M ` ' i [ m , / - K ° i + ? B m ç • K i È B p - + M M ; ç Æ M ; B<sup>a</sup> M H ¢ B ~ M + ? i ¢ T i ` Q M ; ç | - H " K + ? Q M ; Q Ì B F ? € + F ? | H Á M ; T ? Á M ; # ` 5

J " ç ® B i ? O + O " ® G B M * ? m H " ; ½ ç i Y ? ° l - M ; - i M ç i Y ? ¼ l - M ; M " v H • K i ` " M + k ` ^ M ; # B i ç Q Ê + F ? - M ; i ? + ? B M i ? „ M ; " ® G B M * ? m M ? Q M ; K " p b # ° K † i p " p B M ? / + † i ? F B M i ` b K " i ? - B X

* ? B M ç ' m M ; ? B M ; ? Š M p K ° i # M - b m i ? l B ; B M K ° i + ? û M i " - i M ç i Y ? ¼ l - M ; H B M + ? O ç ° M ; ? ¢ ç " B X

G - M H - B ç " B + ? B M i ? S i Q M " v - æ Q Ì M ; ; B + m ® B + M M ; H ' v ? i / M ? i B M ; - i ` Q M + ? B K K ° i M Y M ? • M b ® - K " " ® ; B p " + ? O M ? " i ? b + ? d + † K ° i X

æ K F ? m v - " ® h ` Q Ì M ; > <sup>a</sup> B ? B i v + ? „ T b m H Q M ; - ç S M ; î # M + - M ; i - M ; i ? Q Ê M ; F ? - M ; - i ` Q M ; ç - m ? ² B i Q Î M ; H ¢ B + ? B M ç ' m # M M ; " v + O æ Q Ì M ; S ? Q M ; X

L ; m v M # ^a M " ® h ` Q Ì M ; > <sup>a</sup> B + k M ; F ? - M ; ç † i æ Q Ì M ; S ? Q M ; î i ` Q M ; K „ i - M ? Q M ; K „ i ç " B i ? b ? B H - M + ? û K i Q Ê M ; p Q Ê i ^a B - / / " M ; p Q Ê i [m ç ® B i ? O - + Á M H ¢ B H - M F ? i ? m K È B F ? B M + ? Q " ® h ` Q Ì M ; > ^a B H Q H „ M ; ç S M ; F ? - M ; v M X

L ? Q p " v i ? b T ? ^a B t Y H w i ? M " Q l h m v ` ^ M ; ? „ M ` ' i i U i B M ç ® B p È B " ® G B M * ? m M ? ? B M K b M ? F ? - M ; ` ä ç Q Ê + M ; ¼ M M ; m ² M + O æ Q Ì M ; S ? Q M ; X

L ? [M ; H Ì B M " v M m M ? Q M | B ` i ? b i ? " i b U H " [ m € / ¼ M ; Q Ì B X J ° i + Q i ? O G B M ? : B J ¢ + ? \* ? B æ ` + † i ? M | B K ° i i v + ? 2 i ` l B - H " M ? • M p " i K " F ? B ; B " K + ? • M K ° i + € B F ? M ? B M H ¢ B F ? - M ; i ? M ? b M i ? ' m ç Q Ê + K ° i h ? B M : B B ? ¢ T ? ~ K - i ? U + b U [m € K S +

L ? Q M ; K " b U i ? U + H ¢ B H " M ? Q i ? - i W H9 + " ® h ` Q Ì M ; > ^a B M ? b M i ? ' v æ Q Ì M ; S ? Q M G • K ; B i ? b ? „ M ç ½ T ? € i ? B M æ Q Ì M ; S ? Q M ; + Á M + ? Q / M M ; i Q " M H U + X

E i [m^a M " v F ? B M + ? Q " ® h ` Q Ì M ; > ^a B + ^a K i ? ' v + U + F € F B M ? F ? O M ; ç ² M ; i ? l B + k M b Ê X

* ? Š M ; [m + k M ; F ? - M ; F ? € + M ? m H „ K \ æ ¢ B # d ç M # • v ; B Ì + ? d + Á M + † # @ M M ; Q Ì H " ¢ ¢ B # B m i ? M ? M B M Q m i9 M ? ' i + O G B M ? J ¢ + ? * ? B æ ` X

* ? Q / M æ Q Ì M ; S ? Q M ; ; † T T ? ^a B M ; Q Ì B M " Q + k M ; F ? - M ; / / " M ; ; b - M ? Q M ; M m æ Q æ Q Ì M ; ; B i ? b H ¢ B [m € ? v - ç + ? Q # ¼ M ? ¼ i ` M ? ç ' m M ° B # ° H Š M M ? m X

" ® h ` Q Ì M ; > <sup>a</sup> B i ? " i ` ` ' i i ? Q + ? i ? ' v + ^a M ? M " v X

L m M ? Q F ? - M ; ; † T T ? ^a B M ; Q Ì B æ Q Ì M ; ; B - + ? Q / M H " ; † T T ? ^a B M [M ? • M + O h ` M " ® ; B i ? b F ? Š M ; ç ` M ? + k M ; F ? - M ; ? / / " M ; ; b X

* ? Š M ; [m æ Q Ì M ; ; B H - M M " v ç ¢ i i ? " M ? i Q + ? [m € + Q - ç T ? Á M ; M ; W p ¢ M M ? ' i ? B ; ½ ç i Y M " v i ` Q M ; p Á M ; H - B ç " B + ? B M i B T i ? 2 Q i ? m i Q " M # ° K È B H " p Q Æ M o Q Æ M ; ; B<sup>a</sup> [ m v i + ? B M + m ® B + M M ; + ? d + † i ? H " ? B M ? " " ® - h ` M ; i B M ? " M ? p È F ? € + F ? - M ; + † i Q + € + ? K Q m ç ² M ; - B p ` M " v 5 > m ® M ; + ? B ? B M ; B Ì æ Q Ì M ; S ? Q M + k M ; T ? ^a B i Q M ? i Q € M + ~ M i ? " M K ° i T ? 2 M X

L ; ? o i È B ç • v - " ® h ` Q Ì M ; > ^a B M ? ; B ¼ M ; M | B ,

@ æ B K Ì B h ` M ; ? m v M ? i È B ç • v - M | B ` ^ M ; i + † p B + i ? Q Æ M ; H Q Ê M ; X

Í i`QM; #lM; ç K- +l M; QlB ç€T H¢BX

a m K°i H€i- h` M; \*?QM? EB M ç M ç•v "® h`QlM; >ªB M;²B M; v M;„M i¢B K°i T?
M•M; +®+ M M KlB- h` M; \*?QM? EB M M;²B tm®M; H9+- ? B M; QlB K"i ç`K K°i H9

G-M H¬B ç`B +?B M H-M i?S M, K- iS +QlM; ç®B +?B M pÈB M? m iQ`M #° ç m Î M
M v M€Q M?B i T?B T?`K- M; QlB M`Q +l i? ç¢i çQÊ+ ç M?'i +O H¬B ç`B +?B M
M; ?B M; l F?¬M; M; Èi- æQlM; S?QM; #^M; p`Q #B m ?B M tm'i b„+ M; `v ?¬K [m +
M? pU+X

æ¢B #d M; v ?¬K M v- M; QlB ?[m i•K ç m +l i? M?bM ` çQÊ+ K°i +?9i K'm +?®i-
æ¢B #d b) çQÊ+ +`T +?Q K°i F?®B HBM? i?¢+? çdM? +`T H`K T?¬M i?QÎM; X

J` M; QlB +l ?v p¼M; p`Q T?¬M i?QÎM; M`v M; Q¢B i`W æQlM; S?QM; i?b +ÁM +l "®

>¢M; id i?Q ç-m iB M i?b æQlM; S?QM; M?B m ?ÆM "® GB M *?m K°i ç²M; iB M-
GB M *?m H¢B M?B m ?ÆM æQlM; S?QM; iÈB # ç²M; iB M HB M- i'M; +°M; H¢B ?

J` Î H-M H¬B ç`B +?B M i?S # - "® GB M *?m H¢B FûQ /`B +U Hv ` K°i H-M M[- +
i`"M i?b ç®B i?O +O "® GB M \*?m ç m H` h?B M :B B i?QÊM; T?~K- i'M; +°M; i?r
ç²M; iB M K` ç®B i?O +O æQlM; S?QM; +?d +l # M; QlB H` h?B M :B B i?QÊM; T?
:B B i`mM; T?~K- i'M; +°M; i?m çQÊ+ FûK "® GB M *?m KQlB ç²M; iB MX

E?QªM; +€+? KQlB ç²M; iB M M`v F?¬M; i? MlB `^M; i?U+ HU+ +O æQlM; S?QM
`^M; F€ M; ° +O ?„M i?'T FûK K` i?¬BX

L?QM; K` p'M ç M`v +kM; F?¬M; HÈM- #ÎB pb æQlM; S?QM; ?B M; Bl H` h?B M :
i„+ +O æ¢B #d i?b +?B M i?„M; çQÊ+ æQlM; S?QM; +kM; +?d +l i? i?m çQÊ+ KQ

L?QM; M m M?Q ç æQlM; S?QM; +?B M i?„M; çQÊ+ pÁM; iB T i?2Q- +?Q /M Î i`"M
#` i?m i?b #`B / M? ç M?'i pšM p`Q çQÊ+ i v ?„MX

*?Q M M #`B / M? +€ M?•M ç M?'i i?b b m K°i ?²B +?B M ç'm +l i? +¬M; #® Hm¬

h`W T?B H` i`"M +?B M F iB T +O æQlM; S?QM; #` i?m - F?¬M; +l +€+? M`Q p`
F?¬M; F?®B HBM? i?¢+? çdM? +`T FB b) TªB p`Q i v ?¼ æQlM; X

*kM; +?QM? H` M; mv M M?•M M?Q p"v +?Q M M ç K [m "® h`QlM; >ªB KÈB i?ªQ H
EB M K°i H9+ H•m `²B KÈB [mv i ç`M? ?¬K M v ç +?Q æQlM; S?QM; ç®B +?B M p
*?m HQ¢B æQlM; S?QM; ` F?ÁB +m°+ +?B MX

h` M; *?QM? EB M Qi M?B m +kM; #B i çQÊ+ +? M? H +? ;B["® GB M *?m +MM;
M; `v M v i•K i?¬M h` M; h9 h9 F?¬M; v M- +l +?9i #° /€M; K'i ?²M K'i pQ - ?B M M
p`M; X

h?'v `ä çQÊ+ çB K M`v F?¬M; +?d +l ? B p` +QlM; ;BªGBM? :B B K` ç b®M; QlB t
+?B M ?¬K M v imv +?d H` pÁM; ç K M; QÊ+ i?S ? B M?QM; H¢B H` K°i pÁM; +U+ M
/ M?- +€ +QÊ+ `^M; æQlM; S?QM; +l i? +?B M i?„M; çQÊ+ Î i`QM; æ¢B #d M; `v ?¬
/šM F?¬M; Qi M; QlB i? K ;B X

L; QlB t2K M€Q M?B i ?B M; Bl +kM; F?¬M; +l pB + ;b- ?B M; Bl +l M; QlB i¢Q ` +€
;B p`Q- i'i M?B M H` +?¢v i?2Q M?Q p`i- M?'i i?lB ?`M; i€ M; QlB +?2M +?•M p`Q
S?QM; i?„M; - +l M; QlB Km æQlM; S?QM; i?m - M; QlB i¢Q ` +€ +QÊ+ Hm¬M TªB
HB M iK+X

>B M; Bl +?d +ÁM +l #®M M; QlB +?Q M M [m € i`bM? `9i i?, K çÆM ;BªM ?ÆM `i M

"®M M; QlB æQlM; S?QM; çSM; Î [m M? K°i +€B `QÆM; ;¶ HšM; H†M; +?l çÈB- +?
h` M; h9 h9 ?¬K M v F?€ F€ [m €B- i?dM? i?QªM; HB + K„i b M; KbM?- [m M b€i `²B
;b çl tQM; H¢B i?¬B- +ªK ;B€+ çQÊ+ M?[M; +?mv M T?€i bBM? +MM; M`M; F?B i`Q
?' i? M- pšM F?¬M; /€K M?bM i?šM; p`Q K„i M`M; X

@ "„i ç-mX

"® h`QÌM; >ªB + Q ;B¼M; imv M #® î i` M H¬B ç`BX
"® M M; QÌB HB + K„i M?bM M? m- F?¬M; B ç°M; i?O i`QÈ+ - i`-K K† + K°i H9+ - æQ
@ L?`T ;B iMv iK+ - KÌB "® ?mvM?5
"® GB M *?m •K i`-K M|B,
@ Í t iÈB H` F?€+? - +€+ M; QÌB `9i i`QÈ+ çBX
æQÌM; hm'M iQÆB +QÌB [m v ç-m M?bM æQÌM; S?QM; - M|B,
@ h?"T h?"i ç - ç `9i i`QÈ+ çBX
Í ç•v i?b i?U+ HU+ +O æQÌM; S?QM; H` v m M?'i- æQÌM; hm'M +kM; ç M; +| w iS
æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; F?€+? F?Q M m +S çMM ç~v +?Q M? m K½B +kM; F?¬M
HB M KÎ KB M; M|B,
@ L m M?Q p"v- i?b iB m ç iW +?®B H` #'i FQM? `²BX
""M i v +?Q p"Q `QÆM; - HB M `9i ` K°i +QM b® - b® K°i5
>„M +kM; F?¬M; ? ~M /'m H'v +QM b® +O KbM? - ç^M; M`Q M?[M; M; QÌB F?€+ +k
"® GB M *?m pW KÈB ç`M? +?Q i v p"Q i?b h` M; h9 h9 ç½ +?Q p"Q i`QÈ+ ?„M K°i
`9i ` K°i +QM b®X
a® K°i5 _9i ` çQÈ+ +QM b® M`v- h` M; h9 h9 M?'i i?ÌB i?ÌB i?Î ` K°i ?ÆBX
"® GB M *?m +?mv M ç-m [m - +†T K„i ?^M çÄ #` +?2 /QÈB K€B i| + /`B M?bM i?Š
KB M; +?"K `½B M? +? H M- •K b•K M|B,
@ *| w iSX
h` M; h9 h9 F?¬M; i? K ç w iÈB ?„M- +?d +?, K +?9 M?bM i?ŠM; p"Q æQÌM; S?QM
æQÌM; hm'M M?Qm K`v- Hm¬M +| +ªK ;B€+ F?¬M; çQÈ+ i?Q+? ?ÊT M?QM; K` +?¶
i? M|B `ä ` - M?bM "® GB M *?m M|B,
@ s2K ` i +MM; "® ?mvM? +kM; F?¬M; + -M `9i M[X
h`M; +°M; +| #® M M; QÌB - ?B M ;BÌ æQÌM; S?QM; ç½ +| b® i`MM; pÈB h` M; h9 h9
H€B b) ç®B +?B M pÈB M? mX
Í i` M F?€M ç`B- b„+ K†i "® h`QÌM; >ªB ç2M F`i H€B - F?¬M; F?ÄB [m v b M; M?bM
p K†i +O h` M; \*?QM? EB M +kM; KÌ K`i M; €+ M?B M- #B m ?B M F?¬M; ;B®M; H
*?mv M ;b ç½ tªv ` \ .U i?2Q QÈ+ ç`M? +O ? B M; QÌB i®B M; v ?¬K [m - ?¬K M
+?Q "® GB M *?m ç M ç®B T?| æQÌM; S?QM; X L?[M; +QM b® ç m ç½ çQÈ+ b„T t T
i`QM; ? B M; QÌB æQÌM; ;B H'v i`QÈ+ i?b "® GB M *?m H9+ M`Q +kM; +| i? +?m
pÈB æQÌM; S?QM; X
*?ŠM; [m F?¬M; ? M; ?o iÈB `^M; h` M; h9 h9 /o M?B M H€B çQ€i i`QÈ+ - M; mv M
"® GB M *?m KÈB ç9M; - M`M; ç M; Km®M H`K +€B ;b p"v\
æ®B K†i pÈB M?½M i?¬M +?'i p'M +O "® h`QÌM; >ªB - h` M; *?QM? EB M ç`M? T?
@ h•K F?Q M? ç-m M?`i +| +?9i + Q M; €Q - ç K [m H9+ M|B pÈB M| - i`QM; HÁM; i
iU i?•M ;BªB [mv i iB m iY æQÌM; ;B X
@ >v p¼M; H` i? 5
"® h`QÌM; >ªB ?W H€M? K°i iB M; - F ?Q€+? +U + F€ ?Q`M K„- imv `^M; i?U+ HU+
M?QM; K` "® GB M \*?m Km®M i?„M; ?„M imv i ç®B F?¬M; +| p'M ç ;bX \*?d H`K
iÈB +?QM? H` h` M; h9 h9 /o M?B M T?€ ?ÄM; F ?Q€+? ?Q`M K„- Qi M?B m H`K +
F?¬M; F?ÄB iS+ ;B"MX

>B M iϕB H"K i`Á pÈB M?[M; +QM b® i`QÊ+ K†i K¼B M;QÌB ç m`9i` `²B- imv iF
p"v i?b æϕB #d +?ŠM; +ÁM iQM? M;?B K i9+ M[- ?B M iϕB +kM; +?d +| i? Fw i?€
KQM; `^M; M" M; +| i? ç€M? +?Q æQÌM; S?QM; ?ϕ ç" B- M m F?¬M; i?b F?®B HBM
i? +| çQÊ+ M[X

G9+ #®+ i?,K tQM;- h` M; h9 h9 tQ v M;QÌB çB ç M H¬B ç" B +O KBM?- æQÌM; S?
i`mv M •K M|B,

@ æϕB + +~M i?"M5

@ h ?B m `²BX

æQÌM; hm'M KdK +QÌB ;"i ç-m ç®B pÈB ?„M- i`mv M -K HϕBX

@ h?"T h?'i ç - ç +kM; M M +~M i?"M K°i +?9iX

@ l?KX

hm v æQÌM; S?QM; M|B M?Q p"v M?QM; +,M #ªM F?¬M; +| ;b T?ªB +~M i?"M +ªX J
h9 i?U+ [m€ çÆM ;BªM- +?d +-M M|B K°i +•m ç-m iB M H" +| i? H"K M" M; K'i çB b

ddjX *?QÆM; e33 , sm'i :B€ hϕB æQÌM; :B

.†M /Á M? m K°i T?2M- ? B M;QÌB HB M Hv F? B ç M ? B T?QÆM; ?QÈM; ç®B M;C

æB iÈB H¬B ç" B b® K°i- h` M; h9 h9 ç M; +-K FB K #^M; ? B i v- HŠM; H†M; çSM;
H M- ç¬B K„i H†M; v M M?bM p T?Q æQÌM; S?QM;- i`ÁM; K„i ç°i M?B M +?mv M
/K - #" M; ?Q" M;- i?"K +?Q +| +?9i i?®M; ?"M p" +?€M ;?ûi i`QM; ç|X

"¶M; M?B M- €M? K„i FB #'i +?Êi /`m HϕB- M?m ibM? /•M; H M- T?QM; T?ϕK M[
tm®M;- H9+ M"v h` M; h9 h9 +| K°i p K` HU+ FBM? i•K ç°M; T?€+?X

oW M?bM i?'v M?½M i?-M M"v- F?¬M; Qi i?•K i•K M K M?•M ç m i M M€i- +| M;QÌ
HÊB- i?-M b„+ /[iÊM M?Ä ;B¼M; M|B,

@ hB m iY æQÌM; ;B çQÊ+ ;¼B H" K„M[b€i i?O [mªM?B M H" / M? #'i ?Q i`mv M-
h9 M"v HϕB ç m +| i? i?m T?K+ çQÊ+- M?bM €M? K„i +O M" M; €B ibM? +MM; ?"M

hW ç-m iÈB +m®B- æQÌM; hm'M ç m #` i'M +¬M; /²M /"T- +?ŠM; # Q ;Bì imM; ` *?QÎM; 'M+S# v iÈB`²B H¢B #` ç€M? i M- # v ç M H-M M[H¢B #` ç€M? i M- i`QM ? B M;QÌB F?¬M; M;WM; t /`+?- #B M ?| F?¬M; /WM;- çQ"MM;QÌB çSM; t2K i?'v h`"M; /B M M€Q M?B i F`+? HB i M?Q p"v +?QM? H" M?[M; çB m K" K¼B M;QÌB Km #° T?"M ç m F?¬M; i?'v `ä ?mv M +Æ i`QM; ç| M?QM; K" t2K ç½ K„i +kM; H"K M i?-MX
 h`QM; €M? K„i æQÌM; hm'M +`M; M;`v +`M; H° p M;QM; i`¼M;- ?„M #B i KbM? F?- GB M \*?m M?QM; K" ?„M F?¬M; + K +?`m i?m / /`M; M?Q p"v- +?d +| i? tm'i` i M;WM; +?®M; çÐ K" i?¬BX > B i`ÁM; K„i "® GB M \*?m +kM; iW +QB i?QÌM; K" #` + # Q ;Bì ;†T T?ªB ç®B i?O M;Q M +QÌM; ç M KS+ M"v- Î /QÈB #Q T?€T +¬M; FQ+? + H•M M?Q p"v K" F?¬M; #¢BX *?d pÈB çB K M"v i?¬B i?b ç®B T?QÆM; +kM; tSM; ç hQ" M #° i? M? MB M i`QM; GBM? J¢+? \*?B æ` +| i? H"K çQÊ+ çB m M"v bÊ`^M hm'M +MM; h` M; h9 h9- M m M?Q M?[M; M;QÌB F?€+ ` i" M i?b F?¬M; K'i # Q M?E *?m ç€M? #¢BX
 "¶M; M?B M- i?•MªM? ? B M;QÌB K¢M? K) M;WM; H¢B- /Q ç°M; i€+ #`i +?ì +?mv M +?Q i?` ;B€+ tmM; ç°i K½M? HB iX
 h`QM; M?€v K„i i?•M ?bM? pW /WM; H¢B- >mv i \*?QÎM; 'M +MM; pÈB FB K [m M i?"M? K•v F?|B F?„T i`ÌB- ;B| M? +m²M +m°M M´B H M F?„T ç'i #^M;- K¼B M;QÌ i?'v çQÊ+ T?¢K pB +?B M ç'm +O H¬B ç`B ? B M;QÌB ç½ #` i`|+ ` # i'+ +| i?W - tm®M; K°i F?®BX
 @ L;QÆB E?¬M; i²B5
 h? M? •K "® GB M *?m •K i`-K i`mv M iÈB- +QM M;QÌB K"m çÄ M?bM +?^K +?^K p /B MX
 æQÌM; hm'M i?Î ?´M ? M K°i ?ÆB- #`M i v +¬K i`QÌM; FB K`mM M? M? - M;?2 p" @ "® ?mvM? +kM; `i K¢M?X
 @ h b) ;BªB [mv i M;QÆB M; v H9+ M"v +?d i`QM; pÁM; K°i +?B m i?¬B- +?m`M # "® GB M *?m ?ªQ i•K M?„+ M?Î K°i +•m- F?Q iS+ iQ" M i?•M H M i`"M K°i KMB K€m ` ;B®M; M?Q H" K€m i`QM; M;QÌB ç M; #®+ ?ÆB ` p"v- FBM? F?OM; K" +U+ [m, / iQ" M i?•M "® GB M *?m HB M /UM; H M çÄ mX
 J°i iB M; HQM; M;•K i`mv M ` - ?mv i pK ç M; #®+ ` M;Q"BiW çdM? ç-m "® GB M /'T K°i +QM ;B Q HQM; +U+ F€ iQ HÈM F?¬M; ;b b€M? çQÊ+ ç M; ;BQÆM; M M? +m²M; /½ +ªK ;B€+ FB i M;¢Q H M i`"M ` tmM; [m M?X
 h?-M b„+ æQÌM; hm'M M;QM; i`¼M; H¢B- ?Qi b•m K°i ?ÆB- i`QÌM; FB K ;BÆ i?Š F?Q i? iQ" M i?•M +kM; ç°i M?B M #B M ç´B M?Q K°i iÁ M9B çSM; bWM; b[M; M; i€TKQ b tmM; [m M? pšM #`i ç°M;X
 æQÌM; hm'M pW KÈB H"K tQM; ç°M; i€+ M"v i?b ;B Q HQM; +O "® GB M *?m +kM h?•MªM? ? B M;QÌB ç²M; i?ÌB #B M K'i i`QÈ+ K†i T?¢K pB ? B M;QÌB- K¼B M;QÌB HQM; çÄ iQÆB H Q i?ŠM; iÈB i` M K°i iÁ M9B + Q HÈM- çKM; K¢M? p"Q iÁ M9B- i?ûi H M i`mv M ç M # M i B +?'M ç°M; M?S+ K" M; iB- M;¼M M9B + Q HÈM +kM; i \*QÆM; F?Q +m²M; #¢Q iW Î ;B[ b•M i€+? ` # M M;Q" B- M?Q K°i +ÆM H®+ i?´B p HMB p T?Q b m- HmM; H v M?Q b„T M;½- T?QM; M?"M b„+ M?Ä +„i p"Q i` M K†i H¢BX
 > B ç¢B + Q i?O h?B M :B B i?QÊM; T?~K M?'i HQm HB m K¢M; pÈB M? m i¢Q M M

*m®B +MM; i•K i?¬M æQÌM; S?QM; +kM; #` +?`M ç°M; i?"i HÈM F?¬M; i? M`Q #b
b„+ K†i F?¬M; F?ÄB #B M b„+5 "® GB M *?m æ½ im Hmv M ç M i`bM? ç° M`v`²B
+ æQÌM; hm'M`i +| F?ª M,M; b) #` i?QÆM; M†M;X

Í i` M F?€M ç`B- M?[M; + Q i?O GBM? :B B +kM; M?bM +?^K +?^K tm®M; F?¬M; +
GB M *?m +U+ F€ tm'i b„+ F?B M +?Q b„+ K†i +O "® h`QÌM; >ªB ç½ çÐ +QB ?Æ
"® GB M *?m +| i?„M; çQÊ+ i`"M +?B M +m®B +MM; i?b F?®B HBM? i?¢+? çdM?
S?QM;X h`QM; HÁM; "® ;B +?O H¢B M?Ä K€mX *ÁM æQÌM; ædM? h?B M i?b iÄ
H~K #~K M|B,

@ hm'M M?B ç½ i?'i #¢B`²B5 E?¬M; M;Ì i?U+ HU+ h?B M :B B i?QÊM; T?~K +O`
?ÊT HBM? F?Q i?B M ç` p` +QÆM; F?Q +O KbM? H¢BX

.B T.o E?¬ +kM; i?Î /`B M|B,

@ >B M ;BÌ +?d KQM; hm'M M?B i?K i?QÆM; F?¬M; [m€ M†M; H` çQÊ+X

Í /QÈB GBM? :B B- i`QM; +?B M ç'm +?d +| i? /U p`Q +QÆM; F?Q +O #ªM i?•M p
M m K°i M;`v im Hmv M ç M +ªM? ;BÈB GBM? :B B i?b +| i? /mM; ?ÊT HBM? F?Q i
i?•M KbM?- b B F?B M HBM? F?Q i?B M ç` ç +?B M ç'mX

hm v`^M; "® GB M *?m ?B M ;BÌ +ÁM +?Q ç M GBM? :B B- M?QM; ?„M ç½ +| i? /m
ç` - K°i i?•M i?U+ HU+ +O æQÌM; hm'M H`K b Q +?®M; H¢B pÈB ?„M çQÊ+- H`K

æB K M`v æQÌM; S?QM; ç½ M?bM` - M?[M; + Q i?O GBM? :B B i` M ç`B M`v +kM
:B B +| i? M?"M` #ÎB pb i?U+ HU+ p` M?½M HU+ +O ?¼ K` æQÌM; S?QM; H` #
h?B M L?•M >ÊT L?'i M M ç®B pÈB HBM? F?Q i?B M ç` ``i KŠM +ªKX

E?¬M; ?` H` i?B M i`B- F?¬M; +?d /U p`Q HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +MM; +¬M; T?€
K°i M;QÌB +| i`B M,M; M;9i i`ÌBX

h?ÌB ;B M [m çB- ;B Q HQM; ;B Q +?B M pÈB M9B + Q ç½ +| F i [mª- /QÈB +¬M; F
F?¬M; i? +?®M; çÐ çQÊ+ K°i +?B m M`v- M9B + Q i`QM; M?€v K„i bKT ç` tm®M; ;
:B Q HQM; K`m K€m KÎ KB M; iQ` - b'M ç M ;¬M æQÌM; hm'M- Km®M Mm®i ?„M p

@

h`QM; ç€K M;QÌB +| M;QÌB i?ûi H M K°i iB M; FBM? ?½B- i'i +ª K¼B M;QÌB ç½ FB
GB M *?m- ?B M ;BÌ M m æQÌM; hm'M #` ;B Q HQM; K`m K€m M`v Mm®i p`Q i?b H
çQÊ+ \ J¼B M;QÌB F?¬M; ?ÄB iB + ?"M +?Q p` ç iY æQÌM; ;B M`v- /M b Q iW F?B
+?d +| æQÌM; hm'M KÈB +| i? +?®M; çÐ /QÈB +¬M; FQ+? +O "® GB M *?m H•m M

E?|2 KB M; ;B'm /QÈB K€B i|+ /`B +O "® GB M \*?m F?¬M; F?ÄB H°` K°i iB KdK
H¢B +`T i®+ i?m H¢B- FBM? M;¢+ M?bM ;B Q HQM; K`m K€m +O KbM?X

*?d i?'v çQÊ+ i`QM; #KM; +O ;B Q HQM; i`mv M ç M p¬ b® •K i? M?- M; v b m
?mv i p` F?¬M; #` F?®M; +? M[;B½v /K H M- K°i çQ`M FB K [m M; iW i`QM; #K
FB K [m M; # v HQÊM F?„T i`ÌBX

:B Q HQM; K`m K€m F m H M K°i iB M; HQM; M;•K- K°i H¬M M[H¢B ?| i?"M? ?m
F?QX

æQÌM; hm'M K°i i?•M K€m iQÆB`ÆB iW i` M F?¬M; i`mM; tm®M;- pW +?¢K p`Q
i v +¬K i`QÌM; FB K +„K tm®M; ç'i +?®M; çÐ i?•M i? - i?•M ?bM?`mM H M M? M
;B®M; M?Q H` K°i ?mv i M?•MX

@ L;QÆB [mª M?B M F?¬M; H`K +?Q i i?'i p¼M;X

"® GB M *?m +QÌB ç-v i` F?Q- ?`B HÁM; M|BX

æQÌM; hm'M ?QT K°i +QM K„i H¢B- +ÁM +QM K„i FB #` K€m iQÆB # Q i`MK- +,M
F?` M|B,

@ h i?m - "® ?mvM? [mª M?B M HÊB ?¢B5

"® GB M *?m +?"K`½B H„+ ç-m M|B,

@ æ`+? M?•M +O i F?¬M; +| M;QìB i?m - +?d +| M;QìB +? i K` i?¬BX

GìB pW /Si- ?„M iB M i v +?ûK` K°i ç¢Q +?QîM; 'M K`m çÄ ç€M? iÈB T?Q æQìM

L?[M; + Q i?O GBM? :B B i` M F?€M ç`B F?¬M; F?ÄB #B M b„+- /U i?2Q [mv +OK
M?"M i?m i?b M;QìB +ÁM H¢B F?¬M; çQÊ+ T?ûT çm´B i"M ;B i imv iX

>B M i¢B +€+? H`K +O "® GB M *?m ç½ T?€ ?Ov [mv i„+ +O æ¢B #dX

@ hm'M M?B +~M i?"M5

h`QM; M?€v K„i æQìM; ædM? h?B M M?ªv` F?ÄB F?€M ç`B- + Q ;B¼M; i?ûi HÈM

@ *?m M?B F?¬M; çQÊ+ H`K +`MX

"® h`QìM; >ªB +kM; p°B p`M; ?¬ H M K°i iB M;X LÆB M`v H` "® ;B i` M;- M m M?
im•M i?O [mv +O ?¢ b€i M;QìB F?€+ i?b +?Q /M H` "® h`QìM; >ªB ?„M +kM; F?¬M;

L m M?Q ;B i K°i M;QìB F?¬M; HB M [m M i?b +kM; #Ä çB K` i?¬B- iMv iB M #²B i
i? tQM; çQÊ+ pB +X L?QM; K` ç®B T?QÆM; H` B\ æQìM; ;B M?[M; M,K ;-M ç•
b„+- M m M?Q ;B i ?„M i?b æQìM; ;B +| i? +?`m ç v M b Q\

"® ;B t€+ i?U+ F?¬M; ? bÊ æQìM; ;B - M?QM; ?B M ;Bì æQìM; ;B +| #®M p` + Q
+| ? B FB M- "® h`QìM; >ªB H`K b Q Km®M i` m +?¼+ p`Q T?B M T?S+ M`v\ *| i?
hm'M i?b +?ŠM; F?€+ M`Q #m°+ "® ;B p` æQìM; ;B i`Î K†i i?`M? i?MX

>mv i *?QîM; 'M +'T i®+ T?B ç M i`QÈ+ K†i æQìM; hm'M- ?B M i¢B æQìM; hm'M +ª
+QÆM; F?Q ç½ ? i b¢+? H`K b Q +| i? iB T çQÊ+ ç¢Q +?QîM; 'M M`v\

>„M imv `^M; H`K` ç°M; i€+ T?ÁM; M;U M?QM; K` F?¬M; +| i€+ /KM; ;b- >mv i *?Q
b•m i` M M;U+ ?„M- +?d i?'v çQÊ+ æQìM; hm'M KB M; T?mM K€m iQÆB # v M;QÊ+
pB +O H¬B ç`BX

"® GB M *?m ;BÆ K°i i v H M- /U i?2Q i?|B [m2M +O ?„M b m K°i F?„+ pW ç€M
K°i +?d +?d iÈB- H9+ ç| iQ`M i?•M æQìM; hm'M ç m b) M´imM; i?`M? ?mv i M?K+

*?ŠM; [m "® GB M *?m pW ;BÆ i v H M i?b K°i çQ`M FB K [m M; T?|M; i?ŠM; iÈ
*?m ?QªM; HQ¢M `K i i v p`Q- HMB H¢B K`v i`QÊM;- Î i` M H¬B ç`B +| K°i M;QìB ç

dd8X *?QÆM; eNy , h`"M *?B M *m®B *MM;

h?'v `ä çQÊ+ F?m¬M K†i M;QìB M`v- i`QM; +´ ?¼M; "® GB M \*?m T?€i` K°i iB M
æQìM; ædM? h?B M iW i` M F?€M ç`B +?¢v tm®M; +kM; F?¬M; F`T i?ìB ;B MX L; ,
H` æQìM; S?QM;- æQìM; S?QM; M? M? ç M # M M;QìB æQìM; hm'M M•M; ?„M /"v-
HQM; ?„M- i`-K ;B¼M; M|B,

@ o"M +¬M;- #S+ >mv i *?QîM; 'M` M;Q`BX

:Bì ç•v >mv i *?QîM; 'M HQm H¢B i`QM; i?•M i? - "® GB M *?m +?d +¬M M?' +i v H
æQìM; hm'M- iU M?B M H` T?ªB #S+ >mv i \*?QîM; 'M` i`QÈ+X

æQìM; hm'M F?) KÎ K„i` - M?bM i?Q€M; [m i?•MªM? +O "® GB M \*?m Î T?Q i`Q

@ h?"T h?'i ç L;QìB M`v `i K¢M?5

@ VK- ç i?'v `²BX

@_®i+m°+-`®i+m°+i ç½ibK çQÊ+K°iM;QÌB+|i? ç€M?K°i i`"M i?®M;F?Q€
;B`æQÌM;S?QM;-i[mªM?B M F?¬M;M?bM H-K M;QÆBX

æQ`M M;QÌB ç M;t2K K°i KªM?H†M;M;„iM?Q i`-M;v+ª?¬?T ç m#`€T+? iÈE
?¼F?¬M;i? iBM çQÊ+ p`Q K„i KbM?-i'i+ª ç m i`WM;K„i H M- bÊ`^M;M m M?Q
?`M+ª çÌBX

L;„M M;OB K'v ?ÆB i?Î pW [m çB-æQÌM;S?QM;p`"®GB M \*?m ç½H`K+?Q M;
i? H`[m€çO`²BX hmv`^M;F?¬M;+| # Q M?B m M;QÌB i?'v`ä çQÊ+ ç°M;i€+ +O
+€B b€i+?B m +U+ ?¢M FB K M;H¢B+?Q M;QÌB t2K K°i HQ¢B+ªK;B€+ ?QÎM;
+?B M ç'm + Q M?Q i? M`v iW i`QÊ+ iÈB M v+?Q # Q;BÌtm'i?B M- ç°M;i€+ iQ
M?Q K·v # v MQÊ+ +?ªv +U+ F€HQm HQ€i bBM? ç°M;-K¼B M;QÌB ç m+?d M?bM
`²B #B M K'i-`²B H¢B tm'i?B M-`²B H¢B #B M K'i- K¶B F?B çQ`M [m M;K M;K`r
+?Q M;QÌB i FBM?i?€MX

J`Î i`QM;H-M;B Q T?QM;ç-m iB M M`v-i?•M H`M;QÌB i` i m' B tm'i b„+ M?i GE
"®GB M *?m /o M?B M H¢B #`+?Q ,M [mªç„M;X

E i[mªM`v M^K M;Q`B /U HB m +O K¼B M;QÌB- +kM;ç +?Q K¼B M;QÌB T?'M +
+?B M ç'm +kM;+U+ F€F`+? HB i ç M i|2 HY H`K+?Q M;QÌB t2K i?Ä K½M çQÊ+
h?B M :B B ?¢ T?~K ç®B+?B M pÈB h?B M :B B i?QÊM;T?~K-`®i+m°+H9+ M`v
i? F i Hm"MiMv iB M çQÊ+X

h`QM;H9+ K¼B M;QÌB +ÁM ç M;bÊ ?½B i? M i?Î i?b i`^M;/B M T?Q i` M H¢B +
i?•M ?mv i pK +O "®GB M *?m T?€i` KMB i M?M²M;M†+- iW ? B i v ç M i|+ i
bšK F?¬M;;b b€M? çQÊ+-;B®M;M?Q H`H€ ?Q ?²M;p"vX

>mv i *?QÎM;'M K`H-M i`QÊ+ "®GB M *?m T?€i` bQ pÈB >mv i *?QÎM;'M H-M
;b F?€+ M? m i? M?QM;H¢B H`K+?Q M;QÌB t2K +|+ªK;B€+`^i F?¬M;#bM?i?Q

h`QM;M?€v K„i >mv i *?QÎM;'M pW tm'i?B M HB M #„MiÈB+?¶æQÌM;S?QM;-a
FB K- K°i ç¢Q FB K K M;K`m p`M;?bM?i`,M;F?mv i+?ûK iÈB >mv i *?QÎM;'MX

E?|2 KB M;"®GB M *?m ?ÆB M?+? H M-H°`K°i iB i`w+QÌB M|B,

@>B M;BÌ+kM;b)F?¬M;#`+?ûK i M / /`M;M?Q i`QÊ+ M[5

@S?®+

J°i i? M?•K p M;H M-FB K [m M;+?ûK p`Q i` M >mv i *?QÎM;'M M?QM;K`+?
M?¢i çB+?S >mv i *?QÎM;'M pšM F?¬M;i`M ? Q iQ;b- iW i`QM;F?QªM;F?¬M;pš
S?QM;X

a„+ K†i+O æQÌM;S?QM;i`-K tm®M;-T?€i?B M` çQÊ+ >mv i *?QÎM;'M M`v +
KÈB+?ûK`FB K [m M;ç i?Y i`QÊ+X >B M i¢B i?'v çQÊ+ F i[mªM?Q i? M`v-
KbM?H`+?QM?t€+X

> B+?•M ç¢T tm®M;ç'i i`U+ iB T HMB t ?ÆM ? B KQÆB i`QÊM;X

@P M?

J°i iB M;M' p M;H M-iQ`M #°K†i ç'i F?|B #KB K`i KM H M i`^M K¼B M;ä M;€+?X
æQÌM;S?QM;pW KÈB p[M;#QÊ+ i?b i?-M i?S+ +ªK M?"M çQÊ+ K°i+¶FbM?F?
?QªM;bÊ pmM;FB K H M M;M H¢BX

æ°+ ©M?EB K F?¬M;#B i+?2+?„M+€B;b Î i`M-+?d i?'v K°i+¶HU+ HQÊM;+QÌ
+ÁM+|K°i KMB K€m i M?T?ª ç M i`QÊ+ K†i H`K+?Q+|+ªK;B€+ Km®M M¬M-HU
H'v HU+ HQÊM;+O æQÌM;S?QM;+kM;F?¬M;i? M`Q+?®M;H¢BX

"KT #KT #KT #KT-æQÌM;S?QM;HMB p T?Q b m HB M iK+ ?ÆM+?K+ #QÊ+- F?
H¢B i?•M ?bM? çQÊ+X •M? K„i M?bM H¢B p T?Q i`QÊ+- KB K„i æQÌM;S?QM;H

JbM? pW çÐ tQM; K°i +€B >mv i *?QÎM; 'M M"v- >mv i *?QÎM; 'M M"v i® + ç° HçB
KÈB HMB tQM; HçB ç½ i? 'v M| # v iÈB i`QÊ+ K†i `²B\

v MB K i`QM; ç-m +ÁM +?Q +?mv M ? i i?b i` M çdM? ç-m i`mv M ç M K°i +¶ €T
F?¬M; /€K +?"K i` ç•K FB K tm®M; ç'i- KQÊM HU+ ççQ T?ªM +?'M M"v HMB HçB

J°i iB M; M' p M; H M- M; mv M #ªM +?B M i`QÎM; ç M; ?¶M HQçM i?b ?B M ;BÌ H
b9M; - i`QM; pÁM; T?QÆM; pB M # i`QÊM; +, M #ªM F?¬M; M?bM i?'v ;bX

E?¬M; #bM? i?QÎM; 5 æQÎM; S?QM; bBM? ` i•K Hw +ªM? ;B€+- +?QM? KbM? iU M
M"v M; Q" B F?Q iS+ +O "® GB M *?m ` i?b +ÁM +| F?Q iS+ +O ? B +¶ K€m i M? M
iW >mv i *?QÎM; 'M ç†+ #B i K" ` X

E?¬M; +?d +| K°i HQçB >mv i *?QÎM; 'M\ h`QM; M?€v K„i æQÎM; S?QM; bmv M;?
+MM; pÈB >mv i *?QÎM; 'M # M ç-m F?¬M; ? ;B®M; M? m- #^M; p"Q FB K F?Q i?
M€i çQÊ+- +MM; pÈB HU+ #çQ T?€i +O KbM? +kM; iQÆM; çQÆM; M? m- Km®M çQ
`'i F?| F?, MX J" +?Q H" +| i? ç®B T?| çQÊ+ çB +?, M; M[i?b "® GB M *?m +kM; +

æ€M? `„M T?ªB ç€M? /"T ç-m 5 Jm®M T?€ çQÊ+ >mv i *?QÎM; 'M i?b T?ªB ?ç i?
ç +?Q ?„M F?¬M; +ÁM i?ÌB ;B M `ªM? `¶B K" çB m F?B M- p"v i?b >mv i *?QÎM;
[mv i i•K tQM; - æQÎM; S?QM; KçM? K) çm' B i?2Q T?QÆM; ?QÈM; +?çv i`®M +O
KM K`i F?„T i`ÌB F?B M F?¬M; i? i?'v ;b çQÊ+ M?QM; K" F?Q iS+ +O "® GB M *?
M?Q HY +?€v i`QM; ç K ç2M- +, M #ªM F?¬M; i? `M /'mX

@ E?†+ F?†+X

"® GB M *?m +QÌB [m€B /` +€+? ç| F?¬M; t i`mv M ç M i? M? •K,

@ L; QÆB M; ?o `^M; Km®M T?€ #Ä >mv i *?QÎM; 'M i?b ç M ç®B T?| i b Q\ aB i•K

GÌB pW KÈB /Si- ? B >mv i *?QÎM; 'M Î? B # M æQÎM; S?QM; +MM; ;B€T +-M; iÈ

J°i M; QÌB ? B +?QÎM; - +?QÎM; T?€T ?mM; ?, M; T?€+? i?ŠM; iÈBX

æQÎM; S?QM; M?ªv + Q H M- i`€M? çQÊ+ K°i FQ+? i`Q KçM; M"vX L; QÌB ç M; Î
i?"M? M?•M FB K ?ÊT M?'i ç•K i?ŠM; tm®M; "® GB M *?m ç M; Î/QÈBX

*ÁM +€+? ?ÆM KQÌB i`QÊM; M[KÈB iÈB çQÊ+ +?¶ +O "® GB M *?m- K°i >mv i *
K†i ?„M- K°i >mv i *?QÎM; 'M F?€+ i?b +?Ì i?ÌB +Æ i" T FQ+? p"Q # M +çM?X

:B®M; M?Q i?m®+ + Q #¬B i` M / +?| 5 æQÎM; S?QM; ?"M M; ?B M `„M; M; ?B M HÈ
i`€M? K†i çQÊ+ M?Q p"v- æQÎM; S?QM; T?ªB +ªB #B M T?QÆM; ?QÈM; F?€+- `ÌB

> B ççQ >mv i *?QÎM; 'M HB M çm' B i?2Q b€i M9i- KçM? K) +?KT iÈBX

h`QM; T?çK pB T?QÆM; pB M i`, K i`QÊM; ç m #` +€i #KB KM K`i # Q T?O- /Q p"v ç
+| i? i?dM? i?QªM; M?bM i?'v K°i Qi [m M; K M; K"m çÄ ?B M H M- +, M #ªM F?¬
?bM? +?B M ç'm Î # M i`QM; X L?QM; K" K†i ç'i ç M; `mM; H M F`+? HB i +MM; pÈ
+?Q K¼B M; QÌB p¬ +MM; HQ H„M; - iW [m M; K M; K"m çÄ H|2 H M HB M iK+ +| i
GB M *?m ç M; +?B K i? i?QÊM; T?QM; X

> B >mv i *?QÎM; 'M çm' B i?2Q æQÎM; S?QM; F?¬M; i? +?9i M"Q- imv `^M; F?¬
M?QM; K" +kM; H"K +?Q æQÎM; S?QM; F?¬M; +| #B M T?€T iB T + "M çQÊ+ "® GB
M; ?o +€+? iÈB çQÊ+ ;¬M "® GB M *?m i?b ç m #` >mv i *?QÎM; 'M +ªM HçB ç" M?
i`bM? #` i`mv çm' B æQÎM; S?QM; +-M; FQ+? p"Q >mv i *?QÎM; 'M #^M; FB K F?
+, M #ªM F?¬M; H" M| #` bSi K iQ M"QX

>mv i *?QÎM; 'M M"v +U+ F€ b„+ #ûM- +?ŠM; [m bQ pÈB *€+? E?¬M; i?O i?b pŠ
S?QM; iU M?"M M m M?Q >mv i *?QÎM; 'M +O "® GB M *?m +| çQÊ+ ç†+ iQM? +
H-M M"v +?çv i`ÌB F?¬M; F?ÄB M„M; X

*€+? E?¬M; i?O ç€M? iÈB F?¬M; ? +| /'m ?B m p i?lB ;B M- ?Q`M iQ`M H` tmv M
 `M; i®+ ç° >mv i*?QÎM; 'M F?€ M? M? M?QM; pšM +| F?ª M,M; çm'B +MM; F?ª M
 E?¬M; +| +?B m i?S+ F?¬M; ;BªB çQÊ+ - +?d H` +?Q `ä i? +K+ K` i?¬B5
 h`QM; F?B +?çv i`®M- i?•M ?bM? æQÎM; S?QM; #¶M; M?B M im¬M +QÆM; F?Q +m
 +ÆM H®+ M'B H M î i` M ç'i #^M; i?'B +€i #KB #®M T?Q # v i€M HQçMX
 >mv i*?QÎM; 'M i`QM; H9+ çm'B i?2Q æQÎM; S?QM; F?¬M; i? +kM; ç°i M?B M /W
 K°i H9+- +m®B +MM; F?¬M; çm'B i?2Q M[K` çQÊ+ "® GB M \*?m +?"K`½B i?m p
 "® GB M *?m +kM; #B i çQÊ+ H'v i®+ ç° +O æQÎM; S?QM; i?b >mv i*?QÎM; 'M
 i?QÆM; iÈB ?„M çQÊ+ - M m M?Q p"v F?¬M; #^M; i€M ? i #KB #†K i`QM; +?B M i`
 bO ?ÆM K°i +?9iX
 > B M; QlB ç m ç€M? +?O w ;B®M; M? m- +?B M ç'm i`QM; M?€v K„i çQÊ+ /WM; H
 i`¬M; M; ¡M; # M M; Q`B +| i? i?'v çQÊ+ `ä ?ÆMX
 J°i H€i b m- +€i #KB /¬M /¬M iªM çB- K¼B M; QlB i?'v çQÊ+ i bM? ?bM? +?B M ç'm
 M; KK HQÆM; F?QX
 h`QM; T?çK pB T?QÆM; pB M i`,K i`QÊM; i` M K†i ç'i- ?¬m M?Q i'i +ª ç m H` K°i
 ç° b•m ?ÆM K°i i?QÊ+ - K` K†i ç'i tmM; [m M? i?b i¬M; i¬M; i€M HQçM- +ª KªM? ç
 > B M; QlB æQÎM; S?QM; p` "® GB M \*?m +€+?M? m i¬K # KQÆB i`QÊM; - K°i M; C
 M; QlB FB î i` M ? B p B +| ? B ççQ >mv i*?QÎM; 'M M?Q ? B +QM K½M? i?9 F?€i
 iÄ ` F?Q iS+ +U+ F€ +m²M; #çQX
 @ E?€ H„K- K°i h?B M :B B ?ç T?~K /o M?B M +| i? ççi çQÊ+ HQçB i`bM? ç° M`v-
 ç M; çQ i?`²B- +?ŠM; [m M; QÆB M?'i ç`M? b) i?m 5
 "® GB M *?m +m²M; M; ¬M M¡BX
 æQÎM; S?QM; F?¬M; ç°M; ç"v- ççK M?B M M¡B,
 @ L; QÆB +kM; F?¬M; i?„M; çQÊ+X
 @ - M; QÆB M; ?o H` M?Q p"v b Q\
 > B i`ÁM; K„i K`m K€m +O "® GB M *?m M?bM +?^K +?†T p`Q æQÎM; S?QM; - +ª i
 M; ?2 çQÊ+ M?[M; HlB M`v +O æQÎM; S?QM; +U+ F€ iS+ ;B" M- ? B i v i?m HçB-
 `½B M¡B,
 @ > B i?S M`v H` #ªQ #®B î i`QM; +Æ i? i - çQÊ+ i H'v K€m iQÆB K` Mm¬B M' M
 i?¬M; - K†+ /M ?`M; M; `v #¼M +?9M; +| +?9i #'i i` M?QM; F?B bY /KM; ç M i?b Hç
 *MM; pÈB HlB M¡B +O "® GB M *?m pW T?€i ` - ? B >mv i\*?QÎM; 'M i` M p B ?„
 F?„+ H M ?| i?`M? /€M; /'T +O ? B K½M? i?9- K°i H` ;B Q HQM; - K°i H` K½M? ?'-
 #çQ F?¬M; /SiX
 :B Q HQM; +?QM? H` H9+ pW KÈB ç®B +?B M +MM; æQÎM; hm'M FB X
 *QM K„i æQÎM; S?QM; ?QT HçB- i`QM; HÁM; HB M ?B m `ä- i`€+? F?¬M; çQÊ+ ?
 F?¬M; i? i`ªK T?€ çÆM ;BªM çQÊ+ - i?b H` M¡+kM; F?¬M; T?ªB H` >mv i*?QÎM;
 ` K` K°i i?S; b ç! ?mv M ?| i?`M?X h?S M`v ççB F?€B H` /Q +¬M; T?€T K` "® GB
 p` çQÊ+ ?bM? i?`M? iW iBM? F?Q i`QM; +Æ i? X
 h?'v K°i K`M M?Q p"v- çQ`M M; QlB ç M; t2K ?ûi H M K°i iB M; FBM? ?½B- i`QM;
 M v `®i +m°+ +kM; ç½ +| T?9+ çQÊ+ i?'v `²B- i?U+ bU F?¬M; #ä +¬M; ç M "® ;B i
 Í T?Q i` M F?€M ç`B- i?¬M b„+ h` M; \*?QM? EB M #B M ç'B- i? M? •K`mM`mM
 >ªB # M +çM?,

@ "® ;B +?O- ç iY [mw i°+ ç½ im Hmv M ç M +ªM? ;BÈB i-M; i?S b€m +O >mv i >
L;?2 çQÊ+ #®M +?[>mv i >²M æB M h`+?X J°i Qi M; QÌB F?¬M; F?ÄB #B M b„+ Kt
T?€T M`v `i H` Qi- /M b Q HQÇB +¬M; T?€T M`v H-M tm'i ?B M ; -M ç•v i`QÊ+ +k
E?B ç| "® ;B +kM; +| K°i F€i`B im Hmv M >mv i >²M æB M h`+? - Hmv M +¬M; T?
i?S +?QM- +?d +ÁM FûK K°i #QÊ+ M[H` +| i? çç i çQÊ+ çÇB pB M K½M- F€i`B F
+ªM? ;BÈB GBM? :B B i`mM; T?~K `²B- i?U+ HU+ +O ?„M iÇB iQ`M #° GBM? Jç+?
i? +?®M; HÇB çQÊ+X

hm Hmv M +¬M; T?€T >mv i >²M æB M h`+?X L m M?Q im Hmv M M, Ki-M; i`QÊ+ +
i?b +kM; F?¬M; i? M?bM ` çQÊ+ K M? K®B ;b- i? M?QM; K` K°i F?B ç½ im Hmv
/MM; K€m iQÆB +O KbM? ç Mm¬B K°i >mv i h?` Î i`QM; K€m i?`i- >mv i h?` +| i?
?`M? +¬M; FQ+? +MM; pÈB T?ÁM; M;U- ç| +kM; +?QM? H` ;B Q HQM; +MM; K½M?

h?U+ HU+ +O #ªM i?•M +`M; KÇM? i?b i?U+ HU+ +O >mv i h?` +`M; i? K /kM; K½
+O >mv i h?` b) çQÊ+ F?QªM; K°i MY i?U+ HU+ +O +?O M?•MX

hmv `^M; +¬M; T?€T >mv i >²M æB M h`+? `i +QÌM; çÇB i? M?QM; F?B im Hmv M
i?®M; F?` /^M ptiX J¶B M; `v ç m T?ªB /MM; K€m iQÆB +O KbM? ç +?, M Mm¬B >
i?•M i? `i HÈM- ?ÆM M[ >mv i h?` Î i`QM; i?•M i? +kM; ç m im Hmv M çQÊ+ ;•v

dddX *?QÆM; eNk , >mv i >²M æB M h`+?

.Q p`v i?QÌM; i?QÌM; i?b i•K iQM? M?[M; M; QÌB im Hmv M >mv i >²M æB M h`+? ç
"® GB M *?m +?QM? H` K°i pQ /K i®i M?`iX

>„M +| iQM? +€+? i`M #ÇQ K€m i M? M?Q p`v +kM; F?¬M; +?d H` iQM? +€+? p®M /
Hmv M >mv i >²M æB M h`+?X

h` M; \*?QM? EB M #B i çQÊ+ "® GB M \*?m im Hmv M >mv i >²M æB M h`+? +kM; i
h` M; ;B +kM; H` K°i i`QM; M?[M; çÇB ;B i°+ +QÌM; çÇB M?`i Î GBM? Jç+? *?B a
;B - b Q +| i? F?¬M; i? Hw ;BªB ibM? ?m®M; +O ç®B i?O çQÊ+ \

G9+ M`v ç•v i?`v "® GB M *?m iÇQ ` ç M? B >mv i h?` - iU M?B M ?„M çQ€M çQÊ+
ç M +ªM? ;BÈB i-M; i?S b€mX >mv i >²M æB M h`+? iW i-M; M, K i`Í çB- K¶B F?B
b) i?m çQÊ+ b® HQÊM; >mv i h?` M?B m ;`T ç¬B bQ pÈB i-M; i`QÊ+X

J'v i`, K M, K i`QÊ+ p` iB M #®B "® ;B FB +| im pB GBM? :B B i`mM; T?~K ç½ im H
iÈB i-M; i?S +?QM- b® HQÊM; >mv i h?` ç½ çç i çQÊ+ iÈB KQÌB b€m +QM5 J¶B
#^M; K°i MY ?„M- KQÌB b€m +QM >mv i h?` i?b i?, M; # Q M?B m H-M #ªM i?•M ?,
i? H` ç®B i?O çQÊ+X

*?ŠM; [m ç€M; iB + +?QM? H` p` + Q i?O GBM? :B B i`mM; T?~K +O "® ;B FB
Mm®i bç+? ?mv i M?K+ +O KbM?- +? ii?ªK p` #Ä KÇM; 5 *kM; +?QM? #ÎB pb M; m
>²M æB M h`+? ç½ +i; B'm K'v i`, K M, K K` F?¬M; +| K°i B iÈB ?ÄB i?, K +ª- ç M H
#` ?„M ibK i?`v `²B im Hmv MX

L;?2 tQM; HìB h` M; *?QM? EB M M¡B- K°i b® + Q i?O GBM? :B B #B i çQÊ+ M°B i
"® h`QÌM; >ªB- "® h`QÌM; >ªB +kM; F?) +QÌB K°i iB M; F?¬M; ? T?O M?`M M¡B,

@ *?Q p` iB T iK+ t2K çBX

Í i` M +?B M i`QÌM; - H9+ M`v "® GB M *?m HÇB #Ä tm®M; K°i +•m i?ç+? T?€ FBM

@ > B #ªQ #®B +O i ç½ H`K +?Q M; QÆB Hm®M; +m®M; i v +?•M `²B- M m M?Q H

GìB M¡B pW /Si- i` M M; QÌB "® GB M *?m iÄ ?mv i pK +m²M +m°M- ?mv i pK tm'
i?S ? B- ? B K½M? i?9 M`v H` K°i bQ iY p` K°i #€Q- ;BQÆM; M M?K9 pm®i- iQ€i
#`iim•MX

"®M +QM /½ i?9 Î +?mM; [m M? #ªQ p i?•M i? +O "® GB M *?m- ;B®M; M?Q H" €
T?K i`Ê ?„M iÄ ` ?mv i F?Q •K i`-KX

a„+ K†i æQÌM; S?QM; #B M ç´B- Î i` M F?€M ç´B- b„+ K†i h` M; *?QM? EB M +MM
iQÌM; çQÊ+ M?bM tm®M; T?Q /QÊB ç´B- H`K #~K M¡B,

@ .o M?B M ç½ ç¢i iÈB çQÊ+ +ªM? ;BÈB i-M; i?S #ªv `²BX

>B M i¢B ?„M ç½ i?¬M; bm®i çQÊ+ K†+ /M "® GB M *?m p` h` M; h9 h9 çQÊ+ tQM
K¢M? +O GBM? J¢+? *?B æ` M`vX L?QM; K` M m M?Q ? B M;QÌB i` im´B M`v
h` M; h9 h9 imv i ç®B F?¬M; TªB H` ç®B i?O +O "® GB M *?m- "® GB M *?m +?d
M`v ç½ F?B M h` M; h9 h9 F?¬M; i? SM; T?¡ çQÊ+X

*? M? H +? M?Q p`v F?¬M; +?d H` MY çB K 5 "® ;B "® GB M *?m i?U+ bU H` K°i
[m v ç-m M?bM H¢B p T?Q "® h`QÌM; >ªB- i?´v çQÊ+ p K†i KdK +QÌB p` FB m M;
M?B M ?„M +kM; +U+ F€ ç„+ w i`QM; HÁM;X

oMM; H¬M; K`v [m M? i`€M +O æQÌM; S?QM; M?Qm +?†i H¢BX >„M M?bM +?,K +
pÈB #®M >mv i h?` ?¡ i?•M i?¬M? K½M? i?9 FB - i`QM; ç-m ?B M H M ç®B b€+?
[m€ K¢M? K)- KbM? F?¡ +¡ i? H` ç®B i?O +O M¡- +?9M; [m€ F?¡ +?ÆB- ?-m M?Q
+?9M;- æQÌM; hm´M F?B #` ;B Q HQM; +?m`M #` Mm®i p`Q #KM; TªB /MM; ? i i
çQÊ+ ;B Q HQM;X J` F?B ç¡ æQÌM; hm´M +?d ç®B K†i pÈB K°i +QM >mv i h?` K`
pÈB KbM? H` i`M #®M +QM HB MX

L?QM; K` M m M?Q F?¬M; ç€M? #¢B çQÊ+ #®M +QM K½M? i?9 M`v i?b H`K b Q +
*?m\

"® GB M *?m •K i`-K +QÌB- #®M +QM >mv i h?` #ªQ p [m M? i?•M ?„M iÄ ` ?mv
`Qi ;`Q HB M iK+X "¶M; M?B M- #®M +QM K½M? i?9 ç²M; HQ¢i H Q ç M +?¶ æQÌ
#€Q +?¢v iÈB p•v K¼B çQÌM; i?Q€i +O æQÌM; S?QM;- # Q [m M? ?„M p`Q i`QM; €
æQÌM; S?QM; M`Q /€K bÆ w\ "MM; T?€i iQ`M #° i?U+ HU+ #ªM i?•M- .m FBK F?
©M? EB K- i`U+ iB T #B M K`i i¢B +?¶X

"®M +QM K½M? i?9 +kM; i? v ç´B T?QÆM; ?QÈM; i`mv çm´B i`QM; M?€v K„i- ibK
ç çm´B i?2QX

æ°+ ©M? EB K iÄ ` [m M; K M; K`m p`M; çÐ H´v ç¬B i`ªQ +O ;B Q HQM;- `²B M?
K°i FQ+? p`Q KB M; K½M? ?´- ? B +?•M ç¢T i` M ç-m #€Q i`€M? Mû K°i i`ªQ [mûi
h`QM; M?€v K„i- æQÌM; S?QM; #°+ T?€i ` iQ`M #° i?U+ HU+X

oW H9+ ?„M i`€M? Mû çQÊ+ +¬M; FQ+? +O #®M +QM K½M? i?9 +MM; H` H9+ H Q
/WM; #QÊ+X

L?QM; K` ?„M M? M? i?b #®M +QM K½M? i?9 H¢B M? M? ?ÆM- M; v H`TiS+ tQ v M
S?QM;X

æQ`M M;QÌB ç M; t2K +?d M?bM i?´v æQÌM; S?QM; #` p•v p`Q ;B[ F?¬M; i`mM;-
+¬M; tmM; [m M?- +?•M i v Hm®M; +m®M; SM; T?¡- p`B H-M i?B m +?9i M[ #` `A
ç° +O ?„M `i M? M? M m F?¬M; pšM #` p•v +¬M;X

*?šM; [m i? +K+ ?B M ;B¡ ç½ i`B i ç b€M; iÄ- æQÌM; S?QM; F?¬M; i? +¬M; FQ
GB M *?m +?d +¬M çSM; i¢B +?¶ çB m F?B M #®M +QM K½M? i?9 H` +¡ i? +? i
S?QM; /WM; H¢B M;?d M;ÆB i?b imv i ç®B b) #` #®M +QM K½M? i?9 tû i?¬M? iWM

L;QÌB +O æQÌM; ;B F?¬M; F?ÄB HQ bÊ ç m çSM; ? i /`v- #¼M ?¼ +U+ F€ bÊ æQ
;†T TªB ç°+ i?O- M; v +ª i?¬M b„+ æQÌM; ædM? h?B M p` .B T .o E?¬ Î i` M F?€
i`QÆM;- ? B K„i i`T i`mM; i?2Q /äB i?•MªM? +O æQÌM; S?QM; Î T?Q /QÈBX

L? M?- M? M? H M- M? M? H M +?9i M[5 G-M ç-m iB M æQÌM; S?QM; T?€i ?B M
çO /MM;- +,M #ªM F?¬M; i? i?Q€i F?ÄB çQÊ+ bU /•v /Q +O #®M +QM K½M? i?9

K°i +?9i i?ÌB ;B M ç i`M +¬M; "® GB M \*?m i?b ç m #` #®M +QM K½M? i?O M; ,M
?„M `i ç m ç-mX

@ aÊ `^M; hB m iY æQÌM; ;B b) i?`i #¢BX

h`QM; ç€K M; QÌB i`mv M ç M K°i iB M; i?Î /`B- H-M ç¢B #d M`v æQÌM; S?QM; tm`
iQ+?- K°i i?-M i?Q¢B H`K M€Q ç°M; +ª GBM? J¢+? \*?B æ` - K¼B M; QÌB ç m Km®
ç M ç QÊ+ #QÊ+ M`Q- i`QM; i`"M +?B M +m®B +MM; +| i? +?B M i?„M; ç QÊ+ "® G
pÈB ibM? ?m®M; ?B M ;BÌ K` pšM +S iB T iK+ M?Q p`v i?b +?mv M æQÌM; S?QM;
bÈK Km°M K` i?¬BX

h?U+ HU+ +O ?„M `i K¢M?- i®+ ç° +kM; +U+ F€ M? M?- M?QM; K` /M b Q +kM; +
H`K b Q +QÆM; F?Q +MM; pÈB HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +| i? ç O ç #´bmM; +?Q i

hW F?B ç¢B +?B M ç M #•v ;BÌ M; v +ª "® GB M *?m ç M; çSM; ç| +kM; i?Î ?²M; ?
+? >mv i h?` +kM; F?¬M; T?ªB H` +¬M; pB + / /`M; ;b- +`M; ?m®M; +?B H` æQÌM

*?d +-M +QÆM; F?Q +O æQÌM; S?QM; F?¬M; i? /mv i`b HB M iK+ ç QÊ+ i?b ç| H

G¢B K°i H-M M[i`€M? i?Q€i ç QÊ+ +-M; FQ+? HB M iB T +O #®M +QM K½M? i?
;-M "® GB M *?m ?¢ i?O ç QÊ+ K` H¢B +ÁM #` +€+? t ?ÆM ? B KQÆB i`QÊM; X "®
?²B H¢B #®M +QM K½M? i?9- H¢B F?¬M; M; ?o iÈB æQÌM; S?QM; çm`B i?2Q #®M
i`QM; M?`i i?ÌB HB M bYM; b®i K°i +?9i X

*?ŠM; [m +kM; +?d H` [m K°i +€B +?ÈT K„i K` i?¬B- "® GB M *?m HB M F?®M; +
+¬M; æQÌM; S?QM; X

æQÌM; S?QM; çSM; H¢B F?¬M; ? M?9+ M?Q+?- ç°i M?B M +¬K æ°+ ©M? EB K €
p`Q K°i ?ÆBX

L;WM; H¢B K¼B ç°M; i€+ [m v H¢B M?bM i?ŠM; p`Q #®M +QM >mv i h?` ?mM; K½

@ o"v H` #m¬M; #Ä b Q\

æQ`M M; QÌB F?¬M; F?ÄB FBM? ?¬ HB M iK+- ?B M i¢B #° /€M; M`v +O æQÌM; S?
` K°i +¬M; FQ+? ;b- M m M?Q ?„M i?U+ bU #m¬M; #Ä i?b F?ªM,M; i`"M; /B M b m
[m M; X

@ *?`m i?m +?ŠM; F?€+ M`Q M?"M +? iX

"® GB M *?m i?'T ;B¼M; `®M; H M ;B"M ;B[- ?¢ i?O F?¬M; HQm ibM? +?9i M`Q-
>mv i h?` +kM; +ªK M?"M ç QÊ+ i•K ibM? +O +?O M?•M- T?€i ` i?¬M i?€B +U+ F€
pm®i H Q ç M +„M Mm®i æQÌM; S?QM; X

h?Q€M; [m +?ÈT K„i- #®M +QM K½M? i?9 ç½ M?"Q iÈB +€+? æQÌM; S?QM; +?d +

æQÌM; S?QM; çSM; Î ç| ?²B H•m pšM F?¬M; M?9+ M?Q+? +m®B +MM; +kM; ç°M; i
i?•M i? ?„M pmM; H M- #®M i? M? T?B ç Q iÄ ` FBK [m M; M?"M M?¢i M?Q i?B

S?B ç Q Î ;B[F?¬M; i`mM; iÄ ` #®M ç¢Q FBK K M; - €M? b€M; `U+ `Ð p¬ +MM; X

@ *?d H` €K F?Q i?¬B- H`K b Q H`K F?| / ç QÊ+ i \

"® GB M *?m ?W H¢M? K°i iB M;- F?¬M; +?9i M`Q HmB #QÊ+- çB m F?B M #®M
T?B ç QX

L?QM; K` M; v H"TiS+ b m ç| - K°i +?mv M ibM? #'i M; Î tav ` - i¢B H9+ T?B ç Q b„T
i?9- i`QM; M?€v K„i T?B ç Q /QÌM; M?Q +| HBM? iQM? #¶M; M?B M +ªB #B M T?
[m i?•M i? #®M +QM K½M? i?9- p) i?"M? K°i ?bM? i`„M; F?mv i- +„i M; QÊ+ H¢B
i?9X

E?¬M; B +| i? M?bM ` ç QÊ+ K°i +?B m M`v +O æQÌM; S?QM; +| w ç`M? ;b- M;
+kM; ç¢B #B M- +„M `„M; K°i +€B- i®+ ç° +O K½M? i?9 +ÁM M? M? ?ÆM p`B T?-
i`QÊ+ Kfi æQÌM; S?QM; KÍ KB M; çÄ HÁK ` - ç`M? Mm®i æQÌM; S?QM; p`Q # M i`

E?¬M; Qi M; QìB F?~M i`QÆM; ç m M?„K ? B K„i H¢B- M?QM; +¬M; M?B m M; QìB i
T?€i bBM? +?mv M; b F iB TX

@ S?®+ T?®+ T?®+ T?®+

o`B •K i? M? M? M?¬M; i`mv MiÈB- #®Mi? M? T?B ç Q T?ªM; T?`i M?Q pW +?ûK
#®M +QM K½M? i?9 ç°i M?B M /WM; H¢B M; v i`QÊ+ Kti æQìM; S?QM; # i?QÊ+
+SM; M; „+ H¢B i` M F?m¬M Kti- ç°M; i€+ /WM; ?ŠM H¢BX

_¬K K°i iB M;- #®M +QM K½M? i?9 #¶M; M?B M M´imM; i M i¬M?- K°i H¬M M[?
i`QM; F?¬M; F?QX

J°i K¬M +U+ F€ K¢Q ?B K H¬K +?Q i`€B iBK +O M; QìB t2K +U+ F€ ;„i ; Q- M?„+
M¬v ç m H¬K +?Q K¼B M; QìB +ªK i?`v M; ?B ?Q†+X

_®i +m°+ æQìM; S?QM; ç½ /MM; T?QÆM; T?€T ;b ç T?€ çQÊ+ +¬M; FQ+? M¬v- #
#¢Q M´ ç +?Q ?„M çQÊ+ i€B bBM? i`QM; imv i +ªM? \

Lûi FB m M; ¢Q p` ?mM; €+ i` M Kti "® GB M *?m M?`i i?ìB iB mi?`i- ?„Mi`Î M M F
iQîM; çQÊ+- ?QT K„i M?bM p T?Q æQìM; S?QM;- æQìM; S?QM; [m v H¢B Mî`
€M? +?B mi` b m HQM; iÄ ` [m M; K M; F?„TMÆBX

L; •v M; QìB K°i H€i- "® GB M *?m p" M F?îB +QÆM; F?Q H¬M i?S+ ? B- #®M K½M?
?bM? i?¬M? K°i H¬M M[- F?¬M; /Q /U +?9i M¬Q H Q i?ŠM; iÈB +?¶ æQìM; S?QM;

æSM; M; mv M i¢B +?¶- æQìM; S?QM; pŠM ç¢K M?B M M? M?¬M; imM; ` #®Mi?
ç Q M¬v +kM; ;B®M; M?Q i`QÊ+ p) i?¬M? K°i p¬M; i`, M; F?mv i iÈB T?Q b m #®M
?, M; H Q iÈB- M?`i i?ìB #®M +QM K½M? i?9 H¢B ?! i?¬M? ?mv i pKX

"® GB M *?m T?ªM; T?`i M?Q #` M?"TK - çB M +m²M; M; QM; iK i? K #®M +QM K½
M¬v #®M +QM K½M? i?9 +ÁM +?Q i¢Q tQM; ç½ i?`v T?B ç Q # v ç MX

L?½M i?¬M æQìM; S?QM; /[iÈM M?bM +?^K +?^K p`Q "® GB M *?m M?Q /B m ?•m
M; ¢Q i?`- i` M M; !M i v H¢B #„M ` K°i i? M? T?B ç Q M[- FBK [m M; iB TiK+ H|2

a„+ Kti "® GB M *?m +U+ F€ i€B M?Êi- HªQ çªQ #QÊ+ p`B #QÊ+ H¬K #¬K M|B,

@ E?¬M; +! F?ª M, M;- M; QÆB F?¬M; +! F?ª M, M; M¬vX

h?¬M b„+ +O "® GB M *?m H9+ M¬v ç†+ b„+ p¢M T?¬M- ;B®M; M?Q H¬i?`v [m, ;B
i?€B i`¬K ´M p` iU iBM M?Q i`QÊ+ M[ \ \*! +?M; +?d +ÁM H¬ bU FBM? ?½B p` KìK

.M b Q +kM; F?¬M; B +! i? +?`T M?"M çQÊ+ #Q K"i +O +?QM? KbM? H¢B #` ç®
æB m M¬v H¬K +?Q "® GB M *?m +ªK i?`v H¢M? H)Q i`QM; tQÆM; - #Q K"i M¬v M; Q
+kM; +?d +! "® ;B +?O KÈB #B i çQÊ+X

>ÆM M[imv `^M; "® h`QìM; >ªB #B i çQÊ+ M?QM; +, M #ªM F?¬M; i? i?`v; b- M?Q
F?€+ F?B æQìM; S?QM; ç®B +?B M pÈB KbM? K°i i?ìB ;B M H¢B +! i? M?bM ` ç

L?bM "® GB M *?m- æQìM; S?QM; F?) +QìB K°i iB M; ,

@ E?¬M; M; !i H¢B +! K°i ç¬B K„i i®i M?Q p"v T?ªB F?¬M; 5

h`QM; H9+ ç M; +?B M ç´m- æQìM; S?QM; T?€i ?B M çQÊ+ ? B i v "® GB M *?m ç
M?Ä- imv `^M; HQ¢B ç°M; i€+ M¬v `i pB /B m M?QM; pŠM F?¬M; i? i?Q€i F?ÄB H
iW H9+ i v ?„M / Q ç°M; i?b ?mv i pK ?! i?¬M? K½M? i?9 HBM? ?Q¢i F?¬M; ;b b€
çm´B i?2Q H¬K KbM? +?`m F?´ F?¬M; QiX

æQìM; S?QM; bmv çQ€M `^M; #®M +QM K½M? i?9 +MM; pÈB ? B i v / Q ç°M; FB
#^M; F?¬M; H¬K b Q +?9M; b) M; ?2 HìB M?Q p"v- +?9M; M| +?ŠM; [m +?d H¬ /Q ?
+! bBM? K M? +kM; M?Q F?¬M; +! w i?S+ `B M; ç ?¬M? bU- +?d +! i? /Q "® GB
i?b #¼M +?9M; KÈB +¬M; FQ+? çQÊ+ p`Q KbM?X

.QÈB M;?B ?Q†+ M?Q p"v- b m F?B iBM? i M?"M tûi K°i ?²B- `®i +K+ æQÌM; S?Q çQ€M +O KbM? H" +?QM? t€+X

"® GB M *?m p" #®M +QM K½M? i?9 t€+ i?U+ H" +| K°i iB HBM? F?Q M?"M M?ç i;B M?Q H" K°i bÈB /•v i?WM; F i M®B "® GB M *?m +MM; pÈB #®M +QM K½M? i?9 Hç iMv w F?®M; +? #®M +QM K½M? i?9X

"B i çQÊ+ M?QÊ+ çB K M"v- H" /Q çç i çQÊ+ +ªM? ;BÈB i?B M M?•M ?ÊT M?'i- M i?b +,M #ªM æQÌM; S?QM; F?¬M; i? M"Q M?"M #B i çQÊ+ #Q K"i M"v- HBM? F?Q i +| i? M?"M i?S+ çQÊ+X

dd3X *?QÆM; eNj , hU JbM? >çB JbM?

"®M +QM K½M? i?9 +® M?B M +?ûK F?¬M; çQÊ+ M?QM; K" M m +?d +?†i çSi iB pÈB æQÌM; S?QM; K" M|B F?¬M; T?ªB H" +?mv M iB M? F?| F?,M ;bX

J¶B K°i +QM K½M? i?9 p" "® GB M *?m ç m +| K°i iB HBM? F?Q iQÆM; HB M- ?„M T?B ç Q HB M / /"M; +?†i çSi çQÊ+ iB HBM? F?Q FB - iU M?B M #®M +QM K½M?

æ½ F?¬M; +ÁM #®M +QM K½M? i?9 ç çB m F?B M M[- "® GB M *?m ;B®M; M?Q ? +ÁM M?B m mv ?B T M[- i` M K†i æQÌM; S?QM; i`M ç-v iU iBM- M;çQ M;? M|B,

@ "® ?mvM? +ÁM i?O çQçM ;b M[i?b ?½v tm'i ? i` çBX

h?¬M b„+ "® GB M *?m i`QM; M?€v K„i +U+ F€ /[ iÊM- >mv i h?` K" KbM? +QB i`¼ T?€ ;BªB / /"M; - K" H|B M|B M"v T?ªM; T?'i M?Q +QB i?QÌM; +?QM? ?„M- H"K b T?šM M° çB çQÊ+ \

>B M M?B M ?„M +ÁM +| i? i`B m ?Q€M >mv i h?` K°i H¬M M[- M?QM; K" +?mv M ;b M[`²B- ;¼B` HB M #` ç€M? i M- +?d H"K H½M; T?Q i? K +QÆM; F?Q K" i?¬B

@ L;QÆB M;?o `^M; i M;QçB i`W +?B m M"v ` i?b F?¬M; +ÁM +?B m i?S+ F?€+ ç \*?m i +kM; +| M;`v #` M;Q|B i M?bM #^M; K°i MY +QM K„i5

L;[F?Q "® GB M *?m HçM? H)Q- K°i +¶ €T HU+ #çQ T?€i ` ;B®M; M?Q M9B HY #çQ M;QÊ+- bÈK ç½ b¬B i`Q i`QM; HÁM; M;U+X

æQÌM; S?QM; M?bM ?„M- T?B ç Q i` M M;|M i v M;WM; tQ v- /WM; HçB- M;[F?Q

@ "® ?mvM?- >mv i *?QÎM; 'M +O M;QÆB F?¬M; +| i€+ /KM; ç¬B pÈB i - i`W H¬M iQÆB ç +¬M; FQ+? i?b H9+ ç| i F?¬M; +~M i?"M ç M;QÆB çª i?QÆM; ` X >B M; HÈB /KM; M[i?b "® ?mvM? +ÁM #B M T?€T ;b i?b tBM K|B +?d ;B€Q5

@ B M|B F?¬M; çª i?QÆM; çQÊ+ M;QÆB i?b i F?¬M; +| i? /MM; K€m iQÆB çQÊ+

"® GB M *?m +Q|B HçM? K°i iB M;- ç°i M?B M ?ûKB M; T?mM` K°i M;KK K€m iQ

*MM; pÈB •K i? M? #çQ M' i?b K°i çQ" M K€m iQÆB çQÊ+ T?mM` iW i`QM; KB M HB M # v iÈB i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM; - +¬M; FQ+? i?šM; p"Q K†i æQÌM; S?QM; - ç Î;B[ F?¬M; i`mM; tm'i ?B M K°i H¶ ?'M; /¬B +?WM; KQ|B i`QÊM;X

J€m iQÆB5 h`QM; M?€v K„i- æQÌM; S?QM; i?'v çQÊ+ K°i ççQ K€m iQÆB M;QM; i K†i KbM?X

oW KÈB Mû çQÊ+ +¬M; FQ+? HB M M?bM HçB- +?d i?'v +QÆM; F?Q i` M ? B i v KbM?X J€m iQÆB p~v` M;Q" B M?QM; F?¬M; ? `ÆB tm®M; K†i ç'i K" HÆ HY M; Î `²B i? K K°i ;B¼i- /¬M /¬M i`Î M M`"K`çT [m M? # M M;Q|B "® GB M \*?m- F?¬M; i v +O "® GB M \*?m- K€m iQÆB T?mM` M;Q" B M?Q bm®B- K°i K°i ;B¼i K€m çQ i?•M i? ?„M- /²M HçB HB M iK+ +~M; M;`v +~M; #~M? i`QÊM;X

@ h +kM; +| K€m iQÆB +O +?QM? KbM?5

h?-M i`Q "® GB M *?m M?Q T?€i çB M H M- çB M +m²M; ;"Q i?ûi- F?-M; i? K ç
KbM?- F?-M; +?d F?-M; i? K ç w K" +ÁM p"M +¬M; #S+ K€m +?ªv` iB TX
> B +QM K„i æQÌM; S?QM; ?QT H¢B M?bM- çQ"MM; Q`B p•v [m M? ç! FBM? M; ¢+
aU M; Q M H +O "® GB M *?m ç½ pQÊi [m iQÎM; iQÊM; +O K¼B M; Q`B- imv`^M
i?QÊM; T?~K- p i i?QÆM; M?Q i? F?-M; M; mv ?B K ç M iQM? K M? M?QM; K" M
p"v i?b F?-M; iÈB i?ÌB ;B M MY MûM ?QÆM; b) bS+ +MM; HU+ FB i- K'i ? i K€m
S?QM; F?-M; +-M ç°M; i?O i?b ?„M +kM; b) +? i i`QÈ+X
*?ŠM; [m imv`^M; "® GB M \*?m çB M +m²M; M?Q p"v M?QM; pŠM #B i [mw i`¼M
#S+ K€m` ç M K°i i`bM? ç°M?'i ç`M? HB M p"M +¬M; +„i çSi çQ¢M K€m ç M; +?ª
G9+ M"v tmM; [m M? ?„M ç m +! ?"M; M; ?bM ?"M; p¢M ;B¼i K€m iQÆB i`¬B M´B H

ddNX *?QÆM; eN9 , *?B M h?„M;

J„i i`€B +O æQÌM; S?QM; H9+ M`v ç½ #B M i?`M? K`m m H K- ç®B T?| pÈB +?B n
æQÌM; S?QM; T?ªB p`M /MM; ç M HU+ HQÊM; +QÆM; i•K ? #,M; +MM; pÈB HU+ H
HU+ HQÊM; #'i ç²M; M`v T?®B ?ÊT pÈB M? mX æ•v KÈB +?QM? H`H-M ç-m iB M
HU+ +QÌM; ç¢B M?'i +O KbM?X

hS Zmw EB K S?€T æ¬M; EB K5

L;¢Q imv i- F?m i`W i` K`5

*?B m +m®B +MM; çQÊ+ F?ÎB ç°M; - KB K„i "® GB M *?m M?Qm H¢B- ?„M T?€i ?E
+?d +¬K FB K çSM; Î MÆB ç|- T?ªM; T?'i M?Q #B M i?`M? K°i iÁ imv i bÆM M; mv
i`"M K€m iQÆB +O +?QM? KbM? ç€M? p`Q iÁ imv i bÆM M`v H¢B F?¬M; +| iQ bS

L;QÊ+ H¢B ç€K K€m iQÆB +O KbM? pW t¬M; p`Q F?m pU+ +O ç®B T?QÆM; i?
HBM? ?²M- K€m iQÆB #`ç¬M; H¢M? i?`M? M?[M; F?®B #,M; - æ°+ ©M? EB K i`
H M M? M?`M; - p¬ b® K€m iQÆB ç|M; #,M; #` ?| i?`M? #°i K`MX

J°i KU+ T?ÁM; i?O M½v ;Bì- `®i +m°+ æQÌM; S?QM; +kM; #QÊ+ ` - K M; i?2Q Fb
F?¬M; ;b T?€ çQÊ+ - H Q ç M KK+ iB m H`"® GB M *?m ç M; Î +€+? F?QªM; # KQ

h`"M; /B M i`€M; H tm'i ?B M- K°i i?•M ?`M F?Q +O æQÌM; S?QM; +`T i®+ t¬M;
K€m iQÆB /o M?B M H¢B #`ç¬M; F i +| i? M?bM i?'v çQÊ+ #^M; K„i i?QÌM; - +M
æQÌM; S?QM; ç½ çB iÈB ;¬M "® GB M *?mX

L;„M M; OB i?ÌB ;B M # ?ÆB i?Î- æQÌM; S?QM; ç½ çB çQÊ+ K°i MY +U Hv- `®i +
+kM; tm'i ?B M K°i iB F?B T bÊ- K€m iQÆB H¢B T?mM ` M; Q`B `i M?B m- K€m
i?`M? HÊB F?Q #„M i?ŠM; p`Q æQÌM; S?QM; X

L?QM; K` +| i? K M?B m K€m iQÆB +kM; F?¬M; i? M`Q M; ,M i`Î çQÊ+ #QÊ+ iB M
iÈB- K€m iQÆB #` ?`M F?Q # Q p•v ç|M; #,M; H¢B +MM; pÈB FBK K M; iW i? M? F
i`M? iÈB ç|X

E?B +ÁM +€+? "® GB M *?m F?QªM; # i`QÊM; - i?•MªM? æQÌM; S?QM; ç°i M?B
i?'v çQÊ+ K°i çQ`M m H K +MM; pÈB [m M; K M; K`m p M; t i [m i?•M i? "® GB M
i? "® GB M *?m `mM; H M- K€m iQÆB iW +€M? i v ç M; T?mM ` F?¬M; +ÁM ?|
i`U+ iB T +?ªv tm¬B tm®M; Kti ç'iX

S?Q b m "® GB M *?m F?¬M; t - æQÌM; S?QM; ç M; çSM; Î ç|- i` M æ°+ ©M? EB
tm®M; p`B ;B¼i K€m iQÆBX

:B| ç K i?'B iÈB- K€B i|+ æQÌM; S?QM; T?'i T?Æ- [m¬M €Q "® GB M *?m +kM; H v
@ _-K

J°i iB M; ;BÁM ;B½ p M; H M- T?ªM; T?'i M?Q K°i i'K ;QÆM; +U+ HÈM #`pÐ- ç¢B
"® GB M *?m F i i?`M? +€+? ?„M F?¬M; t ç½ #`ç¬M; H¢M? i?`M? #,M; `²B pÐ i
+?Q `ÆB tm®M; Kti ç'i ç½ ?| i?`M? ?mv i pKX

@ S?Ki

J°i •K i? M? H¢B p M; H M- i`QM; M; U+ "® GB M \*?m T?mM ` K°i çQ`M K€m iQÆ
M?9+ M?Q+? F?¬M; #B i ç M; Km®M M|B +€B ;b- F?¬M; i? T?€i ` i? M? •K- M; ½
M? M? +?|M; # Q i`MK M?B K çÄ +ªM; QìB ?„MX

S?Q i` M p B- #„T çMB- ? B i v +O æQÌM; S?QM; H9+ M; ,M +?†M K€m iQÆB +O
M?B M im¬M ` K€mX E?B ç°i T?€ çQÊ+ ç¢B i`"M +O "® GB M *?m- +?Q /M ? B H
+MM; tm'i ` M?QM; pšM F?¬M; i? ?| ;BªB çQÊ+ ?Q`M iQ`M +¬M; FQ+? +O "®
iQÆB M`v H` F i [mª tªv ` b m F?B K°i +¶ M, M; HQÊM; i` /` F?ÎB ç°M; im¬M i`"Q-
T?€T im Hmv M +O "® GB M *?mX

J°i ç¢Q M?•M °M? HB M ç M i`QÊ+ K†i "® GB M *?m- p°B p½ M•M; "® GB M *?m H
 ? B i v p`i` M M;U+ ?„M p`B +€B- M;„i çSi /ÁM; K€m ç M; +?ªv` X
 @ u M i•K- ?„M +ÁM +?Q +? i- K°i FB K +m®B +MM; +ÁM +?Q ç€M? p`Q +?¶ ?B
 æQÌM; S?QM; p`v K€m i` M i?•M æ°+ ©M? EB K- M;?B M; M;QÌB M?bM H¢BX
 L;QÌB ç M M`v H` M;QÌB +O "® ;B - b m F?B M;?2 çQÊ+ M?[M; HÌB M`v F?¬M; F
 ç-m M?bM æQÌM; S?QM; pÈB €M? K„i Q€M ?"M- b m ç! + 'T i®+ ¬K "® GB M *?m ç
 æQÌM; S?QM; tQ v M;QÌB- iQ`M i?•M çšK K€m ?QÈM; H M ç`B +?¶ "® h`QÌM; >ªB
 @ æ i¢X
 "® h`QÌM; >ªB ?QÈM; æQÌM; S?QM; KdK +QÌB ;"i ç-m M?QM; K` i v p`M +O ;? ?
 #'vX
 :B! i?´B ?Bm ?Bm- iQ`M #° M?[M; M;QÌB ç M; +! K†i i¢B "® ;B i` M; ç m i`-K H†M
 M;•v M;®+ p T?Q æQÌM; S?QM; pbi?U+ HU+ K` ?„M pW KÈB ?B M H°` M;Q`BX
 *kM; K v K` +?O bU H¬B ç`B pšM +ÁM M?È çQÊ+ +?QM? bU- i?´v "® GB M *?m b m
 +¢M? æQÌM; S?QM;- ?Q F? M K°i iB M;- Mm®i K°i M;KK MQÊ+ #¼i`²B M•M; + Q
 @ æQÌM; ;B - æQÌM; S?QM; i?„M;5
 h?„M;5 æQÌM; S?QM; i?„M;5 hmv`^M; F i[mª ç½ ?B M` i`QÊ+ K„i M?QM; K` F?¬
 H¢BX
 "® GB M *?m çQÊ+ tQM; H` M;QÌB i` im´B tm'i b„+ M?´i i`QM; iQ`M #° GBM? J¢+?
 pÈB K°i h?B M :B B ?¢ T?~K iW i`QM; i? iK+ ç M /o M?B M H¢B i?´i #¢BX
 h?m [m M; KBM? +?QM? ç¢B- #` i?m F?¬M; i? M`Q [m M çQÊ+X
 æQÌM; S?QM; F?¬M; ? bY /KM; #'i F€i?O çQ¢M F?¬M; #bM? i?QÌM; M`Q- #^M; p`
 +?QM? /B M ç€M? #¢B "® GB M *?m- ?„M i?U+ bU H` K°i h?B M :B B ?¢ T?~K b Q\
 b Q\
 h?B M :B B ?¢ T?~K Î i`QM; i? iK+ H`K b Q H¢B +! i? +! HU+ HQÊM; F?OM; #® M
 *?Q ç M H9+ M`v K¼B M;QÌB KÈB ?B m çQÊ+ - Î i`QM; i, i?Q ?¢M; K°i p` ?¢M; ?
 çQÊ+ i?`M? iQ+? i®i M?Q p`v F?¬M; TªB /U p`Q p`M F?Q K` H` i?U+ HU+ +O ?„
 " H-M Î i`QM; H¬B ç`B +?B M ?„M ;†T # M[M?•M- K†+ /M F?¬M; i`U+ iB T +?B M
 imv i ç®B F?¬M; TªB H` ç®B i?O +O ?„M- H) M`Q ?¼ #B i i?U+ HU+ +O ?„M +?O
 L; v +ª #`B / M? +€ M?•M ç M?´i +O H-M æ¢B #d M`v ç½ çQÊ+ t€+ ç`M? H` æQÌ
 M;Ì M?QM; K` i`QÊ+ ç•v pšM +! `i M?B m M;QÌB M;?B M;Ì- +?Q`^M; i?U+ HU+ +
 / M? ?B m M`v F?¬M; ç9M; pÈB bU i?´i- M?QM; K` ?B M;BÌ M?bM H¢B- #`B / M? +
 æQÌM; S?QM; ` i?b +ÁM +! B +! i? ç¢i çQÊ+\
 Í i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM;- "® GB M \*?m F?¬M; +! iQ +€+? i?„M;X L;`v ?¬K M v- i
 +QÌM; ç¢B M?´i GBM? J¢+? *?B æ` b„T #` bY ç´BX
 @ æQÌM; S?QM;5
 h`-K K†+ K°i H€i- Î i`QM; ç€K M;QÌB t2K F?¬M; #B i B i•K iB M? FQ+? ç°M; ?¬ i
 S?QM;X
 J°i iB M; ?¬ H M M`v ;B®M; M?Q H` M;ÁB /šM- i`QM; M?€v K„i çQ`M M;QÌB ?¬ iQ
 M?[M; M;QÌB t2K M€Q M?B i M`v ç m F?¬M; [m M i•K æQÌM; ;B p` "® ;B B K¢M
 ç M t2K M€Q M?B i K` i?¬BX
 æQÌM; S?QM; K M; ç M +?Q ?¼ M?B m +?mv M ç†+ b„+ M?Q p`v iU M?B M +?´M ç
 M?B M i?Ä K½M çQÊ+ M;mv M p¼M; +O #¼M ?¼X

hB M; [m€i i?€Q bMM; #€B p" FQ+? ç°M; +°M; M;"v +°M; iQ- +° K†i ç'i ç m`mM; S?QM; çQÊ+ çQ"MM; QÌB ?¬ H M F?Q i? p¢M T?¬M p M; i"Mi`lB t M?X

h`QM; +°M? iQM; #WM; M€Q M?B i FB - æQÌM; S?QM; BK H†M; çB` M; Q" B- H¢B i ç'm F?¬M; T?°B ç çQ"MM; QÌB FB ?¬ p M; bMM; #€B K" +?d pb F?®B HBM? i?¢+? p¼M; ç½ ç¢i çQÊ+- F?¬M; +-Mi?B i T?°B çSM; H¢B +?Q M; QÌB i t2K M[X

>ÆM M[i?QÆM; i? H9+ M"v +kM; F?¬M; [m€ M;?B K i`¼M; - +?ŠM; [m iQ"MH K'v M;"v H" +| i? F?¬B T?K+- M?QM; K" FbM? F?Q i" /` K" "® GB M *?m ç€M? p"Q H¢B T?°B iB m i`W /-M /-Mi?2Q i?lB ;B MX

h?Q€i` F?ÄB çQ"MM; QÌB ç M; M€Q ç°M; - æQÌM; S?QM; çB ç M +?¶ iB T SM; +O ç M; î ç| HB + M?bM M? m Mî` K°i MK +QÌBX

G-M æ¢B #d M"v- æQÌM; ;B iQ"Mi?„M; - F?¬M; +?d +?B K çQÊ+ #°B / M? +€ M?• i°+ ç M?'i +kM; +?çv F?¬M; i?Q€i F?ÄB HÁM; #°M i v çQÊ+- ?B M ;Bì +ÁM +?Q +?d #^M; p"Q #B m ?B M Qm i9 K" æQÌM; S?QM; +MM; æQÌM; hm'M i?b pB + M"v F M[X

> B #°M; ç m ç M?'i- ç•v H" +?mv M ibM? pBM? [m M; +Ð M"Q\ " Q M?B m M,K [i #d +O +€+ ;B i°+ +?Q # Q ;Bì ç¢i çQÊ+ i?S ?¢M; + Q M?Q p"v- H-M i?S iU + Q i b€m K" i?¬BX

æ M?'i +kM; +| M;?o H" b) çQÊ+ `i M?B m HBM? i?¢+? i®i- +kM; +| w M;?o `^M ;B i°+ +| i? T?€i i`B Mi?Ä i?Q+? - #²B /QÐM; ç iY Qm i9X æ +?Q æQÌM; ;B +°M; M;"v +°M; +QÌM; ç¢B ?ÆM- +| i? M|B M,K M; QÌB æQÌM; ;B H-M M"v i? M?'i H" æQÌM; S?QM; - H-M M"v i`î H¢B æQÌM; ;B - ç` p` bÊ`^M; b) ç i?,M; K°i K æQÌM; æB K æB K FQ+? ç°M; ç M T?€i F?|+- æQÌM; hY h?Q T?°B M OB K°i H9+ i \*?ŠM; [m b m F?B +QÌB M|B tQM; - i?¬M b„+ æQÌM; hY h?Q +| +?9i M;?B K i9+- K i?¬B- æQÌM; hm'M p" æQÌM; S?QM; ç m #` i?QÆM; - ?B M ;Bì H" #m´B i®B- ? B M i` p i i?QÆM; i`QÊ+- +?l çÊB æQÌM; ædM? h?B M p" .B T .o E?¬ i`î p X

J°i ç K i`¬B [m - æQÌM; S?QM; F?¬M; +?d ç€M? #¢B K" +ÁM ?| ;B°B FbM? F?Q i" p"Q i?•M ?bM? KbM? - i?QÆM; i? #°M i?•M +kM; ç½ ?²B T?K+ çQÊ+ #°v i€K T?¬ +kM; F?¬M; [m€ M;?B K i`¼M; - +?ŠM; [m H" /Q #` K€m iQÆB +O "® GB M \*?m ? i?¬B- H'v i® +?i i?•M i? ?B M ;Bì +O æQÌM; S?QM; Km®M F?¬B T?K+ +kM; F?¬ \*?ŠM; [m ?„M H¢B +® w iÄ` K°i #° /€M; iB m iKvX .M b Q ç€M? i?„M; çQÊ+ "® G H¢B F?¬M; +| p'M ç ;b- M?[M; +?mv M M"v K" ç²M` M; Q" B i?b H"K +?Q M; QÌB M [m€X

a m K°i ç K- M?[M; + Q i?O GBM? :B B +O +€+ ;B i°+ ç m K M; i?"M? iQ+? +¬M; i?®M; F H¢BX

*€ M?•M ç M?'i- /o M?B M H" i?m°+ p æQÌM; S?QM; - i`QM; i`"M +?B M +m®B + K°i i`,K #®M KQÆB ç²M; iB M- i`"M id i?Q i?S ? B ?„M çQÊ+ K°i i`,K +?QM KQÆ æQÌM; S?QM; ç€M? i?„M; i´M; +°M; K°i h?B M :B B i`mM; T?~K p" M,K h?B M :B iQ+? ç| H" K°i i`,K #°v KQÆB ç²M; X

h´M; # ?¢M; ;°T H¢B- ?„M ç¢i çQÊ+ M,K i`,K KQÌB ? B ç²M; X h?"M? iQ+? M"v H" ?²MX

"® GB M *?m +? M? H +? KQÌB i€K ç²M; bQ pÈB æQÌM; S?QM; ç" M? T?°B t T i?S o T?¬M ç i K- M; mv M #°M h` M; ;B h` M; h9 h9 #îB pb T?€i ?mv i?'i i?QÌM; î ?¢ ç| H¢B #Ä [mv M î H¬B ç" B +?B M M M HÐ K'i /`T i®i- #` æQÌM; hm'M /MM; # i`,K #°v KQÆB H,K ç²M; +?B M i?„M; X

o $T-M \mid Q^{\hat{M}}; +\epsilon M \cdot M +?d + \mid i?Q^{\hat{M}}; +?Q \# M; Q^{\hat{B}} \zeta SM; \zeta-m- M?[M; M; Q^{\hat{B}} F?$

L; v +^a M; QÌB F?¬M; ç QÊ+ t2K i" M K„i +kM; `ä ç QÊ+ M; m<sup>2</sup> M +ÆM i`QM; ç|X
 æQÌM; S?QM; +® w +?dM? b„+ Kti +?Q i€B M?Êi- #QÊ+ çB F?¬M; p[M; +?„+ - M?bM
 F?¬M; M? X
 _ F?ÄB "® ;B i` M;- æQÌM; S?QM; t2K tûi HçB T?QÆM; ?QÈM;- ç½ +?m~M #` çB
 h?Ov h?¬M? i?b i?v +€+? ç| F?¬M; t +| K°i M; QÌB ç M; çSM; +| /€M; p ç M; HQH
 L; QÌB M"v M?bM [m +| +?9i [m2M K„i- T?^aM; T?'i M?Q H" ç½ M?bM i?v Î ç•m ç|-
 bmv M; ?o ç QÊ+ ç½ çSM; /"vX L; QÌB M"v pW M; ~M; ç-m H M HB M M?bM i?v æQÌ
 KWM; `Ð +?çv p°B iW # M FB iÈBX
 *?ì ç M F?B ?„M +?çv ç M ; -M Kbm?- æQÌM; S?QM; M?bM F„ HçB KÈB #B i ç QÊ+
 L; QÌB M"v i M H" :B M; smv M- i`QÊ+ FB H" K°i ççB ?€M `•m `B t2K tQ"K #€M G
 ç K pÈB ;B€ K°i pçM HQÊM; #ç+X h`QM; K°i H-M çB /çQ æQÌM; S?QM; +MM; æQ
 M; QÌB M"v- æQÌM; S?QM; p®M ç`M? Km +?9i G M; ¼+ i?ç+? +O ?„M M?QM; K" F
 +O *?mM; ;B M; €M; çQÌM;- :B M; smv M /QÈB /•K mv +O *?mM; G" T ç€M? T?^a
 i?ç+? +?Q ?„MX
 a m ç| :B M; smv M +ÁM M|B +?Q æQÌM; S?QM; #B i ç QÊ+ F?B ?„M T?€i ?B M çQ
 ?B M çQÊ+ K°i i^aM; ç€ ç†+ #B i F?€+ - i^aM; ç€ M"v H9+ ç-m æQÌM; S?QM; +ÁM F
 GBM? E?B T L? M HçB +^aK i?v ?SM; i?9- ? B M; QÌB HB M QÊ+ ç`M? b m F?B æç
 smv M ç çB iÈB ;B i°+ ?„M t2K tûi F?®B ç€ FB X
 E i [m^a H" bm®i K°i i?€M; M"v æQÌM; S?QM; +?bK i`QM; +?mv M ibM? +O æçB #
 h?Ov h?¬M? ibK FB K h?QÆM; >"M; æbM?- ;B^aB +€B F€ ç°+ i`QM; M; QÌB- +m®B -
 L m F?¬M; T?^aB ?¬K M v :B M; smv M +?ì bçM Î +?¶ M"v i?b +?d bÊ æQÌM; S?QM
 E?´ h?Ov h?¬M? `²BX
 @ :B M; ?mvM?- ç½ H•m F?¬M; ;†TX
 æQÌM; S?QM; M?"M ` ç QÊ+ M; QÌB HB M ¬K [mv M +QÌB M|BX
 :B M; smv M +kM; +?„Ti v i?B H HçB- iB m w i` M Kti H° ` - i? M? •K ?^aQ b^aM; M
 @ æQÌM; ?mvM?- i`QÊ+ iB M tBM +?9+ KWM; æQÌM; ?mvM? ççi ç QÊ+ #`B / M? ç
 æQÌM; ?mvM? [m^a i?"i [m€ KçM?- :B M; K¶ +U+ F€ #°B T?K+5
 @ J v K„M K" i?¬BX
 æQÌM; S?QM; F?B K M?QÌM; M|BX
 o Kti :B M; smv M M; ?B K HçB M|B,
 @ æQÌM; ?mvM? /MM; im pB h?B M :B B ?ç T?~K ç +?B M i?„M; i?B M i`B "® GB
 Î +?¶ M"Q +?S\ æQÌM; ?mvM? +ÁM F?¬M; #B i ç 'v i?¬B- ?¬K M v i M +O æQÌM; ?
 i B F?„T K¼B M; QÌB i`QM; GBM? Jç+? \*?B æ` - iW H½Q ;B^a i€K KQÆB +?Q ç M ç
 F?¬M; K°i B F?¬M; #B i ççB / M? +O M; QÆB +^a5
 " M; QÌB i i€M i?QÌM; M?Q p"v- p Kti +O æQÌM; S?QM; +kM; +| +?9i t'm ?´ - HQ
 i?®B i? M"v B M; ?2 tQM; +kM; ç m / +?`mX
 h`¼M; i•K +•m +?mv M pW tQ v +?mv M- æQÌM; S?QM; M|B,
 @ :B M; ?mvM? ç½ çÊB æQÌM; K¶ Î +?¶ M"v iW i`QÊ+ b Q\
 :B M; smv M ;"i ç-m M|B,
 @ S?^aB `²B- H-M i`QÊ+ i?2Q M?Q HÌB æQÌM; ?mvM? QÊ+ ? M- F?¬M; #B i æQÌM;
 M[? v F?¬M; - M m M?Q +ÁM ?SM; i?9i?b :B M; K¶ +| i? /šM çQÌM; çB ç M +?¶ Î
 @ o"v i?b tBM H"K T?B M :B M; ?mvM?X

hmv ``M; i`QÊ+ F?B çB E?` h?Ov h?`M? #` [m'v`-v M?QM; M m GBM? E?B T L? M
ç€ FB i?b æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; i? +U imv i çQÊ+X

@ sBM KìB æQÌM; ?mvM? i?2Q i

:B M; smv M pšv i v- çB i`QÊ+ /šM çQÌM;X

G9+ i`QÊ+ :B M; smv M ç½ MìB [m - M?` +O ?„M +€+? MÆB M`v F?QªM; M; ?bM /
S?QM; K` MìB i?b +kM; F?¬M; iQM? H` [m€ t - M m K` çB HB MìK+ i`QM; K°i M; `v

*?ŠM; [m +?mv M M`v HçB F?¬M; / /`M; ;b ç®B pÈB :B M; smv M- /M b Q çB M[
;B B K` i?¬B- +QÆM; F?Q +O ?„M F?¬M; çO bS+ ç +?®M; çĐ +QÌM; ç° KçM? K) i

o°B +kM; F?¬M; p°B çQÊ+- æQÌM; S?QM; ioM? i•K tm®M; i?2Q +?•M :B M; smv M
S?QÆM; ?QÈM; çB H` ?QÈM; ç¬M; K` E?` h?Ov h?`M? H` Î ?QÈM; ç¬M; M K- æQ
K°i ?²B b m F?B çB :B M; ;B `²B çB ç M E?` h?Ov h?`M? i?b +kM; F?¬M; iQM? H`

:B M; smv M M?bM [m +| p iK+ i`M i?¬ H¶ M?QM; F€ i?U+ i•K iQ HçB `i FQM ç€Q
H`K +?Q M; QìB M; ?2 +kM; +| +ªK ;B€+ i?QªB K€BX æB çQÌM; +MM; ?„M- ?„M +kM
ibM? +O æQÌM; S?QM; +?d H` imv iB M ibK K°i +?9i i`¼M; i•K ? v p`M ç i`QM; +•
i€M ;šm i?QªB K€B- i` M çQÌM; çB +kM; F?¬M; ç M KS+ i`+? K`+?X

L m ç`B HçB H` M; QìB F?€+- F?ŠM; ç`M? b) ?ÄB i?, K +¬M; T?€T im Hmv M +O
S?QM; H'v +ªM? ;BÈB h?B M :B B ?ç T?~K ç€M? #çB çQÊ+ "® GB M *?m H`K +?Q
+¬M; T?€T +O æQÌM; S?QM; M?Q i? M`Q- i?U+ bU H` F?| HQÌM; ç M ç•mX

:B M; smv M +kM; `i iÁ KÁ i`QM; HÁM; M?QM; K` pšM M?`M çQÊ+ F?¬M; ? ?ÄB ?
S?QM;X

JÈB çB çQÊ+ MY H° i`bM? K` ç½ ? i K°i M; `v- i?U+ HU+ +O :B M; smv M F?¬M
`i M? M?- F?| +| i? iB T iK+ çQÊ+- ? B M; QìB HB M imv iB M ibK K°i ç` T?QÆM
smv M HçB `i M?B i ibM? çB #„i i?Ä `WM; p [m v H M- M; ?B K M?B M ;B®M; M?C

æQÌM; S?QM; +kM; +ªK i?`v #, M F?Q, M- M m M?Q p`v i?b T?ªB ç M :B M; ;B t2K
GBM? E?B T L? M i?U+ bU +¬M i?b b) H'v p - +?Q /M F?¬M; H'v i?b +kM; TªB it
pb ç`M; M`Q +kM; F?¬M; +| +€+? M`Q i`ª HìB ?„M çQÊ+X

L?bM HçB # M ?¬M; :B M; smv M +| ç2Q K°i i? M? F?ªK ç Q- æQÌM; S?QM; Kî KB

@ :B M; ?mvM? M; QÆB im Hmv M ç Q T?€T\

@ S?ªB

:B M; smv M ç M; MQÈM; i?Ä M; ?2 p`v HB M ;"i ç-m [m v HçB- M? +? KB M; +QìB

@ h' i`mv M +O :B M; ;B +?9M; i H` ç Q T?€T- M?QM; K` çŠM; +`T i?b F?¬M; H½
?mvM? ç•mX

@ :B M; ?mvM? [m€ HìB `²BX

æQÌM; S?QM; pW MìB- i v pW +?Q p`Q E?¬M; ;B M J` ©M? H'v ` K°i [mv M pä ç

@ :B M; ?mvM? M m M?Q im Hmv M ç Q T?€T K` MìB i?b i?S M`v ç®B pÈB M; QÆB

æ•v +kM; H` K°i [mv M pä çB M p ç Q T?€T- i M H` "€+? *?B M ç Q T?€T- æQÌM; S
H'v çQÊ+ iW >¬B u "ªQ- Í ç| ?„M ç½ H'v [m F?¬M; Qì pä çB M- "€+? *?B M ç Q T?
i`QM; ç| K` i?¬BX

*¬M; T?€T i`QM; >¬B u "ªQ F?¬M; Qi ç m H` pä çB M GBM? ;B B- M?[M; i?S FB æ
iU M?B M H'v ` ç i†M; M; QìB- +?Q /M ?„M +?Q :B M; smv M #Q T?€T im Hmv M
i B ?¼ ç M +?Q ?„M K` i?¬B- i?`i T?m p¬ i°B ?Q`B #Q+? +| i®B- ççQ Hw M`v Í ç•m

J†+ /M "€+? *?B M ç Q T?€T F?¬M; T?ªB H" pä çB M GBM? :B B M?QM; K" M?bM
im Hmv M ?"M; M;"v i?b +?„+ +?„M H" M| i®i ?ÆM `i M?B mX *€B ?„M im Hmv M
HB m +| i®i çQÊ+ # Q M?B m\

:B M; smv M pW M;?2 æQÌM; S?QM; M|B tQM;- M? M? i v iB T M?"M- pW KÎ` M
ç°M; +ª M; QÌB `mM H M- M; QÊ+ K„i H M M|B,

@ æQÌM; ?mvM?- ççB H M?Q p"v i F?¬M; M?"M M´B ç•mX

æQÌM; S?QM; +QÌB M|B,

@ :B M; ?mvM? i +kM; F?¬M; M|B /®B pÈB M; QÆB H"K ;b- H9+ M"v H" i ç M; çB H
+QB M?Q H" i?M H Q +?Q M; QÆB- ç•v H" i?M H Q +O F?®B ç€ FB - M; QÆB +kM;

:B M; smv M + m K"v HçB i`-K M; •K i`QM; +?®+ H€i- ç M; +®; „M; bmv M; ?o M M ç
T?€T M"v i`Î HçB i v +O æQÌM; S?QM; M?QM; K" i`QM; HÁM; pšM i?U+ bU Hmv M

æ iY tm'ii?•M iW K°i iB m ;B i°+ F?| +| i? i?m çQÊ+ K°i HQçB pä çB M + Q +'T
GQçB #Q i`+? M"v ç®B pÈB #¼M ?¼K" M|B F?¬M; i? M; ?B M; ÌH" +| HU+ K ?Q†+

*„M `„M; K°i +€B- :B M; smv M ¬K [mv M M|B,

@ L m M?Q ç½ i? - :B M; K¶ K†i /¬v tBM M?"M- ççB •M F?¬M; HÌB M"Q +ªK iç çQÊ+
+| M;"v M"Q +¬M ç M- +?d +¬M KÎ KB M; M|B- i?U+ HU+ +O :B M; K¶ imv F?¬M; +
+?®B iWX

GÌB M"v çQÆM; M?B M H" F?€+? F?Q K" i?¬B- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; +¬M /M
[m H9+ M"v çB +MM; ?„M- M;"v b m +?Q +?„+ ç½ ;†T HçB çQÊ+X

h?Ä MQÈM; pW +?QM- æQÌM; S?QM; ,M K°i +?9i- :B M; smv M ¬K "€+? *?B M ç Q
M FB KB M; ç¬v /¬m KÐ- M;²B ;†K +?•M i?Ä ç¼+ b€+? b v K X

æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; iB M [m"v `¬v ?„M- +?d M;²B tm®M; # M +çM? HY i`çB

L;"v i?S ? B HçB iB T iK+ çB- H° i`bM? ?ÆM K°i M; ?bM /†K +?B H"K ? B M;"v çB
i?b KÈB ç M çQÊ+ +?¶ Î +O :B M; smv M içB u M >" h?"M?X

h?"M? i`b M"v [mv K¬ F?¬M; HÈM M?QM; K" +ªM? b„+ +kM; F?€ ç TX J°i # M /U p
p"Q K°i M;¼M M9B- M9B M"v +| i M H" u M >" bÆM- F?B K" M ç K #m¬M; tm®M; i?b
`¼B F?„T MÆB- [m M; +ªM? K„H /` i?QÌM;X

æQÌM; S?QM; pW KÈB ç M ç•v H9+ ç¬m +kM; #` +ªM? iQÊM; M"v +?'M FBM? K°i
M9B- K†i i`ÌB çB K°i pÁM; ?ç tm®M; T?Q i•v- iÄ ` €M? b€M; M?m ?Á X •M? +?B
iÁ M9B €M? H M K"m b„+ H°M; HšvX

@ u M >" h?"M? +O +?9M; i +| T?QM; +ªM? ç†+ #B i- M?[M; ç` T?QÆM; F?€+ M
#^M; çQÊ+X

h?¬M b„+ :B M; smv M i`"M ç¬v iU ?"QX

@ _'i ç T5

æQÌM; S?QM; +kM; F?2M M;ÊB HB M iK+X

@ E?®B ç€ FB +O i ç m H" iW K†i # M +O M;¼M M9B M"v ibK i?'vX

:B M; smv M pW M|B pW pšv i v pÈB æQÌM; S?QM;X

@ æQÌM; ?mvM? tBM ?½v i?2Q i X

Zm v ç¬m HQm Hmv M M?bM HçB ç` T?QÆM; F?B M +?Q +QM M; QÌB i b v K M;
çQÌM; +?QM? çB p"Q u M >" h?"M?X

h?`M? i`b F?¬M; HÈM M?QM; K` +Q /•M Î ç•v +kM; F?¬M; Qi- +| H) +kM; H` /Q T?Q
? X Í ç•v F?¬M; K°i B M?"M i?S+ çQÊ+ æQÌM; S?QM; - i'i M?B M +kM; F?¬M; ?
M?•M ç M?'i- +?Q M M +kM; F?¬M; +?d i`Ä #`M i€M; b p ?„MX

Í i`QM; i?`M? [m Q i`€B [m Q T?ªB #ªv i€K H¬M HB M iÈB çQÊ+ T?Q i•v i?`M?X
KªM? ;ç+? M;|B pKM Î F?„T MÆBX :B M; smv M H[M; i?[M; ç~v +Y +?QM? +O M
v ` T?O ç¬v K„i F?B M +?Q M;QÌB i F?¬M; i? KÎ K„i çQÊ+X

@ h t€ çÆM bÆ- KQM; æQÌM; ?mvM? i?S H¶BX

o K†i :B M; smv M t'm ?´- ?„M K°i i?•M K°i KbM? iW i`QÊ+ ç M ;BÌ- ?¬K M`v ç½ ç
M?" iU M?B M i`M ç¬v #KB #†KX

@ E?¬M; b QX

h'i M?B M æQÌM; S?QM; b) F?¬M; [m€ ç w M?[M; +?mv M M`vX

L?" +O :B M; smv M +U+ F€ çÆM ;BªM- ?¬m M?Q F?¬M; +| i?S ;b- +?d +| K°i +€
+€B ;BQÌM; - +MM; K°i +€B ç KX

:B M; smv M çB iÈB T?Q i`QÊ+ ;BQÌM; - iB M i v KÎ ;BQÌM; ` - HK+ H¼B K°i ?²B b
ç| # ` K°i F?®B ;B®M; M?Q H` iªM; ç€ K M; ç M i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM;X

d3kX *?QÆM; eNd , h€B aBM? h?ç+?

h?S M`v H` K°i F?®B ç€ F?¬M; i? M;?B M;Ì ;b M[- ?ÆM M[M?bM [m ;B®M; M?
iQ p¬ b® H¬M- M?bM iW # M M;Q`B p`Q +| K`m b„+ ;B®M; M?Q / +O M;QÌB T?m t
+?9iX

L m M?Q bQ b€M? +MM; K`m / +O S?B hB m L?½ +kM; F?¬M; F?€+ M? m H„K- ç
#B M i?'B H•m M,K- K°i K`m H9 Kç+? i`¬M; `i F?Ä2 KçM?X

h`QM; M?€v K„i F?B iªM; ç€ çQÊ+ H'v ` - æQÌM; S?QM; `ä `M; +ªK M?"M çQÊ+ i•
E?B T L? M- i?¬M b„+ i`Î M M +| +?9i F?~M i`QÆM; +kM; +| +?9i KWM; `Ð- M?Q
M?'iX

@ *?QM? H` i?S M`vX

:B M; smv M +?d p`Q iªM; ç½ +U+ HÈM ?bM? [mª i`SM; ;` M`vX

@ G9+ i ibK çQÊ+ G M;¼+ i?ç+? i?b M| Î +€+? ç| F?¬M; t - i +kM; #B i M| H` i?
#B i M M iB M i v +¬K p X hªM; ç€ M`v ç Q +?ûK p`Q +kM; F?¬M; bSi K p`M +¬M;
M€i pKM çQÊ+ - i?"K +?Q +ÁM +| i? ?'T i?m +QÆM; F?Q- i?U+ bU H` `i [m€B /`X

æQÌM; S?QM; çQ i v ` bÌ iªM; ç€ Î i`QÊ+ K†i- +?d i?'v / KbM? F?B iB T t9+ pÈB
M?QM; HçB +U+ F€ +Q /½M- F?¬M; F?ÄB F€ [m€B K°i H9+ - ?„M /MM; bS+ M?ûQ p
ç°i M?B M HãK tm®M; /QÈB Î +?¶ i v i€ tm®M; - #m¬M; M? i v ` i?b iªM; ç€ HçB
M?Q F?¬M; ? +| /'m p i M`QX

GQçB +ªK ;B€+ M`v F?¬M; F?ÄB H`K æQÌM; S?QM; M?È iÈB i?•M i? M[M?•MX

L;QçB i`W T?Q # M M;Q`B +| +ªK ;B€+ HçM? H)Q ` i?b bÌ pm®i M| +MM; bÌ pm®i
#B i +ªX

>„M i?Y [m€M +?9 +QÆM; F?Q p`Q M?Q i?2Q HÌB :B M; smv M- i?b i?'v F?®B ç½
KbM? [m€M M?"T p`Q- K†+ F +?Q æQÌM; S?QM; [m€M M?"T +QÆM; F?Q KçM? K)
MûK ç€ tm®M; ç€v #B M- /QÌM; M?Q H` +?bK Hm¬M F?¬M; i?'v iQ #¼i b| M; M`Q M

L?Q p`v iªM; ç€ M`v +| HÈB Q+? ;b- M m ç ` M pk F?Q +kM; imv i ç®B F?¬M; çQ
+kM; F?¬M; +| +€+? M`Q Hmv M +? çQÊ+X

*?ŠM; [m +^aK i?K id Kd K°i T?2M i?b b„+ K†i æQÌM; S?QM; F?) #B M- ?„M T?€i
M?bM i`¬M; ``i [m€B /` M`v H¢B ~M+?S bBM? +Æ +U+ F€ F?´M; H² i`QM; ¸|5 *¶ b
+O bBM? K M? i`QM; ¸| M?QM; H¢B ?B M H M F?Q iS+ bBM? K M?- F?®B ¸€ M`v
M;QÌBX

@ *?QM? H` +€B M`v- +?QM? H` +€B M`v S?QM; + + X

L? ¸-m î i`QM; +QÆM; i•K FQ+? ¸°M; F m H H M- M„K #`M i v M?Ä ?mv pk H M
H Q iÈB ¸ ¬K i^aM; ¸€ p`Q +?¶ +QÆM; i•K +O æQÌM; S?QM;X

@ æ•v H` +€B ;b\

æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB KÎ KB M; ?ÄBX

@ h€B aBM? h?¢+?5

h`QM; ;B¼M; M|B +O GBM? E?B T L? M i`M ¸-v FQ+? ¸°M; M|B,

@ *| ¸QÊ+ M|- i b) #„i ¸-m +| i? i?Q€i F?ÄB bU `M; #m°+ +O ``i S?¬B ;B€T- +k
hB m h?B M M[- b) +| i?•M i? i?U+ bU +O +?QM? KbM?X

@ L`M; M|B `^M; - M| +| i? +?S ¸QÊ+ iBM? ?²M +O M;QÆB\

æQÌM; S?QM; M;•v M;®+ i`WM; K„i M|BX

h9B / M;QÌB +kM; +?d H` MÆB +?S # ?²M #<sup>av</sup> pQ K` i?¬BX v iS +O GBM? E?B
F?®B ¸€ M`v +| i? i`î i?`M? MÆB +?S iBM? ?²M +O M`M;X

@ æQÆM; M?B M`²BX

> B +QM K„i +O M? ¸-m M`v ¸ m iQ€i` [m M; K M; t M? KQÊiX >B M M?B M M`M
i?•M i? +O +?QM? KbM? ¸½ F?¬M; T?^aB H` +?mv M ibM? K°i M; `v ? B ¸ K M`Q ¸

@ *?ŠM; [m i? M`v pŠM +?Q ¸O ¸QÊ+- h€B aBM? h?¢+? +?d +| i? ¸ /MM; ¸ i`¼
+¬M ¸ HQm i?¬M; ¸QÊ+ K€m ?mv i p` HQ¢B i`B HB m ;B +® iBM? ?²M M[X

@ > B HQ¢B i`B HB m M`v ¸B ¸•m ibK #•v ;B|\

æQÌM; S?QM; +kM; ?,M; ?€B ?ÄB- +| M`M; bm®i M; `v i²M i¢B î i`QM; +QÆM; i•K +
#`i iB M- i?¬M i?S+ +?d +¬M F?) ¸°M; H` +| i? #B i ¸QÊ+ KbM? ¸ M; H`K ;b- i?d
i`QÌM; ?ÊT t`m ?´ t^{av} ` X

oQ /K M?Q H9+ æQÌM; S?QM; +îB [m-M €Q ¸B i„K- ?Q†+ M?Q i?îB ;B M •m v K p
Hm¬M +| +^aK ;B€+ F?¬M; M iQ`M K°i +?9i- i?“i ;B®M; M?Q +| M;QÌB ¸ M; `bM? +
M`v +kM; F?¬M; ? +| w iS- Hm¬M T?QM; # i?¬M i?S+ +O +?QM? KbM? i`®M î i`O

*`M; H`K +?Q æQÌM; S?QM; F?| tY +?QM? H` M? ¸-m M`v M?bM [m +?d H` K°i iB
pÁM; 2Q M?Ä M?„M tBM? t„M H`K +?Q æQÌM; S?QM; K¶B F?B M;?o ¸ M ¸ m +| +^aK

L m M?Q ¸ +?Q M? ¸-m M`v +| ¸QÊ+ i?•M i? +O +?QM? KbM?- i?Q€i Hv F?ÄB `i
i?b æQÌM; S?QM; +ÁM +¬M F?¬M; ¸QÊ+- ¸B m M`v F?¬M; +?d H` bmv M;?o +?Q
GBM? E?B T L? MX

J°i ¸€K iBM? ?²M H¢B F?¬M; +| +Æ i? +O +?QM? KbM? H` K°i bU pB + ¸€M; #m²
L;?2 tQM; +•m ?ÄB +O æQÌM; S?QM;- GBM? E?B T L? M ¸€T,

@ h`B HB m HQm i?¬M; K€m F?¬M; +¬M ibK ¸•m- +| K€m +O S?QM; + + H` ¸O `²

@ J€m +O i \

æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB M;¢+ M?B M ?ÄB H¢BX

@ æ9M; `²B- M;QÆB ¸½ [m M +?9M; i H` HBM? ?²M iQÆM; HB M`- iW H9+ + +
H9+ K` +?9M; i ¸ H¢B /'m p i i`QM; iBM? ?²M +O M? m- +?d +| K€m +O + + i K

M?B M M m M?Q + + +| i? ibK çQÊ+ K€m +O T?QÊM; ?Q" M; ç½ MB i # "M `²B i?b
M[- HQçB K€m ?mv i M"v bQ pÊB +O S?QM; + + +ÁM i®i ?ÆM `i M?B mX
æQÌM; S?QM; HçB + "M; ?QªM; bÊ,
@ h?"i bU H" +| T?QÊM; ?Q" M; \
GBM? E?B T L? M F?BM? i?QÌM; M|B,
@ * + +?Q H" i #` çti? v b Q\ EB K HBM? +O hS LQÆM; oB K L?"i EB K +?QM?
+QM T?QÊM; ?Q" M; #` T?QM; 'MX
æQÌM; S?QM; HQm HQĐB K°i i`"M M|B,
@ «B K ÆB- i? +?ŠM; H) h?Ov >"M EB K +| T?QM; 'M K°i #,M; ?Q" M; b Q\
@ *?m~M- ç•v H" çB m çQÆM; M?B MX
h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB F?B T bÊ /` i?QÌM;- T?QÊM; ?Q" M; HQçB
Î i`QM; #B M ?| +O HBM? i?9 i?'i ;B B- K" T?~K ;B B +O T?QÊM; ?Q" M; Qi M?'i
çQÆM; pÊB K°i GBM? :B B i?QÊM; T?~KX B HçB +| i? ;B i +? i çQÊ+ T?QÊM; ?
M| Î i`QM; K°i i? M? pk F?Q\
JQÌB i? M? i?¬M #BM? i`QM; h?¬M "BM? S?' H"K b Q K" bBM? ` çQÊ+ \ æQÌM; S
[m v +m²M; ?¶M ç°MX
GBM? E?B T L? M HçB KÎ KB M; M|B,
@ h" B HB m HQm i?¬M; K€m F?¬M; +¬M T?ªB bmv M; ?o- ?B M ;BÌ +?d +¬M çB ib
i?¬M H" tQM; X
@ L; "M pçM H¬M çWM; M|B H" K€m HBM? i?9 M[M?ûX
æQÌM; S?QM; i?"i bU +| +?9i bÊX
@ E?¬M; T?ªB H" K€m HBM? i?9- M?QM; K" i?S M"v +kM; `i F?| ibK- ç| H" i?ç+?
+| i? Î i" M b•m i`QM; HÁM; ç'i K v` KÊB +| i? ibK i?'v çQÊ+X
L|B ç M çB m M"v- •K i? M? +O GBM? E?B T L? M M?Ä HçB- ?B M M?B M M" M;
çQÊ+ +kM; F?¬M; ? çÆM ;BªMX
@ oçM bU F?ÎB ç¬m M M- ?B M ;BÌ +?9M; i F?¬M; T?ªB ç½ +| ? B HQçB i" B HB m
i b) ibK çQÊ+X
æQÌM; S?QM; M O B M|BX
@ S?ªB `²B- S?QM; + + +® H M- i pšM b) +?ìX
L? ç¬m +kM; F?¬M; [m€ i?'i p¼M; - /M b Q +kM; ç½ ibK i?'v çQÊ+ +QM çQÌM; b€M
Q ;BÌ M; ?o iÊB ç M ç` T?QÆM; M"v HçB +| i? ibK çQÊ+ h€B aBM? h?ç+?X
@ æQÌM; ?mvM?- æQÌM; ?mvM?\
:B M; smv M i?'v æQÌM; S?QM; çÌ M; QÌB` K°i H€i- ?¬i Q HB M iB T p" B iB M; +kM
F?ÄB ?QªM; bÊ çQ i v [mÆ [mÆ i`QÊ+ Kti? „MX
@ E?¬M; +| pB + ;bX
æQÌM; S?QM; M;~M; ç¬m H M- çti h€B aBM? h?ç+? Î i` M # "M i v- KÎ KB M; M|B,
@ :B M; ?mvM?- F?®B ç€ M|B +| +?¶ ?[m /KM; ç®B pÊB i - F?¬M; #B i ?mvM? +| i
KbM? F?¬M; \
:B M; smv M M; ?B K Kti HçB M|B,
@ æQÌM; ?mvM? M|B çB ç•m p"v\ G¬M M"v K M; ?mvM? ç M ç•v F?¬M; T?ªB H" pb
i +kM; p¬ /KM; - M m æQÌM; ?mvM? +¬M i?b +S +¬K M| çB H" çQÊ+X

h` M çQÌM; çB æQÌM; S?QM; ç½ +?Q ?„M K°i [mv M "€+? *?B M ç Q T?€TX æ®B p
 çB M i`+? p ç Q T?€T bQ pÈB F?®B ç€ M"v F?¬M; #B i i®i ?ÆM # Q M?B m H-MX
 >m®M; +?B +?Q /M æQÌM; S?QM; F?¬M; +?Q ?„M +€B ;b i?b ?„M +kM; b) ç2K iª
 S?QM; - /M b Q ?ÆM K°i i?€M; HB M ?„M pb F?¬M; Km®M ç„+ i°B pÈB æQÌM; ;B M
 @ o"v i?b ç içX
 æQÌM; S?QM; ;"i ç-m M!BX
 @ *?ŠM; [m i?S M"v +| +?9i +²M; F M?- K M; i?2Q çB +U+ F€ F?¬M; iB M- M m M
 çQÊ+ :B M; K¶- :B M; K¶ +| i? i? v M; QÆB çQ ç M æQÌM; ;B X
 @ >ªQ w +O :B M; ?mvM? æQÌM; K¶ tBM i•K HoM?- i iU K M; i?2Q +kM; çQÊ+X
 oW M!B ?„M pW p€+ iªM; h€B aBM? h?ç+? H M p BX
 >bM? iQÊM; M"v +| +?9i `i +?QÈM; i B ; B K„i- +?ŠM; [m æQÌM; S?QM; +kM; F?
 T?€i ?B M çQÊ+ #Q K"i +O E?¬M; :B M J`©M?- +?d +¬M` F?ÄB u M >" h?"M?- iB
 B HmB iÈB b m ç! MûK iªM; ç€ M"v p"Q i`QM; E?¬M; :B M J`©M? H" çQÊ+X
 æ M +?¶ M"v +?O v m pb h€B aBM? h?ç+?- bU pB + ?¬K M v ç½ F i i?9+- æQÌM; S
 HçBX :B M; smv M +kM; F?¬M; +| w iS HQm æQÌM; S?QM; HçB- T?ÁM; ®+ bÆ b" B
 i HçB b) F?¬M; +| w iS- ?m®M; +?B ?„M çSM; i`QÊ+ Kti æQÌM; S?QM; +kM; +| K°
 J°i çQÌM; çQ æQÌM; S?QM; ` F?ÄB u M >" h?"M?- ? B M; QÌB KÈB iW #B i Î+Y i
 @ æQÊ+ `²B :B M; ?mvM?- F?®B ç€ M"v H" M; QÆB ibK çQÊ+ Î +?¶ M"Q +O u M >
 æQÌM; S?QM; #QÊ+ çB p" B #QÊ+- ç°i M?B M [m v ç-m HçB ?ÄBX
 @ æQÌM; ?mvM? Km®M çB b Q\ :B M; K¶ +| i? /ŠM çQÌM;
 :B M; smv M +?O ç°M; tBM çB i`QÈ+X
 @ h +?d iMv iB M çB t2K K" i?¬B- :B M; ?mvM? #€Q p` i`Q +?Q i H" çQÊ+- F?¬M
 HU+X
 æQÌM; S?QM; mv M +?mv M +U imv i w i®i +O ç®B T?QÆM; X
 :B M; smv M M; ?2 p"v tQM; HB M +?d p"Q K°i p` i`Q Î # M i`QM; u M >" bÆM M!B,
 @ L; v Î ?QÈM; M"v- çB b•m p"Q i`QM; # KQÆB /†K b) i?`v K°i imv i +®+ M^K i`QM
 ç! im Hmv M F?¬M; +~M i?"M #` `Èitm®M; /QÈB- KÈB T?€i ?B M çQÊ+ imv i +®+ M
 H M i +kM; K'i `i M?B m F?Q HU+- +?ŠM; [m i`QM; imv i +®+ FB HBM? F?Q `i
 i`QM; ç! +| F?¬M; Qi HBM? i?9 i?b i +kM; b) K°i KU+ im Hmv M Î i`QM; ç!X
 æQÌM; S?QM; M?bM i?2Q T?QÆM; ?QÈM; K" :B M; smv M +?d K°i +?9i- F?¬M; ç
 M?ªK HB M iK+ # M +çM?- ;"i ç-m M!B,
 @ :B M; ?mvM? /WM; #QÊ+- ç æQÌM; K¶ iU çBX
 .Si HÌB- ?„M ?QÈM; ç M T?QÆM; ?QÈM; FB `ªQ #QÊ+ iÈBX
 G9+ M"v b„+ i`lB ç½ i®B- Î i`QM; i?•K bÆM +| M?B m b" B H M; ?´ #€Q ?Qç i ç°M;
 HQçB K½M? i?9 M"v ç®B pÈB æQÌM; S?QM; K" M!B F?¬M; iQM? H" +€B ;bX
 Gv F? B F?ÄB u M >" h?"M?- +ªK SM; #®M T?Q K°i T?2M- t€+ ç`M? çQÊ+ tmM; [
 æQÌM; S?QM; HB M +?Q h€B aBM? h?ç+? p"Q i`QM; E?¬M; :B M J`©M?- #QÊ+ p"
 >„M Km®M p"Q i`QM; M9B +?ŠM; [m +kM; +?d Km®M ç M i? K [m M K" i?¬B- +k
 #B i ;bX :B M; smv M F?¬M; T?ªB H" F M; m M; ®+- M m M?Q Î i`QM; imv i +®+ ib
 pÈB h€B aBM? h?ç+? i?b i`i M?B M b) F?¬M; HQm HçB #ªQ #®B +| ;B€ i` M"Q +ª
 >„M +?d Km®M çB t2K ?Q" M +ªM? M?Q i? M"Q KÈB /QĐM; /K+ ` çQÊ+ HQçB h€B

æB i?ŠM; KQÌB /†K p"Q T?Q i`QM; u M >" bÆM- tmM; [m M? +¬M i`MM; # v pM p
iK+- KMB ?QÆM; i?ÆK M; €i +S HQÊM Hì ç•m ç'v- ç M; çB p T?Q i`QÊ+ æQÌM; S
T?€i ?B M çQÊ+ HBM? F?Q tmM; [m M? KbM? #„i ç-m +| +?9i F€ [m€BX

S?"K H" HQçB `WM; `9 i?•K bÆM i?b HBM? F?Q i`QM; ç| b) +| +?'i HQÊM; p" iBM
M?B m M; QÌB i" T i`mM; X L; v +<sup>a</sup> i`QM; h?B M h9 h¬M; +€+ ç iY +kM; i?Q+? çB E?
H" M?Q p"vX .Q p"v HBM? F?Q M²M; M†+ +kM; H" M; mv M M?•M ç +?Q M; QÌB i /

*?B m i?2Q ççQ Hw K" M|B- HBM? F?Q Î HQçB ç` T?QÆM; M"v b) F?¬M; ? +® ç`
`šv î i`QM; K°i K^aM? F?¬M; ;B M- /m KK+ /m ç½M; F?„T MÆBX h? M?QM; ?B M i
çQÊ+ T?çK pB K" HBM? F?Q iK i" T HçB- +| K°i çB K Î M; v i` M T?QÆM; ?QÊM; ç
M"v `i KÆ KÆ ?² ?²- F?¬M; ? `ä `M; +?9i M"Q- æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB p" M F
>ÊT L?`i- i`QM; M?€v K„i- +^aK ;B€+ K¬M; HmM; FB `ä `M; H M- i?b ` KbM? +^aK
ç9M; H" ç M; iK i" T HçB Î K°i T?QÆM; ?QÊM; T?Q i`QÊ+- imv `M; +U+ F€ #Q

K"i M?QM; HçB F?¬M; i? i`€M? F?ÄB çB m i` +O æQÌM; S?QM; X

L?"M i?'v çQÊ+ bU F?€+ i?QÌM; - æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB `<sup>a</sup>Q #QÊ+ p T?Q i`Q
i?b +`M; +<sup>a</sup>K i?'v HBM? F?Q iK i" T +`M; M; `v +`M; K½M? HB iX :B®M; M?Q Î T?Q
i?"i HÈM- /QÌM; M?Q +?QM? M| ç M; ?9i HBM? F?Q p ç•vX

*?ŠM; [m +kM; +?d +| +^aM? ;BÈB h?B M L?•M >ÊT L?'i KÈB +| i? +^aK M?"M çQÊ+
p"Q M?"M i?'v çQÊ+ HBM? F?Q +| +?9i /` i?QÌM; +kM; F?¬M; i? t€+

ç`M? çQÊ+X

L?QM; K" HQçB ibM? ?m®M; M"v F?Q æQÌM; S?QM; #QÊ+ i? K F?Q^aM; ? B KQÆ
K'i F?¬M; i?'v ;bX GBM? F?Q Î T?Q i`QÊ+ ç M; iK HçB T?<sup>a</sup>M; T?'i M?Q #` +?†i çS

h?"i H" F€ [m€B5 *?ŠM; [m F?B KÈB çB ç M ç•v- +?Q /M HBM? F?Q ç½ çbM? +?d
+| i? +^aK SM; çQÊ+ T?Q i`QÊ+ +| K°i ç` T?QÆM; HBM? F?Q M²M; M†+ /` i?QÌM

æB iB T KQÌB /†K p T?Q i`QÊ+- +m®B +MM; +kM; ç M çQÊ+ imv i +®+ i?2Q M?C
K°i K^aM? ç'i `°M; F?Q<sup>a</sup>M; i`,K i`QÊM; X h?"i ;B®M; M?Q H" K°i +€B Q #` ?½K Hç
+kM; F?¬M; +| ;b- M?bM tm®M; +kM; F?¬M; i?'v [m€ b•m- ççB F?€B +?d +| F?Q^aM
K" i?¬BX

d3jX *?QÆM; eN3, G L; ¼+ h?ç+? h•K

æSM; î i` M bÆM +®+ F?B M æQÌM; S?QM; +| i? +<sup>a</sup>K SM; / /`M; - M?"M i?'v çQÊ-
HBM? i?9 çB HçB- M?[M; HBM? i?9 M"v +| i?U+ HU+ F?¬M; KçM? - +?d p"Q F?Q^aM
K" b® HQÊM; HçB F?¬M; Qi +?9i M"QX "¼M +?9M; p•v [m M? # M M; Q" B bÆM +®
?Á ?ûi; -K`9 HB M iK+X

E?¬M; #B i içB b Q :B M; smv M HçB Hv F? B MÆB M"v- M m i?U+ HU+ +O ?„M +
i?9 M"v p•v +¬M; i?b +?d +| K°i +QM çQÌM; +? i F?¬M; F?€+ çQÊ+- ?ÆM M[H9+
F?®B ç€ +| i? iQ+? F?¬M; M?Ä +MM; ` X

>ÆM M[Î ç•v ;B®M; M?Q HÌB :B M; smv M M|B +?QM? H" HBM? F?Q M²M; M†+ /`
Î +?¶ M"v im Hmv M i?b i®+ ç° im Hmv M T?^aB ;'T ç¬B bQ pÈB # M M; Q"BX

@ L? ç-m- MÆB M"v `i F€ [m€B ç9M; F?¬M; \

æQÌM; S?QM; çSM; içB +?¶ F?¬M; M?9+ M?Q+? - FB K i` ibM? ?m®M; K°i H9+ `²
E?B T L? MX

@ S?^aB- tm®M; /QÈB t2K M"QX

aU F?€+ i?QÌM; t^av ` i'i +| p'M ç X L; mv M #<sup>a</sup>M æQÌM; S?QM; +?d /U ç`M? çB [m
i?¬B- F?¬M; M; î `M; /o M?B M HçB T?€i ?B M çQÊ+ K°i ç` T?QÆM; ;•v M?B m i
ç•v +| HBM? F?Q M²M; M†+ ?'T /šM HBM? i?9 T?K +-M ç M M?B m M?Q i? - +?mM

L? M?`M; M?^v tm®M;- iQ`M i?•M M?Q +QM ?MM; QM; ;BQÆM; ç¬B +€M? `°M; Î; ç€ `„M +?„+ H°` M;Q`B ç H`K çB K KQÊM HU+- æQÌM; S?QM; M? M?`M; ?¢tm® H¢B p T?Q ç K ç2Mi` Mi`lB- +?di?'v Î b€i # M M;Q`B imv i +®+ +| K°i ç¬B K„i [r K°i +QM HBM? i?9 +?,K +?9 M?bM tm®M; T?Q KbM?- M?QM; K`M?[M; +QM HBM K`i?¬B- imv `^M; +?9M; M| F?¬M; +| # Q M?B m HBM? i`Q M?QM; K`M?l p`Q #^M +?9M; F?¬M; /€K M?^v tm®M; +?¶ +O æQÌM; S?QM;X

hmv i +®+ M`v +kM; F?¬M; T?^B H` [m€ HÈMX GBM? F?Q +kM; F?¬M; Qi- æQÌM; b m ç| /WM; H¢B Î K°i +?¶- M;QM; i?¬M M?bM pMM; ç'i /QÈB +?•M K°i +€+? i?'i i?

Í +^M? ;BÈB h?B M L?•M >ÊT L?'i M?bM tm®M;X æQÌM; S?QM; +^K SM; çQÊ+ `à i`QÊM; +| K°i çQ`M F?Q iS+ F?€+ pÈB MÆB ç•v- +¶ F?Q iS+ M`v +U+ F€ #Q K`i- i?m HB K H¢BX \*?Q /M H'v ?B m #B i +O æQÌM; S?QM; ?B Mi¢B M m M?Q F?¬M; #B i çQÊ+ ?mv M /B m i`QM; ç|X

@ *| w iSX

æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB MÎ MK +QÌBX >„M i`,K M;`M H¬M F?¬M; M;?o iÈB çQÊ ibK çQÊ+ G M;¼+ i?¢+? p` h€B bBM? i?¢+? K`Î ç•v pšM +ÁM K°i #^Q #®B F?€+ M

*kM; F?¬M; i`€+? :B M; smv M F?¬M; T?€i ?B M çQÊ+- ?B M; Bì ?„M KÈB +?d H` iS+ Î /QÈB +?•M +O æQÌM; S?QM; M`v +?Q /M H` + Q i?O h?B M :B Bi?QÊM; T?`i i? M`Q T?€i ?B M çQÊ+X G¬M M`v i?U+ bU K`p¬i•K K`ç¢i çQÊ+X

@ a Q p`v S?QM; + + \

GBM? E?B T L? M M;?B ?Q†+ ?ÄB i?¬KX

@ .QÈB +?•M i +| +€B ;b ç|5

æQÌM; S?QM; +?` +?•M i` M K†i ç'i K°i +€B- iQ`M #° HBM? F?Q Î i`QM; imv i +®+ +?9iX æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; ç H M +€B ;®+ ` M`Q +^¬ +kM; F?¬M; ? p`M / pB + HBM? F?Q #` +?'M ç°M; F?¬M; +| [m M ? pÈB ?„M K`H` /Q /mv M +È çQ`M H M K°i +?9iX

GQ¢B +^K ;B€+ M`v ;B®M; M?Q K½ i†+ t¬M; p`Q M?` /•M +QÈT çQ¢i- K°i çS i` + K`i M`Q ç| #` K½ i†+ ?Q`M? ?`M? i`QM; M?` KbM? +U+ F€ F?OM; ?Q^M;X

>B Mi¢B æQÌM; S?QM; ;B®M; M?Q H` i M K½ i†+ FB X

*?ŠM; [m çQ`M F?Q iS+ M`v H¢B T?^M SM; H¢B F?B M +?Q æQÌM; S?QM; +?'M çQ`M F?Q iS+ /QÈB +?•M M`v H¢B ç°i M?B M T?^M SM; pÈB KbM? æQÌM; S?QM; F?Q iS+ M`v +ÁM +| i•K iQ F?€+ ç®B pÈB KbM? \

Zm^ M?B M +?mv M H¢ H` ?`M; M,K ç m +| M?QM; K`M,K M v H¢B ç†+ #B i M?B m

*?ŠM; [m - K†+ F çQ`M F?Q iS+ /QÈB +?•M M`v +| H` +€B ;b çB +?,M; M[ i?b æ i` K°i T?2MX

æQ #`M i v +¬K æ°+ ©M? EB K ` - p`M F?ÎB +QÆM; F?Q- æQÌM; S?QM; tQ v K°i F?®B ç'i #` +QÆM; F?Q +SM; `„M ç€M? i?`M? tÆ t€+ `²B # v ` M;Q`BX E?®B ç'i #°i K`MX

æ`Q- +?Q /M M| H` +€B ;b +kM; T?^B ç`Q +?Q #^M; çQÊ+X L| bÊ æQÌM; S?QM; +A +¬M T?^B bÊ M|X

h` M i v F?¬M; +| +¬M; +K iB M /MM;- æQÌM; S?QM; /MM; +QÆM; F?Q i?•K ?`m +O ç`Q K|+ HB MiK+- æ°+ ©M? EB K H¢B #` /MM; p`Q +¬M; pB + M`v i?`i +| K°i +?9i

J°i H9+ b m- +^ K†i ç'i ç½ #` æQÌM; S?QM; ç`Q tÈB i?`M? K°i +€B ?® iQ- ç M H9 +?•M FB i`mv M ç M +^K ;B€+ F?OM; ?Q^M; `i M?B m- iQ`M #° HBM? F?Q Î # M ç½M; F?¬M; M;ÈiX

L?[M; HBM? i?9 ç M; p•v iK HçB Î# M M; Q" B M"v M? 'i i? ÌB ; -K`9 F?¬M; M; Èi- M?
[m M? bÆM +®+ i`Î M M •K F?Q mK iMK- [m, F?|+ b|B F mX

æQÌM; S?QM; #`K°i ç€K HBM? i?9 M"v F m M´B ? i +ª / ; "5 *?Q /M H" B çB ç"Q
M; QÌB F?€+ K" tmM; [m M? HçB +| iB M; F?|+ H|+ F m ; "Q i?b i`QM; HÁM; Qi M?B

" i`QÊM; - M, K i`QÊM; - KQÌB i`QÊM; - +`M; M; "v +`M; çB b•m tm®M; - æQÌM; S?
KbM? +`M; M; "v +`M; ; -M çQ" M F?Q iS+ M"v- ç°M; i€+ i` M i v F?¬M; +?9i M"Q /
KçM? ?ÆM- +ªK ; B€+ b„T iÈB i v H"K +?Q iBM? i?¬M ?,M; ?€B ?ÆM M?B mX

_®i +m°+ F?B æ°+ ©M? EB K çB tm®M; ç M K°i +?¶ +?çK p"Q p"i ; b ç| - K°i i? M?
ç M i?b ç°M; i€+ +O æQÌM; S?QM; KÈB /WM; HçBX

hÈB `²B5 E?¬M; +?ì +?Q æQÌM; S?QM; çB ç M ; -M iÈB ç ibK çQ" M F?Q iS+ FB X
K°i çQ" M HK+ K M; - M; v b m ç| +| K°i i?S ; b ç| Î i`QÊ+ K†i i`U+ iB T # v ` i?Q€i
p" B +?K+ i`QÊM; X

@ Jm®M +?çv\

æQÌM; S?QM; ; B" M iQK K†i- +?QM? KbM? TªB +U+ F?´ KÈB +| i? ç"Q çQÊ+ M|
i?QÌM; ç +?Q M| +?çv i?Q€i çQÊ+ \

> B +?•M çB K tm®M; ç' i K°i +€B- iQ" M i?•M ; B®M; M?Q /•v +mM; i?Q€i ` F?ÄB
[m M; FB i`ªQ iÈB K°i i`ªQX J°i i`ªQ M"v i®+ ç° +U+ F€ M? M?- +?Q /M H" + Q i?
i? M"Q Mû i`€M?- M?QM; K" ? i H-M M"v iÈB H-M F?€+ HçB #` çQ" M HK+ [m M; F

æQ" M HK+ [m M; M"v b m F?B Mû i` M? çQÊ+ K°i i`ªQ +O æQÌM; S?QM; /WM; H
b m ç| p°B p½ ?QÊM; # M M; Q" B # v çBX

G"K b Q æQÌM; S?QM; +| i? +?Q M| çQÊ+ M?Q w\ æ°+ ©M? EB K iQ€i ` K°i K" M
?QÊM; K" çQ" M HK+ [m M; ç M; çB- +ªM; QÌB i?2Q b€i M?Q ?bM? pÈB #|M; X " M
HB M iB T K°i p" B MÆB- iQ" M i?•M #„M ` pÈB K°i i®+ ç° +U+ M? M?- i`U+ iB T +
i v KbM?X

oW #„i p"Q i v HB M +ªK M?" M çQÊ+ K°i p"i `„M `i 'K €TX *?Q ç M i" M #•v ; Bì æQ
i? 'v `ä çQ" M HK+ [m M; M"v `®i +m°+ M| H" +€B ; bX

>ç tm®M; K†i ç'i- æQÌM; S?QM; KÎ #`M i v ` - ? B M; |M i v pQÆM H M i|K H'v çQ
?„M KÈB +| i? i? 'v M| çQÊ+ K°i +€+? `ä ` M; X

@ \.o M?B M +kM; H" K°i F?®B ç€X

> B M; |M i v +O æQÌM; S?QM; ç M; F T K°i F?®B ç€ F?¬M; i? M; ?B M; Ì; b çQÊ+
K°i [mª M?½M- i?•M ?bM? ?ÆB # T- +| K°i K" m t M? HK+ i®B- pW M?bM [m +| +
#Q+?- F?¬M; i? T?O M?" M `^M; F?®B ç€ M"v `i ç TX L m M?Q H'v M| +? i€+ i?"
; B B M?•M ç2Q p"Q M?" i ç`M? b) i? K K°i T?¬M b„+ i?€BX

*?ŠM; [m F?®B ç€ K" m HK+ M"v Î i` M i v æQÌM; S?QM; `i F?¬M; M T?" M- `mM;
i?Q€i F?ÄB ` M; #m°+ +O æQÌM; S?QM; - ç€M; iB + H" HU+ `mM; ç°M; [m€ v m- +
çQÊ+X

@ G L; ¼+ h?ç+? h•K\

GBM? E?B T L? M bQ pÈB æQÌM; S?QM; ?B m #B i ?ÆM HB M ; ¼B Hm¬M çQÊ+ i
æQÌM; S?QM; M?bM HçB F„ +`M; - T?€i ?B M çQÊ+ i?S M"v +kM; ; B®M; M?Q G M
ç m [mw ; B€ M?Q M? m- imv `^M; K" m b„+ F?¬M; [m€ ; B®M; M?QM; K" +ªK ; B€+ +
i?•M ç ni00• F?¬@M

B?•Kƒ04R5Ó °•` p®Mp >@

ç M- î;B[i'K #B M i` M +Y ?B M H M ? B +?[X
 >ŠM +?QM? H` î ç•v`²B- æQÌM; S?QM; çB ç M ;ä +Y - çÊB K°i H9+ i?b +Y HÈM
 i`QM; +| K°i M;QÌB T?K M[ i`mM; MB M ?û +Y - M[M?•M M`v M?bM æQÌM; S?QM;
 ?„M K°i H9+ tQM; KÈB + m K`v KÎ KB M; ?ÄB,
 @ sBM ?ÄB M;QÆB ibK B\
 @ sBM ?ÄB *?m *?QM? +| î +?¶ M`v ? v F?¬M; p`v\
 æQÌM; S?QM; ¬K [mv M M|BX
 @ E?¬M; +|X
 S?K M?•M i`mM; MB M i`ª HÌB K°i iB M; - b m ç| H`TiU+ ç|M; +Y HçBX
 æQÌM; S?QM; M? M? i v +?†M HçB +€M? +Y b„TF?ûT HçB- T?K M?•M i`mM; MB
 ççB K¬M pšM F?¬M; F?ûT HçB çQÊ+- ;'T ç M ç° i` M i`€M iQ€i` K² ?¬BX
 æQÌM; S?QM; +U+ F€ T?B M Km°M- H9+ i`QÈ+ KbM? çB ?ÄB çQÌM; M;QÌB F?€+-
 M`v- î E?´ h?Ov h?`M? +kM; +?d +| K°i *?m T?O K`i?¬B F?¬M; +| *?m T?O i?S ? E
 M|B `ä`M; +?Q KbM? #B i *?m *?QM? î +?¶ M`vX
 h? K`pW ?ÄB tQM; +Y ç½ ç`M? ç|M; b`T HçB M; v i`QÈ+ K„i\ L m M?Q M?`M`
 H`K ;®+ i?b H`K ;b +| ççQ Hw ç|M; +Y F?¬M; #m¬M #€M M?Q p`vX \_ÆB p`Q çQÌM
 i? M|B,
 @ L m M?Q *?m *?QM? +| î ç•v- tBM ?½v i?¬M; #€Q `^M; +| K°i M;QÌB #çM i?•M ç½
 S?K MB M i`mM; M?•M FB M;~M; ç-m H M M?bM i?Q€M; [m æQÌM; S?QM;- ;B`K
 @ æ½ M|B H` F?¬M; +| î +?¶ M`v`²B- M;QÆB +ÁM /•v /Q F?¬M; M;Èi5
 GÌB +ÁM +?Q /Si- æQÌM; S?QM; HB M M;?2 çQÊ+ K°i iB M; #QÈ+ +?•M ç M ;-M-
 ;B`M /[p M; H M,
 @ h?“i ç9M; H` M;?o`^M; *?m ;B ` bÊ M;QÆB b Q\ L;QÆB ?¬K M v î HçB ç•v Hm
 æçB K¬M #`M;QÌB # M i`QM; KÎ iQ M; ` - +?d i?'v K°i [mv M M?“K i?ŠM; ç€M? ç
 S?QM; M?QÈM; K`v K°i +€B- HB M iB M i v / /`M; ?| ;BªB +¬M; FQ+? +O M;QÌB
 L;QÌB M¼ /MM; bS+ KçM? K)- M?“i i?ÌB i?m HçB M„K i v- iQ`M i?•M iW i`QM; *?m
 ´M ç`M? HB M [m v ç-m [m„+ K„i HçB- i`€M M´B H M ;•M t M?- K°i i?•M +QÆM; F
 i?€B ç²M; [mv pm i`M ç€M? ç M æQÌM; S?QM;X
 .M H`iQÈM; ç'i i?b +kM; T?ªB # T?¬M iS+ ;B`M- ?m®M; +?B H` æQÌM; S?QM;\ *?
 +?d ç ibK M;QÌB- M;„M +ªM i?b i?¬B +kM; ç`M?- M?QM; K`HçB +ÁM p¬ /mv M p¬
 *?ŠM; [m M?bM HçB ç®B T?QÆM; +| i?U+ HU+ F?¬M; + Q- +?d H` K°i æ` :B B i
 S?QM; +kM; F?¬M; ?ç i?O ç M +? i- +?d #„M` ? B ççQ FbM? F?Q ç€M? p`Q T?Q
 ç®B T?QÆM;X
 æ®B T?QÆM; +,M #ªM F?¬M; i? +?®M; HçB çQÊ+- i`U+ iB T #`i`9M; +?B m- i`Q
 M?kM i?ÁM; tm®M;- ç M F?B æQÌM; S?QM; p¼i ç M i`QÈ+ K†i i?b p K†i KÈB FB M
 S?K M?•M i`mM; MB M i?'v M;QÌB FB #` ?çB- HB M ?ûi HÈM K°i iB M; ,
 @ .€K ç€M? M K M?•M +O i - i HB m KçM; pÈB M;QÆBX
 oW ?¬iQ- T?K M?•M pW t¬M; iÈB i`M +¬M; æQÌM; S?QM;X
 @ h'i +ª /WM; i v- çWM; ç€M? M[5
 J°i iB M; F m [m2M i?m°+ i`mv M ç M- i`QM; M?€v K„i ç°M; i€+ +O T?K M?•M i`
 çSM; v M içB +?¶- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; i? K ç€M? HçB- +?d [m v ç-m ?QÈM
 ` M?bM HçB- +?d i?'v \*?m hB m æB T i?î ?²M; ?°+ ç M; +?çv` - T?Q b m H` *?m

@ h K i?9+- i K i?~K- ?„M F?¬M; T?ªB H¨ ç²M; #¼M +O i M FB - K¼B M; QÌB ç€M?
o K†i +O *?m *?QM? #'i ç„+ /o- p°B +?¢v iÈB # M +¢M? M; QÌB ç¨M ¬M; FB - i?•M
@ oQÆM; i?9+- i?9+ F?¬M; #`i?K i?QÆM; +?S\
> B i v ç M; #m¬M; i?ÄM; # M +¢M? M; QÌB ç¨M ¬M; FB - ?„M [m M b€i æQÌM; S?Q
FB M; F}- pW `²B i?O çQ¢M +O æQÌM; S?QM; ç®B T?| pÈB ?„M H¨K ?„M +| +?9i
i`WM; K„i F?B M i`€+? *?m *?QM? M|B,
@ *?QM? KbM? +?¼+ p¨Q T?B M T?S+- iU KbM? iU +?MB çQi- b Q H¢B +ÁM [m v
;B ç¢B ?¼ H•K ç-m ç m /Q ?mvM? Km°B +€+ M; QÆB # M i†M; 5
*?m hB m æB T M; ?2 tQM; b„+ K†i T?€i H¢M?- H¢M? HMM; M|B,
@ h K i?9+- HÌB M¨v +O i?9+ H¨ +| w; b- + + F?¬M; T?ªB H¨ +® wX
@ >W
L; QÌB ç¨M ¬M; FB M?bM H¢B p *?m hB m æB T +ª; B¨M M|B,
@ G½Q ;B ;B Q H¢B bU M; ?B T +O +ª /ÁM; ?¼ +?Q M; QÆB [mªM Hw- i #B i`^M;
M; QÆB K°i iB m ?¨B iY- H¬M; i| + +ÁM +?Q K¼+ ç-v çO i?¨i iQÌM; `^M; KbM? H¨ K
GÌB pW /Si- ?„M [m v ç-m H¢B çB i?ŠM; p¨Q # M i`QM; T?O- T?K M?•M i`mM; MB
æQÌM; S?QM; K°i H9+ `²B KÈB `ÌB çB i?2QX
æQÌM; S?QM; îK°i # M M; ?2 M?Q M; QÌB H¼i p¨Q bQÆM; KM- H¬M; K¨v M?Qm H¢
*?ì +?Q ? B M; QÌB FB pW `ÌB F?ÄB- æQÌM; S?QM; HûM H9i [m M b€i *?m hB m
+O iB m +¬ MQÆM; M¨v- MQÊ+ K„i î i`QM; i`ÁM; K„i +S +?ªv tm®M; HB M iK+- ?
> Bxxx- K¼B M?¨ ç m +| F?| F?, M`B M; +O KbM?5 æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB i?
iB m +¬ MQÆM; M¨v KÈB KQÌB b€m im´B- H¨K K°i; B +?O +O +ª K°i; B i°+ +?Q
+| F M¨Q T?Q /QÈB T?K+ iMM; ? i çQÊ+X L?¨i H¨ HQ¢B iB m ;B i°+ M?Q *?m; B
ibM? `¨M; #m°+ [m€ M†M; pÈB M? mX L m M?Q F?¬M; +| i?U+ HU+ +MM; mv p¼M;
M; ?B K KBM? çQÊ+5
L?bM *?m hB m æB T- i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; Mªv ` +?9i €+ ç°+ Km®M H¬B +
i?9+ +O *?m hB m æB T ç ;BªB iÄ Ov F?m'i +?Q M¨M; - ?Q†+ i®i M?¨i H¨ ç M¨M
i?b KbM? +kM; F?¬M; T?ªB #Ä +¬M; bS+ ;b +kM; +| i? K M; çQÊ+ M¨M; ` M; Q¨B>
>„M H¨K #~K K°i ?²B M; ?o iQ¨M M?[M; çB m ? M K¼M i`QM; HÁM; X
L?¨ +Y M€Q HQ¢M M?Q p¨v- *?m *?QM? +kM; +U+ F€ t'm ?´ p¬ +MM; - çB ç M i`Q
tBM H¶B HB M iK+- æQÌM; S?QM; tm i v M|B,
@ L; QÌB F?¬M; #B i F?¬M; +| i°B- M?QM; i?¨i` i pW KÈB ` i v ç®B T?| p` i`QÌ
KQM; ?„M F?¬M; H'v H¨K T?B M HÁM; p i M[X
@ >¢ i?O [m€ M? X
æ°i M?B M *?m hB m æB T i?®i` K°i +•m M?Q i? H¨K +?Q b m HQM; æQÌM; S?Q
H¢M? `ÁM; `ÁM; - i®B T?K ç°+ M?•M i•K- [mª M?B M H¨ M?Q i? X
@ hB m Km°B çWM; +| M|B M[X
*?m *?QM? i`WM; K„i HB + M?bM *?m hB m æB T- F?m¬M K†i m b-m M|B,
@ L|B +?Q +MM; i?b +kM; H¨ H¶B +O +?9M; i X
æQÌM; S?QM; i?U+ `¨i Km®M ?ÄB K°i +?9i`®i +m°+ H¨ +| +?mv M ;b- M?QM; K¨ K
F?¬M; iB M KÍ KB M; - +?d +| i? M; ?B M; ç-m bmv M; ?oX
@ æQÌM; ?mvM?- ?mvM? H¨ F?€+?- KÌB ?mvM? p¨Q i`QM; T?OX

*?m *?QM? M?B i ibM? [m M i•KX

æQÌM; S?QM; ;"i ç-m çB ? B ?mvM? Km°B *?m *?QM? p"Q i`QM; b•M- æQÌM; S?Q K°i +€B- i? -M b„+ F?¬M; F?ÄB M;QM; i`¼M;X

>„M T?€i ?B M ` î i`QM; b•M M"v HçB +| p i iQ+? +O +?B M ç'm HÈM- M?[M; #²M ç m #` i" M T?€ F?¬M; Qi- i` M K†i ç'i +| p i iQ+? +O +QÆM; F?Q tmM; ç°i pÈB M p i K€mX

o i K€m imv `^M; ç½ F?¬- p # M M;Q" B ç2M M?Q KU+- M?QM; K" M?bM p"Q K"m F?¬M; F?| bmv çQ€M çQÊ+ ç K [m î ç•v +| M;QÌB i?K i?QÆM;X

GçB HB M iQÎM; ç M +?mv M ibM? +O ? B p` i`QÎM; #®B +O *?m *?QM? +MM; ? E ?² bmv çQ€M `^M; +| H) ? B ?mvM? Km°B M?" M"v ç½ T?ªB +?¼+ ç M T?B M T?S+ ç M i" M M?" ç i`ª i?MX

> B M;QÌB #¼M ?¼ i`QM; F?B æçB #d /B M ` p°B p½ `ÌB çB +MM; pÈB pB + M"v M?' i i?ÌB æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; i? M;?o i?'m çQÊ+X

æB i?2Q ? B ?mvM? Km°B *?m *?QM? p"Q i`QM; T?ÁM; F?€+?- ç m +| ?ç M?•M iU çQÊ+ K°i H9+ F?¬M; çÊB æQÌM; S?QM; M|B `ä w ç`M? i?b *?m *?QM? HB M KÎ KB

@ æQÌM; ?mvM? H-M M"v ç M ç•v Km®M ç ibK p` M[iY ?¼ h?QÆM; FB b Q\

o pB + M"v æQÌM; S?QM; ç½ iWM; M|B [m pÈB *?m *?QM? F?B +ÁM ç M; î"® ;B b) ?B m çQÊ+ æQÌM; S?QM; ç M MÆB M"v H"K ;bX

@ S?ªBX

æQÌM; S?QM; ;"i ç-m M|B,

@ *?m ?mvM? [m2M i?m°+ E?´ h?Ov h?"M? ?ÆM i M?B m- pb p"v pB + M"v +ÁM T ?°X

*?m *?QM? M|B,

@ oB + M"v F?¬M; +| p'M ç ;b- ?mvM? ç®B pÈB ? B ?mvM? Km°B +?9M; i +| •M- p M;QÌB *?m K¶X

d38X *?QÆM; dyy, *?Q€M; o€M;

@ æ içX

æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB i?î` K°i ?ÆB- +| M?[M; HÌB M"v +O \*?m \*?QM? i?b Kb Qi bS+ HU+ p" i?ÌB ;B MX \*?ŠM; [m æQÌM; S?QM; M?bM i?'v i? -M b„+ i` M K†i *? T?ªM; T?' i M?Q Km®M M|B çB m ;b ç| tQM; HçB F?¬M; #B i KÎ KB M; i? M"Q i?b

@ S?ªB +?,M; *?m ?mvM? +ÁM +| +?mv M ;b Km®M M|B pÈB i \ J¼B M;QÌB ç m H" M ;b +S M|B ` çB çWM; M;çBX

*?m *?QM? +„M ` ,M; K°i H€i `²B M|B,

@ L m ç½ M?Q p"v i?b *?m *?QM? i +kM; /"v K†i K" M|B- i?U+ bU H" i +| K°i +?mv

@ * + X

*?m *?QM? +ÁM +?Q M|B ? i HÌB i?b *?m hB m æB T ç½ KÎ KB M; +„i çSi HÌB +O F?ÄB FBM? M;ç+ M?bM M" M;X

@ hB m Km°BX

*?m *?QM? M?bM HçB p T?Q *?m hB m æB T- F?m¬M K†i ?B M H M p m b-mX

@ :B bU +O M?" KbM? i?b iU KbM? T?ªB ;BªB [mv i- ?" i'i T?ªB H"K T?B M M;QÌ

d3eX *?QÆM; dyR, >¼ hW *¬M; S?€TX

@ *?d +| çB m F ç€M? +m°+ ç| F?¬M; +| €M? K„i- H'v +¬M; T?€T ` ç€M? +m°+- +
+?S\

*?m *?QM? #m²M #U+ m®M; K°i M;KK `QÊm M|B,

@ L|B i?b M|B M?Q i? - M?QM; M;Q|B ç| bÊ iBM iS+ #` iB iH°` M;Q`B- ?B M içB
E?B i p` iB m Km°B Î"®;B i` M; ç½ Km®M i`ª #ªM +¬M; T?€T M`v +?Q ?„M- M?Q
+?ÊTX

@ *?Q M M F?B ç| +€+ M;QÆB KÈB p°B p½ `|B F?ÄB "®;B i` M;- i?b` pb +?mv M
æQ|ÌM; S?QM; bmv M;?o M|BX

@ æ9M;- ?¬K ç| pW p ç M M?`- b m F?B ç K tm®M;- i`QM; M?` #¶M; tm'i ?B M
J†+ /M ?„M +?2 K†i- M?QM; M?bM ?bM? i? - ?„M +?QM? H` ç iY æ¶;B X a m F?E
F?¬M; M|B H|B M`Q ç€M? ç" T i`M M?šMX L m F?¬M; +|;B ;B p` T?K i?•M HB m
*?m ;B HçB +| i? K K'v pQM; ?²MX

h`QM; b•M HÈM +O \*?m ;B pšM +ÁM p i K€m HQm HçB p` /'m iQ+? b m i`"M ç'm-
`X

*?m *?QM? +`M; M|B +`M; Q€M ;B"M- iBM? i?¬M FQ+? ç°M; M|B,

@ J v K„M i?U+ HU+ +O i M ?¼ æ¶ ç| +kM; F?¬M; T?ªB + Q H„K- +?d +| h?B M :E
T?K i?•M +O i ç m H` h?B M :B B ?ç T?~K- K°i T?2M ççB +?B M- ? B p` iB M #®B
i?'v i?QÆM; i? ç†+ #B i M;?B K i`¼M;- K'v M;`v HB M +S M^K i` M ;BQ|ÌM;- F?¬M
+kM; pb FBM? bÊ i M ?¼ æ¶ ç|X *?QM? pb +?mv M M`v- iB m Km°B p` i KÈB #` +
+S F?¬M; M M ? K #ªM +¬M; T?€T FB - /šM i B ?¼ ç M M?`- \*?m \*?QM? i H`K ;b
M,K M v iB m Km°B +`M; H` pb ;B i°+- [mªM Hw bªM M;?B T ;B i°+ K` pSi #Ä im
F?¬M; pÈB iQ +?'i +O iB m Km°B- i?`M? iUm ?¬K M v b Q +| i? i?'T ?ÆM i \ "¼
M?bM t2K- M?[M; M,K M`v M +Q Hç+ M;?B T`®i +m°+ H` M?| T?9+ +O B- M m F
id Kd- #¼M ?¼ +| i? b®M; i?QªB K€B M?Q p`v b Q\

L|B tQM;- p`M? K„i *?m *?QM? çÄ YM;- [m v ç-m M?bM i?Q€M; [m *?m hB m æB
iBM? i?¬M ? Q i`M- i`QM; M°B i•K ?„M +kM; +ªK i?'v F?¬M; ç€M; +?Q *?m hB m æ
M;° M?Q ?¬K M v- Km°B Km°B +S K°i HÁM; im Hmv M H` çQÊ+ `²B- +-M ;b T?ªB H
i°+\

æQ|ÌM; S?QM; +kM; +ªK i?'v +ªK F?€B +?Q #B B +O iB m ;B i°+ M`vX

@ h M ?¼ æ¶ FB #•v ;B| Km®M i? M`Q\ æ K ?¬K i`QÈ+ ç M +ÁM +?Q M|B ;b b Q
æQ|ÌM; S?QM; i`¬K M;•K K°i H€i ?ÄBX

@ >„M pšM +?Q M|B ;b- M?QM; M?bM iQ i? H` Km®M ;B i M;Q|B /B i F?~m- iB m
T?QM; # +?mv M ?„M i?m +QÊ+ +¬M; T?€T æ¶ ;B - ç9M; H` [m€ F?B / M;Q|B F?

æQ|ÌM; S?QM; M;?2 tQM; +kM; +Q|B HçM? K°i ?²B- ?¼ æ¶ ç| ?B M M?B M +| +?9i
T?€T FB M|B +?Q +MM; pšM H` pb M;mv M M?•M ?„M i?m +QÊ+- +,M #ªM F?¬M
?B M içB- pb +m®M +¬M; T?€T M`v K` Km®M iB m /B i i` M /QÈB K'v +?K+ M;Q|B
t2K i`¼M; M?•M KçM; +O M;Q|B F?€+X

æQ|ÌM; S?QM; +kM; iWM; iB m /B i +ª M?` M;Q|B F?€+- M?QM; +?Q iÈB #•v ;B| ç
pÈB ?„M i`QÊ+X G`K ;b #ªM i?•M çSM; Î# M +?`m i?B i K` +ÁM ?`M? tY M?Q p`v\

@ >¬K M v ç½ [m # M;`v- ç K ç|;B ;B p` T?K i?•M HB M i?O i`M +¬M;- K†+ /M
M? - M?QM; çQ€M +?WM; ?„M +kM; M;|+ ç-m i`Î HçB `²BX

*?m *?QM? ;BQÆM; K„i M?bM æQ|ÌM; S?QM;- ç°i M?B M çSM; /"v M?Q Km®M [m€
æQ|ÌM; S?QM; b Q +| i? ç ?„M M?Q w\ h?Á i v T?'i K°i +€B ç½ F?B M ç°M; i€+ +C

*?m *?QM? p°B p"̄M; F m H M,

@ æQìM; ?mvM?- *?m *?QM? F?~M + -m æQìM; ?mvM? tm'i i?O iQÆM; i`Ê- ;B9T
F?| F?,M M"̄v- i #B i`ä pÈB i?U+ HU+ +O æQìM; ?mvM? Km®M ç®B T?| M;QìB ç
+?d + -M *?m ;B pQÊi [m F?| F?,M M"̄v- *?m *?QM? i +| H"̄K i`•m H"̄K M;U - +kM
+O æQìM; ?mvM?5

æQìM; S?QM; p¶ p¶ p B ?„M M|B,

@ *?m ?mvM? M;?B K i`¼M; `²B- M m i ç½ Î ç•v- çQÆM; M?B M b) F?¬M; M;²B M?

@ æQìM; ?mvM? ç²M; w\

*?m *?QM? p¬ +MM; pmB KWM;X

æQìM; S?QM; F?) ;"i ç-mX

@ h?"i i®i [m€X

*?m *?QM? F?¬M; F?ÄB i?Î /"̄B K°i ?ÆB- imv M?B M ?„M pšM F?¬M; #B i i?U+ H
`®i +m°+ M?Q i? M"̄Q- M?QM; Î "® ;B i` M; *?m *?QM? ç½ iWM; i"̄M K„i M?bM i?
?[m ç°i F?B M K°i i M h?B M :B B i`mM; T?~K `Èi F?ÄB H¬B ç"̄B- ?ÆM M[M;QìB

> B ?mvM? Km°B *?m *?QM? bÈK `ìB F?ÄB "® ;B i` M;- F i [mª +m®B +MM; +O i`
ç M MÆB M"̄v- +?Q iÈB #•v ;Bì ?„M pšM +?Q #B i æQìM; S?QM; ç½ çQç i çQÊ+ t T
+ª i?B M i`B "® GB M *?m +O "® ;B X

hmv M?B M +?Q /M ç€T SM;- æQìM; S?QM; +kM; ç M; bmv M;?o T?ªB ;BªB [mv i +
:B i M;QìB p®M H"̄ +?mv M `i çÆM ;BªM- i M ç iY æ¶ ;B FB +?šM; [m +?d H"̄ h?
S?QM; Km®M ;B i ?„M `i / /"̄M;- i? M?QM; b m F?B ;B i i?b H"̄K i? M"̄Q\ *?„+
iQ€B HÈM ?ÆM +?Q *?m ;B - i`W T?B iB m /B i iQ"̄M #° æ¶ ;B KÈB i?"̄M?X

*?m ;B +?d H"̄ K°i iB m ;B i°+ - ?B M ;Bì K°i h?B M :B B i`mM; T?~K +kM; F?B M
M m KbM? ;B i M;QìB ç| b) i` m +?¼+ ç M +ª æ¶ ;B - ç M H9+ ç| ?"̄m [mª b) +ÁM H
E?B æQìM; S?QM; ç M; bmv M;?o- # M M;Q"̄B HçB ç°i M?B M i`mv M ç M K°i iB M

@ sªv ` ?Qª ?QçM `²B- tªv ` ?Qª ?QçM `²B5

*?m *?QM? #B M b„+ - HB + M?bM æQìM; S?QM;- i`-K ;B¼M; M|B,

@ æ M `²B5

>„M pW çSM; M;QìB +?m~M #` +?çv ` M;Q"̄B- #QÊ+ +?•M ç°i M?B M /WM; HçB- [
M^K i` M ;BQìM;- i`QM; H9+ M?i i?ìB F?¬M; #B i M M H"̄K i? M"̄Q +?Q T?ªBX L
i`QM; T?ÁM; F?¬M; +| M;QìB +?çv ç M MÆB M"̄v- \*?m hB m æB T ç M; M;O b v `i

@ *?m ?mvM? M;QÆB iU çB çQÊ+ `²B- i b) i`¬M; +QB Km°B Km°BX

æQìM; S?QM; M?bM ` HQ H„M; +O ?„M- HB M Kî KB M; M|BX

@ o"̄v H"̄K T?B M æQìM; ?mvM? `²BX

*?m *?QM? v M HÁM;- [m v M;QìB +?çv ` M;Q"̄BX

Jt+ /M M;QìB æQìM; S?QM; ç M; Î i`QM; T?ÁM;- M?QM; +ªK ;B€+ ç½ # Q i`MK i
a m iB M; H FB - iQ"̄M #° *?m ;B ç m ?QªM; bÈ- p¬ b® M;QìB p°B p"̄M; +Sm ?Qª
bS+ ibK FB K i?•MªM? +O ç iY æ¶ ;B X

æçB pB M +O *?m ;B F?¬M; +| ççQ Hw p¬ /mv M p¬ +È tªv ` ?Qª ?QçM- F?ª M,M
w H"̄K- K"̄ M;QìB M"̄v- M;Q"̄B i M ç iY æ¶ ;B FB +ÁM +| i? H"̄ B\

*,M #ªM +kM; F?¬M; + -M ibK FB K- i?•MªM? +O M;QìB ç iY æ¶ ;B ç½ tm'i ?B M
pšM +?2 Kti- çSM; Î +?¶ ç| - + -K i`QM; i v K°i i? M? i`QìM; FB K- i? M? FB K M"̄v

i?QÌM;- +QÆM; #BM? i`QÈ+ ç! +O ?„M ç½ i?m +QÊ+ +?Q \*?m \*?QM?- M M ç`M?
M;Q`BX

d3dX *?QÆM; dyk, "¼M >„M a Q *! h? L?Q o"v Ui?QÊM;V\

J°i ç€K M;QÌB *?m ;B #„i ç-m # Q [m M?- i`ÊM K„i M?bM ?„M- T?K i?•M *?m *?Q
i€B M?Êi- F?B ç¢B +?B M # M;`v i`QÈ+ ?„M +kM; #`i?QÆM; F?¬M; M? - +?Q iÈB
M`v /šM i?2Q K'v p`i?9+ #€ +O *?m *?QM? çSM; i`QÈ+ Kti M;QÌB #`i Kti- iS+ ;B

@ *€+ ?¢ M?B m H-M ç M ;•v +?mv M pÈB *?m ;B i - `9i +m°+ H` Km®M M?Q i? M
*?m "QM? ç MûM HY ;B"Mi`QM; HÁM;- i`-K ;B¼M; ?ÄBX

L;QÌB #`i Kti ?W K°i iB M; M!B,

@ h Km®M H`K +€B ;b- H) M`Q +€+ M;QÆB +ÁM +?Q `ä b Q\

@ *€+ ?¢ F?¬M; M!B `ä w ç²- +?9M; i H`K b Q iBM? iQÌM;\

*?m "QM? imv ?"M ç M KS+ Km®M +?ûK ;B i M;QÌB i`QÈ+ Kti M; v i¢B +?¶- M?QM
M;QÌB i - +?d +! i? i¢K M?•M M?QÊM; pb HÊB Q+? iQ`M +K+- ?ÄB `ä`M; i`QÈ+ c

@ h?B m H`K #° #B i`²B +ÁM ;Bª ?² ç²X

h M ç iY æ¶ ;B #bM? i?ªM M!BX

*?m *?QM? çSM; /"v- +?d p`Q KkB ?„M M!B,

@ >¼ æ¶ FB - M m M;QÆB ç½ ç M *?m ;B i ;•v +?mv M- i¢B b Q +ÁM 9T 9T KÎ KÎ\
i?`v `ä /B M K¢Q i?"i +O M;QÆB ? v b Q\

h M ç iY æ¶ ;B M;?2 p"v HB M +QÌB ;^M K'v iB M;- i?Á i v i?€Q #Ä HÈT Kti M¢ i`
K¢Q i?"i bU- KÎ KB M; M!B,

@ *?Q /M æ¶ S?QM; i #` +€+ M;QÆB M?bM i?`v i?b i? M`Q\ >¬K M v i'i +ª +€+ M
a m F?B +•m M!B +`M `Ð K` i`M M;"T b€i +Æ p M; H M- i'i +ª K¼B M;QÌB +O *?m
/mv +?d +! *?m *?QM? pšM #bM? i?ªM- +! æQÌM; S?QM; H`K +?¶ /U b m HQM;-
S?QM; M`v M[\

@ ±\ >¬K M v +?d +! K°i h?B M :B B b Q\ G½Q ç-m iY tm'i ?B M ç K ç! ç•m `²B- H)
•M? K„i æ¶ S?QM; HB + M?bM [m iQ`M #° K¼B M;QÌB- F?¬M; T?€i ?B M ` ;B ;B
+kM; i?QªB K€B ?ÆM `i M?B mX

>„M ?B M ;BÌ H` h?B M :B B i`mM; T?~K- Km®M ç®B T?! pÈB ? B h?B M :B B ?¢ T
F?! F?,M- M?QM; K†+ /M æ¶ S?QM; +! +ªM? ;BÈB- +¬M; HU+ H¢B FûK +ÄB- ç K
? B h?B M :B B ?¢ T?~K +kM; T?ªB +?`m K°i b® i?B i i?ÁB- #` /kM; F?Q [mv i çQ
M;QÌB i ?M /¼ - F?¬M; i? F?¬M; i¢K i?ÌB `ÌB F?ÄBX >B M i¢B M?bM i?`v i?B m
çQÆM; M?B M H` p¬ +MM; pmB p X

æ¶ S?QM; F?¬M; T?€i ?B M ` i?•MªM? +O H½Q ;B iY *?m ;B - M?QM; æQÌM; S
G½Q ;B iY K'v M;`v F?¬M; ,M m®M;- b„T ;¬M ç'i t i`ÌB K` *?m *?QM? M!B H9+ M
K°i # M- FB K +? F?Q iS+ i` M M;QÌB ç M +U+ ?¢M- K†+ /M t€+ i?U+ #` i?QÆM;-
M;?B K i`¼M; M?Q \*?m \*?QM? M!B- H9+ M`v ?„M ?`M? i`m M?Q i?Ê b,M #€Q i`QM
+QM K²B K` Kbm? ç½ M?„KX

G½Q ?² Hv M`v i?"K +?Q +ÁM HW +ª KbM?5 æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB #`i +QÌB
Km®M #`i M;ì ç€M? HûM- +?Q M M KÈB ;Bª pl #` i`¼M; i?QÆM; M?Q p"vX

G½Q M?•M ;B ç€M; i?QÆM; #ªv i€K KQÆB im´B M¨v pšM Km®M +?ÆB K€M? F?|2
 +?Q ç M jy im´BX hmv M?B MiW çB K M¨v T?ÄM; çQ€M- æQÌM; S?QM; F?¬M; F?
 F?Q +O H½Q ;B iY *?m ;B - ?„M ç¢B F?€B Km®M i`B i ç ;B[æ¶ S?QM; H¢B ?ÁM
 _'i ; M /¢- æQÌM; S?QM; i?“i bU i€M i?QÎM;- ç®B K†i pÈB K°i M; QÌB +| i?U+ HU+
 M°B ibM? ?MM; ?"m p¬ b® H-M bQ pÈB ;B i°+ KbM?- pšM /€K M´B b€i i•K- ç•v +k
 i?QÌM; +| i? +| çQÊ+X
 @ æ¶ S?QM; M;QÆB çWM; F?BM? M;QÌB [m€ ç€M;5
 *?m *?QM? F?¬M; F?ÄB +| +?9i iS+ ;B"MF?B M;?2 i?'v æ¶ S?QM; M|B t'm ;B ;B
 æ¶ S?QM; F?) +QÌB K°i iB M; M|B,
 @ *€+ M;QÆB M?ÁK M;| +¬M; T?€T æ¶ ;B i - i ?€ +| i? HQm H¢B iQM? K¢M; +O
 *?m *?QM? Q€M ;B"Mp¬ +MM;,
 @ æ| H¨ /Q M;QÆB iU i?m +m°+- b Q +| i? Q€M i`€+? M;QÌB F?€+\
 @ Zm€ i`bM? M?Q i? M¨Q i K†+ F - i +?d #B i ?B Mi¢B +¬M; T?€T æ¶ ;B ç M; i
 J†+ /M æ¶ S?QM; #` \*?m \*?QM? p¢+? i`-M- M?QM; pšM HB m +? i F?¬M; +?`m #m
 *?m *?QM? +ÁM Km®M M|B +?mv M- H¢B #` *?m "QM? pmM; i v H M M; ,M +ªM- *?r
 @ o` ?mvM? ç æ¶ ;B M¨v- +¬M; T?€T M;QÆB çQ +?Q F?mv MiY- ?„M +?Q # Q ;
 +?Q +| M;QÌB t2K [m - +?B #^M; #•v ;B| +?9M; i i`ª +¬M; T?€T H¢B +?Q M;QÆB-
 *?m "QM? H'v / M? /U *?m ;B + K çQ M- +?mv M M¨v imv i ç®B b) F?¬M; i`mv M`
 h?-M b„+ æ¶ S?QM; F?) i? v ç´B- M?QM; H¢B H„+ ç-m`i M? M?,
 @ E?¬M; çQÊ+ - +¬M; T?€T i` Mi v +€+ M;QÆB- B #B i +€+ M;QÆB +| t2K [m ? v
 @ L m b m M¨v M;QÌB +O *?m ;B +€+ M;QÆB im Hmv M #° +¬M; T?€T M¨v #` æ¶
 H`K b Q ;€M? p€+ çQÊ+ i`€+? M?B K\
 @ L;QÆB Km®M M?Q M¨Q\
 *?m "QM? p®M Km®M +?mv M HÈM ?| M?Ä- +?mv M M?Ä ?| F?¬M; - M¨Q M; i ç®B
 MûM ;B" M ç½ çO m'i S+- i?•M H¨ M K M?•M B F?¬M; +| +?9i ?mv i iQM? \ E?B M|B
 `i #`i i?B M`²BX
 @ >„+ ?„+5
 æ¶ S?QM; KdK +QÌB M|B,
 @ S?QÆM; T?€T ;BªB [mv i i®i M?'i H¨ i ;B i b¢+? +€+ M;QÆB- M;QÌB +? i poM
 T?€T- imv i ç®B F?¬M; ç H° #Q K"iX
 @ *¨M`Ð5
 *?m "QM? ;B" M /[X
 @ *?m ;B i iW i` M tm®M; /QÈB ?ÆM K'v +?K+ M;QÌB- K†+ /M i?U+ HU+ F?¬M; #
 +? i pÈB M;QÆB- M;QÆB +| + M çªK +S i?Y t2K5 h®B M v çªK #ªQ M;QÆB ç M çQ
 >„M pW M|B- pW iB M p T?Q i`QÈ+ K°i #QÈ+X
 L;QÊ+ H¢B i K i?9+ *?m >-m +O *?m *?QM? H¢B M;?2 ` ~M w # M i`QM; +O æ¶
 @ *ÁM +| T?QÆM; T?€T ;BªB [mv i F?€+ b Q\
 æ¶ S?QM; M?bM ?„M F?2M M;ÊB M|B,
 @ æQÆM; M?B M H¨ +| - +?d F?¬M; #B i *?m ;B +€+ M;QÆB +| ç²M; w ? v F?¬M; i
 @ L|B M;?2 t2KX

*?m >-m i`-K ;B¼M; M|BX

@ :ª hB m æB T +¬ MQÆM; +O *?m ;B +€+ M;QÆB +?Q æ¶ S?QM; i - M?Q p"v M +| i`mv M +¬M; T?€T +?Q M" M; M;QÊ+ H¢B +kM; F?¬M; #`i`QÎM; #®B i`€+? +S- F?¬M;- ç| H" i`€+? M?B K +O M" M;- F?¬M; [m M ? ç M æ¶ S?QM; i X

æ¶ S?QM; M|B ` #B M T?€T +O KbM?X

æB m M"v ?B M M?B M H" ç~v i`€+? M?B K ç´ H M M;QÌB \*?m hB m æB T- b m M" Hmv M +¬M; T?€T æ¶ ;B #`çB m i` ` - æ¶ S?QM; +kM; +| i? M|B /Q *?m hB m æ H9+ ç|- M;QÌB #`i`€+? T?¢i +?QM? H" *?m hB m æB T- +ÁM æ¶ S?QM; ?„M H¢B + E?¬M; +?d +| i? - ?„M +ÁM +| i? H'v çQÊ+ K„ M?•M- +| i? M|B H" K°i KkB i M i`9 GÌB M"v pW i?®i` - *?m "QM? p" *?m *?QM? HB M iS+ ;B" M M|B,

@ aB i•K p¼M; iQÎM;5

> B M;QÌB H" T?K i?•M p" + + +O hB m æB T- H"K b Q +| i? ç²M; w HQ¢B v m +

d33X *?QÆM; dyk, "¼M >„M a Q *| h? L?Q o"v U?¢V\

æ¶ S?QM; i`-K Kfi M|B,

@ o"v i?b F?¬M; +ÁM ;b ç M|B- i®B M v *?m ;B +€+ M;QÆB b) #`iB m /B i iQ" M #

@ æÊB ç½5

*?m >-m M?bM i?'v æ¶ S?QM; Km®M ç°M; i?O- p°B p" M; M;„M +ªM- [m v ç-m M?b

@ æ¢B + M;QÆB F?¬M; bmv M;?o b Q\

*?m "QM? M;?B M; ç-m - ;B" M /[M?bM *?m >-m M|B,

@ *?mv M M"v +ÁM +¬M bmv M;?o +€B ;b\

*?m >-m Mû i`€M? €M? K„i- KÎ KB M; M|B,

@ æ¢B + - i #B i`ä F?m M[ H" #ªQ #®B +O M;QÆB- M?QM; +QM ;€B /M b Q +kM ;ª M| +?Q K°i iB m i?QÆM;- p"v +?B #^M; ;ª +?Q p`iB m + æ¶ ;B M"v- iB m + æ¶ i?U+ HU+ + Q i?•K- im'M FB i i` im´B M?Q p"v- `i tSM; pÊB hB m æB T M?" i X

L;?2 i?'v HÌB M"v- æ¶ S?QM; p°B p" M; çSM; i?ŠM; M;QÌB H MX

*?m >-m KÊB KÎ KB M;- M?[M; M;QÌB F?€+ +kM; t9K H¢B F?mv M #ªQ *?m "QM?X +?mv M *?m *?QM? p" *?m hB m æB T /šM i B ?¼ p M?"- F?B M #¼M ?¼ +kM; + i?'v +| T?QÆM; T?€T ;BªB [mv i ?Á #bM?- çQÆM; M?B M H" +¬m +ÁM F?¬M; çQ

L m F?¬M; +| B M;mv M w H"K ç®B i?O +O F #ªM i?•M F?¬M; +€+? M"Q +?B M i T?ªB ç´ K€m i¢B +?¶X h`QÊ+ ibM? +ªM? +| HB M [m M ç M iQM? K¢M;- M?[M; i? ç¬B F?B +| i? #`pSi #ÄX

@ æQÊ+ çQÊ+ çQÊ+X

*?m "QM? iS+ ;B" M ç M KS+ iQ" M i?•M T?€i`mM- +?d p"Q *?m >-m M|B,

@ *€+ M;QÆB i`ÊM iQ K„i +?| H M K" t2K- M;QÌB M"v +| +?¶ M"Q H" im'M FB i i` +QM ;€B +?Q HQ¢B iB m M?•M ? M ?¢ M"v- HQÆM; i•K +€+ M;QÆB ç m #`+~m ,M J°i ç€K M;QÌB #` *?m "QM? +?YB `O F?¬M; M;|+ ç-m H M çQÊ+X

*?m >-m M?Ä ;B¼M; M|B,

@ S?B M iQ€B M"v H" /Q +?QM? +¬i ;•v ` - #•v ;BÌ #ªM i?•M +¬i +| i? ;BªB [mv +QM ;€B ç m H" ?"M; #²B i?QÌM; X

@ *•K KB M;5

*?m *?QM? M„K +?†i M„K ç'K- H9+ M˘v ?„M +,M #ªM #'i +?'T T?¢K i?QÊM; +€B ;b
H M K°i iB M; pÈB h K i?9+ +O KbM?X

@ *?m #€ T?K- M m hB m æB T +¬ MQÆM; i?"i bU ;ª +?Q i - æ¶ S?QM; + K çQ M
pÈB M˘M;X hQM? ` - iB m ;B i°+ *?m ;B +€+ M;QÆB +| i? F i i?¬M; ;B pÈB æ¶
M;QÆB ç T?9+ +?Q `²BX

æ¶ S?QM; +QÌB ç„+ wX

h`QM; K„i ?„M- t2K ` #ªM i?•M ç½ M„K çQÊ+ *?m ;B - ç®B /B M pÈB M?[M; M;QÌB
p M +| K°i h?B M ;B B +ÁM #` i?QÆM; F?¬M; M? - H`K b Q +| i? ç€M? i?„M; çQÊ

h`QM; T?ÁM; æQÌM; S?QM; - F?¬M; #B i *?m hB m æB T ç½ idM? /"v iW H9+ M˘Q
+?9 w ç M i bM? ?m®M; # M M;Q`B- +?Q ç M F?B M;?2 i?'v iB M; #QÊ+ +?•M KÈB

>„M [m v ç-m M?bM H¢B- +?d i?'v b„+ K†i *?m hB m æB T i`„M; # +?- M„K +?†i M„
`mM `˘v- MQÊ+ K„i +?U+ +?ì `ÆB tm®M;- M?QM; pšM +® FbK MûMX

@ L˘M; M;?2 i?'v `²B b Q\

æQÌM; S?QM; i?Î /`B KÎ KB M; ?ÄBX

*?m hB m æB T F?) ;"i ç-m- +„M +?†i ?"K `„M;- ç-m M;|M i v #` KB i ç M i`„M; # -
+¬ MQÆM; ç½ #` M?[M; M;QÌB i?•M +O KbM? H`K i´M i?QÆM; b•m b„+X

@ æWM; ç w- i? ;B M Hm¬M Hm¬M +| K°i b® +?mv M T?B M HÁM;X L?bM i?2Q
M?Q M˘M; +| i? M?bM `ä #° K†i i?"i +O #¼M ?¼X

æQÌM; S?QM; M O BX

@ h F?¬M; i? K ç wX

*?m hB m æB T +?"K `½B H„+ ç-m

@ * + p˘ T?K i?•M +?2 +?Î +?Q i - M?Q p˘v H˘ çO `²BX

J†+ /M M|B M?Q p˘v- M?QM; MQÊ+ K„i pšM H†M; H) `ÆB tm®M;X

æQÌM; S?QM; çQ i v M? M?˘M; p¶ ç-m M˘M;- Km®M M O B p˘B +•m M?QM; H¢B
M˘QX

*?m hB m æB T i?m˘M i? pMB ç-m p˘Q H²M; M;U+ æQÌM; S?QM;- +m®B +MM; F?

@ a Q #¼M ?¼ +| i? M?Q p˘v\

LQÊ+ K„i M˘M; H˘T iS+ H`K QÈi [m-M €Q æQÌM; S?QM;X

æQÌM; S?QM; M?2Q K„i- i`QM; K„i ?„M ?B M H M K°i iB b€i +ÆX

a m F?B F?|+ i?"i H•m- *?m hB m æB T KÈB /-M /-M #bM? ioM? H¢B- æQÌM; S?Q

@ L˘M; +?ì Î ç•v- i çB K°i H€iX

*?m hB m æB T M;Q M M;Q½M ;"i ç-m- /MM; Km #˘M i v H m MQÊ+ K„iX

æQÌM; S?QM; çB ` M;Q`B +Y - F?B çB M; M; [m K°i +?¶- i?m˘M i v p¶ H M HQM;
Î ç| `˘i H•m- `|i K°i Hm²M; +QÆM; F?Q çB p˘Q- FbK ;B [F?Q iS+ +O H½Q ;B iY M

@ sBM #Èi ;B˘M- F?Q ?mv i +O M;QÆB [m v +m²M; `˘i HÊB ?¢BX

G½Q ;B iY *?m ;B ;B˘i KbM? FBM? ?½B- ?„M i`®M Î ç•v M;?2 HûM p˘M?bM i`°K ç
K†i t' m tQ +O M?[M; M;QÌB i`QM; M?˘ KbM?- i`€B iBK +kM; #` i´M i?QÆM; b•m
M;WM; i?Î- M m F?¬M; M?ì Hm²M; +QÆM; F?Q FB +O æQÌM; S?QM;- M|B F?¬M;
/"v M´B `²BX

L?QM; çB m F?B M H½Q ;B iY *?m ;B F?B T bÊ M?'i +?QM? H"- æQÌM; S?QM; çB +€+? M"Q T?€i ;B€+- M?bM [m #!M; HQM; +O æQÌM; S?QM; - H½Q ;B iY *?m ;B H" B\ *?m ;B F?¬M; +! M; QÌB M"vX

h`QM; çbM? pB M- æ¶ S?QM; pšM #bM? i?ªM çSM; Î ç!- i?QÎM; i?S+ M°B +?B M + ;B pšM F?¬M; M; WM; +½B H°M pÊB ? B +? +QM *?m *?QM? p" *?m "QM?X

"¶M; M?B M- b m HQM; ç€K M; QÌB *?m ;B tm'i ?B M K°i ç¢Q i?•MªM? ç M; +?" S?QM;X

hB M; ²M "Q +?Êi /WM; H¢B- €M? K„i +O i'i +ªK¼B M; QÌB iU ?² ç m #` +m®M i?2 M; mv M K°i ç€K FBM? M; ¢+ /äB i?2Q ?„M- F?¬M; #B i?„M Km®M H"K ;bX

*?d +! p K†i +O *?m *?QM? ç-v pmB KWM; - ?„M #B i`ä ç•v H" æQÌM; S?QM; Km

æQÌM; S?QM; +9B ç-m #QÊ+ ` - çbM? pB M \*?m ;B b m HQM; i? HY pšM ç M; ? /€M; +O ?„M i?"i /"BX h`QM; H9+ M?'i i?ÌB æ¶ S?QM; H¢B F?¬M; i?'v `ä /B M K¢ ç°i M?B M +! K°i M; QÌB tm'i ?B M- pb p"v i'i +ªK¼B M; QÌB ç m H"TiS+ +ªM? ;B€-

æ¶ S?QM; +kM; F?¬M; M; Q¢B H - ?„M `9i pÄ FB K +O i? M? i`QÌM; FB K` iB M K°i iQ i? mv T?QM; HšK HB i- M; ?B K M; ?` ?ûi H M pÊB æQÌM; S?QM; ,

@ B\ E?¬M; Km®M +? i i?b çSM; Î ç!5

h? M?QM; FB K +O ?„M pW KÊB ` F?ÄB pÄ- K°i M; ¼M T?B ç Q +kM; ç½ tmv M [r F?¬M; +! B M?bM `ä M; ¼M T?B ç Q M"v tm'i ?B M M?Q i? M"Q- K¼B M; QÌB +?d i`mv M ç M K°i •K i? M? v m Êi- æ¶ S?QM; i?ªK i?B i F m H M- iQ" M #° i v T?ªB b HU+ M? +? H M- i`QÌM; FB K`ÌB F?ÄB i v- # v p"Q ;B[ F?¬M; i`mM; i®B ç2M F?¬ +"M; F?¬M; #` F?®M; +? tQ v i`ÁM MY pÁM; - pmM; ` K°i +?MK ?mv i +?•m b€M;

h?•M i? +O ?„M +ÁM +?Q çSM; p[M; - K°i ç¢B i?O ç½ #!T H M i`€M ?„M- +QÆM; p" M F?ÎB T?ªM; T?'i ç½ ;B®M; M?Q #¼i t` T?ÁM; i`U+ iB T M Si pÐ- +ªM; QÌB æ¶ S ;"v [m"i M; ½- i?•M i? F?¬M; #` F?®M; +? #„M M; QÊ+ ` b mX

d3NX *?QÆM; dyj, omB _²B Ui?QÊM;V

h`QÊ+ K†i ç€M? iÈB K°i Hm²M; bS+ K¢M? +U+ HÈM F?B M æ¶ S?QM; +ªFBM?- K ?²M #ªv pQ i?B m +?9i M[ # v ` M; Q" B +Æ i? - #" M i v 'M i` M i`€M KbM? +SM; ?Q" B M; ?B F?¬M; #B i b¼ M ½Q KbM? +! T?ªB #` ç®B T?QÆM; #!T M €i`²B ? v i`Q F?B M ?„M F?¬M; M?`M çQÊ+ T?€i ` K°i iB M; i?ûi +? M? +?m ;B®M; M?Q ç" M #

a m K°i iB M; ó-Kô- æ¶ S?QM; pW `²B +ÁM p¬ +MM; F?Q i? i`QÊ+ K†i ç€K M; Q K†i ç'i- Hqm H¢B i` M K†i ç'i K°i ?® HÈM ?bM? M; QÌB `i`ä`"M;X

æ€K M; QÌB bÊ ?½B ç m F?¬M; i?2Q F`TiB i i'm #B M +® i`QÊ+ K„i- b m F?B çÊB S?QM; ç½ #` [m"i M; ½ tm®M; K†i ç'iX

h® +?'i i?•M i? +O h?B M :B B i`mM; T?~K +kM; F?¬M; T?ªB ?"M; i`QM; +?Q ç T M?Q p"v- æ¶ S?QM; +?d +m²M; T?mM ` K°i M; KK K€m iQÆB- #ªM i?•M +kM; F?¬M

æ€K M; QÌB *?m ;B ?€i Q KB M; ç M KS+ +! i? M?ûi pW K°i [ma i`SM; ;"- €M? K M; €+XªM? iQÊM; pW `²B- M m H" K°i i`€M; ?€M +! i?•M ?bM? #Qm ?½M- T?!M; M ç"Q iÆ +ÁM +! i? Hw ;BªB- M?QM; M; QÌB #` T?!M; M; QÊ+ H¢B H" K°i + Q i?O h?B

h?B M :B B i`mM; T?~K ç®B pÊB ç€K M; QÌB \*?m ;B K" M!B [ma i?U+ H" K°i i mv i i? M; "v i`QÊ+ +ÁM F?B M +ª *?m ;B ?¶M HQ¢M- çª i?QÆM; ? B h?B M ;B B +O *?m

"•v ;B! ç" M? i?¬M M?bM H¢B- +?d i?'v M; QÌB pW çB ` +9B MY M; QÌB- K°i +?•M ;BšK K°i +QM FB M- H¢B F?B M +?Q ?„M F?¬M; i? ç°M; ç"v- #" M i v HÈM pšM 'M #m¬M;X

*?Q iÈB H9+ M"v- M?[M; M;QìB +O *?m ;B KÈB i?'v `ä /B M K¢Q +O M;QìB iÈB-
M;"v M v ¢ M *?m ;B H"K F?€+?X

J'v p` i?9+ #€ +O *?m *?QM? i?B M? m Mm®i iWM; M;KK MQÈ+ #¼i- b„+ K†i ?Æ
i?9+ *?m >-m +O *?m *?QM?- #`M +?•M M?Q #` +?m°i `9i- +?d ?"M F?¬M; i? ¢`
¢ +?mB tm®M;- æQìM; S?QM; î *?m ;B bm®i K'v M;"v ?¬K M v- #¼M ?¼ +?Q iW
b„+ K¢i ?Á M?½ M"QX

"B m ?B M K'v M;"v M v +O æQìM; S?QM; +kM; `i #bM? i?QìM;- F?¬M; +| ;b ¢†+
i?QìM; +O M?[M; M;QìB M"v H¢B +`M; F?¬M; ¢ w- F?B M +?Q #¼M ?¼ M;?o `^M;
*?QM? +?d ?ÆB HÈB ?¢B K" i?¬B- +kM; F?¬M; +| #^M HoM? [m€ HÈM X

L?QM; #•v ;Bì t2K ` - M;QìB i` im´B M"v [m^ i?U+ +U+ F€ HÈB ?¢BX

h'i +^ *?m ;B ¢ m F?¬M; i? M" B ¢®B T?| pÈB æ¶ S?QM;- p"v K" i?Q€M; +€B ?„M
¢'i- bU i?"i M?bM i?'v M"v F?B M M?[M; i?9+ #€ +O *?m ;B ¢ m +^K i?'v ?Q^M;
+O KbM? H¢B F?B M M;QìB i` im´B M"v iS+ ;B" M- p¢M M?'i ?„M ` i v ¢®B T?| pÈ
M"QX

Zm^ M?B M M?bM M;QìB F?¬M; i? t2K # M;Q" B- MQÈ+ #B M F?¬M; i? ¢Q #^M;
+O *?m *?QM? +m®B +MM; KÈB ?B m `ä ?"K M;?o M"vX

æ¶ S?QM; #` ¢€M? M;½ i` M K†i ¢'i F?¬M; i? ¢°M; ¢"v- M?bM tmv M [m F?2 ?î M
pšM i?'v €M? HY +?"T +?ìM- +kM; i?'v `ä /B M K¢Q +O æQìM; S?QM; X

h`QM; H9+ M?'i i?ìB- i`ÁM; K„i æ¶ S?QM; +kM; i`ÈM i`ÁM- i?•M i? H¢M? `mMX

>„M +,M #^M F?¬M; M;?o iÈB b) ¢KM; T?^B æQìM; S?QM; î ¢•v- F?B i?B ¢'m ;B
i?'v æQìM; S?QM; i^ tmM; ?[m ¢°i ¢€M? #¢B ?mvM? ¢ +O KbM? tm®M; H¬B ¢"B-
FB +ÁM K¢M? ?ÆM KbM? K°i Qi- ?„M +ÁM F?¬M; T?^B ¢®B i?O- KbM? H"K b Q H

L;QìB M"v +| [m M ? M?Q i? M"Q pÈB *?m ;B \ æ¶ S?QM; +| M;?o M€i ¢-m +kM
M?Q p"v- H"K b Q ?„M +ÁM /€K i bK iÈB *?m ;B ;•v T?B M iQ€B\ *?Q M|B ¢ M +?m
i?O +O æQìM; S?QM;- M m M|B p ? B ;B i°+- ¢®B pÈB æ¶ ;B K" M|B- æQìM; ;B
F?´M; H² +?d +| i? M;QÐM; K° iW t 5

a„+ K†i æQìM; S?QM; ¢-v H¢M? HMM;- H'v iQ i? M?bM i` M + Q M?bM tm®M; æ¶
M?Q ¢ Q- ;B®M; M?Q /B m ?•m M?bM +QM K²B +O KbM? F?B # v HQÈM i` M #-m

@ h? K¢M;

>^Q ?€M F?¬M; iQM? i?B i i?ÁB i`QÈ+ K„i- ?m®M; +?B æ¶ S?QM; +ÁM H" K°i iB m
`QÈ+ K„i- +?d +| i? pSi #Ä i¬M M;?B K Kî KB M; +-m tBM i? i?SX >„M +| i? M?b
æQìM; S?QM;- HQ¢B b€i +Æ M"v ;B®M; M?Q HQÐB / Q- p¬ ?bM? K" +„i ¢QÈ+ /K
i?•M ?„M H¢M? #m®iX

æQìM; S?QM; pQÆM i v- +¬K H'v M;¼M T?B ¢ Q +„K p"Q +´i v T?^B ¢®B T?QÆM;
iQÆB F?¬M; M;WM; T?mM ` M;Q" B- æ¶ S?QM; ¢ m ¢ÈM p¬ +MM;- +kM; F?¬M; /€
?¼M; +?d +| i? i`mv M ` iB M; WM; U+X

æ€K M;QìB *?m ;B ¢ m M?QÈM; K"v- #¼M ?¼ +| i? iQîM; iQÈM; ¢QÈ+ +^K ;B€+
¢ Q ` +?"K `½B M?Q p"v- K'v p` i?9+ #€ +O *?m *?QM? M?bM i?'v pW HQH„M; H

GQ H„M; +?QM? H" #¼M ?¼ ¢½ ?Q" M iQ" M i`î K†i pÈB i M ¢ iY æ¶ ;B - p¢M M?'i b
T?OB K¬M; #Ä ¢B- pÈB i? HU+ +O *?m ;B H"K i? M"Q ¢ +?®M; H¢B æ¶ ;B \

>QM; T?'M ¢QÆM; M?B M +kM; +|- M?bM i?'v €+ M?•M #` ;B"v pÁ M?Q p"v i`QÈ+
?QM; T?'M\

a m F?B M?'T?B ¢ Q ` - æQìM; S?QM; 'M T?B ¢ Q p"Q v i ?¬m æ¶ S?QM;- i`ÁM; H
p" M; F m H M,

@ h? K¢M;- ¢¢B + #Ä [m +?Q i - i +| K„i F?¬M; i`ÁM;- i M?"M i?m +QÈ+ `ìB ¢

hW i`QM; H¶ KkB æQlM; S?QM; T?mM ` K°i Hm²M; M?B i F?Q,
 @ "•v ;Bì M|B M?[M; HìB M"v i?b ç½ Km°M- K†+ /M +ªK i¢ M;QÆB ç½ ;B9T iB m +
 M?[M; M;QìB i?•M M" M; - i? M?QM; +?mv M ç| +kM; çª i?QÆM; i`€B iBK +O M" M;
 *€+ i?9+ #€+ O *?m *?QM? #` æQlM; S?QM; p¢+? i`-M ç M çÄ K†i- pW `²B #¼M?
 "QM? ;ª *?m hB m æB T +?Q i M im'M FB ii` im'B æ¶ S?QM; - ç ?| ;BªB F?| F?;
 [mª +?d i`QM; M?€v K„i- i M im'M FB ii` im'B ç½ #` M;QìB i ç€M? M;½ tm®M; ç'
 + -m tBM i? i?SX
 aU ? M ?¢ +O æ¶ S?QM; F?B M #¼M ?¼ +| +ªK ;B€+ M?Q #` i€i p"Q KB M; - i? M
 ç'iX
 L?bM i?'v b€i +Æ i`QM; K„i æQlM; S?QM; +`M; M;`v +`M; /`v ç†+ - æ¶ S?QM; #B i -
 H` p- /KM; - +?d +| i? ç†i ?v p¼M; H M M?[M; M;QìB +O *?m ;B - pW ;B½v /K p
 @ *?m ;B - æ¶ S?QM; i + K çQ M b m M"v F?¬M; # Q ;Bì ç M iBK +€+ M;QÆB ;•v
 M;QÆB M;?o t2K- M m i +? i î ç•v- æ¶ ;B ?€+ | i? iW #Ä w ç²- ç M H9+ ç| *?m ;
 ?¼ HÈM ?ÆMX
 *•m M|B i`QÈ+ ç| +ÁM +?Q +| B ç w- M?QM; +•m M|B T?Q b m H¢B F?B M +?Q i
 b„+ - #¼M ?¼ HQ H„M; M?'i +?QM? H" +€B M"vX

dNyX *?QÆM; dyj, omB _²B U?¢VX

L?bM i?'v æ¶ S?QM; b„T #Ä K¢M; /QÈB T?B ç Q- *?m "QM? p°B p" M; F m H M,
 @ o` iB m + FQM? tBM ?¢ i?O HQm iB M?5
 S?B ç Q ç M; iB T iK+ 'M tm®M; v i ?-m æ¶ S?QM; +?Êi /WM; H¢B- æ¶ S?QM; ç
 M?`M çQÊ+ i?Î T?`Q K°i ?ÆBX
 *?m "QM? M|B i? M"Q +kM; H" T?K i?•M +O ? B ?mvM? Km°B *?m *?QM? - ?„M Kî
 S?QM; i? M"Q +kM; TªB M K†i- K†+ /M ?"M F?¬M; i? i`U+ iB T ;B i +? i i M iB
 M; v i¢B +?¶- M?QM; æQlM; S?QM; pšM F?¬M; tm®M; i vX
 L?2Q K„i HB + M?bM æ¶ S?QM; - æQlM; S?QM; H¢M? HMM; +QìB M|B,
 @ h? +?Q M;QÆB i?b +| i? - M?QM; F?¬M; M M +?Q M;QÆB K°i i`"M i?b +ÆM iS
 iB m i MX
 æ¶ S?QM; p°B p" M; ;"i ç- m M?Q i`®M; #°B,
 @ L;QÆB +S M M çB- +?d + -M ` i v çWM; [m€ ?mM; €+ H" çQÊ+X
 L?[M; HìB M"v H¢B F?B M +?Q i' i +ªK ¼B M;QìB i`ÈM K„i- t2K i?QlM; p¢M T?¬MX
 GìB M|B KÈB p M; H M- K°i ç'K +O æQlM; S?QM; ç½ M M H M H¬M; K"v ?„M- F?n
 +ÁM +?Q F`T F m H M- K°i ç'K F?€+ ç½ M M tm®M; K°i +QM K„i F?€+ +O ?„MX
 > B [mv M pW tm®M; - ç- m æ¶ S?QM; i?B m +?9i M[H9M tm®M; ç'i #MM- +ª ç-
 i`U+ iB T ?¬M K #'i i dM?X
 @ omB `²B5
 æQlM; S?QM; çSM; /"v- T?OB #KB i` M M;QìBX
 hQ`M #° \*?m ;B `ÆB p"Q v M H†M; - M; v +ª M?[M; M;QìB ç M; p°B p" M; +Sm ?Qª
 v M i¢B +?¶- ç K†+ +?Q i? HY H M i`MX
 "¼M ?¼ ç°i M?B M T?€i ?B M- M;QìB F?€+? *?m *?QM? M"v- # M;Q`B i?Q¢i M?bM
 i`QM; M°B i•K `i #¢Q HU+X
 @ *ÁM çSM; M;•v ` ç| H"K ;b- F?¬M; +| +?mv M ;b i?b K m çB +Sm HY çB5

*?m "QM? /M ;b +kM; H" MY ;B +?O- M? M? +?|M; T?^M SM;- [m€i iQ ç€K M;QÌB
L?[M; M;QÌB FB H9+ M"v KÈB H'v H¢B iBM? i?-M- iB T iK+ /"T i„i i? HY X
*?m "QM? [m v ç-m M?bM i?Q€M; *?m *?QM?- +?d i?'v €M? K„i ?„M ç-v M;QĐM; K
p ;B®M; M?Q ?"M F?¬M; i? [m€tm®M; #€B H¢v æQÌM; S?QM;- F?¬M; F?ÄB i?Î /
æ²M; /¢M; H" M;QÌB i` im´B- iB m + M"v +ÁM i` ?ÆM +QM i` B KbM? ``i M?B m-
M?Q p"v- *?m "QM? F?¬M; i`€+? +QM i` B KbM? p¬ /KM;- +?d +| i? i?-K ?"M *?
F?¬M; +| +¬M; T?€T im Hmv M ;b i®iX
*?m "QM? bY b M; H¢B [m-M €Q- F?) ?Q K°i iB M;- iB M iÈB i`QÈ+ Kti æQÌM; S?
@sBM ?ÄB + Q / M? [mw i€M? +O p` iB m + M"v\ G-M M"v tm'i i?O +Sm ;B9T- *?
æQÌM; S?QM; ç€T H M|B,
@ o½M #®B æQÌM; S?QM;- +?d H" pB + M?Ä- F?¬M; ç€M; M?„+ ç MX
*?m "QM? M|B,
@ J'v M;`v M v i +?9 i•K +?[i?QÆM;- K†+ /M M;?2 F?mv M iY M|B +| F?€+? ç M
` M;? M? ç|M- FQM? tBM iB m + +?È i`€+?X
æQÌM; S?QM; +QÌB M|B,
@ h?2Q Hw p½M #®B T?^B iÈB #€B FB M i`QÈ+- #€ T?K M;?B K i`¼M; `²BX
*?d [m K'v +•m- *?m "QM? ç½ +^K ;B€+ i? /B M +O KbM? çQÈ+ M•M; + Q- +`M;
i?m" M K„i- #•v ;BÌ M;QÌB i` im´B +| i?U+ HU+ H¢B F?B K i®M M?Q ?„M F?¬M; +Á
M?Q æ¶ S?QM; H¢B F?¬M; ç†i iB m ;B i°+ M?Ä M?Q *?m ;B i`QM; K„i- +?¢v ç M
M?bM æQÌM; S?QM;- *?m "QM? i?'M i?S+ K°i ?²B F?¬M; i?¬B- +? M? H +? ;B[M;
p"v b QX
@ hB m + FQM? tBM i`î p T?ÁM; M;?d M;ÆB- +?mv M î ç•v ;B Q +?Q *?m ;B i tY
*?m "QM? KdK +QÌB- M?€v K„i` /'m pÈB +QM i` B KbM?X
*?m *?QM? p°B p`M; M|B,
@ æQÌM; ?mvM? KÌBX
*?mv M +ÁM H¢B æQÌM; S?QM; t€+ i?U+ +kM; F?¬M; Km®M t2M p`Q- H-M M"v`
+?ŠM; [m +kM; H" iBM? i? #„i #m°+- b m F?B M;?2 *?m *?QM? M|B tQM; HB M +
h`QÈ+ F?B çB- ?„M +ÁM KdK +QÌB HB + M?bM p K°i ?QÈM;X
S?QÆM; ?QÈM; ç| +?QM? H" +?¶ H½Q ;B iY *?m ;B #Q K"i`M M'T [m M b€i æQ
i`ÁM- /€M; p +€Q ;B`X
@ :B ;B - M;QÌB î ç•v H`K ;b p"v\
*?m hB m æB T çB ç M b m HQM; H½Q ;B iY ?ÄBX
@ s2K F`+? pmBX
G½Q ;B iY çSM; i?ŠM; M;QÌB /"v- i?Á i v pm®i pm®i ?`K`•m +O KbM?- M?bM i?
çB- H¢B +9B ç-m HB + M?bM *?m hB m æB TX
hB m æB T +| +?9i F€ [m€B M|B,
@ :B ;B M;QÆB ç M; M?bM ;b p"v\
G½Q ;B iY ;B®M; M?Q KÈB T?€i ?B M` ç¢B HK+ KÈB- M;¢+ M?B M M|B,
@ >„+- hB m æB T M,K M v +QM +kM; ç½ KQÌB H,K im´B`²B b Q\
@ :B ;B M;QÌB KÈB #B i`5

*?m hB m æB T ;B" M /¶B M' B ,

@ L ;Q`B F?¬M ; [m M i•K ç M +QM K°i +?9i M"Q +^a5

G^½Q ;B iY M ;Q^aM? K†i H"K M ;Æ- ?ÆB bmv M ;?o M' B ,

æQÌM; S?QM; ?Qi K°i ?ÆB i?"i b•m- #bM? 'M F?Q ?mv i [m v +m²M; i`QM; ; M;
?B M M?B M H" ç½ #B i i?•M T?"M +O KbM?X æΦB F?€B H" *?m *?QM? M|B +?Q
@ *?m H½Q ;B iY- `®i +m°+ M;QÆB +| w ç² ;b- M|B `ä` i`QÈ+ F?B i #Ä çBX
æQÌM; S?QM; M?bM [m ç®B T?QÆM; ç M; +?'M; K¬M; +® bS+ H¬B FûQ KbM?- +
bU- M|B +?Q +MM; ç®B T?QÆM; t€+ i?U+ ç½ HÈM im'BX LÆB M"v HΦB H" *?m ;B
F?¬M; +?WM; b) T?€i bBM? +?mv M ?B m H-KX
@ hB m + F?¬M; çB i?"i +?S\
*?m E? >" ?ÄB HΦB- i?'v æQÌM; S?QM; M? ;"i ç-m- H9+ M"v KÈB +?"K`½B #m¬M
pšM çSM; +?„M Î H®B` p"Q T?ÁM; - p¬ +MM; +ªM? ;B€+ HB + M?bM æQÌM; S?QM
æQÌM; S?QM; #` +?¼+ iS+- [m v M;QÌB M;²B tm®M; i`QÈ+ #`M- M•M; +?ûM i` i`Q
bΦ+?X *?m E? >" +kM; [m v HΦB +?¶ M;²B +O KbM?- KdK +QÌB M?bM æQÌM; S?
`•m #Φ+ i`„M; +O KbM?- i€M i?QÎM; M|B,
@ M? ?MM; tm'i i?B m MB M- M? ?MM; tm'i i?B m MB M- `i ;BÄB5
æQÌM; S?QM; ;BQÆM; K„i M?bM ?„M- #'i HU+ M|B,
@ G½Q ;B iY +| +?mv M M|B ;b +S M|B i?ŠM; - çWM; [m M? +Q HÁM; pÁM; M[X
@ æQÈ+X
*?m E? >" M;?B K K†i- KÎKB M; M|B,
@ hB m + ç½ M|B M?Q p"v- H½Q ç-m iY +S ;•v bU pÈB M;QÆB +kM; F?¬M; ç9M;X
?"M? ?B T i`QÈM; M;?o X h M;?o M m ç K ç| æQÌM; iB m + ç½ tm'i i?O iQÆM; i
T?ªB HQΦB M;QÌB HΦM? HMM; i?'v +? i F?¬M; +SmX hbM? ?m®M; ?B M iΦB +O *
i +kM; +| i? M?bM `äX æQÌM; iB m + +| H) +kM; i?'v `äX oÈB i?U+ HU+ +O *?
M"Q +?®M; HΦB æ¶ ;B - M m æ¶ ;B #B i çQÈ+ æ¶ S?QM; #` çª i?QÆM; Î ç•v- ?Q†
ç M; i`QM; i v *?m ;B i i?b iQÆM; H B çÈB *?m ;B +?QM? H" i B QÆM; /B i K¬M
@ J" #•v ;Bì M;QÌB +| i? +Sm pÈi *?m ;B i i`QM; MQÈ+ HY +kM; +?d +| K°i Kb
*?Q M|B ç M +€ M?•M iB m + +| i?U+ HU+ tm'i +?9M; - +?d M|B ç M æQÌM; :B '
F?¬M; TªB ç®B iQÈM; æ¶ ;B +| i? / /"M; i` m +?¼+X
@ æQÌM; :B "ªQ ç®B pÈB æ¶ ;B K" M|B ;B®M; M?Q æ¶ ;B ç®B pÈB *?m ;B i X G
+ ç½ ;B9T M;QÌB i?b ;B9T +?Q ç M +MM; - i? v *?m ;B i i`B i ç ?| ;BªB M;mv M
G½Q ;B iY M|B M,M; `i F?~M i?B i- +kM; F?¬M; +ÁM /€M; p K†i /"v K"v /ΦM M?Q
æQÌM; S?QM; M;?2 tQM; i?Î /"B K°i iB M; M|B,
@ G½Q ;B iY Km®M i H"K b Q #•v ;Bì\ •M Q€M +O ? B çΦB ;B i°+ F?¬M; TªB +
/ /"M; ?| ;BªBX G) M"Q M;QÆB +ÁM Km®M i ;B i ç M æ¶ ;B - /B i K¬M #¼M +?9
@ E?¬M; F?¬M; F?¬M;X
*?m E? >" p°B p"m; F?Q€i i vX
@ æ¶ S?QM; K†+ /M +| i°B- M?QM; +kM; F?¬M; çΦB /B M +?Q H"Ti`QÌM; +O æ¶ ;
H"K M?Q p"v\ hB m + +| M;?o iÈB F?¬M; - æ¶ S?QM; +?d H" K°i h?B M :B B i`mM;
H"K +~M- Km®M i`M b€i ?ÆM K'v +?K+ M;QÌB i` M /QÈB +O *?m ;B i - ?„M /U p"Q
E?¬M; TªB ?„M /U p"Q i?U+ HU+ h?B M :B B i`mM; T?~K- K" H" *?m ;B i i? H
i +| çΦB i?K +?2 +?Î- æ¶ S?QM; ?„M +ÁM /€K H"K +~M M?Q p"v ? v F?¬M;\
æQÌM; S?QM; HB + tûQ ?„M M|B,
@ G½Q ;B iY Km®M +?Q *?m ;B i`Î i?"M? ;B i°+ T?K i?m°+ p"Q æQÌM; ;B \ JQÈ
ç mv ?B T æ¶ ;B \
*?m E? >" H„+ ç-m M|B,

@ *?Q M|B ç M æQ`M; :B "ªQ +| i? ç w ç M \*?m ;B i ? v F?¬M; - +?Q /M æQ`M; ;B i +kM; b) F?¬M; i`î i?¬M? ;B i°+ T?K i?m°+ p`Q M; Q`B F?€+5 J†+ /M ?B M iç +O \*?m ;B - M?QM; pšM iU /Q iU içB- K°i F?B i`î i?¬M? ;B i°+ T?K i?m°+ p`Q M; C #m°+ M?B m ?ÆMX

@ o"v H½Q ;B iY +| w iS ;b\

æQ`M; S?QM; #` ?„M H`K +?Q ?² ç²- K°i ?²B Km®M iB K ççB i?K +?2 +?Î- K°i ?²B Hç p`Q æQ`M; :B "ªQ- ?B M M?B M +| +?9i ?B K M; ?B iU KbM? ç€M? KB M; KbM?X

*?m E? >" +Q`B iOK idK HB + M?bM æQ`M; S?QM; - €M? K„i ç-v w p` b•m t - KÎ K

@ æçB i?K +| i? +?2 +?Î F?¬M; +?d +| æQ`M; :B "ªQ- iB m + M; QÆB F?¬M; T?ªB

@ h \

æQ`M; S?QM; +?d p`Q KbM?- FBM? M; ç+ F?¬M; i?¬BX

@ hB m + +?È F?B K i®MX h ç½ M; ?2 M|B F?¬M; Qi +?mv M +O M; QÆB iW +?¶ M`v- ?m®M; +?B M; QÆB H` ç iY +O æQ`M; :B "ªQ- +?Q /M æ¶ ;B F?¬M; M K† æQ`M; :B "ªQ b m HQM; M; QÆBX

h?b` ç•v +?QM? H` +?O w +O H½Q ;B ?Ä - F?¬M; Km®M *?m ;B #` æQ`M; ;B i` i`î i?¬M? ;B i°+ T?K i?m°+ p`Q æQ`M; ;B - M?QM; +m®B +MM; pšM Km®M KQÊM i S?QM; +?ŠM; [m +?d +| i€+ /KM; i`mM; ;B M K` i?¬BX

dNjX *?QÆM; dy8, h s2K L; QÆB :BªB Zmv i L?Q h? L`Q U?çVX

@ h pšM +?Q ?B mX

æQ`M; S?QM; #` *?m E? >" H`K +?Q KÆ K`M; - KbM? p` *?m ;B p®M F?¬M; i?•M i i?¬M? ççB i?K ?|M; K€i +O #¼M ?¼\

*?m E? >" +?Ê i p¶ #`M- MûK` K°i +•m i?ç+? T?€ FBM? i?B M,

@ í` 5 \*?d +¬M æQ`M; iB m + +?`m ç M \*?m ;B i î` - *?m ;B i +QB M?Q i` Q H + - æ¶ ;B Km®M ç®B T?| *?m ;B +kM; T?ªB +•M M?„+5

æQ`M; S?QM; pW M?'T K°i KB M; i`"- +ÁM +?Q F`T Mm®i tm®M; - M; ?2 tQM; M? [K†i *?m E? >"X

*?m E? >" H m K†i- +kM; F?¬M; ç w- +?d i?¬M? F?¬M M|B,

@ h #B i`ä Km®M K°i M K M?•M iÈB M?' F?€+ Î` i?"i bU`i ;B M M M- M?QM; i i? i?'v +? i K` F?¬M; +Sm- i /€K + K çQ M- +?•M i`QÈ+ +O iB m + pW `ìB F?Ä *?m ;B i ç½ #` tQ€i M`²BX

@ L|B M?,M;5

æQ`M; S?QM; p¶ M; U+- i?B m +?9i M[ç½ M; ? M i?ÎX

@ a Q M; QÆB +| i? K„M; M; Q`B M?Q p"v +?S\

G½Q ;B iY #B T?šM p¬+MM;X

@ G` iB m + Km®M i M|B i?šM; - ?ÆM M[ K†+ /M i?U+ HU+ +O hB m æB T F?¬ M?QM; pšM +| i?W iQ +€+? H`K K°i iB m i?B T +O M; QÆB- i HçB F?¬M; #„i iB r +? Qi b Q\ *?m ;B i ?B M içB +ÁM # F?m M[+?Q H`v +?²M; - M m M?Q iB m + +kM; F?¬M; +| p'M ç X

*?m E? >" p¬+MM; /Si F?Q€i- i?Q€M; +€B ç½ [mv i ç`M? p" M K M? +?Q # +¬MQ

æQ`M; S?QM; ç M; +?m`M #` HìB H) +?QM? M; ?o F?B M i`€+? H½Q ;B ?Ä M`v K # M KB M; HçB Mm®i tm®M; X >„M M; ?o- KK+ çQ+? H¬M M`v ?„M ç M *?m ;B K°

æB T- ?B M iϕB *?m E? >¨ ç M;?` M?Q p"v ?€ F?¬M; T?ªB `i ?ÊT HÁM; KbM? b
F i ?¬M pÈB M" M; +, M #ªM F?¬M; +| F?ª M, M; X

hB m +¬ MQÆM; M"v +ÁM [m€ M?Ä- KÈB KQÌB H, K im´BX æQÌM; S?QM; b Q +| i?
+?B KbM? p" M" M; HϕB F?¬M; [m2M #B iX J, M[î ç•m +kM; +| - M?QM; i` M çÌB M"
i?O K" i?¬BX

E?B æQÌM; S?QM; ç M; i`-K iQ- \*?m E? >¨ +ÁM iQÎM; `^M; ?„M ç°M; i•K `²B- i` M
K„K i? K Km®B- ` M b„i F?B +ÁM M|M; ,

@ hB m + v M i•K- +¬ MQÆM; *?m ;B i ç m M?Q MQÈ+ i`QM; p2QX *?d +¬M iB
M" M; - +€+ M" M; +?„+ +?„M b) K M; ç M +?Q iB m + K°i M?" ?Á i?m" M5

æQÌM; S?QM; M?QÈM; K"v- M?bM +?^K +?^K *?m E? >¨ M|B,

@ h +?d Km®M *?m hB m æB T5

G½Q ;B iY b[M; bÌ- pW p¬ +MM; pmB KWM; ç²M; i?ÌB HϕB +| +?9i i?`i p¼M; 5 L
imv i- H9+ M"v KÈB T?M ?ÊT pÈB ?bM? iQÈM; ?"M? ?B T i`QÈM; M; ?o +O ?„M i`
;BÌ ?„M ç²M; w- *?m E? >¨ iU M?B M +| +?9i i?`i p¼M; - iQÎM; `^M; ?„M i?"i bU ?
bm v M; ?o +~M i?"M HϕB +ªK i?`v +| +?9i F?¬M; ç9M; - M; QÌB i?"i bU ? K K b„+ ç T
çQ iÈB i" M +Y - i? M?QM; #•v ;BÌ ?„M HϕB +U imv i? B +¬ MQÆM; F?€+- +?d +¬

G) M"Q ?„M H" M; QÌB `i K°i HÁM; \ \*?m E? >¨ M?`i i?ÌB +kM; F?¬M; #B i ç M; ?` M
t'm- imv M?B M bm v M; ?o +?Q iQ" M #° *?m ;B - ç•v +kM; H" #` #`i ç„+ /oX L|B +?Q
S?QM; pÈB *?m E? >¨ +kM; F?¬M; i H„K- M m *?m hB m æB T i?"i bU i?2Q ?„M- +

@ J†i F?€+ i F?¬M; i? ç M *?m ;B î` çQÈ+X

æQÌM; S?QM; M; ?B K i9+ M|B- F?¬M; çÈB *?m E? >¨ Kî KB M; HϕB M|B iB T,

@ *?Ìi tY Hw tQM; +?mv M T?Q # M E?` h?Ov i?"M?- i b) /šM æ¶ S?QM; iÈB æ¶
+?mv M H-M M"v +O *?m ;B X

*?m E? >¨ + m K"v i`-K M; •K K°i H€i,

@ *kM; çQÈ+X

J†+ /M F?¬M; i? FûQ æQÌM; S?QM; ç M *?m ;B - /M b Q +kM; H¬B FûQ çQÈ+ K°
;B - F i [mª M"v ç®B pÈB *?m ;B K" M|B +kM; F?¬M; i X

J°i ;B" K°i i` î i`QM; T?ÁM; KQm ç² #Q K"i p¬ bd- [mv i ç`M? p" M K M? +O K°i i?
a m F?B #`M tQM; - æQÌM; S?QM; +QÌB M|B pÈB \*?m E? >¨ - /m¶B M; |M i v +?d`

@ G½Q ;B iY- i t2K H½Q ;B iY ;BªB [mv i +?mv M M"v M?Q i? M"QX

*?m E? >¨ b[M; bÌ- F?¬M; çÈB ?„M +ªK SM; K°i T?2M- +Y T?ÁM; ç½ #` M; QÌB M
æB T MQÈ+ K„i M; „M /`B tm`i ?B M î M; Q`B +Y - ç MûM iB M; F?|+- €M? K„i p¬
M?bM +?^K +?^K p"Q *?m E? >¨ - #Ì K¬B H½Q ;B F?) M?9+ M?Q+? M?QM; HϕB F`
i? M"QX

@ :B ;B M; QÌB i?"i t'm t 5

*?m hB m æB T /"K +?•M- [m v M; QÌB #Ä +?ϕvX

@ hB m æB T5 :B ;B +kM; pb Km®M i®i +?Q +QM- F?¬M; Km®M ;ª +QM +?Q ?ϕM

*?m E? >¨ î b m HQM; + Q ;B¼M; ?¬- *?m hB m æB T H"K ;b +ÁM ç w- M?€v K„i ç½
#|M; /€M; X

m¬° M3@À,y@s-², æB3 2`)P°3'PFiU hp°#2h ð%B•` içQ@° m ç² ð p Ðp ° M3@À,`PX

L;?2 p"v *?m E? >" #B M b„+- i?•M ?bM? F`+? HB i`mM`~v- F?¬M; T?ªB ?„M bÊ
b„+ #ûM ;B®M; M?Q +?BK QM;- M?bM HQÊi [m ç€K M;QìB tmM; [m M? KbM?- i`-
@ æQÊ+- çQÊ+- B H`Ki?b çSM; ` 5

æ¶ S?QM; ç M *?m ;B ;•v bU- #` æQìM; S?QM; çª i?QÆM;- b m ç! M?®i î *?m ;B
i`QM; \*?m ;B KÊB #B i çQÊ+X hBM iS+ F?¬M; p¬ /mv M p¬ +Ê `ÆB p`Q i v æ¶ ;B
+! M;QìB i`QM; M°B #° K"i #€Q pÊB æ¶ ;B X

J` M;QìB M`v- M;Q¢B i`W M?[M; M;QìB î ç•v i?b F?¬M; +ÁM M;QìB M`Q F?€+- i`
M;QìB K°i M?`- b m F?B T?€i ;B€+ ` çB m M`v \*?m E? >" H`K b Q F?¬M; iS+ ;B"i

*?m E? >" MûK €M? K„i ç-m iB M p T?Q h Ki?9+ *?m >-m +O *?m *?QM?- €M?
K°i i? M? ç Q M?¼M- +„i i` M K†i *?m >-mX

*?m >-m p°B p`M; F m Q M,

@ *? - K†+ /M i?U+ HU+ ?`B M?B v m Êi- +kM; F?¬M; H`K +?mv M #€M ` ;B i°+ -
"B m H° i` M K†i ?„M p¬ +MM; i? HQÆM;- ?B M M?B M F?¬M; ;B®M; ç M; M!B /®

*?m E? >" [mûi K„i HB + M?bM i'i +ª ç€K i?9+ #€ +O *?m *?QM?- /M b Q #B m ?B
#¼M ?¼ +kM; F?¬M; çQÊ+ i®i ç T- M m +! M;QìB Km®M K"i #€Q pÊB æ¶ ;B i?b +
L?QM; [mûi K„i K°i pÁM;- +kM; F?¬M; T?€i ?B M ` +?¶ M`Q /` i?QìM; +?¶X L;Qì
i`€B HQÆM; i•K- i`QM; HÁM; H9 M`Q +kM; +ªK i?`v #`i M- K°i F?B i`QM; HÁM; ç½
M?½M HU+ +O *?m E? >" p¬ +MM; b„+ #ûM- +?d +-M i`QM; HÁM; M;QìB M`Q ç!
H¢B F?¬M; M?bM ` \

h? M?QM; €M? K„i +O ç€K M;QìB *?m ;B K†+ /M ?QªM; bÊ- M?QM; H¢B F?¬M; +
i?ŠM ç!M M?"M €M? K„i +O ?„M- F?¬M; ? i`®M i`€M?X

G¢B bmv M;?o ç M iQM? +€+? +O M?[M; M;QìB M`v- M?€i ; M bÊ T?B M T?S+- ;E
M?B i?mv iim´B i` +O #¼M ?¼- M m F?¬M; T?ªB i`QÊ+ ç! p`B M;`v æ¶ S?QM; ;E
b) F?¬M; i¢K M?•M M?QÊM; pb HÊB Q+? iQ`M +K+ M?Q p"vX oÊB +€ iQM? +O #¼
æ¶ ;B - i` m +?¼+ ` T?B M iQ€B HÊM ?ÆMX

L?[M; M;QìB M`v ç½ F?¬M; M?Q p"v- ? B +? +QM \*?m \*?QM? H¢B +`M; F?¬M;X

Eb [m€B5 *?m E? >" + m K`v- ç½ F?¬M; +! M;QìB K"i #€Q- p"v i¢B b Q M;QìB +O
?m®M; # M M`v- #¼M ?„M +kM; F?¬M; T?ªB i?B M Hw M?½M M;QìB i?QM? i BX

*?m E? >" ç M; i`-K iQ- M;QìB iÊB +kM; F?¬M; +ÁM FB M M?ŠM çQÊ+ M[- #¼M
S?QM; #` M?®i î ç•v- K†+ /M æ¶ ;B F?¬M; T?ªB ;B i°+ [m€ HÊM î HBM? K¢+? +?B
iB m ;B i°+ FBM? i?QÆM; +! i? / i` m +?¼+X L m i`mv M` M;Q`B +?mv M ç iY
b) i? M`Q\ J`v M;QìB #¼M ?¼ p¬ +MM; HQ H„M; +?¢v ç M ç•v /U ç`M? F?îB #BM
*?m E? >" H¢B F?¬M; ç w ç M #¼M ?¼X

L;QìB +-K ç-m æ¶ ;B H¢M? HMM; M!B,

@ G½Q ç-m iY- ;B Q i M ç iY æ¶ ;B i ` ç•vX

*?m E? >" [m v ç-m- i" M HU+ i?m HB K iS+ ;B" M i`QM; HÁM;- K†+ /M b m HQM; +
M?QM; *?m E? >" +kM; F?¬M; i? ç~v i'i +ª K¼B +?mv M i`¬M; +`v p`Q M;QìB F?€-
[mv i?Á #bM? i?b i®i M?'iX

dNeX *?QÆM; dyd , B "€M _ *?m :B

a m F?B i`-K M;•K K°i H€i- \*?m E? >" pšM /U ç`M? /MM; ç-m çm¬B +•m +?mv M M

@ o` ?mvM? ç æ¶ ;B M`v- ç iY æ¶ S?QM; +O [mw i°+ ç9M; H` î *?m ;B i - K†+
M?QM; F?¬M; ç€M; M;¢BX *! i? ç H½Q T?m M!B i`QÊ+ K`v +•m çQÊ+ F?¬M; \

@ L;QÆB #Èi b"K M;¬M çBX

L;QÌB iÈB M' B ;B" M çMM; çMM;X

@ *?m ;B M;QÆB ç^a i?QÆM; ç iY æ¶ ;B i - i?"K +?Q +ÁM M?®i ? „M î ç•v- +?mv
#Ä [m X L;QÆB i?•M H" ;B +?O *?m ;B - ``M; #m°+ #'i HU+- M m æ¶ S?QM; t€+
+?mv M M"v t2K M?Q #Ä [m - M m +| ;b M;Q" B w Km®M- M;QÆB ?½v iU pšM i`QÈ

h` M K†i \*?m E? >" #'i ;B€+ +kM; i`"M ç-v iS+ ;B" M- ? „M ç½ HÈM im' B M?Q p"v-
iQ i?€B- M|B HÌB / M;?2 M?Q p"v +kM; F?¬M; / /"M; ;b- M?QM; ç®B T?QÆM; +,M
+?Q +ÁM M|B ` HÌB Km®M ? „M iU pšM- i?"i bU F?B M M;QÌB F?€+ ç m HÁM; - i` M
;B" v m i` M[F?¬M; \

h`QM; +ÆM iS+ ;B" M- *?m E? >" M|B,

@ G¶B i`QM; pB + M"v F?¬M; T?ªB /Q *?m ;B i - K" H" i M ç iY æ¶ ;B +€+ M;QÆ
+QÊ+ pÈB ç iY *?m ;B i - ? „M i?m +m°+ #ªM +¬M; T?€T +ÁM +| i? i`€+? B\ "ª
i +,M #ªM +?Q iWM; HB + [m - +kM; F?¬M; +| B im Hmv M- *?m ;B i +| i? i`ª H
M;QÆB- +?d ?v p¼M;

@ *¬M; T?€T ;b\

L;QÌB iÈB M?2Q K„i- KÎ KB M; ?ÄBX

*?m E? >" FbK ?½K H¢B- #'i ;B€+ w i?S+ çQÊ+ ?bM? M?Q KbM? M|B [m€ M?B mX

L?QM; +?mv M HB M [m M ç M +¬M; T?€T æ¶ ;B - +?Q /M KbM? F?¬M; M|B- ;B'v F
ç®B T?QÆM; +kM; b) #B i çQÊ+X

L;QÌB iÈB +QÌB m €K- KÎ KB M; M|B,

@ L;QÆB M|B H" æ¶ S?QM; i?m +m°+ K°i #ªM +¬M; T?€T- +?Q M M KÈB T?ªB ç
b m ç| #` +€+ M;QÆB ç^a i?QÆM; M?®i H¢B\

@ G½Q iY +kM; H" #'i ç„+ /oX

*?m E? >" F?) ;"i ç-mX

@ h?b ` H" i? X

L;QÌB iÈB ;BÌ KÈB ?B m çQÊ+- i¢B b Q K°i ;B i°+ #m¬M #€M M?Ä #û H¢B /€K ç°M
æ¶ S?QM; i¢B b Q H¢B +?çv ç M MÆB M"v- #¼M ? „M +kM; +?d M?"M çQÊ+ iBM i
M;mv M M?•M +,M #ªM F?¬M; ? #B i çQÊ+X

"•v ;BÌ M;?2 *?m E? >" M|B /,K # +•m- +m®B +MM; +kM; ?B m `ä i'i +ª +,M M;mv

@ .šM æ¶ S?QM; ` ç•vX

L;QÌB iÈB /MM; M;[F?Q ?Á ?Q½M M|B pÈB *?m E? >"X

*?m E? >" [m v ç-m M?bM *?m "QM?- *?m "QM? M? M? +?|M; [m v M;QÌB çB p"Q
E?B +?ì çÊB +ª ? B # M ç m F?¬M; KÎ KB M; M|B +?mv M- *?m E? >" ç M; F?¬M
[mv i +?mv M ?¬K M v M?Q i? M"Q- ç²M; i?ÌB +kM; [m M b€i i?¬M b„+ +O M;QÌB
M?bM ` K M? K®B ;bX

Í T?Q b m- æQÌM; S?QM; p" *?m *?QM? +kM; ç M; H€+? p"Q # M i`QM; - *?m hB n
iW b m M; "v ?¬K ç| - hB m æB T +¬ MQÆM; F?¬M; M|B pÈB æQÌM; S?QM; K°i +•m

*?m *?QM? ?"M ç M KS+ M;?B M ` ,M; M;?B M HÊB- ibK FB K KK+ iB m F?ª M;?B
M?QM; F?¬M; i?m ?Q¢+? çQÊ+ ;b- +?d +| i? KÎ KB M; ?ÄB *?m hB m æB T,

@ hB m Km°B- M;QÆB t2K F M"Q H" M;QÌB #€M ` *?m ;B +?9M; i \

*?m hB m æB T +kM; [m M b€i i?"i H•m- M;?2 p"v H„+ ç-m M|B,

@ L?bM # M;Q`B ç m F?¬M; ;B®M;- #¼M M;Q`B h K i?9+ K†+ /M F?¬M; +| +®i F?
+®i F?Q- +?Q M M KÈB +`M; F?¬M; /€K H`K ` HQçB +?mv M M?Q p"v- `®i +m°+ H
æQ`M; S?QM; î # M +çM? M?ûQ M?ûQ KkB- M;?o i?-K F #€M çSM; *?m ;B +€+ M
M; v i`QÈ+ K„i- +?d H` +€+ M;QÆB F?¬M; M;?o iÈB K` i?¬BX
æQ`M; S?QM; +kM; F?¬M; T?ªB M;Q`B #€M çSM;- K` +?d ibK M;Q`B çB i`mv M iB
>¬K ç| K†+ /M ?„M ç½ ç²M; w pÈB *?m E? >`;B9T çÐ *?m ;B ;BªB [mv i FB T Mç
HQ`B K M; æ¶ S?QM; iÈB æ¶ ;B K°i +?mv M- M;`M /†K #¬M # - çQ`M; t€ t t¬B- ;¼
?ÆMX
>ÆM M[- pW p†M +| i? KQÊM +Æ ?°B H-M M`v F?B M *?m hB m æB T + K i•Kib
oB + M`v p¬ +MM; t'm t - +?Q M M ç€M? +? i æQ`M; S?QM; +kM; b) F?¬M; çSM;
*?mv M t'm B +kM; +| i? H`K- M?QM; +kM; F?¬M; T?ªB B +kM; +| iQ +€+?
H`KX
L m æQ`M; S?QM; F?¬M; +| i?U+ HU+ #ªQ ?° M iQ`M +?Q +ª M?` *?m ;B i?b ?„M
?„M HçB +| i?U+ HU+ M`v- ? B +?mv M M`v ?Q`M iQ`M F?€+ M? mX L|B / M;?2 K
çQçM- K°i HQçB KQm ç² M?^K p`Q *?m hB m æB TX
E?¬M; # Q H•m- *?m "QM? /šM i?2Q æ¶ S?QM; çB ` - æ¶ S?QM; +kM; F?¬M; #` i
iWM; ççQ F?| b„i i`|B +?†i- ?ÆM KQ`B M;`v F?¬M; i?`v K†i i`|B- H9+ M`v M?bM
i?-M b„+ iB m çB mX
•M? K†i i`|B `i +?|B +? M;- æ¶ S?QM; #` \*?m "QM? €T ;BªB- M?2Q K„i M?bM çQ`
>„M +kM; F?¬M; #B i *?m "QM? Km®M H`K ;b- F?B ç M; HQ H„M; +?Êi HB + M?b
çSM; i`QÈ+ K†i \*?m E? >`X
•M? K„i æ¶ S?QM; #`i ;B€+ +Q `Ki- #QÈ+ +?•M ç°i M;°i /WM; HçB- K°i M;KK MQÈ
+?d ?"M F?¬M; i? ibK i?'v +€B H¶ +?mB tm®M;X
>„M +kM; F?¬M; T?ªB +® F}i? /B M +O KbM?- K` H` pb +?QM? KbM? H`v +¬M; T
i°+ +?„+ +?„M b) F?¬M; #Ä [m +?Q KbM?X
E?B ?„M ç M; +?m`M #` `9+ p`Q i`QM; ç€K M;Q`B- M;Q`B iÈB HçB [m€i iQ K°i iB M
@ æ¶ S?QM;5
"` M;Q`B ç| ;¼B çQ+? / M?- æ¶ S?QM; +kM; +?d +| i? FB M i`b çB H M T?Q i`Q
F?ÄB i`|B #m°+ +O \*?m "QM?- HªQ çªQ +?çv ç M i`QÈ+ K†i M;Q`B iÈB- F m i`B
@ hS bQ i?9+- M;QÆB T?ªB i? v i H`K +?OX æ€K M;Q`B *?m ;B FB HçB /€K çª
? M K†i æ¶ ;B - M?Q p"v +?šM; F?€+ M`Q ;•v ?'M pÈB mv M;?B K +O æ¶ ;B i - i
bç+? iQ`M #° M?[M; M;Q`B M`v5
"B m ?B M H9+ M`v +O æ¶ S?QM; ;B®M; M?Q pÊ #û M?"M ? i Ov F?m'i M?bM i?
+€+? F?|+ H|+ F H - i?Ä i?Q+? i`bM? #`v Ov F?m'i +O KbM? ç i` M?i?O HÀM;
L;Q`B iÈB HçM? HMM; HB + M?bM æ¶ S?QM;- +?ì ?„M M|B tQM;- H9+ M`v KÈB ç€
M|B,
@ :B i bç+? #¼M +?9M; ç /B i F?~m- +?2 /'m ?`M? pB T?çK i°B iU i`mv M +¬M; T
æ¶ S?QM; #` ççT K°i +QÈ+ HªQ çªQ- K°i iB K v K„M +m®B +MM; +kM; F?¬M; +ÁM
M|B,
@ hS bQ i?9+- i b B `²B- i #B i b B `²BX h F?¬M; M M ?`M? ç°M; i?2Q +ªK ibM?-
h? M?QM; b m ç| i +kM; H`T iS+ +?çv iÈB MÆB M`v ;BªB [mv i ?"m [mª- +?d +¬M
+¬M; T?€T æ¶ ;B i +kM; b) F?¬M; #` M;Q`B M;Q`B #B i çQÈ+X

dNdX *?QÆM; dy3 , G"K •+ L?•M æ M *MM;

@ :BªB [mv i ?"m [mª\

hS bQ i?9+ æ¶ ;B +?d iB + ` M b„i F?¬M; i?¬M? i?ûT- HB + M?bM æ¶ S?QM; M|B,

@ L?bM #° /¢M; #•v ;B|+O M;QÆB t2K- #` M;Q|B i i`|B î ç•v- M;QÆB ;BªB [mv i
M;QÆB +| i? ;B i b¢+? M?[M; M;Q|B M"v i?b +kM; i?¬B çB- M?QM; M;QÆB H¢B F
H"K K'i i? /B M +O æ¶ ;B 5

æ¶ S?QM; t'm ?' F?¬M; +?`m M'B- b„+ K†i çÄ #WM;X

hS bQ i?9+ æ¶ ;B +?"K `½B `9i i? M? FB K i` M i v KbM?- çB ç M i`QÊ+ K†i æ¶ S
?„M M|B,

@ æ¶ S?QM;- M;QÆB #B i [mv +O +O æ¶ ;B `²B ç'v- M;Q|B iU i`mv M +¬M; T?€
M;QÆB M?[M; M,K [m F?¬M; K„+ i°B ;b HÊM- i¢K i?|B HQm H¢B +€B K¢M; M;QÆB
b®M; H¢B F?| i? - M m F?¬M; ;B€Q ?m'M +?Q M;QÆB K°i i`"M H"K b Q F /QÊB +/

*aK ;B€+ çQÊ+ b€i +Æ i`QM; K„i hS bQ i?9+ - iQ" M i?•M æ¶ S?QM; #'i ;B€+ `mM `~v
K†i ?„M- /"T ç-m M?Q #,K iÄB,

@ hS bQ i?9+ ?¢ i?O HQm iB M?- M;QÆB ;B€Q ?m'M i +kM; b) +?d H"K M;Q|B F?€
i +? i F?¬M; +| ;b ç€M; iB +- M?QM; +¬M; T?€T æ¶ ;B H¢B M^K i`QM; i v *?m ;B

æ¶ S?QM; +ÁM +?Q M|B ? i- K¼B M;Q|B ç½ M?bM i?'v i? M? HÊB FB K i` M i v h
ç¢Q FB K [m M; i`QM; F?¬M; i`mM;- +MM; pÈB iB M; F m H i?ªK i?B i +O æ¶ S?
+' i v ?„M ç½ T?mM ` K°i Hm²M; K€m iQÆBX

æ€K M;Q|B *?m ;B M?bM i?'v K" i`QM; HÁM; `mM bÊ- *?m E? >" +°M; + m K"v-
+?mv M ?¬K M v bU F?| +| i? ;BªB [mv i K ç TX

*?d #^M; K°i FB K ç½ +„i çSi ;•M i v ;•M +?•M +O æ¶ S?QM;- b m F?B H"K tQM;-
HMM; HB + M?bM æ¶ S?QM; F?¬M; M;WM; `mM `~v i` M K†i ç'i- M|B pÈB M;Q|B #

@ .šM ?„M çB +?[i?QÆM;X

@ o•M;X

Í # M +¢M? H"TiS+ +| K°i M;Q|B i?Q€i ` - ¬K H'v æ¶ S?QM; HmB b M; K°i # M- +î
ç M /QÊ+ iW i`QM; H²M; M;U+ ` i?Q H M p i i?QÆM;X

L?QM; ;•M i v ;•M +?•M ç½ #` +„i çSi- +?Q /M ``i i?m®+ +kM; F?¬M; H"K M M +?
i?QÆM; i? - æ¶ S?QM; +kM; +?d H" K°i i M T? M?•M K" i?¬BX

@ S? p"i- F?¬M; +-M M;QÆB M|B- çQÆM; M?B M æ¶ L?"T oB i b) F?¬M; ç +-M
i? # M M;Q" B5

hS bQ i?9+ æ¶ ;B pmM; M?[M; p i K€m +ÁM b|i H¢B i` M i`Q|M; FB K- tQ v ç-m
K„i M?Q #,M;X

@ *¬M; T?€T î ç•m\

æ¶ L?"T oB H¢M? HMM; ?ÄB i?,KX

*?m E? >" b| i v p"Q M;U+- H'v #ªM +¬M; T?€T æ¶ ;B ` - ?„M p®M bÊK F?¬M; K
H M; #ÄM; i v M"v- H9+ M"v çQÆM; M?B M `i M? M? +?|M; MûK p T?Q æ¶ L?"T

æ¶ L?"T oB çQ i v iB T M?"M- iMv iB M M?bM K'v H-M- b m F?B t€+ ç`M? F?¬M;
T?€T i` M i v H"TiS+ ç®i i?¬M? i`Q #KBX

*?m E? >" pšM +ªM? ;B€+ ç°M; i€+ +O ç®B T?QÆM;- K†+ /M ç½ MûK i`ª +¬M; T?
HÄM;- H9+ M"v +'i + Q ;B¼M; M|B,

@ *¬M; T?€T ç½ ?Q" M i`ª- K|B +€+ p` [m v p X

æB m M"v ?B M M?B M H" çm' B F?€+?- M?QM; æ¶ L?"T oB +kM; F?¬M; M?9+ M?Q
>"- F?) +QÌB K°i iB M; M|B,

@ h? M"Q\ *?m ;B +?O +?Q `^M; pB + M"v +| i? ;B^B [mv i M?Q p"v b Q\

@ *?m ;B i +?Q iWM; t2K [m #^M +¬M; T?€ M"v- ?m®M; +?B H¶B i`QM; +?mv M
;B - *?m ;B +?d H" M?" #m¬M #€M- p¬ iB M? +| pQÈM; K„+ pÈB æ¶ ;B X

*?m E? >" K†i F?¬M; ç' B b„+X

æ¶ L?"T oB +?"K `½B H„+ ç-m,

@ B H" M;QÌB +| H¶B F?¬M; [m M i`¼M;- [m M i`¼M; H" æ iY æ¶ ;B #` +€+ M;Q
`i M?B m M;¬vX æ¶ S?QM; H" M;QÌB +O æ¶ ;B i - bBM? iY +O ?„M /Q æ¶ ;B i
T?B M M;QÌB M;Q`B M?9M; i v p`Q- M m +?mv M M"v i`mv M çB- æ¶ ;B i +ÁM #E
+?B- +¬M; T?€T Î i`QM; i v +€+ M;QÆB M?B m M;¬v M?Q p"v- B #B i +€+ M;QÆB

@ L;QÆB Km®M M?Q i? M"Q\

*?m E? >" H¢M? HMM; M|B- K†+ /M bÈK #B i pB + M"v F?¬M; i? ;B^B [mv i / /"M
M;Î ç®B T?QÆM; H¢B #'i +?'T ç¢Q Hw M?Q i? X

@ L;QÌB +? i poM? pB M b) F?¬M; iB i H° #Q K"iX h?'v +€+ M;QÆB H" M?" #m¬M #
F?¬M; F?B / +€+ M;QÆB- i`QM; ç€K ç iY i /šM i?2Q b) iMv iB M +?¼M ` K°i M;
iB M H M- bBM? iY iU +?`m5

@ *€+ ?¢ Km®M ;B i M;QÌB /B i F?~m\

*?m E? >" p¬ +MM; iS+ ;B"MX

@ *?QM? t€+ H" M?Q p"vX

æ¶ L?"T oB +QÌB H¢M?- i?Á i v +?d p`Q K°i M;QÌB +| i?U+ HU+ i?'T M?'i i`QM; ç€

@ G°+- M;QÆB çB iB T #¼M ?„MX

@ o•M;X

a m HQM; æ¶ L?"T oB H"TiS+ tm'i ?B M K°i ç iY æ¶ ;B - i?"K +?Q +?Q +?"Q ?ÄB
E? >"X

@ *"M `Ð5

*?m E? >" [m€i K°i iB M;- bQM; +?QÎM; M;? M? iB T- *?m "QM? +kM; p°B p`M; i?C
ç MX

h`M; /B M H"TiS+ i`Î M M ?¶M HQ¢M- M?[M; M;QÌB +ÁM H¢B +O *?m ;B M;Q¢E
*?m "QM? H" h?B M :B B ?¢ T?~K- +ÁM H¢B K'v i?9+ #€ +O *?m *?QM? +kM; +?d
L;QÌB t¬M; ç M +| h?B M :B B i`mM; T?~K- K†+ /M +MM; +^M? ;BÈB pÈB æ¶ S?Q
æ¶ S?QM; K°i QiX

>¬K ç; K°i KbM? æ¶ S?QM; ç½ [m'v M?B m *?m ;B F?¬M; v M- ?m®M; +?B ?B M
M"vX

G°+ #` ç€K M;QÌB \*?m ;B p•v [m M?- p K†i pšM #bM? i?^M- +?d +¬M T?ÁM; #` b
p` \*?m "QM? H" çQÊ+- ;B[ H9+ T?ÁM; M;U- HB M iB T ?¢ b€i i?O pÈB K'v p` i?9+
T?^B *?m E? >" p` \*?m "QM? M;?o +€+? +Sm pB M F`T i?ÌB- +?d +¬M i`QM; # +?
K†i ç'iX

*?Q /M M?Q p"v- i`M; /B M +O ç€K M;QÌB *?m ;B +kM; p¬ +MM; M;mv ?B KX

S?Q b m ç€K M;QÌB- *?m *?QM? M|M; HÁM; Km®M ;B M?"T pÁM; +?B M- M?QM
ç`+? M?•M H¢B +?d +| K°i- i?Y K°i ?²B H•m +,M #^M F?¬M; i? M?9M; i v p`Q- ;'T
+?¶X

h` M i v æQÌM; S?QM; H†M; H) + -K K°i M; ¼M T?B ç Q- +?d +?ì i?ìB F?„+ M;mv +
 >„M H` M;QÌB ;¼B æ¶ ;B ç M- +kM; F?¬M; T?ªB pb #ªM i?•M Km®M FB K / M? iB
 ?B M ;Bì pšM +?Q H`KX
 *?m hB m æB T çSM; +¢M? æQÌM; S?QM; - M;~M; ç-m M?bM ?„M- i`QM; €M? K„i pV
 J°i H9+ H•m- *?m hB m æB T KÈB i?Á i v #'K K°i +€B p`Q +€M? i v æQÌM; S?QM;
 @ _9i +m°+ M;QÆB +| +Sm ? v F?¬M;5
 J†+ /M F?¬M; #B i i¢B b Q- M?QM; *?m hB m æB T H¢B +| K°i i`U+ ;B€+ M?¢v +ª
 ;BªB M;mv +Æ +O *?m ;B +?d +| K°i KbM? æQÌM; S?QM;X *?m hB m æB T pšM +?
 ç€M? M;½ æ¶ S?QM; tm®M; K†i ç'i ?¬K ç|X
 æQÌM; S?QM; [m v ç-m M?bM M`M;- KÎ KB M; M|B,
 @ h +Sm çQÊ+ M?'i i?ìB- M?QM; +| +Sm çQÊ+ +ª çìB ? v F?¬M; \ G-M M`v H` æ¶
 çm´B #¼M +?9M; çB- +?ì b m F?B i çB- H¢B +| M;QÌB ç M ibK *?m ;B ;•v T?B M
 ;B9T ç•v\
 @ *?mv M b m M`v ç b m ?½v M|B- M m M;QÆB F?¬M; t¬M; H M- T?K i?•M p` ;B
 *?m hB m æB T M|M; `m°i Km®M +? iX
 @ h p` \*?m ;B F?¬M; [m2M F?¬M; #B i i?•M- H-M i`QÊ+ ç½ ` i v +Sm K°i H-M- H
 i v\
 .M b Q +kM; ç½ H`K €+ M?•M- /Si F?Q€i T?ªB €+ M?•M ç M +MM;X
 *?m hB m æB T ?"M F?¬M; i? ;ä ç-m æQÌM; S?QM; K°i +€B- M?QM; M`M; +,M #ª
 @ hB m +¬ MQÆM;- +¬m M;QìB F?¬M; #^M; +¬m KbM?X L m M`M; +| i?U+ HU+ +O
 #û- H`K b Q /€K ç M ;•v T?B M iQ€B +?S\
 æQÌM; S?QM; •M +¬M F?mv M #ªQX
 *?m hB m æB T +„M +?†i K¬B- Q€M ?"M M?bM æQÌM; S?QM;X
 @ h +| i? +?Q M`M; i?U+ HU+ #ªQ p ;B i°+ KbM?- M?QM; T?ªB t2K #ªM i?•M M`
 æQÌM; S?QM; +® ibM? ` M b„i F?B +ÁM M|M;X
 @ h #B i `ä M;QÆB ç M; bmv M;?o ;bX
 *?m hB m æB T iS+ ;B"M i`WM; K„i M?bM æQÌM; S?QM;,
 @ Jm®M i çB pÈB M;QÆB- çÊB FB T b m çBX
 @ E?¬M; i F?¬M; i - +| F?Q iB i +| +®i F?Q- i?B m ;B `i i?Q+?5
 æQÌM; S?QM; i? v ç´B M;[F?Q- M?bM +?B M i`QÌM; M|B,
 @ h`QM; # ;B•v- h K i?9+ +O M;QÆB b) #` çª i?QÆM;X
 GÌB +?Q M|B ? i- *?m >-m ç½ #` i`9M; K°i +QÊ+ +O G°+ æ¶ ;B - i`U+ iB T # v
 tm®M; ç'i i?Î ?´M ? M K°i H9+ H•m pšM F?¬M; çSM; H M çQÊ+X
 @ u M i•K- F?¬M; +? i çQÊ+- F iB T H` L?` i?9+ M`M;X
 GÌB M|B +O æQÌM; S?QM; ;B®M; M?Q HìB iB M çQ€M- F?¬M; M;WM; p M; H M #
 Zmª M?B M- L?` i?9+ +O \*?m hB m æB T +kM; ç²M; /¢M; ;B®M; \*?m >-m- # v ` F
 K°i iB M; F m i?ªK i?B i- iû M;½ i` M K†i ç'iX
 E?¬M; # Q H•m b m- i`QM; pÁM; +?B M M;Q¢B i`W *?m E? >` p` *?m "QM?- M?[
 # v ` M;Q`BX h?U+ HU+ +O G°+ K†+ /M +kM; +| h?B M :B B i`mM; T?~K- M?QM;
 +¬M; M?Q p`v- +?Q /M Km®M ?¢ iY i?O +kM; +| +?9i F?| F?,MX *?Q M M +€+ i?9
 i?QÆM;- i?U+ bU pšM F?¬M; M;mv ?B K ç M i€M? K¢M;X

@ hB m KB m iB m +~m ç½ ;BªB [mv i tQM;- T?K i?•M p¨ ;B ;B M¨M; +kM; +?®M;
æQÌM; S?QM; iB T iK+ i¨M T?€ T?ÁM; imv M i•K Hw +O *?m hB m æB TX
E?¬M; +| M?[M; M; QÌB F?€+ ?¶ i`Ê- ? B h?B M :B B ?¢ T?~K ;B Q ç'm pÈB K° i h?B
bU +| +?9i ;B M M MX
L?bM i?'v *?m "QM? pb M; ?o +€+? +Sm pB M H½Q ;B iY K¨ `ÆB p¨Q # M i`QM; K½
M¨Q M; ,M +ªM- *?m hB m æB T iU ?² M; ?B M ` ,M; M; ?B M HÊB F m H M ,
@ æQÊ+ `²B- M; QÆB M? M? ` i v çB- i çB pÈB M; QÆB5
@ L; Q M H„K5
æQÌM; S?QM; H° ` K° i MK +QÌB b€M; H¢M pÈB *?m hB m æB T ,
@ aÊK M?Q p¨v i?b i®i`²B\
*?m hB m æB T +Wm i?` i`WM; K„i M?bM ?„MX
æQÌM; S?QM; F?¬M; ç #KM;- i?•M ?bM? H½2 H M- t¬M; p¨Q i`QM; pÁM; +?B MX
h`QM; pÁM; +?B M- *?m "QM? M; ,M +ªM +¬M; FQ+? ?mM; K½M? +O G°+- ç M; +
F?B b„T bY #` i?QÆM;- i?•M i? ç° i M?B M M? #¶M;- M; v b m ç| #` M; QÌB F?€-
M +¢M? ?„M- ç|M M?"M bQM; +?QÌM; +O G°+X
J° i iB M; ó-Kô p M; H M- æQÌM; S?QM; F?¬M; +?9i bSi K - G°+ H¢B M?Q #` bû
i?'i i? m i?®B HmB ` b m K'v +?K+ #QÊ+- F?| F? ,M H„K KÈB `M ç`M? çQÊ+ i?•M
@ hB m iY i?®B- H½Q ;B iY b„T +? i- M; QÆB KÈB +?`m ` i v5
*?m E? >¨ iS+ ;B" M ç M KS+ +?ÁK `•m `mM `~v- ?„M +| w ç`M? Km®M F m æQÌM;
bÊ F?B M æQÌM; S?QM; F?¬M; pmB- +?Q M M K° i KU+ +?`m çUM; F?¬M; H M iB
;Bì KÈB ` i v- ?„M çQÆM; M?B M F?¬M; M?`M çQÊ+ Km®M Q€M i?-K p¨B +•mX
@ E?¬M; T?ªB +ÁM +?Q +? i b Q\
æQÌM; S?QM; +QÌB +QÌB- M; ? M? iB T €M? K„i +O G°+- ¬K [mv M M|B ,
@ æ¶ ?mvM?- H¢B ;†T K†iX
*?mv M M¨v +kM; F?¬M; +| ;b i`MM; ?ÊT- M; QÌB ç iY æ¶ ;B i M H¨ G°+ M¨v +?
S?QM; ç€M? `Êi H¬B ç`B i`QM; i?B ç'm ;B i°+X L m ?„M H¨ ç iY æ¶ ;B - H-M M¨v
;b F€ [m€BX
L; ?2 i?'v i? M?•K [m2M i?m°+- H¢B M?bM F?m¬M K†i+O æQÌM; S?QM;- G°+ F?
+QÆM; F?Q ?° i?•M +O KbM? #` æQÌM; S?QM; T?€ pĐ i`QM; # ;B•v- i`U+ iB T M
K'i K†i ç| bÊK ç½ F?„+ b•m i`QM; tQÆM; iOv G°+X
*| i? M|B- G°+ ?B M i¢B M?bM i?'v æQÌM; S?QM;- ;B®M; M?Q +?m° i i?'v K Q-
#Ä çBX
h`QM; M?€v K„i æQÌM; S?QM; t¬M; ` - €M? K„i b„+ #ûM +O æ¶ L?"T oB HB M i" T
M?bM i?'v #B m H° +O G°+- æ¶ L?"T oB M?QÈM; K¨v- F?¬M; #B i i¢B b Q M; QÌ
bÊ ?½B M?Q p¨vX
@ *?m ;B pšM +| + Q i?O M?Q i? \ *?ŠM; i`€+? æ¶ S?QM; #` +€+ M; QÆB çª i?QÆ
æ¶ L?"T oB ?W H¢M? K° i iB M;- H9+ i`QÊ+ ?„M pšM +ÁM +ªK i?'v F€ [m€B- pÈB i?
;B #B m ?B M ` - + ,M #ªM F?¬M; +| F?ª M, M; ;B K ;B[æ¶ S?QM; Í ç•v- ?B M i¢B
?B M- ?„M KÈB ?B m `àX
L?QM; +¬M; T?€T ~M M'T +O M; QÌB M¨v i?"i bU `i ;? ;ÈK- #ªM i?•M ?B M M v H
T?~K +kM; F?¬M; T?€i ?B M ` bU i²M i¢B +O ?„MX L; ?o ç M ç•v- æ¶ L?"T oB #`i
[m v ç-m M?bM i?Q€M; [m G°+- M|B ,

@ L;QÆB [m2M p`ç iY \*?m ;B M`v b Q\ G°+ M;QÊM; M;MM;- H'v i v +?2 M;U+- ç€T,
 @ >„M F?¬M; T?ªB ç iY *?m ;B 5 >„M H`ç iY æQÌM; ;B - i M ;¼B H` æQÌM; S?QM
 @ æQÌM; S?QM;\
 a„+ K†i æ¶ L?“T oB +kM; #B M ç´BX
 >B M iϕB i M im´B æQÌM; S?QM; i?“i bU [m€ HÈM- HÈM ç M KS+ #ªM i?•M ?„M F çQÊ+X
 æ M?´i +€ M?•M i`QM; i?B ç´m ;B i°+- /šM ç-m M,K p`ç iY æQÌM; ;B +QÊT H'v i h`QM; +?B M ç´m H¬B ç`B HϕB F?B M # p`h?B M :B B i?QÊM; T?~K F?¬M; +?B M GB M \*?m +ÁM F?m´i M?K+ ?ÆM- #` ?„M +?QM? /B M ç€M? #ϕBX L?[M; iBM iS+ ;B®M; M?Q +| i? K ç¬B +€M?- i`mv M F?“TiQ`M #° GBM? Jç+? *?B æ` X
 L;QÌB +O *?m ;B M;QϕB i`W \*?m E? >` #B i çQÊ+ i?•M T?“M +O æQÌM; S?QM M?[M; M;QÌB F?€+ pšM KªB HQ H„M; +?mv M æ¶ S?QM; p`+¬M; T?€T æ¶ ;B - +?Q
 @ >„M +?QM? H` æQÌM; S?QM;\
 J†+ /M ç½ KÆ ?? T?€i ;B€+- M?QM; æ¶ L?“T oB pšM F?¬M; /€K +?“+ +?“M- b m F? ç€M? ;B€- HϕB M?bM G°+ ?ÄBX
 G°+ ?Qi KkB F?) ;“i ç-mX h`M #ϕB i`M i? i?ªK M?´i +O ?„M iW F?B bBM? ` ç æQÌM; S?QM;X æQÌM; S?QM; +| ?| i?“M? i`Q ?„M +kM; +| i? M?“M ` X
 æ¶ L?“T oB M;QÊ+ HϕB ?Qi K°i ?ÆB F?Q HϕM?X >„M i?“i bU F?¬M; `ä iϕB b Q K HϕB tm´i ?B M Í +?¶ M`v- ?ÆM M[+ÁM #` KbM? +?¼+ T?ªBX

dN3X *?QÆM; dyN , >”m L?•M *O æ°+ oQÆM;

h?B M i`B "® ;B "® GB M \*?m ç| H` ?mM; / M?+Ð M`Q\ "®B T?“M +O æ¶ L?“T oB \*?m K°i çQϕM- M?QM; iU ?ÄB pÈB i?U+ HU+ +O KbM?- imv i ç®B F?¬M; i?“M; çQÊ M; v +ª "® GB M \*?m +kM; ç€M? i?“M; çQÊ+- Km®M i?“M; KbM? F?šM; ç`M? F?¬M
 >ÆM M[æQÌM; :B "ªQ b m HQM; ?„M- +kM; F?¬M; T?ªB ç®B iQÊM; æ¶ ;B +| i? *?mv M ?¬K M v bÊ `^M; T?ªB ?ÊT F K°i T?2M- M; ?o iÈB ç•v- æ¶ L?“T oB p°B p`M ¬K [mv M M|B pÈB æQÌM; S?QM; ,
 @ h?b` H` im´M i`B +O æQÌM; :B "ªQ- æ¶ K¶ +| K„i F?¬M; i`ÁM; - FQM? tBM æQ i`€+?5

L?[M; HÌB M`v pW i?®i` - iQ`M #° *?m ;B ç m çSM; v M iϕB +?¶- M; v +ª *?m H½ K°i T?2MX

oW `²B æ¶ L?“T oB M; M; M;QÊ+ +”M `Ð M?Q i? M`Q\ E?¬M; +QB B` ;b M?Q i? +?O ç°M; FûQ pSi #Ä #®B T?“M- tQM; ?mvM? ;¼B ç pÈB æQÌM; S?QM; - iB m iY b Q\ G½Q ;B iY M;ç+ M?B M F?¬M; i?¬BX

o T?¬M +€+ i?9+ #€+ O *?m *?QM?- KB M +QÐM; #Á /”v iW i` M K†i ç´i- pSi #Ä p M;ç+X "¼M ?„M imv i ç®B F?¬M; M; ?o iÈB- #^M; ?[m K` *?m *?QM? F i #ϕM # M M :B "ªQ- +?mv M M`v i?“i ç9M; i` Q H M +”M? + QX

h?´v ;B| # H€B- #„i Mϕi F v m- bÊ ?½B F KϕM? iW i`QÊ+ ç M M v H` i`Á ? v bÎ i`C ??- F?¬M; M?“+ iÈB æQÌM; :B "ªQ +| #®M p`GBM? :B B + Q i?O- ? B i? M? i?¬M K°i KbM? æQÌM; S?QM; ç€M? i?“M; "® GB M \*?m ç½ çO +?®M; HϕB M?[M; M;QÌB i? v ç´B p ?mM; ?„M; +”M [m`v i`QÊ+ ç| - ?ÆM M[+ÁM +| +?9i F?ûT MûT- +kM; çQ

h?Á i v F?¬M; ç€M? M; QìB iQÆB +QìB- K†+ /M æQìM; S?QM; +| +?9i F?¬M; [m2
 M; QìB i`QM; æ¶; B - M?QM; +kM; F?¬M; Km®M H`K +,M; +?mv M [m€ KS+ - ç`M? i
 @ L; QìB F?¬M; #B i F?¬M; i`€+?X
 æ¶ L?"T oB p°B ?Q K°i iB M; - +~M i?"M /Á ?ÄB,
 @ E?¬M; #B i æQìM; S?QM; ?mvM? ç p` *?m ;B
 æ•v H` ?„M Km®M ibK ?B m [m M ? +O ? B M?" æQìM; *?m- æ¶ L?"T oB +kM; +
 æQìM; S?QM; ?B M i¢B ç M; tm'i ç-m +?Q *?m ;B - M|B F?¬M; +| [m M ? +kM; F?
 [m M ? ? B M?" b•m b„+ - +€+? H`K +O #¼M ?¼ F?B M æQìM; ;B T?€i #U+ i?b i?
 F?¬M; v M´MX
 @ *?m ;B H` ;B i°+ M; Q¢B K¬M +O æQìM; :B "aQ i 5
 æQìM; S?QM; çQ ` K°i ç€T €M F?B M æ¶ L?"T oB iQ€i K² ?¬B H¢M?X h?"i bU H`
 ç•v +kM; +?Q iWM; M; ?2 M|B æQìM; :B "aQ +| ;B i°+ M; Q¢B K¬M ;b- M?QM; ?B
 M|B M?Q p"v i?b ç9M; H` bU i?"i`²BX
 æQìM; S?QM; H` M; QìB M`Q- ç M?'i i?B ç'm ;B i°+ +O M?'i ;BÈB- ç iY tm'i b„
 +¬M K°i +•m M|B +O ?„M- +?Q /M *?m ;B M?Ä v m i? M`Q +kM; F?¬M; T?ªB HQ H
 Kî`°M; +Y iB T M?"MX
 æ¶ L?"T oB H m K² ?¬B H¢M? i` M i`€M- b„+ K†i p¬ +MM; t'm ?´- +® ibM? Kî KB
 F?¬M; #B i M M ibK iW M?Q i? M`Q- b„+ K†i FbK MûM ç M KS+ çÄ #WM; X
 æQìM; S?QM; i?"i bU F?¬M; Km®M KQÊM i M im´B æQìM; :B "aQ çB F?B / M; QìB
 @ *?mv M H¬M M`v H` /Q K°i i v æ¶ S?QM; ;•v ` - +¬M; T?€T æ¶ ;B b m F?B ?„M i
 +?Q *?m ;B - b m M`v H¢B ç M i`ª i?MX J v K„M *?m ;B +kM; F?¬M; i?QÆM; pQM;
 ?Ov i¢K i?ìB +kM; F?¬M; bQ çQ pÈB +€+ M; QÆBX "aM +¬M; T?€T ç| - M; Q¢B i`W i
 +| M; QìB M`Q t2K [m - +?Q M M M; QÆB +kM; F?¬M; +¬M T?ªB HQ H„M; +¬M; T?€
 @ æ9M; - ç9M; - H` æ¶ ;B [mªM Hw F?¬M; M; ?B K- F?¬M; i`€+? çQÊ+ M; QìB F?€+
 æ¶ L?"T oB KQÊM bQìM M9B çm´B HW - p°B p`M; Kî KB M; M|B- i?€B ç° p` +€+? M
 pÈB H9+ i`QÊ+X
 @ L m +?mv M ç½ ;BªB [mv i tQM; - +€+ M; QÆB M M `ìB çBX a m M`v M m B /€K +
 i`€+? æQìM; S?QM; F?¬M; M K†iX
 æ¶ L?"T oB çQÊ+ ç¢B t€M?Q KÆ- ?„M i?"i bU bÊ æQìM; S?QM; b) ` i v pÈB M?|K
 æQìM; ;B i`QM; i`mv M i?mv i M`v i?O çQ¢M +U+ F€ b„+ #ûM- K†+ /M +?d +| +ªM
 M?QM; HU+ +?B M ç'm +?•M +?QM? +?Q /M H` h?B M :B B i?QÊM; T?~K +kM; F?-
 J°i ç€K M; QìB ?MM; ?´ t¬M; ç M`²B bÊ +? i F?B T`ìB çB- F?¬M; ç +?T M?B m ç M
 æ¶ S?QM; #` çSi- çQÊ+ M; QìB i M H` G°+ +äM; i` M p B- +?çv M?Q # v F?ÄB *?
 æ¶ L?"T oB pW ¬K [mv M pW +QìB- M; QìB +ÁM +?Q ` F?ÄB +´M; HÈM *?m ;B
 H¢BX
 @ æÊB ç½X
 *?m hB m æB T iS+ ;B" M çB ` X
 æ¶ L?"T oB /WM; #QÊ+ +?•M- çSM; î+Y HÈM ç½ #` T?€ ?Q +?„T i v ?ÄB,
 @ o` iB m i?Q M`v +ÁM +| ;b T?•M T?|\
 *?m hB m æB T ?W K°i iB M; - H`v #`M iQM? iW i` M +´ tm®M; - i?` mv i`WM; K„i M?
 +€+? K°i ?²B- Kî KB M; M|B,
 @ æ¢T ?Q +Y HÈM M?" i - #²B i?QìM; # M; "M HQÊM; X

æ•v H" iB m +¬ MQÆM; Km®M FûQ / ?' +O æQÌM; S?QM; H"K çΦB F€`²BX
 æ¶ L?"T oB /Î F?|+ /Î +QÌB- b`i v K|+ ` K°i +?B + i9B i` M M;U+- M? M?"M; [mŠM
 KÈB [m v M;QÌB `ÌB çBX
 a m F?B ç€K M;QÌB æ¶ ;B `ÌB çB- \*?m E? >" KÈB +® w F?B M i`€+?,
 @ hB m æB T M;QÆB [m€ H"K +""M5
 GÌB +ÁM +?Q M|B ? i HΦB K†i K"v ?ÈM ?Î,
 @ L?QM; ;B ;B `i p mB- ? ?
 oW +QÌB pW HB + M?bM æQÌM; S?QM; ç€M? ;B€- +""M; M?bM +""M; i?m" M K„iX
 EB T MΦM H-M M"v +O *?m ;B +QB M?Q ç½ çQÊ+ ?Q"MiQ" M ?| ;BªB- +QÌM; ;Bª
 F?¬M; i? M"Q M; ,M +ªM- æQÌM; S?QM; HΦB +?d +¬M K'v +•m ç½ H"K +?Q ç®B T?
 *?m E? >" t2K M?Q ç½ çQÊ+ i?'v +€B ;b ;¼B H" mv T?QM; +O çΦB ;B i°+5 J" i?
 ;B i°+ M;QΦB K¬M +O æQÌM; :B "ªQ H" i®i`²BX *| # +?[æQÌM; :B "ªQ H"K #M
 JΦ+? *?B æ` +| H) F?¬M; +| M?B m M;QÌB /€K +| +?O w ç€M? *?m ;B X
 æ€K M;QÌB *?m ;B TªM; T?'i M?bM æQÌM; S?QM; M?Q M?bM K°i +QM [m€B p"i F
 +| +?mv M [m M i`¼M; TªB H"K- çQÆM; M?B M F?¬M; i? +?Ì çÊB Km®M çB` M;C
 M|B,
 @ *?m ?mvM?- çB pÈB i` M;Q" B K°i +?mv M i`QÊ+X
 •M? K„i *?m *?QM? ç-v bMM; #€B- ;"i ç-m M?Q i`®M; #ÄBX
 a m F?B M|B pÈB *?m E? >" K'v +•m- ? B M;QÌB æQÌM; S?QM; p" *?m *?QM? HB
 T?QÆM; ?QÈM; E?' h?Ov i?"M?X JÈB çB çQÊ+ K'v #QÊ+- b m HQM; HΦB i`mv M
 æQÌM; S?QM; [m v ç-m M?bM HΦB- M?bM i?'v *?m hB m æB T +kM; çB i?2Q- [m B
 +?- ?B M M?B M H" #ÎB pb æQÌM; S?QM; i`QÊ+ F?B #S+ M" M; çB p"Q F?m¬M F?
 M" M;X
 æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; i? K ç w M" M; +| iS+ ;B" M ? v F?¬M; - i?U+ HU+ +QÌM
 ;B€+ MiQ" M- K" +ªK ;B€+ MiQ" M- HΦB / /" M; +?BM? T?K+ M[M?•M- M?'i H" HÇ
 *?m hB m æB TX æQÌM; S?QM; iBM iQÌM; K°i M; "v M"Q ç| M" M; b) ?B m` - çQÌM;
 M; "v KÈB #B i çQÊ+ M?•Mi•K- F€i?"i i?B m ;B +?d +| K°i b® H9+ ç†+ i?M KÈB ?
 L;QÊ+ HΦB pÈB +ÆM iS+ ;B" M +O *?m hB m æB T- *?m *?QM? ?B M M?B M ç½
 tQÆM; iOv- K†i KkBi`" M ç-v F?B Ki®M- /šM çQÌM; T?Q i`QÊ+X h`QM; E?' h?O
 `)- çB ;¬M MY + M? ;BÌ- +m®B +MM; KÈB ç M çQÊ+ MÆB M"vX
 æ•v H" K°i M;½ iQ- E?' h?Ov i?"M? T?²M pBM? M€Q M?B i+| `i M?B m ;B Q H° M
 +?Q [m2M i?m°+ i?"M? i`b `i / HΦ+ çQÌM;X
 h` M çQÌM; T?® K¼B M;QÌB çB HΦB ?®B ?ª- M;QÌB ç¬M; +?2M +?9+ M? m- •K i?
 # M i BX
 @ æ M`²B- +?QM? H" ?„MX
 *?m *?QM? KÎKB M; M|B- iBM? i?¬M æQÌM; S?QM; +?'M ç°M; - M?bM i?2Q T?QÆM
 F?ÄB i`ÈM K„i ?€ ?®+ K²KX
 *QM ;€B h?QÆM; >" M; æbM? +O æ°+ oQÆM; h?QÆM; "i EªB- H9+ i`QÊ+ çQÊ-
 GQm- iªB [m M?B m M,K M?Q p"v- K†+ /M æQÌM; S?QM; +kM; iWM; M;?o ;B i°+

@ * Q i ? O 5

J'v h ? B M : B B ? ° p t Q v M ; Q Ì B - M ? b M [m æ Q Ì M ; S ? Q M ; - K t i K k B i ` M ç - v F B M
* ? m h B m æ B T M ; " K K B M ; - + k M ; t ¬ M ; p " Q i ? 2 Q X

h U ? ² i ' i + ° K ¼ B M ; Q Ì B i ` Q M ; ç ¢ B b ° M ? H - m K ° i L ? ' i S ? ~ K æ Q Ì M ; ç m M ? b M b M
ç M ; ç B M + m ² M ; F m H M ,

@ J'v F , M ? ¢ B + € + M ; Q Æ B - + Á M ç S M ; Î ç | H " K ; b - M û K i M , M K " v M " v ` # M M ; Q
M ? • M F ? € + - i b) ? Ä B i ° B + € + M ; Q Æ B X

o W / S i H Ì B - æ Q Ì M ; S ? Q M ; H B M t m ' i ? B M i ` Q Ê + K t i ? „ M - K d K + Q Ì B M | B p È B ? „ M

@ J'v i M ? ° p + O M ; Q Æ B i ¢ K i ? Ì B ç € M ? F ? ¬ M ; ç Q Ê + ç • m X

a „ + K t i + ? Q Ì M ; [m - v i ? Q € M ; + € B i ` „ M ; # + ? - ? „ M # B i ` ' i ` ä i ? U + H U + + O K ' v i M
L ? Q M ; # • v ; B Ì H ¢ B # ` M ; Q Ì B i p ¬ i ? M ? p ¬ i S + ; B ° B [m v i - # Î B p " v + | i ? i ? ' v ç Q Ê
` 9 i + m ° + F B M ? F ? O M ; ç M K S + M " Q X

* ? Q Ì M ; [m - v + k M ; F ? ¬ M ; T ? ° B M ; Q Ì B # b M ? i ? Q Ì M ; - [m M ? M , K F B M ? / Q M ? Î i Y m
; B | H È M - # B i ` ä F ? ¬ M ; i ? ç „ + i ° B p È B + Q i ? O ; B ® M ; M ? Q æ Q Ì M ; S ? Q M ; - + ? d ?
" v ` p K t i i Q Æ B + Q Ì B ,

@ * € + ? ¢ + | ; b T ? • M T ? | - t B M + S M | B X

æ Q Ì M ; S ? Q M ; M ? ; " i ç - m - ? „ M + ? d b Ê + ? Q Ì M ; [m - v F ? ¬ M ; i ? S + i ? Ì B - M ? Q p " v K b
> „ M [m v ç - m M ? b M i M , M K " v ç B T ? Q b m K b M ? - M ; Y ç - m t Q ° B # Q Ê + ; B ® M ; M ?
p M | B ,

@ o ` # ^ M ; ? [m M " v + O i K m ® M ç M , M # [+ Æ K - H " K T ? B M + ? Q Ì M ; [m - v b „ T t T
M ? ' i - + ? m ~ M # ` ç ² , M p " ` Q Ê m ? ° Q ? ¢ M ; M ? ' i X

@ _ ä ` ² B X

* ? Q Ì M ; [m - v H B M i K + ; " i ç - m - ç Q i v F m K ° i i ? ` M [ç S M ; # M + ¢ M ? ,

@ L ; Q Æ B [m ç • v - / Š M K ' v p ` F ? € + ? [m w M " v i È B T ? Á M ; b ® R h ? B M h Y 5 J M ; " € +
M ´ B i B M ; + O i Y m H M + ? 9 M ; i H M X

@ L ? Q M ; K " X

h ? ` M [[m M b € i æ Q Ì M ; S ? Q M ; - H ¢ B [m M b € i i M , M K " v - F ? ¬ M ; F ? Ä B + | + ? 9 i + ? -

@ L ? Q M ; + € B ; b \ * Á M F ? ¬ M ; K m ç B X

* ? Q Ì M ; [m - v / " K + ? • M X

@ o • M ; X

h ? ` M [p ° B p " M ; H M i B M ; - M | B p È B æ Q Ì M ; S ? Q M ; ,

@ J Ì B F ? € + ? M ? • M ç B # M M " v X

@ G " K T ? B M ` ² B X

æ Q Ì M ; S ? Q M ; M ? ; " i ç - m p È B M " M ; X

æ B i ? 2 Q i ? ` M [H M H - m # + Q M ? ' i - M ; v + ° * ? m * ? Q M ? + k M ; F ? ¬ M ; F ? Ä B ? Æ B
M ? [M ; M ; Q Ì B ; B " m + | M ? ' i + O E ? ´ h ? O v i ? " M ? K È B ç Q Ê + H M - M ; Q Ê + H ¢ B i M ? " M
R h ? B M h Y - M ; ² B Î p ` i ` Q + ? O p ` - F ? ¬ M ; M | B K ° i H Ì B - + ? Ì , M + Æ K X

E ? ¬ M ; # Q H • m - i ? S + , M i m v i ? ° Q p " ` Q Ê m i ? Æ K M ; " Q M ; ¢ i ç Q Ê + # ¼ M i ? ` M [H - M
F ? ¬ M ; + ? 9 i F ? € + ? F ? Q - H " T i S + ? € K B M ; , M H m ¬ M X

æQÌM; S?QM; p` ? B ?mvM? Km°B *?m *?QM? M;²B ? B # M- HŠM; H†M; +?Ì çÊB
+ÆK- *?m *?QM? +kM; F?¬M; M?`M çQÊ+ Mm®i K°i M;KK MQÊ+ KB M;- M?QM; M?
H¢B M;YB KMB i` M M;QÌB ?„M- H”T iS+ F?¬M; +| F?~m p`X
*?m hB m æB T +—K #”M iQM? ;ä H€++ +€+? - K°i H€i b m +?b #”M iQM? p ?QÊM
@ J°i #”M ç² ,M M”v- ;B€ i` KQÌB H,K p¢M # M;”M b€m i`,K ? B KQÆB HQÊM;X
@ L;QÆB #B i ;B€ +ª M?[M; i?S+ ,M M”v b Q\
æQÌM; S?QM; FBM? M;¢+ ?ÄBX
@ G9+ iB M p”Q M?bM HQÈi [m M?[M; i’K #ªM;- T?Q i` M +| ;?B `äX
æQÌM; S?QM; HB + M?bM M”M;- F?¬M; F?ÄB +| +?9i HQm HQÐB- +?d M?bM i?Q€
+O L?’i S?~K æQÌM; i`QM; ç—m- #ªM HoM? M”v M; v +ª KbM? +kM; F?¬M; +|X hE
;BÄBX
L?QM; M”M; +”M; #B m ?B M #ªM i?•M KbM? M?Q p”v- æQÌM; S?QM; H¢B +”M; Km
i?”i bU [m€ T?Q +O i`ÌBX
@ L;QÆB +| iB M b Q\
*?m hB m æB T ?ÄB K°i p’M ç `’i i?U+ i X
@ E?¬M; +|X
æQÌM; S?QM; H„+ ç—m- iW b m F?B ?„M iÈB +?¶ GBM? J¢++ +?Q # Q ;Bì FB K`
+kM; H” i`QM; i? iK+- +,M #ªM F?¬M; +€+? M”Q bY /KM;X
@ L;QÆB Km®M ,M +ÆK +?M \
*?m hB m æB T F?¬M; M?`M çQÊ+ HB + M?bM æQÌM; S?QM;X
æQÌM; S?QM; [mª i?”i +| [mv i ç`M? M”vX J°i #[+ÆK ?ÆM KQÌB p¢M HQÊM;- L
i?B m iB M- b® iB M M”v F?¬M; ç€M; ;b- ,M K°i #[+?M i?b i? M”Q\
J°i #[+ÆK ,M ? i K°i + M? ;Bì- F?| F?,M çÊB i M ,M K”v +ÆK MQÈ+ MQ M - p¶ +€
/Q i` M K†i ;? Ê K°i +€B- æQÌM; S?QM; KÈB M?bM ?„M ?ÄB,
@ L;QÆB +ÁM v m +—m ;b M[F?¬M;\
h M ,M K”v +—K +•v i,K td ` ,M;- [m v ç—m [m M b€i M;Q”B +Y b’ M|B,
@ h`ÌB pW p†M i®B- ç9M; H9+ iÈB JB M >Q h9+ *9+ iB m b€B K°i #[X
@ æ| H” +?¶ M”Q\
æQÌM; S?QM; M?bM *?m *?QM? ?ÄBX
*?m *?QM? çÄ K†i HB + M?bM Km°B Km°B +O KbM?- ;½B ? B ;Á K€ M?Ä ;B¼M; M
@ h? M? H•m HÈM M?’i E?’ h?Ov i?”M? X
E?m¬M K†i M?Ä M?„M +O *?m hB m æB T H”T iS+ FûQ tm®M;X
@ h?b` H” i? - p”v +?9M; i çB i?¬BX
æQÌM; S?QM; çSM; H M M|BX
@ æB i?”i b Q\
h` M K†i *?m *?QM? ?ÆB +| p FQ+? ç°M;X
@ * + +kM; çB b Q\
*?m hB m æB T i?ªM M?B M KdK +QÌB HB + M?bM *?m *?QM?X
*?m *?QM? M;?B K i9+ M|B,

@ h +?d /šM çQÌM;- æQÌM; ?mvM? F?¬M; #B i çQÌM;X

@ >W- i +kM; çBX

*?m hB m æB T i?®i` K°i +•m M|B FBM? M;QÌBX

@ hB m Km°B- MÆB ç| F?¬M; i?Q+? ?ÊT pÈB Km°B- +ÁM F?¬M; K m p M?` M;O ç

*?m *?QM? tK K†i F?B M i`€+?X

*?m hB m æB T +,M #ªM F?¬M; ç w- +® +?'T M|B,

@ > B M;QÌB F?¬M; ç i çB- i b) iU çBX

*?m *?QM? ` bS+ M?€v K„i` ?B m pÈB æQÌM; S?QM;- ?v p¼M; æQÌM; S?QM; ç F?¬M; M;ì æQÌM; S?QM; HçB H"TiS+ ç²M; w,

@ Jm®M çB +MM; +kM; çQÊ+X

>B M içB ?„M +?d M;?o ç M H`K i? M`Q i?Ä K½M i`i +ª v m +¬m +O i M ,M K`v M çQÊ+ imM; iQ+? +O h?QÆM; >`M; æbM?- p T?¬M M?[M; i?S F?€+ ç m F?¬M; +•M +?Î- *?m hB m æB T +?„+ +?„M b) F?¬M; ;†T M;mv ?B K ;b î ç|X

J†+ /M H` ,M +ÆK +?M - M?QM; #¼M M;QÌB æQÌM; S?QM; pšM [m M; KBM? +?QM; æQÌM;- +?QÌM; [m¬v ççB F?€B +kM; M;?2 M|B p +?¶ F?OM; #® +O æQÌM; S?QM; p - +?Q M M F?¬M; M?„+ ç M +?mv M iQM? iB M- M;Q M M;Q½M +9B ç¬m F?QK H ` +Y - T?9i +m®B +MM; +ÁM KÌB ?„M H¬M b m `ªM? `¶B HçB ç MX

a„+ i`ìB ç½ i®B- bBM? ?Qç i + K9 ;Bì KÈB #„i ç¬m- i?`M? i`b M`Q +kM; +| tm•M H F€ MÆB M`Q +kM; ;B®M; M? mX JB M >Q h9+ \*9+ H` i? M? H•m HÈM M?'i +O E? i`QM; Km®M /€M; M;QÌB +| /€M; M;QÌB- Km®M +| K†i ç Ti?b +| K†i ç TX

æQÌM; S?QM; /šM i M ,M K`v çB p`Q JB M >Q h9+ GB m- pšM M?Q +k ;BªB [mv i K„i- /QÈB +€B M?bM bQB K|B FBM? M;ç+ +O ç€K M K M?•M ç M ç•v Km p mB- #¼ i`QM; T?ÁM;X

" +?O JB M >Q h9+ *9+ MÆK MÈT HQ bÊ çB p`Q- b m F?B M|B F?€+? b€Q p`B +•

@ sBM ?ÄB K'v p` F?€+? M?•M Km®M M;?d [m ç K ? v H` m®M; ?Q iYm\

" +?O pW ?ÄB pW F€ [m€B HB + M?bM *?m hB m æB T ç M; çSM; M;²B F?¬M; ç9M; H` H¬M ç¬m iB M M?bM i?'v- ç M i? M? H•m +?ŠM; M?[M; K M; i?2Q K°i +¬ ; ,M K`v- M?QM; M;QÌB i i?U+ HU+ `i + Q- ?° p M?` KbM? +?d i`QM; M?€v K„i ç½ # F?¬M; /€K i` m +?¼+ ç®B T?QÆM;X

æQÌM; S?QM; [m v ç¬m M?bM i M ,M K`v- pB + M`v +ÁM T?ªB t2K w iS +O M;QÌB h M ,M K`v M;? M? M; M; M|B,

@ Zm ç K- F m K'v +¬ ;€B tBM? ç T M?'i ç M ç•vX

oW M|B pW +?d p`Q *?m hB m æB T M|B,

@ s'm ?ÆM +¬ i i?b F?¬M; +¬MX

*?m hB m æB T #` H`K +?Q iS+ +? i5 æ•v H` H¬M ç¬m iB M M`M; #` H'v ` bQ b€M

" +?O +kM; H` KB M; ç¬v MQÈ+ ç„M;- id Kd [m M b€i \*?m hB m æB T K°i +?9i- M i? M? H•m +O i F?¬M; +| M;QÌB M`Q tBM? ç T ?ÆM M`M;- M?B m H„K +?d iQÆM .M H` M;?o M?Q p`v- M?QM; i9 #` pšM p°B p`M; tm®M; H¬m F m M;QÌBX

E?¬M; # Q H•m b m- K°i ç€K #ªv i€K M[iY Q M? Q M? v M v M im¬M p`Q T?ÁM; - i` M; çB K tBM? ç T- K` M?½M # v iS imM;- F?B M HBM? ?²M M?Ä #û +O

*?m *?QM? M?Q HB M; M?Q # vX

æQÌM; S?QM; HB + M?bM ç€M? ;B€- T?€i?B M K†+ /M +€+ M" M; F?¬M; i? M? i?m.
M; QÊ+ H¢B +kM; +! /€M; p p" iQ i?€B- +?Q Qi F?¬M; iQM? H" ?¢M; #m¬M ?QÆM;
E?¬M; ç€ #€i HQm K M?- F?¬M; HW iB M +QM ;€B- [mv +O ;B M; ?² M"v æQÌM; S
+€+ +¬ ;€B M"v ?¬m ?¢ i M ,M K"v- çQ€M +?WM; +€+ M" M; F?ŠM; ç`M? F?¬M; + K
pšM T?ªB çQ ` +?9i M;QM M;¼i i`QÊ+ KÈB çQÊ+X
hU ç`M? ;B€ K°i H€i- æQÌM; S?QM; H'v iW i`QM; F?¬M; ;B M J` ©M? ` K°i F?®B
i` M K†i #`M- +?d p"Q i M ,M K"v M|B,
@ Zm ç K pÈB ?„M- K|M ç² M"v b) H" +O +€+ M;QÆBX
æQÌM; S?QM; i?"i bU +kM; F?¬M; +ÁM +€+? M"Q F?€+- #ªQ #®B i`QM; E?¬M; :B
M?B m- M?QM; +?d M?„K p"Q M;QÌB im Hmv MX :B®M; M?Q K°i b® +¬M; T?€T- ç
+€+ HQ¢B- +?Q M?[M; M;QÌB #bM? i?QÌM; M"v +kM; p¬ /KM;X
L;QÊ+ H¢B H" HBM? i?¢+?- +€+ M" M; +kM; +! i? H'v ` ç2K #€M- iBM `^M; iB M
K°i ç K ?¬m ?¢ i M ,M K"v M"v- ?ÆM M[imv i ç®B `i / #€MX
hmv M?B M æQÌM; S?QM; ç€M? ;B€ [m€ + Q i`bM? ç° FB M i?S+ +O M?[M; M;QÌB
H M K†i #`M- K†+ /M K¼B M;QÌB ç m `i M;¢+ M?B M M?bM [m - M?QM; H¢B F?¬M
+ª *?m *?QM? p" *?m hB m æB T +kM; i`M ç-v M;?B ?Q†+X
h9 #" +kM; +QÌB T?K ?¼ ?ÄB,
@ E?€+? M?•M- iªM; ç€ FB G" +€B ;b\
æQÌM; S?QM; b[M; bÌ- F?¬M; F?ÄB +QÌB F?´ K°i iB M;- +m®B +MM; ?„M +kM; M?
M;Q¢B i`W K°i b® iBM? M?- ç iY #bM? i?QÌM; +kM; `i ?B K F?B M?bM i?'v HBM
@ J°i F?®B HBM? i?¢+? +'T i?'TX
æQÌM; S?QM; ç€TX

æ•v+kM; +?QM? H" M|B- M m M?Q h?QÆM; >"M; æbM? i?U+ bU ?B m çQÊ+ +€+? ç®B çQÊ +?i ;B'm # M i`QM; pÁM; +´ M"vX

aÊB /•v H" /•v tQ+? p" M; #bM? i?QÌM;- F?¬M; +| ;b /` i?QÌM;- i?S æQÌM; S?QM; i?ç+? K"m t M? H€X

E?®B #ªQ i?ç+? M"v `®i+m°+ çQÊ+ H"KiW +?`i HB m ;b- æQÌM; S?QM; F?¬M; çE i?ç+? HçB +,M #ªM F?¬M; +| # Q M?B m HBM? F?Q i`"M ` - M?QM; M| [mª i?"i +| I

J|M ç² +?ÆB M"v i?"i bU +| i? ;BªB ç°+ +?Q KbM?\ æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB M; M;?B +| T?ªB KbM? ç½ ibK M?¬K T?QÆM; ?QÈM; `²B F?¬M;X

æ†i i?S T?ªM; T?'i ;B®M; M?Q #ªQ i?ç+? K"m t M? H€H M i v- æQÌM; S?QM; +~M i /Á tûi iW i` M tm®M; /QÈB F?¬M; /QÈB KQÌB HQÊi- pšM F?¬M; ibK ` K°i +?9i ç¬

G) M"Q T?ªB Mm®i M| p"Q\ h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; ç°i M?B M tm'i ?B M w M;? M"v çQÊ+ H'v iW i` M i?•M M;QÌB +? i- æQÌM; S?QM; H"TiS+ F?¬M; +ÁM F?~m p`

>„M +ÎB #Ä [m¬M €Q- ç†i pB M #ªQ i?ç+? K"m HK+ H M i` M p` i`Q ç M çB M +O K ç M çB M +kM; F?¬M; ? +| ç°M; ioM? ;bX

æQÌM; S?QM; p¬ +MM; i?'i p¼M;- ?„M p®M +ÁM M;?o F?®B HK+ #ªQ i?ç+? M"v + KbM? ` F?¬M;- #•v ;BÌ i?Y t2K- ?Q" M iQ" M F?¬M; +| i€+ /KM;X

E?¬M; T?ªB æ°+ oQÆM; HW ;çi KbM? +?S\ æ°+ i® +O KbM? +,M #ªM F?¬M; +| i? M;?o HçB HçB F?¬M; i?Q+? ?ÊT- M m M?Q æ°+ oQÆM; i?"i bU HW ;çi KbM?- +? ç®B T?| ?"m M?•M +O h?QÆM; >"M; æbM? i`QM; +ÆM iS+ ;B" M ? v b Q\

h` M "€+? æ°+ *¬M; H'v çQÊ+ /QÈB o•M >ªB *?B L? B- æ°+ oQÆM; +| M|B [m ?„ M;QÌB ?„M v m i?QÆM; M?'i +?QM? H" +QM; €B +O ?„M h?QÆM; >"M; æbM?- ?„M +?S F?¬M; /€K M;?o ç M +?mv M ;b F?€+X

h¬K iQ i?"i H•m- æQÌM; S?QM; i?Y `|i +QÆM; F?Q +O KbM? p"Q i`QM; F?®B HK L"Q M;Ì KÈB `|i p"Q K°i Hm²M; +QÆM; F?Q- HK+ #ªQ i?ç+? i` M i v ç½ p M; H M K K°i Hm²M; ?'T HU+ F?'M; H² iW i`QM; i`mv M iÊB- iUm ;B®M; +QM K Q M;YB çQI çB M +m²M; ?9i +QÆM; F?Q +O æQÌM; S?QM; p"QX

æQÌM; S?QM; #B M b„+- p°B p" M; p" M +¬M; M; ,M +ªM- M?QM; HU+ ?9i iW i`QM; ç M KS+ ?„M F?¬M; i? M; ,M +ªMX

æQÌM; S?QM; +?d +ªK ;B€+ +QÆM; F?Q +O KbM? ;B®M; M?Q ?²M; i?Ov- HB M i HK+ #ªQ i?ç+?X

*?d +| çB m i`QM; M?€v K„i HK+ #ªQ i?ç+? p®M iªM ` b|M; ç°M; HBM? F?Q v m È M;QÌBX

æ M çB M p" FBM? Kç+? K°i ?²B `9i ç m- ç•v H" F i [mª +QÆM; F?Q F?¬M; +€+? M `9i ` X

æQÌM; S?QM; M?bM p"Q # M i`QM;- +?d i?'v M?[M; +QÆM; F?Q ?| HÄM; i`QM; ç F?Q- /¬M /¬M #` HK+ #ªQ i?ç+? /šM /„i` M;Q" B tÆB i€B K'iX

h` M i`€M æQÌM; S?QM; iQ€i K² ?¬B HçM?- ç•v H" H¬M ç¬m iB M ?„M ;†T HQçB +? KbM? H" K°i + Q i?O GBM? ;B B im Hmv M i" +¬M; ;b ç|- ?'T i?m +¬M; HU+ +O Kk #•v ;BÌ ç®B K†i pÈB ?„M H" K°i iY p"i- K°i F?®B HK+ #ªQ i?ç+? ç"Q çQÊ+ i`QM; K

*QÆM; F?Q i`QM; +Æ i? çB M +m²M; t|B KÁM- +kM; FûQ i?2Q +ªM? ;BÈB i?B M +?mv M- HBM? F?Q M;QçB ;BÈB HB M iK+ F?¬M; M;WM; t¬M; p T?Q KbM?- /QÈ ?| i?"M? H„M; ç¼M; +QÆM; F?Q iB M p"Q i`QM; ç M çB M- HçB #` HK+ #ªQ i?ç- K°i pÁM; im¬M ?Q" M- M?QM; p"Q F?¬M; çO ` X

" ç°M; HBM? F?Q i` M GK+ #ªQ i?ç+? +`M; T?€i +`M; K½M? HB i- HK+ #ªQ i?ç+?
F€ Hç- i`QM; i?ìB ;B M F?¬M; ç M K°i MûM M? M; HçB +| i? iªM K€i` F?Q iS+ b
?ç T?~K- ?ÆM M[+ÁM ç M; +?"K`½B i,M; H MX

*QÆM; F?Q i`QM; +Æ i? +`M; M;`v +`M; Qi- i'i +ª ç m #` ?9i p`Q # M i`QM; HK+
S?QM; K² ?¬B M?Ä ;B¼i- ;B®M; M?Q KÈB iW i`QM; MQÈ+ +?mB` X

J†+ /M +| +ªM? ;BÈB i?B M M?•M ?ÊT M?'i ?¶ i`Ê- æQìM; S?QM; +kM; +ªK ;B€+ ç
KbM? +?d +| ;BªK F?¬M; i,M;- i®B ç +?d +¬M K°i + M? ;Bìb) #` ?9i +çM bç+?X

æ•v +kM; F?¬M; T?ªB +QÆM; F?Q #` ? Q i`M i`QM; +?B M ç'm- b m F?B #` +QÐM
HÈM ç®B pÈB #ªM i?•M KbM?X

æQìM; S?QM; +® ibM? MûK HK+ #ªQ i?ç+? i` M i v çB- M?QM; M| pšM ;B®M; M?Q
#ªM F?¬M; MûK çB çQÈ+ - i`W T?B +?†i çSi HB M ? ;B[ M| p` +QÆM; F?Q +O Kb

:B[H9+ Hm®M; +m®M;- æQìM; S?QM; i` M? i?O t2K tûi ibM? ?bM? +QÆM; i•K +
M i•K K°i +?9iX E?®B HK+ #ªQ i?ç+? F?| ?B m FB t2K` +?d #B i?'Ti?K +QÆM
KçM? +QÆM; i•K F?€+ ç m F?¬M; #` [m'v M?B mX

æ°M; ioM? T?Q # M æQìM; S?QM; içQ` H`K +ª *?m ;B ç m +?'M ç°M;X

*?m ;B K'v M;`v M`v pšM F?¬M; v M´M- p'i pª H„K KÈB ;BªB [mv i? iK°i ççB T?
M?B M HçB #°+ T?€i` # ç°M; +QÆM; F?Q K½M? HB iX

æ€K M;QìB *?m ;B /QÈB bU /šM /„i +O *?m E? >` p°B p`M; +?çv iÈB i`QÈ+ T?Á
B #B i i`QM; T?ÁM; `9i +m°+ ç½ tªv` +?mv M ;bX

*kM; K v *?m E? >` ;B` /†M FBM? M;?B K- T?€i ;B€+ ibM? ?m®M; +O æQìM; S?
M; ,M +ªM M?[M; M;QìB F?€+ p`Q +Y M?bM i`°K ibM? ?bM?X hbM? ?m®M; ?B M iç
[m'v`¬v- æQìM; S?QM; +`M; M;mv ?B KX

.QÈB bU b„T t T +O *?m E? >`- ç€K M;QìB *?m ;B T?•Mi€M #ªQ p tmM; [m M? +
+?d bÊ +| K°i b® M;QìB F?¬M; #B i +?mv M +?çv ç M MÆB ç•v i? K ;B M€Q M?B

h`¼M p M K°i + M? ;Bì- +QÆM; F?Q i`QM; +Æ i? æQìM; S?QM; #` `9i` bç+? b)-

GQçB +ªK ;B€+ i`®M; `¶M; i`QM; +Æ i? `i H•m`²B +?Q tm'i?B M- i`QM; H9+ M?
i?'M i?S+ F?¬M; i?¬BX L?QM; M;mv +Æ pšM +?Q çQÈ+ ;BªB i`WX

a m F?B +QÆM; F?Q i`QM; +Æ i? #` `9i bç+?- æQìM; S?QM; T?€i ?B M ç°+ i® i`
T?'i M?Q #` K°i #`M i v p¬ ?bM? H¬B FûQ` M;Q`B +Æ i? X

S?€i ?B M M`v F?¬M; F?ÄB H`K iBM? i?¬M æQìM; S?QM; +?'M ç°M;5

hB ç°+ i® [m, /` M`v ç½ F?B M ?„M +?`m F?¬M; Qi ç m F?´- H9+ i`QÈ+ #ªM i?•M K
+„M Mm®i +QÆM; F?Q HÈM KçM? i`QM; M;QìB KbM?- +,M #ªM F?¬M; +€+? M`Q û

L?QM; #•v ;Bì- /QÈB ?'T HU+ F?´M; H² +O HK+ #ªQ i?ç+? FB HçB +| /'m ?B m /B
F?B M æQìM; S?QM; p¬ +MM; pmB KWM;X

3y jX *?QÆM; dRj, æ°i S?€ h?B M :B B h`mM; S?~K Ui?QÈM;V

s2K` - æ°+ oQÆM; h?QÆM; "i E?ªB +kM; F?¬M; HW ;çi KbM?- K` H` KbM? ç i•

h®+ ç° /B +?mv M +O ç°+ i® `i +?"K- Qi M?'i F?¬M; +€+? M`Q ç€M? ç²M; pÈB i®
?9i çB- i? M?QM; æQìM; S?QM; ç½ `i i?Ä K½M- iW +?¶ ç M çB M #` /šM /„i ç M
K°i /B ç°M;- i?¬M i?S+ æQìM; S?QM; +S i"Ti`mM; p`Q iB ç°+ i® M`v- F?¬M; /€K

.QÈB bU [m M b€i +O æQìM; S?QM;- iB ç°+ i® #` ?'T HU+ i`mv M ç M i`QM; HK+
/-M /¬M`ìB F?ÄB p`i`Q ç M çB M K`M| ç½ +?B K ;B[K'v i?€M;- iB M p`Q i`QM; FE
+?9i K°i /B ç°M; ` # M M;Q`BX

æ²M; i?ìB #` H¬B FûQ T?ªM; T?`i +ÁM +| # ?²M #ªv pQ +O KbM?- æQìM; S?QM
?| K„i- iQ`M #° i? ;BÈB ç m ç M; H v ç°M; X

*QÆM; F?Q #ªM i?•M ?B M içB F?¬M; +ÁM +?9i M`Q- p`i pª H„K KÈB p`M +¬M; ?`
M; QçB ;BÈB M?“T p`Q +Æ i? - M?QM; H`T iS+ HçB i`¬B K`i ` M; Q`BX *S iB T iK+
FBM? M; ?B K ç®B pÈB HQçB +?mv M M`v- i`QM; FBM? Kç+? F?¬M; +| +QÆM; F?
KbM?X G9+ M`v T?ªB M; ?o +€+? ?`T i?K M?B m HBM? F?Q i?B M ç` ?ÆM KÈB çQ

L; ?o p`v- æQìM; S?QM; p°B p`M; H`v G L; ¼+ h?ç+? h•K ` X E?®B M; ¼+ i?ç+? iU
M`v +kM; F?¬M; F?B M æQìM; S?QM; F?| tY- pW tm`i ?B M HB M i? ?B M i€+ /K

GBM? F?Q i`QM; T?çK pB ?ÆM KQìB /†K M?€v K„i H Q p ?QÈM; G L; ¼+ h?ç+?
T?QM; iW #®M T?QÆM; i€K ?QÈM; +m²M +m°M M´B H M- F?¬M; # Q H•m b Q- Í p
i`ìB- F?B M ç€K M; QìB \*?m E? >` M?bm i?`v K` i`ÈM K„i ?€ K²KX

o¬ h?QìM; Zmv i +O æQìM; S?QM; çB M +m²M; p`M +?mv M- ç2K HBM? F?Q i?B
HçB iB M p`Q i`QM; +Æ i? H„M; ç¼M; i?“M? +QÆM; F?QX G9+ M`v- ?B m bm`i p`
ç M KS+ F?B M M; QìB i +, K T?šMX

o¬ h?QìM; Zmv i +?O ç°M; p`M +?mv M- +ªM? ;BÈB i?B M M?•M ?ÊT M?`i +kM; ç½
:B€T +kM; +| i€+ /KM; iK i`T HBM? F?Q i?B M ç` - ?ÆM M[G L; ¼+ h?ç+? h•K-
p`v- +| i? M|B ?B M içB ?B m bm`i p`M +¬M; +O æQìM; S?QM; M? M? ;`T b€m #ª
+QÆM; F?Q H„M; ç¼M; iB M p`Q i`QM; FBM? Kç+? +kM; +?d +| i? F?| F?, M #bm?

æQìM; S?QM; #`i +?`T iB ç°+ i® FB +| i? i?¬M T? +QÆM; F?Q HÈM KçM? +O #
+QÆM; F?Q çB M +m²M; p ç`T p`Q ç°+ i® ç M; +?“K +?çT /B ç°M; - F?B M M| M?
Kç+? +O KbM?X

hWM; +?9i K°i- i®+ ç° /B +?mv M +O ç°+ i® /¬M +?“K HçB F?B M æQìM; S?QM; H
M; QìB i M´B ;B`M- M?QM; Q iM?`i ç½ i?`v çQÊ+ K°i iB ?v p¼M; X h`QM; [m€ i`bM
æQìM; S?QM; ç½ bmv çQ€M- +„M Mm®i +QÆM; F?Q +O KbM? +?“K `½B HÈM KçM

J†+ /M i®+ ?`i i?•M i? +QìM; ?½M M?Q æQìM; S?QM; - H9+ M`v +kM; `ä`M; +ªK M
ç°+ i®X L| ;B®M; M?Q +| K°i HQçB M, M; HU+ ,M KÁM ç†+ #B i ç M; F?¬M; M; WM;
M m F?¬M; T?ªB FBM? Kç+? #ªM i?•M +SM; +ÄB- +?d bÊ bÈK ç½ #` pĐ M€iX

*kM; F?¬M; #B i [m # Q H•m- F?B iB ç°+ i® #` ûT ` p` i`Q HÁM; #`M i v- M| ç½ H
ç¬mX >`T HU+ i`mv M ç M iW GK+ #ªQ i?ç+? i` M HÁM; #`M i v pšM F?¬M; ? ;BªK
çQÊ+ t2K H` #` ?9i ` # M M; Q`B +Æ i? - F?B æQìM; S?QM; KÎ iQ K„i +?d i?`v i`Q
K°i Hm²M; F?Q iS+ K`m t M? H€- H`T iS+ #` GK+ #ªQ i?ç+? i?m MçT bç+? b)X

"ªQ i?ç+? p®M /ç i /`Q K`m t M? +`M; T?€i +`M; t M? iQÆB- ;B®M; M?Q K-K MQM

æQìM; S?QM; F?¬M; F?ÄB i?Î M? K°i ?ÆB- ç°+ +O æ°+ oQÆM; h?QÆM; ``i E?ª
i`W- K†+ /M ?B M içB +Æ i? i`®M; `¶M; F?B M M; QìB +ªK i?`v F?| +?`m- FBM?K
iQ`M i?•M K² ?¬B M?Ä ;B¼i- M?QM; i`i +ª +?mv M M`v ç m ç€M; ;B€X

GçB M?bM F„ GK+ #ªQ i?ç+? i` M i v KbM?- æQìM; S?QM; F?¬M; F?ÄB HQm HQĐ
E?®B #ªQ i?ç+? M`v H9+ ç¬m +?d T?€i ` b|M; ç°M; HBM? F?Q +U+ F€ v m Èi- M?
i?•M- +QìM; ç° # ç°M; +O M| +kM; /¬M /¬M ;B i, M; - +?Q iÈB #•v ;Bì- # ç°M; HB
FûK K°i F?®B HBM? i?ç+? çdM? +`T- ç m H` HQçB # ç°M; F?¬M; / /`M; T?€i ;B€
HçB H` `mM; ç°M; iQÆM; ç®B #`M? i`QÈM; X

*| i? M|B- F?®B GK+ #ªQ i?ç+? M`v M; QçB i`W ç¬m ?ÆB M?Ä- K`m b„+ ç†+ i?M- i
HBM? i?ç+? çdM? +`TX

L?QM; æQìM; S?QM; #B i `ä- K|M ç² +?ÆB M`v +, M #ªM F?¬M; T?ªB HBM? i?ç+? ç
i?m +QÆM; F?Q +O KbM? [m€ M?B m- +| K°i b® #B m ?B M ;Bª /®B K`i ?¬BX L?
M; v +ª KbM? +kM; F?¬M; T?•M #B i çQÊ+X >ÆM M[- ç°+ i® i`QM; #ªQ i?ç+? i`
L m B bY /KM; F?®B HK+ #ªQ i?ç+? M`v M?Q HBM? i?ç+? çdM? +`T imv i ç®B H`

æ°+ i® +O æ°+ oQÆM; h?QÆM; "i E?ª M; Q¢B i`W + Q i?O GBM? ;B B i?QÊM; T?
M; QÌB F?€+ +,M #ªM F?¬M; +€+? M`Q ?| ;BªBX

æQÌM; S?QM; +?Q iÈB #•v ;Bì +kM; F?¬M; #B i F?®B HK+ #ªQ i?¢+? M`v `®i +m°-
;B M M; ?B M +Sm id Kd- +?d +| i? MûK M| p`Q F?¬M; ;B M J` ©M? i`QÈ+- çÈB b i

>B M i¢B +?mv M æQÌM; S?QM; Km®M H`K M?`i +?QM? H` p`M +¬M; M; ²B tm®M; >

EBM? K¢+? p` ç M çB M p®M p¬ +MM; i`M ç-v- ?B M i¢B i`ÎM M i`®M; `¶M; - HQ¢E
i F?| +?`mX

G L; ¼+ h?¢+? h•K pšM +ÁM iK i`T i?B M ç` HBM? F?Q- æQÌM; S?QM; ?Qi b•m K
p`M +?mv M o¬ h?QÌM; Zmv i- KQÊM i€+ /KM; +O G L; ¼+ h?¢+? h•K- çB M +m²M
F?Q- ?| i?`M? bÎ ?[m +O #ªM i?•MX

æ M çB M ?Q F?¬M; /¬M /¬M i`M ç-v- FBM? K¢+? F?¬ +¢M +kM; +?¬K +?`K +?ªv
#QÈ+ HÈM K¢M?X GBM? F?Q /²B /`Q- i®+ ç° im Hmv M K m H - æQÌM; S?QM; i`
MQÈ+- i•K ibM? +U+ F€ bmM; bQÈM; - çB m M`v F?B M ?„M M?È H¢B i`M; +ªM? i
b€m T?ÁM; i¢B ",M; >Ä æªQX

E?B Î i`QM; #,M; ?Ä # KQÆB b€m T?ÁM; - +kM; +| i?B M ç` HBM? F?Q /²B /`Q +
L m +QB HBM? F?Q i`QM; i? iK + i?`M? M?` #bM? i?QÌM; - i?b HBM? F?Q +O HBM
i?QÌM; #"+ i`mM; - +ÁM HBM? F?Q # M +¢M? æQÌM; S?QM; H9+ M`v H` i?QÆM; M?
i? M`Q i?b iB m t`BX

h`¼M p M iB m i®M ?ÆM ? B + M? ;Bì- æQÌM; S?QM; KÈB ?Q`M i`i #´ bmM; +QÆ
i`¢M; i?€B çdM? T?QM; X

3y9X *?QÆM; dRj, æ°i S?€ h?B M :B B h`mM; S?~K U?¢VX

E?B ç M; +?m`M #` +?`K /Si p`M +¬M; - +QÆM; i•K iB m F?¬ H•m i`QM; +Æ i? H¢E
ç| - iQ`M #° +QÆM; F?Q i`QM; ç M çB M +kM; #„i ç-m tQ v i`ÁM i?2Q +?B m FBK
ç-m `i +?`K- M?QM; i?2Q i?ÌB ;B M /¬M /¬M M? M? ?ÆM- p`M +?mv M +QÆM; F`
#KM; æQÌM; S?QM; i¢Q i?`M? K°i pÁM; tQ€v H9+ +| H9+ F?¬M; - pÁM; tQ€v M`v H
+Æ i? - F?¬M; #` F?®M; +? K` /kM; K½M? iB M p`Q +Æ i? X

æQÌM; S?QM; M?Qm K`v- F?¬M; F?ÄB KWM; `Ð M?Q çB MX

.`m ?B m M`v `ä `M; H` /`m ?B m b„T ç°i T?€X h`ªB [m M?B m H-M ç°i T?€- æQ
[m2M i?m°+ pÈB /`m ?B m M`vX

E?Q +Æ ç½ T?€i ç°M; - ç°i T?€ h?B M :B B ?¢ T?~K- i`M +?S+ h?B M :B B i`mM; T?
#bM? i?QÌM; X

E?B Î "¢+? æ #Q +ªM? - æQÌM; S?QM; ç½ t•K M?"T FB T H¬B i`m ?| ?bM? - i?m M
F?Q- iW F?B ç°i T?€ æ` ;B B i?QÊM; T?~K ç M i`M i?,M; h?B M ;B B tm®M; T?~K
M,K `²BX

.U i?2Q iQM? iQ€M i®+ ç° im Hmv M +O KbM? - H) ` bÈK ç½ ç°i T?€ ç M h?B M :
L?QM; i`QÈ+ ç| i?•M i`9M; F€ ç°+- ç¢B F?€B H` ç°+ i®ªM? ?QÌM; iÈB i`M +?S+- ç
i¢B ç°+ i® pW KÈB i? M? i`W- /`m ?B m i`M +?S+ HB M tm`i ?B MX

*?Q /M æQÌM; S?QM; bÈK +| +?m`M #` i•K Hw- M?QM; F?B b,T bY ç°i T?€ pšM +ª
B +kM; ?v p¼M; #ªM i?•M KbM? +QÌM; ç¢B ?ÆMX

*?d +| çB m i?ÌB ;B M i`¬B [m - i®+ ç° tQ v i`ÁM +O +QÆM; F?Q i`QM; ç M çB M H
F?Q +?ªv tm¬B i`QM; FBM? K¢+? i?`K +?Q KÆ ?² i`mv M ç M iB M; MQÈ+ +?ªv p¬

J°i iB HBM? F?Q M; Q¢B ;BÈB i`M p`Q- ç®B H`T pÈB +ªK ;B€+ i`®M; `¶M; i`QÈ+
;B€+ M?Q b„T pÐ #KM; X

E?B i®+ ç° tQ v i`ÁM +O +QÆM; F?Q i`QM; ç M çB M M? M? ç M +U+ ?çM- æQÌ
i?ŠK i`QM; ?²M T?€+? i`mv M ç M K°i iB M; M´ #çQ HB i- M; v b m ç| ` -K` -K K°i ?
M? #¶M; - +ªK ;B€+ i`QÈM; #çQ i`QÈ+ ç| #B M K´i F?¬M; i?´v ;b M[- i? v p`Q ç| H
/ +?`m +O iS +?B #€+? ?¬B- F?„T MÆB i` M +Æ i? ç m ;B®M; M?Q +| K°i #`M i v
M? M?äK p¬ +MM;X

:BÌ F?„+ M`v- ç€K M;QÌB \*?m ;B i`T i`mM; i`QÈ+ T?ÁM; æQÌM; S?QM; +?d i?´v K
F?Q ?bM? i?`M? ç°i M?B M iW i`QM; T?ÁM; æQÌM; S?QM; F?m +? i€M `X

h? çB +O pÁM; b|M; ;ÊM M`v `i ?mM; K½M?- i`MM; FQ+? H M +Æ i? ç€K M;QÌB
+ Q- M?€v K„i F?B M #¼M ?¼M ;½M ;Y - +?d +| *?m E? >` p` *?m "QM? H` ? B h?
çQÈ+ #QÈ+ +?•M- +?Q /M M?Q p`v- +kM; HªQ çªQ HmB p T?Q b m K´v #QÈ+X

G½Q ;B iY *?m E? >` i`-K´M M?Q i?ç+? ç€€M? K„i b€M; [m„+ M?bM +?^K +?^K p
+kM; F?¬M; M?`M çQÈ+ K„M; K°i +•m,

@ hB M bQ #`M ;QçB M?`M |5

G½Q ;B iY çQÆM; M?B M #B i`ä w M;?o +O /`m ?B m b|M; ;ÊM i`QÈ+ K„i- +?d
ç°i T?€ +ªM? ;BÈB i`QÈ+ K„i KÈB +| i? bBM? ` /`i`çM; `ä `M; M?Q p`vX

o K†i H½Q ;B iY ç-v ;?2M ;?ûi p` #B T?ŠM- #ªM i?•M KbM? ;B` #ªv i€K KQÆB in
;BÈB h?B M :B B ?ç T?~K K` i?¬B- M?QM; M?bM æQÌM; S?QM; +ÁM +?Q [m€ ? B
:B B i`mM; T?~KX >ÆM M[ ?„M HçB +ÁM ç°i T?€ i`QÈ+ K„i KbM?5 .´m ?B m ç°i T
i? iQ HÈM M?Q p`v5

L,K ç| F?B KbM? iW æ` :B B i?QÈM; T?~K i`M +?S+ h?B M :B B K†+ /M +kM; +| K
?Q`M iQ`M +?d H` Km p mB K` i?¬B- M;QÌB F?€+ i?`K +?Q +ÁM F?¬M; T?€i ;B€+ `

L;QÌB bQ pÈB M;QÌB [mª i?U+ iS+ +? i M;QÌB5 G) M`Q ç-m i? B i®i +| i? iB iFB
ç´m b Q\

@ S?K i?•M- +?mv M M`v H` b Q p`v\

h` M K†i \*?m "QM? ?B M H M p ?QªM; bÊ- b m F?B´M ç`M? i?•M ?bM? p°B p`M; ?
*?m E? >` iS+ ;B`M M?bM ?„M- HçB M?bM M?[M; ç iY F?¬M; ` ;b i`QM; ;B i°+ +

@ G`K b Q p`v\ *ÁM +| i? H`K b Q\ h?^M; M?½B ç| ç°i T?€ ç M h?B M :B B i`mM;

@ *€B ;b\

*?m "QM? i?B m +?9i M[i`ÊM HÁB i`ÁM; K„iX æ°i T?€ h?B M :B B i`mM; T?~K +
ªM i?•M KbM? i`M +?S+ h?B M :B B ?ç T?~K +?Q iÈB #•v ;BÌ ç½ [m KQÌB M,K pŠM
M`v H` i? M`Q\

@ J i M?¼+ ?ÆM KQÌB M;QÌB *?m ;B i ?° T?€T +?Q ?„M +ª K°i #m´B i®B- +?Ì ?„
#`T i®M; iB M K°i T?2M- ?W ?W ?W5

*?m E? >` +QÌB •K ?B K- i`QM; HÁM; ç M; iQM? iQ€M H`K i? M`Q ;B[æQÌM; S?
;B X

h`QM; T?ÁM; - æQÌM; S?QM; +?`K`½B M?´` K°i M;KK i`¼+ F?Q- +´i G L;¼+ h?c
J`©M?- F?¬M; +ÁM G L;¼+ h?ç+? h•K- HBM? F?Q i`QM; T?çK pB ?ÆM KQÌB /†K
M;QÈ+ i`Î p - K M; i?2Q K°i Hm²M; +m²M; T?QM; ÎE?´ h?Ov i?`M?X

h?B M :B B i`mM; T?~K- K†+ /M F?¬M; +`M i?"M t2K tûi- M?QM; æQÌM; S?QM; +ª
`i F?€+ bQ pÈB H9+ i`QÈ+X L?bM p`Q i`QM; +Æ i? - i`QM; ç M çB M +| K°i /ÁM;
ç°M; K2M i?2Q +?B m FBK ç²M; ?²- i`QM; H9+ +?ªv i?"K +?Q +ÁM i`mv M` iB M;

E?B i`M +?S+ h?B M :B B ?ç T?~K- +QÆM; F?Q i`QM; ç M çB M ?Q€ HÄM; - +?d +
HÄM; K` i?¬BX L?QM; #•v ;BÌ ç½ #B M i?`M? K°i /ÁM; b m®B- +?Q /M FQ+? i?QÈ+
M,M; HQÈM; F?´M; H² ?ÆM i`QÈ+ ç M KQÌB H-MX

*QÆM; F?Q ;B i,M; ?ÆM KQÌB H-M- imv M?B M b) F?¬M; i,M; i`QÎM; i?U+ HU+ #
çB m M`v +kM; +| w M; ?o i`QM; +?B M ç'm b m M`v +O KbM? b +| M,M; HU+ ç®
KS+ ç€M? MY #m' B K" ç M çB M ç½ F?¬ FB iX

L m i`QÊ+ F?B ;BªB ç°+ ç M çB M +O KbM? +| i? +| M?B m +QÆM; /`+? i?b +kM;
pW `²BX

hmv M?B M M|B çB M|B HçB- +| +ªM? ;BÈB i?B M M?•M ?ÊT M?'i M`v- o¬ h?QÌM; Z
+kM; iU+?O p"M +?mv M- #'i F H" ç M; p"M +¬M; im Hmv M ;b- H9+ `ªM? `¶B +k
FB i- M m T?€i bBM? HQçB ibM? ?m®M; M`v +?d +| i? M|B `ä æQÌM; S?QM; ;†T T

L;QçB i`W +QÆM; /`+? i`QM; ç M çB M ;B i,M; - +Æ #„T p" FBM? Kç+? +O KbM? +
/M b Q` M Hmv M [m M?B m H-M- ç m ç½ ççi ç M +U+ ?çM- Km®M iB M i? K K°i ;

L;QÊ+ HçB +QÆM; F?Q i`QM; FBM? Kç+? HçB tªv` K°i b® #B M ?| - i`ÎM M +`M;
iÈB i`bM? ç° M?Q +QÆM; /`+?- M?QM; +kM; F?¬M; TªB i`QÊ+ ç•v +| i? bQ b€M?

h'M; i? K" M|B- H9+ M`v i'M +?S+ h?B M :B B i`mM; T?~K t2K M?Q æQÌM; S?QM;

æB m F?B M i?Qª K½M M?'i +?QM? H"- o¬ h?QÌM; Zmv i +kM; i'M +?S+ i?2QX

a m F?B iÈB i? ;BÈB M`v- æQÌM; S?QM; +?d #B i K°i K¬M o¬ h?QÌM; Zmv i- +kM
[m, /` M`v KÈB ççi çQÊ+ i?"M? iUm M;`v ?¬K M vX

3y8X *?QÆM; dR9, L;QÌB h?„M; G"K om Ui?QÊM;V

*¬M; T?€T i¬M; i?S M?'i +O o¬ h?QÌM; Zmv i F?B M ?„M +| i? +¬ ç¼M; •K ?²M-
?„M +| çQÊ+ F?¬M; ;B M J` ©M?- KQÊM M,M; HQÊM; +O M,K •K ?²M- KÎ` F?¬M;
i?S # HçB F?B M +| i? JQÊM t€+ ?Q`M ?²M- KQÊM •K ?²M +O + Q i?O +| i?U+
;B M M; „M ççi çQÊ+ M,M; HU+ •K ?²M- i¬M; i?S iQ +| G'v ;Bª i`€Q i?"i- +| i? F?B
/€M; p •K ?²M F?B +ÁM b®M;X

" Q H•m `²B\ æ½ ;¬M ? B M,K i`¬B [m 5 æQÌM; S?QM; pšM +ÁM M?È- F?B KbM? ç
KQÆB b€m T?ÁM; - ç°i T?€ ç M >mv M :B B i?QÊM; T?~K- o¬ h?QÌM; Zmv i iW i-
i¬M; i?S iQX

>mv M :B B i?QÊM; T?~K - ç•v H" iW F?B M #ªM i?•M T?ªB ?Q`B MB K +Đ M`Q\ æ
M?È`ä KbM? `®i +m° +iWM; #QÊ+ iB M H M M?Q i? M`Q- iW H9+ +?Q +| M M iªM
:B B i`mM; T?~K ?¬K M vX >„M +?d M?È`ä H9+ i`QÊ+ F?B pšM H" K°i >mv M :B B
[mª i?U+ H" K°i M;¼M M9B + Q F?¬M; i? pÈB iÈBX

>¬K M v ? B M,K ç½ i`¬B [m - KbM? +kM; b„T i` Q ç M çdM? M;¼M M9B + Q `²BX

h?ÌB ;B M i`¬B [m i?"i M?M?5 æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB +ªK i?'v i?'M i?S+X

hW b m H-M o¬ h?QÌM; Zmv i i'M +?S+ ç| - +?Q iÈB ?¬K M v- o¬ h?QÌM; Zmv i KÈB
G° imv M p"M +¬M; i¬M; i?S M,K ç½ i`mv M p"Q i`QM; ç-m æQÌM; S?QM; - +MM;
F?€+5

L;QÌB i?„M; H"K p m 5 æ•v +?QM? H" +€B i M +O M,M; HU+ M`vX L?QM; F?B æQ
M,M; HU+ M`v- H¬M; K`v #'i ;B€+ M?Qm HçBX

L,M; HU+ M`v /o M?B M +¬M iB m ? Q ? i i' i +ª •K ?²M +O KbM?- ç i' i +ª •K ?²M
+m®B +MM; F?B +?d +ÁM HçB K°i •K ?²M- •K ?²M ç| b) +| i?U+ HU+ F?¬M; i? M`Q

L,M; HU+ M`v F?B M +?Q æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB M?È iÈB +€+? Mm¬B i`MM; +O
L;k æ° +K¬M Mm¬B i`MM; +kM; ç†i i`i M?B m ç° + i`MM; ç° + p"i p"Q i`QM; K°i +€B
M? m- ç° + p"i b®M; b|i +m®B +MM; +?QM? H" +?9 i`MM; - +| ç-v çO ç° + iQM? p" H
TªB ç° + p"i #bM? i?QÌM; +| i? bQ b€M? çQÊ+ - bQ b€M? ? B +€B pÈB M? m- M; Q
+?mM; F?m¬M Kšm pÈB +€+? Mm¬B i`MM;X

æ M ?¬K M v- æQìM; S?QM; +m®B +MM; +kM; T?€i ?B M ` +?¶ ?mv M #Q +O K¬
J¶B H-M i'M F? B K°i i-M; - ç m ç¢i çQÊ+ K°i M,M; HU+ KÈB K - K" M,M; HU+ M"v-
•K ?²M- #'i F H" JQÊM t€+ ?Q" M ?²M- ? v H" G'v; Bª i`€Q i?"i- ? v H" F?¬M; ;B M
?²M H"K M M iªM; KÈB +| i? i?B i`B M ` - M m F?¬M; +| •K ?²M M?[M; M,M; HU+ M
L; QìB i?„M; H"K pm H-M M"v ç²M; /¢M; +kM; M?Q p"v5 *?¶ +QÆM; i•K +O KbM? +
ç| F?¬M; i?B m •K ?²M +O h?B M :B B + Q i?O- M m ç +?Q #¼M +?9M; +„M Mm®i
i?U+ F?¬M; /€K iQîM; ;B®M; +m®B +MM; KbM? b) ibK çQÊ+ K°i +QM [m€B p"i M?C
bQ b€M? pÈB GBM? ;B B ?¢ T?~K\ > v H" i`U+ iB T H M i?ŠM; GBM? ;B B i`mM; T
GBM? ;B B i?QÊM; T?~K\ J†+ /M æQìM; S?QM; +?Q i?Y +kM; +| i? iQîM; iQÊM;
•K ?²M M"vX
h?2Q i?U+ HU+ i,M; i`QîM; - æQìM; S?QM; ç½ `i Qi p" M /KM; M,M; HU+ JQÊM t€+
HU+ i?'T- KQÊM +ªM? ;BÈB M; QìB F?€+ +| i? i? v ç´B +?B M +m°+ - M?QM; ?B M
h?B M :B B- M?[M; •K ?²M FB +?Q /M F?B b®M; H" h?B M :B B i?QÊM; T?~K- +kM
ç K„iX
L m i?"i bU p" M /KM; M,M; HU+ M; QìB i?„M; H"K pm M"v- p"v #ªM i?•M b) H¢B +| ç
?²MX "'i F M?Q i? M"Q- M; "M p¢M •K ?²M M"v +„M Mm®i ç M +m®B +MM; - i?U+ I
?ÆM KbM? `i M?B mX
L?QM; +S M?Q p"v- M?[M; •K ?²M KbM? ç½ p'i pª i?m i?"T M?B m M,K b) ? Q i´M ?
H¢B F?¬M; ç m HÁM; +?Q M?[M; •K ?²M M"v- +?9M; ç½ H" iY p"i- ?ÆM M[i'i +ª ç
S?QM; - F?¬M; +| ;b T?ªB ç m HÁM; - æQìM; S?QM; ç m HÁM; +?QM? H" i`Q M?È +
h`QM; M?[M; •K ?²M M"v +| `i M?B m M; QìB F?B +ÁM b®M; ç m M„K; B[+¬M; T?€T
+| +?¶ Hw; BªB ç†+ #B i ç®B pÈB im Hmv M +O KbM?X *€B; ¼B H" M; "M? M; ? M
?²M M"v F?B +ÁM b®M; K†+ /M ?B M i¢B F?¬M; T?ªB H" ç®B i?O +O æQìM; S?QM
F?€+ imv i ç®B H"K tm'i b„+ ?ÆM æQìM; S?QM; M?B mX
h`QÈ+ ç| æQìM; S?QM; ç½ bmv M; ?o- M m ibK çQÊ+ i?ìB ;B M M? "M `¶B b) i?m M
FQ S+ +O +€+ •K ?²M M"v- ç i`€M? H½M; T?Q- M?QM; Hm¬M # "M `°M M?B m pB
>B M i¢B M m ?„M Km®M i?B i`B M M,M; HU+ L; QìB i?„M; H"K pm i?b T?ªB ç M; "M
K°i- ?„M i?"i bU +| +?9i F?¬M; MØX
* "M; M; ?o- æQìM; S?QM; + "M; F?¬M; M?šM i•K ` i vX
J" i?¬B- i?U+ HU+ ?B M i¢B +O #ªM i?•M +kM; F?¬M; i?'T- +| H¼i p"Q i v + Q i?C
i? +?¢v i?Q€i- +?d +¬M +~M i?"M +| H) b) F?¬M; ;†T T?ªB M; mv ?B K ;b ç M i€M?
L,M; HU+ M"v i¢K i?ìB ç†i b M; K°i # M- çÊB b m M"v KbM? tY Hw M?[M; i?S +| ;B
?²M FB `²B M; B b mX
a m F?B [mv i ç`M? - i`QM; HÁM; æQìM; S?QM; +kM; M? M?äK F?¬M; QiX >„M M; š
i?S M,K +O o¬ h?QìM; Zmv i- +?"K `½B im Hmv M i?2Q H° imv MX
>B M i¢B KÈB pW p†M i'M +?S+ - t€+ i?U+ +¬M K°i +?9i i?ìB ;B M ç [m2M i?m°+
+kM; pW p†M ´M ç`M? +ªM? ;BÈBX
æQìM; S?QM; p" M +¬M; ?ÆM K°i M; "v- +?d F?´ ç€K M; QìB *?m; B X æ€K M; QìB M
æQìM; S?QM; T?€i ` iB M; ç°M; - HB M K°i KU+ + M? ;B[î M; Q" B T?ÁM; - p'i pª ç
M?QM; æQìM; S?QM; pšM +?Q ` M; Q"BX
*?m H½Q ;B iY +kM; +® i?O i¢B +?¶- ?„M F?¬M; `ìB çB- ç€K M; QìB *?m; B çQÆM
+| i? FB M i`b +?ì çÊBX h`QM; H9+ ç| - F?¬M; Qi + Q i?O E?´ h?Ov i?"M? ç m +?¢
;b tªv ` - M?QM; +kM; +?d M?bM K" i?¬B- +?S F?¬M; +| w bBM? bUX
*?m ;B bmv v m- çQÆM; M?B M F?¬M; +| M,M; HU+ [mªM M?[M; + Q i?O FB - +?d
î # M +¢M?X

*?Q ç M H9+ +?çM; pçM; i®B M; "v ?¬K b m- æQ`M; S?QM; KÈB HçB KÎ K„i- +ªM? ;
pšM +—M çÊB p[M; +?„+- M?QM; H° imv M p" M +¬M; i—M; i?S M, K +O o¬ h?Q`M; Z
+ÁM HçB +?d +—M ç +ªM? ;BÈB i?B M M?•M ?ÊT M? 'i FûQ o¬ h?Q`M; Zmv i iU +
i`¬B [m - +ªM? ;BÈB iU M?B M +| i? p[M; +?„+X

L; Q`B T?ÁM; +| F?¬M; Qi Hm²M; F?Q iS+ KçM? v m- b m F?B æQ`M; S?QM; ?ÆB
#QÊ+ ` M; Q`BX

3yeX *?QÆM; dR9, L; Q`B h?„M; G`K om U?çV

*?m E? >` M; ?2 i? 'v ç°M; ioM?- ? B K„i # 'i ;B€+ iÄ b€M; - M; ? M? iB T æQ`M; S
;B` Mm M†M ` K°i MK +Q`B- + 'i + Q ;B¼M; M|B,

@ hm' M i`B æQ`M; :B "ªQ i' M +?S+ h?B M :B B i`mM; T?~K- i?" i ç€M; +?9+ KWM;
G½Q ;B iY ?¬ +U+ F€ p M; /°B- M? 'i H` # +?[ æQ`M; :B "ªQ çQÊ+ M? 'M KçM? +U
æQ`M; S?QM; F?¬M; F?ÄB M?QÈM; KQ K„iX

Zmª M?B M- b m F?B ç€K + Q i?O E? ' h?Ov i?" M? ç M; p•v t2K M; ?2 i? 'v # +?[æQ
ç m M; v M; „M HmB p b m K°i #QÊ+X

æQ`M; :B "ªQ ?B M ;B` / M? iB M; ççB i?`M?- çç i çQÊ+ ç M? 'i ;B i°+- HçB +|
æQ`M; S?QM; - H` i? HU+ F?¬M; T?ªB M; Q`B #bM? i?Q`M; +| i? i` m +?¼+X

æQ`M; :B "ªQ ?B M içB- M; v +ªM; Q`B +O "® ;B i` M; +kM; T?ªB M K†i- i?" K +?
>ªB p` h` M; *?QM? .QÆM; +ÁM +| w ç`M? ç M æQ`M; :B "ªQ F i i?•MX

@ G½Q ;B iY M; QÆB i? "i H` M? K ?B KX

æQ`M; S?QM; HB + M?bM \*?m E? >` M|BX

*?m H½Q ;B iY +Q`B F? ' ç€T,

@ L?B m M; Q`B ç M t2K M€Q M?B i M?Q p"v- ;BšK ?Q +ªM?" +Y *?m ;B i - KQÊ
/MM; K°i +?9i +kM; +| bSi K ;b ç•mX

@ " 'i F M|B i? M`Q- p½M #®B pšM T?ªB içÆM H½Q ;B iY p` +€+ p` iB M #®B *?
æQ`M; S?QM; M; ?B K K†i M|BX

@ *| M?[M; H`B M`v H` çO `²BX

*?m E? >` +Q`B ? ? X

æQ`M; S?QM; [m v ç—m [m M b€i tmM; [m M?- ¬K [mv M M|B,

@ *€+ p` #^M; ?[m iW ç•m +?çv ç M i?b tBM [m v p MÆB ç|- ?¬K [m æQ`M; K¶ +?
h?B M :B B i`mM; T?~K ;•v ` +?9i ç°M; ioM? K` i?¬B- +kM; F?¬M; T?ªB /` #ªQ tm
T?ªB ?° T?€T +?Q æQ`M; K¶ `²BX

æ€K M; Q`B t2K M€Q M?B i M; ?2 i? 'v M?[M; H`B M`v +O æQ`M; S?QM; F?¬M; F?Ä
ç9M; H` T?€i ;B€+ ç°M; ioM? KÈB ç M ç•v t2K #2M i`QM; +| ;b tªv ` - #•v ;B` M; ?2
/` i`çM; i' M +?S+- iU M?B M ` i i? 'i p¼M; X

J°i ç€K M; Q`B ¬K [mv M pÈB æQ`M; S?QM; - /Si F?Q€i [m v ç—m `B çBX

h`QM; M?€v K„i- +€+ HQçB + Q i?O FûQ ç M \*?m ;B i`QÊ+ b m i`B M F? B i?•M T

*?m *?QM? çB ç M i`QÊ+ K†i æQ`M; S?QM; - b„+ K†i i`„M; # +?,

@ GQ +? i çB çQÊ+- H`K b Q HçB +| M?B m M; Q`B iÈB M?Q p"v\

L; Q`B iÈB i?b +kM; i?¬B çB- M?QM; i' i +ªM?[M; M; Q`B M`v ç m H` M; Q`B *?m ;B

@ æQ`M; iB m + "

*?m H½Q ;B iY HB + M?bM æQ`M; S?QM;- M;[ F?Q p¬ +MM; K" T K`X

@ hB m + i?'v KbM? Î*?m ;B i K v K„M i'M +?S+ h?B M :B B i`mM; T?~K- i`QË+
b® QË+ ç`M? pËB H½Q ;B iY i - #•v ;B`+| T?ªB M M i?U+ ?B M QË+ ç`M? `²B F?-

G½Q ;B iY [mv F i +?mv M æQ`M; S?QM; i'M +?S+ H" M?`K v K„M Î*?m ;B - [mª
hmv M?B M æQ`M; S?QM; ç½ [m2M pËB +?mv M M"v- M; ?2 p"v M|B,

@ æ9M;- t€+ i?U+ H" H9+ M"vX

*?m hB m æB T +?d +| +^aM? ;BÈB >mv M :B B- +QÈ+ HU+ F?¬M; M? M?- æQÌM; S?
? B M;QÌB +?"K `½B iB M p T?QÆM; ?QÈM; æQÌM; :B "ªQX
" M M;`v iMv iB M i bK p`B i?S ,M- ç M +?¢M; p¢M; i®B ?¬K b m- iB m +¬ MQÆM; i
iK+ çB K°i M;`v K°i ç K- +?d +| H9+ ,M +ÆK KÈB M;?d M;ÆB K°i H€i- æQÌM; S?Q
M?QM; M`M; i?b F?¬M; - ç¬B +?•M b„T i M +?ªv i?`M? MQÈ+ `²BX
J v K„M T?Q i`QÈ+ H¢B +| K°i +´ i`M- æQÌM; S?QM; /šM M`M; iB M p`Q i`QM; +´
i?m K°i T?ÁM; +?m`M #` M;?d M;ÆB K°i ç KX

3y3X *?QÆM; dRe, M? >MM; *Sm J„ L?•M Ui?QÊM;V\

*?QÎM; [m-v [m€M i`¼ p¬ +MM; €K Km°B HB + M?bM æQÌM; S?QM; p` *?m hB m æ
M?Á M?„M +O hB m æB T +¬ MQÆM; çÄ #WM; H MX

*¬ M K [mª M [Î +?mM; K°i T?ÁM; - *?m hB m æB T M;O i` M ;BQÌM; - æQÌM; S?QM;
ç'iX

LY ç K- hB m æB T +¬ MQÆM; HûM H9i iW i` M ;BQÌM; #Á tm®M; - [m€ i` M Kti ç
M?Q K°i +QM K Q M?Ä +?"K `½B #Á ` M ;Q`B- pW #Á pW +^aM? ;B€+ ç€M? ;B€ ç
p'i pª H„K KÈB +?`m çUM; çQÈ+ ç M +Y T?ÁM; - H¢B [m v ç-m M?bM H¢B- T?€i?E
+^K- ç-m M;?B M; b M; K°i # M- ? B K„i b€M; M;ÌB +| T?-M i?Q+? i?9 M?bM i?2Q

*†T K„i FB i?"i b€M; `ä- i`QM; ç K i®B M?Q iªM ` ?`Q [m M; t M? KÆM KÎM5

*?m hB m æB T #B i F?¬M; H`M çB çQÈ+- HB M M;²B i?ŠM; /"v MY [m€ i` M Kti ç

@ h X X X h Km®M çB M?` tQX X X

GÌB M`v M|B ` `i F?¬M; +| +Æ bÎ- M; v +ª *?m hB m æB T +kM; F?¬M; iBMX

@ æB i?-BX

æQÌM; S?QM; KdK +QÌB M?bM M`M; - T?'i T?'i i v pÈB M`M;X

*?m hB m æB T M?Q idM? K°M; - p°B p`M; çSM; /"v- KÎ +Y T?ÁM; - ;B®M; M?Q çQ

_ F?ÄB [m€M i`¼- *?m hB m æB T #'i +?'T M?[M; i?S F?€+- M•M; p€v H M- M? M
i`'M- pW +?¢v pW [m v ç-m H¢B M?bM- bÊ æQÌM; S?QM; çm´B i?2QX

J†+ /M hB m æB T +¬ MQÆM; F?¬M; ;?ûi æQÌM; S?QM; - M?QM; i?"i bU +| +?9i iS+
[mv M ç°+ çQ€M #„i M`M; çB M?Q p"v- çQÆM; M?B M M`M; F?¬M; + K HÁM;X

L`M; Km®M +?¢v i`®M- i?Q€i F?ÄB F?®M; +? +O M;QÌB FB - M„K +?†i p`M K M
ç•v æQÌM; S?QM; iWM; M|B b) /B i +ª M?` *?m ;B - *?m hB m æB T çQÆM; M?B
TªB HQ¢B €+ M?•M M`v- \*?m hB m æB T ?Q`M iQ`M iBM iQÎM; çB m M`vX

L`M; +S +„K ç-m +?¢v ` F?ÄB +´ i`M- b m HQM; pšM F?¬M; +| M;QÌB M`Q çm´B i
+?"K H¢B #° T?€T- /WM; H¢B [m M b€i- b m F?B t€+ ç`M? b m HQM; F?¬M; +| M;Q

*?ŠM; H) ?„M i?"i bU iBM HÌB KbM?- F?¬M; çm´B i?2Q b Q\

L`M; imv i ç®B F?¬M; i? i`Î p *?m ;B - M m ?„M F?¬M; i bK i?'v KbM?- M?'i ç`M?
M;QÌBX "•v ;BÌ M M H`K ;b\ h` M M;QÌB KbM? F?¬M; +| ;b +ª- M;Q`B bÎ i`QÌM; [
+kM; F?¬M; M,M; F?B m ;b- Î HBM? K¢+? +?B ç` M;mv +Æ F?„T MÆB- K°i iB m +¬
i? M`Q\

*?m hB m æB T `ÆB p`Q i`-K iQ- pW M;?o pW KÎ #° T?€T #Ä +?¢vX

æ M F?B #bM? KBM?- *?m hB m æB T ç½ +?¢v ` M;Q`B +´ i`'M M,K KQÆB /†K- ç
+MM; KÈB #m¬M; HÄM; i`€B iBKX \*| H) ?„M F?¬M; i bK çQÈ+ KbM? `²B5

h`QÊ+ K†i H` K°i `WM; +•v M?Ä- \*?m hB m æB T çB p`Q i`QM; `WM;- /U p`Q K°i
i?Î?´M? M- M;•v M;Q`B M;„K M?bM #-m i`lBX

E?¬M; #B i içB b Q- K†+ /M KbM? ç½ i`®M i?Q€i- M?QM; i`QM; HÁM; HçB ?ÆB -
;B`M +?ŠM; [m pb ?„M [m€ ç°+ çQ€M F?¬M; M|B ççQ Hw- ?„M t€+ i?U+ +kM; ç½ ;
+kM; F?¬M; +| €+ w ;b pÈB KbM?- F?¬M; +?“Q K` çB M?Q p`v +| T?ªB ?ÆB +| +?9i

>¬K [m KbM? +ÁM +„M ?„M ç M KS+ K€m +?ªv ç-K çb - ?„M +?ŠM; M?[M; F?¬M;
HçB +ÁM •M +¬M M OBX G9+ M`v- i`QM; HÁM; *?m hB m æB T HçB +| +?9i €v M
K`v +?[KÈB ç9M;X

E?B ç M; M;?o M;ÊB- i` M çdM? ç-m +?Êi i`mv M ç M K°i iB M; ç°M; `i M?Ä- *?m
i? M? •K FB - F?¬M; F?ÄB i`ÊM K„i ?€ ?®+ K²KX

L`M; T?€i ?B M M;Q`B M K M?•M KbM? iQÎM; ç½ #Ä `ÆB FB - ;B`T?9i M`v ç M; ç
M +çM? çQ K„i M?bM M`M;- i` M F?m¬M K†i im`M H½M; i?“K +?Q +ÁM KÆ ?²tm

o i?´i p¼M; M`v F?B M +?Q i`€B iBK *?m hB m æB T M?Q #` bB i +?†i- ;B®M; M
M`M; F?B M`M; H`K b B +?mv M; b ç|- i`QM; bU i?´i p¼M; +ÁM `M +?S K°i iB ç m

*?m hB m æB T F?¬M; F?ÄB +ªK i?´v p¬ +MM; t`m ?´- +9B ç-m tm®M; M?Q K°i çS
#û [m`v H`v KûT p€v +O KbM?- çSM; M;²B F?¬M; v M- i?dM? i?QªM; M;`M; ç-m b

æQ`M; S?QM; i?Î /`B K°i iB M;- i?ª M;Q`B M?ªv tm®M; F?ÄB M?€M? +•v- çSM; i`Q
i v FûQ M`M; çSM; H M- bY b M; HçB K€B i|+ #` ;B| i?´B imM; +O M`M;X

@ L`M; +?Q `^M; KbM? +| i? +?çv i`®M çQÊ+ b Q\

æQ`M; S?QM; #bM? i?ªM M?bM M`M;X

*?m hB m æB T +9B i?´T ç-m- F?¬M; M|B K°i H`B- i`QM; M°B i•K +`M; T?€i ` bU
i`€+? K„M; KbM? K°i T?2M +ÁM çÐ- M?QM; #•v ;B` ?„M HçB F?¬M; ? K„M; +?YB H

hB m æB T +¬ MQÆM; +,M #ªM F?¬M; /€K M;`M; ç-m M?bM æQ`M; S?QM;- M`M; b
+O ?„MX

@ *?Q M`M; +?çv i`®M K°i M;`v- M`M; +kM; F?¬M; i`®M i?Q€i HÁM; #`M i v i X

æQ`M; S?QM; M|B iB T- +Q`B M?Q +? ;B m

@ L?QM; +?mv M M`v F?¬M; +| ;b i?9 p`- /Q ?€B t M? F?¬M; M;¼i- M m M`M; i?“
i - +| i? [m v i`Î HçB \*?m ;B - i F?¬M; H`K F?| / M`M;- +`M; b) F?¬M; H`K F?| *
ç•v +?d H`i H`K i?2Q w KbM? K`i?¬B- +kM; F?¬M; i`QM; +¬m w FB M +O M`M;X

L;?2 M?[M; H`B T?€i ` iW ç€v HÁM; M`v- p`M? K„i *?m hB m æB T çÄ ?Q2- ;B¼M;
t|i HÁM; M;Q`B- ;B®M; M?Q K°i M K M?•M i`¼M; ibM? i`¼M; M;?o ç M; M|B +?mv
+® ;„M; ? i bS+ K` F?¬M; i?m ?Qç+? çQÊ+ ;bX

@ h ?ÄB HçB M`M; K°i H-M M[ - M`M; çB i?2Q i - ? v H` [m v p *?m ;B - +?d +| K°
M;?o i?“i F„ çBX

æQ`M; S?QM; M;?B K i9+ M?bM *?m hB m æB TX

*?m hB m æB T T?€i ?B M #ªM i?•M M?´i i?lB F?| +| i? HU +?¼M5 L`M; +?çv `
i?Q€i F?ÄB M;Q`B i`QÊ+ K†i M`v- M?QM; M m #„i M`M; i?“i bU HU +?¼M- M`M; H

Zm v i`Î HçB \*?m ;B - K†+ /M +| i? b®M; +MM; M;Q`B M?ª +ª çlB- i? M?QM; +kM
#bM? i?ªM çÆM çB m- b m M`v *?m ;B ;†T T?ªB M;mv ?B K;b- +kM; +?d +| i? iU
F m M`M; çB +MM; i M M K M?•M F?¬M; T?ªB `i [m2M i?m°+ M`v- *?m hB m æB T
ibM? M;mv MX .M b Q i?lB ;B M KbM? p` ?„M [m2M #B i +kM; F?¬M; /`BX

@ h M;?o i #B i ç€T €M +O M`M;X

æQ`M; S?QM; M? ;"i ç-mX

@ hB m æB T +¬ MQÆM;- b m M"v F?| ;†T H¢BX

hB M; #QÈ+ +?•M /-M /-M çB t - *?m hB m æB T M;~M; ç-m- FBM? M;¢+ M?bM i?
+?d M;?2 M?Q +| iB M; i?Î /"B iW # M FB i"mv M ç M,

@ E?Q i?-M ?Q" M pk ç½M; +Ym iB m- i®B i?` M? ?MM; F?-M; i`+? HB m- •M

*?m hB m æB T ;BÆ i v H M- #Ì K¬B K'T K€v- +m®B +MM; pšM F?-M; i? M"Q i?®

*?Q ç M F?B i?•M aM? æQÌM; S?QM; #B M K'i i`QÈ+ K„i- *?m hB m æB T KÈB i?Î
h`QM; M?€v K„i pW `²B i`QM; ç-m M" M; t i[m M;"M p¢M w MB K- F?B M +a M;QÌ
M?B M F?B M M" M; F?-M; ?B m ?B M i¢B #aM i?•M Km®M H"K +€B ;bX

3yNX *?QÆM; dRe, M? >MM; *Sm J„ L?•M U?¢V\

*?m hB m æB T ?Q" M iQ" M K K M- M;²B tm®M; ` +•v M;Æ M;~M ?ÆM MY + M? ;E

*?Q ç M F?B # M +¢M? i"mv M ç M iB M; #QÈ+ +?•M F?€+ i?QÌM;- *?m hB m æB T
p¢M T?-M M;~M; ç-m H M- ç M; +?m~M #` KÎ KB M; M|B- i?-M b„+ H¢B b[M; b\X

L" M; T?€i ?B M M;QÌB çB iÈB # M +¢M? KbM? F?-M; T?aB æQÌM; S?QM; K" H" #

" M K M?•M M"v K ç„K M?bM KbM?- i` M K†i ?B M H M MK +QÌB ? M K¼M #d´B-
i?`i KÐ- QÐM #KM;- +QM K„i M?2Q i?"M? K°i F?2 ?Î- tQ tQ i v M|B,

@ hB m +¬ MQÆM;- +?d +| K°i KbM? M" M; b Q\

*?m hB m æB T +m®M; [mQi çSM; H M- ?QaM; bÊ M?bM ç®B T?QÆM;- pW HmB p

@ E?-M; T?aB- i ç M; çÊB M;QÌBX

h M M K M?•M #KM; HÈM +QÌB M|B,

@ *| T?aB ç M; çÊB + + M"v ? v F?-M;\

>„M pW M|B- pW T?'i i v pÈB ? B M;QÌB F?€+- ? B M;QÌB FB M? M? +?|M; çB ç
Q p•v M" M; Î ;B[X

*?m hB m æB T F?|+ F?-M; ` MQÈ+ K„i- M" M; imv i ç®B F?-M; M;?o iÈB Î MÆB
M?•M- ?ÆM M[w ç² +O # i M €+ M?•M M"v +ÁM ?B M`ä i` M K†iX

L;?o ç M ç•v- i`QM; HÁM; hB m æB T +¬ MQÆM; #'i ;B€+ HQ H„M;- M„K +?†i [m-M

@ *€+ M;QÆB Km®M H"K ;b\ "M; ?[m +O i b„T ç M ç•v `²BX

@ >„+ ?„+X

h M M K M?•M #KM; HÈM ç H°` K°i ?"K`,M; p" M; M|B,

@ E?-M; T?aB M" M; ç M; çÊB iB M? H M; #Ä i`®M +?S\ æWM; çÊB M[- +€+ + +

*?m hB m æB T bÊ iÈB KS+ K†i K"v i?'i b„+- ?QaM; bÊ M|B,

@ æWM; iÈB ç•v- #^M; ?[m FB +O i `i HÊB ?¢B- çÊB H€i M[?„M ç M b) +?Q +€

L K M?•M #KM; HÈM M;?2 tQM; HB + M?bM ? B M;QÌB F?€+- +QÌB ? ? ç M KS+ H
®+X

@ hB m +¬ MQÆM;- M" M; M;?o i b) iBM b Q\

L K M?•M #KM; HÈM H v ç°M; ç€K i?'i KÐ i` M K†i- €T b€i p T?Q *?m hB m æB T

*?m hB m æB T iB T iK+ HmB #QÈ+- T?Q b m +kM; +| M;QÌB p•v [m M?- +,M #aM
M K M?•M i?®B i? ;-M i`QM; ; M; i'+- b„T bY i?Á i v i9K H'v KbM?- iB m +¬ MQÆ
H M,

@ *S m K ¢ M;5

L ¨ M; pW ?¬ pW ;'T ç M ç ° /"K +?•M- M ¨ M; +?d +| +ªM? ;BÈB >mv M :B B- +ÁM #
'i F€ F M ¨ Q +kM; HÊB ?¢B ?ÆM M ¨ M;- M m i?"i bU #` #¼M +?9M; #„i ç QÊ+- *?m
+€B +? i #ªQ p bU i`QM; b¢+?X

æQÌM; S?QM; ç°i M?B M KÎ KB M; M|BX
 @ *?mv M ;b\
 æQÌM; ædM? h?B M [m v ç-m M?bM ?„MX
 @ •m .QÆM; ok ç M HBM? K¢+? +?B ç` `²BX
 h`QÈ+ ç°v æQÌM; S?QM; pšM Km®M M|B +?mv M M`v M?QM; K°i K†i bÊ +? K HQ
 #`i?B ç'm M M [m M K'iX
 @ *QM; †T ?„M `²B b Q\
 .B T .o E?¬ F?~M i`QÆM; ?ÄB i?,KX
 @ o•M; - K°i i?€M; i`QÈ+ F?B i?B ç'm- F?B +QM `ÌB F?ÄB æQÌM; :B °aQ- ?„M ç½
 æQÌM; S?QM; F H¢B +?mv M çKM; ç°•m .QÆM; ok +?Q +? K - M?QM; +?mv M M;
 æQÌM; S?QM; H¢B F?¬M; ç +°T ç MX
 @ h?2Q M?Q ?„M M|B- MÆB Î+O ?„M i? HU+ im Hmv M i`B M; mv M i?B m i?®M- p
 K¢+? +?B ç` - #ªM i?•M ?„M iÈB ç°v +?ŠM; [m +kM; H`iB M T?QM; - i?,K /Á iB M?
 æQÌM; S?QM; `O `d M|B- i?Q€M; +?®+ æQÌM; ædM? h?B M p` .B T .o E?¬ +kM; M
 @ a m ç| i?b b Q\
 æQÌM; ædM? h?B M ?ÄBX
 @ a m ç| +QM i?Q€i F?ÄB ?„M- +kM; F?¬M; #B i?B M ;Bì ?„M ç M; Î ç°mX
 æQÌM; S?QM; M|B iB T,
 @ L?QM; +?mv M M`v [m M ? i`¼M; ç¢B- +QM +ªK i?'v pšM TªB M|B pÈB ? B M; C
 .B T .o E?¬ i`-K ;B¼M; M|B,
 @ s2K ` - >mv i oK h?`M? +?m~M #`tm®M; i v pÈB HBM? K¢+? +?B ç` `²BX L m [m
 MÆB M`v X
 oÈB b® HQÊM; + Q i?O +O >mv i oK h?`M?- Km®M +QĐM; +?B K HBM? K¢+? +?B
 pB +; b F?| - +?d +—M i`ª K°i +€B ;B€ HÈM H` çQÈ+X .M b Q >mv i oK h?`M? H` K°
 HBM? K¢+? +?B ç` /Q p¬ b® ;B i°+ i¢Q i?`M?- +,M #ªM F?¬M; K°i HÁM; pÈB M?
 M`Q çQ`M F i- i' i v m b) #` M; QÌB i çm´B çBX
 @ oB + M`v +—M i?¬M; #€Q +?Q ? B p` ;B +?O K°i iB M; - ;B i°+ F?€+ +kM; +| [m
 æQÌM; ædM? h?B M i`-K iQ M|BX
 ``i F + Q i?O >mv i oK h?`M? +| iÈB MÆB ?Q M; /½ M`v ? v F?¬M; - +kM; TªB +?
 @ h?U+ HU+ +O >mv i oK h?`M? `i K¢M? b Q\
 æQÌM; S?QM; F?| ?B m ?ÄB i?,K- i`QÈ+ ç| `i H•m F?B H—M ç-m iB M çKM; TªB
 iWM; M; ?2 ç M +€B i M >mv i oK h?`M?- M?QM; iÈB #•v ;Bì pšM +?Q ?B m `ª H„K
 æQÌM; ædM? h?B M M; ?2 p`v i?´M i?S+ K°i iB M; ,
 @ _i K¢M?- K¢M? ç M M†B +QM F?¬M; +€+? M`Q iQÎM; iQÊM; - Î ç| +| Qi M?`i i`,K
 i`mv M M|B- i?`M? +?O +?QM? H` GBM? ;B B i?QÊM; T?~K5
 æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB ?Qi K°i ?ÆB F?Q H¢M?X °M; i'i +ª + Q i?O GBM? :B
 ç` M`v- F?¬M; #B i +| H M iÈB +QM b® K'v +?K+ M; QÌB ? v F?¬M; - ?ÆM M[? B M
 h`QÌM; >ªB p` h` M; \*?QM? .QÆM; +kM; +?d H` GBM? :B B i`mM; T?~K K` i?¬BX
 h` M GBM? :B B- iB M i? K K°i #QÈ+ F?| ?ÆM H M i`B- +| i? M|B bS+ +?B M ç'
 T?~K Qi M?`i +kM; #^M; #ªv i€K GBM? ;B B ?¢ T?~K +°M; H¢BX o T?¬M GBM? ;B B

#^aM F?¬M; +€+? M"Q ç€M? ;B€- i`QM; M?€v K„i +| i? /ÌB b¬M; H'T #B M- #B M +
+O #¼M ?¼ +,M #^aM ç½ pQÊi [m€ +U+ ?¢M iQÎM; iQÊM;X

@ >mv i oK h?¬M? H"K pB + `i i" /`- pb ç¢i çQÊ+ KK+ çQ+? F?¬M; iW i?O çQ¢M M
T?¬M HÊM ç m p¬ +MM; ç°+ €+- H"K pB + iQ" M /U p"Q v m i?Q+? +O #^aM i?•M)
T?ÁM;5

3RkX *?QÆM; dR3 , *?¬Q hW "B i

æQÌM; ædM? h?B M p" .B T .o E?¬ ç m iÄ` HQ H„M;- M?QM; æQÌM; S?QM; H¢B ?
*?Q /M M;QÌB +O >mv i oK h?¬M? ;B i ç M ç•v- ?„M +kM; +| çQÌM; HmB K" `9i5

"¢+? æ #Q +^aM? +O "¢+? æ h?¬M?- +?¶ ç| F?¬M; +| K°i #|M; M;QÌB- +MM; H„K
æQÌM; :B "ªQ iÈB ç|- HBM? F?Q Î ç| +ÁM iBM? i?m¬M ?ÆM Î GBM? J¢+? *?B æ`
i" B M;mv M im Hmv M ç M; çÊB F? B T?€- +| i? M|B M m /B +?mv M æQÌM; :B "ª
M? M? ?ÆMX

>ÆM M[+ÁM `i M iQ" M- i` M i? ;B M- M;Q" B "¢+? æ 'M i`QM; ç M çB M +O Kb
KÎ` "¢+? æ #Q +^aM?X

L;?o H" M;?o M?Q p"v- M?QM; æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; M|B- /M b Q /B +?mv M
iQ€B- ?ÆM M[æQÌM; ;B F?ÍB M;mv M T?€i i" B M Î ç•v- F?¬M; +| +Æ ?°B p" Hw /
?¼ /B +?mv M ç M K°i MÆB t H¢- b) F?¬M; +| B + K i•K i bM? M;mv MX

@ S?QM; M?B- b m M"v +QM ç`M? M?Q i? M"Q\

.B T .o E?¬ M?bM æQÌM; S?QM; ?ÄB

@ hB T iK+ HQm H¢B ç•v im Hmv M b Q\

@ E?¬M;X

æQÌM; S?QM; H„+ ç¬mX

@ *QM `ÌB h?B M h9 +kM; [m€ H•m `²B- +kM; +¬M T?ªB i`Î p X

.B T .o E?¬ F?) +QÌB M|B,

@ h #B i +QM M;?o M?Q p"v- /M b Q MÆB ç| +ÁM +| M;QÌB HQ H„M; +?Q +QMX

æQÌM; S?QM; ;½B ;½B K€- *?m hB m æB T Î # M +¢M?- ;BQÆM; K„i M?bM ?„M- ?

@ G¬M M"v +QM ç M æQÌM; :B "ªQ- +?QM? H" Km®M iW ;B½ ? B M;QÌBX Zm ç K
æQÌM; S?QM; M;?B K K†i M|BX

@ L? M? M?Q p"v b Q

h?¬M b„+ .B T .o E?¬ #m²M #½- M|B ` i?ÌB ;B M æQÌM; S?QM; ç M GBM? J¢+? *?
M?QM; M;¬v i?€M; i?"i bU Î # M +¢M? Kšm i?•M +ÁM +?Q ç M ? B i?€M;X

@ S?QM; M?B T?ªB çB i?b ç ?„M çB- +kM; F?¬M; T?ªB F?¬M; ;†T M? m M[X

æQÌM; ædM? h?B M M;QÊ+ H¢B bmv M;?o i?QªB K€B ?ÆM .B T .o E?¬- M?bM æQ

@ a m M"v M?È +?9M; i i?b ç M i?,K- æQÌM; :B "ªQ ?B M ;BÌ +QM +kM; [m2M i?n

@ o•M;X

æQÌM; S?QM; M? ;"i ç¬mX

@ L;QÆB Km®M çB +?"Q iW #B i #¼M ?¼ F?¬M;\ L?[M; M;¬v [m M? ç¬m FB +S

æQÌM; ædM? h?B M ?ÄBX

@ E?¬M; +¬MX

æQÌM; S?QM; H„+ ç¬mX

@ *ÁM +| i? ;†T H¢B K˝X

æ K tm®M;- æQÌM; S?QM; p˝ *?m hB m æB T Î H¢B h?QM? hmv M *Q M;?d i¢K K°
i`ÌB +?Q b€M; `ä- *?m hB m æB T ç M; M;O b v HB M #` æQÌM; S?QM; FûQ /˝vX

> B M;QÌB M? M? +?|M; i?m /¼M- M?•M H9+ i`ÌB +ÁM i®B `ÌB F?ÄB æQÌM; :B ˝aC

J†+ /M æQÌM; :B ˝aQ Î ç•v- M?QM; ç®B pÈB æQÌM; S?QM; K˝ M|B- h?B M h9 KÈB
?„M- #QÊ+ i` M çQÌM; p M?˝- i•K ibM? iU M?B M bmM; bQÈM;- M; v +ª #QÊ+ +?
çQÌM; çB +kM; `°M; `½B ?ÆM M?B m- M;Q˝B KB M; +ÁM H˝K #˝K K°i F?9+ ?€i M;„

*?m hB m æB T i?2Q b€i b m HQM; æQÌM; S?QM;- pm®i p2 K°i +?B + pÁM; M;¼+

@ h?S M˝v Î ç•m ` \

æQÌM; S?QM; M;?B ?Q†+ M?bM +?B + pÁM; i` M i v M˝M;- M m M?Q M?È F?¬M; H
M˝v M^K i` M i v H½Q MQÆM; KÈB ç9M;X

L?QM; +?B + pÁM; i v t M? iQÆB ç2Q i` M +´ i v K K K¢B- i`„M; MäM +O *?m hB
ç†+ #B i ç T K„iX

@ G˝ [m˝ ;†T K†i #€ Kšm +?Q i X

*?m hB m æB T KdK +QÌB- H¢B H'v iW i`QM; # Q pªB # M ?¬M; ` K°i F?®B HBM?

@ L?bM t2K- ç•v H˝ #€ T?K +?Q i X

@ >W X *O F?¬M; +?QM? ç€M;5

æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB +QÌB +? M?¢QX *? K ` i v i?“i ç9M; H˝ ?˝Q T?|M;-
ç¬m FB +| H B H`+? i? M˝Q- p˝v K˝ i`U+ iB T i†M; +?Q i?S [mw ;B€ M?Q p˝vX

oÁM; M;¼+ i?b +kM; i?¬B çB- #ªM i?•M M| +kM; F?¬M; +| ;b [mw i`¼M;- +?ŠM; [m
M;QÌB im Hmv M +?d H˝ i?S p¬ /KM;- M?QM; F?®B HBM? i?¢+? +'T i?'T FB H¢B
;B #bM? i?QÌM; ç m `i ?B K F?B M?bM i?'v i?S M˝vX

@ æQ HBM? i?¢+? +?Q i - i b) #ªQ [mªM +?Q M˝M;X

æQÌM; S?QM; M;Q„+ M;Q„+ M;|M i v pÈB M˝M;X

*?m hB m æB T H˝T iS+ #om K¬B- Ov F?m'i M?bM æQÌM; S?QM;- b|M; ç°M; ?m€
ç€M; v mX

@ a„+ ç T F?¬M; ?'T /šM çQÊ+ i ç•mX

æQÌM; S?QM; pšM #bM? i?ªMX

@ h?'i T?m p¬ i°B- K M; M;¼+ +| i°B- i?U+ HU+ ?B M i¢B +O M˝M; i?'T M?Q p˝v-
b) +?d +?¼+ ` T?B M iQ€B- b m M˝v +¬M ç M i çQÆM; M?B M b) çQ +?Q M˝M;X

@

*?m hB m æB T ?Q˝M iQ˝M F?¬M; Km®M çQ HBM? i?¢+? +?Q æQÌM; S?QM;- H¢B

@ æ9M; `²B- M;?2 M|B ç M?'i i?B ç'm +€ M?•M çQÊ+ # M i?QÌM; K°i F?®B HBM? i
i? M˝Q\

@ Jm®M M?bM F?¬M; \

@ Jm®M- Km®MX

*?m hB m æB T ` bS+ ;˝i ç¬mX

æQÌM; S?QM; /Q p˝Q i`€M M˝M;„

@ E?¬M; +?Q M`M; t2KX

*?m hB m æB T ç M; i`M ç-v +?ì KQM; H`T iS+ ?| i?`M? Ov F?m'i- iS+ ;B`M çm' ç€ K°i ?²BX

æB i`¼M p M # M;`v- +m®B +MM; ? B M;Q`B KÈB ç M MÆBX h`QÈ+ Kti H` +Y p iB M æQ`M; S?QM; iB M p`Q- K°i p-M; b€M; F?€+ i?Q`M; çSM; bWM; b[M; ;B[F? æQ`M; S?QM; +ÁM M?È `ä- F?B KbM? pW çti +?•M ç M ç•v- ç½; †T i`T FQ+? +O i?€M; ç½ i`¬B [m X

*?m hB m æB T M?bM p-M; b€M; FB - F?¬M; F?ÄB F?~M i`QÆM; Mm®i MQÈ+ KB J¼B M;Q`B i`QM; HBM? Kç+? +?B ç` ç m #B i- çB [m F?2 ?Î M`v- b) #QÈ+ p`Q i? B +?çv` # M M;Q`B H`K ;b\ GBM? F?Q +O GBM? Jç+? \*?B æ` /²B /`Q M?Q p`v. bQ b€M? çQÈ+- ç®B pÈB M;Q`B +O GBM? Jç+? \*?B æ` K` M|B- i? iK+ [mª i?U+ \*€+ i`QÎM; #®B ? v M|B +?mv M ;B`i ;•M HçB +°M; i? K [m M MB K i?•K +,M +® ç GBM? Jç+? \*?B æ` - H`K +?Q #bM? i?Q`M; #¼M ?¼ b) F?¬M; `ÌB F?ÄB MÆB ç•v i

@ æWM; bÊ- çB i?2Q i H` çQÈ+X

æQ`M; S?QM; M?bM` p HQ H„M; +O *?m hB m æB T- ¬M M?m M OB K°i +•mX

@ æQÈ+X

@ æB i?¬BX

æQ`M; S?QM; #QÈ+ K°i +?•M p`Q i`QM; pÁM; b€M; K`K`i- b m K°i F?„+- +ªM? iQªQ- F?B H`v HçB iBM? i?¬M ç½ ç½ K°i bÆM ç°M; m €KX

Zm v ç-m HçB [m M b€i- M?bM i?'v *?m hB m æB T iW i`QM; GBM? Jç+? \*?B æ` ` iÈB- H`T iS+ p¼i iÈB # M M;Q`B æQ`M; S?QM; - i?Á i v i9K +?ti ;|+ €Q ?„MX

æQ`M; S?QM; F?) KdK +Q`B- çB i`QÈ+ /šM çQ`M;X a®M; H•m Î GBM? Jç+? *?B æ +| i? +ªK M?“M çQÈ+ bU T? içT p` v m Èi +O HBM? F?Q Î ç•v- +ªK ;B€+ M`v ;B® T?B m H½M; - i?Q€M; +€B ç½ `ÆB tm®M; Kti ç'iX

h€K +Y K +mM; - i`QÈ+ F?B æQ`M; S?QM; ç M GBM? Jç+? *?B æ` +kM; ç½ t¬M +kM; F?¬M; +| M;mv ?B K- +?d +¬M M?“K ç9M; T?QÆM; ?QÈM; H` çQÈ+X >„M /šM çB tmv M [m i€K +Y K +mM; - çÈB ç M H9+ ` F?ÄB bÆM ç°M; - +?•M ç½ çti ç M T?QM; +ªM? E?9+ æbM? aÆM ?Q`M K„ imv i ç T- *?m hB m æB T H9+ M`v KÈB F?¬ +?BK b X

3RjX *?QÆM; dRN , æ¬B J¬B "®+ *?€v *O *mM; *?O æçB L?•M

h`QM; GBM? Jç+? \*?B æ` `i Qi F?B M?bM i?'v i?•K bÆM +´ H•K K¬ ?bM? `°M; HÈ *?B æ` +kM; +?B K /B M iQ+? F?¬M; [m€ HÈMX

L?“M #B i T?QÆM; ?QÈM; - æQ`M; S?QM; HB M çB p ?QÈM; h?B M h9 i¬M; - \*?m \*€B ;¼B H` t [m i?b ibM? +ªK- pW M; ?o iÈB K`v M;`v M[+| i? M?bM i?'v +€+ KbM? +ÁM +| #¼M M;Q`B hB m i?9+- æQ`M; S?QM; F?¬M; FB K ;B[çQÈ+ i•K ibM " M;`v b m- i`QM; h?B M h9 i¬M; - K`v ç iY h?B M h9 /€M; p i? M? i?m¬M ç M; ;€ +?mv M T?B K- p Kti i`M ç-v pmB bQÈM;X

h?B M h9 ?B M ;B` ç½ F?¬M; +ÁM +ªM? iQÈM; bmv bKT iB m çB m K`v M,K i`QÈ+ i¼ i`M- b m HQM; +ÁM +| #|M; /€M; +O ? B ççB i? HU+ çdM? + Q "ç+? æ h?“M? M|B h?B M h9 ?B M içB KÆ ?² +| tm i? b€M? M; M; pÈB ? B ççB i? HU+- +?d +| i¬M; pšM +?Q i? #^M; "ç+? æ h?“M? p` æçB hmv i *mM;X

J'v M,K i`QÊ+ M m h?B M h9 +| çQÊ+ mv / M? M?Q ?¬K M v- HQ¢B M?•M p"i M?` H
#ªM F?¬M; /€K iÊB h?B M h9 pm®i`•m ?MKX æ iY h?B M h9 +kM; ç½ i`îi?`M? #€
Gw æQÌM; ç [m®+- K¶B M;`v +| F?¬M; Qi K¬M T?€B p` ;B i°+ Km®M HB M i?O pÊ
+Y h?B M h9 ç½ #` b M #^M; # i'+X

h?B M h9 ç M; i` M ç` T?€i i`B M K¢M? K)- i?•M H` ç iY h?B M h9- #¼M ?¼ çQÆM
p` pmB p X

J'v M[ç iY ;€+ i`QÊ+ +Y +?QM? ç M; M|B +?mv M- # M +¢M? ç°i M?B M +| K°i +
p€v +€+ M`M; imM; # v- K€B i|+ +m²M; HQ¢M M?ªv K9 X

J'v M;QÌB FBM? ?¬ K°i iB M;- p°B p`M; ;B[KûT p€v tm®M;- çQ K„i M?bM M? m-
K MX

@ G`K b Q p"v\

J°i M;QÌB i`QM; ç| +?ÊT K„i ?ÄBX

@ :B| i?´B i?¬BX

J°i ç iY F?€+ i?Q¢i M?bM ?ÆB HÈM im´B ç€TX

L;QÌB H`K ;B| i?´B +?QM? æQÌM; S?QM;X æQÌM; S?QM; ç½ bÈK +ªK M?"M çQÊ+
Km°B KbM?- çQÆM; M?B M b) F?¬M; [m M; KBM? +?QM? ç¢B iW +Y +?QM? çB p
æB T- i`B M F? B i?•M T?€T i`U+ iB T H|2 p`Q iW +Y +?QM?- M? M? +?|M; T?|M

h`QM; K'v ;B•v ç½ iÊB T?Q i`QÊ+ u M GB m *€+X

æQÌM; S?QM; M? M?"M; #m¬M; *?m hB m æB T` - i`QM; HÁM; ç-v FQ+? ç°M; p`

h`QM; u M GB m \*€+- "ªQ M?B ç M; +9B ç-m [mûi`€+- ç°i M?B M T?€i ?B M i`QÊ
ç-m M?bM H M- +†T K„i #'i ;B€+ ?Q2M çÄX

@ hB m M? ç-m- K'v i?€M; F?¬M; ;†T- +`M; M;`v +`M; tBM? ç TX

æQÌM; S?QM; /MM; M;|M i v pm®i p2 +^K M`M;- MQÊ+ K„i "ªQ M?B H"TiS+ +?ªv t

@ h?B m ;B 5

@ XS?QM; i?B m i`îp `²B X

hB m i?9+ ç M; M;²B t´K b9+ KB M; # M +¢M?- M;?2 p"v ;BQÆM; K„i M?bM æQÌM;
F?¬M; ;¼B` iB M;X

J°M; M?B ç M; +-K F?,M K†i i` M i v +?Q hB m J M? J M?`Y K†i- M;?2 i?'v ç°M; i
ç-m H¢B M?bM- i?•M i? F?¬M; M?`M çQÊ+ `mM H M- +ªM;QÌB ;B®M; M?Q #` ?|

æQÌM; S?QM; p¶ p¶ ç-m "ªQ M?B- p K†i iQÆB +QÌB- ;BÆ i v +?`Q hS MQÆM; ç M

@ *?`Q hS MQÆM;X

@ S?QM; i?B m ;B p `²B\

hS LQÆM; pmB KWM; +QÌB M|BX

@ o `²BX

æQÌM; S?QM; KdK +QÌB ? ? X

æQ¢M h?'i sQ+? ç M; #`M pB + i`QM; # T M;?2 i?'v ç°M; ioM?- +-K i?B M #BM? i
M?bM æQÌM; S?QM;- H¢B [m v ç-m +?¢v p`Q T?ÁM; # T H`K pB +X

@ S?m [m•M p `²B b Q\

*Y HÈM T?ÁM; M;O æQÌM; S?QM; #` FûQ K¢M?` - M; v b m ç| S?B hB m L?½ K†-
tm'i ?B M i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM;X

*mM; *?O çϕB M?•M /•M; i`Q +<sup>a</sup>K t9+ ç M +U+ çB K- b m F?B M?bM i?'v æQÌM; S? iÈB i`QÈ+ K†i æQÌM; S?QM; - ? B i v i`U+ iB T ¬K H'v + ' æQÌM; S?QM; - ç¬B K¬B M; ¼+ FB m /B K QÈi €i M? M? M?Q +?ÈT ç tm®M; X

@ X

æQÌM; S?QM; i`Î i v F?¬M; F`T- i`QM; M?€v K„i`ÆB p`Q i`QM; +^aK ;B€+ K K MX hB m i?9+ ?€ iQ KB M; - F?¬M; ç w Mm®i iQ`M #° MQÈ+ b9+ KB M; p`Q i`QM; #KM h`QM; çbM? pB M- F?m¬M K†i K'v +¬; €B çÄ ?²M; M?Q `€M; +?B m- "<sup>a</sup>Q L?B +9B L?B +?2 K„i hB m J M? J M?- i`QM; HÁM; •K i?-K i`€+? +S hB m L?½ +¬ MQÆM; i ?ÈT K` ?`M? ç°M; M?Q p`v- M; v +^a hS LQÆM; +kM; M; QÈM; M; MM; F?¬M; i?¬B> çSM; iϕB +?¶- çSM; b m HQM; æQÌM; S?QM; ` bS+ +?` t€i ;|+ €Q- F?m¬M K†i M ç®i- i?dM? i?Q^aM; M; ~M; ç-m M?bM /€M; p ;B^M; +Q +O æQÌM; S?QM; p` S?B hB i?'T ç-mX hB m +¬ MQÆM; iW i`QÈ+ ç M ;BÌ +?Q iWM; M?bM i?'v +^aM? iQÈM; M ;B®M; M?Q K°i +?9 M B +QM çB Hϕ+X

@ >„+ ?„+ - ç½ ;?B M +?SX

hB m i?9+ F?¬M; #B i çSM; # M +ϕM? *?m hB m æB TiW H9+ M`Q- i?Q+? i?9 ç€M

@ L; QÆB i?'v +kM; çWM; i`€+?- \*mM; \*?O çϕB M?•M +O +?9M; i i?QÌM; tmv M H \*?m hB m æB T HûM H9i +?mv M /ÌB +€+? t hB m i?9+ K°i çQϕM- M`M; +^aK i?'v € M; QÌB ?' #€Q M`v M?bM KbM? ``i K`T KÌX

S?B hB m L?½ pW ?¬M æQÌM; S?QM; pW HûM H9i /Á tûi *?m hB m æB T- F?) +„M i? M? •K +U+ M?Ä M|B,

@ JÈB ` M; Q`B K'v i?€M; HϕB ibK çQÈ+ K°i iB m +¬ MQÆM; - çÈB H€i M[t2K çϕB

@ hB m L?½ M`M; ?B m H-K `²BX

æQÌM; S?QM; ç M; Km®M M|B +?mv M- KB M; HϕB #` *mM; *?O çϕB M?•M F?| +?

@ *ÁM ` i? i?®M; ;b5

J°i ;B¼M; M|B i`€+? +S ¬M M?m i`mv M p`Q i B K¼B M; QÌB- M; ?2 i?'v i? M? •K M` HB + M?bM GϕB i, çSM; +€+? ç| F?¬M; t - iU ?² +„M K¬B- +?d iB + ` M b„i F?¬M; p` S?B hB m L?½X L`M; pW /`K +?•M pW i`€+? +S,

@ > B M; QÌB +€+ M; QÆB +ÁM F?¬M; M? M? +?|M; i€+? ` - +ÁM ` #° /ϕM; ;b M[X

*mM; *?O çϕB M?•M B M|B +kM; F?¬M; M; ?2- /mv +?d M; ?2 HÌB "ϕ+? hB m GϕB æQÌM; S?QM; ` - ç¬B K„i K Hv- F?m¬M K†i çÄ YM; - T?QM; ibM? p¬ +MM; X

æQÌM; S?QM; +QÌB ?b ?b pšv pšv i v pÈB GϕB i,- "ϕ+? hB m GϕB HϕM? HMM; çB i

@ S?QM; M; QÆB +kM; i?"i H`- hB m L?½ ?<sup>2</sup> ç² çQÈ+ `²B- M; QÆB +ÁM ?² ç² i?2Q ç M; Î ç•v

GÌB +ÁM +?Q M|B ? i- ç½ #` æQÌM; S?QM; FûQ p`Q i`QM; ; M; U+X

L?bM F?m¬M K†i K'v i?€M; F?¬M; ;†T- M; YB KMB F?Q iS+ [m2M i?m°+- i?-M b„+ " #®B `®B ,

@ S?QM; M; QÆB Km®M H`K ;b\

æQÌM; S?QM; ¬K +?†i M`M; - /MM; bS+ HÈM ç M KS+ GϕB i, #m²M #U+ ?W K°i iB M?"T i?•M i? ç®B T?QÆM; p`Q +Æi? KbM?X

@ GϕB i,- i H`K T?m [m•M- +kM; M M tY H`K pB + +¬M; #^M; KÈB ç9M; X

æQÌM; S?QM; M; ?B K K†i- +?"K `½B +9B i?'T ç-m- ?QÈM; p T?Q #ÌK¬B "ϕ+? hB

@ E?¬M; çQÊ+- K¼B M;QÌB ç m ç M; î ç•vX
GϕB i, ?QªM; ?®i- M" M; +kM; F?¬M; iQ ; M p" Kti /"v M?Q S?B hB m L?½- F m M
S?QM; i`QÊ+ Kti K¼B M;QÌB- HQϕB +?mv M M"v M" M; ?Q" M iQ" M F?¬M; /€K M; ?
*mM; *?O çϕB M?•M •K ?B K ç M +U+ çB K- /MM; M; !M i v iϕK i?ÌB T?QM; # +QA
hB m GϕB- pW i?€Q +?ϕv pW +QÌB F? M? F?€+? F?¬M; M; WM; X
@ hB m L?½ X
h?•M i? "ϕ+? hB m GϕB K K M?kM- i`B i ç K'i çB M, M; HU+ T?ªM F?€M; - b m K
S?QM; +U+ F€ #€ çϕQ T?QM; # #ì K¬BX
"ϕ+? hB m GϕB ?"M F?¬M; i? ibK +€B H¶ +?mB tm®M; - M?QM; pB + ç½ ç M MQÊ
/KM; X GϕB i, +?d +! i? M?„K K„i HϕB- +® MûM M; QÊM; M; MM; - ? B i v /-M /-M -
Jϕ+ bQ i, Kti çÄ #WM; - `!M `ûM çB [m M; QÌB æQÌM; S?QM; - ç M; +?m~M #` H Q`
æQÌM; S?QM; i9K i`î HϕBX
@ aQ i, - M" M; Km®M çB ç•m\
æQÌM; S?QM; #m¬M; GϕB i, ç½ K K M?kM M?Q #MM M?½Q- ç~v M" M; p"Q ; M; U
M?bM Jϕ+ GQm h¬X
@ h h h Km®M çB /QÊ+ T?ÁM;
Jϕ+ GQm h¬ F?~M i`QÆM; +? i çQÊ+- æQÌM; S?QM; i`î p - M" M; p®M F?¬M; i? +
KbM? M; "v M?Ê ç K KQM; - M?QM; M?bM i? 'v +ªM? iQÊM; pW `²B HϕB F?B M M" M
Jϕ+ bQ i, +ÁM M; ϕB M; MM; ?ÆM GϕB i, - M?bM i? 'v +€M? i v æQÌM; S?QM; pQÆM
/€K î HϕB u M GB m *€+ \ o®M ç`M? i` M? i?O +?ϕv çB- M?QM; F?¬M; M; ! #` #„i; B
@ J'v i?€M; F?¬M; ; †T- +?ŠM; H) bQ i, F?¬M; M?È bQ ç b Q\
æQÌM; S?QM; i?•K ibM? +?•M i? "M? HB + M?bM M" M; X
Jϕ+ GQm h¬ +9B ç-m- +„M +?†i? "K`, M; - /MM; bS+ M? ; "i ç-mX
æQÌM; S?QM; FûQ M" M; HϕB b€i ?ÆM- M; YB M; YB KMB i?ÆK i` M +Æ i? - +„M H¶
@ L?B m M; QÌB î ç•v M?Q p"v- +?9M; i p"Q M?" çBX
Jϕ+ GQm h¬ ; "i ç-m M?Q ; " +QM K' i? !+X
æQÌM; S?QM; +QÌB M? K ?B K- # #´M; Jϕ+ GQm h¬- pšv i v M!B pÈB S?B hB m L
@ hB m L?½ K M; GϕB i, H M- çB i?2Q i - K'v i?€M; F?¬M; ; †T- ç T?m [m•M t2K
;-v5
GÌB M!B M"v F?B M Jϕ+ GQm h¬ M; QÊM; M; MM; F?¬M; +?`m M´B- pMB ç-m p"Q
+kM; F?¬M; +?`m i?Á ç-m` X
@ S?QM; i?B mX
h?•M i? hB m i?9+ +?Êi H!2 H M- +?„M i`QÊ+ Kti æQÌM; S?QM; X
@ æWM; p°B +?B m +® +€+ +¬ MQÆM; +O M; QÆB i`QÊ+- +ÁM +! +?mv M +?ì M; C
@ hB m i?9+ - M; QÆB H"K p"v H" F?¬M; T?9+ ?"m5
æQÌM; S?QM; HB + M?bM h? M; S?B hB m
@ L; QÆB +?d +! hS LQÆM; - ; ?2M ; ?ûi /B K T?9+ +O i?B m ; B i +kM; F?¬M; i?
hB m i?9+ M; ?B K Kti M!B,
@ G"K ; b +! +?mv M ç!- i?"i bU +! pB + [m M ? i`¼M; çϕB- M?'i ç`M? T?ªB H"TiS

æQÌM; S?QM; p¶ p¶ #^a p B hB m i?9+ M|B,
 @ h`ÌB b" T tm®M; hB m i?9+ M; QÆB ?½v çÐ H'v i`QÊ+- +?ì i tY Hw tQM; # M M"v
 @ S?QM; i?B m- +?Q M; QÆB i?ÌB ; B M K°i MûM M? M; - i®+ +?B M i®+ i?„M; 5
 h? M; S?B hB m + Q ; B¼M; ?¬ b m HQM; X
 h`QM; u M GB m *€+ +^a M; "v ç m +| i? M; ?2 i?'v +€+ HQçB iB M; p M; +´ [m€B- [M;
 M; QÌBX
 *?m hB m æB T pW iS+ pW ; B"M- KbM? çB i?2Q æQÌM; S?QM; M; "M /†K t t¬B-
 ç·v- p"v K" ?„ M i`U+ iB T pSi #Ä KbM? Î ç·v- +MM; # M [iY KbM? F?¬M; [m2M #B i
 i?'v `X
 *kM; K v "aQ L?B- J°M; L?B içK i?ÌB pšM ç|M; p B +?O M?·M- +?B m +® ç M *?m
 ?"B M?B i? M? i?m-M- *?m hB m æB T M?Ä im' B M?'i- "aQ L?B J°M; L?B ç m /`m
 M?Q +kM; H`K \*?m hB m æB T içK i?ÌB [m M çB F?¬M; p m B i`QM; HÁM; X
 GçB +| iB m +¬ MQÆM; hB m J M? J M? +?çv çB +?çv HçB- *?m hB m æB T T?€i
 i?Q+? i?9 MÆB t Hç M"vX
 G9+ i`QÊ+- M; QçB i`W # M i B i?dM? i?Q^aM; p M; H M i? M? ·KX h? M? ·K M"v M
 ` HçB F?B M M; QÌB i M; QÊM; M; MM; pçM T?¬MX
 hS MQÆM; Î i`QÊ+ K†i +kM; H" ¬M M?m /`m /`M; - ?B M i?` `ä T?QM; T?çK #"+?O
 +kM; ç½ HÁM; pÁM; iB K ?B m çQÊ+ iB M? ?m®M; +O M" M; - b m F?B #B i çQÊ+ i
 GBM? Jç+? *?B æ` - K¼B M; QÌB HçB M; ç+ M?B M K°i ?²BX hbM? ?m®M; i`QM; C
 M; QÌB i`QM; u M GB m *€+ ç m F?¬M; #B i- çQÆM; M?B M Km®M M; ?2 M?B m K°
 *?m hB m æB T +kM; p m B p ?Á i?m" M i`a HÌB +·m ?ÄB +O K¼B M; QÌBX
 J½B +?Q ç M H9+ +?çM; pçM; i®B- +Y T?ÁM; æQÌM; S?QM; +m®B +MM; KÈB KÎ`
 çB KçM? K) iW # M i`QM; çB ` - # M [iY ? B ; Á K€ çÄ #WM; i?2Q çm¬B T?Q b m-
 K'v M; QÌB i`QM; T?ÁM; i?Ä i?Q+? T?|M; i?Q+? ` M¶B M?È i`QM; HÁM; p` F?€i F
 K|+- #¼M M; QÌB GçB i, +`M; i`Î M M tBM? ç T K ?Q†+X
 æQçM i?9+ bÈK ç½ +?m`M #` tQM; K°i #`M ç², M- +ÁM +| + M? ççB #`X
 h'i +^a K¼B M; QÌB i`QM; u M GB m \*€+ M; ²B i`QÊ+ #`M- hB m J M? J M? M; ²B i`
 pW ,M +ÆK pW M|B +?mv M pÈB #¼M M; QÌB hB m i?9+X
 a m K°i ?²B i·K iB M?- æQÌM; S?QM; +kM; /¬M /¬M /¬M ?B m çQÊ+ M?[M; M; "v i?€
 h9 b m F?B KbM? `ÌB çBX
 E?B KbM? `ÌB çB- i`QM; h?B M h9 i¬M; +?d +| ? B p` h?B M :B B + Q i?O- i¬M; +?
 T?~K- G·K L?QÊ+ .B M H" h?B M :B B i`mM; T?~K- M?QM; +| h?B M ç M ?¶ i`Ê- i`
 M; „M M; OM- h?B M h9 h¬M; i?Q€M; +€B ç½ +| i? K KQÌB H, K p` + Q i?O h?B M ; E
 .`+? L?QÊ+ h?¬M p" >"M L?m- h?B i Gç+ >²M; +kM; bÈK i'M +?S+ h?B M :B BX
 L?B m + Q i?O h?B M :B B M?Q p"v- K†+ /M M|B +| ç M /QÊ+ ?¶ i`Ê KÈB i'M +?S
 K M; ç M M°B iB M? F?¬M; i? çQ HQÌM; X >B M içB h?B M h9 i¬M; Î Gw æQÌM; ç [n
 æ h?`M?- æçB hmv i \*mM; p` h?B M *¬M; aÆM h` M; K` i?¬B- i'M; ?ÉT i?U+ HU+
 F?€+- i`B i ç F?¬B T?K+ €M? b€M; ?mv ?Q`M; ?ÆM KQÌB M, K i`QÊ+X
 J¬M T?€B HÈM KçM?- +kM; ?'T /šM M; "v +`M; M?B m M; QÌB Km®M ;B M?"T h?B
 L?QM; "ç+? h® u p" K'v p` i`QÎM; H½Q #`M #ç+- [mv i ç`M? çB H° imv M iB M? M
 +?m`M HU +?¼M M; QÌB +O h?B M h9 F?¬M; i?'T- /M M?Q i? - iQ`M #° ç iY i¬M
 pçM M; QÌBX
 *QM b® M"v i?" i bU +| +?9i F?´M; H²- bQ b€M? pÈB h?B M h9 i`QÊ+ FB K" M|B-
 ;'T K'v H¬MX æ iY M?B m- M?m +¬m p"i iQ im Hmv M +kM; M?B m ?ÆMX oÈB M°

#^aM F?¬M; +€+? M"Q i?Ä K½M M?m +¬m +O M?B m ç iY M?Q p"vX L?QM; i`QÊ+ pÈB ? B i¬M; K¬M F?€+ ç M h?B M h9 ;•v +?mv M T?B M iQ€B- #` æQìM; S?QM; K¬M M"v #B i çQÊ+ h?B M h9 i¬M; +kM; +| [m M ? pÈB "ç+? æ h?"M? p" æçB hmv i?•M- H9+ 'v i? K /U i¬M; K¬M +kM; ç m çQ ç M `i M?B m p"i iQ /MM; +?Q im Hmv L?[M; p"i iQ M"v pW p†M i?Ä K½M v m +¬m +O ç iY h?B M h9X
>ÆM M[- "ç+? h® u +kM; iB T M?"M HçB ç` #`M i`QÊ+ FB +O \*U EB K K¬M p" L i`QÊ+ FB M°B ibM? KÄM;- +?Q /M *U EB K K¬M p" L?'i æ Q K¬M #` /B i K¬M- + M,M; HU+ [m^aM Hw- M?QM; ?B M içB i?b ?Q"M iQ"M F?€+- h?B M h9 mv / M?- î Gv +| B /€K ;•v bUX

3R9X *?QÆM; dky , S?€i h`B M *O h?B M h9

:•v bU pÈB h?B M h9 i¬M; K¬M- +Æ #^aM +kM; ç½ #` >mv i J æQìM; S?QM; /B i K¬ a m F?B iB T M?"M ç` #`M \*U EB K K¬M p" L?'i æ Q K¬M- F?m pU+ [m<sup>a</sup>M ?çi ?B F?B M M; QìB F?€+ ;?2M i`- [m^aM MÆB HÈM- iB M HìB çQÆM; M?B M +kM; M?B m #^aM F?¬M; +¬M HQ H„M; F?¬M; çO p"i iQ +?Q ç iY im Hmv MX

h`B M;mv M +O E?9+ æbM? aÆM ç½ HK+ iK+ F? B T?€- +| M?[M; HBM? i?9 /šM h?B M h9 i¬M; H M M9B ?€B i?m®+ +| i? #<sup>a</sup>Q ç<sup>a</sup>K- E?9+ æbM? aÆM ?B M içB +?Q +O h?B M h9 h¬M; i` M w M;?o i?"i bUX J¶B K°i M; "v i?m i?"T i?^aQ /QÊ+ i`•M [ ?B m i?m®+ h?B M h9 i¬M; ç½ F?m +? i`QÆM; HçB +`M; F?m +? i`QÆM;- M?QM; i'i +^a /QÊ+ HB mX h?B i Gç+ >²M; +kM; imv M #çi ` F?¬M; Qi M; QìB +| iB K +?i iY- ççB HU+ #<sup>2</sup>B /QðM;- H'v Jç+ GQm h¬ H` M; QìB +¬K ç¬m- h?B M h9 ?B M içB H +| i? /MM; i?Ä K½M M?m +¬m +O KbM?- +ÁM +| i? K M; çB #€MX

>ÆM M[- K°i b® T?QÆM; i?m®+ æQìM; S?QM; ;B Q +?Q Jç+ GQm h¬ i`QÊ+ FB /KM;- h¬B h? ç M- Gmv M \*®i ç M- h® EBM? ç M- H` # HQçB ç M /QÊ+ K¶B ç i` T?^aB /MM;X

" HQçB ç M /QÊ+ M"v i K p` M?'i i? - +| i? +<sup>a</sup>B i?B M i? +?'i p" iB K +?'i +O ç F?B M +?Q +QM çQìM; im Hmv M b m M"v +O +€+ M" M; #Èi çB `i M?B m F?9+ [m ?ÆM M; QìB F?€+X L?QM; i`QM; h?B M h9 M; QìB +| i? Hmv M +? # HQçB ç M /C h¬ K` i?¬B- M; v +^a i`QîM; H½Q h?B i Gç+ >²M; ç½ ç M +^aM? ;BÈB h?B M :B B +k

L;mv M M?•M # M i`QM; F?¬M; i? M"Q #B i çQÊ+- Jç+ GQm h¬ T?ÄM; çQ€M H` #î KbM?- +ÁM +| /mv M +È æQìM; S?QM; H9+ i`QÊ+ +?Q M" M; /MM; æQçi h?B M h€ ;Bì +| i? /MM; +^aM? ;BÈB F?¬M; + Q Hmv M +? ç M /QÊ+ + Q +TX

*?d +| K°i KbM? Jç+ GQm h¬ +| i? Hmv M +? # HQçB ç M /QÊ+ M"v- +?Q M M K† HQçB ç M /QÊ+ M"v +kM; +U+ F€i`•M [mwX h`W K°i b® ç iY +| iQ +?'i F?€- b m F +€+ i`QîM; H½Q KÈB +| iQ +€+? T?K+ /KM;- M?[M; M; QìB F?€+ +,M #^aM KÈB M;?2

æ iY T?K+ /KM; # HQçB ç M /QÊ+ M"v- F?¬M; +| B F?¬M; i?B i`B M ` i?B M T?9 im Hmv M- +?d +¬M i®M ? Q i?ìB ;B M ;B®M; M; QìB F?€+- +| i? ççi çQÊ+ ?²B #€ M?B m ?ÆMX

L?[M; M; QìB M"v ç m H` iQÆM; H B +O h?B M h95 a m M"v h?B M h9 +| HÈM KçM +O +€+ M" M;X

@ æ€M; iB + +?Q /M H` i - F?B Hmv M +? M?[M; ç M /QÊ+ M"v +kM; b) i?'i #çB- i`•M [mwX

Jç+ GQm h¬ +| +?9i iU i`€+? M|BX

E?B î i` M ;BQìM;- æQìM; S?QM; +kM; ç½ +^aK ;B€+ çQÊ+- K'v i?€M; F?¬M; ;†T- J K°i +?9i- +| H) pb K'v i?€M; M"v F?¬M; M;WM; Hmv M /QÊ+X

@ æWM; ç w- M m M?Q F?¬M; +| Km°B- +,M #ªM F?¬M; +| B +| i? Hmv M +? ` +?QM? H¨ +¬M; i?¬M HÈM M?'i +O h?B M h9X

S?B hB m L?½ KÎ KB M; M O B J¢+ GQm h¬X

@ aQ i,- +?Q M¨M; t2K ç² i®iX

æQÌM; S?QM; ?QM; T?'M çSM; /"v- çQ hB m J M? J M? +?Q "¢+? hB m G¢B- çB tñ ç¢B çdM? K¨m b„+ +´ tQ - i¢Q i? +?•M p¢+ HB M ?B M ` i`QÊ+ K†i K¼B M; QÌBX

æ¢B çdM? M¨v pW M?bM +kM; #B i F?¬M; T?ªB H¨ T?¨K p¨i- tmM; [m M? çB m F F?¬M; #B i i M- ç¢B çdM? pW tm'i ?B M- i`QM; +?ÈT K„i- K¼B M; QÌB i?"K +?Q +| F€ /`- KMB i?ÆK M¨v F?¬M; F?ÄB H¨K M; QÌB i +ªK i?'v F?Q M F?Q€B / +?`mX

@ *€B M¨v H¨ X

J¢+ GQm h¬ p°B p¨M; çSM; H M- çB ç M i`QÊ+ K†i ç¢B çdM? M?bM F„- +¨M; M?bM +O M¨M; ç½ +| i? M?bM ` ç¢B çdM? M¨v H¨ K°i .QÊ+ çdM? `i i®iX

h`QM; h?B M h9 K†+ /M +| .QÊ+ çdM?- M?QM; +'T #"+ +kM; F?¬M; + Q- /MM; ç Hm #bM? i?QÌM; +ÁM i¢K çQÊ+- M?QM; K°i F?B /MM; ç Hmv M +? /QÊ+ p¨i + Q +' Gmv M *®i ç M- h® EBM? ç M- M m F?¬M; F?®M; +? i®i ?Ä ?¬m- +kM; F?¬M; +¬

J¢+ GQm h¬ M^K KÆ +kM; Km®M KbM? +| i? +| çQÊ+ K°i .QÊ+ çdM? i®i M?Q p"v> M¨v h?B M h9 i¬M; /QÊB ?B m H M? +O "¢+? h® u ç½ ibK FB K F?„T MÆB i`QM; pšM F?¬M; +| iBM iS+X

.M b Q .QÊ+ çdM? i®i i¬M; K¬M M¨Q +kM; +¬M- HQ¢B #ªQ #®B bBM? i¨B M¨v F?¬

@ "€+? >Q .QÊ+ oQÆM; çdM?\\

*?m hB m æB T M?bM +?^K +?^K ç¢B çdM? i`QÊ+ K†i- i?®i H MX

@ ±- M¨M; #B i +€B M¨v b Q\\

æQÌM; S?QM; FBM? M; ¢+ M?bM *?m hB m æB TX

@ æQÆM; M?B M #B i

*?m hB m æB T M; ?B ?Q†+ M?bM æQÌM; S?QM; X

@ h¢B b Q M; QÆB H¢B +| i?S M¨v\\ E?¬M; ç9M; F?¬M; ç9M; - i M?È ` `²B- *?mM; G ;B +€+ M; QÆB ?mv i i~v- +'K ç` ;B i° 0•d° •ç` -3 Đ•B °` B?cÙç° @b°` 3B€€3 €+

@ L;QÆB +| iQ +€+? ;b K¨ i?mv i;B€Q i \ GÈM im´B M?Q p"v KÈB im Hmv M ç M h
i?U+ H¨ T? p"i5

h` M; h9 h9 F?¬M; +?`m iÄ` v m FûKX

*mM; +?O ç¢B M?•M ç½ p¬ +MM; iS+ ;B" M- M m F?¬M; T?ªB G¢B i, Î K°i # M H¬B
#¢i i B h` M; h9 h9X > B M[M?•M M?'i i?ÌB +½B M? m -K o- p¬ +MM; M€Q M?B i
+ªK i?'v ²M¨Q # M i BX

@ æQÊ+ `²B çQÊ+ `²B- +•K KB M; ? i +?Q i 5

æQÌM; S?QM; i`WM; K„i M?bM h` M; h9 h9- H¢B [m v M;QÌB H„+ ç-m pÈB S?B hB

*mM; +?O ç¢B M?•M ?Qi K°i ?ÆB i?"i b•m- p†M i v`,M; `„+- M[M?•M ç w M?'i +?O
hB m L?½- M¨M; p®M HÈM ?ÆM æQÌM; S?QM; K'v im´B- i?QÌM; M;¨v +,M #ªM F?¬
i€+- #•v ;BÌ h` M; h9 h9 M?„+ iÈB- i`U+ iB T ç½ ç•K p¨Q M¶B ç m i`QM; HÁM; M¨M

æQÌM; S?QM; M?bM h` M; h9 h9- M?2Q K„i M;?B K K†i M|B,

@ h9 h9- i +| i? i?ª M¨M; çB- ç M¨M; i?Q€i F?ÄB M¶B F?´;B K +¬K- M?QM; M¨
h?B M h9- i`Î H¢B h` M; ;B - b m M¨v +kM; çWM; ç M ç•v M[5

h` M; h9 h9 +„M`,M; M|B,

@ h ç½ M|B `²B óL;QÆB b) ?®B ?"Mô- i?S i F?¬M; +?B K çQÊ+- M;QÌB F?€+ +k
L;QÆB pb # M[M?•M FB F?¬M; Km®M H'v i -i b) ;B i +€+ M¨M;5

@ *| ; M M¨M; i?Y H¨K t2K5

æQÌM; S?QM; H¢M? HMM; M?bM M¨M;X

@ *ÁM /€K ç M h?B M h9 ?¢B M;QÌB- çWM; i`€+? i i`Î K†i5

h` M; h9 h9 `mM M;QÌB- p K†i ?mM; ?,M; ç½ #B M K'i- i? v p¨Q ç| H¨ p ?QªM; ?®
KB M; M|B ;b ç| M?QM; +m®B +MM; H¢B i?¬BX

æQÌM; S?QM; i?Î /¬B- ¬M M?m +ÎB bÊB /•v i?WM; i` M M;QÌB M¨M;- M? M?¨M; M|

@ L¨M; çQÌM; çQÌM; H¨ ç¢B iB m i?Q +O h` M; ;B - i°B ;b iÈB MÆB M¨v\ L? M? i`

a m F?B +ÎB bÊB /•v` - æQÌM; S?QM; +kM; ;BªB i`W T?QM; 'M +QÆM; F?Q i` M p

@ EB K +O M;QÆB5

"¢+? hB m G¢B MûK i? M? FB K +O h` M; h9 h9 iÈB- h` M; h9 h9 M?"M H'v- b m F?
S?QM; K°i H€i- H9+ M¨v KÈB çSM; H M- +9B i?'T ç-m- F?|2 KB M; ?B M` K°i MK

"¶M; M?B M- h` M; h9 h9 M;~M; ç-m H M- M;?B M`,M; M;?B M HÊB M?bM æQÌM;

@ h ?"M M;QÆB5

L|B tQM;- M¨M; K¢M? K) i`B M F? B i?•M T?€T i?Q€i` M;Q¨B T?ÁM;- K'v T?9i b
i`ÌB ç KX

@ S?QM;- +?¨M; M|B p"v +kM; +| +?9i [m€ ç€M;- /M b Q M;QÌB i +kM; H¨ K°i M[

G¢B i, i?Î /¬B M|BX >ÆM M[M[M?•M M¨v +ÁM +| ibM? +ªK i?„K i?B i pÈB æQÌM; S
?"M? bU [m€ KS+ F`+? HB i- G¢B i, iU M;?o M m æQÌM; S?QM; M|B` M?[M; HÌB M
F?ŠM; ç`M? b) ç m HÁM; ç M +? iX

@ *kM; F?¬M; +ÁM +€+? M¨QX

æQÌM; S?QM; +kM; H°` p K†i #'i ç„+ /o- M m h` M; h9 h9 H¨ M;QÌB +| i`B i?S+
M?QM; M¨M; i?•M H¨ ç¢B iB m i?Q h` M; ;B - iQM? ibM? [m€ KS+ + Q M;¢Q- M m F
M?Q p"v- M¨M; b) F?¬M; #B i bÊ ?½BX L|B ç9M; ?ÆM- æQÌM; S?QM; [m M i•K ç M
M +¢M? KbM? ?ÆM- ?„M i?"i bU F?¬M; Km®M H¢B i` m ?Q ;? Q M;mv i M[X

@ a m M"v +€+ M" M; T?^B +~M i?"M K°i +?9i- M[M?•M M"v +| i?U+ HU+ F?¬M; i?" F?Q+?- F?¬M; +-M MQÆM; i vX

æQÌM; S?QM; +,M /†M tQM;- [m v ç-m M?bM S?B hB m L?½ M|B,

@ L?'i H" hB m L?½- M m M" M; ç'm i v ç¬B pÈB M" M; i - M|B F?¬M; +?WM; +kM; F i X

hB m L?½ +QÌB H¢M? M|B,

@ L m M" M; i /€K ç M i bK i - i b) #B M M" M; i i?"M? ç-m ?2Q5

@ J¼B M; QÌB [m v p M; O çB- +| +?mv M ; b M; "v K B ?½v M|BX "ªQ M?B J°M; M? MQÆM; K°i +,M T?ÁM; i`®M; X

@ o•M;- i?B m ;B X

"ªQ L?B- J°M; L?B H M iB M;- FûQ *?m hB m æB T çB p K°i +,M T?ÁM; # M +¢M?

hW b m F?B æQÌM; S?QM; i`Î H¢B u M GB m \*€+- iQ" M #° u M GB m \*€+ T?ªM; T?' b®M; K½M? HB i- i`Î M M p¬ +MM; M€Q M?B i p mB p - i` M K†i K¼B M; QÌB b m®i

a m F?B æQÌM; S?QM; +,M /†M *?m hB m æB T K°i +•m ç M" M; iU M?B M- K'v M; H° K†iX æB m M"v H"K +?Q hB m æB T +¬ MQÆM; M?'i i?ÌB F?¬M; #B i i?2Q BX

L" M; p®M iQÎM; `^M; æQÌM; S?QM; çQ KbM? iÈB ç•v ç /¢v M" M; im Hmv M i?m"i p¬ b d ç| M; Q¢B i`W #m' B i®B +?ÆB çM /•K HQ¢M pÈB # p` T?m M?•M +O KbM? ` M; QÌB- +kM; F?¬M; #B i ?„M ç M; #"M #`m +€B ;bX

*kM; K v "ªQ L?B- J°M; L?B p" hB m æB T t'T t d i m' B M? m- # M; QÌB çQÆM; M +?O ç +?mM;- F?B M M" M; +kM; F?¬M; +ªK i?'v [m€ p„M; p X >ÆM M["ªQ L?B- J S?QM; ?ÆM #'i +S B- K'v M; "v M v- *?m hB m æB T iQ" M +?d M; ?2 M?[M; HÌB i® S?QM;- M; ?2 ç M KS+ K" M; M?o b„T M' imM; X

L K M?•M M"v i?U+ bU i®i M?Q p"v b Q\ L?B m M[M?•M tBM? ç T p•v [m M? ?„M M i K ç¢B K„ M?•M +ÁM +?Q iQM?- +ÁM +| ? B M? ç-m i? M? i?m-M ç°M; HÁM; M; Q h` M; ;B +kM; p b ?„M K" +?¢v iW GBM? J¢+? \*?B æ` ç M ç•vX

*?m hB m æB T iBM iQÎM;- M m æQÌM; S?QM; F m ? B M? ç-m M"v H"K +€B ;b- + F?¬M; iQM? iQ€MX

L?QM; M|B çB +kM; T?ªB M|B H¢B- ? B K„ M?•M i M H" "¢+? hB m G¢B p" S?B hB M; "v M v +S ?ÄB i?,K i bM? ?bM? +O M" M;- iQ i? ç| F?B M *?m hB m æB T +| +?9

J†+ /M *?m hB m æB T F?¬M; #`B tQ+? æQÌM; S?QM;- M?QM; M" M; +ÁM [m€ M?Ä- M?[M; +?mv M F?€+X

*?Q ç M M,K M; "v b m- æQÌM; S?QM; KÈB ?QM; T?'M +?¢v iÈB i bK *?m hB m æB T?ÁM;- b m F?B ç| M; +Y F m M" M; M;²B t m®M; ;? - ?„M KÈB M;²B p"Q ;? ç®B /B M" M; +?^K +?^K ?ÄB,

@ hB m æB T- i ?ÄB M" M;- F?B Î *?m ;B M" M; ç½ im Hmv M [m +¬M; T?€T ;b\

3ReX *?QÆM; dkk , S? "Ä *ªM? :BÈB

*?m hB m æB T +| +?9i ?ÆB K'i iU M?B M M|B,

@ h F?¬M; im Hmv M +¬M; T?€T5

@ *€B ;b\

æQÌM; S?QM; i?'i FBM?X

@ L" M; F?¬M; im Hmv M +¬M; T?€T- p"v i¢B b Q ç¢i çQÊ+ +ªM? ;BÈB >mv M :B B

@ :B ;B +?d /ϕv i K°i b® +€+? ?Qi i?Î çÆM ;B^aMX L;QÌB M|B +¬M; T?€T +O *?m
 M m im Hmv M- b m M"v +,M #^aM F?¬M; +| M;"v pBM? ?B MX h H" K°i M[M?•M- im
 i`¼M;X L m im Hmv M +¬M; T?€T +T i?'T +O *?m ;B - +?B #[^]M; F?¬M; im Hmv M
 H" /U p"Q /MM; K°i b® ç M /QÊ+ i,M; i`QÎM;- H"K b Q p"v\

•M? K„i æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB +| +?9i H'T H€M?- p°B p" M; ?ÄB,

@ *ÁM +QÆM; i•K +O M" M; i?b b Q\

@ h F?¬M; +| +QÆM; i•KX

*?m hB m æB T H„+ ç-mX

@ h®i5

æQÌM; S?QM; F?¬M; M?`M çQÊ+ +QÌB ? ? X

@ *?m H½Q ;B iY +m®B +MM; +kM; H"K çQÊ+ K°i +?mv M +?QM? t€+X

æQÌM; S?QM; pW +QÌB pW çSM; /"v- i?QM; i?^a #QÊ+ çB i`QM; T?ÁM;- M?Qm K"v
 H€i b m- æQÌM; S?QM; KÈB M;²B i`Î HϕB- KÎ KB M; M|B,

@ L m M" M; +?Q iWM; im Hmv M +¬M; T?€T- p"v i?b #Èi çQÊ+ `i M?B m bS+ HU+
 #Ä +^aM? ;BÈB +O M" M;- M m M?Q p"v- F?¬M; +?d M;mv ?B K K" +ÁM `i i?®M; F?

@ "•v ;BÌ i?b b Q\

*?mv M HB M [m M ç M KbM?- *?m hB m æB T +kM; ?ÄB i?,K `i id KdX

@ "•v ;BÌ pšM T?^aB T? #Ä +^aM? ;BÈB +O M" M;- M?QM; iQÆM; ç®B / /" M; çÆM ;
 æQÌM; S?QM; M?bM *?m hB m æB T- i?"M? F?~M M|B,

@ hB m æB T- [mv M [mv i ç`M? M^K i`QM; i v M" M;- M m M" M; ç²M; w- ?B M iϕB i
 ;BÈB +O M" M;- +| M;?o H" ç M" M; #„i ç-m HϕB K°i H-M M[X ob +QÆM; i•K +C
 +?Q M M H"K i`i +<sup>a</sup> +?mv M M"v `i çÆM ;B^aMX L?QM; M" M; ç½ +| K°i b® M M i^aM;
 M? M? ?ÆM M;QÌB F?€+ `i M?B mX

E?¬M; +| +QÆM; i•K- T? #Ä +^aM? ;BÈB i` M M;QÌB `i / /" M;X L m *?m hB m æB T
 S?QM; i?U+ bU T?^aB +•M M?„+ K°i T?2M KÈB /€K ?ϕ i?OX

@ h +| i? iBM M;QÆB F?¬M;\

*?m hB m æB T +| +?9i #`i M M?bM æQÌM; S?QM;X

@ h +?d +| i? M|B +?Q M" M;- i b) F?¬M; ?ϕB M" M;5

æQÌM; S?QM; M;?B K i9+ M|BX

*?m hB m æB T +„M K¬B- bÊ ?½B ?ÄB i?,K,

@ *| F?| +?`m ? v F?¬M;\

@ æQÆM; M?B M H" +| K°i +?9i- M?QM; +?`m çUM; K°i H€i `²B b) [m X

æQÌM; S?QM; i`M MX

*?m hB m æB T i`-K K†+- M|B i? M"Q- ?B m #B i+O M" M; ç®B pÈB æQÌM; S?Q
 ?„M F?¬M; T?^aB M;QÌB t'm- M?QM; T? #Ä +^aM? ;BÈB i` M M;QÌB- +?ŠM; F?€+ M"
 M,K /MM; ç M /QÊ+- iB m +¬ MQÆM; M?'i i?ÌB F?¬M; ?ϕ çQÊ+ [mv i i•KX

J°i H9+ H•m *?m hB m æB T KÈB M;~M; ç-m M|B,

@ h iÈB ç•v pÈB M;QÆB- +?QM? H" pb im Hmv M €K F?QX L;QÆB M;?o i? M"Q i
 æQÌM; S?QM; KdK +QÌB- ?„M [m^a i?U+ ç M; +?| çÊB M?[M; HÌB M"v- çSM; H M M|

@ hB m æB T- b m M"v M;QÆB b) +^aK i?'v [mv i ç`M? ?¬K M v `i b€M; bm®iX Zm

*?d /šM *?m hB m æB T M;²B H M ;BQÌM;- æQÌM; S?QM; çB iÈB T?Q b m M" M;- F
;B¼M; M|B,

@ L?„K K„i M;QM; i?-M- H€i M[+| i? b) ?ÆB ç mX

@ æQÊ+X

*?m hB m æB T ?Qi K°i ?ÆB i?"i b•m- +?"K`½B M?„K ? B K„i H¢B- b m K°i F?„+
ç½ ç†i b m HQM; M" M;X

L; v b m ç|- K°i Hm²M; +QÆM; F?Q ?mM; K½M? /•M; i`"Q ç°i M?B M t•K M?"T p"Q
+QÆM; F?Q M"v p¬ +MM; /"Q /¢i- #€ ç¢Q ç M +U+ çB K- T?ªM; T?'i M?Q K°i i? M
*?m hB m æB T F?¬M; M?`M çQÊ+ F?)`mM H M- +„M +?†i K¬B F?¬M; H M iB M;X

S? #Ä +ªM? ;BÈB i` M M;QÌB +?ŠM; F?€+ M"Q iB m i`W iQ" M #° +QÆM; F?QX *?n
pÈB +Æ i? - M?QM; +?d +¬M F?¬M;ªM? ?QÎM; ç M FBM? K¢+? p" ç M çB M- i´M
;B M H" +| i? i`Î H¢B #bM? i?QÌM;X

*QÆM; F?Q +O >mv M :B B +ªM? ;BÈB- i`QÊ+ K†i h?B M :B B i`mM; T?~K M?Q æ
ç€M; ç K„i- +QÆM; F?Q t•K M?"T p"Q i`QM; +Æ i? *?m hB m æB T- ?9i b¢+? iQ"
i`QM; FBM? K¢+? M" M;X hQ" M #° [m€ i`bM? M"v`"i i?QM; i?ª- æQÌM; S?QM; F?¬
*?m hB m æB T H¢B /¬M /¬M +ªK i?'v iQ" M i?•M M?Q +| ?"M; p¢M +QM FB M t•m
i?•M iQ€i K² ?¬B- +Æ i?`mM`~v iWM; çÊi- i`QM; +´?¼M; T?€i` iB M;` M F?¬M

>ÆM KQÌB K|M #BM? F?Q t T HΦB K°i +?¶- b|M; ζ°M; HBM? F?Q T?€i` F?B M +?
p¬ +MM; `°M; HÈM p¬ +MM; ?¶M HQΦMX

*?m hB m æB T #'i; B€+ #`i KB M; - M; •v M; QÌB M?bM- K°i H€i b m KÈB H~K #~K M
@ L?[M; i?S M`v æ m H` h?B M #BM? \

æQÌM; S?QM; ;"i ζ-m- b® HQÊM; h?B M #BM? i` M Kti ζ'i T?ªB ζΦi ζ M ; -M ? B
;²K +ª KQÌB b€m K|M K` æQÌM; S?QM; H'v ζQÊ+ i`QM; >¬B u "ªQ "Φ+? æ #Q +ªM?
i?S H'v ζQÊ+ iW i`QM; +'K ζ` *?mM; ;B X

@ h?Q+? +€B ;b i?b iMv iB M +?¼M K°i i?SX

æQÌM; S?QM; M|B pÈB *?m hB m æB TX

hB m +¬ MQÆM; H"TiS+ ;B®M; M?Q K°i +QM i?Ä iB M p`Q i`QM; ζ®M; +` `®i- pmE
H M t2K `²B HΦB +?"K `½B H„+ ζ-mX

E?B *?m hB m æB T +¬K æ°+ ©M? FB K- æQÌM; S?QM; p°B p`M; +?°T HΦB,
@ h?S M`v F?¬M; i? +¬K- #ªM i?•M M| +| F`+? ζ°+ - M`M; F?¬M; i? +?®M; ζÐ5 hb
@ æQÊ+5

*?m hB m æB T M; Q M M; Q½M +?mv M €M? K„i b M; K|M pk F?Q F?€+X

hbK K°i H€i- *?m hB m æB T KÈB +¬K K°i i? M? +?Ov i?O i` M i v iU ?² #` +?ti ζ
KWM; M|B,

@ *€B M`vX

æQÌM; S?QM; KdK +QÌB ;"i ζ-m- [mª M?B M F?¬M; TªB M; QÌB K°i M?`- F?¬M; i?
iY æQÌM; J¬M ζ m i?Q+? ζQªM #BM?- +€B M`v ;¼B H` K°i i'+ M; „M K°i i'+ M; mv ?B
ζ iY æQÌM; J¬M im Hmv M €K F?QX

h? M? +?Ov i?O K` *?m hB m æB T HU +?¼M +kM; F?¬M; M; QΦB H - ?ÆM M[+/
#bM? i?QÌM; - #ÎB pb MY ζQΦM i` M +O M|iU ?² ζ½ #` +?ti ζSi- F€i?U+ M| +® w
p"v +`M; / /'m- +`M; iB M ζ€M? HûMX

@ æQΦM L? 5

æQÌM; S?QM; +'i M?[M; h?B M #BM? +ÁM HΦB p`Q E?¬M; :B M J` ©M?- M|B pÈB
@ L?È F„i M +O M| - h?B M #BM? Î pÈB +?O M?•M H•m M; `v +| i? bªM bBM? K°i C
b„+ #ûM- ζWM; H`K KbM? #` i?QÆM; X

@ æQÊ+X

@ æQÊ+ `²B- [m` #€B bQ +kM; ζ½ i†M; - iW M v p b m hB m æB T M`M; +?QM? H
S?QM; i - i`¼M; i`€+? H`K #ªM K¬M pBM? [m M; ;B Q +?Q M`M; 5

æQÌM; S?QM; M; ?B Ki9+ - p¶ p¶ p B hB m æB T M|BX

*?m hB m æB T i`QM; M?€v K„i +ªK ;B€+ €T HU+ i?"i HÈM5

@ hΦB b Q ;B Q +?Q i \ h?B M h9 F?¬M; TªB +ÁM +| ?ÆM ? B pΦM ζ iY b Q\

*?m hB m æB T +?ÈT K„i ?ÄBX

@ *?mv M M`v +| HB M [m M ; b ζ M h?B M h9\

æQÌM; S?QM; M?bM *?m hB m æB TX

@ *?9M; i F?¬M; TªB h?B M h9 h¬M; b Q\

@ B M|B +?9M; i H` h?B M h9 i¬M; \

æQÌM; S?QM; /Î F?|+ /Î +QÌBX

@ h +?d î ç•v- H" i`QÎM; H½Q / M? /U +O h?B M h9 K" i?-BX
 @ o"v bQ T?K- i¬M; K¬M +O +?9M; i i M H" ;b\
 @ h¬M; K¬M +O +?9M; i i M H" æQÌM; J¬M5
 @ h`QM; i¬M; K¬M +| # Q M?B m ?mvM? ç i, Km°B\
 *?m hB m æB T ?ÄB ç M i" M +MM; X
 @ >B M içB içK i?ÌB +?d +| ? B M; QÌB +?9M; i X
 æQÌM; S?QM; ;½B ;½B i BX
 @ o"v bQ T?K- i¬M; K¬M +O +?9M; i î +?¶ M"Q\
 @ *€B M"v hçK i?ÌB pšM +?Q +|- M?QM; M; QÆB v M i•K- b m M"v b) +|X
 @ aQ T?K- +?9M; i F?¬M; T?ªB H" i" K¬M K ççQ +?S\
 *?m hB m æB T M|B iQç+ ` i?B M +Æ5

3R3X *?QÆM; dk9 , *?B m J° hª >[m >° S?€T- æ½B L;° *U+ * Q

æQÌM; S?QM; ;B" M /[,

@ *€B ;b H" i" K¬M K ççQ\ oB bQ H" ç iY æQÌM; J¬M +?QM? i¬M; - M; QÆB +kM; p
 L|B tQM; HçB i`î HçB p K†i¬M ?Q",

@ hB m æB T- M; QÆB t2K pB bQ +ÁM +| # bQ MQÆM; T?ªB +?B m +®- +?Q M M i
 T?ªB /Q M; QÆB ;€M? p€+- b m M"v M; QÆB T?ªB M¶ HU+ M?B m ?ÆM- M; "M pçM
 æQÌM; J¬M- M; ?2 i?'v F?¬M; \
 *?m hB m æB T çÌ çšM ;"i ç-m- ç°i M?B M M" M; +| K°i HQçB +ªK ;B€+ pW H M K°

æQÌM; S?QM; #°v ` iQ i? +O bQ T?K- i?mv i ;B€Q *?m hB m æB T K°i T?2M- H
 i`QÎM; #®B ;B€Q ?m'M p½M #®B i?"i bU H" bªM; F?Q€B- M; ?o i?-K +?šM; i`€+? ·
 ;B" H M K†i- i?b ` #®B T?"M + Q +kM; +| Q m i? i•K Hw M?'i ç`M?X

æQÌM; S?QM; M|B K°i ?²B H•m- *?m hB m æB T +ªK ;B€+ M?Q b„T M; O ;"iX L" M;
 /ÁM; F?¬M; ;b b€M? çQÊ+- +?d ?"M F?¬M; i? i€i p"Q +€B KB M; ç M; i? Q i? Q #

@ æQÊ+ `²B- +€B ;b M M M|B +kM; ç½ M|B `²B- #•v ;BÌ #„i ç-m im Hmv MX

æQÌM; S?QM; i' M; F i M; ¬M iW- H" K *?m hB m æB T +m®B +MM; +kM; idM? i€Q H
 >„M K|+ iW i`QM; HÁM; ` # #bM? M; ¼+ iBM? tªQ- # M i`QM; K¶B #bM? ç m +?d+
 S?QM; KÎ M„T #bM?- ç´ ç M /QÊ+ iW # M i`QM; ` - KÎ KB M; M|B,

@ hB m æB T- ç•v H" ç M /QÊ+ h K bQ MQÆM; iB m ? Q i?ÌB ;B M K'v M; "v KÈB iB
 pÈB HQçB +€+ ç iY h?B M h9 /MM; - +| i? M|B # pB M ç M /QÊ+ M"v çšM; +'T ?
 •M p"Q ?'T i?m /QÊ+ ?B m çB- i i? v M; QÆB ?° T?€TX

æQÌM; S?QM; pW M|B pW ç†i # pB M ç M /QÊ+ H M i v *?m hB m æB T X

*?m hB m æB T ;"i ç-m- +kM; F?¬M; ?ÄB `®i +m°+ H" ç M /QÊ+ ;b- i`U+ iB T M?O
 +?•M M; ²B i` M iªM; ç€- M?„K K„i M; QM; i?-M ?| ;BªB /QÊ+ ?B m X

L" M; F?¬M; im Hmv M #'i +S +¬M; T?€T ;b- M m ?| ;BªB /QÊ+ ?B m +?d +| i? çÊ
 +?Q M M iB M i`B M `i +?"K- ?ÆM M[`i / H½M; T?Q- M?QM; +| æQÌM; S?QM;
 p'M ç M"v ç m +| i? F?¬M; +-M bmv M; ?oX

h¬B Hmv M +Æ i? - Hmv M +®i- içQ FBM? Kç+?- # HQçB ç M /QÊ+ i K p` M?'i i?
 +O *?m hB m æB T- KK+ çQ+? HÈM M?'i +?QM? H" pb i? v M" M; /MM; # HQçB ç

" H Q ¢ B ¢ M / Q Ê + + Æ b Î M ¨ v H m v M + ? p ¬ + M M ; F ? | F ? , M - M ? Q M ; ¢ ® B p È B M ; Q
M | B - i € + / K M ; H ¢ B i Q H È M F ? ¬ M ; ; b b € M ? ¢ Q Ê + X h ? U + H U + + ¨ M ; i ? ' T / M M ; M ? [M
+ ¨ M ; H È M X * ? m h B m æ B T ? B M i ¢ B F ? ¬ M ; ? + | i m p B M M + | i ? M | B H ¨ M ; Q Ì B i ?
M ¨ v M ? ' i X

æ Q Ì M ; S ? Q M ; + k M ; # ' i ; B € + + | + ? 9 i ¢ ® F | p ¨ ; ? 2 M i ¨ - M m # ª M i ? • M ? „ M + | ¢ Q Ê + #
¢ M i ? ; B È B M ¨ v - i ? ¨ M ? i U m ? B M i ¢ B + | i ? + Á M + Q ? Æ M ¨ ' i M ? B m - ¨ M H m v M
+ - M F ? ' + U + M ? Q p ¨ v X

æ † i i v H M b m H Q M ; * ? m h B m æ B T - + Q Æ M ; F ? Q i Q ¨ M i ? • M + ? " K ` ½ B ` | i p ¨ Q + A
/ Q Ê + ? B m - / š M / „ i / Q Ê + ? B m + ? ¢ v t m M ; [m M ? + Æ i ? - ¨ M H m v M i ? • M i ? - + ® i

: B | M 9 B i W i W i ? ' B ¢ M K M ; i ? 2 Q K M B ? Q M Æ B b Æ M / ½ - H ¨ K H Á M ; M ; Q Ì B + ¨ M ; p

. - M / - M - # M M ; Q ¨ B H È T / K ¨ M K ¨ M ; + O * ? m h B m æ B T + ? ª v ` K ° i b ® i ¢ T + ? ' i K
+ ? Q + | K M B i M ? ? ¬ B X æ Q Ì M ; S ? Q M ; ¨ ' i [m 2 M i ? m ° + p È B M ? [M ; i ? S M ¨ v X J ¶ B H -
M ¨ Q + k M ; + | M ? [M ; T ? ª M S M ; M ¨ v X J ° i M ; Q Ì B # ' i F i W M ? b M i W # M M ; Q ¨ B F ? Ä 2
i ¨ Æ M i ¨ m ° i i ? M ¨ Q - i ¨ Q M ; + Æ i ? H m ¬ M H m ¬ M + | i ¢ T + ? ' i - ¢ B K M ¨ v M ; v + ª K ' v +
M ; Q ¢ B H X

h ? 2 Q i ? Ì B ; B M i ¨ ¬ B [m - M ? [M ; i ¢ T + ? ' i M ¨ v + ¨ M ; M ; ¨ v + ¨ M ; M ? B m - i Q ¨ M i ? • M *
Q È i b k M ; - [m - M € Q # ` M ? [M ; i ¢ T + ? ' i M ¨ v / Q M ? H M M ; Q Ì B - M ? b M [m p ¬ + M M ; i
s Q Æ M ; + ® i i ¨ Q M ; + Æ i ? M ¨ M ; + k M ; / - M / - M ` • K i ? M ? ¨ ' i M ? Ä X æ • v H ¨ G m v M * ®
i B M ? H m v M t Q Æ M ; + ® i # ª M i ? • M i ? Q + ? ? Ê T i m H m v M ? Æ M X

h ® E B M ? ¢ M + k M ; ¢ M ; H † M ; H) T ? € i ? m v i € + / K M ; - i ? " K + ? Q F ? B æ Q Ì M ; S ? Q M ; ¢
i ? • M i ? v * ? m h B m æ B T ? | ; B ª B / Q Ê + ? B m - + | i ? ` ä ¨ ¨ M ; + ª K i ? K ¢ Q Ê + F B M ?
/ - M # ` K Î ` ° M ; - + O M ; + ® - i Î M M p [M ; + ? „ + ? Æ M X

h ¬ B h ? - G m v M * ® i - h ® E B M ? i € + / K M ; + O # H Q ¢ B ¢ M / Q Ê + M ¨ v [m ª i ? U + [m € +
æ Q Ì M ; S ? Q M ; F ? ¬ M ; i U / M M ; - M ? Q M ; i ¨ Q M ; i Q ¨ M # ° [m € i ¨ b M ? - ? Q ¨ M i Q ¨ M i " M K „
b m + O * ? m h B m æ B T - M ? ' i i ? Ì B # ' i ; B € + + k M ; + | + ? 9 i i ? ' M i ? S + F ? ¬ M ; i ? ¬ B X

L Y M ; ¨ v i ¨ ¬ B [m - / Q Ê + ? B m + k M ; T ? € i ? m v i È B ¢ d M ? T ? Q M ; - t Q Æ M ; + ® i i ¨ M M
• K ? Q Ì M ; M ? Q ` M ; ¢ " m X h B M ; M ' p M ; H B M i K + p M ; H M - i B m + ¬ M Q Æ M ; + k M
i ¨ M M ; Q Ì B - # Î K ¬ B i ¨ „ M ; # + ? - i ? " K + ? Q ¢ ½ # ` + „ M + ? ª v K € m X

æ Q Ì M ; S ? Q M ; ¨ ' i M O B - ? „ M T ? € i ? B M i Q M ? M ? š M M ¢ B + O M ? ¢ - m M ¨ v ¨ ' i K ¢ M
+ ® i ? v i ® F B M ? - ¢ m ¢ B F K + ª K ; B € + ¢ m M ? S + t • K M ? " T p ¨ Q i ¨ Q M ; + Æ i ? - M ; Q
i ? ? ' T i ? m i ® i / Q Ê + ? B m X

h Q ¨ M # ° [m € i ¨ b M ? ? ' T i ? m ; B ^ M ; + Q i ¨ Á M K ° i M ; ¨ v ¢ K - # m ´ B b € M ; * ? m h B m æ B T
¢ M # m ´ B + ? B m i b M ? ? b M ? H ¢ B ? Á ? Q ½ M ? Æ M M ? B m - F ? B M æ Q Ì M ; S ? Q M ; + k

* ? Q ¢ M + ? Q M ? M ; ¼ M ; ¨ v i ? S ? B - æ Q Ì M ; S ? Q M ; K È B + ª K M ? " M ¢ Q Ê + * ? m h B m æ
? i # p B M ¢ M / Q Ê + - / Q Ê + ? B m + k M ; ¢ Q Ê + + Æ i ? ? ' T i ? m i Q ¨ M # ° X

G 9 + M ¨ v æ Q Ì M ; S ? Q M ; K È B + ? " K ` ½ B # m ¬ M ; H Ä M ; i v - ? Q i b • m K ° i ? Æ B X

J ° i M ; ¨ v ¢ K ? ° T ? € T - ¢ ® B p È B æ Q Ì M ; S ? Q M ; K ¨ M | B K † + / M + Q Æ M ; F ? Q i B m ? Q
H ¢ B + | + ? 9 i m Q ª B X E B M ? K ¢ + ? i ¨ Q M ; + Æ i ? * ? m h B m æ B T p š M [m € v m È i - M
b Î - F ? B + ? Q # „ i ¢ - m i m H m v M - æ Q Ì M ; S ? Q M ; ? ° T ? € T + - M T ? ª B ¨ ' i + ¨ M i ? " M - F
K b M ? H ¨ K M ¨ M ; # ` i ' M i ? Q Æ M ; X

J Î K „ i ¨ - æ Q Ì M ; S ? Q M ; + k M ; F ? ¬ M ; F ? Ä B H ° ` K ° i i B K i K Ä B - + ? m v M M ¨ v b Q p È
F ? , M ? Æ M ¨ ' i M ? B m X

* ? m h B m æ B T + k M ; K Î K „ i b m K ° i F ? „ + - M ? ' i i ? Ì B + ? d + ª K i ? ' v i Q ¨ M i ? • M M ? Q M
+ U + ¢ B K - ? Æ B F ?) ¢ ° M ; - F ? „ T + Æ i ? ¢ m i ¨ m v M ¢ M + ª K ; B € + i ? Q ª B K € B - ¢ † i ?
M ? ' i i ? Ì B T ? € i ? B M ¢ ¬ B # ¨ M i v M ? Ä # û i ? Q M / ¨ B # M ¢ - m + ¨ M ; i Î M M i ? Q M / ¨ B

L ? Q M ; K M B ? ¬ B F € / ` t ° + p ¨ Q K k B H ¢ B F ? B M * ? m h B m æ B T ¢ Ä K † i X

hB m +¬ MQÆM; Hm¬M Hm¬M i?Q+? b¢+? b)- ?B M i¢B i` M M; QìB i?®B M?Q p`
çQÆM; M?B M +| +?9i F?¬M; i?Q+? SM;- M?'i H` æQìM; S?QM; +ÁM çSM; # M +
F?¬M; i? ibK çQÊ+ +€B H¶ +?mB tm®M; M; v H`T iS+X

@ h`Î p i„K`Y X L;`v K B #„i ç-m +?QM? i?S+ im Hmv MX

æQìM; S?QM; M|B tQM; X *?m hB m æB T p°B p`M; iW i` M iªM; ç€ çSM; /"v- M?
+?•M M9BX

h`QM; u M GB m \*€+- iBM iS+ æQìM; S?QM; i?m M?"M \*?m hB m æB T H`K ç² ç +|
i?"i bU #ÎB pb hB m æB T ;¼B bQ MQÆM; [m€ KS+ M?B i ibM?- M; QìB F?€+ F?¬M

"¢+? hB m G¢B F?¬M; #'i M; ì- æQìM; S?QM; M?"M *?m hB m æB T H`K ç² ç ?Q`M
+O M`M;- S?B hB m L?½ H¢B #` #'i M; ì ç M çÄ K†i- *mM; +?O ç¢B M?•M i?U+ b|
MQÆM; K'v M;`v i`QÊ+ +ÁM #` KbM? t2K M?Q ibM? ç`+?X >¬K M v H¢B #B M i?"M
H`K +?Q M`M; i?U+ bU +| +?9i F?| tYX *ÁM J¢+ GQm h¬ 2 i? M M; QÊM; M; MM; +`M
hB m æB T ;¼B M`M; H` h K bQ MQÆM;- J¢+ bQ i, i?U+ bU ;B"i KbM?- b„+ K†i çÄ
æQìM; S?QM; ?ÄB `ä M; mv M /QX

hB m i?9+- æQ¢M i?9+ p` hS LQÆM; çQÆM; M?B M +kM; +?9+ KWM; æQìM; S?QM
æQìM; S?QM; i¢B b Q H¢B i?m M?"M ç² ç - M?QM; æQìM; S?QM; iW i`QÊ+ ç M M
M m ?„M H`K M?Q p"v F?ŠM; ç`M? H` +| Hw /QX

J¼B M; QìB i`QM; u M GB m *€+- # Q ;²K K'v + Q i-M; +O h?B M h9h¬M; ç m i†M
H p"iX L?'i i?ìB hB m æB T +¬ MQÆM; FB K çQÊ+ `i M?B m i?S- +?'i ç-v i`QM;`
B ? iX

@ *?" +?" æQìM; J¬M5

hB m i?9+ p` æQ¢M i?9+ M;²B # M +¢M?- +kM; F?¬M; H`K +?mv M +?QM? bU- K`M

@ E?¬M; i²B F?¬M; i²B- H'v /ÁM; ?¼+O KbM? F? B i¬M; H`T T?€B- iW +´ +?Q F
S?QM; i?B m M; QÆB i?"i F?Q T?€+?X

æQìM; S?QM; `¬m `o M|B,

@ h?B m ;B i`QÊ+ ç•v ç½ M|B pÈB +€+ M; QÆB- i H` ç iY æQìM; J¬M5 L?QM; +€

h? M; S?B hB m +QìB pmB p - +?¼+ +?¼+ H½Q æQ¢M M|B,

@ G½Q æQ¢M- b m M`v i +kM; F? B i¬M; H`T T?€B- i M H` h? M; K¬M5

@ o"v +O i ;¼B H` æQ¢M K¬M5

æQ¢M h?'i sQ+? +kM; ?QîM; SM; X

@ > B H½Q ;B ?Ä +€+ M; QÆB X

æQìM; S?QM; ç" T ;? -K -K- ?mM; ?,M; M|B,

@ >B M i¢B #ªM i?B m ;B ç M; +?B m K° #BM?- +€+ M; QÆB H`K iª ?[m ?° T?€T
i?U+ HU+ #ªM K¬M5

>¬K [m F?B M|B pÈB *?m hB m æB T æQìM; J¬M +?d +| ? B i?-v i`Á- i?"i bU [m€
/M i? M`Q +kM; T?ªB +| #®M M; QìB KÊB ;B®M; X

@ S?m [m•M- +?"M; t2K æ¢B hmv i *mM; i H` p"i i` M; i`Q b Q\ > B p` M`v H` ?° T
i 5

S?B hB m L?½ pm®i p2 #ì p B æQìM; S?QM;- F?¬M; pmB M|BX

@ hB m L?½ M`M; çWM; [m'v `®BX

æQìM; S?QM; M?bM hB m i?9+ p` æQ¢M i?9+X

@ v +€+ M; QÆB M?Q i? M`Q\

h? M; S?B hB m p" æQ¢M h?'i sQ+? M?bM M? m +Q`B M|B,
 @ S?QM; i?B m- M; QÆB F m i H M M9B ¢ Q tm®M; #B M HY - H½Q h? M; M"v [m
 i¬M; K¬M +O M; QÆB i`QÊ+ M v +?Q iWM; M; ?2 M|BX
 @ æ½B M; ° ¢†+ #B i- K¶B M, K i?QÎM; # F?®B HBM? i?¢+?5
 æQ`M; S?QM; #„i ¢-m /K /¶X
 h? M; S?B hB m #¶M; M?B M ¢SM; /"v- H`B H) +?QM? M; ?o M|B,
 @ S?QM; i?B m M; QÆB +?Q `^M; H½Q h? M; i H" M; Q`B i?'v HÊB pQM; M; ?o b Q
 i H"K pB + `i ¢"M; ?Q" M; - +| K°i M|B K°i- +| ? B M|B ? B5 *?9M; i [m2M #B i H•
 H"K +€B ; b +kM; ¢QÊ+ - iª ?[m ?° T?€T ; b ¢|- +?Q /M H" ¢ iY #bM? i?Q`M; - i p" H
 L?[M; H`B M|B `i ?B M M; M; HšK HB i- H2M; F2M; +| iB M; - hB m i?9+ /m¶B i?ŠM
 i?QÆM; X
 æQ¢M i?9+ î # M +¢M? +kM; ` bS+ ;"i ¢-mX
 S?B hB m L?½ î K°i # M +Q`B M?¢i,
 @ hB m i?9+ æQ¢M i?9+- +€+ M; QÆB ?ŠM #B i i?O ¢Q¢M ¢®B ¢½B pÈB T?ªM ¢² +
 h? M; S?B hB m +Êi M?ª M|B,
 @ *mM; +?O- M m M; Q`B +| i? tm'i ` # F?®B HBM? i?¢+?- i p" H½Q æQ¢M +kM;
 ¢B M[+?9M; i T?ªM #°B æ¢B hmv i *mM; +kM; F?¬M; T?ªB H-M ¢-m iB MX
 @ E?¬M; +| +®i F?Q5
 hB M; T? #bM? i` +QM i`mv M ` iW KB M; hB m J M? J M; ¢ M; î # M +¢M? Hmv
 hB m M?'i i?`B M?Ki +?QX
 @ æQÊ+ `²B- ¢QÊ+ `²BX
 æQ`M; S?QM; F?Q€i i v €QX
 @ hB m i?9+- æQ¢M i?9+ +€+ M; QÆB H"K pB + M; ?B K i9+ K°i +?9i- K m +?|M; i`
 i`QM; i?B M ?¢ h?B M :B B ¢½ F?¬M; +ÁM H" ; b `²BX
 L?„+ ¢ M +?mv M M"v- i?¬M b„+ +O hB m i?9+ p" æQ¢M i?9+ KÈB M; ?B K i9+ H¢B
 @ h pšM +ªK ; B€+ i?B M +Æ ¢½ ¢ M- M?QM; F?¬M; M„K +?„+ ¢QÊ+ i?`B F?„+ i?2
 @ æWM; p°B- +?mv M M"v +`M; M? M? +`M; T?B M T?S+X *?`i tY Hw tQM; +?mv
 ¢ M K°i MÆB `i i®i ¢ im Hmv MX
 æQ`M; S?QM; F?ŠM; ¢`M? +?„+ +?„M,
 @ "ªQ ¢ªK +€+ M; QÆB +| i? i'M +?S+ GBM? :B B- i`QM; F?QªM; i?`B ;B M M"v i¢
 :B[H9+ ¢ M; M|B +?mv M- GBM? E?B T L? M K†+ K°i +?B + p€v /`B K"m i`„M; - K€
 M; Q`B ¢B p`Q- pSi +?Q æQ`M; S?QM; +€B #bM? i` M i v M|B,
 @ Gmv M ¢QÊ+ `²BX
 æQ`M; S?QM; ¢Q i v M?"M H'v- +Q`B ?b ?b M?ûQ M?ûQ F?m¬M K†i GBM? E?B T
 @ _'i ¢9M; H9+5
 hW F?B i`î H¢B h?B M h9- GBM? E?B T L? M +?mB p`Q i?•M i? E?B m h?B M G M
 /†M +O æQ`M; S?QM; - K°i KU+ Hmv M +? ¢ M /QÊ+- +?Q iÈB ?¬K M v KÈB Hm
 +kM; +QB M?Q pW p†M ¢9M; H9+X
 æ M /QÊ+ GBM? E?B T L? M Hmv M +? F?¬M; T?ªB i?S ; b F?€+- K" +?QM? H" L;

" M ç-m F?B GBM? E?B T L? M H-M ç-m iB M Hmv M +? HQçB ç M /QÊ+ M"v- i?
J M? J M? /MM; ç M" M; +| i? Hmv M +QÆM; K°i i-M; - +| +QÆM; i•K +O KbM?X
æQÌM; S?QM; p¬ +MM; F€ p¼M; p"Q *?m hB m æB T- çQÆM; M?B M b) F?¬M; [n
M;mv M p" ?Q" M +ªM? i®i M? 'i +?QM? H" +?mv M ?B M içB æQÌM; S?QM; +| i? H
:B®M; M?Q i`QÊ+ pšM +?d +| ? B pB M L;QM; *QÆM; ç M- M?QM; M?Q p"v H" çO
+?d +| i€+ /KM; T?K i`Ê ;B B çQçM ç-m- /MM; ? B pB M M m pšM F?¬M; +| +QÆM
+?'i +O M;QÌB im Hmv M [m€ FûK- F?¬M; ç€M; T?Q HU+ ç #²B /QĐM;X
E?B çQ *?m hB m æB T ç M E?9+ æbM? aÆM- M; v +ª æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M
i?ÄK #'i MX

hB m M? ç-m M"v +QM H ? v +QM M;U i?b T?ªB t2K im Hmv M H-M M"v M?Q i?
L;QM; *QÆM; ç M +| i? ?bM? i?"M? +QÆM; i•K- ç•v çQÆM; M?B M H" +?mv M æ
M m F?¬M; çQÊ+- æQÌM; S?QM; +® M?B M b) +| +?9i i? 'i p¼M; - M?QM; +kM; b) F
çO ç #ªQ çªK +| i? T?€i i`B M €K F?Q i?m"i`U+ `Đ- +?d +| çB m ç i?,M; +ªM? ;B
?ÆM K°i +?9iX

@ hB m æB T- M;QÆB t2K H° imv M p" M +¬M; i` M +m®M "€+? E?B m h?B M h•K [
æQÌM; S?QM; çQ K°i [mv M #Q i`+? +¬M; T?€T +?Q *?m hB m æB TX

L m Km®M im Hmv M- çQÆM; M?B M TªB +| K°i +m®M +¬M; T?€T ;B®M; M?Q p"v
[mv i M"v H" +?B M HÊB T?~K æQÌM; S?QM; pÆ pûi çQÊ+ i`QM; >¬B u "ªQ Î"ç+?
T?€T æQÌM; S?QM; +?Q `^M; i?Q+? ?ÊT M? 'i +?Q ç iY æQÌM; J¬M im Hmv MX

3RNX *?QÆM; dk8 , h`QM; J„i L;QÆB *?d *| hB M h?¬B a Q\

E?B T?|M; tm' i €K F?Q- H9+ M"Q +kM; TªB p¬ +MM; i" T i`mM; KÊB +| i? #ªQ çªK
p" b€i i?QÆM; - "€+? E?B m h?B M h•K [mv i TªM; T? 'i ;B®M; M?Q çQÊ+ +? içQ
im Hmv M ç M i`bM? ç° M? 'i ç`M?- iU M?B M +| i? T?•M i?¬M bY /KM;X

>ÆM M[- çšM; +'T +O [mv M +¬M; T?€T M"v +kM; F?¬M; i?'T- +?Q Qi +kM; H" +
*?m hB m æB T im Hmv M +¬M; T?€T M?Q p"v- ;B B çQçM ç-m +| i? b) p¬ +MM; i
ç i?,M; +O i?U+ HU+- HçB +~M; +| i? T?€i ?mv mv HU+ +O K¬M +¬M; T?€T M"v
*¬M; T?€T F?€+ pã çB M- M;QÌB im Hmv M +ª çÌB +kM; +?d +| i? im Hmv M K°i K
M M F?B M;QÌB im Hmv M HU +?¼M +¬M; T?€T TªB iQÆM; ç®B +~M i?"MX ;B®M
h?QÌM; Zmv i- ç•v +?QM? H" K°i K¬M +¬M; T?€T- +ÁM h`+? .B i *?d p" S?€+? a€i
*?m hB m æB T çQÆM; M?B M F?¬M; `ä #ªM +¬M; T?€T M"v [mw i`¼M; +?¶ M"Q-
H'vX

E?B M" M; içB ;?B M?È H° imv M p" M +¬M; ;?B +?ûT i`QM; ç|- æQÌM; S?QM; M;²B
æQÌM; S?QM; ?B M M?B M +| +?9i ç€M? ;B€ i?'T M; ° iQM? +O *?m hB m æB T-
+¬M; T?€T ?mv MªQ M?Q p"v- pÈB FB M i?S+ p" i?U+ HU+ +O *?m hB m æB T- /
K°i M; "v K°i ç K KÊB +| i? KB M +QĐM; ;?B M?ÈX L?QM; F?¬M; M; Ì +?d b m MY
; 'T +m®M "€+? E?B m h?B M h•K [mv i HçB- ?Qi b•m K°i ?ÆB M|B,

@ aQ T?K- i M?È F„ `²BX

æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB FBM? M;ç+ KÎ K„i M?bM M" M; - ?² M; ?B ?ÄB i?,K,

@ L;QÆB t€+ ç`M? ç½ ;?B M?È iQ" M #° `²B +?S- F?¬M; b B b|i +?S\

@ æ9M;X

*?m hB m æB T M; ?B K i9+ ;"i ç-mX

æQÌM; S?QM; H9+ M"v KÈB M?È` - iB m M? ç-m M"v H" M; QÌB i`-M; +QB b^aM M
+MM; X E?B /šM i M ,M tBM Î E?` h?Ov i?"M? ç M L?"i S?~K æQÌM; ,M +ÆK- *?m h
HQÈi [m i?U+ çÆM i` M p€+? iQÌM; - HB M +| i? iQM?` ; B€iB M +O K!M ,M i`Q
"ªM HoM? ç½ M?bM [m H" F?-M; [m M çQÊ+ F?-M; TªB M; QÌB M"Q +kM; +|X
æQÌM; S?QM; çSM; /"v- #Ä p"Q i v *?m hB m æB T K°i pB M L; QM; *QÆM; ç M- +,
@ •M çB- H'v i•K i?-M T?€i ç°M; /QÊ+ ?B m- /U i?2Q H° imv M p"M +-M; +O "€+
ç /QÊ+ ?B m HQm +?mv M i`QM; FBM? K¢+?5
*?m hB m æB T M; Q M M; Q½M; "i ç-m- #Ä L; QM; *QÆM; ç M p"Q KB M; - M?„K K„i
ç°M; /QÊ+ ?B m p"M +?mv M i`QM; +Æ i? X
J†+ /M ?B M i¢B M" M; F?-M; ? +| im pB- M?QM; ?-K [m b m F?B /MM; # HQ¢B ç
i? K i`QÊ+ ç! iWM; +| >mv M :B B +ªM? ; BÈB- FBM? K¢+? i`QM; +Æ i? ç½ +| +?
F?-M; i? i?ŠM; çQÌM; p"M +?mv M- M?QM; +kM; F?-M; iQ+? iK F?| i?-M; - KB M
i?-M T?€i ç°M; /QÊ+ ?B m X
æQÌM; S?QM; pšM b€i b Q i?2Q /äB M" M; - H9+ KÈB ç-m +ÁM +?Q M?bM` F i [M
M? ç-m M"v i?dM? i?QªM; ?B M` K°i iB HBM? F?Q # ç°M; v m ÈiX
æ•v F?-M; TªB # ç°M; +O +QÆM; F?Q- +?d H" # ç°M; F?B /QÊ+ ?B m +O L; QM
`X
h? M?QM; /-M /-M- HQ¢B # ç°M; H9+ +| H9+ F?-M; M"v çQÊ+ M®B HB M- ?ÆM
.QÈB +ªK M?"M M?¢v #ûM +O æQÌM; S?QM; - i?"K +?Q +| i? T?€i ?B M T?QÆM;
FBM? K¢+? HQm +?mv M /QÊ+ ?B m +O *?m hB m æB T X a m F?B /MM; # HQ¢B
?'T i?m /QÊ+ ?B m L; QM; *QÆM; æ M +O *?m hB m æB T +kM; M? M? ?ÆM F?€
a m F?QªM; MY M; "v- æQÌM; S?QM; #¶M; M?B M T?€i ?B M Î p` i`Q ç M çB M Î #
K°i Hm²M; # ç°M; K¢M? K) i`mv M` - ; B®M; M?Q ; ä p"Q K†i i`®M; X
hBM? i?-M æQÌM; S?QM; +?'M ç°M; - +ªK i`B KÎ` ?Q"MiQ" M- +QM K„i M?bM +?^K
æB T X
a m H-M # ç°M; i`mv M` ç-m iB M- H-M i?S ? B +kM; M®B iB Ti`mv M` - b m ç
ó i?MM; i?MM; i?MM; ôX " ç°M; +`M; H9+ +`M; ; 'T- +`M; H9+ +`M; /"v ç†+- ç•v +?Q
;-M ?bM? i?"M?X
E?B i-M bm'i # ç°M; ç¢i ç M +U+ ?¢M- i`QM; M?€v K„i H¢B ?Á ?Q½M- /-M /-M
L?QM; F?B æQÌM; S?QM; +ªK M?"M H¢B- H¢B T?€i ?B M Î p` i`Q ç M çB M +O *?
K°i çB K i"Ti`mM; M,M; HQÊM; Î +€+ MÆB F?€+ M? m X
> ? ? - M?†i çQÊ+ #ªQ #®B`²B5 æQÌM; S?QM; p¬+MM; pmB KWM; F?-M; FbK ?
>„M +,M #ªM F?-M; M; ?o iÈB iQ +?'i +O *?m hB m æB T H¢B tm'i +?9M; M?Q p"v
+O æQÌM; S?QM; - *?m hB m æB T +| i? /MM; ? B pB M L; QM; *QÆM; ç M ?bM? i?
T?¢K pB KQM; Km®M`²BX L?QM; F?-M; M; Ì M" M; +?d KÈB /MM; K°i pB M ç½ +| i
+ÁM K¢M? ?ÆM hB m J M? J M? K°i #"+X
Gmv M *QÆM; +ªM? M?'i T?~K ?bM? i?"M? +QÆM; i•K- +| i? M!B i?"M? iUm b n
F?-M; ?¢M HQÊM; 5
h`QM; ç!- +® M?B M +| +-M; H Q +O L; QM; \*QÆM; ç M- +`M; +| +-M; H Q +O #
M" M; /MM; ?-K [m - M?QM; M; mv M M?•M HÈM M?'i +?QM? H" iQ +?'i #ªM i?•M *
#bM? i?QÌM; X
L m M?Q K°i M; QÌB +| iQ +?'i [m € FûK- +?Q /M /MM; ç M /QÊ+ M; ?`+? i?B M +kM;
*?m hB m æB Ti?b F?€+- ç M /QÊ+ æQÌM; S?QM; çQ +?Q M" M; /MM; M; ?B Ki9-
/ i?Q i` M ; 'K- K†+ /M F?-M; +| M?[M; ç M /QÊ+ T?K i`È M"v- æQÌM; S?QM; T?
+O M" M; +kM; +| i? ?bM? i?"M? +QÆM; i•K +O KbM? i`QÊ+ Gmv M +QÆM; i K T

a m F?B ?bM? i?`M? +QÆM; i•K- *?m hB m æB T +kM; F?¬M; F i i?9+ p" M +¬M; -
i`QM; im Hmv M "€+? E?B m h?B M h•K [mv iX æQÌM; S?QM; çQÆM; M?B M +kM;
`i Km®M #B i +QÆM; i•K +O M" M; H" +€B ;b- M?QM; +kM; +?d +| i? +® ;„M; FbK
a m F?B pmB KWM; - æQÌM; S?QM; HçB F?¬M; FbK çQÊ+ HQ H„M; - +QÆM; i•K +O
i?`M?X L?QM; ?v p¼M; M;`M pçM H-M çWM; ;B®M; M?Q +O KbM? H" K°i +QÆM;
L m M?Q p"v i?b b) i?B i i?ÁB HÈMX
amv M; ?o ?²B H•m- æQÌM; S?QM; HçB MÎ MK +QÌB- [mª M?B M F€ p¼M; +`M; HÈ
E€ i?U+ +QÆM; i•K +O K¶B M; QÌB ç m +| +¬M; M, M; ç°+ ç€Q- pQ /K M?Q #° tQÆM
/KM; i`QM; +?B M ç'm- M?QM; M| HçB H" +, M +Æ +O o¬ h?QÌM; Zmv i- H" MÆB p
#° tQÆM; F?¬ ç|- #ªM i?•M F?¬M; i? M"Q T?€i ?mv çQÊ+ i€+ /KM; +O o¬ h?QÌM
*?Q ç M F?B +?çM; pçM; - *?m hB m æB T KÈB i?Q€i i?•M` F?ÄB bU pmB bQÈM;
F?B KÎ K„i` - iB m M? ç-m M?bM [m ç½ +| +?9i F?¬M; ;B®M; pÈB i`QÊ+X
*?m hB m æB T i`QÊ+ ç•v- K†+ /M +kM; +| >mv M :B B +ªM? ;BÈB- M?QM; pšM H
?B M içB ç½ +| /'m ?B m +O M; QÌB im Hmv MX
@ *QÆM; i•K H" +€B ;b\
æQÌM; S?QM; p°B p" M; ?ÄB i?, KX
*QÆM; i•K +O K¶B M; QÌB ç m H" #Q K"i +O #ªM i?•M- i`QM; ibM? ?bM? #bM? i
+?QM; QÌB F?€+ #B iX h? M?QM; æQÌM; S?QM; H" bQ T?K +O *?m hB m æB T- ç
`M; X
E?¬M; ?ÄB i?b F?¬M; b Q- ?„M pW ?ÄB F?m¬M K†i M?Ä M?„M +O *?m hB m æB
H9M; i9M; F?¬M; M|B M M HìBX
@ _®i +m°+ H" +€B ;b- K m M|B çBX
æQÌM; S?QM; ;'T ç M ç° pÁ ç-m #Si i B- hB m æB T +`M; M?Q i? - ?„M +`M; HQ H
K°i +QÆM; i•K bQ pÈB M; QÌB F?€+ F?¬M; H M çQÊ+ K†i #`M ç'v +?S\
@ G" G" iB M X X
h? M?•K +O *?m hB m æB T `i M?Ä ?-m M?Q F?¬M; M; ?2 i?'v- p¬ +MM; M; QÊM
@ *€B ;b iB M\
æQÌM; S?QM; i?"i bU K K M- /QÈB ibM? i? + 'T #€+? ?„M +?°T H'v +€M? i v *?m
@ æQÊ+ `²B- ç i iU t2K- M; QÆB çWM; ç°M; ç"vX
oW M|B- pW H'v HU+ i•K i?¬M t•K M?"T p"Q i`QM; +Æ i? *?m hB m æB T- p" M
i`QM; ç M çB M [m M b€iX
E?B M?bM i?'v æQÌM; S?QM; [mª i?U+ i`ÊM K„i ?€ ?®+ K²KX
h`QM; ç M çB M +O *?m hB m æB T ?B M içB +| i? M|B H" K°i pMM; b€M; +?|B- p
F?¬M; +| ;b F?€+- pb i`QM; ç M çB M +O M" M; ?B M içB +| K°i ç²M; iB M ?bM? i`Ä
+O K"m p" M; ç| +?QM? H" iW i`QM; ç²M; iB M p" M; M"v T?€i` X
hçQ ?bM? +O ç²M; iB M p" M; ?Q" M iQ" M F?€+ bQ pÈB ç²M; iB M i` M i?` i`QÌM; -
i`¬B M' B Î ç|X
æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB M?Qm K"v- +QÆM; i•K ç²M; iB M M"v K†+ /M F?¬M; T?ª
æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; #B i`®i +m°+ M| +| i? K M; ç M +?Q *?m hB m æB T i€
+O *?m hB m æB T H" i?m°+ iQM? FBK\
"bM? i?QÌM; K" M|B M; QÌB +| i? +?'i M?Q p"v- ç m i?Q+? ?ÊT im Hmv M pä çB M
Hmv M K°i b®+¬M; T?€T T?ÄM; M; U p¬ +MM; +?„+ +?„MX oQ /K M?Q h?B i æ² +

?„M im Hmv M +?QM? H¨ i?m°+ iQM? FBK- T?®B ?ÊT pÈB HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +MM; FB M +®X

L?QM; æQÌM; S?QM; ;ç i #Ä bmv M; ?o M¨v `i M? M?- pW M; ?o ç M K°i iB m +¬ i hB m æB T T?ªB tmM; T?QM; T?Q i`QÊ+ - HB m KçM; pÈB ç`+? M?•M- æQÌM; S?Q i? M?Ä #û FB H¨K b Q i?Q+? ?ÊT im Hmv M +¬M; T?€T T?ÁM; M; U ; b +?S\

a m F?B i?®B HmB F?ÄB ç M çB M +O *?m hB m æB T- æQÌM; S?QM; +~M i?“M MQÆM; HQ bÊ #’i M- ?B M M?B M +kM; pb HQ H„M; +?Q +QÆM; i•K +O KbM?X

@ h`QM; ç-m +O M; QÆB +?d +| iB M i?¬B b Q\ hçB b Q M; v +ª +QÆM; i•K +kM; æQÌM; S?QM; F?¬M; M?`M çQÊ+ +? M?çQ M¨M; X

*?m hB m æB T Ov F?m’i p¬ +MM; - KçM? KB M; M|B,

@ aQ T?K- iW F?B i i?2Q bQ T?K ç½ [mv i ç`M? iW #Ä i’i +ª- +QÆM; i•K M¨v +| /€ i +| i? [mv i ç`M? çQÊ+ - içB b Q bQ T?K +| i? M|B i M?Q p”v\

L?bM p K†i i°B M; ?B T +O M¨M; - i`€B iBK æQÌM; S?QM; M?’i i?ìB K K v m- t€+ i tm’i?B M M?Q i? M¨Q- M; QìB im Hmv M F?¬M; i? [mv i ç`M?- #bM? i?QÌM; ç m +O M; QìB ç| p¨ +¬M; T?€T im Hmv MX

L?QM; M m ç½ H¨ bQ T?K- Km®M æQÌM; S?QM; iU M?“M b B çQÆM; M?B M H¨ F? p°B ?Q K°i iB M; M|B b M; +?mv M F?€+,

@ æQÊ+ `²B- M; ?B M +Sm F„ +QÆM; i•K +O M; QÆB çB- M|B F?¬M; +?WM; M| +| ; b ç| +?Q M; QÆBX

@ æQÊ+X

*?m hB m æB T H9+ M¨v KÈB ?¨B HÁM; ;”i ç-m- H-M ç-m bÎ ?[m +QÆM; i•K +O H +| çQÊ+ K|M ç² +?ÆB v m i?Q+?- iU M?B M ?QM; T?’M F?¬M; ; b b€M? çQÊ+X

@ *¬M; T?€T F?¬M; M M [m M im Hmv M- M; Q¨B ` M; QÆB +¬K i? K +m®M >mv M +| i? ` M Hmv M iQM? HBM? ?Qç i i`bM? ç° HÈM M?’i +?Q M; ; M i v +O M; QÆB5 ( i b) F?¬M; çQ ç M /QÊ+ +?Q M; QÆB- ç M /QÊ+ ?¬K [m h K bQ MQÆM; çQ +?Q Hmv M `’i H•m `²BX

æQÌM; S?QM; +,M /†MX

L;¨v ?¬K [m - H p”i Jç+ GQm h¬ i†M; *?m hB m æB T +?QM? H¨ p¬ b® ç M /QÊ+ / +| K°i M; QìB bY /KM; +kM; çO +?Q *?m hB m æB T /MM; K°i ? B M, KX

æQÌM; S?QM; çQ K°i +m®M +¬M; T?€T- K°i +m®M pã çB M +?Q *?m hB m æB T ç æQÌM; J¬M- ç b m M¨v M¨M; +| i? T?€i ?mv €K F?Q Í i`bM? ç° HÈM M?’i X

@ sm®M; M9B çB i bK h K bQ MQÆM; M; QÆB- +?mv M +ÁM HçB i ç½ F m M¨M; H¨ æQÌM; S?QM; T?’i T?’i i v pÈB *?m hB m æB TX

*?m hB m æB T +® M?B M +| K°i ç¬B #¨M i v imv i pìB- M?QM; bU K K / Q +O ? B æQÌM; S?QM; i`QÊ+ ç| ç½ +,M /†M Jç+ GQm h¬ i?m i?“T K°i Qi /QÊ+ HB m- M; ?B MQÊ+ - ç *?m hB m æB T M; •K i v K¶B M;¨vX

@ aQ T?K- +ÁM bQ T?K i?b b Q\

*?m hB m æB T çB p¨B #QÊ+ M?bM i?’v æQÌM; S?QM; F?¬M; çm´B i?2Q- [m v ç¬

@ h +ÁM +?9i pB + +¬M tY HwX

æQÌM; S?QM; HB + K„i M?bM M¨M; X

æÊB *?m hB m æB T çB `²B- æQÌM; S?QM; KÈB i?Î /¨B K°i iB M; - H„+ ç-m çB iÈB i v FûQ M; QìB ç M; i`®M T?Q b m +•v- çQ K„i M?bM ç®B T?QÆM; X

h` M; h9 h9 m Q€M i`WM; K„i M?bM æQÌM; S?QM;- +QÌB H¢M? M|B,

@ L;QÆB ç½ bÈK T?€i ?B M ` i \

@ S?Q HÌBX

æQÌM; S?QM; M|B,

@ L`M; +?Q i H` M;QÌB KM b Q\

>¬K [m æQÌM; S?QM; ç½ T?€i ?B M h` M; h9 h9 Î ç•v- +?d +| çB m M`M; F?¬M; H
F?¬M; iÈB [m'v `®B KbM?- pb p"v æQÌM; S?QM; +kM; K†+ F - M?QM; ?¬K M v M`
;B'm KbM? `i i®i M?QM; +kM; F?¬M; i?Q€i F?ÄB +ªK M?"M +O æQÌM; S?QM;X

æQÌM; S?QM; pšM +| +?9i F?¬M; v M i•K H„K p M`M;- ?„M `i bÊ M`M; b) H¢B ibK
T?B M T?S+- G¢B i, p` hB m L?½ i?"i ` F?¬M; +-M HQ H„M;- #ªM i?•M #¼M ?¼ ç½
M m ç€M? M? m pÈB h` M; h9 h9 +kM; F?¬M; v m ?ÆM M`M;- M?QM; J¢+ GQm h-
æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB HQ H„M;X

L m h` M; h9 h9 H` +Wm M?•M +O KbM?- æQÌM; S?QM; çQÆM; M?B M +| i? i`U+
H¢B F?¬M; T?ªB +Wm M?•M +O ?„MX

L?QM; iW b m ?¬K ç|- h` M; h9 h9 K†+ /M pšM ~M i?•M Î h?B M h9 p` E?9+ æbM? a
bU- +?mv M M`v F?B M æQÌM; S?QM; +| +?9i pmB KWM;X

@ h` M; iB m i?Q- `®i +m°+ M`M; Km®M M?Q i? M`Q\

æQÌM; S?QM; i?"i bU +ªK i?'v #i ç„+ /o- #ªM i?•M ?„M i?U+ bU F?¬M; Km®M i?n
Km®M +?¼+ p`Q M`M;- M?QM; M`M; H¢B ;B®M; M?Q i M H M; #,K- #€K `B i H'v ?.

@ "Ä +€+ M`M;- H'v i 5

h` M; h9 h9 HÌB Qi K` w M?B mX

@ E?¬M; i? X

æQÌM; S?QM; H"TiS+ iW +?®BX

@ >W5

h` M; h9 h9 iS+ ;B" M ç M KS+ iQ`M i?•M `mM `~v- +?d p ?QÈM; *?m hB m æB T ç

@ L m M?Q i F?¬M; M?bM H-K- iB m +- MQÆM; +?QM? H` M;QÌB +O K°i ;B i°+
M; v +ª M`M; M;QÆB +kM; M;mv M w K M; i?2Q # M KbM?- i"M i•K i"M HU+ +?d ç¢

3kyX *?QÆM; dke , hm Gmv M *m²M; h`B m

æQÌM; S?QM; HB + M?bM M`M; ç€M? ;B€ M|B,

@ L;QÆB M;?o M;QÆB ;B®M; M?Q M`M;\ *kM; +| i? - iU T? im pB #ªM i?•M- #€B
i?2Q # M KbM?5

h` M; h9 h9 Q€M ?"M i`WM; K„i M?bM æQÌM; S?QM;;

@ æ•v H` M;QÆB H`K F?| M;QÌB F?€+5

L`M; F?' +U+ im Hmv M ç M M v- +m®B +MM; +kM; ç¢i çQÊ+ h?B M :B B i?QÊM; T
iU T? im pB +O KbM?\ æ½ ç¢i iÈB +ªM? ;BÈB +O M`M;- Km®M T? #Ä im pB #ªM
i`ÌBX

@ L`M; +kM; #B i H`K F?| M;QÌB F?€+\

æQÌM; S?QM; F?¬M; M?`M çQÊ+ +? M?¢Q H¢BX

@ o"v M`M; F m i H'v KbM? F?¬M; T?ªB +kM; H`K F?| M;QÌB F?€+\

@ æB m M"v b Q +| i? ;B®M; M? m\

h` M; h9 h9 Hw bU,

@ L;QÆB T?B H pÈB i - H) ` M;QÆB T?ªB +| i`€+? M?B K pÈB i 5

@ h T?B H pÈB M;QÆB # Q ;Bì

*?m hB m æB T pW tQ i v pW KÎKB M; M|BX
 @ æϕB bU ; b F?¬M; i®i\ J°i M[?"B bm®i M; "v F m H M?Q p"v +ÁM i? i?®M; ; b M[
 æQÌM; S?QM; i`WM; K„i HB + M?bM M`M; X
 *?m hB m æB T i? H QÐB- HϕB p°B p½ M|B,
 @ aQ T?K M? M? tm®M; M9B t2K b Q ϕB- +| M; QÌB ϕ M ; •v T?B M iQ€BX
 @ oQÆM; #€i ϕªM M`Q ,M ; M ?MK /€K ϕ M h?B M h9 ; •v bU\
 æQÌM; S?QM; ; B" M /[X
 @ >„M +?€M b®M; `²B b Q\
 >B M ; BÌ+ Q i?O h?B M h9 M?B m M?Q K•v- K†+ /M F?¬M; i? ϕ€M? ϕ²M; pÈB M?[
 *?B æ` - M?QM; H`i? HU+ ϕSM; ϕ-m i`QM; i? iK+X æQÌM; S?QM; i?U+ bU F?¬M
 +?ϕv ϕ M h?B M h9 ; •v T?B M iQ€BX
 @ h F?¬M; M?"M`X
 *?m hB m æB T FûQ æQÌM; S?QM; +?ϕv M?Q ϕB MX
 @ hB m i?9+ p` æQϕM i?9+ ϕ•m\
 æQÌM; S?QM; ?ÄB- +| ? B ϕϕB b€i i?¬M i¼ i`M- M; QÌB #bM? i?QÌM; H`K b Q +| i
 #¼M ?¼\
 @ > B M; QÌB ϕ m ϕ½ ; B Q i?O pÈB M; QÌB ϕ M M?QM; ϕ m #` ϕª i?QÆM; - ?B M iϕ
 ; B M- æϕB bQ Kšm F m i ϕ M i bK bQ T?KX
 @ *€B ; b\
 æQÌM; S?QM; i?i FBM?- i`QM; HÁM; F?¬M; F?ÄB /•M; H M K°i iB +ªK ; B€+ #i
 ϕϕi iÈB h?B M : B B ϕdM? T?QM; - +ÁM FûK K°i #QÈ+ H` +| i? i'M +?S+ GBM? : B B
 i?QÆM; - bmv iQM? M?Q p"v M; QÌB ϕ M ; •v T?B M iQ€B ?€ +?ŠM; T?ªB * Q i?O GBM?
 "" M°B M| - h?B M h9 iϕB b Q HϕB +?¼+ p`Q * Q i?O GBM? : B B +?S\
 @ hB m æB T M; QÆB iU tm®M; M9B- i ϕB i`QÈ+ K°i #QÈ+X
 aU pB + i`¼M; ϕϕB- æQÌM; S?QM; M`Q /€K +?"K i` - +, M /†M tQM; HB M +T i®+ T
 E?¬M; # Q H•m- æQÌM; S?QM; ϕ½ p iÈB u M GB m *€+- M; QÌB +ÁM +?Q iÈB- ϕ½
 p¬ b® Hm²M; +QÆM; F?Q +QÌM; ϕϕB # ϕ°M; [m HϕBX
 hQ`M #° + Q i?O u M GB m *€+ ?¬m M?Q ϕ m tm'i ϕ°M; - ϕSM; ÎK°i # M- +€+? t M; C
 M; QÌB hB m i?9+ M?Q ; †T ϕϕB ϕ`+?¬ b„+ K†i F?~M i`QÆM; M?bM F„ M; QÌB ϕ M- i
 #bM? i?ªM- ? , M; ?€B M?bM h¬M hS LQÆM; ϕ€M? ; B€- K°i H9+ H•m- F?|2 KB M; K
 @ oB K L?"i EB K\
 h?¬M b„+ h¬M hS LQÆM; M; QM; HϕB- €M? K„i M?bM +?^K +?^K p`Q i? M? i`QÌM; F
 T?ªB- +ªK i?K ϕQÈ+ +?B M w M; ~M; + Q T?€i` iW oB K L?"i EB K- hS LQÆM; F?)
 @ ok F?Q i` M i v +€+ ?ϕ +kM; H`i?¬M #BM?\
 @ *? +QÌBX
 L; QÌB ϕ M ?ÆB ; "i ϕ-mX
 oW /Si HÌB- æQÌM; S?QM; HB M K M; i?2Q K°i Hm²M; ?"M F?Q- `ÆB tm®M; i`QÈ-
 M?bM i?ŠM; /B M KϕQ +O M; QÌB ϕ M- æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB H°` K°i iB +
 F?¬M; M; ?o`^M; - M; QÌB iÈB h?B M h9 ; •v T?B M iQ€B HϕB H` ?„M5

•m .QÆM; ok5 * Q i?O GBM? :B B +O >mv i oK h?M? - + -K i`QM; i v i? -M #BM? HBM? pšM H` i? F i?ÊT? B iBM? ?²M +O GBM? E?B T L? MX

" M ç -m F?B +?B i v pÈB •m .QÆM; ok /QÈB bQÌM M9B o•M >ªB - æQÌM; S?QM; p` æ° + pQÆM; h?QÆM; "i E?ªB KÈB `ÌB F?ÄB MÆB ç! - +kM; F?¬M; #B i`®i +m° + p

hW ç! ç M M v M?Q€M; +€B ç½ MY M,K- F?¬M; M; Ì ?¬K M v H¢B +?¢K K†i Î ç•vX `M; H` i" M HU+ iÈB ç•v ibK KbM?X

L?Q p"v i?b T?B M T?S+ HÈM- +?®M; H¢B K°i * Q i?O GBM? :B B- æQÌM; S?QM; + M[h?B M h9 i¬M; ?¬K M v +! ? B p¢M ç iY- K°i F?B F? B +?B M Î ç•v M?'i ç`M? p¬ i°BX

@ æQÌM; +¬M; iY- ç½ H•m F?¬M; ;†TX

•m .QÆM; ok F?€+? F?Q +?"Q ?ÄB æQÌM; S?QM;X

æQÌM; S?QM; ?Q i b•m K°i ?ÆB M!B,

@ •m .QÆM; iB M bBM? H` +QM `M b Q\ J¢M; HÈM M?Q p"v- K°i MÆB M?Q o•M > i?•M5

•m .QÆM; ok +QÌB b M; bªM; - ?„M p®M H` K°i M K M?•M i`mM; MB M- iB M; +QÌB i?"M? i?K+ +O M K M?•M- KÎ KB M; M!B,

@ L m æQÌM; +¬M; iY +! i? çB ` - •m .QÆM; çQÆM; M?B M +kM; +! i? X

@ h +! i? ?ÄB M; QÆB `®i +m° + ç½ /MM; +€+? ;b ç `ÌB F?ÄB MÆB ç! F?¬M; \

æQÌM; S?QM; i?U+ bU `i ?B m F€- K°i K†i pW M!B +?mv M pÈB ?„M- K°i K†i i`Q M M H`K i? M`Q ?! ;BªB M;mv +Æ H-M M`vX

@ •m .QÆM; çQÆM; M?B M +! +€+? +O KbM?X

•m .QÆM; ok KdK +QÌBX

@ E?¬M; M!B +?mv M M`v M[ - H-M M`v ç M ibK æQÌM; +¬M; iY- pšM ?v p¼M; +! i`"M- H'v i?U+ HU+ [mv i ç`M? M;QÌB bÎ ?[m M? ç-m ç! +m®B +MM; - +?B M ç'm ? i iB + Mm®BX

æQÌM; S?QM; F?BM? i?QÌM; M!B,

@ GÌB M`v +O •m .QÆM; iB M bBM? +! +?9i H'v HÈM ?B T M?Ä- i?B m ;B ?B M :B B- M;QÆB ç½ H` GBM? :B B- B K¢M? B v m M?bM H` #B i M; v- +ÁM +¬M ç€M +?`m i?m - i†M; M? ç-m ç! +?Q M;QÆB +ÁM ?ÆMX

GBM? E?B T L? M çSM; # M +¢M? M;?2 tQM; HÌB M`v HB M F?Q +?•M K9 i v pÈB

•m .QÆM; ok +QÌB M!B,

@ æQÌM; +¬M; iY +! i? ?B m +?mv M M?Q p"v i?"i bU +kM; iB i FB K +?Q •m .Q L?QM; i M;?o æQÌM; +¬M; iY F?ŠM; ç`M? b) F?¬M; H`K HQ¢B +?mv M F?¬M; +! + M`v F?¬M; i? i`€M? çQÊ+X

æQÌM; S?QM; #om K¬B,

@ •m .QÆM; ok- M;QÆB HÈM im´B M?Q p"v- +?¢v ç M ç•v F?B / i?B m ;B - M m + M;QÌB F?€+ +? +QÌB M;QÆB- M!B M;QÆB i?„M; F?¬M; i?mv i T?K+ b Q\

@ > ?

•m .QÆM; ok +QÌB H„+ ç-m,

@ æQÌM; +¬M; iY H) M`Q +?Q iWM; ;B i M;QÌB +! i?U+ HU+ i?'T ?ÆM M;QÆB b Q +? +QÌB +¬M; iYX

h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; i?–K i? M F?´- i?^M; M?½B •m .QÆM; ok M`v F?–M; +? F?| ç®B T?| - +ªM; `v +QÌB iOK idK- ?Q`M iQ`M F?–M; M?bM ` ç`+? w- M?QM; F?B F?–M; ? ?² ç²X

@ •m .QÆM; iB M bBM?- i?B m ;B +| K°i ç M; ?`- +?B #^M; M; QÆB [m v p i`QÊ+ - :B B- HçB ç M T?•M + Q i?'T pÈB M; QÆB- M?Q p`v M|B i? M`Q +kM; +–M; #^M; ?

@ æQÌM; +–M; iY M|B b B `²B- +–M; iY KÈB H` h?B M :B B ?ç T?~K •m .QÆM; ç½ + M m +?ì +–M; iY çç i ç M GBM? :B B- +?ŠM; T?ªB +| i? iMv iB M MûK •m .QÆM; i b Q +| i? iQM? H` +–M; #^M; \ >B M ;B i æQÌM; +–M; iY M; QÆB ç½ iÈB h?B M :B B ?MM; tm`i i?B m MB M- i®+ ç° i`M +?S+

[m € M? M?5

h`QM; €M? K„i •m .QÆM; ok F?–M; F?ÄB H° ` K`m b„+ FBM? M; ç+X

G–M ç–m iB M F?B ?„M ;†T æQÌM; S?QM; - æQÌM; S?QM; KÈB +?d +| *ªM? ;BÈB æQÌM; S?QM; +kM; KÈB H` h?B M :B B ?ç T?~K- ?B M içB KÈB [m # Q H•m\ h–M [mª i?U+ F?B M M; QÌB F?€+ ç® F} p` ;?2M i`X

@ L|B M?Q p`v M; QÆB F?–M; i? F?–M; ç€M? \

æQÌM; S?QM; H° ` ?mM; iQÈM; - M; ?o i?–K +MM; H„K i?B m ;B ?B M içB b) i?B i ç ?`M; pçM •K ?²M +„M Mm®i i?`M? K°i- HçB /MM; óh€ h?B >Q`M >²M ô /B i M; QÆ

@ :B[+?9M; i +m®B +MM; +kM; T?ªB +| K°i i`M +?B M- bÈK Km°M ;b +kM; T?ªB M M +?®B iW5

•m .QÆM; ok M? M?`M; pmM; h`M; S?QM; FB K- i` M i?–M #BM? ? i bS+ #bM? i? i?–M [m M; X

a m F?B M|B tQM; HçB [m v ç–m M?bM ç€K M; QÌB hB m i?9+ - ¬K [mv M M|B,

@ æ•v H` i`M +?B M ;B[i p` æQÌM; +–M; iY- tBM +?Q p` +?È M?9M; i v p`Q- # .QÆM; M`v ;B i bç+? h?B M h9 i–M; 5

@ E?®M F?B T5

hB m i?9+ F?–M; M?`M çQÊ+ K„M; K°i iB M; - ?„M p®M +ÁM Km®M i`Ê ;B9T æQÌM i?U+ HU+ h?B M :B B i`mM; T?~K ç®B +?B M pÈB GBM? :B B i?“i bU H` [m € #`i HU ok pW ` F?ÄB KB M; - +?Q /M hB m i?9+ +| HÁM; +kM; F?–M; /€K- M m K¼B M; QÌ +? i •m .QÆM; ok- p`v h?B M h9 i–M; +?ŠM; F?€+ M`Q #` /B i K¬MX

@ u M i•K- ?„M F?–M; ;B i i ç•mX

æQÌM; S?QM; H„+ ç–m i`mv M •K M|B pÈB hB m i?9+X o`B H–M +?çK K†i- •m .QÆ b€i F?Q- ?„M çm`B i?2Q KbM? +?d pb iBM? ?²M +O GBM? E?B T L? M K`i?–BX

@ LÆB ç•v M?B m M; QÌB- i çB H M M9B +?ì +–M; iYX

•m .QÆM; ok M?bM æQÌM; S?QM; M|B- b m ç| i`B M F? B i?•M T?€T # v p T?Q E >„M +,M #ªM F?–M; bÊ æQÌM; S?QM; +?çv i`®M- h?B M h9 i–M; î ç•v- #^M; ?[m p S?QM; ç m î ç•v- H`K b Q ?„M +| i? çB çQÊ+ \

æQÌM; S?QM; +QÌB F?´ F?–M; i?–B- ?–K M v #` ûT H M GQÆM; aÆM- M|B M?Q i? pÈB •m .QÆM; okX

h? M?QM; pÈB i?U+ HU+ ?B M içB +O KbM?- i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; i?“i bU

@ S?QM; i?B m- ç|M H`v5

h–M hS LQÆM; çQ i v MûK oB K L?“i EB K iÈB- M m æQÌM; S?QM; F?–M; +| #BM +?B M F?ŠM; ç`M? `i #`i HÊBX

G9+ M"v æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; +?®B iW- i`QM; ;B•v T?9i iB T M?"M oB K L?"
M?Q ?„M ç M; M„K #„i M° ?Ä i?B m +?€v ?WM; ?U+- i`QM; oB K L?"i EB K i`mv
KÆ ?² +| tmi? Km®M çB ibK h" M; S?QM; FB KX

@ L? ç-m- M" M; çB i?2Q i X

æQÌM; S?QM; pšv pšv i v ;¼B GBM? E?B T L? M ç½ +?B K /KM; i?•M i? E?B m h?
M; QÌB- GBM? E?B T L? M i?2Q HÌB çB p ?QÈM; æQÌM; S?QM; - #M i v æQÌM; S?
?²M +O GBM? E?B T L? M M?'i i?ÌB [m v HçB i`QM; "'i S?¬B :B€T- E?B m h?B M

J¼B M; QÌB K†+ /M H-M ç-m M?bM i?'v HQçB i`" M; +ªM? Hv F€ M"v- M?QM; ?B M
?½B- i'i +ª ç m HQ H„M; F?~M i`QÆM; M?bM æQÌM; S?QM; X

h`QM; HÁM; #M i v "ç+? hB m GçB iQ" M H" K² ?¬B- M" M; `mM `~v +?dM? HçB [m-
M|B,

@ S?QM; - #bM? M i`î p X

S?B hB m L?½ F?|+ M?Q KQ - MQÈ+ K„i HQM; i`ÁM; M?bM æQÌM; S?QM; X

@ E?|+ +€B ;b\

æQÌM; S?QM; +kM; #`*mM; +?O ççB M?•M H"K +?Q ç m t|i- K°i HQçB i•K ibM? #B
i`î p #„i ç-m /•M; i`"Q i`QM; ; M; U+X

@ L m +?"M; +? i h b) H"TiS+ i€B ;B€- +?Q M; QÆB #` +„K bWM; 5

S?B hB m L?½ F?|+ F?¬M; i?"M? iB M; X

@ *~M i?"M i ç€M? p"Q K¬M; M" M; ç'v5

æQÌM; S?QM; M?ûQ KkB M" M; - F?) ç~v +mM; +?O ççB M?•M ` X

Jç+ GQm h¬ pšM +ÁM ç M; î T?ÁM; Hmv M /QÊ+ M M F?¬M; #B i +?mv M- H"K æ
iQÈM; T?ªB M OBX

@ *€+ M; QÆB F?¬M; +-M [m ç•v- i b) #bM? M i`î p X

æQÌM; S?QM; ?Qi K°i ?ÆB i?"i b•m- i`B M F? B i?•M T?€T HQÈi p T?Q E?9+ æb

E?¬M; çÊB ?„M bmv M; ?o +~M i?“M- æQÌM; S?QM; ç½ #¼+ M?B i F?Q i` M M; QÌB
p` iY b„+ i` M oB K L?“i EB K- +MM; pÈB iB M; T?QÊM; ?|i- ?mM; ?,M; +?ûK p`Q

GU+ ççQ +O æQÌM; S?QM; içB b Q HçB F?´M; H² M?Q p”v\ L; v +ª •m .QÆM; ok i
+?“m K°i FQ+? M”v +kM; F?¬M; FbK çQÊ+ i?•M ?bM? KçM? K) i?®B HmB- ;|i +?•M
+¬M; i?S ? B +O æQÌM; S?QM; HçB ç½ ”T ç MX

æQÌM; S?QM; p®M pšM M^K Î +K+ /B M #` ç°M;- ç M #•v ;BÌ KÈB M„K #„i çQÊ+ iB
+|i? #m¬M; i v\ h®+ ç° p` HU+ ççQ ~M ;B'm i`QM; +Æ i? ç½ çQÊ+ i¬B Hmv M ç M
ç-m F?ÎB ç°M; im¬M ` - +MM; pÈB iB M; T?QÊM; ?|i FB m ?½M?- HY +?€v ?WM
i? ç`+? M´B +?ûK p T?Q •m .QÆM; ok- +,M #ªM F?¬M; ç +?Q ?„M +Æ ?°B p` i?Ì

æQÆM; çQÆM; çQÆM; çQÆM;

h`QM; E?9+ æbM? aÆM v M ioM?- p M; H M •K ?QÎM; pk F?Q p +?çK- `i i? M? i?

h`M; +ªM? M”v M m F m M; QÌB # M M; Q`B M?bM i?’v- F?ŠM; ç`M? b) KÎ`°M; i¬K
+kM; F?¬M; M|B H`K ;b- p +?çK ?mM; K½M? M?Q p”v +?Q /M pk F?Q i´M ?çB +kM;
?B M içB ? B i? M? pk F?Q T?€i bBM? p +?çK HçB ç m H` i?-M #BM?5

3kjX *?QÆM; dkN , *?ûK :šv h?¬M "BM?

h`M; S?QM; EB K t T i?S # p` oB K L?“i EB K t T i?S iQ i`QM; h?¬M "BM? S?´5

h?¬M #BM? # Q M?B m M; QÌB i? i?B i QÈ+ KÆ- H9+ M”v HçB #` æQÌM; S?QM; b
ç´m T?€T i` M i v +kM; F?¬M; ? ;B[ HU+ K`imM; ? i bS+ HU+X

J¶B K°i H-M ? B i? M? i`QÌM; FB K p +?çK p`Q M? m- •m .QÆM; ok ç m +|i? +ª
i /çB- +MM; pÈB F?B T bÊ HU+ ççQ +O æQÌM; S?QM;- ?„M +kM; ç M; p„i | + bmv
tQ v +?mv M T?QÆM; T?€T +?B M +m°+X h? M?QM; æQÌM; S?QM; p`i pª H„K KÈB
ç´m- ç•m çÆM; BªM ç ?„M i?U+ ?B M çQÊ+ \

•m .QÆM; ok pW /MM; h`M; S?QM; EB K KçM? K) +¬M; FQ+? æQÌM; S?QM;- Kti
i v HB M iB T M?ª ççM- #„M ` iWM; ççQ FbM? F?Q b„+ #ûM- +?mv M ibK p` i`Q
S?QM; ç ?ç i?OX

S?®+ T?®+ T?®+ •K ?QÎM; /”v ç†+ K` M†M; M i`mv M ` - i` M; QÆM; Kti- i` M +
S?QM;- FbM? F?Q #` •m .QÆM; ok #„M ` i`9M; KK+ iB m i M pĐ- K M; i?2Q iWM;
?Q†+ M¬M;- K€m iQÆB +?ªv ` M; Q`B M?Q bm®BX

æQÌM; S?QM; K†+ F F?¬M; [m M i•K- M; QM; iK +QÆM; F?Q ?° i?•M Î i`i +ª M?[M
?„M +| #ªQ #®B ”i S?¬B :B€T T?ÁM; i?•M- +,M #ªM F?¬M; +¬M HQ H„M; +?Q iQM

L?QM; i`QM; K¶B p i i?QÆM; ç m ~M +?S K°i Hm²M; €K FbM? F?¬M; i? #Ä [m -
M?“T p`Q i`QM; +Æ i? æQÌM; S?QM;- ç´m ç€ HmM; imM; i`QM; FBM? Kç+?- i`MM
S?QM;- F?B M HQm +?mv M K´i HBM?X

æQÌM; S?QM; +„M +?†i ?`K `„M; - ?Ä /B K i` M oB K L?“i EB K ç½ +U+ M|M; ç M K
HQçB- i|+ +O ? B M; QÌB F?B ;B Q i?O ç m #` +?€v bç+?- /QÈB Kti ç´i +kM; +?€v

•m .QÆM; ok #´i ;B€+ H° ` K°i MK +QÌB F?´ bÎ- ?„M +,M #ªM F?¬M; M; ?o iÈB i`”M
#B M i?“M? i`M; +ªM? M?Q p”vX ”ªM i?•M KbM? H` K°i * Q i?O GBM? :B B HçB `ª
+| HU+ ç€M? HçBX h®+ ç° p` HU+ ççQ +O ç®B T?QÆM; [m € KçM? K)- K¶B K°i H-
+?9i i?ÌB ;B M ç çSM; p[M;- M?QM; +?d K°i +?9i i?ÌB ;B M M”v +kM; F?B M KbM?

h`M; S?QM; EB K HB M iK+ F m p M;- •m .QÆM; ok i?“K +?Q +|i? M; ?2 çQÊ+ iB
HÁM; p` B Q€M +O EB K HBM?- M m H` i?ÌB F€ iQ`M i?`M?- Km®M /”M? HçB +K+
M?QM; ?B M ;BÌ •m .QÆM; ok +kM; +?d +|i? M¶ HU+ +?®M; çĐX

JQÌB FQ+?- M,K KQÆB FQ+?- i`,K FQ+?- ? B i`,K FQ+? æQÌM; S?QM; +,M #^aM F
 p T?Q •m .QÆM; ok # Q M?B m FB K- ç®B T?QÆM; K†+ /M HB M iK+ i?®B HmB
 p[M;- M?QM; +m®B +MM; pšM p[M; p`M; çSM; i`QÊ+ K†i KbM?- F?¬M; ? +| tm i?
 L?QM; Î F?|2 KB M; •m .QÆM; ok /-M /-M i`M` iB M ?mv i K`m çÄ bšK- b„+ K†i
 *MM; +¬M; FQ+? KçM? K) M?B m H-M M?Q p`v- F?Q i? i` M M;QÌB æQÌM; S?QM
 ;B®M; M?Q K°i M;¼M M9B + Q ?MM; po +?2 +?„M i`QÊ+ K†i •m .QÆM; okX >ÆM
 /QÊB ibM? ?m®M; F?| ?B m +O KbM?- iB M M?“T ç M K°i HQçB i`çM; i?€B- K°i H
 pÈB oB K L?“i EB K- #^aM i?•M +?QM? H` oB K L?“i EB K- oB K L?“i EB K +?QM?
 æ®B +QM çQÌM; FB K T?€T M`v- æQÌM; S?QM; K†+ /M ?B m M?QM; HçB F?¬M; iE
 h`QÊ+ FB ?„M ç½ iWM; M?„+ ç M M;QÌB FB K ?ÊT M?i ;b ç|- M?[M; +kM; +?d H`
 çQÊ+ HQçB +^aM? ;BÈB ç| [m^a i?U+ F?| M?Q H M i`B- M m F?¬M; T?<sup>a</sup>B H` M;QÌB
 b•m b„+ +,M #^aM F?¬M; i`¬M; +`v #QÊ+ p`Q HQçB i`bM? ç° M`vX
 h? M?QM; ?B M içB- ibM? ?m®M; +O #^aM i?•M `ä`¬M; +| K°i b® iQÆM; iU pÈB M
 “^aM i?•M +| i? +^aK M?“M çQÊ+ `ä`¬M; çQÊ+ ibM? iU /•M; i`Q p` +?B M w +O T?
 i? #B i i•K ibM? F?€i p¼M; ç€M? #çB ç®B i?O +O M|X EB K HBM? H9+ M`v ;B®M
 /„i i•K i?¬M +O æQÌM; S?QM; - H`M i`€M? M?[M; ç°M; i€+ F?¬M; i`i v m- ç K°i F
 ;B^aM M?“i i`Î M M +`M; H9+ +`M; +| HU+ b€i i?QÆM; - K°i M?€i +?ûK M`v çO ç T?
 h?¬M b„+ •m .QÆM; ok /-M /-M M;QM; i`¼M; - ?„M `ä`¬M; +<sup>a</sup>K M?“M çQÊ+ i` M i?•
 i`mv M ç M K°i Hm²M; FB K w b„+ #ûMX Gm²M; FB K w M`v # M ç-m +ÁM `i KÄM
 M;`v +`M; KçM?- +`M; H9+ +`M; i?`M?X \*ÁM iQ`M i?•M æQÌM; S?QM; T?^aM; T?i
 i? M? HÈB FB K` F?ÄB pÄ- M;QÌB M; ,M HçB ;B i M;QÌB- T?“i M; ,M HçB i`^aK T?“i
 Lûi K†i ?mM; €+ p` i?¬ #çQ +O æQÌM; S?QM; +kM; iW iW #B M K'i- i? v p`Q ç| H
 K„i KÎ` F?¬M; #B i iW H9+ M`Q ç½ ç|M; +?†i- ?Q`M iQ`M /U p`Q +^aK ;B€+ +O #
 oB K L?“i EB K- ? i H-M M`v iÈB H-M F?€+ +?ûK` FB K +?B mX *^aK ;B€+ #^aM i
 ?Q`M; HY ;B Q M? m F?B M æQÌM; S?QM; `i H•m +kM; F?¬M; i? iU i?Q€i` çQ
 omM; FB K- i?m p - pmM; FB K- i?m p - M?[M; ç°M; i€+ çÆM çB m i M?çi +S H†T
 HçB- •m .QÆM; ok ç m +| i? +^aK ;B€+ €T HU+ HçB i,M; i? KX
 a„+ K†i ?„M i€B M?Êi M?Q i` ;B'v- +?®M; çĐ FB K +?B m +O æQÌM; S?QM; +kM;
 K€m iQÆB i`M` F?ÄB F?|2 KB M; ç½ +?^av tm®M; /QÈB M;U+- M?m°K çÄ ;M;U
 “¶M; M?B M- æQÌM; S?QM; KÎ K„i- M;¼M HY M?^av K9 i`QM; K„i H9+ M`v ç½ #B M
 KçM? K) i?B m ç®iX
 >Ä /B K +QÌM; HB i tmM; [m M? oB K L?“i EB K #` ?9i p`Q i`QM; FB K- HY +?€v
 M?B M #` [mûi bç+?X a„+ K†i •m .QÆM; ok i? v ç´B- K†+ /M ?„M F?¬M; #B i`ä ;B
 L?“i EB K`®i +m°+ ç½ t<sup>a</sup>v` +€B ;b- M?QM; ?„M HçB #B i +?B m iB T i?2Q +O æQ
 F?OM;X
 J°i FB K +?ûK` p¬ +MM; #bM? i?^aM- i®+ ç° +kM; F?¬M; M? M?- T?^aM; T?i ;B®M
 #`M ?¼+ ?ÄB- F?¬M; ? +| +?9i b€i w p` FB K w- i? M?QM; ç®B K†i pÈB K°i FB K M
 [mQi p`M +?mv M +QÆM; F?Q ?° i?•M- h`M; S?QM; EB K` bS+ +?ûK` iWM; pÄ
 M;QÌB ç #^aQ p #^aM i?•MX
 •m .QÆM; ok KÈB H`K tQM; M?[M; ç°M; i€+ M`v- K°i iB M; T?QÊM; F m H M? H^aM
 S?Q b m æQÌM; S?QM; - K°i +QM T?QÊM; ?Q`M; HY iQ`M i?•M K`m p`M; FBK`U
 +€M? imv i ç T- M;`M; + Q ç-m- ?|i p M; F?¬M; M;Èi- M; v b m ç|- T?QÊM; ?Q`M;
 ?QÊM; •m .QÆM; okX
 E?|2 KB M; •m .QÆM; ok ?B M` K°i MK +QÌB- ;B®M; M?Q i`9i #Ä çQÊ+ ;€M? M†
 M?9+ M?Q+?- ;BÆ i?¬M #BM? h`M; S?QM; EB K H M- bY tm`i bS+ KçM? iQ`M i?•
 HY X

S?QÊM; ?Q" M; HY FBK b„+ K„ H i? M?Q +? i`2 H Q p"Q i`QM; FB K [mv M +O •
 M€i ?-m M?Q i'i +^a FB K [mv M- ç-m ç€M? p"Q h" M; S?QM; EB KX
 *MM; H9+ ç| - oB K L?" i EB K i` M i v æQÌM; S?QM; +kM; +?ûK i`9M; h" M; S?QM;
 h?ÌB ;B M iU ?² M?Q /WM; H¢B i`QM; F?Q^a M? F?„+ M"v- æQÌM; S?QM; +?d M?bM
 M?Q ;B'v p" M; - T?mM ` K°i M; KK iB M ?mv i- # v M; QÊ+ ` M; Q"BX
 h" M; S?QM; EB K i` M i v ?„M i`mv M ç M K°i iB M; p M; ` ,M; `„+ - çSi ;½v Î p` i`Q
 i`9M; - i`U+ iB T pÐ i?" M? ? B MY X .Q i? FB K F?Q b„+ #ûM F?-M; i?mv M ;B^a
 .QÆM; ok pW KÊB # v ` - i`U+ iB T ç€M? i M +QÆM; F?Q ?° i?•M +O ?„M- ç H
 i?QÆM; `i b•mX
 •M? K„i æQÌM; S?QM; M?bM i?2Q h" M; S?QM; EB K #` çSi ;½v # v ` - i`QM; K„i ?
 K K MX *?Q iÊB #•v ;BÌ- ?„M KÊB T?K+ ?²B iBM? i?-M H¢B H9+ +°M; KBM? pÊB
 i€+ T?€i bBM? i`QÊ+ ç•v ç m +?d H" p¬ w i?S+ - ,M #^aM F?-M; T?^aB ?„M +?O ç°M
 h¢B b Q\ h¢B b Q +| i? M?Q p"v\ h?-M #BM? H¢B #` ;šv\
 æQÌM; S?QM; ?-m M?Q F?-M; i? iBM çQÊ+ i'i +^a K¼B i?S M?bM i?'v i`QÊ+ K„i K
 *?Q ç M F?B MY çQ¢M h" M; S?QM; EB K `ÆB tm®M; - +„K p"Q i`QM; K†i ç'i- æQÌ
 K„i M; •v /¢B- [m v M; QÌB M?bM •m .QÆM; ok- p` i`mM; MB M p®M p¬ +MM; T?QM
 K†i ç'i- i` M i v + -K MY çQ¢M h" M; S?QM; EB K +ÁM H¢B- K¢M? K) ?Q F?-M; M;
 H¢B T?mM ` K°i M; KK K€m iQÆB HÈMX
 L?bM /€M; p i? i?^aK +O •m .QÆM; ok- i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; F?-M; F?ÄB +
 T?^aB pb [m M ? pÊB GBM? E?B T L? M- KbM? p" •m .QÆM; ok M|B F?-M; +?WM;
 >ÆM M[- F i [m^a +O i`"M +?B M M"v +kM; ?Q" M iQ" M M^K M; Q" B /U HB m +O æC
 @ EB K HBM? ;B i?•M- ? ? ? •m .QÆM; i?'i #¢B +kM; F?-M; Q M5
 a m F?B •m .QÆM; ok F?Q M? +?•M M; ²B tm®M; - +QÌB iQ # iB M; pÊB æQÌM; S?
 æQÌM; S?QM; M?QÈM; K"v- M; ?² ` F?Q iS+ +O ?„M F?-M; i?Q+? ?ÊT- ?„M i®i t
 GBM? :B B- +?Q /M pW ` <sup>2</sup>B KbM? KÊB ç<sup>a</sup> i?QÆM; ?„M- +kM; F?-M; ç M KS+ #` i?C
 iQÎM; H¢B #B m ?B M i`QÊ+ ç| +O •m .QÆM; ok- æQÌM; S?QM; M?QÈM; K"v- p°B
 @ •m .QÆM; iB M bBM? i`QÊ+ F?B ç M ç•v ç½ #` i?QÆM; b Q\
 •m .QÆM; ok F?) +QÌB M|B,
 @ h?'i #¢B pšM H" i?'i #¢B- F?-M; HB M [m M ç M M?[M; +€B F?€+ - +?Q /M •m .QA
 i`QÊ+ +?B m EB K HBM? ;B i?•M +O æQÌM; +¬M; iY i +kM; F?-M; +€+? M"Q iB
 •m .QÆM; iB K FB K ?ÆM KQÌB M, K- H¢B çQÊ+ M?bM i?'v i` M M; QÌB æQÌM; +¬M;
 i?"M? iQ" M- •m .QÆM; +? i +kM; M?„K K„iX
 æQÌM; S?QM; F?- F?®+ M|B,
 @ æ€M? #¢B M; QÆB F?-M; T?^aB i - K" H" EB K HBM?5
 GQ¢B +^aM? ;BÈB pW ` <sup>2</sup>B- #<sup>a</sup>M i?•M æQÌM; S?QM; +kM; KÆ ?<sup>2</sup> F?-M; `ä- K°i FB K
 p¬ w i?S+ +?ûK ` - +,M #^aM F?-M; +| F?^a M, M; bY /MM; H¢BX
 @ æQÌM; +¬M; iY [m€ F?B K M?QÌM; X L m M; QÆB +?mv M b M; im Hmv M FB K
 +ÁM ?ÆM Kšm i?•M +O +¬M; iY- •m .QÆM; +^aK i?'v F?-M; #^M;
 •m .QÆM; ok M|B K'v +•m- b„+ K†i +" M; i`Î M M F?| +QB X
 æQÌM; S?QM; çQÆM; M?B M F?-M; i? +?mv M b M; im Hmv M FB K ç¢Q- €K F?Q
 H¢B im Hmv M FB K ç¢Q M?'i ç`M? b) FûQ /"B i?ÌB ;B M `i H•mX

J†+ /M ?„M p“ •m .QÆM; ok H“ ç`+? M?•M- M?QM; K¶B H-M ;†T K†i- i`M; +ªM? +? M?Q F i?M- M;QÊ+ H¢B +| +?9i ;B®M; M?Q #^M; ?[mX >B M i¢B M?bM i?'v ?„M i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; +kM; +| +?9i #,M F?Q,MX

@ •m .QÆM; iB M bBM?- `®i +m°+ H“ M;QÌB M“Q ç½ ;•v i?QÆM; iQ+? +?Q M;QÆB æQÌM; S?QM; M|B b M; +?mv M F?€+X

@ S?| i?“M? +?O >mv i oK h?“M?X

•m .QÆM; ok +QÌB F?´ M|B,

@ •m .QÆM; i?•M H“ EB K h?–M +?B iY- ;B M?“T >mv i oK h?“M? [mª i?“i +| M¶E M,K ;–M ç•v +kM; ç M; •K i?–K [m'v M?B m +€+ HQ¢B F ?Q¢+? +O >mv i oK h?“M *?B L? B i`î p #¢B H° i?•M T?“M- #` S?| i?“M? +?O >mv i oK h?“M? çª i?QÆM;X

@ “` i?QÆM; î ç•m\

æQÌM; S?QM; ?ÄB- ?„M F?¬M; M?bM ` i?QÆM; i? +O •m .QÆM; ok î ç•m- i? M? i?O GBM? :B B #B M i?“M? M?Q p”v- F?ŠM; ç`M? i?QÆM; i? F?¬M; M? X

•m .QÆM; ok +QÌB F?´- M;|M i v +?d p“Q M;U+ KbM?X

æQÌM; S?QM; ?QªM; bÊ #B M b„+X

@ h•K K¢+? ç½ çSi5 L m F?¬M; TªB •m .QÆM; /MM; +QÆM; F?Q iBM? i?m–M #ª +€+? M“Q +?®M; çÐ ç M H9+ M”v- ç ;†T K†i æQÌM; +¬M; iYX

J°i M;QÌB im Hmv M M;QÌB- F?¬M; i? #` i?QÆM; M?’i î # +?¶- K°i H“ FBM? K¢+? K¢+?5 EBM? K¢+? #` i?QÆM;- M? i?b i?U+ HU+ i´M ?¢B HÈM- M†M; i?b im pB # +–M TªB M|B- K°i F?B ç M çB M #` ? Q i´M- +ªM? ;BÈB iQ“M i?•M b) #` T? #Ä i +kM; H“ MÆB M;mv ?B K M?’i- K°i F?B #` ? Q i´M- M?’i ç`M? +? i F?¬M; +| +?¶+

h•K K¢+? +O •m .QÆM; ok ç½ çSi- M?QM; H¢B /MM; +QÆM; F?Q #ªQ p - HQ¢B T i? /mv i`b bU b®M; M?’i i?ÌB +O ?„M- M|B +€+? F?€+- ?„M M?’i ç`M? b) +? i- i`v ?²B bBM?- i~K #´ Mm¬B /QÐM; i`QÊ+ F?B bU b®M; +O ?„M #` +„i çSiX L?QM; HQ ç•m\

æQÌM; S?QM; +m®B +MM; +kM; #B i i¢B b Q K°i h?B M :B B i`mM; T?~K M?Q KbM i?O GBM? :B B i?ÌB ;B M /`B M?Q p”vX •m .QÆM; ok TªB +?2 +?Î i•K K¢+?- H“K ç’m pÈB KbM?\ oW `²B i?U+ HU+ K“ ?„M #B m ?B M- M?B m H„K +?d +| T?•M MY M?Q p”v KÈB ç KbM? +| +Æ ?°B ç¼ bS+ pÈB ?„M- /–M /–M bªM bBM? ` +°M; KBM FB K FBM? i?B M FB X

@ E?¬M; M|B M?B m M[- •m .QÆM; +? i +kM; F?¬M; iB +- H–M M”v ç M i bK æQÌM M? ç–m M”v +?Q +¬M; iYX

•m .QÆM; ok M?bM MY çQ¢M h“M; S?QM; EB K +ÁM H¢B- €M? K„i HQm Hmv M M

@ hQM? iBM? +O M? ç–m M”v F?¬M; i®i H„K- iQM? +€+? +kM; F?¬M; M;Q M M;Q TªB F?Q M /mM; K°i +?9iX

LY çQ¢M h“M; S?QM; EB K +ÁM H¢B F m H M ó¬M; ¬M;ô- iªM K€i ` K°i Hm²M; F #’i im•M- TªM; T?’i M?Q F?¬M; Km®M `ÌB F?ÄB •m .QÆM; okX

hBM? ?²M GBM? E?B T L? M i? i?B i QÈ+ KÆ ;–M M; v i`QÈ+ K„i- / M?Q i`î #“M H¢B +ªK i?’v M†M; M X a€i +?B m K½M? HB i p” b€i +Æ •m .QÆM; ok #B m ?B M i?U+ HU+ +O KbM? K“ i?¬B- ?„M +?Q # Q ;BÌ Km®M ;B i +? i KbM?- +QÈT çQ¢i KbM?- ?“M? ç°M; M”v +O •m .QÆM; ok +| i? M|B H“ /KM; i•K HQÆM; i?B MX

@ u M i•K- i b) +?B m +® M? ç–m ç| +~M i?“MX

æQÌM; S?QM; M†M; M ;”i ç–mX

@ J†i F?€+ i +ÁM +| K°i pB + +¬M #€Q +?Q æQ`M; +¬M; iYX

•m .QÆM; ok H¢B T?mM ` K°i M;KK iB M ?mv i- i?Î T?b T?Á- ;„M; bS+ M|B,

@ >mv i oK h?“M? ç½ +?m~M #` ` i v pÈB GBM? J¢+? *?B æ` Î æQ`M; :B “aQX L;
K°i M,K b) +| `i ç¬M; + Q i?O t•K M?“T5 JQM; `M; æQ`M; +¬M; iY i?¬M; #€Q +?
T?ÁM; #` M?B m ?ÆMX

3k9X *?QÆM; djy , Nv h?€+ h`QÈ+ E?B G•K *?mM;

@ *€B ;b\

æQ`M; S?QM; i?’i FBM?- iBM iS+ M;?2 çQÊ+ ?¬K M v +?’M ç°M; ?ÆM #’i +S iBM i

@ hBM iS+ +?m~M t€+ +?S\

@ > ? - •m .QÆM; çQ+? i?•M /Q i?€KX

•m .QÆM; ok ;”i ç¬m,

@ G¬M i`QÈ+ •m .QÆM; iÈB +?¶ GBM? J¢+? \*?B æ` ç| - +kM; +?d H`K iB M T?QM; -
MÆB ç| K` i?¬BX L?QM; F?B •m .QÆM; [m v p M|B /®B i?U+ HU+ Î ç| - F?¬M; M; Ì
M M KÈB +| ç½B M; ° M?Q #•v ;B\X

@ >mv i oK h?“M? F?¬M; bÊ i`M i?’i b Q\

æQ`M; S?QM; i`¬K ;B¼M; ?ÄBX

@ LÆB ç| +MM; H„K +?d +| ? B GBM? :B B i`mM; T?~K- i? M?QM; >mv i oK h?“M? .
T?~K- æQ`M; +¬M; iY M;?o M m >mv i oK h?“M? Km®M „K çQÊ+ GBM? J¢+? *?B
i?’i ? v b Q\ *ÁM F?¬M; M|B h?“M? +?O +ÁM +| +aM? ;BÈB GBM? :B B i?QÊM; T?
tm’i ç°M; - ?¬m M?Q +| i? F?¬M; +¬M i®M M?B m bS+ HU+ ç½ +| i? M?ûi GBM? J

@ *?d +| i?ÌB ;B M MY M,K ?Á ?Q½M b Q\

æQ`M; S?QM; i`QM; M?€v K„i +kM; #` +¬M; FQ+? M†M; M - i`QÈ+ ç•v ?„M Hm¬M +
æQ`M; ç [m®+ +| +?9i F?¬M; i?Q+? ?ÊT- F?¬M; /mv M +È ;b H¢B iQ€i ` M?B m +
+MM; ç½ +?SM; i?U+ çQÊ+ bmv çQ€M +O KbM?X

@ æ9M; - ?B M i¢B M?•M K½ +O >mv i oK h?“M? ç M; i` M? çQ¢i [mv M bÎ ?[m K°i
pÈB h?B M h?€M? *mM; X Zm€ i`bM? M`v ç¢B F?€B /mv i`b F?¬M; çQÊ+ # Q H•mX

@ æ i¢ •m .QÆM; iB M bBM? ç½ +?Q #B i- i b) H”T iS+ ibK M; QÌB i`mv M iBM +?

æQ`M; S?QM; M?Qm K`v bmv iQ +?®+ H€i- +?Êi M?QÈM; K`v- /”K +?•M M|B,

@ *QM #” M| - bmwi +?9i M[i?b [m M K’iX

@ æQ`M; +¬M; iY M|B +?mv M ;b\

•m .QÆM; ok M?bM æQ`M; S?QM; M;?B ?Q†+ ?ÄB i?,KX

æQ`M; S?QM; +?“K `½B çB iÈB # M +¢M? •m .QÆM; ok- #„i K¢+? i` M +´ i v ?„M- i
+O ?„M- ç¬B H¬M; K`v M?Qm +?†i /¬M /¬M /½M ` X

h•K K¢+? +O •m .QÆM; ok t€+ i?U+ ç½ #` +?†i çSi- ?ÆM M[ i`QM; ibM? ?m®M;
i?O pÈB KbM? H•m M?Q p`v- i?QÆM; i? H¢B +”M; M;?B K i`¼M; - M?QM; M;?B K
i?QÆM; i? i¢Q ` F?B KbM? +?B M ç`m pÈB ?„M +,M #aM F?¬M; +¬M bmv M;?o-
i?ªK- M?QM; pÈB M,M; HU+ F?¬B T?K+ +O * Q i?O GBM? :B B- M?[M; p i i?QÆ
i?QÆM; M;Q`B / X

æQ`M; S?QM; M|B,

@ •m .QÆM; iB M bBM?- M m i M|B M;QÆB F?¬M; +? i çQÊ+¬ M;QÆB +| ?®B ?”M

@ *¬M; iY M|B +€B ;b\

•m .QÆM; ok ?ÄBX

@ æ hBM? ?²M +O M? ç-m M"v H¢B +?Q i \

æQÌM; S?QM; +?d MY çQ¢M h" M; S?QM; EB KX

•m .QÆM; ok +QÌB F?´ M|B,

@ h i?"i` Km®M ç´B w- M?QM; ?B M ;BÌ h" M; S?QM; EB K ç½ çSi- iBM? ?²M +O +Q i`9- H"K b Q i +| i? ;B[M" M; H¢B # M KbM? \ L?QM; æQÌM; +¬M; iY +kM; çW i•K K¢+? ç½ çSi- •m .QÆM; #B i iBM? ?m®M; +O KbM?X

@ G) M"Q M;QÆB F?¬M; #B i i` M çÌB +ÁM +| K°i HQ¢B i?B M i`B ç` #ªQ +| i? im

a m F?B æQÌM; S?QM; M?"M çQÊ+ ç€T €M +?„+ +?„M +O •m .QÆM; ok- i`QM; H i`QM; J` ©M? E?¬M; ;B M ` K°i +€B #bM?- H„+ H„+ K°i pB M ç M /QÊ+ # M i`QM;

•m .QÆM; ok #B M b„+ - M?bM +?^K +?^K p"Q +€B #bM? M|B,

@ æQÌM; +¬M; iY +| i? +?Q #B i- ç M /QÊ+ i M H" ;b\

@ "'i hY EBK æ M5

æQÌM; S?QM; i`ª HÌB- ç•v H" H p"i # M i†M; +O æQÌM; L;¢Q +?Q ?„M i`QM; ç¢B H +?d +¬M bBM? +Æ +?Q imv i- i?b +| i? F?B M M;QÌB b„T +? i ?²B bBM?X h`QÊ+ T?ªB iBM? ?m®M; M"Q [m€ M;mv ?B K- +kM; F?¬M; +¬M +Sm M;QÌB- +?Q M M +? #ªQ #®B M?Q p"vX

J†+ /M •m .QÆM; ok H" ç`+? M?•M +O KbM?- M?QM; +?d +¬M ?„M çQ ? B iBM? +?Q KbM?- +kM; çO ç KbM? +Sm ?„M K°i K¢M;X >ÆM M[æQÌM; S?QM; +ÁM +| /

L?bM "'i hY EBK æ M i`QM; #bM?- M?½M i?-M p®M #bM? i?ªM +O •m .QÆM; o E?¬M; B ?v p¼M; KbM? +? i bÊK- K†+ /M •m .QÆM; ok +kM; ç½ +?m~M #` i•K Hw +Æ ?°B b®M; b|i çti i`QÊ+ Kti KbM?- M;QÌB i`-K´M M?Q ?„M +kM; F?¬M; F?ÄB ç

*Æ ?°B b®M; b|itm'i ?B M- •m .QÆM; ok i?Q€M; HQ H„M; ?ÆM i?m çQÊ+ K'i- #ÌB æQÌM; S?QM; M?bM KbM? ;B®M; M?Q b„+ H M; ç M; M?bM K°i K„ M[F?Ä i?•MX

@ æQÌM; +¬M; iY +| v m +¬m ;b\

•m .QÆM; ok ?ÄB Hm¬M p"Q çB K [m M i`¼M;- M m æQÌM; S?QM; #'i F ?²B #€Q ç M?ûi ç M /QÊ+ p"Q KB M; ?„M H" çQÊ+- ?" i'i TªB /¬M; /"B M?Q p"v\

æQÌM; S?QM; +QÌB M|B,

@ •m .QÆM; iB M bBM? M|B p"v- #ªM i?B m ;B i?U+ bU +| +?9i t'm ?´X L?QM; •n i?S M"v [mw ;B€ i? M"Q- M m F?¬M; +| +?9i HÊB Q+? H"K b Q i +| i? F?¬M; Hmv

•m .QÆM; ok +QÌB F?´ M|B,

@ æQÌM; +¬M; iY- ç M ç€T +¬M; ÆM H" ç¢Q Hw iW i`QÊ+ ç M M v- p¬ bd +kM; H" + i¢B ç°i M?B M F?¬M; Km®M +? i- M|B ` çB m FB M +O +¬M; iY çB- M m +| i? -•

æQÌM; S?QM; M;?B K Kti M|B,

@ L|B i|K H¢B- b m F?B +Sm M;QÆB- M;QÆB +?QM? H" M;QÌB +O i - b m M"v F

•m .QÆM; ok +QÌB M|B,

@ L m M?Q p"v- p"v æQÌM; +¬M; iY ç•K i K°i FB K +ÁM bªM; F?Q€B ?ÆMX

.Si HÌB- ?„M pQÆM ç-m p T?Q æQÌM; S?QM;X

@ æQÊ+ `²B çQÊ+ `²B- i #B i v m + - m M"v + | + ?9i ûT #m°+X L?Q p"v çB- #ªM i?B
K°i i - M; K - M - + ?B m K° • m .QÆM; iB M bBM? M; QÆB iÊB H"K i`QÎM; H½Q i - M; HÊM5

• m .QÆM; ok /Î F?| + /Î + QÎB,

@ æQÎM; + - M; iY ?"M? bU Hm - M Hm - M M^K M; Q" B /U çQ€M + O K¼B M; QÎB - ?B
L?QM; M|B çB + kM; T?ªB M|B HçB - H - M M"v • m .QÆM; + ?çv ` F?ÄB >mv i oK h?;
+ ?¶ M"Q + | i? M i? • M - + ?d + - M æQÎM; + - M; iY F? - M; bÊ `QÊ + ?¼ p"Q M; QÎB -
H"K i`QÎM; H½Q5

h? "M? + - M; `²B5 æQÎM; S?QM; p - + MM; p m B KWM; - æQÎM; J - M ?B M içB bÎ ?[m
+ €B ; b H" `QÊ + ?¼ p"Q M; QÎB - M m >mv i oK h? "M? + | w ç`M? M? „K p"Q GBM? Jç
ªQ - æQÎM; S?QM; M? 'i ç`M? b) ; B Q i? O pÊB #¼M ?¼ - iª ?[m ç m H" ç` + ? M? • M -

> „M pW + QÎB - pW çQ " 'i hY EBK æ M + ?Q • m .QÆM; ok , M - + , M /†M,

@ L? M? + ?|M; p" M + - M; ?| ; BªB - M; "M pçM H - M çWM; + ? i - M m M?Q M; QÆB + ?
t€ + X

J°i pB M ç M /QÊ+ - K† + /M " 'i [mw i`¼M; - M?QM; HçB ç`B H'v ? B iBM? ?²M + O G
?ç GBM? : B B - H - M ; B Q /` + ? M"v iQM? i? M"Q ? „M + kM; + | H½BX

a m F?B • m .QÆM; ok , M ç M /QÊ+ HB M M; ²B tm®M; p" M + - M; ?| ; BªB /QÊ+ ?B m
+ - K h`M; S?QM; EB K ç½ #` çSi i? "M? ? B çQçM H M - iB + Mm®B F? - M; i? - BX h?
?Ov M?Q p"v i? "i F?B M M; QÎB i ç m HÁM; X

3k8X *?QÆM; djR , .U L; - M o h? "T æçB h? - M "BM?

" „i çQÊ+ ? B çQçM FB K M"v - æQÎM; S?QM; + | i? +ªK i?K çQÊ+ iBM? ?²M + O GB
i` Q ç`BX : B' m Î i`QM; çQçM FB K + ?QM? H" ?ÊT i? + O #€ ççQ - ç° + €+ - p" HçM
iBM? ?²M + O ? B # M F i€K HçM; M; QÎB MY + • M - B + kM; ç m Km®M i? - M T? ç
H" B i? - M T? B - ç M + m®B + MM; pšM H" GBM? E?B T L? M - + ?d # 'i [m€ iQM? +

æQÎM; S?QM; + kM; ` 'i Km®M ; B9T çÐ GBM? E?B T L? M - M?QM; bU iB M? M"v M; v
p - HU + - + ?d + | i? ç K† + M" M; iU KbM? ; BªB [mv iX

*kM; F? - M; #B i? B iBM? ?²M `®i + K + ç`K T?€M çQÊ+ + €B ; b - çÊB K°i H9 + H • m
çQÊ+ iBM? ?²M ; B' m i`QM; FB K + ?mB p"Q i v KbM? - b m K°i F? „+ HB M M; ?2 i? 'v
[m ,

@ S?QM; + + - H - M M"v F?ª M, M; i b) M; ?d içK ` 'i H • m - + + ?½v iU KbM? #ªQ i
hBM? h? - M h?B M L; mv M [mª ç½ ç M i?ÎB F? „+ + m®B + MM; - Jç + M? ç - m b) bY
H „M; X

@ V - M" M; + ~M i? "MX

æQÎM; S?QM; ; "i ç - m - id Kd +ªK i?K iBM? ?²M ; B Q ç°M; i`QM; " 'i S? - B : B€T - T?
+ ? "K `½B /mM; ?ÊT pÊB M? m - GBM? E?B T L? M + kM; / - M / - M F? - M; + | T?ªM SM

G - M ç - m iB M i? - M T? HçM? HMM; - iB m ? Q K' i M?B m i?€M; - T?ÄM; + ?WM; H -
EBM? M; ç + M?bM K½M? ; ½v + O h`M; S?QM; FB K - i`QM; HÁM; æQÎM; S?QM; #W
p h? "T æçB h? - M "BM? i`QM; i? - M #BM? T?`X

h` M h? - M "BM? S?´ - pšM Hm - M + ?d + | KQÎB i? M? i? - M #BM? - M m H" + | i? K h
M? 'i ç`M? h? - M "BM? i` M h? - M "BM? S?´ + | K°i i? M? #` i´M ?çBX

a m F?B G - B h`m ?| ?bM? - h?B M G - B h? - M J° + Hm - M + MM; ? „M b®M; + ?mM; +
#` ; ½v - i? ; B M + | i? + | KQÎB K°i i? M? h? - M #BM?X L; "v i`QÊ+ içB "ç + ? æ h? "M
K°i HÎB iB M çQ€M - K" H9 + `ÎB F?ÄB "ç + ? æ h? "M? - + ?QM? H" pb HQ H „M; HÎB i

?B K +?Q T?K KšmX *?Q M M æQÌM; S?QM; KÈB çB i`QÈ+ GBM? Jç+? \*?B æ` ç
;b t^av` X

*?d #`i [m€ iÈB GBM? Jç+? \*?B æ` - i?`v T?K Kšm +kM; F?¬M; ;†T M;mv ?B K ;b- l
>mv i h?QÆM; i` M i v #¼M ?¼ +kM; F?¬M; i`M ?çB +?9i M`QX æQÌM; S?QM; pšM
+?ŠM; [m H`i? M?•M ç<sup>2</sup>M #`v- HçB F?¬M; M;?o`^M; /o M?B M SM; M;?B K içBç
h`M; S?QM; #` ;½v- EB K GBM? #`i?¬M T? - iW M v p b m- i` M ç`B F?¬M; +ÁM h
+¬M; iQÈM; tm`i b„+ M®B HçB ? B çQçM FB K ;½v- M| +kM; F?¬M; +ÁM H` h?¬M #
L?`i i?`B æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; #B i H`B iB M çQ€M p h?“T æçB h?¬M "BM?
•m .QÆM; ok +?[i` i•K Kç+? H` +?mv M i bM? H•m /`B- +kM; F?¬M; T?ªB K°i F?„
i?“M?X L;~M; ç-m M?bM b M; i`€B T?ªB- +?d i?`v K°i KªM? T?QM; +ªM? ?[m i bM?
E?9+ æbM? aÆM- /QÈB bU +?B M ç`m +O KbM? p` •m .QÆM; ok ç½ bÈK #` T?€ i?
+| iWM; p i M Si b•m ç M K`v i`QÈM;- +•v +®B +kM; #` i?B m ç®i ;¬M ? iX
oW ?° T?€T +?Q •m .QÆM; ok- æQÌM; S?QM; pW iU +?[i?QÆM;- H9+ M½v ç€M
ok- i` M M;Q`B KbM? #` FbM? F?Q p` FB K +?B m +O ?„M çª i?QÆM; F?¬M; Qi
M?QM; K` €K FbM? t•K M?“T i`QM; +Æ i? +kM; F?¬M; i? F?BM? i?QÌM;X J†i F?
h`M; S?QM; ç•K K°i H†i?OM;- imv`^M; ?B M içB K€m ç½ M;WM; +?ªv- M?QM; K`
pšM H`K æQÌM; S?QM; ç m F?`X
h`QM; i?`B ;B M +?[i?QÆM;- # M +çM? i`mv M ç M iB M; #QÈ+ +?•M `i M?Ä- M
ç€M? iÈB- KK+ iB m H` •m .QÆM; ok ç M; M;²B BK F?¬M; ? +| +?9i M,M; HU+ T?Á
@ h9 h9- /WM; i v5
æQÌM; S?QM; #`i +?`T i?QÆM; i? #ªM i?•M- p°B p½ ?ûi H M K°i iB M;X
h` M; h9 h9 +QB M?Q H` +kM; #B i M;?2 H`B- i?•M i? Î;B[ F?¬M; i`mM; tQ v i`Á
p`M; `ÆB tm®M; i`QÈ+ K†i æQÌM; S?QM;- €M? K„i +,K i?M M?bM +?^K +?^K •m .Q
@ >„M ç½ H`K M;QÆB #` i?QÆM;- i Km®M ;B i ?„M5
@ >B m H-K K` i?¬BX
æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; #B i M M ;BªB i?Q+? +MM; M`M; i? M`Q- +?d H` M|B,
@ •m .QÆM; iB M bBM? +kM; F?¬M; +| €+ w ç®B pÈB i X L`M; M?bM i?`v +kM; F?
h` M; h9 h9 ?² M;?B HB + M?bM æQÌM; S?QM;- i`-K K†+ K°i H€i KÈB i?m HB K b€
tm®M; M?bM p`Q p i i?QÆM; i` M M;Q`B æQÌM; S?QM;- ¬M M?m ?ÄB,
@ *| ç m H„K F?¬M;\
@ L|B i?W - çQÆM; M?B M ç mX
æQÌM; S?QM; i`„M; K„i HB + M`M;- F?¬M; çÈB M`M; F`T M|B ;b- M|B iB T,
@ L`M; iÈB i?“i ç9M; H9+- i +| K°i pB + +¬M M?Ì M`M; çB H`KX
@ L;QÆB M|B çB5
h` M; h9 h9 ;"i ;"i ç-mX
@ h`Î HçB GBM? Jç+? \*?B æ` - M|B +?Q h` M; \*?QM? .QÆM; p`"® h`QÌM; >ªB- M
K°i M,K- >mv i oK h?“M? b)` i v pÈB +?9M; i - ç +?Q #¼M ?¼ HB M ?ÉT +€+ ;B
æ` +?m~M #` b½M b`M;X
@ L;QÆB H`v iBM iS+ M`v çB ç•m\
h` M; h9 h9 +kM; #B M b„+ M|BX
@ G` •m .QÆM; iB M bBM? M|B +?Q i #B i- ?„M p®M H` M;Q`B +O >mv i oK h?“M?
;BªX

æQÌM; S?QM; M;?B K K†i M|BX

@ *| i? iBM b Q\

h` M; h9 h9 [m v ç-m HB + M?bM •m .QÆM; okX

@ *| i? X

@ h®i- i iBM M;QÆB5

h` M; h9 h9 çSM; i?ŠM; /"v- p°B p½ M|B,

@ oB + M"v F?¬M; M M +?"K +? - i b) H M çQÌM; Hm¬MX æQÌM; S?QM;5 L;QÆB
ibK M;QÆBX

.Si HÌB- €M? K„i i`M ç-v HQm Hmv M HB + M?bM æQÌM; S?QM;- tQ v M;QÌB +?çv
æ` X

L[M?•M M"v i?"i H` M;?2 HÌBX æQÌM; S?QM; M?bM #|M; HQM; +O M`M; i M #B
`^M; +ÁM iQÎM; +?QM? KbM? T?ªB T?Q K°i T?2M +¬M; T?m KÈB M|B çQÊ+ M`M;-
w bªM; F?Q€B M?Q p"v- M?Q p"v +`M; i®i- ;BªK çB çQÊ+ K°i +?9i T?B M iQ€B `²B

G®B p"Q GBM? Jç+? *?B æ` [m€KS+ #Q ~M- M m M;QÌB M"Q F?¬M; çB [m +?„+ +
i? i`mv M iBM çB GBM? Jç+? \*?B æ` - M?QM; K` ;B| ç•v >mv i oK h?"M? M?bM +
;B i,M; #® i`Q T?ÁM; i?O- +,M #ªM F?¬M; +| i?ÌB ;B M `ªM? `¶BX æ h` M; h9 h9
M?'iX

L?'i i?ÌB æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB M;?o ç M iU M?B M h` M; h9 h9 +?çv ç M ;•v
b€M; bm®iX

h` M; h9 h9 çB `²B- æQÌM; S?QM; i®M K'i MY M;`v KÈB #S+ çQÊ+ €K FbM? K` •m
i? KbM? ` - HçB H m K°i Qi i?m®+ +?[ i?QÆM; i` M +€+ p i i?QÆM;- H9+ M"v KÈ

•m .QÆM; ok +?[i` i•K Kç+? H` K°i +?mv M F?€H •m- F?¬M; T?ªB K°i M;`v ? B M
i?"M?X LY M;`v b m- •m .QÆM; ok +kM; KÎ K„i- +ªK ;B€+ ibK HçB bU b®M; H`K
b„+ K†i pmB KWM;- +?d H` bBM? +Æ pW F?¬B T?K+- i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M;„
M;QÌB M"Q- #^M; F?¬M; M?'i ç`M? b) +| M;mv ?B K p iQM? KçM;X

.U i?2Q T?ÄM; çQ€M +O æQÌM; S?QM;- •m .QÆM; ok +¬M Qi M?'i p`B i?€M; KÈ
iQ`MX

h`QM; u M GB m \*€+- K°i ç€K M;QÌB M;²B +?Ì çÄ K„i- F?~M i`QÆM; K` HçB KQM; -

hB M; ç°M; +O +?B M ç'm # M FB E?9+ æbM? aÆM iU M?B M #¼M ?¼ +| i? +ªK
/€K çB p"Q [m M b€iX •m .QÆM; ok H'v iQ`M #° h?B M h9 ç mv ?B T- H`K +?Q #½
i v p"Q- imv #¼M ?¼ `i HQ H„M; +?Q æQÌM; S?QM;- M?QM; +kM; F?¬M; /€K t9+
+ Q i?O GBM? :B BX >m®M; +?B æQÌM; S?QM; ç½ iWM; M|B [m - •m .QÆM; ok b)

*| p`B M;QÌB Km®M t¬M; H M E?9+ æbM? aÆM ç m +® ;„M; M?'M tm®M;X

a m F?B +?B M ç'm +?'K /Si- çÈB MY M;`v- *mM; +?O ççB M?•M i?U+ bU F?¬M;
T?|M; M;QÌB +?çv b M; E?9+ æbM? aÆM- HçB F?¬M; M;?o `^M; çB iÈB +Y u M G
M;QÌB æQÌM; S?QM; p` •m .QÆM; ok +?"i p"i çB iÈB- iQ`M i?•M M?B K ?mv i- pV
;B®M; M?Q H` #^M; ?[m +k ç½ F?¬M; ;†T M?B m M,KX

J°i ç€K M;QÌB F?¬M; F?ÄB i`WM; HÈM ? B K„i- i?U+ bU F?¬M; `ä `®i +m°+ tªv `

> B ççB b€i i?¬M p¬ +MM; FB M; F} M?bM •m .QÆM; ok- HçB M;?B ?Q†+ M?bM æC
H M K°i HÌB ;BªB i?Q+? ?ÊT HwX

@ J¼B M;QÌB ç M ç•v- i ;BÈB i?B m +?Q +€+ M;QÆBX

a„+ K†i æQÌM; S?QM; p¬ +MM; pmB KWM;- #„i +?mv M pÈB K¼B M;QÌB,

@ o` M"v H` •m .QÆM; iB M bBM?- H` ççB i`QÎM; H½Q +O æQÌM; J¬M +?9M; i X

GÌB M"v pW M|B` - K°i ç€K M; QÌB iQ`ÆB +ª i`ÁM; K„i tm®M; ç'iX
a„+ K†i •m .QÆM; ok i€B M?Êi- ?QÈM; p T?Q K¼B M; QÌB +?„T i v M|B,
@ •m .QÆM; i #€B H"K K¬M ?¢ +O æQÌM; +¬M; iY- iW M v +ÁM i?dM? +?Q p` +?B
bBM?- æQ¢M iB M bBM?- •m /QÆM; i`QÈ+ FB +| M?B m +?¶ K¢Q T?¢K- FQM? tB
hB m i?9+ +QÌB F?) K°i iB M;- M|B,
@ •m .QÆM; iB M bBM? [m€ F?€+? F?Q`²BX
oW M|B pW FûQ æQÌM; S?QM; b M; K°i # M- i?'T ;B¼M; ?ÄB,
@ S?QM; i?B m ;B - ç•v H" +?mv M ;b p"v\ > B M; QÌB +€+ M; QÆB F?¬M; T?ªB H"
H¢B #B M i?"M? M?Q p"v\
@ L|B` i?b /"B- F?¬M; M|B +kM; çQÈ+X
æQÌM; S?QM; F?Q€i i v €Q,
@ .M b Q çB M[+€+ M; QÆB +?d +¬M #B i?B M i¢B ?„M F?¬M; mv ?B T +?9M; i H
+ÁM H" K°i i v ç'K`'i K¢M?X
@ h v ç'K +ªM? ;BÈB GBM? :B B\
h? M; S?B hB m Mm®i Mm®i MQÈ+ KB M;X
@ L; "v b m i?9+ M M +MM; ?„M ;B Q i?O M?B m- +€+ M; QÆB ?B M i¢B +kM; b„T i
Q i F?BM? M; ?B KX
æQÌM; S?QM; p¶ p¶ +€B #KM; +O iB m i?9+- +QÌB ?b ?b M|B,
@ >ÆM M[M; QÆB p" æQ¢M i?9+ H" iª ?[m ?° T?€T +O æQÌM; K¬M- +?S+ ?° T?€
?ÆMX
@
oW M; ?2 i?'v M?[M; HÌB M"v- M?'i i?ÌB Mûi K†i +O hB m i?9+ i`Î M M`¢M; `Ð- çS
•m .QÆM; ok iU KbM? ;BÈB i?B m,
@ •m .QÆM; iB M bBM?- i H" h? M; S?B hB m- +?QM? H" iª ?° T?€T +O æQÌM; J
@ h H" ?[m ?° T?€T5
h?'i sQ+? Î # M +¢M? F?| +?`0•];

*| iB M; ç°M; i`mv M iÈB iW /QÊ+ T?ÁM; X æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; +?¬M +?ì- +? +?çv i? K K'v pÁM; X JÎ K°i +€M? +Y T?ÁM; - H¼i p"Q /QÊB i-K K„i H" J†+ GQm h- i v ç M; +¬K ? B #bM? ç M /QÊ+ iÄ ` €M? b€M; M?"M M?ç iX

hBM? h?¬M h?B M L; mv M æ M Hmv M +? i?"M? +¬M; `²B5

*ªK ;B€+ +| M; QÌB ç M; iB M ç M- Jç+ GQm h¬+ ,M; i?ŠM; [m v ç-m HçBX æÊB M? S?QM; X h` M K†i bQ i, HB M ?B M ` K°i MK +QÌB,

@ aQ ç - ç M i?"M?5

oW M|B tQM; - +ª M; QÌB Jç+ GQm i¬ K K M?kM- M; ½ tm®M; K†i ç'iX

h?•M ?bM? æQÌM; S?QM; +?Êi H|2 H M- ¬K M" M; p"Q i`QM; HÁM; - pm®i HçB +?9i M|B,

@ o'i pª +?Q M" M; `²B5

J†+ GQm h¬ +QÌB M?Êi M?ç i- p K†i ?çM? T?9+- M? ;B¼M; M|B,

@ E?¬M; p'i pª- +| i? +?B b F?| F?,M +MM; bQ ç X h + K i•K i bM? M; mv MX

Gmv M +? hBM? h?¬M h?B M M; mv M ç M- iB m ? Q i?ìB ;B M ? B i?€M; - i`QM; F h¬+kM; ,M F?¬M; M; QM- M; O F?¬M; v MX hQ" M i?•M ; -v çB K°i pÁM; - æQÌM; S?Q içB ç M /QÊ+ Hmv M i?"M? - #'i F H" æQÌM; S?QM; ? v Jç+ GQm h¬ ç m +ªK i?'v M

@ aQ i,- i çQ M" M; p M; ?d M;ÆB5

æQÌM; S?QM; ¬K M; M; 2Q Jç+ GQm h¬- Jç+ bQ i, M?'i i?ìB çÄ K†i t'm ?´- M?,M M

@ " M M; Q" B +| `i M?B m M; QÌB- +?mv M M" v ç +?Q M; QÌB i i?'v çQÊ+ b) +? +C

@ æ +?Q #¼M ?¼ +QÌB çB5

æQÌM; S?QM; +9B tm®M; - M? M?"M; ?¬M H M K€ Jç+ GQm h¬- M? M? +?|M; çB `

Zmª M?B M ` M; Q" B /QÊ+ T?ÁM; HB M #` K°i ç€K M; QÌB M?bM +?^K +?^KX L?"M GQm h¬ t'm ?´ pMB ç-m p"Q i`QM; M; U+ æQÌM; S?QM; - +? i +kM; F?¬M; +?"m i?Á

@ æQÊ+ `²B- K¼B M; QÌB ;BªB i€M çB5

æQÌM; S?QM; T?'i i v M|B pÈB K¼B M; QÌBX

h`Î HçB u M GB m \*€+- t„T t T i®i +?Q Jç+ GQm h¬- #ªQ J°M; M?B Î HçB +?,K b|+ F?ÄB T?ÁM; X GB M i?'v €M? K„i K°i ç€K M; QÌB b€M; `U+ M?bM p"Q KbM?- M; v +ª M; QçB H X

@ G`K b Q\

æQÌM; S?QM; M; ?B ?Q†+ ?ÄB K¼B M; QÌBX

@ S?QM; i?B m- H¬M M" v Hmv M +? ç M /QÊ+ ;b p"v- içQ ` /B iQÊM; HÈM M?Q p h? M; S?B hB m i? v K¼B M; QÌB ?ÄB ` M; ?B p'M i`QM; HÁM; X

oB + Hmv M +? iBM? i?¬M h?B M L; mv M ç M- i`QÊ+ b m +kM; +?d +| # M; QÌB #B L? M p" Jç+ GQm h¬X \*?Q /M M; v +ª GçB i, +€+ M" M; +kM; F?¬M; `ä`"M; H„K- ( #B i i`QM; F?QªM; i?ìB ;B M M" v Jç+ GQm h¬ ç M; Hmv M +? ç M /QÊ+ [mw i`¼M H" K°i HQçB i?¬M ç MX

@ >b ?bX "•v ;BÌ F?¬M; i? M|B +?Q +€+ M; QÆB- çÊB p" B M; "v M[+€+ M; QÆB b) æQÌM; S?QM; 9T 9T KÎ KÎ M|BX L?[M; M; QÌB M" v Î ç•v- M; Q" B i`W •m .QÆM; ok :B BX L; QÌB M" Q +kM; +| T?¬M- #'i [m€ #•v ;BÌ F?¬M; T?ªB i?ìB ;B M i?Q+? ?ÊT L m bY /KM; i?¬M ç M- iU M?B M +¬M ?Q" M +ªM? i®i M?'i- ç` T?QÆM; i®i M?'i- çç i çQÊ+ ?B m [mª i®i M?'iX

"ϕ+? æ #Q +^aM?5 LÆB ç| ç-v çO HBM? F?Q- ?ÆM M[F?¬M; +| M; QÌB [m'v`®B- H
iW`i bÈKX

h`QM; u M GB m \*€+ /®+ HÁM; +?,K b|+ Jϕ+ GQm h¬ # M;`vX æÊB i?•M i? +O
S?QM; HB M +?m~M #`tm'i T?€iX

G-M M`v ?„M çB "ϕ+? æ #Q +^aM?- i'i +^aM?[M; B +| F?^aM,M; çB ?„M ç m K M; çB

> B çϕB b€i i?-M iU M?B M`i Km®M çB- h-M hS LQÆM; p`hB m J M? J M? +kM;
M?•M +O KbM?- +MM; pÈB *?m hB m æB T p`•m .QÆM; okX

h?U+ HU+ ?B M iϕB +O Jϕ+ GQm h¬ [m€ i?'T- K†+ /M +| +QÆM; i•K ç†+ i?M p`ç
aBM? [m^a; B9T M`M; Hmv M +? ç M /QÊ+ çŠM; +'T + Q- +MM; pÈB ç + Q i?U+ HU
M?Q i`Î #`M i vX

*€B ;¼B H`K ç Q F?¬M; /MM; ç ç®M +OB- æQÌM; S?QM; M;?o Km®M M?•M +Æ
`i M? M? i,M; H M K°i QiX

*?m hB m æB TiU M?B M F?¬M; +¬M T?^aB M|B- æQÌM; S?QM; ;YB ;„K Î M`M; `i M
+^aM? im Hmv M i®i iU M?B M F?¬M; i? i?B m M`M;X

•m .QÆM; iB M bBM? +kM; +¬M T?^aB +| K°i ?Q`M +^aM? i®i ç F?¬B T?K+ M? M? +
+^aM? H`HU +?¼M i®i M?'iX

*| i? M|B H-M M`v çB- iQ`M #° u M GB m *€+ +?d +ÁM HϕB +| ? B M; QÌB "^aQ M?B
+ Q i?O h?B M h9 #`çB m çB ? iX "i [m€ MiQ`M +O h?B M h9 æQÌM; S?QM; +kM
M;?o "ϕ+? æ h?"M? p`æϕB hmv i *mM; ç†i ç|- F?¬M; B /€K H¶ K½M; çB h?B M

*U Hv h?B M h9 p`"ϕ+? æ i?"M? çQÌM; t€ t t¬BX >ÆM M[HϕB i®M M?B m i?ÌB ;
;BÈB h?B M :B B +?ϕv HB M iK+ +kM; F?¬M; T?^aB H`p'M ç - M?QM; Jϕ+ GQm h
hB m J M? J M? HϕB F?¬M; çQÊ+ `²BX \*MM; H„K i?b ç hB m i?9+ p`hS MQÆM; ¬
M; QÌB +ÁM HϕB [m^a i?U+ F?| tY HwX

*`M; M;?o- æQÌM; S?QM; +<sup>a</sup>K i?'v ? v H`ç E?B m h?B M G M; +kM; [m ç•v- +?Q
GQm h¬ p`*?m hB m æB TX

*| çB m æQÌM; S?QM; F?¬M; M;?o iÈB ç| H`E?B m h?B M G M; /o M?B M +U+ F€
+?`m H`K i¼ F}X G`K +?Q æQÌM; S?QM; T?^aB ;B€Q ?m'M M| K°i H9+X

æ-m GBM? i?9 HK+ ;B B M`v F?¬M; +| GBM? E?B T L? M Î # M +ϕM?- +,M #^aM F?

@ aQ ç

Jϕ+ GQm h¬ H†M; H) H¬B FûQ ®M; i v €Q æQÌM; S?QM;- M? ;B¼M; M|B,

@ h`QÊ+ ç| p`B M;`v GBM? +¬MQÆM; ç½ M|B- +?Ì Hmv M i?"M? ç M /QÊ+ çQ +?Q
?B M iϕB M| Km®M ç M /QÊ+ F?¬M;\

@ L? ç-m FB +| iWM; M|B M?Q p"v\

æQÌM; S?QM; [m v ç-m M?bM Jϕ+ GQm h¬X

@ VK5

Jϕ+ GQm h¬ ;"i ç-mX

æQÌM; S?QM; M?Qm K`vX hBM? h?-M h?B M L;mv M æ M ?„M +kM; ç K `²BX h´M;
b® M`v F?¬M; M?B m +kM; F?¬M; Qi- ?ÆM M[ E?B m h?B M G M; i?•M H`pQÆM;
iÈB HK+ ;B B çdM? T?QM;X L;QÊ+ HϕB +kM; +| i? +?Q M| K°i pB M- M m H`+| i?
+| i? K K°i T?-M i`Ê HU+ ç€M; F X

*?d #'i [m€ /M ;b E?B m h?B M G M; pšM +?d H`GBM? i?9- æQÌM; S?QM; +?Q i v
+?QM? H`pb [m M K'i pB + M`v- M M KÈB +?¼+ ;B" M M|X

"i [m€ M m M?Q GBM? E?B T L? M ç½ iWM; M|B [m - æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M;
H M; K°i pB M iBM? i?¬M h?B M L;mv M æ MX

L;?o iÈB ç•v- æQÌM; S?QM; [m v ç¬m M?bM E?B m h?B M H M; - KÎ KB M; M|B,
@ hB m v m- M;Q M M;Q½ M M;?2 HÌB- çÊB iÈB ç` T?QÆM; i®i +kM; +?Q M;QÆB
E?B m h?B M H M; `mM; #° H¬M; K`m i`„M;- H¶ KkB i?Î` K°i ?ÆB- imv `^M; F?¬
F?¬M;- M?QM; ç½ F?¬M; +ÁM €M? K„i T?ªM F?€M; M?Q H9+ i`QÊ+ `²BX

@ E?€Q- b9+ bBM? M`v i?U+ bU Km®M ç M /QÊ+5

_®i +m°+ æQÌM; S?QM; +kM; ?B m çQÊ+X

J°i ç€K M;QÌB i?m /¼M K°i +?9i ç² çç+- b€M; bÈK M;`v i?S ? B HB M p°B p½ H M
h?“M?X hmv `^M; i?QÆM; i? +O •m .QÆM; ok +?Q F?¬B T?K+- /M b Q pšM H` +
F?¬M; ç€M? M? m- ?ÆB +?9i p”M /KM; +QÆM; F?Q ç çB çQÌM; +kM; F?¬M; +| p’

h`Î HçB "ç+? æ h?“M?- i•K ibM? GçB i, +| +?9i FQ+? ç°M;X L”M; `ÌB F?ÄB "ç+? a
+| K°i çQçM i?ÌB ;B M `²B- i`QM; HÁM; +kM; `”i M?È KQM;X

hmv `^M; K¼B M;QÌB #m²M #U+ pb; ’T`9i H M çQÌM;- M?QM; +| ?”B iY hB m J M? J
çB- /¼+ i?2Q çQÌM; çB +kM; F?¬M; /Si iB M; +QÌB pmB p X hB m M? ç¬m M`v #`
¬K çB- M;QçB i`W T?K Kšm- M? ç¬m M`v HB M /QM? +?ti H`v æQÌM; S?QM;- K°i
K°i MY H° i`bM? H` æQÌM; S?QM; ¬K M”M;X

hQ”M #° Î ç•v ?¬m M?Q H` + Q i?O h?B M ;B B- +QÊ+ HU+ iU M?B M F?¬M; i¬K i?
M,K M;`v HB M çB iÈB hmv M bÆM- T?QÆM; #„+ Gw çQÌM;X

"ç+? æ h?“M? ;¬M M; v i`QÊ+ K„iX > B ççB b€i i?¬M K°i Kti +?çv K°i Kti i?’T ;B
Km®M ?| i` M; i? v ç´B ?bM? /çM; K°i +?9i F?¬M;- /M b Q KQÌB M,K i`QÊ+ ? B M
*mM;- Hm¬M Hm¬M çB ibK ç iY "ç+? æ h?“M? ç ;•v bU- H¬M M`v çB ç M ç| +?„+
+Wm M?•MX "i [m€ M;?o HçB ? v H` i?¬B- ? B ççB b€i i?¬M ç½ +ªB i” [mv +?QM?
S?QM; p” hB m GçB +MM; çB ç M "ç+? æ h?“M?- +?„+ ?šM H” M;QÌB +O "ç+? æ
ç w ç M #¼M ?¼X

*€+? "ç+? æ h?“M? KQÌB /†K- K¼B M;QÌB HB M #` HQM? ;€+ M;-K T?€i ?B MX "i
+MM; K`v M;QÌB K°i H9+- i`çK ;€+ M;-K M`v +kM; F?¬M; +ÁM F?~M i`QÆM;- i?“K
K†+ i?ª K¼B M;QÌB iB M p”Q T?çK pB "ç+? æ h?“M?X

æB iÈB +?¶ +´M; i?“M?- æQÌM; S?QM; HB + K„i HB M i?’v ? B ç iY i` M; T?K+ "ç
;€+- id Kd M?bM F„- F?¬M; M;Ì HçB H” M;QÌB [m2MX

> B M;QÌB bQ ?mvM? bQ Km°B "ç+? æ¬M; æ¬M; p” "ç+? hY L?Q5 *kM; F?¬M; #B i
;b- "ç+? æ¬M; æ¬M; t`m ?´ Kti çÄ #WM;- M?,M M?| F?¬M; M;Êi- #om K¬B pÈB "ç
M;QÌB çB iÈB- b„+ Kti ? B M;QÌB HB M i`Î M M M;?B K i9+- ç M; +?m~M #` i?¬M;
p” "ç+? hB m GçB HB M H”TiS+ çB iÈBX

@ GçB H` ? B M;QÌB +€+ M;QÆB i`U+ # M\

æQÌM; S?QM; MÎ MK +QÌB- H¬M i`QÊ+ KbM? ç M "ç+? æ h?“M? +kM; H` i?ÌB ;B
+?¶ M`v- F?¬M; M;?o iÈB H¬M M`v pšM p”vX

@ hB m GçB bQ i?9+- æQÌM; S?QM; bQ i?9+5

Lûi Kti "ç+? hY L?Q p” "ç+? æ¬M; æ¬M; pmB p - p°B p”M; M;? M? ç|MX

@ JÈB +| K°i i?ÌB ;B M F?¬M; i?’v- i`bM? ç° i€M idM? M[ ?”B +O M;QÌB i`Î M M H
æQÌM; S?QM; H`v i v p¶ p¶ M;U+ "ç+? hY L?Q- i?’T ;B¼M; +QÌB M?çQ p”Q i B ?„M
a„+ Kti "ç+? hY L?Q H”TiS+ çÄ H M- ;½B ;½B ç¬m M|B,

@ >Q+- S?QM; bQ i?9+- M;QÌB çWM; i` m +?¼+ i M[X

"¢+? hMM; hMM; K†i + "M; i`Î M M çÄ- M; v +^a ç-m +kM; F?¬M; /€K M;~M; H MX

3kdX *?QÆM; djj , h`Î G¢B "¢+? æ h?"M?

@ æQÊ+ `²B- F?¬M; çM +€+ M;QÆB M[ - H-M M`v iÈB ç•v H` +! +?mv M [m M i`¼
+ M? ;€+ i¢B ç•v- i +MM; G¢B i, iU çB p`Q H` çQÊ+X

æQÌM; S?QM; p¶ p`B p B "¢+? hY L?Q M|BX

@ o•M; - K'v M;`v M v i?"M? +?O +kM; `i iQÎM; MB K hB m G¢B bQ i?9+- M m H`
M?'i ç`M? b) `i + Q ?SM;X

"¢+? hY L?Q ;"i ç-m M|BX

_ÌB çB ? B M;QÌB- /QÈB bU /šM /„i +O æQÌM; S?QM; p` "¢+? hB m G¢B- K¼B M;C
æ h?"M?X

Í ç•v M;Q¢B i`W æQÌM; S?QM; p` "¢+? hB m G¢B- M?[M; M;QÌB F?€+ ç m +?ŠM;
i`b F€H¢M?Q p"v- M; v +<sup>a</sup> ? B ç¢B b€i i?-M +kM; H` M;?2 ç²M ç¢B / M? +O "¢+?
iWM; ` K„i bU ?mv M /B m +O M|X

"¢+? æ h?"M? +! #®M i?"M?- tm•M ?¢ i?m ç¬M;- K¶B K°i F?m pU+ ç m +! i?"M? iU
i`,K ?Q çm MÎ- QM; #QÈK pÌM [m M?- tm•M w ç°M; HÁM; M;QÌB- ?¢ i?"M? M„M;
+? M;- i?m i?"M? ;B| i?m i?´B M? - H€ p`M; `ÆB ç-v- ç¬M; i?"M? F?„T MÆB H` im
HÁM; M;QÌBX

*^aM? b„+ p` F?Q ?"m i? v ç´B [m€ M? M? H`K K°i ç€K M;QÌB p¬ +MM; M;¢+ M?B M

•m .QÆM; ok F?¬M; F?ÄB F?2M M;ÊB,

@ E?¬M; M;?o iÈB /o M?B M +! bÆM +®+ F€ /` M?Q i? M`v- #®M KM tm•M ?¢ i?
i²M i¢B i`QM; bÆM +®+ M`v F?¬M; +?9i tmM; ç°i M`Q- bÊ H` i`QM; ç| +! M;mv M M

æQÌM; S?QM; [m v ç-m HB + K„i M?bM •m .QÆM; ok- i`QM; HÁM; +kM; #°B T?K+
?„M- M;QÌB #bM? i?QÌM; ç M ç•v M;Q¢B i`W M;¢+ M?B M p +<sup>a</sup>M? b„+ p` i?"M? iU
F?¬M; M;?o ç M F?Q +¢M? M`vX

ob b Q #®M KM +! i? +MM; i²M i¢B æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; #B i- #'i [m€ æQÌ
çB m M`v F?ŠM; ç`M? +! HB M [m M iÈB "¢+? æ "Q *^aM?X

J°i ç€K + Q i?O iÈB "¢+? æ h?"M?- K†+ /M +! æQÌM; S?QM; p` "¢+? hB m G¢B /š

ioM? i?Q+? ?ÊT ç im Hmv MX o®M H" bÆM +®+ MÆB G¬B h~m Î i`QÊ+ FB 5 LÆB
T?K + "M b) [m'v `¬vX

E?¬M; ç M MY M; "v- K¼B M; QÌB /QÈB bU /šM /„i +O æQÌM; S?QM; HB M çB iÈB
h~m i`ªB M; ?B K FB T M¢M #B M ?| pšM +ÁM t|i H¢B K°i Qi p i iQ+?- K°i ç€K + O
F?ÄB +kM; H'v H"K FBM? ?½B- +ÁM iQÎM; `^M; +| + Q i?O bB m ?¢M; Î +?¶ M"v; B

aÆM +®+ `i`°M; `½B- çO +?Q K¼B M; QÌB +?B ` - ç +?mv Mi•K im Hmv M- F?¬

æQÌM; S?QM; T?•M +?Q K¶B + Q i?O h?B M :B B çdM? T?QM; K°i pB M hBM? h?-
+ª h-M hS LQÆM; KÈB +?d H" h?B M :B B i`mM; T?~K +kM; F?¬M; M; Q¢B H X

s ?Q H°M; Hšv- HBM? ç M ;B®M; M?Q M; ¬B b Q pW p"Q i v- i'i +ª K¼B M; QÌB H
/"v ç†+ i`QM; ç|X

æQÌM; S?QM; ;BÈB i?B m +¬M; ?B m hBM? h?-M h?B M L; mv M æ M H"K +?Q K¼
;BÈB GBM? :B B- F?¬M; +¬M #B i H" +ªM? ;BÈB M"Q i`U+ iB Ti, M; i? K K°i ;B B
h?B M L?•M >ÊT L?i +?B +ªM? i`QM; i?ÌB ;B M M; „MX

æ M /QÊ+ M; ?`+? i?B M M?Q i? M"v ç½ F?¬M; T?ªB +QM M; QÌB +| F?ª M, M; i?2
æQÌM; S?QM; /QÈB +Æ /mv M tªQ ?ÊT ç¢i çQÊ+ hBM? h?-M h?B M L; mv M Zmª
+kM; F?¬M; +| /mv M M?bM i?'vX

*| ç M /QÊ+ [mw i`¼M; M?Q p"v i` M i v- K¼B M; QÌB B +kM; +~M i?"M +i p"Q i`Q
?°B i?Q+? ?ÊT M?i HB M bY /KM; X *-M; /KM; i`U+ iB Ti`M +?S+ H" p¬ ?B m ç®B
?¼ ç½ ç M +ªM? ;BÈB h?B M ;B B çdM? T?QM; - M?QM; K" h?B M L?•M >ÊT L?i i
+?Q #¼M ? „M p¬ +MM; KQM; +?ÌX

JQÊM +ªM? ;BÈB i?B M M?•M ?ÊT M?i- F?¬M; +?WM; +| i? ç°i T?€ h?B M ;B B-
;B BX

hBM? h?-M h?B M L; mv M æ M #'i [m€ H" #ªQ #®B i?S M?i +O æQÌM; S?QM; K"
HBM? ç M M"v- æQÌM; S?QM; +ÁM F?¬M; /€K çªK #ªQ i`QM; pÁM; MY M, K +| i? i
GBM? :B B- M?QM; ? „M +ÁM +| #ªQ #®B i?S ? BX

G L; ¼+ h?¢+? h•K5

E?B ? „M H'v ` G L; ¼+ h?¢+? h•K i`QM; M?€v K„i- HBM? F?Q i`QM; T?QÆM; pB
i? v ç`B- G L; ¼+ h?¢+? h•K i¢Q M M HU+ ?'T /šM +U+ K¢M? - M?i i?ÌB HBM? F?C
i®+ ?QÊM; p T?Q bÆM +®+ iKi"TX

L; mv M #ªM i`QM; "¢+? æ "Q \*ªM? HBM? F?Q ç½ `i M²M; M†+ `²B- i? K p"Q bU ?
h•K- iQ" M #° bÆM +®+ i`QM; +?ÊT K„i HB M i`Î M M K°i KªM? K•v KM KQ T?MM-
M?Q ç½ M; QM; iK i?"M? K•v HBM? F?QX æ²M; i?ÌB ç° /"v M?[M; HBM? F?Q M"v
i? K- i` M +•v +®B ç½ HQm H¢B iWM; ;B¼i bQÆM; /Q HBM? F?Q +¬ ç¼M; i?"M?X

J¶B M; QÌB ç m +ªK ;B€+ KbM? M?Q ç M; Î i` M K•v- iQ" M i?•M M? M?äK p¬ +MM; -
i¢M; i?QªB K€B / +?`mX

@ «B i`ÌB ÆB5

h? M; S?B hB m F?¬M; +ÁM ;B[+?9i T?QM; i?€B +O + Q i?O- i`ÁM; K„i i`WM; iC
M|B,

@ G"K b Q +| i? ?bM? i?"M? çQÊ+ HBM? F?Q M²M; M†+ M?Q p"v\

æQ i v [mÆ K°i +€B- HBM? F?Q i`"M ç¬v #` #|T i`QM; HÁM; #`M i vX E?¬M; `B M,
/ K†i +O i'i +ª K¼B M; QÌB ç m`mM`mM FQ+? ç°M; X

•m .QÆM; ok +ªK F?€B K°i iB M; M|B,

@ hm Hmv M i`QM; ?Q" M +ªM? M"v- iB M i`B M K°i i?€M; bQ pÈB MÆB F?€+ K°i ç
iQÎM; iQÊM; M'BX

@ *?9M; i +ÁM +! i?ìB ;B M MY M,K- +kM; +?QM? H" iQÆM; çQÆM; pÈB # M M; Q
M m H" +ÁM F?¬M; i'M +?S+ çQÊ+ - p"v i?b i?B m ;B i b) F?¬M; F?€+? F?Q M[X
æQìM; S?QM; M?bM K¼B M; QìB M!BX
h?¬M b„+ .QÆM; sm•M M; ?B Ki9+- [m v p T?Q æQìM; S?QM; ¬K [mv M M!B,
@ æQìM; h?B m >B T v M i•K- M m # M i?QîM; HBM? ç M +?Q +?9M; i - H¢B +?Q
i®i M?'i- K¼B M; QìB "¢+? æ h?"M? +?9M; i M?'i ç`M? F?¬M; T?K bU KQM; çÊB
MY M,K +ÁM F?¬M; i'M +?S+ GBM? :B B- +?9M; i b) iU H'v ç Q +„i +´ Hm¬M +?Q
@ > ? - M?[M; HìB M"v i `i i?Q+? M; ?25
h? M; S?B hB m +QìB K°i iB M; - ?QÈM; p T?Q .QÆM; sm•M M!B,
@ o"v i?b +?9M; i ç€M? +QÊ+ K°i H¬M- t2K +€+ M; QÆB "¢+? æ h?"M? i'M +?S+ G
H½Q æQ¢M i'M +?S+ i`QÊ+X
@ *! i? - #'i [m€ M m Km®M ç€M? +QÊ+ - iU M?B M +¬M T?ªB +! K°i çB KiB M +QÊ
ç†i +QÊ+X
.QÆM; sm•M M; ¢Q M; ? iB Ti?m F?B m F?Q+? +O h? M; S?B hB mX
@ *?mv M M"v çÆM; BªM- M m H" +€+ M; QÆB i?„M; - i p" H½Q æQ¢M b m ç! HB M
w +?d ç¢Q- #'i [m€ M m H" +€+ M; QÆB i?m
@ L m i?m iQM? K M? +O # ?mvM? Km°B +?9M; i HB M; B Q +?Q h?B M b€i M;
.QÆM; sm•M M; ¢Q M; ? M!BX
@ L?'i M; ¬M +Ym çdM?5
@ hS K½ M M i`mv5

3kNX *?QÆM; dj8 , h?,K .Á "¢+? æ "Q *ªM?

@ .QÆM; sm•M L?B- +€+ M; QÆB +?ìt€+? ;B"v +?Q i p" H½Q æQ¢M çB M? - ? ?
h? M; S?B hB m +QìB /"B F?¬M; M; ÈiX
@ æQÊ+ `²B- çQÊ+ `²B- +€+ M; QÆB K m +?!M; ibK MÆB im Hmv M çBX
æQìM; S?QM; T?'i T?'i i v M!B pÈB K¼B M; QìBX
æ®B pÈB M; QìB im Hmv M- +! K°i ?Q" M +ªM? im Hmv M p¬+MM; i®i- ;B®M; M?Q i
+! M; QìB çQ` H M; ®B ç¬m- H"K b Q H¢B F?¬M; HB m K¢M; im Hmv M\
>m®M; +?B- æQìM; S?QM; H¢B +?Q #¼M ?¼ K¶B M; QìB K°i F?®B +'Ti?'T HBM?
J°i ç€K M; QìB T?•M i€M` i`QM; bÆM +®+- ç m ibK çQÊ+ ç` T?QÆM; ç #„i ç¬m
ç m`ÆB p"Q K°i KªM? #bM? ioM?X L?B m + Q i?O M?Q p"v +MM; M? m im Hmv M
F?'M; H²- M m H"i¢B i`QM; i? iK+- HBM? F?Q i`QM; i?B M ç` imv i ç®B F?¬M; ç
h?¢+? h•K iK H¢B +kM; F?¬M; H"K M M +?mv M; bX
E?¬M; #°i ç®; °i M M ?²- i`QM; i? iK+ HBM? F?Q HQ½M; - G L; ¼+ h?¢+? h•K iK
çQÊ+ M?B mX
h? M?QM; î ç•v H¢B F?€+- HBM? F?Q i`QM; "¢+? æ "Q *ªM? p®M H" M²M; M†+ p
F?Q i`QM; bÆM +®+ iB m ? Q M?B m Qi- HBM? F?Q # M M; Q" B ç½ F`Ti?ìB #'bm
E?! +! çQÊ+ +Æ ?°B M?Q p"v- æQìM; S?QM; +kM; +?mv M i•K im Hmv M K°i b® M
K°i i?€M; - æQìM; S?QM; HB M +ªK; B€+ çQÊ+ i?U+ HU+ +O KbM? i,M;
i? K`i M?B m- pW KÈB i'M i`S+ h?B M :B B i`mM; T?~K +ªM? ;BÈB +?Q p[M; +?,
i?"i M? M?X

aQ b€M? ç®B pÈB M?[M; M;QìB F?€+- i`QM; i?ìB ;B M im Hmv M Qmi? +O æQìM
"i S?¬B :B€T ç½+| i? ç + Q i®+ ç° p" ?B m [mª iK H¢B +O HBM? F?Q- +ÁM +|
L?'i- ?ÆM M[+ÁM H¢B M?B m M?•M i® M[X L|B i|K H¢B i®+ ç° im Hmv M +O æ
i?QìM; T?ªB M? M? ?ÆM Qi M?'i ;'T ç¬BX

h`QM; i'i +ª K¼B M;QìB- J¢+ GQm h¬- \*?m hB m æB T p" hB m J M? J M? iB M i`B
M|B i?U+ HU+ iB M i`B M p¬+MM; M? M?X o®M +ªM? ;BÈB # M" M; i?'T M?'i- i¢B
çQÊ+ ç + Q M?'iX

*?QM? H" i?ìB ;B M K°i i?€M;- J¢+ bQ i, HB M iB M p"Q æ` ;B B- *?m hB m æB
T?QM;- +?d FûK K°i çQìM; H" #QÊ+ p"Q æ` ;B B- imv `^M; hB m J M? J M? tm'i ?
Gmv M *QÆM; M?'i T?~K- iQ +?'i T?B T?~K- M?QM; /M b Q im´B +kM; +ÁM M?Ä-
Hmv M #m²M i M?Q p"v F?¬M; i? H`K +?Q M" M; ioM? i•K- i`QM; pÁM; K°i i?€M;
;B M H" M" M; [m'M [mQi H'v æQìM; S?QM; ç +?ÆB çM X L|B H" M?Q p"v- M?QM;
T?~K +kM; çO ç +?Q i? M?•M ç" T ;šv FQM? K„i `²BX

J¢+ bQ i, iB M M?"T æ` :B B +kM; +QB M?Q ?ÊT Hw- iQ +?'i +O M" M; p®M F?¬M;
b v K Hmv M /QÊ+- M M H`K +?"K +?¢T im Hmv M +O #ªM i?•MX >¬K M v #m¬M;
im Hmv M- iB M i`B M iU M?B M T?ªB M? M?X

L;Q¢B i`W # M;QìB M"v- h-M hS LQÆM; +kM; +| /'m ?B m KÆ ?² Km®M ç°i T?€
h` M i v +| oB K L?"i EB K- hS LQÆM; p®M +| +ªM? ;BÈB h?B M :B B i`mM; T?~K H
:B B i?QÊM; T?~K- M m H" K°i F?B i?"M? +¬M; #QÊ+ p"Q h?B M :B B i?QÊM; T?~K
K°i #QÊ+- h?B M :B B i?QÊM; T?~K #bM? i?QìM; F?¬M; T?ªB H" ç®B i?O +O M" M

o T?¬M K°i ç€K + Q i?O +ÁM H¢B i`MM; FQ+? GBM? :B B- M;Q¢B i`W ? B M;QìB
H9+ im Hmv M /šM K°i +?9i / Q ç°M; /` i?QìM;- G¢B h, p" hB m M?½+MM; pÈB M?[
+ÁM F?¬M; +| ç°M; ioM? ;bX

æQìM; S?QM; +kM; F?¬M; ;'T ;€T- H9+ M"v KÈB [m ;¬M K°i i?€M; K" i?¬B- +ÁM
+,M +S i?2Q iB M ç° M?Q i? M"v- hB m i?9+ p" æQ¢M i?9+ i'M +?S+ GBM?

:B B H" +?mv M ibM? +?„+ +?„M `²B- M?[M; M;QìB F?€+ `®i +m°+ +| F?ª M,M; i'M
/U p"Q M; ° iQM? p" i¢Q ?| +O #¼M ?¼X

J°i i?€M; b m- æQìM; S?QM; ` M;Q`B bÆM +®+ K°i +?mv M- i¢B +?m pB i`tK /tK
K°i b® M;mv ?B K ç M; ~M /'m- H¢B +,M /tM ç€K M;QìB J¢+ GQm h¬ K°i T?2M- ç
b m ç| K°i KbM? H M çQìM; iB M p T?Q #„+X

h®+ ç° im Hmv M i`QM; bÆM +®+ i'i M?B M FBM? M;QìB- M?QM; /¢M; im Hmv M
H9+ M"Q +| H9+ ç| - +?Q M M #ªM i?•M ?„M F?¬M; +¬M i?B i M?Q M?[M; M;QìB ç|
æQìM; S?QM; ?¬K M v- i¢B i` M i v + Q i?O GBM? :B B +?çv i`®B +? i H" F?¬M; i?
;'T ;€T i,M; H M i?U+ HU+ #ªM i?•MX

*ÁM +| hBM? h?¬M h?B M L;mv M æ M- M m M?Q ?„M Km®M i'M +?S+ h?B M :B B
K°i pB M HBM? ç M H" çO `²BX

æQìM; S?QM; #m¬M; i? +?Q pB + im Hmv M- `ìB F?ÄB bÆM +®+ +kM; H" +| w ç
i?9+ Km®M i'M +?S+ +ÁM +| K°i çQ¢M i?ìB ;B M- M?QM; K" +?QM? KbM? ?B M i¢
+ª ç€K ç m +¬M i`MM; FQ+? GBM? :B B- ?ÆM M[ #¼M ?¼ iÈB GBM? :B B `²B i?b
Km®M i,M; H M K°i +?9iX

GBM? i?¢+? i`QM; E?¬M; :B M J` ©M? +O KbM?- i?Q¢i M?bM +ÁM +| `i M?B m-
pšM M;? Q `Èi KMM; iÆB- /U i?2Q [m€ i`bM? iB m ? Q M?Q #•v ;Bì- M?B m M?'i
i?¢+? +'T i?'T b) iB m ? Q F?¬M; +ÁMX *?ì ç€K M;QìB hB m i?9+ iÈB GBM? :B B-
i`Ê- p"v i?b Km®M im Hmv M [mª i?U+ `i F?| F?,MX

æQìM; S?QM; M;?o i?W /`T M"v- ibK i? K K°i +?9i HBM? i?¢+? - i®i M?'i H" ibK ?
/'m i`QM; "¢+? æ "Q *ªM?- M m H" ibK çQÊ+ HBM? K¢+? - p"v i?b HBM? i?¢+? b
F?¬M; ? iX

*€+? H"K M"v +| +?9i F?¬M; ?B M i?U+- imv`^M; æQ`iM; S?QM; +| "¢+? æ 'M- M?Q F?¬M; #B i HBM? K¢+? Î "¢+? æ "Q *aM? `®i +K+ Î T?QÆM; M"QX

JK+ çQ+? +?QM? +O ?„M H" T?aB çB p"Q /B iQ+? K¬M T?€B +´ i`QM; "¢+? æ "Q

hQ" M #° /B M iQ+? "¢+? æ "Q *aM? p¬ +MM; `°M; - imv`^M; æQ`iM; S?QM; F?¬M; # +?Q Q i +kM; F?¬M; Q i ?ÆM bQ pÈB æQ`iM; ;B Î GBM? J¢+? *?B æ` X æ` T?QÆM K°i K¬M T?€B +´ tQ - H9+ ç¬m ? B M; Q`iB æQ`iM; S?QM; p" G¬B h~m i¢B >¬B u #a

+?d #`i [m€ i?`iB ;B M ;'T; €T- +?d F`T +QÈT çQ¢i +?¶ ç| `²B `iB F?ÄB "¢+? æ "Q i?`iB ;B M- iU M?B M æQ`iM; S?QM; T?aB i bK iÁB i? "i F„ +€+ ç` T?QÆM; F?€+X

h`B T?9 +O >¬B u "aQ H"K +?Q æQ`iM; S?QM; M?È K½B F?¬M; [m M- M; ?o ç M M T?€B +´ tQ M[- M?[M; i`B b aM K¬M T?€B M"v HQm H¢B F?ŠM; ç`M? b) F?¬M; FûK i bK çQÈ+ K°i ? B i`, K F?®B HBM? i?¢+?X

h`QM; "¢+? æ "Q \*aM? F?¬M; +| K°i M; Q`iB M"Q- M; Q¢B i`W +ÆM H®+ HBM? F?Q +Q`iM; X *| K°i Q i HBM? i?9 iW H•m ç½ #B M ?| ?Q†+ ç½ ç¢i ç M i?`i; B B- M?[M; M çB m æQ`iM; S?QM; F?¬M; Km®M çKM; iÈBX

*kM; F?€ H" K v K„M F?B æQ`iM; S?QM; K°i çQ`iM; ?QÈM; p T?Q #„+ çB iÈB- M; Q HBM? i?9 M; k; B B- HK+ ;B B- æQ`iM; S?QM; +kM; F?¬M; ;†T T?aB M; mv ?B K ;b

"i [m€ H"K +?Q æQ`iM; S?QM; ?ÆB +?9i i?`i p¼M; - #ÎB pb K°i çQ`iM; ç M ç•v +,M iQ+? +O K¬M T?€B +´ tQ X h`QM; M; Q`iB +| "¢+? æ 'M- +?m pB ?ÆM KQ`iB /†K tm i•K MB K HB M +| i? #B i `ä`M; - M m H" i`QM; T?¢K pB HÈM M?Q p"v +| p i iQ+? S?QM; iU ?B M b) T?€i ?B M `X

_iB F?ÄB bÆM +®+ +?WM; #a v i€K M; `v b m- i`QM; K°i #m´B i`Q M|M; MU+- æQ`i M; ? M?Q # Q M; `v F?€+- /MM; HU+ HQÈM; +O "¢+? æ 'M FB K i` i bM? ?m®M; M"v F?¬M; M; ì T?€i ?B M K°i MB K p mB M; Q`B w Km®MX

*U Hv +€+? +?¶ KbM? M; Q`B M, K KQÆB /†K- +| K°i K aM? FB M i`9+ ?Q M; T? - çS J¬M T?€B +´ tQ 5 h`QM; HÁM; æQ`iM; S?QM; p mB p - M? M? +?|M; i`B M F? B #Q æB çQÈ+ # KQÆB /†K- æQ`iM; S?QM; ç M; ;'T `9i +?¢v ç°i M?B M /WM; H¢B- t mM +aK i?K id Kd K°i T?2M- H9+ M"v KÈB T?€i ?B M T?QÆM; ?QÈM; K¬M T?€B +´ tQ K" ?¶M HQ¢M i`mv M ç M- +´ ?ÆB i?Î M"v H°` +aK ;B€+ M; mv ?B K- ?ÆM M[F?Q ç° + Q i?O GBM? :B BX

*?d #`i [m€ F?¬M; #B i +?O M?•M +O F?Q iS+ M"v iS+ ;B" M pB + ;b- ç M; ` bS+ - L?`i i?`iB æQ`iM; S?QM; +aK i?`v /Q /U- çB K'i #a v i€K M; `v KÈB p'i p a i bK çQÈ+ K tQ - M?QM; ? i H¬M M"v iÈB H¬M F?€+ MÆB ç•v H¢B ~M +?S M; mv ?B KX

"m¬M; i? i?b æQ`iM; S?QM; F?¬M; MÐ- M?QM; M m i?U+ bU iB T iK+ çB iÈB- +?Š FB T?€i ?B M ` - p"v i?b KbM? b) ;†T M; mv ?B KX

*?QM? /B M +?®M; H¢B K°i M; Q`iB + Q i?O GBM? :B B- æQ`iM; S?QM; +ÁM F?¬M; +MM; •m .QÆM; ok- ç½ +?SM; KBM? +? M? H +? ;B[KbM? p" + Q i?O GBM? :B B amv M; ?o K°i H9+ H•m- æQ`iM; S?QM; [mv i ç`M? iB T iK+ çB iÈB T?Q i`QÈ+X L MQX æQ`iM; S?QM; /€K çB- F?¬M; T?aB pb KbM? +| i? ç€M? i?„M; çQÈ+ + Q i?O M"v H" "¢+? æ "Q *aM?X

h`QM; "¢+? æ "Q \*aM?- +| "¢+? æ 'M i`Ê ;B9T- æQ`iM; S?QM; +| i? iMv w i?¬B ç° KQ`iB /†K- H`v bÎ i`Q`iM; +O #a M i?•M ç +¬M; FQ+? +?¶ v m FûK +O ç`+? M?•MX

h`QM; +?ÈT K„i- æQ`iM; S?QM; HB M çB iÈB +€+? K¬M T?€B +´ tQ # /†K- çQ K, iQ+? F?¬M; +?9i M"Q FûK bQ pÈB FB M i`9+ +O >¬B u "aQ- çSM; bWM; b[M; Î MA i? +O K¬M T?€B +´ tQ X

E?¬M; çÊB æQÌM; S?QM; F`T +ªK F?€B bU iQ HÈM +O K¬M T?€B +´ tQ M¬v- €M
ªM? Î +Y ?'T /šM [m X

æ| H` i?•MªM? +O K°i M; QÌB M K M?•M- +?d #'i [m€ iQ`M i?•M ?„M ç-v #KB ç'i
M?°M; - i` M ç-m i| + /`B #m¬M; tm®M; #l K¬M; - pW pk ç°M; +?B m i?S+ K¢M? K)
iÊM pk ç°M; i?2Q- ;B®M; M?Q H¬M; +O K°i +QM ?MM; bQX

@ _®M; _®M; _®M;

J¶B K°i H¬M T?€i bBM? +¬M; FQ+?- i`QM; KB M; M; QÌB M K M?•M i¬M i`m²M;
T?šM M°- M?Q i?9 /[#`M?®i i`QM; +?m²M; - ?¶M HQ¢M F Ki?2Q K°i B K K M; p
*?B m i?S+ ?„M bY /KM; p¬ +MM; `®B HQ¢M- +, M #ªM F?¬M; i?`M? ?bM? /¢M; ; b
+QÊ+ +U+ F€ çÆM ;BªM H¢B pšM H°` #ªM +?´i +O + Q i?O GBM? :B BX æ€M?
b€M; K` K„i i?QÌM; +| i? i`¬M; i?´v çQÊ+ - K†+ /M +€+? t M? m # /†K- æQÌM; S?
M?“M `ä `M; €T #€+? i`mv M ç M iW i` M M; QÌB ç®B T?QÆM; X

L K M?•M M¬v ;B®M; M?Q K°i ç-m bQ iY T?šM M°- ç M; F?¬M; M; WM; +¬M; FQ+?)

L?QM; M|B ç M +kM; i?“i H` F€ [m€B- +, M #ªM æQÌM; S?QM; F?¬M; i?´v çQÊ+ ç`+
Zmv M +QÊ+ +O ?„M iQ`M #° ç€M? p`Q F?¬M; i`mM; - K¶B K°i H¬M ç€M? F?¬M; i`
#` i?QÆM; F?¬M; M? - F?| 2 KB M; ç½ i`M` K€m iQÆB çÄ bšKX

æB m M¬v +kM; F?¬M; i? i`€+? çQÊ+ - K°i FQ+? iQ`M HU+ K M; i?2Q +QÆM; F?Q
tm®M; - ç´B H¢B H` B +kM; F?| K` +?`m çUM; X

óæ•v H` H`K b Q\ô

h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; M; ?B ?Q†+ F?¬M; i?¬B- HšM; H†M; ~M M'T Î K°i # M [I

L K M?•M i¬M i`m²M; M¬v F?šM; ç`M? F?¬M; TªB M?•M HQ¢B- +?9i €M? K„i ´v
L K M?•M M¬v ?šM H` K°i ç-m HBM? i?9 #B M ?| i?`M?- +?QM? H` ;B®M; M?Q G
+?B +ªM?- i`ªB [m #B M ?| +?B FB THB M +| i? ?| i?`M? ?bM? M; QÌBX

Zm M b€i id Kd i? K K°i H€i- æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB bÊ ?½B i? M p½M- ?„M ç
;B M # M +¢M? M K M?•M M¬v- +| K°i +?9i # ç°M; [m, /` i`mv M ç M- iB # ç°M; M
M m F?¬M; TªB æQÌM; S?QM; +?, K +?9 ? i bS+- +?d bÊ +kM; b) F?¬M; T?€i ?B
+m°+ +| w M; ?o ;b\ L K M?•M M¬v çB M +m²M; ç€M? p`Q F?¬M; F?Q- +kM; H` pb

æQÌM; S?QM; ?Q`M iQ`M çQ€M F?¬M; ` - +`M; M?bM F?¬M; `äX

æÊB i? K MY M; ¬v- M KiY FB ;B®M; M?Q ç½ K i KÄB `²B- #¢Q T?€i iQ`M HU+ H•
i?O GBM? :B B +kM; F?¬M; +?`m M´B- ? B i v +?®M; M¢M? çSM; Î ç| i?Î ?²M; ?°+
`ÆB tm®M; i` M K†i ç'i- M?B K çÄ K†i ç'iX

L?bM i?ªK i`¢M; +O M K M?•M FB - M?´i i?l B i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; F?¬M; F?
#B i H` pb M; mv M M?•M; b- +| i? #B M K°i + Q i?O GBM? :B B i?`M? M?Q p"vX

"¶M; M?B M- M K M?•M FB ç M; +9B ç-m iU /QM; [m v` - €M? K„i pW H9+ +?¢K p
H9+ M¬vX æQÌM; S?QM; #B M b„+ - ?„M iU M?“M H` ~M M'T p¬ +MM; i®i- M?QM; F
`²BX

L?QM; K` +kM; F€ [m€B- M KiY FB €M? K„i mv M?bM p T?Q æQÌM; S?QM; - M?
i" T i`mM; i` M M; QÌB æQÌM; S?QM; X GQ¢B i bM? ?m®M; M¬v +?d +| i? F i Hm" M ?
M?QM; H¢B F?¬M; #B i`®i +K+ ;B´m Î ç` T?QÆM; M`QX

h`U+ ;B€+ +O /½ i?95 h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; ?B m` - i`U+ ;B€+ +O HBM? i
i`ªB [m ?| ?bM? +?B FB T- bÊ `^M; i`U+ ;B€+ +O M K M?•M M¬v ç½ #` T?| M; ç¢B
/äB ?„M i?l B ;B M /`B M?Q p"v- ?„M +| +?9i +ªM? ;B€+ +kM; H` çB m #bM? i?QÌM;

E?¬M; çÊB æQÌM; S?QM; F`T v M i•K- K°i K`M F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´B H¢B tª

L; mv M #ªM æQÌM; S?QM; ~M M9T i¢B K°i KªM? ç´i i`®M; - tmM; [m M? +kM; +?d +
K` i?¬B- i? M?QM; F?¬M; M; l M KiY FB p¶ K°i +€B- iQ`M #° i? ;BÈB ç°i M?B

æQÌM; S?QM; F`T i?`ÌB H`v H¢B iBM? i?–M- #¶M; M?B M T?€i ?B M KbM? /o M?B F`iX

h` M /QÈB i`€B T?ªB- i`QÈ+ b m- i`i +ª ç m H` #¶M; ç K- F?¬M; i?`v +?9i €M? b€M i v p` i`i +ª F?Q iS+ +kM; #B M K`i iQ`M #ºX .QÌM; M?Q iQ`M #º i? ; BÈB +?d +ÁM iB M; iBK ç`T +kM; F?¬M; M; ?2 çQÈ+X

3jyX *?QÆM; dje , "¶M; æ K o¬ h`M

æºi M?B M ;†T T?ªB ibM? ?m®M; M`v- ç`B H` B +kM; +ªK i?`v FBM? ?Q`M;X æQÌM FBM? ?Q`M; i`QM; M?€v K„i H`T iS+ `M ç`M? H¢B i•K i?–M- T?¶M; tm`i

+ªK ;B€+ ` M;Q`B FB K i` id Kd Kºi T?2M- M?QM; ç +?Q æQÌM; S?QM; F?B T b ;B€+ +O KbM? /o M?B M +?d +¶ i? T?¶M; tm`i ` # M +¢M? i?•M i? +¶ p`B i?QÈ+ ?bM? M; ,M +?†MX

æQÌM; S?QM; +„M ç–m HQÐB Kºi +?9i- i`mv M ç M Kºi iB ç m çÈM- +m®B +MM; + ;B€+- i?QM? ;B€+ +O KbM? #` iQÈ+ çQ¢i- M; v +ª +ªK M?`M +kM; #` €T t9+ iÈB i` J†+ F?€+- +ÁM +¶ F?Sm ;B€+- æQÌM; S?QM; +¶ i? M;YB çQÈ+ KMB p` i`QM; F?¬M

æ½ T?€i bBM? +?mv M ;b p`v\ G`ªQ ;B€+ b Q\ E?¬M; i? iQÎM; iQÈM; çQÈ+- i`QÈ i`ªB [m +€+ HQ¢BªQ ;B€+- p¬ Hm`M H` /MM; K„b„+ K ?Q†+ HÁM; M;QÌB ? v /MM [m€B p`i F?OM; F?B T M?Q Î h`m h•K æºM; +O "® ;B - æQÌM; S?QM; +kM; `i +¶ F ?m®M; ?B M i¢B HQ¢BªQ ;B€+ M`v +¶ +?9i F?¬M; ;B®M; H9+ i`QÈ+X

Zm€ +?•M i?U+ `²B- +?•M i?U+ ç M M¶B æQÌM; S?QM; +?Q `M; KbM? i?U+ bU #` i®BX

J½B ç M ;BÌ T?9i M`v æQÌM; S?QM; KÈB ?B m çQÈ+ M K M?•M i`–M i`m²M; FB p FQ+? F?¬M; F?Q5 L; ?o ç M +?„+ +?„M H` ;†T T?ªB +ªM? iQÈM; ;B®M; M?Q KbM? FQ+? ?mM; K½M? ç tm i M p¬ i`M ?„+ €K # M M;QÌB- M?QM; +,M #ªM F?¬M; H` +ÁM H`K +?Q KbM? #` i?QÆM;X

æQÌM; S?QM; pW bmv M; ?o Kºi pÁM; - i`QÈ+ K†i çºi M?B M tm`i M?B M Kºi KMB ` ç¶ / K†i +,M; ` - ;B®M; M?Q #` / Q M?Ä +„i T?ªBX

æQÌM; S?QM; M`Q /€K +?“K i` - i?•M i? pºB p`M; i`®M b M; Kºi # M- ç²M; i?ÌB #„M b„+ #ûMX

Jºi ç¢Q +¬M; FQ+? F?¬M; M?bM i?`v tQ i [m K†i KbM? - æQÌM; S?QM; +?d +ªK i? M?Q #` HY ç®i- M?QM; i?“i ` T?B ç Q +O KbM? H¢B F?¬M; #„M i`9M; M;QÌB M` .QÈB ibM? ?m®M; M`v- +,M #ªM æQÌM; S?QM; F?¬M; +–M çQ€M +kM; #B i`^M; T?¢K pB K`v /†K M;Q`B KbM? ` - +?d +ÁM M K iY i`–M i`m²M; FB K`i?¬B- M mF i? H` B\

L?bM F?¬M; i?`v- M; ?2 F?¬M; çQÈ+- ç®B K†i pÈB i`U+ ;B€+ +O Kºi M;QÌB p¬ + GBM? h?9 i?`i; B B ?¶ ?bM? - i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; M†M; M?Q M9B ç X

æQÌM; S?QM; +® ;„M; ;BªB i?Q+? pÈB ç®B T?QÆM; - M?QM; HÌB M¶B pW ` F?ÄB M; ?2 çQÈ+ •K i? M?- ?m®M; +?B H` ç®B T?QÆM; \

*?d +ÁM +€+? iY +?B M `²B5 E?¬M; TªB ?„M +? i +?QM? H` KbM? pQM; 5h`QM; + ` [mv i ç`M?X

*?d çÆM i?m–M /U p`Q i`U+ ;B€+- æQÌM; S?QM; F?¬M; i? b€M? #^M; HBM? i?9 T?QÆM; i?K i?QÆM; F?¬M; M? - ?ÆM M[#¢Q T?€i H•m M?Q p`v- +,M #ªM ç½ H i?m #^M; i?U+ HU+ i?U+ bU- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; bÊ ?„MX

hQ`M HU+ KÎ ` +QÆM; F?Q ?º i?•M- ç•v H` H–M ç–m iB M æQÌM; S?QM; pW ;†T /KM; +QÆM; F?Q ?º i?•MX L?Q ?„M i`QÈ+ FB - ç m #^M; i?O çQ¢M +¬M;

FQ+? b„+ #ûM F?B M ç`+? M?•M T?ªB T?ÁM; M;U- M?QM; ibM? ?m®M; ?B M i¢B-
i?ìB +Æ ç T?ªM FQ+?X

*QÆM; F?Q ?° i?•M HQm +?mv M iQ`M i?•M- ç²M; i?ìB æQìM; S?QM; ç½ +—K H M
HQÆM; +QÆM; i•K [m€M M?“T .m FBK F?Q b„+ #ûM- i`QM; M?€v K„i æ°+ ©M? h`Q
F m QM; QM; +?`M ç°M;X

J°i +ªK ;B€+ H¢M? H)Q i`mv M ç M iW b m ;€v- ç®B T?QÆM; H¢B T?€i ç°M; +¬M; I
M? M? +?|M; +9B i?`T ç—m- ç²M; i?ìB +?ûK K¢M? K°i FB K p T?Q F?¬M; i`mM;X

J°i FB K M`v F?¬M; +| ;†T +?9i i`îM;¢B M`Q- i`U+ iB T ?| i?“M? K°i MY +mM; i`
F?¬M;- +ªK M?“M HU+ T?ªM i`M iW i` M i v- æQìM; S?QM; #B i`^M;

KbM? H¢B ç€M? i`QÊi K°i FB K`²BX

GBM? i?9 i?`i;B B FB +kM; iQÆM; ç®B tªQ [mv i- F?¬M; #B i /MM; i?O çQ¢M M`Q
S?QM;- b m ç| /o M?B M H¢B /MM; ?²B K½ i?QÆM;- F?¬M; çÊB æQìM;

S?QM; F`T T?ªM SM; ç½ ç€M? K°i +?QîM; p`Q M;U+ æQìM; S?QM;X

hmv +| ``i S?¬B :B€T ?° i?•M- M?QM; pšM #` +QÆM; F?Q ?MM; ?”m +O ç®B T?Q
i? - HU+ ç¢Q F?`M; H² H`K +?Q æQìM; S?QM; F?¬M; M?“M çQÊ+ F m H M K°i iB
çªQ K°i H9+- i?B m +?9i M[?° i? +QÆM; F?Q #`i M pðX

G—M M[çSM; p[M; i?•M i? - æQìM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- K°i H—M M[M;QM;
i`¢M; i?€B +?„+ +?„M M?“i- +?“K`½B M?“K ? B K„i H¢B- iQ`M HU+ M?“M #B i#B

*m®B +MM; K°i KªM? ?„+ €K p¬ i”M M`v +kM; K M; ç M +?Q æQìM; S?QM; +ªK ;B€
i? HÊB /KM; K°i +?9i t9+ ;B€+ p`F?Sm ;B€+X

æ`+? #`i ç°M; i #`i ç°M;- ç`+? pW ç°M; i HB M ç°M; i`QÊ+- çSM; p[M; ;|i +?•M- i`
HQm #®M T?Q tmM; [m M?- M; v F?B ç`+? M?•M` i v i`QM; +?ÊT K„i HB M /`M?

h`QM; +?ÊT K„i- æQìM; S?QM; iB M; M?“T K°i i`¢M; i?€B i oM? H†M; M?Q K†i MQÊ
;BÊB ç m #B M K`i F?¬M; i?“v- +?d +ÁM H¢B +| +?QM? KbM?- iQ`M i?•M ;B®M; M?
p¬ Hm”M H`K°i çB K ;B| i?“B +Ä H v- ç m +| i? F?B M K†i ?² v M #bM? M`v #B M

a m K°i F?“+- æQìM; S?QM; M?“M i?“v # M i`€B i`mv M ç M K°i +`F?Q FbM?- HB
#`K¢M? K°i FB K p`Q ç|X

æ°+ ©M? EB K ç•K ç M ?ÆM MY HB M i`mv M ç M K°i +`HU+ HQÊM; M; ,M i`î- æ
#QÊ+- iQ`M HU+ T?€i` HU+ HQÊM; i`QM; +QÆM; i•K- K¢M? K) ç`v i`QìM; FB K

h`QM; M?€v K„i KMB K€m iÆB i`—M M;”T F?¬M; F?Q- M; v b m ç| - æQìM; S?QM; #
` M;Q`B- +QÆM; F?Q ?° i?•M iB m i M i?“M? K•v F?|B- æQìM; S?QM; +?d

+ªK i?“v +` ?¼M; M;ÁM M;¼i- +?“i HÄM; MQM; M|M; +?ªv` iW F?|2 KB M;X

JbM? #` i?QÆM; `²B- #`i [m€ ç`+? M?•M +kM; #` i?QÆM;X GU+ HQÊM; +QÆM; F
;b b€M? çQÊ+- H9+ ç—m /QÊB bU i`Ê ;B9T +O oB K L?“i EB K GBM?- M; v +ª +?n
?m®M; +?B i?•M i? K°i HBM? i?9 #B M ?| X

*kM; F?¬M; #B i H`i?QÆM; i? +O KbM? M;?B K i`¼M; ?ÆM ? v +O ç®B T?QÆM

G¢B K°i H—M M[çSM; p[M; ;|i +?•M- æQìM; S?QM; F?¬M; H½M; T?Q +QÆM; F?Q
M?•M i?“i;B B K`M|B- +| ?° i? +QÆM; F?Q ? v F?¬M; ç m M?Q M? m- KbM? +| ”
T?QÆM; +kM; F?¬M; / +¬M; FQ+?- +?d +—M ç®B T?QÆM; F?¬M; ç€M? ç` T?QÆM
F?¬M; HQ H„M; p iQM? K M? M;mv ?B KX

L K M?•M i`—M i`m²M; FB #`M; p`Q ? B #`M i v F?¬M;- bY /KM; +?QîM; ;B®M; M
ç€M? p`Q p`i`Q pMM; M;U+- ç•v +kM; ç•v +kM; H`çB m æQìM; S?QM; KQM; Km®

*?B M ç`m H¢B #°+ T?€i H—M M[ F?¬M; ? +| +?9i /`m ?B m M`Q- H—M M`v HQM; æ
M?€v K„i +ªK M?“M çQÊ+ M;mv +Æ- æQìM; S?QM; HB M tQ v M;QìB H¢B- F?¬M; i

T?ÁM; ?° +O "i S?¬B :B€T +SM; `„M i?U M?•M K°i FQ+? +O ç®B T?QÆM;- ç²M;
i'M +?Q ç®B T?QÆM;X

æ-m HBM? i?9 #B M ?| M"v F?¬M; #B i ç½ Î i`QM; #|M; i®B # Q M?B m H•m- p®
iQM? +O M?•M HQ¢B- ?ÆM M[Î H•m i¢B ?Q" M +ªM? p¬ +MM; /^M pti #ªM i?•M i?
+?9i F?¬M; `ä`"M; b€M; bm®iX

> B # M ç€M? M? m p" B H-M tQM;X *¬M; FQ+? +O ?„M çÆM çB m p¬ +MM;- ç€M?
+| +?B m i?S+ KÈB- Km®M T?ªM +¬M; i`QM; H9+ T?ÁM; i?O [mª i?U+ [m€ / /"M;X

J†+ /M H-M i`QÈ+ G¬B h~m #B M ?| - +kM; b) F?¬M; HU +?¼M HQ¢B ç'm T?€T F
i? M"v- ?„M #`M?Q p"v +?d +| i? M|B `^M; ?„M ç½ K'i çB HBM? iQM? +O M?•M H
i`Î i?"M? /½ iQM?- +¬M; FQ+? +?ŠM; F?€+; b /½ i?9 +¬M; FQ+? +QM K²B +O KbM

æ®B T?| ç`+? M?•M M?Q p"v- æQÌM; S?QM; +`M; i? K iBM iQÎM;X >m®M; +?B HB
#`i?QÆM; F?¬M; M? - i`¢M; i?€B F?¬M; i®iX >B M M v i?U+ HU+ +O HBM? i?9 M
h?B M :B B i?QÈM; T?~K K" i?¬BX

h`QM; #|M; i®B- æQÌM; S?QM; F?¬M; M?È `ä KbM? ç½ +?ûK # Q M?B m FB K- K
ç®B T?QÆM; iÈB i`QM; M?€v K„i HB M +?ûK ` - T?€i b m K" ç M i`QÈ+ - H`K +?Q
i'M i?ªK i`¼M;X

h?ìB ;B M # M ç-m- HBM? i?9 M?•M FB +ÁM +| i? #^M; p"Q i®+ ç° ç€M? i`9M; æQ
H9+ +m®B- i®+ ç° +O ?„M +`M; +?"K- T?ªM SM; +kM; +`M; i`b ç°M- K¶B K°i H-M i
S?QM; +Æ ?°B T?ªM FQ+?- ç m F?¬M; +| F i[mª ;bX

.-M /-M- æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ i? iB M +O ç®B T?QÆM; i`Î M M i?QM; i?ª`²B-
i®iX

E?¬M; b B #B i H„K ç M +U+ ?¢M `²B5 h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; iQM? iQ€MX

æÈB çQÈ+ +¬M; FQ+? +O ç®B T?QÆM; H-M M[iB M iÈB- æQÌM; S?QM; F?¬M; +
i?2Q F?Q i? b„+ #ûM i?ŠM; i„T ç•K iÈB ç®B T?QÆM;X

æQÌM; S?QM; `ä`"M; +ªK ;B€+ çQÈ+ æ°+ ©M? EB K ç•K p"Q i?•M i? ç®B T?QÆM
+O ç®B T?QÆM; i`QM; M?€v K„i HB M #`M; QM; ?ŠM- iQ" M i?•M p®M i¢B i`QÈ-
M?Q+? +?9i M"Q- K°i KMB K€m iQÆB i`"M M;"T ` M; Q" B F?¬M; F?QX

æQÌM; S?QM; `9i FB K- p" B ;B¼i K€m iQÆB 'K €T #„M imM; i|2 i` M K†i- F?B M -
i?Î /"BX

L m +| i? M|B- i?"K +?Q æQÌM; S?QM; M; ?o`^M; M|B +?mv M pmB p +MM; pÈB ç-
+| i? +?Q G¬B h~m çB i?2Q KbM?- p"v i?b +kM; +| i? ç HBM? i?9 M?•M F?€+ çB i
>mv i oK h?"M? b„T iÈB- +| i? i? K K°i + Q i?O- HB M M?B m ?ÆM K°i T?¬M i?U+

L?QM; i`QM; #|M; i®B p¬ i" M- æQÌM; S?QM; +?Q /M +| HÁM;- +kM; F?¬M; +| +€
T?QÆM; 5 *?d +| i? ç€M? M; ½ ç®B T?QÆM; `²B b m ç| M|B b mX

J°i FB K +m®B +MM; FB - æQÌM; S?QM; ç•K ` #^M; +ªK ;B€+ +O KbM?- +kM; F?
i`Q v m ?¢B +O ç®B T?QÆM; F?¬M;X L m M?Q ç•K i`9M; v m ?¢B- p"v i?b +| F?
M?" K `²BX

@ h`QÈ+ iB M M^K v M Î ç| çB- +?ìi T?€ pĐ #|M; i®B M"v HB M i`Î H¢B M|B `ä`"M
h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; i?¬K M; ?o- +?"K `½B M;²B tm®M;- #„i ç-m p" M +?mv M

hmv `^M; pW `²B ç€M? K°i i`"M F?¬M; iQM? [m€ KS+ M;mv ?B K- M?QM; K" p¢M
;Bì æQÌM; S?QM; ;B Q i?O +MM; M; QìB F?€+ i`QM; ?Q" M +ªM? M?Q p"v- ?ÆM M
M?•M- +?B M ç'm /U p"Q i`U+ ;B€+ p" /½ iQM?X h`QM; #|M; i®B- M; Q¢B i`W H
F?¬M; +| M?B m M;mv ?B K- +?Q M M æQÌM; S?QM; F?¬M; +¬M T?ÁM; #` +?9i M
çB m iS+ MY + M? ;Bì- H9+ M"v KÈB p[M; p" M; çSM; H MX

"|M; i®B p¬ #B M p¬ i" M- M; QϕB i`W ; B| M? K M K€i p" KMB K€m iQÆB î i`QM; F?¬
M?bM i?'i #'i Hm" M +€B ; b- +kM; F?¬M; M; ?2 i?'v #'i Hm" M i? M? •K M" QX J°i K'
?bM? i?"M? H"K b Q æQ`M; S?QM; +kM; F?¬M; `ä `M; H„K- +M; F?¬M; #B i H"K
+?¶ ç€M? ; B€ i`QM; +?®+ H€i- æQ`M; S?QM; /U i?2Q i`Q M?È H9+ i`QÈ+ çB p K
?QÈM; M"v H" çB p T?Q K¬M T?€B +´tQ FB - +U Hv F?QªM; +€+? +?d t +| p" B
+¬M +?®+ H€i HB M +| i? çB iÈB ç|X

hmv `^M; i`QM; iB K i?S+ æQ`M; S?QM; +kM; #B i- Km®M çB ` T?B M ?„+ €K M"v
M?QM; æQ`M; S?QM; pšM M?`M F?¬M; çQÊ+ Km®M i?Y K°i H-MX

oW çB K°i H€i- i?¬M b„+ æQ`M; S?QM; M; "v +M; i`î M M M; QM; i`¼M; - #îB pb ?„
#|M; ç K- M?QM; HϕB pšM F?¬M; i? M"Q T?€ i M çQÊ+ ; ; B K M"vX

J°i + M? ; Bî- /U i?2Q +QÈ+ HU+ +O KbM? K" iQM?- K†+ /M H" çB +?"K- Qi M?'i
/†KX L?QM; /M p"v- pšM M?Q +k F?¬M; ç M +?¶ K¬M T?€B +´tQ FB - #®M T?Q p;
i`W ?„+ €K +?d +| ?„+ €KX

æB iÈB +?¶ pW çSM;- æQÌM; S?QM; ibK ? B # M K°i pÁM;- [mª M?B M F?¬M; +| T
 T?€TX Í ç•v K°i KªM? ç'i pKM- #` HBM? F?Q i`M b€i #W #½B F?¬M; +ÁM ?bM? /ç
 h`€B HçB +€+? ç| F?¬M; t +| K°i F?®B iBM? iBM? ;b ç| ç M; T?€i b€M; ç½ ?'T /šM
 çB [m M?†i H M M?bM- tmM; [m M? H¬M; K`v æQÌM; S?QM; HB M M?Qm HçB- ?
 K°i F?®B HBM? i?ç+?- ?ÆM M[+ÁM H` K°i F?®B HBM? i?ç+? + Q + 'TX
 o¬ /mv M p¬ +È M?†i çQÊ+ K°i F?®B HBM? i?ç+? + Q + 'T- ç´B HçB H` B +kM; b)
 S?QM; K` M|B- KK+ çQ+? +?O v m +O ?„M F?B iB M ç M i?,K /Á "ç+? æ "Q *ªM?
 L?QM; +| çB m F?¬M; ?Q`M K„ +?QM? H`- F?®B HBM? i?ç+? + Q + 'T M`v ?B M M
 HQÊM; ~M +?S i`QM; ç| ?¬m M?Q ç½ #` /MM; ? iX æB m M`v +kM; F?| i`€+?- "ç+?
 M,K F?¬M; +| B çB p`Q MÆB ç•v- i`"M T?€T # M M;Q`B +´ i¬M; K¬M M`v T?ÁM; +?
 M,K ç M ?ÆM K°i M;?bM M,KX J†+ /M i?QÌM; M;`v i`"M T?€T F?¬M; F?ÎB ç°M;- F
 /KM; HBM? i?ç+? + Q + 'T +mM; + 'T M,M; HQÊM;- M?QM; /M b Q i?ÌB ;B M /mv i`b
 TªB ? Q ? iX
 hbK iÁB #®M T?Q - æQÌM; S?QM; +ÁM i?'v ? B F?®B HBM? i?ç+? + Q + 'T +ÁM i?V
 J°i +€B çB K M,M; HQÊM; HB M +| # F?®B HBM? i?ç+? + Q + 'T /mv i`b- çB m M`v
 +ªK F?€B- +´ i¬M; K¬M [m€ KçM? i v `²BX SªB #B i`^M; pÁM; i`ÁM HÈM # Q p•
 çB K M,M; HQÊM;X L|B +€+? F?€+- +¬M ? B KQÆB #ªv F?®B HBM? i?ç+? + Q + 'T
 T?€T M`vX
 æ +?SM; KBM? T?€M çQ€M +O KbM? H` ç9M;- æQÌM; S?QM; çB i?2Q pÁM; i`ÁM
 K'i ç M MY M;`v- +m®B +MM; +kM; ibK ? i çB K M,M; HQÊM; +ÁM HçB- t€+ i?U+
 F?®B HBM? i?ç+? + Q + 'TX h? M?QM; bmv +?Q +MM; i`"M T?€T `®i +K+ H` #® i`
 æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; i? Hw ;BªB çQÊ+X
 h?m t T ;¼M ;`M; +?mv M M`v- æQÌM; S?QM; HB M çB iÈB i?B i? +O HBM? i?9 i?
 J°i FB K +m®B +MM; +O KbM? K†+ /M #^M; +ªK ;B€+ Km®M i`€M? ` v m ?çB +O
 p` i`Q M;mv ?B K- ?ÆM M[#ªM i?•M ?„M ç½ #` i?QÆM; `²B- K°i FB K FB ç½ i`B
 G¬M i?S ? B æQÌM; S?QM; ç M MÆB ç•v- i?B i? ç½ F?¬M; +ÁM H` ?bM? M;QÌB M
 ?´- ? B K„i çÄ bšK- ?B M M?B M ç½ K'i çB i?¬M i`Q- T?€i ?B M M`v H`K iB +Mm
 ;BªK #Èi K°i +?9iX
 L| K'i çB i?¬M i`Q- M; v +ª HQm HçB iQM? KçM; +O M| +?d bÊ +kM; F?| +| i? T?K
 # M M;QÌB +?d +| H`K +?Q KbM? p` M;QÌB i?•M K M; ç M M;mv ?B KX
 .Si F?Q€i /MM; K°i FB K T?€ pĐ #KM; +O M|- iW # M i`QM; H'v ` K°i F?Ä M°B ç
 +?QM? H` M°B ç M +O HBM? i?9 i?'i;B B- i` M i v æQÌM; S?QM; +kM; +| K'v F?Ä
 K†i ?`M; + Q + 'T +QÊT çQç i çQÊ+ Î i`QM; >¬B u "ªQ- p®M H` æQÌM; S?QM; +ÁM
 ?²M +O M|- M?QM; +| H) i?ÌB ;B M +? i çB ç½ [m€ H•m- ?²M T?€+? ç½ i M K'i `²B
 iK- +?d ç`M? p"vX
 h?m M°B ç M p`Q i`QM; E?¬M; :B M J` ©M?- æQÌM; S?QM; HçB ç`Q K°i ?® iQ içB
 M| p`QX hmv `^M; KbM? H'v çB M°B ç M +O M|- M?QM; /M b Q M| +kM; ç½ ?| i?`
 +kM; M M +| K°i +?¶ ç M i?•MX
 sY Hw tQM; M?[M; pB + M`v- æQÌM; S?QM; KÈB çSM; /"v- p K†i +?Ì KQM; M?bM +
 t T?Q i`QÊ+X
 hW i`"M T?€T T?ÁM; M;U # M M;Q`B ç½ +?Q i?'v- +´ i¬M; K¬M M`v +| i? +ÁM KçM
 u "ªQ- #^M; F?¬M; b Q +| i? tm'i` ? B KQÆB #ªv F?®B HBM? i?ç+? + Q + 'T ç M
 T?QM; T?9- ç®B pÈB iB m i†+ æQÌM; S?QM; iU M?B M p¬ +MM; i®iX
 æQÌM; S?QM; i?U+ bU #` i`"M T?€T # M M;Q`B /¼ bÊ- i`QÊ+ F?B iB M M?"T +´ i¬
 æ 'M `bM? t2K K°i +?9i bM? ?m®M; # M i`QM;- Km®M M?bM `ä t2K # M i`QM; +|
 HÈB ?çB M?Q p"v F?¬M; \

æ +?Q ?„M v M i•K +?QM? H“- +^a +´ i¬M; K¬M T?^aM; T?´i M?Q +?d +| i`"M T?€T #
+| #´i F€ p i iQ+? M"QX *kM; +| F?^a M,M; b) +| - +?d #´i [m€ ç½ [m çB H•m H„K-
i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; çQ€M p"vX

æB m i` çQÊ+ iBM iS+ M"v- æQÌM; S?QM; KÈB i?^aM M?B M #QÊ+ p T?Q +Y +´
E?¬M; H•m b m- æQÌM; S?QM; HB M çB ç M i`QÊ+ +Y +´ i¬M; K¬M- M; v +^a ç½ +
B ç†i +?•M ç M +?¶ M"v- +€M? +Y +kM; HçM? M; „i- M?QM; K" FB M i`9+ `°M; `½E
T?€B +´ ççBX

æSM; Î i`QÊ+ +O - æQÌM; S?QM; HB M +^aK ;B€+ i?´v K°i +´ F?Q iS+ KçM? K) ç€M
M?Q +´ i¬M; K¬M ç M; +?®M; +U æQÌM; S?QM; #QÊ+ p"QX

L;~M; ç-m M?bM i`K #B M i?"i HÈM i` M ç-m- H¼i p"Q i`QM; K„i H" # +?[M?Q KQ
?[m HU+- Mûi #9i `²M; # v T?QÊM; K9 X

@ .QÊ+ h?-M h¬M;5

æQÌM; S?QM; i?b i?-K- F?¬M; F?ÄB +QÌB F?) K°i iB M; ,

@ E?~m F?Q i?"i HÈMX

o®M H" Î # M M;QçB ;†T i`"M T?€T ?mv M /B m Hv F€ M?Q p"v- æQÌM; S?QM; +A
M;?B T #^M; i`"M T?€T- B M;Ì pW M?bM i M +O i¬M; K¬M æQÌM; S?QM; HB M #
i¬M; K¬M M"v /o M?B M H" Hmv M /QÊ+X

o¬Hm"MH" K°i M;?bM M,K i`QÊ+- ? v H" ?B M içB- +QM çQÌM; Hmv M /QÊ+ `´i çQ
F?¬M; T?^aB B B ç m +| i? X hm Hmv M- +?d +-M iQ +?´i F?¬M; [m€ FûK- çQÊ+ H
K°i +?9i i?U+ HU+X L?QM; pB + Hmv M /QÊ+ F?¬M; T?^aB M;QÌB im Hmv M M"Q +
hW ibM? ?m®M; T?€i i`B M ?B M içB +O h?B M h9- ç iY h?B M h9 ? B pçM- M?Q
i`QM; ç| tm´i b„+ M?´i +kM; +?d +| K´v M;QÌB K" i?-BX

Gmv M /QÊ+- F?¬M; +?d v m +-m i?m°+ HÁM; ç®B pÈB /QÊ+ iQM? +O +€+ HQçB
i®i- +~M; T?^aB M„K ;B[?Ä ?"m- ;B M F?´ i`QM; ç| K°i ? B +•m M|B F?¬M; i? M"Q

"´i [m€ +´ i¬M; K¬M M"v M m H´v Hmv M /QÊ+ ç H"TM;?B T- F?ŠM; ç`M? +| F?¬M

oW M;?o p"v- ç-m æQÌM; S?QM; HçB M|M; H M M?Q HY X

:B®M; M?Q [m€ i`bM? H-M i`QÊ+ pÆ pûi >¬B u "ªQ- æQÌM; S?QM; #QÊ+ p"Q .QÊ
içB ç` T?QÆM; t M?´i- K¶B K°i ;B M M?" +kM; F?¬M; #Ä b|i- K¶B K°i ;|+ ç m #` i

*kM; T?^aB M|B- p"i M;Q" B i?•M +O ç iY .QÊ+ h?-M h¬M; bQ pÈB >¬B u "ªQ /"v
T?ÁM; ®+ # M M;Q" B- æQÌM; S?QM; HB M i?QÌM; tmv M ibK çQÊ+ K°i ? B F?®B H
i²BX *?d #´i [m€ i?ÌB ;B M K°i M;¬v- æQÌM; S?QM; HB M ç½ i?m ?Qç+? çQÊ+ ?ÆM
T?~KX

"´i [m€ M?[M; HBM? i?ç+? M"v ç m ç½ iWM; bY /KM; `²B- +kM; F?¬M; ?Q" M +?dM
F?´m i`WX

.QÊ+ h?-M h¬M; F?¬M; ?´ H" H´v Hmv M /QÊ+ H"TM;?B T- æQÌM; S?QM; T?€i ?
M?" M"v- ?-m M?Q K¶B K°i ;B M ç m +| K°i /QÊ+ çdM?- ?ŠM H" ç iY .QÊ+ h?-M h¬M
M M çŠM; +´TM?[M; /QÊ+ çdM? M"v +kM; F?¬M; + Q- æQÌM; S?QM; iU M?B M H"

hQ" M #° .QÊ+ h?-M h¬M; +| /B M iQ+? F?€ HÈM- F?m pU+ +ÁM Km®M HÈM ?ÆM ;
M;QÌB æQÌM; S?QM; p" G¬B h~m +QÈT bç+?- ?B M içB +?d +| K°i M;QÌB- i?ÌB ;B
F?¬M; QiX

h`ÁM #ªv M;¬v- æQÌM; S?QM; ç m içB T?çK pB # M M;Q" B .QÊ+ h?-M h¬M; çB Hç
+QB M?Q HÈM- HBM? i?ç+? +´T i?'T ? B i`,K F?®B- i´i +^a ç m ç½ [m bY /KM;- K-
#BM? F?€ i®iX

æ iY # M M;Q" B ç½ i?m M?"TM?B m M?Q p"v- M m H" iB M p"Q # M i`QM; ç•v\

h?lB ;B M #^av M;v- ç½ çO ç +?Q æQlM; S?QM; +M [mûi iQ M #° M; QçB pB .QÊ+
iBM? i?-M æQlM; S?QM; p¬+MM; ?QM; T?'M- +?m~M #`iB M p`Q i`mM; i•K .QÊ+
M; l ç°i M?B M M; YB i?'v K°i +´ ?QÆM; p` F€ /`X

oW M; YB i?'v ?QÆM; p` M`v M?Q çQÊ+ t®B MQÊ+ H M ç-m- iS +?B #€+? ?`B çQÊ

hmv `^M; æQlM; S?QM; F?¬M; ;BÄB Hmv M /QÊ+- M?QM; Hw ;B^aB p /QÊ+ HU+
M; QlB #bM? i?QlM; +| i? bQ b€M?X >QÆM; p` M`v [m M? [m~M i` M +?|T KkB i`Q
HB M F?ŠM; ç`M? +| i?B M i`B /` #^aQ ;b ÎT?K +M- ?ÆM M[F?¬M; +?d K°i HQçB-

hBM? i?-M +?'M ç°M; - H-M KÁ çB iÈB MÆB T?€i` ?QÆM; p`- çB [m K`v FB M i`
æQlM; S?QM; b€M; M; lB- F?¬M; F?ÄB çSM; /"v +QlB ? ? X

h`QÊ+ Kti Kbm?- #'i M; ltm'i ?B M p`B Kšm /QÊ+ çB M ?ÆM M[/QÊ+ HB m i`QM;
iW H•m- #'i Hm"MHQçB M`Q ç m H` /QÊ+ HBM? iW K`v i`, K ç M ?ÆM K°i M; ?bM M

æQ K„i M?bM HçB- +| /QÊ+ HB m æQlM; S?QM; ç½ iWM; #B i- +| +€B æQlM; S?Q
K` /QÊ+ HB m i`QM; p`B Kšm /QÊ+ çB M M`v- K¶B K°i HQçB ç m H` p¬ ;B€X

Jbm? M M bÈK M; ?o` çB m M`v KÈB ç9M; - M m .QÊ+ h?-M h¬M; H`v i?m®+ H"TM
çB M +O +?QM? KbM?X >¬K M v +€+? M; v .QÊ+ h?-M h¬M; #` /B i K¬M H•m M?
F?¬M; B #B i ç M- ?ŠM H`b) +ÁM HçB F?¬M; QiX

>Qi b•m K`v ?ÆB- æQlM; S?QM; ç tm®M; FQ+? ç°M; i`QM; HÁM; X æB iÈB # M +
b€i K°i ;®+ +•v ,M [m^a + Q +?WM; MY M; QlB- i` M +•v M`v +?d +| H) HQB i-K #
ç m çÄ bšK M?Q K€m- çQ K„i M?bM HçB i?"K +?Q +| i? i?'v # M i`QM; MQÊ+ i`€
F?Q ç M; F?ÎB ç°M; X h?S M`v ;¼B H` +€B ;b- æQlM; S?QM; +kM; i?U+ bU F?¬M; #
ç°+ [m^a æQlM; S?QM; +kM; F?¬M; `ä`M; H„KX

a m F?B M?bM K°i H€i- æQlM; S?QM; çQ i v M; ?o Km®M ?€B i`€B +•v tm®M; FB
`^M; M; |M i v pW p +?çK p`Q K°i [m^a i`QM; ç| - [m<sup>a</sup> i`€B +•v M`v /o M?B M i`U+ i
çÄ bšK # M i`QM; #„M` M?Q HY +?€v- t¬M t Qi?B m ç®i- H`K tm'i ?B M K°i ççQ
i`QÊM; X

æQlM; S?QM; çSM; F?€; -M- HB M #` ?Ä HQM; <sup>a</sup>M? ?QÊM; K°i +?9i- i`QM; M?€v H
?'B- i?B m +?9i M[i| + #` ç®i +?€v- H`K +?Q ?„M ?Q^aM; bÊ M? M? +?|M; HMB p
pÈB ?Ä HQM; X

>Ä HQM; M`v iÈB +kM; M? M? K` çB +kM; M? M?- +?d +?ÈT K„i HB M #B M K'i F

E?¬M; #B i iW H9+ M"Q #¼M ?¼ ç½ KÎ` ? B K„i ç|M; +?†i- M?QM; i`QM; K„i pšM
H` t€K i`„M; p`ioM? K`+?- i? M?QM; F?B #`+QM K„i+O #¼M ?¼ M?bM p`Q- æQÌ
F?| i`€M?X

h®+ ç° iQ`M /B M #°+ T?€i- HU+ HQÊM; M?€v K„i F? B ?Q - æQÌM; S?QM; # v M;
+?Q +?¢K p`Q iQÌM;- ? B +?•M ç¢T K¢M?- +ªM; QÌB #”i H¢B i?2Q i? ?²B K½ i?Q
#„M ` iWM; ç¢Q FB K ?Q - iªM ` FB K [m M; +?|B K„i- #„M p ;B[#®M #° i?•v F?

h`QÌM; FB K i?m”M HÊB ç•K p`Q i` M M; QÌB ? B #° i?•v F?¬ ; -M M?’i- M?QM; .m
©M? i`QÌM; FB K /o M?B M F?¬M; i? +?ûK` i?•M i? +O M?[M; i?•v F?¬ M`v- +?
i?QÆM; `”i M?Ä i` M i?•M i? tQ+? Hă +O +?9M;- M?[M; p i i?QÆM; M`v- i?”i ;B®
+?ÆB +„i K†i #”M p”vX

h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; FBM? ?½B- i?U+ bU M; ?o F?¬M; `ä pb b Q i?•M i? +C
+SM; `„M M?Q p”v5

æ M H9+ M?”M i?’v F?¬M; i?Q+? ?ÊT i?b ç½ +?”K- #®M #° i?•v F?¬ K¶B M; QÌB M?
i?”K +?Q æQÌM; S?QM; M; ?2 i?’v iB M; tû ;B| # M i B- i`QÊ+ M„K i v+O K¶B M; Q
F?Q HQm /MM; K„i i?QÌM; +kM; +| i? M?bM` X

æ•v H` i®+ ç° p` HU+ ç¢Q M? M? ç M+U+ ?¢M KÊB bªM bBM? ` çQÊ+ ?B m [mªM?
+kM; F?¬M; i? ç¢i çQÊ+ i`bM? ç° M?Q p”vX

E?¬M; +| i?ÌB ;B M F?B T bÊ i?U+ HU+ +O M?[M; i?•v F?¬ M`v- æQÌM; S?QM; p°
i”M /KM; K¼B i?S ç ibK` K°i+QM çQÌM; b®M; iW pÁM; p•v+O #®M #° i?•v F?¬

@ "QM?- #QM?- #QM?- #QM?

"®M [mv M iQ`M #° ç€M? i`9M;- æQÌM; S?QM; +?d +ªK i?’v +®i +€+? iQ`M i?•M
#B i ç-m F?ÊT tQÆM; #` +?†i çSi # Q M?B m +€B- tQÆM; #ª p B +”M; i`U+ iB T #
©M? i`QÌM; FB K +kM; K K v m p¬ HU+ ?¢tm®M; X

J v K` i¢B i?ÌB F?„+ M; mv +Æ +m®B +MM;- æQÌM; S?QM; /B +?mv M i?•M i? i`€M
H’v ç` T?QÆM; T?ÁM; ?° +O ”i S?¬B :B€T i?W M?”M çQÊ+ # [mv M- +ÁM H¢B
p BX

*?Q /M H` M?Q p”v- #` [mv M FbM? ?mM; K½M? M?Q p”v ç€M? H M- F?¬M; T?ªB
M?”M ç’vX

u m ?¬m M; ÁM M; ¼i- ?€KB M; HB M T?mM` K°i M; KK K€m iQÆB- H9+ `ÆB tm®M
/WM; H¢B- +?¢v p°B` M; Q`B ?”M? H M;- K’v ?ÆB i?Î HB M K’i #|M; /€M; X

L|B ç M +kM; F?€ H` F€ H¢- F?B æQÌM; S?QM; `ÌB F?ÄB ?”M? H M;- #®M #° i?•v
iK+ çm`B i?2Q- H`K +?Q æQÌM; S?QM; +ªK i?’v p¬ +MM; M; ¢+ M?B MX

J°i H-M M[i`Î H¢B M; Q¢B pB .QÊ+ h?¬M h¬M;- æQÌM; S?QM; HªQ çªQ ç~v` K°
F?Q M? +?•M M; ²B tm®M;- H’v` i?m®+ +?[ i?QÆM; iW i`QM; E?¬M; :B M J` ©M
o¬ h?QÌM; Zmv i ç ?| ;BªB /QÊ+ HU+X

S?ªB [m K°i H9+ H•m- æQÌM; S?QM; KÊB +ªK ;B€+ F?Q ?mv i [m v +m²M; ç½ #` €
h`QM; F?QªM? F?„+ M; „M M; OB pW `²B- æQÌM; S?QM; +kM; ç½ #` M°B i?QÆM; F
+?†i çSi p`B +€B- bU ibM? M`v K` M|B` M; Q`B +?d bÊ b) #` hB m i?9+ #¼M ?¼ +

æQÌM; S?QM; F?¬M; M; ?o iÊB i` M ?”M? H M; M`v /o M?B M M; mv ?B K M?Q p”v-
iWM; TªB +?`m i?B i i?ÁB M?Q p”vX

3j9X *?QÆM; d9y , h *?QM? G` >ÁM æ€

hW F?B i?•M i? çQÊ+ ` M Hmv M ç M+U+ ?¢M- +?Q # Q ;B| +| ç®B i?O +| i? bY
i?QÆM; KbM?- M?QM; #®M #° i?•v F?¬ FB H¢B H`K çQÊ+ `²B- +?Q /M #¼M +?9

i? p M?•M b®- M?QM; æQÌM; S?QM; H¢B +kM; F?¬M; i? i?W M?"M çQÊ+ i®+ ç
ç¢Q +kM; iQ HÈM F?B M F F?€+ `mM bÊX

h®+ ç° T?B m ?®i M?Q ;B|- HU+ ç¢Q +QÆM; K½M? imv i Hm•M- +?QM? KbM? F?
i?U+ HU+ +O KbM?- M m M?Q +?QM? /B M +?®M; H¢B- K°i #° i?•v F?¬ +kM; ç½
+?S çWM; M!B #®M #°X h`bM? ç° +SM; `„M +O i?•M i? #¼M ?¼ ç½ pQÊi [m€ iQ
i?•M i? +O KbM? +ÁM `„M +?„+ p¬ b® H-M- /M b Q i`QÊ+ ç•v æ°+ ©M? i`QÌM; FB
ç m F?¬M; i? i¢Q i?`M? ?B m [mª i?QÆM; i`M ç®B pÊB #¼M +?9M; X L!B i?•M i?
i?B M #BM? +kM; F?¬M; [m€ ç€M; X

oW M; ?o æQÌM; S?QM; pW +ªK i?`v i /¢B / ç-mX

J v H` i?•v F?¬ i`QM; KQ!B i?MM; HÈM +?d +ÁM M; mv M p M +! #®M #°- M m H`
+?dM?- p`v i?b +, M #ªM F?¬M; +! +Æ ?°B ibK çQÊ+ çQÌM; b®M; X

"i [m€ æQÌM; S?QM; +kM; `ä`M; pb b Q H9+ çSM; Î ?`M? H M; H¢B F?¬M; +ªK i?
#° i?•v F?¬ FB +, M #ªM +kM; F?¬M; +! bBM? +Æ- #ªM i?•M +kM; F?¬M; +! +QÆM
M?"M ` çQÊ+X :B®M; M?Q M?bM K°i F?®B ç€ # M çQÌM;- çSM; v M /QÊB ç'i- B
M?B M b) i¢Q i?`M? +¬M; FQ+? ?mM; K½M? ç®B pÊB KbM? \ æQÌM; S?QM; +kM; F

•T +? M°B i?QÆM;- .QÌM; S?QM; pQÆM i v i`€B- M„K H`v #! p B # M T?ªB- ?mM;
iB M; p M; `„+ `„+ ç m çÊM p` p M; p¼M;- tQÆM; #ª p B #` i`"i F?ÊT H¢B K°i H-M

"®M #° i?•v F?¬ FB +kM; F?¬M; çm`B i?2Q- M?QM; i?"i ` i¢Q +Æ ?°B +?Q æQÌM
/QÐM; X G`T iS+ F?¬M; ? /Q /U- M? M? +?!M; p`M +?mv M o¬ h?QÌM; Zmv i- F?
KbM?X

h?!B ;B M # M; `v i`¬B [m - i?QÆM; i? iQ`M i?•M æQÌM; S?QM; ç½ ?Q`M iQ`M F
T?K+ +O ?„M +kM; K`i H•m M?Q p`v- +! i? iQÌM; iQÊM; i`QÊ+ ç•v #®M #° i?•v F
i`M HÈM ç M KS+ M?Q i? M`Q pÊB ?„MX

æ-m F?ÊT tQÆM; #` ;½v ç½ M®B H¢B `²B- #`i [m€ Km®M F?¬B T?K+ ?Q`M iQ`M-
M; `v M[X

J M; i?2Q æ°+ ©M? i`QÌM; FB K- çSM; Î ?`M? H M;- æQÌM; S?QM; +! +?9i /Q /UX

S?QÆM; i?m®+ +O .QÊ+ h?-M h¬M; F?ŠM; ç`M? Î i` M M K M; Q!B +? i FB - ?A
i` M i v ?„M +kM; F?¬M; T?ªB H` p`i T?`K- M m ç½ ç M MÆB ç•v- æQÌM; S?QM; F?
L?QM; K` i?U+ HU+ +O #®M #° i?•v F?¬ # M i`QM; H¢B H`K +?Q ?„M +! +?9i bÊ M
#` #¼M ?¼ /MM; [mv M +QÊ+ ç€M? +?Q K°i i`M +kM; F?¬M; +! M; mv ?B K ;b p i
iK+ K°i H-M M[- +?d bÊ KbM? +?®M; çÐ F?¬M; çQÊ+X

aÈK #B i p`v H9+ i`QÊ+ HB M çQ M; Q!B +? i ç! p`Q E?¬M; :B M J` ©M? `²B- ?B M
+Sm- ç•m +¬M T?B M T?S+ M?Q #•v ;B!X

h`-K M; •K K°i H€i- æQÌM; S?QM; pšM H` K M; i?2Q æ°+ ©M? i`QÌM; FB K çB p`Q i
HMB #QÊ+ F?¬M; T?ªB iQM? +€+? +O ?„MX

G¢B K°i H-M M[ç M MÆB ç•v- æQÌM; S?QM; +® w T?!M; ` F?Q i? iQ`M i?•M- a
M?"T .m FBK F?Q F m H M M?[M; iB M; QM; QM; - M?QM; #®M #° i?•v F?¬ FB pš
M +¢M? M; Q!B +? i- pšM M?Q +k F?¬M; ? +! +?9i bBM? +Æ- H¢B i`M M; "T mv

æB p T?Q i`QÊ+ K°i #QÊ+- æQÌM; S?QM; +?"K `½B ç i?, M; K°i i?•M F?Q i? - +
iQ`M #° ?`M? H M;- iB M; ;B! ;`Q i?ûi F?¬M; /Si # M i BX

"®M #° i?•v F?¬ pšM F?¬M; ? ç°M; ioM?- ;B®M; M?Q çB m F?„+ p`v- i?"K +?Q +Q

L?QM; æQÌM; S?QM; H¢B #B i #¼M +?9M; b) F?¬M; +! F?ª M, M; pšM #ªQ i`b HQ¢

Zmª M?B M- F?B æQÌM; S?QM; K M; i?2Q K°i i?•M b€i F?Q çB iÈB i`QÊ+ K†i M; Q
#° i?•v F?¬ ç²M; HQ¢i KÎ` i`ÁM; K„i K`m t€K- i?ŠM; i„T M?bM +?ªK +?ªK æQÌM; S

æB iB T p T?Q i`QÊ+ K°i i`QÊM;- #®M #° i?•v F?¬ ç²M; HQφi #QÊ+ ` K°i #QÊ+
F?¬M; +| #'i Hm" M +QÆM; F?Q ;b- +kM; F?¬M; +| +?9i F?Q i? M"Q- M?QM; H" i?
M"v- æQÌM; S?QM; HφB +ªK i? 'v çQÊ+ M?Q i`ÌB b„T b" T tm®M; i`QÊ+ K†iX

*' €T HU+ F? 'M; H² M"v ç +?Q æQÌM; S?QM; ç`M? #QÊ+ i? K K°i #QÊ+ M[+kM;
?¬B HφM? S ` iQ" M i?•M- o¬ h?¬M Zmv i p" M +?mv M ç M +U+ ?φM- ;„i; Q çSM;

:B^M; +Q M?Q p"v K°i H9+ H•m- b„+ K†i æQÌM; S?QM; çÄ H M- KφM? K) ?Qi K°i ?A
#" M +?•M pW ;BÆ H M- HMB M? M? # #QÊ+X

"®M #° i?•v F?¬ FB +kM; iQÆM; ç®B / +?`m- H" T iS+ F?¬B T?K+ HφB #° /€M; #
M; QÌB +? i- æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ çQÊ+ €T HU+ i`QM; M?€v K„i i M i? "M? K•v F

@ h? "i KφM?5

h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; FB M; F} pφM T?¬M- t2K ` +?QM? KbM? pšM ç€M? ;B
i?•v F?¬ M"v `²BX G'v +ªM? ;BÈB p" i?U+ HU+ ?B M iφB +O KbM?¬ K†+ /M #°+ T
+kM; F?¬M; i? ç€M? i?„M; #'i Hm" M K°i #° i?•v F?¬ M"Q i`QM; ç|X

"¼M ?¼ ç½ +? i F?¬M; #B i# Q M?B m H•m- F?šM; ç`M? F?¬M; +| iQ /mv p" ?"M?
#° F?¬B H¶B p" K°i #° T?" M +Æ [m M- M m +| M; QÌB ;•v ` çB K K'm +?®i +O #¼M
i?2Q H" T i`bM? bœMX

*m®B +MM; æQÌM; S?QM; +kM; ?B m ` K'v çB K M"vX

"'i [m€ çB K K'm +?®i +O #¼M ?„M H" +€B ;b\ hÈB ;¬M +€B ;BÈB +?d +O M; QÌB

æ M; ?B K +?SM; bmv çQ€M +O +?QM? KbM?¬ æQÌM; S?QM; HφB K°i H¬M M[çE
#° i?•v F?¬ HφB +| TªB SM; ç9M; M?Q KbM? /U HB m- +?QM? KbM? Hmb i`Î p - #

@ > ? "®M p` ?mvM? ç" B- +€+ M; QÆB i?" i H" çÆM i?m¬MX

æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB pmB p X h?U+ HU+ #®M #° i?•v F?¬ M"v t€+ i?U+ KφM
M?QM; M m #¼M ?„M F?¬M; +| iQ /mv iU +?O- M?Q p"v HB M +| i? iQM? iQ€M `²B
K'm +?®i +O #¼M ?¼- K†+ /M H" ?"M? bU iφB /QÈB KB K„i +O #¼M ?¼ +kM; F?¬

h`¬K iQ K°i H€i- æQÌM; S?QM; ç°i M?B M M;²B tm®M; iφB +?¶- ?Qi b•m K°i ?ÆB-
M; v +ª ?¬ ?'T +kM; #` ûT tm®M; +U+ ?φM- ç²M; i?ÌB i?m HB K b€i F?Q i` M M; QÌ

G"K tQM; i'i +ª M?[M; çB m M"v- æQÌM; S?QM; KÈB +?"K `½B çSM; H M- p K†i #b
p T?Q i`QÊ+X

@ E?¬M; M M ?QªM; bÊ- F?¬M; M M HQφM- i +?QM? H" ?ÁM ç€5

æQÌM; S?QM; i?¬B KB M i`QM; HÁM;X

J°i i`QÊM;- ? B i`QÊM;- # i`QÊM; X æQÌM; S?QM; pW çB pW [m M b€i #B M ?|
H9+ +?QM? KbM? çB ` # i`QÊM;- æQÌM; S?QM; T?€i ?B M #®M #° i?•v F?¬ FB
M?QM; pšM çSM; v M F?¬M; #QÊ+ ` K°i #QÊ+ ;B®M; M?Q H9+ i`QÊ+X

@ *| ?v p¼M;5

æQÌM; S?QM; #'i ç°M; i? M? b„+-+?"K `½B iB T + "M M; QÌB +? i Î ç¬m ?"M? H M;X

L,K i`QÊM;- KQÌB i`QÊM;

E?B æQÌM; S?QM; i?" i p'i pª çB iÈB i`QÊ+ K†i M; QÌB +? i- i|+ ;€v iQ" M i?•M ç m /
M?Q p"v- M m H" #®M #° i?•v F?¬ ç°i M?B M H"K F?| / - KbM? b) F?¬M; i? i`€M?

L?QM; K" ?B M iφB i?Qφi M?bM- KbM? +ÁM F?¬M; +| +?φK p"Q çB K K'm +?®i +O

.M b Q #¼M +?9M; F?¬M; TªB M; QÌB b®M; - +kM; +?d H" K°i #° T?•M +Æ [m M F?
p"Q çB K K'm +?®i- #¼M ?¼ b) F?¬M; +| #'i F€ ç°M; ioM? M"QX

@ L; ?bM pφM H¬M F?¬M; i? bÆ ?Î ` +?9i F?Q iS+ p" b€i F?Q M"Q5

h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; M? M?`M; K†+ MB KX

GûM H9i [m M b€i T?ªM SM; # M M; QÌB #®M #° i?•v F?¬- æQÌM; S?QM; +? "K `½B
+? i- KK+ iB m H` ; BÈB +?d K`m çÄ iQÆB i` M i v ? „MX

h`QM; +?ÈT K„i F?B æQÌM; S?QM; +?¢K p`Q ; BÈB +?d çÄ iQÆB- æQÌM; S?QM; +ªK
F€ /` ç°i M?B M iW ?mv i ?²M; # M +?d i`mv M [m T?Q KbM?- +QÆM; F?Q i`QM
iU +?O çQÊ+ +| T?ªM SM; T?ªM F?€M; X

h`QM; M?€v K„i F?B +QÆM; F?Q #„i ç-m F?ÎB ç°M; - æQÌM; S?QM; +?d #B i H` ?Ä

*kM; F?¬M; /€K /Q /U +?9i M`Q M[- p€+ M; M; M; QÌB +? i- +'T i®+ +?¢v HMB p b

"®M #° i?•v F?¬ M?QªM? iMv ?bM?- i¢B ; B[F?¬M; i`mM; ç€M? ` K°i +?QÎM; çQ
K) ç" T p`Q æQÌM; S?QM; X

G-M i`QÊ+ ç½ #` HQ¢B i?B i i?ÁB M`v- æQÌM; S?QM; #B i M„K i v M`v B +kM; F
+O #®M #° i?•v F?¬ FB [m€ M? M?- +U Hv H¢B ; -M M?Q p"v- KbM? +, M #ªM F?¬

.QÈB ibM? i? +'T #€+?- æQÌM; S?QM; M? M? +?|M; çQ M; QÌB +? i i` M i v p T?Q
M; ,M +?†M K°i +?9i +¬M; FQ+? +O i?•v F?¬X

E?¬M; M; Ì H¢B tªv ` K°i K`M p¬ +MM; F€ H¢X

G9+ M; QÌB +? i +?2 +? „M Î i`QÊ+ K†i KbM?- #®M #° i?•v F?¬ K¢M? K) i?m ?²B M
HB M `ÆB p`Q #®M T?Q æQÌM; S?QM; - çQ ? „M p•v [m M?X

J°i K`M M`v H`K +?Q æQÌM; S?QM; ç M; +?m`M #` #¢Q T?€i HB M i?m HB K F?Q i
#° i?•v F?¬- M?bM H¢B M; QÌB +? i i` M i v +?QM? KbM?- F?¬M; F?ÄB +QÌB ? ?ª

L m H` bÈK #B i M; QÌB +? i H` K°i #M ?° K M?- +ÁM T?B M T?S+ M?Q p"v H`K ; b
K'v M; QÌB +kM; H` [m€ Q M m´M; `²BX

@ æ€M? çB- ç€M? M[çB5

æQÌM; S?QM; /šM i?2Q M; QÌB +? i- M•M; Î i`QÊ+ K†i KbM?- æ°+ ©M? i`QÌM; FB
iMv w +?ûK p`Q #° i?•v F?¬ ; -M M?'i- ç®B T?QÆM; ; B®M; M?Q ç-m ; ¶- F?¬M; T?
ç æQÌM; S?QM; i?Q+? H`K ; b i?b H`K- iWM; çÊi FBK F?Q ; B Q M? m i`mv M ç M
iWM; ç¢Q p i i?QÆM; F?€ b•mX

æQÌM; S?QM; M M i? K K°i [mv M p`Q ; €v ? „M- ç®B T?QÆM; +?d HªQ çªQ p`B #Q
M?QM; æQÌM; S?QM; i?b H¢B M?2 ` ,M; i`ÊM K„i- M„K i v bQM; i'vX

*QM #` M| - F?¬M; #B i `®i +m°+ M?[M; i?•v F?¬ M`v M; •K #^M; MQÊ+ i?m®+ ; b- /
ç° M`v- æQÌM; S?QM; ç€M? #¼M ?¼ +kM; F?¬M; /€K T?ªM F?€M; - K†+ +?Q KbM?
M; `v KÈB +?ûK pÐ #¼M ?¼X

"i [m€ ibM? ?m®M; ?B M i¢B H`K +?Q æQÌM; S?QM; +| +?9i K K M- imv `^M; KbM
?° K M?- M?QM; #®M #° i?•v F?¬ H¢B +S # Q p•v H'v KbM?- KbM? ç°M; #¼M ?¼ +
i`"M i? p•v FQM- F?¬M; ç +?Q æQÌM; S?QM; +| +Æ ?°B +?¢v i`®M M`QX

G) M`Q +?QM? KbM? TªB /šM i?2Q M; QÌB +? i H`K #M ?° K¢M; - K M; i?2Q #®M
i?9+ ç #¼M ?¼ ?¶ i`Ê ; B9T KbM? \ S?QÆM; T?€T M`v [m€ b B H-K `²B- i`QM; M?
#€+ #Ä- pW çB i? M`v Qi M?'i +kM; Km®M #ªv i€K M; QÌB- i` M çQÌM; +?šM; K v
i? b) #` #®M #° i?•v F?¬ p•v +¬M; X

G`K b Q KÈB +| i? +?¢v ` çQÌM; b®M; iW F?®M +ªM? M`v ç•v\ æQÌM; S?QM; F?¬
M; ?o M; ?o- i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB b€M; M; ÌBX

L m .QÊ+ h?¬M h¬M; T? Q +? M?[M; i?•v F?¬ M`v- F?šM; ç`M? b) +| T?QÆM; T?
F?¬ M`v KÈB ç9M; X *?QM? KbM? Í F?m pU+ M; Q¢B pB .QÊ+ h?¬M h¬M; ibK ? i K°
p i iQ+? ? v ç-m K®B ; b p i?•v F?¬- p"v i?b F?ª M, M; HÈM M?'i H` T?QÆM; T?€T
M; QÌB +? i `²BX

oW M;?o p"v- iBM? i?-M æQÌM; S?QM; +?'M ç°M;- [m v ç-m M?bM #®M #° i?•v F
t€+ ç`M? F?-M; +| /'m ?B m #¼M ?¼ b) ç€M? HûM KbM?- æQÌM; S?QM; KÈB M i•
i`QM; HÁM; M;QÌB +? iX

L;QÌB M"v F?-M; #B i ç½ +? i# Q H•m `²B- +Æ i? iQ"Mi?•M ?Q i?®B ?-m M?Q F?
#° tQÆM; i`„M;X æQÌM; S?QM; bÌ bQçM; i`QM; v T?K+ ?„M K°i H€i- H9+ M"v KÈB
M?Ä +SM; `„MX

oW K|+ ` M?bM- æQÌM; S?QM; T?€i ?B M [mv M b€+? M?Ä M"v /o M?B M H" /MM
+ª i`¬B [m p¬ b® M,K i?€M;- pšM FBK [m M; H|M; H€M? M?Q +k- # M i` M ç # +?

EB K +? FQ+? ç°M; Î i`QM; HÁM;- æQÌM; S?QM; KÎ ` [mv M b€+? M?Ä- ç¼+ iWM

S?€M çQ€M +O KbM? F?-M; b B- #ªM .QÊ+ h?-M S?' M"v t€+ i?U+ +?QM? H" i`M
?B K Î .QÊ+ h?-M h¬M;X hmv `^M; b® HQÊM; ç M T?QÆM; i`QM; b€+? F?-M; M?
HQçB ç m i`•M [mw ç M +U+ çB K- /QÊ+ HB m ;?B HçB i`QM; ç M T?QÆM; ?-m M
+?d +| Î /QÊ+ çB M i`QM; .QÊ+ h?-M h¬M; KÈB +| i`²M;X

@ "i hY EBK æ M5

æQÌM; S?QM; #'i M;Ì M?bM i?'v T?QÆM; T?€T Hmv M +? "i hY EBK æ M i`QM;
[m€ /QÊ+ HB m +¬M +| +U+ F€ [mw ?B KX

L;k ?"M? p¬ +U+ ç M- H" HQçB HBM? ç M +?mv M /MM; +?Q + Q i?O GBM? :B B-
KBM? ;B[#ªM i?•M p" i?B M ç` HBM? F?Q- i,M; i? K mv HU+ p" b€i i?QÆM; +O +
K°i pB M- +?Q Qi +kM; +| i? i,M; t'T td K°i MY HU+ +?B M ç'm- ?ÆM M[H" i,M;

L¬ i?9 ç M- HQçB ç M /QÊ+ ;?B +?ûT i` M M"v F?-M; +| i?B m ?Ki;B®M; M?Q M¬ i
"i E?ªB ç½ M;?B M +Sm ` - ç M /QÊ+ M"v +| i? H"K +?Q HBM? i?9 +?•M +?QM? M
/B m /QÊ+ F?-M; ;•v i`M i?QÆM; +?Q F bY /KM;- t„T t T T?•M HQçB +kM; F?€+ M
M; v +ª HBM? i?9 ?| ?bM? +kM; +| i? F?®M; +? X

*ÁM +| L;QM; +QÆM; ç M- GBM? HmM; #B M +QÆM; ç M- M?[M; ç M /QÊ+ M"v i`Q
t9+ [m€ ç m +| ç M T?QÆM; ;?B HçB Î # M i`QM;X

hmv `^M; Î i`QM; >¬B u "ªQ +kM; i?m i?"T çQÊ+ F?€M?B m ç M T?QÆM;- +kM; +| +
K" ç®B pÈB ç M /QÊ+ i`QM; .QÊ+ h?-M S?' K" M|B- +,M #ªM H" i?m FûK [m€ M?B
H'v Hmv M /QÊ+ H"TM;?B T- M„K ;B[M?B m ç M T?QÆM; +| i? F?B M i? M?•M
Hm" M K°i HQçB ç M T?QÆM; M"Q ;?B +?ûT i` M .QÊ+ h?-M S?' - +kM; çO ç +?Q
+?'M ;B M; ?²- T?9 ç`+? i?B M ?çX

3j8X *?QÆM; d9R , o¬ h•K *„K GB m GB m h?"M? *•v

æ M T?QÆM; ;?B +?ûT i` M .QÊ+ h?-M S?' +?d +| KQÌB HQçB- M?QM; K¶B K°i H
S?QM; +?d iQM? iQ€M bÆ b" B K°i T?2M- €M? K„i HB M /WM; HçB Î ? B i` M; +m®

> B i` M; +m®B +MM; M"v F?-M; ;?B +?ûT ç M T?QÆM;- K" H" T?QÆM; T?€T Hmv

Gmv M /QÊ+ bQ [m M? M,K b v K Hmv M /QÊ+ - +,M #ªM F?-M; +| i?ÌB ;B M /MM;
;B M ç im Hmv M- p"v i?b iQÆM; çQÆM; pÈB i?U+ HU+ b) F?-M; + Q- çB K M"v
GQm h¬ +| i? M?bM ` ç M- M?QM; Hmv M /QÊ+ bQ HçB `i +?`m bU Qm €B p" i¬M
tm'i b„+ Hm¬M Hm¬M #` +€+ i? HU+ HÈM KÌB +?"Q #²B /QçM;- H'v iQ" M #° i?U-
/QÊ+ bQ- /"M? +?Q #¼M ?¼ +| i?ÌB ;B M p" F?-M; ;B M ç Hmv M /QÊ+X *ÁM M?[
iQÎM; ?"M? bU `B M; #B i b) #` #„i p i¬M; K¬M ;B K HÄM;- ?Q†+ #` M;QÌB ç€M? -
ç`+? KQÊM bS+X æB m M"v H" [mv ç`M? +?mM; +O iQ" M #° ;B M; ?²- Hmv M /QÊ-
+€+ i¬M; K¬M F?€+ M? mX

h? M?QM; .QÊ+ h?—M h¬M; H¢B F?€+ ?Q"MiQ"M- iQ"M #° i¬M; K¬M +?QM? H" H
K¬M T?€B iW K¬M +?O ç M ç iY #bM? i?QìM; - i' i +^a ç m H" Hmv M /QÊ+ bQ- +?Q
h¬M; bQ pÈB +€+ K¬M T?€B F?€+ î i`QM; "¢+? æ "Q *^aM? +QB M?Q ?ÆM K°i ? B
L?QM; .QÊ+ h?—M h¬M; pšM M?Q +k +| i? + „K` T?€i i`B M î +?¶ M"v- F?¬M; T?K
K¬M M"Q- i?"K +?Q +ÁM T?²M pBM? ?ÆM bQ pÈB >¬B u "^aQ- M; mv M M?•M HÈM M
+? .QÊ+ h?B M"vX

.QÊ+ h?B çQÊ+ Hmv M +? ` H"K +?Q .QÊ+ h?—M h¬M; +| pk HU+ +QìM; ç¢B #^aQ
F?€+ /€K M; 'T M; ?û .QÊ+ h?—M h¬M; X æQìM; S?QM; +?`m i?B i i?ÁB pÈB #®M #
`"M; i?U+ HU+ +O #¼M ?¼ +QìM; ç¢B M?Q i? M"QX

J¶B K°i #° .QÊ+ h?B ç m F?¬M; bÊ b®M; +? i- çB m M"v + Q i?O GBM? :B B #bM
"i [m€ K¼B pB + +| HÊB +kM; +| ?¢B- imv `^M; .QÊ+ h?B +QìM; ç¢B- M?QM; H¢B
H" i¢B i?ÌB çB K +?B M ç'm F?¬M; +| B F?®M; +? b) i`î M M +SM; M; „+ - / /"M; #
Gmv M +? .QÊ+ h?B +kM; H" +?mv M ibM? p¬ +MM; T?S+ i¢T- ç-m iB M T?^aB +| H
H9+ +ÁM b®M; i?U+ HU+ +`M; + Q +`M; i®i- M m i?U+ HU+ +`M; + Q- .QÊ+ h?B H
#° .QÊ+ h?B tmM; [m M? æQìM; S?QM; - F?B +ÁM b®M; i' i +^a ç m H" + Q i?O GBM
+?Q ? „M ,M M?B m ç m F?`X

>ÆM M[K†+ /M H" ibK çQÊ+ i?B i? `²B- +kM; T?<sup>a</sup>B #® i`Q i®i MQÊ+ i?m®+ KÈ
+kM; iQÆM; çQÆM; T?S+ i¢T- i` M .QÊ+ h?—M S?` K†+ /M +| ;?B +?ûT- M?QM; a
?SM; i?9 M; ?B M +Sm F „ +`M; - +?d H" M?bM [m K°i +?9i- /QÊ+ HB m +—M i?B i ç
? B # i` ,K HQ¢BX

*| i?B i? i®i- T?®B i`Q i®i MQÊ+ i?m®+ - #Ä i?B i? p"Q MQÊ+ i?m®+ M; •K K°i M,
/QÊ+ i?B +| HU+ HQÊM; +QìM; ç¢B `²B- i?ÌB ;B M M; •K +`M; H•m- .QÊ+ h?B H¢B
Jm®M F?®M; +? .QÊ+ h?B +kM; `i çÆM; B<sup>a</sup>M- i`QM; i?ÌB ;B M T?®B +? MQÊ+ i
H"K p"i /šM- ç K€m iQÆB +O KbM? /mM; M?"T i`QM; MQÊ+ i?m®+ - +?ì H9+ /QÊ+
?B m H M? +O +?O M?•M ç½ +?Q K€m iQÆB p"Q M|X

L?bM ç M ç•v- æQìM; S?QM; M?QÈM; K"v- M?`M F?¬M; çQÊ+ [m M b€i K°i +?9i #
T?€i ?B M #¼M ?¼ pšM ;BQÆM; i`ÁM; K „i t€K i` „M; M?bM +?^K +?^K p"Q KbM? - ç
æQìM; S?QM; i?'v ç m ç-m `²B- M; QìB M, K ç| Hmv M +? #®M #° .QÊ+ h?B M"v +?
i v KbM? `²BX L?QM; K" ? „M ç½ +? i`i H•m- K€m iQÆB +kM; ç½ F?¬ +¢M- KbM? H
.QÊ+ h?B\

E?¬M; #B i #®M #° .QÊ+ h?B M"v M; •K # Q M?B m M, K i`QM; i?MM; i?m®+ - H9+ b
+| i? M|B i?U+ HU+ ?B M i¢B +O #¼M ?¼- i?"K +?Q + Q ?ÆM K°i Qi bQ pÈB K°i
.QÊ+ h?B +QìM; ç¢B M?Q p"v- æQìM; S?QM; F?¬M; MĐ T?€ ?OvX "^aM ?¼ +?QM?
F?®M; +? +?šM; F?€+ ;b +| i? ibK çQÊ+ #®M M; QìB +| i?U+ HU+ + Q +QìM; H"K
F?¬M; +| bBM? +Æ- p¬ F?Q iS+ - M m M?Q /MM; ç ç€M? HûM i?b [m€ i®i `²BX
L?QM; i` M .QÊ+ h?—M S?` M|B .QÊ+ h?B +?d M; ?2 ?B m H M? iW K€m iQÆB +O +
+| +€+? +?d ?mv #¼M +?9M; X

>ÆB i?î /`B K°i iB M; - æQìM; S?QM; +`i .QÊ+ h?—M S?` p"Q i`QM; HÁM; - €M? K „
M +?d i` M tQÆM; i v +O M; QìB +? iX *kM; F?¬M; #B i ç² p"i M"v +| Q +? HÊB ;b
HB M i`mv M ç M K°i +` M, M; HQÊM; v m ÊiX

oQÆM i v ` - H'v ?mv i?²M; # M +?d iW tQÆM; i v ç®B T?QÆM; tm®M; - ç†i î i`QÈ
T?²M- pšM F?¬M; i?'v çB m ;b F€ H¢- +?d #i [m€ # M +?d M"v t€+ i?U+ +| K°i +?9
@ a Q H¢ p"v5

æQìM; S?QM; iB M i v HB M ç2Q ?mv i?²M; # M +?d H M M; |M i v +€B +?QM? Kb
oW ç2Q H M- HB M +| +?mv M t^av ` X

>mv i ?²M; # M +?d iB M p"Q M;|M i v æQìM; S?QM; i`QM; M?€v K„i- æQìM; S?QM
+€B i`mv M ç M K°i +ªK ;B€+ ç m çÈM M?Q #`FBK +?•K- b m ç| K°i +´ M,M; HQÈM
i`mv M p"Q i`QM; +Æ i? KbM?- H`K +?Q æQìM; S?QM; ?QªM; bÊ pmM; ` - M?QM;
F?-M; p,M; ` - M;QÊ+ HçB ;B®M; M?Q v M M;U - F T +?†i p"Q i` M i v KbM?X

G-M M[ç`M? i?-M M?bM HçB- b„+ K†i æQìM; S?QM; F?-M; F?ÄB H° p ?QªM; bÊ

*?d i?'v #®M T?Q ?mv i ?²M; # M +?d /o M?B M FûQ ` iWM; ççQ ?mv i imv M çÄ b
;„M F i M;|M i v KbM? p" # M +?d- H`K +?Q ? B +€B ;„i ; Q +MM; /QM? K°i +?¶X

æ m çÈM +?d /mv i`b i`QM; +?®+ H€i HB M #B M K'i- +?ì æQìM; S?QM; F`T #bM?
+kM; ç²M; i?ÌB #B M K'ix

h`QM; M?€v K„i- æQìM; S?QM; +ªK i?'v m QªB p¬ +MM;- /QìM; M?Q pW ççB +?B
çdM?- iQ`M i?•M ç m F?-M; +ÁM +?9i F?Q HU+ M`QX >ÆM M[i`QM; ç-m +ÁM K°i
?² i?'v çQÊ+ iBM? i?-M KbM? p" #®M #° .QÊ+ h?B +| K°i +?9i HB M ? X

L;~M; ç-m M?bM HçB- €M? K„i +O #®M #° .QÊ+ h?B ç½ +?mv M /ìB iW i` M M;Qì
M +?d- FBM? M;ç+ M?bM- +QM K„i p¬ i?-MX

h•K MB K æQìM; S?QM; F?) ç°M;- +?"K `½B çSM; /"v- i`QM; ç-m bmv M;?o M K i?
#®M #° .QÊ+ h?BX

J°i K`M F?-M; i? iQìM; iQÈM; M´B HçB ?B M ` - #®M #° .QÊ+ h?B /o M?B M `i
S?QM; +?"K `½B [m€ ;®B- ç-m +9B i?'T- M?bM +| p `i #B i p•M; HìBX

@ æSM; H M5

æQìM; S?QM; FB K +? FQ+? ç°M; i`QM; HÁM;- K°i H-M M[?ç iB T K°i K M? H M
Zmª M?B M #®M #° .QÊ+ h?B +?"K `½B çSM; /"vX

@ > ?? 5

æQìM; S?QM; F?-M; M?bM çQÊ+ +i iB M; +QìB iQ- i? M? •K `ä ``M;- +ª F?m pU+
#MK #MKX

3jeX *?QÆM; d9k , L;QìB a®M;\

h?U+ bU H` ç M; #m²M M;O i?b +| M;QìB çQ ;®B ç-m- KbM? +ÁM ç m ç-m F?-M;
h?B M`v M?Q i? M`Q- HçB F?-M; M;?o ``M; p¬ w HçB i?`M? +¬M;- /o M?B M içB
i?m T?K+ `²BX

L?bM ?mv i ?²M; # M +?d i` M M;|M i v- æQìM; S?QM; F?-M; #B i?`M; +kM; #B i
K°i /` #ªQX J` +| i? i?m T?K+ #®M #° .QÊ+ h?B- i'i +ª ç m H` +¬M; H Q +O M`X

>mv i ?²M; # M +?d M`v ?B M ` K`m çÄ iQÆB- +kM; +| F?ª M,M; F?-M; T?ªB p®M M
/Q H` ?'T i?K K€m iQÆB +O M;QìB T?®B i`Q- æQìM; S?QM; pW +ªK ;B€+ çQÊ+
M ;BÈB +?d `9i çB K°i QiX

L m [mª i?U+ H` M?Q p"v- +?O M?•M i`QÊ+ FB +O ?mv i # M ;BÈB +?d- F?ŠM; c
M?Q i? M`v- ç M H9+ M`v- iB M ?mv i +O +?O M?•M i`QÊ+ ?mv i # M ;BÈB +?d c
+O KbM?- H9+ M`v KÈB H`K +?Q #®M #° .QÊ+ h?B M;?2 HìB M?Q i? X

_®i +m°+ # M +?d M`v H` +€B ;b\ æQìM; S?QM; +kM; b) F?-M; M;?o M| +?d H` iQÊ
M| ç½ ?'T i?K K€m ?mv i +O +?QM? KbM? F?ŠM; ç`M? +ÁM +| /B m /KM; M`Q F?
+?Q T?€i ?B M ` 5

"i [m€ ?B M içB F?-M; T?ªB i?ìB ;B M ç M;?B M +Sm # M +?d M`v- i?m T?K+ çQ
HU+ +QìM; ççB ç½ F?B M æQìM; S?QM; pmB bQÈM; F?-M; FbK ?½K çQÊ+X

h¢B i`QM; ?`M? H M; +`M; F?¬M; M;WM; +?Q /QÊ+ i?B i`mv M ç¢i tm®M; /QÊB +€
h?B M`v `i +`M i?"M iQ`M #° +?'T ?`M?X

S?€i ç¢i `²B5 æ•v +?QM? H` #®M #° .QÊ+ h?B +ÁM K¢M? ?ÆM K°i #"+ bQ pÈB + Q
i?QÌM;- M m M?Q /MM; i?"i i®i- +?Q /M H` ç®B K†i pÈB K°i + Q i?O GBM? :B B i
+kM; +| T?¬M M„K +?„+ +?B M i?„M; çQÊ+ ç®B T?QÆM;X

³M ç`M? H¢B i•K ibM?- æQÌM; S?QM; H'v ` K'v #° [m¬M €Q iW i`QM; E?¬M; :B M
#° .QÊ+ h?B M`v K†+ p`QX hmv `^M; F?¬M; #B i #¼M ?¼ ç½ +? i # Q H•m- M?QM
çB +?¢v H¢B Î# M M;Q`B M?bM +| +?9i +?QÈM; i B ; B K„iX

æQÌM; S?QM; +® w HU +?¼M K°i Qi €Q +?Q`M; `°M; i?MM; i?bM?- çQ #¼M ?¼
+?Q M;QÌB F?€+ F?¬M; i? i?'v `ä /B M K¢Q +O #¼M ?¼X

G`K tQM; M?[M; pB + M`v- æQÌM; S?QM; KÈB +| i?ÌB ;B M id Kd M;?B M +Sm #®M
HU+ +O #¼M ?¼ ?ÆM FûK F?¬M; M?B m- M?QM; +?mM; [mv pšM +| +?9i +? M? H
#¼M ?¼ Hm`M #`M K°i T?2M- æQÌM; S?QM; i`T i`mM; çSM; ÎK°i # M [m M b€iX

a m K°i H9+ H•m- æQÌM; S?QM; KÈB F m /WM; H¢BX æ½ T?•M +?B çQÊ+ i?U+ H
+ Q ç M i?'T- # M i?QÎM; +?Q / M? ?B m L?'i >`Q ç M hS >`QX

E?¬M; +| #B M T?€T- H9+ +ÁM b®M; F?ŠM; ç`M? #¼M ?¼ H` + Q i?O i?"M? / M?-
æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; #B i- +?d +| i? tQM; ?¬ i¢K i?ÌB M?Q p`v- H`K +?Q b n
T?•M #B i ?ÆMX

s€+ i?U+ #®M #° .QÊ+ h?B M`v F?¬M; i? p`M /KM; +QÆM; F?Q- M?QM; H` i®+ ç
H•K H¢B #M ç„T çQÊ+ i?B m i?®M ÎT?QÆM; /B M M`vX h`QM; ç| #B m ?B M +O L
ç•v ?° i?•M +QÆM; F?Q +O æQÌM; S?QM; #` K°i [mv M ç€M? i M- +?QM? H` ?„M
M m H` #° + T?€i ` - +ÁM + Q ?ÆM bQ pÈB GBM? :B B ?¢ T?~KX æQÌM; S?QM; +?
i`mM; T?~K- M M F?¬M; i? çQ€M +? M? H +? ;B[ ?„M p` + Q i?O GBM? :B B i`mM

G¬M M`v- æQÌM; S?QM; `i HQ H„M; çB p æQÌM; ;B #ªQ ÎGBM? J¢+? *?B æ` X

hmv `^M; >mv i oK h?"M? +| ?ÆM K°i i`,K + Q i?O GBM? :B B- M?QM; +?Q /M ` i v
+kM; F?¬M; +| F?ª M,M; /®+ iQ`M #° HU+ HQÈM;X æQÌM; S?QM; ç€M? ;B€ HU+ H
+°M; i? K + Q i?O +O GBM? J¢+? *?B æ` - ?ŠM H` +| i? +?®M; H¢B >mv i oK h?"

G¬M ?`M? i`bM? iÈB .QÊ+ h?¬M h¬M; M`v K M; H¢B i?m ?Q¢+? T?QM; T?9- F?¬M;
h?¬M S?` M`v- +ÁM +?B K çQÊ+ #®M #ªQ iB m +| i?U+ HU+ +QÌM; ?½M- ç²M; i?ÌE
æQÌM; S?QM; `i i?Ä K½MX

>ÆM M[- i`B M;mv M i` M p`B Kšm /QÊ+ çB M +O .QÊ+ h?¬M h¬M;- M;`v b m +|
J¢+ GQm h¬ [m ç•v- ç M`M; +| i? M;„i tm®M; M?[M; /QÊ+ HB m i`•M [mwX G¬M
çQÊ+ HBM? i?¢+? +| p M?Ä #û F?¬M; ç€M; F X

.šM i?2Q i?2Q L?'i >`Q ç M hS >`Q `ÌB F?ÄB .QÊ+ h?¬M h¬M;- æQÌM; S?QM; +ª
+| i? çB M; M; `²BX oW çB æQÌM; S?QM; HB M /WM; H¢B- [m v ç¬m M?bM i?Q€
M?„K K„i çB i?2Q T?Q b m KbM?X >`M? ç°M; +O #¼M ?¼ M? M? M?Q ;B|- çB çQ
+?9i •K i? M? M`Q- #'i [m€XX hmv `^M; +kM; +| i? K M; i?2Q #¼M ?¼- M?QM; K
i?'v çQÊ+- +?ŠM; T?ªB H` Km®M /¼ +? i +€+ M`M;\\ L?'i H` hB m J M? J M?- iB
Q ;Bì;†T [m M;QÌB +? i- +?d bÊ pW M?bM i?'v i?B i? #B i +?¢v M`v- M m H`
t| M?Á i`QM; i`Q |+ p`v i?b æQÌM; S?QM; HB M K M; i°B HÈM `²BX

óE?¬M; #B i #®M M;QÌB M`v +| i? i?m p`Q i`QM; E?¬M; :B M J` ©M? F?¬M;\\ô

h`QM; ç¬m æQÌM; S?QM; iU M?B M M?ªv ` w M;?oX

E?¬M; :B M J` ©M? +?Q iÈB #•v ;Bì ç m çUM; M?[M; p`i +? i- +kM; iWM; çUM; i?B

*?d H` #®M M;QÌB #¼M ?¼ #•v ;Bì M?ªv HQ¢M H M- æQÌM; S?QM; M?'i i?ÌB ç9M;

L m i?2Q Hw Hm`M K` M|B- t€+ i?U+ +| i? çQ #¼M ?¼ iB M p`Q F?¬M; ;B M J` ©

L;?o H" H"K- æQÌM; S?QM; çQ i v /šM i?2Q L?'i>"Q çB p"Q F?¬M; ;B M J` ©M?-
p"Q- b m K°i F?„+ pmM; i v H M- L?'i>"Q HçB tm'i ?B M i`QÊ+ K†i +O Kbm?X

*€B M"v i®i`²B- æQÌM; S?QM; KWM; `Ð +QÌB iQûi KB M; X h?U+ HU+ +O #®M #
ççB- ?ÆM M[T?®B ?ÊT bU #Q K"i p" ç°i M?B M +O E?¬M; :B M J` ©M?- æQÌM; S
ç®B i?O M"Q F?| +?ÆB- ç #®M #° .QÊ+ h?B M"v T?|M; ` b) ç€M? +?Q ç®B T?QÆ

a m F?B t€+ i?U+ T?QÆM; T?€T +| i? €T /KM; - æQÌM; S?QM; çQ i'i +ªL?'i>"Q
:B M J` ©M?- K°i H-M M[ H HQB K°i Kbm? #QÊ+ çB i` M +QM çQÌM; i-K #ªQX

JbM? `ÌB F?ÄB bÆM +®+ ç M M"v +?Q çQÊ+ K°i i?€M; - M; ?o ç M hB m i?9+ #¼M
+?S+ M? M? M?Q p"vX JbM? pšM +ÁM i?ÌB; B M ç M? M? +?|M; i?,K /Á K°i T?2M

h`QÊ+ ç•v- içB "ç+? æ "Q *ªM? +?„+ +?„M +kM; M€Q M?B i M?Q Î æQÌM; ;B #ªQ
#ÎB pb æQÌM; S?QM; K°i çQÌM; çB ç M- t€+ i?U+ T?€i ?B M F?¬M; Qi /'m p i +O

*| i¬M; K¬M- +kM; +| i?"M? i`b- #'i [m€ ç m ç½ ?Q M; pm- çQ K„i M?bM HçB F?¬M
;ç+? M; |B pKM i`QM; T? iQ+?X hW i`QM; i?"M? i`b ?Q M; pm M"v æQÌM; S?QM; +
;b- K†+ /M H" i?dM? i?QªM; ;†T çQÊ+ K°i ? B +€B i¬M; K¬M- +kM; F?¬M; +| ç° HÈ
h?-M h¬M; - +?Q M M i?m ?Qç+? F?¬M; M?B m- +?d +| K'v F?®B HBM? i?ç+? ç½ i

_®i +m°+ pb b Q Î ç•v HçB #B M i?"M? M?Q p"v\ L?'i i?ÌB æQÌM; S?QM; +| +?9i
æQÌM; ;B #ªQ i`QM; GBM? Jç+? \*?B æ` K" M|B- K°i ;B i°+ ? v K°i K¬M T?€B #`
;BªB- i? M?QM; iQ" M #° M; QÌB +O GBM? Jç+? *?B æ` +? i ? i- i?b +| +?9i F?¬M

h?U+ bU ç•v +?d H" pb i` M? çQç i "ç+? æ 'M\ æQÌM; S?QM; M?È `ä H-M ç-m iB
Î i`QM; K°i KªM? ?mv i ?? ;†T K°i HBM? i?9 >mv i L?½M oQÆM; s" +| i? #B M ?|

G9+ ç| ççB t" FB ?| i?"M? K°i M[iY imv i b„+ - ç€M; iB + #` æQÌM; S?QM; p" G¬B

G9+ ç| i?2Q M?Q HÌB +O M" M; - +?m pB M; ?bM /†K +€+? ?mv i ?? K" M" M; ~M i?•
K'v pçM + Q i?OX J°i +€B "ç+? æ 'M- i?U+ bU +| M, M; HQÊM; HÈM ç M M¶B H"K
KçM; ç€M? M? m- ;B i M? m bç+? b)\ L?[M; + Q i?O M"v +kM; F?¬M; T?ªB M; m M;
p"v\

L?[M; #Q K"i ç½ +?¬M pMB æQÌM; S?QM; +kM; +?Q iWM; Hw ;BªB- #'i [m€ i?U+ b
F?¬M; +| K°i #|M; M; QÌBX

h?ÌB ;B M K°i i?€M; - æQÌM; S?QM; F?¬M; +| i?m ?Qç+? i? K +€B ;b ;B€ i`- M; ?
? i`²B- KÈB pÆ pûi çQÊ+ K°i F?QªM iQ" M T?9 p¬ +MM; HÈM Î .QÊ+ h?-M h¬M; -
K°i #ªQ #®B F?€+ M[X

h?ÌB ;B M K°i i?€M; M"v- æQÌM; S?QM; +kM; +O K°i @PđÀ ;;X h?U+ HP° À @P`

$i^{\frac{1}{4}}M$; $i?Q\mathbb{A}EM$; $-i?"i\ p^a\ K\hat{E}B + ?\phi v \quad \zeta Q\hat{E} + .Q\hat{E} + h? - M\ h\rightarrow M$; $X\ J\hat{I} \quad i^{\text{''}}M\ T?\epsilon T\ H9 +$
 $.Q\hat{E} + h? - M\ h\rightarrow M$; $-p\cdot v\ F?\textcircled{M}\ i^{\text{''}}mv\ \#BM?$ $-M?QM$; $p\check{S}M\ \# \quad K'v\ \#^{\circ} .Q\hat{E} + h?B\ M^{\text{''}}v\ \zeta m' B$
 $h?B\ M\ *\mathbb{A}e\ hY\ K^{\circ}i\ ?\mathbb{A}EB\ HB\ M\ M|B \quad +^aM?M$; $^{\circ}KbM?$; $\dagger T\ T?^aB\ K'v\ i^{\text{''}},K\ M,K\ i^{\text{''}}Q\hat{E} + -$;
 $M^{\circ}p^{\text{''}}F?\rightarrow M$; $+K\ H\acute{A}M$; X
 $\mathbb{a}Q\grave{I}M$; $S?QM$; $+kM$; $+|i?$ Hw ; $B^aB - i?'i\ T?m\ p\rightarrow i^{\circ}B - ?Q^{\text{''}}B\ \#Q + ? + |i^{\circ}B - h?B\ M\ *\mathbb{A}e$
 $\zeta\phi Q - \#^aM\ HoM? \ ?mv\ M / B\ m\ M?Q\ p^{\text{''}}v\ iU\ M?B\ M\ b) F?B\ M\ K^{\circ}i\ Qi\ M$; $Q\grave{I}B + |H\acute{A}M$;
 $i^{\circ}K + Q\grave{E}TX$
 $"'i\ [m\epsilon + m\textcircled{B} + MM$; $\mathbb{a}Q\grave{I}M$; $S?QM$; $+kM$; $\grave{a} \quad \text{''}M$; $p\ b\ b\ Q\ \# \ M\ M$; $Q^{\text{''}}B .Q\hat{E} + h? - M\ h\rightarrow M$
 M ; $U\ ?mv\ M^aQ\ M?Q\ p^{\text{''}}vX\ L$; $v + ^aHBM? i?9\ ?| \quad ?bM? + kM$; $+|i?$ $p\cdot v + ?\ i - M\ m\ F? -$
 $i^{\text{''}}\hat{E}$; $B9T + O \quad \text{''}\phi + ?\ \mathbb{a} \quad 'M - + ?d\ b\hat{E} + kM$; $F?\rightarrow M$; $i?$ $i?Q\epsilon i\ p\cdot vX$
 $@\ L, K\ i? \epsilon M$; $i^{\text{''}}\rightarrow B\ [m$
 $:B^{\frac{1}{4}}M$; $\zeta B\ m + O \quad h?B\ M\ *\mathbb{A}e\ hY +^{\text{''}}M$; $i^{\text{''}}M\ \zeta - v\ \#m^2M\ \#\frac{1}{2}$,
 $@\ > \rightarrow K\ M\ v + kM$; $F?\rightarrow M$; $\#B\ i\ \zeta\frac{1}{2}\ [m\ \# \ Q\ M?B\ m\ M, K - H9 + \zeta - m\ H^{\frac{1}{2}}Q\ T?m\ \# \quad +\epsilon + +$
 $M\epsilon i\ \zeta\ M\ \zeta B\ M - i?U + HU + + kM$; $\# \quad ?\phi\ tm\textcircled{M}$; $\text{''}i\ H\hat{E}M - imv\ \hat{\text{''}}M$; $?B\ M\ M\ v\ \zeta\frac{1}{2}\ F?\rightarrow B\ T$
 $F?\rightarrow M$; $T?^aB\ \zeta\textcircled{B}\ i?O + O \quad K'v\ \#^{\circ} .Q\hat{E} + h?B\ M^{\text{''}}v\ i^{\text{''}}mv\ FQ + ?\ \zeta\ M\ \zeta\cdot vX\ *?d + |i? \quad /MM$;
 $\#^aM\ i? \cdot M - H\phi B\ p\check{S}M\ F?\rightarrow M$; $i?$ $i?Q\epsilon i\ p\cdot v - i? \grave{I}B$; $B\ M\ i^{\text{''}}\rightarrow B\ [m\ K\phi M$; $+kM$; $b^{\text{''}}T\ ?\ iX$
 $L; ?2\ ?,,M\ M|B + ?m\ t|i\ M?Q\ p^{\text{''}}v - \mathbb{a}Q\grave{I}M$; $S?QM$; $F?\rightarrow M$; $F?\grave{A}B\ /\cdot M$; $H\ M\ K^{\circ}i + ?9i\ \zeta^2M$
 $i^{\text{''}}QM$; $i? \grave{I}B$; $B\ M\ \zeta dM? + Q - imv\ i\ \zeta\textcircled{B}\ H^{\text{''}}K^{\circ}i + Q\ i?O \quad \text{''}i\ H\hat{E}B\ ?\phi B - \#^{\wedge}M$; $F?\rightarrow M$; $+kM$
 $F?\grave{A}B\ p\acute{A}M$; $p\cdot v + O \quad \text{''}i\ M?B\ m + Q\ i?O .Q\hat{E} + h? - M\ h\rightarrow M$; $-M?QM$; $F\ i + K + + m\textcircled{B} + MM$
 $\zeta\cdot vX\ J'v\ i^{\text{''}},K\ M,K\ [m\ \zeta B - /M\ i?U + HU + + O \quad ?,,M + Q\ i\grave{E}B\ \zeta\cdot m + kM$; $m'M$; $-M$; $Q\hat{E} + H\phi$
 $p\textcircled{M}\ H^{\text{''}}M$; $Q\grave{I}B\ \zeta\frac{1}{2} + ?\ i - +, M\ \#^aM\ F?\rightarrow M$; $\#B\ i\ K\ i\ K\grave{A}B - +?d + - M + ?O\ M? \cdot M\ \#\frac{1}{4}M\ ?\frac{1}{4}$
 $iK + + \rightarrow M$; $FQ + ?\ poM? pB\ M$
 $\mathbb{a}Q\grave{I}M$; $S?QM$; $[m\ M\ b\epsilon i\ i? - M\ b,, + p^{\text{''}}ibM? i^{\text{''}}\phi M$; $i? \cdot M\ i? \quad + O \quad ?,,M - + ?Q / M\ ?B\ M\ i\phi B$
 $H^{\text{''}}i^{\text{''}}M\ T? \quad - i? \cdot M\ i? \quad p^{\text{''}}HK + T?O\ M$; $k\ i\phi M$; $\zeta\frac{1}{2}\ ?\hat{U}Q\ \backslash k - b\ Q + |i? \quad H'v\ H\phi B\ i?U + HU +$
 $@\ hB\ M\ \#\textcircled{B} - ?\rightarrow K\ M\ v\ \zeta\frac{1}{2}\ [m\ K'v\ i^{\text{''}},K\ M,K - i?"K + ?Q\ ?\mathbb{A}EM\ K^{\circ}i\ M$; $?bM\ M, K - i? \grave{I}B$; E
 M ; $Q\mathbb{A}EB + |i? \quad b\textcircled{M}$; $b|i\ \zeta Q\hat{E} + \backslash$
 $\mathbb{a}\textcircled{B}\ p\grave{E}B\ \zeta B\ m\ M^{\text{''}}v\ \mathbb{a}Q\grave{I}M$; $S?QM$; $\text{''}i\ ?B\ m\ F\epsilon X$
 $@\ XJ'v\ i^{\text{''}},K\ M,K\ \text{''}^2B\ b\ Q\backslash$
 $h? - M\ b,, + h?B\ M\ *\mathbb{A}e\ hY\ bYM$; $b\textcircled{i}\ i^{\text{''}}QM$; $+?\textcircled{+}\ H\epsilon i - T?^aM$; $T?'i + kM$; $F?\rightarrow M$; M ; $?o\ \zeta$
 $iS + H\phi B\ M|B,$
 $@\ h^{\text{''}}Q\hat{E} + \zeta\cdot v\ H^{\frac{1}{2}}Q\ T?m\ H^{\text{''}} + Q\ i?O\ GBM? :B\ B\ i?Q\hat{E}M$; $T?\sim K - i?\frac{1}{4}\ K\ M? p\textcircled{M}\ H^{\text{''}} + Q$
 $o\ T? - M\ K'v\ M, K\ M\ v$
 $oW\ M|B - pW\ pQ\mathbb{A}EM \quad \#^{\text{''}}M\ i\ v\ F?\rightarrow$; $-v\ M? \quad M?\text{''}M$; $p^{\sim}v\ K^{\circ}i + \epsilon B - \mathbb{a}Q\grave{I}M$; $S?QM$; $+?d$
 $bQm\ K^{\circ}i\ iB\ M$; $p\ M$; $M?\grave{A} - H^{\text{''}}T\ iS + i^{\text{''}}\ M\ i\ v\ h?B\ M\ *\mathbb{A}e\ hY\ M?B\ m\ ?\mathbb{A}EM\ K^{\circ}i$; $B^{\frac{1}{4}}i$
 $bQ\mathbb{A}EM$; $b\grave{E}KX$
 $h?B\ M\ *\mathbb{A}e\ hY\ \zeta\quad bQ\mathbb{A}EM$; $b\grave{E}K\ \# \ M\ KB\ M$; $?9i\ F?\rightarrow - H\phi B + ?d + ?d\ i? \cdot v\ F?\rightarrow \# \quad p\mathfrak{D}\ pKM$
 $@\ E?B\ K^{\text{''}} + QM\ M$; $Q\grave{I}B\ Km\textcircled{M}\ bBM? i^2M - K\dagger + F\quad H^{\text{''}} + \epsilon B$; $b\ \zeta\ m + |i? \quad ,M\ \zeta Q\hat{E} + X$
 $a\ m\ HQM$; $\mathbb{a}Q\grave{I}M$; $S?QM$; $+^aK\ i?'v\ K\epsilon i\ H\phi M? - +kM$; $F?\rightarrow M$; $T?^aB\ M|B\ \#\hat{I}B\ p\ b\ h?B\ M$
 $b\textcircled{M}$; $M\ M, M .Q\hat{E} + h?B\ \# \quad T?\epsilon\ ?Ov - K^{\text{''}}H^{\text{''}}\ i?O\ \zeta Q\phi M\ FB \quad + O \quad h?B\ M\ *\mathbb{A}e\ hY - +?QM$
 $*Q\mathbb{A}EM$; $F?Q\ F?\rightarrow M$; $? \quad \# \quad \zeta^{\circ}M$; $+?9i\ M^{\text{''}}Q - FbM? F?Q + kM$; $F?\rightarrow M$; $- +?d + |K^{\circ}i$; $B^{\frac{1}{4}}i\ bQ$
 $p\ M$; $H\ M\ K^{\circ}i\ iB\ M$; $p\ M$; $M? \quad X$
 $>\mathbb{A}EM\ M[\quad - i^{\text{''}}Q\hat{E} + \zeta\cdot v\ h?B\ M\ *\mathbb{A}e\ hY\ M^{\text{''}}v / o\ M?B\ M\ H^{\text{''}}K^{\circ}i + Q\ i?O\ GBM? :B\ B\ i?Q\hat{E}M$

GBM? :B B i?QÊM; T?~K5 æQÌM; S?QM; F?¬M; M;?o iÈB + Q i?O GBM? :B B i?Q
T?ªB /o M?B M Î +?¶ M"vX

@ hB m ?mvM? ç F?¬M; +-M bÊ ?½B- ?B M iϕB H½Q T?K +?d +ÁM +?9i F?Q HU+
S?ªM; T?'i M?Q h?B M *Æ hY M?bM` FB M; i`QM; K„i æQÌM; S?QM;- M? M? +?|M

@ >m®M; +?B- ibM? ?m®M; +O H½Q T?m H½Q T?m #B i- bÊ H"i?•M i? i`M i M
M[`²BX \*?`m F?`K'v i`,K M,K +?QM? H" pb +?Ì +Æ ?°B M;`v ?¬K M v5

h?¬M b„+ æQÌM; S?QM; F?) ç°M;- iB T iK+ M|B,

@ hB M #®B +ÁM +| i•K M;mv M ;b +?Q ?Q`M i?`M?\\

h?B M *Æ hY HB + K„+ M?bM æQÌM; S?QM; F?2M M;ÊB- ;"i ç-m M|B,

@ h` M?Ä / /ϕv5 s€+ i?U+ H½Q T?m +ÁM +| K°i M;mv M p¼M; +?Q ?Q`M i?`M?>
?²- iU M?B M +| F?Q€B w •M +Wm- M;QìB +?ûK i K°i ç Q- i i`ª HϕB M;QìB K°i FB
#ϕ+ .QÊ+ h?¬M h¬M;- F?¬M; M;Ì HϕB #` #¼M ?¼ €K iQ€M- HQm Hϕ+ ç MibM? i`ϕM
?mvM? ç +| ibM?- +| i? ;B9T H½Q T?m #€Q i?M\\ G½Q T?m Î /QÊB +Ym imv M +?

GìB M"v ç9M; H" M|B ç M i`M b•m i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM;- ?„M +kM; H" M;QìB +
F?¬M; ç€M? i - i F?¬M; T?ϕK M;QìB- M;QìB M m T?ϕK i - i b) ?Q`M i`ªX

æQÌM; S?QM; M;?o- M m M?Q KbM? H" h?B M *Æ hY- F?ŠM; ç`M? +kM; T?ªB M;?o
i?M`Y ?"M- H`K i`QM; HÁM; pÆB ? i iS+ ;B"MX >B M iϕB ?„M pW M;?2 M?Q p"
+,K ?"M- #U+ #°B ?"M? ç°M; iB m M?•M +O .QÊ+ h?¬M h¬M;X

E?¬M; X E?¬M; #B i .QÊ+ h?¬M h¬M; ç½ #` /B i K¬M # Q M?B m M,K`²B- h?B M
+kM; F?¬M; HQ ;b- +,M #ªM F?¬M; +-M KbM? ?¶ i`Ê #€Q i?MX

L?QÈM; K"v- ç M; +?m`M #` #€Q +?Q ?„M #B i ibM? ?bM? i?U+ i - h?B M *Æ hY H
ç`M? M|B,

@ hB m ?mvM? ç çWM; p°B p`M; +U imv i- i #B ii?U+ HU+ +O M;QÆB F?¬M; + Q
T?~K t€+ i?U+ F?¬M; T?ªB ç®B i?O +O .QÊ+ h?¬M h¬M;X L?QM; M m M;QÆB +| i
H½Q T?m +| i? i`mv M i?K ? i iQ`M #° bÎ ?¼+ +?Q M;QÆB5

æQÌM; S?QM; M;?2 çQÊ+ +ªK i?'v M?B i ?mv i b¬B i`Q- HìB M|B pW ` F?ÄB KB

óJ M|B- i`"M T?€T 5ô

"ªQ #®B K`M; v +ª i¬M; +?O .QÊ+ h?¬M h¬M; +kM; F?¬M; iB + ç„+ i°B + Q i?O G
ç€M? +QÈTX

æQÌM; S?QM; ç½ +ªK M?"M [m bU FBM? F?OM; p` i`bM? ç° FB M +® +O i`"M T
h¬M;- ?¬K M v h?B M *Æ hY pW M|B M?Q p"v- H`K +?Q ?„M +| +?9i /Q /UX

L|B F?¬M; ç°M; i•K H" F?¬M; +| F?ª M,M;X L?QM; M m H" +S M?Q p"v HB M ç€T S
M;QìB F?€+- .QÊ+ h?¬M h¬M; ç½ bÊK #` /B i K¬M- F?¬M; M?bM i?'v K°i M;QìB
T?ªB` i v\\ L?QM; M m F?¬M; ç€T SM;- æQÌM; S?QM; +ªK i?'v i?"i Hmv M iB +X

L?'i i?ìB- i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; F`+? HB i;B Q +?B M- K°i i? M? •K ?¬iQ k
H¬M- K°i i? M? •K HϕB ?¬ HÈM- H`K M;QìB T?ªB Km®M T?9+ ?"m- H'v i?"M? iQM
æQÌM; S?QM; +kM; #` ç m M?S+ `²BX

a„+ Kti æQÌM; S?QM; YM; ?²M; /Q /U- h?B M *Æ hY HϕB +?Q`^M; ?„M ç°M; i•K`
/ŠM [m€ Qi M M F?¬M; /€K ç€T SM;- i`M /KM; i?ìB ;B M +ÁM ç M; M|M; ?`B- iB T i

@ hB m ?mvM? ç M;QÆB +kM; i?'v i¬M; +?„M i`QÊ+ Kti H½Q T?m M"v +?d +-M #
#`v- H½Q T?m /MM; i`"M T?€T #û M?Ä F?¬M; ç€M; F M"v HB M +| i? M;M +?†M
h?BX EB M i`b Î ç•v K'v i`,K M,K- M m F?¬M; T?ªB HBM? i?ϕ+? +O H½Q T?m +ÁM
HϕB #¼M ?¼ K'v i`,K M,K M[+kM; F?¬M; i?"M? p'M ç X

@ hB M #®B

a„+ K†i æQÌM; S?QM; F?| tY- M;?o M;?o ? v H" M|B i?ŠM; ` bU i?U+,

@ E?¬M; T?ªB H" p½M #®B F?¬M; Km®M ç€T SM;- +?d H" .QÊ+ h?¬M h¬M;

@ o"v H" M;QÆB ç²M; w\

h?B M *Æ hY +kM; F?¬M; +?ì æQÌM; S?QM; M|B ? i HÌB- p K†i KWM; `Ð M|B iB T

@ h®i- i®i- i®i- M;QÆB ç²M; w H" i®i `²B- +kM; F?¬M; +¬M HQ H„M;- i`"M T?€T M
i?„M; K¢M?- H'v Qi i?„M; M?B m- +?d +¬M M;QÆB p" M /KM; M?m¬M M?mv M- bÊ
i?U+ HU+ +O M;QÆB- +?B M i?„M; K°i GBM? :B B +kM; F?¬M; M|B +?ÆBX

æQÌM; S?QM; pW KÈB ç`M? ?¢ [mv i i•K- HB M #` ? B # +•m M|B +O h?B M *Æ
M?„K H¢B- ¬K [mv M M|B,

@ æ¢B •M ç¢B çS+ +O iB M #®B- bm®i çÌB p½M #®B +kM; F?¬M; [m M- b m M"v
+¬M; H Q +O iB M #®B- ç iQ" M #° i` M /QÈB .QÊ+ h?¬M h¬M; +? i F?¬M; v M ´M

J°i H¬M M|B +| p ?MM; ?²M ?[m HU+- ?B M M; M; HŠK HB iX

æ•v H" M;QÆB #„i i?B m ;B HW M;QÆB ç'v5 h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; iU H'v
M?Q p"v- i?B m ;B +| M?•M iW i? M"Q +kM; ç" M? T?ªB H'vX *MM; H"K i?b H¬M
K°i +?mv M- ç®i +?€v iQ" M #° MÆB ç!- i? v h?B M *Æ hY tª +ÆM ;B"MX

L;?2 çQÊ+ æQÌM; S?QM; ç€T SM; `ä `M;- i?¬M b„+ h?B M *Æ hY pmB p - ç¬B K„i
bO F?¬M; Qi- ?B M H M K°i iB /` b„+X

@ h®i i®i i®i- +| M?[M; HÌB M"v +O M;QÆB i M i•K `²B5

h?B M *Æ hY M?bM æQÌM; S?QM; M|B,

@ hB m ?mvM? ç M;QÆB i`QÈ+ iB M ç M ç•v- i M|B +?Q M;QÆB iBM? i9v p i`"M

æQÌM; S?QM; M?bM +€B i¬M; #ªQ ?° i`QÈ+ bÆM ç°M;- F?¬M; #B i KbM? M M çB p

@ G½Q T?m b) KÎ` K°i H¶ ?´M; i` M i¬M; #ªQ ?° M"v- M;QÆB +?d +| i?ÌB ;B M K°i
[m€ +?"K- i`"M T?€T b) #` ? B #° .QÊ+ h?B FB ç€M? i MX

h?¬M b„+ h?B M *Æ hY M;?B K i9+ +,M /†M M|BX

@ o•M;5

æQÌM; S?QM; +kM; ;"i ç¬m- M?bM +?^K +?^K p"Q h?B M *Æ hYX

*kM; F?¬M; i?'v ?„M +| ç°M; i€+ ;b- æQÌM; S?QM; +?d M;?2 ?„M ç°i M?B M [m€i H

@ o"Q5

G"TiS+ +€B H€ +?„M #` KÎ #mM; ` K°i +€B F?2- TªM SM; +O æQÌM; S?QM; +U+
+€B F?2 tm'i ?B M HB M i`U+ iB T T?B i?•M [m - çB iÈB # M i`QM; bÆM ç°M;X

J°i KMB ?¬B i?®B F€ /` i`"M ç¬v bÆM ç°M;- æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB M;WM; H¢
pb b Q i`QM; ?Q" M +ªM? M?Q p"v h?B M *Æ hY pŠM +| i? bBM? b®M; # Q M?B m

h`QM; ç¬B K„i h?B M \*Æ hY HB M iK+ +| M?B m iB b€M; F€ /`- F?¬M; F?ÄB KÎ KB

@ E?¬M; M;?o iÈB i®+ ç° +O iB m ?mvM? ç /o M?B M M? M? M?Q p"v- [mª M?B

@ hB M #®B [m€ F?2M5

æQÌM; S?QM; F?B K i®M M|BX

@ h`QÈ+ F?B H•K +?mM; H½Q T?m +| i? i bK çQÊ+ K°i p` i`mv M M?•M tm'i +?9M;
iB +X

h?B M *Æ hY +Q`B ?^a ?^a K°i iB M;- +?d #'i [m€ [m M? M,K F?¬M; KÎ KB M; M|B- ?
+| p F?"M F?"M- +Q`B +""M; `° H M M?Q b'K F?¬M; M;Q`B M"Q +| i? bQ b€M?X
@ L;QÆB [m ç•v M;²B tm®M;- i M?bM t2K +®i +€+? i?•M i? M;QÆB ` b QX
hmv `^M; æQ`M; S?QM; M;?o +| +?9i F€ [m€B- M?QM; pšM M;?2 H`B M;²B p"Q i`
pQÆM ? B i v F?¬;-v +?d +ÁM H¢B ç-m F?ÈT tQÆM;- b`H M M;Q`B æQ`M; S?QM

3j3X *?QÆM; d99 , B GW B

æQ`M; S?QM; #` b` +<sup>a</sup>K i?'v `i F?¬M; iU M?B M- imv `^M; M|B `^M; + Q M?•M ;B M
i?K v #€i +?Q i`mv M M?•M ç m FB K i` i® +?'i i?•M i? +O ç iY- M?QM; æQ`M; S
;†T +?mv M M?Q p"vX L m M?Q K°i K„ M[b`M „M +?QM? KbM?- p"v i?b çQÆM; M?I
+kM; T?^aB H M iB M- M?QM; ? i H-M M"v iÈB H-M F?€+ M;Q`B b`M „M KbM? H¢B I
i` M M;Q`B +?d +ÁM / #¼+ tQÆM;- ibM? ?m®M; ?B M i¢B H`K b Q ?„ +| i? ?"B H
@ E?¬M; i²B- F?¬M; i²BX
h?B M *Æ hY +""M; b`i?¬M b„+ +""M; pmB,
@ s2K ` M;QÆB ?B m çQÊ+ H`K b Q ` M Hmv M i?•M i? +O KbM?- i`bM? ç° `„M

@ L m p"v- H½Q T?m +?d +| i? KϕM? i v K°i H-M- HB m KϕM; +€ +? i HQÈB `€+?> +QÆM; HU+ iW H•m- ?²M T?€+? +O iB m b9+ bBM? +ÁM +| i? KϕM? ?ÆM H½Q T oW M|B tQM; - h?B M \*Æ hY K M; i?2Q K°i çQ" M FBK [m M; HB m KϕM; ç€M? iÈB K½M? i?9 F?€i K€m- /QÆM; M? M? K9 pm®i- M?Q Km®M i?¬M T? ?²M T?€+? +O h•K i?¬M HU+ p" # ?²M #ªv pQ +O æQÌM; S?QM; imv `^M; ç½i`ªB [m ` M Hmv M KϕM? ?ÆM K°i Qi- M?QM; /M b Q +kM; F?¬M; i? bQ pÈB H½Q v m [m€B im Hmv M hY M"v- M m #` ?„M M?¬Q H M- FB imv i ç®B F?| K" i?Q€i i?•M- +?d +| i? +?ì +? J„i i?`v ç®B T?QÆM; ?MM; ?´ Km®M t¬M; ç M- æQÌM; S?QM; M? M? +?| M; +?ϕv H9+ ç| - iB m F?¬H•m i`QM; ç M çB M #„i ç¬m F?ÎB ç°M; X Zm M; K M; H| M; H€M? K„i M?bM +?^K +?^K p"Q h?B M \*Æ hY- +?d #`i [m€ H" iB M i v i`ªQ K°i +€B- K°i i` çbM? pϕM [m•M HB M +?°T h?B M *Æ hY ç M; ?mM; K½M? /` i?QÌM; p"Q HÁM; #`M EBK [m M; b€M; #WM; - h?B M *Æ hY T?€i bBM? iB M; ;"Q i?ûi M?Q HÊM #` +?¼+ #`M i v +¬K ?„M +O iB m F?¬H•m +`M; HϕM? `mMX
 @ a Q HϕB M?Q i? \ a Q HϕB M?Q i? \ h?B M *Æ hY F?¬M; i? iBM iQÌM; çQÊ+ H HÈM H M- +QÌM; ç° ?²M T?€+? +O ?„M M; ?o iÈB /o M?B M #` iB m F?¬H•m M? M?¬M; M„K HϕB- ?ÆM M[ F?¬M; i? i?Q€ æQÌM; S?QM; + m K"v- +, M #ªM ?v p¼M; iB m F?¬H•m- K°i M; KK HB M +„M Mm® \*Æ hYX L?Q p"v HB M +| i? +¬ ç¼M; •K ?²M +O h?B M \*Æ hY- +kM; iB M HÊB +? ç| Hw ;BªB i`"M T?€T +?B çϕQX
 h? M?QM; imv `^M; iB m F?¬H•m M„K +?†i ?„M- +kM; Km®M MûK p"Q i`QM; KB T?ªM F?€M; [m€ KS+ KϕM? K)- ;B^M; +Q K°i ?²B /o M?B M +ÁM F?¬M; +| i?¬M? +¬ #` iB M; ;"Q i?ûi +O h?B M \*Æ hY H"K +?Q ?²M T?€+? i`Î M M H„+ HQ #`i ç`M?X æQÌM; S?QM; #` +QÌM; ç° ?²M T?€+? +O h?B M \*Æ hY F?B M FBM? ?²M i€M; çªK HϕB F?¬M; M?Q p"v\ >¬K M v #` iB m F?¬H•m +?°T p"Q i` M i v- ?Q" M iQ" M H" i KbM? H" i?`i +€- /QÈB iB M? ?m®M; #`i ç„+ /o- h?B M \*Æ hY +?d +| i? + Q ;B¼M; @ æWM; ;B ii - ;B ii M; QÆB +kM; F?¬M; ` çQÊ+ - i`QM; +Æ i? +O H½Q T?m +| i`"M T?€T b) F?ÎB ç°M; - F?¬M; +| H½Q T?m M; QÆB +, M #ªM F?¬M; i? T?€ ;BªBX
 @ h`ªK5 æQÌM; S?QM; +, M #ªM F?¬M; i? K M; ?2 ?„M M|B HÌB i?W - iU M?B M Mªv bBM? ç `^M; i`"M T?€T +?B çϕQ [mw i`¼M; - M?QM; M m H" K M? +?Q +ÁM i?b çϕi çQÊ+ ?m®M; #`i ç„+ /o- æQÌM; S?QM; +?d +| i? +?ûK ;B i ?²M T?€+? h?B M \*Æ hY Îi`Q M|B +O ?„M H" i?"i ? v ;Bª- æQÌM; S?QM; +kM; ç" M? K†+ F - ç K /`B H„K K°M; - B +| i?O
 çQϕM ;b\ _ H M? K°i iB M; - iB m tQÆM; F?¬; BÆ H M K°i i v M[- i` M i v FB M„K K°i [m M ç| H" .m FBK HU+ i`QÊ+ FB +ÁM +?Q +| Hmv M ?| ?Q" M iQ" MX .m FBK HU+ M?Q K°i i? M? ç Q ç€M? ç•m i?„M; ç| - t i [m K°i KªM? €M? b€M; M ?²M h?B M *Æ hYX
 *ªK i?K çQÊ+ b€i F?Q ç" T p"Q K†i- M?bM .m FBK HU+ ç M; +`M; M; "v +`M; ;¬M- h @ G½Q T?m H" M; QÌB +O h?B M *®+- M; QÆB /€K ;B i H½Q T?m- b) TªB X GÌB +ÁM +?Q M|B ? i- .m FBK +?B HU+ ç½ +?ûK p"Q M; QÌB h?B M *Æ hY- iQ" M +MM; pÈB K°i iB M; ?ûi i?ªK- ?²M T?€+? h?B M *Æ hY HB M i`U+ iB T #`i M i?¬M æQÌM; çQÌM; H" + Q i?O GBM? :B B i?QÊM; T?¬K- F?¬M; M; Ì HϕB pšM Hϕ+ M?Q M|B H" +?BK +? i pbi?S+ ,M- M; QÌB +? i pbi`B T?95

h?"i` M; v +<sup>a</sup> h?B M \*Æ hY ç½ Î ibM? i`çM; /-m ? i ç M i„i- M?QM; H'v i?O çQçM
M m i?U+ bU Km®M i` M? ç'm +MM; æQÌM; S?QM; - æQÌM; S?QM; F?¬M; M?'i ç`M
M; QÌB i +kM; H` i`"M T?€T +?B M?•M- #® i`Q K°i i`"M T?€T çÆM ;B^aM HB M +| i?
i?B KçM? K) +¬M; FQ+? K'v i`,K M,K- i?U+ HU+ +O KbM? #'i [m€ +kM; +?d +| h?
i?¬BX

L?QM; ? i H-M M"v iÈB H-M F?€+ ?„M HçB /šM KbM? p"Q bÆM ç°M; - HçB +| w ç²
iQ" M H" iU +?`m /B i pQM;X

E?¬M; i? M;QM; Hmv M` •K ?²M h?B M *Æ hY- [m^a i?"i H" K°i i' M i?'i p¬ +MM; i
+?ûK ;B i •K ?²M +O ?„M +kM; H" #'i ç„+ /o K" i?¬B- F?¬M; +| ;b T?^aB iB + Mm®B

>m®M; +?B- æQÌM; S?QM; F?¬M; iBM i` M M;QÌB h?B M *Æ hY b) F?¬M; +| #^aQ #

*?dM? ç®M HçB i•K ibM?- æQÌM; S?QM; `9i` i•K i?-M HU+ iW i`QM; ç M çB M-
F?¬M; F?ÄB i?'i FBM?X

h`QÈ+ ç•v i?•M i? +O KbM? p" h?B M \*Æ hY Î i`QM; K°i bÆM ç°M; - M?QM; K" ?E
[m M? KbM?- /o M?B M H" K°i i?"M? i`MX

h` M çQÌM; M;QÌB ç M M;QÌB çB- `°M ``M; M?®M M?€Q- ? B # M i`€B T?^aB +| M;
?"M; ?| - iB M; i?ûi iQ p" ûT; B€ F?¬M; /Si # M i B- çQ K„i M?bM HçB-

+| ``i M?B m pä H•K M?•M bo i?•M ç2Q ç Q FB K ç M; p°B p½ çB HçBX

@ æ•v H" G"K b Q p"v\

æQÌM; S?QM; +,M #^aM F?¬M; `ä KbM? ç½ iÈB K°i iÁ i?"M? i`M M?Q p"v- i`QÈ+
*Æ hY- imv i ç®B H" ? B M;QÌB ç M; Î i`QM; bÆM ç°M;X

39yX *?QÆM; d9e, oçM h?B M h? :BÈB Ui?QÊM;VX

>Qi b•m K°i ?ÆB- KkB ?Qi p"Q K°i pÁM; ?QÆM; F?Q +O ?çi / - [m v ç-m M?bM p
`QM; ç M; Î # M ç| b Q ?çi / X

@ æ•v H" ç•m\

æQÌM; S?QM; p¬ +MM; K K MX æ M; +?m~M #` çB HçB ? B #QÈ+- /QÈB +?•M HçB
+?9i M[M;½ i` M K†i ç'i- +9B ç-m M?bM HçB- +QM K„i æQÌM; S?QM; HB M M?2Q

h?S M;M i`Î KbM? i` M K†i ç'i- `ä ``M; +?QM? H" i?B i? +O h?B M *Æ hY- #° i?B
tQÆM; #¼+ / - ?bM? /€M; iB m iKvX

æQÌM; S?QM; M? M? +?|M; F?QK HQM; HK+ H¼B i` M M;QÌB ?„M- HB M iB T K|+
H" /B ?²M ççB T?€T K" h?B M *Æ hY im Hmv M- K°i [mv M F?€+ +?QM? H" i?S H"K
½B F?¬M; M;Èi ó h?B M *Æ h`"M S?€TôX

o°B p½ +?Q ? B #^aM #Q i`+? pÁ i`QM; HÁM; - +^a i?B i? +O h?B M *Æ hY +kM; +?
M;QÌB +?mM; [m M? çB HçB- +m®B +MM; æQÌM; S?QM; +kM; +^aK i?'v çQÈ+ ç` T

L m Î ç•v i?"i bU H" K°i i?"M? i`M- p"v i?b i?B i? +O h?B M *Æ hY Î /QÈB +?•M
#` K°i Qi M;QÌB [m çQÌM; p•v HçB t2K- M?QM; Î ç•v i?b HçB F?€+- M?[M; M;QÌB
F?¬M; i?'v çQÈ+- i?U+ iB T çB [m ? B # M- ç®B pÈB i?B i? +O h?B M *Æ hY K†

©Q ;B€+- æQÌM; S?QM; KçM? K) M?È iÈB i`QÈ+ F?B +? i h?B M *Æ hY iWM; M|B
K°i ççQ i`"M T?€T- F?B ?„M pW +? i- i`"M T?€T b) H"TiS+ F?ÎB ç°M;X L m [m^a
+?QM? KbM? +| i? `ä ``M; `²B- imv i ç®B H" H•K p"Q i`¬M; ^aQ i`"M M;mv ?B KX

h'i +^a i`QÈ+ K„i ç m H" ^aQ ;B€+X

h? M?QM; ^aQ ;B€+ M"v +| KS+ [m€ +?•M i?"i `²B- F?¬M; +?d H" i`QÈ+ K„i i?'v- M;
M?Q ç9+ pÈB ?B M i?U+X

h?B M *Æ hY F?¬M; ?' H" +?mv M ;B i`"M T?€T- °Q i`"M ?mv M /B m M?Q i? M`v
+M; F€ /B m H" H'v K€m iQÆB +O KbM? H"K p"i /šMX

æQÌM; S?QM; +| i? iQÌM; iQÊM; - M m M?Q h?B M *Æ hY #` M; QÌB ;B i- i`QM; M?
+kM; #` `ÆB p"Q HQΦB °Q i`"M M`v F?¬M; i? iU FB K +? çQÊ+ - HQΦB i`"M T?€T
i`QM; ç| - i?U+ HU+ + Q iÈB ç•m +kM; F?¬M; i? T?€ ;BªBX

_ 'i; BÄB- imv `^M; i?€B ç° H"K M; QÌB +O h?B M *Æ hY F?¬M; i@i H„K- M?QM; æQ
ç®B pÈB i?O çQΦM +O ?„MX

"'i [m€- imv `^M; i?•M ?½K Î i`QM; °Q i`"M- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; +?9i M`Q
F?¬M; i? /Á tûi F) ?Î +O °Q i`"M M`v- F?¬M; +| M; ?o H" KbM? F?¬M; i? X

GΦB K°i H-M M[+?bK ç„K p"Q i•K i?¬M- p" M /KM; "ç+? æ 'M- M; mv M #ªM æQÌM
+€+? KQÊM F?ª M, M; +O "ç+? æ 'M ibK ` +?¶ i?B m ?Ki +O i`"M T?€TX G-M i
h?¬M h¬M; - +?QM? H" KQÊM M, M; HQÊM; +O "ç+? æ KÈB #`B i`W çQÊ+ T?ÁM; M

L?QM; K" H-M M`v p" M /KM; "ç+? æ 'M- ç-m H¬M; K`v æQÌM; S?QM; M?Qm HΦB
K†+ /M +| "ç+? æ 'M ?B T i`Ê- KbM? +kM; F?¬M; +| +€+? M`Q /Á tûi T?€ ;BªB i`"M
E?¬M; i? M`Q\ hΦB b Q +| i? M?Q p"v\ æQÌM; S?QM; F?¬M; iBM i"- +® ;„M; id H
M?Q +k F?¬M; +| i?m ?Qç+? ;bX

* m K`v bmviQ +?®+ H€i- F?¬M; F?ÄB M?È iÈB T?ÁM; M; U i`"M p"Q °Q i`"M M`v F
M; U i`"M H-M i`QÊ+ - MÆB ç| +| +?QM ç` çB K- ? B KQÆB #ªv F?®B HBM? i?ç+?
/B i #`i Hm" M K°i +?¶ HBM? i?ç+? M`Q- i`"M T?€T HB M +| i? T?€ ;BªBX L?QM; M
+¬M; HU+ GBM? :B B H"K p"i /šM- +, M #ªM F?¬M; +| ç` T?QÆM; +| i? H"K ç-m K

*¬M; HU+ GBM? :B B FB - bÊ H" iΦQ M M i? ;BÈB °Q ;B€+ ?mv M /B m M`v- +¬M;
;BÈB M`v +?QM? H" +¬M; HU+ ?mv M ?| ` - H"K b Q +| i? +¬M; FQ+?\

J°i M; QÌB i?¬M b„+ p°B p½ çB [m # M +çM? - æQÌM; S?QM; çQ i v i`ªQ K°i +€B- #
L; QÌB M`v M?bM [m H" K°i M; QÌB i?QÌM; - F?¬M; +| +?9i +QÆM; F?Q # ç°M; - #
Hm¬M K²K tBM i? - æQÌM; S?QM; M?ûQ M?ûQ K†i +O ?„M- T?€i ?B M +ªK ;B€+ '
/ K†i +O M; QÌB i?"iX

G9+ #m¬M; ` M; QÌB M¼- M; QÌB M¼ HB M M; ½ tm®M; Mû ` # M +çM? æQÌM; S?Q
LÆB M`v H" °Q i`"M- i' i +ª K¼B M; QÌB ç m F?¬M; TªB H" i?"i- i? M?QM; ? i i?ª
S?QM; K°i +ªK ;B€+ p¬ +MM; +?•M i?U+X *ªM? ;B€+ [m M b€i M; QÌB [m çQÌM; - æ
M; QÌB #€M ?"M; `QM; ç M; b Q ?çi / - çQ i v H'v K°i pB M +?Q p"Q i`QM; KB M; X

J°i KMB i?ÆK M; €i p"Q KB M; - +ÁM K M; i?2Q M?B i ç° pW b QX L; QÌB #€M ?"M
#„i +?mv M pÈB æQÌM; S?QM; ,

@ E?€+? [m M +| Km®M Km K°i Qi ? v F?¬M; \ J°i i9B HÈM K°i ç²M; iB M- pW ` p
æQÌM; S?QM; M?bM ?„M HB + K„i i?"i H•m- H"K +?Q M; QÌB #€M ?"M; F?¬M; F?ÄB
Zm€ +?•M i?U+ `²B- F?¬M; TªB æQÌM; S?QM; #B i KbM? #` `ÆB p"Q °Q i`"M- bÊ
bBM? ?Qç i Î K°i i? ;BÈB M?Q p"vX

E?¬M; i? i`¬M; +v p"Q "ç+? æ 'M- æQÌM; S?QM; ç" M? çSM; v M K°i +?¶ i`-K iQ
çB p T?Q i`QÊ+X h`mM; i•K i?"M? +?'M M`v +| K°i ç` T?QÆM; +| +?9i iQÆM; ç®
M`v ç| +?QM? H" i?2M +?®i ç T?€ ;BªB i`"M T?€TX

oW çB pW +~M i?"M id Kd [m M b€i ?Q" M +ªM? #®M T?Q - ç€M; iB + +?QM? H" a
ibK çQÊ+ K°i Qi ç` T?QÆM; +| p ç†+ #B i- M; QÊ+ HΦB Î i`QM; i?"M? i`'M ç m +|
F?€+? bçM #bM? /•M- bÁM; #ç+ F„ pB MX

h`QM; iYm [m€M ç M; +| K°i ç®M; M; QÌB ;B M; pW ,M pW M|B +?mv M- i`QM; bÁ
K„i- i`i +ª;B M;?B T ç m ç†i i` M +?B m #ç+ - i`QÊ+ +O F„ pB M ç M çÃ ç M ?²M;
ç T m®M ûQ i?•M ?bM? M?Q `„M MQÊ+ - M?B i i bM? #„i +?mv M F?€+? M?•M [m H
æQÌM; S?QM; +ÁM #` K'v i, i, T?B H F?¬M; M; WM; X

*m®B +MM; +kM; i bK i?`v i`QM; i? ;BÈBªQ i`M +| +?9i F?¬M; ;B®M; # M M; Q`B-
F?¬M; +| ç K i®BX æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; #B i çB HçB i`QM; i?`M? i`M # Q M
i`M ç m /çQ tQM; - pšM M?Q +k F?¬M; T?€i ?B M ç-m K®B ?[m /KM; M`QX

æÆM ;BªM iQM? ` - KbM? i bK Qi M?`i # M;`v `²B- M?QM; b„+ i`ÌB pšM H` # M M;
tm®M; X h? M?QM; F€ [m€ +?QM? H`- æQÌM; S?QM; +,M #ªM F?¬M; i? çB ` M; Q
iQÌM; i?`M? i`M H` K°i KªM? i? ;BÈB ?Q p¬- +| K°i +€B H€ +?„M i`QM; b m®i p¬ ?
iB T i K+ çB iÈBX

E?¬M; +| #B M T?€T `²B5 æQÌM; S?QM; #B i #^M; p`Q i?U+ HU+ ?B M içB +O Kb
çQÊ+ªQ i`M M`vX E iW ç|- +?d +| i? ;YB ;„K ?v p¼M; p`Q [mv M h?B M \*Æ h`M

æB iÈB i`QM; K°i F?€+? bçM- iB m M?` M?ªv ` M?B i i bM? #„i +?mv M,

@ E?€+? [m M Km®M M; ?d i`¼ ? v H` î i`¼\

@ í i`¼X

æQÌM; S?QM; Kî KB M; ç€T HçB K°i +•mX

39RX *?QÆM; d9e, oçM h?B M h? :BÈB U?çVX

@ h®iX

hB m M?`;”i ç-m HB M iK+- /šM æQÌM; S?QM; çB iÈB H-m # - i?m t T ?„M î K°i; B

æ| M; +?†i +Y T?ÁM; - æQÌM; S?QM; Kî ` #ªM h?B M \*Æ h`M T?€T i`QÊ+ ç•v i?m
*Æ hY- +~M i?“M M; ?B M +SmX

h`M T?€T +?B ççQ [m€ KS+ ?mv M /B m- æQÌM; S?QM; F?¬M; ?v p¼M; KbM? +| i
i`M T?€T M`v- +?d F€ p¼M; iW ç•v +| i? i bK ` T?QÆM; T?€T T?€; BªBªQ i`M K

h?ÌB ;B M i mv i ç®B F?¬M; i? FûQ /`B [m€ H•m- ?B M içB KbM? H` h?B M :B B i`
F?¬M; m®M; Qi M?`i +kM; +| i? FB M i`b ? B i?€M; - M?QM; M m î i`QM;ªQ i`M
i? # M M; Q`B +O KbM? +kM; TªB +? i ç| B +? i F?€iX

*Y T?ÁM; æQÌM; S?QM; pšM ç| M; +?†i- iB m M?` +kM; F?¬M; çB [m'v `¬v- i?ÌB ;
t€+ iQ`M i?•M p` iBM? i?¬M æQÌM; S?QM; ç m ç†i i` M h?B M \*Æ i`M T?€TX h?
i?m°+ +Æ bî h?B M *Æ i`M T?€T- M?È iQ`M #° i`QM; ç-mX E?¬M; ?´ H` i`M T?€
iQM? +O æQÌM; S?QM; - i`QM; K°i i?€M; M`v +kM; +?d +| i? M; ?B M +Sm M?[M; +
ç` T?QÆM; F?| ?B m F?€+ M? m- +,M #ªM F?¬M; `ä w iS i` M ç| M|B ;bX L?QM;
M?[M; +Æ bî M`v i mv i ç®B F?¬M; i? i?B mX J ç Q F?¬M; +-M +?†i +OB- ççQ Hv

h`M T?€T i?m°+ p F€ K¬M ç°M ;B€T- i`QÊ+ iB M i?m°+ p T?çK i`M +O ççQ ;B -
iB T t9+ [m X >B M içB ?¼+ iW ç-m- ?ÆM M[pW ` i v HB M H` i`M T?€T +?B i?
M?B M T?B i?QÌM; F?| F?,MX *kM; K v M,M; HU+ HoM? M;° +O ?„M F?¬M; FûK-
` # - iW i` M K†i +?[bmv çQ€M ` çQÊ+ w iS +O M?[M; HÌB M`vX

h?ÌB ;B M K°i i?€M; - +m®B +MM; æQÌM; S?QM; +kM; ?¼+ ? i +Æ bî i`M T?€T- F?
Qi M?`i +| i? M?bM ` T?QÆM; T?€T #® i`Q p` T?€; BªB i`M T?€TX

h`QM; h?B M \*Æ h`M T?€T # Q ?`K iQ`M /B M-ªQ i`M- b€i i`M- K i mM; i`M- T
F?¬M; M; QçB H X h`QÊ+ ç•v æQÌM; S?QM; î # M M; Q`B .QÊ+ h?¬M h¬M; çKM; T
h?B M *Æ i`M T?€T +| ;?B +?ûT- i M H` >„+ p•M i`M T?€T- +| ?bM? /mM; ;B¬M; i

h`QM; T?¬MªQ i`M i bK çQÊ+ i`M T?€T KbM? ç M; ;”T TªB- ç| H` i`M T?€T oçM

h M i`"M T?€T M`v H` o¢M h?B M h? :BÈBX *~M i?"M M?bM F„- æQÌM; S?QM; +k
F?¬M; #B i M M #® i`Q i`"M T?€T M`v M?Q i? M`QX

æ9M; M?Q bmv çQ€M i`QÊ+ ç•v +O æQÌM; S?QM; - i? ;BÈB i`QM; ºQ i`"M M`v +?
+O h?B M *Æ hY H`K p`i /šM ç #® i`QX L?[M; M; QÌB p` FB M i`9+ # M i`QM; ºQ
K°i T?¬M i?U+ HU+ +O h?B M *Æ hYX

*,M +S i?U+ HU+ +O M; QÌB #`v i`"M T?€T F?€+ M? m- o¢M h?B M h? :BÈB M`v +
æQÌM; S?QM; /U çQ€M M m H`v i?U+ HU+ ?B M i¢B +O KbM? çB #`v i`"M- imv i ç
h?B M h? :BÈB +O h?B M *Æ hY- /M b Q i?U+ HU+ M; QÌB i +kM; + Q ?ÆM #ªM i
o¢M h?B M h? :BÈB /Q KbM? #® i`Q ` - M?B m H„K +?d +| ç° HÈM #^M; K°i MY i?
Jm®M T?€; BªB +kM; +?d +| K°i T?QÆM; T?€T- ibK ` +?¶ K„i i`"M- ?Ov /B i K„i i`
HB M iU bKT ç`X

oB + [m M i`¼M; p` F?| F?,M M?`i ç| H` ibK çQÊ+ K„i i`"MX \*MM; i`"M T?€T F?€+
i`"M +O o¢M h?B M h? :BÈB F?¬M; M; WM; #B M ?| X hB m M?`i`QM; F?€+? b¢
#€M ?`M; `QM; b Q +•v / - +kM; +| i? H` K„i i`"M- i?"K +?Q M; v +ª ç®M; F?€+? i
i`"MX

J„i i`"M F?¬M; +| p` i`Q- M?QM; H¢B +?d +| K°iX

h`bM? ç° ?mv M /B m +O o¢M h?B M h? :BÈB ç½ pQÊi [m€ bU iQÎM; iQÊM; +O a
æQÌM; S?QM; p®M ç`M? /MM; pä HU+ ç T?€ ?Ov i`i +ª i`QM; i?`M? i`"M M`v- M?Q
+kM; ç m +| i? T?€ çBX L?QM; pW KÈB M; ?o ` +€+? M`v- HB M #` K°i +•m # M /C
æQÌM; S?QM; #Ä çB w MB K i`QM; ç-mX

h`QM; h?B M \*Æ i`"M T?€T M|B- M; QÌB i`QM; o¢M h?B M h? :BÈB- M; Q¢B i`W K,
F?€+ H` #`i iY- K†+ /M; B i K°i M; QÌB- M; QÌB FB b) iB T iK+ tm`i ?B M `i M? M?
+?d p¬ /mv M p¬ +È H½M; T?Q bS+ HU+ +O KbM?X

Jm®M ibK çQÊ+ +?¶ K„i i`"M- +?d +| i? i?¬B /B MX

J†i i` M +kM; +| ;?B +?ûT T?QÆM; T?€T i?¬B /B MX æQÌM; S?QM; FB M i`b- #„i
T?€T i?¬B /B M- i?ÌB ;B M H¢B i`¬B [m MY i?€M; M[X

S?QÆM; T?€T i?¬B /B M [m€ KS+ `QÌK ``- i`QM; H9+ i?¬B /B M F?¬M; i? +| #•i H
F i [mª i?¬B /B M b) +€+? +?¶ i?U+ bU +O K„i i`"M K°i i`ÌB K°i pU+X

>ÆM M[T?QÆM; T?€T i?¬B /B M +U+ F€iB m ? Q iBM? i?¬MX G`v i?U+ HU+ ?B
H„K +?d +| i? i?¬B /B M # H-M b) #` FB i bS+X Íi`QM; o¢M h?B M h? :BÈB- K°
H¢B F?¬M; T?€; BªB tQM; i`"M T?€T- p`v i?b +?d +| i? M;²B +?Ì +? iX

*Æ ?°B F?| +| - iU M?B M æQÌM; S?QM; F?¬M; /€K ?`M? bU [m HQ X

J¶B KQÌB M; `v b) +| K°i H-M ç K i®B T?O tm®M; o¢M h?B M h? :BÈB- F?B K`M ç
i? i?¬B /B MX ob i?ÌB ;B M ç| - K„i i`"M b) #B M ç°M; K°i H-M- K` H-M #B M ç°M;
+ M? ;BÌ- M m i`QM; ? B + M? ;BÌ æQÌM; S?QM; F?¬M; ibK çQÊ+ +?¶ K„i i`"M- K„i
Km®M ibK b) i`Î M M +`M; F?| F?,MX

h`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M`v æQÌM; S?QM; pšM Î i`QM; T?ÁM; F?¬M; çB ` M; Q`
h?B M h? :BÈB M`v /o M?B M +ÁM +| ç K i®BX GšM; H†M; M;²B Î T?ÁM; - çÊB i?
i`Î M M i®B t-KX

hBM? i?¬M æQÌM; S?QM; +?`M ç°M; - M? M? +?|M; i?m HB K i•K i?¬M- /U i?2Q T
+?ûT i`QM; h?B M \*Æ i`"M +~M i?"M bmv /B MX S?QÆM; T?€T bmv /B M p¬ +MM; `
ç½ +~M i?"M iWM; iQ K°i- pšM i?B m +?9i M[T?¢K T?ªB b B H-K HÈM- H`K +ª M;
pª bmv iQM? ` p` i`Q K„i i`"M- i?ÌB ;B M ç½ i`¬B [m K°i iB M; X

h?lB ;B M +ÁM i?W - T?ªB K°i iB M ; M[K„i i`"M KÈB +| i? /lB çB- M m KbM? iQM
+| i? `lB F?ÄBªQ i`"M #m²M M¬M M"v çB` M ;Q" B- M m iQM? b B`²B o"v +?d +|
tm®M ;X

h`QM ; HÁM ; æQlM ; S?QM ; +-m F?~M- FûQ H M +Y b´ i`U+ iB T M?ªv tm®M ; iW i-
K°i ?QÈM ; - p°B p" M ; +?çv çBX

æQlM ; S?QM ; F?¬M ; `ä`"M ; H„K ?B M içB K„i i`"M î i` M M ; QlB M"Q- +?d #B i p`
a m K°i MûM M? M ; - +QÈ+ #° æQlM ; S?QM ; /WM ; HçB i`QÈ+ K°i FB M i`9+- M?
F?¬M ; F?ÄB F?) +QlB K°i iB M ; - F?¬M ; M ; ì /o M?B M K„i i`"M î ç` T?QÆM ; M"vX
EB M i`9+ i`QÈ+ K†i æQlM ; S?QM ; +?QM? H` i? M? H•m i`QM ; oçM h?B M h? :BÈ
[m-M €Q t M? çÄ- +ª M ; QlB i?ÆK T?S+ KMB T?´M bQM ç M ; MlB +?mv M #„i F?€
i?QlM ; i?QlM ; +| K°i ? B M K M?•M #` H¬B p"QX

39kX *?QÆM ; d9d , S?€ h`"M Ui?QÈM ; VX

æQlM ; S?QM ; çSM ; î +?¶ M"v iU M?B M +kM ; +| K°i M[M?•M çB iÈB- K°i i?•M i? K
i` M M ; QlB æQlM ; S?QM ; - F? , M i v i?ÆK i` M i v +`M`Ð pmM ; p~v i`QÈ+ K†i æQlM
M²M ; M†+ M?´i i?lB [m´M içB +?|T KkB- M[m M?B M"v K` M?½M K°i +•m- +QlB M?
@ Zm M M?•M- iB M ç M +?ÆB +?ÆB b Q\

oW MlB- pW +-K H'v +€M? i v æQlM ; S?QM ; - FûQ ?„M p"Q # M i`QM ; X

æQlM ; S?QM ; +kM ; F?¬M ; TªM F?€M ; - çB i?2Q M" M ; p"Q i`QM ; i? M? H•m- çQ
i? M? H•m +| K°i ççB bªM? - K°i KªM? K M ; i?2Q +ªM? iQÈM ; t ?Q T?lM ; ç½M ; X
i`QÈ+ ç M ; M ; ²B ¬K +€+ +¬ MQÆM ; - ?Q†+ +?ÆB çM T?ç i`QÈm- ?Q†+ p2 p½M i`Q
F?Q iªM` K°i KMB p` /•K ç½M ; X

o"i p" M ; QlB î ç•v ç m H`ªQ ; B€+- iU M?B M æQlM ; S?QM ; F?¬M ; i? K F?€+? F?C
?„M p"Q- i`QM ; K°i iB M ; i?ûi FBM? ?½B +O ç®B T?QÆM ; - çQ €M? K„i p K°i ; B
? BX

J„i i`"M- +?QM? H` î +?¶ çlX

æQlM ; S?QM ; çB [m T?ÁM ; K„HQçM F?€+- #QÈ+ +?"K`½B çB iÈB H-m ? B- çB
+QÈ+ ç€p, M ; ` +Y HÈM p"Q i`QM ; T?ÁM ; - K°i M ; QlB +îB i`-M ç M ; i`mv çm´B K°i
M?•M M ; ?2 çQÈ+ ç°M ; ioM? - KçM? K) /WM ; HçB [m v ç-m` - i`M #çQ MlB ,

@ L ; QlB M"Q\

*ÁM +?Q F`T MlB ? i- K°i i? M? HÈB FB K ç½F i` M +´ ?„M- æQlM ; S?QM ; M?bM
tm´i` K°i +?[,

@ *9i5

L ; QlB î ç•v ; B i +kM ; F?¬M ; +? i- K†+ /M K°i FB K ; B i +? i- ?„M +kM ; +| i? tm´i ?
HçB +| i? bÈ [m€ +?çv K' iX

L K M?•M FB #` i`QlM ; FB K ç†i i` M +´ - H`K b Q +ÁM /€K /WM ; HçB- M? M? +?| M
ç´i- p°B p°B p" M ; p" M ; +?çv` M ; Q" B +Y X

æ€M?` K°i +?QlM ; çlM ; HçB +Y T?ÁM ; - æQlM ; S?QM ; +-K FB K i`QM ; i v- M?bM
€Q t°+ t +? i`QM ; T?ÁM ; X

J†+ /M MÆB M"v H` i? M? H•m- K†+ /M M ; QlB i`QÈ+ K†i +?d H`ªQ ; B€+- M?QM ; /r
+?9i M?B K #~M +O M" M ; i pšM F?B M i`QM ; HÁM ; æQlM ; S?QM ; `mM M? M? K

L" M ; ; B®M ; M?Q K°i ; B¼i MQÈ+ i`QM ; - F?¬M ; +| +?9i içT +?´i M"Q- +QM M ; QÆB i
æQlM ; S?QM ; - ; B®M ; M?Q K°i +QM i?Ä bÈ ?½BX G9+ i`QÈ+ #` M K M?•M FB i`m

ç½ i?î iWM; M;KK T?b T?Á- #° M;U+ T?"T T?²M;- /QÈB [m-M €Q K'i i`"i iU- H°`
iªM; HÈM / i?`i imv i i`„M;X

L`M; +?QM? H` K„i i`"M\ æQÌM; S?QM; iBM? iQÌM; #B i- KbM? i?¬B /B M` K„i
M?QM; H¢B i`,K i`B m H-M F?¬M; M;?o ç M /o M?B M H` K°i M;QÌB M[iY M?Q p"v

S?ªM; T?'i +ªK i?K çQÊ+ b€i F?Q +O æQÌM; S?QM; - M[iY K•M K K¬B- HûM H9i
i v +?2 î i` M / i?`i #` H°- F?B T pQ M|B,

@ Zm M M?•M- iB m M[#€M M;? F?¬M; #€M i?•M- tBM M;QÌB çWM; H`K F?| i X

•K i? M? i? M? i?9v M?Q +?BK ?Q`M; M?- K M; i?2Q K°i +´ +¬m tBM M? M?`M;-
+?d +| K°i +?9i i•K iQ i?QÆM; ?QÆM; iB + M;¼+ - bÊ`^M; ç m F?¬M; ç`M? HÁM;`
M?Q p"vX

æQÌM; S?QM; +QÌB +QÌB M?bM M`M;- pšv i v pÈB M`M;X

L[iY +?d i`-M +?ì K°i H€i- HB M +?"K`½B çB iÈB i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM;- +9B
i`°K æQÌM; S?QM; K°i +€BX

@ Zm M M?•M- /QÌM; M?Q M;QÆB +| i•K bU- i +?Q M;QÆB /€M? K°i F?9+ ;BªB T

J¼B pB + i®i ç T- M[iY KÈB M;~M; ç-m /MM; ;B¼M; çB m ¬M M?m K` ?ÄB i?,KX

@ E?¬M; +¬MX

æQÌM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- i`QÌM; FB K i`QM; i v K¢M? K) pmM; H M- K°i ç
imv i ?B M H M- /QÌM; M?Q æ°+ ©M? i`QÌM; FB K +?Q # Q ;Bì ç°M; [m€- pšM /W

h? M?QM; i`QM; ç¬B K„i M[ iY i`QÊ+ K†i H¢B ?B M H M K°i iB M;¢+ M?B M p`FB
S?QM;- ç¬B K„i FB p¬ i°B K` M?m M?QÊ+- K°i H€i b m- H`M / i`„M; M?Q imv i b
K°i çQÌM; K€m çÄ bšKX

J€m iQÆB K¢M? K) T?mM` - K M; i?2Q K°i KMB K€m ç"Tp`Q K†i- p¬ b® iB K€m #
S?QM;- M[iY i? M? i?m-M M?m M?QÊ+ FB +?"K`½B M;½ p T?Q b mX

a m K°i F?„+ - iQ`M #° i? ;BÈB ç m i`Î M M H„+ HQ- M?Q K°i M;¼+ #°B HQm Hv #
K†i æQÌM; S?QM; T?€ iQ B i?`M? iWM; KªM? M?Ä- K°i F?®B- K°i KªM? ç'i ç B i M

*MM; pÈB K°i iB M; p M; M?Ä- ? i i?ªv K¼B p"i i`QÊ+ K„i ç m #B M K'i F?¬M; i?
S?QM; H'v H¢B iBM? i?¬M- H¼i p`Q i`QM; i-K K„i- +?d i?'v +?QM? KbM? ç M; çS
M;Q`B KM tm•M +?|B K„i- # M i`QM; ç°M; K°i KMB ?¬B i?®B F?| M;YBX

í +?¶ +Y ç°M;- +| K°i i-M; H€ +?„M p¬ ?bM? M; ,M î ç| - M;Q`B +Y ç°M;- ? B #° .QÊ
çSM; î ç|X

h?B M *Æ hY bÈK ç½ +? i- ç½ F?¬M; +| KK+ iB m- H¢B F?¬M; M?"M çQÊ+ K M? H
?¼ +kM; +?d +| i? çSM; FB X

*m®B +MM; +kM; `ÌB F?ÄB çQÊ+ ªQ i`"M +? i iB i ç|5 æQÌM; S?QM; M?bM F„ ?Q
F?ÄB #Ä` çQÊ+ K°i;€M? M†M; i`QM; HÁM;X s2K` - i`QÊ+ FB KbM? i?¬B /B M F
i` M M;QÌB M[ iY i? M? H•m i`QM; b€M; ç| - +?d #`i [m€ ªQ i`"M M`v [m€ çM #ÐM M
M? /¢ p`Q i`"M- +?d bÊ +kM; b) #Ä [m +Æ ?°B T?€ ;BªBX

h`QM; H9+ KWM; `Ð- +ªK ;B€+ K i KÄB #¶M; /QM; "T ç M iW ç-m iÈB +?•M- æQÌM
tm®M;- p"m +?mv M o¬ h?QÌM; Zmv i- iªB [m K'v +?m i?B M KÈB +ªK i?'v / +?`r

h`QM; ªQ i`"M ?`M; p¢M ?`M; M;`M i? ;BÈB /WM; H¢B F?QªM; ? B i?€M;- i`QM; ?
F?¬M; m®M;\ *m®B +MM; H¢B i?¬B /B M K„i i`"M H`K iB m ? Q F?¬M; Qi i•K i?-
æQÌM; S?QM; F?¬M; FûK- +kM; +| +?9i F?¬M; +?`m M`BX

æ² ,M i`QM; F?¬M; ;B M J` ©M? iW H•m ç½ iB m ? Q ?¬m M?Q F?¬M; +ÁM- M?'i i?
ibK çQÊ+ +€B ;b ç ,MX

æQ i v ; Ð t m ® M ; K ' v F ? ® B H B M ? i ? ¢ + ? / M M ; ç # ® i ` Q i ` " M T ? € T i ` Q M ; b Æ M ç ° M # B M K ' i X æ B ` b Æ M ç ° M ; - æ Q Ì M ; S ? Q M ; ? Q i i ? " i b • m K ' v ? Æ B - + ª K i ? K ç Q Ê + K M M ? ' i i ? Ì B + ª K i ? ' v M ? Q M ; Q Ì B ç B t H • m M ; " v i ` Î H ¢ B X

> B # ° . Q Ê + h ? B + Á M M ; Æ M ; € + ç S M ; Î ç | X æ Q Ì M ; S ? Q M ; [m v ç - m H B + K „ i M ? b v K t + p ` Q + ? Q # ¼ M ? ¼ - b m ç | H B M + ? Q p ` Q i ` Q M ; F ? ¬ M ; ; B M J ` © M ? X

h ? m ? Q ¢ + ? F ? ¬ M ; M ? Ä - F ? ¬ M ; + ? d + ? B K ç Q Ê + i ` " M T ? € T h ? B M \* Æ p ` . B > ² M æ ¢ h Y - + Á M + ? B K ç Q Ê + ? B # ° . Q Ê + h ? B F ? € + X h ? H ` ç ¢ B [m • M + ? [h ? B M H ¢ B i ?

h ` " M T ? € T h ? B M * Æ + Á M T ? ª B + ? Ì M ; ? B M + S m - i ? S M " v K " / M M ; ç Q Ê + i ? b [m € i © i ? B M [m • M p ¢ M K ½ æ Q Ì M ; S ? Q M ; + k M ; F ? ¬ M ; ? b Ê ? ½ B X . B > ² M æ ¢ B S ? € T + k M i ? Q Ì M ; - + ¬ M ; T ? € T + ? Q K ° i + Q i ? O G B M ? : B B i ? Q Ê M ; T ? ~ K i m H m v M H " K b Q + h ? B M * Æ h Y M | B K m ® M F i ? Ê T . B > ² M æ ¢ B S ? € T p ` H m v M i ? B i ? m " i + O . Q Ê + h ? ? „ M + | i ? " M ? + ¬ M ; F ? ¬ M ; X

39jX * ? Q Æ M ; d9d , S ? € h ` " M U ? ¢ V X

* Á M + | i ? B i ? + O h ? B M * Æ h Y - H " i ? B i ? + O + Q i ? O G B M ? : B B i ? Q Ê M ; T ? ~ K + | i ? ç Q ? „ M + ? i ¢ Q i ? " M ? . Q Ê + h ? B - M m i ? " M ? + ¬ M ; - b S + + ? B M ç ' m ? „ M + | i K ¢ M ? ? Æ M ` i M ? B m b Q p È B L ? ' i > " Q X

> Q " M i ? " M ? K ¼ B p B + - i U M ? B M æ Q Ì M ; S ? Q M ; + ª K i ? ' v F ? € i - p ° B p " M ; + ? ¢ v i W ç Q Ì M ; ç B # „ i ç Q Ê + K ° i + Q M i ? Ä H ¢ + ç Q Ì M ; - H B M F B K + O B [m v i ? ` i M ; v i ¢ B + ?

æ M H9 + M M i ` Î p i b K h B m i ?9 + # ¼ M ? ¼ ` ² B - p W ç B K ° i H - M + ? Q M ? H ` # # ® + ?9 i ç ° M ; i o M ? K È B ç9 M ; - F ? ¬ M ; # B i # ¼ M ? ¼ + | i ? m " M H Ê B i ' M + ? S + G B M ? : B B L m H " i ? m " M H Ê B - Q i M ? ' i T ? • M M Y M ? | K M ; Q Ì B + | i ? i ' M + ? S + G B M ? : B B - i Q A + | ? Æ M p ` B p ` + Q i ? O G B M ? : B B X > B M ; Q Ì B h B m i ?9 + æ Q ¢ M i ?9 + i ` m v i - K G B + M M ; ? B M i ¢ B + k M ; ç Q Ê + M ? Q w M ; m v M - T ? Ä M ; + ? W M ; ? B H ½ Q ; B " M " v M ? ' i ç L ? È i È B p B + M " v - æ Q Ì M ; S ? Q M ; + k M ; F ? ¬ M ; F ? Ä B M Î M K + Q Ì B X

s „ M i v € Q - ; Ð t m ® M ; + Q M i ? Ä [m v p " M ; i W i ` M ç ® M ; H Y - ç M ; + ? m ~ M # ` , M - € M M ? 2 Q H ¢ B - i - K M ? b M + ? m v M ç M + ' i v + O K b M ? X

h ` M + ' i v K b M ? - F ? ¬ M ; # B i i W H9 + M " Q t m ' i ? B M K ° i ' M F w K " m ? ² M ; - ' M F w M " i Q Æ B ` Ä p " Q - Q È i € i F B m / B K - F ? ¬ M ; H È M - + ? d i Q # ^ M ; K | M ; i v + € B X

@ * ? m v M ; b t ª v ` \

æ Q Ì M ; S ? Q M ; + Á M i Q Î M ; ` ^ M ; K b M ? F ? ¬ M ; + ~ M i ? " M ç K M ; p ` Q p " i ; b - K " m b „ + / Q b S + H m + ? M B K ° i T ? 2 M - H ¢ B T ? € i ? B M + , M # ª M F ? ¬ M ; i ? H m b ¢ + ? X

' M F w K " m ? ² M ; M " v - ; B ® M ; M ? Q F ? „ + Î i ` M + ' i v K b M ? - M ? Q M ; F ? ¬ M ; K M ; ç M i B M M " Q X

J ° i + ' + ª K ; B € + K € i H ¢ M ? K ¼ + H M i W ç € v H Á M ; - æ Q Ì M ; S ? Q M ; M ? b M + ? ^ K + ? ^ K p š M M ? Q + k F ? ¬ M ; T ? € i ? B M ç Q Ê + ' M F w M " v t m ' i ? B M H9 + M " Q X

> „ M M ? È ` ä ` " M ; - H9 + K b M ? ` Ì B F ? Ä B . Q Ê + h ? - M h ¬ M ; + k M ; + ? Q + | ' M F w M " v X

* ? Š M ; H) H9 + Î i ` Q M ; b Æ M ç ° M ; K È B + | \ L m M ? Q H " t m ' i ? B M Î i ` Q M ; b Æ M ç ° M ; h Y ç ° M ; i v ç ° M ; + ? • M - M ? Q M ; K " h ? B M * Æ h Y p ® M i Q Î M ; ` ^ M ; + | i ? i ? ¬ M T ? ? ² M ç Q ¢ M i ? • M i ? + O K b M ? - M M ? „ M b ) F ? ¬ M ; ` i v b È K X

L ; ? o K ° i + ?9 i - æ Q Ì M ; S ? Q M ; F ? ¬ M ; F ? Ä B M ? È H ¢ B K ' v H Ì B i ` Q Ê + ç • v h ? B M \* Æ h Y M | B K b M ? H " M ; Q Ì B + O h ? B M \* Æ J ¬ M - M ? Q M ; i ` Q Ê + F ? B + ? i + Á M M | B K b M ? H ? Š M h ? B M * Æ J ¬ M p " h ? B M * ® + + | + ?9 i [m M ? X G ' v ; B ¼ M ; ç B m m v ? B T + O h h ? B M * ® + + k M ; H " K ° i i ? H U + ` i M ; m v ? B K X

*€B M"v`®i+m°+H"K+€B;b\æQÌM;S?QM;+®;„M;H m K°i H9+ H•m pšM F?¬M;
?QÎM;KbM? p" M +¬M;- M?QM; p¬ /mv M p¬ +Ê i` M M;QÌB KbM? H¢B +| K°i +€B
F?¬M;çQÊ+ iU M?B MX

G"K çB H"K H¢B MY M;"v-æQÌM;S?QM;F?¬M;+?d F?¬M;iB m i`W çQÊ+ 'M Fw-
J†+ F M|- ,M MQ`²B iQM? iB TX æQÌM;S?QM;?¢ [mv i i•K- ,M i?"i M? M?X

•M m®M;MQ çO-æQÌM;S?QM;t2K tûi T?QÆM;?QÈM;bÆM +®+ çB iÈB +?¶ ç€K
hmv`^M;i?ÌB ;B M çB` +| +?9i /"B- M?QM;æQÌM;S?QM;#B i F?QªM;+€+? ;B[
+kM;F?¬M;TªB [m€ t - #ÎB pb i`QM;F?QªM;i?ÌB ;B M M"v KbM? K°i KU+ pÁM;

JQÌB M;"v b m- +m®B +MM;æQÌM;S?QM;+kM;çB iÈB +€+? bÆM +®+ ?ÆM # K
æQÌM;S?QM;K°i KU+ M;?B M +Sm 'M Fw i` M +´ i v- H¢B F?¬M;ibK` K M? K®B ;
h?B M *Æ hY HQm H¢B ?„M +kM;M?bM K°i +?9i- imv`^M;iW ç| +| i? K`i M?B m
F?¬M;+| +?9i [m M ? M"Q +MM;/B ?²M ç¢B T?€TX

>¬K M v i`Î H¢B bÆM +®+- æQÌM;S?QM;ç i¢K #,M F?Q,M ç| b M;K°i # M- i?-K
iB M i`B M +O hB m i?9+ #¼M ?¼` b QX

oW H9+æQÌM;S?QM;çB p"Q bÆM +®+- i` M #-m i`ÌB ç°i M?B M T?QM;p•M #B M
p M;i" M K•v t M?- T?QÆM;?QÈM;bÆM +®+- K°i HQM;[mv M T?QM;mv K½M? ç
[m v +O HQM;[mv M T?QM;FB +U+ M? M?- M?Q K°i i? M? FB K b„+ #ûM ç M;+
K¼B p"i Î +?m pmtmM;[m M?X

GBM? F?Q i`QM;i?B M ç` M?€v K„i i`Î M M ?¶M HQ¢M-æQÌM;S?QM;i?'v iBM? i
F? B i?•M T?€T- +?¢v p T?Q # M FB X

GBM? F?Q +m²M;#¢Q i`QM;T?¢K pB HÈM- F?Q i? K¢M? K) i,M;H M- ibM? +ªM?
K„i- imv`^M;F?¬M;#B i F?B i'M +?S+ GBM? :B B b) +| /` i`¢M;;b- M?QM;H9+ M
+?S+X

æB iÈB i`QM;bÆM +®+- HBM? F?Q Î ç•v ç½ bÈK M²M;

@ hB m h?B M- ç•v H" M;QÆB F?¬M; ç9M; `²BX a m F?B #B M ?| H" K°i M[?"B iY
iB M; \ J°i M; QìB +¬ M QÆM; HÈM M?Q i? - #` M; QìB M?bM i?'v F?¬M; K†+ [m-M €
+?| M; +¬K v T?K+ K†+ p"Q +?Q i X

398X *?QÆM; d93, E?B m h?B M G M; "B M >| U?¢VX

hB m h?B M M?"M H'v v T?K+- [m M b€i i` M /QÈB K°i T?2M- imv `^M; +?ŠM; # Q
M?QM; GBM? E?B T L? M ç½ iWM; /MM; i?•M i? +O ?„M ç ?| i?"M? ?bM? M; Q
H"K b QX

J°i H9+ b m- æQìM; S?QM; KÈB +ªK ;B€+ çQÊ+ ®M; i v €Q +O KbM? #` M; QìB F
ç-m pW M?bM- F?¬M; F?ÄB T?€i ` iB M; +QìBX

E?¬M; M; ì M[m M?B M"v H¢B K†+ M; QÊ+ [m-M €Q `²B- p®M H" v T?K+ +O M K M
M?„M HBM? HmM; +O M" M; p®M ç½ F?¬M; çQÊ+ `²B- ?B M i¢B +"M; M?bM +"M; i

L?bM i?'v çQÊ+ w H¢M? M?Q #, M; i`QM; K„i ç®B T?QÆM; - æQìM; S?QM; M? M? +
L[m M?B M"v +| +?9i ?Q M; /½- F?¬M; M M +?¼+ p"Q- M m H" +?¼+ p"Q H¬M; M"
K°i M; KK- ? B +€B ` ,M; M M? Î F?| 2 KB M; M"Q ç½ M|B H M bU mv ?B T ç|X

o°B p" M; ?Q K°i iB M; - æQìM; S?QM; M; ?B K K†i M|B,

@ hB m h?B M- +?mv M pW `²B- F?¬M; i? i`mv M ` M; Q" B #B i F?¬M; \ J†+ F H
H" B ?ÄB ç M +S K†+ F #¼M ?¼ H" çQÊ+X

L[m M?B M; •v M; ¬ ; "i ç-m M?bM æQìM; S?QM; - H¬M; KB /" B M?€v M?€v- F?¬M; #
æQìM; S?QM; F?mv M #ªQ i" M i bM? M|B,

@ L; QÆB t2K- i +?Q M; QÆB K°i pB M iBM? i?¬M h?B M L; mv M ç M- ; B9T M; QÆB
ç®B pÈB M; QÆB ç9M; F?¬M; \ h?•M H" M; QìB i`QM; ; B M; ?²- M m M; QÆB H"K +?
ç| H" H'v Q€M i`ªÆM- H" F?¬M; çQÊ+ ç•m5

L[m M?B i`QÊ+ K†i b•m b„+ ; "i ç-mX

*m®B +MM; +kM; ; BªB [mv i tQM; - æQìM; S?QM; M; ?B ?Q†+ M?bM M" M; - + m K"v

@ L; QÆB ?| ?bM? `²B K" pšM F?¬M; i? M|B +?mv M b Q\

L m M" M; M; ?2 i?'v HìB KbM? M|B- +?SM; iÄ M" M; F?¬M; çB +- M?QM; M" M; pšM
#B i ç½ t~v ` +?mv M ; bX æQìM; S?QM; M?È F„ H9+ G¬B h~m ?| ?bM? H" +| i? M
çB +\ L?QM; +kM; F?¬M; ç9M; - H9+ hB m h?B M +ÁM H" i?•M i?9 p"i pšM +| i? i¢

@ E m + + K°i iB M; +?Q i M; ?2 t2K M"Q\

æQìM; S?QM; •M +¬M /K ?Q†+X

hW i`QM; H¶ KkB hB m h?B M T?mM ` K°i +´ F?Q M| M; - Mûi K†i F?BM? i?QìM; X

a„+ K†i æQìM; S?QM; F?| +?`m- F?¬M; ? iB TiK+ [m'M [m Qi p'M ç M"v- KîKB M

@ L; QÆB +?ì- i #ªQ G¢B i, ç´B +?Q M; QÆB K°i #° v T?K+ i?Q+? ?ÊT- çWM; +?¢v
*, M /†M M; ®+ M[m M"v K°i iB M; - æQìM; S?QM; M? M? +?| M; +?¢v ç M +?¶ M? [M;

G¢B i, p" K¼B M; QìB ç M; i`QM; ; B B çQ¢M [m M i`¼M; ç i`MM; FQ+? GBM? :B B
h?B M G M; ?| ?bM? HÈM M?Q p"v +kM; +?Q iWM; [m'v M?B m ç M +€+ M" M; - i
F?¬M; iB M çB ; ¼BX

L; ?o çB M; ?o H¢B- +m®B +MM; ç" M? +„i çSi im Hmv M +O J¢+ bQ i, X

J'v i?€M; F?¬M; ;†T- i?U+ HU+ +O J¢+ bQ i, ?¬K M v ç½ M?ªv H M # i?QÊ+ + Q- i`mM; T?~K- H`K +?Q M; QìB i T?ªB i? M i?îX h`QM; "¢+? æ "Q \*ªM?- +! G L; ¼+ H ç° im Hmv M ç½ F?¬M; FûK bQ pÈB H9+ i`QÊ+ im Hmv M î",M; >Ä æªQ `²BX

L,K ç! æQìM; S?QM; H'v +ªM? ;BÈB >mv M :B B iB M M?"T i`QM; ",M; >Ä æªQ- î i?€M;- HB M i'M +?S+ iÈB æ` :B B i`mM; T?~KX hQ +?'i +O J¢+ GQm h¬ +ÁM i? M?QM; ? B M; QìB /MM; i?ìB ;B M #^M; M? m H¢B i,M; H M +ªM? ;BÈB ;B®M; M? Hmv M î ç•v +ÁM i®i ?ÆM M?B m bQ pÈB ",M; >Ä æªQX

L!B ;BªM HQÊ+ +?Q J¢+ bQ i, M; ?2 K°i T?2M- b„+ J¢+ bQ i, çÄ #WM; Q€M i`€+? HB im M?Q M`M; iU M?B M +! i? iW b„+ K†i M; QÊM; M;MM; p` ;B¼M; M!B +O æQìM pW `²B `®i +m°+ tªv` +?mv M ;bX *kM; K v K'v M[?`B ç m v m b¢+? b)- i`QÊ+ F ç T?ÁM; M;W p¢M M?'i- ç m +?m`M #` v T?K+i „K`Y X G'v` [m-M €Q /U #` +O ?^M; M;¬v- /QÈB bU /šM /„i +O æQìM; S?QM;- H-M i?S ? B çB iÈB p` i`Q +O E?B

*?ì H9+ çB iÈB i`QÊ+ K„i- æQìM; S?QM; çQ K„i M?bM H¢B- i?B m +?9i M[ H¢B T Zm K°i i?ìB ;B M M?Ä M?Q p"v- M;®+ M[m hB m h?B M M`v /o M?B M tû`€+? v T T?K+ ?Q`M ?ªQ- #` M`M; K¢M? K) tû i?`M? ? B çQ¢M- K†i i` M pW H9+ +ÁM K°i i i`QÊ+ M;U+- T?Q /QÈB M`M; iMv w ç KªM? [m-M [m'M i¢B # M ?¬M; F?! F?,M H„` +€B #KM; #^M; T?ŠM; i`ÆM i`m°i- p` ç¬B +?•M i?QM /`B i„M; M?Q imv iX

æQìM; S?QM; F?¬M; i? M;?o` - +?ŠM; H) H9+ HBM? i?9 ?! ?bM? i?U+ bU F?¬M i`QÊ+ æQìM; S?QM; çQ [m-M €Q +?Q G¬B h`m K†+- ?„M +kM; i`U+ iB T tû M€i [r *! H)- H9+ #¼M ?¼ ?! i?`M? ?bM? M; QìB +,M #ªM F?¬M; ?B m H M; ?B HB K bd\ @ aQ ç - M; QÆB i`€M? ` K°i +?9iX

J¢+ GQm h¬ +QìB çÄ K†i- p°B p`M; ç~v æQìM; S?QM; b M; K°i # MX @ \*® ;„M; /¢v M`M;X

æQìM; S?QM; #'i ç„+ /o`²B- ?bM? /€M; ?B M i¢B ç KbM? i?'v +kM; F?¬M; +! ;b- M i?'v- +?ŠM; T?ªB H` Km®M +QìB ç M`KM; `,M; \

*?¢v` M; Q`B p`B +?K+ i`QÊM;- æQìM; S?QM; F?¬M; ? ç w iÈB ibM? ?m®M; hE +~M i?"M FB K i` iB M i`B M +O ç€K M; QìB hB m i?9+- # M +¢M? i B i?QìM; i?C M?Q M?Ä +O J¢+ bQ i, p` iB M; M!B /¢v #ªQ +O M`M;X

æÊB MY M;¬v- ç M F?B i`ìB i®B ç2M M?Q KU+- J¢+ bQ i, /šM i?2Q hB m h?B M K æQìM; S?QM;X L?bM H¢B hB m h?B M ?B M i¢B- æQìM; S?QM; F?¬M; F?ÄB +ªK L;®+ M[m hB m h?B M M`v +kM; +! p`B T?¬M iQ b„+- K†+ v T?K+ +O J¢+ GQm h¬ i? ói`QÊ+ H²B b m p M?ô- iQ i?€B imv i ç®B M?'i HQmX æB m F?! M?'i +?QM? H` çQÊ+ J¢+ GQm h¬ +?ªB pm®i çÆM ;BªM HB M #m¬M; tm®M; b m ;€v- M? M?`M; i M?Q `„M MQÊ+- ?ÆM M[ T?®B ?ÊT pÈB ç¬B K„i M;•v i?Æ K` H¢B K M; i?¬M b„+ # +`M; i?'v i? M? i?m-M H¢B H½M? M;¢QX

.€M; çB m M`v M m M?Q ç M K M?•M F?€+ i?'v- bÊ`^M; M?'i ç`M? b) K¢M? K) +? æQìM; S?QM; H¢B #B i M m B +! ibM? w pÈB M`M;- p"v i?b imv i ç®B F?¬M; T?ª HBM? i?9 F?¬M; i? iMv iB M M?Q p"v HB M #` /B i çBX

@ E?¬M; i²B- F?¬M; i²BX

æQìM; S?QM; ;"i ç-m,

@ >B M i¢B t2K` KÈB +! +?9i ;B®M; M?Q M; QìBX

oW + M;ÊB /Si HìB- i`QM; F?¬M; F?Q ç°i M?B M M?ªv` K°i +´ HBM? F?Q # ç°M G¢B i? K K°i +´5

> B +´ F?Q i? F?´M; H² p¨ HBM? F?Q # ç°M; ?mM; K½M? ç²M; HQ¢i # Q HB m ` M;QM; i`¼M;- [m v ç-m M?bM H¢B- F?¬M; F?ÄB H° ` K°i iB KdK +Q`BX

@ G¨ B\

J¢+ GQm h¬ /U b€i p¨Q # M M;Q`B æQ`M; S?QM; KÎ KB M; ?ÄBX

@ hB m i?9+ p¨ æQ¢M i?9+X

"m´B +?B m æQ`M; S?QM; FB Ki` i`¢M; i?€B +O ? B ç¢B b€i i?¬M +kM; ç½ KÆ #¼M ?¼ F?¬M; b B #B i H„K b„T i´M +?S+ GBM? :B B- +QÆM; F?Q iQ¨M i?•M ç m i`QÊ+ K„i- H¢B F?¬M; M;?d `¨M; [m K°i +?9i i?`B ;B M- #¼M ?¼ ç½ i´M +?S+X

39eX *?QÆM; d9N, h´M *?S+ GBM? :B BX

@ "¼M ?¼ ç9M; H¨ M?Q ?bM? pÈB #¡M;- M; v +ª i´M +?S+ +kM; ç m +MM; M? m

J¢+ bQ i, i?ªM M?B M +Q`B v m Èi M¡BX

@ > B H½Q ;B¨ M¨v H¢B ç„+ w `²BX

æQ`M; S?QM; +kM; +Q`B K°i iB M; ,

@ :-M #®M i?€M; i`QÊ+ hB m i?9+ p¨ æQ¢M i?9+ ç€M? +QÊ+ +MM; K´v M;Q`B i?¨M iQ¢B i?Q¢i M?bM H¨ #¼M ?„M i?„M;X

æQ`M; S?QM; +?Q # Q ;B¡;†T [m M;Q`B F?€+ i´M +?S+ GBM? :B B- iU M?B M i`C F€X

GBM? F?Q i`QM; i?B M ç` +¨M; i`Î M M +m²M; #¢Q- ç²M; HQ¢i ?QÊM; p ? B T?QÆM? B T?QÆM; p` FB - T?ªM; T?´i tm´i ?B M ? B pÁM; tQ€v p¬ ?bM?- HBM? F?Q çB HB M ?´T i?m #´v M?B m- F?¬M; i?B m +?9i M¨Q- HBM? F?Q M²M; M†+ i`QM; iQ¨M M;OB K°i MûM ?QÆM; ç°i M?B M ?¢ tm®M; F?QªM; # i?¨M?- T?¢K pB i-K M?bM +

h€+ /KM; ?°B iK HBM? F?Q +Q`M; ç¢B +O G L;¼+ h?¢+? h•K H9+ M¨v HB M H° ` i`QM; bÆM +®+ pW ;BªK i?B m- M¡ HB M çB M +m²M; iK i¨T iW # M M;Q¨B H¢B- bÆM +®+ ç½ #M H¢B b® HQÊM; #` ? B pÁM; tQ€v p¬ ?bM? FB ?´T i?mX

h´M +?S+ GBM? :B B- bQ pÈB HBM? i?9 ?¡ ?bM? F?€+ M? m ?Q¨M iQ¨M- H9+ HB ?bM? +?B FB T- pQÊi [m FB T M¢M M¨v KÈB +¡ F?ª M,M; ?¡ i?¨M? ?bM? M;Q`BX i¢B +O ? B M;Q`B æQ¢M i?9+ p¨ hB m i?9+- ?bM? M?Q F?¬M; +¡ HQ¢B FB T M¢M K½M? /•M; i¨¨Q FB H¢B çB M +m²M; H Q p T?Q ? B M;Q`B- M m ? B M;Q`B F?¬M i? K¨ +? iX

h? M?QM; +¡ ;B9T çÐ +O iBM? i?¬M h?B M L;mv M ç M- ? B M;Q`B i?m çQÊ+ i? i`QM; i?`B ;B M M;„M- +?QÎM; [mªM çQÊ+ HBM? F?Q i?B M ç` - ?ÆM M[H´v +¬M +O ? B M;Q`B- Km®M iB T M?¨M +?d bÊ+ kM; F?¬M; +¡ ;b H¨ pB + F?¡X

h?2Q i?`B ;B M i`¬B [m - æQ`M; S?QM; +kM; F?¬M; F?ÄB i`Î M M F?¨M i`QÆM;X M?¨T F?¬M; ? /WM; H¢B /M +?d K°i +?9i- K¨ ? B M;Q`B hB m i?9+ æQ¢M i?9+ pš +k- +?d H¨ F?¬M; M;WM; iB T i?m HBM? F?Q [m€M M?¨T p¨QX

æQ`M; S?QM; iQM? iQ€M bÆ HQÊ+ K°i +?9i- HBM? F?Q M?¨T p¨Q i`QM; +Æ i? + p¨v ç½ ç¢i çQÊ+ K°i i`bM? ç° p¬ +MM; F?OM; #®- +,M #ªM F?¬M; T?ªB K°i h?B M ?´T i?KX

*?ŠM; H) ? B H½Q ;B¨ M¨v i?´i #¢B b Q\ h`QM; HÁM; æQ`M; S?QM; HQ bÊ #´i M M m æQ`M; S?QM; p¨ ? B M;Q`B hB m i?9+ æQ¢M i?9+ F?¬M; +¡ ;B Q ibM? ;b- ç +? i +O #¼M ?¼- M?QM; K¨ ;B Q ibM? +O ? B ç¢B b€i i?¬M pÈB KbM? +kM; F?- F?¬M; HQ H„M;X

GQϕB ibM? ?m®M; M"v pšM ;B^M; +Q ç M i" M b€M;- i?"K +?Q æQÌM; S?QM; +| i?
p"Q i`QM; +Æ i? ? B çϕi b€i i?–M ç½ çϕi ç M i`bM? ç° #½Q ?Á X >B M iϕB #¼M ?
M´- ?ÆB +| K°i +?9i b B H–K- b) i`U+ iB T M´ imM;X

*€+ M;QÆB M? M? H M K°i +?9i5 æQÌM; S?QM; `i HQ H„M;- ,M p"Q iBM? i?–M h
i?m çQÊ+ +ªM? ;BÈB i?B M M?•M ?ÊT M?'i i`QM; K°i i?ÌB ;B M M;„M- M m i?ÌB ;B
M"v #B M K'i- +?„+ +?„M ? B M;QÌB b) #` i?'i #ϕBX

æ M; H9+ æQÌM; S?QM; HQ H„M;- K°i #`M i v 'K €T #û M?Ä ç†i p"Q iBK ?„M- [m v
[m M i•K +O Jϕ+ GQm h↯- bQ i, M? ;B¼M; M|B,

@ > B p` bQ i?9+ F?¬M; T?ªB H" M;QÌB iMv iB M- bQ ç çWM; HQ H„M; [m€- M m
F?ŠM; ç`M? H" +| çϕQ Hw +O ?¼X

æQÌM; S?QM; M„K +?†i #`M i v M?Ä #û +O Jϕ+ GQm h↯- ?ÆB ;"i ç–m- ?„M iU M?B
i?"M? çϕB- `ä ``M; hB m i?9+ p" æB 'T i?K

hW F?B hS LQÆM; +| hB m J M?- pšM F?¬M; +| i?ìB ;B M im Hmv M- iQ" M #° i•K i b
 M?BX L?QM; +?mv M i bM? H9+ M"v ç +?Q hS LmÆM; #B i- Km®M #ªQ p i®i M[M
 HU+- i? ;BÈB ?B M i¢B- ç½ F?¬M; T?ªB + Q i?O h?B M :B B +| i? H"K pQÆM; H"
 @ æB m M"v +ÁM T?ªB ?ÄB hB m i?9+X
 æQìM; S?QM; [m v ç-m HB + K„i M?bM h? M; S?B hB mX hmv `^M; M|B î H¢B +
 M?QM; H"K +?Q ? B K +QM î H¢B +?¶ M"v- æQìM; S?QM; pšM H" +| +?9i HQ H„M;
 h? M; S?B hB m +? m K"v- bmv iQ +?®+ H€i- H9+ b m KÈB Kî KB M; M|B,
 @ *S i?2Q w FB M +O hS LQÆM; K" H"KX
 @ o"v çmÊ+5
 æQìM; S?QM; ;"i ç-m- ?B M i¢B KbM? F?¬M; +-M /MM; ç M G L;¼+ h?¢+? h•K- M
 M"vX
 @ h +kM; î H¢B im Hmv MX
 *?m hB m æB T ç½ +?¢v iÈB ;|T p mBX
 @ E?¬M; çQÊ+5
 æQìM; S?QM; HB M H"TiS+ iW +?®B M" M;X
 @ L;QÆB çB i?2Q i X
 @ ob b Q p"v bQ T?K- ?B M i¢B M;QìB i KÈB +?d +| æ` :B B i?QÊM; T?~K- i?U+
 o Kti *?m hB m æB T +| p F?¬M; p mBX
 @ *€B M;QÆB +-M ?B M i¢B F?¬M; T?ªB ç + Q +ªM? ;BÈB- K" H" +?B M ç'mX
 æQìM; S?QM; M?bM M" M;,
 @ L m F?¬M; +?B M ç'm- +?Q /M +ªM? ;BÈB + Q iÈB ç•m +kM; p¬ /KM;- M m b m
 i K M; M;QÆB iÈB +?¶ F?€+ H" çQÊ+X
 @ •+? X
 *?m hB m æB T p¬ +MM; m, F?m'i H M iB M;X
 æÊB b m F?B hB m i?9+ p" hS LQÆM; M|B HìB iW #B i- K°i ç€K M;QìB HB M çB p
 G9+ iÈB- H" K°i ç€K h?B M :B B i?QÊM; T?~K- M?QM; i?ìB ;B M MY M,K i`¬B [m
 ç€K + Q i?O GBM? :B B ?¢ T?~KX
 o¬ Hm" M H" ? B ç¢B b€i i?¬M ? v M;QìB +O "¢+? æ h?"M?- M?bM i?'v çB m M"v
 iQìM;X
 G9+ i`QÊ+ #¼M ?¼M ;?o`^M; F?¬M; # Q ;Bì +| i? iÈB +ªM? ;BÈB GBM? :B B- ?B
 M?Q p"v- ;B®M; M?Q M^K KÆX G"K çQÊ+ çB K M"v- +| i? M|B æQìM; S?QM; H" +
 *?Q K¶B M;QìB K°i F?®B HBM? i?¢+? ç im Hmv M- H¢B +?Q K¶B M;QìB K°i pB M
 +MM; i`•M [mw- i®+ ç° im i" T HBM? F?Q p¬ +MM; +mìM; ç¢B G L;¼+ h?¢+? h•K- M
 ;b- ç m F?¬M; i? i¢B i?ìB ;B M M;„M M?Q p"v i¢Q ` K°i M?;K + Q i?O GBM? :B B
 L;QìB +O "¢+? æ h?"M? +`M; i? K F?€+? F?Q ç®B pÈB æQìM; S?QM;- #¼M ?¼ ç
 ?ÆM M[æQìM; S?QM; p" "¢+? hB m G¢B H" T?m i? - iU M?B M ç®B ç½B æQìM; S
 "B i æQìM; S?QM; Km®M F?~M +'T i¢Q M M K°i M?;K + Q i?O GBM? :B B ç ç®B T
 oK h?"M?- ç€K M;QìB .mÆM; sm•M +kM; +?O ç°M; Km®M ` i`"M ;B i ;B†+X
 L?QM; w i°i +O #¼M ?¼ H¢B #` æQìM; S?QM; F?ûQ HûQ +U imv iX L m H" MY
 S?QM; b) M;?o M?Q p"v- M?QM; ?B M i¢B i` M i v KbM? +| b€m #° .mÊ+ h?B L?'i
 S?QM; ç½ i? v ç´B bmv M;?oX

hQM? +^a? B ççB b€i i?–M- i? K GçB h, p¨ hB m L?½ +ÁM +| hB m h?B M- i'i +^a +
:B B- ?m®M; +?B- #•v ;Bì KbM? +ÁM #B i K°i Qi i`"M T?€T- +?d +–M /MM; i®i- i?U
oK h?"M? +?"m M?B m i?m i?B iX

"®M M;QìB "ç+? æ h?"M? +| [m +kM; +?d H¨ €Q ;'K i? m ?Q K¨ i?–B- +ÁM F?–M
i`QM; "ç+? æ h?"M?– + M? ;B["ç+? æ "Q *^aM?X

hmv `^M; +?d +| KbM? KÈB KÎ` çQÊ+ "ç+? æ "Q *^aM?– M?QM; F?| #^aQ iQ`M #Q
H°` M;Q`B- K°i M;¨v #` M;QìB +O >mv i oK h?"M? T?€i ?B M- Î ç•v b) #` M;mv ?
i?O GBM? :B B i¼ i`M- +?d bÊ "ç+? æ h?"M? F?| ;B[çQÊ+– æQìM; S?QM; F?–M
i?QÆM; i•K ç M +? i +O GçB h,- ?ÆM M[M|B M?Q i? M¨Q ç•v +kM; H¨ ç` T?QÆ

L|B `ä`M; M?[M; HQ H„M; +O KbM?– "ç+? L;mv i .mM; +kM; ç²M; w b„T t T +O a
_ F?ÄB "ç+? æ "Q *^aM?– ç€K M;QìB æQìM; S?QM; +?Q çQÊ+ M;?d M;ÆB HB M iV
.mM;– çB i?ŠM; ç M E?9+ æbM? aÆMX æÊB ç M H9+ iÊB h?B M h9 h–M;– æQìM; S
M|B +?mv M +MM; G•K L?QÊ+ .B M- b m ç| p°B p¨M; `ìB çBX

39NX *?QÆM; d8R, > B o` æ Jm°B Ui?QÊM;VX

"^av i€K M;¨v b m- /QÈB bU /šM /„i +O æQìM; S?QM;– K¼B M;QìB HB M çB iÈB b
"€i J–M J *mM; æçQ- çB iÈB i`QÈ+ +Y p¨Q GBM? Jç+? \*?B æ` X

@ o¨Q i?–B- çB [m ç•v H¨ ç M GBM? Jç+? *?B æ` X

æQìM; S?QM; M|B pÈB K¼B M;QìB- hB m i?9+ HB M H¨K ç–m i¨m ;mÆM; Kšm- #QÈ
M;QìB F?€+ i?2Q b€i T?Q b mX

æQìM; S?QM; çB b m +MM; +?2 +?Î *?m hB m æB T- ?Q K„i K°i +?9i- HB M HçB
æ` X E?–M; çÊB æQìM; S?QM; F`T i?Î K°i ?ÆB- K°i K¨M i`QÈ+ K„i F?–M; F?ÄB H

h`QÈ+ +Y p¨Q- /o M?B M +ÁM +| K°i M?|K M;QìB- M?|K M;QìB M¨v F?Q^aM; +?WM;
ç m H¨ +^aM? ;BÈB h?B M :B BX :Bì T?9i M¨v- i€K M;QìB +| +?9i FBM? ?Q^aM; F K i
h? M; S?B hB m- hB m i?9+ ?„+ ?„+ +QìB M|B,

@ oW #QÈ+ p¨Q #QÈ+ +?•M ç–m iB M HB M +| M;QìB iB T ç|M +?9M; i \

Í ;B[i€K M;QìB çB ` K°i M;QìB- ç M; +?m¨M #` –K [mv M M|B- ç°i M?B M i?'v æ
+MM;– KB K„i F?–M; F?ÄB +Q`Ki HçB- HìB pW ç`M? M|B HB M Mm®itm®M;– i?–M

æQìM; S?QM; HB + K„i M?bM #¼M ?¼- F?–M; F?ÄB +QìB K°i iB M; ,

@ h?U+ bU H¨ Q M ;B M;ä ? TX

@ S?QM; i?B m- M;QÆB #B i M?[M; M;QìB M¨v\

h? M; S?B hB m [m v ç–m ?ÄBX

@ V- H¨ +Wm ç`+? +O æQìM; ;B #^aQ i - M;QìB +O *?mM; ;B X

æQìM; S?QM; ;"i ç–mX

@ >B m `²BX

hB m i?9+ •K i?–K ç€M? ;B€ i€K M;QìB ç®B /B M- €M? K„i b„+ #ûM K M; i?2Q b€i
+O *?mM; ;B #` €M? K„i M¨v ç<sup>a</sup>Q [m - HB M +<sup>a</sup>K i?'v K² ?–B HçM? S ` - ;B®M; M
#` H M HÁ MQÈM;X

@ *?çv5

æ–m HoM? i€K M;QìB i?'v i?ìB +Æ F?–M; ´M- [m€i M? M? K°i iB M;– HB M tQ v M
i?•M i? +O ?„M pW KÈB /B ç°M;– HB M #` K°i ççB i?O #,M; H K +?2 i`ìB- iW i` M

iQ M"v T?^M; T?'i M?Q +| ?'T HU+ p- +MM;- ;B K +—K i?U+ HU+ h?B M :B B +O ?
 i? °M; °vX
 >—m M?Q i'i +^ K¼B M;QìB +ÁM +?Q F`T T?^M SM;- K„i Kîi`WM; M?bM #`M i v iQ
 ;B®M; M?Q i?€B bÆM €T çdM?- #,M; H K çQB i?O K M; i?2Q K°i +¶ mv HU+ ?Ov i?
 M;QìB *?mM; ;B X
 E?€+? F?€+? F?€+?X
 h? M?•K pĐ pKM i`—K Km°M +O ç—m F?ÊT tQÆM; i`mv M ç M- çÊB ç M H9+ #,M;
 ç'i- iQ`M #° K†i ç'i ç m`mM; H M K°i +?9i- #^v i€K M;QìB +O *?mM; ;B iQ`M i?
 i?—M ?²M i M #B M- K K M?kM M;½ tm®M; i` M K†i ç'i- i?'i F?B m +?^v K€m- +? i
 hB m i?9+ M?QÈM; K`v i?î /`B M¡B,
 @ >`B- +ÁM F?¬M; F?®M; +? i®i çQÊ+ HU+ çQ +O GBM? :B BX
 @ hB m i?9+ M;QÆB +kM; ?ç i?O [m€ °+ €+ çB\
 æQìM; S?QM; M?bM +?^K +?^K +€B +? i +O #^v i€K M;QìB- F?¬M; F?ÄB Q€M i?-
 M`v +,M #^M ç½ M€i #'v- F?¬M; i?'v ?bM? M;QìB- M;mv M #^M KbM? +ÁM Km®M
 M?QM; #•v ;Bì F?¬M; i? çQÊ+ `²BX
 @ B #B i #¼M ?¼ v m M?Q p`v\
 h? M; S?B hB m +kM; `i #m²M #U+X
 @ æQÊ+ `²B- çQÊ+ `²B- M? M? H M çB i?¬B5
 æQìM; S?QM; M¡B- HB M /šM K¼B M;QìB çB p T?QÆM; ?QÈM; æQìM; ;B #^QX
 "av i€K M;QìB +? i ç m H` M;QìB +O \*?mM; ;B - /M b Q çB M[ +kM; H` +Wm ç`+?-
 i•K- +?d H` M?[M; + Q i?O h?B M :B B +O \*?mM; ;B p b b Q iK i" T î H®B p`Q GBM
 ?„M +| +?9i HQm wX "¼M ?¼ ç M; ç`M? `ìB F?ÄB GBM? Jç+? *?B æ` ? v H` çSM; î
 K¼B M;QìB ç½ +? i- •K ?²M +kM; F?¬M; i? +¬ ç¼M; - ç€T €M M`v æQìM; S?QM; +
 G®B p`Q +€+? æQìM; ;B #^Q +| +?9i t - H`v i®+ ° ?B M içB +O K¼B M;QìB- +kM
 M[KÊB +| F?^ M,M; +?çv iÊBX
 a m K°i M;`v ç K- æQìM; ;B #^Q ;—M M; v i`QÊ+ K„i- #'i [m€ #—m F?¬M; F?Q HçB ç
 i?'v F€ [m€BX L;`v tQ tmM; [m M? æQìM; ;B #^Q +ÁM i?'v M;QìB çB HçB- +| M;
 ç iY æQìM; ;B #^Q ` M;Q`B i`î p - M¡B +?mM; i`QÊ+ +Y æQìM; ;B #^Q pšM ç m
 h? M?QM; ?B M içB çSM; t M?bM HçB- +?d i?'v iQ`M #° +Y æQìM; ;B #^Q ç¡M
 H° ` K°i +¶ p` çQ Q i9+ b€iX
 @ S?QM; i?B m- ibM? ?m®M; +| +?9i F?¬M; i?Q+? ?ÊTX
 hB m i?9+ +kM; +^K ;B€+ çQÊ+ bU /` i?QìM; +O æQìM; ;B #^Q- F?¬M; F?ÄB Kî K
 æQìM; S?QM; i`î M M F?~M i`QÆM; - i®i t`m ?B M içB æQìM; ;B #^Q +QB M?Q H`
 +O GBM? Jç+? *?B æ` - H—M i`QÊ+ ççi / M? ?B m ç M?'i i`QM; ;B i°+ çQB #d ç
 HBM? i?ç+?- +| #®M p` GBM? :B B p` ? B i? M? i?—M #BM? i¼ i`M- +| i? M¡B
 M;QçB i`W "® ;B p` h` M; ;B - F?¬M; B /€K ?ç i?O pÈB æQìM; ;B #^QX
 L?QM; "® ;B p` *?mM; ;B b) F?¬M; î T?Q b m ?ç i?O pÈB æQìM; ;B #^Q- ?m®M
 ;B #^Q +kM; F?¬M; Q€M F?¬M; i?MX
 G) M`Q h`QM; HÁM; æQìM; S?QM; `MM; KbM?- p°B p`M; +?çv p`Q æQìM; ;B #^Q
 æB iÈB i`QÊ+ +`M; +?QM?- i?^` +^K M?"M- æQìM; S?QM; `ä`M; +^K ;B€+ çQÊ+
 K°i M;QìB ç M; M?bM +?^K +?^K ç€K M;QìB M?" KbM?- ?¬ ?'T p` F?Q iS+ i` M M;ç
 ?¼ ç M; î i`QM; i`çM; i?€B pçM T?—M +~M i?"M p` +^M? ;B€+X

æ|M; +?tiç¢BK¬Mç #®i`QM;QÌBK BT?K+ # Mi`QM; #^aQ- +|i? M; ,M +^aM + Qi
Km®MM; ,M +^aM æQÌM; S?QM; /šMi?2Q K°iç€K + Qi?O GBM? :B B +?ŠM; F?€+
[m€- æQÌM; S?QM; F?¬M; Km®Mi¢QM MtmM; ç°i+MM; ç iY æQÌM; ;B - +?Q /M
M;QÌB +O æQÌM; ;B - M m M´B H MtmM; ç°i+?ŠM; K v M; °i?QÆM; - p"v b) `i F?
iQ K°i +•m,

@ " Mi`QM; H" p` ?mvM? ç M"Q\ h H" æQÌM; S?QM; X

L;QÌB # Mi`QM; M; ?2 i? 'v iB M; ?¬ +O æQÌM; S?QM; - HB M +| K°i M; QÌB ç€T H¢

@ h?"Ti?'iç \

æQÌM; S?QM; M; ?2 i? M? •K M"v ;B®M; M?Q +O æQÌM; hY h?Q- F?¬M; F?ÄB ?ÄB

@ h K + \

oW /Si HìB # Mi`QM; HB Mi`mv Mç MiB M; i v €QT?¬MT?"i- F?¬M; # Q H•m-
tm'i?B Mi` MiQÌM; i?"M?- ç M H9+ i?'v çQÊ+ i?•M^aM? æQÌM; S?QM; - æQÌM; hY
L|B,

@ h?b` i?U+ bU H" i?"Ti?'iç X

æQ i v tm®M; ` ?B m +?Q M; QÌB î# M /QÈB,

@ Jî`¬M; +Y ` - H" i?"Ti?'iç +O i ç½i`î p X

@ E?¬M; +¬MT?B MiQ€B M?Q p"vX

æQÌM; S?QM; T?'iT?'i i v- [m v ç¬m ;"i;"i pÈB K¼B M; QÌBX æ€K M; QÌB hB mi?9
+€B- HB Mi`U+ iB T çB p"Qi`QM; æQÌM; ;B #^aQX

æQÌM; hY h?Q +kM; M?^av iW i` MiQÌM; i?"M? tm®M; - p K†i p mB bQÈM; p" ?QM;
+O æQÌM; S?QM; ,

@ hW #B i M?B m M; "v- i?U+ HU+ i?"Ti?'iç H¢B +|i, M; iB M- i K + i?"i H" t'm ?

@ h K + - ?mvM? [m€ F?B Ki®M`²B- ?ÆM MY M, K F?¬M; i?'v- i?U+ HU+ +O ?mv

æQÌM; S?QM; ç'K M? æQÌM; hY h?Q K°i +€BX

38yX *?QÆM; d8R, > B o` æ Jm°B U?¢VX

@ h, M; Qi +kM; H" M; QÌB +O i - i, M; K¢M? +kM; i? X

æQÌM; hY h?Q +QÌB ? ?^a- H"TiS+ [m v ç¬m M?bM H¢B ç€K M; QÌB hB mi?9+- ?Ä

@ J'v p` M"v H"

@ " p` M"v H" iB M #®B +O i X

æQÌM; S?QM; +?d p"Q ? B ç¢B b€i i?¬M p" •m .QÆM; ok ;BÈB i?B m M|BX

a,,+ K†i æQÌM; hY h?Q F?€ M; QM; i`¼M; - #îB pb ?„MT?€i ?B M H'v +^aM? ;BÈB h?
KbM?- +, M #^aM F?¬M; /Á tûi çQÊ+ i?U+ HU+ +O # M; QÌB M"v- ç®B K†i pÈB #¼M
+€B ?²MQÈ+ b•m F?¬M; i?'v ç€v- +|i? tm'i?B M F i [m^aM?Q p"v +?d +| K°i HQ¢
H" + Qi?O GBM? :B B5

* Qi?O GBM? :B B- K†+ /M H" îi`QM; GBM? J¢+? \*?B æ` - +kM; i?Q i?Èi +U+ F
p¬ +MM; HÈMX

æQÌM; hY h?Q p°B p½ +mM; FQM? p€B +?"Q- i?¬M b,,+ +mM; FQM? M|B,

@ L m H" iB M #®B +O i?"Ti?'T ç - p"v +kM; H" iB M #®B +O æQÌM; hY h?Q i -
M?•MX

hB m i?9+ p" æQϕM i?9+ HB + M? m- pmB +QÌB ?ÈM ?ÎM|B,
 @ S?QM; i?B m- p` ?mvM? ç M"v +O M; QÆB [m€ F?€+? F?Q `²BX
 æQÌM; S?QM; HϕB +?d p"Q GϕB i, p" hB m L?½- b„+ Kti YM; çÄ M|B,
 @ æ•v H" ? B p` ç Km°B +O ?mvM?X
 æQÌM; S?QM; F?¬M; # Q ;BÌ ;BÈB i?B m T?m M?•M KbM? i`QÈ+ Kti M; QÌB F?€+-
 ?m®M; +?B- imv `^M; KbM? p" +€+ M" M; +| [m M ? T?m i? - M?QM; HϕB F?¬M; #
 i` M çB K M"v- æQÌM; S?QM; pšM M; ?o +| +?9i ?´i? MX
 @ >| ` H" ? B p` ç Km°B
 æQÌM; hY h?Q iQÌB +QÌB ç-v Kti ¬K [mv M M|B- pW KÈB /Si HÌB- i?¬M b„+ i` M
 M; Æ M; €+ M?bM "ϕ+? hB m GϕB- HϕB M?bM S?B hB m L?½- F?¬M; F?ÄB HϕB ?Qi
 @ hB m GϕB UhB m L?½V ` K„i i K + X
 > B M" M; /`m /"M; +9B M; QÌB i?B H - i?¬M i?€B +Y +?d F?¬M; i? tQB K|B- ?Q" M i
 F?m +€+X
 æQÌM; S?QM; +?d +ªK i?`v KbM? p¬ +MM; +| Kti KkBX
 @ > ?
 E?|2 KB M; æQÌM; hY h?Q F?¬M; F?ÄB +| +?9i +Q [m„T- bYM; b®i K°i H9+ H•m K
 @ > B p` ç Km°B [m®+ b„+ i?B M ?QÆM; - i?"Ti?`i ç +O i /B K T?9+ F?¬M; +ϕM
 @ h K + M|B çM X
 GϕB i, p" hB m L?½ HB + M? m- F?¬M; F?ÄB v m Èi +QÌBX
 E?B T bÊ i`QM; HÁM; æQÌM; hY h?Q [mª i?U+ F?¬M; i? ;B i, M; iB T- F?¬M; T?ª
 ? B M" M; - K„ M?•M Î ç•m ç m +| - [m®+ b„+ i?B M ?QÆM; +kM; F?¬M; i?B m- M?Q
 ? B çϕB K„ M[M?Q ?Q M?Q M; ¼+ /o M?B M +kM; ç ?„M F?¬M; M?bM `ä b•m +ϕM
 ;B®M; M?Q ç9+ H9+ ç M; M?bM # p` iB M #®BX
 *?ŠM; H) ? B p` ç Km°B M"v +kM; H" GBM? :B B\ h`QM; |+ æQÌM; hY h?Q iU M?B
 +ª +?QM? KbM? ç m M; ?o ç M F?¬M; +| F?ª M, M; X
 ³M ç`M? i•K i?¬M- æQÌM; hY h?Q M; ?B K Kti M|B,
 @ æ•v F?¬M; T?ªB H" MÆB M|B +?mv M- ?²B T?O `²B M|B iB TX
 æQÌM; S?QM; ;"i ç-m- /†M /Á K¼B M; QÌB i?2Q b m- +?QM? KbM? p" æQÌM; hY h?
 æB ` K°i H€i- æQÌM; hY h?Q i?U+ bU F?¬M; FB K +? M´B iÁ KÁ i`QM; HÁM; - HB
 @ h?"Ti?`i ç - i?U+ HU+ +O ? B p` ç Km°B FB \
 @ GBM? :B BX
 æQÌM; S?QM; T?mM ` ? B +?[X
 h`QM; HÁM; æQÌM; hY h?Q F?¬M; F?ÄB +?`M ç°M; - imv `^M; KbM? ç½ KÆ ?² çQ
 çQÈ+ t€+ i?U+ +O æQÌM; S?QM; X G9+ M"v HB M M; ?o [m€ªQ çBX h?Qϕi M?bM +
 b Q i`M +?S+ GBM? :B B `²B\ >ÆM M[+€+ M" M; ç M iS+ i`QM; i? iK+- F?¬M; H)
 +€+ M" M; i`M +?S+ M?Q p"v\
 @ •T HU+ `´i HÈM b Q\
 æQÌM; hY h?Q ?ÆB +| +?9i ç²M; iB M? M?bM æQÌM; S?QM; - i?•M H" M K M?•M- iU
 çQÈ+ +ªK i?K +O æQÌM; S?QM; X
 @ *| K°i +?9i çB KX

æQÌM; S?QM; M|B i?"i- #'i [m€ ?„M ç½ [m2M `²B- iW H9+ ;†T çQÊ+ G¢B h, p` hB m
 pšM + Q ?ÆM KbM? `i M?B m- i?ÌB ;B M +kM; [m H•m `²B- €T HU+ M?B m ç M ç•
 æQÌM; hY h?Q F?¬M; F?ÄB /UM; i?ŠM; M;|M +€B F?2M M;ÊB ç®B pÈB æQÌM; S?Q
 @ h?"T i?'i ç - ç H` i?¬M iQÊM; +O i - ç i K + p¢M T?¬M KÆ QÊ+X
 æQÌM; S?QM; +QÌB M|B,
 @ h K + +kM; H` M?•M i`mM; +?B HQM; - b m M`v +ÁM bÊ ibK F?¬M; çQÊ+ M[M?•
 i?ÌB ;B M M`v +| T?ªB +| M;QÌB ç M æQÌM; ;B #ªQ ;•v +?mv M\
 J°i çQÌM; çB iÈB- æQÌM; S?QM; M?bM i?'v FB M i`9+ +O æQÌM; ;B #ªQ +| F?€ M
 +| p i iQ+? +O i` M? ç'm- HB M HB M iQÎM; ç M i`QÊ+ ç•v +Y HÈM ç|M; +?†i- a
 M?|K M;QÌB i?'v #¼M KbM? ç M H¢B M?Q H•K ç¢B ç`+?¬ iU M?B M +| i? çQ€M çQ
 *|i? ç æQÌM; ;B #ªQ ç®B ç½B +~M i?"M M?Q p"v- M;Q¢B i`W "® ;B +?d +| h`M
 L m i?U+ bU ? B ç¢B ;B i°+ M`v M;?o Km®M ?¢i?O pÈB æQÌM; ;B #ªQ- æQÌM; S
 i¢B /šM M;QÌB çB p`Q ç` #`M +O #¼M ?¼ ;•v bU5 .M b Q ?B M i¢B KbM? +kM; +
 :B B- H¢B +| i`M T?€T h?B M \*Æ- M; v +ª "® h`QÌM; >ªB p` h` M; *?QM? .QÆM; i
 bÊX
 @ BX
 L;?2 tQM; +•m ?ÄB +O æQÌM; S?QM; - æQÌM; hY h?Q i?Î /`B K°i iB M;,
 @ h?"T i?'i ç i`Î p F?¬M; ç9M; H9+ `²BX
 @ h`QM; #ªQ i?U+ bU +| pB + ;b T?€i bBM?\
 h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; +kM; i`Î M M F?~M +'TX
 @ G` *?mM; ;B 5
 æQÌM; hY h?Q ;"i ç¬mX
 @ *?mM; ;B \
 æQÌM; S?QM; M;¢+ M?B M,
 @ *?mM; "® aÎ ,M ; M ?MK K"i #€Q ? v b Q K` /€K ?¢i?O ç®B pÈB æQÌM; ;B i \ > v
 æQÌM; S?QM; M;?o M;"M H¬M p¢M H¬M- +,M #ªM F?¬M; M;?o iÈB +K+ /B M ?B M
 i v *?mM; ;B i¢Q i?"M?X L;mv M #ªM *?mM; ;B +| b€m p` GBM? :B B- b m F?B K
 H¢B +| M,K p`- H'v i?U+ HU+ +O M,K p` FB - æQÌM; ;B #ªQ ?Q`M iQ`M +| i? SM
 +| F?ª M,M; i¢Q i?"M? iB M? i`¢M; i?¬M ?²M M€i i?¬M iQM? M?Q p"vX
 @ *?mM; ;B ?¬K M v- ç½ F?¬M; TªB *?mM; ;B i`QÊ+ ç•v `²BX
 æQÌM; hY h?Q HB + M?bM æQÌM; S?QM;X
 @ >B M i¢B b® HQÊM; + Q i?O i¼ i`'M \*?mM; ;B - +| i¬K M`v5
 oW M|B- pW ;BÆ H M K°i #`M i v i`Î KbM? # H¬MX
 æQÌM; S?QM; #B M b„+- i`¬K ;B¼M; M|B,
 @ GBM? :B B Î ç•m` K` M?B m M?Q p"v\
 @ >mv i oK h?"M?X
 h? M?•K +O æQÌM; hY h?Q `i i`¬K i`¼M;X
 @ *?mM; ;B i?¬M; ç²M; pÈB >mv i oK h?"M?- M?[M; + Q i?O ç| ç M iW >mv i oK h
 @ *?mM; "® aÎ ?„M /€K ?`M? bU M?Q p"v- F?¬M; bÊ ç M H9+ ç| >mv i oK h?"M? M
 +ª tQÆM; +®i +kM; F?¬M; +ÁM b Q\

æQÌM; S?QM; ;B" M /[- iBM iS+ >mv i oK h?"M? t•K H'M GBM? J¢+? *?B æ` t2K`
i?¬M; [m h` M; h9 h9- M m >mv i oK h?"M? Km®M M?9M; i v p`Q HBM? K¢+? Î ç•
+?B b) +MM; M; QÌB F?€+- *?mM; "® aÎ + 'm F i pÈB M; QÌB +O >mv i oK h?"M? b)

38RX *?QÆM; d8k, E?| E?,M *O GBM? J¢+? *?B æ` X

L|B +€+? F?€+- •M Q€M +O æQÌM; ;B p` *?mM; ;B - +ÁM +| K•m i?mšM M°B #° Î G
ç€M? M? m +? i i?¬B- +?d +¬M F?¬M; i` m +?¼+ ç M Q+? HÊB ;B i°+ F?€+- K'v ;E
i¼ bÆM [m M ?` ç' m- M?QM; ?B M i¢B *?mM; "® aÎ + 'm F i pÈB >mv i oK h?"M? -
Km®M ç®B K†i pÈB iQ`M #° ;B i°+ i`QM; GBM? J¢+? *?B æ` - K°i M; `v >mv i oK h`
M?`i ç`M? *?mM; ;B b) #` i' i +ª ;B i°+ i`M b€i ?¬m M?Q F?¬M; +ÁM- +?Q /M >mv
*?mM; ;B ?„M +kM; F?¬M; +?B K çQÊ+ #`i Hm" M +?¶ i®i ;bX

*€+? H`K H¬M M`v +O *?mM; "® aÎ- F?¬M; +?d ç Kbm? i?•M #¢B / M? HB i- +ÁM
iB M p`Q pkM; MQÊ+ #~M- +,M #ªM F?¬M; i? #bm? v M i?Q€i i?•MX

æQÌM; S?QM; F?¬M; iBM H'v bU iWM; iªB +O H½Q ;B` *?mM; "® aÎ- H¢B F?¬M;

@ ob b Q ?„M F?¬M; bÊ\

æQÌM; hY h?Q +QÌB H¢M? K°i iB M; ,

@ "i [m€ +?Q /M ?„M bÊ+ kM; T?ªB H`K M?Q i? X æ¬m iB M F?¬M; +¬M M|B b® H
*?mM; ;B +| i? +?®M; çÐ çQÊ+¬ +?d +¬M #B i?B M i¢B +K+ /B M i¢B GBM? J¢+
bBM? i²M +O *?mM; ;B #` M; ?B M ûT iÈB +U+ ?¢M `²BX h?"T i?`i ç - +?ŠM; H) ç
ç¢i çQÊ+ i`QM; ;B i°+ ç¢B #d `²B\ æQÌM; ;B i t T?¢M; i?SM?`i- *?mM; ;B H¢B
M, K- i?U+ HU+ +O æQÌM; ;B F?ŠM; ç`M? b) t t bB m pQÊi *?mM; ;B - ç M H9+
æQÌM; *?mM; - *?mM; ;B +ÁM +| i? iB TiK+ bBM? i²M Î ç•v ? v b Q\ *?mM; "® aÎ
H•m ç½ i?`v `ä tm ?QÊM; i`QM; KQÌB M, K iÈB- +?Q M M KÈB [mv i ç`M? MQÆM; i
ç *?mM; ;B +| i? /MM; ?ÆB i`M ç€M? K°i i`"MX

L; ?2 æQÌM; hY h?Q M|B M?Q p`v- æQÌM; S?QM; +kM; +| +?9i `ä `M; X

•M Q€M ? B M?` æQÌM; \*?mM; - F?¬M; +? i F?¬M; M; Èi- çQ¢M i?ÌB ;B M i`QÊ+ æC
HBM? i?¢+?¬ M; v b m i?U+ HU+ +O ç iY i`QM; ;B i°+ F?ŠM; ç`M? pQÊi t *?mM
;B +| çO i?U+ HU+ ç /B i *?mM; ;B - *?mM; ;B ?„M HB M F?¬M; i? iB TiK+ çti

æ½ M?Q p`v- +ÁM F?¬M; #^M; çQÊ+ ,M +ª M; ½ p F?¬M; - Fw i?€+ ?v p¼M; H M M
F?~M >mv i oK h?"M? i?"M? +¬M; - +| i? +?Q /Q *?mM; ;B K°i F?¬M; ;B M bBM? i

@ h`QÊ+ ç| æQÌM; ;B #ªQ #` KQÌB p` + Q i?O GBM? :B B ;B €H•K- æQÌM; ;B #ªQ

h`QM; K„i æQÌM; hY h?Q ti [m K°i iB #m²M #½X

@ hbM? ?m®M; +O T?K Kšm i p` ? B p` ;B +?O ` b Q\

æQÌM; S?QM; p°B p`M; ?ÄB- ç®B T?QÆM; iÈB KQÌB GBM? :B B- +,M #ªM F?¬M; T
H¢B- i`"M +?B M 'v imv i ç®B p¢M T?¬M M; mv ?B KX

@ > B p` ;B +?O i?•M +?`m i`¼M; i?QÆM; - M; k i?9+ M; k i?~K +kM; F?¬M; pB +; b
FB M; F} mv HU+ +O ? B i? M? i?¬M #BM? - bÊ `^M; b m i`"M +?B M 'v æQÌM; ;B

æQÌM; hY h?Q M; ?B M ` ,M; M; ?B M HÊB M|B- i`QM; ç¬B K„i ?B M H M K°i p ?mM

L; ?2 çQÊ+ T?K Kšm F?¬M; +| p`M ç ;b- æQÌM; S?QM; KÈB ç tm®M; HQ H„M; i`Q

æQÌM; hY h?Q iB TiK+ M|B,

@ s2K` ç®B T?QÆM; +kM; F?¬M; Km®M H`K [m€ ç€M; - K°i M; `v H`K +?Q i' i +ª -
T?ªM F?€M; - #¼M ?¼+ kM; F?| tY- +?Q M M K°i i?€M; M v- + Q i?O >mv i oK h?"M
K°i Qi iB m ;B i°+- ç€M? +? i + Q i?O +O iB m ;B i°+ M`v- æQÌM; ;B #ªQ i +?O
;B T?€i iB i Q€M F?QX

@ "® h`QÌM; >ªB p`h` M; \*?QM? .QÆM; ç•m\ G) M`Q #¼M ?¼ F?¬M; #B i HB M ?Ê
HçB ç®B F?€M;\

h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; iS+ ;B"M #`i #bM?- +?QM? H` #ÎB pb >mv i oK h?`M? t
h9 h9 p K`i #€Q- H`K +?Q +€+ ;B i°+ GBM? Jç++ *?B æ` +| i? +?m~M #`- i? M?O
?¼ +,M #ªM F?¬M; +| ç°M; ioM?X

æ€M? K°i i`"M Î æQÌM; ;B #ªQ- M m "® ;B p`h` M; ;B ` i v ?¶ i`Ê- H`K b Q ? B p

@ *?mv M M`v +kM; F?¬M; i? i`€++ #¼M ?¼X

æQÌM; hY h?Q ?Qi b•m K°i ?ÆB- ;BªB i?Q+? M|B,

@ L;Q`B i-K i v pÊB- #¼M ?¼ +kM; ?[m i•K p¬ HU+X hWM; ;B i°+ ç m +| bªM M; ;
#"M +¬M i?O ?°- ç•v p`ç| +€++ M? m ç M p`B i`,K /†K- +?Q /M #¼M ?¼ M?"M çQÊ
iB T pB M +kM; F?¬M; +ÁM F`T `²BX L;QÊ+ HçB ç€K M;QÌB >mv i oK h?`M? +| iQ
#ªM F?¬M; +¬M HQ H„M; M?B m H„K- M?[M; +?¶ çB [m - K¶B K°i +?¶ ç m +| ;B i°+
b¬M; - i?•v T?ÆB i`,K /†KX

æQÌM; S?QM; bYM; b®i- +?Êi +| +?9i ?®B ?"MX >„M T?€i ?B M w M; ?o i`QÊ+ ç•v
p®M iQÎM; `^M; #^M; b® HQÊM; + Q i?O GBM? :B B Î GBM? Jç++ \*?B æ` - çO ç r
h?`M? i`QM; K°i F?QªM; i?ÌB ;B M M; „M- M?QM; ?B M içB T?€i ?B M +€++ M`v +|

æ9M; M?Q HÌB +O æQÌM; hY h?Q- iWM; ;B i°+ ç m +| bªM M; ?B T`B M; +O Kb
F?¬M; +| ççQ Hw + Q i?O +O "® ;B p`h` M; ;B b) i¼ i`M içB æQÌM; ;B #ªQX L
i? - p"v i?b F?ŠM; ç`M? M;QÌB +O >mv i oK h?`M? b) T?€ ?Ov "® ;B p`h` M; ;B

"` #`i ç„ + /o ç m T?ªB +?m~M #` +?Q `B M; KbM?- HçB #` iB m /B i iWM; #° T?"M
GBM? Jç++ *?B æ` - H`K +?Q M;QÌB i #`i ç„ + /o p` +ªK i?'v +U+ F€ #B i?QÆM;X

@ L;QÌB +O >mv i oK h?`M? ç M ç•v H9+ M`Q\

æQÌM; S?QM; KÎKB M; ?ÄB- i`QÊ+ ç•v #B i çQÊ+ iBM iS+ iW •m .QÆM; ok- M|B
i?b K°i M,K >mv i oK h?`M? b) ?ç i?O pÊB GBM? Jç++ \*?B æ` - i? M?QM; ?B M iç
ç°M; i?O `²BX

@ L; v K°i i?€M; i`QÊ+- #`i [m€ #¼M ?¼ F?¬M; K M; iÈB M?B m M;QÌB H„K- +?d
+ª GBM? :B B +O *?mM; ;B - HB M +| KQÌB H,K M;QÌBX

æQÌM; hY h?Q ;BªB i?Q+? M|BX

JQÌB H,K GBM? :B B- b® HQÊM; +kM; F?¬M; M?B m- /M b Q +?d +¬M "® ;B ?Q†-
KQÌB p` + Q i?O GBM? :B B `²BX

@ E?¬M; ç9M;5

æQÌM; S?QM; bÊ ?½B +ª FBM?- ç°i M?B M M?È ç M K°i pB +X

@ G9+ ++9M; i çB p`Q GBM? Jç++ \*?B æ` - M?bM i?'v #ªv i€K ç iY *?mM; ;B +
;B®M; M?Q ç M; +?ÌM;QÌB M`QX

"QÊ+ +?•M æQÌM; hY h?Q /WM; HçB- +kM; H° ` K°i iB ?QªM; bÊ,

@ v +O i?"T i?'i ç M|B H` #¼M ?„M ç M; çÊB + Q i?O F?€+ +O >mv i oK h?`M? \

@ h`W pB + ç| ` - F?¬M; +| F?ª M,M; M`Q F?€+X

æQÌM; S?QM; +kM; w i?S+ çQÊ+ iQM? M; ?B K i`¼M; +O bU pB +X

G¬M i`QÊ+ ?ÆM KQÌB p` + Q i?O çB p`Q GBM? Jç++ \*?B æ` - t2K ` +?d #`i [m€ H
K` ççB #° ç°B +O >mv i oK h?`M?- +,M #ªM +ÁM +?Q iB M ç MX

> B ?mvM? ç M|B +?mv M +?Q ? i`€M? Mû- iU M?B M H` ç K¼B M;QÌB T?Q b r
+?2M p`Q M|B,

@ J¬M +?O- i?2Q i çQÊ+ #B i- Qi M?'i >mv i oK h?"M? H¬M M"v Km®M tm'i ç°M; i
æQÌM; S?QM; p" æQÌM; hY h?Q HB + M? m- ç m +aKi?'v`'i F?B T bÊX

38kX *?QÆM; d8j, :®+ _ *O L?•M hQM? Ui?QÊM;VX

L,K KQÆB p` GBM? :B B- i?"i H" KΦM? i v- HQΦB b® HQÊM; M"v ?Q"MiQ" M +! i? M
+O i'i +a +€+ ;B i°+ i`QM; GBM? JΦ+? \*?B æ` +°M; HΦB- K†+ /M H" +?QM? /B M
æ` +kM; F?¬M; +! M?B m T?¬M i?„M; - ?m®M; +?B ?B M iΦB +€+ çΦB ;B i°+ Î GB
F} H„K- +,M #aM F?¬M; i? +?mM; i•K +?mM; bS+ ç®B ç`+?X

L m M?Q i'i +a +€+ + Q i?O +O >mv i oK h?"M? ç m iB M ç M- p"v i?b iQ" M #° G
F?¬M; B +! i? +?®M; HΦBX

@ æB- pB + M"v T?aB i?¬M; #€Q +?Q ? B p` ;B +?O5

æQÌM; hY h?Q p°B p" M; #QÊ+ p"Q i`QM; T?OX

o"Q æQÌM; T?O- æQÌM; hY h?Q ç æQÌM; S?QM; iU çB h?QM? hmv M *Q- K°i KbM?
æQÌM; L;ΦQ p" æQÌM; .m X

h`QM; h?QM? hmv M *Q- æQÌM; ædM? h?B M p" .B T .o E?¬ M;?2 çQÊ+ æQÌM; S?
M?'M çQÊ+ p°B p" M; pmB p +?Φv` ç!MX

h`QÊ+ ç•v K¼B M;QÌB ç½ ;†T K†i- iU M?B M H" F?¬M; i? i?B m M;²B HΦB +?"Q ?/
+O K¼B M;QÌB /o M?B M H" GBM? :B B- æQÌM; ædM? h?B M p" .B T .o E?¬ ?¬m
K„i +O KbM?X

G9+ M"v i?ÌB ;B M KÈB # Q H•m- M?;K M;QÌB M?Q p"v /o M?B M iQ" M #° ç m i'M
M!B #Q ~M ;b- H"K b Q #¼M ?¼ +kM; b) F?¬M; iBM iQÎM;X

æÊB çQÊ+ .B T .o E?¬ ?QÈM; €M? K„i p T?Q •m .QÆM; ok- F?¬B F?ÄB M?QÈM;

@ G"K b Q •m .QÆM; iB M bBM? b) Î +MM; K°i +?¶ pÈB S?QM; M?B M?" i \

E?¬M; çÊB æQÌM; S?QM; KÎ KB M; ;BªB i?Q+?- •m .QÆM; ok ç½ ¬K [mv M M!B,

@ •m .QÆM; ` K„i T?m M?•M- •m .QÆM; ç½ #Ä i" i?2Q +?QM?- i?Q€i Hv >mv i oK
+O H M? +¬M; iY- çQÊ+ K¬M +?O i?QÎM; i?S+- K v K„M çQÊ+ M?"M +?S+ p` i`QÎ
.B T .o E?¬ +? m K"v- ?² M;?B ç€M? ;B€ •m .QÆM; okX

@ oB + M"v M!B ` `i /"B- •m .QÆM; iB M bBM? ;B M?"T >mv i oK h?"M? +kM; +!
?B M iΦB ç½ H" M;QÌB K°i M?"X

æQÌM; S?QM; H¬B FûQ ®M; i v €Q .B T .o E?¬X

a„+ K†i .B T .o E?¬ ?Q" M ?Q½M K°i +?9i- M!B,

@ L m M?Q i? - p"v i?b ç m p"Q çBX

J¼B M;QÌB M;²B i`QM; h?QM? hmv M \*Q- i`QÊ+ ç•v GΦB i, ;†T [m .B T .o E?¬ p"
+?d i?'v [m .B T .o E?¬- #'i [m€ i?ÌB ;B M FB +€+ M" M; p" æQÌM; S?QM; F?¬M;
H9+ M"v ;†T K†i +kM; çQÊ+ +?Q H" H¬M ç¬m iB M i?'v +? K +?²M; - ? B M;QÌB ç
K" KbM? +! i? - p°B p" M; +?Φv` +?Φv p"Q- M;•K i" MQÊ+ +?Q K¼B M;QÌB ç M;
i?"M? i?QΦ ç .B T .o E?¬ p" .B T .o E?¬ iQÆM; çQÆM; i?Ä K½MX

hmv `^M; i'i +a K¼B M;QÌB ç m H" GBM? :B B- M?QM; /M b Q #®B T?"M +kM; HÈM
#" +- p°B p" M; +?Φv çB +?Φv HΦB ?¬m ?Φ iU M?B M +kM; F?¬M; +! +•m Q€M ?"M
hB m h?B M- M;²B # M +ΦM? æQÌM; S?QM; M?Q ç¬m ;¶- ç .B T .o E?¬ p" æQÌM; a
çQÌM; H®B ;bX

J€B i|+ /"B K"m i`„M; +O hB m h?B M`'i +?|B K„i- çB m M"v F?B M .B T .o E?-
i?B i- #ÎB pb #ªM i?•M M" M; +kM; +| K°i K€B i|+ i`„M; X

J°i H€i b m- F?B K¼B M; QìB ç½ M|B +?mv M pÈB M? m- H9+ M"v æQìM; S?QM; K
?-K M v +O GBM? Jç+? *?B æ` - "® h`QìM; >ªB p" h` M; *?QM? .QÆM; F?-M; T?
i?U+ ?B M- M; v p" B M; "v i`QÈ+ ç½ b B M; QìB K M; K°i T?QM; i?Q- i`mv M ç M æ
#ªQ T?€B` ? B p` + Q i?O GBM? :B B- +?m~M #` HB M ?ÊT HçB +MM; +€+ ;B i°+

*?Q /M F?-M; i? +?ûK ;B i KQìB p` GBM? :B B +O >mv i oK h?"M? p" M, K GBM? :
Km®M ç *?mM; "® aÎ #B M H"K T?ªM ç² T?ªB i`ª ;B € HÈM M? 'iX

JQìB p` GBM? :B B >mv i oK h?"M? b) F?-M; [m M i•K bU b®M; +? i M; QìB +O *?r
aÎ HçB F?€+- ?Á i?QÈM; F?-M; T?€ KB m- *?mM; GBM? *®+ M; v içB GBM? Jç+?
bÊ F?-M; i bK çQÈ+ çQìM; b Q\

o®M ç M; ?` M"v- ?ŠM H" æQìM; ;B #ªQ p¬+MM; M; mv M w i?çK /U- /M b Q i?M Q€
;B [m € b•m- +Æ ?°B M"v +| i? ` bS+ ç€M? +Wm M?•M- B ç m F?-M; Km®M #Ä [r

h? M?QM; ?B M içB æQìM; ;B #ªQ +, M #ªM F?-M; i bK` M?•M i?O- æQìM; .m
i?QÆM; i`QM; ççB +?B M- ç M M v +ÁM +?Q F?ÄB- ?¬K M v æQìM; ;B #ªQ +?d
p" æQìM; ædM? h?B M i¼ i`M- K°i F?B #¼M ?¼ +kM; `ìB F?ÄB æQìM; ;B #ªQ- M
M, M; HU+ T?ÁM; ?°X

L m KQìB p` GBM? :B B +O >mv i oK h?"M? pSi #Ä *?mM; ;B - M?•M +Æ ?°B ç M [
M"v bÈK Km°M +kM; #` b M i?"M? ç' i #^M; X

@ h /šM M; QìB çBX

æQìM; S?QM; M; ?2 tQM; F ?Qç+? H-M M"v- +?O ç°M; tBM çB ;B i; B†+X

JbM? K M; ç M b€m + Q i?O GBM? :B B- M m çB m ? B +€B çB` M; Q" B- +, M #ªM

@ E?-M; - /M b Q +?mv M M"v +kM; H" pB + +O æQìM; ;B - F?-M; +| ççQ Hw ç M
L m S?QM; M?B +QM i?U+ bU +| HÁM; - p"v i?b K M; i?2Q M?[M; #^M; ?[m +O +Q
i p" Kšm i?•M +QM iU KbM? çB K°i +?mv M H" çQÈ+X

æQìM; ædM? h?B M H„+ ç-mX

hB m i?9+ M|B,

@ æQìM; ?mvM?- ?mvM? M|B M?Q p"v H" F?-M; ç9M; `²BX *?9M; i çB i?2Q S?QM
M; QìB æQìM; ;B - +?9M; i b Q +| i? F?Q M? i v çSM; M?bMX h p" H½Q h? M; +|
ç m H" M?ì S?QM; i?B mX "•v ;B| +| +Æ ?°B pb ?„M tm' i HU+- M m +ÁM iW +?®B- l

æQìM; ædM? h?B M +ÁM Km®M H M iB M; - HçB #` æQìM; S?QM; M; „i HìB,

@ S?K i?•M- Kšm i?•M5 æ`+? M?•M i?U+ ` H" bÊ Q B i?-M #BM?X L m ? B M; QìB
#¼M +?9M; i?"i bU b) i'M +¬M; æQìM; ;B #ªQX .M b Q #¼M +?9M; +kM; F?-M; #
*?Q M M- M m ? B M; QìB ÎHçB- F?ŠM; ç`M? #¼M +?9M; b) F?-M; /€K ?"M? ç°M; i
p` hB m i?9+ pW KÈB i'M +?S+ GBM? :B B- +¬M K°i i`"M +?B M ç'm ç i? M; ?B K
J†i F?€+ *QM +kM; +| +?mv M Km®M çB i bK + Q i?O >mv i oK h?"M? t€+ M?"M K°

h?'v æQìM; S?QM; M|B +| Hw- æQìM; ædM? h?B M p" .B T .o E?- M?bM M? m- M?
M"v KÈB M|B,

@ S?QM; M?B M|B +kM; +| ççQ HwX æ½ M?Q p"v- p"v H"K T?B M +?Q p`X hmv M?B
+¬M +?9M; i tm' i ç°M; ? B + Q i?O GBM? :B B- +€+ p` M?B m M; QìB M?Q p"v

@ L?'i ç`M? H" F?-M; i? ç iQ" M #° +QM #`B i~v #çB H°` M; Q"BX

æQìM; S?QM; F?) +QìB K°i iB M; ,

@ >ÆM M[M m H" + Q i?O GBM? :B B GBM? Jç+? *?B æ` HB M ?ÊT i€+ +?B M-
M; QìB tm' i i?O M?Q p"vX hB m h?9+ p" æQçM i?9+ çB i?2Q +QM i?-B- M?[M; M; Q

G9+ M"v F?¬M; +ÁM B /` M;?` M[X

38jX *?QÆM; d8j, :®+ _ *O L?•M hQM? U?¢VX

hQ`M #° \*?mM; GBM? +®+ iY F?Q M†M; M - +,M #^M F?¬M; +! #`i Hm`M +?9i bBM
ç·v ç½ i`Î i?`M? +®+ p¬ +?OX L;Q`B *?mM; ;B bÈK ç½ F?¬M; #B i +?çv iÈB +?¶ M
@ L;Q`B ç·m\

J°i ç€K + Q i?O M;Æ M;€+ M?bM M? m- +,M #^M F?¬M; T?€i ?B M K°i #!M; M;Q`B
i`-K tm®M;X >„M #B i`ä- F?ŠM; ç`M? H` M;Q`B \*?mM; ;B bÈK ç½ HB m ç`M +K+
+?mv MX L m [m^ ç9M; H` M?Q p`v- ç€K M;Q`B +O KbM? ?B M içB ç½ i`Î i?`M?
+Y *?mM; GBM? +®+ ç!M; HçB- B +kM; çWM; M;?o +?mv M +! i? / /`M; çB ` M;
>MM; ?´ [m ç·v ç€M? HûM- F i [m^ K°i [mv M ç€M? p`Q ;®B #¬M; - p¬ Hm`M H` B-
+?`mX

@ > ? ? G` p` #^M; ?[m M`Q ;B€ H·K *?mM; GBM? +®+\ *?mM; K¶ F?¬M; iB T ç!
J°i i`"M +Q`B /`B i`-K´M p M; H MX h?·M ^M? *?mM; "® aÎ iW i`QM; +®+ # v` - i?
+ Q i?O GBM? :B B +ÁM HçB +O *?mM; ;B X

*MM; H9+ ç!- p¬ b® +¶ F?Q i? i?m°+ p GBM? :B B iW T?Q b m K¼B M;Q`B i`mv
æ€K M;Q`B pW [m v ç-m M?bM HçB- HB M i?`v K°i ç€K + Q i?O GBM? :B B- p K
M;"T w i`"Q T?9M;- +?†M ?Q`M iQ`M çQ`M; HmBX

JQ`B p` GBM? :B B >mv i oK h?`M?5

E?¬M; +?d M?Q i? - M?[M; + Q i?O h?B M :B B +O *?mM; ;B +kM; iW #®M T?QÆ
p·v ç€K M;Q`B æQ`M; S?QM; +?"i M?Q M K +®BX

E?€Q- æQ`M; S?QM; i?B m +?9i M[ M?`M F?¬M; çQÊ+ Km®M +?YB K M!X
_ä`"M; H` iÈB ç€M? HûM- F i [m^ M;QÊ+ HçB HçB #` M;Q`B i iQM? F X L?bM +K
M?'i i?ÎB i`-K tm®M; ç€v +®+X

@ G` B iB i H° iBM iS+\

a„+ K†i h` M; \*?QM? EB M i`Î M M /[iÊM,

@ *?Îb m F?B pQÊi [m +Y ^B F?¶ F?,M M`v- M m i çB m i` ` - ç t2K M;QÆB i?

@ > ?

*?mM; "® aÎ +Q`B HÈM,

@ *?QM? EB M ?mvM?- H·m M;"v F?¬M; ;†T- iQM? ibM? ?mvM? +! p M!M; M`v ?Æ

@ >W5

a„+ K†i h` M; \*?QM? EB M i`Î M M F?¶ +QBX æ´B HçB H` B ç®B /B M pÈB +K+ /B
i®i çQÊ+X

@ *?QM? EB M ?mvM? +?ŠM; H) M;?o`^M; +! M;Q`B i`QM; +€+ M;QÆB K"i #€Q +?
*?mM; "® aÎ /€M; iQÆB +Q`B ç-v K†i F?B M M;Q`B F?€+ ?"M F?¬M; i? K°i [mv M
+O ?„MX

@ *?ŠM; H) F?¬M; ç9M;\

h` M; \*?QM? EB M K°i K†i FûQ /`B i?ÎB ;B M- K†i F?€+ [m M b€i ibM? ?m®M; tmM

@ > ?

*?mM; "® aÎ +Q`B K°i iB M; M!B,

@ *?QM? EB M ?mvM? H-M M`v M;?o b B`²BX *?mM; "® aÎ i ç½ bÈK HB m ç`M? +
h +MM; +€+ #^M; ?[m >mv i oK h?`M? +?ÎÎ ç·v ç½ H·mX J v K„M +€+ p` F?¬M; H`
+m®B +MM; +kM; +?çv iÈB ç·vX

@ *?mM; "® aÎ- *?mM; ;B H-M M"v iU`QÊ+ H'v M?K+- /€K + M çªK T?ªM #°B GBM
p"Q >mv i oK h?"M?X L;QÆB F?¬M; bÊ #€Q SM; b Q\

"® h`QìM; h?B M i`"Q T?9M; M|BX

.€M; iQÆB +QìB i` M K†i *?mM; "® aÎ H"TiS+ i?m H¢B- H¢M? HMM; M|B,

@ "€Q SM;\ *?mM; ;B i ibK H®B i?Q€i- +MM; +?Q p` + Q i?O >mv i oK h?"M??
h`QìM; h?B M M;QÆB F?¬M; +-M [m M i•K i"B M;mv M "® ;B - M|B +?mv M F?¬M;

@ æ€K M;QìB +€+ M;QÆB +?B K +S iQ" M #° i"B M;mv M im Hmv M i`QM; GBM? J
;B i°+ M;-K i?| K¢ F?¬M; #B i # Q M?B m M,KX Jm®M M|B #€Q SM;- M;QìB M
M;QÆB KÊB ç9M;X

h` M; *?QM? EB M ?Q i b•m K°i ?ÆB- M|B,

@ *?mM; "® aÎ- M;QÆB ?ÊT i€+ +MM; >mv i oK h?"M? F?¬M; F?€+ ;b Km®M H°i /
,M ç M tQÆM; +kM; F?¬M; +ÁMX >¬K M v M;QÆB Km®M ?®B +ªB +kM; +ÁM +?Q
i - +?ûK ;B i ? i ç€K M;QìB >mv i oK h?"M? Î ç•v- b B H-K H-M M"v +O *?mM; ;B
GBM? J¢+? *?B æ` +kM; F?¬M; i`mv +Sm M[X

GìB pW M|B ` - b„+ K†i KìB p` + Q i?O GBM? :B B >mv i oK h?"M? ç²M; i?ìB F?) #

L m H9+ M"v *?mM; "® aÎ ç´B w- H'v b® HQÊM; ? B KQÆB p` + Q i?O GBM? :B B
#¼M ?¼+ kM; F?¬M; M„K +?„+ +| i? #bM? v M`ìB F?ÄB ç•v ? v F?¬M;X

*kM; K v TªM SM; +O *?mM; "® aÎ F?¬M; F?B M #¼M ?¼ i?'i p¼M;X a„+ K†i *?m
M|B,

@ >®B +ªB\ h?€B ç° H"K M;QìB- H½Q T?m H"K pB + +ÁM F?¬M; ç M T?B M h` M
>¬K M v M m +?ûK ;B i ? i +€+ M;QÆB Î ç•v- t2K +€+ M;QÆB +ÁM H'v +€B ;b ;B m
aÎ i \ G'v +€B ;b +?®M; H¢B bU t•K H'M +O >mv i oK h?"M? \

@ L;QÆB çB M `²B5

a„+ K†i h` M; \*?QM? EB M i`"M ç-v i?'i p¼M; H„+ ç-mX

E?¬M; TªB *?mM; "® aÎ F?¬M; i?'v `ä i? +K+ b m M"v- +?d #'i [m€ ?„M +?Q /M i?
i?" +? i F?¬M; ?®B +ªBX s2K` i'i +ª ?v p¼M; +O \*?mM; ;B ç m ç½ F€ i?€+ i` M
F€ p¼M; F?B K¼B bU i?"M? +¬M;- >mv i oK h?"M? b) +?Q *?mM; ;B #¼M ?¼ K°i ç
;B M T?€i i`B MX

@ Pi M|B MªK çBX >¬K M v p"Q [m, K¬M [m M- +€+ M;QÆB K°i M;QìB +kM; çWM;
*?mM; "® aÎ HÈM iB M; [m€i H MX

@ aÈK M;?2 M|B p i?O çQ¢M ç° +€+ +O + Q i?O >mv i oK h?"M?- im Hmv M +¬M
ç b€i i?•M- h` M; K¶ [mª i?"i p¬+MM; M;QÐM; K°X sBM KìB p` M"Q iÈB ç h` M; K
çQ¢M +O +€+ p`X

h` M; *?QM? EB M tQ v M;QìB- H¢M? HMM; M?bK p"Q ç€K M;QìB >mv i oK h?"M?

*MM; pÈB K°i iB M; +QìB F?†+ F?†+ [m€B /\- K°i ç¢Q ?"M w #,M; H½M? ç°i M? M
*?QM? EB MX *MM; H9+ ç| - +€+? # i?®M T?Q b m h` M; *?QM? EB M- F?¬M; F
ç°M; /\ i?QìM;- K°i i?•MªM? M?Q +| M?Q F?¬M; ç°i M;°i iW ç•m tm'i ?B MX J°i i?
iÈB ?"m i•K h` M; *?QM? EB MX

@ *~M i?"M5

J¼B M;QìB Î ç•v TªM SM; +kM; F?¬M; +?"K- i`QM; M?€v K„i M?bM i?'v çB K /\ i
HB M ç²M; i?ìB tm'i i?O- ç€M? i?•MªM? M?Q ~M M?Q ?B M FB iW i`QM; ?Q F?¬M
+~M; p†M p Q i?•M KbM? tm'i` K°i FB KX EB K T?QM; H¢M? i?'m tQÆM;- FB K [

J°i FB K M"v ç€M? p"Q +?¶ F?¬M; M;QÌBX E?¬M; +?d +| K°i FB K M"v +O h` M;
i?O i`QÊ+ ç| +kM; +?Q iWM; +| i? ç€M? iÈB i?•M aM? F?¬M; `ä`"M; FB X >„M; B
F?Q- +?d H|2 H M i`QÊ+ K„i K¼B M; QÌB K°i b€i M - b m ç| +MM; pÈB K°i i`"M / Q ç
iB T #B M K'i F?¬M; i?'vX

@ •K b€i +?B ç¢Q5

h`QM; HÁM; i'i +ª K¼B M; QÌB ç m i`Î M M M; QM; i`¼M; X * Q i?O GBM? :B B M"v
M?B M H" imv Hmv M •K b€i +?B ç¢Q- +?9 i`¼M; K°i FQ+? i'i b€iX J°i FQ+? F?¬M

*| K°i M; QÌB iBM? i?¬M; •K b€i +?B ç¢Q M?Q p"v #Q K"i `bM? `T i¢B #®M T?Q
F?¬M; i? +| +ªK ;B€+ M iQ"MX *| i`ÌB KÈB #B i?„M +| i? ? v F?¬M; ç°i M?B M t
KbM?- +?Q KbM? K°i FB KX æ°M; i€+ +O ?„M [mª i?"i [m€ M? M?- [m€ #Q K"i- +
:B B- Km®M T?€i ?B M +kM; F?¬M; TªB +?mv M / /"M; X

*?d +| M; v F?B ç®B T?QÆM; ç°M; b€i +Æ- +| i? M„K #„i çQÊ+ K°i iB b€i F?B +k

æ®B T?QÆM; pW `²B €K b€i- t2K` +kM; F?¬M; TªB Km®M ;B i M; QÌB- K" H" i" M
F?B T bÊ i`QM; HÁM; K¼B M; QÌB K" i?¬BX J°i F?B +K+ /B M M"v tm'i ?B M- M?[M
GBM? +®+ ç€M? HûM M?'i ç`M? TªB T?•M i•K ç TªÁM; ?„MX æB m M"v F?ŠM; ç
+?B M ç'm #` #| i v #| +?•M F?¬M; QiX

h`€+? F?¬M; çQÊ+ \*?mM; "® aÎ #B i`ä KbM? H`K b B +kM; F?¬M; +?`m [m v ç-m
/€K Î +?¶ M"v +?Ì çÊB +€+ + Q i?O GBM? :B B +O +€+ ç¢B ;B i°+ ç M ç•v ç€M? H

G9+ M"v K¼B M; QÌB KÈB +~M i?"M bmv M; ?o M; ¼M M; m²M i`QM; ç|X *| K°i + Q i?O
€K b€i M?Q p"v i²M i¢B- *?mM; "® aÎ +| i? F?¬M; bÊ b Q\ J°i F?B ?ÆB +| /` ç°M; -
#ªQ iQ"MiQM? K M?X "'i [m€ +kM; K v i`QM; b® KQÌB + Q i?O GBM? :B B +O >m
M; QÌB iBM? i?¬M; €K b€i M?Q p"vX L?[M; M; QÌB +ÁM H¢B imv T?|M; tm'i ` H F
ç m +| i? +?B M ç'm K°i +€+? [m M; KBM? +?QM? ç¢BX aQ pÈB i M b€i i?O FB K
M"v M?Ä ?ÆM M?B mX

h?•M aM? KÆ ?² K°i H-M M[~M ?B M- F?¬M; F?Q #®M T?Q tmM; [m M? + Q i?O
h`QM; H9+ M?'i i?ÌB iQ" M #° *?mM; GBM? +®+ +QÆM; F?Q H|2 H M- iB M; [mv M
H M F?¬M; /Si # M i B- HBM? F?Q i?B M ç` i`QM; +®+ `mM; +?mv M F?¬M; M; Èi
*?mM; ;B +kM; iQÆM; ç®B ;BªQ ?Q¢i- +| i? T?®B ?ÉT pÈB +€+ + Q i?O GBM? :
+€+ + Q i?O GBM? :B B +O +€+ ç¢B ;B i°+X

hmv `^M; #¼M ?¼ F?¬M; i? i? K /U p"Q i`QM; +?B M ç'm- M?QM; [m M b€i iBM?
i?b pŠM +| i? X *¬M; FQ+? +O + Q i?O h?B M :B B- + Q i?O GBM? :B B +kM; F?¬M
K°i ? B H-M +| i? F?¬M; b Q- M?QM; M m HB M iB T M?B m H-M M?Q p"v +kM; b)

EB M +| i? +„M +? i pQB- +?QM? H" ç¢Q Hw M"vX

" M T?Q +€+ ç¢B ;B i°+ +| KQÌB #ªv GBM? :B B- K" *?mM; GBM? +®+ +| KQÌB H,
L; Q¢B i`W + Q i?O GBM? :B B iBM? i?¬M; €K b€i FB - +ÁM H¢B KQÌB #®M M; QÌB
GBM? :B B- +€+ ç¢B ;B i°+ +ÁM H¢B F?¬M; [m€ # M; QÌBX " M; QÌB M"v K°i Kti
b €T HU+- Kti F?€+ +ªM? ;B€+ ç°M; ioM? #®M T?Q X

J°i F?B M?"M i?'v +| +?¶ M"Q #'i i?QÌM; - HB M #"i M; QÌB ç€M? [m K°i +?B m- K
ç`+? M?•M TªB H°` çÁM #Q K"i +O KbM?X

"'i ç„+ /o +?QM? H"- M; QÌB FB iQÆM; ç®B ;BªQ ?Q¢i- M; Q¢B i`W # M ç-m tm'i
F?¬M; ? ç°M; i?O i? K H-M M"Q M[- F?B M K¼B M; QÌB +,M #ªM F?¬M; M„K çQÊ

> B M; QÌB hB m i?9+ p` æQ¢M i?9+ F?B +m°+ +?B M #„i ç-m +kM; ç½ i? K /U p"Q
K¶B M; QÌB SM; T?| K°i + Q i?O >mv ioK h?"M?X .QÈB bU ?¶ i`Ê HŠM M? m- +?B

"® h`QÌM; h?B M ç M; +MM; K°i + Q i?O GBM? :B B +O >mv i oK h?`M? ;B Q i?O-
æQÌM; S?QM; - i?•M ?bM? ç²M; i?ÌB M?Q€M; H M- ?-m M?Q F?¬M; +| #`i Hm`M /Q
pÁM; +?B MX L; v b m K°i F?„+ F?B ?„M /B ç°M; i?•M ?bM?- i?•M ªM? KÆ ?² FB H
FB K ç•K tmv M [m i`M ªM? +O "® h`QÌM; h?B MX

"® h`QÌM; h?B M M?"M i?'v K°i iB b€i F?Q pW bQÊi [m KbM?- F?¬M; F?ÄB bÊ ?
L m pW `²B F?¬M; T?ªB æQÌM; S?QM; M?„+ M?Î- ?„M imv i ç®B F?¬M; i? i`€M?

* Q i?O €K b€i +O >mv i oK h?`M? K°i FQ+? F?¬M; i`9M; - H¬M; K`v F?¬M; F?ÄB
+| +?9i F?¬M; KBM? #ç+?- KbM? ç½ H° ` bÆ ?Î ;b HçB +| i? F?B M ç®B i?O bÊ
?„M +kM; K m +?|M; H`M KbM? p`Q i`QM; F?¬M; F?Q K°i H-M M[- iB TiK+ ibK F

hQ`M #° \*?mM; GBM? +®+- i`M M;"TiB M; ç€M? ;B i- HBM? F?Q / Q ç°M; i`MM; i
K½M? M?Q M9B HY iQ+? iK M;"M M,K ç°i M?B M #çQ T?€iX h'i +ª + Q i?O GBM? :
T?~K- M; v +ª i?U+ HU+ +? M? H +? M?B m Qi +kM; F?¬M; T?ªB +?®+ H€i H` +| i?
+€+ + Q i?O h?B M :B B +O *?mM; ;B Î K°i # M HQÊ+ i`"M `®i +K+ +kM; ç½ #„i ç

*| h?B M :B B /Q çSM; ; -M [m€- +| h?B M :B B Km®M M?•M +Æ ?°B ç€M? HûM +€
ççB ;B i°+- M?QM; + Q i?O GBM? :B B HçB / /`M; ç€M? HûM M?Q p`v b Q\ h?QÌ
:B B M`v ç€M? HûM F?¬M; i?`M?- M; QÊ+ HçB +ÁM +?¬M pMB iQM? K M? +O +?Q

E?¬M; ç M K°i MûM M? M; b m- + Q i?O h?B M :B B +O *?mM; ;B ç½ iY i?QÆM
i?QÆM; pQM; M`v F?B M \*?mM; "® aÎ p` +€+ + Q i?O GBM? :B B +O *?mM; ;B T
+`M; i`M ç°+ ?ÆM M?B mX

L; QÌB >mv i oK h?`M? F?¬M; +| F?ª M,M; [m M i•K ç M b®M; +? i+O M; QÌB *?mM
aÎ i?b F?¬M; i? M?Q p`vX h?U+ HU+ +?dM? i? +O ;B i°+ KbM? H`v b® HQÊM; +
+? i K°i M; QÌB H` K'i çB K°i M; QÌB- F?¬M; / /`M; #²B /QÐM; HçBX hbM? +ªM? i`
K` M|B- i? M`Q HçB F?¬M; ç m HÁM;\

"i [m€ M; v +ª *?mM; "® aÎ T?šM M° tm'i i?O +kM; F?¬M; H`K M M +?mv M ;bX æ
GBM? :B B- H`K b Q +?Q ?„M +Æ ?°B / /`M; ç€M? #çB\

@ hB m i?9+- T?Q b m5

æQÌM; S?QM; K m +?|M; i`mv M •K pÈB h? M; S?B hB mX * Q i?O €K b€i +O >mv
H9+ H•m BK H†M; `®i +m°+ HçB K°i H-M M[ ç°M; i?OX G9+ M`v ç•v- ?„M ç†i KK+ i
S?B hB mX

> B M; QÌB hB m i?9+ p` æQçM i?9+ ç M; F p B +?B M ç`m- ç®B F?€M; pÈB ? B +
h?`M?X hmv `^M; #¼M ?¼ i`M +?S+ GBM? :B B F?¬M; # Q H•m- M?QM; +¬M; HU+
HU+ +U+ ?çM F?B i`M +?S+ GBM? :B B F?B M i?U+ HU+ +O #¼M ?¼ ?B M içB F
:B B ?ç T?~K M`Q- ç®B pÈB pB + M„K ;B[ i?B M ç` HBM? F?Q p` +¬M; HU+ #ªM i
iÈB KS+ çdM? T?QM; X

>mvM? ç ? B M; QÌB ç²M; i•K ?B T HU+ HB M ?ÊT HçB F?B M ç®B i?O +?d +| i? K
+| bS+ ç€M? HçBX

L; ?2 æQÌM; S?QM; i`mv M •K- hB m i?9+ #`i ç°M; i? M? b„+ M?€v K„i ` /'m pÈB
h?¬M F?¬M F?ûQ i? M`Q- +MM; h?B M a€i h?¬M ç½ bÊK i•K w iQÆM; i?¬M; - +?d
çQÊ+ h? M; S?B hB m Km®M €K +?d +€B ;bX

a m K°i F?„+- h?B M #BM? i?€B ç Q i` M i v æQçM h?'i sQ+? T?9i +?®+ +?mv M
+O KbM?- i`U+ iB T ç€M? p`Q ?Q F?¬M; T?Q b m h? M; S?B hB m K°i i`aKX

* Q i?O >mv i oK h?`M? ç M; ç®B +?B M +MM; ? B ççB b€i i?¬M F?¬M; F?ÄB bYM
+?9i KÆ ?² F?¬M; `ä ç`+? M?•M bY ç Q pb b Q ç°i M?B M ?ç ç°+ i?O pÈB M; QÌB +

æQçM i?9+ i`i M?B M b) F?¬M; ?ç ç°+ i?O pÈB hB m i?9+X J°i ç Q FB +?ûK tm®M
F?Q FQ+? T?€i- p¬ ªM? p¬ ªbM?X h? M; S?B hB m F?¬M; i`M ? Q H`v K°i +¼M;
T?Q b m ?„M i`mv M ç M K°i iB M; F m ç m çÈMX

E?B i'M +?S+ GBM? :B B- æQϕM h?'i sQ+? ç½ Hmv M i?"M? hB M h?B M ç Q F?Q-
hB M h?B M ç Q F?Q ç½ iÈB KS+ H- ?Ä i?m-M i? M?X J°i ç Q M"v p¶ tm®M;- ?B
çÁM ó*€+? bÆM çª M;QmôX

* Q i?O €K b€i >mv i oK h?"M? pW KÈB +?m~M #` ç°M; i?O- hB M h?B M ç Q F?Q
*kM; K v- T?ªM SM; +O ?„M +kM; t2K M?Q F?¬M; i - HÈB FB K i` M i v F?) `mM
?| ;BªB çQÊ+ #ªv i€K T?¬M +¬M; FQ+? +O æQϕM h?'i sQ+?X L?QM; /šm H" M?Q
çQÌM; K€m iQÆB- i?•M i? i?B m +?9i M[#` T?•M i?"M? ? B MY X >„M ?QªM; bÊ
iQ" M i?•M iQ€i K² ?¬B HϕM?X

*ª M; "v çª M?ϕM- ?¬K M v i?B m +?9i M[#` M?ϕM K' K„iX * Q i?O €K b€i M"v ~M i?
?B K ?B K K" ç€M? ;B€ ? B çϕB b€i i?¬M- Q€M ?"M M; ?B M `„M; X >„M #B i? B M
i?O- i?U+ bU F?¬M; / ç€M? HûM- ç" M? #'i ç„+ /o +?mv M ?QÈM; b M; KK+ iB m F
æQÌM; S?QM; îK°i # M H2M HûM Mî MK +QìBX

J°i ç Q FB +O æQϕM i?9+ MQÆM; i?2Q i?•M i? hB m i?9+ +?ûK ` - ç€M? +?Q
imv `^M; F?¬M; i? +?ûK +? i ç®B T?QÆM; iϕB +?¶- M?QM; pšM F?B M ?„M i?K i?

*¬M; T?m ~M M'T +O ?„M [mª i?U+ `i + Q- i? M?QM; ?B M iϕB ?„M HϕB +| M?B r
S?QM; +"M; / /"M; T?€i ?B M `X

JMB K€m iQÆB5 JMB K€m iQÆB i` M M;QìB ?„M ;B®M; M?Q H" ç®K HY çQK ç|K
M?QM; +„M #ªM F?¬M; i? ;ϕi çQÊ+ F?QÈm ;B€+ +O æQÌM; S?QM; X *| i? M|B- +
ç F?¬M; +ÁM mv ?B T M[X

383X *?QÆM; d88, L?„+ L?Î U?ϕVX

L|B çϕB F?€B- M;QìB iBM? i?¬M; çϕQ €K b€i- M„M; HU+ ;B Q ç'm +?QM? /B M ç
+?d i?Q+? ?ÊT ~M M'T îK°i MÆB #Q K"i M"Q ç|- iMv i?ìB +?Q ç`+? M?•M K°i FQ+
ç'm [m M; KBM? +?QM? çϕB +MM; M„M; HU+ €K b€i +O #¼M ?¼ +„M #ªM H" F?¬M

*?d +¬M KbM? M?„+ M?Î ç9M; H9+- ?„M +kM; F?¬M; i? M"Q iϕQ i?"M? i?QÆM; i'M
:B B +O +€+ çϕB ;B i°+X

*ªK M?"M i?Q€M; [m p` i`Q +O + Q i?O €K b€i M"v- æQÌM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?Æ
ç°+ªM?- tQ v M;QìB +?ϕv "Q p"Q i`QM; ç€K + Q i?O h?B M :B B +O *?mM; ;B X

h?B M :B B #•v ;Bì ç®B pÈB æQÌM; S?QM; K" M|B ç½ F?¬M; +ÁM iQM? mv ?B TX
+O +QÆM; F?Q p" /m FBK HU+- ç°+ F?Q HQÊM Hì H M i`mv M- i`QM; M?€v K„i i
Q p•v #ªv i€K + Q i?O h?B M :B B p"Q ;B[X E?|B ç°+ K"m p" M; HB M iK+ +?Ê
h?B M :B B i?"K +?Q M; v +ª i?•MªM? æQÌM; S?QM; +ÁM +?Q i?'v çQÊ+- HB M #

h?2Q i?U+ HU+ ç + Q- K¶B F?B æQÌM; S?QM; çB m ç°M; /m FBK HU+- ç M çB M
çÈM- M?QM; bQ pÈB i`QÈ+ ç•v ç½ i®i ?ÆM `i M?B mX >ÆM M[- mv HU+ +O /m

GB M iB T p" B M;QìB #` +?ûK- +€+ + Q i?O h?B M :B B +O *?mM; ;B îK°i # M HQ
@ J m iªM ` 5 LÆB M"v +| ç°+5

J°i M;QìB p°B p½ ?¬ HÈMX oW /Si HìB- K°i çϕQ [m M; K M; K"m p" M; H|2` - K°i T
+„K p"Q i`QM; KB M; ?„M- T?Q b m M½Q ç½ tm'i ?B M K°i H¶ i?OM; HÈMX L;QìB
[mϕ+ [mϕ+- T?Q b m ç¬m K€m T?mM ` M?Q bm®B- i?ŠM; i„T M;½ tm®M;X

o Q5 o Q5 o Q5 J°i i`"M •K i? M? HB M iB T F?B M HÁM; M;QìB `mM bÊ i`mv M
i•K- K¼B M;QìB i?'v FBK K M; iW i`QM; ç| # v ` M?Q +?•m +?'m- /"v ç†+ FBM? F?
+ Q i?O h?B M :B B +O *?mM; ;B M?Q H9 Kϕ+? i?B M? m M;½ tm®M;X

h?B M :B B ?ϕ T?~K- h?B M :B B i`mM; T?~K +„M #ªM F?¬M; i? +?®M; ç®B K°i F
/m - M; v +ª +QÆM; F?Q ?° i?•M +kM; i`U+ iB T #` ç€M? i M- i?•M i? v m çm®B
i`U+ iB T tmv M [m - K€m +?ªv `ÁM; `ÁM;X

*?d +| K°i b® Qi M; QìB h?B M ;B B h?QÊM; T?~K #^M; p"Q +QÆM; F?Q ?° i?•M /
i?•M i`€M? çQÊ+ K°i FB T M"vX

h`QM; M?€v K„i- ç iY h?B M :B B +O *?mM; ;B H¢B iY i?QÆM; b€m- #ªv M; QìBX
æQìM; S?QM; ?B M i¢B ç½ +| im pB h?B M :B B i`mM; T?~K- i?O T?€T €K F?Q tm
H¢B T?®B ?ÊT pÈB /m FBK HU+ F?¬M; p"i +SM; M"Q +ªM M´B- h?B M :B B i?QÊM
M; ,M +ªM çQÊ+ +¬M; FQ+? +O ?„MX

@ :B i iB m iY M"v5 h? v +€+ ?mvM? ç ç½ +? i #€Q i?M5

J„i i?´v M?B m ?mvM? ç +O KbM? iû i` M K†i ç´i M?Q p"v- M; QìB M"Q +kM; ç m p
h?•M H" M; QìB i`QM; ;B M; ?²- ç m H" ç€M? ç€M? ;B i ;B i- F?¬M; B Km®M KbM
K†+ M; QìB F?€+ F?B / X *?B M ç´m +O + Q i?O GBM? :B B #¼M ?¼ +, M #ªM F?¬M
S?QM; #'i [m€ +?d H" K°i h?B M :B B i`mM; T?~K- +?ŠM; H) +ÁM ç€M? F?¬M; H¢B
J°i M; QìB F m ;¼B- H" T iS+ +| `´i M?B m M; QìB +MM; çSM; H M ?QîM; SM; X J¶B
?´M F?¬M; i? H°i / æQìM; S?QM; tm®M; - m®M; K€m ?„M- ç +?Q tQÆM; +®i ?„M
.kM; F?Q ç€M; F?2M5 æQìM; S?QM; M; ?o M m M?Q ç iY æQìM; :B #ªQ +kM; ;†T
?B M +O M?[M; M; QìB F?€+ F?ŠM; ç`M? +kM; b) F?¬M; FûK i? M"vX æ•v H" K°i ;
HQÊM; M; QM; iK i`QM; ;B i°+X

æQìM; S?QM; F?¬M; ? HQ bÊ- F?Q i? i` M M; QìB pW +?mv M- FB K T?€T K°i H
KkB FB K i`QM; M?€v K„i #„M` t iÈB ?ÆM # i?QÊ+X

EB K +?B m ?mM; K½M? imv i Hm•M- iW i`QÊ+ iÈB M v +?Q iWM; +| - K M; i?2Q m
iÈB K°i ç`+? M?•M ç M; çSM; ;¬M KbM? M?´iX

* Q i?O h?B M :B B i`mM; T?~K M"v pW p¼i iÈB i`QÊ+ K,i æQìM; S?QM; - +?B m i
#¶M; M?B M K°i +¶ mv €T i`mv M ç M F?B M ?„M +| +?9i ?Qi i?Î F?¬M; i?¬M; X L
K M; ç€M? tm®M; X h`QÊ+ K„i ?„M i®B b¬K- K´i çB i`B ;B€+X

æ®B K†i pÈB K°i ç€K h?B M :B B *?mM; ;B - æQìM; S?QM; +kM; i`Î M M +~M i?´M
+O KbM? +, M #ªM F?¬M; i? H´v +ªM? ;BÈB #bM? i?QìM; ç bmv Hm" M- i? M?Q
t¬M; H M- +?QM? KbM? +, M #ªM F?¬M; i? +?®M; çÐ çQÊ+X æ M H9+ ç| - K°i F?E
iQ" M çªQ M; QÊ+X

a m F?B K°i FQ+? ;B i M; QìB- æQìM; S?QM; F?) ç°M; - i?•M ?bM? M?Q€M; H M ç½
i`QM; i v #„M` # i? M? T?B ç Q- ç€M? # v K°i ç iY *?mM; ;B çSM; çQ HQM; p
*?ì F?B M; QìB *?mM; ;B F`T T?ªM SM; - Km®M p¼i iÈB +?¶ ?„M- i?•M ?bM? æQìM
H M- H¢B tm´i ?B M M; Q`B KQìB i`QÊM; X

æQìM; S?QM; ¬K +?O w F?¬M; +?Q #¼M +?9M; +Æ ?°B # Q p•v KbM?- F?¬M; +?
T?QM; +?QM? /B M pÈB KbM?X

L?B m M; QìB i?b M?B m b B b|iX h?B M :B B +O *?mM; ;B iK ?¼T i¢B +?¶ M"v
o¬ Hm" M æQìM; S?QM; ç M MÆB M"Q ç m +| i? ç€M? +? i ç`+? M?•MX L; QÊ+ H¢B
M„K çQÊ+ ?QÊM; çB +O ?„M- ç®B K†i pÈB K°i h?B M :B B i`mM; T?~K- ;B®M; M
+?¢+? i`ÆM im°iX h®+ ç° +O ?„M [m€ M? M?- +, M #ªM F?¬M; T?ªB h?B M :B B +
E?B +?¢v pÁM; [m +€+ + Q i?O GBM? :B B- æQìM; S?QM; +kM; F?¬M; [m M M?„
+€+ ç¢B ;B i°+ ç T?ÁM; + Q i?O €K b€i +O >mv i oK h?´M? ç€M? HûMX

.QÈB bU M?„+ M?Î +O æQìM; S?QM; - K¶B H¬M + Q i?O €K b€i FB tm´i i?O ç m
/B M M"v F?B M ?„M iS+ ;B" M Km®M i?´ ?mv iX

>„M i?U+ bU F?¬M; M; ?o` - pb b Q ?´M? imM; +O KbM? #` M; QìB F?€+ T?€i ?B M
+| i? ;BªB i?Q+? `´M; HÁM; +ªM? ;B€+ +O #¼M ?¼ `´i K¢M?- +?QM? KbM? p¬ i•K
M?B m H¬M M?Q p"v ç m i? M"v- K¶B K°i H¬M ç m i¢B i?ìB ;B M KbM? ` i v- KK
T?ªM SM; iQÆM; SM; X

L;Q`B H-M ç€M? HûM M K iY + Q HÈM M?Q ;'m FB M;mv ?B K M?'i- H-M ç! ç€M
M;QÊ+ HçB #` ç Q F?Q +O M;QÌB i ;•v i?QÆM; iQ+?- ?„M i?U+ bU F?¬M; iBM H`
Kbm?X

æçQ Hw €K b€i i?m"i ?„M `ä ``M; M?'i- ç m H` + Q i?O GBM? ;B B- M;QÌB F?€+ Kr
?„M +,M #^M F?¬M; +! F?^M,M;- +?Q /M +?QM? Kbm? #` pB i i?QÆM; M? - i` M M;
M?QM; ?B M içB i?B i? ç-v i` M Kti ç'i- KMB K€m iQÆB t°+ p`Q KkB- pb b Q HçB

æB m M`v imv i ç®B F?¬M; T?^B bU i`MM; ?ÊT- M?[M; M;QÌB Kbm? ç€M? HûM ç! +
ç`M? H` +! M;QÌB M?„+ M?Î #¼M ?¼ KÈB ç9M;X L!B M?Q p`v- p`v H` ?`M? imM; +O
wX

L;?o iÈB ç•v- b„+ Kti + Q i?O €K b€i >mv i oK h?`M? i`Î M M ?mM; €+X

38NX *?QÆM; d8e , •K *?B m

>Qib•m K°i?ÆB- i`B i ç FB K +? F?Q iS+ p` ?¬ ?'T- + Q i?O €K b€i iBM? i +^K M
çB m i` ibM? ?m®M; i` M M;QÌB Kbm?X

"¶M; M?B M- ?„M ç°i M?B M +^K i?'v T?^M; T?'i ;B®M; M?Q Kbm? #` M;QÌB M?b
M?Â #û- M m F?¬M; +~M i?"M FB K i` +,M #^M F?¬M; i? T?€i ?B M çQÊ+X Zm v ç
HçB- €K b€i + Q i?O M`v F?¬M; F?ÄB M?QÈM; K`vX

E?¬M; +! F?^M,M;\ >„M p®M iQÎM; `^M; M;QÌB [m M i•K ç°M; ioM? +O Kbm? F?Š
i?O GBM? :B B KÈB ç9M;- M?QM; ç +?Q ?„M i`,`K i`B m H-M F?¬M; M;?o iÈB +?Q
+QB +?QM? Kbm? /o M?B M H` i? M? MB M h?B M :B B i`mM; T?~K FB X

:„i ; Q ç€M? ;B€ M;QÌB i? M? MB M FB M?Q b!B M?"T #-v +Wm- ;B i +?! + iMv w-
M;QÌB i? M? MB M M`v +QÎM; ççB F?¬M; i? iQÎM; iQÈM;- imv +?d +! h?B M :B B
i?O T?€T €K F?Q /o M?B M ç½ ç M +^M? ;BÈB h¬M; aQ- +,M #^M F?¬M; T?^B h?B
M;QÌB FB +O *?mM; ;B M; v +^ ;!+ €Q +O ?„M ç m F?¬M; +?çK çQÊ+- K°i ç€K
tQ v [m M?- i?dM? i?Q^M; +! K°i ? B M;QÌB iY pQM;X

E M`v i?"i bU H` K°i M?•M i`B- M m ç ?„M i`M +?S+ GBM? :B B- iB M ç² +O ?„M
HQÈM;X

_®i +m°+ +! T?^B H` ?„M ? v F?¬M;\ \* Q i?O €K b€i +O >mv i oK h?`M? +kM; +
T?QÆM; ?QÈM; pW +^K M?"M çQÊ+ t€+ i?U+ i`mv M iÈB iW T?Q ?„M- M?QM; i?
K°i +?9iX *?QM? H9+ ?„M ç M; +?¬M +?W- +^K ;B€+ #` M;QÌB i?2Q /äB HçB tm'i
pšM M?Q +k- tm'i ?B M iW T?Q i? M? MB M h?B M :B B FB i`mv M ç MX

@ Jm®M +? i5

•M? K„i + Q i?O €K b€i M`v +?Êi ?B M H M K°i iB €+ ç°+- ?„M +,M #^M F?¬M; M;?
ç€M? HûM /o M?B M ?Q`M iQ`M #` T?€ ?ÄM; #ÎB M;QÌB i? M? MB M M`v- M m F?
K`v M;QÌB #` ç€M? HûM FB B +kM; çWM; M;?o M iQ`M i?Q€i i?•MX *?„M +?„M
b m ç! i`mv M •K M?„+ M?Î- +?Q M M K¶B H-M Kbm? ç m i?'i #çB i`QM; ; M; i'+X

L m M?Q i? - p`v i?b i`QÊ+ ? i ;B i i?^M; M`v- b m ç! F?¬M; B +! i? T?€i ?B M K
? B i?B i`B M •K b€i +?B ççQ- bmv v m i?U+ HU+ +O ç`+? M?•MX

"'i [m€ ?B M içB i`QÊ+ K„i- ?„M ``i Km®M #B i`ä ``M; H`K b Q M;QÌB i? M? MB
Kbm?X

>ç [mv i i•K- ?„M HûM H9i çB ;¬M p T?Q æQÎM; S?QM;- ;„i ; Q M?bM +?^K +?
S?QM;X

@ hÈB5

æQÎM; S?QM; pšM [m M i•K + Q i?O €K b€i M`v- i`QM; M?€v K„i F?B ç®B T?QÆM;
F?!2 KB M; æQÎM; S?QM; #Q K"i M? +? H M K°i +?9iX

L m /€K /MM; +^aK M?"M ç B m i` K°i + Q i?O GBM? :B B- æQÌM; S?QM; ç½ bÈK H`
 ç®B T?QÆM; +?9 wX *?d H` æQÌM; S?QM; F?¬M; M; ?o iÈB T?ªM SM; +O + Q i?O
 /o M?B M +?Q iÈB #•v ;Bì KÈB T?€i ?B M +?QM? KbM? ç°M; i v ç°M; +?•MX
 >ŠM H` T?ªB T?€i ?B M bÈK ?ÆM KÈB ç9M;X
 * Q i?O GBM? :B B- æQÌM; S?QM; #•v ;Bì +ÁM F?¬M; çO ç +?®M; HçB- imv `^M;
 *?mM;;B M`v / /`M; M?Q ;B i HÊM ;B i +?|- M?QM; #¼M ?¼ ç b® ç m H` h?B M :
 i`mM; T?~K- t€+ i?U+ h?B M :B B i?QÊM; T?~K +? i î i` M i v KbM? +kM; +?d +| i?
 HçB +`M; F?¬M; i? ç®B T?| K°i GBM? :B BX
 o¬i? M? p¬iS+ FûQ K°i ç€K h?B M :B B *?mM;;B [m K°i T?QÆM; ?QÈM;- æQÌM
 F?¬M; iB T iK+ ççB F? B b€i ;BÈBX
 h?•M ?bM? M?Q€M; H M H-M M[- p¼i ç M # M +çM? K°i iÁ FB M i`9+- ç M; +?r
 ç`+? M?•M- F?¬M; F?Q ç°i M?B M i`mv M ç M K°i i`"M `mM; ç°M; [m, /`- i?•MªM
 tm'i ?B MX
 a„+ Kti æQÌM; S?QM; ?QªM; ?®i- ç M; +?m`M #` ;BÆ FB K +?®M; HçB- M?QM; /Q
 T?QÆM; M? M? ?ÆM ?„M `i M?B m- K°i FB K pQÊi [m ç-m p B +O æQÌM; S?QM
 ç²M; i?ÌB K°i +QÊ+ ç€ p`Q i` M M; U+ æQÌM; S?QM;X
 *kM; F?¬M; #B i içB b Q- æQÌM; S?QM; ;B[F?¬M; i`mM; i`î KbM? H°M K'v pÁM;
 i`U+ iB T `ÆB p`Q i`QM; K°i ;B M M?"X
 * Q i?O €K b€i +O >mv i oK h?"M? M?QÈM; K`v- KÆ ?² M; ?o +| +?9i F?¬M; [m€ i?
 KbM?- H`K b Q +| i? ç€ ?„M i?"M? K°i ?bM? pÁM; +mM; \ L?QM; ?B M içB +kM;
 M; ?o M?B m M?Q p"v- i?¬K M; ?o M? M? +?|M; iW KB M; ?„M ?ÄB ` `®i +m°+ içB
 KbM?- +?QM? pb M; mv M M?•M ç|- K°i FB K €K b€i pW `²B +O ?„M F?¬M; +| M?
 S?QM;- K` +?d M?^K p`Q ç-m p BX
 h?•M ?bM? M?Q€M; H M- +kM; çm´B p`Q i`QM; T?ÁM;X
 L;Q`B T?ÁM; K°i ç€K h?B M :B B +O *?mM;;B p°B p½ t¬M; HçB ç•v- i?'v ibM?
 /WM; HçB +QÊ+ #- +| + Q i?O GBM? :B B +O >mv i oK h?"M? M?9M; i v- #¼M ?
 iK+ +?2M +?•M p`QX
 æQÌM; S?QM; H` HÊB ?çB- M?QM; i`QÊ+ Kti GBM? :B B- ?„M +ÁM +| +Æ ?°B b®M
 æ€K M; QÌB +?QM? KbM? çB p`Q M[- +?d #B i içQ i? K ?¶M HQçMX
 @ æB- çB HQÊ+ i`"M ;B9T ;B +?O +MM; +€+ i`QÌM; H½QX
 J°i h?B M :B B i?QÊM; T?~K +O *?mM;;B T?'i i v- K M; i?2Q ççB ç°B M?•M K½
 h`QM; T?ÁM;- æQÌM; S?QM; M? M?"M; tQ v M; QÌB- H9+ `ÆB i` M Kti ç'i HB M M
 +O + Q i?O GBM? :B B [mª M?B M F?¬M; i? i?W M?"M / /`M;- K°i FB K H`K #`
 `^M; F?¬M; +| FB K F?Q b„+ #ûM M?Q +O •m .QÆM; ok t•K H'M- M?QM; /M p"v ç
 i` M M; U+ #` ççT K°i +QÊ+- +kM; ç ?„M K°i H9+ H•m pšM +?Q #bM? i?QÌM;- +kM
 i?•M- +QÆM; F?Q +O ç®B T?QÆM; +kM; F?¬M; i? t•K M?"T i`QM; +Æ i? - KbM?
 ?mM; K½M? FB K` i?¬BX
 *?Q ç M T?9i M`v- i'i +ª pšM M^K i`QM; iQM? iQ€M +O KbM?X _bM? +QB + Q i?O
 +?B ççQ FB - F?B M +?Q ?„M +?9 w- K M; i?2Q ?„M iB M p`Q i`QM; T?ÁM;- i'i +ª
 ç½ /U çQ€M i`QÊ+X >B M içB T?ªB M?bM i?O çQçM +O KbM? M?Q i? M`Q- KÈB
 oW KÈB ´M ç`M? i?•M ?bM?- K°i ççQ i?•MªM? i?'T HMM HB M +?†M i`QÊ+ +Y -
 FB K QÊ+ +?WM; ççB F?€B +?d +| K°i i?QÊ+- •K i`¬K HçM? H)Q M?bM æQÌM; S?Q
 æ•v H` H-M ç-m iB M æQÌM; S?QM; M?bM `ä F?m¬M Kti +O + Q i?O M`v- /B M K
 p|+ M; QÌB +O +kM; ;B®M; M?Q ç½ i`ªB [m Hmv M i" T- +?m¬B FB K i` M i v M; „M

FB K #bM? i?QÌM;- H¢B /`B ?ÆM bQ pÈB / Q ;,K- ?B M M?B M +® w +? i¢Q i?`M?
€K b€i- F?|2 KB M; +| K°i /9K `•m +€ i` - im´B i€+ F?QªM; +?WM; +?d +| #®M M,K

@ :BÄB H„K- ,M K°i +QÈ+ +O ç¢B ;B /o M?B M +ÁM +| i? çSM; /"v- h?B M :B B
M;QÆB +| i? +QB H` M;QÌB i?S M?'iX

æ®B T?QÆM; HB + K„i M?bM æQÌM; S?QM;- F?¬M; F?ÄB ?QT K„i H¢B- i`QM; ç
FBM? M;¢+X

GU+ ç¢Q +O K°i +QÈ+ FB ?„M `i `ä ``M;- /QÈB GBM? :B B #` ç€ i`9M; +?Q /M F?-
M†M;- M?QM; M;QÌB i? M? MB M i`QÈ+ K†i M`v M;Q¢B i`W b„+ K†i +| +?9i i`„M;
i?'v p i iQ+? bmv v m- H`K b Q +| i? ç ?„M F?¬M; bÊ ?½BX

@ >„+ ?„+- K v K„MX

æQÌM; S?QM; +QÌB K°i iB M;- ?Qi b•m K°i ?ÆB- #bM? T?K+ F?Q ?mv i ç M; +m²M
h?¬M b„+ +O æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB F?B M ç®B T?QÆM; i`Î M M +ªM? ;B€+-

@ :B Q ç'm pÈB K°i p` GBM? :B B K†i F?¬M; ç´B b„+- +| T?ªB M;QÆB Km®M çM ;
ªM i?•M ?„M iBM? i?¬M; €K b€i- pÈB +?mv M M?Q i? M`v ç½ [m2M i?m°+ F?¬M; i
M?bM i?¬M b„+ #bM? ioM? +O æQÌM; S?QM;- b Q +| i? F?¬M; +ªM? ;B€+\\

æQÌM; S?QM; M|B,

@ hB M #®B HQ bÊ M?Q p"v- bÊ H` b) K'i çB mv / M? +O GBM? :B BX

a„+ K†i ç®B T?QÆM; #` HÌB M|B +O æQÌM; S?QM; FQ+? ç°M; M?,M H¢B- bU i?U
:B B +?| çÊB HQ H„M;- i`QÈ+ K†i K°i h?B M :B B i`mM; T?~K- çB m M`v i?U+ bU
M M F?|+ ? v M M +QÌBX >ÆM M[i`QM; T?ÁM; +,M #ªM F?¬M; +| +€B; b +| i? ç
+kM; H` HQB K°i KbM?- +?QM? KbM? i?U+ bU +| +?9i [m€ ç M;?B `²BX

@ >W- +? i- i +?d ?ÄB K°i +•m- M m +| i? +?Q ç¢B ;B i K°i ç€T €M ?`B HÁM;- i
K€B K°i +?9i- #`M; F?¬M; ç¢B ;B +?Q M;QÆB #B i i? M`Q ;¼B H` b®M; F?¬M; ç

@ *| T?ªB iB M #®B Km®M ?ÄB- i¢B ?¢ H`K b Q +ªK M?"M çQÊ+ ?`M? imM; +O iB
æQÌM; S?QM; +QÌB `i +ÎB KÎ- çQ M; v p'M ç M|B `ä ``M;X

@ L m #B i`²B i?b i`ª HÌB M? M? H M5

L K iY i`mM; MB M HÈM iB M; [m€i H MX

@ JMB K€m iQÆB i` M M;QÌB iB M #®B `i i?®B- i?®B M?Q +?|- p½M #®B Km®M
æQÌM; S?QM; M?bM ç®B T?QÆM; M|BX

L K iY i`mM; MB M #B M b„+- H¢M? HMM; M|B,

@ L;QÆB Km®M +? i\\

oW /Si HÌB- i?•M ?bM? HB M p¼i iÈB i`QÈ+ K†i æQÌM; S?QM;- çQªM FB K i` M i v
+?|M; p¬ +MM;- i`QM; M?€v K„i HB M iÈB i`QÈ+ K†i æQÌM; S?QM;X

J°i FQ+? T?šM M° +O + Q i?O GBM? :B B - ?€ +| i? iQM? iQ€M\ >ÆM M[?„M im
ç¢Q- K°i FB K M`v F?¬M; +| +?9i FB K F?Q p` F?Q iS+- M?QM; M m i?U+ bU ç ?
+QÆM; F?Q K¢M? K) i`mv M H¢B +| i? H`K +?Q æQÌM; S?QM; M€i M?Q iQÆM;X

G2M; F2M;X

J°i •K i? M? ;BÁM ;B½ i`mv M ` - M K iY i`mM; MB M i?bM? HbM? T?€i ?B M- çQ
ç•K p`Q i?•M i? K°i M;QÌB iQ`M i?•M # Q p•v i`QM; ?„+ vX

>ÆM M[t9+ +ªK i`mv M ç M iW i` M i?•M FB K- +,M #ªM F?¬M; ;B®M; M?Q H` ç
M;QÌB- +`M; +| p ;B®M; M?Q ç•K p`Q b„i i?ûTX

h?-M b„+ M K iY i`mM; MB M M;¢+ M?B M- p K†i K K MX *,M #ªM ?„M F?-M; M?
?„+ #`Q M`v H9+ M`Q tm'i ?B M i`QÊ+ K†i KbM?- ?ÆM M[i` M M;Q`B ¢®B T?QÆM
iS+ p`+QÆM; F?Q ;b # ¢°M;X

E?-M; ¢ÊB ?„M F`T bmv M;?o- K°i ¢¢Q FbM? F?Q b„+ #ûM iW T?Q b m ¢€M? [m
i`mM; MB M +kM; F?€ H` M? M? M? M- p°B p½`9i FB K ¢•K M;QÊ+ H¢BX

oW H¢B H` K°i •K i? M? ;BÁM ;B½- ;B®M; M?Q pW `²B- T?ªM; T?`i M?Q iB M; ¢
K` H9+ M`v- i` M ¢QªM FB K H¢B i`mv M ¢ M K°i +` HU+ ¢¢Q F?`M; H² H`K +?Q i`Q

""M i v i ` -M- ¢QªM FB K i?B m +?9i M[ #` ¢€M? # v ` M;Q`BX

E?-M; ¢ÊB ?„M F`T ¢SM; p[M; ;|i +?•M- K°i +€B +?•M ; -v M?Q [m2 +OB ¢€ ¢€ p`Q

L K iY i`mM; MB M ;B®M; M?Q #` +QM +€ #` H`i 9T- ;B[F?-M; i`mM; +ªK ;B€+ tQ
pÁM; i` M F?-M; i`mM; HB M iû M;½- iQ`M i?•M M^K bãm; tQ`B i` M K†i ¢'i- M?`i
` - KB M; KkB ¢-v ¢'i- i?B M FB K i?B M #BM? i` M i v +kM; #` [m M; ` M;Q`BX

@ «B ¬B > ?

J°i HQ¢i iB M; +Q`B ¢„+ +?Q p` •K ?B K i`mv M ¢ M- M K iY i`mM; MB M pW M;?2
T?¼i K€mX

"ÎB pb ?„M M;?2 ` •K i? M? M`v +?QM? H` +O M;Q`B i? M? MB M FB X

hmv `^M; #` M;Q`B i /MM; K°i +?•M ¢€ p`Q ;€v- ¢-m +?`M ¢°M; QM; QM;- M?QM; i
MB M F?-M; #`ªM? ?QÊM;X >„M iBM? iQ`M; #B i KbM? i`9M; ;B M F +O iB m iY

L;Q`B K B T?K+ Î ¢•v +| HU+ ¢¢Q F?`M; H² H`K i`QM; HÁM; M K iY i`mM; MB M `r
p°B p`M; #`i M;Q`B H M- +?m`M #` +?¢v ` M;Q`B T?ÁM;X

L?QM; ?„M pW KÊB +| ¢°M; i€+- ? B #`M i v iQ M?Q ? B +€B FbK b„i HB M M„K +?
T?`i ;B®M; M?Q pSi ?„M p i` M K†i ¢'i- M K iY i`mM; MB M F m H M K°i iB M; HB
p`Q i` M K†i ¢'i- i?B m +?9i M[+„M ¢Si ¢-m HQÐB +O KbM?- i`QM; KB M; i`i +ª

h`QM; H9+ ?QªM; ?®i- M K iY i`mM; MB M HB M ¢€M? iÈB K°i +?QÎM; - ¢²M; i?ÎB ?
F?ÁB bU F?®M; +? +O ¢®B T?QÆM;X L?QM; ¢®B T?QÆM; /Q`M; M?Q K†+ F ?„
+?¢K p`Q M? m- +?d ;„i ; Q M„K +?†i K„i +€ +?•M ?„MX

a m K°i F?„+ - M K iY i`mM; MB M M?bM i?'v ? B M;Q`B # Q p•v i`QM; ?„+ v- F?m-
T?Q KbM?- /QÊB ibM? i? +`T #€+?- ?„M p°B p`M; p`M H M #Q T?€T- i?•M i? M?
i`"M `mM; ¢°M; [m, /`- M? M? +?|M; #B M K'i i`QM; F?-M; F?QX

G9+ ? B ?„+ v M?•M FB p¼i iÈB i`QÊ+ K†i ?„M- ?QÊM; iÈB ¢` T?QÆM; ?„M #B M

P K°i iB M; - i?•M ?bM? M K iY i`mM; MB M H-M M[ tm'i ?B M- +?d #`i [m€ i?-M
K€m iQÆB i`QM; KB M; i`Q ` - H`K QÊi [m-M €Q p`M;U+X

"Q T?€T +O ?„M t€+ i?U+ +| i? ¢²M; ?| i?•M i? p`F?-M; F?Q- ¢ M;Q`B F?€+ F?
M?bM i?'v- M?QM; i?•M ?bM? ?„M pšM M?Q +k /WM; H¢B i¢B ¢|X

E +ª .QÊ+ h?B +-K H`v K„i +€ +?•M +O ?„M- # .QÊ+ h?B M?'i i t-M; H M- ;B®M
tm®M; M9B ¢€M? +QÊT T?K M[iY i - ¢Q ?„M ;„i ; Q ;?bK i` M K†i ¢'i- i`|B +?†i
F?-M; i? iB T iK+ ¢°M; ¢°vX

L K iY i`mM; iB M ;B½v /K p`B +€B +?Q +| H - T?€i ?B M KbM? ;B®M; M?Q +€B ¢€
T?ªB #m-M; i? T?ªM F?€M;X

•K b€i i?m"i +O ?„M t€+ i?U+ ` `i + Q M?QM; M,M; HU+ +?B M ¢'m +?QM? /B M H¢
p` .QÊ+ h?B +Q`M; ¢¢B F?| +?†i +?•M i v ?„M H`K b Q +ÁM +| F?ª M,M; T?ªM F

æ9M; H` H`i i?mv M i`QM; KQÆM;5 L K iY i`mM; MB M M?bM p K†i ¢„+ w- F?-M;
S?QM; - i?'v ?„M +?"K `½B ¢B p T?Q KbM?- ?"M ¢ M M;?B M ` ,M; M;?B M HÊBX

æQÌM; S?QM; /šM ?„M p“Q i`QM; T?ÁM; ?ŠM H“ bÈK +| /U iQM? iW i`QÈ+X "i [m€
+O ç`+? M?•M F?B M F F?€+ +,K ;B"MM M“v- `®i +m°+ K B T?K+ i¢B MÆB M“v H9+
hW i` M M;QÌB #¼M ?¼- M K iY i`mM; MB M F?¬M; +ªK M?“M ç M #'i Hm"MM +QÆM
M; v +ª iB M; ?Qii?Î ç m F?¬M; i?'v çQÊ+- T?€i ?B MM M“v ç M K iY i`mM; MB M
M; v +ª ?„M- +kM; F?¬M; i? M“Q pSi #Ä ?Q“MiQ“M ?¬ ?'T p“ +QÆM; F?Q # ç°M;

3eyX *?QÆM; d8d, h G“K *?SM;X

æQÌM; S?QM; pW iQÆB +QÌB •K ?B m pW çBiÈB +¢M? ?„M- +¬K H Mi? M? FB K
M? M?“M; #9M; K°i +?9i i` Mi?•M FB K- M?'ii?ÌBi? M? FB Ki`mv M ç MiB M; F

@ EB Ki®i5

æQÌM; S?QM; F?2M M;ÊB K°i iB M;- çQªM FB K M“v +kM; H“ çŠM; +'T h?B M"B
i` M FB K F?¬M; +| #'i Hm"MM F?QiS+ ;b- FB K M“v ;B®M; M?Q +?O M?•M +O ?„M
#Q K"i H9+ •Ki?¬Ki?Bi`B M €K b€i i?m"iX

L KiY i`mM; MB M ;„i; Q M?bM æQÌM; S?QM;- p K†ip¬ +MM; #B T?šM- M;?o ?„M
:B B- ?B MM v H¢B #`ÆB p“Q i`QM; i v K°i iB miY h?B M :B Bi`mM; T?“K +?Q
iQ KMB p` M“vi?U+ bU +| +?9i F?¬M; / +?“mX

@ hB miY +| ; M +S ;B i#ªM ç¢B ;B - +€+ p` ?mvM? ç >mv ioK h?“M? b) #€Qi?M

L KiY i`mM; MB M +kM; +QB M?Q +| +?9i /kM; F?Q- `ÆB p“Q i` Mi v æQÌM; S?Q
tBM i? i?S- M;QÊ+ H¢B +ÁM M|B ` HÌB FQ+? #€+X

"i [m€ æQÌM; S?QM; M?bM p K†i +O ?„M- +?d #B i?„M +| +?9i M;?o K°i ç^M; M|
i?QÌM; i?QÌM; +?mv M ç°M;- `ä`“M; H“ ç M; ibK +Æ ?°B ç i?Q€i i?•MX

@ >mv ioK h?“M?

æQÌM; S?QM; +QÌB ? ?ª K°i iB M;- çBiÈB # M +¢M? M KiY i`mM; MB MM ;²B t´K
K„i ?„M,

@ L;QÌB >mv ioK h?“M? +€+ M;QÆB +kM; b) ;BªM; /¢v M;?o F?Q b Q\ h M;?2 M
pb HÈB Q+? +O `B M; KbM?- #bM? i?QÌM; K°i HÌB F?¬M; ?ÊT HB M ` i v ç€M? ç
K'v M;QÌB #^M; ?[m\ h ;B i M;QÆB `²B B b) #€Qi?M +?Q M;QÆB\

oB + M“v ç m M;?2 iW i`QM; KB M; +O •m .QÆM; ok- ç¢B ç b®M;QÌBiK ?ÊT i¢
M;QÌB +| K°i Qi i?O çQ¢M ç°+ €+- H“K pB + F?¬M; +| M;mv Mi„+- M;QÌB M?Qi? i
Q+? +O KbM?- +?Q # Q ;BÌ b) M;?o ç M b®M; +? i +O M;QÌB F?€+- +?Q M M M?
`ä`“M; ç M; M|B #”v- KK+ çQ+? ç2 /¼ æQÌM; S?QM;X

@ E?¬M; b Q- M;QÆB +| i? F m K°i iB M; t2K- # M M;Q“B +ÁM +| +?QM ?mvM? ç
M?bM t2K +| B b) iÈB MÆB M“v +Sm M;QÆBX

æQÌM; S?QM; +QÌB /`B M?bM ?„M çQ i? M? çQªM FB K p¶ p“Q K†i ?„MX

aÎ /o F?¬M; /MM; K°i FB K ç•K +? i ?„M- +kM; H“ æQÌM; S?QM; ?v p¼M; M;QÌB +

*?mM;;B -`®i+m°+K°iK¢M;ç´BK°iK¢M;-?B M i¢B i b) F?¬M;;B i M;QÆBX L;
M;QìB [m ç•v- ç´B H´v +Æ ?°B ;BªB i?Q€i +?Q M;QÆB- #9i #m¬M #€M M´v +kM; F
æQìM; S?QM; M;²B t´K tm®M;- p¶ p¶ M;U+ ?„M- T?•M iQ+? `ä´´M; çQÊ+ K´iX
a„+ K†i M K iY i`mM; MB M F?) ç´B- +?¬M +?ì M|B,
@ h?U+ bU M;QÆB M;?o M?Q p”v\
@ >”B- M;QÆB iBM +kM; çQÊ+- F?¬M; iBM +kM; çQÊ+- HìB +O i?B m;B ç m tm´
æQìM; S?QM; ç i v H M M;U+ iU ?ÄB- M|B `´i +ªK ç°M; HÁM; M;QìBX
@ h®i- i b) iBM M;QÆB i? K K°i H-M- /M b Q +? i +kM; F?¬M; T?ªB KbM? i X
L K iY i`mM; MB M #`æQìM; S?QM; i?mv i T?K+- M|B H´ #`i?mv i T?K+- +ÁM F?
K„M H´K ?¢BX
h?´v ?„M ç²M; w- F?|2 KB M; æQìM; S?QM; #Q K”i M? +? H MX

3ekX *?QÆM; d83, h E?¬M; hBM L;QÆB L[U?¢VX

@ L m H-M M´v M;QÆB +ÁM /€K i?´i iQM- çWM; i`€+? #´M ç¢B ;B i`î K†i5
L K iY i`mM; MB M mv ?B T M|BX
@ a Q +| i? +?S\
æQìM; S?QM; QÐM M;U+ p¶ p¶- M K iY ?€M ç¢B i`QÊM; T?m- M?´i M;¬M Fw tm´i-
>B M i¢B i´i +ª ?v p¼M; +O *?mM;;B ç m ç†i i` M M;QìB >mv i oK h?´M?- K°i +•
MB M- iU M?B M +| i? H´K +?Q K´v + Q i?O GBM? :B B FB T?ªB [m M i•KX
o®M H´æQìM; S?QM; +ÁM Km®M ç M K iY i`mM; MB M /K /¶ *?mM; ”®a îB M ç M
iY i`mM; MB M HB M ç½ i`mv M •K tQM;X
æÊB K°i H€i b m- M;Q”B T?ÁM; i`mv M ç M •K i? M?- H¢B F?¬M; #B i H´ GBM? :B
ç²M; #¢M- +?¢v iÊB iU +?mB ç-m p”Q HQÈBX
L;Q¢B i`W #°.QÊ+ h?B ç M; ?¢M +? ?´M? ç°M; +O M K iY i`mM; MB M FB F?¬M;
h?B +ÁM H¢B +kM; çQÊ+ æQìM; S?QM; t„T t T K B T?K+ i¢B # M +¢M?X
•M? b€M; M;Q”B +Y #`+?2 H´T- K°i M;QìB GBM? :B B +O *?mM;;B p¼i p”Q- ?„M
pÈB M;QìB H9+ i`QÈ+- H9+ p”Q M?” +kM; F?¬M; çB p”Q M?B m H„K- +?d çB ? B #
ç”T p”Q K„i H´K KB K„i ?„M +Q `Ki H¢B- F?¬M; ? bmv M;?o i`U+ iB T K¢M? K) HM
JMB K€m iQÆB i`´M M;”T i`QM; T?ÁM;- GBM? :B B +O *?mM;;B +? i i?ªK i¢B
h?´M? #`K°i M;QìB + Q i?O p¬ / M? F?®M; +? i` M K†i ç´i- æQìM; S?QM; +ÁM î
?„M- +?Q /M ?„M M;m i? M”Q +kM; #B i iB M? ?m®M; F?¬M; ´M`²BX
h? M?QM; K°i F?B HMB H¢B- +,M #ªM F?¬M; i? HMB ` M;Q”BX h`QM; M?€v K„i
T?K+ î K°i # M HB M /B ç°M;- # [mv M ? B +?•M- i`U+ iB T ç€ ?„M p”Q i`QM; T?Á
L,K #°.QÊ+ h?B K¢M? K) M?Q K½M? ?´ tm®M; M9B- i´M +¬M; €+ HB iX
.QÊ+ i?B F?¬M; bÊ b®M; +? i- iQ”M i?•M +?„+ +?„M M?Q b„i i?ûT- K†+ /M H´ +?B
#¼M ?¼ #`i?QÆM; +kM; F?¬M; / /”M;X æ®B +?B M +MM; #¼M ?¼- M mF?¬M; [r
HÈMX
GBM? :B B +O *?mM;;B pW t¬M; iÊB ç½ #`i?B i i?ÁB- ç®B /B M +¬M; FQ+? K
?„M M; M; M?B M #´v ` ç´m T?€T H´v i?QÆM; ç´B i?QÆM;- w ç² #S+ .QÊ+ h?B `9
h?B H´ M;QìB b®M;- i?”i ç9M; H´ +| F?ª M,M; #`FB K +? #îB ç´m T?€T F?¬M; Km
bÈK ç½ +? i # Q M?B m H•m- ?´M? ç°M; ?B M i¢B ?Q”M iQ”M H´ /Q æQìM; S?QM;

> „M M; ?o H'v i?QÆM; ç´B i?QÆM; - HB M HÊB /KM; i?QÆM; ç´B i?QÆM; X
a m K'v +?B m- p K†i +O GBM? :B B *?mM; ;B M"v m QªB p¬ +MM; - K€m iQÆB
h?B /QÌM; M?Q F?¬M; +| pB +; b- i®+ ç° p" HU+ ç¢Q pšM F?¬M; ;BªK +?9i M"QX
_ÆB p"Q #` ç°M; - ?ÆM M[M?•M b® +€+? t - F?¬M; / M KQÌB +?B m- GBM? :B B
.QÊ+ h?B /MM; K°i +?B m óJ½M? ?´ ç"Q i•Kô K°i [mv M i`U+ iB T ç€M? tmv M [m
ç•K p"Q i`QM; +Æ i? - i` M #`M i v iQ F?¬; -v +ÁM M„K K°i i`€B iBK 'K €T pšM ç M
G¢B /MM; HU+ #|T K°i +?9i- i`€B iBK ç M; ç"Ti`U+ iB T #` #|Ti?`M? i?`i M€iX
@ «B ¬B
æQÌM; S?QM; ?€ KB M; +QÌB HÈM- KB M; `°M; ç M M?ûi çO +ª M„K i v- i?ÌB ;B M
MûM M? M; - KbM? HB M ;B i +? i? B GBM? :B B- #„i b®M; K°i p` GBM? :B B- +?E
ç€K + Q i?O ç M; HB m K¢M; +?B M ç'm # M M; Q" B t'm ?´ ç M +? i- #¼M ?¼ ç€M
i? i?QÆM; M†M; ç®B i?O /M +?d K°i M; QÌB- +`M; F?¬M; M|B H" ç€M? +? iX
æQÌM; S?QM; t2K tûi M K iY i`mM; MB M +O >mv i oK h?`M? - ç®B T?QÆM; +kM;
æQÌM; S?QM; +?2 KB M; H¢B- ;BÆ i v ?QÈM; p T?Q # M M; Q" B ` ?B m K°i +?9i
. K†i M K iY i`mM; MB M +Q [m„T H M- +U+ F€ #B B M|B,
@ h b) F?¬M; iBM M; QÆB M[- M; QÆB H" b€i M?•M +m²M; K 5
@ E?¬M; M M M?Q i? - H"K H¢B K°i H-M M[çQÊ+ F?¬M; \
æQÌM; S?QM; K K ;B¼M; M|B /`m /`M; X
@ *9i5
L K iY i`mM; MB M i`B i ç M´B ;B" M- i`QM; HÁM; +ÁM K°i +?9i ?v p¼M; +kM; iB r
@ æWM; M|B i b) F?¬M; iBM HÌB M; QÆB M|B M[- +?Q /M iBM- M?[M; M; QÌB # M
M; Ì pÊB # M M"v- H"K b Q #¼M ?¼ +ÁM +| i? #` HW iÊB\
@ V- M|B +kM; ç9M; X
æQÌM; S?QM; ;"i ç-m- [m€ i K # #`M- M K iY i`mM; MB M ç½ HW ? B GBM? :B B
+| F?ª M, M; b) i?`M? +¬M; K°i H-M M[X
@ L; QÆB b) ;B i i ç9M; F?¬M; \
h` M K†i M K iY i`mM; MB M ?B M H M [mv i i•K TªB +? iX
E?¬M; çÊB æQÌM; S?QM; iª HÌB ?„M HB M [m€i H M K°i iB M; ,
@ L; QÆB çWM; ?ÁM; i?U+ ?B M çQÊ+ - +?Q /M i +? i- +kM; b) H"K +?Q M; QÆB F
æ M; M|B- +QÆM; F?Q # ç°M; i` M M; QÌB ?„M ç°i M?B M i`Î M M ?¶M HQ¢M- F?
F?Q iQ" M i?•M /kM; K½M? i`"M p"Q i`QM; ç M çB MX
æQÌM; S?QM; i v M? M? K„i H - pªB p" M; ` K°i K M? H M? +?Q .QÊ+ h?B Î # M +
K°i [mv M +O .QÊ+ h?B HB M ç€M? p"Q i` M ç M çB M ?„MX
E?Q i? GBM? :B B i, M; K¢M? M?Q #½Q i®; B[KM ?¢- ç M M? M?- çB +kM; M? M
K' i b¢+? b) X
æ M çB M #` K°i [mv M M´ M€i- i?•M i? M K iY i`mM; MB M +QM; i?`M? ?bM? +QM
[m„T p"i p½- K°i H€i b m HB M F?¬M; +| F?Q iS+X
L; mv ?B K i?"i5 hmv `^M; æQÌM; S?QM; F?¬M; #B i +m®B +MM; ?„M ç`M? H"K ;b-
?„M i?`M? +¬M; - +?QM? KbM? F?ŠM; ç`M? F?¬M; / +?`mX

L;QìB M`v ç9M; H` HQ¢B M;QìB M m +?QM? KbM? +| ?¢B +kM; T?ªB H`K +?Q M;C
/K /¶ ? B p` GBM? :B B \*?mM; ;B - +?QM? KbM? i`QÊ+ F?B +? i +ÁM Km®M FûQ M
ç½ M?bM` X

" p` + Q i?O GBM? :B B +? i i?ªK i¢B +?¶- æQìM; S?QM; H`K b Q b) #Ä [m +Æ ?
Gmv M` # •K ?²M i?m°+ p GBM? :B B- pW H¢B +~M i?"M bì M„K v T?K+ +O #
@ Zm, M;? Q5

æQìM; S?QM; F?¬M; F?ÄB T?d M?´ K°i iB M;- ? B p` GBM? :B B *?mM; ;B - M;Q¢B
+kM; F?¬M; +| +€B ;b F?€+- p T?¬M i` M M;QìB M K iY i`mM; MB M >mv i oK h?"M
i?¢+? ?¢ T?~K K` i?¬BX

> B GBM? :B B M`v b Q\ ob b Q M;? Q M?Q p"v\ aQ b€M? pÈB #¼M ?¼- æQìM; S
ç` +?O K°i T?QÆM; `²BX GBM? i?¢+? i` M i v ?ÆM K°i M;?bM F?®B- +ÁM +| #ªQ
çdM? +'T- p¬ b® i?B M #BM?- +ÁM +| p¬ b® /` #ªQ [mw ?B KX

o®M /o i`QM; \*?mM; GBM? \*®+ +?d +| KQìB H,K GBM? :B B- ?B M i¢B #` +?QM?
KQìB ? B M;QìB- +€+ ç¢B ;B i°+ ç M KQìB #ªv M;QìB- ç½ +?B K Qm i? imv i ç®B

s2K` - +?B M ç'm +O + Q i?O GBM? :B B F?¬M; +-M KbM? M?9M; i v M[X "Q
æQìM; S?QM; +ÁM F?¬M; M;?o #¢B H°` M;Q`B [m€ bÈK- i?U+ HU+ +QìM; ç¢B-`
F}X

h?Ä F?¬M +? i- +?| b,M ;B i5 G¬M M`v ç®B F?€M; >mv i oK h?"M?- M m F?¬M;
i?"M? M?•Mô- M m i?"M? +¬M;- b® HQÆM; + Q i?O GBM? :B B æQìM; ;B #ªQ p` b
M?[M; M;QìB F?€+ FB M; F}- M m H` pb M?[M; çB m M`v æQìM; ;B #ªQ #` M;QìB
S?QM; HB M i?"M? i°B M?•M `²BX

3ejX *?QÆM; d8N , L;¼+ h?¢+? *•m S?¬M Ui?QÊM;V

æQ b€m #°.QÊ+ h?B p`Q E?¬M; :B J` ©M?- æQìM; S?QM; i?B i?B M` h€ h?B >
/€M; K°i M;QìB- ;B®M; M?Q [m, K` HÁ2` M;Q`B T?ÁM;- i` i°M p`Q ç€K + Q

i?O h?B M :B B +O *?mM; ;B X

a® HQÊM; ç€K + Q i?O h?B M :B B M`v F?¬M; Qi- i?QìM; M;`v `i iU + Q iU ç¢B- ç
HQìM;- M?QM; ?B M i¢B ç®B K†i ç¢B +?B M +O +€+ + Q i?O GBM? :B B- M;Q¢B
#ªM F?¬M; i? H`K ;b- +| K°i ? B M;QìB iQ ; M HÈM K`i M;?o Km®M M?9M; i v ?¶ i`
F?¬M; T?ªB #` GBM? :B B +€+ ç¢B ;B i°+ ç€M? +? i- +kM; #` ç€M? i?"M? i?QÆM

a m ç| - M?[M; h?B M :B B +O *?mM; ;B +kM; F?¬M; /€K +| ?"M? ç°M; i?B m bmv
æQìM; S?QM; t2M HšM i`QM; ç€K M;QìB- K„i [m M b€i b€m H°- i B M;?2 #€i T?Q
GBM? :B B ç€M? H M F?Q i? ?WM; ?U+X h?U+ HU+ +€+ + Q i?O GBM? :B B # M
bS+ +?B M ç'm +€ M?•M F?¬M; i?'T ?ÆM +?9i M`Q bQ pÈB GBM? :B B +€+ ç¢B ;E
M?•M b® ç M; `ÆB p`Q ?Q`M +ªM? t'm imv i ç®B- óbQM; [mv M M M ç`+? iS i?Oô>

>B M i¢B ? B æ¢B b€i i?¬M HB M i?O +MM; K°i +?¶- +¬M; FQ+? K¢M? K) ç®B pÈ
oK h?"M?X > B H½Q ;B M`v i?B i`B M iQ`M #° bÎ ?¼+- #¼M ?¼ pW KÈB i`M +?S+
iU M?B M Km®M #B i bS+ +?B M ç'm +O KbM? p` M;QìB F?€+ +? M? H +? # Q M?
? ;B[H¢BX

GQ¢B +€+? H`K M`v ç + Q i?O GBM? :B B >mv i oK h?"M? F m F?´ F?¬M; i?¬B-
?„M F?¬M; i? iB T iK+ +?®M; çÐ\ J°i K†i ç m F?´ +?®M; H¢B +?B m i?S+ +O ?
+?mv M ç°M; ? B K„i- w ç² ibK FB K M;QìB ;B9T çÐ KbM? K°i +?9iX L?QM; ibK ç M
F?¬M; ? i?B m ç²M; #¢M `ÆB p`Q ibM? ?m®M; ;B®M; KbM?X

E€ [m€B `²B- b Q iU M?B M Qi M;QìB M?Q p"v\ * Q i?O >mv i oK h?"M? F?¬M; F?

@ L?`i`QÎM; H½Q- i K i`QÎM; H½Q- p` K°i p` iB M #®B >mv i oK h?`M?- #¼M ?¼
J¬M bBM? *?mM; ;B M`v M?bM b„+ K†i +O *?mM; "® aÎ- M!B ç M K°i MY HB M F
@ "¼M ?¼ H`K b Q\
*?mM; "® aÎ; ^M +?-K +?"K iWM; +?[K°i- i? M? •K F?B M M; QÌB i iBK ç" T +?•M`
@ æ½ +? i5
J¬M bBM? *?mM; ;B M`v +„M `„M; F HçB M?[M; ;b KbM? ç½ T?€i ?B M `X
h?•M i? *?mM; "® aÎ +?'M ç°M; - ` i v ç€M? K¬M bBM? *?mM; ;B K°i +?QÎM; - +?
F?B M K¬M bBM? M`v T?ªB H„M H°M K'v pÁM; - iû i` M K†i ç'i- pçM T?-M iOB i?•M`
@ *?| KM K„i- #¼M ?¼ H`K b Q +| i? +? i çQÊ+\
*?mM; "® aÎ iS+ ;B" M iQ`M i?•M `mM #-M #`i- ? B p` i`QÎM; H½Q +?QM? H` + Q i
ç'm *?mM; "® aÎ `ä ``M; +ÁM M?bM i?'v ? B M; QÌB #¼M ?¼ pšM ?Q`M ?ªQ- +„M #
F?-M; ç M MY + M? ;BÌ b) +? i`²B- ç²M; i?ÌB F?-M; ? +| /'m ?B m\ G9+ ? B M; C
Î/QÊB KB K„i +O K¼B M; QÌB- H9+ ç| pšM F?-M; B #B iX
@ h?U+ bU ç½ +? iX
J¬M bBM? *?mM; ;B ¬K H'v ? B K€ çÄ #WM; #` +?QÎM; T?QM; ç€M? i`9M; - H9M; i
@ Í MÆB M`Q\
L; QÌB ç-m HoM? >mv i oK h?`M? i`-K ;B¼M; ?ÄBX
@ Í ;B M M?` # M FB X
@ *?mM; ?mvM?- i`QÊ+ iB M çB p`Q ç| t2K b QX
L; QÌB ç-m HoM? >mv i oK h?`M? +kM; ?B m çQÊ+ `i F€ [m€B- bÎ /o ?„M iU iBM; ;
HçB *?mM; GBM? *®+- #ÎB pb bU i²M içB +O + Q i?O iBM? i?-M; •K b€i +?B ççQ
ç-m iÊB çm¬B- i`W i?ÌB ;B M # M ç-m ?„M ç€M? HûM K'v H-M F?-M; i?`M? +-M; ;
i?'v i?•MªM? +O ?„MX
.U i?2Q Hw H) K` M!B- ?„M F?-M; i? F?-M; ` i vX >B M içB pW M; ?2 K¬M bBM
HÁM; +O ?„M KÆ ?² ç½ çQ€M çQÊ+ K°i QiX
J°i ç€K M; QÌB /QÊB bU /šM /„i +O K¬M bBM? *?mM; ;B çQ iBM- çB p`Q K°i; B i
#°i?B i? M^K i` M K†i ç'i H`K i'i +ª K¼B M; QÌB ?Qi b•m K°i M; K KX " M; QÌB M`v-
H½Q +O *?mM; ;B p` + Q i?O iBM? i?-M; €K b€i +O >mv i oK h?`M?X JB K„i *?m
bU ?„M F?-M; M; ?o` # M; QÌB M?Q p"v- ç M i°i +MM; H` H`K b Q p¬i? M? p¬iS+
;B i +? i # M; QÌB #¼M ?¼ K` F?-M; ç H° +?9i iBM iS+ M`Q- `®i +m° + i?U+ HU+ +
æ-m HoM? >mv i oK h?`M? M;²B t'K tm®M; - FB K i` i?B i? # M; QÌB K°i H-M- i`
@ J°i p` i`QM; ç| #` K°i FB K tmv M iBK- K°i M; QÌB F?€+ i` M M; QÌB M?B m +?¶ p
`i M?B m- p T?-M ©M? hY- ç M çB M #` M; ?B M M€i- #` M; QÌB K°i FB K ç€M? +?
©M? hY i`QM; KB M; ?„M- +?QM? H` + Q i?O iBM? i?-M; €K b€i +O >mv i oK h?`M`
@ "` M; QÌB ç€M? HûM /šM ç M iY pQM; X
æ-m HoM? >mv i oK h?`M? M!B H M T?€M çQ€M +O KbM?X
@ hQ`M #° # p` GBM? :B B ç m #` M; QÌB F?€+ ç€M? HûM\
*?mM; "® aÎ ?-m M?Q F?-M; i? iBM çQÊ+ p`Q i B KbM?- #¼M ?¼ H` GBM? :B B-
:B B- pb b Q / /`M; M?Q p"v #` ç€M? HûM\ªM? ;B€+ p` TªM SM; +O #¼M ?¼ ç•
@ ©M? hY p®M iBM? i?-M; •K b€i +?B ççQ- ç®B T?QÆM; +| i? ç€M? HûM çQÊ+ ?
F?-M; HQÎM; çQÊ+5

:B¼M; çB m +O M;QìB ç-m HoM? >mv i oK h?"M? i`Î M M i`-K i`¼M;- ;BQÆM; K,,
 @ *?mM; ?mvM?- M?[M; M;QìB iÈB H-M M"v- i`QM; ç! +! + Q i?O GBM? :B B i`mM
 *?mM; "® aî H,,+ ç-m,
 @ hQ`M #° GBM? Jç+? \*?B æ` - +?d +! ? B GBM? :B B i`mM; T?~K- K°i M;QìB H
 M;QìB H` "® h`QìM; >ªB- ? B M;QìB #¼M ?¼ F?¬M; +! F?ª M,M; ç HçB ;B i°+ +O
 i?ìB +QB M?Q #¼M ?¼ ç½ ç M- +kM; F?¬M; i? p¬ i? M? p¬ iS+ M?Q p"v çQÊ+X
 @ o"v F€ Hç `²BX
 L;QìB ç-m HoM? >mv i oK h?"M? + m K"v,
 @ *! i? H`K ç M i`bM? ç° M?Q i? M"v- +?d +! GBM? :B B i`mM; T?~KX
 @ h +kM; ?B m çQÊ+ F?¬M; i?Q+? ?ÊT- >mv i a€i ?mvM?- i çÊB +MM; M;QìB +
 + Q i?O GBM? :B B ç M ç•v ç m F?¬M; i?B m K°i M;QìB- +,M #ªM F?¬M; B #B M
 +?mv M M"v\
 E?¬M; +?d F?¬M; `ä H` B- M; v +ª M?` i`QîM; H½Q- i K i`QîM; H½Q p` ©M? hY
 i`QM; ;B M M?" M"v- +kM; F?¬M; i? bmv Hm"M `X
 J°i ç€K M;QìB #`M #ç+ K°i H9+- +?d +! i? +?Q ` K°i F i [mª- ç! H` # M +çM? +! K
 ?çM; ~M M9T- î b m HQM; ç€M? HûM- ;B i# M;QìB M"v- p T?¬M + Q i?O bB m ?ç
 +ª K¼B M;QìB ç m F?¬M; `ä `²BX
 h? M?QM; + Q i?O bB m ?çM; p¬ ?bM? p¬ ªM? M"v- HçB ç +?Q i`QM; HÁM; K¼B
 HûM +? i# GBM? :B B- Km®M ç€M? HûM #¼M ?¼ +?d bÊ [m€ / /`M;X
 >mv i a€i >mv i oK h?"M? M!B,
 @ *?mM; ?mvM? F?¬M; +¬M T?ªB FBM? ?QªM;- M m *?mM; ;B ç½ H` K°i T?¬M iY
 ç >mv i oK h?"M? i iU M?B M b) F?¬M; ç *?mM; ;B +! ?çB- #9i b´ b€+? M;"v ?¬H
 çÊB i?ìB ;B M M[M?"i ç`M? çÁB HçB ;'T ç¬BX
 L;?2 tQM; HìB M"v- *?mM; "® aî KÈB v M HÁM;- +® w ?ÄB i?,K,
 @ >mv i a€i ?mvM?- ?mvM? ç [mw K¬M F?B M"Q KÈB +! i? ç M ç•v\ L;QÆB +kM;
 ç! `²B- H9+ M"v KÈB +?d H` K°i MY b® HQÊM; + Q i?O +O GBM? Jç+? *?B æ` - M
 i F?¬M; +! iB T pB M- i?b +?d +! i? M;²B +?ì +? iX

3eeX *?QÆM; dey , GmB GçB U?çV

>mv i a€i F?) +QìB K°i iB M;- p¶ p¶ H M M;U+ *?mM; "® aî M!B,
 @ *?mM; ?mvM?- M;QÆB +S v M i•K- +?ì i? K K'v M;"v- çÊB +€+ ?mvM? ç >mv i
 +?¶ GBM? Jç+? *?B æ` M"v HB M / M?Q i`Î #`M i vX
 æ®B T?QÆM; F?¬M; +?Q KbM? K°i ç€T €M +?QM? t€+- *?mM; "® aî +kM; F?¬M; i
 i? M?Q p"vX "B i?QÆM; i`QM; ç-m- çB HQ H,,M; ?"m bU +?Q ? B p` i`QîM; H½Q p
 *?mM; "® aî i?QÆM; iB + i`M i?QÆM; +O M;QìB i`QM; M?"- M?QM; M;QìB +O >m
 i? K [m M i•K- K°i M;QìB ? B M;QìB iK i" T M? m HçB m®M; `QÊm- T?!M; F?Q€M;
 +ÁM #,,i K'v M[K¬M bBM? *?mM; ;B +! iQ b,,+ tm'i +?9M;- i`®M p"Q i`QM; T?ÁM;
 æ€K ¬ ?ÊT- +,M #ªM F?¬M; +! K°i çB K HU+ M;QM; iK p" ç²M; i•KX æ•v H` *?mM; "
 M;QìB M"v +O >mv i oK h?"M?- M m F?¬M; T?ªB i?U+ HU+ +O K¶B M;QìB #¼M ?
 aî F?ŠM; ç`M? T?ªB ?®B ?"M F?B ç-m M?" T p"Q >mv i oK h?"M?- i? M?QM; ?B M
 M;²B i` M i?mv M +O F i`°K +! i? M?ªv tm®M; b Q\ *?mM; "® aî +kM; +?d +! i? i
 M; M; M;QÊ+ içB *?mM; ;B - ç M[K¬M bBM? +! F?m¬M Kti ç T?¬m ?ç #¼M ?¼ i?

G9+ +€+ + Q i?O GBM? :B B +O +€+ çΦB ;B i°+ `ÌB F?ÄB *?mM; GBM? *®+- Hç
`WM; T?QM;X

S?Q b m F?¬M; B çm´B i?2Q- ç +?Q K¼B M;QÌB F?¬M; F?ÄB i?Î /`B K°i ?ÆB- H
ç M KQÌB #ªv M;QÌB F?¬M; K°i M;QÌB M`Q iY pQM;- M;QÊ+ HΦB H`K ç®B T?QÆM
M`v ç i´i +ª K¼B M;QÌB +ªK i?´v i?Ä K½MX

æQÌM; S?QM; ç€M? +? i # GBM? :B B- F€i?U+ #¼M ?¼ F?¬M; #B i- iU M?B M æ
`X

> B p`GBM? :B B +O Gw :B p`h` M; ;B i?K i?QÆM; F?¬M; M? - imv `^M; iΦK i?Ì
iQM? KΦM;- M?QM; T?ªB ibK K°i MÆB v M iO M? ç #¼M ?¼ çB m iS+X *U Hv Î ç•v
K¼B M;QÌB #`M #ç+ [m HQ K°i +?9i- HB M [mv i ç`M? K M; i?2Q ? B M;QÌB i?K i
+Sm i`- i?€B ç° +O ç€K M;QÌB ç®B pÊB æQÌM; S?QM; ç°i M?B M +?mv M #B M`

G9+ ç-m ;†T æQÌM; S?QM; #¼M ?¼ i?´v ?„M #´i [m€ H` K°i h?B M :B B i`mM; T?~K
i`B #m°+X ´´i [m€ #ÎB pb F?¬M; T?ªB K¬M bBM? +O M?´ KbM? M M +kM; F?¬M;

h? M?QM; ?B M iΦB M?bM HΦB- h?B M :B B i`mM; T?~K M`v iΦB *?mM; GBM? *®+
? Q K°i +¼M;- +ÁM +?ûK ;B i`´i M?B m h?B M :B B- +`M; #ÎB pb +! ?„M M?„+ M?Î
F`T i?ÌB i`€M? F?ÄB ©M? hY €K ?ΦBX

*! i? M!B M m M?Q F?¬M; +! æQÌM; S?QM;- +?Q Qi b) +! # p`GBM? :B B #` i?QA
æÆM ;BªM K` M!B- ibK çQÊ+ çQÌM; b®M; i`QM; +?¶ +? i- ? H` M?[M; M;QÌB çQÊ-
ç m +! +ªK ibM? ç®B pÊB ?„M- K°i +•m iB T K°i +•m æQÌM; +¬M; iY- ;¼B ç M bQ p
L?[M; M;QÌB M`v ç m H` i? ? iB M #®B i`QM; +€+ çΦB ;B i°+- i?m çQÊ+ +ªK FQ
M`Q i?m çQÊ+ ?ªQ +ªK +O +€+ ;B i°+ M`vX L!B +€+? F?€+- M m M;`v b m æQÌ
Jç+? *?B æ` - çB iÊB MÆB M`Q ç m +! M;QÌB M?B i ibM? +?B m ç½BX

æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; +® F} #®B T?“M +O KbM? p` M?[M; M;QÌB M`v- /¼+ ç
F?¬M; +?9i M`Q #ÎB pb +¬M; H Q +O KbM? K` FB m +,M;- ç M?[M; H½Q ;B M`v
/SiX

a m F?B ç€K M;QÌB ç M æQÌM; ;B - æQÌM; ;B çQÆM; M?B M M?B i ibM? +?B m ç
#` i?QÆM; +kM; çQÊ+ b„T t T p`Q i`QM; K`i i?´i- /MM; i?m®+ +?[i?QÆM;X

æQÌM; L;çQ- æQÌM; .m K†+ /M ç M; # M? M? - M?QM; pšM` K†i +?“Q ?ÄB +€+ p
L?[M; + Q i?O FB F?2M M;ÊB æQÌM; S?QM; F?¬M; /Si KB M;- ? B p` ;B +?O M
i?QÆM; i? H`T iS+ +kM; i®i ?ÆM`´i M?B mX

* Q i?O GBM? ;B B +O +€+ çΦB ;B i°+ +MM; i`T i`mM; K°i +?¶ H` +?mv M F?¬M
M?[M; + Q i?O M`v ?Q†+ H` #`M`°M tY Hw bU pK +O ;B i°+ KbM?- ?Q†+ H` #`M
i? iK i`T HΦB K°i +?¶X >B M iΦB M?•M +Æ ?°B M`v- K¼B M;QÌB +kM; Km®M i?QÆ
+?®M; HΦB >mv i oK h?“M? M?Q i? M`QX

L;?` bU H-M M`v H` +?mv M +O H½Q iB M #®B- M; v +ª æQÌM; ædM? h?B M +kM;
çWM; M!B ç M p½M #®B M?Q æQÌM; S?QM;X

a m F?B +MM; + Q i?O +€+ ;B i°+ i`Î HΦB æQÌM; :B ¨ªQ- æQÌM; S?QM; HB M /šM
ç M h?QM? hmv M *Q- F HΦB +?mv M tªv` i`QM; ?`M? ç°M; H-M M`v +?Q æQÌM;
? B M;QÌB M;?2 tQM; +kM; pmB p p¬ +MM;X

@ LY i?€M; b m- >mv i oK h?“M? b) +! ´´i M?B m + Q i?O iB M p`Q ç•vX

*•m M!B M`v +O æQÌM; S?QM; HΦB F?B M i•K ibM? ç M; pmB p +O K¼B M;QÌB +

@ S?QM; i?B m H`K b Q M;QÆB #B i\

hB m i?9+ M;?B ?Q†+ ?ÄB i?,K- i`¨M +?B M ?¬K M v ç½ F?B M ?„M #B i T?“K ç½
GBM? ;B B ç m F?¬M; / ç®B T?! M?Q p`v- >mv i oK h?“M? +?d +! KQÌB M;QÌB-

*?mM;;B - M?QM; i?B m +?9iM[H¢B F?B M K°i ç€K M; QìB +?`m í'M i?'i M†M; M
p"v ?"m [mª b) `i F?¡ HQìM; X

@ L; QÆB [m M i +¡ i? /Á tûi i`Q M?È +O M; QìB +? i ? v b Q\

æQìM; S?QM; HB + M?bM ?„MX

hB m i?9+ #WM; idM? ç¢B M; °X

G-M M"v bî /o æQìM; S?QM; +?O ç°M; tBM iÈB *?mM; GBM? +®+ ;B i; B†+- H¢B
>mv i oK h?"M?- +?QM? H" pb +?SM; KBM? T?ÄM; çQ€M i`QM; HÁM; KbM?X

o" B M; "v i`QÈ+ F?B ?„M ç M GBM? J¢+? \*?B æ` - +?¶ +Y p"Q +¡ K°i ç€K ç iY h?
ç M; +?ì çÊB- t2K /€M; p +O #¼M +?9M; TªM; T?'i M?Q ç M; +?ì M; QìB M"Q ç¡-
[m€ €+- H"K +?Q æQìM; S?QM; F?-M; +€+? M"Q +- ç¼M; •K ?²M +?9M; - +?Q M M
ç M; çÊB BX

L?QM; M m *?mM;;B ç½ +'m F i pÈB >mv i oK h?"M?- æQìM; S?QM; bmv çQ€M
+Sm pB M +O >mv i oK h?"M?X G9+ M"v çB ;B i +? i ©M? hY- +- ç¼M; ` •K ?²M +
S+ +O ?„M- +m®B +MM; t€+ M?"M T?ÄM; çQ€M +O KbM?X

æ€K ç iY *?mM;;B ç¡ [mª i?U+ ç M; çÊB +Sm pB M +O >mv i oK h?"M?- ?ÆM M
*?d`B M; * Q i?O GBM? ;B B ç½ +¡ #®M KQÆB M; QìB- h?B M; B B p- b® F X æW
+?d +¡ * Q i?O GBM? ;B B- i? HU+ M"Q +kM; +¡ ç iY +Æ bî +O KbM?- M m F?-M;
+ Q i?O M?'i ç`M? b) tm'i ?B M çSi ;½v- K" H-M M"v >mv i oK h?"M? pb GBM? J¢+
K'v +?K+ GBM? ;B B- iU ?² +¡ i? M¡B +?B K K°i MY b® HQÊM; GBM? ;B B +O iC

@ "®M KQÆB GBM? ;B B

æQìM; ædM? h?B M M; ?2 i?'v H¢B +M; ?QªM; bÊX

@ *°M; i? K KQìB i M ç M i`QÈ+ ç¡ p" K'v i M +O *?mM;;B - b® HQÊM; GBM? ;B B
GBM? J¢+? *?B æ` K°i +?9iX

•m .QÆM; ok î# M +¢M? i?ªM M?B M M¡B,

@ h`QM; ç¡ ç¢B F?€B b) +¡ # GBM? ;B B i`mM; T?~KX

3edX *?QÆM; dej , >²M; ""Q

"¼M ?¼ p®M F?-M; TªB M; mv M w HQm H¢B- ?ÆM M[i?ìB ;B M +?ì çÊB /"B H"K
M¶B bÊ ?½B F?-M; #B i b) ç®B K†i pÈB # Q M?B m + Q i?O >mv i oK h?"M?- +ªK t

h` M; \*?QM? EB M p" "® h`QìM; h?B M F?-M; +?d K°i H-M +?¢v i`mv M •K ?ÄB æ
? v F?-M; - æQìM; S?QM; +?d +¡ i? pW i`M M #¼M ?¼ pW [m M b€i ç°M; ioM?

G¢B # M; "v M[i`-B [m - H®B +Y p"Q pšM ?Q" M iQ" M F?-M; +¡ ç°M; ioM?- +, M #
iW i? iK+ iB M p"QX æQìM; S?QM; +kM; F?-M; F?ÄB HQ •m- iBM iS+ KbM? i?€K
©M? hY imv i ç®B F?-M; b B- +?d H" F?-M; #B i + Q i?O >mv i oK h?"M? pb +€B ;
i?•MX "¼M ?„M F?-M; ?B M ` - æQìM; S?QM; +kM; F?-M; i? +?¢v ç M i? iK+ #
GBM? ;B B +O +€+ ç¢B ;B i°+ ç½ ?Q" M iQ" M K'i FB M M?šM- h` M; *?QM? EB M
M; QìB çB iÈB i`QÈ+ K†i æQìM; S?QM; - i?-M b„+ +¡ +?9i F?-M; pmB M¡B,

@ æQìM; +-M; iY- +?9M; i i?QÆM; M; ?` K°i T?2M- [mv i ç`M? tBM +€Q iW i`QÈ+
çÊB +?9M; i [m v p #€Q +€Q ibM? ?bM? i" T FQ+? î *?mM; GBM? +®+- i?"i bU F?

J†+ /M h` M; *?QM? EB M M¡B iQÆM; ç®B F?€+? F?Q- M?QM; iW b„+ K†i +O ?„M
+MM; F?-M; ?"B HÁM; pÈB ?"M? ç°M; H-M M"v +O æQìM; S?QM; - M?[M; M; QìB F
M"vX

æQìM; S?QM; +?ûT KB M; - #B i`ä +QÐM; ûT #¼M ?¼ î H¢B F?-M; çQÊ+- H¢B FB
#¼M ?¼ +M; i? K K'i ?SM; - ç M H9+ ç¡ +€B çQÊ+ F?-M; #M ç„T çO +€B K'i- +?d -

@ L m M?Q p"v- p"v +€+ p` iB M #®B çB çQÌM; +~M i?"M- p½M #®B F?¬M; iB MX
.M b Q i`"M T?€T ç½ #® i`Q tQM;- # M KbM? +| KQÌB M; QÌB +°M; i? K b€m /QÊ+ i
+| çB m F?ªM,M; ;B i +? i F ç`+? b) Qi çB K°i +?9i K` i?¬BX L;mv M M?•M æQÌM;
+ Q i?O +O +€+ ççB ;B i°+ iÈB +kM; +?d pb Km®M ;B i M?B m F ç`+? ?ÆM K` i?
æQÌM; S?QM; pW /Si HÌB- hB m i?9+ ç°i M?B M FBM? ?¬ F m H M,
@ L?bM # M +çM?- +| ç°M; ioM? `²BX
J¼B M;QÌB [m v ç-m M?bM HçB ?QÈM; hB m i?9+ +?d- +?d i?'v p-M; b€M; +?¶ H®
M?Q K°i i`"M b|M; ;ÈMX
*| M;QÌB iW # M M;Q`B iB M p`Q5
.'m ?B m `ä `M; M`v F?¬M; F?ÄB H`K i'i +ª K¼B M;QÌB +?'M ç°M;- + Q i?O +€+ çç
#B i æQÌM; S?QM; H`T iS+ +ªM? ;B€+ +9B i?'T M;QÌB- bÊ #` M;QÌB ç M M?bM i?'
a m K°i ;B•v- K°i M K iY K†+ i`QÌM; #`Q K`m i`„M; tm'i ?B M içB H®B p`Q- ?„M pW
HB M /WM; #° T?€T- H`T iS+ M;•v M;QÌB çSM; v M +?¶- +? m K`v- #`M +?•M T?ªM
K†i ç'i- F?¬M; M?9+ M?Q+? M[X
@ "ç+? #`Q5
•m .QÆM; ok i?'T ;B¼M; M|B # M +çM? æQÌM; S?QM;,
@ G` ç iY +Æ bÎ +O >mv i oK h?`M?X
JK M°B M|- +m®B +MM; #¼M +?9M; ç½ iÈB5 hªM; ç€ HÈM i`QM; HÁM; æQÌM; S?Q
i?Î /`B K°i ?ÆBX æÊB H•m M?Q p"v F?¬M; i?'v M;QÌB +O >mv i oK h?`M?- ?„M +Á
oK h?`M? ç½ iW #Ä F ?Qç+? H-M M`vX
@ L;QÌB +O >mv i oK h?`M? K†+ [m-M €Q +kM; +| +?O w b Q\
æQÌM; S?QM; M?bM [m i M ç iY K†+ v T?K+ K`m i`„M; +O >mv i oK h?`M?- i?m"
•m .QÆM; ok ;BªB i?Q+? M|B,
@ æ9M;- v T?K+ +O >mv i oK h?`M? +?B i?"M? M,K HQçB K`m b„+>Q`M; #`Q H`
ç m H` M;QÌB iW h?B M ;B B i`Î tm®M;- #¼M ?¼ H` M¬ #°+ p` içT /`+? +O >mv i
K†i M`v H` h?B M ;B B- ç` p` + Q ?ÆM K°i +?9i- +kM; +QB H` ç iY +Æ bÎ +O >n
>„+ #`Q- GBM? ;B B KÈB +| i? K†+- M;QÌB K†+ v T?K+ K`m M`v ç m H` + Q i?O- M
T?ªB p¬ +MM; +~M i?"MX
@ *ÁM ? B HQçB +ÁM HçB i?b b Q\
æQÌM; S?QM; [m v ç-m ?ÄBX
@ >²M; #`Q- +?d +| GBM? ;B B +| ç` p` M?'i ç`M? i`QM; >mv i oK h?`M? KÈB +| iQ
bU- ?° T?€TX L m K¬M +?O M;`B çKM; TªB M;QÌB K†+ EBK #`Q +?çv çQÊ+ # Q t
i`QM; +?Q i?•M T?"M T?| i?"M? +?O p` i?"M? +?O +O >mv i oK h?`M?X
J†+ /M •m .QÆM; ok ;BªK i?'T i? M? •K F?B M|B M?[M; HÌB M`v- M?QM; i'i +ª K¼
ç m H` * Q i?O GBM? ;B B- F? B ;B€+ çQÆM; M?B M F?¬M; ;B®M; M;QÌB i?QÌM;-
@ o` ?mvM? ç`B M`v t2K ` `i ?B m `ä >mv i oK h?`M?X
G½Q ;Bª ?¼ >Q`M; F?¬M; F?ÄB [m v ç-m HB + M?bM •m .QÆM; okX
•m .QÆM; ok #bM? i?ªM KdK +QÌB,
@ h +| [m M ? M?B m H-M pÈB +?9M;X
æ9M; H` F?ûQ M|B çM - •m .QÆM; ok p®M +?QM? H` M;QÌB +O >mv i oK h?`M?
M?[M; +?mv M M`vX L?QM; H-M ç-m æQÌM; S?QM; ;†T ?„M- ?bM? M?Q ?„M F?¬
TªB >²M; #`Q- ççB F?€B F?¬M; i?m°+ M?[M; K`m b„+ i` MX

@ o"v iB m iY FB i bM? ?m®M; M?Q i? M"Q\

h` M; \*?QM? EB M i`WM; K„i M?bM i M ç iY "¢+? #`Q >mv i oK h?`M? iW # M M; C
+?d +| h?B M ;B B +ªM? ;BÈB- M?QM; iW F?B iB M p`Q +S çSM; v M i¢B +?¶ F?¬
#B m H° F?´ ç¢B i?M b•m- T?ªM; T?`i H¢B ;B®M; M?Q B i?B m MÊ ?„M K'v i`,K p
HmM;- +,M #ªM F?¬M; i"Ti`mM; i¢B K°i çB K M"Q ç|X

æQÌM; S?QM; +QÌB ?„+ ?„+ - iB M p`Q ç¢B i`"M >„+ o•M- i'i +ª i?` ;B€+ i?QM? ;B
K„i M?bM t - +?d +| K`m ç2M p¬i" M- i M iB m iY "¢+? #`Q FB M?'i i?ÌB F?¬M; #B
:B[H9+ M|B +?mv M- i M iB m iY "¢+? #`Q pQÆM ? B i v- pW HK+ H¼B ?Q F?¬
T?€T p T?Q i`QÊ+X

@ JM HÁ \

J`M M`v F?¬M; F?ÄB H`K \* Q i?O GBM? ;B B +O +€+ ç¢B ;B i°+ M?ªv ` T?ÄM; ç
L?QM; M; ?o H¢B H¢B +| +?9i F?¬M; ç9M;- M m i?"i bU KM HÁ - H`K b Q +| i? iB
*€M? +Y ç| +kM; F?¬M; T?ªB K°i M; QÌB KM HÁ +| i? i bK i?'vX

æÊB K°i H9+ H•m- i M ç iY "¢+? #`Q pšM +ÁM HK+ H¼B- M; QÊ+ H¢B Î H®B p`Q +I

@ h M M`v ç¢B F?€B H` i?€K iY /Q >mv i oK h?`M? T?€B ç M- ç¢B ç°B M?•M K½
T?€i ?B M Î ç•v F?¬M; +| /` i?QÌM;- #¼M +?9M; M?'i ç`M? b) +MM; iB M p`QX

æQÌM; S?QM; T?€M çQ€M- i?mv i T?€T M`v M?"M çQÊ+ i€M ç²M; +O i'i +ª K¼B M

@ *€+ M; QÆB +?Ì Î ç•v- i çB HW ;¢i ç€K + Q i?O >mv i oK h?`M? iB M p`QX

a m F?B æQÌM; S?QM; M|B tQM; HB M çB p ?QÈM; i M ç iY "¢+? #`QX

@ S?QM; M?B +QB +?WM; X

.B T .o E?¬ HQ H„M; /†M /ÁX

* Q i?O +€+ ç¢B ;B i°+ ;„i; Q M?bM +?^K +?^K p`Q #|M; HQM; æQÌM; S?QM;- #¼
S?QM; H`K M?Q i? M"Q KÈB +| i? HW ;¢i M; QÌB +O >mv i oK h?`M?- M?[M; M; Q
M; ®+- #¼M +?9M; ç½ T?€B K°i i M i?€K iY çB ç-m /Á çQÌM;- F?ŠM; ç`M? ç m p¬
/`M; K„+ HW +?Q çQÊ+ \

*?d i?'v æQÌM; S?QM; F?¬M; ? +® F} çB p T?Q i`QÊ+- F?B çB çQÊ+ K°i çQ¢M-
+?"K H¢BX

hB M p`Q >„+ o•M ç¢B i`"M- i?` ;B€+ i?QM? ;B€+ +O æQÌM; S?QM; +kM; #B M K
i`"M- çQÆM; M?B M `i ?B m i`"M T?€T M`v- p b p"v +kM; F?¬M; +| +?9i #®B `®B-
+?"K `½B çB p ?QÈM; i M ç iY "¢+? #`Q FB X

h?m HB K b€i +Æ p` F?Q iS+ i` M M; QÌB- iWM; #QÊ+ iÈB ; -M ç®B T?QÆM; X

h`€B iBK +O K¼B M; QÌB M?Q #` B #|T +?†i- #¼M ?¼ +| i? M?bM i?'v `ä `M; F?Q
p` i M ç iY "¢+? #`Q +`M; M; `v +`M; ; -M- M?QM; ç®B T?QÆM; pšM F?¬M; +| T?ªM
b| pQB- iB T iK+ HK+ H¼BX

E?B F?QªM; +€+? ;B[? B M; QÌB +?d +ÁM F?QªM; # i?QÊ+- i M ç iY "¢+? #`Q
M?bM i?'v ?„M b„T b| p`Q M; U+ KbM?- æQÌM; S?QM; ç°i M?B M F?) ç°M;- i` M ç
FBK K M;- ;B®M; M?Q iB +?ÈT ç•K p`Q +^K i M ç iY "¢+? #`QX

*MM; pÈB K°i iB M; p M; M?Ä- +´ ?¼M; i M ç iY "¢+? #`Q F?¬M; F`T F m K°i iB M
K'i K¢M; X

@ æ T K„i5

h` M; \*?QM? EB M F?2M M; ÊB F?¬M; /Si- æQÌM; S?QM; ?`M? ç°M; M? M? M?Q ;B
iY "¢+? #`Q i¢B b Q F?¬M; T?ªM F?€M;- M?QM; i?O T?€T ;B i ç`+? #^M; K°i M; |M
i F?¬M; F?ÄB b€M; K„iX

a m F?B iB m /B i i M ç iY "¢+? #¨Q- æQÌM; S?QM; M;²B t'K tm®M;- +ÎB v T?K+ +
 +¬ ç¼M; ` •K ?²M ç®B T?QÆM;- i?B i`B M M,M; HU+ óG'v ;Bª i`€Q i?"iô- i`U+ iB
 J°i ?²B `mM; ç°M; i`mv M ç M- i?•MªM? æQÌM; S?QM; #B M K'i F?¬M; i?'v ;b M[
 * Q i?O +€+ ç¢B ;B i°+ i?B m +?9i M[FBM? ?½B F m H M- #¼M ?¼F?¬M; M;ì æQ
 M?Q p"vX
 G-M M"v çB +ÁM +| i? i`î p F?¬M;\ " M M;Q" B +| p¬ b® + Q i?O >mv i oK h?"M?
 F?ÄB GBM? K¢+? +?B ç` - +?ŠM; F?€+ M"Q / +?mB p"Q KB M; +¼TX
 h` M; \*?QM? EB M p" "® h`QÌM; h?B M [m v ç-m H¢B ç M; ç`M? F m æQÌM; ædM?
 i?'v p K†i æQÌM; ædM? h?B M `i #bM? i?ªM- +,M #ªM F?¬M; ? HQ H„M;- HÌB pW
 E€ [m€B- M?B iY +?¢v ç M +?¶ +? i- M;QÌB H"K T?K i?•M M?Q ?„M i¢B b Q F?¬M;
 S?QM; +| i? +| +€+? ;b HW /®B i?"i b Q\
 L?QM; +kM; F?¬M; i? F?¬M; M|B- æQÌM; ædM? h?B M #bM? ioM? M?Q p"v +kM;
 "® h`QÌM; h?B M +kM; i`'M ç`M? H¢B- ? B ç¢B + Q i?O +?d +ªK i?'v ç-m ç-v KÆ
 i?'v ?¬K M v F?¬M; i? /MM; H) i?QÌM; ç ;BªB i?Q+? çQÊ+X
 a m F?B æQÌM; S?QM; ` F?ÄB GBM? J¢+? \*?B æ` - +?Êi i?'v ?Q K„i- F?B ?„M
 i?'v K°i K" M F?B M ?„M +kM; TªB ?QªM; bÊX
 h`QM; bÆM ç°M; `K `¢T +?^M; +?`i ç-m M;QÌB- F?¬M; i? ç K çQÊ+- >Q" M; #¨Q
 i¢T pÊB M? m- +?|B K„i ç M +U+ çB KX
 Í ç•v +ÁM +| >²M; #¨Q5 æQÌM; S?QM; `ä`"M; M?bM i?'v +| # M;QÌB K†+ i`QÌM; #¨
 K†i KbM?X oW `²B ?„M p°B p" M; +¬ ç¼M; •K ?²M +O i M ç iY "¢+? #¨Q- +,M #ªM
 M?Ê+O ?„M- +?Q M M K†+ /M æQÌM; S?QM; #B i`ä M;QÌB K†+ >²M; #¨Q +| ç` p
 h?"M?- +kM; F?¬M; #B i #¼M ?„M `®i +m°+ H" BX
 @ h¢B b Q çB H•m M?Q p"v\
 J°i H½Q ;Bª >²M; #¨Q /€M; M;QÌB ;¬v +ÁK i`-K K†i +?'i p'MX
 æSM; i`QÊ+ K†i H½Q ;Bª >²M; #¨Q M"v- +?Q /M H" æQÌM; S?QM;- +kM; +ªK ;B€+ ç
 K² ?¬B i` M i`€M F?¬M; F?ÄB i9 ` - ?„M p°B p" M; HK+ H¼B Fw S+ •K ?²M pW KÊ
 [mv M M|B,
 @ "K i`QÎM; H½Q- >mv i a€i bQ i?9+ ç M; Î H®B p"Q +?ì çÊB- pW `²B bQ i?9+ +|
 L;?2 tQM; HÌB M"v- b„+ K†i +O H½Q ;Bª >²M; #¨Q KÈB ?ÆB iB m i€M- H¢B ?ÄB,
 @ >mv i a€i- ibM? ?bM? +O #¼M +?9M; M?Q i? M"Q\
 @ h'i +ª ç m K¢M? F?Ä2- M;?2 M|B i`QM; GBM? J¢+? \*?B æ` +kM; F?¬M; +| + Q
 M;QÌB çB ç½ tÆB i€B F?¬M; Q i;B i°+- +kM; i?,K /Á çQÊ+ p` i`Q HBM? K¢+?- +?
 çQ¢i HBM? K¢+?X
 æQÌM; S?QM; H†M; H) H m K² ?¬B- /MM; i?•M T?"M +O i M ç iY "¢+? #¨Q ç®B i?
 G½Q ;Bª >²M; #¨Q ?W H¢M? K°i iB M;,
 @ >mv i a€i pŠM F?¬M; ç`B çQÊ+ iQM? +€+? iU + Q iU ç¢B- bÈK Km°M ;b +kM; b)
 GBM? J¢+? *?B æ` ç m F?¬M; i? F?BM? i?QÌM;- H"K b Q +| i? F?¬M; +| + Q i?O
 oK h?"M? +?9M; i +| i? H'v i v +?2 i`ÌB b Q- ç9M; H" +? M;²B ç€v ;B M;X
 G½Q ;B ?Ä M"v i?"i bU `i F?| ç®B T?|X J†+ /M +?d M|B /,K # +•m- M?QM; æQÌM
 ` çQÊ+- H½Q ;Bª >²M; #¨Q M"v +| H) H" M;QÌB p¬ +MM; +~M i?"MX
 @ L;QÆB çB i`QÊ+ /šM çQÌM;X
 a m F?B H½Q ;Bª >²M; #¨Q /¢v /¶ tQM;- HB M M|B pÈB æQÌM; S?QM;X

æQÌM; S?QM; ç²M; w- i?•M ?bM? H¢B p¼i p¨Q GBM? J¢+? *?B æ` - +?d +ªK i?'v
H¨K QÈi ? i [m-M €QX J v K„M /MM; M,M; HU+ óG'v ;Bª i`€Q i?"iô M¨v +?ŠM; M?
/€M; p +O M;QÌB F?€+- +ÁM +| i? K¬ T?ÄM; i?"M? # ç°M; +QÆM; F?Q +O ç®B
M?bM bQB K|B +O # H½Q ;Bª >²M; #¨Q- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; /€K + K çQ M
` ? v F?¬M; X

" M;QÌB FB - i'i +ª ç m H¨ GBM? ;B B i`mM; T?~K- K†+ /M ç m #bM? i?ªM M?bM æ
M?Q +?BK QM; F?B M #ª p B æQÌM; S?QM; M?Q M†M; i`¨+?X æQÌM; S?QM; /€K +
` +?9i bÆ ?Î- ?"m [mª imv i ç®B H¨ +? i F?¬M; +| +?¶ +?¬MX J°i GBM? ;B B ?¢T?
+?„+ ç®B T?|- +?S çWM; M|B H¨ # GBM? ;B B i`mM; T?~KX

L?B K pK pB M K½M ?Q¨M i?"M?- ?B M i¢B +kM; +?d çÊB T?¬M ç¬M; + Q i?O >m
o•M ç¢B i`"M H¨ +| i? ç¢B F? B b€i ;BÈB `²BX

@ Zm v p `²B5

E?B €M? K„i K¼B M;QÌB ç M; i" T i`mM; p¨Q ç°M; ioM? Î +Y p¨Q M?bM i?'v æQÌM
K†i- #'i ;B€+ +?'M ç°M; iBM? i?¬MX

h`QM; M?€v K„i æQÌM; S?QM; i`Î p - HB M ;BªB i`W M,M; HU+ óG'v ;Bª i`€Q i?"iô
ç¬mX

J¼B M;QÌB +ÁM +?Q /Si HÌB- H¢B +| iB M; ç°M; p M; H M- #ÎB pb M; v b m HQ
M;QÌB >mv i oK h?"M? #'i i?B M- i?U+ HU+ ?Q†+ + Q ?Q†+ i?'T tm'i ?B M i¢B H®

a® HQÊM; M;QÌB ç M [m€ M?B m F?B M ç€K * Q i?O GBM? ;B B F?¬M; F?ÄB HQm

"¼M ?¼ p®M iQÎM; `^M; >mv i oK h?"M? +?d +| ?ÆM K'v +?K+ * Q i?O GBM? ;B B
+?ŠM; M?[M; +| GBM? ;B B- +ÁM +| p¬ b® h?B M ;B B- i?"K +?Q M; v +ª æ` ;B B

L?[M; æ` ;B B M¨v +| H) F?¬M; T?ªB ç M +?B M ç'm- K¨ H¨ T?K i`€+? ?"m +¬M
h?"M?X

*?d i`QM; K°i i?ÌB ;B M M; „M M;OB- # M H®B p¨Q ç½ p•v iK +?WM; i`,K M;QÌBX
M;?B ?Q†+ ?ÆM H¨- b m F?B M?[M; M;QÌB M¨v iB M p¨Q ç m /m¶B ? B i v HK+ H¼
;B®M; M?Q i M ç iY "¢+? #¨Q iB M p¨Q i`QÊ+ ç|X

3e3X *?QÆM; de9 , h`"M S?€T >B M lv

*| K'v i M ;B ?Ä +ªK ;B€+ M?¢v +ªK T?€i ;B€+ +| +?mv M #'i i?QÌM;- p®M ç`M?
H¢B #` M;QÌB T?Q b m ç~v p T?Q i`QÊ+X

h`M; /B M ç¬v ?¶M HQ¢M- +MM; pÈB b® HQÊM; M;QÌB >mv i oK h?"M? ;B i,M;- i
ç| HÈM /¬MX

J¨M M¨v F?B M GBM? ;B B +O +€+ ç¢B ;B i°+ M?bM i?'v K¨ ç¬v M;?B ?Q†+- M m >
KM HÁ +ÁM +| i? +?'T M?"M- M?QM; F?¬M; i? KM HÁ iQ¨M #°M?Q p"v\

J°i H9+ b m- F?B M?•M b® ç°i M?B M i,M; ç M kyy@ jyy M;QÌB- +Y p¨Q GBM? J
M" T- i'i +ª ç€K M;QÌB >mv i oK h?"M? ç m i?B i`B M +QÆM; F?Q ?°i?•M- ç T?ÁM
i`mv M ç M i B + Q i?O +€+ ç¢B ;B i°+X

@ h¢B b Q i'i +ª H¢B i®B ç2M i? M¨v- F?¬M; M?bM i?'v ;b +ª\

@ "•v ;BÌ H¨ # M ç K Î GBM? J¢+? *?B æ` b Q\

@ h¢B b Q i F?¬M; M;?2 i?'v i? M?•K\

@ h`9M; F `²B- +| K B T?K+- K m HmB H¢B5

J†+ /M +| K°i ? B M;QÌB #B i`ä ibM? ?m®M; F?¬M; ´M- Km®M i` M? i?O i?ÌB ;B M
 MÆB M`v M;QÌB çB HçB i`T M`T- +?QM? #ªM i?•M #¼M +?9M; +kM; F?¬M; #B i #
 M`Q KÈB +| i? ibK ç M +Y p`Q\

J°i ç€K K`v i`,K M;QÌB ç²M; HQç i #B M i?`M? KM HÁ F çB +- /m¶B ? B i v` T?Q
 +| i? tQ v pÁM; i`QM; K°i T?çK pB`°M; HÈM M?Q p`vX

J°i ?²B b m- +m®B +MM; # H½Q ;Bª >²M; #`Q +kM; çB ç M- pW #QÈ+ p`Q GBM? J
 #`Q H`T iS+ #B i`ä ibM? ?bM? F?¬M; ´MX

"¼M +?9M; p`M +?mv M +QÆM; F?Q F?„T M;QÌB- #„M` # Hm²M; F?Q i? `WM; `U
 ççB ;B i°+ ç M; K B T?K+ # M M;Q`B # /†K M;QÈ+ HçB ?Qi K°i ?ÆB F?Q HçM?X

@ GBM? ;B B i`mM; T?~K5

a„+ K†i h` M; *?QM? EB M ç-v ?QªM; bÊX

h`QM; GBM? Jç+? \*?B æ` +?d +| ? B GBM? ;B B i`mM; T?~K- M?QM; >mv i oK h`
 M;QÌBX *°M; i? K K`v +?K+ \* Q i?O GBM? ;B B içB ç•v- /U p`Q HU+ HQÈM; M`v ?Q
 #° GBM? Jç+? *?B æ` X

@ h`"M T?€T5

G½Q ;Bª >²M; #`Q i`QÈ+ ç| M|B +?mv M pÈB æQÌM; S?QM; M?½M HU+ F?¬M; i-K
 M;QÌB +O KbM? ç½ `ÆB p`Q i`QM; K°i HQçB i`"M T?€T + Q KBM?- + Q ;B¼M; ?¬

@ o` + Q M?•M M`Q #® i`Q i`"M T?€T M`v- FQM? tBM ?B M i?•M ;†T K†iX

>„M ?¬ HB M iB T # iB M;- +kM; F?¬M; +| M;QÌB i`ª HÌBX

L?QM; M?[M; HÌB M`v M;QÈ+ HçB F?B M * Q i?O GBM? ;B B +€+ ççB ;B i°+ #WM;
 M v HçB M?bM i?'v +?mv M F€ [m€B M?Q p`v- i?b` MÆB M`v ç½ #` #`v #® i`"M T
 F?¬M; #B i- HQçB i`"M T?€T M`v [m€KS+ ?mv M /B m- K†+ /M K¼B M;QÌB +| *ªM
 +?d KÈB M;?2 i?'v- +?S +?Q # Q ;B i i?'v i`"M K„iX h` M i? ;B M- M;QÌB +| i? #®
 M?•M F?¬M; tm`i i? - ?ÆM M[ +kM; +?d +| b® HQÈM; Qi ÄBX "¼M ?¼ H`K b Q +
 +?QM? KbM? +| +Æ ?°B M?bM i?'v i`"M T?€T\

æ€K M;QÌB >mv i oK h?`M? ;B®M; M?Q +QM `m²B F?¬M; ç-m- /B +?mv M ?¶M H
 æQÌM; S?QM; HçB [m Q i`€B [m Q TªB- +?d i®M +?9i i?ÌB ;B M ç½ +?çv` F?ÄB

G m K² ?¬B i` M i`€M- æQÌM; S?QM; çSM; Î# M +çM? >„+ o•M ççB i`"M- pšv i v ;¼

@ *ÁM i`®M i`€M? H`K ;b\ h` M? i?O i?ÌB ;B M iÈB ;B i ç`+? çB5 G9+ M`v F?¬M; ;
 æ€K + Q i?O M;?2 æQÌM; S?QM; pšv ;¼B- +kM; F?¬M; ~M M'T M[- p°B p½ +?çv`
 S?QM; - tQ i v- #„M` +QÆM; F?QX

@ L? M? H M- çWM; +| +?"K +?çTX

æQÌM; S?QM; ` bS+ i?9+ ;BK+- `mM i v #„M` K`v M;¼M T?B ç QX

S?B ç Q iÄ [m M; K M; K`m p`M; #„M p`Q i`QM; >„+ o•M ççB i`"M- i`U+ iB T [m`i M
 #`Q ç M; +?Q€M; p€M; ç-m | +X

æQÌM; S?QM; ç°M; i?O- M?[M; M;QÌB F?€+ b Q +| i? /Q /U- i`i +ª ç m i?B i`B M b
 p ?QÈM; ç€K M;QÌB >mv i oK h?`M?X

h`QM; M?[M; M;QÌB Î ç•v- +| ? B KQÆB # p`GBM? ;B BX L;QçB i`W æQÌM; S?Q
 M;QÌB +ÁM HçB ç m H` + Q i?O- i?O çQçM i?B i`B M F?¬M; ? FûK +ÄBX

oä ?¼+ GBM? ;B B #çQ T?€i- HBM? F?Q i`QM; i?B M ç` K°i ?²B ?¶M HQçM- ççB
 *€+? E?¬M; h?O /Q hB m i?9+ i v F?¬M; ç€M? ` - h?B M æ Q E?Q +O æQçM i?9
 +O hB m h?B M- h?B K çB M +O GçB i,X •K >²M; hBM? E?Q +O hB m L?½- K¶B
 #` ç€M? +? iX

J°i iB M; T?QÊM;;€v- K°i iB M; `²M; M;•K i`mv M` - F?Q HBM? +O h?Ov >`M FB
?B M` - T?QÊM; ?Q`M; #,M; H K p` ;B Q HQM; M?Q K€m K9 HQÊM pÌM [m M?- ç
i?`M? ç°+ T?'MX

æQÌM; ædM? h?B M Q€M ?"M M?bM # H½Q ;Bª >²M; #¨Q- # M KbM? ç½ +?B K +S
+kM; F?¬M; +€+? M¨Q i¢Q i?¨M? i´M i?QÆM; ;b +?Q ç®B T?QÆM; - M m #¼M +?9M
pÁM; p•v- K†i ç®B K†i ç€M? M? m- GBM? J¢+? *?B æ` H¨K b Q +| +Æ ?°B ?Q¨M i
i?´v i´i +ª +?mv M M¨v- i`QM; HÁM; Mªv bBM? w ç² €+ ç°+- i?W /`T K¼B M; QÌB F?
#° /QÊ+ i?BX

a€m /QÊ+ i?B F?¬M; ? +| F?Q iS+ p¨ bU b®M; pW tm´i ?B M HB M i?2Q H M? æC
i`QM; >„+ o•M i¨"M T?€TX "¼M ?„M p®M H¨ M; QÌB +? i- +,M #ªM F?¬M; +-M M?b
M; ?2 i?2Q K M? H M? +O æQÌM; S?QM; HB M +| i? iU /Q iU i¢B ?¨M? ç°M; i`QM
G-M M¨v K B T?K+ K†+ /M i?Q¢i M?bM T?Q # M GBM? J¢+? *?B æ` +?B K +S Qm
i + Q i?O +O GBM? J¢+? *?B æ` +kM; #` [mªM +? F?„T MÆBX

E?¬M; i? t¬M; p¨Q >„+ o•M i¨"M T?€T; B i ç`+? - +kM; +| M; ?o H¨ #¼M ?¼ +?d +| i
FQ+? +U Hv t - K¨ HQ¢B i?O çQ¢M M¨v Hm¬M `i ? Q T?Q +QÆM; F?Q- #°+ T?€i
M m FûQ /¨B i?ÌB; B M #¼M ?¼ +kM; F?¬M; +?`m çUM; M´BX *?QM? pb M; mv M M
ç€M? ç M H9+ M¨v +kM; +| +?9i F?¬M; +ÁM bS+ /mv i`bX

>B M i¢B T?|M; tm´i b€m /QÊ+ i?B- æQÌM; S?QM; +?QM? H¨ Km®M M? M? +?|M;
>mv i oK h?¨M?X

"ªM i?•M .QÊ+ i?B F?¬M; +| +QÆM; F?Q- #¼M +?9M; ;B i ç`+? - ?Q¨M iQ¨M /U p¨C
+O M; QÌB +?d ?mv- K°i [mv M K°i +QÊ+ - `i çÆM ;BªM M?QM; HU+ b€i i?QÆM; H

L?[M; M; QÌB +ÁM b®M; i`QM; >„+ o•M ç¢B i¨"M +Æ #ªM ç m H¨ GBM? ;B B- K´v i`,K
ç½ +? i #ªv i€K T?¬MX a€m i M /QÊ+ i?B t¬M; p¨Q- iU M?Q K½M? ?´tm®M; M9B
?B M` K°i i M \* Q i?O GBM? ;B B ;B®M; M?Q `m²B K´i ç-m ç M; /B +?mv M ?¶M H
ç² ç²M; HQ¢i t¬M; H M i´M +¬M; ç®B T?QÆM; M; ½ tm®M; ç´iX

æ®B T?QÆM; i®i t´m; b +kM; H¨ GBM? ;B B- F?Q i? i` M M; QÌB iªM T?€i` - bÎ ?¼
+?B m i?S+ ç€M? H M /QÊ+ i?B- i`mv M ç M iB M; p M; +?€i +?9 X

a€m /QÊ+ i?B K†+ F F?¬M; ?ÄB- L?´i >¨Q p¨ L?` >¨Q T?K i`€+? i`|B +?†i- h K >¨Q
;BÆ M„K ç´K i´M +¬M; H M M; QÌB ç`+? M?•MX

@ _-K`-K`-K

æ¢B ç` iWM; çÊi +?´M ç°M; - mv HU+ M„K ç´K +O /QÊ+ i?B H-M b m K¢M? ?ÆM H
i` M M; QÌB p` * Q i?O GBM? ;B B >mv i oK h?¨M? +?ŠM; [m +?d +? Q +?®M; çQÊ
M?Q #¼i t¨ T?ÁM; - H¢B K°i [mv M ç€M? p¨Q #KM; ?„M- i?•M i? GBM? ;B B +O >
?²B- +QM; i?¨M? ?bM? +QM i¬KX

h`QM; K´v ;B•v M; „M M; OB- #®M /QÊ+ i?B T?K i`€+? +¬M; FQ+? ç½ imM; ` i` M i
/QÊ+ i?B ;BªB i€M- + Q i?O >mv i oK h?¨M? FB ç½ #` ç€M? i?¨M? K°i #½B i?´i M
HÁM; ç´i- ç¢B ç` #` M?m°K K¨m çÄ i?ŠKX

J¨M M¨v F?B M + Q i?O +€+ ç¢B ;B i°+ M?bM i?´v K¨ i`ÊM K„i ?€ ?®+ K²K- i`QM;
+¬M; FQ+?X

*€B ;b ;¼B H¨ HQ¢M [mv M ç€M? +? i H½Q bQ T?K\ J¨M i`QÊ+ K„i ç9M; H¨ HQ¢M

*?B m i?S+ iBM? /B m i´i +ª ç m H¨ p¬M; ?o - /QÊB ?ÊT i€+ +O b€m >„+ v M?•M ç
+?B m i?S+ ç½ #` K°i i¨"M ç¢B +?Mv ç€M? H9M tm®M; K†i ç´i- F?¬M; F`T i´Î i vX

æÊB b m F?B K¼B M; QÌB H´v H¢B iBM? i?¬M- H¢B M?bM i?´v b€m M; QÌBK†+ >„+
+O >mv i oK h?¨M? - ;„i ; Q F?| +?†i +€+ ç®i M; |M i v +O ç®B T?QÆM; - ç€M? M

•K -K -K X

æ¢B ç` HB M iK+ +?´M ç°M;X

hB m i?9+ M?bM i?´v +ªM? M¨v M?B i ?mv i b¬B i¨¨Q- ç M; ç`M? t„M i v €Q t¬M;
çQÊ+ K´v #QÊ+ ç½ #` æQÌM; S?QM; M? M? i v i9K M; QÊ+ i`Î H¢BX

@ L;QÆB ç`M? H`K ;b5

æQÌM; S?QM; i`WM; K„i M?bM ?„MX

@ æB ?¶ i`ÊX

hB m i?9+ b@i`m°i Km®M +? i- #ªM i?•M ?„M +?d +| i? çSM; # M M;Q`B imM; +¬M;
Qì F?¬M; FB M M?šMX *?B M ç'm çQÆM; M?B M T?ªB K†i ç®B K†i- M?bM i?'v K€
tQÆM; +®i ç`+? M?•M pĐ pKM # M i B KÊB ç½; ?B MX

@ E?¬M; çQÊ+ - M; QÆB F?¬M; ;B®M; #¼M +?9M; - iB M p`Q +?d +| +? i5

æQÌM; S?QM; H`T iS+ iW +?®B- M|B çM - K†+ /M i?U+ HU+ +O hB m i?9+ +kM;
M;QÌB b®M; - M m i?"i bU F m ?„M t¬M; p`Q- ?„M +kM; b) +?`mªM? ?QÎM; +O >„+

hB m i?9+ M; ?B ?Q†+ M?bM æQÌM; S?QM; - H¢B M?bM b€m i M >„+ v M?•M ;B®M;
M[X J†+ /M ?„M F?¬M; #B i b€m >„+ v M?•M M`v î ç•m +?mB ` - M?QM; H¢B #B i
?¢B ?„MX

@ æQÌM; +¬M; iY- b€m p` M`v H`

h` M; *?QM? EB M +?ûT KB M; - Km®M M|B H¢B i?¬BX

@ hB M #®B i`QM; i? iK+ - i`"M T?€T M`v +?QM? H` /Q #¼M ?¼ #® i`QX

æQÌM; S?QM; M|B ç¢B F?€B- i?m"MiB M ;B Q +¬M; H Q i`"M T?€T +?Q /QÊ+ i?B

h`QM; HÁM; h` M; *?QM? EB M b|M; +m°M #B M ; -K- b€m >„+ v M?•M M`v M?bM
F?€+ ;b M;QÌB #bM? i?QÌM; - M?QM; #¼M ?¼ H¢B +| i? iB T M?"M çQÊ+ +¬M; F
M[` i v `i M†M; - i®+ ç° +U+ M? M?- i?"i bU +| +?9i H`K M;QÌB i FBM? bÊX

3dyX *?QÆM; dee , h?QÆM; oQM; h?ªK h`¼M;

*?Q ç M i?ìB ;B M MY MûM ?QÆM; - b€m /QÊ+ i?B t¬M; p`Q >„+ o•M ç¢B i`"M ç½
.QÊ+ i?B K†+ /M +kM; +QÌM; ç¢B- M?QM; imv i ç®B F?¬M; H`K çQÊ+ ç M i`bM? ç
GBM? ;B B >mv i oK h?"M? #`i?QÆM; +kM; +?d pb F?¬M; #B i`ª M°B ibM? +O /O
>„+ o•M i`"M T?€T- F?¬M; M?bM çQÊ+ - F?¬M; M; ?2 çQÊ+ - #` /QÊ+ i?B # Q p•v-
F?¬M; ? +| HU+ ?Q`M i?OX æQÌM; S?QM; ç M; K½M? HB i T?|M; i?Q+? €K F?Q-
+O # H½Q ;Bª >²M; #`Q pW K`T K€v `i M? M?X

@ G`K +€B [m, ;b p"v\

æQÌM; S?QM; + m K`v- K†+ /M M?bM # M;QÌB #¼M +?9M; `i +?QÈM; K„i- M?QM;
/€K çÆM ;BªM +¬M; FQ+? #¼M +?9M;X oW `²B æQÌM; ædM? h?B M p` .B T .o E
+?B mv ç m F?¬M; i? H`K ;b #¼M +?9M; - +?S çWM; M|B ç M Kbm?X

E?¬M; ç æQÌM; S?QM; bmv M; ?o +~M i?"M- + Q i?O >mv i oK h?"M? `ÆB p`Q i`Q
M?B M F?¬M; #¢Q ç°M; M[- i'i +ª i`Î M M i`'M ç`M?X a m K°i F?„+ - M?[M; * Q i?C
b®M; b|i i®T M,K i®T # çSM; H¢B K°i +?¶- pW HB M ?ÊT M; ,M +ªM +¬M; FQ+? F?
i?S+ +O Kbm? ` tmM; [m M?X

æ Q FB K ;B Q i?Q - +QÆM; F?Q # v iS imM; - M?B m GBM? ;B B M?Q p"v iK i`T H
iQÆM; çQÆM; ç² b°X h`QM; ç| # H½Q ;Bª >²M; #`Q +~M; / H`K M;QÌB F?€+ +?9 w
H¢B K°i +?¶- K` T?•M i€M iWM; M;QÌB- +QÆM; F?Q ?mM; K½M? ç€M? ` #®M T?
;B Q i?Q i` M K†i ç'ix

E?¬M; i? F?¬M; M|B- T?QÆM; T?€T M`v iQÆM; ç®B ?B m [mªX a m F?B M?[M; *
i`T i`mM; H¢B K°i +?¶- +?d +¬M T?ªM SM; F?¬M; [m€ +?"K- +,M #ªM F?¬M; +¬
ç¢B ;B i°+ +¬M; FQ+? - F?B M +?Q K¼B M;QÌB +kM; K°i ?²B #i ç„+ /o- +?Q /M i
M`Q- M?QM; Km®M +¬M; FQ+? ç®B i?O / /`M; M?Q pW `²B H` ?Q`M iQ`M F?¬M;

L;QϕB i`W b€m /QÊ+ i?B pšM T?€i m v i`QM; >„+ o•M çϕB i`"M- * Q i?O GBM? ;B B
;BQÆM; K„i M?bMX

æQìM; S?QM; pW M?bM +K+ /B M M`v- i`QM; HÁM; ç½ #B i +?m v M t'm b„T ç MX

>„+ o•M i`"M T?€T K` ?„M #® i`Q- +,M #ªM F?¬M; i? b€M? M; M; pÈB i`"M T?€T
p®M +kM; F?¬M; +| ?v p¼M; iQ`M #° M; QìB +O >m v i oK h?`M? b) #` p•v +? i #M
i? ;B i çQÊ+ # Q M?B m i?b ;B i- ;BªK #Èi €T HU+ +?Q GBM? Jϕ+? *?B æ` X L?Q
H½Q ;Bª >²M; #`Q FB ?B M M?B M +kM; +| M; QìB ?B m çQÊ+ #Q K"i +O i`"M T?
M`v- +?ŠM; M?[M; +| i? H`K +?Q M; QìB # M KbM? ;BªK #Èi i?QÆM; pQM; K` +ÁM
i`"M T?€T M`vX

J„i i`"M +K i? î ç•m #¼M +?9M; F?¬M; `ä `M; H„KX L?QM; +S +¬M; FQ+? F?¬M; -
ç`M? b) +| +Æ ?°B ç€M? i`9M; K„i i`"M- K°i F?B K„i i`"M #` ç€M? i`9M; - i`"M T?€T
ç|- pÈB i?U+ HU+ +O # GBM? ;B B i`mM; T?~K- Km®M ç€M? +? i * Q i?O GBM? ;
[mª i?U+ / M?Q i`î #`M i vX

@ *¬M; FQ+? M? M?- i?ìB ;B M F?¬M; +ÁM M?B m M[X

æQìM; S?QM; ;'T ;€T ?¬ iQ- +€+ p` + Q i?O p°B p`M; T?|M; t m'i ` +€+ +?B m i?S

æQìM; S?QM; +kM; K½M? HB i #„M €K F?Q- pW F?®M; +? b€m /QÊ+ i?B- w ç² i b
T?B M iQ€BX h?B m ;B M`v F?¬M; iBM- /QÊ+ i?B ?mM; ?½M F?¬M; bÊ +? i- b€m
H`K ;b çQÊ+ K°i H½Q ;Bª i`QM; ç|X

o b T?®B ?ÊT b€m /QÊ+ i?B- æQìM; S?QM; HϕB KϕQ ?B K i mM; K°i i? M? €K F?
i`QÊ+ ç|X

G½Q ;Bª >²M; #`Q ç M; +?ϕv i`®M i`QM; >„+ o•M i`"M T?€T- pW ?mM; K½M? +¬M
F?Q ç M ;¬M ç°i M?B M ?W HϕM? K°i iB M; - iB M; ?W HϕM? M; „M M; OB ;B®M; M?
ç M i`€B iBK æQìM; S?QM; - F?B M ç-m ?„M i`î M M ?¶M ç°MX

L?•M +Æ ?°B M`v- F?B H½Q ;Bª >²M; #`Q ç M; Km®M #„M ` +?d T?QM; iB m /B i æ
H†M; H) # Q p•v H'v ?„MX

Một tiếng rầm rắc vang lên, cái đầu của được thi Tam Hào truyền đến tiếng giòn vang, lập tức biến thành bộ dạng cứng cổ, vụn vụn. Vừa rồi khi sáu được thi tập kích lão giả Hồng bào, Tam Hào bị đối phương vụn gãy cổ, mặc dù toàn thân được thi cứng hơn sắt thép, cũng không chịu được cú vụn của cao thủ Linh giai trung phẩm, suýt nữa cả đầu đều bị vụn xuống.

Trông mắt mọi người thiếu chút nữa lồi ra.

Tam Hào vẫn bình thần, hai tay túm lấy đầu mình hơi nhấc lên, lại một lần nữa sau khi tiếng vang truyền ra, cái đầu của hắn khôi phục lại trạng thái ban đầu.

- Ha ha....

Đường Phong cũng không biết nên giải thích như thế nào, chỉ có thể gượng cười không thôi.

Cũng may mọi người cũng không muốn truy cứu đến cùng, Trang Chính Kiềm một lần nữa ôm quyền nói:

- Lần này được sáu vị xuất thủ tương trợ, quả thật là chuyện rất may mắn của Linh mạch chi địa chúng ta, lại có trận pháp hỗ trợ, diệt trừ người của Huyết Vụ Thành tất nhiên không cần tốn nhiều sức.

Cao thủ các đại gia tộc cũng liên tục gật đầu đồng ý.

Đường Phong nhướng mày, cục diện này không phải thứ mình muốn nhìn thấy. Xem ra chiến đấu vừa rồi khiến bọn họ tín nhiệm mù quáng và ỷ lại quá mức đối với trận pháp.

Thiên Cơ trận quả thật mình nắm giữ trên tay, nhưng chỉ dừng lại ở đó, mình chỉ biết bố trí Hắc Vân trận pháp, ngoài ra là phá giải Vạn Thiên thế giới, những trận pháp còn lại mình căn bản không biết bố trí.

Người của Huyết Vụ Thành lại không phải người ngu, làm sao có thể té ngã trên một trận pháp hai lần.

Nếu cho mình thời gian nửa năm nghiên cứu, Đường Phong ngược lại có tự tin làm ra một trận pháp cao thâm hơn, nhưng người của Huyết Vụ Thành rõ ràng không cho mình thời gian dài như vậy.

Trầm ngâm một lát, Đường Phong mở miệng nói:

- Trang tiền bối, sáu vị tiền bối này của ta không thể bố trí trận quá nhiều lần, nếu không sẽ dẫn tới sẽ bị trời phạt.

- Tại sao như vậy?

Trang Chính Kiềm ngạc nhiên không thôi.

- Bất kể các ngươi có tin hay không, dù sao thiếu gia ta vẫn tin.

- Vậy sao...

Trang Chính Kiềm cau mày, không khỏi có chút thất vọng.

Đường Phong nhắc nhở:

- Lần này chúng ta mai phục người của Huyết Vụ Thành, mặc dù chém giết không ít địch nhân, nhưng ba lão giả Hồng bào lại không tổn hao gì, ngoài ra vẫn còn lại một số Linh giai, lực lượng này vẫn không thể xem thường. Hơn nữa bất kể là ai, bị mai phục khẳng định sẽ không từ bỏ ý đồ, ta phỏng đoán, người của Huyết Vụ Thành sắp tới sẽ có một lần hành động lớn. Các vị, có thể quay về tụ tập tất cả Linh giai của các gia tộc lại, chúng ta tiên hạ thủ vi cường, thừa dịp bọn chúng vẫn chưa hoàn toàn khôi phục lại diệt trừ thêm một số lượng địch nhân? Như vậy, dù phải đối phó với những người còn lại cũng nhẹ nhõm hơn nhiều.

Trang Chính Kiềm nói:

- Đường công tử nói rất có lý, ta sẽ quay về bẩm báo chuyện này với gia chủ, xem gia chủ quyết định như thế nào.

Bố Trường Thiên cũng cùng biểu thị thái độ, tỏ vẻ sẽ quay về gia tộc bẩm báo tất cả chuyện này cho Bố Trường Hải, đợi Bố Trường Hải quyết định. Hai đại gia tộc đỉnh cao đều nói như vậy, những người khác đương nhiên cũng tán thành.

Đường Phong âm thầm hít một hơi lạnh khí. Mặc dù bọn họ làm như vậy không có gì đáng trách, nhưng trên thực tế chờ bọn họ quay về bẩm báo với gia chủ nhà mình thì đã bỏ mất cơ hội tốt. Hơn nữa... Các gia tộc cũng không thể điều toàn bộ Linh giai của mình đến, nếu thật sự làm như vậy, vậy chẳng khác nào rút sạch sản nghiệp và lực lượng phòng ngự của gia tộc mình, được ăn cả ngã về không, nếu thành còn có thể bảo trụ gia tộc, nếu thất bại kết quả chính là diệt vong.

Vẫn là câu nói đó, hiện tại chưa tới thời khắc tồn vong sinh tử, các đại gia tộc sẽ không dốc hết quyết tâm và lực lượng. Nhưng đợi đến lúc đó, cho dù hạ quyết tâm thì cũng đã trễ.

Mặc kệ bọn họ, để bọn họ bị người của Huyết Vụ Thành dạy cho bài học thì sẽ biết biết chọn lựa thế nào, Lần này Đường Phong tới Linh mạch chỉ địa chỉ vì Đường Gia Bảo, làm sao có thể chiếu cố đến tất cả gia tộc được?

Cao thủ các đại gia tộc sau lần tập kích ở Chung Linh cốc lần trước lẽ ra đã quay về báo cáo thành quả chiến đấu, nhưng lại kéo dài tới hôm nay. Bọn họ lại vừa trải qua một trận đại thắng, đương nhiên không thể chờ đợi muốn quay về báo cáo tin vui này ngay.

Sau khi mọi người từ biệt các cao thủ của Đường gia liền phân tán ra bốn phương tám hướng.

Nhìn theo bóng lưng của những người này, Đường Phong nghiêm túc mở miệng nói:

- Phụ thân, con vẫn cảm thấy phụ thân nên kêu các gia chủ cân nhắc đề nghị của con, di chuyển toàn bộ Đường Gia Bảo đến Bạch Đế bí cảnh. Đám người này không trông cậy được.

872. Chương 767: Sáu Vị Cao Nhân (hạ).

Đường Đỉnh Thiên vắt Khấp Huyết Thần Thương trên vai, cười khổ nói:

- Ta biết, nhưng dù sao nơi này vẫn là nơi Đường Gia Bảo đã sinh tồn mấy trăm năm.

Đường Phong không nói gì nữa, giống như trước kia Đường Đỉnh Thiên từng nói qua, trong lòng mỗi người đều có cội nguồn, nơi này chính là cội nguồn của Đường gia, nếu người đi rồi, hồn cũng không mất hơn phân nửa.

Mọi người vội vàng trở lại Đường Gia Bảo, sáu được thi trên đường đi đã nhận mệnh lệnh của Đường Phong thay đổi tuyến đường rời đi, sau đó được Đường Phong tìm cơ hội lén lút cất vào Mị Ảnh không gian. Cũng không phải nói Đường Phong muốn che giấu, chỉ là dù sao bọn họ cũng là người chết, có nhiều thứ thật sự rất khó giải thích.

Sau khi trở Đường Gia Bảo, Đường Đỉnh Thiên báo cáo thành quả mai phục lần này cho hai vị gia chủ, Đường Ngạo Đường Duệ vô cùng vui mừng, thương thế cũng tốt hơn rất nhiều, nhưng sau khi mừng rỡ qua đi, Đường Ngạo Đường Duệ cũng ý thức được lần mai phục sẽ này đưa tới mầm tai họa cho Đường Gia Bảo.

Bởi vì, sáu vị Hắc y nhân bố trí trận pháp kia chính là bằng hữu của Đường Phong, một khi người của Huyết Vụ Thành thăm dò được tin tức này, nhất định sẽ tìm Đường Gia Bảo ra tay đầu tiên.

Toàn bộ Đường gia mơ hồ bắt đầu thần hồn nát thần tính, toàn thành Đường Gia Bảo được canh gác vô cùng nghiêm ngặt, mặc dù việc làm này không thể ngăn cản Cao thủ Linh giai xâm lấn, nhưng làm vẫn tốt hơn là không làm.

Tất cả cao thủ đều chăm chỉ tu luyện, cố gắng gia tăng thực lực của mình trước khi Huyết Vụ Thành tìm tới Đường Gia Bảo.

Đường Phong cũng vô cùng bận rộn, mặc dù trong thời khắc nguy hiểm này, hắn cũng không quên dạy bảo Chu Tiểu Diệp tu luyện. Từ khi Tiểu Diệp trở về Linh mạch chỉ địa, vẫn muốn quay về thăm Chu gia, nhưng bây giờ rõ ràng không phải lúc.

Tinh Thần Thiên Nguyên đan trải qua tay Mạc Lưu Tô tổng cộng luyện chế ra 16 viên, trước đây dùng hết chín viên, còn thừa lại bảy viên. Nếu sử dụng bảy viên Tinh Thần Thiên Nguyên đan thoả đáng, nhất định sẽ tạo ra bảy vị Linh giai.

Nhưng La Ngọc Thạch Tâm vẫn còn trong tay Tứ Nương, làm cho Đường Phong hiện tại cũng không dám tùy tiện vận dụng Tinh Thần Thiên Nguyên đan.

Chế tạo ám khí, khoáng thạch mình thu thập trước đây cuối cùng đã có đất dụng võ, trong phòng rèn của Đường Gia Bảo, mồ hôi Đường Phong tuôn như mưa, dùng số lượng lớn khoáng thạch quý hiếm chế tạo kim tiền. Loại ám khí này không phải chuẩn bị cho mình, mà chuẩn bị cho Chu Tiểu Điệp. Tiểu Điệp không có Mị Ảnh không gian, thể tích phi đao quá lớn, nàng mang theo không được bao nhiêu, Đường Phong nghĩ tới nghĩ lui, vẫn quyết định để sử dụng loại ám khí có thể tích nhỏ như kim tiền.

Loại chuyện đơn giản như vận dụng sức mạnh cương tâm Hỏa hệ, chế tạo ám khí cũng không cần mượn tay Tứ Nương và Tiểu thúc, bản thân Đường Phong cũng có thể làm.

Trong mười ngày chế tạo ám khí, Đường Phong phát hiện khi mình vận dụng lực lượng hỏa hệ cương tâm lại thuận buồm xuôi gió không ít, đây thật sự là một thu hoạch ngoài dự liệu.

Thời gian mười ngày cũng đủ phát sinh rất nhiều chuyện.

Đường Phong vốn tưởng rằng người của Huyết Vụ Thành chịu tổn thất nặng nề ở lối vào như vậy, dù thế nào cũng phải tìm một điểm nằm vùng mới đúng. Nhưng tin tức từ bên ngoài truyền đến lại làm cho Đường Phong cảm thấy bất an, người của Huyết Vụ Thành từ sau khi tiến vào Chung Linh cốc vẫn không có động tĩnh gì cả, phẳng phất giống như bọn chúng chỉ đến Linh mạch chi địa làm khách.

Nhưng không khí bình lặng này lại khiến tất cả mọi người đều cảm giác được mưa gió sắp nổi lên, tai họa của Huyết Vụ Thành giống như một dây cung đã kéo căng, chuẩn bị bắn vào trái tim mọi người, bất kể là ai đều đang lo lắng rút cuộc bọn chúng sẽ động thủ lúc nào, sẽ động thủ với gia tộc nào.

Những ngày này Đường Gia Bảo vẫn liên hệ với các đại gia tộc, kỳ vọng có thể tập trung tất cả Linh giai lại một chỗ, cùng nhau đối phó Huyết Vụ Thành.

Hai nhà Bồ gia và Trang gia hồi âm rất nhanh, đồng ý đề nghị của Đường Gia Bảo, nhưng có một yêu cầu chính là tập trung tất cả Linh giai đến gia tộc bọn họ.

Lý do chỉ có một, trong Linh mạch chi địa, thực lực của Bồ gia và Trang gia là mạnh nhất, theo lý nên làm như vậy!

Khi Đường Phong đang rèn ám khí, mấy nữ hài chạy đến báo tin cho hắn biết.

- Cứ để bọn chúng chết.

Đường Phong nhếch miệng, hắn đã sớm đoán trước kết quả này. Ai cũng hy vọng bảo vệ được sản nghiệp gia tộc mình, đương nhiên muốn tập hợp tất cả Linh giai đến gia tộc của mình. Nhưng chuyện này có thể sao?

Hắn vừa nói, vừa lau mồ hôi như mưa trên trán.

Ánh mắt Cung Chủ đại nhân sáng rực nhìn chằm chằm vào cơ bắp cân đối của Đường Phong, tiến lên sờ soạng, ngả ngón nói:

- Không ngờ phu quân cưỡi áo lại rất có khí khái nam tử!

Lại tỷ nói:

- Nhưng ai cũng nghĩ như vậy cũng không phải cách, người của Huyết Vụ Thành chỉ cần tiêu diệt từng bộ phận, là có thể nắm giữ Linh mạch chi địa trong tay.

- Làm người không vì mình, trời tru đất diệt! Đạo lý này xưa nay không thay đổi, để bọn họ chịu chút tổn thất ắt sẽ biết chọn lựa như thế nào.

Lại tỷ cười khỏ nói:

- Kỳ thật A Phong ngươi cũng nghĩ giống bọn họ, muốn tập trung tất cả Linh giai đến Đường Gia Bảo.

- Phải.

Đường Phong không hề cố kỵ thừa nhận.

- Nhưng ta làm như vậy đương nhiên có đạo lý của ta, chưa nói đến Đường Gia Bảo cách Chung Linh cốc gần nhất, chỉ nói đến trận pháp bố trí trước đây, một khi người của Huyết Vụ Thành thăm dò được tin tức này, đối tượng ra tay đầu tiên đương nhiên chính là Đường Gia Bảo. Còn nữa, hiện tại Đường Gia Bảo ta có hơn mười Cao thủ Linh giai, hai thanh Thần binh, gia tộc bọn họ có thể so sánh được không? Muốn tụ tập đương nhiên phải tụ tập ở Đường Gia Bảo rồi.

Dừng lại một chút, Đường Phong thở dài nói:

- Ài, vẫn là không có uy tín, nếu Đường Gia Bảo có uy tín, chỉ cần vung tay hô một tiếng là có thể triệu hoán tất cả Linh giai. Nay, Tiểu Nhã nàng làm gì vậy?

Mọi người quay đầu nhìn lại, nhìn thấy Tiểu Thiên đang cúi bả y phục trên người mình, lộ ra cái yếm màu đỏ thắm bên trong.

Nắm ngón tay Cung Chủ đại nhân vội vàng che lên mắt Đường Phong.

- Tiểu Thiên tỷ tỷ, dù nóng cũng không thể cởi quần áo ra được!

Chu Tiểu Diệp mặt đỏ bừng, vội vàng cầm y phục Tiểu Nhã lên quần vào người nàng.

Đường Phong đẩy tay Tiểu Nhã ra, nhìn Lại tỷ hỏi:

- Ngốc nữ này vẫn không chịu nghe lời.

Lại tỷ vẫy tay gọi Tiểu Thiên, ngốc nữ ngoan ngoãn đi đến trước mặt Lại tỷ, để mặc cho Lại tỷ mặc lại y phục cho mình.

“Quái, sau khi lão Lô hóa hình là có thể nói chuyện, tại sao nàng vẫn không mở miệng, lẽ nào thật sự bị câm rồi sao?”

Đường Phong hồ nghi nhìn Tiểu Nhã.

Ngốc nữ hung hăng trừng mắt liếc nhìn Đường Phong, răng nanh bên khóe miệng như tràn đầy uy hiếp.

873. Chương 768: Huyết Sát Xuất Động.

Trong Chung Linh cốc, ba vị lão giả Hồng bào ngồi ngay ngắn ở đại đường Chung gia, trước mặt bày biện ba bộ thi thể tử ra mùi hôi thối nhàn nhạt.

Ba thi thể này chính là của Ảnh Tử, Nhị trưởng lão Tam trưởng lão Chung gia. Ba người vốn đã được chôn cất tử tế, nhưng sau khi lão giả Hồng bào đến đây đã đào bọn họ lên.

Sau khi chết cũng không được yên ổn, quả nhiên là bi kịch.

Trong ba vị lão giả Hồng bào, lúc này lão giả gầy còm Lý Thiên Cừ là người cầm đầu.

Lý Thiên Cừ và hai người khác đã nghiên cứu ba thi thể này mấy ngày, nhưng vẫn không nhìn ra manh mối gì.

- Thủ pháp gọn gàng, ra tay dứt khoát. Ảnh Tử trước khi chết có lẽ muốn Ngọc đá cùng tan, nhưng lại bị đối phương đánh nát đạn điền, không thể thành công, đòn thế này rất sắc bén.

Lý Thiên Cừ vuốt vuốt mi tâm.

- Cho dù là lão phu muốn lén lút ám sát Ảnh Tử, chỉ sợ cũng không làm được đến trình độ này, trừ phi Ảnh Tử quá chủ quan.

Chuyện này đương nhiên là chuyện không thể nào, Ảnh Tử vốn là người tinh thông thuật ám sát, chỉ có hãn thừa dịp người khác chủ quan đánh lén, chứ bản thân hãn làm gì biết chủ quan?

Lại liên tưởng đến tình huống Huyết Sát báo cáo trước đó, Lý Thiên Cừ nói:

- Người đó là cao thủ! Hôm đó nếu hãn hiện thân, đám người các ngươi đều chạy không thoát, nhưng tại sao hãn chỉ giết ba người rồi thu tay? Điểm này lão phu vẫn đoán không ra.

Chẳng lẽ hần muốn cảnh cáo Huyết Vụ Thành?

Huyết Sát đã bị đứt một cánh tay cung kính nói:

- Phu trưởng lão, hôm đó chúng ta căn bản không hề phát giác được khí tức của cao thủ Linh giai trung phẩm.

Huyết Sát vốn không bị thương, nhưng khi Lý Thiên Cừ mang đám người Huyết Vụ Thành đến lối vào đã gặp phải phục kích của Linh mạch chi địa, tổn thất thảm trọng. Khi Lý Thiên Cừ dẫn những thương binh tàn tướng còn lại đến Chung Linh cốc, Huyết Sát còn đang ung dung quần quýt với mấy mỹ nữ Chung gia trên giường.

Không thể thu thập được tình báo hướng đi của Linh mạch chi địa thì thôi, nhưng khi đám người bọn họ đến đây cũng không biết ra cửa nghênh đón, Lý Thiên Cừ trong cơn phẫn nộ đã đập nát mấy nữ đệ tử Chung gia thành thịt nát ngay tại chỗ.

Nếu không phải hiện tại nhân thủ không đủ, Lý Thiên Cừ làm sao giữ lại tính mạng của Huyết Sát?

Tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, phế bỏ một tay, biểu thị khiển trách!

Mặc dù bị phế bỏ một cánh tay, nhưng khi Huyết Sát đối mặt với Lý Thiên Cừ vẫn không dám có chút vô lễ. Huyết Vụ Thành chính là như vậy, thực lực vi tôn, người có thể nắm giữ sống còn vinh nhục của tất cả những người có thực lực thấp hơn mình, cũng không có ai trách cứ người.

Nghe xong lời nói của Huyết Sát, Lý Thiên Cừ cả giận nói:

- Có thể bị đám phế vật các ngươi phát giác, vẫn còn có thể đánh lén được Ảnh Tử không?

- Lý trưởng lão giáo huấn rất đúng!

Huyết Sát không dám nói thêm nữa, hần biết rõ phân lượng của mình trong lòng Lý Thiên Cừ hiện tại rất thấp, nếu nói sai nữa sẽ chọc giận hần, không chừng còn trực tiếp đập chết mình.

Một vị lão giả Hồng bào khác tên là Hứa Cửu Châu trầm ngâm nói:

- Lý huynh, chúng ta cứ án binh bất động như vậy cũng không phải cách, nếu người đó chỉ giết chết ba người để cảnh cáo Huyết Vụ Thành chúng ta, lại không hạ thủ với bọn người Huyết Sát, xem ra cũng kiêng kị thực lực của Huyết Vụ Thành, việc gì chúng ta phải sợ hần?

- Điểm này ta đương nhiên biết rõ.

Lý Thiên Cừ hít sâu một hơi.

- Mười ngày, thương thế của các huynh đệ có lẽ cũng đã khôi phục phần nào. Bây giờ chúng ta sẽ bắt đầu động thủ.

Nếu bây giờ Đường Phong ở đây, khẳng định phải cười đến rụng răng.

Hần đang suy nghĩ tìm cách tiêu diệt ba Linh giai ở Chung Linh cốc, không ngờ khiến người khác hiểu lầm có siêu cấp cao thủ gì đó ẩn nấp ở bên cạnh, làm cho người của Huyết Vụ Thành chậm chạp không dám ra tay với Linh mạch chi địa.

Vừa nghe thấy sẽ ra tay với Linh mạch chi địa, Chung Bồ Sở đang cúi đầu ở bên cạnh hưng phấn nói:

- Nơi này cách Đường Gia Bảo gần nhất, chúng ta đi trước tiêu diệt Đường Gia Bảo, lại dùng Đường Gia Bảo làm ván cầu, gạt bỏ những gia tộc Linh giai xung quanh, phá hủy Trang gia và Bồ gia, đến lúc đó có thể dễ dàng bỏ toàn bộ Linh mạch chi địa vào trong túi!

Chung Bồ Sở có mối hận sâu tận xương tủy với Đường gia, đương nhiên làm phương trăm kế muốn Đường Gia Bảo bị tiêu diệt. Chung gia không có bản lĩnh này, hiện tại dựa vào Huyết Vụ Thành, nhìn thấy Huyết Vụ Thành có nhiều cao thủ như vậy, tự cho rằng cơ hội đã đến, tranh thủ thời gian góp lời.

Huyết Sát ở bên cạnh ra sức nháy mắt ra hiệu với hần, nhưng Chung Bồ Sở đang nói đến chỗ thích thú, thao thao bất tuyệt, bắt đầu mặc sức tưởng tượng ra viễn cảnh mỹ diệu sau khi bỏ Linh mạch chi địa vào trong túi.

- Hừ!

Lý Thiên Cừ hừ lạnh một tiếng, Chung Bố Sở vội vàng dừng lại, cẩn thận liếc nhìn Lý Thiên Cừ, chỉ phát hiện sắc mặt đối phương bất thiện, làm hắn không khỏi lo lắng.

Trước kia hắn là gia chủ của Linh giai gia tộc, có thân phận không thấp ở Linh mạch chi địa, đi đến chỗ nào đều có thể hô phong hoán vũ, nhưng bây giờ đã gia nhập vào Huyết Vụ Thành, lập tức trở thành thủ hạ của người khác, chỉ có thể nhìn sắc mặt người khác mà sống, thật đúng là bi thảm đến cực điểm.

- Lão phu làm việc, không cần người dạy bảo?

Lý Thiên Cừ ghét nhất là bị người khác khoa tay múa chân dạy bảo hắn, Huyết Sát biết rõ tính tình của hắn, nhưng Chung Bố Sở lại không biết.

Nếu Chung Bố Sở biết dẫn dắt một chút, nói với Lý Thiên Cừ, nơi này cách Đường Gia Bảo gần nhất, còn lời sau không nói, Lý Thiên Cừ có thể thật sự sẽ dẫn người đi diệt Đường Gia Bảo trước. Nhưng nghe thấy hắn nói liên miên như vậy, Lý Thiên Cừ lại không muốn hạ thủ trước với Đường Gia Bảo.

Nếu thật sự làm như vậy, chẳng phải là nghe lời người khác sao?

- Huyết Sát, cho người một cơ hội lấy công chuộc tội!

Lý Thiên Cừ âm trầm liếc nhìn Huyết Sát.

- Lần này nếu để ta thất vọng, người biết hậu quả rồi chứ!

- Vâng!

Huyết Sát nơm nớp lo sợ trả lời.

- Mang tất cả huynh đệ theo, chia ra ba đường, xới tái Linh giai gia tộc ở đây, dò tìm từ miệng bọn chúng thân phận của người đã bố trận hôm đó, cho người thời gian mười ngày, nếu không tìm hiểu được thì tự mang đầu đến gặp!

- Huyết Sát nhất định sẽ không phụ kỳ vọng của Lý trưởng lão!

Huyết Sát cao giọng hô.

- Đi đi!

Lý Thiên Cừ phát phát tay.

- Lý trưởng lão, Đường Gia Bảo. . .

Huyết Sát chần chờ hỏi một câu.

- Cút!

Lý Thiên Cừ tức giận quát, Huyết Sát lạnh run nói:

- Huyết Sát biết rồi.

Linh mạch chi địa sau mười ngày yên lặng, cao thủ Huyết Vụ Thành cuối cùng đã bắt đầu hành động.

Ngày hôm nay còn muộn hơn Đường Phong nghĩ rất nhiều.

874. Chương 769 : Bi Phong Ngạo Cốt (thượng

Tổng cộng hơn ba mươi vị Cao thủ Linh giai, chia ra ba đường, từ Chung Linh cốc xuất phát, tiến về hướng các đại gia tộc của Linh Mạch Chi Địa, chỉ trong vòng một đêm, đã có năm nhà bị diệt môn.

Các đại gia tộc của Linh Mạch Chi Địa giống như một sợi dây thừng, nếu có thể vắn lại một chỗ, có thể đối kháng với Huyết Vụ Thành, nhưng một khi phân tán ra, ngoại trừ một số ít mấy gia tộc, những tộc khác căn bản không cách nào ngăn cản được mười vị Linh giai tập kích.

Thảm kịch truyền tới đồng thời, toàn bộ Linh Mạch Chi Địa đều phấn nộ, sôi trào.

Cường long không áp được đầu rắn, bất luận là gia tộc nào đều cảm giác rất mất mặt.

Hai nhà Bồ gia Trang gia lại một lần nữa phát ra lời mời các cao thủ Linh giai gia tộc tiến về gia tộc mình, cùng nhau tiêu diệt Huyết Vụ Thành! Đường Gia Bảo cũng nhận được thư mời, nhưng Đường Ngạo và Đường Duệ còn chưa nhìn thấy, thư mời đã bị một mối lửa đốt sạch.

Bọn họ biết rõ lời mời này căn bản không có khả năng thực hiện. Hiện tại người của Huyết Vụ Thành trắng trợn xuất động, quấy động toàn bộ Linh Mạch Chi Địa, nếu những Cao thủ Linh giai rời khỏi gia tộc mình vào lúc này, vậy gia tộc mình sẽ hoàn toàn không có sức phản kháng.

Giết chóc huyết tinh của cao thủ Huyết Vụ Thành khiến tất cả gia tộc đều cảm thấy áp lực lớn lao, một số người của các tiểu gia tộc đã bắt đầu phân thành các nhóm rời khỏi Linh Mạch Chi Địa, tiến về thế tục, chỗ lồi vào mỗi ngày đều có vô số đội ngũ rời khỏi, không ai có thể ngăn cản được cục diện này.

Trong Đường Gia Bảo, lòng người cũng bàng hoàng, những đệ tử Đường gia chỉ biết Huyết Vụ Thành có hơn ba mươi Linh giai, cũng không biết Đường Gia Bảo có mười vị Linh giai, bọn họ còn tưởng rằng Đường Gia Bảo chỉ có bốn vị cao thủ mà thôi.

Nhưng có một việc lại làm tất cả mọi người của Đường Gia Bảo cảm thấy kỳ quái, người của Huyết Vụ Thành lại phản đối ra tay với Đường Gia Bảo. Sau khi bọn chúng rời khỏi Chung Linh cốc, gia tộc đi qua đầu tiên chính là Đường gia, nhưng tất cả đều lách đi qua, làm như không nhìn thấy Đường Gia Bảo.

Hiện tượng này khiến cho Đường Phong cũng mơ mơ màng màng, vì bảo hộ Đường Gia Bảo, hắn còn cố ý bày Hắc Vân trận pháp phía trước Đường gia.

Tuy nhiên không trông cậy trận pháp này có thể lập công giống như trước, nhưng có chung quy vẫn tốt hơn không.

Sau khi Cao thủ Linh giai Huyết Vụ Thành bắt đầu hành động, mỗi ngày đều có tin dữ từ bên ngoài truyền đến, Triệu gia bị diệt tộc, Trần gia bị diệt tộc, những tiểu gia tộc này nhiều lắm chỉ có một hai vị Linh giai tọa trấn, căn bản không cách nào ngăn cản cao thủ Huyết Vụ Thành tập kích, những nơi người của Huyết Vụ Thành đi qua, giống như con mãnh thú, dòng nước lũ, xoi tái sạch sẽ những gia tộc này, bất luận là nam nữ hay lão ấu, đồ sát không còn một mống. Thủ đoạn tàn nhẫn, ra tay ác liệt, làm cho lòng người phẫn nộ, nhân thần công phẫn.

Trong thời gian bảy ngày ngắn ngủi, trong Linh Mạch Chi Địa đã có mười lăm gia tộc bị diệt.

Đại viện Lâm gia vốn khí thế rộng rãi giờ phút này cũng trở thành một đồng bừa bộn, phòng ốc bị hủy hoại hầu như không còn, toàn cảnh là máu tươi và thi thể, lửa cháy bùng bùng hừng hực thiêu đốt mấy trăm năm vinh dự và cơ nghiệp của Lâm gia.

Lâm gia chỉ vẹn vẹn có ba vị Cao thủ Linh giai đã bị đánh chết hai người, chỉ còn lại gia chủ Lâm gia Lâm Bi Phong đau khổ chèo chống, nhưng đối mặt với mười cao thủ Huyết Vụ Thành như lang như hổ, chỉ dựa vào một mình hắn làm sao có thể ngăn cản?

Trong chốc lát, Lâm Bi Phong đã bị người của Huyết Vụ Thành đánh trọng thương, ngã lăn tại chỗ.

Người của Huyết Vụ Thành cũng không trực tiếp lấy mạng của hắn, bởi vì bọn hắn nhận mệnh lệnh phải tìm hiểu tin tức. Người dẫn đội chỉ chính là Huyết Sát, mặc dù mất đi một cánh tay, thực lực bản thân có chỗ hạ thấp, nhưng biểu hiện của Huyết Sát trong trận chiến này một Linh giai bình thường cũng không thể so sánh được.

Lâm Bi Phong bị bắt nằm trên mặt đất, kinh mạch toàn thân bị phong bế, có lòng phản kháng cũng bất lực, nhìn Huyết Sát u ám đi về phía mình, hai mắt Lâm Bi Phong đỏ thẫm, oán hận phun một bãi nước miếng về phía hắn.

Sắc mặt Huyết Sát trầm xuống, tiện tay vung lên, một đạo chưởng phong sắc bén đầy bay miếng nước miếng, trên khuôn mặt khô gầy gần trăm tuổi của Lâm Bi Phong lập tức xuất hiện một vết máu năm ngón tay, hàm răng cũng bị lấy mất vài cái, miệng đầy máu tươi tràn ra.

- Không biết thức thời!

Huyết Sát hừ lạnh một tiếng, tay chop lấy một nữ tử toàn thân đầy máu nằm cách đó mười mấy trượng, nắm chặt cổ nàng, Huyết Sát từ trên cao nhìn xuống nữ tử này khoe miệng khê nhếch lên.

Nữ tử này khoảng 20 tuổi, trong đại chiến vừa rồi đã bị Cao thủ Linh giai công kích, nàng cũng thông minh, biết mình không phải là đối thủ của Linh giai, dứt khoát nằm trên mặt đất giả chết, nhưng sau khi Lâm Bi Phong bị bắt, hô hấp của nàng hơi có chút hỗn loạn làm cho nàng lộ ra chân tướng.

Sau khi bị Huyết Sát bắt được, nữ tử sợ tới mức toàn thân phát run, ánh mắt khiếp sợ nhìn Huyết Sát, không dám có bất kỳ động tĩnh gì.

- Buông nàng ra!

Vừa thấy Huyết Sát bắt lấy nữ tử này, trong ánh mắt Lâm Bi Phong hiện lên một vẻ bối rối, không để ý đến an nguy bản thân vội vàng kêu lên.

Huyết Sát trêu tức nhìn Lâm Bi Phong, lại nhìn nữ tử trên tay, khê cười nói:

- Nàng rất quan trọng với người đứng không?

Hắn vừa nói, vừa vươn tay, chậm rãi vuốt mái tóc rối bù của nữ tử, sau khi nhìn rõ dung nhan của nàng, hai mắt Huyết Sát tỏa sáng, không khỏi khen ngợi:

- Thật đúng là không nhìn ra, đúng là một tiểu mỹ nhân!

- Buông nàng ra!

Lâm Bi Phong rít gào, thanh âm giống như mãnh thú phần nộ càng không ngừng giãy dụa, nhưng bây giờ kinh mạch toàn thân của hắn bị phong bế, làm sao có thể giãy thoát được? Cao thủ Huyết Vụ Thành chỉ cần hơi vận cương khí, đã khiến Lâm Bi Phong kêu rên, chậm rãi quỳ rạp xuống đất.

- Gia gia!

Nữ tử kinh hãi kêu lên, trong đôi mắt xinh đẹp nước mắt dần dần rơi xuống, khuôn mặt đáng yêu tràn đầy cầu xin nhìn Huyết Sát.

Huyết Sát nở nụ cười thâm tà, lè đầu lưỡi đỏ như máu, liếm sạch nước mắt của nàng, ghé miệng vào sát tai nàng nói khẽ:

- Tiểu cô nương, để gia gia người và ta làm một giao dịch được không?

Nữ tử lạnh run gật đầu.

Huyết Sát ân cần nói:

- Kêu hắn nói cho ta biết, người bố trí trận pháp mấy ngày trước ở chỗ lối vào rút cuộc là ai, ta sẽ tha cho các người.

- Ta không biết...

Nữ tử run rẩy nói.

Trên tay Huyết Sát vừa dùng chút lực, lập tức khiến sắc mặt nữ tử tím như gan heo, dữ tợn nghiêm mặt, Huyết Sát tựa hồ như dán sát mặt vào mặt nữ tử gầm nhẹ nói:

- Đương nhiên ngươi không biết, nhưng gia gia của ngươi biết rõ, nhanh kêu hắn nói cho ta biết!

875. Chương 769 : Bi Phong Ngạo Cốt (hạ)

Lời này mặc dù là nói với nữ tử, nhưng Huyết Sát căn bản không đề thấp âm lượng, Lâm Bi Phong đương nhiên cũng nghe thấy rõ ràng.

Chậm rãi ho một tiếng, trong miệng Lâm Bi Phong chảy ra dòng máu tươi đỏ thẫm, cúi đầu xuống, trầm giọng nói:

- Ngọc nhi, không phải sợ, phụ mẫu con đều ở dưới suối vàng chờ con, sau khi con chết sẽ không cô đơn, gia gia cũng sẽ tới rất nhanh.

Cơ bắp trên mặt Huyết Sát thoáng run rẩy, duỗi một tay còn lại, mạnh mẽ xé rách chiếc áo ngoài còn sót lại của Ngọc nhi, Ngọc nhi hốt hoảng kêu lên, hai tay che ngực, lộ ra yếm hồng bên trong.

Không đợi nàng ngã nhào xuống đất, Huyết Sát lại nhấc nàng lên, Ngọc nhi đau khổ cầu xin, nhưng Huyết Sát căn bản không lay động.

- Súc sinh!

Lâm Bi Phong hận không thể xông lên phía trước cắn chết Huyết Sát.

- Lão bất tử, nếu ngươi không nói thân phận của người bày trận cho ta biết, lão tử sẽ làm nhục cháu gái ngươi trước mặt ngươi, xem ngươi còn mặt mũi nào đi gặp phụ mẫu nàng!

Huyết Sát nghiêng răng nghiêng lợi đe dọa nói.

- Ngươi nhớ kỹ, lão tử không có nhiều thời gian, ngươi đã không để ta sống khá giả, ngươi cũng đừng mong sống khá giả.

Lý Thiên Cừ cho hẳn thời gian mười ngày để tìm hiểu thân phận người bày trận, hiện tại đã hết bảy ngày rồi, tính cả lộ trình đi lại, nếu không tìm ra manh mối, bản thân Huyết Sát cũng không đảm đương nổi hậu quả.

Vì đạt được mục đích, áp dụng tất cả thủ đoạn, đây cũng là phong cách hành sự của Huyết Vụ Thành.

- Người tàn sát mấy trăm nhân mạng của Lâm gia ta, lão phu không đội trời chung với ngươi, cho dù ta chết, cũng phải hóa thân thành lệ quỷ, khiến cả đời ngươi không được bình an!

Lâm Bi Phong rất có cốt khí, cho dù đối mặt với cục diện hiện tại, cũng không hề cúi thấp đầu.

- Giỏi giỏi!

Huyết Sát cười u ám, lại duỗi tay ra xé, lần này hẳn trực tiếp xé rách y phục của Ngọc nhi, một cặp đùi thon dài trắng nõn hiện ra trước mặt mọi người, may mắn chân váy màu đen vẫn che chắn được xuân quang của nàng. Nhưng Ngọc nhi gặp phải biến cố này, sớm đã sợ tới mức hoa dung thất sắc, cuộn tròn trên mặt đất khóc không thành tiếng la lên:

- Gia gia....

Lúc này, nàng chỉ có thể dồn tất cả hy vọng ký thác lên người Lâm Bi Phong.

Lâm Bi Phong lại nhổ ra một ngụm máu tươi, sắc mặt càng trở nên chán nản hơn rất nhiều.

- Lão gia hỏa, ngươi chỉ có mười hơi thở suy nghĩ, nếu còn dám ngoan cố chống lại, mười vị huynh đệ của ta cũng sẽ không khách khí với cháu gái của ngươi đâu!

Huyết Sát phát ra tối hậu thư, sắc mặt dữ tợn vô cùng.

- Ta nói!

Lâm Bi Phong dù có cốt khí, nhưng làm sao có thể trơ mắt nhìn cháu gái của mình bị một đám súc sinh giày vò? Bất đắc dĩ đành phải khuất phục.

- Rốt cuộc là ai!

Trên mặt Huyết Sát hiện lên vẻ mừng rỡ.

Lâm Bi Phong nhúc nhích miệng, chậm rãi nhổ ra mấy âm tiết.

- Ai?

Huyết Sát căn bản không có nghe rõ, không khỏi nghiêng lỗ tai hỏi lại một tiếng.

Huyết Sát đang chuyên tâm lắng nghe Lâm Bi Phong nói chuyện đột nhiên nhìn thấy đối phương há miệng phun ra một đạo máu tươi, thẳng vào mặt mình.

Chút tài mọn này làm sao có thể làm Huyết Sát bị thương? Hắn chỉ hơi nghiêng người đã tránh né được đòn công kích bất ngờ này.

Nhưng sau một khắc, sắc mặt Huyết Sát liền biến đổi, hắn phát hiện mặc dù Lâm Bi Phong không đánh trúng mình, nhưng trên mặt lại xuất hiện một nụ cười như trút bỏ được gánh nặng.

- Không hay rồi!

Huyết Sát vội vàng phản ứng, mục tiêu ra tay của Lâm Bi Phong căn bản không phải là hắn, mà là Ngọc nhi phía sau hắn! Lão thất phu này vì không muốn cháu gái bị làm nhục, đã hạ quyết tâm tự tay tru sát!

Nhưng cho dù Huyết Sát nghĩ ra cũng đã muộn.

Cùng với tiếng kêu đau đớn, chỗ mi tâm Ngọc nhi bị ngưng máu tươi bắn trúng, lập tức xuất hiện một lỗ máu, Ngọc nhi trước khi chết còn hoảng sợ mê man nhìn thế giới này.

Nước mắt Lâm Bi Phong tuôn đầy mặt, than thở khóc lóc:

- Ngọc nhi, tha thứ cho gia gia, người ta là thớt gỗ, ta là thịt cá, nếu con rơi vào tay bọn chúng, nhất định sống không bằng chết, chỉ bằng để gia gia tiễn con đi một đoạn đường!

- Lão thất phu!

Huyết Sát vô cùng giận dữ, tung một chưởng vào sau gáy Lâm Bi Phong, gia chủ Lâm gia bị mất mạng ngay tại chỗ.

Hắn vất vả như vậy, tốn công biết bao nhiêu, mặc dù giết được không ít người, nhưng lại không thể hoàn thành nhiệm vụ mà Đại trưởng lão bàn giao, trong lòng Huyết Sát phiền muộn vô cùng, lại nhìn Ngọc nhi xinh đẹp như hoa như nhóc nằm bất tỉnh trên mặt đất, lại càng cảm thấy buồn bực hơn rất nhiều.

- Đại nhân, nơi này còn có người sống.

Một cao thủ Huyết Vụ Thành mang tới một người trước mặt Huyết Sát.

Mặc dù người này cũng là đệ tử Lâm gia, nhưng căn bản không can trường bằng Lâm Bi Phong, sau khi bị bắt được vội vàng quỳ xuống đất cầu xin, dập đầu như bằm tỏi.

- Hắn là Địa giai, cầm tới làm gì? Giết.

Huyết Sát vung tay nói.

- Đại nhân tha mạng, đại nhân tha mạng, ta biết rõ người người muốn tìm là ai.

Tên đệ tử Lâm gia này vội vàng mở miệng.

- Đợi đã.

Huyết Sát cau mày, ngồi xổm người xuống, vẻ mặt ôn hoà nhìn hắn, nheo mắt hỏi:

- Người biết?

- Ta biết.

Tên đệ tử Lâm gia lau mồ hôi trên mặt, liên tục giải thích nói:

- Ta cũng là đệ tử dòng chính Lâm gia, chỉ là tư chất không tốt nên chỉ có cảnh giới Địa giai mà thôi. Hôm đó khi gia chủ và hai vị trưởng lão nói chuyện, ta cũng có mặt.

Mặc dù Lâm Bi Phong không tham dự vào kế hoạch mai phục của Đường gia nhưng một vị Linh giai trưởng một vị mộ

Sự phát hiện này khiến cho không ít người suy đoán Đường Gia Bảo phải chăng có nhân vật nào đó khiến Huyết Vụ Thành kiêng kỵ, hơn nữa Linh giai các đại gia tộc sau lần hợp tác với Đường gia lần trước và tin tức người của Trang gia hiện tại đang tạm cư tại Đường Gia Bảo truyền ra, ngày càng nhiều Cao thủ Linh giai bắt đầu hội tụ về hướng Đường Gia Bảo.

Chỉ có tụ tập lại một chỗ, mới có thể ngăn cản được xâm lấn của Huyết Vụ Thành! Tất cả mọi người lúc này như hoàn toàn tỉnh ngộ, không cố thủ tại gia tộc mình nữa, cũng không câu nệ ân oán và lợi ích với nhau, phàm là người còn có chút tâm huyết và can đảm đều đã bắt đầu xuất phát về hướng Đường Gia Bảo.

Không đến năm ngày, những Cao thủ Linh giai may mắn còn sống sót trong Linh Mạch Chi Địa hơn phân nửa đã chạy tới Đường Gia Bảo, ngay cả những Cao thủ Linh giai Bồ gia mất tích trước đó cũng đều chạy tới.

Nhưng Bồ Trường Hải lại không thấy đến, về phần hành tung của hắn, Linh giai của Bồ gia kín miệng như bưng, cũng không nói cho mọi người biết, nhưng tin tức Bồ Trường Hải

còn sống lại làm cho mọi người chấn động.

Sau khi ba lão giả Hồng bào của Huyết Vụ Thành tập kích Trang gia, xác thực ngựa không dừng vó tiến đến Bồ gia, nhưng Trang Chính Kiền sớm đã báo tin cho Bồ Trường Hải, để Linh giai Bồ gia tránh được kiếp nạn này, mặc dù gia tộc tổn thất thảm trọng, nhưng tổng thể mà nói chiến lực vốn có lại không giảm bớt.

Sau gần một tháng mây mù che phủ, hiện tại cuối cùng đã nghe được một tin tức tốt, mọi người đương nhiên vô cùng hưng phấn, từ đó chiến ý cũng tăng cao hơn nhiều.

Thề sống chết thủ hộ Linh Mạch Chi Địa, tiêu diệt bọn đạo chích Huyết Vụ Thành!

Đây chính là lời thề hùng hồn của các Linh giai tới Đường gia bảo.

Tuy nhiên đoạn đường tiếp theo cũng đầy tối tăm ảm đạm, mặc dù Cao thủ Linh giai tụ tập đến Đường Gia Bảo càng ngày càng nhiều, nhưng bất luận là ai, đều cảm giác tâm tư càng thêm trĩu nặng. Bởi vì mọi người biết rõ, một khi người của Huyết Vụ Thành phát động công kích, đám Linh giai còn lại bây giờ sẽ không có mấy người còn may mắn sống sót.

Lại mười ngày nữa trôi qua, tựa hồ toàn bộ Linh giai của Linh Mạch Chi Địa đều đã tụ tập đến Đường Gia Bảo.

Trong phòng Đường Phong ở Thính Tuyên Cư, vẻ mặt Đường Phong đầy u ám, ánh mắt sáng rực nhìn chăm chăm vào viên đan dược đang lấp lánh ánh sáng trên tay.

Tinh Thần Thiên Nguyên Đan! Trên tay Đường Phong hiện giờ còn bảy viên, đây chẳng qua là một viên trong số đó.

- Ăn hay không ăn?

Đường Phong vẫn có chút do dự.

Đây là linh đan có thể bỏ qua cấp bậc trực tiếp tấn chức với những người dưới Linh giai, quý giá vô cùng, hiện tại thế cục không ổn, Đường Phong cũng muốn tăng lên một chút thực lực trước khi đại chiến bắt đầu. Sau khi dùng Tinh Thần Thiên Nguyên Đan, nhiều lắm chỉ cần thời gian một ngày một đêm, bản thân có thể từ Thiên giai trung phẩm tấn thăng đến Thiên giai thượng phẩm.

Nếu đổi thành người khác, nhất định sẽ không do dự mà dùng nó.

Vì một khi tấn thăng đến Thiên giai thượng phẩm, lại ăn phải thứ này thì không thể trực tiếp tấn thăng, chỉ có thể đạt được Thiên Nhân hợp nhất trong thời gian ngắn. Có thể nói, Thiên giai trung phẩm dùng Tinh Thần Thiên Nguyên Đan là lựa chọn tốt nhất, cũng có thể lợi dụng được nó tốt nhất, nhưng Đường Phong vẫn còn chút do dự, không biết có nên dùng nó vào lúc này hay không.

Với lượng tài nguyên tu luyện trên tay Đường Phong, nếu như muốn thăng cấp kỳ thực vô cùng đơn giản, lấy tốc độ tụ tập linh khí cường đại của La Ngọc Thạch Tâm, cộng thêm hiệu quả của Bất Phôi Giáp, Đường Phong chỉ cần đi vào Bạch Đế Bí Cảnh bế quan dưỡng ba tháng là có thể thăng cấp lên Thiên giai thượng phẩm.

Cũng bởi vì nguyên nhân này, mới khiến cho Đường Phong có chút do dự, Tinh Thần Thiên Nguyên đan chỉ còn lại bảy viên, dùng một viên là ít một viên, thứ trân quý như vậy, dùng vào lúc này có phải quá lãng phí hay không?

- Đợi lát nữa nếu là Lại tỷ đi vào, thiếu gia sẽ ăn nó, nếu là Tiểu Nhã đi vào ta sẽ không ăn!

Càng nghĩ, Đường Phong càng không tìm được chủ ý nào, chỉ có thể chuyển ánh mắt nhìn về phía cửa, trầm nghĩ.

Cứ vậy ngồi chờ một hồi lâu, rốt cuộc cửa cũng mở ra, hô hấp của Đường Phong không khỏi gấp gáp, ánh mắt sáng quắc nhìn chăm chăm.

Chu Tiểu Diệp vui vẻ chạy vào, thanh thúy nói:

- Sư phụ, ăn cơm thôi!

- Ặc... Được!

Đường Phong hít sâu một hơi, trầm nghĩ ký thác hy vọng vào người khác quả nhiên là không chính xác, loại đại sự này vẫn cần bản thân phải quyết định mới được.

Vừa mới đứng lên, trên vai bỗng dưng trầm xuống, không khí quanh thân phẳng phất như trở nên đặc sệt, một cỗ áp lực khổng lồ tựa ba đào từ bên ngoài mười dặm nặng nề ập tới.

Chu Tiểu Diệp thiếu chút nữa ngã ra đất, Đường Phong tay mất lạnh lẽ, vội xông lên phía trước đỡ lấy nàng.

877. Chương 771 : Quyết Chiến Đường Gia Bảo

- Sư phụ... sao vậy?

Tiểu Diệp hoa dung thất sắc hỏi.

- Địch nhân đến!

Sắc mặt Đường Phong nghiêm túc, ánh mắt nhìn ra ngoài cửa.

Trong Đường Gia Bảo có bóng người lay động, hầu như đồng thời khi Đường Phong cảm ứng được áp lực này, tất cả mọi người đều cảm ứng được. Sau khi yên tĩnh hơn mười ngày, rốt cục cao thủ Huyết Vụ Thành cũng không kiềm chế được nữa, lại tiếp tục phát động công kích, mà lần này, mục tiêu chính là nhắm thẳng vào Đường Gia Bảo, dốc hết toàn lực.

Mang theo Chu Tiểu Diệp đi ra ngoài, hầu như toàn bộ cao thủ Linh giai trong Thính Tuyên Cư đã tụ tập lại, sắc mặt mỗi người đều ngưng trọng vạn phần, từ khí thế tầng tầng trùng trùng kịch tới kia, những người này cũng đoán được số lượng địch nhân kinh khủng cỡ nào.

Đường Đình Thiên cùng Diệp Dĩ Khô sóng vai đứng cạnh nhau, hai thanh thần binh không kiềm nén được rung lên từng trận leng keng, ngoại trừ chủ nhân có thể hàng phục ra, không ai có thể khuất phục được chúng, đây chính là thần binh đang tự chủ đối kháng lại khí thế của địch nhân.

- Đi!

Thấy mọi người đã đến đông đủ, Đường Đình Thiên vung tay lên, mang theo đoàn người cấp tốc chạy ra ngoài Đường Gia Bảo.

Đại chiến của nhiều Linh giai như vậy, chiến trường tuyệt đối không thể trong Đường Gia Bảo được! Địch nhân phóng ra khí thế, đại khái cũng có ý dẫn Linh giai trong Đường Gia Bảo đi ra, bọn họ đương nhiên sẽ không quan tâm tới những người thường bên trong Đường Gia Bảo, mà chỉ quan tâm tới trận pháp quỷ thần khó dò kia.

Ngay khi đoàn người vội vã ra tới bên ngoài bảo, Đường Ngạo và Đường Duệ cũng dẫn theo một nhóm lớn Linh giai chạy tới. Hai đội nhân mã hội tụ cùng nhau, nhân số nhanh chóng tăng lên, điều này không khỏi làm trong lòng các gia tộc Linh giai có chút lo lắng.

Không bao lâu, trong tầm mắt của mọi người liền xuất hiện hơn mười thân ảnh, tốc độ những thân ảnh này vô cùng nhanh, chỉ một hai hơi thở liền đã cách đoàn người ngoài mười trượng.

Ba lão giả mặc hồng bào đứng trên cùng, mỗi một người đều có thực lực Linh giai trung phẩm, khí thế toàn thân hầu như không ai kháng cự nổi, ánh mắt như ưng nhìn vào ai là khiến người đó lạnh toát sống lưng.

Đằng sau ba gã hồng bào, có gần ba mươi vị Linh giai của Huyết Vụ Thành cùng Chung gia. Không chỉ thế, phía sau họ còn có một đám bụi mù kéo dài từ nam tới bắc, nhanh chóng chạy về phía bên này. Đó là các đệ tử Chung gia, nếu đã quyết tâm đánh cho Linh Mạch Chi Địa một kích tối hậu, lão giả hồng bào đương nhiên chẳng thêm quan tâm tới Chung Bồ Sở, ra lệnh một tiếng liền kéo toàn bộ đệ tử Chung gia tới,

Chung Bồ Sở cho dù không cam lòng nhưng cũng đành chịu.

Trái lại quân liên hợp các đại gia tộc Linh Mạch Chi Địa bên này, cũng chỉ có được ba mươi Linh giai mà thôi, phía sau thì có đệ tử Đường Gia Bảo làm lực lượng trừ bị. Chung gia cùng Đường gia, số lượng cùng thực lực đám đệ tử dưới Linh giai vốn cũng ngang bằng nhau, thế nhưng không ít đệ tử tinh anh Chung gia lại nhiều lần bị người đồ sát, mà Đường Gia Bảo lần trước đã thu được rất nhiều linh thạch làm tài nguyên tu luyện, qua một năm, thực lực đám đệ tử đều tăng tiến, từ đó so sánh, có thể thấy tổng thể đệ tử Đường gia cao hơn Chung gia một bậc.

Nếu để cho đệ tử hai nhà Đường Chung đối chiến, kết quả cuối cùng tuyệt đối là Đường gia thắng, đương nhiên cũng phải bỏ ra một cái giá nhất định.

Thế nhưng chủ đạo của chiến trường lần này không phải đệ tử phổ thông mà là Linh giai!

Song phương tuy rằng đều có khoảng ba mươi vị cao thủ Linh giai, nhưng các đại gia tộc bên này tất cả đều là Linh giai hạ phẩm, mà bên Huyết Vụ Thành có tới ba Linh giai trung phẩm. Thực lực bậc này so sánh đã thấy chênh lệch khá nhiều.

Sau khi hai phe nhân mã chạm mặt cũng không lập tức giao thủ, cao thủ các đại gia tộc không dám chủ động tấn công, người của Huyết Vụ Thành cũng vậy, bọn họ sợ lại bị rơi vào thế trận mạc danh kỳ diệu như trước đây, tất cả mọi người đều nhìn nhau, trong lòng tính toán xác suất thắng bại, nhưng càng suy tính lại càng thấy tâm lạnh, bởi vì bọn họ nhận ra rằng, căn bản không người nào có thể ngăn cản được công kích của ba vị Linh giai trung phẩm, mà không có ai chống đỡ họ thì khác nào để mặc họ phóng tay chém giết.

Thân mang thù hận, cừu nhân gần trong gang tấc, nhưng không thể tự tay báo thù, loại phiền muộn này không cần nói cũng biết khó chịu ra sao. Hai mắt đám người Trang gia đỏ bừng nhìn chằm chằm nhân mã Huyết Vụ Thành, hai mũi thở phì phò, nhớ tới tràng cảnh gia chủ bị chết thảm, hận không thể xông lên ăn tươi nuốt sống đám súc sinh này, chẳng qua vì đại cục làm trọng nên đành phải cố kìm nén lại.

Lại tiếp tục chờ thêm một lát, cuối cùng đệ tử Chung gia đi theo sau cao thủ Huyết Vụ Thành cũng đã tới,

Nhưng Đường Phong dừng tay lại rồi, hắn biết loại chuyện này cũng không thể làm nhiều, nhiều quá liền bị chú ý, lần này không giống lần trước. Lần trước mình trốn ở trong phòng, có thể thỏa thích để Được Thi đánh lén.

Mà lần này chiến trường ở bên ngoài Đường gia bảo, cho dù mình động tác nhanh hơn nữa, cũng khó miễn sẽ bị người phát hiện bí mật Được Thi xuất hiện và biến mất, một khi bị phát hiện, hậu quả là mình sẽ bị người ta nhìn chằm chằm mãnh liệt đả kích.

Len lén nhìn về phía ba vị áo hồng ở mấy dặm bên ngoài, phát hiện bọn họ cau mày, hiển nhiên đã nghi hoặc chuyện vừa xảy ra.

879. Chương 773 : Phu Thê Hợp Bích

Tổng cộng Huyết Vụ Thành có bao nhiêu Linh Giai, ba người đều biết đôi chút, nhưng vừa rồi có hai người khí tức đột nhiên biến mất, phóng tầm mắt toàn bộ chiến trường cũng không tìm được thân ảnh của bọn họ, phát hiện này để ba người không khỏi vừa khẩn trương vừa nghi hoặc.

Từ lúc chiến đấu bắt đầu khai hỏa, ba người bọn họ tự cao thân phận và địa vị, cũng không tham chiến ngay, mà hai tay xếp bằng đứng đó, giống như những kẻ thanh tao thường hay giả bộ ra vẻ ta đây.

Nhưng phát hiện tại phát hiện việc như vậy làm cho bọn họ không thể tiếp tục trấn định như trước. Vô duyên vô cớ tổn thất hai thủ hạ, hai người kia không có khả năng vừa lâm trận đã bỏ chạy, giải thích duy nhất là bị người ta giết chết rồi.

Mà có thể trong thời gian ngắn như vậy không làm kinh động bất luận kẻ nào giết chết hai vị Linh Giai hạ phẩm, điều này không khỏi làm ba người nhớ đến cái chết của Ảnh Tử.

- Lý huynh, có phải là....

Sắc mặt Hứa Cửu Châu âm trầm, lén lút hỏi một câu.

Sắc mặt Lý Thiên Cừ cũng không tốt hơn chút nào, trầm tư một lúc lâu mới nói:

- Có khả năng!

- Nhưng ngay cả ta cũng không cảm giác được khí tức của hắn, thực lực của người này rốt cuộc cao tới trình độ nào?

Trên trán Hứa Cửu Châu không nhận được toát ra một chút mồ hôi.

Trước đây bọn họ đã từng kiểm tra thi thể Ảnh Tử, lúc đó phân tích rằng Ảnh Tử và hai vị trưởng lão Linh Giai của Chung gia bị một Linh Giai trung phẩm đánh lén giết chết. Nhưng hiện tại thoát nhìn, thực lực người này giống như không chỉ là Linh Giai trung phẩm, bằng không tại sao mọi người không thể phát hiện một chút động tĩnh?

Loại cảm giác xuất quỷ nhập thần này mang đến áp lực vô hình, chỉ có tại người đó từng xuất hiện qua.

Vị áo hồng thứ ba vẫn trầm mặc, bổ xung nói:

- Chắc là không phải Linh Giai thượng phẩm, bằng không tội gì phải hành động lén lút.

Được hắn chỉ rõ, sắc mặt Lý Thiên Cừ và Hứa Cửu Châu bình tĩnh lại, xác thực như vậy, nếu như ở chỗ này có một vị Linh Giai thượng phẩm, quang minh chính đại đánh qua là xong, tội gì phải giấu đầu lộ đuôi như vậy?

Nếu thực sự nói như vậy, chỉ có thể nói kẻ âm thầm ẩn nấp một bên chỉ sợ cùng lắm là cao thủ Linh giai trung phẩm, chỉ có điều năng lực ẩn dấu khí tức hơn người một chút, làm cho ba người bọn họ không nhận thấy được.

- Các người kiểm tra tình huống bốn phía, cần phải bắt được cái đuôi của kẻ đó, tuyệt đối không cho hắn cơ hội tiếp tục đánh lén, ta đi đối phó hai người kia!

Ánh mắt Lý Thiên Cừu tham lam chăm chú nhìn vào Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô, vừa nói xong liền chạy nhanh xông ra ngoài.

Toàn bộ chiến trường, sáu mươi vị Linh Giai hạ phẩm loạn chiến, nhưng biểu hiện nổi bật nhất chỉ năm ba người mà thôi, ngoại trừ mấy lão già công lực cao thâm không nói, còn lại hai người là Diệp Dĩ Khô và Đường Đỉnh Thiên rồi. Dựa theo tính toán, bối phận của hai người cũng không cao, nhưng bọn họ phụ thể hợp bích, trên tay mỗi người một thanh thần binh, đối thủ bọn họ hầu như vô lực chống lại, chỉ có đau khổ ngăn cản công kích.

Thiên kiếm xuất ra, kiếm chiêu vô hình, kiến ý tung hoành, Thủy Hàn Kiếm phát ra hàn khí trắng như tuyết, đóng băng khoảng cách trăm trượng, làm nội tâm người ta đông lạnh. Thêm vào Khấp Huyết Thần thương mang theo uy mãnh bá đạo tuyệt luân không gì sánh kịp, dưới sự liên thủ của Diệp Dĩ Khô và Đường Đỉnh Thiên, hầu như không ai có thể đánh ngang hàng với bọn họ.

Uy của thần binh, có thể thấy rõ.

Hai cao thủ Linh Giai hạ phẩm của Huyết Vụ Thành cũng kết hợp với nhau, nhưng vẫn bị phụ thể hai người Đường Đỉnh Thiên đánh cho bại lui liên tiếp, thương tích toàn thân. Những vết thương này tuy không nguy hiểm đến tánh mạng, nhưng xuất hiện ở trên người lại vô cùng khó coi, đáng dấp cũng cực kỳ chật vật.

Có lòng cầu viện, nhưng đồng bạn của mình đều có đối thủ tương ứng, căn bản không ai đến hỗ trợ, hai người chỉ có thể cắn răng đau khổ chống đỡ, hồi hận đến ruột đều xanh. Biết trước như vậy nói cái gì cũng không tìm hai người này làm đối thủ rồi, tự nhiên tìm khổ. Lúc này mới đánh nhau một lát liền bị thương, cùng lắm qua một chén trà nhỏ sẽ chết trên tay người khác.

Trong lúc hai người đang thảm thán mạng không giữ được lâu, thân hình Lý Thiên Cừu chợt lóe lên, trống rỗng xuất hiện. Tuy rằng tuổi tác của Lý Thiên Cừu khá cao, nhưng lên sân khấu vẫn khá phong cách, một thân áo hồng bay phấp phật, đột nhiên xuất hiện ở giữa chỗ hai bên đánh nhau, thân thể nhỏ gầy bắn ra một cỗ lực lượng cường đại đến kẻ khác không thể tưởng tượng, chỉ cần vung tay bắn ra mấy đạo kính khí lên liền hóa giải liên công của Thủy Hàn Kiếm và Khấp Huyết Thần Thương.

Nhìn hồng bào cuồng bạo trước mắt, trong nháy mắt hai vị cao thủ Huyết Vụ Thành nghĩ đến bóng lưng nhỏ gầy của đại trưởng lão không ngờ rộng như vậy, thân hình cao to như vậy, cảm động vô cùng.

- Đại trưởng lão...

- Các người lui xuống giúp đỡ những người khác, hai vị này để ta đối phó!

Lý Thiên Cừu chấp một tay sau lưng, thần khí trấn định, ánh mắt sắc bén như đao nhìn Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô sóng vai đứng thẳng một chỗ, chỉ là một cái ánh mắt, liền để hai người phụ thể bọn họ cảm nhận được một loại áp lực vô hình.

- Vâng!

Hai Linh Giai Huyết Vụ Thành như được đại xá, bỏ chạy thật nhanh.

Ánh mắt Lý Thiên Cừu chuyển dời từ trên người Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô đến Khấp Huyết Thương và Thủy Hàn Kiếm, loại tham lam này lần nữa thể hiện ra.

Từ khi hấn tới Linh Mạch Chi Địa, liền nghe nói nơi này có hai thanh thần binh.

Trong thiên hạ, thần binh chỉ có mười thanh, mỗi một thanh đều là chí bảo có thể gặp không thể cầu, ai không muốn? Tuy rằng thần binh có linh tính, không hợp tính cách nó liền tuyệt đối không nhận chủ, nhưng mà loại hấp dẫn này giống như mỹ nữ, cho dù không dùng được, cầm đi để ở trong nhà cũng cảm thấy đẹp mắt rồi.

Huyết Vụ Thành có đến trăm vị cao thủ Linh Giai, nhưng vũ khí dùng cùng lắm cũng là thiên binh mà thôi. Vốn là Huyết Vụ Thành cũng có một thanh thần binh, bất quá phần đồ kia bị thương liền mang theo chạy trốn.

Sở dĩ chủ động chạy tới đối phó Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô, mục đích chính của Lý Thiên Cừu là hai thanh thần binh này, đương nhiên hai người này cũng thực sự có chút vướng tay vướng chân, cao thủ

bình thường của Huyết Vụ Thành không thể đối phó được.

Trong lòng Lý Thiên Cừ tính toán tốt, lúc đánh chết hai người, chiếm được hai thanh thần binh, trở về đưa cho thành chủ một thanh, còn mình lưu lại một thanh. Về phần thực lực của hai người hẳn còn không để ở trong mắt. Hai người Linh Giai hạ phẩm, cho dù có thần binh tương trợ, tại trên tay của mình cũng không thoát khỏi cái chết!

- Hai thanh thần binh này lão phu muốn rồi! Biết điều giao ra đây, lão phu cho các người toàn thân, nhìn hai người các người giống như phu thê, sau khi chết lão phu sẽ giúp an táng cùng một chỗ, miễn cho cô đơn.

Về mặt Lý Thiên Cừ tỏ ra như người tốt, nhưng lời nói ra từ trong miệng lại càn rỡ bá đạo đến cực điểm.

Đường Đỉnh Thiên vung lên trường thương, cười lớn một tiếng:

- Lão thất phu, có bản lĩnh cứ lấy, để xem là người chết hay ta chết!

- Phu quân nói nhiều cùng hấn làm gì, trực tiếp giết là được!

Về mặt Diệp Dĩ Khô lạnh lùng cười, hàn băng cương khí khên thân tràn ra, ngay cả không khí đều bị kết băng.

- Hừ, người trẻ tuổi không biết trời cao đất rộng! Các người đã muốn chết, vậy lão phu sẽ thành toàn các người!

Lý Thiên Cừ hơn trăm tuổi, xưng hô hai người là người trẻ tuổi cũng không tính là tự đại, vừa nói xong, thân hình vẫn bất động, chỉ là ngón tay điểm vài cái, vài đạo kinh khí phá không như không có bất kỳ dấu hiệu liên phi tới trước mặt phu thê Đường Đỉnh Thiên.

- Diệp tử cẩn thận!

Đường Đỉnh Thiên biến sắc, trường thương trên tay vẫy ra một mảnh thương hoa, cùng với một loại tiếng đinh đang vang vọng, Khấp Huyết Thương cản xuống toàn bộ kinh khí. Thừa dịp này, Diệp Dĩ Khô cũng động thủ, Thủy Hàn Kiếm trên tay nhẹ nhàng chỉ một cái, Lý Thiên Cừ càng hoảng sợ, vội vã tránh đầu sang một bên, một đạo kiếm khí theo sát bên mặt bay qua.

- Thiên kiếm?

Thần sắc Lý Thiên Cừ nghiêm túc hẳn lên, tuy rằng hẳn tự cho thực lực của mình mạnh mẽ, nhưng cũng không phải loại người không biết phân biệt tốt xấu, kiếm khí bình thường căn bản không thể vô ảnh vô hình như vậy, dễ sử dụng, tuy rằng chỉ là một chiêu đơn giản, nhưng sự điều khiển kiếm ý kiếm khí của vị nữ tử này đã vượt qua các kiếm đạo cao thủ mà hắn nhận thức.

Nghe đồn đạt được Thiên Kiếm Chi Cảnh, vạn vật trong thiên hạ đều có thể làm kiếm, kiếm là người, người là kiếm!

Lập tức, Lý Thiên Cừ cảm giác được một loại áp lực vô hình đặt trên đầu vai, không đợi hắn kịp phản ứng, trên trời hạ xuống từng bông tuyết lớn, rậm rạp vô cùng, giống như trời đông giá rét đột nhiên phủ xuống, đông lạnh cả nội tâm. Lý Thiên Cừ chỉ cảm thấy toàn thân nặng trĩu, một loại bối rối không hiểu xuất hiện trong lòng. Thấy không ổn, lập tức vận công pháp.

Nương theo một tiếng quát lớn, thân hình gầy yếu của Lý Thiên Cừ đột nhiên phồng lên giống như cao su, chỉ trong chớp mắt liền biến thành một loại dáng dấp khác, cũng không mập mạp, thể nhưng cơ thể rất nhiều cơ bắp, y phục trực tiếp bị nứt vỡ, chỉ là trên đầu một mớ tóc hoa râm làm người ta cảm thấy chẳng ra cái gì.

Thân thể hai mươi tuổi, đầu bạc trăm tuổi, đó là dáng dấp Lý Thiên Cừ lúc này.

- Phốc phốc phốc...

Những bông tuyết xoẹt qua thân thể của Lý Thiên Cừ, cũng không giống tuyết bình thường lập tức tan rã, ngược lại xuyên vào cơ thể rắn chắc kia của Lý Thiên Cừ tạo nên một loạt vết máu.

Đường Đỉnh Thiên cầm trong tay Khấp Huyết Thần Thương, trong nháy mắt đột phá không gian phong tỏa, một thương mảnh liệt đâm về phía bộ ngực Lý Thiên Cừ.

- Cút!

Lý Thiên Cừ nổi giận hét lên một tiếng như sấm rền, không khí mạnh mẽ chấn động, ngay cả bông tuyết đang rơi xuống cũng run lên ba lần, kéo theo âm thanh truyền ra, tay Lý Thiên Cừ nắm chặt đầu Khấp Huyết Thần Thương, mạnh mẽ kéo về, ý định cướp đoạt thần binh của Đường Đỉnh Thiên.

Phản ứng của Đường Đỉnh Thiên cũng rất nhanh, nhận thấy có điều không ổn, cổ tay run lên, Khấp Huyết Thần thương xoay tròn thật nhanh mang theo ma sát làm cho bàn tay Lý Thiên Cừ bắn ra một chuỗi hoa lửa.

Dưới tình huống bất đắc dĩ, Lý Thiên Cừ chỉ có thể lựa chọn buông tay.

Đường Đỉnh Thiên mau chóng lùi về, lần nữa sóng vai đứng cùng Diệp Dĩ Khô. Bông tuyết vẫn từ trên trời bay xuống như cũ, nhưng trên người Lý Thiên Cừ đã xuất ra cương khí hộ thân, những hoa tuyết mang theo kiếm ý vô thượng rơi trên hộ thân cương khí, chỉ có thể tiêu hao cương khí của đối phương, cũng không thể để Lý Thiên Cừ thương tổn chút nào.

Vừa mới giao thủ một lần, hai bên liền vận dụng thực lực cực mạnh của mình, căn bản không có chút nào giữ lại, bởi vì phu thê Đường Đỉnh Thiên biết đối phó một vị Linh Giai trung phẩm tuyệt đối không thể bảo lưu, mà Lý Thiên Cừ cũng bị bọn họ bức phải xuất ra toàn bộ thực lực.

Giơ bàn tay lên mắt nhìn, chỉ thấy một mảnh máu thịt không rõ, Lý Thiên Cừ nắm chặt lòng bàn tay, ánh mắt âm trầm nhìn Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô, trầm giọng nói:

- Thần binh, quả nhiên danh bất hư truyền!

Một Linh Giai trung phẩm bị hai Linh Giai hạ phẩm đánh thành như vậy, Lý Thiên Cừ sao có thể xấu hổ đi thừa nhận thực lực của đối phương? Chỉ có thể đổ hết trách nhiệm lên thần binh để tìm về mặt mũi của chính mình.

- Tí tách, tí tách....

Máu tươi từ lòng bàn tay nắm chặt của Lý Thiên Cừ nhỏ giọt xuống mặt đất, vừa rồi Khấp Huyết Thương xoay tròn trên tay hắn, kinh khí vọng lại của binh khính làm tay hắn bị tổn thương.

- Tiếp tục cho người biết tại sao thần binh này lại được gọi là Khấp Huyết!

Đường Đỉnh Thiên cười lớn một tiếng, vỗ vỗ cán thương. Một cổ máu tươi không bị khổng chế từ vết thương trên lòng bàn tay Lý Thiên Cừ thoát ra, trực tiếp bay đến trên Khấp Huyết Thần Thương, một chút cũng không bị rơi mất, tất cả máu tươi đều bị Khấp Huyết Thương nuốt sạch sẽ.

Hút máu tươi Lý Thiên Cừ xong, nguyên bản Khấp Huyết Thương đỏ đậm như máu mặt ngoài hiện lên một vòng ánh sáng, trở nên đỏ hơn trước rất nhiều.

- Hừ!

Sắc mặt Lý Thiên Cừ âm trầm, tuy rằng đã sớm nghe nói các mặt thần kỳ của Khấp Huyết Thương, nhưng cũng chưa từng nhìn thấy, hắn tưởng rằng những lời kia đơn giản chỉ là đồn bậy của giang hồ, hiện tại đã biết, Khấp Huyết Thương hút máu tươi dĩ nhiên là sự thực.

Nếu như người nào bị Khấp Huyết Thương làm tổn thương, vết thương rất khó liền lại, hơn nữa Khấp Huyết Thương đối với máu tươi trên miệng vết thương có lực hấp dẫn rất lớn, ngay cả khoảng cách hơn mười trượng cũng có thể hấp thu.. Hút một hơi không quan trọng, nhưng là hút quá nhiều, mạnh mẽ như Lý Thiên Cừ cũng không thể chịu nổi.

Không nghĩ tới nhất thời sơ ý, dĩ nhiên bị thiệt thòi lớn như vậy, khuôn mặt Lý Thiên Cừ căn bản không dễ nhìn càng ngày càng trở nên khó coi hơn. Việc này phiền phức rồi, chống lại hai cái Linh Giai hạ phẩm không sao, nhưng trên tay hai cái Linh Giai hạ phẩm này đều là thần binh, hơn nữa một người trong đó còn đạt thiên kiếm chi cảnh, mặt khác thần binh của người kia có khả năng hấp thu máu tươi của mình, điều này làm cho Lý Thiên Cừ không thể toàn lực đánh nhau.

Trong lúc chiến đấu còn muốn phân ra một bộ phận tâm thần áp chế khí huyết, miễn cho máu tươi bị hút đi nhiều.

880. Chương 774 : Mỗi Thù Chung Kết

- Trước hết giết tên nam nhân kia!

Trong nháy mắt Lý Thiên Cừ liền quyết định chủ ý, luận thực lực bản thân, nữ tử đạt thiên kiếm chi cảnh kia rõ ràng lợi hại hơn một chút, nhưng mà nam nhân này chỉ ý vào thần binh trên tay mới làm cho mình có chút sợ ném chuột vỡ đồ, chỉ cần giết chết nam nhân này, mình liền có thể toàn tâm toàn ý ứng phó nữ nhân kia.

Sau khi suy nghĩ kỹ điểm này, Lý Thiên Cừ không chút hoang mang cởi ra áo bào của mình....vứt bỏ ở một bên, trầm giọng nói:

- Có thể bức lão phu xuất thủ toàn lực, hai người trẻ tuổi các ngươi cũng coi như có chút bản lĩnh!

- Chém gió không sợ đứt lưỡi!

Đường Đỉnh Thiên cười lạnh một tiếng, thân hình chợt lóe, trong nháy mắt xuất hiện phía sau Lý Thiên Cừ.

- Tới tốt!

Trong lòng Lý Thiên Cừ mừng rỡ, trên mặt lại không lộ chút gì, hắn nguyên bản đã tính trước sẽ hạ thủ đối với Đường Đỉnh Thiên, lại không nghĩ rằng đối phương đưa thân lên cửa, đây chẳng phải là buồn ngủ mà gặp người đưa lên chiếu manh sao?

Đang chuẩn bị xoay người đánh bắt ngờ đối phương, nhưng công kích của Diệp Dĩnh Khô cũng theo đến. Kiếm mang kinh thiên hiện ra, một đạo kiếm mang này không giống lúc trước vô hình vô ảnh, mà bắn ra ánh sáng chói mắt.

Chính là bởi vì như vậy, Lý Thiên Cừ cũng sợ đến toát cả mồ hôi, thiên kiếm xuất thủ, làm sao kiếm khí bình thường có thể so sánh được.

Một đạo kiếm quang này nếu như bị đánh trúng, ngay cả chính mình là Linh Giai trung phẩm chỉ sợ cũng bị thiệt thòi. Trong lúc nguy cấp, Lý Thiên Cừ đành phải buông tha dự định ban đầu, nghiêng người né tránh.

Né tránh vội vã lại trực tiếp lao vào phạm vi công kích của Khấp Huyết Thương, mang theo một tiếng rỗng ngậm, đầu rồng cực lớn từ trên đầu mũi thương bay ra, lập tức bao vây lấy thân thể Lý Thiên Cừ.

Tiếp tục cắn một phát, thân thể của Lý Thiên Cừ nhất thời bị phân làm hai nửa, hóa thành hư ảnh tiêu tán trong không khí.

Đường Đỉnh Thiên cũng không có một chút thần sắc hưng phấn nào, ngược lại quay đầu nhìn chăm chú vào một đạo thân ảnh vừa xuất hiện cách vài chục trượng. Thân ảnh này chính là Lý Thiên Cừ. Vừa rồi Khấp Huyết Thương cắn nát chỉ là tàn ảnh của hắn mà thôi, Lý Thiên Cừ là Linh Giai trung phẩm, tốc độ tự nhiên sẽ không quá chậm.

Không đợi Lý Thiên Cừ đứng vững, Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩnh Khô lại liên thủ công kích tới.

Sắc mặt Lý Thiên Cừ tái nhợt, hiển nhiên hắn đánh giá quá thấp trình độ phối hợp của Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩnh Khô, vốn tưởng rằng có thể phá vỡ, lại không nghĩ rằng một nam một nữ này trình độ phối hợp đã đến mức tâm ý tương thông, căn bản không để chỗ trống và thời gian thở dốc cho mình.

Nhớ lúc trước Đường Đỉnh Thiên bị người ta đánh thương nặng, hôn mê trên tuyết sơn nhiều năm, Diệp Dĩnh Khô càng một mực khẳng định ở nơi đất căn sỏi đá chiếu cố hắn sáu năm, tâm ý hai phu thê không còn chút nào ngăn cách, căn bản không cần phải nói, thậm chí không cần ánh mắt thăm trao đổi, người nọ liền biết suy nghĩ trong lòng của người kia.

Một Linh Giai trung phẩm và hai Linh Giai hạ phẩm nhất thời đánh lại một chỗ, nếu là người bình thường, Lý Thiên Cừ đã sớm giết được bọn họ. Nhưng phu thê Đường Đỉnh Thiên đều có thần binh trên tay, cho dù mạnh mẽ chống lại một vị Linh Giai trung phẩm, bằng vào Khấp Huyết Thương hút máu và thiên kiếm, dĩ nhiên có thể ở vào thế bất bại.

Ít nhất, trong khoảng thời gian ngắn Lý Thiên Cừ cũng không có cách nào làm gì bọn họ.

Trong mắt Đường Phong nhìn rõ tất cả, lo lắng trong lòng cũng buông xuôi.

Từ lúc Lý Thiên Cừ đi tìm tới hai người Đường Đỉnh Thiên, Đường Phong cũng lặng lẽ từ bên kia chạy lại, hần sợ hãi phụ mẫu không phải là đối thủ của kẻ mặc hồng bào này, thế nhưng hiện tại nhìn kỹ, rõ ràng mình đã lo lắng quá nhiều.

- Quan Thương Hải...

Hứa Cửu Châu một bên cảnh giác để ý động tĩnh bốn phía, tìm kiếm dấu vết của cao thủ ẩn nấp, một bên thấp giọng nói một vị hồng bào khác bên cạnh:

- Chúng ta có muốn qua đó giúp đỡ không? Xem ra trong khoảng thời gian ngắn Lý huynh không thể cướp được hai thanh thần binh kia.

Vị hồng bào thứ ba Quan Thương Hải đang liếc nhìn Lý Thiên Cừ chiến đấu, hỏi ngược lại:

- Hứa huynh, nếu người muốn đi xin cứ tự nhiên, nếu có thể giúp Lý huynh cướp lấy thần binh ta nghĩ hẳn cũng không trách cứ người.

Hứa Cửu Châu cười khổ một tiếng, lắc đầu nói:

- Hay là thôi đi, lấy thực lực của Lý huynh giết bọn họ cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Chính là sợ rằng thời gian có chút dài...Trong lòng Hứa Cửu Châu thầm nghĩ.

Bọn họ đều biết tính tình của Lý Thiên Cừ, sở dĩ hắn chủ động đối phó hai người kia, rõ ràng là ham muốn giá trị của hai thanh thần binh, nếu mình qua đó hỗ trợ, khẳng định hắn sẽ mất hứng, không cần thận suy nghĩ, sợ rằng đi riêng lẻ sẽ bị cao thủ thần bí đánh lên.

Thà để hắn ngờ vực vô căn cứ, còn không bằng chẳng đi hỗ trợ. Huống chi, cao thủ thần bí kia đến giờ vẫn chưa xuất hiện, làm cho Hứa Cửu Châu và Quan Thương Hải căn bản không dám có hành động thiếu suy nghĩ, sợ rằng đi riêng lẻ sẽ bị cao thủ thần bí đánh lên.

Cả chiến trường Linh Giai, chỉ có một mình Đường Phong cảnh giới Thiên Giai, đặt ở chỗ này rất có cảm giác hạc giữa bầy gà. Hắn vẫn muốn tìm cơ hội ra tay đánh lên, nhưng hai lão giả hồng bào kia đang quan sát toàn trường làm hắn căn bản không dám phóng Dục Thi ra.

Tuy rằng sáu bộ được thi cường đại, nhưng mà cùng một Linh Giai trung phẩm đánh nhau, chỉ sợ không phải là đối thủ. Thế nên hắn không đại gì trên trọc sự chú ý của hồng bào. Làm sao bây giờ, đánh lên không thể đánh, tiếp tục ở chỗ này cũng chỉ có thể chờ đợi. Nhìn ở ngoài hơn mười dặm, Đường Phong căn cứ chạy tới bên kia.

Nơi này là một mảnh chiến trường khác! Sinh tử chỉ chiến của Chung gia và Đường Gia!

Người của Huyết Vụ Thành lần này mang theo mấy trăm đệ tử Chung gia, hầu như là toàn bộ những người có thể chiến đấu của Chung gia đều được điều ra. Ngoại trừ xông vào trận pháp chết hơn mười người, tất cả mọi người đều còn sống. Bất quá theo Đường Chiến Thiên mang theo một nhóm lớn cao thủ Đường Gia ra khỏi thành nghênh chiến, đệ tử Chung gia bị tử thương hầu như mỗi khắc đều có.

Người của Đường gia thực sự quá nhiều.

Ở đây vốn là địa bàn của Đường gia bảo, đối mặt kẻ thù sống chết, đệ tử Đường gia làm sao có thể khách khí, không cần triệu tập, hầu như những người có thể lên chiến đấu đều lên, người đông nghìn nghịt vây quanh đệ tử Chung gia, đệ tử hai nhà tổng cộng gần một nghìn năm trăm người tại một khoảng phạm vi không rộng chém giết, máu tươi chảy không ngừng.

Lúc trước Chung gia trải qua vài lần biến cố, thực lực vốn xuống thấp nhiều, cao thủ cũng giảm bớt không ít, hôm nay giống cảnh không trâu bắt chó đi cày, để tìm con đường sống cũng chỉ có liều mạng. Nhưng nguyện vọng thì tốt, hiện thực lại tàn khốc vô cùng... Bên người một đệ tử Chung gia chỉ ít cũng vây tụ hai đến ba đệ tử Đường gia, đánh cho những người này kêu cha gọi mẹ, một hồi không lâu liền ngã xuống một nửa.

Bất quá số đệ tử Chung gia còn lại có chút vướng tay vướng chân, đa số đều là có thực lực xuất chúng, đệ tử Đường gia muốn một lần nuốt sống bọn họ, không chịu trả giá một chút là không có khả năng làm được.

Lúc Đường Phong chạy tới, chỉ thấy một đoàn đệ tử Chung gia còn lại hơn hai trăm người đang bị đệ tử Đường gia vây quanh chặt chẽ, các loại ám khí và công kích hung mãnh liên tục đánh vào trên người, bọn họ chỉ có thể hợp lại một chỗ, đau khổ chống đỡ công kích mạnh mẽ của đệ tử Đường gia. Thịnh thoảng có một hai người ham sống sợ chết muốn lao ra phá vòng vây lập tức ăn nắm đấm của đệ tử Đường gia, đánh chết tại chỗ.

Máu tanh, tàn khốc! Không thể trách người của Đường gia lấy nhiều địch ít, cũng không thể nói thủ đoạn của Đường gia độc ác! Đây là kết cục cuối cùng của hai mươi năm ân oán giữa hai gia tộc!

Hai mươi năm trước, người của Chung gia chính là dùng thủ đoạn tàn khốc gấp vạn lần, máu tanh gấp vạn lần so với hiện tại để đối phó Đường gia. Hiện tại cách làm này của Đường gia, chỉ bất quá là lấy máu trả máu, ăn miếng trả miếng mà thôi.

- Đánh, đánh mạnh cho ta! Nghĩ lại xem đại bá các người rốt cuộc đã chết như thế nào.

Hai mắt Đường Chiến Thiên đỏ ngầu, hô to mệnh lệnh.

Đại bá mà trong miện hấn nhắc tới, đó là lão đại Đường Liệt Thiên, người cùng bối phận với hấn, cũng là phụ thân thân sinh của Đường Tuấn, hai mươi năm trước chết thảm trên tay Chung gia.

Vì mối thù truyền kiếp của gia tộc, đệ tử Đường gia càng thêm tấn công điên cuồng.

Đường Phong đối với Chung gia cũng không có tình cảm tốt đẹp gì, lúc chạy tới chen vào đám người, tiện tay tung vài cái ám khí, lập tức giết chết vài người.

Quay đầu nhìn lại thấy Đường Tuấn, Đường Long, Đường Tử Thư, Đường Điểm Điểm, đều là những người mình quen thuộc, kể cả những người đệ tử Đường gia mình không biết, tất cả đều tắm máu giết địch, toàn bộ chiến trường biến thành một mảnh Tu la địa ngục, thây phơi đầy đồng, máu chảy thành sông!

Thủ pháp và lực sát thương ám khí của Đường Phong, căn bản không phải những người khác có thể bằng. Những đệ tử Chung gia bị vây vào giữa, ngoại trừ chịu đòn căn bản không có cách nào đột phá vòng vây. Bọn họ giống như bìa ngà, tại ám khí xuất quỷ nhập thần của Đường Phong, từng mảng lớn lần lượt ngã xuống.

Chỉ qua thời gian một nén nhang, số lượng đệ tử Chung gia liền chết mất một nửa.

- Xin tha mạng!

Một thanh âm không hài hòa la lên vang vọng toàn trường, một đệ tử Chung gia không thể chịu nổi cục diện này, tinh thần căng thẳng tới cực điểm, mỗi một khắc đều có người bên mình tử vong, kể tiếp khả năng có thể là chính mình, dưới sự uy hiếp của sinh mạng, hấn chỉ có thể hét lớn lên cầu xin tha thứ.

Chậm!

Hai mươi năm trước lúc Chung gia xuân phong đắc ý không có từng buông tha Đường gia, bây giờ có thể trông cậy Đường gia sẽ buông tha bọn họ sao?

Người này vừa xin tha thứ khỏi miệng liền bị một đạo kiếm mang chém giết. Tâm thần buông lỏng, không muốn chống đối, làm sao có khả năng tiếp tục sống được?

Đệ tử Chung gia càng lúc càng ít, người càng thiếu, tình huống càng không tốt, không thể chống cự.

Ân oán hai nhà Đường Chung đã đến tình trạng không chết không ngớt, thả hổ về rừng sẽ gây họa, đánh rắn không chết rắn sẽ quăn lên gây! Đạo lý này ai cũng biết, chính vì vậy nên người của Đường gia căn bản không nghĩ sẽ lưu thủ.

- Tiến, tiến, tiến, giết sạch những súc sinh gia nhập vào Huyết Vụ Thành này, giết sạch toàn bộ!

Tâm tình Đường Chiến Thiên kích động.

Một tiếng hiệu lệnh, người của Đường gia như mãnh hổ hạ sơn, thẳng tắp xông đến, phân cách những người còn lại của Chung gia, từng bước giết chết.

Sau nửa canh giờ, chiến đấu kết thúc. Thi thể trước mắt có không ít đệ tử Đường gia, nhưng đệ tử Chung gia bị đánh chết toàn bộ!

Chung gia bị diệt tộc! Mặc dù gia chủ Chung Bồ Sở còn sống, thậm chí còn hai vị trưởng lão Linh Giai, nhưng mà không có đệ tử, căn bản bọn họ không làm nên được trò trống gì.

Ân oán duy trì liên tục hai mươi năm, tại giờ khắc này đã kết thúc.

- Phụ thân, hài nhi báo thù cho người rồi.

Trên tay Đường Tuấn tích tích rơi xuống máu tươi, ngửa mặt lên trời nói thảm, khoe mắt rơi xuống một hàng lệ.

Đâu chỉ Đường Tuấn, rất nhiều người của Đường gia đều khóc, vì những tiền bối chết trận hai mươi năm trước và những huynh đệ tử thương mà khóc, hai mắt Đường Chiến Thiên cũng đỏ bừng, không ngừng xoa xoa khoe mắt. Đường Điểm Điểm bước lên an ủi.

Về mặt Đường Phong rất nghi hoặc, lúc hắn đánh chết đệ tử Chung gia đã tìm thân ảnh của một người, nhưng tìm tới tìm lui cũng không tìm được.

Chung Lộ! Nữ nhân này đâu rồi? Cũng không thấy thi thể nàng trên mặt đất.

Chiến đấu bên này đã kết thúc, nhưng mặt khác vẫn như cũ có khí thế hùng hực, cao thủ Linh Giai có thực lực ngang nhau đánh ở một chỗ, thường thường muốn đánh mấy ngày mấy đêm mới có khả năng phân chia thắng bại.

Tuy rằng nói lúc đầu có hơn sáu mươi vị Linh Giai, đánh đến bây giờ chỉ còn năm mươi vị, nhưng chiến đấu vẫn khốc liệt vô cùng, nhìn qua thực lực hai bên rất ngang bằng, ai cũng không thể làm gì được nhau. Đương nhiên, đây là vì hai vị hồng bào Hứa Cửu Châu và Quan Thương Hải không nhúng tay vào.

Nếu bọn hắn tham gia vào cuộc chiến, thế cục giằng co khẳng định sẽ bị phá vỡ.

Phu thê Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô hợp bích, cho dù trên tay có hai thanh thần binh, vẫn như cũ không phải đối thủ của Lý Thiên Cừ. Chống lại hắn trong khoảng thời gian ngắn còn có thể, nhưng sau một lúc, càng nghĩ càng thấy lão già này khó đối phó, thậm chí có mấy lần hai người xem chút nữa bị thương nặng, may mà phản ứng kịp thời tránh ra vị trí yếu hại, cho dù như thế, hiện tại toàn thân không ít chỗ bị thương.

Lý Thiên Cừ thì ngược lại, thân thể cường tráng để trần, một đầu tóc bạc bay bay, cơ bắp chen chúc nổi lên, càng đánh càng mạnh, căn bản không nhìn thấy dấu hiệu bị xuống sức.

Có thể kiên trì nhiều nhất thời gian một nén nhang! Phu thê Đường Đỉnh Thiên cắn răng, một thân bản lĩnh được phát huy đến mức tận cùng, vẫn như cũ bị Lý Thiên Cừ dễ dàng hóa giải.

- Thương Hải huynh, không thể chờ đợi nữa rồi.

Hứa Cửu Châu cau mày, nhìn thoáng qua tình thế trên chiến trường mở miệng nói.

- Ta cũng đang có ý này.

Quan Thương Hải nhẹ nhàng gật đầu.

881. Chương 775: Vận Dụng Thắng Giả Vi Vương (thượng).

Hai người bọn họ vẫn một mực tìm kiếm thân ảnh của thần bí cao thủ kia, dẫn đến bị vướng ở chỗ này không thể giúp đỡ. Nhưng tìm đến bây giờ ngay cả chút lông mao cũng không tìm thấy, không thể không nói quyết định trước kia là một sai lầm. Hiện tại hai bên đối chiến đều có người tử vong, nhân số không nhiều, mỗi bên đại khái chỉ có năm người.

Huyết Vụ Thành lần này xuất quân bất lợi, tại lối vào bị chết hơn hai mươi vị cao thủ Linh Giai, nếu ở chỗ này lại chết thêm một ít nữa, ngay cả thành công chiếm được Linh Mạch Chi Địa, bọn họ trở về cũng khó mà báo cáo kết quả công tác.

Năng lực này chưa bao giờ sử dụng qua, Đường Phong cũng không rõ ràng lắm năng lực này có thể cho âm hồn ở cương tâm ngưng tụ thành bộ dáng như thế nào nữa, nhưng hiện tại trước mặt hắn lại xảy ra một vấn đề.

Vô số âm hồn bắt đầu thôn phệ lẫn nhau, ở trong đan điền đau đớn như bị kim châm, đau làm cho Đường Phong run run như bị kiệt lực, mồ hôi lạnh trên trán ứa ra, sắc mặt trắng bệch. Hơn nữa quá trình thôn phệ này, dĩ nhiên còn cần một khoảng thời gian mới khả năng hoàn thành toàn bộ.

Dưới tình huống bất đắc dĩ, Đường Phong chỉ có thể giả vờ bình tĩnh, mở miệng nói nhằm kéo dài thời gian.

Nghe Đường Phong nói xong, Lý Thiên Cừu hừ lạnh một tiếng, vốn là hắn không có đặt Đường Phong ở trong mắt, một Thiên Giai trung phẩm làm sao có tư cách đối thoại bình đẳng cùng hắn? Nhưng là mắt thấy sáu người áo đen dĩ nhiên vô thanh vô tức, lập tức liền hiểu ra đại khái trong lòng bọn họ Thiên Giai Trung phẩm này có địa vị không thấp, cũng có thể là người làm chủ.

- Các người muốn suy nghĩ bao lâu?

Dù sao đã như cá nằm trên thớt, Lý Thiên Cừu cũng không vội vã lấy đi tính mệnh đối phương, nếu là có thể thu phục sáu người tinh thông trận pháp này, tuyệt đối là một món tài phú đáng giá, về phần hai người mang thần binh kia, đến lúc gia nhập Huyết Vụ Thành còn sợ không có cơ hội cướp giật sao?

Mặc dù đang hỏi Đường Phong, nhưng trên mặt Lý Thiên Cừu vẻ không nhận được và khinh miệt thể hiện rất rõ ràng, trạng thái hiện tại của Đường Phong rất không tốt, giống như một con gà con đang không ngừng run rẩy, mồ hôi trên trán ứa ra, sắc mặt tái nhợt, đặt ở trong mắt những người không rõ tình hình bên trong, còn tưởng là hắn bị dọa sợ run.

Đường Phong run rẩy giơ lên một ngón tay.

Sắc mặt Lý Thiên Cừu trầm xuống:

- Không có khả năng!

“Mẹ mày, thiếu gia còn chưa kịp nói.”

Đường Phong có nén đau đớn toàn thân, cắn răng nói :

- Vậy nửa canh giờ!

- Hừ!

Lý Thiên Cừu lạnh nhạt cười âm lên:

- Người cho rằng lão phu đang cầu xin người gia nhập Huyết Vụ Thành sao? Lão phu chỉ là không đành lòng lãng phí nhân tài mà thôi. Đừng có cò kè mặc cả cùng lão phu, bằng không giết hết tất cả bọn người, một người cũng không giữ lại!

Lão thất phu này rõ ràng muốn ăn tươi nuốt sống đám người Đường Phong rồi, làm sao còn có nửa điểm khách khí?

- Cho các người thời gian mười hơi thở để suy nghĩ, nếu như các người là người thông minh, tự biết nên lựa chọn thể nào!

Lý Thiên Cừu nói ra thông điệp cuối cùng, lập tức liền trầm mặc, không nói một lời nhìn chăm chú vào sáu người áo đen.

“Lần này vui rồi!”

Đường Phong cười khổ một tiếng, dựa theo động tĩnh ở trong cương tâm của mình, năng lực của Thăng Giả Vi Vương ít nhất muốn nửa canh giờ nữa mới có khả năng thi triển ra, dù sao số lượng âm hồn quá nhiều, muốn thôn phệ hết cũng cần có một khoảng thời gian nhất định.

Địch nhân lại chỉ cho thời gian mười hơi thở, căn bản không đủ.

Sớm biết như vậy, mình còn tiếc nuôi những âm hồn này để làm gì? Thực sự là làm hỏng việc lớn, trong lòng Đường Phong vô cùng hối hận.

- Phong nhi, con chạy mau.

Diệp Dĩ Khô vẫn ôm chặt Đường Đỉnh Thiên đang không ngừng ho ra máu, vội vã nói với Đường Phong.

- Không đi!

Đường Phong lắc đầu, trước hết hiện tại hắn không thể động đây, cho dù có thể chạy, hắn cũng không có khả năng bỏ lại phụ mẫu mình.

Cùng lắm thì mạnh mẽ gián đoạn Thăng Giả Vi Vương, hiện tại âm hồn đã thôn phệ được một bộ phận, thực lực âm hồn cường đại nhất cũng đạt trình độ Linh Giai trung phẩm, có thể liều mạng đánh một trận!

- Hải tử ngốc, chạy mau đi!

Diệp Dĩ Khô gấp gáp đến mức thiếu chút nữa khóc ra.

- Một màn tình cảm mẫu tử thật cảm động!

Lý Thiên Cừ khiêu khích châm chọc:

- Đã hết thời gian mười hơi thở, nói cho lão phu biết lựa chọn của các người.

883. Chương 776: Thượng Tiên Bối.

Trong lúc nói chuyện, sát khí bắt đầu khởi động, sắc mặt đã vô cùng quyết liệt, chỉ cần trong miệng Đường Phong vừa nói ra không một tiếng, tuyệt đối hắn sẽ lập tức ra tay.

Đường Phong nói đi nói lại:

- Có thể cho chúng ta thêm một chút thời gian nữa, để thương lượng cho tốt!

- Thiên đường có lối không đi, địa ngục không lối lại muốn vào, đã như vậy, đừng trách lão phu không nể mặt các người.

Lý Thiên Cừ không phải loại ngu ngốc, sao có thể dễ dàng lừa gạt như vậy? Đường Phong nhiều lần kéo dài thời gian, tuy rằng hắn không biết mục đích của Đường Phong, nhưng cũng không thể để hắn thực hiện được.

- Thôi thôi, chúng ta một nhà ba người cùng một chỗ, trên đường đi xuống hoàng tuyền cũng không cô đơn.

Diệp Dĩ Khô nhìn Đường Phong cười thảm thiết, nhẹ nhàng buông ra Đường Đỉnh Thiên, sắc mặt thay đổi, lạnh băng như thế, khí lạnh như đóng băng linh hồn tràn ra.

- Rất tốt, hôm nay hải nhi sẽ chiến đấu cùng mẫu thân, cho mấy lão thất phu này biết nhà ta cũng không dễ chọc.

Đường Phong hăng hái nói.

Đang chuẩn bị mạnh mẽ gián đoạn Thăng Giả Vi Vương, hai cổ khí thể phô thiên cái địa từ hơn mười dặm đột nhiên truyền đến. Khí thể này dường như châu chấu bay qua, lan khắp toàn chiến trường.

Tất cả Linh Giai hạ phẩm đang chiến đấu đều sửng sốt một chút, nhanh chóng dừng động tác trên tay đứng xa giằng co lẫn nhau.

Sắc mặt Lý Thiên Cừ và ba hồng bào biến đổi, cũng dừng lại bước tiến, quay đầu nhìn lại. Đường Phong càng chau mày, hắn thật sự không nghĩ ra hai cổ khí thể này là người ở đâu tới.

Trong đan điền lại đau như kim châm, đau đến mức hắn phải cắn răng chịu đựng.

- Hai Linh Giai trung phẩm?

Về mặt Diệp Dĩ Khô càng trở nên hoài nghi.

Dựa vào khí thế của người đến có thể phán đoán thực lực bọn họ, điểm này Diệp Dĩ Khô cũng biết, cho dù là Đường Phong cũng có thể phát hiện. Nhưng là Diệp Dĩ Khô và Đường Phong nghi hoặc giống nhau, hai Linh Giai trung phẩm này là ai?

Dựa trên khí thế mặc dù kém cũng không nhiều, hơn nữa còn cảm giác được một cỗ khí phách, một cỗ bình thần, cỗ khí thế bình thần kia làm người ta có cảm giác giống như nhìn lên núi cao.

Ý nghĩ đầu tiên của Đường Phong đoán người đến là Bồ Trường Hải và Trang Chính Dương! Bởi vì Linh Mạch Chi Địa chỉ có hai người bọn họ là Linh Giai trung phẩm. Nhưng vừa suy nghĩ lại liền cảm thấy không đúng, Trang Chính Dương đã bị ba lão hồng bào giết chết, tin tức này đã được xác nhận, trừ khi Trang Chính Dương sử dụng kế kim thiên thoát xác, giả chết để lừa gạt suy đoán của mọi người.

Viện quân của Huyết Vụ Thành? Càng không có khả năng, tổng cộng Huyết Vụ Thành chỉ có sáu Linh Giai trung phẩm, điều động ba người đến đối phó Linh Mạch Chi Địa đã quá coi trọng rồi, không có khả năng lại đến thêm hai người.

- Người tới là người phương nào, xin các hạ hãy xưng tên ra?

Sắc mặt Lý Thiên Cừ âm trầm tới cực điểm, vốn không cần nhiều thời gian liền có thể đoạt được hai thanh thần binh, nhưng lần này lại bị hai Linh Giai trung phẩm đột nhiên xuất hiện phá hoại, tự nhiên tâm tình rất phiền muộn.

- Hỗn tạp Huyết Vụ Thành, lão phu Bồ Trường Hải đến tìm các ngươi tính sổ.

Một tiếng gầm lên cách đó không xa truyền đến.

- Là gia chủ đến!

Một vị Linh Giai của Bồ gia như được tăng thêm ý chí, kích động la lên:

- Bồ gia chủ tới!

Về mặt những người khác cũng rất vui mừng, mặc dù các đại gia tộc vừa rồi ở trong chiến đấu cũng không bị thua thiệt nhiều, nhưng không có cao thủ linh Giai trung phẩm tọa trấn, ai cũng rất lo lắng, hiện tại Bồ Trường Hải xuất hiện, mọi người liền an tâm không ít.

Lần trước Lý Thiên Cừ và ba hồng bào tập kích xong Trang gia lại đi Bồ gia một chuyến, nhưng Bồ gia nhận được bồ câu đưa thư của Trang Chính Kiên đã làm ra bố trí thích hợp, cho nên đám người Lý Thiên Cừ đánh một khối không người.

Sau đó cao thủ Bồ gia chạy tới Đường gia bảo, mà bản thân Bồ Trường Hải lại mất tích không thấy, không ai biết hắn đi về phía nào.

“Chẳng lẽ hắn đi tìm người tới giúp đỡ?”

Đường Phong một mặt để ý động tĩnh trong cương tâm, một mặt suy nghĩ trong đầu.

Hiện tại có hai Linh Giai trung phẩm tới, một người trong đó là Bồ Trường Hải, mà người còn lại cũng không phải Trang Chính Dương, vậy chỉ có thể nói rằng trong khoảng thời gian qua chắc chắn Bồ Trường Hai đi tìm người giúp đỡ.

Hai đạo nhân ảnh chạy trực tiếp vào trong chiến trường, lẳng không mà đứng, một vị trong đó là Bồ Trường Hải, mà một vị khác lại chưa có người từng gặp, hắn là một lão gia râu tóc bạc trắng, thân thể nhu nhược gầy gò, còn gầy hơn so với Lý Thiên Cừ lúc bình thường, râu sơn dương mọc dài, nét mặt tràn đầy vẻ hiền hòa, thân hình cũng không cao to, quần áo mặc trên người là loại phổ thông bình thường, tuy là quần áo làm bằng vải bố, nhưng lại không dính một hạt bụi.

Vừa nhìn liền thấy lão gia hỏa này có chút cảm giác tiên phong đạo cốt. Mà cỗ khí thế bình thần làm người ta như nhìn lên núi cao, chính là vọng lại từ trên người hắn.

Tất cả cao thủ Linh Giai đều di chuyển, Linh giai các đại gia tộc hội tụ cùng một chỗ, người của Huyết Vụ Thành cũng hội tụ một chỗ, số người chênh lệch không lớn, phân biệt rõ ràng, đứng xa giảng co.

Gia chủ các đại gia tộc tập trung nhìn lão giả râu mép sơn dương, sắc mặt nhất thời vui vẻ, cùng nhau tiến lên một bước cung kính nói;

- Thượng tiên bói!

Đường Ngạo cũng thu lại sắc mặt ngạo nghễ của hắn, giống như Đường Phong gặp hắn, quay về phía lão giả râu mép dê rừng nói :

- Ra mắt Thượng tiên bói!

Thượng tiên bói vỗ về râu mép tuyết trắng của mình, liếc mắt nhìn Đường Ngạo, chần chừ nói:

- Người là Đường Ngạo?

Đường Ngạo gật đầu:

- Chính là văn bói!

- Haha, không nghĩ mới gần trăm năm không gặp, lúc đầu vốn là một tiểu tử bây giờ dĩ nhiên đã trở thành Linh Giai hạ phẩm rồi, thật đáng mừng.

Thượng tiên bói tán thưởng nói.

Sắc mặt Đường Ngạo động lại:

- Tư chất văn bói ngu dốt, chỉ sợ cả đời này chỉ có thể dừng lại không tiến xa hơn được, văn bói còn muốn đa tạ ơn giáo dục trước đây của tiên bói.

- Người nếu có thể buông ra những ràng buộc trong gia tộc, mới có hy vọng tiến thêm một bước trong lúc còn sống.

- Đa tạ tiên bói chỉ giáo!

Đường Ngạo cũng biết nguyên nhân của chính mình, lập tức gật đầu kêu đúng:

- Chỉ là không nghĩ tới việc lần này dĩ nhiên kinh động lão nhân gia ngài, bọn văn bói cảm thấy xấu hổ.

Lời này vừa nói ra, người của các đại gia tộc đều cảm thấy thẹn thùng.

Thượng tiên bói nói:

- Đừng quá tự trách, không phải là lỗi của các người. Có người xâm phạm Linh mạch của tiểu lão nhi, làm sao tiểu lão nhi có thể ngồi yên mặc kệ? Chẳng may thực sự Linh Mạch bị đoạt mất, lão nhân ta cũng không thể an tâm.

884. Chương 778: Miếu Sát

- ng 778mắt k

Linh Giai thôn phệ Thiên Giai, Thiên Giai thôn phệ Địa Giai, Địa Giai thôn phệ Huyền Giai... Vô số âm hồn bay lượng trên xương cốt tiểu khô lâu, hầu như mỗi một hơi thở đều có hơn mười một âm hồn bị thôn phệ, lại có một ít âm hồn lớn mạnh hiện ra.

885. Chương 779: Thiên Diện Nhân, Bích Kinh Thần

Trong đó mấy âm hồn Linh Giai kia biểu hiện càng rõ ràng, nơi chúng nó đi qua, hầu như không có âm hồn nào có thể chống đối, chỉ cần đụng nhẹ vào, liền có thể cắn nuốt sạch sẽ linh hồn khác.

Mấy âm hồn Linh Giai cấp tốc lớn mạnh như quả cầu tuyết, ánh sáng màu xanh mượt lúc đầu cũng dần dần trở nên đen bóng, âm hồn còn lại càng thêm không có năng lực chống đối.

Chỉ bất quá thời gian một nén hương, âm hồn tại cương tâm hầu như bị cắn nuốt sạch sẽ, chỉ còn lại năm âm hồn cực mạnh. Năm âm hồn này, đều phát triển lên từ âm hồn Linh Giai, không có ngoại lệ nào, dường như chúng nó có năng lực tự chủ, tự tư duy, cũng không sót ruột ra tay đối với âm hồn khác, mà không ngừng di chuyển trên xương cốt tiểu khô lâu, kiêng kỵ lẫn nhau, đề phòng lẫn nhau, tìm kiếm góc độ và thời cơ thích hợp để ra tay.

Đến giai đoạn này, Đường Phong hoàn toàn không thể khống chế được những âm hồn này, chỉ có thể trợ mắt đứng nhìn, bất quá mặc kệ là âm hồn nào tồn tại, lợi ích cuối cùng vẫn thuộc về Đường Phong.

Luận cường độ của năm âm hồn, tất cả đều đạt đến trình độ Linh Giai trung phẩm, thậm chí còn có vượt qua, thấy vậy, cảm xúc Đường Phong chợt dâng trào, không kiềm chế được hưng phấn. Lúc này nếu dùng những âm hồn này sử dụng ra năng lực tá thi hoàn hồn, chắc chắn Đường Phong cũng có thực lực Linh Giai trung phẩm.

Nhưng mà có cái được cũng có cái mất, gần vạn âm hồn tại cương tâm chỉ còn lại có năm cái, chẳng khác nào tiêu hao sạch sẽ mấy năm nay Đường Phong khổ cực thu thập âm hồn, không đau lòng sao được, không chỉ như thế, hiện tại Đường Phong cũng không dám xác định Không Gian Mị Ảnh của mình có sự tình gì hay không. Không Gian Mị Ảnh lấy năm âm hồn làm cơ bản mới có thể mở được, nhưng mà năm âm hồn có quan hệ với Không Gian Mị Ảnh đã bị thôn phệ mất rồi.

Nếu Không Gian Mị Ảnh có chuyện gì xảy ra....

Đường Phong không dám tiếp tục nghĩ, bảo bối đặt trong đó rất nhiều, cứ nghĩ đến lại đau lòng.

- Bắt đầu cắn nuốt đi!

Đường Phong nhìn nửa ngày năm âm hồn kia vẫn như cũ không chút động tĩnh gì, chỉ là không ngừng di chuyển vòng quanh trong cương tâm, nhát gan như thỏ, làm cho Đường Phong vô cùng khẩn trương.

Dù cho trong lòng rất lo lắng nhưng Đường Phong cũng không thể can thiệp đến chúng nó một chút nào, chỉ có thể dỗi mắt mong chờ. Nhưng may mắn trong thời gian chúng nó yên lặng, đau đớn trong đan điền đã tiêu thất.

Lại đợi thêm thời gian một nén hương, phẳng phất cảm ứng được sự mong chờ của Đường Phong, năm âm hồn vô cùng cường đại bỗng nhiên di động, một âm hồn động, bốn âm hồn còn lại cũng không hề thua kém, đồng loạt mạnh mẽ nhảy vào vị trí trung tâm.

Đường Phong gắt gao nhìn chăm chăm, không dám phân tâm một chút.

Khi năm âm hồn va chạm cùng một chỗ, trong đầu Đường Phong truyền đến một trâm âm thanh quỷ khóc sói tru, làm cho ba hồn bảy vía của hắn không ngớt rung chuyển, không chỉ như vậy, trong đan điền truyền đến đau đớn giống như hồn phách bị xé rách. Đường Phong không nhịn được kêu thêm một tiếng, trực tiếp ngã nhào trên mặt đất, ôm bụng co thành hình cong.

- Phong nhi!

Đường Đình Thiên đang ngồi điều tức bị dọa phát sợ, không kịp suy nghĩ vội vã nâng Đường Phong dậy, không ngờ vừa mới đụng tay vào thân thể Đường Phong, một cỗ lực đẩy mạnh mẽ bỗng dưng truyền đến, đưa hắn đẩy dờ đi thật xa.

Đau! Đau không thể tưởng tượng! Mặc dù lực nhấn nạt của Đường Phong khác hẳn so với thường nhân, lúc này cũng có chút khó giữ được thần trí thanh tỉnh. Tiếng gào thét của âm hồn và những cơn đau khiến toàn thân hắn như vỡ tan. Lúc Đường Đỉnh Thiên nhìn lại, chỉ thấy Đường Phong đỏ mặt tía tai, hai mắt lồi ra, bên trong tràn đầy tơ máu, cương khí toàn thân hỗn loạn, nửa quỳ nửa ngồi trên mặt đất, hai nắm tay đầm như điên xuống mặt đất.

- Bình...bình....bình

Từng tiếng từng tiếng động lớn mãnh liệt truyền ra, mỗi một lần đầm xuống, cả mặt đất lại run nhẹ nhẹ không ngớt.

Thực sự Đường Đỉnh Thiên rất sợ hãi, căn bản hắn không biết rốt cuộc Đường Phong bị làm sao, dĩ nhiên biến thành như vậy, càng không ngừng hô hoán càng không được đáp lại chút nào, cố ý muốn đi vào kiểm tra tình huống Đường Phong nhưng căn bản không thể tới gần, lực đẩy vô hình bên ngoài cơ thể Đường Phong quá cường đại.

- Rốt cuộc là làm sao vậy?

Đường Đỉnh Thiên vội muốn chết.

Tất cả mọi chuyện xảy ra bên người, Đường Phong cũng đều biết đến, thần trí của hắn không có biến mất, có lòng mở miệng nói, nhưng há mồm liền biến thành âm thanh kêu thảm, chỉ có thể dùng hai nắm tay đầm xuống đất để giảm bớt đau đớn trong đan điền.

Nhìn vào bên trong, năm âm hồn cường đại sau khi va chạm với nhau liền không bao giờ tách ra, năm cỗ năng lượng ngang bằng với cảnh giới Linh Giai trung phẩm cắn nuốt lẫn nhau, dung hợp nhau, quá trình tương đương thông thả, làm cho Đường Phong càng chịu giày vò gấp nhiều lần.

- Bố Trường Hải, ngươi là loại nghiệt súc!

Một tiếng rống giận pha lẫn tiếng ho ra máu truyền đến, làm cho tất cả mọi người trong trận chiến đều cả kinh, bởi vì mọi người nhận ra thanh âm này dĩ nhiên là của Thượng tiên bối.

Đường Đỉnh Thiên ngạc nhiên quay đầu nhìn lại, trong nháy mắt sắc mặt thay đổi, hắn thấy thân thể gầy yếu của Thượng tiên bối từ trên không rơi xuống giống như điều bị đứt dây, mặc dù thực lực gần đạt Linh Giai thượng phẩm, muốn ổn định thân hình giữa không trung, nhưng phía sau có bốn người không ngừng công kích hắn. Thượng tiên bối chỉ có thể vận dụng toàn lực hóa giải, nhưng dù có như vậy, ngắn ngủi thời gian mấy hơi thở, Thượng tiên bối cũng rơi vào thảm cảnh, toàn thân đầm máu rơi xuống mặt đất, dấy lên một mảnh bụi mù mịt.

Bốn người đuổi theo hắn phía sau đồng loạt ngừng lại, đứng lảng lạng giữa không trung, lạnh lùng nhìn Thượng tiên bối phía dưới.

Chờ đến khi thấy rõ dung mạo của bốn người kia, tất cả mọi người đều sửng sốt.

Bốn người này, không ngờ lại chính là ba vị hồng bào của Huyết Vụ Thành và Bố Trường Hải!

Không chỉ người của Linh Mạch Chi Địa và Huyết Vụ Thành há hốc cả mồm, ngay cả cao thủ Linh Giai của Bố gia con mắt cũng tròn tròn, mỗi người đều ngừng lại động tác trên tay, chăm chú nhìn lại.

- Ngươi đang làm cái gì vậy Bố Trường Hải?

Trang Chính Kiền hầu như không thể tin nổi mắt mình, trong lúc hoảng hốt lại có cảm giác giống như mình đang nằm mơ.

Bố Trường Hải quay đầu liếc mắt nhìn hắn, cũng không có trả lời, vẫn y nguyên nhìn chăm chú vào động tĩnh của Thượng tiên bối, vẻ mặt kiên quyết và cảnh giác.

Tro bụi tán đi, thân ảnh khô gầy của Thượng tiên bối hiện ra trước mắt mọi người, bất quá thần sắc Thượng tiên bối lúc này đã có chút uể oải, trên khóe miệng lộ ra một nụ cười khổ, chậm rãi lắc đầu nhìn Bố Trường Hải, hạ nhẹ một tiếng nói:

- Đóng kịch thật tốt, dĩ nhiên ngay cả tiểu lão nhân ta cũng chưa từng nhìn ra chút sơ hở nào.

Chương 779: Thiên diện nhân, Bích Kinh Thần (hạ).

Trên mặt Bồ Trường Hải hiện một tia đắc ý, nhàn nhạt mở miệng nói:

- Thượng tiên bối quá khen, nếu như không làm như vậy, sao có thể lừa gạt lão nhân gia người.
- Thất sách, thất sách!

Thượng tiên bối cười khổ liên tục.

Thân thể Bồ Trường Thiên run run, không thể tin được nhìn chằm chằm vào Bồ Trường Hải đang đứng cùng một chỗ với đám người Lý Thiên Cừu, nét mặt bi phẫn, trầm giọng hỏi:

- Đại ca, ngươi biết mình đang làm cái gì sao?
- Đại ca?

Bồ Trường Hải ha ha cười một tiếng.

Thượng tiên bối chậm rãi lắc đầu:

- Hẳn không phải là Bồ Trường Hải, Bồ Trường Hải thật sự đã chết từ lâu rồi. Các hạ cũng nên lộ ra bản mặt thật sự của mình đi.

Bồ Trường Thiên nghe vậy thân thể run lên, toàn bộ cao thủ Linh Giai của Bồ gia vẻ mặt cũng không thể tin tưởng.

Bồ Trường Hải gật đầu nói:

- Ánh mắt của Thượng tiên bối thật tốt!

Vừa nói vừa đưa tay lên mặt xoa bóp, một lát sau, một khuôn mặt xa lạ xuất hiện tại tầm nhìn của mọi người, khuôn mặt nhìn qua tuổi không lớn, đại khái chỉ có bộ dáng hơn bốn mươi tuổi, hình dáng có thể nói rất bình thường, nhưng mà vô cùng kỳ quái ở một điểm, ánh mắt mọi người vừa nhìn thấy khuôn mặt này lần đầu tiên, sau đó nhìn lại một lần nữa căn bản người ta không nhớ rằng đã nhìn thấy hắn từ trước.

Sắc mặt biến đổi Âu Dương Vũ trầm giọng nói:

- Thiên Diện Nhân Bích Kinh Thần?

Tiểu thúc đang đứng bên cạnh hắn, nghe hắn nói vậy liền mở miệng hỏi:

- Địa vị của hắn tại Huyết Vụ Thành như thế nào?

Âu Dương Vũ cười khổ một tiếng:

- Cũng là hồng bào, hắn là một trong sáu Linh Giai trung phẩm của Huyết Vụ Thành. Chỉ là không nghĩ tới dĩ nhiên hắn cũng đến, nhìn khắp toàn bộ thiên hạ, dịch dung thuật của hắn không ai có thể bằng, chỉ cần hắn muốn, hắn liền có thể dịch dung thành dáng dấp bất luận kẻ nào, không chỉ là dáng dấp, ngay cả thanh âm cũng có thể mô phỏng giống như đúc, trừ phi là người rất thân cận, bằng không chẳng ai có thể phát hiện được sơ hở. Trong sáu Linh Giai trung phẩm của Huyết Vụ Thành, thì người này là người khó đối phó nhất.

- Sơ ý rồi!

Tiểu thúc hối hận vỗ tay, tất cả mọi người cho rằng Huyết Vụ Thành phái tới ba hồng bào, lại không nghĩ rằng có đến bốn người.

Khổng định Bích Kinh Thần cũng theo đại bộ đội của Huyết Vụ Thành cùng nhau tới Linh Mạch Chi Địa, chẳng qua lấy thuật dịch dung của hắn, muốn che dấu tung tích thì quá dễ dàng rồi.

Vốn tưởng rằng Bồ Trường Hải là cứu tinh liền chớp mắt biến đổi, dĩ nhiên trở thành cao thủ Huyết Vụ Thành, hơn nữa Thượng tiên bối cũng bị thương, cục diện hiện tại không khả quan chút nào, trong lòng cao thủ các đại gia tộc của Linh Mạch Chi Địa không khỏi cảm thấy bi ai.

- Xem ra Huyết Vụ Thành các người đã biết sự tồn tại của lão nhân gia ta, cho nên mới khổ tâm sắp xếp như vậy!

Tuy rằng Thượng tiên bối đối mặt với bốn Linh Giai trung phẩm thực lực cao cường, nhưng sắc mặt vẫn như cũ, không thay đổi chút nào.

Lý Thiên Cừ hừ lạnh một tiếng nói:

- Điều này phải cảm ơn gia chủ Chung gia vừa bị người giết, nếu không phải hấn nhắc tới sự tồn tại của người, chúng ta cũng không biết.

Sự tồn tại của Thượng tiên bối chỉ có gia chủ các đại gia tộc mới biết được. Thực lực của Chung gia vốn không kém, Chung Bồ Sở tự nhiên sẽ biết. Lúc hấn nhắc tới việc này, mọi người liền đã để tâm. Một vị Linh Giai trung phẩm thực lực khủng bố nếu muốn quấy nhiễu kế hoạch cướp giết lần này cũng sẽ rất khó xử lý. Cho nên đám người Lý Thiên Cừ liền nghĩ ra một mưu kế.

Đầu tiên là gióng trống khua chiêng đi tới Trang gia, hợp lực bốn người đánh chết Trang Chính Dương, sau đó cố ý để lộ tin tức ra ngoài, để Bồ Trường Hải cho rằng mục tiêu tiếp theo sẽ là hấn.

Một khi Bồ Trường Hải cho là như vậy, khẳng định sẽ ly khai trước khi mọi chuyện xảy ra, hơn nữa vì sự an nguy của toàn bộ Linh Mạch Chi Địa, hấn cũng phải đi cầu viện.

Lập tức bốn người Lý Thiên Cừ chạy liên tục không ngừng đến nơi nhất định phải đi qua để tới Linh Mạch Chi Địa thiết lập mai phục tại đó, chờ lúc Bồ Trường Hải đi trước Linh Mạch Chi Địa tìm kiếm Thượng tiên bối để cầu viện, liền ngăn lại rồi giết chết hấn.

Tất cả được chuẩn bị rất bí mật, thần không biết quỷ không hay, không chỉ người của Chung gia không biết, ngay cả những người địa vị thấp tại Huyết Vụ Thành cũng không biết.

Biết kế hoạch này, chỉ có bốn người Lý Thiên Cừ.

Bích Kinh Thần dịch dung thành Bồ Trường Hải thành công lừa gạt Thượng tiên bối, dẫn hấn tới đây. Tuy rằng Thượng tiên bối có thực lực cao thâm, nhưng không xuất thế trăm năm, lại không quen thuộc Bồ Trường Hải, đâu có thể phân biệt thật giả?

Đạt được tín nhiệm của Thượng tiên bối, vốn Bích Kinh Thần cho rằng lão gia hỏa này lợi hại lắm cũng bất quá là một Linh Giai trung phẩm, chính mình đánh lên hơn nữa có sự hiệp trợ của đám người Lý Thiên Cừ, dù sao cũng có thể bắt hấn dễ dàng.

Thế nhưng không đợi Bích Kinh Thần kịp hạ thủ, Thượng tiên bối liền xuất ra một kiếm kinh thiên. Một kiếm này thực sự làm cho Bích Kinh Thần vô cùng hoảng sợ, vội vàng bỏ đi ý niệm trong đầu.

Sau đó bắt đầu cuộc chiến, hai người Bích Kinh Thần và Quan Thương Hải một mặt giả bộ chiến đấu, mặt khác liền dời chiến trường đến gần bên cạnh Thượng tiên bối, chờ thời cơ thích hợp, liền âm thầm ra tay.

Bốn Linh Giai trung phẩm toàn lực hợp công, nếu là cao thủ thông thường, đã sớm bị chết không thể chết lại rồi. Nhưng Thượng tiên bối dù sao cũng là Thượng tiên bối, ngay cả bị đánh lên bất ngờ, cũng vẫn như cũ không để âm mưu đối phương được thực hiện.

Nhìn thấy bộ mặt thật của Bích Kinh Thần, suy nghĩ thêm một chút nữa, Thượng tiên bối cũng đã hiểu hết tất cả mọi việc xảy ra.

Nếu không phải bởi vì sự tồn tại của mình bị lộ ra ngoài từ trước. Những người này bây giờ làm sao có thể gióng trống khua chiêng, không chút trắc trở? Thực lực của đôi bên trong nháy mắt hiện ra, Huyết Vụ Thành chiếm hết thượng phong, tuy rằng cao thủ Linh Giai hạ phẩm chênh lệch không nhiều, nhưng Linh Giai trung phẩm thì Huyết Vụ Thành lại có đến bốn người, hơn nữa tất cả đều hoàn hảo không chút tổn thương gì, mà phía Linh Mạch Chi Địa Thượng tiên bối lại bị thương.

Không cần phải đánh xong, kết quả cũng đã biết trước.

Tuy rằng mỗi người đều nhìn ra kết quả này, nhưng cao thủ Linh Giai của các đại gia tộc vẫn không chịu khuất phục! Loại tiểu nhân đê tiện giống như Chung Bồ Sở vậy chỉ có rất ít, thăng cấp đến cảnh giới Linh Giai, trong lòng mỗi người đều có một phần cốt khí, bất khuất không buông tha.

- Bảo hộ Thượng tiên bối!

Đường Ngạo vung tay hô to, dẫn theo mấy Linh Giai của Đường gia cấp tốc chạy đến bên cạnh Thượng tiên bối.

886. Chương 780: Thực Lực Của Thượng Tiên Bối

Nhiều năm đã qua, sở dĩ Linh Mạch Chi Địa có thể duy trì tình trạng cân đối như vậy, không ai chiếm lấy linh mạch, tất cả đều là công lao của Thượng tiên bối, nếu như không có hắn, vậy thì ngoại trừ hai nhà Bồ gia, Trang gia các gia tộc khác căn bản không có không gian sinh tồn trong Linh Mạch Chi Địa. Có ân tất báo, hơn nữa thời kỳ niên thiếu Đường Ngạo cũng được Thượng tiên bối chỉ điểm, tự nhiên lúc này sẽ không thể ngồi yên mặc kệ, cho dù nắm đấm không to hơn người khác. Chỉ cần dựa vào một phần nhiệt huyết và tín niệm quyết tử, cũng muốn gặm nhấm hai ba cân thịt của địch nhân.

- Báo thù cho gia chủ!

Một đám Linh giai của Bồ gia cũng kích động rồi, vốn bọn họ nghĩ rằng Bồ Trường Hải vẫn còn sống, không ngờ sớm đã bị cao thủ Huyết Vụ Thành đánh chết. Phần cừ hận này đã để cho bọn họ không thể bình tĩnh như trước.

- Nằm mơ!

Lý Thiên Cừ hừ lạnh một tiếng, đông đảo cao thủ Huyết Vụ Thành lao lên chặn lại. Nhất thời tràng diện một mảnh hỗn loạn.

Chiến đấu lần này cùng lần trước khác nhau, chiến đấu hiện tại là chân chính tử chiến! Hầu như mỗi cao thủ của các đại gia tộc đều dùng đấu pháp không muốn sống, lấy thương đổi thương, lấy mạng đổi mạng. Không chút nào để ý an nguy của bản thân, sắc mặt dữ tợn, hai mắt đỏ ngầu, cương khí toàn thân thi triển tận lực không giữ lại.

Cao thủ Huyết Vụ Thành vốn có thể đánh ngang tay với cao thủ của các đại gia tộc dĩ nhiên lúc này bị ép cho liên tiếp bại lui, lòng can đảm và khí thế không bằng cao thủ các đại gia tộc. Huyết Vụ Thành là người từ bên ngoài tới, làm sao dám liều mạng cùng mọi người, ngay cả thực lực không kém, cũng không thể chống đối cao thủ các đại gia tộc đang mạnh mẽ như mãnh hổ hạ sơn.

- Một đám phế vật, đợi lão phu xử lý hết đám người bên này sẽ trở lại giáo huấn các người...

Lý Thiên Cừ không chút nào thềm để ý đến chiến đấu giữa Linh giai hạ phẩm với nhau. Hiện tại hắn chỉ có một ý niệm trong đầu, thật nhanh tiêu diệt gia hỏa Thượng tiên bối.

Chỉ cần lão nhân này vừa chết. Toàn bộ Linh Mạch Chi Địa sẽ không có người chủ trì. Những người còn lại muốn giết thế nào đều có thể dễ dàng giết thế đó.

Thế nhưng tưởng nhanh chóng đánh chết Thượng tiên bối dễ như vậy sao? Thượng tiên bối tuy rằng gãy dơ xương, không có mấy lạng thịt, toàn thân lại càng đầm máu. Nhưng đối mặt với Thượng tiên bối, Lý Thiên Cừ vẫn cảm thấy có một loại áp lực vô hình.

- Lên hết một loạt đi!

Thần sắc Thượng tiên bối thản nhiên, lấy thực lực của hắn, nếu là muốn chạy trốn, đám người Lý Thiên Cừ căn bản không ai có thể ngăn lại. Nhưng Thượng tiên bối không làm như vậy.

- Đây là người tự chuốc lấy!

Lý Thiên Cừ vung lên bàn tay to:

- Cùng tiến lên...

Bốn vị Linh Giai trung phẩm trong nháy mắt phát động công kích, Lý Thiên Cừ đứng ngoài đẳng xa, hai tay búng mạnh, kinh khí phá không đánh thẳng vào các huyệt đạo của Thượng tiên bối. Hai người Hứa Cửu Châu và Quan Thương Hải thì đánh áp sát đối phương. Trước sau đều có, lấy chiêu thức hung mãnh

hạn chế phạm vi hoạt động của Thượng tiên bối, mà Thiên Diện Nhân Bích Kinh Thần lại cầm một thanh trường kiếm trong tay, du đầu xung quanh chuyên tìm sơ hở của Thượng tiên bối để tấn công.

Thượng tiên bối tay không tắc sắt, cương khí toàn thân mạnh mẽ phun trào. Cương khí chói mắt màu hoàng kim giống như ráng trời chiều, trong nháy mắt bao trùm toàn trường, một chiêu một thức đều tinh kỳ vô cùng. Động tác tuy rằng không được suôn sẻ nhưng lại cực kỳ thần kỳ, chống đỡ được công kích của bốn vị Linh Giai trung phẩm.

Cương khí toàn thân Thượng tiên bối phun ra vòng lại trong nháy mắt, xung quanh lòng mày bốn vị hồng bào Huyết Vụ Thành liền nhú chặt lại, sắc mặt cũng trở nên càng ngưng trọng.

Bởi vì chưa bao giờ bọn họ nhìn thấy người nào có cương khí nồng nặc đến trình độ như vậy, cho dù là thành chủ Huyết Vụ Thành, vị siêu cấp cao thủ đã tới cảnh giới Linh Giai thượng phẩm cũng không thể làm được.

Cương khí dày đặc giống như hồ dán, không chỉ hóa giải phần lớn công kích của bốn vị hồng bào còn hạn chế tốc độ hai người Hứa Cửu Châu và Quan Thương Hải, để cho bọn họ có cảm giác bó tay bó chân.

Ngược lại một kích tùy ý của Thượng tiên bối, đều có chứa uy lực lớn lao, để cho trong lòng bọn họ run sợ, không thể không đề phòng.

Lão gia hỏa này quá biến thái rồi, đây là dưới tình huống bản thân hấn bị trọng thương, nếu hấn không thụ thương, bốn người bọn mình liên thủ chỉ sợ cũng không thể làm gì hấn. Trong lòng đám người Lý Thiên Cửu nghĩ tới điểm này, ý niệm đánh chết Thượng tiên bối trong đầu càng kiên định hơn.

Người này không trừ, ắt có hậu họa cho ngày sau! Hấn chỉ bất quá là một Linh Giai trung phẩm, lại có thể phát huy sức chiến đấu cường đại như vậy. Nếu thực sự để sau này hấn ngóc đầu trở lại, chỉ sợ ngay cả thành chủ cũng không phải là đối thủ của hấn.

Thời gian qua đi, bốn vị hồng bào Huyết Vụ Thành không chỉ không chiếm được chút tiện nghi nào, ngược lại Hứa Cửu Châu còn bị Thượng tiên bối đánh trúng một chưởng, thiếu chút nữa tức không thở nổi.

Hứa Cửu Châu gặp trắc trở, Quan Thương Hải đi theo gặp tai ương, vốn dĩ hai người hỗ trợ lẫn nhau áp sát Thượng tiên bối. Hiện tại thiếu một người giúp đỡ, Quan Thương Hải sao có thể ngăn cản được Thượng tiên bối?

Cương khí màu vàng di chuyển xung quanh cơ thể bỗng nhiên biến thành một bàn tay to, nắm chặt gót chân Quan Thương Hải, thừa dịp trong nháy mắt hấn hoảng loạn. Thượng tiên bối tiện tay điểm một ngón, một đạo kinh khí phá không đánh úp vào ngực Quan Thương Hải.

Một kích này lập tức bắn trúng Quan Thương Hải, không ngờ Bích Kinh Thần đột nhiên xuất hiện, một kiếm ngăn lại đạo kinh khí. Hứa Cửu Châu cũng kịp lấy lại tinh thần. Trước khi tiếp tục lao vào chiến đấu, bốn người khoa tay múa chân một lúc mới một lần nữa ổn định được thể cục.

Chẳng qua bất kể là ai đều cảm thấy kinh sợ, ớn lạnh toàn thân.

Ngược lại trên mặt Thượng tiên bối xẹt qua một tia thần sắc đáng tiếc. Cơ hội như vừa rồi rất khó gặp được, muốn tìm được kẻ hở tại vòng vây của bốn Linh Giai trung phẩm, chỉ sợ cũng chỉ có một lần như vậy mà thôi.

Bị giáo huấn một lần, bốn người đột nhiên trở nên thận trọng. Không bao giờ nóng lòng cầu thắng, chỉ lo giấu diếm và sửa chữa những sơ hở vốn có. Không thể không nói, cuộc chiến giữa Linh Giai trung phẩm căn bản không phải người thường có thể so sánh, cho dù bốn người bọn họ liên thủ trong thời gian ngắn có thể giết chết Thượng tiên bối đang bị thương, nhưng Thượng tiên bối trả lại những đòn hung mãnh cũng không thể khinh thường. Nếu là không cẩn thận liền bị hấn kéo theo một người chết cùng, vậy thì những ích lợi trong kế hoạch lần này cũng không đủ để bù lại sự tổn thất.

Chương 780: Thực lực của Thượng tiên bối (hạ).

Bọn họ đang đợi! Mạnh mẽ sử dụng cương khí giống như Thượng tiên bối vậy, cho dù hấn là Linh Giai trung phẩm cũng chống đỡ không được bao lâu. Càng không nói đến việc hấn còn phải áp chế thương thế. Đợi đến một lúc nào đó cương khí của hấn hao hết, đó chính là thời gian ra tay.

Sự thực quả nhiên giống như bốn người đoán trước, sau nửa canh giờ chiến đấu, cương khí màu hoàng kim bên ngoài cơ thể Thượng tiên bối đã trở nên loãng rất nhiều, mồ hôi chảy ra trên khuôn mặt tuổi già sức yếu mang theo chút nặng nhọc, độc tác cũng không còn sắc biến như lúc trước.

Không có cương khí màu hoàng kim bó chân bó tay, hai người Hứa Cửu Châu và Quan Thương Hải động tác phát ra càng trở nên thuận lợi. Cán cân thắng lợi đang chậm rãi nghiêng về phía Huyết Vụ Thành.

Lại qua thời gian một nén hương, cương khí trên người Thượng tiên bối càng mờ nhạt hơn. Thậm chí chỉ có thể nhìn ra một chút màu sắc, không còn dấu hiệu dày đặc như lúc trước.

Bốn người Huyết Vụ Thành mắt thấy thời cơ đã đến, không hề lưu thủ, đầu tiên Quan Thương Hải và Hứa Cửu Châu đồng loạt bạo phát, làm cho Thượng tiên bối phải chống đỡ toàn lực, Bích Kinh Thần nhân cơ hội phi thân lên, lợi kiếm trên tay chém vào vòng eo Thượng tiên bối.

Trong lúc nguy cấp, Thượng tiên bối cấp tốc đánh lui Quan Thương Hải và Hứa Cửu Châu, đưa tay đẩy ra trường kiếm của Bích Kinh Thần. Kiếm quang ba thước nháy mắt phá hủy, mang theo một tiếng vang nhỏ. Bích Kinh Thần chỉ cảm thấy trên tay tê rần, thiếu chút nữa vũ khí tuột khỏi tay bay ra.

Lúc này công kích của Lý Thiên Cừ đánh tới nơi rồi, năm đạo kinh khí đánh thẳng đến các yếu hại lớn toàn thân Thượng tiên bối.

Thời gian quá gấp gáp, làm sao có thể kháng cự!

Thượng tiên bối chỉ có thể vận ra hộ thân cương khí, dùng toàn lực né tránh.

- Phốc, phốc, phốc...

Một chuỗi âm thanh muồn hưởng vang lên. Thân thể gầy yếu của Thượng tiên bối run lên vài cái, hộ thân cương khí bị phá. Trên người bị đâm ra ba lỗ thủng, máu tươi phun ra như suối.

- Lão thất phu, lần này xem ngươi có chết hay không?

Bích Kinh Thần lại xông tới lần nữa, kiếm quang thoáng hiện, hướng về yết hầu Thượng tiên bối đâm tới.

Sắc mặt Thượng tiên bối vô cùng tái nhợt, bản thân vốn bị trọng thương. Lại chiến đấu cùng bốn vị Linh Giai trung phẩm hơn nửa canh giờ, cương khí một thân không còn thừa bao nhiêu, nay lại bị chỉ kính chọc thủng thân thể, làm gì còn sức nào ngăn cản được kiếm này?

Nhưng mà nhắm mắt chờ chết không phải phong cách của Thượng tiên bối, cho dù là chết, cũng muốn kéo theo một người chết cùng! Không thèm để ý đến trường kiếm của đối phương, ngược lại Thượng tiên bối đón đỡ chính diện, bàn tay nhanh như thiểm điện phát ra một chưởng đánh về Bích Kinh Thần.

Trên mặt Bích Kinh Thần hiện lên một tia hoảng hốt. Chính lúc hấn còn đang ngây người, một thân ảnh đột nhiên vọt đến trước mặt hấn, không đợi Bích Kinh Thần thấy rõ, người nọ lại vươn một ngón tay, nhẹ nhàng điểm trên trường kiếm của Bích Kinh Thần.

Chỉ là điểm nhẹ một cái...

- Rắc...

Một tiếng vang nhỏ, trường kiếm dĩ nhiên gãy thành vài đoạn. Trường kiếm gãy tại một cổ lực đạo thần bí làm mạnh mẽ bật lại, tới nhanh như mũi tên, không đợi Bích Kinh Thần kịp phản ứng, trực tiếp xuyên thủng thân thể hấn, vấy ra mấy đạo máu tươi.

Dường như chọc phải que hàn, sắc mặt Bích Kinh Thần tái nhợt kinh hãi kêu một tiếng, cũng không để ý thương thế của bản thân, vội vã lùi về phía sau. Trường kiếm kia không phải vũ khí của Bích Kinh Thần mà là của Bố Trường Hải. Thân là gia chủ Bố gia, vũ khí của Bố Trường Hải tự nhiên không kém, vũ khí đẳng cấp thiên binh, tại một ngón tay điểm xuống dĩ nhiên cũng nát, bởi vậy có thể thấy được thực lực của người đến kinh khủng đến cỡ nào.

Trong lòng Bích Kinh Thần vô cùng khủng hoảng, đang nghĩ lùi lại, nhưng sao có thể lùi được? Người thần bí kia khẽ đưa tay lên, một cổ hấp lực cường đại liền hút Bích Kinh Thần trở về.

Người thần bí tiện tay trao một cái, nửa đoạn đoản kiếm trên tay Bích Kinh Thần đã bị đoạt mất dễ như cướp đoạt món đồ chơi của tiểu hài tử, trước ánh mắt kinh ngạc và khủng hoảng của hắn, đoản kiếm trực tiếp cắm vào trong lòng ngực hắn.

Thời gian dường như bị dừng lại, khi máu tươi tại ngực Bích Kinh Thần bắn ra trong chớp mắt, trông mất ba vị Linh Giai trung phẩm của Huyết Vụ thành động lại, trong lòng mỗi người đều toát ra một cảm giác vô cùng khủng hoảng.

Có thể người khác lại không rõ ràng thực lực của Bích Kinh Thần, nhưng bọn họ lại vô cùng rõ ràng, một vị hồng bào Huyết Vụ Thành, một vị cao thủ Linh Giai trung phẩm, dĩ nhiên bị người đánh chết trong thời gian ngắn ngủi hai hơi thở.

Thực lực như vậy, ngay cả thành chủ Huyết Vụ Thành cũng không có khả năng bằng được. Thành chủ cảnh giới đã là Linh Giai thượng phẩm, vậy cảnh giới của hắn đã đến mức nào? Lẽ nào còn lợi hại hơn thành chủ ba phần?

Bích Kinh Thần cũng không lập tức chết đi, mà cúi đầu kinh ngạc nhìn vào ngực mình. Nhìn lại chỗ đó, con mắt mê mang chớp chớp, lại ngẩng đầu nhìn về phía trước, muốn nhìn rõ rốt cuộc là thần thánh phương nào.

Thế nhưng cảnh tượng đập vào mắt lại làm hắn thất vọng rồi, người này cũng không dùng bất cứ cái gì che chắn dung mạo, nhưng toàn thân đều được bao vây bởi một luồng hắc khí quỷ dị, hắc khí nồng nặc kia bí mật mang theo khí tức tử vong, âm trầm, làm cho chân tay lạnh run, dưới ảnh hưởng của hắc khí, khuôn mặt người thần bí như ẩn như hiện, căn bản không thể thấy rõ.

Hắc khí cuộn cuộn, từng âm thanh gào khóc thảm thiết ghê rợn truyền đến, Bích Kinh Thần chỉ nhìn thấy hai luồng ánh sáng đỏ tươi khúc xạ từ đôi mắt đối phương, giống như dã thú hung mãnh theo dõi con mồi của mình.

Người nọ lại đưa ra một ngón tay, nhẹ nhàng điểm trên trán Bích Kinh Thần, Bích Kinh Thần không kịp rên một tiếng, sọ não đã trực tiếp bị đâm thủng một lỗ đầy máu, dưới tác dụng của cổ lực lượng cường đại, toàn thân như mũi tên rời cung, bay ra ngoài hơn mười trượng, trên đường bay ra kèm theo một vệt máu hồng, chờ đến lúc rơi xuống đất, toàn thân không còn chút khí tức.

Làm xong tất cả những việc này, người thần bí bao vây trong hắc khí mới quay lại nửa người, hai màu ánh sáng đỏ tươi xuyên qua hắc khí đảo qua đám người Lý Thiên Cừu.

Mặc dù mạnh mẽ như đám người Lý Thiên Cừu, bị đối phương nhìn như vậy, cũng cảm thấy tóc gáy toàn thân dựng đứng, da đầu run lên, khóe miệng co quắp khổ sở.

Quá kỳ lạ rồi! Làm sao ở đây sẽ xuất hiện một cao thủ mạnh như vậy? Nếu sớm biết có người này tồn tại, Huyết Vụ Thành đâu dám chủ ý đánh Linh Mạch Chi Địa? Như vậy chẳng phải là lấy bánh bao ném chó, một đi không trở lại sao?

Trong nháy mắt, ba vị hồng bào Lý Thiên Cừu mơ hồ thấy cái bóng của sự tử vong! Trong lòng vô cùng rớt rớt, xem ra đám người chính mình lúc trước đoán cũng đúng nửa phần.

887. Chương 781: Đi Ngang Qua

Trong Linh Mạch Chi Địa xác thực có một vị cao thủ giấu trong bóng tối, nhưng cũng không phải là Linh Giai trung phẩm giống mình nghĩ, mà là một vị Linh Giai thượng phẩm hàng thật giá thật.

Trình độ kinh khủng của người thần bí này, đám người Lý Thiên Cừu vừa rồi đã lĩnh giáo qua, nếu là để hắn đại khai sát giới, mình và tất cả mọi người ở đây phỏng chừng không ai có thể chạy thoát.

Thế nhưng đối phương giết chết Bích Kinh Thần sau đó cũng không có chút động tác nào tiếp theo, thực sự trong lòng đám người Lý Thiên Cừu có chút chẳng biết phải làm sao. Chạy, không dám chạy, một khi có động tác gì làm vị cao thủ siêu cấp này chú ý, nói không chừng người kế tiếp chết chính là mình. Chờ, chờ đến nỗi ruột gan nóng như lửa đốt, thấp thỏm bất an, ai cũng không biết lúc nào hắn sẽ động thủ lần nữa.

Hiện tại trong lòng đám người Lý Thiên Cừu giống như kiến bò trên chảo nóng, gấp gáp đến mức đầu bốc lên khói xanh, không dám di động bước chân dù chỉ một chút.

“Mẹ nó, tức nghẹn họng chết mất.”

Lý Thiên Cừu nghĩ.

Thân thể người thần bí lung lay một chút, phảng phất muốn di động, hắc khí toàn thân không ngớt lượn lờ, âm hưởng gào khóc thảm thiết càng rõ ràng hơn rất nhiều. Động tác rất nhỏ này lại để trong lòng đám người Lý Thiên Cừu vô cùng căng thẳng, một chút nữa thôi là không nhịn được xoay người chạy trốn. Có phải là dấu hiệu chuẩn bị xuất thủ? Điều này làm khiến đám người Lý Thiên Cừu không rõ hấn uống nhầm thuốc gì, chỉ có thể tiếp tục chờ đợi.

Trong lòng Đường Phong hiện tại cũng vô cùng khổ sở! Căn bản hắn không nghĩ tới lúc vận dụng Thăng Giả Vi Vương lực lượng của âm hồn cuối cùng sinh ra dĩ nhiên ngay cả chính mình đều có chút không áp chế được.

Người thần bí hiển nhiên là Đường Phong.

Lúc Thượng tiên bối bị ám toán, và thời gian cùng so chiêu với bốn vị Linh Giai trung phẩm Huyết Vụ Thành, Thăng Giả Vi Vương đã tới chốt quan trọng nhất của bước cuối cùng, thời gian đó căn bản hắn không có thời gian để tiếp tục quan tâm bên ngoài xảy ra chuyện gì, chỉ có thể cường chế đau đớn trong đan điền và hồn phách.

Thật vất vả mới đợi đến lúc hoàn tất thi triển năng lực Thăng Giả Vi Vương, hàng vạn hàng nghìn âm hồn ngưng thành một thể, Thượng tiên bối đã bị đẩy vào tuyệt lộ.

Tuy rằng Đường Phong chưa bao giờ gặp Thượng tiên bối, nhưng Đường Phong sao có thể thấy chết mà không cứu? Trước kia chẳng qua lão nhân này là thủ hộ thần của Linh Mạch Chi Địa, chứng tỏ hắn không một mình chạy trốn mà vứt bỏ cao thủ các đại gia tộc, phần nghĩa khí này cũng đáng để người khác kính nể. Lấy năng lực của hắn, ngay cả khi bị người “M” đã

- Lý Thiên Cừu, Hứa Cửu Châu, các người chết cũng không yên!

Quan Thương Hải gầm lên một tiếng nổi giận, không còn chút ý chí chiến đấu nào, đang chuẩn bị chạy trốn, đúng lúc này Đường Phong đã thành công áp chế âm hồn, trong chớp mắt đã chặn lại đường lui của hắn.

- Bội tình bội nghĩa, tác phong cao thủ Huyết Vụ Thành, lão phu đã mở rộng tầm mắt rồi.

Đường Phong khiêu khích châm chọc nói.

Mồ hôi ứa ra trên trán Quan Thương Hải, vẻ mặt kiên kỵ nhìn Đường Phong, cho dù cố gắng xin tha thứ phỏng chừng hắn cũng không thêm để ý, lời nói vừa định ra khỏi miệng liền nuốt xuống họng.

- Cho dù ta có chết, ngươi cũng đừng tưởng sẽ sống tốt!

Quan Thương Hải điên cuồng cười ha ha một tiếng. Dĩ nhiên không lùi mà tiến tới, đánh thẳng về phía Đường Phong.

Đường Phong nhướng mày, sắc mặt lập tức đại biến, vội vã triển khai thân pháp, vọt đến bên người Thương tiên bối. Đưa tay ôm lấy thân thể khô gầy của hắn, cấp tốc chạy đi cũng không kịp quay đầu nhìn lại.

Một mặt Quan Thương Hải điên cuồng cười to, một mặt mãnh liệt gắt gao đuổi theo Đường Phong.

Lần đầu Đường Phong sử dụng lực lượng của Linh Giai thượng phẩm, làm sao có thể phát huy toàn bộ? Vừa rồi có thể dùng hai chiêu đánh chết Bích Kinh Thần, bất quá hơn phân nửa công lao là dựa vào đánh lên mà thôi. Nếu Quan Thương Hải thực sự muốn cùng hắn liều mạng, còn có thể chống đỡ một khoảng thời gian rất dài. Thế nhưng hiện tại thần trí Quan Thương Hải điên cuồng, cho rằng chắc chắn mình phải chết, dĩ nhiên áp dụng chiêu thức gạch ngói cùng nát, đồng quy vu tận.

Uy lực của một chiêu này, Đường Phong đã từng kiến thức qua, một thân cương khí Linh Giai trung phẩm tự bạo, sát thương mạnh mẽ vô cùng, ai cũng không thể chống đối.

Hai người, một người đuổi một người chạy, cự ly không rút ngắn, cũng không kéo dài, vẫn giữ nguyên ở khoảng cách tầm mười trượng. Đường Phong gấp gấp đến mức mồ hôi chảy đầy trên trán, tuy rằng trong tiềm thức đã mang theo Quan Thương Hải chạy ra khỏi phạm vi chiến trường, nhưng phạm vi mười trượng làm Đường Phong cảm thấy không an toàn chút nào.

Một thân cương khí Quan Thương Hải vô cùng hỗn loạn, đây là dấu hiệu cho biết sự phát động ngọc thạch cầu phần.

Tuy rằng Thương tiên bối chưa kiến thức qua một chiêu này, nhưng tốt xấu hắn cũng đã sống mấy trăm năm, phong phú trải nghiệm, tự nhiên có thể đoán ra một chút manh mối, bị Đường Phong cấp dưới nách, Thương tiên bối vươn ra một chưởng đánh vào lưng Đường Phong.

Một chưởng này không hề có lực sát thương, nhưng lực đạo hung mãnh trong nháy mắt đã đẩy dờ Đường Phong đi thật xa.

- Tiền bối....!

Đường Phong quay đầu, vừa kịp nhìn thấy Thương tiên bối đang cười cười với hắn.

- Oanh!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa, trong thân thể Quan Thương Hải bắn ra ánh sáng chói mắt, cương khí mạnh mẽ vọng lại giống như biển gầm, thôn phệ sạch sẽ thân thể khô gầy của Thương tiên bối vào bên trong.

Toàn thân Đường Phong thiếu chút nữa bị trận gió này thổi trúng không thể đứng vững, cuống quýt ổn định lại thân hình, cấp tốc chạy về phía sau, đưa tay tiếp lấy thân ảnh của một người đang bay tới.

Quan Thương Hải đã ngọc thạch cầu phần rồi, bị chết ngay cả tro bụi cũng không thừa lại. Trên tay Đường Phong đỡ được chính là Thương tiên bối. Sắc mặt Thương tiên bối lúc này vô cùng uể oải, già nua đi rất nhiều, trong trận chiến ngày hôm nay hắn mấy lần bị thương nặng, mạnh mẽ đối kháng bốn Linh Giai trung phẩm, đã sớm đến tình trạng nỗ lực hết đà, nếu là lúc đó lui ra ngoài điều tức dưỡng thương, còn có thể

hồi phục lại. Thế nhưng hiện tại lại bị ngọc thạch câu phần của Quan Thương Hải lan đến gần, tuy rằng không thể chết ngay được, nhìn nhìn sắc mặt và khí tức của hắn...

Lòng ngực Đường Phong co lại, nhân phẩm của lão nhân gia này quá cao thượng, để trong nội tâm hắn cảm thấy tự ti, hiện tại nhìn bộ dáng này của hắn trong lòng tự nhiên không thoải mái được.

Không thể thi triển Không Gian Mị Ảnh, Đường Phong cũng không thể tìm được thuốc chữa thương cho Thượng tiên bối dùng, chỉ có thể liều mạng truyền cương khí vào trong cơ thể hắn. Một lát sau Thượng tiên bối mở mắt, nhìn Đường Phong, khuôn mặt già nua khẽ hiện lên một tia mỉm cười, tia mỉm cười này trông thật hòa ái, gần gũi.

Tạm thời sinh mệnh không có nguy hiểm gì rồi, cũng không biết trạng thái hiện tại của hắn, có thể chống đỡ được bao lâu. Trong lúc vội vã Đường Phong hô hắn một tiếng tiên bối, không biết hắn có nghi ngờ về thân phận của mình không? Hơn nữa năng lực Tá Thi Hoàn Hồn thi triển ra, Đường Phong có chút không áp chế được âm hồn trong cơ thể, tự nhiên không dám dừng lại quá lâu.

Ngẩng đầu nhìn lại, chứng kiến một đám người đi về bên này, Đường Chiến Thiên dẫn đầu đệ tử Đường gia. Có đệ tử Đường gia chiếu cố Thượng tiên bối, Đường Phong cũng có thể an tâm.

- Người nghỉ ngơi một chút, ta đi dọn dẹp nốt dư đảng còn lại của Huyết Vụ Thành!

Đường Phong nói xong liền đặt Thượng tiên bối trên mặt đất, triển khai than pháp nhào về phía cao thủ Linh Giai trên chiến trường để tiếp viện.

Bốn vị Linh Giai trung phẩm Huyết Vụ Thành, Bích Kinh Thần, Quan Thương Hải đã chết, Lý Thiên Cừu và Hứa Cửu Châu chạy thoát. Hai mươi ba vị Linh Giai hạ phẩm còn tâm tư nào tiếp tục chiến đấu? Thậm chí nghĩ có một cơ hội nào đó liền tìm cách thoát thân, nhưng cao thủ Linh Giai các đại gia tộc làm sao có thể để ý nguyện của bọn họ được thực hiện?

Ngoại trừ mấy người có vận khí không tồi, đã chạy ra ngoài Thăng Thiên, chờ lúc Đường Phong chạy tới chiến trường, đại đa số cao thủ Linh Giai Huyết Vụ Thành vẫn còn chiến đấu cùng Linh Giai các đại gia tộc.

Đường Phong không chút khách khí, thân thể bị hắc khí bao vây nhanh như điện thoáng ẩn thoáng hiện tại trong chiến trường, vừa xuất âm khí, chắc chắn có người trúng chiêu.

Tuy rằng Đường Phong không phát huy ra thực lực Linh Giai thượng phẩm, nhưng trạng thái lúc này vẫn dư sức đối phó mấy tên Linh Giai hạ phẩm. Huống chi cao thủ các đại gia tộc cũng không phải ngồi không, ngay cả khi Đường Phong không đánh chết Linh Giai Huyết Vụ Thành, chỉ cần làm cho bọn họ thụ thương, trong nháy mắt liền bị cao thủ các đại gia tộc đánh chết.

Thời gian ngắn ngủi ba mươi hơi thở, Đường Phong chạy qua chạy lại trên chiến trường, âm hồn trong cơ thể càng phát ra dao động bất an, mắt thấy cuộc chiến đã ổn định, Đường Phong cũng không tiếp tục dừng lại, nhanh chóng biến mất trong phạm vi theo dõi của mọi người, chờ đến lúc đi tới chỗ không người, tản đi năng lực Tá Thi Hoàn Hồn, áp chế âm hồn vào cương tâm, lúc này mới kịp thở ra một hơi.

Lúc này thi triển ra Tá Thi Hoàn Hồn, cũng không bị tổn thương thân thể và lực phủ ngũ tạng giống như trước đây, kết quả này hẳn là do thân thể của mình được rèn luyện đến mức tận cùng. Thế nhưng hiện tại lại có một vấn đề lớn xảy ra trước mặt Đường Phong, đó chính là âm hồn duy nhất còn lại quá cường đại. Nếu thi triển năng lực Tá Thi Hoàn Hồn sẽ phải phân ra một bộ phận tâm thần áp chế. Kết quả này Đường Phong không ngờ tới. Bất quá may là đoạn thời gian trước chính mình rèn luyện hồn phách, cửa ải thứ hai gia tộc đại bỉ lại thiết lập lịch lãm tại Tru Tâm Động của Bố gia, để cho lực lượng hồn phách tăng lên không ít. Bằng không hiện tại có khả năng áp chế âm hồn hay không cũng còn phải xem xét lại.

Xem ra sau khi chấm dứt sự tình lần này, mình phải nghĩ biện pháp để một lần nữa rèn luyện lực lượng hồn phách mới được, bằng không sau này làm sao còn dám thi triển Tá Thi Hoàn Hồn?

Trong lòng đã quyết định chủ ý, Đường Phong lại lén lút tìm đường trở lại.

Vừa thấy người xuất hiện là ai, Diệp Dĩ Khô dĩ nhiên không để ý đến hình tượng oa một tiếng khóc đi ra, trực tiếp kéo Đường Phong vào trong lòng mình.

Đường Phong vô cùng xấu hổ, nói như thế nào năm nay hắn cũng không còn nhỏ nữa, không phải tiểu hài tử, bị mẫu thân ôm trước công chúng như vậy, thực sự có chút mất đi hình tượng. Chết người là ở chỗ Chu Tiểu Điệp trốn ở sau lưng Điệp Dĩ Khô dùng sức cạo cạo mặt hắn, càng làm cho mặt Đường Phong đỏ hơn.

- Đây là làm sao vậy?

Đường Phong không hiểu đầu của tai nheo ra sao.

- Phong nhi, con vừa đi đâu vậy?

Đường Đỉnh Thiên cũng gấp gấp đến nỗi mồ hôi chảy đầy trán.

- Chớp mắt đã không thấy tăm hơi của con làm cho nương bị hù dọa rồi.

Vừa rồi Đường Đỉnh Thiên và Đường Phong cùng ngồi nhập định với nhau, kết quả là Đường Đỉnh Thiên vừa quay đầu lại, đã không thấy Đường Phong. Tại chiến trường nơi đây khắp nơi đều là Linh Giai, nhi tử của mình không thấy rồi, có thể nghĩ bọn họ khẩn trương như thế nào.

- Không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi.

Điệp Dĩ Khô tự an ủi mình, lúc này mới buông lỏng ra Đường Phong, chăm chú quan sát kỹ Đường Phong vài lần, xác định không thiếu tay thiếu chân mới cảm thấy an tâm.

Trong lòng Đường Phong một mảnh ấm áp.

Lần này chống lại sự xâm lấn của Huyết Vụ Thành, Linh Mạch Chi Địa lấy được toàn thắng! Thế nhưng không ai có thể vui vẻ, tuy rằng thắng lợi, nhưng phải trả cái giá không nhỏ.

Hai vị cao thủ Linh Giai trung phẩm của Linh Mạch Chi Địa bị giết chết, đệ tử Linh Giai các đại gia tộc vô số người tử thương, nguyên bản có hơn bốn mươi người, thế nhưng hiện tại chỉ còn hai mươi người! Thâm chí ngay cả người thủ hộ linh mạch, Thượng tiên bối lúc này cũng chưa rõ sống chết.

889. Chương 783: Nghịch Đồ, Người Chết Chắc Rồi

So sánh mà nói, tổn thất của Huyết Vụ Thành càng thảm hại hơn rất nhiều.

Vì Linh Mạch Chi Địa này, Huyết Vụ Thành hai lần phái người đến, lần đầu tới mười vị Linh Giai hạ phẩm, lần thứ hai tới bốn vị Linh Giai trung phẩm, bốn mươi vị Linh Giai hạ phẩm.

Đánh nhau đến cuối cùng, chỉ có Lý Thiên Cừu và Hứa Cửu Châu chạy thoát ra ngoài, những người khác toàn bộ vùi thân tại Linh Mạch Chi Địa.

Trong lần chiến đấu này Đường gia tổn thất nhỏ nhất, bản thân Đường Đỉnh Thiên bị trọng thương, bất quá cũng không có nguy hiểm về tính mạng, một cánh tay của Đường Ngạo bị chặt đứt, về phần những người khác, cũng đều có thương thế nặng nhẹ một chút mà thôi, cũng không có một người chết. Chỉ có Bồ gia là tổn thất lớn nhất, tám chín vị cao thủ Linh Giai của Bồ gia, số lượng cũng không ít, thế nhưng lúc nghe thấy tin tức gia chủ bị giết, khí huyết bọn họ xông lên não, cùng chiến đấu với cao thủ Huyết Vụ Thành đều là lấy thương đổi thương, thậm chí bắt buộc địch nhân đồng quy vu tận cùng mình. Cuối cùng còn sống sót có năm người.

Kết thúc đại chiến, những người còn lại đi xử lý thu dọn chiến trường, cao thủ huyết vụ thành tất cả đều là Linh Giai, trên người mang theo không ít vật phẩm đáng giá, những cái này tự nhiên không thể bỏ qua.

Tiểu thúc cau mày cầm một thanh phi đao đi tới, đưa cho Đường Phong rồi nhẹ giọng nói:

- Phong thiếu, người nhìn xem cái này.

Đường Phong chột dạ.

Vừa rồi thời gian cấp bách, căn bản hắn không có suy nghĩ nhiều, chỉ nghĩ đến mau chóng tiêu diệt nhóm người Huyết Vụ Thành, cho nên mới xuất ra ám khí không chút kiêng kỵ nào, thế nhưng hiện tại xem ra, những ám khí này chỉ sợ làm người xung quanh mình nổi lên lòng nghi ngờ.

- Vì sao vị cao thủ thần bí kia cũng sử dụng ám khí vậy?

Tiểu thúc nghi ngờ nhìn Đường Phong:

- Hơn nữa hình dáng phi đao hắc dùn cũng giống người dùn.

- A, đúng vậy sao?

Đường Phong giả vờ bình tĩnh nhận lấy, làm ra vẻ thưởng thức một phen, ,sau đó ngạc nhiên nói:

Đám người Đường Ngạo quá sợ hãi, trên người Thượng tiên bối có bao nhiêu vết thương nặng, máu tươi vẫn chảy liên tục, tuy rằng đã bôi thuốc nhưng cũng không chuyển biến tốt đẹp được bao nhiêu, căn bản không thể lộn xộn.

Thượng tiên bối giơ lên cánh tay khô gầy, ý bảo mọi người tránh ra, thấp giọng nói:

- Không sao!

Vừa nói vừa đứng lên, trong nháy mắt quần áo tràn ra đầy máu đỏ.

Ánh mắt Thượng tiên bối sáng quắc, nhìn chăm chăm vào Đường Phong, sau đó mỉm cười nói:

- Tiểu tử kia, tiểu lão nhi muốn ngươi theo ta đi một nơi.

- Tiên bối có lệnh, vãn bối cam tâm tình nguyện cống hiến sức lực.

Đường Phong gật đầu.

- Tốt, đi theo ta.

Thượng tiên bối rất thỏa mãn với thái độ của Đường Phong, lúc nói xong liền đi thẳng tấp ra ngoài.

Đi tới bên ngoài, một đoàn cao thủ Linh Giai đang đứng đợi đồng thời hô:

- Ra mắt Thượng tiên bối.

Thượng tiên bối sờ sờ chòm râu dài của mình, nhìn lướt qua mọi người, mỉm cười trên:

- Đã rất lâu tiểu lão nhi không xuất thế, không nghĩ tới còn có người nhớ đến, lòng ta cảm kích vô cùng. Bất quá vừa mới kết thúc đại chiến, các ngươi nên làm gì thì đi làm gì đi, giải tán đi, không cần phải ở lại chỗ này.

Dứt lời, Thượng tiên bối đi về phía trước, Đường Phong cũng theo sát sau đó.

- Thượng tiên bối...

Đường Ngạo ở sau lưng gọi một tiếng, nhưng vừa nói ra khỏi miệng liền dừng lại

Thượng tiên bối ngừng lại bước đi, cất cao giọng nói:

- Linh Mạch Chi Địa không nhỏ, lão nhi cũng là người của Linh Mạch Chi Địa, nếu có duyên, tự nhiên còn có thể có người thủ linh, về điểm này các người đừng lo.

Trong lòng mọi người giật mình, bây giờ mới hiểu được, vốn lúc trước lo lắng Thượng tiên bối thực sự đã đến tỉnh cảnh dầu hết đèn tắt hóa ra thực sự là như vậy, bằng không làm sao tiên bối lại nói ra những lời này.

Không đợi mọi người có phản ứng gì, Thượng tiên bối đã triển khai thân pháp, chạy ra ngoài.

Cảnh giới Linh Giai trung phẩm, một khi tốc độ bộc phát tương đối kinh khủng, Đường Phong liều mạng dùng hết toàn lực, cũng chỉ có thể miễn cưỡng bảo trì cự ly với Thượng tiên bối, ngược lại bản thân đối phương chịu thương nặng, mặt không hồng, tim không đập vẫn lững thững chạy đi, rất bình thường.

Rời khỏi Đường gia bảo, Thượng tiên bối nhắm một phương hướng chạy một mạch về phía đó. Dọc theo đường đi hắn cũng không nói chuyện cùng Đường Phong, Đường Phong cũng chỉ buồn bực đi theo phía sau hắn trong lòng không ngừng suy đoán rốt cuộc vì sao Thượng tiên bối lại tìm đến chính mình.

Mỗi cách một khoảng, trên mặt đất lại hiện ra một bãi máu màu đỏ tươi, đó là máu từ trên người Thượng tiên bối chảy xuống.

Một ngày trôi qua, tốc độ Thượng tiên bối chậm lại không ít, Đường Phong đuổi theo càng dễ dàng rất nhiều. Đợi đến ngày thứ hai, loại tình huống này càng thêm rõ ràng, ngày thứ ba nét mặt hồng nhuận của Thượng tiên bối biến mất, thay vào đó là càng thêm tái nhợt so với lúc trước, Đường Phong chỉ có thể nâng theo tiên bối cùng nhau đi về phía trước.

Thế nhưng tiếp tục đi tới, Đường Phong phát hiện tuyến đường này có chút quen thuộc, dường như trước kia đã đi qua.

- Gần đến rồi.

Sang đến chạng vạng ngày thứ ba, trước mặt xuất hiện một mảnh rừng rậm, Thượng tiên bối thì thảo nói ra một câu đầu tiên.

Đường Phong ngẩng đầu nhìn lại, trong lòng nghĩ, phía trước, sẽ không phải là? Sự thực đã chứng minh suy đoán của Đường Phong là chính xác, khi hai người đi qua rừng rậm, trước mắt xuất hiện một vách núi sâu đến trăm trượng, xung quanh mây trắng lượn lờ. Đường Phong mới nhớ tới cảnh sắc này có chút quen thuộc.

Bởi vì một năm trước, hắn và Âu Dương Vũ đuổi nhau, đã từng chạy qua đoạn đường này rồi.

- Ồ, Vân Hải Chi Nhai?

Đường Phong thất thanh nói.

- Hiểm địa lớn nhất Linh Mạch Chi Địa.

Thượng tiên bối đứng ở bên cạnh vách núi, giống như về tới nhà, sắc mặt dĩ nhiên lại khôi phục vài phần:

- Thế nhân chỉ biết nơi đây là hiểm địa, nhưng ngoại trừ mấy gia chủ của các đại gia tộc ở ngoài, lại không người hiểu được, Linh Mạch ở trong Vân Hải Chi Nhai.

Đường Phong vô cùng ngạc nhiên, hai mắt không dám tin nhìn Thượng tiên bối.

Linh mạch! Một linh mạch, một phương thiên địa! Từng Linh Mạch Chi Địa đều có linh mạch của mình, linh mạch sản xuất linh thạch, cung cấp cho người tu luyện sử dụng, về điểm này Đường Phong đã biết từ sớm. Trong Bạch Đế Bí Cảnh cũng có linh mạch, nhưng hắn lại không biết linh mạch rốt cuộc ở chỗ nào. Ở đây cũng có linh mạch, lúc trước trong lúc hiếu kỳ hắn đã từng hỏi qua Đường Đỉnh Thiên, thế nhưng dĩ nhiên Đường Đỉnh Thiên cũng không biết.

Mỗi mười năm lại có một lần gia tộc đại bỉ, tranh đoạt top 10, sẽ được phân chia linh thạch trong mười năm sản xuất ra. Về phần những linh thạch này là từ đâu mà có, không người nào biết.

Mọi người chỉ biết là, cứ cách mười năm, nhất định sẽ xuất hiện một số lượng lớn linh thạch, phân phối cho các gia tộc.

Thế nhưng hiện tại nghe ý tứ trong lời nói của Thượng tiên bối, tại trong Linh Mạch Chi Địa, chỉ có một ít người biết được ở dưới Vân Hải Chi Nhai có linh mạch, linh thạch mười năm xuất hiện một lần, hẳn là do Thượng tiên bối làm ra, để gia chủ các đại gia tộc vận chuyển về.

Việc này thật đúng là bí mật rồi. Bất quá nghĩ lại cũng đúng như vậy, Vân Hải Chi Nhai là hiểm địa lớn nhất của Linh Mạch Chi Địa, dù là ai đi vào đều hữu tử vô sinh, linh mạch ẩn nấp ở chỗ này, tự nhiên không người nào biết.

Thế nhưng thân thể ở trong Vân Hải Chi Nhai, căn bản không người nào có thể sử dụng cương khí, mặc dù mạnh như Thượng tiên bối chỉ sợ cũng không được. Bằng không năm đó độc vương Thương Bất Khải cũng không bị nhốt ở chỗ này rồi chết đi. Nếu như vậy vì sao hắn có thể đi xuống phía dưới, rồi làm sao lại đi lên được?

Đường Phong suy nghĩ một lúc trong lòng không khỏi khẽ động, mở miệng nói:

- Tiên bối, bên ngoài đồn đãi trăm năm trước tiên bối và Độc vương Thương Bất Khải đại chiến, hai người cùng ngã vào Vân Hải Chi Nhai, lẽ nào lời đồn này là giả. Hai người các người sở dĩ ngã vào đây, hoàn toàn là do mưu kế của ngài?

Thượng tiên bối cười ha hả, liếc mắt khen ngợi nhìn Đường Phong:

- Tâm tư tiểu tử ngươi kín đáo, không ngờ lại nhìn ra được. Không tồi sở dĩ ta và Thương Bất Khải sẽ rơi xuống Vân Hải Chi Nhai, hoàn toàn là ý đồ của ta. Một thân độc công của người nọ không ai có thể ngăn cản, ta năm đó không phải đối thủ của hắn. Ngoại trừ đưa hắn vấy chết ở Vân Hải Chi Nhai, ta không còn

biện pháp nào khác. Đáng tiếc một đời Độc vương, nếu không phải tâm tính hắc tâm bạo, tiểu lão nhi cũng sẽ không phải nghĩ ra kế sách bất đắc dĩ đó.

Đường Phong cố gắng nghiêm nghị nói:

- Thương Bất Khả truyền bệnh dịch giết hại sinh linh, chết không đủ để bù đắp. Bất quá trước khi qua đời, người này đã có lòng tỉnh ngộ, đáng tiếc lúc đó đã quá muộn.

- Hả? Làm sao người biết được bí mật này?

Thượng tiên bối cảm thấy vô cùng nghi hoặc.

Đường Phong gãi gãi đầu, cuống quýt nói:

- Một năm trước vân bối cũng không may ngã vào trong Vân Hải Chi Nhai, sâu đó lại phát hiện di vật của Thương Bất Khả, cũng nhờ nô thú đàn do trước kia hắc vật và luyện chế ra mới có thể chạy ra bên ngoài.

Thượng tiên bối khẽ cười nói:

- Một năm trước? Chẳng lẽ còn một người trung niên cũng rơi xuống cùng người? Thực ra lúc đó tiểu lão nhi phát hiện một người khác, nhìn hắc khổ cực mờ mịt tại Vân Hải Chi Nhai, liền thuận tiện mang hắc đưa ra ngoài.

- Kháo!

Đường Phong thiếu chút nữa tức phọt máu.

Người kia theo lời nói của Thượng tiên bối, ngoại trừ Âu Dương Vũ còn có thể là ai?

Trách không được lúc sau mình hỏi Âu Dương Vũ làm các nào rời khỏi Vân Hải Chi Nhai, thế nào hắc cũng không nói. Có thể ngay cả bản thân hắc cũng không rõ lắm, vô duyên vô cớ được một cỗ lực lượng mang ra khỏi Vân Hải Chi Nhai, loại chuyện tình hoang đường như thế có nói ra cũng chẳng ai tin tưởng.

Một chết mất! Lúc trước hai người Đường Phong và Trang Tú Tú trải qua ngàn vạn đau khổ ở Vân Hải Chi Nhai, vô cùng vất vả mới có thể thoát khỏi, ngược lại Âu Dương Vũ trực tiếp thoát ra rồi. So sánh hai bên, Đường Phong không khỏi phát ra một tiếng cảm thán, lúc đó chọn lầm đường, nếu lựa chọn con đường của Âu Dương Vũ, làm sao còn phải phiền phức như vậy?

- Tiên bối, hiện tại chúng ta phải làm sao?

Đường Phong khiêm tốn hỏi:

- Nhảy xuống đi.

Thượng tiên bối mỉm cười, chỉ vào biển mây phía trước.

- Khụ khụ...!

Đường Phong nhìn biển mây cuộn cuộn trước mặt trong lòng không khỏi chột dạ. Mùi vị rơi xuống đó hắc đã cảm thụ qua một lần, sẽ không nghĩ rằng còn có lần thứ hai.

Bất quá Thượng tiên bối đã nói như vậy, chắc chắn sẽ không hại mình.

Đường Phong cắn chặt răng, trong lòng thầm hạ quyết tâm, thả người nhảy xuống Vân Hải Chi Nhai.

Cũng giống như lần trước, quanh thân bị biển mây bao vây, cương khí phảng phất giống như tuyết mưa xuân, chỉ chớp mắt đã biến mất không thấy, Đường Phong giữa không trung khoanh chân múa tay, cố gắng ổn định thân hình. Nhưng gió lạnh thổi trúng làm mắt hắc đều không mở ra được, căn bản không thấy rõ tình huống và động tĩnh xung quanh thân thể.

Càng rơi xuống dưới tốc độ càng nhanh, mười hai trọng, hai mươi trọng, năm mươi trọng, giữa lúc Đường Phong lo lắng chờ đợi, thất lưng của mình đột nhiên truyền đến một cỗ lực hút rất mạnh, không tự chủ được thân thể nhào về phương hướng kia.

Đợi đến lúc Đường Phong mở được con mắt, thành linh phát hiện người kéo mình tới chính là Thượng tiên bối. Chẳng qua một thân cương khí màu vàng của Thượng tiên bối bắt đầu khởi động, phảng phất căn bản không có bị Vân Hải Chi Nhai hạn chế.

Trông mắt Đường Phong tròn xoe, căn bản không thể tin tất cả những điều mình thấy.

Dưới Vân Hải Chi Nhai, không người nào có thể sử dụng cương khí, điều này mọi người đều biết, ví dụ tốt nhất là Độc vương Thương Bất Khả, nhưng hiện tại tình huống của Thượng tiên bối lại hoàn toàn phủ định nhận biết trong lòng của Đường Phong.

Chuyện gì đã xảy ra? Lẽ nào Thượng tiên bối không bị ảnh hưởng bởi Vân Hải Chi Nhai?

Những nghi ngờ cứ hiện lên trong đầu Đường Phong, thân hình Thượng tiên bối bay lượn trên không trung như chim nhạn, chỉ chốc lát sau đó, liền gần tới vách đá. Đường Phong thấy rõ ràng cách đó không xa bên tay trái, có một cái cửa động rộng đến vài chục trượng, bên trong phản xạ ra một chùm ánh sáng dày đặc màu ngọc lưu ly.

Thân thể Thượng tiên bối vô cùng nhẹ nhàng, cho dù mang theo cả Đường Phong, vẫn thoải mái bay vào bên trong cửa động. Sau khi hạ xuống đất, Thượng tiên bối liên tiếp ho khan, Đường Phong phải gấp gấp truyền cương khí cho hắn, một lúc sau hắn mới khôi phục được chút ít.

Thượng tiên bối đứng thẳng dậy, lão đảo bước đi, thiếu chút nữa xảy chân bị ngã.

- Đi.

Thượng tiên bối vung tay lên, dẫn theo Đường Phong đi sâu vào trong động.

Sơn động này đường kính khoảng vài chục trượng, miệng sơn động hé ra như miệng dã thú, người ở trong đó không khỏi sinh ra một cảm giác thân mình nhỏ bé.

Trên vách động có cái gì đó phát ra ánh sáng khá rõ, làm cho cả sơn động đắm chìm trong một loại ánh sáng như mộng ảo.

- Xoạt Xoạt Xoạt...

Trong sơn động truyền đến tiếng bước chân đi lại của hai người, xen lẫn cả tiếng ho nhẹ và thở dốc của Thượng tiên bối.

- Đây là chỗ có linh mạch sao?

Đường Phong không kiềm chế nổi sự tò mò trong lòng liền mở miệng hỏi. Xác thực hắn có thể cảm giác đến, từ nơi tận cùng của sơn động, có một cổ linh khí cực kỳ nồng nặc truyền đến, mức độ nồng nặc của cổ linh khí này đã siêu việt tất cả linh khí mà trước đó Đường Phong đã được gặp, mặc dù trong Bạch Đế Bí Cảnh có la ngọc thạch tâm hỗ trợ nhưng vẫn có cảm giác không bằng.

- Ủ, chính là ở phía trước.

Tuy rằng Thượng tiên bối rất suy yếu, nhưng vẫn trả lời vấn đề của Đường Phong.

Trong lòng Đường Phong vô cùng kích động, nhưng lại không nói ra. Hắn biết tình huống của Thượng tiên bối không tốt lắm, hắn cũng không muốn cho đối phương phí hơi phí sức trả lời những vấn đề của mình.

Bất quá từ trước đến giờ vẫn nghe nói đến linh mạch, linh mạch. Nhưng vẫn là không có duyên nhìn thấy, hiện tại linh mạch ngay tại trước mắt mình, tự nhiên Đường Phong có chút kích động cũng là không thể tránh khỏi.

891. Chương 785: Bạch Hổ

Lại tiếp tục đi sâu vào trong hơn một canh giờ, tốc độ của hai người hiện tại cũng không nhanh, thế nhưng thời gian trôi qua lâu như vậy, Đường Phong cũng tính toán ra được ít nhất đã xâm nhập bên trong sơn động đến hai ba mươi dặm đường rồi.

Càng tiến vào sơn động càng lúc càng lớn, vốn chỉ có chục trượng, hiện tại lại có đến hai ba mươi trượng, mức độ nồng nặc của linh khí càng rõ nét hơn, linh khí chảy xuôi quanh thân dĩ nhiên có thể nhìn thấy bằng mắt thường, tựa như một mảnh hơi nước, tràn đầy toàn bộ sơn động.

- Hú...

Bỗng nhiên, từ sâu trong sơn động truyền đến một tiếng thú rống, tiếng rống rất lớn, phát điếc tai, cả sơn động đều trở nên run rẩy, trên vách đồng càng liên tục có đá vụn tróc ra rơi xuống.

Trong lòng Đường Phong khẽ động, bắt giác ngừng lại bước chân.

Giữa lúc hần đang nghi ngờ có phải có linh thú xông ra từ bên trong, Thượng tiên bối lại mỉm cười nói:

- Nó có chút không thích người lạ, không cần sợ!

Trong đầu Đường Phong đầy mơ hồ, thực sự không nghĩ ra tại sao có linh thú tồn tại ở nơi đây, hơn nữa nghe ý tứ trong lời nói của Thượng tiên bối, giống như linh thú này là hần nuôi vậy.

Tiếp tục đi về phía trước, khi sơn động mở rộng đến hơn ba mươi trượng, Đường Phong nhìn sự biến đổi của con đường phía trước, không nhận được trở mắt ra nhìn.

Hần phát hiện mình đã đi đến tận cùng sơn động, mà không gian ở tận cùng sơn động lớn đến khoa trương, không gian này hình dáng nửa cung hình tròn, phẳng phất một cái bao chụp bao phủ lên mặt đất, ngẩng đầu nhìn lại, cự ly khoảng chừng mười trượng bên ngoài, bề rộng càng làm Đường Phong sửng sốt cứng lưỡi. Theo Đường Phong tính toán sơ sơ, không gian ở đây ít nhất cũng khoảng trên dưới mười dặm.

Tiếp theo càng làm cho Đường Phong giật mình, trong khoảng không gian này, có một con hổ màu trắng to lớn kỳ cục đứng ở đó. Toàn thân con hổ này trắng muốt, tản ra linh khí ngập trời, một thân trong suốt như ngọc, đẹp đẽ vô cùng.

Nhưng cho dù như vậy, Đường Phong vẫn cảm thấy một loại áp lực không thể chống đối sinh ra từ trên người nó.

Cũng không có gì lạ, nó thực sự quá khổng lồ. Thân thể to lớn trắng kiêu chiếm mất hơn một nửa không gian, thân cao ít nhất cũng đến hai mươi trượng, thân dài ba bốn mươi trượng, cái đuôi to lớn của nó vung vẩy phía sau, đưa qua đưa lại tùy ý cũng làm cho người ta cảm giác bên trong ẩn chứa một loại bạo lực mỹ cảm. Đường Phong không kìm lòng nổi, thềm nuốt một ngụm nước miếng, trong lòng cảm thấy biển cuộn sóng gầm.

Đây rốt cuộc là linh thú gì? Vì sao hình thể lại to lớn như vậy?

- Uống...

Phảng phất cảm thụ được ánh mắt của Đường Phong, con hổ trắng như tuyết quay về phía Đường Phong gầm rú một tiếng, rồi lại cúi đầu xuống, nhẹ nhẹ cọ đầu vào người Thượng tiên bối.

Tình cảnh nhìn qua có chút đáng sợ, mấy cái răng nanh trong suốt của con hổ to lớn thò ra ngoài miệng, mỗi một cái răng nanh đều lớn gấp bội so với Thượng tiên bối, cử động vô cùng thân thiết này giống như đang làm nũng để cho Đường Phong như được mở mang tầm mắt rồi, âm thầm sợ hãi lão hổ chỉ cần hé miệng ra, sẽ nuốt chửng mất Thượng tiên bối.

Cũng may chuyện như vậy không có phát sinh, Thượng tiên bối mỉm cười vỗ vỗ cằm lão hổ, lão hổ nhắm lại con mắt hưởng thụ, di chuyển một nửa thân thể, nằm ở trên mặt đất, đuôi cọ to lớn cuốn lấy Thượng tiên bối.

Thượng tiên bối cũng khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt tiến hành vận công.

Đường Phong lẳng lặng ngồi chờ một bên, cũng không dám quấy rối, đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy đuôi của cự hổ, dĩ nhiên phóng xuất ra linh khí dùng mắt thường cũng có thể thấy được, mạnh mẽ tiến vào trong thân thể Thượng tiên bối, chỉ chốc lát sau, sắc miên Thượng tiên bối liền khôi phục không ít.

Đây là công pháp gì? Dĩ nhiên có thể tu luyện cùng linh thú, Đường Phong nhìn không chớp mắt, trực giác nói cho hần biết, lần này quả thật là được mở mang kiến thức rồi.

Không cần đề cập đến công pháp thần kỳ của Thượng tiên bối, chỉ riêng lão hổ to lớn này, Đường Phong cũng chưa bao giờ nghe nói qua. Trên đời này làm gì có linh thú nào to lớn như vậy? Con linh thú này nếu đi ra ngoài, sợ rằng ngay cả Linh Giai thượng phẩm cũng không phải đối thủ của nó.

Nhìn đi nhìn lại, Đường Phong phát hiện thấy một chuyện vô cùng kỳ quái, đó là trên đuôi lão hổ có một đoàn linh khí đọng lại, lúc đầu Đường Phong còn tưởng mình bị hoa mắt, nhưng cẩn thận nhìn lại, đúng là linh khí đọng lại thành một đoàn to bằng bàn tay.

Đoàn linh khí bằng nắm tay này lúc đầu chỉ là một đoàn sương mù, thế nhưng dần dần dĩ nhiên trở thành hình thái giống cự hổ, trở nên trong suốt.

- Xoạch...

Một tiếng vang nhỏ, Đường Phong cảm giác muốn tự vả vào miệng mình rồi.

Rõ ràng hắn nhìn thấy đoàn linh khí kia, dĩ nhiên biến thành hình dáng một khối linh thạch, từ đuôi cự hổ rơi xuống dưới.

Điều này sao có thể? Đường Phong dùng sức xoa xoa con mắt, sau đó nhìn lại, xác thực trên mặt đất có một khối linh thạch! Để nghiệm chứng xem phán đoán của mình đúng hay sai, Đường Phong đưa tay hút khối linh thạch đó qua. Để ở trước mắt tỉ mỉ kiểm tra, trước sau vẫn không dám xác nhận, tuy rằng nhìn rõ ràng trong mắt, nhưng tất cả những điều này quá mức tưởng tượng rồi.

- Không cần đoán, trên tay ngươi chính là một khối linh thạch, linh thạch trung cấp!

Tiếng nói của Thượng tiên bối truyền tới, Đường Phong giương mắt nhìn lên, chỉ thấy không biết lúc nào hắn đã mở mắt, khí tức và hô hấp đã bình ổn trở lại.

- Tiên bối, đây là có chuyện gì xảy ra?

Đường Phong khiêm tốn thỉnh giáo.

- Ngươi đi qua đây.

Thượng tiên bối vẫy vẫy tay gọi Đường Phong.

Đường Phong đi qua, ngồi xuống trước mặt Thượng tiên bối.

Lúc này Thượng tiên bối mới mở miệng nói:

- Thời gian của ta còn lại không nhiều, chỉ có thể nói ngắn gọn. Ta sẽ cố gắng giải thích rõ ràng những nghi hoặc trong lòng ngươi, hiện tại có vấn đề gì cứ việc hỏi.

- Linh thạch này tại sao lại có? Nó lại là cái gì?

Đường Phong nhìn linh thạch trung cấp trên tay, lại chỉ chỉ vào lão hổ to lớn đang nằm dưới đất.

Thượng tiên bối cười một tiếng, nói:

- Linh thạch tự nhiên là do linh mạch sản xuất ra, ngươi vừa nhìn thấy là quá trình tạo thành của linh thạch, hẳn là ngươi sẽ không đoán được nó là cái gì, đúng không?

Khóe miệng Đường Phong co quắp một chút, yếu đuối nói:

- Ý của tiên bối là muốn nói, con bạch hổ này là “Linh Mạch?”

Thượng tiên bối khẽ gật đầu:

- Không sai, nó là linh mạch ở đây!

Nhận được đáp án khẳng định của Thượng tiên bối, thiếu chút nữa Đường Phong sụp đổ rồi. Trước kia, nhiều lần hắn tưởng tượng rốt cuộc Linh Mạch có bộ dáng như thế nào, đáp án lý tưởng nhất là giống như mạch khoáng, nằm ở tận sâu trong lòng đất, bị người khai thác ra ngoài để cung cấp cho người tu luyện sử dụng.

Thế nhưng hiện tại Thượng tiên bối lại nói cho hắn, rõ ràng trước mặt đầu lão hổ này, thân thể ngoại trừ lớn một chút, linh khí ba động cường đại hơn một điểm, cùng linh thú khác không chênh lệch mấy lại chính là Linh Mạch. Làm sao mà Đường Phong có thể chịu được?

Loại chuyện tình vô căn cứ này, đổi lại là người khác nói, khẳng định Đường Phong sẽ cười nhạo. Nhưng lời này là Thượng tiên bối nói ra, hắn chính là người thủ hộ linh mạch ở đây, lời nói của hắn chính là uy quyền.

- Nói chính xác hơn, nó là hóa thân của Linh Mạch!

Thượng tiên bối biết nhất thời trong lòng Đường Phong khó có thể tiếp thu, sắc mặt trở nên nghiêm túc:

- Linh mạch cũng chia ba bảy loại, linh mạch tốt một chút sản xuất linh thạch cũng tốt, linh mạch kém hơn thì linh thạch sản xuất ra sẽ ít hơn. Nếu muốn phân chia rõ ràng, linh mạch chia làm hai loại, Hoạt Mạch và Tử Mạch! Linh mạch ở đây là Hoạt Mạch, nó có thể biến hóa thành bộ dáng mà người thấy trước mặt, cũng có thể rời khỏi chỗ này, đi địa phương khác trú thân. Muốn nó đến sản xuất linh thạch, đầu tiên phải hàng phục nó mới được. Về phần tử mạch, liền giống như mạch khoáng, chôn dấu ở một địa phương, đợi người nào hữu duyên đi khai thác. Đừng xem hình thể hiện tại của nó nhỏ như vậy, nếu nó thực sự biến ra chân thân, có thể lấp đầy toàn bộ sơn động lúc chúng ta đến.

Đường Phong cảm thấy thật kinh sợ, sơn động này rộng hơn mười dặm, có thể tưởng tượng linh mạch này lớn như thế nào. Nếu như tập trung khai thác linh thạch, có trời mới biết chữ số của nó.

Thượng tiên bối vỗ vỗ đuôi cự hổ, tiếp tục mở miệng nói:

- Linh mạch ở đây hình dáng chỉ là con hổ, còn lâu mới bằng linh mạch tối cao, cho nên nhiều năm trôi qua mới sản xuất được một khối đỉnh cấp linh thạch. Đó là một khối phần thưởng mấy ngàn trước cấp cho gia tộc đại bỉ. Đứng phía trước nó còn có Sinh Mạch càng cao cấp hơn, nhưng có thể thấy được hay không còn phải nhìn cơ duyên của người.

Khối linh thạch đỉnh cấp kia còn đặt trong không gian mị ảnh của Đường Phong, vẫn chưa kịp sử dụng. Bất quá hiện tại cuối cùng Đường Phong cũng hiểu rõ vì sao Thượng tiên bối thủ hộ linh mạch, lại không cần dùng linh thạch để tu luyện.

Linh mạch ở ngay bên cạnh hắn, thủ hộ linh mạch để tu luyện, so với dùng linh thạch đẳng cấp nào cũng tốt hơn nhiều.

Giải quyết nghi hoặc thứ nhất trong lòng, Đường Phong lần thứ hai mở miệng hỏi:

- Xin hỏi tiên bối người là ai? Vì sao vẫn thủ hộ linh mạch này?

Thượng tiên bối là cao thủ Linh Giai trung phẩm, sắp tới gần Linh Giai thượng phẩm, cao nhân như thế này nếu xuất thế, nhất định có thể trở thành bá chủ một phương. Thế nhưng hắn không làm vậy, mấy trăm năm như một, luôn thủ hộ tại đây, lần rời đi gần nhất cũng đã cách hơn trăm năm trước. Phẩm đức của Thượng tiên bối không kẻ nào dám nghi ngờ, thế nhưng Đường Phong nghĩ điều này cũng không quan hệ tới phẩm đức, mỗi người đều có một nguyện vọng, nếu như không có nguyên nhân đặc thù nào, ai lại chấp nhận liên tục thủ hộ tại chỗ này mấy trăm năm?

Thượng tiên bối cười ha hả một tiếng, suy nghĩ một lát mới nói:

- Tiểu tử, vấn đề này ngươi hỏi khó ta rồi!

- Nếu là tiên bối không tiện nói, vậy thì coi như vân bối chưa từng hỏi.

Đường Phong cảm thấy hơi xấu hổ, hắn cũng không cố ý rình mò bí mật của người khác, chỉ là hiếu kỳ nên mới hỏi.

- Không sao!

Thượng tiên bối hơi khoát tay áo:

- Tuy rằng ta không thể nói cho người biết vì sao ta vẫn thủ hộ tại chỗ này, thế nhưng ta có thể nói cho người biết thân phận của ta.

Đường Phong ngồi nghiêm chỉnh, cẩn thận lắng nghe.

- Tiểu lão nhi chính là người thủ linh.

Ngữ khí của Thượng tiên bối có chút trầm trọng, giống như ba chữ người thủ linh là một đạo xiềng xích vô hình đối với hắn.

- Người thủ linh?

Đường Phong nghi hoặc.

- Chính là ý nghĩa mặt ngoài của từ đó, người thủ hộ linh mạch.

Thanh âm Thượng tiên bối có chút nhỏ nhẹ, Đường Phong phải hết sức chăm chú mới nghe được rõ ràng.

- Người thủ linh giống như tiểu lão nhi, toàn bộ Đại lục Thiên Cương còn có mười vị, cũng không biết bọn họ còn tồn tại trên đời hay không.

- Bất quá mặc dù bọn họ chết đi, chỉ sợ cũng đã tìm thấy truyền nhân, điểm này thật ra không cần lo lắng.

- Còn có người thủ linh khác?

Đường Phong ngạc nhiên. Thực lực của Thượng tiên bối kinh khủng như thế nào, hắn cũng đã kiến thức qua, bản thân là Linh Giai trung phẩm đã có năng lực liều mạng cùng bốn vị cao thủ Huyết Vụ Thành, nếu không phải bởi vì bị đánh lén, chỉ sợ cũng sẽ không lật thuyền trong mương. Vậy thì người thủ linh khác có thực lực giống như Thượng tiên bối hay không?

- Ủ, chúng ta đều thủ hộ linh mạch một phương, không cho linh mạch khô kiệt, tuy rằng tiểu lão nhi cũng biết một ngày nào đó linh mạch sẽ khô kiệt, có thể kéo dài được ngày nào biết ngày đó, cho nên mười năm các đại gia tộc của các người mới có cơ hội phân chia linh thạch một lần. Nếu thực sự để cho những người đó thỏa thích đào bới, phỏng chừng linh mạch này cũng đã bị phá hủy.

Lời này của Thượng tiên bối nói toạc ra tính ích kỷ của con người, để trong lòng Đường Phong cũng cảm thấy xấu hổ.

- Tiên bối, sẽ có hậu quả gì khi linh mạch bị khô kiệt?

Đường Phong đã lơ mơ cảm thấy ẩn ý trong lời nói của Thượng tiên bối.

Thượng tiên bối cười khở một tiếng:

- Thập mạch khô kiệt, thiên hạ đại loạn!

Đến lúc đó, Đại lục Thiên Cương không còn là Đại lục Thiên Cương! Vô số cao thủ xuất thế, trong nháy mắt liền có thể đồ thán sinh linh.

- Cao thủ ở đâu?

- Cao thủ đến từ bên ngoài Đại lục Thiên Cương. Thế giới này cũng không đơn giản như người thấy trước mắt, còn có nhiều địa phương mà người chẳng bao giờ nghe nói qua.

Mồ hôi lạnh ứa ra trên trán Đường Phong:

- Tiên bối, ta nghe nói trên đại lục đã có rất nhiều linh mạch bị khô kiệt rồi. Sở dĩ Huyết Vụ Thành ra tay với chúng ta, chính là bởi vì tài nguyên tu luyện của bọn họ bị thiếu.

Không đề cập tới chuyện khác, chỉ riêng hiểu biết của Đường Phong, thì đã có một chỗ Linh Mạch Chi Địa bị hủy.

Băng Hỏa Đảo! Nơi này tuyệt đối là một chỗ Linh Mạch Chi Địa, chỉ là bởi vì hấp thụ hỏa tinh và tuyết tủy, địa phương kia đã biến mất không thấy.

- Ta biết, việc này là không thể tránh khỏi, đã qua mấy trăm năm rồi, cái gì đến cũng sắp đến. Thế nhưng những người thủ linh như tiểu lão nhi đây cho dù có một mực cố gắng nỗ lực kéo dài, khả năng cũng chỉ có thể.

- Có thể nói cho văn bối biết thêm một chút về phương diện này?

Đường Phong vội vàng hỏi tiếp, tuy rằng hắn biết kiến thức của mình cũng không phong phú, nhưng chuyện tình Thượng tiên bối nhắc đến quá mức mơ hồ rồi.

892. Chương 786 : Vô Cực Kinh Mang Kiếm, Một Kiếm Một Thiên Binh (Thượng)

- Đến lúc nào nên biết, tự nhiên người sẽ biết, hiện tại biết được, sẽ chỉ làm ảnh hưởng đến sự phát triển của người. Mọi sự không cần cưỡng cầu, tốt nhất là thuận theo tự nhiên.

- Văn bối hiểu rồi.

Đường Phong nghiêm túc nói.

- Còn vấn đề gì muốn hỏi không? Thời gian của tiểu lão nhi không còn nhiều lắm.

Thượng tiên bối nhìn Đường Phong hỏi.

- Vì sao tiên bối muốn mang ta đến nơi đây? Lại nói cho ta biết mấy thứ này?

Tuy rằng trong lòng Đường Phong mơ hồ đoán ra, nhưng cũng không dám khẳng định.

- Mỗi một người thủ linh khi sắp chết, đều phải tìm một truyền nhân, thủ hộ linh mạch thay hắn.

Quả nhiên ý đồ của Thượng tiên bối đúng như suy đoán của Đường Phong.

- Vì sao lại là văn bối?

Đường Phong còn chưa có quen thuộc với Thượng tiên bối đến mức hắn có thể giao phó cho mình lúc lâm chung, thực sự nghĩ mãi cũng không rõ vì sao hết lần này tới lần khác hắn lại chọn chính mình.

- Tiểu tử, người thông minh không nói lời lấp lửng.

Thượng tiên bối cười mà không cười nhìn vào Đường Phong, làm cho hắn cảm thấy chột dạ.

- Tuy rằng ta không biết người làm như thế nào, nhưng mà hai tay người lại làm bại lộ thân phận của người.

- Tiên bối đã biết?

Đường Phong xấu hổ gãi đầu, tuy rằng Thượng tiên bối không nói rõ. Nhưng Đường Phong lại biết hắn đã nhận ra người trước kia cứu hắn là mình.

- Quả nhiên là người!

Hai mắt Thượng tiên bối sáng ngời nhìn Đường Phong.

Đường Phong hận không thể vả vào mồm mình một cái, quả nhiên là gừng càng già càng cay, người khác tùy tiện hô hoán, chính mình đã không đánh mà khai.

- Ha ha, vốn tiểu lão nhi còn không dám xác định, nhưng hiện tại đã có thể xác định rồi. Kỳ quái, một Thiên giai trung phẩm như người, vì sao có thể bộc phát ra thực lực sánh ngang với Linh Giai thượng phẩm?

Thượng tiên bối tỉ mỉ đánh giá Đường Phong, nghĩ nát óc mà vẫn không ra.

- Bất quá, nếu như người có thực lực như vậy, chức vụ thủ hộ linh mạch, không người thì chẳng ai khác làm được.

Thượng tiên bối chân thành nhìn Đường Phong, không đợi hắn nói hết lời, Đường Phong đã xua xua tay nói:

- Thỉnh tiên bối thứ tội, thực sự văn bối không muốn làm người thủ hộ.

Nói giỡn à, Thượng tiên bối ở chỗ này một lần chính là mấy trăm năm, từ niên thiếu cho đến khi tóc bạc, Đường Phong làm sao sẽ giống như hắn? Vợ hiền chờ đợi trong mấy gian phòng the, dù sao cũng không để Tiểu Nhã, Lại tỷ các nàng sống như quả phụ nhà?

Thượng tiên bối vội vàng nói:

- Nhưng mà trừ người ra, thực sự ta tìm không ra người nào khác thích hợp hơn. Nếu là người có thể đáp ứng ta, ta liền cho người một bộ công pháp tu luyện đỉnh cấp.

Đường Phong không chút động lòng:

- Nếu là tiên bối nghĩ dùng điều đó để thuyết phục vân bối, vậy thì tiên bối phải thất vọng rồi.
- Người đừng vội vàng cự tuyệt, để cho ta nói hết đã.

Thượng tiên bối thấy thái độ kiên quyết của Đường Phong, chỉ có thể cố gắng thuyết phục.

- Ta truyền cho người bộ công pháp này là độc nhất vô nhị, không xung đột cùng bất kỳ loại công pháp nào, nói cách khác nếu người tu luyện bộ công pháp này, ngoài ra vẫn có thể tiếp tục tu luyện một bộ công pháp khác. Lấy linh mạch làm nguồn suối, rèn luyện thân mình, vì sao ta có thể lấy cảnh giới Linh Giai trung phẩm độc chiến bốn vị cao thủ đứng đầu Huyết Vụ Thành? Chính là dựa vào công pháp vô thượng này. Hơn nữa, lúc tu luyện công pháp này, sẽ không bị bất kỳ nhân tố nào khác quấy rầy, không người nào có thể phong ấn kinh mạch người, đây cũng là lý do vì sao ta không bị ảnh hưởng của Vân Hải Chi Nhai.

Đường Phong nghe vậy trong lòng hừng hực thiêu đốt, thiếu chút nữa không nhịn được lập tức đáp ứng, nhưng may sao vừa định mở miệng đã kịp thời nhịn xuống.

Công pháp vô thượng!

Không xung đột cùng bất kỳ công pháp nào, chuyện này quá thần kỳ rồi.

Nói về công pháp, mỗi người đều chỉ có thể tu luyện một loại! Không giống võ điển, chỉ cần có tinh lực, có ngộ tính, có thể tu luyện vô hạn, một khi một người đã tu luyện một loại công pháp, mặc kệ tốt xấu đều phải cùng nó đến suốt đời, trừ khi phế bỏ tu vi tu luyện lại từ đầu.

Thế nhưng theo như lời Thượng tiên bối, loại công pháp này xác thực có hiệu quả thần kỳ như vậy, vậy thì quả thực giá trị không thể đo lường.

Bản thân Đường Phong có Vô Thường Quyết, công pháp vô cùng quý dị, nếu là tiếp tục tu luyện công pháp của Thượng tiên bối, chẳng khác nào một thân có hai bộ công pháp đỉnh cấp, không dám nói phát huy gấp đôi lực chiến đấu của bản thân nhưng gấp rưỡi là chắc chắn.

Hơn nữa lúc tu luyện bộ công pháp này, cương khí sẽ không bị bất luận tác dụng của ngoại lực nào. Mặc dù tại địa phương lạ lẫm như Vân Hải Chi Nhai này, vẫn có thể sử dụng như thường.

- Thượng tiên bối, ngài không sợ ta đáp ứng ngài, chờ lúc ngài chết đi, không thực hiện chức trách của người thủ lĩnh hay sao?

Đường Phong hỏi ra một vấn đề rất sắc bén.

Thượng tiên bối khẽ cười một tiếng nói:

- Nếu quả thực như vậy, thì chỉ có thể trách ánh mắt lão phu là đồ bỏ đi. Ta cũng không thể nói gì hơn.
- Ai!

Đường Phong thở dài một tiếng.

- Tuy rằng ta cũng thêm thuồng bộ công pháp kia... nhưng... vân bối vẫn quyết định như trước.

Sắc mặt Thượng tiên bối không khỏi có chút uest, cũng thở dài nói:

- Nếu thái độ tiểu tử người đã kiên quyết như vậy, lão nhân ta cũng không ép buộc, nhưng mong người đáp ứng một thỉnh cầu của ta.
- Xin tiên bối cứ nói!

Thần sắc Đường Phong nghiêm túc.

Thượng tiên bối móc ra một quyển sách nhỏ có chút vàng lợt từ trong lòng, đưa cho Đường Phong nói:

- Thay ta tìm kiếm truyền nhân, cũng coi như thỏa mãn tâm nguyện cuối cùng của ta.

Hắn phát hiện hắn bị Thượng tiên bố đặt bẫy rồi, ở đây căn bản không phải muốn tới thì tới, muốn đi thì đi. Nghĩ lại xem đây là địa phương nào a, là Vân Hải Chi Nhai.

Cho dù đi ra được sơn động này, bản thân miệng động cao hơn mười trượng, phía trên gió lớn gào thét, không có cương khí căn bản không thể rời khỏi Vân Hải Chi Nhai.

Buồn bực rồi. Lẽ nào Thượng tiên bố quyết tâm muốn giữ mình làm người thủ lĩnh?

Không đúng, lão nhân gia hắn ta không phải người có nhiều tâm địa xảo trá như vậy, tuy rằng thời gian tiếp xúc cũng không nhiều, nhưng bản lĩnh nhìn người của Đường Phong cũng khá khá, Thượng tiên bố nói một là một, hai là hai, nếu như thực sự muốn âm thầm tính toán mình, đã sớm nói ra rồi.

Chỉ sợ chính mình có chút lấy dạ tiểu nhân đo lòng quân tử rồi.

Nhưng mà hiện tại mình nên làm thế nào mới có thể rời khỏi Vân Hải Chi Nhai? Lần trước là nhờ phúc của Độc Vương Thương Bất Khả, dùng một viên nô thú đan để bắt một con bằng ưng, làm cho bằng ưng đưa mình bay ra ngoài, hiện tại thì sao? Mặc sự tỷ có khả năng luyện chế nô thú đan, nhưng mà nước xa sao có thể cứu được lửa gần?

Suy đi nghĩ lại, cuối cùng Đường Phong lấy công pháp mà trước đây Thượng tiên bố giao cho hắn mang ra.

Hắn quyết định rồi, tu luyện bộ công pháp này!

Cũng không phải là hắn mơ ước bộ công pháp vô thượng này, thật sự là bị ép vào đường cùng mới phải làm như vậy. Bản công pháp này không xung đột cùng bất kỳ công pháp nào, ai cũng đều có thể tu luyện, lúc tu luyện thành công thực lực càng thêm khó lường. Thực sự mà nói, Đường Phong không ham muốn bộ công pháp này, kia tuyệt đối là nói dối.

Nhưng mà bản công pháp này là do Thượng tiên bố chuyển giao cho người thủ lĩnh kế tiếp, cũng không cho phép bản thân hắn tu luyện.

Nhưng tình huống hiện tại, ngoại trừ bản công pháp này mang đến đường sống cho Đường Phong, không còn biện pháp nào khác. Tu luyện bộ công pháp này, cương khí của bản thân không bị bất kỳ nhân tố bên ngoài nào quấy rầy, mặc dù ở tận cùng Vân Hải Chi Nhai cũng có thể quay lại như thường.

- Ừm, Thượng tiên bố chưa từng nói gì liền đưa công pháp giao cho ta, khẳng định là biết ta sẽ tu luyện. Đành phải nhanh chóng tìm kiếm người thủ lĩnh hoàn thành giao phó của hắn.

Đường Phong tìm lấy một cái cơ thích hợp, liền cẩn thận mở ra công pháp.

Linh Quyết!

Công pháp này tên thì đơn giản mà ý nghĩa thì nhiều, cũng là phương pháp tu luyện vô cùng tinh túy.

Đơn giản kiểm tra một phen, Đường Phong phát hiện bộ công pháp này rất đặc biệt.

Tuy rằng nó cường đại khiến kẻ khác giận sôi, nhưng hạn chế cũng rất lớn, bất quá cuối cùng Đường Phong cũng hiểu rõ vì sao người thủ lĩnh phải canh giữ bên cạnh linh mạch để tu luyện.

Bởi vì muốn tu luyện Linh Quyết, nhất định phải bám vào bên cạnh linh mạch, lấy linh mạch làm nguồn suối để tu luyện, chỉ có cực nhiều linh khí chứa trong linh mạch mới đủ sức vận chuyển công pháp, bằng không cho dù dùng cách nào tu luyện vẫn không có chút hiệu quả gì.

Nói cách khác, linh thạch không có tác dụng nào đối với người tu luyện Linh Quyết, chí ít, dưới linh thạch cao cấp là vô ích, linh thạch đỉnh cấp có lẽ có chút giá trị, dù sao trong linh thạch đỉnh cấp cũng chứa một lượng linh khí khổng lồ, không kém chút nào so với bản thân linh mạch rồi, chỉ là số lượng tích trữ nhỏ hơn rất nhiều mà thôi.

Nói Linh Quyết là một bộ công pháp đỉnh cấp cũng không đúng hoàn toàn, bởi vì nó là một bộ công pháp phụ trợ đỉnh cấp, cường đại của nó cũng không trực tiếp thể hiện trên bản thân Linh Quyết, mà là thể hiện tại một mặt khác của bộ công pháp người tu luyện dùng.

Tổng cộng Linh Quyết phân chín tầng, tu luyện mỗi một tầng, sẽ nâng cao hai thành uy lực một bộ công pháp khác của người tu luyện Linh Quyết.

Đơn giản mà nói, nếu Đường Phong tu luyện Linh Quyết, sẽ nâng cao uy lực Vô Thường Quyết, Linh Quyết nâng cao một tầng, uy lực Vô Thường Quyết nâng cao hai phần.

Uy lực Vô Thường Quyết tăng thêm, bất kể Đường Phong vận công hay chiến đấu đều có khả năng hiệu quả đề cao rất lớn.

Một tầng có thể nâng cao hai phần, hai tầng là bốn lần, nếu là đại viên mãn... Đường Phong hít sâu một hơi, như vậy chẳng phải là uy lực Vô Thường Quyết đề cao mười tám

phần! Bằng hiệu quả đề cao gần gấp ba lần.

Đường Phong không biết Thượng tiên bối tu luyện Linh Quyết đến mấy tầng, nhưng nhìn sức chiến đấu của hắn là có thể rõ ràng uy lực của Linh Quyết. Một mình hắn Linh Giai trung phẩm, có thể đánh cùng bốn Linh Giai trung phẩm, điều này không phải người bình thường có thể làm được.

Học! Cho dù có thể nào cũng phải học!

Nếu như lúc trước Đường Phong còn có chút lo lắng và do dự, trong lòng cảm thấy hổ thẹn, nhưng bây giờ biết rõ sự cường đại của Linh Quyết rồi, lo lắng này trong nháy mắt liền bị hắn ném lên chín tầng mây.

Phải ở trong linh mạch mới tu luyện được Linh Quyết, mà hiện tại linh mạch đang nằm bên cạnh, thiên thời đi lợi đều có, làm sao Đường Phong còn nửa phần do dự?

Linh Mạch hình hổ này cũng không biết chuyện gì đã xảy ra, Thượng tiên bối ra đi nó cũng không biết thương tâm, Đường Phong ngồi vào bên người nó nó cũng không phản ứng gì, chỉ là nhếch mắt lên liếc Đường Phong, liền tiếp tục nheo lại con mắt nằm trên mặt đất.

Có thể cảm nhận được, khi vận chuyển tâm pháp Linh Quyết trong nháy mắt, Đường Phong liền có thể cảm thụ được sinh mạch lực mạnh mẽ và năng lượng khổng lồ của linh mạch.

895. Chương 788 : Ta Không Chết Sao? (Thượng)

Dưới sự giúp đỡ của linh khí trong linh mạch, khó khăn lắm Đường Phong cũng vận chuyển thành công Linh Quyết.

Giống như trẻ nhỏ tập đi, Đường Phong nhờ kỹ lộ tuyến vận chuyển của Linh Quyết, thúc dục linh khí hấp thu từ linh mạch, dựa theo lộ tuyến vận chuyển.

Muốn tu luyện Linh Quyết, không thể vận dụng cương khí bản thân, chỉ có thể dựa vào linh khí trong linh mạch để tu luyện. Lần đầu tiên Đường Phong tu luyện, hấp thu rất ít linh khí từ trong linh mạch, công pháp vận chuyển vô cùng gian khổ.

Cũng may kinh mạch toàn thân Đường Phong đã được thông suốt, cho dù luyện tới luyện đi cũng không có chút trở ngại nào. Đường Phong vẫn còn nhớ kỹ lần đầu tiên mình tu luyện Vô Thường Quyết, trong một lát liền vận chuyển được hơn mười chu thiên, loại cảm giác đó vô cùng sáng khoái.

Nhưng mà bây giờ tu luyện Linh Quyết lại khác, tuy rằng ngay bên cạnh Linh Mạch, từ lâu kinh mạch đã đã thông... Vận chuyển Linh Quyết vẫn rất gian nan, căn bản không thể tùy tâm sở dục.

Số lượng linh khí khổng lồ của linh mạch tràn đầy quanh thân, nhưng Đường Phong vẫn không thể thôi động nó vận chuyển trong kinh mạch, chỉ đành vất vả vận dụng tâm thần điều khiển linh khí trong kinh mạch, từng tí một, để ly khai chỗ này, vì Linh Quyết được phong nhãn nại nỗ lực.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Đường Phong mới cực kỳ gian nan vận chuyển được Linh Quyết chạy một vòng chu thiên.

Một chu thiên, căn bản không hiện ra hiệu quả gì, làm cho Đường Phong mệt quá chừng, không ngừng thở hổn hển.

Nhẫn nại, dừng một chút lại tiếp tục trở lại!

Tiêu hao thời gian cũng không sai biệt lắm, vận chuyển xong chu thiên thứ hai, Đường Phong mới cảm giác thấy Linh Quyết dễ điều khiển hơn lúc đầu không ít, cũng không còn cảm giác trực trặc và tối tăm như trước.

Thời gian dần dần trôi qua, toàn bộ thể xác và tinh thần Đường Phong hoàn toàn chìm đắm vào trong tu luyện Linh Quyết. Từ lúc ban đầu khó khăn đến bây giờ trôi chảy, hầu như Đường Phong đã trải qua một quá trình lớn lên. Mỗi một võ giả lúc ban đầu tu luyện, đại khái sẽ cảm nhận giai đoạn ban đầu, vận sự khởi đầu nan, chỉ cần xử lý tốt khó khăn ban đầu, vậy thì chuyện tình tiếp theo sẽ nước chảy thành sông.

Thời gian Đường Phong tu luyện Vô Thường Quyết cũng không phải trải qua chuyện này, ngày đó hẳn chỉ tùy tiện vận chuyển Vô Thường Quyết liền hoàn thành hơn mười một chu thiên, cho nên không nghĩ rằng tu luyện Linh Quyết lại khó khăn gấp bội như vậy.

Từ một chu thiên ban đầu mất mấy canh giờ, đến bây giờ một chu thiên chỉ mất thời gian một nén hương, Đường Phong tu luyện Linh Quyết đã đến cảnh giới nhập môn rồi.

Nhưng cuối cùng vẫn không thể so sánh cùng Vô Thường Quyết, nếu hiện tại Đường Phong tu luyện Vô Thường Quyết, nháy mắt là vận chuyển công pháp được một chu thiên.

Không biết rốt cuộc qua bao lâu, Đường Phong đắm chìm trong tu luyện, linh mạch bạch hổ vẫn không chút hư hao, nằm sát bên người, cung cấp linh khí cực lớn cho hắn tu luyện.

Đơn giản tính toán, chỉ ít cũng qua đi một tháng rồi, Đường Phong khó khăn lắm mới tu luyện được Linh Quyết đến cảnh giới tầng thứ nhất. Tầng thứ nhất Linh Quyết, có thể tăng lên hai phần uy lực Vô Thường Quyết, chỉ hai phần công lực này thôi nhưng khi Đường Phong vận chuyển Vô Thường Quyết đã thấy công pháp này xác thực cường đại hơn rất nhiều, khiến hắn rất mừng rỡ.

Chuyện tình này cũng làm Đường Phong vui nhất, đó là khi Linh Quyết bước vào tầng thứ nhất, chính mình tại Vân Hải Chi Nhai có thể dùng cương khí rồi.

Không bị bất kỳ nhân tố ngoại lực nào quấy rầy, đó là hiệu quả cường đại mà Linh Quyết mang tới.

Tuy rằng còn muốn tiếp tục tu luyện, đề cao tầng cấp của Linh Quyết, nhưng mà Đường Phong lại không tiếp tục tu luyện. Minh và Thượng tiên bối rời khỏi Đường gia bao lâu như vậy vẫn không có tin tức gì, mấy người Lại tỷ chắc đang rất lo lắng.

Huống chi bản thân mình tu luyện hơn một tháng, Linh Quyết mới chỉ đạt được tầng một, muốn đến tầng hai, lấy mức độ tu luyện Linh Quyết khó khăn như vậy, phỏng chừng ít nhất cũng mất ba bốn tháng mới được. Mỗi một loại công pháp, càng tu luyện về sau càng khó khăn.

Ba bốn tháng, không khéo Lại tỷ và các nàng ấy biến thành hòn vọng phu mất rồi.

Có lẽ chờ lần sau nếu có cơ hội sẽ tiếp tục đến chỗ này tu luyện, dù sao đi nữa hiện tại chính mình dễ dàng quay lại, căn bản không bị ảnh hưởng bởi Vân Hải Chi Nhai, lúc nào muốn đến thì đến.

Ổn định lại cảm xúc trong lòng, Đường Phong lại tới trước phần mộ Thượng tiên bối vái ba vái.

Bản thân mình chẳng qua là đưa cho Thượng tiên bối một thanh thiên binh, đã lấy được Vô Cực Kinh Mang Kiếm và Linh Quyết của hắn, phần ân tình này tự nhiên Đường Phong sẽ ghi nhớ trong lòng.

Võ võ đầu Bạch Hổ đang nằm im trên mặt đất, Đường Phong nhẹ giọng căn dặn:

- Ngoan ngoãn ở chỗ này, đừng chạy linh tinh, ta sẽ nhanh chóng tìm một chủ nhân mang đến cho ngươi...

Cũng không biết nó có hiểu những gì Đường Phong nói hay không, nhưng nó lại thân thiết cọ vào người Đường Phong.

Xoay người, đi về phía cửa động, bước đi của Đường Phong vô cùng nhẹ nhàng.

Không đến nửa canh giờ, Đường Phong đã đi tới cửa động, lắng nghe gió mạnh gào thét trên đỉnh đầu, nhìn một mảnh biển mây mông lung trước mặt, Đường Phong không nhịn được hân hái, hét lớn một tiếng.

- Thiếu gia xuất sơn rồi!

Một trận âm thanh vang vọng liên miên không dứt tại Vân Hải Chi Nhai, dường như cũng cảm nhận được vui sướng trong lòng Đường Phong.

- A...

Hồi âm còn đang tiếp tục, đột nhiên Đường Phong nghe được tiếng hét bén nhọn kêu thảm thiết truyền đến từ phía trên.

Tiếng hét này cực kỳ bi thảm, mang theo kinh hoàng và hoảng sợ, âm thanh kéo dài, bay vào màng tai

- Ta chỉ muốn cho thân thể dơ bẩn này tan thành mây khói, không để cho người khác nhìn ta bằng ánh mắt hèn mọn nữa, ngay cả một điều hy vọng cuối cùng này cũng không làm được sao?

- Vì vậy ngươi mới nhảy từ trên kia xuống?

Đường Phong thật hết chỗ để nói.

898. Chương 789 : Tại Sao Lại Cứu Ta? (Hạ)

Chung Lộ gật đầu thừa nhận, khuôn mặt có chút dữ tợn, cắn răng nói:

- Những người đó của Chung gia đã chết hết, ta nghĩ cơ hội báo thù cũng không còn nữa. Ta chỉ hận thực lực của mình quá thấp, không thể phanh thây đâm chém chúng thành trăm ngàn mảnh.

- Ta đã đào hết những thi thể Chung gia đó ra, những người đã từng lăng nhục ta, mỗi người đều bị cắt thành mảnh vỡ! Ha ha...

Đường Phong cảm thấy xấu hổ, đào mộ hành hạ thi thể, thủ đoạn này thật là quá tàn nhẫn rồi.

Cái gì gọi là tối độc phụ nhân tâm, đây là tối độc phụ nhân tâm.

- Chung gia không còn. Ta cũng không còn địa phương có thể đi, Chung Lộ ta đắc tội rất nhiều người ở Linh Mạch Chi Địa, nếu để những cừu nhân này phát hiện ra ta, người nghĩ ta sẽ có kết cục gì?

Chung Lộ hỏi vặn lại Đường Phong.

Đường Phong suy nghĩ một chút, kết cục này sợ rằng thực sự không tốt lắm. Nếu là người chính nghĩa, chắc chắn sẽ giết chết kẻ quyền rũ này, nếu là người tâm tính tà ác, vô cùng có khả năng giam lỏng Chung Lộ, sau đó thỏa mãn dục vọng của mình. Bộ dáng và vóc người này của Chung Lộ có thể làm rất nhiều nam nhân mơ màng.

- So với việc rơi vào trong tay những người đó, thà ta tự kết thúc còn hơn. Nơi này là chỗ yên nghỉ tốt nhất, không người nào có thể tìm được thi thể của ta, cho dù bị linh thú ăn cũng chẳng sao.

Tự nhiên Chung Lộ lại muốn khóc, ủy khuất nhìn Đường Phong:

- Thế nhưng không nghĩ tới... Cho dù ta chọn địa phương này, cũng có thể bị người cứu được!

- Trùng hợp quá.

Đường Phong không biết nên nói gì, điều này thật sự quá mức trùng hợp, Vân Hải Chi Nhai dài vài trăm dặm, địa phương Chung Lộ nhảy xuống vừa vặn trên đỉnh đầu mình, bởi vì mình và nàng hữu duyên hay là ý trời? Mạng sống của Chung Lộ chưa đến lúc kết thúc.

- Vậy giờ ngươi muốn làm sao? Tiếp tục tìm chết?

Đường Phong hỏi.

Chung Lộ chậm rãi lắc đầu, đồ trang sức trên đầu truyền đến âm thanh đinh đương, cũng có thể nhìn ra, nàng cố ý ăn mặc đẹp như vậy, chỉ sợ là muốn cho mình cuối cùng trước lúc chết không muốn lưu lại một chút tiếc nuối nào.

- Ngươi còn muốn chết không?

Đường Phong không khỏi thở dài một hơi.

Ánh mắt Chung Lộ tràn đầy u oán nhìn Đường Phong:

- Ngươi cho là tìm chết rất đơn giản sao? Ta đã chết một lần rồi, không muốn thử cảm giác này lần thứ hai nữa.

Thông thường người nào đã muốn chết một lần, lại không chết thành công, đều giống như Chung Lộ bây giờ.

- Vậy là tốt rồi.

Đường Phong cũng yên tâm.

- Ta mang người ra ngoài.

Không nghĩ tới Chung Lộ nghe xong những lời này liền chậm rãi lắc đầu:

- Người đi đi, ta sẽ không rời đi. Đi ra bên ngoài cũng chỉ là người bị nghìn người chỉ chỗ, ta tình nguyện cô đơn cả đời tại nơi này.

Đường Phong trừng mắt nhìn nàng.

Để nàng ở lại dưới Vân Hải Chi Nhai tuyệt đối chỉ có đường chết, nơi này có rất nhiều linh thú hung mãnh, lấy tình huống hiện tại của nàng, chỉ có thể trở thành thực vật trong bụng linh thú.

Hai mắt Chung Lộ đầm nước, đưa tay lau lau một chút, rất cảm động nói:

- Chưa bao giờ có người quan tâm ta như vậy... Bọn họ quan tâm ta mục đích chính đơn giản là muốn lên giường cùng ta.

- Khụ khụ, đừng hiểu lầm, ta không có loại ý nghĩ này.

Chung Lộ nói thẳng ra, Đường Phong nghe thấy vô cùng xấu hổ.

- Ta biết!

- Nếu người có cách nào khác, cũng sẽ không...

Chung Lộ đang định nói lại dừng lại, thần thái e thẹn của tiểu nữ nhi thiếu chút nữa để Đường Phong dán chặt con mắt vào nhìn.

Tiểu quỷ này thật giỏi đạo câu dẫn đàn ông, giờ tay nhắc chân đều có vạn chủng phong tình, trong lòng Đường Phong âm thầm nhắc nhở bản thân mình nghìn vạn lần đừng bị câu dẫn, trọn ngược tròn mắt hung hăng lườm Chung Lộ.

- Người thích ta không?

Chung Lộ xấu hổ ngẩng đầu liếc mắt nhìn Đường Phong.

Đường Phong âm thầm lau nước bọt bên khóe miệng, nhưng lời lẽ lại có vẻ khiển trách:

- Làm càn!

- Ha ha....!

Chung Lộ che miệng cười khê:

- Người biết không? Từ lần trước xa người, ta liền không để cho nam nhân nào khác chạm vào ta. Khi đó ta nghĩ, ta muốn tìm một nam nhân nào chân thành với ta, sau đó làm trâu làm ngựa cho hắn, cam tâm hầu hạ hắn cả đời, nhưng tìm tới tìm lui cũng không tìm được.

Đường Phong nghe thấy những lời nói này không phải nói dối, trên mặt người nói láo sẽ không thành thật như vậy, trong lòng không khỏi cảm thán một tiếng, đúng là nữ nhân, một ngày dính vào dơ bẩn, liền mãi mãi không tẩy sạch được rồi. Nếu không phải thanh danh Chung Lộ đã lan xa, lấy tư sắc và vóc người của nàng, muốn tìm một đức lang quân như ý chẳng khác nào dễ như trở bàn tay.

- Người đi đi.

Đột nhiên sắc mặt Chung Lộ trở nên bình tĩnh, mắt hết hăng hái:

- Ta muốn ở chỗ này sinh hoạt một mình, không muốn nhìn thấy bất luận kẻ nào nữa.

Người ta cũng nói như vậy rồi, Đường Phong cảm thấy nói thêm cũng chẳng còn ý nghĩa nữa.

Nghĩ đi nghĩ lại, chỉ có thể mở miệng nói:

- Vậy thì người cẩn thận rồi, nơi này có rất nhiều linh thú, nếu sau này có thời gian ta sẽ đến thăm người.

- Cảm ơn người quan tâm!

Chung Lộ đứng lên thì lễ với Đường Phong, tuy rằng khách khí nhưng lại thêm một phần mâu thuẫn làm cho người ta khó đoán.

“Tiểu quỷ này có điều cổ quái!”

Trong lòng Đường Phong thầm nói một tiếng.

- Ta đi đây, người nhớ bảo trọng!

Đường Phong chấp tay thi lễ, triển khai thân pháp chạy về phía xa. Mi mắt Chung Lộ giương lên sững sờ nhìn vào bóng lưng Đường Phong, đến tận lúc Đường Phong khuất bóng mới cười khổ một tiếng, uể oải ngã ngồi xuống trên mặt đất, hai mắt trống rỗng, thân thể cứng đờ.

Đường Phong chỉ giả vờ chạy ra ngoài một đoạn, sau đó lập tức chạy thật nhanh trở về, trốn ở một cành cao trên cây cổ thụ, nhìn xuống phía dưới.

Chung Lộ còn đang ngây người, động cũng không động, nếu không phải Đường Phong vẫn còn nghe thấy tiếng hít thở nhẹ nhàng của nàng, thậm chí còn tưởng rằng nàng đã chết rồi.

Đợi tròn một canh giờ sau Chung Lộ mới có động tĩnh. Chỉ thấy nàng đưa tay vuốt lại mái tóc của mình, xấp xếp lại quần áo đỏ thẫm, kiểm tra tỉ mỉ đồ trang sức mình mang theo, sau đó mới tìm một địa phương sạch sẽ ở phụ cận, chỉnh tề đứng ở đó.

- Xoạt!

Trên tay Chung Lộ bất ngờ xuất hiện một thanh dao găm, hai tay nàng nắm chặt dao găm, xoay người lại, nhắm ngay ngực phải của mình đâm vào.

Đường Phong cũng nhìn thấy, tiểu quỷ này hô hấp bình thường rồi, hơn nữa thân thể cũng lạnh run.

Đối mặt với tử vong, ai cũng sợ hãi, trước đây Chung Lộ nhảy xuống từ Vân Hải Chi Nhai, chẳng qua là nhắm lại một mắt, cắn răng mà nhảy. Nhưng hiện tại muốn đâm dao găm vào tim mình, cảm thụ được thống khổ tận tận gan, cấp độ khó khăn của hai chuyện căn bản không thể so sánh.

899. Chương 790 : Tức Chết Lão Phu Rồi (Thượng)

Run rẩy một lúc lâu, Chung Lộ mới hạ quyết tâm, hai tay mạnh mẽ dùng lực, dao găm lóe ra ánh sáng lạnh lẽo đâm thẳng vào trái tim. Động tác của nàng rất quyết đoán, không làm bộ chút nào.

Lần này đương nhiên sẽ không thử đâm nữa, vào thời điểm dao găm còn cách cổ nàng một tấc, một cơn gió to đột nhiên kéo tới, đánh bay dao găm ra ngoài, không chỉ như thế, toàn thân Chung Lộ dưới cổ lực đạo mạnh mẽ này đã bị đẩy ngồi xuống đất.

Sắc mặt Đường Phong âm trầm đi tới trước mặt Chung Lộ, ngồi xổm xuống nhìn nàng.

Chung Lộ thở hổn hển, trừng mắt nhìn Đường Phong.

Đường Phong tức chết rồi, vừa rồi Chung Lộ nói thành khẩn như vậy, nguyên lai chỉ là muốn làm cho mình an tâm, nói tóm lại, nàng vẫn muốn chết!

- Người lại thêm chết như vậy sao?

Đường Phong lạnh lùng hỏi:

- Muốn chết thì tới tìm ta, thiếu gia chỉ cần một chuồng liền tiễn người về Tây Thiên!

Chung Lộ cũng cười nhạt liên tục:

- Thế nhân chán ghét ta, người cũng ghét bỏ ta, nữ nhân mà không ai muốn, vậy thì còn sống làm cái gì? Người đánh đi, một chuồng đập chết ta càng tốt!

- Người cho là ta không dám?

- Người dám thì đánh đi!

- Ta đánh thật đó!

Đường Phong vô cùng cảm tức giờ lên một bàn tay.

- Đánh đi!

Chung Lộ cảm hận nhìn hắn, còn duỗi cẳng thon dài trắng nõn ra, ý vị mười phần khiêu khích.

Nhìn ánh mắt kia, cuối cùng Đường Phong cũng không thể ra tay được, một lát sau liền bỏ xuống.

- Nếu ngươi muốn ta, ta sẽ đi theo ngươi, làm nô tỳ cho ngươi ta cũng cam tâm tình nguyện!

Vành mắt Chung Lộ đỏ bừng nói.

- Không được!

Đường Phong cự tuyệt thẳng thắn lưu loát, nếu thực sự dẫn nữ nhân Chung Lộ này về nhà, chắc chắn sẽ náo nhiệt ngất trời.

- Nói đi nói lại vẫn là ngươi chê ta không tốt.

Chung Lộ hung hăng xoa xoa khóe mắt:

- Đã như vậy ngươi còn trở lại làm gì?

- Mẹ nó, thiếu gia có ý tốt tới cứu ngươi, ngươi còn nháo sự cái gì nữa?

Đường Phong giận không kìm nén được.

- Hoặc là dẫn theo ta, hoặc là để ta chết! Là chính ngươi tự nhiên xen vào chuyện của ta, giờ còn oán trách ai nữa?

Chung Lộ đắc ý nói.

Đường Phong hít một hơi thật sâu, tự nhủ chính mình không nên chấp nết cùng nàng. Việc ngày hôm nay đúng là mình không nên xía vào, nếu không phải mình nghe thấy tiếng kêu của Chung Lộ, cũng không đến mức gặp phải phiền toái như hiện tại. Nhưng việc đã đến nước này, có trốn tránh cũng không được.

Cố gắng ổn định lại tâm thần, đột nhiên Đường Phong ôm ngang eo nàng, đứng thẳng dậy.

Chung lộ cũng không phản kháng, chỉ là nghi hoặc nhìn hắn hỏi:

- Muốn làm cái gì?

- Mang ngươi đi chỗ tốt hơn!

Đường Phong cũng không giải thích nhiều, vận cương khí triển khai thân pháp, nhanh chóng phóng lên vách đá. Tại dưới Vân Hải Chi Nhai, cương khí không bị phong ấn, lấy thực lực hiện tại của Đường Phong muốn leo lên quá là dễ dàng. Tuy rằng càng lên cao gió càng mạnh, nhưng mà điều này cũng không ảnh hưởng đến tốc độ của Đường Phong.

Không đến một nén nhang, Đường Phong liền mang theo Chung Lộ tới cửa sơn động dẫn vào Linh Mạch mới bùng tiểu quỷ này ra. Chung Lộ cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc, nhìn sơn động thật lớn thiếu chút nữa hoa mắt chóng mặt.

- Đây là địa phương nào vậy? Ngươi dẫn ta đến đây làm gì?

Đường Phong không thèm để ý đến nàng, một mình lẫm lẫm bước về phía trước, Chung Lộ một bên hô hoán một bên nhanh chóng chạy theo đuổi kịp Đường Phong.

Đi tới chỗ sâu nhất trong động, khi Chung Lộ nhìn thấy bạch hổ đang nằm im trên mặt đất, không khỏi lại càng hoảng sợ. Nhanh chóng chạy lui lại phía sau Đường Phong.

Đường Phong quay đầu trào phúng nói:

- Ngươi ngay cả chết còn không sợ, còn sợ nó làm chi?

- Ai...ai sợ?

Hai má Chung Lộ phụng phịu, lập tức đứng thẳng dậy, nhưng thân thể đang run rẩy đã bán đứng sợ hãi trong lòng nàng.

- Rống....

Đột nhiên Bạch Hổ rống giận một tiếng, sơn động lại trở nên run rẩy, cát đá rơi đầy đất.

Chung Lộ sợ hãi ôm chặt cánh tay Đường Phong, cả âm thanh đều mang theo tiếng khóc nức nở nói:

- Đừng bỏ ta lại, sao thứ này lớn như vậy?

Trong lúc đang nói chuyện, Đường Phong đã dẫn nàng đến trước phần mộ của Thượng tiên bối, xách cổ nàng như xách một con gà con từ phía sau, chỉ vào mộ Thượng tiên bối nói:

- Quỳ xuống!

- Làm gì?

Chung Lộ nghi ngờ nhìn Đường Phong.

- Bái sư!

Sắc mặt Đường Phong nghiêm túc.

- Bái sư cái gì?

- Người ở trong mộ là Thượng tiên bối.

Đường Phong mở miệng nói. Thượng tiên bối là ai, tự nhiên Chung Lộ cũng biết, lại nói ngày trước đánh nhau ở Đường gia bảo, nàng cũng ở đó, tự nhiên là thấy Thượng tiên bối mạnh mẽ. Chỉ bất quá trong lúc Chung gia bị tàn sát, nàng thấy tình thế không ổn, đã sớm chạy trốn, cho nên mới tránh được một kiếp kia. Nói tóm lại, nàng cũng không quan tâm đối với những thành viên Chung gia tử vong.

Để Chung Lộ bái Thượng tiên bối làm sư phụ, kế thừa thân phận người thủ linh, đây cũng là ý nghĩ đột nhiên của Đường Phong, bất quá ý nghĩ này xác thực có thể thực hiện.

Trước đây Thượng tiên bối nói ra rồi, người thủ linh phải chịu được sự khô khan tịch mịch trăm năm, tâm tính là quan trọng nhất, thực lực chỉ là thứ nhì.

Thái độ làm người của Chung Lộ ra sao, Đường Phong cũng lý giải đôi chút, hơn nữa thực lực của nàng cũng không tồi, so với việc chậm chạp tìm kiếm truyền nhân của người thủ linh, không thể nghi ngờ nàng là người thích hợp nhất.

Hiện tại Chung Lộ không có nhà để về, nếu nàng kế thừa thân phận người thủ linh, đây chính là nhà của nàng. Nếu như nàng đáp ứng, cũng có thể dễ dàng bỏ qua ý niệm muốn chết trong đầu.

Chung Lộ vừa nghe thấy đây là mộ Thượng tiên bối, liền không chút do dự, lập tức quỳ xuống, cung kính dập đầu ba cái. Vô luận là ai đều vô cùng kính phục đối với Thượng tiên bối, Chung Lộ cũng không ngoại lệ.

Đang chuẩn bị đứng dậy, Đường Phong lại ngăn cản nàng, nói cho nàng nghe hết thân phận, chức trách người thủ linh và những điều trước đây Thượng tiên bối đã nói qua, toàn bộ kể lại cho Chung Lộ.

Những điều bí mật này không ai biết, Chung Lộ nghe được liền say mê không thôi.

Nói xong, Đường Phong trịnh trọng hỏi thăm:

- Chung Lộ, hiện tại ngươi kế thừa y bát Thượng tiên bối, trở thành người thủ linh của Linh Mạch Chi Địa, ngươi có bằng lòng không?

Chung Lộ nghe xong liền lắc lắc đầu.

Đường Phong lão đảo một bước, tí nữa thì tức phọt máu, phí công tốn sức nói nhiều như vậy.

- Vì sao lại không muốn?

Đường Phong hỏi.

- Không muốn chính là không muốn!

Chung Lộ trả lời đơn giản.

- Trở thành người thừa kế có thể tu luyện một quyển công pháp tuyệt thế, càng có thể trở thành chủ nhân của linh mạch!

Đường Phong lấy lợi ích để mê hoặc.

- Chuyện tốt như vậy sao ngươi lại không làm?

Chung Lộ giả hoạt nhìn Đường Phong.

900. Chương 790 : Tức Chết Lão Phu Rồi (Hạ)

Khóe miệng Đường Phong co quắp một chút, giải thích nói:

- Ta không phải còn có mấy vị phu nhân đang chờ ở nhà sao? Hơn nữa, ngươi ngay cả chết còn không sợ, chẳng lẽ lại sợ tịch mệnh trăm năm?

Thần sắc Chung Lộ buồn bã, nói:

- Tịch mệnh còn đáng sợ hơn so với chết!

- Chung Lộ!

Đường Phong hét lớn một tiếng:

- Vì sao ngươi không nghĩ đến nghĩa lớn? Thời gian tới Linh Mạch Chi Địa nằm trên tay ngươi, thân phận người thủ lĩnh tôn quý không gì sánh được, ngươi không phải chịu không nổi ngàn người thóa mạ sao? Nếu ngươi có thể trở thành người thủ lĩnh, ngày sau bất kể là ai, đều hận không thể cung kính với ngươi, bởi vì linh thạch của bọn họ đều giữ trên tay ngươi!

Đường Phong lại nói thêm lý lẽ.

- Ta là một tiểu nữ nhân, nữ nhân cần biết nghĩa lớn làm cái gì?

Chung Lộ bĩu môi nói:

- Còn có chuyện gì nữa không? Không có việc gì thì tránh ra, ta muốn tiếp tục đi tìm cái chết!

- Tức chết lão phu rồi!

Toàn thân Đường Phong run rẩy kịch liệt, chỉ tay vào Chung Lộ nói không nên lời, sắc mặt vô cùng căm giận, vội vàng hít vào mấy hơi thật sâu, khuyên bảo tận tình nói:

- Chung Lộ, ngươi làm bằng làm bậy tại Linh Mạch Chi Địa nhiều năm như vậy, làm người thủ lĩnh coi như là đóng góp một phần sức lực cho Linh Mạch Chi Địa, có thể bù đắp lại tội nghiệt trước đây của ngươi!

- Ai thích làm thì làm, dù sao đi nữa ta cũng mặc kệ!

Chung Lộ thẳng thắn cự tuyệt... Giọng điệu chắc như đinh đóng cột.

Vừa nói hết câu, tiểu quỷ này thực sự xoay người bước đi, nhìn bóng lưng của Chung Lộ, Đường Phong hận không thể dùng một chưởng đánh chết nàng tại chỗ.

Nữ nhân này, tại sao lại không nghe người khác nói lý lẽ đây? Làm người thủ lĩnh có rất nhiều chỗ tốt nha, có công pháp tuyệt thế, lại có khả năng chiếm được linh mạch, ừm, chẳng qua là... Hơi buồn chán chút thôi!

Đang đi đều bước, đột nhiên Chung Lộ dừng lại, rất vui vẻ chạy đến bên cạnh Đường Phong, nhìn hẩn thật kỹ từ đầu đến chân.

- Chuyện gì vậy?

Đường Phong tức giận quát:

- Đầu tiên phải nói rõ đã, ta đã cứu người đến tận hai lần, nếu như người vẫn còn muốn chết, đừng hy vọng ta sẽ ra tay cứu người, mà có chết thì nên chết xa xa một chút, đừng có đứng trước mặt ta mà chết đi chết lại...

Gỗ mục không thể dùng để điêu khắc, tường bần thì không thể vẽ, rốt cuộc Đường Phong đối với Chung Lộ hoàn toàn mất hết hy vọng rồi. Nếu nàng không muốn làm người thủ linh, đã vậy cũng không thể miễn cưỡng nàng ta nữa, cùng lắm thì chính mình sau đó lại một lần nữa tìm lại xem, có người phù hợp điều kiện làm người thủ linh hay không!

Uhm, Trang Tú Tú cũng không sai, trong đầu Đường Phong xẹt qua một đạo thân ảnh, nếu như nàng ta ở chỗ này thì thật là tốt quá, mình cũng bỏ đi được không ít phiền phức, chỉ có điều là suốt ngày nàng quần quít lấy mình...

Ngay lúc Đường Phong đang thất thần, Chung Lộ lại mở miệng nói:

- Ta Làm!

- Cái gì?

Đường Phong sửng sốt một chút, sau đó chợt mừng rỡ :

- Người là nói nhưng nguyện ý làm người thủ linh?

- Uhm!

Chung lộ dùng sức gật đầu.

- Vậy thật tốt quá!

Đường phong cảm thấy trong người như được trút đi được một gánh nặng, nhưng mà hài lòng qua đi Đường Phong lại thấy có điều không đúng, ôm thái độ hoài nghi đánh giá Chung Lộ:

- Có phải là người đang lừa gạt ta?

Chung Lộ đáp ứng tự nhiên giúp Đường Phong bớt đi rất nhiều thời gian đi tìm kiếm người thủ linh, thế nhưng vừa rồi nàng ta còn sống chết cũng không đồng ý, trong nháy mắt tự nhiên lại đồng ý, nếu nói trong này không có âm mưu gì đó, có đánh chết Đường Phong cũng sẽ không tin.

Tuy rằng Đường Phong sợ phiền phức, thế nhưng hẳn cũng sẽ không tùy tiện để ai đó để làm người thủ linh. Trước đây hết lòng khuyên bảo Chung Lộ, chỉ là nghĩ nàng có vẻ rất phù hợp làm người thủ linh, không ham muốn không dục vọng, ngay cả chết đều có thể làm được, người như vậy tự nhiên cũng sẽ không muốn lợi dụng linh mạch và danh nghĩa là người thủ linh để làm xằng làm bậy .

Thế nhưng, hiện tại vừa nhìn nàng thay đổi như vậy, tự nhiên Đường Phong có chút lo lắng.

- Ta lừa người làm gì? Ta đã nói làm là sẽ làm!

Chung Lộ ánh mắt rất trong sáng, đơn thuần!

- Lý do!

Đường Phong nhìn chằm chằm vào mắt nàng, dường như muốn nhìn thấu cả tim gan của nàng.

- Không có lý do gì cả, đơn giản là đột nhiên ta suy nghĩ lại!

Lời này của Chung Lộ rõ ràng là nói dối, tuy rằng nàng không có khả năng nói dối, nhưng vẫn như cũ không thể thỏa mãn được nghi hoặc của Đường Phong.

Đường Phong cười nhạt, cười làm cho Chung Lộ cảm giác rất không được tự nhiên.

- Ai nha, người cũng nên nói chút gì đi chứ!

Sắc mặt Chung Lộ nhăn nhó nói, bản lĩnh làm nũng của thuộc loại nhất đẳng, dùng một loại ngữ khí ngọt như đường có thể làm cho đầu khớp xương cũng mềm đi phân nửa, kết hợp cùng với thần thái e thẹn kia, muốn có bao nhiêu mê hoặc thì có bấy nhiêu mê hoặc.

- Nói!

Đường Phong không cho cãi lời:

- Không có lý do cụ thể ta sẽ không để cho người thủ linh.

- Rõ ràng chính người muốn ta làm, hiện tại ta đồng ý sao người lại không muốn ta làm nữa? Người ta nói nam tử hán đại trượng phu, một lời nói đáng giá ngàn vàng, chẳng có ai giống như người.

Đường Phong lắc đầu nói:

- Đây là việc rất quan trọng, ta không thể không tính toán cẩn thận.

Sắc mặt Chung Lộ có chút hồng, một lát sau nói :

- Ta đã từng nhìn thấy thực lực của Thượng tiên bối, chờ lúc ta làm người thủ linh, nhất định sẽ có một ngày ta có thể siêu việt hơn người, đến lúc đó, ta nhất định bắt người, chặt đứt chân tay của người, để ta có thể bên cạnh người hầu hạ người cả đời!

Lời này nói ra tuy rất nhẹ nhàng, nhưng rất thực, bởi vì Chung Lộ biểu hiện ra một loại khát vọng xen lẫn chút ngọt ngào.

Một khi con người đã có hy vọng, có mục đích sống, như vậy sẽ không ai đi tìm cách tự hủy hoại mình, mọi khó khăn vất vả đều như mây trời.

- Ha ha!

Đường Phong nhin không được cười hai tiếng, tiến lên vỗ vỗ vào vai Chung Lộ, chân thành nói:

- Có chí khí, có lý tưởng, cố gắng lên, ta rất chờ mong ngày đó sẽ đến.

- Người cứ chờ xem.

Nắm tay Chung Lộ vung lên, biểu hiện nàng rất quyết tâm chân thành, so với những người cố gắng ra vẻ quyền rũ còn đẹp mắt hơn nhiều.

- Vậy người có đồng ý hay không, không đồng ý thì thôi vậy.

Chung Lộ nói lên tâm tư của mình, sắc mặt đã chuyển sang màu hồng.

- Đồng ý, đương nhiên là đồng ý.

Đường Phong vỗ tay tán thành, sau đó quyết định việc này như vậy.

Sau khi Thượng tiên bối chết hơn một tháng đã có người thủ linh tiếp tục sinh ra, việc này chỉ sợ ngay cả chính Thượng tiên bối cũng không thể nghĩ đến.

901. Chương 791 : Mở Lại Không Gian Mị Ảnh

Đây cũng là ý trời!

Nếu không phải trùng hợp lúc Đường Phong cứu Chung Lộ, nàng ta hiện tại đã chết, đâu có thể làm một công việc vinh quang mà ai ai cũng muốn như người thủ linh này!

Chỉ có điều hiện tại người thủ linh muốn đuổi kịp bậc tiền bối, có vẻ là không thể nào, bởi vì thực lực của nàng quá thấp.

Mặc dù Chung Lộ có cảnh giới Thiên Giai Thượng Phẩm, nhưng bản thân nàng tu luyện mị công, loại công pháp này đi theo con đường kỳ môn, chỉ cần thỏa mãn điều kiện, tu luyện vô cùng đơn giản, nhưng sức chiến đấu phát huy ra không tốt lắm. Nếu cùng là Thiên Giai thượng phẩm, Đường Tuấn của Đường Gia so với nàng còn lợi hại hơn rất nhiều.

Bất quá có sự trợ giúp của Linh Quyết, có lẽ sẽ bù đắp lại những thiếu sót của Chung Lộ, chỉ cần tận dụng thời gian tu luyện, trở thành một cao thủ siêu cấp cũng không phải là không thể.

Lập tức, Đường phong liền giao những di vật của Thượng tiên bối để lại cho Chung Lộ, cho chính nàng tự nghiên cứu.

Đừng nghĩ Chung Lộ cực điểm phóng túng, có đôi khi rất không đứng đắn, thế nhưng một khi chuyên tâm vào việc gì, nàng ta so với những người khác còn chăm chú hơn, hiện tại nàng chỉ có một ý nghĩ trong đầu, làm cho thực lực tăng lên thật nhanh, chờ lúc thời cơ chín mùi sẽ bắt Đường Phong về bên nàng.

Ý nghĩ của Chung Lộ không sai, đáng tiếc là để làm được điều đó thì khá khó khăn, nàng có Linh Quyết, Đường Phong cũng có Linh Quyết, tóm lại cả đời này nàng cũng không thể siêu việt hơn Đường Phong, trừ khi nàng gặp được kỳ ngộ.

Chung lộ nghiên cứu Linh Quyết mất ba ngày, sau đó bắt đầu tu luyện. Trước đây Đường Phong đã từng tu luyện, tự nhiên cũng có một chút tâm đắc của riêng mình, một lần truyền thụ hết cho Chung Lộ, sau đó không còn xen vào nàng nữa rồi.

Mặc dù rất muốn gấp rút chạy về Đường Gia bảo, nhưng mà bây giờ Chung Lộ còn chưa có đủ thực lực để tự bảo vệ mình, để nàng ở chỗ này một mình, Đường Phong có chút lo lắng. Đường Phong quyết định chờ nàng tu luyện xong Linh Quyết tầng thứ nhất, sau đó sẽ rời đi.

Luyện xong Linh Quyết tầng thứ nhất, Chung Lộ cũng có thể phát huy ra thực lực Thiên Giai thượng phẩm đỉnh phong, có đủ thực lực để tự bảo vệ mình ở Vân Hải Chi Nhai.

Trong lúc Chung Lộ tu luyện Linh quyết, Đường Phong cũng không nhàn rỗi.

Hắn tiếp tục diễn luyện Vô Cực Kinh Mang Kiếm.

Trên tay không cầm một loại vũ khí nào, Đường Phong đi ra ngoài chặt vài cành cây làm kiếm, nhưng một khi kiếm ý vận chuyển, cành cây này liền biến thành phần vụn, căn bản không có khả năng tiếp tục suy diễn, làm cho Đường Phong hối hận không thôi.

Kiếm ý của Vô Cực Kinh Mang Kiếm quá mức mạnh mẽ!

Cuối cùng, Đường Phong chỉ còn cách dùng tay không tu luyện, tự thôi miên chính mình, trong tay không kiếm, trong lòng có kiếm, một lần lại một lần tiếp tục rút kiếm, xuất kiếm.

Mặc dù chỉ mơ hồ cảm nhận được một chút uy lực của Vô Cực Kinh Mang Kiếm, nhưng bây giờ tiếp tục luyện tập, Đường Phong vẫn cảm giác thấy thiếu cái gì đó.

Quả nhiên là bản thân mình vẫn còn chưa hiểu được hết! Đường Phong tự giễu cợt, trong tay không có kiếm, trong lòng có kiếm, cảnh giới chí cao như vậy, mẫu thân Diệp Dĩ Khô khẳng định là đã đạt được rồi, cũng có khả năng cả Âu Dương Vũ đã đạt được, về phần chính mình, còn quá sớm, không có một thanh vũ khí thích hợp, căn bản không thể tiếp tục thôi diễn Vô Cực Kinh Mang Kiếm.

Có lẽ trước hết nên giải quyết vấn đề của Không Gian Mị Ảnh.

Trong khoảng thời gian này, Đường Phong một mực tu luyện Linh Quyết, chỉ mong có thể ly khai Vân Hải Chi Nhai sớm một chút, nên cũng không có thời gian kiểm tra Không Gian Mị Ảnh. Hiện tại cần vũ khí để thôi diễn kiếm chiêu, rốt cuộc phải lần nữa mở ra Không Gian Mị Ảnh.

Không Gian Mị Ảnh, dùng năm âm hồn để làm cơ sở mở ra. Đường Phong mở ra có một lần, lần đó dùng âm hồn mở ra Không Gian Mị Ảnh chỉ có cảnh giới Địa Giai và Huyền Giai, sau đó càng ngày càng thu thập được những âm hồn có cảnh giới cao hơn, Đường Phong chuyển năm âm hồn kia thành năm âm hồn cảnh giới Thiên Giai.

Có thể thay thế âm hồn, cũng có nghĩa là cho dù âm hồn có chuyển biến thì Không Gian Mị Ảnh cũng sẽ không bị ảnh hưởng, cho dù là âm hồn bị biến mất cũng không sao, chỉ cần tìm được những vết tích trước đây, thay thế bằng âm hồn mới, liền có thể mở ra lần thứ hai.

Đương nhiên, chẳng qua đây là ý nghĩ nhất thời, bất quá Đường Phong nghĩ điều đó cũng không sai.

Bình phục những kích động trong lòng, Đường Phong ngồi ngay ngắn trên sơn động, cách khoảng chừng ba dặm, dùng tâm thần cố gắng cảm thụ sự tồn tại của Không Gian Mị Ảnh.

Những năm gần đây, qua vô số lần mở Không Gian Mị Ảnh lấy đi một vài thứ, đối với không gian thần kỳ này, Đường Phong đã quen thuộc đến mức không thể quen thuộc nữa. Chỉ dùng thời gian một canh giờ để cảm thụ, Đường Phong liền phát hiện một ít dấu vết.

Hắn phát hiện bên cạnh mình dường như có một cỗ năng lượng quý dị, cỗ năng lượng này dao động rất giống với năng lượng dao động lúc mở ra Không Gian Mị Ảnh, nhưng bị áp chế cực hạn, nếu không tính tâm căn bản không thể phát hiện.

Theo thời gian trôi qua, loại cảm giác này phát ra càng ngày càng mạnh hơn, đến lúc này Đường Phong mới xác định cỗ năng lượng quý dị này chính là Không Gian Mị Ảnh phát ra.

Chỉ là bởi vì không thấy năm âm hồn, nó cũng không mở, cho nên mới bị phong ấn.

Hóa ra Không gian mị ảnh vẫn luôn ngay bên cạnh mình. Trong cỗ năng lượng này rõ ràng có năm điểm tạm dừng, chắc hẳn đó là chỗ ở của năm âm hồn.

Biết được điều này, Đường phong không nén nổi vui sướng, thật nhanh dùng năm âm hồn vừa mới ngưng luyện bù vào năm điểm tạm dừng.

Xoạt một tiếng, khi một âm hồn Linh Giai ổn định tại một điểm tạm dừng, ngón trỏ Đường Phong bỗng nhiên toát ra một chùm tia sáng màu xanh biếc, thật giống như tình huống lần đầu tiên mở ra Không Gian Mị Ảnh.

Xoạt , Xoạt , Xoạt!

Chỉ một lát sau đó, năm ngón tay phải của Đường Phong, mỗi ngón đều có đoàn âm hồn màu xanh biếc bắt đầu khởi động.

- Tìm được rồi!

Giống như quay lại đêm hôm đó, lần đầu tiên mở ra Không Gian Mị Ảnh, Đường Phong hét lớn một tiếng, tay phải chậm rãi xoay tròn theo chiều kim đồng hồ.

Ở sâu trong nội tâm truyền đến từng tiếng Cạch Cạch Cạch, phảng phất như cánh cửa lớn bị đóng chặt được mở ra. Đến lúc tiếng vang kết thúc, âm hồn trên tay Đường Phong cũng về tới cương tâm.

Khê động tâm niệm, lần thứ hai Không Gian Mị Ảnh được mở ra.

Vội vàng kiểm tra lại một lượt, Đường Phong không nhịn được cười thật lớn.

Tất cả đồ vật ở bên trong, một thứ cũng không thiếu, tất cả đều nguyên vẹn.

Những bảo bối Đường Phong đoạt được trong những năm gần đây đều yên tĩnh nằm ở trong Không Gian Mị Ảnh, giống như lúc ban đầu mới đưa vào.

902. Chương 792 : Luyện Kiềm (thượng)

Không chỉ như thế, Không Gian Mị Ảnh hiện tại còn rộng hơn gấp ba lần so với trước kia, tính qua qua cũng có diện tích khoảng chừng hơn mười dặm.

Địa phương lớn như vậy, cho dù tiếp tục để vào thật nhiều thứ cũng không bị chật chội.

Bất quá nghĩ đi nghĩ lại, độ rộng hẹp của Không Gian Mị Ảnh có quan hệ trực tiếp với cảnh giới của năm âm hồn. Trước đây năm âm hồn cảnh giới là Thiên Giai, mà hiện tại hoàn toàn là âm hồn Linh Giai, tự nhiên mạnh hơn rất nhiều so với trước kia.

Giải quyết hết mọi chuyện của Không Gian Mị Ảnh, tâm tình của Đường Phong càng vui vẻ thoải mái.

Trên tay Đường Phong có nhiều hơn mười thanh Thiên Binh, nhưng Đường Phong còn chưa có đủ trình độ dùng Thiên Binh để thôi diễn kiếm chiêu, vạn nhất lại làm hỏng Thiên Binh trong lúc thôi diễn Vô Cực Kinh Mang Kiếm, Đường phong cũng sẽ không nỡ.

Tiện tay cầm một nắm lớn Cương Binh ra ngoài, Đường Phong tiếp tục thôi diễn Vô Cực Kinh Mang Kiếm.

Đến lúc này thì cảm giác có vẻ khá hơn rất nhiều, vừa rút kiếm, trong nháy mắt kiếm ý tăng lên đến đỉnh điểm, kiếm khí bao quanh toàn thân, một chùm ánh sáng nhàn nhạt tỏa ra từ vỏ kiếm, bất quá quang mang cũng chỉ duy trì trong chớp mắt, liền đột nhiên biến mất không thấy.

Oanh...Một tiếng nổ lớn làm lung lay toàn sơn động, dùng mắt thường có thể nhìn thấy, trên vách động cách Đường Phong vài chục trượng, có một vết kiếm dài đến mấy trượng. Vô thanh vô tức, nhanh như gió, tại lúc địch nhân chưa kịp phát hiện, đã xuất kiếm chiêu, đây là Vô Cực Kinh Mang Kiếm.

Đường Phong thôi diễn nhiều lần, tuy rằng đây là lần đầu tiên dùng vũ khí để thi triển, nhưng biểu hiện đã có chút khung xương cơ bản rồi!

Tiểu quỷ này đã chạy đi đâu? Trong lòng Đường Phong đầy nghi hoặc, rơi vào đường cùng chỉ có thể trở về trong sơn động đợi nàng.

Mà khi Đường Phong lần thứ hai trở lại sơn động, mắt không khỏi tròn tròn. Chung Lộ dĩ nhiên đang ngồi hai bên Linh Mạch nhắm mắt ngưng thần, cần cù tu luyện.

Nhìn khuôn mặt chăm chú của nàng, còn có một chút mồ hôi trên trán, lắng nghe hô hấp hỗn loạn, trong nháy mắt Đường Phong đã minh bạch.

Không một tiếng động đi tới bên cạnh Chung Lộ, bỏ đồ vật đang cầm trên tay, Đường Phong cũng ngồi xuống, nhìn chằm chằm vào nàng.

Cảm thụ được ánh mắt Đường Phong đang nhìn mình, mí mắt Chung Lộ khẽ run run vài cái, nhưng vẫn như cũ không mở mắt ra.

Giả bộ, vẫn tiếp tục giả bộ!

Đường Phong hận không thể gõ cho tiểu quỷ này mấy phát. Không thể không nói, bản lĩnh gạt người của Chung Lộ không tồi, ít nhất Đường Phong đã bị nàng lừa gạt, nếu không phải hôm nay trùng hợp phát hiện nàng không ở trong sơn động, nếu không có trời mới biết lúc nào nàng mới hiện nguyên hình.

Mặt đối mặt một lát, Chung Lộ vẫn ngồi yên không nhúc nhích, nhưng Đường Phong kiềm chế không nổi, hít vào một hơi thật sâu, tằm tằm cười hỏi :

- Tu luyện đến đâu?

Mi mắt Chung Lộ khẽ lay động vài cái, sau đó chậm rãi mở ra, rất tự nhiên đáp:

- Có chút manh mối, so với trước kia khá hơn rất nhiều, nhưng cảm giác chung quy vẫn không thể đột phá được bình cảnh của tầng thứ nhất.

- Ha ha....

Đường Phong ngoài miệng cười nhưng trong lòng không cười:

- Vậy ngươi đánh giá cần đùa giỡn trong thời gian bao lâu mới có thể đột phá đến tầng thứ nhất?

Chung Lộ chăm chú suy nghĩ, lát sau mới nói:

- Khả năng còn mười ngày đến nửa tháng nữa!

Vừa nói vừa vạch tóc che trên bộ ngực cao vút lộ ra phong tình mê người, nhẹ giọng nói:

- Ngươi cũng biết, tu luyện công pháp tuyệt thế như thế này, quan trọng nhất là ngộ tính, tư chất của người ta không cao, ngộ tính tự nhiên cũng chẳng thể tốt được, cho nên...

Chung Lộ một mặt nói một mặt vẫn liếc trộm thần sắc của Đường Phong, nhìn thấy sắc mặt Đường Phong trở nên âm trầm, trong lòng biết là không tốt, rất nhanh sửa chữa:

- Bất quá ta sẽ hết sức cố gắng, ta nghĩ sau mười ngày nữa, khẳng định có thể tu luyện đến tầng thứ nhất.

Đường Phong sắp tức nổ phổi rồi, bật mình đứng dậy, chỉ thẳng vào mũi Chung Lộ nói :

- Ngươi còn muốn lừa gạt ta tới khi nào?

- Ta lừa ngươi cái gì?

Sắc mặt Chung Lộ có chút không được tự nhiên, bất quá khẩu khí vẫn rất cứng rắn.

904. Chương 793 : Lên Hay Không Lên

- Hừ hừ! Chẳng lẽ còn muốn ta nói rõ sao? Ngươi lừa ta cái gì chẳng lẽ bản thân ngươi không rõ ràng?

Đường Phong liền tục cười nhạt.

Chung Lộ sững sốt một chút, cúi đầu, lại giương lên mí mắt sợ hãi nhìn Đường Phong, ôn nhu nói:

- Nguyên lai người đã biết rồi?

- Lúc đầu không biết, nhưng hôm nay đã biết, ta vô cùng chán ghét loại nữ nhân thích lừa gạt người khác như người!

Đường Phong vừa nói hết câu, vành mắt Chung Lộ đã đỏ hoe.

Có phải quá nặng lời? Thôi mặc kệ nàng ta. Đường Phong cũng phiền muộn vô cùng, vốn tính vội vã chạy về Đường Gia Bảo, để người nhà không cần phải lo lắng cho chính mình, không ngờ hết lần này đến lần khác Chung Lộ lại che giấu tin tức nàng đã tu luyện đến tầng thứ nhất Linh Quyết, để hấn vô duyên vô cớ ở chỗ này chậm chậm mất thời gian mấy ngày.

Nàng xác thực đã tu luyện đến tầng thứ nhất Linh Quyết, nếu không không có khả năng an toàn ly khai sơn động này. Cũng không biết nàng tu luyện thành công lúc nào.

- Xin lỗi, không phải ta cố ý giấu người... Chỉ là nếu như người biết tin tức này, khẳng định người sẽ rời đi. Ta chỉ muốn cho người ở bên cạnh ta thêm vài ngày.

Chung Lộ điềm đạm đáng yêu nhìn Đường Phong, tự nhiên bật khóc, khóe mắt đỏ bừng.

- Người vừa đi, ở đây cũng chỉ còn một mình ta.

Nghe Chung Lộ nói, trong lòng Đường Phong có bao nhiêu tức giận nháy mắt tan thành mây khói. Để một nữ nhân thủ lĩnh mấy năm, mười năm, thậm chí vài chục năm, cách làm này đúng là có chút tàn nhẫn, chính bởi vì loại cô đơn tịch mịch như thế này nên Đường Phong mới không muốn làm người thủ lĩnh. Chung Lộ giấu diếm mình nàng đã tu luyện đến Linh Quyết một tầng cũng không có gì đáng trách, đây cũng không phải lỗi lầm gì quá đáng, chỉ là nàng đùa giỡn mình có điểm lòng dạ hẹp hòi.

- Đột phá tầng thứ nhất lúc nào?

Đường Phong thay đổi sắc mặt, mở miệng hỏi.

- Chính là năm ngày trước mà thôi!

Chung Lộ lau đi nước mắt trên mi, tự giấu nói :

- Không nghĩ tới nhanh như vậy đã bị người phát hiện.

Năm ngày trước, nói cách khác nàng tu luyện đến cảnh giới tầng thứ nhất Linh Quyết hao tổn một tháng hai mươi ngày, nhiều hơn mình phân nửa thời gian. Tư chất và ngộ tính là do trời định, thật đúng là cưỡng cầu không được.

- Hiện tại người muốn đi sao?

Chung Lộ chờ mong nhìn Đường Phong.

Tuy Đường Phong có chút không đành lòng, đang suy nghĩ xem liệu để nàng làm người thủ lĩnh có phải là lựa chọn chính xác hay không. Một lúc sau, Đường Phong mới gật đầu:

- Uh!

Tuy rằng Chung Lộ sớm đoán được câu trả lời của Đường Phong, nhưng lúc nghe được thân thể vẫn nhẹ nhàng run rẩy một chút.

- Chung Lộ!

Sắc mặt Đường Phong nghiêm túc nói :

- Cho người lựa chọn một lần cuối cùng, một là tiếp tục làm người thủ lĩnh, hai là theo ta đi, ta phế bỏ tu vi của người, từ nay về sau người chỉ có thể là một người bình thường.

Công pháp của người thủ lĩnh không thể truyền ra ngoài, đây cũng là Đường Phong thực hiện nguyện vọng của Thượng tiên bối, nếu là Chung Lộ lựa chọn đi cùng hấn, nhất định phải phế bỏ tu vi.

Sắc mặt Chung Lộ vui vẻ, chợt lại trở nên buồn bã.

Đường Phong lẳng lẳng chờ đợi một lúc lâu, Chung Lộ mới ngẩng đầu nói :

- Ta ở lại.

- Không muốn làm một người bình thường sao?

Đường Phong khẽ cười một tiếng, Chung Lộ lựa chọn như vậy cũng hợp lý, không ai nguyện từ bỏ tu vi mình vất vả tu luyện vài chục năm mới có được.

Chung Lộ không thừa nhận, cũng không phủ nhận, chỉ là âm thầm cười khỏ một tiếng.

- Đã như vậy, cáo từ!

Đường Phong không muốn dây dưa níu kéo, nếu Chung Lộ tu luyện tới tầng thứ nhất Linh Quyết, liền có thực lực bảo vệ mình, tự nhiên hẳn cũng không cần thiết phải ở lại chỗ này.

- Chung Lộ, có điều này ngươi phải nhớ kỹ, ngươi đã đáp ứng làm người thủ lĩnh, vậy hãy thực hiện trách nhiệm của ngươi, nếu như có một ngày nào đó phát hiện ngươi dùng Linh Quyết làm xằng làm bậy, đừng trách ta trở mặt.

Trước khi đi, Đường Phong còn bỏ lại một câu nói, lúc này mới xoay người rời khỏi.

- Đường Phong!

Vừa đi chưa được mấy bước, đột nhiên Chung Lộ từ phía sau hô to.

Đường Phong quay đầu nhìn lại, chỉ là liếc mắt một cái, toàn thân liền cứng đờ.

Một đôi mắt cầu hồn đoạt phách tản ra mị lực vô tận, làm lung lay thần hồn của Đường Phong. Trong nháy mắt, Đường Phong liền cảm giác thấy chóp mũi có một loại làm cho toàn thân cảm thấy hưng phấn tê dại, phảng phất như hàng nghìn vạn đôi tay nhỏ bé mềm mại đang vuốt ve chính mình, làm cho người ta không thể cự tuyệt, không thể tự kiềm chế, chìm đắm thật sâu vào trong khoái cảm.

Sắc mặt Chung Lộ kiều diễm ướn ắt, làn môi đỏ thắm tỏa ra sáng bóng mỹ lệ giống như viên hồng ngọc tuyệt đẹp, đầu lưỡi đỏ tươi hơi lộ ra, cảm giác phong tình vạn chủng lại mang theo một chút ngượng ngùng và thánh khiết.

Mị Công!

Công pháp Chung Lộ tu luyện vốn là mị công, bằng không cũng không phát triển xinh đẹp như thế.

Chỉ có điều nàng cũng biết muốn dùng mị công để đối phó Đường Phong là điều không thể, sở dĩ đáng đáp hiện tại Chung Lộ biểu hiện ra chỉ là thần thái mị lực tự nhiên của nàng kích động mị công phản ứng một cách không chủ động mà thôi.

Đường Phong cũng không vận công chống đối, hẳn phát hiện Chung Lộ không có bất luận ác ý gì đối với hắn.

Đôi tay nhỏ bé của Chung Lộ chậm rãi di chuyển hướng bên hông, đầu cúi xuống, cổ họng trắng nõn mê lòng người. Nhẹ nhàng đưa tay về sau lưng cởi ra, sau đó nâng lên, một tiếng vang khẽ phát ra, một kiện y phục đỏ thắm trên người rơi xuống mặt đất.

Dáng người hoàn mỹ như điêu luyện, sắc sảo và tinh tế, vóc người đầy đặn không che dấu chút hiện ra trước mặt Đường Phong. Cái yếm màu hồng không che đầy nổi đôi nhũ phong cao vút, bộ ngực tròn trịa, bên trên còn như ẩn như hiện lộ ra hai điểm nho nhỏ màu hồng nhạt. Quần lót màu hồng, mang theo một chút rụt rè, làm cho người ta không kìm lòng được xuất hiện xung động muốn xé nát tất cả.

Vóc người Chung Lộ hoàn hảo, dù sao thân là Thiên Giai thượng phẩm, quanh năm tranh đấu cùng người khác, cả người không một vết sẹo lỗi lôm, lại càng không phải là tiểu cô nương chưa hiểu chuyện đời, địa phương nên lớn thì rất lớn, chỗ nào nên nhỏ cũng rất nhỏ, da thịt sáng bóng như sương như tuyết, từng tầng lớn lộ ra bên ngoài không khí.

Hết lần này tới lần khác, bây giờ Chung Lộ còn bày ra một tư thái làm người ta muốn phun máu mũi, nàng tựa như một cô khuê nữ, hai chân khép chặt, hô hấp trở nên dồn dập, một tay che ở giữa hai chân, một tay che ngực, che lại xuân quang vô cùng vô tận.

Không khí trong sơn động trở nên kiêu diễm, ngay cả linh mạch bạch hổ cũng phấn chấn rống lên một tiếng.

905. Chương 793 : Lên Hay Không Lên (hạ)

Đường Phong chỉ cảm thấy máu mũi sắp phun ra, ngay cả hơi thở đều trở nên nóng hổi.

Chung Lộ không nói một lời, cúi đầu đứng tại đó, cởi ra quần áo của mình lẳng lặng chờ đợi, thân thể có chút run run.

Đường Phong không phải loại ngu ngốc, tự nhiên biết nàng đang làm gì. Nhất thời trong lòng bối rối vạn phần.

Lên hay không lên? Đây là một vấn đề vô cùng lớn!

Lại nói tiếp, mấy năm nay Đường Phong du lịch trên giang hồ, có rất nhiều lần diễm ngộ hiện ra trước mặt hắn, nhưng tất cả đều không ngoại lệ, hắn cố gắng kìm nén được. Một phần là vì chính mình không muốn mang theo nhiều trách nhiệm, một phần không muốn những người yêu mình đau lòng.

Thế nhưng hiện tại đối mặt Chung Lộ, Đường Phong lại không biết phải nói làm sao cho phải. Lấy định lực của hắn, tự nhiên có thể khắc phục cảm giác dục đổ trước mắt, nhưng tình huống hiện tại, mình còn có thể đi sao?

Chung Lộ vẫn đứng yên ở đó, thấy một lúc lâu Đường Phong vẫn không động tĩnh, thân thể càng run rẩy kịch liệt, vẻ mặt trở nên buồn bã.

Trong lúc nàng cho là nguyện vọng cuối cùng cũng không thể thực hiện, Đường Phong lại chậm rãi bước từng bước về phía nàng.

- Ai!

Đường Phong đi tới trước mặt nàng, đưa tay ôm nàng vào trong lòng, vỗ nhẹ lưng nàng nói: phải nói thật.

May mắn tất cả những người này đều có cảnh giới Linh Giai, thân thể đã được rèn luyện đến một trình độ nhất định, mặc dù cách hai tháng, thi thể của bọn họ cũng chỉ mục nát một chút mà thôi.

Bất quá có một số thi thể vô cùng thâm thúy, thậm chí còn có thi thể bị trảm thành một đồng lòng bùng. Những thi thể này đều là do cao thủ của các đại gia tộc hạ thủ, thù hận đối với Huyết Vụ Thành làm cho bọn họ hận không thể băm thây vạn đoạn.

Những thi thể tổn hại này đương nhiên không có tác dụng gì, Đường Phong để sáu Được Thi ném chúng vào phần mộ, còn mình kiểm tra lại một lần, mang những thi thể cơ bản không tổn hao chút nào thu vào Không gian Mị ảnh.

Lần hành động này, thụ hoạch đúng là không nhỏ, đạt được mười tám bộ thi thể cao thủ Linh Giai, trong đó còn có cả thi thể Thiên Diện Nhân Bích Kinh Thần tu vi Linh Giai Trung Phẩm.

Bích Kinh Thần bị Đường Phong Giết, ở trước ngực chỉ có một vết thương, nếu như chế tạo thật tốt, tuyệt đối có thể trở thành một trợ thủ đắc lực.

Cộng thêm những thi thể cao thủ linh trận thu được trước kia, trong tay Đường Phong có hơn hai mươi bộ. Thân thể còn có Thiên Cơ Tử, trong đó còn có một thi thể Linh giai thượng phẩm Thiên Cơ Tử tại Bạch Đế bí cảnh.

Vừa nghĩ đến những thi thể này nếu lập tức chế tạo thành Được Thi, đi theo bên cạnh chính mình, chỉ cần ra lệnh một tiếng, chúng nó liền như bầy sói, như hổ báo xông lên đánh về phía kẻ địch, Đường Phong không nhịn được cười to ba tiếng.

Hơn hai mươi bộ Được Thi cảnh giới Linh Giai, không sợ sống chết, đối là ai cũng không thể đỡ được. Bất quá nguyên vọng tốt đẹp này có thể thực hiện hay không, còn phải đợi lúc nào có thời gian đi thử nghiệm. Pha chế Được Thi không phải chuyện một ngày hai ngày có thể làm được, ít nhất cũng muốn hơn một năm rưỡi, hơn nữa pha chế Được Thi càng lâu, thực lực của Được Thi có thể phát ra lại càng cường đại.

Cho toàn bộ mười tám bộ thi thể cao thủ Linh Giai vào Không gian Mị ảnh, Đường Phong đang chuẩn bị dẹp đường hồi phủ, chỗ cương tâm lại truyện đến một cảm giác khác thường.

Một bộ phận âm hồn dĩ nhiên rục rịch muốn thoát ly khỏi sự ràng buộc của tiểu khô lâu, dưới sự nghi hoặc, Đường Phong ngưng thần nhìn lại, không khỏi cảm giác thấy kỳ quái.

Những âm hồn trong cương tâm của chính mình, tất cả đều là lần trước mới ngưng luyện ra, hiện tại một bộ phận nhỏ có động tĩnh, còn một bộ phận cũng không có một chút dị thường nào.

Những âm hồn có động tĩnh này phảng phất bị một loại lực lượng vô hình dẫn dắt!

Nghĩ muốn chạy trốn khỏi sự điều khiển của tiểu khô lâu, nhưng lại không có bản lĩnh kia, gấp gáp đến mức nhảy lên đập xuống làm cho cương tâm rất nóng nảy.

Cẩn thận quan sát lại lần nữa, Đường Phong cuối cùng phát hiện một chút manh mối. Những âm hồn có động tĩnh này, dĩ nhiên có thể cùng thi thể mình vừa thu thập đến sản sinh một ít liên hệ.

Mười tám bộ thi thể, mười tám âm hồn! Mỗi một âm hồn đều tương ứng với một bộ thi thể, bởi vì thân thể này là thân thể lúc sống của linh hồn.

- Còn có loại sự tình này?

Từ trước tới bây giờ Đường Phong chưa từng gặp qua... Cũng không biết là tốt hay xấu. Đợi một lúc lâu, phát hiện những âm hồn này cũng không thể đối với bản thân mình sản sinh ảnh hưởng gì, nguyên nhân chúng có động tĩnh, phỏng chừng bởi vì hấp lực của thân thể bản thân chúng.

Vận chuyển Vô Thường Quyết áp chế những âm hồn rục rịch này xuống, Đường Phong chỉnh đốn lại tâm trạng, lúc này mới mang theo Nhất Hào đến Lục Hào chạy về Đường Gia Bảo.

Tại Thính Tuyên Cư, đèn đuốc sáng trưng một khoảng lớn. Lúc Đường Phong vội vã trở về phát hiện Tiểu Nhã ngồi im trước cửa, hai tay chống cằm ngẩng nhìn lên hư không, không biết đang nghĩ gì, hai đùi đẹp rất không thành thật đung đưa qua lại.

- Ta đã trở về!

Đường Phong vọt đến trước mặt Tiểu Nhã, làm cho bảo chủ đại nhân thiếu chút nữa bị dọa hoảng sợ, đợi nghe được âm thanh, thấy rõ khuôn mặt, Tiểu Nhã vui mừng đứng dậy, trực tiếp nhào vào trong lòng Đường Phong.

Đi một lần hai tháng trời, làm cho bảo chủ đại nhân lo lắng gần chết.

Cảm thụ được thân thể mềm mại nóng như lửa trong lòng, ngửi mùi hương quen thuộc của cơ thể, ma xui quỷ khiến thế nào làm cho Đường Phong nhớ tới Chung Lộ.

Nghiệp chướng a! Ở sâu trong nội tâm Đường Phong cảm thấy có lỗi.

- Có nhớ ta không?

Đường Phong vừa nói ra khỏi miệng, bảo chủ đại nhân liền đưa lên đôi môi đỏ thắm hôn lấy Đường Phong.

- Phong Nhi đã trở về sao?

Thính giác của Diệp Dĩ Khô vô cùng nhạy cảm, vừa rồi tuy Đường Phong nói rất nhỏ, nhưng nàng vẫn nghe được rõ ràng, vừa mới đến cửa phòng nhìn xem đến tột cùng như thế nào, trùng hợp nhìn thấy hai người Đường Phong và Tiểu Nhã dính chặt lấy nhau.

- Hô!

Đường Phong đỏ mặt xấu hổ muốn chết.

Rầm!

Diệp Dĩ Khô lập tức đóng cửa phòng lại, làm cho Đường Đỉnh Thiên đang chuẩn bị ngó đầu vào thiếu chút nữa bị đụng sừng lên một khối.

- Phát sinh chuyện gì vậy? Để ta giúp.

Đường Đỉnh Thiên xoa xoa cái trán vô cùng phiền muộn.

- Không có gì, Phong nhi đã trở về.

Diệp Dĩ Khô đưa tay tóm lấy Đường Đỉnh Thiên lôi trở về.

Sau khi trải qua một hồi đại kiếp nạn hai tháng trước, mỗi một gia tộc Linh Giai đều tổn thất thảm trọng, gia chủ Bồ gia và Trang gia bị sát hại, Linh Mạch Chi Địa không còn Linh Giai trung phẩm. Không chỉ như thế, lúc trước hai nhà cực mạnh là Bồ trang và Gia trang tổn hại thực lực rất nặng. Ngược lại Đường Gia, ngoại trừ Đường Ngạo bị cụt một tay, cũng không tổn thất gì lớn.

Trong hai tháng Đường Phong đi ra ngoài, toàn bộ Linh Mạch Chi Địa đều chìm đắm trong không khí bi ai, cũng để mọi người bận tối mày tối mắt, còn cần trấn an thân nhân những đệ tử bị chết, gia tộc cần chấn hưng. Tuy rằng hai tháng đã qua đi, nhưng loại cảnh tượng như mây mù bao phủ này cũng không thể giảm bớt một phần.

908. Chương 795 : Âm Hồn Dị Động (hạ)

Đường gia bảo hiện tại không cần nghi ngờ chính là lão đại long đầu của Linh mạch chi địa.

Không đơn giản là số lượng cao thủ Linh giai và thực lực mạnh hơn nhiều lần so với bất cứ gia tộc nào khác, hơn nữa Đường gia bảo còn có hai thanh thần binh.

Huống chi, trước khi Thượng tiên bối đi còn mang theo Đường Phong là đệ tử Đường gia. Thượng tiên bối là thủ hộ thần của Linh Mạch Chi Địa, hẳn mang theo Đường Phong, làm cho không ít người ngờ vực liệu Đường Phong có phải sẽ kế thừa y bát và di nguyện của Thượng tiên bối, tiếp tục thủ hộ Linh Mạch Chi Địa.

Chỉ có hai sự việc làm cho mọi người quan tâm nhất, một là Thượng tiên bối sống chết ra sao, tuy rằng từ lời nói của hắn trước khi đi có thể đoán được hắn không còn sống lâu nữa, nhưng không được chứng thực mọi người ai cũng không muốn tin tưởng.

Chuyện thứ hai đó là sau khi Thượng tiên bối chết, ai sẽ làm người thủ linh mạch?

Bởi vì hai có nghi vấn này, người chủ sự của các đại gia tộc cũng không ly khai Đường gia bảo, tất cả đều ở lại Đường gia bảo chờ Đường Phong trở về, hy vọng Đường Phong có thể nói cho bọn họ một đáp án chính xác.

Ngày thứ hai Đường Phong trở về, liền kể lại mọi chuyện xảy ra trong hai tháng vừa rồi.

Vội vàng đi vào bái kiến hai vị gia chủ, dưới sự chủ trì của Đường Ngạo, Đường Duệ, tụ tập tất cả chủ sự của gia tộc Linh Giai ngồi chung một chỗ. Gia chủ Bối gia hiện tại do Bối Trường Thiên đảm nhiệm, mà gia chủ Trang gia tự nhiên là Trang Chính Kiên, Đường Phong đối với hai người này đã có chút giao tiếp, ấn tượng về bọn họ cũng coi như không tồi.

Ngay khi các gia chủ ngồi xuống, Trang Chính Kiên liền đứng thẳng lên, ngay lập tức đi vào chủ đề :

- Đường thiếu hiệp, hiện tại sinh tử của Thượng tiên bối ra sao?

Hầu như mỗi người đều dựng thẳng lỗ tai lên, ngay cả Đường Ngạo và Đường Duệ cũng không ngoại lệ.

Đường Phong thở dài một tiếng, trầm giọng nói :

- Hai tháng trước Thượng tiên bối đã qua đời, khi đi rất thanh thản, không có một chút đau đớn nào.

Tuy rằng đã đoán được kết quả này, nhưng đến khi nghe Đường Phong chứng thực, tất cả chủ sự của các gia tộc ngồi tại nơi đây đều cảm thấy bị ai vạ phần.

Trong lần Huyết Vụ Thành xâm lấn này, may là có Thượng tiên bối ngăn lại, nếu có lần tiếp theo thì sao?

Tuy rằng đại chiến hai tháng trước, xuất hiện một vị thần bí cao thủ còn lợi hại hơn Thượng tiên bối, nhưng rốt cuộc là người phương nào, mang thân phận gì.

Nếu là Huyết Vụ thành thực sự trở lại một lần nữa, ai có thể ngăn cản được?

Trầm mặc một lúc lâu, Bối Trường Thiên mới mở miệng hỏi :

- Thế trước khi Thượng tiên bối ra đi có từng nói qua cái gì?

- Có!

Đường Phong tự nhiên biết hắn muốn hỏi cái gì, cũng không muốn thừa nước đục thả câu, đứng dậy bước ra nói :

- Các vị xin cứ yên tâm, tuy rằng Thượng tiên bối mất đi, nhưng linh mạch vẫn còn có người đang thủ hộ... Ha ha, các vị tiên bối không nên hiểu lầm, người thủ hộ này cũng không phải là ta.

- Vậy là ai?

Mọi người trở nên rất mơ màng, vốn bọn họ thấy Thường tiên bối mang Đường Phong đi, còn tưởng rằng Thượng tiên bối muốn cho Đường Phong kế thừa y bát của hắn, suy đoán này cũng hợp tình hợp lý, nhưng hiện tại Đường Phong nói như vậy không khỏi cảm thấy ngạc nhiên.

- Đến tột cùng là người nào, xin các vị tha thứ vẫn bối không thể nói thẳng, bất quá ta có thể nói cho mọi người, người này cũng là đệ tử của Linh Mạch Chi Địa.

- A?

Chủ sự các đại gia tộc không khỏi động dung, trong lòng đều suy đoán một chút đến tột cùng đệ tử nhà ai có được vinh quang này, có thể nhận được sự ưu ái của Thượng tiên bối, bất quá nghĩ đi nghĩ lại, cũng không nghĩ ra người nào thích hợp.

Các đệ tử ít tuổi, thành tựu xuất sắc như vậy chỉ có mấy người, thiên tài Bồ gia Bồ Liên Chu, Trang gia Trang Tú Tú, Dung gia Dung thiếu nữ, Đường gia Đường Tuấn, thế nhưng những người này còn đều đang đợi trong gia tộc chính mình, căn bản không có khả năng có chút quan hệ nào với Thượng tiên bối.

Đường Phong tự nhiên không dám nói rõ, thân phận Chung Lộ quá đặc thù, đầu tiên không nói bản thân nàng có danh tiếng không tốt, Chung gia lần này đầu quân vào Huyết Vụ Thành cũng làm cho mọi người oán trách, nếu là thực sự để cho những người này biết đệ tử của Thượng tiên bối là Chung Lộ, chẳng những không tốt còn không thể hoàn thành công việc. Đoán đi, đoán đến chết các người cũng không thể đoán được Chung Lộ là người thủ lĩnh.

- Nếu là Linh Mạch Chi Địa có nguy hiểm, người này khẳng định sẽ hiện thân cứu giúp, thỉnh các vị tiên bối không nên lo lắng.

Đường Phong nói thêm một câu để cho trong lòng mọi người yên tâm.

Hiện tại thực lực của Chung Lộ không cao, thế nhưng có Linh Quyết tương trợ, lại tu luyện ở phụ cận linh mạch, chỉ cần cho nàng chút thời gian, nàng tự nhiên có thể trở nên

cường đại.

Mà theo Đường Phong phỏng đoán, trong vòng mười năm Linh Mạch Chi Địa sẽ không gặp nguy hiểm gì, không có nguyên nhân nào khác, đơn giản chính mình giả trang thành cao thủ thần bí kia khiến Lý Thiên Cừu và Hứa Cửu Châu sợ hãi, trừ phi thành chủ Huyết Vụ Thành tự mình xuất thủ, bằng không bọn hắn có một nghìn lá gan cũng không dám trở lại.

Mười năm, cũng đủ cho Chung Lộ trưởng thành.

Giải trừ những nghi hoặc và lo lắng trong lòng, chủ sự các đại gia tộc cũng không tiếp tục dừng lại, toàn bộ cáo từ, rời khỏi Đường gia bảo, chạy về gia tộc của mình để chủ trì

công việc phục hưng.

Trở lại trong Thính Tuyên Cư, Đường Phong gọi một đám người qua đây, để Tiểu Thúc dẫn mọi người về Thiên Tú Tông trước.

Mọi chuyện ở Linh Mạch Chi Địa đã được giải quyết xong, bọn họ ở lại chỗ này cũng không có tác dụng gì, nhưng bên phía Thiên Tú Tông, làm cho Đường Phong có chút không yên lòng.

Đơn giản vì, thời gian trước Huyết Vụ thành xâm lấn, rất nhiều tiểu gia tộc ở Linh Mạch Chi Địa cho rằng không thể chống đối, đều mang theo gia đình và thân nhân trốn vào thế tục.

Mà từ nơi này đi vào thế tục, Thiên Tú Tông là trạm thứ nhất cần phải đi qua.

Tại Lý Đường Đế Quốc, xác thực không có người nào dám chống đối Thiên Tú Tông, nhưng cũng phải nhìn xem là so sánh với ai. Mặc dù ba thế lực lớn trước kia ở Lý Đường Đế Quốc, Bạch Đế Thành, Đại Tuyết Cung và Thiên Công Sơn Trang, thực lực cũng chỉ có thể tương đương với một gia tộc tầm trung ở Linh Mạch Chi Địa, càng không nói Thiên Tú Tông mới chấn hưng không được bao lâu.

Nếu những người ở gia tộc này đi tới thế tục, chạy đến Thiên Tú dương oai, hậu quả không dám nghĩ đến. Các muội tử trên Thiên Tú đều như hoa như ngọc, mềm mại trong veo như nước.

Nói ra hết lo lắng trong lòng mình, Tiểu Thúc và mọi người cũng cảm thấy có lý, lập tức không hề chần chừ, chuẩn bị chạy về thế tục.

909. Chương 796 : Một Kiếm Bại Địch

- A Phong, chàng không đi sao?

Lại tỷ một mặt thu thập đồ dùng trong phòng, một mặt quay đầu nhìn hai người Đường Phong và Tiểu Nhã đang thân mật, hai người nằm vào trên giường, quần áo mất trật tự, người sờ ta, ta hôn người, tròng diện hết sức nóng nảy, mặc dù chỉ nhìn thoáng qua, sắc mặt Lại tỷ ửng đỏ, chậm rãi lắc đầu.

- Ta còn muốn đi xem Bố gia!

Đường Phong mơ màng trả lời.

- Đi chỗ đó làm cái gì.

Tiểu nhĩ đột nhiên cảnh giác :

- Có phải nơi đó có bông hoa đại nào đang chờ chàng?

Một bên vừa nói vừa hung hăng cầu Đường Phong một cái.

Sắc mặt Đường Phong xanh ngắt.

Xua tay kêu oan :

- Nào có, muốn hoa đại ta phải đến Trang gia tìm Trang Tú Tú, làm sao lại đi Bố gia được?

Lời vừa ra khỏi miệng, Đường Phong đã biết mình sai rồi.

Tiểu Nhĩ cười nhạt ba tiếng, một tay đè Đường Phong xuống giường, tàn bạo nói :

- Giải nha, cuối cùng cũng nói ra những suy nghĩ trong lòng chàng, hôm nay bản cung chủ sẽ hút khô chàng, làm cho chàng không thể trêu hoa ghẹo nguyệt nữa!

Cung chủ đại nhân còn không quên kêu gọi Lại tử :

- Đại tử, cùng tiến lên!

- Hi hi!

Sắc mặt Lại tử đỏ bừng bực tức nói :

- Ta không cùng các người làm xằng làm bậy!

Vừa nói vừa vội vã chạy ra ngoài cửa, tiện tay đóng cửa phòng lại.

Cung chủ đại nhân một người một ngựa chiến đấu, không có chi viện, làm sao có thể là đối thủ của Đường Phong? Nàng không thể nào so sánh được với Chung Lộ, Chung Lộ càng đánh càng hăng, cung chủ đại nhân thì bị Đường Phong vờn đến chết đi sống lại, cuối cùng phải xin tha.

Một ngày sau, bên ngoài Đường Gia bảo, Đường Phong tiễn một đám người ra khỏi Đường Gia bảo, chờ lúc bọn hắn đi khuất mới một mình chạy tới Bố gia trang.

Lần trước gia tộc đại bỉ được tổ chức tại Bố gia trang, tự nhiên Đường Phong sẽ không chạy sai đường. Năm ngày sau, Đường Phong đã đi tới địa bàn của Bố Gia.

Ở đây cũng không thay đổi nhiều lắm so với lần trước đến, chỉ bất quá các đệ tử của Bố gia trang đều có khuôn mặt u sầu, gia chủ đã chết, mấy Linh Giai trong gia tộc cũng trần vong, đổi lại là ai, tâm trạng cũng không thể vui nổi.

Tại Linh Mạch Chi Địa danh khí của Đường Phong không nhỏ, dù sao lần thí gia tộc trước đó, Đường Phong đã giành hết danh tiếng, đệ tử của Bố gia trang hầu như không ai không nhận ra hắn. Lúc nhìn thấy Đường Phong, chốc lát đã có mấy người đi tới, rất cung kính chào hỏi.

- Ta muốn gặp gia chủ, làm phiền mấy vị thông báo dùm.

Đường Phong cũng không kiêu ngạo, tuy rằng chỉ đối mặt với mấy người đệ tử Địa Giai, cũng trước sau như một, vô cùng khách khí.

- Xin chờ một chút!

Mấy đệ tử Bố gia chấp tay nói.

Chờ đợi mấy đệ tử Bố gia đi vào bẩm báo, Đường Phong cũng không biết làm gì, liền tùy tiện đi dạo một vòng. Mới đợi thời gian không đến nửa nén hương, đột nhiên một tiếng gầm đầy đầy sắc bén đồng thời ẩn chứa một chút ngạo khí truyền tới:

- Đường Phong, tiếp ta một chiêu!

Đường Phong sửng sốt, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy khí tức màu hồng toàn thân thiên tài Bồ gia Bồ Liên Chu bắt đầu khởi động. Một đạo trường tiên màu máu trên tay lẳng không vũ động, từ bên cạnh phóng tới.

Bồ Liên Chu không hề nương tay, một chiêu này đã bạo phát toàn bộ thực lực. Lần tỉ thí gia tộc trước đó, hắn thua trên tay Đường Phong, rất không cam lòng, hắn nghĩ hắn thân là đệ nhất cao thủ trong thế hệ trẻ tuổi tại Linh Mạch Chi Địa, vốn chắc chắn đoạt được danh hiệu đệ nhất, không ngờ nửa đường nhảy ra một Đường Phong, dám đề hắn rơi xuống dưới đài.

Đối với loại người tâm cao khí ngạo như Bồ Liên Chu, làm sao có thể tiếp tục chịu đựng? Sau lần đại bại đó, hắn liền bế quan tu luyện, để một ngày kia hắn có thể tìm lại sĩ nhục trong tay Đường Phong, hắn cũng không quan tâm linh thạch đỉnh cấp, điều làm hắn không chịu nổi là có người khác mạnh hơn so với hắn.

Lúc Huyết Vụ thành xâm lấn, hắn cũng theo cao thủ Linh Giai của Bồ gia chạy tới tử thủ Đường gia bảo, nhưng đoạn thời gian đó, tất cả mọi người có chung mối thù, hợp lực đối phó người của Huyết Vụ thành, căn bản hắn không thể tìm Đường Phong so chiêu.

Hôm nay nghe nói Đường Phong tới, hắn lập tức chạy đến, vừa rồi kêu gọi chỉ bất quá là không muốn người khác nói mình đánh lén, hắn muốn quang minh chính đại đánh bại Đường Phong.

Một chiêu huyết tiên này là chiêu thức Bồ Liên Chu đặc ý nhất trong khoảng thời gian bế quan lâu như vậy, dung hợp uy lực của chiêu trước, tuyệt đối sẽ không giống như lần trước dễ dàng bị Đường Phong phá giải.

Huyết tiên vừa ra, vài đạo huyết chưởng ẩn cũng theo khoảng không bay ra, đánh thẳng về nơi Đường Phong đang đứng.

- Làm càn!

Bồ Liên Chu vừa mới động thủ, tiếng gầm của Bồ Trường Thiên liền truyền tới, Bồ Trường Thiên nghe được đệ tử trong gia tộc thông báo, cũng vội vàng chạy qua đây, dừng xem thực lực của Đường Phong không cao, nhưng mà thế lực của Đường gia hiện tại rất lớn, huống chi Đường Phong còn có mối quan hệ cùng Thượng tiên bối, làm cho Bồ Trường Thiên không dám chậm trễ.

Vậy mà vừa mới đi ra liền nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, Bồ Trường Thiên thiếu chút nữa tức điên lên.

Hiện tại là thời kỳ vô cùng nhạy cảm, từng gia tộc đều cố gắng tránh phát sinh xung đột, vì sao Bồ Liên Chu lại không hiểu chuyện như vậy?

Dù có lòng muốn hóa giải chiêu thức của Bồ Liên Chu, nhưng khoảng cách giữa hai người xa hơn mười trượng, chờ lúc mình chạy đến mọi chuyện đều đã muộn.

Đối mặt huyết tiên và vô số huyết chưởng ẩn, vốn Đường Phong muốn né tránh, nhưng lại nhướng mày dừng lại động tác. Hắn có thể cảm thấy sự tức giận và không phục của Bồ Liên Chu, loại người tâm cao khí ngạo như vậy phải đánh cho hắn chịu nghe mới được, bằng không hắn sẽ vẫn tiếp tục tìm bản thân gây phiền toái.

Hạ quyết tâm, Đường Phong đứng yên bất động, cổ tay khẽ run lên, trên tay nhiều hơn một thanh trường kiếm cương binh, lập tức tay phải chậm rãi nâng chuôi kiếm.

Kiểm ý trùng thiên bạo phát trong nháy mắt, kiếm khí gào thét, mặt đất bốn phía Đường Phong bị cắt ra rất nhiều khe rãnh.

Nhìn động tác này có chút quen mắt, cảm thụ được kiếm ý làm cho người ta kinh hồn táng đảm, sắc mặt Bồ Trường Thiên nháy mắt thay đổi, một mặt cấp tốc chạy như bay, một mặt lớn giọng la lên:

- Đường thiếu hiệp, hạ thủ lưu tình!

Lần trước Thượng tiên bối dùng một kiếm chém giết Chung Bồ Sở, Bồ Trường thiên cũng thấy một chút, có thể nói một kiếm kinh thiên kia đã khắc sâu vào trong hồn phách của hắn, hiện tại nhìn thấy dấu hiệu Đường Phong chuẩn bị xuất sử dụng một kiếm kia, tự nhiên hoảng hốt kêu lên.

Tại thời kỳ mẫn cảm này Bồ Liên Chu công kích Đường Phong tất nhiên không tốt, nhưng nếu Đường Phong giết Bồ Liên Chu, Bồ Trường Thiên thật không biết nên giải quyết như thế nào. Bồ Liên Chu không phải đệ tử bình thường, hẳn là hy vọng của bố gia trong thời gian tới, không thể xảy ra chuyện gì không may.

910. Chương 796 : Một Kiếm Bại Địch (hạ)

Hét lên cũng đã muộn, phẳng phát Đường Phong không hề nghe thấy, tay phải chậm rãi rút trường kiếm từ trong vỏ ra.

Kiểm ra ba tấc, quang mang liên hiện ra, kiếm ý trùng thiên mắt không thấy, huyết tiên và huyết chưởng ẩn đầy trời đột nhiên hóa thành bột mịn.

Bồ Liên Chu kêu lên một tiếng đau đớn, thân hình mãnh liệt lùi lại đằng sau, chờ lúc dừng lại, trước ngực đã có thêm một vết kiếm dài đến một thước, máu tươi chảy ra.

Rầm!

Một tiếng vang trầm muộn.

Cương Binh trên tay Đường Phong vỡ vụn ra. Từ lúc Bồ Liên Chu kêu lên và công kích, đến bây giờ thời gian ngắn ngủi ba nhịp thở, thế nhưng trong thời gian ba nhịp thở này,

Bồ Liên Chu cảm giác được mình đi dạo quanh quỹ môn quan một vòng, Bồ Trường Thiên vội vàng đi tới cũng dọa ra một thân mồ hôi lạnh, không dám nghỉ ngơi nhiều lập chạy tới bên cạnh Bồ Liên Chu, kiểm tra tử mĩ thương thế của hắn.

Bồ Liên Chu tại sưng sờ tại chỗ, làm sao cũng không thể tin được thành quả bẽ quan lâu như vậy mới đạt được vẫn bị người khác dùng một kiếm phế đi. Bị thua lần này so với lần trước còn dứt khoát hơn rất nhiều.

- Chu Nhi!

Bồ Trường Thiên có chút hoảng hốt vỗ vỗ lên mặt Bồ Chu Liên, tinh thần của hắn lúc này mới hồi phục lại.

- Ta thất bại!

Bồ Liên Chu lăm bầm lâu bầu một mình, mặt mũi mất mát.

Bồ Trường Thiên kiểm tra lại thân thể hắn một lần, lúc sau mới an tâm, vết thương trước ngực thoát nhìn rất lớn, nhưng lúc Đường Phong xuống tay đã khống chế tốt lực đạo, chỉ làm Bồ Chu Liên bị thương ngoài da, vẫn chưa động đến gân cốt của hắn, vết thương nhỏ nhoi như vậy ngay cả băng bó đều không cần, lấy thực lực của Bồ Liên Chu chỉ cần ba đến năm ngày là khôi phục như lúc đầu. Biết được Bồ Chu Liên cũng không có gì lo ngại, sắc mặt Bồ Trường Thiên vừa chuyển, phần nộ quát:

- Hồn xược, đi bẽ quan cho ta, không có mệnh lệnh của ta không cho phép người đi ra ngoài!

Bồ Liên Chu trừng mắt oán hận nhìn Đường Phong, một lúc sau mới nói :

- Đường Phong, tuy lúc này ngươi thắng, chẳng qua là ỷ vào công lao của một kiếm này, ta tuyệt đối sẽ đánh bại ngươi!

Đường Phong cười ha hả, vút cương binh bị hồng trên tay xuống đất, nhướn mày nói:

- Ta sẽ đợi Bồ huynh chỉ giáo!

- Còn không mau cút đi!

Bồ Trường Thiên lại rống lên một tiếng, Bồ Liên Chu mới hừ lạnh xoay người rời đi.

Đội thân ảnh của Bồ Liên Chu biến mất, Bồ Trường Thiên thở dài một tiếng, quay đầu nói với Đường Phong :

- Đa tạ đường thiếu hiệp thủ hạ lưu tình!

Bố Trường Thiên không phải loại người không có mắt, tốt xấu hấn cũng là cao thủ Linh Giai, loại vết thương như vừa rồi, nếu không phải Đường Phong tận lực khống chế căn bản không làm được, điểm này tự nhiên hấn có thể nhìn ra.

- Bố gia chủ không trách ta đã thương đệ tử trong gia tộc người là được!

Đường Phong nhếch miệng cười một tiếng.

- Không trách, không trách! Tính tình Chu nhi có chút để tâm vào việc vụn vặt, bất quá hấn là loại người càng gặp khó khăn càng mạnh, ta còn phải đa tạ Đường thiếu hiệp lần này để hấn tăng thêm kiến thức, bằng không hấn đúng thật cho rằng mình là thiện hạ đệ nhất. Mời Đường thiếu hiệp vào bên trong ngồi.

Bố Trường Thiên khách khí đối với một người văn bối như Đường Phong không phải là không có nguyên nhân, đầu tiên không nói bản thân hấn cũng khá lợi hại, hiện tại càng có quan hệ cùng Thượng tiên bối, hơn nữa một kiếm hấn vừa sử dụng, rõ ràng là Thượng tiên bối truyền thụ cho hấn.

Uy lực của một kiếm này, ngay cả Bố Trường Thiên cũng có chút phát sợ. Có thể nói, tuy Đường Phong là một văn bối, nhưng là bằng vào một kiếm này, đã có tư cách đối thoại bình đẳng cùng hấn.

Theo Bố Trường Thiên vào tới đại sảnh, chờ thị nữ đưa lên trà thơm, Đường Phong liền nói thẳng ý đồ của mình:

- Bố gia chủ, văn bối không hẹn trước mạo muội quấy rầy, kỳ thực là có chuyện nhờ giúp đỡ.

- Đường thiếu hiệp có chuyện gì xin cứ nói, nếu có thể giúp đỡ tuyệt đối ta sẽ không chối từ.

Bố Trường Thiên hào sảng nói.

- Vậy thì văn bối xin được nói!

Đường Phong dùng ngón tay gõ gõ bàn, trầm ngâm một lát mới nói :

- Văn bối muốn mượn Tru Tâm Động của Bố gia dùng một thời gian, không biết thuận tiện không?

- Mượn Tru Tâm Động?

Bố Trường Thiên vô cùng nghi hoặc.

- Là như thế này, tỉ thí gia tộc lần trước, văn bối từng lịch lãm ở bên trong Tru Tâm Động, lấy được lợi ích không nhỏ, cho nên lại muốn đi lịch lãm một lần nữa.

Bây giờ thi triển Tá Thi Hoàn Hồn nguy hiểm quá lớn, lần trước thi triển ra chỉ duy trì được thời gian ngắn ngủi trong chốc lát, chính mình có chút không áp chế được âm hồn kia, càng nghĩ, Đường Phong càng cảm thấy hồn phách của mình không đủ cường đại.

Chỉ cần lực lượng hồn phách đủ rồi, chính mình không gặp phải phiền toái khi thi triển Tá Thi Hoàn Hồn nữa, như vậy cũng có thể phát huy ra thực lực cường đại của âm hồn kia. Mà muốn rèn luyện lực lượng hồn phách, ngoại trừ Tru Tâm Động của Bố gia, thực sự Đường Phong không tìm được địa phương nào khác.

- Ra là như vậy!

Mặt Bố Trường Thiên hiện ra thần thái khó xử.

- Nếu không tiện thì thôi cũng được.

Đường Phong nhìn ra một chút manh mối, hấn cũng không muốn ép buộc, nếu Bố gia không muốn mở ra Tru Tâm Động cho hấn, hấn sẽ trực tiếp rời đi.

- Đường thiếu hiệp hiểu lầm rồi, cũng không phải là bất tiện.

Bố Trường Thiên vội vã giải thích.

- Nếu là người khác tới mượn Tru Tâm Động, Bố mẫu còn phải suy nghĩ một phen, nhưng nếu là Đường thiếu hiệp cần, Bố mẫu nào dám nói không đồng ý. Chỉ là hiện tại tiến vào Tru Tâm Động, khả năng sẽ không có hiệu quả gì.

- A? Làm ơn chỉ giáo!

Đường Phong nhìn ra Bồ Trường Thiên không giống lừa dối hần, bèn mở miệng hỏi.

- Một năm trước tỉ thí gia tộc cử hành, khi đó đệ tử các đại gia tộc tại trong Tru Tâm Động chém giết mãnh thú hầu như không còn con nào, tiếp đó Chu nhi một mực tại đó bế quan, nên mãnh thú nơi đó cũng không còn thừa lại bao nhiêu. Mãnh thú hình thành như thế nào, ngay cả chúng ta cũng không rõ lắm, chỉ là nếu như không có mãnh thú để chém giết, lịch lãm cũng không có tác dụng gì. Nói đến lịch lãm ở Tru Tâm Động chẳng qua là phá giải ảo giác do mãnh thú chế tạo, chém giết mãnh thú. Lợi dụng năng lượng sau khi chết của mãnh thú để tăng cường lực lượng hồn phách. Nếu là bên trong Tru Tâm Động không còn mãnh thú, tiếp tục đi vào lịch lãm xác thực không có hiệu quả gì.

Lời nói này của Bồ Trường Thiên rất trung thực, cũng không có chút thần thái làm bộ nào, Đường Phong nghe xong không khỏi thất vọng.

- Nếu là Đường thiếu hiệp không ngại, cũng có thể tiến vào Tru Tâm Động, tuy rằng số lượng mãnh thú bên trong không còn nhiều lắm, nhưng dù sao vẫn phải có một chút hiệu quả.

Bồ Trường Thiên đưa ra ý kiến của mình.

911. Chương 797 : Trang Gia (thượng)

Đường Phong cười khổ lắc đầu:

- Đa tạ ý tốt của Bồ gia chủ, nếu như tình huống của Tru Tâm động xác thực như vậy, vẫn bối không đi cũng được.

Sau khi vận dụng năng lực Người thắng làm vua, hàng vạn hàng nghìn âm hồn ngưng luyện thành một thể, âm hồn này cường đại quá mức, Đường Phong phải tăng lên thật nhiều lực lượng hồn phách mới có khả năng áp chế được nó, đạo lý nước chảy đá mòn tuy rằng Đường Phong cũng hiểu, nhưng thực sự hần không nhìn nổi sự tăng cường nhỏ nhoi kia.

Nghe Đường Phong nói như vậy Bồ Trường Thiên cũng không khỏi thở dài một tiếng, đối với chuyện này xác thực hần không thể giúp đỡ được gì. Hai người nói thêm vài câu nữa, Đường Phong mới cáo từ ra về.

Lần này chính vì tiến vào Tru Tâm Động mới đến Bồ gia trang, nhưng mà hiện tại đi vào cũng không có nhiều tác dụng, tự nhiên Đường Phong sẽ không tiếp tục ở lại Bồ gia trang.

Thôi được, rèn luyện lực lượng hồn phách không thể cấp bách nhất thời, một ngày nào đó chắc chắn sẽ có cơ hội khác để rèn luyện, Đường Phong tự an ủi chính mình, lúc này trong lòng mới nhẹ nhõm một chút.

- Đường thiếu hiệp xin dừng bước!

Đường Phong chưa kịp đi xa Bồ Trường Thiên đột nhiên hô lớn.

- Còn có chuyện gì sao Bồ gia chủ?

Đường Phong quay đầu lại nhìn hần.

Bồ Trường Thiên nhíu mày mở miệng nói :

- Xin hỏi một chút, mục đích của Đường thiếu hiệp khi tiến vào Tru Tâm Động có phải để rèn luyện cường độ hồn phách?

- Đúng vậy.

Việc này cũng không cần phải giấu diếm nên Đường Phong gật đầu rất dứt khoát.

Bồ Trường Thiên cười ha hả:

- Nếu là như vậy, ngược lại Bồ mỗ còn có một biện pháp.

- Hả?

Đường Phong không khỏi hăng hái bừng bừng :

- Thỉnh Bố gia chủ nói rõ...

Lúc này Bố Trường Thiên mới mở miệng nói :

- Vừa rồi Bố mỗ cũng không biết Đường thiếu hiệp dự tính tiến vào Tru Tâm Động để làm gì, nếu như chỉ là vì rèn luyện cường độ hồn phách thì Linh Mạch Chi Địa ngoại trừ Tru Tâm Động, còn có một địa phương khác có thể đi được.

- Đó là địa phương nào?

Mắt Đường Phong không khỏi sáng ngời.

- Vạn Ma Quật ở Trang gia!

Bố Trường Thiên đáp.

- Tam đại hiểm địa của Linh Mạch Chi Địa, bài danh đệ nhất là Vân Hải Chi Nhai, địa phương mà vô luận là ai đi vào đều chỉ có một con đường chết, còn Tru Tâm Động của bố gia và Vạn Ma Quật của Trang gia chẳng phân chia được cao thấp, mức độ nguy hiểm ngang nhau, đồng thời cũng có hiệu quả tốt như nhau, đều có thể rèn năng lực thực chiến và cường độ hồn phách của đệ tử. Có thể nói sở dĩ Bố gia, Trang gia tại

Linh Mạch Chi Địa đứng đầu mấy trăm năm đều dựa vào hiệu quả của hai nơi hiểm địa này. Lấy danh khí hôm nay của Đường thiếu hiệp, nếu là đi mượn Vạn Ma Quật của Gia trang dùng một lần, ta nghĩ Trang Chính Kiên cũng sẽ đồng ý.

Dừng lại một chút, Bố Trường Thiên lại tự tiểu phi tiểu nói:

- Huống chi Đường thiếu gia và Trang Tú Tú của Trương gia cũng có chút quan hệ.

- A a...

Đường Phong bị nói trúng tim đen đỏ mặt lên, quả nhiên chuyện tốt không ai tuyên dương, chuyện xấu thì truyền xa ngàn dặm, thật nhanh nói lảng sang chuyện khác :

- Bố gia chủ nói thực sự Vạn Ma Quật có thể sánh ngang với Tru Tâm Động?

- Thiên chân vạn xác! Hơn nữa nếu bàn về rèn luyện cường độ hồn phách thì Vạn Ma Quật còn có hiệu quả hơn Tru Tâm Động bởi vì địa phương kia hung hiểm hơn một chút. Bất quá, ta nghĩ lấy tu vi của Đường thiếu hiệp dư sức đối phó những khó khăn đó.

- Bố gia chủ quá khen!

Đường Phong khiêm tốn một tiếng.

- Bố mỗ nhớ mang máng Đường hiệp đến từ thế tục, vẫn chưa đi qua Trang gia, nếu như thiếu hiệp không quen đường, có cần Bố mỗ cho đệ tử trong tộc dẫn người đi một đoạn?

Bố Trường Thiên rất thiện ý hỏi thăm.

- Đa tạ hảo ý của Bố gia chủ, văn bối sẽ tự đi...

Đường Phong lắc đầu. Tuy rằng không đi qua Trang gia, nhưng đã từng cô đọng rất nhiều linh hồn của cao thủ ở Linh Mạch Chi Địa, tự nhiên biết cách nào đi đến địa phương đó.

- Nếu đã như vậy, Bố mỗ sẽ không làm chậm chạp hành trình của thiếu hiệp. Thời gian trước Đường thiếu hiệp nói có người khác thủ hộ Linh Mạch, nếu là có thể, xin cho Bố mỗ biết người đó xuất thân từ gia tộc nào?

- Không thể!

- Ách!

Bố Trường Thiên bị Đường Phong chặn ngang cổ họng thiếu chút nữa không kịp thở, bất quá vẫn cố gắng cười cười vài tiếng, che giấu thần sắc xấu hổ, hẳn muốn biết hiện tại người thủ hộ linh mạch xuất phát từ

Vừa dứt lời, Trang Chính Kiền mang theo vẻ mặt uể oải đi tới trước mặt Đường Phong. Trang gia phải xử lý rất nhiều chuyện tình so với Bố gia, cho nên thần sắc của Trang Chính Kiền còn uể oải hơn Bố Trường Thiên, bất quá nhìn lúc nhìn thấy Đường Phong như cũng vẫn là đáng tươi cười đầy mặt.

Đường Phong khom người nắm tay chào :

- Vốn là lúc này vẫn bối không nên đến đây quấy rầy tiền bối, nhưng sự tình bất buộc, còn thỉnh tiền bối thứ lỗi.

- Sao lại nói thế!

Trang Chính Kiền cười ha ha một tiếng, Đường Phong hôm nay cũng không giống lúc trước xuất hiện tại Linh Mạch Chi Địa, cho dù ai nhìn thấy hẳn đều phải để cho hẳn ba phần mặt mũi:

- Lúc nào Đường thiếu hiệp cũng có thể đến Trang gia, già trẻ Trang gia vô cùng hoan nghênh người.

- Vậy à? Vừa rồi thiếu chút nữa vẫn bối còn bị người chặn lại ngoài cửa, suýt nữa còn bị người ta nhục mạ.

Đường Phong nhẹ giọng nói thẳm một câu.

- Người nào?

Lỗi tai Trang Chính Kiền linh mẫn vô cùng, làm sao sẽ không nghe được lời nói thẳm của Đường Phong. Sắc mặt biến đổi, dùng ánh mắt sắc bén quay đầu hướng chung quanh, chỉ thấy Trang Vô Lượng cúi thấp đầu, lén lút muốn chạy tới phía sau đoàn người ẩn nấp.

- Ha ha, vẫn bối nói đùa mà thôi!

Đột nhiên Đường Phong lại thay đổi.

Trang Chính Kiền liếc mắt nhìn Đường Phong, lại nhìn Trang Vô Lượng một cái, lúc này mới cười nói:

- Đường thiếu hiệp thật cũng biết đùa, đến đây, còn thỉnh thiếu hiệp vào bên trong an tọa.

Nói xong, hung ác liếc mắt nhìn Trang Vô Lượng, nhìn đến nỗi Trang Vô Lượng sợ hãi rụt cổ lại.

Đường Phong cũng quay đầu, thị uy lườm Trang Vô Lượng một cái, thiếu chút nữa để hẳn tức nổ phổi.

- Tiểu tử thôi, người đợi đó!

Trong lòng Trang Vô Lượng âm thầm nảy sinh ác độc.

Đợi Đường Phong nói rõ ý đồ của mình, Trang Chính Kiền không nói hai lời, liền gật đầu đồng ý, Vạn Ma Quật tuy rằng là nơi lịch lãm riêng của Trang gia, nhưng Đường Phong muốn mượn dùng, Trang Chính Kiền cũng sẽ không chối từ.

Tại Chung Linh Cốc, Trang Chính Kiền xem chút bị Ảnh Tử đánh lén, nếu không phải Đường Phong kịp thời nhắc nhở, chỉ sợ hẳn cũng không thể sống đến bây giờ.

- Đường thiếu hiệp muốn đi thì cứ tự nhiên, chỉ là...

Trang Chính Kiền nhú mày, chần chờ một lúc mới nói:

- Không phải lão phu không tin tưởng thực lực Đường thiếu hiệp, chỉ là tình huống trong Vạn Ma Quật có chút đặc thù, nếu là không có người chỉ dẫn, chỉ sợ sẽ gặp thiệt thòi lớn. Còn thỉnh Đường thiếu hiệp chờ một lát, đợi lão phu tìm cho người một người đồng hành, cũng có thể giúp đỡ lẫn nhau.

- Cũng tốt, vậy làm phiền gia chủ rồi!

Đường Phong gật đầu.

Hiện tại Đường Phong là nhân tài ưu tú nhất của Đường gia bảo, nếu là bởi vì lịch lãm ở trong Vạn Ma Quật xảy ra việc gì sơ suất, Trang Chính Kiền cũng không thể gánh vác, cho nên hẳn muốn tìm một người đi cùng Đường Phong.

Thế nhưng biết tìm ai cùng đi đây? Tìm người của thế hệ trước khẳng định không được, người trẻ tuổi thực lực lại thấp, đi cũng không giải quyết được việc gì, chỉ mang thêm gánh nặng cho Đường Phong.

Đúng lúc Trang Chính Kiền đang suy nghĩ, một thân oanh diễm lệ ngoài cửa tiến vào thật nhanh, người chưa thấy nhưng đã thấy thanh âm đến trước :

- Ta muốn đi cùng hần.

Đợi thấy rõ khuôn mặt người đến, nét mặt già nua của Đường Phong thiếu chút nữa rơi xuống đất, lặng lẽ đánh giá đối phương qua khe hở, chỉ thấy đối phương cười rất ngọt ngào với mình, mặt đầy hoa đào tuôn ra.

Trang Tú Tú, người mà Đường Phong không muốn gặp nhất! Cũng bởi vì vừa rồi chính mình hô một tiếng, nếu là Trang Chính Kiền có thể nghe được, tự nhiên Trang Tú Tú cũng nghe thấy, nàng không phải là người điếc. Lúc nghe Đường Phong nói vậy vội vàng chạy ra.

- Ách!

Trang Chính Kiền cũng có chút không biết phải làm thế nào mới tốt, hần đương nhiên biết Trang Tú Tú luôn nghĩ về Đường Phong, nhưng mà đệ tử ưu tú nhất của gia tộc nếu gả ra bên ngoài, đối với Trang gia cũng là một loại tổn thất.

Đường Phong khe khẽ nháy mắt với Trang Chính Kiền, rất mong đợi hần cự tuyệt đề nghị của Trang Tú Tú.

Trang Chính Kiền tự nhiên thấy được, đang muốn nói Trang Tú Tú đã nói tiếp một câu nữa làm cho ý định của hần bị phá hỏng :

- Nếu không cho ta đi, ta sẽ tự mình đi, dù sao ta cũng muốn đi lịch lãm, tăng thêm chút thực lực.

- Khụ khụ!

Trang Chính Kiền vô cùng bất đắc dĩ, chỉ có thể để Đường Phong tự chọn lựa:

- Đường thiếu hiệp, ngươi xem nên làm thế nào?

Đường Phong cúi đầu nhìn tay, ừ, vân tay của người thật có phách lực nha, trở tay làm mây, lật tay làm mưa, quả thật khó lường, khó lường mà.

- Đã thế cứ quyết định như vậy đi, ngươi và Đường thiếu hiệp cùng nhau đi Vạn Ma Quật, dọc đường phải thay Đường thiếu hiệp chuẩn bị đầy đủ.

- Vâng!

Trang Tú Tú đáp ứng ngay lập tức, tưởng chừng như rất sợ Trang Chính Kiền sẽ đổi ý.

Đường Phong ngẩng đầu, đôi mắt tràn đầy u oán nhìn Trang Chính Kiền, Trang Chính Kiền lại ngoảnh mặt làm ngơ.

- Đi thôi.

Trang Tú Tú vẫy vẫy Đường Phong, thấy hần không có cử động gì, dĩ nhiên vọt đến trước mặt hần, cầm lấy tay hần kéo ra bên ngoài.

- Hải...!

Trang Chính Kiền nhìn bóng lưng hai người tiêu thất, không khỏi thở dài một hơi, nữ nhi đã lớn, nghĩ muốn giữ lại đều giữ không được, sau này Trang gia rốt cuộc trông mong vào ai đây?

- Tú Tú, một mình ta có thể ứng phó mọi việc, hay là ngươi trở về đi.

Lúc đi ra ngoài, vẻ mặt Đường Phong nghiêm túc nói với Trang Tú Tú.

- Hừ!

Trang Tú Tú nhếch mũi nói :

-Vạn Ma Quật không đơn giản như ngươi nghĩ đâu, không có người dẫn đường, có khả năng ngươi đi vào bên trong vĩnh viễn đều không về được.

Tưởng thiếu gia sợ hãi? Làm sao Đường Phong tin vào chuyện vô căn cứ như vậy. Bất quá hắn cũng nghĩ đến không có khả năng đuổi được Trang Tú Tú đi.

- Yên tâm, ta sẽ không nhắc lại chuyện này nữa, trước hết người cứ coi ta là bằng hữu được rồi.

Trang Tú Tú đi trước, tư thế oai hùng hiên ngang nói.

- Vậy thì tốt!

Tinh thần Đường Phong chấn động, chỉ cần Trang Tú Tú không đề cập đến chuyện giữa mình và Lại tỷ, vậy thì đi cùng nàng cũng chẳng có gì phải xấu hổ.

- Thấy người vui vẻ như vậy, ta cũng có thể làm một trong mấy vị phu nhân của người được không?

Trang Tú Tú quay đầu lại trừng mắt nhìn Đường Phong.

Đường Phong ngậm miệng không chịu nói, quay đầu chạy đi, im lặng là vàng.

- Có người ở phía sau đuổi theo, chạy nhanh!

Đột nhiên Đường Phong truyền âm cho Trang Tú Tú nói.

Trang Tú Tú dừng chân, quay đầu nhìn lại, hí mắt quát một tiếng:

- Ai, Đi ra!

914. Chương 798: Kẻ Gây Tai Họa (hạ)

Người núp ở phía sau cũng khá cảnh giác, ẩn tàng khí tức toàn thân, ngay cả Trang Tú Tú cũng không thể tìm ra sơ hở, bất quá còn lâu mới lừa được Đường Phong. Trang Tú Tú hô một tiếng vẫn không thấy động tĩnh gì, thanh âm càng trở nên sắc bén:

- Nếu không ra thì đừng trách ta không khách khí.

Người theo phía sau biết từ trước đến nay Trang Tú Tú nói một là một, hai là hai, nếu nàng nói không khách khí tuyệt đối sẽ không khách khí với người, rơi vào đường cùng, cũng chỉ có thể từ địa phương ẩn nấp đi ra.

Trang Tú Tú thấy rõ diện mạo của người phía sau, mi mắt không khỏi hiện lên một tia chán ghét, chất vấn nói:

- Trang Vô Lượng, người lén lút đi theo phía sau ta làm gì?

Trang Vô Lượng xấu hổ cười cười :

- Ta muốn đi Vạn Ma Quật tu luyện, tiểu tỷ cũng đi sao?

- Biết rồi còn cố hỏi...

Sắc mặt Trang Tú Tú lạnh hơn, con đường này dùng để đi đến Vạn Ma Quật, chỉ cần là đệ tử Trang gia đều biết rõ, tại sao Trang Vô Lượng lại dùng lý do đó để thoái thác?

Thực sự thấy hắn rất đáng nghi.

- Kia vừa đúng dịp, chúng ta cùng đi vào.

Trang Vô Lượng cố gắng nở một nụ cười lấy lòng.

- Muốn tiến vào Vạn Ma Quật phải được sự cho phép của gia chủ, Trang Vô Lượng, chuyện người tới Vạn Ma Quật trang chủ có biết không?

Trang Tú Tú hỏi.

Thần sắc Trang Vô Lượng rất bình tĩnh đáp :

- Đại tiểu thư lễ nào đã quên, ngoài trừ sự đồng ý của gia chủ, chỉ cần trưởng lão đồng ý cũng có thể tiến vào Vạn Ma Quật. Lúc trước khi đi ta cũng đã bẩm báo qua, thân là đệ tử Trang gia, chút quy củ đó ta vẫn nhớ.

- Nếu đã như vậy, tùy người muốn làm gì thì làm, bắt quá lúc vào Vạn Ma Quật đừng đi theo chúng ta.

Trang Tú Tú bỏ lại một câu nói, liền dẫn theo Đường Phong xoay người đi về phía trước.

- Tiểu tử, chờ ta với. Người không nên ở cùng nam nhân này, thanh danh của hắc rất không tốt.

- Cút, không cần người quan tâm chuyện của ta!

Trang Tú Tú chém ngược một kiếm, cảm giác băng lãnh của kiếm khí tỏa ra, Trang Vô Lượng giật mình tránh ra, chờ lúc hắc quay lại, Trang Tú Tú và Đường Phong đã đi thật xa rồi.

- Đàn bà thối tha! Sớm muộn gì cũng có một ngày cho người biết sự lợi hại của bốn thiếu gia ta!

Trang Vô Lượng oán hận mắng một tiếng, chạy nhanh đuổi theo.

- Tú Tú, kia có phải người kia thích nàng?

Đường Phong một bên chạy đi, một bên dò hỏi. Cuối cùng hắc cũng minh bạch tại sao địch ý của Trang Vô Lượng đối với mình lại lớn như vậy, thì ra nữ nhân trước mắt này chính là căn nguyên.

Đại tiểu thư Trang gia, người đẹp, công phu càng tốt, tự nhiên cũng có không ít thanh niên trầm mê, chỉ sợ Trang Vô Lượng này cũng là một trong số đó.

- Trừ người ra, những nam nhân khác tất cả đều là phế vật, phế vật nên có giác ngộ của phế vật, chưa đủ tư cách thích ta.

Trang Tú Tú cho đó là điều hiển nhiên.

- Ta xem người khác cũng rất tốt, tại sao nàng không suy nghĩ một chút?

Đường Phong cố gắng đóng vai ông tơ bà nguyệt một lần.

Trang Tú Tú đột nhiên ngừng lại, quay đầu cảm tức nhìn Đường Phong, ngực nâng lên, lạnh lùng nói :

- Đường Phong, nếu người còn nói những câu như vậy, ta vĩnh viễn sẽ không để ý người nữa, người có thể không thích ta, nhưng tuyệt đối không có quyền đưa đẩy ta cho nam nhân nào khác, chuyện của ta chính ta biết nên phải làm gì.

“Thôi, nói thêm chút nữa chắc cô nàng nổi điên lên mất.”

Thấy Đường Phong không hề nói gì, Trang Tú Tú cũng cảm giác được vừa rồi mình nói nặng lời một chút, liền nói ra chân tướng sự việc cho Đường Phong.

Tuổi của Trang Vô Lượng cũng không lớn, đã có cảnh giới Thiên Giai thượng phẩm, tự nhiên trở thành đệ tử tinh anh của Trang gia, hơn nữa hắc cũng không giống đệ tử bình thường, vì phụ thân hắc là một trưởng lão của Trang gia, cũng bởi vậy nên thân phận địa vị của Trang Vô Lượng cao hơn rất nhiều so với người bình thường.

Thời gian Trang Tú Tú ở bên cạnh hắc cũng rất nhiều, ngay từ nhỏ đã bắt đầu cùng nhau tu luyện, vô tư trong sáng.

Nhưng đến lúc lớn lên, Trang Tú Tú bộc phát ra tư chất và thực lực hơn người làm cho nàng càng ngày càng trở nên cao ngạo, không nói đệ tử bình thường, ngay cả Trang Vô Lượng nàng cũng không thèm để ý đến.

Ngược lại đối phương dành rất nhiều tình cảm cho Trang Tú Tú, ý vào phụ thân mình là trưởng lão h * là v tr
ú Tú úh nộ tro ú là nà

Trang Vô Lượng đầu còn giữ được hình tượng ôn hòa như trước đây, mặt mũi dữ tợn, ngón tay liên tục chỉ chỗ về phía Đường Phong :

- Hãy đợi đấy!

- Trang huynh, cái mông của ngươi bị chảy máu rồi!

Đường Phong tỏ ra hảo ý nhắc nhở nói, Trang Vô Lượng đưa tay sờ lại, máu đen đầy tay, thiếu chút nữa không bị tức chết ngất.

Đúng lúc này Trang Tú Tú cũng từ đầu bên kia thông đạo vọt qua đây, nàng vốn không yên tâm khi để cho hai người Đường Phong và Trang Vô Lượng ở cùng một chỗ, đợi Đường Phong vừa đi qua thông đạo liền lập tức chạy qua đây, thoát khỏi cơ quan thông đạo vừa lúc nhìn thấy tình cảnh như vậy không nhịn được hỏi Đường Phong:

- Làm sao thế?

- Không có việc gì cả!

Trang Vô Lượng cố gắng tươi cười giành trước trả lời.

- Trang huynh đại nhân đại nghĩa, Đường mỗ vừa chẳng may bị ngã trong thông đạo, may nhờ có hắc liên mạng cứu ta ra ngoài, bất quá hắc liên thiếu chút nữa bị loạn tiễn xuyên tâm, ân tình này Đường mỗ nhớ kỹ, tương lai có cơ hội sẽ báo đáp!

Đường Phong nói dối không chớp mắt.

- Chỉ là việc nhỏ, không đáng nhắc đến!

Trang Vô Lượng ngậm đắng nuốt cay nói.

Trang Tú Tú rất nghi ngờ đánh giá hai người, sau đó hừ lạnh một tiếng không thêm để ý thương thế của Trang Vô Lượng mà tiếp tục đi về phía trước. Sao nàng không biết Đường Phong và Trang Vô Lượng đang diễn trò? Vừa rồi xảy ra chuyện gì nàng cũng có thể đoán được chín mười phần, nhưng mà loại chuyện như vậy cũng không thể làm rõ, nói ra

chẳng tốt đối với bất cứ ai.

Đường Phong đi theo phía sau Trang Tú Tú, Trang Vô Lượng khập khiễng theo sát phía sau Đường Phong, trong đầu tràn đầy suy nghĩ xấu xa.

Vừa đi thêm một quãng đường nữa, không gian phía trước trở nên rộng rãi rất nhiều, Trang Tú Tú lại một lần nữa dừng lại, nói với Đường Phong:

- Phía trước là một ảo trận, phải dựa vào thực lực của chính mình để loại bỏ ảo giác mới có thể tiếp tục đi tới, bất luận là ai cũng không thể giúp đỡ. Ngươi phải cẩn thận.

- Uh!

Đường Phong gật đầu, loại này ảo trận đối với hắc liên mà nói, chẳng đáng tính toán, thế giới này hàng vạn hàng nghìn ảo trận cao thâm hơn hắc liên còn phá được, huống chi là ảo trận trong Vạn Ma Quật.

Nếu nơi đây cũng là nơi lịch lãm của đệ tử Trang gia, thiết nghĩ độ khó của ảo trận cũng chẳng lớn lắm.

- Đi vào!

Trang Tú Tú phát tay, làm người đầu tiên đi vào trong ảo trận.

Đường Phong cũng đi vào theo, vừa vào trong trận, cảnh tượng trước mắt đều biến đổi, đột nhiên bên tai truyền đến từng đợt tiếng gào khóc âm trầm thảm thiết, Đường Phong quay đầu nhìn chung quanh, chỉ thấy bốn phía đều là các loại yêu quái mặt xanh nanh vàng.

Thân ở ảo trận, tuyệt đối không cho phép hoảng hốt, tâm tĩnh như nước, nói chính xác, ảo trận chính là lợi dụng các loại tâm tình để quấy phá nhân tâm, mặt phải hay mặt trái tính cách đều là nhân tố mà ảo trận có thể lợi dụng.

917. Chương 800: Không Cho Nói

Người nào không biết tình hình mà xông vào đây, có lẽ sẽ đại khai sát giới đối với quái vật mặt xanh nanh vàng bốn phía, tuy vậy những thứ này đều là ảo giác trong mắt mình, căn bản không thể giết chết, chỉ làm lãng phí sức lực.

Đường Phong mặc kệ những quái vật này kêu gào bên tai, mặc dù bọn chúng công kích chính mình cũng hồ hững mặc kệ, dầu khó chịu vẫn tiếp tục đi về phía trước, hắn từng nghiên cứu trận pháp một thời gian, đối với ảo trận hắn cũng không cảm thấy lạ lẫm, tự nhiên biết làm sao để xử lý việc này.

Đi về phía trước không đến thời gian một nén hương, cảnh tượng trước mắt liền biến đổi, đột nhiên biến mất, một lần nữa khôi phục dáng vẻ trước kia nhìn thấy.

Ảo giác bị phá, lông tóc Đường Phong không tổn hao chút gì. Lần này thật quá dễ dàng, Đường Phong nghĩ chắc là cùng với lực lượng hồn phách của mình có liên quan, tại bên trong Tru Tâm Động rèn luyện đã có gia tăng, hơn nữa một phần nguyên nhân là ảo trận này cũng không tính quá khó khăn.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cách khoảng vài chục trượng, chỉ thấy hai người Trang Tú Tú và Trang Vô Lượng ngây ngô đứng tại chỗ, nhắm chặt hai mắt, cũng không biết nhìn thấy gì, sắc mặt Trang Tú Tú có chút hồng nhuận, mà Trang Vô Lượng thì run rẩy, sắc mặt tỏ ra sợ hãi vô cùng.

Loại tiểu nhân giống như Trang Vô Lượng, làm không ít việc xấu, tự nhiên khi vào trong ảo trận phải nếm mùi đau khổ.

Đường Phong cũng không thèm quan tâm đến hắn, chỉ là hắn có chút ngạc nhiên không biết vì sao Trang Tú Tú vẫn đắm chìm trong ảo giác.

So về cường độ hồn phách, sợ rằng bản thân mình còn kém Trang Tú Tú, dù sao ngay từ nhỏ nàng cũng đã lịch lãm bên trong Vạn Ma Quật, chỉ cần ý thức kiên định, bài trừ ảo giác rất dễ dàng.

Việc này Đường Phong cũng không tiện hỗ trợ, lập tức kéo Trang Tú Tú ra, một ngày nàng không phá được ảo trận, ngày đó nàng cũng không thể tỉnh lại.

Cảm thấy chán nản chết mất, Đường Phong bèn khoanh chân ngồi dưới đất, cẩn thận cảm thụ sự ba động của linh khí hai bên, muốn tìm ra mắt trận của ảo trận này.

Trận pháp chi đạo, Đường Phong lý giải cũng không nhiều, nhưng lại mạnh hơn so với người khác không chỉ một bậc, hắn biết bố trí trận pháp nhất định phải có nguồn năng lượng, mà linh thạch là vật thích hợp nhất để bày trận, thông qua năng lượng trong linh thạch vận hành, hóa thành năng lực của trận pháp, hiện ra trước mắt người khác.

Trước đây hắn bày Hắc Vân đại trận, cũng là sử dụng linh thạch, mà Thiên Cơ Tử bày Vạn Thiên thể giới lấy cương khí của bản thân hắn làm nguồn năng lượng, huyền hóa ra một thể giới chân thực.

Vậy ảo trận này lấy cái gì làm nguồn năng lượng đây?

Đường Phong tìm tòi tỉ mỉ nửa ngày rồi, cũng không thu hoạch được gì, dường như trận pháp ở đây không cần năng lượng, không tìm được nguồn năng lượng, cũng không tìm được mắt trận, Đường Phong không khỏi cảm khái một tiếng, lý giải của bản thân mình đối với trận pháp còn thiếu quá nhiều.

Cũng không biết bao lâu trôi qua, theo một âm thanh rên rỉ mất hồn, thân thể Trang Tú Tú đột nhiên lay động, lập tức toàn thân mềm nhũn ngã xuống đất.

Đường Phong sợ hãi vô cùng, lắc mình một cái liền tới trước mặt Trang Tú Tú, nâng nàng dậy.

Hô hấp của Trang Tú Tú rất gấp gáp, thậm chí Đường Phong có thể nghe được tiếng tim nàng đập phình phịch trong ***g ngực, đập rất mạnh mà hữu lực, sắc mặt nàng vô cùng ửng hồng, làn da trắng nõn thon dài sau gáy lộ ra chút mồ hôi, dường như vừa phải trải qua một hồi đại chiến gian khổ.

- Tú Tú!

Đường Phong nhẹ nhàng vỗ lên khuôn mặt nàng.

Trang Tú Tú chậm rãi mở mắt, ánh mắt mênh mông như nước hồ mùa thu, làm cho da đầu Đường Phong có chút tê dại, một khắc sau, nàng chậm rãi dùng hai tay ôm lấy thắt lưng Đường Phong, vùi đầu vào trong ngực Đường Phong.

- Ách!

Đường Phong không còn gì để nói rồi, như thế này rốt cuộc đã tỉnh hay vẫn còn ở trong ảo giác đây.

- Tú Tú, nàng tỉnh chưa?

Đường Phong lại hỏi tiếp.

Động tác Trang Tú Tú đột nhiên cứng đờ, vội vàng buông ra hai tay, ngạc nhiên quan sát một chút hoàn cảnh bốn phía, thời dài một tiếng yếu ớt, vẻ mặt mang theo mất mát, lúc này mới chậm rãi đứng lên.

- Nàng bị làm sao vậy?

Đường Phong mở miệng hỏi.

- Mặc kệ ta!

Trang Tú Tú bộc phát tính tình của một vị đại tiểu thư.

- Mình không có lỗi với nàng, cũng không trêu chọc nàng, làm sao tính tình tiểu quý này tự nhiên nóng giận rồi?

Trong đầu Đường Phong là một loạt các dấu hỏi chấm.

- Đi thôi!

Trang Tú Tú bước đi, hai chân như muốn bủn rủn, Đường Phong nhìn thấy dáng vẻ thất tha thất thểu của nàng, không khỏi thân thiết nói :

- Có muốn nghỉ ngơi một chút rồi đi?

Trang Tú Tú ngừng lại một chút, sau đó nhè nhàng gạt đầu.

Trong thời gian nghỉ ngơi, thực sự Đường Phong không kiềm chế nổi tò mò trong lòng, đi đến gần nhẹ giọng hỏi :

- Tú Tú, ở trong ảo trận nàng đã gặp phải chuyện gì? Vì sao ta cảm thấy hình như nàng đánh nhau với ai một trận?

Những lời này không nói ra thì tốt, vừa hỏi ra sắc mặt Trang Tú Tú liền đỏ ửng, trong yếu ngoài mạnh trừng mắt liếc Đường Phong :

- Không được hỏi nữa!

Đợi một lát sau, Trang Tú Tú mới khôi phục lại tinh thần và khí lực, giữa lúc hai người đang chuẩn bị hướng về phía trước đi đến, Trang Vô Lượng liền kêu lên một tiếng đau đớn, sau đó lung lay lắc lắc ngã trên mặt đất, sau một khắc hai tay ôm ngực đứng lên, vẻ mặt vô cùng uể oải.

- Nhìn xem, khẳng định Trang huynh đã đại chiến với ai một hồi trong ảo trận rồi.

Đường Phong nhìn Trang Vô Lượng há hê nói.

- Đã nói không được nhắc lại việc này cơ mà!

Trang Tú Tú hung hăng lấy chân xoa xoa mặt đất.

Người này thật dễ nóng nảy, Đường Phong nghiêng đầu nghi hoặc, chính mình đang nói với Trang Vô Lượng, vì sao lại thành trêu chọc nàng rồi?

- Chờ...Chờ ta với!

Mặc dù trong lúc Trang Vô Lượng phá giải ảo giác bị thương, nhưng vẫn kiên trì muốn đuổi theo.

Càng đi vào bên trong, âm khí ngày càng nặng, cả người chìm trong một cảm giác ớn lạnh. Bất quá ba người đều là người có thực lực cao thâm, chút lạnh lẽo ấy vẫn có thể thừa nhận được.

- Tú Tú, đây gọi là Vạn Ma Quật à, sao ta có cảm giác hữu danh vô thực vậy?

Đường Phong nghi hoặc hỏi thăm, chính mình lúc trải qua ảo trận thấy một chút yêu quái, ngược lại là Tru Tâm Động, lại có điểm giống Vạn Ma Quật.

- Đợi lát nữa người sẽ biết!

Trang Tú Tú một bên đi trước dẫn đường, một bên đáp:

- Trong Vạn Ma Quật có ba cửa ải khó khăn, mê tung trận, cơ quan và ảo trận, chỉ có xông qua ba cửa trước mới thực sự đến được Vạn Ma Quật. Nơi này mới là nơi những người ưu tú nhất tu luyện.

Nghe xong giải thích của Trang Tú Tú, Đường Phong không nhịn được cảm thấy hưng phấn.

Vạn Ma Trận này cũng không biết ai tạo nên, tạo nên ba cửa ải là muốn thử hộ thứ gì đó chăng? Ba cửa ải kia, vô luận là mê tung trận, thông đạo cơ quan, hay là ảo trận, nếu là không biết cách ra vào, vô cùng có khả năng sẽ trúng chiêu, phòng hộ tầng tầng lớp lớp như vậy, Đường Phong cảm giác giống như ở đây ẩn tàng một bí mật nào đó không muốn người khác biết đến.

918. Chương 801: Hồn Phách Xuất Khiếu

Vạn Ma Quật cùng Tru Tâm Động rất khác nhau, một cái là một đầu thông đạo đi tới cuối cùng. Cái sau lại phân ra vài tầng, càng hướng xuống, thực lực hưng thú càng cao. Dù những nơi này được gọi là hiểm địa trong Linh Mạch Chi Địa, cách gọi này rất đúng, nhưng về độ hưng hiểm thì không cách nào đánh đồng với Vân Hải Chi Nhai.

Đi tiếp chừng nửa canh giờ, Trang Tú Tú dừng lại bước, ánh mắt nhìn chăm chăm về phía trước, Đường Phong nhìn theo, sắc mặt trầm trọng.

Hắn nhìn thấy một đạo hào quang màu đỏ tươi đẹp dễ và quý dị, từ trong vách tường cuối cùng của Vạn Ma Quật chiếu ra. Ánh sáng màu đỏ này dài ngắn khoảng mấy trượng, từ trong vách tường bắn ra mà không có bất kỳ dấu hiệu báo trước nào, điều này làm cho vùng phụ cận âm trầm vô cùng. Nếu là người nhất gan đi tới nơi đây, nhất định sẽ quay đầu bỏ chạy vì sợ hãi.

Bên cạnh hai bên, có nhiều cỗ thạch quan cao bằng khoảng hai người lớn, Đường Phong quan sát cẩn thận, những thạch quan này không nhiều không ít, vừa vặn có mười cái.

- Vạn Ma Quật?

Đường Phong nghi hoặc hỏi một tiếng, hiện giờ chẳng có con đường để đi tiếp, chẳng lẽ huyền cơ nằm ở đây? Tại sao Trang gia lại chọn nơi này làm nơi lịch lãm rèn luyện?

Tú Tú gật gù đầu.

Đường Phong nhìn đạo hồng quang kia hỏi:

- Chúng ta phải đi xuyên qua sao?

- Đường huynh thật giỏi a.

Cũng không biết có phải do Trang Vô Lượng ăn chút thiệt thòi từ Đường Phong hay không, có chút kiêng kỵ với hắn, hiện tại ngữ khí có chút khách khí, thần thái không chút giả bộ.

- Người bình thường khi tới đây đều không biết điều này, không nghĩ tới Đường huynh lại có cái nhìn thấu triệt đến vậy.

- Không có đường thì đi thế nào?

Đường Phong càng mê mang. Ánh sáng đỏ kia xác thực rất quý dị, có thể phía trước chính là tuyệt lộ, chẳng lẽ phải đi vào ánh sáng đỏ kia mới có thể xuyên qua hay sao?

Trang Tú Tú chỉ vào thạch quan ở bên cạnh nói:

- Nhìn thấy những vật kia không? Đi vào, sau khi đi vào cửa thạch quan người sẽ minh bạch.

Trang Tú Tú không giải thích, Đường Phong đoán rằng những việc này cũng khó có thể giải thích, cho nên nàng mới yêu cầu mình tự thể nghiệm.

Ba người tự tìm một cỗ thạch quan để đi vào, được Trang Tú Tú chỉ dẫn, Đường Phong ấn khởi động cơ quan của một thạch quan.

Một tiếng vang rầm rầm xoay xoay vang lên, cửa đá của thạch quan nặng nề mở ra. Không biết thạch quan này do chất liệu nào tạo thành, Đường Phong tranh thủ lúc nó còn chưa khép lại dò xét một chút, phát hiện dùng thực lực của hắn hiện giờ không thể nào làm cho nó mảy may hư tổn.

Không biết khi vận dụng Duệ Kim Chi Khí của cương tâm có thể phá hư nó hay không.

Sau khi thạch quan khép lại, Đường Phong có cảm giác mình như chìm vào trong bóng tối vô tận, không có chút ánh sáng nào, Đường Phong cũng không kinh hoàng, tĩnh tâm ngồi xuống thể nghiệm, muốn biết Vạn Ma Quật này có che dấu bí mật gì.

Sau một khắc, một cỗ năng lượng không biết là gì đột nhiên xuất hiện bốn phía xung quanh, Đường Phong cảm thấy đầu choáng mắt hoa, thân thể nhẹ nhàng hơn rất nhiều, giống như thân thể của hắn không còn chút sức nặng nào.

Đây là một cảm thụ tương đối kỳ diệu, trong nháy mắt đó, Đường Phong có cảm giác giống như hồn phách xuất khiếu.

- Đường Phong, đi ra.

Bên tai truyền đến âm thanh của Trang Tú Tú.

Àn? Tuy Đường Phong mê mang, theo thói quen bước về phía trước một bước, nhưng có sự tình khó hiểu phát sinh, hắn đi ra khỏi thạch quan đã khép kín!

Đưa mắt nhìn lại, hắn vẫn đứng tại chỗ, vẫn có tia sáng màu đỏ, có mười thạch quan xung quanh. Mà Trang Tú Tú cùng Trang Vô Lượng đã sớm đi ra, trong chớp mắt Đường Phong nhìn thấy họ, ánh mắt nheo lại.

Bởi vì khi hắn nhìn hai người này, giống như không phải thực thể, thân thể mỏng lung, không có bất kỳ cảm giác chân thật nào, ngược lại giống bộ dáng của âm hồn.

Kỳ lạ! Trong nội tâm Đường Phong hô to.

Nhìn thấy biểu lộ của Đường Phong, Trang Tú Tú thấy buồn cười, hé miệng khẽ cười nói:

- Người nhìn bộ dáng của mình bây giờ kìa.

Nụ cười của nàng, hấp dẫn đến mức tròng mắt Trang Vô Lượng muốn rớt ra, phát giác ánh mắt Trang Vô Lượng như châu chấu, chuồn chuồn, Trang Tú Tú vội vàng điều chỉnh sắc mặt.

Đường Phong kinh ngạc, đưa tay lên trước mặt của mình, thiếu chút nữa ngắt đi. Tình huống hai tay của mình giống như đúc hai người bọn họ, trạng thái mờ ảo, có thể nhìn xuyên thấu qua bàn tay, thậm chí có thể nhìn thấy những thứ dưới đất.

Thần thức khẽ động, Đường Phong mơ hồ cảm giác được, ẩn trong chiếc thạch quan kia, có thứ gì đang hô hoán mình.

Là thân thể của mình! Không rõ nguyên nhân, Đường Phong biết ở trong đó chính là thân thể thật của mình.

- Hồn phách xuất khiếu?

Đường Phong lập tức hiểu rõ chuyện gì đã phát sinh. Hắn không mở thạch quan ra, nhưng lại có thể từ trong thạch quan đi ra, đây không phải là chuyện mà thân thể thực sự có thể làm được.

Tú Tú gật đầu.

- Mỗi một cỗ thạch quan đều có một trận pháp, làm cho người tiến vào đó hồn phách xuất khiếu. Chỉ có như vậy, mới có thể chính thức tiến vào trong Vạn Ma Quật lịch lãm rèn luyện.

Không được, không được! Nghe Trang Tú Tú giải thích, Đường Phong vô cùng bội phục người đã tạo ra trận pháp này. Trước đây hắn đã nhìn thấy trong Thiên Kỳ Trận có một trận pháp bắt buộc hồn phách ly khai thân thể, tên là Ly Hồn Trận, nhưng muốn bố trí trận pháp này lại rườm rà khó khăn, nhưng thạch quan nơi đây, mỗi cái đều có một Ly Hồn Trận.

- Người nên làm quen một chút, dù sao đây không phải là thân thể chính thức của người, đợi lát nữa tiến vào Vạn Ma Quật, có thể sẽ gặp nguy hiểm.

Trang Tú Tú khuyên.

Đường Phong gật đầu, đây là lần đầu tiên hắn trải nghiệm chuyện này. Trước kia giết người, cô đọng âm hồn người khác, hắn không nghĩ tới sẽ có một ngày hắn cũng bị hồn phách ly thể.

Hiện tại thân thể này không có bất kỳ sức nặng nào, cử động rất nhẹ nhàng, sau khi thí nghiệm một hồi, Đường Phong nhú mày, thân thể hiện giờ của hắn không thể vận dụng bất cứ cái gì, kể cả lực lượng cương tâm, kể cả cương khí, thậm chí Mị Ảnh không gian.

Nói cách khác, đợi lát nữa tiến vào Vạn Ma Quật, thứ hắn dựa vào, chỉ có lực lượng hồn phách của mình.

Đây quả nhiên là nơi rèn luyện hồn phách rất tốt, tốt hơn Tru Tâm Động không chỉ một bậc. Trong lòng Đường Phong đại hỉ.

- Đi.

Thí nghiệm hoàn tất, Đường Phong nhìn Trang Tú Tú nói.

Trang Tú Tú cũng nghiêm túc, dẫn đầu tiến vào trong ánh sáng màu đỏ. Sau khi bước vào trong ánh sáng màu đỏ, Đường Phong liền mất dấu thân ảnh Trang Tú Tú.

- Đường huynh ta đi dò đường!

Trang Vô Lượng không ngừng theo sát, đoán chừng hắn sợ Đường Phong đi trước sẽ sử dụng ám chiêu

919. Chương 802: Ta Tĩnh (thượng)

Sau khi Trang Vô Lượng biến mất trong ánh sáng màu đỏ, Đường Phong mới đi vào. Hình ảnh trước mắt hoa lên, sau khi khôi phục lại Đường Phong phát hiện mình đã tiến vào một thế giới khác.

Thế giới này nhìn có vẻ không bất đồng gì với thế giới bên ngoài, nhưng trong không khí có một hương vị quỷ dị, mây đen đen kịt che lấp ánh mặt trời, căn bản không thể nhìn thấy chút ánh sáng mặt trời nào, thậm chí vật chung quanh thê lương đến cực điểm.

Cảm giác rất quen thuộc... Thiếu chút nữa Đường Phong cho rằng mình đã đi vào Quỷ Môn Quan, một cảm giác lạnh lẽo từ đầu đến chân xuất hiện, làm cho người ta bất tri bất giác rung mình một cái.

Nhưng khi tiến vào nơi này, Đường Phong đã khôi phục lại bộ dáng của thân thể, giống như thân thể thật sự.

- Đến đây.

Trang Tú Tú thấp giọng cảnh báo, không đợi Đường Phong thích ứng, giương mắt xem xét, cách đó không xa có một tên ma quái mặt xanh đi tới.

Bộ dáng của những thứ này giống hệt như huyễn trận trong Vạn Ma Quật mà Đường Phong nhìn thấy, tướng mạo làm cho người ta sợ hãi, âm thanh như bạch nha, thể trạng cường tráng đến cực điểm, trên tay của ma quái này cầm một thanh trường kiếm, nhìn lại chẳng có chút ra bộ dạng gì cả.

Thân thể của tên ma quái này mặc một bộ quần áo giống nhau, nếu không phải gương mặt khủng bố đến cực điểm, Đường Phong sẽ cho rằng đây là một con người.

- Đến tốt!

Trang Vô Lượng cười lớn một tiếng, tay run lên, liền xuất hiện một thanh trường kiếm.

Hồn phách cũng có thể chiến đấu, trong Vạn Ma Quật lịch lãm rèn luyện, chính là hồn phách không ngừng chiến đấu, gia tăng cường độ hồn phách. Đây không phải lần đầu Trang Vô Lượng tiến vào đây, đối phó những ma quái này rất có tâm đắc. Trường kiếm trong tay hắn, là dùng lực lượng hồn phách ngưng luyện ra.

Đường Phong dùng thần thức cảm ứng một chút, phát hiện ma quái trước mặt có cương khí chấn động, hơn nữa thực lực không thấp, ước chừng trình độ đạt tới Thiên giai trung phẩm.

Thiên giai Trung phẩm, bất kỳ ai trong ba người Đường Phong cũng có thể đối phó rất đơn giản. Nhưng hiện tại ba người dùng phương thức hồn phách xuất khiếu tiến vào đây, cho nên không thể xuất toàn lực, chỉ có thể dựa vào lực lượng hồn phách chiến đấu, thực lực hiện giờ của ba người đã giảm đi rất nhiều, không nghĩ tới, nói không chừng hôm nay sẽ ăn đau khổ trong tay tên ma quái Thiên giai trung phẩm này.

Sau khi Trang Vô Lượng quát một tiếng liền lao về phía tên ma quái này, Trang Tú Tú thấp giọng mắng một câu ngu ngốc, nhưng cũng phải tiến lên trợ trận.

Dù sao nàng cũng là người Trang gia, không thể trơ mắt nhìn Trang Vô Lượng chết.

Đường Phong cũng vận dụng bộ pháp chạy tới, nửa đường liền dùng lực lượng hồn phách ngưng luyện ra một thanh trường kiếm.

Khi Trang Vô Lượng vọt tới động thủ với đám ma quái, tên ma quái kia lại giật mình kinh ngạc, hắn không hiểu tại sao Trang Vô Lượng lại công kích hắn, vừa ngăn cản vừa mở miệng hỏi:

- Các vị bằng hữu, tại sao công kích ta?

Lần này đến phiên Đường Phong giật mình. Tên ma quái kia đang nói chuyện, vẻ mặt vô tội của hắn rất chân thật, nhìn qua chẳng khác nhân loại chút nào.

Đây không phải là người chứ? Động tác của Đường Phong chậm dần, cẩn thận đánh giá tên ma quái trước mặt, chỉ cảm thấy ngoài khuôn mặt làm cho người ta sợ hãi của hắn, vô luận quần áo, bội kiếm, hay động tác, khẩu khí, không khác gì so với nhân loại.

Đường Phong lưu thủ, nhưng Trang Vô Lượng lại không lưu thủ, công kích càng mạnh thêm, tên ma quái đáng thương này dưới sự liên thủ của ba người không có lực hoàn thủ, trên người nhanh chóng xuất hiện không ít vết thương.

Đau đớn làm cho hắn rất căm tức, há miệng nổi giận mắng:

- Thực sự cho rằng ta dễ khi dễ sao?

Một tiếng quát lớn, động tác tấn công của tên ma quái kia tăng lên nhiều, cương khí toàn thân gào thét, đem ba người Đường Phong bức lui. Đường Phong buồn bực muốn chết, chỉ có thể vận dụng lực lượng hồn phách để tác chiến, cảm giác vô cùng bó tay bó chân. Nhưng đây là biện pháp tốt nhất để rèn luyện hồn phách.

Không bao lâu, cục diện với tên ma quái là hòa nhau, tuy chịu một chút vết thương nhỏ, trường kiếm vung lên, bức lui ba người, lạnh lùng nói:

- Không nên tiếp tục dây dưa nữa, nếu không kiếm của ta sẽ không lưu người!

Tên ma quái này nói một câu ngoan thoại, hắn liền quay người nhanh chóng rời đi.

Ba người Đường Phong chỉ có thể trơ mắt nhìn, Trang Vô Lượng rục rịch, nhưng suy nghĩ một chút liền không động thủ nữa, vừa rồi hắn biết tên ma quái này không dễ chơi, vốn định ở trước mặt Trang Tú Tú thể hiện một chút, tìm chút uy phong, không nghĩ tới lại đá phải cục sắt, xấu hổ rất nhiều.

Sau khi tên ma quái kia rời đi, Đường Phong nhịn không được, mở miệng hỏi:

- Tú Tú, đây là địa phương nào?

- Ta cũng không biết, Trang gia ta chỉ biết đi đến cuối cùng của Vạn Ma Quật sẽ vào được chỗ này.

Trang Tú Tú lắc đầu.

- Vừa rồi là người hay ma quái?

Đường Phong chỉ về phương hướng mà tên ma quái kia rời đi.

- Dương nhiên là ma quái.

Trang Vô Lượng vượt lên trước đáp.

- Đường huynh đến tận bây giờ có gặp qua ai có khuôn mặt dọa người như hắc chưa? Vừa nhìn đã biết không phải là vật gì tốt.

- Tại sao ma quái lại biết nói tiếng người, tại sao biết sử dụng kiếm pháp? Hơn nữa, nếu hắc là ma quái, vừa nhìn thấy sẽ cho rằng chúng ta là dị loại, nhưng các người nhìn thấy ánh mắt hắc, khi nhìn thấy chúng ta hắc không kinh ngạc chút nào, giống như nhìn thấy đồng loại.

Đường Phong liên tiếp đặt câu hỏi, điều này làm cho Trang Vô Lượng há hốc mồm, nhưng không biết trả lời thế nào.

Cẩn thận tưởng tượng, Trang Tú Tú cảm thấy có chút không đúng. Thời điểm lần đầu tiên mình nhìn thấy ma quái là giết mình, thời điểm ma quái nhìn thấy bọn họ, căn bản không có chút phản ứng nào, giống như nhìn thấy đồng loại.

- Những vấn đề này ta cũng không biết.

Trang Tú Tú lắc đầu:

- Đây chẳng qua là chỗ lịch lãm rèn luyện đệ tử của Trang gia chúng ta mà thôi.

Đường Phong cau mày, trong nhất thời nghĩ mãi cũng không thông, Trang gia người ta chiếm giữ nơi này đã mấy trăm năm còn không biết, mình mới tới có thể biết rõ sao? Lại nói nơi này là nơi lịch lãm rèn luyện, mình chỉ cần rèn luyện tăng cường độ hồn phách là xong.

- Tiếp tục đi thôi. Nơi này là dã ngoại hoang vu, rất khó đụng phải ma quái, tìm căn cứ của tên ma quái lúc này đi.

Trang Tú Tú hô.

Đường Phong vội vàng đuổi kịp, Trang Vô Lượng cũng thế.

Đi mới được vài bước, Trang Tú Tú đột nhiên quay đầu lại trừng mắt nhìn Trang Vô Lượng, mở miệng nói:

- Trang Vô Lượng, trước khi tiến vào Vạn Ma Quật ta đã nói với người, sau khi tiến vào liền tách ra, người còn đi theo ta làm gì?

920. Chương 802: Ta Tỉnh (hạ)

Trang Vô Lượng ưỡn ngực nghiêm mặt cười cười:

- Không nên nói thế, lời này của người không đúng, đường là của chung, tất cả đều có thể đi, trùng hợp là ta cũng đi cùng hướng, làm sao lại nói là ta đi theo người chứ?

Trang Tú Tú hít sâu một hơi, đề lửa giận trong lòng xuống, cầm tay Đường Phong kéo đi.

Thấy cử động thân mật của hai người Trang Vô Lượng giận dữ. Đúng vào lúc này, sau lưng bọn họ truyền đến tiếng động khác thường, bọn họ kinh hãi quay đầu lại, thấy sau lưng cách đó không xa là một người mặc quần áo màu trắng như tuyết, đầu tóc bạc, dáng người cao gầy, là một nữ tử có khuôn mặt lạnh lùng ẩn ẩn mang theo một tia băng thanh ngọc khiết.

Dung mạo nữ tử này xinh đẹp đến cực điểm, kết hợp với khí chất lạnh như băng, ba người nhìn thấy đều ngẩn ngơ.

Quá quen mắt!

Đường Phong nghĩ thầm.

Trang Tú Tú tự biết mình là mỹ nữ, nhưng khi so sánh với nữ tử trước mặt này, nàng biết mình không cùng cấp bậc, trong lòng không khỏi sinh ra cảm giác tự ti mặc cảm.

Duy chỉ có Trang Vô Lượng, hai mắt bắn ra tinh quang, hô to một tiếng:

- Con ma quái này rất đặc biệt, bổn thiếu gia bắt nàng lại, hảo hảo thẩm vấn một phen!

Trang Vô Lượng đã vứt bỏ hai người kia ra khỏi đầu, ma quái mà hắn nhìn thấy đều có mặt xanh nanh vàng, bây giờ xuất hiện một con đặc biệt như vậy, trong lòng hắn sinh tò mò và nghi hoặc.

Trang Vô Lượng không phải ngu ngốc, vừa rồi trước mặt Trang Tú Tú bị mất mặt, lần này cố ý tra xét cảnh giới của nữ tử này một cái, lập tức vui mừng quá đỗi, nàng không có chút cương khí chấn động nào, điều này nói lên nàng không có chút thực lực nào.

Bất kể nàng là người hay là ma quái, nữ tử xinh đẹp như vậy, nếu có thể bắt nàng mang về, cuộc sống sau này sẽ rất tốt đẹp. Trong nội tâm Trang Vô Lượng nghĩ vậy, ra tay rất nghiêm túc, trực tiếp lao về phía nữ tử.

Nữ tử hết nhìn đông tới nhìn tây, sau khi nhìn thấy Đường Phong liền tươi cười như hoa, bộ dáng cự người ngàn dặm trước kia biến mất không thấy đâu.

Nụ cười này, như Bách Hợp nở hoa, Trang Vô Lượng nhìn thấy há hốc mồm.

Trong lúc đó, dáng tươi cười trên mặt nữ tử thu lại, trở nên đờ đờ sát khí, nhìn về phía Trang Vô Lượng, bàn tay trắng nõn vung lên.

Một bàn tay lẳng không đánh tới, Trang Vô Lượng còn đang đắm chìm trong nụ cười câu hồn đoạt phách kia, lúc kịp phản ứng thì đã muộn.

Một tiếng gào thảm thiết vang lên, thân thể Trang Vô Lượng như một tờ giấy, bay giữa không trung, trường kiếm trên tay biến mất không thấy.

Đường Phong cùng Trang Tú Tú nhìn thấy liền há hốc mồm, thời điểm nhìn thấy nữ tử hai người đã tra xét một lần, cũng giống như Trang Vô Lượng, bọn họ không phát hiện dấu vết tu luyện nào, nhưng chiêu thức vừa rồi, những suy đoán lúc đầu của Đường Phong lập tức biến mất.

Nữ nhân này là cao thủ! Hơn nữa là siêu cấp cao thủ!

- Tú Tú, chạy nhanh lên!

Thần sắc Trang Vô Lượng vô cùng uể oải, trong miệng phát ra tiếng dằn dò Tú Tú, thân thể hắn hóa thành một đạo lưu quang, biến mất không còn gì nữa.

Lần này, Trang Vô Lượng bị trọng thương, nếu không mất nửa năm hay một năm tu dưỡng thì không thể hồi phục. Đây là nơi lịch lãm rèn luyện, tuy có thể rèn luyện cường độ hồn phách, nhưng nếu bị thương, hậu quả rất nghiêm trọng, dù sao muốn vào đây thì phải hồn phách xuất khiếu, nếu bị thương thì không phải là ngoại thương, mà sẽ tổn thương tới hồn phách.

- Chạy trốn ngược lại rất nhanh!

Tuy nữ tử không biết Trang Vô Lượng làm cách nào để biến mất, nhưng sắc mặt lại không thay đổi gì, chỉ tức giận cắn cắn bờ môi đỏ thắm, có chút không cam lòng.

- Nếu rơi vào tay ta, ta sẽ làm cho ngươi sống không bằng chết!

Đường Phong nuốt nước miếng, đem Trang Tú Tú bảo hộ sau lưng, cảnh giác nhìn nữ tử trước mặt. Hiện tại chỉ có thể vận dụng lực lượng hồn phách, hắn không nắm chắc sẽ đánh thắng nữ tử này.

Nữ tử nâng đôi mắt như tranh vẽ lên, liếc mắt nhìn Đường Phong, vốn trên mặt còn có chút tươi cười, nhưng khi thấy Đường Phong giống như gà mái che chở Trang Tú Tú, sắc mặt phát lạnh, trong đôi mắt bắn ra một chút sát cơ.

Dù trốn ở sau lưng Đường Phong, Trang Tú Tú cảm giác được, đôi mắt kia đang nhìn nàng.

Thời gian dần qua, nữ tử thu liễm dịch ý, lại nhìn Đường Phong, bộ dáng xinh đẹp tươi cười, ôn nhu nói:

- Ta tỉnh.

- Ân?

Đường Phong hí mắt đánh giá đối phương, trong nội tâm nghi hoặc khó hiểu.

- Ta tỉnh rồi!

Nữ tử làm nũng dậm chân một cái, nương theo giọng nói kia, Đường Phong giật nảy mình, hắn đã minh bạch vì sao mà nữ tử này lại quen thuộc đến thế.

- Người...

Cái cảm Đường Phong thiếu chút nữa rớt xuống đất.

- Là ta nè Phong ca ca, là ta!

Nữ tử dùng ngón tay trắng nõn như hành tây non chỉ vào mũi.

- Người...

Đường Phong vẫn không thể tin vào chuyện trước mắt, một câu nguyên lành cũng không nói ra được.

- Nhận ra sao?

Sắc mặt nữ tử vui vẻ, nhưng khuôn mặt lại biến thành âm lãnh.

- Tại sao Phong ca ca lại che chở cho nàng? Gọi nàng đi ra, nếu không ta sẽ cào nát mặt nàng!

- Nha đầu?

Đường Phong không xác định hỏi một câu.

Nữ tử gật đầu như gà con mổ thóc.

- Người vốn không có lớn như vậy...

Đường Phong khoa tay múa chân một cái.

- Tại sao bây giờ lại lớn như vậy?

Đường Phong làm một động tác tả đường cong nổi lõm rất khoa trương.

- Đẹp không?

Nữ tử quay người, đem bộ dáng hoàn mỹ bạo lộ trước mặt Đường Phong, kiều đồn căng mọng, ngực tròn trịa trắng nõn và lớn, mắt đẹp như thu thủy, lúc chuyển động tóc trắng như tuyết trên đầu nàng giống như những tinh tinh nhảy múa trong tuyết.

- Đẹp, nhưng ta vẫn chưa kịp thích ứng.

Đường Phong thành khẩn đáp.

Linh Khiếp Nhan! Nữ tử trước mặt chính là Linh Khiếp Nhan! Trước kia chẳng xê xích với tiểu Manh Manh bao nhiêu, bây giờ biến thành một đại cô nương, trong nhất thời Đường Phong không thích ứng. Trước và sau khác nhau quá lớn.

- Làm sao người biến thành bộ dáng như bây giờ?

Đường Phong cười khổ không thôi.

- Ah, là tự nghĩ ra, hơn nữa đây là bộ dáng vốn có của ta!

Linh Khiếp Nhan giải thích nói.

- Có chuyện gì sao?

Đường Phong thấy nàng cười liên phiên muộn, ngay cả Trang Tú Tú cũng mê man nhìn Linh Khiếp Nhan. Thật lâu, Linh Khiếp Nhan mới ngưng cười, chỉ vào phía trước nói:

- Phong ca ca, người nói những thứ này là ma quái?

- Đúng vậy a, người nhìn diện mạo của chúng xem, cái răng nanh kia, đúng là làm cho người ta sợ hãi, thiếu gia còn chưa thấy qua cái gì xấu như vậy cả.

Đường Phong miêu tả một chút.

- Ô? Ma quái cũng có phân chia nam nữ, hai tên bị vây công kia, chính là một nam một nữ, nam cao lớn một chút, nữ nhỏ hơn một chút.

- Phong ca ca có bị sốt không?

Sắc mặt Linh Khiếp Nhan nghiêm chỉnh, duỗi bản tay trắng nõn đặt lên trán của Đường Phong.

Đường Phong nghiêng đầu qua một bên:

- Đây là hồn phách hóa thân, cũng không phải thân thể, sờ cái gì? Lại nói, dù là ta nhìn lầm, chẳng lẽ Tú Tú cũng nhìn lầm sao? Nhiều đệ tử Trang gia nhìn lầm như vậy sao?

Trang Tú Tú ở bên cạnh gật đầu.

Linh Khiếp Nhan neho neho mắt, giống như con mèo nhỏ đánh giá Đường Phong, nghiêm túc nói:

- Phong ca ca, ta nhìn thấy, chính là người! Không phải là ma quái như người nói a.

- Cái gì?

Đường Phong ngạc nhiên.

- Tất cả đều là người! Sáu người vây công hai người, Phong ca ca người nói không sai, bị vây công xác thực là một nam một nữ, nữ nhân kia rất xinh đẹp a.

Xinh đẹp. . . Đường Phong đưa mắt nhìn lại, như nhưng không cách nào liên hệ một khuôn mặt xanh nanh vàng có quan hệ gì với hai chữ xinh đẹp.

- Chỉ sợ, các người nhìn thấy là ảo giác!

Linh Khiếp Nhan phán đoán nói.

- Ta không biết các người dùng phương pháp gì tiến vào đây, nhưng có lẽ loại phương pháp này tác động lên hai mắt các người, làm cho những gì mà các người nhìn thấy không phải là chân thật. Mà ta. . . Là trực tiếp tiến vào, không sử dụng phương pháp của các người, cho nên ta có thể thấy rõ ràng.

Linh Khiếp Nhan không cần lừa gạt mình, nàng nói người kia đều là người, vậy chính là người!

Nếu thật sự là như vậy, chỉ có thể nói rõ trận pháp trong thạch quan có huyền cơ, có thể làm cho hồn phách xuất khiếu, còn có ẩn chứa một ít mê hoặc.

Tại sao lại làm thế? Nơi lịch lãm rèn luyện của Trang gia che giấu bí mật? Đường Phong không rõ ràng cho lắm.

Đường Phong không rõ, Trang Tú Tú càng mê mang, nàng đã tới đây rất nhiều lần, nhưng đây là lần đầu tiên nghe nói những ma quái kia chính là người.

- Dem địa điểm nói ra, tha các người khỏi chết, nếu không hôm nay sẽ cho các người đồng mệnh uyên ương!

Đang lúc Đường Phong đang trầm tư, bên kia đột nhiên truyền đến một tiếng nói u ám.

Đường Phong ngẩng đầu nhìn lên, thấy trong chiến trường, thấy hai người ma quái bị vây công, hai người càng lúc càng khó khăn, khó chống đỡ nổi, dù thực lực hai người không tệ, nhưng đối phương ỷ vào người đông thể mạnh, không có liều mạng, không ngừng tạo ra vết thương nhỏ cho bọn họ, một kích đắc thủ,

không để cho bọn họ có cơ hội phản kích và rút lui, đánh đến bây giờ, trên người một nam một nữ tràn ngập máu tươi, máu tươi chảy đầm đìa, bước chân nam nhân phù phiếm, thất tha thất thểu, hiển nhiên đã đến lúc nổ mạnh hết đà.

- Si tâm vọng tưởng!

Nam nhân cố gắng ngăn cản một chiêu.

- Dù hôm nay hai phu thê chúng ta chết, cũng không để các người thực hiện được!

- Tại sao phải khổ như vậy? Người nói địa điểm ra, ta thả các người rời đi, tất cả đều vui vẻ, đừng nên rượu mời không uống thích uống rượu phạt chứ.

- Ha ha ha!

Nam nhân cười to thê lương.

- Giết hài nhi của ta, ta với Tiểu Trọng Môn đã kết thành mối thù bất cộng đái thiên! Muốn ta nói ra, chết tâm này đi! Hai phu thê ta đã giết mười tên đệ tử của các người, cũng xem như đã tự tay báo thù, chỉ tiếc cho hài nhi của ta, nó mới chín tuổi thôi.

- Sở Hoài Thiên, người nên hiểu, người chết không quan trọng, nếu phu nhân của người rơi vào trong tay của chúng ta, người nghĩ xem nàng sẽ có kết cục gì?

Tên nói chuyện lúc trước đe dọa.

Sở Hoài Thiên biến sắc, nữ tử bên cạnh hắn hoa dung thất sắc, hai phu thê nhìn nhau, trong lòng xuất hiện một cảm giác gọi là tuyệt vọng.

- Nguyệt Nhi, người đi trước, ta sẽ theo sau!

Sở Hoài Thiên trầm giọng nói.

Nữ tử bên cạnh gạt đầu, xoay lợi kiếm trên tay, bức lui một địch nhân, sau đó đâm vào cổ mình.

- Cứu người!

Nghe đến bây giờ, Đường Phong đã hiểu ra một chút, trước mặt là bảy tám tên có diện mục dữ tợn a. . . Người dù có chút đáng sợ, dù hai người trước mắt có tao ngộ đáng thương, nhưng hành hiệp trượng nghĩa không phải bổn phận của Đường Phong, hắn tới nơi này chỉ để rèn luyện hồn phách mà thôi, cho nên sẽ không bỏ qua bất cứ cơ hội nào.

Đường Phong nói xong, người còn chưa động, bên cạnh có một bóng trắng lao ra, tốc độ nhanh vô cùng, trong chớp mắt liền đã xuất hiện trong chiến trường, thò tay ra, nắm lấy lợi kiếm trên cổ nữ tử kia.

Linh Khiếp Nhan đột nhiên xuất hiện, làm cho tất cả mọi người sửng sò, một nữ tử có gương mặt như tranh vẽ một đầu tóc bạc tung bay, khuôn mặt băng hàn, giống như một tòa băng sơn tuyên cổ bất hóa, làm cho tất cả mọi người nhin không được rùng mình một cái.

922. Chương 804 : Cứu Người Cứu Cho Trót

- Muốn báo thù thì đừng chết.

Linh Khiếp Nhan nắm lấy lợi kiếm của nữ tử, nữ tử không nói được lời nào, cũng không dám phản kháng, ngây ngốc nhìn nàng.

- Các hạ người phương nào, dám can đảm nhúng tay vào việc của Tiểu Trọng Môn.

Một tiếng gầm truyền đến, vốn tên kêu gọi đầu hàng này trông cậy vào việc báo ra tên tông môn sẽ làm cho người đến kiêng kỵ một chút, nhưng Linh Khiếp Nhan đã nghe qua tên Tiểu Trọng Môn sao? Lời này chỉ tăng thêm sát cơ của Linh Khiếp Nhan mà thôi.

Lợi kiếm trong tay vậy nhẹ, một đạo lưu quan lóe lên, bay thẳng đến tên kêu gọi đầu hàng kia.

Hào quang hiện lên, tên kêu gọi đầu hàng như phản xạ có điều kiện giờ vũ khí lên ngăn cản, nhưng đạo hào quang kia lại trực tiếp tiến vào thân thể hắn. Sau một khắc, thần sắc người này ngạc nhiên, từ mi tâm đến dưới háng, ngay vị trí trung tâm xuất hiện một đạo tơ máu.

PHỐC một tiếng, huyết dịch phun ra, cả thân thể người này trực tiếp tách ra, máu tươi và nội tạng rơi đầy đất, tràng diện huyết tinh bạo lực vô cùng.

Kiểm của Linh Khiếp Nhan chuyển hướng, vừa muốn ra tay với tên khác, Đường Phong đuổi tới vội vàng hét lớn:

- Chậm động thủ đã!

Năm tên còn lại thấy tên lợi hại nhất bên bọn chúng không ngăn được một kiếm liền bị chém thành hai khúc, đang kinh hồn táng đảm thì nghe câu kia, trong lòng vui vẻ, còn tưởng có cứu binh, vội vàng quay đầu nhìn về hướng của Đường Phong.

Đường Phong lại nói một câu làm cho họ tuyệt vọng.

- Để đó cho ta giết!

Trên tay Đường Phong ngưng tụ một thanh trường kiếm, đàng đàng sát khí đánh về phía một tên gần nhất, Trang Tú Tú cũng không cam chịu yếu thế, chọn một tên làm đối thủ của mình.

Thực lực của tất cả bọn người này đều là Thiên giai, kể cả một nam một nữ bị thương, đổi lại bình thường, Đường Phong muốn đối phó bọn họ quả thực dễ dàng, nhưng hôm nay chỉ có thể vận dụng lực lượng hồn phách, Đường Phong cũng chỉ có thể duy trì cục diện bất phân thắng bại.

Đường Phong cùng Trang Tú Tú giết đến, hai người vốn bị vây công cũng không rõ tại sao lại có hỗ trợ, nhưng không chút do dự, chọn một đối thủ để chiến.

Linh Khiếp Nhan cầm trường kiếm trong tay đứng không nhúc nhích, lực lượng tinh hồn của nàng quá kinh khủng, những người này ở trước mặt nàng giống như con sâu cái kiến, hiện tại Đường Phong muốn rèn luyện, cho nên nàng không nhúng tay hỗ trợ, chỉ đứng ở một bên lược trận, thuận tiện giải quyết tên đệ tử Tiểu Trọng Môn không tiến vào trong ứng chiến.

Năm người đối năm người, đánh chết là được, Đường Phong dần dần quen thuộc lực lượng hồn phách, sử dụng bốn sự toàn thân, tuy trình độ của đối thủ không kém, nhưng luận trình độ âm hiểm thì đối phương không cách nào so sánh được, kiếm pháp, chưởng pháp, ám khí, tầng tầng lớp lớp.

Người không nhần nại nhất chính là tên đệ tử Tiểu Trọng Môn khi bị Linh Khiếp Nhan chốt chặt, hắn không phải là đối thủ của Linh Khiếp Nhan, hiện giờ giống như một con gà bị ném đi, mất hết hy vọng, dù hắn muốn chạy cũng không thoát.

Đợi đến lúc Đường Phong thật vất vả mới giải quyết xong đối thủ của mình, thời điểm hắn chuyển mục tiêu, Linh Khiếp Nhan mới không tiếp tục đùa bỡn hắn.

Trận chiến tiếp tục không lâu, bất luận là một nam một nữ bị vây công, hay là Đường Phong cùng Trang Tú Tú, cộng thêm Linh Khiếp Nhan siêu cấp cao thủ đứng ở bên cạnh lược trận cũng không phải là đối thủ mà đệ tử Tiểu Trọng Môn có thể đối phó, đệ tử Tiểu Trọng Môn còn tâm tứ chiến đấu sao?

Sống chết trước mắt mà dám phân thần, kết cục sẽ vô cùng thê thảm.

Sau nửa nén hương, Đường Phong cuối cùng đã giải quyết xong đối thủ thứ hai, hắn đã cảm thấy mệt mỏi. Loại chiến đấu chỉ vận dụng hồn phách làm cho Đường Phong có chút không quen, nếu có thể dùng thân thể, Đường Phong sẽ không thở hồng hộc như vậy.

Trên đất đều là tử thi của đệ tử Tiểu Trọng Môn, máu tươi nhuộm đỏ mặt đất.

Linh Khiếp Nhan cùng Trang Tú Tú đứng bên cạnh Đường Phong, Đường Phong tinh tế cảm nhận thấy hồn phách của mình đang biến hóa, tuy lúc chiến đấu lực lượng hồn phách bị tiêu hao một chút, nhưng hắn có thể cảm nhận được, lực lượng hồn phách xác thực gia tăng.

Không tệ không tệ, nếu có thêm mấy cuộc chiến như thế này, có lẽ hẳn sẽ quen thuộc, đến lúc đó lực lượng hồn phách sẽ gia tăng nhanh chóng.

Thời điểm này, một nam một nữ bị vây công dìu nhau đi tới trước mặt bọn họ, Đường Phong nhớ bọn người Tiểu Trọng Môn gọi nam nhân này là Sở Hoài Thiên.

Trên người hai phu thê Sở Hoài Thiên tràn ngập máu tươi, máu tươi thấm ướt áo, sắc mặt tái nhợt, mặc dù đã thoát khỏi, nhưng không có vui mừng chút nào, trên hai đầu lông mày chỉ có ưu sầu nồng đậm.

- Đa tạ mấy các vị xuất thủ tương trợ, bảo vệ hai phu thê chúng ta chu toàn, ân tình của các vị Sở Hoài Thiên ghi nhớ trong lòng, ngày sau có cơ hội, chắc chắn sẽ hồi báo!

Tiếng Sở Hoài Thiên âm vang, sau khi nói xong cũng không đợi bọn người Đường Phong có phản ứng gì, trực tiếp quay người rời đi.

- Thiên ca...

Nữ tử dìu dắt hẳn đôi mắt rưng rưng, sợ hãi nhìn Sở Hoài Thiên, lại nhìn ba người Đường Phong muốn nói lại thôi.

- Đi.

Sắc mặt Sở Hoài Thiên âm trầm, quát một tiếng.

Nữ tử không có cách nào, chỉ áy náy cười cười nhìn bọn người Đường Phong, dắt díu nhau đi từng bước về phía trước, dọc đường đều lưu vết máu nhìn rất dọa người.

- Nhân tâm a!

Nha đầu không vui.

- Cứu bọn họ mà chỉ nói được vài câu khách sáo, còn bày bộ dáng bất cần, làm như sợ chúng ta có ý đồ với bọn họ vậy.

- Không trách bọn họ.

Đường Phong lắc đầu.

- Vừa rồi nghe bọn họ chiến đấu có nói chuyện, hình như hai phu thê này biết một nơi nào đó, Tiểu Trọng Môn ngấp nghé nơi này nên mới ra tay với bọn họ. Đối lại là ta, cũng sẽ cảnh giác như họ, bọn họ không

- Vì cái gì, chẳng lẽ ngươi không muốn báo thù?

Trang Tú Tú chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn Tô Túy Nguyệt.

- Ân, nghĩ tới hải tử...

Tô Túy Nguyệt nhắc tới hải tử liền khóc không thành tiếng, thật lâu mới khôi phục lại.

- Nhưng phu quân sẽ không đồng ý. Chúng ta cũng không có thứ gì có thể báo đáp ba vị...

- Ta đồng ý!

Tô Túy Nguyệt vừa dứt lời, âm thanh hư nhược của Sở Hoài Thiên truyền tới, nguyên lai hắn đã tỉnh.

- Phu quân.

Tô Túy Nguyệt vội vàng đỡ Sở Hoài Thiên ngồi dậy.

Sở Hoài Thiên không nhìn Đường Phong, cũng không nhìn Trang Tú Tú, mà nhìn chăm chăm vào Linh Khiếp Nhan, thở dốc nói:

- Chỉ cần các hạ có thể giúp ta báo thù rửa hận cho hải tử, ta sẽ chấp tay dâng tặng thánh địa tu luyện kia!

Trước đây Linh Khiếp Nhan đại phát thần uy, Sở Hoài Thiên đều thấy rõ, cho nên biết rõ trong ba người thì Linh Khiếp Nhan có thực lực mạnh nhất, hơn nữa mạnh đến mức không ai địch nổi! Chỉ cần nàng đáp ứng, ngày Tiểu Trọng Môn bị diệt chỉ là vấn đề thời gian.

- Sớm biết như thế, Sở Hoài Thiên ta đã đem tấm bản đồ này giao cho Tiểu Trọng Môn, nhưng chuyện đã tới nước này, hối hận đã muộn. Ta chỉ muốn nhìn tận mắt đám tạp chủng kia chết trước mặt ta, còn cái thánh địa tu luyện kia, không có cũng được!

924. Chương 806: Tiểu Trọng Môn.

Đường Phong nhìn qua thần sắc Sở Hoài Thiên, trong lòng suy nghĩ, hắn đã minh bạch.

Trước khi Sở Hoài Thiên cảnh giác với ba người bọn họ, chính là sợ ba người bọn họ do Tiểu Trọng Môn phái tới. Nhưng bọn họ biết rõ bản đồ được giấu trong người Tô Túy Nguyệt, nếu ba người thật sự là môn nhân Tiểu Trọng Môn, hoàn toàn có thể thừa dịp bọn phu thê bọn họ hôn mê mà lấy bản đồ bỏ chạy. Nhưng trên thực tế chuyện này lại không phát sinh.

Xác nhận ba người bọn họ không phải môn nhân Tiểu Trọng Môn, lại thấy có hi vọng báo thù, Sở Hoài Thiên quyết định thật nhanh, dùng thánh địa tu luyện làm thù lao, hi vọng Linh Khiếp Nhan sẽ báo thù thay hắn.

- Ta không đồng ý.

Đường Phong lắc đầu.

Sở Hoài Thiên không có để ý đến phản ứng của hắn, hắn vẫn nhìn Linh Khiếp Nhan.

Nha đầu cười một tiếng, hé miệng nói:

- Ý của Phong ca ca chính là ý của ta.

Sở Hoài Thiên sửng sốt, giờ mới hiểu được, trong ba người thì Đường Phong mới là người quyết sách, rơi vào đường cùng đưa mắt nhìn về phía Đường Phong:

- Tại sao?

- Không tại sao.

Đường Phong lắc đầu.

- Cứu hai phu thê các ngươi chỉ là tiện tay, thánh địa tu luyện hữu dụng với người khác, nhưng vô dụng với chúng ta. Hai phu thê các ngươi cũng giết không ít đệ tử Tiểu Trọng Môn, tính ra đã hoàn thành tâm nguyện, nếu vẫn muốn báo thù, thì trở về tự mình tu luyện, đợi này sau thực lực cao hơn, tự tay báo lại!

Thánh địa tu luyện a, nếu ở trong thế tục, còn có giá trị với Đường Phong, nhưng thánh địa tu luyện nơi đây, không có quan hệ đến hắn? Hắn hiện giờ muốn nhất chính là rèn luyện hồn phách, nếu lúc này trèo vào Tiểu Trọng môn, chắc chắn sẽ dẫn tới phiền toái không ngừng.

- Hai vị đã tỉnh, thương thế đã không còn đáng ngại, chúng ta cáo từ, ngày sau phải cẩn thận.

Đường Phong không muốn ở lâu, tuy Tiểu Trọng Môn có làm rất quá phận, nhưng giang hồ chính là như vậy, sát cơ ở đâu cũng có, hiểm hiểm vạn phần.

Sau khi nói xong, không đợi hai phu thê Sở Hoài Thiên có phản ứng gì, dẫn theo Linh Khiếp Nhan và Trang Tú Tú rời đi.

- Đợi một chút!

Sở Hoài Thiên ở sau lưng Đường Phong cao giọng hô:

- Chuyện này có thể bàn bạc kỹ hơn mà.

Đường Phong bất động thanh sắc, tiếp đi về phía trước.

- Đây là nhất mạch linh nhũ!

Đột nhiên âm thanh của Sở Hoài Thiên cao hơn vài phần.

- Linh nhũ?

Bước chân Đường Phong không ngừng lại, nhưng bước chân của Linh Khiếp Nhan đã dừng lại, quay đầu lại nhìn lại.

- Là nhất mạch linh nhũ tốt nhất!

Sở Hoài Thiên thấy Linh Khiếp Nhan có vẻ xiêu lòng, sắc mặt đại hỉ, vội vàng mở miệng giải thích:

- Hai phu thê chúng ta tư chất vốn bình thường, nhưng lại có thể tu luyện tới cảnh giới Thiên giai thượng phẩm, chính là nhờ công hiệu thoát thai hoá cốt của linh nhũ, nếu không phải thế, chỉ sợ tới hôm nay hai phu thê chúng ta còn không thể nhìn trộm huyền bí của Thiên giai.

- Sao thế?

Đường Phong cũng dừng lại, quay đầu nhìn về phía Linh Khiếp Nhan, hắn ngạc nhiên khi phát hiện biểu lộ của Linh Khiếp Nhan có chút hưng phấn.

- Phong ca ca, giúp họ báo thù đi.

Linh Khiếp Nhan chủ động thỉnh cầu.

- Tại sao?

Đường Phong nhíu mày, nếu Trang Tú Tú nhất thời nóng đầu, phát nhiệt, muốn ra tay giúp phu thê Sở Hoài Thiên, Đường Phong còn có thể lý giải, tại sao đến cả nha đầu này cũng muốn tham gia náo nhiệt.

- Ngươi quên rồi sao Phong ca ca, Tái Sinh Thạch, Vạn Niên Thạch Nhũ cùng Đường Phong Huyết...

Linh Khiếp Nhan nói.

Đường Phong bình tĩnh đại ngộ, nghi ngờ nói:

- Linh nhũ cùng cũng giống Vạn Niên Thạch Nhũ?

- Tốt hơn Vạn Niên Thạch Nhũ rất nhiều.

Con mắt Linh Khiếp Nhan tỏa sáng.

Tái Sinh Thạch, Vạn Niên Thạch Nhũ, Đường Phong Huyết, tuy ba thứ này không có quan hệ với nhau, nhưng đây là nhân tố trọng yếu để trọng tổ thân thể cho Linh Khiếp Nhan.

Lúc trước đạt được Tái Sinh Thạch, Linh Khiếp Nhan đã từng nói với Đường Phong, khối đá thần kỳ đó có thể chứa đựng ba hồn bảy vía của Linh Khiếp Nhan. Nhưng muốn có được thân thể chính thức thuộc về mình, trừ Tái Sinh Thạch ra còn cần hai tài liệu khác nữa, Vạn Niên Thạch Nhũ và Đường Phong Huyết.

Tái Sinh Thạch chỉ có thể dùng để tổ thể, mà Vạn Niên Thạch Nhũ nhưng lại dùng để cố thần, Đường Phong Huyết có tác dụng lưu thông máu huyết, tam vị nhất thể, sau khi thu thập các loại tài liệu và ba hồn bảy vía của Linh Khiếp Nhan, thì có thể nhờ vào Tái Sinh Thạch trọng tổ thân thể cho nàng.

Việc này đã qua hơn một năm, tuy Đường Phong không tìm được tin tức liên quan đến Vạn Niên Thạch Nhũ, nhưng cũng biết thứ này khó tìm, không nói trước phải mất bao lâu, chỉ việc thứ này chỉ nằm trong lòng đất, đã làm Đường Phong rồi.

Mà bây giờ, Linh Khiếp Nhan nói Linh nhũ có thể thay thế Vạn Niên Thạch Nhũ, chẳng những có thể thay thế, mà nó còn tốt hơn Vạn Niên Thạch Nhũ, tin tức này đúng là làm cho hấn phần chấn.

Đây mới là tin tức khiến Linh Khiếp Nhan động tâm.

Đây là đại sự của nhà đầu, Đường Phong sẽ không từ chối, hiện tại đã nàng biến thành đại cô nương, không thể luôn luôn ở trong cương tâm của mình, sớm muộn cũng phải có thân thể, Đường Phong cũng sẽ sớm được giải thoát.

Đường Phong và Linh Khiếp Nhan nói chuyện không có truyền vào tai Sở Hoài Thiên, nhưng mắt thấy một nam một nữ này dừng bước, giống như đang thương thảo cái gì đó, tinh thần chấn động, cao giọng hô:

- Chỉ cần ba vị có thể thay hai phu thê ta báo thù rửa hận, Sở Hoài Thiên ta thề với trời, nhất mạch linh nhũ này sẽ chấp tay dâng tặng.

- Ta đáp ứng người!

Đường Phong lần này nhận lời rất sáng khoái. Không nói trước có thể tìm kiếm linh nhũ cho Linh Khiếp Nhan mà còn có thể giao thủ với đệ tử Tiểu Trọng Môn, rèn luyện cường độ hồn phách của mình.

- Quá tốt.

Sở Hoài Thiên đại hỉ, lúc này muốn đứng dậy, hấn muốn dẫn bọn người Đường Phong tiến vào Bái Nguyệt Thành tìm Tiểu Trọng Môn. Nhưng hấn trọng thương chưa khỏi còn khí lực sao? Mới đứng dậy liền ngã xuống.

- Không vội, hòa thượng chạy chứ miếu không thể chạy, hai phu thê các người nghỉ ngơi dưỡng thương cho tốt, đợi khi thương thể của các người khỏi hẳn, chúng ta đi tìm Tiểu Trọng Môn cũng chưa muộn.

Đường Phong mở miệng an ủi.

Sở Hoài Thiên rơi vào đường cùng, cũng chỉ có thể như thế.

Mấy ngày kế tiếp, Sở Hoài Thiên cùng Tô Túy Nguyệt đều dưỡng thương, năng lực khôi phục của hai người này làm Đường Phong cả kinh. Dù thương thể của họ không nặng, nhưng có thể nhất được một mạng là không tệ rồi, nhưng chỉ qua vài ngày, thương thể đã tốt lên tới bảy tám phần, mắt thấy đã có thể khỏi hẳn.

- Đây là công lao của nhất mạch linh nhũ sao?

Mấy ngày qua, Đường Phong cũng quen thuộc hai phu thê này một chút, đã không còn cảm giác lạ lẫm như lúc trước.

Ân.

Sở Hoài Thiên vẫn lo lắng Đường Phong sẽ đổi ý, cho nên trắng trợn thổi phồng đây là công lao của linh nhũ.

- Tuy nhất mạch linh nhũ này không nhiều lắm, nhưng chỉ cần phục dụng một giọt, đã có thể làm cho người ta thoát thai hoá cốt, tẩy kinh phạt tủy, dù người có tư chất kém, cũng lập tức biến thành thiên tư hơn người. Đáng tiếc mỗi người chỉ có thể phục dụng được số lượng cực hạn.

Đúng là có cực hạn, nhân lực có hạn, nếu có thể phục dụng vô hạn linh nhũ thì tư chất sẽ tăng trưởng vô hạn, chuyện đó có thể sao?

- Đường huynh, khi nào thì chúng ta đi tìm Tiểu Trọng Môn báo thù đây? Sở mỗ đã đợi không nổi rồi.

Mấy ngày nay Sở Hoài Thiên vẫn một mực hỏi vấn đề này.

- Đợi hai ngày nữa, khi đó thương thế của các người sẽ khỏi hẳn.

Đường Phong trước sau như một.

- Ai.

Sở Hoài Thiên thở dài, nếu không phải Đường Phong là người quyết sách thì hẳn cũng không hỏi, chẳng qua Đường Phong chỉ đạt Thiên giai trung phẩm, luận cảnh giới còn thấp hơn phu thê bọn họ, Sở Hoài Thiên chỉ nhìn trúng Linh Khiếp Nhan thôi.

Thực lực mà Linh Khiếp Nhan bày ra quá rợn người, mấy ngày nay vẫn bảo phu nhân của mình thăm dò thực lực của Linh Khiếp Nhan, kết quả cảnh giới Thiên giai thượng phẩm Tô Túy Nguyệt cũng không tiếp được một chiêu của Linh Khiếp Nhan liền bại trận.

Nhìn thấy điều này đã làm cho Sở Hoài Thiên thêm hi vọng.

Hai ngày qua đi, thương thế của hai phu thê họ đã khỏi hẳn, bọn họ thương nghị một hồi, liền xuất phát đi Bái Nguyệt Thành.

Tuy hai phu thê Sở Hoài Thiên một mực ẩn cư trong núi tu luyện, nhưng cứ cách mỗi tháng lại đi Bái Nguyệt Thành mua một ít đồ. Cho nên có chút quen thuộc với Tiểu Trọng Môn.

Theo như lời Sở Hoài Thiên nói, thể lực Tiểu Trọng Môn không kém, trong môn có hai vị Linh giai cao thủ, về phần hai vị Linh giai này có thực lực tới trình độ nào thì hẳn không rõ, chỉ biết hai người này là thái thượng trưởng lão của Tiểu Trọng Môn, trừ khi tông môn gặp phải đại sự bằng không họ sẽ không xuất hiện, trừ hai người này, những đệ tử Tiểu Trọng Môn còn lại không đủ gây sợ.

Nghe Sở Hoài Thiên nói, trong nội tâm Đường Phong có chút nắm chắc.

Thực lực Tiểu Trọng Môn này chỉ tương đương với một gia tộc không lớn lắm trong Linh Mạch Chi Địa. Đại khái tương đương với Đường gia trước khi Đường Đỉnh Thiên trở về.

Trước đây Đường gia chỉ có hai Linh giai, Đường Ngạo cùng Đường Duệ.

Tông môn như vậy chưa đủ làm Đường Phong khiếp sợ.

- Tú Tú, Trang gia các người chiếm cứ Vạn Ma Quật nhiều năm như vậy, tại sao không có lý giải về nơi này?

Đường Phong trên đường đi hỏi.

Trang Tú Tú lắc đầu nói:

- Tất cả đệ tử Trang gia chúng ta tiến vào đây để lịch lãm rèn luyện đều nhìn thấy tất cả đều là ma quái, tại sao phải quan tâm chứ?

Đây là lời nói thật, nếu không phải Linh Khiếp Nhan có thể nhìn rõ bản chất của ma quái, chỉ sợ Đường Phong sẽ cho rằng những người kia là dị loại, khi đó cần gì dài dòng với bọn người Sở Hoài Thiên, trực tiếp ra tay giết là xong.

Nơi ẩn thân của mọi người cách xa Bái Nguyệt thành, phải mất một ngày, mới có thể nhìn thấy bóng dáng Bái Nguyệt Thành ở phía xa xa. Tòa thành thị này do Tiểu Trọng môn chưởng quản, cho nên trong Bái Nguyệt Thành rất cần quấy, cơ căn bốn môn của Tiểu Trọng Môn lại không ở trong thành, mà ở một nơi cách thành ba mươi dặm.

Tình huống này không khác biệt với Thiên Tú. Dù sao trong thành trì có quá nhiều người, diện tích lại không lớn, đặt tông môn ở đây có cảm giác bị bó buộc, cho nên phải đặt ở ngoài thành.

- Chúng ta đi Bái Nguyệt Thành hủy sản nghiệp Tiểu Trọng Môn, hay là trực tiếp giết đến tận của Tiểu Trọng Môn? Sở huynh cứ quyết định.

Đường Phong nhìn Sở Hoài Thiên nói, lúc này là giúp phu thê hấn báo thù, cho nên phải hỏi ý kiến của hấn một chút.

- Giết đến tông môn bọn chúng, ta muốn toàn bộ Tiểu Trọng Môn phải chôn cùng với con ta!

Sở Hoài Thiên sát khí đằng đằng, khuôn mặt vặn vẹo.

- Đi.

Đường Phong gật đầu, từ đây còn cách Tiểu Trọng Môn ba mươi dặm.

Không bao lâu, năm người đã tới trước cửa Tiểu Trọng Môn, hai tên thủ vệ thấy người tới bất thiện, quát một tiếng:

- Người đến là người phương nào, xin xưng tên đi!

Cửu nhân gặp mặt, liền đỏ mắt, tuy hai tên đệ tử kia không có tham dự vào vòng vây đuổi giết Sở Hoài Thiên, nhưng khi thấy tiêu chí Tiểu Trọng Môn của bọn họ, liền áp chế không nổi lửa giận.

Căn bản không để ý đến lời hỏi thăm của hai tên đệ tử, hai người Sở Hoài Thiên và Tô Túy Nguyệt đã giết qua.

Đáng thương cho hai tên thủ vệ Địa giai, xảy ra tình huống gì cũng không rõ, liền bị phu thê Sở Hoài Thiên giết tại chỗ!

Máu tươi tung tóe trên đất, trong Tiểu Trọng Môn, những tên huynh đệ đồng môn của hai người vừa rồi nhìn thấy họ bị giết, không áp chế được lửa giận, một bên kêu la một bên xông tới.

Sở Hoài Thiên cười lớn một tiếng, giống như sói nhập bầy dê, mỗi một kiếm là một mạng. Tuy những đệ tử Tiểu Trọng Môn không ít, nhưng chân chính có thể ngăn cản lại không có mấy, dù có một ít là Thiên giai cao thủ, nhưng không cách nào ngăn cản được lửa giận của Sở Hoài Thiên.

Tiểu Trọng Môn súc sinh, tất cả đi ra nhận lấy cái chết!

Sở Hoài Thiên đánh rất cao hứng, cao giọng rống một câu.

- Làm càn! Tiểu tặc phương nào dám đến xâm phạm?

Có một tiếng gầm lên, một cổ khí thế kinh người quét tới, thanh âm rơi xuống, một lão già sắc mặt hồng nhuận phơn phất xuất hiện trước mặt mọi người, người còn chưa nói, một chưởng phong sắc bén đã đánh về phía Sở Hoài Thiên.

- Phu quân coi chừng!

Tô Túy Nguyệt nhắc nhở một câu, đánh ra ba đạo kiếm hoa, ngăn trở chưởng phong kia, Sở Hoài Thiên cũng xuất toàn lực, liên thủ với phu nhân của mình thật vất vả mới đỡ được công kích.

Đường Phong chậm rãi lắc đầu, hấn đã nhìn ra điểm yếu của hai phu thê Sở Hoài Thiên. Dù cảnh giới của hai người này là Thiên giai thượng phẩm, nhưng võ điển tu luyện quá kém, không cách nào phát ra thực lực chân chính của cảnh giới Thiên giai thượng phẩm. Lão già kia cũng chỉ là Thiên giai thượng phẩm mà thôi, đối lại là cao thủ nhất định sẽ ngăn cản một mình, nhưng lại làm cho hai phu thê Sở Hoài Thiên phí công to như vậy mới có thể ngăn cản, hơn nữa còn là hai người hợp lực.

Người vừa tới của Tiểu Trọng Môn có thân phận không thấp, lớn tuổi như vậy, hơn nữa đã đạt tới cảnh giới Thiên giai thượng phẩm đỉnh phong. Ngăn cản hai phu thê Sở Hoài Thiên vẫn không truy kích, mà ngăn cản người của mình, chấp hai tay sau lưng, quét nhìn bọn người Đường Phong, hừ lạnh một tiếng:

- Các vị rốt cuộc có thù oán gì với Tiểu Trọng Môn chúng ta? Tại sao lại tàn sát đệ tử, làm tổn thương môn nhân của ta?

925. Chương 807: Tiêu Diệt Đệ Tử Tiểu Trọng Môn!

Vừa nói, vừa nói lại lên lút liếc mắt nhìn đám đệ tử Tiểu Trọng Môn, bọn chúng đang lẳng lặng hình thành xu thế vây quanh, bao vây bọn người Đường Phong vào trung ương.

Cơn giận trong lòng Sở Hoài Thiên dâng lên, thầm nghĩ thay hài nhi báo thù, còn cùng hấn lý luận sao? Hung hăng phun một miếng nước bọt rồi cùng Tô Túy Nguyệt xông lên.

Tuy hai người bọn họ không có tu luyện võ điển cao thâm, nhưng dù gì cũng có cảnh giới Thiên giai thượng phẩm, phục dụng linh nhũ nên tư chất không bình thường, một chọi một chỉ sợ không phải là đối thủ của lão già kia, cho nên hai phu thê bọn họ phải liên thủ áp chế.

Lão già kia giận tím mặt, hấn thân là môn chủ Tiểu Trọng Môn, trong phương viên vạn dặm ai cũng phải cho hấn chút mặt mũi, hiện tại không minh bạch đã bị người ta giết tới cửa, còn bị giết không ít đệ tử, làm sao không căm tức chứ? Thấy hai phu thê Sở Hoài Thiên không khách khí, thi triển ra sở học toàn thân, khí thế mười phần, muốn giết hai phu thê Sở Hoài Thiên tại chỗ.

Ba vị Thiên giai thượng phẩm động thủ, đám đệ tử Tiểu Trọng Môn cũng động.

Đệ tử Tiểu Trọng Môn tụ tập ở đây không ít, chừng mấy trăm người, còn chưa phải toàn bộ, hơn nữa còn không ngừng có người chạy tới. Thực lực bọn họ không đều, có Huyền giai có Địa giai, cũng có Thiên giai. Đây là biến cố tông môn giống như Thiên Tú tông khi trước.

Hai phu thê Sở Hoài Thiên bị lão già này kiềm chế, cho nên bọn họ quăng ánh mắt về phía bọn người Đường Phong.

Đường Phong cũng không cừ không oán với Tiểu Trọng môn, nhưng đã đáp ứng báo thù thay Sở Hoài Thiên, cho nên không hạ thủ lưu tình. Hiện tại chỉ có thể vận dụng lực lượng hồn phách, không cách nào so sánh với thời kỳ đỉnh phong, nhưng cũng không e sợ, cùng Trang Tú Tú, ngăn cản chính diện đám đệ tử Tiểu Trọng Môn lao tới.

Vô số đạo lưu quang hiện ra, Đường Phong vận dụng lực lượng hồn phách tạo ra vô số ám khí, bắn vào trong đám người, đệ tử Tiểu Trọng Môn người ngã ngựa đổ, những người có thực lực thấp không cách nào nhìn rõ ám khí nên bị giết tại chỗ, chỉ một kích, làm chết và tổn thương hơn mười người.

Trang Tú Tú không cam lòng yếu thế, thừa dịp những tên đệ tử Tiểu Trọng Môn đang trốn tránh ám khí, trên tay xuất hiện một thanh trường kiếm, kiếm chiêu chớp động liên tục, trong nháy mắt liền giết mấy người.

Tuy Đường Phong cùng Trang Tú Tú biểu hiện không tầm thường, nhưng không cách nào ngăn cản được bộ pháp của đám đệ tử, nhân số bọn chúng quá nhiều tử, tầng tầng lớp lớp, hai người chỉ hợp lực ngăn cản phía trước mà thôi, đem toàn bộ địch nhân phía sau giao cho Linh Khiếp Nhan.

Không ai thấy nàng ra tay thế nào, chỉ thấy một đạo thất thải lưu quang thoáng hiện, không ai mở mắt ra được, đợi sau khi hồi phục thị lực, môn nhân Tiểu Trọng Môn hoảng sợ vì không biết tại sao mình lại lui về phía sau hơn vài chục trượng, trong lòng sợ hãi nhưng họ không bị tổn thương chút nào, lúc này mới buông lỏng một hơi.

Linh Khiếp Nhan không giết người, cũng không đả thương người, nàng chỉ thay Đường Phong xử lý một chút uy hiếp mà thôi.

- Giết nàng kia!

Tuy lão già đang giao thủ với hai phu thê Sở Hoài Thiên, nhưng vẫn chú ý chiến trường bên kia, vừa thấy Linh Khiếp Nhan ra tay, lão già liền cảm thấy áp lực, điều này làm hấn minh bạch Linh Khiếp Nhan chính là cao thủ, lập tức quát một tiếng, ra lệnh cho môn nhân đệ tử giết chết Linh Khiếp Nhan rồi tính sau.

Đệ tử Tiểu Trọng Môn nghe môn chủ la lên, còn do dự sao? Hùng hổ lao về phía Linh Khiếp Nhan. Linh Khiếp Nhan cười lạnh một tiếng, không chờ địch nhân đến gần, bàn tay trắng nõn vung lên, một dây lụa thất thải bay ra, phiêu phù trong không trung.

Bộ pháp đám đệ tử Tiểu Trọng Môn lao tới đột nhiên cứng đờ, đứng nguyên không nhúc nhích, sau khi dây lụa trở về tay Linh Khiếp Nhan, đám đệ tử Tiểu Trọng Môn đứng nguyên tại chỗ khoảng chừng bảy tám chục người.

Những người này, chỉ bị dây lụa quét ra, nhưng căn bản chưa bị dây lụa đụng vào một cái, nhưng không ngoại lệ, chẳng những thân thể cứng đờ, ngay cả sắc mặt như bị hóa đá.

PHỐC một tiếng, một âm thanh trấn nhiếp tâm thần vang lên, những tên đệ tử Tiểu Trọng Môn đứng nguyên tại chỗ đột nhiên nổ thành từng đoàn huyết vụ, ngay cả thiên địa, giống như biến thành một vườn hoa, trong vườn hoa nở rộ vô số huyết mãn côi (hoa hồng máu).

Đồng tử tất cả mọi người phóng đại, lão già kia thiếu chút nữa cắn đứt đầu lưỡi của mình, hai phu thê Sở Hoài Thiên thừa dịp hấn phân tâm, động tác trên tay càng hung mãnh, đánh cho lão già kia khổ không thể tả.

Chiêu thức ấy của Linh Khiếp Nhan quá bá đạo. Đem đám người biến thành bảy tám chục đoàn huyết vụ, mỗi tên đệ tử Tiểu Trọng Môn đều có cảm giác như đang ở trong tu la địa ngục. Nữ tử này lãnh diễm vô cùng, toàn thân không có chút cương khí ba động nào, lại là một siêu cấp đại cao thủ, hơn nữa là kẻ giết người không chớp mắt.

Không ai còn dám đến gần Linh Khiếp Nhan nữa, một kích đánh chết bảy tám chục người, trong đó còn có không ít tinh anh, đều là cao thủ ngoài Thiên giai trung phẩm, cũng có cả Thiên giai thượng phẩm, nhưng lại bị đánh chết trong nháy mắt. Hiện tại đi lên tìm Linh Khiếp Nhan phiền toái, không phải tự tìm đường chết sao?

Nhưng đang ở trong tông môn, dù trong lòng khủng hoảng, những đệ tử Tiểu Trọng Môn này lại bộc phát ra một cổ dũng khí và quyết tâm bảo vệ môn phái, bọn họ liền lao về phía Đường Phong, Trang Tú Tú cùng hai phu thê Sở Hoài Thiên.

Chuyện quỷ dị xuất hiện, toàn bộ địch nhân đánh về phía phu thê Sở Hoài Thiên, toàn bộ bị Linh Khiếp Nhan quét ra, lúc này Linh Khiếp Nhan cũng không có hạ sát thủ, chỉ dùng lực đạo nhu hòa đẩy ra.

Mà địch nhân đánh về phía Đường Phong và Trang Tú Tú, Linh Khiếp Nhan không quản, trừ phi số lượng địch nhân quá nhiều, nàng mới ra tay lần nữa, giảm bớt áp lực cho Đường Phong cùng Trang Tú Tú.

PHỐC PHỐC PHỐC lại một chuỗi ám khí bắn ra, tiêu diệt vài tên đệ tử Tiểu Trọng Môn, Đường Phong quăng ánh mắt về phía tên Thiên giai thượng phẩm. Tên này mới gia nhập, liền tạo ra áp lực rất lớn cho mình và Trang Tú Tú.

Tay run lên, một thanh trường kiếm xuất hiện, tay phải Đường Phong chậm rãi rút chuôi kiếm, kiếm ý kinh thiên như hồng thủy tràn ra toàn trường, mỗi người đều cảm giác được da thịt toàn thân đau đớn, giống như bị vô số đao kiếm cắt qua người.

Tên cao thủ Thiên giai thượng phẩm ánh mắt co rút lại, bản năng không phát giác Đường Phong sử dụng chiêu thức gì, nhưng lại không sợ hãi chút nào, vội vàng vận dụng cương khí toàn thân, tại chỗ nhảy lên, lướt qua đám người, thanh quý đầu đao trong tay bổ tới Đường Phong.

926. Chương 808: Vị Tiền Bối Này! (thượng)

Giết địch nhân trước khi hấn phát chiêu, đây là cách nghĩ của hắn, mà chiêu thức có uy lực cường đại, cần một thời gian tụ khí nhất định.

Một đạo đao mang từ trong quỹ đầu đao của hắn bắn ra, hấn phát hiện Đường Phong vẫn chậm rãi rút kiếm, mà chuôi trường kiếm không hiểu từ đâu xuất hiện này, cho tới hiện giờ chỉ rút được ba thốn mà thôi.

- Ha ha, ngươi chết chắc rồi!

Người này cao giọng cười to, đối phương chỉ là Thiên giai trung phẩm, không có khả năng tiếp được đao kinh của hắn.

Tiếng cười chưa dứt, một đạo hào quang chói mắt lóe lên, lập tức làm cho hấn hoảng sợ, chẳng biết tại sao đao kinh của mình bị phá, lập tức mi tâm đau xót, cả người liền mất đi ý thức.

Máu tươi như suối phun tuôn ra, đám đệ tử Tiểu Trọng Môn này trơ mắt nhìn tên Thiên giai cao thủ dùng đao này bị chém đứt thành hai nửa, không khỏi kinh hô một tiếng:

- Hữu hộ pháp chết rồi!

Trường kiếm trên tay Đường Phong lập tức vỡ tan, cùng lúc đó, hấn cảm thấy đầu choáng mắt hoa, suýt nữa ngã xuống đất.

Vô Cấp Kinh Mang Kiếm, một kiếm một Thiên Binh! Trường kiếm vừa rồi là do hấn dùng lực lượng hồn phách ngưng tụ ra, cũng không hoàn toàn phát huy ra hết uy lực của kiếm chiêu, dù vậy, cũng làm cho trường kiếm vỡ vụn.

May mắn trường kiếm không phải bị ngoại lực phá hủy, nếu không hồn phách nhất định sẽ bị thương.

- Người sao rồi?

Trang Tú Tú ân cần hỏi thăm.

- Còn chịu đựng được một hồi!

Đường Phong lắc đầu.

Hấn và Trang Tú Tú cùng bất đồng với phu thê Sở Hoài Thiên, phu thê Sở Hoài Thiên là chiến đầu bình thường, mà hấn và Trang Tú Tú là dùng lực lượng hồn phách để chiến đấu, cho nên không cách nào vận công khôi phục, nếu sử dụng lực lượng hồn phách quá độ, sức chiến đấu sẽ hạ thấp.

Từ khi bắt đầu chiến đấu tới giờ, chỉ qua thời gian một nén nhang mà thôi, nhưng đệ tử Tiểu Trọng Môn lại chết hơn trăm. Mà đám người Đường Phong lông tóc không tổn hao, không phải thực lực bọn họ cường hoành, lại có Linh Khiếp Nhan ở bên cạnh lược trận, Linh Khiếp Nhan ra tay rất chú ý, trừ phi bọn người Đường Phong gặp nguy hiểm sinh tử mới ra tay hỗ trợ, thời gian còn lại đều đứng nhìn đùa giỡn.

Lão gia kia một bên so chiêu với phu thê Sở Hoài Thiên, một bên tức giận nhìn loạn chiến, hận không thể nhanh chóng tiêu diệt phu thê Sở Hoài Thiên.

Nhưng khi thấy Linh Khiếp Nhan khí định thần nhàn đứng ở trung ương, trong nội tâm lão già này cảm thấy khủng bố, thực lực nữ nhân này quá kinh khủng, lão già kia tự biết mình không phải là đối thủ của nàng.

Nếu như đánh chết phu thê Sở Hoài Thiên, chỉ sợ nàng sẽ tự mình ra tay đối phó hấn. Càng nghĩ, lão già này không dám ra tay với phu thê Sở Hoài Thiên mà chỉ triển đấu với họ.

Lại qua thời gian nửa nén hương, động tác của Đường Phong và Trang Tú Tú chậm đến cực điểm, hiện giờ còn kém hơn cả một Địa giai.

Đã nỗ lực hết đà, Đường Phong khẽ quát một tiếng:

- Đi!

Vừa dứt lời, một cổ hấp lực từ phía sau lưng truyền đến, Đường Phong cùng Trang Tú Tú bị Linh Khiếp Nhan kéo đến bên người. Phu thê Sở Hoài Thiên cũng thế, tuy hai người bọn họ muốn đánh chết lão già kia, nhưng vẫn không thể như ý muốn.

Chiến đấu dừng lại, sắc mặt lão già kia tái nhợt, đứng cách mười trượng nhìn đám người Đường Phong, lạnh giọng chất vấn:

- Tại sao hôm nay các vị lại ra tay tàn nhẫn với Tiểu Trọng Môn chúng ta? Có thể giải thích hay không?

Sở Hoài Thiên đang muốn nói chuyện, lại bị Đường Phong khoát tay ngăn lại:

- Hôm nay dừng ở đây, ngày khác lại đến nhà bái phỏng!

Thân thể lão già run lên, suýt nữa bị tức khí mà ngất, tông môn vô duyên vô cớ bị người ta tập kích, chết và tổn thương hơn trăm người, chẳng những không biết nguyên nhân, hơn nữa nghe ý tứ trong lời nói của đối phương, chuyện này vẫn chưa kết thúc, bọn họ sẽ đến nữa.

Bị người đập lên mũi mặt, lão già này tức giận đến mức toàn thân phát run, nhưng cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn bọn người rời đi.

- Môn chủ, đuổi theo hay không đuổi theo?

Một Thiên giai trong đám người đi ra, mặt mũi rất nhần nhó.

- Đuổi theo để chịu chết sao?

Nắm đám của lão già suýt chút nữa bị bóp nát, vừa rồi nhiều người vây công mà còn không làm gì được người ta, hiện tại đuổi theo thì có thể làm được gì?

- Nhưng khẩu ác khí này...

- Ta đi tìm hai vị thái thượng trưởng lão! Nữ tử tóc bạc kia là Linh giai cao thủ, trừ phi hai vị thái thượng trưởng lão tự mình ra mặt, nếu không không ai có thể đối phó!

Lão già hít sâu một hơi, nghiêm mặt lại.

- Nhưng hai vị thái thượng trưởng lão đã bế quan hơn một năm nay, nếu vào lúc này quấy rầy bọn họ...

- Không quan nhiều như vậy, nếu họ không ra mặt, Tiểu Trọng Môn đợi người ta đến diệt môn à. Người cho người đi tra xét lai lịch của đám người này thế nào, còn nữa, tra xem tại sao họ lại đến tìm Tiểu Trọng Môn chúng ta phát tiết.

Lão già dặn dò một tiếng.

- Vâng.

Bọn người Đường Phong ly khai Tiểu Trọng Môn không xa, mà trực tiếp vào trong Bái Nguyệt Thành, tìm một gian khách điểm, thuê vài gian phòng nghỉ ngơi.

Hai phu thê Sở Hoài Thiên một đường thở dài thở ngắn, thâm hận bản thân thực lực không đủ, dù hai người đã liên thủ cũng không thể đánh chết lão già kia, dù đã đến khách điểm nhưng vẫn sầu khổ không thôi.

Nhưng trải qua trận chiến hôm nay, đã làm cho hai phu thê Sở Hoài Thiên lóe lên hi vọng. Biểu hiện của Linh Khiếp Nhan quá cường đại, chỉ cần có nàng, sẽ có một ngày diệt sạch Tiểu Trọng Môn.

Trong phòng khách, Đường Phong đang tại dốc sức khôi phục lực lượng hồn phách, không cách nào vận công, hần chỉ có thể tĩnh lặng tâm thần, làm cho lực lượng hồn phách của mình chậm rãi khôi phục, Linh Khiếp Nhan thủ ở bên cạnh hần, về phần Trang Tú Tú, đang ở một gian phòng bên cạnh.

Cách làm của nha đầu hôm nay rất hợp ý Đường Phong, tuy nàng có năng lực diệt sạch Tiểu Trọng Môn, chỉ khi vừa bắt đầu nàng ra tay uy hiếp, còn lại nàng sẽ không ra tay. Mục đích là muốn cho Đường Phong rèn luyện hồn phách. Chỉ có không ngừng chiến đấu, càng không ngừng tiêu hao lực lượng hồn phách, khôi phục lại, đề cao cường độ rèn luyện, đây là phương pháp tốt nhất không gì sánh bằng.

Mấy ngày qua đi, lực lượng hồn phách của Đường Phong cùng Trang Tú Tú đã khôi phục gần như hoàn hảo, cẩn thận cảm thụ một phen, Đường Phong phát hiện hồn phách của mình quả thực tăng lên một đoạn.

Mấy ngày này, Đường Phong phát giác có người tra xét tin tức và hành tung của mình, khi thấy có nhiều người lui tới khách điểm đã đoán ra một ít manh mối.

Dùng đầu ngón chân để nghĩ, Đường Phong cũng biết những người này do Tiểu Trọng Môn phái tới dò xét, mục đích là dò xét thân phận của bọn họ. Đường Phong không quản khí gió gì, đám người bọn họ vẫn ngang nhiên đi lại trong Bái Nguyệt Thành, Bái Nguyệt Thành do Tiểu Trọng Môn chủ quản, nếu bọn chúng vẫn không tra được hành tung của bọn họ thì đúng là chuyện cười.

927. Chương 808: Vị Tiền Bối Này! (hạ)

Tra đi tra đi, tra đến chết cũng không thể biết thiếu gia đến từ đâu đâu!

Đợi đến lúc lực lượng hồn phách của mình và Trang Tú Tú khôi phục, Đường Phong dẫn theo đám người bọn họ, đi bãi phỏng Tiểu Trọng Môn tiếp.

Lão già sắc mặt hồng nhuận phơn phớt dẫn người chặn đường, dùng cái giá chết và tổn thương trăm người, cuối cùng mới khiến cho đám người Đường Phong thối lui.

Lần chiến đấu thứ hai, Đường Phong cùng Trang Tú Tú phát huy ra thực lực cao hơn một tầng, nhưng đám người kia vẫn không dám đến tìm Linh Khiếp Nhan phiền toái, phu thê Sở Hoài Thiên vẫn dây dưa không ngớt với lão già kia, những đệ tử bị giết của Tiểu Trọng Môn, tất cả đều là thủ bút của Đường Phong và Trang Tú Tú.

Thời điểm này tiến bộ hơn lần trước rất nhiều, nhất là Đường Phong, đánh suốt một canh giờ, lực lượng hồn phách mới suy yếu.

Sau khi trở lại khách điểm nghỉ ngơi, đợi sau khi khôi phục sẽ đi tìm Tiểu Trọng Môn tiếp, một tông môn mấy ngàn người cứ như thế trở thành nơi rèn luyện hồn phách của Đường Phong.

Nhưng hết lần này tới lần khác đối phương không thể làm gì được hắn.

Tiểu Trọng Môn gặp chuyện như thế không ít người vỗ tay khen hay, phương viên vài vạn dặm xung quanh đều là địa bàn của tông môn này, tuy không đến mức làm ác táng tận thiên lương, nhưng đệ tử của họ thường xuyên ý thể hiếp người, làm cho những người tu luyện kia đều ghen một bụng với người của Tiểu Trọng Môn, hiện tại thấy có người ra tay giáo huấn người của Tiểu Trọng Môn liền vui mừng khôn xiết.

Cuối cùng lão già sắc mặt hồng nhuận kia cũng biết được vì sao mà đám người Đường Phong lại đuổi tận giết tuyệt với người của Tiểu Trọng Môn như vậy, nguyên nhân mấu chốt là vì một câu của hài đồng chín tuổi.

Nhưng chuyện cho tới bây giờ, dù hắn có cúi đầu nhận lỗi cũng không có khả năng hòa giải, người chết không thể sống lại, hài tử của phu thê Sở Hoài Thiên đã chết, bọn họ chỉ muốn Tiểu Trọng Môn nợ máu phải trả bằng máu.

Nhưng thực lực của nữ tử kia quá cường đại, hai tên thái thượng trưởng lão của Tiểu Trọng Môn dù liên thủ cũng không có lòng tin đánh bại, trừ phi bắt được mấy người này, làm cho nàng sợ ném chuột vỡ bình, mới có thể thoát được kiếp nạn lần này.

Chủ ý đã định, hai người vội vàng truyền âm cho môn chủ Tiểu Trọng Môn, bảo hắn âm thầm bố trí nhân thủ.

Sở Hoài Thiên đã không thể chờ đợi được tiến về phía đám đệ tử Tiểu Trọng Môn, Đường Phong cùng Trang Tú Tú cũng theo sát bộ pháp hai phu thê này, hai người bọn họ không thể có cái sơ xuất gì, vì nhất mạch linh nhũ, nếu bọn họ chết, vì linh nhũ không thể sơ suất.

929. Chương 809: Diệt Môn! (hạ)

Linh Khiếp Nhan đương nhiên là tìm đến hai tên thái thượng trưởng lão, hai người này chỉ là Linh giai hạ phẩm, lấy thực lực hiện giờ của Linh Khiếp Nhan, có thể dễ dàng đối phó bọn họ.

Đường Phong còn chưa xông vào chiến trường, nhìn thấy trong tay Linh Khiếp Nhan xuất hiện một thanh trường kiếm do hồn phách ngưng tụ mà thành, kiếm chiêu xuất ra, tầng tầng lớp lớp, đem hai tên Linh giai bao phủ bên trong.

Đây không phải là kiếm pháp Sáo Lộ của Âu Dương Vũ sao? Đường Phong nhìn quen mắt, trong nội tâm suy nghĩ liền minh bạch. Linh Khiếp Nhan thôn phệ kiếm linh của Âu Dương Vũ, cho nên có thể sử dụng kiếm pháp của hắn. Âu Dương Vũ nghiên cứu kiếm pháp còn cao hơn cả Diệp Dĩ Khô, dù chưa đến Thiên Kiếm Chi Cảnh, nhưng cũng có thể xưng là kiếm thuật đại gia.

Nhìn đến đây, Đường Phong thả lỏng trong lòng. Trước đây hắn không biết Linh Khiếp Nhan đạt tới cảnh giới gì, nhưng vừa rồi thực lực mà nàng biểu hiện ra ngoài, không phải là Linh giai hạ phẩm, lại có kiếm pháp của Âu Dương Vũ, cho nên không cần lo lắng.

Cùng Trang Tú Tú một trước một sau giết vào trong đám người, tùy ý điều động lực lượng hồn phách, thoải mái thi triển ám khí, lại cho đệ tử Tiểu Trọng Môn không thể tiếp cận.

Trong vòng nửa tháng, Đường Phong trước sau bốn lần đến Tiểu Trọng Môn, chẳng những lực lượng hồn phách cường đại không ít, cũng đã quen thuộc loại phương thức tác chiến này. Hiện tại, hắn hoàn toàn có thể phát huy ra bảy thành thực thời kì đỉnh phong của bản thân. Ba thành còn lại, là do không thể vận dụng lực cương khí và cương tâm.

Hai phu thê Sở Hoài Thiên vẫn tìm lão già sắc mặt hồng nhuận, tuy hung thủ giết hài nhi của họ sớm đã đền tội, nhưng lão già sắc mặt hồng nhuận này là môn chủ, không có mệnh lệnh của hắn, một nhà ba người của họ cũng không bị đệ tử Tiểu Trọng Môn chặn giết. Có thể nói, lão già này mới thực sự là thủ phạm.

Hai phu thê Sở Hoài Thiên cũng có tiến bộ không nhỏ, trước đây bọn họ một mực tu luyện, không có bao nhiêu cơ hội đánh nhau với người ta, lại không tu luyện võ kỹ cao thâm. Nhưng kinh nghiệm đều từ trong chiến đấu mà tổng kết ra, từ lần đầu tiên giao thủ với lão già này khó khăn lắm mới ngang tay, đến bây giờ đã có thể ngăn cản, hai người tiến bộ mười phần.

Mệnh lệnh của cao tăng Tiểu Trọng Môn, càng ngày càng nhiều người vây bắt bọn người Đường Phong, ý đồ bắt giữ bọn người Đường Phong, ép Linh Khiếp Nhan dừng tay. Chủ ý này không tệ, nhưng hai tên Linh giai của Tiểu Trọng Môn đã đánh giá thấp thực lực của Linh Khiếp Nhan, Linh Khiếp Nhan vừa kiếm chế hai người bọn họ, vừa hiệp trợ bọn người Đường Phong.

Phàm khi thấy bọn người Đường Phong gặp nguy hiểm không thể ngăn cản, một chiêu đi qua, nguy hiểm lập tức giải trừ.

Chiến đầu lần này vượt qua tất cả các lần chiến đấu trước đó, cơ hồ đệ tử Tiểu Trọng Môn ngã xuống lớp lớp, đại đa số là bị Linh Khiếp Nhan giết, một chiêu của nàng đánh qua, người và vật trong phương viên mười trượng đều bị diệt. Chết trong tay Đường Phong và Trang Tú Tú chỉ có một ít.

Nửa thời thần trôi qua, đã không còn ai đến gần bọn người Đường Phong, bởi vì hiện tại ai nấy cũng thấy được, tới gần Đường Phong, sẽ kích thích Linh Khiếp Nhan ra tay, nàng vừa ra tay chẳng khác nào chết.

Linh giai cao thủ, đặt ở nơi đâu cũng là cường giả.

Đánh tới bây giờ, Đường Phong phát hiện một chuyện kỳ quái, những đệ tử Tiểu Trọng Môn vây quanh càng ngày càng ít. Đây tuyệt đối không phải do bị giết, tuy trong chiến đấu chết không ít đệ tử Tiểu Trọng Môn, nhưng còn chưa tới trình độ như bây giờ.

Hắn quan sát, Đường Phong ngạc nhiên, hắn phát hiện có rất nhiều đệ tử Tiểu Trọng Môn đang hoảng hốt chạy thực mạng, chạy khỏi tông môn.

Cái này... Đường Phong im lặng. Hắn không nghĩ tới lực ngưng tụ của tông môn này lại kém như vậy, đối mặt với uy hiếp diệt môn thế mà đường ai nấy chạy.

Tình huống này trước kia ở Thiên Tú tuyệt đối chưa bao giờ xuất hiện, tuy đệ tử Thiên Tú đều là nữ tử, nhưng có quyết tâm và tử chiến đến cùng. Thời điểm năm đó Cự Kiếm Môn dẫn người vây công Thiên Tú, không một ai trong các cô gái kia bỏ chạy.

- Chết!

Một tiếng gầm lên truyền đến, Đường Phong nhìn về phía phát ra âm thanh, nhìn thấy Sở Hoài Thiên diện mục dữ tợn cầm trường kiếm đâm xuyên lồng ngực lão già sắc mặt hồng nhuận kia.

Thực lực Thiên giai thượng phẩm của phu thê Sở Hoài Thiên không phải để làm kiểng, có Linh Khiếp Nhan ở một bên lược trận, bọn chỉ chuyên tâm đối phó với lão già này, quen thuộc thủ đoạn công kích của hắn, lại được tích lũy kinh nghiệm chiến đấu, rốt cuộc hai phu thê liên thủ đã giết được lão già sắc mặt hồng nhuận này tại chỗ.

- Môn chủ chết!

Không biết là tên đệ tử Tiểu Trọng Môn nào hô lên một tiếng, ngay sau đó có vô số người thấy cảnh này, sau đó có một chuyện làm người khác ghen hòng trên trời xảy ra.

Những tên đệ tử Tiểu Trọng Môn đang do dự kia lập tức quay người chạy thực mạng, tông môn Tiểu Trọng Môn lập tức trống vắng. Có người dẫn đầu tự nhiên có người đi theo, không ai nguyện ý chết cả.

- Toàn bộ trở lại cho lão phu!

Một tên thái thượng trưởng lão đang chiến đấu với Linh Khiếp Nhan khi nhìn thấy cảnh này, lửa giận công tâm, rống to một câu:

- Đây là tông môn của các ngươi, các ngươi sợ chết như thế, sao xứng là đệ tử Tiểu Trọng Môn ta!

Không ai để ý tới hắn, tất cả mọi người đều nhìn ra, hiện tại lưu lại chẳng khác nào tìm chết.

Không qua bao lâu, cả Tiểu Trọng Môn chỉ còn lại hai tên thái thượng trưởng lão, tất cả đệ tử đều bỏ chạy.

- Hủy cơ nghiệp trăm năm của tông môn ta, ta muốn các ngươi chết!

Một tên thái thượng trưởng lão sùi bọt mép, hiển nhiên đã động chân hỏa, nhìn Linh Khiếp Nhan hung dữ nói.

Lời chưa nói hết, Linh Khiếp Nhan đã thu kiếm thế lại, hai mắt nhìn chăm chăm vào hai người.

Sắc mặt hai tên thái thượng trưởng lão Tiểu Trọng Môn đại biến, giờ khắc này bọn họ mới nhìn ra, nguyên lai từ khi chiến đấu tới giờ, nữ tử tóc bạc này vẫn chưa xuất ra thực lực chân thực của mình, nếu không sớm đã giải quyết xong trận đấu này rồi.

Linh Khiếp Nhan xác thực chưa xuất toàn lực, bởi vì nàng không muốn hai tên gia hỏa này chết quá nhanh. Bọn người Đường Phong đang chiến đấu, cần rèn luyện lực lượng hồn phách, hai phu thê Sở Hoài Thiên cần tự tay giết tên môn chủ Tiểu Trọng Môn báo thù, nếu hai tên thái thượng trưởng lão chết sớm như thế, trận chiến lần này sẽ kết thúc rất nhanh.

Tiểu Trọng Môn rốt cuộc đã trêu chọc cái gì mà gặp chuyện như vậy? Sắc mặt hai tên thái thượng trưởng lão như màu đất, sau một khắc liền bị kiếm mang thôn phệ thân ảnh.

Kiểm quang lưu chuyển, đến khi Linh Khiếp Nhan thu hồi kiếm thể, hai tên gia hỏa kia vẫn đứng nguyên tại chỗ, không cách nào nhúc nhích. Hai mắt trống rỗng, từ bên ngoài không nhìn ra bất cứ thương thế nào, nhưng khí tức đã mất hết.

930. Chương 810 : Thông Đạo Dưới Nước

Nếu là Linh Khiếp Nhan trước kia, có lẽ sẽ còn chút lòng trắc ẩn, nhưng hôm nay Linh Khiếp Nhan lại am hiểu đạo lý trăm thảo trừ căn, ra tay không lưu tình chút nào.

- Hải tử, phụ mẫu đã báo thù cho ngươi rồi!

Bên kia, Sở Hoài Thiên nước mắt đầy mặt, ngửa mặt lên trời thét dài.

Đường Phong không đi quấy rầy bọn họ, hiện tại bọn họ cần chút thời gian để bình ổn nội tâm bi thương xúc động của mình.

Tiểu Trọng Môn xem như xong, hai tên thái thượng trưởng lão chết, môn chủ chết, dù còn một chút cá lọt lưới cũng không làm nên sóng gió gì.

Một tông môn bị hủy, nhất định tích lũy tài phú rất nhiều, trước kia Đường Phong thích nhất làm cướp bóc những chiến lợi phẩm này, nhưng hôm nay dùng hồn phách để tiến vào, hiện tại muốn cũng lực bất tòng tâm, chẳng lẽ tiện nghi này để cho người khác, khả năng lớn nhất là những đệ tử tứ tán của Tiểu Trọng Môn sẽ quay về đây, cướp đoạt tài phú.

Trên bầu trời mưa to, tia chớp như muốn xé trời cao, Đường Phong cùng nhị nữ đứng trong mưa, vận chuyển lực lượng hồn phách hộ thân, mưa còn cách mấy thôn liền bị đẩy ra ngoài, nhưng hai phụ thê Sở Hoài Thiên liền để mặc. Hai người này vẫn đang ôm đầu thống khổ, mặc dù mưa to như trút nước, cũng xông rửa sạch nước mắt của họ.

Không biết bọn nũ tr k

Hiện tại linh nhũ đã đổi chủ, hai phu thê Sở Hoài Thiên không tiện lưu lại.

Tô Túy Nguyệt thì lễ với bọn họ, liền đi theo Sở Hoài Thiên đi ra ngoài.

Hiện tại bọn họ không thể ly khai đáy sông, nhưng cũng muốn ra ngoài lối đi chờ đợi thời cơ, đợi vòng xoáy xuất hiện sẽ rời đi.

Trong động chỉ còn lại ba người Đường Phong đang si mê nhìn linh nhũ, Đường Phong liếc nhìn Linh Khiếp Nhan khẽ thở dài một cái:

- Thả bọn họ rời đi thôi.

Linh Khiếp Nhan có chút ngưng ngừng liếc Đường Phong:

- Ta cũng nghĩ vậy.

- Sau này loại chuyện lấy oán trả ơn không nên nghĩ tới nữa.

Đường Phong trừng mắt liếc nàng, Linh Khiếp Nhan chu mỏ nói:

- Biết rồi.

Nha đầu này, sau khi thôn phệ kiếm linh đã bị ảnh hưởng không nhỏ bởi tính cách độc ác và bá đạo, vừa rồi hai phu thê Sở Hoài Thiên ly khai lập tức, Đường Phong cảm nhận được sát cơ trên người Linh Khiếp Nhan phát ra.

Nàng muốn giết người diệt khẩu! Linh nhũ quá quý trọng, thứ này càng ít người biết rõ càng tốt. Tuy Sở Hoài Thiên là một trang nam tử, nhưng ai có thể bảo chứng ngày sau khi gặp phải nguy hiểm chớ bán tin tức này ra không? Chỉ sợ họ cũng phát giác ra sát cơ của Linh Khiếp Nhan, cho nên hai phu thê Sở Hoài Thiên mới vội vàng rời đi.

Mỗi một chữ khi Đường Phong và Linh Khiếp Nhan đối thoại đều lọt vào tai Trang Tú Tú, Trang đại tiểu thư cũng không phải là người hồ đồ, nghe xong liền minh bạch chuyện gì xảy ra, dùng ánh mắt ngạc nhiên nhìn Linh Khiếp Nhan, nàng không nghĩ tới nữ nhân này lại độc ác như vậy.

Linh Khiếp Nhan nhìn nàng cười cười, ôn nhu nói:

- Trở về Trang gia, nếu dám đem chuyện này tiết lộ nửa chữ, ta sẽ diệt môn Trang gia các người!

Ngữ khí nhu hòa, nhưng lại sát khí đằng đằng.

Trang Tú Tú vội vàng trốn đến sau lưng Đường Phong, nàng đã tận mắt nhìn thấy sự khủng bố của Linh Khiếp Nhan, hai Linh giai hạ phẩm bị nàng đùa giỡn, lấy thực lực Trang gia bây giờ, không có khả năng cản được công kích của nữ nhân này.

- Đem thứ này rời đi thôi.

Đường Phong xoa tay.

Trang Tú Tú gọi một chậu nước lạnh xuống:

- Đồ vật ở đây không thể mang ra ngoài.

- Cái gì?

Đường Phong ngạc nhiên.

- Chúng ta dùng hòn phách tiến vào nơi này, thời điểm trở về chỉ có thể dùng hòn phách trở về, bất kỳ đồ vật nào ở đây cũng không thể mang theo.

- Nhưng ta có thể cầm được mà.

Để chứng minh cho lời nói của mình, Đường Phong còn thò tay nhặt một hòn đá trên mặt đất, cong tay bắn ra, ném vào vách tường thủng một lỗ lớn.

- Ta biết rõ, người có thể cầm, có thể mang theo linh nhũ này, nhưng không thể mang ra khỏi Vạn Ma Quật, hiểu ý ta chứ?

Đường Phong cùng Linh Khiếp Nhan há hốc mồm. Bận rộn lâu như vậy, không mang theo được linh nhũ thì làm sao nàng có thân thể? Bận rộn lâu như vậy được gì chứ?

- Sao người không nói sớm?

Đường Phong buồn bực muốn chết.

- Người không hỏi ta mà.

Trang Tú Tú rất vô tội.

- Làm sao bây giờ? Chẳng lẽ chỉ có thể giấu nó sao?

Đường Phong chỉ vào ao linh nhũ trước mặt.

Thần sắc Linh Khiếp Nhan ảm đạm, hi vọng ở ngay trước mắt, nhưng không làm được gì, dù là ai cũng khó chịu.

Nhẹ nhàng thở dài, Linh Khiếp Nhan mở miệng nói:

- Xem ra ta không có duyên phận với ao linh nhũ này rồi.

- Đừng nói lời nhụt chí như thế, không thử thì làm sao biết không mang ra được?

Đường Phong an ủi.

- Không cần thử, trước khi nàng nói ta đã nghĩ đến rồi, chỉ không dám hỏi...

Linh Khiếp Nhan nhẹ nhàng cười.

- Tuy không thể mang nó đi, nhưng không phải nó không có tác dụng với chúng ta.

- Tác dụng gì?

Trang Tú Tú hỏi.

- Xuống dưới thì biết.

Linh Khiếp Nhan nói, ra tay nhanh như thiểm điện chế trụ Trang Tú Tú, làm nàng kinh ngạc, liền ném nàng vào trong ao linh nhũ, xong việc còn vỗ vỗ tay nói:

- Tiện nghi cho người.

Trang Tú Tú đang tràn đầy hoảng sợ, không biết tại sao Linh Khiếp Nhan đột nhiên ra tay với nàng, nhưng sau khi tiến vào trong linh nhũ, sắc mặt nàng biến đổi, trở nên vui vẻ, thậm chí nhin không được phát ra tiếng rên rỉ một hồi.

Âm thanh vừa phát ra, sắc mặt Trang Tú Tú đỏ đến tận mang tai, liền lặn vào trong linh nhũ.

- Phong ca ca người cũng tới.

Linh Khiếp Nhan kéo Đường Phong nhảy vào trong linh nhũ, Đường Phong vừa tiến vào liền biết rõ vì sao Trang Tú Tú lại biến thành như vậy.

Linh nhũ bao quanh người, liền có một cảm giác rất khoan khoái dễ chịu, giống như có một bàn tay mềm mại không xương đang vuốt ve thân thể mình, toàn thân lười biếng an nhàn.

Hơn nữa loại cảm giác này, không chỉ thân thể khoan khoái dễ chịu, mà ngay cả hồn phách cũng khoan khoái dễ chịu, linh hồn rất thoải mái.

Nương theo cảm giác khoan khoái dễ chịu này, Đường Phong còn có thể cảm giác được một cỗ năng lượng vô hình đang tiến dũng mãnh vào thân thể mình, làm cho lực lượng hồn phách tăng trưởng lên trình độ không thể tưởng tượng.

- Cái này...

Đường Phong mừng rỡ nói không ra lời, chỉ trong thời gian ngắn ngủi, hắn cảm giác lực lượng hồn phách đã tăng trưởng không ít, nếu có thể ngâm lâu dài, căn bản không cần đi tìm người đánh nhau để rèn luyện hồn phách.

Cái ao nước cũng không lớn, ba người ngâm trong đó chỉ vừa đủ lách người, Đường Phong bị vây vào giữa, bên trái là Trang Tú Tú, bên phải là Linh Khiếp Nhan, hương vị như trầm hương trên người nhị nữ giao hòa vào nhau, giống như thể hồ quán đỉnh.

Hơn dung lượng của ao linh nhũ này cũng không ít, Đường Phong khoanh chân ngồi trong đó, linh nhũ tiến vào lồng ngực của hắn.

Linh Khiếp Nhan không cố kỵ mà kéo tay Đường Phong một cái, đem khoác lên bờ vai của nàng, giải thích nói:

- Linh nhũ là tinh hoa của linh khí, còn trân quý hơn linh thạch, sở dĩ nó có thể làm cho người ta thoát thai hoá cốt, bởi vì nó có thể rèn luyện tinh khí thần của một người. Mà tinh khí thần của người ta, chính là thể hiện độ mạnh yếu của ba hồn bảy vía, bây giờ hồn phách chúng ta tiến vào đây, cho nên ngâm trong này mới có tác dụng. Nếu dùng thân thể thực sự để ngâm, không có tu vi Linh giai, không qua bao lâu sẽ bạo thể mà chết.

933. Chương 812: Rèn Luyện Lực Lượng Hồn Phách.

Đây đúng là vô tâm cảm liễu liễu xanh um. Nếu không có thạch quan trong Vạn Ma Quật, Đường Phong cũng không thể dùng hồn phách xuất khiếu đến nơi đây, hồn phách không thể ly thể, dù linh nhũ nằm trước mắt cũng không thể ngâm.

Thất chi đông ngưng, thu chi tang du, cũng có thể nói như vậy.

- Nha đầu, làm sao ngươi biết linh nhũ có công hiệu này thế?

Đường Phong nhin không được xoa bóp bả vai của Linh Khiếp Nhan, bóp vào thấy mềm mềm, làm cho Đường Phong nhin không được bóp thêm vài cái.

- Trên đời này thứ mà ta không biết không nhiều.

Linh Khiếp Nhan ngạo nghễ nói.

- Vậy đây là nơi nào?

...

Từ Vạn Ma Quật mới có thể đi thông đến thế giới này, điều này thì Linh Khiếp Nhan không thể biết.

- Linh nhũ ngoài tác dụng làm cho người ta thoát thai hoá cốt, tăng cường lực lượng hồn phách ra, còn có tác dụng trọng yếu khác.

Linh Khiếp Nhan đổi chủ đề.

Đường Phong hưng mảy, vừa nghịch hồ nước, vừa hỏi thăm.

- Không phải Phong ca ca có hứng thú với kỳ hoa dị thảo sao? Nếu có thể mang một ít linh nhũ chỗ này đi, thời điểm gieo trồng được thảo quý hiếm nhỏ một ít linh nhũ vào, thời kỳ sinh trưởng của thảo được sẽ rút ngắn rất nhiều.

Hai mắt Đường Phong tỏa sáng, tinh thần phấn chấn. Hiện tại Mạc Lưu Tô luyện chế đan dược, cần rất nhiều dược liệu quý hiếm, hơn nữa có một ít dược liệu yêu cầu số năm rất hà khắc, cho nên muốn tìm dược liệu có đủ năm rất khó khăn, tuy những năm này Đường Phong tìm được không ít, đều đã cho Mạc Lưu Tô, nhưng có thể bù đắp số lượng tiêu hao sao? Nếu linh nhũ có diệu dụng này, thì đây chính là một bảo bối.

Ngẫm lại, sau khi dùng linh nhũ, sau một tháng có thể có được rất nhiều dược liệu trăm năm, đối với bất cứ Luyện Dược Sư nào cũng là một mê hoặc mê người.

- Làm sao ngươi biết nhiều thế?

Trang Tú Tú giấu người trong ao nước, lộ nửa đầu nhìn Linh Khiếp Nhan, mặt mũi tràn đầy khâm phục.

- Tiểu cô nương, nếu người sống lâu năm, cái gì người cũng biết.

Linh Khiếp Nhan đắc ý.

- Ah, người già đều thành tinh, không ngờ chuyện này lại là sự thật.

Trang Tú Tú gật đầu.

- Người nói ai già.

Linh Khiếp Nhan nghiêng răng nghiêng lợi, Trang Tú Tú vội vàng lặn xuống dưới nước, một chuỗi bọt khí bốc lên.

Linh Khiếp Nhan vẫn còn nghiêng răng nghiêng lợi.

- Nay nha đầu, ta cảm giác có chút nóng.

Đường Phong uốn éo hạ thân, chẳng những nóng, lại rất hưng phấn quay đầu nhìn Linh Khiếp Nhan, thấy mặt nàng cũng ửng hồng, khuôn mặt giống như táo đỏ.

Thò tay đem Trang Tú Tú kéo lên, phát hiện nàng cũng thế.

Đường Phong sợ hãi:

- Chẳng lẽ linh nhũ này có tác dụng như xuân dược sao? Một khi ngâm lâu như vậy, nếu nó bộc phát...

- Cái gì?

Trang Tú Tú tò mò hỏi.

- Chính là...

- Phi...

Linh Khiếp Nhan gắt lên một tiếng, duỗi ngón tay chỉ vào đầu Đường Phong:

- Phong ca ca đang nghĩ cái gì?

- Hiện tượng bình thường a. Ta là nam nhân, bên người có hai mỹ nữ vây quanh ngâm nước, đương nhiên muốn rồi.

Về mặt Đường Phong rất nghiêm túc.

- Linh nhũ không có tác dụng hạ lưu như dược vật người nói, cảm giác hưng phấn của người bây giờ, là do hồn phách của người đang hấp thu năng lượng trong linh nhũ, thân thể người ngâm trong nước, thân thể thoải mái, bây giờ hồn phách đang ngâm trong linh nhũ, cho nên hồn phách sẽ rất thoải mái, chẳng lẽ người không chịu nổi sao?

- Nguyên lai là vậy.

Đường Phong bừng tỉnh đại ngộ.

Lại nói trở lại, thời gian ngâm trong linh nhũ càng lâu, cảm giác hưng phấn càng ngày càng mạnh, Đường Phong phải uốn éo không ngừng để giảm bớt cảm giác thêm muốn trong thân thể.

Trang Tú Tú cũng như thế, nói thế nào nàng cũng là nữ hài tử, không giống trống khua chiêng như Đường Phong, nhưng đang trong ao nước đang lặn tẩn gợn sóng.

Chỉ có một mình Linh Khiếp Nhan là không có ảnh hưởng, luận cường độ hồn phách, nàng cao hơn Đường Phong và Trang Tú Tú không chỉ một bậc, tuy linh nhũ cũng có tác dụng với nàng, nhưng không có phản ứng lớn như vậy.

Cái ao nước vốn không lớn, ba người ngâm ở trong đã tràn đầy, uốn qua uốn lại như vậy, sẽ đụng phải những thứ không nên đụng, làm cho Đường Phong càng nóng hơn nhiều.

Nửa canh giờ sau, Trang Tú Tú không chịu nổi, bước chân tập tễnh leo ra, sau một hồi, Đường Phong cũng không chịu nổi.

Sau khi bò ra, Đường Phong phát hiện linh nhũ này quả thật là thứ kỳ diệu, ngâm trong đó có cảm giác như ngâm trong nước nóng, sau khi đi ra lại phát hiện toàn thân khô ráo, không ướt chút nào, ngay cả một giọt nước cũng không có.

- Nhất định phải dò hỏi xem đây là địa phương nào, một ngày nào đó ta sẽ trở lại, mang ao linh nhũ này đi!

Đường Phong nằm trên mặt đất để bình phục cảm giác khô nóng và hưng phấn trong lòng, nhìn ao linh nhũ trước mắt nói lời thề son sắt.

Linh Khiếp Nhan cười tươi như hoa, sắc mặt hồng nhuận phơn phớt, hai tay khoác sau lưng, dựa vào góc ao nhìn Đường Phong.

Sau khi cảm giác khô nóng và hưng phấn trong người biến mất, Đường Phong lại tiến vào trong ao nước lần nữa, tiếp tục rèn luyện lực lượng hồn phách. Lần này cảm giác mạnh hơn lần trước rất nhiều.

Khó có cơ hội được rèn luyện hồn phách như thế này, nhưng Đường Phong và Trang Tú Tú hay Linh Khiếp Nhan đều mất ăn mất ngủ cố gắng, lần sau tới nơi này, dù có phát hiện ra nơi này, chỉ sợ cũng không có cơ hội linh hồn xuất khiếu.

Sau khi Linh Khiếp Nhan tiến vào trong nước vẫn chưa đi ra, không giống Đường Phong cùng Trang Tú Tú, cứ cách một thời gian đi lên hít thở không khí, giảm bớt cảm giác khô nóng và hưng phấn trong thân thể.

Hai phu thê Sở Hoài Thiên vẫn lưu lại một ít đồ dùng sinh hoạt chưa dùng tới, nhưng ba người đều do hồn phách hóa thân, căn bản không cần ăn uống, chỉ cần lực lượng hồn phách không hư nhược, thì vẫn có thể tiếp tục.

Lúc ban đầu chỉ ngâm được nửa canh giờ, đến một giờ, lại đến hai giờ."Đường Phong cảm giác lực lượng hồn phách của mình càng ngày càng mạnh, thành quả do ngâm linh nhũ còn nhanh hơn bất cứ kiểu lịch lãm rèn luyện nào.

Nhưng làm cho người ta cảm thấy tiếc hận là, càng về sau, lực lượng hồn phách tăng trưởng càng có hạn.

Giống như người tu luyện phục dụng linh nhũ cũng có hạn, linh nhũ cũng rèn luyện lực lượng hồn phách cũng có hạn, không có khả năng tăng trưởng vô hạn.

Trong động không có ngày tháng, Đường Phong không biết đã ở trong động bao lâu. Thật lâu sau Linh Khiếp Nhan cũng đi ra khỏi ao linh nhũ, từ đó về sau không xuống nữa, theo lời nàng nói, linh nhũ đã không còn bất kỳ tác dụng gì với nàng rồi.

Xem chừng đã qua khoảng một tháng, Đường Phong ngâm trong linh nhũ càng lúc càng lâu, thời gian đi lên đã giảm bớt. Cảm giác khô nóng và hưng phấn trước đây đã biến mất từ lâu, hiện tại ngâm mình trong linh nhũ, không khác gì ngâm trong nước bình thường chút nào.

934. Chương 813 : Người Thiên Cốc Tới

Hỏi thăm Trang Tú Tú một chút, nàng cũng như thế.

Không khác biệt lắm. Mình và Trang Tú Tú đã đến cực hạn, ở lại chỗ này đã không còn bất cứ ý nghĩa nào.

Lần cuối cùng từ ao leo ra, Đường Phong quay đầu nhìn lại, phát hiện màu trắng ngà như sữa của linh nhũ vẫn mê người như vậy, không vì bị ba người Đường Phong giày vò cả tháng mà biến hóa chút nào.

Chờ một ngày nào đó thiếu gia sẽ đến mang người đi!

Trong nội tâm Đường Phong nói thầm như thế.

Lúc đến hai tay trống trơn, hiện tại rời đi cũng không cần thu dọn đồ đạc gì, Đường Phong mang theo nhị nữ đi về thông đạo cũ, hai phu thê Sở Hoài Thiên có lẽ đã rời đi từ sớm, dọc đường đi không nhìn thấy thân ảnh của bọn họ.

Đi vào đáy sông, không phát hiện dòng xoáy, Linh Khiếp Nhan lập lại chiêu cũ, dùng thực lực cường hoành tạo ra một vòng xoáy, Đường Phong và Trang Tú Tú thừa cơ bay ra.

Sau khi đứng trên bờ, Linh Khiếp Nhan cũng bay lên.

- Bây giờ chúng ta trở về sao?

Trang Tú Tú quay đầu nhìn lại, hiển nhiên có chút tiếc.

- Ở chỗ này đã hai tháng, không biết thân thể người trong thạch quan có ăn không tiêu hay không.

Đường Phong liếc nhìn nàng, Đường Phong không phải lo lắng cho thân thể hắn, hai tháng không ăn không uống không phải là hắn chưa trải qua, Trang Tú Tú thì ngược lại, cường độ thân thể cũng không thể so sánh với mình, vạn nhất xảy ra chuyện, vậy thì thảm.

Nghe được lời nói của Đường Phong, mặt mày Trang Tú Tú biến sắc, trong khoảng thời gian này nàng chìm đắm trong việc rèn luyện lực lượng hồn phách, hoàn toàn quên thân thể của mình. Trước kia khi tới nơi này lịch lãm rèn luyện, nhiều lắm là nửa tháng là trở về, nhưng lần này thì hao phí thời gian hơn vài lần.

- Nữ nhân không chiếu cố thân thể mình tốt, sẽ trở nên già yếu rất khó coi, đến lúc đó như một cây khô có nhiều nếp nhăn.

Linh Khiếp Nhan ở bên cạnh châm ngòi thổi gió, Trang Tú Tú biến sắc.

- Chúng ta đi nhanh lên.

Âm thanh của Trang Tú Tú mang theo tiếng nước nổ.

Dưới sự dẫn dắt của Trang Tú Tú, ba người bọn họ cấp tốc tiến vào địa phương lúc vào.

Lần rèn luyện lịch lãm này làm cho Đường Phong rất thỏa mãn, mục đích rèn luyện hồn phách đã đạt được, chẳng những đạt được, còn hoàn thành vượt chỉ tiêu, cường độ hồn phách của hắn hiện giờ tới trình độ thể nào hắn cũng không biết, nhưng có lẽ có thể an toàn khi sử dụng Tá Thi Hoàn Hồn mà không cần lo âu về sau. Chẳng những mục đích đạt được, còn phát hiện ra một ao linh nhũ, chỉ cần ngày sau có cơ hội trở lại, tâm nguyện của Linh Khiếp Nhan sẽ được hoàn thành.

Vạn Ma Quật, đến rất đúng chỗ.

Đi mấy ngày, đột nhiên ba người dừng bộ pháp lại.

Đôi mi thanh tú của Linh Khiếp Nhan cau lại, trên mặt ẩn ẩn có chút phẫn nộ.

Đường Phong và Trang Tú Tú liếc nhìn nhau, có chút kinh ngạc.

Vừa rồi Đường Phong đột nhiên phát hiện một cảm giác kỳ quái, loại cảm giác này giống như có ai đó nhìn chăm chăm vào mình. Nhưng trong diện tích mười dặm không phát giác được bất kỳ dị thường nào. Nhìn thần sắc Trang Tú Tú, hiển nhiên nàng cũng cảm giác được.

Lại nhìn Linh Khiếp Nhan, Đường Phong dám khẳng định có người nào đó đến, hơn nữa người tới thực lực rất mạnh!

Hít sâu một hơi, Đường Phong thả thần thức của mình ra, trong nháy mắt, Đường Phong phát giác thần thức của mình mở rộng hơn dĩ vãng vài lần, bây giờ đã vượt qua phạm vi mười dặm.

Trong phạm vi hơn mười dặm, không dám nói gió thổi cỏ lay cũng phát giác, nhưng chỉ cần tập trung một chút, có thể phát giác bất kỳ cổ khí tức ba động mãnh liệt dị thường nào.

Đây là thành quả của việc rèn luyện hồn phách sao? Đường Phong nhận không được sợ hãi thán phục một hồi.

Hiện tại mình là Thiên giai trung phẩm, lại có Thiên Nhân Hợp Nhất Chi Cảnh, trước kia thần thức bao trùm trong phạm vi hơn mười dặm. Về phần Trang Tú Tú, Đường Phong đoán chừng nàng so với chính mình còn phải kém rất nhiều.

Nhưng bây giờ sau khi rèn luyện hồn phách, phạm vi thần thức bao trùm đã đạt tới trình độ không thể tưởng tượng được!

Thần thức tuôn ra, Đường Phong cảm giác được một cỗ ba động dị thường, cỗ ba động cường đại này là một người tu luyện đang cấp tốc bay về hướng này.

Trong nháy mắt chỉ còn cách khoảng mười dặm!

Linh giai trung phẩm? Không, có thể là Linh giai Thượng phẩm! Mắt Đường Phong co rụt lại, thực lực người này rất mạnh! Nhưng ngặt một nỗi, phương hướng của người này, chính là hướng của bọn họ.

Đi ngang qua sao? Đường Phong đoán trong lòng. Ba người bọn họ tới đây chưa từng trêu chọc địch nhân cường đại, trừ Tiểu Trọng Môn ra, nhưng ở đó chỉ là hai tên thái thượng trưởng lão đạt tới Linh giai hạ phẩm, nhưng đã bị Linh Khiếp Nhan đánh chết, nên không phải là người của Tiểu Trọng Môn.

Đường Phong phát giác được đối phương, đối phương cũng phát giác được hắn. Như vô duyên vô cớ nhìn trộm người khác là hành vi không lễ phép, hành tẩu trên giang hồ rất kiêng kỵ loại chuyện này, thường thường nếu dò xét nhìn trộm như thế sẽ dẫn đến tranh đấu, cử động trong lúc vô tình của Đường Phong, ý thức không ổn liền thu hồi thần thức.

Nào biết đối phương vậy mà không buông tha, bay về phương hướng của hắn. Tuy người này chưa xuất hiện trong tầm mắt, nhưng Đường Phong cảm giác có một đôi mắt, đang nhìn chăm chăm vào mình.

Cảm giác này rất không thoải mái.

Sau ba tức, một đạo thân ảnh nho nhỏ xuất hiện trong tầm mắt, thân ảnh ấy đứng cách ba người Đường Phong vài chục trượng, từ trên cao nhìn xuống ba người Đường Phong.

Thấy rõ diện mạo người tới, ba người Đường Phong ngạc nhiên một hồi, ngay cả Linh Khiếp Nhan mặt mũi không thoải mái, cũng phải thu liễm một chút địch ý.

Người tới là một hài đồng mặc trang phục đồng tử trước ngực có thêu hình âm dương bát quái. Đồng tử này chỉ cao khoảng ba thước, thân thể bé nhỏ, vừa nhìn chẳng khác gì một tiểu nam hài tám chín tuổi, mặc một bộ áo choàng rộng thùng thình, cánh tay bị tay áo thật dài che phủ, kéo dài tới chân, nhìn rất buồn cười, trên ngực áo còn thêu một chữ Phúc. Hắn đỉnh đầu là mái tóc dài, mái tóc tung bay, trước ót trụi lủi bóng loáng, nếu nhìn kỹ một chút, rất giống đồng tử đưa tài trong truyền thuyết.

Tuy nhìn bộ dáng cả người vô hại, nhưng thực lực của hắn lại rất kinh khủng. Thực lực cường đại như thế, có thể nói rõ tuổi của hắn không phải như vẻ ngoài của hắn hiện giờ, sở dĩ có bộ dáng đồng tử, có lẽ là do công pháp tu luyện, hoặc thực lực đạt tới trình độ nhất định, Phản Phác Quy Chân. Nhưng dù là điểm nào, đồng tử này không thể dây vào.

Kỳ quái, thật kỳ quái! Từ khi Đường Phong đến đây, nhìn thấy đều là người có hình dạng ma quái, nhưng đồng tử này có vẻ ngoài của nhân loại, chẳng lẽ là do thực lực của hắn quá mạnh?

Sắc mặt Linh Khiếp Nhan ngưng trọng. Bởi vì lấy thực lực của nàng, cũng không cách nào nhìn trộm sâu cận của đồng tử trước mặt.

- Phong ca ca, cẩn thận một chút, đứa nhỏ này không dễ đối phó.

Linh Khiếp Nhan lặng lẽ truyền âm.

Đường Phong gật đầu, trên mặt bất động thanh sắc. Nếu đồng tử này thật sự đi ngang qua, tự nhiên sẽ không có gì. Đường là của chung, tất cả đi một bên, dù bên cạnh mình có

Linh Khiếp Nhan, nhưng hắn cũng không muốn trêu chọc địch nhân cường đại. Nhưng nếu không phải đi ngang qua, chỉ sợ không ổn.

Chỉ có điều Đường Phong càng nghĩ, cảm thấy Tiểu Trọng Môn sẽ không có được chỗ dựa cường đại như vậy.

Đồng tử trên bầu trời đánh giá ba người Đường Phong, dùng ánh mắt sáng ngời thuần khiết của một tiểu hài tử tám chín tuổi nhìn qua, khi bị ánh mắt của hắn quét qua, Đường Phong có cảm giác sâu trong nội tâm bị nhìn trộm.

- Các vị xin dừng bước.

Đồng tử mở miệng nói chuyện trước tiên, thanh âm thanh thúy dễ nghe, nếu không phải thực lực của hắn quá kinh khủng, Đường Phong thật sự cho rằng mình gặp phải một hài tử.

- Tiểu ca có việc gì thế?

Đường Phong không vì vẻ ngoài ngây thơ của hắn mà buông lỏng cảnh giác, lập tức mở miệng hỏi.

- Ta có chuyện muốn nhờ, xin các vị giúp đỡ một chút!

Đồng tử chậm rãi hạ xuống, đứng trước mặt cách Đường Phong mười trượng, trên mặt không chút biểu lộ nào, vẫn dùng loại âm thanh thanh thúy nói chuyện.

- Chuyện gì?

Trong lòng Đường Phong thở ra một hơi, xem hài tử này không phải là giúp đỡ của Tiểu Trọng Môn, bằng không làm sao khách khí như vậy? Dù bên cạnh có Linh Khiếp Nhan, hắn

cũng không muốn ở một nơi xa lạ như vậy mà trừu chọc một địch nhân cường đại như vậy.

- Ba vị có thể đem ngày sinh tháng đẻ nói cho ta biết, ta sẽ đoán một quẻ cho ba vị!

Vừa nói, trên tay đồng tử lấy ra, có vài xác rùa đen, trên những xác rùa đen này có cương khí chấn động, xem ra không phải là phàm vật.

Đường Phong có chút phát mộng. Đây là nơi dã ngoại hoang vu, gặp phải một cao thủ có tướng mạo như vậy, yêu cầu một chuyện vô lý, nghĩ thế nào cũng không thông hắn muốn làm gì.

- Người muốn làm cái gì?

Linh Khiếp Nhan cảnh giác hỏi thăm.

- Đồng tử không ác ý, việc này quan hệ đến đại sự của tông môn, kính xin ba vị phối hợp.

Lần này, ngữ khí của đồng tử trước mặt tuy khách khí, nhưng ai cũng nghe ra có ý ép buộc trong đó.

- Không phối hợp thì như thế nào?

Linh Khiếp Nhan hừ lạnh một tiếng.

- Không biết ba vị có thể để lộ ra chút thủ đoạn không, đồng tử muốn nhìn một chút?

- Dựa vào cái gì?

- Xin hỏi trong ba vị, có ai nghiên cứu quá trận pháp?

Đồng tử mặt không đổi sắc, mở miệng hỏi một câu.

Trong lòng Đường Phong máy động, thời điểm Đồng tử đưa ra yêu cầu thứ hai, Đường Phong có cảm giác không tốt, bởi vì trên cổ tay của hắn có một vật dị thường.

Lúc ở trong Bạch Đế Bí Cảnh phá vỡ Vạn Thiên Thế Giới Trận, giết chết Thiên Cơ Tử, trên cổ tay liền xuất hiện một ấn ký huyết hồng, đồ chơi này không xóa được, hiện tại dùng

hồn phách tiến vào đây, không mang ấn ký tới.

Mà vấn đề thứ ba, lập tức làm cho Đường Phong minh bạch, sợ rằng đồng tử này có quan hệ với Thiên Cơ Tử, nếu không làm sao hỏi thăm về trận pháp chứ?

Trước khi Thiên Cơ Tử chết có đề cập tới mấy chữ, Thiên Cơ Môn, Thiên Cốc! Từ trước tới giờ chưa gặp phải người của hai thế lực này, cho nên không để trong lòng.

Nhưng bây giờ, chỉ sợ bị người ta tới hỏi thăm.

Làm sao đồng tử này biết vị trí của mình? Đường Phong nghĩ vỡ đầu cũng không ra.

- Không có ai nghiên cứu qua trận pháp.

Linh Khiếp Nhan chắc chắn, ngược lại nàng không nói láo, trong khoảng thời gian đó nàng vẫn đang ngủ say, chuyện Đường Phong học qua trận pháp nàng không biết.

Đồng tử cười cười:

- Ba vị không phối hợp như thế, chớ trách đồng tử khách khí!

Nói xong, hắn giật quần áo trên người xuống, ném đi, quần áo đó đánh về phía ba người Đường Phong, Linh Khiếp Nhan phát tay đánh ra chưởng kinh, đánh quần áo quay trở về.

Nhưng kỳ quái, thực lực cường đại như Linh Khiếp Nhan, không cách nào xé rách quần áo này.

Vào thời khắc này, trên tay đồng tử lấy ra vài khối linh thạch, dùng khí thể sét đánh không kịp bưng tai, bố trí bên cạnh ba người Đường Phong, thò tay phát một cái, quần

áo bay trở về.

Bốn đạo quang mang mạnh mẽ chung quanh ba người Đường Phong phát ra, Đường Phong phát giác không ổn, đang muốn tránh ra, nhưng đã trễ, bốn đạo mắt linh khí

mắt thường có thể nhìn thấy bay ra bốn phía, vây quanh ba người Đường Phong.

Trên trời, bộ quần áo rộng thùng thình đã mở ra, tương liên với bốn đạo linh khí, phóng nhãn nhìn lên, trên bộ quần áo có phác họa vô số đồ án.

Trận pháp!

Mắt Đường Phong trừng lớn, khác với mình thiên thân vạn khổ khi bố trí trận pháp, đồng tử này chỉ tiện tay là có thể bố trí được trận pháp, hơn nữa trận pháp này chỉ sợ không còn là trận pháp.

Phạm vi trói buộc ba người không đến vài trượng, đến quay người cũng khó khăn.

Linh Khiếp Nhan giận dữ, muốn ra tay công kích bức tường linh khí, đánh vỡ trận pháp này, đồng tử không nhanh không chậm nói:

- Nếu ta là người thì ta sẽ không xuất thủ. Dùng thực lực của người phá vỡ trận pháp này dễ dàng, nhưng kinh khí sẽ bắn ngược trở lại hai vị bằng hữu yếu ớt của người.

Động tác Linh Khiếp Nhan dừng lại, nghiêng răng nghiêng lợi một hồi, đối phương đã cân nhắc tới chuyện này, cho nên mới trói buộc ba người trong phạm vi nhỏ hẹp như thế, một khi Linh Khiếp Nhan ra tay, tuy trận pháp sẽ bị phá hủy, nhưng khí kinh bắn ngược lại không phải Đường Phong và Trang Tú Tú có thể ngăn cản.

- Người muốn làm gì?

Linh Khiếp Nhan oán hận nhìn đối phương, đồng tử khoanh chân ngồi xuống, vuốt vuốt mấy cái xác rùa đen, không chuyển mắt đáp:

- Đồng tử đã nói rồi, chỉ muốn đoán một quẻ cho ba vị.

Sau khi nói xong, ném mấy cái xác rùa đen ra, hắn cẩn thận tính toán.

Đột nhiên Trang Tú Tú giật nảy người rung mình, dựa vào bên người Đường Phong:

- Ta lạnh quá!

Đường Phong quay đầu nhìn nàng, phát hiện bờ môi của nàng đã phát xanh.

- Thiên cốt tính toán, tính thiên tính địa tính nhân, người không báo ngày sinh tháng đẻ, ta chỉ có thể cưỡng ép tính toán, đây là phản ứng bình thường, nhưng xin yên tâm,

không đáng ngại với người chút nào.

Đồng tử ngồi bên cạnh, nhìn chăm chăm vào xác rùa đen nửa ngày, lại tính toán một lúc, lúc này mới lắc đầu, tự nhủ:

- Không phải...

Thu hồi xác rùa đen, đồng tử lại ném một lần nữa.

Lúc này đến lượt Linh Khiếp Nhan cảm thấy không đúng, Linh Khiếp Nhan hí mắt nhìn chăm chăm vào đồng tử:

- Người tính toán ta?

- Ân.

Đồng tử gật đầu, lập tức biến sắc, ngẩng đầu nhìn Linh Khiếp Nhan nói:

- Người là...

- Người dám nói ra nhất định phải chết.

Linh Khiếp Nhan hung thần ác sát uy hiếp.

935. Chương 814 : Vô Cấp Kinh Mang Kiềm

Đồng tử cười ha hả, lắc đầu:

- Tuy nhiên người rất giống, nhưng cũng không phải là người!

Sau khi nói xong, thâm ý sâu sắc nhìn Đường Phong.

Đường Phong cười hắc hắc một tiếng, thời điểm đồng tử báo ra hai chữ Thiên Cốc, Đường Phong đã xác định hẳn có quan hệ với Thiên Cơ Tử, bây giờ hẳn có thể tìm kiếm được ba người bọn họ, nguyên nhân chỉ sợ là vì Thiên Cơ Tử.

Về phần tại sao hẳn đến nơi này tìm mình, điều này không thể giải thích, hẳn đã có thể tính toán, nhất định có thể tính toán ra hành tung của mình. Ngẫm lại, Thiên Cốc có gì, tại sao có nhiều kỳ nhân dị sĩ như vậy? Lúc trước Thiên Cơ tử tinh thông trận pháp chi đạo, mà đồng tử trước mặt lại tinh thông tính toán, bất luận là loại năng lực nào, bên ngoài rất khó nhìn thấy.

Hồi tưởng chuyện phát sinh của Thiên Cơ Tử trước đây, Đường Phong cảm thấy đồng tử trước mặt này và Thiên Cơ Tử không giống người cùng một đường. Thiên Cơ Tử âm hiểm xảo trá, vẻ ngoài đạo mạo, dùng truyền thụ y bát làm ngụy trang dụ dỗ Đường Phong, kỳ thực lại rắp tâm hại người, ý đồ thôn phệ hồn phách Đường Phong, cướp lấy thân thể hắn.

Tuy cách mà đồng tử này thực hiện làm cho người ta không thích, nhưng hẳn lại làm rất quang minh chính đại.

Dù không phải người cùng một đường, nhưng có thể khẳng định đồng tử này Thiên Cơ Tử có quan hệ, không biết quan hệ giữa bọn họ là thiện hay ác. Nhưng Đường Phong không dám đánh bạc, vạn nhất đồng tử này tính ra mình đã giết Thiên Cơ Tử, đoạt Thiên Cơ trận pháp, chỉ sợ sẽ vì chuyện này mà bị phiền toái.

Bị nhốt tại chỗ, Đường Phong cẩn thận hồi tưởng các loại trận pháp trong Thiên Cơ trận pháp, nhớ lại có một trận pháp cực kỳ tương tự loại trước mặt này.

Thốn Thổ Từ Lung! Tên trận pháp này rất phù hợp với tình cảnh bọn người Đường Phong hiện tại, bị trói buộc trong phương viên mấy trượng không thể nhúc nhích, muốn phá trận pháp này rất đơn giản, dùng man lực phá vỡ bức tường linh khí chung quanh, hoặc hủy diệt linh thạch bày trận.

Nhưng linh thạch bố trí tường linh khí lại ở bên ngoài, Đường Phong không thể chạm đến, cho nên chỉ có thể dùng man lực phá vỡ bức tường linh khí.

Linh Khiếp Nhan không thể động thủ, chỉ có thể trông cậy vào Đường Phong cùng Trang Tú Tú. Suy nghĩ một chút, Đường Phong lặng lẽ nói với Trang Tú Tú vài lời, sau một khắc, nàng liền nhìn chăm chăm vào bức tường linh khí và công kích một cách hung mãnh.

Dùng thực lực Thiên giai thượng phẩm của Trang Tú Tú, lực lượng hồn phách được linh nhũ rèn luyện trong một tháng, bây giờ có thể phát huy ra thực lực mạnh hơn mấy lần so với dĩ vãng. Một đạo kinh khí đánh ra, bức tường linh khí rung động một cái, chỉ lắc lư một chút, nhưng lông tóc không tổn hao gì, kinh khí bắn ngược trở lại, bay sượt qua đôi má Trang Tú Tú làm nàng đỏ mặt hơi lạnh toàn thân, may mắn Linh Khiếp Nhan nhanh tay nhanh mắt, thay nàng hóa giải nguy cơ.

Thốn Thổ Từ Lung trận pháp này có tác dụng phản đòn trở lại, chẳng những phản đòn mà còn phản ngược với mười phần lực đạo, đánh nó bao nhiêu lực đạo, nó sẽ phản trở lại bấy nhiêu, trừ phi có thể một kích phá được nó.

Trang Tú Tú không làm đồng tử chú ý, hắn chỉ là ngẩng đầu liếc nhìn liền không để ý tới, lại ném xác rùa đen ra, cẩn thận tính toán.

Đường Phong cảm thấy toàn thân lạnh lẽo từ đầu tới chân. Đồng tử này đang tính toán mình, tuy không biết hắn tu luyện công pháp gì, tính toán như thế nào, nhưng cảm giác rất khó chịu.

Đồng tử chỉ tính toán một phen, ánh mắt sáng ngời, ngẩng đầu nhìn qua Đường Phong khen:

- Kỳ tài! Mười sáu tuổi bắt đầu tu luyện, hôm nay đạt đến Thiên giai trung phẩm, thiên tư tung hoành!

Đường Phong cười lạnh một tiếng, trong lòng càng bất an. Hắn và đồng tử này tuyệt đối mới gặp mặt lần đầu tiên, thậm chí còn không biết tên của nhau mà hắn vẫn có thể tính ra, Đường Phong không thể không bội phục sát đất. Nếu hắn cứ tiếp tục tính toán, chỉ sợ những bí mật của mình đều bị phơi bày ra ánh sáng.

Đồng tử mới tán thưởng xong, đột nhiên sắc mặt lại biến đổi, cẩn thận dò xét Đường Phong một cái, lại cúi đầu nhìn xác rùa đen trên mặt đất, ngón tay chuyển động liên tục, lẩm bẩm nói:

- Không đúng, tại sao có thể như vậy, điều này sao có thể?

- Hắn sao thế?

Trang Tú Tú lại cố gắng công kích địa phương vừa rồi, mở miệng hỏi.

- Không biết.

Đường Phong lắc đầu.

Sắc mặt đồng tử bên kia có chút không thích hợp, cuống quýt đem xác rùa đen thu lại, lại ném xuống tính toán lại, sắc mặt còn khó coi hơn lúc này, lông mày đều ngưng tụ một chỗ:

- Thiên Cốc tính toán, không có khả năng sai.

Liên tiếp tính toán nhiều lần, sắc mặt đồng tử lúc này như bị đả kích lớn, thần sắc có chút uể oải, ngẩng đầu nhìn Đường Phong:

- Tướng mạo các hạ khổ đoản, cho nên là người đoản mệnh, tuổi trẻ chết non, làm sao có thể sống đến tận bây giờ? Hơn nữa sinh cơ phần chấn bưng bưng thế này?

Khóe miệng Đường Phong run rẩy một hồi!

- Ờ hắn miÊ

- Nữ tử gì?

Đường Phong giả bộ hồ đồ.

- Chính là nữ tử đã đả thương ta.

Trang Vô Lượng gấp gáp.

- Có sao? Chỗ đó tất cả đều là ma quái, làm gì có nữ tử nào? Hay là Vô Lượng huynh bị hoa mắt?

Đường Phong cười một tiếng.

- Ta cũng không gặp.

Trang Tú Tú phụ họa.

Trang Vô Lượng há hốc mồm, nhưng hắn đem tin tức này báo cáo cho cao tăng Trang gia, hiện tại bọn người Trang Chính Kiên nghe Đường Phong và Trang Tú Tú nói thế, nhất định sẽ cho rằng hắn đang nói láo.

Việc này có thể lớn có thể nhỏ, nếu ảnh hưởng đến địa vị và sức nặng của hắn trong lòng các trưởng lão, đó mới là việc lớn.

- Đường huynh, làm người nên nói chuyện bằng lương tâm a.

Trang Vô Lượng kéo cánh tay Đường Phong, hắn muốn Đường Phong thừa nhận là có nữ tử như lời hắn nói.

Đường Phong vỗ vỗ ***g ngực của hắn, thấp giọng nói:

- Vô Lượng huynh, ngươi có thứ này sao?

Sắc mặt Trang Vô Lượng lạnh lẽo, lập tức ý thức được Đường Phong lúc này đã nghe được lời hắn nói, sắc mặt xấu hổ vô cùng.

- Mặt mặt xấu hổ còn chưa đủ sao, đây đưa cái gì?

Phụ thân Trang Vô Lượng oán hận liếc hắn.

- Đường Phong, nữ nhân hung dữ đó đi đâu rồi?

Trang Tú Tú vừa đi vừa lặng lẽ truyền âm hỏi thăm, ba người cùng tiến vào trong ánh sáng đỏ, nhưng khi trở về nàng không nhìn thấy Linh Khiếp Nhan, cho nên nghi hoặc.

- Không ở chỗ này.

- Không ở đây là tốt rồi.

Sắc mặt Trang Tú Tú nhẹ nhõm.

- Có nàng ta, ta rất sợ hãi.

Mấy ngày nay nàng bị Linh Khiếp Nhan đe dọa và khi dễ, làm cho nội tâm mỏng manh của nàng bị ám ảnh.

Ra khỏi Vạn Ma Quật, Đường Phong liền cáo từ. Lần này đến đây là muốn đi Vạn Ma Quật lịch lãm rèn luyện, hiện giờ mục đích đã hoàn thành, cho nên không cần lưu lại.

Trang Chính Kiên thân là nhất gia chi chủ, dù có tâm muốn giữ Đường Phong lại làm khách, nhưng thấy Đường Phong ý đã quyết, cũng không kiên trì.

- Ta tiễn ngươi.

Trang Tú Tú thoải mái nói, Đường Phong nhìn nàng, gật đầu.

Từ biệt mọi người, Đường Phong cùng Trang Tú Tú chậm rãi đi về phía trước.

Trang Vô Lượng còn ở phía sau xoắn xuýt vấn đề của Linh Khiếp Nhan, nói thầm:

- Ta thật sự là bị một người con gái đả thương, chẳng lẽ ta thực sự bị hoa mắt?

Đường Phong cùng Trang Tú Tú không nóng lòng rời đi, mắt tròn vện một giờ, hai người không ai mở miệng nói chuyện, Đường Phong phá vỡ yên lặng, dừng bước lại nói:

- Đến đây thôi.

Trang Tú Tú gật đầu.

- Sau này có tính toán gì không?

Đường Phong nhìn nàng hỏi.

- Tu luyện.

Trang Tú Tú thò tay vuốt mái tóc.

- Ta muốn trước tiên tấn chức Linh giai rồi mới nghĩ tiếp.

- Như vậy cũng tốt, dùng tư chất của ngươi thì không mất vài năm là có thể tấn chức.

- Khi ta tấn chức Linh giai, ta sẽ đi tìm ngươi.

- Dừng đến!

Đường Phong từ chối.

- Chân là của ta, ngươi quản được sao?

Trang Tú Tú bĩu môi, xoay người quay về Trang gia, đi vài chục bước mới giờ bàn tay nhỏ bé lên, vẫy vẫy giữa không trung.

Đường Phong khẽ cười một tiếng, chậm rãi lắc đầu.

Ly khai khu vực Trang gia, Đường Phong đi về Đường Gia Bảo một chuyến, vẫn an phụ mẫu xong liền đi về phía lối ra của Linh Mạch Chi Địa. Hôm nay thực lực Đường Phong đại tiến, tốc độ nhanh hơn dĩ vãng rất nhiều, chỉ mấy ngày đã đến gần Thiên Tú.

Thần không biết quỷ không hay xuất hiện tại Thiên Tú, yên lặng tiến vào Yên Liễu Các, Đường Phong hét lớn một tiếng:

- Thiếu gia ta đã trở lại.

Trong tưởng tượng sẽ có cảnh oanh oanh yến yến trái ôm phải ấp không xuất hiện, Yên Liễu Các rất vắng lặng, hoàn toàn không có cảnh tượng nhiệt náo như xưa, sững sờ đứng tại chỗ mất nửa ngày, Đường Phong mới phát hiện cửa phòng mình bị người ta mở ra, có một khuôn mặt mừng rỡ xuất hiện trước mặt.

- Sư... Sư đệ...

Trên tay Mạc Lưu Tô cầm lấy bình bình lọ lọ, thiếu chút nữa rơi xuống đất.

Thời gian dài như vậy không nhìn thấy Lưu Tô sư tỷ, nhìn thấy khuôn mặt như hoa quen thuộc hồng nhuận trước mặt, nỗi nhớ trong lòng Đường Phong bạo phát. Thân hình lóe lên liền xuất hiện trước mặt sư tỷ, khoác một tay lên vòng eo của nàng làm nàng kinh hô một tiếng, cúi đầu xuống.

Thật lâu, Đường Phong mới buông Mạc Lưu Tô ra, toàn thân Mạc Lưu Tô mềm nhũn thiếu chút nữa đứng không vững, cả người rúc trong ngực Đường Phong, đôi má nóng hổi đỏ bừng.

- Nhớ ta không?

Đường Phong nâng cằm Mạc Lưu Tô lên, ánh mắt tràn đầy tính xâm lược.

Mạc Lưu Tô xấu hổ, nàng rụt rè cúi đầu xuống, gật đầu.

Nàng vẫn bộ dáng này, sắc tâm của Đường Phong nổi lên! Thời gian lâu như thế, thời điểm mỗi lần mình vuốt ve an ủi sư tỷ nàng vẫn thẹn thùng như vậy.

- Hắc hắc...

Đường Phong cười gian, tiếng cười làm đầu Mạc Lưu Tô không dám ngẩng lên, thò tay ôm nàng, nâng nàng lên, đóng cửa phòng lại, sau đó bước về phía giường.

- Sư đệ...

Mạc Lưu Tô sợ hãi.

- Không... Không muốn... Hiện tại là... Ban ngày...

- Không muốn cái gì?

Về mặt Đường Phong nghiêm túc hỏi.

- Không muốn ah... Sư đệ...

Mạc Lưu Tô nói năng lộn xộn, dùng sức giãy dụa muốn chạy trốn khỏi tay của Đường Phong, nhưng toàn thân mềm nhũn không có chút khí lực nào.

- Có chuyện gì sao? Hay là người không muốn?

- Được... Được... Cái kia...

Trên mặt Mạc Lưu Tô ửng đỏ đã lan đến tận cổ, hai cánh tay bụm gò má, dùng sức lắc đầu.

- Sao thế? Sư tỷ muốn nói cái gì.

Đường Phong ngồi xuống, sau đó đem Mạc Lưu Tô đặt lên đùi mình, mỉm cười nhìn nàng.

Mạc Lưu Tô ngẩng đầu, thấy Đường Phong không làm động tác kế tiếp, lúc này mới thở ra một ngụm, lòng còn sợ hãi, hai cánh tay che trước ngực, lạnh run nói:

- Ta còn tưởng rằng...

- Người cho rằng cái gì? Nha... Sư tỷ người bây giờ cũng đòi bại rồi đấy!

Đường Phong đầy thâm ý nói.

- Ta không có...

Mạc Lưu Tô ghen lời.

937. Chương 816 : Nhất Dạ Sanh Ca

Đùa giỡn một lúc, Đường Phong rất sợ mình sẽ nhịn không được mà ra tay với sư tỷ, khi làm cho nàng sắp khóc, một tay ôm lấy eo nàng, một tay vuốt tóc nàng, ỏi:

- Đám người Lại tỷ đâu rồi? Tại sao không gặp một ai thế.

- Các nàng...

Mạc Lưu Tô đợi cảm xúc hơi ổn định một chút mới nói:

- Hiện tại biến thành điên cuồng tu luyện rồi, tất cả mọi người đều đi Khúc Đỉnh Sơn tu luyện, mấy ngày sau liền không thấy bóng dáng.

- Toàn bộ đều đi?

Đường Phong ngạc nhiên.

Mạc Lưu Tô gật đầu, bẻ bẻ mấy ngón tay:

- Đại tỷ, Tiểu Nhã tỷ tỷ, Tiểu thúc, Đoạn thúc cũng đi.

- Bảo nhi Mộng nhi đâu? Chẳng lẽ hai nha đầu này cũng tu luyện rồi sao?

Yên Liễu Các trừ bọn người Lại tỷ, hai nha đầu này vốn không thích tu luyện, nếu không Đường Phong đã sớm truyền thụ cho các nàng công pháp cao thâm.

- Các nàng đi đưa cơm, một lát sau sẽ trở lại.

Chuyện lần này thú vị, trong Yên Liễu Các vốn rất huyền ảo, rất nóng nực, hiện tại tất cả đều không có ở đây, bọn người Lại tử ở tại Khúc Đình Sơn tu luyện, Tần Tứ Nương cùng tiểu Mạnh Mạnh đang ở bên trong Bạch Đế Bí Cảnh, Yên Liễu Các mất đi không khí vốn có.

Thế cũng không tệ.

Đường Phong gật đầu, bọn người Lại tử tấn chức Linh giai chưa được bao lâu, linh khí trong thể tục đã không cách nào thỏa mãn cho việc tu luyện của các nàng nữa, chỉ có thể dùng linh thạch để tu luyện mới có chút hiệu quả.

- Sư tỷ đáng thương, chẳng phải bây giờ chỉ còn một người?

Đường Phong yêu thương, vuốt ve mái tóc của Mạc Lưu Tô.

- Ta... Ta trở về để lấy ít đồ, lập tức phải đi được phòng.

Mạc Lưu Tô thấy Đường Phong lại có động tác, lại sợ.

So sánh với Tiểu Nhã nóng bỏng xinh đẹp, Lại tử thành thực đoan trang, Chung Lộ mị thái mê người, sư tỷ lại có phần điềm tĩnh thoát trần, tú nhả khí chất thanh đạm, mà loại khí chất này, rất dễ dàng dẫn phát ham muốn chiếm hữu và bảo hộ của nam nhân.

Nghe nói hiện tại Yên Liễu Các chỉ có hai người, Đường Phong có thể khách khí với sư tỷ sao? Trực tiếp ôm nàng lên giường, chỉ hai ba động tác đã cởi áo của nàng.

Chuyện mà Mạc Lưu Tô sợ hãi đã phát sinh, tuy tràn đầy ngượng ngùng, hai tay nắm chặt cái yếm của mình không buông, nhưng lại không có bao nhiêu phản kháng. Nói cho cùng, nàng sớm đã trở thành thê tử của Đường Phong.

Thân thể sáng bóng mê người, thân hình nàng run run, trong khóe mắt có hai hạt lệ mỏng lung. Ngửi ngửi mùi hương quen thuộc lại để cho người ta mê luyến, Đường Phong cảm giác lỗ mũi của mình nóng hổi.

- Sư tỷ!

Đường Phong đùa bỡn lọn tóc của Mạc Lưu Tô, gọi một tiếng.

Lòng ngực Mạc Lưu Tô phập phồng, hai mắt nhắm lại, bàn tay nhỏ bé cũng buông cái yếm ra. Đây là biểu hiện ngấm đồng ý, tinh thần Đường Phong chấn động, vội vàng cởi cái yếm hồng phấn ra, thân thể hoàn mỹ của sư tỷ lộ ra trước mặt mình.

Đang muốn cởi quần áo của mình, Đường Phong cảm giác có hai bàn tay nhỏ bé đang ôm eo mình, khẽ cười một tiếng nói:

- Lá gan sư tỷ biến lớn rồi nha.

- Ân.

Âm thanh truyền ra từ lỗ mũi Mạc Lưu Tô, mang vẻ nghi hoặc, đôi mắt mở ra.

Đường Phong nhìn thấy nhu tình mị ý trong hai mắt Mạc Lưu Tô liền kinh ngạc, ngay sau đó là khủng hoảng, một tiếng thét phá tan không gian yên tĩnh, Mạc Lưu Tô dùng tốc độ chưa bao giờ Đường Phong nhìn thấy nhấc chân mềm lên, vội vàng bao lấy thân thể của mình, bao phủ từ đầu tới chân.

Đường Phong lập tức cứng ngắc.

Hắn cúi đầu nhìn xuống, thấy hai bàn tay nhỏ nhắn bám chặt thân thể của mình, mà hai cánh tay này, không phải là của Mạc Lưu Tô.

Quay đầu lại nhìn, nhiệt tình vừa rồi của Đường Phong như bị dội một chậu nước lạnh, bị dập tắt. Sau lưng của mình không biết bao giờ xuất hiện thêm một nữ nhân, chính là người đang ôm mình, cái mũi hít hà, giống như một con chó con ngửi mùi của mình.

Nếu nữ nhân này là Lại tỷ hoặc là Tiểu Nhã, Đường Phong còn có thể tiếp nhận, nhưng nữ nhân này lại là cô gái ngọc Tiểu Thiên!

Lúc này Tiểu Thiên đang nhắm mắt, từ phần eo của Đường Phong ngửi lên cổ, phun ra khí tức làm cho Đường Phong cảm thấy toàn thân nổi da gà.

- Tiểu thiên!

Đường Phong vội vàng quay người, đẩy hai tay của nàng ra khỏi người mình, giận dữ quát một tiếng:

- Người làm gì thế?

Đường Phong ân cần dạy bảo:

- Vừa rồi ta chỉ dùng thực lực Địa giai để phóng ra ám khí, chẳng lẽ ngươi không phát hiện ám khí của ta có lực sát thương lớn hơn ngươi rất nhiều lần sao? Ám khí chỉ có một mục đích đó là giết người, không phải hoa lệ, nếu ngươi không đem ám khí kết hợp với thực lực của bản thân mình, sẽ chẳng làm nên trò trống gì.

- Con hiểu rồi.

Chu Tiểu Diệp là đệ tử tốt, một điểm đã hiểu, giảm bớt cho Đường Phong rất nhiều miệng lưỡi.

- Nhưng sự phát triển của ngươi đã vượt qua dự kiến của ta.

Đường Phong âm thầm đổ mồ hôi, vừa rồi đã kích nòng chỉ vì không muốn nàng kiêu ngạo, có thể nói ám khí của nàng, đã vượt qua dự kiến của Đường Phong.

Thủ pháp vừa rồi rất đơn giản, nhưng đã bao hàm trong đó tất cả trụ cột mà Đường Phong dạy nàng hơn một năm, ám kinh, hồi toàn kinh, thủ, thậm chí còn không nhìn thấy Tiểu Diệp ra tay như thế nào.

Ám khí chi đạo, chính là loại vô thanh vô tức này! Bây giờ Đường Phong thực lực cao, phóng ám khí không lưu lại dấu vết, nhưng Chu Tiểu Diệp mới là Địa giai mà thôi, hơn nữa thời gian tu luyện rất ngắn, đã đạt tới loại trình độ này, nếu nàng phát triển hơn, đoán chừng trình độ ám khí, ngay cả mình cũng không phải là đối thủ của nàng.

Thật sự là một hảo thủ! Trong nội tâm Đường Phong hâm mộ.

- Sư phó, ta sẽ cố gắng hơn nữa.

Âm thanh Chu Tiểu Diệp âm vang, lập tức sợ hãi nhìn Đường Phong:

- Có thứ gì mới để dạy cho con không?

- Hiện tại thì có.

Một câu này của Đường Phong làm Chu Tiểu Diệp nhảy lên như chim sẻ, thiếu chút nữa ôm hân hôn một cái.

939. Chương 818 : Tha Hương Gặp Cổ Tri

Trụ cột Chu Tiểu Diệp đã vững chắc, đã thích hợp tu luyện thủ pháp ám khí cao hơn.

Chín chuôi ám khí phong ra, hợp thành một đường thẳng tắp, vừa lúc Tiểu thúc đi tới cửa Yên Liễu Các, Tiểu thúc nhanh tay lẹ mắt, chưởng phong đẩy ra, đẩy ám khí đang bay tới ra, nhưng những ám khí kia như giòi trong xương, vẫn đuổi theo, rơi vào đường cùng, thân thể Tiểu thúc lóe lên, trốn sau lưng Đoạn Thất Xích.

Đoạn thúc thầm mắng một tiếng lão Thang không trọng nghĩa, một đạo đao mang đánh ra, đánh bay mấy thanh phi đao còn lại.

- Đây là Cửu Tinh Liên Châu!

Thân thể Đường Phong giống như Phi Yến, hai tay rung lên, mười chuôi phi đao từ các góc độ và quỹ tích khác nhau vọt tới hai đại sát thần:

- Đây là Họa Địa Vi Lao!

Hai đại sát thần vừa hợp lực ngăn cản hết chín chuôi phi đao, chưa kịp thở ra, liền bị phi đao khác đánh tới, những chuôi phi đao này phong kín tất cả đường lui của họ, bức bọn họ phải đứng nguyên tại chỗ không thể động đậy.

Hai đại sát thần ủy khuất muốn chết, mới từ Tĩnh An thành uống rượu trở về, lại biến thành bia ngắm cho Đường Phong, tuy thực lực bọn họ cao thâm, ám khí của Đường Phong phóng ra không làm tổn thương đến họ, nhưng nếu bị ám khí đánh vào thân thể, mặt mũi sẽ mất hết.

Ám khí của Đường Phong họ đã nhìn thấy, rất quỷ dị, cho nên phải dùng toàn bộ tinh thần ứng phó, để tránh bị lật thuyền trong mương.

Khốn chết hai đại sát thần, hai tay Đường Phong lại giống như ảo như mộng, phi châm dày đặc bắn ra, bao trùm bay về phía hai đại sát thần, âm thanh trầm thấp của Đường Phong vang lên trong tai Chu Tiểu Diệp:

- Đây là Thiên Y Vô Phùng!

Tiếng vang PHỐC PHỐC PHỐC truyền đến, động tác hai đại sát thần đình chỉ, liếc mắt nhìn nhau, mặt mơ hồ bưng.

Một hồi công phu vừa rồi, trên người bọn họ trúng hơn mười phi châm, tuy những phi châm này không có lực đạo gì, đánh lên người của bọn họ cũng không đau. Nhưng hôm nay họ là Linh giai cao thủ, bị Đường Phong ba chiêu ám khí của Đường Phong không thể nhìn thấy nam bắc, thật sự là mất hết tự tôn.

Con mắt Chu Tiểu Diệp lúc này bắn ra hào quang, giống ác lang kiếm ăn trong đồng tuyết.

- Nhìn rõ chưa?

Đường Phong quay đầu nhìn Chu Tiểu Diệp, thấy nàng gật đầu mãnh liệt.

- Nhìn rõ rồi thì đi luyện đi.

Đường Phong phát phát tay.

Chu Tiểu Diệp vui vẻ đi chạy đi.

Hai đại sát thần đang nhổ phi châm trên người mình ra, đi đến trước mặt Đường Phong, Tiểu thúc nhìn qua bóng lưng Chu Tiểu Diệp nói:

- Phong thiếu, tại sao đột nhiên ngươi lại thu đồ đệ? Một năm trước ngươi đem nha đầu kia trở về, ta cùng lão Đoạn còn tưởng rằng...

- Cho rằng thế nào?

Đường Phong hồ nghi nhìn hai người.

- Hắc hắc...

Thang Phi Tiểu cười mà không nói.

- Các ngươi cho rằng ta hái hoa bên ngoài mang về, lấy danh nghĩa thu đồ mang nàng về Thiên Tú đúng không?

Đường Phong lập tức đoán được suy nghĩ của họ, cũng khó trách, dung mạo Chu Tiểu Diệp không kém, niên kỷ lại tương tự Đường Phong, làm thầy trò thế nào cũng không hợp, nhưng đã hơn một năm, hai đại sát thần chưa từng thấy Đường Phong có cử động tình yêu nam nữ với Chu Tiểu Diệp, chỉ có thầy trò mới dạy bảo tu luyện, giờ mới hiểu được hẳn thực sự thu đồ đệ.

- Nàng có tư chất.

Đường Phong nhìn qua phương hướng Chu Tiểu Diệp biến mất, trong nội tâm cũng có chút chờ mong đợi đến lúc nàng trưởng thành, sẽ mạnh đến cỡ nào.

- Nay Phong thiếu, lúc nào chúng ta mới đi Bạch Đế Bí Cảnh?

Tiểu thúc đột nhiên mở miệng hỏi.

- Đi nơi đó làm gì?

- Tu luyện a.

Tiểu thúc lắc đầu.

- Trước kia chưa đạt tới Linh giai không cảm giác có gì, nhưng đi đến Linh giai mới phát hiện, linh khí thế giới này không đủ cho ta tu luyện, nếu không có linh thạch do Phong thiếu cung cấp, chỉ sợ chúng ta lúc này

đã dậm chân tại chỗ không tiến bộ. Hiện tại muốn tìm hoàn cảnh tu luyện phù hợp rất khó, chỉ có Bạch Đế Bí Cảnh mới có thể.

Đoạn Thất Xích ở bên cạnh nói tiếp:

- Lão Thang muốn gặp Tứ Nương cùng Manh Manh.

Thang Phi Tiểu cười hắc hắc một tiếng:

- Cũng là một nguyên nhân, thời gian dài không gặp rồi.

- Việc này ta đã nghĩ tới.

Đường Phong gật đầu, trở lại Thiên Tú lần này hẳn muốn mang những người đạt tới Linh giai để tu luyện, tuy Bạch Đế Bí Cảnh là nơi tốt, nhưng chỉ cần mình đóng cửa thì không có kẻ nào có thể mở, Tứ Nương cùng tiểu Manh Manh vẫn một mực ở trong Bạch Đế Bí Cảnh tu luyện mà không thể đi ra, chính là vì hẳn vẫn chưa mở ra.

- Nhưng bây giờ không phải lúc.

Đường Phong nhú mày.

- Thời gian trước ở Linh Mạch Chi Địa đã kích mạnh mẽ với Huyết Vụ Thành, tuy Huyết Vụ Thành tổn thất thảm trọng, nhưng thế lực này vẫn có lực uy hiếp rất lớn, nếu họ tra ra chúng ta hỗ trợ Linh Mạch Chi Địa, nói không chừng dưới sự phẫn nộ mà ra tay với Thiên Tú, cho nên trong thời gian này các người phải ở lại Thiên Tú để phòng bất trắc.

- Ân, Phong thiếu nói rất có lý.

Thang Phi Tiểu gật đầu.

- Như vậy ta sẽ đi Bạch Đế Bí Cảnh, đem Tứ Nương và Manh Manh đón về. Tính toán thời gian, Tứ Nương có lẽ đã đột phá Linh giai rồi.

Đi Bạch Đế Bí Cảnh, chẳng những đón Tứ Nương cùng tiểu Manh Manh trở về, Đường Phong còn có một chuyện khác muốn làm, việc này đã ngo ngoe suốt mấy tháng nay, nhưng vẫn không có thời gian, đến bây giờ mới được rảnh rỗi.

Lúc này đây Bạch Đế Bí Cảnh, Đường Phong không muốn mang theo ai, kể cả Linh Khiếp Nhan cũng thế. Hiện tại nhà đầu đang chiếm cứ thân thể Tiểu Thiên, đang lĩnh giáo kiếm pháp của Âu Dương Vũ.

Linh Khiếp Nhan thôn phệ kiếm linh Tàng Phong Kiếm, kiếm linh đi theo Âu Dương Vũ nhiều năm, dù biết kiếm thuật Sáo Lộ của hắn, nhưng vẫn không cách nào sánh kịp với bản thân Âu Dương Vũ.

Thời điểm Đường Phong tìm được Linh Khiếp Nhan, nàng đang khoa tay múa chân kiếm thế với Âu Dương Vũ, sau khi gặp Linh Khiếp Nhan cũng không nói thêm cái gì, chỉ bảo Đường Phong cẩn thận một chút.

Từ lúc đạt được Bất Phôi Giáp, chưa bao giờ Linh Khiếp Nhan tách khỏi Đường Phong, mặc dù trong nội tâm lưu luyến, nhưng Đường Phong biết sau này nàng không thể thời thời khắc khắc ở bên cạnh hắn, sẽ có thời gian phải chia lìa, dù sao lần này đi Bạch Đế Bí Cảnh cũng không có nguy hiểm, Đường Phong đi không bao lâu sẽ trở về, đương nhiên không quá lo lắng.

Ngày thứ hai, Đường Phong từ biệt mọi người, liền đi lên con đường tiến về phía Bạch Đế thành.

Từ Thiên Tú Tông đi Bạch Đế thành đường xá xa xôi, nhưng Đường Phong không chỉ đi mới một lần, xem như ngựa quen đường cũ liền triển khai bộ pháp, lấy tốc độ không thuộc về Thiên giai trung phẩm bay về hướng Bạch Đế thành.

Trong nội tâm nhớ thương nhưng vì đại sự nên hắn không dừng lại chút nào, không mất mấy ngày, đã đi được phân nửa lộ trình.

Một ngày nọ, trước mặt Đường Phong xuất hiện một tòa thành trì, vốn không có ý định lưu lại, nhưng khi đến phụ cận liền phát hiện đây chính là Định Khang thành.

Đổ mồ hôi, Đường Phong im lặng một hồi. Minh một đường vội vàng bay đi, thậm chí đã đi nhầm đường, chạy đến nơi này.

Thành trì này Đường Phong đã đến một lần, đây là phụ cận Đại Tuyết Cung, năm đó Đường Phong chạy đến nơi đây để nghĩ cách cứu viện lão cung chủ Đại Tuyết Cung, tìm một người thiếu niên họ Lỗ hư hỏng ra tay, để mà đánh tráo, hóa thành bộ dáng thiếu gia Khổng gia, mới có thể lên vào Đại Tuyết Cung.

Bắc Bạch Đế, Nam Đại Tuyết! Vậy mà mình lại đi nhầm vài ngàn dặm đường, cũng không phải sai mà chỉ là không hợp thói thường, từ Định Khang thành đi về phía bắc, cũng có thể đến được Bạch Đế thành, chỉ mất thêm hai ngày thời gian mà thôi.

Quay đầu nhìn về phía tây, quả nhiên nhìn thấy kiến trúc Đại Tuyết Cung nằm cách đó mười dặm. Hôm nay Đại Tuyết Cung phát triển không ngừng, không có tặc tử Tạ Tuyết Thần quấy phá, trên dưới tông môn một lòng, thực lực phát triển không tệ, khi Tiểu Nhã đảm nhiệm cung chủ, thanh danh tốt hơn dĩ vãng rất nhiều.

Bỏ đi, đã đến nơi đây, lại thêm mấy ngày này không có nghỉ ngơi, ở chỗ này nghỉ lại một đêm. Đường Phong hạ quyết tâm, liền đi đến Định Khang thành.

Nơi đây tiếp giáp Đại Tuyết Cung, mà cung chủ Đại Tuyết Cung đã là phu nhân Đường Phong đã sớm truyền khắp đại giang nam bắc. Có thể nói trong Đại Tuyết Cung không người nào không biết Đường Phong, dù chưa tận mắt nhìn thấy,

Vì tất cả đã nhìn thấy bức họa của hắn.

Nếu Đường Phong vẫn dùng diện mạo này tiến vào Đại Tuyết Cung, vô cùng có khả năng sẽ bị người ta nhận ra, cho nên từ trong Mị Ảnh không gian lấy một chiếc mũ rộng vành đội lên đầu, che chắn diện mạo.

Nếu dùng năng lực dịch dung cũng không phải không thể, nhưng hiện giờ tất cả âm hồn trong cương tâm đã biến thành Linh giai, một khi dùng đến, tiêu hao cương khí rất lớn, được không bù mất, không bằng đội mũ rộng vành cho nhẹ nhàng.

Tùy ý tìm một gian khách điểm trong Định Khang thành, khi tiểu nhị dẫn lên phòng, Đường Phong liền vào phòng nghỉ ngơi.

Đợi cho lâu chừng đốt nửa nén nhang, điểm tiểu nhị đến đây gõ cửa:

- Khách quan, cần tiểu nhân cho người mang thức ăn và chút rượu lên không?

Đường Phong suy nghĩ, mở miệng nói:

- Không cần, ta tự đi xuống.

Đã tới nơi này xem như về lại trốn cũ, chỉ ở một đêm, sau khi uống rượu ăn đồ ăn, hắn sẽ đi đến quán trà nghe một ít tin tức, ban đầu ở trong thành trì này còn gặp qua Thi Thi, nhưng hiện giờ không biết Thi Thi đang ở nơi nào.

- Được rồi!

Tiểu nhị ứng tiếng liền vội vã đi xuống lầu.

Trên đầu đội mũ rộng vành, Đường Phong đi ra khỏi cửa phòng, đi xuống đại sảnh, phân phó tiểu nhị mang đến một chút thức ăn và rượu, tự uống một mình, lâu lâu mới có nửa ngày rảnh rỗi, Đường Phong liền hồi tưởng lại từ khi mình xuất đạo đến bây giờ, cứ thế, thời gian dần qua, trong nội tâm liền khoan khoái dễ chịu.

Đợi ngày sau đem tất cả phiên toái giải quyết toàn bộ, hắn sẽ mang bọn người Lại tử đi Bạch Đế Bí Cảnh ẩn cư, sinh một đám tiểu Đường Phong... Nghĩ đi nghĩ lại, Đường Phong cười cười. Nhưng Đường Phong cũng biết chuyện này rất khó thực hiện, người trong giang hồ, thân bất do kỷ.

- Tiểu nhị, mang lên một chút thức ăn và rượu!

Thời điểm Đường Phong đang tưởng tượng, một giọng nói như tiếng nổ vang lên, nghe được thanh âm này, tay Đường Phong run lên, thiếu chút nữa làm rơi cốc rượu trong tay.

- Xin khách quan chờ một chút!

Tiểu nhị vội vàng nói.

Giọng nói kia lại gào to lên:

- Nhanh lên nhanh lên! Ăn uống no đủ còn có chuyện phải làm!

Đường gió nhẹ nhàng xốc mũ rộng vành lên, ngẩng đầu nhìn về phía phát ra âm thanh, không khỏi cười.

Bàn kia ngồi bốn người, hai nam hai nữ, một nam tử thân hình khôi ngô, một tướng mạo bình thường, ngược lại hai nữ tử kia, như từ trong tranh trong thơ đi ra, từ khi đi vào hành lang liền hấp dẫn vô số ánh mắt nam nhân.

Nhưng khi nhìn thấy trang phục của những người này, vội vàng quay đầu đi không dám nhìn.

Bốn người này, tất cả đều là đệ tử Đại Tuyết Cung, hơn nữa nhìn hoa văn thêu trên quần áo, địa vị bọn họ tại Đại Tuyết Cung không thấp. Ở chỗ này đụng phải đệ tử Đại Tuyết Cung không lại việc quá khó, dù sao mười dặm bên ngoài chính là chỗ tông môn của Đại Tuyết Cung.

Sở dĩ Đường Phong cười, là vì bốn người này đều là cố nhân của hắn.

Thiết Đồ, Cừu Thiên Biến, Hà Hương Ngưng cùng Thu Tuyết Âm! Năm đó trong Ô Long Bảo, Đường Phong cùng quen thuộc bốn người bọn họ nhất, tu luyện cùng một chỗ, cùng kinh nghiệm sự tàn ác của thế nhân, chậm rãi phát triển.

Vài năm không gặp, bốn người bọn họ đã là Thiên giai cao thủ.

Tha hương gặp cố tri, đương nhiên Đường Phong cười, đang muốn tiến lên, lại nhịn xuống. Thật lâu không gặp bốn người Thiết Đồ, có nhiều chuyện muốn nói, nhưng Đường Phong không dám đối mặt với Hà Hương Ngưng.

Có thể nói từ khi đi tới thế giới này, người mà Đường Phong không dám đối mặt rất ít, nhưng là Hà Hương Ngưng tuyệt đối là một trong số đó.

Ai, hiện tại bọn họ không tệ, Đường Phong cũng dè dặt tâm kích động xuống.

Lấy thực lực bốn người Thiết Đồ, trong thế tục cũng là cao thủ, trong Đại Tuyết Cung cũng không phải là đệ tử bình thường, hơn nữa bọn họ có quan hệ với Đường Phong không cạn, điểm này Phi Tiểu Nhã rất tinh tường, cho nên vì thế, bây giờ địa vị của họ trong Đại Tuyết Cung không thấp.

Chỉ sợ đám người Thiết Đồ là khách quen ở đây, điểm tiểu nhị rất nhanh liền bày trước mặt họ một bàn thức ăn và rượu, ân cần mời rồi lui xuống.

- Hương Ngưng, ăn ít đồ ăn, đừng để mình bị đói.

Thu Tuyết Âm gấp đồ ăn cho Hà Hương Ngưng, ôn nhu nói.

Hương Ngưng gật đầu, nhưng tay không có động tác gì. Vài năm không thấy, Đường Phong phát hiện nàng gầy đi rất nhiều.

- Hương Ngưng, đại ca đã nói với ngươi rồi.

Thiết Đồ buồn bực uống một ngụm rượu, hào sảng lau miệng:

- Chuyện đã qua lâu? Tại sao ngươi vẫn không quên, ngươi cũng không phải là tiểu cô nương trước kia, bây giờ đã là Thiên giai cao thủ, tại sao vẫn thế chứ?

- Một chữ tình, mắng phụ như ngươi làm sao hiểu chứ?

Cừu Thiên Biến bĩu môi nói:

- Hương Ngưng gốc của chúng ta quá si tình.

Hà Hương Ngưng cười cười nói:

- Ta không sao, các ngươi không cần lo lắng.

Tuy nhiên đang cười, nhưng cười rất gượng ép.

Mọi người thấy vậy không đành lòng nói nữa.

Qua một lát sau, Thiết Đồ lại hạ giọng nói:

- Chuyện lần này nghe nói có chút khó giải quyết, người tới thực lực rất cao, không ít đệ tử trong môn gặp bất trắc, trong đó có cả Thiên giai. Cho nên trong khoảng thời gian này chúng ta không thể tách ra... Nhất định phải cảnh giác, tuyệt đối không được phân thần.

940. Chương 819: Vững Nước Đục

Câu nói sau cùng tự nhiên là nói cho Hà Hương Ngưng nghe.

Cừu Thiên Biến nói:

- Những người kia rốt cuộc muốn làm gì? Tại sao lại chạy tới Đại Tuyết Cung chúng ta giương oai?

Thiết Đồ lắc đầu:

- Đến nay còn chưa nhìn thấy diện mạo thật của bọn chúng, chỉ có thể nhìn vào vết thương trên người những đệ tử bị giết mà phán đoán, thực lực bọn chúng thâm bất khả trắc. Lão Cừu, không phải ngươi cho rằng Đại Tuyết Cung chúng ta là vô địch thiên hạ chứ?

Cừu Thiên Biến cười hắc hắc một tiếng:

- Ta biết rõ trên đời này có rất nhiều cao thủ mà chúng ta chưa từng thấy có thực lực cao hơn chúng ta, không đề cập tới thế lực ngoài Lý Đường, chỉ nói Bạch Đế thành, cũng đã áp Đại Tuyết Cung chúng ta một đầu.

Thiết Đồ gật đầu:

- Nghe nói hiện tại mấy vị thành chủ Bạch Đế đã đạt đến Linh giai, không biết là thật hay giả.

Thu Tuyết Âm nói:

- Nói đến Linh giai, ta nhớ tới trước đó vài ngày nghe được một ít tin đồn, nói trong Lý Đường để quốc xuất hiện không ít Linh giai cao thủ...

Nói xong, Thu Tuyết Âm lại có vẻ sợ hãi cả kinh:

- Lần này những người kia tới Đại Tuyết Cung, sẽ không có Linh giai chứ?

Thiết Đồ ngạc nhiên một lát, lúc này mới nói:

- Có khả năng nhưng khả năng không lớn, Linh giai cao thủ chạy tới Đại Tuyết Cung làm gì? Nếu quả thật ra tay với Đại Tuyết Cung, trực tiếp giết đến tận tông môn chúng ta là được, cần gì cho người quấy phá chứ. Chỉ cần không phải đụng phải Linh giai cao thủ, dùng thực lực bốn người chúng ta, dù liều mạng chiến đấu không lại cũng có thể bỏ chạy.

Âm thanh đám người Thiết Đồ nói chuyện rất nhỏ, hơn nữa tận lực khống chế phạm vi âm thanh, cao thủ bình thường không thể nghe trộm, nhưng Đường Phong nghe rất rõ ràng.

Sau khi nghe xong Đường Phong kinh ngạc một hồi, thanh danh Đại Tuyết Cung trong Lý Đường không thể nói là không lớn, sẽ không có thế lực nào đi trên chóc, bây giờ có không ít đệ tử Đại Tuyết Cung chết thảm, thậm chí có cả Thiên giai cao thủ. Nói như vậy, những người đánh chết đệ tử Đại Tuyết Cung không phải là người Lý Đường.

Mục đích của chúng là gì?

Đường Phong mới đến, từ tin tức của Thiết Đồ và dân chúng có hạn, không thể suy đoán ra tin tức gì hữu dụng, chỉ có thể tiếp tục nghiêng lỗ tai lắng nghe.

Tuy hấn không phải người Đại Tuyết Cung, nhưng Tiểu Nhã dù sao cũng là cung chủ Đại Tuyết Cung, bây giờ có chuyện phiền toái thì Đường Phong không thể đứng nhìn.

Nhưng làm Đường Phong thất vọng chính là, bọn người Thiết Đồ không nói về chuyện này nữa mà tùy ý nói chuyện với nhau. Ngược lại Hà Hương Ngưng, lơ đãng liếc mắt, thiếu chút nữa nhìn thấy dung mạo Đường Phong, Đường Phong sợ hãi cúi đầu xuống.

Đường Phong dùng mũ rộng vành để che chắn dung mạo nhưng dáng người lại không cải biến. Đối với người quen thuộc mà nói, nhìn hấn sẽ có cảm giác quen mắt.

Hà Hương Ngưng càng nhìn càng cảm thấy quen thuộc, tròn mắt nhìn chăm chăm vào Đường Phong.

- Hương Ngưng, người đang nhìn cái gì?

Thu Tuyết Âm lén lút chọc chọc Hà Hương Ngưng.

- Thu tỷ tỷ, người có cảm thấy hấn giống một người hay không?

Hà Hương Ngưng nhìn không rời mắt hỏi, không chỉ như thế, nàng còn đứng lên, nhìn bộ dáng giống như muốn đi về phía Đường Phong.

Không thể lưu lại, lưu lại tuyệt đối sẽ bị lộ, Đường Phong vội vàng biến hóa tiếng nói hô một tiếng:

- Tiểu nhị, tính tiền!

- Tới ngay!

Điểm tiểu nhị hô to một tiếng.

Ánh mắt Hà Hương Ngưng không khỏi ảm đạm xuống một chút, chợt ngồi xuống.

Âm thanh không đúng, người có dáng người tương tự rất nhiều.

Tính tiền xong, Đường Phong nhớ lại chuyện trong đại sảnh, mồ hôi lạnh tuôn ra toàn thân, lén lút buông thần thức ra, khóa chặt đám người Thiết Đồ lại, không nói bây giờ Đại Tuyết Cung gặp phải phiền toái, riêng bốn người Thiết Đồ, Đường Phong không thể để bọn họ gặp bất cứ nguy hiểm gì.

Đợi khoảng nửa canh giờ, bọn người Thiết Đồ cũng không làm ra động tĩnh gì, bốn người ăn uống no đủ, tính tiền rồi khỏi khách điểm, liền đi đi lại lại trong thành, xem xét bốn phía.

Bọn họ hiện giờ là đệ tử Đại Tuyết Cung, xem xét người khả nghi là chức trách của bọn họ.

Diện tích Định Khang thành không nhỏ, Đường Phong vẫn như trước, ngồi trong khách điểm nhưng lại khóa chặt hành tung của họ, sau khi lực lượng hồn phách được rèn luyện, thần thức cường đại hơn mấy lần, chỉ cần bọn họ vẫn còn trong Định Khang thành, Đường Phong hoàn toàn có thể khóa chặt bọn họ.

Ban ngày bình an vô sự, bốn người vẫn đi đi lại lại trong thành xem xét. Đường Phong cũng ngồi xuống nghỉ ngơi, mãi cho đến sau nửa đêm, đêm dài yên tĩnh, đột nhiên Đường Phong phát giác bốn người Thiết Đồ tiếp xúc với một người trong thời gian mấy tức, lập tức triển khai thân pháp, cấp tốc bay ra ngoài thành.

Có chuyện sao? Đường Phong nhíu mày, mở cửa sổ phòng trọ, nhảy ra ngoài, không nhanh không chậm theo sát bọn người Thiết Đồ ra ngoài thành vài dặm.

Xác thực có chuyện, nếu không bọn người Thiết Đồ sẽ không làm cử động này.

Không mất bao lâu Đường Phong đã theo bọn họ ra khỏi Định Khang thành, một đường đi về phía nam bốn mươi dặm, đến Khấp Giáp, mắt Đường Phong nhíu lại, hấn phát giác tại Tha Đế Cao trại cách đó mười dặm có bốn cổ khí tức cường đại. Bốn cổ khí tức này, không một cái nào không phải Linh giai!

Tại sao lại là Linh giai?

Đường Phong nhíu mày, trong thế tục không có khả năng xuất hiện nhiều cao thủ Linh giai như vậy, trừ phi có dị bảo xuất thế, hoặc thể lực như Huyết Vụ thành muốn cướp đoạt Linh Mạch Chi Địa.

Chẳng lẽ những người này là người Huyết Vụ Thành? Cẩn thận điều tra tình huống bốn phía, không có dấu vết dị bảo xuất thế, ngược lại bốn cổ khí tức Linh giai kia đối chọi gay gắt, trong đó một phương chỉ có một người, một phương khác có ba người.

Đây là chuyện gì? Hiện tại Đường Phong cũng bị làm cho mơ hồ, căn bản không rõ phía trước đã phát sinh chuyện gì. Trong nội tâm ngờ vực vô căn cứ, bọn người Thiết Đồ nhanh chóng tiếp cận bốn người kia. Đường Phong lén lút tới gần, dừng lại cách một dặm, Đường Phong phát hiện trong phạm vi phía trước xuất hiện không ít người.

Trong cảm giác của hắn có đến bốn Linh giai cao thủ, mà bên ngoài bốn người này, có vô số đệ tử Đại Tuyết Cung vây quanh.

Tuy đệ tử Đại Tuyết Cung nhiều, nhưng bốn người bị vây quanh lại không để ý, chỉ nhìn chằm chằm vào đối phương, sắc trời quá tối, Đường Phong cách xa một dặm, chỉ thấy bóng người trùng trùng điệp điệp, không thể nhìn rõ diện mạo của bốn người.

Sau khi đám người Thiết Đồ tới đây cũng lách người đi vào trong đám đệ tử Đại Tuyết Cung, không nói một lời.

Tràng diện có chút quỷ dị cùng yên tĩnh. Đường Phong tinh tế đánh giá thế cục trong tràng.

Nghĩ đến bốn Linh giai cao thủ kia thuộc thế lực đối địch, không biết tại sao lại giết đến Đại Tuyết Cung, lúc này mới kinh động người của Đại Tuyết Cung.

941. Chương 820: Có Bản Lĩnh Đến Tìm Lão Ngưu Ta

Đây vốn là địa bàn Đại Tuyết Cung, trước đó vài ngày đệ tử bị giết chết, đương nhiên Đại Tuyết Cung không có khả năng xem chuyện này như chưa từng phát sinh, khi nhìn thấy hành tung của bốn người này, liền trở về thông báo, mới gọi đến nhiều người giúp đỡ như hiện giờ, muốn đòi công đạo cho những người đã chết.

Nếu đệ tử Thiên Tú chết vô căn cứ, Đường Phong cũng sẽ đi tìm công đạo, có thể nói lần này Đại Tuyết Cung làm không sai. Sai chính là bọn họ không biết thực lực của bốn người này kinh khủng cỡ nào!

Bốn Linh giai, chỉ cần một người trong đó là Đại Tuyết Cung đã không thể ngăn cản.

Hiện tại Đại Tuyết Cung, trừ Tiểu Nhã là Linh giai cao thủ ra, những người khác lợi hại nhất chỉ đạt tới Thiên giai thượng phẩm mà thôi.

Cả trăm đệ tử Đại Tuyết Cung này, chẳng đủ nhét kẻ răng của người ta!

Phải nhắc nhở bọn họ mới được, bằng không lát nữa đánh nhau, một trăm người này không một ai có thể trở về. Đường Phong có không ít người quen ở Đại Tuyết Cung, cẩn thận tìm kiếm, hai mắt tỏa sáng, hắn phát hiện Hoa Bất Ngữ cùng Phong Phiêu Như trong đám người này.

Hoa Bất Ngữ cùng Phong Phiêu Như là lâu chủ Phi Tuyết Lâu của Đại Tuyết Cung, thực lực từ lâu đã đạt đến Thiên giai thượng phẩm.

- Hoa lâu chủ, đã lâu không gặp.

Đường Phong lén lút truyền âm.

Thân thể mềm mại của Hoa Bất Ngữ run lên, nhẹ giọng chất vấn:

- Ai!

- Hắc hắc, Đường Phong.

Đường Phong cũng không giấu diếm thân phận, báo ra tên mình.

- Tại sao ngươi lại tới đây?

- Đúng lúc đi ngang qua đây!

- Người đang ở đâu?

Hoa Bất Ngữ vừa hỏi thăm vừa tìm kiếm khắp nơi.

- Người tìm không thấy đâu, không nói chuyện này, trước hết cho người của người lui xuống đi, bốn người kia các người không thể đối phó.

Đường Phong lại truyền âm nói.

Hoa Bất Ngữ cười thầm một tiếng:

- Người cho rằng ta không nhìn ra được tất cả bọn họ đều là Linh giai cao thủ sao?

- Ách...

- Chính là vì nhìn ra, cho nên không lui.

Trong giọng nói Hoa Bất Ngữ tràn đầy bất đắc dĩ, bản thân nàng là Thiên giai thượng phẩm, cho nên nhãn lực không tầm thường, Đại Tuyết Cung biết rõ đối mặt bốn vị Linh giai này không hề phần thắng, nhưng hôm nay đâm lao phải theo lao, vạn nhất hơi có dị động dẫn phát sát cơ của bốn người kia, cho nên không thể lui, hình thành cục diện giằng co như bây giờ.

- Vậy người có tính toán gì không?

Đường Phong hỏi.

- Chờ bọn họ đấu võ, chúng ta lại tìm cơ hội thoát thân, bốn người bọn họ hình như có thù oán với nhau.

Hoa Bất Ngữ đáp.

- Ai, sớm biết như thế, nhảy vào vùng nước đục này làm gì?

Tuy nói như vậy, có lẽ Đường Phong không nói chỉ sợ các nàng cũng không ngờ nơi này có đến bốn Linh giai.

- Mang người của người lui ra, còn lại để ta ứng phó.

Đường Phong đề nghị nói.

- Người?

Lời nói Hoa Bất Ngữ tràn đầy nghi hoặc, thời điểm nàng nhìn thấy Đường Phong năm đó, Đường Phong chỉ đạt Địa giai thượng phẩm, tuy đã qua hai ba năm, nhưng thời gian hai ba năm, một Địa giai thượng phẩm có thể phát triển tới trình độ gì chứ?

- Khinh thường nhãn lực cung chủ các người phải không? Dù nói thế nào ta cũng nam nhân của cung chủ các người, tin tưởng ta đi.

Đường Phong tràn đầy tự tin.

Hoa Bất Ngữ không nói chuyện, nàng không dám đánh bạc, tính mạng của hơn một trăm đệ tử Đại Tuyết Cung ở chỗ này, những người này đều là tinh anh, vạn nhất cực sai, nguyên khí Đại Tuyết Cung sẽ đại thương.

- Nhanh lên, bọn họ có chút không kiên nhẫn, nếu các người không lui sẽ không còn cơ hội.

Đột nhiên Đường Phong thúc giục một tiếng, trong nháy mắt vừa rồi, hần phát giác được ba Linh giai cao thủ kia đã nổi sát cơ.

Khi Đường Phong cảm giác được sát cơ này, Hoa Bất Ngữ cũng không cho rằng Đường Phong nói sai, nếu lưu lại sợ rằng sẽ chọc giận đám Linh giai cao thủ này, cho nên không dám chân chờ.

Âm thanh thanh thúy của Hoa Bất Ngữ vang lên trong bầu trời đêm:

- Đại Tuyết Cung ta vô tình mạo phạm các vị, xin thứ lỗi cho chúng ta, cáo từ.

Người ta nắm đầm lớn, không phục không được. Tuy Hoa Bất Ngữ cảm thấy ủy khuất, nhưng vì tính mạng hơn một trăm đệ tử tinh anh, chỉ có thể nhân nhượng vì lợi ích toàn cục.

Hoa Bất Ngữ từ từ rời khỏi, nhưng đối phương không cho nàng cơ hội này.

Một tên đứng giữa trong ba Linh giai kia lên tiếng, âm thanh lạnh lùng nói:

- Hừ, một bầy kiến hôi, muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, trên đời nào có chuyện dễ dàng như vậy sao?

Khí thế Linh giai thả ra, động tác đám người Đại Tuyết Cung dừng bước lại, cất bước rất gian nan.

- Người muốn như nào?

Tuy thực lực không bằng người khác, nhưng Hoa Bất Ngữ không sợ hãi chút nào, lạnh giọng hỏi.

Người lúc trước nói chuyện về mặt đây chính khí ngạo nghễ, mở miệng nói:

- Sớm nghe hung danh Đại Tuyết Cung của Lý Đường lan xa, tội ác chồng chất, môn hạ đệ tử giết người như ngóe, trên tay đầy nợ máu, không gặp được ta thì không nói, hôm nay các người tự chui đầu vào lưới, ai cũng đừng hòng đi!

Nói xong lời cuối cùng, sát cơ hiển thị rõ ràng, mồ hôi lạnh trên trán đệ tử Đại Tuyết Cung ứa ra.

- Các hạ chưa từng thấy qua, tại sao lại nói thế? Tùy ý tìm cớ liền tìm tàn sát trăm đệ tử Đại Tuyết Cung ta sao? Nói như vậy, chẳng phải các người cũng là người giết người như ngóe sao?

Hoa Bất Ngữ phần nộ trách cứ một tiếng.

Xác thực Đại Tuyết Cung năm đó làm không ít việc xấu, nhất là thời điểm Thang Phi Tiểu và Đoạn Thất Xích còn ở trong cung, nhưng sau khi hai đại sát thần này rời đi, loại chuyện này trở nên rất ít, khi Tiểu Nhã tiếp quản Đại Tuyết Cung, Đại Tuyết Cung đã cải tà quy chính, đã không còn làm chuyện ác nữa.

- Bất huyệt bất lai phong, tiếng xấu của Đại Tuyết Cung các người đến ta còn nghe thấy, chẳng lẽ còn giả dối sao.

Người nợ cười lạnh một tiếng:

- Lại nói hai tên trong Đại Tuyết Cung các người còn có hai tên Thiên Sát, hai tên này hung ác nhất, không bằng người gọi hai người bọn họ đến đây, trước mặt ta tự sát tạ tội, ta sẽ thả các người rời đi.

- Si tâm vọng tưởng!

Hoa Bất Ngữ đã động chân hỏa, trên mặt người này đầy chính khí, nhưng là một ngụm quân tử, làm cho người ta chán ghét tới cực điểm.

Thanh danh Đại Tuyết Cung trước kia xác thực không tốt, nhưng không có nghĩa là đệ tử Đại Tuyết Cung đều đáng chết. Khi đám người Thiết Đồ gia nhập, Đại Tuyết Cung chưa làm qua bất cứ chuyện táng tận thiên lương nào, chẳng lẽ bọn họ đáng chết?

- Không biết lý lẽ!

- Mẹ nó!

Một tiếng rống như sấm vang lên.

- Đám chó con các người, dựa vào thực lực của mình cao hơn thì có thể tùy tiện khi dễ người khác? Có bản lĩnh tìm lão Ngưu ta, khi dễ tiểu hài tử làm gì? Bọn chúng chọc giận các người sao? Lão tử không quen nhìn nhất là đám bại hoại ỷ thế hiếp người như các người.

- Hương Ngưng đi mau!

Thu Tuyết Âm một tay cầm cây sáo của mình, một tay cầm tay Hà Hương Ngưng, kéo nàng chạy đi.

Hà Hương Ngưng kinh ngạc nhìn bóng lưng quen thuộc trước mắt, bộ pháp không di chuyển chút nào, trong lòng có một loại cảm xúc muốn chạy tới gỡ chiếc mũ rộng vành xuống. Ý niệm này vừa lóe lên trong đầu, nàng đã bị Thu Tuyết Âm kéo chạy đi.

Đường Phong thò tay chỉnh sửa mũ rộng vành lại, nhìn qua khe hở đánh giá khuôn mặt của Linh giai cao thủ phía đối diện, nhìn sơ qua cảm thấy quen mắt nhưng không cách

nào nhớ ra là đã gặp ở đâu.

Loại tình huống này phát sinh qua rất nhiều lần và nó nói rõ người trước mặt này mình chưa gặp tận mắt

G9+ M"v F?¬M; çB- çÊB H€i M[b) F?¬M; +| +Æ ?°BX
>ÆM i`,K ç iY æ¢B hmv i \*mM; M;?2 H M?- p°B p"m; i?€Q +?¢v` #®M T?Q X
h M GBM? ;B B + Q i?O H9+ M½v KÎKB M; HB M +QÌB H¢M? M|B,
@ B +kM; çWM; ?ÁM; çB- ?¬K M v +?Q /B i i`W ç€K #¢B ?Q¢B +€+ M;QÆB- +?d
+? i i?ªK i`QM; i v +€+ M;QÆBX
" M;QÌB T?•M` K°i M;QÌB FB K +? G¬B h~m- ? B M;QÌB +ÁM H¢B T?•M i?`M? ?
ç iY æ¢B hmv i *mM; ç M; +?¢v iS i€MX hmv i`,K M;QÌB ç iY æ¢B hmv i \*mM; `i
i€+?` +?¢v i`®M- M?QM; ? B GBM? ;B B + Q i?O i`mv b€i- F?¬M; #B i +| # Q M?
•M? K„i æQÌM; S?QM; M?bM +?^K +?^K p"Q #¼M M;QÌB h?B i æ²- i®+ ç° +?¢v i`®
M[ç€K M;QÌB h?B i æ² *Wm h?B M "B M çSM; Î b m +MM; +ªM ?"m- ç +?Q h?m
L;QM; +?¢v i`QÊ+X
h?B i æ² pšM Hm¬M i`QÊM; M;?o M?Q p"v- æQÌM; S?QM; i?'v p"v i`"M ç-v pmB K
L?QM; +? i K°i H¶B- +| K°i GBM? ;B B + Q i?O ç M; çm´B i?2Q #¼M ?¼X
@ G½Q *Wm M;QÆB çB i`QÊ+- i M; ,M +ªM ?„M K°i ?²B5
h?B i æ² #ÎB pb HU+ HQÊM; +QÆM; i•K- M M iQ" M i?•M T?ÁM; M;U FB M +®- imv
T?~K- Hm" M T?ÁM; M;U+ +| i? b€M? M; M; pÊB h?B M ;B B i?QÊM; T?~K- pW /
H€M?- +?Êi [m€i K°i iB M;- K°i ç¬B i?B i [mv M ç€M? p"Q ; M;U+ GBM? ;B B +
@ *?9i i`B K¼M- i`Á ? H"K +?Q M;QÌB i +? M?¢Q5
" h?B i æ² +¬M; FQ+? K" M;QÌB M¼ pšM F?¬M; i`€M? F?¬M; Mû- i`U+ iB T ç|M çÊ
h?B i æ² ç'K p"Q M;U+ M;QÌB M¼X h?•M ?bM? +O M;QÌB M¼ +?d ?ÆB M?Q€M; K
HU+ ç¢Q #„M M;U+ p T?Q b mX
h?•M Î;B[F?¬M; i`mM;- F?¬M; +| +?¶ KQÊM HU+- h?B i æ² pMM; pšv Km®M´M ç
FQ+? +O ç®B T?QÆM; ç½ ç MX
h?B i æ² +?Q # Q ;BÌ +MM; GBM? ;B B + Q i?O ;B Q i?O [m - +?Q M M H"K b Q
h`QM; H9+ FBM? ?Q" M; HB M M;QM; iK HU+ HQÊM; +QÆM; i•K p" +QÆM; F?Q iQ
+QÌM; F?ª M,M; T?ÁM; M;U +O KbM? ç M KS+ HÈM M?'iX
.M p"v- i`QM; M?€v K„i ç®B T?QÆM; T?|M; tm'i` F?Q FbM? ç½ H"K +?Q h?B i a
M; ,M +ªMX
@ h?B i ç¢B + 5
J°i iB M; [m€i i`mv M ç M- H"K +?Q >" >QÆM; L;QM; +MM; h?m hmv i•K ç M; +?¢
M;QÌB M?bM H¢B- ç²M; i?ÌB` i v- \*Wm h?B M "B M`9i i`QÌM; FB K +O KbM?` -
+ Q i?O K†i F?¬M; ç´B b„+- i`QM; M?€v K„i M"v # M;QÌB ç2K iQ" M #° i?`M? [mª +
T?€i` - /MM; +?B m i?S+ K¢M? M?'i ç #S+ p` GBM? ;B B FB i`Î p ç +Sm iQM? i
@ æB K m5
E?|2 K„i h?B i æ²`mM H M- M´B ;B" M ;¬K H M K°i iB M;- M;QÌB +ÁM +?Q`ÆB tm
+?`m K°i +?QÌM; +O ç®B T?QÆM;X
EBK [m M; +?|B K„i H¢B v m Èi ;B®M; M?Q ;B'v- H"TiS+ªK ç¢K- ?° i?•M +QÆM; F
i v ç®B T?QÆM; T?mM` - H Q i?ŠM; iÊB h?B i æ²X
æ M; H9+ h?B i æ² +?Q`^M; K¢M; KbM? tQM; `²B- i?ÌB çB K ?„M [mv i i•K T?ªB +?
+?9i i?ÌB ;B M- # M +¢M? ?„M ?B M H M K°i ç¢Q i?•MªM?- K°i i v M„K [m-M €Q +
T?Q b m MûK p T?Q *Wm h?B M "B MX
ob +€B FûQ` M"v- FûQ`i tªQ /B m- pW H9+ +?QÌM; FbM? +O ç®B T?QÆM; T?
i? h?B i æ²- H"K +?Q K°i +?QÌM; +O ç®B T?QÆM; ç€M? ?Ki5

h'i +^a K¼B M;QÌB b[M; bÌ- *Wm h?B M "B M T?^aM SM; M? M? M?'i- iB T çQÊ+ h?B
+•m,

@ G½Q h?B i- M;QÆB F?¬M; b Q +?S\

h?B i æ² çSM; i?ŠM; M;QÌB- + Q i?'T bÌ K°i H-M- HÁM; +ÁM bÊ ?½B H„+ ç-m,

@ G¬M; i!+ #` Qi i´M i?QÆM;5

h?O T?€T pW `²B +O M;QÌB +Sm KbM? i?"i t^aQ /B m- pW p†M p¨Q H9+ ç®B T?Q
F?Q +O KbM? HB M +Sm ` - M m +?"Ki? K K°i +?9i i?b ç½ i` X

:BQÆM; K„i M?bM p T?Q i?•M ^aM? FB - i?'v i'K HQM; FB +! +?9i [m2M K„i- +?Š
Kk`°M; p¨M?- +?Q M M F?¬M; B i?'v `ä ;QÆM; K†iX

@ o` #^M; ?[m FB

h?B i æ² ç M; Km®M KÎ KB M; M!B- ç®B T?QÆM; F?¬M; [m v ç-m H¢B M!B,

@ æB5

h?B i æ² •K i?-K +„M K¬B- /"K +?•M M!B,

@ h€+? ` 5

hmv Km®M +^aK i¢ M;QÌB FB +Sm K¢M; M?QM; h?B i æ² H¢B M;?o i?-K- ibM? ?m
?„M H¨K M?Q p¨v- M m i`b ?Q½M iB T- çÊB H€i M[GBM? ;B B + Q i?O ç¢B +?B
F?¬M; çQÊ+ - F?¬M; i? H¨K ;b F?€+ ç¨M? /šM #¼M M;QÌB *Wm h?B M "B M `ÌB çE

N9jX *?QÆM; 3kk , .B >¼ :B M; æ¬M;

h®+ ç° T?^aM SM; +O ç®B T?QÆM; `i M? M?- /M b Q +kM; H¨ GBM? ;B B + Q i?
T?QM;- M;„M +^aM FB K [m M;- #^aM i?•M H¢B HMB p T?Q b m K'v +?K+ i`QÊM;X

>„M #B i `ä KbM? F?¬M; T?^aB ç®B i?O +O æQÌM; S?QM;- b Q /€K HB m K¢M;\ J
KÎ KB M; M!B,

@ .€K ç®B M;?`+? pÈB h?B M h?€M? *mM;- F i +K+ H¨ +? i5

@ h?B M h?€M? *mM;\

æQÌM; S?QM; M?Q ?bM? M?Q ^aM? H Q p T?Q M;QÌB FB - FB K +?B m pW ?B M-
*mM; HB M /WM; H¢B K°i +?9i- H¨K +?Q ç®B T?QÆM; i?W +Æ i`€M? t X

h`€+? F?¬M; çQÊ+ M?bM +! +?9i [m2M K„i- M;mv M H B H¨ M;QÌB h?B M h?€M? *

h`QM; i?B M ?¢- +! ? B i? HU+ çdM? +'T- K°i H¨ >mv i oK h?¨M?- K°i H¨ h?B M
K¬M +! i` M i`,K i M GBM? ;B B + Q i?O- M;?2 M!B i¬M; +?O ç½ ç¢i iÈB GBM? ;B

h`QÈ+ K†i ? B i? HU+ HÈM- M?[M; i¬M; K¬M M?Q æ¢B hmv i *mM; p¨ "¢+? æ i?"
FB MX

æQÌM; S?QM; i`QM; GBM? J¢+? \*?B æ` iWM; ;†T [m M;QÌB +O >mv i oK h?¨M
M;QÌB h?B M h?€M? *mM;X L?QM; F?B ç€M? +? i i M + Q i?O +O >mv i oK h?¨M?
h?€M? *mM; ç®B +?B M HšM M? m- +! i?„M; +! #¢B- B +kM; F?¬M; H¨K ;b çQÊ+ ç

æQÌM; S?QM; +^aK i?'v M;QÌB M¨v M?bM [m2M K„i- #ÎB pb i`QM; i`Q M?È +O •K ?
oK h?¨M? ç½ iWM; ;†T [m /mM; K¢Q M;QÌB M¨vX

"B i `ä #¼M ?¼M H¨ h?B M h?€M? *mM;- p¨v i?b F?¬M; F?! ;B^aB i?Q+? pb b Q ç®B T
æ¢B hmv i *mM;X

Zm M ? +O >mv i oK h?¨M? +MM; h?B M h?€M? *mM;- ;B®M; M?Q [m M ? i„+ M;?
æ¢B hmv i *mM; pÈB "¢+? æ i?"M?X

h`QM; Gw æQÌM; ç [m®+- æ¢B hmv i *mM; H" ?| i?•M i" ç¢Q- #B m iQÊM; +O €+
?bM? iQÊM; +?QM? M;?o - ? B ç¢B i¬M; K¬M K°i +?QM? K°i i"- ç®B H" T HšM M?
hmv #•v ;BÌ M|B æ¢B hmv i *mM; H" #B m iQÊM; +O i" ç¢Q +| +?9i KB M +QÐM;-
h?"M? KÈB i?"i bU H" MÆB M?•M bo i" ç¢Q +Q i`9- MÆB ç| iK i" T ç m H" M?[M; F
#¼M ?¼ H" K pB + F?¬M; iW i?O çQ¢M- ç®i ;B i ç€M? +QÊT F?¬M; pB + M"Q F?¬
GBM? J¢+? *?B æ` H-M i`QÊ+ ç½ +| i? #B i çQÊ+X
h?B M h?€M? *mM; ç®B H" T pÈB >mv i oK h?"M?- ;BÆ + Q ç¢B F€ +?QM? M;?o -
+ Q i?O F?¬, T MÆB- ç®B H" T pÈB >mv i oK h?"M? ç M i" M #•v ;BÌX
L?QM; ç| H" +?mv M tQ - F?¬M; i? T?O M?"M h?B M h?€M? *mM; iW F?B b€M; H" T
Qi +?mv M i®i- pb M; QÌB i`QM; ;B M; ?² ?| ;BªB F?¬M; Qi M; mv +Æ- M?QM; i?2
h?B M h?€M? *mM; i®i t'm HšM H°M- T?~K çS+ F?¬M; ç²M; M?'i- iU tQM; H" +?QM
çQ¢M +?QM? M;?o ? v F?¬M; i?b +?d +| i`ÌB #B iX
JQÊM K'v M; QÌB i`QÊ+ K†i FB K" M|B- #¼M ?„M Km®M iB m /B i æ¢B hmv i *mM;
hmv i *mM; H" i? HU+ i" ç¢Q- M?QM; +?Q iWM; F?ªQ +?SM; [m X L?QM; i`QM; M
i`QÊM; M;?o ç½ H" K +?Q #¼M ?¼ M;?o `^M; H" KbM? ç9M; X
>B M i¢B æQÌM; S?QM; ` i v- +?Q M M #¼M ?¼ /€M +?Q ?„M +€B i M i" €+X
æ®B T?QÆM; HMB ` p" B +?K+ i`QÊM;- i?'v æQÌM; S?QM; +? m K"v F?¬M; i`mv F
ç„+ w,
@aÊ `^M; +€+ ?¢ +kM; #B i F i [mª F?B ç®B M;?`+? pÈB h?B M h?€M? *mM; +?9M
h¢B b Q M; QÌB h?B M h?€M? *mM; H¢B +?¢v ç M MÆB M"v\
æQÌM; S?QM; bmv M;?o +~M i?"M- >mv i oK h?"M?- h?B M h?€M? *mM;- ? B ç¢B i
#bM? i?QÌM; F?¬M; # Q ;BÌ iB M p"Q i? iK+- i`QÊ+ FB KbM? +kM; M;?o M?Q i?
?Q†+ H" +QÊT çQ¢i GBM? J¢+? *?B æ` - #¼M ?¼ KÈB tm'i ç°M; X
*?ŠM; H) # M; QÌB M"v #ÌB pb M?bM i?'v G¬B h~m +?Q M M KÈB çm'Bi?2Q iÈB ç•
h?ªi?¬M i?S+ ` +ªK SM; #®M T?Q K°i T?2M- F?¬M; T?€i ;B€+ +| + Q i?O ~M M9
s2K ` M; QÌB +O h?B M h?€M? *mM; +?d +| # M; QÌB Î +?¶ M"vX
@ *€+ ?¢ H" GBM? ;B B i`mM; T?~K- i M?•M F?¬M; TªB H" ç®B i?O- M?QM; M m
ç®B M;?`+? pÈB h?B M h?€M? \*mM;- /M M; QÆB H" GBM? ;B B i`mM; T?~K +kM; i
>„M +ÁM +?Q M|B ? i- æQÌM; S?QM; ç½ T?|M; ` K'v +?m¬B T?B ç Q- +ªM? ;BÈB
tm'i T?B ç Q- #'i Hm" M H" i®+ ç° ? v HU+ ç¢Q çB m F?¬M; i? +? p"Q ç•m çQÊ+X
æ®B T?QÆM; ç M; HªB MªB- +?Q `^M; æQÌM; S?QM; bÊ i M im' B h?B M h?€M? *
ç€M? iÈB- F?¬M; F?ÄB ;B"i KbM?- i?•M M?Q HBM? t" tm'i ç°M;- ?mM; ?B K i`€M
FQ+?- [m v M; QÌB +?¢v p T?Q ç²M; #¢M +O KbM?- pW +?¢v pW ç2 /¼ M|B,
@ *?'T K #'i M;°- M; QÆB b) ?®B ?"M5
æQÌM; S?QM; F?¬M; çm'Bi?2Q- ç2K æ°+ ©M? i`QM; i v i v ç'Bi?"M? K°i i? M? h
+?"K`½B M•M; i? M? FB K H M- i•K T?€T o¬ *T EBM? J M; EB K p" M +?mv M- iBM
iS+ M; QM; iKX
J°i çB K ?"Q [m M; ?B M H M H" K M; QÌB M¼ T?€i ;B€+ b m HQM; +| K°i +´ FB K w
iÈB- F?¬M; F`T Mû i`€M? ` M H M K°i iB M; - ?° i?•M +QÆM; F?Q bKT ç´- i?•M i?
L; QÌB M¼ /€K [m v HQM; p T?Q KbM?X æQÌM; S?QM; F?¬M; ?B m i¢B b Q M; Q
GBM? ;B B +?B +ªM?X h?ÌB çB K +?B M ç'm bBM? iY FB M; F} M?'i +?QM? H" [m
F?¬M; æQÌM; S?QM; F?¬M; / /°M; bY /KM; o¬ *T EBM? J M; EB K M?Q p"vX .M b
;B B + Q i?O- F?¬M; M„K +?„+ M?'i FQ+? i'i b€i- tm'i K°i FB K FB +?d iB m ? Q

hmv ç•v +?d H" bmv çQ€M- M?QM; æQÌM; S?QM; F?-M; /€K +?O [m M- #•v ;BÌ "¢+
KÈB +| i? KÎ` - M m M?[M; M;QÌB h?B M h?€M? *mM; +| KK+ iB m "¢+? æ "Q *a
"Q *aM? H" p- F F?ª i?B- M?QM; b) ;•v F?| / +?Q #¼M M;QÌB "¢+? L;mv i .mM;X
>m®M; +?B- hS LQÆM; +MM; iB m J M? J M? pšM +ÁM i`QM; "¢+? æ "Q *aM?X
T?€T KÎ "¢+? æ "Q *aM? ` - ?"m [mª F?-M; i? iQÌM; iQÊM;X

N98X *?QÆM; 3k9 , "¢+? æ h?"M? G•K L;mv

æS+ ?¢M? +O ç€K M;QÌB h?B M h?€M? *mM;- i®B M v æQÌM; S?QM; ç½ HoM? ;B
E?-M; ç w iÈB G-B h~m- æQÌM; S?QM; p°B p" M; i" T i`mM; iBM? i?-M- +~M i?"M
?²M KÈB M;QM; Hmv MX J°i H€i b m- p Kti æQÌM; S?QM; i€B M?ÊiX

æ9M; M?Q bmv çQ€M +O ?„M- ç€K M;QÌB h?B M h?€M? *mM; +?QM? H" "¢+? æ
"¢+? æ "Q *aM? i²M i¢B- p®M H" #Q K"i- /M i`QM; "¢+? æ i?"M?- +kM; `i Qi M;
*mM; +| i? #B i "¢+? æ "Q *aM? i²M i¢B F?-M; T?ªB F?-M; +| M;mv M /QX

L?È iÈB çB K 'v- æQÌM; S?QM; +| +?9iª Q M½Q- M m ç°M; i€+ M,K ç| M? M? K°i -
ç½ F?-M; T?€i bBM? +?mv M ?-K M vX

hQM? iQ€M i?ÌB ;B M- ç°B M;k +O h?B M h?€M? *mM; +| H) ç½ ç M "¢+? æ i?"M
?m®M; "¢+? æ i?"M? M?Q i? M"QX

@ L;Qm ?mvM?- ç½ H•m F?-M; ;†T- imv Km®M M|B +?mv M pÈB M;QÆB- M?QM; F
h9 i`QÈ+- i çB "¢+? æ i?"M? tY Hw Qi +?mv M- ç M H9+ ç| b) KÎ iB + ,M KWM;X

æQÌM; S?QM; F?-M; /€K i`b ?Q½M- p°B p" M; çSM; H M M|B pÈB G-B h~mX

hmv G-B h~m F?-M; #B i tªv ` +?mv M ;b- M?QM; M?bM b„+ Kti æQÌM; S?QM; +|
M|B,

@ S?QM; H½Q ç - H½Q L;Qm pW M|B- M;`v b m M;QÆB çB ç•m i b) çB i?2Q ç|X G
i?"M?- +?d H" i?"m" M çQÌM; +MM; çBX

æQÌM; S?QM; H„+ ç-m,

@ oB + M`v K°i KbM? ;BªB [mv i / ?ÆMX L m M;QÆB tm'i ?B M +?d i? K T?B M i
+?¢v i`®M- +kM; ç M; i` M çQÌM; çB p T?Q "¢+? æ i?"M?- M m i` M çQÌM; çB M
i°B / M? ;B i? B i M ç iY h?B M h?€M? *mM; b) ç´ H M ç-m +?9M; i X

G-B h~m F?-M; TªB H" ç² ç-M- imv ç-M ?"m- M?QM; F?-M; +| M;?o H" F?-M; #
K°i +?9i HB M #B iX

@ L m M?Q i? - S?QM; H½Q ç +~M i?"M K°i +?9i- H½Q L;Qm i`îp h?B M h9 i`QÈ
a„+ i`ìB +?Q b€M;- æQÌM; S?QM; p" G-B h~m ç½ çB- K°i çQÌM; çB p T?Q "¢+? a
i?"M? çB p T?Q #„+- TªB çB p" B M;`M /†K- KÈB +| i? çB p` i`Q +O "¢+? æ i
+?mv M "¢+? æ i?"M? +MM; "¢+? æ "Q *aM?- æQÌM; S?QM; /MM; iQ" M HU+ T?B
? Q `i HÈM- M?QM; +| h?B M L?•M >ÊT L?`i *?B *aM?- æQÌM; S?QM; ç½ F?-B T?B
M`v F?-M; H° p K i M?¼+ +?9i M"QX

æQÌM; S?QM; #•v ;BÌ +| +?9i ?Q" B MB K hB m h?B M E?B m h?B M G M;- imv hE
M?QM; i®+ ç° `i M? M?- #ªM i?•M H" S?QM; ? HBM? i?9- +QÐB ;B|`QM; `m´B- M
HQÐB- +QÐB i` M M|`i p[M; p" M;X L?QM; iW F?B #B M i?"M? +- ;€B M;®+ i?b F

L,K M;`v b m- æQÌM; S?QM; +kM; ç½ ç M "¢+? æ i?"M?X L?[M; iÁ M9B imv i M
i`9+ +´ tQ - ç•v +?QM? H" ç` #`M +O i? HU+ HÈM M?`i Gw æQÌM; ç [m®+X

L?QM; H-M M`v æQÌM; S?QM; T?€i ?B M M?[M; i`¢K ;€+ M;-K +O "¢+? æ i?"M? î
ç•m- T?€i ?B M M`v H"K +?Q æQÌM; S?QM; +`M; i? K HQ H„M;- p°B p" M; t-M; p"Q

h`QM; "¢+? æ i?"M? ?Q`MiQ`M v MioM?- F?¬M; K°i #|M; M;QÌB- F?¬M; +| iB M; i?QÌM;X

:†T +?mv M F?¬M; K vX æQÌM; S?QM; ¢½ +| i? F?ŠM; ¢`M? T?€M ¢Q€Mi`QM; HÁ i?ÌB #m¬M; i?¬Mi?S+` - iQ`M HU+ ibK FB Ki`QM; T?¢K pB KQÌB /†K +O "¢+? æ

hbK iÁB K°i T?2M- æQÌM; S?QM; T?€i ?B Mi'i +ª M;QÌB +O "¢+? æ i?"M? ¢ m i "¢+? æ "Q *ªM?- F?¬M; #B i ¢ M; H`K ;b Î ¢|X

*Y p`Q "¢+? æ "Q \*ªM?- M^KM; v p`i`Q i`mM; QÆM; +O "¢+? æ i?"M?X

LÆB ¢| #` K°i FB Mi`9+ pÁM; i`ÁM p•v [m M?- #bM? i?QÌM; #` HB i p`Q +'K ¢` - +?d M?[M; ¢ iY +| iB K HU+- p`Q i?ÌB ¢B K ¢¬mi?€M; - b) ¢QÊ+ ¢B p`Q "¢+? æ "Q

æQÌM; S?QM; +`M; iB T +`M MÆB ¢|- T?€i ;B€+ ¢QÊ+ # M FB +| F?Q iS+ +O i€K +| K°i ¢½ ¢¢i iÈB GBM? ;B Bi`mM; T?~KX

h€K M;QÌB M`v- i`W i?"M? +?O "¢+? æ i?"M? "¢+? L;mv i .mM; +MM; p`# ¢¢B i ?B M M?B M H`iW # M M;Q`BiÈBX o T?¬MiW ¢` T?QÆM; M`Q ¢ M- æQÌM; S?Q

h?B M h?€M? *mM;5 æ•v H` [m€B p`i F?´M; H² i`QM; i`mv Mi?mv i- +MM; >mv i o ¢Q¢i GBM? J¢+? *?B æ` X

*Y p`Q "¢+? æ "Q \*ªM? +| K'v M;`M M;QÌB iK i" T- æQÌM; S?QM; ¢ M F?¬M; ;•v L?QM; i` M K†i M?QM; ¢ iY iK i" T- b„+ K†i K¶B M;QÌB ¢ m #B T?ŠM p¬ +MM; - HÁ H9i +?2M p`Q i`QM; ¢€K M;QÌB- K°i # M M?bM p T?Q i`QÊ+- K°i # M +`Mi?"M H M|B +?mv MX

@ "¢+? i?"M? +?O "¢+? æ "Q *ªM? i²Mi¢B ¢½ F?¬M; +ÁM H` #Q K"i- pb b Q pšM + ¢2K T?QÆM; T?€T F? B KÎ M|B +?Q +?9M; i #B i\

J°i i? M? •KiW T?Q i`QÊ+ i`mv MiÈB- ¢•v H`i M L;k h`B m .QÆM; GBM? ;B Bi`m \*mM; - æQÌM; S?QM; #B i ¢QÊ+ M;QÌB M`v H`iW i`QM; i`Q M?Ê +O ? Bi M ¢ iY ?„M H` K°i i M +?'T bU h?B M h?€M? *mM; - Î h?B M h?€M? *mM; +| i?•M T?"M ¢` p i?U+ HU+ F?¬M; +? M? H +? # Q M?B m pÈB K'v i Mi?"M? +?O >mv i oK h?"M?- H i?"M? /Q- ?B M M?B M h?B M h?€M? \*mM; T?ªB +| "¢+? æ "Q \*ªM? H`ibM? i? #,

"¢+? L;mv i .mM; +QÌB H¢M? M|B,

@ "Q T?€T KÎ` i ¢½ M|B +?Q +€+ p`#B i- L;k iB M bBM? +-M ;b iÈB ?ÄB i \

@ "¢+? æ "Q *ªM? +?QM? H` KÎ` M?Q i? K` \ h¢B b Q ?B Mi¢B F?¬M; KÎ` \

J°i •Ki` M? i`mv M ¢ M- L;k h`B m .QÆM; [m v ¢¬m M?bM H¢B- i`QM; K„i ?B M H K½M- i`¬K ;B¼M; ?ÄB,

@ *| T?ªB H` ¢` ¢B K b B ? v F?¬M; \

@ "˜K +?'T bU- imv i ¢®B F?¬M; b B- M;QÌB >`M ;B i®it'm ;b +kM; ¢½ b®M; Î "¢+ ¢½ M?bMi?'v F?¬M; #B i # Q M?B m H¬M KÎ "¢+? æ "Q \*ªM? `X æ K [m H` ¢¬m ?°B iK ¢ M ¢•v +?'T bU +kM; M?bMi?'v- M?QM; +® ;„M; +O +?9M; i iW ¢ K [m ¢ i? KÎ` - F?¬M; #B i +| T?ªB /Q >`M ;B Hv F? B M M F?¬M; i? KÎ` ? v F?¬M;X

L;?2 iB M; M;QÌB M`v M|B- æQÌM; S?QM; T?€i ?B M +| F?¬M; Qi ¢ iY "¢+? æ i?"M iB b€i +Æ- M?QM; i M FB pšM M?bM p T?Q i`QÊ+ pÈB €M? K„i ¢¬v t2K i?QÌM;X

L;k h`B m .QÆM; F?¬M; FB M M?šM ;"i ¢¬m- ¢ K [m hS Zmw *?B GU+ ?°B iK ?„M M?"M ¢QÊ+ M,M; HQÊM; F?´M; H² F?ÍB ¢°M; - M?QM; H¢B F?¬M; i? KÎ

"¢+? æ "Q *ªM? `X

@ h?Y H¢B K°i H¬M M[X

L;k h`B m .QÆM; ?¢ H M?X

@ o"v H"K T?B M +?Q p` ?mvM? ç i, Km°BX
•K i? M? t2K i?QÌM; +O M;QÌB FB p M; H M H-M M[X
@ >"M æ¬M; - H" .QÆM; sm•M i +| K„i M?Q KM- ç M ?¬K M v KÈB T?€i ?B M #° K†
+O M;QÆB- +kM; +?d +| M;QÆB KÈB H"K çQÊ+ - i i?"i ?"M M,K ç| pb b Q F?¬M;
sm•M i?"M? +?O ;B"M /[K„M; KÄX
>ç h?b ok iQM? ibM? M|M; Mªv- i` M i v M;|M i v M?Q FB K +?d p T?Q >"M æ¬M;
@ *m®B +MM; b) +| K°i M;"v M;QÆB T?ªB +? i i`QM; i v i 5
>"M æ¬M; b„+ K†i /[iÊM- ;B®M; M?Q çB M +m²M; ,
@ *€+ M;QÆB p¬ ibM? +ÁM i`€+? i #`i M;?o \ hmv ?¬K M v +€+ M;QÆB ç½ ç M G
+?'T bU- Km®M ;B i i +kM; / /"M; M?Q p"v ç•mX
L;k h`B m .QÆM; F?¬M; M?`M çQÊ+ M|B,
@ L|B M?ªK +€B ;b\
G9+ M"v >"M æ¬M; p" # p` i?"M? +?O KÈB /WM; HçB- i?B i`B M hS Zmw hmv i a€i
æ "Q *ªM? ` X
æQÌM; S?QM; HûM H9i çB p T?Q i`QÊ+ - T?|M; M?½M M?bM iÈB- +?d i?'v K†i Kk
T?šM M° M?QM; F?¬M; i? H"K ;b çQÊ+ çSM; Î ç| - +QÆM; F?Q iQ"Mi?•M F?¬M; ?
#`M;QÌB i ç°M; i v +?•M- T?QM; 'M FBM? Kç+?X
Í# M +çM? M" M;- +?QM? H" i M GBM? ;B B i`mM; T?~K +O h?B M h?€M? *mM; ç
i`mM; QÆM;- # M +çM? L;k h`B m .QÆM;- +?QM? H" ç iY h?B M h?€M? *mM; +Á
G¬B h`m- pšM +?Q iÈB ç•v- +?Q M M F?¬M; tm'i ?B M Î +?¶ M"v- F?¬M; #B i i®+ ç
æQÌM; S?QM;- ? v F?¬M; tm'i ?B M Î +?¶ M"vX
o` i`Q i`mM; QÆM;- çSM; #®M T?Q +Y p"Q "ç+? æ "Q *ªM?- #®M ççB i?"M? +?O
i?B i`B M hS Zmw hmv i a€i EB K h`"MX æQÌM; S?QM; HB + K„i ç½ #B i M;QÌB F?
H" >"M æ¬M;5
S?ªM HQçM M,K ç| /Q +?QM? i M æ¬M; i?"M? +?O M"v M?' + H M- #` "ç+? L;mv i .
"ç+? æ i?"M?- pšM F?¬M; +| iBM iS+ ;b- +m®B +MM; F?¬M; #B i /MM; #B M T?€T
*mM;- ç2K #Q K"i "ç+? æ "Q *ªM? M|B i?ŠM; ` - H9+ M"v KÈB çQ iÈB +?mv M T?
_®i +m° + H"K +€+? M"Q K" >"M æ¬M; +?çv i?Q€i F?ÄB "ç+? æ i?"M?- æQÌM; S?Q
M;?2 .QÆM; sm•M M|B- i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; ç½ #B i `äX
*| H) M,K ç| .QÆM; sm•M #„i çQÊ+ >"M æ¬M;- M?QM; H" MB K ibM? M;?o ?mvM?
K°i H-M- F?¬M; M;Î içQ i?"M? ççB ?¼ +?Q M;"v ?¬K M vX
L,K GBM? ;B B + Q i?O- i`QM; ç| +| K°i H" GBM? ;B B i`mM; T?~KX L m æQÌM; S?
>²M- Km®M ç®B T?| #¼M +?9M; F?¬M; F?|X
L?QM; H" ?B M ;BÌ FBM? Kç+? +O "ç+? L;mv i .mM; #` T?QM; # - +ÁM +| K'v M;
p•v [m M?- K°i F?B ç°M; i?O- imv i ç®B b) HB M HKv ç M #¼M ?¼X
oçM M?'i H9+ ç€M? M? m H"K M;° i?QÆM; "ç+? L;mv i .mM;- M;"v b m æQÌM; S?Q
;†T GçB i,X
>m®M; +?B- h?B M h?€M? *mM; H" [m€B p"i F?´M; H² F?¬M; i? ç„+ i°B- K°i F?B iB
+O ?¼ i`mv M çB- F?¬M; M?[M; KbM? #` T?B M iQ€B- "ç+? æ i?"M? +kM; b) ;†T
a m K°i H€i- #¼M M;QÌB .QÆM; sm•M i?B i`B M hS Zmw hmv i a€i EB K h`"M- M?
ç°M; ioM? ;bX
hmv L;k h`B m .QÆM; i?'v FB K i`"M M"v +| mv HU+ #`i T?"K- M?QM; pšM F?¬M; i
+?Q ?„M F?¬M; pmB- [m v ç-m M?bM p T?Q "ç+? L;mv i .mM; M|B,

@ "¢+? i?"M? +?O- H-M M"v i iW h?B M h?€M? *mM; ¢ M ¢•v "¢+? æ i?"M?- +?d FQM? tBM ¢WM; ¢ +?9M; i i?'i p¼M; KÈB i®iX

"¢+? L;mv i .mM; F?) +QìB M|B,

@ "¢+? æ "Q *ªM? M; v i`QÈ+ K„i- L;k iB M bBM? Km®M- +S H'v ¢B H" ¢QÊ+- i " +¬- F?¬M; /€K ¢®B M;?`+? pÈB h?B M h?€M? *mM;X

h`QM; HìB M|B ¢-v ¢ Q FB K- M|B +?Q +MM; H" L;k h`B m .QÆM; M;QÈM; M;MM;-

@ JQM; "¢+? i?"M? +?O i?S H¶B- H" M,K M;QìB +?9M; i Km®M p"Q "¢+? æ "Q * h?€M? *mM;X L;?2 M|B ?B M ;Bì >mv i oK h?"M? F?¬M; M T?"M- M m ¢ M;QìB > "¢+? æ "Q *ªM? i²M i¢B- H'v bU i?¬M; KBM? +O "¢+? i?"M? +?O- +kM; +| i? ¢Q +?S\ J°i F?B #`M;QìB >mv i oK h?"M? +QÈT ¢B- +?d H`K ;B i,M; i?U+ HU+ +O ? +?d +| i? H" "¢+? æ i?"M?X

@ æ i`€M? M;QìB +O >mv i oK h?"M? +QÈT "¢+? æ "Q \*ªM? ¢B- L;k iB M bBM? [ i`¬M; `°M;- iB m M[#°B T?K+X

"¢+? L;mv i .mM; K†i ¢-v Kd K B M|BX

@ *?d H" "¢+? æ "Q *ªM? ?B M ;Bì F?¬M; +€+? M"Q KÎ` - i?S +?Q iB m M[F?¬M;

*?¢v iÈB M?" M;QìB F?€+ K¢M? K) +QÈT ¢Q¢i- H¢B +ÁM M|B ¢-v +?QM? M;?o - "¢ "¢+? æ "Q *ªM? ?¬K M v +?d +| æQìM; S?QM; KÈB +| i? KÎ` - ¢B K M"v "¢+? L; iQìM;- M?QM; H¢B F?¬M; M|BX

L;k h`B m .QÆM; /MM; "¢+? L;mv i .mM; mv ?B T- v m +¬m #¼M M;QìB .QÆM; sm• KÎ` - #¼M M;QìB .QÆM; sm•M F?¬M; +?®B iW- /M b Q +kM; KÎF?¬M; ` - H`K #° + i`B M p¬ b® H-M hmv i Zmw hmv i a€i EB K h`"M- H`K +?Q #¼M M;QìB .QÆM; sm T?ªB i`QÊ+ ¢| F?¬M; H•m i`M +?S+ GBM? ;B B- i?U+ HU+ ¢¢B i`QÈM;- M m F?¬M ¢ M #•v ;BìX

GìB M"v +O "¢+? L;mv i .mM;- H`K +?Q L;k h`B m .QÆM; #B M b„+- HŠM; H†M; KÈB +QìB ? ?ª K°i iB M; ,

@ s2K #° /€M; +O "¢+? i?"M? +?O ¢½ ?B m H-K #¼M M;QìB +?9M; i - imv M,K M; h?B M h?€M? *mM;- ¢¢B #B m +?Q i?B M ?¢ ¢¢B M;?o - M?QM; M,K M;QìB +?9M; i pb HÈB Q+? iQ`M +K+- +| +?9i i?ìB ¢B K- pb ¢¢i ¢QÊ+ KK+ ¢Q+? - +¬M K°i Qi ?v b

L|B tQM; HìB +m®B +MM;- b„+ K†i L;k h`B m .QÆM; i`î M M /[iÊMX

"¢+? L;mv i .mM; F?¬M; ¢´B b„+- +?•M i?"M? M|B,

@ h?O ¢Q¢M L;k iB M bBM? F?¬M; M?Ä- M[iY ¢½ HoM? ;B€Q [m - ?¬K M v FBM? T?QM; 'M- M m L;k iB M bBM? Km®M ;B i i - iMv i?ìB +| i? ¢°M; i?OX

L;k h`B m .QÆM; +?"K `½B H„+ ¢-m,

@ "¢+? i?"M? +?O pšM F?¬M; ?B m w +O i - M;QÆB H" M;QìB ¢SM; ¢-m K°i T?€ pÈB M;QÆB +?S\ L?QM; "¢+? æ "Q *ªM? F?¬M; +€+? M"Q KÎ` - +| i? "¢+? i?"M? +?Q M|B pÈB i - #Q K"i ¢QÊ+ +?2 /'m H" ;b- i¢B b Q F?¬M; +€+? M"Q KÎ+Y p"Q

•M? K„i L;k h`B m .QÆM; b€M; [m„+ M?bM +?^K +?^K p"Q "¢+? L;mv i .mM;- b m ¢;

@ æ„+ i°BX

L;k h`B m .QÆM; ;"i ¢-m pÈB "¢+? L;mv i .mM;- K°i i v K¢M? K) pmM; H M- K°i ¢ #€M M;mv i ¢€M? ` - b m ¢| +| K°i iB M; ?ûi p M; H M- ?ÆM KQìB ¢ iY "¢+? æ i?" i?"M? pkM; K€m- K°i FQ+? +O GBM? ;B B i`mM; T?~K + Q i?O- M?[M; ¢ iY "¢+? a +ªM b Q\

@ .WM; H¢B5

h?lB çB K "ç+? L;mv i .mM; T?€i ;B€+ F?¬M; ç9M;- F m H M K°i iB M; i?b ?ÆM K
M?bM [m M?QM; ç iY p¬ i°B +? i i?ªK- "ç+? L;mv i .mM; T?šM M°- M; ?B M ` ,M; M
@ L; k h`B m .QÆM; 5

h` M K†i L; k h`B m .QÆM; i`M ç-v #B B- ;B®M; M?Q i`€M; b o çQçM i v- i?Î M? H
@ "` # 'i ç„ + /o- KQM; `^M; +?Q p` i?S H¶B5

N9eX *?QÆM; 3k8 , :†T GçB >`M æ¬M;

>ÆM KQlB ç iY +? i i?ªK- b€i +Æ #¼M M; QlB .QÆM; sm•M F?ÎB ç°M; - ç M; Km®
.QÆM; - ?„M ç½ ç†i K°i i v H M p B "ç+? L;mv i .mM; - H`K +?Q #¼M M; QlB .QÆM;

@ h'i +ª ç iY "ç+? æ i?`M? M; ?2 H M? - /M ?¬K M v +| +? i- +kM; T?ªB ç²M; [mv p
;Bª M; ?o K†i M; QlB /ç i?9 M`v5

*†T K¬B çÄ K°M; +O "ç+? L;mv i .mM; +kM; ç½ +„M M€i- K€m iQÆB i`M ` - M|B i
"ç+? L;mv i .mM; ` K M? H M? - M?QM; K¼B M; QlB +O "ç+? æ i?`M? HçB F?¬M;
hQM? KçM; +O i?`M? +?O ç M; Î i`QM; i v +O M; QlB F?€+ - #¼M ?¼ M`Q /€K i'M
"¼M M; QlB .QÆM; sm•M iS+ ;B" M ç M KS+ iQ`M i?•M T?€i `mM- p¬ F F?ª i?BX

•M? K„i L; k h`B m .QÆM; M?bM i?'v +ªM? M`v- F?) i?Î /`B K°i +€B M|B,

@ "ç+? i?`M? +?O- M?QM; T?ªB pb ç iY +O KbM? K` bmv M; ?o - ççB M?•M ççB M
#°B T?K+X E?¬M; #B i "ç+? i?`M? +?O ç½ iWM; bmv M; ?o +?Q #¼M ?¼ ? v +?Q -

"ç+? L;mv i .mM; i`WM; K„i- M?bM +?^K +?^K p`Q L; k h`B m .QÆM; M|B,

@ . M? iB M; h?B M h?€M? *mM; - ?¬K M v iB m M[ç½ H½M? ;B€Q- +?šM; [m H
L; k h`B m .QÆM; - +m®B +MM; b) +| K°i M; `v M; QÆB b) ?®B ?"M pEB +?mv M M; `v

L; k h`B m .QÆM; F?¬M; F?ÄB +QlB,

@ "ç+? i?`M? +?O- +?mv M iEB #•v ;B| - M|B M?[M; HlB M`v +| w M; ?o ;b\ L; k K¶ ç
` i v H-M i?S ? B- H-M i?S # h`QM; i?lB ;B M K°i +?mM; i`- L; k K¶ b) ` i v K°
F?B M`Q "ç+? æ "Q \*ªM? KÎ ` i?b i?¬B5

"ç+? L;mv i .mM; M; ?B M; ç-m- F?¬M; ç w iEB L; k h`B m .QÆM; X *€+? KÎ çQÆ
M?QM; M`M; imv i ç®B b) F?¬M; M|B ` - M|B ` +?d K M; ç M T?B M iQ€B +?Q æQ
T?B M iQ€B- +kM; +| M; ?o H` Km°B Km°B +O KbM? T?B M iQ€B- ç•v H` ç m K` "ç
i?'v M?'iX

@ h?`M? +?O- M; QÆB +S M|B çBX \*?šM; H) M; QÆB +S i`Æ K„i M?bM K'v M; `M ç

>`M æ¬M; Î # M +çM? F?mv M ;BªB M|B,

@ L m M; QÆB Km®M "ç+? æ "Q *ªM? #` M; QlB >mv i oK h?`M? +QÈT çB- ç M H9+
M; `M M; QlB- K` H` K'v pçM M; QlB- ?ÆM KQlB pçM M; QlB- imv L; k iB M bBM? ?A
?„M +?d Km®M M; ,M +ªM >mv i oK h?`M? HÈM KçM? K` i?¬BX

@ L; QÆB +•K KB M; 5

"ç+? L;mv i .mM; /MM; €M? K„i T?|M; ?Ä M?bM >`M æ¬M; X

@ hW M; `v ç| - M; QÆB ç½ F?¬M; +ÁM H` M; QlB +O "ç+? æ i?`M? - M; QÆB F?¬M; +
+O "ç+? æ i?`M? - M?[M; HlB p¬ +,M +S +O +€+ M; QÆB- +kM; +?d Km®M #B i +
i?¬BX

@ >W- `QÊm KlB F?¬M; m®M; Km®M m®M; `QÊm T?çi- >`M K¶ +kM; pb ibM? M; ?
M; QÆB K°i iB M; i?`M? +?OX "ç+? L;mv i .mM; - M; QÆB +ÁM iQÎM; i? HU+ "ç+?

+?S\ Í i`QÈ+ K†i h?B M h?€M? *mM;- "¢+? æ i?"M? +?d H" +QM b•m +€B FB M M
+?È ?¢B +? i K'v M;"M ç iY M"v ç `²B ?®B

? "M F?¬M; F`TX

"¢+? L;m v i .mM; M?„K K„i H¢B- F?¬M; ç w iÈB HÌB M|B +O >"M æ¬M; X h`"M; /B
ioM?- imv F?¬M; F?Q +| +?9i ;BQÆM; +mM; #¢i FB K- M?QM; M; QÌB +O "¢+? æ
M; QÊ+ H¢B K'v i M h?B M h?€M? *mM;- H¢B F?Q ç`M? i?¬M M?"MX

@ J°i i?ÌB ;B M m®M; +¢M +?mM; i`" ç½ ç M- "¢+? i?"M? +?O +•M M?„+ i? M"Q\
J°i H€i b m- L;k h`B m .QÆM; KdK +QÌB ?ÄB i?,KX

"¢+? L;m v i .mM; pšM M?Q i`QÈ+ F?¬M; KÎ K„iX

@ B

L;k h`B m .QÆM; +?"K `½B H„+ ç¬m- M?QM; ç iY p•v [m M? #®M T?Q M?Q H•Kç¢
/M #¼M ?¼ F?¬M; Km®M i`®M- M?QM; F?¬M; +| M; ?o H" #¼M ?¼ ç®B F?¬M; bÊ
H¢B +| /'m ?B m ç°M; i?O- +?Q M M i`QM; HÁM; +| +?9i FBM? ?Q`M;- bÊ ?„M ` i

@ *?"K ç½X

L; v i?ÌB çB K L;k h`B m .QÆM; ;BÆ i v H M- K°i •K i? M? ç°i M?B M iW i`QM; ç€
iS+ +| K°i ç¢Q M?•M ºM? +?"K `½B #QÊ+ iÈBX

a m F?B M; ?2 çQÊ+ •K i? M? M"v- "¢+? L;m v i .mM; p°B p`M; KÎ i`WM; K„i- M?bM
S?QM; ç M; çB iÈB- i` M K†i H° p HQ H„M; X L`M; F?¬M; M; ?o iÈB æQÌM; S?QM
"¢+? æ i?"M?X

GQ H„M; F?~M i`QÆM; M?bM p T?Q b m HQM; ?„M- F?¬M; i?'v #|M; /€M; +O "¢
L;m v i .mM; KÈB #m¬M; HÄM; K°i ?ÆBX

@ GmB` - Î ç•v M; QÆB +| iQ +€+? M|B +?mv M b Q\

"¢+? L;m v i .mM; HûM H9i M?€v K„i` ?B m pÈB æQÌM; S?QM;- ;Bª pÌ i`€+? +SX
æQÌM; S?QM; M?bM M`M; +QÌB +QÌB- #QÊ+ +?•M F?¬M; +?"K +?9i M`QX

@ G` M; QÆB\

>"M æ¬M; pW M?bM ç½ M?"M` F?m¬M K†i +O æQÌM; S?QM;- F?¬M; F?ÄB FBM
HQ¢M i`QM; ç| æQÌM; S?QM; +kM; H` K°i M; mv M M?•M- ?ÆM M[+m®B +MM; >"M
i`QM; i v æQÌM; S?QM; >"M æ¬M; +kM; #B i- ;BÌ T?9i M"v +Wm M?•M ;†T K†i HB

@ >„M H` B\

L;k h`B m .QÆM; K°i # M #„i H'v "¢+? L;m v i .mM;- K°i # M ç€M? ;B€ æQÌM; S?
i?"M? +| F?¬M; Qi h?B M ;B B + Q i?O- æQÌM; S?QM; H` K°i h?B M ;B B i`mM; T?
M?½M +O L;k h`B m .QÆM;- i?ÌB çB K M; QÌB M"v çB iÈB b„+ K†i #bM? ioM?- F?-
/M i`"M; /B M #•v ;BÌ ``i HÈM- H`K +?Q ?„M ``i Á KÁ pÈB æQÌM; S?QM; X

@ *Wm ;B +O >"M K¶5

•M? K„i >"M æ¬M; M?Q T?|M; ?Ä - M?bM +?^K +?^K p`Q æQÌM; S?QM;- +„M ` ,M; M

@ EQM? tBM L;k iB M bBM? +?Q T?ûT >"M K¶ ;B i M; QÌB M"v- #€Q i?M`Y ?"M +?
L;k h`B m .QÆM; F?) +QÌB K°i iB M;- ;"i ;"i ç¬mX J°i h?B M ;B B i`mM; T?~K- F?¬
+K+X

æQÊ+ L;k h`B m .QÆM; +?Q T?ûT- H`T iS+ >"M æ¬M; iB M p T?Q æQÌM; S?QM;
i?U+ HU+ `i + Q- F?¬M; i? /MM; +ªM? ;BÈB i`QÊ+ K„i K` bmv çQ€M i?U+ HU+ -
h?€M? *mM;- i?U+ HU+ +O ?„M +kM; ;B i,M; F?¬M; Qi- ?B M i¢B +| #¼M M; QÌB L
;BÌ T?9i M"v F?¬M; ç æQÌM; S?QM; p`Q K„i- +?d Km®M M? M? +?|M; ç€M? +? i ç

>"M æ¬M; +kM; H" + Q i?O h?B M ;B B i?QÊM; T?~K- im Hmv M >"M ",M; Zmv i- p
M?B i ç° tmM; [m M? ;BªK tm®M;- K°i +´ ?"M F?Q H"TiS+ ç€M? p T?Q æQìM; S?

.B M KK+ >"M æ¬M; /[iÊM- ? B K„i ç½ çÄ i?šK- bQM; +?QÎM; tm'i HB M iK+- i`QM;
#,M; iBM? FbM? F?Q- K„i i?'v +?QÎM; FbM? b„T ç€M? p`Q M;U+ æQìM; S?QM;- +?
F?¬M;- ç½ K'i çB imM; iQ+? æQìM; S?QM;- b m K°i F?„+- >"M æ¬M; +ªK ;B€+ +C
iªM ` - ? B i v +ªK i?'v ç m t|iX

*?ì ?„M b m F?B çSM; p[M; i?•M ?bM?- T?€i ?B M æQìM; S?QM; ç½ +-K i`QM; i v
çSM; Î # M +çM? +€+? ?„M F?¬M; t X

L;k h`B m .QÆM; #B M b„+- pW `²B >"M æ¬M; T?€i bBM? +?mv M ;b- ?„M i?'v `i
i?•MªM? ;B Q M? m- K°i h?B M ;B B i`mM; T?~K HçB +| i? #çQ T?€i ` i®+ ç° M
+?QÎM; FbM? >"M æ¬M; ç€M? iÈB- i` M i v ?„M p¬i? M? p¬iS+ tm'i ?B M K°i i? M
ç° bûi ç€M? F?¬M; F`T #QM; i B +„i [m ? B i v >"M æ¬M;X L;k h`B m .QÆM; Km®
+?d +| i? i`Æ K„i çSM; M?bMX

N9dX *?QÆM; 3ke , "Q *ªM? JÎ _

L;QìB M`v +?d H`h?B M ;B B i`mM; T?~K\ L;k h`B m .QÆM; i?B m +?9i M[M?bM
;B€+ K°i +?9i- T?€i ?B M ?„M +?d +| +ªM? ;BÈB h?B M ;B B i`mM; T?~K K`i?¬BX

æ M +MM; H` +?mv M ;b\ L;k h`B m .QÆM; F?¬M; `ä `M; H„K- K†+ /M H`i`QM; h?
K'v ?ç i ;B®M; tm'i b„+- /MM; #Q T?€T #²B /QÐM;- M?QM; H9+ Î +ªM? ;BÈB h?B M
+| i®+ ç° M`vX

J°i FQ+? +O >"M æ¬M; F?¬M; i`9M;- ç M; Km®M [m v M;QìB iB TiK+ i'M +-M; æQ
i v ç m çÈM ?ÆM M?B m- +9B ç-m t2K tûi- +?d i?'v ? B i v iW p`i`Q F?m, m i v- +
?QªM; bÊ t2K tûi- ? B ççQ iÆ K€m M`v #^M; K„i i?QìM; +kM; +| i? M?bM i?'v K€
i?2Q ç! S>-* K°i iB M;- ? B i v HçB #` K€m iQÆB T?mM ` H`K`ÆB ` M;Q`BX

J°i iB M; ?ûi i?ªK M?Q ?2Q #` i?B M +O >"M æ¬M; T?€i ` - K€m iQÆB iW ? B i v
M;QìB HªQ çªQ HmB p T?Q b mX

h?ìB çB K æQìM; S?QM; pW çç i iÈB h?B M ;B B ç½ +| i? ç€M? i?„M; >"M ;B çç
iÈB h?B M ;B B i`mM; T?~K- HçB +| FBM? M;?B K i¬B Hmv M `i M?B m- i?U+ HU
H-M- Km®M ç€M? +? i>"M æ¬M; +,M #ªM F?¬M; i®M M?B m bS+X

aÎ /o F?¬M; /MM; K°i FB K ;B i +? i- #ÎB pb æQìM; S?QM; Km®M i` i'M iB m M?•M
L m F?¬M; T?ªB /Q ?„M- H-M M`v "ç+? æ i?"M? b) T?€i bBM? ççB M;mv +Æ b Q\
KQìB ç iY "ç+? æ i?"M? FB +kM; F?¬M; +? i m´M; KçM;X

sQ v M;QìB- æQìM; S?QM; `mM +?Q ? B ççQ ?mv i +?•m i` M i`QìM; FB K`ÆB tm
T?Q >"M æ¬M;X

>"M æ¬M; ?¬ iQ,

@ L;k iB M bBM? +Sm i 5

>„M H`K b Q K`M;?o ç M +? M? H +? ;B[KbM? p` æQìM; S?QM; HçB HÈM M?Q
p`v ?„M b) F?¬M; ` i v pÈB æQìM; S?QM;- ?B M içB ?®B ?"M ç½ Km°M- +?d ?v p†
?„M K°i KçM;X

L;k h`B m .QÆM; b) F?¬M; M;²B M?bM K†+ F - imv >"M æ¬M; F?¬M; T?ªB M;QìB i
h?B M h?€M? *mM;- H`K b Q +| i? ç M;QìB F?€+ ;B i i`QÈ+ K†i KbM? +?S\
S\

*•m ç-m iB M +O æQìM; S?QM; ç½ H`K +?Q L;k h`B m .QÆM; /WM; HçB,

@ h #B i H`K b Q ç KÎ "ç+? æ "Q *ªM?5

L;k h`B m .QÆM; pW Km®M M; ?o +€ + ? + Sm pB M HB M b[M; b`i cB + ?¶ - b„ + Kti p
 S?QM; ç½ M? M? + ?!M; ç•K >`M æ¬M; K'v FB K- FB K M? M? M?Q i?B K çB M-
 æ¬M; + ?9i T?ªM SM; M`Q- i` M M; Q`B tm'i ?B M p`B ç¢Q p i i?QÆM; T?mM K€mX
 @ L;k iB M bBM? + Sm K¢M; 5
 >`M æ¬M; #` ç m çÈM + m®M; [m Qi + ?¢v p T?Q L;k h`B m .QÆM; - æQ`M; S?QM;
 ?B M i`QÈ + Kti M; , M +ªM ?„MX
 L;k h`B m .QÆM; M?QÈM; K`v- b„ + Kti + ! + ?9i F?¬M; pmB M`B,
 @ o`iB m ?mvM? ç M`v- çQÈ + i? i?b M M i? M; Q`B- F?¬M; + - M çm`B i`M ; B i im
 æQ`M; S?QM; [m v ç - m iQÆB + Q`B M`B,
 @ h + ?ŠM; M?[M; #B i H`K b Q ç KÎ "¢ + ? æ "Q \*ªM? - H`K b Q + ! i? KÎ + Y p`Q- i
 M`v F?¬M; B F?€ + + ! i? KÎ` X
 oW /Si H`B- /MM; K°i + QÈ + ç¢T >`M æ¬M; M; ½ H M Kti ç'i- MûK i`Q`M; FB K i`
 ç•K p`Q T?¬M #KM; >`M æ¬M; - ç!M; çBM? ?„M i` M Kti ç'iX
 a„ + Kti L;k h`B m .QÆM; •K i` - K #i ç`M? - ?mM; € + M? K ?B K M?bM + ?^K + ?^K
 S?QM; - +® iB M? Km®M iW ç° + i?O æQ`M; S?QM; + Sm >`M æ¬M; ` - M?QM; iQM? H
 b€M? pÈB pB + KÎ "¢ + ? æ "Q *ªM? ` - F?¬M; F?ÄB + ! + ?9i /Q /UX
 L?QM; ?B M i cB + € + ? H`K + O æQ`M; S?QM; [m € #€ ç¢Q- H`K + ?Q L;k h`B m .Q
 TªB ?„M pW M`B + ?d + ! ?„M KÈB KÎ çQÈ + "¢ + ? æ "Q \*ªM? - L;k h`B m .QÆM; ç½
 S?QM; - b Q ç ?„M H`K + `M i`QÈ + Kti ç M #•v ; BÎ + ?S\
 @ >`M æ¬M; - iY F€ + O M; QÆB ç½ ç M5
 æQ`M; S?QM; çB ç M i`QÈ + Kti >`M æ¬M; - K°i + QÈ + /šK M€i ; M; U + ?„M- i?Á i
 FB K iW T?¬M #KM; ?„M` - K M; i?2Q K°i + `K €m iQÆBX
 "¼M M; Q`B .QÆM; sm•M F?¬M; /€K M?bM K`M; ?B M; ç - m çB + ?¶ F?€ + - F?¬M; ç`
 ç€M; + ? i- M?QM; #¼M M; Q`B .QÆM; sm•M p` ?„M Î + ?mM; p`B i?"T MB M- + kM; +
 @ L;k iB M bBM? *Sm i 5
 >B M i cB iQ`M i?•M >`M æ¬M; çšK K€m- i`QM; KB M; + kM; i`M K€m iQÆB- KÆ ?
 @ E?¬M; B + ! i? + Sm M; QÆB5 L?È F„- H`K K°i + ?mv M ; b + kM; M M M; ?o ç M ?
 æQ`M; S?QM; ç2K KkB FB K çti H M + ` >`M æ¬M; - H`K + ?Q ?„M ?QªM; bÈX
 J°i •K i? M? H`K HÁM; M; Q`B `mM bÊ p M; H M- >`M æ¬M; + Q ; B"i p`B + €B- iû i` M
 K„iX >„M F?¬M; #B i pb b Q L;k iB M bBM? + Q`M; ç¢B M?Q p`v- H¢B #Ä Kt+ F?¬M
 a m F?B ; B i + ? i >`M æ¬M; - æQ`M; S?QM; ç2K [m - M €Q + O ?„M H m H m K€m iQ
 L;k h`B m .QÆM; X
 a„ + Kti L;k h`B m .QÆM; HQ H„M; - ?QT K„i- T?!M; i?Q + ? b€i + Æ- æQ`M; S?QM; H
 + ?Q iWM; + ! h?B M ; B B i`mM; T?~K M`Q /€K Î i`QÈ + Kti ?„M /€K H`K + `M F?¬M;
 /€K H`K + `M M?Q i? ç m ç½ + ? i +ª`²BX
 æQ`M; S?QM; F?¬M; bÊ ?½B- pšM M?bM + ?^K + ?^K p`Q ç®B T?QÆM; - F?Q i? +
 + O L;k h`B m .QÆM; K¢M? K) T?€i` - w ç² Km®M H`K æQ`M; S?QM; ?QªM; bÊ i?
 L?QM; ?„M ç½ b B- + ` F?Q i? GBM? ; B B i`mM; T?~K M`v ûT iÈB- b„ + Kti æQ`M;
 ; B®M; M?Q K°i iªM; ç€M; - K ç Kt+ + ?Q b!M; #B M p¶ iÈB- /M F?Q i? + ! + m²M; #¢
 M`Q mv ?B T çQÈ + ?„M Kªv K vX
 æQ`M; S?QM; + kM; + ! + ?9i M; Q`B w Km®M- i`QÈ + FB ?„M ç½ iWM; ; †T [m F?¬
 ?„M + ! + ?®M; çÐ i? M`Q i?b + kM; TªB + ?`m K°i + ?9iªM? ?Q`M; - M?QM; ?¬K M v

T?~K +O L;k h`B m .QÆM; HϕB F?¬M; ºM? ?QÎM; ç M ?„M +?9i M`Q- +´ F?Q i? M ?„M ;B®M; M?Q ;B¡ K€i i?´B [m KtiX

*?ŠM; H) ç•v H` i?`M? [mª H9+ H`+? H½K i`QM; oϕM J Zm"i b Q\ a m F?B M;•K I HQÊM; ?²M T?€+? +O KbM? çQÊ+ i,M; +QÌM;- +?Q M M KÈB +¡ i? M; ,M +ªM çQÊ h`B m .QÆM;\

oW `²B L;k h`B m .QÆM; ç°M; i?O ç€M? +? i?ÆM KQÌB ç iY "ϕ+? æ i?`M?- æQÌ SM; i?b ?¼ ç½ #B M i?`M? K°i pkM; K€m- çB m M`v H`K +?Q æQÌM; S?QM; `i +, L;k h`B m .QÆM; ç°M; i?O H-M i?S ? B- æQÌM; S?QM; TªB çSM; ` X

h?ÌB çB K ? B M;QÌB ç®B Kti- i•K ibM? +O "ϕ+? L;mv i .mM; M?Q i`2Q i` M +´ ?¼ H`K QÊ+ +ª K€B i!+- HB M iK+ M?€v K„i` /'m +?Q æQÌM; S?QM;X

L`M; M;?o K½B +kM; F?¬M; `ä iϕB b Q æQÌM; S?QM; TªB i` m +?¼+ K°i + Q i?C .QÆM;- imv ?¬K M v "ϕ+? æ i?`M? +kM; +¡ #®M p` GBM? ;B B- M?QM;

Î i`QÊ+ Kti L;k h`B m .QÆM;- #¼M ?¼ F?¬M; +¡ bS+ ?Q`M i?O- M m F?¬M; #ªM i? T?QÆM; T?QM; 'M FBM? Kϕ+?X

æ®B Kti i?"i H•m- F?Q i? iQ`M i?•M +O L;k h`B m .QÆM; i?m HϕB- +QÌB K°i iB @ L;QÆB H` M;QÌB i` im´B ç-m iB M K` L;k K¶ #bM? bBM? +?Q iWM; M?bM i?'v- >„M F?¬M; iB + HÌB i€M /QÆM;- H`K +?Q ç€K M;QÌB tmM; [m M? b[M; bÌX J¼B M æQÌM; S?QM; Î i`QÊ+ Kti L;k h`B m .QÆM; ;B i >`M æ¬M;- ?„M +?„+ +?„M b) M´ F?¬M; H`K i? - +•m ç-m iB M +?QM? H` #Ä [m X

@ Zm€ F?2MX

æQÌM; S?QM; M?bM L;k h`B m .QÆM; +QÌB +QÌBX

@ E€ i?"i i +kM; F?¬M; i?Q+? HQϕB iB m M?•M #€M #ϕM +¬m pBM?- iB m ?mvM M;QÆB F?¬M; ;B i ?„M- b m F?B ?„M KÎ "ϕ+? æ "Q ºªM? ` - ç¡ +kM; H` H9+ ?„M T

@ Zm b¬M; çQϕM +¬m- ç•v ?ŠM H` çB m K` L;k iB M bBM? pšM i?QÌM; H`K p` H`K æQÌM; S?QM; i`Q T?9M;X

. Kti L;k h`B m .QÆM; +Q [m„T- H`T iS+ #bM? i?QÌM; HϕB- €M? K„i b€M; [m„+ M

@ hB m ?mvM? ç +¡ ?SM; i?9 ;B M?"T h?B M h?€M? *mM; +O i F?¬M;\ .MM; iQ M;QÆB- ;B M?"T h?B M h?€M? *mM; +O i KÈB +¡ ç'i /KM; pãX

@ L m i M¡B F?¬M;- +¡ TªB L;k iB M bBM? b) i`ªK i?ªQ i`W +,M TªB F?¬M;\ h` M Kti æQÌM; S?QM; KdK +QÌB- €M? K„i M?bM +?^K +?^K L;k h`B m .QÆM;X

@ > ? - iB m ?mvM? ç M¡B ;BĐM- h?B M h?€M? *mM; i +ÁM +?Q #€ çϕQ iÈB KŠ K¬M p¬ b®- iB m ?mvM? ç Km®M çB ç•m i?b çB- L;k K¶ F?¬M; #„i #m°+ h?¬B5 G

L;k h`B m .QÆM; i?'v H¬B FûQ æQÌM; S?QM; F?¬M; i?`M?- +kM; F?¬M; iB TiK+ GBM? ;B B i`mM; T?~K + Q i?O- p`Q H9+ #bM? i?QÌM; M?[M; h?B M ;B B i`mM; T +ÁM +?Q +¡ iQ +€+?- ?¬K M v H-M ç-m iB M KÌB æQÌM; S?QM; ;B M?"T h?B M ?„M +ÁM Km®M K'i Kti iB TiK+ i?ªQ Hm"MM [b QX

@ oW `²B iB m ?mvM? ç M¡B i` M çÌB M`v +?d +¡ M;QÆB H` +¡ i? KÎ "ϕ+? æ "Q ? v ;Bª\

•M? K„i L;k h`B m .QÆM; H9+ M`v ;B®M; M?Q K°i i?Ê b,M H½Q Hmv M ç M; ~M M9 K`•K H½M?- K°i F?B æQÌM; S?QM; i`ª HÌB H`K ?„M F?¬M; i?Ä K½M- ?„M b) F?¬M S?QM;X

@ æQÆM; M?B M H` i?"iX

æQ`M; S?QM; ;"i ç-mX

@ o"v K`B ?mvM? ç i? v L;k K¶ KÎ "ç+? æ "Q \*ªM? ` 5

L;k h`B m .QÆM; M;?B K K†i- + Q ;B¼M; M|B ` X

@ JÎ "ç+? æ "Q *ªM? ` H" +| i? - M?QM; i +kM; +| K°i çB m FB MX

@ L|B çB5

L;k h`B m .QÆM; i`-K ;B¼M; M|BX

@ h`QÈ+ iB M i?ª "ç+? i?"M? +?O- b m ç| ;BªB T?QM; 'M +?Q M" M;X

æQ`M; S?QM; M?bM "ç+? L;mv i .mM; KÎ KB M;X

L;k h`B m .QÆM; i?Á i v T?€+? H M M;Q`B "ç+? L;mv i .mM; p`B +€B- ç~v KçM?

L;mv i .mM; M;½ [m K°i # M- HçM? HMM; M?bM æQ`M; S?QM;;

@ æ½ ;BªB i`WX

@ J M? J M?- M;?2 HÌB- çB [m K°i # M +?ÆB çB5
hS LQÆM; +9B M;QÌB- p¶ p¶ ç-m iB m J M? J M?X hB m J M? J M? ;"i ç-m- M?
F?-M; i?'v #|M; /€M;- i®+ ç° i?•M T?€T`'i M? M?X
@ hm´B +ÁM M?Ä- ç½ +| i?U+ HU+ æ` ;B B çdM? T?QM;5 æ€M; iB + ? K +?ÆB [n
i? K KÈB çQÊ+X
L;k h`B m .QÆM; M?bM [m T?QÆM; ?QÈM; iB m J M? J M? #B M K'i- F?-M; +| M
M|BX
@ G½Q MQÆM; /çv #ªQ ?"B iY i? M"Q- +ÁM +-M M;QÆB /çv b Q\
E?m-M K†i hS LQÆM; T?€i HçM?X
@ > ? - H" L;k K¶ çQÌM; ç°iX
L;k h`B m .QÆM; iB m b€B +QÌB +QÌB- F?-M; +?9i T?"i HÁM;X
@ o` T?m M?•M M"v- M;QÆB pšM +?Q M|B +?Q L;k K¶ #B i p"i i` M M;QÌB M;QÆB
HBM? F?Q ç M +?¶ M"v i? X
@ E?-M; i? i`ª HÌBX
h-M hS LQÆM; HçM? HMM; i?®i` X
L;k h`B m .QÆM; F?) +QÌB K°i iB M;- HçB [m v ç-m M?bM [m æQÌM; S?QM;,
@ hB m ?mvM? ç - içB b Q +Y p"Q HçB ç|M; HçB\ GçB i? M"Q ç M| KÎ`\
@ E?-M; i? i`ª HÌBX
æQÌM; S?QM; HçM? HMM; M|BX
.€M; iQÆB +QÌB i` M K†i L;k h`B m .QÆM; M?Q imv i;†T M„M; tm•M- #B M K'i F?
@ æ2K M[M?•M FB #„i HçB- ?ç i?O M? K°i +?9i- T?ªB HQm M;QÌB b®M;- M m F?
KB M; iB m ?mvM? ç M"v +?SX
L;QÌB K" L;k h`B m .QÆM; K M; ç M ç m H" GBM? ;B B- p®M +| i´M; +°M; #ªv M;Q
ç| ç½ çm´B i?2Q G-B h~m- +?Q M M F?B ç M "ç+? æ i?"M? +?d +| #®M M;QÌBX
"®M M;QÌB M"v ç m H" + Q i?O GBM? ;B B ?ç T?~K5 hm v M?bM i?'v hS LQÆM; H"
i?•M h?B M h?€M? *mM;- +?Q M M F?-M; ç²M; HQçit-M; H M- +?d T?•M` ? B M
hS LQÆM;X
L;QÌB +?Q iÈB- +-M; FQ+? +O GBM? ;B B ç½ iÈBX *QÆM; F?Q ?mM; K½M? ?°B
#€+? F?-M; ;B M ?Qç i ç°M; +O M" M;X
hS LQÆM; ç M; [m M b€i æQÌM; S?QM;- F?-M; #ÎB pb F ç`+? +| ? B M;QÌB K" ?
S?QM; M?€v K„i- F?-M; ? /Q /U- i?Á i v`9i oB K L?"i EB K ç2Q # M
?-M; ` X
J°i pÁM; ?"Q [m M; çÄ #WM; ?B M` - K M; i?2Q •K i? M? i? M? i?9v M?Q T?QÊ
S?QÊM; >Q" M; tm'i ?B M b m HQM; hS LQÆM;- / M; `°M; ? B +€M? ` - T?|M; M?½
M;QÌB hS LQÆM; K¼+ ` ? B +€M?- tBM? ç T ç M +U+ çB KX
@ E?-M; F?Q H9+ M"v M|M; M?Q HY ç®iX
>Ä ? HBM? F?Q i`QM; T?çK pB KQÌB /†K /QÈB bUªM? ?QÎM; +O >Ä S?QÊM;
M M ?¶M HQçM +m²M; #çQ p- +MM;- ;B®M; M?Q M?[M; ?Ä iBM?- i`QM; M?€v K„i
i?"M? K°i #B M HY 5 >Ä /B K i? m ç®i ?WM; ?U+ K'v M;"v HB M- €M? HY H"K +?
M M p†M p QX
@ h?-M #BM? oB K L?"i\

L;k h`B m .QÆM; H` M; QÌB #B i ?`M; - pW `²B HU+ +?9 w +?d i`T i`mM; p`Q G L;
M;U+ +O hS LQÆM;- +?Q M M F?¬M; M;?o ç M i`QÌM; FB K ç2Q # M ?¬M; +O M
#`B / M? i?S # i` M h?-M "BM? S?´5

>ÆM M[M?bM iQ i? hS LQÆM; ?B M ;BÌ- ?B M M?B M ç½ çç i ç M +ªM? ;BÈB FB
*-K i`QM; i v i?-M #BM?- HçB +| FB K HBM?- /M hS LQÆM; +?d H` K°i GBM? ;B
h`B m .QÆM; Km®M` i v pÈB M`M; +kM; F?| F?,MX

@ J m HmB HçB5

L;k h`B m .QÆM; [mv i ç`M? i?"i M? M?- H`T iS+` H M? +?Q ? B i M GBM? ;B B ç
L?QM; ?„M F m H M ç½ i` - ? B M; QÌB M`v ç½ p¼i iÈB i`QÈ+ Kti hS LQÆM;- /M
F?¬M; +€+? M`Q i`QM; i?ÌB ;B M M; „M i`€M? F?ÄB T?çK pB +¬M; FQ+? +O hS LQ
oB K L?"i EB K i` M i v ;B®M; M?Q K°i +QM >Ä GQM; +¬M; FQ+?- K½M? K) [mû
FB K- HB M i?B m ç®i +QÆM; F?Q ?° i? +O ? B M; QÌB F?¬M; +ÁM- ? B M; QÌB F
KçM; - M?QM; p`i`Q #` >Ä GQM; [mûi i`9M; ç M; #®+ +?€vX J†+ ? B M; QÌB /`T i?
i„i M; ¼M HY M`vX

æ•v F?¬M; T?ªB ?Ä /B K #bM? i?QÌM;- ç•v H` ?Ä /B K +O >Ä S?QÈM;- K°i F?
+kM; K'i K°i HÈT / 5

a m F?B L;k h`B m .QÆM; ?¬tQM; +•m FB - ç M; Km®M H Q p T?Q hS LQÆM;- M
i`QM; i v- HçB +| i? F?m ç°M; FB K HBM?- ç½ F?¬M; i? /MM; i?U+ HU+ GBM? ;
T?B ?„M iU i?•M tm'i K½- M m F?¬M; F?¬M; i? ç®B T?| çQÈ+ M; QÌB M`vX

L?QM; ?„M iQM? iQ€M i? M`Q +kM; iQM? t|i æQÌM; S?QM;5

h?•M i? L;k h`B m .QÆM; pW ç°M;- HB M T?€i ;B€+ çQÈ+ /QÈB tQÆM; bQÌM i?
p°B p`M; M?ªv [m # M +çM?- imv i`€M? çQÈ+ ççQ +¬M; FQ+? M`v- M?QM; L;k h`B
iQ`M i?•MX

"ÍB pb ççQ +¬M; FQ+? M`v`M ;B'm ç M +U+ çB K- M?QM; HU+ b€i i?QÆM; +?S i
T?~K + Q i?O KÈB +| i? T?€i` 5

>² M; ?B [m v ç-m M?bM [m M?- tm'i ?B M K°i K`M H`K +?Q L;k h`B m .QÆM; Km®

> B i M ç iY h?B M h?€M? *mM; pW çSM; +?mM; pÈB ?„M K°i #` ç•K tmv M iBK-
/QÈB ç'iX

æ•v +?QM? H` GBM? ;B B + Q i?O5 hçB b Q HçB #` M; QÌB i ç€M? HûM / /`M; ;B
tQÈM;- HçB +?QM? H`i M iB m iY h?B M ;B B i`mM; T?~K #` KbM? T?QM; 'M FBM

h M h?B M ;B B i`mM; T?~K p`Q H9+ M`v- i` M i v +-K K°i i? M? i`QÌM; FB K M?Ä
?„MX G`K +?Q L;k h`B m .QÆM; ?QªM; bÈ +?QM? H`- +ªM? ;BÈB ?B M içB +O ?„
i`mM; T?~K- K` H` GBM? ;B B i`mM; T?~K5

hW h?B M ;B B i`mM; T?~K ç M GBM? ;B B i`mM; T?~K- F?QªM; +€+? M`v [m€ HÈ
.QÆM; +?Q`^M; KbM? ç½ M?bM H-KX

L m ç•v KÈB H`i?U+ HU+ +?•M +?€M? +O ?„M- +| i? ç€M? HûM ;B i +? i? B GB
H` HçX "¼M ?¼ ç M; #` >Ä S?QÈM; >Q`M; +O hS LQÆM; ?'T /šM- +ÁM bÈ ;b K°i
ç½ #` T?QM; 'M FBM? Kç+? H`K i`M i?QÆM; ç M KbM? +?S\

Pm i? imv i ç®B +O h?B M h?€M? *mM;- ç½ #` T?€ pĐ5 L;k h`B m .QÆM; H9+ M`
#šv [m€ iBM? tªQ- H`K +?Q KbM? + K i•K iBM? M;mv M M?ªv tm®M; #šv`"T5

@ L;QÆB H`K +€+? M`Q +ÎB #Ä T?QM; 'M FBM? Kç+?\\

o'M ç M`v H`K L;k h`B m .QÆM; M;?o K½B +kM; F?¬M; ` - +?Q /M æQÌM; S?QM; +
i`mM; T?~K çB M[- +kM; F?¬M; i? t2K T?QM; 'M FBM? Kç+? M?Q #¼i MQÈ+X

@ h Km®M H" çQÊ+X

æQÌM; S?QM; +QÌB F?) K°i iB M;- b m F?B im Hmv M GBM? Zmv i ç½ F?¬M; +| #
+| i? [m'v M?B m ç M +QÆM; F?Q +O ?„M- #Q K"i +Ð M"v H"K b Q +| i? M|B +?Q
h`QM; ?Q" M +ªM? F?„+ M; ?B i M?Q o•M >ªB *?B L? B- æQÌM; S?QM; +kM; ç½ çB [I
ç°M; i v ç°M; +?•M b Q\

N8yX *?QÆM; 3k3 , :B i *? i æ hY h?B M h?€M? *mM;

L;k h`B m .QÆM; ++Q `^M; ç½ T?QM; # çQÊ+ FBM? Kç+? æQÌM; S?QM;- F€ i?U
S?QM; ç½ F?¬M; +? +QÆM; F?Q HQm ç°M;- H"K #° M?Q KbM? #` T?QM; 'MX

GBM? Zmv i H" +¬M; T?€T +?d +| M?•M i`B h?O GBM? KÈB +| i? im Hmv M- çB m
+?d F?B i?•M î i`QM; HBM? Kç+? KÈB +| i? im Hmv M- çB m FB M im Hmv M im
F?¬M; +| i€+ /KM; ç†+ i?M +?S\ h?QÊM; iB M #®B i`QÊ+ F?B +? i ç½ ç2K +¬M;
S?QM;- #ªQ ?„M ibK ;B9T v #€i i`mv M M?•M- pb i? M M æQÌM; S?QM; KÈB +| çB
?„M +kM; F?¬M; +€+? M"Q Hv F? B o•M >ªB *?B L? BX

*?d +| çB m HQçB +?mv M M"v- h?QÊM; iB M #®B #B i`ä- æQÌM; S?QM; +kM; çQ€
M|B K" i?¬BX

>¬K M v GBM? Zmv i +O æQÌM; S?QM; +?d KÈB Hmv M iÈB +ªM? ;BÈB i?S M? 'i- M
K M; HçB H"K +?Q i?U+ HU+ æQÌM; S?QM; i,M; H M `i HÈMX o¬ h?QÌM; Zmv i +
?B m i,M; H M ? B i?`M?- H"K +?Q æQÌM; S?QM; #'i F H" im Hmv M ? v +?B M ç'
?²B T?K+ +QÆM; F?Q ?ÆM bQ pÈB /o p½M;X

JQÊM /MM; •K ?²M "Q+? EBM? h?¬M- ?B M içB æQÌM; S?QM; +?QM? H" GBM? ;B
ç€M? HûM ;B i +? i? B i M GBM? ;B B ?ç T?~K ç M; +?9 w ç M hS LQÆM; [mª i?U

L?QM; i®+ ç° T?ªM SM; +O L;k h`B m .QÆM; HçB [m€ M? M?- æQÌM; S?QM; ç€
?„M i`M i?QÆM; +?9i M"Q- çB m M"v H"K +?Q æQÌM; S?QM; `i iB + ?"MX

h?U+ HU+ ç M i`bM? ç° +O L;k h`B m .QÆM;- F?¬M; T?ªB H" [mª ?²M; K K K" B -

@ S?K M?•M FB /WM; i v5

æ°i M?B M L;k h`B m .QÆM; M; ?B M; ç-m M?bM +?^K +?^K p"Q h-M hS LQÆM;- M

oW `²B K°i FB K +O h-M hS LQÆM; [mûi i`9M; ? B i M ç iY h?B M h?€M? *mM;- /
+kM; +?`m Qi M?B m i?QÆM; i`M- ? B M;QÌB M"v T?Q HU+ `i HÈM KÈB +| i? /"T
+?Q ?Q" M ?²M HçB- +¬M; FQ+? +O hS LQÆM; HçB ;B i ç MX L;k h`B m .QÆM;
? B M;QÌB #¼M ?¼ p¬ +MM; +| F?ª M,M; +? i i`QM; i v hS LQÆM;X

oB K L?"i EB K i`QM; i v h-M hS LQÆM; /QÈB i€+ ç°M; +O iB M; [m€i +O L;k h`B

L?QM; H¬B [m M; iQ`M i?•M L; k h`B m .QÆM; ç¢B T?€i- # M +¢M? æQÌM; S?QM
[m M; #'i ç²M; - ç| H` K`m +O hS Zmw *?B GU+- `i / /`M; T?•M #B iX E?B i?b H-
Zmw *?B GU+- F?B i?b hS Zmw *?B GU+ M; ,M +?†M H¬B [m M; - i`M; /B M M|M; #
M; ,M ? B M; QÌB F?¬M; B H`K; b çQÊ+ BX

E?¬M; +?d +| M?Q i? - b m F?B L; k h`B m .QÆM; p`M /KM; HU+ HQÊM; +QÆM; i•
K°i H-M #` €T +? X

hm pB GBM? ;B B i`mM; T?~K +O æQÌM; S?QM; /M b Q F?¬M; T?ªB /Q ?„M im H
h€ h?B >Q`M >²M K` +| çQÊ+- ç•v H` i¢K i?ÌB +| çQÊ+- /M +| i? T?€i ?mv i?U+ HU
F?¬M; i? M`Q H½Q Hmv M M?Q L; k h`B m .QÆM; X

L m ?„M F?¬M; +| "¢+? æ 'M- +| i? i?B i`B M` hS Zmw hmv i a€i EB K h`"M- M m
;BÌ æQÌM; S?QM; b) F?¬M; T?ªB H` ç®B i?O +O L; k h`B m .QÆM; X

L?QM; i?2Q i?ÌB ;B M [m çB- æQÌM; S?QM; +`M; M; `v +`M; i?'m i`B i ç®B pÈB hS
i?O T?€T- FB K +?B m +`M; M; `v +`M; i?m-M i?K+- i`M; /B M iW iW +?mv M #B M

L; k h`B m .QÆM; FBM? ?½B T?€i ?B M- /M KbM? ç½ #°+ T?€i iQ`M #° i?U+ HU+
i?2Q F`T i®+ ç° +O æQÌM; S?QM; X

hS Zmw hmv i a€i EB K h`"M- ?mv M #Q HÈM M?'i F?¬M; T?ªB çª i?QÆM; ;B i M; Q
i?•M ?½K i`QM; hS Zmw *?B GU+- +ªK i?K im M; mv i Hm•M +?mv M- hS Zmw Gm•

"` hS Zmw hmv i a€i EB K h`"M # Q i`MK- bBM? K M? HU+ b) #` hS Zmw *?B GU+
i`¬B çB- F?¬M; # Q H•m M?Q ç½ [m i`,K M,KX

hW F?B +?B M ç'm ç M; BÌ- KkB FB K +O æQÌM; S?QM; +?Q # Q ;BÌ HQm H¢B p
.QÆM; - M?QM; L; k h`B m .QÆM; +`M; M; `v F?¬M; i? F?®M; +? i?•M i? +O KbM
M; ,+- ;B®M; M?Q K°i H½Q M?•M ; -M ç'it i`ÌBX

> B ç¢Q #|M; ç2M [m-M M? m- hS Zmw *?B GU+ i`B i ç €T +? H¬B [m M; - H¬B [m
T?€i` M? [M; ç¢Q ?`Q [m M; +m®B +MM; X

G¢B [m i?ÌB ;B M K°i MûM M? M; - ç¢Q H¬B [m M; Qi ÄB M`v ç°i M?B M /"T i„iX
æQÌM; S?QM; pW i?m i`QÌM; FB K H¢B- çSM; M; mv M i¢B +?¶- M?bM p T?Q L; k

L; k h`B m .QÆM; p`Q ;BÌ T?9i M`v- pšM +ÁM /mM; K¢Q M?Q i`QÈ+ FB b Q\ >B M
i` M K†i M T M?, M`"K`¢T- i?•M ; -v M?Q +OB- i v M„K i`QÌM; FB K F?¬ ?ûQ p¬ +
iQÊM; - ç•v `ä`M; H` K°i H½Q M?•M im´B ;B` bS+ v mX

hS Zmw hmv i a€i EB K h`"M- ;B i M; QÌB i`QM; p¬ ?bM?X E?¬M; +| #'i F€ i´M i?
i`QM; i?ÌB ;B M M; ,M K` M?Q ç½ iªB [m p¬ b® im M; mv i Hm•M +?mv M- çQ iQ
i`M +MM; X

@ h i?m 5

h?ÌB çB K L; k h`B m .QÆM; M|B` HÌB M`v +kM; T?ªB i?Î` K°i M; KK- i`"M +?B M
?„M ? Q ? i +QÆM; F?Q- ?B M; BÌ i?•M i? +O ?„M F?¬M; +ÁM #'i +S F?Q HU+ M

@ >ªQ FB K T?€T5 >ªQ FB K i`"M5

@ Zm€ F?2M5

æQÌM; S?QM; M?`M M?ç i ç€T H¢B K°i +•m- F€i ?"i M m ?„M Km®M ç½ +| i? M? M
.QÆM; - ?„M +?d + -M p`M /KM; •K ?²M +QÌM; ç¢B M?'i i`QM; +QÆM; i•K- ç2K i?
KS+ GBM? ;B B i?QÊM; T?~K- H¢B T?®B ?ÊT pÈB o¬ *'TEBM? J M; EB K- æQÌM;
.QÆM; F?¬M; +| F?ª M,M; iB T çQÊ+ K°i FB K M`vX

L?QM; pb Km®M çÁB H¢B +¬M; ç¢Q +?Q +€+ ç iY "¢+? æ i?`M?- +?Q M M ?„M K
EB K h`"MX

æB p T?Q i`QÈ+- ç2K æ°+ ©M? FB K ç†i H M +´ L; k h`B m .QÆM; - æQÌM; S?QM

@ L;k iB M bBM?- +ÁM M;mv M p¼M; ;b F?-M;\
L;k h`B m .QÆM; +QÌB i?ªK K°i iB M;- +?"K `½B H„+ ç-mX
æQÌM; S?QM; +kM; F?-M; /Q /U- K°i FB K +?Q ?„M i?®M; F?Q€BX .M KbM? F?-M;
+kM; b®M; F?-M; çQÊ+ # Q H•mX
h?Á i v ç2K ?²M T?€+? +O L;k h`B m .QÆM; M;QM; Hmv M- T?¡M; M?½M M?bM
?ÆM KQÌB /†K ?Q M; i`M- pW `²B hS LQÆM; /MM; FB K HBM? ;B i?•M ç½ ç®i MA
h`B m .QÆM; +?B M ç'm K°i i`M HÁM; i`ÌB HÐ ç'iX
æ2K M;k ç2K i?B i? L;k h`B m .QÆM; i?m p`Q J`©M? F?-M; ;B M- æQÌM; S?QM;
i?'v hS LQÆM; -K iB m J M? J M?- iWM; #QÊ+ çB p T?Q KbM?X
@ S?QM; i?9+ i?9+- S?QM; i?9+ i?9+X
hB m J M? J M? iW t ?-H M- i?•M i? iW i`QM; M;U+ hS LQÆM; +?çv iÈB- +?çvç

N8jX *?QÆM; 3jy , .ÌB Ui?QÊM;V

>„M pm®i pm®i K€B i¡+ iB m J M? J M?- H-M M`v ;†T HçB iB m J M? J M? i?b i?
i`QÊ+ `i M?B mX
@ :BªB [mv i tQM; `²B\
hS LQÆM; HB + M?bM +?mM; [m M?- KÎKB M; ?ÄB K°i iB M;X
@ •MX
æQÌM; S?QM; ;"i ç-m- tQ #¡T F?m-M K†i iB m J M? J M?- +?¼+ +?Q M`M; +QÌB
@ h i`QÊ+ çQ +€+ M;QÆB ` M;Q`B- hB m i?9+ `i M?È ? B K +QM +€+ M;QÆBX
@ >W- +?9M; i F?-M; Î ç¡- +?ŠM; T?ªB ?„M +`M; çQÊ+ i? ,M +?ÆB ç`M; çB K ?Æ
hS LQÆM; ?W HçM? K°i iB M;X
æQÌM; S?QM; F?-M; /€K M¡B iB T- +?mv M M?`M;QÌB F?€+ F?-M; M M M?9M; i v
@ hS LQÆM;- #•v ;BÌ M;QÆB ç½ +¡i? iMv w F?®M; +? FB K HBM? `²B b Q\
æQÌM; S?QM; M?È iÈB +?mv M M`v M M KÎKB M; ?ÄBX
@ E?-M; F?€+ #B i H„K- +kM; M?Ì S?QM; i?B m M;QÆB +ªX
*¡i? M¡B H-M M`v hS LQÆM; `i pmB bQÈM;X L?[M; M;`v M`v M`M; K°i KU+ im
ªM?- +¡ G L;¼+ h?ç+? h•K +MM; hBM? h?-M h?B M L;mv M æ M ?¶ i`Ê- i'M +?S
a m F?B i'M +?S+- M`M; T?€i ?B M KbM? ç½ +¡i? +•m i?-M; pÈB FB K HBM? +O
T?ªB ? Q T?Q ççB HQÊM; +QÆM; F?Q ç F?m ç°M; FB K HBM? ;B i?•MX
L¡B i`QM; ç¡ +¡ +¬M; H Q +O æQÌM; S?QM;- ?Q`M iQ`M H`pb H9+ i`QÊ+ æQÌM; S
[mv i +?B M pÈB •m .QÆM; ok- F?-M; +`M i?"M bY /KM; FB K HBM? ;B i?•M- H`K
M;•v i?ÆX
L?QM; FB K HBM? ;B i?•M- K°i F?B i?B i`B M +¡ mv HU+ +U+ HÈM- M?QM; F?-M;
+?Q M M hS LQÆM; KÈB tm'i ?B M ibM? ?m®M; M?Q pW `²BX
> B M;QÌB M;QÌB ?ÄB M;QÌB i`ª HÌB- +kM; çB ç M H®B p`QX
hS LQÆM; ç2K G L;¼+ h?ç+? h•K i`ª HçB +?Q æQÌM; S?QM;X h?S #ªQ #®B M`v ç
F?-M; M iQ`M- ?B m [mª iK i"THBM? F?Q [m€ `ä `i- Km®M +?2 /'m +kM; F?-M
E?-M; :B M +O æQÌM; S?QM; KÈB +¡i? +?2 /'m ?"Q [m M; +O #ªQ #®B M`vX

h?¬M;[m "¢+? æ —M KÎ "¢+? æ "Q *ªM? ` - æQÌM; S?QM; ¬K iB m J M? J M? +M
p"Q # M i`QM;X "¼M M;QÌB "¢+? L;mv i .mM; ç M; HQ H„M; +?Ì çÊB- M?bM i?'v æ
H M T?Q i`QÊ+ ?ÄB,

@ L?Q i? M"Q `²B\

æQÌM; S?QM; çQ i v H M +´`²B +?ûK tm®M;- w #ªQ ;B i`²BX

@ hQ" M #º +? i\

"¢+? L;mv i .mM; +Æ ?² F?¬M; i? iBM çQÊ+- /M i? M"Q i?b M" M; +kM; ç½ i? M;
F?OM; +O L;k h`B m .QÆM;- F?¬M; M;?o iÊB M?•M p"i M?Q i? H¢B #` æQÌM; S?

@ :B i H" ;B i- M?QM; #•v ;BÌ H¢B +| +?mv M T?B M iQ€BX

æQÌM; S?QM; i?Î /"B Kºi iB M;- ç2K iB m J M? J M? #m¬M; tm®M;X

ob +| /Q M;?B i >"M æ¬M;- "¢+? æ "Q *ªM? ç½ F?¬M; +ÁM H" #Q K"i- Qi M?'i iBM
h?B M h?€M? *mM;X

G-M M"v h?B M h?€M? *mM; +| i? T?€B ` L;k h`B m .QÆM;- H-M b m +kM; +| i?
HU+ "¢+? æ i?"M?- F?¬M; +€+? M"Q M; ,M +ªM çQÊ+ #QÊ+ +?•M +O +QM [m€B p"
h?€M? *mM; [mv i ç`M? +QÊT "¢+? æ "Q *ªM?- /M i?U+ HU+ æQÌM; S?QM; +| K¢
H"K M M +?mv M ;bX

h?B M h?€M? *mM; +mM; +?O- +?QM? H" Kºi + Q i?O GBM? ;B B i?QÊM; T?~K5 *?
•K ?²M +QÌM; ç¢B M?'i i`QM; +QÆM; i`mM; i•K- +kM; F?¬M; M?'i ç`M? i?„M; çQÊ

æQÌM; S?QM; M;?o ç M çB K M"v- ç²M; /¢M; #¼M M;QÌB "¢+? L;mv i .mM; +kM;
i?¬K ?®B ?"M F?¬M; i?¬B- M m F?¬M; T?ªB M,K ç| ?„M MB K p" iB M? +k- K" >"M
Kºi H-M- H"K b Q +| T?B M iQ€B ?¬K M v +?S\ L?QM; ?B M i¢B +| ?®B ?"M +kM;
+€+? ;BªB [mv i T?B M iQ€B M"v KÈB H" ç9M; ç„MX

h¬M; K¬M H-M M"v Km®M i`€M? Mû i B ?¼ F?¬M; T?ªB +?mv M çÆM ;BªM- "¢+?
imv M|B i`B ç'i # Q H - M?QM; /QÊB KQ K„i +O h?B M h?€M? *mM;- Km®M ~M i?
;BªMX

L?QM; ç®B pÈB æQÌM; S?QM; K" M|B- +?mv M M"v `i çÆM ;BªMX

@ .ÌB5

h`QM; T?ÁM; M;?` bU +O "¢+? æ i?"M?- æQÌM; S?QM; çQ ` ç M;?` i`U+ iB T M

@ æ2K +ª "¢+? æ i?"M?- /B +?mv M iQ" M #º p"Q i`QM; "¢+? æ "Q *ªM?X

L m H" i`QÊ+ FB - ç•v H" +?mv M F?¬M; +| F?ª M,M;X "¢+? æ "Q \*ªM? KÎ` - +¬M;
iw ç-m i?€M;- F?B hS Zmw *?B GU+ iK i" T Kºi +?¶- i?B i`B M hS Zmw hmv i a€i E
` - ?ÆM M[K¶B H-M iB M p"Q +?d +| KQÌB M;QÌB- M;QÌB iB M p"Q +M; M?B m-
F?€+ Km®M p"Q +kM; F?¬M; p"Q çQÊ+X

L?QM; ?B M i¢B- æQÌM; S?QM; +?QÎM; [mªM "¢+? æ 'M- Km®M F? B KÎi?b F? B
F?¬M; +¬M T?ªB #,M F?Q,M- çQ i'i +ª M;QÌB +O "¢+? æ i?"M? iB M p"Q i`QM;
K" i?¬BX

æQÌM; S?QM; ç½ bÈK Km®M ç2K h?B M h9 i¬M; +MM; æQÌM; :B "ªQ iB M p"Q i`QM
"¢+? æ "Q *ªM? HBM? F?Q ç-v çO- /M # M i`QM; +| F?¬M; Qi M;mv +Æ- M?QM; i
+€+ HQ¢B i?B M i`B ç` #ªQ- /B +?d i'i +ª +€+ ç¢B i¬M; K¬M +´ ç¢B +?Q F? B T?
KÎ` - +| i? M|B M| +?QM? H" Kºi F?®B i? M;Q¢B ç"Q M;mv M- iB M p"Q # M i`QM
+| i? M? M? +?|M; ;B i,M; i?U+ HU+X

*?d +| çB m ?¬K M v h?B M h9 i¬M; T?€i i`B M [m€M? M?- M?•M b® #¢Q i,M;- ç
*QÆM; E€ +MM; >mv M ;B B +ªM? ;BÈB +| Kºi #| iQ- iB M p"Q "¢+? æ "Q *ªM?
GBM? E?Q S?QM; "¢Q i`QM; ç| +kM; F?¬M; T?ªB M;QÌB #bM? i?QÌM; +| i? i`€M?

h?B M h9 i´M i?QÆM; M;mv M F?Q K¨ i?¬B- F?B ç| æQÌM; S?QM; F?| i`€M? F?ÄB
M¨v i`QÊ+ FB +?d H¨ w M;?o K¨ i?¬B- F?¬M; T?ªB #`i+S B +kM; +| i? çQ ` X
o T?¬M æQÌM; :B ¨ªQ- F?¬M; M?[M; ? B p` ;B +?O K¨ æQÌM; ædM? h?B M +kM;
Jç+? *?B æ` FB - ?m®M; +?B æQÌM; :B ¨ªQ ?B M ;BÌ T?€i i`B M F?¬M; i - F?¬M
t¬B /ìB iÈB ç•vX

L?QM; "ç+? æ i?¨M? i?b F?€+- ?B M içB "ç+? æ i?¨M? t2K M?Q i` m +?¼+ T?ªB
iB M p¨Q "ç+? æ "Q *ªM?- +?d +ÁM +?ì /B i K¬M ?Q†+ #` i?•m i|K K¨ i?¬B- ç•v H
M?bM i?'v- "ç+? æ i?¨M? i?•M H¨ ç M?'i i? HU+ HÈM M?'i Gw æQÌM; - ç iY K'v M
Qi- +?T #¨+ F?¬M; i - +?d +-M çB p¨Q "ç+? æ "Q *ªM? pQÊi [m F?| F?, M H9+ # M
T?€i i`B M HÈM KçM? H¨ pB + i`QM; i-K i vX

L;?2 æQÌM; S?QM; ç M;?`- "ç+? L;mv i .mM; i?¬M b„+ bmv M;?o- F?¬M; iB T iK
K„i M?bM p T?Q #¼M .QÆM; sm•MX æçB bU i¬M; K¬M #U+ M¨v- K†+ /M M¨M; H¨
iU iB M +?O i`QÆM;X

L|B F?¬M; / M;?2- /B /ìB K°i i¬M; K¬M- +?QM? H¨ +?mv M i?QÆM; ;•M ç°M; +®iX

"ç+? æ "Q *ªM? M;mv +Æ i`MM; i`MM; - M;QìB F?€+ F?¬M; #B i- #¼M M;QìB "ç+?
+MM;X

@ *€+ p` +S i?QÆM; HQÊM; çB- M m ç²M; w i?b ç M i bK i X h +ÁM K°i b® pB + T?
ªªM? K°i +?mv MX

N89X *?QÆM; 3jy , .ìB U?çV

æQÌM; S?QM; i?'v p"v- +kM; F?¬M; M|B M?B m- [m v M;QìB HB M `ìB F?ÄB ççB b
oW ` ççB bªM?- æQÌM; S?QM; T?€i ?B M hS LQÆM; +MM; iB m J M? J M? ç M; c
+QM ç m K†+ K°i i?•M [m-M €Q ?Ä ?²M; - M?bM +?|B K„i p¬ +MM;X

@ S?QM; i?B mX

h?'v æQÌM; S?QM; çB iÈB- hS LQÆM; ;¼B ?„M K°i iB M;X

@ a Q +€+ M;QÆB +ÁM +?Q çB\

æQÌM; S?QM; çB ç M # M +çM? hS LQÆM; - pW `²B M¨M; ç½ çB p h?B M h9 i¬M; i
pšM Î +?¶ M¨vX

@ h +| +?mv M [m M M|B +?Q M;QÆB #B iX

h?¬M b„+ hS LQÆM; +| +?9i M;?B ?Q†+- i?"K +?Q +ÁM +| +?9i M;?B K M;?`X

@ *?mv M ;b\

@ L;¨v ç| F?B i pW i`M +?S+ GBM? ;B B- i?B i`B M [m FB K HBM? ;B i?•M K°i H
+ªM? #€QX

h?¬M b„+ æQÌM; S?QM; F?) ç°M; ,

@ h?¬M #BM? +ªM? #€Q\

@ :B®M; p"v- M?QM; i F?¬M; /€K t€+ ç`M?- ç•v +?d H¨ +ªK ;B€+ i`QM; M?€v K„i-
i`QM; pmB bQÈM; F?B FB K HBM? ;B i?•M- i?ìB çB K i çB m i` - HQçB +ªK ;B€+
hS LQÆM; + m K¨vX

@ *?mv M M¨v +| TªB i?U+ ? v F?¬M; \

æQÌM; S?QM; ;'T ;€TX

hS LQÆM; +QìB F?' M|B,

@ E?¬M; t€+ ç`M?X

hS LQÆM; ç½ M|B F?¬M; t€+ ç`M?- K" M" M; +kM; F?¬M; +¬M; ç i ?„MX L?QM; pB +
i?b M?ÄX h?¬M #BM? +ªM? #€Q- iW i`QÈ+ ç M M v +?d F?B +| ? B i? M? i?¬M #B
/†K KÈB tm'i ?B M ibM? ?m®M; M"v- H9+ i`QÈ+ "i S?¬B :B€T # v ç M E?9+ æbM?
#€Q K°i H¬M- /M F?¬M; t€+ ç`M? H" "i S?¬B :B€T- M?QM; F?¬M; çQÈ+ HB i p`Q

G¬M M"v F?¬M; #B i H" +€B ;b K" oB K L?"i EB K HçB +ªM? #€QX L m M?Q +ªM?
H" i?"i- +?ŠM; T?ªB M|B i`QM; "ç+? æ "Q *ªM? +| ~M i" M; K°i K|M i?¬M #BM? F?
æQÌM; S?QM; M; ?o iÈB ç•v HÁM; M|M; M?Q HY ç®i- i`QM; K„i T?€i` HY M|M;X

h?¬M #BM? ?- i`QM; i?B M ?ç i`M; +°M; +?d +| KQÌB K|M- H" i?S K" GBM? ;B B
L m F?¬M; T?ªB hS LQÆM; +| i?¬M #BM? iQÆM; i`È- +kM; F?¬M; +€+? M"Q ç€M
h?€M? *mM;X

æQÌM; S?QM; ç½ bÈK çÄ K„i M?bM i?¬M #BM? i`QM; i v M; QÌB F?€+- M?QM; i?¬M
ç m ç½ M^K i`QM; i v M; QÌB [m2M +O ?„M- æQÌM; ædM? h?B M E?'T >mv i h?¬
h?Ov >"M EB K- hS LQÆM; oB K L?"i EB K- G¬B h~m h?B M G¬B h?¬M J°+ EB K
S?QM; ç½ ;½v- F?¬M; M^K i`QM; ç€K M"vX

hm v æQÌM; S?QM; çÄ K„i- M?QM; ?„M b) F?¬M; +QÈT çQç i i?¬M #BM? i`QM; i v M

L?QM; ?B M içB hS LQÆM; ç½ +?Q #B i K°i iBM iS+ M?Q p"v- K†+ F oB K L?"i E
F?¬M; F?¬M; - æQÌM; S?QM; +kM; b) çB çB m i` K°i T?2MX æ² p"i M?Q i?¬M #BM
i v KbM?- +kM; imv i ç®B F?¬M; i? tm'i ?B M i`QM; i v ç`+? M?•MX

a m F?B ?ÄB i?,K hS LQÆM; `ä`"M;- /M iBM iS+ ?[m /KM; F?¬M; M?B m- i?2Q çç
EB K i?"i bU +ªM? #€Q [m K°i H¬M- p"v +| i? t€+ ç`M? i`QM; T?çK pB M; "M /†K
M?QM; T?çK pB M; "M /†K FB æQÌM; S?QM; çB ibK F?¬M; Qi H¬M- M?QM; F?¬M;
+S M?Q p"v K" çB ibK- +?ŠM; F?€+ ;b KÁ FBK ç€v #B MX

_ÆB p"Q çQÌM; +MM;- æQÌM; S?QM; +?d +| i? ç hS LQÆM; p" iB m J M? J M? i`

hW #B i hS LQÆM;- æQÌM; S?QM; HçB bmv iQ p F ?Qç+? +O "ç+? æ i?"M?- M
` - #¼M M; QÌB "ç+? L;mv i .mM; imv i ç®B b) ç²M; w ç2K "ç+? æ i?"M? /ÌB ç M
*ªM?- M?Q p"v i`QM; p" B M; "v iÈB KbM? b) #"M`°M- iB M p"Q "ç+? æ "Q *ªM?- +
ç` T?QÆM; M iQ" M`²B KÈB +| i? çB tY Hw +¬M; pB + +O KbM?X

æB K°i H€i- ç°i M?B M æQÌM; S?QM; T?€i ?B M K'v M; "M ç iY "ç+? æ i?"M? ç m
ç¬m M; QÌB K" M?bM- # M M; Q" B +| F?¬M; Qi h?B M ;B B + Q i?O M?bM +?^K +?^K

@ S?QM; bQ i?9+5

J°i•K i? M? iW # M FB i`mv M iÈB- æQÌM; S?QM; M?bM [m - M?bM i?'v "ç+? hY L
ç M; M; Q„+ KbM?X

> B M; QÌB "ç+? ;B ç iY M"v H¬M i`QÈ+ æQÌM; S?QM; ç½ [m2M #B i #¼M ?¼- H-
H" M?Ì #¼M ?¼ /ŠM çQÌM; KÈB +| i? çB p"QX

@ *?mv M ;b i? \

æQÌM; S?QM; M?bM [m K'v M; "M M; QÌB i`QÈ+ K†iX

"ç+? hY L?Q +QÌB F?' K°i iB M; ,

@ h?"M? +?O ?ç H M?- #'i Hm" M F M"Q +kM; F?¬M; çQÈ+ `ÌB çB- F i`€B H M? ;B

> B K„i "ç+? hMM; hMM; i`"M ç¬v bMM; #€B M?bM [m æQÌM; S?QM; M|B,

@ S?QM; bQ i?9+ M; QÆB `i ç T i` B - ç2K M?[M; i M €+ M?•M +O h?B M h?€M?
K°i M; KK €+ F?Q +?Q +?9M; i X

GÌB M"v pW ` - "ç+? hY L?Q H" T iS+ ,M ;B'K +?m M|B,

@ J°i M; "v M"Q ç|i +kM; +| i? H"K çQÊ+X

"¢+? hMM; hMM; i`WM; K„i HB + ?„M,

@ E?¬M; #B i i`ìB + Q ç'i`°M; 5

oÊ +?²M; bQM HB + K„i çQ ibM?- æQìM; S?QM; M?bM i?'v +kM; pmB iQÆB ?ÈM
M? m- M?QM; #®B T?"M H¢B +? M? H +? K°i #"+- +?Q M M æQìM; S?QM; b) F?¬M

G¢B M|B- ;Bì æQìM; S?QM; KÈB ?B m çQÊ+ pb b Q "¢+? L;mv i .mM; T?ªB ç2K i
iQ`M #° i"Ti`mM; î ç•vX >¬K M v æQìM; S?QM; ç¢B F? B b€i ;BÈB- /šM ç€K M;Qì
p`Q "¢+? æ "Q *ªM? ;B i +? i- imv ç iY "¢+? æ i?"M? F?¬M; i"M K„i M?bM i?'v- M
?² ç²- +?d +¬M +| ç-m | + K°i +?9i HB M #B i çQÊ+ K¼B +?mv M i`QM; ç|X

æ T?ÁM; iBM iS+ #`iB i H°- K M; ç M T?B M iQ€B +?Q æQìM; S?QM; - H¬M M`v
#`i Hm"M ç iY "¢+? æ i?"M? Hv F? B MÆB ç•vX \*?d +¬M M?[M; M;QìB M`v F?¬M
h?B M h?€M? *mM; +? i i`QM; i v æQìM; S?QM; b) F?¬M; i`mv M`X

"¢+? L;mv i .mM; H` M[ iY +~M i?"M- çB K M`v +kM; ç½ M; ?o ç MX

æQìM; S?QM; +MM; pÊ +?²M; bQM "¢+? hMM; hMM; M|B +?mv M K°i H9+- +| F?¬
M?bM p T?Q MÆB M`v- #¼M ?¼ T?¬M HÈM ç m M?"M i?S+ æQìM; S?QM; - +kM;
p` "¢+? hB m G¢B- æQìM; S?QM; ;B9T "¢+? æ i?"M? ?| ;BªB M;mv +Æ- +?Q M M

L?•M b® [m€ M?B m- i`M; /B M +| +?9i ?¶M HQ¢M- i?W /`T M?[M; h?B M; B B +
i`b i`"i iU- æQìM; S?QM; p°B p`M; `ìB çBX

E?¬M; F?€+ ;b æQìM; S?QM; bî HB m- MY + M? ;Bì b m- "¢+? L;mv i .mM; HB M
æ i?"M? p`Q i`QM; "¢+? æ "Q *ªM?X *?d MY + M? ;Bì ç½ çQ ` F i [mª- F?¬M;
S?QM; #°B T?K+ T?€+? HU+ +O +€+ p` i?"M? +?OX

Jm®M #m¬M; i? +?Q K°i +Æ M; ?B T ç½ bBM? b®M; bm®i i`,K M,K M;"M M,K- ç ç
i`MM; i`MM; çB T /B T ç T?€i i`B M- M;QìB #bM? i?QìM; F?¬M; +| F?ª M,M; H`K
i`QM; +| +?9i M;mv M M?•M #`i ç„+ /o- M?QM; bU [mv i çQ€M +O #¼M M;QìB "¢+
/U FB M +O æQìM; S?QM; X

E iB T- +ª "¢+? æ i?"M? `i # "M `°MX *€+ ç iY M?"M çQÊ+ K M? H M? HB M i?
+?m`M #`iB M p`Q "¢+? æ "Q *ªM?X

N88X *?QÆM; 3jR , JK+ hB m >¬B u "ªQ

"¢+? æ i?"M? i`ªB [m M?B m M,K M?Q p"v- +kM; i?m i?"T F?¬M; Qi i`B HB m i`•M
Km®M K M; iQ`M #° çB- +?Q M M +¬M F?¬M; Qi M?•M HU+X

J`v M;"M ç iY "¢+? æ i?"M?- #B i`ä "¢+? æ "Q *ªM? i²M i¢B +kM; pQÊi [m€ i`,K
+ÁM H¢B ç M F?B æQìM; S?QM; Kî "¢+? æ "Q *ªM? ` KÈB #B iX

"•v ;Bì M; ?2 i?'v TªB /ìB iÈB ç|- iU M?B M +| +?9i + Q ?SM; p` F?~M i`QÆM; - iB
?B M; Bì ç½ i`mv M F?„T +ª "¢+? æ i?"M?X

*?d K'i; -M K°i M;"v ç K- ç iY "¢+? æ i?"M? ç½ i?m i?"Ti?Ä ç€M; X .QÈB bU +?C
;B B + Q i?O- çSM; i`QÈ+ H®B p`Q i?"M? K°i ?"M; /`BX

æQìM; S?QM; +MM; "¢+? L;mv i .mM; - #¼M M;QìB .QÆM; sm•M çSM; î # M +¢M?
i9+X

@ æQìM; S?QM; - Kî +Y p`Q `X

"¢+? L;mv i .mM; ;B®M; M?Q #Ä tm®M; K°i iªM; ç€ ç M†M; i`QM; HÁM; - i?î` M|B

æQìM; S?QM; ;"i ç-m- T?'i i v Kî +Y p`Q `X

@ h çB i`QÈ+ /Á i?€K ibM? ?m®M; X

.QÆM; sm•M iB M p"Q "¢+? æ "Q *aM?- K°i H9+ b m iW # M i`QM; çB` - çB iÈB i`C
;"i ç-m K°i +€B,

@ E?¬M; +| /'m p i GBM? E?Q S?QM; "¢Q- +| i? iB M p"QX

æ` pU+ M; v H®B p"Q `i M;mv ?B K- M m pW KÈB iB M p"Q ç½ ;†T T?ªB GBM? E
æ i?"M? b) ;†T i`M i?"i p¬ +MM; HÈMX

E?B +| iBM iS+ M iQ`M- "¢+? L;mv i .mM; pmM; i v H M- +?Q M?[M; ç iY "¢+? æ
ç|- iWM; i?•M aM? #B M K'i i¢B H®B p"QX

>¢ h?b ok +MM; h?m .`+? h9v +kM; çB p"Q- ? B M;QìB #¼M ?¼ +| i`€+? M?B K /šM
i?"M? M`v ibK ç` T?QÆM; M iQ`MX

J'v M;"M M;QìB- +S M?Q p"v çB p"Q- imv F?¬M; +?9i;B€M çQ¢M- M?QM; +kM; ? Q
S?QM; H`M;QìB Kî +Y p"Q- +?Q M M F?¬M; i? Hv F? B- "¢+? L;mv i .mM; H`i?"
F? B- +?Q M M ? B M;QìB #¼M ?¼ çSM; # M +¢M? +?ì çÈBX

.M M|B "¢+? æ "Q *aM? H`MÆB iQ ?[m +O æQìM; S?QM; - M?QM; K°i MÆB HÈM M
Km®M Mm®i`B M; K°i KbM? +kM; F?¬M; çO HU+X h`QM; ç| i`B M;mv M im Hmv M
[m€ M?B m- F?¬M; T?ªB K°i M;QìB +| i? +?B K iQ`M #°X hmv "¢+? æ i?"M? /Q "¢
[maM- +ÁM +| i-M; [m M ? pÈB "¢+? hB m G¢B- +kM; +| i? t2K H`K°i MY i? HU

G-M M`v +?Q "¢+? æ i?"M? iB M p"Q "¢+? æ "Q *aM? tmM; T?QM; /Á çQìM;- iQ+
b m æQìM; S?QM; b) ç2K h?B M h9 /ìB iÈB +kM; çÐ K'i i?ìB ;B M ?ÆMX

>ÆM M[i? HU+ +O "¢+? æ i?"M?- +kM; H`i? HU+ HÈM M?"i Gw æQìM;- b Q H¢
+?S\ >B M i¢B "¢+? æ i?"M? ç½ +| #®M p`GBM? ;B B + Q i?O i¼ i`M- +?d +¬M
+?9i- +?„+ +| H) F?¬M; +?¼+ p"Q ç¢B T?B M iQ€B- çB m #,M F?Q,M /mv M?"i +?Q
ç|- /M b Q ç¢B ç b® HBM? i?9 ç m +| [m M MB K H½M? ç` `i K¢M?- +?d +¬M F?¬
+O +?9M;- +?9M; +kM; F?¬M; +?O ç°M; ;•v +?mv MX

@ æQìM; S?QM;

æ°i M?B M "¢+? L;mv i .mM; ?¬ K°i iB M;X

@ •M\

æQìM; S?QM; [m v ç-m H¢BX

a„+ K†i "¢+? L;mv i .mM; ?ÆB çÄ H M- i?¬M b„+ +| +?9i M;QÈM; M;MM; M|B,

@ S?K i?•M M;QÆB h? M"Q`²B\

@ E?¬M; i H„KX

æQìM; S?QM; ?Q M? K°i iB M;X

@ L? X

*?mv M M`v ?Q`M iQ`M H`K°i +?mv M ?² ç²- M,K ç| æQìM; ædM? h?B M ;•v K°i Qi
.mM;- F?B KbM? p`G¢B i, ç½ H`T?m i? pÈB M? m- F?¬M; #B i M M ;BªB [mv i T
K v "¢+? L;mv i .mM; +?d ?ÄB K°i +•m`²B F?¬M; M|B ;b iB T- M|B ç M +?mv M M
+| +?9i t'm ?`X

h-K MY M;"v b m- K°i MY ç iY "¢+? æ i?"M? ç½ iB M p"Q i`QM;- çQ`M M;QìB ç
S?QM; M?bM M?[M; ç iY "¢+? æ i?"M? M`v ç m K M; i?2Q # Q HÈM # Q M?Ä +ÁM
F?¬M; F?ÄB +ªK F?€B J`©M? E?¬M; ;B M i?"i bU /MM; i®i- iW F?B +| J`©M? E?-
F?¬M; +¬M T?ªB K M; i?2Q #`i +S i?S ç² ;b # M M;QìBX

J½B +?Q ç M H9+ ç K F?mv - ç iY +m®B +MM; +O "¢+? æ i?"M? +kM; iB M p"Q i
H`i? HU+ çSM; ç-m Gw æQìM;- +?d +ÁM H¢B K°i iÁ i?"M? F?¬M;- v M H†M; çS
M; p[M; +?ªB- H9+ M`v H¢B iQ€i H M K°i +ªK ;B€+ iB m çB mX

.QÆM; sm•M H¢B iW # M i`QM; ¢B iÈB- ¢B iÈB i`QÈ+ K†i "¢+? L;mv i .mM; ¬K [mv
 @ h?"M? +?O- i'i +ª +€+ ¢ iY ¢½ iB M p`QX
 @ •MX
 "¢+? L;mv i .mM; ªK ¢¢K M?bM H¢B "¢+? æ i?"M?- ;B®M; M?Q Km®M HQm ;B[iQ
 p`Q i`QM; ¢-mX
 @ J°i M;"v M`Q ¢! b) i`Î H¢BX
 æQÌM; S?QM; M OB K°i iB M;- +?d +—M "¢+? æ i?"M? T?€i i`B M ¢ M KS+ F?¬M
 ?B T- F?B ¢! b) i`Î H¢B MÆB M`vX
 "¢+? L;mv i .mM; M? M?"M; ;"i ¢-m- [m v M;QÌB #QÈ+ p`Q i`QM;X
 æQÌM; S?QM; +MM; .QÆM; sm•M +MM; ¢B p`Q- F?B iB M p`Q- iB M i v ¢! M; +Y X
 ¢B M- F?¬M; K'i # Q H•m ¢½ ¢B iÈB ¢` ¢B K ¢ iY "¢+? æ i?"M? iKi"TX
 h¢B ¢•v ¢½ i?Q€i Hv T?¢K pB GBM? E?Q S?QM; "¢Q- +?Q M M F?¬M; +—M HQ H„M;
 M;"M ¢ iY +?Q iWM; iB M p`Q i?b F?¬M i`QÆM; +MM; HQ H„M;- M?[M; M;QÌB iW
 iWM; M;KK iWM; M;KK ?Qi i?Î F?¬M; F?Q- +ªK i?K ¢QÈ+ MÆB M`v i?B M ¢` HBM
 >B M i¢B +! F?¬M; Qi ¢ iY- ¢ M; F?Q M? +?•M M;²B tm®M; im Hmv MX
 @ æQÌM; S?QM;- #•v ;Bì +?9M; i ¢B ¢•m\
 "¢+? L;mv i .mM; KÎ KB M; ?ÄBX
 hmv MÆB M`v p®M H` +O "¢+? æ i?"M?- M?QM; [m M?B m M,K "¢+? æ i?"M? i?,
 S?QM;- ?B M i¢B iB M p`Q ¢•v- T?ªB M?ì + "v æQÌM; S?QM; ibK FB K +?Q ?¼ K°i ·
 @ S?ªB K'i F?¬M; Qi i?ÌB ;B M ¢ ¢B- i #B i +! K°i +?¶ /B +?d i¬M; K¬M +´ tQ - +
 /UM; i¬M; K¬M KÈB +O +€+ M;QÆBX
 æQÌM; S?QM; M?bM p T?Q i•v M KX
 @ .šM ¢QÌM; ¢BX
 "¢+? L;mv i .mM; +kM; F?¬M; HQ H„M; ;b- ¢½ ¢2K iQ`M #° ?v p¼M; Fw i?€+ H M M
 h?ÌB ¢B K æQÌM; S?QM; /šM ¢QÌM; T?Q i`QÈ+- "¢+? L;mv i .mM; ?¢ H M? i'i +ª ¢
 +ªM? ;B€+ #®M T?Q - K°i F?B ;†T M;mv ?B K T?ªB ¢²M; i•K ?B T HU+ +?®M; +U
 K¬M +Sm pB MX
 JK+ iB m +O æQÌM; S?QM; H` >¬B u "ªQ- /B M iQ+? MÆB ¢! F?¬M; M?Ä ?ÆM /B M
 +! hS Zmw *?B GU+ M?Q "¢+? æ i?"M?- M?QM; ?Q`M +ªM? i´M; i? H¢B F?¬M; Fû
 æQÌM; S?QM; ¢½ ibK iÁB [m - i`W i`,K /†K # M M;Q`B +! K°i ¢-K H-v p`HBM? i?9
 F?¬M; +! M;mv ?B K ;bX
 *! i? M!B MÆB ¢! H` æQÌM; S?QM; #B i`ä H` MÆB i?Q+? ?ÊT M?'i +?Q "¢+? æ i
 "Q *ªM? /B M iQ+? `°M; HÈM- +! F?¬M; Qi ¢` T?QÆM; +! ¢B m FB M i®i ?ÆM- M
 /Á [m - +?Q M M F?¬M; /€K /šM iQ`M #° M;QÌB ¢BX

N8eX *?QÆM; 3jk , E`+? *?B M >mM; L;¢+ æ-K G-v

æ°B M;k K'v M;"M M;QÌB iW iW iB M ¢ M >¬B u "ªQ- imv i?U+ HU+ ¢ iY "¢+? æ i
 M?QM; M;QÌB `i M?B m- +?Q M M i®+ ¢° +kM; +?"K ¢B `i M?B m- ¢B p`B M;"v K
 K` i?¬BX

L;QÈ+ H¢B i`QM; K'v M;"v M`v- +! M?B m ¢ iY "¢+? æ i?"M? ;†T F?¬M; Qi HBM?

h`QM; "¢+? æ "Q *aM?- F?¬M; +| HBM? i?9 + 'T i? 'T- HBM? i?9 + 'T i? 'T bÈK ç½ #
tm'i ?B M i`QM; i-K K„i+O +€+ ç iY "¢+? æ i?`M? ç m H` L;k ;B B GK+ ;B B HBM
+?Q # Q ;B|i? 'v [m M?B m M;Q`B M?Q p"v- HB M H Q iÈB M?Q M;?û+QM F?¬M;
.M i?U+ HU+ +O +?9M; F?¬M; i - M?QM; Î i`QÈ+ K†i K'v M;`M ç iY "¢+? æ i?`M
b|M; ;B| p` # 'i +S í M i? 'i M`Q- K°i ç€K M;Q`B p•v [m M? K°i +QM HBM? i?9 +?ûK
HB M ;BªB [mv i M?[M; +QM HBM? i?9 M`v- F?¬M; /mv M +È H¢B K M; ç M F?¬M; C
iQM? +?Q ç iY "¢+? æ i?`M?X

a m F?B ç iY "¢+? æ i?`M? iB M p`Q i`QM; "¢+? æ "Q \*aM? KQ`B M;`v- +m®B +M
?¼ iÈB i`QÈ+ >¬B u "aQX h?`B ;B M KQ`B M;`v- bQ pÈB /U çQ€M +O æQ`M; S?QM
pb M?•M b® [m€ M?B m- M?QM; +m®B +MM; +kM; ç½ ç M MÆB- æQ`M; S?QM; +k
S?QM; +€+? >¬B u "aQ +´ tQ H`K +?Q #¼M M;Q`B "¢+? L;mv i .mM; M?bM i? M`
+?Q # Q ;B`M;?o `^M; i`QM; "¢+? æ "Q *aM? H¢B i²M i¢B /B +?d i¬M; K¬M +´ tQ
*kM; F?¬M; i`€+? #¼M ?¼- i`QÈ+ F?B ;†T æQ`M; S?QM;- M;Q`B K¢M? M? 'i "¢+? a
;B B i?QÈM; T?~K K` i?¬B- /MM; +aM? ;BÈB h?B M;B B h?QÈM; T?~K Km®M t•K M
æ "Q *aM? H` çB m F?| F?,M- i` M çQ`M; çB iMv iB M +kM; +| i? ;†T çQÈ+ ? B #
H¢BX

hB M M?B K i?`M? +?O "¢+? E? M; L?•M H` pQ /K i®i M? 'i5 æ®B pÈB i Q M;° +O
æQ`M; S?QM; +aK i? 'v `i iB + Mm®B- +kM; K v æQ`M; S?QM; +kM; ;†T çQÈ+ +Q
M?Q #€Q i?M `Y ?`M +?Q "¢+? E? M; L?•MX

h`QÈ+ F?B æQ`M; S?QM; p` G¬B h`m çB ç M >¬B u "aQ pÆ pûi [m K°i H¬M- #B i
M;mv ?B K M`Q p` ?B M i¢B +kM; F?¬M; FB K ` +?9i #ûQ #Î M`QX a m F?B K M;
i?`M? iB M p`Q >¬B u "aQ- #¼M M;Q`B "¢+? L;mv i .mM; +kM; `i i?Ä K½M pÈB p
>Q`M +aM? +O >¬B u "aQ +MM; "¢+? æ i?`M? # 'i ç²M; ?Q`M iQ`M- æQ`M; S?QM
æ i?`M? +kM; TªB K' i K°i i?`B ;B M KÈB +| i? [m2M i?m°+X

"¢+? L;mv i .mM; ` K M? H M?- iQ`M #° K'v M;`M ç iY "¢+? æ i?`M? T?•M i€M ` -
u "aQ- ibK FB K +?¶ Î T?M ?ÊT- M? 'i i?`B K¼B M;Q`B i`Î M M #`M `°MX
æQ`M; S?QM; ç2K K°i Q i MÆB TªB +?9 w M|B +?Q "¢+? L;mv i .mM; M;?2- HB M
M`v H`K pB +X

Gv F? B >¬B u "aQ- æQ`M; S?QM; # v i?ŠM; ç M #B M ;BÈB T?Q i•v M KX
E?B /ŠM M;Q`B "¢+? æ i?`M? /`B ç M MÆB M`v- MÆB M`v +kM; F?¬M; +| [m€ M?B
M? 'i +¬M HQ H„M; +?QM? H` ç-K H¬v M;Q`B i`,K /†K FB X

h`QM; ç-K H¬v M`v +| p¬ b® >mM; L;¢+- L;k ;B B GK+ ;B B M?B m p¬ b® F X
G¬M ç-m iB M iÈB "¢+? æ "Q *aM?- æQ`M; S?QM; +MM; G¬B h`m ç½ t•K M?"T p`C
M`v ç ibK FB K sQ+? h•K GBM? Zmª- ç½ ;†T çQÈ+ K°i +QM h? 'i ;B B i?QÈM; T?
L| H` HBM? i?9 + M? ;B[ sQ+? h•K GBM? Zmª- iQM? ~M M' T `i K¢M?- M; v +ª G¬B
i?O +O M| - H9+ 'v æQ`M; S?QM; +¬K sQ+? h•K GBM? Zmª- HB M /ŠM i?2Q G¬B h
æ-K H¬v >mM; L;¢+ +Q i`9 +€+? >¬B u "aQ F?¬M; [m€ t - imv M|B `i M?B m HBM?
ç` +O KbM?- M?QM; F?¬M; B /€K + K çQ M +QM >mM; L;¢+ +Q`M; ç¢B FB +| ç
"aQ ? v F?¬M;X L m +| K°i M;`v M?Q p"v- H'v b® HQÈM; #®M p` GBM? ;B B +O '
+€+? M`Q M; ,M +aM çQÈ+X

*Sm M;Q`B +Sm +ª M;¼M M;m²M- iB M S?"i iB M iÈB i•v T?QÆM;- æQ`M; S?QM;
Jm®M çB iÈB ç-K H¬v M`v ç iB m /B i +QM >mM; L;¢+ M`v- i?S M? 'i +| i? i?m i?"
i - i?S ? B ;BªB [mv i M´B HQ b m M`vX

E?QªM; +€+? i`,K /†K æQ`M; S?QM; # v F?¬M; iÈB K°i ;B| ç½ iÈBX S?|M; M?½M
K†i ç½ tm' i ?B M K°i ç-K H¬v `°M; HÈM- ;² ;? - ?ÆB MQÈ+ p¬ b®- i?dM? i?QªM;
M?½Q i?2Q #|M; F?Q M´ K°i +€B- #®M T?Q +O ç-K H¬v +| p¬ b® >mM; L;¢+ ~M M

S?Q i` M ç-K H-v- +| ``i M?B m F?Q ç°+ p`M [m M?- ç°+ iQM? ``i K¢M? H`K +?Q
+€+? M`Q ç M ;-MX

æQ`M; S?QM; i`U+ iB T`ªQ #QÊ+ iB M p`Q i`QM; ç°+ +?QÊM;- ? B +?•M çB K K°
i`QÊM;- i?•M M?Q +?BK ûM- M? M?Q F?¬M; +| ;b- F?¬M; çÊB M?[M; +QM >mM;
T?€i ?B M- M;Q`B ç M ç½ F?¬M; i?'v #|M; /€M;X

æB i?2Q i`Q M?Ê- æQ`M; S?QM; Km®M çB ç M MÆB i`QÊ+ FB ;†T +QM >mM; L;
i?9- M?QM; MÆB ç•v F?Q ç°+ i`"M M;"T [m€ HÊB ?¢B- €M? K„i +O æQ`M; S?QM;
?„M T?€i ?B M ?bM? M?Q KbM? ç½ H¢+ çQ`M;X

G-M i`QÊ+ pb M;YB çQÊ+ KMB i?ÆK +O sQ+? h•K GBM? Zm^a- KÊB +| i? ibK çQ
Zm^a- ?B M ;B` æQ`M; S?QM; F?¬M; i? /MM; #B M T?€T M`vX

.M æQÌM; S?QM; #€+? ç°+ #'i t•K- M; YB çQÊ+ KMB + v M"v +kM; #` ç-m +?Q€M; K
iS+ # F?Q M M F?¬M; +ÁM #` aM? ?QÎM; X

L; v +ª KbM? +kM; #` ç°+ F?Q M"v H"K aM? ?QÎM; i?b M; QÌB #bM? i?QÎM; M; YB ç
ç„+ F€ iYX æ°+ ©M? FB K p®M H" ç°+ FB K- +?Q M M æQÌM; S?QM; F?¬M; HQ H„
F?B æ°+ ©M? FB K M; •K i`QM; K€m ç°+ +O >mM; L; ¢+- T?€i` iWM; çÊi •K i? M
M?Q +?BK b imM; i, M; X

hW b m F?B æQÌM; S?QM; +| çQÊ+ +?m¬B h?B M #BM? M"v- pšM /MM; `i i?m" M i
+kM; H" h?B M #BM?- F?¬M; +| HBM? i`Q M?Q h?-M #BM?X *?Q /M æQÌM; S?QM;
F?¬M; ç w [m€ M?B mX L m b m M"v æQÌM; S?QM; +| +Æ ?°B FB K çQÊ+ h?-M #
FB KX

L?QM; ?B M i¢B +?m¬B h?B M #BM? M"v #B m ?B M H¢B H"K æQÌM; S?QM; ?SM;
i?2Q K°i M; QÌB i`QM; i?ÌB ;B M /"B- +kM; b) bBM? ` HBM? iQM?X

>Q M * EB K æQÌM; ;B "aQ H" pQ /K i®i M?'iX

L?bM H¢B i?b æQÌM; S?QM; T?€i ?B M æ°+ ©M? FB K iQ" M i?•M #B M i?"M? K"m
b„+ # M M; Q" B #B M ç' B- K" æ°+ ©M? FB K p"Q H9+ M"v- ;B®M; M?Q K°i ?"B iY ?
K9i H'v ?mv i /`+? +O >mM; L; ¢+ ç-K H-v- K„i i?QÌM; +kM; M?bM i?'v- ?mv i /`+
iB M p"Q # M i`QM; æ°+ ©M? FB K- b m ç! #B M K'i F?¬M; i?'v ç•m- F?¬M; #B i #

*?ŠM; H) +| ?v p¼M; \ æQÌM; S?QM; FBM? M; ¢+ M?QM; F?¬M; ? H"K ` ç°M; i€+
L; ¢+ +?| çÊB- ?„M Km®M #B i H9+ M"Q i?b æ°+ ©M? FB K b) çdM? +?d- b m F?B
+€B /¢M; ;bX

æQÌM; S?QM; F?¬M; M?9+ M?Q+?- M?QM; >mM; L; ¢+ H¢B M?9+ M?Q+?X *ªK M?
K'i çB- i` M HQM; H¢B ç m çÊM p¬ +MM; - >mM; L; ¢+ ç-K H-v /QÊB bU ?QªM; HQ
H-vX

JMB p` i M? ?¬B +MM; +ªK ;B€+ M?Æ M?ÈT # Q i`MK iQ" M i?•M- >mM; L; ¢+ ç-K H
æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; M; ?o iÊBX L?QM; F?B +| T?ªM SM; i?b ç½ i` - >mM; L
?„M iB M p"Q i`QM; ç-K H-vX

L; šK H¢B +kM; T?ªB- +QM HBM? i?9 M"v p®M bBM? ?Q¢i # M /QÊB ç-K H-v- #ÎB
?B M i¢B ç€M? F?¬M; H¢B KbM? +?Q M M +?¢v i`Î p X

æ-K H-v /BM? /QM? `i H" F?| +?`m- # M i`QM; ç m H" MQÊ+ çK+ p" #MM H-v- #
i?'v #'i +S p"i ;b- æQÌM; S?QM; p" M +?mv M +QÆM; F?Q # Q i`MK iQ" M i?•M- ç²M
æ°+ ©M? FB K- K†+ +?Q +QM HBM? i?9 M"v iª tmM; ?[m ç°iX

J'v i`, K M, K M v +?Q # Q ;BÌ ç-K H-v H¢B b¬B i`"Q M?Q p"v- #ÎB pb >mM; L; ¢+ ç
T?QÆM; pB M ?ÆM KQÌB /†K ;B®M; M?Q b¬B i`"Q- >mM; L; ¢+ ç-K H-v t¬M; iÊB
[m M; p, M; H MX L† F?¬M; H"K ;b çQÊ+ æQÌM; S?QM; - +?d +| i? +m²M; #¢Q +¬M
L; k ;B B GK+ ;B B- /MM; +€+? M"v ç T?€i iB iHY ;B" M p" Ov F?m'i +O M†- ;BªK

hmv M?[M; +QM HBM? i?9 M"v H" ç²M; #¢M +O >mM; L; ¢+ ç-K H-v- #bM? i?QÌM;
F?B >mM; L; ¢+ ç-K H-v +¬M; FQ+? ç M- F?¬M; +| bS+ T?ªM F?€M; HB M #` +„M +

L?[M; MÆB >mM; L; ¢+ ç-K H-v çB [m - F?„T MÆB ç m +| i?B i? HBM? i?9X

a m F?QªM; MY MûM M? M; - >mM; L; ¢+ ç-K H-v H-MM [i`²B H M- M?ªv H M + Q
+?d F`T ?Qi b•m K°i ?ÆB- HB M H¢B #` M† /šM çBX

:B"v pÁ pÁM; çB pÁM; H¢B- F?¬M; T?ªB æQÌM; S?QM; Km®M #B i æ°+ ©M? FB
F?¬M; FB M M?šM iB m /B i M† `²BX

.QÊB +ªK i?K +O æQÌM; S?QM; - æ°+ ©M? FB K ç M; F?¬M; M; WM; ?'T i?m ?mv i
L; ¢+ ç-K H-v- F?¬M; +| /'m ?B m Km®M /WM; H¢BX

a m MY M; "v- > mM; L; ¢+ ¢-K H-v F?-M; +ÁM +m²M; #¢Q ;B®M; M?Q H9+ i`QÊ+ -
pšM F?-M; M?WM; [m'v HQ¢M i`QM; ¢-K H-vX

J°i M; "v i`-B [m - +QM h?'i; B B i?QÊM; T?~K HBM? i?9 M"v K°i H-M M[M?av H M
#®+ ¢²M; M?Q i`QÊ+ M[ - K" H" T?O T?K+ i` M ¢-K H-v- KB M; HÈM /QM? K€m K
? M- iBM? i?-M `i m QªB- +QM K„i ?mv i ?²M; +kM; F?-M; +ÁM bS+ HU+ K" +?m

@ E?-M; +ÁM F?Q HU+ `²B b Q\

æQÌM; S?QM; +kM; #m-M; HÄM; K°i ?ÆB- ¢½ [m K°i M; "v- ?„M F?-M; #B i > mM;
MÆB M"Q M[- M?QM; H9+ M"v i?'v > mM; L; ¢+ ¢-K H-v F?-M; +ÁM ¢°M; ioM?- i?F

h?'i; B B i?QÊM; T?~K HBM? i?9- Km®M ¢€M? +? i +kM; F?-M; ¢ÆM; BªMX L?QM
?mv i /`+? +O M! K°i HQÊM; HÈM ?mv i /`+? `²B- /M M! +! i?U+ HU+ K¢M? ?ÆM M

s€+ ¢`M? ¢-m > mM; L; ¢+ M"v ¢½ F?-M; +ÁM M?av HQ¢M M[- æQÌM; S?QM; KÈB
HQM; M! tm®M; - FB K pW `9i` - K°i pÁB K€m iQÆB K"m #Q+? HK+ iW KB M; p i

L?av /UM; H M- æQÌM; S?QM; iW i` M HQM; > mM; L; ¢+ M?av tm®M; - ¢-m h?'i; B
?[m F?Q p- HU+ M•M; KQ K„i H M M; ! æQÌM; S?QM; - ; B½v /K #Á /"v- i?•M i? +U

N83X *?QÆM; 3j9 , æ` S?QÆM; L; mv >B K

•M\

æQÌM; S?QM; T?'i i v pmM; æ°+ ©M? FB K H M- HB + [m - i?'v ¢-m > mM; L; ¢+ M
M; Q½M T?O T?K+ tm®M; - i`QM; +QM K„i ?mv i ?²M; ¢½ F?-M; +ÁM i?-M b„+ ?m
p-i" M Ov F?m'i p" FB M; F} F?B M! pW ¢B /¢Q [m Zm, J-M Zm M K°i H-M- i?'v M
æQÌM; S?QM; KÈB `½M? i v i` tûi #B M ?! +O æ°+ ©M? FB K- ?„M /Á tûi- i?'v +
M"v `i iBM? K„- M?bM [m F?-M; ;B®M; T?~K p"i K" M?•M; B M+! i? +! ¢QÊ+X

J"m b„+ # M ¢-m +O æ°+ ©M? FB K H" M; k i?ªB # M H M- pW M?bM [m ¢½ #B i
`i K¢M?X hmv K"m b„+ # M ¢-m H"K +?Q M; QÌB i +ªK i?'v tBM? ¢ T- M?QM; +! M
+ªK; B€+ [m, /`X æ°+ ©M? FB K ?B M i¢B H¢B #'i ¢²M; - b m F?B M! ?'T i?m ?mv i
i`Î M M FB m /B K- iQ" M i?•M K"m #Q+? HK+ - +ª +?m-B FB K b€M; HQM; H M?- ;
K" i?~M?X

>mv ¢°M; K°i +€B- iW i` M æ°+ ©M? FB K T?€i` K"m HK+ [m M; `i ¢ T- ¢2K F?-M
S?QM; i`Î M M HmM; HBM?5 æQÌM; S?QM; M?bM æ°+ ©M? FB K b m F?B #B M ?!
i`QÊ+ FB +?m-B FB K M"v `i i?m" M i v- M?QM; K"m M; k i?ªB # M H M H"K æQÌM
?B M i¢B K"m #Q+? HK+ +O M! `i ?ÊT pÈB i•K w æQÌM; S?QM; - K"m #Q+? HK+ H
'K €T- K" # M i`QM; bU 'K €T ¢!- H¢B ~M +?S b€i +Æ p-i"MX

J"m b„+ #B M ¢´B- +?d bÊ ¢°+ iQM? +O æ°+ ©M? FB K ¢½ ¢QÊ+ i, M; +QÌM; F?-M
M?B m ?mv i /`+? +U+ ¢°+ +O > mM; L; ¢+ M?Q p"v- M m F?-M; +! i, M; H M +?9i M"
iBM- i`QÊ+ ¢•v ¢°+ +O æ°+ ©M? FB K `i F?! H"K; b ¢QÊ+ ¢`+? M?•M- i`QÊ+ F?B a
#BM? i?b æ°+ ©M? FB K b m F?B #B M ?! b) ¢QÊ+ æQÌM; S?QM; bY /KM; i`QM; k

o®M æQÌM; S?QM; Km®M iÈB MÆB M"v ¢ ;B i +QM h?'i; B B i?QÊM; T?~K HBM? i
+?Q "¢+? æ i?"M?- M?QM; F?-M; M; ?o ¢ M M?Ì M! K" æQÌM; S?QM; KÈB FB K ¢Q

a m F?B t2K tûi æ°+ ©M? FB K i?"i H•m- æQÌM; S?QM; ¢Q K„i M?bM b M; > mM; L;
;B B i?QÊM; T?~K M"v ¢½ MÄ K¢M? ? i ¢"- F?-M; +€+? M"Q T?€i ?mv` i?U+ HU+
i?b [m€ / /"M; X

S?€i; B€+ æQÌM; S?QM; F?-M; +! ?ªQ w- ¢-K H-v > mM; L; ¢+ +m®M; [mQi ¢SM; /"
#QÊ+- KB M; HÈM KÎ` ?[m F?Q p- HU+ ;"Q `9- K°i +´i?-M i?S+ i`mv M p"Q i`QM

@ Jm®M i F?-M; ;B i M; QÆB\

æQÌM; S?QM; M?QÈM; K"v- +´ i?-M i?S+ +?'M ç°M; pW `²B ?B M M?B M H" +O
h?'i; B B i?QÈM; T?~K- /M F?-M; i? KÎ KB M; M|B +?mv M- M?QM; M| ç½ +| HBM
iS+ çÆM; BªM M?Q F?~M +~m çQÆM; M?B M +| i? H"K çQÊ+X

GçB K°i +´ i?-M i?S+ +?'M ç°M; i`mv M iÈB- çB m M"v H"K æQÌM; S?QM; t€+ M?
+?d +| çB m HçB T?®B ?ÊT pÈB /B M KK+ +O M|- +€B KB M; KÎ HÈM +QÌB iQ2 iQ
b B H-K HÈM p" ç M; +-m tBM i? i?SX

h`QM; M?'i i?ÌB- æQÌM; S?QM; +kM; +| +?9i +?-M +?W- imv; B i M| +| i? i`W ?"n
F?-M; +-M HQ H„M; b m M"v M| b) i"TFQ+? "ç+? æ i?"M?- M?QM; K°i +QM HBM
; BÈB M"v `i F?-M; / /"M; - +| F?ª M, M; TªB i`ªB [m K'v i`, K M, K ?Q†+ +ª M; "M M
ç€M? +? i M|- æQÌM; S?QM; +| +?9i F?-M; ç" M? HÁM; - M|B +?Q +MM; ç-m >mM;
+?mv M t'm; bX

L m +| i? F?-M; ; B i M|- p"v KbM? ç M MÆB M"v H"K; b\

h?ÌB çB K ç M; +?-M +?W i?b ç-m >mM; L; ç+ M"v ç€M? #çQ çB p T?Q æQÌM; S?
iB m ç ç M; Î i`QÊ+ K†i H½Q ççB- M| ç°B æQÌM; S?QM; H M|i- i?•M i? F?'M; H²
?QÈM; #Á çBX

@ G"K +€B; b\

æQÌM; S?QM; T?€i; B€+ M| F?-M; +| €+ w- +kM; F?-M; ç°M; i?O- iMv w ç M| K M
hmv ?bM? i? ç-m >mM; L; ç+ M"v +U+ HÈM- M?bM i?b i?'v M| `i K"TKçT- M?QM;
i?m°+ iQM?- M| +?çv i` M ç-K H-v +?ª F?€+; b +?çv i` M ç'i #^M; - M? M? p- +MM
[m F?QªM; +€+? ?ÆM KQÌB i`QÈM; X

L| ç M; K M; KbM? çB ç M MÆB M"Q\ s2K tûi w ç² +O >mM; L; ç+ K°i ?²B- i`QM; H
bm v çQ€MX h` M çQÌM; iB M p T?Q i`QÊ+- i?dM? i?QªM; >mM; L; ç+ HçB T?€i`
+?'M ç°M; i`mv M +?Q æQÌM; S?QM; - # Q ?"K w iS +-m tBM i? i?S-; B®M; M?Q
M?B M ?ç ç°+ i?O- +?Q M M M| TªB +~M i?"M iWM; HB iWM; iQ- çB m M"v H"K +?
iSX

h`QM; ç-K H-v M"v i?dM? i?QªM; +kM; +| p"B MÆB H" ç'i #^M; - H'v i®+ ç°+O >r
K" pšM F?-M; i?'v; BÈB ?çM- #®M T?Q pšM H" ç-K H-v K M? K¬M; - F?„T MÆB ç
H9+ æQÌM; S?QM; ç½ F?-M; +ÁM FB M; M?šM- i` M ç-K H-v tm'i ?B M #B M ?| X

Í ç•v +kM; H" ç-K H-v p" +| F?Q ç°+ F?„T MÆB- F?-M; F?Q `i ~K QÈi- M?QM; +~M
S?QM; M?çv +ªK T?€i ?B M F?-M; F?Q ç½ i`Î M M F?-`€Q- ?ÆM M[F?Q ç°+ +kM
i? - i`QÊ+ ç•v h?Ov HBM? F?Q i`"M M; "THçB i`Î M M KÄM; K M? i?Q i?Èi- i?"K +
çQÊ+ /'m p i +O >Ä HBM? F?QX

æ•v H" ?B M iQÈM; F€ [m€B- imv M|B h?Ov >Ä i?m°+ iQM? ç m i²M içB Î #'i +S
T?QÆM; M?Q ç-K H-v i?b h?Ov HBM? F?Q

/B K +MM; ?¢tm®M;- F?Q^aM; +€+? p i?ìB ;B M +O +?9M; F?¬M; /¬B- +| ¸¬B F?B
 + M? ;Bì- i?ìB ;B M /¬B M?'i K" ? B ¸¢Q ?Ä /B K i`QÊ+ b m ?¢tm®M; H" ? B + M?
 J¶B K°i H-M ?„+ b„+ ?Ä /B K ?¢tm®M;- T?¢K pB #B M HY H¢B HÈM ?ÆM K°i T?
 *^a M;¬v [m ¸B- T?¢K pB #B M HY ¸½ F?m +? i`QÆM; ¸ M T?¢K pB ?ÆM KQìB /†K
 ¸®i ¸ M +^a #-m i`ìB +kM; #` MmM; ¸Ä- K†i ¸'i #B M i?¬M? K°i +€B ; ?'T F?¬ M|M
 æQìM; S?QM; pšM /mv i`b +<sup>a</sup>M? ;BÈB GBM? ;B B i`mM; T?~K- h€ h?B >Q`M >²M
 +QÆM; F?Q- H¢B /MM; K°i HQÊM; HÈM +QÆM; F?Q ¸ M; ,M +^aM bS+ M|M; - M m F?
 [m GBM? Zmv i- H`K +?Q M,M; HU+ o¬ h?QìM; Zmv i i,M; +QìM; ;'T ¸¬B- M m F?
 ¸½ iB m ? Q ? i- /M H`M?Q i? - æQìM; S?QM; pšM T?^aB K°i H-M M[HmB p T?Q
 h`W +€B +<sup>a</sup>K ;B€+ F?¬ M|M; F?| +?`m ` - HMB p T?Q b m K°i +?9i +`M; Qi ¸B K°i
 æQìM; S?QM; #B i`äX
 >„+ b„+ ?Ä /B K i` M #-m i`ìB /B M ` bm®i # M;¬v- T?¢K pB #B M HY i` M K†i ¸'
 pB ?ÆM +?K+ H-M +| i?W - M?QM; +`M; p b m- /B M iQ+? #B M HY +`M; HÈM- M
 #•v ;Bì M?bM H¢B- /B M iQ+? #B M HY +?d F?Q^aM; # KQÆB /†K i'i +^a- [m M; +^a
 " M;¬v i?ìB ;B M- FB M M?šM +O æQìM; S?QM; +`M; M;¬v +`M; Qi ¸BX "^aQ #®B i
 M?QM; +?d +¬M #B M HY F?¬M; iB m i€M ¸B- æQìM; S?QM; F?¬M; +| +€+? M`Q
 +?d i` H½M; T?Q i?ìB ;B MX
 æÊB i? K K°i M;¬v- M m K°i M;¬v M[K` F?¬M; +| +?mv M #B M ;b i?b KbM? b) `ìE
 æ "Q *^aM? i¢K i?ìB F?¬M; +| M;QìB M`Q +| i? iB M p`Q- #^aQ #®B M`v +?šM; F?€+
 b m +| i?ìB ;B M [m v H¢B i?,K /Á +kM; F?¬M; Km°MX
 *kM; F?¬M; #B i +| T?^aB i`QM; i®B i,K +| i?B M w ? v F?¬M; - b m F?B æQìM; S?QM
 ¸ M K°i + M? ;Bì- [m^a M?B M ibM? ?bM? +| #B M ?| X
 æ½ ? B + M? ;Bì [m ¸B K" ?„+ b„+ ?Ä /B K i` M #-m i`ìB pšM F?¬M; ?¢tm®M;- #
 [m M b€i i?ìB ;B M /¬B M?'i K" ?„+ b„+ ?Ä /B K ?¢tm®M; +?d F?Q^aM; ? B + M? ;B
 S?QM; M?bM i?ìB ;B M F?¬M; b B #B i H„K- ¸°i M?B M iW T?QÆM; t i`mv M iÈB
 •K i? M? M`v M†M; M ¸ M +U+ ¸B K- ;B®M; M?Q iB M; iBK ¸"T- T? M? K°i iB M; -
 i`mv M p`Q b•m i`QM; i•K HBM? +O æQìM; S?QM; X
 E?B •K i? M? M`v tm'i ?B M- i?B M ¸` >Ä HBM? F?Q i`QM; T?B M i?B M ¸` M`v
 @ S? M?
 G¢B K°i iB M; - H9+ M`v ¸•v- +?'M ¸°M; +O >Ä HBM? F?Q i`îM M `ä`¬M; ?ÆM K°
 @ S? M? T? M? T? M?
 :B®M; M?Q K°i M;QìB +? i b®M; H¢B- K¶B H-M •K i? M? iBK ¸"T p M; H M K°i +€
 b®M; - •K i?¬M? i`-K ¸K+ M`v +`M; M?B m- +`M; M;¬v +`M; +| HU+X
 >Ä M;mv M i® #¢Q ¸°M; - H`v T?¢K pB #B M HY H`K i`mM; i•K- M? M? +?|M; F?r
 i?¬M? pÁM; tQ€v T?QM; #¢Q K`m ¸Ä- ?'T i?m >Ä HBM? F?Q iW #®M T?QÆM; i€K
 æ•v F?¬M; T?^aB GBM? E?Q S?QM; "¢Q- M?QM; Hm" M mv HU+ p` b€i i?QÆM; F?
 +?9i M`Q- /MM; K„i i?QìM; +kM; +| i? i?'v >Ä HBM? F?Q ¸ M; M?2 M M? K9 pm®
 K¼B p"i i`QM; T?¢K pB # Q i`MK +O +?9M; X
 æQìM; S?QM; pW i?'v- b„+ K†i ¸¢B #B MX L m M?Q M|B ¸•v H` H®B p`Q +O GBM
 HU+ GBM? ;B B i`mM; T?~K ?B M ;Bì +O ?„M +| i? ;QÊM; +?®M; [m - M?QM; î
 i?QÆM; [m€ HÈM- ?„M F?¬M; /€K K¢Q ?B KX
 E?¬M; +| +?9i /Q /U- æQìM; S?QM; i`B M F? B i?•M T?€T- +'T i®+ i?®B HmB- >Ä
 "¢Q ;B®M; M?Q ;BÁB i`QM; tQÆM; - ¸m`B i?2Q ¸`M; b m æQìM; S?QM; F?¬M; i? -
 /M æQìM; S?QM; ¸½ /MM; iQ`M HU+ +?¢v- M?QM; i?ìB ;B M [m ¸B F?Q^aM; +€+? +

KQìB iS+ i?ìB ;B M- F?Q^aM; +€+? >Ä HBM? F?Q pÈB æQìM; S?QM; F?¬M; ç M j
M[- æQìM; S?QM; b) #` H M ç MX

h€M? K¢M; H•K M;mv- æQìM; S?QM; tm'iiQ`M #° F?Q HU+ +| iW F?B +ÁM #9 b[K
` X

J„i i?`v >Ä HBM? F?Q b„T # Q i`MK +?QM? KbM?- /QÈB ibM? i? +`T #€+? æQìM
F?Q- +® ;„M; M;„M +^aM K°i ?²B- ç9M; p`Q H9+ M`v- K°i •K i? M? i`-K çK+ iW t i`n

•K i? M? i`-K çK+ M`v ?ÆM ?ŠM #`i F€ •K i? M? M`Q bQ pÈB H9+ i`QÈ+ i`mv M ç
i`mv M ç M- i?“K +?Q æQìM; S?QM; +<sup>a</sup>K ;B€+ K`M; M?o +O KbM? #` `mM H MX

*^aK ;B€+ F?¬ M!M; ç-v i`ìB H`T iS+ #B M K'i F?¬M; i?`v- >Ä HBM? F?Q Î ç`M; b
?`T /ŠM- K¢M? K) [m v i`î p X

"QÈ+ +?•M æQìM; S?QM; /WM; H¢B- [m v ç-m M?bM H¢B +´ /` iQÊM; M`v- i®+ ç°
M? M? ?ÆM H9+ H M iÈB- M?[M; MÆB M! çB [m - ç2K i'i +^a+€+ ç€K HY i` M çQìM
HY i` M Kti ç'i +kM; /"T i„iX

.QÈB +^aK i?K +O i?¬M i?S+- i`QM; +<sup>a</sup> T?B M i?B M ç` M`v ?bM? M?Q ç½ F?¬M; .

*?¬M +?ì i`QM; i?ìB ;B M M;„M [m çB- æQìM; S?QM; H`T iS+ tQ v M; QìB- çm´B i

æ•v imv i ç®B H` +Æ ?°B5 >„M Km®M #B ii`QM; #B M HY FB `®i +m°+ +?2 /'m
? v F?¬M; - +?d bÊ ç•v +?QM? H` +Æ ?°B /mv M?`iX

.` iQÊM; ?B M ;Bì- H`K +?Q æQìM; S?QM; +| i€K T?¬M M„K +?„+ bmv çQ€M H9+ i`
çB K #B M HY F?m +? i€M ç M K°i i`bM? ç° M?`i ç`M? b) #B M K'i F?¬M; i?`v M[
i`QÈ+ Kti- ç9M; H` /'m ?B m #B M HY #B M K'i- #B M HY #B M K'i- +?QM? H` i?

æQ¢M çQìM; çm´B i?2Q [m çB- æQìM; S?QM; F?¬M; +¬M HQ H„M; M?[M; ç¢Q ?Ä
"ìB pb M?[M; i?S M`v ç½ #B M K'iiQ`M #°- ?! i?`M? >Ä HBM? F?Q iK i`T H¢BX

h?•M ?bM? M?Q çB M- /¼+ i?2Q çQìM; HQm H¢B K°i ç¢Q i`M <sup>a</sup>M? i?“i /`B- ç M; #B
?B M` - F?¬M; /WM; H¢B +?9i M`QX E?Q^aM; +€+? ?ÆM KQìB /†K- i®+ ç° +O +^a
+O æQìM; S?QM; iQ`M HU+ #°+ T?€i- +?d K'ii?ìB ;B M MY +?ûM i` H` ç MX

L? M?`M; i?î` K°i +€B- æQìM; S?QM; p°B p`M; ibK FB K ç` çB K H9+ i`QÈ+X

hQ`M #° >Ä HBM? F?Q ç½ #B M K'i- F +^a T?¢K pB #B M HY KQìB /†K +kM; #B M
ç` i`®M; `¶M; - +?d +ÁM H¢B M?[M; F?2 `½M? i` M Kti ç'i i`QÈ+ KtiX

J°i çQ¢M +•v F?¬ ç2M F`i tm'i ?B M i`QM; i-K Kti æQìM; S?QM; - i?•M ?bM? æQìM
?B M i`QÈ+ Kti M!X

*?QM? H` M!5 æQìM; S?QM; €T +? FQ+? ç°M; i`QM; HÁM; - # M; `v i`QÈ+ ç½ M?bM
M?bM i?`v +?QM? H` çQ¢M +•v F?¬ M`v- M! #` ç®i +?€v #B M i?`M? ç2M F`i- ;B®
F€ M?€M? M`Q- ;B®M; M?Q K°i F?9+ +•v K`m ç2M- M?QM; F?9+ +•v K`m ç2M M`v
ç'i- i?W M?“M p¬i`M ?„+ b„+ ?Ä /B K K` F?¬M; ? ?`M ;bX

NeRX *?QÆM; 3jd, *•v E?¬ >mv M "QX

*?ŠM; H) ç•v H` K°i i? M? h?¬M #BM? b„T ?bM? i?“M? \ h`QM; K„i æQìM; S?QM;
M?B i- ç M; Km®M i?Á i v çKM; p`Q M!- €M? K„i #` K°i i?S # M +¢M? +•v F?¬ ?`T /

•M\ h?B m +?9i M[æQìM; S?QM; ç½ +„M K'i ç-m HQÐB +O +?QM? KbM?X

h`QÈ+ ç•v ?„M ç½ #B i# M +¢M? +•v F?¬ +| i?S ;b ç!- M?QM; F?¬M; #B i H` +€B ;
i?S M`v H¢B H` K°i [m^a i`SM; ?bM? #¬m /K+X

J`m b„+ +O [m<sup>a</sup> i`SM; ;B®M; ? i çQ¢M +•v F?¬- i` M # Kti [m<sup>a</sup> i`SM; +| ?„+ iB HQ

Zm^ai`SM; M`v ?bM? #-m /K+- +?B m + Q +?d #^M; K°i ?`B ç²M; - ?bM? /€M; F?¬M;
 i`QM; J` ©M? F?¬M; ;B M H„K- M?QM; ?„+ iB HQÊM Hì i` M # K†i H¢B H`K ç€v H
 L?[M; ?„+ iB HQÊM Hì M`v H`K +?Q M; QÌB i +^aK ;B€+ i?`v K°i HQ¢B i` €+ •K i`-K
 æ•v H` i`SM; ;b\ æQÌM; S?QM; + m K`v M?bM H¢B- M?QM; H¢B F?¬M; #B iX *?ŠM
 b|i H¢B Î +?¶ M`v b Q\ .QÊB p¬ i`M ?„+ b„+ ?Ä /B K i`v H - M| +ÁM b®M; ? v F?¬M
 .QÊB FBM? M; ¢+- æQÌM; S?QM; i?ª i?¬M i?S+ ` +^aK SM; K°i T?2M- M?QM; ?„M H
 [m^ai`SM; M`v i?“i bU pšM +ÁM K°i +´ bBM? K M? HU+ v m Èi ç M; p”M +?mv MX
 *ª ; M pQÆM i v çKM; p`Q K°i +?9i- +<sup>a</sup>K i?`v F?¬M; +| #`i +S /` i?QÌM; M`QX
 Zm€B- ç•v i?“i bU H` K°i [m<sup>a</sup>i`SM; b Q\
 L m F?¬M; ?B m- æQÌM; S?QM; +kM; +?ŠM; Km®M ibK ?B m- ? Q T?Q i?ÌB ;B M
 K†+ F [m^ai`SM; K`m ç2M p` çQ¢M +•v F?¬ M`v H` ;b- H`v i`QÊ+ M|B b mX
 oM pM æQÌM; S?QM; +ÁM +?Q ` i v- i` M #-m i`B H¢B i`mv M iÈB •K i? M? H
 M;~M; ç-m M?bM H M- i?`v i` M #-m i`B ç½ ?bM? i?“M? K°i ç¢Q ?„+ b„+ ?Ä /B
 ç•vX
 æQÌM; S?QM; /MM; i®+ ç° M? M? M?`i ¬K +•v F?¬- /MM; ? i bS+ #bM? bBM? ç2K
 p`Q i`QM; J` ©M? F?¬M; ;B M- b m ç| ç2K [m<sup>a</sup>i`SM; K`m ç2M FB MûK p`Q J` ©M?
 i? +?mv M ç°M; +?¢v i`®M ç F?ÄB +? iX
 *| i? +?¢v i?b +?¢v- M?QM; æQÌM; S?QM; H¢B T?€i ?B M K°i pB + H¢- ?„+ b„+ ?Ä
 K`i F?¬M; i?`v ç•m- +kM; F?¬M; i?`v M| ?¢ tm®M; M?Q /o p½M;X
 E?¬M; iU +?O çQÊ+- #° T?€T æQÌM; S?QM; +?“K /¬M- M;~M; ç-m [m M b€i +^aMY
 ?Ä /B K p¬ /mv M p¬ +È ç½ #B M K`i- H9+ M`v KÊB #m¬M; HÄM; K°i ?ÆBX
 Zm v ç-m M?bM b M; #®M T?Q - i`QM; T?¢K pB M;`M /†K- +?d iQ`M H` ç`i ç€ F?¬
 ?„+ b„+ ?Ä /B K M?B m M,K i?B m ç®i- M?QM; #•v ;Bì ç½ F?¬M; +ÁM #`i F€ >Ä
 S?QM; bmv M;?o M m b m M`v +| M;QÌB M`Q im Hmv M >Ä ? +¬M; T?€T- ç M M
 H`K +?ÆB ,M i?“i- M?QM; +€+? M;?o M`v ?B M i¢B F?¬M; /MM; çQÊ+- b m F?B t
 p T?Q ç-K H-vX
 G-M M`v H`v çQÊ+ ? B i?S ç² p”i- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; #B i H` ç² +?ÆB ;b-
 .B K *?B æ` b) M;mv M +Sm K°i T?2M- ç2K çQ¢M +•v F?¬ + Q F?QªM; # p,M FB
 ;B M ` - +^K i` M i v +~M i?“M pm®i pm®iX
 " M;Q`B +O çQ¢M +•v F?¬ M`v F?¬M; i®i H„K- M?QM; iQM? +?“i F?¬M; i²BX o®M
 +?ÌKQM; çQ¢M +•v F?¬ M`v b) ?bM? i?“M? h?¬M #BM? HÊB F?Q- ;B®M; M?Q h?B
 h~m p”vX
 L?QM; t2K tûi K°i H€i- æQÌM; S?QM; +^aK i?`v +| +?9i i?“i p¼M;X L| +?d H` K°i ç
 F?¬M; +| /`m p i +O h?¬M #BM?X S?“K H` h?¬M #BM? /Q iU M?B M ?bM? i?“M?-
 i`QM; +<sup>a</sup>K SM; i?¬M i?S+ +O æQÌM; S?QM; - çQ¢M +•v F?¬ M`v F?¬M; +| #`i F€ T?
 iY p”iX
 L| /MM; ç H`K ;b\ h•K ibM? +O æQÌM; S?QM; +| +?9i #m²M #U+- +?ŠM; H) /MM
 L?QM; ?„+ b„+ ?Ä /B K +kM; F?¬M; i? H`K ;b çQÊ+ M| Kªv K v- i` M i? ;B M M`v
 i¢Q pk F?Q ç•v\
 S?Q +¬M; p`B M;`v- ç®B /B M pÈB ?B K +ªM? bBM? iY +?“i p”i iÈB +U+ çB K- M?
 +¬M; /KM; +O M| H` ;b- H-M Km #€M M`v #` i?m H¶ M†M; `²BX
 L?QM; H¢B M|B- +€B ç² +?ÆB M`v `i i`-K M†M; - H¢B `„M +?“„M ç M +U+ çB K- H`
 HU +?¼M F?¬M; b BX L;?o iÈB ç•v- æQÌM; S?QM; iU ;B m +QÌB +QÌBX
 æ°i M?B M # M i B H¢B p M; H M •K i? M? H9+ ?„+ b„+ ?Ä /B K tm`i ?B M- K² ?¬
 æQÌM; S?QM; - M;~M; ç-m M?bM H M- [m^aM?B M i` M #-m i`B tm`i ?B M ?„+ b„+

@ h¢B b Q M| H¢B çm' B iÈB ç•v\

æQÌM; S?QM; [m€ bÊ ?½B- p°B p" M; ç2K +•v F?¬ #Ä p" Q J` ©M? F?¬M; ;B M p" +?` iB T i?2Q H"K ?„M FBM? M; ç+X

>„+ b„+ ?Ä /B K i` M #-m i`lB ;B®M; M?Q i`QÊ+ FB - i?¬M F?¬M; #B i [m, F?¬M ç•mX

æSM; M;mv M i¢B +?¶- æQÌM; S?QM; +? m K"v- bmv iQ p M? [M; +?mv M ç½ tªv ` çQ€M HÈM K"iX

*~M i?"M iWM; HB iWM; iQ ç` ç2K +•v F?¬ iW i`QM; J` ©M? i`QM; F?¬M; ;B M ` - #B M ?| i` M #-m i`lB X

Zmª M?B M- K°i H€i b m- K°i ç¢Q ?„+ b„+ ?Ä /B K Hv F€ tm'i ?B M i` M #-m i`lB ç M +U+ çB K ç2K +•v F?¬ #Ä p" Q J` ©M? F?¬M; ;B M- ?„+ b„+ ?Ä /B K H"TiS+ #

æQ¢M +•v F?¬ M"v- +| i? H"K H"K +?Q #-m i`lB bBM? ` ?„+ b„+ ?Ä /B K +¬M; F çQÊ+ i`QM; >Ä .B K \*?B æ` - b m F?B KbM? i?m +•v F?¬ M"v i?b ?„+ b„+ ?Ä /B K ?„+ b„+ ?Ä /B K F?¬M; TªB p¬ /mv M p¬ +Ê K" bBM? ` - K" H" pb çQ¢M +•v F?¬ M

oÁM; çB pÁM; H¢B i?Q M; ?B K i?2K M?B m H-M- ibM? ?m®M; pšM M?Q i? - +?d + pÁM; i?lB ;B M MY +?ûM i`"- ?„+ b„+ ?Ä /B K b) bBM? ` - M?QM; F?B æQÌM; S?Q ;B M- ?„+ b„+ ?Ä /B K b) #B M K' i F?¬M; i?'v ç•mX

>„+ ?„+ æ°i M?B M æQÌM; S?QM; +QlB ;B M K°i ?²BX s2K ` - çQ¢M +•v F?¬ M"v i€+ /KM; X

s€+ ç`M? çQÊ+ +¬M; /KM; +O +•v F?¬- æQÌM; S?QM; KÈB çQ HU+ +?9 w p" Q [m ©M? F?¬M; ;B M- [mª i`SM; K"m ç2M M"v F?¬M; M?Ä- F?¬M; [m€ i?m" M iB M ç H +kM; F?¬M; M; ¢B M;mv M +Sm M|X

Zmª i`SM; K"m ç2M pšM +ÁM K°i Qi ?„+ F?Q- K†+ F ç•v H" [mª i`SM; HBM? i?9 ; F?šM; ç`M?X " M i`QM; [mª i`SM; M?'i ç`M? H" i?S i" €+- #lB pb [mª i`SM; M"v ç2 K½M? HB iX

L?QM; K°i i`SM; +ÁM +?Q çO ç mv ?B T çQÊ+ æQÌM; S?QM; X .M +?Q i?S ç² p" i ` - pW bBM? ` +| i? K¢M? ç M +Ð M"Q +?S\ *?Q M M æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; M"v +| i? K M; ç M i B ?¼ ;b +?Q KbM?X

L?QM; F?B [m M b€i- æQÌM; S?QM; H¢B +ª FBM?5 >„M ç°i M?B M M?È ` - J` ©M p"i b®M; X S?B M F?¬M; ;B M M"v H'v •K ?²M H"K +Æ bÍ ç KÍ ` F?¬M; ;B M- F?¬ b®M; - pW `²B /Q M|M; p°B- iB M i v ç2K [mª i`SM; K"m ç2M MûK p" Q i`QM; J` ©M

NekX *?QÆM; 3j3, hbK EB K GBM? J¢+?X Ui?QÊM;V

L?QM; #•v ;B l M?bM H¢B- [mª i`SM; K"m ç2M F?¬M; +?`mª M? ?QÎM; +?9i M"Q- / bBM? K M? HU+ v m Èi +O [mª i`SM; K"m ç2M pšM i²M i¢B M?Q i`QÊ+X

S?€i bBM? pB + F€ [m€B M"v- ?Q†+ H" M|B [mª i`SM; K"m ç2M M"v F?¬M; i? 'T ` i`QM; J` ©M? F?¬M; ;B M M| F?¬M;ª M? ?QÎM; ;b\

L;?B M +Sm K°i M;"v- +•v F?¬ p" [mª i`SM; K"m ç2M H"K æQÌM; S?QM; F?¬M; i? ; ç w +?mv M M"v M[ - ?„M çB p T?Q i`QÊ+- M?QM; ?B M i¢B æQÌM; S?QM; +kM i`Q M"QX

h`QÊ+ ç•v b m F?B ç¢B +?B M pÈB >mM; L; ¢+- #` M| FûQ ç M ç•v- +?Q M M F?¬ æQÌM; S?QM; Km®M i`l H¢B >¬B u "ªQ ç t2K ibM? ?m®M; "¢+? æ i?"M? # M FB TªB ibK ` çQÌM; p KÈB çQÊ+X

"m¬M; i?¬M i?S+ ` /Á tûi +ª MY M; ¨v- ?„M +kM; ibK ` p` i`Q +O >mM; L; ¢+ ¢¬K
i?¬M i?S+ +O æQÌM; S?QM; - M; Q M M; Q½M tm'i ?B M Î i`QÈ+ K†i- +€B KB M; iQ
pÈB æQÌM; S?QM; - `mM; ¢MB ¢„+ w K°i ?²BX

>mM; L; ¢+ ¢¬K H¬v i`ªB [m p`B M; ¨v +?[i?QÆM; - t2K ` F?¬B T?K+ F?¬M; Qi- i`
K M? HU+ +U+ F€ QÆM; M; ¢M? - /M æ°+ ©M? FB K ?9i F?¬M; Qi K€m ?mv i +O M
ªM? ?QÎM; +?9i M`QX

@ L; QÆB K M; i ¢B ¢ M ¢` T?QÆM; +| M; QÌB- ?B m w i F?¬M; \

æQÌM; S?QM; F?Q i v K9 +?•M pÈB M| K°i ?²B- ? Q i`M MQÈ+ KB M; - >mM; L; ¢
¢„+ w F?¬M; i?¬BX

h F?€Q5 æQÌM; S?QM; T?B M Km°M- imv >mM; L; ¢+ ¢¬K H¬v M; ?2 ?B m HÌB M|B
+?Q iWM; ¢B [m >¬B u "ªQ- +?Q M M F?¬M; #B i ¢` T?QÆM; +| M; QÌB Î MÆB M`

@ J M; i ¢B ¢ M ¢` T?QÆM; K'v M; ¨v i`QÈ+ i ; †T ¢QÈ+ M; QÆB5

æQÌM; S?QM; ¢`B +€+? M|B- ¢B m M`v i?b >mM; L; ¢+ ?B m- +9B i?'T ¢¬m w #ªQ a

æSM; i` M HQM; >mM; L; ¢+ ¢¬K H¬v- M?bM i?•M i? iQ HÈM +O M| ¢B i` M ¢¬K
M? M? M?Q iB +?ÈT- ¢B m M`v H`K æQÌM; S?QM; +| w M; ?o M M i?m K°i i¼ F} ¢
i?U+ HU+ +O KbM? ?B M; BÌ F?¬M; i?'T- +QÈ+ HU+ +kM; `i M? M?¬M?QM; M m
¢Ð K i M?¼+ K°i +?9iX

GBM? i?9 im Hmv M ¢ M i`bM? ¢° M?'i ¢`M?¬b) +| ¢QÈ+ i?¬M i`Q +O KbM?¬ ¢ M
pÈB M|¬ M| b) iU ¢°M; K M; i?2Q KbM? ¢B- F?¬M; +¬M KbM? [m M i•K- +kM; KB M
b B T?QÆM; ?QÈM; ¢ M « GQM; "ªQ H¬M i`QÈ+X

L?QM; Km®M ibK K°i i¼ F} i®i +kM; +| +?9i F?| F?, M- HBM? i?9 ¢ŠM; +'T i?'T æQ
K„i- ?„M Km®M ?`M; T?K+ HBM? i?9 ¢ŠM; +'T + QX E?B m h?B M G M; p®M H` K°
F?B ?| ?bM? i?b F?¬M; i? +QÐB M| ¢QÈ+X

o T?¬M >mM; L; ¢+ i`QÈ+ K†i M`v- i?U+ HU+ +kM; F?¬M; i - M?QM; #° /¢M; [m€ /
M; Q`B +?d i? K K'i K†i t'm ?´- ?ÆM M[ M| +?d #B i +?¢v- F?¬M; #B i # v- i`W T?
M?¬KÈB imv M M| H`K i¼ F} +?Q KbM?X

h?ÌB ¢B K æQÌM; S?QM; M; ?o M; ÈB HmM; imM; - >mM; L; ¢+ ¢¬K H¬v ` bS+ +?¢v
H¬v +?QM? H` ¢` #`M +O M|¬ imv +?B K /B M iQ+? `i HÈM- M?QM; M| pŠM +| i?
p MÆB H9+ i`QÈ+ ; †T M? m- ¢ M MÆB ¢•v- æQÌM; S?QM; ¢½ #B i ¢QÌM; p X

@ h†M; +?Q M; QÆBX

æQÌM; S?QM; iB M i v H'v iW i`QM; J` ©M? i`QM; F?¬M; ; B M ` K°i F?®B HBM? i
? B K„i >mM; L; ¢+ ¢¬K H¬v b€M; H M- K°i M; KK ¢2K HBM? i?¢+? Mm®i p`Q #KM;
MB K`mM; ¢MB ¢„+ w i`mv M iÈB æQÌM; S?QM; X

GBM? i?¢+? +kM; +| i€+ /KM; `i HÈM ¢®B pÈB im Hmv M +O HBM? i?9- +?d bÊ +ª
+?d i?'v [m K°i F?®B M`v K` i?¬BX

*?d i®M ? Q K°i + M? ; BÌ- æQÌM; S?QM; ¢½ [m v i`Î H¢B >¬B u "ªQX J'v M; ¨v F?¬
#B M ¢`B- K'v M; `M ¢ iY "¢+? æ i?`M? iB M p`Q +?B K; B[i`QM; ¢|¬ H`K +?Q F?¬
K¬M M`v iªM ` bS+ b®M; #®M T?Q X

æQÌM; S?QM; +ÁM +?Q ¢B p`Q- ¢½ M?bM i?'v T?Q i` M ¢½ i` M i`K #B M +U+ HÈ
"¢+? æ h?`M?¬ ¢B p`Q >¬B u "ªQ- M?bM i?'v ¢ iY "¢+? æ i?`M? ¢ M; `i #`M `°M-

@ E?¬M; i ?X

æQÌM; S?QM; +?d iMv iB M ¢B p`Q- T?€i ?B M "¢+? æ h?`M? H`K pB + `i ?B m
M; ¨v K` i?¬B- ¢½ ¢2K MÆB M`v bY b M; i?`M? F?¬M; FûK ; b i¬M; K¬M H9+ i`QÈ+
M M; Q`B- ?ÆM M[ HBM? F?Q +U+ F€ M²M; ¢"K- "¢+? æ i?`M? +?B K +S MÆB ¢
p'M ¢ i?ÌB ; B MX

@ h?"M? +?O- +—M ;B9T çÐ çB m ;b- +S KÎ KB M;X
æQÌM; S?QM; ibK çQÊ+ "¢+? L;mv i .mM; ç M; #"M `°M- KÎ KB M; ?ÄBX
@ E?¬M; +—M- M;QÆB pW i`Î p i`QÊ+ iB M çB M;?d M;ÆB çB- M?[M; pB + M`v H
`²BX
"¢+? L;mv i .mM; pW tY Hw pB + i` M i v pW +QÌB M|B pÈB ?„MX
æQÌM; S?QM; +kM; Km®M çQÊ+ HQÌB #B M; M;?d M;ÆB K°i +?9i H„K +?S- M?QM;
HQ H„M; çB m ;b- M m +| HQ H„M; i`QM; HÁM; i?b ç m H` ççB bU- H`K ;b +| i?ÌB ;
>B M ;BÌ "¢+? æ i?"M? ç½ F?¬M; +—M KbM? ?¶ i`Ê- KbM? +kM; M M çB ;BªB [mv
:B Q +?Q "¢+? L;mv i .mM; M,K KQÆB F?®B HBM? i?¢+?- H9+ M`v æQÌM; S?QM;
GBM? i?¢+? i` M i v æQÌM; S?QM; ?B M içB `i M?B m- M,K KQÆB F?®B pÈB ?„
"¢+? æ i?"M? +| ç M #®M p` GBM? ;B B + Q i?O- imv ?Q`M +ªM? i`QM; "¢+? æ
ç"K- M?QM; M m +| HBM? i?¢+? ?´ i`Ê- i®+ ç° im Hmv M b) i,M; M? M?X
*| M,K KQÆB F?®B HBM? i?¢+? M`v +| H) çO ç #¼M M;QÌB "¢+? L;mv i .mM; /MM
_ÌB >¬B u "ªQ- æQÌM; S?QM; p"M +?mv M GBM? Zmv i- +~M i?"M +ªK i?K ?QÈM;
*?mv M æQÌM; S?QM; Km®M H`K- +?QM? H` ibK ` HBM? K¢+? i`QM; "¢+? æ "Q *
h`QM; K°i T?B M i?B M ç` - ç m +| K°i ç—m HBM? K¢+?- K¶B K°i GBM? J¢+? *?B
KbM?X " M æQÌM; :B "ªQ +kM; i? - "¢+? æ "Q *ªM? ç²M; +kM; i? X
*?d +| çB m i`QÊ+ FB æQÌM; S?QM; F?¬M; #B i HBM? K¢+? i`QM; "¢+? æ "Q *ª
+€+? M`Q ibK ` X L?QM; iW F?B im Hmv M GBM? Zmv i +O h?QÊM; iB M #®B- Km
L;QÌB im Hmv M GBM? Zmv i- +| i? ibK ` MÆB bBM? ` HBM? K¢+?X
o"M +?mv M GBM? Zmv i- ?„M +| i? +ªK M?"M çQÊ+ /ÁM; +?ªv HBM? F?Q ç M; /
+—M i?m"M i?2Q ?QÈM; +?ªv +O HBM? F?Q b) ibK çQÊ+ M;¼M M;m²M- i?b +| i?
G—M M`v æQÌM; S?QM; ç M "¢+? æ "Q \*ªM?- KK+ iB m HÈM M?'i H` T?ªB ibK ` HE
hS LQÆM; +MM; iB m J M? J M? ` M;Q`B- M?QM; HçB F?¬M; M;?o iÈB HçB T?€i M
M M pšM i`b ?Q½M ç M #•v ;BÌX

NejX *?QÆM; 3j3, hbK EB K GBM? J¢+?X U?çV

GBM? K¢+? i`QM; "¢+? æ "Q \*ªM? p` pB + i`¼M; ççB- M m +| i? ibK ` HBM? K¢
HBM? i?¢+? /MM; F?¬M; +çM FB i- æQÌM; S?QM; Km®M im Hmv M GBM? Zmv i-
HBM? K¢+?X
GBM? F?Q +?mM; [m M? ç"K ç†+- /'m ?B m +?mv M ç°M; #„i ç—m ?¶M HQçM- æQ
HÈM- +m®B +MM; KÈB M„K #„i çQÊ+ ?QÈM; çB +O K°i çB K HBM? F?Q- b m F?B
M? M? +?|M; iB M H MX
E?B K2M i?2Q ?QÈM; çB +O HBM? F?Q- æQÌM; S?QM; F?¬M; [m M i?ª i?—M i?S
+?mM; [m M?- ç i`€M? F?¬M; +~M i?"M Hç+ #QÊ+ p`Q H½M? ç` +O K°i +QM H
F?¬M; +—M i?B i- +ÁM K°i +?mv M F?€+- æQÌM; S?QM; `i ç w ç M iBM iS+ K` h
H9+ i`QÊ+ F?B çB- M m [mª i?"i +| i? T?€i ?B M imM; iQ+? h?—M #BM?- p`v +~M;
hmv GBM? Zmv i +QÌM; ççB- M?QM; ç m FB M im Hmv M M| `i ?" F?„+ - i?•M T?ªB
M m F?¬M; p"M +?mv M GBM? Zmv i b) iB m ? Q +QÆM; F?Q `i HÈM- +?Q M M æ
#ªQ i`b i?ÌB F?„+ M`Q +kM; p"M +?mv M GBM? Zmv i- +?d +€+? MY + M? ;BÌ ?Q†-
K°i H—M- t€+ M?"M M;¼M M;m²M +O HBM? F?Q K` i?¬BX
h®+ ç° æQÌM; S?QM; `i M? M?- b m K°i M;`v- æQÌM; S?QM; T?€i ?B M KbM? #'i i
+~M +Y p`Q +O "¢+? æ "Q \*ªM?- K` M;¼M M;m²M +O HBM? F?Q +?QM? H` p` i`C
E?Q S?QM; "¢QX

@ h?b` H` i? 5

æQÌM; S?QM; #WM; idM? çΦB M;°- GBM? E?Q S?QM; "ΦQ i`QM; "Φ+? æ "Q *ªM?
?B m H`K +€+? M`Q HΦB T?€i bBM?- M?QM; ?B M iΦB- çΦB F?€B +?QM? H` /Q HE
KΦ+? bBM? ` K°i HQÊM; HBM? F?Q F?´M; H²- iQ+? Hkv ?bM? i?`M? GBM? E?Q S
çQ€M- M?QM; F i?ÊT pÈB ?Q`M +ªM? ?B M iΦB- ç½+?„+ +?„M ç M i€K +?QM T?-

*~M i?"M iWM; HB iWM; iQ +?çv p MÆB M;¼M M;m²M +O HBM? F?Q /¼+ i?2Q çQ
+ª K¼B i?S i`QM; T?çK pB p`B M;`M /†K- ç½ #` GBM? E?Q S?QM; "ΦQ T?€i bBM?
F?-M; M?bM i?'v K°i M;¼M +Ä M`QX

æQÌM; S?QM; F?-M; +-M p`M +?mv M GBM? Zmv i M[ - +?d +-M iB M p`Q i`QM; p

" M;`v b m- F?B ç M; iB M p T?Q i`QÊ+ i?b b„+ K†i æQÌM; S?QM; #B M ç´B- p°E
i`QM; M?€v K„i HmB ` T?çK pB KQÌB i`QÊM;- #° T?€T /QÈB +?•M F?-M; M;WM; H
pB ?ÆM KQÌB /†K- H9+ M`v KÈB /WM; #QÊ+ +?•M HçBX

GΦB [m v ç-m M?bM HΦB- K°i +´ GBM? E?Q S?QM; "ΦQ M; v iΦB p` i`Q ?„M çSM
#½B- i?B M ç` HBM? F?Q i`QM; T?çK pB +?mM; [m M? ?¶M HQΦM p- +MM;- HΦB
M?B m GQM; Zmv M S?QM; HÈM M?Ä- +?²M; +?´i +MM; K°i +?¶- ?bM? /€M; +?"T
+`M; HÈM- M?[M; MÆB M| çB [m ç m #B M i?"M? i?B M ?-M ç` €K- +€i # v ç€ +?

L?QM; çΦQ GQM; Zmv M S?QM; iQ HÈM FB # Q T?O i`QM; T?çK pB ?ÆM KQÌB /
Q T?O T?QÆM; pB M K°i /†K- HU+ T?€ ?QΦB ç€M; bÊ ç M +U+ çB K- M;QÌB im
p`Q ç|- imv i ç®B +? i F?-M; +| +?¶ +?-M- /MH` GBM? ;B B + Q i?O- +?d bÊ T?ªE
+?çv i`®M ` M;Q`BX

hmv ç•v F?-M; T?ªB H-M ç-m æQÌM; S?QM; M?bM i?'v GBM? E?Q S?QM; "ΦQ- M
i?'v FBM? ?²M i€M; çªK K°i T?2MX hmv ?„M ç M; ÎM;Q`B T?çK pB # Q T?O +O GB
æQÌM; S?QM; +kM; #` i?´B H`K i?•M i? HmM; H v HªQ çªQ- T?ªB p`M +QÆM; F?Q
?bM?X

GBM? E?Q S?QM; "ΦQ ç M`i M? M?- çB +kM; `i M? M?- +?d /mv i`b i`QM; i?ÌB ;
K„i i`QM; i-K K„i æQÌM; S?QM;X

æÊB ç M F?B GBM? E?Q S?QM; "ΦQ #B M K'i- æQÌM; S?QM; KÈB çB i?2Q +QM çQ

GBM? E?Q S?QM; "ΦQ b) F?-M; tm'i ?B M HB M iB T- b m K¶B H-M tm'i ?B M- T
b Q GBM? E?Q S?QM; "ΦQ Km®M tm'i ?B M +kM; +-M i?ÌB ;B M iQ+? Hkv HBM? F
F€M;mv ?B K M`QX

:-M- +`M; ;-M5 .M F?-M; p`M +?mv M GBM? Zmv i t€+ M?"M- æQÌM; S?QM; +kM
+€+? +O KbM? p` HBM? KΦ+? +`M; M;`v +`M; ;-MX æ•v H` +ªK ;B€+ i?m-M i9v- +

L;mv M M?•M `i çÆM ;BªM pb HBM? F?Q MÆB ç•v `i M²M; ç"K- M²M; ç"K ?ÆM M
+`M; çB p T?Q i`QÊ+- HBM? F?Q +| /'m ?B m +`M; M²M; ç"K ?ÆM M[X

*| i? bBM? ` HQΦB /'m ?B m M`v- i`W F?B ÎT?K +`M HBM? KΦ+? ` - æQÌM; S?Q
M`Q F?€+X L;?o iÈB b m F?B i bK çQÊ+ HBM? KΦ+? +| çO HQΦB +?¶ i®i- æQÌM; S
F?-M; i? H`T iS+ ç2K M| K|+ ` - b m ç| imv M #® bÐ ?[m +O KbM?- H`K +?Q M;Q
+?`KX

*ªM? b„+ i`QÊ+ K„i #B M ç´B- #QÊ+ +?•M æQÌM; S?QM; +?"K /-M- ?„M T?€i ?B M
T?B M b KΦ+X

*€i p`M; |M; €M?- €M? H M b„+ p`M;- M?B m ?çi +€i ç M; T?B m ç½M; i`QM; F?-M
/- ?çi +€i i` M K†i ç'i i?dM? i?QªM; T?€i ` €M? b€M; +?|B K„i- M;QÌB F?-M; #B i
MÆB ç•v i`M ç-v +€i p`M;X

æ•v H` MÆB HBM? KΦ+? ~M ;B'm b Q\ æQÌM; S?QM; çQ K„i M?bM [m M?- i?'v T
çB K i`M +MM;- F?-M; #B i +?B K +S /B M iQ+? # Q M?B mX >Qi b•m K°i ?ÆB- æ
+´i #QÊ+ çB p T?Q i`QÊ+X

æB i`QM; b K¢+ MY M;`v- F?„T MÆB ç m H` FBK [m M; +?|B K„i- i?•M æQ`M; S?Q
+ªM? +?mM; [m M?- +?d H` +?`K ç2M M?Ä K` i?-B- FBK K M; +?|B b€M; H`K +?Q
F?-M; i? M?bM `ä M K #„+ - i` M +€i p`M; i?dM? i?QªM; tm`i ?B M K°i ? B +QM p`
+ªM? ;B€+ M?bM +?,K +?9 H M æQ`M; S?QM; - b m ç| H¢B +?mB p`Q +€i #B M K`i
æ M +MM; ç•v H` ç•m\ hmv ç½ t€+ ç`M? ç½ ç M ; -M HBM? K¢+? - M?QM; F?B M?b
i?`v i?S ;b F?€+ +ª- M; QÊ+ H¢B HBM? K¢+? ~M /`m /QÊB Kti ç`i +| F?ª M,M; `i HÊ
.M HBM? K¢+? Î /QÊB Kti ç`i- æQ`M; S?QM; +kM; F?-M; #B i tm®M; /QÊB i? M`C
æ M; H9+ ?„M HQ H„M; - #¶M; æQ`M; S?QM; +ªK ;B€+ ? B +?•M +?bK tm®M; - +A
æQ`M; S?QM; Km®M M?ªv ` - M?QM; F?B /MM; bS+ - ?„M +ªK ;B€+ ?„M +?bK tm®M
€M? ç½ # Q T?O iÊB ç-m ;®BX
L?QÊM; K`v- æQ`M; S?QM; +kM; F?-M; p°B p½ M?ªv ` - K`iMv w ç i?•M KbM? +?
*€i +?ªv- ç®B pÈB M; Q`B #bM? i?Q`M; ? v ç®B pÈB M; Q`B im Hmv M i?b ç•v H` K°
S?QM; F?-M; +| #`i F€ bÊ ?½B M`Q- /M ?„M H•K p`Q +€i +?ªv- ?„M +kM; +| #B M T
>ÆM M[- ç•v H` T?QÆM; T?€T i®i M?`i ç iB M p`Q Kti ç`iX
h`QÊ+ F?B +€i +?ªv +?Q H`K çdM? ç-m +O KbM? +?bK tm®M; - æQ`M; S?QM; ç½
i?•M i? +O ?„M +?bK tm®M; X

Ne9X *?QÆM; 3jN, s9+ æ°M; h`"M S?€TX Ui?QÊM; V

h®+ ç° `i +?`K `i +?`K- æQ`M; S?QM; F?-M; i? /MM; bS+ M?9+ M?Q+? - +?O ç°
? B i`QÊM; - M,K i`QÊM; h?`B ;B M K°i MûM ?QÆM; i`-B [m - æQ`M; S?QM; ç€M
+?bK tm®M; /QÊB ç`i Qi M?`i H` KQ`B i`QÊM; - M?QM; pšM +?Q +| çB m /` i?Q`M;
L m tm®M; i? K +?9i M[- æQ`M; S?QM; F?-M; #B i #^M; p`Q i?U+ HU+ +O ?„M +|
M?`i F?-M; H M çQÊ+- M?[M; M; Q`B #B i +?mv M b) +Q`B KbM? ç M`KM; ` ,M; X
æ M; H9+ æQ`M; S?QM; +? -M +?` ?B M i¢B +| M M çB H M ? v F?-M; - ç°i M?B M
b m ç| +ª M; Q`B `ÆB tm®M; /QÊBX
"¶M; M?B M KÎ iQ K„i- çB m +?dM? i?•M i? - i`b ?Q½M tm i? `ÆB- H¢B M?bM b M
F`i- F?-M; M?bM i?`v i?S ;bX
İ ;B[F?-M; i`mM; M M F?-M; +| #`i F€ +?¶ M`Q ç KQÊM HU+- æQ`M; S?QM; ç2
+?•M- +?`K `½B i`-K tm®M; X E?-M; #B i [m # Q H•m- F?B `ÆB tm®M; F?QªM; i
S?QM; KÊB +?¢K ç`iX
•M? K„i Î i`QM; #|M; i®B i?`B ;B M /`B M?Q i? +kM; F?-B T?K+ K°i +?9i- M; ~M; ç
+€i p`M; iW T?Q i` M ç M; `ÆB tm®M; - +ª M; Q`B +O ?„M ç-v #KB ç`i- K` p` i`Q +
+ª K°i i M ,M K`vX
Í /QÊB Kti ç`i- [mª M?B M +| #B M ?| 5 h`QM; HÁM; æQ`M; S?QM; +ªK i?`v K v K
+~M; - M m pW `²B M|M; Mªv i?Q€i ` - +| i`B KÊB #B i H9+ M`Q KÊB +| i? ibK `
hW i`QM; J` ©M? F?-M; ;B M H`v ` K°i F?Ä .¢ JBM? *?•m- €M? b€M; M?m ?Á +
i`QM; HÁM; ç`i- H9+ M`v æQ`M; S?QM; KÊB +| i? +~M i?"M /Á tûi +ªM? p`i +?mM;
o` i`Q i?-M; ç¢Q +O KbM? ?B M ;B`M ^K /¼+ i?2Q ?QÊM; M K #„+ - `°M; +?WM; ?
i`€B TªB H` p€+? iQ`M; +€i `„M +?„+ - H`K +?Q M; Q`B i +ªK i?`v K°i +ªK ;B€+ €
S?QM; +| +?9i #`M i•K pB +M m iQ`M; +€i bKT ç´ - +?ŠM; TªB H9+ ç| +?QM? KbM
+€+? Kti ç`i i`,K i`QÊM; ? v b Q\
.m¶B i v i?,K /Á K°i +?9i- æQ`M; S?QM; T?€i ?B M p€+? iQ`M; M`v imv /Q +€i i¢Q
+?„M /` i?Q`M; - çB m M`v H`K ?„M F?-M; HQ M; mv ?B K F?B i?-M; ç¢Q bKT ç`X

GBM? F?Q i`QM; HÁM; ċ'i M²M; ċ"K ?ÆM i` M K†i ċ'i p" B T?–M- /QÈB bU +?B m`¼
JBM? *?•m- HBM? F?Q Î ċ•v ċ½ M;QM; F i i?"M? bQÆM; KM- # Q [m M? i?•M i? ;
+ªK ;B€+ M?Q K°M; M?Q ªQ- MÆB M"v imv i ċ®B H" p` i`Q +O HBM? K¢+?- æQÌM
+O KbM? p" HBM? K¢+? ``i ;–MX

h v +–K .¢ JBM? *?•m- æQÌM; S?QM; iWM; #QÈ+ K°i ċB p T?Q i`QÈ+X

E?¬M; #B i i? ;BÈB /QÈB HÁM; ċ'i M"v +| T?ªB /Q HBM? K¢+? ?bM? i?"M? iU M?
ċB p T?Q i`QÈ+ K°i ?²B- HB M T?€i ?B M +QM ċQÌM; i`QM; i?¬M; ċ¢Q +| T?•M
H®B`) M"v- æQÌM; S?QM; pšM p[M; #QÈ+ ċB i?ŠM; p T?Q i`QÈ+X

G®B`) Î ċ•v ``i M?B m- +Æ ?² ċB K°i ċQ¢M F?QªM; +€+? i?b +| K°i H®B`) - +?QM ċ

E?¬M; +?d +| #¼M ?¼- M; v +ª M?[M; HBM? i?9 i?B M F€ #€+? [m€B +kM; tm'i ?E
K½M? HB ip T?€B æQÌM; S?QM; - i`QM; M?€v K„i- æQÌM; S?QM; ç½ #` M?[M; M;
p•v [m M?- H`K +?Q ?„M F?¬M; i? +`i #QÊ+X
S?QÆM; i?S+ +¬M; FQ+? +O #¼M ?¼- F?¬M; `QÌK ``- i`M +¬M; ``i i`U+ iB T- M
i?¬M F€- HU+ ç¢Q `i K¢M?X æQÌM; S?QM; pW t¬M; p`Q i?¬M; ç¢Q ç½ #` #¼M ?¼
HmB p T?Q b m- i?U+ HU+ ?B M; BÌ+O ?„M H`h?B M; B B i`mM; T?~K- F?¬M; F
hmv M?B M i?ìB ;B M; B Q i?O `i M; „M M; OB- M?QM; æQÌM; S?QM; T?€i ?B M i?
i`QM; #Q+? ?¼ F?¬M; i?'T- i`i +ª ç m +| i?U+ HU+ i` M h?B M; B B i`mM; T?~K- i
i?QÊM; T?~KX

NeeX *?QÆM; 39y, "Q+? >¼ h?¬M E€X

J°i +?B m S?€+? a€i EB K #´ [m - i`M +¬M; p`Q F?2 ?Ð +O F?ÈT M®Bi` M +´- FB
+?ûK # v ç-m +O i M M`vX E?¬M; +| K€m iQÆB +?ªv ` - ç-m M; QÌB M`v #` ç€M?
+O ?„M ç°i M?B M ?| i?`M? +€i +?ªv- `ÆB tm®M; Kti ç`iX

æ`+? M?•M iW #®M T?Q #` t¬M; iÈB- æQÌM; S?QM; M?ªv H M F?¬M; i`mM; - F?
ç M; Î; B[F?¬M; i`mM; - H¢B tm`i K°i FB K ç•K` - K°i FB K M`v ç•K p`Q M; U+ K°i
M, K i?®M- M?QM; F?¬M; ªM? ?QÌM; ç M ?„M +?9i M`QX

@ E?®M F?B T5

æQÌM; S?QM; •K i?¬K K„M; K°i iB M; - ?„M ?B M i¢B ç½ #B i i`"M T?€T KbM? pW
`²B- i`"M T?€T M`v H`K +?Q M?[M; M; QÌB p` HBM? i?9 i`QM; +€+ #S+ #Q+? ?¼ b
t•K M?"TX

L; QÌB p` HBM? i?9 i`QM; +€+ #S+ #Q+? ?¼ i`QM; p€+? iQÌM; +€i ç m F?¬M; +| b
H¢B- M; mv M /Q H` i`"M T?€T i?¬B ç°M; - +?Q /M æQÌM; S?QM; ç•K i`9M; +?¶ ?B
i?`M? i?QÆM; i`M; b pÈB ?¼- +?d +| K°i #B M T?€T ;BªB [mv i #¼M +?9M; - +?Q
v ç-m +O #¼M +?9M; H` çQÊ+X

L?[M; +?[i` M i`K #B ç€ +ªM? #€Q H9+ M½v F?¬M; M|B [m€ +?9i M`Q- M; QÌB /€K
æQÌM; S?QM; çB p T?Q i`QÊ+- i` M H®B çB ç^M; i`QÊ+ +| Qi M?`i p`B i`, K #S+
i` M H®B çB +| Qi M?`i +| ?ÆM i`, K ç`+? M?•M- ?ÆM M[MÆB M`v +ÁM +| ?ÆM KQ
+| i?U+ HU+ h?B M; B B i`mM; T?~K ?Q†+ h?B M; B B i?QÊM; T?~K- M; ?o iÈB ç•
bmv M; ?o iB T M[X

@ _,M; `„+ Fûi5

:B®M; M?Q Km®M M; ?B K +?SM; bmv çQ€M i`QM; HÁM; +O æQÌM; S?QM; - i?ìB
bBM? p"i F?¬M; +| iQM? K¢M; i`QM; +€+ #S+ #Q+? ?¼ - iW #®M T?QÆM; i€K ?Q
ioM? /` i?QÌM; - ç¢B ç` H„+ HQ- ;B®M; M?Q +| i?B M [m•M p¢M K½ ç M; iB M p T

Zm v ç-m M?bM H¢B- M?[M; bBM? p"i i`QM; +€+ #S+ #Q+? ?¼ +Y ?ÆM KQÌB H
p T?Q ?„M ç +¬M; FQ+?X

L m pšM +ÁM Î H¢B MÆB M`v imv i ç®B +?d H` +QM çQÌM; +? i- K°i F?B #` M?[M;
[m M?- /M KbM? +| ç¢B #´M bU- +kM; b) #` +?9M; K`B iW iW +?Q ç M +? iX "¼M -
KbM? +?d +| K°i +€B K¢M; i?¬B5

L?[M; #S+ #Q+? ?¼ M`v #ÎB pb i`"M T?€T K` tm'i ?B M- p"v +?d +¬M T?€; BªB i`"
b) ?| i?`M? +€i +?ªv #B M K'i F?¬M; i?'v M[ X L?QM; Km®M T?€ pÐ i`"M T?€T i?b
+| #´M bU M`v- ?„M ç®B pÈB Hw ;BªB p i`"M T?€T +?d H`; " KÌ- H`K; b K` +| #´M bU
i?•K M`v\

J°i # M pW M; ,M +^aM ç`+? M?•M +¬M; FQ+?- K°i # M æQÌM; bmv M; ?o ç®B b€+?- M; ?o ` K°i +?O w F?¬M; i X

@ h€ h?B >Q`M >²M5

æQÌM; S?QM; M´B; B`M; -K H M K°i iB M; - +kM; F?¬M; +?"K i` - H`T iS+ p`M /KM; KQÊM •K ?²M "Q+? EBM? h?¬M- H`K +?Q i?U+ HU+ +O KbM? i,M; H M KS+ GBM?

æ°+ ©M? FB K i` M i v +?ûK ` K°i ç¢Q FB K [m M; - K°i FB K +?ûK çSi M?[M; bB ?¼ - b m F?B M?[M; bBM? p`i i`QM; #Q+? ?¼ M`v #` +?ûK çSi- F?¬M; K°i M; Q¢B

æQÌM; S?QM; F?¬M; /WM; H¢B- i`U+ iB T iB M p`Q i`QM; i?¬M; ç¢Q- /MM; bS+K p`i i`QM; #Q+? ?¼ i`T FQ+?X

.m¶B pmM; i v H M- T?|M; i?Q+? # #° /QÊ+ i?B i`QM; J`©M? i`QM; F?¬M; ;B M` +^aM ç`+? M?•M b m HQM; - ?„M iWM; #QÊ+ K°i iB M p T?Q i`QÊ+X

L m +ÁM /WM; H¢B î p` i`Q pW `²B- F?¬M; # Q H•m- b) #` p¬ b® bBM? p`i i`QM; # i?¬M; ç¢Q M`v `i +?"i ? T- +?d +¬M # #° /QÊ+ i?B i?O pkM; î +?¶ M`v- M?Q p`v K p`i i`QM; #Q+? ?¼ b) F?¬M; [m€ M?B m- M?Q p`v +| i? iW iW ;BªB [mv iX

a® HQÊM; K´v M; `M imv M?B m- M?QM; #¼M +?9M; +?d +| i?U+ HU+ h?B M; B i i?QÊM; T?~K- ? Q +?d +¬M i®M +?9i i?ìB ;B M H` +| i? ;B i ? iX

L m ç´B H¢B H` K´v M; `M GBM? ;B B- æQÌM; S?QM; b) #| i v +?`m i`|B `Y +´ +?ì # ?ÆB i`M- +?d i´ H½M; T?Q i?ìB ;B MX

a m F?B M?"M çQÊ+ K M? H M?- # #° /QÊ+ i?B t T i?"M? K°i ?"M; - i`B i ç M; ,M

.QÊ+ i?B F?¬M; bÊ +? i- #¼M +?9M; +kM; ;B®M; M?Q M?[M; bBM? p`i i`QM; #Q+? i®+ ç° +MM; HU+ ç¢Q H` bî i`QÌM; +O +?9M; - #` ç€M? +?9M; +?¶ ?B K +kM; F?¬M

aBM? p`i i`QM; #Q+? ?¼ K¶B H-M çB p`Q- M?B m H„K F?¬M; pQÊi [m€ # i M- # K°i- i K [mv M HQÐM; +QÊ+ H` +| i? ç€M? +?Q +?9M; i?"M? #KB ç`iX

L?bM i?'v /QÊ+ i?B /kM; K½M? M?Q i? - æQÌM; S?QM; +kM; M i•K K°i +?9i- H`T çB- ?„M Km®M /MM; i®+ ç° M? M? M?'i ;BªB [mv i b¢+? ç€K bBM? p`i i`QM; i?¬M K†i i?K ç`+?X

*^aM? ;BÈB GBM? ;B B i`mM; T?~K- +¬K h?B M #BM? i`QM; i v- /M M?[M; bBM? p`i +kM; F?¬M; +€+? M`Q +^aM M´B æQÌM; S?QM; X

*?ûK +?ûK +?ûK- ;B i ;B i5 J¶B K°i FB K ç m +| K°i bBM? p`i i`QM; #Q+? ?¼ #B iW T?Q b m H¢B +| bBM? p`i i`QM; #Q+? ?¼ t¬M; H M- i?"K +?d æQÌM; S?QM; F M; mv M i¢B +?¶ +?ì çÊB H` çQÊ+X

L?[M; bBM? p`i i`QM; #Q+? ?¼ +| M; QìB- +| #° /¢M; HBM? i?9- M?QM; #¼M +?9 /MM; +¬M; FQ+? K` KbM? K ?B m M?'i i'M +¬M; X L m H` M; QìB +ÁM / M|B- i'i +^a M?[M; +QM HBM? i?9 FB - +| T?B ?"M? HBM? i?9- iW i` M F?¬M; i`mM; ç€M? tm® #` ;B€T +¬M; X

hbM? ?m®M; /QÊ+ i?B # M FB +kM; i? - +| `i M?B m T?B ?"M? HBM? i?9 iW F?¬M K°i FQ+? HB M HmB- # +´ /QÊ+ i?B ;B i ç M i" M #•v ;Bì- +kM; +?d ;B i çQÊ+ M?[M ?"M? HBM? i?9 F?¬M; +? i +QM M`QX

L m iB T iK+ M?Q p`v- +`M; M?B m T?B ?"M? HBM? i?9 i?b +`M; F?| ;BªB [mv iX

æQÌM; S?QM; FB K +? HQ H„M; i`QM; M°B i•K- K°i FB K H¢B K°i FB K +?ûK H M ?¼ - imv K¶B FB K ;B i çQÊ+ K°i +QM- M?QM; iB m ? Q +QÆM; F?Q HÈM p¬ +MM ;B€T- HU+ T?ÁM; M; U F?¬M; i - æQÌM; S?QM; T?ªB p`M /KM; i€K T?¬M i?U+ HU+

LY i?lB i?-M i`-B [m - æQlM; S?QM; F?-M; #B i KbM? ç½ ;B i çQÊ+ # Q M?B
M?QM; ç`+? M?•M i`QM; i?-M; ç¢Q H¢B F?-M; i? ;BªB [mv i? i ç`+? M?•MX L;QÊ
F?-M; çO- ç M; iW iW ;BªK #ËiX

hW i`QM; J` ©M? F?-M; ;B M tm'i` K°i H¼ ç M /QÊ+- ?€ KB M; MûK ç M /QÊ+ p`
p`Q i`QM; #KM;- H¢B + -K K°i F?®B HBM? i?"T i`mM; T?~K i`QM; i v- H9+ M`v KÊE
? QX

aBM? p`i i`QM; #Q+? ?¼ i`QM; i?-M; ç¢Q Qi çB `i M?B m- +?d + -M i? K K°i HÊi
+ª #¼M +?9M;X

NedX *?QÆM; 39R, hB M *O S?B L;?o X

J°i iB M; HQM; M;•K- K°i iB M; S?QÊM; ;€v iW i`QM; ç-m i?-M; ç¢Q FB i`mv M iÈ
M`v- /M æQlM; S?QM; H` F i`B + Q ; M HÊM- +kM; F?-M; F?ÄB ;B`i KbM?- iB M i
#Q+? ?¼ i`QÊ+ Kti- æQlM; S?QM; M;~M; ç-m M?bM H M- M?bM i?'v ;B[F?-M; i
+?K+ i`QÊM; ç M; p¼i iÈB +?QM? KbM?- K`i?2Q b€i T?Q b m +O M|- H` K°i +QM
+€M? # v HQÊMX

h`QÊ+ F?B M?bM i?'v i`QM; #Q+? ?¼ t€+ i?U+ +| GQM; p` S?QÊM;- M?QM; æQlM
+kM; b®M; H¢BX

.M #B i? B +QM HBM? i?9 M`v çQÆM; M?B M F?-M; T?ªB H` *?•M GQM; *´ S?QÊM
+´ HBM? i?9 +?d i²M i¢B i`QM; i`mv M i?mv i- K¶B K°i +QM ç m +| mv M,M; `i HÈ
H` GBM? ;B B i`mM; T?~K-çKM; T?ªB i?QÊM; +´ HBM? i?9 +?d bÊ+ kM; +?d +| +?
i?"M +ªK i?K K°i +?9i- æQlM; S?QM; T?€i ?B M HBM? i?9 GQM; p` S?QÊM; M`v ?
i`QM; #Q+? ?¼ F?€+- M?QM; pšM +?Q ç¢i iÈB GBM? ;B B- ç¢B F?€B +?d iQÆM;

h®+ ç° K°i GQM; K°i S?QÊM; M`v `i M? M?- ç M; # v HQÊM ;B[F?-M; i`mM;- i`C
i`QÊ+ Kti æQlM; S?QM;- HBM? i?9 GQM; ?€ KB M; ` - T?mM ` K°i /ÁM; +€i +?av
i?2Q iB M; tû ;B| M?Q +m²M; T?QM;- ;B®M; M?Q €K F?Q T?- i?B M +€B ç` - # v p

*€i +?av pW T?mM ` F?ÄB KB M;- +QM S?QÊM; >Q`M; # M +¢M? +kM; ?€ KB M
/B K M|M; +?av- +ª i?-M; ç¢Q H`T iS+ M|M; #S+ M?Q ?Ä M;K+X

>Ä /B K # Q i`MK +€i +?av- i`U+ iB T ?Á i M +€i +?av- +€i +?av H9+ M`v M?Q #B
çdM? ç-m +O æQlM; S?QM;- `ÆB M?Q KQ i`9i MQÊ+ H Q tm®M; # Q i`MK æQlM
+® M`v pQÊi [m M;Q`B /U FB M +O æQlM; S?QM;- i`QM; H9+ #®B `®B +?d +| i?
[m M;- K°i # M M; ,M +ªM bBM? p`i i`QM; #Q+? ?¼ i`QÊ+ Kti- K°i # M ç~v p T?Q

J°i ?²B •K i? M? tQ i tQ i i`mv M iÈB- M?[M; FbM? F?Q [mûi # v /mM; M? K FB p`
p`i i`QM; #Q+? ?¼ - H`K +?Q i?•M i? M?[M; bBM? p`i M`v #ÄM; `€i #B M i?"M? +?

.`K +?•M tm®M; ç'i K°i +€B- æQlM; S?QM; M?av H M F?-M; i`mM;- i?W /`T H9+ K
+?m~M #` + -M; FQ+? H- M iB T i?2Q- K°i FB K K¢M? K) #´ p`Q ç-m `²M;X

EbM? F?Q +m²M; #¢Q T?€i ` - K°i iB M; HQM; M;•K i? HQÆM; p M; H M- ç-m `²M
MY -i?•M i? /`B p`B +?K+ i`QÊM; +O M| H`T iS+ #B M i?"M? +€i +?avX

h`QM; +€i +?av- +| K°i i?S ç² p`i- æQlM; S?QM; i?m`M i v #„i H`v- ç2K M| + -K p`
i?lB ;B M M?bM M|- [m v M;QlB +?ûK +QM S?QÊM; >Q`M; # M +¢M? i?"M? ? B M Y
S?QÊM; >Q`M; +kM; ?| i?"M? +€i +?av- ;B®M; M?Q pW `²B- # M i`QM; +€i +?av +
p`i- æQlM; S?QM; ç2K M| #Ä p`Q i`QM; i9BX

a m F?B `ÆB tm®M; Kti ç'i- æQlM; S?QM; KÊB +| i?lB ;B M M?bM `ä p`i ç M; + -K
æ•v H` ? B F?®B HBM? i?¢+?- ?ÆM M[ +ÁM +| +`T #"+ F?-M; i?'T HBM? i?¢+? i`
bm®B M,M; HQÊM; +?Q +€+ bBM? p`i i`QM; #Q+? ?¼ ?Q¢i ç°M;- ç2K +€i iK i"Ti?

æQÌM; S?QM; p°B p"̄M; çSM; H M- M?bM HQÈi[m ibM? ?m®M; i`QÊ+ K†i # +´ /Q
t T i?`M? K°i iÁ M9B M?Ä- F?¬M; i?`v #|M; /€M; +O #`i F€ bBM? p"i i`QM; #Q+?

@ > ? - *m®B +MM; +kM; ;B i ? iX

æQÌM; S?QM; pmB +QÌB- ?ÆM KQÌB H®B çB ç m +| bBM? p"i i`QM; #Q+? ?¼ X a®
#ªM i?•M KbM? ;B i M?B m H„K +kM; +?d K°i M;`M M,K i`,`K K` i?¬B- b® HQÊM; +A
iB m /B iX

@ G`K i®i H„K5

æQÌM; S?QM; K¢M? K) p¶ p¶ #ª p B K°i +´ /QÊ+ i?B- H`K i?•M i? +O M| i`MM tm®
H M?,

@ æB- ibK HBM? i?¢+? +?Q i 5

" +´ /QÊ+ i?B im•M H M?- i?•M i? H Q çB- ;B®M; M?Q ç¢M #„M H Q p`Q ç®M; +
M;WM; ç`Q #ÊB- F?¬M; K`i # Q H•m- i`QM; H²M; M;U+ K¶B /QÊ+ i?B ç m ¬K K°i
i`QÊ+ K†i æQÌM; S?QM; #Ä tm®M; - b m ç| H¢B iB T iK+ ç`Q #ÊBX

J¶B K°i +QM bBM? p"i i`QM; #Q+? ?¼ ç m +| K°i F?®B HBM? i?¢+?- æQÌM; S?QM
ç€M? +? i K`v M;`M bBM? p"i- ç m M`v +| M;?o H` +| ç M K`v M;`M F?®B HBM? i?

æ•v H` b® HQÊM; FBM? M;QÌB- #`i Hm"MH` B +| M?B m HBM? i?¢+? ç M p"v- +?d
KB M; çQÊ+X

hmv æQÌM; S?QM; i"M HU+ €T +? pmB bQÈM; i`QM; HÁM;- M?QM; KB M; H¢B ?
i?¢+? i`QÊ+ K†i i?m p`Q i`QM; J` ©M? F?¬M; ;B M- i?m"MiB M t2K tûi K°i T?2M-
M?[M; HBM? i?¢+? M`v +`T #"+ +kM; F?¬M; + Q- ç¢B ç b® H` HBM? i?¢+? +`T i?'
K°i ? B F?®B HBM? i?¢+? i`mM; +`T t2M HšM i`QM; ç| - M?QM; b® HQÊM; `i Qi Á

NeNX *?QÆM; 39j, *´ >¼ h?¬M "QX

a m F?B ç2K HBM? i?¢+? bY b M; ?Q`M i`i- # +´ /QÊ+ i?B H¢B ¬K K°i ç®M; ç M
æQÌM; S?QM; Km®M ç K t2K +| # Q M?Bm F?®B- M?QM; ?B M i¢B +?ŠM; Km®M ç
#° M?ûi p`Q i`QM; J` ©M? F?¬M; ;B M- ç m H` K°i Qi HBM? i?¢+? +`T i?'T- +kM; F
;b- +?d +| +| b® HQÊM; [m€ M?B m K` i?¬BX

.QÊ+ i?B ibK FB K- æQÌM; S?QM; +?d ç w ç2K HBM? i?¢+? i?m p`Q i`QM; J` ©M?
MY M;`v- KÈB ?Q`M i`i pB +i?m i?"T HBM? i?¢+?X

h?ª i?¬M i?S+ ` - i?`v HBM? i?¢+? i`QM; J` ©M? F?¬M; ;B M t T i?`M? M9B M?Ä-
K°i iB M;- M;QÌB # M M;Q`B HB m b®M; HB m +? i ç +| çQÊ+ HBM? i?¢+?- M?QM
M m +| M;QÌB M;Q`B #B i çQÊ+- F?¬M; #B i +| +ªK iQÌM; ;bX

h`QM; [m€ i`bM? i?m i?"T HBM? i?¢+?- æQÌM; S?QM; T?€i ?B M i`QM; i?¬M; ç¢Q

æSM; /`v çB ç M i?¬M; ç¢Q- M?bM [m ? B # M- æQÌM; S?QM; M?bM i?`v i` M p€
|M; €M? HQM; H M? b€M; #|M;- i?Á i v b| H M # K†i i¬M; +€i- H¢B M?bM +ªM? p
+QÌB F?´ K°i iB M;X

GBM? K¢+?- M;mv M H B ç M; î i`QÊ+ K†i5

a m F?B KbM? t9+ ç°M; i`"M T?€T- M?[M; #S+ #Q+? ?¼ i` M p€+ iQÌM; +€i b®M
K`i- H°` HBM? K¢+? çQÊ+ ~M;B`m i`QM; p€+? iQÌM; +€iX

*ª MÆB M`v- ç m H` T?¢K pB HBM? K¢+? +?B K +S5

s2K ` - [mv K¬ HBM? K¢+? +ªm "¢+? æ "Q *ªM? F?¬M; M?Ä ?- +?QM? KbM? i?2Q
i®M F?¬M; Qi i?ÌB;B M- K` +?mM; [m M? +| ç M KQÌB ç-m i?¬M; ç¢Q- H¢B M?bM
M°B i•K æQÌM; S?QM; +kM; çQ€M çQÊ+ [mv K¬ +O +O ç-m HBM? K¢+? M`v-

L?QM; +| K°i çB K H`K +?Q æQÌM; S?QM; i?`i p¼M; +?QM? H`- HBM? Kç+? i`QM;
 Kç+?5 Gm`M iQM? +?`i +ÁM FûK ?ÆM ç-m HBM? KçM? K` *?mM; G° +?B K +SX
 h?QÊM; iB M #®B ç½ M|B [m - HBM? Kç+? +?B H`K ? B HQçB- iY Kç+? p` bBM?
 ;B®M; M?Q Kç+? F?Q€M; - i²M içB Î K°i MÆB- +?Ì çÊB M; QÌB ?[m /mv M T?€i ?B
 +?mv M t'm- HBM? Kç+? K` \*?mM; G° +?B K ?[m ç½ ?| i?`M? K°i +QM "ç+? >´ +
 T?QM; HŠK HŠK- i?"K +?Q M| +ÁM +| i? i? v ç´B p` i`Q +O KbM?- F?-M; +® b®M
 æQÌM; S?QM; pšM +?Q `^M; ?Q`M +^M? i`QM; "ç+? æ "Q *^M? +| HBM? F?Q M²M;
 i`, K M; `M M, K [m€ F?-M; +| M; QÌB ?ÄB i?, K- HBM? Kç+? MÆB ç•v ?ŠM H` K°i bBM
 HçB F?-M; T?^B M?Q p`vX
 GBM? i?ç+? /Q iY Kç+? b^M tm'i- +`T #"+ i?'T K°i +?9i- i`€+? F?-M; çQÊ+ KbM?
 i`QM; #Q+? ?¼ M?Q p`v K` T?-M M?B m ç m H` HBM? i?ç+? +`T i?'T- + Q M?'i-
 T?~K- F?-M; +| K°i F?®B HBM? i?ç+? + Q +`T M`QX
 æQÌM; S?QM; /€K F?ŠM; ç`M?- M m HBM? Kç+? M`v H` K°i bBM? Kç+?- i`QM; K'
 KbM? i?m i?"T H9+ M½v- Qi M?'i +kM; T?^B +| ?ÆM KQÌB F?®B HBM? i?ç+? + Q
 i?ç+? çdM? +`T +kM; +| i? X
 h?'i p¼M; HçB i?'i p¼M; - K†+ /M ?„M ç½ ç M HBM? Kç+? +O "ç+? æ "Q *^M?X
 i?ç+?- ?Q`M iQ`M +| i? ç M MÆB M`v ç F? B i?€+- +?B K +S HBM? Kç+?- +?ŠM
 M; mv M im Hmv M F?-M; +çM FB i- ç®B pÊB #'i Hm`M K°i i-M; K-M ? v #'i F€ B
 L?QM; i`QM; J` ©M? F?-M; ;B M ç½ +| K'v M; `M F?®B HBM? i?ç+?- çQ€M +?WM;
 H•mX
 æQÌM; S?QM; ?B M; BÌ F?-M; +| w ç`M? ` i v pÊB ç-m HBM? Kç+? M`v- bU i²M içB
 #^M i?•M ?„M- b m M`v +-M i?b /MM; iÊB +kM; F?-M; Km°MX
 h?m HB K i•K i?-M- æQÌM; S?QM; +`i #QÊ+ çB p`Q i`QM; ççB b^M? i`®M; i`^B FB
 LÆB M`Q +ÁM +| K°i i?S H`K +?Q æQÌM; S?QM; `i ç wX
 •M? b€M; +O +€+ pb b Q i` M çdM? ççB b^M? +?B m tm®M; - M; v p` i`Q i`mM; Q
 i`QÊM; - ç² p`i M`v M^K HÆ HYM; Î ç|- +?"K `½B +?mv M ç°M; - i^M ` HBM? F?Q +?
 h?ÌB çB K pW iÊB MÆB M`v- æQÌM; S?QM; ç½ Km®M ibK iÁB t2K M| H` +€B; b-
 T?€T F?-M; #B i i M- HçB #` K'v M; `M bBM? p`i i`QM; #Q+? ?¼ p•v +-M; X
 h`QM; HÁM; HBM? Kç+? HçB i²M içB K°i i?S M?Q p`v- /M H` B +kM; F?-M; Km®M
 +| H) F?-M; T?^B +?d +| KK+ çQ+? i?O ?° HBM? Kç+?- +| F?^ M, M; H` pb #^Q ?° i`
 hWM; #QÊ+ K°i çB p T?Q i`QÊ+- i?•M i? æQÌM; S?QM; +, M; M?Q /•v ç`M- ;B®M;
 K°i F?B T?€i ?B M +| ; b F?-M; ç9M; - ?„M b) H`K ` T?^M SM; F`T i?ÌBX
 æçT H M p` i`Q H9+ i`QÊ+ H`K t9+ ç°M; i`"M T?€T- #QÊ+ +?•M æQÌM; S?QM; M; V
 ç°M; ioM? #®M T?Q - M?QM; F?-M; T?€i ?B M #'i +S ç m; b /` i?QÌM; X
 s2K ` i`"M T?€T M`v +?d +| i? t9+ ç°M; K°i H-M- T?€i; B€+ çQÊ+ çB K M`v- æQÌM
 H9+ M`v KÈB çB p T?Q i`QÊ+- M; M; M?B M çB iÊB i`QÊ+ K†i i?S ç² p`i M`vX
 Zm K'v iS+ i?ÌB ;B M- æQÌM; S?QM; ç½ çSM; Î i`QÊ+ K†i i?S ç² p`i HÆ HYM; M
 F?-M; F?ÄB FBM? M; ç+X
 h?S ç² p`i i?-M #Q /`B p`B +?K+ i`QÊM; +?"K `½B p`M +?mv M p` HÆ HYM; i` M
 i` M?5 \*| ?QÆM; p` p` K`m b„+ +´ tQ - t2K tûi HB M #B i ç•v H` K°i #S+ i` M? bÆ
 im M; mv i- im M; mv i ç½ HQm HçB `i M?B m /'mp i i` M #S+ i` M?- i` M # K†i
 i?"i ç M +U+ çB KX
 æSM; Î i`QÊ+ K†i #S+ i` M?- i?"K +?Q æQÌM; S?QM; +| i? M; YB çQÊ+ K°i +´ ?QÆ
 K†i- ç•v H` K°i ?QÆM; p` bÆM /½- H`K +?Q M; QÌB i +^K i?'v `i i?Q^B K€BX

*~M i?"M M;YB K°i +€B- æQÌM; S?QM; T?€i ?B M ç! F?¬M; T?ªB H"ªQ ;B€+- K" H
G"K +?Q æQÌM; S?QM; FBM? M;¢+ M?'i F?¬M; T?ªB H" çB K M"v- K" i`QM; #S+ i
?MM; ?²M- +´ HBM? F?Q M"v +m²M +m°M F?¬M; /Si- /M æQÌM; S?QM; +! FB M i?S
FBM? ?²M i€M; çªK- #ÎB pb /M *?mM; G° +?B K +S bBM? K¢+?- HBM? F?Q +O M!
HBM? F?Q ?B M ;BÌX

"S+ i` M? M"v `i i?-M #Q- imv i ç®B F?¬M; T?ªB H" T?"K p"i5

æ M; H9+ æQÌM; S?QM; ?QT K„i ç€M? ;B€ #S+ i` M? i?-M F€ M"v- i`ÁM; K„i ç°i
H¢M? i` M i`€M S `X

>„M ?QªM; bÊ T?€i ?B M- K°i Q MQÈ+ # M i`€B #S+ ?¼ - i`QM; Q +! K'v +QM +€
+€B çm¬B iQ HÈMX

h?ÌB çB K # M ç-m- æQÌM; S?QM; +ÁM iQÎM; `^M; KbM? M?bM i?'vªQ ;B€+- M?Q
+€ +?ûT i`QM; Q M"v- H¢B ç M; +?mv M ç°M; - mv M +?mv M M?Q p"i b®M; - K°i+
MQÈ+- b m ç! H¢B `ÆB tm®M; - #¼i MQÈ+ imM; i!2 #„M H M- b m ç! MQÈ+ H¢B `Æ
æQÌM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- M?„K K„i H¢B- /MM; bS+ tQ tQ - H¢B KÎ` - +€ +

NdyX *?QÆM; 399, GQM; æ M5 Ui?QÊM;V

J°i ?²B ;B! M9B ;"Q i?ûi- •K i? M? iW i`QM; #S+ ?¼ i`mv M iÈB- M?bM p T?Q i
S?QM; M?bM i?'v K°i MÆB +€+? Q MQÈ+ F?¬M; t +! K°i F?m`WM; i`9+ ç M; /m
JbM? ç M; M^K KÆ b Q- ? v H" /Q K i M?¼+ [m€ ç°\ æQÌM; S?QM; F?¬M; ?B m M'
L;~M; ç-m M?bM H M- #S+ +´ ?¼ /"B p`B +?K+ i`QÊM; M"v- i'i +ª +€+ +ªM? p"i #
i²M i¢B +?•M i?"iX

æQÌM; S?QM; +? m K"v- +?"K`½B pQÆM i v- b!b! Q MQÈ+ /QÈB ;!+ i`€B +O +´
+! +ªK ;B€+ H¢M? #m®i-M?QM; F?¬M; +! #'i +S +?mv M ;b #'i i?QÌM; - M?QM; F?B
+€ +?ûT i`QM; Q MQÈ+ /m ç°M; M? M? ?ÆM- ;B®M; M?Q #` K°i +€B ;b ç! H"K FBL
E€ [m€B- #S+ +´ ?¼ M"v +! i€+ /KM; ;b\ æQÌM; S?QM; M;?o K½B +kM; F?¬M; `äX
i¬M; K¬M +´ tQ HQm H¢B- M?QM; æQÌM; S?QM; M;?o K½B F?¬M; F?¬M; ` pb b
ç•v +! /KM; w ;bX

@ æ¢Q +?Q+? T?QÆM; M"Q- /€K çKM; ç M +€ +O i \

J°i iB M; ;-K H M iW i`QM; Kfi MQÈ+ i`mv M iÈB- T?€i ` •K i? M? çB +i v- æQÌM
;B"i KbM?X

GBM? K¢+? M^K b•m i`QM; HÁM; ç'i- æQÌM; S?QM; F?¬M; M;?o +! M;QÌB i²M i¢B
i? M? M"v- æQÌM; S?QM; p°B p`M; p"M +?mv M +QÆM; F?Q iQ`M i?•M- i?ª i?-M i
[m M?X

L?QM; H"K +?Q æQÌM; S?QM; F€ [m€B- i`QM; +ªK SM; +O ?„M F?¬M; +! F?Q iS-
#S+ ?¼ i`QÈ+ Kfi- H¢B T?€i ` iB M; ;"Q`QiX

æQÌM; S?QM; M?2Q K„i H¢B- M?bM MÆB T?€i ` •K i? M?- M?bM p T?Q +´ ?¼ -
tm'i ?B M K°i +?'K ç2M i`QÈ+ KfiX

*?'K ç2M M"v i`QÈ+ FB F?¬M; +! i²M i¢B- /M æQÌM; S?QM; F?¬M; +! +~M i?"M M;?
?„M +! i`Q M?È FBM? M;QÌB- i?ÌB çB K pW çªQ [m - ?„M F?¬M; T?€i ?B M çB K ç

a m F?B çB K ç2M tm'i ?B M- i?ÌB ;B M +! #B M ç´B HÈM- HQ¢B +ªK ;B€+ M"v `i H
ç^M; t ç M; +?¢v ç M T?Q KbM?X L?QM; Î i`QÈ+ Kfi- +?d +! #S+ +´ ?¼ M"v K" i

h®+ ç° çB K ç2M +U+ M? M?- F?¬M; K'i # Q H•m ç½ M?bM i?'v `ä`"M;X

a m F?B M?bM `ä +?•M /B M KK+ +O çB K ç2M- +€B +-K +O æQÌM; S?QM; i?B m

æB K ç2M M"v HçB H" K°i ç-m ²M; 5 *EB ç-m bEM; H|M; HEM?- ;B®M; M?Q K°i +
 i?ç+? çB m F?„+ K" i?M?5 :BQÆM; M M? K9 pm®i- F?Q pk ?B M M; M;- mv +?M
 J†+ /M M| +?d tm'i ?B M î i`QM; #S+ ?¼ - M?QM; mv €T T?¬ i?B M +EB ç` iWM; Q
 i|+ iQ"Mi?•M æQÌM; S?QM; /UM; çSM; X æ¬B K„i +O ç-m GQM; FB [m M b€i æQÌ
 QM; [m M b€i ççB ç` - /QÈB bU [m M b€i +O M| - æQÌM; S?QM; +?d H" K°i +QM b•
 hW F?B HU+ HQÊM; ?²M T?€+? çQÊ+ ` M Hmv M- /M æQÌM; S?QM; ç®B K†i pÈB G
 iWM; tm'i ?B M +ªK ;B€+ #'i M M"v- M?QM; #•v ;BÌ- +?d H" K°i +QM "ç+? L;¼+ G
 +?Q ?„M +ªK i?'v €T HU+ /[/°BX
 >Qi b•m K°i ?ÆB- æQÌM; S?QM; ´M ç`M? i•K i?-MX
 "ç+? L;¼+ GQM; # v ç M i`QÈ+ K†i æQÌM; S?QM; HB M F?¬M; H"K ç°M; i€+ ;b- H
 F?¬M; i`mM;- M?bM +?^K +?^K p"Q æQÌM; S?QM; X
 @ sBM ?ÄB- pW `²B H" M; QÆB KÈB M|B +?mv M pÈB i \
 æQÌM; S?QM; `i F?€+? F?Q ?ÄB K°i +•m- imv F?¬M; #` mv €T +O M|ªM? ?QÎM;-
 H" i?QÊM; +´ HBM? i?9- HBM? i?9 +T #"+ i?QÊM; +´ HBM? i?9- F?¬M; T?ªB HBM
 G¬B h`m +| i? bEM? #^M; X E?€+? F?Q pÈB M| H" pB + çQÆM; M?B M- æQÌM; S?
 HBM? i?9 # Q ;BÌ- +?Q M M F?¬M; #B i ç-m GQM; M"v +| i? M|B çQÊ+ iB M; M; Q
 @ *m²M; ç² iQ ; M- M|B +?mv M pÈB H½Q T?m K" F?¬M; /MM; i¬M tQM;- +ÁM /€K ç
 i°B ç M; Km®M +? i5
 JB M; "ç+? L;¼+ GQM; F?¬M; +| KÎ` - M?QM; +| K°i +?m¶B •K i? M? i`mv M iÈBX
 h?ûi iQ- F?~m F?Q F?¬M; M?ÄX
 L M; QÆB H" i?QÊM; +´ HBM? i?9- i?B m ;B M?`M p"v5 æQÌM; S?QM; ?Qi K°i ?
 GQM; p¬H K" +, K iS+X .M b Q ç•v H" K°i ç-m i?QÊM; +´ HBM? i?9- M m +| i? ç2
 H"K i¼ F}- i?b +| # Q M?B m mv T?QM; +?S\
 @ •+?- iB M #®B +?È i`€+?5
 æQÌM; S?QM; F?¬M; #B i M M tQM; ?¬ pÈB M| i? M"Q- M?QM; t2K ` M| +| im´B
 iB M #®B +kM; F?¬M; +| ;bX
 @ o½M #®B F?¬M; #B i M?[M; +QM +€ +?ûT M"v H" /Q M; QÌB Mm¬B /QÐM; X
 @ >W- M?[M; ç² p"i F?¬M; #B i i?b +| i? iMv w H°M t°M\ L?" +O #´M ççB M?•M M
 b Q\
 "ç+? L;¼+ GQM; `,M /çv K°i i`"MX
 :•M t M? i` M i`€M æQÌM; S?QM; M´B H M- HçB ?Qi K°i ?ÆB- #bM? ´M i•K i?-M- +
 @ hB M #®B ;B€Q ?m'M +?Q T?ªBX
 @ •M- i?EB ç° +kM; F?¬M; i X
 L;[F?Q "ç+? L;¼+ GQM; #bM? i?ªM K°i QiX
 @ LB K M; QÆB H-M ç-m b B T?çK- +?Q M M i F?¬M; bQ çQ pÈB M; QÆBX h°B +
 M m Km®M iQ" M KçM;- T?ªB i? v H½Q T?m H"K K°i +?mv M- M m F?¬M; çWM; i`€
 @ hB M #®B5
 GY ;B" M i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; #WM; H M /[/°B- M;[F?Q +kM; F?¬M; F?B
 +kM; F?¬M; T?ªB [mª ?²M; K K K†+ B Km®M #|T i?b #|T- imv pb iÁ KÁ M M çKM; p
 M?[M; +QM +€ +?ûT +| #` ;b b Q\ L?bM +QM "ç+? L;¼+ GQM; M"v mv T?QM; HŠK
 b Q HçB +| #KM; /ç ? T ?ÁB M?Q i? \
 @ *?mv M ;b\

"¢+? L;¼+ GQM; [m€i K°i iB M;X
@ hB M #®B çQÊ+ K°i i'+ HB M iB M K°i i?QÊ+- ûT #m°+ M;Q`iB F?€+ M?Q i? 5
æQ`iM; S?QM; +Q`iB H¢M?- +QÆM; F?Q iQ`M i?•M`K+ ``+?- /M i`QM; HÁM; Km®M
GQM; M`v- +| w Km®M i?m T?K+ M| H`K i¼ F}- M?QM; /M b Q M| pšM ~M +?S i B
FB i M; Q #'i im-M- +?Q M M æQ`iM; S?QM; KÈB M?šM M?`M- M m +QM M;?B i b
KbM?- KbM? HB M HB m K¢M; M?'i T?€+? HQÐM; i€M- +kM; F?¬M; ç +?Q M| b®M
@ 555 hB m ;B ?Ä F?~m F?Q `i HÈM X
L;Q`B w Km®M- "¢+? L;¼+ GQM; H¢B F?¬M; H`K F?| / ?„MX
@ L m M?Q i? - p"v i?b #Ä çB- KB M +?Q M;Q`iB F?€+ #B i çQÊ+- M|B H½Q T?m ,
Km®M M?`i M;QÆB ;B9T K°i pB +- F?¬M; #B i +| çQÊ+ ? v F?¬M;\
o K†i ç®B T?QÆM; ¬M ?Q"- æQ`iM; S?QM; +kM; F?¬M; Km®M iB T iK+ /•v /Q -H"
@ J`iB iB M #®B M|B- M m i`QM; F?ª M,M; +O p½M #®B- p½M #®B b) F?¬M; iW +?
æQ`iM; S?QM; +kM; Km®M #B i +´ ?¼ M`v `®i +m°+ H`i?S ;b- pb b Q M| H¢B +| i
?¼ - H¢B +| i? M|B iB M; M;Q`iB- +?Q M M T?ªB [m M ? i®i pÈB M|X
@ *?mv M M`v çÆM ;BªM- M;QÆB +?d +¬M çB [m # M +¢M? K°i +?9i- Î ç| +| K°i
i`"M T?€T ç| H` çQÊ+X
"¢+? L;¼+ GQM; KÎ KB M; M|BX
æQ`iM; S?QM; M?QÈM; K`v- bmv iQ i`QM; +?®+ H€i M|B,
@ LÆB iB M #®B M|B- +| T?ªB H` i`"M T?€T +| i? H`K +?Q bBM? p"i i`QM; #Q+? ?

NdRX *?QÆM; 399, GQM; æ M5 U?¢V

@ G`K b Q M;QÆB #B i\
"¢+? L;¼+ GQM; FBM? M;¢+ ?ÄBX
@ L m H` M?Q p"v- i?`iB çB K KÈB p`Q ç•v p½M #®B ç½ t9+ ç°M; i`"M T?€T `²BX
@ s9+ ç°M;\ L?[M; bBM? p"i i`QM; #Q+? ?¼ FB ç•m\
@ æ m #` p½M #®B ;B i5
æ°i M?B M "¢+? L;¼+ GQM; F?¬M; M|B H`iB M`Q- HšM; H†M; T?B m T?M Î ç|- [m
K°i +•m,
@ h?U+ bU ç½ ;B i iQ`M #°\
@ æ½ ;B i iQ`M #°- pW `²B tªv ` ç°M; ioM? HÈM M?Q p"v- iB M #®B F?¬M; M;?2
æQ`iM; S?QM; M;?B ?Q†+ ?ÄB i?,KX
@ 5 .Q H½Q T?m pšM M;?d M;ÆB- +?Q M M F?¬M; HQm wX hB m ;B ?Ä - +| i?"i
FB ç½ #` M;QÆB ;B i b¢+? `²B F?¬M;\
"¢+? L;¼+ GQM; H¢B HQ H„M; ?ÄB K°i +•mX
@ L?[M; H`iB p½M #®B M|B ç m H` i?"i- F?¬M; +?9i;Bª /®BX
a m F?B æQ`iM; S?QM; M|B tQM;- +?d i?'v +´ ?¼ i`QÊ+ K†i ç°i M?B M ç°M; ç"v- #
[m, K` # v HÆ HYM;- b m ç| T?B m ç½M; i`QM; ç¢B bªM?X
J°i H€i b m- iB M; "¢+? L;¼+ GQM; +Q`iB iW i`QM; +´ ?¼ i`mv M iÈB,
@ > ? ? - `®i +m°+ H½Q T?m ç½ F?¬M; #` M?®i Î ç` T?QÆM; [m€B [m, M`v +?`m

æQÌM; S?QM; M?Qm K"v- F?B F?B M?M; iB M; +QÌB M"v- i`QM; M°B i•K +^aK i?'
oW `²B "¢+? L;¼+ GQM; M"v +kM; F?¬M; T?<sup>a</sup>B ?<sup>a</sup>Q i•K- M! #<sup>a</sup>Q KbM? t9+ ç°M; i`"M
mv HU+ +O i`"M T?€TX L m t9+ ç°M; i`"M T?€T M"v F?¬M; T?^aB H" KbM?- /M H" G
+kM; F?¬M; i? #bM? v M p¬ bUX L m i`"M T?€T pšM +ÁM- M; QÌB F?€+ +?, + b) iB
F?¬M; #B i KbM? +? i M?Q i? M"QX

>B M i¢B H¢B M; ?2 M! M!B- ç°i M?B M æQÌM; S?QM; +^aK i?'v- i`"M T?€T K°i K†i #
+?d bÊ H" ?¢M +? bU iU /Q +O "¢+? L;¼+ GQM; M"v5 L?QM; F?¬M; #B i pb b Q
H"K i? X

*´ ?¼ /B +?mv M i`QM; ç¢B b<sup>a</sup>M? K'v pÁM;- HB M /WM; H¢B i`QÊ+ K†i æQÌM; S?Q
b€M; [m„+ M?bM +?^K +?^K p"Q æQÌM; S?QM;- æQÌM; S?QM; +! +^aK ;B€+ i`QM; ;
?^aQ wX

@ G"K i®i H„K- F?¬M; M; ?o iÈB /MM; iB m +?m~M ;" KÌ M?Q M; QÆB +kM; +! i? T?
[m i?ÌB ;B M H•m M?Q p"v- mv HU+ +O i`"M T?€T ç½ ;B^aK #Èi F?¬M; QiX

"¢+? L;¼+ GQM; i?"i + Q ?SM; M!B K°i +•mX

æ•v H" i€M i?QÎM; ? v H" F?BM? #d ç•v\ æQÌM; S?QM; M; ?2 i?'v i? K„i i`ÊM i`„M
M; QÌB M"Q M!B [m KbM? H" ;" KÌ +^aX

h?B M ;B B i`mM; T?~K- +^aM? ;BÈB F?¬M; iQM? H" i?'TX

@ •M- H½Q T?m H" M; QÌB i`B •M ç² #€Q5 hB m ;B ?Ä ç½ ;B9T H½Q T?m F?¬B T
K°i Qi i?S ;¼B H" i¢ H X

"¢+? L;¼+ GQM; H¢B KÎ KB M; M!BX

@ hB M #®B F?€+? F?QX

æQÌM; S?QM; F?¬M; i? K ç K td ç€T- M?QM; ?„M H¢B i"Ti`mM; iBM? i?¬M M?bM
"¢+? L;¼+ GQM;- F?¬M; #B i H" i¢ H ;b\

@ h?€B ç° +O M; QÆB H" +! w ;b- H½Q T?m M!B Km®M +?Q M; QÆB- M; QÆB T?^a
;B"MX

"¢+? L;¼+ GQM; pW M!B- pW ?û KB M;- iW i`QM; ç! M?'` K'v F?®B HBM? i?¢+?

@ *?Q M; QÆB M, K F?®B HBM? i?¢+? çdM? +'T pÈB H"K i¢ H çQÊ+ +?S\ æ•v +?Q
i?'v ç m çÄ K„iX

L, K F?®B çdM? +'T HBM? i?¢+?5 æ•v H" b®i`B T?9 F?¬M; M?ÄX L?QM; æQÌM; S
+QM "¢+? L;¼+ GQM; M"v +?9i M"Q- +! i`ÌB KÈB #B i KbM? +¬K ç² p"i +O M! i?b b
M! #^aQ KbM? t9+ ç°M; i`"M T?€T FB K"- ?ÆM M[KbM? +kM; F?¬M; i?B m HBM?

@ >^aQ w +O iB M #®B- p½M #®B i•K HoM?X

@ 5 •M? K„i +O M; QÆB `i + Q- M, K F?®B HBM? i?¢+? çdM? +'T F?¬M; ç p"Q K„
"¢+? L;¼+ GQM; H¢B ç2K HBM? i?¢+? Mm®i p"Q #KM;- H¢B KÎ KB M; ` - M?'`
iQ"Mi?•M!M; KQÊiX

h?S M"v pW tm'i?B M- €M? K„i +O æQÌM; S?QM; #` ?'T /šM- #ÌB pb i?S M"v i?"
iQ"Mi?•M i^aM` i?'i i?^aB HQm [m M;- H"K +?Q HÁM; M; QÌB +^aK i?'v 'K €TX

æ•v H" K°i F?Ä GQM; ç M- M m M; QÆB +! i? i?W M?"M çQÊ+ M, M; HQÊM; GQ
T?K+ /KM; M!- M! b) ç i?, M; +^aM? ;BÈB +O M; QÆB H M GBM? ;B B5 æ•v H" K°i i`
+O H½Q T?m5

...+5 _'i i®i 5 *?Q /M æQÌM; S?QM; HQ H„M; p ç¬m "¢+? L;¼+ GQM; M"v- M?QM
J°i F?Ä GQM; ç M- b m F?B T?K+ /KM; HB M i'M +?S+ GBM? ;B B- i?S ç² +?ÆB M
h?¬M h?B M L;mv M æ M`'i M?B m- +^a ? B F?¬M; +MM; +'T #"+X

EbK HÁM; F?¬M; çQÊ+- æQÌM; S?QM; /m¶B i v ` X
L?QM; i?ÌB çB K #¬M i v çQ iÈB çQÊ+ K°i MY - æQÌM; S?QM; p°B p¬M; `9i i v i`Î
@ *?ŠM; H) K°i [mª GQM; ç M F?¬M; H¬K M; QÆB i?Ä K½M\ hB m ;B ?Ä - H¬K M
H K- M; QÌB [m€ i? K M?`i ç`M? F?¬M; +| F i +K+ i@iX
•K i? M? "¢+? L;¼+ GQM; `i F?¬M; + Q ?SM;X
æQÌM; S?QM; M;?B K i` M; H„+ ç-m,
@ hB M #®B ?B m H-K- p½M #®B +ªK i?`v p¬ +¬M; #'i i?K H°+- i`"M T?€T FB H¬ /
t9+ ç°M; M| - F?¬M; TªB pb Km®M +Sm iB M #®B K¬ H¬K i? - +?Q M M M?[M; i?S
i`Î p X
*•m M|B b m +MM;- æQÌM; S?QM; M|B ` +kM; +ªK i?`v +| +?9i iB + ?"MX GQM; ç M
M?QM; H9+ i?Á i v iÈB H`vX L?QM; F?B M;?2 çQÊ+ HÌB M|B H9+ M½v +O M| -;B
i`¼M; ?ÆM GQM; ç M `i M?B mX
>B M i¢B M| ç M; i`B •M ç² #€Q- KbM? +¬M; +QÌM; M;¢M; +¬M; +| +?¶ i@i- M m KbM
+?Q KbM? i?S ;b\ æQÌM; S?QM; `i M;¢+ M?B M- +kM; `i +?Ì KQM;X
a m F?B +U imv i- i`QM; M°B i•K æQÌM; S?QM; +kM; +ªK i?`v #'i M- p¢M M?`i +Q
KbM? iW +?®B M?Q i? - K°i F?B M| K`i ?SM; i?b K°i bÊB H¬M; M| +kM; F?¬M; +?Q
HÈM b Q\
GûM H9i /Á tûi i?¬M b„+ "¢+? L;¼+ GQM;- i?`v ç®B T?QÆM; pšM F?Q ç`M? i?¬M
? B K„i iQ M?Q +?m¬M; ç²M; M?bM +?^K +?^K p¬Q æQÌM; S?QM;- [m i?`i H•m- "¢-
?ª K°i iB M;;
@ h M;QÊ+ H¢B M?bM i?`v iB m iY M;QÆB F?¬M F?ûQ p¬ +MM;X
æQÌM; S?QM; FBM? ?QªM;- t2K ` bmv M;?o i`QM; HÁM; KbM? ç½ #` M| M?bM i?`
@ æQÊ+ `²B5
"¢+? L;¼+ GQM; i`-K M;•K K°i iB M;-
@ G½Q T?m b) H`v #ªQ #®B [mw i`¼M; M?`i ` H¬K i¢H - KB M +?Q M;QÆB M|B i i
+O M;QÆB b m M¬v b) M?Ê i?QÆM; i K½B F?¬M; i?¬B5
a m F?B M|B tQM;- KB M; i?`i i?ªB GQM; ç M FB #` "¢+? L;¼+ HQM; Mm®i p¬Q #K
K°i i? M? i`QÌM; FB K +kM; +| i?`i i?ªB HQm [m M; # v ` X
a„+ Kti æQÌM; S?QM; F`+? #B MX
h? M? i`QÌM; FB K i?`i i?ªB HQm [m M; M¬v /¬B ?ÆM # i?QÊ+- M?QM; ?¬Q [m M;
pÄ K¬ ?¬M w ç½ iªM ` #®M T?Q - æQÌM; S?QM; +kM; +ªK M?"M çQÊ+ FB K w T?¬
KbM?X

NdkX *?QÆM; 398, L;QÌB h`QM; "S+ >¼ X

h?¬M #BM?5 *?m¬B FB K M¬v imv i ç®B H¬ K°i i? M? h?¬M #BM? F?¬M; i? M;?B
M¬Q +| çQÊ+ ?¬Q [m M; b€M; +?|B K„i M?Q i? X
a m F?B "¢+? L;¼+ GQM; tm`i ` +?m¬B FB K M-v- M;[F?Q +kM; ç-v HQm Hmv M
@ h?¬M #BM? h?Ov >¬M EB K- HÊB F?Q #¬B / M? i?S iQ i`QM; h?¬M "BM? S?´- /M
i¢Q i?¬M?- T?QM; `M i?QÊM; +´ HBM? i?9 ",M; >Q¬M; \*?B >²M- M;QÌB i`QM; i?B M
b® F - +?m¬B FB K M¬v çB i?2Q H½Q T?m M?B m M,K ?¬K M v ç€M? TªB i†M; +?
h?¬M b„+ ?QM; T?'M +O æQÌM; S?QM; H"TiS+ #B M i?¬M? M;?B M M;šKX

æ•v H" h?Ov >"M EB K\ hmv "¢+? L;¼+ GQM; M|B` iBM iS+ F?¬M; b B- M?QM; M^K i`QM; i v H½Q MQÆM; +O ?„M .B T .o E?¬- i¢B b Q H9+ M"v H¢B iW i`QM; + L?QM; M?bM F„ H¢B- i? M? i`QÌM; FB K i`QM; +´ ?¼ t€+ i?U+ `i; B®M; h?Ov >"M p" ?"M F?Q H°` +?d h?Ov >"M EB K KÈB +|X

æQÌM; S?QM; F?¬M; ? ?Q"BM; ?B h?Ov >"M EB K i`QM; i v H½Q MQÆM; +O KbM >Q" M; ?„M +kM; ¢½ M?bM i?'v- +?Q M M h?Ov >"M EB K i`QM; i v .B T .o E?¬ im K°i +€+? ;B^B i?Q+? /mv M?'i- i? M? i`QÌM; FB K +O "¢+? L;¼+ GQM; H'v` +?Q

æ•v imv i ¢®B F?¬M; T?^B H" h?Ov >"M EB K- K" H" K°i i? M? h?¬M #BM? F?€+- h?¬M #BM?5 æ-m GQM; M"v- i?"i bU F?¬M; +| ?^Q i•K- æQÌM; S?QM; +M; M; "v- i`QM; HÀM; X

hmv i`QM; M°B i•K M; ?o M?Q p"v M?QM; i` M Kti æQÌM; S?QM; F?¬M; #B m H°` GB M iQÌM; ¢ M pB + M| ¢Q +?Q KbM? +?¶ i®i- æQÌM; S?QM; ¢Q€M t2K M| ¢ M; i`QM; - KbM? Î M; Q" B- M| +| +?O w ;b\ æB K M"v H"K +?Q æQÌM; S?QM; M; ?o K½B

@ L?Q i? M"Q\ L m i?Q+? i?b +-K ¢BX

L;[F?Q "¢+? L;¼+ GQM; i`"M M; "T K` ?Q†+X

@ h?Q+?5 _'i i?Q+?5

æQÌM; S?QM; ;"i ¢-m M?Q ;" K' i?|+- •K i?-K p" M /KM; +QÆM; F?Q- +^M? ;B€+ p¢ h?Ov >"M EB KX

L;QÊ+ H¢B ?„M Km®M M?bM- i`QM; i? M? i`QÌM; FB K M"v ~M +?S i B ?¼ ;b- +Q ;bX

L;|M i v +?¢K p"Q i'K ?bM?- æQÌM; S?QM; i?U+ bU +-K H'v h?Ov >"M EB K; B^ i` H¢M? #m®i- M m F?¬M; T?^B ?„M #B i`ä- æQÌM; S?QM; i?"i bU b) +?Q`^M; M| H

L?QM; b m K°i F?„+- /` #B M tm'i ?B MX

"¢+? L;¼+ GQM; ¢°i M?B M ?QM; T?'M F m K°i iB M; ,

@ æB p"Q +?Q i X

oW /Si HìB- "¢+? L;¼+ GQM; ?û KB M; HÈM` - i'K ?bM? i`QM; +´ ?¼ ¢°i M?B M pÁM; tQ€v M"v H" K°i K^M? ?¶M ¢°M- K°i +´ ?'T HU+ F?| ?B m- /M æQÌM; S?QM; + F?¬M; i? M; ,M +^M ?'T HU+ M"v- +^K i?'v K„i ?Q H M- +^M; QìB HB M iB M p"Q ?Q MîX

@ > ? - ? ? ? ? 5

J°i +?m¶B •K i? M? +QìB iQ p M; H MX

@ æÊB M?B m M, K M?Q p"v- +m®B +MM; +kM; +| M; QìB Î +MM; pÈB H½Q T?m- `° K°i KbM? `²BX

a„+ Kti æQÌM; S?QM; •K i`-K- i?¬M; KBM? M?Q ?„M- +kM; +| M; "v #` H"i i?mv M ?„M +^M? ;B€+- M?QM; ?„M F?¬M; M; ?o iÈB #S+ ?¼ b) tm'i ?B M pÁM; tQ€vX *?d i?O ¢Q¢M +O "¢+? L;¼+ GQM; X

L;~M; ¢-m M?bM p T?Q T?€i` •K i? M?- b„+ Kti æQÌM; S?QM; ¢¢B #B M- Î # M GQM; - imv F?Q i? FBM? M; QìB- M?QM; +kM; F?¬M; HÈM M?Q p"v- +?Q M M pšM i¢B- ¢-m "¢+? L;¼+ GQM; M"v ¢ M; i`¬B M' B i` M F?¬M; +€+? ?„M p" B +?K+ i`Q +?B m + Q +O M| Qi M?'i H` # KQÆB i`QÊM; - iQ" M i?•M i`„M; MäM- i?•M i? ?ÆB +?šM; M?[M; F?Q i? FBM? M; QìB- +^K ;B€+ €T #€+? KQìB T?¬MX

" M +¢M? i`mv M ¢°M; ioM? K°i +?m¶B #¼i MQÈ+- æQÌM; S?QM; [m v ¢-m M?bM K°i Q MQÈ+- i`QM; Q +| `i M?B m +€+?ûT ¢Ä iQÆB / M; /m ¢°M; i`QM; QX

æ•v H" i`QM; #S+ ?¼ 5 h?ìB çB K pÁM; tQ€v ?'T ?„M p"Q- æQìM; S?QM; ç½ +?m
i?'v +€ +?ûQ i`QM; Q- H"TiS+ F?ŠM; ç`M? T?€M çQ€M i`QM; HÁM;X

@ hB m ;B ?Ä - H½Q T?m ç½ M|B pÈB M;QÆB- M;QìB [m€ i? K H K M?'i ç`M? F?
M;?2 H½Q T?m M|B- +?Q M M T?ªB +?`m i?B i5

"ç+? L;¼+ GQM; M?bM ?„M `i ?ª ? M|BX

a„+ K†i æQìM; S?QM; +`M; •K i`-KX hmv ?„M M?bM GQM; ç M `i [m2M K„i- ?„M ç
çQçM "ç+? L;¼+ GQM; M"v `i F?| T?ÁM; #- ?B M içB #`M;QìB i +? M?çQ +kM;

h?Á i v H'v æ°+ ©M? FB K- æQìM; S?QM; M?bM "ç+? L;¼+ GQM; i` M #-m i`ìB- i`

@ hB M #®B i`,K T?QÆM; M;`M F /K /¶ i p"Q ç•v- +?ŠM; H) +?d Km®M i H`K #çM

@ 5 æ| +?d H`K°i M;mv M M?•MX

"ç+? L;¼+ GQM; ç€TX

@ L;mv M M?•M HÈM M?'i H` F?B M;QÆB î# M M;Q" B- H½Q T?m +ªK i?'v #`i M-
/B i #S+ ?¼ M"v- H½Q T?m b) F?¬M; +ÁM +?¶ ~M i?•MX

h`QM; M°B i•K æQìM; S?QM; ?®B ?"M5 L;mv M H B H9+ î# M M;Q" B KbM? ?Q" M
#S+ ?¼ M"v H` MÆB ~M i?•M /mv M?'i +O "ç+? L;¼+ GQM;- +?d +¬M /MM; +´ ?¼
Km®M H`K ;b i?b H`K b QX

@ hB M #®B +| i? i`ª HìB +?Q p½M #®B- î i`QM; M"v +| +€+? M"Q çB ` M;Q" B ? v
æQìM; S?QM; iB TiK+ ?ÄBX

@ E?¬M; +|X

"ç+? L;¼+ GQM; i?´M i?S+ K°i iB M;X

@ hB M p"Q aÆM >` æ² poM? pB M çWM; KQM; ` M;Q" B- M m F?¬M; H½Q T?m +k
?ÆM K°i M;`M M,KX L;QÆB +S M´M î HçB ç•v- M|B +?mv M T?B K ;BªB #m²M pÈ
F?¬M; Qi- M;QÆB Km®M +€B ;b H½Q T?m +kM; +| i? +?Q M;QÆBX

"S+ +´ ?¼ M"v i M H` aÆM >` æ²\ æQìM; S?QM; iW i`QM; iB MiS+ +O "ç+? L;¼+ +

@ h?U+ bU F?¬M; +| #`i F€ #B M T?€T M"Q çB ` M;Q" B b Q\

æQìM; S?QM; HçB ?ÄB K°i +•mX

@ PiM?'i i p" M;QÆB F?¬M; i? çB ` M;Q" BX

"ç+? L;¼+ GQM; ç€TX

@ GìB M|B pW `²B- pŠM +| #B M T?€T ç9M; F?¬M; \

æQìM; S?QM; M? +? KB M; +QìB K°i iB M;- +m®B +MM; +kM; M i•K K°i Qi- b m
H M ç M i`QÈ+ K†i "ç+? L;¼+ GQM;- æ°+ ©M? FB K +?ûK ` K°i ççQ FB K [m M;-
L m ç®B T?QÆM; ç½ F?¬M; M|B ` +€+? Hv F? B MÆB M"v- æQìM; S?QM; +?d +| i
.MM; #çQ HU+5

L?QM; F?B æQìM; S?QM; p¼i ç M i`QÈ+ K†i "ç+? L;¼+ GQM;- i-K K„i +Q `Ki HçB-
M;²B î i` M ç-m "ç+? L;¼+ GQM;- H` K°i M;QìB +| ?"K `•m +€i` - p K†i M;QìB M"v
#d´B- F?Q M? +?•M M;²B i` M M;QìB "ç+? L;¼+ GQM;- ç M; KdK +QìB M?bM KbM

EB K [m M; [mûi [m M;QìB "ç+? L;¼+ GQM;- +?d i?'v ?„M ` K°i iB ?Q HY - F
i?QÆM; i´M M"QX

æQìM; S?QM; î ;B[F?¬M; i`mM; ç i?•M K°i +€B- M?ªv H M ç-m `²M;- çSM; +€+?
? M K¼M #d´B M"v M,K i`QÈM;- æ°+ ©M? FB K +?d p"Q ?„M- i`-K ;B¼M; ?ÄB,

@ L;QÆB H" B\

NdjX *?QÆM; 39e , aÆM >" æ²

L;QìB M"v i`®M i` M ç-m`²M;- +?Q M M æQìM; S?QM; H9+ i`QÈ+ F?¬M; M?bMi
?¼ +?d +| K°i KbM? "¢+? L;¼+ GQM; K" i?¬B- M?QM; ?„M F?¬M; M;?o`^M; i` M I
+| M;QìBX

@ G½Q T?m H" B- H½Q T?m +kM; [m M`²BX

_•m +€i` bìbì`•m`B +O KbM?- M?Qm K"v bmv iQ K°i H€i H„+ ç-mX

L;?2 çQÊ+ •K i? M? M"v- æQìM; S?QM; +| +ªK ;B€+ Km®M i?´ ?mv iX h F?€Q- •I

@ G½Q T?m +QÐM; ûT #„i M``M; çB ` - ?W- H½Q T?m Km®M +€B ;b- +?Q # Q ;Bì i
HçB i?| Kç H½Q T?m K°i T?2M- b m ç| iU pšM +? i- K¶B H-M M?È iÈB pB + M``v- +
/``BX M? ?MM; ç ibM?- K„ M?•M ç FB m- i?B M +´ ç bU- iB m b€B K°i iB M; +Qì
_•m +€ i` M|B HìB M``v ``i +ªK F?€B- i?-M b„+ #m²M #½- t2K M?Q M;``M H-M F?-M
+kM; +| pçM H-M #`i ç„+ /oX

@ a m F?B M``M; +? i- H½Q T?m Km®M çB æ``Q L;mv M J¬M #€Q i?M i? v M``M;- M
L;mv M J¬M F?-M; #B i H``K ;b HçB çB i` m +?¼+ K°i +QM i?QÈM; +´ HBM? i?9-
K¬MX a m F?B H½Q T?m +?çv iÈB- +?d i?`v K°i #B M HY - +ÁM i M K¬M +?O æ``Q
+| +?¶ +?-M- F?-M; i? iU i v #€Q ççB i?M- ç| +?QM? H``pB + •M ?"M HÈM M?`i i`
æB p T?Q i`QÈ+ ç ibK FB K çQìM; ` - æQìM; S?QM; [m v ç-m HçB HB + ?„M- +

@ G½Q i?`i T?m- +¬ MQÆM; FB iU pšM i?b +| HB M [m M; b iÈB æ``Q L;mv M J¬M
M;QÆB- ç #ªQ p bU i`QM; bç+? HB M iU pšM- i HçB M?bM ` - ç-m bÄ ;•v M M +
a„+ K†i `•m +€ i` M;QÈM; M;``T- HB M iK+ F?Q€i i v M|B,

@ GìB M|B F?-M; ç9M;- F?B ç| H½Q T?m im`M i9 H`+? bU- F?Q pk?B M M; M;- Hç
bBM? K°i +†T- ç` içQ K°i ç¬B- M m F?-M; TªB pb i M K¬M +?O æ``Q L;mv M J¬M
HçB iW +?®B i +?S\ *?Q M M- i M K¬M +?O æ``Q L;mv M J¬M KÈB H``+,M M;mv M-
#` ?çBX

æQìM; S?QM; #om K¬B- [m v ç-m M?bM b M;+?¶ F?€+X

"•v ;Bì M?bM i M `•m +€ i` +ªM;QìB HšM p`i ç m p¬ ?çB- KbM? +¬M; FQ+? ?„M i?
M?QM; +| K°i pB +- æQìM; S?QM; M?bM ` ?„M F?B +ÁM b®M; imv i ç®B H``F F?
F?-M; FB M; M ;b- H``K pB +iQ``M #° pb v m i?Q+? +O #ªM i?•M- HQçB M;QìB M``
HU+ F?-M; + Q i?b F?-M; M|B H``K ;b- M m i?U+ HU+ + Q- M?`i ç`M? b) i`î i?``M?

Nd8X *?QÆM; 39d , ``M h?B m :B æ|B U?çV

L``M; FB #îB pb i M `•m +€ i` K`` +? i- M?QM; ?„M HçB ç2K i`€+? M?B K ç´ H M
L;mv M J¬M- ç9M; H``M;QìB F?-M; M|B Hw +?9i M``QX

@ L``v iB m iY- M;QÆB M|B H½Q T?m H``M;QìB F?-M; M|B Hw TªB F?-M;- M m
L;mv M J¬M +U imv i HìB +-m ?¬M +O i - M``M; FB H``K b Q HçB +? i Q M +?S\
_•m +€ i` F?-M; #m¬M; i? X

@ *| Hw5

æQìM; S?QM; i?"i bU F?-M; Km®M T?Q KB M; HQÐB pÈB i M M``vX

@ GçB M|B- æ``Q L;mv M J¬M #` /B i- ç•v +?QM? H``i?B M ?[m i?B M #€Q- €+ ?[m
h M `•m +€ i` H9+ M``v ``i ç„+ wX

@ ?- ç9M; `²B- M,K ç| +| K°i K¬M T?€B i M H``h?B M Zm•M J¬M- F?-M; #B i pb b C
F?B ;†T H½Q T?m HB M ?¬ ç€M? F m ;B i- tªv ` K°i ? B H-M M?Q i? - H½Q T?m
+?9M;- ç² b€i ?ÆM T?•M MY ç iY i¬M; K¬M +O +?9M;- ;BªB K®B ?"M i`QM; HÁ
K¬M M``v F?-M; Qi- +m®B +MM; H½Q T?m #` ç€M? i`¼M; i?QÆM; #Ä i`®MX >W ?V
F?ÄB ?šM- HçB çB h?B M Zm•M J¬M K°i +?mv M- pKM; i`°K ;B i i M K¬M +?O +O
i`2Q H M i` M +°i +ì +O +?9M;- +?Q #¼M +?9M; #B i F i +K+ +O F /€K ç®B M;?
+?mv M H9+ ç| i?"i ç½ ;?B M

@ *ÁM +| X

æQìM; S?QM; M;?2 ?„M HªB MªB- M|B HB M KB M `²B HçB +^M M?^M +?mv M M
?B M i M `•m +€ i` M``v +?šM; TªB H``M;QìB i®i H``M? ;bX L?[M; +?mv M ?„M H
TªB H``+?mv M i?"T €+ #`i t€- bQ pÈB ?„M M?[M; pB + M,K tQ KbM? H``K +?d H``

>B M iϕB ?„M F?¬M; ϕ°M; i?O pÈB KbM?- H` pb +¬ ϕÆM [m€ H•m- Km®M KbM? ;E
 +?¼+ i`9M; +?¶+,K iS+ i`QM; HÁM; +O ?„M- æQÌM; S?QM; /€K F?ŠM; ϕ`M? pÈB
 b) ` i v pÈB KbM?X h M`•m +€i` M`v- T?ªB +~M i?\"M +ªM? ;B€+ pÈB ?„M K°i +?S
 GϕB K°i M;`v M[ i`¬B [m - æQÌM; S?QM; ϕ½ ibK FB K F?„T aÆM >` æ²- M?QM; pš
 ` X
 h`QM; +€B ϕ` T?QÆM; M`v- ;B®M; M?Q K°i +€B ?bM? i`ÁM +U+ HÈM- ϕQÌM; FQM
 ? B M;?bM /†K- K` #B M ;BÈB +O ?bM? i`ÁM- +?QM? H` i? ;BÈB ?Q p¬ ?¶M ϕ°M
 i? M`Q- +kM; F?¬M; +€+? M`Q t¬M; T?€ ϕQÊ+ i¬M; #bM? +?QÈM; M`vX
 L?QM; [m M?B m M;`v ibK FB K M?Q p`v- æQÌM; S?QM; T?€i ?B M i`QM; aÆM >
 ??+€ +?ûT FB ` - F?¬M; +| #`i +S p`i b®M; M`Q- M; v +ª K°i +QM HBM? i?9 +kM;
 GϕB KQÌB M;`v M[ i`¬B [m - æQÌM; S?QM; p` `•m +€i` HϕB i`Î p p` i`Q # M ϕ¬m
 @ hB m iY- H½Q T?m F?¬M; +| HW M;QÆB- iϕB ϕ•v F?¬M; +| ϕQÌM; ` M;Q`B ϕ•m
 ;B M +?S\
 _•m +€i` i`M ibM? F?mv M #ªQ M|BX
 æQÌM; S?QM; ϕ†i K¬M; M;²B tm®M; ϕ`i- ?ÆM KQÌB M;`v F?¬M; ,M F?¬M; m®M; - ?
 +QÆM; F?Q iQ`M i?•M /QÈB bU p`M +?mv M +O o¬ h?QÌM; Zmv i pšM #ªQ i`b ϕ¬
 iW iB m ? QX
 h?S+ ,M i`QM; J` ©M? E?¬M; :B M bÈK ϕ½ iB m ? Q F?¬M; +ÁM- æQÌM; S?QM; p
 bmM; - ?B M ;BÌ ?„M Km®M ibK K°i Qi ϕ² ,M K` F?¬M; +|X
 @ >„+ ?„+ - M;QÆB M M M;Q M M;Q½M HQm HϕB i`QM; M`v #¬m #ϕM pÈB H½Q T?
 _•m +€i` ϕ„+ w +QÌBX
 @ h?B m ;B +| +?9i ϕ|B- Î ϕ•m KÈB +| i? ibK ϕQÊ+ i?S+ ,M\
 æQÌM; S?QM; ;BQÆM; K„i ?ÄB- ?ÆM KQÌB M;`v M v- imv æQÌM; S?QM; pšM +ªM?
 ?„M pšM F?¬M; ϕ°M; i v ϕ°M; +?•M pÈB KbM?X
 @ 5 MÆB M`v F?¬M; +| +€B ;b ϕ ,MX h?ÌB ϕB K aÆM >` æ² ?bM? i?`M?- ϕ9M; H`
 +?|+ - M?QM; H9+ H½Q T?m M?`K +?€M ϕ½ ;B i bϕ+? #¼M +?9M;X L m M;QÆB Km
 K` i?¬BX
 @ *ÁM M?[M; +QM +€ +?ûT M`vX
 æQÌM; S?QM; ϕ2K €M? K„i [m,M; p T?Q +QM +€ +?ûT iQ K¼M; +€+? ϕ| F?¬M; t >
 @ E?¬M; i? ,M- F?¬M; i? ,MX
 h?•M i? `•m +€i` H|2 H M tm`i ?B M i`QÈ+ K†i æQÌM; S?QM; - ;B®M; M?Q ;` K ϕ
 +QMX
 @ L?[M; +QM p`i M?Ä M`v b®M; +MM; H½Q T?m ?ÆM M;`M M,K- [mw H„K- +?Q M I
 @ L m F?¬M; ,M #´M i?B m ;B b) +? i ϕ|B- ϕ M H9+ ϕ| b) +?d +ÁM HϕB K°i KbM? M
 TªB ϕ•v\
 æQÌM; S?QM; ;Bª pl bm v v m- M|B +?mv M `i v m ÈiX
 _•m +€i` M;?2 p`v i?¬M b„+ b[M; b| - ;'T ϕ M ϕ° TªB /\"K +?•M- t2K ` ?„M ϕ½ [m M
 Km®M #„i æQÌM; S?QM; p`Q aÆM >` æ²- M?QM; HϕB F?¬M; M;?o ϕ M ?„M F?¬M; -
 HϕB +¬MX
 @ SªB H`K i? M`Q +?Q TªB ϕ•v- TªB H`K i? M`Q ϕ•v\
 J†i Kk B `•m +€i` i`M ϕ¬v #`i M M|BX

@ "•v ;BÌM;QÆB +| ? B H U +?¼M- K°i H" M?bM #'M i?B m ;B +? i ç|B- M?[M; +Q
> B H" +?Q #'M i?B m ;B ,M M?[M; +QM +€ +?ûT M"v- F?~m p` i?B m ;B F?¬M; HÈ
+QM- çO +?Q i ,M i`QM; MY M,K- i`QM; i?ÌB ;B M ç| M?'i ç`M? b) +| K°i #-v +€ +
@ æB m M"v +kM; ç9M;X
_•m +€ i` ;"i ç-m- i?-M b„ + H" T i S+ F?¬B T?K+ HçB,
@ o"v i?b #„i K°i +QM ,M çB- M?QM; +?d +| i? #„i K°i +QM- M; "M pçM H-M F?¬M
p"i M?Ä M"v H" K M? +,M +O H½Q T?mX
L?bM ?„M M|B `i M;?B K i9+- ç M ;BÌ æQÌM; S?QM; KÈB ?B m p b b Q K b M? çKM;
+?9i- i M M"v HçB t m'i ?B M X L; m v M H B # M i`QM; aÆM >" æ²- M; Q" B ?„M H" bE
+€ +?ûT M"v- M; v +ª Q +€ +?ûT M"v +kM; F?¬M; +ÁM- i?b ?„M M?'i ç`M? b) +¬ ç
>„M i W i`QM; Q +€ +?¼M ` K°i +QM +€ +?ûT /"B K°i i`QÈM; ` - æQÌM; S?QM; K' M
K°i Q i +•v F?¬ M?|K H Y - ç2K +€ +?ûT M QÈM;X
h`QM; +ª [m € i`bM?- `•m +€ i` [m v K t i +?¶ F?€+- F?¬M; ç" M? HÁM; M?bM- #`M i
b„ + K t i +?ŠM; +ÁM i B M? i?-M ; b M[X
J°i H € i b m- æQÌM; S?QM; M;²B /QÈB ç'i ¬K +€ +?ûT ç½ M QÈM; +?QM +„M ,M- #' M
M;²B Î # M +çM?- /MM; p K t i +O Q € M T?K M?bM +?^K +?^K p"Q æQÌM; S?QM; i?
p" B +€ B X
@ L"v H½Q i?'i T?m- M;QÆB pW KÈB M|B F?B aÆM >" æ² pW ?bM? i?"M? ç½ +| +
>" æ² M"v ?bM? i?"M? i? M"Q M;QÆB +kM; F?¬M; #B i\
æQÌM; S?QM; i b K F?¬M; i?'v çQÌM; ` - +?d +| i? i W K B M; i M `•m +€ i` M"v /Á
t2K +| i? i W ç| i b K ` i B M i S+ ?[m /KM; ? v F?¬M;X
@ æB m M"v i?b i #B i `ä- aÆM >" æ² /MM; i Q M? KçM; +O H½Q T?m H"K p"i /ŠM
@ *?d ;B € Q +?Q\
æQÌM; S?QM; F B M? M;ç+ ?ÄB- ?„M +ÁM i Q Î M; `^M; #ªQ #®B M"v +?QM? H" i?S ç½
HçB F?¬M; M;?o i ÈB M| HçB H B M [m M ç M `•m +€ i` X

NdeX *?QÆM; 393 , aÆM >" æ² >bM? h?"M?

@ L;QÆB ç2K tQÆM; +€ +O +QM +€ M"v ,M ? i- H½Q T?m b) M|B +?Q M;QÆB #B
_•m +€ i` M?bM æQÌM; S?QM;- M;?B K i9+ M|B X
æQÌM; S?QM; M?`M F?¬M; çQÊ+ +QÌB H M- `•m +€ i` K m®M K b M? ,M tQÆM; +€
K b M? ,M M?B m K°i +?9i ç +?®M; çĐ i? K K°i i?ÌB ;B M M;„M- ç i`€M? ç|B #KM;
i?O pÈB +€ +?ûT +O ?„M X
@ æQÊ+- i pW ,M M;QÆB pW M|B X
æQÌM; S?QM; ;"i ç-m- /ç /"v +O K b M? `i i®i- ,M +?9i tQÆM; +€ M"v +kM; F?¬M;
@ æ i M?È HçB ç½- +?m v M ç½ tªv ` [m € H•m- +| +?9i F?¬M; M?È `äX
_•m +€ i` M|B tQ M; H B M i`-K i Q X
Zm K°i H9+ H•m ?„M KÈB M;~M; ç-m H M M|B,
@ æ•v H" +?m v M i®i +O M?[M; i M içT +?OM; h?B M *®+ H"K ` X
@ h?B M +®+\
æ°M; i€+ +O æQÌM; S?QM; +SM; çÌX
@ L;QÆB #B i h?B M *®+\
jy kj

h`ÁM; K„i`•m +€ i` Km®M`ÆB` F?ÄB?®+ K„iX >„M +ÁM M?È`ä H9+ i`QÊ+ KbM
Km®M ?`M; T?K+ "¢+? L;¼+ GQM;- T?ªB #` M|;B`v pÁ K`v i`,K M,KX

G9+ # M ç-m "¢+? L;¼+ GQM; F?¬M; T?ªB Km®M çKM; i?b çKM;- i¢B b Q iB m iY
+?S\

@ E?¬M; ç9M; ?

_•m +€ i` F?¬M; `ä`M; +?Q H„KX

@ *?ŠM; H) hB m "¢+? #B i çQÊ+ i•K iQ +O H½Q T?m- +?Q M M KÈB F?¬M; ` i v

@ > ? - H½Q i?'i T?mX s2K` hB m "¢+? `i +| /mv M T?"M pÈB #`M i?B m ;B X

æQÌM; S?QM; +QÌB HÈM K°i iB M;- tQ v M;QÌB M?ªv H M i` M HQM; "¢+? L;¼+ GQ

"¢+? L;¼+ GQM; M;Y ç-m`®M; K°i iB M; çB + i B- +ªi?•M i? tQ v +?mv M i` M K
v K9 X

@ L`v

_•m +€ i` FBM? ?½B- ?„M +ÁM iQÎM; hB m "¢+? i?U+ bU M´B ;B"M- ç M; Km®M K
i?'v "¢+? L;¼+ GQM; +?Î æQÌM; S?QM; # v iÈB # v HmB ;B[F?¬M; i`mM;- F?¬M;
;B"M M`Q- F?¬M; +?d i? - M| pŠM i?dM? i?QªM; m®M ûQ +€B ç-m GQM; iQ HÈM- +
+O M|X

@ h F?€Q5 hB m iY M`v +| i?U+ bU +| +?9i +´ [m€BX

_•m +€ i` #` æQÌM; S?QM; H`K ;B"i KbM?- imv iQM? ibM? hB m "¢+? F?¬M; [m€ t
H`i®i- M m H`M;QÌB #bM? i?QÌM; çSM; i` M HQM; M|- +| i? M´M b Q\ *?d bÊ
M?QM; iB m iY M`v çSM; i` M HQM; M|- +?ŠM; M?[M; hB m "¢+? F?¬M; iS+ ;B"M-

E?¬M; i? ç #¼M +?9M; iB T iK+ çM ;BĐM- p¢M M?'i #¼M +?9M; i?B i H" T [m M
+?ŠM; T?ªB F?B ç| çQÊ+ F?¬M; #M K`iX

@ hB m iY- M? M? M?ªv tm®M;- hB m "¢+? Km®M M´B ;B"M`²B ç|X

_•m +€ i` çSM; T?Q /QÈB M|B +?mv M ;B"i ;•MX

L?QM; æQÌM; S?QM; H¢B F?¬M; M;?2 i?'v- H9+ M`v ?„M ç M; +? m K`v- +ªK M?"M
M?ªv H M F?¬M; i? S+ +? X hW F?B "¢+? L;¼+ GQM; K M; i?2Q ?„M # v H M F?-
ç-m M?ªv H MX

>„M iQÎM; ç•v H` T?ªM SM; +O hB m E?¬ G•m- M?QM; +~M i?"M t2K tûi H¢B T?€i
SM;- +?QM? H` "¢+? æ´M ç M; #` T?QM;´M i`QM; ç M çB MX

hW F?B +| çQÊ+ "¢+? æ´M- æQÌM; S?QM; F?¬M; T?€i ?B M M| +| # Q M?B m +
?„M +| i? iU /Q tm'i M?"T "¢+? æ"QªM?` - +kM; +?d H`K +?Q ?„M +| i? F?®M;
i`QM; "¢+? æ"QªM? K°i T?¢K pB`°M; K`i?¬BX

L?QM; ;BÌ F?„+ M`v- "¢+? æ´M H¢B +| T?ªM SM; /` i?QÌM;- æQÌM; S?QM; +kM; F

"¢+? æ´M M?ªv H M +`M; M;`v +`M; HÊB ?¢B- +QÆM; F?Q i`QM; ç M çB M ?¶M H
?¼M; +O æQÌM; S?QM; tm'i ?B MªQ ;B€+- ?¬ ?`T iQ`M i?•M F?¬M; i?m" M HÊB- I

*® ibM? €T +? /` i?QÌM; +O "¢+? æ´M- M?QM; ?„M #`i HU+- M;QÊ+ H¢B "¢+? L
M;`v +`M; pmB KWM;X

@ æ¬M; ç¬M; ç¬M;

:B®M; M?Q iB M; #9 M M- K°i iB M; H¢B K°i iB M;- K¢M? K) ?[m HU+- K¶B K°i H-
æQÌM; S?QM; H`K i`mM; i•K- ç m +| K°i +´ HBM? F?Q +?'M ç°M; K`K„i i?QÌM; +kM
M?Q K°i ?²MQÊ+ MioM? #` K°i +K+ ç€ MûK tm®M; H`K`mM; ç°M;X

_•m +€ i` ?€ iQ K²K- H9+ M`v ?„M +kM; KÆ KÆ K`M; K`M;- F?¬M; #B i æQÌM; S?Q

hB M; HQM; M;•K HϕB i`mv M` - i`QM; •K i? M? +ÁM t2M HšM K°i +?9i pmB KWM
 @ æ M +MM; H` +| +?mv M ;b\
 _•m +€ i` ;'T ç M ç° /"K +?•M- ç M; Km®M çB H M çB m i` æQìM; S?QM; p` hB m
 ?„M HϕB F?¬M; /€K ?¬M? ç°M; i?B m bmv M; ?o- i`ϕM; i?€B ?B M iϕB- +| H`+? /mv
 +€B ;b ç M; /B M` X
 @ æ¬M; ç¬M; ç¬M;
 h?ìB çB K•K i? M? i`-K çK+ M`v /`v ç†+ iÈB K°i i`bM? ç° M? 'i ç`M?- K°i iB b€M;
 çB M æQìM; S?QM; T?€i` - K°i iB b€M; M`v ;B®M; M?Q iB b€M; H9+ #bM? KBM
 +?Q K„i M; QìB i F?¬M; i? Kî` çQÊ+ - `•m +€ i` +® ;„M; i`WM; HÈM ç¬B K„i- M?
 H`K +?Q ç¬B K„i M?S+ #m®i- MQÊ+ K„i im¬M` "Q`Q`ÆB tm®M; K†i ç'i- #'i ç„+ /
 HϕBX
 J°i H€i b m- €M? b€M; i€M çB- i?"i p'i pª KÈB F?¬B T?K+ i?` HU+- ç-m iB M`•m
 HB + K°i +€B- i?•M i? `•m +€ i` H"TiS+ +SM; M;„+- M?bM i?'v çϕB 'M ç M; i¬B
 K†i æQìM; S?QM; - K°i iB Fw S+ M? M? M?Q i?B K çB M t i[m ç-m ?„M- ?QªM; b
 @ h?B M *Æ 'M5
 æQìM; S?QM; H9+ M`v ç M; çSM; i` M M; QìB "ϕ+? L;¼+ GQM; +kM; F?¬B T?K+ H
 æ 'M ç M; î i`QM; ç M çB M +O KbM? HϕB +?ϕv` - HÆ HYM; i`QÈ+ K†i- b m F?B
 L;¼+ GQM; /QÈB i?•M H9+ M`v ç½ M ioM? HϕB- +?"K`½B ç€T tm®M; K†i ç'i- +
 tm'i ?B M i`QÈ+ K†i æQìM; S?QM; X
 *| +ªK ;B€+ M?Q M| ç M; +9B ç-m tQM; i?-M- æQìM; S?QM; +? m K`v- ?„M F?¬M;
 iϕBX
 hB M; `•m +€ i` FBM? ?¬i`mv M p`Q i B æQìM; S?QM; - ?„M [m v ç-m M?bM p T?
 +O H½Q i?'i T?m M`v i`¬M ç-v i?-M b„+ i? K H K- ? B +QM K„i i`î M M +m²M; M?B
 @ h?B M *Æ 'M\
 æQìM; S?QM; M;?B ?Q†+ ?ÄB K°i iB M; - M; QìB +O "ϕ+? æ i?"M? ç m ;¼B M| H`
 p`Q M;¬M M, K i`QÈ+ M| +ÁM +| i M ;¼B F?€+X >ÆM M[- `•m +€ i` ç½ M?bM` M|
 @ hϕB b Q h?B M *Æ 'M HϕB î i` M M; QìB +O M; QÆB\
 _•m +€ i` FQ+? ç°M; ?ÄB i?, KX
 @ o¬iB M? +| çQÊ+X
 æQìM; S?QM; ç€TX
 @ L? M? çQ +?Q i - +| M| +?9M; i +| i? Hv F? B ç` T?QÆM; [m, [m€B M`v- aÆ
 #m°+ çQÊ+ iU /Q +O +?9M; i X
 _•m +€ i` çB p T?Q æQìM; S?QM; - /m¶B #¬M i v HÈM`mM`mM çQ iÈBX
 æQìM; S?QM; H'v i v #„i H'v "ϕ+? æ 'M- b m F?B +¬K p`Q i`QM; i v- "ϕ+? æ 'M ?
 [m M; - #B M K'i p`Q i`QM; ç M çB M +O ?„MX
 @ h?B M *Æ 'M ç•m`²B\
 æ°i M?B M i?-M b„+ `•m +€ i` i`î M M /[iÈM- ?mM; /[?ÄB i?, KX
 @ L; QÆB T?ªB +?Q i #B i- `®i +m°+ h?B M *Æ 'M +| i€+ /KM; ;bX
 æQìM; S?QM; M?bM`•m +€ i` çB iÈB i`QÈ+ K†i KbM?- •K i?-K +ªM? ;B€+ T?ÁM
 F?¬M; T?ªB H`M; QìB HQÆM; i?B M ;b- imv i`QÈ+ FB F?¬M; `i v pÈB KbM?- #`
 iW F?B "ϕ+? æ 'M tm'i ?B M- ?B M M?B M ç½ F?¬B T?K+ HϕB #ªM iQM? +O KbM

@ h?B M *Æ 'M- i?'v `ä h?B M \*Æ- +?È M|B aÆM >" æ²- #'i Hm" M H" T?QM; 'M M" KÎ` X *?d + -M p" M /MM; HU+ HQÊM; +O M|- +?9M; i HB M +| i? Hv F? B aÆM >

@ hB m iY- +?ŠM; H) M; QÆB F?¬M; Km®M `ÌB çB b Q\ Jm®M `ÌB çB i?b ç2K h?B h?¬M b„+ `•m +€ i` +| +?9i F?¬M; #bM? ioM?X

@ h?B M *Æ 'M H" #ªQ #®B +O h?B M *®+ \ æQÌM; S?QM; ?ÄB- ?„M +?d bmv çQ€M i?2Q i M- +?Q M M F?¬M; #B i +| ç9M; ? v

NdNX *?QÆM; 38y , æ¢B h?B m h? J¢M;

@ E?¬M; - h?B M *Æ 'M ç½ +| iW i`QÈ+ FB X L; QÌB h?B M \*®+ +kM; Km®M +?B K H ç²M; iY iQM? iQ€M F?¬M; #Ä b|i i?S ;b- /mv M?'i +?d +| h?B M \*Æ 'M H" ?„M F?¬ F?¬M; M; ?o iÈB +| M; `v H½Q T?m +kM; çQÊ+ M?bM i?'v h?B M *Æ 'M- [mªM?B M ç2K h?B M *Æ 'M; B Q +?Q i - M m F?¬M; çWM; i`€+? H½Q T?m i`Î KtiX

h?¬M b„+ `•m +€ i` çB M +m²M; - ?B M M?B M h?B M *Æ 'M +| bS+ ?'T /šM ç M KS

@ *?d + -M p" M /KM; h?B M *Æ 'M H" +| i? i?Q€i` M; Q`B- i¢B b Q i T?ªB ;B Q + æQÌM; S?QM; +QÌB H¢M? K°i iB M; X >„M F?¬M; M; ?o iÈB h?B M *Æ 'M H¢B +| i bÈK #B i çB K M`v- +kM; F?¬M; + -M T?ªB H½M; T?Q ?ÆM KQÌB M; `v ç ibK çQÌM "•v ;Bì M; ?o H¢B- i`QÈ+ ç•v `•m +€ i` +kM; ç½ M|B- Km®M `ÌB F?ÄB aÆM >" æ²- i?S ç| +?QM? H" "¢+? æ 'MX

L m F?¬M; T?ªB KbM? K M; "¢+? æ 'M +?¢v ç M ç•v- `•m +€ i` +kM; F?¬M; iB i H æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; #B i M?[M; iB M iS+ M`vX "¢+? æ 'M +| +¬M; /KM; F? B M?Q p"v- M| F?¬M; +?d +| i€+ /KM; F? B KÎ F?¬M; +?d +| "¢+? æ "QªM? \ h` M J¢+? *?B æ` - ç m + -M i?O çQ¢M ç†+ i?M ç KÎ` - M?QM; +?d + -M +| "¢+? æ 'M- M? M?`M; p¬ +MM; X

h¢B b Q "¢+? æ 'M H¢B +?¢v ` - ç¢B F?€B H" pb M| +| [m M ? pÈB "¢+? L; ¼+ GQ ç| H" ;b i?b æQÌM; S?QM; F?¬M; i? ?B m `äX

" M M`v- `•m +€ i` M; ?2 æQÌM; S?QM; M|B M?Q p"v i?b +QÌB H¢M? HB M iK+,

@ hB m iY- M; QÆB +?d +| i?U+ HU+ h?B M ;B B i`mM; T?~K- i`QM; M?€v K„i H½Q i?S+ i?ÌB i?b M; Q M M; Q½M ;B Q h?B M *Æ 'M +?Q H½Q T?m- M m F?¬M; H½Q T

@ L; QÆB i?Y t2KX

æQÌM; S?QM; + -K æ°+ ©M? FB K- H¢M? HMM; M?bM `•m +€ i` - F?Q i? iQ`M i? i, M; p¼i H M ç M GBM? ;B B i?QÊM; T?~K5

•K ?²M +QÌM; ç¢B M?'i i`QM; +QÆM; i•K æQÌM; S?QM; F?¬M; i? F?¬M; i? p" M / F?B +ÁM b®M; +| +ªM? ;BÈB GBM? ;B B i?QÊM; T?~K- Km®M ç®B T?| ?„M- +?d +| M?'i K" i?¬BX

æ•v H" H- M i?S ? B æQÌM; S?QM; p" M /KM; M|- H- M ç- m iB M H" i`QM; GBM? J¢ #®BX E?B ç| HU+ HQÊM; ?²M T?€+? F?¬M; çO +QÌM; ç¢B- F?¬M; +€+? M"Q €T + æQÌM; S?QM; bY /KM; M| M? M?äK p¬ +MM; X

E?mv i çB K /mv M?'i +?QM? H" iB m ? Q +QÆM; F?Q HÈM [m€ KS+5 "ªM i?•M æQ T?~K- imv FBM? K¢+? ç½ çQÊ+ ` M Hmv M [m p" +| i? +?S çKM; +QÆM; F?Q ç M ?²M GBM? ;B B i?QÊM; T?~K- +QÆM; F?Q iQ`M i?•M M?Q i?Ov i`B m /•M; H M b i

æQÌM; S?QM; çQ€M /MM; i?U+ HU+ +O KbM? #•v ;Bì- M?B m H„K +?d +| i? /mv
MûM ?QÆM; i?b +QÆM; F?Q iQ“M i?•M b) ? Q i´M ? i- ç M H9+ ç| F?¬M; +€+? M“
@ æB m M“v b Q +| i? \

h?B m +?9i M[`•m +€i` +„M K'i ç-m HQÐB +O KbM?- ?„M i`Æ K„i M?bM æQÌM;
bBM? #B M ?| +U+ HÈM- +?Q M M F?¬M; i? iBM p“Q K„i KbM?X

h`€+? F?¬M; çQÊ+ iB m iY M“v HΦB F?¬M; bÊ KbM?- M; mv M H B ?„M +ÁM i?O çQΦ
;B B i`mM; T?~K ç°i M?B M +| çQÊ+ F?Q i? +O GBM? ;B B i?QÊM; T?~K- çB m M

@ æ•v F?¬M; T?ªB bU i?“i- ç•v F?¬M; TªB H“ i?“i- iB m iY M; QÆB /€K ?M i -H
i`QÊ+ `²B M|B b mX

_•m +€i` ?mM; /[ M|B tQM; K°i +•m i?•M i? HB M #B M K„i i`QÊ+ K†i æQÌM; S?Q
+| ç°M; i€+ ;b- F?¬M; ;B M +?mM; [m M? i?•M i? æQÌM; S?QM; ;B®M; M?Q #`+¬
J°i FQ+? iMv iB M +O GBM? ;B B i?QÊM; T?~K + Q i?O +kM; +| mv HU+ iQ HÈMX

æ°+ ©M? FB K i`QM; i v æQÌM; S?QM; pmM; H M- T?€ pÐ i? T?QM; iÄ +O `•m +
iW i` M i`QÌM; FB K #Q+? HK+ #„M` - +„i p T?Q i?“i HQM; `•m +€i` X

E?¬M; ;B M #` i`ªK T?€- K°i F?2 ?Î K“m ç2M K“ K„i i?QÌM; +| i? M?bM i?'v #¶M; i
ç| HΦB #B M K'iX

_•m +€i` ç½ ;B“i KbM?- ?„M +?Q `^M; æQÌM; S?QM; /MM; *?QÈM; L?½M S?€T KÈ
çQÊ+ F?Q i? GBM? ;B B i?QÊM; T?~K- M?QM; F?B ` i v KÈB T?€i ?B M- ç•v F?¬M
ç®B T?QÆM; H“ K°i GBM? ;B B i?QÊM; T?~K ?“M; i?“i ;B€i?“iX

h`QM; H9+ #®B `®B `•m +€i` M?Q +QM +€ +?Φ+? i`ÆM i`QÊi i`€M? Mû K°i FB K
+?•M K°i FB K iB T i?2Q +O æQÌM; S?QM; ç½ ç€M? iÈB i`QÊ+ K†iX

æ°M; i€+ TªM SM; +O æQÌM; S?QM; `i M? M?- M? M? ?ÆM bU iQÎM; iQÊM; +O
_ÆB p“Q çQÌM; +MM; - `•m +€i` +?d +ÁM +€+? ç€M? ` K°i çΦQ [mv M FbM?- M; ;
FB KX

JkB FB K +MM; [mv M iQÆM; ;B Q- æ°+ ©M? FB K pÈB çŠM; +'T h?B M #BM? F?¬
i?QÆM; Kªv K v- K“ ç°+ iQM? i` M æ°+ ©M? FB K- +kM; F?¬M; +| i€+ /KM; M“Q pÈ

L„K [mv M +O `•m +€i` M?Q #` çB M; B“i HmB p T?Q b m- i` M [mv M T?QM; - +|
M| #®+ +?€v H“K `•m +€i` F m i?ªK HB M iK+X

@ >W- +?d H“ •K ?²M- +kM; /€K H“K +“M pÈB #´M i?B m ;B X

æQÌM; S?QM; ç€M? ` K°i çΦQ FB K [m M; - FB K [m M; M?Q ?Q - FB K [m M; M?
[m M? `•m +€i` X

_•m +€i` H“ iBM? ?²M iK i“T K“ i?“M?- imv i`ªB [m ?ÆM M; “M M, K im Hmv M- M?
#bM? i?QÌM; - M?QM; pšM +?d H“ iBM? ?²M K“ i?¬BX

L m H“ + Q i?O GBM? ;B B i?QÊM; T?~K- +?Q /M æQÌM; S?QM; p“M /KM; h€ h?B
FªM, M; +?B K ? i i?QÊM; T?QM; M?Q pW `²BX L?QM; `•m +€i` HΦB #`i ç²M; - a
/KM; HU+ HQÊM; +QÆM; i•K i?b i?¬B- +?d H“ bY /KM; +?QM? KbM? M?`i p®M H“

æ•v H“ M, M; HU+ F?“+ +? •K ?²M5

h` M i?•M æ°+ ©M? FB K +| [m €M +?9 HU+ HQÊM; +QÆM; i•K- +?Q M M `•m +€i`
#Q+? HK+ ?Ä /B K FB F?¬M; M; WM; i?B m ç®i M, M; HQÊM; iBM? ?²M +O ?„M- i
S?QM; HΦB +„i i? K K'v FB K i` M M; QÌB ?„MX

GΦB +| K'v ç€K #Q+? HK+ ?Ä /B K i?B m ç®i ?WM; ?U+ i` M M; QÌB `•m +€i` X

@ æ•v H“ +€B ;b- ç•v HY ;b\

_•m +€ i` ?QªM; bÊ M?ªv` - i`QM; •K i? M? K M; i?2Q bU`mM`~v- ?„M F?¬M; M
h?B M; B B i`mM; T?~K H¢B +| i? F?„+ +? i?O çQ¢M +O KbM?- M m bÊK #B i M?
F?¬M; /€K ç°M; i?O pÊB ?„MX

@ o¬ h?Q`iM; *?B GU+- +?mv M ç®i •K ?²MX

a„+ K†i æQ`iM; S?QM; M?Q i?Q`iM;- æ°+ ©M? FB K ç2K`•m +€ i` # Q T?O H¢B-?
+?9i M`QX h`¢M; i?€B h€ h?B >Q`M >²M /mv i`b F?¬M; çQÊ+ # Q H•m- +?Q M M T
çQÊ+X

N3yX *?QÆM; 38R, h?m S?K+ _•m *€ h` X Ui?QÊM;V

@ æ•v H`i?S ;b\ h¢B b Q H¢B +| HQ¢B p"i M`v +?S5 E?B +ÁM b®M; H½Q T?m +kM;
X

E?B ç M; M|B +?mv M- #Q+? HK+ ?Ä /B K i` M M; Q`iB`•m +€ i` +`M; M;`v +`M; M
HU+ HQÊM; iBM? ?²M ç M; K'i çB iWM; +?9i- i?- M b„+ `•m +€ i` +kM; m QªB F?-
`i M?B m- H`K +?Q æQ`iM; S?QM; Km®M ç®B T?| ?„M +`M; M;`v +`M; / /`M;X

@ h? K¢M;- i? K¢M;5 æ¢B i?B m i? K¢M; X

J„i i?`v F?¬M; +€+? M`Q +?B M i?„M; æQ`iM; S?QM;- i?“K +?Q +| F?ª M,M; b) #`
ç®i ç M ?²M T?B T?€+? i€M- H9+ M`v`•m +€ i` KÎ KB M; +-m tBM i? i?S- F?¬M;
i?O GBM? ;B B i?QÊM; T?~K +?9i M`QX

>„M ç½ +? i K°i H-M- ?B M i¢B ?„M F?¬M; Km®M +? i i? K H-M i?S ? B- M m H9
+kM; F?¬M; +ÁMX

@ hB m M?•M ? M ?¢- HQm M;QÆB H`K ;b\

æQ`iM; S?QM; F?¬M; #`•m +€ i`ªM? ?Q`iM;- K°i FB K H¢B K°i FB K- F?¬M; M? M

@ æ¢B i?B m i? K¢M;- H½Q T?m b B`²B- H½Q T?m F?¬M; M M F?ÎB H M i` MB
M?•M ç¢B HQÊM;- F?¬M; M M +?`T M?`i pÊB iB m M?•MX

:B¼M; M|B +O`•m +€ i` i? HQÆM;- H`K +?Q M; Q`iB M;?2 +ªK i?`v`i i?QÆM; i•k
imv ç m F?´ +?®M; çÐ- M?[M; K¶B #° p`i` M i?•M i? +O ?„M ç m #`æ°+ ©M? FB
?Ä /B K ç M; M?2M M?|KX

@ JB M; HQÐB i`ÆM i`m- i? v ç`B i?`i i?Q`iM;- +`M; F?¬M; i? HQm M;QÆB H¢B ç
æQ`iM; S?QM; ` i v +`M; M;`v +`M; ?mM; €+X

@ æ¢B i?B m H`KÆM i? +?Q i - +?d +¬M i? K¢M; +?Q i - b m M`v i M?`i ç`M? b)
M|B ;b i?b M|B i +kM; H`GBM? ;B B i?QÊM; T?~K- M m F?¬M; TªB ç¢B i?B m +|
+kM; +| i€+ /KM;- i +| i? ;B9T M;QÆB ç€M? M? m- i +ÁM #B i`i M?B m F€ p,M
i?O ?¢ HQm iBM?X

h? FB K +O æQ`iM; S?QM; +?“K H¢B K°i +?9i- i` M KB M; M|B,

@ L|B M;?2 K°i +?9i5

æ•v ;¼B H`b®M; H•m i?b i?“M? iBM?-`•m +€ i` H`+ Q i?O ?`M; ç-m +O M;`M M
K°i b® iBM iS+ K`M; Q`iB i?Q`iM; F?¬M; #B i H`çQÆM; M?B M- imv ?B M i¢B æQ`i
M?QM; ?„M i?“i bU +| ;BÊ i` HÊB /KM;- +?Q M M æQ`iM; S?QM; KÊB HQm H¢B +
+kM; #`KbM? F?„+ +? ;„i ; Q- +kM; F?¬M; bÊ ?„M H`K` b|M; ;B| ;bX

_•m +€ i` pW i`®M i`€M? +¬M; FQ+? +O æQ`iM; S?QM;- pW /"T i„i ?Ä /B K i` M
i` ibK i`QM; i`Q M?Ê F?B +ÁM b®M;- +| i? pbi?`iB ;B M [m€ H•m- i`QM; M?`i i?`iB
?[m /KM;- ?„M ;`T ç M ç° /"K +?•M- i`QM; H9+ #®B`®B- b„+ K†i`•m +€ i` H¢B pm

@ h #B i`ä MÆB ?¢ H¢+ +O K°i i? M? h?¬M #BM?5

@ *?mv M M"v H" i?"i\

æQÌM; S?QM; H"TiS+ M;WM; i v- /MM; €M? K„i M;?B ?Q†+ M?bM`•m +€ i` X

@ hmv i ç®B H" i?"i5

_•m +€ i` i?'v æQÌM; S?QM; F?¬M; iB TiK+ +¬M; FQ+? KbM?- #B m ?B Mi` MK /MM; F?Q HU+ iQ"Mi?•M- i?"i p'i p^a KÈB /"Ti„i ?Ä /B Ki` MM; QÌB- çSM; +€+? t i`QÈM;- p K†i+QÌB H'v HÁM;;

@ æ¢B i?B m- F?¬M; M M ç°M; i?O H¬M M[X

æQÌM; S?QM; iB Mi v +?d FB K ç Mi`QÈ+ K†i?„M- ?QT K„i M?bM p T?Q`•m +€

@ L|B- +?m¬B h?¬M #BM? M"v i M ;b\

L m M?Q`•m +€ i` H¢B M|B pÈB KbM? H" h?Ov >"MEB K- oB K L?"i EB K ? v ?Q æQÌM; S?QM; imv i ç®B b) ç€M? +? i?„MX "ÎB pb ?¢ H¢+ +O M?[M; i? M? h?¬M # M|B F?ŠM; ç`M? H" M|B /®B KbM?X L m +?mv M M"v H†T H¢B H¬M M[- M m ?„Mi b) F?¬M; iBM ?„M H¬M M"Q M[X

@ L;U h?¬M5 h?¬M #BM? /mv i?S M?'i F?¬M; +| #`B / M? i`QM; h?¬M "BM? S?'5

o K†i`•m +€ i` M;?B Ki9+ M|BX

@ G` b Q\

æQÌM; S?QM; M;?B ?Q†+ F?¬M; i?¬B- ?„M ç®B pÈB +€+ h?¬M #BM? #`B / M? i` # Q M?B m iBM iS+- i`W M?[M; h?¬M #BM? K" ?„M #B i`ä` - +ÁM H¢B i?b ?„M +? #`B / M? i?Si€K K" i?¬BX

@ >„+ ?„+X

_•m +€ i` i?'v æQÌM; S?QM; +| ?SM; i?9- i?¬M b„+ ?Á ?Q½M H¢B- F?¬M; +ÁM i`QÈ+ ç| - +?"K`½B M|B,

@ s2K` ç¢B i?B m +kM; #B i h?¬M "BM? S?'- M?QM; F?¬M; #B i ;b M?B m p M|E

@ >½v #Èi b`K M;¬M çB- M|B t2K h?¬M #BM? L;U h?¬M M"v i¢B b Q H¢B M?Q p"v\

æQÌM; S?QM; H¢M? HMM; M?bM [m ?„MX

_•m +€ i` pm®i +?ÁK`•m- p°B p`M; M|B,

@ æ¢B i?B m ç½M;?2 [m h?¬M "BM? S?'- +?Q M M +kM; #B i- h?¬M #BM? #`B / S?' i M ;¼B H" E?'T >mv i h?QÆM;- M?QM; i` M h?¬M "BM? S?' H¢B F?¬M; +| h?¬

@ h¢B b Q H¢B M?Q p"v\

æQÌM; S?QM; ?ÄBX

@ *kM; F?¬M; T?^aB ç¢B i?B m +¬p, M [m^a H"m- i` M h?¬M "BM? S?' F?¬M; +| h?¬ K" H" /Q F?¬M; +| h?¬M #BM? M"Q tSM; ç€M;5 L;mv M /Q i`QM; ç| - +?QM? H" pb i M"vX

E?¬M; B M?bM i?'v +?•M /B M KK+ +O L;U h?¬M- F?¬M; B #B i`ä M| H" K°i i? ? v K°i +•v i?QÆM;X L?QM; M;QÌB çÌB +?d #B i M| H" K°i i? M? imv i i? h?¬M #BM "BM? S?' M, K ç| +kM; p¬ /mv M M?bM i?'v +?•M /B M KK+ +O L;U h?¬M- +?Q M M Hm"Mp #`B / M? +O L;U h?¬M- +?Q M M p` i`Q ç M?'i pŠM #Ä i`®M;5

@ *ÁM +| +?mv M M?Q i? b Q\

æQÌM; S?QM; M;?2 K°i ?²B +kM; ?B m F€- K°i i? M? h?¬M #BM? i?¬M #Q M?Q p" F?¬M; i? F?BM? i?QÌM;X

@ L|B M?Q p"v- L;U h?¬M +?Q ç M #•v ;BÌ pŠM +?Q +| B ç¢i çQÈ+ \

@ æ¢B i?B m M? KBM?5

_•m +€ i` i"MHU+ p¶ K¬M; M;U X

@ >¢ H¢+ +O L;U h?¬M p"Q M;"M M,K i`QÊ+ B +kM; #B iX L?QM; F?¬M; B +| F? M;"M M,K i`QÊ+- MÆB ?¢ H¢+ +O L;U h?¬M- K¶B M;"v ç m +| `i M?B m F€ M?•M +?BM? T?K+ L;U h?¬M i`QM; ç¬m- M?QM; i'i +ª ç m i?'i p¼M; K" [m v p - K" i` M L ç m +| + Q i?O ç€M? M? m- `i M?B m M;QìB +? i i?ªK i¢B ç|X

@ L;QìB h?B M *®+ +kM; F?¬M; +?B K çQÊ+ b Q\

æQìM; S?QM; FBM? M;¢+ ?ÄB- M;"M M,K i`QÊ+- h?B M *®+ imv i ç®B H" K¬M T? +O i¬M; K¬M M"v +kM; F?¬M; +?B K çQÊ+ L;U h?¬M- +?d M;?o ç M +kM; #B i +| ç|X

@ æ9M; p"v- # i M ç²M; iY S?9+ G°+ h?¼ ç m ç½ i?Y [m - i`QM; ç| h?¼ ç²M; iY H ç M çQÊ+ ;B[ bQìM M9B- HB M #` L;U h?¬M ç€M? tm®M;X a m F?B # ç²M; iY h? `i QìM;QìB çB i?m T?K+ L;U h?¬MX \*?Q M M /M ç½ i`ªB [m M;"M M,K- M?QM; H +?„+ i? M? L;U h?¬M FB pšM F?¬M; +| B T?m T?K+ çQÊ+- M m ç¢B i?B m +| ?S H¬MX

N3RX *?QÆM; 38R, h?m S?K+ _•m *€ h` X U?¢V

@ >W- M m ç¢B i?B m i çB i?Y- +?d bÊ b) +? i F?¬M; +| +?¶ +?¬M- ç M H9+ ç| M; ?Q¢i `²B T?ªB F?¬M;\

æQìM; S?QM; ç2K æ°+ ©M? FB K [mûi [m - +?d p T?Q `•m +€ i` X

a„+ K†i `•m +€ i` #B M ç´B- bÊ ?½B M|B,

@ æ¢B i?B m #Èi;B" M ?- H½Q T?m imv i ç®B F?¬M; +| w M"v- M m H½Q T?m M|B H¬B ç€M? tm®M;- +? i F?¬M; v M H" M?X

L?bM i?'v p K†i M;?B K i9+ p" i` M; i`¼M; i? i?®i+O ?„M- æQìM; S?QM; #om K- ç½ +? i iW +ª M;"M M,K i`QÊ+- T?€i i? ç°+ ?„M +kM; +?ŠM; +| i`M i?'i ;b- Kî KB çQÊ+- HQ¢B iB m M?•M i? v ç´B i?'i i?QìM; M?Q H½Q- +-M [m M i•K HìB i? +| ç°

@ L?QM; iBM iS+ M"v `i i?9 p`X

æQìM; S?QM; ;"i ç¬m- i?m ?²B æ°+ ©M? FB KX

@ æQÊ+ `²B- t2K M?Q M;QÆB pšM +ÁM +?9i;B€ i`- ?¬K M v i¢K i?ìB i? +?Q M;C T?m M;QÆB M?È F„- M m /€K +| /` i•K pÈB #´M i?B m ;B - i b);B i F?¬M; i? - M; çQ¢M +O #´M i?B m ;B - M M #B i i M|B çQÊ+ i?b H"K çQÊ+X

@ E?¬M; /€K F?¬M; /€K- b m M"v H½Q T?m b) H" i?B M H¬B +O ç¢B i?B m b B ç¬M;- i imv i ç®B F?¬M; çB ?QÈM; i•v- H M M9B ç Q tm®M; #B M HY imv i F?¬M

_•m +€ i` p°B p" M; iÄ ` i`m M; i•K- M;¬M iW F?~M i?B i- ?B M M; M; HšK HB iX

>„M i?"i bU bÊ M,M; HU+ F?„+ +? +O æQìM; S?QM;X

h€M h€ h?B >Q" M >²M çB- +QÆM; F?Q iQ" M i?•M ç½ i´M ? Q ?ÆM #ªv i€K T?¬M- /€K ç H° ` #° /¢M; bmv v m +O KbM? H9+ M"v i`QÊ+ K†i `•m +€ i` - M m #` ?„M +?„M b) T?€i bBM? +?mv M F?¬M; ? vX

h`QÊ+ iB M `ìB F?ÄB aÆM >" æ² M"v `²B M|B b mX

@ G½Q ;B ?Ä iÈB ç•vX

æQìM; S?QM; M;Q„+ M;Q„+ ?„M- `•m +€ i` HB M +?¢v iÈB # M M;QìB æQìM; S?Q

@ æ¢B i?B m +| ;b T?•M T?|\

oW `²B ?„M #` #Q+? HK+ ?Ä /B K ç®i #` i?QÆM; F?¬M; M? - +?Q M M i?¬M b„+ ?
K'i K°i i?lB ;B M im /QÐM; KÊB +| i? F?¬B T?K+ HçBX

@ L;QÆB h?B M *Æ 'M M"v +| i? `lB F?ÄB aÆM >" æ²- /MM; M| M?Q i? M"Q\
_•m +€ i` p°B p" M; M|B,

@ G½Q T?m +kM; +?Q # Q ;B| /MM; [m - M?QM; M;?2 M|B h?B M *Æ 'M i?'v `ä h?
M?•M i•K- M m ççB i?B m F?¬M; M;çB H'v h?B M *Æ 'M ` - i`QM; HÁM; M;?o Km®
æQlM; S?QM; M?bM ? B K„i +O ?„M- i?'v `ä i`QM; M°B i•K +O `•m +€ i` ç M; bÊ
F?¬M; H'v "ç+? æ 'M ` - H9+ ?„M KÎ "ç+? æ "Q \*aM? ` - +?d /MM; i?¬M i?S+ +•m
i`QM; M°B i•K K†+ MB K `lB F?ÄB aÆM >" æ²- M;|M i v M? M?"M; çB K p T?Q i`
J°i pÁM; tQ€v tm'i ?B M i`QÊ+ K†i æQlM; S?QM; - pÁM; tQ€v M"v p" pÁM; tQ€v i`Q
iB M p"Q ;B®M; ? i M? m- ?Q p¬ i`®M; `¶M; - i?•M i? æQlM; S?QM; +?mB p"Q i`
i`QM; pÁM; tQ€v- ?„M +ªK i?'v ç-m | + +?Q€M; p€M; - i?lB çB K ?²B T?K+ iBM? i?¬
?B M i`QM; ççB çB M i`®M; i`aBX

æ9M; H" +| i? çB ` 5 æQlM; S?QM; HQm HQÐB F?¬M; i?¬B- t2K ` `•m +€ i` M|B
` i'i +ªT?QM; 'M i` M i? ;B M M"v H" i?"iX

@ æçB i?B m- ççB i?B m5

a m HQM; i`mv M ç M iB M; H +O `•m +€ i` - æQlM; S?QM; [m v ç-m M?bM HçB
pÊB KbM?- ç M; F?¬M; M;WM; tQ i v X

@ *| +?mv M ;b\
æQlM; S?QM; iS+ ;B" M ?ÄBX

@ æçB i?B m +| i? i?Ä K½M H½Q T?m K°i +?mv M çQÊ+ F?¬M;\
_•m +€ i` +~M i?"M ?ÄB i?,KX

@ L|B çB5

_lB aÆM >" æ²- i•K iBM? æQlM; S?QM; +kM; `i i®i- Qi M?'i F?¬M; +-M HQ H„M; ;
@ L;`B +| i? K M; H½Q T?m ` M;Q`B ?Qi i?Î F?¬M; F?Q çQÊ+ F?¬M;\
K°i M;`M M,K- M^K KÆ +kM; Km®M i?Q€i ` F?ÄB MÆB [m, [m€B M"vX

@ L;QÆB +kM; +| i? çB ` \
@ L m H" M;QlB F?€+ +?d bÊ F?¬M; çQÊ+- M?QM; ççB i?B m M;`B H" B +?S- i`C
*Æ 'M- +?Ê M|B H½Q T?m- M;`B +kM; +| i? K M; hB m "ç+? ` F?ÄB aÆM >" æ²X

@ L;QÆB +kM; +| i? çB ` \
@ L m H" M;QlB F?€+ +?d bÊ F?¬M; çQÊ+- M?QM; ççB i?B m M;`B H" B +?S- i`C
*Æ 'M- +?Ê M|B H½Q T?m- M;`B +kM; +| i? K M; hB m "ç+? ` F?ÄB aÆM >" æ²X

@ L;QÆB +kM; +| i? çB ` \
@ L m H" M;QlB F?€+ +?d bÊ F?¬M; çQÊ+- M?QM; ççB i?B m M;`B H" B +?S- i`C
*Æ 'M- +?Ê M|B H½Q T?m- M;`B +kM; +| i? K M; hB m "ç+? ` F?ÄB aÆM >" æ²X

@ L;QÆB +kM; +| i? çB ` \
@ L m H" M;QlB F?€+ +?d bÊ F?¬M; çQÊ+- M?QM; ççB i?B m M;`B H" B +?S- i`C
*Æ 'M- +?Ê M|B H½Q T?m- M;`B +kM; +| i? K M; hB m "ç+? ` F?ÄB aÆM >" æ²X

@ E?¬M; +| p'M ç - +?l i i`QÊ+ F?¬B T?K+ K°i T?2MX

æQlM; S?QM; ;"i ç-m- ç€T SM; i?dM? +-m M"v +O ?„M +kM; F?¬M; aM? ?QÎM; ;
M;U +?çv- i'i M?B M T?ªB +?Q M;U ,M- imv i`QÊ+ ç•v F?¬M; +| ?ªQ i•K- i?"K +
M?QM; ;B€ i` HÊB /KM; +O ?„M +kM; `i HÊM- æQlM; S?QM; +kM; T?ªB ç +?Q ?

oW `²B p" M /KM; h€ h?B >Q" M >²M ççB +?B M- +QÆM; F?Q i`QM; i? M°B iB m ?
aÆM >" æ² æQlM; S?QM; KÊB /€K F?¬B T?K+X

G'v G L;¼+ h?ç+? h•K ` - F?Q M? +?•M M;²B /QÊB ç'i- æQlM; S?QM; M?„K K„i i"
+?mv M o¬ h?QlM; Zmv i F?¬B T?K+X

E?¬M; ç M MY + M? ;B| - iBM? i?¬M æQlM; S?QM; MQ çO- KÎ K„i ` - M;?2 i?'v Hl
ç` +O `•m +€ i` i`"M ç M iÊB i'T,

@ æƒB i?B m i?"i H" mv T?QM; - i` M i v HƒB +| #ªQ #®B i?–M F€ M?Q p"vX æ•v i`QM; i`mv M i?mv i- F?¬M; M;?o iÊB ƒƒB i?B m HƒB +| ƒQÊ+X æƒB i?B m ;B M M;QƒB M?•M M?bM i?'v i?S M"v- M m F?¬M; b) +| `QÊ+ ?¼ p"Q i?•MX

@ L;QÆB +kM; #B i G L;¼+ h?ƒ+? h•K\

æQÌM; S?QM; FBM? M;ƒ+ M?bM ?„MX

@ >„+ - i` M ƒÌB M"v F?¬M; +| F€ i`•M /` #ªQ M"Q K" H½Q T?m F?¬M; #B i- [m M M T?m +ÁM b®M; v m i?Q+? M?'i+?QM? H" i?m i?"T F€ i`•M /` #ªQX M?[M; #ªQ #®B ƒ m Km®MX X X >„+ ?„+X

L;mv M H B H½Q i?'i T?m M"v +?ŠM; M?[M; i°B €+ +?²M; +?'i- HƒB H" ƒƒQ i†+ +? M;QÌB h?B M *®+ #„i iÊB MÆB M"vX

@ æƒB i?B m- #•v ;BÌ +| i?

æQÌM; S?QM; ;"i ƒ–m- p"M /KM; "ƒ+? æ 'M- i` M aÆM >" æ² HƒB tm'i ?B M K°i pÁ i?'v- i?ûi /"B K°i iB M;- +ª M;QÌB H Q p"Q i`QM; pÁM; tQ€vX

>„M H"TiS+ +?mB ` - æQÌM; S?QM; +ªK i?'v +QÆM; F?Q iQ"Mi?•M M?Q #` +€B ;b ? B i?"M?X

E?¬M; ƒÊB æQÌM; S?QM; F`T T?ªM SM;- pÁM; tQ€v i` M aÆM >" æ² tm'i ?B M ƒ–m b m ƒ| - i?•M i? /"B # KQÆB i`QÊM; +O hB m "ƒ+? +kM; iW i`QM; aÆM >" æ² ƒB

æQÌM; S?QM; ƒ†i K¬M; M;½ M;²B tm®M; ƒ'i- ?„M +ªK i?'v ƒ–m | + +?Q€M; p€M; +? pW `²B- +QÆM; F?Q +O ?„Mi?B m +?9i Mk #`iB m ?Q F?¬M; +ÁMX

J°i iB M; iB M; GQM; M;•K ƒB +i B p M; H M- `•m +€ i` ƒ M; ƒSM; i` M ƒƒB bªM? i v p mB bQÊM; ,

@ > ? - H½Q T?m ƒB ` - H½Q T?m ƒ½ ƒB ` X

h?W /`T M"v- æQÌM; S?QM; p mM; i v H M- ƒ2K # #° /QÊ+ i?B T?|M; tm'i` - ƒSM; M;W pƒM M?'iX

N3kX *?QÆM; 38k, _ÌB E?ÄB GÁM; æ'iX

.QÊ+ i?B tm'i ?B M +m®B +MM; H"TiS+ i?m ?9i bU +?9 w +O `•m +€ i` - ?„M tQ æQÌM; S?QM; tm'i K² ?¬B i`€M b„+ K†i i€B M?Êi- i`"M ƒ–v M;?B ?Q†+ ?ÄB i?,K,

@ æƒB i?B m- M;`B #` ;b i? \

æQÌM; S?QM; i?Î T?b T?Á- ?²B T?K+ i`€B iBK ƒ M; +'T i®+ M?ªv H M- ?mM; /[[m

@ G½Q i?'i T?m- p"M /KM; h?B M *Æ 'M ƒ2K +€+ M;QÆB iW i`QM; aÆM >" æ² T?| F?Q +O i ? Q i`M HÈM- p b b Q i`QÊ+ ƒ| F?¬M; M|B +?mv M M"v +?Q i #B i i`QÊ

_•m +€ i` M?€v M?€v +QM K„i- Q M F?m'i #^M; i`ÌB F m H M,

@ æƒB i?B m Q M m´M; [m€- H½Q T?m +kM; F?¬M; #B i b) T?€i bBM? +?mv M M"v iB M M?bM i?'v h?B M *Æ 'M- H"K b Q K" #B i ƒQÊ+ +?mv M M"v +?S\

@ h?"i F?¬M;\

h v æQÌM; S?QM; +?2 M;U+- K†i KkB ƒ T?ÁM;X oW `²B `•m +€ i` iW i`QM; aÆM +QÆM; F?Q iQ"Mi?•M +O KbM? #B M K'i F?¬M; Qi- ƒ M H9+ "ƒ+? L;¼+ GQM; +kM #`K'i bƒ+?X æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; T?ªB F M;m- bmv M;?o K°i +?9i HB M ƒQ

Jm®M ƒ2K #¼M ?¼ iW i`QM; aÆM >" æ² T?|M; tm'i` - +kM; T?ªB i`ª K°i +€B ;B€- +?d H" +€B ;B€ ?ÆB HÈM5

@ æɕB i?B m- i?U+ Q M m' M; [m€- H½Q T?m +kM; F?¬M; #B i M? [M; +?mv M M"v
+?Q M; "B M; ?2 `²BX æɕB i?B m i` M? i?O i?lB ;B M F?¬B T?K+- H½Q T?m ?° T?€
_•m +€ i` p°B p" M; M|BX
æQlM; S?QM; HQ H„M; M?'i +?QM? H" pB + ?„M ?° T?€T- +?Q M M KÈB ç2K # +'
" +´ /QÊ+ i?B +kM; H" GBM? ;B B- imv +?d H" GBM? ;B B ?ɕ T?~K- M?QM; /M b Q
J" H9+ M"v- "ɕ+? L;¼+ GQM; ç M; # v [m M? F?¬M; i`mM; +kM; # v tm®M; - i?•M
æQlM; S?QM; - F?¬M; ç H° +?9i F?2 ?Î M"QX h?'v p"v- æQlM; S?QM; KÈB M HÁM
ç-m HBM? Kɕ+?- Hm" M i?U+ HU+ +kM; +| F?ª M,M; M; ,M +ªM `•m +€ i` X *| M| i?
K M; HÁM; #'i +?QM? +kM; TªB bmv M; ?o Fo K°i +?9iX
" K°i ç-m HBM? Kɕ+? i®i M?'i # Q [m M?- +?Q /M æQlM; S?QM; F?¬M; tm'i G L;
+| i? /MM; i®+ ç° M? M? M?'i ç F?¬B T?K+X .MM; i?lB ;B M +ÁM M; „M ?ÆM H9+
T?K+ ç M çdM? T?QM; X
o¶ p¶ "ɕ+? L;¼+ GQM; - w #ªQ M| iªM i?•M i? ç M; # Q T?O KbM? ` - æQlM; S?QM
çB iÈB çB HmB i`QM; çɕB bªM? i`®M; i`ªB- t2K #° /€M; M; ? M F?m'i ?ÆM K°i M; "M
F?¬M; ` F?ÄB HÁM; ç'i- ?„M +kM; #B M MÆB M"v i?~M? MÆB /m M; QɕMX
æ2K # #° /QÊ+ i?B i?m p"Q i`QM; J` ©M? F?¬M; ;B M- `•m +€ i` p°B p" M; +?ɕv ç M
KÎ KB M; M|B,
@ æɕB i?B m- +?9M; i çB H M çB- Î ç•v F?¬M; +| #-m i`lB- i?"i bU H"K +?Q M; QlM
@ L; QÆB #B i H"K i? M"Q çB H M b Q\
æQlM; S?QM; ?ÄB- H9+ ?„M çB p"Q H" i?2Q +€i +?ªv K" `ÆB tm®M; - ?B M iɕB M; ~
M?bM i?'v H®B ` Î ç•mX
@ E?¬M; #B iX L?QM; +?9M; i +?d +-M +QÐB hB m "ɕ+?- #ªQ M| t¬M; H M H" çQ
_•m +€ i` +?d +?d "ɕ+? L;¼+ GQM; # M +ɕM?X
hmv T?QÆM; T?€T M"v ?ÆB #ɕQ HU+- M?QM; HɕB `i ?[m /KM; X
æQlM; S?QM; M; ?2 p"v ;"i ç-m- çB ç M # M +ɕM? aÆM >" æ²- i?m M| p"Q i v- b m
H M M; QlB "ɕ+? L;¼+ GQM; - i•K MB K pW ç°M; - "ɕ+? L;¼+ GQM; `®M; K°i iB M;
"ɕ+? L;¼+ GQM; M½v ;Bì ç m # v pÁM; [m M? i`QM; çɕB bªM? - H9+ M"v M; ~M ç-m
i M ç M; # v- /MM; i®+ ç° M? M? M?'i T?|M; H M i` MX
*Æ ?² +?d i`QM; M?€v K„i- "ɕ+? L;¼+ GQM; ç½ çKM; ç M çdM? çɕB çB M- K°i iB
çɕB çB M ;B®M; M?Q iì ;B'v- #` "ɕ+? L;¼+ GQM; tû`€+?X
*€i #KB T?¬i?B M +€B ç` iW T?Q i` M `ÆB tm®M; - æQlM; S?QM; +MM; `•m +€ i
i?•M- M; ,M +ªM +€i #KB M"v Î # M M; Q"BX
"ɕ+? L;¼+ GQM; çB tmv M +€i #KB- ;B®M; M?Q +€ ;†T MQÈ+- ç'i +€i +SM; `„M +k
#QÈ+ iB M +O M| Kªv K v- b m KQlB iS+- ç°i M?B M i`QM; K„i tm'i ?B M €M? b€M
M; Y ç-m T?'M +?'M ; -K`9- `•m +€ i` +kM; H" ?QM; T?'M p¬ +MM; ,
@ æ½ çB ` - H½Q T?m `®i +K+ +kM; çQÊ+ i?'v €M? K†i i`lBX
h`QM; •K i? M? +O ?„M i`M ç-v FQ+? ç°M; p" +ªK F?€B- i?•K +?Q i`QM; •K i? M?
`mM; ç°M; X
æSM; i` M HQM; "ɕ+? L;¼+ GQM; - æQlM; S?QM; +9B ç-m M?bM tm®M; - M?bM i
pÁM; tQ€v +€i +?ªv +U+ HÈM- ç'i +€i i`QM; T?QÆM; pB M KQlB /†K- ç m ç M; +?m
p¬ +MM; ç² b° T?€+? H X

@ E?B H½Q T?m +ÁM b®M; ç9M; H" i?m i?"T F?¬M; Qi F€i`•M /` #ªQ- M?QM; i?ìB
iQ" M #° M?[M; #ªQ #®B FB ç½ #` M; QìB h?B M *®+ H'v çB- +?Q M M

æQìM; S?QM; F?¬M; Km®M M; ?2 ?„M MìB- i`U+ iB T ç2K aÆM >` æ² i?m p"Q J`
T?m M"v- F?¬M; i?'v LçB >` i•K F?¬M; +? i- +?Q i?'v [m M i" B +?Q ç' H 5 S?ªB i
KÈB çQÊ+X

Zm v ç-m M?bM HçB- æQìM; S?QM; M?bM +?m~M K°i T?QÆM; ?QÈM; - +?çv p°B p
aBM? Kç+? ?! i?"M? GQM; i`QM; "ç+? æ "Q \*ªM? ç½ #` KbM? i?m T?K+- +?d bÈ
poM? pB M #B M K'iX G'v +'T #"+ +O HBM? Kç+? /QÈB HÁM; ç'i FB - +ÁM t H„K
GBM? E?Q S?QM; "çQ- +?Q M M M?bM i?2Q /'m p i+O GBM? E?Q S?QM; "çQ- M
+?Q M M F?¬M; +-M HQ H„M; b) ;†T T?ªB M; mv ?B K ;bX

J°i M; "v b m- æQìM; S?QM; ç½ ` F?ÄB T?çK pB b Kç+- M, K M; "v b m- HB M iÈB
æQìM; S?QM; F?¬M; p°B p½ çB ` M; Q" B- ?„M F?Q M? +?•M M; ²B /QÈB ç'i- ç2K a
@ æçB i?B m i? KçM; X

aÆM >` æ² pW tm'i ?B M- `•m +€i` p°B p" M; F m H ,

@ L; "v H½Q T?m #` #„i- M?[M; #ªQ #®B i?m i?"T çQÊ+ ç m ç½ +'i ;B'm +~M i?"M-
M"Q T?€i ?B MX

@ ?\ E?¬M; T?ªB M; QÆB MìB +?9M; #` M; QìB h?B M \*®+ H'v çB `²B b Q\
æQìM; S?QM; HB + tûQ M?bM ?„MX

@ h?ìB ;B M [m € H•m- H½Q T?m im' B i€+ ç½ + Q- i`Q M?È +kM; +! +?9i b B H-KX
_•m +€i` F?¬M; M; WM; tQ i vX

@ LìB çB- çB ?QÈM; M"QX

@ L; "M M, K i`QÈ+ +?¶ ç! ;¼B H" æ"Q L; mv M h?"M?- ?B M içB F?¬M; #B i+! i? v ç
L; mv M h?"M? +! K°i +?¶ GBM? Jç+? *?B æ` - ç² p"i +O H½Q T?m ç m +'i ;B'm î ç
_•m +€i` #` ;B K M, K M; "v- i`î M M i`mM; i?U+ ç M +U+ çB K- æQìM; S?QM; ?ÄB

@ æ"Q L; mv M h?"M? \

æQìM; S?QM; ibK çQÊ+ +€B i M M"v i`QM; i`Q M?È- M?QM; F?¬M; T?ªB i`QM; i`
Q ;Bì çB [m - K" +- ç¼M; i`QM; i`Q M?È +O •K ?²M K" ibK ` çQÊ+ iBM iS+X L
MÆB M"v HçB +! K°i GBM? Jç+? *?B æ` X

L m M?Q i`QM; iQM? iQ€M- +ª Gw æQìM; ç [m®+ ?„M #B i+! #®M MÆB +! GBM? J
>Ä çªQ ç½ #` KbM? ?Ov /B i- æQìM; :B "ªQ- "ç+? æ "Q *ªM? p" K°i +?¶ +?QM? H

æ"Q L; mv M h?"M? F?QªM; M^K +€+? "ç+? æ i?"M? t t¬B- K°i î T?Q #„+- K°i î
#B i H„K T?ªB çB tmv M [m T?•M MY #ªM ç² +O Gw æQìM; X

*! çB ? v F?¬M; \ æQìM; S?QM; bmv M; ?o MY M; "v- pšM [mv i çBM? çB t2KX æ² p
M?'i ç`M? +! ;B€i` t td- M m p" M F?Q i®i i`QM; M; "M M, K [m F?¬M; B T?€i ?B
+kM; +! +?9i i€+ /KM; pÈB KbM? X

o T?¬M iBM iS+ H9+ i`QÈ+ p h?¬M #BM? L; U h?¬M K" `•m +€i` iB i H° ` - æQìM
H'v i?U+ HU+ +O M; QìB h?B M *®+- +kM; F?¬M; +! #B M T?€T +?B K çQÊ+ L; U
iÈB h?B M ;B B i`mM; T?~K i?b +! i? H"K ;b +?SX

æ M; Km®M ç°M; i?O i?m ?²B aÆM >` æ²- `•m +€i` FBM? ?QªM; MìB,

@ æçB i?B m- F?¬M; M M - H½Q T?m H HQB i`Æ i`¼B K°i KbM? i`QM; i? ;BÈB ç

@ *?`m çUM; K°i +?9i b) [m2M i?¬BX

æQÌM; S?QM; i`'M M M|B,

@ h +kM; F?¬M; i? ç2K aÆM >` æ² +¬K i`QM; i v çQÊ+ X " M i`QM; i?S M`v T?QM
i?QÊM; i?W - HBM? F?Q # ç°M; [m€ K¢M? K)- +¬K M| i?2Q #ªM i?B m ;B +?ŠM;
v M i•K çB- +€+? K°i çQ¢M i?ÌB ;B M i b) K M; M;QÆB ` M;Q`B ?Qi i?Î F?¬M; F?
_•m +€ i` ?€ ?®+ K²K- M?QM; F?¬M; +| #B M T?€T T?ªM #€+- HB M iMv w ç æQÌ
i?m p`QX

æ•v ç9M; H` +?mv M F?¬M; +| #B M T?€T- aÆM >` æ² T?€i` HBM? F?Q # ç°M; [r
?[m i•K M?•M M?bM i?'v- b) K M; +?Q æQÌM; S?QM; `i M?B m T?B M iQ€BX

o`M /KM; "¢+? æ 'M- KÎ +O p`Q "¢+? æ "Q *ªM? ` - i?•M i? æQÌM; S?QM; H|2 H
hbM? ?m®M; #¼M M;QÌB "¢+? L;mv i .mM; ?B M ;BÌ i? M`Q æQÌM; S?QM; F?¬M;
i?O "¢+? æ i?`M? +„K ` Î >¬B u "ªQ- ?¬K M v ç½ [m `i M?B m i?ÌB ;B M `²B- +|
?Q`M +ªM? KÈBX

_ F?ÄB "¢+? æ "Q *ªM?- æQÌM; S?QM; HB M ç|M; +Y p`Q H¢B- +?Q F`T i?Q+?
ç°i M?B M # M i B p M; H M iB M; i v €Q p M; H M T?¬M T?"iX

*| M;QÌB\ h`QM; M°B i•K æQÌM; S?QM; +ª FBM?- p°B p`M; i?€Q +?¢v p ?QÊM;
iQÆM; ç®B [m2M i?m°+ ?Q`M +ªM? +O "¢+? æ i?`M; - ç°M; i€+ +U+ M? M? i`®M
+€+? ç|i` ,K i`QÊM; - KÎ h?B M L?•M >ÊT L?'i *?B *ªM? ` - ç2K F?Q iS+ iQ`M i?•M
tmM; [m M?X

*Æ ?? F?B æQÌM; S?QM; pW `M M'T i?•M ?bM?- HB M +| `i M?B m +´ i?¬M i?S+
æQÌM; S?QM; X

h€K GBM? ;B B5 æQÌM; S?QM; çQ€M çQÊ+ i?U+ HU+ +O M;QÌB iÈB- ?ÆM M[H
T?¬M- i`QM; i€K GBM? ;B B M`v- +| K°i GBM? ;B B i`mM; T?~KX

L;QÌB h?B M h?€M? *mM;\ _®i +m°+ æQÌM; S?QM; +kM; #B i i€K GBM? ;B B M`
tm'i ç°M; M?B m + Q i?O GBM? ;B B M?Q p`v- i`W >mv i oK h?`M? ` +?d +| h?B
H`K çQÊ+X L;?o ç M i`QÊ+ ç•v L;k h`B m .QÆM; K M; i?2Q `i M?B m + Q i?O ç M
"Q *ªM?- ç M M v pŠM +?Q +| iBM iS+- H`K +?Q M;QÌB +O h?B M h?€M? *mM; M
M;QÌB çB /Á tûi t2K ç½ tªv ` +?mv M ;bX

h€K GBM? ;B B5 *?Q /M æQÌM; S?QM; p`M /KM; h€ h?B >Q`M >²M- +kM; F?¬M; +|
+?9M; H¢BX GBM? ;B B + Q i?O F?¬M; TªB / /`M; ç€M? +? i M?Q p`v- K°i F?B +
bÊ b) K M; ç M T?B M iQ€B F?¬M; M;WM;X

æ½ F?¬M; i? ç€M? +? i- +?d +| i? `M M'T i?•M ?bM?- +?ì çÊB M?[M; M;QÌB M`v
>ÊT L?'i *?B *ªM?- æQÌM; S?QM; +, M #ªM F?¬M; +| +?9i M`Q çQ F?Q +?'M ç°M; i
iS+ HB M b) F?¬M; ç +?Q M;QÌB T?€i ?B MX

" iS+ [m çB- æQÌM; S?QM; M?bM i?'v M?B m ç¢Q i?•MªM? tm'i ?B M i`QÊ+ Kti-
v iÈB- iK i" TÎ p` i`Q +Y p`Q "¢+? æ "Q *ªM?X

@ hbM? ?m®M; i? M`Q\

J°i M;QÌB çSM; +?QM? ;B[KÎ KB M; ?ÄBX

@ E?¬M; `ä `M; H„K- pW `²B MÆB M`v +| K°i iB HBM? F?Q +?'M ç°M; i`mv M ` -
L;QÌB çB ç M MÆB M`v i`QÊ+ M?'i i`ª HÌBX

L?[M; M;QÌB +ÁM H¢B ç m M?Qm K`v- M m M?Q M|B iB HBM? F?Q +?'M ç°M; FB
M;QÌB ç m +ªK SM; çQÊ+- +?Q M M pW `²B iMv i ç®B F?¬M; TªBªQ ;B€+X

S?|M; M?½M M?bM [m M?- Î ç•v pÈB H9+ i`QÊ+ F?¬M; +| ;b F?€+ M? m- +`M; F?-
M`v H`K +?Q i€K M;QÌB M;?o K½B F?¬M; ` X

N38X *?QÆM; 389, æ"Q L;mv M h?"M?X U?ϕV

@ L;k iB M bBM? iW i`QM; +mM; tm'i T?€i ϕB ϕ M ϕ•v ϕ½ ? B i?€M;- M?QM; +?Q iÈ
iBM iS+ ;b- K" M;QìB i?b F?¬M; i?'v #|M; /€M;- F?¬M; #B i+| tªv` +?mv M M;Q"

@ h?2Q M?Q HìB M;QìB /mv M?'i i`î p M°B +mM;- i`QÈ+ F?B iÈB MÆB M"v #¼M
ϕB iÈB MÆB M"v- K" i®T +ÁM HϕB ϕm'B i?2Q K°i +QM HBM? i?9 ?| ?bM?- F i[mª
h?-M i"TFQ+?- +?d +| ?„M ϕ"Q i?Q€i i`î p X

@ E?¬M; H) L;k iB M bBM? bÊ b m F?B i`î p #` +mM; +?O i`€+? T?ϕi +?Q M M F?
æ "Q *ªM? +?S\

*| M;QìB bmv ϕQ€M M|BX

@ E?¬M;X

o` GBM? ;B B i`mM; T?~K FB +?"K`½B H„+ ϕ-mX

@ L;k h`B m .QÆM; +?Q M;QìB i`mv ϕm'B HBM? i?9 ?| ?bM? /M H" K°i F?mv i ϕB
ϕ° +mM; +?O F?B M i`€+?- M?'i ϕ`M? H" ϕ½ tªv` +?mv M M;Q" B w Km®M`²BX J
bÈK +? i`²B- H"K b Q +| i? tm'i ?B M\ s2K` - +| M;QìB Km®M /B ?¼ :B M; æ¬M
F?¬M; M?Ä M M KÈB /€K ϕ®B M; ?`+? pÈB M;QìB h?B M h?€M? *mM;X

.M æQìM; S?QM; ϕ M; î+€+? M;Q" B i`,K i`QÈM; M?QM; #¼M ?¼ M|B +?mv M +kM;
M M ?„M M;?2`i`"M? Kϕ+?X >B M iϕB M;?2 ϕQÈ+ M?[M; HìB M"v- ?„M +| +?9i
*?mv M >mv i oK h?"M? "Q+? EBM? h?-M +? i- H" +?mv M T?€i bBM? i`QM; GBM
:B "ªQX G9+ 'v i`W + Q i?O +O +€+ ϕϕB ;B i°+- +?d +| ? B M;QìB >mv i oK h?"M
? B M;QìB M"v b) F?¬M; iB i H°- M?QM; ?„M #B i +?mv M M"v- +?„+ +?„M H" pb h
;B M p"Q i`QM; >mv i oK h?"M?X

@ >W- "ϕ+? æ i?"M? M?Q M?Ä- HϕB +| i? H"K +?Q L;k h`B m .QÆM; M;QìB M;½
Km®M #B i i`QM; +?mv M M"v +ÁM +?2 /'m ϕB m ;b5

o` GBM? ;B B i`mM; T?~K pW`²B Kî KB M; M|BX

@ hB M bBM?- w M;"B M|B- L;k iB M bBM? ?„M

@ LÆB M"v +| KMB K€m iQÆB i` M K†i ϕ'i +ÁM +?Q`Y p i K€m +?Q`Y`€v bϕ+
ϕ„+ i?O- M?'i ϕ`M? b) i`î p #~K #€Q pÈB +mM; +?O- M?QM; ?„M ϕ M #•v ;Bì pšM
+?d bÊ ϕ½ ;†T +?mv M #'i i`„+X

@ L;QìB i`QM; i? iK+ +| i? ;B i L;k iB M bBM? b Q\

@ *?È t2K i?QìM; i? iK+- i`QM; i? iK+ +kM; +| i? ? M;¼ ?' i" M; HQM;- ?m®M;
"Q *ªM?5 æQÆM; M?B M- L;k h`B m .QÆM; +? i H" bmv ϕQ€M t'm M?'iX L m ?„M

@ hB M bBM?- +?9M; i H"K ;b #•v ;Bì\

æQϕM ϕ®B i?QϕB F iB T æQìM; S?QM; F?¬M; M;?2 ϕQÈ+- K'v M;QìB €T +? •K i
M +ϕM? M;?2 i?'v- ϕ®B pÈB GBM? ;B B + Q i?O K" M|B- #'i +S ϕB m /`i?QìM; ;b
J'v M;QìB FB b m ϕ! HϕB +?B` ibK iÁB K°i T?2MX L?QM; pšM F?¬M; ibK` ϕ°M
M? m # v` F?ÄB "ϕ+? æ i?"M?- t2K` #¼M ?¼ ϕ½ ibK iÁB î ϕ•v i`QM; i?ìB ;B M
ibK` #'i +S iBM iS+ ;b ?[m /KM;X

æQìM; S?QM; pšM i`®M # M i`QM; ;B M T?ÁM; ®+ FB - +~M i?"M ϕ ϕϕi ϕQÈ+ KK+
;Bì F?¬M; /€K ϕ°M; ϕ"v- +?QM? p"Q H9+ Km®M ϕB` - i?-M i?S+ +O i€K M;QìB FE

"¼M b9+ bBM? M"v HϕB /MM; ϕÁM ?²B K½ i?QÆM;- t2K` H9+ KbM? Kî+Y p"Q ϕ½
æQìM; S?QM; •K i?-K K v K„M pW`²B KbM? ϕÈB i? K K°i Qi i?ìB ;B M- M m F?¬
#` #¼M +?9M; #„i ϕQÈ+`²BX

.M æQ`M; S?QM; F?¬M; bÊ #¼M +?9M;- M?QM; M m F?¬M; i? ;B i iQ`M #° #¼M +
æ€K M;Q`B FB +~M i?"M /Á tûi "¢+? æ i`QM; i?"M? K°i H€i- H9+ M`v KÊB +?QM?
æQ`M; S?QM; pšM #'i ç°M;- çÊB [m K°i ç K- çÊB +?Q ç M H9+ ?WM; ç¬M;- t€+ c
KÊB #m¬M; HĂM; K°i ?ÆBX
h`QM; F?QªM; i?`B ;B M M`v h?B M h?€M? *mM; +MM; >mv i oK h?"M? ç m +?Q M
H¢B +?Q æQ`M; S?QM; +| +ªK ;B€+ F?¬M; i®i H„KX h`QÊ+ FB M?[M; + Q i?O M`

h`ÁM; K„i`•m +€i` +?mv M p`B pÁM;- M;¢+ M?B M M|B,
 @ ±- ç¢B i?B m [mª M?B M +| #ªM H½M? M? - ç½ +| i? ibK` æ`Q L;mv M Å- b Q
 p"v\
 @ L;QÆB t€+ ç`M? MÆB M`v +?QM? H` æ`Q L;mv M\
 æQÌM; S?QM; H¬M; K`v M?`M F?¬M; çQÊ+ M?ªv /UM; H MX
 @ >„+ ?„+- imv H½Q T?m #` T?QM; 'M +ª M;`M M,K- M?QM; /M b Q i +kM; tm'i i?•
 H¢B F?¬M; M?"M` M?" KbM? \ Í ç•v F?¬M; TªB H` +Y p`Q +O æ`Q L;mv M ? v b
 æ¢i çQÊ+ `•m +€i` t€+ M?"M- æQÌM; S?QM; +`M; M;?B ?Q†+X GBM? F?Q æ`Q
 +?ŠM; H) HBM? K¢+? ç½ tªv` p'M ç \ L m F?¬M; +kM; F?¬M; +| Fª M,M; tm'i ?B
 L m HBM? K¢+? ç½ bÈK tªv` p'M ç - ? B i? HU+ çdM? +`T F B iÈB ç•v H`K ;b\
 h`QÊ+ K„i K†+ F ? B i? HU+ HÈM Km®M H`K ;b Î ç•v- æQÌM; S?QM; F?¬M; Km®
 h?B M h?€M? *mM; p` >mv i oK h?"M? ç m H` [m€B p"i F?´M; H²- imv æQÌM; S?QM
 #^M; ?[m p` M;QÌB i?•M +O KbM? H¢B F?¬M; çQÊ+- +| i? F?¬M; i` m +?¼+ i"M H
 *~M i?"M ?ÄB i?,K`•m +€i` K°i T?2M- t€+ M?"M +?¶ M,K ç| ?„M ;B'm #ªQ #®B- æ
 # M F B çB ç MX
 G'v çQÊ+ #ªQ #®B HB M çB- ç +?Q #¼M ?¼ +?| +„M +?| - i`QM; KB M; ç-v H¬M;X
 *,M +S i?2Q HÌB`•m +€i` M|B- tm'i i?•M M,K ç| +O ?„M H` M;QÌB im Hmv M +O
 ç2K #ªQ #®B ;B'm Î +?¶ M`vX J` F?B ?„M +| tmM; ç°i pÈB M;QÌB æ`Q L;mv M J¬M
 +QÌM; ç¢B M?'i i`QM; GBM? J¢+? \*?B æ` M`vX .B M iQ+? +O GBM? J¢+? \*?B æ`
 #ªM F?¬M; i? ç€M? ç²M; pÈB "¢+? æ "Q *ªM?- i?"K +?Q +ÁM FûK ?ÆM +ª GBM?
 :B "ªQX
 >ÆM M[- i¬M; K¬M i`QM; ç•v +kM; +?d +| # - i¢Q i?"M? i? +?•M p¢+- i?U+ HU+ F
 /mv i`b M?Q i? i`QM; i`,K M;`M M,K [m X
 .¼+ i?2Q çQÌM; çB- æQÌM; S?QM; pšM Hm¬M +~M i?"M ç T?ÁM;- bÊ #` M;QÌB Î ç•
 Î i`QM; M`v /B M iQ+? F?¬M; HÈM- ?ÆB F?¬M; +~M i?"M +| i? b) ;†T çQÊ+ M;QÌ
 b) #` T?€i ?B M`i M? M?- ç•v H`HQ M;¢B +O KbM?X
 J°i çQÌM; iB M p T?Q i`QÊ+- æQÌM; S?QM; M?bM i?'v K°i KªM; T? iQ+?X s2K
 +O K°i i¬M; K¬M- M?QM; F?¬M; #B i ç½ #` B T?€ ?Ov- F?„T MÆB ç m ç®M; ç` M
 +ÁM +| HQm H¢B K°i Qi p i K€m- +| çB m p i K€m`i M?¢i- t2K` ç½ [m K°i i?ÌB
 +~M i?"M +?9 w b) F?¬M; i? T?€i ?B M`X
 *€B i¬M; K¬M M`v- Qi M?'i +kM; ç½ #` M;QÌB i /B i K¬M +€+? ç•v p`B M,KX
 æB p T?Q i`QÊ+ i? K MY M;`v- H¢B i?'v K°i +?¶ T? iQ+?X
 h`QM; æ`Q L;mv M i´M; +°M; +| # i¬M; K¬M- æQÌM; S?QM; ç½ M?bM i?'v ? B i¬
 +ÁM H` +?mv M T?€i bBM? p`Q p`B M,K i`QÊ+- imv i¬M; K¬M +ÁM H¢B æQÌM; S?Q
 ?„M +kM; +| i? çQ€M` ibM? ?m®M; +?„+ F?¬M; F?€+ ;b bQ pÈB ? B i¬M; K¬M i`
 GB M ? pÈB ibM? ?m®M; HBM? F?Q Î i`QM; M`v- æQÌM; S?QM; HB M KBM? #¢+?
 iW bÈKX h'i +ª i¬M; K¬M Î ç•v #` /B i- HBM? K¢+? F?¬M; çQÊ+ #ªQ p - +?Q M M
 HBM? F?Q i`Î M M KÄM; K M? p¬ +MM;X
 *| i?U+ HU+ iB m /B i K°i GBM? J¢+? *?B æ` - F?¬M; TªB h?B M h?€M? *mM; i?
 >mv i oK h?"M?X æQÌM; S?QM; +ªK i?'v Fª M,M; H` h?B M h?€M? *mM; HÈM ?Æ

N33X *?QÆM; 38e, a®M; J€B oÈB L? mX U?¢V

hmv Q€M ;B" M- M?QM; æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; [m2M #B i M?[M; i¬M; K¬M M"v
#€Q i?M +?Q #¼M ?¼X

J†+ MB K K°i H€i- æQÌM; S?QM; H¢B iB T iK+ H M çQÌM;X

*ª æ"Q L;mv M- æQÌM; S?QM; +?d +¬M K'i F?QªM; ? B M;"v H" çB tmv M [m - +?Q
i` ;B'm #ªQ #®B F?¬M; t H„KX

Í ç•v M;Q" B #ªM i?•M KbM? ` - +ÁM +| ç°B M;k +O h?B M h?€M? *mM; p" >mv i oK
S?QM; F?¬M; /€K F?Q i`QÆM; [m€ KS+- +QÈ+ HU+ +kM; +?"K /¬MX

.M H" M?Q i? - i?ÌB ;B M i`QM; æ"Q L;mv M H¢B [m K°i M;"v M[- +m®B +MM; +k
M|B +O `•m +€ i` X

J hmM; *?B G•K5

h`QÈ+ K†i H" K°i +€M? `WM; ç"Q MQM t M? MQÈ+ #B +- ?Q" M iQ" M #'i ç²M; pÈB `
Î ç•v H" /Q M;QÌB i i`²M; tm®M; - `”K `¢T +?^M; +?`i- T?•M #® i?2Q K°i [mv i„+ i?
M?B M H" i?O #9i +O `•m +€ i` - i?U+ HU+ M,K tQ +O ?„M /M F?¬M; i - M?QM; i
+„T F?„T MÆB- /šM ç M +| p¬ b® +Wm ;B - iMv i?ÌB ç m T?ªB ç T?ÁM; M;QÌB i ç

J" M?[M; #ªQ #®B i`°K çQÈ+ F?¬M; i? K M; i?2Q i`QM; M;QÌB- +?Q M M T?ªB i b
/'mX J" J hmM; *?B G•K M"v +?QM? H" MÆB K" ?„M +?2 /'m #ªQ #®BX

L m M?Q M?bM iW i` M F?¬M; i`mM; tm®M; - b) M?bM i?'v J hmM; *?B G•K M"v T?
+U+ HÈM- +| M?[M; i?¬M; ç¢Q /"B ? T FûQ /"B iÈB i" M i`mM; i•K- K¶B K°i H®B çB d
;B®M; M? m- Km®M çB iÈB p` i`Q i`mM; i•K- imv i ç®B H" +?mv M F?| F?,M i`MM;

GQ¢B ç` T?QÆM; ç†+ i?M M"v- i`QM; æ"Q L;mv M +kM; F?¬M; T?ªB H" #Q K"i ;b
M?Q p"v- M?[M; M;QÌB im Hmv M p" +€+ i¬M; K¬M i`QM; æ"Q L;mv M pšM F?¬M; i?
+€ i` - +| i? M;?o +kM; #B i M?[M; i?¬M; ç¢Q M"v +?2 /'m # Q M?B m M;mv ?B KX

h?ÌB çB K æQÌM; S?QM; iÈB ç•v- p®M `i KWM; `Ð- M m M?[M; i?¬M; ç¢Q M"v +|
M;QÌB F?€+- M?QM; ?„M pšM F?¬M; +QB p"Q ç•m- +?d +¬M ç2K aÆM >" æ² iW i`Q
H" +| i? iW i`QM; KB M; +O `•m +€ i` #B i çQÈ+ T?QÆM; T?€T iB M p"Q M iQ"
pÈB M?[M; M;mv ?B K FB X

L?QM; F?B pW KWM; `Ð tQM; - æQÌM; S?QM; H¢B T?B M Km°M F?B T?€i ?B M- Î
+| ? B M?|K M;QÌB ç M; ç€M? M? mX

h F?€Q5 h?B m +?9i M[æQÌM; S?QM; Km®M i?' ?mv i- ? B M?|K M;QÌB FB - K
H" M?|K Gw h?B M *Wm iB M p"Q i`QÈ+ ?„M K°i + M? ;BÌ- K" M?|K # M FB F?¬M;
M;QÌB h?B M h?€M? *mM;X

" M Gw h?B M *Wm +| K°i GBM? ;B B i`mM; T?~K-? # KQÆB GBM? ;B B ?¢ T?~K
+kM; F?¬M; FûK- +kM; +| K°i GBM? ;B B i`mM; T?~K /šM ç°B- imv M?•M b® F?¬M
h?"M?- M?QM; +kM; F?¬M; FûK ?ÆM H" # QX

> B ç¢B i? HU+ çdM? +'T M"v iW tQ iÈB M v pšM i?Ov ?Ä #'i /mM; - +?Q M M F
+?„+ +?„M b) T?€i bBM? +?B M ç'mX >ÆM KQÌB GBM? ;B B ç¢B +?B M- i?B M ç`
S?QM; +ÁM M?bM i?'v çO HQ¢B i?O çQ¢M i¬M; i¬M; HÈT HÈT- K†i ç'i #` HäK tm
F?¬M; F?Q ?¶M HQ¢M p¬ +MM; - i?dM? i?QªM; H¢B +| M;QÌB i`9M; +?B m- KB M;
+| M;QÌB #` ç€M? HûM- +| M;QÌB T?ªM ç€M? HûM- i`"M +?B M M|M; #ÄM; p¬ +MM

æB m H"K +?Q æQÌM; S?QM; T?B M Km°M F?¬M; T?ªB H" ç°B M;k +O ? B i? HU
tm'i ?B M i¢B ç•v- `ä`"M; H" M?bM +?^K +?^K p"Q #ªQ i`M; +O `•m +€ i` K" ç M-
F?ª M,M; i`MM; ?ÉT M?Q p"vX

æ•v ç m H" #ªQ #®B +O i?B m ;B 5 a Q +| i? +?Q T?ûT +€+ M;QÆB M?9M; +?"K
S?QM; iS+ ;B"M #'i #bM?- M?QM; +kM; +?d +| i? HŠM; H†M; i?2Q /äB F€ #B M- ?
imv i ç®B H" iU ibK +€B +? iX

*~M i?"M +9B i?'T M;QÌB- K°i # M M?bM ? B i? HU+ çdM? +'T b®M; K€B pÈB M? r
`O #¼M +?9M; i®i M?'i H" M M HQĐM; #¢B +•m i?QÆM;- ç²M; [mv pmi"MX

L;QÊ+ H¢B ?B M ;BÌ æQÌM; S?QM; Km®M ç2K`•m +€i` - #ªQ ?„M K M; +?QM?K
*?B G•K- M?QM; bmv M;?o M"v H¢B F?¬M; i?U+ i - K°i F?B aÆM >" æ² tm'i ?B M-
#B M; ,K b®M;- F?¬M; çÊB ç M H9+ t¬M; p"Q ç½ #` ç€K M;QÌB FB ç€M? +?Q iYX

E?| H"K- F?¬M; +| `•m +€i` +?d /šM- æQÌM; S?QM; F?¬M; #B i M M H"K i? M"Q
G•K- +~M; F?¬M; #B i #ªQ #®B +O ?„M çQÊ+ ;B'm Î MÆB M"QX

hmv GBM? ;B B+ Q i?O +QÌM; ç¢B- M?QM; M m ?¶M +?B M i`QM; T?¢K pB HÈM M?
S?QM; çQ€M #¼M +?9M; F? B +?B M F?QªM; MY + M? ;BÌ- i` M K†i ç'i ç½ +| #
+ÁM H¢B +kM; +| F?¬M; Qi M;QÌB #` i?QÆM; F?¬M; M? X

Gw h?B M *Wm +MM; i M GBM? ;B B i`mM; T?~K +O h?B M h?€M? *mM; ç M; çÆ
t2K` i?M Q€M ? B # M +?'i +?S ç½ H•m- ` i v F?¬M; +?9i HQm ibM?- M?QM; i
FûK M? m # Q M?B m- +?Q M M F?¬M; B H"K ;b çQÊ+ BX

G"K +?Q æQÌM; S?QM; M;Q" B w Km®M +?QM? H"- i M GBM? ;B B i`mM; T?~K +O
iYX •M K†+ K°i i?•M [m-M €Q K"m p" M; M?¢i- i?•M ?bM? HBM? ç°M;- i?-M b„+ H
+MM;- H9+ M"v ç M; M?'T M?¬ H M tm®M;- ç" M ?²B KQÌB T?-MX G½Q i?'i T?m M
+?9i M"Q- +?d H" KQm iQM? ibK +€+? ?¢ ç°+ i?OX

aQM; T?QÆM; H¢B K¢M? K) ç®B #QM? K°i +?QÎM;- +?QÎM; HU+ +QÌM; ç¢B H"KªM
i?QÌM; +| i? M?bM i?'v`mM; ç°M; ç M; F?m +? i€M` #®M T?Q - Gw h?B M *Wm
p" M; M?¢i FB iW # v M;QÊ+ p i`QM; F?¬M; i`mM; p" B +?K+ i`QÊM; KÈB +| i? çS
M?bM M? m- i`QM; K„i H° p F?BM? i?QÌM; p" t2K i?QÌM;X

sBM? ç T- i`QM; M°B i•K æQÌM; S?QM; M?`M F?¬M; çQÊ+ M|B i?-K K°i iB M;- imv
p" M; ç m F?¬M; tm'i iQ" M HU+- pšM +ÁM i`QM; ;B B çQ¢M i?,K /Á HŠM M? m- M?Q
+kM; +| H9+ ç€M? ç M ç°M; +?•M ?Ä - ç M F?B ç| - i`M; /B M F?¬M; +€+? M"Q i?m
p"Q ibM? i`¢M; M;QÆB b®M; i +? iX

@ .WM; i v5

h?ÌB çB K æQÌM; S?QM; ç M; +-m M;mv M +?Q #¼M +?9M; iB T iK+ ç€M? M? m-
çB m M"v pQÊi [m /U FB M +O æQÌM; S?QM;- M?"M M?¢i [m€i H M K°i iB M;X

L[iY €Q p" M; +kM; +U+ F€ T?®B ?ÊT ;BÆ K°i i v H MX

> B ç¢B GBM? ;B B i`mM; T?~K ?¢K M? H M?- M?[M; i M GBM? ;B B +O h?B M h?
ç M; /•v /Q pÈB M? m +kM; i?Q€i` F?ÄB ç®B i?O +O KbM?- iK i" T ç M b m HQ
€Q p" M; FB X h` M K†i ç'i +| /'m p i +O ç¢B +?B M- +ÁM H¢B +?d H" K'v i?B i? X
M| M; #ÄM;- M?QM; +?d i`QM; K°i i?ÌB ;B M M; „M ç½ ´M ç`M? i`Î H¢B- K°i K" M M"
M'T Î K°i MÆB t i`ÈM K„i ?€ ?®+ K²KX

N3NX *?QÆM; 38d, >mM; æ¢B o¬ L½QX

hB T iK+ ç€M? çB- F?¬M; T?ªB ? B i? HU+ çdM? +'T ç m H" i?Ov ?Ä #'i /mM; b Q
æQÌM; S?QM; +| +ªK ;B€+ F?¬M; [m€i®iX

Gw h?B M *Wm- M;QÆB H" •K ?²M #'i i€MX

L[iY K†+ €Q p" M; KÎ KB M; M|B i`QÊ+- M;[F?Q H¢M? M?Q #,M; ;B®M; K°i iÁ imv
i MX

Gw h?B M *Wm +QÌB ? ?ª K°i iB M; ,

@ h¬ +¬ M QÆM; M; ? B K i`¼M; `²B- æ`Q L; m v M F?¬M; T?ªB +O h?B M h?€M? *m
H½Q T?m F?¬M; i? iÈB\

*?Q iÈB H9+ M`v- æQìM; S?QM; KÈB M?bM `ä F?m¬M K†i M[iY €Q p`M; - M[M?•M
F?B ç€M? +? i K'v i M ç iY h?B M h?€M? *mM; iW i`QM; i`Q M?È +O +?9M; - M?b

h¬ Gm v M h?Ov ?° T?€T M?Ä im´B M?`i h?B M h?€M? *mM; X hm v M|B im´B +ÁM M
ç½ # KQÆB- M?QM; M?bM # M; Q`B `i i? M? i9 ç°M; HÁM; M; QìB- ; B®M; M?Q K
HÈM ç m b®M; i`QM; h?B M h?€M? *mM; - /MM; #Q T?€T #²B /QÐM; + Q i?O +?Q
ç M GBM? ; B B i`mM; T?~KX L; ?2 Gw h?B M *Wm M|B- h¬ Gm v M h?Ov ?ÄB,

@ æ`Q L; m v M b Q H¢B F?¬M; T?ªB +O h?B M h?€M? \*mM; \ J'v M, K i`QÈ+ +€B G
h?B M h?€M? *mM; i +?B K HoM?- K`M; QìB >m v i oK h?`M? +€+ M; QÆB- iÈB ç·v

Gw h?B M *Wm p m B p F?¬M; ; BªK,

@ L; QìB b€M; K„i F?¬M; M|B iB M; H|M; - h¬ +¬ M QÆM; iÈB MÆB M`v H`K ; b i?b H
a„+ K†i h¬ Gm v M h?Ov F?) #B M ?W M? K°i iB M; M|B,

@ s2K ` M; QìB K` >m v i oK h?`M? +€+ M; QÆB +`B p`Q h?B M h?€M? *mM; +?9M
i?'T- H9+ i`î p T?ªB +`M i?"M i` tûi K°i T?2MX

L?Q M m M?Q ç®B T?QÆM; F?¬M; +| M°B ; B M i?¬M; #€Q- +?„+ +?„M F ?Q¢+? H

@ *kM; p`vX

o M; Q`B Gw h?B M \*Wm +QìB M?Q F?¬M; +QìB i`ª HìB K°i +•mX

*´ #ªQ M; `M M, K i`QÈ+ M`v h?B M h?€M? \*mM; i M?'i ç`M? T?ªB +|- M m >m v i oK
M; 'T M; ?û- F?¬M; +? i F?¬M; i?¬BX

h¬ Gm v M h?Ov [m€i K°i iB M; - ç iY h?B M h?€M? *mM; î T?Q b m M`M; H`T iS+
J„i i?'v H¢B +| /'m ?B m Km®M ç'm pÐ- æQìM; S?QM; M?2Q K„i H¢BX >„M ?"M b C
M; QÆB b®M; i +? i ç ?„M H`K M; Q¬M; ç„+ HÈBX

@ > ? - h¬ +¬ M QÆM; `i M; v i?ŠM; X

Gw h?B M *Wm F?¬M; +?9i ?Q M; K M; -

@ h?B M h?€M? *mM; p` >m v i oK h?`M? i` M? ç'm K'v i`, K M, K- +?Q M M F?¬M; p
+¬ M QÆM; +| i? M; ?2 H½Q T?m M|B p`B +•m ? v F?¬M; \

@ *?m v M ç½ M|B `²B- +| `„K i?b T?|M; 5

h¬ Gm v M h?Ov F?¬M; +?Q ç®B T?QÆM; +?9i iB M? +ªK M`QX

@ G`K +`M5

J°i ç iY b m HQM; Gw h?B M *Wm T?~M M° [m€i K°i iB M; X

@ Gm B `X

° /€M; Gw h?B M *Wm H9+ M`v +kM; F?¬M; iS+ ; B`M p b +?m v M h¬ Gm v M h?Ov
i?€B `°M; HQÈM; - +?"K `½B KîKB M; M|B,

@ L; ?2 ç²M M; `M M, K i`QÈ+ +| K°i + Q M?•M i M hQ æ²- HQm H¢B #ªQ #®B î MÆB
HQm H¢B i`QM; J hmM; \*?B G•KX hW M; `M M, K M v- # ç¢B i¬M; K¬M æ`Q L; m v
M?QM; F?¬M; +€+? M`Q T?€i ; BªB #Q K"i i`QM; F?m`WM; M`vX h?B M h?€M? *mM
æ`Q L; m v M- iW i`QM; KB M; +O M?[M; K¬M M?•M #` #„i çQÈ+ #B i iB M iS+ M`v
M`v K°i T?2M- H½Q T?m M|B F?¬M; b B +?S\

Gm v M h?Ov +?d ?W K°i iB M; - /M F?¬M; i`ª HìB- M?QM; +kM; +| M; ?o H`i?W M
bU i?"iX

@ hmv ç•v +?d H" HÌB ç²M +| iW M;"M M,K i`QÊ+- `®i+m°+ i`QM; J hmM; \*?B G•K F?¬M; B #B i çQÊ+- M?QM; F?¬M; +| HY i?b H"K b Q +| F?|B- i?2Q M?"M ç`M? M"v i€K T?¬M H" +| #ªQ #®BX *´ #ªQ M;"M M,K- /M H" M;QÌB h?B M h?€M? *mM; ? ç`M? TªB +|X

@ *´ #ªQ M;"M M,K +kM; +?d +| M;QÌB h?B M h?€M? *mM; KÈB +| çQÊ+- M;QÌB> çWM; bB i•K p¼M; iQÌM;X

.M h¬ Gmv M h?Ov tBM? ç T- M?QM; iQM? ibM? +kM; F?¬M; TªB `i i®iX

@ h¬ +¬ MQÆM;- M m M;QÆB i?"i bU Km®M F? B +?B M- H½Q T?m b) T?KM; #²B a„+ K†i Gw h?B M *Wm M;?B K i9+ M|B,

@ L?[M; M;QÌB Î ç•v ?B M ;BÌ ç m H" ç iY iBM? M? i`QM; i? HU+ +O M;QÆB p" i M?B m- i?U+ HU+ iQÆM; çQÆM;- M m i?"i bU ç€M?- ?"m [mª F?B ç| i?b F?¬M; +¬

G¬M; K"v h¬ Gmv M h?Ov M?Qm +?†iX æ9M; M?Q HÌB Gw h?B M *Wm M|B- ?B M F?¬M; +? M? H +? M? m H„K- M m i?"i bU ç€M? M? m- +?d bÊ F i [mª H" HQÐM; # M?B m M;QÌB b®M; b|iX

@ æ M H9+ ç| /M H" i ? v H" M;QÆB- +kM; F?¬M; +€+? M"Q çB p"Q i`QM; `WM; ib Gw h?B M *Wm M?bM K†i M|B +?mv M- iB T iK+ i? K K„K i? K Km®B,

@ E?¬M; #^M; i p" M;QÆB ? B # M i¢B i?ÌB ;BªM; ?Á - +?B M? m p"Q `WM; ibK iQ+? J hmM; \*?B G•K M"v `i `°M; HÈM- #®M T?QÆM; i€K ?QÈM; +| p¬ b¬ çQÌM; K°i H®B çB- M m ibK çQÊ+ #ªQ #®B i?b H9+ ç| i` M? ç'm +kM; F?¬M; Km°MX

@ .U p"Q +€B ;b\

hmv h¬ Gmv M h?Ov F?¬M; Km®M ;B Q +?B M pÈB M;QÌB +O >mv i oK h?"M?- M? +?Q #¼M +?9M; / /"M; +?9i M"QX

@ "Q K"i J hmM; *?B G•K- H" M;QÌB h?B M h?€M? *mM; i #B i i`QÊ+- ?B M i¢B M ?ÊT i€+ \

@ h¬ +¬ MQÆM;- çWM; [m M i•K ç M pB + çQÊ+ K'i M?Q M?Ä i`QÊ+ K„i- i`QM; `W çÊB i p" M;QÆB H'v- i? M"Q\ L m iBM iS+ M"v H" /Q M;QÌB h?B M h?€M? \*mM; +?Q M;QÆB /šM M;QÌB çB p"Q i`QM; ç| MY + M? ;BÌ- b m MY + M? ;BÌ- H½Q T?r æ M H9+ ç|- TªB t2K i?O çQ¢M +O K¼B M;QÌB- B T?€i ?B M #ªQ #®B i`QM; `W

h¬ Gmv M h?Ov + m K"v- imv i`QM; HÁM; +| +?9i F?¬M; pmB- M?QM; ç®B T?QÆ F?¬M; Km®M ç'm pã- +kM; +?d +| i? i¢K M?•M M?QÈM; pb HÈB Q+? iQ" M +K+- M KÈB çQÊ+X

@ > B + M? ;BÌ- i Km®M ? B + M? ;BÌX

h`QM; HÌB M|B +O h¬ Gmv M h?Ov K M; i?2Q ?QÆM; p` bQ iY M;Q¢KX

Gw h?B M *Wm +QÌB F?´ K°i iB M; ,

@ h¬ +¬ MQÆM; b Q F?¬M; M|B #ªQ H½Q T?m /šM M;QÌB `ÌB F?ÄB ç•v Hm¬M çB + ? B + M? ;BÌ- i`QM; `WM; M"v b) +ÁM #ªQ #®B b Q\ J°i + M? ;BÌ- M?B m H„K H" K pšM F?¬M; ?"B HÁM;- H½Q T?m +kM; #'i HU+- ç€M? TªB [mv i iY +?B M pÈB h¬

h¬ Gmv M h?Ov i?'v ç®B T?QÆM; M;¬M iW F?¬M i?B i- #B i `ä ç•v ç½ H" çB K K' /•v /Q iB T +kM; F?¬M; çQÊ+ ;b- H" T iS+ ;"i ç¬m M|B,

@ h®i- K°i + M? ;BÌ ç M ;BÌ h?bM5

> B i? HU+ HÈM H9+ M½v +ÁM ç€M? M? m F?Q i? M;"T i`ÌB- #•v ;BÌ H¢B #'i i v H"K +?Q i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; ç M; •K i?¬K ?ÄB i?,K KQÌB i€K çÌB i´ i¬M; +O

NNyX *?QÆM; 383, >Q >ªB s¨ h¨"MX Ui?QÊM;V

h?Ä i?m"MtQM;- h¬ Gmv M h?Ov HB M /šM ç°B M;k h?B M h?€M? *mM;- çB p¨Q K
M?Q i? - M¨M; +ÁM HQm HçB ? B i M ç iY + M? ;B[H®B çB- t2K` Km®M ;B€K b€
h?B M *WmX

>mv i oK h?¨M? H9+ M¨v`¨i M´M- HŠM; H†M; M?bM ç€K M;QÌB h¬ Gmv M h?Ov ç
Gw h?B M *Wm +?„Ti v b m HQM; çSM; M;mv M içB +?¶- M?„K K„i i"Ti¨mM; bmv

L[M?•M ç€M; i?QÆM;- +?d b® i?¬M; KBM? [m€ i?´T5 Zmª M?B M H¨ ?mM; ççB p
|+V- M;çM M;[M|B F?¬M; b BX æQÌM; S?QM; i`®M ÎT?Q t F?) i?Î /¨B K°i +€BX
H¨ #` H½Q ?² Hv Gw h?B M *Wm HW ;çi- imv æQÌM; S?QM; F?¬M; #B i F iB T G
;b- M?QM; H´v i•K +Æ +O M;QÌB M¨v- b) M´M Î+?¶ M¨v +?Ì K°i + M? ;BÌ b Q\ L r
*mM; K°i + M? ;BÌ- #ªQ #®B i`QM; `WM; b) +| T?¨M +O >mv i oK h?¨M? b Q\

h?ÌB ;B M +?¨K`½B i¬B [m - imv i`QM; M°B i•K æQÌM; S?QM; HQ H„M;- M?QM;
i? +?Ì çÊB ç°M; i€+ +O Gw h?B M *Wm- ?„M iBM iQÎM; H½Q ?² Hv M¨v b) F?¬M;

LY MûM ?QÆM; [m çB- K°i MûM ?QÆM; [m çB- F?¬M; ç M MY ;BÌ MY H¨ ç M ;
ioM? i` M K†i #B M K'IX

*?Ì çÊB i?ÌB ;B M /¨B M?Q i? - ? B ç iY + M? ;B[H®B çB +O h?B M h?€M? *mM; i
i?´v ç°B M;k >mv i oK h?¨M?¨i M ioM?- ?ÆM M[F?QªM; +€+? M?[M; M;QÌB M¨v
t2K M?Q F?QªM; +€+? M iQ¨MX

æ°i M?B M K°i #|M; M;QÌB tm'i ?B M b m HQM; ? B i M ç iY h?B M h?€M? *mM;-
[m, /` p¬ +MM;- i`QÊ+ ç| F?¬M; +| +?9i /'m ?B m M¨Q- H9+ tm'i ?B M- K°i i? M? /
ç°M; ç•K p T?Q K°i M;QÌB i`QÊ+ K†iX

h?U+ HU+ ? B ç iY M¨v +O h?B M h?€M? *mM; F?¬M; i - T?€i ;B€+ +| M;QÌB ç€
?° i?•M +QÆM; F?Q- imv ç°M; i€+ +O M;QÌB ç€M? HûM +| +?9i i`b i` - / Q ;,K pšM
` K°i ççQ K€m iQÆB- imv içK i?ÌB F?¬M; M;mv ?B K ç M i€M? KçM;- M?QM; +?¶
¨i`ä¨¨M; H¨ ç½i`9M; F`+? ç°+X

J°i M;QÌB F?€+ F?¬M; +?9i /Q /U- i?•M ?bM? H|2 H M- ç M; Km®M T?|M; p¨Q i`Q
#¼M M;QÌB h¬ Gmv M h?OvX

@ GQm HçB +?Q H½Q T?mX

L;QÌB M¨v pW KÈB [m v M;QÌB- HB M FBM? ?½B T?€i ?B M- i`QM; bmv M;?o +O
+€+? ?„M +ª i`,K i`QÊM;- p¨v K¨ ç½ +?çv ç M i`QÊ+ K†i M; ,M +ªM çQÌM; +O ?„MX

*? M? H +? ;B[GBM? ;B B ?ç T?¨K +MM; GBM? ;B B i`mM; T?¨K H¨ +U+ HÈM- i?Ì
+?°T iÈB- i M ç iY h?B M h?€M? *mM; iU #B i KçM; +O KbM? tQM; `²B- #°+ T?€i
;„M; /MM; +QÆM; F?Q +?´M ç°M; K½M? HB i ç i`mv M ççi iBM iS+- M?QM; +QÆM
+O Gw h?B M *Wm ç½ ç€M? p¨Q ç M çB M +O ?„MX æ M çB M pĐ pKM- M;QÌB M
K„i i¨¨M ç-v Q€M ?¨M- ?€ ?®+ K²K- M?QM; F?¬M; M|B M M HÌBX

Gw h?B M *Wm K°i FQ+? ç„+ i?O- H¨T iS+ [m v M;QÌB b M; +?¶ F?€+ ;B i +? i i M
HQ€i /Si F?Q€i- i`QÊ+ b m +?d i`QM; K°i iS+ i?ÌB ;B MX

æQÌM; S?QM; ÎT?Q t ç m ç2K i'i +ª i?m p¨Q i`QM; K„i- t'm ?´ p¬ +MM;X æ°i M?B
?B M- M; v +ª #|M; /€M; +O M;QÌB ç€M? HûM +ÁM F?¬M; i?´v`ä- +?„+ ?ŠM H¨ i
iBM? i?¬M; €K b€i- HQçB M;QÌB M¨v bS+ +?B M ç´m +?QM? /B M F?¬M; + Q- M?C
bÊ F?¬M; +€+? M¨Q tQ v M;QÌB çQÊ+X

oW `²B M;QÌB M¨v ç½ ~M M9T bÆM- F?¬M; i? K /U p¨Q i¨¨M; ?¶M +?B M pW `²B- C
#° H¨ K°i + M? ;BÌ- €i +?O #¨B +?QM? H¨ ?„M- +| i? M|B i'i +ª +Y ç°M; +O h¬ Gm
/U HB m +O Gw h?B M *Wm- HQm HçB ? B M;QÌB i¬M; +QB- M?bM +| p M?Q #B
M¨v Î i`QÊ+ K†i K°i M;QÌB iBM? i?¬M; €K b€i- ç•v +?QM? H¨ K°i bÆ ?Î F?¬M; +€+

h` M? ç'm M?B m M,K ;B[ h?B M h?€M? \*mM; p` >mv i oK h?`M?- M m h- Gmv M
M9T i?•M ?bM? H` K°i M;QìB iBM? i?¬M; €K b€i- +?„+ +?„+ b) +| T?ÁM; #`X
*€+? ;BªB i?Q+? /mv M?'i +?QM? H` M;QìB >mv i oK h?`M? ç½ +?2 /'m iBM iS+ M`
#•v ;Bì- K¶B H-M` i v- ç m ;B i M;QìB /B i F?~m- H`K +?Q h?B M h?€M? *mM; pš
M`v i²M i¢BX J†+ F +?mv M M`v i? M`Q- Gw h?B M *Wm bm'i HoM? K¼B M;QìB+
ç½ M„K ;B[[mv M +?O ç°M;X a m F?B ç€M? +? i ? B M;QìB M`v- Gw h?B M *Wm
i?O +O >mv i oK h?`M? M;?2 H M? +O Gw h?B M \*Wm- M; v M;„M`ªQ #QÊ+ iB M
*mM; ç½ çB p`Q i`QÊ+ ç•vX
Zmª M?B M H` H½Q ?² Hv5 G` K°i +QM +€B ;B`X oW `²B p`Q i?ìB çB K ? B GBM?
Gw h?B M *Wm #B m ?B M M?Q F?¬M; Km®M- #ªQ ?„M M?QÊM; #° K°i + M? ;Bì
L?QM; ?B M i¢B- i'i +ª ç m H`•K KQm +O H½Q ;B` M`vX
a9M; #„M +?BK ç-m ç`M- ç +?Q M;QìB h?B M h?€M? \*mM; iB M p`Q i?¬M; ç¢Q i`Q
+| M;mv ?B K ;b- ç m H` M;QìB +O h?B M h?€M? \*mM; ;€M? +?`m- Gw h?B M *Wm
H M b) M iQ`M ?ÆM `i M?B mX
æ•v H¢B H` i?ìB çB K ç€M? HûM F?¬M; +?2 p`Q ç•m çQÊ+- M m +| i? H`K +?Q M
i?'i i?ªK i`¼M;- ç M H9+ ç|- #ªQ #®B i`QM; `WM; F?¬M; T?ªB i'i +ª ç m H` +O >m
J°i KkB i M i`9M; ? B +QM M?¢M- ç•v H` KQm F iQÆM; ç®B i®iX
*€B ;b i€+? ` iB M p`Q i?¬M; ç¢Q- +?B M? m iBK FB K #ªQ #®B- i'i +ª ç m H` +?|
KB M; +O H½Q ;B ?Ä Gw h?B M *Wm M`v- +,M #ªM H` F?¬M; i? iBM iQîM;- ç€M
?mM; ç¢B p- M½Q- M;m M;®+ çB i`QÊ+ Kî çQîM; +?Q M;QìB i - pšM +?Q #B i ç`+
æÊB ç M F?B ç€K M;QìB >mv i oK h?`M? ç m ç½ çB p`Q- p¶ p¶ i`Q #KB i` M M;Qì
ç¢Q ? B M?|K M;QìB pW çB p`QX h` M K†i ç'i +| ? B +`i?B i? - æQîM; S?QM; F?-
i`QM; J` ©M? F?¬M; ;B M- H`T iS+ HB M +`i #QÊ+ iB M p`Q i`QM; i?¬M; ç¢QX
oW KÈB çB p`Q i?¬M; ç¢Q æQîM; S?QM; ç½ +| +ªK ;B€+ ?Q`M +ªM? +?mM; [m M
? B # M +?mM; [m M? pšM H` `WM; ç`Q- M?QM; M m +~M i?"M [m M b€i- Hm¬M +|
+ªK ;B€+ M`v `i F?¬M; `ä`M;- /M #B i i`QM; J hmM; \*?B G•K M`v +| +´ [m€B- æQ
#B i M;mv ?B K ç M iW ç•mX
aÈK #B i M?Q p`v HB M +~M i?"M ?ÄB i?,K `•m +€i` K°i +?9iX æQîM; S?QM; p®M
M;QìB +O ? B i? HU+ çdM? +`T î ç•v- ?ÆM M[#¼M +?9M; +ÁM ç M; M?bM +?^K
>B M i¢B F?¬M; i? ç2K aÆM >` æ² H'v ` - +?d +| i? çB K°i #QÊ+ iQM? K°i #QÊ-
çQÊ+- H'v aÆM >` æ² ` #ªQ `•m +€i` K M; KbM? çB H'v #ªQ #®BX

NNRX *?QÆM; 383, >Q >ªB s` h`"MX U?¢V

S?B M `WM; `°K J hmM; *?B G•K M`v F?¬M; #B i ç½ i²M i¢B # Q H•m `²B- i` M K
?Q ç`Q `i /-v- K°i +QÊ+ ;BšK H M `i K K K K- ;B®M; M?Q ç M; çB i`QM; K°i #B
æ½ +| ? B M?|K M;QìB M;U î T?Q i`QÊ+ Kî çQîM;- imv æQîM; S?QM; çQ€M b) F?
M?QM; +?Q iWM; #m¬M; HÄM; +€M? ;B€+X
hW # M M;Q`B M?bM i?b i?'v J hmM; *?B G•K F?¬M; HÈM # Q M?B m- M?QM; F
KbM? M?Ä #û #B i # Q M?B m- i`QM; i?¬M; ç¢Q +QM; +QM; M?bM F?¬M; i?'v çB
[m M? + Q HÈM F?¬M; iQîM; iQÊM; M´B- +?2 F?m'i +ª #-m i`ìBX
æB iÈB- ç°i M?B M æQîM; S?QM; T?€i ?B M #„T +?•M i `¬M- +9B ç-m M?bM tm©
+?•M p` #KM; +O KbM?- +?šM; #B i iW H9+ M`Q +| K°i `„M M?Ä K`m ?²M; T?'M-
bÊB- /`B F?QªM; +?B + çk - K`m b„+ +´ [m€B- `„M; M M? +O M! ç½ +„M H M çMB
;B-v +O KbM?- ç M; +| M?[M; +QM `„M M?Ä ç M; #Á H M M;QìB KbM?- b m K°i F?
+?mv M ç°M;- •K i? M? b`M b¢i iW /QÈB ç'i i`mv M `X

a„+ K†i æQÌM; S?QM; F?) #B M- K¢M? K) M?ªv H M- æ°+ ©M? FB K +?ûK` - K°i ç
T?Q i`QÊ+X

J°i KªM; ?Q ç`Q K`m ?²M; T?'M # v H M F?¬M; i`mM;- p¬ b® +QM `„M M?Ä #` +
æQÌM; S?QM; iU ;B i` K°i +QM çQÌM; `²B iB M H M- +kM; F?¬M; #B i ç½ ;B i # C
/QÊB M?[M; +€M? ?Q - i'i +ª ç m +| M?[M; +QM `„M M?Ä K`m ?²M; T?'M M`v- +?Q
F?¬M; +?d M?Q i? - M?[M; +•v ç`Q +?mM; [m M?- ;B®M; M?Q KQ i`9i MQÊ+ i`9i

LÆB M`v imv i ç®B H` K°i t` [m"i- M m F?¬M; i`QM; K°i ç` T?QÆM; F?¬M; i? +|

S?Q i`QÊ+ +| K°i #|M; M;QÌB #` M?`Q tm®M; K†i ç'i- b„+ K†i æQÌM; S?QM; M;Q
[m - i?'v K°i; ½ ç iY >mv i oK h?`M? - i?•M K†+ K°i #° >„+ #`Q- M; Y K†i M^K i` M K
Q i`MK K°i i-M; ?²M; T?'M- T?Q i` M i-M; ?²M; T?'M FB ç M; M?9+ M?Q+?- +?
K` æQÌM; S?QM; ;B i +? i- i`M; /B M H9+ M`v ç€M; bÊ ç M +U+ çB KX

:B®M; M?Q M; ?2 çQÊ+ ç°M; ioM? K` æQÌM; S?QM; H`K` M½v ;Bì- M;QÌB M`v pQ
p¬ HU+ ?¬ K°i iB M; ,

@ *Sm K¢M;

æQÌM; S?QM; [mªM ?„M b Q\ L;QÌB M`v pQÆM #`M i v bQM; i'v +O KbM? H M- i
K`m t M? H€ `ÆB tm®M;- `i`ä`M; H` F`+? ç°+- i`W T?B +| i?m®+ ;BªB ç°+ imv
+Sm K¢M; +O ?„MX

GBM? ;B B + Q i?O +kM; F?¬M; i? M; ,M +ªM ç°+ i® +O M?[M; +QM `„M M?Ä K`m
+| i? i?'v M?[M; +QM `„M M`v `i HÊB ?¢BX L m F?¬M; T?ªB KbM? #€+? ç°+ #'i t•K
#QÊ+ +kM; `i ;B M M M- K°i F?B H•K p`Q iB M? +ªM? #` t` # Q [m M?- imv i ç®B b

*?Q iÈB ;Bì T?9i M`v- æQÌM; S?QM; KÈB #B i p b b Q K` æ`Q L;mv M J¬M- pšM F?
#ªQ #®B +O `•m +€ i` X oW KÈB iB M p`Q i?¬M; ç¢Q F?¬M; t ç½ ;†T T?ªB M; m
F?šM; ç`M? +ÁM ;†T M?B m M;mv +Æ ?ÆM M[X

GQÈi [m M;QÌB M`v- i?•M î;B[ F?¬M; i`mM;- æQÌM; S?QM; T?|M; ` K°i +?m¬B
M;QÌB M`v- M? M? +?|M; ;BªB i?Q€i +?Q ?„M- KB M +?Q ?„M i`QÊ+ F?B +? i K` +Á
F?` /Q p¢M t` [m'M [m M?X T?¢K pB #B M `„M # Q i`MK H` ? B i` ,K i`QÊM;- T?ªB
S?QM; KÈB i?Q€i F?ÄB M?[M; +QM `„M M?Ä M`v- t®+ ®M; [m-M H M t2K tûi- M?b
`²B +„M ç M; bQM; ç`X

L; v +ª i? +?'i +O KbM? K` +kM; F?¬M; i? F?€M; +U H¢B ç°+ i® +O +QM `„M M
F?¬M; +¬M T?ªB M|BX >mv i oK h?`M? p` h?B M h?€M? *mM; +?d i`M i?'i K°i M;Q
M;mv M M?•M H` /Q i?U+ HU+ +QÌM; ç¢BX

E?¬M; iB T iK+ çB iÈB- æQÌM; S?QM; F?Q M? +?•M M;²B tm®M;- p`M +¬M; ç2K +
M`v KÈB çSM; /`v çB p T?Q i`QÊ+X

L;QÌB +O ? B i? HU+ çdM? +`T çB i`QÊ+ Kî çQÌM;- +?Q M M F?¬M; +| F?ª M, M
æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; HQ H„M; #¼M +?9M; +?B K çQÊ+ iB M +Æ- ?m®M; +?B
*mM; +kM; F?¬M; T?ªB M;QÌB i®i- K°i F?B T?€i ?B M #ªQ #®B- +?d bÊ ? B i? HU

G-M M`v æQÌM; S?QM; `i +ªM? ;B€+- pW `²B bÆ w #` `„M +„M K°i +€B- +| i`ìB
M`v +ÁM +?2 /'m +€B ;b M[? v F?¬M; \

æ½ çB çQÊ+ i?ìB ;B M K°i MûM ?QÆM;- i?'v F?¬M; +| ;b /` i?QÌM;- M;QÊ+ H¢B +
p i +?B M ç'm- t2K` /¼+ çQÌM; M?'i ç`M? +| +Æ [m M p` #šv `”T- +?d +| çB m #
i`QÊ+ T?€ pÐ- æQÌM; S?QM; KWM; `Ð M?`M M?½- iB T iK+ iB M H MX

@ «M; ¬M;

oW KÈB çB [m H®B`)- K°i ?²B •K i? M? /` i?QÌM; i`mv M p`Q i B +O æQÌM; S?Q
i`QÊ+- æQÌM; S?QM; ?€ ?®+ K²KX

S?Q i`QÊ+ H` K°i i`M; +<sup>a</sup>M? ;B®M; M?Q F?|B ç2M- # Q i`MK +^a +€B H®B çB- F?
F?|B ç2M- K` H` /Q p¬ b® ç°+ T?QM; K`m ç2M içQ i?`M?- T?|M; M?½M M?bM [m
#B M p¬ ?çMX

h`QÊ+ Kti H` K°i i?¬M; ççQ /`B +?WM; i`,K i`QÊM;- M?QM; H9+ M`v ç½ #` M?[M
+?B K HoM? ?Q`MiQ`M- F?¬M; +ÁM +?9i F?¬M; ;B M i`®M; M`Q- çQ K„i M?bM [m
M?Q K°i ç€K K•v ç2MX

a® HQÊM; +O +?9M; # Q M?B m\ s2K` Qi Qi+kM; T?<sup>a</sup>B K'v M;`M pçMX

L?[M; +•v ç`Q HÈM +?mM [m M?- ç M; K M; i` M KbM? p¬ b® i' QM; - #'i [m€ +| F?
?ŠM H` i?O #9i +O ? B M?|K M; Q|B çB T?Q i`QÊ+X h` M Kti ç„i T?Q i`QÊ+ +| p
i`MK i` M #B M +€M? ?Q ç`Q- M?bM [m, /` p¬ +MM;X

s2K` M?[M; +QM ?„+ T?QM; M`v F?¬M; T?^aB H` i?S / i` m +?¼+ - i` M Kti ç'i +|
H` KBM? +?SM; i®i M?'iX

J hmM; *?B G-K H` K°i MÆB M;mv ?B K- /M H` GBM? ;B B + Qi?O +kM; F?¬M; +€-
S?QM; +kM; F?¬M; M;•v i?Æ ç M KS+ M;?o`^M; K°i h?B M ;B B i`mM; T?~K M?Q ?
ççQ M iQ`MX

L?QM; +?d +| +QM çQ|ÌM; i`QÊ+ Kti- æQ|ÌM; S?QM; ç`M? T?^aB FB Mi`b iB TiK+ iE
T?¬ i?B M +€B ç` ?bM? M?Q pšM +ÁM +m²M; #çQ- M m H9+ M`v çB i` m +?¼+ F
M?'i- M?QM; æQ|ÌM; S?QM; F?¬M; +| HU +?¼M F?€+ - M m #` +?¶ M`v i`b ?Q½M
i`QÊ+ b) F?¬M; +| T?-M +O ?„MX

*?"K`½B /B ç°M; #° T?€T- i?|B çB K æQ|ÌM; S?QM; ç M ;-M ?„+ T?QM; Î F?Q^aM;
K°i iB F?Q iS+ ?'T /šM HU+ +?9 w +O +?9M; - K°i iB M; `Qi p M; H M- M?[M; +Q
æQ|ÌM; S?QM; - i®+ ç° +U+ M? M?- +?d i`QM; M?€v K„i +?9M; ç½ p¼i iÈB i`QÊ+ K

h?•M ^aM? æQ|ÌM; S?QM; HmB p T?Q b m KQ|B i`QÊM;- i`QÊ+ iB M p`M ?° i?•M
K°i T?-M pçM M?[M; +QM ?„+ T?QM; M`v- ?„M Km®M H`K M?[M; +QM p`i M?Ä M`v

NNkX *?QÆM; 38N, >„+ S?QM; *?B a`QX

E?¬M; /€K p`M /KM; ççB b€i +?B m- M m F?¬M; ç€K M; Q|B T?Q i`QÊ+ b) T?€i ?
i`QM; i?|B ;B M +U+ M? M? +?ûK` K°i ççQ FB K pk- ?„+ T?QM; H`TiS+ #` iB m /

L?QM; ?ÆM T?•M MY ?„+ T?QM; +ÁM HçB ç m ç•K p`Q i` M M; Q|B æQ|ÌM; S?QM;

a m K°i F?„+ - æQ|ÌM; S?QM; FBM? ?½B T?€i ?B M- ?° i?•M +QÆM; F?Q +O KbM?
p`M; +?ûK` K°i ççQ FB K pk- b m ç| +'Ti®+ HmB p T?Q b mX

>„+ T?QM; çm' B i?2Q F?¬M; #Ä- æQ|ÌM; S?QM; pW HmB pW ;B i- i®M M?B M bS

@ « ¬

L?Q[M; M; QÌB F?€+ F?¬M; +?9 w ç M +QM HBM? i?9 M¬v- M?QM; æQÌM; S?QM; HçB
M¬v /B ç°M; p¬Q T?Q i¬QM; - ç M; ?ûQ`9i çB- i¬QM; KB M; T?€i` •K i? M? ¬¬ ?Q
#` M; QÌB i ç€M? i`m H M- i¬M ç-v bÊ ?½B p¬ FBM? ?Q¬M; X

@ L| ç M; bÊ +€B ;b\ æQÌM; S?QM; M; ?B ?Q†+ F?| ?B mX

L?QM; #•v ;BÌ F?¬M; T?ªB H¬ i?ÌB çB K +?9 w iÈB M| - M m ç½ p¬Q ç M i¬M ç•v- æQ
#®B +O `•m +€i` M^K +?¶ M¬QX .B ç°M; i?•M ?bM? çB p¬Q H®B p¬Q- T?|M; M?½M
S?QM; T?€i ?B M Î ç•v H¬ K°i i?ªQ M; mv M ç-v ?Q +ÄX

.B M iQ+? MÆB M¬v QÈ+ +?WM; F?QªM; i`, K i¬QÈM; - +kM; çQÈ+ #¬v #B M i?2Q K
M?B m +•v ç¬Q- t2K` i?ªQ M; mv M M¬v +?QM? H¬ p` i¬Q i`mM; i•K +O J hmM; *?

æQÌM; S?QM; i?"i bU F?¬M; M; ?o iÈB iB M? ?m®M; b) T?€i bBM? +?mv M M¬v- i`Á
i`, K i¬QÈM; - M?QM; F?¬M; T?€i ?B M` #`i F€ ç` T?QÆM; F?ªM; ?B M¬QX

>ÆM KQÌB GBM? ;B B M¬v pšM ç M; ?, M; ?€B +?B M ç'm- +?Q M M F?¬M; B +?9 v
i¬QÈ+ K„i- B +ÁM /Q HU+ çB +?9 w M; QÌB F?€+ \ L; v +ª Gw h?B M *Wm p¬ h¬ Gm

h?`v iB M? ?bM? M¬v- æQÌM; S?QM; H¬T iS+ F?¬M; /Q /U- +?çv ç M H®B` - Km®M
K°i H-MX

æQÌM; S?QM; KÈB /B ç°M; #° T?€T F?¬M; [m # Q H•m- +ª K†i ç'i ç°i M?B M M´ p
/QÈB ç'i t¬M; H M- T?€i ?B M ç°M; ioM? /` i?QÌM; K¼B M; QÌB ç m çdM? +?d ç°M;

E?¬M; çÈB K¼B M; QÌB F¬T T?ªM SM; - +€+? ç| F?¬M; t tm'i ?B M K°i iB M; óQ M
#KB # v H M- F?B F?|B #KB i M ? i- K¼B M; QÌB M?bM i?`v i` M K†i ç'i tm'i ?B M

@ æ-m HBM? i?9 FB ç•m\

*| M; QÌB M|B i?-K K°i +•mX

NN9X *?QÆM; 3eR, L;¼+ h?O EBK GQM;X Ui?QÈM;V

æ-m HBM? i?9 FB +kM; #` K¼B M; QÌB #S+ p¬Q ç•v- H9+ M¬v ç M; T?O T?K+ T?Q
M¬v- HBM? i?9 FB ç½ F?¬M; i?`v #|M; /€M; - ;B®M; M?Q #®+ ?ÆB F?ÄB M?•M ;B

*?çv`²B b Q\ h'i +ª K¼B M; QÌB ç m +?Q H¬ p¬v- M?QM; æQÌM; S?QM; F?¬M; +?C
H®B` +?çv p¬Q- ç½ F?¬M; T?€i ?B M /'m p i +O HBM? i?9- K¬ +QM HBM? i?9 H9
M?QM; H9+ M¬v HçB F?¬M; i?`vX

h?ÌB çB K K¼B M; QÌB M; ?B ?Q†+ F?| ?B m- K°i iB M; óP M?ô i?"i HÈM i`mv M iÈ

a m ç| H¬ K°i iB M; F m i?ªK i?B i p M; H M- i'i +ª K¼B M; QÌB ç m M?bM p T?Q
K°i +€B- i|+ ;€v K¶B M; QÌB ç m /UM; çSM; H MX

h` M K†i ç'i HçB tm'i ?B M K°i H´ i?OM; F?´M; H²- M?QM; H9+ M¬v- i¬QM; H¶ i?OM
F?´M; H²- ç-m`„M M¬v`°M; +?WM; K°i ;B M; T?ÁM; ®+ M?Ä- K¬m b„+ M?Q #ç+? M
+QM`„M H¬K +?Q iQ¬M i¬QÌM; bÊ ?½B- KB M; `„M ç M; +„M K°i ç iY >mv i oK h?"

J¬ M; QÌB ç iY >mv i oK h?"M? ç M; /®+ bS+ HB m KçM; - ç M; KçM? K) +¬M; FQ+
i? M¬Q H¬K ç-m`„M i´M i?QÆM; +?9i M¬Q- M; QÈ+ HçB ?"M? ç°M; +O ?„M ç½ +?
+QM`„M M¬v ç M; F?ûT KB M; HçB- `„M; M M? #ûM M?¼M tmv M i?OM; i?•M i? ç

h¬QM; M?€v K„i- bBM? +Æ +O i M ç iY >mv i oK h?"M? K'i ? i- iQ¬M i?•M + Q i?
K¬m #Q+? HK+ [m, /`X a m F?B ;B i +? i M; QÌB M¬v- t¬ KB M; KÎ` - ç2K +ª i?•M i?

E?¬M; B M; ?o iÈB- i¬QM; K°i T?B M i?ªQ M; mv M M¬v- pšM +ÁM`M /'m K°i ç-m H

@ h?B M €+ +?mM; ?[m #€Q- h?B M æ¢Q ?ªQ Gm•M >²B- M;~M ç-m M?bM H M- i`Ì
J†i KkB h¬ Gmv M h?Ov i`M ç-v Kd K B- F?m¬M K†i H¢M? M?Q #,M; +? M?¢Q K
Gw h?B M *Wm ?W H¢M? K°i iB M;- *?ŠM; [m i M ç iY >mv i oK h?M? M`v p`M F
#`;B i K`i?¬BX L?QM; iW i`QM; HÌB M!B +O h¬ Gmv M h?Ov- +?mv M M`v ;B®M;
M[M?•M M;m M;®+ M`v +?Q `M; +QM HBM? i?9 FB b) ?¢ i?O HQm ibM? pÈB ç iY
Gw h?B M *Wm +ÁM +?Q F`T T?ªM #€+- i` M K†i ç'i H¢B óQ M?ô K°i iB M;- K°i iB
M`v- H` K°i ç iY h?B M h?€M? *mM; #` ç-m HBM? i?9 M`v +„M- Mm®i +ª M;QÌB p`
> B +QM\ a„+ K†i K¼B M;QÌB F`+? #B M- t2K ` ç-m `„M M`v ç½ M;Q`B "€i ;B B- t
M?QM; tm'i ?B M ? B +QM- F?¬M; +! #B M T?€T ç®B T?|X
@ _-K`-K`-K`

G`K +?Q K¼B M;QÌB i`WM; K„i HQm HQÐB- tm'i ?B M K°i K`M H`K +?Q K¼B M;QÌ
H M HB M iK+- K°i +QM H¢B K°i +QM iW i`QM; HÁM; ç'i i?Q€i ` - ç M; T?€i ç°M; +
+ Q i?O i` M K†i ç'iX
L?QM; M?[M; M;QÌB M`v F?¬M; B H` F tQ`M; toM?- ? B M;QÌB pW #` +„M +? i- H
?B M i¢B +! T?ÁM; #`- i'i +ª ç m iW i`QM; ?B K ç` i`€M? Mû +¬M; FQ+? +O M?[M
` K² ?¬B H¢M?X

h`M; /B M H9+ M`v `i v M i oM?- #`M +?•M K¶B M;QÌB M?Q #` `9i ;•MX h` M K†i
M m iQM? iQ€M- +?ŠM; T?ªB H` b€m "€i ;B B HBM? i?9 ? v b Q\
"€i ;B B- +?QM? H` GBM? ;B B i`mM; T?~K- M;QÌB ? B i? HU+ HÈM ?ÊT H¢B +MM
+€+? M`Q M;„M +ªM b€m ç-m "€i ;B B HBM? i?9 i`T FQ+?X

J°i K`M H`K +?Q K¼B M;QÌB imv i p¼M; +ÁM ÎT?Q b m- H¢B K°i iB M; Q M? Q M
H¢B tm'i ?B M K°i H¶ i?OM;- tm'i ?B M K°i ç-m iQ`M i?•M ç2M F`i- K°i +QM ?„+ T
>bM? /€M; +QM ?„+ T?QM; M`v ;B®M; ? i M?[M; +QM ?„+ T?QM; i`QÈ+ ç•v #¼M ?
H-M K`i?¬BX

>„+ T?QM; pW tm'i ?B M- HB M # v p T?Q ç€K M;QÌB FB - i®+ ç° M? M? M?Q iB
iWM; ç¢Q +¬M; FQ+? H!2 H M ?`M [m M; iW T?¬M çm¬B +O M! #„M ` - `K`¢T +?
*?B m i?S+ 'v +O ?„+ T?QM; H` K°i +?B m # Q i`MK iQ`M T?QÆM; p`- +?ŠM; M?[
#` i`9M; p¬ b® +?•K- M; v +ª b€m ç-m `„M +kM; #` # Q T?O p`Q i`QM;- æQÌM; S?
F?¬M; M;Q¢B H X

J¼B M;QÌB p°B p`M; i?B i`B M ` bÎ ?¼+ #bM? bBM?- iQ`M HU+ T?ÁM; M;UX

J°i ?²B •K i? M? çBM? çBM? ç M; ç M; ;BÁM i M p M; H M- p¬ b® T?B +?•K #` M;„M
M?„+ iÈB +kM; F€- M?[M; T?B +?•K M`v ç m +SM; `„M- M?QM; F?B `ÆB tm®M; K†i
i?'K p`Q HÁM; ç'iX

@ *QB +?WM;- M?[M; T?B +?•K M`v +! ?B m [mª T?€+QÆM;X

æ°i M?B M Gw h?B M *Wm ?ûi HÈM K°i iB M;- imv HÌB M`v +O ?„M ?¬ H M M?^K M
h?M?- M?QM; M?[M; M;QÌB F?€+ ç m M;?2 `ä`M? K¢+?X

amv çQ€M +O Gw h?B M *Wm F?¬M; T?ªB F?¬M; +! +Æ bÎ- ?„M iW iBM iS+ +O M
;†T H9+ i`QÈ+ K` bmv Hm`M ` - ?ÆM M[+! i€K T?¬M M„K +?„+X

GÌB M!B +O ?„M pŠM +?`K K°i +?9i- +! K°i b® ç iY >mv i oK h?M? pb F?¬M; i?
+?•K #„M p T?Q KbM?- #` M?[M; T?B +?•K M`v ç•K i`U+ iB T p`Q i?•M i? - +QÆM
?¼ ;B®M; M?Q ç #`B i`Q- F?¬M; T?€i ?mv +?9i i€+ /KM; M`QX

L¼+ ç°+ +O ?„+ T?QM; imv i ç®B H` F`+? ç°+ - M?[M; ç iY >mv i oK h?“M? M`v i?•
tm®M; K†i ç'i- imv i`QM; i?ìB ;B M M; „M F?¬M; i? +? i çQÊ+ - M?QM; î;-M ?„M H
ç M; çB iÊB- K°i M;KK Mm®i ?„M p`Q #KM;X

L?bM i?'v K`M M`v- H9+ M`v K¶B M;Q`B +kM; F?¬M; /€K i?Q ;B½M- F?¬M; B M;
*?B G•K HçB ~M +?S ?mM; ?B K HÈM M?Q p`v- /QÊB mv ?B T i`Q KçM;- H9+ M`v
b€i +?B m K` H9+ #bM? i?Q`M; F?¬M; p`M /KM;X

æQ`M; S?QM; î# M FB +kM; ç M; `mM bÊ i`QM; HÁM;- F?QªM; +€+? ;B[ ?„M p`M
M?[M; T?B +?•K +O ?„+ T?QM; # v iÊB ?„M i?b i®+ ç° ç½ ;BªK M?B m- /M H'v i®
+kM; TªB ? Q T?Q K°i T?2M +¬M; T?m `i HÈM KÊB +| i? i`€M? i?Q€iX

*´ #ªQ M;`M M,K i`QÊ+ +ÁM +?Q i?'v- GBM? ;B B + Q i?O +O ? B i? HU+ ç½ i´M
+?Q b„+ K†i h¬ Gmv M h?Ov p` Gw h?B M \*Wm `i F?| t2KX

>„+ T?QM; p¼i iÊB i`QÊ+ K†i M;Q`B >mv i oK h?“M?- imv i?•M i? +O ?„+ T?QM;
i®+ ç° F?¬M; i? t2K i?Q`M;- H9+ î T?Q ç¬M; K°i H€iX H9+ î T?Q i•v K°i H€i- [
>mv i oK h?“M? Hm®M; +m®M; i v +?•M K°i ?²BX h?dM? i?QªM; HçB +?mv M ç°M
T?B +?•K iW ?„+ T?QM; #„M `X

@ :B i ç€K b9+ bBM? M`v +?Q i X

Gw >mv i *Wm Km®M i?´ ?mv i- h¬ Gmv M h?Ov HçB +?¼M H9+ M`v ç #Ä ç€ tm®M
? M ?ç p¬ bd ç M +U+ çB KX

æ iY h?B M h?€M? *mM; +ÁM +?Q ç°M;- i` M K†i ç'i HçB M´ p M; K°i iB M; +U+ H
#ç+? M;°+ ç M; M?9+ M?Q+?- K°i ççQ ?`Q [m M; €M? p`M; `U+ `Ð tm'i ?B M i`QÊ-

NN8X *?QÆM; 3eR, L;¼+ h?O EBK GQM;X U?çV

a m K°i F?„+ - ç iY h?B M h?€M? *mM; i`ÊM K„i ?€ ?®+ K²K M?bM K°i +QM `„M +U
æ-m `„M +U+ HÈM M`v- /`B p`B +?K+ i`QÊM;- iQ`M i?•M FBK- €

@ "€i ;B B\

_•m +€ i` i`"M ç-v FBM? M;ç+-

@ > B +QM iB m +?9i +?Qi M"v F?¬M; M;ì +kM; F?¬M; +?`m FûK- i?`B çB K H½Q T
;B B K` i?¬BX

@ L"v H½Q i?'i T?m- i?`B çB K i iÈB MÆB M"v ;†T T?ªB ? B M?;K M;Q`B- #¼M ?¼
+; K°i + Q M?•M i M H" hQ æ² H Qm HçB +´ #ªQ- hQ æ² K" ?¼ M;B +; T?ªB H" M;QÆ

@ G½Q T?m ç½ [m M i M +O Kbm? `²BX

_•m +€ i` +Q`B F?´ K°i iB M;- M?QM; t2K ` hQ æ² t€+ i?U+ H" i M +O ?„MX

@ "ªQ #®B K" M;QÆB +i /'m H" M?[M; i?S ;b\ hçB b Q M;Q`B +O ? B i? HU+ HÈM
i? \

æQ`M; S?QM; i`"M ç-v M;?B ?Q†+- +; i? H"K +?Q h?B M h?€M? *mM; p" >mv ioK
+?„+ +?„M F?¬M; T?ªB p"i i-K i?Q`M;- æQ`M; S?QM; +kM; `i +?`KQM;X

@ *; F?¬M; Qi- +K i? H" ;b i?b i [m M `²B- ççB i?B m # M M"vX

hQ æ² HçB çB p"Q K°i ;B M T?ÁM;- # v i?ŠM; tm®M; T?Q /QÈBX

.QÈB bU /šM /„i +O hQ æ²- çB i?ŠM; i? K K°i MûM ?QÆM;- ? B M;Q`B +kM; F?¬M
+O Kbm? H" î ç•mX

æB p"Q K°i ;B M T?ÁM;- b„+ K†i hQ æ² ç°i M?B M pmB p - Kî KB M; M;B,

@ æ M `²B5

h•K i?¬M ç M; +,M; +SM; +O æQ`M; S?QM; +kM; #bM? i?Q`M; i`î HçB- ?„M +?`ç
M;k +O ? B i? HU+ HÈM çm´B i?2Q- ?B M içB #¼M ?¼ +kM; ç½ iÈB çQÊ+ +?¶ +´

S?;M; M?½M M?bM F?„T +,M T?ÁM;- # M i`QM; M;QçB i`W M?[M; +QM `„M M?Ä `\"K
#ªQ #®B ;bX

@ í ç•m\

æQ`M; S?QM; +? m K"vX

@ æçB i?B m- +?d +¬M ç€M? pĐ #S+ iQ`M; FB - M;QÆB b) M?bM i?'v +?¶ M,K tQ
i®+ ç° T?ªB M? M? K°i Qi - H½Q T?m T?€i ?B M +; F?¬M; Qi M;Q`B ç M; +?çv iÈB

E?¬M; +¬M ?„M M?„+- æQ`M; S?QM; pšM Hm¬M i?ª i?¬M i?S+ ` +?9 w ç°M; ioM?
æ² H" K°i i'K #B M;„K b®M;- T?€i ` HBM? F?Q +?'M ç°M;- H"K +?Q M;Q`B +O ?
çQÊ+ KMB +€ i M?¬ ;B i i?ŠM; ç M p` i`Q +O Kbm?X

æ½ iÈB ç•v- F?¬M; +¬M `•m +€ i` iB T iK+ +?d /šM- æQ`M; S?QM; ç2K aÆM >
F?¬M; ;B M- T?;M; tm'i # +´ /QÊ+ i?B ` - i`U+ iB T ;B i p"Q i`QM; T?ÁM;X

h®+ +?B M i®+ i?„M;- M?[M; +QM `„M M?Ä M"v /M F?¬M; içQ ` # Q M?B m mv ?B
i? #Ä [m K†+ F - +?d +; i? ;B i iQ" M #° KÈB çQÊ+X

h?`B çB K æQ`M; S?QM; p" # +´ /QÊ+ i?B ç M; ` bS+ ;B i `„M- i®+ ç° +O ? B i?
#¼M ?¼ T?€i ?B M HBM? F?Q +?'M ç°M; ?MM; ?"m ç°i M?B M #B M K'i F?¬M; +Á
M M T?ªB i,M; i®+ +?çv p T?Q æQ`M; S?QM;X

> B KQÆB iS+ [m çB- /QÈB bU i`Ê ;B9T +O # +´ /QÊ+ i?B- æQ`M; S?QM; ç½ ;B
i`QM; T?ÁM;- H" T iS+ M?bM p"Q p€+? iQ`M; i`QÊ+ K†i- p" M +?mv M +QÆM; F?Q-
iÈBX

.QÈB FB K i? ?mM; K½M? imv i Hm•M- +€B p€+? iQ`M; M½v v m Èi M?Q il ;B'v- i

a m K°i F?„+- æQ`M; S?QM; T?€i ?B M T?Q b m p€+? iQ`M; M"v- +; K°i Qi K"i i?
ç†i M?B m ç² +?ÆB F€ [m€BX

æQÌM; S?QM; t¬M; p"Q i`QM; K"i i?'i- i?"K +?Q æQÌM; S?QM; +kM; +?Q F`T M? /çM; ;b- HB M ç2K i'i +ª M?ûi p"Q i`QM; J` ©M? F?¬M; ;B MX

L?QM; +| K°i çB K H"K +?Q æQÌM; S?QM; M;?B ?Q†+ F?| ?B m- M?[M; #ªQ #®B M" M M iªM` F?Q +?'M ç°M; K½M? KÈB ç9M; - M m F?¬M; TªB hQ æ² +?d /šM +?Q K i?S+ t2K tûi- +kM; F?¬M; +€+? M"Q T?€i ?B M` i`QM; M"v +| K"i i?'i- p" i`QM; K

Í ç•v M?B m; B M T?ÁM; M?Q p"v- B M; ?o iÈB b) ç€M? pĐ K°i p€+? iQÌM; +?S\ hçK i?ÌB M; ?o K½B F?¬M; `ä- b m F?B i bK çQÊ+ MÆB M iQ" M i?b TªB ?ÄB hQ æ E?¬M; [m # Q H•m- æQÌM; S?QM; ç½ ç2K #ªQ #®B i`QM; K"i i?'i [mûi bç+? F?¬ F?¬M; #Ä b|i #'i F€ i?S ;b- æQÌM; S?QM; M? M? +?|M; [m v M; QÌB- +?m~M #` +?ç

L?QM; ç½ [m€ i` X

æQÌM; S?QM; pW i`Î HçB ;B M T?ÁM; - i`QÊ+ K„i ç½ tm'i ?B M K°i i?•MªM?- Gw i?O >mv i oK h?"M? M; ,M +ªM çQÌM; çB +O ?„MX " M FB - h¬ Gmv M h?Ov bm'i H *mM; M; ,M +ªM ?QÈM; +?QM? /B M +O ?„MX

"M +?•M æQÌM; S?QM; M?Q #` `9i ;•M5 >„M ç½ ç€M? ;B€ [m€ i?'T i®+ ç° +O ? M? M? ç M KS+ +?QM? KbM? F?¬M; +| i?ÌB ;B M +?çv i`®MX

æ€M? #çQ- æQÌM; S?QM; #QÊ+ +?•M p"Q ;B M T?ÁM; FB - +ªM? ;B€+ #®M T?Q - +U+ HÈM FB X æQÌM; S?QM; `i F€ [m€B- KbM? çB i?ŠM; iÈB i' QM; i`QÊ+ K†i-ªM? +O #'i F€ +QM iB m ?„+ T?QM; M"QX

G'v æ°+ ©M? FB K` - æQÌM; S?QM; M? M?"M; ;ä ;ä i' QM; i`QÊ+ K†i- pšM F?¬M

Í ç•v F?¬M; +| M; mv ?B K- M; QÊ+ HçB HçB +| M, M; HQÊM; F€ /` +?'M ç°M; - çB m wX L; šK HçB- æQÌM; S?QM; p" M +QÆM; F?Q- +?ûK K°i FB K p"Q i' QM; X

J°i•K i? M? çBM? i B T?€i` - æ°+ ©M? FB K +?ûK H M i' QM; - M?QM; F?¬M; H"K M; QÊ+ HçB HçB +| iB M; FBK HQçB +?çK p"Q M? m T?€i` X

h' QM; M"v [m€ +SM; `„M5 hmv pW `²B æQÌM; S?QM; F?¬M; /MM; # Q M?B m F?Q HçB i? K +QÆM; F?Q T?K i`Ê- /M H" \*QÆM; #BM?- +kM; +| i? #` +?†i çSiX L?QM ? Q +?9i M"Q- H-M M"v- æQÌM; S?QM; +~M; +| ?SM; i?9X

hB m ?„+ T?QM; #bM? i?QÌM; - +?„+ +?„M F?¬M; +| Fª M, M; H"K` i' QM; +?„+ +? \*?ŠM; H) +€B i' QM; M"v- +?QM? H" i' +O +QM ?„+ T?QM; +U+ HÈM i` M K†i ç'i\ KÈB +| i? +| #'M bU M"vX h' QM; +O "€i ;B B HBM? i?9- # M i`QM; +?„+ +?„M +| >Qi K°i ?ÆB i?"i b•m- ç MûM FQ+? ç°M; i`QM; HÁM; - æQÌM; S?QM; bY /KM; .m FB K tm'i ?B M K°i i-M; FBK [m M; - ;B®M; M?Q çQÊ+ Kç p" M; - i`¬M; `i ç T K„iX

G"TiS+ æQÌM; S?QM; +?ûK` K°i FB K- K°i FB K M"v +?ûK H M i' QM; - i`U+ iB T F?¬M; i? +?†i çSi- .m EBK *?B GU+- p¬ FB M #'i i²B- M?QM; mv HU+ +O M! H9- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; ç w- #ÎB pb æ°+ ©M? FB K ç½ +?ûK i' QM; `€+?` K°i H ç"K ç†+ ç°i M?B M tm'i ?B M- ?Qi p"Q i`QM; KkB- i?'K p"Q `m°i ; M- H"K +?Q M; Q bªM; F?Q€B ;B®M; M?Q i? ?² [m€M çdM?X

hB M H M t2K tûi- æQÌM; S?QM; T?€i ?B M i`QM; i' QM; - +| K°i Qi +?'i HÄM; K"m M"v +SM; `„M M?Q p"v- # M i`QM; HçB tm'i ?B M +?'i HÄM; - KQÊi K" MQ çO- b„T t QM; - K" KMB i?ÆK pW `²B- +?QM? H" iW i?S M"v T?€i` X

" M i`QM; i' QM; i?b +?d +| K"i QM; i?¬B- ç•v H" i?QÌM; i?S+X L?QM; i?S K"i QM; K" MQ çO ?| i?"M? ?çi i`ÁM- i®i ?ÆM K"i QM; #bM? i?QÌM; `i M?B m- K"m p" M; F +ª i`•M +?•mX

hbK çQÊ+ #ªQ #®B- æQÌM; S?QM; F?¬M; #B i M! +| i€+ /KM; ;b- M?QM; iW KMB ?Q F?Q ç bmv çQ€M- i?S M"v +?„+ +?„M F?¬M; TªB iK+ p"iX

h?Á i v M?ti H M K°i ?fi H M- çti H M +?|T KkB M;YB M;YB- KMB i?ÆK +°M; ç°K-
ç2K ?fi K°m p°M; FBK M?fi M°v M;°K p°Q i°QM; KB M;X

oW p°Q KB M; H°T iS+ ?| i?°M? +?°i HÄM;- +°K ;B€+ ;B®M; M?Q + K imv M pW
p°Q #KM;- i°°M p°Q i°QM; ç M çB M- æQÌM; S?QM; T?€i ?B M- +QÆM; F?Q #° iB
M°v +?d i°QM; +?®+ H€i ç½ çQÊ+ #° b m M; i°Î HçB- F?¬M; +?d i? - M; v +° iBM? i
K€i K M?Q # Q T?O F?„T iQ°M i?•MX

h°QM; KB M; i°°M M;°T KMB ?QÆM;- æQÌM; S?QM; +°K ;B€+ /Q p° pšM +ÁM i°QM;
K°m p°M; M?fi M°v +| i€+ /KM; ?²B T?K+ +QÆM; F?Q i°QM; i?ìB ;B M M;„M- ?B m
T?K+ /KM; M?[M; ç M /QÊ+ F?¬B T?K+ +QÆM; F?Q °i M?B mX

L?QM; æQÌM; S?QM; +kM; +| +?9i i?°i p¼M; M?Q M?Ä- ?„M +°K ;B€+- +°K i?°v M?
FBK M?fi M°v F?¬M; M M +?d +| i€+ /KM; pÈB ç M çB M KÈB ç9M;X

.m EBK *?B GU+5 æQÌM; S?QM; ç2K HU+ HQÊM; +QÆM; i°K [m€M +?9i p°Q i°QM
M?°v H M F?¬M; i°m M;- +?ûK +?ûK K°v FB K- ç2K T?¬M /QM? p°Q i°QM; çdM? ;B
pšv i v- i°U+ iB T i?m i° QM; p°Q J° ©M? F?¬M; ;B MX

E?¬M; +ÁM i?ìB ;B M ç i°b ?Q½M M[- +QÆM; F?Q +?°M ç°M; i° M çdM? ç-m +°M
°°M; +m° +?B M ç°m +O M;QìB ? B i? HU+ HÈM pÈB ? B +QM HBM? i?9 ç M; çB
#¼M ?¼ ç€M? tQM;- +?d bÊ i°i +° #¼M ?¼ b) t°K M?°T p°Q i°QM; i° QM; /QÈB ç°i M
M?Q p°v- i°QM; K°i ?Q°M +°M? M?Q i? M°v- M m #° #¼M ?¼ p°v [m M?- æQÌM; S
çQÊ+ +° #°Q- i°W T?B bY /KM; çÁM b€i i?O- ;B°B [mv i +m° +?B M i°QM; i?ìB ;B

GçB tm®M; iB T ?ÆM KQìB ;B M T?ÁM;- æQÌM; S?QM; pšM F?¬M; iB K çQÊ+ ç° T
#®B- b m F?B çB p°Q K°i ;B M T?ÁM;- çB K K°m +?®i i°QM; i°K Hw æQÌM; S?QM;

*„M °,M; K°i +€B- ç2K aÆM >° æ² iW i°QM; J° ©M? F?¬M; ;B M ° X

*MM; H9+ ç| - i° M Kti ç°i M;QìB +O ? B i? HU+ HÈM ç M; +?B M ç°m pÈB HBM?
HBM? F?Q +?°M ç°M; M°vX

Gw h?B M *Wm ?ûi HÈM K°i iB M; ,

@ *° #°Q M;°M M,K tm°i i? - M? M? +?|M; ;B°B [mv i +QM M;?B i b9+ M°v +?Q i 5
h¬ Gmv M h?Ov Î# M FB M?°M F?¬M; çQÊ+ [m€i H M F?¬M; i?¬B,

@ :B i +QM °„M M°v M°v- imv i ç®B F?¬M; i? ç +?Q M;QìB +O >mv i oK h?°M? p
> B ççB GBM? ;B B i°m M; T?°K ?ç H M?- ?ÆM KQìB GBM? ;B B + Q i?O H°T iS+
h?O EBK GQM; p®M H° MÄ KçM? ? i ç° H9+ M°v +? Q +?®M; F?¬M; çQÊ+ KQìB iS+
HÈM ç€M? +? iX

> B M?|K M;QìB +Æ ?² +MM; ;B i ç®B i?O +O KbM? +MM; H9+- M; v +° M°B ç M
+?çv p°Q i°QM; H¶ i?OM; M^K ;¬M KbM? M?°iX

@ æçB i?B m +| ;b T?°M T?| \

æQÌM; S?QM; Î i°QM; i° QM; /QÈB HÁM; ç°i- °m +€i° pW tm°i ?B M H°T iS+ +m M

@ °°Q #®B K°M;QÆB ;B°m °®i +m°+ Î ç°m \ L? M? M|B ° 5

æQÌM; S?QM; F?¬M; /€K i°b ?Q½M +?9i M°Q- ;°T ;€T KÎ KB M; ?ÄBX

@ ±- ççB i?B m ç½ iB M p°Q °²B b Q\ æB m M°v +kM; ç9M;- /MM; #°M bU +O ççB
M;Q°B- F?¬M; i? M°Q M;„M +°M çQÊ+ #QÊ+ +?°M +O ççB i?B m5

@ L|B M?°K i? K K°i +°m M°Q M[- i b) H°T iS+ ;B K M;QÆB HçB5

h?ìB ;B M +O æQÌM; S?QM; H9+ M°v °°i ;°T- +ÁM +| i? M;?2 ?„M M|B M?°K b Q\

@ æçB i?B m tBM KìB çB i?2Q i 5

h?-M b„+`•m+€i` M;?B K i9+- F?®M; +? aÆM >` æ² çB i`QÊ+ /šM çQìM;- ;B®M
tmv M [m i` QM; i`QM; HÁM; ç'i- F?¬M; /WM; H¢B +?9i M`Q- M;šm M?B M /WM; H
iB TX

s2K` M;`M M,K i`¬B [m - ?„M ç®B pÈB MÆB M`v +kM; +! +?9i F?¬M; [m2M i?m°+-
ªM? ?QÎM; `i HÈM iW ? B +QM "€i ;B B HBM? i?9 FB - H`K [m`v M?B m i`Q M?È+

æB çQÊ+ K°i H9+- i?ìB çB K æQìM; S?QM; p` `•m+€i` p`Q K°i ;B M T?ÁM;- ç°i M
tm'i ?B M #®M ç¢Q i?•MªM?- #®M M;QìB M`v +?QM? H` #®M M;QìB H9+ i`QÊ+ ?
æQìM; S?QM;X

NN3X *?QÆM; 3e9 , L m h Jm®M L;QÆB

"` M?B m M;QìB M?Q p"v M?bM +?^K +?^K- æQìM; S?QM; ç M; ç`M? /MM; •K ?²M +
i•K` ç ç€M? +QÊ+ K°i H-MX

o" M /KM; •K ?²M M`v- tmM; T?QM; HB m +? ii?Q€i` imv i ç®B F?¬M; +! p'M ç ;b
i`QM; i?ìB ;B M K°i MûM ?QÆM;- M m ;B i F?¬M; ? i- +?QM? KbM? M;m tm`M #¢
M`v +! ;B Q i?O pÈB M;QìB +O ? B i? HU+ HÈM- b) F?¬M; +?B K çQÊ+ +?9i iB M
>¬K M v KbM? #¢Q H° i`QÊ+ K†i ?¼- +?d bÊ i?ìB ;B M b m M`v b) F?¬M; b®M; F?

æQìM; S?QM; iU ç€M? ;B€- Gw h?B M *Wm p` h¬ Gmv M h?Ov [m,M; €M? K„i p
æQìM; S?QM;X _'i`ä`M;- ;B M K"i i?'i M`v +?QM? H` ç` T?QÆM; +'i /'m +` #ªQ
i`®M; `¶M;- çWM; M¡B +€B ;b +` #ªQ M;`M M,K- M; v +ª`„K +kM; +?ŠM; +!X

S?€i ;B€+ çQÊ+ çB K M`v- b„+ K†i Gw h?B M \*Wm p` h¬ Gmv M h?Ov i`î M M F?¡ t
b®M; çB ç M MÆB ç•v- H¢B #` M;QìB i M? M? +?•M ç M i`QÊ+- çB m M`v pÈB M
i?"i bU H` F?¬M; i? +?`m çUM; çQÊ+X *?Q /M #` ç®B T?QÆM; +?B K iB M +Æ- çB
M;QìB- M?QM; æQìM; S?QM; ?B M ;Bì +?d H` K°i iB m iY h?B M ;B B i`mM; T?~K

J°i h?B M ;B B i`mM; T?~K F?¬M; H¼i çQÊ+ p`Q K„i +O K¼B M;QìB î ç•vX

Gw h?B M *Wm ?"M F?¬M; i? iB M H M ;B i æQìM; S?QM; M; v H"Ti S+- b m ç¡ibK
?„M #B i F?¬M; i? H`K p"v- h¬ Gmv M h?Ov p` ç€K + Q i?O h?B M h?€M? *mM; b)
H`K pB + M`vX

E?¬M; i? H`K ;b- +K+ /B M H9+ M`v ?bM? i?"M? i? +?•M p¢+- # M T?Q æQìM; S
M?'iX

@ o` #^M; ?[m FB X

Gw h?B M *Wm ç°i M?B M +QìB ? ?ª- M?bM æQìM; S?QM; M¡B,

@ L m i`Q M?È +O H½Q T?m F?¬M; b B- i`QÊ+ ç•v +?9M; i ç½ ;†T [m M? m K°i

G9+ M`v æQìM; S?QM; ;B [ M;m v M i„+ BK H†M; H` p`M;- +€B ;b +kM; F?¬M; M¡B-
T?2 ç m ç M; +® F} HšM M? m- ç•v +?QM? H` çQìM; b®M; /mv M?'i +O KbM?- imv
F€ T?2 M`Q- M m F?¬M; i? +?•M p¢+ b) #` T?€ pÐX

@ > ? - #^M; ?[m +~M i?"M M?Q i? - çB m M`v F?¬M; ç€M; i`€+?X

Gw h?B M *Wm i?'v æQìM; S?QM; F?¬M; ç€T HìB- +kM; F?¬M; ç w- p K†i pšM iQ

@ G½Q T?m +?d Km®M ?ÄB iB m ?[m- ç½ iWM; M?bM i?'v i`QM; K"i i?'i T?Q b m
L;?2 ?„M ?ÄB M?Q p"v- h¬ Gmv M h?Ov +kM; `i +?ì KQM;- ç¬B K„i ç T M?bM +?^K

@ L?Q #^M; ?[m ç½ H'v çQÊ+ ç² p"i i`QM; K"i i?'i- tBM ?½v ;B Q +?Q H½Q T?mX G
v M `ìB F?ÄB MÆB M`v- ?ÆM M [b) iB M +Y ;B M?"T >mv i oK h?"M?- +?Q M;QA
i? M`Q\

Gw h?B M *Wm •M +-M /K /¶- M¡BX

@ E?¬M; M M M;?2 ?„M M|B #”vX

h?’v Gw h?B M *Wm /MM; +?S+ p`ç ?’T /šM æQìM; S?QM;- h¬ Gmv M h?Ov H9+
i M h?B M; B B i`mM; T?~K M”v ç€T SM;- +K+ /B M ?B M; Bì- +?QM? H”t2K B +| i
i`QÊ+ K†i M”v- +?d +—M ?„M ç2K #ªQ #®B i`QM; K”i i?’i; B Q` - ç²M; M;?o pÊB h
i?„M; HÊBX

@ hW i`QÊ+ iÊB M v >mv i oK h?”M? +?Q # Q ;Bì;B[HìB- M m M;QÆB ;B Q ç² p”i
b) #` ;B i5

a„+ K†i Gw h?B M *Wm T?šM M°- M?bM h¬ Gmv M h?Ov M|B,

@ h¬ +¬ MQÆM;- +?šM; H) h?B M h?€M? *mM; +€+ M;QÆB +?Q # Q ;Bì H”K +?
L;QÆB +| K†i KkB +?YB K„M; / M? /U +O >mv i oK h?”M? i b Q\

@ >W- #’M ?° T?€T ,M M; v M|B i?”i K” i?¬BX

Gw h?B M *Wm ?Qi b•m K°i ?ÆB- HçB M?bM æQìM; S?QM;- +?d p”Q h¬ Gmv M h?

@ ”^M; ?[m- M m M;QÆB ç€T SM; v m +—m +O H½Q T?m- H½Q T?m F?¬M; +?d i?
p >mv i oK h?”M?- b) i†M; +?Q M;QìB KQìB p`K„ M[ M?Q K„ M?•M i`QÊ+ K†i M”v
F?¬M; HQ- pBM??Q T?9 [mwX

”° M;U+ h¬ Gmv M h?Ov H9+ M”v T?”T T?²M; H M tm®M;- /M ;b M”M; +kM; H” GBM
M;?2 Gw h?B M *Wm M|B i? - ?ÆM M[H” +?mv M t’m t - b Q F?¬M; iS+ ;B”M +?S

hS+ i?b iS+- M?QM; h¬ Gmv M h?Ov pšM FB K +? T?šM M° i`QM; HÁM;- M”M; #B
b) F?¬M; i? M”Q p½M ?²B çQÊ+- i’i +ª pšM pb #ªQ #®B i`QM; i v +O M;QìB i` im

@ L;QìB i` im´B- M m M;QÆB +| i?S ;b Km®M ;B Q +?Q H½Q i?’i T?m M”v- #’M ?°
M;QÆB T?ªB bmv M;?o F„- i? M? / M? +O >mv i oK h?”M? iW i`QÊ+ ç M M v`’i i

æQìM; S?QM; ;”i ç—m i?”i KçM?X

h¬ Gmv M h?Ov +® M†M` p iQÆB +QìB- `’i`ä`”M; T?ªM SM; +O æQìM; S?QM;
iB T iK+ Kî KB M; M|B,

@ L m M;QÆB +| i? ç2K ç² p”i;B Q +?Q #’M ?° T?€T-i b) iB M +Y M;QÆB ;B M?”
+?S+ pK i?b F?¬M; i? M”Q +?Q M;QÆB- #îB pb i?U+ HU+ +O M;QÆB [m€ i?’T- i
/QÊB F?¬M; T?K+ iMM;X L?QM; #’M ?° T?€T + K çQ M- b) /MM; ççB HQÊM; i”B
;B9T M;QÆB K m +?|M; T?€i i”B M- F?B ç| M;QÆB +| i? i` M? çQç i ç` p`i`QM; h

> B ççB GBM? ;B B i`mM; T?~K M|B +?mv M F?€+ M? m`’i HÊM- M?QM; +?d +—M
i? M?bM` - h¬ Gmv M h?Ov M|B +| i€K +?QM T?—M KQìB H”i i?”i- K” Gw h?B M *V

@ L m i Km®M KQìB M;QìB ç T M?Q M;QÆB i?b +| ? v F?¬M; \

o K†i æQìM; S?QM; ;B®M; M?Q i? K H K- Kî KB M; ?ÄBX

o K†i tBM? ç T +O h¬ Gmv M h?Ov T?€i HçM?- i?B m +?9i M[M?”M F?¬M; çQÊ+
S?QM;X h?î;’T K°i ?ÆB i?”i b•m KÊB +„M` ,M; M|B,

@ L m M;QÆB i?”i bU Km®M- #’M ?° T?€T b) +?Q M;QÆBX

@ >„+ ?„+

æQìM; S?QM; M?,M M?| F?¬M; i?¬B- M?bM h¬ Gmv M h?Ov K†i KkB i? M i?MM; M

@ L m i Km®M M;QÆB i?b b Q\

Gw h?B M *Wm M;?2 tQM;- i?B m +?9i M?”M F?¬M; çQÊ+ #”i +QìBX

@ G”K +”M5

h¬ Gmv M h?Ov ç MûM T?šM M°- ç€K + Q i?O h?B M h?€M? *mM; îT?Q b m M”M

"MM M?½Q F?¬M; i? M†M i?¬M? iQìM; 5 L?bM #B m?B M +O æQìM; S?QM; - h¬ Q€M i?¬K i`QM; HÁM; X o®M +?Q `^M; K°i h?B M; B B i`mM; T?~K +| i? Î i`QÊ+ K† ibK çQÊ+ #ªQ #®B- M?'i ç`M? H` M?•M i`B- M?QM; #•v; Bì t2K ` - ?„M ?Q`M iQ`M çQÊ+ iÈB MÆB M`v +?d bÊ H` /Q p`M F?Q +?| K` i?¬BX

h?¬M b„+ æQìM; S?QM; ?QªM; ?®i- p°B p`M; F?Q€i i v M|B,

@ L m M; QÆB F?¬M; Km®M- p`v M; QìB ibK KQìB M[ M?•M +| #° M; U+ HÈM M?Q M a„+ K†i h¬ Gmv M h?Ov i`„M; # +?- pb #ªQ #®B- M`M; pšM M?`M tm®M; - ;"i ç¬m M

@ h ç€T SM; M; QÆBX

L?QM; pÈB çB m FB M H` M; QÆB T?ªB +ÁM b®M; ` M; Q`B `²B M|B b m5

h`QM; HÁM; h¬ Gmv M h?Ov ?¢ [mv i ç`M?¬ K°i F?B H'v çQÊ+ #ªQ #®B- bQM; T?Q b„+ [m, M`v- F?B ç| M; QìB +O >mv i oK h?¬M? b) ;B i?„MX

NNNX *?QÆM; 3e8 , S?QM; h?¬M E?

h`QM; J` ©M? E?¬M; :B M #ªQ #®B F?¬M; Qi- M?QM; ç² p`i MûK HQ¢M F?¬M; M?E HU+ HÈM +?9 w +kM; F?¬M; M?B mX J` HBM? i?¢+? çdM? +?T F?¬M; i? M; ?B M; Ì

J¢M? M?Q ? B i? HU+ HÈM- +?d bÊ F?¬M; +| # Q M?B m M; QìB M?bM i?'v HBM? i`QM; i v æQìM; S?QM; H¢B +| K'v F?®BX

GBM? i?¢+? çdM? +?T #` æQìM; S?QM; +¬K i` M i v- M?QM; HBM? F?Q K½M? HB +ªK M?"M i?'v- i`QM; M?'i i?ìB- €M? K„i K¼B M; QìB b€M; M?Q ç M T? - M?bM +?^H i v æQìM; S?QM; X

@ L? M? MûK i?S ç| +?Q i 5

h¬ Gmv M h?Ov ;'T ç M ç° F?¬M; +?ì çQÊ+- K†i H° p p mB KWM; M|BX

æQìM; S?QM; /m¶B i v ` - H9+ M`v Gw h?B M *Wm T?šM M° [m€i H M K°i iB M; ,

@ L; QÆB /€K5

>„M F?¬M; i? i`Æ K„i M?bM h¬ Gmv M h?Ov Î i`QÊ+ K†i KbM? +QÈT #ªQ #®B K M `` ?„M [m€i M?Q p`v- æQìM; S?QM; ;B®M; M?Q #` FBM? bÊ- p°B p`M; +Q i v i`Î H

@ L? M? çQ +?Q i X

h¬ Gmv M h?Ov ;'T ;€T- ç¬B K„i / i?QÆM; M?bM +?^K +?^K p`Q æQìM; S?QM; - M

@ hB m iY- M m M; QÆB /€K K M; ç² p`i M`v +?Q M[M?•M FB - M; QÆB b) +? iX

Gw h?B M *Wm +kM; p¢+? K†i- ç2 /¼ M|BX

@ *?Q i 5

@ L; QÆB /€K5

> B ç¢B GBM? ;B B i`mM; T?~K M; QÆB K°i +•m i K°i +•m- +½B H°M pÈB M? m- ç +O ?¼ +kM; F?~M i`QÆM; p¢M T?¬M- •K i?¬K iQ+? iK +QÆM; F?Q- iMv i?ìB +?m

hmv i`¬M; /B M `i M€Q M?B i- M?QM; B +kM; F?¬M; /€K ç°M; i?O i`QÊ+- #'i Hm" h?B M \*Wm ç m #B i- M; QìB ç°M; i?O i`QÊ+ M?'i ç`M? b) H`K +?Q i M h?B M ;B E iB T i?2Q ç2K #ªQ #®B MûK p`Q i`QM; i`¬M /Q M? +O # M +ÁM H¢B- ç M H9+ ç| ç

@ *€+ M; QÆB B +kM; Km®M- i?QÆM; HQÊM; i®i pÈB M? m `²B M|B b m çQÊ+ F?

h` M i`€M æQìM; S?QM; ç´ K² ?¬B- #° /€M; `ä `¬M; H` #` FBM? ?½B [m€ ç°X

@ h Km®M i Km®M- M? M? çQ +?Q i 5
 h¬ Gmv M h?Ov M|B HB M ?²BX
 æQÌM; S?QM; ç´ K² ?¬B Km®M +? i- HÌB M|B F?| M;?2 M?Q p"v K" +kM; M|B çQÊ+
 @ L;QÌB i` im´B- M;QÆB T?ªB bmv M;?o +~M i?"MX
 Gw h?B M *Wm pšM F?¬M; KÎ KB M; v m +¬m- M?QM; i`QM; ;B¼M; M|B K M; iQM?
 æQÌM; S?QM; +® M†M ` p iQÆB +QÌB- M?bM h¬ Gmv M h?Ov- H¢B M?bM Gw h?
 i?¢+? çdM? +´T;BÆ H M- i´i +ª €M? K„i ç m #` ?"M? ç°M; M"v ?´T /šMX
 @ *€+ M;QÆB hU KbM? ;BªB [mv i çBX
 æQÌM; S?QM; M?bM ç°B M;k ? B T?2 +QÌB +QÌB- H"TiS+ MûK çB- F?®B HBM? i?
 ;B M T?ÁM; FB X
 J¶B K°i;B M T?ÁM; i`QM; i´QM; M"v- i` M /QÈB i`€B T?ªB i`QÈ+ b m- ç m +| b€m
 T?ÁM; FB H¢B #´i ç²M;- T?Q b m H" K"i i?´i M?Ä- +?Q M M F?¬M; +| H¶ i?OM;- M
 /QÈB +MM;- +?Q M M ;B M T?ÁM; FB +?d +| #®M H¶ i?OM;X
 h¬ Gmv M h?Ov /šM M;QÌB i?2Q H¶ i?OM; # M i`€B iB M ç M- Gw h?B M *Wm /šM
 T?ªB iB M H M- K" æQÌM; S?QM; ç2K HBM? i?¢+? çdM? +´T MûK p"Q i`QM; H¶ i?O
 ? B ç°B M;kX
 æQÌM; S?QM; F?®M; +? i?O T?€T `i tªQ /B m- F?®B HBM? i?¢+? çdM? +´T M"v i`
 bÈK MÎ i®B i" M- #B M K´i #|M; /€M;X a m K°i F?„+¬ M;QÌB +O ? B i? HU+ HÈM +
 i`Q HBM? i?¢+? #B M K´iX
 hmv i ç®B F?¬M; i? ç ç®B T?QÆM; ç¢i çQÊ+5 æ•v H" w M;?o i`QM; HÁM; +O
 h?OvX
 h" M; /B M ?¶M HQ¢M `®B iBM? `®B KM- H¶ i?OM; i`QM; T?ÁM;- M?B m H„K +?d +
 [m K" i?¬B- ?B M ;BÌ M?B m GBM? ;B B +MM; H Q iÈB- F?¬M; i? #m¬M; i? M?Q
 @ :B i +?Q i 5
 Gw h?B M *Wm ?¢K M? H M?X
 @ GB m K¢M; pÈB +?9M;5
 h¬ Gmv M h?Ov +kM; F?Q i? KQÌB T?¬MX
 *QÆM; F?Q K¢M? K) i" M b€i #W #½B i" M M;"T;B M T?ÁM; F?¬M; HÈM H„K- H" M
 HQ¢B b€i +?B m- +€+ HQ¢B HU+ HQÊM; +QÆM; i•K p +?¢K HšM M? m M?QM; F?
 GU+ +?9 w +O ? B T?2 ç m +?9 w p"Q ó+´ #ªQ M;"M M,Kô ?´T /šM- æQÌM; S?QM
 b M; ;B M T?ÁM; F?€+- +?çv M? M? M?Q # v- T?|M; i?šM; H M T?Q i` M +?çv i`®
 hmv F?¬M; #B i çQÌM; ` - M?QM; æQÌM; S?QM; #B i `ä +S çB H M i` M H" imv i ç®
 hB M; ç€M? M? m- iB M; +QÆM; F?Q p +?¢K- iB T F m H i?ªK i?B i iW iW M?Ä /-
 +€B- M;QÌB +? i p b iB M- +?BK +? i p b ,MX
 æ€M? çB ç€M? çB- M m #¼M ?¼ ç€M? iÈB +m®B +MM; K" #B i `ä M?B m GBM? ;B
 [m H" p b K°i F?®B HBM? i?¢+? çdM? +´T- F?¬M; #B i H9+ ç| ç°B M;k ? B T?2 +| -
 *€+? M"v bQ pÈB p" M /KM; h€ h?B >Q" M >²M tmM; T?QM; HB m +? i t¬M; ` M;Q" B
 h®i M?´i H" #¼M ?¼ iQ" M #° +? i b¢+?- #´i [m € ç€M; iB + +?Q K°i #° M;U+ b[- F?
 H¢B HÈM M?Q p"v\
 E?QªM; +?WM; K°i MûM ?QÆM;- æQÌM; S?QM; ç½ H M ç M i` M +MM;- F?¬M; +ÁM
 +QÌM; HU+ T?€ pĐ K†i ç´i- +ª M;QÌB iW /QÈB ç´i t¬M; H MX

Zmûi K„i K°i pÁM; +?mM; [m M?- æQÌM; S?QM; M?bM i?'v iϕB i`mM; i•K J hmM; *
M;mv M +| /B M iQ+? ?ÆM i`,K i`QÈM;- i` M K†i ç'i pšM +ÁM HQm HϕB K°i Qi i?E
HBM? i?9- t2K` M;QÌB +O ? B i? HU+ pb ç®B T?| L;¼+ h?O EBK GQM; p` ç-m ?
F?-M; Qi M?•M i?OX

G9+ M`v ? B K„i æQÌM; S?QM; iÄ b€M;- i?B i? +O L;¼+ h?O EBK GQM; p` ç-m ?
KbM? F?-M; t X

æB ç M i`QÈ+ K†i L;¼+ h?O EBK GQM;- i?ª i?-M i?S+ ` t2K tûi K°i T?2M- æQÌM;
L°B ç M +O +?9M; pšM +?Q #` H'v` - t2K` pW `²B ? B i? HU+ HÈM p°B p½ ibK
+? i ? B +QM HBM? i?9 M`v pšM +?Q tY Hw M°B ç M +O +?9M;X

æϕB iB M M;?BX æQÌM; S?QM; +-K æ°+ ©M? FB K- iW p` i`Q iQÆM; HB M b€m ç-
K°i +€B- H"i i v K°i +€B- K°i F?Ä "€i;B B M°B ç M # v` M;Q`BX

æ-m ?,+ T?QM; +kM; i? - i?m ?Qϕ+? ? B F?Ä "€i;B B M°B ç M- æQÌM; S?QM;+ª
E?-M; :B M iQ HÈM p- +MM;- i?m ? B ç-m HBM? i?9 M`v p`Q i`QM;- H9+ M`v KÈ
çϕQ- +?ϕv K°i Kϕ+? ` M;Q`BX

.M J hmM; *?B G•K M`v pšM +?Q i?,K /Á tQM;- #®M T?QÆM; i€K ?QÈM; ç m +|
æQÌM; S?QM; p` M;QÌB +O ? B i? HU+ +?d çB K°i i?-M; çϕQ K` i?-B- M?QM; ?,M
#° #ªQ #®B +O hQ æ² p`Q i`QM; i v ç½ H` çϕB i?m ?Qϕ+?X

L m bmv çQ€M +O KbM? F?-M; H-K- i`QM; i?-M; çϕQ #®M T?QÆM; i€K ?QÈM;-
i•K- M?QM; çB K +m®B +O i?-M; çϕQ- M?'i ç`M? b) +| K°i +QM HBM? i?9 i?U+ H
K` K¶B H®B çB M`v- ç m +| K°i >„+ S?QM; æϕB h`"M p` >Q >ªB s` h`"M i²M iϕBX *
çB p` i?,K /Á i'i +ª H®B çB ç m M?Q M? m +ªX

J'i F?-M; ç M K°i M;`v- æQÌM; S?QM; ç½ `ÌB F?ÄB +?®M æ`Q L;mv M ç-v i?` T?B
>QÈM; p T?QÆM; ?QÈM; h?B M h9 +?ϕv p°B M;`M /†K- æQÌM; S?QM; KÈB /WM; #
?Q M; pm- #®M T?Q ç-v i? HQÆM;- H` ç` T?QÆM; +?BK F?-M; i? K ç i`SM;X

h?ª i?-M i?S+ ` - #®M T?Q F?-M; +| #'i F€ +´ +QÆM; F?Q +?'M ç°M; +QÌM; çϕB
*?` t€i ? B i v- æQÌM; S?QM; ibK K°i MÆB ç'i #^M; M;²B F?Q M? +?•M tm®M;- ?„M
K°i H-M- F?-M; #B i H-M M`v ?„M i?m çQÈ+ #ªQ #®B ;b- i`QM; M°B i•K +O ?„M pš
M;S M;€B p- +MM;X

G'v aÆM >` æ² ` - hQ æ² HϕB F?Q i`QÆM; ?Qi K°i ?ÆB- H9+ M`v KÈB +mM; FQM
@ æϕB i?B m +| ;b T?•M T?| \

L?[M; HÌB M`v H` +•m M|B +® ç`M? K¶B F?B ?„M tm'i ?B M- K¶B H-M tm'i ?B M ç
@ æÈB +?9iX

æQÌM; S?QM; M?bM +kM; F?-M; M?bM ?„M- b m ç| i?Á i v H'v iW i`QM; J` ©M? E
H` K°i +€B ?°T ?bM? +?[ M?"i- K`m b„+ ç2M F`i- /`B M;„M F?QªM; MY tQ+?- +-K i
bÆ [m æQÌM; S?QM; ç½ +ªK i?'v [m, /`- +`M; M?bM +`M; [m, /`X

"ÌB pb æQÌM; S?QM; T?€i ?B M- KbM? M?bM M| - +€B ;b +kM; M?bM F?-M; `ä- i?S
M;QϕB i`W M?bM i?'v ?bM? /ϕM; +O M| ` - Km®M M?bM F„ t2K M| H` ;b i?b F?-M

@ æ•v H` ç² +?ÆB ;b \

æQÌM; S?QM; ?ÄBX

@ ?- S?QM; h?-M E? X

hQ æ² p°B p`M; ;BªB i?Q+?- i?-M b„+ ç°i M?B M pmB p - KÎ KB M; M|B,

@ h?S M`v ç®B pÈB M;QÌB #bM? i?QÌM; i?b F?-M; +| i€+ /KM; ;b- M?QM; pÈB M;Q
`i HÈMX

@ *€B M"v

@ æ¢B i?B m ;B F?¬M; M;¢B +~M i?"M +^aK i?K #®M T?Q K°i +?9i- b) KBM? #¢+?
hQ æ² i?W MQÊ+ çK+ i?^a +•mX

æQÌM; S?QM; M?QÈM; K"v- i?^a i?¬M i?S+ ` t2K tûi K°i T?2M- ç°i M?B M i?¬M b,
i` M ;QÆM; Kti ?B M ` p pmB KWM; F?¬M; i? +?2 ;B'mX

@ æ¢B i?B m #B i +?Q \

hQ æ² +QìB ? ?^a M|BX

@ h?S M"v +| i? H`K HBM? F?Q +?'M ç°M; ;B^aK tm®M; ç M +U+ ?¢M\

æQÌM; S?QM; pmB KWM; F?¬M; FbK çQÊ+- S?QM; h?¬M E? +| +¬M; /KM; ;b- ?„M

h`QM; aÆM >` æ² T?QM; ~M K°i ç¬m HBM? K¢+?- #'i +S H9+ M"Q +kM; +| i? T?|
ç°M; `i K¢M? K)- ç•v H`M; mv M M?•M HÈM M?'i K" æQÌM; S?QM; F?¬M; /€K H'v

GBM? F?Q +?'M ç°M; K¢M? K)- `i / H`K +?Q M; QìB F?€+ T?€i ?B M- b) /šM ç M
+| S?QM; h?¬M E? tm'i ?B M- HBM? F?Q +?'M ç°M; +O aÆM >` æ²- ?Q" M iQ" M
+^aM i`QM; aÆM >` æ²- F?¬M; iB i` M; Q" B +?9i M"QX

L|B K°i +€+? F?€+- ?B M i¢B æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; +^aK i?K çQÊ+ HBM? F?Q
aÆM >` æ² i`QÊ+ Kti- M?bM M| H9+ M"v +?ŠM; F?€+ ;b K°i #S+ +´ ?¼ #bM? i?Qì

@ æ¢B i?B m- #^aQ i" M; +O H½Q T?m bî /o +| i? #^aQ i²M ç M M v K" F?¬M; #` T?€
F?¬M; M?ÄX

hQ æ² i?'M i?S+ K°i iB M;X

æ M ;Bì æQÌM; S?QM; KÈB ?B m çQÊ+- pb b Q i?ìB çB K K" KbM? H'v çQÊ+ M?[M
?B M HBM? F?Q +?'M ç°M; - H9+ ç¬m +ÁM iQîM; #^aQ #®B F?¬M; çO +`T #"+- ?| `

L m F?¬M; +| hQ æ² /šM çQìM; ++d /šM- ++d bÊ æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; +€+? M
F?B M?•M T?~K +O KbM? #¢Q T?€i- F?¬M; +~M i?"M ?Ov /B i #S+ iQìM; - H9+ ç| H

æ•v H` i?S i®i- b m M"v +kM; F?¬M; +-M +® F} ;b- +?d +-M +| S?QM; h?¬M E? -
æ² ` X >ÆM M[S?QM; h?¬M E? €T +? HBM? F?Q +?'M ç°M; - HBM? F?Q /Q aÆM
?"m M?Q i`QÊ+X

S?QM; h?¬M E? - +€B i M `i +?QM? t€+- M?QM; F?¬M; #B i #^aQ #®B M"v /Q B H
om®i pm®i K°i ?²B- æQÌM; S?QM; ç S?QM; h?¬M E? i` M Kti ç'i- H'v FB M #^aQ p
K"i i?'i H'v çQÊ+ F?¬M; Qi #^aQ #®B- i`QM; ç| +| M?B m i?S æQÌM; S?QM; F?¬M;

@ h?S ;b ç•v\ *¬M; /KM; ;b\

æQÌM; S?QM; ;BÆ K°i i'K ;QÆM; H M i`QÈ+ Kti ?ÄB- i'K ;QÆM; M"v HÈM M?Ä +?
F?¬M; +| ;b H¢- M?QM; æQÌM; S?QM; #B i `ä M; QìB M?Q hQ æ² F?¬M; +| +?mv M
i?QìM; M?ûi p"Q i`QM; #^aQ i" M; +O KbM?X

@ æ•v H` iB m ç² +?ÆB- i€+ /KM; +O M| F?¬M; [m€ HÈM- +¬M; FQ+? /QÈB GBM?
\$2KQMG•[m€2%2m€]ATRP•AR•BQW•PBAQ•"70A•Q10WQ5AÏ•B%CB2567?#34EaÏ•st•YM P3VQ2-2@VQ;QB+ çÄ•

L?QM; #¼M +?9M; H¢B F?¬M; M;?o iÈB- K°i K¬M T?€B iQ"MM[M?•Mi`QM; i? iK
 +?2 /'m M?B m + Q i?O M?Q p"vX
 >B Mi¢Bi`QM; u M GB m *€+ +| M?B m GBM? ;B B + Q i?O- b® HQÊM; +kM; +| i€
 i,- hB m L?½- hS LQÆM; - •m .QÆM; ok- p" GBM? E?B T L? M +?B K +S i?•Mi? hB
 h€K M; QìB ç'm i€K M; QìB- # M u M GB m *€+ H¢B +| ? Bi? M? h?¬M #BM? - +ÁM +
 +?Q M M ç€K M; QìB h?B M h?€M? *mM; +kM; F?¬M; +?B K çQÊ+ +?¶ i®i ;bX
 @ :B iK'v\
 æQìM; S?QM; M?bM GBM? E?B T L? M ?ÄBX
 L? ç¬m #om K¬B,
 @ hQ" M #° +?¢v i?Q€iX
 @ h¢B b Q H¢B +?¢v i?Q€i iQ" M #°\
 æQìM; S?QM; M;¢+ M?B M K°i ?²B- M? ç¬m H9+ î i`QM; o¢M J Zm"i H" +QìM; ?
 ç²M; iY +kM; F?¬M; /€K i` M? T?QM; - ç®B T?| K°i GBM? ;B B i`mM; T?~K p" #ªv C
 ` F?¬M; H½M; T?Q # Q M?B m bS+ HU+ KÈB ç9M; +?SX
 G9+ 'v æQìM; S?QM; çQ€M i`bM? ç° +O M? ç¬m H" GBM? ;B B i?QÊM; T?~KX
 @ *?B K +S i?•Mi? hB m h?B M- F?¬M; i? T?€i ?mv iQ" M #° i?U+ HU+ - i KB M
 ç€M? M; M; i v pÈB hB m h? K h`[X
 GBM? E?B T L? M HûM H9i i`mv M •K M|BX
 L;mv M H B H" p"v- o¢M J Zm"i p" MÆB M"v +| #'i ç²M; `i HÈM- i`QM; o¢M J Zm"
 T?€+?- K" î ç°v H¢B +¬M #ªM HoM? i?"i bUX
 @ S?QM; i?B m- #¼M +?9M; +?„+ +?„M b) H¢B iÈB M[- +?9M; i T?ªB H"K b Q #•v
 E?m¬M K†i h? M; S?B hB m m b¬m- F?¬M; T?ªB ?„M [m Mi•K ç M ç`+? M?•M- K" `ª
 M?B #ªQ #®B +O KbM? - ?„M +| ;B [mv M- +?mv M +¬M HQ H„M; +| [m€ M?B mX
 @ æ M K°i i M ;B i K°i i M- ç M ? B i M ;B i K°i ç¬B- bÊ ;b #¼M +?9M; X
 G¬B h¬m +¬K h?B M G¬B h?¬M J°+ EB K- ?MM; /kM; Q B p F?Q T?€+? ?B M M; M
 ç½ çQÊ+ K°i çQ¢M i?ìB ;B M- i`QM; F?QªM; i?ìB ;B M M"v ?¶M pÈB K¼B M; QìB +C
 ç½ tQM; ?mvM? ;¼B ç pÈB ? B ç¢B b€i i?¬MX
 GìB M"v M? M?"M; HBM? ?Q¢i- +kM; +?d +| K°i KbM? G¬B h¬m H" +?Q `^M; M?Q
 #` h?B M h?€M? *mM; M?bM +?^K +?^K- +?d bÊ F?¬M; T?ªB +?mv Mi®i H" M? ;bX
 >Q†+ H" i`®M ç M ç` T?QÆM; K" #¼M +?9M; F?¬M; i bK i?'v- ?Q†+ H" ç€M? +?Q
 +?d +| ? B T?QÆM; T?€T M"v KÈB +| i? ;BªB [mv i çQÊ+ T?B MiQ€B H¬M M"vX
 hmv T?QÆM; T?€T ç¬m iB M +| i? i?U+ ?B M çQÊ+- M?QM; ? Q T?Q i?ìB ;B M [r
 M; QìB +O h?B M h?€M? *mM; b) F?¬M; +?Q KbM? i?ìB ;B M ç ç2K +ª h?B M h9 /
 >ÆM M[- æQìM; S?QM; F?¬M; Km®M H"K M?Q p"vX " M FB "¢+? æ i?"M? ç½ F?
 +® F?¬M; çQÊ+- +?Q M M ç" M? ç #¼M ?¼ iB M p"Q "¢+? æ "Q *ªM? - i`€M? F?Ä
 i¬M; +kM; H"K M?Q i? - ?„M +| +ªK ;B€+ M?Q M; QìB M?m M?QÊ+- i•K i bM? `i F?¶
 @ æ +?Q #¼M +?9M; iÈB5
 *?d i`QM; K°i H€i- æQìM; S?QM; ç½ çQ ` [mv i ç`M? - ç°v H" +?mv M F?¬M; i? i`
 ;BªB [mv i /Si çB K- F?B M +?Q M; QìB +O h?B M h?€M? *mM; #B i F?¶ K" HmBX
 *?d +¬M M; QìB +O h?B M h?€M? F?¬M; tm'i ç°M; iQ" M #°- æQìM; S?QM; +kM; F?
 p` +mM; +?O h?B M h?€M? \*mM; FB i?"i bU +| T?€+? HU+ - T?€B iQ" M #° i`,K i M

ç| æQÌM; S?QM; F?¬M; +ÁM; b ç M|BX hQ¬M #° K¼B M; QÌB +O h?B M h9 i¬M; b
+?ûKX

hW H-M ç-m iB M h?B M h9 #` ç`+? M?•M t•K H'M ç½ i`ªB [m M?B m M, K- H-M iB
+ÁM H-M M"v HçB H" h?B M h?€M? *mM; - ç•v +?QM? H" K°i +QM [m€B p"i F?´M;
#B M b„+X

h`QM; HÁM; K¶B M; QÌB ç m F?¬M; #B i H"K; b- +?d +| KbM? æQÌM; S?QM; H" #M
; b ç| - M?[M; M; QÌB F?€+ i?b; 'T`9i im Hmv M- +®; „M; ; B i, M; +?9i i?U+ HU+- SM
`X

aÆM >¨ æ² p¨ S?QM; h?¬M E? ?„M +kM; H'v` - æQÌM; S?QM; M #¨B i`QM; h?B
?„M +?Q i'i +ª GBM? ; B B + Q i?O ç m iB M p¨Q # M i`QM; ç im Hmv MX

> B i?S #ªQ #®B M"v T?®B ?ÊT- ?B m [mª im v i ç®B FBM? M; QÌB- hQ æ² p¨ HBM?
`i ?B m F€- M?QM; i'i +ª K¼B M; QÌB #M`°M im Hmv M- æQÌM; S?QM; HçB ?ç K
M|B +?mv M- bÊ ?„M HªB M?ªB- [m'v`-v ç M K¼B M; QÌBX

o¨Q i`QM; T?ÁM; M; •K +? /QÊ+ i?B- æQÌM; S?QM; çSM; # M i`QM; - M?bM M?B
HÁM; i?Î /¨B K°i ?ÆB- i?ÌB ; B M [m€; 'T`9i- +?Q M M M?[M; /QÊ+ i?B M"v pšM
F?¬M; i? bY /KM; - M m M?B m ?ÆM MY M, K ?Q†+ K°i M, K- F?B ç| i`QM; i v KbM
KQÆB # +´ /QÊ+ i?B- F?B ç| b) M?B m` ? B KQÆB # GBM? ; B B + Q i?O F?¬M
*mM; +| ç M M?B m ?ÆM M[?„M +kM; F?¬M; bÊX

a m HQM; i`mv M ç M K°i iB ç°M; ioM? `i M?Ä- æQÌM; S?QM; [m v ç-m M?bM Hç
ç-m M?bM- H| ç-m M?bM M; | +?mM; [m M?X

JMB p` i`QM; T?ÁM; [m€ M†M; - Jç+ GQm h¬ F?¬M; /€K çB p¨QX

@ aQ i, iÈB ç•v H"K; b\

æQÌM; S?QM; çB` F?ÄB T?ÁM; - iB M i v ç|M; +Y T?ÁM; HçBX

@ h h i?'v +Y T?ÁM; KÎ` - +ÁM iQÎM; H" +| B F?¬M; +~M i?"M t¬M; p¨Q- +?Q M
h` M K†i bQ i, ç½ M´B H M ? B €M K•v ?²M; - K¶B H-M iB T t9+ ; -M ; kB pÈB æQÌM

@ J'v M; "v [m bQ i, i? M¨Q\

æQÌM; S?QM; i?Á i v pm®i pm®i K€B i|+ i` M i`€M bQ i, X

@ E?€ i®iX

Jç+ GQm h¬ +9B ç-m- +QM K„i M?bM +?^K +?^K KkB +?•M +O K bM?X

@ æçB i, p¨ hB m L?½ `i M?È M; QÆBX

@ L; QÆB i?b b Q\

æQÌM; S?QM; +QÌB ? ?ª K°i iB M; X

RyykX *?QÆM; 3e3 , h?B M h?€M? *mM; æ M

@ h h F?¬M; +|

@ h?"i bU F?¬M; +|\

@ *|X

æQÌM; S?QM; i`ÁM; K„i +?mv M HQĐM; +?mv M- +-K +?†i Jç+ GQm h¬ #¨M i v M?

@ h?W /`T +€+ M¨M; F?¬M; Î ç•v- +?9M; i çB

Jç+ GQm h¬ t'm ?´ çÄ K†i- K¶B H-M æQÌM; S?QM; M|B pÈB M¨M; M?Q p"v- M¨M; ç
?´- iBK ç" T / [/°BX

@ B Î # M F B - ç B ` + ? Q i X
 "¶M; /QM; æQÌM; S?QM; M;šM; ç-m- M?bM +?^K +?^K p"Q H®B`)X
 h?"i H•m- K°i ççQ i?•MªM? bÊ ?½B çB ` - M?bM æQÌM; S?QM; +QÌB ;QÊM; ? B i
 #®B hB m æB T +O æQÌM; S?QM;X
 æQÌM; S?QM; iS+ +? iX E?| +| çQÊ+ ?"Q F?Q M?Q i? M"v- HçB #` M? ç-m iBM?
 @ >„+ ?„+- bQ T?| ?ªQ- bQ Kšm ?ªQX
 JB M; HQÐB hB m æB T M;¼i p¬ +MM;X
 @ GûM HûM H9i H9i H"K +€B ;b\
 æQÌM; S?QM; tK K†i ?ÄBX
 @ h iÈB i bK bQ KšmX
 o K†i hB m æB T ç m F?´ M|B ` - M" M; ç•m #B i æQÌM; S?QM; +kM; Î MÆB M"v-
 F?¬M; ç MX
 @ hB m æB T- M;QÆB +| +?mv M ;b b Q\
 Jç+ GQm h¬ ?ÄBX
 @ *| K°i ç iY F?B Hmv M F B K #` i?QÆM;- Km®M M?ÌM;QÌB i` HB m p i i?QÆM;
 hB m æB T #~K #€Q +?B iB iX
 Jç+ GQm h¬ [m v ç-m M?bM [m æQÌM; S?QM;- æQÌM; S?QM; F?Q€i i v M|B,
 @ æB çBX
 h`QÊ+ F?B çB æQÌM; S?QM; M?bM i?´v i`QM; K„i bQ i, i`"M ç-v €v M€vX
 h®i- F?¬M; +| +?ÆBX G9+ M"v æQÌM; S?QM; ç" M? TªB çB p"Q i`QM; K"i i?´i- çB
 +MM; K¼B M;QÌBX >„M p"Q F?¬M; TªB ç im Hmv M o¬ h?QÌM; Zmv i- K" H" GBM?
 Zmv i ç½ F?¬M; +¬M ?„M +?O ç°M; im Hmv M- b m F?B iB M p"Q h?B M L?•M >ÊT
 Zmv i ç½ iU +?O p" M +?mv M- F?¬M; +¬M im Hmv M H"K ;b- K" GBM? Zmv i- Km®
 HBM? Kç+? KÊB çQÊ+X
 E?¬M; i? çÊB ç`+? M?•M ç M- +?mv M +¬M æQÌM; S?QM; H½M; T?Q i?ÌB ;B M ç
 im Hmv M TªB F?¬M; M;WM; im Hmv M ç i`Î M M KçM? K) H" çB m F B M +Æ #ªM
 o®M æQÌM; S?QM; +?Q `^M; i€K M;QÌB h?B M h?€M? \*mM; #` ç€M? HmB p" B M;"
 #BM?- +kM; TªB K'i ?ÆM K°i i?€M; KÊB çQÊ+ /M b Q çB iÈB çB HmB- H° i`bM?
 L?QM; H"K æQÌM; S?QM; F?¬M; i? M;?o iÈB- +?d M,K M;¬v b m- ?ÆM KQÌB +´ F?
 ç M; iW T?QÆM; t iB M ç M ;¬M- M? M? +?|M; +?çv p T?Q M"vX
 @ æ M `²B5
 h`QM; K"i i?´i- K°i ç€K M;QÌB #¶M; M?B M KÎ iQ K„i- ç`+? M?•M ;B|M; i`®M; F?m
 +¬M +?2 /'m ?"M? imM;- +?ŠM; M?[M; +| w mv ?B T i`QM; ç| - +kM; H" pb #¼M +?
 i? #„i +ª h?B M h9 i¬M;- i¬M; K¬M H"K +?Q #¼M +?9M; FBM? M;ç+X
 æQÌM; S?QM; i`U+ iB T ç2K aÆM >" æ² p" S?QM; h?¬M E? i?m p"Q J` ©M? E?¬M;
 M;QÌB çB ` F?ÄB K"i i?´iX
 hmv æQÌM; S?QM; M;?B ?Q†+ pb b Q ç`+? M?•M HçB ç M M? M? M?Q p"v- M?QM
 /KM;X
 *?çv M?Q # v ` F?ÄB h?B M h9 i¬M;- +ª ç€K M;QÌB /QÈB bU /šM /„i +O æQÌM; S
 çSM; ;B[F?¬M; i`mM;- æQÌM; S?QM; M?bM i?´v ç iY h?B M h9 Î T?Q /QÈB M; v
 b mX

æ•v H" pB + K" æQÌM; S?QM; ç½ i?QÆM; i?ªQ i`QÈ+ ç| pÈB "ç+? h® u p" G•K L?
+?B M- T?çK pB ªM? ?QÎM; p¬ +MM; `°M; HÈM- +?Q M M TªB +?Q ç iY h?B M h
iQ"MX

o® b® ç iY h?B M h9 ç M; HmB p T?Q b m- ? B ççQ M?•M ªM? HçB HûM H9i +?ç
F?¬M; TªB H" B F?€+- +?QM? H" *?m hB m æB T p" Jç+ GQm h¬X

@ aQ Kšm ?- M m #` bQ T?| T?€i ?B M- ?„M M?'i ç`M? b) ç€M? K¬M; i X

hm v *?m hB m æB T M|B M?Q p"v- M?QM; i`QM; ç¬B K„i HçB i`"M ç-v ?QM; T?'MX

@ E?¬M; bÊ- ç M H9+ ç| M; QÆB +S ç2K i`€+? M?B K ç´ ? i H M M; QÌB +O i X

h?•M i? Jç+ GQm h¬ `mM H M iWM; çÊi- M„K +?†i H'v i v *?m hB m æB T- ? B M
T?Q i`QÈ+X

GQϕB ϕ'm T?€T M?Q i? M"v- ϕ9M; H" i`QÊ+ M v +?Q iWM; i?'vX •K i? M? ϕBM? (MQÆM; i?2Q ϕ| H" iB HY #,M` - K¼B M; Q`B +O h?B M h?€M? \*mM; FBM? ?½B p"Q i?•M i? b€m M; Q`B M"v- F?¬M; iϕQ i?"M? #'i+S i?QÆM; i'M; b- M; QÊ+ HϕB H HQϕB p p"Q M? mX

J°i ç iY h?B M h?€M? *mM; M?'i i?ÌB F?¬M; +~M i?"M- #` ? B ?,+ v M?•M # Q p•v
+QÈ+- K°i [mv M ç'K M€i K°i +€M?i v +O ?„M- i?`i M€i p" K€m iQÆB KQ `ÆB tm@
i`9M; ç-m ?„M- ç2K ç-m +O ?„M ç€M? ;½vX

aÈK ç½ #B i M;QìB +O h?B M h?€M? *mM; b) ç M ;•v T?B M iQ€B- +?Q M M æQì
#° i?U+ HU+ p¨ i'i +ª M?[M; ;b KbM? +|- M;¨v ç! F?B çB p¨Q ;B M T?ÁM; +?S +€
/OÊ+ i?B H'v` X

.QÊ+ i?B i"TFQ+? # 'i M; ð ç½ H" T +¬M;- pW ;†T K†i- ç½ iB m /B i K°i ç iY +O H
i`"M /O M? +O +29M: ?1M HO¢MX

æQÌM; S?QM; /šM ç-m i€K GBM? ;B B ;B i ç MX

J` # M T?Q h?B M h?€M? \*mM; +kM; +| ? B GBM? ;B B i`mM; T?~K- KQ`B H,K GB
hmv M?•M h® h?B M h?€M? *mM: M?B m ?€M ? B M:Q`B- M?QM: # M h?B M h9 i-

oM pM pM GϕB K°i ?²B ;B! HϕM? HϕM? i?'m tQÆM; ;"Q i?ûi i`mv M ç M- ç€K M;
i`QM; +ÆM €+ K°M; b'K bûi #WM; idM?- HϕB i?'v i`QË+ K†i +! K°i çϕQ HB i /B K
Q i`MK H'v #¼M ?¼X

. QÈB mv HU+ + O ? B ç ¢ B h? - M # BM? - ç ½ H " K + ? Q M ? [M ; M ; Q Ì B b Ê ç M ? ² M T ? B
@ hªM ` iªM ` 5

E?¬M; +¬M ? „ M M ? „ + M ? Î - M; Q`B + O h ? B M h ? € M ? \* m M; + k M; F ? ¬ M; + | M; Q`B M;
/ B K + ¬ M; F Q + ? i È B - ? ¼ ç ½ i € M ` # ® M T ? Q X h m v F ? ¬ M; + | M; Q`B i ? Q Æ M; p Q M
t ^ v ` M ? B m # B M + ® - H ` K + ? Q # ¼ M + ? 9 M; ç ´ K ^ ? ¬ B H ç M ? i Q ` M i ? • M X

h`QÈ+ K„i H` K°i #¬M; ?Q - i?bM? HbM? hB m h? K h`[T?€i ?B M M[M?•M K'v M
T?•M i?„M; #¢B pÈB ?„M tm'i ?B M i`QÈ+ K†i- /MM; €M? K„i H¢M? M?Q #„M; M?bM
[mûi K°i pÁM; - ç½ # Q T?O +ªM; QÌB ?„M p`Q i`QM; FB Ki? X

L; QÌB M`v +?QM? H` GBM? E?B T L? M- H-M i`QÈ+ F?¬M; i? T?•M` i?„M; #¢B
M?B M GBM? E?B T L? M T?ªB çB ibK ?„MX J'v M; `v æQÌM; S?QM; +?Q p - M`M
.QÆM; ok ?¼+ i`T FB K +?B m- b m F?B i?¬M T? FB K HBM? +O •m .QÆM; ok-?
p +Æ #ªM ç½ #QÈ+ p`Q +€M? +Y h?B M EB K- K°i i? M? FB Ki`QM; i v- HB M +
H QX

h` M .¢ ok ?²- #!M; M; QÌB i`MM; i`MM; çB T çB T- K'v +?K+ GBM? ;B B + Qi?O ç M
M; QÌB ç m ibK çQÈ+ ç®B i?O +?Q KbM?X

> B æ¢B a€i h?¬M HB M i?O- +! i? +? i`K # ç`+? M?•M- G¬B h`m ç²M; i?ÌB +?E
h?¬M #BM? - ç®B K†i ? B M; QÌB- /M F?¬M; +€+? M`Q +?B M i?„M; - +kM; F?¬M; #

J` KK+ iB m +O æQÌM; S?QM; - +?QM? H` h¬ Gmv M h?Ov5 J°i GBM? ;B B i`mM
M; QÌB F?€+ F?¬M; i? M`Q SM; T?! M`B- +?Q M M ?„M T?ªB ç®B T?!X

o`M /KM; h€ h?B >Q`M >²M- ?B M i¢B æQÌM; S?QM; +kM; H` GBM? ;B B i`mM; T?`
M M p`M /KM; i?U+ HU+ GBM? ;B B i?QÈM; T?~K ? v F?¬M; - M?QM; +~M i?`M bmv
w M`vX

*•v iQ ç!M ;B!- H9+ M`v ç½ i` m +?¼+ h?B M h?€M? *mM; - M m ç2K iQ`M #° €i +?Q
H`K +?Q +mM; +?O h?B M h?€M? \*mM; +?9 w- ç•v +?QM? H` K°i GBM? ;B B i?QÈ
+?®M; H¢B ?„M- æQÌM; S?QM; F?¬M; M„K +?„+X >m®M; +?B- >mv i oK h?`M? +kM
i?`M? +?O >mv i oK h?`M? >mv i h?B M >` +kM; H` K°i GBM? ;B B i?QÈM; T?~KX

>B M i¢B T?ªB /MM; +ªM? ;BÈB M`v SM; T?! +K+ /B M i`QÈ+ K†iX h`QM; HÁM; h¬
æQÌM; S?QM; - +kM; t2K i?QÌM; S?B hB m L?½ p`"¢+? hB m G¢B- +?Q`^M; ? B M
p`v H¢B Ov F?m'i ;ª +?Q K°i i M M K M?•M v m ?ÆM KbM? - M?QM; #•v ;B! h¬ Gm
M; ?o M?Q i? M[X

L K M?•M M`v p®M H` h?B M ;B B i`mM; T?~K ?B M ;B! ç½ H` GBM? ;B B i`mM; T?
i`QÈ+ p` b m [m€ HÈM- H¢B +?Q M; QÌB i M; ? M ?¼M; i`•M i`®BX

a m F?B ;B Qi?O- h¬ Gmv M h?Ov HB M T?€i ?B M æQÌM; S?QM; F?! +?ÆB- i®
M? M? - pmM; p`v i`QÌM; FB K K`m #Q+? HK+ i`QM; i v F?¬M; K°i F) ?Î- K°i +?B m
M; QÌB F?€+ +Æ ?°B i?Î /®+ +?9i M`Q- ?ÆM M[ i`bM? ç° F?®M; +? +QÆM; F?Q +
i?'v F?¬M; #^M; - iW i` M KkB FB K F?¬M; +ªK i?'v +?9i +QÆM; F?Q +?`M ç°M; M`
i`9M; - iW KkB FB K b) #¢Q T?€i` +QÆM; F?Q K½M? HB i H`K +?Q M; QÌB i +ªK ;

h¬ Gmv M h?Ov KÈB pW ;B Qi?O pÈB æQÌM; S?QM; F?¬M; ç M KQÌB iS+ i?ÌB ;B
K'v +?m¬B €K F?Qi?¬M F?¬M; #B i [m, F?¬M; ? v v K ?°- æQÌM; S?QM; ç½ H`K
iBM? `®B KM- K°i H€i b m- i?B m +?9i M[ #` ç®B T?QÆM; ç€M? +?Q ?° i?•M +QÆ
bÊ iÈB KS+ F?¬M; /€K F?BM? i?QÌM; ç®B i?O M[- i`U+ iB T p`M /KM; HU+ HQÈM

GU+ HQÈM; +QÆM; i•K pW ` - +K+ /B M M; M; M? m #` ç€M? pÐX æQÌM; S?QM; +
+QÆM; i•K +O h¬ Gmv M h?Ov H¢B H` h?Ov5 hW i`QM; .¢ ok ?² #„M` p`B +°i M
tQ v i`ÁM çB M +m²M; - i`B i ç p•v æQÌM; S?QM; p`Q # M i`QM; - ç€M? i M K°i ç-
F?¬M; M; WM; M; ?d- i? M? i? iQ HÈM- K°i F?B #` +m®M p`Q i`QM; ç!- +?„+ +?„M

"` MQÆM; M; U+ HÈM M`v5 æQÌM; S?QM; ?`M M`M; Km®M +? i- M m M`M; F?¬M
æQÌM; S?QM; b) F?¬M; FB M; F} M?Q p`v- M?QM; +?B M i`QÌM; H¢B M`K T?Q i`
p¬i`M- h¬ Gmv M h?Ov F?) p`M /KM; HU+ HQÈM; +QÆM; i•K- i?U+ HU+ +O M`M
i?`M?X

L`M; F?¬M; +?d F?®M; +? p¬b® +°i MQÈ+ # Q p•v æQÌM; S?QM; - K` /€M; M; QÌB
#` K°i K`M MQÈ+ pÁM; [m M? K` K„i i?QÌM; +kM; +! i? M?bM i?'vX

@ s9 M K M?•M- M; QÆB +? i +?„+ `²B5

h¬ Gmv M h?Ov M;?B M ` ,M; M;?B M HÊB- pmM; i v H M- # Q i`MK æQÌM; S?QM;
ç| +| p¬ b® ç¢Q i?Ov iB M /`B ? B i?QÊ+ #„M ` - T?€ F?¬M; # v ç M- M; ,M +ªM i`i
S?QM;X

G¬M i`QÊ+ æQÌM; S?QM; /MM; K°i F?®B HBM? i?¢+? çdM? +`T H`K +?Q M`M; p`
M;QÆB b®M; i +? i- i`M i?`i i?ªK i`¼M;- ?B M i¢B i?M KÊB ?`M +k M M iQM? K°i
+?9i M`QX

æ®B K†i pÈB M?B m i?Ov iB M- æQÌM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- ? B i v `mM H M-
M?ªv K9 - K°i +?m¬B €K F?Q #„M ` X

J¢M h?B M >Q ok5 J¶B K°i +?m¬B €K F?Q- ç m ç€M? i M K°i ç¢Q i?Ov iB M +¬M
`ìB i v- F?¬M; K°i ç¢Q i?Ov iB M M`Q +| i? ç€M? i`9M; æQÌM; S?QM;- i`i +ª ç m
#` ç€M? i MX

h?¬M b„ + h¬ Gmv M h?Ov bYM; bì- M`M; +?Q # Q ;BìM; ?o `^M; +| M; QìB /MM; T?
+¬M; FQ+? +O KbM?- i?ìB çB K ç M; Km®M T?€i ç°M; +¬M; FQ+?- H¢B K¢M? M?b
S?QM; i`„M; M?Q imv i- #B M i?`M? [m, /` p¬ +MM;- ?`M F?Q F?OM; #® H¢M? H)C
imv i im¬M ` - h¬ Gmv M h?Ov +ªK i?`v iQ`M i?•M H¢M? #m®i- ;B®M; M?Q ç M; i
imv i- H¢M? ç M KS+ T?€i `mMX

hW i` M i`QÌM; FB K K`m #Q+? HK+ FB iªM ` iWM; çÊi ?`M F?Q- M?[M; +°i MQÊ+
i?`M? p¬ b® #,M; çB m- ;B®M; M?Q i€+ T?`KM; ? i?m`iX

h?¬M b„ + h¬ Gmv M h?Ov ç¢B #B M- HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +O t9 M K M?•M M`v
M`M; F?¬M; +€+? M`Q çQ€M i`QÊ+ çQÊ+X

L?•M +Æ ?°B M`v- æQÌM; S?QM; +`T i®+ i?®B HmB F?ÄB T?¢K pB +°i MQÊ+ T?QM
æ¬M; G¬B- S?Q+? G`+? æ¬M; G¬B \*?`M h?B M h 5 hS Zmw hmv i a€i EB K æ¬M;

E?| +| çQÊ+ +Æ ?°B p`M /KM; HU+ HQÊM; +QÆM; i•K- +?Q M M æQÌM; S?QM; T?
tSM; pÈB HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +O KbM?X

h`QM; T?QÆM; pB M KQìB i`QÊM;- M?B i ç° i`QM; F?¬M; F?Q ç M; ;BªK tm®M; `
~M +?S iB M; b`K p M; p¼M; # M i B- FB K i? +U+ F€i`-K i`¼M;- ;B®M; M?Q M;¬
ç€M? p T?Q h¬ Gmv M h?OvX

Ryy8X *?QÆM; 3dR , GQM; J¬M h?“T æB T G½M;

h`QM; K„i h¬ Gmv M h?Ov ?B M H M K°i iB FBM? ?Q`M;- M`M; p®M iQîM; `^M; +
M`v i?b M`M; b) +?B K iB M M;?B- M?QM; F?¬M; M; ?o iÈB HU+ HQÊM; +QÆM; i•K
+? imv i ç®B HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +O KbM?X æ®B K†i pÈB K°i FB K M`v- #`M
[mQi- iW i` M .¢ ok ?² H¢B #„M ` p¬ b® i?Ov iB M- w ç² M; ,M +ªM æQÌM; S?QM; +

L?QM; M?[M; ç¢Q i?Ov iB M M`v +?Q #„M iÈB i?•M i? i?b /QÈB HU+ HQÊM; +QÆ
i?`M? #,M;- `®i +m°+ F?¬M; +€+? M`Q i¢Q i?`M? b€i i?QÆM; ?[m ?B mX

Pm i? i`QÊ+ ç•v +O h¬ Gmv M h?Ov ç½ K`i çB- ç®B K†i pÈB ç®B i?O +| HU+ HQÊ
M[M?•M M`v T?ªB p`M /KM; iQ`M HU+- +?d KQM; iU #ªQ p KbM?- +ÁM Km®M ç€
i? M;?B M;ì ç•v H` +?mv M ?Q M; çQÌM;X

@ P - bQ T?| [m€ HÊB ?¢BX

h` M ?Q i?mv M- \*?m hB m æB T p` J¢+ GQm h¬ ç M; M„K +?†i i v M? m- M?bM +
i` M F?¬M; i`mM;- i`QM; HÁM; #`M i v +O ? B M; QìB ç m H` K² ?¬BX

h?ìB çB K / M; M?bM- K°i iB M; ?ûi i?ªK iW K°i MÆB +€+? ç| F?¬M; t i`mv M iÈB
ªM? çšK K€m t i [m i`QÊ+ K†i ? B M; QìB- i`U+ iB T M; ½ p`Q i`QM; ?² MQÊ+X

@ ?5

.QÈB bU FBM? ?½B- ? B M;QÌB F?¬M; ? M K" +MM; ?ûi iQ K°i iB M;- b m ç! p°B
i`QM; K„i i`M ç-v F?OM; ?QªM;X

@ B\ B pW `ÆB tm®M;\

Zm K°i H9+i?"i H•m F?¬M; i?'v +| ç°M; ioM? ;b- J¢+ GQm h¬ KÈB `mM ;B¼M; ?Ä
i`QM; +?B M ç'm `ÆB tm®M; - #`i?QÆM; M†M; ? v ç½ iY pQM;X

@ E?¬M; #B iX

*?m hB m æB T +kM; MQK M†T HQ bÊ- t2K tûi #-m i`lB- +?d i?'v ç°B M;k T?2 KbM
#m¬M; HÄM; K°i ?ÆB,

@ >bM? M?Q H` M;QÌB +O ç®B T?QÆM;X

L°B i•K J¢+ GQm h¬ ç M; +,M; +SM; +kM; #m¬M; HÄM;- M`M; `i bÊ M;QÌB M?" +O
HQ¢B +?B M i`QÌM; M`v- #`i?m +?ŠM; F?€+ M`Q iY pQM;- M?[M; M;QÌB FB +?
F?¬M; +€+? M`Q iB T M?"M çQÊ+X

@ S?`+?5

J°i•K i? M? H¢B i`mv M ç M- b„+ K†i M?` M[+kM; #B M i?"M? i€B M?Êi- [m v ç-m
i? M?- +?d i?'v i` M ç-m i?mv M +| K°i M;QÌB iQ`M i?•M ç-v K€m ç M; #Á H MX

L;QÌB M`v pšM +?Q +? i5 L?QM; K°i +´ K€m iQÆB M?Q bm®B iW M;U+ ?„M T?mM`
#` M?m°K çÄX

*?m hB m æB T p` J¢+ GQm h¬ H`T iS+ bÊ ?½B- i?U+ HU+ ? B M;QÌB pšM +?Q ç M
;B B çdM? T?QM;- ç®B K†i pÈB K°i GBM? ;B B + Q i?O- F?¬M; #B i M M H`K +€B

@ G`K b Q #•v ;BÌ- H`K b Q #•v ;BìX

J¢+ GQm h¬ #` bÊ ?½B- #`M i v M„K +?†i i v *?mhB m æB T- `mM ;B¼M; ?ÄBX

@ *MM; æ€M? +? i ?„M5

*?m hB m æB T i®i t'm ;b ; M +kM; HÈM K°i Qi- H`T iS+ M†B` K°i +•m H`K +?Q J¢
i`QÊ+ K†i GBM? ;B B- F?¬M; çO M;QÌB i M?ûi F) `M;- +?Q /M Km®M ç€M? +? i
?°B` i v KÈB çQÊ+ X

h`QM; HÁM; ? B M;QÌB `mM bÊ- i M ç iY h?B M h?€M? *mM; pW #Á H M ç-m i?
M`M;- +?Êi M?bM i?'v M?` M[~M M9T Î ç•v- i M ç iY h?B M h?€M? *mM; +kM; b[M;
tm®M;X

J°i i v #KK H'v M;U+- +?"K`½B ;BÆ pk F?Q i` M i v H M- K°i +´ +QÆM; F?Q +?'M
pk F?Q i`mv M iÈBX

hmv M[M?•M H`K„ M[- M?QM; i M ç iY h?B M h?€M? \*mM; M`v +kM; #B i ç•v F
i?QÆM; ?Q iB + M;¼+- K°i F?B +€+ M`M; F m H M- +?d bÊ +€B K¢M; +O ?„M +k

L?bM ç`+? M?•M ;BÆ pk F?Q H M- \*?m hB m æB T p` J¢+ GQm h¬ ? B M;QÌB H¢B
K¬B- K°i K`M b m ç! H`K +?Q i M ç iY h?B M h?€M? *mM; +? i F?¬M; M?„K K„i- +
i v `mM H M- K°i +?m¬B €K F?Q #„M` # v p T?Q ?„M- ?„M Km®M i`€M?- M?QM;
+|- pW `²B ç`+? M?•M ç•K p`Q M;U+ +O ?„M M?QM; F?¬M; ç•K i`9M; iBK- /M H`
MY +€B K¢M;X

•K F?Q +ÁM +?Q ç€M? iÈB- i M ç iY h?B M h?€M? *mM; M`v H¢B T?€i ?B M K°i
H M- +?d i?'v i`QM; i v M`M; pmM; ` H`K°i # Q #°i T?'M- #°i T?'M # Q i`MK H'v ?

E?¬M; ç w ?Qi K°i ?ÆB- i M ç iY h?B M h?€M? *mM; M`v +ªK i?'v ç-m †+ KK K`-

@ S?®+ T?®+ T?®+555

J°i HQϕi•Ki? M? p M; H M- H" iB M; €K F?Q ç€M? i`9M;- i M ç iY h?B M h?€M? *
iQ`M #° F?Q HU+ ç #Á H M i?mv M ?Q - H9+ M`v M;Y K†i H M i`lB M;½ tm®M; .ϕ
çÄ i?šKX

Zm i?"i H•m- Jϕ+ GQm h¬ p" *?m hB m æB T KÈB M?2Q K„i HϕB- HûM H9i çB H
F?¬M; M?bM i?'v i?•M °M? +O i M ç iY h?B M h?€M? *mM; #` i?QÆM; M†M; pW

@ *? i\ *? i`²B b Q\

E?m¬M K†i M?Ä M?„M +O Jϕ+ GQm h¬ i€B M?Êi- `mM ;B¼M; ?ÄB- t2K ` pW `²B

@ •MX

a„+ K†i *?m hB m æB T #B M i?`M? çÄ #WM; i`M ç-v ?QM; T?'M- +-K H'v i v Jϕ
M|B,

@ aQ Kšm- +?9M; i pW ;B i K°i GBM? ;B B5 *?9M; i pW ;B i K°i GBM? ;B B + Q

@ > ? ?

"° /€M; iQÆB +QlB +O Jϕ+ GQm h¬ ?B M ;Bl +ÁM F?| +QB ?ÆM F?|+- ;B i GBM?
+?ŠM; T?°B H" pB + + Q ?SM; ;b +?Q H„K- +?Q ç M i" M #•v ;Bl M`M; pšM +?Q ;B
/M ç| H" ç`+? M?•M- pW `²B H" pb #'i ç„+ /o +?Q M M KÈB imM; # Q ç°+ T?'M ` - ç
K" i?¬BX

Jϕ+ GQm h¬ ç½ +| +?9i ?®B ?"M F?B +?ϕv ç M MÆB ç•v- M m F?¬M; T?°B pW `²B
æB T imv i ç®B ç½ #B M i?`M? pQM; ?²M /QÈB HQÐB FB KX

@ hB m æB T- ? v H" +?9M; i M? M? +?|M; [m v p i?¬B- î ç•v [m€ M;mv ?B KX

E?¬M; T?°B Jϕ+ GQm h¬ bÊ +? i- M`M; +?d bÊ K°i F?B KbM? tm'i ?B M pB + M;Q
i?QÆM; i•KX

@ GQm h¬ bQ Kšm- ?B M iϕB +?ϕv ` +ÁM M;mv ?B K ?ÆMX

*?m hB m æB T i`'M ç`M? M|BX

s€+ i?U+ F?¬M; i? çB- ?ÆM KQlB GBM? ;B B ç M; +?B M ç'm- K°i F?B +€+ M`M;
b) F?B M ç`+? M?•M +?9 w- +ÁM F?¬M; #`M; î HϕB +?¶ M`v- çÊB ç M F?B +?B M ç

:B[F?¬M; i`mM;- i` M K†i ?²- +?mM; [m M? ?²- M; QlB +O h?B M h9 ç€M? pÈB ç
i? M; 'i i`lB- K¶B M; QlB ç m +| ç®B i?O +O KbM?- GBM? ;B B çϕB +?B M H`K +?
KQlB /†K #` [m'v M?B m ?¶M HQϕM p¬ +MM;- ç°M; ioM? F`+? HB i H`K +?Q +Q /•M
F?¬M; ` M;Q`BX

h` M K†i .ϕ ok ?²- æQlM; S?QM; p" M /KM; HU+ HQÊM; +QÆM; i•K ",M; ? - ç M; [m
F?¬M; /Si- ?B M iϕB ? B M; QlB F?¬M; B H`K ;b çQÊ+ B- M?QM; /QÈB ibM? ?m®
+? i?b h¬ Gmv M h?Ov F?¬M; /€K p +?ϕK pÈB æQlM; S?QM;- +?d +| i? F?¬M;
/šM ç°M; MQÊ+ i`QM; ?² i€+ +?B M- +?Q M M i`QM; i?lB ;B M M; „M æQlM; S?QM;

GU+ HQÊM; +QÆM; i•K h?Ov ? i?„M; î # M #d- HB M KB M F?¬M; /Si- ç•v +?QM
Gmv M h?Ov- /M F?¬M; ç`+? HϕB æQlM; S?QM;- iU #ªQ p KbM? +kM; F?¬M; +| p

h` M ?Q i?mv M i`mv M ` iB M; ?ûi +?|B i v H`K +?Q æQlM; S?QM; /WM; HϕB ç¬
+Æ pmM; i v H M- /MM; K°i +?QlM; ç€M? 9T æQlM; S?QM;- æQlM; S?QM; p°B p`
©M? FB K #„M ` FB K [m M; /`B # i?QÊ+- +„i M; M; [m X

J°i FB K M`v +„i [m ?Q F?¬M;- #`M i v +O h¬ Gmv M h?Ov M?Q K K KϕB F?¬M;
i?Q€iX a m K°i F?„+- æQlM; S?QM; ;B"i KbM? +?SM; FB M M[M?•M M`v ç M; i" M
pÈB KbM?- ç M; iB M HϕB ;¬M- /MM; ç¬B i v F?¬M; tQÆM; ç®B K†i pÈB KbM?X

J°i +?QlM; HϕB K°i +?QlM;- mv HU+ K¶B +?QlM; ç m +| mv HU+ KϕM? ?ÆM i`QÈ
F?Q tmM; [m M? ç M; #` +?QlM; FbM? FûQ tm®M;- M? M? +?|M; iK i" T HϕB- M; v
#„i ç¬m M`B b|M;X

E?Q^aM; +€+? +[~]M; ; - M i? b M? b M i? 'v K†i M[M? • M M^v- æQÌM; S?QM; T?€i?B M bQÈM; p[~]?QM; T?'M- ?B M M?B M ç½ M„K #„i çQÊ+ F?Q^aM; F?„+ K[~]KbM? T?•M i? Km®M p[~]M /KM; +?B m i?S+ ; bX

L[~]M; F?¬M; bY /KM; MQÈ+ i[~]QM; ?²- +?Q M M HU+ HQÈM; +QÆM; i•K „,M; ? +O +?Q M M T?^aB p[~]M /KM; FB K +?B m ç ç®B F?€M; pÈB M[~]M; X

EB K [m M; +?QÎM; T?QM; - HB M KB M #'i i[~]M- ç°M; i€+ ? B M; QÌB +U+ M? M?-

L?QM; i?ÌB ;B M i[~]¬B [m - æQÌM; S?QM; T?€i?B M +| +?9i F?¬M; ç9M; - i[~] M ç¬ Gmv M h?Ov ç M; M;QM; F i K°i HQçB HBM? F?Q #^M; K„i i?QÌM; +kM; +| i? M?b h?Ov i?m°+ iQM? K[~]?„M pšM i?QÌM; i?'v- ç| H[~]HQçB HBM? F?Q +| K[~]m H K M?ç T?O H9+ M^v `°M; ?ÆM # M ç-m p[~]B i[~]QÈM; - ç2K iQ[~]M #° T?çK pB K^v+?K+ i[~]QÈM # Q p[~]Q # M i[~]QM; X

E?¬M; i? ç M[~]M; iB TiK+- #° +?QÎM; T?€T M^v+| +?9i+´ [m€B- +[~]M; i?B i[~]B M i p¬ i[~]M- K°i F?B çQÊ+ M[~]M; i?B i[~]B M ç M i[~]M +MM; - æQÌM; S?QM; F?¬M; +?„+ H[~] F?¬M; X

æ°+ ^aM? FB K +?ûK ` p<sup>~</sup>B ççQ FB K [m M; - i<sup>~</sup> M i v H<sup>v</sup> ` K^v+?m¬B T?B ç Q- #[~]M h¬ Gmv M h?OvX

h¬ Gmv M h?Ov +QÌB F? M? F?€+? p[~]B iB M; - #° M; U+ b[H M tm®M; M?'T M?¬- S?QM; - iMv w ç K^v+?m¬B T?B ç Q M^vT?|M; H M M; QÌB M[~]M; - T?B ç Q F?¬M; i M[~]M; - +?mM; [m M? i?•M i? h¬ Gmv M h?Ov H[~]K°i K[~]M MQÈ+ K[~]m H K M?ç i #` Hæ #` +?†M HçB `²B `ÆB tm®M; X

æB m M^vH[~]K æQÌM; S?QM; +?'M ç°M; - i[~] M T?B ç Q +| +?S HU+ HQÈM; „,M; ? ççQ +O KbM? +kM; F?¬M; M?Ä- içB b Q h¬ Gmv M h?Ov HçB F?¬M; #` <sup>a</sup>M? ?QÎM; K<sup>~</sup>M MQÈ+ M<sup>v</sup> [m<sup>a</sup> i?U+ H<sup>~</sup>K M; QÌB i iS+ H°M `m°iX

@ s9 M K M?•M- i Km®M M?bM M; QÆB +? i M?Q i? M[~]QX

h¬ Gmv M h?Ov ç„+ w F?¬M; i?¬BX

@ "° +?QÎM; T?€T M^vb m F?B çQÊ+ i?B i[~]B M tQM; - +| i? M;QM; iK h?"T >²*? i?QÈM; T?~K- +kM; F?¬M; i? #bM? v M iB T çQÊ+- K[~]M; QÆB +?d H[~]GBM? ;B iB T çQÊ+5

L[~]M; M!B ` #Q K[~]i +O +?QÎM; T?€T- ?B M M?B M ç½ M„K +?„+ i?„M; HÈB i[~]QM; M!B M?B m M?Q i? \

L; ?2 M[~]M; M!B- H¬M; K^væQÌM; S?QM; M?Qm +?†iX oW `²B M<sup>~</sup>M; i?B i<sup>~</sup>B M +?Q æQÌM; S?QM; ç½ +<sup>a</sup>K i?'v +| +?9i F?¬M; ç9M; - K¶B +?QÎM; M?Q # v #<sup>~</sup>M; - HçB ~M ;B! æQÌM; S?QM; #` M[~]M; #S+ HmB- K[~]ibM? i[~]çM; #•v ;B! i?b F?¬M; i? F?¬M; H +?QÎM; - +^aM; QÌB #` +?'M p T?Q b m # T?¬M- #<sup>~</sup>M i v M„K æ°+ FB K +kM; `mM pm°i F?ÄB i vX

@ GQM; J¬M h?"T æB T G½M; 5

LQÆM; i?2Q •K i? M? ç„+ w +O h¬ Gmv M h?Ov- ? B i v M[~]M; ?ÊT HçB K°i +?¶- b K[~]M; QÌB t2K HQm HQÐB F?¬M; i?¬BX

æ°i M?B M +^a.ç ok ?²`mM; +?mv M- K°i #[~]M i v +U+ HÈM iW /QÈB ?²# v H M F? FQ+? p T?Q æQÌM; S?QM; X

"[~]M i v /Q ?² MQÈ+ içQ i?"M? # v pÈB i®+ ç° +U+ M? M?- KÈB pW tm'i?B M ç½ S?QM; - # Q i[~]MK +^aM; QÌB +O ?„M- F?¬M; +?Q ?„M +?9i i?ÌB ;B M i?Í /®+ M[~]QX

"[~]M i v ç"TiÈB- i[~] M .ç ok ?²tm'i?B M i? K p¬ b® #[~]M i v- i-M; i-M; HÈT HÈT +¬ S?QM; X hmv /Q ?² MQÈ+ içQ i?"M?- M?QM; M?[M; #[~]M i v M^vH[~] /Q HU+ HQÈM; h¬ Gmv M h?Ov içQ i?"M?- M!B M! FB M +® ?ÆM b„i i?ûT +kM; F?¬M; çOX

.M H" + Q i?O GBM? ;B B ?¢ T?~K- #` +¬M; FQ+? ç€M? i`9M;- +?d bÊ +kM; #` ç" T
p,M; imM; i|2X

J" æQÌM; S?QM; F?¬M; T?ªB +?`m K°i #`M i v- K" H" KQÌB5

GQM; J¬M h?"T æB T G½M;- K¶B K°i #`M i v ç m H" HU+ HQÊM; +O ?² MQÈ+ - F
+?®M; H¢BX æ•v H" +?B m i?S+ +QÌM; ç¢B M?`i +O h¬ Gmv M h?Ov- +?d Î MÆB
i?B i`B M` X J" MÆB M"v H" .¢ ok ?²- F?¬M; i? M; ?B M; Ì H" MÆB ç M" M; T?€i ?

h?'v æQÌM; S?QM; #` +?B m i?S+ K¢M? M?`i +O KbM? ç€M? i`9M;- h¬ Gmv M h
H¢B- ç¬B K„i ç T KÎ HÈM- M" M; Km®M M?bM `ä M K M?•M ? M ?¢ M"v T?ªB +? i i
ç½ ?¢B KbM? H9+ Î æ"Q L;mv M F?¬M; FB K çQÊ+ +?9i #ªQ #®B M"Q- +ÁM H"K +
H"K M" M; ?"M ç M +U+ çB K- +? i F?¬M; +| ;b ç€M; iB +5

a m F?B T?€i ` +?B m M"v- /M H" M" M;- /M H" M" M; +kM; F?¬M; i? M?bM `ä i?•M
+?B m i?S+X

E?¬M; i? i" M K„i M?bM i?'v æQÌM; S?QM; #` ç" T i?"M? #€M? i?`i- +kM; H" +?mv
H"K +` €+ F?Q i`QM; HÁM; h¬ Gmv M h?Ov #B M K`i- i•K iB M? +kM; i`Î M M bmM;

JQÌB #`M i v ç" T tm®M;- MQÈ+ iW i` M #-m i`ÌB ;B€M; tm®M;- ;B®M; M?Q K°i +Æ
T?¢K pB p`B /†K- K°i ç¢Q +¬m p²M; tm`i ?B M- ``i ç TX

>ÆB MQÈ+ iW iW iªM çB- +QM M;QÆB +O h¬ Gmv M h?Ov H9+ M"v +Q `9i H¢BX

L" M; ?QªM; bÊ T?€i ?B M- M" M; +?Q `^M; M K M?•M M"v #` +?B m i?S+ +QÌM; ç¢B
i?`i- #•v ;BÌ H¢B #bM? v M p¬ bU çSM; M;mv M i¢B +?¶- + m K"v- +?ŠM; M?[M; i
ç°M;- i` M M;QÌB +O ?„M +kM; F?¬M; +| +?9i /'m p i #` QÈiX

*?mM; [m M? i?•M i? ?„M- +| K°i i¬M; €M? b€M; M?"M M?¢i- M?[M; ç€K ?ÆB M
ç M; +?"K `½B `ÆB tm®M;- M?QM; F?¬M; i? ç°i T?€i i" M; €M? b€M; M"vX E?¬M; +
?„M ç M; +¬K K°i ?¢i +?•m iQ +Ð M„K i v ?"B M?BX

h¬ Gmv M h?Ov +?2 KB M; ?¬ H M- M" M; +?Q # Q ;BÌ M?bM i?'v +| M;QÌB iB T ç
pšM #bM? v M p¬ bU- M;QÌB #` i`9M; +?B m M"v ç m F?¬M; M;Q¢B H - +? i F?¬M;

@ E?¬M; +| F?ª M,M;

h¬ Gmv M h?Ov i?b i?"Q K°i iB M;- M" M; pšM F?¬M; i? iBM p"Q çB m K" M" M; i?"

RyyeX *?QÆM; 3dk , *?¢v h`®M

æQÌM; S?QM; +| +?9i M;Q" B w Km®M- i?ÌB çB K ç®B K†i pÈB M[M?•M FB i?B i`
G½M;- i?B m +?9i M[?„M ç½ p" M /KM; •K ?²M +QÌM; ç¢B M?`iX .M F?¬M; iU Kb
+kM; #B i KbM? F?¬M; i? ç|M çÎ +?B m M"vX

E?B +?B m i?S+ +O ç®B T?QÆM; ç€M? iÈB- ç°i M?B M æQÌM; S?QM; M?È iÈB K
æ•v H" #ªQ #®B K" hQ æ² ç½ +`i /'m Î i`QM; æ"Q L;mv MX h?ÌB çB K H'v S?•M h
S?QM; +kM; F?¬M; /€K t€+ ç`M? i?S M"v +| ?[m /KM; ? v F?¬M;- M?QM; F?B #`M
ç m iU ç°M; i€+? ` i`QÈ+ K†i KbM?- F?¬M; i¢Q i?"M? #`i +S i?QÆM; i' M M"Q +?Q

J°i #`M i v M?Q i? - ? B #`M i v +kM; M?Q i? - GQM; J¬M h?"T æB T G½M; ç€M?
S?QM; F?¬M; /QM? #`i F€ K°i ;B¼i MQÈ+ M"QX

>B M i¢B ?„M T?€i ?B M- S?•M h?Ov *?•m ç9M; H" K°i #ªQ #®B i®i5 L m F?¬M; +
p" M /KM; •K ?²M +QÌM; ç¢B M?`i- +?d bÊ +kM; F?| iQ" M i?•M i`Î ` X

:BQÆM; K„i M?bM [m h¬ Gmv M h?Ov- æQÌM; S?QM; +QÌB ``i i" F?Q- MK +QÌB M"
; B ®+X

>B M iϕB h¬ Gmv M h?Ov T?€i ?B M- ç®B K†i pÈB M K M?•M Mˆv- KbM? +,M #ªM HQÊM; +QÆM; i•K +O ?„M F?„+ +? KbM?- M; v +ª +?B m i?S+ KϕM? M?ˆi +O KI iˆM i?QÆM; Kªv K v- iB TiK+ ç€M? M[+kM; +?d iU `QÊ+ Hˆv M?K+X

L?QM; F?¬M; i? F?Q M? i v +?`m +? i- /M i? MˆQ i?b h¬ Gmv M h?Ov +kM; F?¬M i?¬M b„+ h¬ Gmv M h?Ov F?) ç°M; - ç°i M?B M [m v M; QìB # v p K°i ?QÊM; F?€+X

LˆM; Km®M #B i pW `²B +| ? B iB M; i?ûi iW K°i +QM i?mv M ?Q iˆmv M iÈB- im iˆQM; M; „M M; OB- M?QM; +kM; ç½ HˆK M K M?•M Mˆv T?•M i?¬MX

Í ç| +| i? HˆM; QìB Kˆ ?„M `i ç w5 *?d +¬M #„i çQÊ+ M; QìB Mˆv- KbM? +| i? #bM h¬ Gmv M h?Ov F?) ç°M; - æQìM; S?QM; +kM; T?€i; B€+ çQÊ+ w ç² +O MˆM; X oW GQm h¬ pˆ *?m hB m æB T- KbM? M; ?2 i?ˆv i?b M; QìB F?€+ +kM; M; ?2 i?ˆvX

E?¬M; ? M; ?o M; ÊB- æ°+ ©M? FB K [mûi [m - FB K [m M; #„M ` - ?ÆM KQìB +? [m M; - +¬M; FQ+? p T?Q h¬ Gmv M h?OvX

L[M?•M Mˆv +kM; F?¬M; [m v ç¬m HϕB- +?d i?ˆv ? B i v `mM H M HB M iK+- iˆ M MQÊ+- ç2K +¬M; FQ+? +ªM HϕB- M? M? +?|M; iB T +ˆM i?mv M ?Q X

GBM? ;B B iˆmM; T?~K- i®+ ç° +U+ M? M?- ?ÆM M[HϕB MˆM; +?B KiB M +Æ- /M FQ+?- +kM; F?¬M; i? +SmpB MX

J„i i?ˆv h¬ Gmv M h?Ov Km®M # v p T?Q i?mv M ?Q - æQìM; S?QM; /WM; #° T ?B M ` K°i iB ?mM; €+X

æ°+ ©M? FB K #` MûK pˆQ J` ©M? F?¬M; ;B M- iˆ M i v æQìM; S?QM; HϕB tmˆi ?B F?€+X

h v iˆ€B +¬K FB K- i v T?ªB +?ˆK `½B `9i FB K- FB K w tmM; i?B M M?Q +m²M; G +ª ç iY h?B M h?€M? *mM; T?€i; B€+ +ˆ FB K w Mˆv b„+ K†i ç m çϕB #B MX

Zm€ +QìM; HB i- F?¬M; +?d i? - i?•M i? #` ç m çÈM ;B®M; M?Q #` M; ˆM pϕM +•v ?²M #ªv pQ +kM; #` +ˆ FB K w Mˆv HˆK bÊ ?½BX

Jˆ h¬ Gmv M h?Ov HˆM; QìB #` æQìM; S?QM; M?bM +?^K +?^K- M?ˆM F?¬M; çQÊ+ [m v ç¬m HϕB M?bM æQìM; S?QM; - +?d i?ˆv ?„M ç M; iW iW `9i #°B FB K iˆQM; i ?ˆQ [m M; +?|B K„i ?B M `X

S?¬M #KM; +ªK i?ˆv ç m •K d- h¬ Gmv M h?Ov ?QªM; bÊ F?B T?€i ?B M F?Q HU+ i i? F?¬M; iU +?O M; ½ tm®M; - b m ç| Kˆi çB w i?S+X

o¬ *ˆTEBM? J M; EB K- K°i FB K K°i h?B M #BM?5

h`QìM; FB Ki iˆpˆQ # Q- +ˆ FB K w FBM? i?B M +kM; #B M Kˆi F?¬M; i?ˆv M[- b m H M- i? M? h?B M #BM? iˆQM; i v æQìM; S?QM; +kM; pĐ i?ˆM? p¬ b® KªM? M?ÄX

æ•v Hˆ K°i FB K KϕM? M?ˆi Kˆ æQìM; S?QM; /®+ iQˆM #° bS+ HU+ ç€M? ` - H9+ iˆ çˆm pÈB # GBM? ;B B iˆmM; T?~K- K°i FB K ç€M? ` ;B i iQˆM #° ç`+? M?•M- M? i v- tQ v M; QìB `ìB çBX

hmv KbM? +kM; im Hmv M F?¬M; Qi M; ˆv i?€M; - M?QM; pšM F?¬M; +€+? MˆQ ç€M? iB M #®B- mv HU+ +O K°i FB K Mˆv- F?¬M; #^M; #ªv i?ˆM? +O h?QÊM; iB M #®B

.M +?Q çO #ªv i?ˆM?- M?QM; çO ç +?Q •K KQm +O h¬ Gmv M h?Ov F?¬M; i?U+ +?O w H M T?m M?•M +O H½Q iY- /M Hˆ B +kM; T?ªB +? i5

æQìM; S?QM; HϕM? M?ϕi tQ v M; QìB M?bM p T?Q hB m h? K h`[pˆ GBM? E?B M? mX *?d +¬M; BªB [mv i i M Mˆv- iˆˆM +?B M Mˆv F?¬M; +ÁM çB m ;b T?ªB HQ

L?QM; æQìM; S?QM; pšM +?Q F`T ?ˆM? ç°M; - ç½ M?bM i?ˆv hB m h? K h`[ç€M M?ªv ` F?ÄB pÁM; +?B M- +ˆTi®+ +?ϕv M?Q # v- ç²M; i?ìB ?ûi HÈM K°i iB M; ,

@_9iHmB5

E?B i?'v h¬ Gmv M h?Ov #ϕB i`"M- K'i ϕB K°i GBM? ;B B i`mM; T?~K i?b +?ŠM; F
+?B M M`v- +?Q M M hB m h? K h`[+kM; F?¬M; Km®M ϕ2K iQM? KϕM; +O KbM? #
>ÆM M[K°i FB K FBM? F?OM; pW `²B ϕ½ H`K hB m h? K h`[i?'T i?ÄK HQ •m- ?„M
KbM? +?®M; HϕB ÎT?Q +?QM? /B M- ?„M +kM; F?¬M; #B i KbM? +| i? i`€M? ϕQ
L;?2 ϕQÊ+ K M? H M? +O hB m h? K h`[- ?ÆM KQÌB ϕ iY h?B M h?€M? *mM; ϕ
M;QÌB +O h?B M h9 F?¬M; ? M K`+MM; H9+ i?Q€i Hv F?ÄB +?B M i`QÌM;- +?ϕv

@*?ϕv i`®M b Q\

h¬M hS LQÆM; ?W HϕM? K°i iB M;- H"TiS+ [m€i HÈM M|B,

@EB K HBM?5

a m ϕ| H`K°i iB M; S?QÊM; ?|i i? M? i?9v p M; H M- b m HQM; hS LQÆM; tm'i?E
tBM? ϕ T K`m p`M; FBK |M; €M?- K°i ϕϕQ HB i /B K H"TiS+ # Q i`MK ϕ€K ϕ iY h?
K'v i M Î b m +MM; i?¬M T? X

hB M; F m i?ªK i?B i i`mv M` - G¬B h~m p°B p`M; ϕ½ #Ätm®M; ;B i- i` M #-m i`lE
+?ÊT- ϕ€M? p T?Q ϕ€K M;QÌB +O h?B M h?€M? *mM;- M?•M +Æ ?°B M`v- M?[M
i`QM; +?ÊT K„i- ϕ2K i? K p`B i M ϕ iY h?B M h?€M? *mM; i`B i ϕ HQm HϕB ÎMÆ
.M H`p"v i?b hB m h? K h`[+kM; K M; i?2Q K°i ϕ€K M;QÌB +?ϕv i?Q€i- t t i`v M
i?QϕB,

@J®B i?M M;`v ?¬K M v hB m K¶ M?È F„- h?B M h9 i¬M; M`v hB m K¶ +ÁM i`Î HϕE

@*| ; M ϕWM; +?ϕv5

G¬B h~m +¬K h?B M G¬B h?¬M J°+ EB K Km®M ϕm´B i?2Q- M?QM; HϕB #`æQÌM;
h M M`v ϕ9M; H` ? i i?m®+ +?[- H¬M i`QÈ+ Î"ϕ+? æ i?`M?- G¬B h~m ϕ½ ϕm´B i?
F?¬M; #m¬M; i? - b m F?B ϕm´B i?2Q HB M K'i iQ+? M?B m M,K- ?B M ;BÌ æQÌM
i?2Q M[+?S- pϕM M?'i ϕ€K M;QÌB hB m h? K h`[ϕ€M? ϕÁM ?²B K½ i?QÆM; i?b H
M´B +?SX

@æWM; ϕm´B i?2QX

æQÌM; S?QM; H„+ ϕ¬m- GBM? ;B B + Q i?O Km®M +?ϕv- `i F?| M; ,M HϕB- i`W T?

@h?QÆM; pQM; i? M`Q\

æQÌM; S?QM; [m v ϕ¬m M?bM +?mM; [m M?- i?'v M;QÌB +O KbM? pšM F?¬M; b C

*?mv M M"v ?,M F?¬M; i? ?B m i?'m- *?m hB m æB T p" J¢+ GQm h¬ ~M i?•M i` M
K°i GBM? ;B B + Q i?O #` i?QÆM; M;½ tm®M; î i`QÊ+ K†i+€+ M" M;- #` +€+ M" M;
+? iX

a m ç! h¬ Gmv M h?Ov #` i`9M; K°i +?B m o¬ *'TEBM? J M; EB K- M?QM; +kM; F?
K" i`MM; ?ÊT- M" M; +kM; `ÆB tm®M; ç9M; p"Q +?B + i?mv M ?Q +O M?` M[X

æ m H" M[M?•M- J¢+ GQm h¬ p" *?m hB m æB T +kM; F?¬M; ?¢ ç°+ i?O M?Q i M
?mM; €+ H9+ i`QÊ+- i?¬K M; ?o K†+ F F?¬M; ?ÄB- ç +?Q M" M; i iU bBM? iU /B i

L?QM; +€+ M" M; M?bM i?'v +`M; M;"v +`M; F?| +?`m- H9+ M"v J¢+ GQm h¬ ç°M;
M" M; K°i T?2MX ob çQÊ+ +Sm +?S F`T i?ÎB- KÊB ;B[H¢B K°i ?ÆB +?Q M" M;X

a m ç! ? B M;QÎB F?¬M; #B i M M H"K i? M"Q- ç-M ç°M- m K K M; h¬ Gmv M h?
b m ç! H" pB + æQÎM; S?QM; M?bM i?'vX

@ æ9M; H" HÁM; /¢ ç" M #" K"5

a m F?B M;?2 tQM;- æQÎM; S?QM; ç" T #" M K°i +€B- ç9M; H" h¬ Gmv M h?Ov H" M[
;B B + Q i?O - ?ÆM M[+ÁM H" M;QÎB +O h?B M h?€M? *mM;- M" M; p®M H" M;Q
M[FûQ iW i`QM; i v /B K pQÆM; i`Î p X

@ G" H¶B +O i - bQ ç Km®M i`€+? i?b i`€+? i çBX

E?|2 K„i J¢+ GQm h¬ HQm ç°M;- M" M; +?Q # Q ;BÎ #` æQÎM; S?QM; [m€i M¢i # Q
+?m t!i +U+X

@ aQ T?|- M m F?¬M; i?b #•v ;BÎ K°i FB K ;B i M" M; çB- /M b Q #•v ;BÎ M" M; +kM;

*?m hB m æB T çQ ` ç M;?`- M!B `i v m ÊiX

h?B m +?9i M[æQÎM; S?QM; #` M" M; H"K M;? M +? i5 :B i h¬ Gmv M h?Ov F?¬M
i` M +?B M i`QÎM; KbM? ç½ ;B i M" M; K°i H-M`²B- M?QM; i`QM; ibM? i`¢M; M"v-
` i v çQÊ+X

@ v +O i F?¬M; T?ªB H" F?¬M; +?Q +€+ M;QÆB +Sm M;QÎB- M?QM; +kM; T?ªB t
æQÎM; S?QM; i" M ibM? F?mv M #ªQX

@ >B M i¢B M[M?•M M"v pšM +ÁM b®M;- çÊB M" M; F?¬B T?K+ i?U+ HU+ b) +| ?"n
L?` M[ç²M; i?ÎB H„+ ç-mX

@ h F +?Q +€+ M;QÆB +•m +?mv M L¬M; T?m p" +QM `„MX

L;[F?Q æQÎM; S?QM; +?"K`½B- ç2K +•m +?mv M M!B` X

GQm h¬ bQ i, p" *?m hB m æB T M;?2 tQM; HB M ?QªM; bÊ- M m K°i GBM? ;B B i`
#i HÊB +?Q +€+ M" M; [m€ / /" M;- +?mv M +€+ M" M; H"K +?ŠM; F?€+ ;b +Sm K°i +
H" +?mv M M;"v M"Q +kM; T?€i bBM? i` M ;B M; ?²X

æQÎM; S?QM; F iQ" M #° +•m +?mv M tQM;- HB + M?bM h¬ Gmv M h?Ov i` M ;BQÎ
M?Q+?- i`QM; HÁM; HB M +QÎB H¢M?X

@ *€+ M;QÆB +~M i?"M bmv M;šK- i çB` M;Q" B K°i +?9iX

æQÎM; S?QM; pW M!B- pW [m v M;QÎB çB` M;Q" B- M; v p"Q H9+ æQÎM; S?QM;
p®M ç M; M^K F?¬M; M?9+ M?Q+? i` M ;BQÎM; ;B®M; M?Q iB +?ÊT- /MM; F?Q i?
p¼i iÊB b m HQM; J¢+ GQm h¬- +? i`K +´ M" M;X

"B M +® M"v H"K *?m hB m æB T +?'M ç°M;- +´ i v F?) çªQ- i`QM; i v +¬K K'v +?m
[m h¬ Gmv M h?OvX

æQÎM; S?QM; +QÎB H¢M? HB M iK+- €M? K„i M?Q +?BK QM; M?bM p T?Q b m HC
+QM K„i h¬ Gmv M h?OvX

oW `²B F +?Q M" M; +•m +?mv M L¬M; T?m p" +QM `„M- F?¬M; M; Ì H¢B H" T iS+ T
 *?m hB m æB T iS+ ;B" M M' B i`" M H¬B çbM?,
 @ E?| i`€+? H¢B M|B `„M; i`QM; KB M; ç°+ t"- FBK /QÈB çm¬B QM; p" M; - +ª ? B +
 M? 'i H" HÁM; /¢ ç" M #`5 h p" bQ Kšm +| ?ªQ w +Sm M; QÆB K°i K¢M; - M; QÆB H¢B
 s2K ` \*?m hB m æB T ` 'i M' B ;B" M- M; v +ª #ªM i?•M KbM? +kM; K„M; X
 @ h¬ +¬ MQÆM; - M; QÆB +ªK i? 'v KbM? +| K' v i? "M? T?¬M i? „M; X
 "B m H° +O æQÌM; S?QM; F?¬M; FBM? M; ¢+ +?9i M" Q- +?d H¢M? HMM; +QÌB M|
 @ L; QÆB bÈK ç½ #B i i idM? H¢B\
 G¬M; K" v h¬ Gmv M h?Ov + m H¢B- æQÌM; S?QM; i`'M ç`M? pQÊi [m /U FB M +O
 @ h? ÌB çB K idM? /"v p" i? ÌB çB K # 'i idM? F?Q iS+ ?Q" M iQ" M # 'i ç²M; M? mX
 æQÌM; S?QM; H„+ ç-m- iW i` M ;? çSM; H M- i? ÌB çB K *?m hB m æB T M|B Km®
 H9+ M[M?•M M" v idM? H¢B- ç°M; i€+ M" M; #„i +| + J¢+ GQm h¬ F?¬M; M? M? - M
 +ªM +kM; F?¬M; F?|X L?QM; ?„M H¢B F?¬M; H" K i? - b m M" v GQm h¬ bQ i, ;†T ç`
 bÊ F?B ç| H¢B ç°M; HÁM; i`„+ ~MX
 >ÆM M[- ç°v +kM; Hw /Q K" KbM? +| i? ` i v ;B i M" M; 5 æ®B pÈB ç`+? M?•M F?
 S?QM; b) F?¬M; +| ?SM; i?9 ç°M; i?O- M?QM; ?B M i¢B H¢B # 'i ç²M; - M" M; #„i +
 +?ŠM; M" Q H" iU +?mB ç-m p" Q `¼5

RyyNX *?QÆM; 3d9 , h?B M :B B h?QÊM; S?~K

"` i?QÆM; M†M; M?Q i? - h¬ Gmv M h?Ov +| i? M?†i p K°i K¢M; ç½ H" ` 'i K v K
 i` M? ç`m pÈB æQÌM; S?QM; b Q\
 @ L K M?•M ? M ?¢ p¬ bd5
 h¬ Gmv M h?Ov M?`M F?¬M; çQÊ+ i?| K¢ K°i iB M; X
 @ E?¬M; M M M|B F?| M; ?2 M?Q p" v5
 æQÌM; S?QM; iWM; #QÊ+ K°i iB M H¢B ;¬M M" M; X
 h¬ Gmv M h?Ov # 'i ç°M; i? M? b„+ - i` M K†i F?¬M; +| # 'i F€ F?OM; ?QªM; M" Q- çB
 S?QM; +ªK i? 'v M; Q" B w Km®M- ?„M p®M iQÎM; `^M; M[M?•M M" v b) ?¬ çSM; H¢B
 a m K°i F?„+ - H¢B T?€i bBM? K°i +?mv M K" æQÌM; S?QM; F?¬M; ?B m M' BX
 h¬ Gmv M h?Ov #m¬M; + 'i v ç M; +? i`K + ' ?¼M; +O J¢+ GQm h¬ - HmB p T?Q
 @ L; QÆB +| w ;b\
 æQÌM; S?QM; +? m K" vX
 @ h +?d Km®M M|B +?Q M; QÆB #B i- +•m +?mv M +O M; QÆB pW `²B +?d H" , M
 M? 'i h¬ Gmv M h?Ov i F?¬M; # Q ;BÌ H" K +QM ç°+ t" +„M M; QÊ+ - B +Sm i - i b) #
 i? #€Q •M- M?QM; b) F?¬M; # Q ;BÌ H' v Q€M i`ªÆMX
 oW M|B- h¬ Gmv M h?Ov M?bM J¢+ GQm h¬ p" *?m hB m æB T +® M†M ` p iQÆB
 @ *ªK ÆMX
 @ æ°M; i?O çBX

h¬ Gmv M h?Ov [m v ç-m H¢B- +?"K `½B M?„K K„i H¢B- p K†i FB M [mv iX
 h?"i H" K°i M[M?•M +| w iS5 æQÌM; S?QM; M?bM [m M" M; F?¬M; +| +?9i ;Bª #° M
 :B M; ?² M?B m M?•M FB i- M?QM; M; QÌB •M Q€M `ä ` "M; H¢B F?¬M; M?B m H„K

Q+? +O KbM?- +?Q M M F?¬M; ç w ç M b®M; +? i +O M; QÌB F?€+- HÌB M|B pW
/®B- ç9M; H" K°i M[M?•M +| +€ iQM?X

æ°M; i?O ? v F?¬M; ç•v\ :B i M" M; F?¬M; T?Q M?B m +¬M; T?m- M?QM; æQÌM; S
M m F?¬M; ;B i M" M;- M" M; imv i ç®B H" T?¬M iY M; mv ?B KX

h`QM; h?B M h9 i¬M;- i`W KbM? p" GBM? E?B T L? M ` - F?¬M; B +| i? €T +? M
sQ€i K°i iB M;- H9+ h¬ Gmv M h?Ov M?„K K„i +?ì +? i- i?ìB çB K æQÌM; S?QM; /
[m'M [m M? M; QÌB M" M; `ÆB tm®M; X

*?B + +?, M F?¬M; T?ªB [m-M €Q- +?Q M M F?¬M; +?„+ +?„M- b m F?B J¢+ GQm
+?d iMv iB M [m'M [m M?- +?Q M M F?¬M; bmv M; ?o M?B mX h`QM; M?€v K„i- i' i
ç m M?bM +?^K +?^KX

h`-K K†+

hB TiK+ i`-K K†+

h`-K K†+ i?"i H•m

@ h?"i HÈM M?

*?m hB m æB T ?•K K° K°i ?²BX

@ h?"i i`„M;

æQÌM; S?QM; Mm®i MQÈ+ #¼i ç€M? U+ K°i +€BX

@ X

h¬ Gmv M h?Ov ?ûi H M K°i iB M;- b m ç! #'i idM?X

æQÌM; S?QM; H"TiS+ H Q ` M; Q" B- i`QÈ+ F?B çB- pšM F?¬M; [m Mi?Á i v çB K H
+?d- `| i +QÆM; F?Q T?QM; # FBM? K¢+? +O M" M; X

G"K M?Q i? - /M h¬ Gmv M h?Ov +| idM? H¢B H-M M[- +kM; +?d ;B®M; K°i +¬ ;€B
M M F?¬M; i? i¢Q i?"M? mv ?B T; b- h¬ Gmv M h?Ov +| i? M?tip K°i K¢M; p" M
F?¬M; T?ªB H9+ ç! J¢+ GQm h¬ Î# M +¢M?- +?d bÊ +? i iW H•mX >ÆM M[- i`QM
+O æQÌM; S?QM;- +?i +?S ",M; ? +QÆM; i•K- +ÁM K°i M; mv M M?•M K" M" M; ;
K°i FB K FB ç•K tmv M [m i?•Mi? +O M" M;- M?QM; ",M; ? +QÆM; i•K ç½ ç! M; #
+O M" M;- H"K +?Q M" M; F?¬M; +?ªv [m€ M?B m K€mX *€+ HQ¢B M; mv M M?•M i
M M M" M; KÈB #ªQ iQ" M K¢M; b®M; X

L?QM; ?B M i¢B M; QÌB M"v ç½ +| +?9i F?| tY Hw- æQÌM; S?QM; `i ç m ç-mX E?¬
pB + +¬M tY Hw- T?B M iQ€B T?Q h?B M h?€M? *mM; +kM; +¬M çQÈ+ ;BªB [mv i
h`QÈ+ F?B hB m h? K h`[#Ä +?¢v [m,M; H¢B K°i +•m M; Q M i?Q¢B +kM; F?¬M; T?
*mM; ç½ # Q ;B| +?`m [m i?m i?B i M?B m M?Q p"v +?Q \ *?„+ +?„M H-M b m hE
*Sm #BM? b) ç M- ç M H9+ ç! h?B M h9 i¬M; /M +| H"K i? M"Q +kM; F?¬M; M; ,M
æQÌM; S?QM; ç M; bmv M; ?o +| M M ? v F?¬M; ç2K h?B M h9 /ÌB p"Q i`QM; "¢+?
M; ?o M"v [m€ F?| ç i?U+ ?B M- h?B M h9 i¬M; #•v ;B| H" ç¢B i¬M; K¬M- M?•M b
ç2K M?B m M; QÌB M?Q p"v p"Q "¢+? æ "Q *ªM? t t¬B- M?'i ç`M? b) +| `i M?B n
bBM?- ?ÆM M[+kM; F?| +| i? + K çQ M #Q K"i p "¢+? æ "Q *ªM? b) F?¬M; H°`
E?¬M; i? /ÌB h?B M h9- +?d +| i? M; ?o #B M T?€T; BªB [mv i h?B M h?€M? *mM
h`QM; K"i i?'i h?B M h9- aÆM >" æ² HÆ HYM; i` M ç-m æQÌM; S?QM; p" S?QM; h?
ç°M;- æQÌM; S?QM; M?„K K„i i" T i`mM; iQ iQÎM; im Hmv M GBM? Zmv iX

>„M ç½ # [m M i`QM; K"i i?'i MY i?€M; H" Km®M; BªB [mv i T?B M iQ€B +O h?E
+`M; K¢M? +`M; i®i- p" M /KM; h€ h?B >Q" M >²M- ç! F?¬M; iQM? H" #ªM H½M? i?"

h?ÌB ;B M i'M +?S+ H-M i`QÈ+ ç M #•v ;BÌ ç½ [m ? B M,K- æQÌM; S?QM; +ÁM M?
i`mM; T?~K H" H9+ î i`QM; GBM? Jç+? *?B æ` içB *?m ;B - F?B ç| pb ;B^aB ç°+ +?
ç°+ i`QM; M;QÌB KbM?- i`QM; H9+ p¬ ibM? HB M i'M +?S+X

h^aB [m i?ÌB ;B M /"B H„M; ç¼M; M?Q p"v- /M æQÌM; S?QM; +?Q iÈB M v F?¬M; i
HU+ pšM´M ç`M? i,M; i`QÎM; K°i+€+? +?"K +?çT- ?m®M; +?B i`QM; F?Q^aM; i?ÌB ;
Qi F€ M;°X

hW MY i?€M; i`QÈ+ F?B +?B M ç'm pÈB h¬ Gmv M h?Ov- æQÌM; S?QM; +^aK ;B€+
t9+ ç°M;- ;¬M; +MK tB M; tQ+? F?B ç°i T?€i h?B M ;B B i`mM; T?~K ç½ #m¬M; HÄ

æ½ +| /'m ?B m M"v- æQÌM; S?QM; +kM; T?^aB i"M HU+ im Hmv MX >„M pšM +?d ir
ç w ç M o¬ h?QÌM; Zmv i- M?QM; i`QM; ?Q" M +^aM? HBM? F?Q ?MM; ?"m M?Q aA
MY i?€M;- F?Q +Æ ç M; # ç°M; ;'T`9iX

G-M i'M +?S+ M"v ;B®M; M?Q MQÈ+ +?^av i?"M? b¬M;- F?¬M; F?| F?,M +?9i M"QX
+?mv M ``i M? M?- ç2K i®+ ç° p" M +?mv M +QÆM; F?Q H M ç M +U+ ?çM- æQÌM

i?ìB ;B M M ;"M M ,K- F?¬M; Qi HBM? K¢+? ç½ +| /'m ?B m +¢M FB i- ç¢B i`"M FB
h?€M? *mM; p" >mv i oK h?"M? K'v M ,K M v çB M +m²M; +QÊT çQ¢i GBM? J¢+? *
b m F?B T?QM; 'M FB bKT ç´- b) F?m +? i`QÆM; i?U+ HU+- b m ç| +?B K +S K°i +
a m F?B M ;?2 çQÊ+ iBM iS+ M"v i?b K¼B M ;QìB i`QM; pB M ç m H•K p"Q i`-K K†+
>„M M?È iÈB F?¬M; Qi +?mv MX

RyRkX *?QÆM; 3de , h?ª L;QÆB æB

G9+ i`QÊ+ h?QÊM; iB M #®B +| M|B [m pÈB ?„M,
@ h?"T K¢+? F?¬ FB i- i?B M ?¢ ç¢B HQ¢M- b) +| p¬ b® + Q M?•M iB M p"Q h?B M
>B M i¢B HB M ? pÈB iBM iS+ +O h¬ Gmv M h?Ov- ç½ H°` K°i Qi w p` b•m t X
GBM? J¢+? *?B æ` ç H"K ç°M; HU+ +?Q ç¢B i`"M- M m F?¬M; +| ;b #'i M;ì i?b iB
ç9M;X > B KQÆB HBM? K¢+?- +?d +¬M ?Ov /B i çB K°i MY - T?QM; 'M b) #` #'B
ç¢B HK+ p" i? ;BÈB FB b) ?ÊT H¢B- H¢B i?®M; M?'i pÈB M? mX

h`QM; F?QªM; i?ìB ;B M M"v ? B i? HU+ çdM? +'T çB M +m²M; i` M? çQ¢i GBM? J
H"K +?m~M #` +?Q i?ìB F?„+ ç|X

@ *€+ M;QÆB +| #B i pb b Q i`QM; i? iK+ F?¬M; i? bBM? ` GBM? ;B B + Q i?O ?
h?ìB çB K K¼B M ;QìB î ç•v i`-K iQ- ç°i M?B M h¬ Gmv M h?Ov Kî KB M ;?ÄBX

@ *?ŠM; H) +| [m M ? iÈB T?QM; 'M b Q\
æQìM; S?QM; i•K iQ KŠM iB T- +?d K°i H€i HB M M ;?o ç M çB K [m M i`QM; # M i
@ æ9M; p"v- +€B ç¢B i`"M T?QM; 'M FB F?¬M; +?d T?QM; 'M h?B M *QÆM; ç¢B H
i'M +?S+ GBM? ;B B +O +€+ i? ? +| iQ +?'i tm'i +?9M; i`QM; i? iK+X hmv i`QM
i?Èi- M?QM; +?Q /M +| M?B m HBM? F?Q ?ÆM M[- im Hmv M i`QM; i? iK+ poM
GBM? ;B BX *?d +| GBM? J¢+? *?B æ` - î i`QM; GBM? J¢+? *?B æ` +| GBM? J¢
T?QM; 'M #` ?¢i?'T tm®M; +U+ çB K- +?d +| i`QM; iB M? ?m®M; M"v KÈB +| +Æ ?

h¬ Gmv M h?Ov ;BªB i?Q+? M|BX

@ h ttt +QM KK M°B M|5

h? M; S?B hB m p¶ çMB- iS+ ;B" M K„M; K°i iB M;X

>„M p" æQ¢M h?'i sQ+? ç m H" M;QìB +| iQ +?'i tm'i +?9M;- ç½ bÈK ç¢i iÈB h?B
T?QM;- M?QM; H¢B F?¬M; i? i'M +?S+- p®M iQîM; ``M; H" /Q b€i F?Q i` M M;Qì
H¢B F?¬M; M;?o ç M +ÁM +| K°i M;mv M M?•M M"vX

L m F?¬M; M?ì +| æQìM; S?QM;- +?d bÊ +ª çìB M"v +O ?¼ +kM; F?¬M; i? iB T ts
+?S çWM; MÈB i'M +?S+ GBM? ;B BX

> B i? HU+ çdM? +'T pb Km®M ç°i T?€ T?QM; 'M M"v +?Q M M ç½ H"K` +?m~M #`
F?¬M; b B- æQìM; S?QM; +kM; T?ªB H"K` +?m~M #` +?Q KbM?- M?QM; M?[M; i
KbM? H¢B F?¬M; i?B m- +ÁM HBM? K¢+?- ?„M ç½ +| ? B MÆB- K°i H" "¢+? æ "Q
G° +?B K +S- bQ pÈB ? B i? HU+ +kM; F?¬M; FûK ?ÆM # Q M?B mX

@ L?[M; ;b #B i i ç½ M|B- +ÁM ?ÄB çB m ;b M[F?¬M;\
h¬ Gmv M h?Ov M?bM [m æQìM; S?QM;X

@ •M- i¢K i?ìB F?¬M; +|X

:BªB [mv i M ;?B ?Q†+ i`QM; HÁM;- ç½ F?¬M; +ÁM ;b ç ?ÄBX

@ o"v ç½ ç M H9+ M;QÆB i?U+ ?B M HìB ?S `²B- i?ª i `ìB çBX

a„+ K†i h¬ Gmv M h?Ov H¢M? M?Q #,M;- M¨M; Km®M #B i æQÌM; S?QM; +| i?“i H
F?¬M;X

@ : 'T +€B ;b\

æQÌM; S?QM; #om K¬BX

@ h #B i M; v K¨- M;QÆB H¨ iB m M?•M M|B F?¬M; ;B[HÌB5

h¬ Gmv M h?Ov iS+ ;B¨M F?¬M; i?¬B- imv ç½ +?m¨M #` i•K Hw F?B #` HW - M?Q
pšM +| +?9i F?| iB T M?“MX

@ h b) i?ª M;QÆB çB- M?QM; F?¬M; T?ªB ?B M i¢BX

æQÌM; S?QM; HB + M?bM M¨M;X

@ h?•M i? v m Èi +O M;QÆB ?B M ;BÌ- M;QÆB +ªK i?`v KbM? +| i? çB çQÊ+ #
/QÐM; i?•M i? +?Q i®i ?ÆM- KQÌB M;¨v b m b) i?ª M;QÆB `ÌB çBX

@ h?“i +?S\

h¬ Gmv M h?Ov +| +?9i F?¬M; i? iBM p¨Q H¶ i B +O KbM?- M¨M; +?Q `^M; æQÌM
H¢B F?¬M; M;?o iÈB ?„M ç M; HQ H„M; +?Q i?•M i? +O KbM?X hmv ?B M;BÌ F?¬
#` i?QÆM; M†M; M?Q i? - h¬ Gmv M h?Ov +| `ÌB çB +kM; F?¬M; i? çB t çQÊ+- i?
ç i?•M i? +O M¨M; ??B T?K+ F?¬M; b B #B i H„K- ?ÆM M[i?m®+ +?[i?QÆM;
FûK ?ÆM h?B M h?€M? *mM; +?9i M¨QX

L K M?•M M¨v +| ?ªQ i•K M?Q i? b Q\ h¬ Gmv M h?Ov #„i ç-m t2K i`¼M; æQÌM; S

@ aQ i, K M; M¨M; çB M;?d M;ÆB çBX

æQÌM; S?QM; F?Q€i F?Q€i i vX

J¢+ GQm h¬ çB ç M # M M;QÌB M•M; h¬ Gmv M h?Ov /¨v- /šM M¨M; çB p T?ÁM;- p
[m v ç-m H¢B M?bM- +| +?9i F?¬M; /€K t€+ ç`M? K¨ ?ÄB i?,K,

@ aQ ç +O M;QÆB i?“i bU b) i?ª i `ÌB çB b Q\

J¢+ GQm h¬ +QÌB F?) M|B,

@ aQ ç `¨i i?B M HQÆM;- +?d +¬M M;QÆB F?¬M; i` m +?¼+ ?„M- ?„M b) F?¬M; `

E?B i?•MªM? h¬ Gmv M h?Ov #B M K'i- hB m i?9+ KÈB KÎKB M; ?ÄB,

@ S?QM; i?B m- +S M?Q p¨v H¨ i?ª M¨M; `ÌB çB b Q\ æ€M? `„M F?¬M; +? i+QB +?

@ *ÁM +| i? H¨K ;b F?€+ b Q\

æQÌM; S?QM; ?ÄB M;QÊ+ H¢B K°i +•mX

hB m i?9+ #B M +?QÎM; i?“M? ç Q- H¨K i?O i? +?ûK M; M; i`QÈ+ +´ +O KbM?X

@ L;QÆB H M çB- i b) F?¬M; M;„M +ªM M;QÆBX

æQÌM; S?QM; M?bM p T?Q h¬ Gmv M h?Ov #om K¬BX

@ G½Q æQ¢M H M çB- M?[M; +?mv M M?Q H¢i i?O i?¬B ?Q H½Q h? M; i F?¬M;

æQÌM; S?QM; +QÌB K°i iB M;- çWM; M?bM hB m i?9+ M|B M,M; ?mM; €+- M?QM; ?
i`bM? ç° M¨v- ;B®M; M?Q æQÌM; S?QM;- M m h¬ Gmv M h?Ov ç®B +?B M +?QM? /
M|B- M?QM; ?B M i¢B M¨M; H¨ K°i +¬; €B #` i`¼M; i?QÆM;- F?¬M; T?ªB B +kM; -

@ E?¬M; +?d i?ª M¨M; `ÌB çB- i +ÁM Km®M ç2K M;KK €+ F?Q H¬M M¨v i`ª H¢B +?

æQÌM; S?QM; M|B F?)X

@ S?QM;- M;QÆB Km®M çB h?B M h?€M? *mM;\

GϕB i, i•K iQ iBM? i - H"TiS+ T?€i ;B€+ w ϕ² +O æQÌM; S?QM;X

@ •MX

æQÌM; S?QM; ;"i ϕ-mX

@ æÊB ϕ`+? M?•M i bK iÈB h?B M h9 ;•v T?B M iQ€B- +ÁM F?¬M; #^M; +?O ϕ°M; t
H-M M?Ê ϕÌBX

@ h b) ϕB +MM; M;QÆBX

GϕB i, M|BX

@ h +kM; ϕBX

h? M; S?B hB m M|BX

J¼B M;QÌB B +kM; Km®M ϕB- æQÌM; S?QM; HB + M?bM #¼M ?¼- i?ªM M?B M M|

@ G'v M?•M b® +O +€+ M;QÆB- ϕB +ÁM +?Q ϕO M?ûi F) ` ,M; +O M;QÌB i - F?¬M
F?¬M; B ϕQÊ+ ϕB i?2QX

@ o"v +ÁM M;QÆB\

hB m L?½ F?~M i`QÆM; ?ÄBX

@ h +| T?QÆM; T?€T i?Q€i i?•M- +€+ M;QÆB ϕWM; HQ H„M;- +€+ M;QÆB +kM;
F?¬M; # Q ;BÌ H`KX

æQÌM; S?QM; M O B K°i iB M;X

@ h ϕB +MM; M;QÆBX

L? ϕ-m ϕSM; ` - H-M i`QÊ+ æQÌM; S?QM; ϕB "ϕ+? æ "Q *ªM? M`M; F?¬M; ϕB i?
i? M`Q M`M; +kM; ϕB i?2QX

@ æQÊ+X

æQÌM; S?QM; ;"i ϕ-m- GBM? E?B T L? M ϕB i?2Q KbM? imv i ϕ®B F?¬M; +| ;b M;
M;QÌB F?€+- +?d +-M i`®M i`QM; "i S?¬B :B€T ?Q†+ i`QM; +QÆM; i•K +O KbM?

@ *?mv M K` h¬ Gmv M h?Ov pW M|B +€+ M;QÆB +kM; M;?2 ϕQÊ+- +?Q M M i` M
M`v im Hmv M ϕB- HBM? i?ϕ+? ϕWM; iB i FB K- M M /MM; i?b +S /MM;- i"M HU+
T?QM; 'M pW pÐ- F?B ϕ| h?B M h9 +O +?9M; i +?ŠM; F?€+ ;b i?`i +€ K†+ M;QÌB

æQÌM; S?QM; /†M /Á K°i iB M;X

>„M M?È iÈB F?¬M; Qi +?mv MX

RyRjX *?QÆM; 3dd , hBM > v E?¬M; hMv L;QÆB Ui?QÊM;V

ob ϕ +?Q K¼B M;QÌB K m +?|M; i,M; i?U+ HU+ H M- æQÌM; S?QM; ϕ2K aÆM >" æ
HϕB- +| ? B #ªQ #®B M`v- i®+ ϕ° im Hmv M +O ?¼b) i,M; H M ;'T #°BX

J†i F?€+- æQÌM; S?QM; +kM; #ªQ GQm h¬ bQ i, ;QK ;|T /QÊ+ HB m Hmv M +? +
i`QM; .QÊ+ h?¬M S?`X

.QÊ+ h?¬M S?` ϕQÊ+ æQÌM; S?QM; H'v ϕQÊ+ i`QM; .QÊ+ h?¬M i¬M;- ϕ M T?QÆ
F?¬M; T?ªB i`•M [mw ϕ M +U+ ϕB K- M?Q L;k >"M? o¬ *U+ æ M- b m F?B T?K+ /K
KBM? pÈB i?B M ϕ` HBM? F?Q p` #ªM i?•M- ;B i,M; mv HU+ +?B m i?S+ p` b€i i?
K°i F?Ä - bS+ +?B M ϕ'm +O #ªM i?•M i,M; H M Qi M?'i H`MY i?"M?X

æ M /QÊ+ M`v i`QÊ+ FB p¬ /KM; pÈB K¼B M;QÌB- M?QM; F?B i'M +?S+ GBM? ;B

*ÁM +| "'i hY EBK æ M- ç•v H" ç M /QÊ+ #ªQ p i€M? K¢M;- M?QM; i" B H B m `i F
+| #ªM HoM? Hmv M +? - M?QM; F?¬M; #°i b Q ;°i M M ?²X

JQÌB M; "v b m- çQÊ+ J¢+ G Qm h¬ p" "ªQ M?B J°M; M?B /®+ HÁM; +?, K b|+ - i?QÆ
ç½ ?²B T?K+ ; -M M?Q H9+ #bM? i?QÌM;- imv F?¬M; i? M"Q +?B M ç'm i`QM; i?ÌB
M; "v i`QÊ+ +?ŠM; F?€+ M"Q K°i i`ÌB K°i pU+X

æQÌM; S?QM; i?Á i v ; BªB i`W T?QM; 'M FBM? K¢+? +O M" M;- €M? K„i h¬ Gmv M
i¢TX h•K ibM? +O M" M; i`QM; KQÌB M; "v M" M; `i # 'i ç`M? - F?¬M; #B i æQÌM; S?
M?QM; ?B M i¢B- M K M?•M ç9M; H" ç½ i?U+ ?B M HÌB ?S +O KbM? - i?"i bU i?ª

@ æB i?¬BX

æQÌM; S?QM; M?bM M" M; +QÌB +QÌBX

h¬ Gmv M h?Ov F?) +„M K¬B- ç i?•M M?ªv H M- M? M? +?|M; # v ` F?ÄB h?B M
H¢B M K M?•M M"v- M?È iÈB ; -M K°i i?€M; i`QÊ+ KbM? i`-M i`m²M; F?Ä i?•M i`Q
+ªK i?'v i?U+ HU+ +O KbM? bQ pÈB ?„M- pšM Hm¬M FûK ?ÆM K°i çQÌM; X

a m F?B i`Î p +mM; M?'i ç`M? T?ªB # [m M- i`B i ç [m M K'i +?mv M M"v5 h¬ G
i•KX æ°i M?B M b m HQM; p M; H M iB M; [m -M €Q T?¬M T?"i- h¬ Gmv M h?Ov [
bÊ iÈB KS+ M; ½ [m} iW F?¬M; i`mM; `ÆB tm®M; ç'iX L" M; T?€i ?B M M K M?•M FB
H9+ KbM? [m v ç-m M?bM H¢B- ?„M ç M; M?bM KbM? +QÌB ?b ?bX

@ L; QÆB Km®M H"K ;b\

h¬ Gmv M h?Ov ç°i M?B M tQ v M; QÌB- Kfi KkB i`"M ç-v +ªM? ;B€+ M?bM æQÌM;

@ >° i®M; M; QÆB i`Î p h?B M h?€M? *mM; X

æQÌM; S?QM; +QÌB K°i iB M; X

@ L; QÆB +| ?ªQ i•K M?Q p"v\

@ hBM ? v F?¬M; iMv M; QÆBX

æQÆM; M?B M h¬ Gmv M h?Ov F?¬M; iBM- imv T?~K iQM? +O M K M?•M M"v F?¬
i`QÊ+ FB - M?QM; ;B Q ibM? +O ? B M; QÌB pšM +?Q iÈB HQ¢B i`bM? ç° M"vX >r
;B B i`mM; T?~K- /M i`¼M; i?QÆM; +?Q F?ÄB ?ŠM- M?QM; i`QM; i? iK+ M"v +|
F?¬M; +-M M; QÌB ?° i®M; X

@ _®i +m°+ M; QÆB Km®M H"K ;b\

*"M; F?¬M; çQ€M ` - h¬ Gmv M h?Ov +"M; H" # 'i MX

æQÌM; S?QM; M?9M p B- HÌB M|B i?"i K" M" M; F?¬M; iBM- p"v F?¬M; +-M M|B M[

L?bM [m æQÌM; S?QM; +ªMY M; "v- t€+ ç`M? ?„M F?¬M; +| €+ w pÈB KbM? - #'i ç
+?•M tQ v M; QÌB- # v p ?QÈM; h?B M h?€M? *mM; - # v K°i +?9i H¢B [m v ç-m H
M?Q +€B çm¬B #€K i?2Q T?Q b mX

h?ÌB çB K # M ç-m- h¬ Gmv M h?Ov pšM Hm¬M +QB +?WM; æQÌM; S?QM; b) ç°i
KbM? - /M b Q M K M?•M M"v H9+ i`QÊ+ ç¢B +?B M ç½ #B m H° ` i?U+ HU+ F?¬M;
h¬ Gmv M h?Ov pšM F?¬M; +ÁM i•K iQ ç +ªM? ;B€+X

L" M; +ªK ;B€+ Î b m HQM; +| K°i €M? K„i- iQM? t•K HQÊ+ `i K¢M? - M" M; M?Q çS
M; ²B i` M ç®M; i? M- iQ" M i?•M F?¬M; çQÊ+ iU M?B MX •M? K„i FB M?bM tm®M
tmv M i?'m- FbK HÁM; F?¬M; çQÊ+- i`QM; ç-m h¬ Gmv M h?Ov H9+ M"v ?B M H M
i?€M; i`QÊ+X

G-M bd M?K+ ç| - H" p i #~M +ª çÌB- +| `Y +kM; `Y F?¬M; b¢+?X h¬ Gmv M h?Ov ç
M[- b m F?B Hv F? B h?B M h9MY M; "v- M" M; K¢M? K) /WM; H¢B #° T?€T- [m v
?mM; €+ M|B,

@ æWM; +| çB i?2Q i - M m F?¬M; çWM; i`€+? i F?¬M; F?€+? F?QX
æQ`iM; S?QM; +Q`iB ? B iB M; - M?bM h¬ Gmv M h?Ov iW i` M tm®M; /QÈB K°i H¬M
@ >B M ;B`i i?•M i? +O M; QÆB +| i? ç€M? M? m b Q\
h¬ Gmv M h?Ov i?Î /¬B- M`M; i`¼M; i?QÆM; pšM +?Q F?ÄB ?ŠM- +?çv çB i?b F?
Km®M +?B M ç'm pÈB M; Q`iB i - i?U+ HU+ iQ`M i?•M F?¬M; i? T?€i ?mv ?ÆM M,
S?QM; - M`M; F?¬M; +| K°i +?9i +Æ ?°B i?„M; X
@ h F?¬M; #B i M; QÆB Km®M H`K ;b- M?QM; iW ;B`i i`Î çB- tBM M; QÆB çWM; çB
KçM; HQĐM; #çB +•m i?QÆM; - i +kM; H`K •K KQm +O M; QÆB F?¬M; i? i?U+ ?E
h?¬M b„+ h¬ Gmv M h?Ov M; ?B K i9+ M|BX
@ æB5

oQÊi [m /U FB M +O M`M; - æQ`iM; S?QM; `i bªM; F?Q€B ;"i ç¬m- i?•M i? H|2 H
+kM; F?¬M; [m v ç¬m HçB M?bMX
h?'v +ªM? M`v- h¬ Gmv M h?Ov i?Î ` K°i ?ÆB- F?¬M; +| æQ`iM; S?QM; Î # M +çM
#¬m i`iB i?"i ç T- ?Q +kM; `i i?ÆK- i•K i bM? M? M?äK ?ÆM `i M?B mX
>Q i b•m K°i ?ÆB- h¬ Gmv M h?Ov iQ`M HU+ iB M p T?Q h?B M h?€M? *mM; - H9
b®M; i`QM; +?¶ +? i ?Q`M iQ`M H`M?Î p`M F?Q- iB T i?2Q +?d bÊ F?¬M; +| p`M
M? M? +?|M; i`Î p +mM; ç /QĐM; i?QÆM; - H¬M M`v F?¬M; +?d i?•M i? #`i`M i?
i?QÆM; X

a„+ i`iB /¬M i®B HçB- HB M iK+ çB bm®i K°i M; `v- h¬ Gmv M h?Ov +kM; +ªK i?'v
ç MY i?€M; M`M; pšM F?¬M; +ªK i?'v ;b- M?QM; tQ ç•m #^M; M v- h¬ Gmv M h?
K°i MÆB ç M; ?d M; ÆB K°i ?²BX

S?Q /QÈB +| K°i €M? HY b€M; H M- h¬ Gmv M h?Ov M; ?B ?Q†+ M?bM p ?QÈM;
" M +çM? €M? HY +| K°i i?•MªM? - i` M i v M; Q`iB M`v ç M; +-K K°i i? M? i`Q`iM; H`
H`i?B i? K°i +QM /½ i?9- ç M; #` MQÈM; i` M HY - K`M; Q`iB M`v- +?QM? H` æQ
F?ÄB M`M; F?¬M; ç M MY M; `vX

æ MûM HY ;B`M i`QM; HÁM; - h¬ Gmv M h?Ov ?ç tm®M; K†i ç'i- i`U+ iB T çB p T
L K M?•M M`v Km®M H`K ;b\ ob b Q HçB +S tm`i ?B M # M +çM? +O KbM?\
æB ç M # M +çM? ç®M; HY - €M? K„i h¬ Gmv M h?Ov HçM? M?Q #,M; M?bM æQ`iM
M`M; ç M; +?Î ç®B T?QÆM; çQ ` K°i H`iB ;BªB i?Q+? ?ÉT Hw5

L?QM; HçB H`K +?Q h¬ Gmv M h?Ov iS+ ;B`M- ç®B T?QÆM; t2K M`M; M?Q F?¬M
M?bM- +?d H'v ` K°i i? M? i`Ov i?O- +„i i?`i F?¬ p`M; ç½ MQÈM; +?QM tm®M; - b
@ " T # T

>„M ,M `i p M; /°B- pW ,M- HçB F?¬M; #B i H'v ` iW ç•m K°i #¬m `QÊm- ,M K°i K
`QÊm- p K†i /QÆM; /QÆM; iU ç„+X

LM; K+ K+ æ°i M?B M h¬ Gmv M h?Ov M; ?2 çQÊ+ i`QM; #KM; +O KbM? T?€i `
M; Q`iB i M; QÊM; M; MM; - H`K K†i +O M`M; ?²M; H MX J v K„M H`- ç®B T?QÆM;
+kM; F?¬M; +? M; çQ ? v +Q`iB M?çQ- +`M; F?¬M; M?bM M`M; X

RyR9X *?QÆM; 3dd , hBM > v E?¬M; hMv L; QÆB U?çV

•M m®M; MQ çO- æQ`iM; S?QM; M?„K K„i HçB M; ?d M; ÆB /QĐM; bS+- h¬ Gmv M h
K„i `i K½M? HB i M?bM ?„M- M`M; Km®M M?bM +?^K +?^K p`Q ?„M +?Q ç M F?B ?

i?¬B5

LY ç K- h¬ Gmv M h?Ov M?`M F?¬M; çQÊ+- KQ K„i +`M; M;`v +`M; M†M;- p`v H`
#WM; idM?- b„+ i`lB ç½ b€M; `ä- çQ K„i M?bM [m M?- i M M K M?•M FB ç½ çB iV
ç®M; HY ç½ +?€v ? i ç M; iÄ ` M?B iHQÊM; i?W X

@ s9 M K M?•M ç€M; +? i5

h¬ Gmv M h?Ov ?"M ç M KS+ M;?B M ` ,M; M;?B M HÊBX L`M; +?Q iÈB #•v ;Bì- +k
M K M?•M FB Km®M H`K ;bX L?QM; ç M H9+ M`v- +?d bÊ b) F?¬M; +ÁM ;†T K†i
F?¬M; +| F?ª M,M; b) iB M H M K°i +QM i?mv M ;B®M; M? mX

G¢B çB K°i M;`v çQlM;- çÊB ç M H9+ K`M ç K #m¬M; tm®M;- h¬ Gmv M h?Ov H¢B
t +| K°i €M? HY ç M; #WM; +?€vX

J°i /U +ªK F?¬M; `ä `M; i`QM; HÁM; ?B M H M- HûM H9i çB iÈB ;-M t2K tûi- h¬ G
?B M- # M +¢M? ç®M; HY +| K°i i?•M ªM? [m2M i?m°+- +?mv M ;B®M; M?Q ?¬K [

h¢B b Q ?„M H¢B #B i KbM? çB ?QÈM; M`v\ h¬ Gmv M h?Ov M?Q ç M; M^K KÆX ;
+?mv M i`MM; ?ÊT- +?d +| K°i +€+? ;BªB i?Q+? H` ç®B T?QÆM; ç M; +| +MM; H°
+?l çÊBX

hS+ ;B"MiB M H M- T?'i i v ç2K ç®M; HY M`v /"Ti„iX

æQlM; S?QM; ;BQÆM; K„i M?bM [m ?ÄB,

@ G`K ;b i? \

h¬ Gmv M h?Ov +kM; ?ÄB M;QÊ+ H¢BX

@ h +kM; Km®M ?ÄB M;QÆB ç M; H`K ;bX L|B +?Q i #B i KK+ çQ+? +O M;QÆB5

@ >° i®M; M;QÆB i`îp h?B M h?€M? \*mM;- +?ŠM; TªB M;`v ?¬K [m ç½ M|B pÈB

æQlM; S?QM; M?bM i?'v i?'i /½ i?9 i`QM; i v pšM +?Q +?QM- i`QlM; FB K`mM H

@ Pi ;Bª M?•M ;Bª M;?o çB5

h¬ Gmv M h?Ov ?W H¢M? K°i iB M;- M|B,

@ L;QÆB çB i?2Q i - H`Km®M iB K ?B m h?B M h?€M? \*mM; M^K +?¶ M`Q ç9M; F?-
[m #´M ?° T?€T b®M; m´M; T?Q ? v b Q\ L; v +ª +?9i i?O çQ¢M M?Ä +O M;QÆB

h¬ Gmv M h?Ov +QlB H¢M? HB MiK+X

æQlM; S?QM; b[M; b| i?Q€M; K°i +?9i- M?`M F?¬M; çQÊ+ +QlB tmv K°i iB M;- +?
pÈB M;QlB F?€+ +?d bÊ ç9M; H` +Æ K"i- M?QM; pÈB KbM? +?ŠM; TªB H` #Q K"i
h?B M h?€M? *mM;- æQlM; S?QM; ç½ #B i`ä p` i`Q +O ç¢B T?€B çdM? +'T M`v`

@ `` i M|B i`9M;- F?¬M; /€K i`ª HlB b Q\

h¬ Gmv M h?Ov H¢M? HMM; M?bM æQlM; S?QM;- M|B,

@ æ` T?QÆM; ç†i h?€M? +mM;- /M M;QÆB #B i çQÊ+ i?b +| i? H`K ;b +?S\ G'v
+| i? iB K h?€M? +mM; #€Q i?M b Q\ æ9M; H` F?¬M; #B iHQÊM; bS+5

æQlM; S?QM; +?"K `½B H„+ ç-m- çSM; H M çB ç M # M +¢M? h¬ Gmv M h?Ov- h
i?®B HmB p`B #QÊ+- #`v ` iQ i? T?ÁM; M;U,

@ æWM; iÈB ç•v5

æQlM; S?QM; i`U+ iB T çB ç M i`QÊ+ K†i h¬ Gmv M h?Ov- M?bM +?^K +?^K p`Q ç

@ L;QÆB +| iBM i /MM; bS+ K°i M;QlB H` +| i? [m`v h?B M h?€M? *mM; +O M;Q
? v F?¬M;\

@ *m²M; p¼M;5

h¬ Gmv M h?Ov T?d M?´ K°i iB M;- t2K M;QìB F?€+ H¨ ç² M;®+ b Q- B /€K HB m
 @ ošM H¨ +•m M|B FB - iBM ? v F?¬M; iMv M;QÆB- KK+ çQ+? H-M M¨v +O i - ç9M
 æQìM; S?QM; +QìB ? ?ª K°i iB M;- [m v M;QìB çB [m K°i # M- M;²B tm®M; M;?d
 "¶M; M?B M- æQìM; S?QM; H¢B Kî K„i` M|B,
 @ æ M H9+ ç| i p¨ M;QÆB b) H¨ ç`+? M?•M- M m M;QÆB /€K` i v pÈB i i?b çWM
 h`QM; HìB M|B K M; i?2Q ?QÆM; p` +ªM? +€Q- ç°i M?B M h¬ Gmv M h?Ov T?€i ?
 çM X
 h` M T?B M ç¢B HK+ M¨v- +?Q +| #’i +S M;QìB M¨Q /€K çÆM i?•M ç°+ K½ çB ç M
 ?„M F?¬M; bÊ +? i b Q\ L m M;QÆB ç½ Km®M- #’M ?° T?€T b) i?¨M? iQ¨M +?Q M
 H¨ +? M;²B ç€v ;B M;- F?¬M; #B i i`ìB + Q ç’i`°M;- +?d ?v p¼M; i`QÊ+ F?B +? i
 h¬ Gmv M h?Ov Q€M ?¨M ?¢ [mv i i•K- +kM; M;²B tm®M; M;?d M;ÆBX
 L;¨v i?S ? B- çÊB ç M H9+ h¬ Gmv M h?Ov Kî K„i` - æQìM; S?QM; ç½ F?¬M; +ÁM
 h?Ov #B i`ä- M K M?•M M¨v p¨Q # M ç K M?’i ç`M? b) +?ì KbM?- ?„M Km®M p¨Q
 T?ªB /U p¨Q KbM? /šM çQìM; KÊB çQÊ+X
 æ9M; M?Q h¬ Gmv M h?Ov bî HB m- i?ìB çB K # M ç K- M¨M; H¢B iK ?ÊT pÈB æQì
 F?¬M; M?bM i?’v M? m- +kM; F?¬M; H¨K #’i +S pB + ;bX
 GB M iB T p¨B M;¨v ç m tªv` i bM? ?m®M; M?Q p¨v- F?¬M; ç M i€K M;¨v- æQìM;
 ç½ # v` F?ÄB #ªM ç² Gw æQìM; ç [m®+X
 æ•v H¨ H-M ç-m iB M æQìM; S?QM; çB t M?Q p¨v- +?¶ +O h?B M h?€M? *mM;- F
 K¨ H¨ î K°i pMM; ç’i F?€+X
 hmv +?Q iWM; iÈB MÆB M¨v- M?QM; æQìM; S?QM; iW i`QM; i`Q M?È +O +€+ •K
 H„M; KbM? çB b B çQìM;- +kM; F?¬M; +-M i¨M HU+ çB i?2Q h¬ Gmv M h?OvX
 *?d +-M KbM? çB p ?QÈM; h?B M h?€M? *mM;- M[M?•M M¨v b) iU ç°M; i?2Q iÈB
 " M ç K- æQìM; S?QM; pšM M?Q +k i bK ç` çB K M?;K HY - iW i`QM; J` ©M? E?¬M
 MQÈM;- M m F?¬M; +| ;b #’i M;ì tªv` - F?¬M; iÈB MY + M? ;Bì- h¬ Gmv M h?Ov b
 L?[M; M;¨v M¨v ?„M pšM i?ª +?“K +QÊ+ i`bM?- +?QM? H¨ bÊ h¬ Gmv M h?Ov i?2Q
 ç M h?B M h?€M? *mM; #€Q i?M- +kM; F?¬M; i? ç K’i /’mX
 L?QM; pQÊi [m /U FB M +O æQìM; S?QM;- ?„M ç½ çÊB K°i +¢M? ;Bì- M?QM; pšM
 M[M?•M FB - M?[M; M;¨v M¨v pšM F?¬M; +| #’i +S +?mv M ;b tªv` X
 *?ŠM; H) M¨M; +| +?mv M M M +?“K i` i?ìB ;B M\ æQìM; S?QM; [mv i ç`M? +?ì K
 G¢B [m MY + M? ;Bì- pšM F?¬M; i?’v #|M; /€M; +O h¬ Gmv M h?Ov ç•m +ªX
 æQìM; S?QM; K„M; i?-K K°i iB M;- çSM; /¨v- +’T i®+ # v p T?Q b mX *?d bÊ M[
 T?B M iQ€B`²BX
 J°i çQìM; # v i`î p - pW i?ª i?-M i?S+` #®M T?Q çB m i` - # v F?¬M; ç M M,K K
 æQìM; S?QM; T?€i ;B€+ î # M i`€B +€+? # KQÆB /†K +| K°i +’ +QÆM; F?Q +?’M
 Zmª M?B M H¨ ;†T T?B M iQ€B- F?B æQìM; S?QM; çm’B i?2Q iÈB MÆB- i?ìB ;B M
 i`,M; K¬M; HmM;- æQìM; S?QM; M?bM i?’v h¬ Gmv M h?Ov ç M; #` p¨B M;QìB p•
 M¨v`i [m”i +QìM;- K’v M;¨v M v æQìM; S?QM; MQÈM; ç² ,M +?Q M¨M; i?b M¨M; p
 M;Q¢B F?¬M; i bK çQÊ+ ç² ,M- +?d m®M; MQÊ+- ?B M i¢B H¢B ç¢B +?B M K°i T?2
 i? HU+ ç½ F?¬M; +ÁM # Q M?B mX
 L?[M; M;QìB p•v +¬M; M¨M; ç m +| i?U+ HU+ GBM? ;B B- /M +?d H¨ GBM? ;B B ?¢
 i?O K¨ M¨M; ?B M ;Bì +| i? ç®B T?| çQÊ+X

L?[M; M; Q`B FB ç€M? ``i+~M i?"M- ?ŠM ç½ M?"M` h¬ Gmv M h?Ov- +kM; #B i ç
;B9T HŠM M? m- ç¬M; ç€M? K°i+?B m- i·v ç€M? K°i+?B m- H`K+?Q h¬ Gmv M h

RyR8X *?QÆM; 3d3 , *9i

@ L[M?•M M`v #` i?QÆM;- +€+ ?mvM? ç i? K+?9i bS+5

S?€i ?B M h¬ Gmv M h?Ov F?¬M; T?ªB ç M; Î i?`B F€ çdM? T?QM;- i`QM; K'v M; Q
M; Q`B ?QM; T?'M ?¬ iQX

.QÈB €M? i`,M;- T?¬M #KM; +O h¬ Gmv M h?Ov+?ªv` K€m iQÆB- /M ç½ ` bS+ +
+? Q+?®M; çQÊ+ # Q H•mX

@ > ? - h¬ ?° T?€T- F?¬M; M;?o iÈB M;QÆB +kM; +| M;`v ?¬K M v- +€+ ?mvM? ç
pW ` MÆB /½ M;QçB ?Q M; pm M`v HçB +| i? ;†T çQÊ+ M;QÆB- i t2K M;QÆB+
L;Q`B H9+ i`QÊ+ ?¬ H M ç M; ?,M; ?€B M|B- ` i v+`M; i? K ?mM; €+X

L?[M; M; Q`B F?€+ i? v ç´B ç'm T?€T+~M i?"M i`QÊ+ ç•v- çB m i?B i`B M iQ`M #°
/MM; +QÆM; F?Q p`+?B m i?S+ K½M? HB i ç m i'M+¬M; p T?Q h¬ Gmv M h?Ov

æ€K M;Q`B M`v çKM; T?ªB h¬ Gmv M h?Ov H`çB m M;Q`B w Km®M- M m H` i`QÈ-
ç®B i?O+O h¬ Gmv M h?Ov- M M b m F?B; †T T?ªB- b„+ K†i K'v M;Q`B M`v ççB #

"¼M+?9M; M?"M` h¬ Gmv M h?Ov- + Q i?O GBM? ;B B i`mM; T?~K- H` K°i i`QM;
h?€M? *mM;- M;`v #bM? i?Q`M; M?bM i?'v M`M; HB M i`®MX L?QM; Q M;B M;ä
F?QªM; +€+? bQM; T?QÆM; [m€ ;¬M- M m i`€M? Mû b) +| F?ª M,M; #` ç®B T?QÆM

.QÈB bU #`i ç„+ /o- K'v M;Q`B FB HB M i?O- Km®M /QÈB i v+O h¬ Gmv M h?Ov b
#¼M ?¼ F?¬M; M;?o iÈB- #B m ?B M ?¬K M v+O h¬ Gmv M h?Ov ?Q`M iQ`M #`
+?9M; M;,M+?†MX

L;YB çQÊ+ KMB K€m iQÆB T?B m ç½M; i`QM; F?¬M; F?Q- HçB M?bM i?'v p i K€
h?Ov- K'v M;Q`B M`v #WM; idM? ççB M;°X

*?d +| #` i?QÆM; M†M;- KÈB +| i? ;BªB i?Q+? pb b Q M[M?•M KÈB F?¬M; i? T?€

æ•v H` p`M K v5 J'v M;Q`B M`v +ªK i?'v p`M K v ç½ `ÆB tm®M; ç-m KbM?- +?d +
h?Ov- H` +| i? H`T çQÊ+ ççB +¬M;- b m F?B i`Î p b) çQÊ+ T?QM; i?QÎM; F?¬M;

>m®M; +?B- iQÈM; KçQ M[M?•M h¬ Gmv M h?Ov M`v ``i tBM? ç T- iQ i?€B i?QÈi
+ Q içB i?QÈM;- F?¬M; B #b M´B- ?B M içB ;B®M; M?Q ?´ tm®M; ç²M; #^M; #`+?
M`M;- H9+ ç| b) ``i F?Q€B ?Qçix

L;?o iÈB pB + çM #ĐM ?° T?€T h?B M h?€M? *mM;- M?[M; M;Q`B M`v ?QM; T?'M

h¬ Gmv M h?Ov+ªK i?'v i`QM; KB M; ç-v+?€i ç„M;- M`M; +ªK ;B€+ ;¬M ç•v KbM?
K v- çB iÈB +?¶ M`Q+kM; F?¬M; M?Q w- H-M M`v+?çv p h?B M h?€M? *mM; HçB
+O K'v i M M`v F?¬M; +¬M M;?o+kM; #B i- +?9M; ç m+| ç`+? w pÈB KbM?- ?ÆM
i`W >mv i oK h?"M? ` i?b F?¬M; +ÁM F?ª M,M; M`Q F?€+X

:¬M KQ`B M;`v F?¬M; ,M;b- i?•M i? F?¬M; i? F?¬B T?K+- ?B M içB- M`M; +?d +
i?U+ HU+ +O i?`B F€ çdM? T?QM; K`i?¬B- +?d +| i? KB M+QĐM; M;,M+ªM+¬M
Km®M ç`Q i?Q€i i?b+?ŠM; F?€+ ;b+?mv M pB M p¬M;X

J°i i M # M i`€B ç€M? 9T K°i FB K- h¬ Gmv M h?Ov T?ªB /MM; bQM; +?QÎM; T?€
HmB i M M¼- +ÁM+?Q F`T i?Î /®+- i M ç`+? M?•M # M T?ªB p` i`QÊ+ K†i ç½ ç€
FB K [m M; iÈB ;¬M KbM?- b„+ K†i h¬ Gmv M h?Ov M?Q i`Q i`M- F?¬M; F`T M;,M

æ M+U+ ?çM `²B b Q\ >° i?•M+QÆM; F?Q+kM; HmM; H v b„T ç´- F?¬M; i? M`Q
iÈB +O ? B M;Q`B M`vX *?d bÊ K°i H9+ b m KbM? b) #` ;B i?Q†+ #` #„i ;B[X

L?È iÈB +?mv M T?€i bBM? b m F?B #`#„i ;B[- h¬ Gmv M h?Ov +„M ` ,M; M?„K K„i
+O KbM? çB- # v i?ŠM; p T?Q FB K [m M; +O ç®B i?OX

*?Q /M H` +? i- +kM; F?¬M; i? ç >mv i oK h?“M? #„i ;B[- +?d +¬M M; ?o ç M M?[
M?[M; i M M`v i?b iQ`M i?•M M`M; ç½ T?€i`mMX

*?ŠM; T?ªB KbM? +S çB i?2Q i M M K M?•M FB i?b i®i`²B b Q\ G`v i?U+ HU+ +
p`Q ?Q`M +ªM? ?B M i¢BX h`QÈ+ F?B +? i- bmv M; ?o M`v pW t i [m i`QM; ç-m +
;B€+ çQÈ+ M?K+ M?½ i`QM; bmv M; ?o pW `²BX

>`M? ç°M; M`v +O h¬ Gmv M h?Ov H`K +?Q b„+ K†i pmB KWM; +O ? B M; QÌB ç
K†i- imv ç€M? +? i M`M; +kM; H` H`T +¬M; - M?QM; +Æ ?°B #„i ;B[K°i GBM? ;B B
H-M M`v- b Q +‡ i? F?BM? ç`+? K` #m¬M; i? +?S\

h`QM; H9+ p°B p`M; ? B M; QÌB ç½ #B M +?B m- M?QM; ç½ F?¬M; F`T- K°i M; QÌ
i`QÌM; FB K ç•K`€+? [m-M €Q +O h¬ Gmv M h?Ov- ç•K i?ŠM; p`Q p` i`Q i`€BiB
K½M? ç½ H‡2 H M K°i +?9i ?²M; ?²M; X

:B[F?¬M; i`mM; i`mv M ç M p`B iB M; tû ;B‡- FBK [m M; H‡2 H M i`QÈ+ K†i K¼B
H` p`B iB M; ` ,M; `„+ ;BÁM i M p M; H M- b m ç‡ +‡ K°i i?•MªM? M? M? M?Q b`K -
Gmv M h?Ov`²B #B M K`i F?¬M; i?`v ç•m- ç€K M; QÌB >mv i oK h?“M? M?bM i?`v
F?¬M; i?¬BX

h®+ ç°i?“i M? M?5 a„+ K†i K`v i M + Q i?O >mv i oK h?“M? ç¢B #B M- p°B p`M;
[m M?- +?d i?`v +€+? ç‡ F?¬M; t +‡ K°i M; QÌB ç M; ¬K h¬ Gmv M h?Ov b„+ K†i i€
H†M; M?bM K`v M; QÌB #¼M ?¼X

LB M F, M; QÌB M`v F?¬M; HÈM- M?QM; +QÆM; F?Q +?`M ç°M; T?€i` iW i?•M i?
>mv i oK h?“M? +ªK i?`v FBM? ?²M i€M; çªKX

@ GBM? ;B B i`mM; T?~K5

J°i i M i`QM; ç‡ ?¬ iQ- pW `²B h¬ Gmv M h?Ov H•K p`Q ibM? +ªM? M;`M +•M i`2Q
ç½ +Sm` - i` M çÌB M`v- +?d +‡ GBM? ;B B i`mM; T?~K i`Î H M KÈB +‡ i? +Sm M; C

>ÆM M[+?ŠM; M?[M; M; QÌB M`v +Sm h¬ Gmv M h?Ov- K`v ç¢Q FBK [m M; T?€ F
;½v pk F?Q i`QM; i v #¼M +?9M; - K`v ç¢Q FBK [m M; FB `®i +m°+ H` ;b- F?¬M; i
ç€K M; QÌB M`v KÈB p¬ +MM; FB M; F}X

æQÌM; S?QM; M?bM K`v i M i`QÈ+ K†i- H¢B M?bM h¬ Gmv M h?Ov- M?`M F?¬M;
`²B ?„M +kM; ?ÆB /Q /U K°i +?9i- F?¬M; #B i M M ;B9T h¬ Gmv M h?Ov K°i i v ? v
L?QM; K„i i?`v M[ M?•M M`v b„T #` ;B i- æQÌM; S?QM; F?¬M; iU +?O K`i?B i`B M

æB m M`v H`K ?„M F?¬M; i? ?B m M`B- pb b Q ?„M TªB +Sm M[ M?•M M`vX

h?ÌB çB K æQÌM; S?QM; K K M; - KB M; M?Ä M?„M +O h¬ Gmv M h?Ov i?Î T?b T
i`QM; €M? K„i ?B M ;BÌ``i T?S+ i¢TX

>„M tm`i ?B M5 amv M; ?o i`QÈ+ F?B +? i +O KbM? i?“M? ?B M i?U+ \ hmv H` ?B M
pšM +ªK i?`v p¬ +MM; bd M?K+ p` #m²M M¬MX

h¢B b Q pW `²B KbM? H¢B Km®M ?„M +Sm\ L?È iÈB çB K M`v- H¢B M?bM iQ i? H
Gmv M h?Ov M?bM i?`v- HB M M; `i çBX

J`v i M >mv i oK h?“M? +ªM? ;B€+ M?bM æQÌM; S?QM; - #¼M +?9M; F?¬M; /€K ?`
i®+ ç°p` i?•M T?€T +O M; QÌB pW #B m ?B M` - F?¬M; i M M`Q +‡ iU iBM H` Kb

RyReX *?QÆM; 3dN , L?`i EB K æQ¢M h?Ov GQm Ui?QÈM; V

æ•v +kM; H` M; mv M M?•M K` +?9M; b m F?B +¬M; FQ+? h¬ Gmv M h?Ov K` F?¬M
;B B i`mM; T?~K- +?¢v +`M; M? M? i?b +? i +`M; M? M?X L?QM; +S M?Q p`v K`

+ K i•K- i?–K M;?o T?ªB ç2K iQ¨M HU+ HB m K¢M; ç¢B +?B M pÈB ç®B T?QÆM; K
h¨M; /B M H9+ M¨v ;BQÆM; +mM; #¢i FB K- K'v i M FB +?ì çÈB i`QM; #'i M- K°i
` i v- #¼M +?9M; b) /MM; iQ¨M HU+ +?®M; +UX

@ *9i5

oQÊi [m /U FB M +O #¼M +?9M;- ç®B T?QÆM; ?bM? M?Q F?¬M; +| w MB K ;B i #
M;[F?Q F?¬M; i? F?€M; +U M|B ` K°i +?[X

@ *?Q +€+ M;QÆB # iS+ i?ìB ;B M ç +9i F?ÄB i–K K„i +O i - M m F?¬M; HB M p
æQìM; S?QM; M;¢Q M;? M?bM #¼M +?9M;X

E?¬M; +| i M M¨Q /Q /U- +?d i`QM; M?€v K„i- K'v i M >mv i oK h?¨M? ç½ i?Q€i ` M
i? +?ÈT H|2 HB M iK+- F?¬M; ç M # iS+ i?ìB ;B M HB M #B M K'i p¬ imM; p¬ ªM

E?¬M; TªB æQìM; S?QM; F?¬M; +| i•K iQ Km®M ;B i M?[M; i M M¨v- ?„M pšM #,M
h¬ Gmv M h?Ov- +?ŠM; TªB M¨M; +? ii?b i®i ?ÆM ? v b Q\

>ÆM M[- HQm i€M? K¢M; K'v i M + Q i?O >mv i oK h?¨M? M¨v- b m M¨v M;QìB Km
*mM; +kM; M?B m ?ÆM K°i +?9iX h`QM; F?QªM; i?ìB ;B M M¨v >mv i oK h?¨M? #
#•v ;Bì ;B i +?9M;- h?B M h?€M? *mM; b) K°i M?¨ ç°+ ç¢B- ç€M? pÐ bU +•M #^M;
ç| bQM; T?QÆM; KÈB +® F} HšM M? m- H9+ ç| h?B M h9 +O KbM? KÈB ibK çQÊ+
æÈB ç M H9+ h¬ Gmv M h?Ov idM? H¢B ç½ H¨ MY ç K- /½ M;Q¢B ?Q M; pmX :B| H
Kî K„i HB M M?bM i?'v K°i #° v T?K+ ç M; +?2 i` M M;QìB KbM?X

æ®M; HY î# M +¢M? ç M; F?¬M; M;WM; M?ªv H M- æQìM; S?QM; M;²B # M +¢M?

@ hdM? `²B b Q\

h?ìB çB K T?€i ;B€+ h¬ Gmv M h?Ov i?S+ idM?- æQìM; S?QM; +kM; Kî K„i ` - i?-
M?bM M¨M;X

h¬ Gmv M h?Ov F?) ;"i ç–m- M;²B i?ŠM; M;QìB /"v- ?²B iQîM; H¢B M?[M; +?mv M
+?–M +?ì i?"i H•m KÈB M|B F?),

@ *ªK ÆM5

hmv KbM? `i +?€M ;?ûi M K M?•M M¨v- M?QM; ?„M pW +Sm KbM? K°i K¢M; H¨ bU

@ E?¬M; +–M- i ç½ ;B i M;QÆB K°i H–M- +Sm M;QÆB K°i H–M- t2K M?Q ?m M? r
H¨ GQm h¬ bQ i,X

æQìM; S?QM; iB M i v ç2K i?S+ ,M pW +?QM K¨ KbM? ,M F?¬M; ? i MûK iÈB- +ÁM

@ •M Qi ç² çB- F?¬B T?K+ K°i Qi i? HU+- b€M; K B +ÁM TªB H M çQìM; M[X

h¬ Gmv M h?Ov iB T M?"M ç² ,M- ç2K #–m `QÊm MûK i`ª H¢B æQìM; S?QM;- F?¬
,MX

" M;¨v b m- æQìM; S?QM; p¨ h¬ Gmv M h?Ov ç½ çB iÈB K°i +QM b¬M;- /ÁM; MQÈ
p tm¬B- MQÈ+ p +?¢K p¨Q #ì b¬M; H¨K #¼i MQÈ+ #„M ` imM; i|2 H¨K QÈi [m–M
#ì b¬M; H¨ K°i T?'ª €i>º Kb'UÐ € B K°i•y3Ð *

•

L?QM; ?„M H¨ ç`+? M?•M5 "aM i?•M +O KbM? H¨ ?° T?€T +O h?B M h?€M? *mM
+mM;- /M i` M HQM; +| T?ªB K M; i°B / M? H'v Q€M i`ª ÆM- +kM; T?ªB ç€M? +? i
h?B M h?€M? *mM;- ç•v H¨ K°i F?m FB M i`9+ M;mv M; ç² b° çSM; H HQB i`QM;
M¨vX æ•v +?QM? H¨ +?¶ K¨ p¬ b® M;QìB i` M ç¢B HK+ FBM? M;QÐM; p¨ +kM; H¨ +
h?€M? *mM;X

> B i? HU+ çdM? +'T i` M ç¢B HK+- K°i +?QM? K°i i`- i? M? / M? h?B M h?€M?
h?¨M? `i M?B mX L?QM; F?¬M; ç +¨T iÈB i? M? / M?- çÆM i?m-M i?U+ HU+ K¨ M
M? m- +| i'i +ª i` M i`,K GBM? ;B B + Q i?O- bQM; T?QÆM; i` M? ç'm p¬ b® M,K-
F?¬M; H¨K ;b çQÊ+ BX

h`QM; h?B M h?€M? \*mM;- F?¬M; +?d +| ?ÆM i`,K GBM? ;B B- Î +?¶ M¨v +kM; +|
+?Q >mv M ;B B i²M i¢B- M?[M; M;QìB M¨v ç m H¨ F€i`B +| i?B M iQ imM; ?Q¨M?-
?B M K M; p #²B /QÐM;- +ÁM +| K°i Qi M;QìB pb +-M ç M M M KÈB çQÊ+ i²M i¢B
.M b Q GBM? ;B B +O h?B M h?€M? *mM; +kM; H¨ M;QìB- +?d +-M H¨ M;QìB- i?
#¼M ?¼ +?d #¨M `°M pB + im Hmv M- F?¬M; +| i?ìB ;B M H¨K pB + pti- +?Q M M

RyR3X *?QÆM; 33y , h?B M h?€M? *mM;

L?[M; h?B M ;B B æ` ç` >mv M ;B B FB - T?¬M HÈM ç m H¨ ?¢ M?•M +O h?B M
;B®M; pÈB >mv i oK h?¨M?X

*ª h?B M h?€M? *mM;- +| F?QªM; iW ? B ç M # M;¨MM;QìB- h`QM; K°i GBM? J¢+
F?¬M; +| M;QìB F?€+ +?B b i`B M;mv M im Hmv M pÈB ?¼- K°i M?¨ ç°+ #€X

J¨ H9+ M¨v- i`QM; K°i iÁ ç¢B çB M i`QM; h?B M h?€M? *mM;- ç M; i`mv M ç M
M;QìB- i?•M T?¨M K'v M;QìB M¨v i`QM; h?B M h?€M? *mM; + Q i?QÊM; p¬ +MM;
` - ç` p` +O #¼M ?¼ H¨ + Q M?iX

>° T?€T5 *?d /QÈB +mM; +?O h?B M h?€M? *mM;- b€m ç¢B ?° T?€T- K¶B K°i p`
i`mM; T?¨K + Q i?O- ç•v +kM; H¨ i´M; b® HQÊM; GBM? ;B B i`mM; T?¨K +O h?B M
>mv i oK h?¨M? +kM; +| b€m GBM? ;B B i`mM; T?¨K- çB K M¨v ;B®M; pÈB h?B M

L?QM; ;Bì T?9i M¨v- iK i¨T Î ç•v F?¬M; T?ªB b€m M;QìB- K¨ +?d +| #®M5 h`QM; ç|
ç•v +?B M #¢B Î h?B M h9 i`®M i`Î p X

a„+ Kti hB m h? K h`[ `i F?| +QB- M;²B Î i` M ;? - K°i H M + M ;? ç½ #` MB i M€
i`QÈ+ Kti- ? B ç-m H¬M; K¨v +| K°i +´ T?šM M° p¨ t9+ ç°M; F?¬M; i? €T +? M´B

G½Q ;B¨ Kti ?²M; +QìB H¢M? M¡B,

@ hB m ?° T?€T- M;QÆB +ÁM Km®M ibK +È #¨Q +?[F?mv i çB K +O KbM? b Q\
H¨K b Q +| GBM? ;B B i`mM; T?¨K +?S\ \*ª ç¢B HK+ M¨v GBM? ;B B i`mM; T?¨K +|
i v- H¨K b Q K¨ hB m ?° T?€T pW çB ` M;Q¨B ç½ ;†T çQÊ+ +?S\ æ•v H¨ H9+ M¨Q
ç½ çB ç-v ç'i `²B +?S\

hB m h? K h`[;B¨M F?¬M; i? Mm®i- çSM; M;QìB H M M¡B,

@ G EB K aBM?- hB m K¶ iW i`QÈ+ iÈB ;Bì F?¬M; M¡B /®B- h?B M h9 i¬M; FB ç
T?¨K + Q i?O- GBM? ;B B ?¢ T?¨K +| KQìB K'v M;QìB- +?QM? pb i? - ?¨M? ç°M; ;
i?i #¢B- h¬ ?° T?€T +kM; pb i? K¨ #¢B pQM;5

G½Q ;B¨ Kti ?²M; G EB K aBM? p¶ ;? K°i +€B- K¢M? K) çSM; H M,

@ hB m h? M h`[- ?° T?€T h?€M? +mM; +?d +| b€m M;QìB- i?ìB çB K h¬ ?° T?€T #¢
iB M H M +Sm pB M\ >ÆM M[h¬ ?° T?€T H-M M¨v ` M;Q¨B iB M p¨Q æ¨Q L;mv M
?° T?€T #¢B pQM;- +ÁM hB m h? K h`[ M;QÆB H¢B +?¢v i`®M- +?šM; H) p¨M F?Q
i M?È F?¬M; H-K- i?U+ HU+ h¬ ?° T?€T +?d K¢M? ?ÆM +?S F?¬M; v m ?ÆM M;Q

@ G`iB M`v +O M;QÆB H` +| w ;b\

h?-M b„+ hB m h? K h`[#B M i?“M? H¢M? HMM;X

@ *| w ;b i?b iU M;QÆB #B i`ä5

G EB K aBM? +Q`iB H¢M? HB M iK+- M`B,

@ EBK GQM; H M? H` /Q +mM; +?O ?¢ H M? ibK- imv +?9M; i ¸ m F?-M; #B i p"i F

+?“M H` i?S p¬ +MM; [mw i`¼M;X

@ *| T?ªB hB m h? K h`[ M;QÆB M`B K€m i? K- ¸€M? HûM h¬ ?° T?€T\ •K i?-K F

F?-M;\

:•M t M? i` M i`€M hB m h? K h`[ #¢Q H°- M„K ¸'K tB i +?†i ¸ M KS+ T?€i` iB M; i

F?-M; +-M +?2 /'m T?€i i€M` M;Q`B- •K i? M? imv M?Ä M?QM; H¢B H`K +?Q M;C

@ G EB K aBM?- M`B +?mv M M M bmv M;?o F„ K°i +?9i- +| ¸¬B F?B M`B b B-T?

@ æWM; +½B M? m M[X

J°i iB M; M?“M M?¢i i`mv M ¸ M- K°i H½Q ;B` i|+ #¢+ ¸SM; H M- HB + M?bM ?

i?Q`iM; ¸ m F?-M; Q M? m- ?B M i¢B +`M; ¸®B +?¼B ; v ;„i- M m iB T iK+ ¸ #¼

¸€M? M? m i?“i bUX

L;?2 ¸QÊ+ iB M; M;Q`iB M`v- hB m h? K h`[ p` G EB K aBM? p°B p`M; M;²B tm®M

M?QM; H9+ M`v F?-M; /€K H`K +`MX

@ hB m ?° T?€T b) F?-M; H`K HQ¢B +?mv M M`v- ¸B K M`v H½Q T?m +?“+ +?“MX

G½Q ;B` i|+ #¢+ M?“M M?¢i M`B- M;?2 ¸QÊ+ +•m M`v- b„+ K†i hB m h? K h`[?Á ?

G EB K aBM? ?W K°i iB M;X

@ hmv H½Q T?m F?-M; Km®M iBM iQÎM; K°i i¬M; K¬M i`QM; i? iK+ H¢B +| ¸°B ?

¸•v H` ibM? #€Q K` hB m ?° T?€T K M; p - +?“+ H` F?-M; ;BªX æ¢B ?° T?€T- M;C

i?U+ bU +| ? B GBM? ;B B i`mM; T?~K b Q\

L;²B # M i v i`€B H½Q ;B` i|+ #¢+- K°i i`€M ?€M M½v ;B` F?-M; M`B +?mv M H M

@ *| T?ªB ? v F?-M; - iU KbM? ¸B K°i +?mv M H` `ä`M;X

æ¢B ?° T?€T i`-K M;•K M`B- H`T iS+ H¢B i?Î /`B,

@ o®M iQÎM; `^M; b m F?B >mv i oK h?“M? ? Q i`M ? B GBM? ;B B i`mM; T?~K- h?

b) €T +? K°i #"+- M?QM; F?-M; M;?o iÈB h?B M h?€M? *mM; H¢B ? Q i`M ? B G

¸`M? K M?X \*?ŠM; H) h?€M? +mM; p` >mv i oK h?“M? poM? pB M F?-M; i? M`Q

>mv i oK h?“M? "Q+? EBM? h?-M p` Zm M h?QÆM; >ªB Î i`QM; K°i GBM? J¢+? *?

iS+ M`v F?-M; i? ;¢i ¸QÊ+ K¼B M;Q`iB Î ¸•vX h?`iB ¸B K #B i ¸QÊ+ iBM iS+ M`v-

h?€M? *mM; `i p mB KWM;- i`QM; F?QªM; i?`iB ;B M M`v pšM Hm¬M KQm iQM? H`

oK h?“M?- F?-M; M;?o iÈB +ÁM +?Q F`T ?“M? ¸°M;- # M T?Q KbM? +kM; +? i ¸E

h`QÊ+ K„i H` L;k h`B m .QÆM;- #•v ;B` H` h¬ Gmv M h?Ov- Qm i? +O h?B M h?€

@ *?9M; i H`K +°M; bU pÈB h¬ ?° T?€T F?-M; H•m- M?QM; M`M; +kM; H` K°i i`QM

Î h?B M h9- i?M M`v F?-M; i? F?-M; #€Q5

æ¢B ?° T?€T +?“K`½B M`B,

@ æ¬M; G•m- M;QÆB /šM i?2Q hB m ?° T?€T ¸B h?B M h9 K°i +?mv M- H-M M`v K

T?ªB ibK +?Q ¸QÊ+ i?B i? hB m ?° T?€T X *?mv M +ÁM H¢B H` b M #^M; h?B M

F?-M; H`K pB + #`i F i?O ¸Q¢M M?Q >mv i oK h?“M?- M?QM; +kM; F?-M; T?ªB [

+| i? ;BšK5 J®B i?M HÈM M?Q p"v +?“+ +?“M F?-M; i? #Ä [m - MÉ K€m T?ªB i`ª

@ o•M;5

h`€M; ?€M o æ¬M; G•m çSM; /"v ç€TX
@ o T?¬MG ?° T?€T- i p" M; QÆB i¼ i`'M M°B +mM; - ç M; W >mv i oK h?"M? i?
[m M F?¬M; ` - +?9M; i F?¬M; i? çB iQ" M #°X
G½Q ; B" i| + #¢+ M?bM G EB K aBM? M|BX
@ o•M; X
hmv ç®B T?QÆM; +kM; +| ? B GBM? ;B B i`mM; T?~K- M?QM; +| i? K #®M KQÆB C
i? F?BM? i?QÌM; - ç-m iB M +?d +¬M; BªB [mv i? i KQÌB K'v GBM? ;B B +O ç®B
i?O +?Q hB m h? K h`[ p" o æ¬M; G•m- #„i ? i ç`+? M?•M +?d H" p'M ç i?ÌB ;B M
oW M #`B i®i ? ii?ªv- M; Q`B +Y ç°i M?B M i`mv M ç M iB M; #QÊ+ +?•M /²M /"T
?¢ T?~K + Q i?O t¬M; p"Q- +?„Ti v pÈB #®M M; QÌB- •K i? M? +mM; FQM? M|B,
@ "€Q æ¢B ?° T?€T- +| M; QÌB t•K M?"T h?€M? +mM; 5
@ ?\
G¬M; K"v æ¢B ?° T?€T M?Qm H¢BX
@ L; QÌB M"Q\
@ h?•M T?"M F?¬M; `ä\
@ *| # Q M?B m M; QÌB\
h?¬M b„+ æ¢B ?° T?€T #„i ç-m M; ?B K i9+- i`QM; M°B i•K bmv çQ€M +?ŠM; H) H"
`ä h?€M? +mM; +kM; #` ? Q i´M + Q i?O- +?Q M M ç M ç•v F?B m F?Q+?\
@ *?d +| K°i KbM? 5
h?¬M b„+ i M GBM? ;B B ?¢ T?~K +´ [m€B M|BX
"®M GBM? ;B B i`mM; T?~K M; ?2 p"v HB M M?bM M? m- i?¬M b„+ æ¢B ?° T?€T +ª
@ *?d +| K°i M; QÌB- F?~M i`QÆM; +€B ;b\ :B i +kM; çQÊ+- #„i ;B [+kM; çQÊ+- M?B
?„MX
@ o•M; 5
L; QÌB KÈB iÈB ç€T K°i iB M; - p°B p" M; +?¢v ` M; Q"BX

RyRNX *?QÆM; 33R , L[hY h?¬M "Q

@ *?d +| K°i KbM? K" /€K t¬M; p"Q h?B M h?€M? *mM; H"K +¬M- [mª i?"i H" F?¬M
G EB K aBM? ?W H¢M? K°i iB M; X
*?d +¬M F?¬M; TªB i?"M? +?O >mv i oK h?"M? >mv i h?B M >" iU KbM? ç M- K
F?¬M; ç wX .M H" >mv i h?B M >" ç M h?B M h?€M? *mM; - +?d bÊ+ kM; TªB ¬K ?
;B B i?QÊM; T?~K- M?QM; h?B M h?€M? *mM; +kM; +| i²M i¢B F?¬M; FûK ;b ?„MX
L?QM; +kM; TªB M|B- ç½ `i H•m `²B F?¬M; +| M; QÌB M; Q`B /€K #QÊ+ p"Q GBM
h?€M? *mM; X J'v i`, K M, K [m - imv +kM; +| ? B # M; QÌB `ªM? `¶B i`MM; ?ÊTiB M
M?QM; i'i +ª ç m F?¬M; +| M; Q¢B H - F i +K+ ç m F?¬M; i®iX
*?Q M M ç®B pÈB +?mv M M"v #®M p` ?° T?€T +kM; F?¬M; ç #KM; - h?B M h?€M?
` - +ÁM +| ;¬M i`, K GBM? ;B B + Q i?O- /M T?¬M HÈM K¼B M; QÌB ç M; # [m M in
H¢B Î# M M; Q`B +kM; H"K +?Q M?B m M; QÌB +?MM #QÊ+X
G¬M M"v çB h?B M h9 ç #€Q i?M- +?Q M M TªB i?QÆM; iªQ K M; i?2Q M?[M; M
o æ¬M; G•m ç M; #`M iQM? pÈB M? m- ç`M? ` / M? b€+? M?[M; B TªB çB- æ¢
i?b F?¬M; M|B HÌB M"Q- ç M; iW iW i?QÎM; i?S+ i`" i?ÆKX

@ æ¢T ¢¢T ¢¢T

hB M; #QÈ+ +?•M HB M iB TH¢B p M; H M H"K #®M M; Q`B M?QÈM; K"v- F?¬M; F
K°i F?„+- i M GBM? ;B B ?¢ T?~K ¢B i?¬M; #€Q pW `²B ¢½ [m v i`Î H¢B- i?¬M b„+
?ÊT- p°B p°B p" M; p" M; - pW p"Q +Y ¢½ ?¬,

@ æ¢B ?° T?€T- F?¬M; i®i- M; Q`B M¼ [m€ HÊB ?¢B- h?€M? +mM; ¢½ ? Q i´M # ;

@ *€B ;b\

"®M p` ?° T?€TFBM? M;¢+ K°i ?²B- iW i` M ;? ¢SM; #"i /"vX

@ L; Q`B ¢ M H" + Q i?O GBM? ;B B i`mM; T?~K\

h?¬M b„+ æ¢B ?° S?€Ti`Î M M M; ?B K i9+- +| i? t•K M?"T h?€M? +mM; - H¢B #`
[m M? K" +| i? ¢ª i?QÆM; M; Q`B- F?¬M; T?ªB GBM? ;B B i`mM; T?~K i?b F?¬M; F

hB m h? K h`[iW M½v iÈB ;Bì pšM Hm¬Mi?bi?—K- ?„M T?ªB M?bM t2K- æQÌM; S?
;B B ?¢ T?~K- +?S F?¬M; T?ªB H` GBM? ;B B i`mM; T?~K M?Q H—M i`QÈ+ ?„M M?
h?ÌB çB K ç M; MìB i?—K- #¶M; M?B M hB m h? K h`[ T?€i ?B M i`QM; i v æQÌM
i? M? FB K- Hm²M; FB K w tmM; i?B M M?Q E?®M GQM; tm'i ?ªB #¢Q T?€i ` X
EB K w H"TiS+ #°+ T?€i- K°i pÁM; €M? b€M; iÄ ` - b m ç! H` K°i iB M; p M; M?Ä
h`[ +ªK i?'v ;Á K€ i `—M- ç°i M?B M b m HQM; +€+? ç! F?¬M; t i`mv M iÈB K°i iB
ç'iX
h`ÁM; K„i K¶B M; QÌB ç m`mM`~v- M; v +ª æ¢B ?° T?€T +kM; F?¬M; M; Q¢B H - #B
`²B [m€ M? M?- K°i +´ H¢M? H)Q iW i v p` +?•M i`mv M H M M½Q H`K ?„M ;B"i Kb
Zm v ç—m M?bM H¢B- +?d i?'v K°i iÁ FB M i`9+ +€+? ç! p`B /†K ç°i M?B M #` +„i
i`9+ F?¬M; +! çB K iU - ç M; iW iW i`QÈi tm®M; - `ÆB tm®M; K†i ç'i- F?!B #KB # v
p M; H M F?¬M; /SiX
_„+ K°i iB M; - i? M? h?B M #BM? i`QM; i v æQÌM; S?QM; H"TiS+ #` pÐ pKM- hB
K€- HÁM; #`M i v ç M; QÈi çšK K² ?¬BX
@ E?¬M; +! w iS- ç€M? b"TK°i FB M i`9+ `²BX
æQÌM; S?QM; pSi #Ä MY +?m¬B FB K i`QM; i v- M?bM [m æ¢B ?° T?€T MìB,
@ æ•v H` i?"M? w +O p½M #®B- æ¢B ?° T?€Ti?'v i? M`Q\
h?—M b„+ æ¢B ?° S?€T •K H½M? p`K M; i?2Q p F?B T bÊ- FB K w +O K°i FB K
i•K +O ?„M FQ+? ç°M; - ç•K p`Q FBM? K¢+? i`QM; M; QÌB `i ç m- K°i FB K ç€M; bÊ
iU M?"M +! FB M i?S+ `°M; `½B- +kM; +?Q # Q ;BìM?bM i?'vX J°i FB K M`v- M n
M; QÌB Î ç•v- i`W K'v GBM? ;B B i`mM; T?~K +! i? #ªQ p i€M? K¢M; ` - +?d bÊ M
i?ÌB ;B M T?ªM SM; +kM; F?¬M; +! HB M #` ç€M? +? iX
J°i FB K M?Q i? - M; QÌB i` im´B FB ?Q`M iQ`M +! çO iQ +€+? MìB +?mv M M; M;
L?QM; +?B m i?S+ +`M; +QÌM; ç¢B- ?¢M +? F?B i?B i`B M +`M; HÈMX L?bM i? M
æQÌM; S?QM; - æ¢B ?° T?€T #B i`ä K°i FB K M?Q p`v F?¬M; i? MìB i?B i`B M i?b
#BM? +kM; F?¬M; +?`m M´B FB K w- +?d bÊ +kM; +—M K°i HQÈM; +QÆM; F?Q p¬
h M i` im´B M`v- F?¬M; i? ç ?„M T?€i i`B M iB T- M m F?¬M; /M H` h?€M? +mM;
?„M- F?¬M; #^M; M?•M +Æ ?°B M`v #!T +? i ?„M iW i`QM; i`SM; MQÈ+- KÈB +! i?
#bM? v M F?¬M; HQX
L; ?o iÈB ç•v- æ¢B ?° T?€T +?"K `½B ;BÆ i v H M- H"TiS+ +?ûK K°i +€B i?"i K½M
@ :B i ?„M5
G¬M; K`v æQÌM; S?QM; M?Qm H¢B- ?„M #B i /M KbM? +! i?B i`B M ` o¬ *'T EBM
+! F?ª M,M; mv ?B T çQÈ+ ç€K M; QÌB FB X
æ¢B ?° T?€T pW ?¢ K M? H M?- p¬ b® M; QÌB +¬M; FQ+? p T?Q æQÌM; S?QM;
i`QÆM; M?bM [m - +! w ç`M? KÍKB M; M; ,M +ªM- M?QM; HìB MìB pW ç M KB M;
L?bM [m +! `i M?B m ç iY h?B M h?€M? *mM; ç M; +¬M; FQ+? p T?Q KbM?- i?
H)Q,
@ æ¢B ?° T?€T ç½ +ªK i?'v i?"M? w +O p½M #®B F?¬M; çO- p`v p½M #®B b) F?¬M
?v p¼M; æ¢B ?° T?€T +?È i`€+? p½M #®B ?¢ i?O F?¬M; HQm ibM?5
h€ h?B >Q`M >²M5
*QÆM; F?Q +?'M ç°M; +O GBM? ;B B ?¢ T?~K #B M ç´B- i`U+ iB T #B M i?"M? G
K†i # Q M?B m M; QÌB- i`QM; i v æQÌM; S?QM; H"TiS+ tm'i ?B M K°i i? M? i`QÌM;
FB K M`v pW tm'i ?B M- HB M +! K°i T?B M K•v KM tm'i ?B M i?2Q- # Q T?O M?[M
ç M; p¼i iÈB # M M; QÌB æQÌM; S?QM; p`Q # M i`QM; X

E?B M hB GmM; >^B- æ` oäM; h?B M G 5

æ2K ç€K ç iY h?B M h?€M? *mM; # Q T?O p`Q i`QM; ç€K K•v ç°+- K°i i? M? T?B
+?ì T?ìM; ` M;Q`B- i` M T?B ç Q çQÊ+ +QÆM; i•K [m€M +?9 K°i i-M; ?`Q [m M; ;
F€ /B m ç M +U+ çB K- ?ÆM KQìB +?m¬B T?B ç Q ;B®M; M?Q i? i`^B `°M; i?`M? K
ç m # v i?ŠM; p T?Q i`QÊ+- b m ç; +„i [m i?•M i? +O ç€K + Q i?O h?B M h?€M

RykkX *?QÆM; 33j , G'v J°i æ`+? > B

>° i?•M +QÆM; F?Q # Q T?O iQ`M i?•M ç€K GBM? ;B B #` +„i T?€- +^K M?“M çQÊ
iW i` M T?B ç Q i`mv M iÈB- b„+ Kti ç€K M;QìB #B M i?`M? i`„M; # +? - +ÁM +?Q
HB M +^K ;B€+ çQÊ+ H¶ +?•M H¬M; iQ`M i?•M ç m çÈM- K°i iB ç°+ i® i?2Q H¶ +
iQ`M i?•MX

h`9M; ç°+5

æ°+ i` M æ°+ ©M? FB K- /M H` GBM? ;B B + Q i?O +kM; F?¬M; i? M; ,M +^MX

@ S?®+ T?®+

hB M; T?B ç Q +„i T?€ i?•M i? HB M iB T i`mv M` - K'v i M ç iY h?B M h?€M?
i`QM; KB M; F m H i?^K i?B iX

hmv F?¬M; M;mv ?B K ç M i€M? K¢M; - M?QM; #` i?QÆM; i? M?Q i? M`v +kM; ç
MY bS+ +?B M ç'm i`QM; i?ìB ;B M M; „MX

@ G`K +`M5

hB m h? K h`[ M´B ;B”M ;¬K H M K°i iB M; - M; „K +?m`M i?ìB +Æ æQìM; S?QM; ç
+?•M çB K i` M Kti ç'i K°i +€B- ;B®M; M?Q KkBi M # v iÈB- ç¬B i v`mM H M- K°
;B'm i`QM; i v €Q H;2` ?`M [m M; - ç•K p`Q HQM; æQìM; S?QM; X

J¼B M;QìB î ç•v- Hm”M p +Wm ?”M pÈB æQìM; S?QM; - F?¬M; M;QìB bQ çQÊ+ pÈ
;Bì F?„+ M`v- ?„M +kM; H`M;QìB ç¬m iB M` i vX

E?¬M; M;QìB M`Q /€K F?BM? i?QìM; GBM? ;B Bi`mM; T?~K + Q i?O ç€M? HûM- /M
çQÊ+X æ2K K'v i M ç iY h?B M h?€M? *mM; H Q p T?Q KbM? [m”i M;½- ç`M? ç
+´FB K w b m HQM; æQìM; S?QM; F?¬M; +?Q ?„M i?ìB ;B M H`K i? - +kM; F?¬M;
F?Q # v p T?Q b m HQM; - K M; i?2Q K°i pÁM; FBK [m M; M?“M M?¢i- pW p†M ç
h? K h`[X

P M? K°i iB M; M?Ä- T?B ç Q #` ç•K p†M p Q- M?mv M FB K i`QM; i v hB m h? K
HÈM- H¢B K¢M? K) #mM; ` - ;¢i i? M? T?B ç Q ç M; î ;B[ F?¬M; i`mM; ` K°i # M

hB m h? K h`[ F?¬M; HMB K`iB M- FB K w H¢B i,M; H M- #B m H° +O ?„M H9+ M
æQìM; S?QM; ?„M F?¬M; + K i•KX L?mv M FB K H„+ HQ ;B®M; M?Q HBM? t`- [m
S?QM; X

h?¬M b„+ hB m h? K h`[ p mB p - F?¬M; M;?o iÈB H¢B / /`M; ;B^B [mv i M?Q p”v- +
M?mv M FB K- +´i v`mM H M- M?mv M FB K H„+ HQ [m H¢B ?ÆM i`,K H¬MX

hmv i? M? M?mv M FB K M`v H` h?B M #BM?- M?QM; p¬+MM; b„+ #ûM- #` +„i [m
æQìM; S?QM; H` GBM? ;B B i`mM; T?~K +kM; F?¬M; i? M`Q i?W M?“MX

h`QM; bmv M;?o +O ?„M iQîM; `^M; T?^B i?`v K€m iQÆB +O æQìM; S?QM; - M?Q
i?`v +; +?9i F?¬M; i?Q+? ?ÊT- M;QM; i?¬M M?bM H¢B- M?mv M FB K [m'M [m ç•
K°i ç¢Q ?Q ^M?- #` +„i [m ?ÆM i`,K H¬M- ?Q ^M? M`v +kM; i M i?“M? K'v F?ìBX

h®+ ç° i?“i M? M?5 G¬M i`QÊ+ î h?B M h9 hB m h? K h`[F?¬M; +; ;B Q ç'm +?QM
+?Q M M F?¬M; #B i #´M bU +O ?„M M?Q i? M`Q- #•v ;Bì M?bM i?`v- i®+ ç° +O

F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; - M? M? ç M KS+ ?Q °M? i?•M i? HQm HçB i`QM; ?Q F?¬M
+O KbM? i`QM; i?İB; B MM; „MX

J°i ççQ FB K w ç€M? 9T HçB- hB m h? K h`[M?Q K°i T?°M tç +| çB m FB M tQ v
iB M; - ? B i? M? h?B M #BM? +?çKM? m- hB m h? K h`[F?¬M; i? çSM; p[M; HmE
FQ+? +O æQÎM; S?QM; F?¬M; i?°M? - i?•M i? M?Q€M; K°i +€B- HçB #B M K'i i`C

İ MÆB M`Q\ hBM? i?¬M hB m h? K h`[i`T i`mM; + Q ç°- i?¬M i?S+ [mûi [m - +°K
æQÎM; S?QM; Î# M +çM? - b m K°i F?„+ - ?„M M?bM i?'v ç®B T?QÆM; tm'i ?B M Î
KQÆB i`QÊM; - ;B®M; M?Q a|B M?°T #¬v / t¬M; p`Q i`°M /Q M? +O ?ÆM KQİB

>bM? °M? hB m h? K h`[M?bM i?'v +?d +| +•m M; QİB M; ½ M; U ç´ KÈB +| i? ?bM?
+ Q i?O p`Q H9+ #bM? i?QÎM; +| i? ?Q`M? ?`M? F?¬M; +® F} K` p`Q H9+ M`v Hç
Î# M FB +?m¬B i`QÎM; FB K K`m #Q+? HK+ ç M; `mM H M- #°+ T?€i` +QÆM; F
imM; i|2- iB M; F m i?°K i?B ip M; H M HB M iK+5

@ .WM; i v5

hB m h? K h`[ p°B p`M; T?B i?•M ç M iB T pB M- i?°i p'i p° çm`B iÈB # M M; QİB
FB K +?B m +O ?„M- M?QM; ?ÆM KQİB ç iY h?B M h?€M? *mM; ç½ M^K tm®M; K

hB m h? K h`[ iS+ ;B`M5 Gm`M +°M? ;BÈB- ?„M p` æQÎM; S?QM; iQÆM; çQÆM; - ç
i`°M /Q M? +O ?ÆM KQİB GBM? ;B B ?çT?~K- +kM; +| i? H`K çQÊ+ +?mv M M?Q
b) HQm HQ€i çQÊ+ M?Q ?„M- M?QM; imv i ç®B b) F?¬M; i?m FûK ?„M # Q M?B m
ç²M; - hB m h? K h`[ F?¬M; Km®M i, i?Q pÈB æQÎM; S?QM; p K†i M`v- ?„M /€K Î i
i?QÆM; ç iY h?€M? +mM; - +kM; çWM; M; ?o +ÁM b®M; çB ` M; Q`BX

J°i +´ +QÆM; F?Q +?°M ç°M; K½M? HB i #çQ T?€i` - iB M; M´ p` iB M; ç€M? M? m
#° ç2K iQ`M #° + Q i?O ç M; # [m M i`QM; h?B M h?€M? *mM; çB ` - GBM? ;B B
+`M; M; `v +`M; M?B m- ç2K +?B M i`QÎM; +O æQÎM; S?QM; p` hB m h? K h`[p•v
+?^K +?^K p`Q æQÎM; S?QM; - M?QM; F?¬M; B /€K iB M H M i`Ê i`MX

L; QİB M`v +| i? ç€M? M? m F?¬M; T?~K + Q i?'T pÈB hB m h? K h`[- M m KçQ Km
M`Q çB ibK +? iX °¼M ?¼ ç M; çÈB K M? H M +O æçB ?° T?€T- +?d +¬M æçB ?°
i`, K M; QİB Î ç•v b) H Q H M- ç2K i M i† + iY /€K t•K M?°T p`Q h?€M? +mM; ;B i F?

@ æ9M; H` GBM? ;B B h`mM; T?~KX

æçB ?° T?€T M?bM +?^K +?^K p`Q æQÎM; S?QM; i`¬K M; •K K°i iB M; - H`T iS+ ?Ä

@ h¬ ?° T?€T- M; QÆB p` ?„M ç½ ç'm [m - M; QİB M`v +| çB K; b ç† + #B i? v F?¬M

h¬ Gmv M h?Ov M; °K KB M; - M?È HçB i`°M +?B M ç'm M; `v ç| i` M .ç ok ?²- +?Q M
H€iX

@ h¬ ?° T?€T- imv M; QİB M`v ç½ +Sm M; QÆB K°i KçM; - M?QM; M; QÆB çWM; [m
+mM; - M; QİB M`v ç½ H`K ?çB ç iY h?€M? +mM; - i°B F?¬M; i? i? 5

G EB K aBM? M?bM K†i M|B +?mv M- HçM? HMM; M?„+ M?Î K°i iB M; X

h¬ Gmv M h?Ov i?Î /`B K°i iB M; - KÎ KB M; M|B,

@ °K æçB ?° T?€T- çB K ç† + #B i HÈM M?'i +O M; QİB M`v +€+ M; QÆB +kM; M?b
M? M?- HU+ HQÊM; `i KçM?5 >„M +| çQÊ+ i®+ ç° p` HU+ HQÊM; pQÊi [m +U+ ?
*?Q M M i?İB çB K; B Q +?B M pÈB ?„M i?m° + ?ç poM? pB M H•K p`Q +K+ /B M #

æçB ?° T?€T ?QT K„i M?bM p T?Q æQÎM; S?QM; ç M; +?B M ç'm- F?¬M; F?ÄB ;

@ L; QİB M`v H`i?B M FB m +?B iY- ç°M; i€+ i`QM; +?B M ç'm F?¬M; +| +?9i /Q i?V
`i KçM?- hB m ?° T?€T ç½ #` ?„M; B`M? i? +?O ç°M; - F€ [m€B- +?ŠM; H) i`QM; i
HçB +| i? F?B M +?Q ?„M ` M Hmv M` i?•M i? tm'i b„+ M?Q p`v- ç9M; `²B- HU+
;b\

@ ",M;X

h¬ Gmv M h?Ov M? ;B¼M; ç€TX

@ E?| i`€+? M;QÆB H¢B i?m i`QM; i v ?„MX

RykjX *?QÆM; 339 , ",M; >Ä GQÐM; h`¼M; h?B M Ui?QÊM;V

æ¢B ?° T?€T M?bM [m h¬ Gmv M h?Ov- +QÆM; i•K +O M K M?•M M`v +?QM? H
h?Ov ? +QÆM; i•K +O h¬ Gmv M h?OvX

@ æ¬M; G•mX

æ¢B ?° T?€T [m v ç¬m M?bM p T?Q o æ¬M; G•mX

@ *| i?m°+ ?¢X

@ æB i`Ê ;B9ThB m ?° T?€T K°i i vX

@ o•M;5

"ª p B o æ¬M; G•m `mM H~v #~v- ? B +?•M ç¢TH M K†i ç'i K°i +€B- ç¢B ç` `mM H
pÐ ` i?`M? p i`¢M ?bM? K¢M; M? MX

"•v ;B| F?¬M; T?ªB i?|B çB K M|B ç¢Q M;?o pÈB h?B M h9 æQ|ÌM; S?QM;- ?„M /
+mM; F?B m F?Q+?- T?ªB #B i i`QÊ+ +K+ /B M b) #` p•v +¬M;X

æQ|ÌM; S?QM; ç M; +MM; hB m h? K h`[ /•v /Q F?¬M; /Si- ç€M? F?¬M; T?•M i` M /
h`[ +kM; H` GBM? ;B B i`mM; T?~K- imv æQ|ÌM; S?QM; F?¬M; bÊ ?„M- M?QM; i?U+
M? M? +?|M; ç€M? +? i ?„M- T?ªB bY /KM; ç M o¬ *T EBM? J M; EB K KÈB çQÊ
+?Q KbM? +Æ ?°B M`v- æQ|ÌM; S?QM; +kM; F?¬M; Km®M H½M; T?Q F?Q HU+ p¬ C

h?|B çB K ç M; +?B M ç'm- K°i iB M; ;-K H M H M ç M- M; v b m ç| - K°i +´ F?Q i?
;B| ç€M? iÈBX

G¬M; K`v æQ|ÌM; S?QM; /UM; çSM;- K°i FB K #S+ HmB hB m h? K h`[- F?¬M; ? M
` K°i [mv M K¢M? K)X

J°i [mv M M`v æQ|ÌM; S?QM; ç½ /MM; iQ`M #° HU+ ç¢Q- M„K ç'K pW p†M p +?¢K
æ¬M; G•m- ? B M„K ç'K çKM; M? m- T?€i` iB M; M´ K¢M? `mM; i`lBX

í i`QÊ+ K„i # Q M;Q|B- æQ|ÌM; S?QM; p` o æ¬M; G•m ? B M;Q|B ç m ç²M; i?|B i?®
i`QÊM;- i?•M i? Í ;B[ F?¬M; i`mM; H|2 H M K°i ç¢Q ?QªM? M?`M M?¢iX

a m F?B ? B M;Q|B çSM; p[M;- ? B M;Q|B ç m HMB p T?Q b m i? K KQ|B i`QÊM
iB M; M´ p M;X æ| H` [mv M FbM? pšM +?Q çQÊ+ i`B i iB m ?Q`M iQ`M- +?Q M M
KQ|B i`QÊM;X

•K -K- [mv M FbM? H M ç M ? B iÁ M?` ;¬M ç| - H`TiS+ ?| i?`M? #°i K`MX

@ E?Q HU+ i?"i HÈM5

o æ¬M; G•m +9B ç¬m M?bM i?B i [mv M +O KbM?- H¢B M?bM [m æQ|ÌM; S?QM;-
M;ÈB ç®B i?O K°i iB M;X

@ L;QÆB +kM; p"v5

æQ|ÌM; S?QM; +kM; ç€T K°i +•m- i?•M i? i`€M; ?€M M`v `i + Q HÈM- KbM? H`v çQ
•K ?²M #B i çQÊ+ o æ¬M; G•m +| F?Q HU+ `i HÈM- M?QM; F?¬M; M;?o `^M; F?Q
pÈB KbM?X

æQÌM; S?QM; ;B"i KbM?- o æ¬M; G•m p" #¼M M;QÌB æ¢B ?° T?€T +kM; ;B"i KbM
HÈM M?Q p"v +kM; F?¬M; +| ;b H¢- /M b Q i?•M i? M;QÌB i +kM; iQ HÈM- M?QM
#¢+- M?bM i? M"Q +kM; F?¬M; ;B®M; M?Q M;QÌB +| F?Q HU+ +U+ HÈMX

@ *? i5

hB m h? K h`[ [m v i`î H¢B- i?W /`T æQÌM; S?QM; p" o æ¬M; G•m M|B +?mv M H
ç€M? HûMX

@ h?B M >"M- h?B M hQÆM; aQÆM; >"M æB m S?B hmv i5

J„i i`€B +O æQÌM; S?QM; #B M i?“M? K"m i`„M; - i` M æ°+ ©M? FB K +kM; i`mv
i`QM; T?QÆM; pB M i`,K /†K M? ? +?|M; ;BªK tm®M; X

h? +¬M; +O hB m h? K h`[+kM; +?“mªM? ?QÎM; M M +?“K H¢B K°i +?9i- M; v +
?B m #`+´ ?"M F?Q FB ç¬M; +SM; - #'i ç„+ /o T?ªB p" M +?mv M +QÆM; F?Q çB M
? i?“M w- M?QM; +?d i`QM; F?QªM; i?ÌB; B M M; „M M"v- K°i ç¢Q FB K [m M; T?¬

J¶B K°i FB K ç m ~M +?S ?QÆM; p` H¢M? M?Q #,M; - H"K +?Q M;QÌB i T?ªB iQ" M
çQÊ+ ?"M wX *?d i`QM; i?ÌB; B M M; „M M; OB M"v M?mv M FB K i`QM; i v hB m h?
S?QM; KQÌB K'v H-M- i®+ ç° ;BªK tm®M; - K„i i?'v b„T F?¬M; i?2Q F`T FB K +?B r
hB m h? K h`[; -K H M K°i iB M; X

J°i iB M; PM; ;€v p M; H M- æQÌM; S?QM; M?bM i?'v b m HQM; hB m h? K h`[?B
PM; - K°i +´ +QÆM; F?Q ?MM; ?²M iW i` M M;QÌB ?„M i`mv M` - ?| i?“M? ? B +€
T?O i?•M i? +O ?„M p"Q # M i`QM; X

@ æBM? çBM? ç M; ç M;

æ°+ ©M? FB K +?ûK H M M;QÌB hB m h? K h`[- M?QM; F?¬M; i? H"K ?„M i´M i?Q
#` +QÆM; F?Q ?bM? +€M? PM; FB M; „M H¢B- ?ÆM M[ i®+ ç° +O hB m h? K h`
+?B m æQÌM; S?QM; #B M ?| - i?•M i? ?„M H|2 H M- æQÌM; S?QM; +?ûK` K°i ç

*?ŠM; H) T?ªB p" M /KM; HU+ HQÊM; +QÆM; i•K\ æQÌM; S?QM; M?QÈM; K"v- ?„M
+O hB m h? K h`[ H` .B m >•m- M?QM; F?¬M; M; ?o iÈB H¢B +| i? p" M /KM; ç M i

E?¬M; ç w iÈB hB m h? K h`[- æQÌM; S?QM; H¢B K9 FB K +?B mX

@ L;¢Q hmv i- J B L;¢Q om hmv i E?m J h`5

J°i +?B m +QÌM; ç¢B M?'i +O æ¬M; EB K i`QM; hS Zmw hmv i a€i EB K- F?B K9 F
;B®M; M?Q ?| i?•M i?“M? K°i iÁ imv i bÆM M; mv M; ?MM; po- i?QÆM; ?ªB i M;

oW /MM; ç M +?B m FB K i? M"v- o æ¬M; G•m ç½ ç€M? K°i i?B i [mv M ?Ov i?B
Zmv MªM? i`MM; i`MM; çB T çB T- [mv M T?QM; F?OM; #®- ç€M? p T?Q i`QÈ-

/QÈB FB K i? L;¢Q hmv i- i?B i [mv M K" #'i +S GBM? ;B B i`mM; T?~K M"Q +kM;
#` FB K +?B m M; „M +ªM î# M M;Q"BX

æ¢B ?° T?€T p" G EB K aBM? M?bM i?'v HB M pmB p i?QªB K€B M?QM; i`QM; H
+kM; F?¬M; /€K ç|M çÎ i?B i [mv M +O o æ¬M; G•m- M?QM; M;QÌB i` im´B M"v H
K°i +?B m FB K T?€T HB M H"K çQÊ+X

@ >ªQ FB K T?€T5

æ¢B ?° T?€T +kM; T?ªB i€M i?QÎM; K°i +•mX

@ "° FB K T?€T M"v T?®B ?ÊT pÈB HU+ HQÊM; +QÆM; i•K +O ?„M- GBM? ;B B
F?¬M; i? H` ç®B i?O +O ?„MX

Jm®M T?€T ?ÁM; M; U +O ?„M [m€ F?| F?,M- H"K b Q +| i? i?O i?„M; ç•v\ J v K„
+ Q iU ç¢B- H¢B +| o æ¬M; G•m i`Ê i`"M- M m F?¬M; hB m h? K h`[ ç½ #¢B i`"M`

L;QìB h?B M h?€M? *mM; #`M;QìB F?€+ ç€M? #¢B i` M ç` #`M +O KbM?- +?mv +mM; #`M;QìB i i€i p`Q KtiX

@ EB K T?€T /M i®i- M?QM; F?ª M,M; H'v K¢M; +O ?„M H¢B F?¬M; HÈM5

G EB K aBM? +QìB H¢M? M|B- ç€M? ç M #•v ;B| - +?B iB i +O M;QìB i` im´B ;¼ ç½ i?,K /Á F?¬M; F?€+ #B i H„K- imv i?U+ HU+ +O ?„M H`K +?Q M;QìB i F?B T b €i +?O #`B- ?„M +| #B M T?€T ç ;B`M? i?„M; HÊB b Q\ J` Î ç•v +kM; F?¬M; +?d +|

@ E?¬M; +| ;b #'i M;ì tªv ` - o ?° T?€T p` hB m ?° T?€T ç½ çO ç #„i M;QìB M`v `²

@ *€B ;b\

:QÆM; Kti p®M H¢M? M?¢i +O æ¢B ?° T?€T H9+ M`v #B M i?`M? FBM? M;¢+ - F? i` M +?B M i`QìM;X

" M i`QM; +QÆM; F?Q +U+ ?`M Î ç^M; FB - im¬M ` K°i +´ FbM? F?Q +U+ F€ M|M; # ibM? ?ÊT Hw- tmM; F?„+ M?Q MQÊ+ pÊB HY - +U+ ?`M p` +U+ M?B i F?¬M; i? +M

L?QM; ?B M i¢B- i?QìM; i?S+ M`v H¢B #` ç€M? pÐ- i`QM; i?•M i? æQìM; S?QM; i?ìB im¬M ` - H`K +?Q i'i +ª K¼B M;QìB çSM; i`QM; T?¢K pB ?ÆM KQìB i`QÊM; - +O KbM? ç M; Î i`QM; +€B ;¼B H` ",M; >Ä GQÐM; h`¼M; h?B MX

Ryk9X *?QÆM; 339 , ",M; >Ä GQÐM; h`¼M; h?B M U?¢V

J¶B M;QìB ç m T?ªB p`M +QÆM; F?Q ?° i?•M ç +?®M; +?¼B- i`B i iB m bU ,M KÁ æQìM; S?QM; HŠM; H†M; M?bM o æ¬M; G•m- K„i T?ªB #¶M; M?B M #B M i?`M? ç2M- #•v ;B| çQÊ+ i? v i? #^M; K°i +?MK ?Ä /B KX

@ >¢ oB K- GB i L?"i oB K oB K S?¬M h?B M EB K5

hW i` M æ°+ ©M? FB K #„M ` K°i ç¢Q HB i /B K- K¢M? K) ç€M? p`Q i?B i [mv M + h`QM; K„i o æ¬M; G•m `mM `~v F`+? HB i- p°B p`M; i?m +?B m- +'Ti®+ HmB p T HU+ ç¢Q- M?QM; i®+ ç° H¢B H` bÎ çQªM +O ?„M- +ÁM +?Q HMB çQÊ+ K°i #QÊ+

"MK5 GB i /B K #¢Q HB i i` M M;QìB o æ¬M; G•m- ?Ä /B K #®+ +?€v + Q ?ÆM K +kM; #B M i?`M? K`m çÄ- o æ¬M; G•m H9+ M`v #B M i?`M? K°i ?Ä +-m- KQÊM # v ` M;Q`B ?ÆM KQìB i`QÊM; - p`M /KM; +QÆM; F?Q iQ`M i?•M- H9+ M`v KÈB M;QìBX

S?¶M; M?½M M?bM H¢B- iQ`M i?•M o æ¬M; G•m ç-v #KB- [m-M €Q #` ç®i +?€v- i ?¢B HÄ H² H° ` # M M;Q`B- +?ªv ?mv i /`+? K`m p`M; M?¢iX

J°i FB K M`v pšM +?Q H'v K¢M; +O ?„M- M?QM; H¢B /¼ ?„M pÐ K"iX \*U+ ?`M i`QM; M?€v K„i- M m TªM SM; +?"K K°i +?9i- K°i FB K pW `²B çO ç ç€M? ?„M i?

@ G`K b Q +| i?

hB m h? K h`[ p®M ç`M? T?€i ç°M; HU+ HQÊM; +QÆM; i•K T?€i ç°M; i'M +¬M; - M HB M çSM; v M i¢B +?¶- ç¬B +€M? PM; b m HQM; pk ç°M; - b„+ Kti #B M i?`M? i`„ æQìM; S?QM; T?'i i v i?m æ°+ ©M? FB K H¢B- [m v ç-m M?bM [m K¼B M;QìB K M;QìB æ¢B ?° T?€TX

L?bM i?'v ç¬B K„i [m, /` +O æQìM; S?QM; M?bM KbM?- /M H` B i`QM; HÁM; +kM H` ç¬B K„i ;b i? M`v- K°i +QM K`m i`„M; - F?¬M; ? +| ç²M; iY K`m ç2M- K°i +QM ?/ HY X > B +QM K„i iªM ` b„+ i?€B ?Q`M iQ`M #'i ç²M; - M?bM K°i +€B +kM; TªB +| M|B H` ç®B Kti pÈB ?„MX

*QÆM; F?Q iQ`M i?•M æƒB ?° T?€T F?¬M; iU +?O K` p`M +?mv M- +QÌM; ƒƒB M?C
M; QÌB i` im´B ;¼B H` æQÌM; S?QM; M`v- +kM; F?¬M; i? M`Q €T +? +QÆM; F?
M|M; H9+ HƒM?- +?d +| i? p`M +?mv M +QÆM; F?Q- KÈB +| i? +ªK i?´v / +?`m K
@ > B +?OM; HU+ HQÊM; +QÆM; i•K\

æƒB ?° T?€T i`-K ;B¼M; M|B iWM; +?[X \*ª çÌB æƒB ?° T?€T p`Q M K` #„+- FB M
i?´v i B M; ?2 F?¬M; Qi M; QÌB ;†T F€ M; °- M?QM; ƒ²M; i?ÌB +| ƒQÊ+ ? B +?OM; H
iB K i?S+ +ªK i?´v ƒ•v +?d H` +•m +?mv M MªK M?Q i`mv M HQm i`QM; i? iK+-
iQÊM; `X

.M b Q K°i M; QÌB +ª çÌB +?d +| ƒQÊ+ K°i HQƒB HU+ HQÊM; +QÆM; i•K H` i?QÌM;
HQÊM; +QÆM; i•K i?S ? B ;B M M M +Đ M`Q\ >ÆM M[/M +| Fª M, M; ƒƒi ƒQÊ+-
+QÆM; i•K- M?QM; +kM; TªB F?¬M; tmM; F?„+ pÈB +QÆM; i•K i?S M?´i p` +¬M
ƒQÊ+X G`K F?¬M; i®i- HQƒB HU+ HQÊM; +QÆM; i•K i?S ? B F?¬M; +| ƒQÊ+- K` #
ƒ°i K` +? i #´i ƒ„+ F€ iYX

æO HQƒB M; mv M M?•M- H`K +?Q æƒB ?° T?€T +?Q `^M; i` M çÌB M`v F?¬M; +|
+QÆM; i•KX

L?QM; #•v ;BÌ- i M ;¼B H` æQÌM; S?QM; M`v ƒ½ ƒ€M? pĐ i?QÌM; i?S+ ƒ|X a m F?
HƒB p`M /KM; FB K +?B m +U+ M?B i- ƒ¬B K„i +kM; iªM ` +QÆM; F?Q +?´M ƒ°M;
HQÊM; +QÆM; i•K KÈB +| i? ;BªB i?Q+? ƒQÊ+ iB M? ?m®M; i`QÊ+ K„iX

@ æ•v H` +?mv M ;b\

æƒB ?° T?€T F?B T bÊ- M m M?Q KbM? ƒQ€M ƒ9M; - +?ŠM; H) æQÌM; S?QM; M`v
", M; p` >Ä \ GQƒB +?mv M M`v [m€ p¬ +, M +SX

@ æƒB ?° T?€T ?ªQ M?½M HU+X

æQÌM; S?QM; +QÌB F?) K°i iB M; - MK +QÌB M`v T?®B ?ÊT pÈB ? B K„i +O ?„M-
HB M M´B / ;`X

a„+ K†i æƒB ?° T?€T H`T iS+ •K i`-K tm®M; - M m /U p`Q i?U+ HU+ æQÌM; S?QM
i?b o æ¬M; G•m p` hB m h? K h`[HB Mi?O +ÁM +| i? #„i H´v ?„MX L?QM; ?B Mi
HQƒB HU+ HQÊM; +QÆM; i•K M?Q p`v- ?ÆM M[ o æ¬M; G•m HƒB #` i?QÆM; F?-
F?¬M; +| Fª M, M; X

@ G ?° T?€T- h¬ ?° T?€T- H M K°i HQÊiX

h?¬M b„+ æƒB ?° S?€T ƒƒB #B M- ƒQ ` K°i K M? H M? M`v +kM; H`K ?„M +ªK i?´
> B ?° T?€T h?€M? +mM; HB Mi?O- +?ŠM; M?[M; F?¬M; #„i ƒQÊ+ M; QÌB i` im´B
?B Mi ƒB HƒB ` H M? +?Q ? B M; QÌB F?€+ iB M H M- M m +?mv M M`v H M i`mv
h?€M? +mM; b) K´i ? iX

"®M ?° T?€T HB Mi?O- M m pšM F?¬M; #„i ƒQÊ+ ?„M- +?Q /M iU b€i i"Ti? - +kM;
+mM; +?OX

L; ?2 ƒQÊ+ K M? H M?- G EB K aBM? F?¬M; M|B HÌB M`Q `9i #°B FB K # M ?¬M
K` h¬ Gmv M h?Ov HƒB +?¬M +?Ì K°i H€iX

@ h¬ ?° T?€T- M; QÌB M`v H` ƒ`+? M?•MX

æƒB ?° T?€T M?bM h¬ Gmv M h?Ov i`-K ;B¼M; M|BX

@ o•M; 5

h¬ Gmv M h?Ov i?Î /`B K°i iB M; - bQM; +?QÌM; ;BÆ H M- iB M H M +¬M; FQ+? æC
h? K ? B ?° T?€T ;B M?"T +?B Mi`QÌM; - b„+ K†i o æ¬M; G•m +kM; `´i F?| +QB- ƒ
FQ+?- i®+ ƒ° +O æQÌM; S?QM; T?€i ?mv ƒ M +U+ ?ƒM- #®M M; QÌB HB Mi?O pÈB

i`QM; hS Zmw hmv i a€i EB K HB M iB T i? B i`B M- FB K +?B m +U+ ?`M p` +U+ M
pB ; B Q +?B M ; B i M`B K•v T?mM- +QÆM; F?Q p¬ +MM; ?¶M HQ¢MX

"®M M; Q`B M`v ç²M; i?`B iB M +¬M; - H`v i?U+ HU+ æQ`M; S?QM; #•v ; B i- +?d b Ê
b) i?m - ç M H9+ ç i T?ªB i?B i`B M` ç ÁM b€i i?OX

GBM? ; B B i?QÊM; T?~K- æQ`M; S?QM; F?¬M; /€K iMv w p`M /KM; - b® +QÆM; F
GBM? ; B B i?QÊM; T?~K +?d + i? /mv i`b i`QM; K°i MûM ?QÆM; 5 o¢M M?`i /šM+
çB` - i`QM; i?`B ; B M K°i MûM ?QÆM; F?¬M; ; BªB [mv i çQÊ+ i`"M ç'm- F?B ç i T?
*?Q M M F?¬M; T?ªB i?`B çB K #`i ç„+ /o- æQ`M; S?QM; b) F?¬M; + i w ç`M? p`M
i?QÊM; T?~KX J°i F?B p`M /KM; - w M; ?o H` Kbm? b„T +?çv i`®MX

h?B M h?€M? *mM; + i #®M GBM? ; B B i`mM; T?~K- M?bm ç°B ?bM? +Q`M; ç¢B M`v
i +kM; + i M?B m M?QÊ+ çB KX

o æ¬M; G•m pW KÈB #`FB K +?B m ; •v i?QÆM; iQ+?- +?Q M M F?¬M; i? tm`i`
M?QÊ+ çB K ç-m iB M- h¬ Gmv M h?Ov MB K•M +Sm K¢M; +O æQ`M; S?QM; - b)
i?S+ imv i`M M?šM- M?QM; H¢B F?¬M; + i b€i +Æ- ç•v H` M?QÊ+ çB K i?S ? B- +Á
h`[ imv pšM ç M; î i`¢M; i?€B çdM? T?QM; - +kM; Km®M H`v iQM? K¢M; æQ`M; S
F?¬M; pW K„i pÈB M? m- +?Q M M F?¬M; F i?ÊT- i`QM; ? B M; Q`B- çÆM çª ç°+
iQ`M #° i?U+ HU+- M?QM; F?B HB M i?O H¢B [m`v M?B m M? m- Fbm? F?Q t¬M; i
H` M?QÊ+ çB K i?S # - ç•v +kM; H` M; mv M M?•M K` æ¢B ?° T?€T +?Q o æ¬M; G
+?¼M G EB K aBM? p` h¬ Gmv M h?OvX

Ryk8X *?QÆM; 338 , h?B M LB M S?QM; oQÆM; G°

L? i + i # ç¢B M?QÊ+ çB K M`v- imv æQ`M; S?QM; T?ªB ç®B K†i pÈB #®M GBM? ;
ç`m i`QM; i?U+ i H¢B F?¬M; ?mM; ?B K M?Q i`QM; iQ`M; iQÊM; X

.M M iB M?Q p`v- M?QM; /M b Q ç•v +kM; H` #®M GBM? ; B B i`mM; T?~KX æQ`M; S
HQÊM; +QÆM; i•K ",M; >Ä +?®M; çÐ- +?®M; çÐ bU HB M i?O +O ; B[o æ¬M; C
F?¬M; i? i?`i #¢B- M?QM; #•v ; B i +U+ F€ M; mv ?B K- ``i +?"i p`iX

>ÆM i`,K GBM? ; B B + Q i?O çSM; t2K ç m ?Q i K°i ?ÆB H½M? F?Q- #¼M ?¼ i?•M
M?QM; +kM; GBM? ; B¢B ?¢ T?~K- +?Q M M #B i`ä i?U+ HU+ #®M p` ?° T?€T H`
M?•M M`v H¢B H`v K°i ç`+? #®M- /M F?¬M; i? T?ªM +¬M; - M?QM; i`QÊ+ M?B m
M?Q p`v K` pšM F?¬M; #` ç€M? #¢B- +?d`B M; #`m bU M`v ç½ H`K +?Q M; Q`B i
i +ªK i?`v`mM bÊX

>„M im Hmv M i? M`Q\ E?¬M; Q i M; Q`B ç M; +`M i?"M bmv M; ?o- h?€M? +mM; +k
iY- iQ +?`i ?ÆM M; Q`B- M?QM; #•v ; B i H¢B bQ b€M? pÈB æQ`M; S?QM; - +? M? H
ç`i- F?¬M; i? ç€M? ç²M; X\*?ÈM M [m M- M; Q`B i ç M iW i? iK+- F?¬M; T?ªB tm
æ`5

a m FB K pk- +?B m i?S+ +O æQ`M; S?QM; F?¬M; M; WM; #B M ? i - HU+ HQÊM;
?Q€M ç`B pÈB M? m- FB K +?B m i`QÊ+ ç i H` +U+ M?B i- M?QM; i`QM; M?€v K„i
?`MX GQ¢B +?mv M #B M ç°i M; °i M`v H`K +?Q #®M GBM? ; B B i`mM; T?~K +kM
F?Q i`QM; +Æ i? #` ? B HQ¢B HU+ HQÊM; +QÆM; i•K M`v /šM /„i- iB m ? Q M?B
KÈB + i i? i`B i iB m +ªK ; B€+ ",M; >Ä GQÐM; h`¼M; h?B M M`vX

h?B i [mv M +O o æ¬M; G•m p` FB K +?B m +O G EB K aBM? ç€M? ç M- KÈB
+?ûM i` M?Ä- M?QM; #®M ç¢B ?° T?€T ç½ T?ªB p`M /KM; HU+ HQÊM; +QÆM; i•K
G•m i,M; p¼i- FB K +O G EB K aBM? M?Q + i i?¬M- /M +?Q ç M h?B M EB K *?B
i v M?`+ +?•M H¢B i`"M ç-v T?QM; T?¢K +O K°i ç iB h¬M; aQX

h?•M i? æQ`M; S?QM; [m v M; QÊ+ i`î H¢B- €K F?Q # v pKi- M; ,M FB K i? +O G
çªQ` - ç i M ç€M? i?B i [mv M +O o æ¬M; G•m- +QÆM; F?Q ?mM; K½M? #„M` -
HQ¢M p¬ +MM; - iB M; M`p M; F?¬M; /SiX

æ€M? HmB ? B GBM? ;B B i`mM; T?~K- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; çQÊ+ ?Qi i?Î
M;QÌB H¢B- çMB T?ªB M?Q i`QÌM; iB M [mûi [m X :B[ F?¬M; i`mM; - æQÌM; S?Q
Gmv M h?Ov- M[M?•M M`v ç®B K†i pÈB ?„M- M?QM; F?B M?bM i?`v ? B i`ÁM; K„
H¢M?- bQM; +?QÌM; ç M; ç€M? iÈB +kM; ?ÆB /WM; H¢B K°i +?9iX

@ h¬ +¬ MQÆM; - ç„+ i°B5

æQÌM; S?QM; pW /Si HÌB- +QÊ+ M?Q #B M i?`M? i`QÌM; iB M F?¬M; +?9i HQm
h?Ov- K°i iB M; `„M; `„+ p M; H M- h¬ Gmv M h?Ov M?Q /B m çSi /•v # v i?“it X

h¬ Gmv M h?Ov +| i? HQm i?O pÈB ?„M- M?QM; æQÌM; S?QM; H¢B F?¬M; i? 5

@ > ? 5 *? i +?Q i 5

_®i +m°+ hB m h? K h`[ +kM; çÊB çQÊ+ +Æ ?°B M`v- M?mv M FB K i`QM; i v i?ŠM
æQÌM; S?QM; X

h`€M? +kM; F?¬M; i? i`€M?- Hm•M T?B M ç€M? HmB # GBM? ;B B i`mM; T?~K- ç•
?B M i¢B hB m h? K h`[ç€M? HûM ç„+ i?O- ?„M +kM; F?¬M; i? T?ªM FQ+? H¢BX

J°i FB K ç•K i`9M; ?”m i•K æQÌM; S?QM; - p K†i p m B bQÈM; ?QM; T?’M +O hB m
M; „+ - K` #B M i?`M? FBM? M; ¢+ p` F?| ?B mX

JbM? H` GBM? ;B B i`mM; T?~K- p b b Q F?B ç•K i`9M; ç®B T?QÆM; H¢B F?¬M; i?
M`Q\ L?mv M FB K m®M HQÊM i` M T?¢K pB HÈM- M?QM; F?¬M; i? ç•K p`Q i?•M
F?Q `| i p`Q i`QM; i`QÌM; FB K M?Q MûK ç½ p`Q #B M `°M; - #B M K’i F?¬M; +ÁM i

a m K°i F?“+ - hB m h? K h`[M?Q T?ªM t¢ +| çB m FB M M? M? +?|M; i?®B HmB p
i?•M i? pW ç°M; - æ°+ ©M? FB K +O æQÌM; S?QM; HB M t i [m i`MªM? +O ?„
i?`M? ? B MY 5

*QM K„i æ¢B ?° T?€T ?QT H¢B5 J°i FB K pW `²B +O hB m h? K h`[?„M i?m ? i
S?QM; H¢B F?¬M; +?`m +?9i i?QÆM; i`M M`QX \*?d /U p`Q i?•M i? +QM M; QÌB-
FB K M?Q p`v- +?d +| K°i +€+? ;BªB i?Q+? /mv M?’i H`i` M M; QÌB +O ?„M +| #ªQ

GBM? ;B B i`mM; T?~K +kM; F?¬M; i? T?€ çQÊ+ #ªQ #®B T?ÁM; M; U +O ?„M5 *Q
i`QM; HÁM; M`B H M +?O w i? K H KX

h?Á i v b`p`Q M; U+ +O KbM? - i•K i bM? +O æQÌM; S?QM; #bM? i?ªM K°i +?9i-
+Sm ?„M F?¬M; +?d K°i H-MX hW F?B +| çQÊ+ M| - M| T?€i ?mv i€+ /KM; `’i HÈM-
K`•K KQm +O hB m h? K h`[F?¬M; i? i?U+ ?B M çQÊ+X

@ æQÌM; S?QM; - M; QÆB çB M? M? H M- M m M; QÆB F?¬M; çB i?b b) F?¬M; +ÁM

" M i B i`mv M iB M; •K i? M? +O h¬ Gmv M h?Ov i`mv M •KX

æQÌM; S?QM; +QÌB +QÌB- ?„M ç M h?B M h?€M? *mM; F?¬M; TªB ç M; QÌB i ç
i M; K` +?¢v i`®M- i`QÊ+ F?B ç¢i çQÊ+ KK+ çQ+?- ?„M b) F?¬M; çBX hmv +K+ /B
KbM? pšM +ÁM çÁM b€i i?O pšM +?Q p”M /KM; ç MX

@ hB m M?B- iB T H½Q T?m K°i FB K5

J†i KkB G EB K aBM? i`M ç-v T?šM M° iW i` M i`ÌB ;B`M; tm®M; - i`QÌM; FB K ;
i`QM; M?€v K„i M?B m ç| FB K ?Q /mM; ?ÊT H¢B pÈB M? m- FB K ?Q H”T iS+ #
æQÌM; S?QM; +?d +ÁM H¢B K°i +’ FB K KQ^+O €đc0 °KkBKkCFB 30°GO€yH M°?3b

h?-M b,,+ æƒB ?° T?€T b[M; b|- i?•Mi? M?Q€M; K°i+€B- #B M K'i F?ÄB p`i`Q pV
?ÆM +€+ ?° T?€T F?€+ K°i #"+- /M +?Q çƒi ç M GBM? ;B B i?QÊM; T?~K M?QM
M?B m- bBM? i?lB M m p" M F?Q i@i- i'M +?S+ GBM? ;B B i?QÊM; T?~K F?-M; T?

h?U+ HU+ #U+ M"v- T?aM SM; p" i@+ ç° b) F?-M; [m€ +?"KX h?lB çB K ?,,+ b,,+ ?
?° T?€T ç½ +?ƒv F?ÄB MÆB ç! ?ÆM KQlB i`QÊM;X

æMM; K°i iB M;- ?,,+ b,,+ ?Ä /B K `ÆB tm®M; K†i ç'i- T?QÆM; pB M p" B +?K+ i`Q
HY - F?-M; #` /"T i,,i- pšM +S i?B m ç®i ?WM; ?U+- ç°i M?B M ç° 'K i`QM; F?-M;

G"K +?Q K¼B M; QlB F?B T bÊ F?-M; T?aB H" +?mv M M"v- K" H" ?,,+ b,,+ ?Ä /B K
K†i ç'i- +?d i`QM; M?€v K,,i- T?ƒK pB # Q i`MK +O ?,,+ b,,+ ?Ä /B K ç½ HÊM ?Æ
iB T iK+ F?m +? i`QÆM;X

GƒB •K i? M? pM pM /` i?QlM; iW i` M F?-M; i`mM; i`mv M iÊB- H9+ M"v b,,+ K†i a
T?€i ?B M ?,,+ b,,+ ?Ä /B K i` M #-m i`lB ç M; M?^K M; v KbM? ;B€M; tm®M;X

E?-M; ? M; ?o M; ÊB- F?B HÊM +Đ KQlB i`QÊM;- çQ" M ?,,+ b,,+ ?Ä /B K HƒB `ÆB
pW `²B- M; v +a K†i ç'i +kM; #` +?€v bƒ+? - ç M; F?-M; M; WM; F?m +? i`QÆM;X

@ . "T i,,i M; ¼M HY M"v5

æƒB ?° T?€T M' B ;B" M ; -K H M K°i iB M;X

@ o•M;5

:-M i`,K i M GBM? ;B B + Q i?O T?lM; p T?Q ? B Hm²M; ?,,+ b,,+ ?Ä /B K- p" M
+QÆM; i•K +¬M; FQ+?- T?Q bS+ HU+ `i HÊM- M?QM; HƒB F?-M; i? /"T i,,i ?,,+ b,,
M! F?m +? i`QÆM; +kM; F?-M; çQÊ+- M; QÊ+ HƒB +l M; QlB F?-M; +~M i?"M #` ?,,+
+a i?•M i? +kM; #` ç®i +?€v i?"M? i`Q i"MX

@ æƒB ?° T?€T- ç•v H" M; ¼M HY #`i /B i5

*l M; QlB F?~M i`QÆM; ?¬ iQX

@ J°i ç€K T? p"i5

æƒB ?° T?€T iS+ tb F?lB- pW `²B ?,,M #` ?,,+ b,,+ ?Ä /B K i` M #-m i`lB i" T FQ+?-
/B K F?-M; i? M"Q H"K i`M iQÆM; ç M ?,,M- ç M +m®B +MM; ?,,M +kM; #B i +?mv
>,,+ b,,+ ?Ä /B K +?d i" T FQ+? KbM?- +?QM? H" pb çQƒM K°+ +¬M K" KbM? ç M;
+kM; F?-M; +ÁM +€+? ;BªB i?Q+? M"Q F?€+X

æ•v H" •K KQm +O iB m iY FB 5 æƒB ?° T?€T Q€M ?"M M; ~M; ç-m M?bM æQlM; S
pSi #Ä K°+ +¬M ç2M F`i i` M i v çB- H" T iS+ çB p T?Q K°i +?¶ ?,,+ b,,+ ?Ä /B K i`
+QlM; ?Q" M? [mûi p T?Q i`QÊ+- ?,,+ b,,+ ?Ä /B K #` €T i`MM tm®M; - M?QM; b m
HB iX

@ *?mv M M"v

h?-M b,,+ æƒB ?° T?€T M; ~M M; Æ- /MM; i?U+ HU+ +O KbM?- HƒB F?-M; i? /"T i
+?mv M F?-M; i? iQlM; iQÊM; M' BX GBM? ;B B i`mM; T?~K çdM? T?QM; - çWM; M
+QÆM; i•K +?B ?Ä - +kM; çWM; KQM; i?B m ç®i l i`QÊ+ K†i KbM?- M?QM; ?,,+ b,,+
i?9+ i?O p¬ b€+?X

* m K"v- æƒB ?° T?€T KƒM? K) ç€M? p T?Q ?,,+ b,,+ ?Ä /B K K°i [mv M- imv K°i [r
#av i?"M? i?U+ HU+ +O æƒB ?° T?€T- M?QM; çO ç ç€M? ç®B i?O M; M; +'T #` i`

Zmv M T?QM; ç€M? ` - ç2K T?ƒK pB iQ HÊM l i`QÊ+ K†i ç€M? i?"M? F?B pU+ +?•
tmv K°i iB M; - HB M #B M K' i p¬ªM? p¬imM;X

@ >W5

æϕB ?° T?€T i?m ?²B M„K ç'K +O KbM? HϕB- +?'T i v ?W HϕM? K°i iB M;- F?¬M;
H`K i`Á ;b- +?d +¬M +| i? /"T i„i i?b F?¬M; +| ;b ç€M; bÊX

o ç„+ w p` i`"Q T?9M; i` M K†i æϕB ?° T?€T +ÁM +?Q #B M K'i ?Q`M iQ`M- ?„+ b
`^M; ç½ i„i iW i`Q i`M HϕB +?€v- F?¬M; ? +| /'m ?B m tm'i ?B M i`QÊ+ K†i ?„M H-

G`K b Q +| i? \ æϕB ?° T?€T #` ;B"i KbM? F?¬M; M?Ä- pW `²B ?„M ç½ /"T i„i ?Ä /

@ oM pM

h` M #-m i`lB F?¬M; M;WM; +| ?„+ b„+ ?Ä /B K`ÆB tm®M;- M M p`Q +?¶ +O K°
i?lB ;B M M;„M M;OB- T?ϕK pB K†i ç'i KQlB i`QÊM;- ç½ #B M i?`M? K°i #B M HY
+?Q i€M çB- M;QÊ+ HϕB +`M; M;`v +`M; M²M; ç"K ?ÆMX

æ° 'K i`QM; F?¬M; F?Q- +`M; M;`v +`M; + Q- T?ÁM; ®+ îT?K +`M F?¬M; i? i?W M
i`QM; +?ÊT K„i i M +?ªv ;B®M; M?Q imv i i M ç-m tm•M- ?| i?`M? +?'i HÄM;X GE
h?€M? *mM; i®T M,K i®T # iK i" T +MM; K°i +?¶- ` i v pÊB ?„+ b„+ ?Ä /B K çM
K†i ç'i- Km®M /MM; bS+ KbM? /"T i„i M?[M; ç®M; ?Ä /B K [m, /` M`v- M?QM; F?¬
i` M i`,K GBM? ;B B- +?d +| i? M;„M +ªM i®+ ç° F?m +? i`QÆM; +O #B M HY i`Q

*€+? ç| KQlB /†K- # M i`QM; +,M M?` ;¶- M[iY K†+ [m-M €Q ?Ä ?²M; ç M; M?„K
ç`M #¶M; M?B M KÎ iQ K„i- i`QM; €M? K„i iQ€i` ?`Q [m M; pmB bQÊM; F?¬M; ;b
p ?QÊM; h?B M h?€M? *mM;- i?•MªM? F?) ç°M;- #B M K'i i`QM; +,M T?ÁM;- K°
M[iY ç€M? ç`M KÊB T?€i ;B€+- M;`M; ç-m M?bM H M- M[iY K†+ [m-M €Q ?Ä ?²M

*?"K`½B çSM; H M- ç2K ç`M M;¼+ ¬K p`Q i`QM; M;U+- M[iY K M; b +?2 K†i KÄM
p T?Q h?B M h?€M? *mM;- i?•M ?bM? `mM H M M? M? - i`QM; ? B i`ÁM; K„i pk
p` +?l KQM;X

h` M #-m i`lB h?B M h?€M? *mM;- æQlM; S?QM; H,M; F?¬M; K` çSM;- M?bM ç€K
`°M pb ?„+ b„+ ?Ä /B K- i`QM; M°B i•K`i i?®M; F?Q€BX

æQϕM K°+ +¬M ç2M F`i FB - ?„M H`v çQÊ+ i`QM; "ϕ+? æ "Q \*ªM?- F?B H`v çQÊ+
[mª i`SM; HBM? i?9 F?¬M; #B i i MX G9+ 'v +kM; #` ?„+ b„+ ?Ä /B K H`K ç m F?
?„+ b„+ ?Ä /B K M`v F?¬M; i? /"T i„i- +?Q M M KÊB ç2K i?S M`v H`K çÁM b€i i?C

L m M;QlB +O h?B M h?€M? *mM; F?¬M; i?Ä ?B T- æQlM; S?QM; +| HB m KϕM
M`v- Km®M +?Q ?„+ b„+ ?Ä /B K i`"M M;"T iQ`M #° GBM? Jϕ+? \*?B æ` M`v- H`K
ç p 5 .M b Q ç M H9+ ç| KbM? p` #¼M ?¼ ç½ F i +Wm ?"M F?¬M; +? i F?¬M; M;Ê
i?OX

æQÆM; M?B M- M m M;QlB h?B M h?€M? *mM; #B i iB M i?®B- M;mv M w ?Á ;B
H`K ;bX >B M iϕB F?¬M; #B i æϕB ?° T?€T h?B M h?€M? \*mM; b) H`K` HU +?¼

*| i? K +Wm ç`+? H` K°i i? HU+ çdM? +'T ç®B pÊB æQlM; S?QM; K` MlB- +?d M
+QlM; çϕB K` i?¬BX "`M; p`Q •K ?²M GBM? ;B B i?QÊM; T?~K- +kM; F?¬M; ;B i ç
i? i`ªK i?ªQ i`W +,M- F?¬M; #^M; H`K K°i +?mv M ;b F?€+X

æ®B T?QÆM; +?Q`^M; KbM? F?¬M; +| i?U+ HU+ p` iQ +€+? ç M; M; ?`M; pÊB ?
+€+? M`v KÊB çQÊ+X

@ æϕB ?° T?€T- T?¬M çϕB H M`v i? M`Q\

æQlM; S?QM; M?bM ç€K M;QlB #`M`°M T?Q /QÊB- M?bM K°i ?²B +kM; +ªK i?'v
a„+ K†i æϕB ?° T?€T #B M i?`M? K`m t M?5 L;`M; ç-m M?bM æQlM; S?QM; î ;B[
M;?B M`,M; M;?B M HÊB- ?mM; €+ MlB,

@ hB m M?B- h?€M? +mM; i p` M;QÆB i? #`i HQÐM; H" T5

æQlM; S?QM; +?"K`½B H„+ ç-m- H½Q i?'i T?m M`v- +?Q i?'v [m M i`B +?Q ç` H
b Q H½Q i?'i T?m M`v HϕB F?¬M; #B i +?WM; KU+ M?Q i? \

@ "®M p` ?° T?€T5

æ¢B ?° T?€T i`-K ;B¼M; ?-X

@ *MM; HB M i?O pÈB i - i`QÈ+ iB M ;B i i M iB m iY M`v`²B M|B b m5

.QÈB HY ;B"M +¬M; i•K- ¢¢B ?° T?€T +kM; F?¬M; +-M K†i KkB H`K ;b- [m v i ¢`M

@ o•M;5

"®M ?° T?€T SM; iB M;- ¢ M; +?m`M #` +¬M; FQ+? æQÌM; S?QM;- #¶M; M?B M ¢°
p - [m v ¢-m M?bM p T?Q # M M;Q`B +O h?€M? +mM;X

a„+ K†i æQÌM; S?QM; i`-K tm®M;- i?-M b„+ M;QM; i`¼M;- M?bM p K°i ?QÈM; #
i v ¢ M; +-K æ°+ ©M? FB K +kM; tB i +?†iX

J°i +´ F?Q i? K¢M? K iW T?Q ¢| H M iÈB- imv F?¬M; K M; b€i +Æ- +kM; F?¬M;
i`QÈ+ F?Q i? K¢M? K) i`-K´M M?Q M9B +kM; ¢O ¢Q€M ¢QÈ+ i?U+ HU+ p` +ªM? ;

GBM? ;B B i?QÈM; T?~K5

*?d +-M F?Q i? + Q M?Q h?B M- /`v M?Q æ` M`v- +kM; ¢O H`K ¢¢B ¢ b®M;QÌB i
F?¬M; T?ªB æQÌM; S?QM; ¢½ iWM; ` M Hmv M HU+ HQÈM; ?²M T?€+?- +kM; F?¬M;
?MM; ?²M F?¬M; /Si M`vX

*?ŠM; T?ªB +mM; +?O h?B M h?€M? *mM; ¢½ # iY [m M`²B b Q\ h¢B b Q H¢B tm
S?QM; i`M ¢-v M;?B ?Q†+X

G9+ KbM? ;B i L;k h`B m .QÆM;- +kM; M?bM i`°K i`Q M?È i`QM; •K ?²M +O ?„M
*mM; ¢½ # iY [m M- +?Q M M F?¬M; i? tm'i [m M bÈK M?Q i? X

L?QM; ?B M i¢B- p` + Q i?O GBM? ;B B i?QÈM; T?~K M`v tm'i ?B M- H`K +?Q æ
*?ŠM; H) KbM? +?ÆB [m€ HÈM M M +?¼+ ;B"M p` +mM; +?O M`v\

@ æ•v H` +mM; +?O\

h?-M b„+ hB m h? K h`[ p` o æ¬M; G•m M;QM; i`¼M;- +?Êi H„+ ¢-m,

@ E?¬M; ¢9M;- ¢•v F?¬M; T?ªB H` +mM; +?OX

hmv +mM; +?O ¢¢B M?•M + Q i?•K K¢i i`„+- M?QM; K'v M;QÌB #¼M ?¼H` ?° T?€T
#B i`ä +QÆM; F?Q +?'M ¢°M; +O +mM; +?O H`i? M`Q- ?Q`M iQ`M F?¬M; ;B®M;

@ h¢B b Q p` M`v H¢B tm'i ?B M\

J² ?¬B H¢M? i` M i`€M æ¢B ?° T?€T S ` - i?-M b„+ F?~M i`QÆM;X

@ æ¢B ?° T?€T- M;QÌB ¢ M H`

G EB K aBM? M;?B ?Q†+ M?bM æ¢B ?° T?€T- M?QM; æ¢B ?° T?€T H¢B F?¬M; i`ª
M|BX

h?€M? +mM; +kM; +|`i M?B m #Q K"i- +?S+ p` ?° T?€T /M + Q- M?QM; +kM; F?-
?B M i¢B i?'v i?-M i?€B æ¢B ?° T?€T F?~M i`QÆM;- i?b #B i i?•M T?"M +O M;QÌ
#B i`ä- ¢€K M;QÌB #¼M ?¼+ÁM +?Q ¢O iQ +€+? iB T t9+X

L?QM; iW T?QÆM; p` ?ÆM KQÌB /†K Î# M M;Q`B +O M;QÌB M¼- ¢| +?QM? H` +'
F?¬M; i? ¢QÈ+ iÈB ;¬M MÆB ¢|- H9+ #bM? i?QÌM; +kM; +?d +| +mM; +?O KÈB +|

E?B ¢€K M;QÌB #¼M ?¼M|B +?mv M- K°i ¢¢Q i?•MªM? ?Ä ?²M; iW T?QÆM; t
i`QM; K°i iS+- ¢½ ¢SM; Î i`QÈ+ K†i æQÌM; S?QM; KQÌB i`QÈM;X

L?bM ;QÆM; K†i +O M;QÌB iÈB- i'i +ª K¼B M;QÌB +ª FBM?X

IKÆO +? HUH +?im+ EQ#++QM;UEB+ 8DBK M B M;QÌB Î ¢•v ¢ m iU M?"M H` + Q M?•M- M?QM;

biến thành một màn sáng như ẩn như hiện, được sự dẫn dắt của khí kinh cường hoành, chín chuôi phi đao lập tức mất độ chính xác vốn có, bay sượt qua thân thể hồng sam nữ tử.

Hóa giải thể công của chín chuôi phi đao này, hồng sam nữ tử còn chưa kịp thở một ngụm, Đường Phong đã thừa cơ tới gần bên người nàng, Độc Ảnh kiếm lóe lên hào quang yêu dị, hàn ý trùng thiên và vô kiên bất tồi tương giao với nhau, đâm về phía nàng.

Hồng sam nữ tử phản ứng cực nhanh, bàn tay trắng nõn nà nắm thành nắm đấm lập tức biến thành đồ bồng, trên bề mặt giống như có đột đao liệt diễm đang thiêu đốt hừng hực, nóng bỏng vô cùng, không sợ sự sắc bén của Độc Ảnh kiếm chút nào, một quyền nện vào mũi kiếm.

Đinh một tiếng, trường kiếm trên tay Đường Phong bật về phía sau, hồng sam nữ tử cũng thu hồi nắm đấm của mình.

Lần đầu tiên đụng nhau chính diện, song phương ai cũng không làm gì được ai! Sau một khắc, hai người lại đánh cùng một động tác sáo lộ.

Tiếng đinh đinh vang vọng khắp bầu trời, rung động màng tai của mọi người, chỉ trong ba tức ngắn ngủi, Đường Phong và hồng sam nữ tử đã giao phong chính diện mười mấy lần, thân hình không động đậy chút nào, hai cỗ khí thể cường hoành thuộc về Linh giai thượng phẩm lan tràn khắp mọi nơi, đem phương viên mấy trăm trượng trên mặt đất đáng nứt thành hình mạng nhện, phòng ốc trong phạm vi giao đấu, không cái nào chịu nổi kinh phong nên đã hóa thành bột mịn.

Trông mắt Đại hộ pháp run rẩy, trông mắt của những hộ pháp khác cũng run rẩy, đám Linh giai hạ phẩm cũng đang ngơ ngác, nhìn về phía hai người trên không trung giao phong không thém tránh né chút nào, va chạm chính diện kinh hồn táng đảm làm cho người nhìn thấy nhiệt huyết cũng sôi trào, trong nội tâm kích động không thôi.

1030. Chương 889: Hồng Sam Nữ Tử Nổi Giận! (hạ) C

Đây là cuộc chiến thuộc về Linh giai thượng phẩm! Từ lúc chào đời tới nay, tất cả mọi người ở đây mới được nhìn thấy lần đầu tiên, khi chiến đấu giữa hai người diễn ra trước mặt, làm bọn họ nhớ tới kinh nghiệm khổ chiến của mình, chẳng khác gì tiểu hài tử đang chơi đùa.

Nhìn xem, mồ hôi lạnh trên trán Đại hộ pháp lại xuất hiện, người khác không biết thân phận của hồng sam nữ tử, nhưng hẳn lại rất tinh tường. Nữ nhân này lúc bình thường sẽ ở trong cấm địa cách đây mười dặm, tuy trước đây cung chủ đã mơ hồ nhắc tới thân phận của nữ tử này, nhưng đây là lần đầu tiên Đại hộ pháp nhìn thấy chân thân của nàng, biết rõ thực lực của nàng và cung chủ là ngang nhau, kẻ tám lạng người nửa cân.

Nhưng giờ phút này, một người trẻ tuổi đến từ thế tục, lại có thể đánh nhau tui bụi với phu nhân, hơn nữa còn không rơi xuống hạ phong.

Nếu trước kia hẳn trực tiếp bộc phát ra thực lực này, khi đó đám người có mặt ở đây chẳng có bao nhiêu người còn sống lý khai.

Tên tiểu tử này thật sự có tư cách và thực lực nói chuyện ngang hàng với Thánh cung? Hẳn thật tâm đến hóa giải ân oán với Thánh cung?

‘Tranh’ một tiếng, Đường Phong nhướng mày, con mắt liếc nhìn Độc Ảnh kiếm trên tay, chuôi Thiên binh này giống như buồn bã than khóc, thân kiếm run rẩy từng đợt, va chạm chính diện với cao thủ Linh giai thượng phẩm hơn trăm lần, đã đạt đến cực hạn của Độc Ảnh kiếm, nếu cứ đánh tiếp như thế, chỉ sợ chuôi Thiên binh này sẽ bị hủy.

- Thanh kiếm này không tệ, nhưng vẫn chưa có tư cách so sánh với nắm đấm của ta.

Hồng sam nữ tử lại đánh ra một quyền, tuy nàng là nữ tử, nhưng nàng lại muốn dùng cứng đối cứng với Đường Phong, nàng cũng không có lựa chọn khác.

Đường Phong đem Độc Ảnh kiếm nhét vào Mị Ảnh không gian, Băng Hệ và Duệ Kim Chi Lực đưa lực lượng cương tâm quán chú vào thiết quyền, nghênh đón nắm đấm của nữ tử kia.

Độc Ảnh không được, vậy chỉ có thể dùng nắm đấm của mình!

‘Ầm’ một tiếng, hai cổ cương khí nông đậm đụng nhau, nắm đấm hai người tương giao, thân ảnh song phương có chút lắc lư.

- Thống khoái!

Đường Phong cười ha hả, đây mới là cuộc chiến mà hắn truy cầu, chiến đấu trực tiếp nhất. Tuy cô gái này mới xuất hiện, Đường Phong đã nghĩ sẽ sử dụng Tá Thi Hoàn Hồn thi triển lực lượng Linh giai thượng phẩm để chạy trốn, nhưng thực chất trong lòng của hắn vẫn lưu lại khát vọng được chiến đấu với cường giả.

Cường giả bậc này, ngày bình thường rất khó gặp được, một lần chiến đấu có thể tích lũy được rất nhiều kinh nghiệm, những kinh nghiệm này không thể có được khi chiến đấu với những người có thực lực ngang hoặc thấp hơn mình.

Khỏe miệng hồng sam nữ tử chau lên, trên mặt hiện ra nụ cười lạnh, mang theo một chút nghiền ngẫm, vung vẩy nắm đấm đánh về phía Đường Phong, bộ dáng không hề nhượng bộ và muốn đánh sống chết với hắn.

Đường Phong vừa chiến đấu với nàng, vừa cảm nhận cương khí bộc phát và cách điều động linh khí của Linh giai thượng phẩm, thể lực song phương ngang nhau, nhưng thời gian trôi qua, hồng sam nữ tử giật mình, nàng phát hiện người trẻ tuổi kia chỉ trong một thời gian ngắn, khả năng điều động thiên địa linh khí tăng lên một cấp bậc không ai có thể tưởng tượng, cũng làm cho nàng càng ngày càng cố hết sức, không thể không xuất bốn sự của mình ra, cuối cùng mới từ hoàn cảnh xấu vẫn hồi trở lại.

Linh giai, đã đến có thể điều động thiên địa linh khí cho mình dùng.

Đường Phong và hồng sam nữ tử này đối quyền, không chỉ ẩn chứa cương khí và lực lượng cương tâm của mình, mà còn điều động thiên địa linh khí và chạm nhau.

Trước đây Đường Phong vẫn chưa từng nhận thức đầy đủ về phương diện này.

Nhưng hiện giờ đã có thể điều động thiên địa linh khí, nhưng khi va chạm chính diện với nữ tử này, hắn đã học trộm được mảnh khỏe và động tác của hồng sam nữ tử này. Nhìn hồ lô rồi vẽ lại hồ lô thì ai cũng đều có thể làm, nhưng là muốn học theo và bắt chước theo thì lại là một vấn đề khó.

Chỉ còn lại thời gian nửa nén hương để vận dụng Tá Thi Hoàn Hồn thi triển cảnh giới Linh giai thượng phẩm, Đường Phong chỉ chiến đấu trong thời gian một nén hương, đánh đến bây giờ đã qua một nửa thời gian, nói cách khác, mình chỉ có thể chiến đấu với nàng thêm một lát, sau đó phải bỏ chạy.

Đường Phong vô cùng quý trọng khoảng thời gian ngắn này, toàn tâm toàn ý quan sát hồng sam nữ tử, hi vọng từ trên người của nàng sẽ học được thứ hữu dụng. Từ khi nữ tử này chiến đấu tới giờ, vẫn không có chút sát cơ nào, Đường Phong biết rõ đối phương hoàn toàn không có tâm tư đánh chết mình.

Lại va chạm trực tiếp hơn trăm quyền, Đường Phong bắt đầu dần phát hiện, dù mình có thể điều động thiên địa linh khí càng ngày càng nhiều, nhưng vẫn không có biện pháp làm gì được đối phương, mình mạnh, nàng còn mạnh hơn, giống như từ đầu tới giờ nàng vẫn chưa dùng toàn lực.

Không thể đánh tiếp, nếu tiếp tục đánh nữa, cương khí của mình sẽ hao hết, sẽ rơi xuống cảnh giới Thiên giai thượng phẩm, đến lúc đó không cần nữ tử này ra tay, chỉ cần tùy tiện phái ra một đệ tử Thiên Thánh Cung cũng có thể bắt mình.

- Văn bối tạ ơn tiền bối chỉ giáo, hôm nay thu được ích lợi rất nhiều, ngày khác sẽ tới bái phỏng!

Đường Phong đánh ra một quyền, vội vàng hô lên.

Hồng sam nữ tử sững sờ, hiển nhiên không nghĩ tới đánh với Đường Phong đến lúc này, hắn lại nói ra một câu như vậy, bản thân của mình quanh năm đều ở trong gian nhà gỗ kia, chán muốn chết, khó có được cơ hội giãn gân giãn cốt, cho nên đánh càng lâu càng tốt.

Thời gian sống sờ này, bỗng nhiên hồng sam nữ tử phát hiện Đường Phong rất âm hiểm xảo trá cải biến lộ tuyến quyền pháp, không lựa chọn đối quyền chính diện với nàng nữa, một quyền kia như con cá chạch xuyên qua lộ tuyến phong tỏa của nàng, quần lên cánh tay nàng, đánh thẳng vào ngực.

Bất hảo! Đường Phong thất kinh.

Vừa rồi mình chỉ lo thể nghiệm cảm ngộ trong chiến đấu, triệt để quên mất đối phương là nữ tử.

Trong ánh mắt hai người đều kinh ngạc, một quyền của Đường Phong vừa vịn đánh lên ngực của nữ tử, đánh lên bộ ngực no đủ như đánh lên bánh bao thịt, triệt để dẹp xuống.

Đường Phong thu quyền, sống sờ đứng nguyên tại chỗ, hồng sam nữ tử bị một quyền này đánh lui về phía sau mười trượng, cái đầu cúi xuống không nói một lời.

Hầm rầm đám người dưới đất va vào nhau, cạc cạc...

Một cổ sát cơ nhàn nhạt từ trên người hồng sam nữ tử bỗng nhiên tán phát ra, chỉ là một tức, cổ sát cơ này nồng đậm vạn phần, giống như hóa thành thực chất từ trên trời giáng xuống, ép tới mức lòng người run lên, ngay cả hô hấp cũng trở nên gian nan.

Độ ẩm trong không khí tăng cao, lửa khói màu đen trên mặt đất càng không ngừng khuếch trương, giống như hồng sam nữ tử đang phẫn nộ.

1031. Chương 890: Hộ Cung Thánh Thú

Đường Phong không hề nghĩ ngợi, trực tiếp quay người chạy ra khỏi Thiên Thánh Cung. Tuy vừa rồi sai lầm, nhưng ai cũng có thể nhìn ra hồng sam nữ tử đã động sát cơ, thời điểm này không chạy thì cũng đừng mong chạy nữa.

- Lưu lại cho lão nương!

Sau lưng truyền tiếng quát phẫn nộ, thân thể Đường Phong run lên, trong lòng run sợ, khóe mắt liếc qua đã thấy đôi bàn tay trắng như phấn của hồng sam nữ tử đang dùng khí thế sét đánh không kịp bưng tai chém ra.

Hồng sam nữ tử phẫn nộ, thiên địa Hỏa linh khí giống như bị thiêu đốt, dù Đường Phong đã vận dụng Băng hệ cương tâm, nhưng vẫn cảm thấy vô cùng nóng bức.

Một quyền lăng lệ ác liệt xé gió đánh tới, giống như Ưng gáy, đánh vào vai Đường Phong.

Thật nhanh! Đồng tử Đường Phong co rút lại, hần không hề nghĩ tới tốc độ của đối phương lại nhanh như vậy, nhanh đến mức mình không có biện pháp né tránh.

Hai tay giao thoa, đỡ ở trước ngực, quay người lại, Đường Phong quay mặt về phía chính diện với hồng sam nữ tử.

Oanh!

Liệt diễm bắn ra bốn phía, đôi bàn tay trắng như phấn của hồng sam nữ tử nện vào hai tay Đường Phong, linh khí trong phạm vi mười trượng như bị đốt cháy, tuy chỉ diễn ra trong chớp mắt, nhưng mỗi người ở đây đều nhìn thấy hỏa diễm lóe lên.

Đau! Vô cùng đau đớn, hai tay Đường Phong như bị cắt đứt, vừa rồi hai tay va chạm với nhau, lực đạo chất chứa trong đó làm cho người ta run sợ.

Nếu không phải thân thể của mình đã được rèn luyện đến cực hạn, một quyền vừa rồi đã phế bỏ hai tay của mình.

Không cho Đường Phong chút thời gian phản ứng nào, hồng sam nữ tử đột ngột vọt tới trước mặt Đường Phong, thân thể trùn xuống, hai nắm đấm không hề gián đoạn nhắm đánh vào ngực của Đường Phong.

Nhất thời không cẩn thận, Đường Phong trúng hơn mười quyền, khóe miệng tràn máu tươi, cương khí toàn thân hỗn loạn, hộ thân cương khí yếu ớt như giấy, không cách nào ngăn được một đám của đối phương. Mỗi

một quyền, thân thể Đường Phong lui về phía sau mười trượng, hơn mười quyền đánh trúng, Đường Phong đã lui về phía sau hơn trăm trượng.

Răng rắc, xương sườn gãy bốn năm cây, toàn thân đau đớn, ngay cả thân thể của mình cũng không thể nào chịu đựng nổi lực đạo như vậy, nếu không có Bất Phôi Giáp triệt tiêu cương khí của đối phương, chỉ sợ bản thân đã bị trọng thương.

Đây mới là toàn bộ thực lực của nàng? Đường Phong kinh hoàng.

Từ đầu đến tận bây giờ, nàng vẫn chưa xuất ra toàn bộ thực lực, nhưng vì bản thân mình phạm sai lầm, làm cho nàng triệt để nổi giận. Linh giai thượng phẩm và Linh giai thượng phẩm, chênh lệch trong đó cũng rất lớn!

Nghiêm khắc mà nói, Đường Phong vận dụng Tá Thi Hoàn Hồn đạt đến Linh giai Thượng phẩm, nhưng không được xem là bản lĩnh chân chính, không thể nào bằng những người đau khổ tu luyện tấn chức Linh giai thượng phẩm, chênh lệch trong đó rất lớn.

Điểm này trong lòng hắn biết rõ, nhưng không ngờ chênh lệch lại lớn đến như vậy.

Nếu tiếp tục chiến đấu với nữ nhân này, chỉ sợ bản thân mình phải hồn du địa phủ.

Chiến trường của hai người đã đánh ra khỏi phạm vi Thiên Thánh Cung, dù cách nhau thật xa, nhưng đám người Thiên Thánh Cung vẫn thấy được rõ ràng. Mắt thấy Đường Phong thê thảm như vậy, mấy tên hộ pháp vừa ăn thiệt thòi trong tay hắn vừa mừng vừa sợ.

Mừng là có người thay mình báo thù, sợ chính là hồng sam nữ tử này đáng sợ quá mức.

- Đại hộ pháp...

Tiêu Tham Trữ cũng nhận không được, hắn muốn biết nữ tử này có thân phận gì, vì sao trong Thánh cung lại có nhân vật đáng sợ như vậy, thế mà mình lại không biết.

- Vị tiền bối này là người nào?

- Nàng là người nào?

Khóe miệng Đại hộ pháp hiện ra nụ cười khổ.

- Nàng không phải là người, nàng chính là Thánh cung hộ cung thánh thú!

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người ngây người.

Mấy hộ pháp bỗng nhiên nhớ tới một sự kiện, trong điển tịch của Thánh cung đã từng ghi lại, thời điểm một vị cung chủ đi ra ngoài du lịch đã cứu mạng của một con thượng cổ linh thú, mà bản thể của con thượng cổ linh thú kia chính là...

- Vô Cấp Kinh Mang Kiếm!

Một âm thanh như mộng như ảo từ phía chiến trường truyền tới, kiếm ý kinh thiên làm cho mọi người run sợ phát ra, một đạo kiếm quang hiện ra, tất cả mọi người nhìn thấy động tác của Đường Phong đang chiến đấu với hồng sam nữ tử, liền lui nhanh về phía sau trăm trượng.

Phốc một tiếng, sau đó là một tiếng Phượng gáy vang vọng cửu thiên.

Thời điểm kiếm quang biến mất, tất cả mọi người của Thiên Thánh Cung giật mình nhìn lên không trung, nhìn thấy một thân ảnh dài vài chục trượng, xinh đẹp không gì sánh được, quái vật khổng lồ toàn thân đỏ choét, đang vũ động đôi cánh, ngửa đầu hét vang.

- Hỏa Phượng Hoàng!

Mấy hộ pháp nhìn thấy con thượng cổ linh thú kia đột nhiên xuất hiện kia liền thót ra.

Đúng vậy, chính là Hỏa Phượng Hoàng, là tồn tại chỉ có trong truyền thuyết, là một trong những thượng cổ linh thú cường đại nhất mà người bình thường vô duyên nhìn thấy! Nghe đồn, Hỏa Phượng Hoàng là linh

thú khó chơi nhất, bởi vì đánh nó không chết, dù chết cũng chỉ là tạm thời, nó có thể dục hỏa trùng sinh, Hỏa Phượng chi huyết, có hiệu quả niết bàn.

Đây là thuốc tiên quý giá nhất trên đời và cũng là thú khó có được nhất, dù cho thương thế có nặng thế nào, chỉ cần còn một hơi thở, một giọt Hỏa Phượng chi huyết cũng làm cho người đó khởi tử hồi sinh.

Mà loại thượng cổ linh thú trong truyền thuyết này, lại xuất hiện ở ngay trước mắt mình, trong nhất thời, mọi người trong Thiên Thánh Cung vẫn không tin vào mắt mình.

Thậm chí bọn họ cũng hiểu được vì sao Thánh cung lại che dấu tin tức về hộ cung thánh thú gắt gao như vậy, tuy Hỏa Phượng Hoàng cường đại, nhưng máu của nàng lại làm cho nhiều người mơ tưởng, nếu tin tức này truyền ra ngoài, rất khó tưởng tượng Huyết Vụ Thành sẽ làm ra đại động tác gì.

Chỉ sợ Huyết Thiên Hà cũng sẽ từ bỏ cả Huyết Vụ Thành, cũng muốn chém giết Hỏa Phượng, lấy máu tươi của nàng.

Thời điểm mọi người nhìn thấy Hỏa Phượng, lại hoảng sợ phát hiện phần bụng Hỏa Phượng, chỗ đó có một vết thương, miệng vết thương không lớn, nhưng lại có hai giọt máu tươi màu vàng kim óng ánh từ miệng vết thương rơi xuống.

Kinh ngạc nhìn hai giọt máu tươi, hô hấp của tất cả mọi người đều nóng bỏng, một giọt máu tươi có thể khởi tử hồi sinh, có có được cả hai, chẳng khác nào có thêm hai cái mạng a!

Nhưng dưới uy nghiêm của Hỏa Phượng, không người dám tiến lên cướp đoạt.

Hai giọt máu tươi rơi xuống mặt đất, hai luồng hỏa diễm cực lớn cháy lên hừng hực.

Lửa giận của Hỏa Phượng trùng thiên, nàng không hề nghĩ Đường Phong lại có một kiếm chiêu như vậy, nếu không phải nàng phản ứng nhanh hiện ra chân thân, chỉ sợ đã bị thương không nhẹ.

1032. Chương 891: Hạ Lạc Của Thi Thi! (thượng)

Tên tiểu tử hèn hạ kia đâu? Hỏa Phượng dùng đôi mắt Phượng bế nghể nhìn đại địa, nhưng không phát hiện tung tích của đối phương, ngay cả cương khí chấn động cũng biến mất vô tung vô ảnh!

Chạy? Xem như người chạy trốn nhanh! Hỏa Phượng oán hận nghĩ thầm, tuy mình là linh thú hóa thân, nhưng dù gì cũng là nữ nhân, tiểu tử thúi kia lại nhắm vào chỗ đó đánh một quyền, ai mà chịu đựng được chứ.

Thân thể đảo quanh, quay đầu liếc nhìn thấy Thiên Thánh Cung lâm vào biển lửa, Hắc Hỏa diễm căn bản không cách nào dập tắt, vừa rồi mình và người trẻ tuổi kia chiến đấu đã khuếch trương thêm vài dặm, trong phạm vi vài dặm đó mọi thứ đều bị thiêu đốt không còn.

Lúc này trên trăm Linh giai cao thủ đang ngăn chặn tốc độ lan truyền của hỏa diễm, cũng có người muốn xông vào đem một con đen kịt kia vứt bỏ, nhưng không có biện pháp tiến vào trong biển lửa.

- Bỏ đi!

Một tiếng quát mắng phẫn nộ từ trong miệng Hỏa Phượng truyền ra, đệ tử Thiên Thánh Cung vội vàng thoát ra thật xa, tránh sang một bên.

Chỉ thấy Hỏa Phượng bay ở phía trên một con đen kịt kia, há miệng nhỏ ra, một đạo Hỏa Long từ miệng trong bay ra, Hỏa Phượng chuyển động đầu, đạo Hỏa Long kia cũng chuyển động theo, bao chung quanh hắc sắc hỏa diễm.

Không cần mất bao lâu, một đạo hỏa diễm có đường kính vài dặm được hình thành, bao ở bên ngoài, chính là hỏa diễm của Hỏa Phượng, là một loại hỏa diễm màu trắng quý dị, hiển nhiên nóng tới cực hạn. Mà lửa ở bên trong, chính là hắc sắc hỏa diễm.

Hỏa Phượng mở hai cánh ra, hạ xuống mặt đất, thân hình nhoáng một cái, lại biến thành hồng sam nữ tử vừa rồi, kinh ngạc nhìn về phía biển lửa, chau mày.

Đại hộ pháp đi đến bên người nàng, lén lút dò xét nàng, cung kính hỏi thăm:

- Phu nhân, thương thế như thế nào?

Hồng sam nữ tử khẽ vuốt một phần dưới bụng, lắc đầu:

- Không có gì đáng ngại.

Tuy một kiếm kia lợi hại, nhưng Hỏa Phượng chi huyết là thuốc tiên, trong khoảng thời gian ngắn miệng vết thương đã khép lại, nhưng kiếm ý lưu lại trong thân thể muốn hóa giải cũng cần không ít thời gian.

- Vậy là tốt rồi.

Đại hộ pháp buông lỏng một hơi, nếu vị này hộ cung thánh thú này có bề gì, sau khi cung chủ xuất quan, người bị trách phạt nhất định là mình.

Nhìn biển lửa đang thiêu đốt trước mặt, Đại hộ pháp mở miệng hỏi:

- Phu nhân, chuyện này...

- Liệu Nguyên Hỏa! Chỉ cần một đồng lửa nhỏ, sẽ cháy lan ra cả đồng cỏ, hơn nữa là tà hỏa, nó là bất diệt!

Hồng sam nữ tử thở dài một tiếng, tuy mình có thể nuốt tà hỏa, nhưng nếu không giải quyết Tà Ngô Đồng, không cách nào trừ tận gốc tà hỏa, huống chi, nếu mình nuốt tà hỏa, cũng sẽ chịu tra tấn, đó không phải là thứ mất một hai năm là có thể hóa giải.

- Vậy làm sao bây giờ?

Đại hộ pháp sợ hãi, nếu thứ này không thể diệt, phiền toái sẽ rất lớn.

- Tà hỏa chỉ bị ra vây khốn mấy ngày, mấy ngày sau ta sẽ bắt lực, tháo dây cần tìm người buộc dây, tên tiểu tử kia, vì sao các người lại trêu chọc hắn?

Đối mặt với câu hỏi của hồng sam nữ tử, Đại hộ pháp không dám giấu diếm, lập tức đem xung đột giữa Đường Phong và Thiên Thánh Cung từng chuyện nói ra.

Hồng sam nữ tử lắng lắng nghe xong, sắc mặt biến thành âm trầm, liếc Đại hộ pháp nói:

- Nói cách khác, người ta tới đây để hoà giải, kết quả các người không linh tình, cho nên người muốn đuổi tận giết tuyệt đúng không?

Nghe được câu này, cả người Đại hộ pháp đổ mồ hôi như tắm!

Phu nhân nói những lời này mang theo ý trách cứ rất nặng, nhất thời Đại hộ pháp cũng không phản bác được, hần hiện giờ đang run động.

Tiểu tử kia đúng là tới đây để hóa giải ân oán, nhưng Thiên Thánh Cung cũng không phải tông môn bình thường, mà một trong hai thế lực đỉnh cấp của đại lục, mà trước đó cũng đã ăn không ít thiệt thòi từ tiểu tử kia, làm sao có thể vì dăm ba câu của hắn mà hóa giải dễ dàng như vậy được? Nếu làm như vậy, chỉ sợ sẽ bị người ta chế nhạo.

Thời điểm Đại hộ pháp không biết nên trả lời như thế nào, hồng sam nữ tử đột nhiên lại khoát tay:

- Được rồi, chuyện cũng đã xảy ra, nhiều lời vô ích, cung chủ các người bế quan không ra, tà hỏa ở đây các người nên chiếu cố nhiều một chút, đừng làm cho nó lan tràn tiếp. Ta phải tự mình đi một chuyến, đem tiểu tử kia mang về đây.

- Tạ ơn phu nhân xuất thủ tương trợ!

Đại hộ pháp lập tức cảm giác như vừa bỏ được một tảng đá nặng trong lòng xuống, nếu bảo mình chạy đến Thiên Tú bắt Đường Phong mang về, hẳn thật sự sợ hãi vì hắn không có bốn sự này, Linh giai thượng phẩm và trung phẩm, tuy chỉ kém một cấp, nhưng sức chiến đấu chân thật trong đó cách biệt giống như trời và đất.

Mà thực lực của nam nhân kia vừa biểu hiện ra ngoài, nếu hắn muốn lấy tình mạng của mình, không cần động nhiều chân tay.

- Có ý tứ, hắn đã có Tà Ngô Đồng, vậy thì chắc chắn có vật kia...

Hồng sam nữ tử nói thầm một câu, trong đôi mắt hiện ra một tia hưng phấn.

Đường Phong lê tấm thân tàn vội vàng chạy về hướng lối vào Thiên Thánh Cung, huyết khí ở ngực hỗn loạn không thôi, cốt cách đau đớn, sắc mặt tái nhợt, đã rất lâu rồi hắn chưa từng bị thương nặng như vậy.

Từ khi thân thể được rèn luyện tới cực hạn, đây là lần đầu tiên bị người ta đánh hấn thành như vậy, nhưng vào lúc này, hồng sam nữ tử đang nổi giận ở phía sau, xương sườn của Đường Phong bị gãy rất nhiều, xương gãy đâm vào phổi, làm cho hắn bị nội thương không nhẹ.

Nếu chỉ có chút thương thế này thì đơn giản, dùng tố chất thân thể của hắn muốn khôi phục trở lại hoàn toàn không khó. Nhưng làm cho người ta tức muốn thổ huyết, thời gian dài chiến đấu thi triển Tá Thi Hoàn Hồn, Vô Cấp Kinh Mang Kiếm bộc phát, làm cho cương khí toàn thân của hắn đã lâm vào tình trạng dầu cạn đèn tắt.

Mấy quyền cuối cùng của hồng sam nữ tử, một phần cương khí rất lớn đã bị Bất Phôi Giáp triệt tiêu, nhưng đôi tay trắng nõn như phấn của nàng lại mang theo hỏa kinh xuyên thấu qua, Bất Phôi Giáp cũng không thể ngăn cản nên đã xâm nhập vào cơ thể của hắn.

Mà hỏa kinh này cũng không phải hỏa bình thường, là hỏa của Hỏa Phượng Hoàng! Kinh mạch toàn thân nóng rực đau đớn, cả người giống như bị nướng chín, mà bản thân của hắn bây giờ lại không còn chút cương khí dư thừa nào để ngăn cản sự quấy nhiễu của hỏa kinh, làm cho nó tàn sát bừa bãi trong cơ thể.

Hỏa Phượng Hoàng! Đường Phong chưa bao giờ nghĩ tới sẽ có một ngày mình lại nhìn thấy một con thượng cổ linh thú chỉ tồn tại trong truyền thuyết này! Nhưng vừa rồi mình đánh ra một chiêu Vô Cấp Kinh Mang Kiếm, mà nhìn hồng sam nữ tử kia mình cũng nhận biết được một chuyện.

1033. Chương 891: Hạ Lạc Của Thi Thi! (hạ)

Khó trách nhìn thì thấy tuổi của nàng còn trẻ lại có thực lực cao cường như vậy, cũng không phải là sử dụng Trúc Nhan Thuật, mà là linh thú hóa thân! Thượng cổ linh thú Hỏa Phượng Hoàng hóa thân!

Tính sai! Không ngờ trong Thiên Thánh Cung trong lại có một con thượng cổ linh thú, ngay cả trí nhớ cô đọng từ âm hồn ra mà vẫn không hề có tin tức của nàng, ngay cả người như Ngũ Triều Dương, cũng không biết sự tồn tại của Hỏa Phượng Hoàng.

- Phong ca ca...

Âm thanh của Linh Khiếp Nhan từ trong Bất Phôi Giáp truyền tới, trong âm thanh mang theo vẻ khẩn trương và vội vàng:

- Người không sao chứ?

- Chỉ sợ không tốt lắm!

Đường Phong cười khổ một tiếng, cương khí của mình đã tiêu hao gần hết, tuy tạm thời có thể duy trì thực lực Linh giai Thượng phẩm, nhưng phần cương khí còn dư lại không đủ để mình chạy tới lối ra. Hơn nữa, dù có thể chạy ra khỏi Linh Mạch Chi Địa của Thiên Thánh Cung, cũng phải tìm địa phương an toàn để chữa thương mới được.

Nhưng đoạn mạch còn đen kịt đã được mình bỏ lại ở Thiên Thánh Cung, sớm muộn gì cũng có một ngày cái Linh Mạch Chi Địa này bị thiêu đốt không còn. Thiếu gia không được sống khá giả, các người cũng đừng mong được sống tốt hơn, trong lòng Đường Phong mang theo một cổ ác khí.

Cương khí trong cơ thể Đường Phong đã tiêu hao sạch sẽ, bước chân chạy trốn về phía trước cũng dần chậm lại, Tá Thi Hoàn Hồn tiêu tán đi, cảnh giới của hắn bị rút xuống chỉ còn Thiên giai thượng phẩm.

Không có cảnh giới Linh giai thượng phẩm hộ thân, hỏa kinh của Hỏa Phượng Hoàng rút cục cũng bộc phát rất mạnh mẽ, Đường Phong cảm giác kinh mạch toàn thân như bị hàng ngàn hàng vạn con kiến gặm nhấm, đau đến mức đầu đầy mồ hôi to như hạt châu chảy xuống.

Ánh mắt dần mơ hồ, cả thế giới như đang chuyển động.

Không thể ngắt! Tuyệt đối không thể ngắt, nếu ngắt trên địa bàn của địch nhân, có trời mới biết sẽ có kết cục gì! Đường Phong cắn đầu lưỡi của mình một cái, thậm chí cắn ra cả máu tươi, kỳ vọng vào đau đớn sẽ giúp mình thanh tỉnh hơn một chút. Nhưng cắn xuống một cái, hắn cảm thấy chẳng có chút cảm giác nào, đau đớn trong kinh mạch đã lắt át toàn bộ cảm giác đau đớn khác.

Con mắt tối sầm, Đường Phong ngã xuống đất, một mảnh tro bụi bay lên tung tóe.

Gió nhẹ mơn man, thổi bay tóc vào áo bào của Đường Phong, trên khuôn mặt hắn tràn đầy thống khổ, dù đã rơi vào trạng thái hôn mê, hỏa kính của Hỏa Phượng Hoàng vẫn không ngừng giầy vò lục phủ ngũ tạng và kinh mạch của hắn.

Cốp, cốp... Một hồi âm thanh như tiếng bước chân đang từ xa vọng tới, một lát sau, một nữ tử mặc quần áo màu hồng phấn, ôm theo đàn ngọc, dáng người uyển chuyển đi đến trước mặt Đường Phong.

Khuôn mặt cô gái này bị một mảnh lụa đen che chắn, chỉ để lộ đôi mắt ra ngoài, tản mát ra một hương vị không nói nên lời, hai đồng tử trên đôi mắt tràn đầy vũ mị, chỉ một đôi mắt như vậy cũng đủ làm cho bất cứ nam nhân nào nhìn thấy cũng phải nhớ mong. Rất khó để biết bên dưới mảnh lụa đen kia đang ẩn giấu một khuôn mặt tuyệt thế như thế nào.

Nữ tử chậm rãi ngồi xổm xuống, hai con mắt vũ mị nhìn chằm chằm vào Đường Phong, chậm rãi duỗi một bàn tay trắng nõn ra, sờ lên khuôn mặt Đường Phong, lẩm bẩm:

- Vài năm không gặp, ngươi đã thành thực hơn rất nhiều!

- Đem tay của ngươi dời ra chỗ khác cho ta!

Linh Khiếp Nhan lạnh lùng truyền âm nói.

- Ha ha...

Cô gái quyền rũ cười khê một tiếng, dù phóng dăng cũng không dám làm càn, không cần tận lực dụ dỗ, nhưng lại mang theo một hương vị làm xuân tâm của người ta nhộn nhạo.

- Nếu không không phải nhìn mặt mũi của hắn, ngươi cho rằng ta sẽ xuất hiện ở trước mặt ngươi sao?

Âm thanh của Linh Khiếp Nhan lạnh hơn trước rất nhiều:

- Ngươi không sợ ta thôn phệ ngươi sao?

- Ta và ngươi đều là một, tại sao lại máu lạnh như vậy? Nha... Nguyên lai ngươi đã cắn nuốt Bá Đạo và Độc Ác, khó trách lại hung tàn như vậy.

Hai con mắt vũ mị của nữ tử kia nhìn xuống, sau đó từ từ cúi người, tháo mảnh lụa che mặt xuống, một đôi môi hồng nhuận phơn phớt như bảo thạch hôn lên môi của Đường Phong.

- Ngươi làm cái gì đó?

Linh Khiếp Nhan kinh hãi.

- Hôn hắn, không nhân cơ hội này, sau này sẽ không còn cơ hội.

- Ngươi dám, có tin ta hiện tại đánh ngươi một trận hay không?

- Ngươi nếu cam lòng nhìn hắn chết, như vậy cũng tốt, hiện tại thân thể của hắn, chỉ sợ đã không thể tiếp nhận tinh hồn của ngươi được.

Nữ tử bất động thanh sắc, bờ môi ướm át mềm mại dán lên miệng Đường Phong, một cỗ cương khí tinh thuần rót vào trong thân thể Đường Phong.

- Phóng dăng!

Linh Khiếp Nhan hận đến mức nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng cũng không ngăn cản nữ nhân này, tùy ý để nàng khinh bạc. Đương nhiên nàng biết rõ đối phương không phải thật sự muốn hôn Đường Phong, mà muốn mượn phương pháp này để truyền cho hắn một ngụm cương khí.

Nhưng vẫn còn những biện pháp tốt hơn, nhưng nàng lại không làm như vậy, rõ ràng là muốn khiêu khích mình, tại sao mình lại có tinh hồn như thế này chứ, thật sự là sỉ nhục mà!

Cương khí rút vào làm cho khuôn mặt tái nhợt của Đường Phong đỡ hơn một chút, dồn dập hô hấp cũng dần dần có dấu hiệu vững vàng, nữ tử đứng dậy, lau lau khóe miệng ướt át của mình, đem mảnh lụa che lại, che chắn gương mặt tuyệt mỹ lại, giống như phù dung sớm nở tối tàn.

- Ta muốn nghỉ ngơi một chút, Thi Thi sẽ xuất hiện, ngươi là nữ nhân độc ác nên đừng dọa nàng sợ, cho tới bây giờ nàng còn không biết có ta tồn tại!

Sau khi nói những lời này, đôi mắt của nữ tử này cũng dần dần mất đi vẻ vũ mị mà bất cứ nam nhân nào cũng nhớ thương, tuy đôi mắt lúc này vẫn đẹp như trước, nhưng đã không còn lực lượng như trước kia.

Một cơn gió nhẹ thổi qua, nữ tử giật nảy người rung mình một cái, đưa mắt nhìn quanh, trong mắt tràn đầy thần sắc mê mang. Tại sao mình tới đây? Đi tới lúc nào?

Mấy năm nay, mình thường xuyên làm chuyện bất tri bất giác mà mình không biết, đi đến những địa phương mà mình chưa từng nghe qua.

Linh Khiếp Nhan trốn ở trong Bất Phôi Giáp thở dài một tiếng, Thi Thi ah! Tinh hồn Vũ Mị kia chiếm cứ thân thể nữ hài này, lần từ biệt năm đó ở bên ngoài Đại Tuyết Cung đã không còn bất cứ tin tức gì, không nghĩ tới nàng lại xuất hiện ở chỗ này.

Từ khi Đường Phong bước vào Thiên Thánh Cung, Linh Khiếp Nhan đã cảm ứng được sự tồn tại của Vũ Mị, nhưng Đường Phong có chuyện quan trọng muốn làm, cho nên nàng không nhắc tới, nhưng đến khi Đường Phong hôn mê, Linh Khiếp Nhan không thể không nhờ tinh hồn Vũ Mị cứu viện một lần.

1034. Chương 892 : Báo Thù Rửa Hận

Linh Khiếp Nhan cũng không ôm kỳ vọng gì, dù sao tinh hồn Vũ Mị trốn tránh Đường Phong nhiều năm nay, chính là sợ nàng bị mình thôn phệ, nhưng làm cho mình không nghĩ tới, nàng thật sự lại tới.

Tại sao nàng lại ở trong Thiên Thánh Cung? Linh Khiếp Nhan nghĩ mãi không ra.

Thời điểm Linh Khiếp Nhan trầm tư, Thi Thi cũng nhìn thấy người đang nằm bất tỉnh trên mặt đất chính là Đường Phong, nhìn thấy sắc mặt hắc tái nhợt, khóe miệng tràn máu tươi, Thi Thi biến sắc, đôi môi rung lên nhẹ nhẹ, nhỏ giọng nói:

- Đường... Đường Phong?

Từ biệt mấy năm nay, năm đó nam tử này chỉ mới mười sáu mà bây = hú,b mặt

- Người...

Đường Phong vừa mở miệng nói ra một chữ, nàng đã ngăn hẳn lại:

- Uống thuốc trước đã, đừng nói chuyện.

Đường Phong thuận theo há miệng ra, đem nước thuốc nuốt vào trong bụng.

Đây chính là chén thuốc do tự tay Thi Thi làm ra, luận được tính chữa thương, không cách nào so sánh với đan dược của Đường Phong luyện chế được, ngay cả trong Mị Ảnh Không Gian, cũng có không ít đan dược chữa thương tốt hơn chén thuốc này.

Nhưng đây là hảo ý của người ta, Đường Phong còn không biết xấu hổ cự tuyệt sao?

Một bên uống thuốc, Đường Phong lắng nghe Linh Khiếp Nhan ở trong cương tâm nói ra những chuyện phát sinh sau khi mình bất tỉnh.

Đường Phong không ngờ tới sau khi mình bất tỉnh, trời xui đất khiến thế nào lại rơi vào tay của hồng sam nữ tử, mà căn nguyên trong đó, chính là do Thi Thi tự chủ trương.

Nhưng không thể trách cứ, Thi Thi vì muốn cứu mình, mà nàng cũng không biết người đả thương mình chính là nữ tử.

Nhưng làm cho Đường Phong yên tâm đôi chút chính là hồng sam nữ tử lại không có sát tâm với mình, tuy ra tay cứu mình nhưng lại ra tay giáo huấn mình cũng là do muốn xả một ngụm ác khí mà thôi.

Nếu nàng đã không có ý giết mình, hoặc muốn lưu lại tính mạng bởi vì muốn mình giải quyết hắc sắc hỏa diễm mà mình lưu Thánh cung. Nhưng bất luận là vì nguyên nhân nào, bản thân mình tạm thời sẽ được an toàn.

- Con Hỏa Phượng Hoàng chết tiệt kia vừa rồi đã tới phong ấn kinh mạch của ngươi!

Linh Khiếp Nhan cười lạnh nói.

Đường Phong nghe vậy cũng cười khẽ một tiếng.

Phong ấn kinh mạch của mình, cũng chỉ có người không biết lai lịch của mình mới làm ra loại chuyện buồn cười này thôi. Sau khi tu luyện Linh Quyết, cương khí toàn thân đã không bị ngoại lực bên ngoài quấy nhiễu, dù cường đại như hồng sam nữ tử cũng đừng mơ tưởng phong ấn kinh mạch của mình. Bây giờ chỉ cần mình không sử dụng cương khí, chỉ sợ nàng cũng không nhìn ra chân tướng.

Sau khi uống xong chén thuốc, Thi Thi đem chén thuốc đặt lên ngăn tủ đầu giường, thở nhẹ một hơi, kinh ngạc nhìn Đường Phong.

Thấy Đường Phong cũng đang nhìn mình, gương mặt Thi Thi cũng hồng lên, vội vàng đảo ánh mắt nhìn chỗ khác.

Tại thế giới này, số người Thi Thi quen biết cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay, trừ hồng sam nữ tử ra, chỉ có một mình Đường Phong. Trước đây tránh Đường Phong cũng không phải là ý của nàng, mà do tính hồn Vũ Mị quá phá. Nữ tử lang thang ở bên ngoài, thực lực cũng không cao cường, lại không có nhà không có thân nhân, thời điểm cô đơn chỉ nhớ tới thân ảnh một người, mà bóng người mình thường xuyên tưởng niệm, hôm nay lại xuất hiện ở trước mặt mình.

- Thi Thi, tại sao ngươi lại ở chỗ này?

Đường Phong phát giác được không khí có chút xấu hổ, không khỏi ném ra nghi vấn của bản thân.

Năm đó ở bên ngoài Đại Tuyết Cung, Đường Phong nhìn thấy tinh hồn Vũ Mị bức lui Âu Dương Vũ, tính hồn Vũ Mị không chào từ biệt, không biết đi nơi nào, nhưng không nghĩ tới ở chỗ này lại gặp phải. Đây là Thiên Thánh Cung a, không phải là nơi bình thường ai cũng có thể vào.

- Bị ta bắt tới.

Thi Thi không trả lời, ngoài cửa đã vang lên âm thanh của hồng sam nữ tử, nàng đã đi đến bên cạnh giường, từ trên cao nhìn xuống Đường Phong.

- Bốn phu nhân thấy nàng đáng yêu cho nên bắt nàng tới đây làm hạ nhân sai sử, người có đau lòng không?

Hồng sam nữ tử nhìn Đường Phong, nàng không biết Thi Thi từ nơi nào mà mang được Đường Phong tới đây, lại không nghĩ tới Đường Phong và Thi Thi có quen biết nhau rất sâu, vừa vặn lấy vấn đề này ra dò xét hẩn một chút..

- Không phải như vậy.

Thi Thi liên tục khoát tay, mở miệng giải thích nói:

- Ngày đó Thi Thi gặp nguy hiểm, phu nhân đã cứu ta một mạng, sau đó ta theo nàng đi tới đây.

Nữ nhân ngốc! Hồng sam nữ tử thiếu chút nữa tức khí, có đôi khi thành thật quá cũng tốt. Nhưng bây giờ, Thi Thi và nam nhân này hình như có quan hệ sâu hơn mình tưởng tượng một chút, nếu không làm sao lại vội vã giải thích chứ?

- Thực sự chỉ có nguyên nhân này?

Đường Phong nhú mày nhìn hồng sam nữ tử, Thi Thi chắc chắn còn chưa biết thân phận người này, nhưng mình lại biết rất rõ.

Thượng cổ linh thú Hỏa Phượng Hoàng, thực lực cao cường, thân phận tôn quý, trượng nghĩa ra tay cứu Thi Thi một mạng chỉ là việc tiện tay, cũng có thể hiểu được, nhưng lại không đủ để đưa một người xa lạ tới Thiên Thánh Cung được.

Nhưng nếu nói trở lại, tuy Thi Thi luôn mang mảnh lụa che mặt, che chắn dung nhan, chính là vì không muốn có người nhìn thấy mặt của nàng đặc biệt hơn người khác, nhưng ở trước mặt cao nhân như hồng sam nữ tử này, bí mật có thể che dấu được nàng không nhiều lắm.

Cao nhân luôn cảm thấy hứng thú với những thứ kỳ quái, bí mật trên người Thi Thi chắc chắn chính là một trong những nguyên nhân mà hồng sam nữ tử mang nàng đến đây.

Nhưng dù nói thế nào đi nữa, hồng sam nữ tử cũng không có ác ý với Thi Thi, Đường Phong cũng chẳng muốn phỏng đoán làm gì, nếu ở đây đã gặp được Thi Thi, nói gì thì cũng phải mang nàng trở về Thiên Tú mới được.

Hiện giờ Linh Khiếp Nhan đã dung hợp bốn đạo tinh hồn, chỉ còn lại đạo tinh hồn Vũ Mị cuối cùng này là viên mãn, nếu bỏ qua cơ hội này, có trời mới biết lúc nào mới có thể triệt để dung hợp?

- Xú tiểu tử, người đang suy nghĩ cái gì thế?

Hồng sam nữ tử thấy Đường Phong đang trầm tư, còn tưởng hẩn lại có chủ ý quỷ quái gì đó, cho nên cười lạnh một tiếng.

Đường Phong thu hồi suy nghĩ, mở miệng nói:

- Đường Phong trước tiên tạ ơn phu nhân cứu mạng.

Hồng sam nữ tử cười lạnh nói:

- Người cho rằng bốn phu nhân nguyện ý cứu người? Người phải trả giá mới được.

- Không biết phu nhân có yêu cầu gì?

Đường Phong nhướng mày, nàng không muốn giết mình, không có nghĩa là nguyện ý dễ dàng buông tha cho mình, điểm này Đường Phong cũng tính tường, dù sao trận giao chiến trước đây mình đã có động tác bí ố với nàng, đối lại là bất cứ nữ nhân nào khác cũng đều không dễ dàng tha thứ.

- Thi Thi, người đi ra ngoài trước đi, ta muốn nói chuyện với tên tiểu tử thú này.

Hồng sam nữ tử nhìn Thi Thi nói.

Mặt mũi Thi Thi tràn đầy thần sắc lo lắng, nhìn Đường Phong lại nhìn hồng sam nữ tử, không biết nên làm thế nào cho phải, thời điểm đang chờ, Đường Phong nhìn nàng cười cười:

- Đi ra ngoài đi, phu nhân tâm địa thiện lương, đã cứu ta một mạng, chắc chắn sẽ không gây bất lợi cho ta đâu.

Lúc này Thi Thi mới gạt đầu, kính cẩn nghe lời lui ra ngoài.

Đợi Thi Thi đi ra, đột nhiên hồng sam nữ tử cúi người xuống, quan sát Đường Phong trong khoảng cách gần, nghiêng rằng nghiêng lợi nói:

- Xú tiểu tử, ngươi cho rằng ta không dám giết mi? Bỏ phu nhân muốn làm gì, còn chưa tới phiên người nói này nói nọ với ta.

- Ha ha...

Đường Phong cười nói:

- Phu nhân thực lực cao cường, lại phong bế kinh mạch vạn búi, nếu muốn làm gì vạn búi thì đã làm từ lâu rồi, cần gì phí thời gian và khí lực bức hỏa kinh trong thể nội của vạn búi ra chứ?

- Hừ!

Hồng sam nữ tử ngồi thẳng dậy, nhìn Đường Phong từ trên xuống dưới, mở miệng nói:

- Ngươi biết là tốt rồi. Bỏ phu nhân là hộ cung thánh thú, cho nên có nghĩa vụ phải giúp đỡ Thánh cung. Việc khác ta chẳng muốn quản, nhưng lần này ngươi tới Thánh cung phóng hỏa, đúng là quá phận rồi. Những chuyện xảy ra từ đầu đến cuối ta đã nghe từ miệng đám ngu xuẩn kia rồi, tuy bọn chúng làm sai trước, nhưng ngươi cũng khó thoát tội, nếu lần này ngươi không thể giải quyết tốt hậu quả, đến lúc đó tiểu tử họ Tần sẽ nổi giận a.

Tiểu tử họ Tần... Đường Phong biết đó chính là chủ Thánh cung.

- Phu nhân minh giám!

Đường Phong tiện tay vuốt mông ngựa nói:

- Vạn búi đến đây chính là muốn hóa giải phần ân oán này với Thiên Thánh Cung, cho nên lúc đầu còn không xuất toàn lực, bằng không Thánh cung hiện tại cũng không đơn giản chỉ bị đốt như vậy.

Hồng sam nữ tử gạt đầu, lấy thực lực mà hắn biểu hiện ra lúc trước, nếu thật sự muốn đến Thiên Thánh Cung giết người, hiện tại chỗ đó máu chảy thành sông, thịt nát thành đồng, dù mình có ra tay báo thù, nhưng vẫn không thể nào vạn hồi tổn thất cho Thánh cung.

- Ngươi nên may mắn vì mình đã hạ thủ lưu tình, nếu không bây giờ ngươi cũng là một cỗ thi thể.

Hồng sam nữ tử ngạo nghễ nói:

- Ta hỏi ngươi, ngươi có bản lĩnh dập lửa chỗ Thánh cung hay không?

Thời điểm hỏi những lời này, hồng sam nữ tử cũng có chút chờ mong và khẩn trương, khẩn trương không phải có dập được lửa hay không, mà là vì đáp án của Đường Phong.

Đường Phong gạt đầu.

- Quả nhiên...

Hồng sam nữ tử nhướn miệng cười:

- Ngươi quả nhiên là có vật kia! Ta biết ngay mà, Tà Ngộ Đồng đã xuất hiện, chắc chắn vật kia cũng xuất hiện!

Nghe được câu này, Đường Phong cũng sững sờ:

- Vì sao phu nhân lại biết chuyện này?

- Hừ, vì sao ta lại không biết? Ở địa phương ngươi lấy được Tà Ngộ Đồng, có phải có một quả trứng linh thú?

- Phu nhân biết lai lịch của quả trứng kia?

Đường Phong đại hỷ, tuy lúc mình ở trong Bạch Đế Bí Cảnh lấy được một con đen kịt kia và một quả trứng linh thú, nhưng lại không biết lai lịch của hai thứ này, bây giờ nghe được hồng sam nữ tử nói, giống như nàng biết rất rõ.

1036. Chương 894: Tà Hỏa Hắc Phượng

Đương nhiên biết rõ... Không đúng, Tà Ngô Đồng dẫn động thiên địa tà hỏa, phải có Liễu Nguyên Hỏa, vì

hung ác hơn lần trước, nhưng tên tiểu tử này vẫn cúi đầu thừa nhận, tuy mặt sắc không cam lòng, nhưng không kêu đau một tiếng, mày cũng không nhíu lấy một cái, sức nhẫn nại như vậy không phải là loại người ở tuổi này có thể có được.

Vốn hồng sam nữ tử đến đã làm Đường Phong xúc động trong nhất thời, nhưng khi nhớ tới việc sau khi thu phục Hắc Phượng thì hần liền quật cường, không nghĩ tới đối mặt với uy hiếp của tử vong, hần vẫn không thỏa hiệp chút nào!

Càng kỳ lạ, năng lực khôi phục của tiểu tử này lại biến thái như vậy, đổi lại là một Linh giai cao thủ khác, bị mình giày vò mấy ngày nay chỉ sợ đã mất mạng, nhưng hần vẫn sống rất tốt, tuy sắc mặt có chút tái nhợt.

Đi đến bên cạnh, một cổ sát cơ nhàn nhạt của hồng sam nữ tử tập trung lên người Đường Phong, âm thanh lạnh lùng nói:

- Tiểu tử, nếu ngươi không đồng ý thì chết, một quyền hôm nay ngươi không cách nào thừa nhận được đâu!

Đường Phong cười khan một tiếng:

- Tiền bối không cần nhiều lời, cứ phóng ngựa tới đây, hôm nay nếu vãn bối thỏa hiệp với ngươi, là ta yếu thế! Sau này sẽ sinh ra khúc mắc, có khúc mắc này, ngày sau ta tu luyện thế nào được nữa chứ?

- Xú tiểu tử, ngươi muốn chết!

Hồng sam nữ tử giận dữ, không nghĩ tới dạy dỗ hần năm ngày, tiểu tử này vẫn cứ gian ngoan mất linh.

- Đã như vậy, hôm nay bốn phu nhân sẽ lấy mạng của ngươi, kể từ nay, ít nhất Hắc Phượng sẽ không rơi vào trong tay người khác!

- Phu nhân không nên!

Đột nhiên Thi Thi dang tay ra, giống như gà mẹ bảo vệ đàn con che chắn ở trước mặt Đường Phong, trên mặt tràn đầy thần sắc khẩn trương.

Một chuồng của hồng sam nữ tử đảo qua, cường đại nhưng không mất đi vẻ nhu hòa, đem Thi Thi đẩy qua một bên, trong miệng lạnh lùng nói:

- Bỏ đi!

Thần sắc Đường Phong biến đổi, dù bị hồng sam nữ tử hành hung nhưng trong mắt của hần lại không xuất hiện chút ba động và tức giận nào.

Động tác của hồng sam nữ tử dừng lại một chút, chợt cười một cách quỷ dị.

Đúng vậy, tại sao bốn phu nhân lại ngu dốt như thế? Xương cốt của tiểu tử này rất cứng, rất có cốt khí, ngay cả bốn phu nhân cũng không có biện pháp với hần, nhưng tại sao lại không uy hiếp hần một lần?

Quay đầu nhìn về phía Thi Thi, thần sắc hồng sam nữ tử tràn đầy tà khí, nói:

- Tiểu tử, cho ngươi thêm một cơ hội cuối cùng, nếu không... Bốn phu nhân sẽ lấy mạng của Thi Thi trước tiên, sau đó mới giết ngươi!

- Ngươi dám!

Đường Phong nheo mắt lại, thân thể nằm trên giường căng cứng, dù không có cương khí ba động, nhưng khí thế bức người ép về phía hồng sam nữ tử.

- Ha ha... Quả nhiên, Thi Thi rất trọng yếu với ngươi!

Hồng sam nữ tử cười đắc ý, sắc mặt lạnh lẽo, mở miệng nói:

- Hiện giờ ngươi có hai lựa chọn, một là giao trứng Hắc Phượng cho ta, hai là ta sẽ tiễn các ngươi một đoạn, cho các ngươi làm uyên ương đồng mệnh.

Lão yêu bà này đúng là không thể nói lý, Đường Phong âm thầm hít một hơi, chuẩn bị vận dụng Tá Thi Hoàn Hồn, mình không thể giao trứng Hắc Phượng ra được, chỉ có thể mượn thực lực Linh giai thượng

phẩm, tìm cơ hội đánh lén, đánh nữ nhân này trọng thương. Nàng cho rằng kinh mạch của mình đã bị phong ấn, cho nên sẽ không nghĩ tới mình có thể bộc phát ra thực lực Linh giai thượng phẩm, cho nên sẽ không đề phòng, Đường Phong có bảy thành nắm chắc mình sẽ thành công.

- Phu nhân...

Đột nhiên ngoài phòng lại truyền tới âm thanh ầm ĩ một hồi, không khí khẩn trương và áp lực trong phòng lập tức buông lỏng.

Trên mặt hồng sam nữ tử hiện ra vẻ không vui, địa phương này của mình tuyệt đối là cấm địa của Thiên Thánh Cung, nhưng Đại hộ pháp dám đặt chân lên, dù không dám đến gần căn phòng, mà đứng ở cách vị trí phòng một dặm. Nếu không phải có chuyện trọng yếu, Đại hộ pháp cũng không dám làm như vậy, chuyện trọng yếu nhất của Thánh cung bây giờ chỉ có một chuyện, không thể nghi ngờ chính là hắc sắc hỏa diễm, diễm này dù là Đường Phong hay hồng sam nữ tử cũng có thể nghĩ ra.

- Đợi ta quay lại sẽ tính sổ với ngươi!

Hồng sam nữ tử quăng lại một câu ngoan thoại, sau đó quay người đi ra ngoài.

Nàng và Đại hộ pháp bàn luận vài vấn đề, Đường Phong không nghe thấy, nhưng cũng đoán được một chút.

Không đến nửa thời gian uống cạn chung trà, hồng sam nữ tử đã quay lại.

Nhìn thấy thần sắc phẫn nộ trên mặt đối phương, Đường Phong cười ha hả.

- Cười cái gì?

Hồng sam nữ tử có chút căm tức.

- Phu nhân, người ngay không nói ám ngữ!

Đường Phong ngồi thẳng người dậy.

- Hiện tại chỉ sợ Thiên Thánh Cung đã bị đốt mất một mảnh lớn rồi phải không?

- Thì thế nào? Thánh cung là cơ nghiệp của tiểu tử họ Tần, không phải của bốn phu nhân, dù có cháy hết thì bốn phu nhân cũng không đau lòng!

- Thật sao...

Đường Phong kéo dài âm thanh, cười cười nhìn chằm chằm vào hồng sam nữ tử.

Hồng sam nữ tử không lùi bước đối mắt với Đường Phong, thật lâu sau, thần sắc nàng khê biến, giọng nói âm trầm:

- Được rồi, ta và ngươi đều có nhược điểm, cho nên cần phải cẩn thận thương lượng tìm cách giải quyết.

- Ta cũng có ý này!

Đường Phong gật đầu.

- Ta chỉ có một yêu cầu, trứng Hắc Phượng giao cho bốn phu nhân!

Hồng sam nữ tử cố kiên trì ý kiến của mình, chỉ cần nàng lấy được trứng Hắc Phượng, hắc sắc hỏa diễm ở Thánh cung sẽ bị dập tắt triệt để, hắc sắc hỏa diễm chỉ có thể dùng trứng Hắc Phượng mới có thể hấp thu.

- Không có khả năng.

Đường Phong lắc đầu cự tuyệt.

- Ta sẽ không giao trứng Hắc Phượng cho ngươi.

- Tiểu tử, ngươi giữ trứng Hắc Phượng không có lợi gì cả!

Hồng sam nữ tử tận tình khuyên bảo.

- Chuyện này không cần tiền bối quan tâm! Văn bối có thể cam đoan, sẽ không sai sử Hắc Phượng làm chuyện xằng bậy.

Hồng sam nữ tử thở dài một tiếng, xú tiểu tử này tình nguyện chết, cũng không đem trứng Hắc Phượng giao cho mình, nói tiếp cũng không có kết quả gì. Hắc Phượng có thể dễ dàng hàng phục sao? Nếu là như vậy, nó không phải là thành viên của Phượng chi nhất tộc.

Nhưng nói ngược lại, kinh mạch toàn thân của tiểu tử này đã bị phong ấn, chỉ cần hấn đáp ứng dập tắt lửa cho Thánh cung, đến lúc đó nhất định sẽ phải xuất trứng Hắc Phượng ra, chỉ cần mình tìm cơ hội đoạt trứng Hắc Phượng đi, còn sợ hấn đoạt lại sao? Thân thể của hấn hiện giờ, không có biện pháp cướp đoạt với mình.

Nghĩ như vậy, tâm tư của hồng sam nữ tử cũng khai mở, Đường Phong cũng không nói mình không được đoạt trứng Hắc Phượng.

Thấy hồng sam nữ tử có dấu hiệu thỏa hiệp, Đường Phong tiếp tục nói:

- Ta giúp Thiên Thánh Cung dập tắt hắc sắc hỏa diễm, chỉ có một yêu cầu, Thi Thi phải đi theo ta!
 - Điểm này ta không bảo đảm, ngươi phải hỏi Thi Thi đi, bổn phu nhân sẽ không cưỡng ép bất cứ ai lưu lại.
- Sau khi hồng sam nữ tử suy nghĩ kỹ, thần sắc cũng biến thành mừng rỡ.

...

- Ta...

Thi Thi nhìn Đường Phong, lại nhìn hồng sam nữ tử, chần chờ nửa ngày mới nói:

- Ta nguyện ý!

1038. Chương 896 : Dập Tắt Lửa

Thành, Đường Phong đại hỷ, Thi Thi sẽ theo mình trở về Thiên Tú, khi đó tinh hồn Vũ Mị sẽ không chạy thoát khỏi bàn tay của Linh Khiếp Nhan, tập hợp đủ năm sợi tinh hồn, lại có Tái Sinh Thạch, chỉ cần tìm được địa phương có linh nhũ kia, nha đầu sẽ có được thân thể cho riêng mình.

Nhưng Đường Phong nhớ mang máng, trước kia Linh Khiếp Nhan đã từng nói qua, muốn cải tạo thân thể được tốt. Chẳng những cần Tái Sinh Thạch, Vạn Niên Thạch Nhũ, còn cần máu tươi.

Hôm nay Vạn Niên Thạch Nhũ đã có linh nhũ thay thế, hiệu quả còn tốt hơn, trước kia Linh Khiếp Nhan muốn dùng máu huyết của mình, nhưng nữ nhân trước mặt này chính là Hỏa Phượng Hoàng ah, Hỏa Phượng Niết Bàn chi huyết không thể nghi ngờ còn tốt hơn máu của mình rất nhiều.

Không biết có biện pháp nào, lấy từ trên người nữ nhân này một lọ máu huyết hay không?

Đường Phong đoán nếu mình mở miệng đưa ra yêu cầu này, hồng sam nữ tử nhất định sẽ đánh mình một trận.

Hai người trao đổi hoàn tất, mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được, hồng sam nữ tử muốn bảo Đường Phong ngay lập tức đi dập tắt hắc sắc hỏa diễm ở Thánh cung, nhưng Đường Phong lại dùng cơ thể không khỏe kéo dài.

Rơi vào đường cùng, hồng sam nữ tử đành phải tự mình tiến về Thiên Thánh Cung trước, dùng hỏa diễm của mình ngăn cản tốc độ lan truyền của hắc sắc hỏa diễm.

Đường Phong biết rõ nàng đang có chủ ý quái quỷ gì, nhất định là muốn thừa dịp mình xuất ra trứng Hắc Phượng để dập tắt hỏa diễm rồi sau đó sẽ ra tay cướp đoạt, nhưng dù nàng nghĩ cách thế nào thì cũng không ngờ rằng kinh mạch trong người mình chẳng có phong ấn.

Đến lúc đó muốn tranh đoạt trứng Hắc Phượng, cho nên mình phải dùng cơ thể không khỏe, dùng trạng thái đỉnh phong để ứng phó biến phó biến hóa lúc đó.

Thuốc chữa thương tốt nhất của Thiên Thánh Cung cũng được hồng sam nữ tử mang tới, vì mong muốn Đường Phong nhanh chóng khôi phục, nàng phải đưa ra vốn gốc.

- Tiên bối, nghe nói Hỏa Phượng chi huyết là thuốc tiên chữa thương tốt nhất, không bằng cho ta vài giọt được không? Như vậy vẫn bối có thể cùng tiên bối đi dập tắt lửa ngay bây giờ.

Đường Phong vừa uống thuốc vừa mở miệng thăm dò.

Hồng sam nữ tử cười lạnh liên tục, không để ý đến Đường Phong, dùng ánh mắt trêu chọc hắn.

Không đến hai ngày, thương thế trên thân thể Đường Phong đã tốt hơn rất nhiều, đây là nhờ công lao rất lớn của thuốc chữa thương do Thiên Thánh Cung xuất ra, một phần công lao cũng thuộc về tốc độ khôi phục biến thái của Đường Phong.

Thấy Đường Phong khôi phục, hồng sam nữ tử không thể chờ thêm một chút nào liền mang hắn đến chỗ Thiên Thánh Cung.

Ở Thiên Thánh Cung, năm hộ pháp mang theo một đoàn Linh giai hạ phẩm đang đứng ở bên ngoài cung kính chờ hồng sam nữ tử tới, nhìn thấy Đường Phong đi theo bên cạnh hồng sam nữ tử, lúc này hiện lên thần sắc kiêng kỵ và phần nộ.

Nhục nhả lần này của Thiên Thánh Cung, toàn bộ là do Đường Phong ban tặng, làm sao mà những người này không cảm tức cơ chứ? Nhưng khi nghĩ tới hắn là Linh giai thượng phẩm, có giận cũng chẳng dám nói.

- Tiểu tử, Thánh cung và ngươi có chút hiểu lầm, nhưng oan gia nên giải không nên kết, hôm nay liền hóa giải ân oán tại đây, ngày sau mọi người của Thánh cung không được vô cớ ra tay với tiểu tử này, nghe rõ chưa?

Bọn người Đại hộ pháp cung kính gật đầu:

- Vâng!

Hộ cung thánh thú nói một câu, bọn họ không dám phản bác.

- Sau này ngươi cũng đừng nên đến Thánh cung để gây chuyện, nếu không đừng mong còn mạng trở về.

Hồng sam nữ tử nhìn Đường Phong nói.

- Văn bối tạ ơn đại nhân.

Đường Phong vui tươi hơn hử cười nói, mục đích lần này tới Thiên Thánh Cung đã đạt thành, bên phía Thiên Tú tông bên sau này không cần lo lắng bị Thiên Thánh Cung quấy rối.

- Nhanh, lấy thứ đó ra đi.

Hồng sam nữ tử hung hăng nhìn qua Đường Phong.

Đường Phong gật đầu, đi về phía trước một bước, đi đến bên cạnh hắc sắc hỏa diễm, trong miệng thì thào một hồi, xuất ra một quả trứng linh thú cực lớn, sau đó dùng hết khí lực, ném mạnh về phía trước, ném nó về phía vị trí của Tà Ngô Đồng.

Không qua bao nhiêu ngày, phạm vi khuếch tán của hắc sắc hỏa diễm đã lớn hơn một chút, chiếm cứ trọn vẹn phương viên mười dặm, Đường Phong dùng lực rất xảo diệu, trứng Hắc Phượng rơi vào trung tâm của hỏa diễm.

Nhìn thấy quả trứng Hắc Phượng quỷ dị, đám người Thiên Thánh Cung không ai không kinh ngạc, dù Đại hộ pháp có kiến thức rộng rãi, cũng không biết trứng Hắc Phượng có thể làm gì, chỉ có một mình hồng sam nữ tử, dị sắc trong mắt lóe lên liên tục, trong miệng thì thào to nhỏ một tiếng:

- Không ngờ sắp đến trạng thái đại viên mãn.

Đường Phong nghe được trong lòng khẽ động, mấy ngày trước hồng sam nữ tử đã từng nói qua, Hắc Phượng đem toàn bộ hỏa diễm của mình đưa vào Tà Ngô Đồng, vận khí tốt, hơn mấy trăm năm, là có thể viên mãn, đó là lúc trọng sinh.

Mấy trăm năm, đối với thượng cổ linh thú mà nói chẳng coi vào đâu, giống như trong chớp mắt là qua, nhưng đối với mình, đây là thời gian dài đằng đẵng, nếu bảo mình đợi mấy trăm năm, Đường Phong cảm thấy như vậy còn không bằng đưa trứng Hắc Phượng cho hồng sam nữ tử, đổi lấy một thiên đại ân tình.

Nhưng bây giờ nghe đối phương nói như thế, Đường Phong biết rõ trứng Hắc Phượng này không qua bao lâu sẽ viên mãn, Hắc Phượng sắp trọng sinh. Biết được tin tức này, Đường Phong càng kiên định không thể để trứng Hắc Phượng bị hồng sam nữ tử

cướp đi.

Khi trứng Hắc Phượng xuất hiện, tà hỏa trên bầu trời trở nên dày đặc hơn, âm thanh vù vù không dứt bên tai, hắc sắc hỏa diễm không ngừng từ trên bầu trời rơi xuống, rơi xuống bên cạnh Tà Ngô Đồng.

Một tiếng nổ trầm đục vang lên, giống như tiếng tim đang đập, một đạo linh khí đen kịt từ trong trứng Hắc Phượng lan tràn ra ngoài, giống như một hòn đá ném vào trong hồ nước thu lặng lẽ, hình thành một gợn sóng bằng mắt thường cũng có thể thấy được.

Sau một tiếng nổ trầm đục này, độ ẩm trong không khí đột nhiên lại tăng lên, ngay cả những Linh giai ở đây cũng chịu không được liên vận hộ thân cương khí ngăn cản, cố gắng làm giảm bớt cảm giác nóng bỏng, dù vậy, người có thực lực hơi kém, cũng đổ mồ hôi ròng ròng.

Đường Phong cũng bị nóng không chịu được, làn da như muốn vỡ ra, hiện tại hắn không dám vận dụng dù chỉ một chút cương khí, nếu không sẽ làm cho hồng sam nữ tử nhìn ra manh mối, hành động tiếp theo không thể thực hiện được nữa.

- Đùng đùng đùng...

Tiếng trầm đục vang lên không dứt, giống như đại chùy đánh vào trống da trâu, làm rung động tâm linh, một vòng lại một vòng màu đen từ trong trứng Hắc Phượng khuếch tán ra bốn phía.

1039. Chương 897 : Hỏa Phượng Chi Huyết

Ầm một tiếng, trên mặt đất xuất hiện một cổ lỗ xoáy, cuồng phong không thổi về hướng của mọi người, mà thổi về hướng của trứng Hắc Phượng, trứng Hắc Phượng lúc này làm cho tất cả mọi người ngỡ ngàng, một quả trứng đen kịt giống như thôn phệ tất cả, tản ra lực hấp dẫn mạnh mẽ, đem hắc sắc hỏa diễm trên mặt đất hút vào trong trứng.

Hắc sắc hỏa diễm này làm vô số cao thủ Thiên Thánh Cung trong mấy ngày nay đau đầu, lấy mắt thường cũng có thể thấy tốc độ nó đang giảm bớt, vốn chiếm cứ phương viên mười dặm, nhưng qua một lát, liền ít đi một thành.

Nhìn thấy cảnh này, bọn người Đại hộ pháp lúc này vô cùng khiếp sợ, bọn họ vốn không biết quả trứng đen kịt kia là gì, nhưng lúc này lại có thể hấp thu hắc sắc hỏa diễm mà Linh giai thượng phẩm cao thủ cũng phải kiêng kỵ đau đầu.

Phong Quyển Tàn Vân, đây là câu để diễn tả cảnh tượng trước mắt của tất cả mọi người!

Hơn mười tức qua đi, hắc sắc hỏa diễm đã biến mất không thấy gì nữa, tất cả đều bị quả trứng màu đen thôn phệ sạch sẽ. Nếu không không phải trên mặt đất lúc này đều khô cằn và kiến trúc bốn phía bị tàn phá trước kia vẫn tồn tại, mọi người cũng không tin tưởng trước kia, nơi đây còn bị hắc sắc hỏa diễm bao trùm.

Độ ẩm trong không khí lúc này đã biến mất, tuy vẫn còn khô nóng, nhưng trong tưởng tượng của mọi người vẫn cảm giác có chút không thoải mái.

Không đợi mọi người Thiên Thánh Cung mừng rỡ, hai cổ khí tức thuộc về Linh giai thượng phẩm đột nhiên bạo phát ra, hai cổ khí thể này giống như cuồng phong dậy sóng, mang theo uy thế không gì địch nổi, thổi trứng làm tất cả mọi người đều đứng không vững gót chân.

Hai cổ khí thể Linh giai thượng phẩm này bộc phát ra, tất cả mọi người ở đây giống như phản xạ có điều kiện, đều vận hộ thân cương khí, để phòng bất trắc.

Dù bọn họ không phải nghênh đón công kích gì, nhưng lại nhìn thấy hai đạo thân ảnh giống như cùng một lúc bổ nhào về phía quả trứng linh thú màu đen kia.

Một đạo hỏa hồng, trên đường tiếng lên rục rục như một đường thẳng màu đỏ, đó chính là phụ nhân.

Một đạo khác dù không rực rỡ như phu nhân, nhưng hào quang cũng tràn ngập màu sắc, cương khí bạo phát ra hào quang chói mắt.

Chỉ trong thời gian một cái nháy mắt, hai đạo nhân ảnh đã lao tới bên cạnh trướng Hắc Phượng, ở trước mặt bao nhiêu người, trướng Hắc Phượng và Tà Ngô Đồng đã biến mất không thấy đâu nữa, mây đen trên bầu trời cũng đột ngột tán ra, lộ ra bầu trời sáng sủa.

Đùng đùng... Âm thanh quyền cước va chạm liên tiếp truyền đến, mỗi một lần âm thanh phát ra đều kèm theo khí kinh thuộc về Linh giai thượng phẩm, phạm vi mặt đất xung quanh họ không cách nào thừa nhận lực trùng kích như vậy, nơi đó đang vỡ ra từng mảng, cương khí mạnh mẽ phát tán ra bốn phía, trên mặt đất nứt ra từng khe rãnh rất sâu.

Một tiếng kêu đau đớn truyền tới, sau đó là một đạo nhân ảnh bay ra ngoài, còn đạo nhân ảnh hỏa hồng đang đứng nguyên tại chỗ.

Thời gian giao thủ quá ngắn, nhưng trong thời gian giao phong ngắn ngủi này cũng có một ít người nhìn rõ là ai chiếm ưu thế, cho đến khi hai đạo nhân ảnh lộ ra khuôn mặt, bọn người Đại hộ pháp mới phát hiện Đường Phong bị đánh lui ra hơn mười trượng, tay bụm lấy ngực. Một trận ho nhẹ vang lên, phu nhân vẫn vững như bàn thạch không chút sụt mẻ!

Phu nhân thắng! Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người ai cũng biết trong lần giao thủ vừa rồi, phu nhân đã chiếm ưu thế.

Nhưng mà... Trên sắc mặt của hai người, làm cho mọi người không thể hiểu nổi. Rõ ràng phu nhân thắng, nhưng sắc mặt lại căm tức và phẫn nộ, mà Đường Phong thua, hiện đang cười rất vui vẻ.

Nhìn thấy tràng diện này thì ai cũng biết Đường Phong đã chiếm tiện nghi, phu nhân đã chịu thiệt.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

- Ha ha, phu nhân, nói thì lời giữ lời nha...

Đường Phong hít sâu một hơi thật sâu, cố gắng bình ổn khí huyết trong cơ thể, ngồi thẳng nhìn lên hồng sam nữ tử.

- Xú tiểu tử!

Hồng sam nữ tử hận đến mức thiếu chút nữa đã cắn Đường Phong.

- Vì sao ngươi có thể cưỡi bỏ phong ấn?

Thời điểm mấy ngày trước thừa dịp tiểu tử này bị thương, mình rõ ràng là đã phong ấn kinh mạch của hắn, theo đạo lý mà nói hắn hiện giờ không có sức chiến đấu, chính vì vậy, mình mới đáp ứng đề nghị vừa rồi của hắn, sau khi dập tắt hắc sắc hỏa diễm thì tranh đoạt trướng Hắc Phượng.

Nhưng hiện giờ nhìn lại, kinh mạch của hắn làm gì có dấu vết bị phong ấn? Trong nháy mắt vừa rồi bạo phát ra sức chiến đấu, hắn hoàn toàn đạt đến đỉnh phong!

Thất sách! Tiểu tử này quá xảo hoạt, mấy ngày nay vẫn không dùng tới cương khí, chính vì vậy mà mình không thể nào nhìn ra hắn đã giải trừ phong ấn từ sớm.

- Ha ha, vân bối tự có biện pháp.

Đường Phong cười một tiếng.

- Kể từ bây giờ, vân bối đã thực hiện ước định với tiền bối, kính xin tiền bối đừng quên.

Hồng sam nữ tử lạnh lùng nhìn Đường Phong, thần sắc chần chờ và giãy dụa thật lâu, lúc này mới chán nản nói:

- Ta biết rồi.

Đường Phong buông lỏng một hơi, nếu nữ tử này không cần cố kỵ mà vi phạm ước định với mình, cưỡng ép mình giao trướng Hắc Phượng ra, Đường Phong đành phải vạch mặt với nàng, nhưng nếu làm vậy, dù mình

thật sự chẳng có phần thắng. Bất quá bây giờ, nàng đúng là người hết lòng tuân thủ lời hứa, cũng có thể nói là nàng cố hủ, nói nàng không hiểu biến báo, nhưng tóm lại nàng sẽ không ra tay với mình nữa.

- Nếu như thế, vậy vân bối xin cáo từ!

Đường Phong không dám chần chờ, nơi đây không thể ở lâu, có trời mới biết nữ nhân này có đột nhiên đổi ý hay không? Nếu nàng đổi ý, mình muốn đi cũng không được.

- Không vội, thương tổn của người vẫn chưa khỏi hẳn, trước tiên nên lưu lại vài ngày, bổn phu nhân còn có chuyện muốn nói với người.

Hồng sam nữ tử thu liễm khí thế Linh giai thượng phẩm của mình, mở miệng nói.

Đường Phong nhếch miệng, định nói lời cự tuyệt nhưng lại không biết nàng muốn nói cái gì. Nhưng nàng đã nói như thế, chắc chắn không phải việc nhỏ.

- Vậy vân bối làm phiền thêm vài ngày vậy!

Đường Phong chần chờ một chút rồi gật đầu.

Đường Phong được an bài ở trong nội cung, dù bọn người Đại hộ pháp có chút thù hận với hắn, nhưng đây là mệnh lệnh của hồng sam nữ tử, cho nên cũng không dám có suy nghĩ bất chính gì với Đường Phong, huống chi Đường Phong đã bày ra thực lực mà bọn họ cũng không dám dễ dàng đắc tội.

Thời gian mấy ngày nay, Đường Phong chỉ dốc sức chữa thương, trong mấy tên hộ pháp Thiên Thánh Cung, chỉ có Tô Luyến Thủy là có quan hệ thân cận với Đường Phong một chút, thỉnh thoảng còn lui tới đưa cho hắn một ít thuốc chữa thương.

Nhìn ra được, sau khi Đường Phong hóa giải ân oán với Thánh cung, nữ nhân này cũng thở ra một hơi.

Ba ngày sau, Tô Luyến Thủy lại đến một lần nữa.

- Đường công tử, phu nhân gọi người đi một chuyến!

- Ân.

Đường Phong gật đầu, ba ngày nay hắn nghĩ qua vì sao hồng sam nữ tử lại bảo hắn lưu lại, nhưng nghĩ mãi không ra, chỉ đoán được chuyện này có quan hệ tới trịnh Hắc Phượng.

Dưới sự dẫn dắt của Tô Luyến Thủy, Đường Phong và nàng cùng nhau đi vào gian nhà gỗ bên ngoài Thánh cung hơn mười dặm kia, người còn chưa tới, âm thanh của hồng sam nữ tử đã truyền tới:

- Vào đi.

Nghe được âm thanh này, dù là Đường Phong hay Tô Luyến Thủy đều kinh ngạc, bởi vì âm thanh của hồng sam nữ tử thanh âm giống như đang một nhọc, thậm chí thân thể đang bị thương.

Bị thương? Đường Phong sửng sốt, đây chính là địa bàn của Thiên Thánh Cung, ai có thể làm cho hộ cung thánh thú bị thương chứ?

Đi vào trong nhà gỗ, Đường Phong nhìn thấy hồng sam nữ tử ngồi trên ghế, Thi Thi thì ôm đàn đứng ở một bên. Sắc mặt phu nhân hơi tái nhợt, nhìn nàng lúc này đúng là bị thương.

- Thuộc hạ bái kiến phu nhân.

Tô Luyến Thủy ngẩng đầu lên, cung kính hành lễ một cái.

Hồng sam nữ tử gật đầu:

- Người trở về đi.

- Vâng.

Tô Luyến Thủy không dám chần chờ chút nào, đáp một tiếng rồi lui ra ngoài.

Đợi đến lúc Tô Luyến Thủy rời đi, Đường Phong mới mở miệng hỏi:

- Không biết phu nhân tìm văn bối có chuyện gì không?

Hồng sam nữ tử thở dài một tiếng, chậm rãi đứng dậy:

- Ta có thể hiểu vì sao người không muốn giao trướng Hắc Phượng cho bốn phu nhân, nhưng dù sao đây là thành viên của Phượng chi nhất tộc, nếu có thể hàng phục, sau này nhất định là đại trợ lực.

- Ân.

Đường Phong không cố kỵ chút nào, nguyên nhân này thì ai cũng nhìn ra được, phủ nhận cũng không được gì, hiện tại Thiên Tú tông có không ít Linh giai, nhưng nếu chính thức so sánh với các thế lực lớn, cho nên nếu có cơ hội tăng thực lực và thủ đoạn của mình, Đường Phong sẽ không bỏ qua.

Thập mạch khô kiệt, thiên hạ đại loạn. Hiện tại Thiên Tú phải tìm được kẻ hở để sinh tồn, đến lúc đó, thế đạo sẽ hỗn loạn, chỉ có gia tăng thực lực của mình lên, mới có thể bảo vệ người thân của mình được bình an.

- Không biết người có nghĩ qua hay chưa, nếu không có cách nào hàng phục Hắc Phượng được... Thậm chí Hắc Phượng không thể trọng sinh, người sẽ làm như thế nào?

Hồng sam nữ tử mở miệng hỏi.

- Chưa suy nghĩ qua.

Đường Phong thành thật lắc đầu.

- Nhưng văn bối sẽ không từ bỏ bất kỳ hy vọng nào.

- Ai...

Hồng sam nữ tử cũng có chút ảo não.

- Ta không nên giao kèo ước định gì với người cả, phải chi thừa dịp người bị thương bức người giao trướng Hắc Phượng ra, sẽ không có chuyện phiền toái như bây giờ.

- Hắc hắc, lòng dạ tiền bối to lớn, nhất ngôn cửu đỉnh, chắc chắn sẽ không làm loại chuyện vô sỉ như vậy.

- Ít vô môn ngựa!

Hồng sam nữ tử trừng mắt nhìn Đường Phong.

- Bốn phu nhân là nữ nhân! Nếu muốn giết người, còn có điều gì cố kỵ sao? Ước định chó má kia đều là thứ những nam nhân ngoan cố các người định ra, liên quan gì đến ta?

Đường Phong không dám trả lời, hiện tại tính tình của phu nhân này không được tốt lắm, vạn nhất làm nàng bức mình, chỉ sợ làm không tốt thì hỏng việc.

Từ trong tay hồng sam nữ tử lấy ra một cái chai màu huyết hồng, ánh mắt nhìn lưu luyến không rời.

- Huyết Tủy Ngọc Bình?

Đường Phong cả kinh.

- Người nhận ra sao?

Hồng sam nữ tử nghi hoặc nhìn Đường Phong.

- Ân.

Huyết Tủy Ngọc Bình, là thứ tốt nhất để đựng đan dược. Luyện Dược Sư luyện chế ra đan dược nếu đặt trong bình chứa, dược hiệu sẽ tan biến theo thời gian, chất lượng bình chứa càng kém, tốc độ xói mòn càng nhanh!

Cho nên các loại đan dược đều đặt trong bình ngọc, bình ngọc có thể tác dụng lớn nhất chính là ngăn cản tốc độ xói mòn của

dược hiệu.

Trong các loại binh ngọc, tốt nhất chính là Huyết Tủy Ngọc Bình! Nghe đồn giá trị loại ngọc này không thể đánh giá, bởi vì Huyết Tủy Ngọc không chỉ bảo quản được hiệu không bị xói mòn, cũng là một trong những tài liệu để luyện chế cực phẩm đan dược, thậm chí còn có thể rèn vũ khí.

Nói cách khác, dù một hạt đan dược bình thường bỏ vào trong Huyết Tủy Ngọc Bình, dù không thể vĩnh viễn tồn tại cùng thiên địa, sông cạn đá mòn, nhưng đan dược trong Huyết Tủy Ngọc Bình sẽ bảo trì mãi mãi.

Lúc Đường Phong thăm dò Bạch Đế Bí Cảnh, kiếm được không ít đan dược, nhưng nhưng lọ đựng đan dược, đều không có Huyết Tủy Ngọc Bình! Ngay cả một tông môn như Dược Thần Tông lấy đan dược làm chủ, cũng không có bảo bối bậc này. Nhưng hồng sam nữ tử lại lấy ra.

Giá trị một Huyết Tủy Ngọc Bình là không thể đánh giá, mà thứ nằm trong nó có giá trị bao nhiêu?

Nghĩ tới chuyện này, hô hấp của Đường Phong trở nên dồn dập. Hồng sam nữ tử muốn mình ở lại mấy ngày, chẳng lẽ là muốn đưa cho mình cực phẩm đan dược?

Nhưng không đúng a! Mình và nàng chẳng thân chẳng quen, sao có thể tặng đan dược chứ?

- Muốn biết bên trong là thứ gì sao?

Hồng sam nữ tử hỏi.

- Nếu ta nói không muốn, phu nhân sẽ làm gì?

Đường Phong gãi gãi đôi má, tính tình hồng sam nữ tử loại này thất thường, cho nên phải hỏi trước.

- Đánh người một trận là xong.

Hồng sam nữ tử hừ lạnh một tiếng.

- Vậy vân bối phi thường muốn biết bên trong là vật gì.

Đường Phong vội vàng đáp.

Hồng sam nữ tử nhin không được cười một tiếng, thời điểm người khác nhìn thấy mình liền bó tay bó chân, ngay cả thổ cũng không dám thổ mạnh, điểm này ngay cả đám hộ pháp Linh giai trung phẩm cũng không ngoại lệ, nhưng tiểu tử này lại rất bình tĩnh, còn dám nói đùa với mình nữa.

Cũng lười tính toán với Đường Phong, hồng sam nữ tử lắc lư Huyết Tủy Ngọc Bình một chút, bên trong truyền ra tiếng chất lỏng va đập.

- Đây là...

Đường Phong nhướng mày, vốn cho rằng bên trong là đan dược gì, nhưng không nghĩ tới lại là chất lỏng.

- Hỏa Phượng chi huyết!

Hồng sam nữ tử chậm rãi nói.

- Cái gì?

Trông mặt Đường Phong run rẩy, như hắn không hề tin vào lỗ tai của mình, chần chờ thật lâu mới dám mở miệng hỏi:

- Phu nhân... Người vừa nói bên trong chính là Hỏa Phượng chi huyết?

Cũng khó trách Đường Phong lại khiếp sợ như thế, Hỏa Phượng chi huyết cũng không chỉ là máu tươi, mà còn là thuốc tiên chữa thương tốt nhất trên đời, trong truyền thuyết dù thương thể có nặng như thế nào, chỉ cần còn một hơi, phục dụng máu tươi này là có thể khởi tử hồi sinh, nói nó có thể xương trắng mọc thịt, người chết sống lại, ngu ngốc biến thành thông minh còn có chút không đủ.

1040. Chương 898 : Cò Kè Mặc Cả

Trọng yếu nhất, thứ này lại là tài liệu trọng yếu nhất để luyện chế Bất Tử Kim Đan!

Bất Tử Kim Đan, lúc trước Đường Phong cũng có được một khóa, chính là lễ vật lúc ở Đường Gia Bảo gia chủ Đường Ngạo cho hắn khi nhận tổ quy tông, nhưng sau này vì muốn cứu tâm mạch bị hao tổn của Âu Dương Vũ, đã cho hắn phục dụng.

Tại Bạch Đế Bí Cảnh Được Thần Tông đạt được Được Thần Phổ, trong đó có đan phương ghi lại cách luyện chế Bất Tử Kim Đan, nhưng tài liệu lại rất khó tìm, nhất là Hỏa Phượng chi huyết.

Nhưng bây giờ, hồng sam nữ tử lại nói cho Đường Phong, Huyết Tử Ngọc Bình trong tay nàng đang chứa Hỏa Phượng chi huyết, Đường Phong có thể trấn định sao? Một lọ máu tươi a, ít nhất cũng có thể luyện chế hơn mười khóa Bất Tử Kim Đan a? Đây chính là hơn mười cái mạng a!

- Đúng vậy, đây chính là máu của bốn phu nhân!

Hồng sam nữ tử nhìn thấy biểu hiện tham lam của Đường Phong, nhin không được trừng mắt với hắn, ánh mắt Đường Phong hiện giờ giống như ác lang, tròn mắt đảo liên tục.

- Thuốc tiên chữa thương tốt nhất trên đời...

Đường Phong nuốt nước miếng một cái, thời điểm hắn nhìn thấy chân thân Hỏa Phượng, hắn cũng không khiếp sợ như vậy.

- Lời đồn... Không thể tin được.

Hồng sam nữ tử dùng tay nắm chặt Huyết Tử Ngọc Bình, che khuất tầm mắt của Đường Phong lại, lúc này mới khiến ánh mắt tham lam của hắn bình tĩnh trở lại.

- Có phải người đã nghe đồn là Hỏa Phượng chi huyết có thể làm xương trắng mọc thịt, người chết sống lại phải không?

Đường Phong gật đầu một cái thật mạnh.

- Đúng vậy, Hỏa Phượng chi huyết đúng là có công dụng này, bởi vì bản thân của nó có ẩn chứa Niết Bàn chi huyết, có thể cứu được một mạng người. Nhưng...

Hồng sam nữ tử lại tăng thêm ngữ khí một chút.

- Điều kiện tiên quyết là người phục dụng có thể thừa nhận được hỏa kinh bá đạo chứa trong Hỏa Phượng chi huyết!

Đường Phong nghe vậy liền giật mình, chợt khổ cười, Hỏa Phượng chi huyết chất chứa hỏa kinh bên trong, người bình thường có thể thừa nhận hay sao? Dù mình có thi triển Tá Thi Hoàn Hồn, đề thăng đến Linh giai thượng phẩm, chỉ sợ cũng không cách nào thừa nhận nổi, Hỏa Phượng chi huyết, chính là thuốc tiên, cũng là độc dược.

Khó trách loại thuốc tiên chữa thương này, chỉ là tài liệu luyện chế Bất Tử Kim Đan.

Nếu Hỏa Phượng chi huyết là thứ mà bất cứ kẻ nào cũng có thể phục dụng, vậy thì không cần hao phí nhiều tài liệu quý trọng và khí lực để luyện chế Bất Tử Kim Đan.

- Phu nhân...

Đường Phong chần chờ nhìn hồng sam nữ tử.

- Chai này... Là cho ta sao?

- Ân.

- Tạ ơn phu nhân!

Đường Phong đại hỷ, đưa tay chớp lấy Huyết Tử Ngọc Bình, chẳng ngờ rằng hồng sam nữ tử lại thu hồi lại, nhìn Đường Phong nói:

- Tuy giao cho người, nhưng không phải chuẩn bị cho người.

- Có ý gì?

Đường Phong nghi hoặc hỏi thăm.

- Đây thứ được chuẩn bị cho Hắc Phượng trọng sinh.

Hồng sam nữ tử lại ngồi lên ghế, chậm rãi nói:

- Ngày ấy người lấy trứng Hắc Phượng ra ta đã nhìn thấy, nó sắp đến trạng thái viên mãn, tùy thời đều có thể phá trứng trọng sinh. Hỏa Phượng dự hỏa trùng sinh là chuyện thành công tuyệt đối, nhưng Hắc Phượng lại không giống, nó không có Niết Bàn chi huyết cho nên mặc dù đến trạng thái viên mãn, vận khí không tốt, cũng có thể thất bại.

- Ta biết rõ, chai Hỏa Phượng chi huyết này có thể tăng xác suất thành công khi Hắc Phượng trọng sinh đúng không?

Đường Phong mở miệng hỏi.

- Không tệ.

Hồng sam nữ tử gật đầu nói:

- Trong bình có sáu giọt Hỏa Phượng chi huyết, có lẽ đủ cho nó sử dụng, đến lúc đó người chỉ cần đem huyết dịch nhỏ lên trứng Hắc Phượng, Hắc Phượng sẽ hấp thu Niết Bàn chi huyết, tỉ lệ thành công sẽ tăng lên rất lớn.

- Tại sao chỉ có sáu giọt?

Đường Phong thất vọng, chai Huyết Tử Ngọc Bình này không nhỏ nhưng tại sao chỉ có chứa sáu giọt Hỏa Phượng chi huyết kia chứ.

- Xú tiểu tử.

Hồng sam nữ tử sắp bị tức chết, hấn cho rằng Hỏa Phượng chi huyết là cái gì? Người khác muốn một giọt cũng không thể có được, hiện tại bốn phu nhân cho hấn sáu giọt còn chưa đủ, nếu không phải Hắc Phượng sắp trọng sinh, làm sao mình lại làm ra chuyện tự tổn hại thực lực này?

- Một giọt máu, bốn phu nhân phải khổ tu mười năm mới có được!

Hồng sam nữ tử nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Đường Phong.

- Nơi này có sáu giọt, người nói xem bốn phu nhân cần tiêu bao bao nh8 đến y có sáu eom n nữ

Đường Phong gật đầu thật mạnh, nữ nhân này quá nguy hiểm, tùy tiện liếc nhìn, cũng có thể làm cho một đám nam nhân nổi loạn, vạn nhất bị một tồn tại cường đại nhìn chăm chăm, chỉ sợ không có kết cục tốt.

Thi Thi cười khê một tiếng:

- Nếu người ta thật sự muốn đi, cũng không cần đi theo các người. Chạy suốt vài năm cũng mệt mỏi rồi, nên nghỉ ngơi một chút mới tốt.

Linh Khiếp Nhan sững sờ, hồ nghi nói:

- Người cam tâm bị ta thôn phệ?

Tuy cùng là tinh hồn của một người, nhưng tính cách mỗi tinh hồn lại bất đồng với nhau, ai cũng muốn làm chủ, cho nên đều có địch ý với nhau, không ai nguyện ý bị người khác cắn nuốt sạch sẽ.

- Vì sao không được, ta đã nói, người chính là ta, ta chính là người! Ai thôn phệ ai, cũng không có gì khác nhau, hưởng chi...

Thi Thi chỉ vào bộ ngực cao ngất của mình nói:

- Thân thể nha đầu này quá kém, đã không còn thích hợp cho ta sinh sống trong thời gian dài, cách năm ba ngày chạy ra thì không có việc gì, nếu thường xuyên chạy ra, ta sợ nàng sẽ bị hủy.

Đường Phong chấp nhận, chỉ sợ người khác không rõ điểm này, nhưng mình vận dụng Tá Thi Hoàn Hồn lại vô cùng nguy hại cho nên hiểu rất rõ, càng là tinh hồn cường đại, càng cần một thân thể cường hãn. Hiện tại Thi Thi chỉ đạt tới Địa giai cảnh giới, tinh hồn Vũ Mị cao hơn nàng không chỉ vài cấp bậc, chiếm cứ thân thể nàng trò chuyện thì không có gì nguy hại, nhưng nếu động thủ, hao tổn vẫn chỉ là thân thể của Thi Thi.

- Cô nương rất hiểu đạo nghĩa, Đường mỗ bội phục.

Vài tinh hồn trước kia, có cái nào không đánh chủ ý lên người Linh Khiếp Nhan?

Nhưng Vũ Mị không nghĩ như vậy, nhưng cũng có thể đoán từ việc nàng không thể thôn phệ Linh Khiếp Nhan, bây giờ Linh Khiếp Nhan đã dung hợp bốn tinh hồn, hiện giờ chỉ còn một mình nàng, căn bản không có phần thắng.

- Nói khách khí như vậy làm gì?

Thi Thi vũ mị liếc nhìn Đường Phong, đem thân thể nhu nhược dựa vào Đường Phong, con mắt nhìn lên Đường Phong, thổi ra một hơi, mỉm cười nói:

- Hiện tại người ta đang khống chế thân thể này, người muốn làm cái gì thì làm đi nha...

Khóe miệng Đường Phong co quắp rút, Linh Khiếp Nhan nổi trận lôi đình:

- Nữ tử phóng đảng, Phong ca ca, nhanh chóng trở lại Thiên Tú, ta muốn lập tức thôn phệ nàng, lưu lại hồ ly tinh này trên thế gian quá nguy hiểm.

- Khách khách...

Thi Thi cười khê một hồi.

- Chờ người thôn phệ ta, người trở thành phóng đảng! Đến lúc đó ta nhìn xem người làm sao tự bắt chính mình đây!

Thời gian tinh hồn Vũ Mị xuất hiện không dài, chỉ khoảng nửa canh giờ liền đem quyền khống chế thân thể trả lại cho Thi Thi, nhưng Thi Thi vẫn đang ngủ say, bất đắc dĩ, Đường Phong đành phải ôm nàng chạy đi.

Đi ra khỏi cửa vào Thiên Thánh Cung, quay đầu nhìn lại thác nước cao trăm trượng kia, nước từ trên cao rơi xuống, tiếng nước sau lưng vang lên âm âm, Đường Phong vội vàng chạy trở về Thiên Tú.

Nghĩ tới Hắc Phượng trọng sinh sắp tới, Đường Phong không thể chờ đợi được, chỉ nghĩ phải chạy về Thiên Tú.

Mất mấy ngày sau, Thiên Tú đã xuất hiện ở trước mắt, thời điểm đi đến bên ngoài Tỉnh An thành, Thi Thi bị ôm vào trong ngực giãy dụa một hồi, nói khẽ:

- Thả ta xuống.

Vì mấy ngày nay thời gian gấp gáp, Đường Phong vẫn luôn ôm Thi Thi chạy, dù sao nàng chỉ đạt tới Địa giai, cước lực không tính là nhanh.

Thời điểm Đường Phong chạy đi đều là những nơi dã ngoại hoang vu, không có người nhìn thấy nên không có gì đáng ngại, nhưng Tỉnh An thành ở trước mặt, người đến người đi, chen vai thích cánh, Thi Thi thật sự không muốn bị Đường Phong ôm.

- Ân.

Đường Phong cũng không kiên trì, tuy có thể trực tiếp bay qua Tỉnh An thành, nhưng giữa ban ngày thế này thì không thích hợp chút nào, nhẹ nhàng buông Thi Thi ra, dẫn theo nàng cùng đi vào Tỉnh An thành.

Thi Thi giống như con mèo nhỏ bị lạc đường về nhà, nhu thuận theo sát sau lưng Đường Phong, không nói một lời.

Đi tới, bỗng nhiên Đường Phong có cảm giác bốn phía có vô số ánh mắt đang tụ tập ở phía sau lưng mình, trong những ánh mắt này có kinh diễm, ngốc trệ và khiếp sợ, không có trường hợp cá biệt.

Đình đình đang đang... Âm thanh liên tiếp từ bên cạnh truyền tới, vô số đồ vật cầm trong tay của cư dân Tỉnh An thành không tự chủ mà rơi xuống đất lúc nào không biết, dù là nam phụ lão ấu đều là như thế.

Tỉnh An thành vốn ồn ào, lúc Thi Thi đi vào thành, yên tĩnh đến mức cây kim rơi cũng có thể nghe được.

Ừng ực ừng ực... Không biết có bao nhiêu âm thanh nuốt nước miếng của mọi người truyền tới.

Thi Thi co quắp lại hơn cả lúc trước, đi về phía trước hai bước níu lấy áo của Đường Phong, thân thể nàng đang phát run.

Đường Phong sững sờ, nhìn tình huống hai bên, không khỏi cười khổ một tiếng, tuy hiện tại Thi Thi hiện đang che mặt, nhưng cũng không cần cố thúc dục về mê người trong mắt mình, hưng tình hồn Vũ Mị chiếm cứ thân thể nàng nhiều năm như vậy, sớm đã in烙 ấn của Vũ Mị vào nàng.

Loại khí chất này đối với người có cảnh giới như mình là không có gì đáng nói, nhưng đối với người bình thường mà nói, không thể nghi ngờ là hấp dẫn trí mạng!

Bị loại dụ hoặc này điều khiển, một người theo bản năng đi về phía trước hai bước, ngay sau đó, có vô số nam nhân trên đường phố đi về phía Thi Thi.

- Đường Phong...

Âm thanh của Thi Thi mang theo một tia run rẩy.

- Đừng sợ!

Đường Phong an ủi một tiếng, bước một bước nhẹ nhàng đạp lên mặt đất một cái.

- Răng rắc...

Đá xanh cứng rắn lập tức vỡ vụn thành vô số khối, trong phạm vi mười trượng xung quanh đều xuất hiện khe nứt hình mạng nhện, cả đại địa giống như đang run rẩy.

Một cảm giác lạnh như băng từ trên trời giáng xuống, cơ hồ tất cả mọi người đều nhìn không được rung mình một cái, hai mắt mê ly lập tức thành tĩnh lại.

- Có chuyện gì thế?

Mọi người chung quanh đều tĩnh táo lại, không rõ ràng là có chuyện gì vừa xảy ra vừa rồi, Tỉnh An thành yên tĩnh một lát, sau đó lại khôi phục về náo nhiệt.

Đường Phong dẫn Thi Thi đi đi lại lại trong đám người, không qua bao lâu liền ra khỏi Tỉnh An thành.

1042. Chương 900 : Sắc Ma

Nhìn Thi Thi, Đường Phong đau đầu một hồi, hắn không nghĩ tới Thi Thi có sức dụ hoặc với người bình thường lại kinh người như vậy, biểu lộ vừa rồi của mọi người giống như mèo thấy mỡ, hành động theo bản năng, sau sự tình này thì lại không nhớ có chuyện gì, khí chất này của Thi Thi quá nguy hiểm, nếu về mặt hoặc này tăng thêm một chút nữa, chỉ sợ là Thiên giai cao thủ, cũng có thể bị đôi mắt của nàng làm mê hoặc mà rơi vào tay giặc.

- Đi thôi, phía trước chính là Thiên Tú, ở chỗ đó tất cả mọi người đều là nữ hài tử.

Đường Phong nói câu này làm cho Thi Thi yên tâm không ít.

Thế giới này nơi không làm Thi Thi sợ hãi không nhiều lắm, nhưng Thiên Tú tông lại là nơi lý tưởng nhất, Thi Thi có lực hấp dẫn với nam nhân, với nữ nhân cũng có, nhưng tác dụng nhỏ hơn rất nhiều.

Đi vào cửa chính Thiên Tú, mấy đệ tử thủ vệ vừa thấy Đường Phong, lập tức vãn an:

- Bái kiến sư huynh!

Đường Phong ngạc nhiên một hồi, hắn không nghĩ tới những đệ tử lạ lẫm này lại nhận ra mình.

Nhẹ nhàng gật đầu, dẫn Thi Thi đi vào trong, sau lưng truyền đến những tiếng nghị luận.

- Oa, không biết sư huynh lại ra tay với cô nương nhà ai.

- Không phải sư huynh đã có ba phu nhân rồi sao?

- Đúng vậy a, thiếu chủ Bạch Đế thành, cung chủ Đại Tuyết Cung, còn có Đại sư tỷ của chúng ta, mỗi người đều quốc sắc thiên tư, thế mà sư huynh lại ra ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt.

...

- Hừ, các ngươi không biết a, sư huynh còn có một đồ đệ mỹ nữ nữa đó, luận tư sắc không chênh lệch bao nhiêu với Đại sư tỷ chúng ta, nghe nói hai người thường xuyên ở cùng một chỗ, thân mật lắm.

- Ai nha... Thế thì loạn bối phận hết rồi, thật là mạnh bạo!

- Ta thấy sư huynh không nên gọi là Huyết Ma, mà nên gọi Sắc Ma mới đúng, Sắc Ma Đường phong, nghe cũng không tệ ah.

- Hừ sư huynh quay đầu lại nhìn kia, đừng nhìn hắn đừng nhìn hắn, nếu bị hắn vừa ý là xong đời, dù sư huynh có tốt, nhưng có quá nhiều phu nhân.

Đường Phong hít sâu một hơi, trong nội tâm âm thầm tự nhủ mình không nên so đo với những tiểu nha đầu mới mười lăm mười sáu tuổi này, bản thiếu gia lúc nào đã trở thành Sắc Ma rồi?

Nữ nhân tinh quái nơi nào cũng có, lại nói, sư phó của các ngươi không dạy các ngươi ở trước mặt cao thủ âm thanh khi nói chuyện phải nhỏ một chút sao? Thính lực của cao thủ không phải bình thường a.

Thi Thi vốn đang khấn trương nhin không được phì cười một tiếng, Đường Phong nhìn nàng, vội vàng giải thích nói:

- Ta có đồ đệ, nhưng chẳng qua chỉ là đồ đệ thôi!

- Ân.

Thi Thi thu liễm sự vui vẻ, gật đầu một cái.

- Ta nói thật mà.

Đường Phong nghiêm mặt nói.

- Ân.

Thi Thi lại gật đầu.

Được, nói thêm thì trắng cũng biến thành đen, Đường Phong buồn bực, dẫn nàng đi về hướng Yên Liễu Các.

Trong Yên Liễu Các, lúc này không có người, chỉ có Lại tử và cung chủ đại nhân đang luận bàn, lần trước Đường Phong đi Thiên Thánh Cung, đã từng lưu lại Sơn Hà Đồ và không ít linh thạch để mọi người tu luyện, mỗi người tu luyện khi đối mặt với linh khí tinh thuần khổng lồ đều khó có khả năng thư giãn.

Nhưng thời gian dài tu luyện quá buồn tẻ, nếu không có chiến đấu, thu hoạch cũng không nhiều lắm, chính vì như thế, Lại tử và cung chủ đại nhân cứ cách mấy ngày lại luận bàn một phen, chứng thực sự tăng trưởng thực lực và tăng thêm cảm ngộ trong tu luyện cho nhau.

Thời điểm Đường Phong về tới đây, nhìn thấy nhị nữ đánh nhau túi bụi, cơ hồ không lưu tình chút nào, người xem mí mắt nhảy lên, trong lòng run sợ tuy đánh nhau hung ác, nhưng dù là ai, đều có thể hóa giải công kích của đối phương, hơn nữa lực khổng lồ chế với cương khí rất xảo diệu, dù đang chiến đấu trong Yên Liễu Các, nhưng chưa từng lan ra phòng ốc bốn phía.

Nhìn ra được, dù là Lại tử hay cung chủ đại nhân, trong đoạn thời gian này đã có tăng trưởng không ít.

- YAA.A.A., phu quân đã trở lại!

Khóe mắt Tiểu Nhã liếc qua Đường Phong, lập tức dừng công kích, trực tiếp bay về phía trước, Lại tử cũng nhanh chóng thu hồi cương khí của mình, hạ xuống mặt đất.

Thi Thi cười khê, tiện tay dùng chân trên giường che chắn thân thể lại.

Càng mê người! Đường Phong ngạc nhiên phát hiện nhìn nữ nhân trước mặt, dù thân thể đã được cái chân che chắn phần lớn xuân quang, nhưng càng che chắn thì lực hấp dẫn lại tăng thêm một chút.

- Người ta chờ người rất lâu rồi đấy.

Thi Thi vẫy vẫy tay với Đường Phong.

Đường Phong vẫn đứng nguyên tại chỗ không nhúc nhích, nghiêng tai lắng nghe một lát, xác nhận và Bảo nhi Mộng nhi vẫn đang ngủ say, trong Yên Liễu Các tạm thời không có mặt những người nào khác, lúc này mới yên tâm cất bước tiến lên.

Nếu cảnh này bị bọn người Lại tử nhìn thấy, nhất định sẽ định tội thành bất gian tại giường, dù có nhảy xuống sông Hoàng Hà cũng không thể rửa sạch.

- Phóng đăng!

Linh Khiếp Nhan bắt mắt trách cứ một câu.

Đường Phong thở dài một hơi, đi đến bên giường ngồi xuống, bắt đắc dĩ nhìn qua Thi Thi. Một khi tinh hồn Vũ Mị xuất hiện, sẽ có loại cử chỉ phóng đăng này, dù vậy vẫn làm cho hắn tim đập loạn xạ không ngừng.

- Ca ca, người muốn làm chuyện gì?

Thi Thi toát ra thần thái e sợ của tiểu nữ nhi, sợ hãi nhìn Đường Phong, nửa quỳ trước mặt hắn, âm thanh ỏn ẻn dò hỏi.

1045. Chương 903 : Công HiệP Của Hoả PhượNg Chi HuyếT

Thiếu chút nữa Đường Phong phun máu, dùng tay che mũi một cái, hung thần ác sát nói:

- Bớt sàm ngôn đi, nằm xuống cho ta, ngoan ngoãn để nha đầu cắn nuốt!

Tuyệt đối không thể mặc kệ của tinh hồn này được, quá làm càn!

Hai con mắt của Thi Thi ngập nước, hai bàn tay nhỏ bé quăn vào nhau, càng quăn càng xiết chặt, nói khê:

- Ta có việc muốn thỉnh cầu, có thể nói ra không?

- Nói đi.

Đường Phong nhìn nàng.

Thần sắc trên mặt Thi Thi biến đổi, trở nên thê lương, nở nụ cười khổ và đau thương, quay đầu nhìn qua ngoài cửa sổ, ôn nhu nói:

- Nói là thỉnh cầu, kỳ thật cũng là nguyện vọng. Sau khi ta bị cắn nuốt sẽ dung hợp với nàng, sau này trên thế gian sẽ không còn ta nữa, đây là nguyện vọng duy nhất của ta!

Đôi mắt mê người của Thi Thi lại nhảy loạn xạ, nhưng lần này lại không toát ra bất cứ thần thái vũ mị nào, ngữ khí thương cảm, thần thái thê lương, lời nói phát ra từ đáy lòng.

- Chỉ cần ta có thể giúp người làm được, ta sẽ đáp ứng người!

Đường Phong bị giọng nói của nàng cảm nhiễm, thần thái cũng trở nên nghiêm túc.

- Phong ca ca người sẽ hồi hận.

Linh Khiếp Nhan ở trong cương tâm cười lạnh một tiếng.

- Kỳ thật cũng không phải là đại sự gì, người nhắc tay là có thể làm được.

Thi Thi ngoái đầu nhìn lại nhìn Đường Phong, trong khóe mắt hiện ra nụ cười giảo hoạt, lập tức cúi người, giống như con mèo nhỏ quỳ trên giường, nhích đến gần Đường Phong, nói:

- Ta muốn nếm thử cảm giác nam nữ hoan ái, ta muốn thử cảm giác này một lần, đối với người mà nói... Rất nhẹ nhàng phải không?

Tứ chi Thi Thi chạm đất, tạo hình và thần thái lúc này vũ mị đến cực điểm, bờ mông ngạo nghễ ưỡn lên, vòng eo hoàn mỹ, mái tóc dài rối tung phủ lên vai, rũ xuống tận giường, áo lót cũng không cách nào che chắn được xuân quang tiết ra ngoài.

Đường Phong nhìn nàng đầy thâm ý, trên mặt nở nụ cười vui vẻ, duỗi một bàn tay vuốt ve cái cảm sáng bóng của nàng, chỉ đụng vào một cái rất nhẹ, thân thể Thi Thi liền run rẩy một cái, trong đôi mắt toát ra thần thái mê ly.

Hô hấp càng ngày càng dồn dập, trong đôi mắt Thi Thi có chút khát vọng, cũng có chút ranh mãnh, không e dè khi đối mặt với Đường Phong.

Đường Phong chậm rãi đem đầu mình tiến gần người nàng, hơi thở của nam nhân tràn vào mặt, tim Thi Thi đập càng ngày càng mạnh, trong phòng yên tĩnh, phát ra âm thanh thỉnh thoảng.

Thời điểm đôi môi của hai người còn cách nhau một tấc, Đường Phong dừng lại, quát lên:

- Nha đầu, động thủ!

- Ah...

Thi Thi giống như bị trúng tên yếu đuối ngã vào lồng ngực Đường Phong, thân thể ngồi trên đùi Đường Phong, trong miệng phát ra một âm thanh như mất hồn, u oán nhìn Đường Phong:

- Lòng dạ nam nhân thật ác độc!

- Ngoan ngoãn nghe lời cho ta!

Linh Khiếp Nhan nghiêng răng nghiêng lợi quát lên, bốn sợi tinh hồn dung hợp thành một thể phát ra lực hấp dẫn, trong chớp mắt tinh hồn Vũ Mị trong cơ thể Thi Thi bị cưỡng ép bay ra.

- Khanh khách, ta sẽ trở lại, không có nam nhân nào có thể ngăn cản được lực hấp dẫn của ta!

Sau khi Thi Thi nói xong câu này, thần thái trong đôi mắt dần dần biến mất.

- Phong ca ca, ta sẽ ngủ say một thời gian ngắn, người hãy cẩn thận.

Linh Khiếp Nhan nói xong câu này, cũng không còn phản ứng. Mỗi lần Linh Khiếp Nhan thôn phệ một tinh hồn, đều hao phí rất nhiều thời gian, lần đầu tiên cần vài tháng, lần thứ hai là nửa năm, không biết lần này cần bao lâu.

Nhưng đây chính là tinh hồn cuối cùng, chỉ cần thôn phệ Vũ Mị, Linh Khiếp Nhan đã trở thành nguyên vẹn.

Mấy năm trước, thời điểm mình có được Bất Phôi Giáp, đã từng đáp ứng Linh Khiếp Nhan, giúp nàng tìm kiếm các tinh hồn bị tán lạc không biết ở đâu, trải qua nhiều năm như vậy, cuối cùng lời hứa hẹn này cũng hoàn thành, chỉ cần nghĩ tới điểm ấy Đường Phong cũng nhẹ nhõm một chút.

Trên đùi truyền đến khí tức ấm áp, Đường Phong cúi đầu xem xét, liền cười khổ một tiếng. Hiện tại Thi Thi đang ngủ say trên đùi của mình, tư thế rất ám muội.

Nhẹ nhàng ôm lấy nàng, cố gắng không để động đến thân thể của nàng, Đường Phong đặt nàng lên giường, thay nàng đắp chăn lại.

Rón ra rón rén đi ra phòng ngoài, Đường Phong ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Trăng tròn như cái mâm bạc, cả thế giới đều đắm chìm trong tầng ánh sáng nhu hòa này, hôm nay tất cả các việc vặt đã an bài thỏa đáng, hiện tại cũng nên bắt tay vào việc ấp nở trứng Hắc Phượng.

Hắc Phượng trọng sinh, tuyệt đối không thể qua loa, hơn nữa nhất định phải tìm một nơi rộng rãi và không có người qua lại mới được.

Phần bụng của Khúc Đình Sơn, đây chính là nơi lý tưởng nhất!

Thừa dịp trăng sáng, Đường Phong triển khai thân pháp bay về phía Khúc Đình Sơn.

Một giờ sau, Đường Phong đã tiến vào Khúc Đình Sơn hơn trăm dặm, có lẽ nơi này đủ an toàn rồi. Đi xem xét bốn phía, Đường Phong tìm được vị trí phù hợp, đem trứng Hắc Phượng lấy ra, cẩn thận từng li từng tí đặt xuống đất, ngay sau đó, lại vội vàng lấy Tà Ngô Đồng ra, đặt ở bên cạnh trứng Hắc Phượng.

Sau một khắc, Đường Phong vội vàng bay ra ngoài, một lần chạy ra ngoài hơn mười dặm, lúc này mới dừng bộ pháp.

Đưa mắt nhìn lại, dưới ánh trăng, dù cách núi non cây cối trùng điệp, Đường Phong vẫn có thể nhìn thấy động tĩnh của trứng Hắc Phượng. Tận lực chọn lựa vị trí này, chính là vì địa thế ở đây khá cao, rất thuận tiện cho mình quan sát tất cả.

Đường Phong bắt đầu ngồi đợi.

- Vù vù...

Mây đen trên bầu trời vùn vù, đem ánh trăng sáng ngời che đi, một đoàn hắc sắc hỏa diễm sáng ngời từ trên trời rơi xuống, nện thẳng xuống vị trí của Tà Ngô Đồng.

Ầm một tiếng, dù đã đứng cách hơn mười dặm, Đường Phong cũng có thể cảm giác được mặt đất đang rung động lắc lư, con mắt nhìn chăm chăm vào địa phương đang bốc cháy sáng trưng kia, ánh lửa lập thiêu đốt hừng hực.

Hắc sắc hỏa diễm đang cắn nuốt mọi thứ xung quanh, không có ngừng lại chút nào, nó nhanh chóng khuếch tán ra khắp mọi hướng.

Tiếng vù vù trên không trung vang lên không dứt, trên cơ bản cứ cách mười tức thời gian, sẽ có một đoàn hắc sắc hỏa diễm rơi xuống, cả vùng đất biến thành biển lửa.

Đường Phong đứng nguyên tại chỗ, hắn cũng có chút lo lắng. Uy lực của hắc sắc hỏa diễm hắn đã tự mình trải nghiệm qua, trừ trứng Hắc Phượng có thể hấp thu ra, không có biện pháp nào có thể dập tắt nó, nếu vì chuyện này mà Khúc Đình Sơn bị thiêu đốt, chẳng phải khi đó mình trở thành tội nhân thiên cổ sao?

Dù có lo lắng, nhưng Đường Phong không có biện pháp để dập lửa, chỉ có thể cầu nguyện cho tốc độ của hắc sắc hỏa diễm không khuếch tán quá nhanh.

Động tĩnh ở bên này gây ra, làm cho linh thú trong phương viên trăm dặm bị kinh hãi, âm thanh thú rống hỗn loạn vang vọng khắp Khúc Đình Sơn, vô số linh thú hốt hoảng chạy trốn ra xa khỏi vị trí hắc sắc hỏa diễm đang thiêu đốt.

Thời gian không bao lâu, nơi đặt trứng Hắc Phượng đã biến thành một biển lửa!

Thời gian dần qua, Đường Phong cảm giác độ ẩm trong không khí càng ngày càng cao, biển lửa đang lan tràn tới vị trí của mình, dù cách nhau đến mười dặm, nhưng ở đây cũng không phải là nơi an toàn.

Dưới sự bất đắc dĩ, Đường Phong đành phải lui về phía sau một lần nữa, hắn lui chừng ba mươi dặm, đi đến phụ cận một đỉnh núi nhỏ, lúc này mới dừng lại.

Thời gian nửa đêm trôi qua rất nhanh, một đạo ánh sáng từ phương đông sáng chói xuất hiện ở phía chân trời, trải qua nửa đêm, hiện giờ Khúc Đình Sơn ánh lửa trùng thiên, lấy trứng Hắc Phượng làm trung tâm, phạm vi phương viên gần trăm dặm, đã bị đốt cháy không còn lại gì, đừng nói là cây cối trước kia, ngay cả mặt đất cũng bị thiêu đốt.

Cho tới bây giờ, trứng Hắc Phượng mới có những biến hóa rất nhỏ, Đường Phong có thể nhìn thấy trứng Hắc Phượng đang phiêu đảng một tầng đen kịt, giống hệt bộ dáng như lúc ở Thiên Thánh Cung, tốc độ của màu đen đó lan tràn rất nhanh, lập tức bao trùm toàn bộ khu vực biển lửa, sau một khắc, biển lửa toàn hắc sắc hỏa diễm như được triệu hoán, giống như Phong Quyển Tàn Vân bị hút vào trong trứng Hắc Phượng, chỉ trong mười tức thời gian ngắn ngủi, tất cả hắc sắc hỏa diễm bị trứng Hắc Phượng thôn phệ không còn.

Đường Phong thở ra một hơi, cuối cùng cũng bị hút trở lại, xem ra vị trí của mình cũng xem như là nơi an toàn. Tiếp theo Tà Ngô Đồng sẽ hấp dẫn thiên địa tà hỏa, tới đa cũng chỉ có thể lan tràn đến chỗ vừa rồi.

Thiên Thánh Cung hộ cung thánh thú Hỏa Phượng Hoàng đã từng nói qua trứng Hắc Phượng sắp tới trạng thái viên mãn, nhưng lại không nói chắc là lúc nào sẽ trọng sinh, Đường Phong cũng không thể phỏng đoán, chỉ có thể lẳng lặng ngồi đợi.

Làm cho Đường Phong không nghĩ tới, mình đã đợi liên tiếp ba ngày, trứng Hắc Phượng vẫn giống như trước kia, không có chút biến hóa nào, Tà Ngô Đồng hấp dẫn thiên địa tà hỏa chỉ tới phạm vi trăm dặm, sau đó bị trứng Hắc Phượng thôn phệ, ba ngày qua đi, quá trình này lặp đi lặp lại, mỗi lần lặp lại thì Đường Phong đã không còn cảm giác chờ mong nữa, cho đến tận hôm nay Đường Phong đã bình tĩnh trở lại.

Hắn an vị trên đỉnh núi, trên tay cầm Thiên Cơ trận pháp, đầu khổ nghiên cứu.

Không quản Hắc Phượng khi nào mới có thể trọng sinh, mình cũng không thể ở nơi này mà lãng phí thời gian như vậy.

Vô Thường Quyết không cần tu luyện, chính nó sẽ chủ động vận chuyển, Linh Quyết không cách nào tu luyện, Sơn Hà Đồ đang nằm trong mật thất Thiên Tú tông. Càng nghĩ, Đường Phong chỉ có thể nghiên cứu Thiên Cơ trận pháp.

Bản Thiên Cơ trận pháp này sau khi Đường Phong có được, Đường Phong cũng không nghiên cứu bao lâu, cho nên lý giải đối với trận pháp không quá sâu, chỉ có thể được coi là nhập môn mà thôi, hiện tại tĩnh tâm nghiên cứu, Đường Phong phát hiện trận pháp đúng là bác đại tinh thâm, nếu không hao tốn nhiều thời gian cho nó, sẽ không thể hiểu được tinh túy của nó, càng xem càng thấy huyền diệu thần kỳ, càng xem càng yêu thích không buông tay.

Hắn vừa xem Thiên Cơ trận pháp, vừa lấy linh thạch từ trong Mị Ảnh không gian ra, luyện tập bày trận.

Khi cảm thấy mệt mỏi thì nhắm mắt ngồi xuống, một bên điều dưỡng tinh lực một bên hồi tưởng những gì mình hiểu được trong Thiên Cơ trận pháp.

Năm ngày tiếp theo, bỗng nhiên Đường Phong giật mình tỉnh lại, bối rối ngẩng đầu nhìn về vị trí của trứng Hắc Phượng, cảm thấy nó vẫn giống như lúc trước kia, không có biến hóa, hắn lắc đầu, tiếp tục nghiên cứu trận pháp.

Mười ngày sau, tình huống vẫn như vậy.

Nửa tháng, một tháng...

Sau một tháng, Đường Phong bắt đầu dần phát hiện, trình độ của mình đối với lý giải về trận pháp đã được tính là nhập môn, nhưng trứng Hắc Phượng vẫn như lúc ban đầu.

Nhiều ngày hướng nhìn về phía trứng Hắc Phượng, lòng mày Đường Phong nhíu lại, hắn chợt phát hiện mình đã xem nhẹ một việc, chính là tuổi thọ của linh thú và tuổi thọ của nhân loại.

Hồng sam nữ tử chỉ nói với mình, Hắc Phượng sắp trọng sinh, nhưng lại không nói là đến lúc nào nó mới trọng sinh! Mình cho rằng có thể rất nhanh, nhưng bây giờ đứng ở góc độ Hồng sam nữ tử mà suy nghĩ, trong miệng nàng nói rất nhanh, có khả năng là một tháng, hai tháng, nửa năm hoặc thậm chí lâu hơn.

Chút thời gian đó với thượng cổ linh thú mà nói, đúng là rất nhanh.

Mình sẽ không phải đợi ở nơi này một hai năm chứ? Đường Phong nghĩ đến điểm này liền phiền muộn. Còn có, Hồng sam nữ tử giao cho mình Hỏa Phượng chi huyết, nên dùng lúc nào mới thỏa đáng nhất đây?

Lúc ấy chỉ lo mừng rỡ Hắc Phượng cuối cùng cũng thuộc về mình, hưng phấn quá nên quên hỏi những chuyện này.

Thời điểm suy nghĩ, trứng Hắc Phượng và hắc sắc hỏa diễm đã vòng trở lại, từ trong trứng Hắc Phượng phát ra động tĩnh, toàn bộ hắc sắc hỏa diễm khắp núi đều bị nó hút trở lại.

Đường Phong dùng thần thức đảo qua trứng Hắc Phượng, sau khi tra xét thì lộ ra vẻ hoảng sợ và kinh ngạc, trứng Hắc Phượng ... Lúc này đã xuất hiện một cổ sinh cơ!

Trước đây tuy trứng Hắc Phượng vẫn sống, nhưng sinh cơ ẩn chứa trong nó rất yếu ớt, phải đứng ở trước nó cẩn thận tra xét, mới có thể cảm giác được, nhưng hiện tại, dù ở cách ba mươi dặm, Đường Phong cũng

cảm nhận được trứng Hắc Phượng đang tản ra sinh cơ bùng bùng, sinh cơ này không tính là mạnh, nhưng đã mạnh hơn trước kia rất nhiều.

Đây là dấu hiệu Hắc Phượng trọng sinh sao? Trong nhất thời Đường Phong rất vui mừng, mình đã ở đây đợi hơn một tháng, cuối cùng cũng không uổng phí thời gian chờ đợi.

Hắc sắc hỏa diễm biến mất, không đến mười tức thời gian, mây đen trên bầu trời lại vãn vũ, một đạo hắc sắc hỏa diễm như Hỏa Long từ trên trời rớt xuống, nện vào bên cạnh Hắc Phượng.

Đường Phong thu hồi Thiên Cơ trận pháp, nhìn không rời mắt khỏi trứng Hắc Phượng.

Hao phí thời gian quan sát, hắc sắc hỏa diễm xung quanh trứng Hắc Phượng bị hấp thu sạch sẽ, điều này Đường Phong cũng nhìn thấy được, sinh cơ trong trứng Hắc Phượng, đã mạnh hơn vừa rồi một chút.

Có hy vọng! Đường Phong nhin không được cười lên, đây tuyệt đối chính là dấu hiệu Hắc Phượng sắp trọng sinh. Hiện tại có nên cho nó dùng Hỏa Phượng chi huyết gia tăng tốc độ và xác suất thành công hay không?

Dừng! Lúc này không dùng, thì đợi khi nào mới dùng! Ý niệm này vừa mới xuất hiện trong đầu, Đường Phong đã hạ quyết tâm. Nhưng muốn đem Hỏa Phượng chi huyết nhỏ lên trứng Hắc Phượng, phải đợi thời cơ thích hợp. Chỉ khi hắc sắc hỏa diễm bên cạnh bị trứng Hắc Phượng thôn phệ, trước lúc hắc sắc hỏa diễm trên bầu trời rơi xuống, sẽ có thời gian mười tức ngắn ngủi, khi đó mới là thời điểm an toàn.

1046. Chương 904 : Thất Bại?

Mười tức thời gian... Khoảng cách giữa mình và trứng Hắc Phượng là ba mươi dặm, dùng thực lực Thiên giai thượng phẩm chỉ sợ làm không được, chỉ có thi triển ra Tá Thi Hoàn Hồn mới có thể.

Hít sâu một hơi, Đường Phong bình ổn tâm tình kích động lại, lẳng lặng chờ đợi thời cơ.

Lại hai canh giờ trôi qua, khi trứng Hắc Phượng phát ra một tia rung động, Đường Phong biết cơ hội đã đến.

Tá Thi Hoàn Hồn! Cảnh giới Thiên giai thượng phẩm, lập tức tấn thăng lên Linh giai trung phẩm! Cường khí cường hoành bạo phát ra, Đường Phong không tiếc hao tổn, điên cuồng lao về phía trứng Hắc Phượng.

Trên mặt đất hắc sắc hỏa diễm bị trứng Hắc Phượng thôn phệ, đang biến mất với tốc độ rất nhanh, đưa mắt nhìn tới, thân thể Đường Phong đang đuổi theo hắc sắc hỏa diễm đang từ từ biến mất, song phương chỉ cách nhau đúng một trượng, đang lao tới gần trứng Hắc Phượng.

Được nửa đường, Đường Phong lấy trong Mị Ảnh Không Gian ra bình Huyết Tủy Ngọc Bình, mở miệng bình, một cảm giác nóng bỏng bốc lên, dù có cảnh giới Linh giai trung phẩm, Đường Phong vẫn bị cổ hơi nóng này làm bị phỏng, trên mặt bị nóng rất rất đau đơn, bắt đắc dĩ đành phải thúc dục hộ thân cương khí, lúc này có cảm giác dễ chịu một chút.

Đưa mắt nhìn Hỏa Phượng chi huyết trong bình, Đường Phong phát hiện huyết dịch bên trong lần lần chuyển mình giống hệt như dung nham nóng chảy, đang không ngừng chuyển động trong bình, âm thanh ùng ục và bọt khí bốc lên, nhìn thấy đáng sợ đến cực điểm.

Năm tức! Đường Phong vọt tới trước mặt trứng Hắc Phượng, không kịp thở một cái, cẩn thận từng li từng tí nghiêng Huyết Tủy Ngọc Bình, từ trong miệng bình rơi xuống một giọt Hỏa Phượng chi huyết, nhỏ vào trên trứng Hắc Phượng.

Hỏa Phượng chi huyết giống như dung nham nóng chảy, sau khi rơi vào trứng Hắc Phượng, giống như dung nham rơi vào nước biển biến mất vào bên trong trứng Hắc Phượng, trong nháy mắt nó chút đồ bùng, một ít nhiệt khí từ bên trong nó lan tràn ra ngoài.

- Thùng thùng...

Đường Phong nghe được rất rõ ràng, bên trong trứng Hắc Phượng truyền ra âm thanh tiếng tim đập, sinh cơ đang từ từ tăng lên, tăng lên đến một trình độ không thể tưởng tượng được.

- Vù vù...

Vừa làm xong chuyện này, hắc sắc hỏa diễm trên bầu trời lại rơi xuống, Đường Phong giống như tia chớp lui về phía sau, chạy trở lại ngọn núi cách đó ba mươi dặm, lúc này mới thở ra một hơi.

Sinh cơ! Sinh cơ bùng bùng, đang từ trong trứng Hắc Phượng phát ra, cảm thụ trước kia và bây giờ hoàn toàn khác nhau! Kinh ngạc nhìn Huyết Tử Ngọc Bình trong tay, Đường Phong cảm khái không thôi.

Đây là công hiệu của Hỏa Phượng Niết Bàn chi huyết sao? Thuốc tiên chữa thương tốt nhất trên đời, có thể làm xương trắng mọc thịt, người chết sống lại, chỉ dùng một giọt, đã có thể làm sinh cơ trong trứng Hắc Phượng tăng lên một cách điên cuồng. Nếu vừa rồi nhỏ tám giọt thì không biết có hiệu quả gì?

Đường Phong không nở ah! Hỏa Phượng chi huyết, không phải thứ dễ dàng có được như vậy? Xem ra cả đời này của mình chỉ có một lần cơ hội có được Hỏa Phượng chi huyết.

Có thể tiết kiệm thì phải tiết kiệm, Hỏa Phượng chi huyết mình còn nhiều chỗ để dùng.

Nhỏ một giọt Hỏa Phượng chi huyết vào trứng Hắc Phượng, lúc này chu kỳ nó thôn phệ hắc sắc hỏa diễm ngắn hơn rất nhiều, trước khi cần một lượng thời gian mới có thể thôn phệ một lần, nhưng bây giờ không tới một canh giờ đã thôn phệ một lần, hơn nữa tình huống mỗi lần thôn phệ đều khác với trước kia, không chỉ thôn phệ hắc sắc hỏa diễm, ngay cả nhiệt độ trong phượng viên trăm dặm cũng bị thôn phệ không còn.

Đường Phong âm thầm nhớ kỹ tất cả biến hóa, loại chuyện như Hắc Phượng trọng sinh mình vẫn chưa gặp qua bao giờ, cho nên không có chút kinh nghiệm nào, mà ngay cả Hồng sam nữ tử cũng không thể biết hết toàn bộ, dù sao nàng cũng là Hỏa Phượng Hoàng, không cần lo lắng vấn đề trọng sinh.

Tình huống này của Hắc Phượng vẫn tiếp tục thêm cả ngày, cũng không còn biến hóa nào khác cả. Chỉ có điều thời điểm mỗi lần thôn phệ hắc sắc hỏa diễm, trứng Hắc Phượng phát ra sinh cơ chấn động, giống như truyền đến tin tức cho Đường Phong.

Một tin tức khao khát.

Thứ mà nó khao khát, không thể nghi ngờ chính là Hỏa Phượng Niết Bàn chi huyết!

Ngày hôm sau, Đường Phong tìm cơ hội, lại tiến đến gần nhỏ lên trứng Hắc Phượng một giọt, sau khi trứng Hắc Phượng hấp thu Hỏa Phượng chi huyết, tuy trứng Hắc Phượng biến hóa không rõ ràng như ngày hôm qua, nhưng sinh cơ phát ra không thể nghi ngờ là cường đại hơn hôm qua một ít.

Sở dĩ mỗi ngày nhỏ một giọt Hỏa Phượng chi huyết, chính là do Đường Phong không nỡ sử dụng hết một lần, một nguyên nhân khác là sợ trứng Hắc Phượng không thể chịu nổi.

Nó dù sao chỉ là một quả trứng, nói cách khác, chính là một hài nhi chưa sinh ra! Dù trước kia nó rất cường đại, nhưng lúc này nó rất yếu ớt. Vạn nhất nó không thể nào thừa nhận hỏa kinh bá đạo chứa trong Hỏa Phượng chi huyết, vậy thì lỗ lớn.

Hỏa Phượng chi huyết trong Huyết Tử Ngọc Bình, vẫn còn đủ sáu lần, trên lý thuyết có thể đủ dùng, dù sao lúc đầu hồng sam nữ tử chỉ cấp cho Đường Phong có sáu giọt, có thêm hai giọt là do Đường Phong quá quýt không buông.

Mấy ngày kế tiếp, Đường Phong vẫn nhìn chăm chăm vào biến hóa của trứng Hắc Phượng, trong tâm tình khẩn trương còn mang theo cảm giác vô cùng lo lắng, giống như một người sắp làm phụ thân, đang lo lắng chờ đợi hài tử sắp sinh của mình.

Mỗi mười hai canh giờ, Đường Phong sẽ tiến lên nhỏ một lần, nhỏ lên một giọt Hỏa Phượng chi huyết, sau đó nhanh chóng rút về, vài ngày sau, Hỏa Phượng chi huyết trong bình đã ít đi một nửa, khóe mắt Đường Phong cũng hồng lên, dù cùng một Linh giai cao thủ đại chiến sợ rằng cũng không mệt nhọc như vậy.

Nếu không có Vô Thường Quyết tự động vận chuyển, tùy thời bổ sung cương khí tiêu hao, dù thân thể có được làm bằng sắt cũng không thể chịu nổi.

Khẩn trương, chờ mong... Dù loại cảm giác xuất hiện trong lòng, râu trên cằm Đường Phong cũng dài ra, hiện tại lộn xộn như một ổ gà, nhưng hẳn không có thời gian đi quần.

Ngày thứ sáu, Đường Phong thừa dịp hắc sắc hỏa diễm biến mất liền vội vàng tranh thủ thời gian mười tức tiến đến bên cạnh trứng Hắc Phượng, vừa muốn đem Hỏa Phượng chi huyết nhỏ xuống, chợt nghe trong trứng Hắc Phượng truyền ra âm thanh Phượng gáy yếu ớt truyền ra.

Tuy âm thanh này rất nhỏ, nhưng là âm điệu lại không kém Hỏa Phượng Hoàng bao nhiêu, khi nghe được âm thanh này, bàn tay Đường Phong run lên, thiếu chút nữa nhỏ xuống một giọt Hỏa Phượng chi huyết, may mắn phản ứng nhanh, điều chỉnh trạng thái, cho nên mới không lãng phí một giọt huyết dịch.

Muốn đi ra rồi sao? Đường Phong hận không thể tiếp tục đứng bên cạnh trứng Hắc Phượng, chờ nó phá xác mà ra, nhưng hắc sắc hỏa diễm trên bầu trời lại không cho phép nó làm vậy.

1047. Chương 905 : Hắc Phượng Trọng Sinh

Oán hận cắn môi, Đường Phong vội vàng quay người chạy ra bên ngoài.

Đứng ở bên ngoài ba mươi dặm, nhìn hắc sắc hỏa diễm rơi xuống bên cạnh trứng Hắc Phượng, Đường Phong hưng phấn cười một cách ngây ngô, vừa mới nghe được âm thanh Phượng gáy là thật, âm thanh yếu ớt này phát ra từ trong trứng, sắp trọng sinh, tuyệt đối sắp trọng sinh.

Trong trứng Hắc Phượng trứng sinh cơ bùng bùng, xem ra đã có dấu hiệu muốn thức tỉnh!

Đường Phong đặt móng ngồi xuống, cố gắng bình ổn thân thể đang kích động run lên. Nếu không có Thiên Nhân Hợp Nhất Chi Cảnh, tập trung tinh thần cao độ, thì đúng là một muốn chết.

Nhưng bây giờ, Hắc Phượng sắp trọng sinh, Đường Phong cũng không cần phải chờ đợi trong lo lắng.

Lúc này hắn đã có thể buông lỏng, Đường Phong lại trực tiếp ngủ đi.

Đang ngủ say, Đường Phong mơ thấy một giấc chiêm bao! Từ khi thực lực đạt tới Địa giai, Đường Phong chưa bao giờ nằm mộng, nhưng hôm nay, giấc mơ đã biến mất từ lâu lại xuất hiện trong đầu.

Trong mộng, Hắc Phượng phá trứng trọng sinh, nhưng lại không phải toàn thân đen kịt như trong tưởng tượng, ngược lại nó hóa thân thành bộ dáng hồng sam nữ tử, toàn thân vàng óng ánh, trông rất xa hoa đẹp mắt, khi mình đứng trên người Hắc Phượng, Hắc Phượng mở hai cánh ra, vỗ cánh liền vượt qua khoảng cách trăm dặm, tốc độ như điện, giống như ánh sáng, nhanh không thể diễn tả nổi, đứng trên người Hắc Phượng

không có cảm giác chấn động chút nào, vững vàng như đứng trên đất bằng.

Thời điểm bay lên, đột nhiên trước mặt xuất hiện ba đạo thân ảnh cản đường, khuôn mặt của ba người này rất xa lạ, nhưng quần áo trên người của họ đã làm bại lộ thân phận của họ.

Ba đồng tử của Thiên Cốc Phúc Lộc Thọ, thực lực đều đạt đến cảnh giới Linh giai thượng phẩm.

Cầm đầu là Phúc đồng tử nói:

- Đường Phong, đem Thiên Cơ trận pháp giao ra đây, đây là vật của Thiên Cốc.

Lộc đồng tử tiếp một câu:

- Giao ra đây.

Cuối cùng là Thọ đồng tử lạnh lùng nói:

- Nếu không chết!

Ba người này vừa nói dứt lời, Hắc Phượng hé miệng ra, một đạo Hắc Viêm bay ra, trực tiếp đốt ba đồng tử thành hỏa nhân.

Sau khi tiêu diệt ba đồng tử Phúc Lộc Thọ, Hắc Phượng biến hóa nhanh chóng, biến thành bộ dáng hồng sam nữ tử trong Thánh cung, Đường Phong ngạc nhiên phát hiện, mình đang cười trên bờ eo của nàng, tư thế rất mập mờ, không đợi Đường Phong kịp phản ứng thì đã có chuyện phát sinh, hồng sam nữ tử liền mạnh mẽ quay đầu lại, hung dữ nhìn chằm chằm vào Đường Phong:

- Xú tiểu tử, ngươi lại dám cười lên người lão nương, ta muốn ngươi chết không có chỗ chôn!

- Hiểu lầm ah!

Đường Phong thuận miệng kinh hô, vội mở mắt ra.

Bốn phía đều im ắng, chỉ có tiếng côn trùng và chim hót kêu vang, trên ót đồ mồ hôi lạnh, Đường Phong cũng thở gấp.

Ác mộng! Chính là ác mộng! Nếu không làm sao mình có thể mơ một giấc mơ vô căn cứ như vậy? Ba đồng tử Phúc Lộc Thọ xuất hiện thì bỏ đi, trong tiềm thức của mình thì Thiên Cốc chính là đại địch, nhưng hồng sam nữ tử lại bị mình cười dưới háng, đó là chuyện không thể nào.

Lau mồ hôi trên trán, Đường Phong ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, chỉ thấy bầu trời không mây, trời xanh gió mát, mặt trời rực rỡ.

Vừa cảm khái một tiếng, Đường Phong mạnh mẽ đứng dậy, không đúng! Hắc Phượng sắp trọng sinh, Tà Ngô Đồng phải dẫn động thiên địa tà hỏa, bầu trời phải đầy mây đen mới đúng, làm sao được như hiện tại chứ?

Xung quanh một chút động tĩnh cũng không có.

Đường Phong chạy đến nơi đặt trứng Hắc Phượng xem xét, trong nội tâm xuất hiện cảm giác bất an, chẳng lẽ trong thời gian mình ngủ say, Hắc Phượng đã trọng sinh... Sau đó tung cánh bay đi?

Khoảng cách ba mươi dặm, Đường Phong thi triển Tá Thi Hoàn Hồn có được thực lực Linh giai trung phẩm, chỉ trong mấy tức công phu liền đến.

Đưa mắt nhìn quanh, trên mặt đất chỉ còn lại một quả trứng đen kịt, nhìn qua không có gì lạ, chỉ có màu sắc và quả trứng lớn một chút mà thôi, trong lòng Đường Phong thở ra.

Tràng diện này... So với tưởng tượng của mình còn không tốt hơn.

Trong trứng Hắc Phượng đã không còn chút sinh cơ nào phát ra, cũng hoàn hảo không tổn hao gì, nhưng Hắc Phượng lại không có trọng sinh.

Thất bại? Đường Phong há hốc mồm. Lắc đầu cố gắng thả thần thức ra cảm ứng một phen, xác định trứng Hắc Phượng không có sinh cơ, hoàn toàn biến thành một vật chết.

Không có khả năng! Trước khi mình ngủ say, trong trứng Hắc Phượng còn tản ra dấu hiệu hài lòng, nhưng mình chỉ ngủ một hồi, nơi đây lại không có ngoại nhân tiếp cận, không có đạo lý đột nhiên lại thất bại.

Sinh mệnh lực của Phượng chi nhất tộc cực kỳ ương ngạnh, tuy Hắc Phượng trước mắt lại không có năng lực dự hóa trọng sinh Hỏa phượng, cho nên Đường Phong vẫn không tin nó cứ như vậy mà chết đi.

Mình đặt nó trong Mị Ảnh Không Gian lâu như vậy mà vẫn không có chuyện gì, tại sao trong thời gian ngắn như vậy lại mất đi sinh cơ?

Còn nữa, tại sao Tà Ngô Đồng lại biến thành như vậy? Tuy Tà Ngô Đồng có chút khó nhìn, chẳng qua là một khúc mộc còn đen kịt, nhưng luận tính chất và màu sắc, không phải khúc mộc còn bình thường có thể so sánh, nhưng hiện tại, Tà Ngô Đồng nằm bên cạnh trứng Hắc Phượng, hoàn toàn biến thành một khúc củi!

Đường Phong cau mày thò tay đụng vào Tà Ngô Đồng, rất ngạc nhiên khi phát hiện Tà Ngô Đồng lại biến thành tro tàn, tàn cây rơi xuống đất, giống như tinh hoa trong nó đã biến mất toàn bộ.

Hồng sam nữ tử đã từng nói qua, thời điểm Hắc Phượng trọng sinh, Tà Ngô Đồng sẽ thay thế nội đan, tồn tại trong cơ thể Hắc Phượng. Chẳng lẽ tinh hoa của Tà Ngô Đồng đã bị trứng Hắc Phượng hấp thu, cho nên mới có biến hóa trước mắt?

Nhưng nếu giả thích như vậy, tại sao trứng Hắc Phượng lại trầm lắng đến như vậy, nó nên có sinh cơ mới đúng chứ.

Nín thở lắng nghe âm thanh, Đường Phong dán tai lên trứng Hắc Phượng, quả trứng vốn nóng hổi lúc này biến thành lạnh buốt, lạnh buốt giống như tâm tình của Đường Phong, xem xét nửa ngày, trong trứng Hắc Phượng không còn chút động tĩnh nào.

Đường Phong gấp gấp, cũng bất chấp có tiết kiệm Hỏa Phượng chi huyết hay không, vội vàng lấy Huyết Tử Ngọc Bình trong Mị Ảnh trong không gian ra, nhỏ một giọt Hỏa Phượng chi huyết lên trứng Hắc Phượng.

Hắc Phượng phải sống lại, sau đó nghĩ biện pháp đi tìm hồng sam nữ tử, dù có khó khăn, nhưng không phải là chuyện không thể. Nếu trứng Hắc Phượng triệt để tử vong, khi đó phiền toái sẽ rất lớn.

- Sống lại cho ta!

Đường Phong gầm lên đến khàn cả giọng.

Không có động tĩnh rõ rệt, chỉ có điều sau khi nhỏ Hỏa Phượng chi huyết vào trứng, nó lại biến mất rất quỷ dị, vỏ trứng vốn đen như mực lúc này lại xuất hiện một tia đỏ ửng, sau đó biến mất không thấy gì nữa, trứng Hắc Phượng lại không có biến hóa.

Đường Phong lẳng lặng đứng yên chờ đợi một lát, sau đó phất tay dùng thêm một giọt Hỏa Phượng chi huyết nữa.

Hỏa Phượng chi huyết dung nhập vào trong trứng Hắc Phượng, nhưng lại không có động tĩnh xảy ra.

Đường Phong gấp đến độ đỏ mồ hôi trán, dùng sức úp ngược Huyết Tử Ngọc Bình xuống, nhưng không có thứ gì chảy ra, tám giọt Hỏa Phượng chi huyết, sáu ngày trước dùng sáu giọt, hai giọt vừa rồi, đã dùng hết toàn bộ.

Xong, triệt để xong rồi. Nếu Hồng sam nữ tử kia biết rõ Hắc Phượng đã bị mình giết chết, chắc chắn nàng sẽ tìm mình tính sổ, lửa giận thượng cổ linh thú, dù là Đường Phong cũng phải suy nghĩ kỹ.

Chẳng lẽ ngủ một giấc lại xuất hiện biến hóa lớn như vậy? Đường Phong suy nghĩ mãi mà chẳng ra, đặt móng ngồi xuống đất, dựa lưng vào trứng Hắc Phượng, cười khổ không thôi.

Theo như lời hồng sam nữ tử nói, xác xuất Hắc Phượng trọng sinh thành công rất lớn, không có đạo lý lại xuất hiện tình huống này, mình ở bên cạnh quan sát, không có xuất hiện bất cứ sai lầm gì.

Đợi thêm một tý... Trọng sinh...

Hắc Phượng trọng sinh và Linh Khiếp Nhan có được thân thể mới cũng có đạo lý tương tự.

Tứ Nương hồ nghi giờ Viêm Nhật Kiếm lên, lại đưa mắt nhìn về phía Hắc Phượng, không biết vì cái gì, nàng cảm giác kiếm linh hôm nay lại sinh động như vậy, hơn nữa kiếm linh có phản ứng với con quạ đen kỳ dị đó, giống như có sự liên hệ khó hiểu nào đó.

Ánh mắt của Hắc Phượng cũng nhìn qua, nhìn chăm chăm vào Viêm Nhật Kiếm, không chớp mắt cái nào, trong mắt Hắc Phượng lóe ra một tia thần sắc đau thương.

Xôn xao một tiếng, một hư ảnh Hỏa Phượng Hoàng từ trong Viêm Nhật Kiếm xông ra, giương rộng đôi cánh vàng óng ánh ra, giữa đầu cất tiếng gáy.

Kiểm linh hiện ra! Tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người, trong Thần binh đều có khí linh, mỗi khí linh đều là tinh hồn của thượng cổ linh thú, bị phong ấn trong Thần binh, dưới tình huống bình thường kiếm linh không bao giờ để lộ ra chân thân, chỉ có thời điểm chủ nhân vận dụng đến nó, mới có thể sử dụng Kiếm Linh Gia Thân, đề cao sức chiến đấu của chủ nhân.

1049. Chương 907 : Tiểu Lưu Manh

Nhưng hôm nay, kiếm linh của Viêm Nhật Kiếm lại tự chủ xuất hiện.

Sau khi kiếm linh Hỏa Phượng xuất hiện, cúi đầu nhìn về phía Hắc Phượng, một lớn một nhỏ, một vàng một tối, hai thành viên của Phượng chi nhất tộc không biết đang làm cái gì, chỉ nhìn lẫn nhau, qua thật lâu, trong đôi mắt của kiếm linh Hỏa Phượng lộ ra thần sắc vui mừng, Hắc Phượng cũng lộ ra vẻ vui mừng, liên tục kêu to.

Giống như lúc đột nhiên xuất hiện vừa rồi, kiếm linh Hỏa Phượng cũng đột nhiên biến mất, Viêm Nhật Kiếm cũng an tĩnh lại, không phát ra kiếm minh nữa.

Trong lúc này Đường Phong vẫn chưa lấy lại được tinh thần, hắn cũng không biết Hắc Phượng xuất hiện lại dẫn đến sự biến hóa của Viêm Nhật Kiếm.

- Cảm giác này...

Tứ Nương nhíu đôi mi thanh tú.

- Lúc ở trong Bạch Đế Bí Cảnh ta đã cảm thụ qua một lần.

Nghe được lời này, Đường Phong bình tĩnh đại ngộ, lần trước đi Bạch Đế thành đón Tứ Nương và tiểu Manh Manh trở về, Tứ Nương đã từng nói với hắn, trong Bạch Đế Bí Cảnh, Thần binh Viêm Nhật Kiếm đã cảnh báo.

Lúc ấy hắn còn tưởng rằng nơi đó có Thần binh, bây giờ nghĩ lại không phải là có một Thần binh khác tồn tại, mà là có một thành viên của Phượng chi nhất tộc sắp trọng sinh, cho nên mới làm cho kiếm linh Viêm Nhật Kiếm phát ra tin tức sai lầm.

- A Phong, đây là linh thú gì?

Lại tỷ đi tới, lén lút đánh giá Hắc Phượng, tao ngộ vừa rồi của Tiểu thúc mọi người đều thấy rõ, biết con tiểu quạ đen này không dễ chọc.

Không chỉ có Lại tỷ kỳ quái, tất cả ánh mắt của mọi người ở nơi này đều nhìn Đường Phong với vẻ mong chờ.

- Hắc Phượng!

Đối với những người này không cần thiết phải giấu diếm, Đường Phong nói chi tiết về nó.

- Hắc Phượng?

Lông mày Âu Dương Vũ nhíu lại.

- Nghe đồn Hắc Viêm của Hắc Phượng chính là thiên hạ tà hỏa?

Đường Phong gật đầu, hẳn có chút bội phục kiến thức rộng rãi của Âu Dương Vũ, điểm này dù là hai đại sát thần cũng không bằng, nhưng cũng không thể trách bọn họ, dù sao Âu Dương Vũ xuất thân từ Huyết Vụ Thành, người ở nơi đó có thể tiếp xúc với rất nhiều điều cơ mật mà người trong thế tục không thể tiếp xúc.

Âu Dương Vũ nghe xong hít sâu một hơi, nhưng hẳn nghĩ mãi cũng không ra là Đường Phong tìm ở đâu ra thứ đồ chơi này.

- Vì sao nó lại nhìn chăm chăm vào ta?

Lại tỷ nghi hoặc nhìn Hắc Phượng, ngay từ đầu, nó đã nhìn mình chăm chăm, hơn nữa trông mắt tối đen như mực của nó đang quay tròn loạn chuyển.

Những lời này vừa hỏi xong, cánh Hắc Phượng liền run lên, nó nhảy từ đầu vai của Đường Phong vào người Lại tỷ, cái đầu nhỏ rúc vào trong bộ ngực của Lại tỷ nhảy loạn liên hồi, cái mỏ cũng kêu to không thôi.

Mặt Lại tỷ hồng lên, chân tay luống cuống nhìn Đường Phong.

- Nó vừa sinh ra, chỉ sợ đang đói.

Đường Phong xoa xoa cái mũi.

Từ trên người của Lại tỷ không tìm được thức ăn, Hắc Phượng vậy lại nhảy lên người của cung chủ đại nhân, lại nhảy loạn, Tiểu Nhã không khách khí với nó, trực tiếp cầm nó lên ném ra ngoài, cười lạnh, nói:

- Hừ, thân thể bốn cung chủ, chỉ có phu quân mới có thể đựng vào!

Hắc Phượng nhảy loạn một hồi, Lưu Tô sư tỷ và Thi Thi sợ tới mức mặt mày thất sắc, vội vàng trốn sau lưng Đường Phong, các nàng không được lợi hại như Lại tỷ và cung chủ đại nhân, hai người đều chỉ đạt tới Địa gia mà thôi, nếu bị Hắc Phượng bổ nhào vào người thì không thể gỡ ra, thậm chí đánh không lại nó.

- Đừng tới đây, đừng tới đây, tới đây ta sẽ bắn người.

Chu Tiểu Diệp cầm phi đao trong tay, nói lời uy hiếp, lời còn chưa nói hết thì Hắc Phượng đã ngã xuống đất.

- Đây tuyệt đối là một con sắc điệu!

Thang Phi Tiểu đứng bên cạnh quả quyết.

Hắc Phượng không có ác ý gì với nữ tử, dù là Linh giai cao thủ như Lại tỷ hay Địa giai như Lưu Tô sư tỷ, nó không có vẻ gì là muốn công kích, nhưng với bọn người Tiểu thúc và Âu Dương Vũ, chỉ cần hơi tới gần nó một chút, nó sẽ phun ra một đạo Hắc Viêm, ngăn cản động tác của những người này.

Điều này càng làm cho phán đoán của Tiểu thúc càng thêm chính xác: đây chính là một con sắc điệu!

Dẫn dò Lại tỷ tìm cho nó chút thức ăn Đường Phong liền đi về phía mật thất, chuẩn bị ngồi xuống khôi phục.

Vì muốn Hắc Phượng trọng sinh, hẳn đã tiêu hao quá nhiều máu tươi, mà mấy ngày gần đây tinh thần quá khẩn trương, hiện tại phải nghỉ ngơi không phục một chút.

Trong mật thất Thiên Tú tông, Sơn Hà Đồ lơ lửng trên cao, Phong Thần Khé đang ở bên cạnh trấn áp linh khí ba động khủng khiếp của Sơn Hà Đồ.

Tư Đồ thấy Đường Phong tiến đến gần Sơn Hà Đồ, liền cười Bạch Ngọc Long hiển hiện ra trên Sơn Hà Đồ:

- Đại thiếu, ngài đã trở về?

Đường Phong khoanh chân ngồi xuống đến, thở nhẹ một cái.

- Đại thiếu, tại sao ngài lại bị thụ thương không nhẹ thế?

Tư Đồ rất ân cần hỏi thăm, từ khi Đường Phong đáp ứng sau này sẽ cải tạo thân thể cho mình, Tư Đồ vẫn khẳng khái một mực theo sát móng của Đường Phong, dù biết hy vọng này có chút xa vời, nhưng có hy vọng vẫn hơn không.

- Ra ngoài làm chút chuyện.

Đường Phong tùy tiện ứng phó một câu, thời điểm chuẩn bị nhắm mắt, quay đầu lại hỏi:

- Đúng rồi, hỏi người một chuyện.

- Đại thiếu cứ hỏi.

- Vào thời đại của người ngày xưa, có tồn tại một loại thượng cổ linh thú là Tà Hỏa Hắc Phượng hay không?

Nghe được bốn chữ Tà Hỏa Hắc Phượng, dù Tư Đồ đã sớm chết từ nhiều năm trước cũng phải biến sắc, xem ra, loại thượng cổ linh thú này dù là Linh giai thượng phẩm cũng không dám tùy tiện trêu chọc.

- Dù không tận mắt nhìn thấy, nhưng đúng là có nghe nói về một con Tà Hỏa Hắc Phượng.

Tư Đồ nhớ lại một lúc, sau đó nói:

- Đại thiếu gia còn nhớ chuyện Đào Nguyên Môn hay không? Ngày đó lão phu đã từng đề cập tới, không biết Đào Nguyên Môn đã làm gì mà lại trêu chọc một con thượng cổ linh thú, trong vòng một đêm cả tông môn bị đốt thành biển lửa, truyền thuyết đó chính là thủ bút của Tà Hỏa Hắc Phượng.

- Ah?

Lông mày Đường Phong nhíu lại, sau đó nhớ lại, đúng là Tư Đồ đã từng nói về vấn đề này, khi đó mình đang bị nhốt bên trong Sơn Hà Đồ, thời điểm đó Tư Đồ đang cùng mình nói chuyện phiếm.

- Vậy người còn nhớ hay không, có người nào đó đánh trọng thương con Tà Hỏa Hắc Phượng này không?

Đường Phong vốn thuận miệng hỏi thăm, nhưng không ngờ Tư Đồ thật sự biết rõ về Tà Hỏa Hắc Phượng. Thành viên của Phượng chi nhất tộc vốn rất thừa thớt, Tà Hỏa Hắc Phượng lại càng thừa thớt trong thừa thớt, ngàn năm trước chỉ có một con Hắc Phượng, chín thành chín nó chính là con mình đang nuôi.

Hắc Phượng sẽ không có đạo lý vô duyên vô cớ biến mình thành trứng để trọng sinh, đối với thượng cổ linh thú mà nói, sống càng lâu năm, thực lực càng mạnh, căn bản không cần trọng sinh.

Nó biến thành trứng, chỉ có một cách giải thích duy nhất đó chính là nó bị trọng thương không thể chữa trị, bất đắc dĩ mới chọn trọng sinh, mà người hoặc thế lực có khả năng đánh Hắc Phượng trọng thương, trước kia với Đường Phong không sao cả, nhưng bây giờ lại có chút liên quan. Hắc Phượng là của mình, cừu nhân của Hắc Phượng chính là cừu nhân của mình, cho nên dù thế nào thì mình cũng phải cẩn thận đề phòng một chút mới được.

Nghe được câu hỏi của Đường Phong, Tư Đồ lại cau mày suy tư nhớ lại chuyện của ngàn năm trước, thật lâu mới nói:

- Lão phu chưa từng nghe qua chuyện này, nhưng có thể đánh thượng cổ linh thú như Hắc Phượng trọng thương, cũng không có bao nhiêu người có thể làm được? Ít nhất là một Linh giai thượng phẩm không thể làm được.

Thời kỳ đỉnh phong của Tà Hỏa Hắc Phượng có thực lực gì Đường Phong không biết, nhưng nhìn hồng sam nữ tử ở Thiên Thánh Cung có thể biết được một hai.

- Được rồi, không còn chuyện của người.

Đường Phong khoát khoát tay, nhắm mắt lại.

Tư Đồ gật đầu, cười Bạch Ngọc Long biến mất trong Sơn Hà Đồ. Linh khí hùng hậu từ trong Sơn Hà Đồ chảy ra, giống như trường giang đại hải bao la hùng vĩ huy huy

- Đúng vậy, người trên thế gian chỉ biết vũ khí phân tứ đẳng, thấp đẳng nhất chính là vũ khí bình thường, tiếp theo là Cương binh, Thiên Binh, Thần binh! Nhưng lại không biết, ở giữa Thiên binh và Thần binh còn có một cấp bậc, đó chính là ưu việt Thiên binh nhưng lại chưa tới cấp bậc Thần binh! Môn chủ, Hoan Ca Kiếm của Đường Gia Bảo các người, nó đã sắp tiếp cận cấp bậc này rồi.

- Nghe người nói như vậy nếu Thiên binh có linh tính, là nó đã có thể tiến vào cấp bậc này?

- Đúng! Vũ khí ưu việt Thiên binh có uy lực rất lớn, có thể cung cấp sức chiến đấu cho chủ nhân, nó mạnh hơn Thiên binh rất nhiều! Mà sau khi kiếm linh của Tàng Phong thức tỉnh truyền lại tin tức, chính cái hàn đàm đó là một trong những điểm mấu chốt để Thiên binh tiến giai thành siêu việt Thiên binh.

- Người nói dù là Thiên binh gì, nếu được ngấm vào trong hàn đàm cũng có thể sinh ra linh tính?

Đường Phong không khỏi động dung. Thế đạo hiện giờ, Linh giai cao thủ, chỉ có thể có được mười chuôi Thần binh, hơn nữa sau khi Thần binh nhận chủ, người khác không cách nào cướp đoạt, mà nhiều Linh giai cao thủ như vậy, chỉ có thể dùng Thiên binh làm vũ khí, cũng cảm thấy không cùng cấp bậc, nhưng nếu có được vũ khí siêu việt Thiên binh, ít nhất cũng có thể tăng lên một thành sức chiến đấu.

- Có khả năng, hơn nữa là khả năng rất lớn!

Âu Dương Vũ gật đầu.

- Nếu chuôi Thiên binh này có thể bị Hắc Viêm của Tà Hỏa Hắc Phượng đốt cháy mà không bị hủy, thậm chí nó có khả năng trở thành... Thần binh!

Lời này đã làm Đường Phong ngây người! Thần binh... Đây là thứ mà đến cả mình cũng phải đổ mắt, nếu đúng như lời Âu Dương Vũ nói, vậy sau này Thần binh cũng có thể chế tạo rất nhiều hay sao?

Tứ Nương có Viêm Nhật Kiếm trong tay, đã có thể lấy một địch hai, thậm chí chiến thắng địch nhân mạnh hơn mình một cấp bậc, bởi vậy có thể thấy được Thần binh tăng phúc cho chủ nhân rất lớn, nếu mỗi người trong Yên Liễu Các có được một thanh Thần binh...

- Có đáng tin không?

Đường Phong hỏi lại một lần, lời nói của Âu Dương Vũ đã làm hấn chảy nước miếng.

- Ta cũng không rõ ràng lắm, ít nhất Thần binh Tàng Phong của Âu Dương gia chúng ta đã ra đời như thế!

Mặc kệ có đáng tin hay không, cũng phải thử một lần! Âu Dương Vũ nói mê người như vậy, Đường Phong có thể kiềm chế sao?

- Nhưng điều này có quan hệ gì tới Thiên Công Đồ Phổ? Còn Huyết Vụ Thành nữa!

Đường Phong cũng phải suy nghĩ cẩn thận.

- Có quan hệ!

Âu Dương Vũ mở miệng nói:

- Bởi vì chỗ kỳ địa này, có một loại cơ quan thần kỳ, thậm chí còn có trận pháp! Huyết Thiên Hà của Huyết Vụ Thành nghe được tin tức nơi này là nơi Thần binh Tàng Phong ra đời, liền chiêu mộ Âu Dương gia vào Huyết Vụ Thành, từ trong miệng ta hỏi ra bí mật. Mà nhiều năm qua, Huyết Vụ Thành đã tìm ra vị trí của hàn đàm, nhưng muốn phá giải được cơ quan kia, bọn họ làm không được, cho nên phải đánh chủ ý lên Thiên Công Đồ Phổ! Theo Huyết Thiên Hà nói, chỉ có Thiên Công Đồ Phổ, mới có thể phá giải được những cơ quan kia, làm cho bọn họ tới được chỗ hàn đàm. Huyết Vụ Thành và Thiên Thánh Cung tranh đấu nhiều năm, vẫn chưa phân được thắng bại, nếu đột nhiên trong tay cao thủ của Huyết Vụ Thành có vũ khí cao hơn một cấp bậc, có thể tưởng tượng ra kết cục của Thiên Thánh Cung sẽ là cái gì! Chính vì như vậy, Huyết Vụ Thành mới tốn nhiều tâm tư và sức lực để tìm cho ra chỗ hàn đàm kia.

- Nhưng mà...

Khóe miệng Âu Dương Vũ xuất hiện một nụ cười.

- Dù Huyết Thiên Hà biết được hàn đàm là chỗ mấu chốt, nhưng lại không biết chính là Hắc Viêm của Tà Hỏa Phượng Hoàng mới chính là nguyên nhân thúc đẩy Tàng Phong trở thành Thần binh.

Tuy Âu Dương Vũ là hậu nhân của Kiếm Thần, dù chỉ là Linh giai hạ phẩm, nhưng khi đối mặt với cao thủ đỉnh cấp như Huyết Thiên Hà, có thể thành công giấu diếm được tin tức này đã là khó có được.

- Âu Dương dưới sự bắt buộc dĩ mới phải gia nhập Huyết Vụ Thành, đã làm xấu hổ tổ tiên, mấy năm trước lại phải ta đi đến Lý Đường để quốc để cướp đoạt Thiên Công Đồ Phổ, vừa vặn cho ta một cơ hội, cho nên ngay từ đầu đến cuối Âu Dương đã không có ý nghĩ phải đem Thiên Công Đồ Phổ về cho Huyết Vụ Thành.

Nghe Âu Dương Vũ nói thế, đến giờ Đường Phong mới hiểu được vì sao một hậu nhân của Kiếm Thần đã gia nhập Huyết Vụ Thành, phong cách hành sự và thủ đoạn lại không dính huyết tinh như thế này, bởi vì từ đầu cho đến lúc rời đi hẳn chưa bao giờ chân chính đầu nhập vào Huyết Vụ Thành. Lần trước nghe thấy Huyết Vụ Thành sắp ra tay cướp đoạt Linh Mạch Chi Địa, hẳn lại mạo hiểm tới đây báo tin, để rồi sau đó phải thiếu Đường Phong một cái thiên đại nhân tình.

- Âu Dương biết rõ, Thiên Công Đồ Phổ có lẽ đã rơi vào trong tay của môn chủ rồi.

Âu Dương Vũ cười cười nhìn Đường Phong.

- Nguyên lai khi đó đã bị người phát hiện.

Đường Phong gãi gãi đầu, năm đó mình trộm Thiên Công Đồ Phổ, còn tưởng rằng giấu diếm được Âu Dương Vũ, lại không nghĩ rằng hẳn sớm đã biết rõ. Nhưng giấu lại cũng thế, khi đó Đường Phong vẫn chưa tiếp xúc với Linh giai cao thủ, còn chưa hiểu gì về tồn tại như Linh giai cao thủ. Hiện tại xem ra, một vị Linh giai cao thủ, cũng không cách nào nắm giữ chuyện trong thế tục?

Âu Dương Vũ lấy Tàng Phong kiếm đã bị cắt thành hai đoạn ra, mặt có chút xấu hổ nói:

- Kỳ thật Âu Dương chọn lúc này để nói những tin tức này cho môn chủ, cũng có một ít tư tâm... Dù sao Tàng Phong cũng là Thần kiếm tổ truyền của Âu Dương gia, đến đời của ta thì bị hủy, Thần binh là thứ không cách nào có thể chữa trị, cho nên chỉ có thể ký thác vào hàn đàm và Hắc Viêm của Hắc Phượng, nếu Âu Dương tính không sai, nếu có hàn đàm và Hắc Viêm tương trợ, cho dù Tàng Phong không thể khôi phục trở thành Thần binh, thì cũng có khả năng rất lớn trở thành ưu việt Thiên binh, thậm chí có khả năng trở lại thành Thần binh.

Ưu việt Thiên binh! Thần sắc Đường Phong khẽ động, gần với Thần binh, lại trên Thiên binh.

Đường Phong vỗ vỗ bả vai Âu Dương Vũ:

- Chúng ta là người một nhà, không cần phải nói như vậy, người có tâm tư công bằng như thế, đã làm cho người ta kính nể, không chỉ vì Tàng Phong, ta cũng muốn tìm cho được chỗ hàn đàm kia!

Mỗi người trong Yên Liễu Các đều có thể cầm một ưu việt Thiên binh, chỉ riêng phần dụ hoặc này đã đủ cho Đường Phong mạo hiểm một lần.

- Đáng tiếc Âu Dương không biết vị trí cụ thể của hàn đàm kia, chỉ biết phương vị đại khái, hơn nữa chuyện này Huyết Vụ Thành rất xem trọng, người phụ trách chuyện này hiện tại chính là tâm phúc của Huyết Thiên Hà, phó thành chủ Huyết Vụ Thành Huyết Văn Lưu, cũng là thân đệ đệ của Huyết Thiên Hà, thực lực đã đạt đến Linh giai trung phẩm đỉnh phong, nghe nói tùy thời cũng có khả năng đạt tới Linh giai thượng phẩm!

- Không đủ gây sợ hãi đối với chúng ta!

Đường Phong cười một tiếng, chỉ chỉ vào đan điền của mình:

- Tiên sinh không biết vị trí, nhưng người đừng quên, nàng biết rất rõ nơi đó.

Âu Dương Vũ nhin không được cười lên:

- Âu Dương hồ đồ! Nếu như thế, Âu Dương sẽ đi với môn chủ tới đó một chuyến.

- Đi đâu?

Tiểu thúc tiến đến bên cạnh hỏi:

- Ta cũng đi, cả ngày nghen ở chỗ này sắp buồn chết rồi.

Đoạn thúc và Lôi Tẩu cũng gật đầu thật mạnh.

- Một mình ta là đủ rồi, các người nên tu luyện cho tốt đi.

Đường Phong vừa nói vừa nhìn xuống dưới chân của mình, nhìn thấy Hắc Phượng đang ở dưới chân của mình kêu lên, hơn mười khối linh thạch trên tay của cung chủ đại nhân và Chu Tiểu Diệp đã sớm không còn bóng dáng.

- Ăn xong rồi sao?

Đường Phong ngạc nhiên, mình và Âu Dương Vũ nói chuyện chỉ một hồi, hơn mười khối linh thạch đã không còn, xem ra khẩu vị của tiểu gia hỏa này rất lớn a. Tính cả phần nội đan vừa rồi, thì một lần ăn của nó tương đương với hai mươi linh thạch, chỗ tiêu hao này hẳn có thể thừa nhận, nhưng nếu phóng ở Huyết Vụ Thành và Thiên Thánh Cung, chỉ sợ cũng không có khả năng thừa nhận.

Hơn nữa nhìn bộ dáng của nó, hình như còn chưa no!

- Thử đồ chơi này xem!

Đường Phong đang chuẩn bị lấy thêm linh thạch trong Mị Ảnh Không Gian ra, trong lòng khẽ động, hẳn lấy hai hạt Thiên Niên Phong Vương Lộ ra.

Phong Vương Lộ vàng tươi, óng ánh sáng long lanh xuất hiện trong tay Đường Phong, đôi mắt Hắc Phượng lập tức bị hấp dẫn, nhìn chăm chăm không bỏ, vẫy cánh bay lên cao vài thước, vô cùng chính xác mổ hai hạt Phong Vương Lộ tiến vào trong miệng, nuốt vào bụng.

Xem ra, dù là Hỏa hệ nội đan hay linh thạch, đều không thể nào có sức dụ hoặc bằng Phong Vương Lộ. Đường Phong cũng có chút ngoài ý muốn, lúc đầu hẳn chỉ muốn thăm dò một chút mà thôi, xem Hắc Phượng có ăn hay không, không nghĩ tới nó lại nhiệt tình như vậy.

- A Phong, không nên cho nó ăn tiếp, coi chừng nó không chịu nổi.

Lại tỷ lo lắng nhắc nhở một câu, tuy Hắc Phượng là thượng cổ linh thú, nhưng dù sao nó mới chỉ sinh ra có một ngày, chỉ trong một lát mà nó đã ăn nhiều đồ vật bao hàm linh khí như vậy, không biết thân thể nhỏ nhỏ của nó có chịu nổi hay không.

- Ủ, không cho ăn tiếp.

Đường Phong gật gật đầu.

Vừa dứt lời, đột nhiên Hắc Phượng sinh ra biến hóa không thể tưởng tượng được, vốn chỉ lớn bằng lòng bàn tay, thân thể nó căng phồng lên, biến lớn một vòng, hơn nữa trong đôi mắt Hắc Phượng lộ ra thần sắc cổ quái, thần sắc giống như gian khổ, giống như phần nộ.

Chỉ trong chốc lát mà Hỏa hệ linh khí trong không khí bỗng nhiên bạo động, lập tức nóng bỏng.

Thân thể nó biến to lên, bên ngoài thân thể của Hắc Phượng đột nhiên có hắc khí, xuất hiện khí tức hắc sắc thâm thúy mà quỷ dị.

- Sao thế?

Cung chủ đại nhân mở to mắt, có chút không rõ ràng cho lắm.

- Chẳng lẽ do ăn quá no?

Thân thể Hắc Phượng không ngừng biến lớn, từ từ cao lên, thân thể càng cao, Hắc Phượng càng không ngừng vẫy cánh, hai chân đạp loạn, giống như đang giãy dụa cái gì đó.

- Lui!

Thần sắc Đường Phong ngưng trọng, vội vàng bảo mọi người thoái lui. Người trong sân phản ứng rất nhanh, Đường Phong vừa dứt lời, mọi người đã rời khỏi Yên Liễu Các, chỉ còn lại mình Đường Phong, đứng trong sân, ngẩng đầu nhìn lên trời.

Thần sắc của tất cả mọi người vô cùng khẩn trương, nếu thật sự là do Hắc Phượng ăn quá no, thì lúc đó chính là thiên địa to lớn nên có quá nhiều chuyện kỳ lạ, Hắc Phượng chỉ sợ nó sẽ trở thành thượng cổ linh thú ăn nhiều nhất trong thiên hạ.

Nhưng Đường Phong cảm thấy chuyện này không đơn giản như vậy.

Hơn mười tức qua đi, thân thể nho nhỏ của Hắc Phượng đã cao đến vài chục trượng, lúc này, một cổ linh khí ba động dị thường từ trong thân thể Hắc Phượng truyền ra, giống như một con thú muốn thoát khỏi, đang hung hăng đập tan gông cùm xiềng xích trói buộc mình! Mà cổ linh khí ba động này làm cho lòng người run sợ, không ai biết nếu Hắc Phượng phá tan xiềng xích thì sẽ phát sinh biến hóa gì.

Hắc khí càng lúc càng nồng nặc, bao trùm toàn bộ thân thể của Hắc Phượng, ngay cả bầu trời cũng bị cổ khí tức hắc sắc này thôn phệ, hơn nữa cổ khí tức hắc sắc này đang không ngừng lan rộng.

Áp lực sinh ra, mỗi tức thời gian qua đi, phần áp lực này càng ngày càng lớn.

Lại mười tức thời gian qua đi, ngay cả Linh giai cao thủ ở đây cũng phải vận chuyển cương khí để chống cự lại cổ uy áp này, tuy hiện giờ không nhìn thấy Hắc Phượng, nhưng mọi người ở đây cũng có thể cảm nhận được có một đầu thượng cổ linh thú đang nhìn mình và phóng thích sự phẫn nộ của nó.

- Quát....

Một tiếng Phượng gáy thanh thúy cao vút vang khắp bốn phương cổ hắc khí trên bầu trời cũng bắt đầu bạo liệt, ngay sau đó, một cổ khí thể trầm trọng như trời đất sụp đổ giáng xuống, ép cho thân thể của mọi người trùn xuống.

Đưa mắt nhìn qua, tất cả mọi người ngây người.

Trên bầu trời, một đôi chân dài hơn mười trượng, toàn thân tối đen như mực, Phượng linh thật dài, một con Tà Hỏa Phượng Hoàng giương cánh bay lên, xuất hiện trước mặt mọi người.

Ở nơi này vừa rồi chỉ có một con tiểu Hắc Phượng lớn bằng lòng bàn tay, chỉ trong một lát đã phát triển thành một con Tà Hỏa Hắc Phượng thời kỳ đỉnh phong, trong đôi mắt sáng ngời lộ ra đồng tử đầy tà khí, quan sát đại địa, bề ngê chừng sinh, làm cho mọi người phải sinh ra cảm giác tự ti mặc cảm.

Cường đại như hai đại sát thần và Âu Dương Vũ, dù vẻ mặt trấn định, nhưng trên trán đã xuất hiện mồ hôi.

Lôi Tẩu càng bất lực, Thiên Lôi Thần Mộc Kiếm trên tay xuất hiện lôi quang lập lòe, cương khí toàn thân sôi trào, đôi chân đang run lên. Khách quan mà nói thực lực của hắn so với hai đại sát thần và Âu Dương Vũ không kém bao nhiêu, nhưng dù sao hắn cũng là linh thú, dù cấp bậc không thấp, nhưng khi đối mặt với thành viên của Phượng chi nhất tộc, vẫn có một loại cảm giác sợ hãi theo bản năng.

Tá Thi Hoàn Hồn! Lúc Hắc Phượng xuất hiện biến hóa, Đường Phong đã vận dụng tới âm hồn Linh giai thượng phẩm, cả Yên Liễu Các, chỉ có hắn là có thể an ổn đứng yên tại chỗ, híp mắt nhìn Hắc Phượng trên bầu trời.

Đây chính là Hắc Phượng trong truyền thuyết sao? Chỉ bằng vào khí thế, nó đã tương xứng với hồng sam nữ tử, nhưng luận tính nguy hiểm, Đường Phong cảm thấy Hắc Phượng còn vượt qua hồng sam nữ tử một bậc.

Hỏa Phượng là có lý trí, Hắc Phượng không có, trong đôi mắt của nó tràn đầy ý nghĩ giết chóc, nhìn những người dưới chân không mang theo chút cảm tình nào, giống như đang nhìn cây cối.

Tánh mạng ở trong mắt nó, hoàn toàn không có trọng lượng!

1052. Chương 910 : Làm Sao Có Thể Cúi Đầu Trước Người

Tại sao lại như vậy? Sắc mặt Đường Phong bình tĩnh, nhưng trong lòng lại lo lắng vạn phần, Hắc Phượng vừa sinh ra có một ngày, không có lý nào lại có thể phát triển đến loại trình độ này. Cho dù nó đã ăn không ít linh thạch, nhưng cũng không đủ để nó phát triển đến mức này.

Biểu hiện lúc trước của nó dù có chút không tốt, nhưng lúc đó nó là tiểu hài tử, có thể dạy dỗ, đợi đến lúc nó phát triển, đoán chừng Đường Phong đã giáo dục nó tốt hơn, nhưng hiện tại, bỗng nhiên Hắc Phượng biến thành loại hình thái này, cho dù Đường Phong muốn dạy dỗ cũng bất lực.

- Không biết vì cái gì, ta rất chán ghét các người!

Tà Hỏa Hắc Phượng cao cao tại thượng, miệng không mở ra, đột nhiên phát ra một chuỗi âm thanh, đây không phải là âm thanh, mà là thần thức cường đại trực tiếp xuyên thấu, trực tiếp truyền tin tức vào trong não mọi người.

- Cho nên... Tất cả đều chết đi cho ta!

Cái mở mở ra, mỗi người đều có thể nhìn thấy rõ ràng, trong miệng của Hắc Phượng xuất hiện một đoàn hỏa diễm đen như mực, đó là màu sắc của sự tuyệt vọng, dù là ai cũng sinh ra loại cảm giác vô lực, không thể ngăn cản.

Tất cả mọi người muốn tránh, nhưng hai chân cứ như bị dính chặt vào mặt đất, không thể động đậy!

Chỉ có Đường Phong là có thể động, lúc Hắc Phượng há miệng ra, hắn đã đột phá được uy áp phong tỏa của Hắc Phượng, lao tới đầu của Hắc Phượng.

Cơ hồ không chút do dự, Đường Phong đánh ra một quyền thật mạnh, mạnh mẽ nện vào ót của Hắc Phượng.

Oanh một tiếng, cả không gian giống như bị đánh nát, một kích của Linh giai thượng phẩm, dù không xuất toàn lực, cũng không thể khinh thường.

Bị một quyền này đánh trúng, thân thể của Hắc Phượng run lên bần bật, hé miệng ra cũng không khép lại, một tiếng Phượng gáy đầy phần nộ, Hắc Viêm trong miệng biến mất vô ảnh vô tung.

Nguy cơ của mọi người trong Yêu Liễu Các tạm thời được giải trừ, có rất nhiều đệ tử Thiên Tú Tông nghe được động tĩnh, đang từ các nơi kéo tới đây, Đường Phong đứng trên đầu Hắc Phượng, nhìn đám người rậm rạp chằng chịt dưới kia, hai tay ôm mạnh cổ của Hắc Phượng, sau đó nhấc lên.

Dưới sức mạnh khổng lồ, làm cho Hắc Phượng kim lòng không được ngẩng đầu lên, hai cánh vũ động, lao ra khỏi Yêu Liễu Các, bay về hướng Dạ Vũ Hồ.

- Tiểu tử đáng chết, cút xuống cho ta.

Hắc Phượng cố gắng khống chế thân thể của mình, nó quay loạn xạ trên không trung, cố gắng hất Đường Phong xuống.

Hô một tiếng, đột nhiên trên người Hắc Phượng xuất hiện lửa và khói đen, không chỉ bao trùm cả nó, mà bao trùm cả Đường Phong đang đứng trên người của nó.

Uy lực của Hắc Viêm này, không kém hơn thiên địa tà hỏa do Tà Ngô Đồng hấp dẫn tới!

Nóng bỏng và không cách nào dập tắt được, đây chính là tà hỏa thiêu đốt hết thủy thể gian!

Thân hình Hắc Phượng khổng lồ, lực chiến đấu vô cùng mạnh, tuy không thể tránh được nhược điểm là có người nhảy lên người nó, nhưng nếu vận dụng Hắc Viêm thiêu đốt toàn thân, sẽ loại trừ được nhược điểm này. Ai muốn cười lên người Hắc Phượng, trước hết phải ngăn cản được Hắc Viêm này.

Bị ngọn lửa bao trùm, Đường Phong liền vận dụng lực lượng của Băng hệ cương tâm, ý đồ ngăn cản nhiệt độ nóng bỏng, dù đã triển khai toàn bộ lực lượng cương tâm, nhưng cũng không cách nào ngăn cản được Hắc Viêm, lực lượng của Băng hệ cương tâm bị hòa tan, không thể nào xuất ra ngoài thân thể, hoàn toàn bị ngăn cản trong cương tâm.

Quần áo đã bị thiêu cháy sạch sẽ, hộ thân cương khí bị nhiệt độ cường đại công kích, đang từ từ biến mất.

Nóng quá! Dù bằng vào cảnh giới Linh giai thượng phẩm, cho nên thân thể tạm thời không bị đốt cháy, nhưng nếu tiếp tục như vậy, Đường Phong đoán chắc mình sẽ không chịu nổi, thượng cổ linh thú đúng là danh bất hư truyền!

Dưới đất chính là Dạ Vũ Hồ, Đường Phong không dám nghĩ nhiều, hai tay ấn chặt đầu Hắc Phượng, làm cho nó hạ xuống.

Lúc này Hắc Phượng chẳng khác nào con ngựa hoang thoát khỏi yên cương, đôi cánh vỗ điên cuồng, vô cùng cuồng bạo. Đường Phong hạ thấp xuống, nó liền ngược lên, muốn bay lên trên.

- Phượng tộc cao quý, làm sao có thể cúi đầu trước người, nhất là cúi đầu trước nhân loại nhỏ bé?

Hắc Phượng nổi giận không thôi, dù thế, nó vẫn không thể địch nổi sức lực khổng lồ của Đường Phong, chỉ trong thời gian mấy tức Hắc Phượng đã đâm vào trong Dạ Vũ Hồ, bọt nước trắng xóa bắn lên tung tóe.

Trong phương viên trăm trượng của hồ nước, trong nháy mắt giống như bị đun sôi, bọt khí và hơi nước bị lửa của Hắc Phượng làm bốc hơi, đồ sộ phách lẹ, trên Dạ Vũ Hồ sinh ra một đám mây cực lớn.

Dù là ở dưới nước, Hắc Viêm trên người Hắc Phượng cũng không có dấu vết bị dập tắt, ngược lại bùng nổ, nó đi tới đâu, hồ nước ở đó liền sôi trào lên.

Nhịn không được, sắp nhịn không được! Sự hung mãnh của Hắc Viêm làm cho Đường Phong lú lợ, dù Đường Phong đã vận dụng Tá Thi Hoàn Hồn, nhưng vẫn không thể áp chế được Hắc Viêm.

Nhưng nếu bây giờ bảo hấn rời thân thể của Hắc Phượng, hấn không làm được, Thiên Tú tông có gần hai vạn đệ tử ở bên cạnh Tĩnh An thành, một khi mình rời khỏi, Hắc Phượng sẽ triệt để mất khống chế, mà Hắc Phượng dùng tà ác mà trừ danh, chỉ sợ nó sẽ tàn sát tất cả tánh mạng trong phương viên trăm dặm.

Còn cố tình đi đánh Hắc Phượng, hấn thực sự bất lực, toàn bộ tinh lực và cương khí của Đường Phong đều dùng để ngăn cản Hắc Viêm, nhưng dù có lựa chọn nào thì sự cân bằng sẽ bị đánh vỡ.

Xôn xao một tiếng, thân thể khổng lồ của Hắc Phượng lao ra khỏi Dạ Vũ hồ, bay lên không trung khoảng mười trượng, cố ý làm cho Đường Phong rơi xuống.

- Tiểu tử đáng chết, người đắc tội tồn tại không nên đắc tội, ta muốn người sống không bằng chết.

Hắc Phượng nổi giận không thể tưởng tượng nổi, nó mở cái miệng ra, một đạo Hắc Viêm mạnh mẽ bay về phía Thiên Tú tông, Đường Phong nhanh tay lẹ mắt, trong nháy mắt khi Hắc Viêm phun ra đã uốn cái đầu Hắc Phượng đi chỗ khác.

Mà đạo Hắc Viêm làm cho lòng người run sợ kia đã uốn lượn một đường cong, lao xuống Dạ Vũ Hồ, mặt nước Dạ Vũ Hồ, đã hạ xuống một tác ngay lập tức.

Không thể ngăn cản, lúc này Hắc Viêm đang phát huy ra uy lực cường hoành của nó, làn da Đường Phong bắt đầu rạn nứt, máu tươi chảy ra từ các vết nứt, bắt đầu chảy xuống.

Làm cho người ta kinh ngạc, tại sao huyết dịch của hấn chảy ra lại không bị nhiệt độ nóng bỏng của Hắc Viêm làm cho bốc hơi, nhỏ xuống người của Hắc Phượng, dung nhập vào bên trong Hắc Viêm, mà Hắc Viêm kia lại xuất hiện một ít màu hồng. Không chỉ như thế, Hắc Viêm trên người Hắc Phượng, lại xuyên qua miệng vết thương, dũng mãnh tiến vào thể nội của Đường Phong, một người một linh thú, giống như có ngàn vạn mối liên hệ, không thể tách rời.

1053. Chương 911: Thôn Phệ Hắc Viêm. (thượng)

Chỉ trong nháy mắt, trong lòng Đường Phong xuất hiện cảm giác kỳ quái, cảm giác giữa mình và Hắc Phượng có một mối liên hệ không thể chia cách với nhau, dù là hơi nhạt.

Huyết dịch của hấn bị Hắc Viêm thôn phệ càng ngày càng nhiều, mà mối liên hệ này càng lúc càng mãnh liệt.

- Chuyện này...

Đường Phong nhú mảy, chợt thần sắc hân vui vẻ, vội vàng tán hộ thân cương khí đi.

Nếu giống như mình tưởng tượng, Hắc Viêm có thể đốt cháy tất cả thể gian của Hắc Phượng, sau khi chạm vào máu tươi của mình, lại không có ảnh hưởng gì, ngược lại bị mình hấp thu không ít.

Lực lượng bằng hệ cương tâm cũng tán đi, Đường Phong vội vàng vận dụng lực lượng Hỏa hệ cương tâm, điên cuồng thôn phệ Hắc Viêm của Hắc Phượng.

- Tại sao? Tại sao lại như vậy?

Hắc Phượng dùng ngữ khí không thể tin được, Hắc Phượng không ai bì nổi, lúc này lại đang thất kinh.

- Bởi vì người đang dùng một nửa máu tươi của ta để sống lại, cho nên thân thể của người đang chảy huyết dịch của bốn thiếu gia, máu mủ tình thâm, làm sao người có thể đả thương ta chứ?

Đường Phong tham lam cắn nuốt Hắc Viêm của Hắc Phượng, đem Hắc Viêm cất giữ trong cương tâm.

- Nhân loại hèn hạ, mơ tưởng dùng loại phương thức này để không chế ta.

Hắc Phượng há miệng phun ra một đạo Hắc Viêm, mà đạo Hắc Viêm này bay vào trong Khúc Đỉnh Sơn, trực tiếp đem phương viên mười dặm trong đó biến thành một cái biển lửa.

- Hắc Phượng cao quý há có thể cúi đầu trước người, ta sẽ trở lại, lần tiếp theo sẽ là tử kỳ của người.

- Ta chờ.

Đường Phong cười to.

Hắc khí trên người Hắc Phượng nhúc nhích, thân thể không lồ kia co lại, trực tiếp biến thành lớn như lòng bàn tay, uy áp phô thiên cái địa và Hắc Viêm nóng bỏng đã biến mất không còn gì nữa.

Đường Phong và Hắc Phượng đều té xuống Dạ Vũ Hồ, đang ở giữa không trung, Đường Phong bắt lấy Hắc Phượng, sau đó gấp thân lại, bay về phía Thiên Tú tông!

Nhìn Hắc Phượng đang ngủ say như chết trong tay, Đường Phong lần đầu tiên khó xử, xem ra tiểu chút chít này rất không an phận, tuy không biết vì sao nó đột nhiên bạo động, nhưng với thực lực mà nó biểu lộ ra không có ai có thể áp chế, nếu không phải nó mang trong người một nửa máu tươi của mình, chỉ sợ ngày hôm nay Thiên Tú tông đã gặp đại nạn.

Cách tốt nhất bảo đảm cho an toàn của mọi người là hiện tại chính thừa dịp nó hôn mê trực tiếp giết nó, nhưng tâm của Đường Phong không ngoan độc đến trình độ này.

Hắc Phượng hiện tại, đã khôi phục lại trạng thái ban đầu, chỉ lớn cỡ bàn tay, thân thể nhỏ bé xinh xắn, cũng không biết có phải vừa rồi đột nhiên bạo tẩu hao phí nhiều khí lực hay không, cho nên hiện giờ ngủ rất ngon lành.

- Phong thiếu!

Tiểu thúc nuốt một ngụm nước bọt, kinh ngạc nhìn Hắc Phượng, trên gương mặt vẫn còn sợ hãi, nói:

- Vừa rồi là thế nào?

- Không biết.

Đường Phong lắc đầu, hắn cũng không biết tại sao Hắc Phượng mới trọng sinh sống lại có một ngày, lại đột nhiên quay đầu giáo như vậy.

Từ khi Hắc Phượng bạo tẩu cho đến lúc ngủ say không động đậy này chỉ diễn ra trong thời gian hơn mười tức ngắn ngủi, nhưng nhưng linh khí chấn động cường hoành và công kích hung mãnh của Hắc Viêm đã sớm hấp dẫn đại bộ phận đệ tử Thiên Tú tông tới đây.

Bên ngoài Yên Liễu Các, những nữ tử tụ tập thành đàn nối đuôi nhau chạy về phía bên này, trên gương mặt lộ rõ thần sắc kinh hoàng và lo lắng, khi nhìn thấy Đường Phong, không khỏi kinh ngạc, lập tức dừng cước bộ, ngẩng ngốc nhìn Đường Phong, một ít nữ hài tử gan lớn tiến lên hai ba bước nhìn hắn, nhất gan

thì dùng ánh mắt nhìn hẩn, nhưng không có ngoại lệ, trên mặt của những nữ hài tử này đều đỏ bừng, giống như đang nhìn thấy thứ không nên nhìn thấy.

- Tiểu lưu manh!

Tứ Nương khẽ gắt một tiếng, cũng dời ánh mắt, hai má ửng hồng, Chu Tiểu Điệp và Thi Thi thì che mắt lại, ngồi xồm trên mặt đất.

Đường Phong nhìn thấy phản ứng kỳ quái của mọi người, không khỏi chau mày, đang có chuyện gì xảy ra?

- A Phong...

Lại tỷ xấu hổ xông lên, ôm cổ Đường Phong, dùng âm thanh nhỏ như muỗi thì thầm vào lỗ tai của hẩn:

- Quần áo của người!

Đường Phong cúi đầu nhìn xuống, dù da mặt của hẩn rất dày, nhưng lúc này cũng phải đỏ mặt, bởi vì hẩn lúc này đang trần truồng không mảnh vải che thân! Vừa rồi chiến đấu với Hắc Phượng, quần áo trên người bị Hắc Viêm trên người của Hắc Phượng đốt cháy, sau khi ngăn chặn được Hắc Phượng, chỉ một mực lo lắng tại sao nó bạo động, mà hồn nhiên quên mất trạng thái của mình hiện giờ.

Chỉ trong mấy tức thời gian ngắn ngủi, đã có mấy ngàn đệ tử Thiên Tú nhìn thấy xuân quang của hẩn.

Mất mặt quá lớn! Đôi má của Đường Phong phát sốt, vội vàng dùng tay ôm lấy Lại tỷ che lại, mượn thân thể của nàng làm vật che chắn, triển khai thân pháp, chạy như sấm chớp vào Yên Liễu Các, trốn vào trong phòng.

Chẳng lẽ Phong sư huynh có sở thích trần truồng chạy ra ngoài? Trong lòng của không ít đệ tử Thiên Tú đều xuất hiện ý nghĩ này, rất nhiều người trong các nàng nghe thấy động tĩnh của nơi này, nhưng không nhìn thấy Hắc Phượng, cho nên hiểu lầm là chuyện rất bình thường.

- Mắc cỡ muốn chết!

Trong phòng, Đường Phong cẩn thận từng li từng tí thả Hắc Phượng ra, tìm một bộ y phục mặc lên người, bị nhiều đệ tử Thiên Tú nhìn thấy cũng không có gì, trọng yếu nhất là, lại bị Tứ Nương và Chu Tiểu Điệp nhìn thấy.

Sau này làm sao mà hẩn dám ngẩn đầu mà nhìn mặt các nàng đây?

Lại tỷ nghe Đường Phong phàn nàn, liền hé miệng cười khẽ.

- Lại tỷ, các người chiếu cố tiểu chút chút này vài ngày, không nên cho nó ăn cái gì, ta cần phải bế quan một thời gian.

Đường Phong phiền muộn lắc đầu.

Lại tỷ nhìn Đường Phong một cái, trong ánh mắt lóe ra một tia ôn nhu và điềm tĩnh, nhẹ nhàng gạt đầu.

Bên ngoài Yên Liễu Các, Bạch Tố Y và Lâm Nhược Diên hỏi đám đệ tử một hồi, sao khi phân phó cho đệ tử Thiên Tú giải tán, mới đi tìm bọn người Thang Phi Tiểu hỏi rõ tình huống, sau khi Bạch Tố Y và Lâm Nhược Diên hiểu rõ liền cười khổ không thôi.

Đường Phong bế quan, mọi người còn tưởng rằng hẩn không dám đi ra gặp mọi người, trốn trong phòng điều chỉnh tâm tình, kỳ thật Đường Phong thật sự đang bế quan.

Hắc Phượng bạo động, trước mắt thì chỉ nhìn thấy chỗ hổng trong đó, nhưng lại mang đến chỗ tốt cho Đường Phong.

Khi Hắc Viêm đốt cháy làn da làm cho xuất da thịt rạn nứt, máu tươi chảy ra dung nhập vào Hắc Viêm, nhưng không có bị bốc hơi, ngược lại còn tạo thành hiện tượng huyết thủy tương dung, làm cho Đường Phong hấp thu không ít Hắc Viêm.

Dù chỉ hấp thu trong một lát, lần này Tà Hỏa Hắc Phượng cung cấp cho cương tâm Đường Phong chỗ tốt, tà hỏa là thứ có thể thiêu đốt hết tất cả mọi thứ trong thiên địa mà không bị dập tắt, uy năng không thể tưởng tượng, nhưng lúc này nó đang tràn đầy trong cương tâm, đang bốc cháy trong cương tâm Tiểu Khô

Lâu, phía trên của Tiểu Khô Lâu chính là âm hồn, nhưng không cách nào ngăn cản nỗi tà hỏa, đang phát ra tiếng gào khóc thảm thiết hoảng sợ và không cam lòng.

1054. Chương 911: Thôn Phệ Hắc Viêm. (hạ)

Ngồi ngay ngắn trên giường, Đường Phong nhắm mắt tập trung tư tưởng, thần thức tiến vào trong cương tâm, chỉ trong nháy mắt tiến vào liền cảm nhận được một trận gió lạnh nổi gai ốc, không chỉ có như thế, trong cương tâm phát ra cổ khí tức nóng bỏng.

Đưa mắt nhìn, cốt cách của Tiểu Khô Lâu vốn màu đen nhánh, nhưng lúc này đang bốc cháy hừng hực, trên mỗi lóng xương đều có ngọn lửa màu đen đang thiêu đốt, đó là Hắc Viêm của Tà Hỏa Hắc Phượng!

Sở dĩ Đường Phong thôn phệ những tà hỏa, là bởi vì bản năng của hắn cảm giác được nó có trợ giúp tăng thực lực của mình lên, cũng có thể là thủ đoạn bảo vệ tính mạng lúc đó, hiện tại nên làm thế nào, hắn vẫn cảm thấy mơ hồ.

Cương tâm Tiểu Khô Lâu đang bị thiêu đốt, những âm hồn bám trên Tiểu Khô Lâu đang giảm bớt với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy được, âm hồn dưới Linh giai căn bản không thể thừa nhận được sự thiêu đốt của Hắc Viêm, chỉ có âm hồn ngoài Linh giai, mới có thể ngăn cản được loại uy lực này. Tuy có thể tạm thời ngăn cản được, nhưng Đường Phong cảm thấy nếu cứ tiếp tục thiêu đốt như vậy thì những âm hồn này sẽ bị thiêu đốt, dù là âm hồn cường đại nhất cương tâm, chỉ sợ cũng phải biến mất.

Phải luyện hóa tà hỏa, sau đó dung nhập nó vào cương tâm.

Dùng lực lượng Băng hệ cương tâm đem dập tắt nó, hoặc dùng lực lượng Hỏa hệ cương tâm dung hợp nó! Biện pháp đầu tiên Đường Phong không cần thử cũng biết không thể thành công, thời điểm đối chiến với Hắc Phượng, hắn đã vận dụng Băng hệ cương tâm cũng không thể nào ngăn cản được Hắc Viêm, hiện tại bày ra trước mặt mình, chỉ có loại phương pháp thứ hai, dùng Hỏa hệ cương tâm dẫn đạo Hắc Viêm, dung nhập nó thành một bộ phận của cương tâm.

Dù chỉ là cách nghĩ đơn giản, nhưng Đường Phong cảm thấy khả năng thành công của biện pháp này rất lớn.

Cương tâm của một người sau khi hình thành, cũng không phải uy lực của cương tâm sẽ không thay đổi. Lực lượng cương tâm mạnh hay yếu, đều chậm rãi gia tăng theo cảnh giới của người tu luyện, hoặc tìm kiếm linh khí đồng nguyên mà hấp thu.

Tà hỏa dù là tà khí, nhưng cũng là hỏa, chỉ cần là hỏa, thì Hỏa hệ cương tâm của mình có thể dung hợp!

Vận chuyển Vô Thường Quyết, Đường Phong điều động lực lượng Hỏa hệ cương tâm của mình, mắt phải của Tiểu Khô Lâu vốn là một đoàn hỏa diễm màu hỏa hồng thiêu đốt hừng hực, lại mạnh mẽ nhấp nháy vài cái, bốc lên rất cao.

Trong nháy mắt, Đường Phong cảm giác mình có thể nắm Hỏa hệ linh khí của thiên địa trong bàn tay của mình, cũng có thể điều tiết khống chế một ít thiên địa linh khí cho mình dùng, đây là khả năng của Linh giai mới có, dưới Linh giai, lúc chiến đấu chỉ có thể dựa vào bản thân.

Nuốt cho ta! Thần thức Đường Phong khẽ động, Hỏa hệ cương tâm tản mát ra lực hấp dẫn vô cùng cường đại, hấp dẫn tà hỏa trên người Tiểu Khô Lâu, muốn kéo nó vào trong mắt phải.

Tà hỏa là thứ chỉ thuộc về một mình Hắc Phượng, nhưng lúc này lại không có chút trở ngại nào, tự theo ý chí của Đường Phong, nó cứ thuận theo hấp lực tiến vào trong mắt phải của Tiểu Khô Lâu.

Tình huống này đã vượt qua dự kiến của Đường Phong, hắn không nghĩ tới sẽ nhẹ nhàng đơn giản như vậy. Tuy Tà Hỏa Hắc Phượng có máu tươi của mình, có một ít liên hệ với mình, nhưng đây là thứ đến từ bên ngoài, phát sinh xung đột với Hỏa hệ cương tâm của mình là điều không thể tránh khỏi, Đường Phong tưởng rằng sẽ phải tiêu hao không ít khí lực mới có thể đạt tới trình độ này, nhưng không ngờ lại không có chút khó khăn nào.

Chẳng lẽ Hỏa hệ cương tâm của mình và tà hỏa của Hắc Phượng lại tương dung đến trình độ này sao? Đây là hiện tượng nhất thể đồng nguyên mới có thể xảy ra!

Nhưng dù nói thế nào, đây là một hiện tượng tốt, Đường Phong vừa khống chế tà hỏa tiến vào mắt phải, vừa tiến hành quan sát tình huống của cương tâm, không bởi vì mọi việc diễn ra quá thuận lợi mà buông lỏng cảnh giác.

Xương cốt Tiểu Khô Lâu đen nhánh, Hắc Viêm đang thiêu đốt càng ngày càng ít, đang từ từ biến mất không thấy nữa, những âm hồn bị thiêu đốt khổ không thể tả, vào lúc này đã tìm được nơi an toàn để đặt chân, tất cả đều chạy về vị trí mà Hắc Viêm không có bao trùm.

Đường Phong có thể tưởng tượng ra được bộ dáng của chúng chính là kim lòng không được thở ra một hơi, nghĩ đến tình cảnh như vậy, chính hắn cũng cảm thấy buồn cười.

Toàn bộ Hắc Viêm trên đùi phải của Tiểu Khô Lâu đã biến mất toàn bộ, Đường Phong cảm giác áp lực đã

Tuy cách nghĩ này không thực hiện, nhưng Đường Phong cũng không chút thất vọng, đối với hắn mà nói, lần này có thể cắn nuốt được Hắc Viêm, biến thành một lực lượng mà hắn có thể sử dụng, đó mới là thu hoạch lớn nhất.

Chậm rãi mở hai mắt ra, Đường Phong cảm giác đan điền của mình có chút đau đớn, nhưng toàn thân lại khoan khoái dễ chịu không nói nên lời, cả người tràn đầy lực lượng.

Lau máu tươi trên khóe miệng, Đường Phong duỗi một bàn tay ra, điều động lực lượng Hỏa hệ cương tâm, muốn kiểm tra thành quả bế quan lần này một chút.

Tâm niệm vừa động, mắt phải biến thành đen kịt, thâm thúy mà quỷ dị, nếu lúc này có người nào khác nhìn vào mắt phải của Đường Phong, chỉ sợ sẽ bị giết mình, lúc trước mắt phải vốn sáng bóng, thời điểm vận dụng Hỏa hệ cương tâm sẽ làm cho người ta cảm thấy sợ hãi, người ta cũng cảm thấy một lực uy hiếp, đó là cảm giác tràn ngập lực lượng, đủ để thôn phệ tất cả ánh sáng.

Trên năm đầu ngón tay đang có một đốm lửa đang thiêu đốt hừng hực, loại hỏa diễm này có màu đỏ nhạt, còn mang theo một ít màu đen, hai màu đen đỏ giao nhau, tương dung lẫn nhau.

Cảm thụ uy lực hỏa diễm trên tay, Đường Phong cảm thấy mừng rỡ trong lòng.

Sau khi thôn phệ Hắc Viêm, lực lượng Hỏa hệ cương tâm của mình tăng lên không ít, dù Hỏa hệ cương tâm trước kia không kém, nhưng không có cách nào làm cho Đường Phong có cảm giác như hiện tại.

Dù là chủ nhân, nhưng Đường Phong cũng có thể cảm nhận được cỗ cảm giác uy hiếp nhất định.

Dù hỏa diễm trước mắt không cách nào so sánh với Hắc Phượng, không cách nào đánh đồng với Tà Hỏa, nhưng ít nhất cũng có được một ít đặc thù của Hắc Viêm, rất khó dập tắt, đây là hỏa diễm có thể đốt cháy cả hồn phách.

Nhưng Đường Phong vẫn có chút lo lắng khi quan sát cương tâm, tuy hiện giờ cương tâm không có dấu hiệu không ổn nào, nhưng Đường Phong vẫn cảm thấy không yên lòng.

Ban đầu ở Băng Hỏa Đảo, trong lúc vô tình mình hấp thu Tuyết Tử và Hỏa Tinh, làm cho hai chủng chí bảo bất đồng thuộc tính tồn tại trong cơ thể, đạt được một sự cân đối quỷ dị, rồi sau đó Linh Khiếp Nhan luyện chế ra Linh Lung Biển Cương Đan, mượn nhờ đan dược và hai chủng chí bảo này, khi đó mình mới có được hai chủng lực lượng cương tâm Băng và Hỏa.

Đây là một sự cân đối.

Nhưng hiện tại, lực lượng Hỏa hệ cương tâm gia tăng uy lực, Đường Phong lo lắng sự cân đối này sẽ bị phá vỡ, lúc đó tổn hại mà nó mang lại là không thể văn hồi. Lo lắng thì lo lắng, nhưng ít nhất hiện giờ cân đối này không có dấu hiệu bị phá hủy, điều này cũng làm Đường Phong thở ra một hơi.

Lần bế quan này dùng trọn vẹn thời gian ba ngày, Đường Phong cũng không nghĩ lại dài như vậy, mình chỉ ở trong cương tâm tranh đấu với Hắc Viêm, cho nên không có cảm giác thời gian trôi qua.

Nhưng cũng khó trách, thời điểm người tu luyện chuyên tâm tu luyện, cũng không biết thời gian trôi qua, rất nhiều người vì phá tan nút thắt cổ chai của mình, có thể bế quan mấy tháng, thậm chí lâu hơn.

Thời điểm đi ra khỏi phòng, nhìn thấy chúng nữ đang ở trong sân chơi đùa với Hắc Phượng.

Hắc Phượng lớn cỡ lòng bàn tay đã khôi phục bản tính của mình, giống như đứa trẻ sơ sinh vừa ra đời không bao lâu, đang bay điên cuồng trong sân, Lại tỷ đang thở hồng hộc chạy phía sau, rượt đuổi đến độ gà bay chó chạy, nhưng vẫn không thể bắt được nó.

Khi nhìn thấy Đường Phong, trong mắt Hắc Phượng lóe lên thần sắc hưng phấn, vội vàng bay tới bên người Đường Phong, bay vòng quanh người hắn, trong miệng kêu to không thôi.

Mọi người trong sân cười khỏ, mọi người biết Đường Phong bế quan mấy ngày nên không thể nào chớp mắt, tất cả Linh giai đều sẵn sàng nghênh đón địch nhân, ngăn ngừa Hắc Phượng đột nhiên bạo tẩu như lần trước.

Đường Phong xoay người cầm Hắc Phượng trên tay, đang đánh giá nó, không hiểu tại sao tiểu chút chút này đột nhiên lại biến thành một con quái vật khổng lồ cao vài chục trượng? Hơn nữa sau đó giống như nó không nhớ gì, hiện tại, tuy trông mắt của nó loạn chuyển, nhưng lại không có một chút ương ngạnh không ai bì nổi lúc trước.

- Không có tình huống gì đặc biệt.

Lại tỷ đi tới bên cạnh Đường Phong, nói:

- Mấy ngày nay không dám cho nó ăn cái gì, nhưng hình như nó không có cảm giác đói bụng.

- Ân.

Đường Phong gật đầu, lại dò xét Hắc Phượng một hồi, nhưng sau đó phải buông tha.

Hắc Phượng hiện tại, hoàn toàn khác với Hắc Phượng bạo tẩu ba ngày trước,

Đường Phong muốn đi Thiên Thánh Cung tìm hồng sam nữ tử hỏi một chút về tình huống này, Hắc Phượng là thành viên Phượng chi nhất tộc, trong thiên hạ chỉ có nàng mới lý giải được tình huống này.

Vừa vặn Đường Phong cũng chuẩn bị đi tìm hàn đàm mà Âu Dương Vũ đã từng nói qua, thuận đường cũng có thể đi Thiên Thánh Cung một chuyến. Nhưng Đường Phong không biết vị trí của hàn đàm, cho nên phải đợi Linh Khiếp Nhan thức tỉnh rồi tính sau.

Nghe kế hoạch của Đường Phong, Thang Phi Tiểu! Nhịn không được lên tiếng đòi đi, nói:

- Phong thiếu, lần này phải mang lão Thang ta theo.

- Ta cũng muốn đi ra ngoài đi một chút.

Đoạn Thất Xích góp lời.

- Âu Dương cũng muốn đi Thiên Thánh Cung một lần cho biết.

Âu Dương Vũ khẽ cười một tiếng, đối với hai thế lực đỉnh cấp của thế gian, dù là ai cũng rất ngạc nhiên, đây không chỉ là cách nghĩ của riêng Âu Dương Vũ, mà là suy nghĩ của các cao thủ muốn biết về Huyết Vụ Thành và Thiên Thánh Cung.

1057. Chương 913: Buổi Tối Ta Tối Tìm Người. (hạ)

- Được, vậy thì mọi người cùng đi.

Phi Tiểu Nhã vỗ tay nói.

- Đi cái gì?

Đường Phong trừng mắt, cung chủ đại nhân lập tức chu miệng ra.

- Dẫn các người cùng đi, người của Thiên Thánh Cung sẽ nghĩ chúng ta đến khiêu khích. Mà ngay tông môn của người khác, làm sao có thể tùy tiện xông loạn chứ?

Tuy nói hiện tại mình đã hóa giải ân oán với Thiên Thánh Cung, nhưng nếu dẫn một đám đi vào đó, không phải là để ngấm cảnh, dù có một chút hương vị, nhưng nếu làm người ta hiểu lầm thì không tốt.

- Thế nhưng...

Lại tỷ giật nhẹ áo của hắn.

- Chúng ta đã bế quan quá lâu, cũng nên ra ngoài du lịch một phen, cùng cao thủ so chiêu, gia tăng chút kiến thức và kinh nghiệm, làm như vậy còn tốt hơn biện pháp bế quan không đi đâu.

- Đi Huyết Vụ Thành!

Cung chủ đại nhân hào khí ngất trời.

Đường Phong trợn mắt, dù thực lực của người trong Yên Liễu Các không tệ, nhưng không đủ để so sánh với người của hai thế lực đỉnh cấp, Thiên Thánh Cung có một Hỏa Phượng làm hộ cung thánh thú, cũng đã khiến cho mình nhượng bộ lui binh rồi, có trời mới trong Huyết Vụ Thành có hay không.

Vạn nhất Huyết Vụ Thành cũng có ẩn tàng một hộ thành thánh thú, hơn nữa còn Huyết Thiên Hà có thực lực Linh giai thượng phẩm, người của Yên Liễu Các chắc chắn không chịu nổi một kích.

Dù không để ý tới lời Phi Tiểu Nhã, nhưng Đường Phong biết rõ lời của Lại tỷ rất có đạo lý, trong khoảng thời gian này mình vẫn luôn ở bên ngoài, nhưng đã quên bọn họ bế quan quá lâu rồi. Kinh nghiệm chiến đấu, đều là từ trong chiến đấu mài luyện mà ra, nhất là trong các cuộc chiến sinh tử, có thể làm cho người ta đề thăng thực lực không chỉ một lần hai lần, thậm chí có thể trong chiến đấu sinh tử đột phá, người tu luyện tấn chức trong chiến đấu, từ xưa đến nay nhiều vô số kể.

- Như vậy à.

Đường Phong trầm ngâm một tiếng.

- Nếu không các người đi Bạch Đế Bí Cảnh đi, chỗ đó có nhiều cổ tông môn còn chưa khai phát, cũng có rất nhiều linh thú có thực lực không tệ, các người cũng có thể chiến đấu với những con linh thú này gia tăng kinh nghiệm chiến đấu, thứ hai cũng có thể tầm bảo!

Tầm bảo! Lúc này cảm xúc của mọi người đều dâng trào, nghe Đường Phong nói thế, hai mắt của mọi người sáng lên. Đường Phong đã hai lần tầm bảo trong Bạch Đế Bí Cảnh, lần nào cũng tìm được không ít thứ tốt.

- Trong những cổ tông môn kia có rất nhiều bảo bối, nếu vận khí không tệ, cũng có thể tìm được một thanh Thần binh đấy.

- Đi! Ta đi!

Thang Phi Tiểu xưng phong, hẳn là người có kỳ vọng tìm được Thần binh nhất trong số những người ở đây, luận thực lực, hẳn và Tứ Nương chỉ sà sà nhau mà thôi, nhưng Tứ Nương có Thần binh, nếu đánh thật, Tiểu thúc không phải là đối thủ. Thân là nhất gia chi chủ, phải tạo dựng được uy tín và hình tượng cường đại mới được.

- Phương pháp này đúng là không tệ.

Âu Dương Vũ gật đầu.

- Nếu như thế, Âu Dương cũng đi.

Đường Phong quay đầu nhìn sang các nữ nhân của mình, Lại tỷ cười nói:

- Ta sẽ đi, ta muốn gặp tỷ tỷ.

Những người khác không có dị nghị gì, việc này liền quyết định như vậy. Trước kia Đường Phong an bài những Linh giai cao thủ này trong Yên Liễu Các, chính là sợ người của Thiên Thánh Cung và Huyết Vụ Thành tìm đến gây phiền toái, nếu không có cao thủ tọa trấn, Thiên Tú tông không thể nào ngăn cản nổi.

Nhưng bây giờ, bản khoản này đã không còn, mình và Thiên Thánh Cung đã hòa giải, về phần Huyết Vụ Thành, Đường Phong đoán Huyết Thiên Hà sẽ không phá ra nhân thủ và cũng không có lý do gì mà ra tay với một tông môn trong thế tục.

Chẳng những lần này toàn bộ Linh giai cao thủ trong Yên Liễu Các xuất động, Đường Phong cũng sẽ cho Lưu Tô sư tỷ cùng đi.

Lần trước trong Dược Thần tông phát hiện một Dược Viên, nhưng Đường Phong không dám tùy tiện ngắt bất cứ thứ gì, bởi vì bất kỳ loại thiên tài địa bảo nào, cũng có phương thức ngắt lấy của riêng mình, hơn nữa có loại dược liệu vừa hái xuống phải sử dụng ngay, nếu không dược hiệu sẽ trôi qua.

Lần này để cho Lưu Tô sư tỷ cùng đi, chính là vì bảo bối trong Dược Viên. Dược Thần Tông có một cái dược đỉnh tốt nhất, cái dược đỉnh này không kém bao nhiêu so với dược đỉnh mà Lưu Tô sư tỷ đang sử dụng hiện tại, chỉ cần cho Lưu Tô sư tỷ chút thời gian, nàng có thể luyện chế toàn bộ đan dược trong Dược Thần Phổ.

Những đan dược kia cũng có đan dược mang đến chỗ tốt lớn lao cho Linh giai cao thủ.

- Sư phó, ta không đi, ta có chuyện phải làm.

Chu Tiểu Diệp ở một bên cười cười.

- Đánh cái chủ ý quỷ quái gì rồi?

Trần đầy khó xử nhìn sang Thi Thi, đúng lúc đối phương cũng nhìn hần, bốn mắt nhìn nhau, Thi Thi vội vàng dời ánh mắt sang chỗ khác, Đường Phong bắt đắc dĩ nói:

- Ta mang người đi!

Thi Thi gật đầu.

Lưng công Thi Thi, mà Thi Thi lại cầm Hắc Phượng, Đường Phong rời khỏi Yên Liễu Các, Bảo nhi Mộng nhi và Chu Tiểu Diệp ở dưới vẫy tay chào tạm biệt.

- Sư phó đi đường cẩn thận!

Đồ đệ Chu Tiểu Diệp ở dưới chào tạm biệt, đợi đến lúc Đường Phong biến mất, thần sắc lập tức trở nên phấn chấn, cầm trên tay kim toán bàn, lay động không thôi, cười hắc hắc hai tiếng:

- Sư phó đi, sư mẫu cũng đi, rốt cục tự do!

Vừa nói xong liền đi ra ngoài.

- Tiểu Diệp cô nương muốn đi đâu?

Bảo nhi Mộng nhi hỏi một tiếng.

- Đi ra ngoài giải sầu, đến thế tục lâu như vậy, ta vẫn chưa đi đâu ngoài Thiên Tú tông cả.

Chu Tiểu Diệp không quay đầu lại, liền rời đi.

Đường Phong công Thi Thi rời khỏi Tĩnh An thành, nhanh chóng phát hiện không ổn. Không biết có phải là sợ Thi Thi quá xấu hổ hay không, cho nên hần mới không ôm nàng, nếu ôm nàng, hai người sẽ đối mặt với nhau.

Nhưng bây giờ công nàng trên lưng, Đường Phong cảm thấy toàn thân không được tự nhiên.

Hai thứ đồ vật mềm mềm cọ vào lưng, đang không ngừng va chạm với lưng của hần, loại xúc cảm này làm cho Đường Phong không tự chủ nhớ lại cảm giác tối hôm qua.

Thi Thi chỉ cũng thế, hô hấp cũng trở nên bất ổn, thân thể vô cùng cứng ngắc.

- Tối hôm qua là hiểu lầm!

Đường Phong cảm thấy phải nói ra lời này, bằng không thì cảm giác xấu hổ vẫn còn tiếp tục.

- Ta biết, người đừng để trong lòng.

Thân thể Thi Thi run lên, vội vàng trả lời, hình như nàng rất sợ Đường Phong tiếp tục thảo luận vấn đề này với nàng.

Cảm nhận nàng đang hoảng sợ, Đường Phong cũng không nói thêm gì nữa, cho nên nói sang chuyện khác:

- Hiện tại thân thể của người có chỗ nào không thoải mái hay không?

1060. Chương 916: Ở Đây Không Chào Đón Người.

Tinh hồn Vũ Mị của Linh Khiếp Nhan đã phụ thể vào Thi Thi từ khi còn bé, chỉ bị Linh Khiếp Nhan thôn phệ vào mấy ngày trước, không biết có tạo thành nguy hại gì đến Thi Thi hay không. Tuy nhiên khả năng rất nhỏ, nhưng Đường Phong không thể không phòng, nếu bởi vì nguyên nhân này mà làm nguy hại tới nàng, Đường Phong cũng không thể nào an tâm được.

- Có chút nóng...

Thi Thi nói nửa câu, đầu cũng cúi xuống.

Không thể nào bàn tiếp! Thi Thi không biết có tinh hồn Vũ Mị, nàng cũng đang hiểu lầm Đường Phong.

Một chặng đường cực kỳ gian nan cứ thế trôi qua, hai người không ai nói tiếp. Tuy không đi cùng người của Yên Liễu Các, dù thực lực của Linh giai cao thủ không kém, dù Đường Phong mang theo một người,

tốc độ cũng không chậm hơn bọn họ là bao, không đến nửa ngày, mọi người đã hội tụ, một đường cười cười nói nói đi về phía Bạch Đế thành.

Mấy ngày sau, mọi người đã tới vị trí trung tâm của Bạch Đế thành.

Nhìn qua thành trì vốn thuộc về thế lực đệ nhất của Lý Đường đế quốc, nhưng lúc này không một bóng người, mặc gió cuốn đi, lá rụng bay tán loạn, mọi người cũng thốn thức không thôi, Lại tỷ nhìn cảnh nhớ người, suýt nữa rơi lệ.

Dẫn mọi người đi tới lối vào, Đường Phong vận dụng Bạch Đế Ấn mở cửa vào, để mọi người đi vào trong.

- A Phong, người không đi sao?

Lại tỷ đi vào cuối cùng, thấy Đường Phong không muốn đi vào nên hỏi một câu.

- Ủ. Ta phải đi Thiên Thánh Cung tìm Hỏa Phượng hỏi một số chuyện.

Đường Phong sờ sờ Hắc Phượng đang đứng trên bờ vai, nói.

- Vậy thì người cẩn thận một chút.

Lại tỷ dặn dò một câu.

- Ta biết rồi.

Đường Phong gật đầu.

Lại tỷ nhanh chóng biến mất vào bên trong, Đường Phong thuận tay đóng Bạch Đế Bí Cảnh lại, hiện giờ trong Bạch Đế Bí Cảnh nội rất an toàn, Linh Khí Phong Bạo mà Linh giai cao thủ cũng phải nhượng bộ lui binh đã không còn, lại có Lôi Tẩu là người dẫn đường, cho nên đám người không cần sợ đi vào lãnh địa của linh thú Bát giai đỉnh phong, có lẽ sẽ không có nguy hiểm.

Lần này bọn họ đi vào là để lịch lãm rèn luyện và tầm bảo, tất cả đều do bọn họ quyết định. Lưu Tô sư tỷ và Thi Thi thì sẽ đi Được Thần Tông, khi đến đó sẽ có người của Bạch Đế thành an bài.

Lộ tuyến và vị trí của Được Thần Tông Đường Phong đã nói cho Lưu Tô sư tỷ nghe, cho nên mình không cần phải đi vào.

- Chúng ta đi thôi.

Đường Phong điểm lên đầu Hắc Phượng một cái, từ Bạch Đế thành chuyển hướng đi Thiên Thánh Cung, thời điểm Hắc Phượng trọng sinh không thuận lợi, nguyên nhân đột nhiên bạo tẩu, Đường Phong đều phải đi tìm hồng sam nữ tử để hỏi cho rõ mới được.

Mười ngày sau, Đường Phong lại đi tới thác nước khủng bố lần trước, nơi này không thể dùng Bạch Đế Ấn cưỡng ép mở ra, cho nên phải giống như lần trước, Nhất Kiếm Đoạn Thủy Lưu, mới có thể mở cửa vào Thiên Thánh Cung.

Quen việc dễ làm, Đường Phong lại đặt chân lên Thiên Thánh Cung, lần này hắn không đi vào địa phương của Thiên Thánh Cung nữa, mà hắn trực tiếp đi vào căn nhà gỗ của hồng sam nữ tử.

Vừa đến cách căn nhà gỗ khoảng ba dặm, âm thanh của hồng sam nữ tử đã truyền tới:

- Xú tiểu tử, tại sao ngươi lại tới đây? Nơi đây không chào đón ngươi!

Tiếng nói còn chưa tan biến, một đạo chưởng phong màu đỏ thẫm đã đánh tới trước mặt, linh khí cường hoành rót vào trong bàn tay có thể dùng mắt thường nhìn thấy, mạnh mẽ chụp về phía Đường Phong.

Tá Thi Hoàn Hồn! Đối mặt một kích như vậy, Đường Phong không dám khinh thường, vội vàng vận dụng thực lực Linh giai trung phẩm, Độc Ảnh kiếm rời vỏ, chém ra một đạo kiếm quang ngăn cản.

- Hừ!

Hồng sam nữ tử cũng biết đạo công kích vừa rồi không làm gì được Đường Phong, khi thấy hắn có thể hóa giải rất nhẹ nhõm, nhin không được hừ lạnh một tiếng, khoảng cách lần gặp mặt trước không tới hai tháng,

tiểu tử này lại có một ít biến hóa, nhưng biến hóa ở đâu thì nàng nhìn không ra, chỉ biết là hắc đã mạnh hơn không ít.

- Tiền bối nhiệt tình như vậy, văn bối đảm đương không nổi a.

Đường Phong bỏ qua bộ dáng phần nộ của hồng sam nữ tử, thân thể lóe lên xuất hiện trước căn phòng.

- Cút, lão nương vĩnh viễn không muốn gặp lại ngươi!

Hồng sam nữ tử nổi trận lôi đình, vừa nhìn thấy Đường Phong, nàng lại nhớ đến tám giọt máu tươi của mình, đau đớn giống như bị hắc cắt xuống một cân thịt.

- Tiền bối không muốn nhìn thấy văn bối, nhưng cũng phải nhìn tiểu chút chút này chứ.

Đường Phong chỉ chỉ vào tiểu chút chút đang đứng trên đầu vai của mình, Hắc Phượng đang ngây ngốc nhìn chăm chăm vào hồng sam nữ tử.

Hồng sam nữ tử đưa mắt nhìn, thần sắc nhịn không được liền sững sốt, chợt nở ra nụ cười, thậm chí Đường Phong không phát hiện nàng động lúc nào, Hắc Phượng trên bờ vai đã bị nàng cầm vào trong tay.

Đều là thành viên của Phượng chi nhất tộc, Hắc Phượng lúc này không chút cảm giác bài xích nào, ngược lại rất thân mật với hồng sam nữ tử, cái đầu nhỏ không ngừng cọ cọ vào đôi má của hồng sam nữ tử, trong miệng kêu to vui mừng.

Hồng sam nữ tử đồng dạng cũng thế, trên mặt không còn thần sắc phần nộ và bài xích Đường Phong nữa, lúc này khuôn mặt tràn đầy vui mừng và cưng chiều nhìn Hắc Phượng trên tay.

- Sao lại trọng sinh nhanh như vậy?

Về mặt hồng sam nữ tử tràn đầy vui đùa.

- Còn nhanh hơn tưởng tượng của ta nhiều.

Đường Phong đi qua, ngồi đối diện hồng sam nữ tử, cầm ấm trà trên bàn lên, tự rót cho mình một chén trà.

Hồng sam nữ tử liếc hắc:

- Lúc đi mang theo chén trà đi, thứ người khác đã dùng qua thì lão nương không cần.

- Đa tạ tiền bối ban thưởng.

Đường Phong buồn bực nhấp một ngụm trà, mở miệng nói:

- Tiền bối, tại sao lúc trước ngươi không nói với ta khi Hắc Phượng trọng sinh sẽ bắt đầu phát triển từ nhỏ?

Hồng sam nữ tử cười lạnh một tiếng:

- Ngươi có hỏi ta sao? Hơn nữa đây vốn là chuyện đương nhiên, ngươi cho rằng sau khi nó trọng sinh sẽ là cái dạng gì?

- Ta cho rằng giống như ngươi!

- Mơ mộng hão huyền!

Hồng sam nữ tử xì mũi coi thường.

- Trên đời này làm gì có chuyện tốt như vậy? Nhưng ngươi cũng đừng vội nóng nảy, tuy tiểu gia hỏa này vẫn còn nhỏ, bởi vì nó vừa trọng sinh, nhưng nó có nội tình đỉnh phong, tốc độ phát triển nhanh hơn tưởng tượng của ngươi rất nhiều. Chỉ cần cho nó mười năm, nó có thể khôi phục lại đỉnh phong trước kia!

- Mười năm...

Đường Phong cười khổ, mười năm đối với thành viên Phượng chi nhất tộc mà nói đúng là không dài, nhưng mình thì không có thời gian chờ đợi. Có thể trong mười năm sẽ có quá nhiều chuyện xảy ra, mình đi tới thế giới này, cũng không vượt qua bốn năm năm mà thôi, từ một người không có căn cơ, phát triển đến Thiên giai thượng phẩm, có trời mới biết mười năm sao sẽ là cái dạng gì.

1061. Chương 917: Hai Đại Thượng Cổ Linh Thú Cùng Múa. (thượng)

- Cho nên trong vòng mười năm người phải phát triển đến mức có thể áp chế được Hắc Phượng của thời kỳ đỉnh phong, nếu không khi nó cuồng bạo, hậu quả không thể tưởng tượng nổi đâu.

Đường Phong gật đầu thật mạnh, chỉ có điều Hắc Phượng đã cuồng bạo qua một lần, chuyện này hồng sam nữ tử không biết mà thôi.

Nhưng nói trở lại, Hắc Phượng phát triển đúng là rất nhanh, nó vừa trọng sinh không bao lâu, nó đã có thực lực Ngũ giai, nhưng tới hiện giờ chưa được hai mươi ngày, nó đã có thực lực Ngũ giai đỉnh phong, nó nhanh chóng đột phá đến Lục giai, đến lúc đó nó sẽ lớn lên một chút.

Hai thành viên của Phượng chi nhất tộc chơi đùa không biết trời đất, hồng sam nữ tử giống như nhìn thấy thân nhân, trên mặt rất vui vẻ. Đường Phong không quấy rầy nàng, chỉ yên lặng uống trà.

Thật lâu, hồng sam nữ tử mới đột nhiên mở miệng nói:

- Lần này người tới, chắc không phải chỉ có việc đem Hắc Phượng đến đây cho ta nhìn một chút chứ? Có phải đã gặp chuyện gì đó khó khăn nên muốn hỏi ta không?

Đường Phong cười khổ nói:

- Tiên bối liệu việc như thần!
- Có gì nói mau, có rắm mau thả!
- Nếu như vậy, văn bối sẽ nói thẳng.

Thần sắc Đường Phong nghiêm túc.

- Có hai chuyện cần tiên bối giải thích nghi hoặc, chuyện thứ nhất là lúc Hắc Phượng trọng sinh có chuyện ngoài ý muốn xảy ra.

Hắn nói vấn đề lúc Hắc Phượng trọng sinh ra, hồng sam nữ tử lắng lắng nghe, sau đó vỗ bàn một cái, khiển trách Đường Phong:

- Ngu xuẩn! Thập phần ngu xuẩn! Người cho dùng tám giọt Hỏa Phượng Chi Huyết làm gì? Chẳng khác nào là hại chết nó! Ngay từ đầu ta đã cho người sáu giọt, đó chính là cực hạn mà nó thừa nhận.

Đường Phong xấu hổ, lúc ấy trứng Hắc Phượng không có sinh cơ, cho nên mình mới dùng đến hai giọt Hỏa Phượng Chi Huyết cuối cùng, nhưng bây giờ xem ra đúng là thông minh lại bị thông minh hại, hai giọt đó chẳng khác nào lãng phí.

Thấy Đường Phong khiêm tốn cam chịu, hồng sam nữ tử liếc hắn, nói:

- Ta còn tưởng rằng người thông minh, cho nên không nói rõ tình huống người cũng sẽ biết, bây giờ nhìn ra người đúng là đồ ngu xuẩn! Hắc Phượng trọng sinh, chỉ cần vượt qua giai đoạn dùng Tà Ngô Đồng thay thế nội đan. Khi đó nó sẽ lâm vào trạng thái chết giả, không tới nửa ngày sẽ không phá trứng mà ra, thế mà người lại cho nó thêm hai giọt Hỏa Phượng Chi Huyết.

Chuyện này có thể trách mình sao? Đường Phong gãi gò má, tình huống này người nên nói sớm cho ta biết a.

- May mắn là người đã dùng một nửa máu huyết của mình để trung hòa không ít hiệu quả của hai giọt Hỏa Phượng Chi Huyết kia, nếu không nó chết chắc, thời điểm Hắc Phượng lâm vào chết giả là lúc nó yếu nhất! Lại nói, Hắc Phượng sống sót là chuyện trọng yếu hơn bất cứ điều gì, lão nương cũng không so đo với người, cũng có thể xem như người nhân họa đắc phúc, Hắc Phượng hiện giờ rất nghe lời người a.

- Ủ!

Đường Phong gật đầu, một nửa huyết dịch của mình đang chảy trong thân thể của Hắc Phượng, nó có thể không nghe lời của mình sao?

- Đây là chuyện thứ nhất, còn gì nữa không?

Hồng sam nữ tử liếc xéo Đường Phong, ngữ khí rất bất thiện, nàng biết rõ chuyện thứ hai chắc chắn cũng là về Hắc Phượng, nếu không tiểu tử này sẽ không mang Hắc Phượng theo bên người, biết thế thì ngày đó mình nên đoạt lấy, để sau này mình có thể bớt đi lo lắng.

- Không lâu trước đây, tiểu chút chút này đã bạo tẩu một lần.

Thần sắc Đường Phong rất khó xem.

- Bạo tẩu?

Hồng sam nữ tử nghi hoặc không thôi, cúi đầu đánh giá tiểu Hắc Phượng, khẽ cười một tiếng nói:

- Có phải các người làm nó mất hứng? Tiểu hài tử nha, tức giận một chút cũng là bình thường.

- Không phải tiểu hài tử này nổi giận bạo tẩu.

Thần sắc Đường Phong nghiêm túc.

- Là Hắc Phượng thời kỳ đỉnh phong bạo tẩu!

- Có ý gì?

Hồng sam nữ tử thấy thần sắc của Đường Phong không đúng, bắt đầu nghiêm túc lắng nghe.

- Cho nó ăn ít đồ, không biết vì cái gì, đột nhiên nó biến thành quái vật cao vài chục trượng, suýt nữa nó đốt sạch cả Thiên Tú.

Hồi tưởng lại tình huống ngày đó, trong lòng Đường Phong hiện giờ vẫn còn sợ hãi.

- Cái gì?

Hồng sam nữ tử trợn mắt há hốc mồm.

- Chuyện này không có khả năng! Nó còn phải mất ít nhất là mười năm nữa mới có thể, tại sao đột nhiên biến thành như vậy?

Vài chục trượng, tuyệt đối là bộ dáng của Hắc Phượng thời kỳ đỉnh phong.

- Sự thật chính là như thế.

Đường Phong khoát khoát tay.

- Cho nên ta mới đến tìm tiền bối, ta muốn biết có phải là Hắc Phượng có năng lực đặc biệt hay không, hay là do thức ăn của ta cho nó ăn có vấn đề.

- Người cho nó ăn cái gì?

Hồng sam nữ tử hỏi.

- Hỏa hệ nội đan, hạ phẩm linh thạch, còn nữa, là cái này!

Cổ tay của Đường Phong lật lên, xuất ra một hạt Thiên Niên Phong Vương Lộ.

- Ăn hai hạt này, nó đột nhiên bạo tẩu.

Hồng sam nữ tử cầm Phong Vương Lộ trong tay Đường Phong lên, cẩn thận quan sát, Hắc Phượng nhảy lên cao vài thước, vỗ vỗ cánh, tròn mắt nhìn chăm chăm vào Phong Vương Lộ, hiển nhiên rất có hứng thú với thứ này.

- Linh khí rất tinh thuần.

Hồng sam nữ tử không khỏi lú lười.

- Đây là thứ do Phong hệ linh thú làm ra a. Hơn nữa con linh thú làm ra thứ này, ít nhất cũng là Bát giai, thời gian cũng không ngắn.

Đường Phong bội phục sát đất, hồng sam nữ tử chỉ liếc mắt nhìn liền có thể nhìn ra nhiều chuyện như vậy, quả nhiên không hổ là thượng cổ linh thú hóa thân, có lý giải về đồ vật do linh thú làm ra rất sâu.

- Nhưng theo đạo lý mà nói, cho nó ăn những thứ này có lẽ không có vấn đề gì.

Hồng sam nữ tử trầm ngâm.

- Kỳ quái, tại sao lại có thể như vậy?

Hỏa Phượng đau khổ suy tư nửa ngày, vẫn chưa cho Đường Phong một đáp án chính xác, xem ra dù là nàng, cũng không biết rõ vì sao Hắc Phượng lại đột nhiên bạo tẩu đến trình độ này.

- Chỉ có một cách giải thích.

Hỏa Phượng duỗi một ngón tay ra, thần sắc nghiêm túc nói:

- Trước đó tiểu chút chút này đã học tập một loại bí kỹ, mà thứ người cho nó ăn chính là điều kiện thi triển bí kỹ, cho nên nó mới có thể biến thành trạng thái thời kỳ đỉnh phong.

- Thứ gì có thể gây ra điều kiện này?

Đường Phong hồ nghi hỏi thăm, trước khi Hắc Phượng bạo tẩu có ăn vài thứ đồ vật, Đường Phong cũng không xác định nó là loại nào.

- Thử một lần chứ?

Hỏa Phượng mỉm cười nhìn Đường Phong, có chút hưng phấn đề nghị.

- Được!

Đường Phong gật đầu đáp ứng, Hắc Phượng bạo tẩu, một mình hắn cũng có thể áp chế, chớ đừng nói đến bây giờ có thêm Hỏa Phượng đứng bên cạnh lực trận.

Nhất định phải kiểm tra xem thứ gì đã làm cho Hắc Phượng bạo tẩu, nếu không sau này không thể tùy tiện cho nó ăn thứ gì.

1062. Chương 917: Hai Đại Thượng Cổ Linh Thú Cùng Múa. (hạ)

Hai người rời khỏi nhà gỗ, đi ra bên ngoài khoảng ba mươi dặm, lúc này mới dừng bộ pháp.

- Người làm theo trình tự lúc trước cho nó ăn đi, bắt đầu từ Hỏa hệ nội đan.

Hỏa Phượng vừa nói vừa thò tay lấy ra hai khóa Hỏa hệ nội đan, hai khóa nội đan này vừa xuất hiện đã toát ra Hỏa hệ linh khí chấn động nồng đậm, ngay cả Đường Phong cũng phải ngây ngốc một chút.

Một khóa Thập giai nội đan, một khóa Bát giai nội đan! Hỏa Phượng ra tay, không giống bình thường, hai khóa nội đan này dù là khóa nào cũng có giá trị liên thành, rất hiếm có, người tu luyện Hỏa hệ cương tâm nếu lấy được, tuyệt đối rất có ích. Nhưng bây giờ nàng lấy ra, mí mắt cũng không nháy một cái, xem ra Hắc Phượng trong lòng nàng có địa vị không nhỏ.

Người một nhà đúng là tốt a! Trong nội tâm Đường Phong cảm khái một tiếng, tuy một là Hỏa Phượng, một là Hắc Phượng, nhưng đều là thành viên của Phượng chi nhất tộc, cả hai đều đồng nguyên với nhau.

Hai khóa nội đan vừa xuất hiện, đã hấp dẫn lực chú ý của Hắc Phượng, tròng mắt màu đen của nó lập tức sáng ngời, vẫy cánh bay tới, một ngụm mỗ ngay khóa Bát giai nội đan, sau đó nuốt vào miệng.

- Tiểu chút chút, đúng là biết xem hàng.

Hỏa Phượng nhin không được cười một tiếng.

Hỏa hệ linh khí trong khóa Bát giai nội đan này rất cường đại, mà Hắc Phượng vẫn còn nhỏ, cho nên một ngụm nuốt xuống cũng không trôi, cái cổ kéo dài ra, đang nắc lên một tiếng, bộ dáng ngu ngơ và gian khổ làm cho Hỏa Phượng khản trương muốn chết.

Năng lượng nóng bỏng từ trong yếu hầu của Hắc Phượng phát ra, Hắc Viêm đốt cháy khóa Bát giai nội đan kia, đang cô đọng Hỏa hệ tinh hoa, trong nháy mắt Hắc Phượng đột nhiên biến lớn một chút.

Sau khi ăn xong khóa Bát giai nội đan, Hắc Phượng lại làm tiếp, một ngụm mỗ vào khóa Thất giai nội đan, không tốn nhiều sức lực nuốt nó vào bụng.

Ăn tươi hai khóa nội đan, hảo cảm của Hắc Phượng với Hỏa Phượng tăng lên không ít, cánh mở ra, bay vòng quanh chân nàng, vẻ mặt nịnh nọt và vui vẻ.

Đợi một lúc lâu mới yên lặng trở lại, Hắc Phượng cũng không có biến hóa gì.

Hỏa Phượng ngừng đầu nhìn Đường Phong:

- Nội đan có lẽ không có vấn đề.

Đường Phong gật đầu, hai khóa Hỏa hệ nội đan này bao hàm linh khí trong nó, tuyệt đối nhiều hơn Phong Vương Lộ rất nhiều, nhưng không có làm Hắc Phượng bạo tẩu, chắc chắn không phải nó là nguyên nhân.

Đường Phong thò tay lấy hai khối linh thạch đưa tới trước mặt Hắc Phượng, tiểu gia hỏa lập tức cắn nuốt nó. Tốc độ nhanh đến mức làm cho Đường Phong lú lỏi, xem ra dùng cái động không đáy mới có thể hình dung được Hắc Phượng lúc này, có trời mới biết vì sao thân thể của nó nhỏ như vậy, tại sao lại có thể ăn nhiều đồ vật như vậy.

Khác với nuốt nội đan, Hắc Phượng nuốt nội đan thì căn bã cũng không còn, nhưng ăn linh thạch chỉ ăn linh khí trong đó, còn tạp chất vô dụng thì nhổ ra ngoài.

Điều này cũng có thể lý giải, dù sao đây cũng là linh thạch hạ phẩm, cấp bậc không cao, cho nên phải có tạp chất.

Sau khi ăn xong linh thạch, Hắc Phượng vẫn không có biến hóa gì.

Đường Phong và Hỏa Phượng liếc nhìn nhau, chỉ còn một khả năng. Thiên Niên Phong Vương Lộ, xem ra Phong Vương Lộ mới là nguyên nhân gây ra việc Hắc Phượng khởi động bí kỹ.

- Còn muốn cho nó ăn hay không?

Đường Phong cầm trên tay một hạt Thiên Niên Phong Vương Lộ.

- Tiếp tục!

Hỏa Phượng dần dần ngưng tụ khí thể toàn thân để phòng bất trắc.

Đường Phong cũng rất nghiêm túc, trực tiếp đem Thiên Niên Phong Vương Lộ ném cho Hắc Phượng, một ngụm nuốt vào, thân thể Hắc Phượng đột nhiên cứng ngắc.

Đường Phong thấy tình thế không ổn, liền bỏ chạy, tốc độ nhanh như điện, trong nháy mắt đã chạy ra ngoài hơn mười dặm, quay đầu nhìn về phía Hắc Phượng.

Giống hệt tình huống lúc trước, thân thể nho nhỏ của Hắc Phượng bay lên trời, khí tức cuồng bạo tản ra, chỉ trong nháy mắt, một đoàn hắc khí mạnh mẽ đã xuất hiện.

Thân thể dài vài chục trượng của Hắc Phượng đã xuất hiện trên bầu trời, đôi cánh dang ra che khuất bầu trời, khí phách và sát cơ điên cuồng lan ra bốn phía.

Hắc Phượng bạo tẩu trong nháy mắt, Hỏa Phượng cũng nhanh chóng biến hóa, chân thân Hỏa Phượng rực rỡ xa hoa xuất hiện, thân thể hai thành viên Phượng chỉ nhất tợ không xê xích bao nhiêu, chỉ có điều màu sắc không giống nhau, một vàng óng ánh như thái dương, một đen kịt như mực, khí thể thượng cổ linh thú va chạm lẫn nhau, giao hòa lấy nhau, Hỏa hệ linh khí trong phương vương trăm dặm trong nháy mắt giống như có sinh mạng, đều hướng về phía bên này, đột nhiên nhiệt độ tăng lên cao.

Hắc Phượng và Hỏa Phượng cách nhau không tới hai mươi trượng, đối mặt lẫn nhau, hai tiếng Phượng gáy thanh thúy vang khắp trời cao, vô cùng to rõ.

Khí thể của Hỏa Phượng hạ xuống, Hắc Phượng cũng thu liễm vài phần cuồng bạo, dù vậy, tà khí hung mãnh kia vẫn làm cho người ta run lên cầm cập.

- Đồ sộ!

Đường Phong nhin không được tán thưởng một tiếng, hai đại thượng cổ linh thú đồng thời hiện thân, hơn nữa đều là thành viên của Phượng chi nhất tộc, loại chuyện này trong trăm ngàn năm nay mới có một lần.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Sau lưng truyền tới tiếng ổng tay áo phàn phật trong gió, Đường Phong không cần quay đầu lại cũng biết là những hộ pháp của Thiên Thánh Cung đã tới.

Khí tức của thượng cổ linh thú bọn họ không có khả năng không phát hiện.

- Lại là người!

Tiêu Tham Trữ nhìn thấy bóng lưng Đường Phong, tròn mắt như muốn phóng hỏa, lần trước hắn ở trên tay của Đường Phong không chiếm được chỗ tốt gì, mặt mũi tổn thất rất lớn, lúc này gặp lại Đường Phong, cho nên hắn vô cùng căm tức.

- Đường thiếu hiệp, đã lâu không gặp.

Đại hộ pháp nói lời này hoàn toàn khác xa suy nghĩ trong lòng, dù sao mới hai tháng không gặp, nhưng dụng tâm trong từ đã lâu để thể hiện ý muốn không cam lòng.

- Đại hộ pháp hảo, các vị hộ pháp hảo!

Đường Phong quay đầu lại, cười ha hả chấp tay chào mọi người.

Tô Luyến Thủy nhìn Đường Phong cười cười, Lê Kiếm Sinh và Vệ Đông Lâu cũng chấp tay lại, xem như đáp lễ.

- Đường thiếu hiệp, tình huống vừa rồi là gì?

Đại hộ pháp nghi hoặc nhìn hai đại thượng cổ linh thú trên bầu trời, da đầu run lên. Hắn chưa bao giờ nghĩ tới, trên đời này hộ cung thánh thú của Thiên Thánh Cung ra, còn có một con Phượng Hoàng khác, hơn nữa nhìn con Phượng Hoàng này, không nhỏ yếu hơn hộ cung thánh thú, hắc khí quỷ dị mà nó phát ra làm cho người ta cảm thấy kinh hồn táng đảm.

- Ah, phu nhân vừa thử năng lực sủng vật của bốn thiếu gia, các vị đừng hoảng sợ!

- Sủng... Sủng vật...

Dù Đại hộ pháp tuổi tác đã cao, kiến thức to lớn, nghe được lời này cũng phải há hốc mồm, người khác thì trờng mắt lú lười.

Sủng vật... Chẳng lẽ con linh thú kia chính là Hắc Phượng?

1063. Chương 918: Máu Huyết Khó Cầu.

Trên trán Đại hộ pháp toát ra mồ hôi lạnh, trong lòng thầm may mắn ngày đó Thiên Thánh Cung nhờ phu nhân đứng ra hóa giải ân oán với Đường Phong, nếu không dùng thực lực Linh giai thượng phẩm mà ngày đó hắn biểu hiện ra, cộng thêm con Hắc Phượng này không kém phu nhân bao nhiêu, chỉ sợ tai họa đã kéo đến Thiên Thánh Cung rồi.

Tại sao vận khí của tiểu tử này lại tốt như vậy? Tuổi còn trẻ đã có thể tu luyện đến Linh giai thượng phẩm, lại có được sủng vật như vậy, Đại hộ pháp đúng là đang ghen ghét đến chết.

Trên bầu trời, hai thành viên Phượng chi nhất tộc đang đối mặt với nhau thật lâu, rốt cuộc cũng có động tĩnh.

- Thì ra... Ta không có cô độc một mình!

Hắc Phượng nói ra lời này có chút u ám và kích động.

- Cho tới nay, ta cũng cho rằng trên đời này chỉ còn lại một mình ta.

Âm thanh ôn hòa của Hỏa Phượng vang lên.

- Ta có thể cảm giác được trong thân thể của mình đang chảy huyết dịch của người.

Hắc Phượng nhìn Hỏa Phượng, giọng nói vừa chuyển, khí thế liền bức tới Đường Phong, hung thần ác sát nói:

- Còn chảy dòng máu của tên ti tiện này nữa!

Đường Phong vuốt vuốt cái mũi, Hắc Phượng chính là như vậy, tà khí bộc phát, tuy nó có thể sống sót là nhờ có máu tươi của mình, nhưng nó vẫn bài xích như cũ.

- Người đã giúp ta, hôm nay ta không ra tay với người. Lần sau... Lần sau ta sẽ giết người, thôn phệ người, để từ nay về sau chúng ta không còn cô đơn nữa.

Đường Phong nghe thấy liền xấu hổ, con Hắc Phượng đúng là cực phẩm mà.

- Ta chờ, chờ người có thể chính thức phát triển đến ngày đó.

Hỏa Phượng nói.

- Còn người nữa, nhân loại hèn hạ, thành viên Phượng chi nhất tộc cao quý, ngay cả lúc chết, cũng tuyệt đối không thần phục người, dòng máu dơ bẩn của người chính là gông xiềng của ta! Ném thử lửa giận của Hắc Phượng đo!

Âm thanh của Hắc Phượng ngân cao, miệng mở ra, một đạo Hắc Viêm làm lòng người run sợ được phun ra, bay về phía Đường Phong.

- Không tốt!

Đại hộ pháp kêu một tiếng, vội vàng thi triển cương khí toàn thân, mấy người khác cũng thế, đối mặt với Hắc Viêm kia, bọn họ đều phóng thích ra chiêu thức hung mãnh nhất của mình, sao đó triển khai một đạo phòng ngự kín không kẽ hở bao phủ toàn thân.

Hắc Viêm rơi xuống, bị chiêu thức ngăn lại, mặc dù không chính thức đánh về phía bọn họ, nhưng thân hình của mấy hộ pháp chấn động toàn thân, suýt nữa phun ra máu tươi.

Sau một khắc, trước khi Hắc Viêm bắn ra tung tóe, mấy người bọn họ đã nhanh chóng tản ra bốn phía.

Đường Phong giơ bàn tay ra, mắt phải biến thành màu đỏ thẫm, điều động lực lượng Hỏa hệ cương tâm, một cổ hấp lực khổng lồ truyền ra, Hắc Viêm bị hút vào lòng bàn tay biến mất không thấy gì nữa.

Đại bổ! Sau lần trước phá rồi lại lập, Đường Phong đã biết lực lượng Hỏa hệ cương tâm của mình, đã có thể cắn nuốt năng lượng đồng nguyên để tăng trưởng, Hắc Viêm của Hắc Phượng không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Nếu Hỏa Phượng cũng phun ra một đạo bốn nguyên chi hỏa... Thì tốt biết mấy. Đôi mắt Đường Phong rất mong chờ liếc nhìn qua Hỏa Phượng trên bầu trời.

Thần sắc của bọn người Đại hộ pháp lúc này rất khó xem, bọn họ khó khăn lắm mới có thể ngăn cản được một kích của Hắc Phượng, nhưng Đường Phong giơ tay nhắc chân là có thể cắn nuốt hỏa diễm kia, đối lập giữa hai bên, làm cho bọn họ có cảm giác mình thấp hơn Đường Phong mấy bậc, điều này làm cho những vị Linh giai trung phẩm cao thủ ngày thường vốn cao cao tại thượng này làm sao chịu nổi?

Sau khi Hắc Phượng bạo tẩu phun ra đạo Hắc Viêm kia, thân thể nhah chóng thu nhỏ lại bộ dạng lúc trước, Hỏa Phượng cũng biến trở về hồng sam nữ tử, đón lấy Hắc Phượng đang từ trên không trung rơi xuống, cương chiều vuốt ve nó, cũng không vì những lời nói càn quấy vừa rồi của nó mà có khúc mắc.

Không làm càn không phải là Hắc Phượng!

Chậm rãi đi trở tới, bọn người Đại hộ pháp đồng thanh kêu lên:

- Phu nhân!

Hỏa Phượng khiển trách bọn họ ngay lập tức:

- Một đám bao cỏ, không lo tu luyện cho tốt, đi ra đây làm gì? Một chút việc nhỏ như vậy cũng ngạc nhiên, bốn phu nhân còn chưa có chết, thì Thánh cung sẽ tuyệt đối an toàn. Còn không mau cút trở về tu luyện cho ta!

- Vâng!

Bọn người Đại hộ pháp vội vàng quay người, xám xịt rời khỏi.

Hỏa Phượng nhìn qua mọi người bóng lưng, hừ lạnh một tiếng:

- Thật không biết tại sao tiểu tử họ Tần kia lại tìm một đám phế vật này. Tổ chất chênh lệch với năm xưa quá xa! Cũng chỉ có nữ oa oa kia là đáng nhìn một chút.

Đường Phong không dám tiếp lời, Hỏa Phượng có tư cách nói những cao thủ này là phế vật, còn mình không có tư cách.

- Xú tiểu tử, ngươi có hứng thú làm hộ pháp của Thánh cung hay không? Bốn phu nhân cảm thấy ngươi cũng không tệ lắm, nếu ngươi đồng ý, chức vị Đại hộ pháp sẽ là của ngươi, thế nào?

Hỏa Phượng nhìn Đường Phong nói.

- Tạ ơn phu nhân ưu ái, nhưng vẫn bối là nhất môn chi chủ, không tiện làm thế.

- Ngươi là môn chủ?

Hỏa Phượng kinh ngạc đến cực điểm.

- Đường Môn môn chủ!

Lưng Đường Phong thẳng tắp.

- Hoàn toàn chưa từng nghe qua, bốn phu nhân thường xuyên đi tới thế tục để giải sầu, tại sao ta lại chưa từng nghe qua tên Đường Môn mà ngươi nói.

Đường Phong cười khan một tiếng, hiện tại Đường Môn chỉ có mấy ngày, ngay cả mình cũng suýt chút nữa quên mất, nàng có thể nghe thấy mới là chuyện lạ.

Cùng Hỏa Phượng trở lại căn nhà gỗ, hai người ngồi xuống, Hỏa Phượng nói:

- Ngươi cũng nhìn thấy Thiên Niên Phong Vương Lộ chính là nguyên nhân gây ra việc Hắc Phượng bạo tẩu, sau này không được cho nó ăn những vật kia.

- Được.

Đường Phong gật đầu.

- Còn nữa, ngươi đừng hy vọng dùng loại phương pháp này để kích thích Hắc Phượng trở thành chiến lực của ngươi, nó cừu hận ngươi rất sâu, một khi nó bạo tẩu, người đầu tiên nó ra tay chính là ngươi, tuyệt đối không giúp ngươi công kích những người khác. Làm không tốt sẽ biến khéo thành vụng, hơn nữa thi triển loại bí kỹ này, đối với Hắc Phượng hiện tại là một loại gánh nặng, dù sao thân thể của nó còn nhỏ, không chịu nổi trạng thái thời kỳ đỉnh phong.

Điểm này có thể thấy được qua thời gian mà Hắc Phượng bạo tẩu, hai lần bạo tẩu, thời gian duy trì không dài, nhất định là vì nó không đủ sức để duy trì.

- Văn bối ghi nhớ trong lòng, ta sẽ chiếu cố nó thật tốt.

Đường Phong vừa đáp vừa thừa cơ cầm lấy Hắc Phượng đang hôn mê.

Hỏa Phượng liếc nhìn hắn, bữu môi nói:

- Hiện tại thứ nó có thể ăn chính là Hỏa hệ nội đan và linh thạch, nhưng chỉ là so sánh mà thôi, Hỏa hệ nội đan thì tốt một chút, đáng tiếc thứ này số lượng quá ít. Ta đề nghị ngươi nên đi tìm Hỏa hệ linh thạch, có thứ này nhất định tốc độ phát triển của nó sẽ nhanh hơn.

1064. Chương 919: Nhược Điểm Của Hỏa Phượng. (thượng)

Đường Phong ngạc nhiên.

- Trong một ít hoàn cảnh đặc thù, linh thạch sẽ có được thuộc tính. Loại thuộc tính trong linh thạch là duy nhất, nhưng lại chứa năng lượng thuộc tính tinh thuần hơn mà thôi.

Đường Phong nhớ tới Hỏa Tinh và Tuyết Thủy, hai thứ đồ vật này, có lẽ đều là một linh thạch đỉnh cấp được tạo ra trong hoàn cảnh đặc thù mà thôi. Nhưng ngoại trừ hai thứ này ra, đến bây giờ Đường Phong vẫn chưa nhìn thấy qua viên linh thạch nào có thuộc tính cả.

- Ta biết rõ chỉ có bao nhiêu đó, những gì nên nói đã nói toàn bộ cho người rồi.

Sau khi Hỏa Phượng nói xong liền bưng chén trà lên nhấp một ngụm.

Không khí trong phòng lâm vào trầm mặc, Hỏa Phượng bình tĩnh uống trà, Đường Phong vẫn ngồi trên mặt ghế không nhúc nhích.

Thật lâu, Hỏa Phượng mới quay đầu nhìn qua Đường Phong:

- Tại sao người còn chưa đi? Còn có chuyện gì sao?

Hắc hắc...

Đường Phong cười cười có chút nhả nhó.

- Kỳ thật vẫn bối rối vẫn còn một chuyện muốn nhờ, nhưng không biết nên mở miệng thế nào.

- Nói đi.

Hỏa Phượng có chút không kiên nhẫn, nói:

- Một đại nam nhân, tại sao lại cứ ấp ả ứ ứ làm gì?

- Bí mật này trong thiên hạ chỉ có ba người biết rõ, trừ Hỏa Phượng ra, chính là cung chủ Thiên Thánh Cung, còn lại chính là ta.

Linh Khiếp Nhan chỉ chỉ vào mũi của mình.

- Nói nhanh lên.

- Phong ca ca cũng biết là thượng cổ linh thú, tại sao lại ở chỗ này làm một con hộ cung thánh thú không?

Linh Khiếp Nhan vừa cười vừa hỏi.

- Nghe nói là có một đời cung chủ Thiên Thánh Cung đã cứu nàng một lần, Hỏa Phượng nhớ ơn và báo đáp, cho nên mới ở lại chỗ này.

Việc này vài lần trước Đường Phong đến Thiên Thánh Cung biết được trong miệng Đại hộ pháp.

- Đúng vậy, đó là lúc nàng còn bé vừa mới sinh ra không bao lâu, thực lực không phải rất mạnh, kết quả đụng phải một con linh thú cường đại khác, song phương đại chiến, Hỏa Phượng không địch lại, lực lượng bốn nguyên bị hao tổn, thiếu chút nữa tử vong. May mắn là cung chủ Thiên Thánh Cung đời đó đi ngang qua, lúc này mới cứu nàng một mạng! Tuy bây giờ nhìn nàng không có gì dị thường, nhưng trận chiến ấy đã làm bốn nguyên của nàng bị thương, lực lượng bốn nguyên của linh thú, cũng tương đương với cường tâm của nhân loại, lực lượng bốn nguyên bị hao tổn, muốn chữa trị gian nan vô cùng, qua nhiều năm như vậy Hỏa Phượng vẫn luôn tìm kiếm biện pháp tu bổ, nhưng vẫn chưa bao giờ thành công, hàng năm vào ngày cực âm, lúc đó thiên địa hàn khí phủ xuống, nàng phải thừa nhận thống khổ rất lớn. Hơn nữa... Nếu nàng bất hạnh chết đi, vô cùng có khả năng không có cách nào niết bàn trọng sinh được.

- Nghiêm trọng như vậy?

Đường Phong giật mình, Hỏa Phượng Niết Bàn, thành công trăm phần trăm, nhưng lực lượng bốn nguyên bị hao tổn, điều này ngay cả Hỏa Phượng cũng không thể bảo đảm.

- Cho nên, Phong ca ca có thể giúp nàng tu bổ lại lực lượng bốn nguyên, chỉ là hai giọt Hỏa Phượng Chi Huyết nàng sẽ quan tâm sao?

- Người có biện pháp?

Đôi mắt Đường Phong rất mong chờ nhìn Linh Khiếp Nhan, nếu là hắc khăng định không có biện pháp gì, nhưng Linh Khiếp Nhan đã nói ra, nhất định là đã tính trước.

- Phương pháp thì có hai, nhưng phương pháp đầu tiên cần phải luyện chế một loại đan dược đặc biệt, tài liệu không thể nào tìm kiếm. Chính là một khóa Hỏa Phượng nội đan, đây là chuyện không có khả năng tìm được.

Linh Khiếp Nhan một câu làm cho Đường Phong xấu hổ muốn chết.

Luyện chế đan dược cấp bậc gì, lại cần tài liệu bậc này chứ, một loại đan dược không biết tên lại cần tài liệu là một khóa Hỏa Phượng nội đan mới được, dùng đầu ngón chân cũng biết đan dược này rất trân quý.

Dùng Hỏa Phượng nội đan luyện chế đan dược, bù đắp tổn thương bốn nguyên của Hỏa Phượng, chẳng khác nào mua bán vốn gốc.

1066. Chương 920: Làm Thịt Một Phen!

- Loại phương pháp khác càng dễ dàng hơn, nhưng chỉ đối với Phong ca ca thôi, nếu là người khác, nhất định không thể nào thực hiện được.

Linh Khiếp Nhan tự hào nhìn Đường Phong:

- Bởi vì người có linh mạch hình rồng, hơn nữa còn mang theo nó bên người.

- Dùng linh mạch hình rồng để giúp nàng tu bổ lực lượng bốn nguyên?

Đường Phong nghe thấy liền nghi hoặc.

- Linh khí của linh mạch thì bất kể là người hay linh thú đều có thể hưởng dụng, linh mạch hình rồng chính là linh mạch cao cấp nhất trong thiên địa, chỉ có nó mới có tư cách tu bổ lực lượng bốn nguyên của Hỏa Phượng. Dùng những linh mạch khác thì không thể thành công, bởi vì cấp bậc không đủ, những năm nay Hỏa Phượng một mực đi ra ngoài chính là vì tìm kiếm linh mạch hình rồng, nhưng vẫn không nhìn thấy.

- Nếu nói như vậy, chuyện này có thể xử lý dễ dàng rồi.

Trông mắt Đường Phong sáng lên.

- Phong ca ca đừng vội cao hứng, Hỏa Phượng tu bổ lực lượng bốn nguyên cần hao phí lượng linh khí khổng lồ vô cùng, nếu dùng phương pháp này, người phải chuẩn bị tâm linh thừa nhận mới được, nhu cầu linh khí của nàng rất nhiều.

- Nàng có thể làm hao tổn hết linh khí trong linh mạch hình rồng?

- Không đến mức này, chỉ cần một phần mười linh khí mà thôi, nhiều đó đã đủ thành công. Nhưng một phần mười linh khí của linh mạch, là con số không cách nào tưởng tượng.

- Chỉ cần có thể đổi lấy Hỏa Phượng Chi Huyết, một phần mười thì có làm sao?

Đường Phong căn bản không thêm quan tâm.

Linh Khiếp Nhan cảm động, Đường Phong làm chuyện này tất cả đều vì nàng, nhắc tay là đã hao phí một phần mười của một đầu linh mạch cao cấp nhất, nếu là người khác thì sẽ nghĩ lại khoản mua bán này lời lỗ ra sao, mà Linh Khiếp Nhan cải tạo thân thể cũng không nhất định phải cần Hỏa Phượng Chi Huyết, chỉ là hiệu quả của Hỏa Phượng Chi Huyết tốt hơn mà thôi.

- Cứ làm như thế, trước tiên ta phải nghĩ xem cần lấy bao nhiêu máu của nàng mới được.

Đường Phong hưng phấn xòe đầu ngón tay ra tính toán.

Một giọt máu là mười năm khổ tu của Hỏa Phượng, lần trước đã lấy tám giọt, chẳng khác nào thành quả tu luyện tám mươi năm của nàng. Thời gian tám mươi năm, dù là Hỏa Phượng mà nói, cũng không phải thời gian ngắn. Nàng muốn tu bổ lực lượng bốn nguyên, tuy phải trả giá thật nhiều, chuyện này tuyệt đối nắm chắc, hiện tại Đường Phong phải nghĩ xem điểm mấu chốt của nàng là ở đâu mới được.

Chuyện này giống như buôn bán, không thể bỏ qua tâm lý của người khác, nếu không có khả năng sẽ lỗ vốn. Nếu như vượt qua điểm mấu chốt tâm lý có thể thừa nhận của người ta, mua bán sẽ không thành công, muốn thành thương gia, nhất định phải biết chuyện này.

Căn nhắc cả buổi, Đường Phong hăng hái mười phần đứng lên, đi nhanh về hướng nhà gỗ.

Cửa nhà gỗ không khóa, Hỏa Phượng vẫn ngồi ngay ngắn trên bồ đoàn, nhắm chặt hai mắt, thời điểm Đường Phong đi tới nàng chưa từng liếc nhìn một cái, chỉ tiện tay chỉ về phía trước.

Đường Phong nhìn theo ngón tay của nàng, lập tức trốn mất há hốc mồm.

Không biết từ khi nào ở cửa ra vào đã dựng một tấm bảng, trên đó viết một dòng chữ to:

- Đường Phong và chó không được đi vào!

Cái này... Quá ngây thơ!

- Tiền bối, ngài là người trưởng thành, tại sao vẫn chơi những chuyện này?

Đường Phong cười khổ một tiếng.

Hỏa Phượng mở to mắt, trong đôi mắt có một tia tức giận, sắc mặt âm trầm:

- Người nói ai già!

- Khục khục...

Đường Phong nghĩ thầm, vừa rồi là mình nhanh miệng nên nhất thời nói sai, cho nên bị Hỏa Phượng nổi giận.

- Tiền bối, ý của ta là...

- Người nói ai già!

Hỏa Phượng nghiêng răng ken két.

- Tiền bối...

- Người nói ai lão!

Hỏa Phượng vẫn đang cắn răng!

Được, không thể nói tiếp. Nữ nhân là người chẳng bao giờ nói lý, dù là Hỏa Phượng cũng thế, không nên xoắn xuýt vấn đề tuổi tác.

Đường Phong hít sâu một hơi, trên mặt treo một nụ cười, dùng một loại ngữ khí khiến cho người ta buồn nôn, gọi một tiếng:

- Phượng tỷ tỷ!

Linh Khiếp Nhan nghe thấy, lập tức ở trong cương tâm rùng mình, hàm răng run lên cầm cập.

Trên mặt Hỏa Phượng đỏ ửng, hiển nhiên cũng không có ý muốn tiếp nhận xưng hô này của mình, khua tay nói:

- Ít chiêm tiện nghi của, gọi phu nhân là được rồi.

- Vâng, phu nhân!

Đường Phong cảm giác xưng hô này cũng được.

- Nếu như người muốn Hỏa Phượng Chi Huyết, hiện tại có thể rút ra ngoài, trong lúc ta còn chút kiên nhẫn thì đi đi, nếu không ta sẽ động thủ.

Hỏa Phượng nói không lưu tình chút nào.

Đường Phong tiến lên trước một bước, không có vẻ sợ hãi:

- Kỳ thật ta tới đây là để giao dịch với phu nhân.

Hỏa Phượng cười một tiếng:

- Bốn phu nhân đã từng nói qua, ta không cần gì cả, cho dù người mang một thanh Thần binh tới đây, bốn phu nhân cũng không làm giao dịch với người.

- Thật không?

Đường Phong khẽ cười một tiếng:

- Nếu như ta nói, ta có biện pháp giúp phu nhân tu bổ lực lượng bốn nguyên thì sao?

Lời này vừa thốt ra, khí thế của Hỏa Phượng đã ép tới, sau đó lại biến mất không thấy đâu nữa, đôi mắt Phượng nhìn chăm chăm vào Đường Phong, nói:

- Người từ đâu biết được tin tức này?

Việc này có thể lớn có thể nhỏ, Đường Phong không có địch ý với Hỏa Phượng, hẳn biết rõ cũng không sao, nhưng nếu Đường Phong là người bụng dạ khó lường, thừa dịp ngày cực âm hàng năm, thời điểm Hỏa Phượng thừa nhận vô cùng thống khổ để ra tay, dùng cảnh giới của Đường Phong là Linh giai thượng phẩm, Hỏa Phượng không cách nào ngăn hẳn nổi.

Mà bây giờ, Đường Phong lại muốn Hỏa Phượng Chi Huyết của nàng, nếu hẳn có tâm tư này, Hỏa Phượng đương nhiên phải cảnh giác.

- Phu nhân chớ tức giận, văn bối tuyệt không có ác ý.

Đường Phong vội vàng lên tiếng.

- Là nha đầu chết tiệt kia nói!

Hỏa Phượng chỉ suy nghĩ một chút, liền biết rõ tin tức này Đường Phong có từ đâu. Nhất định là Thi Thi nói cho hắn biết, Thi Thi ở cùng nàng mấy năm, hàng năm thời điểm Hỏa Phượng thống khổ nàng cũng nhìn thấy, cho nên biết rõ bí mật này.

Hỏa Phượng suy đoán cũng đúng, nhưng cũng có một chút quanh co mà nàng khó hiểu.

Trầm tư một chút, Hỏa Phượng nhìn Đường Phong hỏi:

- Người vừa mới nói người có biện pháp tu bổ lực lượng bốn nguyên của ta?

- Đúng!

Đường Phong gật đầu.

- Ta làm thế nào mà tin tưởng người? Theo ta được biết, cương tâm của người không thích hợp luyện được, hơn nữa cũng không có khả năng tìm ra tài liệu thích hợp để luyện ra đan dược có thể tu bổ lực lượng bốn nguyên của ta.

- Không, văn bối không phải nói đến phương pháp này!

Đường Phong liên tục lắc đầu.

- Không phải phương pháp này?

Hỏa Phượng hồ nghi, chợt thất kinh, rốt cuộc cũng không cách nào trấn định lại được, trực tiếp đứng dậy, ánh mắt sáng quắc nhìn chăm chăm vào Đường Phong, trầm giọng hỏi:

- Người biết linh mạch hình rồng ở đâu?

- Phu nhân đoán đúng rồi!

Đường Phong mỉm cười.

1067. Chương 921 : Giá Tiền Dưới Đất

- Không có khả năng!

Hỏa Phượng rõ ràng có chút thất thố.

- Mấy trăm năm nay bốn phu nhân đã đi khắp cả đại lục, cũng không tìm được linh mạch hình rồng, trên đời này căn bản không có linh mạch hình rồng tồn tại!

- Phu nhân tìm không thấy, không có nghĩa là văn bối không tìm được! Cơ duyên của mọi người không giống nhau, phu nhân cũng biết trên đời này có một loại người, phúc duyên nghịch thiên, phần lớn chuyện tốt trên đời này đều rơi xuống đầu hay không?

Đường Phong nói, dương dương đắc ý, chỉ còn thiếu một điểm đó là trên trán chưa khắc lên hai chữ phúc duyên mà thôi.

Hỏa Phượng ngơ ngác nhìn Đường Phong, nhìn bộ dáng vô sỉ của hắn, thiếu chút nữa không nhịn được cười lên, nhưng với sức hấp dẫn của việc tu bổ lực lượng bốn nguyên, kích động vẫn chiếm cứ thượng phong.

- Người không có gạt ta?

Hỏa Phượng không xác định nên hỏi lại.

- Văn bối không dám đem loại chuyện này ra đùa giỡn.

Lời lẽ của Đường Phong khản thiết.

- Cũng phải.

Hỏa Phượng thở phào một hơi, nếu quả thật có linh mạch hình rồng, thế thì bệnh kí

Lần này, sắc mặt Hỏa Phượng ngây người, giống như một tiểu hài đồng chưa từng thấy qua các mặt xã hội, khi nhìn thấy thành thị lớn, tràn ngập ngạc nhiên, khiếp sợ và không dám tin!

Từ trong Sơn Hà Đồ truyền ra linh khí nồng đậm như thủy triều, linh khí chấn động bành trướng như thế kia, nhưng lại bị Phong Thần Khế nhỏ nhỏ kia trấn áp trong phương viên mây đậm, căn bản không thể truyền ra khỏi căn nhà gỗ nhỏ.

Nếu không có tác dụng của Phong Thần Khế, Sơn Hà Đồ vừa xuất hiện, chỉ sợ đã khiến toàn bộ Thiên Thánh Cung sôi trào. Linh khí chấn động của linh mạch hình rồng, sao lại không cường đại?

Hỏa Phượng rốt cục minh bạch, tại sao Đường Phong lại xuất Phong Thần Khế ra trước. Nguyên lai là làm chuẩn bị.

- Phu nhân?

Đường Phong lặng lẽ chột Hỏa Phượng một cái.

- Ai!

Hỏa Phượng thở dài, dù đã sống hơn một ngàn năm, dù Hỏa Phượng đối mặt với Thần binh vẫn thờ ơ, nhưng lúc này trong lòng đã sinh ra một ít ganh tỵ.

- Cuối cùng ta cũng hiểu rõ một chuyện mà người nói.

- Nói cái gì?

- Trên đời này có một loại người, phúc duyên nghịch thiên, phần lớn chuyện tốt trên đời này đều rơi xuống đầu của hắn, không thể nghi ngờ người này chính là người! Hồn binh, Hắc Phượng, linh mạch hình rồng, còn có bức tranh kỳ quái cuộn tròn này nữa, chẳng lẽ những thứ này là người đựng phải trong mười năm hai mươi năm nay sao?

- Một lời khó nói hết!

Đường Phong gãi gãi đầu, kỳ thật cũng không cần hơn mười năm hai mươi năm, những chuyện này đều phát sinh trong mấy năm gần đây thôi.

Nghe được động tĩnh của Hỏa Phượng và Đường Phong, Tư Đồ liền cười Bạch Ngọc Long xuất hiện.

- Đại thiếu!

Tư Đồ đứng trên lưng Bạch Ngọc Long cung kính hô một tiếng.

Đường Phong gật đầu, quay đầu nhìn qua Hỏa Phượng nói:

- Phu nhân, đây chính là...

- Linh mạch hình rồng!

Đôi mắt Hỏa Phượng nhanh chóng híp lại, âm thanh có chút run rẩy, nhìn qua Bạch Ngọc Long, mí mắt không chớp lấy một cái, lẩm bẩm nói:

- Trên đời này thực sự có linh mạch hình rồng!

- Đây là đương nhiên!

Đường Phong cười một tiếng.

- Đại thiếu, xin hỏi đây là vị phu nhân thứ mấy?

Tư Đồ khiêm tốn hỏi một tiếng, hắn ở Thiên Tú không ít thời gian, hắn cũng biết Đường Phong có vài vị phu nhân, nhưng chưa từng nhìn thấy Hỏa Phượng, vừa rồi nghe Đường Phong xưng hô với nàng như thế, Tư Đồ lập tức hiểu sai ý, cho rằng đây chính là vị phu nhân Đường Phong mới tìm được.

Thần sắc của Đường Phong kịch biến, nói:

- Không thể nói loạn a, ta thân là văn bối chịu không nổi đâu!

- Hừ!

Hỏa Phượng hừ lạnh một tiếng, quay đầu nói:

- Thế nào? Bồn phu nhân không xứng với người sao?

Đường Phong không dám nói tiếp, Tư Đồ như lâm vào sương mù.

- Phu nhân, trước tiên chúng ta tu bổ lực lượng bồn nguyên a.

Đường Phong đổi chủ đề, thò tay điểm lên một vị trí của Sơn Hà Đồ, liền xuất hiện một vòng xoáy quỷ dị.

Hỏa Phượng có chút nghi hoặc và do dự, Đường Phong lại nắm tay nàng dẫn vào trong Sơn Hà Đồ.

Vận dụng Bạch Đế Ấn, có thể đem đồ vật bên trong ra ngoài, cũng có thể đem đồ vật từ bên ngoài đi vào bên trong, nhưng không có ngoại lệ, phải xem mục tiêu mạnh hay yếu, Đường Phong sẽ phải hao phí cương khí và tinh thần lực nhất định. Lần trước đem Bạch Ngọc Long và Tư Đồ ra khỏi Sơn Hà Đồ, cương khí toàn thân của Đường Phong bị hao sạch, mệt mỏi giống như chó chết. (chỉ hình dung thôi)

Còn lần này, mang theo Hỏa Phượng tiến vào Sơn Hà Đồ, tình huống của Đường Phong dù tốt hơn lần trước nhưng vẫn hao phí hơn phân nửa cương khí, suýt nữa ngã nhào đầu xuống đất.

Vào Sơn Hà Đồ, Hỏa Phượng cũng không để ý tới thế giới này là gì, mà đang kinh ngạc nhìn Bạch Ngọc Long đang lơ lửng không trên bầu trời.

Linh mạch hình rồng đang ở ngay trước mắt, linh khí mà nó phát ra, hình thái giống như chân long, không điểm nào không nói rõ điều này.

- Đại thiếu, lần này muốn làm gì?

Tư Đồ cho đến bây giờ vẫn chưa hiểu rõ Đường Phong và Hỏa Phượng tới nơi này có mục đích gì.

- Lực lượng bồn nguyên của vị tiên bối này bị hao tổn, cần nhờ lực lượng tiểu Bạch tu bổ!

Đường Phong giải thích một câu.

- Mượn nhờ lực lượng tiểu Bạch?

Tư Đồ nhướng mày.

- Cần hao phí bao nhiêu lực lượng mới được?

- Đại khái một phần mười.

Đường Phong trả lời theo phỏng đoán của Linh Khiếp Nhan.

- Cái gì?

Tư Đồ quá sợ hãi.

- Đại thiếu vừa nói một phần mười? Một phần mười của một đầu linh mạch đỉnh cấp?

- Đúng vậy, thế nào?

Đường Phong quay đầu nhìn hắn, đối với phản ứng của hắn có chút kỳ quái.

Sắc mặt của Tư Đồ rất khó coi, muốn nói lại thôi nhiều lần, không cách nào nói ra khỏi miệng.

Đường Phong thấy thế liền mở miệng nói:

- Có chuyện gì cứ nói.

Tư Đồ lại để cho lúc này mới lắp bắp nói:

- Đại thiếu, vị này thực sự không phải phu nhân của ngài?

- Đương nhiên không phải!

Đường Phong vội ho một tiếng, liếc nhìn Hỏa Phượng, nàng còn đang đối mặt với Bạch Ngọc Long.

- Chuyện này thì dễ làm rồi.

Tư Đồ buông lỏng một hơi. Lời lẽ rất chính nghĩa, nói:

- Nếu là phu nhân của đại thiếu cần lực lượng của tiểu Bạch, Tư Đồ sẽ không nói hai lời. Dù sao tiểu Bạch cũng thuộc về đại thiếu, ngài muốn xử lý thế nào thì cứ xử lý thế đó!

Nhưng nếu là một ngoại nhân cần nhiều linh khí như vậy, có khả năng đại thiếu vì trở ngại tình cảm không cự tuyệt được, Tư Đồ ta có thể giúp ngài làm việc này! Một phần mười linh khí của một đầu linh mạch, dù là với tiểu Bạch mà nói, đó là loại tổn thất không gì sánh nổi, ta và tiểu Bạch chung sống ngàn năm, không có khả năng trở mặt nhìn nó chịu tổn thương như vậy!

- Người muốn làm gì?

Đường Phong hồ nghi nhìn qua hắn.

- Ngăn cản nữ nhân này! Muốn lấy lực lượng của tiểu Bạch, trước tiên phải hỏi qua Tư Đồ ta có đáp ứng hay không đã!

Tư Đồ rất hăng hái, âm thanh âm vang.

Đường Phong vuốt vuốt cái mũi, còn chưa kịp nói chuyện, Tư Đồ đã bay tới trước mặt Hỏa Phượng, ngăn ở giữa nàng và Bạch Ngọc Long.

1069. Chương 923 : Nội Đan Hỏa Phượng

Lại nói, dù sao Tư Đồ là do tinh hồn tụ tập mà thành, Hỏa Phượng cũng không có cách nào đánh chết hắn.

- Tiểu nữ tử này!

Tư Đồ hét lớn một tiếng, cuối cùng cũng hấp dẫn được sự chú ý của Hỏa Phượng.

Đôi mi thanh tú của Hỏa Phượng nhướng lên, không vui nhìn qua Tư Đồ hỏi:

- Chuyện gì?

- Hừ! Người hỏi ta muốn gì? Chỉ là một tiểu nữ nhân, cũng dám đánh chủ ý lên tiểu Bạch, đúng là không biết tốt xấu! Lão phu và tiểu Bạch sống chung với nhau cả ngàn năm, tình đã như thủ túc, sao có thể trở mặt nhìn người rút đi lực lượng của nó, trở mặt nhìn nó chịu khổ sao?

- Tình như thủ túc?

Hỏa Phượng nhin không được cười một tiếng, quay đầu nhìn Đường Phong, tiểu nữ tử này từ đâu mà tìm được một tên gia hỏa kỳ quái này nhỉ? Ở nơi này có linh mạch hình rồng, còn có tinh hồn, hơn nữa tinh hồn này, lại có cảnh giới Linh giai thượng phẩm!

Chẳng lẽ hắn muốn Hỏa Phượng Chi Huyết, chính là vì muốn cải tạo thân thể cho người này sao?

- Tình như thủ túc!

Tư Đồ lại nói ra những lời lẽ rất khí phách.

- Tuy tiểu Bạch là linh mạch hóa thân, nhưng lão phu với nó, chẳng khác gì là huynh đệ! Ai dám tổn thương nó, phải đập lên thi thể của lão phu trước đã!

- Chẳng phải người đã chết rồi sao? Làm thế nào mà đập bây giờ?

Hỏa Phượng cau mày.

Tư Đồ lại cả kinh, nói:

- Tiểu nữ nhân, nhãn lực không tệ, lại có thể nhìn thấy bản chất của lão đại ta! Niệm tình người là bằng hữu của đại thiếu, hôm nay lão phu tạm thời không làm khó dễ người, người nên rời đi đi, nếu lão phu động thủ, đại thiếu cũng không ngăn được, miễn cho việc ta làm người bị thương, khi đó mọi người rất khó nhìn mặt nhau.

Hỏa Phượng không kiên nhẫn nhìn Đường Phong liếc, lại phát hiện con mắt của Đường Phong đang nhìn nơi khác, giống như không muốn nhúng tay vào việc này.

- Tránh ra, dù là đại thiếu nhà ngươi ngăn cản phía trước, bổn phu nhân cũng không khách khí! Ta muốn linh khí của nó!

Hỏa Phượng đi về phía trước một bước.

- Nữ nhân không biết trời cao đất rộng! Nếu như thế, đừng trách lão phu hạ thủ không lưu tình!

Tư Đồ không cam lòng yếu thế, cũng tiến về phía trước một bước.

Tưởng tượng việc lấy linh khí của Bạch Ngọc Long, tư tưởng không giống nhau, hai đại cao thủ không hài lòng với nhau, tự nhiên là phải đánh.

Chiến đấu lập tức bộc phát, nhưng lại chấm dứt nhanh như thiểm điện.

Chỉ có vài tiếng va chạm trầm đục phát ra, Tư Đồ giống như giẻ rách bị Hỏa Phượng ném ra ngoài, rơi xuống bên cạnh Đường Phong, mặt mũi bầm dập, bộ dáng rất thê thảm.

Tư Đồ cảnh giới Linh giai thượng phẩm lúc này hoàn toàn là bị miếu sát, thậm chí còn không biết rõ vừa rồi đã xảy ra chuyện gì, hẳn đã bại trận.

Sắc mặt ửng hồng từ mặt đất bò dậy, trong ánh mắt của Tư Đồ khi nhìn Hỏa Phượng là hoảng sợ và sợ hãi. Dù vừa rồi hẳn vẫn chưa bộc phát toàn bộ thực lực, dù là khinh địch, nhưng cũng không thể dễ dàng bị người ta đánh bại như vậy.

Đối mặt với hồng sam nữ tử này, Tư Đồ có cảm giác như hẳn vừa rồi mặt với sát thần Thọ đồng tử năm xưa. Thọ đồng tử năm đó cũng như thế, đánh bại hẳn rất thoải mái dễ dàng.

- Đại thiếu, nữ tử này... Rốt cuộc là yêu nghiệt phương nào?

Tư Đồ vuốt đôi má, ánh mắt âm trầm bất định nhìn Hỏa Phượng hỏi.

- Hắc...

Đường Phong vỗ vỗ bả vai của hắn:

- Nhìn thì biết rõ thôi.

Mặt mũi của Tư Đồ tràn đầy thần sắc không cam lòng, nhưng hắn lại khiếp sợ thực lực của Hỏa Phượng, cho nên không dám tiếp tục bối móc, sắc mặt rất khó coi.

Hỏa Phượng đối mặt với Bạch Ngọc Long thật lâu, lúc này mới có động tác.

Chỉ thấy nàng duỗi một tay rất nhẹ nhàng, thân thể bay lên giữa không trung, tay khoác lên cằm của Bạch Ngọc Long, Bạch Ngọc Long rất quý dị, không có bất cứ phản ứng nào, cũng không có biểu hiện quá kích nào, neho mắt nhìn chăm chăm vào Hỏa Phượng, giống như nhìn thấy bằng hữu cũ nhiều năm không gặp.

- Phản đồ, thật tức chết lão phu mà!

Tư Đồ tức giận không thôi, hắn phát hiện Bạch Ngọc Long gần đây thấy ai cũng thân cận, thân cận với Đường Phong thì không tính, dù sao Đường Phong chừng quản Thiên Cơ Ẩn, nhưng lần đầu tiên gặp nữ tử này lại không bài xích, lúc này Tư Đồ có cảm giác như điểm trí mạng của mình bị người ta đoạt đi, rất đau xót.

- Bổn phu nhân muốn mượn lực lượng của ngươi dùng một lát, làm cho lực lượng của ngươi và bổn phu nhân vĩnh tồn!

Hỏa Phượng thì thào một tiếng.

Bạch Ngọc Long ngẩng cao đầu rồng lên, một tiếng Long ngâm thanh thúy truyền ra, xem như đáp ứng.

Trên mặt Hỏa Phượng xuất hiện nụ cười.

- Bé ngoan...

Thu hồi tay mình, đột nhiên thần sắc của Hỏa Phượng trở nên nghiêm túc, cương khí toàn thân lưu chuyển, cảm giác nóng bỏng truyền ra khắp thiên địa.

Cương khí lưu động, mang theo tiếng xé gió, Đường Phong nghiêng tai lắng nghe, thấy lửa trong thể nội của Hỏa Phượng đang căn như dây cung bị kéo căng, phát ra tiếng xèo xèo

không thôi.

Thời gian trôi qua, linh khí trên người Hỏa Phượng nồng đậm, phóng nhãn nhìn lại, nhìn Hỏa Phượng lúc này chẳng khác gì mặt trời đang thiêu đốt trên bầu trời, không người nào có thể nhìn thẳng vào.

Con mắt Đường Phong nhanh chóng híp lại, lúc này mới có thể nhìn được một chút.

Hỏa Phượng dùng cách nào để tu bổ lực lượng bốn nguyên, hẳn cảm thấy rất hiếu kỳ, cho nên hẳn sẽ không bỏ qua cơ hội lần này.

Thần sắc Hỏa Phượng càng ngày càng gian nã, cường đại như nàng, trên trán đã phủ kín mồ hôi, mái tóc dính chặt vào nhau.

- Ân...

Một tiếng rên rỉ gian nan thống khổ từ nàng truyền ra, Đường Phong phát hiện trong miệng Hỏa Phượng, có một hạt giống như hạt đào, đó là một hỏa châu đang bốc cháy hừng hực từ trong miệng Hỏa Phượng nhỏ ra.

Trông mắt Đường Phong trong khoảnh khắc này cứng lại.

Nội đan Hỏa Phượng!

Viên hỏa châu đang bốc cháy này, ẩn chứa năng lượng Hỏa hệ đủ để hủy thiên diệt địa, còn cường đại hơn cả Hỏa Tinh mà ngày đó mình có được, thần thức không thể nào nhìn trộm được huyền bí bên trong, thần thức còn chưa tiến vào hạt châu, đã bị đốt cháy sạch sẽ.

Đây chính là nội đan của Hỏa Phượng.

Đường Phong không nghĩ tới, Hỏa Phượng lại dám mạo hiểm như vậy, dám thổ nội đan của mình ra.

Linh thú nội đan, tương đương với cương tâm của người tu luyện! Là lực lượng bốn nguyên của linh thú, cũng là vị trí yếu ớt nhất, cũng là thứ quý giá nhất. Linh thú, không có cách nào thổ nội đan ra khỏi cơ thể, trừ phi nó muốn chết. Nhưng Hỏa Phượng đã cường đại đến trình độ có thể tự do điều động nội đan.

Một khóa nội đan như vậy, nói nó có giá trị liên thành cũng có chút không xứng đáng.

Không thể đo lường, không cách nào đánh giá được giá trị của nó như thế! Đây mới là Nội đan Hỏa Phượng, nếu thả nó ra ngoài, đủ để cho nhân loại cả đại lục tiến hành chém giết cướp đoạt.

Đường Phong ngây ngốc, Tư Đồ cũng ngây ngốc. Ánh mắt của hắn cao hơn Đường Phong rất nhiều, có lẽ nào lại không nhìn ra Nội đan Hỏa Phượng cường hoành cơ chứ?

Nhưng cho tới bây giờ, hắn vẫn chưa nhìn ra thân phận chân thật của Hỏa Phượng, mấy giây trước đó hắn mới biết nữ tử này chính là linh thú hóa thân.

Tinh tế quan sát một lúc, Đường Phong phát hiện Nội đan Hỏa Phượng này, trong đó bị khuyết thiếu một chút.

Điểm khuyết thiếu này nhỏ đến mức không thể nhìn ra, nhưng nếu dụng tâm mà quan sát, sẽ nhìn thấy có khe hở nhỏ. Nếu không phải Đường Phong biết trước, biết rõ lực lượng bốn nguyên của Hỏa Phượng đã bị hao tổn, chắc chắn sẽ không chú ý tới điểm này.

Làm thế nào để tu bổ nơi khuyết thiếu này?

Sau khi nội đan xuất hiệt, bên ngoài cơ thể Hỏa Phượng xuất hiện một hư ảnh Phượng Hoàng đang giương cánh bay lượn trên trời cao, đây chính là hình dáng bản thể của Hỏa Phượng, sau đó là một tiếng Phượng gáy thanh thúy vang lên, nội đan bị Hỏa Phượng đưa tới trước mặt Bạch Ngọc Long.

Hình như đã thương lượng tốt, Bạch Ngọc Long mở miệng ra, sau đó nuốt nội đan của Hỏa Phượng vào trong miệng.

- Ngang...

Mạnh như linh mạch hình rồng, sau khi nuốt Nội đan Hỏa Phượng, Bạch Ngọc Long cũng không thể khống chế phát ra một tiếng Long ngâm, linh khí cường hoành lan tràn ra bốn phía, hơn nữa làn da vốn màu trắng của Bạch Ngọc Long, đang dùng tốc độ mà mắt thường có thể nhìn thấy biến thành màu hồng.

Hỏa Phượng vỗ về đầu rồng, sắc mặt tái nhợt, giống như đang nói cái gì đó, hư ảnh Phượng Hoàng sau lưng của nàng cũng mở rộng cánh ra, bao trùm Bạch Ngọc Long vào bên trong.

Bạch Ngọc Long cũng dần an tĩnh lại, linh khí như thủy triều bắt đầu khởi động, Đường Phong có thể cảm giác được, linh khí tinh thuần trên người Bạch Ngọc Long, đang rót một cách điên cuồng vào trong Nội đan Hỏa Phượng, dùng để tu bổ vết rách nhỏ bé kia.

- Xiu...

Tiểu Hắc Phượng cũng được đưa vào Sơn Hà Đồ, lúc này thoát ra, trực tiếp bay lên đầu Bạch Ngọc Long, bờ mông nghiêng một cái, yên tĩnh ngồi trên đó, vẻ mặt dương dương tự đắc.

Linh khí ửng đỏ như sợi tơ, kết nối với thân thể của tiểu Hắc Phượng, rót vào trong cơ thể nó.

- Đại thiếu... Nữ tử này... Là Hỏa Phượng?

Hàm răng của Tư Đồ đang va vào nhau, vang lên tiếng cạc cạc.

- Ủ!

Đường Phong gật đầu.

Tư Đồ trợn trắng mắt, thiếu chút nữa bất tỉnh. Vừa rồi hắn đã đắc tội một con thượng cổ linh thú Hỏa Phượng Hoàng, điều này đã vượt qua điểm mấu chốt trong tâm lý thừa nhận của hắn. Dù hắn không mất đi thân thể, đối mặt với một con thượng cổ linh thú, hắn cũng chỉ có cách chạy trốn, chứ đừng nói đến hiện tại chỉ là một tinh hồn mà thôi, hắn lúc này không thể nào phát huy ra toàn bộ thực lực.

- Xem ra cần hao phí không ít thời gian.

Đường Phong sờ cằm, nói.

- Xem ra, ta cũng phải đi tu luyện.

Trong Sơn Hà Đồ tuyệt đối an toàn, hơn nữa vị trí đặt Sơn Hà Đồ là căn nhà gỗ của Hỏa Phượng, nơi này chính là cấm khu đối với người của Thiên Thánh Cung, trừ phi Huyết Thiên Hà của Huyết Vụ Thành tự mình tiến đến, bằng không sẽ không có người nào phát hiện ra Sơn Hà Đồ.

Thời gian không thể lãng phí vô ích, nhân cơ hội này, Đường Phong cũng phải tu luyện.

Thần nhiên bay lên người Bạch Ngọc Long, khoanh chân ngồi xuống, Đường Phong vận chuyển Linh Quyết, bắt đầu tu luyện Linh Quyết.

Cho tới bây giờ Đường Phong chỉ mới tu luyện tới tầng một của Linh Quyết mà thôi, không phải tư chất Đường Phong ngu dốt, mà là do hắn không có thời gian để ngồi xuống tu luyện.

Vận chuyển công pháp Linh Quyết, linh khí tinh thuần của linh mạch hình rồng tiến vào trong cơ thể, dựa theo lộ tuyến vận chuyển của Linh Quyết, đang lắng đọng từng chút.

Rất nhanh, Đường Phong nhanh chóng phát hiện, lần hấp thu linh khí này, chẳng những tinh thuần, mà còn bao hàm nhiệt độ nóng bỏng. Lửa này cũng không phải là lửa, mà là Hỏa Phượng Hoàng Niết Bàn Chi Hỏa, có sinh mệnh lực, mạnh mẽ vô cùng. Điều này không khó giải thích, Nội đan Hỏa Phượng đã bị Bạch Ngọc Long nuốt, cho nên linh khí của nó hiện giờ cũng ẩn chứa tính chất của Hỏa Phượng.

Chẳng quan tâm mừng rỡ, Đường Phong vẫn vận chuyển Linh Quyết, một bên vận dụng lực lượng Hỏa hệ cương tâm, dùng Hỏa hệ cương tâm hấp thu Niết Bàn Chi Hỏa.

Đường Phong vốn cho rằng lần trước Hỏa hệ cương tâm của hắn đã thôn phệ Hắc Viêm của Hắc Phượng, hiện tại muốn hấp thu cũng dễ dàng hơn nhiều. Nhưng khi bắt đầu hấp thu, Đường Phong mới phát hiện mình đã đánh giá thấp Niết Bàn Chi Hỏa.

Quá mạnh mẽ cường hoành, dù là lực lượng Hỏa hệ cương tâm, nó cũng rất nóng bức và cuồng bạo không cách nào thừa nhận được! Dưới sự bất đắc dĩ, tốc độ Đường Phong hấp thu chậm dần, dù không có hiệu suất gì, nhưng cũng phải cam đoan là mình phải an toàn, nếu không sẽ bị lửa của Nội đan Hỏa Phượng thiêu chết.

Điều này cũng không phải nói lửa của Hỏa Phượng cao hơn lửa của Hắc Phượng rất nhiều, mà là tình huống bất đồng, lần trước Hắc Phượng nhổ ra Hắc Viêm cũng không phải là lực lượng bốn nguyên.

- Xú tiểu tử, dám đoạt bốn nguyên chi hỏa của bốn phu nhân!

Không bao lâu, Hỏa Phượng đã phát giác ra động tác của Đường Phong, vội vàng truyền âm cho hắn.

- Hắc hắc, phu nhân không muốn sao?

Đường Phong vừa hấp thu Niết Bàn Chi Hỏa, vừa trả lời.

- Hiện tại tiểu Bạch mang trên người lửa của người, ta không hấp thu sẽ bị chết cháy.

- Tùy người!

Hỏa Phượng không có để ý, chỉ cần nội đan chữa trị hoàn tất, tổn thất chút bốn nguyên này sẽ nhanh chóng được bồi bổ trở lại.

- Nhưng người đừng ham hố, bốn nguyên chi hỏa của bốn phu nhân giống như rượu ngon, vừa bắt đầu như cam lộ, có thể tác dụng rất lớn, nhưng nếu người xem thường nó, người bị hại chắc chắn là người.

- Ghi nhớ lời chỉ dạy của phu nhân!

Đường Phong trả lời một tiếng, càng cẩn thận hơn. Hỏa Phượng

cố ý truyền âm cho mình, chắc là sợ mình tham công làm liều, nóng lòng cầu thành.

Hai đại công pháp đang vận chuyển trong cơ thể, cương khí giống như dòng sông nhỏ, tiếng chảy róc rách vang lên, ngay sau đó là lực lượng cương tâm cũng được tăng cường, dù Đường Phong đã cẩn thận khống chế tốc độ của Niết Bàn Chi Hỏa, nhưng cũng thu hoạch được rất nhiều.

Linh mạch hình rồng tản mát ra linh khí, giống như biển cả gầm thét, điều kiện tu luyện Linh Quyết cực kỳ hà khắc, nhưng dưới linh khí như vậy, cũng tự hành vận chuyển mà không cần điều động, cho nên Đường Phong không tốn quá nhiều tâm tư điều khiển.

Đường Phong dứt khoát chuyên tâm thôn phệ Niết Bàn Chi Hỏa. Dưới điều kiện như thế, Đường Phong tu luyện một giờ, hoàn toàn tương đương với một người tu luyện ở một Linh Mạch Chi Địa có linh khí nồng đậm như vậy suốt một ngày.

1070. Chương 924 : Linh Quyết Tẩn Chức

Thời gian trôi qua, Đường Phong cũng quên đi thời gian, quên hết mọi thứ, chỉ nhớ mình phải không ngừng thôn phệ năng lượng Hỏa hệ vào trong cơ thể, chuyển hóa nó thành một bộ phận của cương tâm.

Tu luyện chính là như vậy, làm cho người ta mất ăn mất ngủ, khoái cảm khi thực lực tăng lên, còn thoải mái hơn cả việc nằm trên giường nghe nhạc rất nhiều.

Trong Sơn Hà Đồ, Đường Phong đang tu luyện, Hỏa Phượng đang tu bổ vết rách trên nội đan, chỉ có một mình Tư Đồ là không có việc gì làm, hắn cũng muốn tu luyện, cũng muốn trở nên mạnh mẽ.

Đáng tiếc hắn là hồn phách hóa thân, cho nên không có biện pháp tu luyện! Trơ mắt nhìn người đang từ từ trở nên mạnh mẽ, hiện tại Tư Đồ hận đến mức phải đi tìm kiếm ngay một thân thể.

Cũng chính vì như vậy, hiện tại Tư Đồ hối hận muốn chết. Ngần không nên vạn không nên, tại sao mình lại đi vô lễ với một con Hỏa Phượng chứ.

Sớm biết nàng là thượng cổ linh thú Hỏa Phượng, Tư Đồ lo nịnh bợ còn không kịp, sao mà dám đắc tội chứ? Cũng không phải vì thực lực của nàng mạnh hơn mà nịnh bợ, mà là vì Hỏa Phượng Chi Huyết cũng chính là Niết Bàn Chi Huyết, có thể cải tạo thân thể của mình, Hỏa Phượng Chi Huyết chính là bảo bối không thể thiếu a.

Nghĩ tới đây, Tư Đồ lạt tạt vào miệng của mình một cái:

- Mắt chó không biết nhìn người!

Đương nhiên, chỉ đánh nhẹ thôi, Tư Đồ không thể ra tay quá ác với chính mình được.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Không biết qua bao lâu, Đường Phong vẫn một mực hấp thu Niết Bàn Chi Hỏa để tăng cường cương tâm của mình, bỗng nhiên cảm giác thấy một tia dị thường.

Giống như vừa rồi mình đột phá một tầng chướng ngại vô hình, bước vào một cảnh giới mới, ngay sau đó tốc độ vận chuyển của hai đại công pháp, đột nhiên nhanh hơn một chút.

Cương khí trong huyết mạch sôi trào, truyền lại cảm giác vui sướng và sức bật cường đại.

- Ân?

Đường Phong nghi hoặc, tập trung tinh thần xem xét một phen, sau khi hiểu rõ nguyên nhân, suýt chút nữa hân hân cười thành tiếng.

Đúng là đột phá, cũng không phải là bản thân đột phá cảnh giới, Thiên giai thượng phẩm vẫn là Thiên giai thượng phẩm, cũng không phải Vô Thường Quyết đột phá, Vô Thường Quyết của mình đến nay vẫn là tầng thứ năm.

Linh Quyết đột phá!

Linh Quyết là vô thượng công pháp, chỉ có thể tu luyện Linh Quyết khi ở bên cạnh linh mạch, lúc này đã đột phá đến tầng thứ hai.

Năm đó ở Vân Hải Chi Nhai, Đường Phong hao phí thời gian một tháng, mới tu luyện thành công tầng thứ nhất của Linh Quyết, tuy sau đó cũng tu luyện vận vật lẽ tẻ mấy lần, nhưng không có thời gian tiềm tu chân chính, lần này mượn thời gian Hỏa Phượng tu bổ lực lượng bốn nguyên, rảnh rỗi nên ngồi xuống tu luyện, rốt cục Linh Quyết cũng đột phá đến tầng thứ hai.

Linh Quyết là công pháp đặc biệt. Tác dụng của bản thân nó không rõ ràng lắm, không giống Vô Thường Quyết, mỗi lần Đường Phong đột phá đều giao phó cho Đường Phong một năng lực đặc biệt. Chỉ điểm này, công pháp bình thường đã không thể sánh bằng. Dù là công pháp bình thường, sau khi tấn chức cũng sẽ làm cho thực lực của người tu luyện lên một cách rất rõ ràng.

Sức cường đại của Linh Quyết không thể hoài nghi, chỉ cần công dụng không xung đột với bất cứ công pháp nào khác, cảm giác dụ hoặc khi có thể đồng thời tu luyện hai môn công pháp đã có thể làm cho người ta tranh nhau đến máu chảy đầu rơi rồi.

Huống chi, chỗ tốt mà Linh Quyết mang lại cũng không chỉ có một chút như vậy.

Sau khi tu luyện Linh Quyết, cương khí toàn thân sẽ không bị nhân tố bên ngoài quấy nhiễu, dù là loại hoàn cảnh đặc thù như Vân Hải Chi Nhai, cũng có thể vận chuyển tự nhiên. Mạnh như Hỏa Phượng, cũng không có biện pháp phong ấn kinh mạch của Đường Phong.

Linh Quyết, chính là công pháp phụ trợ đỉnh cấp nhất trên đời. Mỗi tu luyện một tầng, đều có thể làm cho công pháp khác của người tu luyện gia tăng hai thành!

Lúc Thượng tiên bồi truyền thụ cho Đường Phong bộ công pháp này, lúc ấy chỉ là Linh giai trung phẩm, nhưng đã có thể đại chiến với bốn Linh giai trung phẩm khác, dù lâm vào hạ phong, nhưng chiến tích này đã làm cho người ta khiếp sợ. Điểm hấn dựa vào, chính là Linh Quyết.

Nếu hai người cùng tu luyện một loại công pháp, một người tu luyện Linh Quyết, tăng cường uy lực cho công pháp này, mà người không tu luyện Linh Quyết, sau một thời gian thì khoảng cách nhất định sẽ càng lớn, chênh lệch giữa cả hai càng ngày càng xa.

Linh Quyết tầng thứ nhất, đã làm cho Vô Thường Quyết của Đường Phong tăng thêm hai thành, bây giờ Linh Quyết đã đạt tới tầng thứ hai, chính là tăng thêm bốn thành!

Bất kể là tốc độ tu luyện của Vô Thường Quyết, hay là tần suất cương khí lưu chuyển trong cơ thể, đều tăng thêm bốn thành! Điều này sẽ được thể hiện ra trong lúc chiến đấu, cương khí lưu động nhanh, ra tay cũng nhanh, phản ứng cũng nhanh, uy lực của chiêu thức cũng cường đại hơn.

Linh Quyết tầng thứ hai đã thế, nếu tu luyện đến tầng thứ chín đại viên mãn...

Đường Phong nghĩ tới đây suýt nữa chảy nước miếng.

Linh Quyết tầng thứ chín có thể tăng cường mười tám thành uy lực cho bản thân! Chẳng khác nào gia tăng gấp hai lần, một quyền của mình đánh ra, tương đương với sức bật của ba quyền.

- Ha ha ha!

Bị Linh Quyết tấn chức ảnh hưởng, tâm linh của Đường Phong chấn động, không còn chú tâm tu luyện nữa, vội vàng thu hồi lực lượng cương tâm, từ trên người Bạch Ngọc Long nhảy xuống.

- Đại thiếu, chuyện gì mà mừng rỡ như vậy?

Tư Đồ đợi đến tóc bạc trắng, cuối cùng Đường Phong cũng có động tĩnh, vội vàng tiến lên hỏi.

- À, công pháp mà bốn thiếu gia tu luyện có đột phá nhỏ mà thôi.

- Thật đáng mừng, thật đáng mừng! Đại thiếu anh minh thần võ, hậu đức tái vật, đức trạch thiên hạ, lão phu cảm thấy không bằng ... Xin thề sẽ quên mình phục vụ cho đại thiếu.

Tư Đồ vỗ mông ngựa một tràng.

Đường Phong run lên một cái.

- Hắc hắc... Đại thiếu.

Đột nhiên âm thanh của Tư Đồ nhỏ lại một chút, giật nhẹ áo của Đường Phong, nói:

- Ta nhìn quan hệ giữa đại thiếu và vị tiền bối Hỏa Phượng này không chắc không tồi, đúng không?

- Cũng có thể nói như vậy, sao thế?

- Có thể chờ nàng tốt hơn, ngài nói giúp cho ta vài lời tốt đẹp được không? Lúc đầu lão nhân không biết thân phận của nàng, cho nên đã đắc tội nàng...

- Người có chuyện cầu nàng sao?

Đường Phong liếc một cái đã nhìn ra tiếng lòng của Tư Đồ.

- Không phải là chuyện lão phu muốn cải tạo thân thể sao...

Tư Đồ lại nhăn nhó nhí nhí.

- Đúng nha!

Đường Phong vỗ đầu một cái, mình chỉ lo cải tạo thân thể cho Linh Khiếp Nhan, nhưng lại quên đi Tư Đồ, nếu việc này bị hắn biết được, chẳng phải sẽ rất thương tâm sao?

- Đại thiếu, ngài sẽ không quên lời hứa với lão phu khi trước chứ?

Trong lòng của Tư Đồ rất tức giận.

1071. Chương 925 : Lời Hay Lỗ?

- Làm sao mà quên được chứ?

Đường Phong nghiêm mặt.

- Nam tử hán đại trượng phu, một miếng nước bọt dim chết muối, chuyện ta đã đáp ứng người, ta nhất định sẽ làm được, người đang nghi vấn ta sao?

- Không dám không dám, tiểu lão nhân không dám!

Tư Đồ cực kỳ sợ hãi.

- Ân, chuyện của người cứ để ta lo, nhưng Tái Sinh Thạch có chút khó tìm, phải hao tổn chút thời gian mới có thể tìm được.

Đường Phong vỗ bả vai Tư Đồ một cái, tiếp nhận công việc.

- Tiểu lão nhân không vội, vốn đã đợi hơn ngàn năm rồi, đợi thêm một chút thời gian thì có là gì.

Đường Phong đổ mồ hôi, quay đầu nhìn về phía Hỏa Phượng. Không biết đã qua bao nhiêu thời gian rồi, Hỏa Phượng và Bạch Ngọc Long vẫn như lúc ban đầu, Hỏa Phượng đứng trên đầu Bạch Ngọc Long, sau lưng là hư ảnh Phượng hoàng mở cánh, bao phủ Bạch Ngọc Long, mà linh khí trên người Bạch Ngọc Long nồng đậm, đang rót như vũ bão vào trong nội đan của Hỏa Phượng.

Nhưng bây giờ nhìn lại, tình huống đã có chút biến hóa! Hỏa Phượng càng ngày càng yếu, hư ảnh sau lưng nàng như ẩn như hiện, sắp không duy trì được, ngược lại Bạch Ngọc Long, toàn thân đỏ bừng, giống như con tôm luộc.

Ánh lửa trùng thiên, đây vốn là Hỏa Phượng Niết Bàn Chi Hỏa, lúc này lại làm cho nàng cực kỳ đau đớn, mồ hôi chảy xuống đất. Tình huống này, chẳng lẽ có gì không đúng sao? Đường Phong nhìn thấy cảnh trước mắt nhưng không biết có bình thường hay không.

Xem ra hiện giờ Hỏa Phượng đã đến lúc mấu chốt, Đường Phong cũng không dám chủ quan qua loa, cho nên không tiếp tục tu luyện Linh Quyết, hẩn đứng ở một bên, quan sát sự phát triển của tình thế, lược trận cho nàng.

Theo thời gian trôi qua, hư ảnh sau lưng Hỏa Phượng càng ngày càng mờ nhạt, càng ngày càng hư nhược, ban đầu hư ảnh ngưng tụ thành vật chất, nhưng lúc này nhạt đến mức không nhìn thấy, mà Hỏa hệ cương khí của Hỏa Phượng lúc này cũng suy yếu đến cực hạn.

Dùng thần thức dò xét, hiện tại Hỏa Phượng còn gì thực lực cường hoành của thượng cổ linh thú chứ? Cảnh giới đã rơi xuống đến tiêu chuẩn Địa giai, nhưng dùng tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy đang hạ thấp xuống.

Địa giai... Huyền giai... Luyện Cương Kỳ...

Ba ngày sau, Đường Phong sợ hãi khi phát hiện, trên người Hỏa Phượng không còn linh khí chấn động, giống như người bình thường chưa từng tu luyện qua, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, mồ hôi như tắm, thân thể run rẩy từng đợt.

- Ba...

Một tiếng vang nhỏ phát ra, Hỏa Phượng kêu lên một tiếng đau đớn, hư ảnh sau lưng của nàng nứt vỡ, Bạch Ngọc Long hé miệng, trực tiếp nuốt hư ảnh nứt vỡ này vào bụng.

Hỏa Phượng lại cười, khóe miệng chau lên, nàng đang tươi cười rất vui vẻ.

Thở dốc từng ngụm phì phò, bộ ngực của Hỏa Phượng phập phồng, bàn tay vuốt ve đầu rồng, khẽ nói:

- Đúng là bé ngoan.

Được nàng vuốt ve, Bạch Ngọc Long từ từ mở miệng ra, một hạt châu màu đỏ tươi, nhưng lúc này Hỏa Phượng nội đan ảm đạm vô quang được nó thối ra.

Đường Phong so sánh nội đan Hỏa Phượng lúc ban đầu với bây giờ, nội đan hiện tại không còn chút Hỏa hệ linh khí nào, cũng không có gì dị thường, chỉ giống một hạt châu được nhuộm đỏ mà thôi.

Nhưng mà, vết nứt vốn tồn tại trên nội đan trước kia, đã biến mất không thấy. Hỏa Phượng nội đan hiện tại, là một khối nội đan hoàn mỹ không tì vết! Hỏa Phượng nuốt nội đan vào bụng, thân hình lảo đảo một chút, suýt nữa ngã xuống đất, may mắn thân thủ của nàng không tệ, vội vàng khoanh chân ngồi xuống.

Thành công sao? Đường Phong không dám xác định thần sắc của Hỏa Phượng nhìn thần sắc của nàng lúc này chắc chắn là việc tu bổ bốn nguyên đã thành công, nhưng khi nhìn thấy tình hình trước mắt, thấy có chút không giống.

Đưa mắt nhìn Bạch Ngọc Long, linh mạch hình rồng khổng lồ, lúc này nhỏ đi một chút, chắc chắn vì tu bổ vết nứt trên nội đan, bị hao phí quá nhiều linh khí. Chuyện này vốn nằm trong dự đoán của Đường Phong, dù có chút đau lòng nhưng lúc này đã tiêu tan hết. Hơn nữa, hiện tại Bạch Ngọc Long đỏ bừng, trong linh khí tinh thuần ẩn chứa hỏa kinh và lực sinh mệnh, đây là hiệu quả của Niết Bàn Chi Hỏa mới có.

- Phu nhân, thế nào rồi?

Đường Phong khẩn trương hỏi một tiếng.

Hỏa Phượng mở đôi mắt ra, cười cười, nói:

- Thành công.

Bệnh kín hành hạ nàng suốt cả ngàn năm nay đã biến mất, Hỏa Phượng sao không vui mừng được chứ.

- Nhưng mà người...

Đường Phong chau mày, bởi vì lúc này hắn không cảm nhận được chút linh khí chấn động nào trên người của Hỏa Phượng.

- Không sao!

Hỏa Phượng lắc đầu.

- Đầu linh mạch này đã nuốt tất cả bốn nguyên chi hỏa của ta rồi, cho nên hiện tại ta mới suy yếu như vậy,

Đi xuyên qua rừng cây, Đường Phong không thể nhìn thấy bầu trời, vì nó bị lá cây rậm rạp che khuất, chỉ có nhảy lên nhánh cây, mới có thể phân biệt được phương hướng. Nhưng có Linh Khiếp Nhan chỉ dẫn, Đường Phong không sợ mình bị lạc đường.

Hơn mười ngày nay Đường Phong sắp tới gần hàn đàm, trong Mị Ảnh Không Gian có được rất nhiều được liệu trân quý, những được liệu này lấy về cho Lưu Tô sư tỷ, nhất định sẽ luyện chế ra nhiều đan dược có tác dụng to lớn.

Trong ngày này, Đường Phong đi lên một đỉnh núi, chưa kịp thở một cái, khi hắn nhìn thấy cảnh sắc trước mắt, tinh thần của hắn liền bị chấn động.

Đã tới.

Vị trí của hàn đàm kia, đã nằm ở phía trước cách đó không xa. Bởi vì cảnh vật ở trước mặt, hoàn toàn tương xứng với miêu tả của Linh Khiếp Nhan.

Nhưng thần sắc của Đường Phong lúc này lại không có bất cứ vẻ vui sướng gì, ngược lại càng trở nên vô cùng ngưng trọng.

Đứng ở đỉnh núi này, hắn có thể nhìn thấy rõ ràng mọi việc trong khoảng cách ngàn dặm, Đường Phong phát hiện trong vòng ngàn dặm này, không chỉ có đỉnh núi mà mình đang đứng dưới chân, mà có đến tận mười ngọn núi cực lớn, chiều cao của các ngọn núi không giống nhau, nhưng lại có thể nhìn ra quy luật của nó.

Hắn đứng trên đỉnh cao nhất của ngọn núi nhìn thấy phía đối diện chỉ có một ngọn núi giống như ngọn núi này, lấy hai ngọn núi này làm cột mốc, các ngọn núi còn lại đều thấp hơn nó.

Nhìn sự phân bố của mười ngọn núi này, giống như mười ngón tay của một người, đang giang rộng mười ngón tay, nâng phiến đại địa trước mặt trong phạm vi ngàn dặm lên.

Người khác nhìn thấy chỉ sợ sẽ sợ hãi thán phục sự thần kỳ của mười ngọn núi này, cảm khái thiên nhiên thật kỳ diệu. Nhưng Đường Phong liếc mắt một cái đã nhìn ra mười ngọn núi này có chút không thích hợp, sự sắp xếp phân bố của mười ngọn núi này, nhìn thì rất tùy ý, nhưng lại ẩn chứa dấu vết của trận pháp.

Thiên nhiên trận pháp, một đại trận chiếm diện tích ngàn dặm! Bao quát cả bầu trời phía trên, làm cho phiến thiên địa trong phạm vi này tràn ngập hương vị thần kỳ.

Đây không phải là việc nhân lực có thể làm ra, mười tòa núi lớn như vậy, dù là Linh giai cao thủ cũng không cách nào tạo ra.

Thời gian Đường Phong nghiên cứu Thiên Cơ Trận Pháp không lâu lắm, nhưng tuyệt đối không ngần, trước đó đã bỏ ra nửa năm để nghiên cứu về nó, luận tạo nghệ trận pháp, cả đại lục không người nào có thể sánh vai với hắn.

Nhưng dù là như vậy, Đường Phong cũng chỉ được xem như mới nhập môn mà thôi, dùng cảnh giới nhập môn, Đường Phong không thể nhìn thấu được huyền diệu của trận thiên nhiên trận pháp này, tuy cảm giác được trận pháp trước mắt có một ít hương vị không cân đối.

Tại sao lại thế? Đúng là mười ngọn núi này có thể bố trí một tòa đại trận, nhưng nhân lực của mình hiện giờ lại không nhìn thấu nó.

- Kỳ quái?

Đường Phong nhíu mày khổ tư, nhưng không thu hoạch được gì, cho nên tạm thời bỏ qua.

Mặt đất mà mười ngọn núi vây quanh, là một sơn cốc chiếm diện tích trong vòng ngàn dặm, đưa mắt nhìn qua, có một đám sương mù lượn lờ, giống như tiên cảnh, nhưng lại không thể nhìn thấu tình huống bên trong rốt cuộc là như thế nào.

Hơn nữa mây mù này lại rất quý dị, không đậm đặc, không dày đặc, nhưng lại có thể ngăn cách ánh mắt của Đường Phong, ngay cả thần thức cũng không thể tiến vào được, giống như bị một bình chướng vô hình ngăn cản ở bên ngoài.

Mê Tung Trận! Đây chính là hiệu quả của Mê Tung Trận, trong vòng ngàn dặm này, tất cả đều phạm vi bao trùm của Mê Tung Trận, tiến vào trong đó, mắt thường không thể nhìn thấy, thần thức không thể dùng, vĩnh viễn đi lòng vòng ở bên trong, đi cho đến chết già cũng không thể đi ra ngoài.

- Phong ca ca...

Linh Khiếp Nhan khẩn trương kêu một tiếng, sợ Đường Phong nhất thời xúc động xông vào trong.

- Yên tâm, ta sẽ nguyên cứu vài ngày rồi nói sau.

Đường Phong gật đầu, Linh Khiếp Nhan chỉ biết hàn đàm ở đâu, tuy nàng có thể dẫn mình tiến vào, nhưng lại không thể nhìn thấy huyền bí của trận pháp, Đường Phong cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, hôm nay không thể tiến vào trong đại trận, cái Mê Tung Trận này tuyệt đối không chỉ đơn giản như vậy, chắc chắn còn những vật khác, cho nên mình tạm thời phải quan sát cẩn thận.

Hơn nữa, Âu Dương Vũ cũng đã nói, hiện tại Huyết Vụ Thành cũng đang tìm hiểu bí mật ở đây, thân đệ đệ của Huyết Thiên Hà là Huyết Vân Lưu đã sớm cầm đầu một nhóm cao thủ hoạt động ở gần đây, nhưng Đường Phong lại không phát hiện ra bóng dáng của bọn họ.

Nếu bọn họ không biết rõ cách tiến vào hàn đàm, đã rời đi từ sớm thì đó là chuyện không thể nào tốt hơn được nữa, nhưng nếu bọn họ vẫn còn ở lại chỗ này, Đường Phong phải cẩn thận đề phòng một chút.

Linh giai cao thủ đánh lén, không ai có thể khinh thường.

- Đến cùng là không đúng ở đâu nhỉ?

Đường Phong đứng trên đỉnh núi quan sát nửa ngày thời gian, sắc trời cũng tối lại, mặt trời đã ngã về tây, nhưng hắn vẫn không thể nhìn thấy điểm mấu chốt ở chỗ nào, cho nên rất ảo não.

1073. Chương 927: Bí Mật Đại Trận

- Mắt trận nằm ở đâu?

Mỗi một trận pháp, đều có mắt trận, nhưng trước một thiên nhiên trận pháp cực lớn này, Đường Phong lại không nhìn thấy dấu vết của mắt trận, tuy mười ngọn núi lớn rất đặc thù, nhưng tuyệt đối không phải là mắt trận.

Thời điểm Đường Phong đang trầm tư, đạo ánh sáng mặt trời cuối cùng đã biến mất trong ánh mắt, màn đêm buông xuống, ánh sao lốm đốm trên bầu trời, giống như nước thiên hà chảy xuống, rất đẹp.

Thời điểm ánh sáng của một ngôi sao trên bầu trời lập lòe một cái, cảnh sắc trước mắt, đã thay đổi mạnh mẽ.

Mây mù lượn lờ trong sơn cốc ngàn dặm, chỉ chấn động có một cái, mười tòa núi lớn xung quanh, đã tản mát ra một lực lượng thần kỳ, hội tụ vào trong sơn cốc, chỉ trong mấy tức thời gian ngắn ngủi, đột nhiên tầm mắt khoáng đạt trở lại, mây mù ngăn cản ánh mắt đã biến mất một cách thần kỳ.

Dưới ánh trăng mờ lung, cả thiên địa như sáng bừng lên. Trong vòng phạm vi ngàn dặm, dưới mí mắt của Đường Phong không có chỗ nào có thể che dấu, ẩn trốn.

Cảnh sắc có biến hóa, hơn mười cỗ cương khí chấn động cường hoành từ một ít địa phương trong sơn cốc truyền tới. Nhưng cỗ cương khí chấn động này rất đột ngột, nghĩ đến những cỗ cương khí chấn động này lúc ban ngày bị mây mù ngăn cách, đến bây giờ mây mù biến mất, cương khí chấn động mới có thể truyền ra.

Có người! Đường Phong vội vàng thu liễm khí tức, nhắm mắt nhìn xuống dưới.

Mười mấy đạo nhân ảnh phân tán trong sơn cốc, lúc này ở dưới ánh trăng, Đường Phong có thể nhìn thấy những người này rất rõ.

Những người này hắn chưa từng gặp qua, nhưng nhìn màu sắc áo choàng của bọn họ khác nhau, điều này đã hiển lộ rõ thân phận của bọn họ.

Cao thủ Huyết Vụ Thành! Đa số đám người này điều mặc hắc bào, đó là Linh giai hạ phẩm cao thủ, chính giữa chỉ có một người, mặc kim bào! Mà trong đám người này, chỉ có hắn là người duy nhất có cương khí chấn động cường đại nhất.

Linh giai trung phẩm! Cường đại hơn xa so với Linh giai trung phẩm bình thường, thực lực tương đương với Đại hộ pháp của Thiên Thánh Cung.

Thân đệ đệ của thành thủ Huyết Vụ Thành Huyết Thiên Hà, Huyết Vân Lưu!

Đồng dạng, hắn là phó thành chủ của Huyết Vụ Thành luận địa vị, cao hơn Lý Thiên Cừu một bậc!

Bởi vì Lý Thiên Cừu chỉ có tư cách mặc hồng bào, mà người này mặc kim bào, đây chính là áo bào của phó thành chủ Huyết Vụ Thành.

Dù chưa từng gặp mặt, Đường Phong vừa liếc mắt cũng nhận ra thân phận của người này.

Người của Huyết Vụ Thành, quả nhiên đang thăm dò nơi này, xem ra hàn đàm cũng có sức hấp dẫn rất lớn với bọn họ, nếu không không cũng không có khả năng hao phí nhiều thời gian như vậy để tìm kiếm ở nơi này.

Thời điểm này có dị biến diễn ra, thân thể của mười mấy người này đều dừng lại, sau đó Huyết Vân Lưu hét lớn một tiếng, hơn mười mấy Linh giai cao thủ giống như gặp phải chuyện gì đó rất đáng sợ, đang lao ra phía bên ngoài.

Nhưng khi Đường Phong nhìn xuống quan sát, động tác của mười mấy cao thủ này có chút không cân đối. Tốc độ hành động của Linh giai cao thủ không thể nghi ngờ là rất nhanh, nhất là vào thời điểm gặp nguy hiểm, thực lực toàn thân và tốc độ bạo phát ra nhanh như tia chớp.

Nhưng mười mấy cao thủ trước mặt này, tuy tốc độ cũng không chậm, nhưng không phù hợp với thực lực Linh giai, giống như có vật nặng vô hình nào đó áp lên thân thể của hắn, ảnh hưởng đến bộ pháp và tốc độ của bọn họ.

- Rắc rắc...

Những âm thanh liên tiếp dày đặc làm cho người ta nổi gai ốc từ trung tâm sơn cốc truyền ra, Đường Phong nhìn về phía phát ra âm thanh này, không khỏi rùng mình.

Hàn khí ở đó có thể dùng mắt thường nhìn thấy được, từ vị trí trung tâm lan tràn ra bốn phía, hàn khí lan tràn tới đâu, ở nơi đó liền bị đóng băng, ngay cả mặt đất cũng không may mắn thoát khỏi.

Nhìn qua cổ hàn khí kia, Đường Phong có cảm giác như hồn phách của mình cũng bị đông lại, loại hàn ý này so với Tuyết Túy ngày đó, còn mạnh hơn vô số lần.

Kim lòng không được, hai đại công pháp đều vận chuyển cùng lúc, lúc này Đường Phong mới có thể ngăn cản được hàn khí đang ăn mòn hồn phách.

Mồ hôi lạnh ứa ra, cổ hàn khí này còn cách mình hơn trăm dặm, chỉ nhìn bằng mắt đã có cảm thụ kinh hãi như vậy, nếu thật sự chạm vào cổ hàn khí kia thì sẽ có hậu quả gì?

Khó trách hơn mười Linh giai cao thủ ở sơn cốc phía dưới đang liều mạng lao ra ngoài, chắc chắn là dùng thực lực Linh giai của bọn họ, cũng không cách nào ngăn cản được hàn khí.

Trách không được người của Huyết Vụ Thành đã tiêu phí hai năm mà chưa đi tới được chỗ hàn đàm, mình đi tới được nơi này đã cảm thấy sắp tới cực hạn, tuy người của Huyết Vụ Thành đều là Linh giai cao thủ, nhưng cũng không thể chịu đựng được.

Thiên nhiên đại trận, đúng là quý dị đến trình độ không thể quý dị hơn.

Trong chốc lát, Đường Phong cảm giác tầm mắt tối sầm, trên mặt đất xuất hiện bóng dáng cực lớn. Mây mù xung quanh biến mất không thấy, không biết đã biến mất đi tới nơi nào.

Đường Phong ngẩng đầu nhìn lên, trái tim đập mạnh một cái, thiếu chút nữa nhảy ra khỏi ***g ngực.

Hắn nhìn thấy trên đỉnh đầu có một ngọn núi cực lớn, đang từ trên cao nện thẳng xuống đầu hắn, ngọn núi này cao tới ngàn trượng, rõ ràng là một trong những ngọn núi cấu thành trận pháp.

Bị một ngọn núi lớn như thế nện trúng, đừng nói Đường Phong là Thiên giai thượng phẩm, dù là Hỏa Phượng tự mình đến đây, cũng bị nện thành bánh thịt.

Áp lực vô cùng nặng nề, phạm vi nện xuống của ngọn núi cực lớn, cho nên không có nơi nào để né tránh.

Mắt thấy ngọn núi nện vào đầu mình, đột nhiên Đường Phong cắn đầu lưỡi, cảm giác đau đớn truyền tới, trong đầu liền thanh tỉnh lại.

Ngọn núi lớn giống như chưa từng tồn tại, trực tiếp biến mất không thấy. Đường Phong quay đầu nhìn sang bốn phía, hắn vẫn còn đang đứng trong mây mù, cảnh sắc bên cạnh không có biến hóa chút nào, trên đỉnh đầu cũng không có ngọn núi lớn nào.

Ảo giác! Vừa rồi chính là ảo giác! May mắn là Đường Phong đã nghe được người Huyết Vụ Thành nói chuyện, Huyết Vân Lưu nói mỗi một bước đều có biến hóa, một bước lạc đường, hắn nhớ kỹ những lời này trong đầu. Lại thêm vừa rồi hắn cảm thấy chuyện này có chút không chân thật, bằng không thì hắn không cách nào tỉnh lại.

Thân ở trong huyền trận, bị núi lớn đập trúng, cảm giác này rất chân thật, hậu quả mà nó tọa ra không thể tưởng tượng nổi, sự tồn tại của ảo trận, chính là làm cho người trong ảo trận có cảm giác rất chân thật, tàn phá tinh thần và hồn phách của người đó. Toàn thân đổ mồ hôi, sắc mặt Đường Phong tái nhợt, thở phì phò, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

1075. Chương 929: Xông Trận

Nhưng dù sao ảo trận cũng không phải tồn tại chân thật, chỉ cần ý thức thanh tỉnh, sẽ không bị ngoại vật quấy nhiễu, muốn phá giải ảo trận cũng không phải việc khó.

Trong Thiên Cơ Trận Pháp có một câu mà Đường Phong cảm thấy rất đúng, vĩnh viễn không được dùng ảo trận để đối phó với người có tâm tư đơn giản, bởi vì nó không có ý nghĩa gì.

Người có tâm tư càng đơn giản, càng không bị ngoại vật quấy nhiễu, nhận thức mọi việc lại càng đơn giản, cho nên loại người này rất khó bị ảo giác mê hoặc.

Đường Phong cũng không sợ ảo trận, bởi vì hắn trong Vạn Ma Quật được linh nhũ rèn luyện hồn phách. Lực lượng hồn phách rất cường đại, thần thức càng cường đại, càng không dễ dàng bị mê hoặc.

- Phong ca ca, Phong ca ca...

Linh Khiếp Nhan kêu lên dồn dập.

- Ân?

Đường Phong phục hồi tinh thần ứng một tiếng.

- Có phải vừa rồi ngươi lâm vào ảo trận hay không? Đứng ở chỗ này cả buổi không nhúc nhích.

- Ta ngừng lại bao lâu rồi?

- Thời gian một nén hương.

Linh Khiếp Nhan buông lỏng một hơi, vừa rồi nàng đã cố sức kêu gọi Đường Phong, nhưng không nhận được trả lời, sắc mặt Đường Phong tái nhợt vô cùng, thần sắc hoảng sợ, chắc chắn là đã gặp chuyện gì đó rất khủng khiếp, làm cho nàng cũng bị dọa sợ không nhẹ.

- Một nén hương.

Đường Phong thì thào một tiếng, thân lâm vào huyền trận, đáng sợ nhất chính là điểm này, không rõ thời gian trôi qua, chuyện vừa rồi chỉ diễn ra trong nháy mắt, nhưng không ngờ thời gian lại trôi qua nhanh như vậy.

- Nếu ta có biểu hiện gì bất thường, nhanh chóng lay tỉnh ta lại.

Đường Phong dặn dò một tiếng, xem ra thiên nhiên đại trận này có uy lực không nhỏ, ngay cả hần cũng không phải cứ đi thông suốt và không gặp trở ngại gì, chuyện vừa rồi hần có thể nhìn thấy được, có thể phá giải được, nhưng không thể tránh được.

- Được.

Linh Khiếp Nhan gật đầu.

Thi triển bộ pháp, tiếp tục đi về phía trước, cảm giác nặng nề trên bờ vai chưa từng giảm bớt, Đường Phong đi không được mười bước, liền phát hiện cách ba bước ở phía trước, có một điểm sáng truyền tới.

Hần bước nhanh về phía trước, bước lên ba bước, đợi hần nhìn rõ cảnh vật trước mắt, Đường Phong kì lạ không được cười khổ.

Trước mắt là một cái hàn đàm, nước trong hàn đàm tĩnh lặng vô cùng, nhưng không đục chút nào, không phải là một cái hàn đàm như trong tưởng tượng của Đường Phong, mà là có chín cái hàn đàm, hàn đàm lớn nhỏ không đều, có cái chỉ có phương viên vài chục trượng, nhỏ thì vài trượng, nhưng phương thức sắp xếp bố trí rất huyền diệu.

Từ trong hàn đàm yên tĩnh kia toát ra hàn ý làm cho lòng người run sợ, mắt thường có thể thấy được phía trên hàn đàm, có hàn khí lượn lờ.

Đây chẳng phải là hàn đàm mà mình tìm kiếm sao?

Phương thức sắp xếp của chín cái hàn đàm này, có chút giống với ngôi sao trên bầu trời đêm! Mỗi cái hàn đàm đều hô ứng với một ngôi sao trên bầu trời, liên hệ lẫn nhau, huyền diệu và thần kỳ đến mức nói không ra lời.

Mình sai rồi! Nguyên lai mất trận không phải là một hàn đàm, cũng không phải một ngôi sao, mà là chín! Chín hàn đàm và chín ngôi sao, nhìn thì thấy chúng có vẻ phân tán nhưng thật ra chúng là một thể, cấu thành hai đại mất trận.

Nếu như đây là thật... Thì thật là tốt, cũng đỡ cho mình phải lãng phí khí lực để tìm kiếm.

Đường Phong lắc đầu cười khổ, hít sâu một hơi, ngưng tụ thần thức, từ trong ảo cảnh trước mắt giả dụ thoát ra. Tầm mắt lại biến đổi, vẫn là mây mù vây kín xung quanh, cũng không phải là cửu tinh hàn đàm như lúc này, những thứ vừa rồi, đều là hiệu quả do ảo trận tạo ra.

Tiếng Linh Khiếp Nhan kêu gọi truyền tới, Đường Phong ứng một tiếng, phân phó nàng không nên làm việc vô ích.

Sau khi mình lâm vào ảo trận, thần thức đoạn tuyệt liên hệ với Linh Khiếp Nhan, dù nàng có kêu gọi thế nào, mình cũng không có biện pháp nghe được, chỉ có phá giải ảo trận mới có thể liên hệ với nàng được.

Vừa rồi mới đi vào thiên nhiên đại trận nửa canh giờ, nhưng đã đụng phải ảo trận hai lần, áp lực trên vai càng lúc càng lớn, Thiên giai thượng phẩm cũng không thể nào thừa nhận.

Lần nữa đi về phía trước thêm trăm trượng, Đường Phong phải vận dụng Tá Thi Hoàn Hồn, vận dụng một âm hồn Linh giai hạ phẩm, mới có thể ngăn cản được áp lực nặng nề trên vai.

Trong hoàn cảnh này, Đường Phong không thể chuẩn bị tâm lý cho lâu dài mới được, cho nên hần phải tiết kiệm cương khí của mình, vận dụng một âm hồn Linh giai hạ phẩm có lợi hơn xa Linh giai thượng phẩm.

Ảo trận lâu như vậy mới xuất hiện, lần này ảo trận rất âm áp, xuất hiện những nữ tử có tượng giống như nữ nhân của mình, ở trong Bạch Đế Bí Cảnh, không có tranh đấu, không có người lừa ta gạt, không có giết chóc, đây chính là sinh hoạt nông thôn mà Đường Phong vẫn mơ ước.

Tuy nhiên lưu luyến hướng tới, nhưng Đường Phong vẫn giẫy dụa thoát ra khỏi ảo giác.

Ảo giác này là giả, mà mình vẫn luôn luôn mơ ước có một ngày chính thức đạt được những chuyện này.

Sau khi bài trừ huyền trận này, Đường Phong lại bước ra ngoài một bước, nhưng lại lâm vào một huyền trận khác.

Đây là một ảo trận rất tàn khốc, đó là Thiên Cốc tam đồng tử vây công, giết tất cả thân nhân và bằng hữu của mình, chỉ còn lại một mình hắn, Đường Phong thiếu chút nữa nhịn không được lâm vào cảnh giới điên cuồng, may mắn còn một tia thần thức thanh minh, nỗ lực rất lớn mới giẫy dụa ra được.

Trước trước sau sau có bốn cái ảo trận trì hoãn, cuối cùng Đường Phong cũng nhìn ra được mánh khéo.

Một bước một lạc đường, một bước biến hóa! Huyết Vân Lưu nói những lời này, hoàn toàn là kinh nghiệm mà hắn tổng kết được trong suốt hai năm qua.

Ban ngày mây mù lượn lờ trong sơn cốc, một khi người bước vào trong đó, tùy thời tùy chỗ đều sẽ đụng phải ảo trận, có khả năng đi một bước, sẽ có ảo trận xuất hiện, có khả năng đi ra mấy trăm trượng, cũng không gặp phải ảo trận, hoàn toàn không có dấu vết để nhận ra, cũng không có bất kỳ quy luật nào. Chỉ có một câu, thuần túy là dựa vào vận khí và nhân phẩm!

Cái thiên nhiên đại trận trong sơn cốc này cứ như người sống, đùa giỡn thần kinh của người tiến vào, đùa bỡn thể xác và tinh thần, lấy việc đó làm niềm vui. Vận khí tốt, sẽ đi được một khoảng cách thật dài mà không gặp ảo trận, vận khí không tốt, có khả năng đi một bước liền lạc đường, mỗi một bước đều làm cho ảo trận biến hóa.

Vận khí của Đường Phong không tốt không xấu, tính toán thì thuộc loại trung đẳng, cho nên mới phải cách năm ba bước mới gặp một ảo trận.

Đêm qua người của Huyết Vụ Thành nói muốn xông qua khỏi Mê Tung Trận này, cần dựa vào vận khí, hiện tại Đường Phong đối với quan điểm này rất đồng tình!

1076. Chương 930: Xem Hắc Tự Tìm Đường Chết

Ban ngày Mê Tung Trận, chẳng những có hiệu quả của Mê Tung Trận, còn có hiệu quả của ảo trận, mặt khác, mười ngọn núi lớn cấu thành đại trận kia, gia trì áp lực lên thân thể người tiến vào, quấy nhiễu làm cho người ta không thể tiến lên.

Càng đi về phía trung tâm, Thập Sơn Chi Lực càng ngày càng lớn, Đường Phong rất hoài nghi mình cho dù mình phá giải được Mê Tung Trận và ảo trận, không biết mình có thể đứng vững dưới Thập Sơn Chi Lực gia trì mà đi tới được vị trí cứu tinh hàn đàm kia không.

Hiện tại đã phải vận dụng cảnh giới Linh giai hạ phẩm mới có thể chống đỡ được Thập Sơn Chi Lực, cứ tiếp tục đi vào bên trong, phải vận dụng Linh giai trung phẩm, Linh giai thượng phẩm.

Đến vị trí trung tâm, chẳng lẽ phải thừa nhận áp lực của cả mười ngọn núi hay sao? Nếu là như vậy, dù là Linh giai thượng phẩm, cũng không cách nào sống sót.

Chỉ thăm dò vào ban ngày, Đường Phong phải trải qua vô số ảo trận, ít nhất cũng hơn chục lần, tuy tâm trí của Đường Phong vô cùng kiên định, nhưng những ảo trận này không thể làm hắn mất đi phương hướng, nhưng muốn phá giải ảo trận này thì cần phải có thời gian nhất định.

Ngắn thì phải hơn mười tức thời gian, lâu là nửa canh giờ, nhưng kinh nghiệm của mỗi lần đều khác nhau rất lớn.

Thập Sơn Chi Lực gia trì, làm cho Đường Phong không thể không vận dụng thực lực Linh giai trung phẩm, Linh giai thượng phẩm để chống cự. Cương khí toàn thân nhanh chóng tiêu hao, dù trên tay cầm một khối

linh thạch cao cấp, Vô Thường Quyết tự chủ vận chuyển, nhưng vẫn cảm thấy không đủ, cuối cùng cũng phải lấy hai hạt Thiên Niên Phong Vương Lộ ra ăn vào.

Điều duy nhất làm cho Đường Phong vui mừng chính là Mê Tung Trận không có hiệu quả với hắn, bởi vì có Linh Khiếp Nhan chỉ dẫn, cho nên có thể nói là Mê Tung Trận này vốn không tồn tại.

Đang lúc Đường Phong thăm dò tình trạng kiệt sức, cũng không biết có phải là đã đến vị trí cửu tinh hàn đàm hay không, đột nhiên mây mù quanh thân đã biến mất không thấy đâu nữa.

Lại là ảo trận? Đường Phong nhú mày, mỗi lần gặp phải ảo trận, cảnh sắc trong tầm mắt đều có biến hóa rất lớn, cho đến bây giờ hắn đã có chút chết lặng.

Thời điểm đang nghỉ ngơi, cảm giác trầm trọng trên bờ vai nhẹ đi không ít, không chỉ có như thế, mặt đất dưới lòng bàn chân trở nên lạnh lẽo thấu xương, từng làn khí lạnh dưới mặt đất bốc lên. Lúc này tinh quang trên bầu trời lóng lánh.

Không đúng! Đây không phải ảo trận! Sát trận ban đêm đã tới! Đường Phong sợ hãi cả kinh, không hề nghỉ ngơi, quay người tháo chạy ra ngoài. Đêm qua hắn nhìn thấy khí thế của băng hàn đã làm cho hắn kiêng kỵ vô cùng.

Một tiếng thét dài truyền tới, đó là tín hiệu lui lại phía sau của phó thành chủ Huyết Vụ Thành Huyết Vân Lưu.

Sơn cốc tĩnh mịch lúc ban ngày, lúc này đã trở nên náo nhiệt vô cùng.

Đám người Huyết Vụ Thành kết đội đi vào nhưng vì Mê Tung Trận và ảo trận nên đã tán lạc với nhau, lúc này từ các phương hướng khác nhau triển khai thân pháp, cấp tốc chạy thực mạng ra bên ngoài.

Rắc rắc rắc...

Hàn khí sau lưng hắn như châu chấu bay đầy trời, từ vị trí trung tâm lan ra bốn phía, lan ra khắp sơn cốc, đóng băng tất cả mọi vật.

Trong sơn cốc, khoảng cách của mọi người có chút xa xôi, hiện tại dù là ai cũng phải chạy trốn khỏi chết, cho nên không có ai để ý đến một người như Đường Phong.

Nếu Huyết Vân Lưu cẩn thận xem xét, chắc chắn Đường Phong không thể che dấu ẩn trốn, bởi vì đang là ban đêm, tất cả đều rất trống trải, không còn sương mù như ban ngày nữa.

Người Huyết Vụ Thành chạy tứ tán, Đường Phong cũng chạy trốn, không qua bao lâu, tất cả mọi người thoát ra sơn cốc, đi đến mười ngọn núi lớn bên ngoài.

Ở nơi xa có một tiếng thét dài, chắc tiếng của Huyết Vân Lưu tập trung hơn mười đệ tử Huyết Vụ Thành lại với nhau, Đường Phong không để ý tới hắn, hắn phải tìm vị trí an toàn, từ trong Mị Ảnh Không Gian tìm ra một ít nước và thức ăn, lấp đầy bao tử, lập tức khoan chân ngồi xuống, cầm linh thạch trong tay để khôi phục.

Cả ngày tiêu hao quá lớn, nhưng thu hoạch cũng không nhỏ, ít nhất Đường Phong cũng hiểu được hiệu quả của đại trận.

Về phần buổi tối... Hàn khí bao phủ khắp bốn phía không thể nghi ngờ là một tồn tại rất khủng bố, đủ để diệt sát tất cả những sinh vật còn sống trong sơn cốc.

Làm thế nào mới có thể vượt qua đại trận này đây? Đường Phong suy nghĩ, nhưng vẫn không nghĩ ra được biện pháp nào tốt. Dù là ban ngày hay ban đêm, hôm nay không thể nào xông qua đại trận này được.

Nhưng, đây đúng là một nơi tu luyện rất tốt a! Đường Phong không khỏi cảm khái một tiếng, Thập Sơn Chi Lực gia trì, một bước một lạc đường, một bước lại biến hóa, dù là ai, nếu có thể đứng vững trước áp lực như thế, ở chỗ này tu luyện trong thời gian dài, thực lực tuyệt đối sẽ tăng lên nhanh chóng.

Sau chuyện lần này, có nên kéo đám người Tiểu thúc đến nơi này tu luyện hay không?

Đường Phong trầm tư suy nghĩ.

Vài ngày kế tiếp. Đường Phong cũng giống như người của Huyết Vụ Thành. Hắn đã xông trận sáu lần nhưng kết quả đều làm cho Đường Phong thất vọng. Minh căn bản không có khả năng tiến vào vị trí trung tâm.

Có ảo trận và Thập Sơn Chi Lực, làm cho Đường Phong cảm thấy không biết làm gì.

Nhất là ảo trận, cần dựa vào vận khí rất nhiều, dù không ác liệt đến mức mỗi bước đều gặp phải ảo trận, nhưng tính ra bình quân thì ba bước sẽ gặp một cái, sau đó xuất hiện biến hóa.

Ảo trận và Thập Sơn Chi Lực, Đường Phong cũng không nhìn được nữa. Đều đi ra ngoài với trạng thái sức cùng lực kiệt.

Mấy ngày nay vận khí tốt, có thể thâm nhập vào sâu một chút, nhưng dưới sức ép cường đại của Thập Sơn Chi Lực. Làm cho Đường Phong có cảm giác không thể ngăn cản. Dưới sức ép như vậy, cất bước gian nan, mỗi lần đi một bước, cần hao phí rất nhiều khí lực và cương khí, đây chẳng khác gì tra tấn thể xác và tinh thần.

Vài ngày kế tiếp. Đường Phong có được kết quả rèn luyện còn tốt hơn đám người Huyết Vụ Thành phải mất hai năm thời gian mới có được, bởi vì hắn có Linh Khiếp Nhan chỉ dẫn, không cần lo lắng Mê Tung Trận. Người Huyết Vụ thành thì khác, bọn họ đi tới đi lui trong Mê Tung Trận, rất khó tìm được phương hướng.

Nhưng điều này chưa đủ làm Đường Phong cao hứng, so sánh với người khác chẳng có ý nghĩa gì, không có biện pháp tới được hàn đàm, thì chẳng có ý nghĩa gì.

Đường Phong không đi xông trận, mà trốn ở nơi an toàn suy tính điểm mấu chốt để phá trận.

Bị giày vò mấy ngày nay, cuối cùng người của Huyết Vụ Thành cũng phát hiện ra hắn là người ngoài đến. Buổi tối ngày đó bị phát hiện thì mười ngọn núi lớn phi thường náo nhiệt, Huyết Vân Lưu dẫn người lật qua lật lại tìm kiếm tung tích của Đường Phong, nhưng tìm mãi vẫn không tìm được.

Dưới Thiên Nhân Hợp Nhất Chi Cảnh, Đường Phong và tòa núi lớn hợp thành một, Huyết Vân Lưu có thể tìm được mới là việc lạ.

Náo một hồi như vậy, người của Huyết Vụ Thành cảnh giác, bọn họ không biết Đường Phong tới nơi này làm gì, bọn họ không cho phép có người khác nhúng tay phá hoại hành động của bọn họ, nhúng chàm vào bảo bối của bọn họ.

Khổ tư suốt một ngày, đột nhiên Đường Phong tỉnh ngộ.

Lựa chọn thời cơ xông trận không chính xác! Không thể xông trận lúc ban ngày.

Sở dĩ hắn xông trận vào ban ngày, là do bị người của Huyết Vụ Thành dẫn dắt, trong đầu liền có ý niệm trong đầu, lúc này mới quan tâm đến chuyện vụn vặt này.

Xông trận ban ngày thì lực cản lớn nhất không phải là ảo trận tùy thời tùy chỗ đều có thể xuất hiện, mà là Thập Sơn Chi Lực!

Thập Sơn Chi Lực không phải là thứ mà sức người có thể ngăn cản, Đường Phong đoán cho dù không có ảo trận và Mê Tung Trận, hắn có thể một đường thẳng tiến đi tới, chỉ riêng Thập Sơn Chi Lực kia cũng đủ làm cho mình đi được nửa đường phải bò mà đi.

Ảo trận chẳng qua là vật cản trở thứ hai mà thôi, tuy mình có Linh Khiếp Nha chỉ dẫn phương hướng, nhưng ảo trận xuất hiện quá nhiều lần, làm lãng phí thời gian, cho nên thời gian ban ngày không đủ dùng.

Ban đêm thì khác, khi màn đêm buông xuống, khi chín ngôi sao trên bầu trời hô ứng với chín cái hàn đàm hô ứng lẫn nhau, sau khi sát trận phủ xuống, Thập Sơn Chi Lực sẽ giảm bớt, điểm này Đường Phong đã thể nghiệm rất nhiều lần.

Mỗi khi ban đêm xuống, cảm giác nặng nề trên bờ vai giảm xuống trên phạm vi lớn, vốn thực lực Linh giai trung phẩm mới có thể ngăn cản được Thập Sơn Chi Lực, hiện giờ chỉ cần Linh giai hạ phẩm là có thể chống lại.

Hơn nữa ảo trận cũng không còn tác dụng.

Sở dĩ ảo trận xuất hiện, bởi vì nó có liên quan tới mây mù che kín trong sơn cốc, ban đêm mây mù không có, cho nên ảo trận không còn tác dụng.

Không còn hai đại trở lực này ngăn cản, ban đêm xông trận chỉ cần lo lắng duy nhất chính là hàn khí! Hàn khí bằng phong thiên lý!

Hắn có thể ngăn cản được hàn khí này hay không, Đường Phong không dám khẳng định. Dù sao Linh Khiếp Nhan cũng từng nói, năm đó Âu Dương Tử là Linh giai thượng phẩm, chẳng qua đụng phải nước trong hàn đàm, cánh tay mới bị đóng băng, hàn ý không tan đi, cuối cùng chết nơi tha hương.

Tóm lại phương pháp này có thể thực hiện, ít nhất tỷ lệ thành công cao hơn so với lúc xông trận ban ngày, ban đêm mới là lựa chọn chính xác.

Thử một lần! Ý niệm này xuất hiện trong đầu, Đường Phong không thể ngăn cản, dòng máu mạo hiểm đang chảy xuôi trong kinh mạch đang kêu gào, làm cho huyết dịch sôi trào.

Suy nghĩ cả ngày, đã làm cho tinh khí thần của Đường Phong đạt tới đỉnh phong, hắn đứng lẻ loi một mình ở biên giới của sơn cốc, Đường Phong đang chờ đợi màn đêm buông xuống.

- Phong ca ca, người muốn làm gì?

Linh Khiếp Nhan cảm thấy không đúng, mở miệng hỏi.

Đường Phong trầm tư, giả bộ như không nghe thấy.

- Có phải người muốn xông trận vào ban đêm hay không? Chẳng lẽ người quên đi uy lực của hàn khí sao?

Linh Khiếp Nhan gấp gáp, ở chung với Đường Phong nhiều năm như vậy, sao mà nàng không đoán được tâm tư của Đường Phong cơ chứ.

- Người trả lời ta đi chứ! Không nên giả bộ như không nghe thấy, chúng ta đang trao đổi trực tiếp với hồn phách, dù lỗ tai người điếc cũng có thể nghe thấy.

Linh Khiếp Nhan ở trong cương tâm nhảy lên.

- Yên tâm đi, ta sẽ không đi tìm chết đâu.

Đường Phong bị bắt đắc dĩ trả lời một tiếng.

- Vậy người phải đáp ứng ta, ngàn vạn lần không được xông trận lúc ban đêm, bằng không... Bằng không...

Linh Khiếp Nhan nói cả buổi, cũng không biết nên uy hiếp Đường Phong như thế nào.

- Được!

Đường Phong liên tục gật đầu.

Rốt cuộc đêm tối cũng tới, người của Huyết Vụ Thành giống như chó nhà có tang, từ trong sơn cốc chạy trốn ra.

Hắn đợi đến lúc hàn khí lan tràn cả sơn cốc, sơn cốc bị băng phong, thần sắc Đường Phong mới nghiêm túc, hít sâu một hơi, cất bước tiến vào.

- Phong ca ca, người là đồ đại lừa gạt!

Linh Khiếp Nhan giương nanh múa vuốt trách cứ.

- Nói không giữ lời, người xấu, sau này ta sẽ không lý tới người nữa!

Vừa quát lên, Linh Khiếp Nhan liền ép buộc hồn phách của Đường Phong, ý đồ chiếm lĩnh thân thể của hắn.

- Đừng làm rộn!

Đường Phong giật mình, hắn chưa bao giờ thấy Linh Khiếp Nhan làm vậy bao giờ.

- Người gạt ta!

Trong âm thanh của Linh Khiếp Nhan có tiếng nước nở.

- Ta muốn thử, nếu không được thì ta sẽ lập tức lui ra ngoài.

Đường Phong an ủi một tiếng, vội vàng ngậm miệng lại, hàn khí đã bao trùm thân thể của hắn, tay chân lạnh buốt, hàn khí này không cách nào dùng ngôn ngữ để diễn tả. Giống như có ngàn vạn chuỗi đao đang chém vào thân thể, làm cho hồn phách như bị đóng băng.

Vô Thường Quyết vận chuyển mạnh mẽ, âm thanh cương khí lưu động trong thân thể, giống như tiếng nước của dòng sông đang chảy, vận chuyển cương khí, làm cho cổ hàn khí này giảm bớt không ít.

Bất quá Đường Phong lại phát hiện, cổ hàn khí này giống như dao cạo, không ngừng ăn mòn thân thể của mình, ý đồ ngăn cản cương khí lưu động, sau đó đóng băng thân thể của Đường Phong.

Công hiệu của Linh Quyết được thể hiện ra, dù hàn khí tiến vào ăn mòn cơ thể, nhưng cương khí lưu động lại không bị ảnh hưởng chút nào, ăn mòn bao nhiêu thì khu trừ bấy nhiêu, tuy Đường Phong cảm thấy rét lạnh, nhưng cũng không biết bất như trong tưởng tượng.

Có hy vọng! Tinh thần của Đường Phong chấn động, nhắc chân bước vào bên trong.

- Đại nhân, nhìn bên kia kìa, người nọ đang đi vào.

Mọi người của Huyết Vụ Thành đều nhìn phương hướng được chỉ, người đệ tử này vừa nhìn sang đã phát hiện ra Đường Phong, lập tức báo cáo cho Huyết Vân Lưu.

Huyết Vân Lưu nhìn về hướng hắn chỉ, quả nhiên thấy bóng dáng của người xuất hiện mấy ngày trước, không khỏi cười lạnh một tiếng nói:

- Không cần quản đến hắn, hắn đang tự tìm đường chết. Hừ, hàn khí ban đêm cho dù là Linh giai thượng phẩm cũng không thể ngăn cản, người này đúng là ngu không ai bằng!

Những đệ tử còn lại của Huyết Vụ Thành cũng cười lên.

Khiếp sợ khi phát hiện, tuy Đường Phong rất gian khổ tiến vào trong sơn cốc, nhưng lại không bị đông thành băng như trong tưởng tượng của bọn họ.

- Đại nhân, tình huống này có chút không đúng nha?

Một đệ tử Huyết Vụ Thành chau mày.

- Uy lực của hàn khí này chúng ta đã thử qua, nhưng có người nào có thể chống được hàn khí ăn mòn sao?

Thần sắc Huyết Vân Lưu rất nghiêm túc, sở dĩ hai năm qua bọn họ xông trận vào ban ngày, nhưng không dám có động tác vào ban đêm, bởi vì tất cả bọn họ đều ăn thiệt thòi nên đã rút ra kinh nghiệm.

1077. Chương 931: Lực Lượng Hỏa Hệ Trần Ngập Sinh Cơ

Không còn cười, người của Huyết Vụ Thành đều cười không nổi, bởi vì bọn họ

Lúc hàn khí bao phủ, Linh giai hạ phẩm không thể ngăn cản, nhưng hắn là Linh giai trung phẩm, cương khí toàn thân bị hàn khí ngăn cản, vận chuyển mất linh, hàn khí nhập thân, không thể làm gì, một lần bị hàn khí ăn mòn, Huyết Vân Lưu phải dùng một tháng thời gian mới có thể hóa giải, mới điều dưỡng thân thể tốt hơn.

Không cách nào ngăn cản hàn khí, cho nên chỉ còn cách ký thác hy vọng vào ban ngày. Đây mới chính là nguyên nhân thực sự khi người của Huyết Vụ Thành chỉ xông trận vào ban ngày.

Nhưng cảnh trước mắt đã phá vỡ nhận thức trước giờ của bọn họ, Huyết Vân Lưu cũng cảm thấy vô cùng nghi hoặc, từ khi nào mà ở nơi này lại xuất hiện một người có thực lực Linh giai hạ phẩm, lại có thể ngăn cản được hàn khí mà mình cũng phải vô kế khả thi. Nguyên nhân là do công pháp hắn tu luyện, hay là lực lượng của tâm của hắn đây?

- Đi qua xem.

Huyết Vân Lưu phân phó, tuy trong tiềm thức cảm thấy người đến từ bên ngoài này không có khả năng ở trong hàn khí thời gian dài, nhưng hắn vẫn cảm thấy có chút không yên lòng.

Một đám đệ tử dưới sự dẫn dắt của Huyết Vân Lưu, chạy về phía vị trí của Đường Phong.

Thân ở bên trong hàn khí, tinh thần vốn căng cứng của Đường Phong đã buông lỏng rất nhiều. Uy lực của hàn khí không lợi hại như trong tưởng tượng, tác dụng cường đại của Linh Quyết, đã làm cho cương khí vận chuyển trong cơ thể không bị trở ngại, hóa giải áp lực và hàn khí trong người, từng bước từng bước tiến vào bên trong.

Đúng như mình đoán, khi sát trận xuất hiện vào ban đêm, Thập Sơn Chi Lực đã yếu đi rất nhiều lần. Cảm giác nặng nề trên vai đã giảm đi một chút, hắn không chú ý nhiều, vấn đề duy nhất hiện giờ đó chính là ngăn cản hàn khí trong sơn cốc.

Hàn khí như lợi kiếm, từ bốn phương tám hướng tập kích Đường Phong, da thịt bị đâm vào đau nhức và tay chân cũng lạnh buốt.

Đi về phía trước khoảng trăm trượng, đột nhiên áp lực tăng lên nhiều lần. Chẳng những Thập Sơn Chi Lực tăng lên gấp đôi có thừa, hàn khí càng ngày càng lạnh thấu xương.

Nếu như lúc trước đó thì chẳng khác gì việc trần truồng đi trong gió tuyết, nhưng bây giờ giống với việc đang ngâm mình trong nước đá, hoàn toàn không cùng một cấp bậc.

Dù không có ảo trận quá nhiều như ban ngày, nhưng Đường Phong vẫn cất bước rất gian nan, mỗi một bước đều cẩn thận từng li từng tí.

- Phong ca ca, có người đang đi tới bên này.

Linh Khiếp Nhan vừa lo lắng trạng thái của Đường Phong vừa cảnh giác bốn phía, cho nên thời điểm các cao thủ Huyết Vụ Thành tiếp cận hoàn toàn không có khả năng tiếp cận tai mắt của nàng.

- Không cần để ý tới bọn họ!

Đường Phong trả lời một tiếng, tâm không lo nghĩ tiến về phía trước. Hành tung của hắn đã bại lộ từ trước, hiện tại cũng không cần phải che giấu.

Hơn nữa, cho dù người Huyết Vụ Thành phát hiện thì có thể làm gì mình được chứ?

Mình có Linh Quyết hộ thân, mới có thể xâm nhập vào bên trong, cho dù bọn họ muốn ra tay cũng không có biện pháp tiến vào trong này. Hàn khí đủ để đóng cương khí của bọn họ, làm cho bọn họ biến thành băng điêu.

- Vị bằng hữu phía trước xin dừng bước!

Huyết Vân Lưu dẫn đám người của mình đi tới trước sơn cốc bị hàn khí bao trùm, nhìn chằm chằm vào bóng lưng của Đường Phong hô lên.

Đương nhiên Đường Phong sẽ không để ý tới hắn.

- Ta chính là phó thành chủ Huyết Vụ Thành Huyết Vân Lưu, không biết cao danh quý tính của bằng hữu.

Huyết Vân Lưu cũng không để ý, chỉ lo hô hào.

Đường Phong vẫn không đáp lại, thân ảnh vẫn tiến vào bên trong.

Huyết Vân Lưu nhượng mảy, một đệ tử Huyết Vụ Thành đứng bên cạnh hắn chuyên nhìn mặt nói chuyện, tiến lên một bước nói:

- Tiểu tử, ngươi thật là vô lễ, phó thành chủ đại nhân đang nói chuyện với ngươi, tại sao ngươi không lên tiếng, chẳng lẽ là ngươi không biết nói?

- Không sao!

Huyết Vân Lưu bày ra tư thái rộng lượng, phát phát tay.

Đường Phong nghiêng đầu sang chỗ khác, liếc bọn họ, trong miệng phát ra một thanh âm:

- Chi...

Huyết Vân Lưu nhin không được ho nhẹ một tiếng, mở miệng nói:

- Bằng hữu, thực lực của người dù không tệ, nhưng muốn cưỡng ép xông vào hàn khí này cũng có chút si tâm vọng tưởng, coi chừng đánh mất tính mạng, trước lui ra ngoài quan trọng hơn.

Đường Phong nhin không được cười một tiếng, Huyết Vân Lưu này không hung hăng càn quấy giống như Lý Thiên Cửu, ngược lại có cảm giác lấy lòng, nhưng đó là làm cho người ta xem mà thôi. Hắn đang muốn biết mình làm cách nào có thể ngăn cản được hàn khí, muốn dụ mình ra ngoài rồi bắt lại, sau đó cẩn thận kiểm tra một phen.

- Phó thành chủ đại nhân đã nói như thế, nếu văn bối tự biết lực không đủ, ta sẽ lập tức rời đi.

Đường Phong trả lời một tiếng.

Huyết Vân Lưu lại nói:

- Chắc hẳn bằng hữu biết bên trong sơn cốc tuyết địa này có che giấu bảo bối gì rồi, nếu không cũng không mạo hiểm như vậy. Bảo bối trong sơn cốc tuyết địa, tuy là của một vị tiền bối của Huyết Vụ Thành lưu lại, nếu người đã thấy thì cũng có phần, Huyết mỗ cũng không phải là người độc hưởng ơn trạch, hay là bằng hữu lui ra ngoài, cùng thương nghị với chúng ta làm cách nào chống cự lại hàn khí, đến lúc đó chúng ta liên thủ lấy được bảo bối sẽ phân chia một nửa, thế nào?

Quả thật Huyết Vân Lưu muốn biết vì sao Đường Phong có ngăn cản hàn khí, nếu có được phương pháp đó, dùng cảnh giới Linh giai trung phẩm của hắn hiện giờ, chắc hẳn sẽ có khả năng xông trận vào ban đêm thành công.

Chỉ cần biết được phương pháp, Huyết Vân Lưu sẽ phân chia bảo bối với Đường Phong sao? Loại chuyện qua sông đoạn cầu này rất đơn giản. Đến lúc đó mình ra lệnh một tiếng, hơn mười hảo thủ của Huyết Vụ Thành xông lên, giải quyết một Linh giai hạ

phẩm như hắn có gì khó khăn sao?

- Đại nhân, người này quá hung hăng càn quấy, quả thực không đem Huyết Vụ Thành của chúng ta để vào trong mắt mà.

Huyết Vân Lưu nói khách khí mấy câu, Đường Phong trước sau chỉ trả lời một tiếng, điều này làm cho đệ tử Huyết Vụ Thành mất hứng.

Máu lưu trong lòng tuy nhiên khó chịu, thế nhưng không có biểu hiện ra cái gì, chỉ là ánh mắt sáng quắc địa chăm chăm vào Đường Phong, nói khẽ:

- Hắn kiên trì không được bao lâu, nhìn bộ pháp của hắn có chút gian nan, cương khí toàn thân rung động, chắc chắn là do hàn khí xâm nhập cơ thể, các người nên cẩn thận chú ý, nếu người này rời khỏi phạm vi hàn khí, phải bắt hắn lại, ta cần phải hỏi hắn, không được để cho hắn chạy thoát.

- Vâng!

Đám đệ tử Huyết Vụ Thành nhận lệnh, dàn trận sẵn sàng đón địch, chỉ chờ thời điểm Đường Phong vô lực sẽ ra tay.

1078. Chương 932: Tìm Hàn Đàm

Dưới ánh trăng sáng, hàn khí bốc lên cả sơn cốc, nhưng lại rất sáng sủa, Đường Phong đi về phía trước khoảng mười dặm, cảm thấy đây chính là cực hạn của mình.

Xông trận ban đêm, tinh không lo lắng bị ảo trận quấy nhiễu, nhưng Thập Sơn Chi Lực vẫn tồn tại, chỉ có điều uy lực của nó nhỏ hơn một chút mà thôi.

Thập Sơn Chi Lực Đường Phong có thể ngăn cản dễ dàng, nhưng càng đi sâu vào trong, hàn khí càng đậm đặc, đến bây giờ, Linh giai hạ phẩm đã không còn bất cứ cách nào chống cự được.

Rơi vào đường cùng, Đường Phong đánh phải thi triển ra thực lực Linh giai trung phẩm.

Cương khí bộc phát, cảnh giới tăng lên, làm cho đám người Huyết Vân Lưu ở bên ngoài cỡ mười dặm mà cả kinh! Nhưng bất chợt hấn lại yên lòng, mỉm cười nói:

- Tuy dùng bí pháp để nghiền ép thực lực tăng lên nhưng chỉ cảm cự được một hồi, nhưng cũng chẳng khác nào uống rượu độc giải khát, hấn sắp không được rồi.

Đệ tử Huyết Vụ Thành nghe vậy, tinh thần càng chuyên chú, sợ Đường Phong chạy thoát.

Sơn cốc tuyệt địa, chiếm diện tích ngàn dặm, tương đương với một vòng tròn có đường kính tương đương ba bốn mươi lý, hiện giờ Đường Phong mới xâm nhập khoảng mười dặm, đoạn đường phía trước vẫn còn rất xa.

Nhưng chỉ mười dặm này, đã vượt qua phạm vi mà Đường Phong thăm dò mấy ngày trước.

Ban ngày có ảo trận quấy nhiễu, cho nên không thể xâm nhập đến vị trí này. Quả nhiên phải xông trận vào ban đêm, mình lựa chọn lần này quá đúng. Tinh thần của Đường Phong phấn chấn mười phần, tuy cương khí bị hàn khí áp chế, nhưng trên mặt rất vui mừng.

Đường Phong cười khỏ một tiếng.

- Không phải vẫn chưa chết hay sao? Đã vào được thì ta cũng ra được, tất cả đều nằm trong lòng bàn tay của ta.

- Người chỉ biết làm theo ý mình, vạn nhất người có vấn đề gì, nếu người... Người có chuyện gì thì ta phải làm sao? Còn những nữ nhân của người phải làm sao?

Linh Khiếp Nhan gào khóc.

Đường Phong bắt đầu dĩ muốn chết, sau khi thôn phệ tinh hồn Vũ Mị, nha đầu càng ngày càng cổ quái, nếu là trước kia, hiện tại nhất định Linh Khiếp Nhan sẽ nổi trận lôi đình, không rần rạy Đường Phong một trận thật khủng khiếp nhất định không bỏ qua, nhưng bây giờ lại nói những lời khiếp người ta đau lòng, chắc chắn là do tinh hồn Vũ Mị tác quái. Tác quái tác quái, Đường Phong vẫn đau lòng, tâm thần đắm chìm vào trong đan điền liên tục an ủi:

- Đã nhìn ra manh mối rồi, đừng khóc nữa!

Linh Khiếp Nhan ngừng khóc, mỉm cười:

- Không được sờ đầu ta, ta không phải tiểu hài tử!

- Được rồi, hiện tại ta muốn khôi phục, người hộ pháp giúp ta, tuy cái mắt trận này rất an toàn, nhưng cũng phải phòng bị một chút.

Đường Phong dặn dò một tiếng.

- Ủ!

Tâm thần rời khỏi đan điền, Đường Phong nhắm mắt tập trung, lấy một khối linh thạch trung phẩm từ trong Mị Ảnh Không Gian ra cầm trong tay, lại phục dụng một ít thuốc chữa thương mà Mạc Lưu Tô đã luyện chế cho hắn, vừa khôi phục cương khí, vừa chờ đợi những tổn thương xương cốt khỏi hắn.

Khôi phục cương khí không có gì đáng ngại, linh khí ở đây rất sung túc, lại có linh thạch trợ trận, chỉ cần thời gian nửa ngày, đan điền của Đường Phong lại tràn đầy, đạt tới thời kỳ đỉnh phong, nhưng muốn làm cho tổn thương xương cốt khỏi hắn vẫn cần phải có thời gian.

Đường Phong ngồi như thế trong bảy tám ngày, khi thấy tổn thương xương cốt đã ổn định, lúc này mới mở to mắt. Mấy ngày nay, không có xuất hiện bất kỳ nguy hiểm nào, đúng như hắn đoán từ trước, nơi mắt trận, tuyệt đối an toàn, dù trận pháp ở bên ngoài biến hóa thế nào, nhưng mắt trận chỉ có một, hơn nữa, dù đang ở bên cạnh cửu tinh hàn đàm, nhưng lại không cảm nhận được bất cứ tia hàn khí nào.

Tỉ mỉ tra xét tình huống thân thể một chút, phát hiện những chỗ tổn hại lúc xông trận đã khỏi hắn, lúc này Đường Phong mới yên lòng.

Đứng dậy, về mặt Đường Phong hưng phấn nhìn cửu tinh hàn đàm, hắn thiên tâm vạn khổ mới đến được cái cửu tinh hàn đàm thần kỳ này, hôm nay mục đích đã hoàn thành, làm sao mà không cao hứng chứ?

Nhưng làm cho Đường Phong kinh ngạc chính là, lần đầu tiên nhìn thấy, có một người đang đứng phía sau lưng của mình, hai tay chấp sau lưng đứng bên cạnh hàn đàm.

Người này mặc một bộ trường bào màu xám, thân hình thẳng tắp như cây tùng, dù đưa lưng về phía Đường Phong, nhưng hắn vẫn cảm thấy một cổ áp lực lớn lao.

- Người nào?

Đường Phong bị cả kinh không nhỏ, mình nhắm mắt điều dưỡng bảy tám ngày, ngay cả lúc người ta đứng ở bên cạnh mà cũng không biết, nếu người này có ác ý với mình từ trước, hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Mình không phát hiện cũng bỏ đi, nhưng tại sao Linh Khiếp Nhan cũng không phát hiện? Đường Phong buồn bực nhẹ giọng kêu gọi nha đầu một cái, nhưng lại không có bất cứ lời đáp lại nào.

Trừ cảnh giác ra, Đường Phong vận chuyển cương khí toàn thân, đề phóng người trước mặt, vừa thả thần thức ra nhìn trộm người này.

Lần nhìn trộm này, làm thần sắc của Đường Phong ngẩn ngơ. Hắn phát hiện người đưa lưng về phía mình không còn chút khí tức nào, cũng không có cương khí chấn động, người này chính là một người chết.

Đường Phong nhú mày, tán cương khí toàn thân đi, từ từ đi về phía trước, đi tới chính diện của người này, phát hiện đúng là hắn đã chết, hơn nữa đã chết không biết bao nhiêu năm rồi, nhưng người này vẫn mở hai mắt, mỉm cười mà chết.

Kiểm Thần Âu Dương Tử!

Đường Phong nhìn thấy liền nhận ra thân phận người này. Âu Dương Tử tiền bối, năm đó là người đầu tiên lĩnh ngộ Thiên kiếm chỉ cảnh, Âu Dương Tử nhận được thanh danh Kiếm Thần! Cũng là chủ nhân đầu tiên của Tàng Phong.

Từ Âu Dương Vũ và kiếm linh Tàng Phong để lộ ra tin tức, Kiếm Thần Âu Dương Tử trong lúc vô tình tiến vào nơi này, cuối cùng không đi ra ngoài được, sau khi kiếm linh Tàng Phong thức tỉnh, tự hành đào thoát trở về Âu Dương gia, mà Âu Dương Tử, lại chết ở nơi này.

Sau khi biết được thân phận của người này, sắc mặt của Đường Phong nghiêm túc, hướng thi thể Âu Dương Tử vái chào, trên miệng nói:

- Tiền bối chớ trách, ngài là tổ tiên của Âu Dương tiên sinh, văn bối sẽ mang ngài ra ngoài, cho ngài được nhập thổ an cư.

Đứng lên, Đường Phong nhìn gương mặt Âu Dương Tử mỉm cười mà chết, trong lòng thở dài một tiếng.

Đường đường là Kiếm Thần, chết nơi tha hương cũng bỏ đi, nhưng sau khi chết lại không có chỗ an thân, nếu việc này Âu Dương Vũ biết rõ, nhất định sẽ rất thương tâm.

Đường Phong cũng muốn mang thi thể của Âu Dương Tử ra ngoài, giao cho Âu Dương Vũ mà thôi.

Phong phạm của Kiếm Thần, làm cho người ta vui vẻ thoải mái, dù Âu Dương Tử đã chết, nhưng vẫn như một thanh lợi kiếm đứng nguyên tại chỗ. Âu Dương Tử đã chết không biết bao nhiêu năm, nhưng thi thể của hắn không có dấu hiệu mục nát và tổn hại chút nào, cũng không biết là do thân thể cường đại hay do vị trí địa lý đặc thù của nơi đây. Nhìn thì nhìn, trông mắt Đường Phong híp lại, hắn hoảng sợ khi phát hiện, trong tầm mắt của mình, thi thể của Âu Dương Tử thật sự biến thành một thanh lợi kiếm, kiếm ý không gì sánh kịp giống như khố Long xuất uyên, phóng lên trời, đâm rách tầng mây, cắt phá đại địa, tiến thẳng vào nội tâm của con người.

Trên trán Đường Phong đổ mồ hôi lạnh, từ ngàn vạn lỗ chân lông trên người tràn ra, đều bị kiếm khí ăn mòn. Trước mắt là một thanh lợi kiếm, mạnh mẽ thi triển ra một bộ kiếm pháp.

Bộ kiếm pháp này không tinh diệu, cũng không cao sâu, thậm chí so sánh với một số bộ kiếm pháp nhập môn cũng không bằng, hoàn toàn giống như một người tầm thường đang dùng kiếm luyện tập rèn luyện thân thể, ngay cả hài đồng ba tuổi cũng có thể thi triển ra.

Nhưng dưới sự biểu thị của chuôi lợi kiếm này, những kiếm pháp sáo lộ bình thường nhất, nhất cử nhất động cũng bao hàm kiếm ý và chân lý chí cao của kiếm, mỗi một cú đâm, mỗi một chiêu thức, giống như nước chảy thành sông, hồn nhiên thiên thành, không thể nhìn ra.

Nguyên lại, kiếm cũng có thể sử dụng như vậy.

Đường Phong nhìn thấy, trong lòng sáng lên, tinh thần càng chuyên chú hơn rất nhiều.

Lợi kiếm không ngừng diễn luyện, vừa bắt đầu là những kiếm pháp cường kiện thân thể, đến kiếm pháp nhập môn, một ít kiếm pháp chí cao thâm sâu, kế tiếp là tuyệt thế kiếm pháp...

Đường Phong nhìn từ đầu tới đuôi, càng nhìn càng cảm thấy tim đập nhanh, càng nhìn càng khủng hoảng.

Trước kia hắn cảm thấy dù mình không sở trường kiếm đạo, nhưng đối với kiếm pháp cũng có lĩnh ngộ không ít, kiếm thuật cũng có những tâm đắc. Nhưng bây giờ, Đường Phong phát hiện kiếm pháp mà mình thi triển trước kia, trước kiếm ý của Kiếm Thần, giống như tiểu hài tử đang cầm cành cây chơi đùa, ngây thơ buồn cười vô cùng.

Nếu như hẳn thật sự so chiêu với Kiếm Thần, dù hẳn có vận dụng kiếm pháp cao thâm thế nào, cũng bị người ta tiện tay phá vỡ.

Chuyện này không liên quan gì đến cảnh giới và tu vi, mà là chênh lệch về cảm ngộ và tinh túy trong cách sử dụng kiếm.

Kiếm chính là Vương giả chi binh!

Kiếm Thần chi kiếm, chính là vương giả trời sinh!

Múa may cực kỳ nhẹ nhàng, làm cho người ta nhìn thấy giống như đang đắm chìm trong ảo giác.

Nguyên lai, đây mới là kiếm, đây mới là kiếm pháp!

Trong朦胧 lung, Đường Phong nắm chặt tay, thò tay làm ra tư thế rút kiếm.

Vô Cấp Kinh Mang Kiếm có câu: một kiếm một Thiên binh, thân là kiếm, tâm cũng là kiếm, thể xác và tinh thần hợp nhất mới xứng đáng lĩnh ngộ Thiên kiếm chi cảnh!

Kiếm ý xung thiên, một đạo kiếm quang được chém ra, chém vào không khí làm cho nó co rút mạnh mẽ, làm xuất hiện một điểm đen có khí thể thôn phệ tất cả, sau đó biến mất không thấy gì nữa.

Vô Cấp Kinh Mang Kiếm không có tràng cảnh tráng lệ như trước kia nữa, nhưng lúc này thi triển ra, uy lực mạnh hơn lúc trước rất nhiều.

- Ai...

Đường Phong thở dài một hơi, quả nhiên là mình không có thiên phú chí cao trong việc luyện kiếm, nếu có thiên phú, vừa rồi có thể mượn kiếm ý của Kiếm Thần lĩnh ngộ Thiên Kiếm chi cảnh.

Dù là nói như thế, nhưng Đường Phong vẫn cảm thấy thỏa mãn, ít nhất mình cũng có thu hoạch được rất nhiều, Vô Cấp Kinh Mang Kiếm đã đạt tới cảnh giới đại viên mãn, nếu bây giờ mình thi triển ra Vô Cấp Kinh Mang Kiếm, so với Thượng tiền bối lúc trước, không kém mấy may.

Tâm niệm vừa động, Đường Phong lấy Độc Ảnh Kiếm ra, đi đến bên cạnh thi thể Kiếm Thần, thi triển ra các loại kiếm pháp mà mình đã học được trong những năm nay.

Thiên Tú tông Tú Thủy Kiếm, Thu Thủy Kiếm, Bình Hồ Kiếm, Cự Kiếm Môn Phách Sát Kiếm, Đoạn Nhạc Kiếm, Bạch Đế thành Tứ Quý kiếm pháp...

Trong đầu Đường Phong tràn ngập bóng dáng kiếm ý của Kiếm Thần, Độc Ảnh kiếm huy động trên tay không biết mệt mỏi, đơn giản, không có hoa lệ, nghiêm túc thi triển từng chiêu từng thức.

Thời gian dần qua, vô số bộ kiếm pháp được dung hợp thành một, kiếm thuật của Thiên Tú thanh dật thoát tục, kiếm thuật của Cự Kiếm Môn bá đạo tuyệt luân, kiếm thuật của Bạch Đế thành linh xảo biến hóa, nhiều kiếm pháp như vậy đã dung hợp thành một.

Một ngày qua đi hai ngày qua đi... Đường Phong dùng thời gian ba ngày, lúc này mới ngừng lại một kiếm đâm ra.

Không có sáo lộ, không có chiêu số, nhưng một kiếm này lại tập trung tất cả chỗ tinh diệu của các kiếm pháp mà Đường Phong học được trước đây.

- Ông ông...

Độc Ảnh kiếm kêu boong boong, sau khi đâm ra một kiếm này, kiếm ý của Kiếm Thần đã cộng minh với nó một hồi.

Đường Phong cười lên, kiếm pháp tinh tiến cũng là một thu hoạch tình cờ.

Thu kiếm trở lại, Đường Phong khom người bái Âu Dương Tử một cái thật sâu, mình có thể trong thời gian ngắn như vậy cảm ngộ kiếm pháp đến tình độ này, hoàn toàn là nhờ có Kiếm Thần.

Dù Kiếm Thần đã chết, nhưng thân hình giống như kiếm, chất chứa kiếm ý chí cao vô thượng!

Trong lòng Đường Phong tính toán, nếu như là Âu Dương Vũ đến đây, chỉ sợ thu hoạch sẽ nhiều hơn mình rất nhiều, nhưng dù sao hẳn thật sự là người có thiên phú sở trường trong việc dùng kiếm.

1080. Chương 934: Nước Hàn Đàm

Kiểm pháp chi đạo, mỗi người đều có thể tu luyện, từ cao thủ đứng đầu, cho đến hài đồng ba tuổi, nhưng muốn luyện tốt, không phải là việc đơn giản.

Muốn đạt tới đỉnh phong của kiếm thuật, cương tâm nhất định phải là kiếm! Chỉ cần điểm này, đã hạn chế sự phát triển của vô số người.

Riêng cương tâm là kiếm vẫn chưa đủ, còn cần ngộ tính và cố gắng.

Ngoài ra cảm ngộ đối với kiếm pháp cũng được phân thành vài tầng, bắt đầu từ cảm ngộ đệ đẳng nhất, cho đến Phúc Chí Tâm Linh Kiếm Tâm Thông Minh.

Kiếm Tâm Thông Minh là một cảnh giới, dù là bất kỳ người luyện kiếm nào cũng có thể cảm ngộ, sau khi cảm ngộ đến cảnh giới này, một kiếm trong tay, dù không học qua kiếm pháp, cũng biết nên khu động trường kiếm như thế nào, nên ngăn địch giết địch như thế nào, ví dụ như Thiên Tú Mạc Lưu Tô, đã cảm ngộ cảnh giới này, nhưng bình sinh nàng không thích tranh đấu, cương tâm cũng không phải là kiếm, cho nên có Kiếm Tâm Thông Minh nhưng kiếm thuật lại không phát triển bao nhiêu.

Sau Kiếm Tâm Thông Minh, chính là Thiên kiếm, thiên địa vạn vật đều là kiếm.

Những người mà Đường Phong tiếp xúc, chỉ có lão nương Diệp Dĩ Khô là đạt tới cảnh giới này, mà ngay cả Âu Dương Vũ, chẳng qua là mới nhìn trộm đến cánh cửa này mà thôi, vẫn chưa đạt tới Thiên kiếm chi cảnh.

Đường Phong vốn cho rằng Thiên kiếm chính là cảnh giới cao nhất của người dùng kiếm, nhưng sau khi

- Nếu quả thật có thứ gì đó hấp dẫn nó nhảy xuống dưới, vậy thì nó sẽ không gặp nguy hiểm gì đâu.

Thần sắc Hỏa Phượng hòa hoãn lại, thân là thành viên của Phượng chi nhất tộc, nàng hiểu rõ Hắc Phượng hơn bất cứ kẻ nào.

- Nếu ngươi có biện pháp, nên xuống dưới tìm hiểu một lần.

- Ta cũng muốn.

Đường Phong cười khỏ một tiếng.

- Nhưng cái hàn đàm này quá lạnh, văn bối không thể nào ngăn cản nổi.

- Đại thiếu!

Tư Đồ lập tức mỉm cười.

- Nếu là người khác thì sẽ sợ hàn đàm, cũng không có biện pháp, nhưng nếu là đại thiếu, chuyện này rất đơn giản nhẹ nhàng.

- Chỉ giáo cho?

Hỏa Phượng hồ nghi địa nhìn Tư Đồ, ngay cả Đường Phong cũng không thể hiểu thấu, vừa rồi mình bị hàn đàm cho ăn thiệt thòi không nhỏ, không phải Tư Đồ không nhìn thấy, nhưng tại sao vào lúc này hắn lại nói mình có thể tiến vào rất đơn giản nhẹ nhàng?

- Hắc hắc.

Tư Đồ cười cười.

- Chẳng lẽ đại thiếu đã quên mình có một bảo bối chưa dùng tới hay sao?

- Bảo bối gì?

Đường Phong chau mày, đến lúc này hắn vẫn chưa hiểu Tư Đồ muốn nói cái gì.

- Ít thừa nước đục thả câu đi, nói nhanh một chút.

Hỏa Phượng từ phía sau đập Tư Đồ một cước.

Về mặt Tư Đồ như đưa đám, nói:

- Đại thiếu, ngày đó trong Đào Nguyên này đã có được vật ấy, chẳng lẽ quên rồi sao?

Hắn đã nhắc nhở đến mức như vậy, Đường Phong lập tức nhớ ra:

- Ngươi nói là... Phân Thủy Châu?

- Không sai!

Tư Đồ vuốt vuốt chòm râu cá trê, liên tục gật đầu.

- Thứ đồ chơi này hữu dụng sao?

Đúng là Đường Phong đã quên thứ này, lúc ở trong Đào Nguyên đoạt được thứ này, Phong Thần Khé có tác dụng trọng đại, mỗi lần lấy Sơn Hà Đồ ra, đều lấy Phong Thần Khé ra để phong bế linh khí tản mát ra. Tác dụng của tấm gương kia không lớn, chỉ có thể ngăn cản được công kích của cao thủ dưới Linh giai, sau khi Đường Phong cầm thứ này về liền mang nó khen thưởng cho đồ đệ bảo bối Chu Tiểu Điệp, về phần Phân Thủy Châu, hắn vẫn ném nó trong Mị Ảnh Không Gian, nếu hôm nay Tư Đồ không nhắc nhở hắn, đúng là hắn đã quên vật này đi.

- đương nhiên là hữu dụng!

Tư Đồ trả lời rất khẳng định.

- Đầm nước này lạnh, nhưng nó cũng là nước, chỉ cần là nước, đều bị thứ này khắc chế!

Đường Phong chần chờ một chút liền lấy Phân Thủy Châu ra, thứ này lớn nhỏ khoảng nắm tay hài nhi, cầm trong tay hạt châu này có cảm giác lạnh buốt, không biết nó có tác dụng hay không, trong nội tâm Đường Phong vẫn không dám chắc.

- Lại là Hồn binh?

Hỏa Phượng kinh ngạc một tiếng, trước đây nàng vẫn cho rằng Đường Phong chỉ có một món là Hồn binh là Phong Thần Khế, nhưng không nghĩ tới Đường Phong vẫn còn một kiện khác.

Hồn binh không phải là binh khí, nhưng lại có thể tương dung với hồn phách, Hồn binh có năng lực rất kỳ quái và giao phó nó cho người tu luyện.

- Đại thiếu cứ thử một lần đi, tự nhiên sẽ biết được lời của lão phu không giả.

Thần sắc Tư Đồ rất bình tĩnh.

Đường Phong gật đầu, cầm chặt Phân Thủy Châu đi về phía hàn đàm, cương khí toàn thân vận chuyển một cách điên cuồng, tùy thời đều có thể dùng nó ngăn cản hàn khí rung động nhân tâm kia xâm nhập vào trong cơ thể.

Nhưng lại phát sinh một màn làm cho người ta kinh ngạc, Phân Thủy Châu vốn là tử vật, nhưng sau khi tới gần hàn đàm nó lại chấn động ông ông, một cỗ năng lượng kỳ diệu tản ra, đẩy nước trong đầm ra, làm cho bàn tay của Đường Phong tiến vào trong hàn đàm, không bị nước trong đầm ảnh hưởng.

Thấy vậy, thần sắc Đường Phong đại hỷ.

Dưới đáy hàn đàm có huyền bí gì, tại sao nước trong hàn đàm lại lạnh buốt như thế, điều này hẳn đã để ý từ sớm, nếu nói dưới đáy hàn đàm không có thứ gì kỳ quái, Đường Phong sẽ không tin, vốn chỉ muốn tìm cơ hội xâm nhập vào hàn đàm xem xét một phen, hiện tại có Phân Thủy Châu, điều này đã thành sự thật.

- Ta xuống dưới tìm Hắc Phượng, thuận tiện dò xét một phen!

Đường Phong biết rõ tác dụng của Phân Thủy Châu, lập tức không chần chờ nữa, thân thể nhảy xuống, tiến vào trong hàn đàm.

Một sức giãn vô hình tản ra, ép toàn bộ nước trong hàn đàm giãn ra hai bên, phạm vi không gian hai trượng quanh hắn không còn giọt nước nào.

Không gian như vậy, ít nhất có thể cho vài người cùng tiến vào.

Dưới tác dụng của cương khí trong cơ thể, khu vực hai trượng xung quanh hắn không có giọt nước nào, Đường Phong tiến vào trong hàn đàm. Hàn đàm tĩnh lặng, lộ ra áp lực vô cùng và khí tức âm trầm, dù có tác dụng của Phân Thủy Châu, nhưng Đường Phong vẫn cảm giác được hàn khí xung quanh đang ép tới, hắn không thể không vận công hóa giải.

Cũng may không có thực sự tiếp xúc với nước đầm, dù hàn khí có đậm đặc, cũng không đến mức làm thương tổn đến hắn.

1082. Chương 936: Tam Nhân Băng Thiềm

Càng xâm nhập xuống dưới, áp lực mà thân thể phải thừa nhận càng lớn, hơn nữa Đường Phong phát hiện, không gian mà Phân Thủy Châu tạo ra đang nhỏ lại không ít, vốn là phương viên hai trượng, hiện tại đã giảm xuống còn một phần năm, chắc chắn là lực nén của nước quá lớn, ngay cả Phân Thủy Châu là Hồn binh cũng không thể phát huy ra toàn bộ tác dụng.

Tiến vào mấy trăm trượng, thậm chí là hơn một ngàn trượng, Đường Phong mới phát hiện có ánh sáng màu lam truyền tới. Đến nơi đây, tình huống trong hàn đàm vẫn không có gì thay đổi.

Giống như hắn phỏng đoán, cửu tinh hàn đàm trên mặt đất tương thông với nhau, phía dưới là một địa vực sâu như biển. Mà ánh sáng màu lam này, chính là từ chỗ sâu nhất truyền tới.

Hắc Phượng chạy đi đâu? Trên đoạn đường Đường Phong xâm nhập, không phát hiện ra bóng dáng của Hắc Phượng, cho nên có chút lo lắng.

Phía xa xa, Đường Phong nhìn thấy trong ánh sáng màu lam có một thân ảnh tối sẫm, tâm thần chấn động, cẩn thận nhìn kỹ, phát hiện đó chính là Hắc Phượng.

Tiểu súc sanh! Đường Phong mắng một tiếng, sau đó tiến lại gần, chút nữa hắn bị dọa nhảy dựng lên.

Thượng cổ linh thú đúng là thượng cổ linh thú, Hắc Phượng trọng sinh chỉ mấy tháng ngắn ngủi mà thôi, nhưng nó vẫn có thể thừa nhận được áp lực và hàn khí khổng lồ như vậy, đây là chuyện mà Linh giai thượng phẩm không thể làm được.

Tác dụng của Phân Thủy Châu cũng bị áp chế đến cực hạn, không gian mà nó chế tạo chỉ đủ bao trùm cả người Đường Phong mà thôi, nếu hàn đàm sâu thêm một chút, chỉ sợ ngay cả Phân Thủy Châu cũng không thể nào phát huy tác dụng. Cũng may hắn đã đi đến đáy hàn đàm, Đường Phong cũng thả lỏng một hơi.

Rất nhanh hắn đi đến Hắc Phượng, Đường Phong đánh giá tình hình hiện tại.

Dưới đáy hàn đàm tản ra ánh sáng màu lam, hơn nữa ánh sáng màu lam này lộ ra vẻ quỷ dị, nó trải rộng ra trên mặt đất, nhảy lên như ngọn lửa đang cháy, Đường Phong chưa bao giờ nhìn thấy ngọn lửa màu lam sắc như vậy.

- Địa Tâm Băng Diễm?

Âm thanh của Linh Khiếp Nhan từ trung tâm cương tâm truyền ra.

- Nó thật sự là lửa sao?

Đường Phong nghe thấy liền nghi hoặc, vừa rồi hắn nhìn thấy thứ này rất giống ngọn lửa, nhưng dù sao đây chính là đáy hàn đàm, làm sao có lửa chứ? Nhưng những lời này của Linh Khiếp Nhan đã xác định suy đoán trong lòng của Đường Phong.

- Đúng vậy, một loại tà hỏa, hơn nữa là tà hỏa cực kỳ khó có được! Loại hỏa diễm này là băng diễm, nhiệt độ cực thấp, trách không được nước hàn đàm này lại lạnh như vậy, trách không được Tàng Phong kiếm lại có thể ở chỗ này tấn chức từ Thiên binh lên thành Thần binh, thì ra là có sự tồn tại của thứ này.

- Chỉ giáo cho?

Đường Phong hỏi.

- Địa Tâm Băng Diễm, đây chính là hỏa diễm dùng để rèn Thần binh, thập đại thần binh lúc ban đầu, chính là dùng Địa Tâm Băng Diễm rèn luyện mà thành. Nước của hàn đàm này bị băng diễm đốt cháy nhiều năm, cho nên đã nhiễm đặc tính của hỏa diễm này, Thiên Binh hấp thu hàn khí, phẩm chất sẽ tăng lên một ít, nếu có cơ duyên, sẽ giống như Tàng Phong, có cơ hội tấn chức lên thành Thần binh. Tàng Phong kiếm vốn chỉ là Thiên binh, Kiếm Thần Âu Dương Tử mang nó đến nơi này, hấp thu hàn khí mấy năm, thức tính kiếm linh, sau đó lại bị Hắc Viêm của Hắc Phượng đốt cháy, tấn thăng thành Thần binh.

Âu Dương gia tộc sử dụng vô số năm, Tàng Phong kiếm mới có thể thông linh, trở thành một trong thập đại Thần binh.

Đây là một quá trình tích lũy qua nhiều năm tháng, cho tới bây giờ Thần binh không phải cứ luyện là thành. Thiên Lôi Thần Mộc Kiếm của Lôi Tẩu cũng phải tu luyện mấy trăm năm, mới đại công cáo thành.

Đường Phong không dám mơ mộng xa vời về Thần binh, thậm chí biến toàn bộ Thiên binh trong tay thành siêu việt Thiên binh là được rồi.

Địa Tâm Băng Diễm, không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Hắc Phượng cũng bị hấp dẫn, là vì Địa Tâm Băng Diễm là một loại tà hỏa, Tà Hỏa Hắc Phượng có thể chống cự nổi hấp dẫn của nó sao?

Đường Phong và Linh Khiếp Nhan nói chuyện một hồi, đã đi tới đáy của hàn đàm.

Phía dưới là Địa Tâm Băng Diễm, Đường Phong không dám đặt chân tới, chỉ phiêu phù cách Địa Tâm Băng Diễm khoảng mười trượng.

Hắc Phượng đang ở bên trong Băng Diễm, mở cái miệng nhỏ ra không ngừng cắn nuốt Băng Diễm, từng tia Băng Diễm màu lam nhạt tiến vào trong miệng nó, biến mất không thấy gì nữa.

Hắc Phượng vẫn còn quá nhỏ, nếu là Hỏa Phượng tới, chỉ cần hấp thu một ngưng, chỉ sợ đã hấp được rất nhiều Băng Diễm, Hắc Phượng hấp một ngưng, phải ngừng lại một hồi, chắc hẳn là nó cần phải tiêu hóa.

Đường Phong có chút bận tâm sợ Hắc Phượng bởi vì hấp thu quá nhiều Băng Diễm mà bạo tẩu, hoặc không chịu nổi hay không, nhưng nghĩ lại, tuy Hắc Phượng còn nhỏ, nhưng nó có ngu ngốc, thời điểm nó biết không thể hấp thu tiếp thì nó sẽ dừng lại.

Hơn nữa, hình thể Hắc Phượng nhanh chóng tăng trưởng, hiển nhiên là do hấp thu Băng Diễm sinh ra biến hóa, bản thân nó chỉ bằng một cái chén nhỏ, thời điểm vừa trọng sinh, Hắc Phượng xấu xí giống như con quạ, chỉ lớn khoảng lòng bàn tay, nuôi dưỡng mấy tháng, chỉ lớn hơn được một vòng mà thôi.

Nhưng hiện tại chỉ hấp thu không bao nhiêu Băng Diễm, đã lớn bằng phân nửa hài đồng, thân thể biến lớn, mỗi ngưng cắn nuốt Băng Diễm cũng nhiều hơn, màu sắc trên người cũng lộ ra một chút màu lam, trông rất đẹp mắt.

Cuối cùng cũng có chút phong phạm của thượng cổ linh thú, Đường Phong mừng rỡ một hồi.

Hắc Phượng hấp thu Băng Diễm, không biết phải mất bao lâu, Đường Phong chờ đợi cảm thấy nhàm chán. Dưới đáy hàn đàm, chẳng lẽ chỉ có một thứ tốt là Địa Tâm Băng Diễm hay sao?

Vất vả lắm mới xuống được đây, nếu không cẩn thận tìm kiếm một phen, chẳng phải quá lãng phí?

Nghĩ liền làm, Đường Phong nhúc nhích bay về một phía khác, cẩn thận tìm kiếm dưới đáy hàn đàm một phen, xem có thể tìm được một số thứ thú vị hay không.

Khi đi tìm, đúng là có thu hoạch.

Đường Phong tìm không đến nửa nén hương, liền phát hiện một tảng đá màu lam nhạt, tảng đá này không biết bị Địa Tâm Băng Diễm đốt cháy bao lâu, chính thể rất hoàn mỹ, tản ra vô tận hàn ý, chỉ dùng mắt thường để nhìn, cũng biết tảng đá này không phải là phàm vật.

- Phong ca ca, nếu dùng thứ này chế tạo binh khí, ít nhất cũng phải đạt đẳng cấp Thiên binh, nếu là người có bằng hệ cương tâm sử dụng, sẽ gia tăng uy lực rất lớn.

Linh Khiếp Nhan không nhận ra tảng đá này là vật gì, nhưng cũng không ngại suy đoán giá trị của nó.

Đường Phong gật đầu, thò tay đem khối đá nặng khoảng ba trăm cân này vào trong Mị Ảnh Không Gian. Khoáng vật quý hiếm Đường Phong thu thập rất nhiều, bởi vì trước kia nhìn thấy thú máy trong Thiên Công Đồ Phổ nên sưu tầm, nhưng bây giờ lại không cần.

1083. Chương 937: Tự Tìm Đường Chết

Ám khí còn không nhiều, khi trở về Đường Phong chuẩn bị dùng những khoáng vật này chế tạo ám khí, dù mình không dùng, thì Chu Tiểu Diệp cũng cần dùng.

Có được một tảng đá như vậy, Đường Phong càng dụng tâm tìm kiếm.

Một giờ đi dạo, Đường Phong tìm được không ít những tảng đá như vậy, một khối bị vỡ, cũng sẽ nhiều thêm bảy tám khối, những tảng đá này có lớn có nhỏ, quy mô không đồng nhất, nhưng cũng có thể nói là thu hoạch phong phú.

Đường Phong định tìm kiếm những thiên tài địa bảo sinh trưởng ở nơi đây, nhưng hẳn nhanh chóng thất vọng, bởi vì hàn khí và hoàn cảnh nơi đây quá ác liệt, cho nên không có thứ gì sống được, được liệu thì không cần phải nói.

- Phong ca ca, bên kia còn một khối!

Linh Khiếp Nhan hưng phấn nhấc nhổ.

- Đúng là khối này rất lớn nha.

Đường Phong nhìn qua phương hướng đó, trong lòng cũng cả kinh, tảng đá này còn lớn hơn những tảng đá trước rất nhiều, chỉ sợ cũng nặng khoảng ngàn cân.

Thay đổi phương hướng lao về phía tảng đá kia, thời điểm còn cách tảng đá này khoảng vài chục trượng, đột nhiên Đường Phong phát hiện tảng đá kia động dậy.

Ngay sau đó, một đạo kinh phong từ trước mặt đánh tới, thậm chí còn mang theo tiếng vang bén nhọn.

Đường Phong không hề nghĩ ngợi, trực tiếp nghiêng đầu tránh né, tránh khỏi đạo không kích này. Không đợi hần phục hồi tinh thần, hòn đá kia lại động, hần ý truyền khắp toàn thân, đây không phải là do hần khí xung quanh, mà là phản ứng bản năng của bản thân cảm nhận được nguy hiểm tính mạng.

Độc Ảnh kiếm xuất hiện, Đường Phong vung tay lên, một kiếm ẩn chứa vô tận kiếm ý, ngăn cản một kích trước mặt.

Một tiếng đình nhỏ vang lên, thiếu chút nữa Độc Ảnh kiếm sắp rời tay, đạo công kích này chẳng những nhanh vô cùng, hơn nữa trong đó còn ẩn chứa lực đạo vượt qua sự tưởng tượng của Đường Phong.

Rốt cuộc là cái gì! Trước sau gặp phải hai lần công kích, Đường Phong còn chưa rõ chuyện gì đang xảy ra, bởi vì từ khi xuất đạo đến nay đây là lần đầu tiên gặp phải chuyện này. Huống chi, hiện giờ thực lực của hần đã khác xưa, dù là Linh giai cao thủ ra tay, hần vẫn có thể thấy được rõ ràng.

Ở nơi đây, ngoài tảng đá có thể động dậy cách hần vài chục trượng kia ra, thì hần không nhìn thấy dấu vết gì cả.

Chẳng lẽ đây không phải là tảng đá, mà nó là một vật sống!

Một vật có hình dáng đầu lưỡi dài vài chục trượng từ trong miệng của vật sống bay ra, tốc độ của nó nhanh đến mức không thể tưởng tượng, đánh về phía Đường Phong.

Giống như bọ ngựa săn mồi, khi nhìn thấy thời cơ thích hợp nhất, nó sẽ vung tay ra bắt con mồi.

- Phong ca ca coi chừng, đây là Tam Nhân Băng Thiềm!

Linh Khiếp Nhan vừa nhìn đã biết, vội vàng lên tiếng lên tiếng cảnh tỉnh.

Nguyên lai là linh thú! Đường Phong không nghĩ tới một tảng đá nặng ngàn cân này, lại là linh thú. Vừa rồi tìm kiếm khắp nơi, không nhìn thấy một góc thực vật này, thế thì sao con linh thú này có thể sống ở đây?

Tại sao con Tam Nhân Băng Thiềm này lại phủ phục không nhúc nhích ở đây, toàn thân bất động, thân thể thuần một màu lam, ánh sáng nơi này không đủ, từ phương xa nhìn tới, nó và tảng đá chẳng có gì khác nhau.

Nếu không Đường Phong có kinh nghiệm trong nhiều cuộc chiến sinh tử, làm cho hần cảm ngộ được bản năng cảm nhận nguy cơ, nếu không lúc này đã ăn thiệt thòi lớn, nếu bị loại lực đạo này đánh trúng, trúng phải thân thể, dù thân thể của hần được rèn luyện đến cực hạn, chỉ sợ cũng đã bị đâm một lỗ thủng trên người.

Tam Nhân Băng Thiềm chỉ dùng đầu lưỡi để công kích. Một khi đánh ra thì không có gián đoạn, tốc độ không gì sánh kịp, lực đạo đủ để đâm rách không gian, trong vòng một ngàn trượng có lực sát thương cực lớn.

Đường Phong tránh thoát ba lượt, công kích của Tam Nhân Băng Thiềm càng thêm lăng lệ ác liệt, đầu lưỡi dài phun ra nuốt vào, giống như Bạo Vũ Lê Hoa, liên tục công kích vào chỗ hiểm của Đường Phong.

- Tá Thi Hoàn Hồn!

Đường Phong không suy nghĩ nhiều, trước nguy cơ này, trực tiếp vận dụng âm hồn Linh giai thượng phẩm, huy động Độc Ảnh kiếm trên tay, ngăn cản toàn bộ công kích của Tam Nhân Băng Thiềm.

Tốc độ công kích của Tam Nhân Băng Thiềm vượt qua sự tượng tượng của hần, dưới hố sâu ngàn trượng này, lại bị áp lực cường đại của nước ngăn cản, trong ba tức thời gian đã đánh ra hơn trăm đạo công kích, Đường Phong cũng ngăn cản hơn trăm lần, cánh tay cầm Độc Ảnh kiếm cũng run rẩy.

Ở dưới đáy nước không thể so với mặt đất, Đường Phong quay vòng ở đây bị mất linh, chẳng những phải lo phòng ngự, hơn nữa còn phải chú ý đến không gian của Phân Thủy Châu tạo ra, Độc Ảnh kiếm đánh ra, đều bị lực cản của nước ngăn cản, cho nên không thể phát huy ra toàn bộ thực lực.

Dù là như thế, Đường Phong vẫn ăn không ít cả kinh!

Độc Ảnh kiếm cũng có thể nói là sắc bén, trước đó mấy ngày kiếm thuật của hần cũng có tinh tiến, nhưng sau khi va chạm hơn trăm lần, đầu lưỡi của Tam Nhân Băng Thiềm lại không bị tổn hại, giống như cái lưỡi này chẳng phải là thịt, cái đầu lưỡi này co giãn dễ dàng, đao thương lại bất nhập!

Cái đầu lưỡi này tương đối tốt! Đường Phong cười khổ không thôi, hần chưa bao giờ nhìn thấy đầu lưỡi của con linh thú nào mạnh mẽ như của Tam Nhân Băng Thiềm.

Tam Nhân Băng Thiềm cũng cảm giác được công kích bằng đầu lưỡi không thể nào đánh bại được Đường Phong, ngược lại có thể ngăn cản dễ dàng, còn có bộ dáng rất nhân nhĩ, phát ra tiếng kêu ừng ực ực, nó đang làm gì? Nó đang gây hấn với Đường Phong.

Nó bất động, Đường Phong động, thân hình nhoáng một cái, liền đánh về phía Tam Nhân Băng Thiềm.

Nào biết khi chưa tới gần, đầu lưỡi của Tam Nhân Băng Thiềm đã công kích phô thiên cái địa dày đặc như ám khí, đánh về phía Đường Phong, làm cho Đường Phong tránh trái nảy phải, dù có cảnh giới Linh giai thượng phẩm, nhưng trong nhất thời nửa khắc không thể nào tới gần nó được.

Tác chiến ở chỗ này bất lợi quá lớn, nếu ở trên mặt đất, Đường Phong có thể tự tin mình có thể khóa chặt cái miệng của nó, nhưng dù nói thế nào thì nơi này cũng là dưới đáy hàn đàm.

Bị Tam Nhân Băng Thiềm ngăn cản, Đường Phong đánh phải kéo giãn khoảng cách ra, dùng ám khí thử một lần, khi cái ý niệm này xuất hiện trong đầu, nào biết thân thể của Tam Nhân Băng Thiềm đã phủ phục xuống, giống như mũi tên lao về phía Đường Phong.

Thân thể không lồ của nó nhẹ như lông hồng, tốc độ không chậm hơn đầu lưỡi chút nào.

Sức bật kinh người, dưới đáy nước không tiện tránh né, Đường Phong vận cương khí toàn thân, Độc Ảnh kiếm chém ngang qua, ý đồ ngăn Tam Nhân Băng Thiềm lại.

Trong nháy mắt trường kiếm dụng phải Tam Nhân Băng Thiềm thì trong ánh mắt của Đường Phong xuất hiện một tia giao hoạt. Hàn quang trên thân kiếm hiện ra, kiếm quang dài một trượng đánh ra, chém vào phần bụng của Tam Nhân Băng Thiềm.

Cùng lúc đó, Tam Nhân Băng Thiềm cũng có động tác, chỉ thấy không ít bọc mủ trên người của nó nổ kịch liệt, bắn ra nhiều đạo độc tiễn màu lam sắc, gần trong gang tấc, bao trùm toàn bộ thân thể Đường Phong vào bên trong.

Dù chưa từng ngờ Tam Nhân Băng Thiềm lại có năng lực như vậy, nhưng Đường Phong chiến đấu chưa bao giờ chủ quan, lúc này không chút hoang mang thì triển kiếm thể hóa giải.

Tiếng phốc phốc liên tiếp vang lên, đại đa số độc tiễn bị Đường Phong tránh được, một số ít là cản được, nhưng độc chất lại phân tán ra khắp một khu vực trong hàn đàm, nhuộm hàn đàm thành màu lam.

Băng thủy độc! Con Tam Nhân Băng Thiềm này không biết đã sống ở trong hàn đàm này bao lâu, nhưng những bọc mủ trên người của nó chất chứa băng thủy độc, nếu người này dính phải độc này đều phải chết ngay tức khắc.

Dù Đường Phong có thể ngăn cản được đại bộ phận độc vật trên thế gian, nhưng hần cũng biết mình không cách nào ngăn cản được băng thủy độc này, Đường Phong vội vàng kéo giãn khoảng cách với nó.

Đưa mắt nhìn về một đạo bạch ngân dưới phần bụng của Tam Nhân Băng Thiềm, đó là vị trí mà đạo kiếm quang vừa rồi đánh trúng, đáng tiếc dù kiếm quang cường hần, nhưng cũng không có khả năng làm nó bị thương.

Làn da của nó rất đàn hồi, trước khi kiếm quang đánh vào thân thể của nó, đã bị lực cản của nước hóa giải đại bộ phận uy lực.

Đường Phong càng đánh càng tức, vận dụng cảnh giới Linh giai thượng phẩm lại không thể làm gì con Tam Nhân Băng Thiềm này, điều này làm cho hắn buồn bực. Không phải cảnh giới không đủ, cũng không phải chiêu thức không được, mà là vì thể chất của Tam Nhân Băng Thiềm quá cường hãn, hoàn cảnh tác chiến lằng lẽ ác liệt, cho nên hắn không thể nào phát huy ra toàn bộ thực lực, mà thân thể Tam Nhân Băng Thiềm lại giống như quả bóng da, dù là công kích nào đánh lên người nó, cũng bị hóa giải đại bộ phận uy lực.

Đường Phong cảm tức, Tam Nhân Băng Thiềm lại càng cảm tức hơn, thú tính bộc phát, không hề cố kỵ, đầu lưỡi đánh ra, thân thể cực lớn chạy tới chạy lui, thỉnh thoảng nổ bọc mủ trên người ra, bắn độc tiến ra ngoài, muốn nhanh chóng giết chết Đường Phong.

Ám khí không dùng được, lực cản của nước quá lớn, làm cho ám khí vừa rời khỏi tay đã mất đi đại bộ phận uy lực, Đường Phong đã thử qua một lần, cho nên sau đó đã bỏ đi ý niệm này trong đầu.

Chỉ có thể cận chiến, tìm kiếm nhược điểm của nó, lúc đó mới có thể nó.

Nhưng tới quá gần, Đường Phong phải đối mặt với băng thủy độc mà hắn vận phần kiêng kỵ! Con linh thú này thật khó chơi, Đường Phong hận nghiêng răng nghiêng lợi, dù lần trước đối mặt với Hỏa Phượng, hắn cũng không có cảm giác vô lực như vậy, khi đối mặt với Tam Nhân Băng Thiềm, nó biết cách chơi xỏ đối thủ, thực lực của nó không bằng Đường Phong, nhưng hết lần này tới lần khác lại không có biện pháp làm gì nó được.

Nhược điểm của Tam Nhân Băng Thiềm nằm ở chỗ nào? Đường Phong đưa mắt nhìn qua nhìn lại nhiều lần mà không thấy, mắt của nó không phải là nhược điểm, ngay cả phần bụng cũng không phải, kiếm quang không thể làm gì được nó, đầu lưỡi thì không cần phải nói, Độc Ảnh kiếm chém đầu lưỡi của nó cũng không lưu lại chút dấu vết nào.

Nếu có thể tìm được nhược điểm của Tam Nhân Băng Thiềm, dù là nhân loại hay linh thú đều biến thành yếu ớt.

Khi quan sát, mỗi lần Tam Nhân Băng Thiềm bắn cái lưỡi dài ra, Đường Phong vội vàng ném một chuỗi phi đao ra, muốn thừa dịp nó há miệng ra để công kích, đánh vào trong thân thể của nó.

Nào biết khi phi đao đi được nửa đường, Tam Nhân Băng Thiềm đã thu hồi cái lưỡi lại, khép miệng lại, phi đao đánh trúng thân thể của nó, không làm được gì.

Quá nhanh, thời điểm Tam Nhân Băng Thiềm động thủ là thời cơ ra tay thích hợp nhất, nhưng thời gian ngắn giữa công kích và thu hồi cái lưỡi của nó quá ngắn, ngay cả dùng phi đao công kích cũng không kịp.

Nhiều lần công kích đều có tình huống như vậy, dù Đường Phong chưa gây tổn thương cho Tam Nhân Băng Thiềm, nhưng dưới tinh thần lực quan sát lâu như vậy, vẫn có thể nhìn ra phương hướng công kích của đầu lưỡi, ngay cả phương hướng tiến lên cũng biết rõ.

Trong lòng Đường Phong khê động, không hề né tránh, đứng nguyên tại chỗ không nhúc nhích, quả nhiên Tam Nhân Băng Thiềm trúng kế, cái đầu lưỡi thật dài đánh ra.

Dù là khoảng cách hay phương hướng, đều nằm trong tính toán của Đường Phong, Đường Phong nhẹ nhàng vung vẩy Độc Ảnh kiếm về phía trước, đầu lưỡi của Tam Nhân Băng Thiềm vừa vận dụng trúng Độc Ảnh kiếm, cái lưỡi cuộn một cái, cuốn Độc Ảnh kiếm trong tay Đường Phong đi.

Sau một khắc, Đường Phong nhìn thấy Độc Ảnh kiếm bị Tam Nhân Băng Thiềm cuốn đi, sau đó bị Tam Nhân Băng Thiềm nuốt vào bụng.

Vang lên một tiếng phốc nhỏ, Tam Nhân Băng Thiềm liên tục kêu lên ùng ục... Thân thể cực lớn của nó nhảy lên tháo chạy, lộ ra vẻ nôn nóng vô cùng.

Lại có tiếng ùng ục vang lên, trong miệng của nó xuất hiện vài sợi tơ máu, sau đó hàn đàm bị máu của nó nhuộm thành màu lam.

Không qua bao lâu, Tam Nhân Băng Thiềm không nhảy lên nữa, thân thể rung lên kịch liệt, lật ngửa cái bụng trắng lên, dần dần không còn động tĩnh.

Đường Phong đi về phía trước, thả thần thức ra cảm giác một chút, khi biết Tam Nhân Băng Thiềm đã chết, trong mồm còn lộ ra một nửa chuôi kiếm, Độc Ảnh kiếm bị cái lưỡi dài có lực đạo cường đại và tốc độ không gì sánh kịp cuốn lấy, trực tiếp biến thành lợi khí giết nó.

Ưu điểm của nó đã giết chính nó, Đường Phong chỉ cần buông Độc Ảnh kiếm ra. Linh thú vẫn là linh thú, cảnh giới của Tam Nhân Băng Thiềm không thấp, đạt tới Bát giai, cũng tương đương với Linh giai trung phẩm của người tu luyện nhân loại.

Có thể do nó không có bao nhiêu linh trí, nếu không một mưu kế đơn giản như thế không thể nào giết chết nó.

Thò tay rút trường kiếm từ trong miệng của Tam Nhân Băng Thiềm ra, huy kiếm lấy nội đan của nó, đây là một khối nội đan màu xanh da trời, không khác với dự tính trước đó của Đường Phong, là Băng thuộc tính, khác với các khối Băng hệ nội đan khác, nội đan của Tam Nhân Băng Thiềm có chứa độc tính, độc tính này chính là băng thủy độc chứa trong các bọc mỡ của nó.

Nếu đưa khối nội đan này cho Diệp Dĩ Khô hấp thu, thực lực của nàng nhất định sẽ tăng lên một đoạn.

Thi thể của Tam Nhân Băng Thiềm cũng là đồ tốt, Đường Phong thu nó vào Mị Ảnh Không Gian, dù là cái lưỡi dài hay làn da của nó, đều là thứ hữu dụng.

Đường Phong đã muốn làm một đồ vật từ lâu, nhưng trên tay lại không có tài liệu thích hợp, Tam Nhân Băng Thiềm bây giờ không thể nghi ngờ là nguồn cung cấp tài liệu tốt nhất.

1084. Chương 938: Phá Trận

Sau khi đánh chết Tam Nhân Băng Thiềm, Đường Phong lại dạo thêm một vòng, nhưng chỉ tìm được thêm hai tảng đá màu xanh da trời, không còn thu hoạch nào khác, xác định không bỏ sót thứ gì, Đường Phong quay trở về tìm Hắc Phượng.

Hắc Phượng vẫn đang từ từ cắn nuốt Địa Tâm Băng Diễm, thân thể đã to hơn lúc trước gấp hai lần, đã có phong phạm sơ bộ của Phượng chi nhất tộc, cái mỏ đã dài hơn trước, từng tia Địa Tâm Băng Diễm bị nó nuốt vào trong bụng.

Mà ngọn nguồn của Địa Tâm Băng Diễm lúc này, chỉ còn lại phương viên vài trăm trượng mà thôi, trong phạm vi này, Địa Tâm Băng Diễm vẫn đang bốc cháy, nhưng nó đã bị Hắc Phượng hấp thu khoảng một phần năm, nhìn tình huống này, chỉ cần chờ nó thêm năm ba ngày, nó sẽ hấp thu sạch sẽ Địa Tâm Băng Diễm ở nơi này.

Chờ đợi nhàm chán, Đường Phong dứt khoát rèn luyện lực lượng cương tâm.

Bởi vì ngọn nguồn là hàn khí, Địa Tâm Băng Diễm lại thuộc Hỏa, hai chủng loại tương khắc nhau kết hợp cùng một chỗ, hàn khí càng đậm. Dù Đường Phong không thể làm giống như Hắc Phượng, đặt mình vào Địa Tâm Băng Diễm, nhưng hoàn cảnh nơi đây, cũng có thể làm cho lực lượng cương tâm tăng trưởng một ít.

Địa Tâm Băng Diễm càng ngày càng ít, gián tiếp ảnh hưởng đến uy lực đại trận trong sơn cốc.

Thiên nhiên đại trận xuất hiện vào ban đêm, hàn khí bao phủ sơn cốc, chính là lúc Địa Tâm Băng Diễm tràn ra hiện tại Địa Tâm Băng Diễm bị Hắc Phượng thôn phệ, không thể nghi ngờ uy lực của sát trận bị suy yếu rất nhiều.

Người của Huyết Vụ Thành, lấy Huyết Vân Lưu cầm đầu, từ khi nhìn thấy Đường Phong lẻ loi một mình đi vào bên trong, liền vội vàng không chịu được. Đường Phong có thể đi vào, bọn họ không thể tiến vào.

Trong nơi kỳ dị này ngoại trừ hàn đàm ra, không ai biết thêm cái gì, bọn người Huyết Vân Lưu lại phí thời gian hai năm để xông trận, cho nên hy vọng trong sơn cốc này có càng nhiều bảo bối càng tốt.

Nhưng dù bây giờ có bão bão, cũng đã bị Đường Phong nhanh chân đến trước, sao mà Huyết Vân Lưu không ảo não chứ?

Mấy ngày nay, bất kể ban ngày hay ban đêm, Huyết Vân Lưu đều điên cuồng dẫn người xông trận, chưa từng gián đoạn. Đệ tử của Huyết Vụ Thành do không để ý nên đã hao tổn hai ba hảo thủ, điều này càng làm cho Huyết Vân Lưu lo lắng, càng thêm bất đắc dĩ.

Nhưng đối với người của Huyết Vụ Thành, cũng có tin tức tốt. mấy hôm nay xông trận ban đêm, đám người Huyết Vân Lưu phát hiện uy lực của hàn khí đã giảm đi rất nhiều.

Trước kia ban đêm không thể nào tiến vào trong sơn cốc, mà bây giờ, lại có thể kiên trì tiến vào bên trong một hồi, dù hàn khí cũng trở ngại việc vận chuyển cương khí như cũ, nhưng đã không giống như lúc trước, trực tiếp đóng băng cương khí.

Mà đêm nay, sau khi sát trận hàng lâm, người của Huyết Vụ Thành lại tiến vào xem xét, đứng ở bên ngoài sơn cốc, trong đôi mắt của đệ tử Huyết Vụ Thành rất trông mong nhìn Huyết Vân Lưu, mấy ngày nay đều là một mình Huyết Vân Lưu tiến vào thăm dò uy lực của sát trận, đương nhiên lần này vẫn do hấn đi.

Nhớ tới việc kiên trì trong hai năm qua, nhớ tới công lao lớn khi mang nước đầm về, nhớ tới việc bị người khác nhanh chân tới trước và thất bại trong gang tấc, Huyết Vân Lưu cắn răng một cái, đi vào trong vài bước.

Chợt hấn dừng bộ pháp lại, lông mày nhíu lại, thần sắc nghi hoặc, đứng nguyên tại chỗ không động tĩnh.

- Đại nhân... Tình huống thế nào?

Một đệ tử Huyết Vụ Thành nuốt vài ngụm nước bọt, lên tiếng hỏi.

- Trận pháp đã bị... Phá!

Sắc mặt Huyết Vân Lưu kích động, có chút không cam lòng, nói xong liền dừng lại.

Trận pháp bị phá, nói cách khác vấn đề làm khó bọn họ hai năm nay đã được giải quyết, nhưng tại sao trận pháp này bị phá? Tự nhiên là Huyết Vân Lưu nghĩ đến có quan hệ với người đi vào lúc trước. Hấn đã có năng lực phá vỡ trận pháp, tự nhiên có được chỗ tốt.

- Đi thôi, người nọ chỉ có cảnh giới Linh giai hạ phẩm! Dù hấn có chỗ tốt gì, cũng không thể để hấn còn sống rồi đi! Tất cả thứ ở đây, đều là của Huyết Vụ Thành chúng ta, là của Huyết Vân Lưu ta!

Phó thành chủ Huyết Vụ Thành tuyên bố đồng ý! Không có ai không tức giận khi bảo vật mà mình tìm kiếm suốt hai năm lại rơi vào tay người khác, Huyết Vân Lưu cũng không ngoại lệ.

Dưới sự dẫn dắt của Huyết Vân Lưu, hơn mười đệ tử Huyết Vụ Thành đi tới chỗ hàn đàm.

Cùng lúc đó, Đường Phong đang cười trên người Hắc Phượng, cho nó mang mình rời khỏi đây một cách kín đáo.

Thời gian năm ngày, Hắc Phượng phải dùng trọn năm ngày, mới có thể thôn phệ sạch sẽ Địa Tâm Băng Diễm, thôn phệ nhiều tà hỏa có phẩm chất nhất lưu như vậy, Hắc Phượng hiện giờ đã cao đến nửa người của hấn, dài ngắn hai trượng, Phượng vĩ thật dài của nó kéo dài ra sau, toàn thân tản ra quang mang màu lam nhạt, rất là xinh đẹp.

Đều nói nữ nhân mười tám sẽ biến hóa, Hắc Phượng chỉ mất năm ngày, hình dạng của nó đã thay đổi.

Đường Phong cười không thể khép miệng được, bởi vì, hình thể hiện giờ của Hắc Phượng, đã có thể cho mình cười.

Tọa kỵ a! Hơn nữa là thành viên của Phượng chi nhất tộc làm tọa kỵ cho mình, điều này chói mắt cỡ nào, tự hào cỡ nào.

Lúc trước Hắc Phượng trọng sinh, Đường Phong còn tưởng rằng phải nuôi trong nhiều năm, Hắc Phượng mới có thể có công dụng này, nhưng bây giờ chỉ mất vài tháng, Hắc Phượng đã trưởng thành một chút.

Làm cho Đường Phong cao hứng không chỉ việc này, thực lực của Hắc Phượng đã đạt tới tiêu chuẩn Thất giai, đây là cảnh giới thời, nếu có chiến đấu thật sự, chắc chắn Hắc Phượng không chỉ phát huy ra sức chiến đấu Thất giai linh thú, dù sao nó là thượng cổ linh thú, không thể suy đoán theo lẽ thường.

Hơn nữa trong những ngày này hắn rèn luyện lực lượng cương tâm dưới đáy hàn đàm, dù là Băng hệ cương

- Phó thành chủ có thân phận như thế, sao lại chấp nhận với một kẻ như ngươi, cướp đoạt đồ vật của người lúc nào? Nơi đây vốn là nơi an thân của một vị tiền bối Huyết Vụ Thành chúng ta sau khi chết, đồ vật mà hắn lưu lại đương nhiên phải quy cho người của Huyết Vụ Thành chúng ta, sao có thể để một người ti tiện như ngươi nhúng chàm chứ?

Đường Phong không nhận được, nhú mày, thì ra là những người này cho rằng mình ở chỗ này chiếm được Hắc Phượng, trách không được lại nói năng hùng hổ như vậy.

Về phần cái gì tiền bối cao nhân sau khi chết an thân ở đây, hoàn toàn là nói năng bừa bãi, những lời này chỉ có Âu Dương Vũ mới có tư cách để nói, bởi vì Kiếm Thần Âu Dương Tử chết ở chỗ này, có quan hệ gì tới Huyết Vụ Thành chứ?

- Thúc thời thì rút nhanh lên! Nếu không thì ngươi sẽ chết không có chỗ chôn!

Hàn quang trong mắt người nói hiện ra, cười lạnh liên tục.

Đường Phong bắt đầu dĩ lắc đầu, lần đối thoại đầu tiên với Huyết Vân Lưu, còn tưởng rằng hắn đang giấu tài, là người có lòng dạ sâu hung ác, nhưng không nghĩ tới trước lợi ích tuyệt đối, hắn lại trở mặt nhanh như vậy. Nếu đã không thể sống chung tốt đẹp với người của Huyết Vụ Thành, Đường Phong cũng không muốn phí thời gian lãng phí miệng lưỡi, cầm Độc Ảnh kiếm trên tay xoay tròn một vòng, nói:

- Nếu phó thành chủ và các vị huynh đệ có ý cướp đoạt, cứ tiến tới đây là được, nếu thật sự bị các người cướp đi, chỉ có thể trách tài nghệ không bằng người, không trách được ai! Sinh tử do mệnh, đao kiếm không có mắt, các vị huynh đệ cũng phải chuẩn bị tâm lý cho tốt.

- Cẩn rồi! Tiểu tử không biết trời cao đất rộng, cho rằng có thể tu luyện đến Linh giai hạ phẩm là có thể coi rẻ người của Huyết Vụ Thành chúng ta sao?

- Muốn chết!

- Phó thành chủ, nếu hắn đã có ý như vậy, các huynh đệ chúng ta cũng không cần phải khách khí với hắn làm gì!

Đám đệ tử Huyết Vụ Thành bị Đường Phong khiêu khích, đám người này làm việc chẳng cần phân biệt thiện ác, làm việc không hề cố kỵ, nếu đã muốn thì phải làm được, hung quang trong mắt lộ ra, ước gì có thể lập tức xông lên dùng loạn đao phân thân Đường Phong.

Huyết Vân Lưu ngạo nghễ liếc Đường Phong, khinh miệt nói:

- Bản phó thành chủ ta niệm tình ngươi tu luyện trong thế tục không dễ, vốn định tha cho ngươi một mạng, nhưng ngươi lại không phân biệt được tốt xấu, muốn tự tìm đường chết! Nếu đã như thế, cho hắn thống khoái đi! Cẩn thận một chút, chớ làm bị thương đầu súc sinh kia!

Vốn ngay từ đầu Huyết Vân Lưu cũng không có ý định thả cho Đường Phong còn sống rời khỏi đây, sở dĩ cho hắn đi, là vì không muốn gây chiến trước mặt Hắc Phượng, Hắc Phượng đã bị Đường Phong thu phục chiếm được, một khi đánh nhau, thì đầu thượng cổ linh thú này nhất định sẽ ra tay giúp đỡ Đường Phong. Linh giai cao thủ chiến đấu, ra tay không phân nặng nhẹ, vạn nhất làm Hắc Phượng bị thương thì được không bù nổi mất.

Huyết Vân Lưu muốn tách Đường Phong và Hắc Phượng ra, sau đó chờ cho Đường Phong đi được một đoạn, giết người diệt khẩu, dù sao sự tồn tại của thượng cổ linh thú, càng ít người biết rõ càng tốt.

Nhưng Đường Phong quá cường ngạnh, dù phải đối mặt với hơn mười cao thủ cũng không thỏa hiệp, Huyết Vân Lưu cũng không có biện pháp, chỉ có thể cường ngạnh cướp đoạt, chỉ cần cẩn thận một chút là được, không làm Hắc Phượng tổn thương là xong việc.

Nhận được mệnh lệnh của Huyết Vân Lưu, lập tức có hai ba tên cao thủ Huyết Vụ Thành bỏ nhào về phía Đường Phong, cương khí của Linh giai cao thủ đột nhiên bạo phát ra xung quanh, dẫn động thiên địa linh khí, sát ý và chiêu thức phát ra, ép thân thể Đường Phong trầm xuống.

Đường Phong không sử dụng âm hồn cường đại nhất, mà chỉ vận dụng một âm hồn Linh giai hạ phẩm mà thôi.

Lực lượng Hỏa hệ cương tâm rót vào trong Độc Ảnh kiếm, đối mặt với công kích của cao thủ Huyết Vụ Thành, Đường Phong chỉ huy động trường kiếm, bỏ về phía trước một nhát.

Một cú bổ xuống này, cả thân thể của Đường Phong giống như không còn tồn tại.

Mấy tên cao thủ Huyết Vụ Thành cảm thấy đạo công kích này có chứa kiếm ý dày đặc xuyên thấu nội tâm, địch nhân trước mặt giống như một thanh lợi kiếm, bộc lộ tài năng, mà trên chuôi kiếm này lại có ánh lửa lượn lờ, ngọn lửa này giống như có thể xuyên thấu hồn phách của người ta, làm cho người ta sinh ra ảo giác là mình không thể ngăn cản nổi.

Như không nhìn thấy địch nhân, như không tìm được bất kỳ sơ hở nào, liền bổ xuống một nhát rất đơn giản, nhưng cũng làm cho bọn họ luống cuống tay chân. Bọn họ muốn phản kháng, không biết nên phá giải đạo công kích này như thế nào, dưới sự vội vàng, đành phải vận hộ thân cương khí toàn thân lên mức đỉnh phong, ngăn một kiếm này lại.

Ánh lửa lao tới, trong ngọn lửa này chất chứa hai đạo ám kinh, một loại có cảm giác tràn ngập tà ác, loại khác là bình bình sinh cơ...

Không, còn có một loại khác nữa, nhưng loại ám kinh thứ ba này rất nhỏ bé, nhưng lạnh vô cùng, không có đặc thù của lửa, ngược lại có giống như một ngọn núi băng ngàn năm không tan. Ba loại ám kinh giao thoa lẫn nhau, tương dung lẫn nhau, phát huy ra uy lực không người nào có thể tưởng tượng được.

Một tiếng hét thảm truyền ra, mấy tên đệ tử Huyết Vụ Thành có ý đồ vây công Đường Phong, tên đệ tử đứng mũi chịu sào lập tức bay ra sau hơn mười trượng, té ngổ trên mặt đất, sau đó không ngừng lăn lộn giãy dụa.

1086. Chương 940: Người Phòng Thủ Kiên Cố, Ta Vô Kiên Bất Tồi

Sau đó, lại có hai tiếng hét thảm truyền tới, huyết quang bắn ra, ***g ngực của một người bị Đường Phong đâm thủng một lỗ, người còn lại bị chém đứt một tay.

Trước sau không đến một cái nháy mắt, đã xảy ra biến cố mà người của Huyết Vụ Thành nhìn thấy cũng phải trợn mắt há hốc mồm.

Bọn họ đến lúc này còn chưa biết đã xảy ra chuyện gì, thời điểm Đường Phong giơ kiếm lên, từ trên người của hắn tản ra một cỗ kiếm ý xung thiên rung động lòng người, bỏ ra một kiếm, không đánh trúng người này, nhưng kiếm ý lại làm cho hồn phách người khác bị hao tổn, thối lui ra sau, sau đó trường kiếm của hắn đánh ra một đường cong, đâm thủng ***g ngực người thứ hai, cắt xuống cánh tay của người thứ ba.

Đủ loại cử động tự nhiên mượt mà, nhưng tốc độ lại không nhanh, không có người nào biết rõ tại sao đồng bạn của mình lại không thể ngăn cản nổi, giống như bọn họ buông bỏ phản kháng cho người ta hạ độc thủ.

Tiếng kêu thảm thiết truyền tới liên tục, người đầu tiên không bị trường kiếm đánh trúng, lúc này không ngừng lăn lộn trên mặt đất, da thịt trên người đỏ bừng, giống như con cua bị nướng chín, đưa tay xé rách quần áo trên người mình, từ trong miệng truyền ra tiếng nói mê sảng, một hồi hô nóng, một hồi hô lạnh, nhưng không qua bao lâu người này liền không còn động tĩnh gì nữa.

Còn người bị chém đứt một tay, miệng vết thương không có chút máu tươi nào, ngược lại trên miệng vết thương xuất hiện một ngọn lửa quỷ dị, đang lan tràn trên người hắn, dù hắn cố gắng thế nào, cũng không cách nào dập tắt.

Hắc Viêm của Hắc Phượng, Hỏa Phượng Niết Bàn Chi Hỏa và Địa Tâm Băng Diễm, ba loại hỏa diễm đều bị áp súc trong Hỏa hệ cương tâm của Đường Phong, dễ dàng bị dập tắt như vậy sao?

- Đại nhân cứu ta!

Hỏa diễm đã đốt tới ***g ngực của người nọ, dưới sự kinh hãi tiến về phía Huyết Vân Lưu, muốn nhờ vị phó thành chủ đại nhân cứu mạng.

Nhưng không đợi hắn tới gần Huyết Vân Lưu, Huyết Vân Lưu đập mạnh xuống mặt đất một cái, cả mặt đất rung lên, trên mặt đất xuất hiện một gai đất bén nhọn, trực tiếp đâm xuyên qua hắn tại chỗ.

- Đại nhân...

Người này đúng là chết không nhắm mắt, ngàn nghĩ vạn nghĩ cũng không nghĩ rằng vị phó thành chủ lúc bình thường đối đãi với mình như thân huynh đệ lại ra tay hạ độc thủ như vậy, đám đệ tử Huyết Vụ Thành cũng nhìn mình lạnh lùng, tỉnh như ve mùa đông.

Huyết Vân Lưu không để ý tới hấn, mà là khiếp sợ nhìn Đường Phong, sau nửa ngày mới phun ra hai chữ:

- Thiên kiếm?

Chỉ có người đạt tới cảnh giới Thiên kiếm, mới có thể dùng cảnh giới Linh giai hạ phẩm, bỏ ra một nhát đơn giản, làm cho ba người của mình gặp vận rủi, chỉ có Thiên kiếm, mới có thể làm cho kiếm ý hóa thành thực chất công kích người khác, ảnh hưởng tâm thần địch nhân, trừ phi là người bị nhắm vào, những người khác không thể nhìn ra huyền diệu trong đó. Chỉ có người đạt tới Thiên kiếm, mới có thể lĩnh ngộ cực hạn của kiếm ý, phát huy ra uy lực lớn nhất của vương giả binh khí.

Thiên kiếm chi đạo, Huyết Vân Lưu đã nghe nhiều, nhưng chưa bao giờ nhìn thấy, nhưng hôm nay đã thấy được, khó trách tiểu tử này dám làm càn như thế, nguyên lai không phải máu của hấn xông lên đầu, mà là có chỗ dựa.

- Phó thành chủ khen nhầm, bản thiếu gia chỉ có chút cảm ngộ đối với kiếm đạo mà thôi, không dám nhận danh hiệu Thiên kiếm.

Đường Phong cười một tiếng, đúng là hấn từ trên người của Âu Dương Tử lĩnh ngộ kiếm ý và kiếm đạo, nhưng hấn chưa đạt tới Thiên kiếm chi cảnh.

Trong thiên hạ, chỉ có một mình Diệp Di Khô mới có tư cách xưng là Thiên kiếm, dù là như thế, cũng không thể sánh kịp phong vận của Kiếm Thần.

- Tốt!

Sát cơ của Huyết Vân Lưu nồng đậm, không nghĩ tới hấn lại ăn thiệt thòi lớn như vậy từ Đường Phong, hấn thân là phó thành chủ Huyết Vụ Thành sao không mất mặt chứ?

Nếu tiểu tử này chưa đạt tới Thiên kiếm, Huyết Vân Lưu cũng không e ngại. Tốt xấu gì hấn cũng là Linh giai trung phẩm, cao hơn Đường Phong một cảnh giới, nhưng chênh lệch trong đó chẳng khác gì giữa trời và đất, cũng không phải nhờ vào một chút cảm ngộ kiếm đạo có thể san bằng.

- Muốn có được bảo tàng của tiền bối Huyết Vụ Thành lưu lại, lại dám giết đệ tử của ta, hôm nay không thể tha cho người được!

Huyết Vân Lưu vừa dứt lời, khí thế đề thăng, một cỗ cương khí chấn động xen lẫn với thần thức mãnh mẽ và uy áp cường đại, ép thẳng về phía Đường Phong.

Đường Phong vẫn đạm phong khinh, bước chậm nhàn nhã, tùy ý để mặc cho Huyết Vân Lưu thúc dục uy áp của Linh giai trung phẩm, hấn không thêm nhìn tới.

Huyết Vân Lưu động, thân hình nhoáng một cái, tàn ảnh lưu lại tại chỗ, liền xuất hiện ở bên cạnh Đường Phong, một thiết quyền có màu vàng đất lập lòe, thế như vạn quân, đơn giản đến cực điểm đánh tới.

Thiết quyền chưa tới, quyền phong liên tục gào thét, Đường Phong cảm thấy đây không phải là một quyền đánh tới, mà giống như một ngọn núi lớn đang đánh về phía mình.

Cương tâm của Huyết Vân Lưu, chính là Thổ!

Kết hợp với chiêu thức vừa rồi hấn đánh chết tên đệ tử Huyết Vụ Thành kia, Đường Phong lập tức đoán ra được. Thổ thế trầm trọng chắc nịch, chất phác tự nhiên, thẳng ở ổn trọng, phàm là người có cương tâm Thổ hệ, đều chọn quyền pháp và binh khí nặng để tu luyện, bởi vì lực lượng Thổ hệ cương tâm sẽ làm cho quyền pháp và binh khí nặng phát huy uy lực đến mức tận cùng, hơn nữa lực phòng thủ cũng cao hơn người thường rất nhiều.

Chung gia Chung Sơn năm đó cũng có lực lượng cương tâm là Thổ hệ!

Vận chuyển hộ thân cương khí phòng thủ vô cùng kiên cố, Đường Phong dùng Duệ Kim Chi Lực công kích vô số lần, mới có thể phá vỡ hộ thân cương khí của hắn.

Tuy Đường Phong bị vây quanh, nhưng lại không để ý nhiều, mà hấn tấn thân thức ra, cố gắng cảm giác bốn phía, hấn không nhìn thấy thân ảnh của Huyết Vân Lưu, nhưng những người cùng đánh lên hấn, chắc chắn là do Huyết Vân Lưu an bài.

Bọn họ ẩn tàng, che giấu như thế, nếu không phải đạo công kích vừa rồi mang theo sát cơ, chỉ sợ Đường Phong cũng không thể phát hiện ra.

Những người này dám mai phục kích mình ở đây, cũng không khó lý giải, mấy ngày nay Đường Phong và Hắc Phượng bay đi, không nhanh không chậm, bị người người ta mai phục ở phía trước cũng không phải là chuyện gì khó hiểu.

Nhưng mà, Huyết Vân Lưu ở đâu?

Đường Phong điều tra một lát, nhưng không phát hiện ra bóng dáng của Huyết Vân Lưu, hấn cảm thấy kỳ quái.

Trong lúc ngờ vực vô căn cứ, mặt đất dưới chân xuất hiện dị thường, thần sắc Đường Phong nghiêm túc, vội vàng nhảy lên, thân thể vừa cách mặt đất, Đường Phong nhìn thấy hai bàn tay lớn từ trong mặt đất xuất hiện, nếu không phải hấn nhảy nhanh, nhất định sẽ bị nắm lấy.

1088. Chương 942: Người Cũng Nên Nghỉ Ngơi

Thân thể ở giữa không trung, Đường Phong chém xuống một đạo kiếm quang thật mạnh, oanh kích mặt đất, mặt đất lập tức bị chém ra một khe nứt.

Một tiếng hừ lạnh truyền tới, thân thể Huyết Vân Lưu từ trên lòng đất xông ra, mà mặt đất không bị hư hao chút nào, giống như thân thể của Huyết Vân Lưu và đại địa dung hợp thành một thể.

Thừa dịp Đường Phong kinh ngạc, năm sáu tên đệ tử Huyết Vụ Thành lại phát động công kích.

- Dây dưa không dứt, tự tìm đường chết!

Đường Phong không nhìn ra lúc này Huyết Vân Lưu xuất hiện như thế nào, nhưng bị những tên đệ tử Huyết Vụ Thành này chọc giận, ra tay không còn lưu tình nữa, lực lượng Hỏa hệ cương tâm và Duệ Kim Chi Lực dung hợp với nhau vào thân kiếm, sát cơ hóa thành thực chất tấn ra xung quanh.

- Người dám!

Huyết Vân Lưu phát giác không ổn, nổi giận gầm lên một tiếng, hai chân đập mạnh lên mặt đất.

Đường Phong cảm thấy mặt đất dưới chân mình đang đứng xuất hiện một cỗ lực lượng kỳ dị, mặt đất lắc lư một hồi, chiêu thức của hấn không còn chính xác, một kiếm bổ ra, nhưng không làm bất cứ kẻ nào bị thương.

Huyết Vân Lưu đối với việc khống chế lực lượng cương tâm của mình và điều động thiên địa linh khí đã đạt tới trình độ không thể tưởng tượng. Đường Phong chưa gặp được ai có thể điều động thiên địa linh khí nhanh như vậy!

Vừa rồi thân thể của Huyết Vân Lưu dung nhập vào trong đất, ẩn nấp thân thể trong đó, chỉ sợ là hấn đã vận dụng đến lực lượng cương tâm.

Loại người này, nên diệt trừ sớm thì tốt hơn! Hấn dám mai phục đánh lên một lần, chắc chắn không phải là người rộng lượng, nếu bị hấn nhìn chăm chăm vào, chắc chắn sẽ rất khó chịu.

Công kích của Đường Phong bị Huyết Vân Lưu hóa giải, không ra tay tiếp, người của Huyết Vụ Thành cũng như thế, vẫn dùng xu thế vây quanh, không cho Đường Phong rời đi, làm cho Hắc Phượng ở trên không trung sợ ném chuột vỡ lọ, nên không phun lửa trợ trận.

Huyết Vân Lưu ngẩn đầu liếc nhìn Hắc Phượng, lại nhìn Đường Phong, trên mặt tràn đầy oán độc và phẫn hận.

Mấy ngày trước trong sơn cốc bị thiệt thòi lớn, Huyết Vân Lưu đã sớm động sát tâm với Đường Phong, nếu lúc ấy nước hàn đàm không bộc phát, cho nên hẳn phải chạy trốn khỏi chết.

Hắn thân là phó thành chủ Huyết Vụ Thành, hai năm trước mang theo hai mươi huynh đệ tiến vào trong sơn cốc phá trận, bảy tám người bị giết trong trận pháp không tính, dù sao uy lực của thiên nhiên đại trận quá mức khủng bố.

Nhưng sau này, bởi vì một mình Đường Phong mà chết đi không ít, cho tới bây giờ chỉ còn lại năm sáu người.

Hàn đàm bị hủy, cho nên cũng không thể lấy được nước hàn đàm, nếu không giết chết Đường Phong, sau đó cướp Hắc Phượng, dù hẳn là thân đệ đệ của Huyết Thiên Hà, trở về Huyết Vụ Thành cũng không còn mặt mũi nào đi gặp thành chủ.

Càng nghĩ, Huyết Vân Lưu cảm thấy Đường Phong chỉ có thể phát huy ra thực lực Linh giai trung phẩm, nhưng có thể khẳng định không phải là đối thủ của bọn hắn.

Liên đem những người còn sống tụ tập ở nơi này, dùng lực lượng Thổ hệ cương tâm ẩn dấu khí tức của bọn họ, mai phục ở nơi đây, chuẩn bị đợi Đường Phong đi qua sẽ tập sát hắn.

Giết Đường Phong chiếm lấy Hắc Phượng, đây là thứ duy nhất cam đoan Huyết Vân Lưu có thể trở về Huyết Vụ Thành, làm sao hắn dễ dàng buông tha cho Đường Phong chứ?

Nhưng người tính không bằng trời tính, cho dù mai phục, vẫn bị Đường Phong phát hiện, ngay cả việc hắn đánh lén không có sơ hở, cũng không có bất cứ tác dụng nào.

Cảm giác của tiểu tử này, quá mức đáng sợ! Tuổi còn trẻ, đã luyện ra cảm giác cảm nhận nguy hiểm bằng bản năng?

- Phó thành chủ đại nhân.

Đường Phong cười nhưng lòng không cười, nói:

- Ta vốn cho rằng ngươi là người thông minh, người thông minh nên làm chuyện thông minh, nữ thần may mắn đã cho ngươi một cơ hội thoát khỏi cái chết để quay về Huyết Vụ Thành an hưởng tuổi già, tội tình gì lại đi tìm cái chết.

Huyết Vân Lưu giật mình, nhin không được cười ha hả, nói:

- Tiểu tử cuồng vọng, bản phó thành chủ lúc lúc còn trẻ cũng lông bông như ngươi, cho nên lúc còn trẻ đã ăn không ít thiệt thòi, mới biết cách thu liễm phong mang, phong mang của ngươi quá lộ, cho nên hôm nay là tử kỳ của ngươi.

- Thật sao?

Đường Phong lau nhẹ Độc Ảnh kiếm một cái.

- Bản thiếu gia ta muốn nhìn, phó thành chủ đại nhân làm cách nào lấy tính mạng của ta.

- Hừ! Ngươi cũng có chút đảm lượng, không bằng chúng ta đơn đả độc đấu một hồi, để cho bản phó thành chủ ta hảo hảo dạy dỗ ngươi một phen, dạy cho ngươi biết cách làm người!

Huyết Vân Lưu nói ngạo nghễ.

Đường Phong cũng không nhin được cười một tiếng, rõ ràng là đối phương đang vây công, thấy không thể đánh lén được mình, hiện tại lại nói ra những lời rất đường đường chính chính như thế.

Nhưng Đường Phong cũng hiểu được, hỏa diễm của Hắc Phượng quá khủng bố, Huyết Vân Lưu khởi sướng đánh tay đôi, không cho Hắc Phượng trợ trận, chính là vì bọn họ kiêng kỵ Hắc Phượng, thứ hai bọn họ không muốn Hắc Phượng bị thương trong hỗn chiến.

- Ở đây có nhiều người quá, bản thiếu gia sẽ thay phó thành chủ dọn dẹp bọn người vây quanh này một lần, nếu không bọn họ âm thầm tương trợ, sợ rằng sẽ ảnh hưởng đến danh dự của phó thành chủ đại nhân.

Đường Phong nhìn Huyết Vân Lưu cười cười.

Thần sắc Huyết Vân Lưu biến đổi, hắn không biết Đường Phong dựa vào cái gì, nhưng từ lần trước hắn biểu hiện ra thực lực Linh giai trung phẩm, ngay cả hắn cũng khó nắm chắc làm được, nhưng Đường Phong bình tĩnh như thế, làm cho hắn cảm thấy có chút lo lắng.

Hơn nữa, còn dám ở trước mặt mình làm càn như thế, Huyết Vân Lưu cảm thấy có chút không ổn.

- Tản ra.

Huyết Vân Lưu quát lớn một tiếng.

Những tên này nhìn chằm chằm vào Đường Phong, sau khi nghe được mệnh lệnh này, cũng rất quyết đoán, lập tức tản ra bốn phía.

Nhưng vẫn chậm một chút.

Đột nhiên có một cổ khí tức không thuộc về Linh giai trung phẩm từ trên người Đường Phong tản ra, cổ khí thể này làm cho lòng người run sợ, cổ khí thể này thuộc phạm trù đỉnh phong của nhân loại.

Cổ khí thể này Huyết Vân Lưu chỉ cảm nhận được từ trên người của đại ca hắn, là ước mơ của hắn, hắn đau khổ tu luyện vẫn không đạt được.

- Linh giai thượng phẩm.

Trông mắt Huyết Vân Lưu thiếu chút nữa rớt ra.

Vốn tưởng rằng Đường Phong tuổi còn trẻ tu luyện tới Linh giai hạ phẩm, đã là thiên tư tung hoành, sau khi Đường Phong bộc phát ra thực lực Linh giai trung phẩm, Huyết Vân Lưu cho rằng hắn dùng bí pháp, nghiền ép thực lực của mình miễn cưỡng đạt tới, hiện tại Huyết Vân Lưu mới khiếp sợ thật sự.

Không có chuyện không khiếp sợ, Linh giai thượng phẩm, đó là cảnh giới tối cao của đại lục hiện giờ, cho đến tận lúc này, nhân loại đạt tới cảnh giới này vẫn còn sống, chỉ có hai người mà thôi.

1089. Chương 943: Hạ Lạc Ngự Thần

Huyết Vân Lưu không thể tưởng tượng được, nhìn một tiểu tử trẻ tuổi chưa ráo máu đầu, nhưng lại có thể tu luyện tới cảnh giới Linh giai thượng phẩm.

Linh khí chấn động nồng đậm, khí thể giống như thủy triều, cổ uy thế oai chấn tứ phương này chỉ có người đạt tới Linh giai thượng phẩm mới có được.

Dùng thực lực Linh giai thượng phẩm, chém giết Linh giai hạ phẩm, quả thực giống như nắm mười ngón tay, đơn giản nhẹ nhõm giống như lật bàn tay. Tuy người của Huyết Vụ Thành dùng sức lui về phía sau, nhưng Đường Phong chỉ lóe lên một cái, năm sáu người còn lại ngã xuống như cây rạ.

Tiện tay tự nhiên, một kiếm này chứa nhiều loại tinh túy của kiếm thuật.

Trong sơn cốc, Đường Phong không bộc phát ra đòn sát thủ mạnh nhất, bởi vì khi vận dụng âm hồn mạnh nhất này hao phí quá nhiều sức lực, nếu không thể giết hết toàn bộ kẻ địch, sẽ lâm vào cục diện bị động.

Nhưng hiện tại đã khác, chỉ còn lại mấy người, Đường Phong có mười phần nắm chắc sẽ lưu lại toàn bộ bọn họ.

Khi Đường Phong bộc phát ra thực lực Linh giai thượng phẩm, Huyết Vân Lưu đã biết rõ chuyện này không ổn. Hắn hận mình nhìn lầm, nếu biết đối phương có thực lực Linh giai thượng phẩm từ sớm, hắn không dám tới đây gây chuyện. Không cần cân nhắc, hắn không nghĩ cách cứu viện người của mình, Huyết Vân Lưu chỉ lo chạy, chạy càng xa càng tốt.

Thời điểm Đường Phong giết chết toàn bộ đệ tử Huyết Vụ Thành quay đầu lại, đã không thấy Huyết Vân Lưu, hắn lại vận dụng lực lượng cương tâm của mình, dung nhập thành một thể với đại địa.

Nhưng thần thức của Đường Phong đã sớm tập trung lên người hắn, dù hắn dùng khí tức của đại địa che dấu, nhưng hắn không thể che dấu được sinh cơ của người sống.

Trong nháy mắt, Huyết Vân Lưu đã đi được thêm ba mươi trượng.

Đường Phong dõi mắt theo phương hướng hần chạy trốn, thần thức khóa chặt người hần.

Thu Độc Ảnh kiếm vào trong Mị Ảnh không gian, đổi lấy một thanh Thiên binh khác.

- Phó thành chủ đại nhân, người sẽ chết dưới một chiêu này, người cũng nên nghỉ ngơi đi.

Âm thanh của Đường Phong rất quý dị, xuyên qua khoảng cách mười trượng truyền xuống mặt đất, truyền vào lỗ tai của Huyết Vân Lưu.

Huyết Vân Lưu cảm thấy mát lạnh toàn thân, đơn giản là vì trải qua vô số lần đại chiến sinh tử đã làm cho hần cảm thấy quen thuộc cảm giác này, chỉ vào thời điểm gặp nguy hiểm tính mạng thì nó mới xuất hiện.

Khi thần thức của người trẻ tuổi này tập trung lên người hần, giống như giò bọ trong xương, làm cho hần cảm thấy không thể nào tiếp tục che dấu ẩn trốn, dù đã dùng lực lượng cương tâm để ẩn tàng cơ thể xuống đất, nhưng Huyết Vân Lưu cũng cảm thấy tim đập nhanh.

Hần có thể làm mình tổn thương sao? Cách mặt đất mấy trượng, hần làm cách nào để gây tổn thương cho mình?

Ý niệm này vừa lóe lên trong đầu Huyết Vân Lưu, tóc gáy toàn thân dựng đứng lên, ngàn vạn lỗ chân lông khắp toàn thân mở ra, thiếu chút nữa hồn phách cũng xuất khiếu.

Trong nháy mắt, hần đã phát hiện Đường Phong đã ra tay, kiếm ý dày đặc xuyên thẳng vào tim, hình như trái tim của hần đã bị kiếm đâm xuyên qua.

Kiểm chiêu này cường đại đến cỡ nào, đại địa mấy trượng cứ như tờ giấy mỏng, không thể nào ngăn cản được kiếm chiêu công kích, một kiếm này, xuyên qua hộ thân cương khí, trực tiếp chém vào trên lưng của hần.

- Kết...

Có âm thanh của vật nào đó vừa vỡ nát, Huyết Vân Lưu kêu một tiếng đầy đau đớn, thân thể đã không cách nào ẩn tàng dưới mặt đất, trực tiếp thoát ra khỏi mặt đất, đi về phía trước mấy chục trượng, sau đó ngã xuống mặt đất.

Toàn thân không có một vết thương, nhưng tâm mạch cảm thấy đau đớn, chắc là bị chém đứt.

Huyết Vân Lưu không hổ là Linh giai trung phẩm đỉnh phong, tâm mạch đã đứt, nhưng vẫn có thể chống lại một hơi, nhìn bên ngoài thì không có chút thương tổn nào, nhưng sắc mặt tái nhợt không thể tưởng tượng nổi.

Năm đó Âu Dương Vũ bị Lý Thiên Cừ đánh đứt tâm mạch, cũng dùng thực lực cường đại kéo dài một hơi, chạy đến Thiên Tú tông tìm Đường Phong ủy thác, Âu Dương Vũ có thể làm được, đương nhiên Huyết Vân Lưu cũng làm được.

Tâm mạch bị hủy, trong thiên hạ trừ Bất Tử Kim Đan có thể tu bổ ra, không còn thứ nào có thể cứu chữa. Huyết Vân Lưu dùng cương khí che chở tâm mạch, cho nên không lập tức chết đi.

- Đây là kiếm pháp gì?

Huyết Vân Lưu giãy dựa ngồi dậy, tay che ngực, kinh nghi nhìn Đường Phong đang đi từng bước về phía hần.

- Ha ha, phó thành chủ chỉ cần an tâm ra đi, hỏi những chuyện này làm gì.

Đường Phong cười cười, đối với người chết, hần cũng lưỡi tranh đấu miệng lưỡi với đối phương.

Huyết Vân Lưu nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, chậm rãi nói:

- Ta xem thường người! Thua không oan! Nhưng bốn phó thành chủ vẫn còn nghi hoặc, mong Đường công tử giải đáp.

Đường Phong đứng cách hần một khoảng cách mười trượng, mỉm cười nhìn hần. Huyết Vân Lưu nói:

- Thực lực Linh giai thượng phẩm của ngươi, là do tu luyện, hay là dùng bí pháp?

- Ngươi đoán xem!

Đường Phong chau mày.

Huyết Vân Lưu nhìn Đường Phong, sau nửa ngày mới cười nói:

- Đây là bí pháp! Bằng vào tuổi của công tử chắc chắn không thể nào tu luyện đến cảnh giới Linh giai thượng phẩm, xem ra bản phó thành chủ cũng an tâm một chút! Đường công tử ngươi tới đây, ta còn có câu này muốn nói với ngươi.

Đường Phong hí mắt nhìn hắn, đứng nguyên tại chỗ không nhúc nhích.

Huyết Vân Lưu cười khỏ nói:

- Đường công tử quá cẩn thận rồi, dù ta và ngươi có hiểu lầm, nhưng bản phó thành chủ ta cũng đã vì chuyện này mà trả giá rất nhiều, người sắp chết, chỉ nói điều thiện, lúc này ta chẳng thể làm gì ngươi cả, chỉ muốn nhờ ngươi chuyển cáo cho thành chủ một câu mà thôi.

Đường Phong suy nghĩ một chút, lúc này mới gật đầu nói:

- Được rồi, nếu là như vậy, ta sẽ giúp ngươi chuyển đạt.

- Đa tạ!

Huyết Vân Lưu gật đầu cảm kích.

Đường Phong từng bước tiến gần tới hắn, khoảng cách mười trượng nhanh chóng được rút ngắn, Huyết Vân Lưu từ từ nhắm hai mắt lại, thời điểm Đường Phong đi tới trước mặt hắn khoảng một trượng, đột nhiên Huyết Vân Lưu mở to mắt, cười lên điên cuồng, nói:

- Đường công tử đi cùng với ta, trẻ tuổi như đã có thực lực Linh giai thượng phẩm, chưa diệt trừ ngươi làm sao ta an tâm...

Vừa nói, đột nhiên cương khí toàn thân Huyết Vân Lưu hỗn loạn, từ trên người hắn bắn ra mạnh mẽ, trực tiếp vọt tới trước mặt Đường Phong, hai tay như khóa sắt bắt lấy tay Đường Phong.

Linh giai trung phẩm đỉnh phong sắp chết bạo phát, dù là Linh giai thượng phẩm trong nhất thời nửa khắc cũng không thể giãy giụa.

Đường Phong lẳng lặng nhìn gương mặt điên cuồng của hắn, Độc Ảnh kiếm đang đang đưa trên tay, bắn ra một đường cong, đâm vào đan điền của đối phương, cương khí đỉnh chỉ, Huyết Vân Lưu nghe thấy ở đan điền truyền ra tiếng nổ cực lớn.

Cương khí chấn động hỗn loạn biến mất.

Nụ cười điên cuồng của Huyết Vân Lưu cứng ngắc trên mặt, kinh ngạc nhìn Đường Phong.

- Phó thành chủ đại nhân, một chiêu Ngọc Thạch Câu Phần này bản thiếu gia ta chịu không nổi.

- Ngươi...

Tròng mắt Huyết Vân Lưu mở lớn, dùng ánh mắt không thể tin được nhìn Đường Phong, tất cả đệ tử của Huyết Vụ Thành đều biết chiêu này, đây là chiêu sổ đồng quy vu tận với địch nhân trước khi chết, từ Huyết Thiên Hà, cho tới đệ tử bình thường, đều biết phương pháp sử dụng nó.

Nhưng nếu chưa từng tận mắt nhìn thấy chiêu này, chắc chắn không có phòng bị, nhưng Đường Phong có thể ứng phó thuận buồm xuôi gió như thế, là vì trước kia hắn có cảnh giác, điều này cũng nói rõ trước kia hắn đã thấy người khác sử dụng qua chiêu này.

- Ngươi... Ngươi đã gặp qua đệ tử Huyết Vụ Thành của ta sử dụng nó?

- Người muốn giết ta, ta liền giết người!

Đường Phong lạnh lùng nhìn Huyết Vân Lưu.

Khóe miệng Huyết Vân Lưu cười khổ, thần thái hung thần ác sát trên mặt biến mất, đan điền bị hủy, không có cương khí để bảo vệ tâm mạch, cho nên không có khả năng sống sót.

Thời điểm Huyết Vân Lưu gọi Đường Phong đi qua, Đường Phong đã biết rõ hắn muốn làm gì, đơn giản là muốn đồng quy vu tận với mình, lúc trước một Linh giai hạ phẩm dùng chiêu Ngọc Thạch Câu Phần này có uy lực khủng bố như vậy, đừng nói chỉ đến Linh giai trung phẩm đỉnh phong như Huyết Vân Lưu, nếu hắn vận dụng thành công, Đường Phong không chết cũng trọng thương.

Huyết Vân Lưu chết, đệ tử của Huyết Vụ Thành chết, Đường Phong cũng buông lỏng một hơi. Nếu như đám người Huyết Vân Lưu thật sự đem chuyện lần này về phẩm báo, Đường Phong đoán rằng Huyết Vụ Thành chắc chắn sẽ ra tay với mình, không vì cái gì khác, chỉ vì nước của hàn đàm kia thôi.

Lần lượt ngưng luyện âm hồn của người Huyết Vụ Thành, Đường Phong lại ném thi thể của bọn họ vào Mị Ảnh Không Gian. Lúc này Đường Phong nhảy lên lưng Hắc Phượng, bảo nó chở mình bay về hướng Thiên Tú.

Kể từ ngày đó ở bên ngoài Đường Gia Bảo thi triển Thăng Giả Vi Vương, ngàn vạn âm hồn trong đan điền chỉ còn một, cho tới bây giờ cũng không vượt qua mười, nhưng âm hồn trong đan điền, mỗi một còn đều cường đại vô cùng, không có con nào dưới Linh giai, tất cả đều là âm hồn Linh giai cao thủ.

Trong lúc rảnh rỗi, Đường Phong ngồi trên lưng Hắc Phượng xem xét trí nhớ của âm hồn, trí nhớ của những Linh giai cao thủ này có rất nhiều thứ, dù là phương pháp tu luyện, hay công pháp võ điển của bản thân bọn họ và có một ít thứ Đường Phong không để vào mắt, nhưng tổng thể mà nói, cũng có thu hoạch không nhỏ.

Đường Phong xem xét âm hồn đầu tiên chính là Huyết Vân Lưu, bởi vì hắn là Linh giai trung phẩm đỉnh phong, chắc chắn có lý giải rất đặc biệt về phương pháp tu luyện.

Sau khi xem xét, hắn không tìm ra thứ gì, nhưng lại thu được một tin tức ngoài ý muốn.

Huyết Vân Lưu biết nơi hạ lạc của Ngự Thần.

Đây là thanh Thần binh không có bài danh trong Thần Binh Phổ, từ xưa đến nay chưa từng có người nào chiếm được, theo như lời của Tư Đồ ngày đó, vị trí của Ngự Thần, ngàn năm trước có rất nhiều người biết, cũng có rất nhiều người tự ngạo có thực lực cao thâm muốn đi vào thu phục, ngay cả Thiên Cốc sát thần Thọ đồng tử cũng đã thử qua, nhưng tất cả đều lấy thất bại mà chấm dứt.

Ngự Thần khó thu, cũng làm cho không người nào biết được chân diện mục của nó, nó là kiếm hay là đao, hoặc là thương... Không ai biết được.

Chính vì thế, nó là Thần binh duy nhất không có bài danh trên Thần Binh Phổ, kỳ nhân năm đó chế định ra Thần Binh Phổ, cũng là người không định ra vị trí đệ nhất.

Ngày đó, từ trong miệng của Tư Đồ biết được tin tức của Ngự Thần, tâm của Đường Phong đã rục rịch, nhưng nhiều người đã thất bại, chỉ sợ mình cũng không có hy vọng gì, hơn nữa khi đó còn có chuyện muốn làm.

Nhưng hôm nay, tâm tư này lại rục rịch. Thiên Tú tông và Bạch Đế thành đã không còn điều gì lo lắng, không cần hắn quan tâm cái gì, có chiếm được Ngự Thần hay không cũng không sao, đi một lần cho biết cũng được! Nếu có thể lấy được Thần binh này cũng tốt.

Huyết Vân Lưu biết rõ nơi hạ lạc của Ngự Thần, là vì hắn cũng đi thu phục một lần, nhưng hắn chỉ đi được một phần mười lộ trình, không thể nào tiến lên được nữa, ra sức phấn đấu hơn nửa năm, cuối cùng đành buông tha.

Tin đồn vĩnh viễn không thể nào biết được gian khổ trong quá trình thu phục Ngự Thần, Đường Phong nhìn trộm trí nhớ Huyết Vân Lưu, giống như có kinh nghiệm tự mình trải qua, cho nên cũng có thể phỏng đoán được một hai.

Đáng quý là, vị trí của Ngự Thần, cách nơi của hắn hiện tại không xa, cách vị trí Hắc Phượng hiện giờ khoảng năm sáu ngày đường.

Đi xem! Đường Phong đã làm ra quyết định, vỗ vỗ cổ Hắc Phượng, bảo nó chuyển hướng, Đường Phong cẩn thận xem xét đủ loại kinh nghiệm mà Huyết Vân Lưu trải qua, dung nhập vào bản thân.

Năm sáu ngày sau, Đường Phong đã tới được một nơi khí ho cò gáy, ở đây là nơi chó ăn đá gà ăn sỏi, không có một ngọn cỏ, nhìn nó hoang vu đến cực điểm. Ngay cả mặt đất cũng không có sinh cơ, không khí trầm lặng.

Loại địa phương này, từ trước đến nay không ai thích, cũng không ai đến chỗ này, nhưng những người biết rõ chi tiết, nhất định sẽ đào sỏi đá khô cần ở đây lên, tìm kiếm bóng dáng của Ngự Thần.

Ngự Thần là Thần binh, hơn nữa là Thần binh thần bí nhất, cho nên không có khả năng tồn tại ở nơi như thế này. Đào sỏi đá khô cần lên, bởi vì có một cửa vào Linh Mạch Chi Địa, đi vào theo lối này, mới có thể nhìn thấy phong thái của Ngự Thần.

Đường Phong đứng nguyên tại chỗ, sau đó lấy Sơn Hà Đồ từ trong Mị Ảnh Không Gian ra.

Hỏa Phượng vẫn ngồi trên người Bạch Ngọc Long để khôi phục, Tư Đồ hưng phấn chạy tới, trên miệng nói:

- Đại thiếu, lần này muốn làm gì?

- Không có chuyện gì, chỉ muốn đem Hắc Phượng giao cho người chiếu cố vài ngày.

Đường Phong muốn đi thu phục Thần binh Ngự Thần, cho nên không thể mang theo Hắc Phượng bên người, tuy Hắc Phượng hiện giờ có cảnh giới Thất giai linh thú, nhưng nơi sắp đi quá nguy hiểm, càng nghĩ, vẫn để nó vào trong Sơn Hà Đồ thì tốt hơn.

- Đại thiếu...

Khuôn mặt Tư Đồ lập tức sa sầm xuống, Hắc Phượng khi còn bé hấn đã không thể làm gì, hôm nay đã dài đến hai ba trượng, hấn có thể chế ước sao? Nghĩ tới tính tình của con thượng cổ linh thú này, khóe miệng của Tư Đồ đắng chát.

Đường Phong không cho Tư Đồ bất cứ cơ hội cự tuyệt nào, trực tiếp đi lên Sơn Hà Đồ một cái, ném Hắc Phượng vào. Hắc Phượng đứng bên cạnh Tư Đồ, đôi mắt Phượng quay tròn nhìn hấn, Tư Đồ bài ra nụ cười mỉm vui vẻ, gật đầu với Hắc Phượng.

1090. Chương 944: Ngự Thần Sơn

Khi đưa con Thất giai linh thú này vào trong Sơn Hà Đồ, lần này Đường Phong cũng hao phí không ít cương khí, không thể không ngồi xuống khôi phục một phen.

Trong Sơn Hà Đồ, Hắc Phượng đã dè Tư Đồ bỏ nhào lên mặt đất, hai cái móng vuốt dẫm lên người hấn, ngửa đầu kêu to một phen, điều võ dương oai rồi bỏ đi. Thật lâu sai, Tư Đồ mới bò dậy sau bị lãng nhục, rất ủy khuất xấu hổ.

Đang muốn mở miệng phàn nàn với Đường Phong vài câu, Tư Đồ lại cả kinh, mở miệng nói:

- Đại thiếu, đây là...

- Đây là nơi xuất nhập Linh Mạch Chi Địa của Ngự Thần.

Đường Phong vừa khôi phục vừa trả lời.

Sắc mặt Tư Đồ cả kinh, lập tức vui vẻ, nói:

- Đại thiếu muốn thu phục Thần binh Ngự Thần sao?

- Không dám nói là thu phục nó, ta chỉ tới thử thôi.

- Cũng đúng, cho tới tận ngày nay chưa có ai chiếm được Ngự Thần, đại thiếu cứ nỗ lực hết sức là được. Ngàn năm trước có nghe đồn, Ngự Thần từng có chủ nhân, nhưng chỉ nghe nói như thế, nhưng không nhìn thấy chân diện mục, nói thật, lão phu cũng rất hiếu kỳ với Ngự Thần. Nếu đại thiếu có thể thu phục được

Ngự Thần, đến lúc đó phải gọi tiểu lão nhân ra chiêm ngưỡng một lần, không uổng công cả đời tiểu lão nhân mong nhớ.

- Đến lúc đó rồi nói sau.

Đường Phong không thể không cười, càng nhìn trộm trí nhớ Huyết Vân Lưu, càng cảm thấy Ngự Thần khó chiếm được, trong lòng Đường Phong không có bất cứ nắm chắc nào.

Ngồi xuống khôi phục nửa ngày, cuối cùng cũng bổ sung toàn cương khí, Đường Phong thu hồi Sơn Hà Đồ, đi vòng quanh vài vòng, đứng ở một vị trí, thò tay điểm một cái vào hư không.

Dù người khác biết cửa vào của Linh Mạch Chi Địa ở đâu, cũng phải đi tới cửa vào để mở cửa mới vào được, nhưng Đường Phong không cần, Thiên Cơ Ấn trong đan điền, chỉ cần là phong ấn thì Thiên Cơ Ấn sẽ mở ra rất đơn giản.

Một cảnh hỗn độn xuất hiện trước mặt Đường Phong, Đường Phong liền chui vào.

Thân thể còn chưa dừng lại, cảnh tượng trước mắt đã không thấy rõ, toàn thân Đường Phong căng cứng. Bởi vì, trong nháy mắt tiến vào, Đường Phong cảm giác không khí giống như hóa thành vô số mũi tên sắc nhọn, đang muốn đâm xuyên qua thân thể của hắn.

Hương vị sâm lãnh, giống như mình bị vô số đạo công kích tập trung, tránh cũng không thể tránh.

Thần sắc Đường Phong thản nhiên, ngẩng đầu nhìn lên ngọn núi lớn trước mặt, mà ngọn núi này là ngọn núi kỳ dị nhất mà Đường Phong từng nhìn thấy, dù đã nhìn thấy nó không ít lần trong trí nhớ của Huyết Vân Lưu, nhưng khi đứng trước mặt ngọn núi này, Đường Phong vẫn nhìn không được sinh ra cảm giác kính sợ.

Ngọn núi này không tính là cao, đại khái chỉ khoảng ngàn trượng mà thôi, kéo cũng khoảng mười dặm, cả Linh Mạch Chi Địa bị ngọn núi này chiếm cứ một nửa.

Linh Mạch Chi Địa cất chứa Ngự Thần, nó rất nhỏ, đây là Linh Mạch Chi Địa nhỏ nhất mà Đường Phong nhìn thấy tới giờ, một nơi như thế này, chỉ lớn bằng một cái Tỉnh An Thành mà thôi.

Nhưng không thể phủ nhận, ngọn núi này rất quỷ dị, rất kỳ lạ. Trên ngọn núi không có hoa cỏ chim chóc, cũng không có bất kỳ sinh cơ nào, cảnh tượng trong Linh Mạch Chi Địa này, cũng không có bất kỳ ngọn cỏ nào, hoang vu đến cực điểm.

Nhưng ngọn núi này, lại sinh ra vô số cây gai, mỗi cây gai này giống như đâm phá đại địa.

Ngự Thần Sơn! Nếu là chỗ của Ngự Thần ẩn thân, cho nên ngọn núi này được mọi người gọi là Ngự Thần Sơn.

Trên Ngự Thần Sơn có nhiều vô số kể cây gai ngược, mỗi một cây gai đều có độ dài ngắn không giống nhau, rậm rạp chằng chịt phân bố trên ngọn núi, giống như muốn đâm phá trời cao, chỉ về phía bầu trời.

Một ngọn núi lớn như vậy, chỉ cần liếc nhìn, sẽ làm cho người ta sinh ra ác mộng, chớ đừng nói đặt chân lên ngọn núi này. Nhưng từ xưa đến nay, có vô số người muốn trèo lên tới đỉnh, bởi vì Thần binh Ngự Thần, đang nằm ở trên đỉnh núi, đạp lên đỉnh núi, có ý nghĩa với việc chiếm được Ngự Thần.

Đường Phong ngẩng đầu nhìn lên Ngự Thần Sơn, nhưng không nhìn thấy gì. Giữa sườn núi, có một phiến sương mù mờ lung che chắn tầm mắt của mọi người. Chân diện mục của Ngự Thần, không ai nhìn thấy được.

Đây chỉ là một ngọn núi cao ngàn trượng mà thôi, đã ngăn cản bộ pháp của vô số người, Thọ đồng tử chỉ lên tới sườn núi đã bắt đầu quay về, mà Linh giai trung phẩm đỉnh phong như Huyết Vân Lưu, cũng chỉ đi được trăm trượng mà thôi.

Đường Phong chỉ là Thiên giai thượng phẩm mà thôi, dù có vận dụng đòn sát thủ, cũng không thể nào sánh bằng với Thọ đồng tử, trong lòng không rõ ngọn nguồn.

Thời điểm đang nhìn, có hai cổ thần thức cường đại quét qua người Đường Phong một lần, hai cổ thần thức này làm cho người ta có cảm giác trái ngược nhau, một cổ âm lạnh bá đạo, giống như muốn xâm nhập vào hồn phách con người, nhìn trộm tất cả suy nghĩ trong lòng, bị cổ thần thức này quét qua, cả người Đường Phong nổi da gà, phải vận chuyển cương khí khắp toàn thân, lúc này mới dễ chịu một ít.

Mà một cổ thần thức khác, lại tương đối ôn hòa, không hề có ý đả thương người, chỉ tò mò mới quét qua Đường Phong một vòng.

Thần thức khác nhau, hai cổ thần thức này lại có điểm giống nhau, đó chính là rất cường đại! Thần thức như vậy, đều thuộc về Linh giai thượng phẩm.

- Ân?

Đường Phong kinh ngạc nhìn về phía phương hướng thần thức phát ra, nhìn dưới Ngự Thần Sơn, có hai người khoanh chân ngồi đó.

Một người có thân hình tiêu sái, khí vũ hiên ngang, trên người mặc một bộ áo dài màu trắng, trên người lộ ra hương vị không nhiễm một hạt bụi. Mà người còn lại có khí chất bất đồng, thân hình khôi ngô, diện mục hung ác, hần chỉ mặc một cái áo khoát trên người, áo khoát màu kim nhật, toàn thân phát ra một cổ khí phách.

Con mắt Đường Phong híp lại, trong lòng chấn động không thôi.

Tại sao bọn họ lại ở chỗ này? Đường Phong nghĩ muốn nổ đầu cũng không hiểu, mình chẳng qua chỉ đến nơi này lấy Ngự Thần, không nghĩ tới lại gặp hai nam nhân mạnh nhất trên đời này.

Hắn không tự mình gặp mặt, nhưng Đường Phong từ trong trí nhớ của âm hồn biết được dung mạo của bọn họ.

Cung chủ Thiên Thánh Cung Tần Thả Ca, thành chủ Huyết Vụ Thành Huyết Thiên Hà.

Người cầm đầu của hai thế lực lớn, từ trước đến nay đều thủy hỏa bất dung, tranh đấu ngàn năm người sống ta chết, hiện tại lại cùng ngồi dưới Ngự Thần Sơn, dù ngồi cách nhau mười trượng, nhưng tràng diện này có chút quỷ dị.

Hai người ở cùng một chỗ, không phải phân người sống ta chết sao?

Hơn nữa, từ tin tức mà mình nhận được, Tần Thả Ca bế tử quan, Huyết Thiên Hà cũng bế quan tu luyện. Nhưng không ngờ tất cả tin tức này đều là giả, Tần Thả Ca vốn không có ở trong Thiên Thánh Cung bế tử quan, mà là đang ở Ngự Thần Sơn, muốn thu phục Thần binh.

1091. Chương 945: Huyết Thiên Hà, Tần Thả Ca

Hai người này, ngay cả đệ tử dưới tay của mình cũng lừa gạt, thậm chí Huyết Vân Lưu cũng không biết tin tức của ca ca mình.

Hai người này quá cẩn thận! Nhưng nghĩ lại cũng đúng, Ngự Thần vẫn chưa nhận chủ, mỗi người đều có cơ hội thu phục, loại chuyện này ít người biết được càng tốt, bây giờ không phải là ngàn năm trước, biết rõ nơi hạ lạc của Ngự Thần không có bao nhiêu người, bọn họ sẽ không tiết lộ tin tức này ra ngoài.

Đường Phong cảm thấy nhức đầu!

Hắn không biết rằng hai người này đang ở Ngự Thần Sơn, lần này mình tới đây là do lòng tham, muốn nhìn thấy và thử thu phục Ngự Thần mà thôi. Thần thức của Tần Thả Ca rất ôn hòa, không có bao nhiêu ác ý, hơn nữa chỉ là vì hiếu kỳ, bởi vì có liên quan đến Hỏa Phượng, Đường Phong không lo lắng đến việc hắn sẽ ra tay với mình.

Nhưng Huyết Thiên Hà thì không giống, hắn là người đứng đầu Huyết Vụ Thành, phong cách hành sự của Huyết Thiên Hà, vẫn còn thua kém hắn. Đối mặt với người như vậy, Đường Phong cảm thấy mình chỉ còn cách chạy trốn.

Nhưng bây giờ muốn lui ra đã không còn kịp, bọn họ đã phát hiện mình, nếu mình rời khỏi, sẽ có cảm giác mình có tội giết mình.

- Hừ!

Thời điểm Đường Phong đang do dự, đột nhiên Huyết Thiên Hà hừ lạnh một tiếng, âm thanh này giống như một cái tát, trực tiếp đánh vào trong tai của Đường Phong.

Tâm thần chấn động không nguyên do, sắc mặt Đường Phong trở nên tái nhợt, huyết khí trong ngực quay cuồng, cương khí hỗn loạn, suýt nữa phun ra một ngụm máu.

Hồn phách của Đường Phong đã được linh nhũ rèn luyện qua, hồn phách mạnh hơn trước kia rất nhiều lần, dù không úy kỵ uy áp của Linh giai thượng phẩm, nhưng cũng không ngăn cản nổi công kích trực tiếp đầy ác ý này.

Giống như một hài tử, có một số việc không biết sợ, chưa đánh và đánh qua là một chuyện khác nhau. Đường Phong không sợ Huyết Thiên Hà, nhưng không có nghĩa là có thần thức mạnh hơn đối phương.

Vô duyên vô cớ bị Huyết Thiên Hà công kích, tinh thần Đường Phong khấn trương, tay che ngực cảnh giác theo dõi hẩn, nếu đối phương thật sự ra tay, vậy mình sẽ vội vàng quay người bỏ chạy.

- Ồ?

1092. Chương 946: Xông Núi

- Cổ linh khí này...

Đường Phong có chút kinh ngạc.

- Ha ha, phát giác rồi sao?

Tần Thả Ca khen ngợi Đường Phong.

- Ngự Thần Sơn, bản thân của nó chính là một đầu linh mạch. Cho nên nơi này mới hình thành Linh Mạch Chi Địa này.

Thì ra là thế! Đường Phong vốn nghi hoặc, Linh Mạch Chi Địa nhỏ như vậy, linh mạch được giấu ở nơi nào, giờ nghe Tần Thả Ca nói thế, giờ mới hiểu được Ngự Thần Sơn trước mặt, chính là linh mạch! Nhưng là một đầu linh mạch không có người khai thác! Đây vốn là một đầu tử mạch, vì sao thời điểm Huyết Thiên Hà đặt chân lên núi, lại sinh ra biến hóa như vậy?

Linh mạch phản ứng, giống như một nữ tử băng thanh ngọc khiết, không muốn bị người quá nhiều thân cận.

Bỗng nhiên trên đỉnh núi phát ra một đạo ánh sáng mà Đường Phong mở to mắt ra nhìn, đạo công kích này giống như kiếm quang từ trên đỉnh núi đánh xuống, khoảng cách ngàn trượng, thoáng cái đã đến, nhanh chóng đến mức làm cho người ta hoa mắt, xem thế là đủ rồi. Đạo công kích này, là linh khí công kích thuần túy nhất, giống như kiếm quang, nhưng lại không phải kiếm quang, tốc độ dù nhanh nhưng uy lực không lớn.

Huyết Thiên Hà thân là cao thủ Linh giai thượng phẩm, ứng phó công kích như vậy, không cần động tay chân gì nhiều, chỉ cần vung tay lên, đã làm đạo linh khí công kích này bị đánh tan. Huyết Thiên Hà hướng bước tiếp một bước!

Trên đỉnh núi lập tức xuất hiện hai đạo hào quang công kích, uy lực không kém một đạo trước bao nhiêu.

Huyết Thiên Hà không hoảng hốt bất loạn, điểm ra hai chỉ, còn chưa chờ công kích tới gần, đã bị hấn đánh tan. Bước chân không ngừng nghỉ, Huyết Thiên Hà bước ra bước thứ ba, lúc này trên đỉnh núi xuất hiện ba đạo công kích! Nhưng Huyết Thiên Hà ứng phó thuận buồm xuôi gió, không chút khó khăn.

Quá trình thu phục Thần binh Ngự Thần, trước kia Đường Phong đã nhìn thấy từ trong trí nhớ của Huyết Vân Lưu, biết rõ sẽ xuất hiện tình cảnh này, chỉ cần người nào đặt chân lên Ngự Thần Sơn, sẽ bị Ngự Thần trên đỉnh núi quấy nhiễu! Mỗi bước bước ra, liền nhiều hơn một đạo công kích, hơn nữa công kích càng ngày càng mạnh, càng lúc càng nhanh, vừa bắt đầu không có gì khó khăn, nhưng càng lên cao ứng phó càng nhiều công kích, cường hoành như Thiên Cốc Thọ đồng tử, vì sao lại dừng lại ở giữa sườn núi?

Bởi vì hấn cũng không có cách nào chống lại công kích nhiều như châu chấu kia được.

Thọ đồng tử cũng không ứng phó nổi, Huyết Thiên Hà chỉ sợ đồng dạng cũng không ứng phó qua nổi, cái này là ngự thần từ ngàn năm nay, chưa từng bị người thu phục chiếm được duyên cớ! Trong mười tức ngắn ngủi, Huyết Thiên Hà đã đi được khoảng cách trăm trượng, bước chân hấn rất lớn, giống nhau khí phách của hấn, mỗi khi bước một bước, đều cách nhau một trượng.

Hiện nay, Thần binh trên đỉnh núi công kích, đã nhiều đến trăm đạo, Huyết Thiên Hà cũng không còn ứng phó nước chảy mây trôi như trước, bước chân đi về phía trước, hai đấm huy động liên tục, một mảnh quyền ảnh đánh ra, đánh tan toàn bộ công kích trên đỉnh núi đánh xuống. Đi đến loại trình độ này, đã vượt qua cực hạn của Huyết Vân Lưu, tuy Huyết Vân Lưu là thân đệ đệ của Huyết Thiên Hà, cũng là Linh giai trung phẩm đỉnh phong, nhưng cũng chỉ trăm trượng mà thôi, Đường Phong nhìn không chớp mắt, chuyên chú nhìn qua, càng nhìn càng minh bạch.

Nắm đấm Huyết Thiên Hà rất nhanh, một hơi cũng có thể đánh ra hơn trăm quyền, nhìn thần sắc của hấn, hiện tại còn không phải cực hạn của hấn. Chỉ qua mười tức thời gian, Huyết Thiên Hà đã vượt qua khoảng cách hai trăm trượng, công kích trên đỉnh núi đã nhiều hơn hai trăm, rốt cuộc bộ pháp của Huyết Thiên

Hà cũng trì hoãn trở lại, thần sắc càng chuyên chú, cường hoành như hấn, hiện tại dù bị Ngự Thần quấy nhiễu, cũng không cần phải cẩn thận từng li từng tí.

Hơn nữa linh khí công kích hiện tại, đã vượt qua lúc ban đầu rất xa, nếu lúc bắt đầu là một kích của Địa giai, như vậy hiện tại, hiện giờ chính là công kích của Thiên giai, uy lực không thể so sánh nổi, hơn hai trăm Thiên giai cao thủ cùng công kích một nơi, sao Huyết Thiên Hà có thể khinh thị? Lại một quyền hủy thiên diệt địa, một quyền khí phách tuyệt luân, khí thế thượng thiên hạ địa, duy ngã độc tôn, một quyền đánh nát hơn trăm đạo công kích, quyền thứ hai, tất cả công kích đều biến mất không thấy gì nữa.

- Xem ra tên côn đồ này tiến bộ không ít.

Tần Thả Ca nhin không được tán thưởng một tiếng, lúc trước hấn và Huyết Thiên Hà đều đến nơi này cùng lúc, hai người không thể đi tới hai trăm trượng, nhưng nhiều năm như vậy, hai người đều đột phá cực hạn, cho tới bây giờ, đã có thể đi bốn năm trăm trượng. Bởi vì Ngự Thần khó thu, cho nên hai đại cao thủ đứng đầu mới đem nơi này là nơi tu luyện, ứng phó chiến đấu với Thần binh, so với ngồi xuống tu luyện buồn tẻ còn tốt hơn nhiều.

- Người cảm thấy hấn có thể đi được bao xa?

Đột nhiên Tần Thả Ca hỏi Đường Phong một tiếng.

- Văn bối không biết.

Đường Phong lắc đầu, đây là lần đầu tiên Đường Phong nhìn thấy có người mới tiến Ngự Thần Sơn, sao dám suy đoán chứ?

- Ha ha, nhìn kỹ đi, người cũng có chỗ tốt đó.

Tần Thả Ca nói.

Trong khi nói chuyện, Huyết Thiên Hà đã đi được ba trăm trượng, ứng phó với linh khí công kích càng ngày càng nhiều, càng ngày càng cố hết sức, cho tới bây giờ, hấn đã không thể ngăn cản toàn bộ công kích, chỉ có thể thi triển thân pháp, vừa ngăn cản, vừa tránh né công kích đến từ đỉnh núi.

Dù là vậy, Huyết Thiên Hà cũng đang từ từ giật gấu vá vai, bộ dáng hết sức khó xem, biên độ linh khí công kích được tăng cường, làm cho hấn càng ngày càng khó ứng phó, mỗi một lần bước lên đều có công kích phô thiên cái địa, đã vượt qua Diệt Thế Chi Quyền của hấn.

Cuối cùng Huyết Thiên Hà cũng thất bại, thời điểm hấn đi được khoảng cách năm trăm trượng, hấn đành phải lui lại. Đến khoảng cách này, Thần binh trên đỉnh núi quấy nhiễu, mỗi một bước là hơn năm trăm đạo công kích.

Nếu gần năm trăm đạo công kích của tiêu chuẩn Địa giai, Huyết Thiên Hà ứng phó không có việc gì khó, nhưng những đạo công kích này chẳng khác gì công kích của Thiên giai đỉnh phong. Kiên trì lâu như vậy, đã là cực hạn của Huyết Thiên Hà.

Nhắc tới cũng lạ, hấn xông lên Ngự Thần Sơn, thời điểm đi về phía trước, công kích trên đỉnh núi chưa từng dừng lại một khắc, nhưng sau khi hấn lui một bước về phía sau, đỉnh núi liền an tĩnh lại, tùy ý để cho hấn bình an rời khỏi Ngự Thần Sơn.

Thần sắc của thành chủ Huyết Vụ Thành có chút chật vật, nhưng trong đôi mắt khí phách của hấn ẩn hiện một tia sắc thái vui mừng.

- Chúc mừng Thiên Hà huynh, đã đột phá cực hạn, thứ cho tiểu đệ vựng về, hôm nay đã đi bước bốn trăm bảy mươi ba bước phải không?

1093. Chương 947: Năm Mươi Trượng

Tần Thả Ca vui mừng chúc mừng.

Huyết Thiên Hà ngạo nghễ nói:

- Nhiều hơn người ngày hôm qua ba bước!

Dứt lời, hắn khoanh chân ngồi xuống, ngồi xuống khôi phục.

Tần Thả Ca khẽ cười, cũng không có ở ý, chỉ là nói khẽ:

- Ta cũng phải cố gắng hơn nữa, không thể để cho Thiên Hà huynh vượt quá nhiều a.

Ngày thường hai đại cao thủ không trao đổi với nhau nhiều lắm, trừ việc xông lên núi thu phục Ngự Thần ra, thời gian còn lại đều ngồi khôi phục, Đường Phong nghe bọn họ đối thoại cũng phải bật cười.

Ngoại nhân đều cho rằng nếu hai nhân vật này đụng phải nhau ở cùng một chỗ, nhất định sẽ liều người chết ta sống, nhưng tràng cảnh bình an vô sự này truyền ra ngoài, sợ rằng không có người nào tin tưởng.

Hiện tại hai người bọn họ ganh đua so sánh với nhau, giống như hai tiểu hài tử đang phân cao thấp, ít đi một phần lừa dối giả tạo trong giang hồ, nhiều thêm một phần thẳng thắn. Hai người hiện tại, không phải là tử địch ngàn năm, mà là hai đối thủ đang so đấu với nhau.

Hai người bọn họ đang nhắm mắt ngồi xuống, Đường Phong cũng không chịu nhàn rỗi, vị trí này có thể xem là bên cạnh linh mạch, tự nhiên cũng có thể tu luyện Linh Quyết.

Loại tình huống này, tốt nhất là Đường Phong nhanh chóng rời khỏi, miễn cho một ngày nào đó Huyết Thiên Hà không thoải mái, hạ sát thủ với hắn, Tần Thả Ca chỉ có thể bảo vệ hắn một lần, nhưng không có khả năng bảo vệ hai ba lần.

Nhưng Đường Phong không thể rời đi, vất vả lắm mới tới được Ngự Thần Sơn, lại gặp phải hai đại cao thủ đứng đầu so đấu cao thấp với nhau, đây là cơ hội ngàn năm khó gặp, nhìn chiêu thức và thủ pháp ứng phó của họ khi xông lên núi, nhìn nhiều cũng có thu hoạch không nhỏ.

Đường Phong khiêm tốn, trong suy nghĩ của hắn, vấn đề rõ ràng như vậy mình cũng nhìn ra, Tần Thả Ca và Huyết Thiên Hà cũng có thể nhìn ra, bây giờ nghe cung chủ Thiên Thánh Cung nói như vậy, đúng là bọn họ đã nhìn ra vấn đề này từ sớm.

- Không tệ!

Tần Thả Ca gật đầu nói:

- Muốn thu phục Ngự Thần, phải trèo lên đỉnh núi, nhưng lại bị Ngự Thần quấy nhiễu, đã làm cho vô số người thất bại trong gang tấc. Cường độ quấy nhiễu của Ngự Thần và phương pháp xử lý công kích có liên quan, liên quan rất lớn. Đối mặt với những công kích này, người có thể đánh tan, cũng có thể trốn tránh, nhưng phương thức xử lý bất đồng, biên độ và cường độ công kích của Ngự Thần cũng bất đồng. Ngự Thần, đúng là một kiện Thần binh có linh tính! Nó ở trên đỉnh núi, quan sát tất cả Ngự Thần Sơn, nếu người xông núi trốn tránh công kích của nó, vậy công kích tiếp theo của nó sẽ tăng lên rất nhiều, nhìn số lượng công kích bị né tránh, sẽ có quan hệ trực tiếp tới biên độ mà nó tăng cường.

Nói cách khác, nếu lúc người xông lên núi tránh né nhiều đạo công kích, vậy biên độ công kích tiếp theo sẽ tăng lên rất lớn. Nếu tránh né ít, biên độ tăng lên cũng không lớn.

Không chỉ như vậy, dù người xông núi không trốn tránh, lựa chọn đánh tan công kích của Ngự Thần, thủ pháp bất đồng, cũng sẽ làm cho công kích của Ngự Thần tăng lên.

Mỗi đạo công kích từ đỉnh núi, đều phải tự mình phá vỡ, một kiếm của Đường Phong đánh tan mười đạo công kích, đã làm cho uy lực của công kích tăng lên.

Mà làm giống như Huyết Thiên Hà ngày đó, một quyền diệt thế đã đánh tan một nửa công kích, chẳng khác nào tự chui đầu vào rọ.

Hai vấn đề này, là kết quả của việc Đường Phong quan sát suốt một tháng, lần này xông núi chính là để nghiệm chứng suy đoán của mình.

Tần Thả Ca giận dữ nói:

- Ta và Thiên Hà huynh đệ đã phát hiện ra vấn đề này, nhưng đối mặt với công kích của Ngự Thần, có đôi khi không thể không tránh né, không thể trong một lần đánh tan toàn bộ công kích, làm cho chúng ta phải tránh né, nhưng đây chỉ hành động bất đắc dĩ.

Đường Phong gật đầu thật mạnh. Càng đi lên, số lượng công kích càng nhiều, theo lý luận mà nói, nếu không thể phá vỡ tất cả công kích, không né tránh, thì uy lực của công kích cũng tăng lên không nhiều, khi đó có thể từ từ tiến lên.

Nhưng trên thực tế nhân lực có hạn, hai đại cao thủ đứng đầu cũng làm không được, cho nên tới bây giờ họ vẫn dừng lại ở giữa sườn núi.

Nếu có một người, có thể đánh tan toàn bộ công kích của Ngự Thần, mà không làm cho uy lực của công kích tăng lên, chỉ có người như vậy mới có khả năng trèo lên đỉnh núi. Đương nhiên, yêu cầu này thật sự rất cao, Tần Thả Ca và Huyết Thiên Hà cũng làm không được, những người khác làm thế nào được?

Nghĩ tới đây, Đường Phong lại hưng phấn.

Không bởi vì chuyện gì khác, bởi vì hắn chính là truyền nhân của Đường Môn! Đệ tử Đường Môn tinh thông ám khí chi đạo, đỉnh tiêm ám khí thủ pháp bên trong, Cửu Tinh Liên Châu và Thiên La Địa Võng không núi, bởi vì số lượng ám khí phóng ra cũng không nhiều, nhưng hai chủng thủ pháp phóng ám khí Thiên Y Vô Phùng và Truy Tinh Trục Nguyệt, lại có thể trong một lần ném ra vô số ám khí.

Đường Phong có thể trong nháy mắt đánh ra hai trăm chuỗi ám khí, hơn nữa có thể khống chế tinh chuẩn và lực đạo của mỗi chuỗi ám khí, đây chính là cực hạn của hắn.

Nếu như dùng ám khí chi đạo để phá giải sự quấy nhiễu của Ngự Thần, trong suy nghĩ thì chuyện này rất khả thi!

Nhưng suy nghĩ cẩn thận, Đường Phong vẫn thở dài một hơi, không nói ám khí trong tay của hắn không đủ nhiều, cho dù có dùng thủ pháp Truy Tinh Trục Nguyệt, cũng không phải biện pháp có thể ứng phó với công kích của Ngự Thần.

Một hơi phóng hai trăm mũi ám khí, nghe thì có thể làm người ta kinh sợ, nhưng khi đi đến giữa sườn núi, công kích của Ngự Thần vượt qua năm trăm lượt, gấp đôi số lượng hai trăm mà hắn phóng!

Nếu mình có thể sử dụng thủ pháp ám khí trong truyền thuyết thì tốt biết mấy.

Trong Đường Môn, có một loại thủ pháp ám khí trong truyền thuyết, đó là Chư Thiên Tinh Thần!

Nhưng những vị tiền bối cao nhân muốn học thủ pháp ám khí này trong Đường Môn đều thất bại, ngay cả người nghĩ ra nó cũng chưa từng tu luyện thành công, độ khó khi thi triển còn khó hơn lên trời, cho nên thủ pháp ám khí này vẫn luôn bị bỏ lại gác lên giá cao, không ai ngó đến. Đường Phong may mắn xem qua, nhưng lại không có ghi cách thi triển thế nào, chỉ ghi lại tưởng tượng của người tạo ra và tràng cảnh khi nó thi triển ra.

Uyển nhược mạn thiên tinh thần xuyên toa ngân hà. (Giống như bầu trời đầy sao xuyên thẳng qua ngân hà)

Chỉ có một câu như vậy, thủ pháp ám khí Chư Thiên Tinh Thần trong truyền thuyết này, từ xưa đến nay, chỉ có một câu miêu tả như vậy, hơn nữa lại miêu tả ra tràng cảnh khi Chư Thiên Tinh Thần được thi triển ra, còn cách tu luyện chiêu này như thế nào thì không có nhắc đến.

Vị tiền bối tưởng tượng ra thủ pháp này, nghĩ tới chỉ là ý nghĩ hảo huyền. Ở thế giới kia, thủ pháp thúc dục ám khí, không thể nào làm được điểm này.

Không đề cập tới Chư Thiên Tinh Thần, ngay cả Truy Tinh Trục Nguyệt, từ khi Đường Môn sáng tạo đến nay, cũng có rất ít người thi triển ra, Đường Phong đi tới thế giới này, phải dùng cương khí khu động mới chơi nổi.

Thời điểm đang tự đánh giá, linh quang lóe lên trong đầu của Đường Phong, bỗng nhiên mở miệng nói:

- Tiền bối, người có nghĩ tới hay không, Ngự Thần gia tăng cường độ công kích quá nhiều, có phải có liên quan đến lực phá vỡ công kích của nó hay không?

- Người nói tiếp đi?

Tần Thả Ca hào hứng, mở miệng hỏi.

- Văn bối chỉ là ngờ vực vô căn cứ, người xem, bây giờ chúng ta biết rõ tin tức này, ngự thần gia tăng cường độ quá nhiều, bởi vì liên quan đến việc trốn tránh và lực công kích. Nhưng chúng ta đều biết Thần binh thông linh, nó chọn chủ không liên quan gì đến thực lực của chủ nhân, hiện tại Ngự Thần gia tăng cường độ quá nhiều lên từ từ, nếu là như vậy, thì dù là Linh giai đỉnh phong cũng không thể thu phục được nó.

Hơn nữa đạo công kích thứ nhất của nó, chỉ vẹn vẹn đạt trình độ Địa giai, chính là cho thế nhân cơ hội. Nếu chúng ta không chế lực đạo hoàn mỹ, mỗi lần phá tan một đạo công kích đều như thế, tình huống sẽ như thế nào?

Tần Thả Ca trầm tư một lát, hai mắt tỏa sáng, mở miệng nói:

- Người nói thời điểm xông núi, lực đạo phá vỡ công kích không lớn không nhỏ, vừa vặn đủ để đánh tan công kích của Ngự Thần?

- Đúng là ý của văn bối như vậy!

Đường Phong gật đầu.

Thời điểm người xông núi ứng phó công kích của Ngự Thần, nếu lực đạo quá nhỏ thì không thể đánh tan công kích của Ngự Thần, nếu quá lớn, dù có thể xử lý sạch cục diện trước mặt, nhưng phải đối mặt với lớp công kích mạnh mẽ tiếp theo.

Đây chỉ là suy đoán của Đường Phong mà thôi, nhưng Tần Thả Ca và Huyết Thiên Hà xông núi lâu như vậy, cũng đã biết rõ hai nhân tố lúc trước khi đối mặt với sự gia tăng cường độ và lực công kích của Ngự

Thần, cho nên mỗi lần xông núi, lực công kích của Ngự Thần càng lúc càng lợi hại, nhưng nguyên nhân vì sao nó trở nên mạnh mẽ thì lại không biết. Nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có thể liên quan đến lực công kích của người xông núi, đây là có thể là nguyên nhân duy nhất.

Đường Phong đoán ra điểm này, cũng không có ý giấu diếm, dù sao nếu mình thí nghiệm, hai người bọn họ cũng sẽ nhìn ra đầu mối. Không bằng đem cách nghĩ nói ra cho bọn họ biết, để bọn họ thí nghiệm một phen, như vậy cũng làm cho mình ít hao phí khí lực một chút.

- Điểm này ta cùng với Thiên Hà huynh ngược lại là đã xem nhẹ.

Tần Thả Ca sờ lên cằm, càng nghĩ càng cảm thấy có khả năng, quay đầu nhìn về phía Huyết Thiên Hà, nói:

- Thiên Hà huynh, người thấy thế nào?

Âm thanh của Huyết Thiên Hà lạnh lùng, nói:

- Thử một lần liền biết.

- Tốt, vậy thì lão đệ xung phong lên trước.

Bỗng nhiên Tần Thả Ca đứng lên.

Tần Thả Ca lại xông núi, nhưng lần này hần ứng phó với công kích của Ngự Thần cẩn thận từng li từng tí, mỗi một lần đều tận lực dùng lực đạo hoàn mỹ nhất để phá vỡ công kích, tuyệt không lãng phí nửa điểm cương khí.

Hần thân là Linh giai thượng phẩm, có thể điều động thiên địa linh khí cho mình dùng, không chế lực đạo tự nhiên chỉ là một bữa ăn sáng. Từng bước một đi về phía trước, một chưởng đánh ra, động tác và bộ pháp để ứng phó với công kích của Ngự Thần, thời gian trôi qua làm cho người ta cảm giác được một loại tiết tấu, làm cho người nhìn thấy có cảm giác vui vẻ thoải mái.

Huyết Thiên Hà vẫn quan sát, Đường Phong cũng thế. Chỉ có điều vẫn chưa nhìn thấy manh mối gì, cho đến khi Tần Thả Ca đi được khoảng cách ba trăm trượng, tình huống mới xảy ra biến hóa.

Thời điểm trước kia khi đi đến khoảng cách ba trăm trượng, công kích của Ngự Thần đạt tới trình độ Thiên giai hạ phẩm! Nhưng công kích mà Tần Thả Ca ứng phó hiện giờ, chỉ đạt tới Địa giai đỉnh phong mà thôi.

Cường độ công kích nhỏ lại, đồng nghĩa với việc ứng phó càng thêm dễ dàng.

Bốn trăm trượng, năm trăm trượng... Đường Phong và Huyết Thiên Hà đều nhìn thấy rõ ràng, cho đến khi Tần Thả Ca phân tâm, không thể không dùng một chưởng đánh tan rất nhiều đạo công kích đánh tới, cường độ quấy nhiễu của Ngự Thần mới đột nhiên lớn hơn.

Một lát sau, Tần Thả Ca lui trở lại, trên mặt xuất hiện nụ cười rất vui vẻ.

- Năm trăm năm mươi mốt bước! Nhiều hơn lần trước năm mươi bước, Đường Phong, biện pháp của người có thể thực hiện được! Cường độ công kích của Ngự Thần gia tăng, đúng là có liên quan tới lực đạo của người xông núi.

Tần Thả Ca vừa cười vừa ngồi xuống.

Năm mươi bước, thời gian Đường Phong tới đây một tháng, Tần Thả Ca mới tiến được năm mươi bước, nhưng lúc này chỉ xông núi một lần, đã bằng với thành quả một tháng!

- Đáng tiếc, đến thời điểm 300 bước, công kích số lượng quá nhiều, mặc dù là ta cũng không có biện pháp hoàn mỹ để không chế được lực đạo.

Tần Thả Ca lại thở dài.

1096. Chương 950: Âm Khí Nhảy Múa

- Nếu có thể không chế lực đạo hoàn mỹ, cường độ công kích của Ngự Thần vĩnh viễn không gia tăng!

- Đã tìm được phương pháp, hai vị tiền bối muốn thu phục Ngự Thần, đã nằm trong tầm tay.

Đường Phong vội vàng nói.

- Khó, khó ah!

Tần Thả Ca vỗ vỗ vai của Đường Phong.

- Lần này nhờ có ngươi, ta và Thiên Hà huynh tới nơi này đã nhiều năm, tư duy đã cổ hủ đi nhiều, ngay cả vấn đề này cũng nhìn không ra.

Sắc mặt Huyết Thiên Hà ở bên cạnh không vui, hừ lạnh một tiếng, bởi vì lời nói vừa rồi của Tần Thả Ca kéo hẳn vào làm hẳn không vui. Nhưng sự thật là thế, hẳn không thừa nhận cũng không được, sức quan sát của Đường Phong cao hơn hẳn.

Tần Thả Ca ngồi xuống khôi phục, Đường Phong và Huyết Thiên Hà không phản đối, Đường Phong vừa tu luyện Linh Quyết, vừa tự đánh giá nên xông núi như thế nào.

Dù chỗ này có hai Linh giai thượng phẩm, không phải Đường Phong không có tâm tư muốn thu phục Thần binh Ngự Thần trong đầu. Thần binh là thứ mà ai cũng mơ ước, Đường Phong muốn có nó cũng không phải mới ngày một ngày hai. Thần binh ở ngay trước mặt, sao hẳn không động tâm chứ?

Ba nguyên nhân làm gia tăng cường độ công kích của Ngự Thần đã rõ, theo lý luận mà nói, chỉ phải xử lý tốt ba vấn đề này, công kích của Ngự Thần vĩnh viễn không thay đổi. Bởi vì lực đạo khi vừa bắt đầu, chỉ có đạt trình độ một kích của Địa giai.

Càng nghĩ, Đường Phong cảm thấy ưu thế duy nhất của mình so với hai đại Linh giai cao thủ, chính là ám khí.

Luận ám khí chi đạo, Đường Phong không thua bất kỳ kẻ nào, muốn thu phục Ngự Thần, chỉ có ám khí mà thôi.

Một ngày lại trôi qua, dù ba người ngồi chung dưới Ngự Thần Sơn, nhưng không ai nói chuyện, mỗi ngày đều có người xông núi, mỗi ngày đều có người bắt đắc dĩ thối lui.

Tiến bộ của Tần Thả Ca và Huyết Thiên Hà rất rõ ràng, tiến lên khoảng cách sáu trăm trượng rất nhẹ nhõm, nhưng thời điểm đi đến đây, mỗi bước đều phải đối mặt với hơn sáu trăm đạo công kích, dù là bọn họ cũng ứng phó không xuể, cho nên làm cho công kích của Ngự Thần gia tăng, không lâu sau liền lui ra ngoài.

Đường Phong tiến bộ lớn hơn, dùng thực lực Thiên giai thượng phẩm, đã đi được khoảng cách ba trăm trượng!

Làm được trình độ này, chẳng những Tần Thả Ca mà ngay cả Huyết Thiên Hà cũng phải đảo mắt mà nhìn Đường Phong. Lần đầu tiên Đường Phong xông núi, Huyết Thiên Hà đoán rằng cực hạn của Đường Phong là năm mươi trượng. Nhưng hôm nay, hẳn dùng cảnh giới ngày đó, lại có thể đi được ba trăm trượng. Ba trăm trượng, chính là thành tích của Huyết Thiên Hà khi xông núi lên Ngự Thần Sơn lần đầu tiên! Tuy hiện tại ba người có biện pháp xông lên núi, nhưng có thể đi đến trình độ này đúng là khó có được.

Hơn nữa, phương pháp mà Đường Phong sử dụng khi xông lên núi, cũng là mỗi lần hai đại Linh giai thượng phẩm phải đổi mắt nhìn theo, đó là một loại nghệ thuật, loại nghệ thuật làm cho người ta lưu luyến quên cả đường về, nghệ thuật mà con mắt nhìn không dám chớp một cái.

Cho nên mỗi lần Đường Phong xông núi, hai đại Linh giai thượng phẩm đều quan sát, cảnh giới của Đường Phong thấp hơn bọn họ rất nhiều, nhưng lại không ảnh hưởng đến việc bọn họ học hỏi một ít thứ từ hắn.

Dưới Ngự Thần Sơn, Tần Thả Ca và Huyết Thiên Hà ngồi cách nhau vài chục trượng, nhưng ánh mắt của hai người đều nhìn lên khoảng cách hơn trăm trượng trên Ngự Thần Sơn.

Hiện tại người xông núi, chính là Đường Phong.

Trong ba người, mỗi ngày đều có người xông núi, đây không phải là ước định từ trước, mà là sau mỗi lần xông núi, tinh thần và cương khí của bản thân đều bị tiêu hao cực lớn, cần phải điều dưỡng khôi phục cho tốt hơn, chuẩn bị cho lần tiếp theo.

Nơi này chỉ có ba người, trong ba ngày mỗi người đều có thể xông núi một lần, cho nên mới có việc mỗi người xông núi một ngày, thay phiên nhau, chưa từng gián đoạn chút nào.

Tần Thả Ca nhìn động tác của Đường Phong trên Ngự Thần Sơn, vẻ tán thưởng trong mắt không chút che giấu, trên mặt nở nụ cười, nói:

- Thiên Hà huynh, có nhớ hần tới nơi này bao lâu không?

Huyết Thiên Hà trầm giọng nói:

- Không sai biệt lắm, khoảng một năm.

- Một năm, thời gian trôi qua nhanh thật! Hần đã không ít lần xông núi, nhưng xông bao nhiêu lần, đều cảm thấy vui vẻ thoải mái, thủ pháp ám khí của tiểu tử này, đã đến Tông Sư chỉ cảnh, đã có thể khai tông lập phái, Thiên Hà huynh phải chăng nhớ rõ thế gian có cái đó tông môn nhân như thế tinh thông ám khí chỉ đạo?

- Hừ, ám khí chỉ có tiểu nhân mới sử dụng, thủ đoạn hèn hạ, bỗng thành chủ đề ý đến những thứ này làm gì?

Tuy Huyết Thiên Hà nói như vậy, nhưng đôi mắt lại không chớp lấy một cái.

Tần Thả Ca cười nhạt một tiếng:

- Tuy ám khí là để đánh lén, nhưng hần sử dụng ám khí, lại làm cho người ta cảm thấy một loại chính khí, thủ pháp của hần lại làm cho người ta hoa mắt, không biết phải tốn bao nhiêu mồ hôi và công sức, mới có thể làm được trình độ như hần đây?

- Chút tài mọn này có gì đáng nói?

Dù Huyết Thiên Hà có chữ bối ám khí của Đường Phong thế nào, thì hần không thừa nhận không được, thủ pháp phóng ám khí, người trong thiên hạ không có ai có thể ưu việt hơn người trẻ tuổi Thiên giai thượng phẩm trước mặt này, dù là hần đã quan sát suốt một năm, dùng thực lực Linh giai thượng phẩm khu động ám khí, nhưng không cách nào làm được trình độ như hần.

Trên Ngự Thần Sơn, ở trước mặt Đường Phong có gần bốn mươi chuỗi phi đao đang bay múa!

Là bay múa, nhẹ nhàng giống như chim, chúng đang bay xung quanh thân thể của Đường Phong, dù là thanh ám khí nào bay đến bên cạnh Đường Phong, đều bị hần độn nhẹ một cái liền bay ra ngoài, vô cùng chuẩn xác đánh trúng một đạo công kích từ đỉnh núi đánh xuống, lực đạo không lớn không nhỏ, dễ dàng phá vỡ công kích của Ngự Thần, có thể nói là cực kỳ hoa lệ. Sau khi phá vỡ công kích, phi đao lại bay trở về, sau đó lại bị Đường Phong độn nhẹ bay ra ngoài, cứ như thế liên tục không ngừng nghỉ.

Hai cánh tay Đường Phong, uyển chuyển nhảy múa như hồ điệp, tốc độ nhanh đến mức đỉnh phong, mang theo một đạo tàn ảnh, mắt có thể quan sát bốn phương tám hướng, cả người của Đường Phong như lâm vào cảnh giới huyền diệu, mọi thứ trên thế gian chỉ còn lại bốn mươi thanh phi đao đang nhảy múa xung quanh thân thể của mình, mỗi một chuỗi phi đao, giống như con mắt và cánh tay nối dài của mình.

Đánh vỡ công kích của Ngự Thần, từ trên phi đao truyền ra tiếng vang leng keng như xuyên phá không trung, giống như đang cùng Ngự Thần tấu lên một giai điệu, nhịp điệu mỹ diệu. Bốn mươi chuỗi, vẫn chưa phải là cực hạn của Đường Phong.

1097. Chương 951: Khổ Luyện! (thượng)

Bước chân tiến lên một bước, một thanh phi đao mới lại gia nhập trận doanh, tốc độ tay của Đường Phong đã đạt tới đỉnh phong chỉ cảnh, lúc này lại nhanh hơn một phần, không ngờ hần đã đột phá cực hạn.

Thời gian một năm, mỗi lần Đường Phong xông núi đều dùng ám khí, dùng tất cả sở học bình sinh học được ra để ứng phó với Ngự Thần Sơn, đạt được sự rèn luyện tốt nhất, tất cả thủ pháp ám khí mà hần học được đều dung hợp với nhau một cách hoàn mỹ.

Hồi Toàn Kinh cam đoan ám khí bay trở về vị trí cũ, Cửu Tinh Liên Châu không chệ vào đâu được, nó quy định phạm vi hoạt động, thủ pháp ám khí đỉnh cấp Truy Tinh Trục Nguyệt và Thiên Y Vô Phùng đều dung hợp cùng một chỗ, tuy hai mà một.

Giống như kiếm đạo, thủ pháp ám khí của Đường Phong hiện giờ không có cố định, mọi cử động đều mượt mà, bao hàm chân lý của ám khí chi đạo, thời cơ tốt nhất, dùng lực đạo hoàn mỹ nhất kết hợp với tốc độ tinh chuẩn phóng ra.

Nói thì đơn giản nhưng làm thì rất khó, thời điểm vừa bắt đầu dùng ám khí xông núi, Đường Phong chỉ đi được đoạn đường tám mươi trượng, mới làm cho công kích của Ngự Thần tăng cường, còn kém hơn cả thành tích xông núi lần đầu tiên.

Nhưng dù sao hắn cũng xuất thân từ Đường Môn, trải qua mấy lần rút kinh nghiệm, Đường Phong vận dụng thủ pháp ám khí càng ngày càng tinh tú, càng ngày càng thuần thực, cho tới bây giờ, đã thăng hoa đến cực hạn, đạt tới độ cao khiến người ta phải quỳ bái.

Đây chính là Chư Thiên Tinh Thần sao? Đường Phong nhắm con mắt lại, nhưng chỉ nhìn thấy hơn bốn mươi thanh ám khí lóe ra hàn quang như cũ, đang bay múa xung quanh mình, giống như đang có chín ngôi sao trên trời đang phát sáng, xinh đẹp vô cùng.

Không! Đây không phải là Chư Thiên Tinh Thần, lại nói, nó chỉ là hình thức ban đầu của Chư Thiên Tinh Thần mà thôi. Uy lực và số lượng ám khí của hắn còn thua xa trình độ của Chư Thiên Tinh Thần.

Tay của mình đã đạt tới cực hạn, dù còn có thể đột phá, nhưng cũng không có khả năng đạt tới trình độ Chư Thiên Tinh Thần trong truyền thuyết! Rốt cuộc phải làm thế nào, mới có thể thi triển ra thủ pháp ám khí tuyệt thế này?

Không cần tay, mình có thể sử dụng cái gì? Dụng tâm? Tuy dụng tâm cũng có chỗ được, nhưng không có khả năng khu động toàn bộ ám khí.

- Rắc...

Có một tiếng vang nhỏ phát ra, sau khi một chuỗi ám khí đánh tan một đạo công kích của Ngự Thần, đột nhiên vỡ thành hai đoạn, Đường Phong khép một tay lại, đem chuỗi ám khí đứt đoạn này quay trở lại với sự khống chế ám khí của mình, biến một thanh thành hai thanh để sử dụng.

Đây là phản ứng thuần túy, không có nhiều động tác như trong suy nghĩ, tuy ám khí của Đường Phong có đẳng cấp Cường binh, nhưng va chạm với công kích của Ngự Thần trong thời gian dài, khó tránh khỏi việc tổn thất. Sau khi tình huống này xảy ra không ít, hiện tại Đường Phong đã ứng phó vô cùng thành thạo.

Đường Phong vẫn nhắm mắt tiến về phía trước một bước, lại có một thanh phi đao mới gia nhập, trăm chuỗi ám khí bay múa, tràn ngập vô cùng đồ sộ.

Nhưng đột nhiên Đường Phong cảm thấy bất an, đồng thời khu động trăm chuỗi ám khí bay múa bên cạnh mình, đây là cực hạn của hắn. Phát hiện đây chính là cực hạn của mình, Đường Phong mới cảm thấy bất an.

Vừa rồi có một ý niệm trong đầu, tay cũng đã đạt tới cực hạn, làm thế nào thì mình mới có thể đột phá?

Cảm giác bất an này giống như một cái đại môn nặng nề, giống như nhốt Đường Phong vào một căn phòng tối đen như mực, kêu trời trời không thấu, kêu đất đất không nghe.

Thu phục Ngự Thần, đã không còn là mục tiêu của Đường Phong. Một năm xông núi, đã làm cho ý niệm trong đầu của hắn chệch đi, hắn muốn nhìn trộm huyền bí của ám khí chi đạo.

Càng đi trên con đường này, Đường Phong càng phát hiện mình càng nhỏ bé.

Nhìn những thủ pháp ám khí tinh diệu trước kia, hiện tại nhìn lại cảm thấy nó vô cùng thâm thúy.

Trong nháy mắt đầy bất an, làm cho Đường Phong khu động trăm chuỗi ám khí mất đi chính xác. Không cần hết công kích của Ngự Thần, Đường Phong đang bị vây trong bóng tối theo bản năng phát giác một tia nguy hiểm, cương khí toàn thân không tự chủ bắt đầu vận chuyển, thoát ra từ hàng triệu lỗ chân lông, bao trùm thân thể của hắn, hình thành một tầng hộ thân cương khí.

Bỗng nhiên mở to mắt, Đường Phong nhìn thấy một đạo kiếm quang trắng xóa, đánh về phía mình!

- Không tốt!

Nhìn thấy cảnh này, Tần Thả Ca cả kinh, hắn không biết vì sao đang xông núi mà Đường Phong lại thất thần, như vậy sẽ gánh phải hậu quả rất ác liệt.

Hiện tại Đường Phong đi được khoảng cách ba trăm trượng, công kích của Ngự Thần đạt tới Địa giai đỉnh phong, hơn ba trăm đạo công kích toàn lực của Địa giai đỉnh phong, nếu đánh toàn bộ lên người của Đường Phong, chỉ sợ hắn sẽ mất mạng ngay lập tức.

Dù có giết mình cũng không thể nghĩ cách cứu viện, Tần Thả Ca là Linh giai thượng phẩm, nhưng cũng không thể trong nháy mắt túm Đường Phong trở lại ngay được, chỉ có thể trở mắt nhìn ba trăm đạo công kích kia đánh vào người Đường Phong.

Một tiếng nghiền nát rất nhỏ vang lên, đó là tiếng hộ thân cương khí bị phá hủy, đánh thân thể của Đường Phong bay ra ngoài, ngã một cái nặng nề xuống chân núi.

Tâm của Tần Thả Ca rớt xuống đáy cốc, nhìn không được thở dài một tiếng, trời cao đổ kị anh tài, hạt giống tốt như vậy lại bị hao tổn ở chỗ này.

Đã hơn một năm, tuy hắn và Đường Phong không có nói thêm điều gì, cũng có thể là vì quan hệ với Hỏa Phượng, thứ hai là người trẻ tuổi Đường Phong cho hắn ấn tượng không tệ, cho nên không muốn uống mạng ở nơi đây.

Xảy ra chuyện ngoài ý muốn, Đường Phong ngã xuống núi lại không chết, đang từ từ bò dậy, tay che ngực, sau đó kinh ngạc nhìn Ngự Thần Sơn cả nửa ngày, lúc này mới di chuyển bộ pháp quay về.

Đợi đến khi Đường Phong đi đến trước mặt mình, Tần Thả Ca mới ngạc nhiên nhìn hắn, nói:

- Người không có bị thương sao?

Tại sao lại không bị thương? Hơn ba trăm đạo công kích kia đánh trúng thân thể của Đường Phong, nhưng sắc mặt của hắn chỉ tái nhợt, còn lại thân thể không có chút vết máu nào. Cương khí hộ thể của Thiên giai thượng phẩm, không có khả năng chống cự lại nhiều công kích như vậy.

- Thể chất của văn bối tráng kiện hơn người thường một chút, không có trở ngại gì, cảm tạ tiền bối quan tâm!

Đường Phong vừa nghĩ, vừa thuận miệng trả lời.

Thân thể đã rèn luyện đến cực hạn, vào đúng lúc này đã nổi lên tác dụng, cộng thêm Bất Phôi Giáp trên người cũng cứu hắn một mạng, nếu không có Bất Phôi Giáp, lúc này chắc chắn sẽ bị thương nặng.

- Cho ta xem xem!

Tần Thả Ca cảm thấy không yên lòng, thần thái của hắn vẫn còn hoảng hốt, còn tưởng rằng đang ở trong mộng.

1098. Chương 951: Khổ Luyện! (hạ)

Đường Phong gật đầu, cũng không nói gì, sau khi Tần Thả Ca quan sát một chút, lúc này mới yên lòng, nói:

- Đúng là không có gì trở ngại, nhưng những ngày sắp tới ngươi phải nghỉ ngơi thật tốt, tạm thời không được xông núi nữa, đợi thân thể tốt hơn sẽ nói sau.

- Vâng!

Đường Phong trả lời một tiếng, sau đó tìm một chỗ khoanh chân ngồi xuống, có điều lúc này, hắn lại ngồi cách hai đại Linh giai thượng phẩm trăm trượng.

Vừa rồi bị mấy trăm đạo công kích của Ngự Thần đánh trúng thân thể, đột nhiên Đường Phong có một cách nghĩ không thể tưởng tượng.

Thủ pháp sử dụng ám khí của hắc hiện giờ không có đột phá thực chất gì, chỉ có thể điều khiển ám khí bay múa xung quanh mình, chỉ sợ đã là cực hạn.

Tốc độ hai tay lại không đạt yêu cầu, vĩnh viễn không có khả năng thi triển ra Chư Thiên Tinh Thần.

Số lượng ám khí và yêu cầu của Chư Thiên Tinh Thần quá nhiều, về yêu cầu số lượng ám khí, hắc từ trên người của mình tìm được một thứ, một thứ duy nhất!

Khí!

Kỳ kinh bát mạch, 365 khí huyết, thời điểm vừa bắt đầu tu luyện Đường Phong đã đả thông toàn bộ. Thời điểm vận chuyển hộ thân cương khí, cương khí từ trong các khí huyết này tuôn ra, bao phủ cơ thể mình, chống cự công kích.

Nếu những khí huyết này không tuôn cương khí ra, mà mỗi đạo khí huyết lại khổng chế một thanh ám khí, hơn nữa cộng thêm hai tay của mình...

Đột nhiên cách nghĩ này xuất hiện một cách hão huyền, nhưng thủ pháp ám khí Chư Thiên Tinh Thần kia cũng là ý nghĩ hão huyền, chưa chắc là hắc không có cơ hội thi triển ra.

Để nghiệm chứng suy nghĩ này, Đường Phong mới rời xa hai đại cao thủ Linh giai thượng phẩm, chuẩn bị bế quan tu luyện một phen.

Nếu quả thật có thu hoạch, muốn chiếm được Ngự Thần là việc trong tầm tay. Nhưng cách nghĩ dù tốt, nhưng Đường Phong biết rõ, nếu muốn thật sự thi triển ra, độ khó cũng không nhỏ hơn việc xông lên đỉnh Ngự Thần Sơn, bởi vì yêu cầu tâm thần thật sự quá cao.

Tâm thần trọn vẹn muốn phân thành vài trăm phần, mới có thể khổng chế chuẩn xác vài trăm đạo cương khí, nhiều chuỗi ám khí như vậy.

Dù sao cũng phải thử một lần, không thu phục được Ngự Thần, là vì chưa luyện được thủ pháp ám khí tuyệt thế này.

Liên tiếp một tháng, Đường Phong ngồi một chỗ không nhúc nhích, biểu lộ an tường, vững như bàn thạch, ngay cả khí tức cũng yên tĩnh như nước giếng, không có chút biến hóa.

Trong thời gian một tháng, Tần Thả Ca và Huyết Thiên Hà xông núi không ít lần, sau khi tìm được phương pháp xông núi, hai đại cao thủ đứng đầu này mỗi lần đều tiến được thêm vài bước, nhưng càng đi tới, cần phải ứng phó càng nhiều công kích, bọn hắc cũng cảm thấy ứng phó không nổi, cho nên dù thời gian đã qua rất lâu, bọn họ vẫn chỉ đi được sau trăm năm mươi trượng mà thôi, khoảng cách đến đỉnh núi còn một phần ba lộ trình.

- Tại sao nhiều ngày như vậy mà hắc vẫn không xông núi nhỉ?

Sau khi xông núi trở về, Tần Thả Ca nhìn về phía Đường Phong cách đó trăm trượng, cảm thấy có chút lo lắng.

Đã lâu chưa nói chuyện với nhau, đợi ở chỗ này cũng có chút nhàm chán, mỗi lần như thế Huyết Thiên Hà và Tần Thả Ca lại nói với nhau vài câu, lúc này cũng không ngoại lệ.

- Nghe con mới đề không sợ cộp, chỉ trải qua một lần kinh nghiệm sinh tử mới có thể mài luyện ra nhuệ khí, hắc đang sợ, cho nên không dám xông lên nữa.

- Thiên Hà huynh nghĩ vậy sao?

Tần Thả Ca cười một tiếng.

- Lão đệ ta lại nghĩ ngược lại!

- Ah? Người biết hắc tại sao hắc không lại xông núi sao?

- Lão đệ không phải là con giun trong bụng hắc, làm sao mà biết rõ như thế chứ? Nhưng một tháng trước khi hắc trở về, nhìn thần sắc của hắc, hình như không phải hắc sợ, mà là có tâm đắc cảm ngộ.

- Ta và người ở đây trong thời gian dài như vậy, tại sao thấy ta và người lại không có tâm đắc gì cả hể?

Huyết Thiên Hà xùy một tiếng.

Tần Thả Ca lại nói:

- Thiên Hà huynh quên rồi sao? Phương pháp xông núi chính xác, là hấn do hấn tìm ra, nếu không phải hấn tâm linh linh mẫn, chỉ sợ ta và người vẫn đang bồi hồi ở khoảng cách năm trăm trượng đấy.

- Đây là việc nhỏ! Nếu ta muốn vẫn có thể làm được mà?

Huyết Thiên Hà cũng không chịu thua.

- Lão đệ có một dự cảm, chỉ sợ chủ nhân của Thần binh này không ứng trên người ta và người a.

- Ta và người đều hiểu rõ, thu phục được Ngự Thần, chưa hẳn đã là chuyện tốt.

Huyết Thiên Hà kinh ngạc nhìn đỉnh Ngự Thần Sơn.

- Nếu người coi trọng hấn, tại sao không nói rõ với hấn?

Tần Thả Ca cười khổ một tiếng:

- Nói rõ ràng sao? Nói nhiều sẽ làm hấn hiểu lầm, không bằng thuận theo, Thần binh thông linh, sẽ tự chọn chủ, không phải việc ta có thể can thiệp... Ồ?

Hai người đang nói chuyện, đột nhiên Đường Phong ở cách đó trăm trượng có động tĩnh, đây là động tĩnh đầu tiên trong một tháng nay.

Cảm nhận được một cổ cương khí chấn động truyền đến, Tần Thả Ca quay đầu nhìn lại, nhìn thấy Đường Phong vẫn nhắm mắt khoan chân ngồi đó, chỉ thấy trước mặt hấn xuất hiện một chuôi phi đao, chuôi phi đao này đang trôi nổi trên không trung, không thấy hai tay của Đường Phong có động tĩnh gì, nhưng chuôi phi đao này ở trong không trung linh hoạt đến cực điểm, bay múa, điều khiển dễ dàng.

Sau một khắc, lại một chuôi phi đao xuất hiện, hai chuôi phi đao chuyển động xung quanh Đường Phong, giống như bướm đang tranh giành hương hoa.

Chuôi thứ ba, chuôi thứ tư...

Phi đao càng ngày càng nhiều, thân thể Đường Phong không mấy may động đậy, hai cánh tay của hấn cũng bất động, đặt ở trước bụng, phi đao xếp thành hàng trước mặt hấn, giống như bị lực lượng nào đó dẫn dắt, lại có thêm một chuôi phi đao bay lên, gia nhập vào trận doanh của những thanh phi đao trước đó.

Chỉ trong thời gian nửa nén hương ngắn ngủi, có rất nhiều chuôi phi đao đang bay múa xung quanh hấn, hơn nữa số lượng còn đang gia tăng thêm.

Nhưng chuôi phi đao này như xuyên thủng không trung, mang theo tiếng xé gió, ở xa nhìn thấy, chúng đang bao phủ lấy cả người Đường Phong vào trong, giống như tường đồng vách sắt bảo hộ lấy hấn.

- Chuyện này...

Tần Thả Ca trợn mắt há hốc mồm, ngay cả Huyết Thiên Hà cũng mở to mắt.

Nhân lực của hai người này không tầm thường, tuy khoảng cách là vài trăm trượng, nhưng cũng minh bạch chuyện gì đang diễn ra.

Tác động phi đao bay múa, chính là cương khí đang tuôn ra từ thân thể của Đường Phong! Từng đạo cương khí này tuôn ra từ các khí huyết, mãnh như sợi tơ, kết nối với phi đao, đang kéo phi đao bay múa.

Đúng là cảnh giới của bọn họ là Linh giai thượng phẩm đỉnh phong, cao hơn Đường Phong vài cấp bậc, nhưng cảnh giới cao, không có nghĩa là làm được tất cả.

Giống như Đường Phong dùng khí huyết toàn thân tuôn ra cương khí điều khiển ám khí, chẳng những phải tính toán tốc độ và lực đạo của ám khí, còn phải điều khiển chúng đánh vỡ công kích của Ngự Thần và lộ tuyến quay về, nhiều vô số, chẳng những gánh nặng tâm thần cực lớn, đối với cách khống chế cương khí vi diệu cũng có yêu cầu cực cao.

Tâm tính khí chất của một người, có liên quan đến thói quen sử dụng chiêu thức của hắn rất lớn. Tần Thả Ca dùng chưởng, Huyết Thiên Hà dùng quyền, cho nên Tần Thả Ca tao nhã, Huyết Thiên Hà bá đạo tuyệt luân. Hai vị này đều dùng quyền và chưởng chiến đấu cả đời, tâm tính sớm đã định hình, dù có thể sử dụng ám khí không tệ, nhưng vĩnh viễn không có khả năng đạt tới trình độ hiện tại của Đường Phong.

Cho nên, bọn họ hiểu nhưng không thể thi triển ra, ám khí chỉ đạo không thích hợp cho bọn họ. Nhìn biện pháp xông núi của Đường Phong đơn giản mà thêm, nhưng cũng chỉ có thể giương mắt nhìn mà thôi.

Trên Ngự Thần Sơn, Đường Phong đã đi được bốn trăm trượng, hắn dùng không đến nửa nén hương. Thành tích này đã sánh ngang với hai đại cao thủ, không phân cao thấp.

Mà bốn trăm trượng, chính là độ cao mà một năm trước Đường Phong không thể đạt tới.

Đến nơi đây, công kích của Ngự Thần đạt tới bốn trăm.

Ám khí quay chung quanh Đường Phong đã được khí huyết khống chế đến trình độ cao nhất, chính là ba trăm sáu mươi lăm chuỗi, nhưng hắn vẫn không sử dụng hai tay, mà khống chế ba trăm sáu mươi lăm chuỗi ám khí xuyên thẳng qua, đánh tan công kích của Ngự Thần.

Không phải do hắn không cẩn thận, hắn đi đoạn đường bốn trăm trượng này rất hoàn mỹ, mỗi một lần công kích, lực đạo không lớn không nhỏ, công kích của Ngự Thần từ đầu đến cuối vẫn không thay đổi gì, nếu lúc này sơ xảy, một khi lực đạo lớn hơn một chút, đoạn đường còn lại muốn vượt qua sẽ rất khó khăn.

Năm trăm trượng, đây là giữa sườn núi, mây mù phiêu dãn bên cạnh mình, mông lung, giống như đang lạc trong chốn tiên cảnh, mà công kích phô thiên cái địa trên đỉnh núi như đòi mạng, liên tục tuôn ra.

- Ba ba ba...

Âm thanh công kích của Ngự Thần bị đánh tan vang lên liên tục, thân ảnh Đường Phong dần dần biến mất trong tầm mắt của hai đại cao thủ, sau khi vượt qua năm trăm trượng, người đứng dưới chân núi không thể nhìn thấy tính hình của người xông núi.

Tần Thả Ca và Huyết Thiên Hà đồng thời nhắm mắt lại, nghiêng lỗ tai lắng nghe, Đường Phong vẫn thuận lợi tiến về phía trước, động tác như nước chảy mây trôi, bọn hắn rất muốn biết đoạn đường phía trước hắn đi như thế nào.

Con mắt không nhìn thấy, nhưng vẫn nghe được âm thanh, hai người từ âm thanh vẫn có thể đoán được tình huống của Đường Phong trên núi.

Tiết tấu của âm thanh vẫn như trước và chưa từng ngừng lại, một lát sau, sắc mặt Tần Thả Ca khê biến:

- Sáu trăm trượng!

Sáu trăm trượng, khoảng cách này đã vượt qua cực hạn lúc trước của hai người bọn họ, trước khi Đường Phong đến, bọn họ mất nhiều năm để vượt qua khoảng cách này, tuy chỉ có thể bước được năm trăm trượng. Nhưng Đường Phong mới tới đây được hai năm, đã vượt qua bọn họ.

So sánh cả hai bên, hai người có chút cảm giác tự ti mặc cảm. Dù sao Đường Phong không phải là Linh giai thượng phẩm, hắn chỉ đạt tới Thiên giai thượng phẩm mà thôi.

- Bảy trăm trượng.

Lại nửa nén hương trôi qua, Tần Thả Ca nói ra, trên gương mặt xuất hiện một tia xấu hổ.

Ngay cả Huyết Thiên Hà cũng thế, khí phách trên mặt đã bị ngưng ngừng thay thế.

Bởi vì, bảy trăm trượng đã là cực hạn của bọn họ. Tốt xấu gì bọn họ cũng là đỉnh phong của thế giới này, liệu chết liệu sống chỉ đi đến khoảng cách này, nhưng Đường Phong thì tốt rồi, bế quan một năm, không tốn bao nhiêu sức lực đã vượt qua bọn họ, hơn nữa từ động tĩnh mà suy đoán, đây vẫn chưa phải là cực hạn của Đường Phong, hẳn vẫn có thể đi tiếp.

Tuy nói trường giang sóng sau xô sóng trước, sóng trước chết trên bờ cát, đây chẳng khác nào nói bọn họ, Tần Thủy Ca và Huyết Thiên Hà có cảm giác rất phiền muộn.

1101. Chương 953: Thành Công? (hạ)

Không đề cập tới sự xấu hổ và phiền muộn của hai đại cao thủ, đến bây giờ Đường Phong không khẩn trương cũng không được.

Đi đến trình độ này, dùng khí huyết khổng chế ám khí đã không đủ, rốt cuộc hai tay của Đường Phong đã động, theo bước chân bước ra, lại một thanh ám khí bay ra.

Ám khí bên người Đường Phong rất pha tạp, hỗn tạp, có phi đao, có phi châm, cũng có phi tiêu. Chính vì nguyên nhân này, hẳn chỉ dùng một loại ám khí để xông núi, dù sao sức nặng dài ngắn của mỗi loại ám khí không giống nhau, khổng chế cũng tương đối nhẹ nhàng, đáng tiếc số lượng phi đao trong Mị Ảnh không gian không đủ, chỉ có thể dùng ám khí khác thay thế, kể từ đó, độ khó khi khổng chế ám khí càng thêm khó hơn.

Kiên trì đi lên, hiện tại Đường Phong cũng rất chật vật.

Đến cùng đi được bao nhiêu bước, Đường Phong đã không còn biết được, trước mắt hẳn chỉ có công kích đầy trời, cùng với trình tự khi khổng chế ám khí.

Ám khí bay múa đầy trời cùng với sự khổng chế của khí huyết và hai tay, mỗi lần phóng ra phá vỡ công kích của Ngự Thần, mỗi lần đều kéo về rất xảo diệu.

Thời gian trôi qua, tâm tình của Đường Phong vững vàng, cũng không phải hẳn không khẩn trương, mà hẳn không có thời gian để khẩn trương, trong đầu chỉ có một tín niệm duy nhất.

Tiến lên, tiến lên, tiến lên!

Chỉ khi phá vỡ hết toàn bộ công kích, leo lên Ngự Thần Sơn đỉnh, sẽ không còn bị quấy nhiễu nữa, trong khi đang điều khiển ám khí và mọi việc rất thuận lợi, tràng cảnh đã bị phá vỡ.

Ông... một tiếng, đây không phải là âm thanh lúc đánh nát công kích của Ngự Thần, mà nó đến từ đáy lòng, khi tiếng Ông vang lên, trên đỉnh núi xuất hiện một tia chấn động truyền tới.

Ông ông ông...

Âm thanh yếu ớt này và âm thanh trên đỉnh núi không có tần suất chung, nhưng thời gian qua đi, hai tần suất hòa vào làm một.

Đường Phong nhìn không thấy tình huống trên đỉnh núi, trong đã đầu đã xuất hiện một điểm sáng, lúc trước hẳn đã nhìn thấy rất rõ công kích của Ngự Thần, kể cả cường độ và lộ tuyến, cộng với số lượng, cảm giác này rất kỳ diệu, nhưng hiện tại đã khác, trước khi Ngự Thần phát động công kích, Đường Phong đã rõ như lòng bàn tay, tất cả tín tức đều hiện ra trong đầu hẳn.

Cộng minh! Đường Phong không nghĩ tới, mình hết sức chuyên chú khổng chế thần thức và ám khí, nhưng Ngự Thần lại cộng minh với mình. Mà một tia cộng minh này, không thể nghi ngờ có khả năng giúp đỡ mình ứng phó cục diện trước mắt rất tốt.

Càng ngày càng gần, khoảng cách đến đỉnh núi càng gần, tia cộng minh kia càng ngày càng mãnh liệt.

Tất cả ám khí đã ra hết, ba trăm sáu mươi lăm khí huyết đã khổng chế ám khí, hai tay cũng khổng chế một trăm hai mươi chuỗi! Số lượng ám khí một mình Đường Phong điều khiển, đạt gần năm trăm chuỗi, số lượng này làm cho người ta kinh sợ.

Không đủ, vẫn không đủ! Đột nhiên tốc độ hai tay lại nhanh hơn vài phần, lại có mấy chuỗi ám khí mới tăng thêm.

Dưới áp lực lớn lao, Đường Phong đã đột phá cực hạn của mình.

Một đôi tay, đã nhanh đến mức không thể nhìn thấy, mỗi lần huy động cũng lưu lại tàn ảnh. Thậm chí tất cả ám khí, dưới sự gia tăng tốc độ của đôi tay, đã nhanh hơn không ít.

Càng ngày càng nhiều ám khí gia nhập, cho đến khi gia nhập thêm ba mươi chuỗi, Đường Phong mới đình chỉ ý niệm tiếp tục gia tăng trong đầu. Hiện tại đã là cực hạn mới, cho nên không thể tiếp tục gia tăng thêm ám khí nữa.

Đôi tay của mình, không phải là Lung Linh Thủ trong truyền thuyết, nếu Chu Tiểu Điệp có bốn sự như mình, nàng có đôi tay Lung Linh Thủ không chế ám khí, tuyệt đối còn làm tốt hơn mình rất nhiều.

Tinh thần của con người không có cực hạn, nhưng ở một giai đoạn nào đó, thân thể con người phải đột phá cái cực hạn trước đây không thể vượt qua của mình.

Cương khí toàn thân rung động, đó là do Đường Phong đã vận chuyển cương khí đến cực hạn, thúc dục nhiều ám khí như vậy, cương khí giống như nước sông, dần dần trôi ra ngoài.

Nếu đây không phải là linh mạch, mình không có được cảnh giới Thiên Nhân Hợp Nhất, nếu không có Vô Thường Quyết tự chủ vận chuyển, Đường Phong đã sớm kiệt sức, mệt mỏi không bò dậy nổi.

Dù là vậy, cương khí cũng nhập không đủ xuất, đến bây giờ đã là cực hạn. Cương dịch trong đan điền đã hao tổn rất nhiều, còn thừa không có mấy.

Qua nửa nén hương nữa, Đường Phong sẽ mệt mỏi không dậy nổi.

Trong Mị Ảnh không gian, có Thiên Niên Phong Vương Lộ, nếu ăn hai hạt vào, sẽ sinh long hoạt hổ, nhưng Đường Phong không dám lấy ra, bởi vì không có thời gian để lấy.

Trì hoãn trong nháy mắt, cũng đủ làm mình thất bại trong gang tấc.

Không thành công, thì thành nhân! Tiến lên, tiến lên!

Đường Phong cắn răng, tùy ý để mồ hôi trên trán đổ xuống, quần áo toàn thân ướt nhẹp, nhưng tốc độ đôi tay vẫn không giảm xuống, khu sử ám khí bay múa.

Đột nhiên một đạo ánh sáng hiện ra trong tầm mắt, bỗng nhiên Đường Phong ngừng đầu nhìn lên, chỉ thấy

Đột nhiên Tần Thả Ca nghĩ ra một khả năng, kinh ngạc quay đầu nhìn Huyết Thiên Hà, thấy trong mắt đối phương cũng tràn ngập hoảng sợ.

Hai người đều có chung một ý nghĩ.

Đường Phong vẫn hôn mê suốt ba ngày, trong ba ngày này, Đường Phong dần dần u mê, ý niệm trong đầu hỗn loạn, muốn mở mắt nhưng không thể mở ra được, đây không phải do thân thể mệt mỏi, mà là tinh thần mệt mỏi không chịu nổi.

Trong ba ngày này, trong đầu của hắn luôn có một người đang kêu gọi, nhưng Đường Phong không trả lời, hắn không nhớ nổi là ai đang kêu gọi mình, âm thanh này rất quen thuộc, rất ấm áp, hình như là một người rất trọng yếu của mình.

Tình huống này phải đến ba ngày sau mới đỡ một ít, tiếng kêu gọi kia chưa từng ngừng lại, hắn phách trở về thân thể, làm cho hắn có một ít cảm giác.

- Phong ca ca...

Âm thanh của Linh Khiếp Nhan truyền tới, gánh nặng trong lòng của Đường Phong đã được giải khai, thì ra người luôn hô hoán mình, chính là nha đầu! Trong âm thanh mang theo vẻ lo lắng khôn cùng, âm thanh run rẩy, hình như đã khóc từ rất lâu rồi.

1104. Chương 956: Thần Binh Ngự Thần.

Đường Phong trả lời một tiếng.

- Phong ca ca, người tỉnh?

Linh Khiếp Nhan vui mừng, sau đó lại khóc thút thít không ngớt:

- Ta cho rằng... Ta cho rằng...

- Được rồi, đừng khóc, do ta mệt mỏi quá thôi, không có gì trở ngại.

- Ân, người xem thân thể của mình có bị tổn thương gì hay không.

Linh Khiếp Nhan nhắc nhở ân cần.

Đường Phong ứng một tiếng, tỉnh tở cảm giác. Dù hắn đang nhắm chặt hai mắt, nhưng cảm giác của Đường Phong hiện tại đã lớn hơn trước, cả thế giới cũng khác với lúc trước, linh khí ở xung quanh như có tính mạng, chỉ cần mình có ý niệm là có thể câu thông, điều động chúng cho mình sử dụng, ý niệm trong đầu, một điểm cương khí bắn ra, liền dẫn động thiên địa linh khí.

Đây là... Dấu hiệu chỉ có cảnh giới Linh giai mới có.

Cảnh giới đạt tới trình độ Linh giai, đã có thể điều động thiên địa linh khí cho mình dùng, tăng cường sát thương cho chiêu thức của mình, có thể nói đây là chênh lệch giữa Linh giai và Thiên giai, khác biệt một trời một vực, cao thủ Thiên giai dù cường đại thế nào, cũng chỉ dựa vào bản sự của bản thân, nhưng Linh giai lại mượn lực lượng của thiên địa.

Nhân lực có thể so sánh với thiên địa sao?

Chênh lệch giữa hai Linh giai cao thủ cũng cô cùng lớn, dù cùng đẳng cấp, nhưng người nào khống chế thiên địa linh khí càng mạnh, thực lực càng cao.

Chẳng lẽ lúc mình hôn mê đã đột phá lên cảnh giới Linh giai? Đường Phong ngạc nhiên, hắn chỉ nhớ rõ bản thân mình vừa phá được một kích cuối cùng của Ngự Thần, sau đó bản thân mình hôn mê, sau đó phát sinh chuyện gì hắn không biết.

Ngự Thần đâu? Trước khi mình hôn mê, cũng không nhìn thấy chân diện mục của Ngự Thần, không phải trên đỉnh Ngự Thần Sơn có Thần binh Ngự Thần sao?

Thần thức tiến vào trong đan điền, Đường Phong vừa nhìn qua, lập tức bị cảnh tượng trong đan điền làm kinh ngạc ngay người.

Cả đan điền bây giờ biến hóa hết sức quỷ dị.

Thời điểm hần là Thiên giai thượng phẩm, trong đan điền có cương dịch tràn đầy, giống như sông lớn, nhưng bây giờ, trong đan điền không thấy sông lớn, mà biến thành một vòng xoáy cực lớn đang xoay tròn.

Vòng xoáy này đang xoay tròn không ngừng, xung quanh nó là ánh sao lóm đóm, trông rất đẹp mắt, giống như tinh vân trong bầu trời đêm, thu nhỏ vô số lần trong đan điền.

Cả đan điền bị phiến tinh vân này chiếu sáng, rất đẹp đẽ.

Đây là cái gì? Tuy Đường Phong rất ngạc nhiên, nhưng lại có thể từ trong vòng xoáy và tinh vân, cảm nhận được một cỗ lực lượng mạnh mẽ, dù là cương dịch như một dòng sông lớn lúc trước vẫn không thể nào so sánh với với lúc này.

Không chỉ như thế, Đường Phong có thể từ trong phiến tinh vân này đang lưu động, nhìn thấy dấu vết thủ pháp Chư Thiên Tinh Thần.

Linh ngân? Tuy Đường Phong đạt tới cảnh giới Linh giai, nhưng hần cô đọng rất nhiều trí nhớ của âm hồn của cao thủ Linh giai, hần cũng có chút ít lý giải với việc đan điền sẽ biến hóa khi tấn chức Linh giai.

Sau khi tấn chức Linh giai, võ điển mà tu luyện giả tinh thông nhất thường dùng nhất, sẽ lưu lại lạc ấn trong đan điền, lưu lại chút ít dấu vết này, nó được gọi là linh ngân.

Có linh ngân tồn tại, thời điểm tu luyện giả này sử dụng võ điển này sẽ nhẹ nhõm hơn rất nhiều, mà uy lực cũng lớn hơn!

Chư Thiên Tinh Thần, không thể nghi ngờ là thủ pháp ám khí cường đại nhất, Đường Phong trước lúc hôn mê trên đỉnh Ngự Thần Sơn đã sử dụng nó, hần sử dụng không tính là thành thạo, nhưng sau khi sử dụng Chư Thiên Tinh Thần, lập tức tấn chức Linh giai, cho nên đan điền mới lưu lại linh ngân.

Vì sao hần lại tấn chức Linh giai, Đường Phong không hiểu rõ, nhưng biến hóa trong đan điền, không thể nghi ngờ đã làm cho hần nắm giữ Chư Thiên Tinh Thần một cách triệt để.

Hiện tại Đường Phong rất tự tin, có thể trong lần đầu tiên thi triển Chư Thiên Tinh Thần đến cảnh giới hoàn mỹ nhất, làm cho thủ pháp ám khí tuyệt thế này lưu lại lạc ấn trong đan điền, khắc sâu trong xương tủy và hồn phách của hần.

Đan điền lúc này biến hóa không ngớt, dòng sông cương dịch biến thành tinh vân, mà bên cạnh tinh vân, có một đạo ánh sáng tồn tại, khoảng cách giữa đạo ánh sáng này và tinh vân không xa, nó cực kỳ sáng chói, tuy nó nhỏ nhưng không về thể mà phong thái của nó bị che mờ đi, thậm chí nó còn gây chú ý của người khác hơn cả tinh vân.

Đây không phải đồ vật của mình! Đây là lần đầu tiên Đường Phong nhìn thấy nó, cho nên không biết nó là cái gì.

Thần thức tản ra, dò xét đạo ánh sáng này một chút, muốn biết nó là cái gì, chẳng phải có phải dò xét ra điều gì hay không, Đường Phong lập tức ngây người, giật mình một cái thật mạnh, lúc này mới cất tiếng cười to.

Linh Khiếp Nhan cũng giật mình, không biết Đường Phong có bị bệnh thần kinh hay không, vội hỏi một câu.

- Nha đầu, đây là Thần binh, đây là Thần binh a!

Ngữ khí của Đường Phong có chút điên điên, đó là do hần quá mừng rỡ, chỉ vào đạo ánh sáng kia, nói:

- Đây chính là Thần binh Ngự Thần!

- Ta biết rồi.

Linh Khiếp Nhan ủy khuất quệt miệng một cái.

- Ngày hôm qua người ta đi vào đan điền của người dò xét một chút, còn bị nó bắn ra, nơi đó là nơi của ta, là của ta!

Đường Phong cười lớn một hồi, lúc này mới đè nén được hưng phấn và vui sướng trong lòng, cũng không chú ý Linh Khiếp Nhan vừa nói gì, vội vàng xem xét đạo ánh sáng kia cẩn thận.

Đây đúng là Thần binh Ngự Thần, Đường Phong cho rằng Ngự Thần cũng giống với những thanh Thần binh khác, đều là một kiện vũ khí, cho tới bây giờ mới hiểu, Ngự Thần còn thần kỳ so với các Thần binh khác.

Trách không được lúc mình ở trên đỉnh Ngự Thần Sơn không nhìn thấy Ngự Thần, thì ra là vậy.

Thần binh thông linh, nó đã nhận thức Đường Phong làm chủ nhân, thần thức của Đường Phong nhìn trộm nó cũng không có gì trở ngại, giống như kiểu thê đem tân hôn, cởi bỏ toàn bộ y phục ra, tùy ý cho Đường Phong thăm tra.

Đến lúc này, Đường Phong mới biết rõ chân diện mục của Thần binh Ngự Thần.

Cung! Chính là một cây cung thần kỳ đến cực điểm! Thần binh mà vô số người trên đời không biết chân diện mục, lại là một cây cung.

Ngự thần không phải là một cây cung bình thường cho người khác cầm trên tay, uy lực mỗi mũi tên nó bắn ra rất lớn. Nó đã dung nhập vào trong đan điền của Đường Phong, không cần cầm trong tay, Thần binh đúng là Thần binh, phàm binh làm sao có thể đánh đồng.

Thời điểm xông núi, công kích đến từ đỉnh núi, chính là khảo nghiệm của Ngự Thần. Nếu không thể ứng phó với những đạo công kích kia, cũng không có tư cách nắm giữ Thần binh huyền diệu này trong tay, dù Đường Phong vượt qua khảo nghiệm nhưng sau đó hấn lại hôn mê đi, may mắn là Ngự Thần vẫn nhận hấn làm chủ.

1105. Chương 957: Trở Lại Bạch Đế Thành. (thượng)

Hưng phấn qua đi, Đường Phong cẩn thận hỏi thăm Linh Khiếp Nhan những chuyện đã xảy ra sau khi hấn hôn mê.

Linh Khiếp Nhan nói tường tận mọi chuyện lại một lần.

Cho tới lúc này, Đường Phong mới biết vì sao mình lại đột ngột tấn chức Linh giai.

Sau khi Ngự Thần nhận mình làm chủ nhân, đã đem trọn linh khí Ngự Thần Sơn thu vào nó, mang vào trong thể nội của mình, tuy phần lớn linh khí cất giữ trong Ngự Thần, nhưng khó tránh khỏi tiết ra ngoài. Lượng linh khí tiết ra ngoài cũng vô cùng khổng lồ, trực tiếp thúc đẩy mình đạt tới điều kiện tấn chức Linh giai. Linh khí của một đầu linh mạch bị hấp thu, làm sao Đường Phong có thể nhìn trộm được chứ.

Bớt được việc như thế, Đường Phong vốn có ý định rời khỏi đây sẽ khổ tu một thời gian, tìm cơ hội phục dụng Tinh Thần Thiên Nguyên Đan để tấn chức Linh giai, nhưng bây giờ lại tiết kiệm được một viên đan được.

Thần binh, đây là đồ vật mà Đường Phong mong muốn từ nhiều năm nay, không nghĩ tới có ngày lại tới được tay hấn, hơn nữa nó lại là Thần binh khác với các Thần binh khác, không thể cầm trên tay, thiếu đi một chút niềm vui thú. Cũng chính vì như vậy mới có tính ẩn nấp, đây ngược lại là một chuyện tốt.

Cuộc đời này không uổng! Đường Phong thốt thức một tiếng, có thượng cổ linh thú làm tọa kỵ, lại có một kiện Thần binh, còn chương quần Thiên Cơ Ẩn, những bảo bối dù là ai có được chỉ sợ mộ phần của tổ tiên cũng phải bốc lên khói xanh, nhưng Đường Phong lại có được toàn bộ, không thể không nói đúng là vận may đã rơi trúng đầu của hấn.

- Phong ca ca, hai người kia đang chờ người tỉnh lại đây, người mau xem nên làm thế nào?

Linh Khiếp Nhan mở miệng nhắc nhở.

- Ân.

Đường Phong cũng phát hiện Tần Thả Ca và Huyết Thiên Hà không có đi, hai người đang ngồi cách mình khoảng mười trượng, đoán chừng muốn chờ mình tỉnh lại hỏi một ít chuyện.

Bọn họ muốn hỏi cái gì Đường Phong cũng biết rõ.

Đường Phong hít sâu một hơi, mở to mắt, cũng cảm thấy thế giới hiện giờ nhẹ nhõm hơn trước rất nhiều.

Đường Phong vừa có động tĩnh, Tần Thả Ca và Huyết Thiên Hà lập tức phát giác được, hai người đều mở to mắt nhìn hẳn.

Đường Phong nhìn bọn họ cười cười, đứng dậy đi tới bên hai người.

Sắc mặt Tần Thả Ca lập tức ngưng trọng, ngay cả cương khí của Huyết Thiên Hà cũng rục rịch, bọn họ sợ một ít công kích đột nhiên từ trên người Đường Phong bắn ra.

- Đa tạ hai vị tiền bối hộ pháp cho văn bối.

Đường Phong đi đến trước hai người, nói cảm tạ.

Không quản mục đích khi gió gì mà hai người ở lại đây, cũng có thể xem là thủ hộ hẳn, một tiếng cảm tạ chắc chắn phải nói.

Tần Thả Ca nhìn Đường Phong, xác định sẽ không bị công kích, lúc này mới yên lòng lại, khoát tay nói:

- Việc rất nhỏ, không đáng nhắc đến.

- Hai vị có gì muốn hỏi, cứ hỏi đi, có thể trả lời văn bối nhất định sẽ bẩm báo đầy đủ!

Đường Phong đi thẳng vào vấn đề.

Tần Thả Ca và Huyết Thiên Hà liếc nhau, cười khỏ một tiếng nói:

- Người rất trực tiếp.

Đường Phong gãi gãi hai gò má:

- Đổi lại là ta, ta chắc chắn cũng có nhiều chuyện muốn hỏi.

- Nếu như thế, ta cũng không nói lời khách sáo với người, có phải người đã thu phục được Ngự Thần?

Sắc mặt Tần Thả Ca ngưng trọng, hỏi thăm.

- Đúng!

Đường Phong gật đầu.

Tuy đã đoán trước, nhưng khi được chứng thực suy đoán của mình, Tần Thả Ca và Huyết Thiên Hà vẫn nhin không được mà khiếp sợ, hai người bọn họ là Linh giai thượng phẩm, cố gắng ở chỗ này đã nhiều năm, nhưng không thể nào đi tới đỉnh, Đường Phong là một Thiên giai thượng phẩm nho nhỏ, lại làm được chuyện này, cho nên bọn họ có chút không cam lòng.

- Nói như vậy, Ngự Thần đã dung nhập vào trong đan điền của người?

Huyết Thiên Hà mở miệng hỏi.

- Đúng!

Đường Phong lại gật đầu.

Tần Thả Ca thở dài, Huyết Thiên Hà trực tiếp quay người rời đi, xa xa địa truyền đến một câu:

- Hôm nay lão phu thiếu nợ nhân tình của người, ngày khác nếu có yêu cầu gì, trực quản đến Huyết Vụ Thành tìm ta, nếu có thể làm được, lão phu sẽ giúp người hoàn thành!

Huyết Thiên Hà dứt khoát như thế làm Đường Phong sửng sò, cho đến khi bóng lưng của hắn biến mất không thấy nữa, Đường Phong mới quay đầu hỏi:

- Tiền bối, hần nói thế có ý gì? Ta chỉ trả lời hần thôi mà.

Cao thủ Linh giai thượng phẩm thiếu nhân tình, đây không phải là chuyện tùy tiện là có thể có được.

Hơn nữa người này chính là thành chủ Huyết Vụ Thành!

- Ha ha...

Tần Thả Ca cười một tiếng.

- Hần không vì vấn đề này mà nói thế, một khắc khi người thu phục được Ngự Thần, ta và hần đều thiếu người một nhân tình.

- Có thể nói rõ một chút được không?

Đường Phong phì cười, hần không hiểu huyền cơ trong đó.

- Ngày sau người sẽ hiểu.

Tần Thả Ca không có ý định giải thích, Đường Phong tức điên lên, mình chỉ trả lời vấn đề bọn họ hỏi, nhưng thu được đáp án rất khó hiểu.

Nói chuyện với Đường Phong một hồi, Tần Thả Ca vội vàng rời đi, giống như lửa đốt bờ mông vậy.

Trước khi đi, hần nói một câu làm Đường Phong rất dễ ý.

- Một thời gian ngắn nữa, cả đại lục sẽ trở nên hỗn loạn, người nên chiếu cố mình cho chu toàn, tận lực không nên cùng người ta xung đột.

Tần Thả Ca lưu lại câu này, không nói rõ gì cả, nhưng Đường Phong cũng có suy đoán của mình.

Trận pháp phong ấn cả Thiên Cương đại lục, sau một khắc khi Ngự Thần Sơn bị hủy, có khả năng đã bị đánh phá! Trận pháp bị phá, cũng có ý nghĩa Thiên Cương đại lục và ngoại giới xuất hiện điểm nối với nhau, đến lúc đó ngư long hỗn tạp, muốn an bình là chuyện khó khăn.

Hơn nữa thế giới bên ngoài cao thủ xuất hiện lớp lớp, Thiên Cương đại lục bị phong ấn cả ngàn năm không thể nào so sánh được, cho nên Tần Thả Ca mới dặn dò Đường Phong không nên xung đột với người lạ, bởi vì ai cũng không dám cam đoan mình có trâu chọc phải nhân vật có hậu trường hay không.

Đường Phong không sợ, ngược lại có chút hưng phấn!

Phong ấn bị bài trừ, đó chỉ là vấn đề thời gian mà thôi, ngàn năm trước, người của Thiên Cốc dùng hai mươi linh mạch bố trí đại trận, phong ấn chặt Thiên Cương đại lục, ngăn cách với ngoại giới, mà hai mươi linh mạch này, chỉ cần có mười chỗ bị hủy, trận pháp sẽ bị phá. Cần thận tính toán, thời gian mấy năm nay linh mạch bị hủy trong tay Đường Phong đã có hai nơi.

Một chỗ chính là Băng Hỏa Đảo ở hải ngoại, Ngự Thần Sơn là một chỗ. Đường Phong có thể hủy diệt hai nơi, thì trong ngàn năm qua người khác cũng hủy tám chỗ khác.

1106. Chương 957: Trở Lại Bạch Đế Thành. (hạ)

Đường Phong hưng phấn, là vì hần đã có thể đi tìm linh nhũ, cải tạo thân thể cho Linh Khiếp Nhan.

Sau khi từ Vạn Ma Quật trở về, Đường Phong vẫn suy nghĩ làm thế nào mới có thể từ thế giới này tới được Vạn Ma Quật, có khả năng là một nơi bên ngoài Thiên Cương đại lục, mà suy đoán này có tám chín phần là sự thật.

Bởi vì trước khi bị phong ấn, bởi vì Thiên Cương đại lục bị phong ấn cho nên không cách nào đi kiếm, hiện tại đã khác, phong ấn bị phá, cũng có thể đi tìm địa phương linh nhũ, có được thứ này thì việc cải tạo thân thể cho Linh Khiếp Nhan là chắc chắn.

Sau khi hưng phấn, Đường Phong lại nghĩ tới một chuyện.

Phúc đồng tử của Thiên Cốc tinh thông tính toán, chẳng qua lúc mình đi qua Vạn Ma Quật mới bị hấn tính toán được, hiện tại phong ấn bị phá, hấn còn đi tìm mình lấy Thiên Cơ Trận Pháp hay không?

Thiên Cơ Trận Pháp đúng là thứ tốt, nhưng bây giờ là vật phỗng tay, cho dù có trả lại Thiên Cơ Trận Pháp cũng phải học thuộc lâu lâu nội dung trên đó, còn lại cần thời gian để lý giải.

Hấn vốn cho rằng chuyến đi Ngự Thần Sơn này rất nhẹ nhõm nhưng không ngờ lại mất thời gian hai năm, không dài cũng không ngắn, Đường Phong tới nơi này chỉ muốn nhìn phong thái của Ngự Thần một cái, cũng chưa từng nghĩ sẽ thu phục được nó.

Thời gian hai năm, xem ra đám Lại tử trông ngóng mình mòn cả mắt a, mình chưa bao giờ ở bên ngoài trì hoãn lâu như vậy mà không quay về a.

Nghĩ đi nghĩ lại, Đường Phong vỗ đùi, mồ hôi lạnh trên trán ứa ra, vội vàng lấy Sơn Hà Đồ ra.

Hấn quên trong Sơn Hà Đồ còn có Hỏa Phượng.

Sơn Hà Đồ vừa xuất hiện, Tư Đồ với vẻ mặt cầu xin chạy tới, ngay cả Hắc Phượng cũng thế, mở đôi cánh nỉ non với Đường Phong, giống như đang phàn nàn Đường Phong quên nó lâu như vậy.

- Đại thiếu, người không có việc gì là tốt rồi.

Tư Đồ khóc lóc rất thảm thiết, ủy khuất vô cùng, nói:

- Tiểu lão nhân còn tưởng rằng... Còn tưởng rằng mình vĩnh viễn bị nhốt ở trong nơi tối tăm không có mặt trời này chứ.

Đường Phong hơi chột dạ liếc mắt nhìn qua Hỏa Phượng đang ngồi trên lưng Bạch Ngọc Long, mở miệng nói:

- Phu nhân thế nào?

Tư Đồ liếc nhìn, không dám nói ra, vẻ mặt đầy tội nghiệp, nói:

- Phu nhân một mực tu luyện, đại thiếu không cần lo lắng, ngược lại tiểu lão nhân, đã lâu rồi không có đi ra ngoài thông khí, đại thiếu gia ngài xem...

Đường Phong thấy Hỏa Phượng không việc gì, tâm tình cũng tốt hơn, phát tay điểm lên Sơn Hà Đồ, xuất hiện vòng xoáy, nói:

- Đi ra đi.

Tư Đồ mặt mày hớn hở, đi theo sau Hắc Phượng ra khỏi Sơn Hà Đồ.

Rời Sơn Hà Đồ, Tư Đồ giống như con chim non được thả ra khỏi lồng, rất vui thích. Hắc Phượng thì trực tiếp bỏ nhào đến bên người Đường Phong, mổ hấn thật mãnh liệt.

Đường Phong vội vàng xuất ra một chút linh thạch đút cho nó.

- Xú tiểu tử!

Hỏa Phượng không biết tỉnh lại vào lúc nào, nhảy từ trên người Bạch Ngọc Long xuống, từng bước một rời khỏi Sơn Hà Đồ, xuất hiện trước mặt Đường Phong.

Cương khí lập tức bị rút đi phân nửa, Đường Phong vội vàng thở một cái, khoan chân ngồi xuống:

- Phu nhân muốn giáo huấn thì chậm một chút, văn bối muốn khôi phục một lát.

- Hừ.

Hỏa Phượng hừ lạnh một tiếng, ở bên cạnh đùa giỡn với Hắc Phượng.

Chừng nửa nén hương, cuối cùng Đường Phong cũng khôi phục lại, hôm nay thực lực đại trưởng, khôi phục cũng làm chơi ăn thật, dĩ vãng không thể so sánh nổi.

- Không tệ ah, đã tấn chức Linh giai?

Hỏa Phượng nhìn Đường Phong từ trên xuống dưới, trong mắt ngạc nhiên.

Đường Phong vẫn chưa mở miệng nói, Hỏa Phượng đã đánh tới, đánh cho Đường Phong rụt đầu lại, nói:

- Xú tiểu tử, có phải ngươi đã quên bốn phu nhân rồi không? Lâu như vậy cũng không thả ta ra! Muốn cho ta chết già ở bên trong đúng không?

Đường Phong ngượng ngùng cười cười:

- Phát sinh một ít chuyện, là vận bối sai, phu nhân muốn đánh cứ đánh, muốn mắng cứ mắng, nhưng phu nhân hào hoa phong nhã, chỉ có vài năm làm sao mà già được chứ.

Biết rõ Đường Phong đang vuốt mông ngựa, Hỏa Phượng cũng dừng lại, lửa giận cũng mất đi phân nửa, thần sắc ngưng trọng nói:

- Đã xảy ra chuyện gì, phong ấn bị phá sao?

Đường Phong nhìn Hỏa Phượng giật mình, kinh ngạc nói:

- Làm sao phu nhân biết?

Phong ấn bị phá, Đường Phong chỉ suy đoán thôi, không nghĩ tới Hỏa Phượng vừa ra khỏi Sơn Hà Đồ đã biết rõ.

- Đương nhiên ta biết!

Đôi mi thanh tú của Hỏa Phượng nhảy lên, nói:

- Thiên địa đã khác trước, người không có khả năng cảm thụ được, chỉ có người đạt tới Linh giai thượng phẩm, mới có thể cảm nhận được.

Đường Phong nghe mà mơ hồ, hần vẫn nói lại chuyện xảy ra trong suốt hai năm nay, không giấu diếm Hỏa Phượng chút nào, dù sao Đường Phong không nói, Hỏa Phượng cũng từ trong miệng Tần Thả Ca biết được.

Nghe Đường Phong nói thu phục được Ngự Thần, Hỏa Phượng cũng cảm thấy kinh ngạc, vỗ vỗ bả vai Đường Phong, nói một câu rất thâm thúy:

- Xú tiểu tử, sau này ngươi tự cầu phúc đi.

- Có ý gì?

Đường Phong ngạc nhiên.

- Đến lúc đó ngươi sẽ biết.

Đường Phong hận không thể cạy miệng Hỏa Phượng, hần muốn hỏi rõ. Trước khi đi Tần Thả Ca lập lòe nước đôi, hiện tại Hỏa Phượng cũng như thế, chẳng lẽ là cao thủ đều thích cổ lộng huyền hư (giả thần giả quỷ), thích đùa giỡn người khác?

- Nhưng vận khí của ngươi rất tốt, bởi vì chuyện này mà Huyết Thiên Hà và Tần Thả Ca thiếu người nhân tình, sau này ngươi có thể nhờ bọn họ giúp ngươi làm việc. A..... Nếu nói thế, chẳng lẽ bốn phu nhân cũng thiếu người nhân tình?

Hỏa Phượng thấp giọng tự nói.

- Phu nhân, cho ta thêm vài giọt Hỏa Phượng Huyết đi, xem như nhân tình này tính xong.

Đường Phong rất thính tai.

- Muốn chết!

Dây dưa một hồi, Đường Phong vẫn không biết vì sao bọn họ thiếu nợ nhân tình với mình, nhưng vẫn không biết được.

- Phu nhân, bây giờ ngươi đã khôi phục hoàn toàn, phải chăng muốn về Thiên Thánh Cung đúng không?

Đường Phong mở miệng hỏi.

- Trở về làm gì? Thiên Thánh Cung thêm ta không nhiều, thiếu ta cũng không ít, khó có được linh mạch hình rồng trợ giúp bốn phu nhân tu luyện, sao ta có thể bỏ qua cơ duyên tốt như vậy chứ... Xú tiểu tử, người không keo kiệt vậy chứ?

Hỏa Phượng trừng mắt Phượng đánh giá Đường Phong.

Đường Phong mặt mày hớn hởi.

- Làm sao lại như vậy? Phu nhân muốn dùng đó là vinh hạnh của vãn bối!

- Coi như người thức thời.

Hỏa Phượng có thực lực cường đại, nếu đem nàng buộc vào mình, Đường Phong sẽ chiếm đại tiện nghi, về phần nàng muốn sử dụng linh mạch hình rồng tu luyện, cũng chẳng phải là đại sự gì. Linh mạch hình rồng có linh khí sung túc, nàng có thể dùng bao nhiêu chứ?

1107. Chương 958: Hôm Nay Ai Cũng Đừng Mong Chạy.

- Bây giờ chúng ta đi đâu?

Hỏa Phượng hỏi.

- Đi Bạch Đế thành!

Đường Phong trả lời một tiếng, Thiên Tú tông không cản trở về vội, mà Bạch Đế thành là chỗ nhất định phải đi, trên cơ bản tất cả mọi người đều ở trong Bạch Đế Bí Cảnh.

- Tiểu gia hỏa chúng ta đi.

Hỏa Phượng vỗ vỗ cổ Hắc Phượng, Hắc Phượng kêu to một tiếng, giương cánh bay lượn.

Phản đồ ah! Đường Phong trơ mắt nhìn Hắc Phượng nghe lời như thế, trong nội tâm buồn bực muốn chết.

Phu nhân cười Hắc Phượng, Đường Phong đánh phải ngựa không phi hành bay theo, hôm nay có thực lực Linh giai, giơ tay nhắc chân cũng có thể điều động thiên địa linh khí, còn cường đại hơn lúc trước rất nhiều, hơn nữa tốc độ cũng nhanh hơn không ít.

Đã qua bốn năm ngày, hai người đã tới Bạch Đế thành.

Hai năm không đến, nhưng Đường Phong lại cảm thấy như vừa xảy ra trong nháy mắt, hẩn tu luyện trong Ngự Thần Sơn, căn bản không có cảm giác thời gian trôi qua.

Sử dụng Thiên Cơ Ấn mở cửa vào Bạch Đế Bí Cảnh, sau khi tiến vào Bạch Đế Bí Cảnh, Đường Phong không biết nên đi đâu.

Người trong Bạch Đế thành nhất định là đóng quân trong Hồi Y Bảo, nhưng hành tung đám người Thiên Tú thì không rõ. Ngẫm lại, Đường Phong quyết định đi Dục Thần Tông trước.

Lưu Tô sư tỷ luyện được, nhất định phải ở trong Dục Thần Tông, trong đó có được điển ngàn năm, lại có đan lô luyện chế đan dược, chỉ cần Lưu Tô sư tỷ lưu lại đó, chắc chắn bọn người Lại tỷ sẽ ở lại đó.

Hơn hai năm không gặp, trong nội tâm Đường Phong rất nhớ mọi người, cho nên dùng tốc độ nhanh nhất tiến vào Dục Thần Tông.

Đoạn đường này, Đường Phong cảm thấy Bạch Đế Bí Cảnh hiện giờ, không còn giống với trước kia, nhưng không giống ở điểm nào, hẩn nhìn không ra, chỉ có thể quy kết cho việc mình lâu rồi tới nên sinh ra ảo giác.

Nửa ngày sau, Đường Phong đi tới trước Dục Thần Tông, thả thần thức ra dò xét một phen, tâm tình cũng bình tĩnh lại.

Trong Dục Thần Tông, có rất nhiều khí tức và chấn động cương khí cường đại, những khí tức và cương khí chấn động này hẩn rất quen thuộc, hiển nhiên là người của Thiên Tú, hẩn suy đoán đúng là chính xác.

Thần thức Đường Phong buông xuống, mọi người Thiên Tú đã phát giác được, toàn bộ lao ra ngoài.

Không qua bao lâu, Dược Thần Tông trở nên sôi trào, Tiểu thúc dẫn đầu mọi người, hắn là người xuất hiện đầu tiên, sau khi nhìn thấy Đường Phong, thần sắc vui vẻ, cười ha hả, trực tiếp ôm lấy Đường Phong, nói:

- Phong thiếu, người đi lâu như vậy mà không để lại chút tin tức gì, làm lão Thang ta nhớ người muốn chết!

Không đề cập tới nữ nhân của Đường Phong, luận giao tình, không thể nghi ngờ Tiểu thúc là người có giao tình sâu nặng nhất với Đường Phong. Thời điểm vừa tới thế giới này, Đường Phong và hắn cùng xuất hiện, sau này vì giải độc cho tiểu Mạnh Mạnh, cứu tiểu Mạnh Mạnh một mạng, Tiểu thúc càng tốt hơn với Đường Phong, nhiều năm như vậy, cùng chung hoạn nạn, càng vì Đường Phong mà hắn mới có thể tấn chức Linh giai, cho nên trong suy nghĩ của Tiểu thúc, Đường Phong chính là tồn tại sánh ngang với Tứ Nương và tiểu Mạnh Mạnh.

Hai năm không tin tức, Tiểu thúc lo lắng còn không ít hơn chúng nữ, hiện tại gặp lại, hắn là nam nhân thiết huyết, cũng không kìm được kích động trong lòng.

Lực đạo cái ôm này rất lớn, làm cho Đường Phong thiếu chút không thở nổi.

- Cút ngay, đây là phu quân của bốn cung chủ!

Phi Tiểu Nhã là người xông tới thứ hai, trực tiếp đá giò lái, đá vào vai của Tiểu thúc, làm hắn bay ra ngoài.

- Phu quân...

Cung chủ đại nhân vừa khóc vừa lao vào lồng ngực Đường Phong, làm gì còn bộ dáng hung hãn trước kia chứ, vành mắt đỏ bừng, nước mắt chảy ra.

Thấy Phi Tiểu Nhã khóc lóc một hồi, tràng diện cũng làm cho mọi người thổn thức. Sau đó Lại tỷ cũng đi đến bên cạnh, nước mắt cũng tuôn rơi.

Đường Phong vừa ôm Phi Tiểu Nhã vừa lên tới bên cạnh Lại tỷ, cũng ôm nàng vào lòng, nói khẽ:

- Tại sao lại gầy như vậy?

Lại tỷ lập tức xấu hổ, đập nhẹ vào lồng ngực Đường Phong một cái, thấp giọng nói:

- Nhiều người đang nhìn kìa, sẽ bị người ta chê cười đó.

- Sợ cái gì, đều là người một nhà.

Đường Phong càng ôm Lại tỷ chặt hơn.

- Người đi đâu vậy, tại sao lâu như vậy mới về?

Lại tỷ hỏi, đầu chôn vào ngực của Đường Phong, khóc đến lê hoa đái vũ.

- Lần sau không như vậy nữa.

Đường Phong đau lòng.

Đang lúc vuốt ve an ủi, trong Dược Thần Tông có hai đạo thân ảnh vội vàng chạy ra, Đường Phong ngẩng đầu nhìn lên, chính là Thi Thi và Lưu Tô sư tỷ, thực lực các nàng thấp nhất, cho nên chạy ra tương đối chậm.

Hai tay Lưu Tô sư tỷ nâng váy của mình, Thi Thi chạy hồng hộc cũng giống như thế.

- Sư đệ... Người trở lại!

Trên mặt Lưu Tô sư tỷ nở nụ cười, nhưng không ngăn được nước mắt tuôn rơi, từng giọt từng giọt chảy xuống.

Lại tỷ nháy mắt ra dấu cho Đường Phong, Đường Phong lĩnh ý, thân hình nhoáng một cái xuất hiện trước mặt Lưu Tô sư tỷ, ôm lấy thân hình đang kinh ngạc của nàng.

Cho tới bây giờ sư tỷ vẫn là người cực kỳ thẹn thùng, chưa bao giờ nàng bị Đường Phong ôm trước mặt nhiều người như vậy, sắc mặt đỏ hồng, rung giọng nói:

- Sư đệ... Ta có chút. . . Thở không nổi...

Thật lâu, Đường Phong mới buông nàng ra, sư tử nhìn nhìn mọi người, xấu hổ đỏ mặt, ưm một tiếng, bùm mặt chạy vào Dược Thần Tông.

- Hi hi, xem ra mấy ngày nữa nha đầu Lưu Tô sẽ không dám gặp người nào rồi.

Phi Tiểu Nhã ở bên cạnh cười hả hê. Chính vì vẻ thẹn thùng này của Lưu Tô sư tử mà Đường Phong mới thích, cả cung chủ đại nhân cũng thích, khi Đường Phong đi vắng suốt hai năm, ban đêm nàng thường thường chạy đi quấy rối Mạc Lưu Tô, làm cho Mạc Lưu Tô cả đêm không được yên giấc.

Lưu Tô sư tử chạy đi, Thi Thi đứng nguyên tại chỗ không biết nên làm thế nào mới tốt, Đường Phong quay đầu thì nhìn thấy Thi Thi đang mỉm cười, nhìn sắc mặt lúng túng của nàng nói:

- Ta rất nhớ người!

Vừa nói xong, Đường Phong đã ôm lấy nàng.

Thân thể Thi Thi cứng đờ, trong đầu hỗn loạn, nhớ lại cảnh một đêm đầy xấu hổ cách đây hai năm.

- Ta cũng rất nhớ mọi người!

Đường Phong vỗ vỗ lưng Thi Thi, sau đó xoay người ôm lấy Âu Dương Vũ và Lôi Tẩu một loạt.

- Hôm nay không ai chạy thoát, thiếu gia muốn ôm các người một cái để khóa lấy nỗi khổ tương tư suốt hai năm nay!

Đường Phong hăng hái, quay đầu nhìn Tần Tứ Nương.

Tứ Nương ôm tiểu Mạnh Mạnh nói:

- Ta mang Mạnh Mạnh đi luyện kiếm...

Nói xong liền quay người chạy đi.

1108. Chương 959: Đêm Nay Vui Thích. (thượng)

Hỏa Phượng hừ lạnh hai tiếng:

- Người dám tới, đừng trách bốn phu nhân trở mặt, đánh người đến mức nữ nhân của người cũng đừng hòng nhận ra.

Đường Phong không có lên tiếng, Tiểu thúc cũng không phải cam tâm tình nguyện:

- Phong thiếu, cô gái này là ai vậy? Khẩu khí như vậy hết sức ngông cuồng, chẳng lẽ không biết thiên ngoại hữu thiên nhân ngoại hữu nhân sao? Lão Thang mặc kệ Phong thiếu và các phu nhân thế nào, nhưng nếu người khác dám động tới Phong thiếu phải hỏi lão Thang ta trước đã!

- Tiểu thúc!

Đường Phong phát giác không ổn, đang muốn mở miệng ngăn lại, lại bị cung chủ đại nhân véo một cái.

- Đau!

Đường Phong quay đầu nhìn Phi Tiểu Nhã.

Cung chủ đại nhân vênh miệng lên, nói:

- Wow, trách không được hai năm không có tin tức, thì ra là ở bên ngoài phong hoa tuyết nguyệt, có mỹ nhân làm bạn... Đúng là hạng người có mới nới cũ mà, uống công chúng ta đều cuồng đại đợi người trở về...

Vừa nói, vừa lau nước mắt, bộ dáng ủy khuất đáng thương.

Lại tỷ cũng đầy nghi hoặc nhìn Đường Phong.

Đường Phong cảm giác mình có giải thích cũng không rõ, trừ phi đem nói rõ thân phận chân chính của Hỏa Phượng mới được. Nhưng mà đây là quyền riêng tư của người ta, cho nên Đường Phong muốn hỏi ý kiến Hỏa Phượng một lần.

Tiểu thúc không cố kỵ, ở bên kia nói:

- Phong thiếu, chẳng lẽ đây là một vị phu nhân mới sao?

Câu này chẳng khác gì chọc phải tổ ong vò vẽ, danh dự cả đời của Hỏa Phượng, sao lại để mất ở nơi này? Hơn nữa sau này còn phải ở lại nơi đây, nếu không nói rõ sự thật, khó tránh khỏi phát sinh hiểu lầm.

Khóe miệng Hỏa Phượng hiện ra nụ cười lạnh, dù không nói chuyện, nhưng nàng đã tức giận.

Tiểu thúc lặng lẽ chọc chọc Đường Phong:

- Phong thiếu ah, lần này nữ tử ngươi tìm được, hình như tính tình có chút lớn a, có muốn lão Thang ta giúp ngươi dạy dỗ một lần hay không, yên tâm, lão Thang ta biết rõ nặng nhẹ, đảm bảo sau này nàng sẽ rất dễ bảo.

Lời này nói tuy nhỏ, nhưng có thể dấu điểm thánh lực của Hỏa Phượng sao?

Khóe miệng Đường Phong co giật một lát, nhìn trộm Hỏa Phượng, xem ra lần này Tiểu thúc không ăn chút thiệt thòi là không được rồi, Hỏa Phượng đang nổi giận nên cần tìm người để phát tiết.

Vỗ vỗ bả vai Tiểu thúc một chút, Đường Phong nói một câu đầy thâm ý:

- Tiểu thúc thả lỏng chút đi.

- A Phong...

Lại tỷ cảm thấy lo lắng, mấy năm trước Tiểu thúc tấn chức Linh giai, hai năm nay ở trong Bạch Đế Bí Cảnh trải qua vô số lần đại chiến sinh tử, thực lực đã tinh tiến, Linh giai hạ phẩm không phải là đối thủ của hắn, dù là chống lại Linh giai trung phẩm, cũng có thực lực chiến một trận, nếu không cẩn thận đả thương nữ tử này, mọi người sẽ rất khó nhìn mặt nhau.

Đường Phong liếc nhìn mọi người , cảm giác bọn họ còn phải náo thật lâu mới có thể tan được, hắn liền lén lút chạy trốn.

Đi vào sâu trong hầm điện, Đường Phong đứng trong sân bồng hoàng không tiến.

Cái hầm điện này còn lớn hơn Yên Liễu Các một chút, có rất nhiều gian phòng ốc, nhưng trước khi mọi người tới đây, đã quyết định lưu cái sân lớn này và các phòng ốc cho Đường Phong và các phụ nhân.

Trung tâm là phòng của Lại tỷ, bên tay trái là Phi Tiểu Nhã, bên tay phải là Mạc Lưu Tô.

Không biết xuất phát từ mục đích gì, phòng của Thi Thi cũng ở trong sân, chẳng qua là nằm bên tay phải cạnh phòng của Mạc Lưu Tô.

Thi Thi vẫn chưa trở lại, cả trong sân chỉ có Đường Phong và tam nữ. Ba gian phòng đều có ánh nến lơ mờ, Đường Phong dừng bước, nhất thời không biết nên đi nơi nào.

Theo lý thuyết, phải đi phòng Lại tỷ, bởi vì Lại tỷ lớn nhất. Nhưng với Đường Phong mà nói, mỗi nữ đều trọng yếu như nhau, không thể bên trọng bên khinh.

Trong chốc lát, Đường Phong liền có quyết định, chạy đến phòng Phi Tiểu Nhã, mở cửa phòng, hắn nhìn thấy cung chủ đại nhân đang mặc áo ngủ bằng sa mỏng, đường cong lung linh và dáng người như ẩn như hiện, rất câu dẫn người khác, lúc này nàng đang nằm trên giường quảng mị nhãn như tơ với hắn.

- Đi!

Đường Phong vung tay lên, cung chủ đại nhân cười khanh khách, liền xông tới, nhảy lên lưng Đường Phong, thổi khí vào lỗ tai của hắn.

1110. Chương 960: Hai Năm Biến Hóa.

- Sư đệ... Buông ta xuống, ta có thể đợi...

Cổ Mạc Lưu Tô đỏ hồng.

Phi Tiểu Nhã nhìn nàng cười xấu xa, bàn tay nhỏ bé xuyên qua cổ Đường Phong xoa ngực Mạc Lưu Tô, vuốt ve một hồi:

- Tiểu cô nương, tối nay người đừng mong tự lo thân một mình!

Bỗng nhiên bị tập kích, âm thanh Mạc Lưu Tô dừng lại, thân thể căng cứng, trong miệng phát ra âm thanh tiêu hồn, sau đó cuống quýt che miệng lại.

Đường Phong vác một trên lưng, trong ngực ôm một, hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang tiến vào phòng Lại tỷ.

Thấy tình hình này, Lại tỷ liền thở dài:

- A Phong người lại làm ẩu rồi, chẳng lẽ quên ta trước kia đã nói với người thế nào rồi sao?

Vừa mới bắt đầu, Đường Phong và tam nữ cùng nằm chung một cái chăn lớn, sau đó bị Lại tỷ nói rõ ràng, làm cho Mạc Lưu Tô và Phi Tiểu Nhã trở về phòng mình, buổi tối Đường Phong muốn đi nơi nào, liền đi nơi nào.

Tối nay Đường Phong đến, Lại tỷ đã sớm chuẩn bị tâm lý, vừa vặn là người lớn nhất trong chúng nữ, mệnh lệnh của nàng không ai dám chống lại.

Đường Phong hôn sâu, ngăn cái miệng Lại tỷ lại, không mất bao lâu, Lại tỷ mềm nhũn ngã vào lồng ngực Đường Phong.

- Chỉ một lần này, không cho phép lần sau.

Lại tỷ liên tục thở gấp, oán trách liếc Đường Phong.

Đương nhiên Đường Phong liên tục nhận lời, đáp ứng trước rồi nói sau, chuyện sau này sẽ có biện pháp.

Bởi vì sân nhỏ độc lập, cho nên lúc này tam nữ tương đối làm càn, Lại tỷ đoan trang, ngoài cứng trong mềm, dù là trong khuê phòng, nhưng chỉ phát ra âm thanh vừa đủ, Mạc Lưu Tô then thùng không cần nói, nàng cầm một cái chần trùn từ đầu tới chân, bùm tai mình lại, cái đầu không dám ngẩng lên.

Cung chủ đại nhân thì điên cuồng, một hồi lại đi quấy rầy Lại tỷ, chốc chốc lại quấy rầy Mạc Lưu Tô, Đường Phong vẫn chưa xong trận, cho nên Mạc Lưu Tô bị cung chủ đại nhân giày vò chết đi sống lại, thiếu chút nữa bất tỉnh đi.

Xuân sắc đầy phòng, áo lót cái yếm ném đầy đất, trên giường cũng rối tinh rối mù.

Hơn hai năm không gặp, hiện tại Đường Phong giống như mãnh hổ, mạnh mẽ đâm tới.

Đang lúc mình chinh phạt, đột nhiên từ xa xa truyền tới tiếng hét thảm, động tác Đường Phong dừng lại một chút, nghiêng tai lắng nghe một lát, hồ nghi nói:

- Tiểu thúc hét thảm thiết như thế chẳng lẽ lại bị Tứ Nương trừng trị rồi sao?

Lại tỷ nghi hoặc không thôi:

- Gian phòng của bọn họ không phải ở hướng đó.

- Mặc kệ hần!

Đường Phong vui đầu vào trong ngọn núi đôi của Lại tỷ.

Sáng sớm ngày thứ hai, Đường Phong được tam nữ phục thị rời giường. Một đêm nghỉ ngơi và hồi phục, tinh lực Đường Phong tràn đầy, nếu không phải Lại tỷ ngăn cản, sáng sớm cũng phải vận động một phen.

Đường Phong rửa mặt xong, Lại tỷ kéo hần lại hỏi han những chuyện mà hần trải qua trong suốt hai năm qua.

Hai năm qua, mọi người Thiên Tú tông trừ Mạc Lưu Tô và Thi Thi ra, những người khác đều chạy ra ngoài lịch lãm rèn luyện một mình.

Bạch Đế Bí Cảnh trong hai năm này, đã bị mọi người tìm tòi lượt, trên cơ bản tất cả di chỉ tông môn đều được tìm ra, còn những thứ như linh thạch và đồ hữu dụng trong các di chỉ, tất cả đều được đưa trở về Dược Thần Tông.

Thu hoạch rất nhiều, thời gian hai năm, tất cả mọi người đều trải qua vô số lần đại chiến sinh tử, chạy qua chạy lại giữa biên giới tử vong, trong Bạch Đế Bí Cảnh có rất nhiều linh thú có thực lực cao thâm, một khi đụng phải đều có một trận chiến vất vả.

Trong đó Lại tỷ cũng tạo ngộ một lần cực kỳ nguy hiểm, nàng đụng phải một con linh thú Bát giai! Trận chiến ấy, dù Lại tỷ không chiến thắng được con linh thú ấy nhưng vẫn tìm được đường sống trong chỗ chết, sau lưng bị đánh một vết thương cực dài, cho tới bây giờ vẫn chưa tiêu trừ.

Chiến đấu sinh tử, trên thực tế cũng có thể làm cho người ta tăng cường thực lực, tuy hiện giờ người của Thiên Tú tông đều có cảnh giới Linh giai hạ phẩm, nhưng trình độ khống chế thiên địa linh khí đã vượt qua Đường Phong rất nhiều.

Có thể nói, hiện tại mọi người đã có thể phát huy ra toàn bộ sức chiến đấu của Linh giai hạ phẩm.

Tiến bộ lớn nhất chính là hai đại sát thần.

Thang Phi Tiểu và Đoạn Thất Xích lúc trong thế tục đã là cao thủ cảnh giới Thiên giai đỉnh phong, nhưng lại không có điều kiện tu luyện thích hợp, cho nên không thể tấn chức, trì hoãn vài chục năm.

Nhưng tích lũy suốt vài chục năm, lúc này tấn chức Linh giai hạ phẩm lại hậu tích bạc phát, linh ngộ được nhiều hơn người khác rất nhiều.

Chỉ cần cho hai người này một ít thời gian, nói không chừng hai người sẽ tấn chức Linh giai trung phẩm.

Mạc Lưu Tô từ trong Dược Thần Tông thu được rất nhiều dược liệu, cũng luyện chế ra không ít đan dược hữu dụng, trong đó hữu dụng nhất chính là Ngũ Hành Vô Cực Đan, loại đan dược này người tu luyện đạt

tới Linh giai phục dụng mới có hiệu quả, có tác dụng tăng cường sự công minh với thiên địa linh khí, có tác dụng tăng cường sức chiến đấu cho người tu luyện rất lớn.

Thời điểm Lại tỷ nói chuyện phát sinh trong hai năm nay, mọi người của Thiên Tú đã tụ tập lại.

Đường Phong là hạch tâm của tất cả mọi người ở đây, thời điểm hắn không ở đây mọi người đều tu luyện điên cuồng, chính là đợi một ngày có thể tụ họp cùng một chỗ với hắn.

- A Phong, hôm qua ta muốn hỏi ngươi, có phải ngươi đã tấn chức Linh giai rồi không?

Lại tỷ hỏi.

Những người khác cũng rất tò mò nhìn Đường Phong, ngày hôm qua mọi người quá mức vui vẻ, cho nên không cẩn thận quan sát Đường Phong, nhưng nhãn lực mọi người không tầm thường, cho nên cũng nhìn ra Đường Phong có không ít biến hóa.

- Ân, vài ngày trước mới tấn chức Linh giai.

Đường Phong gật đầu.

Hai đại sát thần lú lười không thôi, Đoạn thúc nói:

- Phong thiếu quá nhanh, lần đầu tiên lão Đoạn ta nhìn thấy ngươi, ngươi chỉ đạt cảnh giới Huyền giai, hôm nay đã tu luyện tới Linh giai. Tính toán thời gian, không tới bảy năm a!

Chỉ bảy năm từ Huyền giai đạt tới Linh giai, khoảng cách trong đó rất lớn, đúng là tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả. Tốc độ tu luyện của Đường Phong rất nhanh, điểm này mọi người cũng biết. Nhưng tất cả mọi người đều cho rằng hắn cần phải tốn thời gian rất lâu mới có thể đạt tới Linh giai, lúc này mọi người mới phát hiện, bản thân mình đã đánh giá thấp Đường Phong.

Hai đại sát thần kẹt ở Thiên giai thượng phẩm, cũng phải hơn mười năm.

Mà Bạch Tiểu Lại và Phi Tiểu Nhã là người đã tu luyện ngay từ nhỏ, cho tới bây giờ cũng hơn hai ba chục năm, cũng chỉ mới đạt tới Linh giai mà thôi, mà tấn chức cũng nhờ Đường Phong vơ vét tinh thạch và đan dược mới đạt được.

1111. Chương 961: Tu Bồ Tàng Phong.

Tiểu thúc hiếu kỳ không thôi.

Đường Phong quay đầu nhìn hắn, không khỏi nghi ngờ nói:

- Ô! Tiểu thúc, con mắt ngươi bị gì thế?

Thang Phi Tiểu quay đầu nhìn bốn phía, ngượng ngùng nói:

- Đêm qua ngủ không ngon, sáng sớm không cẩn thận bị ngã.

Đường Phong ngạc nhiên nói:

- Sưng mà no đủ mướt mà, cũng có thể coi là kỳ quan.

Tiểu thúc nói:

- Cũng không phải, trên mặt đất vừa vụn có một khối đá cuội, cho nên ngã trúng nó.

Vừa nói, ánh mắt nhìn Đoạn Thất Xích, Đoạn thúc cũng che cái ốt lại.

- Hừ!

Hỏa Phượng ở một bên cười lạnh một tiếng. Lôi Tẩu làm tùy tùng:

- Sư phó ngài uống nước!

- Nếu các người đã ở đây lịch lãm rèn luyện hơn hai năm, kế tiếp nên bế quan một chút, thể đạo sau này sẽ rất hỗn loạn, mọi người nên chuẩn bị tâm lý trước mới được.

Đường Phong không dám nói quá nhiều, hắn không biết sau khi phong ấn bị phá sẽ xảy ra chuyện gì, hiện tại đành phải bảo mọi người tu luyện cho tốt, tăng cường thực lực bản thân, lúc đó mới có tư cách tự bảo vệ mình.

Nhìn thần sắc Hỏa Phượng không vui, Đường Phong ho nhẹ một tiếng, nói:

- Phu nhân là khách quý của Đường Môn chúng ta, lại là sư phó của Ngưu huynh, cũng là ân nhân cứu mạng Thi Thi, hi vọng sau này mọi người có thể sống chung hòa thuận.

Hắn lấy Sơn Hà Đồ ra, tất cả mọi người ở đây đều đã tiến vào trong Sơn Hà Đồ tu luyện, cho nên không cần phải giấu diếm.

Nhưng Đường Phong không vội vã đưa mọi người trong Sơn Hà Đồ tu luyện, hắn tìm kiếm một nơi thật tốt trong Dược Thần Tông, đào hố to, bố trí một tiểu trận pháp dưới hố.

Trận pháp này rất nổi danh, gọi Cổ Linh Trận, thủ pháp bày trận đơn giản, hao phí linh thạch rất ít, nhưng lại có tác dụng không nhỏ, có thể giam cầm linh khí trong trận pháp, không cho nó tiết ra ngoài.

Sau đó, Đường Phong đem hàn đàm trong Sơn Hà Đồ đổ ra, cho nó vào trong hố.

Hàn đàm lạnh vô cùng, dù là Linh giai cao thủ như bọn Tiểu thúc, cũng không thể đựng vào.

Đây vốn là Cửu Tinh Hàn Đàm, được Địa Tâm Băng Diễm đốt cháy, bảo trì tính chất âm hàn trong hàn đàm, sau khi hàn đàm bị hủy, Địa Tâm Băng Diễm bị Hắc Phượng thôn phệ sạch sẽ, loại nhưng nó hàn đàm này vẫn bảo trì được một ít tính chất của nó, trên thế gian này không còn nơi nào khác có được.

Tĩnh như xử nữ, động thì như gió, thân thể bước đi nhẹ nhàng, Danh trấn Đường Môn, chính là Khổng Tước Phấn U Minh!

Đường Phong muốn chế tác, chính là ám khí bài danh thứ hai trong ám khí phổ, vô số người trong giang hồ vừa nghe thấy đã sợ mất mật, chính là Khổng Tước Linh danh trấn Đường Môn.

Cái đẹp của ám khí chính là giết chóc, khi bắn ra tuyệt đẹp, giống như khổng tước xòe đuôi, lúc mắt người nhìn thấy vẻ đẹp của nó, cũng là lúc hồn về địa phủ.

Chế tác Khổng Tước Linh rất phức tạp, yêu cầu tay nghề người chế tác cực cao, hơn nữa tài liệu không thể qua loa, ở thế giới trước, dù không ít người trong Đường Môn biết cách chế tác Khổng Tước Linh, nhưng không làm ra được.

Nhưng ở thế giới này, Đường Phong có thể hoàn thành.

Lấy từ trong Mị Ảnh không gian ra rất nhiều khoáng thạch, Thiên Ngoại Vãn Thiết, Tinh Thần Tinh Cương, Nguyệt Diệu Thạch, Hàn Băng Tích Trì...

Không dưới mười loại khoáng thạch quý hiếm, tất cả những thứ này Đường Phong thu thập được trong nhiều năm qua, nhưng không lấy ra toàn bộ.

Ước nguyện ban đầu khi thu thập những khoáng thạch này, chính là chế tạo thứ máy trong Thiên Công Đồ Phổ, nhưng sau này Đường Phong buông tha những thứ tinh xảo này, cho nên khoáng thạch cứ để đó, hiện tại đã có chỗ dùng.

Mấy ngày kế tiếp, Đường Phong vẫn ở trong sân không đi ra ngoài, hắn dùng lực lượng Hỏa hệ cương tâm của mình, dung luyện những khoáng thạch này, thiên chuy bách luyện, bài trừ tạp chất.

Thời gian hắn làm việc này, tiêu hao gần mười ngày, cho đến khi Đường Phong dung luyện toàn bộ khoáng thạch mới dừng tay lại.

Lực lượng Hỏa hệ cương tâm đã được phát huy đến mức tận cùng, nhưng Đường Phong phát hiện, hắn dung luyện khoáng thạch không đạt tới trình độ mình thỏa mãn. Có hơn mười loại khoáng thạch chỉ dung luyện được một chút, đang nằm trước mặt Đường Phong, vẻ mặt của hắn rất khó chịu.

Nhìn cảnh trước mặt, Đường Phong biết rõ dung lực lượng của một mình hắn, hắn không có biện pháp dung luyện hoàn toàn những khoáng thạch này. Đứng dậy đi ra ngoài, đi vào mật thất mọi người đang tu luyện, thần thần bí bí túm Hỏa Phượng kéo ra ngoài.

- Làm cái gì thế?

Về mặt Hỏa Phượng không vui, nàng đang tu luyện rất thoải mái, lại bị Đường Phong kéo vào trong sân.

- Phu nhân, làm phiền người dung luyện dùm ta a.

Đường Phong chỉ vào bán thành phẩm trên mặt đất.

Trước kia Đường Phong muốn dung luyện khoáng thạch, đều nhờ Tứ Nương hỗ trợ, Bạch Chích Cương Khí của Tứ Nương có công dụng rất lớn, nhưng hỏa điểm của Tứ Nương, không thể đánh đồng với hỏa điểm của Hỏa Phượng.

Nghe Đường Phong yêu cầu, Hỏa Phượng tức giận:

- Chỉ là việc nhỏ mà cũng phải nhờ bốn phu nhân ra tay!

Khó trách Hỏa Phượng phàn nàn, nàng thân là thượng cổ linh thú, thân phận tôn quý cỡ nào? Nhưng hiện tại Đường Phong muốn nàng làm việc, chính là dung luyện khoáng thạch, đây chỉ là việc vặt, chẳng khác nào đại tài tiểu dụng.

Nhưng phàn nàn thì phàn nàn, Hỏa Phượng vẫn ra tay.

1114. Chương 963: Thứ Thần Bình.

Đường Phong cảm thấy hoa mắt.

Theo đạo lý mà nói, lực lượng Hỏa hệ cương tâm của mình không chênh lệch bao nhiêu, nhưng dung luyện hơn mười loại khoáng thạch này như lúc ban đầu đã là cực hạn, trong thiên hạ, không có ai làm tốt hơn Đường Phong. Nhưng Hỏa Phượng vừa ra tay, đã đem khoáng thạch đã dung luyện đến cực hạn, dung luyện lần nữa, hơn nữa càng thêm tinh túy.

Hỏa Phượng cũng có thể làm được như vậy, nhưng hỏa diễm của Hỏa Phượng chính là Bất Diệt Tà Hỏa, nếu bảo nó xử lý, chỉ sợ sẽ đốt sạch đám khoáng thạch này chẳng còn lại gì, cho nên Đường Phong phải nhờ phu nhân hỗ trợ.

- Đây, người muốn dung luyện đám khoáng thạch này để làm gì? Những vật này có giá trị không nhỏ, chẳng lẽ người muốn chế tạo Thần binh?

Hỏa Phượng vừa làm việc vừa hỏi.

- Phu nhân chê cười, ta muốn chế tạo ám khí phòng thân.

Đường Phong cười hắc hắc một tiếng.

Con người Hỏa Phượng đảo một vòng, trong nội tâm suy đoán, sau đó nói ra:

- Ah, người muốn làm cho tiểu nha đầu gọi là Mạc Lưu Tô đúng không?

- Phu nhân đoán việc như thần!

- Cũng làm cho Thi Thi một cái đi.

Hỏa Phượng mở miệng nói:

- Nha đầu Thi Thi kia cùng đi theo bốn phu nhân nhiều năm, hôm nay bị người đoạt đi, không được bạc đãi nàng!

- Văn bối cũng có ý đó!

Cho dù Hỏa Phượng không nói, Đường Phong cũng sẽ làm cả hai, dù sao tài liệu rất đầy đủ.

Hỏa Phượng dùng thời gian nửa ngày, mới có thể dung luyện đám khoáng vật này đến mức tận cùng, hiện tại đúng là cực hạn, dù là Hỏa Phượng cũng không có biện pháp tinh luyện, khoáng thạch vốn lớn nhỏ như châu rửa mặt, hiện tại thể tích chỉ còn một phần ba, hơn nữa là hỗn hợp của hơn mười loại khoáng thạch tạo thành hợp kim, riêng tính chất, đã không thua kém thanh Thần binh nào, thậm chí còn ẩn ẩn vượt qua.

Đường Phong vui sướng hài lòng cầm lấy, vuốt vuốt không rời tay.

- Ta đi tu luyện, không có việc gì đừng đi tìm ta.

Hỏa Phượng vút lại một câu, bay đi.

Hiện giờ khoáng thạch đã dung luyện tốt, Đường Phong chỉ cần vận dụng Hỏa hệ cương tâm của mình, đem khoáng thạch trước mắt tạo thành hình dáng Khổng Tước Linh, sau đó bố trí các lò xo và linh kiện trong nó.

Nhưng trước đó, Đường Phong lại lấy Thiên Công Đồ Phổ ra, nghiên cứu cực kỳ cẩn thận.

Hiện giờ Thiên Công Đồ Phổ không còn được Đường Phong trọng dụng, nhưng lại có không ít thứ có thể tham khảo, Thiên Công Đồ Phổ viết về phương pháp chế tạo cơ quan thú, nếu sử dụng vào ám khí, tuyệt đối sẽ gia tăng lực cảm giác cho ám khí.

Hiện tại Đường Phong muốn nghiên cứu làm thế nào để đem linh thú nội đan chuyển đổi thành năng lượng, chuyển hóa thành thành lực sát thương cho ám khí.

Sở dĩ cơ quan thú năng động, bởi vì có linh thú nội đan và tinh thạch đẳng cấp cao, chỉ có hai thứ tràn ngập năng lượng này mới có thể cung cấp động lực cho cơ quan thú.

Nếu cơ quan thú có thể dùng những thứ này, chưa chắc ám khí không thể làm được.

Đường Phong nghiên cứu thứ này, trước sau hao tổn thêm vài ngày, cuối cùng cũng hiểu rõ chỗ huyền diệu, nhưng càng nghiên cứu Thiên Công Đồ Phổ, Đường Phong càng phát giác thứ này có chút liên quan tới Thiên Cơ Trận Pháp.

Bởi vì chế tác cơ quan thú, cũng cần dùng trận pháp, chỉ có điều những trận pháp này rất nhỏ, cũng rất tinh diệu, nếu không quen thuộc trận pháp, căn bản không thể chế tạo ra.

Giữa hai thứ này có quan hệ gì với nhau?

Thời điểm Đường Phong đang nghi hoặc, trong Dược Thần Tông truyền ra tiếng gọi dồn dập:

- Môn chủ, môn chủ!

Âm thanh dồn dập mang theo kinh hãi, chính là Âu Dương Vũ.

Đường Phong ngẩng đầu lên, liếc thấy Âu Dương Vũ mặt đầy râu ria, bước chân lão đạo chạy về phía mình, trên mặt tràn ngập thần sắc hưng phấn, hai hốc mắt xuất hiện hai vết thâm quầng rất lớn do không ngủ, ánh mắt bắn ra hào quang sáng chói, giống như thanh kiếm ẩn trong tuyết..

- Chuyện gì?

Đường Phong buông đồ vật trong tay ra, đứng dậy hỏi, trong lòng đã đoán được một chút, chỉ sợ là liên quan tới Tàng Phong.

Nửa tháng nay, Đường Phong chưa bao giờ đến nhìn Âu Dương Vũ và Tàng Phong, nhưng hắn lại biết, Âu Dương Vũ đứng ở bên cạnh mép hồ, nhìn Tàng Phong biến hóa, không ăn không uống, tâm tình vô cùng thất vọng.

Nếu không liên quan tới Tàng Phong, Âu Dương Vũ sẽ không thất thổ như vậy.

- Môn chủ, đi theo ta, đi theo ta!

Âu Dương Vũ vội vã kéo Đường Phong ra ngoài.

- Có phải Tàng Phong đã được tu bổ rồi không?

Đường Phong vừa chạy vừa hỏi.

- Vâng, nó không còn đứt nữa! Môn chủ người nhanh lấy nó ra dùm ta.

Khi đang nói chuyện, hai người đã chạy tới vị trí hàn đàm, đi vào xem xét, Đường Phong phát hiện Tàng Phong không còn như trước, chỗ kết nối đã dính lại, là kết nối chân chính, không còn phải nhờ đến hàn băng kết dính lại nữa.

Thân kiếm run run, đang phát ra tiếng ông ông.

Nửa tháng, chảy qua vô số lần đứt rời và dung hợp, mỗi lần như thế là lúc Âu Dương Vũ mang theo hi vọng rồi lại thất vọng, tâm thần được mài giũa thiên chuy bách luyện, hắn vốn cho rằng Tàng Phong không còn hy vọng, nhưng không ngờ hôm nay Tàng Phong dung hợp với nhau, lại không bị đứt rời nhau ra.

Dưới sự hưng phấn, Âu Dương Vũ suýt nữa bất tỉnh, cũng may thần trí hắn thanh tỉnh, không mạo hiểm thò tay lấy ra, mà vội vàng tìm đến Đường Phong.

Nếu Âu Dương Vũ thò tay lấy Tàng Phong ra, khi đó rất phiền toái. Nước hàn đàm rất lạnh, có thể hắn sẽ bị đông thành băng.

Đường Phong cũng cảm thấy ngoài ý muốn, đúng là trời không phụ lòng người, trải qua nửa tháng, Tàng Phong đã được tu bổ lại.

Nhưng hiện tại chỉ có thể xem là tạm thời kết nối cùng một chỗ, không thể nói đã tu bổ thành công.

Lấy Phân Thủy Châu ra, tay Đường Phong đưa vào trong hàn đàm, cầm Tàng Phong từ trong hàn đàm ra. Nếu không có Phân Thủy Châu, Đường Phong không dám đụng vào nước hàn đàm.

Cầm trong tay, Tàng Phong phát ra tiếng ông ông vui sướng, giống như tân sinh, Đường Phong có thể cảm nhận được sự vui sướng của nó.

- Hắc Phượng lại đây.

Đường Phong quay đầu tìm kiếm tung tích Hắc Phượng, phát hiện tiểu chút chút này không biết đã chạy đi đâu chơi. Cũng may nó hấp thu huyết dịch của Đường Phong, tâm thần tương thông, Đường Phong chỉ cần cảm giác một chút, sẽ biết được nó ở đâu.

Không ngờ Hắc Phượng lại bay ra xa hơn trăm dặm.

Hai người dùng thời gian một nén hương, mới có thể triệu hoán Hắc Phượng trở lại.

Đường Phong thò tay ném tàng Tàng Phong ra ngoài, Hắc Phượng há miệng cắn Tàng Phong, Đường Phong ra lệnh, phun Hắc Viêm ra.

1115. Chương 964: Có Người Muốn Gặp Người.

Hắc Viêm của Hắc Phượng hiện giờ mạnh hơn trước kia, bởi vì thời điểm nó trọng sinh có hấp thu tám giọt Hỏa Phượng Chi Huyết, sau đó lại thôn phệ Địa Tâm Băng Diễm, bản thân nó có Bất Diệt Tà Hỏa, dù là loại nào cũng là thiên địa kỳ hỏa, ba loại tập trung một chỗ, uy lực tăng lên rất nhiều.

Tàng Phong kêu ông ông, Hắc Viêm phun ra nuốt vào, nhiệt độ xung quanh tăng lên rất nhiều.

Bỗng nhiên, một một tiếng loong coong truyền tới, vang vọng thiên địa.

Tàng Phong run rẩy kịch liệt, đang từ giã giữa trong miệng Hắc Phượng, bay thẳng lên trời, phát ra một đạo hào quang.

Thân thể Âu Dương Vũ cũng phóng lên trời, đuổi theo sát Tàng Phong.

Đường Phong ngẩn đầu, nhìn lên bầu trời, thấy một người một kiếm đang bay lên, tốc độ cực nhanh, không mất bao lâu đã biến thành chấm nhỏ biến mất trên không trung.

Đây là thành công sao? Đường Phong gật đầu, năm đó Tàng Phong cũng ngâm trong hàn đàm nửa tháng, lại bị Hắc Phượng đốt cháy, hiện tại tản ra uy phong mãnh liệt như thế, xem ra đã tu bổ thành công.

Không biết phẩm chất của Tàng Phong bây giờ là gì.

Một cỗ kinh khí từ trên không trung truyền xuống, Âu Dương Vũ cầm Tàng Phong trong tay quay trở về, từ phía trên hạ xuống, tốc độ nhanh vô cùng.

Lông tóc toàn thân Đường Phong dựng thẳng, hàn ý của Âu Dương Vũ, cộng thêm hàn ý của Tàng Phong, cả hai hợp lại làm một, làm cho nhiệt độ phương viên trăm trượng giảm xuống, giống như cương châm đâm vào người làm da thịt đau nhức.

Sau khi hạ xuống đất, thân thể Âu Dương Vũ chuyển một cái, đứng ở một bên, bày ra bộ dáng như năm xưa.

Người vui thích, Tàng Phong vui thích, trường kiếm run run, tiếng kiếm minh lại vang lên, vang vọng cả thiên địa.

Đường Phong thở ra một cái, tinh thần của Âu Dương Vũ sau khi Tàng Phong bị gãy, một mực không vui, hiện tại tu bổ thành công, thực lực lại tiến lên một tầng! Kiếm pháp của hắn hiện giờ, đại khai đại hợp, đại đạo hóa đơn giản, còn thần kỳ hơn cả lúc trước.

Nhưng đáng tiếc, hắn đã không còn là hắn năm xưa!

Thống thống khoái khoái địa thi triển kiếm pháp, Âu Dương Vũ hiện giờ, trù mến nhìn chăm chăm vào Tàng Phong, nâng niu trong tay, thì thảo một hồi, lúc này mới thu Tàng Phong lại, đi đến bên cạnh Đường Phong, nói:

- Âu Dương tạ ơn môn chủ, ân tình này suốt đời khó quên, cho dù Âu Dương phân thân toái cốt, nguyện làm khuyển mã cho môn chủ!

- Người một nhà cả, khách khí như vậy làm gì.

Đường Phong liếc hẳn, mở miệng hỏi:

- Bây giờ Tàng phong có phẩm chất gì?

Năm xưa Tàng Phong vốn là Thần binh, sau đó kiếm linh bị Linh Khiếp Nhan thôn phệ, chắc chắn không còn trong phạm trù Thần binh, nhưng phản ứng vừa rồi, xem ra vẫn còn linh trí, Đường Phong không biết rốt cuộc nó thuộc phạm trù nào.

- Đúng như lần trước Âu Dương nói qua với môn chủ, Thứ Thần binh!

Âu Dương Vũ hưng phấn trả lời:

- Mặc dù không phải Thần binh, nhưng nó đã kinh qua nhiều trắc trở, lại diễn sinh ra linh tính, nhưng linh tính không đủ, nếu đợi một thời gian, Âu Dương dùng tâm thần bản thân khai hóa, cương khí ân cần săn sóc, chưa hẳn là không có cơ hội trả lại thành Thần binh!

- Vậy chúc mừng tiên sinh.

Đường Phong cũng thở ra một hơi, xem ra, chuyện lần trước Âu Dương Vũ nói là thật, không uống công mình vất vả một phen.

Một kiện vũ khí, có linh tính hay không, thì uy lực giữa chúng khác nhau rất lớn, đại đa số Thiên binh đều là tử vật, nhưng có một ít Thiên binh được cương khí của chủ nhân ân cần săn sóc nhiều năm, lại sinh ra linh tính, lúc đó nó sẽ ưu việt hơn Thiên binh nhưng không đạt mức Thần binh!

Thứ Thần binh là vật sống, bởi vì nó có tánh mạng của mình, dù không có uy lực cực lớn như Thần binh, nhưng Thiên binh bình thường không thể sánh bằng nó.

Kể từ đó, hẳn có thể trừ tính kế hoạch lâu dài cho mình.

Nhìn qua Âu Dương Vũ, Đường Phong nói:

- Người nên nhanh chóng chăm sóc bản thân mình lại đi, những ngày này người không ăn không uống, người lúc này người chẳng ra người, quỷ chẳng ra quỷ.

Âu Dương Vũ lập tức xấu hổ không thôi:

- Âu Dương thất thố, đúng là ta quá khẩn trương cho nên mới thế.

- Đúng rồi, tắm rửa xong thì tới tìm ta, có người muốn gặp người.

Đường Phong khoát khoát tay với hẳn.

- Vâng.

Âu Dương Vũ gật đầu, tuy trong nội tâm nghi hoặc nhưng hẳn không hỏi nhiều, vội vàng trở về phòng của mình tắm rửa một phen.

Đường Phong nhìn hàn đàm trước mặt mình, do dự thật lâu, sau đó lấy tất cả Thiên binh trong Mị Ảnh không gian ra, ném tất cả vào trong hàn đàm.

Tàng Phong kiếm kinh lịch trắc trở, cho nên sinh ra linh tính, trở thành Thứ Thần binh, chưa hẳn những Thiên binh của mình không có cơ hội. Đường Phong không cho rằng tất cả đều thành công, nhưng chỉ cần vài chục thanh là đủ rồi.

Rất nhiều Thiên binh này là do Đường Phong vơ vét khắp nơi trong nhiều năm qua, hiện tại vẫn có được chút công dụng.

Hơn nữa trong Dược Thần Tông, cũng không phải chỉ có một chút Thiên binh. Trong hai năm qua bọn người Tiểu thúc lưu lạc trong Bạch Đế Bí Cảnh, từ trong di chỉ các tông môn cổ xưa tìm được một số lượng lớn Thiên binh, khoảng trên trăm kiện, lúc này đang được chất đống trong một phòng của Dược Thần Tông.

Phái mấy đệ tử Bạch Đê thành canh chừng hàn đàm, Đường Phong trở về sân của mình, tiếp tục nghiên cứu Thiên Công Đồ Phổ.

Không qua bao lâu, Âu Dương Vũ sáng khoái tinh thần đi tới, sau khi tắm rửa một phen, Âu Dương Vũ đã khôi phục phong độ của mình, dù đã gần bốn mươi tuổi, nhưng lúc này càng lộ ra vẻ ổn trọng và thành thực.

- Môn chủ!

Mỗi lần Âu Dương Vũ gặp Đường Phong đều lấy lễ môn hạ mà hành lễ, thần sắc rất cung kính.

- Đến rồi sao?

Đường Phong không ngăn đầu lên.

- Xin hỏi môn chủ, có người nào muốn tìm Âu Dương?

Âu Dương Vũ nghi hoặc khó hiểu, người trong Dược Thần Tông hẳn đều biết, hẳn không hiểu người Đường Phong nói muốn tìm hẳn là ai, vì sao lại thần thần bí bí như vậy.

Ai!

Đường Phong thở dài, đứng dậy, nói:

- Người đi theo ta.

- Vâng.

Đường Phong dẫn Âu Dương Vũ đi tới một nơi không có ai trong Dược Thần Tông, đi vào một tòa kiến trúc ở tận cùng mới dừng bước lại.

Thần sắc Âu Dương Vũ càng nghi hoặc, bởi vì hẳn có cảm giác, ở đây trừ Đường Phong ra, không có người nào khác.

Đường Phong xoay người, nhìn Âu Dương Vũ, vung tay lên, một bóng người xuất hiện giữa hai người. Toàn thân người này không có cương khí chấn động, cũng không có sinh cơ, nhưng toàn thân không ngã đứng thẳng như kiếm, dù đã chết nhiều năm, nhưng hẳn vẫn phát ra kiếm ý xung thiên, hẳn vừa xuất hiện, không khí trong phương viên trăm trượng như bị đông lại.

1116. Chương 965: Hắc Phượng Bị Thương. (thượng)

Đường Phong mang ra từ Cửu Tinh Hàn Đàm, thân là Kiếm Thần, chết nơi tha hương, đứng ra nên chôn tại chỗ, bày tỏ sự tôn trọng đối với người chết.

Hắn từ trên người Kiếm Thần tìm ra huyền bí của cảnh giới Thiên Kiếm, nếu cứ như vậy mà chôn, Đường Phong không làm được, mà hẳn lại là tổ tiên của Âu Dương, mang về cho Âu Dương xử lý cũng không tính là thất lễ.

Đường Phong không tinh thông kiếm đạo, nhưng cũng từ trên người Kiếm Thần đạt được nhiều lợi ích, Âu Dương Vũ si mê kiếm, tất cả sở học bình sinh đều là kiếm, chắc chắn thu hoạch của hắn sẽ lớn hơn.

Khi thi thể Kiếm Thần xuất hiện, Âu Dương Vũ ngây người.

Toàn bộ tinh khí thần của hắn, giống như bị cổ thi thể trước mắt này hấp dẫn, ánh mắt ngốc trệ, không chỉ hô hấp mà ngay cả nhịp tim cũng không tra ra được.

Còn Tàng Phong kiếm bên hông của hắn, phát ra tiếng ông ông không ngừng.

Tàng Phong vốn là bội kiếm của Âu Dương Tử, hôm nay lại được nhìn thấy chủ nhân, phản ứng như vậy cũng là bình thường.

Đường Phong không dám quấy rầy Âu Dương Vũ, hiện tại hắn đang từ trên người Kiếm Thần ngộ ra được một ít huyền bí gì đó, một khi bị quấy rầy hậu quả không thể đoán được.

Lén lút đi ra ngoài, Đường Phong lại đi trở về sân viện của mình.

Sau ngày Tàng Phong gây ra ít động tĩnh khi được tu bổ xong, Dược Thần Tông được yên tĩnh trong mấy ngày.

Mọi người của Thiên Tú đều đang bế quan tu luyện trong Sơn Hà Đồ, Đường Phong cũng đang nghiên cứu cách chế tác Khổng Tước Linh, Âu Dương Vũ thì vẫn tìm hiểu kiếm đạo, Mạc Lưu Tô và Thi Thi đang luyện được, trừ hai trăm người Bạch Đế thành vội vàng vàng ra, Dược Thần Tông không xảy ra chuyện gì cả.

Mỗi ngày Đường Phong đều đến bên cạnh hàn đàm để quan sát biến hóa của các thanh Thiên binh, sau khi được ngâm mấy ngày, tính chất của Đại Tâm Băng Diễm ẩn chứa trong nước hàn đàm đã dung nhập vào trong các thanh Thiên binh, chỉ cần đợi mấy ngày nữa, lại nhờ Hắc Phượng đốt cháy, có thể kiểm tra xem chúng có tư cách trở thành Thứ Thần binh hay không.

Đường Phong đã nghiên cứu ra chút đầu mối về Khổng Tước Linh.

Thế giới này khác với thế giới của hắn trước đây, nếu như chỉ làm theo cách chế tác Khổng Tước Linh trong Đường Môn Âm Khí Phổ, với trình độ của Đường Phong cũng có thể tùy tiện làm ra. Nhưng hắn muốn chế tác âm khí có thể sinh ra uy hiếp với cả cao thủ Linh giai.

Nhất định phải dùng linh thú nội đan và linh thạch, hơn nữa càng cao càng tốt! Nếu lợi dụng năng lượng trong nội đan và linh thạch gia tăng lực sát thương cho âm khí, Đường Phong đang cân nhắc, nói cho cùng, tất cả đều dựa vào trận pháp!

Muốn đem vô số trận pháp nhỏ, khảm nạm vào trong âm khí, đây tuyệt đối là kỹ thuật sống, chỗ khó chính là, dù Đường Phong là một xảo thủ, cũng không dám nói thành công trăm phần trăm.

Sau khi quyết định chế tác Khổng Tước Linh, Đường Phong khoanh chân ngồi trong sân viện một ngày một đêm, cho đến khi tinh khí thần hoàn toàn an tĩnh lại, mới bắt đầu động thủ chế tác.

Mắt phải biến thành đỏ bừng, điều động lực lượng Hỏa hệ cương tâm, tay phải phát ra một đạo hỏa diễm, Đường Phong cầm chặt cục khoáng thạch được Hỏa Phượng dung luyện, sau khi hòa tan chúng, sau đó chia chúng thành hai phần.

Lấy một phần trong đó, tiếp tục hòa tan, sau đó dựa trí nhớ trong đầu của mình về Khổng Tước Linh, miêu tả hình dạng. Chỉ riêng điểm này, Đường Phong hoàn thành rất dễ dàng.

Nhưng đồng thời với việc miêu tả hình dạng, Đường Phong khắc lên trên đó rất nhiều trận pháp cực nhỏ.

Đột nhiên tâm thần chia thành vô số phần, kinh nghiệm lúc trước khi xông lên Ngự Thần Sơn, từng sợi cương khí từ trong khí huyết tuôn ra, dưới sự khống chế của Đường Phong, hoàn mỹ khắc trận pháp lên trên kim loại.

Khổng Tước Linh chế tác cho Lưu Tô sư tỷ và Thi Thi, hai người đều là nữ tử, Đường Phong biết không thể chế tác quá lớn. Cho nên Khổng Tước Linh hiện giờ chỉ có hình dáng ban đầu, hình dáng của nó không lớn hơn nửa nắm tay.

Muốn khắc nhiều trận pháp tinh diệu lên trên một đồ vật nhỏ như thế này, còn phải làm cho những trận pháp này hô ứng lẫn nhau, độ khó không nhỏ.

Nói ngắn gọn, đây là công việc đòi hỏi sự tinh tế, không phải đơn giản nhẹ nhõm như ngăn cản mấy trăm đạo công kích trong lúc xông núi ở Ngự Thần Sơn.

Lần đầu tiên Đường Phong thử, cũng chỉ kiên trì được mười tức là thất bại.

Vừa khống chế lực lượng Hỏa hệ cương tâm miêu tả hình dáng Khổng Tước Linh, vừa phải dùng cương khí trong khí huyết khắc trận pháp lên đó, chỉ cần sai lệch một chút, Khổng Tước Linh sẽ không thành hình, lộ tuyến trận pháp khắc trên đó cũng không được hoàn thành.

Có kinh nghiệm như vậy, Đường Phong cải biến phương pháp, khống chế miêu tả hình dáng của Khổng Tước Linh vẫn là bước đầu tiên, sau đó đợi đến lúc nhiệt độ hạ thấp, mới khắc lộ tuyến trận pháp lên, bởi

như vậy, thời điểm hình dáng của đồ vật thành hình, lộ tuyến trận pháp cũng không vì nhiệt độ cao mà sinh biến hóa.

Đây là phương pháp có thể thực hiện được, nhưng cũng phải biết cách nắm bắt thời cơ vô cùng tinh diệu, không thể chênh lệch mảy may, Đường Phong không chế càng ngày càng cẩn thận hơn nhiều.

Vừa bắt đầu một hai ngày, thủ pháp của Đường Phong biến hóa về chất, vô số lần ném thử, vô số lần thất bại, cũng may dù thất bại, tài liệu vẫn còn, chỉ cần làm lại lần nữa, cũng không bị lãng phí.

Đường Phong không nóng nảy, hẳn biết chuyện này càng sốt ruột, càng dễ phạm sai lầm, muốn nhanh phải bình tâm tĩnh khí, khi đó mới làm được.

Hai ngày thoáng cái đã qua, Đường Phong dần dần quen tay, làm tất cả những việc này rất nhẹ nhõm, dễ như trở bàn tay.

Khổng Tước Linh trên tay hắn đã hoàn toàn thành hình, mấy chục trận pháp cực nhỏ trong đó cũng đã gần hoàn thành, nhưng vì thời gian chuyên chú rất dài nên tâm thần của Đường Phong hao tổn cực lớn, mồ hôi đầy người, hội tụ thành từng giọt, rơi xuống tầm mắt, Đường Phong không dám đưa tay ra lau, con mắt vẫn mở to cẩn thận cảm giác tình huống bên trong Khổng Tước Linh, cương khí từ khí huyết tuôn ra càng lúc càng nhỏ.

Trận pháp bên trong, đã hoàn thành chín thành, chỉ cần khắc thêm một chút là có thể hoàn thành công việc, thành bại ngay trong lần này, Đường Phong dám chủ quan sao?

Đúng lúc này, bỏ vai của hắn trầm xuống, không biết bị ai tát một cái.

Lực đạo cái tát này không quá lớn, nhưng Đường Phong đang ở trong trạng thái không thể bị quấy rầy, một tát này, cương khí khẽ động, trận pháp bên trong Khổng Tước Linh sắp hoàn thành, lúc này bị phá hư.

Mặt Đường Phong đen lại, ngấn mạnh đầu lên, nhìn chăm chăm vào người tới.

Sau lưng là một nữ tử mặc quần áo hỏa hồng, chính là Hỏa Phượng.

1117. Chương 965: Hắc Phượng Bị Thương. (hạ)

- Ô, tiểu tử, sao ngươi lại nhìn ta như vậy?

- Phu nhân, ngươi muốn gì?

Đường Phong nghiêng răng nghiêng lợi, hỏi.

- Tu luyện chán quá, tìm người giúp ta luyện chiêu, hiện tại chỉ có ngươi là nhân rồi, bốn phu nhân đến tìm ngươi.

Hỏa Phượng nhìn Đường Phong, lại nhìn đồ vật trong tay của hắn, lập tức phát giác, xem ra mình không cẩn thận phá công việc của hắn, nhìn thần sắc của hắn, chắc là đã không thành công rồi.

Tuy trong lòng áy náy, nhưng Hỏa Phượng không biết xấu hổ, giả vờ như không biết.

Đường Phong gật đầu, từ từ đứng dậy:

- So chiêu đúng không, được, ta với phu nhân so chiêu.

Những lời này đằng đằng sát khí, Hỏa Phượng càng chột dạ.

Bên ngoài Dược Thần Tông, Đường Phong và Hỏa Phượng đại chiến một phen, bị hung hăng chà đạp. Tuy hiện giờ Đường Phong tấn chức Linh giai hạ phẩm, nhưng hắn không sử dụng Thần binh Ngự Thần, hắn dùng thực lực của riêng mình, cho nên không đánh lại Hỏa Phượng.

Đường Phong bị dọn dẹp, Hỏa Phượng cũng không được tốt lắm.

Cầm tức Hỏa Phượng phá hủy tâm huyết của mình, Đường Phong ra tay không chút cố kỵ, tập kích ngực, ra tay âm hiểm, bản thân chịu đòn, đánh tới cuối cùng, mặt phu nhân hồng lên.

Cổ ác khí trong lòng tan biến, Đường Phong trở về trong sân viện của mình, dọn dẹp tài liệu một chút, chạy vào trong phòng, cảm thấy có chút lo lắng, viết chữ dán lên cửa, trên đó viết rằng: bế quan, không có việc gì đừng làm phiền!

Lúc này có người nào tới quấy rầy hẳn được sao?

Vận công khôi phục cương khí, lúc này mới bắt tay vào chế tác Khổng Tước Linh.

Có kinh nghiệm sắp thành công lần đầu tiên, hiện tại Đường Phong chế tác càng thuận buồm xuôi gió, trước sau chỉ hai canh giờ, đã sắp khắc trận pháp thành công.

Hô hấp tim đập vô cùng bình tĩnh, Đường Phong cảm thấy sắp hoàn thành trận pháp trong Khổng Tước Linh.

Chín thành, chín thành năm, chín thành chín...

Chỉ còn kém một đạo cuối cùng.

Đột nhiên có một tiếng Phượng gáy thê lương từ bên ngoài truyền tới, tâm can Đường Phong nhảy lên, động tác cứng ngắc, kinh ngạc nhìn Khổng Tước Linh sắp hoàn thành trong tay, suýt nữa hấn thổ huyết.

Tại sao lại như vậy? Mỗi lần đến thời khắc cuối cùng, luôn bị quấy rầy.

Lại một tiếng Phượng gáy truyền tới, hơn nữa còn rất thê lương.

Đường Phong xoay mình đứng lên, vội vàng chạy ra ngoài. Tiếng Phượng gáy này là của Hắc Phượng, trước sau đã gáy hai lần gấp rút như thế, chắc chắn là bị thương.

Bây giờ thực lực của Hắc Phượng không thấp, hơn nữa hình thể cũng không nhỏ, không thích hợp giữ bên cạnh, cho nên Đường Phong không quản nó, cho nó bay tới bay lui bên ngoài, tâm thần của mình và nó tương thông, thời điểm cần sẽ triệu hoán nó đến là được.

Nhưng không nghĩ tới Hắc Phượng lại bị thương.

Vốn Đường Phong cho rằng Hắc Phượng gặp phải linh thú cường đại, tranh đấu bị thiệt, bởi vì linh thú trong Bạch Đế Bí Cảnh không ít, linh thú Thất giai Bát giai không chỗ nào không có.

Nhưng làm cho Đường Phong muốn mắng chửi, thời điểm khi xông ra khỏi Dục Thần Tông phát hiện có chút không đúng.

Chẳng những tiếng Phượng gáy hấp dẫn Đường Phong, mà tất cả đệ tử Bạch Đế thành đều chạy ra, Đường Phong đi tới, nhìn thấy đám đệ tử Bạch Đế thành đang đứng trước Dục Thần Tông, chỉ trở về hướng đông bắc.

Đó là hướng của Hắc Phượng, nhưng ở sau lưng Hắc Phượng, có một đám người theo sát, Đường Phong liếc mắt nhìn qua, phát hiện những người này cũng phải hơn bốn năm mươi người, hơn nữa những người này đang đuổi theo Hắc Phượng không bỏ, các loại kiếm khí đao mang chưởng phong bóng roi đều nện lên Hắc Phượng.

Nếu không phải Hắc Phượng nhảy bén, biết trốn tránh những công kích này, bằng không đã bị đánh hạ.

Thần sắc Đường Phong ngưng trọng, những người đuổi theo sau lưng Hắc Phượng hiển nhiên không phải là linh thú hóa hình. Trong Bạch Đế Bí Cảnh không có nhiều như vậy, hơn nữa bọn chúng không có khả năng kết bè kết đội cùng hành động.

Vậy những người này xuất hiện từ đâu? Nơi này là Bạch Đế Bí Cảnh a, không phải Linh Mạch Chi Địa bình thường, trừ Bạch Đế Ẩn có thể mở ra, không còn cách nào mở nó ra nữa cả.

Lúc đang nghi hoặc, Hắc Phượng đã vọt tới trước mặt Đường Phong, hai cánh mở ra đáp xuống, trốn sau lưng Đường Phong, trong miệng kêu to không thôi, giống như đang tố cáo mình bị ủy khuất thế nào, bảo Đường Phong làm chủ cho nó.

Đường Phong hít một hơi, đằng đằng sát khí ngấn ở trước Dục Thần Tông.

Hắc Phượng bị thương, tuyệt đối là do những người này công kích, gián tiếp quấy rầy mình chế tác Khổng Tước Linh, Đường Phong không nhịn được nữa.

Những người đang đuổi theo Hắc Phượng cũng phát hiện tình huống ở Dược Thần Tông, dừng lên trên không trung, nghi hoặc nhìn qua.

Đường Phong nhận thấy những người này không phải là cùng một phe, mà phân thành hai nhóm, riêng phần mình chiếm ở một bên, có chút hương vị giằng co.

- Ai dám khi dễ sủng vật của bốn thiếu gia, nhanh chóng lăn xuống đây nhận cái chết!

Đường Phong cảm tức, không muốn khách khí với những người này.

Lời kia vừa thốt ra, hai đội ngũ đều giật mình, hiển nhiên không nghĩ tới thượng cổ linh thú lại có chủ nhân. Đột nhiên một cô gái ở bên trái, hai mắt nhìn Đường Phong mở miệng nói:

- Đường công tử?

- Ân?

Đường Phong nhìn về nơi phát ra âm thanh, lập tức há hốc mồm.

Nữ nhân này không phải người khác, chính là hộ pháp Thiên Thánh Cung Tô Luyến Thủy! Mà ở bên cạnh nàng, tất cả đều là những gương mặt quen thuộc, những người này chính là đệ tử Thiên Thánh Cung.

- Ta nói là ai, nguyên lai là tên nghiệt súc này! Lão phu tìm kiếm ngươi bao lâu nay, không nghĩ tới lại gặp được ngươi ở nơi này.

Một âm thanh từ bên phải truyền ra, ngữ khí bất thiện.

Đường Phong quay đầu nhìn lại, càng kinh ngạc.

Bên này cũng là người quen, Lý Thiên Cừ của Huyết Vụ Thành, còn có Hứa Cửu Châu.

Đuổi theo đánh Hắc Phượng, lại là người của Thiên Thánh Cung và Huyết Vụ Thành! Trong nháy mắt Đường Phong cảm thấy chuyện này có điểm không thích hợp.

Nơi này là Bạch Đế Bí Cảnh, nếu chỉ có một hai người không cẩn thận xông vào, còn có thể giải thích là trùng hợp, nhưng bốn năm mươi người cùng tiến vào thì nên gọi là gì?

Chẳng lẽ cửa vào đã không cần Bạch Đế Ấn để mở, cho nên ai cũng có thể xâm nhập vào trong Bạch Đế Bí Cảnh?

Đường Phong không hiểu nguyên nhân trong đó, nhưng nhất định Tô Luyến Thủy biết rõ, chỉ cần hỏi nàng là sẽ rõ thôi.

Đáng tiếc Lý Thiên Cừ không có ý định cho Đường Phong cơ hội mở miệng hỏi, lần trước hắn ở Đào Nguyên ăn thiệt thòi lớn, thủ hạ đệ tử tử vong vô số, cho dù Đường Phong có hóa thành tro hắn cũng nhận ra.

Hiện tại cửu nhân gặp mặt, liền đỏ mắt, trong lòng chỉ nghĩ phải giết chết Đường Phong; qu á á á ;

Bạch Nguyệt Dung và ba vị phó thành chủ Bạch Đế thành tiến lên chào hỏi hân.

Người một nhà ở chỗ này nói dài nói ngắn, làm cho bọn người Huyết Vụ Thành đứng trên bầu trời cảm thấy vô cùng xấu hổ, khí thế toàn thân của Lý Thiên Cừ đã được thu liễm hoàn toàn, bởi vì hân kiên kị những người bên cạnh Đường Phong.

Tuy người của Huyết Vụ Thành không ít, lại có hai Linh giai trung phẩm tọa trấn, đó là nguyên nhân chiếm ưu thế, nhiều hơn một Linh giai trung phẩm, không phải những người còn lại có thể bù được.

Nhưng trong nháy mắt, loại ưu thế này biến mất không còn, cục diện cải biến hoàn toàn. Vốn trong Được Thần Tông nhảy ra rất nhiều cao thủ Linh giai, trong đó có nữ tử mặc quần áo hỏa hồng Lý Thiên Cừ và Hứa Cửu Châu nhìn không thấu, hiện tại lại có hai Linh giai từ Linh Mạch Chi Địa khác chạy tới, mà hai người này lại là Linh giai trung phẩm.

Nếu thật sự đánh, bên Huyết Vụ Thành không có nổi một phần thắng, sắc mặt Lý Thiên Cừ và Hứa Cửu Châu âm trầm, có ý chạy trốn, nhưng lại không dám có hành động thiếu suy nghĩ.

Từ trên người nữ tử mặc quần áo hỏa hồng kia bọn họ cảm nhận được nguy hiểm, cho nên tuyệt đối không được phép đưa lưng về phía nàng! Huống chi, phía đối diện còn có hai Linh giai trung phẩm, ba thanh Thần binh, mười mấy Linh giai hạ phẩm, chỉ riêng đội hình này, đã đủ làm cho bọn họ không dám làm bậy.

Hơn nữa, với ân oán của Thiên Thánh Cung và Huyết Vụ Thành bao năm qua, Lý Thiên Cừ tin chắc Tô Luyện Thủy sẽ rất vui khi bỏ đá xuống giếng.

Tiến thoái lưỡng nan! Lý Thiên Cừ và Hứa Cửu Châu lui cũng không lui được, đánh cũng không thể đánh, mắt nhìn đối phương ở bên kia nói chuyện phiếm, bọn họ đành phải chờ đợi, nhưng đứng trên đồng lửa, như ngồi trên đồng than.

Nói một hồi lâu, Đường Phong mới nói:

- Phụ mẫu, những chuyện này nói sau đi, đám người này dám dả thương sủng vật của hài nhi, ta muốn tính toán sổ sách với bọn họ.

Lý Thiên Cừ vội vàng nói:

- Dả thương con thượng cổ linh thú này, Huyết Vụ Thành ta không dám kể công, trong đó cũng có thủ bút của Tô cô nương.

- Người không biết không trách.

Đường Phong nhíu mày, hùng hổ dọa người nhìn Lý Thiên Cừ.

Lý Thiên Cừ chau mày nói:

- Chúng ta cũng không biết đây là sủng vật của các hạ! Cho rằng là vật vô chủ, cho nên mới ra tay công kích!

Lời này dù không kiêu ngạo không siểm nịnh, nhưng rõ ràng có ý chịu thua, Lý Thiên Cừ vừa mới kêu gào đòi tiêu diệt Đường Phong đâu rồi, hiện tại thấy đối phương bình hùng tướng mạnh, liền đổi ý sao?

Trận chiến này, trừng phạt không được, đánh cũng không được, lòng dạ của Lý Thiên Cừ như gương sáng.

- Không kể có biết hay không, đánh là đánh, dám động đến sủng vật của bốn thiếu gia, phải trả giá thật nhiều!

Hắc Phượng ở sau lưng Đường Phong kêu to một hồi, giống như hò hét trợ uy.

Lý Thiên Cừ trầm mặc, nói:

- Nếu các hạ đã nói như vậy, lão phu cũng không còn cách nào, nếu muốn đánh, Huyết Vụ Thành ta sẽ phụng bồi tới cùng!

Dù gì Lý Thiên Cừ cũng là Linh giai trung phẩm, cũng có ngạo khí của mình, cũng biết Đường Phong không có ý thả đi, vậy thì khai chiến, vì hân có nói gì, cũng chỉ là lãng phí nước bọt, mất mặt xấu hổ.

- Ta đánh với người!

Đường Đỉnh Thiên cầm Khấp Huyết Thương, mắt nhìn Lý Thiên Cừ, nói:

- Lão gia hỏa, ân tình một chưởng lần trước, hôm nay sẽ hoàn trả.

Lần trước Huyết Vụ Thành xâm lấn Linh Mạch Chi Địa của Đường gia bảo, Đường Đỉnh Thiên đại chiến với Lý Thiên Cừ một hồi, nhưng khi đó thực lực chủ là Linh giai hạ phẩm, bị Lý Thiên Cừ đánh trọng thương, hiện tại gặp mặt lần nữa, đương nhiên phải báo cừ rửa hận.

Đường Đỉnh Thiên khẽ động, tất cả mọi người đều động.

Đám người đứng ngoài nhìn thấy cương khí giao thoa, linh khí hỗn loạn, mấy chục cao thủ Linh giai ngưng tụ ra khí thể của mình, thiên địa biến sắc, giống như muốn sụp đổ.

Mắt thấy sẽ xảy ra một hồi đại chiến hết sức thảm thiết, đột nhiên Hỏa Phượng mở miệng:

- Đường Phong, có thể nghe ta một câu hay không?

Đường Phong quay đầu nhìn Hỏa Phượng, gật đầu nói:

- Phu nhân cứ nói.

Tràng diện giương cung bạt kiếm đột nhiên dừng lại một chút, tất cả mọi người đưa ánh mắt nhìn Hỏa Phượng. Tuy đám người Thiên Tú không biết thân phận chân thật của Hỏa Phượng, nhưng có thể nhìn thấy tràng diện Tiểu thúc bị quật ngã hiện ra rõ mồn một, tất cả mọi người đều biết nàng tuyệt đối là cao thủ.

1120. Chương 967: Chuyện Lớn Hóa Nhỏ. (hạ)

Dù là thời điểm nào, cao thủ luôn được người ta chú ý.

- Được rồi, chuyện này cũng không phải đại sự gì.

Hỏa Phượng nhíu mày suy nghĩ nửa ngày, mới mở miệng nói ra một câu như vậy, nhìn qua Hắc Phượng nói:

- Tuy tiểu gia hỏa này bị thương, nhưng không bị thương đến gân cốt, chỉ cần điều dưỡng một chút là khỏi hẳn.

Đường Phong hồ nghi nhìn Hỏa Phượng, không nghĩ tới nàng lại nói những lời này, biến chiến tranh thành tơ lụa, nhất tiểu hóa ân cừ, đây là cách nghĩ của Hỏa Phượng.

Nếu không với thực lực của nàng, thật muốn nổi bão, chỉ sợ người Huyết Vụ Thành không ai chạy thoát.

Nhưng Đường Phong không hiểu, theo đạo lý mà nói, nếu mình nói ra lời này, đó là vì cố kỵ mặt mũi của Huyết Thiên Hà, nhưng là Hỏa Phượng là hộ cung thánh thú của Thiên Thánh Cung, mà giữa Thiên Thánh Cung có ân oán ngàn năm với Huyết Vụ Thành, qua nhiều năm như vậy, vô số đệ tử của hai bên chết trong tay đối phương, ân oán đã không còn khả năng hóa giải, Hỏa Phượng nên ra tay tiêu diệt đám người Huyết Vụ Thành mới phải, nhưng không nghĩ tới nàng lại thả những người này rời đi.

Nhưng Hỏa Phượng làm như vậy, khẳng định là có lý do của nàng, nàng cũng không phải loại người hiền lành, cũng không phải nữ nhân không biết phân biệt ân oán.

Nghĩ đến điểm này, Đường Phong gật đầu nói:

- Nếu phu nhân đã nói như vậy, chuyện này đến đây là hết, phụ mẫu nghĩ thế nào?

Đường Đỉnh Thiên thu trường thương lại, nói:

- Nơi này là của người, người nói thế nào thì cứ làm vậy đi.

Một hồi đại chiến hết sức căng thẳng, bị hai ba câu của Hỏa Phượng hóa giải, Lý Thiên Cừ và Hứa Cửu Châu có ảo giác như mình vừa đi dạo qua trước Quỷ Môn Quan một vòng, đám người phía sau đổ mồ hôi lạnh, bàn chân lạnh lẽo.

Nhưng hai người này vẫn mê mang, không biết vì sao nữ tử mặc quần áo hỏa hồng này lại cầu tình cho người của mình.

- Lý mẫu tạ ơn phu nhân đại nghĩa.

Lý Thiên Cừ ôm quyền nói, dù trong nội tâm không rõ, nhưng những lời khách sáo vẫn phải nói.

- Chúng ta rời đi, nếu phu nhân có rảnh, kính xin đến Huyết Vụ Thành một lần, chúng ta sẽ dùng lễ thượng khách mà đối đãi!

Ân cứu mạng, đương nhiên là phải báo, sau khi nói xong, còn nhìn Đường Phong hừ lạnh một cái, phất tay áo quay người rời đi.

- Không cần đi vội!

Hỏa Phượng nói với đám người Lý Thiên Cừ.

- Phu nhân có chuyện gì muốn chỉ giáo?

Thần thái Lý Thiên Cừ cung kính.

- Trở về nói với Huyết Thiên Hà, sau này đừng nên cho đệ tử tự ý ra ngoài gây chuyện, nếu không đừng trách bọn phu nhân không khách khí, khi đó ta có thể sẽ ra tay quản giáo giúp hấn.

Hỏa Phượng nói xong lời cuối cùng, liền nổi giận đùng đùng, vừa dứt lời, bàn tay trắng nõn vung về phía bọn người Lý Thiên Cừ.

Hỏa diễm phô thiên cái địa, bỗng nhiên xuất hiện giữa không trung, như mũi tên, nện về phía đám người Lý Thiên Cừ.

Người của Huyết Vụ Thành sợ hãi, dưới sự dẫn dắt của hai Linh giai trung phẩm hóa giải, Hỏa Phượng chỉ vung tay một cách tùy ý đã có uy lực không thể tưởng tượng, những đóa hỏa diễm như này như có sinh mạng, người của Huyết Vụ Thành có làm thế nào cũng không thể ngăn cản.

- Bành bành bành...

Tiếng nổ vang lên liên tiếp, mỗi đóa hỏa diễm đánh lên một người của Huyết Vụ Thành, công kích đánh về phía ngực bọn họ, hỏa diễm đánh lên người họ, lập tức dập tắt, nhưng nhiệt độ cực cao kia, lại rót vào cơ thể bọn họ.

Sắc mặt người Huyết Vụ Thành hồng lên, đó là vì nhiệt độ cực cao gây ra, có một ít người có thực lực thấp, trong miệng phun ra máu tươi.

Đám người đứng nhìn cũng sợ hãi.

Trừ Đường Phong và Tô Luyến Thủy biết thân phận chân thật của Hỏa Phượng ra, những người khác đều mở to mắt. Mọi người phát hiện, nữ tử mà mình nhìn không thấu này, đúng là cao thủ, hơn nữa còn là cao thủ không thể nào tưởng tượng nổi!

Linh giai thượng phẩm! Có thể giơ tay nhắc chân làm bị thương Linh giai trung phẩm, chỉ có Linh giai thượng phẩm mới có thể giải thích tất cả.

Trong thiên hạ này, lúc nào khi nào lại nhiều ra thêm một Linh giai thượng phẩm? Chẳng phải cao thủ Linh giai thượng phẩm chỉ có cung chủ Thiên Thánh Cung và thành chủ Huyết Vụ Thành hay sao?

Tiểu thúc đang xem náo nhiệt bỗng đổ mồ hôi lạnh, trước đó vài ngày hấn còn muốn lợi dụng đêm tối tập kích Hỏa Phượng, tìm lại chút thể diện, nhưng hôm nay mới biết rõ, hấn không còn cơ hội. Thời điểm Hỏa Phượng giáo huấn hấn, còn hạ thủ lưu tình.

Đoạn Thất Xích ở bên cạnh chọc chọc chế nhạo Thang Phi Tiểu, lén lút truyền âm nói:

- Lão Thang, tối nay còn muốn đi tìm nàng báo thù hay không, muốn rửa sạch hồ thẹn hay không?

Sắc mặt Thang Phi Tiểu bị Đoạn Thất Xích chế nhạo nên hồng lên, quay đầu oán hận nhìn hấn, nổi giận:

- Muốn chết!

Lý Thiên Cừ dùng tay che ngực, sắc mặt có chút tái nhợt, dù không cam lòng, nhưng vẫn cung kiêu như cũ, nói:

- Tạ phu nhân hạ thủ lưu tình.

- Cút đi!

Hỏa Phượng khua tay nói.

Lúc này Lý Thiên Cừ mới xoay người rời đi, nói:

- Đi!

Đám người Huyết Vụ Thành kéo thân thể tổn thương tàn tạ rời đi, trong nháy mắt biến mất không thấy bóng dáng.

Người Huyết Vụ Thành rời đi, tuy đám người còn lại không có địch ý, nhưng đại đa số đều không biết mặt nhau, Đường Phong nhìn qua, nhìn từng người của đối phương.

Thời điểm bọn người Đường Đỉnh Thiên nhìn thấy hộ pháp Thiên Thánh Cung Tô Luyện Thủy, nhất thời cũng sửng sốt.

Thiên Thánh Cung, Huyết Vụ Thành, trong suy nghĩ của người tu luyện là hai nơi cường đại nhất, nhưng không nghĩ tới có ngày lại nhìn thấy đội ngũ hai phe cùng đi với nhau.

Nhưng kinh ngạc thì kinh ngạc, dù gì Đường Đỉnh Thiên là cao thủ Linh giai trung phẩm, cho nên không mất thân phận, hàn huyên với Tô Luyện Thủy vài câu, xem quen biết nhau.

Đường Phong đem bình ngọc kín đáo đưa cho Đường Đỉnh Thiên, hắn đang muốn mở ra nhìn trộm, lại bị Đường Phong ngăn lại:

- Một hạt đan dược, khi phụ mẫu trở về Đường gia bảo hãy mở ra.

Đường Đỉnh Phong hồ nghi nhìn Đường Phong, trong nội tâm biết đan dược này rất quý, nhưng cũng không nghĩ nhiều, lập tức gật đầu nói:

- Cũng được, ta và mẫu thân của ngươi sẽ tự chiêu cố mình.

Vừa nói hắn ghé sát vào người Đường Phong, nói:

- Nhớ thân cận với mấy nữ nhân của ngươi nhiều vào, lần sau gặp mặt phải có cháu trai cho ta bồng.

- Vâng.

Đường Phong dốc lòng thụ giáo, cổ của Bạch Tiểu Lai và Phi Tiểu Nhã đỏ ửng, tuy lời này của Đường Đỉnh Thiên rất nhỏ, nhưng hai người là cao thủ Linh giai, vẫn nghe được rành mạch.

Đường Đỉnh Thiên đi cùng Diệp Dĩ Khô, Tô Luyến Thủy cũng nói:

- Đường công tử, chúng ta cũng cáo từ, đem việc lần này báo cáo cho cung chủ, lần này đã quá rầy.

- Ân, có rảnh thì đến đây, dù sao hiện giờ mọi người đều cùng nằm trên một địa phương mà.

Đường Phong gật đầu.

Tô Luyến Thủy mỉm cười gật đầu, dẫn người của Thiên Thánh Cung rời đi.

Bạch Nguyệt Dung và ba phó thành chủ cũng không vội rời đi, nhiều năm không gặp mặt, Bạch Nguyệt Dung và Bạch Tiểu Lai có rất nhiều lời muốn nói với nhau.

1123. Chương 970: Cho Người Thứ Tốt.

Đường Phong chào bọn người Tiểu thúc, hắn chạy về phòng một mình, loay hoay làm Khổng Tước Linh.

Hôm nay nhiều lần bị quấy rầy, làm cho trận pháp trong Khổng Tước Linh không khắc xong, hiện tại chuyện Linh Mạch Chi Địa xuất hiện chuyện lớn như vậy, Đường Phong nghĩ mình phải mau chóng xử lý việc vật cho xong, đi Đường gia bảo nhìn một lần.

Nếu chuyện đúng như mình suy đoán, Linh Mạch Chi Địa ở Đường gia bảo sẽ liên hệ với thế giới bên ngoài, chuyện này làm cho hắn rất lo lắng.

Hắn lại theo lộ tuyến cũ khắc trận pháp, Đường Phong càng làm càng thành thạo, lực lượng Hỏa hệ cương tâm bắn ra, hòa tan khoáng vật trong tay, miêu tả thành hình dáng Khổng Tước Linh, cẩn thận từng li từng tí không chế nhiệt độ của hỏa diễm, đợi đến lúc nhiệt độ của vật liệu sắp đông cứng lại, nhanh chóng khắc lộ tuyến trận pháp lên đó.

Hắn hết tạo hình rồi lại khắc trận pháp, trước sau không đến hai canh giờ, thuận lợi hoàn thành công việc khắc lộ tuyến trận pháp.

Hiện tại Khổng Tước Linh chỉ là hình thức ban đầu, phóng nhãn nhìn lại, tuy có hình thái, cũng có trận pháp bên trong, nhưng lại không có lực sát thương.

Kế tiếp, Đường Phong muốn đem gân của Tam Nhãn Bạng Thiềm án trí trong Khổng Tước Linh, dùng gân để thay thế lò xo, trở thành động lực phóng ám khí của Khổng Tước Linh.

Công việc này không khó, chỉ có điều nó khảo nghiệm lực khống chế và kiên nhẫn của người làm, nếu Đường Phong dùng tay để hoàn thành công việc này, chỉ sợ không được, nhưng dùng khí huyết tuôn ra cương khí khống chế sợi gân, bắt nó an trí trong Khổng Tước Linh, lại rất dễ dàng.

Tốn một canh giờ, mới bỏ sợi gân vào trong Khổng Tước Linh, cuối cùng Khổng Tước Linh cũng có một ít bộ dáng.

Con mắt của Đường Phong đã hồng lên, tuy nhiên hấn vẫn tiếp tục.

Từ trong Mị Ảnh không gian lấy ra tất cả nội đan linh thú, Đường Phong cẩn thận tìm kiếm một phen, lúc này mới thò tay lấy nội đa Tam Nhân Băng Thiềm ra.

Tam Nhân Băng Thiềm là linh thú Bát giai, nội đan cũng cùng cấp, thuộc tính là Băng, chất lượng không tệ.

Đường Phong cầm quả nội đan này cẩn thận bỏ vào trong Khổng Tước Linh, an trí trong mắt trận.

Đến tận lúc này, Khổng Tước Linh cơ bản đã hoàn tất.

Đường Phong vuốt ve đồ vật nhỏ nhắn xinh xinh này một phen, trong nội tâm cũng rất thỏa mãn, Khổng Tước Linh hiện tại, nhìn nó giống một viên cầu, căn bản không nhìn ra nó có gì kỳ lạ, nhưng cơ quan ám khí đều là như vậy, hình dáng xấu xí, nhưng lại làm cho người ta rất thống khổ.

Đặt ở thế giới trước, muốn chế tác thứ này, chẳng khác nào đi vào đầm rồng hang hổ, nhưng ở chỗ này, có cương khí phụ trợ, hấn chế tạo nó rất dễ dàng.

Trong thiên hạ, sợ rằng chỉ có mình mới có được tay nghề này, người bên ngoài dù biết được cách chế tạo, cũng không có cách nào dùng khí huyết điều khiển cương khí để khắc trận pháp cả.

Khổng Tước Linh hiện tại, vẫn không có uy lực gì, nguyên nhân trong đó là vì chưa đặt vào ám khí để giết địch.

Khổng Tước Linh xinh xắn, một tay nữ hài tử cũng có thể cầm chặt, an trí ám khí bên trong, chỉ có phi châm mới thích hợp, càng có thêm sức mạnh.

Đường Phong chuẩn bị chế tạo ám khí phi châm chuyên dụng cho Khổng Tước Linh.

Tài liệu hấn đã chuẩn bị kỹ, chính là những tảng đá tìm được dưới hàn đàm, những tảng đá này được ngâm trong hàn đàm vô số năm, bản thân nó có tính chất cực hàn, lại chứa một ít đặc tính của Địa Tâm Băng Diễm, nếu dùng tảng đá này chế tạo ám khí, chỉ sợ hộ thân cương khí bình thường cũng không thể phòng hộ được.

Lúc này hấn không cần làm phiên Hỏa Phượng, chế tạo phi châm, lực lượng Hỏa hệ cương tâm của hấn cũng làm được.

Tuy Được Thần Tông dùng luyện được lập nghiệp, nhưng trong tông cũng có địa phương rèn sắt, chỉ có điều quanh năm suốt tháng không có ai sử dụng tới thôi, căn phòng này tro bụi phủ kín, bên trong vô cùng dơ bẩn.

Tìm mấy đệ tử Bạch Đế thành hỗ trợ quét dọn, Đường Phong bắt đầu khởi công.

Suốt ba ngày, Đường Phong đều ở trong phòng này, dùng những tảng đá phát hiện trong hàn đàm, chế tạo mấy ngàn cây phi châm.

Dù là cảnh giới Linh giai, dưới cường độ công việc cao như vậy, nhiều lần rút sạch cương khí của Đường Phong, bắt đắc dĩ, hấn đành phải phục dụng Thiên Niên Phong Vương Lộ để hoàn thành công việc.

Ba ngày vất vả, cũng được hồi báo. Số lượng mấy ngàn căn phi châm không nói tới, chỉ riêng chất lượng phi châm đã rất tốt. Mỗi một căn phi châm đều nhỏ bé yếu ớt như lông trâu, dài chừng hai thốn, lại được chế tạo từ đá, cho nên có màu lam nhạt. Đặt trong lòng bàn tay, thậm chí có thể cảm nhận được cảm giác mát lạnh. Đường Phong thử đâm phi châm vào tay mình, lập tức cảm nhận được cổ đau đớn, dù chưa đâm rách da thịt, nhưng hấn ý chứa trong phi châm đã tiến vào trong cơ thể, cảm giác lạnh buốt từ nơi bị đâm lan ra khắp người, cương khí vận chuyển trong cơ thể có chút tắc nghẽn.

Nếu luận tính chất của phi châm mà nói, chẳng qua là Cương binh mà thôi, nhưng nếu luận đặc tính của nó mà nói, chỉ sợ là Thiên binh cũng không bằng. Nếu một căn phi châm không thể lấy mạng người, vậy thì mười căn trăm căn, thậm chí mấy trăm căn phi châm đều được bắn ra cơ mà.

Chỉ suy nghĩ một chút về tràng cảnh đó, đã làm cho người ta sởn hết cả gai ốc. Đây không phải thủ pháp phóng ám khí không thể chệch vào đâu được và tính linh động tự nhiên, nhưng tốt xấu gì Khổng Tước Linh

cũng bài danh thứ hai trên bản ám khí lò xo, uy lực mạnh hơn Lạc Tiên Hồng lúc trước rất nhiều lần, hướng chi, lần chế tác Khổng Tước Linh này, Đường Phong lại gia tăng trận pháp, nội đan bên trong.

Sau khi chế tác xong phi châm, an trí nó vào trong Khổng Tước Linh, Đường Phong vuốt vuốt thành phẩm, hào hứng bừng bừng đi tìm Mạc Lưu Tô. Hôm nay Lưu Tô sư tỷ không có luyện được, mà đang tu luyện cùng Thi Thi. Thực lực cả hai người không cao, cũng không có được đại thành tựu trên con đường này, nhưng luyện được cũng cần thực lực, có đôi khi luyện chế đan được đẳng cấp cao mà thực lực không cao là không được, cho nên thời điểm Mạc Lưu Tô và Thi Thi rảnh rỗi, cũng cùng nhau tu luyện. Có thể tăng lên được bao nhiêu thì hay bấy nhiêu, hai người đều ôm loại tâm tính này, Đường Phong chạy tới bắt Mạc Lưu Tô ra.

- Sư đệ... Người muốn làm gì?

Mạc Lưu Tô hiểu lầm ý đồ của Đường Phong, sợ hấn làm chuyện xấu giữa ban ngày, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng như quả táo, xấu hổ khó dằn nổi.

- Cho người thứ tốt.

Đường Phong thần thần bí bí đem Khổng Tước Linh nhét vào trong tay Mạc Lưu Tô.

- Đây là cái gì?

Mạc Lưu Tô cầm Khổng Tước Linh nhỏ nhắn xinh xắn, nghi hoặc không thôi, bàn tay trắng nõn vuốt ve phía trên, làm vậy sẽ xúc động cơ quan, Đường Phong vội vàng ngăn nàng lại.

1124. Chương 971: Một Bình Khổng Tước Linh Phán U Minh. (thượng)

Đường Phong nói.

- Cái này là ám khí?

Mạc Lưu Tô kinh ngạc đến cực điểm, hình thái của Khổng Tước Linh, giống như đồ chơi chứ không phải giống ám khí âm trầm bí hiểm, cũng khó trách Mạc Lưu Tô nhìn không ra.

- Những người khác cũng không có đâu!

Trong lòng Mạc Lưu Tô tràn ngập hạnh phúc, ánh mắt nhu tình, hai con ngươi được phủ kín bởi hơi nước, ánh mắt động tình liếc qua Đường Phong, nói:

- Chỉ sợ sư đệ làm cái này tốn nhiều sức lực lắm phải không?

- Sư tỷ muốn đền bù tổn thất cho sư đệ sao?

Đường Phong ôm nàng vào lòng, Mạc Lưu Tô cúi thấp đầu, khẽ cắn đôi môi, thấp giọng nói:

- Sư đệ muốn đền bù tổn thất thế nào?

- Hắc hắc...

Đường Phong cười vài tiếng đầy thâm ý, cầm chặt bàn tay nhỏ bé của Mạc Lưu Tô, nhìn hai mắt của nàng, nói:

- Người cứ nói đi...

Lưu Tô sư tỷ cúi thấp đầu hơn nữa.

- Buổi tối ta tới tìm người.

Đường Phong quệt miệng một cái, nghiêm mặt nói:

- Hiện tại phải tìm người thử uy lực của nó mới được.

Tuy đã chế tạo Khổng Tước Linh thành công, Đường Phong cũng biết lực sát thương của nó không nhỏ, nhưng vẫn chưa thí nghiệm qua, hấn cũng không dám cam đoan nó có thể uy hiếp được cao thủ Linh giai. Chỉ khi được thí nghiệm mới có thể xác định, nhưng tìm ai bây giờ?

- Phong thiếu, Phong thiếu!

Đúng thời điểm này, Tiểu thúc chạy nhanh tới, vừa đi vừa ồn ào.

Đường Phong và Mạc Lưu Tô liếc nhau, trong lòng lập tức có chủ ý. Chính là Tiểu thúc, không phải bản thiếu gia đi tìm người, mà là người tự chui vào.

- Phong thiếu.

Về mặt của Thang Phi Tiểu, vành mắt xuất hiện một cái vòng màu đen, nhìn thấy rất buồn cười, nói:

- Nữ nhân mặc đồ hỏa hồng kia có lai lịch và địa vị gì?

- Thế nào?

- Nàng mặc đồ hỏa hồng, Tứ Nương cũng thường mặc, không phải dụng hàng sao? Sau khi nàng xuất hiện, Tứ Nương cũng không mặc đồ hỏa hồng nữa, người cũng biết, Tứ Nương mặc đồ hỏa hồng là đẹp nhất. Hôm nay lão Thang ta đi tìm nữ nhân kia lý luận một phen, không nghĩ tới nàng đâm ta một cái, người nhìn xem người nhìn xem... Quá phận, quá ác liệt! Làm sao lão Thang ta dám đi gặp người đây?

Vừa nói, Thang Phi Tiểu vừa chỉ vào vòng mắt thâm quầng nói với Đường Phong. Mạc Lưu Tô liếc mắt nhìn, đúng là buồn cười, liền bật cười thành tiếng.

- Tiểu thúc ah, tài nghệ không bằng người, có biện pháp sao?

Đường Phong thốn thức một tiếng. Thang Phi Tiểu thở dài, nói:

- Ai, lão Thang biết mình đánh không lại nàng, hôm nay khách khí đi tìm nàng lý luận, ai ngờ nàng trở mặt còn nhanh hơn lật sách, Phong thiếu, người nói cho ta biết, nữ nhân này có địa vị gì, hiện giờ ta chỉ muốn biết điều này thôi.

Đường Phong đảo con ngươi một vòng, nói:

- Thật muốn biết?

- Đương nhiên! Vô duyên vô cớ bị nàng đánh một trận, thế mà ta lại không biết tên và địa vị của cừu nhân a? Quân tử báo thù mười năm không muộn, đợi lão Thang ta tu luyện đến cảnh giới của nàng, khẳng định sẽ tìm lại mặt mũi từ nàng!

Âm thanh của Tiểu thúc rất khí phách, khí thế mười phần.

- Kỳ thật nói cho người biết cũng không sao.

Đường Phong trầm ngâm, nói tiếp:

- Nhưng mà...

- Nhưng mà cái gì?

Tiểu thúc lắng tai nghe.

- Nhưng mà ta có điều kiện.

- Người nói đi, chỉ cần lão Thang làm được nhất định sẽ làm, nếu bảo đi lấy nội y của nàng, lão Thang cũng liều mạng đi làm.

Mạc Lưu Tô nghe lời này, nhin không được phỉ nhổ hần một phen.

- Không nghiêm trọng như vậy, chỉ là một chuyện nhỏ thôi.

Đường Phong cười túm túm nhìn Thang Phi Tiểu. Tiểu thúc nhin không được run lên, hần thấy nụ cười của Đường Phong, cảm thấy nó rất quý dị, trong lòng có cảm giác không tốt, nhưng không rút cuộc là gì.

- Phong thiếu, thế nào là chuyện nhỏ?

Thang Phi Tiểu hỏi thăm thật cẩn thận, trong lòng bồn chồn, thầm nhắc mình một tiếng, Phong thiếu là người rất âm hiểm xảo trá, ngàn vạn lần không nên chọc hần.

- Tiếp Lưu Tô sư tỷ của ta một chiêu, chỉ cần người lông tóc không tổn hao, ta sẽ nói thân phận của nữ nhân kia cho người biết.

Đường Phong ôm eo của Mạc Lưu Tô mở miệng nói. Sau khi Thang Phi Tiểu nghe xong, nháy con mắt thật lâu, nhìn Đường Phong, lại nhìn Mạc Lưu Tô, lúc này mới ho nhẹ một tiếng, nói:

- Phong thiếu, người xác định lời nói của người không có vấn đề gì chứ?

Đường Phong trợn trắng mắt, hần nói lại lời vừa rồi một lần nữa. Về mặt Thang Phi Tiểu u sầu, lo lắng nhìn Mạc Lưu Tô, nói:

- Lưu Tô nha đầu, sợ là Phong thiếu có bệnh, người nên để mắt tới hần, ta thấy hần hơi đỏ, người nên chăm sóc hần đi.

Cũng khó trách Tiểu thúc lại lo lắng cho Đường Phong, Mạc Lưu Tô hiện giờ có cảnh giới gì? Hần có cảnh giới gì?

Thời điểm Đường Phong rời khỏi đây hai năm trước, Mạc Lưu Tô là Địa giai đỉnh phong, tuy trong hai năm qua được sự trợ giúp của đan dược mà tấn thăng Thiên giai hạ phẩm, nhưng chẳng qua chỉ là Thiên giai hạ phẩm mà thôi.

Tiểu thúc chính là cao thủ Linh giai hạ phẩm hàng thật giá thật, hơn nữa hần còn là cao thủ đỉnh cấp trong hàng ngũ Linh giai hạ phẩm. Hần muốn đối phó với một người tu luyện chỉ đạt tới Thiên giai hạ phẩm, đơn giản như giống như xoe mười đầu ngón tay khom người nhặt nhạnh rơi dưới đất vậy.

Thời điểm nói những lời này Tiểu thúc cũng cẩn thận từng chút, bộ dáng kia, giống như sợ thổi mạnh một cái, sẽ thổi Mạc Lưu Tô bay ngược về phía sau.

- Tiểu thúc, ta cực là người không tiếp được!

Đường Phong nói vào, được cảm ám khí Đường Môn là vinh dự, huyết dịch Đường Môn đang chảy trong người không cho phép người ta hạ thấp đi Khổng Tước Linh mà mình vất vả chế tác như vậy.

Hơn nữa, từ khi tấn chức Linh giai đến giờ, bọn người Tiểu thúc làm việc gì cũng thuận buồm xuôi gió, tuy thời điểm lịch lãm rèn luyện trong Bạch Đế Bí Cảnh ăn không ít đau khổ, nhưng đó là vì linh thú có đẳng cấp cao mang lại. Đúng lúc thừa dịp này cho hần biết, cho dù địch nhân thực lực không bằng người, tuyệt đối không được kinh thường, chuyện lật thuyền trong mương lúc nào cũng có thể xảy ra.

Thang Phi Tiểu nhìn Đường Phong cực kỳ nghiêm túc, ánh mắt sáng ngời, nói:

- Phong thiếu, ta thật không có phần thắng nào đâu. Nhưng nếu người đã nói như vậy, lão Thang cũng không từ chối, không phải chỉ một chiêu của nha đầu Lưu Tô sao, ta tiếp!

- Tiểu thúc nên cẩn thận ứng phó một chút là tốt nhất!

Đường Phong cười gian vài tiếng.

- Ta không sao cả!

Trông mắt Thang Phi Tiểu đảo quanh.

- Phong thiếu, người cười lão Thang không biết chuyện sao, chẳng lẽ trong chuyện lần này còn có thủ đoạn gian trá gì sao?

- Làm sao mà bản thiếu gia lại là loại người này?

Đường Phong nghiêm mặt.

1125. Chương 971: Một Bình Khổng Tước Linh Phán U Minh. (hạ)

- Không nên a, chuyện lần này rất mất mặt a...

Đường Phong cân nhắc dùm cho Tiểu thúc, mấy ngày nay hần ăn không ít thiệt thòi từ tay Hỏa Phượng, vốn thể diện đã bị ném sạch, nếu lần này lại bị chế giễu, mặt mũi biết giấu ở đâu?

Nào biết Đường Phong nói còn chưa dứt lời, Tiểu thúc đã nhanh chóng lủi mất, Đường Phong càng cẩn thận như vậy, hẳn càng cảm thấy Đường Phong có âm mưu quỷ kế gì đó, cho nên tìm người chứng kiến là thỏa đáng nhất.

- Bỏ đi, dù sao mất mặt không phải là bản thiếu gia...

Đường Phong xoa xoa cái mũi, xoay đầu lại nói cho Lưu Tô sư tỷ cách thao tác Khổng Tước Linh trong tay.

Vừa mới chỉ cho Mạc Lưu Tô cách sử dụng, Tiểu thúc đã dẫn theo một đoàn người chạy tới đây.

Đường Phong đưa mắt dò xét, nhin không được lo lắng thay cho Tiểu thúc, chỉ sợ lần này hẳn phải ném mặt mũi của mình lên trời rồi. Người đi theo sau lưng Tiểu thúc không ít, có Đoạn Thất Xích, Bạch Tiểu Lại, Phi Tiểu Nhã, Bạch Nguyệt Dung, thậm chí ba phó thành chủ Bạch Đế thành cũng đi theo.

Tiểu thiên giống như con mèo nhỏ của Lại tỷ, trốn ở sau lưng nàng, cũng đi theo.

- A Phong, có chuyện gì?

Lại tỷ đi tới hỏi, thời điểm Tiểu thúc chạy tới tìm bọn họ, nói không tỉ mỉ, bọn họ chỉ biết Đường Phong có chuyện muốn tuyên bố.

Tiểu thúc nói:

- Kỳ thật cũng không phải đại sự gì, chỉ có điều ta đánh với cược với Phong thiếu, muốn chur vị ở đây làm chứng cho chúng ta.

- Đánh cược cái gì?

Đoạn Thất Xích ngạc nhiên hỏi thăm.

Tiểu thúc đem chuyện vừa rồi nói lại một lần, cả đám người ở đây không ai nhìn thấu suy nghĩ của Đường Phong.

- Hồ đồ!

Bạch Tiểu Lại tức giận nhìn Đường Phong, nói:

- Không phải là tiểu hài tử nữa, chơi những trò này để làm gì?

Đường Phong cười khổ không thôi, hẳn chỉ muốn thí nghiệm uy lực của Khổng Tước Linh mà thôi, nhưng đối mặt với sự khiển trách của Lại tỷ, Đường Phong đành phải bảo trì trầm mặc.

Chỉ có điều trong mắt của mọi người, Đường Phong cũng có thể thấy được, bọn họ nhìn thế nào cũng nghĩ là Mạc Lưu Tô sẽ thua, mà chuyện lần này chỉ là một trò đùa khôi hài mà thôi. Dù sao thực lực của Lưu Tô sư tỷ đã bày ra rất rõ trước mặt mọi người, chỉ cần là người có đầu óc bình thường điều có thể dự đoán trước được kết quả.

Lưu Tô sư tỷ cũng có chút sợ, nhẹ nhàng giật góc áo của Đường Phong xuống, nói:

- Sư đệ, nếu không... Không thử cũng được.

Đường Phong lắc đầu, tình hình hiện tại, còn có thể rút lui sao? Chỉ có thể kiên trì mà thôi, phải cho mọi người một cái giải thích thật thỏa đáng, nếu không bọn họ sẽ cho rằng mình nhàm chán không chuyện gì làm, chuyên đi làm những trò khôi hài thì thật mất mặt.

- Những người khác đi ra hai bên xa xa một chút, không cần thận sẽ bị ngộ thương, Tiểu thúc thì lui ra sau một chút!

Đường Phong chỉ huy mọi người.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, tuy vậy vẫn nghe theo lời của Đường Phong, tản ra bốn phía.

Tiểu thúc nghênh ngang đứng trước mặt cách Mạc Lưu Tô năm trượng, khoanh tay nhìn nàng:

- Nha đầu Lưu Tô, ngươi dùng chiêu số sở trường nhất của mình đánh ta đi, lão Thang ta cam đoan sẽ đứng bất động.

Đường Phong cũng rút lui, chạy ra xa cách hai mươi trượng, hai bàn tay bùm lại thành hình dáng cái loa, lớn tiếng nói:

- Tiểu thúc, đừng nói ta không cảnh tỉnh ngươi, ngươi tốt nhất nên vận hộ thân cương khí, còn nữa, lại lui ra sau một chút nữa mới tốt.

Tiểu thúc ngạc nhiên nhìn Đường Phong, nghĩ thầm hôm nay Phong thiếu làm cái trò quỷ gì? Uy lực một chiêu của nha đầu Lưu Tô, sao có thể làm mình cẩn thận đối phó như vậy chứ?

Nghi hoặc thì nghi hoặc, nhưng Tiểu thúc nhìn thấy thần sắc nghiêm túc của Đường Phong, trong nội tâm cũng bắt đầu nghiêm túc lại, lại lui ra sau thêm năm trượng.

Tiểu thúc và Mạc Lưu Tô đứng cách nhau một khoảng cách cỡ mười trượng, một phương thần sắc xoắn xuýt, một phương thần sắc nghi hoặc, tròng diện lúc này rất quái dị. Nhìn thấy đã đợi lâu như vậy, Mạc Lưu Tô quay đầu liếc nhìn Đường Phong:

- Sư đệ...

- Đánh đi!

Đường Phong gật đầu với nàng.

Mạc Lưu Tô được Đường Phong cho phép, lúc này mới từ từ nâng Khổng Tước Linh trong tay lên, nhắm vào Thang Phi Tiểu.

Nhìn thấy viên cầu nhỏ nhắn xinh xắn vừa xuất hiện, liền hấp dẫn ánh mắt của tất cả mọi người, nhìn thấy hình dạng của Khổng Tước Linh, bản thân nó giống như một tác phẩm nghệ thuật, không có chút hình dáng và tính chất dữ dằn của ám khí nên có.

Những người khác không hiểu ra sao, nhưng Thang Phi Tiểu nhìn thấy Mạc Lưu Tô giơ viên cầu lên, đột nhiên cảm thấy có gì đó không thích hợp, đây là một loại bản năng được ma luyện từ trong các cuộc chiến đấu sinh tử mà thành, Tiểu thúc chỉ cảm thấy, nếu lần này mình không cẩn thận ứng phó, có khả năng sẽ bị thua thiệt lớn cũng không chừng.

Trong lòng vội vàng, cương khí hộ thân Linh giai hạ phẩm xuất hiện, cương khí lưu động phát ra tiếng ô ô, một dòng khí lưu bao bọc thân thể Tiểu thúc với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy được.

Mạc Lưu Tô cũng ngưng tụ thực lực Thiên giai hạ phẩm ra, rót cương khí vào trong Khổng Tước Linh nhỏ nhắn trên tay, Khổng Tước Linh giống như một món đồ chơi lúc này run run lên.

Cái đầu của Lưu Tô sư tỷ uốn éo sang một bên, vừa nhắm mắt, cắn răng một cái, bàn tay nhỏ bé đè cơ quan khởi động Khổng Tước Linh.

Một tiếng vang khô khốc truyền ra, mọi người chỉ nhìn thấy một màu u lam dày đặc từ trong món đồ chơi từ trong tay của Mạc Lưu Tô bay ra, xếp thành hình cánh quạt, bao trùm một phạm vi lớn trước mặt của nàng.

Sắc thái rực rỡ tươi đẹp, một mảnh màu lam sắc, xa hoa, làm cho tầm mắt của mọi người hoa lên, nhưng ẩn chứa bên trong vẻ đẹp của nó, chính là sát cơ vô hạn.

Thang Phi Tiểu nhìn thấy ám khí được bắn ra từ Khổng Tước Linh, tròn mắt tròn tròn. Người khác chỉ nhìn thấy nó xinh đẹp, nhưng hắn là người đứng mũi chịu sào, mà hắn lại là người hiểu rõ uy lực của Khổng Tước Linh rõ ràng nhất.

Trước mặt hắn là một số lượng lớn phi châm nhỏ như lông trâu, nếu chỉ mấy trăm căn, hơn nữa tốc độ nhanh đến đáng sợ, mà làm cho Thang Phi Tiểu hoảng sợ chính là, phi châm công kích chưa tới, toàn thân của hắn đã lạnh buốt, cổ hàn ý này không phải đến từ tâm lý, mà đến từ số lượng phi châm đang bay tới, giống như thân thể đang đứng trên một núi băng, toàn thân bị lạnh run lên cầm cập.

Cách Không Thủ! Tiểu thúc không dám có lòng kinh thường, đột nhiên Khổng Tước Linh xuất hiện bạo phát ra lực sát thương quá lớn nên bản thân hắn cũng phải vận dụng chiêu thức cường đại nhất của mình, chưởng ảnh bay đầy trời, đánh rơi những căn phi châm màu u lam này xuống đất.

1126. Chương 972: Âm Khí Có Vấn Đề.

Tiếng phốc phốc liên tục vang lên, ngay sau đó, không thấy thân ảnh của Tiểu thúc đầu, sau một khắc hắn đã xuất hiện ở một nơi khác.

Từ khi Mạc Lưu Tô khởi động cơ quan của Khổng Tước Linh, đến khi Tiểu thúc chạy đi, trước sau không đến nửa tức thời gian, tuy tất cả mọi người ở đây đều là cao thủ Linh giai, nhưng cũng không xem rõ toàn bộ.

Tuy không thấy rõ ràng quá trình diễn ra như thế nào, nhưng kết quả trước mặt cũng làm cho tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Thang Phi Tiểu vẫn đứng một chỗ không nhúc nhích, hai cái bàn tay lớn đang run lẩy bẩy mà không thể kiềm chế được, trên cánh tay xuất hiện một lớp băng giá, giống như hoa tuyết màu trắng, lúc tan vỡ, vỡ ra chùng hơn mười đóa.

Đường Phong là người đầu tiên vọt đến bên cạnh Tiểu thúc, tập trung tư tưởng suy nghĩ tới ảnh hưởng của lớp băng bên trên cổ tay hắn.

Nói thực ra, uy lực Khổng Tước Linh quá to lớn, vượt qua ngoài dự đoán của Đường Phong, hắn cũng không nghĩ tới một quả cầu nhỏ như đồ chơi này lại bức Tiểu thúc giống như hiện giờ, trong dự tính lúc đầu của hắn, Khổng Tước Linh chỉ có uy lực uy hiếp được cao thủ Linh giai mà thôi, nhưng kết quả thực tế lại hơn xa kết quả dự đoán.

Nếu vừa rồi Tiểu thúc không tránh, hắn tuyệt đối sẽ bị bắn thành con nhím.

Trên tay của Tiểu thúc xuất hiện hơn mười đóa hoa tuyết, những đóa hoa tuyết này đều là phi châm đánh trúng, hàn khí ngưng kết mà thành, những hàn khí này quấy nhiễu quá trình vận hành cương khí, cho nên mới sinh ra tình huống như vậy, hơn nữa cổ hàn khí này, bản thân của Tiểu thúc chỉ có thể áp chế, không thể nào khu trừ.

Xem xét kết quả làm cho Đường Phong thả lỏng tâm tình, Tiểu thúc cũng không có gì đáng ngại, tuy hắn bị bắn trúng hơn mười căn phi châm, nhưng không tổn thương gân cốt, phi châm thâm nhập vào cơ thể, đó chỉ là vết thương nhỏ, nhưng trong phi châm chất chứa hàn khí, đông cứng cương khí lại mà thôi.

Đường Phong thò tay rút tất cả phi châm ra, vận chuyển lực lượng Hỏa hệ cương tâm, khu trừ hàn khí trong người Tiểu thúc ra, Tiểu thúc nhin không được run lên một cái, mồ hôi lạnh ướt đầm lưng áo của hắn.

Những người khác cũng khiếp sợ không nói nên lời, bọn họ vốn cho rằng trò khôi hài này sẽ kết thúc khi Mạc Lưu Tô bị thất bại, nhưng kết quả lại nằm ngoài dự đoán của mọi người, Mạc Lưu Tô không có chính thức ra tay, chỉ dùng một tiểu đồ chơi cầm trên tay phát ra công kích mà thôi, nhưng kết quả lại làm cao thủ Linh giai như Tiểu thúc bị thiệt thòi lớn.

Sau khi hiểu được điểm này, tất cả mọi người kinh ngạc nhìn về phía Khổng Tước Linh trong tay Mạc Lưu Tô, ánh mắt phức tạp, vừa kiêng kỵ vừa sợ sợ.

Lúc này Mạc Lưu Tô cuống quýt chạy tới:

- Tiểu thúc thế nào rồi? Ta không biết thứ này lợi hại như vậy, ta...

- Đừng lo lắng, hắn không có việc gì!

Đường Phong vỗ vỗ đầu Mạc Lưu Tô, mỉm cười nhìn Thang Phi Tiểu, nói:

- Tiểu thúc người thua rồi.

Đến lúc này Tiểu thúc bị thua nhưng không biết vì sao mình thua? Vội vàng mở miệng hỏi:

- Phong thiếu, đây là âm khí gì thế?

- Đúng vậy a phu quân, vì sao cái tiểu đồ chơi này lại có thể làm cho Tiểu thúc biến thành thế này?

Phi Tiểu Nhã chạy tới bên cạnh Mạc Lưu Tô tiếp nhận Khổng Tước Linh, vuốt vuốt một hồi, yêu thích không buông tay, bộ dáng cẩn thận từng li từng tí, sợ không cẩn thận sẽ làm bắn ra vô số phi châm.

- Nó gọi là Khổng Tước Linh! Hiện giờ bên trong không có phi châm, có thể xem tùy ý.

Đường Phong nói.

- Khổng Tước Linh...

Ánh mắt Lại tỷ xuất hiện một sắc thái.

- Vừa rồi khi đám phi châm được bắn ra, giống như một con khổng tước xòe đuôi, nhưng khi hợp lại thì uy lực của nó lại tăng mạnh.

- Mở rộng tầm mắt ah.

Dương Xuân cảm khái một tiếng, nói:

- Cả cuộc đời của lão Dương chưa từng thấy qua ám khí nào như vậy, Thiên Công Sơn Trang lợi dụng chế tạo ám khí và cơ quan nổi tiếng hậu thế, nhưng những ám khí mà Thiên Công Sơn Trang chế tạo ra đến bây giờ không cái nào có thể so sánh được với Khổng Tước Linh, ngay cả tư cách xách giầy cũng không có.

Cũng không phải Dương Xuân nịnh nọt, mà là nói thật, đến bây giờ Thiên Công Sơn Trang cũng không có xuất hiện cao thủ Linh giai, cao thủ lợi hại nhất của bọn họ chỉ đạt tới Thiên giai thượng phẩm mà thôi, chế tạo ra ám khí, đương nhiên là nhằm vào cao thủ Thiên giai. So sánh với loại ám khí có thể làm cho cao thủ Linh giai chịu thiệt, đúng sự chênh lệch một trời một vực.

Nếu có ám khí đạt tới trình độ này, vậy thì tu luyện để làm gì? Tu luyện tới Linh giai, thời điểm đối mặt cũng không thể nào ngăn nổi ám khí này, thế thì tu luyện để làm gì?

- Dương tiên bối quá khen.

Đường Phong khiêm tốn một tiếng, nói:

- Tuy uy lực Khổng Tước Linh rất lớn, nhưng chế tác nó không dễ chút nào, tài liệu khó tìm, hơn nữa... Món đồ chơi nhỏ này cũng có khuyết điểm, đó là mỗi lần sử dụng phải bổ sung phi châm lại, đó chính là điểm yếu lớn nhất.

Đây cũng chính là vấn đề làm Đường Phong đau đầu nhất, dù sao đây là ám khí lò xo, không giống như Liên Xạ Nổ có thể liên phát. Thời điểm dùng Khổng Tước Linh đối địch, chỉ có một lần cơ hội duy nhất, nếu như không thành công, thì chính là thiệt cả mặt cho người ta xử lý, cho nên thứ này dùng để phòng thân thì không sai, nhưng nếu muốn dùng nó để đối địch thì có chút miễn cưỡng.

Đối với người tu luyện thì ngoài thực lực bản thân ra thì tất cả các vật dùng để phụ trợ chỉ là vật ngoài thân.

- Uy lực thứ này quá lớn, hiện tại lão Thang có chút ưu tư.

Thang Phi Tiểu thốn thức một hồi, tay vỗ ngực, nghĩ lại mà vẫn cảm thấy sợ.

Uy lực của Khổng Tước Linh là rất lớn, Đường Phong dùng khoáng thạch để chế tác Khổng Tước Linh, tất cả đều là khoáng thạch vô cùng quý hiếm, bên trong còn khắc trận pháp để phụ trợ và dùng nội đan linh thú Bát giai để làm mất trận, Mạc Lưu Tô chỉ rút cương khí Thiên giai hạ phẩm vào trong đó, uy lực của nó sẽ được Khổng Tước Linh phóng đại vô số lần.

Hơn nữa phi châm dành riêng cho thứ này, còn có hiệu quả phá cương, vừa rồi Tiểu thúc đã vận dụng hộ thân cương khí, nhưng cũng không thể ngăn cản được phi châm, đó là minh chứng tốt nhất.

- Nhưng mà Phong thiếu, lão Thang ta phát hiện ra một vấn đề muốn hỏi.

Thang Phi Tiểu hồi tưởng lại một màn mạo hiểm vừa rồi nên mở miệng nói.

- Vấn đề gì?

1127. Chương 973: Mười Bốn Kiện Thứ Thần Binh. (thượng)

- Điểm này ta biết rất rõ.

Đường Phong gật đầu, nói:

- Nhưng trong phi châm có chất chứa hàn khí chế trụ dịch nhân. Chẳng phải vừa rồi Tiểu thúc không vận dụng cương khí được sao?

Thời điểm kịch chiến, thay đổi trong nháy mắt, đến lúc gặp phải địch nhân cường đại, chỉ cần Khổng Tước Linh có thể làm địch nhân chậm lại một chút thì có thể an toàn chạy thoát thân, thậm chí có khả năng chuyển bại thành thắng.

- Lão Thang ta có một chủ ý, có thể biến ám khí thành lợi khí giết người chân chính.

Thang Phi Tiểu cười âm hiểm.

- Ah? Ta cũng nghĩ đến một biện pháp.

Đường Phong lông mày nhíu lại, nói:

- Tiểu thúc nói một chút, xem chúng ta có nhất trí hay không.

- Độc!

Thang Phi Tiểu nói ra một câu làm cho mọi người ở đây nổi gai ốc toàn thân.

- Hàn khí nhập vào cơ thể địch nhân sẽ làm cho địch nhân không cách nào vận dụng cương khí chống cự kịch độc, chỉ cần độc tính đủ mạnh, phi châm giết hấn không chết, cũng sẽ bị độc được giết hấn.

Đường Phong cười ha hả, cách nghĩ của Tiểu thúc hoàn toàn giống như suy nghĩ của mình.

Đường Môn tam tuyệt, ám khí và độc được là hai loại, thời điểm vừa tới thế giới này Đường Phong đã vận dụng độc được, nhưng sau này khi thực lực tăng lên thì hiệu quả của độc được không lớn cho nên không còn sử dụng. Nhưng nếu bồi kịch độc lên phi châm của Khổng Tước Linh, vậy thì ám khí này sẽ biến thành bảo bối giết người đoạt mạng.

Cũng không cần kịch độ quá mạnh mẽ bởi vì hàn ý của phi châm đã đóng băng cương khí của địch nhân, dù kịch độc lúc bình thường không thể uy hiếp được cao thủ Linh giai, đến lúc đó cũng có thể phát huy ra tác dụng cực lớn.

- Các người cực kỳ âm hiểm!

Phi Tiểu Nhã bĩu môi, phàn là cao thủ đạt tới Linh giai, sẽ rất ít khi dụng độc, bởi vì có thể tu luyện đến Linh giai, đó đã là biểu tượng của thực lực, tất cả mọi người đều có thân phận, ai đi làm loại chuyện vô sỉ để mọi người phỉ nhổ chứ?

- Lời này không nên nói, đối với địch nhân phải vận dụng bất cứ thủ đoạn nào, dù là thủ đoạn tồi tệ nhất.

Thang Phi Tiểu thanh minh cho bản thân.

- Chỉ cần có thể giết địch, dụng độc thì đã làm sao?

- Sư tỷ, dùng loại độc nào thì phải giao cho người rồi.

Đường Phong quay đầu nhìn Mạc Lưu Tô nói ra.

Mạc Lưu Tô gật đầu:

- Ân.

Bây giờ không có một mình nàng là người luyện được, có Thi Thi hỗ trợ, hai người làm chuyện gì cũng làm chơi ăn thật.

- Hôm nay đã làm mọi người chê cười rồi, lão Thang ta chỉ đề phòng Phong thiếu nuốt lời, nhưng không ngờ chuyện lại xảy ra như thế này.

Thang Phi Tiểu lắc đầu, thương tâm muốn chết, mọi người ở đây được hấn gọi tới, chính là làm người làm chứng, nhưng không nghĩ lại mất mặt như vậy.

- Cũng không phải là chuyện gì đáng chê cười.

Đường Phong nghiêm mặt, nói:

- Chuyện hôm nay, chư vị nên ghi nhớ trong lòng, sau này lúc chiến đấu không được khinh thường, đừng cho rằng địch nhân cảnh giới thấp thì dễ khi dễ, Khổng Tước Linh có thể lấy mạnh thắng yếu, chưa chắc trên thế gian không có những thứ khác có thể lấy mạng của các vị.

Trong Dược Thần Tông còn trên trăm kiện Thiên binh, là bọn người Tiểu thúc tìm được từ trong di chỉ các tông môn. Đường Phong cũng không có ý định làm tiếp, mười bốn kiện Thứ Thần binh đã đủ rồi.

Có mười bốn kiện Thứ Thần binh, Đường Phong sẽ cho Đoạn Thất Xích một thanh đao, cho tiểu Mạnh Mạnh và Mạc Lưu Tô một thanh kiếm, còn lại không ai có.

Lại tỷ dùng quyền, Tiểu Nhã và Đoạn thúc dùng chưởng, Tứ Nương và Lôi Tẩu đều có Thần binh của mình, tự nhiên sẽ chống mất Thứ Thần binh, tiểu Thiên lại càng không dùng, nàng là Khiếu Thiên Lang hóa thân, nhanh như gió, không thích hợp dùng vũ khí.

Bạch Nguyệt Dung là khách trong Dược Thần Tông, Đường Phong cho nàng và ba vị phó thành chủ mỗi người một kiện, làm cho bọn người Dương Xuân mừng đến mức không thấy nam bắc gì nữa.

- Phong thiếu, người xem thanh thái đao của ta có thể trở thành Thứ Thần binh hay không?

Đoạn Thất Xích tìm thấy Đường Phong, hỏi.

1129. Chương 974: Âu Dương Vũ.

- Nếu người cam lòng, thì cứ thử ném nó vào trong nước hàn đàm đi.

Thần sắc Đoạn Thất Xích do dự suốt nửa ngày, lúc này mới thở dài:

- Hay là thôi đi, nó theo ta thời gian quá dài, nếu nó bị hủy ta sẽ rất đau lòng.

Mỗi một người tu luyện đều có cảm tính đối với vũ khí thường dùng của mình, Đoạn thúc cũng thế, Đường Phong cũng thế.

- Kỳ thật Đoạn thúc cũng không cần gấp, dùng nước hàn đàm và bắt diệt tà hỏa có thể làm cho thời gian tấn chức của vũ khí ngắn đi, nhưng phương pháp này quá thô bạo, người sử dụng Thiên binh thái đao của mình nhiều năm rồi, nói không chừng chỉ cần ân cần săn sóc thì nó sẽ diễn sinh ra linh tính.

Đường Phong lấy Độc Ảnh kiếm của bản thân ra, nói:

- Người xem, ta còn chưa thử với bội kiếm của mình nè.

Không ném Độc Ảnh kiếm vào trong hàn đàm, chính là vì Đường Phong sợ nó bị hủy, hắn dùng thanh kiếm này rất thuận tay, nếu phải đổi một thanh trường kiếm khác chỉ sợ cần mất một thời gian mới quen tay. Cả Đường Phong và Đoạn thúc đều có điểm chung như vậy, dùng cương khí của bản thân ân cần săn sóc, mỗi ngày đều câu thông, chưa hẳn là Độc Ảnh kiếm của hắn không sinh ra linh tính, cũng không cần thiết phải sử dụng phương pháp thô bạo này. Chỗ dựa lớn nhất của Đường Phong không phải là kiếm thuật, cho nên bội kiếm có trở thành Thứ Thần binh hay không không quan trọng.

- Ân, ta biết rồi.

Đoạn Thất Xích gật đầu, hắn cầm đại đao mà Đường Phong mới cho đi tìm Tiểu thúc luận bàn, quen thuộc thanh vũ khí mới này.

Làm xong Khổng Tước Linh, Thứ Thần binh ra lò, tạm thời Đường Phong không có việc gì làm, hắn dùng trọn ba ngày với bọn Lại tỷ, ba ngày này hắn ra sức vuốt ve an ủi, phong hoa tuyết nguyệt, xa hoa lãng phí đến cực điểm.

Đêm ngày thứ ba, Lại tỷ lười biếng rúc vào trong ngực của Đường Phong, mở miệng hỏi:

- A Phong, người muốn rời đi phải không?

Đường Phong sưng sở, gật đầu:

- Ừ!

Lại tỷ là người rất mẫn cảm, trong ba ngày này thái độ của Đường Phong rất khác thường, không làm việc chính đáng, ngược lại giống như người trầm mê trong tửu sắc, làm sao mà Lại tỷ còn không đoán ra trong lòng hắn nghĩ gì chứ.

Nhất định là hắn biết sẽ phải rời khỏi nơi này một thời gian rất dài, cho nên lúc này mới tranh thủ lưu luyến với tam nữ.

Tiểu Nhã bò dậy, cũng không để ý xuân quan của mình tiết ra ngoài, đầu gối chạm đất, leo lên giường trước mặt Đường Phong, hỏi:

- Phu quân muốn đi đâu?

- Trước tiên đi Thiên Tú tông, sau đó đi xem Đường gia bảo thể nào, ta cũng muốn đi nhìn thế giới bên ngoài thế nào.

Đường Phong nói ra ý định của mình.

Đi Thiên Tú tông là việc phải làm, đã nhiều năm rồi không trở về, những bảo bối mà mình đặt trong Thiên Tú tông đã có thể vận dụng. Mà tình huống bên Đường gia bảo cũng làm Đường Phong lo lắng, cho nên phải đi nhìn một cái. Còn nữa, linh nhũ dùng để cải tạo thân thể của Linh Khiếp Nhan, cũng phải đi lấy trở về.

Lần trước thần hồn xuất khiếu, dù biết chỗ có linh nhũ, nhưng không có biện pháp lấy được, hiện tại đã khác, phong ấn của Thiên Cương đại lục bị phá, đã tương liên với thế giới bên ngoài, đương nhiên đây chính là cơ hội rất tốt.

Chỉ cần lấy được linh nhũ, liền có thể cải tạo cơ thể Linh Khiếp Nhan, đến lúc đó bên cạnh mình sẽ có một đại trợ lực! Đường Phong vẫn còn nhớ rất rõ, ban đầu lịch lãm rèn luyện ở thế giới bên ngoài, thần hồn hóa thân của Linh Khiếp Nhan đã đạt tới Linh giai thượng phẩm, bởi vì nàng quá cường đại, cho nên mới uy hiếp được Phúc đồng tử của Thiên Cốc.

Thế giới bên ngoài rốt cuộc là cái dạng gì, Đường Phong không biết nhiều lắm. Nhưng ở bên ngoài có vô số cao thủ, đây tuyệt đối là sự thật, không giống Thiên Cương đại lục, đến bây giờ chỉ có ba Linh giai thượng phẩm, trong đó Hỏa Phượng là thượng cổ linh thú hóa thân, trải qua vô số năm tháng chồng chất mới có được thực lực này.

Ở bên cạnh mình có một Linh giai thượng phẩm, sẽ nhiều hơn một phần thực lực tự bảo vệ mình.

Đường Phong biết thời điểm phong ấn thiên địa bị phá chính là thời điểm đi lấy linh nhũ, nhưng bên người có quá nhiều chuyện cần giải quyết, không thể thoát thân ra, hôm nay đã không còn nhiều việc vướng bận, cho nên phải lên đường.

Hoàn thành một yêu cầu cuối cùng của Linh Khiếp Nhan, không biết nha đầu sẽ thưởng cái gì? Hắn quyết định tra xét tình huống trong đan điền, Đường Phong không khỏi buồn cười, nha đầu đang ngồi một chỗ, ôm đầu gối, miệng vênh cao, vẻ mặt tức giận bất bình, trong miệng còn thì thào không ngớt, không biết đang chửi bới ai.

- Lần này... Có mang theo bọn ta không?

Lại tỷ nhẹ giọng hỏi, Phi Tiểu Nhã cũng gật đầu một cái thật mạnh.

Mạc Lưu Tô muốn nói lại thôi, thần sắc ảm đạm thở dài, thực lực của nàng quá thấp, biết rõ cho dù sư đệ có mang nàng theo cũng lực bất tòng tâm.

- Không có gì nguy hiểm, các người nên ở chỗ này tu luyện cho tốt, ta đi một thời gian sẽ trở lại.

Đường Phong nghĩ một đằng nói một nẻo, hắn đi lấy linh nhũ đúng là không có gì nguy hiểm, nhưng chỉ sợ Phúc đồng tử của Thiên Cốc tìm đến tận cửa. Nếu Phúc đồng tử thật sự tìm tới, mang theo đám người Lại tỷ sẽ rất nguy hiểm.

- Vậy người phải cẩn thận.

Lại tỷ cũng không dây dưa, hắn là nam nhân trụ cột trong gia đình nên có quyền nói chuyện tuyệt đối, vào thời điểm này Lại tỷ sẽ không bác bỏ mặt mũi của Đường Phong, dù có thời điểm nàng bày ra tư thế nữ chủ nhân trong gia đình, nhưng đó điều là những việc vặt, không ảnh hưởng toàn cục.

- Ta biết rồi.

Ngày thứ hai, Đường Phong xuất phát, mọi người trong Dược Thần Tông đều đi ra đưa tiễn, ngay cả Hỏa Phượng cũng chạy đến.

- Phu nhân, ở đây làm phiền người chiếu cố giúp ta.

Đường Phong nhìn Hỏa Phượng nói, ở đây nàng có thực lực cao nhất, Sơn Hà Đồ, Phong Thần Khế, những bảo bối này đều ở đây, ở đây nhất định phải có người trông coi, nếu có cường địch xâm nhập, nói không chừng còn bị cướp đi.

- Biết rõ, người yên tâm đi.

Hỏa Phượng khoát khoát tay.

Đường Phong gật đầu, lại nói chuyện với bọn người Lại tỷ một hồi, đang muốn rời đi thì trong Dược Thần Tông đột nhiên phát ra một đạo kiếm ý uy nghiêm, lập tức một tiếng cười cợt mở truyền ra:

- Môn chủ lại rời đi rồi sao?

- Âu Dương tiên sinh?

Đường Phong nhìn qua Âu Dương Vũ, hắn rất kinh ngạc và kinh hãi.

Hình tượng hiện giờ của Âu Dương Vũ, có thể nói không xong đến cực độ, râu ria dài ra, cô đơn, vẻ mặt dơ bẩn, tóc tai rối bời, toàn thân không phát ra chút cương khí chấn động nào, nhìn bề ngoài giống như một tên ăn mày.

Nhưng mọi người nhìn vào mắt Âu Dương Vũ thì không ai dám cười nhạo, ngược lại vẻ mặt ngưng trọng.

1130. Chương 975: Thiên Kiếm Đối Thiên Kiếm. (thượng)

Hỏa Phượng cũng kinh ngạc nói một tiếng, Âu Dương Vũ từ bên trong đi ra, giống như một thanh lợi kiếm đã tuốt ra khỏi vỏ, mũi nhọn tất hiện, làm cho người ta không dám đến gần.

- Chúc mừng Âu Dương tiên sinh lĩnh ngộ Thiên Kiếm chi cảnh!

Đường Phong là người tỉnh ngộ đầu tiên, vội vàng mở miệng chúc mừng, kiếm ý mạnh như thế, chỉ có thể nói rõ Âu Dương Vũ từ trên thi thể của Kiếm Thần lĩnh ngộ ra Thiên Kiếm chi cảnh.

- Âu Dương đa tạ môn chủ tài bồi.

Âu Dương Vũ tiến lên hành đại lễ với Đường Phong, Đường Phong sợ hãi nâng hân dậy.

- Âu Dương tiên sinh đã tới Thiên Kiếm chi cảnh?

Lông mày Thang Phi Tiểu nhảy dựng lên, năm đó hắn từ trong tay Diệp Di Khô ăn thiệt thòi lớn, biết rõ Thiên Kiếm rất lợi hại, bây giờ nghe thấy Âu Dương Vũ cũng đột phát tới Thiên Kiếm, cho nên kinh ngạc không thôi.

Thực lực Âu Dương Vũ lúc trước không kém bọn họ bao nhiêu, nhưng nếu hắn đã lĩnh ngộ Thiên Kiếm, vậy thì khó nói trước. Dù đều là Linh giai hạ phẩm, nhưng không thể nghi ngờ Thiên Kiếm lợi hại hơn.

Nghĩ tới điểm này Tiểu thúc vừa hâm mộ vừa ghen ghét, Cách Không Thủ của hắn đã đạt tới trình độ lô hỏa thuần thanh, nhưng không cách nào đạt tới ý cảnh cao nhất. Chuyện này chẳng những cần thời gian tích lũy, còn cần ngộ tính, cộng thêm cơ duyên.

- Ân, cũng may lần này có môn chủ, bằng không Âu Dương không biết phải mất đến năm nào tháng nào mới có thể đột phát đến Thiên Kiếm.

Âu Dương Vũ nói thành khẩn đến cực điểm, những năm này hắn tinh tu kiếm đạo, nhưng vẫn đứng bồi hồi trước ngưỡng cửa Thiên Kiếm chi cảnh, lần này Đường Phong mang về thi thể Kiếm Thần Âu Dương Tử, đã giúp hắn một cái đại ân.

Ít nhất là làm cho Âu Dương Vũ lĩnh ngộ Thiên Kiếm chi cảnh sớm hơn năm năm!

- Nếu Âu Dương tiên sinh không ngại, có thể cho tại hạ lĩnh ngộ uy lực của Thiên Kiếm hay không?

Ánh mắt Đường Phong sáng quắc nhìn Âu Dương Vũ, hẳn cũng muốn thử uy lực của Thiên Kiếm từ lâu. Nhưng lúc trước chỉ có Diệp Dĩ Khô đã lĩnh ngộ Thiên Kiếm, Diệp Dĩ Khô sẽ cam lòng ra tay với Đường Phong sao? Cho nên dù muốn, cũng không có cơ hội để thử.

Nhưng hiện tại, Âu Dương Vũ cũng đã lĩnh ngộ được Thiên Kiếm chi cảnh, cuối cùng cũng làm Đường Phong được như ý nguyện.

- Môn chủ đã muốn thế, Âu Dương sẽ thuận theo.

Âu Dương Vũ khẽ cười một tiếng.

- Đến đây.

Đường Phong không thể chờ đợi được, bay thẳng ra ngoài.

Những người còn lại cũng đuổi theo, khi rời khỏi Dược Thần Tông được ba dặm, mọi người dừng bộ pháp lại, Đường Phong rút Độc Ảnh kiếm ra, chiến ý toàn thân dâng trào.

Âu Dương Vũ cầm Tàng Phong trong tay, thần sắc tĩnh lặng như nước giếng, thân ảnh đơn bạc đứng ở đó, hẳn đã có một chút phong phạm của Kiếm Thần.

- Âu Dương phải nói với môn chủ trước một tiếng, Thiên Kiếm của Âu Dương, hoàn toàn khác với lệnh tôn của môn chủ.

Trước khi khai chiến, Âu Dương Vũ mở miệng nói.

- Có cái gì không giống sao?

Đường Phong hiểu kỳ hỏi.

- Thiên Kiếm của lệnh tôn, chính là sát chi kiếm! Mà Thiên Kiếm của Âu Dương, chính là thủ chi kiếm, cho nên môn chủ cứ yên tâm tấn công, không cần lo lắng sẽ làm Âu Dương bị thương.

Sát chi kiếm, thủ chi kiếm, đơn thuần về mặt ý nghĩa, đã nói lên điểm đặc thù của hai loại Thiên Kiếm này rồi. Thiên Kiếm của Diệp Dĩ Khô, bông tuyết bay múa đầy trời, mỗi một bông tuyết đều là lợi khí giết người, đây chính là sát chi kiếm, mà Thiên Kiếm của Âu Dương Vũ, chỉ có phòng thủ.

- Thiên Kiếm còn khác nhau như vậy sao?

Mọi người nghi hoặc(h n Di uũO

* ngư* i M Ê K ê h

Âu Dương Vũ cười lớn một tiếng. Đường Phong không nói rõ lắm, nhưng hắn cũng nghe ra được một ít hương vị trong đó. Đợi lát nữa Đường Phong thi triển chiêu thức, chỉ sợ còn mạnh hơn một kiếm kinh thiên vừa rồi, nếu không hắn cũng không cần phải nói như vậy.

Đột nhiên kiếm ý toàn thân của Đường Phong tán đi, chuyển đổi thành một loại khí tức khác.

Loại khí tức này không rõ là gì, nó rất quý dị, rõ ràng Đường Phong đứng ở nơi đó, mọi người có thể nhìn thấy, nhưng lại cảm thấy có chút không thích hợp.

Loại cảm giác này làm cho người ta không hiểu ra sao, hoàn toàn không rõ tình huống trong đó thế nào.

Đường Phương cười cười, khí tức quý dị phát ra càng nồng đậm hơn.

Sau khi thu phục được Ngự Thần đến giờ, Đường Phong vẫn không có cơ hội thí nghiệm của chuôi Thần binh này, lần này mắt thấy thủ chi kiếm của Âu Dương Vũ xuất chúng như thế, cho nên muốn thử xem hắn có thể tiếp được một chiêu này hay không.

Bản thân Thần binh Ngự Thần là cung, nhưng nó không phải cung, nó có thể dung nhập vào đan điền của mình, dung nhập vào trong hơi thở của mình, há có thể dùng lẽ thường mà phán đoán nó chứ?

Nói một cách đại khái, cung cùng ám khí đều có tính chất giống nhau, đều là thứ đồ vật trong âm thầm có thể giết người. Ẩn núp trong bóng tối, dùng phương vị không thể nào tưởng tượng được, đánh lén giết người. Cũng chính là vì nguyên nhân này, Ngự Thần mới chọn Đường Phong làm chủ nhân. Đường Phong tinh tu ám khí chi đạo, điều này càng làm tính tình của hắn hợp với Ngự Thần.

Ông... Một tiếng vang nhỏ phát ra, âm thanh giống như tiếng người ta kéo căng dây cung truyền vào tai mọi người.

1133. Chương 977: Các Người Đã Đến Tuổi Gả Chồng Rồi. (thượng)

Không có sát cơ, không có khí tức, nhưng lại làm cho người ta vô duyên vô cớ sinh ra cảm giác nguy cơ và như có ai đó đang nhìn chằm chằm vào mình.

Thần sắc Âu Dương Vũ ngưng trọng đến cực điểm, tuy hắn nhìn thấy Đường Phong rất rõ, nhưng lại không cảm thụ được chút động tĩnh của hắn, khí tức quý dị kia tràn ngập bốn phía, làm cho hắn không cách nào đoán được bước tiếp theo Đường Phong sẽ làm cái gì.

Đang lúc Âu Dương Vũ do dự không thôi, Đường Phong đã động.

Hắn lấy một thanh ám khí xinh xắn ra, tiện tay điểm một cái, nó liền phiêu phù trước mặt. Đúng vậy, là phiêu phù trước mặt Đường Phong, Đường Phong đã không cần dùng tay cầm lấy nó, cũng không dùng thứ gì để chèo chống nó, nhưng nó lại không rơi xuống mặt đất, ám khí nắm thẳng vào Âu Dương Vũ, mũi nhọn lóe ra hào quang.

- Âu Dương tiên sinh cẩn thận!

Đường Phong dặn dò một câu.

Âu Dương Vũ như lâm đại địch, lui về phía sau, vừa lui vừa run run trường kiếm, những đạo kiếm vòng vừa chống lại Vô Cấp Kinh Mang Kiếm lại xuất hiện.

Loong coong một tiếng, ám khí đang phiêu phù trước mặt Đường Phong bắn ra một cái thật mạnh, dù là tốc độ, hay là uy lực, so với Vô Cấp Kinh Mang Kiếm vừa rồi, không kém nhau bao nhiêu.

Từ đầu đến cuối, thân thể của Đường Phong không nhúc nhích lấy một cái, chẳng qua là lấy một thanh ám khí từ trong Mị Ảnh không gian ra mà thôi.

Nhưng không có người nào hiểu làm cách nào mà Đường Phong lại phóng ám khí đi được, nhưng lực sát thương cực lớn.

Đây là công lao của Ngự Thần! Sau khi chuôi Thần binh này được Đường Phong thu phục, liền dung nhập vào trong thân thể Đường Phong, cung là người, người là cung!

Cái khom lưng của hắn vừa rồi là kéo dây cung, phối hợp với trước đây Đường Phong tu luyện ra thủ pháp dùng cương khí khu động âm khí, chẳng khác nào Ngự Thần bắn chuỗi âm khí này ra ngoài.

Uy lực của Thần binh ai có thể xem thường chứ?

Âu Dương Vũ vừa lui vừa bố trí kiếm vòng, nhưng lúc này lại không chịu nổi một kích, âm khí bay qua, tất cả kiếm vòng bị nghiền nát, không hề gặp trở ngại bay về phía ngực Âu Dương Vũ.

Không khí sền sệt, kiếm chiêu ngưng trọng, nhưng không cách nào ngăn cản hoặc làm chệch lệch tuyến của âm khí, chẳng qua chỉ làm cho tốc độ của âm khí chậm lại một chút mà thôi.

Trong nháy mắt, kiếm thế của Âu Dương Vũ bị phá, âm khí vọt tới trước mặt một trượng, con mắt Âu Dương Vũ mở lớn, không kịp bố trí kiếm vòng, Âu Dương Vũ đành phải uốn éo thân thể, lập tức biến mất ngay tại chỗ.

Âm khí chỉ lướt qua quần áo của hắn, làm cho toàn thân Âu Dương Vũ đổ mồ hôi lạnh.

Tất cả mọi người ngây người, dùng ánh mắt không thể tin nổi nhìn Đường Phong.

Tất cả mọi người không thể nào tưởng tượng nổi, vì sao một kiếm kinh thiên mà Âu Dương Vũ có thể phòng ngự nhẹ nhàng như vậy, nhưng thanh âm khí nhỏ nhỏ này, lại phá tan toàn bộ kiếm thế của hắn.

Chỉ có Đường Phong mới hiểu.

Kỳ thật nếu vừa rồi Vô Cấp Kinh Mang Kiếm dùng Thiên binh thi triển ra, uy lực không khác gì thanh âm khí này, công kích của Vô Cấp Kinh Mang Kiếm và Ngự Thần không có gì khác nhau, đều đủ sức phá vỡ kiếm thế của Âu Dương Vũ.

Nhưng điều này không phải là vì Thiên Kiếm của Âu Dương Vũ không mạnh, hắn vừa mới lĩnh ngộ Thiên Kiếm mà thôi, không cách nào khống chế lộ hỏa thuần thanh được, nếu như cho Âu Dương Vũ thêm một ít thời gian, thì thủ chi kiếm của hắn sẽ làm cho người ta đau đầu hơn.

- Thực lực môn chủ cường hoành, Âu Dương cảm thấy không bằng, cam bái hạ phong!

Trên mặt Âu Dương Vũ không có một chút không vui nào, tuy bị Đường Phong phá vỡ phòng ngự, nhưng hắn cũng thu hoạch được rất nhiều.

- Âu Dương tiên sinh quá khiêm tốn, ta công người thủ, là ta chiếm tiện nghi!

Đường Phong cười ha hả một tiếng, công kích thường đơn giản hơn so với phòng thủ, Đường Phong cảm thấy phương diện phòng ngự, ở cấp độ Linh giai hạ phẩm và Linh giai trung phẩm, không ai có thể làm tốt hơn so với Âu Dương Vũ!

Đường Phong đi theo con đường tiến về phía Thiên Tú tông, sau khi chiến đấu với Âu Dương Vũ, hắn cũng có chút lý giải đối với Ngự Thần.

Thần binh, đây là thứ làm cho bất cứ người nào cũng phải đổ mắt, hôm nay nó được giấu kín trong đan điền của Đường Phong, dung nhập làm một thể với Đường Phong. Vận dụng Ngự Thần, chẳng khác nào biến bản thân của mình làm một cây cung, chỉ cần khom lưng, gân biến thành dây cung, người là cung, cung cũng là người.

Một kích của Ngự Thần, uy lực cực kỳ cường đại, dù là Âu Dương Vũ đã lĩnh ngộ Thiên Kiếm cũng không thể phòng ngự được. Nhưng Đường Phong sử dụng Ngự Thần, nhất định phải trả cái giá lớn tương ứng.

Ít nhất cảm giác hiện tại, xương cốt và kinh mạch toàn thân có cảm giác đau đau, tiêu hao cương khí cũng không quá nhiều, ít nhất cũng còn ít hơn so với việc sử dụng Vô Cấp Kinh Mang Kiếm.

Ai hơn ai kém không thể nói rõ ràng, nhưng Đường Phong biết rõ, trong khoảng thời gian ngắn không thể sử dụng Ngự Thần quá nhiều lần, nếu không phải tổ chất thân thể của mình cực mạnh, chỉ sợ chịu không nổi.

Ba lượt! Đây là còn số mà Đường Phong suy đoán lý tưởng nhất, trong một cuộc chiến Đường Phong có ba lượt sử dụng Ngự Thần, chỉ ba lượt không thể làm thân thể của mình mệt mỏi đến mức sụp đổ, cũng có thể phát huy tác dụng của Ngự Thần lên trình độ lớn nhất.

Sau khi biết rõ tai hại của Ngự Thần, Đường Phong cũng thổn thức một hồi, mình may mắn thu phục được Ngự Thần, nếu là một người khác, chỉ sợ đã thu phục được cũng không dám sử dụng lung tung, trước khi thân thể được rèn luyện đến mức cực hạn, dù là cao thủ Linh giai muốn vận dụng nó cũng phải trả cái giá lớn, không cẩn thận có thể bị Ngự Thần biến thành người tàn phế.

Sau khi sử dụng Ngự Thần thì cảm giác mệt mỏi không khỏe mất đúng một ngày mới biến mất, lúc này Đường Phong đã đến một tòa thành trì phía bắc của Lý Đường đế quốc.

Hắn nghỉ ngơi trong tòa thành đúng nửa ngày, lúc này Đường Phong lại nghe đồn một ít tin đồn thú vị.

Trong giang hồ, mỗi một ngày đều có rất nhiều nhân tài mới xuất hiện, xuất đầu đều có tên tuổi lớn, trong những người trẻ tuổi này, đại bộ phận người chỉ phong quang trong nhất thời rồi biến mất không thấy đâu, nhưng có một ít người may mắn kinh nghiệm phong ba bão táp, dùng thực lực của mình đánh ra tên tuổi càng lúc càng lớn.

Bản thân Đường Phong không thể nghĩ ngờ chính là loại người sau.

Thời điểm năm đó mới xuất đạo, dùng sức một người, ngăn đội ngũ ba ngàn năm trăm người của Cự Kiếm Môn bên ngoài Thiên Tú tông, tàn sát tất cả, con số còn lại đều là nói ngoa, nhưng bởi vì trận chiến này, tên tuổi Đường Phong vang dội giang hồ, cho tới bây giờ, cả Thiên Cương đại lục không người nào không biết tên của Đường Phong.

1134. Chương 977: Các Người Đã Đến Tuổi Gả Chồng Rồi. (hạ)

Trong lúc Đường Phong nghỉ ngơi tại tòa thành trì này, nghe đồn trong một ít nhân tài mới xuất hiện này, nghe đồn về một nữ hài. Bản thân mình mới lưu lạc tới đây, cho nên Đường Phong cũng cảm thấy có chút ý tứ.

Rất nhiều người nói đến nàng, nữ hài không đến hai mươi tuổi này từ đâu nhảy ra, trong hai năm này nổi danh khắp Lý Đường đế quốc, lẻ loi một mình, liền chọn tất cả các đại tông môn trong Lý Đường đế quốc, rất không nề mặt quét sạch mặt mũi của người ta. Nàng không giết người, chỉ lao vào trong tông môn của người ta, khiêu chiến cao thủ có thực lực mạnh nhất trong tông môn này.

Lúc ban đầu không có người nào xem nàng là chuyện gì quan trọng, nhưng thời gian trôi qua, số lượng tông môn mà nàng khiêu chiến càng ngày càng nhiều, tất cả mọi người sợ hãi. Tông môn để ý nhất là cái gì? Thực lực bản thân chỉ là vấn đề thứ hai, thể diện mới là vấn đề quan trọng nhất.

Tông môn có lịch sử mấy chục năm thậm chí mấy trăm năm, bị một con nhóc càn quét, tin tức này lan truyền ra ngoài làm cho bọn họ xấu hổ muốn chết. Nhưng sợ rằng bọn họ cũng không làm nên chuyện gì, nơi nàng đi qua, cửa tông môn đều bị kéo xuống, không có người nào đào thoát khỏi vận rủi.

Trong Lý Đường đế quốc, trừ hai thế lực lớn Bạch Đế thành và Đại Tuyết Cung ra, ngay cả Thiên Công Sơn Trang cũng bị nàng xông vào.

Chuyện lần này huyền ảo quá lớn, người của Bạch Đế thành tiến vào trong Bạch Đế Bí Cảnh, mất tích thần kỳ, cho nên thế lực cường đại nhất Lý Đường đế quốc chính là Đại Tuyết Cung và Thiên Công Sơn Trang.

Sợ bản thân bị càn quét mặt mũi, Đại Tuyết Cung muốn giáo huấn cô bé này một chút. Nhưng không thể tưởng tượng nổi là, cô bé này khiêu chiến hết Lý Đường đế quốc trừ Đại Tuyết Cung ra, sau đó đột nhiên biến mất.

Rốt cuộc nàng sử dụng vũ khí gì, làm thế nào để chiến thắng cao thủ của các tông môn, không có người biết rõ, tông môn chiến bại cũng không kiêng kỵ chuyện này, cho nên rất nhiều người trong khách sạn thảo luận vấn đề này, Đường Phong cũng chỉ nghe được chiến tích nổi bật của nàng, những chuyện khác thì không rõ, chỉ biết được nàng xinh đẹp như hoa, làm cho rất nhiều thiếu niên tuổi trẻ tuần kiết ngày nhớ đêm mong.

Không phải là một nha đầu nào đó của khỏi Thiên Tú bước ra giang hồ chứ? Đột nhiên Đường Phong nghĩ ra một thuyết pháp. Nhưng nghĩ lại cảm thấy không thích hợp, nếu là người Thiên Tú tông đi ra ngoài, nhất định sẽ báo cho sư môn của mình, loại chuyện làm vẻ vang sư môn này, không cần giấu diếm làm gì.

Thần thần bí bí, nha đầu kia có địa vị gì? Đường Phong nghi hoặc không thôi.

Nghỉ ngơi tầm nửa ngày, Đường Phong mới tiếp tục lên đường, năm ngày sau, Đường Phong trở lại Thiên Tú tông.

Trước đi tìm cô cô nói chuyện, nhiều năm không gặp Đường Phong, Lâm Nhược Diên nuôi dưỡng hân từ nhỏ đến lớn đương nhiên nước mắt lưng tròng, nắm chặt tay hân không buông.

Nói chuyện với cô cô suốt cả ngày, Đường Phong mới từ chỗ nàng đi ra, Lâm Nhược Diên vẫn như cũ, dù đã qua nhiều năm, nhưng dung nhan của cô cô cũng không già đi, chỉ có điều thực lực vẫn dừng lại ở cảnh giới Thiên giai trung phẩm.

Tư chất của nàng không cao, chỉ sợ dù cơ duyên đầy đủ, cũng chỉ tấn chức lên Thiên giai thượng phẩm, nếu không có cơ duyên, đành phải dừng bước ở cảnh giới này.

Phần công ơn nuôi dưỡng, Đường Phong sẽ để mãi trong lòng, nhưng không biết nên báo đáp nàng như thế nào. Mặc Lưu Tô là hảo thủ luyện dược, nhưng không có đan dược gì có thể cải biến tư chất của một người được.

Chỉ có linh nhũ vạn năm, mới có công dụng thoát thai hoá cốt, tẩy kinh phiệt tủy.

Sau khi nhìn thấy Lâm Nhược Diên, Đường Phong càng muốn đi tìm linh nhũ vạn năm trở về, nếu có thể đề cao tư chất của cô cô, cả đời này chưa hẳn là không thể tấn chức Linh giai được, trên tay hân còn mấy khóa Tinh Thần Thiên Nguyên Đan chưa sử dụng tới.

Sau khi trở về Yên Liễu Các, Bảo nhi Mộng nhi đang chán vì không được đi theo bên cạnh Đường Phong, hai tiểu cô nương nước mắt lưng tròng.

Bảo nhi dịu dàng, đi trong phòng bếp làm một chén canh tròn bụng cho Đường Phong, chỉ là mất nước mắt, cũng không nói cái gì, ngược lại là Mộng nhi, người sáng khoái nói chuyện sáng khoái, một bên sờ trường sát liếc tròng mắt, vừa nói:

- Thiếu gia, có phải ngươi ghét bỏ thực lực của chúng ta thấp kém không, không muốn chúng ta phải không?
- Tại sao lại nghĩ như vậy?

Thiếu chút nữa Đường Phong ho viên chè trôi nước đang ăn trong miệng ra, cái tội danh này quá lớn nha.

- Ngươi xem, nhiều năm rồi ngươi không trở về, trong nội tâm không muốn chúng ta rồi. Ta và Bảo nhi vẫn ở Yên Liễu Các bảo nhau hãy đợi a, hãy đợi a... Rốt cuộc đợi nhiều năm như vậy, nơi đây chỉ còn lại hai chúng ta, thiếu gia không ở đây, các phu nhân cũng không trở về, trước kia các nàng phu nhân ở đây, hiện tại các nàng cũng không có...

Lời này làm cho Đường Phong đau lòng, tuy hai nha đầu này không có địa vị cao thượng đám người Lại tỷ, nhưng dù sao cũng phục thị Đường Phong từ nhỏ, cùng nhau lớn lên.

- Hai năm qua có chút chuyện bận rộn, cho nên không có thời gian trở về.

Đường Phong buông chén, kéo Mộng nhi ngồi trên đùi, thò tay lau nước mắt trên mặt nàng.

- Thật sao?

Mộng nhi chớp chớp con mắt đang sưng như quả đào lên, nhìn qua Đường Phong.

- Thiếu gia có thể lừa gạt các ngươi sao?

Đường Phong nhéo nhéo cái mũi của nàng, lại ngoắc Bảo nhi, nói:

- Ngươi cũng tới!

Bảo nhi đỏ mặt lên, nhưng vẫn dịu dàng ngoan ngoãn ngồi lên cái đùi còn lại của Đường Phong.

Đường Phong nhìn Mộng nhi ở bên trái, nhìn Bảo nhi ở bên phải, trong nội tâm khê động, thì thầm:

- Ngẫm lại thì năm nay các ngươi cũng hơn hai mươi tuổi rồi, cũng nên cho các ngươi kiếm một người trong sạch để gả đi.

Vừa dứt lời, Đường Phong liền cảm giác thân thể hai nữ hài đang ngồi trên đùi của hắn run lên, lập tức cứng ngắc lại.

Rầm rầm... Giống như trời mưa, dù là Bảo nhi hay là Mộng nhi, nước mắt rơi xuống đất như mưa.

- Sao lại thế? Đừng khóc ah.

Đường Phong luống cuống tay chân, lau bên này lại lau bên kia, nhưng có lau thế nào cũng không hết, chỉ trong chốc lát, quần áo của hắn ướt nhẹp nước mắt.

Hai nha đầu này là thùng nước sao? Đường Phong phiền muộn, dứt khoát buông tay mặc kệ, đợi các nàng khóc đủ thì thôi.

- Ta đã nói... Thiếu gia không... Không quan tâm bọn ta nữa... Ô... Ô ô, hiện tại thực... Thật sự... Không quan tâm đến bọn ta nữa...

Mộng nhi nói hết một câu cực kỳ gian khổ, vừa nói vừa khóc, nghẹn ngào đứt quãng.

- Ta không nói không muốn các người, nhưng các người đã đến tuổi gả chồng rồi.

1135. Chương 978: Chờ Đợi Thu Hoạch Nhiều Năm.

- Chúng ta không muốn lập gia đình!

Bảo nhi nói chêm đinh chặt sắt, không hề có chỗ thương lượng.

- Vậy làm sao bây giờ?

Đường Phong hỏi.

- Chúng ta muốn đi theo người, cho dù phục thị thiếu gia cả đời, cũng cam tâm tình nguyện!

Sau khi Bảo nhi nói chuyện, Mộng nhi gật đầu thật mạnh.

- Ai!

Đường Phong thở dài, hai nha đầu buồn rầu, không chỗ nương tựa, ở trên đời này, chỉ sợ các nàng chỉ có mình là người thân nhất, nếu gả các nàng đi, các nàng không nữa, mình cũng không nữa.

- Xem như ta chưa nói cái gì đi.

Đường Phong một trái một phải, ôm đầu hai nha đầu tựa vào vai, vỗ nhẹ một hồi.

Qua một thời gian, Bảo nhi Mộng nhi mới dừng nghẹn ngào lại, Đường Phong vụng trộm nhìn qua, thỉnh thoảng phát hiện các nàng đã ngủ rồi.

Lúc này nên làm thế nào cho phải.

Cả đêm Đường Phong nghĩ ngợi lung tung, tuy tư thế ngủ của hai nàng không thoải mái, nhưng lại ngủ rất ngon lành, chỉ đáng thương cho Đường Phong, cả đêm không động dậy được, trong đầu suy nghĩ nên an trí các nàng cho phải.

Thời điểm hừng đông, rốt cục Đường Phong làm ra quyết định, hai nha đầu cũng tỉnh lại.

Chợt nhìn thấy tư thế hiện giờ, dù là Bảo nhi hay Mộng nhi đều đỏ mặt, hiển nhiên các nàng không nghĩ tới, ngày hôm qua mình lại ngủ trong ngực thiếu gia cả đêm.

Cuống quít đứng dậy, vội vàng lao ra khỏi phòng, suýt nữa thì ngã xuống đất.

- Cái miệng...

Đường Phong chỉ chỉ vào miệng Mộng nhi, bởi vì tư thế ngủ không đúng, cho nên lúc nha đầu kia ngủ đã chảy nước miếng ướt nhẹp áo của hắn.

Mộng nhi che mắt, ưm một tiếng, quay người chạy đi.

Bảo nhi cũng muốn chạy đi, lại bị Đường Phong kéo lại:

- Khoan hãy đi, hỏi người một chuyện, nha đầu Tiểu Điệp đi đâu rồi?

Đường Phong trở về Thiên Tú tông đã một ngày một đêm, nhưng lại không thấy bóng dáng của Chu Tiểu Điệp, ban ngày thì cho rằng nàng đang tu luyện, nhưng buổi tối lại không gặp được nàng, điều này đã làm cho Đường Phong nghi hoặc không thôi.

Hai năm trước đi tới Bạch Đế thành, Đường Phong cũng định mang Chu Tiểu Điệp theo, nhưng đồ đệ bảo bối này lại không muốn đi, thần thần bí bí cũng không biết muốn làm cái gì.

Đường Phong thân là sư phó của nàng, hiện tại Đường Phong muốn biết hai năm qua Chu Tiểu Điệp tu luyện như thế nào, có điểm nào lười biếng hay không, lại không nghĩ tới bây giờ lại không thấy bóng dáng của Chu Tiểu Điệp.

Bảo nhi nghe Đường Phong hỏi, lúc này mới nói:

- Ah, Tiểu Điệp cô nương đã đi về nhà từ cách đây hai tháng.

- Về nhà?

Đường Phong sững sờ, chợt tỉnh ngộ, đoán rằng nàng đã về Linh Mạch Chi Địa của Chu gia, ngẫm lại cũng phải, sau khi Chu Tiểu Điệp bị mình lừa gạt dẫn đi đã nhiều năm không trở về Chu gia, thời điểm năm đó nàng rời khỏi Chu gia, chỉ đạt tới Địa giai, hiện tại chắc cũng đạt tới trình độ Thiên giai đỉnh phong rồi a?

Bảo nhi lại hé miệng cười nói:

- Thiếu gia có chỗ không biết, mấy năm này Tiểu Điệp cô nương đã gây ra rất nhiều chuyện đấy.

- Ah? Nói nghe một chút.

Đường Phong hiếu kỳ không thôi, đồ đệ bảo bối của mình có chút tinh quái, nhưng không biết trong hai năm nay nàng đã gây ra chuyện gì hay không đây.

Bảo nhi nói:

- Tiểu Điệp cô nương vào hai năm trước, đã bắt đầu đi khiêu chiến tất cả các đại tông môn trong Lý Đường đế quốc, nàng được một thân bản lĩnh ám khí từ thiếu gia truyền dạy, dựa vào phần bốn sự này, Tiểu Điệp cô nương đánh thắng không biết bao nhiêu cao thủ. Cụ thể trong đó thì Bảo nhi không rõ, chỉ biết rõ những tông môn kia rất sợ bị Tiểu Điệp cô nương đến gây phiền toái, hơn nữa người bên ngoài cũng đi tìm kiếm bóng dáng của Tiểu Điệp cô nương nhiều năm như vậy, nhưng không tìm thấy, hiện tại Tiểu Điệp cô nương có rất nhiều rất nhiều người ngưỡng mộ, may mắn bọn họ không biết Tiểu Điệp cô nương ở chỗ này, bằng không cửa của Thiên Tú tông đã bị bọn họ dẫm nát.

Đường Phong dù có nghĩ vỡ đầu...

Hắn ngàn muốn vạn muốn, không nghĩ tới lúc trở về nghe được tin tức về một nhân tài không tới hai mươi tuổi mới xuất hiện, lại chính là thủ bút của Tiểu Điệp.

Nha đầu kia, đúng là gan lớn làm càn, mới tu luyện vài năm công phu, lại dám đi càn quét tất cả đại tông môn trong Lý Đường! Nếu đụng phải nhân vật không thể đụng, chỉ sợ hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng may mắn chuyện này không có xảy ra, nghĩ đến thủ đoạn của Chu Tiểu Điệp không giống bình thường, dù sao hiện giờ Lý Đường đế quốc không có cao thủ Linh giai, nhưng Thiên giai thượng phẩm vẫn có. Chu Tiểu Điệp có thể nào thành như vậy, chắc chắn thực lực cũng không thấp.

Hắn không nghĩ tới những ngày này, đồ đệ bảo bối của mình cũng rất cố gắng nha! Nghĩ tới đây, Đường Phong cảm thấy có chút cao hứng và vui mừng, đồ đệ của mình dạy dỗ có được thành tựu như vậy, với tư cách là sư phó, đương nhiên cũng rất có thể diện và vinh quang.

- Thiếu gia thật cao hứng a?

Bảo nhi khéo hiểu lòng người, nhìn thấy trên mặt Đường Phong xuất hiện bộ dáng tươi cười liền biết rõ Đường Phong đang vui vẻ.

- Còn ra thể thống gì!

Đường Phong nghiêm sắc mặt:

- Gặp lại nàng phải giáo huấn nàng một phen, lá gan cũng quá lớn mà!

Bảo nhi hé miệng cười nói:

- Chỉ sợ thiếu gia không làm gì đâu, Tiểu Điệp cô nương nói, thời điểm nàng đi khiêu chiến, đều dùng tư cách khai sơn đệ tử Đường Môn để khiêu chiến, vì sư môn mà tìm kiếm vinh quang.

Vì sao không có người nào nói tới, Đường Môn chính là tông môn do Đường Phong mở ra, từ trên xuống dưới không tới mười người, có rất ít người biết rõ sự tồn tại của Đường Môn. Nhưng tông môn có lịch sử vài chục năm thậm chí mấy trăm năm bị một tông môn không có tên tuổi đánh không dậy nổi, chỉ sợ không còn thể diện nhắc đến hai chữ Đường Môn.

Còn nữa, Chu Tiểu Điệp dùng ám khí, Đường Phong dùng ám khí, Đường Môn dùng họ của Đường Phong làm tên, những người từng trải đều nhìn ra nội tình trong đó, đương nhiên không dám trù tính chuyện báo thù.

Người chọc vào Đường Phong, hậu quả chính là diệt môn! Trước đây ít năm những tông môn kia chính là bằng chứng tốt nhất.

Biết rõ Chu Tiểu Điệp đã trở lại Linh Mạch Chi Địa, Đường Phong cũng không vội. Lần này hắn đi trở về Thiên Tú tông, cũng muốn Linh Mạch Chi Địa, sớm muộn gì cũng có thể gặp mặt.

Sau khi nói chuyện với Bảo nhi một hồi, Mộng nhi chạy ra ngoài đã bưng nước rửa mặt vào, hai nha đầu bắt đầu làm việc, phục thị Đường Phong rửa mặt

- Lần này thiếu gia ở lại bao lâu?

Bảo nhi mở miệng hỏi.

- Lập tức đi ngay.

1136. Chương 979: Diệt Dạng Được Thi. (thượng)

- Đợi ta xử lý hết những chuyện cần làm, sẽ tiếp nhận các ngươi đi cùng.

- Thật chứ?

Mộng nhi che miệng lại:

- Không phải thiếu gia đang lừa gạt chúng ta chứ?

- Lừa các ngươi làm cái gì?

Đường Phong liếc mắt nhìn nàng, buồn bã nói:

- Nếu các ngươi nguyện ý, vậy thì sinh hoạt với ta cả đời a. Miễn cho lúc gả cho các ngươi ra ngoài bị khi dễ, làm không tốt còn phải xuất đầu cho các ngươi a.

- Nguyện ý nguyện ý!

Cái đầu nhỏ của Mộng nhi gật đầu như gà mổ thóc, thấy Bảo nhi sững sờ một chút, không khỏi chọc chọc nàng:

- Ngươi cũng nói chuyện đi, nha đầu chết tiệt kia.

- À?

Bảo nhi giống như bưng bình tình tử trong mộng.

Đường Phong nói:

- Chỉ sợ ủy khuất các ngươi.

- Không ủy khuất.

Hai nữ không kìm được vui mừng, các nàng không phải người ngu, đương nhiên nghe được ý tại ngôn ngoại của Đường Phong.

Tuy thực lực Bảo nhi Mộng nhi thấp kém, trên cơ bản là không có tu luyện qua, đến nay cũng không vượt qua Luyện Cương Kỳ, nhưng Đường Phong không cần các nàng chiến đấu, đám Lại tỷ đều có thực lực Linh giai, nhưng thời điểm gặp chuyện Đường Phong vẫn có thói quen tự giải quyết một mình.

Giải quyết xong chuyện hai nha đầu này, Đường Phong nhẹ nhõm, Bảo nhi Mộng nhi cũng vô cùng vui vẻ, không còn cảm giác nặng nề như trước.

Buổi sáng ăn một ít đồ tùy ý, Đường Phong liền cáo biệt hai nàng, nhưng không có đi thẳng tới cửa vào của Linh Mạch Chi Địa, mà đi một chuyến tới cấm địa của Thiên Tú tông.

Cấm địa Thiên Tú tông, là do Đường Phong yêu cầu, do tông chủ Bạch Tổ Y và các trưởng lão hạ lệnh, không cho phép đệ tử Thiên Tú tông đến nơi này.

Trong cấm địa có bí mật gì, đây là chuyện đáng quan tâm của ngàn vạn đệ tử Thiên Tú. Có người nói che giấu cái gì tuyệt thế công pháp cùng võ điển, có người thì bảo là thần binh lợi khí, lại có người cho rằng đó là nơi tu luyện của Đường Phong, cho nên không cho phép người bên ngoài tiến vào quấy rầy.

Đường Phong trong Thiên Tú tông, giống như cấm địa vậy, là tồn tại vô cùng thần bí.

Nhưng người ngoài không thể tưởng tượng được, trong cấm địa không có công pháp võ điển, cũng không có thần binh lợi khí, trong cấm địa chỉ có một gian phòng lớn, có vài chục vò gốm lớn, bên trong có chứa nước thuốc kỳ quái, trong mỗi vò gốm lớn đó, ngâm một cỗ thi thể làm cho người ta sồn hết cả gai ốc.

Dược thi! Đường Phong đã có sáu dược thi, dược thi chữ Thiên từ số một đến số sáu. Nhưng trong cấm địa, lại ngâm gần ba mươi dược thi, trong đó có một cỗ thi thể của cao thủ Linh giai thượng phẩm.

Nhiều năm cố gắng và chờ đợi, hôm nay rốt cục đã đến mùa thu hoạch, Đường Phong rất hưng phấn và chờ mong.

Thu thập những thi thể này không dễ dàng, chờ đợi càng không dễ dàng. May mắn Đường Phong tu luyện ở Ngự Thần Sơn suốt hai năm, nếu không chỉ sợ đã không chờ đợi nổi mà đến xem thành quả rồi.

Cảm xúc kích động tràn ngập cõi lòng, Đường Phong vừa mới đến gần cấm địa gần trăm trượng, tâm thần đã truyền ra từng tiếng kêu gọi dồn dập, chính là từ trong căn phòng dược thi cấm địa.

Thời điểm chế tác nước thuốc ngâm dược thi, Đường Phong cho vào không ít máu của mình, hôm nay huyết dịch dung nhập vào trong dược thi, cho nên có sự liên hệ, mà hần lại đeo huyết ngọc giới chỉ trên tay, càng tăng cường tăng liên hệ này.

Không biết Huyết Ngọc Ban Chỉ này có tác dụng gì. Thời điểm năm đó Đường Phong lần đầu tiên tiến vào trong Dược Thần Tông, đã lấy được trên một thi thể. Cũng chỉ nhờ vào ban chỉ này, hần mới có thể hiệu lệnh cho dược thi từ số một đến số sáu.

Bình thường ban chỉ không có tác dụng gì, nhưng mang nó trong tay cũng có cảm giác già dặn, bởi vì đeo thứ này, Đường Phong đã nhiều lần bị người ta cười, nhưng dù sao hần đã đeo nó nhiều năm rồi, cho nên Đường Phong không tháo nó ra. Nhưng còn một nguyên nhân Đường Phong không gỡ nó ra, bởi vì không biết lúc nào đó sẽ cần dùng đến dược thi.

Trước kia, hần vẫn không rõ lai lịch của Huyết Ngọc Ban Chỉ. Nhưng hiện tại hần đã gặp qua vô số đồ vật, cho nên cũng có chút suy đoán của riêng mình.

Cái Huyết Ngọc Ban Chỉ này, chỉ sợ cũng là Hồn binh! Hồn binh là một tồn tại rất đặc thù, không có hình thái cố định, mỗi một kiện Hồn binh đều có tác dụng đặc biệt của riêng mình. Mà Hồn binh ban chỉ này, đại khái là nhắm vào tồn tại như dược thi, nó có thể tăng cường liên hệ giữa chủ nhân và dược thi, thậm chí người mang theo ban chỉ này, có thể thông qua đó khống chế dược thi.

Cảm nhận được động tĩnh của dược thi trong phòng, Đường Phong bước nhanh về phía trước, xé niêm phong tiến vào trong phòng.

Một mùi hôi gay mũi truyền vào mũi của hắn, Đường Phong sớm đã đoán trước, dứt khoát nín thở, vài năm không có thông khí trong phòng, lại an trí vài chực vò gổm lớn tràn ngập mùi thuốc, đương nhiên hương vị của nó không thể thoát ra ngoài được.

Lúc Đường Phong vừa vào cửa, lập tức cả phòng vang lên tiếng gào khóc thảm thiết, gió lạnh trập trập, rất là khủng bố, tất cả đệ tử Thiên Tú ở gần cấm địa, đều kim lòng không được rùng mình một cái, vội vã rời khỏi chỗ này, chạy ra xa xa.

Nhìn mấy chực vò gổm lớn tràn đầy nước thuốc trong phòng, lại nhìn được thi đang ngâm trong nước thuốc, Đường Phong nhin không được cười lên.

Đây là thời điểm vận dụng bọn chúng, lúc này đi ra thế giới bên ngoài, không thể nói trước sẽ gặp phải những phiền toái gì, hắn một mình thế đơn lực cô, lại không dám cho đám người Lại tỷ đi theo, nhưng hơn hai mươi cổ dược thi này có thể xem là đòn sát thủ ẩn dấu của mình.

Tâm niệm vừa động, lập tức cả phòng truyền ra tiếng vang kỳ quái, những dược thi đang ngâm mình trong vò gổm đang run lên, thân hình trắng kiện từ trong vò gổm nhanh chóng lao ra ngoài, tốc độ bọn chúng rất nhanh, nhanh đến nỗi sau lưng mỗi cổ dược thi đều xuất hiện một chuỗi tàn ảnh, từ trong vò gổm đi ra ngoài, ngoan ngoan đứng trước mặt Đường Phong, xếp thành đội ngũ.

Sau đó lại có một dược thi gia nhập đội ngũ, không mất bao lâu chúng đã xếp thành một hàng dài. Đường Phong khoanh tay đứng trước mặt những dược thi này, bình tĩnh nhìn những dược thi sắp thành trợ lực của mình.

Bọn chúng rất xấu xí, vừa nhìn đã cảm thấy sợ hãi, nghĩ thấy đã buồn nôn, nhưng bọn chúng sắp trở thành mũi dao nhọn của mình, là một con dao nhọn ẩn nấp trong bóng tối, vào thời điểm địch nhân không thể nào ngờ tới nhất, sẽ cho địch nhân một kích trí mạng.

Trên cơ bản thì những dược thi trong phòng đều đã nhảy ra, nhưng có một số ít không có động tĩnh.

Những cổ dược thi này không thể nghi ngờ trong quá trình ngâm chế đã thất bại, đã không thể dùng được.

1137. Chương 979: Diệt Dụng Dược Thi. (hạ)

Đội thêm một lát, Đường Phong xác định toàn bộ dược thi ngâm chế thành công đã đứng trước mặt của mình, lúc này mới bắt đầu kiểm đếm.

Tổng cộng hai mươi hai cổ dược thi! Đây là con số làm cho người ta cảm thấy khiếp sợ! Hai mươi hai dược thi, đó chính là hai mươi hai cao thủ Linh giai đỉnh cấp, tuy đại đa số bọn chúng đều là Linh giai hạ phẩm, trong đó cũng không thiếu Linh giai trung phẩm và Linh giai thượng phẩm.

Thực lực dược thi cao thấp không đều, điểm mấu chốt chính là thực lực của dược thi khi còn sống, cảnh giới khi còn sống càng cao, thực lực dược thi càng mạnh. Trong hai mươi hai cổ dược thi ở đây, không thể nghi ngờ cổ dược thi của Thiên Cơ Tử là cường đại nhất!

Bản thân Thiên Cơ Tử chính là cao thủ Linh giai thượng phẩm, nhưng thời điểm khi Đường Phong dụng phải hắn, hắn đã gần đất xa trời, không cách nào chiến đấu, chỉ dùng trận pháp xếp đặt chiến đấu với Đường Phong, nhưng không nghĩ tới lại bị Đường Phong chém giết.

Thứ hai chính là cao thủ hồng bào Bích Kinh Thần của Huyết Vụ Thành! Bích Kinh Thần được xưng là thiên diện nhân, bản thân có thực lực Linh giai trung phẩm, luận địa vị không có chênh lệch so với Lý Thiên Cừ, nhưng trong trận chiến xâm lược Linh Mạch Chi Địa năm ấy, bị Đường Phong vận dụng thực lực Linh giai thượng phẩm đánh chết.

Đó cũng là lần đầu tiên Đường Phong vận dụng âm hồn Linh giai thượng phẩm chiến đấu, đáng tiếc là, lúc ấy Lý Thiên Cừ và Hứa Cửu Châu chạy thoát, còn Quan Thương Hải thì ngọc thạch câu phần, nếu không cấp,

- Không sao.

Đường Phong quét mắt một vòng xuống dưới, nhìn qua hẩn hỏi:

- Sao thế? Mấy ngày nay có người đến gây phiền toái cho Đường gia bảo sao?

Người này thở dài một tiếng, lông mày nhíu lại, khuôn mặt u sầu:

- Là người bên ngoài xông vào, muốn Đường gia bảo chúng ta quy thuận, gia chủ không theo, liền phát sinh tranh đấu. Đệ tử Đường gia bảo chết không ít... Thập thất thiếu gia muốn biết tình hình cụ thể và tỉ mỉ, nên đi gặp gia chủ hỏi cho rõ a.

- Được!

Đường Phong gật gật đầu:

- Các người tiếp tục canh phòng đi.

- Vâng!

Đường Phong bay một đường thẳng tới cửa lớn Đường gia bảo, mời từ trên trời hạ xuống, đi vào bên trong.

Còn chưa đi vào đại môn, bên trong đã có một nhóm nhân mã xông ra.

Đầu lĩnh là một người có thân hình khôi ngô, vừa xông ra bên ngoài vừa mắng:

- Bọn này là đồ ranh con, không giáo huấn bọn Tư Đồ gia kia một bài học thì ta không chịu nổi, hôm nay đại ca đừng can ta, lần này ta không thể không giết bọn chúng.

Đường Phong đưa mắt nhìn lại, chính là Đường Hổ.

Bên cạnh Đường Hổ, còn có rất nhiều quen thuộc gương mặt như Đường Tuấn Đường Long, Đường Tử Thư Đường Điểm Điểm... Tất cả những gương mặt tham gia gia tộc thi đấu đều có mặt, còn có một gương mặt quen thuộc, Đường Phong chỉ biết gọi là Vũ cái gì đó.

1139. Chương 981: Thà Chết Chứ Không Khuất Phục. (thượng)

- Đại ca!

Đường Phong nhìn Đường Tuấn cười cười.

- Các người đang đi đâu?

Đường Tuấn kinh hỉ, nói:

- Thật thất đệ?

Đường Điểm Điểm hét lên một tiếng kinh hãi, xông tới trước mặt Đường Phong vuốt ve một hồi, niết một lát rồi nói:

- YAA.A.A.. Thật sự là thập thất đệ.

Đường Phong bắt đắc dĩ cười khổ:

- Lục tỷ, người niết ta làm gì?

- Ta tưởng rằng mình bị hoa mắt, nguyên lai đúng là người thật.

Vừa nói vừa đi tới niết mặt hẩn tiếp, hiển nhiên là muốn nghiệm chứng, Đường Phong vội vàng né tránh.

- Thập thất đệ về thật đúng lúc, chúng ta cũng đi ra nghênh đón địch nhân.

Đường Tử Thư nói một tiếng.

- Địch nhân nào?

Đường Phong nghi hoặc không thôi, vừa rồi mình từ bên ngoài tiến vào, không có nhìn thấy địch nhân. Chợt suy nghĩ cẩn thận, chỉ sợ vừa rồi mình xông vào Đường gia bảo gây ra động tĩnh, cho nên đệ tử phụ trách cảnh giới hô to, làm cho mọi người tưởng rằng địch nhân lại đến.

Đường Phong vội vàng làm sáng tỏ hiểu lầm trong đó, lúc này mọi người mới thở ra một hơi.

- Tình huống bây giờ thế nào?

Đường Phong nhìn Đường Tuấn hỏi, vừa rồi hắn trở về nhìn thấy mọi người trong Đường gia bảo thần hồn nát thần tính, hiển nhiên là vì lo lắng cho thế cục.

Đường Tuấn cười khỏ một tiếng:

- Không tốt lắm, người bên ngoài tới không ít người, hiện tại cả Linh Mạch Chi Địa đều lộn xộn, một ít trung đẳng gia tộc và tiểu gia tộc hoặc bị những người đến từ bên ngoài đánh tan, hoặc là bị thu phục, trước đó vài ngày có người nhìn chằm chằm vào Đường gia bảo, bảo gia chủ quy thuận, gia chủ không theo, cho nên xảy ra chiến đấu.

- Thương vong thế nào?

Đường Phong truy vấn.

- Chết mười mấy người.

- Đối phương bao nhiêu người, có địa vị gì?

- Nhân số đối phương không nhiều lắm, đại khái chỉ mười mấy người nhưng có không ít Linh giai, lại có hai Linh giai trung phẩm! Chỉ riêng chiến lực mà nói, chỉ có Ngũ thức Ngũ phẩm mới có thể chống lại, mà phải dựa vào Thần binh cơ, hôm qua mới vừa đánh lui địch nhân, nhưng chắc chắn bọn họ sẽ không từ bỏ ý đồ.

Hơn mười người, đã có thể làm cho Đường gia bảo rơi vào tình huống như vậy, không thể nói Đường gia bảo yếu, nhưng số lượng cao thủ đứng đầu trong Đường gia bảo quá ít. Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô thì không cần nói, hai người đều là Linh giai trung phẩm, lại có Thần binh tương trợ, còn lại, cũng chỉ có Đường Ngạo và Đường Duệ là hai cao thủ Linh giai mà thôi, Đường Ngạo đã bị cụt một tay, thực lực không thể nào bằng được thời kỳ đỉnh phong.

Nếu đối phương thật sự hạ quyết tâm, cũng có thể dẹp bằng Đường gia bảo, nhưng vì khiếp sợ uy lực của Thần binh, lúc này mới tạm thời rút đi.

- Ô, đại ca đã tấn chức Linh giai?

Đường Phong ần ần cảm thấy Đường Tuấn đã trở nên mạnh hơn, cẩn thận cảm giác một chút mới biết hắn đã tấn chức, cho nên chúc mừng:

- Chúc mừng đại ca.

- Cùng vui!

Đường Tuấn cười nói:

- Chẳng phải thập thất đệ cũng tấn chức Linh giai sao?

- Các người đừng có khen qua khen lại như thế, ta thấy thật khó coi, thập thất đệ đã trở lại, nên dẫn hắn đi gặp gia chủ, cùng Ngũ thức Ngũ phẩm thương lượng xem nên giải quyết chuyện này thế nào.

Đường Đỉnh Đỉnh bĩu môi nói.

Cùng mọi người đi vào trong đại trạch Đường gia, Đường Phong nhìn thấy hai vị gia chủ đứng đợi đã lâu, Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô cũng đã ở đây.

Dù trong trận chiến với Huyết Vụ Thành Đường Ngạo đã bị cụt một tay, nhưng bây giờ nhìn hắn vẫn khí phách mười phần, Đường Duệ trước sau như một, vẫn hòa hòa ái ái và cơ trí.

Sau khi Đường Phong đã đi vào, Đường Ngạo đang dùng một bàn tay còn lại đập lên bàn, trong miệng phẫn nộ không thôi:

- Khinh người quá đáng, dám người kia khinh người quá đáng, đúng là xem Đường gia bảo của chúng ta là một đám bùn nhão muốn nặn thế nào thì nặn mà, muốn đến thì đến, muốn đi thì đi, tức chết lão phu!

Một đám Đường gia Nhị đại đệ tử cùng các trưởng lão và chấp sự ngồi ở dưới co rúm như con ve, mà ngay cả Đường Đỉnh Thiên hiện giờ cũng im miệng không nói, tuy thực lực của hắn cao hơn Đường Ngạo, nhưng trên bối phận hắn vẫn thấp hơn một bậc, lão gia chủ tức giận, hắn nào dám xen vào?

- Các người đúng là một đám phế vật vô dụng mà!

Đường Ngạo lửa giận ngút trời, bắt đám Đường gia trưởng lão và chấp sự làm nơi trút giận.

- Một đám đều đã hơn mấy chục tuổi đầu, trừ lão Ngũ tấn chức Linh giai, còn lại đều là một thùng cơm, các người còn không bằng cả tiểu Tuấn nhi.

Một phen khiển trách, làm cho cả đám người mặt đỏ tới tận mang tai, phụ thân của Đường Điểm Điểm, Đường Chiến Thiên nhỏ giọng nói một câu:

- Ta cũng không muốn ah, nhưng đành phải kẹt lại ở cảnh giới Thiên giai này...

- Còn dám mạnh miệng!

Đường Ngạo lúc này như một thùng dầu đang bốc cháy.

- Năm đó Huyết Vụ Thành xâm lấn, nếu không là Tiểu Phong nhi mang một đám bằng hữu đến, hiện tại vẫn còn cái gọi là Đường gia bảo à? Có kinh nghiệm chuyện lần trước, còn không biết tỉnh ngủ cố gắng tu luyện. Thiên giai, hiện tại Thiên giai đỉnh phong ngang bằng cái rắm đó. Cho người ta còn không đủ nhét kẻ rằng nữa kia! Nếu tất cả các người đều là Linh giai, hôm qua đã có thể giết sạch đám người cuồng vọng kia rồi, còn có thể để chúng rút lui sao, Đường gia bảo có bị xấu mặt sao?

Đường Duệ ho nhẹ một tiếng, nói:

- Bỏ đi, tu luyện là chuyện không thể nóng vội, bọn hắn không cách nào tấn chức cũng không phải do bọn họ sai.

Mọi người đều biết thời điểm Đường Ngạo nổi giận không có người nào có thể quản được, trừ một người, đó chính là Đường Duệ, Đường Duệ cầu tình, trong lòng mọi người cũng thở ra một hơi, bởi vì chuyện này có ý nghĩa là Đường Ngạo sẽ không tiếp tục trút giận.

- Gia chủ, thập thất đệ đã trở về rồi!

Đường Điểm Điểm xông vào, hô lên.

Tinh thần mọi người đang ngồi ở đây bị chấn động, tất cả ánh mắt đều nhìn ra cửa vào.

Đường Phong tiến lên vài bước, âm thanh cung kính, nói:

- Đệ tử Đường Phong, bái kiến hai vị gia chủ, bái kiến các vị trưởng lão và chấp sự!

Đường Chiến Thiên đứng bật dậy còn nhanh hơn cả Đường Đỉnh Thiên, vọt tới bên cạnh đỡ Đường Phong dậy, nước mắt lưng tròng, nói:

- Tiểu Phong nhi về là tốt rồi, về là tốt rồi!

Đường Phong bị hắn làm thế cả người nổi da gà lên, nói:

- Tứ thúc, người làm cái gì vậy?

Đường Chiến Thiên vừa vịn Đường Phong, vừa thò đầu nhìn ngó xung quanh, ló đầu ra nhìn phía sau, mở miệng nói:

- Tiểu Phong nhi, lần này người có mang theo bằng hữu trở về không?

Đường Phong cười khổ không thôi, nói:

- Chỉ một mình ta!

Mặt mũi Đường Chiến Thiên còn khó coi hơn cả trái khổ qua:

- Chỉ một mình người?

1140. Chương 981: Thà Chết Chứ Không Khuất Phục. (hạ)

- Còn chưa cút trở về, mặt mặt xấu hổ còn chưa đủ sao?

Đường Ngạo gầm lên giận dữ, mặt mũi Đường Chiến Thiên xám xịt ngồi lại vị trí cũ.

- Chuyện của Đường gia bảo, tự mình giải quyết, làm sao lại kỳ thác vào sự giúp đỡ của người khác được?

- Trở lại là tốt rồi, trở lại là tốt rồi.

Về mặt Đường Duệ tươi cười nhìn Đường Phong, nói:

- Chắc tiểu Phong nhi ở bên ngoài đã được nghe tiểu Tuấn nhi nói qua một chút chuyện rồi phải không?

- Đúng vậy thưa gia chủ!

Âm thanh Đường Phong cung kính, đáp.

- Nói đi, người thấy thế cực hiện giờ như thế nào?

Đường Duệ mở miệng hỏi:

- Đường gia chúng ta nên chiến, hay nên hàng?

Đường Phong khẽ cười một tiếng:

- Lần trước hơn mười tên cao thủ Linh giai của Huyết Vụ Thành xâm lấn, Đường gia bảo đã quyết chiến, Đường gia chúng ta thà chết không lùi, đã có lần đầu tiên, vậy thêm một lần nữa cũng không sao.

- A? Ý người là chiến?

- Vâng!

Lông mày Đường Duệ nhíu lại, nói:

- Nhưng chuyện lần này khác với lần trước, lần trước là tất cả các gia tộc và tông môn trong Linh Mạch Chi Địa cùng đối phó với Huyết Vụ Thành, còn lần này, chỉ có một mình Đường gia bảo chúng ta ứng phó với cục diện trước mắt, nếu là thất bại, Đường gia bảo của chúng ta sẽ vạn kiếp bất phục! Phần trách nhiệm này, ai có thể gánh vác đây?

Đường Phong nói:

- Nếu gia chủ muốn hàng, hôm qua đã hàng rồi! Làm sao mà kéo dài đến hôm nay chứ?

Đường Duệ nhìn Đường Phong, sau đó cười lên, nhìn Đường Đỉnh Thiên, nói:

- Lão Ngũ, nhi tử của người rất được, tâm tư trong lòng của ta đã bị tiểu tử này nhìn thấu cả rồi.

Sắc mặt Đường Đỉnh Thiên tươi cười, khiêm tốn nói:

- Gia chủ quá khen.

Thần sắc nghiêm túc, Đường Duệ nói:

- Cuộc đời tu luyện của ta, đều có một thân ngông nghênh, sao lại có thể khúm núm trước người khác, cuộc

Khóe mắt Đường Đỉnh Thiên nhảy lên, thấp giọng gào rú.

- Ha ha...

Tư Đồ Kiến khinh thời, cười nói:

- Các hạ chớ để tự tác đa tình. Người không muốn quy thuận, nhưng không có nghĩa là những người Đường gia khác trong đám các người không muốn phục tùng, một ngày người Đường gia các người không quy thuận, mỗi lần chúng ta đến sẽ giết đám người các người một lần, giết cho đến khi Đường gia các người quy phục mới thôi.

- Cùng một đám nhà quê này phí miệng lưỡi làm gì, giết là được, cho rằng tu luyện tới Linh giai trung phẩm là ghê gớm lắm sao?

Sắc mặt một tên Linh giai trung phẩm khác xen vào, lời này không phải chỉ muốn giết người, mà đến cả gà chó cũng giết không tha.

Từ khi bắt đầu nhìn thấy đám người này Đường Phong đã cảm nhận được, bọn chúng tự cho mình cao cao tại thượng, chẳng thèm ngó tới, ngay cả tám tên Linh giai hạ phẩm đối diện, thời điểm nhìn thấy Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô, cũng chỉ có một chút cảnh giác và kiêng kỵ, thêm một chút trào phúng.

Nghe những lời này, Đường Phong hiểu ra, bọn chúng xem thường người Đường gia bảo, xem thường cả người trong Linh Mạch Chi Địa, giống như người xuất thân từ gia tộc và tông môn trong Linh Mạch Chi Địa, xem thường người trong thế tục.

Linh Mạch Chi Địa, cao hơn thế tục một cấp bậc, mà thế giới bên ngoài, lại cao cấp hơn Linh Mạch Chi Địa một cấp bậc.

Giống như quan lại quyền quý sống trong thành lớn, đang nhìn một đám hương thân nông thôn, cho nên, con mắt có thể nhìn bọn họ ngang hàng được sao? Chỉ sợ bọn chúng nói chuyện với mình vài lời, đã là thiên đại ân tình lắm rồi.

Cho nên bọn chúng mới xem người trong Đường gia bảo chẳng là gì quan trọng, dù bên này có cao thủ Linh giai! Nhưng khi bọn chúng nghĩ đến, những Linh giai này chỉ lợi hại hơn đám nhà quê kia một chút mà thôi.

- Nhị đệ, tính tình của người vẫn nóng nảy vội vàng như vậy!

Tư Đồ Kiến mỉm cười, nói:

- Người nên tu dưỡng tâm tính của mình tốt hơn, mài luyện tâm tính một chút, giết sạch bọn chúng rất dễ dàng, có thể giết hết, nhưng chúng ta sẽ kiếm được bao nhiêu chỗ tốt chứ.

Cái tên Linh giai trung phẩm vừa lên tiếng đề nghị giết hết người của Đường gia bảo xùy một tiếng, không lên tiếng phản bác.

Hai người này nói chuyện, cũng không thèm đề thấp thanh âm, cho nên người của Đường gia bảo vẫn nghe được rất rành mạch. Trong nhất thời, trong lòng mỗi đệ tử Đường gia đều cảm hận, hai tên Tư Đồ gia này quá mức không xem ai ra gì, đúng là đã xem người của Đường gia bảo là thịt cá mà, muốn làm thịt thì làm thịt, muốn lưu lại thì lưu lại.

Khí thế Đường Ngạo tăng mạnh, toàn thân đang phát run, cũng may hắc kềm chế, không xông lên phía trước động thủ. Dù sao cao thủ bên mình ít hơn địch nhân, nếu đánh thật, người chịu thiệt chỉ là người của mình, nhưng đối mặt với cục diện này, hắc không biết nên làm thế nào cho phải, đối mặt với thực lực tuyệt đối, bất cứ phản kháng nào cũng là vô dụng.

Tư Đồ Kiến cười lạnh một tiếng, chuyển hướng Đường Ngạo nói:

- Lão tiên sinh là gia chủ của gia tộc này à? Tư Đồ Kiến nhắc lại điều kiện một lần, xem người có đáp ứng hay không. Đường gia bảo quy thuận Tư Đồ gia ta, trở thành gia tộc phụ thuộc Tư Đồ gia, vĩnh viễn không được vi phạm, tiền lời hàng năm của Đường gia bảo, Tư Đồ gia ta chiếm bảy thành, còn nữa, nếu Đường gia xuất hiện thiên tài xuất chúng, mang đến Tư Đồ gia chúng ta bồi dưỡng. Tương ứng, Tư Đồ gia chúng ta sẽ cho các người một ít võ điển bí tịch bồi thường tổn thất, những võ điển bí tịch này ở bất cứ nơi khác không có. Thậm chí, đệ tử trẻ tuổi Tư Đồ gia chúng ta, có thể cưới nữ tử Đường gia các người làm thiếp.

Mỗi câu của Tư Đồ Kiến, sắc mặt mọi người biến thành âm trầm, nhìn lại, sắc mặt mọi người trong Đường gia bảo tối sầm, giống như trên bầu trời xuất hiện một đám mây u ám.

Mỗi người đều biết ý nghĩa của mấy chữ gia tộc phụ thuộc, điều này giống với việc đại gia tộc che chở cho tiểu gia tộc, an toàn phát triển. Nói khó nghe một chút, gia tộc phụ thuộc chính là con chó, bảo đi nơi nào thì phải đi nơi đó, bảo làm gì thì phải làm theo.

1143. Chương 983: Người Tốt Nhất Nên Hiểu Và Trả Lời Rõ Ràng. (hạ)

Nhưng Chu gia vốn là tiểu gia tộc rất nhỏ, hơn nữa lấy buôn bán làm chủ, không chú trọng tu luyện, sau khi trở thành gia tộc phụ thuộc Đường gia bảo, Đường gia bảo cũng không làm khó bọn họ, trái lại còn cho không ít chỗ tốt, sinh ý của Chu gia trong Linh Mạch Chi Địa càng ngày càng tốt, phần nhiều cũng nhờ Đường gia bảo bảo hộ.

Nhưng không thể phủ nhận, địa vị của gia tộc phụ thuộc rất thấp! Không đề cập tới đệ tử Đường gia, chỉ riêng ngoại gia đệ tử, cũng không thể sánh bằng.

Đường đường là lão đại của Linh Mạch Chi Địa, hiện tại bị người ta đến tận cửa nhà khi dễ, còn chỉ mặt gọi tên bảo làm gia tộc phụ thuộc của gia tộc người ta, người Đường gia có thể nhẫn sao?

Câu hỏi của Tư Đồ Kiến đúng là nhảm chán, Đường Ngạo không có khả năng đáp ứng, đệ tử Đường gia bảo không có khả năng đáp ứng!

Về phần đền bù tổn thất mà Tư Đồ Kiến nói, cũng không thể định nghĩa là đền bù tổn thất được, mà là bố thí! Vô điển bí tịch, chẳng lẽ Đường gia bảo không có sao? Dù là vô điển bí tịch của Tư Đồ gia tốt hơn thì sao, có thể làm cho Đường gia khom lưng cúi đầu sao? Cưới nữ tử Đường gia về làm thiếp, những lời này chẳng phải vẽ mặt sao?

Ngược lại nhìn thấy thần sắc cao ngạo của Tư Đồ Kiến, giống như không nhìn thần sắc phẫn nộ của người Đường gia, lại đổ thêm dầu vào lửa, nói:

- Đúng rồi, muốn trở thành gia tộc phụ thuộc Tư Đồ gia chúng ta, bọn người còn phải dâng lên hai thanh Thần binh làm lễ vật, Thần binh trong tay các người, đúng là bôi nhọ tên tuổi của chúng!

- Ta còn muốn nữ nhân kia.

Tư Đồ Kiến nhìn Nhị đệ của mình, con mắt đang nhìn chăm chăm vào Diệp Dĩ Khô, dục hỏa trong con mắt tham lam của hắn đang thiêu đốt hừng hực.

Dù Diệp Dĩ Khô đã làm mẹ, nhưng hiện giờ vẫn chưa đến bốn mươi, nhưng nhìn nàng thể nào cũng giống thiếu nữ đôi mươi, mái tóc dài bạc trắng nhiếp hồn đoạt phách, khí chất và thần sắc lạnh như băng, làm cho người nào nhìn thấy cũng sinh ra dục vọng muốn chinh phục, càng bởi vì tuổi tác mà đã trở nên thành thục, không thể phủ nhận, mỗi nam nhân nhìn thấy nàng, đều phải nhìn thêm vài cái, mỹ nhân đặt ở nơi nào cũng làm cho người ta chú ý.

Hôm qua đại chiến một hồi, hắn đã ăn không ít thiệt thòi từ nàng, mắt hắn cao hơn đầu, trước khi tiến vào Linh Mạch Chi Địa đã cho rằng người ở đây dễ khi dễ, không thể bị cản trở, cho nên hắn muốn tra tấn Diệp Dĩ Khô, nhằm báo thù chuyện ngày hôm qua!

Tra tấn mỹ nhân bằng lãnh, nghĩ đến cũng là một chuyện rất sung sướng.

Tư Đồ Kiến liếc hắn, chậm rãi lắc đầu, giận dữ nói:

- Những lời này của Nhị đệ Tư Đồ Không của ta, cũng được coi là một điều kiện, lão tiên sinh, người tốt nhất nên nghĩ kỹ rồi trả lời ta, bằng không người sẽ hối hận.

Tiếng thở dốc ồ ồ, từ bên phía Đường gia bảo truyền tới, nếu như những điều kiện vừa rồi của Tư Đồ Kiến đã đủ làm cho người ta phẫn nộ, những lời cuối cùng của Tư Đồ Không vừa nói, đã làm cho người ta bạo tẩu.

Diệp Dĩ Khô là người nào, nàng là người cùng chung hoạn nạn với Đường Đỉnh Thiên, là thê tử cùng sinh cùng tử, là mẹ ruột của Đường Phong! Nếu là một tiểu cô nương bị đùa giỡn, mọi người cũng không cảm tức như vậy, một mỹ nhân vô chủ ai không mơ mộng chứ? Nhưng Diệp Dĩ Khô không giống, nàng đã có trượng phu, còn còn hài tử của mình.

Hiện tại Tư Đồ Không đứng ở trước mắt mọi người hung hăng càn quấy như vậy, ai còn có thể nhịn được? Đây là nhục nhã, đây là khiêu khích, đây là tuyên chiến trần trụi!

Mọi người đã không thể nhịn được nữa!

Cuối cùng Đường Phong cũng được kiến thức, cái gì mới thật sự là khinh người quá đáng! Cách làm của đám người Tư Đồ gia, chính là thuyết minh hoàn mỹ của câu khinh người quá đáng.

Dựa vào việc mình xuất thân từ một đại gia tộc của thế giới bên ngoài, hoàn toàn không đem người trong Linh Mạch Chi Địa không để vào mắt, bọn họ xem nơi này là cái gì, xem mình là cái gì?

Đám người tự cao tự đại, chưa bị giáo huấn nên không biết thu liễm.

Thần sắc Đường Đỉnh Thiên rất bình thản, nhưng cương khí Linh giai trung phẩm rung động một cái điên cuồng, thê tử của mình bị người ta đùa giỡn, hấn phần nộ còn nhiều hơn cả người khác.

Phần nộ mà không thể biểu hiện ra trước mặt, nhưng Khấp Huyết Thương lóe lên ánh sáng, ánh sáng màu đỏ lập lòe, ầm ầm có tiếng Long ngâm truyền ra.

Hấn lập tức muốn bước lên phía trước một bước, Đường Phong lại động trước.

Thân hình lóe lên, ngăn ở trước mặt Đường Đỉnh Thiên, sắc mặt Đường Phong âm trầm, lộ ra hàm răng trắng toát, cười cười với đám người đối diện.

Nụ cười này âm trầm khủng bố, làm cho người ta không tự chủ liên tưởng đến hàm răng của dã thú, làm cho người ta tự nhiên sinh ra cảm giác nổi gai ốc.

- Tư Đồ thế gia sao?

Lời nói của Đường Phong rất nhẹ, cũng rất bình thản, thời điểm hấn động chân hỏa, thường thường có loại phản ứng này:

- Phong phạm của đại thế gia rất tốt, tốt cho diễn xuất uy phong lẫm lẫm không ai bì nổi, hôm nay Đường gia lĩnh giáo.

Nghe thấy những lời này, đối phương không có phản ứng gì, nhịn không được cười lạnh một tiếng.

Khi bọn hấn nhìn thấy, chẳng qua chỉ là một tên Linh giai hạ phẩm không kiếm được phần nộ trong lòng, nhảy ra muốn chết a. Về phần hấn nói cái gì, không ai để trong lòng.

- Nghe đây.

Sắc mặt Đường Phong nghiêm túc, nói:

- Hôm nay Đường gia ta muốn Tư Đồ gia các người quy thuận, không cần các người làm cái gì gia tộc phụ thuộc, chỉ cần trở thành con chó của Đường gia chúng ta, tiền lời của gia tộc các người, Đường gia chúng ta muốn toàn bộ, một phần cũng không cho phép giữ lại. Nam đình trong gia tộc các người phải làm nô, nữ tử nhất định phải làm kỹ nữ, tiền tài kiếm được toàn bộ dâng tặng cho Đường gia. Tương ứng, Đường gia bảo chúng ta sẽ đền bù chút tổn thất cho các người, đó là giữ mạng của các người lại, để cho các người sinh sôi hậu đại, đây chính là thiên đại ân tình!

- Nhưng Đường gia ta không phải người nào cũng có thể tùy tiện quy thuận, muốn quy thuận Đường gia, bọn chúng phải hội đủ hai điều kiện, thứ nhất, những tên giết đệ tử Đường gia ta mấy ngày trước, tự sát tạ tội! Thứ hai...

Đường Phong u ám liếc nhìn Tư Đồ Không, nói:

- Ta muốn trông mắt và cái lưỡi của hấn, cho hấn hiểu được, người có thể nhìn, lời nào có thể nói!

Đường Phong nói nghiêm trang, thần sắc không một gợn sóng.

1144. Chương 984: Mở To Mắt Chó Của Người Mà Nhìn Kỹ

Nhưng bọn chúng không ngờ rằng, Đường Phong lại nói ra những lời này, mỗi câu của Đường Phong, thần sắc của bọn chúng âm trầm một phần, nói xong lời cuối cùng, người của Tư Đồ gia ngậy ngốc.

Cảm giác này rất khó hiểu, giống như tình thế của hai gia tộc đã thay đổi cho nhau, Đường gia bảo cao cao tại thượng, ngược lại Tư Đồ gia chính là loài bò sát, con sâu cái kiến.

Đột nhiên hào khí giương cung bạt kiếm biến mất không thấy gì nữa, người của Đường gia bảo vô cùng ngạc nhiên nhìn Đường Phong, ngàn vạn lần không nghĩ rằng lời nói của hắn ác như vậy, đưa ra điều kiện, còn ác hơn cả Tư Đồ Kiến vừa rồi gấp cả trăm lần. Đối lại những người này ở đây không ai dám nói ra những câu này, không phải không dám nói, mà là loại cãi nhau vô căn cứ này không đáng nói.

Nhưng Đường Phong nói ra, cũng làm cho người của Đường gia bảo đại khái nhân tâm, cảm giác thấy một cổ ác khí trong lòng đã biến mất, hàng tỉ lỗ chân lông trên người khoan khoái dễ chịu không ít.

Bởi vì, hắn là người trẻ tuổi, chỉ là tiểu bối Đường gia, hắn nói cái gì cũng có thể.

Tuổi trẻ cũng có chỗ tốt của tuổi trẻ.

Đường Phong lạnh lùng nhìn Tư Đồ Kiến, đột nhiên nghe thấy Tư Đồ Kiến cười to, giống như nghe được chuyện đáng chê cười nhất trên đời này,

- Người tốt nhất nên hiểu rõ và trả lời rõ ràng, bằng không người sẽ hối hận.

Đường Phong lạnh lùng đến cực điểm, chăm chú nghiêm túc đến cực điểm, cắt ngang tiếng cười của Tư Đồ Kiến, tuy ngữ khí nhỏ nhẹ, nhưng lại truyền vào trong tai của tất cả mọi người.

Những lời này vốn là Tư Đồ Kiến nói với Đường Ngạo, nhưng hiện tại bị Đường Phong hoàn trả trở lại.

Thần sắc của Tư Đồ Kiến rất đặc sắc, dù đã tận lực khắc chế, nhưng hắn vẫn có cảm giác một cổ lửa giận không nói nên lời đang thiêu đốt trong lòng.

Một người cao cao tại thượng, không có lý do gì lại bị một tên nhà quê khiêu khích thành như vậy. Chuyện này không phù hợp với thân phận và địa vị của hắn, vốn Tư Đồ Kiến cảm thấy những lời của Đường Phong rất đáng chê cười, nhưng một câu cuối cùng, đã triệt để chọc giận hắn.

Câu kia vốn là hắn đã nói, hiện giờ chẳng khác gì tát một bạt tay vào mặt hắn, làm cho da mặt của Tư Đồ Kiến nóng lên, nếu hắn không trút giận, hắn không còn là Tư Đồ Kiến nữa.

- Tiểu nhi, muốn chết!

Tư Đồ Kiến nổi giận gầm lên một tiếng, uy áp toàn lực cường hoành của Linh giai trung phẩm ép thẳng tới Đường Phong, cổ uy áp này không ngừng ngừng tụ, so với việc hắn phóng thích sát chiêu của mình còn lợi hại hơn, thần thức công kích, trực tiếp tác dụng lên hồn phách, nếu đối lại là một Linh giai hạ phẩm khác, chắc chắn sẽ không ngăn cản được, kết quả cuối cùng không thể nghi ngờ là trọng thương hồn phách.

Nhưng Tư Đồ Kiến nhanh chóng phát hiện điểm không ổn, uy áp dũng mãnh như thủy triều của hắn, dù là Linh giai trung phẩm ngang cấp, cũng phải trịnh trọng cẩn thận, nhưng Đường Phong giống như một tảng đá ngầm vạn năm, vẫn đứng thẳng ở đó, trên mặt không có chút thần sắc thống khổ nào, hắn vẫn bình thản tự nhiên, tóc dài bay múa, giống như hắn chẳng phải chịu đựng uy áp của Linh giai trung phẩm, mà là một làn gió mát thổi vào mặt.

Khóe miệng Đường Phong nhếch lên, nhìn Tư Đồ Kiến cười lạnh một cái, hàm nghĩa của nụ cười này không cần nói cũng biết, chính là muốn nói uy áp của Tư Đồ Kiến quá yếu.

Đường Phong đã từng ngâm hồn phách của mình trong vạn năm linh nhũ, lực lượng hồn phách không giống bình thường, dù là uy áp của Linh giai thượng phẩm hắn cũng có thể ngăn cản được, huống chi Tư Đồ Kiến chỉ là Linh giai trung phẩm mà thôi, hắn muốn dùng uy áp đòi lại mặt mũi, hiển nhiên là đã tính sai rồi.

Mất thấy Đường Phong vô sự, thần sắc của Tư Đồ Kiến cũng bình tĩnh một ít, tò mò đánh giá Đường Phong, hắn nhìn Đường Phong từ trên xuống dưới, chau mày nghĩ mãi mà không rõ vì cái gì mà một Linh

giai hạ phẩm có thể dưới uy áp của hắn mà vẫn êm đẹp không bị thương một chút nào, chẳng lẽ có gì không đúng sao?

Còn đang nghi hoặc, đột nhiên ánh mắt đùa cợt của Đường Phong biến đổi, trở nên lợi hại như chim ưng, biến thành đặng đặng sát khí, cặp mắt kia giống như câu hồn sứ giả của địa ngục, vung vẩy thanh phích lịch câu, làm cho người ta không rét mà run.

Cùng lúc đó Tư Đồ Kiến cảm thấy uy áp của mình giống như một tấm vải rách bị cổ khí thể ác liệt này phá vỡ, nhìn thấy khí thể phía đối diện đang trùng kích về phía mình.

Tư Đồ Kiến biến sắc, vội vàng ngưng tụ tâm thần để ngăn cản, tuy nhiên vẫn không thể ngăn cản được toàn bộ.

Thân hình đứng giữa hư không gấp nhô một cái, sắc mặt Tư Đồ Kiến tái nhợt một chút, sau đó “Phốc” một tiếng, khóe miệng phun ra máu tươi.

Mọi người đều cả kinh! Sắc mặt nhìn Đường Phong cũng biến đổi.

Dù là Tư Đồ gia như thế, Đường gia bảo cũng giống như thế. Không có người nào có thể nghĩ đến, đối chiến chính diện bằng khí thể, Tư Đồ Kiến lại bị thua Đường Phong.

Điều này đã triệt để phá vỡ nhận thức của mọi người về đẳng cấp thực lực.

Linh giai trung phẩm và Linh giai hạ phẩm, tuy chỉ kém nhau một cấp bậc, nhưng chênh lệch giống như trời và đất, đến Linh giai, mỗi lần tấn chức đều khó hơn lên trời. Sau khi tăng lên, một Linh giai trung phẩm muốn đối phó một Linh giai hạ phẩm, giơ tay nhắc chân cũng có thể thủ thắng, dù thực lực của Linh giai hạ phẩm có mạnh một chút, nhưng cũng chỉ có thể chèo chống một thời gian mà thôi, nhưng vẫn như cũ khó tránh được vận mệnh bại trận.

Nhưng chuyện xảy ra trước mặt, lại vượt qua sự tưởng tượng của mọi người.

Tư Đồ Kiến đối chiến khí thể với Đường Phong, tất cả mọi người đều cảm nhận được. Tư Đồ Kiến phóng thích khí thể và uy áp, đúng là của Linh giai trung phẩm, nhưng Đường Phong lại biểu lộ ra sự yêu nghiệt của mình, dùng cảnh giới Linh giai hạ phẩm, phóng xuất ra khí thể và uy áp, không ngờ còn lợi hại hơn Tư Đồ Kiến một bậc.

- Từ lúc nào Phong nhi trở nên lợi hại như thế?

Đường Đình Thiên lặng lẽ hỏi Diệp Dĩ Khô một tiếng.

- Ta nào biết được, hắn là con của người, người còn không rõ sao?

Diệp Dĩ Khô cảm thấy ngoài ý muốn, tuy vừa rồi Đường Phong đã biểu hiện qua một chút thực lực trước mặt nàng, nhưng không bại lộ toàn bộ thủ đoạn của mình, Diệp Dĩ Khô chỉ cho rằng hắn chỉ lợi hại hơn Linh giai hạ phẩm bình thường mà thôi, nhưng không ngờ lại lợi hại như vậy.

1145. Chương 985: Chuẩn Bị Tốt Ta Sẽ Tới. (thượng)

Tư Đồ Kiến che ngực, lau vết máu trên khóe miệng, lạnh lùng nhìn Đường Phong, nói:

- Đường gia dám cả gan là địch với Tư Đồ gia, chẳng khác nào tự tìm chết, hôm nay người của Đường gia không muốn quy thuận, cũng nên chém giết toàn bộ bọn chúng cho ta!

Mắt mặt lớn như vậy, Tư Đồ Kiến còn bình tĩnh được hay sao? Lửa giận trong lồng ngực tràn ra, làm cho hắn quyết định giết tất cả những người này, một người cũng không lưu!

Người trẻ tuổi kia đúng là có chút cổ quái, không biết tu luyện công pháp gì, khí thể và uy áp lợi hại như thế, nhưng hắn chỉ là Linh giai hạ phẩm mà thôi, không biết có thể ngăn cản được công kích của mình hay không.

Tư Đồ Kiến vừa nói những lời này, hiển nhiên là muốn khai chiến với Đường gia bảo.

Mọi người còn chưa kịp động, Đường Phong lại cười lạnh một tiếng:

- Đường gia của ta đại nhân đại lượng, ngược lại cho người Tư Đồ gia các người quy thuận, nhưng trước tiên các người phải hội đủ điều kiện mới được, bằng không, ta sẽ giết sạch toàn bộ các người!

Vừa nói, Đường Phong huy động hai tay, có cảm giác như chỉ điểm giang sơn.

- Việc đã đến nước này, người còn muốn sinh cường bằng miệng lưỡi hay sao?

Tư Đồ Kiến gào rú lên, giống như một con sư tử đang phẫn nộ.

- Ta lại muốn nhìn, có phải người có được bổn sự này hay không?

- Vậy thì mở to mắt chó của người ra nhìn cho thật kỹ!

Đường Phong nheo mắt lại, hai mắt lưu chuyển, nhìn chăm chăm vào Tư Đồ Không.

Sau một khắc, một đạo tàn ảnh của Đường Phong kéo ra một đường thẳng thật dài, lưu lại dấu vết trên không trung.

- Coi chừng!

Tư Đồ Kiến kinh hô một tiếng, lời còn chưa dứt, Đường Phong đã xuất hiện trước mặt Tư Đồ Không.

Ánh mắt của tên này nhìn Diệp Dĩ Khô làm cho người ta rất chén ghét, cộng thêm những câu nói vừa rồi của hắn, chẳng khác nào những lời nhục mạ mẫu thân Diệp Dĩ Khô của Đường Phong.

Thân là nhi tử, khi đó Đường Phong đã động sát tâm với hắn. Loại người như vậy chết không đáng tiếc, một kích giết chết hắn, vậy thì quá tiện nghi cho hắn.

Vận chuyển hai đại công pháp, Vô Thường Quyết và Linh Quyết giao hòa lẫn nhau, cương khí toàn thân Đường Phong bắn ra, bên ngoài thân thể xuất hiện một vòng kim sắc quang mang nhàn nhạt.

Đây là hiệu quả sau khi tu luyện Linh Quyết, năm đó Thượng tiên bối dùng thực lực Linh giai trung phẩm, có thể lấy một địch ba, không rơi vào thế hạ phong, nguyên nhân chính là nhờ Linh Quyết.

Mà hôm nay, dù Linh Quyết của Đường Phong không sánh được với Thượng tiên bối, nhưng cũng có tiểu thành, Linh Quyết tầng hai, mang đến tác dụng phụ trợ cho Vô Thường Quyết gấp mấy lần.

Cương khí vận chuyển trong thể nội lúc này rất nhanh chóng, con mắt Đường Phong nhìn thấy, lỗ tai nghe được, còn rõ ràng hơn lúc xưa rất nhiều.

Lực đạo mạnh mẽ, tốc độ nhanh như tia chớp, thời điểm Tư Đồ Kiến hô lên, Đường Phong đã ra tay với Tư Đồ Không.

Hai chỉ đâm ra, móc hai con mắt của Tư Đồ Không ra ngoài, mục tiêu rất rõ ràng, chính là muốn thực hiện lời nói lúc trước của mình.

Một kích này của Đường Phong rất đơn giản, dù tốc độ rất nhanh, nhưng dù gì Tư Đồ Không cũng là Linh giai trung phẩm, làm sao dễ dàng đắc thủ như vậy chứ?

Sau đó có một tiếng rống buồn bực vang lên, vận chuyển cương khí hùng hồn, tay phải Tư Đồ Không nắm thành quyền, trên nắm tay lập lòe hào quang mờ mờ, mạnh mẽ ngăn cản hai ngón tay của Đường Phong, đồng thời tay trái biến thành chưởng, chộp vào yết hầu của Đường Phong, hai tay công kích, hiển nhiên là muốn đưa Đường Phong và tử địa.

Nắm đấm chính là nắm đấm, đơn thuần lực đạo mà nói, hoàn toàn không phải hai ngón tay của Đường Phong có thể đánh đồng, nếu một kích này đánh trúng, cho dù thân thể của có cường hãn hơn nữa, chỉ sợ cũng phải gãy xương ngón tay.

Nắm đấm của Tư Đồ Không chưa tới, quyền phong đã giống như dao găm công tới.

Đường Phong cười lạnh một tiếng, đầu lệch xuống, tránh bàn tay trái của Tư Đồ Không, hai ngón tay như linh xà xuất động tránh khỏi nắm đấm tay phải của Tư Đồ Không, vẫn thẳng tắp tiến vào hốc mắt của hắn.

Gương mặt nghiêm túc của Tư Đồ Không biến thành kinh ngạc. Hắn không nghĩ tới, tên trẻ tuổi đang xông tới này chỉ có cảnh giới Linh giai hạ phẩm, nhưng tốc độ và lực phản ứng toàn thân của hắn, không phải là

Linh giai hạ phẩm có thể có được, nhất là hấn nắm chắc tiết tấu chiến đấu, động tác lẩn tránh nguy hiểm, đúng là đã đạt tới đỉnh phong.

Nhất cử nhất động của hấn, một khi đã ra chiêu rồi, thì không ngừng lại một chút nào, mượt mà tự nhiên, giống như đây là phản ứng bản năng của hấn.

Chỉ vừa đối mặt giao thủ với nhau, Tư Đồ Không đã phát hiện mình không có chút biện pháp ứng phó nào, chỉ có thể dùng chân dịch chuyển, đang ở giữa không trung, cấp tốc lui về phía sau, ý đồ thoát khỏi phạm vi công kích của Đường Phong.

Bằng vào kinh nghiệm chiến đấu hơn người và nhãn lực sắc bén, Tư Đồ Không đã nhìn ra, tên Linh giai hạ phẩm này có chút cổ quái, sức chiến đấu không chỉ biểu lộ ra đơn giản như mình đã nhìn thấy, hấn dám xông tới móc mắt của mình, không phải là huyết khí dâng trào, đầu nóng mà là có điểm nắm chắc.

Hấn khẽ động, những người khác của Tư Đồ gia rút cuộc cũng động.

Vừa rồi Đường Phong ra tay đã khiến người của Tư Đồ gia chú ý, nhưng hành động trước sau chỉ mới qua một tức thời gian mà thôi, cho tới lúc này, bọn họ mới kịp thì triển sát chiêu công kích Đường Phong.

Cái gì là kết cục hổ nhập bầy dê? Không thể nghi ngờ chính là việc lão hổ xé xác toàn bộ lũ dê thành từng mảnh, nuốt vào trong bụng.

Mỗi người đều phát động công kích đánh về phía Đường Phong, vô số hào quang vũ khí và cương khí cương mang đánh tới, nhắm vào cổ, eo bụng, giữa hai chân.

Đám người Tư Đồ gia, trừ Tư Đồ Không thì còn chín tên Linh giai khác, bọn nào có thể trở mắt nhìn người một nhà bị công kích mà thời ơ chứ.

Chín tên Linh giai đồng loạt ra tay, trong đó có công kích của một Linh giai trung phẩm, với đội hình như vậy, dù là Linh giai thượng phẩm, cũng phải nghĩ kĩ. Đương nhiên Đường Phong sẽ không thờ ơ, Độc Ảnh kiếm xuất hiện, thân thể chuyển động giống như con quay, đánh ra một đạo kiếm quang, mang theo một chuỗi tiếng vang leng keng, có mấy tên Linh giai của Tư Đồ gia bị đánh lui nhưng có không ít những tên khác đã dùng đao kiếm tiếp tục đánh lên người Đường Phong.

Tràng cảnh huyết nhục tung bay trong tưởng tượng của mọi người không có xuất hiện, có vài chuỗi vũ khí công kích Đường Phong, nhưng lại không gây ra chút trở ngại nào, ngược lại mượn nhờ lực công kích của đối phương, dùng tốc độ nhanh nhất lao về phía Tư Đồ Không.

Lúc này, Tư Đồ Không đang quay người lại, chuẩn bị liên hợp với nhân thủ trong gia tộc công kích, hấn còn chưa kịp giơ nắm đấm lên đánh một kích trí mạng giết Đường Phong, đồng tử của Tư Đồ Không mở lớn, hấn hoảng sợ phát hiện, cái gương mặt lạnh như băng, thần sắc bình tĩnh, tên thiếu niên trẻ tuổi kia đang vọt tới trước mặt mình, duỗi một tay ra bắt lấy cổ của mình.

1146. Chương 985: Chuẩn Bị Tốt Ta Sẽ Tới. (hạ)

Tư Đồ Không muốn vận cương khí, nhưng cương khí của đối phương quá quý dị, lại rất hùng hồn, xâm nhập vào trong thể nội, phong ấn chặt kinh mạch của hấn, làm cương khí của hấn không thể nào thông suốt.

Thần sắc Đường Phong dữ tợn, con mắt không hề có chút tình cảm nào nhìn gương mặt của Tư Đồ Không, thân thể uốn éo, mang theo hấn như lưu tinh, đánh hấn vào mặt đất.

Đùng một tiếng, cả đại địa như run lên, trên mặt đất khói bụi bay lên tung tóe.

- Nhị đệ!

- Phong nhi!

Vài âm thanh dồn dập la lên truyền tới, tràng diện trong nháy mắt vừa rồi thật sự quá nhanh, nhanh đến mức người của Tư Đồ gia không kịp phản ứng, người Đường gia bảo cũng không kịp phản ứng, khi Đường Phong động thủ, đến khi hai người đều rơi xuống mặt đất, tổng cộng thời gian chỉ ba tức mà thôi.

Trong ba tức này, mọi người của Đường gia bảo cũng không có biện pháp xông vào cứu viện cho Đường Phong.

- Ah. . .

Một tiếng kêu cực kỳ thảm thiết từ bên kia truyền tới, thanh âm này là của Tư Đồ Không, nghe được tiếng kêu này người của Tư Đồ gia trầm xuống, vì trên mặt đất có khoi bụi bao trùm, là vật che chắn tầm mắt của mọi người, làm cho bọn họ không biết đang xảy ra chuyện gì ở bên đó.

- Cứu người!

Tư Đồ Kiến rất sốt ruột, tiếng kêu này rất thảm thiết và đau đớn, đương nhiên hắn biết Nhị đệ của mình nhất định là chịu tổn thương gì đó, vội vàng dẫn người vọt tới.

Bọn chúng vừa động, một đạo nhân ảnh từ trên mặt đất xông lên.

Tư Đồ Kiến cầm thanh kiếm trên tay, đang chuẩn bị đâm tới, kiếm chiêu vừa ra đã thu tay trở lại, trên miệng hô to nói:

- Đừng động thủ!

Người Tư Đồ gia nghe thế, liền thu liễm chiêu thức lại, Tư Đồ Kiến lao tới đỡ bóng người đang lao lên, đưa mắt dò xét, tóc gáy toàn thân dựng đứng, khuôn mặt vô cùng tái nhợt.

Nhị đệ của mình, lúc này đã mất đi hai mắt, vị trí hốc mắt vốn có hai mắt, hiện tại xuất hiện hai cái lỗ thủng to tướng, bên trong còn có huyết dịch chảy ra, còn mang theo một ít màu đen sền sệt, nhìn thấy đã làm cho người ta buồn nôn, đang từ trên mặt Tư Đồ Không phun ra, vừa rồi hắn kêu lên thảm thiết thế lượng như thế, chính là vì hắn quá thảm.

Đôi mắt này... Là bị người ta móc ra khi còn sống sờ sờ!

- Đại ca...

Tư Đồ Không duỗi hai tay ra, chịu đựng đau đớn sờ Tư Đồ Kiến.

Tư Đồ Kiến nuốt nước miếng một cái, sắc mặt âm trầm, tận lực dùng âm thanh ôn nhất, nói:

- Ta ở đây.

- Giết chúng, giết sạch bọn chúng, hắn móc mắt của ta, ta đã không còn nhìn thấy gì... Đại ca, giết sạch bọn chúng báo thù cho ta.

- Được, đại ca sẽ giết chúng báo thù cho ngươi!

Tư Đồ Kiến cắn răng, gật đầu.

- Không.

Đột nhiên Tư Đồ Không lắc đầu, nói:

- Lưu nữ nhân kia lại, vừa rồi hắn móc mắt của ta, ta muốn hắn nhìn thấy, ta muốn hắn nhìn thấy ta chà đạp nữ nhân kia như thế nào, ta muốn hắn chịu tra tấn còn thống khổ hơn cả ta gặp nhiều lần.

- Ngươi nói cái gì đại ca đều nghe ngươi.

Trong lòng Tư Đồ Kiến như nhỏ máu, trong lòng ngực xuất hiện một ngọn lửa phản nộ không gì sánh được.

Dưới sự bảo vệ của chính mình, Nhị đệ lại bị người ta móc mắt khi hắn sống sờ sờ ra đó, chỉ riêng phần tự trách này đã làm cho hắn sắp đánh mất lý trí của mình.

Lúc hai huynh đệ Tư Đồ Kiến nói chuyện với nhau, khói bụi trên mặt đất đã tán đi.

Đường Phong vẫn đứng ở đó, toàn thân giống như bị một khối băng tấn ra hàn khí, ngẩn đầu nhìn lên, hắn cảm thấy tâm của hắn đang run lên, trên tay phải của hắn đang chảy máu đầm đìa, đó không phải là máu của hắn, mà là của Tư Đồ Không.

Trên tay hắn đang cầm hai tròng mắt, chính là hai tròng mắt vừa móc ra trên người Tư Đồ Không.

Giơ nó qua đầu, Đường Phong lạnh lùng nhìn chăm chăm vào đám Linh giai Tư Đồ gia trên bầu trời, sau đó nắm chặt tay lại, bóp vỡ hai con mắt.

- Bảo vệ hần cho tốt, ta sẽ cắt lưỡi của hần Hần phải biết, người nào có thể nhìn, lời nào có thể nói!

Lời nói của Đường Phong lạnh như băng, làm cho người của Đường gia bảo cũng cảm thấy lạnh mình.

Đường Phong lúc này, đã không còn khí chất nho nhã trước kia, hiện tại, giống như một ma đầu từ trong luyện ngục bước vào trần gian. Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô giật mình, nhi tử của mình, dưới tình huống mình không phát giác được, lại có thể phát triển đến trình độ này.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đều nhìn được trong mắt nhau hổ thẹn và vui mừng.

Hổ thẹn là, sau khi sinh ra Đường Phong, suốt mười sáu năm không chiếu cố hần, dù là ai trong hai người, cũng không làm tròn bổn phận của người làm phụ mẫu.

Vui mừng là, sau mười sáu năm, Đường Phong đã tiếp nhận bọn họ, cũng không vì chuyện bọn họ không chiếu cố mình nhiều năm mà trách cứ, mà bây giờ, càng vì họ mà nổi giận với Tư Đồ Không. Hần làm như vậy, hần trở nên huyết tinh tàn bạo như thế, tất cả là vì mẫu thân của mình!

- Phong nhi, đủ rồi!

Trong mắt Diệp Dĩ Khô rừng rưng, ngữ khí nhu hòa, nàng sợ Đường Phong bởi vì tức giận trong nhất thời, làm cho tâm tình của mình xấu đi, biến thành tàn bạo khát máu, nhi tử đã vì mình giải một ngục ác khí, như vậy đã đủ rồi.

- Không!

Đường Phong từ từ lắc đầu, nói:

- Nam tử hần đại trượng phu, nói một lời như đinh đóng cột, nói cắt đầu lưỡi của hần là phải cắt! Phụ mẫu, gia chủ, các người không ai được nhúng tay vào. Mắt chó của đám người này không biết nhìn người thấp, cho nên phải cho chúng thấy thực lực của Đường gia bảo chúng ta.

- Buông tay mà làm!

Đường Đỉnh Thiên cũng nhìn ra, với thực lực Đường Phong biểu hiện ra ngoài, người của Tư Đồ gia không thể làm gì được hần, Tư Đồ Không bay trở về trong trận doanh của Tư Đồ gia, không có nghĩa là tự bản thân hần thoát khỏi, mà là bị Đường Phong ném trở về, cho nên hần không lo lắng cho an nguy của Đường Phong, ngược lại rất hiếu kỳ nhìn xem nhi tử của mình có bao nhiêu bốn sự.

- Chúng ta sẽ lược trận cho người!

- Được!

Đường Phong khẽ cười một tiếng, quay đầu nhìn về phía đám người Tư Đồ gia, sắc mặt lập tức âm trầm xuống, huy động Độc Ảnh kiếm đánh ra vài đạo kiếm hoa, lạnh giọng hỏi:

- Chuẩn bị cho tốt chưa? Chuẩn bị tốt ta sẽ tới!

Trong chốc lát người của Tư Đồ gia như ngừng thở, trong thiên địa hiện giờ rất yên tĩnh, chỉ còn lại tiếng tim đập kịch liệt của cao thủ Linh giai. Tư Đồ Không cũng thanh tĩnh một chút, sau đó vội vàng hô:

- Ngăn cản hần, không tiếc bất cứ giá nào ngăn cản hần!

1147. Chương 986: Không Thể Ngăn Cản, Không Thể Địch Nổi.

Sau khi ý thức được điểm này, Tư Đồ Kiến lập tức tỉnh táo lại. Hần biết rõ nếu không cẩn thận một chút, nói không chừng lần này Tư Đồ gia sẽ bị lật thuyền trong mương ở chỗ

Thoát ly khỏi sự khống chế của Đường Phong, cả thân thể Tư Đồ Không làm ra động tác không người nào có thể tưởng tượng nổi, chỉ thấy hắn đem hai hốc mắt trống rỗng hướng về phía Đường Phong, sau đó gầm lên một tiếng giận dữ, cương khí toàn thân vận chuyển kịch liệt, sau lưng xuất hiện một hư ảnh mãnh hổ, xuất ra hai đấm, tập kích vào cái ót của Đường Phong.

Tư Đồ Không lựa chọn thời cơ ra tay tương đối xảo diệu, thời điểm này là lúc Đường Phong buông lỏng cảnh giác với hắn nhất, hắn ra tay vào lúc này, tỷ lệ thành công tương đối cao.

Thực lực Linh giai trung phẩm bộc phát toàn bộ, lại là đánh lén, nếu không cẩn thận bị trúng chiêu này, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi, dù là Đường Phong cũng không ngoại lệ.

Nhưng đây chỉ là một màn hí kịch, vẫn chưa phải là hồi kết thúc.

Sau đó là một loạt tiếng vang phốc phốc, hư ảnh mãnh hổ sau lưng Tư Đồ Không nhanh chóng biến mất, nắm đấm của hắn chưa kịp đánh trúng người Đường Phong đã rủ xuống.

Máu tươi vẩy ra, thân thể Tư Đồ Không ở trên khung trung bắn ra một đạo huyết quang đỏ thẫm hình vòng cung, huyết dịch bắn lên trời như mưa, nhuộm đỏ cả mặt đất.

Tư Đồ Kiến vội vàng tiến lên tiếp lấy hắn, cúi đầu nhìn xuống, thần sắc lập tức ảm đạm.

Yết hầu của Tư Đồ Không, đã xuất hiện một lỗ thủng, vị trí ngực bị đâm một kiếm, trực tiếp đâm thủng tâm mạch, hiện tại Tư Đồ Không, không còn sinh cơ, không còn hô hấp, trong nháy mắt tâm mạch của hắn bị hủy, hắn đã tử vong.

Tràng diện biến hóa quá nhanh, tất cả mọi người còn không kịp phản ứng, Tư Đồ Không đã bị Đường Phong đánh gục.

Đường Phong nhìn Tư Đồ Kiến trước mặt, hắn rủ Độc Ảnh kiếm trên tay xuống làm rơi xuống một giọt máu tươi, sắc mặt của Tư Đồ Kiến âm trầm đến đáng sợ.

1149. Chương 987: Người Phạm Đường Gia Ta, Chết! (hạ)

Quả nhiên, nhân từ với địch nhân, chính là độc ác với bản thân mình. Vừa rồi mình chỉ hơi động lòng trắc ẩn một chút thôi, vậy thì người nằm xuống bây giờ có lẽ là mình, khi đó hai nắm đấm của Tư Đồ Không sẽ đánh vỡ ót của mình ra.

- Tốt, tốt, rất tốt!

Sau nửa ngày, Tư Đồ Kiến ôm lấy thi thể của Tư Đồ Không làm bầm nói ra mấy tiếng, mỗi lần nói một chữ, lửa giận của hắn tăng lên một chút, nói xong lời cuối cùng, cơ hồ là rống lên.

Thi thể của Tư Đồ Không được hắn từ từ đặt lên mặt đất, hắn đứng dậy, hắn dùng ánh mắt đầy căm hận nhìn Đường Phong, nói:

- Đường gia bảo, Đường gia, ta muốn các người chó gà không tha, chôn cùng Nhị đệ của ta!

- Người có phần bốn sự này sao?

Đường Ngạo hừ lạnh một tiếng, hắn quay đầu nhìn lại phía sau, nói:

- Người phạm Đường gia ta, chết!

Hắn vừa dứt lời, tất cả mọi người trong Đường gia bảo lao ra, mục tiêu chính là đám người Tư Đồ gia, chỉ lưu lại một mình Tư Đồ Kiến, đây là đối thủ của Đường Phong!

Tư Đồ Kiến đưa tay vào trong ngực, lấy một bình ngọc ra, đổ trong bình ra một viên đan dược, nhét vào trong miệng.

Đường Phong thu tất cả vào trong mắt, trong lòng xuất hiện một cảm giác không được tốt cho lắm. Đan dược Tư Đồ Kiến ăn là gì, hắn không biết, nhưng biết đan dược mà hắn ăn vào lúc này, khẳng định không phải bình thường đan dược, vô cùng có khả năng là đan dược có hiệu quả nghịch thiên.

Nếu đã vạch mặt, song phương càng thủy hỏa bất dung, Đường Phong sẽ không còn khách sáo nữa, lúc Tư Đồ Kiến ăn đan dược, Đường Phong đã tiến về phía hắn.

Khoảng cách hơn mười trượng trong nháy mắt đã đến, Đường Phong huy động Độc Ảnh kiếm, lúc kiếm quang của Đường Phong bao phủ Tư Đồ Kiến thì hắn vẫn đứng nguyên tại chỗ, trong lỗ mũi phun ra nhiệt khí, hai mắt đỏ thẫm, khuôn mặt hắn đỏ như muốn nhỏ ra máu, đón đỡ công kích của Đường Phong, cạy mạnh hóa giải.

Hiện tại vũ khí của hai người đều là trường kiếm, trong nhất thời âm thanh vũ khí tương giao đinh đinh đang đang, không dứt bên tai.

Kiểm thuật của Đường Phong giản lược đến cực điểm, mỗi một cú đâm hoặc chém đều bao hàm tinh túy của kiếm thuật bên trong, không có bất cứ sự hoa mỹ nào trong chiêu thức, một kiếm đánh ra ngoài, thậm chí còn chưa đánh ra hết đã đổi thành một loại công kích khác.

Đây cũng là lần đầu tiên Tư Đồ Kiến đối đầu với loại kiếm pháp quỷ dị thế này, dù hắn cao hơn Đường Phong một tầng cảnh giới, nỗ lực không để bị thương, nhưng hắn ứng phó một hồi phí hết tay chân, công kích của Đường Phong, mỗi lần tấn công đến, chưa kịp chờ hắn hóa giải, đường kiếm của Đường Phong đã đâm vào một chỗ hiểm khác, tốc độ nhanh đến mức làm cho người ta hoa mắt, Tư Đồ Kiến thấy được, dù hình thái hư hư thật thật này, nhưng hắn vẫn cảm thấy mình ứng phó được.

Triền đấu suốt nửa chén trà, hai người không ai làm cho đối phương bị thương được.

Nhưng Đường Phong nhanh chóng phát hiện, Tư Đồ Kiến này còn khó giết chết hơn cả Tư Đồ Không, hắn cường đại hơn nhiều, tuy cảnh giới của hai người là Linh giai trung phẩm, nhưng thực lực của Tư Đồ Kiến thâm hậu hơn Tư Đồ Không rất nhiều, kinh nghiệm chiến đấu cũng tương đối phong phú.

Đường Phong cũng âm thầm may mắn, vừa rồi mình nhìn chăm chăm vào Tư Đồ Không, cho nên lúc này mới dễ dàng đắc thủ, nếu nhìn chăm chăm vào Tư Đồ Kiến, chỉ sợ không thể làm được đến loại trình độ này.

Vận chuyển hai đại công pháp, thân thể lại được rèn luyện đến cực hạn, cộng thêm những linh ngộ về kiếm thuật trên thi thể Kiếm Thần, Đường Phong đánh giá thực lực hiện giờ mà mình biểu lộ ra ngoài, nhiều lắm chỉ có thể ngang sức ngang tài với Tư Đồ Kiến mà thôi.

Tên Linh giai trung phẩm này, không đơn giản!

Thời điểm hắn đang suy nghĩ, đột nhiên Tư Đồ Kiến đánh một kiếm tới, trên thân kiếm lập loè kiếm quang dài ba thốn, tốc độ nhanh hơn vừa rồi vài phần.

Đường Phong ngăn cản công kích này nhờ vào phản xạ có điều kiện, nhưng kết quả vẫn làm cho hắn chấn động, một kiếm này của Tư Đồ Kiến, trực tiếp đánh lên thân Độc Ảnh kiếm, lực đạo vô cùng lớn, chính mình phải lui về phía sau vài bước mới có thể đứng vững thân hình.

Thời điểm nhìn lại Tư Đồ Kiến, Đường Phong ngạc nhiên phát hiện, vào lúc này hắn đã có chút điên cuồng, trong đôi mắt đỏ thẫm lộ ra hương vị giết chóc, tuy nói thời điểm Tư Đồ Không bị giết chết, Tư Đồ Kiến đã không được tốt lớn, nhưng ít nhất lúc đó hắn cũng còn giữ lại được chút lý trí, từng chiêu từng thức đều có dấu vết mà lần theo.

Nhưng hiện tại nhìn Tư Đồ Kiến, hắn đã hoàn toàn lâm vào trạng thái điên cuồng, từ trong hai tròng mắt của hắn, không thể cảm thụ được chút lý trí nào, hắn giống như một con dã thú đang nổi giận, giãy giụa khỏi lồng giam đang trói buộc mình, giương nanh múa vuốt với Đường Phong. Nhưng đó không phải là cái biến lớn nhất, thứ cái biến nhiều nhất chính là làn da của Tư Đồ Kiến.

Trên làn da của hắn, vào lúc này giống như viêm thạch, đỏ bừng một cách quái dị, một tầng hơi nước bốc hơi ra ngoài, thậm chí bên ngoài làn da còn lộ ra vết máu tươi, những giọt máu tươi này chảy ra, bị nhiệt độ cực nóng làm khô lại.

Không đúng! Tình huống này rất không đúng! Đường Phong lập tức liên tưởng đến viên đan dược mà Tư Đồ Kiến vừa phục dụng.

Sắp đại chiến mà lại phục dụng đan dược, nghĩ đến tác dụng không nhỏ của viên đan dược này. Mà bây giờ nhìn thấy cải biến của Tư Đồ Kiến, chỉ sợ là nhờ công lao của viên đan dược này.

- Rống...

Sau khi Tư Đồ Kiến bức lui Đường Phong, giống như một con dã thú rướng cổ lên, nổi giận gầm lên một tiếng, đột nhiên cương khí chấn động trên người hắn hỗn loạn, khí thể Linh giai trung phẩm của hắn điên cuồng tăng lên, mỗi lần cương khí hỗn loạn một lần là mỗi lần cường độ của nó tăng lên một lần.

Tăng lên, tăng lên, tăng lên...

Khi Đường Phong đang kinh ngạc quan sát, khí thể của Tư Đồ Kiến chỉ trong ba tức thời gian ngắn ngủi đã tăng lên đến trình độ Linh giai thượng phẩm, hơn nữa vẫn còn đang tiếp tục tăng lên.

Một lát sau, khí thể của Tư Đồ Kiến không thể tăng lên nữa, nhưng cương khí chấn động của bản thân vô cùng cuồng bạo, cũng không vững vàng như người tu luyện bình thường, cương khí rất mất ổn định, căn bản không thể khống chế.

Nhìn một màn trước mắt này, đã làm cho Đường Phong tỉnh táo vạn phần. Định nhân phục dụng khóa đan dược kia, đã làm cho hắn tạm thời có được khí thể Linh giai thượng phẩm, chiến lực còn cường đại hơn lúc trước.

1150. Chương 988: Ta Muốn Nhìn Xem Người Sẽ Lấy Cái Gì Đấu Với Ta.

Thời điểm lần đầu tiên hắn đi tới Đường gia bảo, đúng lúc gặp phải Tinh Thần Thiên Nguyên Quả thành thực, đành phải đi Đường gia bảo trộm Tinh Thần Thiên Nguyên Quả, khi còn cách Đường gia bảo trăm dặm thì bị đám người Chung gia Chung Lộ chặn đường. Lúc ấy Đường Chính phục dụng một khóa đan dược gọi là Vạn Cổ Thông Linh Đan, thực lực đại trưởng, cũng nhờ vào viên đan dược này, Đường Chính mới có thể chém giết được vài tên đệ tử Chung gia, nếu không nhờ Đường Phong ra tay chặn đường, suýt nữa bị hắn mang theo Tinh Thần Thiên Nguyên Quả chạy đi.

Viên đan dược Đường Chính phục dụng chính là Vạn Cổ Thông Linh Đan, hiệu quả của nó chắc chắn không thể sánh bằng viên đan dược mà Tư Đồ Kiến đã phục dụng, nhưng phạm là đan dược có thể tạm thời tăng thực lực lên, luôn có đủ loại tai hại.

Ví dụ khóa đan dược Vạn Cổ Thông Linh Đan mà Đường Chính phục dụng, sau khi phục dụng, trong thời gian ba tháng không thể sử dụng cương khí, hơn nữa thực lực của bản thân có thể bị hạ thấp, thực lực tăng vọt đã làm cho bản thân chịu thương tổn, dược hiệu qua đi, phải nhanh chóng tìm một địa phương chữa thương mới được.

Đường Phong không biết Tư Đồ Kiến phục dụng loại đan dược gì, nhưng biết đó là loại đề thăng thực lực,

Vừa rồi một kích của Ngự Thần không thể giết chết Tư Đồ Kiến, không phải uy lực không đủ, mà là tiểu tử này quá nhạy cảm với cảm giác nguy hiểm, sau khi Độc Ảnh kiếm bị Ngự Thần bắn ra ngoài, hắn đã uốn éo hạ thân, làm cho một kích này không đánh trúng chỗ hiểm, chỉ lưu lại trên người hắn một lỗ thủng mà thôi.

Dù bị trọng thương, nhưng không đủ để lấy mạng hắn, với thực lực của Tư Đồ Kiến và linh đan diệu dược của Tư Đồ gia, hắn khôi phục lại chỉ là vấn đề thời gian.

Thả hổ về rừng gây họa ngày sau, đánh rắn không chết sẽ bị trả thù! Đối mặt với địch nhân như vậy không được mềm lòng, Đường Phong đã ôm tâm tính trăm thảo trừ căn.

- Phong nhi!

Vừa lấy phi đao ra, Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô đã xuất hiện bên cạnh hắn, toàn thân hai người không có chút chật vật nào, thậm chí không bị dính một giọt máu.

- Tình huống như thế nào?

Bọn hắn vừa rồi quét sạch đám người còn lại của Tư Đồ gia, toàn bộ bị giết chết, không lưu một tên, khi nhìn thấy Đường Phong đang cố sức ứng phó, cho nên muốn ra tay hỗ trợ, nào biết vừa đến xem xét, chỉ còn lại một mình Đường Phong.

- Chạy thoát được sao!

Đường Phong nhìn về phía Tư Đồ Kiến vừa chạy trốn, thò tay đem phi đao bắn ra, phi đao lập tức lơ lửng trước mặt hắn.

- Ta đuổi theo hắn!

Đường Đỉnh Thiên cầm Khấp Huyết Thương muốn đuổi theo.

- Không cần!

Đường Phong từ từ lắc đầu, lập tức hít sâu một hơi, nhắm mắt lại.

- Đuổi theo cũng đuổi không kịp.

Diệp Dĩ Khô thở dài một tiếng, dù gì Tư Đồ Kiến cũng là cao thủ Linh giai trung phẩm, hiện giờ đã chạy được một dặm rồi, cho dù Đường Đỉnh Thiên có đuổi theo, chỉ sợ khó mà đuổi kịp, cao thủ Linh giai trung phẩm liều mạng chạy trốn, chỉ có Linh giai thượng phẩm mới có thể ngăn lại.

- Đáng tiếc!

Đường Đỉnh Thiên vô cùng giận dữ.

Đường Đỉnh Thiên vừa dứt lời, liền ngạc nhiên nhìn về phía Đường Phong, cả Diệp Dĩ Khô cũng thế, tình hình hai phu thê nhìn thấy khí chất của Đường Phong lúc này biến đổi, trở nên quỷ dị khó dò, một cảm giác khó hiểu xuất hiện trong lòng của hai người, mà cả người hắn, dù đứng nguyên tại chỗ, nhưng lại giống như một cây cung đang được kéo căng.

Ông một tiếng, tiếng vang này làm run màng nhĩ của người đứng bên cạnh, phi đao đang lơ lửng trước mặt Đường Phong, như biến thành một đạo lưu quang, trong chớp mắt đã biến mất không thấy đâu.

Đường Phong mở to mắt, nhìn hai người cười cười, nói:

- Hắn chết rồi!

Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô nghi hoặc nhìn hắn, cho tới lúc này, một tiếng lợi khí đâm xuyên da thịt từ xa xa truyền tới, sau đó là tiếng kêu thảm thiết của người sắp chết phát ra, tiếng hét thảm này từ phương hướng chạy trốn của Tư Đồ Kiến truyền tới.

Hai phu thê liếc nhìn nhau, đều nhìn ra một tia sợ hãi trong mắt của đối phương.

- Ta đi xem.

Đường Đỉnh Thiên như vẫn chưa tin vào lời nói của Đường Phong, thân hình nhoáng một cái đã rời đi, một lát sau, trên tay của hắn cầm về một cổ thi thể, sắc mặt như thấy quỷ nhìn Đường Phong.

Thi thể Đường Đỉnh Thiên mang trở về, chính là Tư Đồ Kiến. Nhưng bộ dáng hiện tại của hắn vô cùng thê thảm, dưới bụng của hắn xuất hiện một lỗ thủng cỡ bàn tay hài tử, vẫn còn máu huyết đang chảy ra, vết thương này giống như bị trường kiếm đâm thủng, không phải đâm thủng đơn giản, mà là bị thanh trường kiếm đâm xuyên qua.

Mà cái ót của hắn cũng có miệng vết thương, cũng là một vết thương như thế, thương thể này nhỏ hơn phần bụng một chút, nhưng cũng là vết thương bị đâm xuyên qua. Lợi khí bay từ phía sau đâm xuyên qua não, đánh vào đầu, sau đó bay đi.

Từ hai vết thương này mà suy đoán, vết thương trí mệnh không thể nghi ngờ chính là cái sau! Dù là ai, khi cái ót bị đánh thủng một cái lỗ lớn như vậy, đừng mong toàn mạng.

1153. Chương 990: Lo Lắng! (hạ)

Hộ thân cương khí của Linh giai trung phẩm, cũng không phải dễ bài trí!

Càng làm cho Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô kinh ngạc không thôi, chính là khoảng cách của một kích cuối cùng của Đường Phong đánh ra, đúng là khó có thể tưởng tượng. Khoảng cách khi đó của Tư Đồ Kiến và Đường Phong, ít nhất cũng khoảng ba dặm, đánh một kích đến khoảng cách xa như vậy, hơn nữa là một kích trí mạng, thì dù là Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô, cũng không thể nào làm được.

Rốt cuộc chuỗi ám khí đó làm sao bắn ra? Đường Đỉnh Thiên có nghĩ vỡ đầu cũng không rõ, hắn không thấy Đường Phong động thủ, chỉ nghe một tiếng ồ, chuỗi ám khí đã bay đi, sau đó nhìn thấy Tư Đồ Kiến mất mạng.

Hồi tưởng lại, giống như đang nằm mơ, không quá chân thật. Nhưng Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô không hồi nhiều, bọn họ biết rõ, nếu nhi tử của mình muốn nói thì đã mở miệng rồi.

Thời điểm hai phu thê khiếp sợ, Đường Phong đã đi tới thi thể Tư Đồ Kiến, nhìn nửa ngày rồi chép miệng, lộ ra vẻ không hài lòng.

Thời gian hắn thu được Ngự Thần quá ngắn, hắn chưa thể sử dụng chuỗi Thần binh này một cách hoàn mỹ được! Lần đầu dùng Ngự Thần, chính là dùng Độc Ảnh kiếm làm mũi tên, làm cho uy lực của Ngự Thần giảm mạnh, cho nên Tư Đồ Kiến mới còn sống.

Dù sao trường kiếm không phải là sở trường của Đường Phong, lần thứ hai đổi thành ám khí, mới thuận buồm xuôi gió một ít, Ngự Thần bắn ám khí, mới có thể phát huy uy lực Ngự Thần, còn Đường Phong không chế ám khí, chính là nhờ cương khí không chế, cho nên Đường Đỉnh Thiên không nhìn ra được.

Hiện tại tác hại sau khi sử dụng Ngự Thần đã xuất hiện, xương cốt toàn thân vô cùng đau đớn, kinh mạch căng phồng lên. Dùng thân thể biến thành cung, nhưng dù sao thân thể làm sao mà sánh được với Thần binh, áp lực chịu tải quá lớn.

Chính vào lúc này, những người khác của Đường gia bảo cũng chạy tới, bỏ qua những cao thủ Linh giai ra, sau khi những cao thủ Thiên giai nhìn thấy thi thể Tư Đồ Kiến, lập tức hoan hô một tiếng, cổ hào khí u ám nặng nề đè nặng Đường gia bảo bấy lâu nay, cũng đã theo tiếng hoan hô này biến mất.

Mấy ngày nay Đường gia bảo bị người của Tư Đồ gia khi dễ quá thảm, tuy có hai thanh Thần binh và hai Linh giai trung phẩm, nhưng cũng không thể nào ngăn cản được đám người Tư Đồ gia giết người, chỉ hai ngày ngắn ngủi, số đệ tử chết và tổn thương đã lên tới vài chục người, hơn nữa còn bị đối phương uy hiếp đến phát khổ, nhưng hết lần này tới lần khác lại không thể làm gì được đối phương. Nhưng hôm nay, tất cả những chuyện này theo cái chết của đám người Tư Đồ gia mà kết thúc, tất cả người của Đường gia bảo có cảm giác thở ra được một ngụm ác khí.

- Làm tốt lắm!

Đường Ngạo đi tới khen ngợi Đường Phong một câu.

- Tiểu Phong nhi trò giỏi hơn thầy, bạch mà thắng vu lam, còn có tiền đồ hơn cả lão Ngũ, cả nhà các người đều là Linh giai, chẳng khác nào là bùa hộ mệnh cho Đường gia bảo!

- Gia chủ quá khen!

Sắc mặt Đường Đỉnh Thiên vui mừng rất ít, nhưng ai cũng có thể nhìn ra hẳn rất vui vẻ. Con mình có tiền đồ, đương nhiên hẳn rất cao hứng.

- Quét dọn nơi này một chút, đem những đệ tử Đường gia đã chết hậu táng, người Tư Đồ gia vui xuống một cái hố là được rồi!

Đường Ngạo đưa ra mệnh lệnh, tất cả mọi người đều vội vàng làm việc.

Sau trận chiến này, Đường gia bảo cũng có tổn thất, dù sao đây là hỗn chiến, chết mấy cao thủ cấp bậc Thiên giai, còn người của Tư Đồ gia bị toàn diệt, điểm tổn thất ấy có thể chịu được.

Dù có phải chết, thì thà chết vinh còn hơn sống nhục! Cái chết của đệ tử Đường gia bảo rất có ý nghĩa.

Thời điểm mọi người trở lại Đường gia bảo, đã thấy vô số đệ tử Đường gia bảo xếp hàng nghênh đón, khuê chiêng gõ trống, không khí náo nhiệt vui vẻ giống như đang chào đón năm mới.

Dù những người này không tham gia chiến đấu, nhưng không ít người trong bọn họ đứng trên tường thành quan sát trận chiến, cho nên khi tin tức Đường gia bảo toàn thắng truyền ra, hiện tại Đường Ngạo dẫn đội ngũ công thần trở về, những đệ tử Đường gia này rất vui mừng.

Hào khí rất tốt, nhưng Đường Phong chau mày, xuất hiện lo lắng.

Lúc này phong ấn thiên địa đã bị phá, nói cho cùng nguyên nhân chính là do mình! Nếu không phải mình thu phục Ngự Thần, phong ấn thiên địa cũng không bị tan vỡ nhanh như vậy, ít nhất cũng còn kéo dài hơn vài chục năm hoặc trên trăm năm nữa.

Sau khi phong ấn bị vỡ, các Linh Mạch Chi Địa đều bị các thế lực của thế giới bên ngoài khi dễ, Đường Phong có cảm giác mình phải có một phần trách nhiệm.

Đường gia bảo gặp phải Tư Đồ gia, những gia tộc khác thì sao? Bố gia, Trang gia, các tất cả gia tộc lớn nhỏ trong Linh Mạch Chi Địa nữa! Bọn họ có thể ngăn cản được không?

Khi hẳn nhận được tin tức, Đường Phong biết rõ có không ít gia tộc trong Linh Mạch Chi Địa bị các thế lực bên ngoài thu phục, biến thành gia tộc phụ thuộc, biến thành nô thành tộc!

Hơn nữa, hiện giờ chuyện của Tư Đồ gia vẫn chưa xong. Người của Tư Đồ gia đi vào Linh Mạch Chi Địa, cũng không chỉ là đám người vừa rồi, còn có một bộ phận nhân thủ ở lại Chung Linh Cốc, lấy nơi này làm cứ điểm.

Đường gia bảo đánh chết nhiều người Tư Đồ gia như vậy, đối phương sẽ từ bỏ ý đồ sao?

Sau khi trở về Đường gia bảo, Đường Phong liền bế quan khôi phục, hai lần vận dụng Ngự Thần, Đường Phong không thể không khôi phục một chút. Trong Chung Linh Cốc, vốn là lãnh địa hoang phế của Chung gia, hiện tại đã có không ít người ở lại, những người này là người của Tư Đồ gia.

Vào lúc nửa đêm, một lão già mặt đỏ đang đứng chấp tay sau lưng, đang đứng trong một cái sân, lông mi nhíu chặt, nếp nhăn trên mặt rậm rạp, nhìn qua thì thấy hẳn đã gần đất xa trời.

Không biết thế nào, hôm nay hẳn có cảm giác không được tốt cho lắm.

Buổi sáng người của Tư Đồ gia phái một đội ngũ nhân thủ đi tiếp xúc với một lãnh địa gọi là Đường gia bảo, đến bây giờ vẫn chưa trở lại, chuyện này đã làm cho hẳn có cảm giác rất lo lắng.

Khi hẳn nhận được tin tức, thì biết cái Đường gia bảo kia cũng không đơn giản, chẳng những có hai Linh giai trung phẩm, còn có hai thanh Thần binh. Linh giai trung phẩm thì cũng bỏ đi, nhưng hai thanh Thần binh thì lão già này cũng rất để ý, nếu như hẳn có thể thu phục được Đường gia bảo này, bảo bọn họ dâng tặng hai thanh Thần binh kia, đây chính là công lao rất lớn.

Chính vì có hai thành Thần binh tồn tại, Tư Đồ gia bắt buộc phải thu phục Đường gia bảo cho bằng được. Thần binh, dù là gia tộc cỡ Tư Đồ gia, cũng không có được.

1154. Chương 991: Lại Tới Chung Linh Cốc.

Ở đây không thể nào có Linh giai thượng phẩm, đây là chuyện không có khả năng, dù ở thế giới bên ngoài, số lượng Linh giai thượng phẩm cũng không nhiều, chỉ là Linh Mạch Chi Địa, làm sao có Linh giai thượng phẩm chứ?

Còn đang nghi hoặc, bên ngoài đã có tiếng bước chân vội vã, tiết tấu có chút rối loạn, lão già mặt đỏ nghe thấy liền nhướng mày, cảm giác bất an trong lòng càng đậm thêm.

Một trung niên nhân thân hình gầy còm xông vào trong sân, thần sắc có chút kinh hoảng, nói:

- Thịnh trưởng lão, có chuyện không may!

Lão già mặt đỏ chính là Tư Đồ Thịnh, nhìn người trước mặt mà thở dài, nói:

- Chết mấy?

Không cần hỏi, Tư Đồ Thịnh cũng biết người này tới báo cáo tình huống của đội ngũ đệ tử tiến vào Đường gia bảo, chuyện hẳn muốn nói, nhất định là hành động thu phục đã bị ngăn cản, đệ tử gia tộc đã xuất hiện thương vong.

- Một...

Trung niên nhân nuốt nước miếng.

Khuôn mặt Tư Đồ Thịnh hơi buồn, sắc mặt âm trầm nói:

- Gan chó của cái Đường gia bảo này thật lớn! Ngay cả người của Tư Đồ gia cũng dám giết, nhưng không ngại, chỉ chết một người mà thôi, vừa vặn lấy đây là cái cớ, cưỡng ép bọn chúng giao Thần binh ra!

- Không phải đâu Thịnh trưởng lão.

Thần sắc trung niên nhân khẩn trương, lại nuốt nước miếng, lúc này mới gian nan nói ra:

- Là không một ai sống sót!

Trông mắt Tư Đồ Thịnh híp lại, nhìn thẳng vào trung niên nhân, giống như muốn từ trên thần sắc của trung niên nhân này nhìn ra hắn đang nói giỡn, đáng tiếc Tư Đồ Thịnh thất vọng, sắc mặt trung niên nhân này rất nghiêm túc, đương nhiên sẽ không ăn nói đùa bỡn, huống chi, đại sự quan hệ tới sinh tử của đệ tử gia tộc, ai có thể nói chơi?

- Người nói cái gì? Lập lại lần nữa!

Âm điệu Tư Đồ Thịnh rất nhẹ, nhưng trung niên nhân vẫn có thể nhìn ra hắn đang áp chế lửa giận, thân thể của hắn run rẩy một cái.

- Đệ tử Tư Đồ gia chúng ta tiến về Đường gia bảo, không một ai còn sống, tất cả đều bị giết chết!

Trung niên nhân thuật lại lần nữa.

Khí thể Linh giai trung phẩm đỉnh phong của Tư Đồ Thịnh tán phát ra mạnh mẽ, quần áo bay lên, mái tóc dài không gió mà bay lên, sắc mặt dữ tợn nói:

- Không có khả năng. Tư Đồ gia chúng ta xuất động hai Linh giai trung phẩm, tám Linh giai hạ phẩm, đối phương làm thế nào mà giết toàn bộ được?

Theo tin tình báo có được thì đối phương cũng chỉ có hai tên Linh giai trung phẩm mà thôi, còn lại chỉ có ba tên Linh giai hạ phẩm, dù có Thần binh tương trợ, nhưng cũng không có khả năng giết chết toàn bộ người của chúng ta được.

Chỉ khi đối phương có ưu thế áp đảo mới có thể làm được điểm này, ví dụ như Đường gia bảo có một cao thủ Linh giai thượng phẩm.

- Nhưng đệ tử đã tự mình cảm giác được, cương khí chấn động của Tư Đồ Kiến đã biến mất, đến cuối cùng toàn bộ đều biến mất không thấy.

Trung niên nhân cẩn thận nói lại.

Tư Đồ Thịnh trong cơn giận dữ, nhưng nghĩ mãi cũng không rõ trong thời gian song phương đại chiến đã xảy ra biến cố gì, nhưng đối với lời nói của trung niên nhân này, hắn cũng tin tưởng không không nghi ngờ.

Tên đệ tử gia tộc trước mặt này, tuy thực lực chỉ đạt tới Linh giai hạ phẩm nhưng vì tu luyện công pháp đặc thù cho nên có được năng lực cảm giác như một cao thủ Linh giai thượng phẩm, Tư Đồ Thịnh mới bảo cho hắn bám theo đuôi của đám Tư Đồ Kiến, đứng từ xa quan sát tình hình chiến đấu.

Cũng may mắn lưu lại một người này, nếu không tin tức toàn bộ đệ tử gia tộc bị diệt, chỉ sợ mình cũng không cách nào biết được.

- Cẩn thận nói rõ, lúc ấy đã xảy ra chuyện gì?

Tư Đồ Thịnh cố gắng áp chế lửa giận làm cho mình bình tĩnh lại, mở miệng hỏi.

Trung niên nhân cũng bình tĩnh lại, đem cảm giác của mình toàn bộ nói ra.

Tư Đồ Thịnh tức giận thật lâu, nói:

- Người nói là, cái Đường gia bảo yếu ớt kia, hôm nay đã nhiều hơn một người? Lại là Linh giai hạ phẩm?

- Đúng vậy thưa Thịnh trưởng lão!

Trung niên nhân gật đầu.

- Một Linh giai hạ phẩm không thể nào ảnh hưởng đến chiến cuộc được! Bọn người Tư Đồ Kiến cũng thật khinh suất! Thật sự cho rằng Linh Mạch Chi Địa dễ khi dễ sao? Bọn họ cũng có cao thủ Linh giai trung phẩm! Chỉ sợ cuộc chiến lần trước Đường gia bảo giữ lại thực lực, cho nên mới làm cho chúng ta đánh giá sai tình hình, hảo tính toán, hảo âm độc!

Nếu không phải như vậy, cũng không còn cách giải thích nào cho việc trước sau chỉ hai ngày mà đã xảy ra biến hóa như vậy, nếu không thì làm sao lần trước bọn Tư Đồ Kiến toàn thân trở ra, lần sau lại bị diệt toàn bộ! Nếu đối phương đã cố ý giả bộ yếu thế, làm cho bọn người Tư Đồ Kiến không thêm hạ sát thủ, chẳng lẽ tên Linh giai hạ phẩm vừa xuất hiện làm trò quỷ?

Bọn người Tư Đồ Kiến đã chết, chẳng qua là chủ quan mà thôi! Đệ tử gia tộc đời này, càng ngày càng hư hỏng không chịu nổi!

- Thịnh trưởng lão, nên làm gì bây giờ?

- Hừ! Dám giết người Tư Đồ gia của ta, phải trả giá thật nhiều! Cái Đường gia bảo kia, nhất định phải diệt, nếu không Tư Đồ gia chúng ta còn mặt mũi nào nữa chứ?

Thù này, nhất định phải báo! Chẳng những phải đòi công đạo cho đệ tử đã chết, còn phải làm cho người trong gia tộc xem. Hiện tại tiến vào trong Linh Mạch Chi Địa không chỉ có một mình Tư Đồ gia, gia tộc và tông môn khác cũng phái người tới, nếu không dẹp sạch Đường gia bảo này, nếu không Tư Đồ gia sẽ biến thành trò cười cho thiên hạ.

Bọn người Tư Đồ Kiến tổng cộng mười Linh giai đã bị giết chết, nhưng trong Chung Linh Cốc vẫn còn lại mười lăm cao thủ Linh giai! Trừ Tư Đồ Thịnh ra, còn có một cao thủ Linh giai Trung phẩm. Thực lực như vậy, đã đủ dẹp yên Đường gia bảo rồi!

Sắc trời đã tối, cứ tạm thời để cho bọn người Đường gia bảo sống tạm qua một đêm này đi, sáng sớm ngày mai chính là tử kỳ của bọn chúng.

Trong Đường gia bảo, Đường Phong nghĩ ngơ một ngày một đêm, cuối cùng cũng không tri hoãn nữa, trời còn chưa sáng, Đường Phong đã bị hai phu thê Đường Đỉnh Thiên kéo đến đại sảnh nghị sự của Đường gia.

Ở đây đã tụ tập không ít người, trừ chấp sự và trưởng lão trong gia tộc ra, còn lại đều là cao thủ Linh giai, nhưng trong hàng tiểu bối, cũng chỉ có Đường Phong và Đường Tuấn là Linh giai thôi.

1155. Chương 992: Có Khách Từ Phương Xa Tới. (thượng)

Sau khi Đường Phong đi vào, cả đám người đều đã ở đây, hần ngồi bên cạnh Đường Tuấn.

- Đại ca, hôm nay có chuyện gì?

Đường Phong lén lút hỏi một câu.

- Không rõ ràng lắm, nhưng nếu ta đoán không lầm thì đang thương thảo cách đối phó Tư Đồ gia.

Đường Tuấn đáp.

Hôm nay đúng là muốn thương thảo làm cách nào đối phó với Tư Đồ gia, Đường Ngạo đứng dậy, ca ngợi chiến tích ngày hôm qua của Đường Phong, lời nói xoay chuyển, thông báo với mọi người, trong Chung Linh Cốc vẫn còn một đám người Tư Đồ gia, hôm nay Đường gia bảo đã kết thù hận với Tư Đồ gia, song phương đã lâm vào cục diện không chết không ngớt, cho nên không có khả năng hóa giải thù hận được.

Đối với gia tộc Tư Đồ đến từ bên ngoài này, không ai biết nội tình của bọn chúng hùng hậu cỡ nào, nhưng cũng có thể từ đội hình ngày hôm qua mà đoán được nội tình của bọn chúng, gia tộc này nhất định có cao thủ Linh giai thượng phẩm.

Có thể giết chết một đám, không có nghĩa là Đường gia bảo có thể giết chết toàn bộ Tư Đồ gia! Một khi bọn họ xuất động cao thủ đứng đầu, ngày Đường gia bảo bị diệt không còn xa.

Nhưng dù vậy, Đường Ngạo vẫn tỏ rõ lập trường của gia tộc, đó là tử chiến không hàng! Điều kiện của Tư Đồ Kiến quá nghiêm khắc, không ai có thể tiếp nhận được. Dù thể lực Đường gia bảo không lớn, nhưng không đến mức bị người ta nhục mạ mà không lên tiếng.

Lúc này Đường Ngạo triệu tập mọi người tới đây, chính là muốn thừa dịp đối phương còn chưa kịp phản ứng, đi đánh lén Chung Linh Cốc!

Trận chiến này chẳng những vì Đường gia bảo, một chuyện khác đó là làm gương cho người khác trong Linh Mạch Chi Địa! Nói cho người của Linh Mạch Chi Địa biết, Đường gia có thể phản kháng, các người cũng có thể phản kháng, dù là người của thế giới bên ngoài muốn nô dịch gia tộc của Linh Mạch Chi Địa, cũng phải trả giá thật nhiều!

Hiện tại thế cục trong Linh Mạch Chi Địa không được tốt lắm, tất cả gia tộc lớn nhỏ, đã có tám phần bị người bên ngoài thu phục, dù là Trang gia và Bồ gia, cũng đang quan sát tình hình, không biết nên làm thế nào cho phải.

Nguyên nhân tạo thành như vậy, chính là không có một đầu lĩnh. Chỉ cần Đường gia có thể đánh thắng một trận, nhất định sẽ kích thích tâm huyết muốn bảo vệ gia viên của người trong Linh Mạch Chi Địa!

Nhắc tới cũng kỳ quái, tử thù năm đó của Đường gia là Chung gia, sau khi Chung gia bị diệt tộc chỉ còn lại Chung Linh Cốc, hiện tại nó lại bị người Tư Đồ gia chiếm cứ.

Đường gia bảo nằm cách Chung Linh Cốc mấy trăm dặm, giống như vẫn còn một tầng thù oán chưa giải được.

Tuy đã quyết định tử chiến, nhưng ngữ khí của Đường Ngạo không được tốt lắm, bởi vì mọi người cũng biết không có nhiều phần thắng, đến cuối cùng, tất cả mọi người đưa ánh mắt nhìn Đường Phong.

Trận chiến hôm qua Đường Phong biểu hiện ra ngoài thực lực quá mức khủng bố, Linh giai trung phẩm phục dụng đan dược cũng bị hấn đánh chết, hiện tại, hấn đã trở thành vương bài mạnh nhất trong Đường gia bảo.

Ánh mắt của mọi người nhìn hấn, Đường Phong cũng thản nhiên đứng dậy, nói:

- Gia chủ, nếu tín nhiệm ta, ta muốn đi một mình đến Chung Linh Cốc điều tra một phen.

- Người đi một mình?

Đường Ngạo nhướng mày.

- Một người hành động rất thuận tiện, ít nhất cũng biết được đối phương còn thừa lại bao nhiêu người, như vậy mới thuận tiện hành động, nếu không biết được, chỉ sợ Đường gia bảo sẽ lâm vào thế bị động.

- Một người đúng là thuận tiện, nhưng làm thế quá nguy hiểm.

Đường Ngạo có chút không yên lòng.

Đường Phong khẽ cười một tiếng:

- Gia chủ chớ lo lắng, đệ tử muốn đi, cao thủ Linh giai thượng phẩm cũng không giữ ta được.

Lời này đầy tự tin, không phải liều lĩnh.

Đường Ngạo đưa ánh mắt nhìn Đường Đỉnh Thiên, nói:

- Lão Ngũ, người cảm thấy thế nào?

Đường Đỉnh Thiên đứng dậy, nói:

- Cho Phong nhi đi thôi, ta tin tưởng hẳn!

Đối với thực lực của con mình, Đường Đỉnh Thiên không biết nhiều lắm, nhưng trong trận chiến hôm qua, Đường Đỉnh Thiên cũng mơ hồ biết được, nếu thật bảo mình liều mạng với Đường Phong, người thua chắc chắn là mình. Loại chuyện dò xét tình huống này, Đường Phong đi là thích hợp nhất.

- Được rồi, Tiểu Phong nhi đã muốn đi Chung Linh Cốc, vậy phải cẩn thận, đi nhanh về nhanh!

Đường Ngạo dặn dò.

- Việc này không nên chậm trễ, hiện tại đệ tử sẽ lên đường!

Đường Phong nói vừa xong, chào mọi người, quay người rời đi.

Muốn biết trong Chung Linh Cốc còn lại bao nhiêu địch nhân và thực lực thế nào, biện pháp tốt nhất chính là cô đọng trí nhớ của âm hồn, dò xét trí nhớ của âm hồn còn có tác dụng hơn là đi dò xét, nhưng hôm qua đã hai lần vận dụng Ngự Thần, Đường Phong cảm thấy mệt nhọc, hơn nữa âm hồn hiện giờ không còn bao nhiêu tác dụng đối với Đường Phong, cho nên cũng lười cô đọng nhiều.

Lần này đi Chung Linh Cốc, Đường Phong ôm tâm tình đuổi bọn người Tư Đồ gia ra khỏi Linh Mạch Chi Địa.

Nếu không có biện pháp hóa giải cừu hận, mà bên phía Đường gia bảo đã quyết định khai chiến, nếu muốn làm được như vậy, phải đánh cho địch nhân sợ, chỉ có như vậy mới làm cho bọn chúng không còn dám nhớ thương Đường gia bảo nữa.

Đường gia bảo và Chung Linh Cốc cách nhau chỉ khoảng trăm dặm, chính vì quan hệ tiếp giáp này, lúc trước Đường gia và Chung gia mới có ân oán không thể hóa giải được.

Đối với Đường Phong hiện tại, khoảng cách mấy trăm dặm, toàn lực thi triển thân pháp thời gian không đến một nén hương là đã tới.

Thời điểm Đường Phong đi tới Chung Linh Cốc, sắc trời vừa mới sáng, đứng bên ngoài Chung Linh Cốc, nhìn thấy cảnh sắc quen thuộc bên trong, Đường Phong nhện không được cười lên.

Năm đó cùng Đường Tuấn Đường Long và Đường Điểm Điểm tập kích ban đêm vào Chung Linh Cốc, bức tử cao thủ Linh giai Chung Sơn vẫn hiện rõ mồn một, giống như chuyện vừa xảy ra ngày hôm qua, giống như chỉ xảy ra trong chớp mắt, nhưng cũng đã trôi qua nhiều năm rồi. Năm đó mình chỉ có thực lực Thiên giai hạ phẩm, hôm nay đã tấn chức Linh giai, năm đó lén lút tới đây, hiện tại quang minh chính đại đi vào.

Quảng những ký ức năm xưa ra sau đầu, Đường Phong thả ra thần thức ra thăm dò một phen.

Bởi vì lực lượng hồn phách đã được rèn luyện đến cực hạn, chẳng những làm cho Đường Phong có thể chống lại uy áp của cao thủ Linh giai thượng phẩm, ngay cả năng lực cảm giác cũng tăng vọt.

Thần thức vừa thả ra, Đường Phong liền biết rõ toàn bộ tình huống trong Chung Linh Cốc trong lòng.

Mười lăm cao thủ Linh giai, trong đó có hai Linh giai trung phẩm, mười ba Linh giai hạ phẩm! Còn lại không ít người, tất cả đều là Thiên giai, không có người nào dưới Thiên giai.

1156. Chương 992: Có Khách Từ Phương Xa Tới. (hạ)

Gia tộc mạnh nhất trong Linh Mạch Chi Địa này chính là Đường gia bảo, nhưng cũng chỉ có hai Linh giai trung phẩm, ba Linh giai hạ phẩm mà thôi.

Có thể đánh đồng với Tư Đồ gia, chỉ sợ chỉ có Thiên Thánh Cung và Huyết Vụ Thành! Đây chính là hai quái vật xưng hùng xưng bá trong Linh Mạch Chi Địa, nội tình rất thâm hậu, đem bọn họ so sánh với thể lực bên ngoài, cũng không thua kém chút nào.

Đương nhiên, nhưng đó chỉ là những gì hắn biết ở hiện tại, Đường Phong không biết cao thủ chân chính của Tư Đồ gia có bao nhiêu người.

Tuy Đường Phong có thể điều tra từ người khác, nhưng đối với người của Tư Đồ gia mà nói, đây là một tính hiệu. Thời điểm thần thức của Đường Phong tràn qua Chung Linh Cốc, Tư Đồ Thịnh và tất cả những người còn lại của Tư Đồ gia đều nhướng mày, quay đầu nhìn ra ngoài cốc.

- Có ý tứ, có người cả gan xông vào trong cốc?

Tư Đồ Thịnh cười lạnh một tiếng, nói:

- Chắc hẳn là người của Đường gia bảo?

- Thịnh trưởng lão để ý tới hắn làm gì, chỉ là một Linh giai hạ phẩm, lại dám dò xét tùy ý như thế, để ta đi ra giáo huấn hắn một chút.

Một tiếng nói vang lên, chính tên cao thủ Linh giai trung phẩm đứng bên cạnh Tư Đồ Thịnh, hắn là trưởng lão của Tư Đồ gia Tư Đồ Tinh.

Mọi người tụ tập ở chỗ này, đang chuẩn bị xuất phát đi Đường gia bảo, báo thù rửa hận cho những đệ tử hôm qua, không nghĩ tới người của Đường gia bảo lại đánh đòn phủ đầu, chạy đến nơi đây giương oai.

Tư Đồ Tinh cười lạnh, nói vừa xong, một cỗ thần thức thuộc về Linh giai trung phẩm tản ra, đụng chạm với cảm giác của Đường Phong.

Cấp độ va chạm thần thức của loại cao thủ này, kiêng kỵ nhất chính là bị người ta nắm chặt tình hình, giống như tìm hiểu nguồn gốc, sau đó cho đối phương một kích, Tư Đồ Tinh đã làm chuyện này không ít lần rồi.

Nếu thực lực của đối thủ không sánh bằng với mình, sẽ bị trọng thương.

Lúc này cũng không ngoại lệ, va chạm thần thức của Linh giai trung phẩm và Linh giai hạ phẩm, Tư Đồ Tinh còn sợ thua thiệt sao?

Quả nhiên, thời điểm thần thức của song phương tiếp xúc với nhau, thần thức của đôi phương không dám dây dưa nhiều mà rút về như nước thủy triều, nhanh chóng mà thoái lui.

Sắc mặt Tư Đồ Tinh lạnh lẽo, lực lực thần thức không cùng một cấp độ, mạnh mẽ đánh về phía đối phương, nếu để cho đối phương bình yên thu hồi thần thức, khi đó mặt mũi của hắn biết để đâu?

Đường Phong đứng bên ngoài cốc nhíu mày, khẽ cười nói:

- Đúng là đắc thế không tha người a!

Đúng là lần này hắn muốn khai chiến với người của Tư Đồ gia, nhưng không nghĩ tới lại bạo lộ thực lực sớm như vậy, làm cho đối phương cảnh giác. Nhưng tên cao thủ Linh giai trung phẩm của đối phương đã muốn tới, cho dù Đường Phong không muốn cũng phải ra tay.

Hắn đã muốn va chạm thần thức, chắc là muốn làm mình bị thương, vậy không bằng cứ giáo huấn hắn một chút.

Nghĩ tới đây, Đường Phong không nhượng bộ nữa, thần thức lui về phía sau liền dừng lại, sau đó xông tới, còn lần này, giống như sóng biển hung mãnh, mang theo lực lượng rung động nhân tâm đánh tới.

- Ồ?

Trong miệng Tư Đồ Tinh kinh hô một tiếng, không nghĩ tới đối phương lại không biết trời cao đất dày, đối mặt với sự truy kích của mình, chẳng những không chạy trốn, ngược lại còn muốn phản kích.

Chính vào lúc hắn muốn mở miệng nói một tiếng không tự lượng sức, hai cổ thần thức va chạm với nhau.

Một tiếng nổ vang từ sâu trong tâm linh truyền ra, sắc mặt Tư Đồ Tinh tái nhợt, thân thể run rẩy kịch liệt, há miệng phun ra một ngụm máu tươi.

- Tinh trưởng lão?

Tư Đồ Thịnh trịnh trọng, hồ nghi nhìn Tư Đồ Tinh, không rõ vừa nãy đã xảy ra chuyện gì.

- Coi chừng!

Trong lòng của Tư Đồ Tinh vẫn còn sợ hãi, tay che ngực lão đảo vài bước, nói:

- Người tới rất cổ quái! Lực lượng thần thức của hắn còn cường đại hơn cả ta.

- Cái gì?

Tư Đồ Thịnh kinh hô, Tư Đồ Tinh và hắn đều là Linh giai trung phẩm, đương nhiên thần thức ở cấp độ Linh giai trung phẩm, dù người tới là Linh giai trung phẩm, cũng không có khả năng trong thời gian ngắn như vậy làm cho Tư Đồ Tinh tổn thương bậc này.

Va chạm thần thức, giống như lúc so chiêu, chỉ dưới tình huống kém nhau quá xa, mới có thể ngay lập tức phân ra thắng bại.

Chẳng lẽ người tới là Linh giai thượng phẩm? Nếu không thì làm sao có thể làm ra loại trình độ này?

- Có khách từ phương xa tới, chẳng lẽ đây chính là đạo đài khách của Tư Đồ gia?

Một âm thanh từ bên ngoài sơn cốc truyền tới, vừa nghe đến đây, người đó vẫn còn ở bên ngoài, nhưng sau khi nói xong, tất cả mọi người kinh hãi phát hiện, người tới đã đứng ở trước căn phòng của mình.

Tốt độ rất nhanh! Loại tốc độ này, dù là Linh giai trung phẩm cũng không thể nào làm được.

- Đi ra xem.

Sắc mặt Tư Đồ Thịnh lạnh lẽo mở miệng nói, hắn phát hiện mình đã có chút đánh giá thấp thực lực của cao thủ trong Linh Mạch Chi Địa này.

Chỉ riêng tốc độ và thần thức của người tới, đây không phải là người bình thường có thể có được.

Cửa phòng mở rộng ra, mười lăm tên cao thủ Linh giai từ trong đó đi ra, Tư Đồ Thịnh cầm đầu, những người khác theo sau, sau khi nhìn rõ người tới, mọi người cảm thấy hoảng sợ một phen.

Người này... Quá trẻ tuổi, chỉ khoảng hai mươi tuổi. Dù nói cao thủ có phương pháp bảo dưỡng, nếu nhìn thấy tướng mạo trẻ tuổi, nhưng cũng có thể nhìn thấy tuế nguyệt trôi qua trong ánh mắt của họ.

Nhưng người trước mặt này, tuyệt đối không phải là cao thủ sử dụng phương pháp bảo dưỡng, mà là chân chân chính chính hai mươi mấy tuổi! Ánh mắt của hắn rất lợi hại, giống như chim ưng vừa trưởng thành, ai cũng có thể nhìn ra vẻ phần chân mạnh mẽ trừ trong mắt của hắn, đây đúng là khí chất của người trẻ tuổi mới có.

Tư Đồ Thịnh đã nhìn thấy vô số người, cho nên vô cùng tự tin với nhãn lực nhìn người của mình.

Cao thủ Linh giai hai mươi mấy tuổi? Thiếu chút nữa Tư Đồ Thịnh cắn mất đầu lưỡi của mình, bậc tư chất này, loại tốc độ phát triển này, dù là Tư Đồ gia, cũng chưa bao giờ xuất hiện qua.

Nhưng chỉ là một người trẻ tuổi, dưới tình huống va chạm thần thức, làm cao thủ Linh giai trung phẩm của gia tộc mình bị thương! Đưa mắt nhìn lại, người này chỉ có cảnh giới Linh giai hạ phẩm.

Hắn làm thế nào? Tư Đồ Thịnh lâm vào trong sương mù, chẳng lẽ vì hắn tu luyện công pháp đặc thù, thần

Tư Đồ Thịnh lựa chọn người này xuất hiện, là đã cho Đường Phong rất nhiều mặt mũi. Đường Phong chỉ mới hơn hai mươi tuổi, cho dù tư chất xuất chúng, dù có thể đánh thắng tên đệ tử này, chỉ sợ cũng phải trả cái giá khá lớn mới được.

Nhưng chính vào thời điểm Tư Đồ Thịnh hí hửng quan sát, hắn phát hiện Đường Phong đã thoáng một cái, phát tán sát cơ hóa thành thực chất của mình ra, nhưng nhanh chóng biến mất không thấy gì nữa, làm cho mọi người ở đây cảm thấy lạnh buốt tay chân.

Thời điểm này, tên đệ tử Tư Đồ gia đã chạy tới trước mặt Đường Phong, vận chuyển cương khí của Linh giai hạ phẩm, định ra tay. Nhưng Tư Đồ Thịnh chờ thật lâu, tên đệ tử này vẫn chưa ra tay, ngược lại vẫn đứng ở đó, không nhúc nhích.

Làm trò quỷ gì thế? Tư Đồ Thịnh thầm mắng.

Nhưng khi đưa mắt nhìn Đường Phong, con mắt Tư Đồ Thịnh mở to! Hắn phát hiện, không biết vào lúc nào mà trên tay của người trẻ tuổi kia xuất hiện một thanh trường kiếm, một thanh trường kiếm màu bích lục, trên thân trường kiếm tỏa ra màu sắc yêu dị.

Tư Đồ Thịnh có thể khẳng định, vào một tức trước, trên tay của người trẻ tuổi kia không cầm cái gì, nhưng bây giờ, chuôi trường kiếm bích lục này đột nhiên xuất hiện, giống như hắn đã cầm nó trên của hắn từ lâu lắm rồi.

Điều này làm cho da đầu của Tư Đồ Thịnh run lên kịch liệt, dù gì hắn cũng làm cao thủ Linh giai trung phẩm đỉnh phong, nhưng lại không phát hiện Đường Phong cầm thanh kiếm này trên tay lúc nào, càng không phát hiện chuôi kiếm này được hắn giấu ở đâu.

Biến cố xuất quỷ nhập thần này, làm cho tất cả mọi người sởn hết cả gai ốc.

Thanh trường kiếm này không có khả năng từ hư vô xuất hiện, vậy lời giải thích duy nhất đó là hắn rút ra từ nơi nào đó, vừa mới cảm nhận được một cổ sát cơ từ hắn, tâm thần của mình đã bị hấp dẫn, có thể vì thế mà bỏ qua chi tiết này.

Nhưng dù vậy, Tư Đồ Thịnh cũng kinh hãi tốc độ rút kiếm của Đường Phong.

- Tư Đồ trưởng lão, lần này có tính là gieo gió gặt bão không?

Đường Phong hất trường kiếm lên, đem ánh mắt nhìn về phía Tư Đồ Thịnh đang khiếp sợ.

- Cái gì?

Tư Đồ Thịnh hồ nghi nên hỏi lại.

Lời nói vừa dứt, một tiếng vang rất nhỏ truyền tới, sau đó là một tiếng phốc, một màn khó tin đã xuất hiện trước mặt tất cả mọi người.

Tên đệ tử chạy đến trước mặt Đường Phong, vận chuyển cương khí toàn thân, đứng nguyên tại chỗ không nhúc nhích, đột nhiên cái cổ bắn ra một chùm huyết vụ, huyết vụ đỏ tươi này phun ra như suối nên rất đồ sộ, máu của hắn nhuộm đỏ mặt đất phạm vi mấy trượng, trên mặt đất đầy hoa máu.

Mà Đường Phong đứng ngay trước mặt hắn, ngay cả cương khí cũng không dùng tới, huyết vụ phun ra, giống như bị một bình chướng vô hình ngăn cản, tản ra hai bên.

Từ trong yết hầu của tất cả đệ tử Tư Đồ gia phá ra một tiếng nuốt nước bọt rất gian nan, nhìn chằm chằm vào tên đệ tử ngã xuống đất.

Đám người đứng ngoài xem đã sợ hãi, sắc mặt đám đệ tử Linh giai hạ phẩm còn lại nhìn Đường Phong rất sợ hãi, trong đôi mắt đầy kinh hoàng, lúc này cả Tư Đồ Thịnh và Tư Đồ Tinh cũng không ngoại lệ, bởi vì ngay cả bọn chúng, cũng không nhìn thấy được Đường Phong ra tay thế nào để giết chết đệ tử gia tộc mình.

1159. Chương 995: Đuổi Tận Giết Tuyệt. (thượng)

Dù vậy thì tốc độ ra tay của hắn cũng quá nhanh, làm cho sắc mặt của Tư Đồ Thịnh ngưng trọng. Đột nhiên hắn phát hiện, hình như bản thân mình đã đánh giá thấp thực lực của người trẻ tuổi trước mặt.

- Tư Đồ trưởng lão!

Đường Phong hỏi lại, trên mặt xuất hiện một nụ cười trào phúng, nói:

- Theo như lời của người trước đây, thực lực vi tôn, kẻ mạnh là vua! Cái tên bị ta giết, cũng không phải là đại sự gì đúng không? Dù sao hắn yếu ớt như vậy, cũng không cần thiết sống trên đời!

Sắc mặt Tư Đồ Thịnh trầm xuống, mở miệng nói:

- Các hạ chớ quá phận, người chết thì thôi, không cần thiết phải nhục mạ hắn chứ? Hắn chết, đúng là do học nghệ không tinh, tài nghệ không bằng người, nhưng cũng không tới phiên người nói những lời nói kia.

- Hử?

Đường Phong cười to không ngớt, nói:

- Thì ra là Tư Đồ trưởng lão cũng biết đến hai chữ quá phận! Xin hỏi người của Tư Đồ gia, thời điểm đi khi dễ đệ tử Đường gia bảo, có nghĩ tới bản thân mình đang làm quá phận hay không?

- Hừ!

Tư Đồ Thịnh hừ lạnh một tiếng, nói:

- Người chỉ dựa vào tốc độ hơn người, xuất kỳ bất ý chiến thắng mà thôi, tiểu tử chớ càn rỡ!

- Thì tính sao?

Đường Phong cười lạnh không thôi, nói:

- Trước đây người Tư Đồ gia người càn rỡ, lúc này không cho phép bản thiếu gia càn rỡ trước mặt các người một lần hay sao?

- Người muốn chết!

Tư Đồ Thịnh gầm lên một tiếng.

Đường Phong cất cao giọng nói:

- Là các người đi tìm chết! Linh Mạch Chi Địa, không phải là nơi các người muốn làm gì thì làm!

Tư Đồ Tinh căm tức nói:

- Không nên phí miệng lưỡi với hắn, trực tiếp giết là được!

Dứt lời, vung tay lên, hắn dẫn đầu, xông về phía Đường Phong. Người trẻ tuổi kia chỉ là Linh giai hạ phẩm, dù hắn có thần thức cường đại, dù tốc độ xuất chiêu của hắn cực nhanh, nhưng hắn chỉ có một mình. Đối mặt với vậy công, hắn có cơ hội bảo toàn mạng sống sao?

Vốn kiêng kỵ thực lực của đám đệ tử và trưởng lão của Tư Đồ gia xông lên một lượt, cho nên hắn không dám lãnh đạm, cơ hồ trong nháy mắt, tất cả đã nhào lên.

Mười mấy người liên thủ một kích, đánh vào vị trí Đường Phong đang đứng, mặt đất bị đánh thành một cái hố sâu.

Mọi người nhanh chóng phát hiện, tốc độ của người trẻ tuổi kia vô cùng nhanh, mười mấy người ra tay, nhưng không làm cho hắn bị thương, ngược lại hắn đã chạy thoát ra xa vài chục trượng, hắn vẫn đứng đó rất ung dung.

- Nhiều người khi dễ ít người sao? Đúng là đại gia tộc rất uy phong, bản thiếu gia lĩnh giáo.

Sắc mặt Đường Phong lạnh lẽo.

Tư Đồ Tinh bị lời này làm cho ngượng ngùng, cường từ đoạt lý nói:

- Dám giết đệ tử Tư Đồ gia ta, người phải đối mặt với lửa giận của tất cả mọi người trong Tư Đồ gia.

Vừa nói xong, hắn lại dẫn tất cả người của Tư Đồ gia đánh về phía Đường Phong.

Đường Phong vẫn đứng nguyên tại chỗ không nhúc nhích, hai bàn tay mở ra, hắn dùng tư thế giống như gieo hạt, hai tay huy động giữa không trung, mang theo một cỗ khí thế hào hùng.

Sau một khắc, tròng mặt của người Tư Đồ gia mở lớn khi nhìn thấy một màn quỷ dị.

Toàn thân mặc hắc y, ngay cả gương mặt cũng bị hắc y che kín, xuất hiện một cách rất quỷ dị đứng trước mặt Đường Phong, những người này mới vừa xuất hiện, đã làm cho tất cả đệ tử Tư Đồ gia cảm nhận được một cơn lạnh, đây là cảm giác tử vong!

Càng làm cho người ta kinh ngạc hơn là, toàn thân những hắc ý nhân này không có cương khí chấn động, ngay cả tiếng hô hấp và nhịp tim cũng không có mấy may. Cảm giác được, những người này và đầu gối chẳng có gì khác nhau.

Không có người nào biết rõ những hắc ý nhân này xuất hiện như thế nào, xuất hiện từ đâu, cũng giống như chuỗi trường kiếm bách lục lúc này, xuất hiện quá mức khó hiểu. Hơn nữa lúc này lại càng quỷ dị, số lượng hắc ý nhân này không ít, có mười ba người.

Bộ pháp Tư Đồ Tinh ngừng lại, những đệ tử khác cũng thế, mọi người tràn đầy kiêng kỵ nhìn đám hắc ý nhân này. Trước khi thăm dò được thực lực của đám người này, Tư Đồ Tinh cảm thấy không nên hành động thiếu suy nghĩ mới tốt.

- Con mắt của bọn chúng...

Một tên đệ tử của Tư Đồ gia hoảng sợ chỉ vào một hắc ý nhân, nói:

- Là màu xanh lá!

Mọi người nhìn theo phương hướng hắn chỉ, phát hiện đúng là thế. Tuy những tên hắc ý nhân này dùng áo choàng làm vật che chắn gương mặt, nhưng vẫn có thể nhìn thấu qua khe hở, nhìn thấy hai đóa hào quang màu xanh lá lấp lờ, giống như quỷ hỏa ma trời xuất hiện lúc ban đêm, hai ánh hào quang màu xanh lá này, mọi người nhìn thấy rất rõ ràng.

Đám đệ tử Tư Đồ gia nhìn thấy một màn này, đều kim lòng không được run lên một cái.

Đột nhiên Đường Phong chỉ về phía trước, ngón tay chỉ về người Tư Đồ gia, nói:

- Giết sạch bọn chúng!

- Coi chừng!

Tư Đồ Thịnh hét một tiếng đầy kinh hãi, cơ hồ cùng lúc đó, mười ba hắc ý nhân trước mặt Đường Phong đều hành động.

Trên mặt đất xuất hiện một cỗ cuồng phong, bóng đen trùng trùng điệp điệp, mười ba hắc ý nhân biến mất ngay tại chỗ, sau một khắc bọn họ đã xuất hiện trước mặt người của Tư Đồ gia, mỗi hắc ý nhân đều tìm được một đối thủ của mình, vung nắm đấm hung mãnh ra.

Nhìn một màn này giống như đã luyện tập tốt, mười ba hắc ý nhân, vô cùng chính xác khi chọn đối thủ cho mình, tràng diện hỗn loạn, động tác của bọn họ vẫn đầu vào đấy.

Nhưng khi đám người hắc ý nhân vọt tới động thủ với người của bọn họ, đệ tử Tư Đồ gia ngạc nhiên phát hiện. Thời điểm này bọn họ phát hiện dù những hắc ý nhân này động thủ, nhưng không có một chút cương khí chấn động nào, bọn họ vung nắm đấm rất trực tiếp và đơn giản công kích bọn họ, dùng hai chân đá ra, phát động công kích.

Những công kích này có thể tạo ra tổn thương sao? Một tên đệ tử Tư Đồ gia nghi hoặc khó hiểu, dù sao đạt tới Linh giai, lúc chiến đấu sở học của bản thân chỉ là thứ phụ, vận dụng thiên địa linh khí mới là trọng điểm. Nhưng bây giờ cử động của những tên hắc ý nhân này lại dùng phương pháp trái ngược, căn bản

không có cương khí chấn động, thì làm cách nào điều động thiên địa linh khí? Bọn họ chỉ dựa vào quyền cước mà thôi.

Nhân lực có hạn, những hắc y nhân này nhìn thì rất quý dị, nhưng thực tế lại không biết chiến đấu, đệ tử được Đường gia bảo dạy dỗ đúng là khó coi.

1160. Chương 995: Đuổi Tận Giết Tuyệt. (hạ)

Vũ khí trên tay rung động, đó là vì cương khí được rót vào, trên mặt đệ tử Tư Đồ gia xuất hiện nụ cười, đâm vào ngực của hắc y nhân.

Hắn tin tưởng một kích này của mình đánh xuống, đối phương phải trốn tránh, một khi hắn trốn tránh, vậy thì hắn phải đối mặt với công kích như vũ bão của mình, không có cương khí hộ thân, kết cục duy nhất của hắn đó chính là chết.

Nhưng cảnh mà tên đệ tử Tư Đồ gia này tưởng tượng lại không xảy ra, bởi vì một khắc trước tên đệ tử này vẫn còn vui vẻ, thì vào một khắc sau, vẻ mặt của hắn biến thành kinh ngạc. Hắn phát hiện hắc y nhân trước mặt này, dù đối mặt với một kích đánh vào ngực của mình, lại không có ý muốn né tránh, thậm chí chiêu thứ phòng ngự cũng không có, ngược lại nắm đầm của đối phương, dùng tốc độ nhanh không thể tưởng tượng được, đâm vào mặt của mình.

Từ quyền phong và tốc độ của một quyền này, thì uy lực của một quyền này rất lớn, nếu bị đánh trung, tuyệt đối sẽ bị thương.

Càng lúc càng nhiều, sau khi động tác của Đường Phong dừng lại, đệ tử Tư Đồ gia kinh hãi phát hiện, số lượng đám hắc y nhân này đã đạt tới hai mươi tám.

Một cỗ khí lạnh từ trong đáy lòng xuất hiện, bàn chân của bọn họ như bị rút gân! Thực lực hắc y nhân mạnh bao nhiêu, vừa rồi bọn họ đã lãnh giáo qua, một tên hắc y nhân ở đây không hề yếu hơn một Linh giai hạ phẩm, đơn đả độc đấu, còn có thể chống đỡ được, nhưng nếu bị hai ba hắc y nhân bao vây thì không ổn chút nào.

Người của Tư Đồ gia còn bao nhiêu người? Mười bốn mà thôi, chỉ bằng một nửa của đối phương.

Cuộc chiến này không thể nào đánh được!

Tư Đồ Tinh run lên mãnh liệt, hẳn không biết lần này Tư Đồ gia đã chọc phải dạng tồn tại nào.

- Ta sẽ khiến cho người Tư Đồ gia các ngươi hối hận, các ngươi đã trêu chọc người không nên chọc.

Đường Phong lãnh đạm nhìn đám người Tư Đồ gia, sau đó huy động hai tay, hai mươi tám cỗ được thi như mãnh hổ lao tới.

Đệ tử của Tư Đồ gia cũng rất quyết đoán, biết rõ với nhân số của mình tuyệt đối không thể đánh thắng, cho nên không có chút ý chí chiến đấu nào, lúc hai mươi tám được thi có động tác, những người này đã nhanh chóng tản ra bốn phía, ý đồ phá vòng vây chạy ra ngoài.

Trong nhất thời tràng diện vô cùng hỗn loạn, bóng người bay tới bay lui, cương khí gào thét, thiên địa linh khí vô cùng hỗn loạn.

Mười bốn người Tư Đồ gia, không có một ai phá vòng vây thành công. Hai mươi tám cỗ được thi đều nhào tới, lập tức chặn đứng đường lui của bọn họ.

Tốc độ của bọn họ không nhanh bằng được thi, cho nên không cách nào chạy thoát khỏi vòng vây của được thi, bình quân hai cỗ được thi đối phó với một đệ tử Tư Đồ gia, trong đó một cỗ được thi dây dưa, một được thi khác ra tay hạ sát thủ.

Thời điểm này có tiếng kêu thảm thiết đầu tiên vang lên, Tư Đồ Thịnh biết rõ bọn họ đã bị bao vây ở đây!

Vừa mới bắt đầu chiến đấu chưa được năm tức, đã có một đệ tử Tư Đồ gia chết dưới độc thủ của được thi, sau tiếng kêu thảm thiết này, giống như bệnh dịch lây lan, liên tiếp có tiếng kêu thảm thiết truyền tới.

Máu tươi vẩy ra, tràng diện vô cùng thê thảm.

Đệ tử Tư Đồ gia như một cộng rơm rách nát, vừa mới bắt đầu đã ngã xuống, tốc độ và lực đạo của được thi, đủ để dập tắt hi vọng chạy trốn của mỗi đệ tử Tư Đồ gia. Bọn họ cũng muốn thi triển sát chiêu kéo dài khoảng cách, ngăn cản sự truy đuổi của được thi, nhưng được thi hung hãn không sợ chết, không thèm để ý tới chiêu thức của bọn họ, cứ trực tiếp hứng trọn công kích vào người, làm cho người của Tư Đồ phát mộng.

Nhân số đệ tử Tư Đồ gia càng ngày càng ít, áp lực càng ngày càng lớn, lúc bắt đầu thì hai được thi đối phó với một người, từ từ thì thành bốn năm được thi đối phó một người, đến cuối cùng là bảy tám được thi đối phó một người...

Không ai có thể bị nhiều được thi như thế công kích mà vẫn còn sống, dù là Đường Phong bị những được thi này vây công, chỉ sợ cũng không thể nào làm tốt hơn được.

Đám được thi đang chiến đấu hăng hái, sau khi đệ tử Tư Đồ gia liều chết ngăn cản, Đường Phong đứng một bên quan sát mà nhíu mày.

Hắn không quan sát người của Tư Đồ gia, mà là đại quân được thi dưới tay của mình! Thời gian dần qua, lông mày của Đường Phong giãn ra không ít, suy nghĩ lớn mật trong lòng càng ngày càng rõ ràng.

1163. Chương 997: Truy Kích! (hạ)

Thời điểm Đường Phong đang lấy lại tinh thần, chiến trường đã nhanh chóng đi vào giai đoạn kết thúc, mười bốn người Tư Đồ gia, hiện tại còn sống được chỉ có Tư Đồ Thịnh và Tư Đồ Tinh, hai người này đều là cao thủ Linh giai trung phẩm đỉnh phong, còn mạnh hơn Tư Đồ Kiến hẳn đánh chết hôm qua một bậc.

Tuy bị được thi dây dưa, trong nhất thời không thể thoát thân bộ dạng chật vật không thôi, nhưng tạm thời vẫn không chết được.

Nhưng đây chỉ là kéo dài thời gian mà thôi, thời điểm mười hai tên Linh giai hạ phẩm chết hết, hai cao thủ Linh giai trung phẩm đối mặt với địch nhân, hai mươi tám được thi đang bao vây bọn họ.

- Thịnh trưởng lão, người đi trước, người phải mang tin tức trọng yếu này về cho gia tộc, ta thay người ngăn cản bọn chúng một hồi!

Tư Đồ Tinh nỗ lực ngăn cản công kích của được thi, vội vàng nói.

- Được!

Tư Đồ Thịnh biết đây không phải là thời điểm nhún nhường, miệng quát to một tiếng, thân hình nhoáng một cái, chỗ hắn đứng xuất hiện một loạt tàn ảnh, thời điểm được thi công kích tàn ảnh của hắn, Tư Đồ Thịnh đã rời đi được mười trượng.

- Ân?

Thần sắc Đường Phong ngưng trọng, vung tay phóng ra mấy chuỗi phi đao đuổi theo, phi đao lao tới, đuổi theo phía sau lưng Tư Đồ Thịnh.

Nhưng có chuyện ngoài ý muốn xảy ra trước mặt Đường Phong, giống như Tư Đồ Thịnh có con mắt ở sau lưng, hắn vận vẹo thân thể, cố gắng thu nhỏ thân thể, tránh né được phi đao tập kích hắn, thân thể lại lóe lên, lao ra hơn trăm trượng.

Rất nhanh! Tốc độ này còn nhanh hơn tốc độ mình toàn lực bộc phát vài phần, còn nhanh hơn cả được thi.

Trách không được vừa rồi mình triệu hồi ra mười ba được thi, Tư Đồ Thịnh không có bao nhiêu hoảng sợ, nguyên lai thực lực của hắn mạnh như thế. Nếu không phải lúc ấy cố kỵ tính mạng của những đệ tử Tư Đồ gia còn lại, chỉ sợ hắn sẽ không cần cầu hòa với mình.

Nếu chỉ có một mình hắn, dù đối mặt với cao thủ Linh giai thượng phẩm, hắn cũng có nắm chắc rất lớn khi đào thoát.

Lúc Tư Đồ Thịnh chạy, không biết Tư Đồ Tinh vận dụng bí pháp gì, thực lực tăng vọt trong nhất thời, dùng sức một người ngăn cản hai mươi tám được thi.

Đường Phong không để ý tới hắn, bị nhiều được thi như vậy vây quanh, hắn chắc chắn phải chết, ngược lại Tư Đồ Thịnh chạy đi, tuyệt đối không thể buông tha.

Thân hình nhoáng một cái, Đường Phong cũng xuất ở phía trước hơn mười trượng, vội vàng vàng vàng đuổi theo Tư Đồ Thịnh.

Lúc này khoảng cách của hai người đã cách nhau hai trăm trượng, Đường Phong truy kích, hai tay múa may, lấy ra một chuỗi phi đao nhỏ và phi châm ra, quán chú cương khí hùng hồn vào đó, đánh vào sau lưng Tư Đồ Thịnh.

Nhưng những công kích này vẫn không đánh trúng hắn, khoảng cách này đúng là hơi xa một tí, dù tốc độ ám khí có nhanh hơn nữa, thì khi tới gần Tư Đồ Thịnh thì đã bị hắn nhìn thấu quỹ tích của chúng, đủ cho hắn trốn tránh hoặc ngăn cản.

Khoảng cách càng lúc càng xa, thời điểm Đường Phong truy kích Tư Đồ Thịnh, hai người chỉ cách nhau mấy trăm trượng, nhưng theo thời gian trôi qua, khoảng cách này dần dần gia tăng một trăm năm mươi trượng, hai trăm trượng, ba trăm trượng...

Khoảng cách này, dù có vận dụng Ngự Thần, cũng không nhất định có thể nhắm bắn chính xác vào đối phương.

Dưới cảm giác của hắn, Tư Đồ Thịnh đang chạy trốn phía trước, cương khí toàn thân sôi lên kịch liệt, giống như không bị khống chế mà gầm lên như biển gầm. Tâm tình Đường Phong bình tĩnh hơn rất nhiều. Tốc độ của Tư Đồ Thịnh, cũng không phải là tốc độ của bản thân hắn, sợ là hắn đang thi triển một võ điển nào đó, cho nên mới có thể bộc phát thành như vậy.

Đúng là nội tình của Tư Đồ gia quá hùng hậu, vừa rồi Tư Đồ Thịnh thi triển bí thuật, Tư Đồ Thịnh cũng thi triển bí thuật, bí thuật của hai người khác nhau rất lớn, nhưng tác dụng rất lớn. Chỉ riêng hai chủng bí thuật này, cũng không phải Linh Mạch Chi Địa có thể có được.

Nhưng Đường Phong không nóng nảy, hắn đứng xa xa nhìn bóng lưng của Tư Đồ Thịnh.

Hắn biết rõ, loại bí thuật này bộc phát tốc độ, chắc chắn không thể bảo trì vĩnh viễn, nhìn thấy cương khí toàn thân của hắn sôi trào là có thể nhìn ra được, loại bộc phát này, có lẽ hao tổn cương khí rất lớn, sớm muộn gì cũng không còn sức thi triển, đến lúc đó chính là tử kỳ của hắn.

Thời gian trôi qua, khoảng cách của Tư Đồ Thịnh và Đường Phong là hơn mười dặm, hơn nữa còn có xu thế gia tăng.

Khoảng cách xa như thế, nếu như Tư Đồ Thịnh hơi chút thu liễm cương khí chấn động của mình, Đường Phong sẽ có khả năng mất đi mục tiêu truy kích.

Nhưng hắn không dám thu liễm cương khí, một khi thu liễm, tốc độ sẽ chậm lại, Đường Phong càng dễ dàng đuổi theo hắn.

Khoảng cách này lại được kéo giãn ra được một chút, Tư Đồ Thịnh mới rảnh rỗi cảm giác phía sau lưng một chút, lúc này mới thu liễm cương khí chấn động, miệng lớn thở phì phò, dùng tốc độ vốn có của mình, chạy về phía trước.

Khoảng cách này đã đủ an toàn, bởi vì Tư Đồ Thịnh đã không còn cảm giác được sự tồn tại của Đường Phong, dù thần thức của hắn rất mạnh, chỉ sợ cũng không có khả năng cảm ứng vị trí xa như vậy.

Lần này Tư Đồ gia đã tổn thất thảm trọng, tuy trở về báo cáo gia chủ, bản thân mình bị trách phạt là khó tránh khỏi, nhưng nếu thù này không báo, làm sao hắn nuốt trôi cục tức này?

Đường gia bảo! Thời điểm Tư Đồ gia trở lại, đó chính là lúc các người sẽ bị hủy diệt.

Nửa ngày sau, đúng lúc Tư Đồ Thịnh đang dùng toàn lực bỏ chạy, sau lưng lại truyền tới vài tiếng rít mạnh mẽ. Âm thanh này Tư Đồ Thịnh tương đối quen thuộc, chính là tiếng ám khí của tiểu tử Đường Phong đánh tới.

Tư Đồ Thịnh đổ mồ hôi lạnh toàn thân, không hề nghĩ ngợi vội vàng tránh qua một bên, ám khí xẹt qua thân thể của hắn lao đi, chỉ kém một chút nữa đã làm hắn bị thương.

Quay đầu nhìn lại, Tư Đồ Thịnh như nhìn thấy quỷ, hắn nhìn thấy Đường Phong đã đuổi theo.

Suốt nửa ngày, Tư Đồ Thịnh không nghĩ tới người trẻ tuổi này vẫn kiên nhẫn đuổi theo mình một khoảng cách xa như vậy, hơn ngàn dặm a?

Còn nữa, rốt cuộc hắn làm thế nào để truy tung mình? Vì sao trong cảm giác của mình, không phát hiện dấu vết hắn tiếp cận?

- Thân thủ Tư Đồ trưởng lão rất tốt a!

Trên mặt Đường Phong trêu tức, hắn không nghĩ tới nhất thời sơ suất, lại lãng phí thời gian dài như vậy. Nếu như vừa bắt đầu hắn cùng được thì ra tay hạ sát thủ với Tư Đồ Thịnh, thì cũng không có nhiều chuyện xảy ra như vậy.

- Người... Vì sao người không có cương khí chấn động?

Tư Đồ Thịnh đánh giá Đường Phong, nhưng bây giờ nhìn thấy Đường Phong, không khác gì một người bình thường, toàn thân không có chút cương khí chấn động nào. Nếu không phải vì nguyên nhân này, mình cũng không thể nào bị hấp dẫn gần như vậy.

1164. Chương 998: Thu Hoạch!

Đường Phong thò tay lấy một chuỗi phi đao ra, đưa tay vuốt vuốt, phi đao quay vòng, giống như linh xà xuất động.

- Người linh ngộ Thiên Nhân Hợp Nhất?

Tư Đồ Thịnh chấn kinh, mở to mắt.

- Văn bối bất tài, may mắn linh ngộ!

Đường Phong trả lời một câu đầy lạnh nhạt, chính là nhờ Thiên Nhân Hợp Nhất, cho nên hắn mới có thể thu liễm cương khí chấn động. Nếu không vì truy tung Tư Đồ Thịnh, Đường Phong đã lâu rồi không vận dụng cảnh giới này.

- Không có khả năng, người trẻ tuổi như vậy... Không có đạo lý linh ngộ...

Tư Đồ Thịnh gào lên, Thiên Nhân Hợp Nhất ah! Đây là cảnh giới trong truyền thuyết a, đây là cảnh giới mà mỗi người tu luyện đều mơ ước a, vô số người tu luyện muốn cảm ngộ cảnh giới này, nhưng cho tới chết vẫn không sờ thấy cánh cửa, dù là Tư Đồ gia, cũng không có người nào linh ngộ, chỉ vào mấy trăm năm trước Tư Đồ gia xuất hiện một tuyệt thế kỳ tài, linh ngộ được cảnh giới này.

Tương truyền, người linh ngộ được cảnh giới này, tốc độ tu luyện sẽ nhanh hơn người khác rất nhiều, trách không được, hắn chỉ hơn hai mươi tuổi, đã có thực lực Linh giai hạ phẩm.

- Văn bối đã giải đáp hoang mang của Tư Đồ trưởng lão, ngài cũng có thể an tâm ra đi.

Đường Phong nhàn nhạt nói, vừa nói xong, chuỗi phi đao đang trong tay của Đường Phong cũng dừng lại, trôi nổi lơ lửng trước mặt của mình.

Đối mặt với Tư Đồ Uy, Đường Phong không muốn nhìn thấy hắn dùng bí thuật chạy trốn nữa, khoảng cách hiện giờ, công kích của Ngự Thần không ai tránh được.

- Muốn giết ta?

Tư Đồ Thịnh cười ha hả, thần thái dữ tợn nói:

- Vừa rồi có những hắc y nhân kia giúp đỡ người, bắt đắc dĩ lão hủ phải bỏ chạy thực mạng. Hiện giờ không có ai giúp đỡ người, lẻ loi một mình, người làm thế nào giết ta? Đúng là không biết tự lượng sức!

Tiếng cười nhạo của Tư Đồ Thịnh vẫn đang phiêu đảng, một loạt tiếng loong coong truyền tới.

Nương theo tiếng vang này, chuỗi phi đao đang phiêu phù trước mặt Đường Phong bộc phát ra khí thể hủy diệt, xuyên thấu qua lồng ngực Tư Đồ Thịnh.

Chỗ ngực truyền ra một cổ đau đớn, thời điểm khí lực và sinh cơ của hắn nhanh chóng biến mất, Tư Đồ Thịnh mới phản ứng, cúi đầu nhìn xuống.

Trong nháy mắt, đồng tử của hắn mở lớn ra.

Vừa rồi hắn cũng không nhìn thấy Đường Phong ra tay thế nào, thậm chí còn không biết chuỗi phi đao này đã làm cho mình bị thương thế nào.

- Tư Đồ gia của ta sẽ không từ bỏ ý đồ, chỉ cần gia chủ biết được tin tức này... Đó chính là lúc Đường gia bảo của người bị diệt môn!

Tư Đồ Thịnh thở hổn hển, hắn vẫn không chịu ngã xuống.

Đường Phong run tay đánh ra một chuỗi phi đao, xuyên thấu qua đan điền của hắn, âm thanh lạnh lùng nói:

- Không cần chờ các người tới, ta sẽ đi tới Tư Đồ gia trước, sau đó tìm gia chủ của các người nói chuyện thật tốt.

Tiểu tử Càn rỡ! Đây chính là ý niệm cuối cùng trong đầu của Tư Đồ Thịnh, ngửa mặt ngã xuống.

Đường Phong vội vàng tiến lên, thò tay cô đọng âm hồn của Tư Đồ Thịnh, thu thi thể của hắn vào trong Mị Ảnh không gian. Tìm một địa phương gần đó, khoanh chân ngồi xuống, Đường Phong ngồi ở đây suốt nửa ngày để khôi phục cương khí tiêu hao, vừa cẩn thận dò xét trí nhớ của Tư Đồ Thịnh.

Lúc này phong ấn thiên địa đã bị phá, các gia tộc và tông môn của thế giới bên ngoài tiến vào trong Linh Mạch Chi Địa muốn làm gì thì làm, những gia tộc và tông môn kia có mạnh có yếu, có bao nhiêu át chủ bài, Đường Phong không biết.

Biết người biết mình, bách chiến bách thắng! Hiện tại chính là lúc tốt nhất để thu thập tin tình báo.

Dù gì Tư Đồ Thịnh cũng là tứ trưởng lão của Tư Đồ gia, cho nên có thể tiếp xúc với nhiều cơ mật trong gia tộc, Đường Phong xem xét, cũng hiểu rõ được một ít nội tình và thực lực của Tư Đồ gia.

Nhưng càng hiểu rõ, sắc mặt Đường Phong càng lúng túng.

Cùng với dự đoán của hắn cũng không sai biệt lắm, Tư Đồ gia có ba Linh giai thượng phẩm, Đại trưởng lão, Nhị trưởng lão và gia chủ Tư Đồ gia.

Ba Linh giai thượng phẩm, mới có thể có tư cách duy trì địa vị của Tư Đồ gia ở thế giới bên ngoài. Chỉ riêng cao thủ Linh giai cũng có số lượng gần hai trăm người, có thể sánh ngang với Thiên Thánh Cung và Huyết Vụ Thành cộng lại.

Nội tình Tư Đồ gia vô cùng hùng hậu, nhưng vẫn không thể nào xếp số một ở thế giới bên ngoài, căn cứ theo những gì Đường Phong mới biết được, Tư Đồ gia cũng không phải là gia tộc mạnh nhất.

Thế giới bên ngoài có bốn thế lực lớn, mà Tư Đồ gia là thế lực xếp chót nhất. Ba thế lực trước nó, dù là nhà nào cũng mạnh hơn Tư Đồ gia gấp nhiều lần.

Đường Phong không biết ba thế lực này có nhúng tay vào chuyện của Linh Mạch Chi Địa lần này không, nếu có, vậy thì Linh Mạch Chi Địa có chạy trời cũng không khỏi nắng.

Là phúc thì không phải họa, là họa thì tránh không khỏi! Đường Phong thở dài một hơi, thế giới bên ngoài mạnh Linh Mạch Chi Địa yếu, dù cánh tay có uốn éo cỡ nào cũng không vượt qua khỏi dùi.

Trừ chuyện đó ra, Đường Phong cũng thu hoạch được không ít võ điển bí tịch trân quý, phương pháp vận dụng và lộ tuyến vận công. Đây là tài phú vô cùng quý giá, dù sao đồ vật có thể lọt vào mắt của Tư Đồ gia, làm sao mà kém được?

Nếu lấy ra cho đệ tử Đường gia bảo và Thiên Tú tông tu luyện, so với công pháp hiện tại của họ còn tốt hơn võ điển hiện tại rất nhiều lần.

Sau khi Đường Phong dò xét toàn bộ trí nhớ của Tư Đồ Thịnh, ở phía xa xa truyền tới tiếng ổng tay áo bay phần phật trong gió.

Đến cũng nhanh a! Đường Phong khẽ cười một tiếng, đứng dậy nhìn về phía phát ra âm thanh.

Một lát sau, nhiều bóng đen xuất hiện trong tầm mắt, đó chính là hai mươi tám cổ được thi mặc hắc y, tạo thành một lực lượng vô kiên bất tồi.

Sau khi Đường Phong truy tung Tư Đồ Thịnh không bao lâu, đám được thi này cũng chạy tới đây.

Tuy Tư Đồ Thịnh cũng là cao thủ Linh giai trung phẩm, nhưng không có tốc độ kinh người như Tư Đồ Thịnh, dưới sự vây công của hai mươi tám được thi, cũng chỉ có thể kéo dài hơi tàn một chút rồi bị đánh chết, sau khi đánh chết Tư Đồ Thịnh, đám được thi quét ngang toàn bộ Chung Linh Cốc, lần này Tư Đồ gia tới không chỉ là cao thủ Linh giai, trong Chung Linh Cốc còn lại không ít Thiên giai, chẳng qua lúc đại chiến, những tên đệ tử Thiên giai kia không dám tiến lên mà thôi.

Rốt cuộc đám được thi giết bao nhiêu người, Đường Phong không biết, nhưng chắc chắn sẽ có cá lọt lưới.

Tốc độ đám được thi không chậm, nhưng Đường Phong đuổi theo đám người Tư Đồ Thịnh chạy tới chạy lui, cho nên đám được thi mới phải chạy một quãng đường vô ích như vậy, cho tới giờ này mới tới.

1165. Chương 999: Hắc Y Nhân Thần Bí. (thượng)

Mà những thứ đám được thi vứt xuống mặt đất là vô số cổ thi thể, trong đó có thi thể mười bốn tên cao thủ Linh giai của Tư Đồ gia.

Ngồi xổm xuống, hắc vết sạch đồ vật trên người của đệ tử Tư Đồ gia, nhưng hắc không tìm được bao nhiêu thứ hữu dụng, những người này chỉ mang theo một ít đồ vật tu luyện như linh thạch, tính chất có tốt có xấu, linh thạch cấp thấp, linh thạch trung cấp, linh thạch cao cấp cũng có, duy chỉ không có linh thạch đỉnh cấp.

Nghĩ đến thể giới bên ngoài, linh thạch đỉnh cấp cũng không phải là thứ tùy ý có thể thấy được.

Trừ linh thạch ra, còn có một ít đan dược, những đan dược này cũng có tác dụng phụ trợ tu luyện, giá trị cũng không lớn. Nhưng so với đan dược của Mạc Lưu Tô, phẩm chất của những đan dược này còn không sánh bằng.

Đường Phong nhìn một chút, liền tiện tay ném toàn bộ đan dược vào trong Mị Ảnh không gian.

Mặt khác còn có hơn mười món Thiên binh, nội tình Tư Đồ gia không tệ, nhưng cao thủ Linh giai này, phạm là dùng vũ khí, đều là một kiện Thiên binh.

Đường Phong cũng có Thiên binh nhưng tất cả đã biến thành Thứ Thần binh, hoặc là vỡ vụn, hiện Thiên binh duy nhất trong tay của hắc chính là Độc Ảnh kiếm, những vũ khí này, đương nhiên Đường Phong rất vui vẻ tiếp nhận.

Cuối cùng kiểm tra thi thể Tư Đồ Tinh, nhìn chăm chăm vào một bình ngọc trong tay hắc, thời điểm Đường Phong đuổi theo Tư Đồ Thịnh, hắc muốn phục dụng nó, nhưng chưa kịp đã bị được thi đánh chết.

Nhẹ nhàng cầm bình ngọc sáng ngời này lên, bên trong truyền ra một âm thanh.

Đúng là có hàng! Đường Phong vui vẻ ra mặt, mở nắp bình ra, đổ từ trong đó ra một khóa đan dược vàng tươi.

Viên đan dược này hoàn toàn khác với những đan dược mà hắc đã vỡ vết được, có mùi thơm ngát, nhưng lại ẩn chứa hương vị cuồng bạo.

Viên đan dược này, nhớ lại Tư Đồ Kiến ngày đó, phục dụng một khóa giống như đức viên này.

Long Hồ Đan? Thần sắc Đường Phong vui vẻ. Ngày đó Tư Đồ Kiến phục dụng Long Hồ Đan, thực lực gia tăng trên biên độ lớn, Linh giai trung phẩm bộc phát ra thực lực Linh giai thượng phẩm, tuy thực lực còn cách biệt với Linh giai thượng phẩm, nhưng tuyệt đối có thể xưng hùng trong Linh giai trung phẩm.

Ngày đó sau khi Tư Đồ Kiến chết, người của Đường gia bảo tìm khắp người của hắc, nhưng không tìm được một khóa Long Hồ Đan nào nữa, hắc cũng chỉ có một khóa mà thôi.

Đan dược có thể tăng thực lực lên biên độ lớn, trong Dược Thần Phổ không có ghi qua. Hơn nữa Đường Phong đoán, chỉ sợ sau khi phục dụng Long Hồ Đan sẽ có di chứng.

Nhưng không sao, Mạc Lưu Tô là luyện dược hảo thủ, nếu đem viên đan dược này cho nàng nhìn, nói không chừng nàng sẽ nghiên cứu ra đan phương, chỉ cần có đan phương, có thể cải tiến, với bản sự của Mạc Lưu Tô, nói không chừng có thể luyện chế ra đan dược không có tác dụng phụ.

Sau khi cất kỹ Long Hồ Đan, Đường Phong bỏ hơn mười cổ thi thể trước mặt vào trong Mị Ảnh không gian, lúc này mới ngẩng đầu đánh giá hai mươi tám cổ được thi trước mặt mình.

Trận chiến đấu hôm nay, có hai mươi hai cổ được thi chiến đấu lần đầu tiên, nhưng chiêu thức của bọn chúng rất linh hoạt và biến hóa, làm cho Đường Phong ý thức được sức chiến đấu của được thi, vẫn có thể đề thăng.

Trong hai mươi hai cổ được thi đó, trừ cổ được thi của Thiên Cơ Tử không có âm hồn ra, còn lại đều có âm hồn của mình, có âm hồn thì có thần trí, chúng có thể sử dụng sở học trước đây của mình để chiến đấu.

Trước sáu cổ được thi chữ Thiên từ số một đến sáu, đều là đả thủ vô cùng hung mãnh, nhưng bọn chúng chỉ sử dụng bằng vào tốc độ và lực lượng của bản thân, không biết biến hóa, quyền cước trực lai trực vãng, uy lực tuy lớn, nhưng kẻ thù dễ nhìn ra sơ hở. Nhưng những được thi có âm hồn thì lại khác, trong cuộc chiến vừa rồi, Đường Phong nhìn thấy bọn chúng biết biến hóa chiêu thức, sử dụng võ điển tập luyện được khi còn sống.

Những phát hiện này làm cho Đường Phong khiếp sợ.

Phương pháp ngâm chế được thi, Đường Phong tìm được trong Được Thần Phổ. Thân là cổ tông môn trong Bạch Đế Bí Cảnh, dùng luyện được làm chủ, thực lực môn hạ đệ tử không cao, ít nhất cũng không chênh lệch với các tông môn khác.

Nhưng bọn họ vẫn chiếm cứ được một chỗ cắm dùi trong Bạch Đế Bí Cảnh, trường thịnh không suy, đương nhiên là bọn họ có bốn sự. Mà ngâm chế được thi chính là chỗ dựa lớn nhất của bọn họ.

Nhưng được thi được Được Thần Tông ngâm chế ra, cũng chỉ có trình độ như được thi chữ Thiên. Đến lúc này, Đường Phong đã có cơ hội cải tiến.

Tất cả những chuyện này có thể nói là trùng hợp, Đường Phong có thể cô đọng ra âm hồn của người chết, đây là bốn sự mà bất cứ ai cũng không thể làm được. Âm hồn và được thi kết hợp hoàn mỹ, chuyện này trong lúc vô tình hần phát hiện được.

Được thi có thể sử dụng võ điển của bọn họ khi còn sống, vậy tại sao không thể sử dụng vũ khí chứ?

Được thi không hiểu cách vận chuyển cương khí, chỉ vận dụng quyền cước chi uy, đương nhiên không thể sử dụng vũ khí. Mà trên tay Đường Phong, vũ khí không nhiều, Thứ Thần binh thì lại có một bó to, vừa rồi Thiên binh vợ vết hơn mười kiện, đủ để võ trang cho hai mươi một cổ được thi có được âm hồn.

Cẩn thận tra xét trí nhớ của đám được thi kia, xác định được vũ khí trong trí nhớ lúc còn sống của bọn chúng, Đường Phong đem Thứ Thần binh tích lũy được và Thiên binh vợ vết được cho bọn chúng.

Đám được thi cầm vũ khí trong tay, đứng riêng một bên, trên người tản ra sát lục chi ý rất nồng đậm.

Sau khi hần thăm dò một phen, Đường Phong cũng không nhận được nữa, cất tiếng cười to.

Thực lực của được thi, đúng là tăng lên một cấp bậc! Hai mươi một cổ được thi có âm hồn, cầm vũ khí quen dùng, cùng lực chiến đấu khi tay không tác sát hoàn toàn không cùng cấp bậc.

Nhất là vũ khí trong tay của bọn chúng, đại đa số là Thứ Thần binh, vô cùng sắc bén, thổi tóc tóc đứt (*cực bén), Đường Phong vận chuyển hộ thân cương khí, sau khi cho bọn chúng chém một lúc, cương khí chấn động không thôi, suýt nữa bị đánh tan.

Lần này triệt để phát đạt!

Nhưng vẫn có điểm làm hần không vừa ý, được thi cầm vũ khí trong tay, tuy hiểu được cách vận dụng võ điển và kỹ xảo, cộng thêm man lực cho nên không thể khinh thường, không có cương khí rót vào vũ khí, một khi đánh nhau chết sống, rất dễ dàng hư hao.

Những Thứ Thần binh này Đường Phong phải phí rất nhiều tâm tư mới có thể giầy vò ra, hư hao một kiện cũng làm cho hần đau lòng. Mà số lượng Thiên binh trong tay cũng không nhiều, nếu lúc được thi làm vũ khí bị hư hao, sẽ không có đồ thay thế.

1166. Chương 999: Hắc Y Nhân Thần Bí. (hạ)

Con người đảo một vòng, Đường Phong cười hắc hắc.

Hiện giờ thế cục của Linh Mạch Chi Địa rất không ổn định, sau khi phong ấn thiên địa bị phá, có rất nhiều gia tộc của thế giới bên ngoài tiến vào trong Linh Mạch Chi Địa, không đề cập tới những gia tộc có thực

lực muốn phân một chén canh, mà ngay cả một ít gia tộc không có bản lãnh gì cũng muốn cũng, vàng thau lẫn lộn trong đó.

Bọn họ đều cho rằng người của Linh Mạch Chi Địa đều dễ khi dễ, đều cho rằng mình tùy tiện uy hiếp vài câu, người của Linh Mạch Chi Địa sẽ phục tùng, sau đó cung cấp bảo bối cho gia tộc mình sử dụng, cung cấp mỹ nhân và linh thạch.

Nhưng sau khi tin tức đệ tử Tư Đồ gia bị diệt ở Chung Linh Cốc được truyền ra, tất cả gia tộc của thế giới bên ngoài cảm thấy khiếp sợ.

Ngày đó Đường Phong xông vào Chung Linh Cốc, tuy đã giết toàn bộ Linh giai trong đó, nhưng cuối cùng hấn đuổi theo Tư Đồ Thịnh, đâm được thi sau khi giết chết Tư Đồ Tinh và không ít Thiên giai, nhưng cũng có một số ít may mắn chạy được.

Giấy không gói được lửa, tin tức này cũng được truyền đi.

Tất cả gia tộc và thế lực của bên ngoài đều biết đến đại danh鼎鼎 Tư Đồ gia, không ngờ ở loại địa phương này cũng bị lật thuyền trong mương. Người trong Linh Mạch Chi Địa, có bốn sự lợi hại như vậy sao? Tục truyền nói, lần này Tư Đồ gia xuất động hai mươi lăm cao thủ Linh giai, trong đó có bốn Linh giai trung phẩm, đệ Tứ trưởng lão Tư Đồ Thịnh, Thất trưởng lão Tư Đồ Tinh đều đến, nhưng toàn bộ bị giết chết.

Tư Đồ gia là gia tộc nào? Đó là một trong bốn thế lực lớn a, tuy đứng ở vị trí chót nhất, nhưng tuyệt đối không thể khinh thường, ít nhất là mạnh hơn đại đa số thế lực rất nhiều lần.

Nhưng dù sao cũng là nghe đồn, không ai tận mắt nhìn thấy, tin người đồn, đương nhiên cũng có người không tin.

Đương nhiên tin tức này Tư Đồ gia sẽ không loan truyền ra, bọn họ sẽ không làm chuyện tự bôi đen mặt của mình, làm thế chỉ mất mặt gia tộc của mình.

Người không tin cũng là vì nguyên nhân này, bọn họ cho rằng Tư Đồ gia cố ý thả ra tin tức này, làm cho gia tộc khác hoảng sợ, rời khỏi Linh Mạch Chi Địa, như vậy tài nguyên ở nơi này sẽ bị Tư Đồ gia độc chiếm, làm cho người ta cảm thấy vô căn cứ nhất là, theo như đồn đãi Tư Đồ gia vừa bị một thế lực gọi là Đường gia bảo tiêu diệt.

Chuyện này chính là lý do làm cho người ta không tin, Đường gia bảo thân là lão đại trong Linh Mạch Chi Địa, cho nên người của thế lực bên ngoài muốn vào phải tìm hiểu tin tức về Đường gia bảo trước tiên. Chỉ có năm sau Linh giai, cao nhất chỉ là Linh giai trung phẩm, có bản lãnh gì tiêu diệt Tư Đồ gia?

Nhưng mặc kệ gia tộc bên ngoài có tin hay không tin, vào nửa tháng gần đây, cả Linh Mạch Chi Địa nhắc lên một hồi gió tanh mưa máu, làm cho gia tộc bên ngoài không thể nào không run sợ trong lòng.

Truy cứu nguyên nhân, rất nhiều gia tộc đến từ thế giới bên ngoài bị một cổ thế lực thần bí quét ngang.

Cổ thế lực này thần bí xuất quỷ nhập thần, hành động phiêu hốt bất định, nhân số cụ thể không có ai biết rõ, nhưng theo tin tức tin cậy nói, đám người kia đều mặc hắc y, che kín cả khuôn mặt, không ai nhìn ra bóng dáng kẻ lãnh đạo. Hơn nữa những hắc y nhân này rất cổ quái, đó là không có cương khí chấn động, cũng không có bất kỳ khí tức sinh cơ nào, giống như người chết từ trong quan tài chui ra, nhân thủ đều sử dụng một thanh Thiên binh, xông vào trong đám người là lập tức đánh, khí thế như mãnh hổ hạ sơn, thể không thể đỡ, bọn chúng cường hãn không sợ chết, thân thể cứng hơn cả sắt thép, thuần túy dùng loạn quyền cũng có thể đánh chết người, làm cho rất nhiều thế lực bên ngoài thất bại thảm hại.

Những nơi hắc y nhân đi qua, tràng diện lưu lại cũng khác nhau rất lớn.

Có gia tộc đến từ bên ngoài không chết một người, có gia tộc lại bị hắc y nhân giáo huấn một trận, liền tha mạng. Nhưng có gia tộc bị trăm thảo trừ căn, không lưu người sống.

Một ngày, tin tức Từ gia đi vào trong Linh Mạch Chi Địa bị những cao thủ này tàn sát hết, lại một ngày, tin tức Thiên Vân Tông đi vào Linh Mạch Chi Địa bị những cao thủ này đánh bại, không chết người nào...

Tin tức càng ngày càng nhiều, tốc độ lan truyền rất nhanh, các gia tộc trong Linh Mạch Chi Địa đều vô tay tán thưởng, mà những thế lực đến từ bên ngoài lại bị mây mù phủ kín. Bọn họ hoàn toàn không biết vì sao mà hắc y nhân lại làm thế, vì sao lại giết, vì sao lại thả người?

Nhưng rất nhanh, những người cẩn thận tìm hiểu tin tức thì phát hiện, những thế lực bị tàn sát không còn một ai, đều là những thế lực việc ác nào cũng làm, đi vào trong Linh Mạch Chi Địa làm mưa làm gió, gian dân bắt giết, những thế lực này ở thế giới bên ngoài, danh tiếng cũng không tốt, chạy đến Linh Mạch Chi Địa làm xằng làm bậy, cuối cùng là bị trả thù.

Trái lại, những thế lực được tha mạng, tuy sau khi đi vào trong Linh Mạch Chi Địa chỉ muốn phân một chén canh, nhưng lại không làm chuyện gì xấu, chỉ muốn thu phục một vài gia tộc làm gia tộc phụ thuộc cho mình mà thôi.

Chẳng lẽ đám hắc y nhân đang thay trời hành đạo?

Nhưng bất kể là thế lực bị tàn sát, hay là thế lực được buông tha, đều không có ngoại lệ, tất cả đều bị hắc y nhân cướp sạch không còn lại gì, tùy thân mang theo vật phẩm quý trọng, kể cả linh thạch, công pháp tu luyện, võ điển, Thiên binh, đều bị cướp đoạt sạch sẽ.

Đồng thời thay trời hành đạo, nhưng đám hắc y nhân này cũng là một đám cường đạo?

Hình tượng chính nghĩa và tà ác đan xen vào nhau, không có ai biết đám hắc y nhân này đến từ nơi nào, có mục đích gì.

Đồn đại về hắc y nhân ở bên ngoài rất nhiều, lúc này Đường Phong dừng lại trong một khe núi nhỏ để kiểm đếm thu hoạch.

Cũng không tệ, vừa rồi tiêu diệt một gia tộc bên ngoài chiếm được tổng cộng sáu chuôi Thiên binh, linh thạch mấy chục khối, trong đó có mấy khối linh thạch cao cấp, còn lại đều là trung cấp và cấp thấp, linh đan thì không có mấy khóa, cũng không có tác dụng gì, mà những võ điển bí tịch kia lại không để vào mắt.

Sáu chuôi Thiên binh, có thể tiêu hao trong thời gian ngắn.

- Lão già kia, mồm mép đúng là rất cứng a!

Tên đệ tử Thiên Lô tông này không giận lại cười, một cước đạp như số hoa quả trên mặt đất, từng bước một bước về phía lão nhân.

- Người muốn làm gì?

Nữ nhi của lão nhân kia đứng dậy vào thời khắc khẩn trương, thần sắc cực kỳ sợ hãi che chở trước mặt phụ thân mình, nhưng mà thân thể gầy gò yếu đuối kia ở dưới khí thế của Thiên Giai giống như cây liễu mỏng manh nằm trong trận gió lớn, trông cực kỳ tiêu điều.

- Cút ngay.

Tên đệ tử Thiên Lô Tông này gầm lên một tiếng, ở giữa mắt toát ra một luồng hung quang, hiển nhiên vì lão nhân nào vừa mới thoái thác làm cho hắn động đến sát tâm.

Mặc dù nữ tử kia sợ hãi nhưng mà vẫn cắn răng lắc đầu, trong hai con mắt chớp động ánh lên một tia sắc thái cầu xin.

- Xoẹt.

Tên đệ tử Thiên Lô Tông rút ra bội kiếm ở bên hông mình, hàn quang trên trường kiếm lóe lên lóng lánh, làm cho nhiệt độ ôn hòa xung quanh giảm xuống đột ngột. Tất cả mọi người đều cảm thấy được sự lạnh lẽo tới tận tim gan, trường kiếm chỉ thẳng vào trước mặt nữ tử kia, tên đệ tử Thiên Lô Tông lạnh lùng nói:

- Niệm tình người còn có một chút tư sắc phàm tục, nếu như người xin tha thì bốn đại gia chỉ lấy nhiều nhất là một mạng chứ không phải giết cả đôi.

Nữ tử này chẳng qua chỉ là một người bình thường, chưa bao giờ phải trải qua những sự việc như thế này? Nghe xong những lời như thế, dung mạo như ngọc lại càng thất sắc, hai hàng lệ nhỏ chảy dài từ trên khóe mắt xuống, đôi môi run run nghẹn ngào không nói được câu nào.

Ngược lại lão nhân đang ngã trên mặt đất kia nhanh chóng kéo nữ nhi của mình về đằng sau, trên khuôn mặt khô gầy của lão nhân tràn đầy phần nộ, hung hăng nhìn vào tên đệ tử Thiên Lô Tông ở trước mắt, thở gấp nói:

- Ác giả ác báo, một ngày nào đó sẽ có người đến thu thập cả cái bang toàn nhưng tên súc sinh giống như nhà người!

Tên đệ tử Thiên Lô Tông cũng không thể nào nhịn được nữa, hắc âm trầm cười một tiếng, trường kiếm giơ lên cao rồi chém xuống thật lực, một kiếm này nếu như chém xuống, lấy thực lực Thiên Giai của hắn thì chắc chắn nữ tử và lão nhân này sẽ bị chém thành hai nửa.

Đường Phong tận mắt thấy chuyện này đang muốn xuất thủ ngăn lại, nhưng mà đột nhiên đoàn người đang xem ở bên cạnh lại đồng loạt đứng lên.

Đầu tiên là mấy củ cải trắng được ném ra từ trong phía đoàn người này thẳng vào sau gáy tên đệ tử Thiên Lô Tông sau đó là hoa quả gạch đá liên tiếp bay tới, đều bay ra cùng lúc, khí thế như phô thiên cái địa hướng đến trước mặt tên đệ tử Thiên Lô Tông thì nhau đập đến.

Tên đệ tử Thiên Lô Tông tốt xấu gì cũng là cao thủ Thiên Giai làm sao nghĩ rằng những người dân thường này dám đánh mình liên tiếp như vậy? Hắn còn tưởng rằng có cao thủ nào đó đang tấn công mình, vội vàng xoay người lại, một màn kiếm quang huy vũ lên, cản tất cả những gì đang ném tới đến.

Đến khi nhìn lại những vật đang tập kích mình là cái gì thì tên đệ tử Thiên Lô Tông này nghẹn họng không trôi được, đang muốn mở miệng quay lại mắng một câu nhưng mà lời vừa mới định ra khỏi miệng đã phải nuốt ngược trở lại.

Bởi vì hắn phát hiện xung quanh mình không biết từ lúc nào đã có vô số người, những người này đều nhìn mình với ánh mắt vô cùng phần nộ, tất cả các đôi mắt đều phát ra một loại khí thế không đội trời chung.

Những người này đều chưa từng tu luyện qua, tất cả đều là người thường ở tầng lớp sinh hoạt dưới cùng.

Nhưng mà chính những ánh mắt phẫn nộ của những người thường đang tập trung tại đây làm cho tên đệ tử Thiên Lô Tông nhin không được biểu lộ sự sợ hãi.

Dường như là nhận biết được sự thất thố của chính mình, tên đệ tử Thiên Lô Tông then quá hóa giận, quát mắng nói:

- Làm gì? Tất cả đều muốn chết sao? Nếu như muốn chết bổn đại gia thành toàn cho các người!

- Thiên Lô Tông rút ngay, trực xuất khỏi Dung Thành!

Không biết người nào đột nhiên hô lên một tiếng, tiếng nói này vang lên giống như là đổ thêm dầu vào lửa nhất thời làm cho cả hiện trường sôi lên.

- Trực xuất khỏi Dung Thành!

- Nơi này là do Dung gia làm chủ! Không tới phiên Thiên Lô Tông các người tới điều vô dương oai!

- Để Dung gia trả lại nhà cho ta!

Một đám người đứng dậy kêu la ầm ĩ, tràng diện cực kỳ ầm ĩ và lộn xộn. Thế nhưng thanh âm dần dần đều hội tụ lại thành một tiếng thống nhất vang lên, kêu la yêu cầu Thiên Lô Tông rút đi! Tiếng kêu ầm ĩ vang lên tận trời, làm cho cả trời đất đều rung chuyển.

Sắc mặt của tên đệ tử Thiên Lô Tông cực kỳ tái mét, trong nháy mắt vừa rồi hắn đã bị dọa đến thất thố, bởi vì hắn không hề nghĩ đến những người dân bình thường như này lại có lá gan lớn như vậy, nhưng mà cho dù cả ngàn người này vây quanh hắn, hắn cũng không hề sợ hãi vì hắn là một cao thủ Thiên Giai, những người thường này hắn căn bản không cần phải tốn sức lực nào đều có thể chém giết toàn bộ.

Chỉ là hắn không hề nghĩ tới, mình chẳng qua muốn ăn một ít hoa quả lại làm ra động tĩnh lớn như vậy.

Tuy rằng hắn có thể giáo huấn một hai người thường ở trong Dung Thành này nhưng mà tuyệt đối không có khả năng một lần giết sạch những người này.

Bởi vì nếu mà làm như vậy thật thì sợ rằng Thiên Lô Tông cũng không có biện pháp đặt chân ở nơi này nữa.

Nhưng mà nếu thoái nhượng thì lại sẽ làm cho tông môn mất mặt. Tên đệ tử Thiên Lô Tông không quan tâm mọi người đang kêu la xung quanh, cười lạnh một tiếng rồi nói:

- Đây là các người tự tìm đến cái chết.

1169. Chương 1001: Xuất Thủ (hạ).

Mà tất cả nguyên cớ này đều do lão già chết tiệt bán hoa quả kia, nếu như không phải tại hắn không cho mình chút mặt mũi nào thì cũng sẽ không có chuyện xảy ra như ngày hôm nay.

Vừa suy nghĩ đến đây, trong lòng của tên đệ tử Thiên Lô Tông này nổi lên sát khí, hắn xoay người lại tóm lấy lão nhân nhắc lên, một tay bóp cổ lão già, cười nhạt ở một bên nhìn mọi người đang vây quanh nói:

- Trước đây thì đúng là nơi ở của Dung gia. Nhưng mà hiện tại, thì nơi này là địa bàn của Thiên Lô Tông chúng ta! Thiếu nãi nãi Dung gia đã được gả cho phó tông chủ Thiên Lô Tông chúng ta, hai nhà kết thành quan hệ thông gia, muôn đời sau đều có chung sở hữu nơi đây! Ngày sau nếu như còn ai dám ăn nói bừa bãi, phá hủy quan hệ tốt đẹp của hai nhà chúng ta thì kết quả sẽ giống như lão già này!

Trường kiếm giơ lên lần thứ hai, hàn quang vừa lóe lên, hung hăng chém xuống đầu lão nhân.

Mắt thấy máu tươi chuẩn bị bắn ra, đoàn người đứng bên cạnh cực kỳ phẫn nộ, nhưng mà dưới dăm uy của tên đệ tử Thiên Lô Tông này thì căn bản không có ai dám tiến lên cứu người, rất nhiều người nhát gan đã bị hai mắt lại, không đành lòng nhìn thảm cảnh trước mắt.

- Choang.

Một tiếng âm thanh truyền đến, cùng với một tiếng la thảm thiết vang lên, dường như vừa có thanh âm của người nào mới ngã xuống.

Mọi người đều định thần nhìn lại, nhin không được đều thấy ngạc nhiên.

Lão nhân nguyên bản sắp sửa bị thanh kiếm kia chém thành hai nửa lúc này dĩ nhiên vẫn còn sống sờ sờ, mà tên đệ tử Thiên Lôĩ Tông kia đang bóp cổ lão nhân thì lại chẳng hiểu sao bị bắn ra ngoài năm trượng, ngã xuống mặt đất.

Ở bên cạnh lão nhân có một nam tử xa lạ đang nâng đỡ lão dậy.

Người này tất nhiên chính là Đường Phong, nguyên bản từ khi lần đầu tiên tên đệ tử Thiên Lôĩ Tông định vung kiếm chém thì hắn đã chuẩn bị để xuất thủ rồi, chẳng qua làm cho hắn không nghĩ tới chính là những người thường này cũng dám phản kháng lại, lúc đấy hắn mới dừng tay.

Xem ra Dung gia tại trấn thành này có uy vọng cũng không nhỏ! Nếu như không phải những người dân thường này vừa la lên thì Đường Phong cũng không hề hay biết. Trước đây Đường Phong cũng đã đi qua không ít thành trấn, giáo huấn qua không ít các thế lực bên ngoài, thấy được rất nhiều tràng diện các thế lực khác khi dễ người, nhưng mà người dân thường ở các thành trấn đều phải nhẫn nhục chịu đựng. Đối mặt với tu luyện giả bên ngoài tới đều không dám có nửa phần phản kháng.

Thế nhưng ở chỗ này Đường Phong lại thấy được một chút chính trực của người dân nơi đây! Biết rõ là chính mình căn bản không phải là đối thủ của tên đệ tử Thiên Lôĩ Tông trước mắt nhưng mà những người dân này đều dám phản kháng lại. Loại khí thế không màng sinh tử của bản thân này làm cho người khác cực kỳ bội phục.

Tuy rằng cuối cùng không có ai nghĩ được cách cứu lão nhân trước mắt, nhưng mà đến tận khi lão nhân sắp bị giết cũng không thể vùi lấp sự chính trực của những người này. Không phải mọi người dân thường ở địa phương khác đều có thể đoàn kết như ở Dung Thành, mà hết thảy nguyên do có lẽ đều là bắt nguồn từ Dung gia.

Từ điểm này nhìn lên trên, từ xưa đến nay có lẽ Dung gia đối đãi rất tốt với người dân nơi đây, đã làm cho bọn họ có uy vọng cực lớn trong lòng mỗi người dân.

- Lão nhân gia, người không sao chứ?

Đường Phong nâng đỡ lão nhân bán hoa quả ngã trên mặt đất dậy, nhẹ giọng hỏi.

Lão nhân vừa mới tìm được đường sống từ chỗ chết trở ra, tinh thần còn chưa hồi phục hoàn toàn, mồ hôi trên trán nhỏ xuống từng giọt liên tục, thân thể như bị thoát lực không đứng vững được nữa, Đường Phong chờ một lát lão mới gật đầu nói:

- Lão không có việc gì, cảm tạ ân cứu mạng của thiếu hiệp.

- Lão nhân gia khách khí rồi.

Đưa lão nhân cho con gái lão, Đường Phong lạnh lùng xoay người lại, mắt nhìn về phía tên đệ tử Thiên Lôĩ Tông đang bò trên mặt đất.

Tên đệ tử Thiên Lôĩ Tông này vừa ăn một cước kia cũng không nhẹ, Đường Phong đá trực tiếp vào phía trên ngực hắn, từ tiếng xương gãy suy đoán thì ít nhất hắn cũng bị gãy đi bảy tám cái xương sườn, ngã xuống đất một lúc mới có thể gượng dậy được.

- Ai? Ai dám đánh lén ta?

Tên đệ tử Thiên Lôĩ Tông ôm ngực, phần nộ kêu lên, chỉ liếc mắt một cái đã thấy Đường Phong, thần sắc hắn không khỏi trầm xuống, nói:

- Các hạ là ai? Dám nhúng tay vào chuyện tình của Thiên Lôĩ Tông ta?

- Thiên Lôĩ Tông hành sự thô bạo, làm người người đều chướng mắt, ta là ai người không cần biết.

Đường Phong chậm rãi đi về phía trước.

- Lá gan ngươi thật lớn! Nếu dám thì hãy để lại tên của mình, đắ tội Thiên Lô Tông ta thì đừng mơ tưởng đến tính mệnh của mình vẫn còn!

Tên này vừa mở mồm cáo mượn oai hù, cước bộ lùi lại một cái, hóa ra là xoay người bỏ chạy.

Từ một cước mà Đường Phong vừa mới đá vào trên người hắn mà suy ra thì thực lực người kia cũng không kém, chẳng qua chính mình bị đánh lên trọng thương, tự nhiên không thích hợp để chiến đấu.

Hắn vừa chạy vừa hét lớn:

- Chờ ta báo lại với phó tông chủ, ngươi sẽ như con thỏ nhỏ chạy trốn mà thôi!

- Không cần thiết!

Hắn nói còn chưa xong thì bên tai đã truyền đến một thanh âm, quay đầu lại nhìn nhất thời hết cả thần hồn, nam tử kia không biết dùng thân pháp gì mà có thể vọt tới bên cạnh người mình và còn chạy song song với chính mình.

- Muốn chết!

Tên đệ tử Thiên Lô Tông cực kỳ phần nộ huy động trường kiếm trên tay đâm tới Đường Phong.

Nhưng mà thực lực chênh lệch quá cao, một kiếm này ở trước mắt Đường Phong giống như là ốc sên đang chậm bước. Thân pháp bắn ra liền đánh bay trường kiếm của đối phương bay ra ngoài, ánh mắt của tên đệ tử Thiên Lô Tông này cực kỳ kinh ngạc, Đường Phong dùng tay chặn ngang khớp cổ của hắn, giống như là đang nhấc gà con.

- Vừa lúc ta cũng muốn đi Thiên Lô Tông tìm người! Chẳng qua trước đó ta muốn hỏi ngươi một việc!

Đường Phong nheo lại hai con mắt, nhưng mà trong hai mắt híp lại kia lại toát ra một ít hung quang đậm đặc.

Tên đệ tử của Thiên Lô Tông h Y i m ấ A ấ Ê L h k i n Ê P t ử

mặt với tin đồn này Ô Chính Ứng cũng chỉ có thái độ tin tưởng ba phần. Một số thế lực nhỏ yếu bị hắc y nhân này thanh toán sao có thể đánh đồng cùng Thiên Lô Tông, bọn chúng bị thanh trừ là do thế lực quá yếu, nếu như hắc y nhân thần bí kia tìm đến Thiên Lô Tông gây phiền phức thì Ô Chính Ứng cũng có lòng tin đối kháng lại được.

- Hiện giờ mấy vị hộ pháp đang giữ chân hắc, đệ tử đến đây thông báo, thỉnh phó tông chủ mau ra xem.

Tên đệ tử ngoài cửa vội vàng nói một câu.

Về mặt của Ô Chính Ứng do dự, quay đầu lại nhìn mỹ nhân với da thịt trắng hồng tảo ra vô tận mê hoặc, hung hăng giẫm chân một lần nữa, thắm mắng một tiếng, mặc quần áo và đồ dùng hàng ngày lại nhanh chóng phóng ra ngoài.

Thời vận thật sự không tốt, lúc nào quấy rối cũng được, hết lần này tới lần khác lại là hiện tại. Nếu như người rơi vào tay bản phó tông chủ, bản phó tông chủ nhất định cho người đẹp mắt. Ô Chính Ứng đi ra ngoài còn trong lòng phát ra ngoan độc.

Vừa mới mở cửa phòng ra thì một màn ngạc nhiên xuất hiện, cùng với đó là một vài tiếng kinh hô, mấy đạo nhân ảnh như con diều bị chặt đứt dây rơi xuống liên tục, vừa lúc rơi xuống hơn mười trượng ngay trước mặt Ô Chính Ứng.

Ánh mắt thu về, hai tròng mắt của Ô Chính Ứng không khỏi híp lại, hắc phát hiện ra những người đang ngã xuống kia đều là hộ pháp cùng chấp sự của Thiên Lô Tông. Những người này theo mình đi tới Linh Mạch Chi Địa đều có cảnh giới Linh Giai hạ phẩm, thực lực bản thân cũng không hề yếu, nhưng mà lúc này lại bị người ta đánh thê thảm như vậy, lẽ nào người đánh là một cao thủ Linh Giai trung phẩm? Cũng chỉ có cao thủ Linh Giai trung phẩm mới đạt đến loại trình độ này.

1172. Chương 1003: Người Này Là Một Thanh Niên Sức Trâu Sao (hạ)?

Không phải nói rằng trong Linh Mạch Chi Địa không có bao nhiêu cao thủ Linh Giai trung phẩm sao? Làm sao ở chỗ này lại xuất hiện một người?

Hồ nghi nhìn lại, Ô Chính Ứng giương mắt nhìn ra xa, chỉ thấy ở ngoài cửa có một đạo thân ảnh chậm rãi đi vào, ở phía trên là một chấp sự của Thiên Lô Tông, tuy rằng người này có thực lực Linh Giai hạ phẩm nhưng hiện giờ khóe miệng hắc chảy máu ròng ròng, thần sắc cực kỳ tái nhợt, ở trên cổ có một thanh trường kiếm kề bên, đằng sau là một nam tử có vẻ mặt lạnh lùng và cương nghị, thanh trường kiếm bích lục kia chính là ở trên tay vị nam tử trẻ tuổi này.

- Phó tông chủ, cứu ta!

Tên chấp sự bị thanh trường kiếm bích lục kề sát bên cổ, hiển nhiên là bị thương không nhẹ, nói lên cũng thấy được cảm giác thở hổn hển, hắc ôm chặt vùng bụng của mình, ở nơi đó không ngừng chảy máu tươi, hắc là do bị đối phương đâm trúng.

Lúc này, mấy hộ pháp cùng chấp sự mới từ không trung hạ xuống, tất cả đều chạy tới gần Ô Chính Ứng, về mặt tràn đầy kiêng kỵ nhìn về phía nam tử trẻ tuổi kia.

- Linh Giai hạ phẩm sao?

Ô Chính Ứng nhất thời mơ hồ, nguyên bản hắc thấy thủ hạ của mình bị đánh thành như vậy còn tưởng rằng chỉ ít người đến cũng có thực lực Linh Giai trung phẩm, nhưng mà hiện giờ tra xét một phen Ô Chính Ứng lại hoảng sợ khi phát hiện, nam nhân trẻ tuổi này chỉ có tu vi Linh Giai hạ phẩm mà thôi.

- Phó tông chủ cẩn thận, người này có chút cổ quái, không thể lấy cảnh giới của hắc mà suy xét thực lực hắc được!

Một tên hộ pháp có lòng tốt nhắc nhở.

Ô Chính Ứng ngằm liếc mắt nhìn hắc, cũng không lưu lại những lời này trong lòng. Chỉ là một Linh Giai hạ phẩm mà thôi, cho dù thực lực có mạnh thế nào đi chăng nữa cũng chỉ có thể xưng hùng trong đám cùng giai, căn bản không thể so sánh được với một Linh Giai trung phẩm như hắc.

Quả nhiên là ghé con không sợ cọp, người này cũng không biết là đệ tử của gia tộc nào chạy tới đây, dĩ nhiên khiến Thiên Lô Tông mất hết mặt mũi! Thực sự là không biết trời cao đất dày là gì!

- Xin hỏi bằng hữu là người của gia tộc nào?

Hai tay Ô Chính Ứng chấp phía sau, đi từ bậc thang đi xuống, nhìn đối phương từ trên cao, vẻ mặt uy nghiêm mở miệng hỏi.

- Đường Môn, Đường Phong!

Đường Phong mở miệng đáp, một mặt chậm rãi tiến đến trước mặt hắn, tên Linh Giai hạ phẩm bị hắn gác kiếm trên cổ bắt, chắc dĩ cũng chỉ có thể làm lá chắn cho hắn.

Ô Chính Ứng nhướng mày, trong đầu đảo suy nghĩ liên tục, nhưng mà suy xét hồi lâu cũng không thể nhớ được tông môn nào có tên là Đường Môn, Thiên Lô Tông đi tới Linh Mạch Chi Địa không lâu, đại khái chỉ hơn một tháng, số lượng gia tộc tông môn lớn nhỏ ở đây rất nhiều, chưa từng nghe qua cũng là bình thường.

Đường Môn này, đại khái là một tông môn quá nhỏ mà hắn không hề hay biết! Trong lòng Ô Chính Ứng kết luận như vậy.

- Bằng hữu đối đãi với đệ tử Thiên Lô Tông như vậy, không sợ tổn thương đến hòa khí hai nhà sao?

Ô Chính Ứng thân là phó tông chủ, tự nhiên là biết được nên nói cái gì trong trường hợp này.

- Không bằng thả vị chấp sự này của ta xuống, ta cùng với bằng hữu nói chuyện với nhau, thế nào?

Đường Phong vẫn thản nhiên nói:

- Sợ rằng ta và các hạ cũng không còn chuyện gì để nói.

Vùng xung quanh lông mày của Ô Chính Ứng nhíu lại, hắn cười lạnh nói:

- Bằng hữu, người thực cho rằng khi dễ được chấp sự của bản tông thì có thể muốn làm gì thì làm sao? Tuổi người còn trẻ, còn có thời gian nhiều, chớ để rượu mời không muốn lại muốn uống rượu phạt.

Trong lúc Ô Chính Ứng nói chuyện, toàn bộ người trong Dung gia bắt đầu di động, vô số đệ tử của Thiên Lô Tông vọt tới nơi này! Bao vây chỗ đứng của Đường Phong ba tầng trong ba tầng ngoài, ở trên tường còn một đám người, vẻ mặt thèm thuồng nhìn mê mẩn về phía Đường Phong.

Nhưng mà làm cho Ô Chính Ứng kinh ngạc chính là dù rơi vào khốn cảnh như thế này, nhưng mà tên nam tử trẻ tuổi này vẫn bất động như cũ, thần sắc không có chút khẩn trương, ngược lại có vẻ mặt vân đạm phong khinh, phảng phất như không thèm để Thiên Lô Tông vào trong mắt.

Người này là một thanh niên sức trâu hay sao? Lẽ nào hắn không nhìn ra được thực lực của hai bên cách xa như thế nào? Chỉ cần mình ra lệnh một tiếng, cho dù hắn có chấp cánh cũng không thể thoát được.

- Dung Thiếu nữ nãi ở nơi nào?

Đường Phong nhìn Ô Chính Ứng mở miệng hỏi.

Tên đệ tử vừa mang theo Thiên Lô Tông xông vào trong Dung phủ, Đường Phong liền đánh chết hắn, từ trong âm hồn hắn lấy được tin tức, Đường Phong tự nhiên có thể nhận ra người này chính là phó tông chủ Thiên Lô Tông, cũng chính là chủ sự của Thiên Lô Tông đến Linh Mạch Chi Địa lần này. Cũng chính là người này có ý đồ chiếm lấy Dung Thiếu nữ nãi.

- Người nói là nữ nhân kia?

Ô Chính Ứng cực kỳ ngoài ý muốn, nguyên bản hắn còn không biết tại sao tên nam tử trẻ tuổi này chạy đến đây tìm phiền phức nhưng mà vừa nghe được những lời này không khỏi tỉnh ngộ ra.

Nguyên lai là đến vì nữ nhân kia! Chẳng qua cũng có thể hiểu được, nàng có vẻ đẹp quốc sắc thiên hương, mà nam tử trước mắt lại là tuổi trẻ tuấn kiệt, hai người thương mến nhau cũng là chuyện tình bình thường.

- Ha ha, nguyên lai bằng hữu vì tình nhân mà đến, Ô mỗ có chút bội phục!

Ô Chính Ứng cười lớn một tiếng,

- Nếu như người muốn tìm được nàng thì chỉ cần vào gian phòng phía sau gian nhà này là có thể thấy được.

- Vậy sao?

Đường Phong không hỏi thử phào nhẹ nhõm, rốt cuộc là mình cũng đã đến kịp, từ hành động của Ô Chính Ứng đứng trước mặt này, xem ra hắn còn chưa hạ thủ đối với Dung Thiếu nữ nãi.

- Bằng hữu, chúng ta làm một giao dịch?

Trông mắt Ô Chính Ứng vừa đảo đã mở miệng đề nghị.

- Giao dịch như nào?

Đường Phong liếc mắt nhìn hắn.

- Người thả vị chấp sự này của bản tông, ta mang nàng ra giao cho người! Thế nào?

- Không sai, một người đổi lấy một người, coi như cũng là công bằng.

Đường Phong gật đầu nói.

Nét mặt Ô Chính Ứng lướt qua vẻ tươi cười, thanh niên quả nhiên không hiểu chuyện, thực lực tuy rằng không tồi nhưng căn bản không có tí kinh nghiệm giang hồ nào cả, chỉ cần hắn thả chấp sự của mình ra là mình có thể bắt hắn trong nháy mắt.

Dám chạy đến nơi ở của Thiên Lô Tông, đánh nát mặt mũi của Thiên Lô Tông, lại còn làm quấy đảo chính sự của mình, còn thêm thường nữ nhân mà mình coi trọng, làm sao Ô Chính Ứng có thể tha cho Đường Phong?

Nhưng dáng vẻ tươi cười của Ô Chính Ứng còn chưa kịp thu lại thì một màn làm hắn tức giận lại xảy ra.

1173. Chương 1004: Nguyên Lai Là Người Sợ Bọn Họ A (thượng).

Cũng với một tiếng hét cực kỳ chói tai, một vọt máu tươi chọt bắn tung tóe, tên chấp sự của Thiên Lô Tông ở trước mặt Đường Phong tròng đôi mắt thật lớn nhìn hắn, không thể tin tưởng được, đôi tay giữ chặt yết hầu của mình nhưng không thể cản được máu tươi phun ra ngoài.

- Người...

Tên chấp sự này kinh ngạc xoay người lại nhìn Đường Phong, lập tức ngã xuống mặt đất, toàn thân rung động kịch liệt, hắn là tức giận còn chưa hết.

Đường Phong lắc lắc Độc Ảnh Kiếm trên cánh tay, vẩy một ít máu còn dính ở trên thân kiếm, lạnh lùng đứng yên nhìn Ô Chính Ứng.

- Lớn mật.

Ô Chính Ứng tức sùi bọt mép, hắn vừa mới thấy một màn sờ sờ ngay trước mắt, lúc chính mình và thanh niên này nói chuyện điều kiện với nhau, mà hắn dĩ nhiên lại dùng trường kiếm trực tiếp cắt cổ chấp sự của Thiên Lô Tông!

Thanh niên sức trâu ngu ngốc không hiểu chuyện, con mẹ nó đầu đất mười phần! Hành sự căn bản không thể suy tính theo lẽ thường.

Một màn vừa rồi phát sinh quá đột nhiên, không chỉ Ô Chính Ứng tức giận mà tất cả những đệ tử Thiên Lô Tông đang vây quanh Đường Phong cũng cực kỳ tức giận, phần nộ không ngớt, hận không thể xông tới phía trước chém giết Đường Phong tại chỗ. Chẳng qua là chưa có mệnh lệnh của Ô Chính Ứng nên không ai dám lộn xộn. Huống chi Đường Phong còn vừa mới đại chiến với mấy vị chấp sự, tràng cảnh vừa rồi còn rõ ở trước mắt, đại đa số bọn họ còn chưa tới được Linh Giai làm sao mà dám tới vuốt râu hùm?

- Tiểu tử, đây là tại người tự đi tìm đường chết!

Ô Chính Ứng cũng không lập tức hạ thủ đối với Đường Phong, dù sao đi nữa người này đã rơi vào trong vòng vây của Thiên Lô Tông rồi, căn bản không thể chạy thoát được, động thủ sớm hay muộn một chút cũng không khác gì nhau.

- Người Thiên Lô Tông làm nhiều việc ác, chết cũng không đủ đền mạng, hôm nay bản thiếu gia thay Dung Thành, thay Dung gia đến đòi công đạo!

Lời vừa dứt Đường Phong đã đi tới phía Ô Chính Ứng.

- Ha ha!

Ô Chính Ứng cười to lên mấy tiếng, căn bản không thể biện pháp, không thể mở mang trí óc cho tên đầu đất này được, thực lực của song phương chênh lệch với nhau không chỉ là một tầng cấp.

- Người chỉ có một người cũng dám gọi nhịp với Thiên Lô Tông ta, thực sự là một tên không biết trời cao đất dày là gì, một tiểu tử cuồng vọng tự đại. Nếu như ngươi là người của đám hắc y thần bí đó thì Ô mỗ còn có thể kiêng kỵ đôi chút, nhưng chỉ bằng vào ngươi? Còn không có tư cách này!

Bước tiến của Đường Phong chợt dừng bước, cười đầy ý tứ nhìn về phía Ô Chính Ứng, vùng xung quanh lông mày giãn ra một cái, nói:

- A? Thì ra là phó tông chủ sợ đám hắc y nhân kia.

- Bản tọa làm sao lại sợ bọn chúng! Nếu như bọn chúng dám đến, định trước bọn hắc... Có đến không... Trở lại...

Câu nói của Ô Chính Ứng đang trầm bổng du dương, nửa câu đầu còn hùng hổ khí phách mười phần, nửa câu sau lại không biết vì sao mà gián đoạn lại.

Hắn hoảng sợ vì trước mặt mình không hiểu tại sao lại bất ngờ xuất hiện mười mấy hắc y nhân.

Rồi lại thêm mười mấy người xuất hiện nữa.

Những hắc y nhân này không hiểu ở đâu ra bỗng dưng xuất hiện, căn bản không thấy được bọn họ bước ra từ đâu, giống như là trong chớp mắt những người này đã xuất hiện ở trong ánh mắt của mình rồi.

Mỗi người bọn họ đều mặc áo bào đen, toàn thân được bao phủ ở trong bóng tối, căn bản không thể thấy được khuôn mặt, không hề có chút ba động của cương khí, thậm chí còn không nghe được thấy cả tiếng hô hấp và tiếng đập của trái tim.

Bọn họ đứng lẳng lẳng ở chỗ đó, giống như là các thiên binh đang cầm vũ khí trên tay, vũ khí ai nấy đều lóe lên hàn quang, toàn thân bọn họ đều tỏa ra khí tức tử vong nồng nặc.

Hắc y nhân thần bí? Mắt của Ô Chính Ứng trừng lớn, hắn tốt xấu gì cũng là phó tông chủ Thiên Lô Tông, có thực lực Linh Giai trung phẩm, nếu đến giờ hắn còn chưa nhìn ra được lai lịch của những người này thì thực uống phí cái chức vị này.

Chỉ là Ô Chính Ứng ngàn vạn lần không ngờ được hắc y nhân được truyền bá cực mạnh ở bên ngoài dĩ nhiên lại có thể xuất hiện ngay trước mắt mình! Nếu nói rằng Ô Chính Ứng còn bán tín bán nghi về những người này thì lúc này đã tin tưởng mười phần rồi.

Mọi người ở trong Thiên Lô Tông cũng rối loạn.

Tuy rằng lời đồn đãi không đáng tin cậy, nhưng dù sao không có lửa làm sao có khói. Về phần hắc y nhân quỷ dị và cường đại như thế nào sớm đã truyền khắp cả Linh Mạch Chi Địa rồi, nửa tháng này vô số gia tộc và tông môn bị thanh trừ, những nhà này không có ai là đối thủ của hắc y nhân cả.

Đối mặt với thế lực chuyên môn đi tàn sát các thế lực từ bên ngoài tới, Thiên Lô Tông từ trên xuống dưới đều như bị chuột rút.

- Sợ cái gì? Những người này đều không có một chút ba động cương khí, có thể mạnh đến mức nào? Lên hết cho ta, giết sạch những người này lập uy cho Thiên Lô Tông ta!

Ô Chính Ứng hét lớn một tiếng, trong nháy mắt đệ tử của Thiên Lô Tông đang gây rối đều dừng lại.

Đúng vậy, một người tu luyện có mạnh hay không đều có thể dựa vào cương khí ba động trên thân họ đoán được. Tuy rằng những hắc y nhân này quý dị đến cực điểm nhưng không hề có một chút cương khí ba động nào, nếu như không thể vận dụng được cương khí thì có thể mạnh đến đâu?

Các thể lực khác đều bị hắc y nhân xử lý hết, nếu như những hắc y nhân này bị giết toàn bộ thì chẳng phải nói rằng Thiên Lô Tông còn cường đại hơn rất nhiều so với các thể lực khác sao?

Ý niệm vừa mới nghĩ đến đây, nguyên bản các đệ tử Thiên Lô Tông đang kinh sợ nhất thời sôi trào nhiệt huyết! Theo tiếng gầm giận dữ của Ô Chính Ứng, tất cả đồng loạt xông đến hắc y nhân.

Số lượng hắc y nhân chỉ có hai mươi tám nhưng mà số lượng đệ tử Thiên Lô Tông lại hơn hai trăm người! Tuy nói cao thủ Linh giai không có bao nhiêu, nhưng chỉ cần số lượng thể này thì cũng đủ để nắm chắc thắng lợi rồi.

Mắt thấy đám người Thiên Lô Tông động thủ, Đường Phong cũng cười lạnh một tiếng.

Không ai có thể coi thường được sức chiến đấu của được thi, bất luận ai coi thường đội quân được thi của hắn đều phải trả giá cực đắt.

Thiên Lô Tông cũng không ngoại lệ.

Khi đông đảo các đệ tử Thiên Lô Tông vọt tới trước mặt hắc y nhân chuẩn bị đại khai sát giới thì là lúc các hắc y nhân thoát khỏi trạng thái im lặng, đột nhiên động dậy đồng loạt xông lên.

Giống như một cổ gió lớn màu đen đột nhiên cuộn cuộn nổi lên giữa trời đất. Hai mươi tám hắc y nhân bắn đi bốn phía, kéo theo phía sau tàn ảnh màu đen không thể bắt kịp bằng mắt thường.

1174. Chương 1004: Nguyên Lai Là Người Sợ Bọn Họ A (hạ).

Phốc phốc phốc...

Âm thanh trầm muộn truyền lại liên tiếp giống như tiếng rang đậu! Máu tươi bắn ra khắp nơi, tiếng hét thảm thiết kêu lên liên tiếp! Các hắc y nhân tựa như thiên binh chiếu ra hàn quang chói chang làm cho không ai mở mắt ra được.

Chỉ qua thời gian ba hơi thở, tất cả các hắc y nhân lao ra đều dừng lại hết, mỗi một binh khí trên tay họ đều dính đầy vết máu, tích tụ lại nhỏ từng giọt xuống mặt đất, nhưng mà trên áo bào đen của bọn họ không có tí một hạt bụi nào, căn bản là không có một vết máu mảy may nào sót được trên đó.

Phù phù, phù phù.

Mỗi một tên đệ tử Thiên Lô Tông ngã xuống liên tiếp, người này nối tiếp người kia, chỉ trong nháy mắt, số lượng đệ tử Thiên Lô Tông ngã xuống đã đến ba bốn mươi người, có người thì lập tức chết đi, nhưng cũng có người không chết được, còn một ít sinh cơ nằm trên mặt đất kêu gào khóc thê lương, thống khổ ngập trời, càng đau đớn thì khí tức chết chóc trong sân càng phát ra nặng hơn.

Mùi máu tươi ngập tràn ra ngoài, mỗi một tên đệ tử Thiên Lô Tông còn sống đều run rẩy đôi mắt, toàn thân rung rinh không ngớt, ngay cả vũ khí cầm trên tay cũng đều run bắn.

Trong đại đa số bọn họ đều nhìn một màn vừa rồi không hiểu gì hết giống như là một người đi lạc vào trong sương mù, chỉ thấy một chuỗi bóng đen thoát ra một lần thì đồng bọn bên cạnh mình chết đi một cái, liên tiếp có người trúng chiêu ngã quỵ xuống mặt đất.

Chỉ có mấy vị cao thủ Linh Giai kia mới miễn cưỡng có thể thấy vết tích di động của những tàn ảnh kia.

Những hắc y nhân thần bí này dĩ nhiên lại cường đại như thế! Mỗi một tên đệ tử Thiên Lô Tông còn may mắn sống sót đều tim đập nhanh không ngừng, bọn họ không phải không có ba động cương khí sao? Lẽ nào bọn họ không hề dùng đến cương khí? Làm sao mà có thể cường đại đến như vậy?

Không cho bọn hắn một chút thời gian phản ứng nào, hai mươi tám đạo tàn ảnh màu đen xoẹt qua rồi quay lại ngay lập tức, các hắc y nhân xuyên qua đám đệ tử Thiên Lô Tông như đang gặt lúa mạch mà lúa mạch ở đây chính là tính mệnh của các đệ tử Thiên Lô Tông.

Mấy hộ pháp chấp sự vừa rồi còn giao đấu với Đường Phong đều đứng ngồi không yên, vội vàng lao xuống, mỗi người đón lấy một hắc y nhân và chiến đấu với họ.

Mỗi một hắc y nhân đều là Linh Giai hạ phẩm, những hộ pháp chấp sự này cũng đều là Linh Giai hạ phẩm, song phương tiếp xúc lẫn nhau đều là những chiêu thức lấy mạng ngay tức khắc, nhưng những hắc y nhân quả thực quá mạnh khiến hộ pháp chấp sự của Thiên Lô Tông kêu khổ không ngớt, căn bản không cho bọn họ thời gian thở dốc.

Sắc mặt Ô Chính Ứng tái mét, nổi giận gầm lên một tiếng, quyền phong tung thẳng đến trước mặt Đường Phong.

Hắc y nhân cường đại ngoài sức tưởng tượng của hắn, hôm nay muốn bảo toàn được Thiên Lô Tông thì phải hạ thủ được người thanh niên này, chỉ cần bắt sống hắn thì mình mới có thể thoát khỏi đây! Bằng không bị một đám hắc y nhân vây quanh thì cho dù mình là một Linh Giai trung phẩm, chỉ sợ cũng không có phần thắng.

Đánh rần phải đánh đập đầu, muốn giết người trước hết phải giết ngựa của hắn, rốt cuộc thì Ô Chính Ứng cũng là người từng trải, ở trong thế cục hỗn loạn này vẫn có thể thấy rõ hơn ai hết.

Cho dù đám hắc y nhân thần bí này mạnh đến thế nào đi chăng nữa nhưng mà đầu lĩnh của bọn chúng lại là một thằng đầu đất. Bọn chúng đều nghe lời tên nam tử trẻ tuổi trước mắt này, chỉ đầu đánh đó, lấy thực lực Linh Giai trung phẩm của chính mình muốn bắt giữ hắn thì cũng không có gì khó.

Suy nghĩ trong đầu Ô Chính Ứng còn đang xoay chuyển, còn chưa tới gần Đường Phong thì bất ngờ bị một hắc y nhân đi ra chặn đường.

- Cút ngay!

Ô Chính Ứng giận tím mặt, đánh mạnh một quyền tới hắc y nhân này rồi lách qua, cương khí và quyền kinh của Linh Giai trung phẩm bạo phát ra thanh âm gió rít gào thét, quang mang trên quyền phong chói mắt tới cùng, một quyền này có uy lực trời long đất lở.

Một tiếng nổ vang lên, nắm tay hắn đã in trên ngực của hắc y nhân, phía sau hắc y nhân phát ra một tiếng vang nhỏ, một cỗ kinh khí từ trong đó bùng ra, y phục đều bị nứt toác hết, tỏa ra quang sáng cực kỳ rung động mà mắt thường có thể nhìn thấy được, mạnh mẽ tản ra bốn phía.

Một quyền này, mười thành công lực.

Hắc y nhân kia làm sao mà chậm chạp như vậy, không biết né tránh công kích hay sao? Trong lòng Ô Chính Ứng có chút nghi vấn nhưng cũng không để bụng, hắn biết ai ăn phải quyền này đều tan nát, cho dù là Linh Giai thượng phẩm cũng không chịu nổi.

Đang chuẩn bị tiếp tục đến đối chiến với Đường Phong, Ô Chính Ứng lại cảm nhận được ở bên thân mình có một tia mát lạnh truyền tới, hắn căn bản không nghĩ nhiều được nữa, hầu như phản xạ có điều kiện tung ra hai quyền, chặn lấy một thanh thiên binh từ phía dưới đánh lên.

Vừa mới định thần nhìn lại, Ô Chính Ứng không khỏi ngáy ngẩn. Hắc y nhân kia không phải đã bị mình đánh cho một quyền chết rồi sao, dĩ nhiên bây giờ lông tóc không vấn đề gì còn có thể tập kích mình nữa.

- Làm sao có thể?

Hai tròng mắt của Ô Chính Ứng trừng lớn nhưng đối phương không cho hắn cơ hội thở dốc, thanh thiên binh bị ngăn trở nhưng vẫn còn một tay và hai chân đồng thời sử dụng, giống như là cuồng phong mưa rào đánh úp về phía vị phó tông chủ Thiên Lô Tông này.

Bình bình bình.... Ô Chính Ứng cố gắng đỡ được mấy chiêu, còn lại đều bị hắc y nhân đánh trúng vài cái, cương khí hộ thân bị trực tiếp đánh tan, thân thể mượn lực đạo của đối phương nhảy lùi lại, cuối cùng cũng thoát khỏi đối phương dây dưa.

Vừa mới đứng vững gót chân lại thấy hắc y nhân kia vọt tới trước mắt mình giống như quỷ mị.

Tốc độ thật nhanh, lực lượng thật mạnh! Trong lòng Ô Chính Ứng không khỏi hoảng sợ, hắn phát hiện rằng mình đã đánh giá thấp thực lực của những hắc y nhân thần bí này.

Tên trước mắt này, cho dù không cần cương khí cũng có thể so bì được với lực lượng Linh Giai trung phẩm của mình không phân cao thấp! Đây rốt cuộc là người hay quái vật? Thân thể của hắn làm sao có thể bộc lộ ra được sức chiến đấu mạnh như vậy?

Đường Phong thờ ơ lạnh nhạt, cũng không hề quan tâm tới hắn nữa, đối phó với tên họ Ô này thì chỉ cần một Dực Thi là đủ.

Cổ dực thi này là một trong những dực thi cường đại nhất mà hắn có! Đó chính là dực thi được chế biến từ thi thể của Thiên Cơ Tử! Thiên Cơ Tử trước đây là một vị cao thủ Linh Giai thượng phẩm, dùng thi thể của hắn chế tạo dực thi hiệu quả tất nhiên là không tầm thường, tuy rằng nó không có thần trí nhưng dựa vào chênh lệch cảnh giới khiến nó còn xuất sắc hơn một ít so với các dực thi khác.

1175. Chương 1005: Nhuyễn Ngọc Ôn Hương.

Điểm này, cho dù là các dực thi thiên diện Bích Kinh Thần cũng không được như nó, nếu như nó có thần trí thì sợ rằng cũng không có ai là đối thủ của Thiên Cơ Tử.

Từ khi bắt đầu chiến đấu đến giờ chẳng qua mới qua hơn mười hơi thở, các đệ tử của Thiên Lô Tông đã bị chết hoặc bị thương nặng hơn hai trăm người, tuy rằng có mấy hộ pháp chấp sự Linh Giai hạ phẩm đang ngăn cản các dực thi tàn sát bên ngoài nhưng mà không có nhiều hiệu quả. Đại bộ phận đệ tử của Thiên Lô Tông đều có thực lực Thiên Giai, gặp phải các dực thi như lang như hổ ở trước mặt căn bản không có sức chống cự.

Các dực thi như con thoi xuyên qua xuyên lại đám đệ tử Thiên Lô Tông liên tục, không ngừng thu gặt mạng, tràng cảnh người ngã chết chồng chất lên nhau.

Đối mặt với những người có thực lực cao như thế này, các đệ tử Thiên Lô Tông căn bản không dám ứng chiến nữa, không biết tên đệ tử Thiên Lô Tông nào sợ hãi quá gào to lên một tiếng:

- Chạy!

Một tiếng hét thảm hét sức vang lên làm cho những người còn đang sống sót giống như tổ ong vỡ bị vỡ, nhất tề chạy trốn ra ngoài.

Đường Phong run tay phóng ra mấy thanh phi đao, cùng với thanh âm phốc phốc truyền lại. Những thanh phi đao mà Đường Phong bắn ra trúng vào các đệ tử Thiên Lô Tông đang bỏ chạy, người này nối tiếp người kia ngã xuống liên tục.

Cửu Tinh Liên Châu, Truy Tinh Trục Nguyệt, Thiên Y Vô Phùng... Hai tay Đường Phong giống như là hồ điệp vũ động không ngừng, phi đao giống như ong mật phi ầm ầm ra ngoài, một một thanh phi đao được bắn ra đều gặt hái một tính mệnh.

Phóng tầm mắt nhìn lại chỉ thấy toàn cảnh cực kỳ thê thảm. những đệ tử Thiên Lô Tông vận khởi thân pháp lùi về phía sau, ý đồ chạy trốn ra ngoài, nhưng đầu vừa mới lộ ra thì đều có một dực thi bất ngờ xuất hiện giữa không trung lao xuống, trực tiếp bị chém phân thân.

Số lượng đệ tử Thiên Lô Tông xác thực không hề ít, ngay cả Đường Phong có dực thi phụ trợ thì cũng không thể giết sạch toàn bộ bọn họ được. Không ít người nhanh chân chạy thoát ra ngoài, liều mạng chạy trốn.

Những người này không có một ai có tư cách sống thêm.

Từ trong âm hồn của tên đệ tử Thiên Lô Tông kia hắn tìm ra được tin tức, những tên Thiên Lô Tông đi đến Linh Mạch Chi Địa đều đã từng làm rất nhiều tội ác, ở trong Dung Thành khi dễ người yếu, cưỡng đoạt dân nữ, cho dù là những thị nữ của Dung gia cũng không ít người bị những tên súc sinh này hãm hiếp.

Bọn chúng căn bản không để cho mỗi một người trong Linh Mạch Chi Địa có quyền bình đẳng đối đãi, trong mắt của những tên đệ tử Thiên Lô Tông này, Linh Mạch Chi Địa chính là chiến lợi phẩm mà bọn chúng chinh phục được, nghĩ muốn đè ép thế nào thì đè ép.

Đối với một đám người như vậy. Đường Phong tự nhiên sẽ không lưu tình.

Đường Phong ra lệnh một tiếng, tất cả những được thi rảnh rỗi còn lại nhất tề đuổi theo. Trong nhất thời, tràng diện đang vô cùng náo nhiệt có chút trống rỗng.

Ở trong sân, còn có mấy cuộc chiến vẫn đang tiếp tục, các hộ pháp chấp sự của Thiên Lô Tông đều bị được thi quần chân, căn bản không thể thoát thân, mà Ô Chính Ứng cũng bị Thiên Cơ Tử đánh không kịp trở tay, một thân cảnh giới Linh Giai trung phẩm không phát huy được thực lực vốn có của mình.

Chiến đấu với được thi tuyệt đối là chuyện tình thống khổ nhất, người đánh hấn hấn không có cảm giác đau đớn, nhưng nếu bị hấn đánh vào thì có chuyện vui rồi.

Trầm lặng quan chiến, chỉ trong chốc lát Đường Phong không cần quan tâm cuộc chiến ở đây nữa.

Thời gian nửa tháng này đều như vậy, mỗi khi đến nào đó đều do được thi tranh đấu anh dũng ở phía trước, ngược lại Đường Phong lại không có việc gì làm, chẳng qua Đường Phong cũng không thanh nhàn vui vẻ như vậy.

Mà hiện tại Thiên Lô Tông chỉ còn mấy người này, chẳng qua cũng chỉ là kéo dài chút hơi tàn mà thôi. Cho dù là Ô Chính Ứng hay mấy vị hộ pháp chấp sự đều không có khả năng bảo mệnh dưới tay các được thi.

Bọn họ cũng muốn chạy trốn nhưng tốc độ của được thi cao hơn rất nhiều lần, bất kỳ ý niệm chạy trốn nào trong đầu đều có vẻ tức cười.

Lần đi tới Dung gia này cũng là thanh tẩy các thế lực bên ngoài, một phương diện khác cũng là trả lại một phần ân tình của Dung Thiếu nữ tại cuộc tỷ thí giữa các gia tộc.

Ô Chính Ứng vừa nói Dung Thiếu nữ ở gian phía sau căn nhà này, Đường Phong quay đầu nhìn lại, phát hiện cửa đang đóng chặt, vừa mới chuẩn bị tiến đến thì trong phòng truyền ra âm thanh khác thường.

Đường Phong nhướng mày, tốc độ bước tới không khỏi nhanh hơn, âm thanh khác thường kia nghe qua như có người vừa mới ngã xuống.

Dung Thiếu nữ bị thương?

Cấp tốc đẩy cửa phòng ra, Đường Phong còn chưa kịp nhìn thấy rõ bài trí trong căn phòng thì bất chợt có một làn gió thơm truyền tới, Đường Phong phản ứng cực nhanh, cảm giác như có người đánh lên mình, trong nháy mắt gờ tay ra ngăn lại rồi lại cấp tốc thu về, bởi vì hắn phát hiện người xông tới dĩ nhiên lại là Dung Thiếu nữ.

Dung Thiếu nữ bỗng nhiên giống như bạch tuyết xông lên ôm chặt, mùi hương ôn nhuận tỏa ra làm cho thân thể Đường Phong tê rần, hai chân suýt nữa không nghe lời khụy xuống.

Không đợi cho Đường Phong phản ứng lại, đôi môi đỏ sẫm điểm lệ giống như bảo thạch bay tới trước mặt Đường Phong, không chỉ có như vậy, đôi tay ngọc của Dung Thiếu nữ còn khua lên chóng mặt, xé rách hết quần áo và đồ dùng hàng ngày của Đường Phong, cố hết sức lực mà xé, chỉ trong nháy mắt đã khiến y phục của Đường Phong nát vụn, móng tay thon dài lưu lại trên da thịt Đường Phong vô số dấu vết.

Đường Phong nhanh chóng gờ tay che chắn đôi môi Dung Thiếu nữ đang tiến tới miệng mình, ánh mắt thu lại, chỉ thấy được đôi mắt của Dung Thiếu nữ đỏ bừng mê ly, sắc mặt đỏ tươi như hoa đào, toàn thân nóng hổi, trong cổ họng không ngừng truyền ra những âm thanh rên rỉ tiêu hồn làm người khác sôi máu sùng sục.

- Chết tiệt!

Sắc mặt Đường Phong trầm xuống, đối với người tinh thông được vật như hắn mà nói, nếu như còn không đoán được tình huống đang xảy ra trên người Dung Thiếu nữ thì không phải là đệ tử Đường Môn nữa.

Xuân được! Dáng dấp của Dung Thiếu nữ hiện giờ chính là đang bị trúng phải xuân được, hơn nữa lại là một loại xuân được cực kỳ bá đạo.

Ô Chính Ứng! Người này dĩ nhiên lại bỉ ổi như thế. Thủ đoạn thế này quả thực cảm thú cũng không bằng!

Tuy rằng Đường Phong nhận biết được được vật, nhưng mà lại tuyệt đối không biết dùng xuân được! Loại được vật này từ trước tới nay chỉ toàn là do mấy tên thâm tặc thích hái hoa phối chế ra!

1176. Chương 1006: Giải Dược Ở Đâu (thương)?

Bị Đường Phong che miệng lại, Dung Thiếu nữ nãi nãi càng xao động vôi vàng, đầu lưỡi đỏ từ trong đôi môi ngậm ngất từ từ thò ra nhẹ nhàng mút trên ngón tay của Đường Phong, mỗi một lần mút xuống đều làm thân thể hắn nhìn không được co quắp.

Xuân được thật là bá đạo! Sắc mặt Đường Phong càng ngày càng âm trầm. Xem ra được vật này không chỉ làm thần trí của nữ tử bị mất đi, chỉ biết ham cầu nhục dục, mà sợ rằng còn làm cho cảm giác về thân thể của nữ tử tăng lên rất nhiều.

Bi trúng loại xuân được này thì cho dù là nữ tử trinh liêt cũng không thể nhìn được dục hỏa trong lòng.

Càng hướng chi, Dung Thiếu nữ nãi trước khi vào Dung gia, phu quân đã tạ thế rồi, qua nhiều năm như vậy vẫn thủ tiết như ngọc, mỗi người đều có cảm xúc nhục dục của mình, tất nhiên là Dung Thiếu nữ nãi cũng không ngoại lệ.

Ở lúc còn đang thanh tỉnh, nàng còn có thể thanh tâm quả dục không chế ý nghĩ của mình, nhưng ăn phải bao xuân dược này đã khiến dục vọng nhiều năm áp chế của Dung Thiệu nãi nãi triệt để khơi ra.

Khó làm rồi! Một mặt Đường Phong ngăn cản động tác của Dung Thiếu nữ nãi, một mặt tung lên một cước cực mạnh, đóng lại cửa phòng, ôm thiếu phụ xinh đẹp đi tới bên giường, để nàng lên giường, sau đó đưa tay điểm lên người nàng vài cái.

Trong nháy mắt Dung Thiệu nãi nãi đình chỉ động tác, nhưng mà vẻ mê ly tràn ngập khao khát lại hiện rõ trong mắt, làn da trên gương mặt và cổ đỏ hồng, tỏa ra hương thơm khiêu gợi.

Đường Phong phóng mắt nhìn lại, nhìn không được nuốt khan một ngụm nước bọt, một hồi lẩn qua lẩn lại làm cho quần áo của thiếu phụ này mất trật tự, bộ ngực sữa lộ nửa ra ngoài, một bên vai lộ hẳn ra ngoài không khí, chiếc yếm đỏ tươi giống như là lửa không ngừng nhảy nhót trong mắt Đường Phong.

Trong không khí tỏa ra mùi thơm, làn da mềm mại trắng như tuyết xuất hiện trước mặt làm cho Đường Phong choáng váng đầu óc.

Không có một nam nhân nào có thể thờ ơ trước sự mê hoặc lớn như vậy, Đường Phong cũng không ngoại lệ, trong lòng hắn có một cỗ khí lưu nóng hằm hập bắt đầu di chuyển, trong đan điền dục hỏa còn bốc cháy mãnh liệt hơn.

Trong phòng, hương thơm bắt đầu lưu động, nồng nàn vô hạn, tiếng thở dốc và rên rỉ của Dung Thiếu nữ
nữ không ngớt phối hợp với nhau tạo thành một khúc nhạc đủ để cho bất kỳ nam nhân nào cũng phải điên
cuồng hết lên.

Tâm đông thì tâm đông, Đường Phong biết nữ tử này tuyệt đối không thể đông vào.

Phá hủy danh dự của nàng so với giết nàng còn tàn nhẫn hơn.

Ngoài cửa truyền đến một tiếng kêu thảm, hẳn là một tên hộ pháp Thiên Lô Tông bị được thi đánh chết phát ra tiếng kêu, tiếng kêu phát ra này khiến đầu óc Đường Phong thanh tỉnh lại.

Hiện giờ chuyện quan trọng nhất là kiểm tra tình huống đang xảy ra ở trong cơ thể nàng, vừa mới nghĩ đến đây, Đường Phong nhanh chóng vươn tay ra đặt trên cổ tay của Dung Thiều nữ nãi.

Thời khắc thân thể hai người vừa tiếp xúc, Dung Thiếu nữ nãy đang nằm trên giường dĩ nhiên run rẩy một chút, thân thể lập tức cứng ngắc lại, hai chân rung lên bần bật, ở phía sau cổ đỏ ửng lên, cổ họng phát ra tiếng rên rỉ yếu ớt giống như sắp chết đến nơi, mũi thở phì phì biểu lộ sự tức giận.

Qua khoảng mười hơi thở, phảng phất như một thân khí lực của Dung Thiều nãy nãy tan hết ra, sau đó đột nhiên nàng thở hỗn hển một vài hơi, thân thể cũng mềm oặt xuống.

Này...

1178. Chương 1007: Anh Hùng Đa Tình, Mỹ Nhân Đa Kiêu.

Bịch một tiếng, Đường Phong bị ngã trên mặt đất, gáy và mặt đất tiếp xúc nhau vang lên một tiếng động.

Dung Thiều nãi nãi cười ở trên người hắn, hai chân quắp vào hông hắn, hai tay chụp vào giữa ngực Đường Phong, cố sức cào cào làm cho Đường Phong cảm nhận được sự đau đớn, móng tay dài nhỏ kia lưu lại trên da vết tích rõ ràng, quần áo nhanh chóng bị xé toạc ra không còn một mảnh, nhưng mà còn chưa hết, khoe miệng của Dung Thiều nãi nãi lại tràn ra máu tươi, thi nhau rơi xuống thánh thót, nước bọt cùng máu tươi từ khoe miệng trào ra hòa cũng một chỗ tạo thành hỗn hợp giống như là những sợi tơ đỏ được nối liền với nhau.

Ồ ... ô ...

Trong miệng Dung Thiều nãi nãi phát ra âm thanh mơ hồ rên rỉ liên tiếp, thân thể vô thức giãy giụa, trước sau vẫn không tìm được nơi phát tiết, làm cho nàng gấp tới độ hung hăng cắn trên mặt Đường Phong một cái.

Một phát cắn này có chút mạnh, Đường Phong cảm thấy gương mặt mình rất như bị thiêu đốt.

Dù sao đi nữa cũng đã tới bước này rồi, có phá hủy danh dự không cũng không quan trọng nữa, phòng tuyến cuối cùng trong tâm lý Đường Phong đã triệt để tan vỡ.

Hai tay đặt lên bả vai của Dung Thiều nãi nãi, Đường Phong chỉ hơi dùng sức một chút liền đẩy ngã được nàng xuống mặt đất, sau đó nhanh chóng lột sạch quần áo của nàng.

Thân thể đầy đà nở nang hiện ra trước mắt Đường Phong, trước mặt hắn là một thân thể hoàn mỹ như tác phẩm nghệ thuật, ở trên bộ ngực mềm mại điểm xuyến hai hạt đỏ sẫm mê luyến, eo thon không có một tí vết, bắp đùi trắng nõn quăn bên hông Đường Phong, không ngừng mơn trớn giãy dụa nhẹ nhàng, thanh âm ư ử trong miệng phát ra làm cho người ta vừa yêu thương vừa xốn xáo trong lòng.

Ở trên mặt đất, một bãi dịch thể đang chậm rãi lan tràn.

Khóa mã đề thương, Đường Phong tựa như một chiến tướng giơ binh khí của mình thẳng đến đảo phủ Hoàng Long.

Ở trong phòng, thân thể của Dung Thiều nãi nãi chậm rãi cứng ngắc, miệng lại phát ra một tiếng rên rỉ, hai hàng thanh lệ chảy dài từ trên khoe mắt.

Bên ngoài phòng truyền đến vài tiếng kêu thảm thiết, mấy tên hộ pháp chấp sự của Thiên Lô Tông đã bị được thi giết chết tại chỗ.

Sắc trời đã tối, Đường Phong ngồi ở trên ghế, bàn tay đỡ cằm trầm mặc không nói, thỉnh thoảng lại liếc mắt tới thân ảnh đang ngồi bên kia.

Khoảng nửa canh giờ trước được hiệu đã hết, Dung Thiều nãi nãi tỉnh lại, cuối cùng nàng cũng khôi phục lại được thần trí của mình, nhưng mà hiện giờ trạng thái của nàng rất không tốt, từ lúc tỉnh lại đến giờ vẫn im lặng ở một chỗ, trằm chằm lên người không nói một lời nào, chỉ không ngừng rơi lệ nhưng không có tiếng ghen ngào phát ra ngoài.

Loại yên tĩnh này làm cho Đường Phong như ngồi trên đồng lửa, như ngồi trên than hồng, nói đến chuyện này còn làm cho hắn chột dạ, một màn vừa mới phát sinh tuy rằng là để cứu tính mệnh người ta nhưng mà kỳ thực cũng rất giống như lợi dụng người ta lúc gặp khó khăn, không phải nam nhân nên làm.

Mà trong thời gian đó thực sự Đường Phong không có bất kỳ biện pháp nào, ngoại trừ để cho Dung Thiều nãi nãi mất đi tính mệnh không bằng để nàng phát tiết ra.

Nhìn lên một chút phía trên mặt đất, ở đó còn một bãi máu đỏ sẫm, thấy bãi máu này Đường Phong không khỏi nhớ tới một canh giờ hỗn loạn vừa qua.

Xuân được tác dụng khiến thân thể của Dung Thiều nãi nãi miễn cảm tới cực hạn, cho dù bất kỳ động tác cực nhỏ nào của mình cũng có thể làm cho nàng phấn khởi vô cùng, mà với một người cứ mất máu liên tục như vậy, cơ hồ Dung Thiều nãi nãi xuất hiện một số trạng thái như ngất đi.

Hồi ức tuy thật đẹp nhưng Đường Phong biết, hiện giờ quan trọng nhất là làm sao đối mặt với tất cả chuyện này.

Da mặt của nữ tử tương đối mỏng, cuối cùng không thể trầm mặc mãi như vậy, có lẽ mình nên mở miệng trước.

Chậm rãi đứng lên từ trên ghế, động tác này khiến thân thể ở đằng kia không nhịn được run lên một chút.

Đường Phong cười khan một tiếng, đi tới bên giường cúi đầu nhìn nàng, Dung Thiếu nữ nhìn qua thấy tóc mất trật tự bừa bộn vô cùng, hai mắt khóc đỏ bừng hết lên, trên gương mặt từng hàng lệ rơi xuống dưới nửa thân trần làm cho miệng lưỡi Đường Phong khô khốc.

- Là ta không tốt.

Thanh âm Đường Phong có chút trầm thấp, kèm theo đó là mùi vị tràn ngập sự xấu hổ, hắn vừa nói vừa rút Độc Ảnh Kiếm từ trong không gian Mị Ảnh ra, đem chuôi kiếm đưa cho Dung Thiếu nữ:

- Nhưng mà cuối cùng sự tình cũng phải kết thúc, Đường mỗ cũng không phủ nhận, ngay tại chỗ này nàng muốn giết ta hay làm gì cũng được, ta sẽ không hề phản kháng lại. Đối với nàng mà nói, bị phá hủy thân thể thuần khiết so với chết đi còn khó chịu hơn.

Dung Thiếu nữ không hề nhúc nhích, thậm chí còn chưa liếc mắt nhìn Đường Phong một lần nào, chỉ dùng hai tay bưng chặt miệng, không ngừng nghẹn ngào nước mắt.

Đối với một nữ nhân mà nói, điều quan trọng nhất chính là nam nhân đoạt đi lần đầu tiên của mình, Dung Thiếu nữ cũng không còn là một tiểu cô nương nữa, tự nhiên biết đúng sai, lại càng sẽ không vì một cái giận nhất thời mà giết chết Đường Phong. Đối với một màn vừa phát sinh kia, ký ức của Dung Thiếu nữ hăng còn mới mẻ. Tuy rằng xuân dược kia làm cho nàng trầm mê trong dục hỏa nhưng đến khi được hiệu tan hết thì nàng có thể nhớ được kỹ càng mọi việc mình đã làm.

Dung Thiếu nữ không hận Đường Phong bởi vì nàng nhớ kỹ chính là mình chiếm thế chủ động, chính là dè nam nhân này xuống mặt đất.

Nếu như đổi lại là nam nhân khác thì sợ rằng khi nhìn thấy mình sẽ hạ thủ luôn, nhưng mà hắn vẫn luôn cố gắng nỗ lực cứu trợ chính mình, tuy rằng cuối cùng không thành công nhưng mà dấu sao cũng có phần tâm ý này.

Nếu không phải mình quá mức chủ động thì nam nhân này cũng sẽ không làm ra chuyện tình như vậy, hồi tưởng lại chuyện tình vừa này, Dung Thiếu nữ nghĩ quả thật sống không bằng chết.

Thấy Dung Thiếu nữ không hề có động tác nào cả, Đường Phong thở dài một tiếng, thu hồi Độc Ảnh Kiếm vào trong không gian Mị Ảnh, trầm ngâm nói:

- Nếu như nàng muốn ta chịu trách nhiệm cũng có thể, chỉ cần nàng nói một tiếng, ta sẽ đích thân nói chuyện với Dung gia.

Dù sao nữ tử trước mắt cũng là người của Dung gia, hơn nữa lại là một người quả phụ, thân phận tương đối miễn cảm, nếu như mình đã làm sai thì tất nhiên Đường Phong không thể buông tay mặc kệ nàng.

- Không cần...

Dung Thiếu nữ đưa tay lau nước mắt ở trên gương mặt.

Nghe được lời nàng nói, tinh thần Đường Phong không khỏi chấn động, nếu như nàng vẫn khẳng khái không chịu mở miệng thì Đường Phong quả thật lo lắng trong lòng, sợ nàng suy nghĩ luẩn quẩn. Nhưng nếu như đã mở lời tức là nàng đã nghĩ thông suốt một chút.

1179. Chương 1007: Anh Hùng Đa Tình, Mỹ Nhân Đa Kiêu (hạ).

- Ta sinh ra là người Dung gia, chết là người Dung gia! Cảm tạ ý tốt của người!

Lời nói này lọt vào tai nghe khách sáo đến cực điểm, giống như thoái thác không thềm nhìn mặt nhau, Đường Phong nghe được lại càng uất ức.

- Kỳ thực nếu bị tên cầm thú kia phá hủy đi thuần khiết còn không bằng để người....

Dung Thiều nãi nãi ngẩng đầu lên, đôi mắt diễm lệ mặc dù mông lung nhưng trên gương mặt vẫn lộ ra một tia gương ép.

- Ha ha.....

Đường Phong cũng không biết nói lời gì cho phải, Dung Thiều nãi nãi nói lời này làm cho hắn cảm thấy hư vinh tăng vọt rồi lại cảm giác như không phải vậy.

- Có thể giúp ta lấy y phục được không? Dù sao thì chúng ta cũng không thể trốn ở chỗ này mãi?

Dung Thiều nãi nãi nói ra suy nghĩ trong lòng.

- Được.

Đường Phong gật đầu, trong lòng cũng không cảm được thở dài một hơi, sự tình xem ra không quá bi đát như mình nghĩ, chẳng qua Dung Thiều nãi nãi cũng là một nữ hiệp giang hồ hào phóng, có thể thấy được kết quả như vậy là tốt nhất.

Ở đây vốn là buồng ngủ của nàng, tuy rằng y phục của nàng đã bị xé tan thành nhiều mảnh nhỏ nhưng mà dù sao y phục thay thế để tắm rửa thì vẫn phải có.

Theo chỉ thị của Dung Thiều nãi nãi, Đường tìm thấy được một bộ quần áo từ trong tủ đồ, một chiếc yếm hồng phấn cùng một cái nội khố ở trên tay làm cho Đường Phong cảm thấy trong lòng khô khốc nóng bừng.

- Xoay người sang chỗ khác.

Dung Thiều nãi nãi vẫn quần chắn quanh người, lời thốt lên mang theo ý khẩn cầu.

- Có muốn ta hỗ trợ hay không?

Lời nói của Đường Phong vừa ra khỏi miệng, hắn cũng đỏ bừng cả mặt, hắn nghĩ rằng nữ tử này vừa mới tỉnh lại còn đang kinh sợ, lại vừa mới quần với hắn lăn qua lăn lại lâu như vậy, sợ rằng hiện giờ có chút không tiện nhưng mà quan hệ của hai người bây giờ còn chưa thân tới mức này.

Quả nhiên, Dung Thiều nãi nãi liếc mắt oán trách hắn, ánh mắt phong tình vạn chủng kia đủ làm cho đầu khớp xương của Đường Phong đều nhũn ra.

Ở sau lưng nghe được tất cả động tĩnh của Dung Thiều nãi nãi, còn có cả tiếng thở dốc của thân thể yếu đuối đang chịu không nổi, trong bụng Đường Phong liên tục nhắc nhở mình tĩnh tâm, không tức là sắc, sắc tức là không.

Được một lát, vị thiếu phụ xinh đẹp này đã chỉnh tề quần áo, Đường Phong lại đưa nàng tới trước bàn trang điểm, tỉ mỉ sửa lại chút tóc rối của nàng.

- Đẹp không?

Gương mặt tuyệt mỹ của Dung Thiều nãi nãi quay sang hỏi.

Tình cảnh ấm áp này giống như một đôi vợ chồng son, làm cho cảm giác bình an đến tột cùng.

- Anh hùng đa tình, mỹ nhân đa kiêu, đó là chuyện thường của cả ngàn năm nay!

Đường Phong cười tiêu sái một tiếng, nhẹ nhàng vuốt nhẹ trên mái tóc dài của thân ngọc nhu nhược kia, trong lòng lại bắt đầu rục rịch.

Khi Đường Phong và Dung Thiều nãi nãi ra khỏi căn phòng, trên mặt thiếu phụ xinh đẹp này đã không còn

Đường Phong hỏi.

- Sau đó nhị trưởng lão nói quyết định sáng nay mở ra hội nghị gia tộc, lúc đó mới bàn bạc.

- Bàn bạc cái gì?

Sắc mặt Đường Phong trầm xuống, việc xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài, việc này mà truyền ra ngoài mà nói thì chính mình đã làm sai chuyện, cho dù cả nghìn người nhin không nói nhưng mà đối với Dung Thiếu nữ thì đó tuyệt đối là một hồi tai ương ngập đầu.

- Bọn họ nói, dù sao đi nữa chuyện tình cũng đã tới bước này rồi cho nên muốn đưa Thiếu nữ này... Cho công tử.

- Hoang đường!

Đường Phong đập bàn một tiếng, Dung Thiếu nữ cũng không phải là vật gì, làm sao mà người khác có thể nghĩ đưa là đưa được?

- Nô tỳ thỉnh cầu công tử đáp ứng đi, coi như là cứu Dung Thiếu nữ thoát khỏi biển khổ, hiện giờ Dung Thiếu nữ đang còn tuổi xuân, nếu như để nàng ở lại chỗ này cả đời thì quả thực quá tàn nhẫn!

Thiếu nữ áo xanh vừa nói vừa mạnh mẽ đập đầu xuống, Đường Phong chỉ phất tay một cái làm cho động tác của nàng không thể hạ xuống được nữa.

- Người nói chính là việc này?

Đường Phong thở dài ra một hơi, thiếu nữ áo xanh vừa nói nghiêm trọng như thế, Đường Phong còn đang tưởng rằng Dung gia sẽ định đối đãi với Thiếu nữ này như thế nào đây.

- Vâng.

Thiếu nữ áo xanh gật đầu đáp.

Đường Phong cười nhẹ nói:

- Thiếu nữ này nhà các ngươi là một nữ tử rất đặc biệt, trước đây ngươi là thị nữ thiếp thân bên người nàng, tất nhiên có thể phỏng đoán được tâm tư của nàng, cho dù Dung gia có đề nghị như vậy thì ngươi nghĩ nàng có thể đáp ứng sao?

Thiếu nữ áo xanh nghiêng đầu nghĩ ngợi một lát sau đó buồn bã lắc đầu.

- Thôi được rồi, cho nên nói rằng ngươi cầu ta là chuyện vô ích.

Đường Phong nâng nàng đứng dậy nói:

- Mỗi người có một chí hướng riêng, muốn cưỡng cầu cũng không được.

- Công tử cũng có tâm tư ấy đúng không?

Đôi mắt trong veo của thiếu nữ áo xanh nhìn Đường Phong làm hấn hận không thể tìm được cái lỗ mà chui xuống.

Đường Phong nhin không được gơ tay gõ lên trán nàng một cái:

- Tiểu quỷ lẩm trò!

Dung Thiếu nữ này, Trang Tú Tú và Chung Lộ không giống nhau, tuy rằng Trang Tú Tú hướng tới chính mình nhưng Đường Phong cảm giác được nàng coi trọng thực lực của mình hơn, về phần Chung Lộ căn bản là muốn Đường Phong phụ trách.

Nhưng thật ra Dung Thiếu nữ này trước mặt theo lời thiếu nữ áo xanh thì chính là một nữ tử đang còn thanh xuân, nếu như sau này để nàng ở lại Dung gia cả đời thì chính là một chuyện giày vò không tưởng được. Hơn nữa nói thế nào đi chăng nữa thì hai người đã giao hoan rồi, tuy trước đây không tiếp xúc với nhau nhiều nhưng mà đã gần gũi da thịt với nhau, đó chính là nữ nhân của mình.

Nếu như nàng nguyện ý thì Đường Phong liền đưa nàng đi luôn, chỉ sợ nàng không muốn.

- Lão gia chủ các người hiện giờ ở nơi nào?

- Công tử định đi luôn sao?

Thiếu nữ áo xanh còn chưa từ bỏ ý định.

- Phải.

Đường Phong gật đầu, hiện giờ phải ly khai Dung gia nên đến nói với Dung Thanh Thu một vài câu, tuy rằng Dung gia không phải là một đại gia tộc gì nhưng Đường Phong cũng không phải là người không hiểu lễ phép.

Thiếu nữ áo xanh không hề tình nguyện dẫn Đường Phong xuyên qua đại trạch của Dung gia, dọc theo hai bên đường Đường Phong phát hiện không ít các thị nữ nhìn mình với ánh mắt kỳ lạ, xem ra chuyện tình hôm qua cũng không giấu giếm mà lọt ra ngoài, nhiều ánh mắt nhìn thấy như vậy, tùy tiện một người tiết lộ đều có thể truyền bá ra ngoài.

Quả nhiên chuyện tốt không ra ngoài, chuyện xấu truyền vạn dặm, ngày sau Dung Thiếu nữ nãi nãi có lẽ sẽ cực khổ rất nhiều.

Theo bước đi dẫn đường của thiếu nữ áo xanh, Đường Phong đi tới nghị sự đường của Dung gia, hắn còn chưa bước vào thì thanh âm bên trong đã truyền ra ngoài ầm ỉ.

Đường Phong không khỏi dừng bước, đứng lại tại chỗ, hôm nay nghe thiếu nữ áo xanh nói gia tộc mở ra hội nghị bàn bạc về chuyện tình của Dung Thiếu nữ nãi nãi, lại không ngờ vừa vặn như vậy, đúng lúc mình đến thì đã xảy ra rồi.

Hiện giờ mà ly khai khẳng định không phải thời gian tốt, nhưng mà mình có chút cảm giác có tật giat mình, Đường Phong lẳng lặng đứng chờ ở bên ngoài.

Ở bên trong đại sảnh, Dung Thanh Thu ngồi ngay ngắn ở phía trên, thần sắc tỉnh táo không hề dao động, không nhìn ra vẻ hỷ nộ ái ố gì cả, hai bên là các trưởng lão, hộ pháp của Dung gia.

Mà ở chính giữa đại sảnh là một nữ tử mặc quần áo trắng như tuyết, nữ tử này chính là Dung Thiếu nữ nãi nãi, lúc này hai mắt nàng sưng đỏ lên, hiển nhiên là đêm qua không ngủ, mặc dù quần áo rất chỉnh tề nhưng mà thần sắc lại cực hững hờ phần, làm cho người ta nhìn vào sinh ra cảm giác thương tiếc.

1182. Chương 1009: Quay Trở Về (hạ).

Một vị trưởng lão bên trái nói:

- Gia chủ, Thiếu nữ nãi nãi gia nhập Dung gia nhưng phu quân đã mất qua tám năm rồi, tám năm này mặc dù nàng tâm tình điềm tĩnh ôn hòa, đạt được tình cảm yêu mến của mọi người trong phủ nhưng hôm qua lại làm ra chuyện khinh thường luân lý, phả hủy quy củ Dung gia, thuộc hạ cho rằng phải đuổi nàng ra khỏi Dung phủ để cảnh cáo!

- Thối lắm!

Dung Thanh Thu còn chưa lên tiếng, đã có mấy người nam tử trẻ tuổi nẩy ra, chỉ vào trưởng lão này nói:

- Đệ muội phẩm cách như thế nào, chư vị ngồi đây đều rất rõ ràng, tám năm nay nàng đã làm ra chuyện tình xấu xa nào chưa? Thay gia tộc chúng ta tham gia tỷ thí, đạt được thứ hạng mà Dung gia căn bản không thể với tới, tam trưởng lão tu luyện dùng đến linh thạch đều là do đệ muội chiếm được về.

Tam trưởng lão vừa nghe được lời nói ấy, nét mặt già nua không khỏi đỏ lên, mở miệng nói:

- Chuyện này ra chuyện này, chuyện khác là chuyện khác, hai chuyện làm sao có thể đánh đồng với nhau?

Nam tử trẻ tuổi cười lạnh một tiếng:

- Thái độ làm người của đệ muội làm ca ca ta cảm thấy không bằng...! Nhiều năm như vậy vẫn một mực thủ tiết, chưa hề làm sai chuyện gì. Việc ngày hôm qua không thể quy trách nhiệm cho nàng, là do Ô Chính Ứng mua thị nữ bên người nàng hạ được vật vào trong đồ ăn đó, cho nên hiện giờ mới xảy ra chuyện này,

đây là do Dung gia vô dụng, nếu như Dung gia ta có thể ngăn trở được Thiên Lôi Tông thì đệ muội làm sao dính phải kiếp nạn này?

Hắn nói một phen như vậy làm cho sắc mặt mọi người trong đây không khỏi ngượng ngùng, sự thực là như vậy, nếu như không phải Dung gia không có thực lực làm sao mà bị Thiên Lôi Tông khống chế? Lấy tính cách của Ô Chính Ứng thì cho dù hôm qua Dung Thiếu nữ nãi không bị hắn hãm hiếp thì ngày sau cũng sẽ bị, Đường Phong chỉ là may mắn gặp đúng dịp mà thôi.

Tam trưởng lão lại nói:

- Tuy là người nói như thế, nhưng mà dù sao Thiếu nữ nãi cũng đã bị nam tử khác phá hủy danh dự, làm sao Dung gia có thể dung túng được? Nếu để cho người ngoài biết được chẳng phải sẽ chê cười Dung gia?

- Đuổi con mẹ người, đồ chó má!

Nam tử trẻ tuổi nổi giận lôi đình.

- Không cãi nhau nữa!

Nhị trưởng lão đứng dậy, chấp tay hướng Dung Thanh Thu nói:

- Gia chủ, sự tình đã xảy ra rồi, có làm rối lên cũng không có ý nghĩa! Thiếu nữ nãi xác thực không thích hợp ở lại Dung phủ, chẳng qua chúng ta nên gả cho Đường Phong, Đường thiếu hiệp tuổi còn trẻ, thực lực lại cao thâm, Thiếu nữ nãi thiên hương quốc sắc, chẳng phải là một đôi trời sinh hay sao?

- Đề nghị này của nhị trưởng lão rất hay!

Một vị hộ pháp lập tức phụ họa nói:

- Như vậy thì coi như Thiếu nữ nãi cũng đã tìm được nơi nương tựa, chúng ta cũng không làm lỡ tuổi thanh xuân của nàng nữa.

- Các người nghĩ đặt nàng lên Đường gia bảo cao cao kia sao?

Nam tử trẻ tuổi cười âm hiểm không ngớt, lời nói sắc bén phun ra.

Nhị trưởng lão cười mỉa nói:

- To nhỏ gì thì cũng vậy. cuối cùng thì chúng ta cũng chỉ muốn tốt cho Thiếu nữ nãi mà thôi, chẳng qua nếu như Đường gia bảo vì mối quan hệ này mà chiều cổ với Dung gia mà nói thì quá tốt rồi, Dung gia ta không có cao thủ Linh Giai, thực sự là đang suy thoái.

Một đám người nói chuyện ồn ào, Dung Thiếu nữ nãi đang quỳ dưới đất cũng không hề nói một lời nào, thần sắc cũng không biến đổi, phẳng phất như chuyện mà mọi người nói căn bản không liên quan tới mình.

Dáng vẻ thong dong này với động tĩnh nhốn nháo ở bên trong đại sảnh có vẻ không hợp nhau.

Khi mọi người còn đang tranh cãi âm ỉ không ngớt, một lời nói vang lên cắt đứt tiếng ồn ào của bọn họ làm tất cả đều ngừng lại, quay đầu về phía nơi phát ra âm thanh, chỉ thấy thần sắc uể oải tràn đầy khuôn mặt già nua của Dung Thanh Thu, lão chậm rãi đứng dậy khỏi ghế.

Lão lập tức đi tới trước mặt Dung Thiếu nữ nãi, khom người xuống nâng nàng đứng dậy nhẹ giọng nói:

- Tuyệt nhiên, đây cũng không phải lỗi của con, con không cần tự trách mình!

Dung Thiếu nữ nãi mở mắt ra, chậm rãi lắc đầu.

- Tuyệt nhiên, con nhìn trộm Đường Phong hay không?

Dung Thanh Thu lại hỏi lại.

Sắc mặt Dung Thiếu nữ nãi đỏ lên, cũng không hề đáp lại.

Dung Thanh Thu nói:

- Nếu như vậy, để cho lão phu đi Đường gia bảo nói chuyện, tiểu tử Đường Phong làm ra chuyện như vậy, cuối cùng cũng không thể vô mộng rời đi, cho dù lão phu liều cái mạng già này cũng phải bắt Đường gia bảo thừa nhận người!

- Gia chủ, không cần quan tâm tới Tuyết nhi!

Dung Thiếu nữ nãi nhẹ giọng nói:

- Đã tám năm gia nhập Dung phủ, Tuyết nhi là người Dung gia.

- Khuê nữ ngoan!

Dung Thanh Thu không khỏi rơi nước mắt.

- Chỉ là tám năm nay khổ cực cho con quá nhiều rồi, mọi thanh xuân tươi đẹp đều lãng phí ở Dung phủ, là hài nhi bất hiếu của lão phu xin lỗi con, là lão phu xin lỗi con, là cả Dung phủ từ trên xuống dưới không nghĩ được cho con, lão phu ở đây hướng con bồi tội!

Vừa nói, Dung Thanh Thu vừa quỳ xuống.

- Gia chủ!

Người bên ngoài cực kỳ kinh hãi, tốt xấu gì Dung Thanh Thu cũng là người lớn tuổi, lại còn là người đứng đầu của Dung gia nữa, hiện giờ dĩ nhiên lại hướng về một văn bối dập đầu, thực sự là không có luân lý.

Dung Thiếu nữ nãi lại càng sợ hãi vạn phần, nàng đưa tay ra muốn nâng Dung Thanh Thu lên nhưng căn bản không nâng nổi. Dung Thanh Thu cũng có thực lực Thiên Giai thượng phẩm, mặc dù tuổi tác đã cao nhưng công lực cực kỳ tinh khiết, vẫn khom lưng cúi mình trước mặt nàng.

- Gia chủ mau đứng lên, Tuyết nhi không đảm đương nổi!

Dung Thiếu nữ nãi gấp đến độ khóc ra nước mắt, cũng may lúc này Dung Thanh Thu đã đứng dậy.

- Hài tử, lão phu xác thực có ân với Tiêu gia con nhưng lão phu không hy vọng vì thế là nguyên nhân con bị lỡ khi còn sống, hiện giờ lão phu chờ con cho lão phu một đáp án, con đi hay là không đi? Nếu như nguyện ý gia nhập Đường gia thì lão phu sẽ để cho con vui vẻ, còn nếu như nguyện ý ở lại Dung phủ thì người ngoài cũng đừng mong nói ra nói vào được điều gì, nếu ai dám đề cập đến chuyện ngày hôm qua thì lão phu là người đầu tiên đánh hắn!

Dung Thanh Thu nhìn Dung Thiếu nữ nãi từ ái, nhưng âm thanh âm lãnh làm trong lòng tất cả mọi người ở đây đều máy động.

Nước mắt Dung Thiếu nữ nãi chảy xuống hai bên gò má, trên mặt hiện ra vẻ mỉm cười, chậm rãi quỳ gối xuống, miệng nhẹ giọng nói:

- Tuyết nhi sinh thời là người Dung gia, chết đi cũng là quỷ Dung gia! Gia chủ có đại ân đối với Tiêu gia ta, Tuyết nhi chỉ có thể để kiếp sau báo đáp!

Nghe xong những lời này mọi người không khỏi cảm thấy có chút không thích hợp.

1183. Chương 1010: Đau Thương Tan Nát Cõi Lòng.

Dung Thanh Thu lại càng biến sắc, nhanh tay kéo Dung Thiếu nữ nãi lên, nhưng mà đập vào mắt là một màn làm cho con người Dung Thanh Thu phóng to tròn.

Ở giữa ngực của Dung Thiếu nữ nãi không biết từ khi nào đã có một thanh chủy thủ găm vào đó! Thanh chủy thủ đâm vào hơn nửa, đến thẳng vào tim, máu tươi chảy ra nhuộm đỏ quần áo trắng như tuyết của nàng.

Vừa rồi mượn động tác khom lưng dập đầu, Dung Thiếu nữ nãi đã dùng chủy thủ tự sát một cách thần không biết quỷ không hay, không một ai ở đây phát giác ra cả.

- Tuyết nhi!

Dung Thanh Thu kêu lên một tiếng bi thiết, bị trọng thương như vậy lại còn ở bộ vị kia, căn bản không thể cứu sống được, hiển nhiên Dung Thiếu nữ đã chuẩn bị tâm lý chết từ trước cho nên mới giấu chủy thủ sẵn ở trong người, cho nên thời gian mọi người nghị luận nàng cũng không hề phản ứng gì.

Hóa ra đây chính là nguyên nhân, đó là trong lòng nàng đã đặt dấu chấm hết.

Không thể giữ được thân thể bằng thanh ngọc khiết của mình lại không thể báo được ân tình của gia chủ đối với Tiêu gia, đến giờ lại còn bị người khác định lợi dụng để gả vào Đường gia, Dung Thiếu nữ chỉ còn cách dùng đến phương pháp này để giữ lại một điểm danh dự cho mình.

Lời nói của Dung Thanh Thu còn chưa hết, một làn gió thổi tới, ở trước mắt mọi người chợt lóe ra một bóng người, phía trong nội đường lại thêm một người nữa, Dung Thanh Thu cảm thấy tức giận, đang chuẩn bị đuổi cổ tên kia ra ngoài nhưng lửa giận dần lên lại nhịn xuống, bởi vì lão phát hiện người xông vào này dĩ nhiên lại là đầu sỏ gây ra tất cả sự tình, Đường gia bảo Đường Phong.

Thanh chủy thủ cắm trước ngực Dung Thiếu nữ làm cho trong lòng Đường Phong cũng đau đớn như vậy, cuối cùng hắn cũng minh bạch vì sao hôm qua có cảm giác bất an rồi, Ra là như vậy, mỹ nhân hôm qua ở trước mặt đã dự tính đến chuyện phát sinh ngày hôm nay, hôm qua nàng đã nghĩ đến lối thoát cho chính mình.

Trong nháy mắt nhìn thấy khuôn mặt của Đường Phong, Dung Thiếu nữ mở to đôi mắt một chút, hai tay cố gắng hết khí lực chạm vào gương mặt Đường Phong, miệng nói mơ hồ không rõ:

- Cảm tạ người!

- Đừng nói nữa, đừng có làm bất kỳ động tác gì, ta sẽ không để cho nàng chết đi đâu!

Đường Phong khẩn trương đặt Dung Thiếu nữ ở trên mặt đất, động tác rất nhẹ nhàng, sợ nếu không cẩn thận sẽ xúc động thương thể của nàng, vào lúc đó vận dụng tá thi hoàn hồn, cảnh giới Linh Giai thượng phẩm bắn ra, cương khí ôn hòa quán nhập vào bên trong cơ thể bảo vệ tâm mạch của nàng.

- Vô dụng thôi...

Dung nhan của Dung Thiếu nữ dần trở nên tái nhợt, hô hấp của nàng cũng trở nên yếu nhược vô cùng.

- Tất cả ra ngoài!

Đường Phong không quay đầu trở lại, một bên nỗ lực dùng cương khí cứu lấy một đường sinh cơ của Dung Thiếu nữ, một bên mở miệng nói về tất cả mọi người ở trong đại sảnh.

Không có bất kỳ động tác gì, tất cả mọi người còn chưa thoát khỏi một màn kinh hãi vừa phát sinh.

- Đều rút ra ngoài!

Đường Phong quay đầu lại nổi giận gầm lên một tiếng, khí thể của Linh Giai thượng phẩm xuất ra ngoài làm cho tất cả mọi người kinh hãi tỉnh lại.

Các hộ pháp trưởng lão Dung gia chạy vội ra ngoài, dưới uy áp khổng lồ của cảnh giới Linh Giai thượng phẩm, không một ai có thể nán lại.

- Thịnh thiếu hiệp cứu nàng!

Dung Thanh Thu là người cuối cùng ra ngoài, cũng thuận lợi đóng cửa phòng lại.

- Yên tâm, tuyệt đối ta sẽ không để cho người chết một cách vô ích!

Đường Phong cắn chặt răng, xuất ra một viên linh đan từ trong không gian Mị Ảnh.

Linh đan tỏa ra ánh sáng vàng rực rỡ, sinh cơ vô tận toát ra ngoài, vừa mới lấy ra thì khí sắc của Dung Thiếu nữ đã có một tí chuyển biến tốt đẹp.

Bất tử kim đan! May mà lúc đầu Mạc sư tỷ luyện chế đã thành công, trong đó một viên đưa cho lão nương Diệp Dĩ Khô, còn Đường Phong mang theo mình một viên tùy thân.

Loại linh đan này đủ để người nửa sống nửa chết tâm mạch bị hủy như Âu Dương Vũ có thể kéo lại được một mạng, không biết hôm nay có thể cứu được Dung Thiều nữ nữ không.

Âu Dương Vũ có thể cứu được, lý do đầu tiên là thực lực của hắn cao thâm, thứ hai là tâm mạch hắn bị hao tổn nhưng mà vị trí bị thương không giống với Dung Thiều nữ nữ.

Nói thì vậy, cho dù bất tử kim đan được hiệu thần kỳ nhưng mà cũng không có khả năng cứu sống được người chết! Sinh cơ của một người một khi bị chặt đứt thì cho dù linh đan diệu dụng gì ăn vào cũng vô dụng.

Đường Phong run run cầm lấy, nhét viên bất tử kim đan vào trong miệng Dung Thiều nữ nữ, lại lấy lực đạo ôn hòa để nó tiến nhập vào bên trong, sau đó lập tức vạch áo của Dung Thiều nữ nữ ra, lộ ra vị trí vết thương của nàng.

Một màn đập vào mắt này làm trong lòng Đường Phong máy động, hiện giờ ở trên bộ ngực no tròn của Dung Thiều nữ nữ có cắm một thanh chủy thủ. Chủy thủ cắm ngập vào sâu bên trong không lộ ra chuôi, máu tươi chảy xuống tí tách từ vết thương xuống thành dòng, nhìn qua vô cùng thê thảm.

Chắc chắn nàng phải dùng khí lực rất lớn, bằng không không có khả năng chủy thủ cắm sâu được vào như vậy, chẳng qua cũng may là chủy thủ chặn ở đầu vết thương, nếu không máu tươi chảy ra sợ rằng còn nhanh hơn không ít.

Bất tử kim đan đã ăn vào, Đường Phong cũng vận dùng Tá Thi Hoàn Hồn, dùng thực lực Linh Giai thượng phẩm để bảo vệ tâm mạch Dung Thiều nữ nữ, che đi chỗ máu trào ra ngoài, rồi cố gắng làm cho được hiệu khuếch tán ra. Nhưng nếu như vẫn không rút thanh chủy thủ này ra thì Dung Thiều nữ nữ hẳn phải chết không còn nghi ngờ gì nữa.

Hiện giờ nàng chỉ còn có một đường sống rất mỏng manh, bất kỳ một động tác nhỏ nào đều có khả năng làm thương thể nàng xấu đi, Đường Phong thực sự không dám động vào chuôi hung khí này.

- Tuyệt nhiên...Chưa bao giờ gặp mặt phu quân của mình....

Dung Thiều nữ nữ run run vươn một tay lên, xoa trên gương mặt Đường Phong, hai tròng mắt ánh lên vẻ buồn bã vô hạn mang theo một tia giải thoát nhưng cũng có chút mùi vị lưu luyến, nhẹ giọng nói chuyện.

- Lại càng không biết tôn trọng lẫn nhau, tư vị cùng nhau đến đầu bạc răng long... cả đời này... sợ là....sợ là... không còn cơ hội nữa. Người không cần tự trách, đây vốn không phải lỗi của người. Tuyệt nhiên đã hết những ngày sống cho qua rồi, kết cục này có lẽ là tốt nhất cho Tuyệt nhiên...

- Đừng nói nữa!

Hai mắt Đường Phong đỏ bừng, cố nén xúc động trong lòng, cương khí ôn hòa mạnh mẽ quán nhập vào trong thân thể Dung Thiều nữ nữ, cố gắng giữ lại một đường sinh cơ của nàng.

1184. Chương 1011: Bất Tử Kim Đan (thượng).

Hai tay của Dung Thiều nữ nữ vẫn như cũ vuốt ve trên gương mặt Đường Phong, miệng lẩm bẩm không ngớt:

- Nếu phu quân của ta không phải là... A...Vậy thì có phải là hay không... Khụ... Ha ha râu ria của người đâm tay ta...

- Đợi lát nữa sẽ cạo nó sạch sẽ!

- Tám năm nay, tám năm nay ngày nào Tuyệt nhiên sống cũng không vui... Mỗi ngày đều có cảm giác mệt chết đi, hiện tại thật là thoải mái.

- Nàng đã trả hết nợ cho Dung gia rồi! Sau này là những ngày tươi đẹp của người, không cần phải sống gian khổ như vậy nữa, lúc đó nàng muốn đi đâu thì đi, muốn làm gì thì làm.

- Thực sự sao?

Khóe miệng Dung Thiếu nữ nãi nhếch lên một tia mỉm cười thê lương, suy yếu hỏi lại.

- Phải!

Đường Phong nặng nề gật đầu.

- Sợ rằng ta không còn cơ hội này nữa, ta cảm thấy lạnh, có thể ôm chặt ta thêm được không?

Dung Thiếu nữ nãi nhúc nhích thân thể co lại vào trong lòng Đường Phong.

Một bên Đường Phong dùng tay truyền cương khí, một tay ôm chặt Dung Thiếu nữ nãi, phân tâm nhị dụng, dùng hết lực lượng cương khí của bản thân thôi động được hiệu của bất tử kim đan vào trong tâm mạch bị hao tổn của nàng, sau đó chậm rãi cầm lấy chuỗi của thanh chủ thủ.

- Ta còn chưa biết tên của ngươi đâu.

Thanh âm Đường Phong trầm thấp, dời đi sự chú ý của Dung Thiếu nữ nãi.

- Nào có loại nam nhân nào như ngươi...ta... họ Tiêu, Tiêu Thiên...ách..

Dung Thiếu nữ nãi vừa dứt lời, cổ họng phun ra một tiếng kêu thê lương ngăn ngừi mà thảm thiết, sắc mặt lập tức tái nhợt yếu đuối nhìn qua Đường Phong đang ôm mình, sau đó ngất đi.

Vừa mới thừa dịp nàng trả lời vấn đề kia, trong nháy mắt Đường Phong đã nhanh tay rút thanh chủ thủ cắm ở trên ngực nàng ra. Nhưng đây mới là thời khắc cực kỳ nguy hiểm, cùng lúc rút chủ thủ ra thì Đường Phong vút nó sang một bên, hết sức chuyên chú truyền cương khí vào điều trị vết thương trên ngực.

Sinh cơ cường đại của bất tử kim đan đã khuếch tán ra, thần thức Đường Phong quan sát trong tâm tạng của Tiêu Thiên Tuyết, cương khí vẫn duy trì liên tục, hiện giờ chỉ cần nàng còn mong muốn được sống thì mạng sống của nàng vẫn còn hy vọng được cứu.

Trừ phi trong lòng nàng đã quyết tâm muốn chết thì không còn cách nào có thể cứu lại được.

Ở bên ngoài nghị sự đường, một đám người Dung gia nóng như lửa đốt ở trong lòng! Mặc kệ là mọi người muốn khu trừ Tiêu Thiên Tuyết ra khỏi Dung gia hay là muốn nàng gả cho Đường Phong Đường gia bảo, không ai hy vọng nàng sẽ chết, càng không ai nghĩ tới tính tình của nàng cương liệt như vậy, dĩ nhiên lại tự sát trước mặt bao nhiêu người.

Vừa mới nghĩ tới vết thương trí mạng kia, già trẻ Dung gia buồn bã vô cùng, thương thế như vậy sợ rằng không còn có thể xoay chuyển lại được, cho dù là Đường Phong Đường gia bảo chỉ sợ cũng không thể cứu sống nàng.

Dung Thanh Thu càng hồ thẹn không gì sánh được, từ lúc đi ra ngoài một mực chỉ nhắc tới Dung gia đã hại Tiêu Thiên Tuyết. Nữ tử này vì báo đáp ân tình của Dung Thanh Thu đối với Tiêu gia cho nên dù phụ quân nàng đã chết nhưng vẫn làm quả phụ ở Dung gia tám năm. Nếu như hôm nay không phải các hộ pháp của Dung gia bức nàng quá mức thì làm sao nàng lại làm ra việc ngốc như vậy.

Nhưng mà hiện giờ tự trách mình cũng là vô dụng, chỉ cầu mong Đường Phong có thủ đoạn thông thiên, kéo được Tiêu Thiên Tuyết từ trong tay Diêm Vương quay về.

Chẳng qua già trẻ gái trai của Dung gia đứng chờ ở bên ngoài nghị sự đường được hơn một canh giờ rồi nhưng mà bên trong cũng không có động tĩnh gì, mọi người ai cũng muốn dùng thần thức thăm dò một chút nhưng rồi lại sợ chọc giận đến tiểu tử Đường gia kia nên không dám có động tác.

Đợi đến tận trưa, đột nhiên cửa lớn của nghị sự đường bị một cước đá văng ra ngoài, Đường Phong một thân đầm máu ôm Tiêu Thiên Tuyết xuất hiện trong ánh mắt mọi người.

- Thiếu hiệp... Tuyết nhi nàng sao rồi?

Dung Thanh Thu đi về phía trước, bước chân không vững chắc suýt nữa ngã nhào xuống.

- Đệ muội nàng...

Một số người trong Dung gia cũng lo lắng cực kỳ, ánh mắt tràn đầy mong chờ nhìn về phía Đường Phong, chỉ sợ nghe phải tin dữ từ trong miệng hắn.

Sắc mặt Đường Phong âm trầm quan sát mọi người đang đứng trước mắt, những người này từ lúc sáng sớm đã đề nghị khu trừ Tiêu Thiên Tuyết ra khỏi Dung gia hoặc những hộ pháp chấp sự đề nghị gả nàng cho Đường Phong bị ánh mắt của hắn nhìn không khỏi đỏ mặt hộc lạnh. Bọn họ cũng biết Tiêu Thiên Tuyết đi đến bước này thì chính mình cũng có một ít trách nhiệm, nếu như nàng đã chết thì khó có thể bảo toàn nam nhân này không giận cá chém thớt chính mình.

- Cứu được rồi!

Đường Phong gật đầu về phía Dung Thanh Thu.

Lời này của Đường Phong làm cho sắc mặt tái nhợt của Dung Thanh Thu cuối cùng cũng hiện lên một tia hồng nhuận, lão không khỏi gật đầu nói:

- Cứu về là tốt rồi, cứu được về là tốt rồi!

- Chẳng qua thương thế còn quá nặng, còn cần phải tĩnh dưỡng một thời gian, thỉnh lão gia chủ phái mấy hạ nhân cẩn thận chiếu cố nàng.

- Hẳn là vậy, hẳn là vậy.

Dung Thanh Thu cũng không nhịn được thở dài một hơi.

- Nhờ thiếu hiệp đưa Tuyết nhi trở về phòng!

- Ừm.

Đường Phong lên tiếng, ôm Tiêu Thiên Tuyết đến gian phòng của nàng, dọc đường đi nhẹ nhàng cực kỳ cẩn thận, căn bản không dám để có bất kỳ chuyện xóc nảy nào xảy ra.

Quả thực Tiêu Thiên Tuyết đã được cứu trở về rồi nhưng mà vết thương bị đâm trên ngực kia còn chưa khỏi hẳn được, trải qua chuyện này, có lẽ tinh thần của nàng cũng bị đả kích không nhỏ, muốn hoàn toàn khôi phục không mất một hai tháng thì không có khả năng xong được.

Để Tiêu Thiên Tuyết ở lại trong gian nhà, Đường Phong lấy từ trong không gian Mị Ảnh ra rất nhiều dược liệu tốt, dặn hạ nhân Dung gia tỉ mỉ pha chế. Những dược liệu này đều là hồi trước Đường Phong kiếm được, sau đại đa số đều đã đưa cho Mạc Lưu Tô nhưng mà ở trong không gian Mị Ảnh vẫn còn dự trữ một ít để đề phòng, hiện giờ đã có chỗ dùng. Hơn nữa những dược liệu này vô cùng quý trọng, ở trong Dung Thành căn bản không tìm thấy được.

Việc bận bịu dồn dập liên tiếp trong ba bốn ngày, cuối cùng thương thế của Tiêu Thiên Tuyết mới có thể bình ổn xuống, qua ba bốn ngày này Đường Phong vẫn chưa hề chớp mắt một lần nào, vẫn cứ canh giữ ở bên cạnh giường của nàng.

Không chỉ có Đường Phong, cả nhà Dung gia đều chưa từng được nghỉ ngơi thoải mái, ngay cả lão gia chủ Dung Thanh Thu cũng không ngủ yên giấc.

Chuyện này làm cho Dung Thanh Thu thoáng cái già đi không ít, lão gia chủ tuổi tác đã cao, hiện giờ làm sao chịu nổi nhiều dày vò như vậy?

1185. Chương 1011: Bất Tử Kim Đan (hạ).

Đợi đến ngày thứ năm, Đường Phong đang mơ mơ màng màng chợt nghe một tiếng bước chân truyền đến, hắn không khỏi kinh hãi nhìn lại, thấy được Dung Thanh Thu đang bước tới nơi này.

- Ra mắt lão gia chủ.

Đường Phong đang muốn đứng dậy thì Dung Thanh Thu liền đi nhanh tới ẩn vai hắn ngồi lại xuống dưới.

Đứng ở bên cạnh giường kinh ngạc nhìn Tiêu Thiên Tuyết trong chốc lát, Dung Thanh Thu thở dài nói:

- Đã làm phiền thiếu hiệp nhiều ngày rồi!

- Không sao! Dù sao việc này ta cũng có trách nhiệm!

Đường Phong cười khỏ một tiếng.

- Sự việc này cho tới giờ, nói lại chuyện này cũng không để làm gì!

Dung Thanh Thu ngồi xuống bên cạnh, nhẹ giọng hỏi:

- Đã qua nhiều ngày như vậy, vì sao Tuyết nhi còn chưa tỉnh lại?

- Sợ rằng là chính cô ấy không muốn tỉnh lại!

Đường Phong buồn bã tổn hao tinh thần rất nhiều, dùng bất tử kim đan cứu trị, lại có rất nhiều dược liệu tốt nhất của mình điều trị, thương thế của Tiêu Thiên Tuyết sớm đã ổn định lại, theo đạo lý mà nói cũng đã nên thức tỉnh, chẳng qua đến giờ vẫn còn ngủ say, có lẽ nàng không muốn đối mặt với tất cả chuyện này nên mới phong bế thân thể và ý thức của mình.

- Không có cách nào khác sao?

Dung Thanh Thu hỏi.

- Không có! Chỉ có thể chờ nàng thông suốt mới có thể tỉnh lại được.

- Aiii!

Dung Thanh Thu nặng nề thở dài một hơi.

- Tuyết nhi là một hài tử tốt, chẳng qua lưng đeo thân phận quả phụ của Dung gia, cái thân phận này đối với nàng mà nói là một loại gông xiềng!

Cũng là vì cái thân phận này cho nên Tiêu Thiên Tuyết mới nghĩ đến cái chết.

- Toàn bộ Linh Mạch Chi Địa mỗi khi nhắc tới Dung Thiệu nãi nãi không ai không tán thưởng nàng, coi nàng là tấm gương mẫu mực của phái nữ! Nhưng mà người đời không biết sự ca ngợi ấy đối với nàng mà nói chính là thống khổ cùng ràng buộc lớn nhất!

- Lão gia chủ nói phải!

Đường Phong gật đầu, một nữ tử tốt đẹp như thế lại có thời gian cực khổ hơn quá nhiều người, quãng đời sống còn lại của nàng đối với một nữ nhân mà nói thì quá tàn nhẫn và dằn vặt.

- Lão phu suy nghĩ mấy ngày, cuối cùng cũng suy nghĩ cẩn thận được một việc.

- Mời lão gia chủ nói.

Đường Phong biểu cảm nhìn Dung Thanh Thu.

- Tuyết nhi không nên gả vào Dung gia, lão phu càng không nên tiếp nhận nàng!

Dung Thanh Thu chậm rãi nói.

Đường Phong không khỏi nheo lại con mắt của mình.

- Cho nên lão phu quyết định... trực xuất Tuyết nhi ra khỏi Dung gia, không thừa nhận thân phận quả phụ của nàng nữa!

Một thân cương khí của Đường Phong không tự chủ phát ra ngoài, ánh mắt hần âm trầm nhìn Dung Thanh Thu:

- Lão gia chủ định làm chuyện qua cầu rút ván sao?

- Ha ha!

Dung Thanh Thu vui mừng không sợ hãi nói:

- Chuyện đấy so với chuyện nàng ở lại chỗ này chịu thống khổ tốt hơn rất nhiều, để nàng được theo đuổi lý tưởng của chính mình.

Đường Phong chậm rãi thu cương khí của mình lại, nhìn Dung Thiệu nãi nãi một lát rồi mới thở dài nói.

- Ta hiểu lão gia chủ đang nghĩ gì, chỉ là việc này nếu để cho nàng biết thì sợ rằng sẽ họa vô đơn chí, nàng cho dù chết cũng muốn ở lại Dung gia.

- Đau lâu dài không bằng đau ngắn! Đây là quyết định của lão phu, người đời muốn thóa mọ lão phu vong ân phụ nghĩa cũng được, để cho bon họ tới đi, nhưng mà Tuyết nhi thì không thể gánh vác những chuyện này!

Đường Phong không khỏi kính trọng, người ngoài không biết được Dung gia xảy ra chuyện gì nhưng nếu mà họ biết được Dung Thanh Thu khu trừ Dung Thiếu nữ nãi nãi ra khỏi Dung gia thì sợ rằng Dung Thanh Thu sẽ rơi vào cục diện cực kỳ bi đát.

- Chờ cho Tuyết nhi tỉnh lại, mong thiếu hiệp mang nàng đi theo.

Dung Thanh Thu mở miệng nói:

- Có thiếu hiệp chiếu cố, lão phu cũng yên tâm.

- Chỉ cần nàng nguyện ý, vân bối cam tâm tình nguyện bằng lòng!

Đường Phong cười nhẹ một tiếng, hẳn cũng biết rằng lấy tính cách cương liệt của Tiêu Thiên Tuyết mà nói thì rất khó để nàng đồng ý đi cùng mình.

Như vậy không bằng mạnh mẽ mang nàng đi theo! Trong lòng Đường Phong nảy ra ý nghĩ quyết tâm, cuối cùng cũng không thể mặc kệ nàng được, vạn nhất trong lòng nàng luẩn quẩn lại làm ra chuyện tình tự hại mình thì Đường Phong có muốn hối hận cũng không kịp nữa.

- Thiếu hiệp cũng đã mệt mỏi mấy ngày rồi, hãy đi nghỉ ngơi đi, nơi này có lão phu canh gác là được rồi.

Dung Thanh Thu mở miệng nói.

Đường Phong suy nghĩ một chút, gật đầu nói:

- Vậy thì nhờ lão gia chủ.

Đã qua nhiều ngày canh gác bên giường của Dung Thanh Thu, cho dù thân thể của Đường Phong làm bằng sắt cũng có cảm giác ăn không tiêu, không chỉ là thân thể mệt nhọc mà tinh thần cũng uể oải vô cùng.

Trở lại vào trong phòng khách, thiếu nữ áo xanh hầu hạ Đường Phong ăn uống chút gì đó rồi hẳn ngồi đả tọa khôi phục lại sức lực, khôi phục xong rồi nói chuyện tình của Tiêu Thiên Tuyết cho thiếu nữ áo xanh kia, thiếu nữ áo xanh khóc đến vành mắt sưng đỏ, nói liên miên về Dung Thiếu nữ nãi nãi cho Đường Phong nghe.

Thời điểm Tiêu Thiên Tuyết gả vào Dung gia, không chỉ đối với hạ nhân của Dung gia vô cùng tốt mà còn có uy vọng rất lớn ở trong Dung Thành, thường ngày Dung Thiếu nữ nãi nãi không tu luyện trong nhà thì hay đi làm từ thiện ở khắp nơi, cứu tế bách tính khổ nạn, Thiếu nữ nãi nãi lại là nữ nhân tuyệt đẹp, tự nhiên là đạt được lòng dân.

Cho nên khi Đường Phong đến Dung Thành thì lão đầu bán hoa quả mới có thể để Dung gia xưng hô ngang bằng với Thiên Lô Tông. Cũng không phải mỗi người tu luyện của Dung gia làm cho người thường cảm kích như vậy, chỉ có Tiêu Thiên Tuyết tài năng mới làm cho già trẻ gái trai trong Dung thành tin tưởng tới trình độ này.

Đối với thiếu nữ áo xanh mà nói, Đường Phong nghĩ nữ tử đáng quý như Tiêu Thiên Tuyết không nên chịu những đau khổ như thế này như vậy, nhưng mà hết lần này tới lần khác sự đau khổ cứ gia tăng bám víu trên người nàng.

Tiêu Thiên Tuyết chỉ là một hình ảnh thu nhỏ mà thôi, một màn phát sinh ở Dung gia cũng chỉ là một góc của Linh Mạch Chi Địa hiện giờ, muốn để Linh Mạch Chi Địa khôi phục lại được bộ dáng vốn có của nó thì chỉ có thể đánh đuổi toàn bộ thể lực bên ngoài tới.

Một đêm này Đường Phong không ngủ được, chẳng qua chỉ đả tọa khôi phục chút thể lực, một đêm thời gian này đủ để Đường Phong suy nghĩ cẩn thận rất nhiều sự việc.

Trời bắt đầu sáng, đột nhiên thiếu nữ áo xanh vội vã chạy đến chỗ Đường Phong.

- Chuyện gì?

Đường Phong nghi hoặc hỏi.

- Thiếu nữ nãi nãi... Thiếu nữ nãi nãi... Nàng đã xảy ra chuyện!

Thiếu nữ áo xanh còn chưa nói hết thì mắt đã hoa lên, Đường Phong tựa như một cơn gió thổi qua bay ra ngoài thiếu chút nữa tốc cả váy của nàng lên.

1186. Chương 1012: Chạy?

Cho đến khi Đường Phong lo lắng chạy tới nơi ở của Tiêu Thiên Tuyết thì ở đó đã có một vòng người vây quanh rồi, toàn bộ cao tầng của Dung gia đều ở đây, đường đi chật hẹp không cách nào lách vào được.

- Đường thiếu hiệp tới!

- Chẳng qua ta nghĩ rằng nàng sẽ không chạy đi xa.

Câu nói bỏ lửng của Đường Phong làm cho trái tim của thiếu nữ áo xanh chợt đập nhanh lên.

- Thương thể của Thiếu nữ nãi nãi còn chưa lành, hẳn là còn không thể di động được nhiều.

Thiếu nữ áo xanh miễn cưỡng cười nói.

- Phải, người nói cũng chính xác, được rồi, mấy thứ này người cầm lấy đi.

Đường Phong vừa nói vừa lấy một đồng thứ ở trong không gian Mị Ảnh ra nhét vào trong tay thiếu nữ áo xanh, không đầy một khoảnh khắc trong lòng thiếu nữ áo xanh đã chặt cứng.

- Đây là cái gì?

Thiếu nữ áo xanh ngửi thấy được hương vị của dược liệu, trong ngực nàng xác thực chính là dược liệu, mà còn rất nhiều dược liệu mà nàng còn chưa bao giờ nghe nói qua.

- Người không biết, tự nhiên sẽ có người biết.

Đường Phong cười cười với nàng, lại mở miệng nói:

- Nếu như người có cơ hội gặp lại Thiếu nữ nãi nãi của người, phiền người chuyển hộ ta tới nàng một tiếng.

- Chuyển cáo cái gì?

Thiếu nữ áo xanh kinh ngạc hỏi lại.

Đường Phong xoay người bước ra ngoài, vừa đi vừa chấp tay đằng sau nói:

- Nhân sinh nhược chích như sơ kiến, tương kiến bất như tường niệm!

Chờ cho thân ảnh Đường Phong biến mất hoàn toàn, thiếu nữ áo xanh còn đang suy nghĩ tới ý tứ của những lời này, sao một lát nàng mới ngậy ngốc trở lại trong phòng, đặt hết đồng dược liệu trong lòng lên bàn.

- Thiếu nữ nãi nãi.

Thiếu nữ áo xanh quay đầu lại nhìn Tiêu Thiên Tuyết.

- Hẳn nói một câu kia là có ý tứ gì?

Tiêu Thiên Tuyết cười thản nhiên yếu ớt nói:

- Nam nhân này rất thông minh... Đều biết được tâm tư của người khác!

Thiếu nữ áo xanh quẹt miệng nói:

- Nô tỳ không hiểu được, nô tỳ chỉ biết là hẳn cho ta rất nhiều dược liệu, những dược liệu này đều có thể chữa thương được cho Thiếu nữ nãi nãi...A, nói như vậy là hẳn đã biết người trốn ở đây, cho nên mới cho ta những thứ này?

Tiêu Thiên Tuyết khẽ cười nói:

- Đương nhiên hẳn biết.

- Vậy tại sao hẳn không tiến vào?

Tiêu Thiên Tuyết chậm rãi lắc đầu:

- Hẳn biết ta không muốn thấy hẳn!

Dưa xanh hái sẽ không ngọt, mặc dù Đường Phong biết Tiêu Thiên Tuyết đang trốn ở nơi của thiếu nữ áo xanh, cũng không phá cửa vào, mấy ngày này tìm kiếm nàng đơn giản vì thương thể của nàng còn chưa lành, chỉ sợ nàng chạy khắp nơi sẽ dẫn phát thương thể mà thôi. Hiện giờ biết được nàng vẫn ẩn nấp ở Dung gia như cũ thì tất nhiên không cần phải lo nghĩ nữa.

Chỗ dược liệu này cũng đủ để cho nàng sử dụng, chỉ cần nàng khôi phục hoàn hảo thì lấy thực lực Linh Giai hạ phẩm của nàng chỉ cần cẩn thận một chút ở Linh Mạch Chi Địa cũng không có nguy hiểm gì, đương

nhân trước tiên là phải đánh đuổi toàn bộ các thế lực bên ngoài của Linh Mạch Chi Địa ra mới được! Nếu không thì mảnh đất này vĩnh viễn không có một ngày bình an.

1188. Chương 1014: Một Đường Hưởng Bắc (thượng).

Không chờ đến ngày thứ hai, Đường Phong liền tạm biệt Dung Thanh Thu, lão gia chủ còn đang lo lắng nơi hạ lạc của Tiêu Thiên Tuyết, Đường Phong thấy lão tuổi tác đã cao mới đề tỉnh một chút, cuối cùng Dung Thanh Thu cũng bừng tỉnh ra, mới hiểu được vì sao xuất động nhiều người như vậy vẫn không thể tìm kiếm được nơi hạ lạc của Tiêu Thiên Tuyết.

Lão gia chủ là lão già thành tinh, tất nhiên biết được nên xử lý chuyện này như thế nào, Tiêu Thiên Tuyết cũng không nghĩ ra được hấn và Đường Phong đều giả bộ hồ đồ, lão thu hồi lại nhân thủ của Dung gia, sau đó dừng lại việc tìm kiếm tại đây.

Thời khắc ly khai Dung gia, sát khí của Đường Phong cuối cùng cũng phóng thích ra.

Tao ngộ thê thảm của Tiêu Thiên Tuyết làm cho Đường Phong tràn đầy một bụng lửa giận, mấy ngày hôm nay hấn ở Dung gia cũng biết được rất nhiều thứ, những chuyện tình như của Tiêu Thiên Tuyết đều có khả năng xảy ra mỗi ngày tại Linh Mạch Chi Địa.

Hai mươi tám bộ được thi hiện ra đứng ngay phía sau Đường Phong, một trận cuồng phong nổi lên tỏa ra sát khí cực kỳ sắc bén và ác liệt.

Đường Phong híp mắt nhìn mấy một đại trạch ở trước mắt, từ bên trong truyền đến tiếng ca hát tươi đẹp, ban đêm tại đây không có sự tĩnh lặng mà dường như luôn chói tai như vậy.

Tòa nhà này nguyên bản là của Sở gia, chẳng qua hiện giờ cũng đã bị thế lực bên ngoài chiếm lấy, hơn nữa thế lực này còn ác liệt hơn so với Thiên Lô Tông, cao thủ của Sở gia bị tàn sát sạch sẽ, tất cả những người còn lại đều bị nô dịch như nhau, suốt ngày sống tạm bợ, còn nữ tử nào có tí nhan sắc đều bị cưỡng hiếp luân phiên như đồ chơi, sống không bằng chết.

Đây là một địa phương bị dơ bẩn quá nặng, phải dùng máu tươi mới tẩy rửa được.

Bàn tay chậm rãi giơ lên, theo hướng bàn tay chỉ huy, hai mươi tám bộ được thi giống như cơn gió đen xông ra ngoài, một lát sau tiếng kêu thê lương thảm thiết truyền đến từ trong đại trạch, Đường Phong chấp hai tay sau lưng, hai chân đạp lên máu tươi như sát thần đi ra từ trong Tu La luyện ngục làm cho lòng người phẫn chấn.

Linh Mạch Chi Địa lộn xộn triệt để! Mới có vài hôm an ổn, tin tức của hắc y nhân thần bí lại xuất hiện một lần nữa, hơn nữa lần này thế công của bọn họ rào rạt, tính xâm lược quá cao, trong một đêm đó tiêu diệt Lục gia, Bách Hoa Tông, mỗi nơi hắc y nhân đi qua không còn một ai sống, các thế lực tới từ bên ngoài bị tàn sát hầu như không còn!

Lục gia, Bách Hoa tông và Lạc Nhạn môn tuy rằng không phải là danh môn vọng phái gì nhưng mà ít nhiều cũng có thực lực, lần này đi tới Linh Mạch Chi Địa có rất nhiều cao thủ Linh Giai trợ trận, nhưng không ngờ rằng đám hắc y nhân thần bí ấy lại hung tàn đến vậy, đều tàn sát bọn họ hầu như không còn.

Càng làm cho người ta ngạc nhiên chính là ba thế lực này ở cách nhau hơn một nghìn dặm, nói một cách khác trong vòng một đêm đám hắc y nhân thần bí đã ứng chiến ba tràng liên tục, hơn nữa còn tới địa phương khác cách xa cả nghìn dặm.

Đám hắc y nhân này rốt cuộc có lai lịch gì? Vì sao mà cường đại như vậy?

Lúc nghe được tin tức này cũng là lúc tất cả các gia tộc lớn nhỏ ở Linh Mạch Chi Địa đều vỗ tay tỏ ý vui mừng, nhưng mà đối với thế lực từ bên ngoài tới thì đây tuyệt đối là một tin dữ.

Lời đồn về hắc y nhân thần bí càng ngày càng mãnh liệt, mới đầu bọn họ cũng không thể nào tin nhưng lúc này hắc y nhân xuất động, bọn họ không muốn tin cũng phải tin, có vết xe đổ đằng trước thế kia, không ai có thể dám chắc mục tiêu tiếp theo của đám hắc y nhân thần bí đó không phải là mình! Lấy thực lực mà

đám người kia biểu hiện ra ngoài mà suy đoán thì hiện giờ không ai có thể ngăn cuộc chinh phạt của bọn họ lại!

Mạnh như Tư Đồ thế gia ở trước mặt hắc y nhân thân bí còn bị trầm luân như vậy, những người khác làm sao dám đánh đồng cùng Tư Đồ thế gia!

Muốn chống lại được đám hắc y nhân kia chỉ có một biện pháp duy nhất đó là kết minh lại! Liên hợp lại cũng nhau một chỗ mới có hy vọng đối phó được đám hắc y nhân này.

Linh Mạch Chi Địa là một khối thịt béo, ở nơi này có vô số mỹ nhân, lại có rất nhiều thiên tài tu luyện xuất sắc, lại có linh mạch có giá trị xa xỉ, rồi còn thiên tài địa bảo ở khắp mọi nơi, dù là bất luận một thứ gì đều làm cho lòng tham của con người trở dậy không thôi.

Càng chủ yếu hơn nơi này là một nơi vô chủ, ở chỗ này làm bất cứ chuyện gì cũng không lo lắng đắc tội với những tông môn thế lực cường đại nào.

Cho nên dù đối mặt với hắc y nhân thân bí kia bọn họ cũng không thể buông bỏ lợi ích mà rút lui ra ngoài. Không muốn lui thì chỉ có cách liên hợp chống lại.

Các thế lực từ bên ngoài tới cũng không phải là kẻ ngu si, tất nhiên biết liên hợp lại một chỗ là tốt nhất, nhưng mà thật sự ngoài sức tưởng tượng của họ, để làm được điều đó cũng khó khăn muôn phần, cũng giống như lần Huyết Vụ Thành xâm lấn, các đại gia tộc của Linh Mạch Chi Địa muốn liên hợp với nhau, ai ai cũng đều muốn gia tộc của mình là trung tâm của địa bàn, hy vọng người khác qua đây hỗ trợ, căn bản không thể nào có khả năng liên hợp lại với nhau một chỗ, tất cả đều chỉ là ước định mà thôi, cho đến khi hắc y nhân xuất hiện tới cửa thì minh hữu căn bản cũng không kịp cứu viện, mà thực chất cũng không muốn đi cứu viện.

Linh Mạch Chi Địa có thể ngăn cản được Huyết Vụ Thành là do cuối cùng tất cả mọi người đều buông bỏ lợi ích của chính mình, toàn bộ tập kết tại Đường gia bảo, tất cả lực lượng của Linh Mạch Chi Địa đều hội tụ lại đánh với Huyết Vụ Thành một trận. Nhưng mà các thế lực bên ngoài khác không thể giác ngộ về điều này.

Càng ngày càng có nhiều các thế lực bên ngoài bị hắc y nhân thanh trừ, cỗ cuồng phong đen này đi tới đâu là máu chảy thành sông tới đó.

Rất nhanh có một ít thế lực hiểu được còn ở lại Linh Mạch Chi Địa chính là ngồi chờ chết, không ai có thể biết được đám hắc y nhân này sẽ đi tới đâu tiếp theo, nơi này tuyệt đối không phải là nơi có thể ở lâu dài, cho nên những thế lực này đều vội vã đóng gói xếp hành lý chịu nắng gió bên ngoài mà thoát khỏi Linh Mạch Chi Địa.

Có thế lực đi thì lại càng nhiều thế lực vào chiếm giữ bên trong linh mạch chi địa hơn, những thế lực này mọc lên giống như nấm, muốn giết cũng không thể hết được.

Đường Phong dẫn hai mươi tám bộ được thi theo sau mình, từ vành bụng của Linh Mạch Chi Địa một đường đi tới hướng bắc, đến nơi nào đánh giết hết tất cả các thế lực nơi ấy, trải qua thời gian một tháng thì đã đuổi đại bộ phận các thế lực bên ngoài khỏi Linh Mạch Chi Địa.

1189. Chương 1014: Một Đường Hưởng Bắc (hạ).

Trải qua gần hai tháng chinh chiến, các vũ khí trên tay được thi đều được thay đổi liên tục, một nhóm rồi

trong miệng của hắn rồi, ngày cả cương khí hộ thân còn chưa kịp vận khởi thì thanh chủ thủ đã xuyên qua, một làn máu tươi bắn ra tung tóe.

Cùng lúc Đường Phong động thủ, hai mươi tám bộ được thi nhanh như thiểm điện cùng xông tới.

Chiến đấu phát sinh quá mức đột ngột, hai trăm cao thủ Linh Giai ở đây không nghĩ tới Đường Phong lại to gan lớn mật như vậy, dưới tình huống nhân số kém xa nhau mà còn dám ra tay đánh lén, cho đến khi hai mươi tám bộ được thi đánh tới sát bên người, chuẩn bị đại khai sát giới thì mới là lúc mọi người kịp thời phản ứng lại.

Trong nhất thời cương khí hộ thân được vận chuyển toàn bộ lên, đao kiếm đều rút ra khỏi vỏ, đủ các màu sắc của lực lượng cương tâm đều sử dụng, trong nháy mắt thiên địa linh khí xung quanh bị mất đi phân nửa.

Tiếng kêu thảm thiết vang lên, hai mươi tám bộ được thi bất ngờ đánh lén bất ngờ đã đạt được tác dụng, trong lúc bọn họ bắn tới nhanh như thiểm điện liền giết được mười mấy người không kịp phòng bị. Thời khắc vừa giết chết địch nhân xong các được thi mau lẹ lui trở động tác về, thoát khỏi một màn đao kiếm vừa chém tới.

- Giết cho ta!

Tráng hán nổi giận gầm lên một tiếng, tất cả các cao thủ Linh Giai còn lại nhất tề di chuyển, dừng mãnh xông tới chỗ các bộ được thi.

Thân hình Đường Phong lay động, triển khai thân pháp xuyên vào trong đám địch nhân đang tới, trường kiếm màu xanh lục trong tay được huy vũ lên, duệ kim lực của lực lượng cương tâm quán nhập vào bên trong thân kiếm làm trên thân trường kiếm màu xanh lục lại nhiễm thêm một tầng màu vàng huy hoàng.

Đại đa số lực chú ý của mọi người đều nằm trên đám được thi vừa mới xông tới, rất ít người để ý quan sát tới Đường Phong, dù sao ai cũng đều nghe đồn hắc y nhân cực kỳ cường đại, ai cũng biết được hắc y nhân có một thủ lĩnh, nhưng mà thực lực của Đường Phong chẳng qua mới chỉ là Linh Giai hạ phẩm, tuổi tác còn trẻ thế kia, ai sẽ xem trọng một người như vậy?

Xem thường Đường Phong chính là tử vong! Luận về bản lĩnh giết người, Đường Phong còn sâu hơn một bậc so với các được thi.

Duệ kim lực không gì phá được, trừ phi địch nhân cầm trên tay vũ khí thiên binh, bằng không chỉ cần bất kỳ ai động vào thì nó đều có thể trăm vũ khí của người đó thành hai nửa.

Kiểm pháp vũ động, cánh tay trái của Đường Phong cũng không nhàn rỗi, một thanh hỏa phi đao hoặc phi đao màu lam được ném một cách xảo diệu ra ngoài, thu gặt tính mệnh của địch nhân liên tục. Tất cả những phi đao này đều được Đường Phong quán chú vào lực lượng cương tâm bằng hệ hoặc hỏa hệ, trong hỗn chiến xuất thủ cực kỳ bí mật, cương khí hỗn loạn xung quanh che đi sát khí của phi đao, bắn tới các hướng đi của địch nhân, cho đến lúc địch nhân phát hiện được thì cũng là cái chết cận kề.

Chuyện đục nước béo cò như thế này đối với một người tinh thông ám khí như đệ tử Đường Môn mà nói thì quả thực quá dễ dàng.

Thời gian chiến đấu mới có khoảng hơn nửa chén trà nhỏ thì đã có gần hai mươi cao thủ Linh Giai bị mất mạng, kết quả như này không ai có thể dự liệu được.

Mọi người chẳng bao giờ nghĩ tới được một cao thủ Linh Giai lại có thể yếu đuối như vậy, trong nháy mắt bị cướp đoạt đi sinh mệnh. Có thể tu luyện được đến cảnh giới Linh Giai không chỉ cần đến tài nguyên tu luyện khổng lồ mà còn phải có ngộ tính và tư chất hơn người, có thể nói tu luyện được đến Linh Giai thì không ai quá kém cả.

Trước đây mọi người không phải không trải qua nhiều trận sinh tử chiến nhưng mà tràng diện sinh tử chiến trước đây và trước mắt này không thể so sánh với nhau, bất tri bất giác đồng bọn mình đột tử, thậm chí rất nhiều người còn không biết rốt cuộc hắn chết như thế nào.

Đây vẫn còn là Linh Giai sao? Cuối cùng lời đồn hắc y nhân cường đại cũng được xác thực, cho đến lúc này mọi người liên hợp cùng một chỗ mới phát hiện được tin đồn không sai chút nào, những hắc y nhân

này mạnh mẽ không gì sánh được, cho dù bị đao kiếm chém vào người vẫn chưa từng lùi bước, rất nhanh có người kinh hãi phát hiện cho dù chém đứt một cánh tay của hắc y nhân cũng không hề có chút máu tươi nào chảy ra, hình như trên người bọn họ không hề có máu tươi lưu chuyển.

Tràng diện hỗn chiến làm cho mọi người không có biện pháp nắm giữ được thế cục, ngay cả Đường Phong cũng không thể, tuy rằng đại bộ phận địch nhân dừng mãnh xông tới đều bị thanh trừ nhưng mà địch nhân có đến gần hai trăm người, căn bản không thể giết toàn bộ một lượt được, xung quanh hẳn lúc nào cũng có mười mấy cao thủ Linh Giai vây quanh.

Ngay cả thực lực mạnh mẽ như Đường Phong lúc này đối mặt với sát khí của địch nhân tỏa ra không ngớt cũng có chút mệt mỏi, nếu như không phải có ám khí hộ thân thì sớm đã kiệt sức chống đỡ rồi.

Có một Linh Giai hạ phẩm định đánh lên Đường Phong từ phía sau lưng, hẳn ẩn dấu vô cùng tốt, ban đầu chỉ ra chiêu lung tung căn bản không làm cho Đường Phong chú ý tới, cho đến khi cự ly rút lại gần mới đột nhiên bộc phát ra bộ mặt thật của hắn, nếu như không phải có Linh Khiếp Nhan nhắc nhở đúng lúc thì Đường Phong không có biện pháp thoát khỏi một kích của tên độc xà này.

1192. Chương 1016: Được Thi Bị Thương

Đường Phong chống đỡ công kích của mấy người trước mặt ngay cả đầu cũng không quay lại, hắn xoay người tung ra một cước trực tiếp đá bay tên có ý đồ đánh lên mình bay ra ngoài, tiếp sau đó là một chùm phi châm phá cương khí của hắn, Độc Ảnh Kiếm hóa thành tàn ảnh chém ngang yết hầu hắn. Mấy động tác này đều được dùng một lúc, người xem cũng hoa mắt chóng mặt không kịp nhìn thấy gì.

Máu tươi rơi xuống như mưa, những tên vây công quanh Đường Phong không khỏi dừng lại động tác của mình, kinh hãi đứng nhìn hắn.

Không một ai nghĩ tới một Linh Giai hạ phẩm dĩ nhiên lại có thể cường đại đến trình độ như thế, phía trước phía sau đồng thời giết chết mười mấy người, vết máu trên người hắn đều là của địch nhân, hắn căn bản không bị một vết thương nào.

Kiểm pháp giản lược đến cực điểm lấy tính mệnh người khác nhanh như chớp kia so với ám khí bay ra bất ngờ càng làm cho người ta kiêng kỵ, trong nhất thời những người đang vây bắt Đường Phong không dám tùy ý xuất thủ nữa, ai cũng đều sợ mục tiêu tiếp theo của hắn sẽ là mình.

Đường Phong hít lại một hơi, một giọt máu tươi chảy xuống từ trên lông mày của hắn, nhìn địch nhân đang thở phì phò trước mặt, hàn ý trong mắt càng phát ra nồng nặc hơn.

Lấy một đánh nhiều làm cho cương khí của Đường Phong tiêu hao không nhỏ, giết chết được mười mấy người căn bản không thể xoay chuyển được đại cục, hỗn chiến vẫn tiếp tục như thế, mình vẫn bị cả chục người vây quanh như vậy, cho dù hai mươi tám bộ được thi hấp dẫn chú ý của không ít người những chỉ sợ cũng không được bao lâu.

Kiểm tra lại một lượt nhưng tên mang tâm lý đánh lên, trong lòng Đường Phong không khỏi trầm xuống.

Chỗ này hội tụ rất nhiều cao thủ, nhìn qua ai nấy đều có mưu mô của chính mình, bọn chúng cũng không chia rẽ với nhau mà rất đoàn kết. Hiện giờ bọn họ phân ra một cao thủ Linh Giai trung phẩm để kiểm chế Bích Kinh Thần giết người, mà tên Linh Giai trung phẩm còn lại đánh úp từ trên trời xuống.

Đối phương có tới tám tên Linh Giai trung phẩm!

Thiên Cơ tử tuy rằng là Linh Giai thượng phẩm nhưng mà không có thần trí, trong chiến đấu không biết ứng biến liên tục, bị tám tên Linh Giai trung phẩm vây công đã bị hao tổn không nhỏ. Đường Phong thấy một cánh tay của hắn đã bị gãy, trên người cũng có rất nhiều vết tích lưu lại, quần áo cùng nón, áo bào đều càng tổn hại kinh khủng.

Thiên Cơ Tử không tốt nhưng mà đối phương cũng không chiếm được tiện nghi.

Không biết được căn nguyên của được thi mà tùy tiện xuất thủ khẳng định sẽ bị hại không ít, Đường Phong thấy tám vị Linh Giai trung phẩm kia, trong đó có hai người bị thương không nhẹ, máu tươi chảy róc rách ra bên ngoài, nhân thần nhìn Thiên Cơ tử tràn ngập ý e ngại.

Bỏ qua Thiên Cơ tử bị hao tổn chút ít bên ngoài ra thì các được thi khác đều bị đánh đến tàn phế.

Cánh tay bị chém, hai chân thì bị cụt, nếu như một đầu một thì khẳng định các được thi sẽ chiếm được thượng phong nhưng mà hiện giờ mỗi một bộ được thi đều bị hàng tá người vây công, song quyền khó địch bốn tay, làm sao có thể giữ được chu toàn cho chính mình.

Nhưng mà cho dù tứ chi tàn phế hết thì các được thi này vẫn cứ chiến đấu hết sức như cũ, một tên đánh mãi không chết như vậy làm cho đám địch nhân vây công sợ hãi không ngớt.

Mọi người suy nghĩ cẩn thận lại, vì sao những hắc y nhân này khi bị chém tay chân đều không có máu tươi chảy ra, bọn chúng ngay cả hô đầu hàng cũng chưa từng hô một tiếng, hơn nữa rõ ràng có hắc y nhân bị một vết thương trí mạng nhưng vẫn không hề ngã xuống.

Rốt cuộc làm sao để giết được những hắc y nhân này?

Bí mật này rất nhanh bị mọi người phát hiện khi một người vô ý chém đầu của được thi xuống, kinh hỉ phát hiện bộ được thi này cuối cùng cũng ngừng động tác lại.

- Chặt đầu bọn chúng!

Phát hiện được bí mật này không ít người cao giọng hô lên, tiếng la này làm cho tất cả mọi người đều nhắm mục tiêu là đầu của các hắc y nhân.

Không thể đánh tiếp như vậy được, nếu còn đánh như vậy nữa thì e rằng toàn bộ các được thi đều sẽ tổn hại ở chỗ này hết! Ý niệm vừa nghĩ tới đây, Đường Phong hít sâu vào một hơi, hai tay vũ động lên, một thanh phi đao xuất hiện ở trên khoảng không lơ lửng trước mặt hắn.

Thấy động tác này của Đường Phong, tất cả các địch nhân vây quanh không khỏi lùi lại phía sau một bước nhỏ, cương khí hộ thân được vận chuyển tới đỉnh điểm, bọn họ đều biết thủ đoạn ám khí của người thanh niên này xuất quỷ nhập thần, trời mới biết hắn sẽ hạ thủ với ai?

Vận khởi hết cương khí hộ thân làm mọi người có cảm giác an toàn hơn nhiều, ám khí của hắn cho dù lợi hại hơn nữa cũng không thể trực tiếp phá đi cương khí hộ thân lấy tính mệnh của bọn họ.

Trong lúc mọi người đang chuẩn bị phát động công kích thì một tiếng động phát ra như dây cung từ trong thân thể Đường Phong, sau một khoảnh khắc phi đao của hắn hóa thành một đạo ánh sáng lung linh bắn thẳng ra ngoài.

- Phốc phốc phốc...

Tiếng vang khó chịu truyền đến liên tiếp, tên Linh Giai hạ phẩm ở trước mặt Đường Phong kinh ngạc cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy ở trước ngực của mình lộ ra một lỗ thủng, máu tươi đang chảy ồ ạt ra bên ngoài.

Hắn mang theo ánh mắt kinh ngạc mà ngã xuống trước mặt mọi người.

Trong nháy mắt hắn ngã xuống, vài người đứng phía sau hắn cũng đồng loạt ngã theo. Mọi người nhìn về phía bọn họ một lúc không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Ở trước ngực tất cả mấy người này đều không ngoại lệ có một vết thương do phi đao xuyên qua, đó chính là một vết thương trí mạng.

Mà những vết thương này lại là do một thanh phi đao duy nhất tạo thành, nói cách khác một kích vừa rồi của thanh niên tên gọi Đường Phong này đã lấy đi tính mạng của năm người.

Ám khí này làm sao có thể mạnh mẽ như vậy được? Thậm chí mọi người cũng không ai nhìn thấy được hắn xuất thủ như thế nào.

Mọi người cũng không có thời gian khiếp sợ, một cổ kiếm ý như rồng bị nhốt đột nhiên tỏa ra phủ xuống bọn họ.

Không có cách nào dùng lời nói để mà hình dung được cỗ kiếm ý mạnh mẽ này, mọi người chỉ biết lúc cỗ kiếm ý này gia tăng là trong lòng truyền đến một cỗ rung động bất an, trời đất đều rung chuyển, kiếm chiêu của đối phương còn chưa ra thì mình đã có dấu hiệu ụt tai hoa mắt, âm thanh ong ong vang lên trong đầu không ngớt.

- Ca ca....

Thanh âm của tiếng vật nào đó vỡ vụn truyền đến, từng đạo kiếm khí tinh khiết có thể nhìn thấy bằng mắt thường được mang ra ngoài hết, cắt mặt đất thành nhiều khe rãnh giống như mạng nhện đều nứt nẻ ra, phẳng phất như không khí đều biến thành kim châm đâm vào trên thân thể con người gây đau nhức.

1193. Chương 1017: Liều Chết Chiến Đấu (thượng).

Giương mắt nhìn lên, chỉ thấy được thanh niên tên gọi Đường Phong không biết lúc nào đã thay đổi một thanh trường kiếm khác ở trên tay, mà chuôi kiếm này ở trên tay hắn như ẩn như hiện, hàn quang trong đôi mắt lóe lên mang tới khí thế bạt núi, đây chính là một chuôi trường kiếm đẳng cấp thiên binh dài khoảng một tấc vừa được rút ra từ trong vỏ kiếm.

- Mau giết hắn! Không thể để hắn dùng chiêu kiếm này!

Một tiếng hô truyền đến, tuy mọi người không biết một kiếm này rốt cuộc có cái gì nhưng mà có thể suy đoán được từ lúc kiếm chiêu còn chưa phát ra đã sản sinh dị biến thì đây chắc chắn là một kiếm tuyệt luân có một không hai, nếu như để hắn thi triển được chiêu kiếm này thì đối với mọi người mà nói chính là bị tai ương ngập đầu.

Vô số người phóng tới chỗ Đường Phong, các sát chiêu mạnh mẽ được tung ra, hơn chục loại vũ khí từ bốn phương tám hướng đều đánh tới các vị trí yếu hại trên người Đường Phong.

Một âm thanh trầm thấp được lắng bắt từ trong miệng Đường Phong đi ra bốn phía:

- Vô Cấp Kinh Mang Kiếm!

Lời vừa dứt thì một điểm sáng lóe lên, tất cả những cao thủ Linh Giai hạ phẩm xông tới chỗ Đường Phong còn chưa kịp hạ thủ đều ngừng mọi động tác, ai nấy đều đứng ngậy ngốc tại chỗ, một thân cương khí đều như gió thoảng trong không khí, tất cả bọn họ đều cảm nhận được sinh cơ của mình bị uy hiếp không gì sánh được.

Ca...Thiên binh bị vỡ vụn thành bột mịn, cuồng phong thổi qua cuộn cuộn, Đường Phong giống như là một pho tượng sát thần đứng sừng sững tại chỗ, trên khuôn mặt âm lãnh mang theo sát khí lạnh băng, quần áo cũng không động đậy, trên người không có một tí vết thương nào cả.

Mười mấy cao thủ Linh Giai vừa vọt tới trước mặt hắn có đến bốn năm người ngã xuống mặt đất tại chỗ, đó chính là bị kiếm khí mạnh mẽ xuyên thẳng qua thân thể, còn những người khác tuy chưa chết nhưng đều bị kiếm khí gây thương tích, thân sắc ai nấy đều tỏ ra kinh khủng chỉ có thể nhảy lùi lại về phía sau để bảo toàn tính mệnh của chính mình.

Từ khi địch nhân bắt đầu vây công tới giờ cuối cùng vòng vây cũng rộng ra tạo thành một lỗ hổng, mà lỗ hổng này chính là do một kích của Vô Cấp Kinh Mang Kiếm.

Hai đại sát chiêu đồng thời vận dụng làm cho thân thể của Đường Phong cũng bị phụ tải không nhẹ, cương khí ở trong thân thể trong nháy mắt mất đi một nửa, nhưng mà hắn căn bản không có thời gian thở dốc, trong thời gian chỗ hổng kia vừa được mở ra còn chưa khép vào thì Đường Phong liền vận dụng Tá Thi Hoàn Hồn.

Cuối cùng thì tất cả nội tình của Đường Phong đều được bày ra ngoài ánh sáng! Khí thế chỉ thuộc về Linh Giai thượng phẩm truyền đến làm cho tất cả địch nhân đều ngẩn ngơ.

Thừa dịp này thân hình Đường Phong di động, nhoáng một cái trực tiếp thoát ra khỏi vòng vây chạy tới chỗ Bích Kinh Thần.

Từ khi Bích Kinh Thần bắt đầu chiến đấu tới giờ còn chưa giết qua một địch nhân nào cả, không phải do thực lực của hắn không mạnh mà do địch nhân phân bố tấn công hắn khá mạnh, hiện giờ có một Linh Giai trung phẩm kiềm chế Bích Kinh Thần, tên Linh Giai trung phẩm này khi chiến đấu không cầu đả thương địch thủ mà chỉ cố gắng tự bảo vệ mình, một thân lực lượng cương tâm thổ hệ được vận dụng, cương khí hộ thân cực kỳ kiên cố, tuy rằng động tác rất thô nhưng mà chiêu thức lại rất nhiều cho nên trong thời gian ngắn Bích Kinh Thần cũng không làm gì nổi hắn, hiển nhiên không có biện pháp giết được địch.

Đường Phong muốn đến giết hắn để cho Bích Kinh Thần có khoảng không tới xuất thủ cứu viện cho Thiên Cơ Tử, sau đó mình cùng với hai được thi cường đại nhất hợp sức lại đuổi tận giết tuyệt tất cả các Linh Giai trung phẩm của địch nhân, chỉ có như vậy mới có thể kéo lại tình thế không thuận lợi này.

Lúc Đường Phong chạy tới bên người Bích Kinh Thần, thì tên Linh Giai trung phẩm đang kiềm chế Bích Kinh Thần căn bản không kịp phản ứng, ai có thể nghĩ được rằng nhiều người vây công Đường Phong như vậy lại làm cho hắn có khả năng đột phá vòng vây mà chạy thoát? Dù sao hắn cũng chỉ là một Linh Giai hạ phẩm thôi a! Ở trong tràng hỗn chiến như thế này có thể bảo trụ được tính mạng là đã quá tốt rồi.

Nhưng mà sự thực lại khác người thường dự liệu, Bích Kinh Thần đang cầm một thanh thiên binh trong tay đánh nhau túi bụi với người này thì Đường Phong như thiểm điện bắn tới phía sau tên cao thủ Linh Giai trung phẩm. Độc Ảnh Kiếm mang theo một tia quang mang ánh vàng rực rỡ hung hăng chém xuống tên địch nhân trước mắt.

- Cẩn thận!

Một màn này phát sinh cực kỳ nhanh, tuy rằng tên Linh Giai trung phẩm còn chưa kịp phát hiện thì đã có người kịp nhìn thấy nhắc nhở, nhưng mà hắn nhắc nhở đã quá muộn.

Duyệt kim lực được quán nhập vào trong Độc Ảnh Kiếm sắc bén không gì sánh được, cho dù là cao thủ Linh Giai trung phẩm vận dùng lực lượng cương tâm lên chống đỡ cũng không thể ngăn cản được Độc Ảnh Kiếm đâm vào.

- Chết!

Đường Phong quát to một tiếng, trực tiếp phá tan cương khí hộ thân của đối thủ, ở dưới sức mạnh của Linh Giai thượng phẩm, trường kiếm đã chém xuyên qua thân thể của đối phương.

Sau một khắc, Bích Kinh Thần chém một kiếm rót đầu của tên Linh Giai trung phẩm.

Cao thủ Linh Giai trung phẩm bị Đường Phong cùng Bích Kinh Thần liên thủ liền chết ngay lập tức.

Vừa đánh chết tên cao thủ này, Đường Phong cũng không hề dừng lại mà cùng với Bích Kinh Thần mở ra một đường máu, vọt thẳng tới bên cạnh Thiên Cơ Tử, còn các được thi khác đều được Đường Phong mệnh lệnh cho phá vây mà tới chỗ này hội hợp.

Thiên Cơ Tử rất bị thảm, bị tám tên Linh Giai trung phẩm quay quanh mà hắn không có thần trí nên không thể ứng biến nhanh nhạy được, nếu như Đường Phong mang theo Bích Kinh Thần chạy tới chậm hơn thời gian khoảng nửa chén trà nhỏ nữa thì sợ rằng Thiên Cơ Tử sẽ bị nát bấy.

Chẳng qua có Đường Phong cùng với Bích Kinh Thần viện thủ kịp thời cho nên cuối cùng Thiên Cơ Tử cũng đứng vững được, hoàn cảnh xấu trước mắt cũng được giải trừ, trong nháy mắt ba người hợp lực lại đánh lùi tám tên Linh Giai trung phẩm kia về phía sau.

Các được thi chạy qua đây liên tiếp, chẳng qua trên bộ được thi nào cũng đều có thương thế hoặc nhẹ hoặc nghiêm trọng, nhưng có những được thi tay chân còn nguyên vẹn.

Trong chốc lát chỉ có mười tám bộ được thi thành công đột phá được vòng vây hội hợp lại với Đường Phong, còn tất cả các được thi khác đều bị địch nhân vây công mà giết chết, tính cả Bích Kinh Thần và Thiên Cơ Tử thì hai mươi tám bộ được thi hiện giờ chỉ còn tròn hai mươi bộ.

Pha chế được thi là chuyện tình rất tốn thời gian và phải kiên trì, những bộ được thi này đều là do Đường Phong tìm kiếm nhiều năm mới có thể pha chế thành công, tổn hại một bộ là tổn thất không hề nhỏ, hiện giờ một lần tổn hại gần mười bộ, làm sao mà để cho hắn không tức giận cho được?

1194. Chương 1017: Liều Chết Chiến Đấu (hạ).

Tổn thất của được thi làm cho Đường Phong vô cùng phần nộ, hạ thủ xuống càng hung mãnh, có Đường Phong dẫn đầu, các được thi khác rốt cục cũng có thể phát huy ra sức chiến đấu của mình, hai mươi bộ được thi hội tụ lại thành một cỗ lực lượng hung mãnh không gì sánh được liều chết chiến đấu với đội quân của các thế lực bên ngoài hợp lại.

Từ khi chiến đấu đến bây giờ tất cả mọi người đều đã giết mỗi mắt rồi, Đường Phong cũng thế mà các cao thủ của thế lực bên ngoài cũng vậy, ai ai đều thấy được các thân nhân đồng bạn sư huynh sư đệ của mình chết thảm trước mắt, ai còn có thể bình tĩnh được nữa?

Chuyện này không thể nói trách nhiệm thuộc về ai nhưng mà một điều không thể phủ nhận được chính là hiện giờ Đường Phong cùng mọi người đang là địch nhân sinh tử! Hai bên đều muốn đuổi tận giết tuyệt đối phương.

Mỗi một cao thủ Linh Giai ngã xuống là lúc vận dụng Tá Thi Hoàn Hồn, một thân thực lực Linh Giai thượng phẩm của Đường Phong căn bản không phải là thứ mà những người trước mắt này có thể chống lại, nếu như không phải do nhân số của bọn họ quá nhiều thì thắng bại của trận chiến này cũng đã phân ra rồi.

Tràng diện rất hỗn loạn, thiên địa linh khí cũng bị lộn xộn hết lên, nhiều cao thủ Linh Giai điều động thiên địa linh khí như vậy đều đã hút sạch thiên địa linh khí trong phương viên trăm dặm quanh đây làm cho trời đất đảo lộn, máu tươi thấm trên mặt đất đã bão hòa, phẳng phất như nhuộm đỏ cả bầu trời một mảnh máu tươi.

Hai bên chiến đấu đều vô cùng ác liệt, mặc dù Đường Phong có hai vị Linh Giai thượng phẩm tọa trấn, các được thi cũng cường hãn không thể chết. Nhưng mà số lượng của địch nhân quả thực quá nhiều, chém giết tới tận bây giờ cũng không giảm được bao nhiêu, tất cả đều đã giết đến đỏ cả mắt rồi, ai cũng nghĩ vì đồng bạn của mình mà báo thù rửa hận, không một ai có ý niệm lui bước trong đầu.

Trong đó, lời nói của tráng hán đầu trọc kia rất có tác dụng, trong chiến đấu một câu của người này có thể xóa tan đi lo sầu ở trong lòng địch nhân, khiến cho bọn họ đều có chúng một mối thù, thế phải chém được Đường Phong.

Người này nhìn qua thì có vẻ lỗ mãng kì thực tâm tư rất hơn người, tương đối khó đối phó.

Đường Phong vốn định giết hắn đi để cho địch nhân như rắn mất đầu nhưng mà đã thử vài lần nhưng chưa thành công phát nào, tráng hán này luôn luôn đề phòng Đường Phong mọi thời khắc, căn bản không cho hắn có cơ hội hạ thủ.

Từ khi bắt đầu chiến đấu tới giờ đã trải qua hơn hai canh giờ rồi, hai canh giờ này trôi qua thì hai bên đều có tình trạng kiệt sức, hiện giờ chẳng qua xem ai trụ lâu hơn mà thôi.

Qua thời gian hai canh giờ, hai trăm vị cao thủ Linh Giai của đối phương hiện giờ chỗ còn có một trăm ba mươi bốn người, mà hai mươi tám bộ được thi của Đường Phong cũng chỉ còn có mười lăm bộ, đây còn là do Đường Phong bảo hộ liên tục nếu không thì tổn thất còn lớn hơn rất nhiều.

Cho dù là ai thì trên người đều đã dính đầy máu tươi, đáng dấp dứ tợn, nhìn qua cực kỳ dọa người.

Ngay cả Đường Phong cũng đã phải thở gấp gấp, cho dù hiện giờ hấn tấn chức Linh Giai thượng phẩm nhưng lúc vận dụng Tá Thi Hoàn Hồn thì cương khí tiêu hao cũng cuộn cuộn không ngừng, hiện giờ chỉ còn đủ để thi triển một lần Ngự thần và Vô Cấp Kinh Mang Kiếm

- Tiểu tử này không giết không được, các vị huynh đệ mau mau giết chết hấn, vì thân nhân của mình mà rửa hận!

Đôi mắt của tráng hán kia sáng như tuyết, hấn đã nhìn thấy Đường Phong như nỗ lực hết đà, nhanh chóng cao giọng hô lên, đồng thời lấy mình làm mẫu kích động các cao thủ Linh Giai xung quanh xông vào tiếp.

- Hừ!

Đường Phong hừ lạnh một tiếng, xoay tay lấy hai viên Thiên Niên Phong Vương Lộ nhét vào trong miệng.

Thiên Niên Phong Vương Lộ có thể bổ sung hơn một nửa cương khí trong nháy mắt, nhưng mà chỉ có thể dùng được một lần trong thời gian ngắn, Đường Phong một mực chịu đau khổ không dùng tới chính là để đợi tới thời khắc này, làm cho tráng hán buông lỏng thì mình mới có cơ hội chém giết hắn.

Quả nhiên, tráng hán vừa thấy Đường Phong chống đỡ có chút mệt mỏi liền cho rằng Đường Phong đã vô lực rồi, lúc này hạ thủ xuống không hề để lại một đường lui cho mình, chỉ mong một kích giết chết được Đường Phong.

Nhưng mà chiêu thức của hắn còn chưa đánh tới thì nguyên bản khí thế của Đường Phong đang suy yếu lại đột nhiên mạnh mẽ lên như sinh long hoạt hổ vậy, biến cố bất ngờ này làm cho tráng hán trở tay không kịp. Cương khí ba động trên người Đường Phong lại càng tỏa ra mạnh mẽ làm cho hắn kinh hồn táng đảm.

Nếu như không phải đã xác định Đường Phong như ngọn đèn sắp tắt thì làm sao hắn dám xuất thủ với một cao thủ Linh Giai thượng phẩm cơ chứ? Chẳng qua hắn cũng không hiểu vì sao người thanh niên trước mặt này ăn hai hoàn màu vàng gì đó lại có thể khôi phục lại hoàn toàn.

Cái kia rốt cuộc là loại linh đan gì lại có thể có công hiệu như vậy?

Chẳng qua lúc này không phải là thời gian suy nghĩ tới những chuyện này, sát chiêu của Đường Phong đang kéo tới làm tráng hán phải thoái lui vội vàng về phía sau, muốn tránh thoát được một kiếm chiêu trí mạng này. Hắn biết rằng mình muốn thoát thì phải trả giá lớn cho nên hiện giờ rất hối hận vì đã không chuẩn bị đường lui cho mình.

Hắn lùi rất nhanh nhưng động tác của Đường Phong còn nhanh hơn, Độc Ảnh Kiếm như ẩn như hiện cũng không hề hạ thủ với hắn mà đỡ lấy mấy chiêu tập kích của địch nhân hai bên, Đường Phong vươn ra một tay nắm lấy cổ tay của tráng hán, mạnh mẽ quán nhập cương khí vào trong người hắn, trong một khoảng thời gian ngắn đã phong bế toàn bộ kinh mạch của hắn.

Ngay lập tức, Đường Phong ném tráng hán này về phía sau, không chờ cho tráng hán rơi xuống đất thì mấy bộ được thi ở phía sau Đường Phong liền đâm hắn thành tổ ong vò vẽ.

Tráng hán đột nhiên tử vong làm cho tất cả mọi người của thế lực bên ngoài đều sợ hãi không ngớt, lúc ban đầu chính là do tráng hán này đề nghị mọi người kết thành đồng minh cùng đối phó với hắc y nhân, thời điểm chiến đấu cũng là do hắn bố trí bố cục chỉ đạo mọi người chiến đấu.

Nhưng mà hiện giờ hắn đã chết, liên minh đang hợp lại thoáng cái tan rã nhanh chóng, ai nấy đều sợ người chết tiếp theo ở trên tay Đường Phong chính là mình.

Đường Phong cũng nhân cơ hội này quát to lên một tiếng:

- Không muốn chết thì mau rút khỏi Linh Mạch Chi Địa!

Tuy rằng chém giết được tráng hán rồi nhưng mà nếu còn chiến đấu nữa thì thật sự không tốt, Đường Phong đánh giá một lúc cảm thấy nếu như còn đánh tiếp thì bên thua có khả năng rất lớn sẽ là mình.

1195. Chương 1018: Thiên Cốc Thọ Đồng Tử.

Đây là cục diện khó khăn nhất mà Đường Phong từ khi xuất đạo đến nay không giải quyết được.

Một tiếng gầm lên làm cho tất cả mọi người của thế lực bên ngoài sợ hãi cả kinh, không chờ Đường Phong hạ thủ vội vàng thối lui liên tục.

Tràng diện đang nhốn nháo hỗn loạn thoáng cái liền yên tĩnh, những người còn sống ai nấy đều nhìn về phía Đường Phong cùng đám hắc y nhân với vẻ sợ hãi cùng cực.

Nếu như trước ngày hôm nay có ai nói đám hắc y nhân này đủ sức để chống lại hai trăm cao thủ Linh Giai hội tụ lại thì ai nấy đều sẽ chế nhạo đối phương có ý nghĩ viễn vông hảo huyền.

Nhưng mà một màn hôm nay này cũng đã hiện ra rõ ràng trước mắt mọi người.

Thanh niên tên gọi Đường Phong này mang theo hai mươi tám hắc y nhân cứ như vậy chặn đánh hai trăm vị cao thủ Linh Giai, tuy rằng nhân số của bọn họ đã giảm đi gần nửa nhưng mà bên mình thì chết lại càng nhiều hơn.

Bầu không khí yên tĩnh tiêu điều chỉ hòa hoãn lại trong chốc lát, nhưng mà sau đó cừu hận máu huyết lại hùng hực thiêu đốt bọn họ báo thù. Đường Phong lạnh lùng nhìn đoàn người trước mặt này, bọn họ cũng không nói lời nào nhưng mà cũng không hề lui lại về phía đằng sau, hiển nhiên là không cam lòng.

Vì bảo vệ Linh Mạch Chi Địa được an bình, để không có những bi kịch như Tiêu Thiên Tuyết phát sinh một lần nào nữa, lại còn bù đắp cho sự hổ thẹn của chính mình khi lơ đãng khai phá phong ấn của thiên địa cho nên Đường Phong mới mang theo tất cả các dược thi đồn tất cả các thế lực bên ngoài tới đây. Trong bọn họ có quá nhiều người làm những việc ác, đi tới Linh Mạch Chi Địa tác oai tác quái, gian dân bắt người cướp của, không có chuyện gì xấu mà bọn chúng chưa từng làm.

Nhưng mà Đường Phong cũng không có thời gian để quan tâm xem ai thiện ai ác, chỉ có thể coi tất cả là địch nhân mà thôi.

Mà hiện giờ, Đường Phong và các dược thi giết nhiều người như vậy, cho dù trước đây hấn và bọn họ không có thù hận thì bây giờ lại là thù hận quá sâu rồi. Làm sao bọn họ có thể cứ như vậy mà cam tâm tình nguyện lùi bước, trừng mắt nhìn địch nhân của mình vui vẻ khoái hoạt ở đằng kia?

Huy động Độc Ảnh Kiếm, Đường Phong chém ra một đạo kiếm khí vào khoảng không trước mặt, chém xuống mặt đất cách mình khoảng mười lăm trượng, trên mặt đất hiện lên một đường thẳng dài thẳng tắp vài chục trượng.

- Vượt quá giới tuyến này, Chết!

Mọi người cúi đầu nhìn ranh giới mà kiếm khí của Đường Phong vừa mới rạch ra, lại ngẩng đầu nhìn hấn do dự.

Trong lúc hai bên đang còn giương cung bạt kiếm thì có một cỗ sát khí nồng nặc từ phương bắc đột nhiên qua đây, cỗ sát khí này đằng đằng tiến tới không chỉ làm cho mọi người của thế lực bên ngoài kinh khủng vạn phần mà ngay cả trong lòng Đường Phong cũng có cảm giác khác lạ.

Hấn chưa bao giờ nghĩ tới dĩ nhiên trên đời này lại có người sở hữu sát khí nồng nặc như vậy. Từ khi mình xuất đạo đến giờ đã giết qua không ít người, thậm chí có lần đã đồ sát mấy nghìn người, nhưng mà cho dù vậy thì sát khí tích lũy bao nhiêu năm qua như vậy vẫn thua xa người này.

Người này còn chưa tới mà chỉ bằng một cỗ sát khí cực kỳ kinh khủng để cho Đường Phong mở rộng được tầm mắt, đây quả thực là một cao thủ mạnh kinh khủng, không biết rốt cuộc hấn đã giết bao nhiêu người mới có thể sở hữu được sát khí nặng như vậy.

Trong nhất thời, tất cả ánh mắt của mọi người đều được hấp dẫn qua bên này, ai này đều giống như Đường Phong tràn ngập hiếu kỳ với người này.

Tốc độ của người này cực kỳ nhanh, trong nháy mắt vượt qua cự ly mười dặm, từ lúc mọi người cảm thụ được luồng sát khí kia chỉ qua mấy hơi thở thì có một bóng người nho nhỏ đột nhiên hiện lên, xuất hiện ở phía trên đỉnh đầu của mình.

Không khí lại bắt đầu trở nên dâng lên, bên trong mỗi người đều có một mùi vị cuồng bạo chảy xuôi làm tất cả không kim được mà toát ra mồ hôi lạnh ở bàn tay.

Người này đứng giữa không trung một lúc, chỉ quét qua một vòng nhân nhạ, cuối cùng ánh mắt hấn rơi trên người Đường Phong.

Đây là một đôi mắt thế nào, hai mắt đỏ sậm như máu quý dị không gì sánh được, không hề mang theo chút tình cảm nào trong đó.

Nhìn lại ánh mắt kia, hai tròng mắt của Đường Phong không khỏi híp lại, hấn phảng phất như thấy được ở trong ánh mắt của đối phương có một dòng sông máu đang lưu chuyển, thi thể chất đầy xung quanh tạo thành núi.

Lời nói này làm cho Đường Phong có chút chột dạ, uy lực của quyền kinh kia cũng không làm cho mình bị thương nặng gì. Tuy rằng phun ra một ngụm máu tươi nhưng mà bản thân của Đường Phong lại không lo ngại, tất cả đều là do có Bất Phôi Giáp, nếu như không có Bất Phôi Giáp mà nói thì hậu quả sẽ cực kỳ khó lường.

- Đồng Tử, mau giết người này, đừng có nhiều lời với hần nữa!

Một cao thủ Linh Giai nhảy ra hô lên, vừa rồi Đường Phong mang theo các được thi giết bọn họ cực kỳ sáng khoái, hiện giờ mắt thấy Đường Phong bị Thọ Đồng Tử dùng một chiêu đã thương nên cảm thấy sung sướng không gì sánh được, phảng phất như sợ Thọ Đồng Tử buông tha tính mệnh của Đường Phong, vội vàng giật dây một bên.

Bởi vì hần nghĩ, tuy rằng Thọ Đồng Tử không dễ chọc nhưng dù sao cũng là người của thế giới bên ngoài, mà Đường Phong lại là người của Linh Mạch Chi Địa, hai người đại biểu cho hai cái thế giới khác nhau, chung quy là biết được Thọ Đồng Tử đứng ở bên nào rồi.

Người này vừa mới dứt lời thì thấy Thọ Đồng Tử lạnh lùng liếc mắt nhìn hần, nhất thời sợ đến hồn phi phách tán.

- Cút!

Thọ Đồng Tử bấm tay, một cổ kinh khí được bắn ra, tên cao thủ Linh Giai kia ngay cả thời gian phản ứng cũng không có liền bị cổ kinh khí này bắn thẳng xuyên qua gáy.

- Đồng Tử người...

Người của thế lực bên ngoài quá mức sợ hãi, bọn họ căn bản không nghĩ tới chuyện Thọ Đồng Tử ngay cả nói cũng không thêm mà xuất thủ luôn, hơn nữa xuất thủ thì lấy luôn mạng người.

- Tất cả đều cút!

Thọ Đồng Tử bất động nói, nhàn nhạt liếc mắt nhìn mọi người, dưới ánh mắt lạnh lẽo tràn ngập sát khí tất cả mọi người hoảng sợ lùi lại mấy bước, ngay sau đó có người chạy vội rời đi.

Sát Thần Thiên Cốc, giết người như cơm bữa. Hần căn bản không quan tâm tới người có thân phận gì, có địa vị gì, thực lực như thế nào, nếu như dám nhúng tay vào chuyện của hần thì chuẩn bị chết đi. Ai biết được hần có thể nhìn mình khó chịu mà trực tiếp xuất thủ hay không? Vì bảo vệ tính mệnh của mình nên rời xa địa phương này là tốt nhất.

Về phần tên Đường Phong kia, hiện giờ bị Thọ Đồng Tử đánh như vậy liệu còn có cơ hội sống hay sao?

Một câu nói của Thọ Đồng Tử còn uy lực gấp trăm lần câu nói của Đường Phong, khi Đường Phong nói muốn mọi người cút đi thì ai nấy đều kêu thối lảm, nhưng mà khi Thọ Đồng Tử nói một câu thì mọi người như ong vỡ tổ, chạy tán loạn khắp nơi chỉ trong khoảnh khắc không còn một ai.

Hiện giờ chỉ còn lại hai người Đường Phong và Thọ Đồng Tử cùng với hơn mười bộ được thi tùy thời ở bên, nhưng mà đối mặt với Thọ Đồng Tử thì những bộ được thi này căn bản vô dụng.

- Lần này đồng tử đến đây chẳng lẽ không phải vì trận pháp Thiên Cơ hay sao?

Một bên Đường Phong thở dốc suy nghĩ cách thoát thân, hiện giờ lấy tình huống của thân thể mà cùng hần tranh đấu thì không hợp thời cơ, một phen đại chiến vừa rồi đã làm hần hết sạch khí lực.

- Ta nói rồi, ta chỉ giết người!

Trên khuôn mặt của Thọ Đồng Tử biểu tình rất máy móc, không hề lộ ra một tí tình tế nào cả.

- Cũng đúng, giết người diệt khẩu, cũng không để cho trận pháp Thiên Cơ truyền ra bên ngoài, như vậy cũng khá thẳng thắn.

Đường Phong gật đầu nói.

- Tiếp được một chiêu của ta mà không chết, coi như ngươi có chút bản lĩnh!

- Ha ha, đồng tử quá khen rồi.

Đường Phong cười lớn một tiếng, lông mày nhú lại một cái, nói:

- Đồng Tử không cảm thấy thắng có chút vô vị hay sao? Dù sao ta cũng vừa mới trải qua một hồi chiến đấu, hiện giờ cũng không phải là thời kì đỉnh phong...

Thọ Đồng Tử cắt đứt lời nói của Đường Phong:

- Nếu như ngươi nghĩ ta thắng không xứng đáng thì ta có thể chờ tới khi ngươi khôi phục tới đỉnh phong rồi tới giết cũng được.

Đường Phong nhướng mày:

- Tình huống của ta mà muốn khôi phục đầy đủ lại chỉ sợ cũng không phải là chuyện tình một hai ngày.

- Ta có thể chờ.

Tên đồng tử này bầu vú thật chặt nha! Đường Phong cực kỳ phiền muộn. Đừng nói là thân thể hiện tại như thế này, cho dù có khôi phục thực lực tới đỉnh phong cũng không thể thoát khỏi Thọ Đồng Tử được, dù sao thực lực Linh Giai thượng phẩm của mình cũng là mượn mà thôi, căn bản không phải là thực lực vốn có.

- Ngươi muốn sống không?

Trong đôi mắt không hề có tình cảm của Thọ Đồng Tử thoáng qua một tia trào phúng.

- Ai lại muốn chết?

- Chỉ cần ngươi có thể đả thương được ta thì bản đồng tử tha cho ngươi một mạng!

Trong lời nói nhàn nhạt của Thọ Đồng Tử lộ ra một vẻ tự tin cường đại.

- Mạng của ta, ta tự giữ nó trong tay!

Thần sắc Đường Phong nghiêm túc lại.

- Vậy phải xem ngươi có bốn sự này hay không!

Trong lúc Thọ Đồng Tử nói thì thân thể nhỏ bé của hắn di động, không chờ cho Đường Phong kịp phản ứng đã tới sát bên cạnh hắn rồi.

Tốc độ thật nhanh, Đường Phong chưa bao giờ thấy ai có thể sở hữu được tốc độ nhanh như vậy cả, cho dù là mình toàn lực bạo phát cũng không thể được như thế, còn đối phương thì thi triển ra trông rất nhẹ nhàng.

Thân hình Đường Phong lui lại rất nhanh nhưng mà thân ảnh đối phương cũng như tàn ảnh đuổi theo sát nút, cùng lúc đó, một quyền khác lại đánh ra ngoài.

Một quyền này khác với quyền đầu tiên, tốc độ của quyền này nhanh vô cùng, hầu như chỉ nhìn thấy tàn ảnh ở trên hai nắm tay nhỏ.

Trong nháy mắt đối phương phát ra chiêu thức thì Đường Phong cũng lấy ra một thanh trường kiếm khác từ trong không gian Mị Ảnh. Độc Ảnh Kiếm đã không thể kham nổi chiến đấu tiếp mà lần này Đường Phong lấy ra một thanh trường kiếm, đây là một trong những thanh thứ thần binh mà hắn cất kỹ.

Kiểm thế múa lên, Đường Phong không thể quan tâm tới thương thế và tình huống thân thể của chính mình mà phát huy thực lực của cảnh giới Linh Giai thượng phẩm tới đỉnh, chống lại một kích hung mãnh của đối phương.

1198. Chương 1020: Chỗ Tinh Túy.

Đang đang đang đang..

Vô số âm thanh dày đặc mà thanh thúy truyền tới, thanh thứ thần binh ở trên tay Đường Phong tỏa ra kiếm cương dài ba tấc lại bị quyền phong của Thọ Đồng Tử tiêu diệt trực tiếp.

Trong nháy mắt, hai bên đã giao thủ mười mấy lần, mặc dù Đường Phong bị đánh lui liên tiếp về phía sau, khí huyết trong người cuộn cuộn không ngớt nhưng mà hắn phát hiện được uy lực của những quyền Thọ Đồng Tử đánh ra cũng không có mạnh như quyền đầu tiên, nghĩa là cả tốc độ lẫn lực sát thương cũng không thể bằng được.

“Có thể chống đỡ được!”

Trong mắt Đường Phong hiện lên một tia hy vọng, hắn tạm thời xác thực có thể đón đỡ được những quyền này!

Hai đạo nhân ảnh di động không ngớt trong sân, mấy giây trước còn đang xuất hiện ở chỗ này, sau một giây đã thấy xuất hiện ở chỗ khác cách đó hơn mười trượng, hai người dây dưa với nhau không ngớt, không ai chịu nhường ai.

Sau mười hơi thở, Thọ Đồng Tử đột nhiên nhảy lùi, động tác của hai người đều dừng lại, Đường Phong thở hồng hộc liên tục, mồ hôi trên trán rơi xuống như mưa không ngớt, ngược lại Thọ Đồng Tử tiến công mạnh mẽ nhưng không chỉ nắm đấm và lông tóc không sút mẻ gì mà thậm chí ngay cả hô hấp cũng không hề hỗn loạn.

Thực lực quá mức chênh lệch vừa xem là có thể hiểu ngay.

- Có ý tứ, thứ thần binh?

Thọ Đồng Tử dừng lại trên thanh trường kiếm trên tay Đường Phong, sau đó hai chân lại nhún một cái vọt tới, miệng nói:

- Thứ thần binh cũng không thể nào cứu được mệnh của người!

Đường Phong quát lên một tiếng, trường kiếm ở trước mặt vẽ thành một bức tranh vòng tròn, kiếm ý bốc lên ngút trời, trong nháy mắt đề cao kiếm khí và kiếm ý thẳng tắp tới đỉnh điểm:

- Đồng Tử hãy tiếp một kiếm này của ta!

Tuy Thọ Đồng Tử vô cùng kinh ngạc trước kiếm ý mạnh mẽ của Đường Phong nhưng cũng không để ý ở trong lòng, thân là người của Thiên Cốc có dạng kiếm chiêu nào mà hắn chưa thấy qua? Thế gian có mấy võ học để hắn có thể coi trọng trong mắt.

Nhưng mà khi tia sáng hiện lên trước mắt, thần sắc không hề bận tâm của Thọ Đồng Tử chợt thay đổi, trở nên có chút hưng phấn cùng chờ mong, hay trông mắt đảo loạn cả lên.

Vô Cấp Kinh Mang Kiếm chém ra, một kiếm này không phải là dùng thiên binh mà là dùng thứ thần binh để chém, lại còn ở trong tay một cao thủ Linh Giai thượng phẩm chém ra.

Có thể nói chiêu Vô Cấp Kinh Mang Kiếm này chính là kiếm chiêu mạnh nhất của Đường Phong từ trước tới giờ, một kiếm cường đại nhất.

Một kiếm như vậy căn bản Linh Giai trung phẩm không thể đón đỡ được, cho dù là Linh Giai thượng phẩm mà bị chém trúng thì dù không chết cũng phải bị thương.

Một kiếm này vừa chém ra, thân thể của Đường Phong mềm nhũn luôn, thiếu chút nữa quỳ rạp trên mặt đất, ngày hôm nay hắn phải ứng phó chiến đấu vô số lần, thời gian chiến đấu quá dài vượt qua phạm vi chịu đựng của Đường Phong.

Nhưng mà Đường Phong căn bản không dám để lộ ra tí thần sắc uể oải nào, hắn rất muốn biết Thọ Đồng Tử có thực lực để chặn được một kiếm này của mình hay không?

Kiếm quang chợt lóe qua, Đường Phong thấy rõ ràng một kiếm này trầm ở trên người Thọ Đồng Tử, thậm chí ngay cả động tác tránh né của hắn của Đườngv bạn p!

- Nghe nói bất kỳ một người nào trong Thiên Cốc tam đồng tử đều là cao thủ nhất đẳng của thế gian, không nghĩ tới ở chỗ này có thể nhìn thấy một vị, khi dễ tiểu bối không có ý tứ, lão phu xin đến lĩnh giáo cao chiêu.

Huyết Thiên Hà và Tần Thử Ca không hợp nhau, người trước muốn hòa, hẳn càng muốn đánh, hơn nữa động tác cực kỳ dứt khoát thẳng thắn, lời vừa dứt thì một thân khí tức cuồng bạo phóng thẳng tới chỗ Thọ Đồng Tử.

Đối mặt với cao thủ đỉnh cấp Linh Giai thượng phẩm Huyết Thiên Hà, Thọ Đồng Tử vẫn không thêm cử động, chỉ lạnh lùng nhìn hẳn, không chờ Huyết Thiên Hà vọt tới trước mặt thì đột nhiên một cánh tay quỷ dị đi ra từ trong lòng đất, tóm lấy mắt cá chân của Huyết Thiên Hà.

Huyết Thiên Hà hiển nhiên không nghĩ tới lại có biến hóa đột ngột thế này, cương khí vội vã bắn mạnh xuống mặt đất, phương viên vài chục trượng trên mặt đất được bung ra trong nháy mắt, cánh tay từ dưới lòng đất cũng đồng thời biến mất không thấy đâu, ngược lại từ mắt cá chân của Huyết Thiên Hà toát ra một tia hắc khí, một mùi hôi thối khó chịu bốc lên.

- Còn có người khác?

Sắc mặt Hỏa Phượng cùng Tần Thử Ca đại biến, cũng không hề chần chờ mà vội vàng cùng xuất thủ, nhắm vào bên cạnh Huyết Thiên Hà đánh tới.

Cùng với một tiếng cười thanh thúy vang lên, một thân ảnh giống y đúc Thọ Đồng Tử đột nhiên từ dưới lòng đất xuất hiện bên cạnh Thọ Đồng Tử, vẻ mặt tùm tùm cười đánh giá mọi người. Vẻ tươi cười của hẳn rất trong sáng giống như nụ cười của tiểu hài tử không âu lo, nhưng mà ai nấy đều cảm giác được trong tiếng cười này có một cỗ khí tức nguy hiểm.

- Lộc Đồng Tử?

Sắc mặt Đường Phong trong nháy mắt thay đổi.

Người từ dưới đất thoát ra giống y đúc Thọ Đồng Tử, chẳng qua y phục trên người có một chữ Lộc, hiển nhiên đây là một trong Thiên Cốc tam đồng tử Lộc Đồng Tử.

Thì ra hẳn vẫn âm thầm ẩn nấp tại đây, không chỉ chính mình không cảm nhận được tồn tại của hẳn mà ngay cả đám người Tần Thử Ca cũng không thấy được, nếu như không phải hẳn đột nhiên xuất thủ với Huyết Thiên Hà thì sợ rằng cũng không hề bại lộ hành tung.

- Tam đồng tử đã tới hai vị rồi, còn một vị nữa đâu?

Huyết Thiên Hà vùng chưởng lên, một đạo chưởng phong đánh vào trên mắt cá chân của mình, chặt đứt đám hắc khí nhẹ nhàng kia, sau quay lại lạnh lùng nhìn Lộc Đồng Tử vừa đánh lên chính mình.

Lộc Đồng Tử hướng mọi người vái chào, cười ngọt ngào nói:

- Phúc tử có việc trong người, lần này vẫn chưa tới được, để cho chư vị thất vọng rồi.

- Không phải bảo người không được đa sự sao?

Thọ Đồng Tử lạnh lùng liếc mắt nhìn Lộc Đồng Tử, hừ nhẹ một tiếng.

Lộc Đồng Tử gãi gãi đầu, cười hắc hắc nói:

- Nhưng mà bọn họ muốn đánh người, cuối cùng ta cũng không thể mở mắt nhìn a, hơn nữa người còn bị thương, nếu như để cho Phúc tử biết chắc chắn hẳn sẽ mắng chửi người, ta cũng không muốn nghe hẳn cằn nhằn liên miên.

- Cho dù ta bị thương thì bọn chúng cũng không phải là đối thủ của ta.

Thọ Đồng Tử nói lời này có chút càn rỡ, không chỉ có sắc mặt Huyết Thiên Hà âm trầm mà ngay cả Tần Thử Ca cùng Hỏa Phượng cũng cảm thấy nhục nhã.

Tốt xấu gì bọn họ cũng là Linh Giai thượng phẩm, cho dù Thọ Đồng Tử mạnh mẽ thế nào cũng chỉ ở cảnh giới này thôi, ai mạnh ai yếu còn chưa biết mà đã dám kết luận như vậy? Đây không phải là tự vẽ vào mặt mình sao?

Hỏa Phượng và Tàn Thả Ca tương đối khó chịu, mặc dù bọn họ biết bên mình người đồng thể mạnh nhưng nếu chiến đấu cùng với hai vị đồng tử Thiên Cốc cũng không chiếm được tiện nghi, Huyết Thiên Hà cười lạnh một tiếng nói:

- Uy danh sát thần Thiên Cốc, chẳng qua chỉ là to mồm mà thôi!

1201. Chương 1022: Bản Đồng Tử Muốn Đi, Không Ai Có Thể Lưu Được.

Thọ Đồng Tử liếc mắt nhìn Huyết Thiên Hà, còn chưa kịp mở miệng thì thân hình Lộc Đồng Tử chợt lóe chắn trước hai người cướp lời mà tươi cười nói:

- Sát thần Thiên Cốc chẳng qua là do người ngoài đồn bậy bạ mà thôi, chư vị nghe được cười cho qua là xong, lần này là ta đã làm phiền rồi, xin cáo từ!

- Còn muốn chạy?

Huyết Thiên Hà vừa bị Lộc Đồng Tử thiếu chút nữa đánh lén thành công hét lên, thân là cao thủ Linh Giai thượng phẩm, lại còn là thành chủ Huyết Vụ Thành, làm sao hắn có thể từ bỏ ý đồ? Vừa dùng lời nói kích bác đối phương không thành công, hiện tại thấy hai đồng tử này muốn ly khai, sao hắn đáp ứng đơn giản vậy được?

Trong lúc nói chuyện, bàn tay Huyết Thiên Hà hé ra, chớp mắt khắp trời đánh tới hai vị đồng tử.

Lộc Đồng Tử khẽ cười một tiếng:

- Thiên hạ to lớn, bản đồng tử muốn đi không ai có thể lưu lại được.

Vừa nói lại nhìn về phía Đường Phong, hắn nói tiếp:

- Vị tiểu ca kia cần phải tu luyện cho tốt, Thọ tử còn muốn lĩnh giáo với ngươi.

- Ngươi còn lắm miệng!

Thọ Đồng Tử trừng mắt nhìn Lộc Đồng Tử.

Chớp mắt của Huyết Thiên Hà ập đến, đánh vào vị trí của hai đồng tử tan thành từng mảnh vụn, nhưng khi chớp mắt vừa biến mất thì ánh mắt mọi người đột nhiên trở nên kinh ngạc cùng kiêu kỳ.

Không biết từ lúc nào hai người Thọ Đồng Tử và Lộc Đồng Tử đã không còn hình bóng nữa, thậm chí không ai ở đây có thể nhận biết được bọn họ biến mất như thế nào.

Trong nháy mắt mọi người tra xét xung quanh đến cực hạn của bản thân nhưng vẫn như cũ không tìm được khí tức của hai vị đồng tử, bọn họ cứ như vậy chạy mất dưới ánh mắt mọi người.

- Thiên Cốc tam đồng tử, quả nhiên danh bất hư truyền!

Tàn Thả Ca thở dài một tiếng, Phúc Đồng Tử của Thiên Cốc tam đồng tử tinh thông tính toán, chỉ cần bị hắn tính toán trên người thì dù cho ngươi có chạy trốn tới chân trời góc biển hắn cũng có thể bắt ngươi ra được, căn bản không thể ẩn dấu.

Mà tu đạo suốt đời của Thọ Đồng Tử là giết người, chuyên về những chiêu số lấy mệnh người nhanh nhất, cho nên mới có uy danh sát thần, về phần Lộc Đồng Tử thì tinh thông các loại kỳ thuật, không phải người thường có thể sánh bằng.

Bản lãnh ẩn nấp của hắn đã siêu việt trình độ của tất cả mọi người, đều là Linh Giai thượng phẩm nhưng Lộc Đồng Tử trốn dưới đất không một ai nhận biết được. Mà thủ đoạn hắn mang theo Thọ Đồng Tử rời đi cũng không thể tưởng tượng nổi.

Trong Thiên Cốc tam đồng tử, uy danh lớn nhất chính là Thọ Đồng Tử bởi vì một khi hắn xuất thủ thì không có ai toàn mạng được.

Nhưng nếu như so sánh thì người nguy hiểm nhất lại là Lộc Đồng Tử, Thọ Đồng Tử giết người còn có dấu hiệu nhưng nếu như ai đó bị Lộc Đồng Tử lấy đi tính mệnh đều không bị phát hiện, hắn giống như là độc xà, bằng vào thủ đoạn bí ẩn đánh đối phương một kích trí mạng.

- Lão Huyết ngươi quá xung động rồi!

Tần Thả Ca nhìn Huyết Thiên Hà thở dài một tiếng.

- Vừa rồi nếu như đánh nhau thì cũng khó xong.

- Hừ.

Huyết Thiên Hà phát ổng tay áo.

- Lão phu làm việc không tới phiên ngươi khoa tay múa chân? Người của Tần Thả Ca bị ngươi dạy dỗ nhất gan như vậy!

Tần Thả Ca giống như dấm phải đình, nhịn không được cười khổ không ngớt.

Hỏa Phượng nghi hoặc một bên nói:

- Kỳ quái, vì sao lần này Thọ Đồng Tử ly khai đơn giản như vậy? Một khi hắn đã xuất thủ thì không lấy được tính mệnh quyết không bỏ qua.

- Hắn và ta có ước định.

Đường Phong thở gấp liên tục, thân thể vô lực, căn bản đứng không vững, may mà có các nàng đỡ một bên.

- Ước định gì?

Tần Thả Ca hỏi.

- Nếu như ta có thể làm hắn bị thương thì hắn sẽ lưu lại một mạng cho ta! May mà cuối cùng cũng có thể làm hắn bị thương được...

Đường Phong vừa nói vừa họ nhẹ không ngớt.

- Vì sao ngươi và người Thiên Cốc lại kết thành thù hận?

Tần Thả Ca có chút không nghĩ ra.

- Nói đến chuyện này thì rất dài.

Đường Phong cực kỳ bất đắc dĩ, nếu như trên người Thiên Cơ Tử không có bản trận pháp Thiên Cơ thì hiện giờ những nhân vật nguy hiểm của Thiên Cốc cũng không cùng nhau xuất hiện.

- Đừng nói nữa, mau lại đây nghỉ ngơi.

Lại tỷ ở bên cạnh hắn đau lòng muốn chết.

- Ừm.

Đường Phong gật đầu, sau một khắc cảm thấy hoa mắt liên tục tiếp ngất đi. Định nhân đã thối lui, hắn cố gắng tới bây giờ tinh thần và thân thể đã đạt đến cực hạn,

Đợi cho Đường Phong tỉnh lại cũng đã qua đi ba ngày.

Lúc này có lẽ là lần hôn mê dài nhất của Đường Phong, lúc chiến đấu chịu phụ tải quá nặng, ngay cả thân thể cường tráng như Đường Phong cũng có chút ăn không tiêu.

Lúc tỉnh lại thấy Lại tỷ, Tiểu Nhã đang hầu hạ ở bên cạnh, thấy Đường Phong có động tĩnh hai nàng đều kích động không ngớt, Lại tỷ thì nhanh chóng tiến lên đỡ Đường Phong ngồi dậy, còn Tiểu Nhã nhanh chóng đi báo tin cho người khác.

Chỉ chốc lát, trong phòng đã chật kín người.

Diệp Dĩ Khô ngồi bên cạnh kiểm tra chút tình huống trong thân thể Đường Phong, nhin không được vành mắt đỏ hoe lên oán trách nói:

- Rốt cuộc con dùng chiêu thức gì để cho thân thể của mình bị tổn hại tới mức vậy?

- Được rồi, đừng trách nó nữa, đây cũng là tình huống hãn bất đắc dĩ mà thôi.

Đường Đỉnh Thiên khuyên giải an ủi nói.

- Có thể sống sót được trên tay Thọ Đồng Tử, đây là vận khí của hãn.

Hỏa Phượng thở dài một tiếng.

- Không có việc gì, chỉ cần chút thời gian điều dưỡng là được rồi.

Đường Phong mở miệng an ủi nói, sau lại nhìn mọi người có chút nghi hoặc hỏi:

- Vì sao mọi người lại tới đây?

Đường Đỉnh Thiên cười nói một bên:

- Con làm ra động tĩnh lớn như vậy ở Linh Mạch Chi Địa, chúng ta làm sao không đếm xỉa tới được, chỉ là hành tung của con phiêu hốt bất định không tài nào tìm được, còn về phần tại sao hai vị kia cũng đến thì phải hỏi phụ nhân.

Đường Đỉnh Thiên nói hai vị tự nhiên là ám chỉ Tần Thả Ca và Huyết Thiên Hà, hãn cũng không hiểu tại sao hai vị thần long thấy đầu không thấy đuôi này lại ra tay vào lần này.

- Bọn họ là những người mạnh nhất Linh Mạch Chi Địa, hiện giờ người trong nhà của bọn họ bị khi dễ, tất nhiên là bọn họ muốn xuất đầu. Chẳng qua bọn họ còn chưa làm được gì thì những người kia đã bị một mình tiểu tử ngươi đánh bỏ chạy rồi.

Hỏa Phượng hé miệng cười nói:

- Không ai nghĩ tới phong ấn thiên địa bị phá, Linh Mạch Chi Địa lại xảy ra nhiễu loạn lớn như vậy.

Nghe xong lời giải thích của Hỏa Phượng, Đường Phong mới hiểu được vì sao mà Tần Thả Ca cùng Huyết Thiên Hà lại tới đây.

1202. Chương 1023: Ngắm Phong Cảnh Trong Phòng (thượng).

Trước đây hai thế lực lớn tranh đoạt Linh Mạch Chi Địa, tuy rằng dùng không ít thủ đoạn và giết không ít người nhưng dù sao cũng là tranh đấu nội bộ. Nhưng mà hiện giờ sự tình liên quan tới thế giới bên ngoài, hai thế lực lớn tất nhiên không thể ngồi yên, thứ nhất là có chút cảm giác môi hở răng lạnh, thứ hai coi như bảo vệ lợi ích của mình tại Linh Mạch Chi Địa, chỉ có người Linh Mạch Chi Địa mới làm chủ nơi đây, không tới phiên người bên ngoài nhúng tay vào.

- Tiểu tử họ Tần kia và Huyết Thiên Hà đang điểm nhân lực trấn thủ tại chỗ này, miễn cho người bên ngoài lại muốn chạy vào trong Linh Mạch Chi Địa.

- Bọn họ không đánh nhau nữa?

Đường Phong ngạc nhiên, Tần Thả Ca và Huyết Vụ Thành đã đấu tranh hơn nghìn năm, huyết hải thâm cừu trong đó đã quá cao, muốn liên thủ với nhau cực kỳ gian nan..

- Kẻ thù bên ngoài vô cùng mạnh mẽ, người nghĩ rằng bọn chúng còn có tâm tình đánh nhau tiếp hay sao?

Hỏa Phượng khẽ cười một tiếng, Đường Phong nghe xong không khỏi hiểu rõ trong lòng.

Phong ấn thiên địa bị phá, Linh Mạch Chi Địa và thế giới bên ngoài liên hệ với nhau, nếu như lúc này Tần Thả Ca và Huyết Vụ Thành còn tranh đấu nữa thì chỉ có khiến người khác ngư ông đắc lợi mà thôi, lúc này Đường Phong dùng thực lực của bản thân cưỡng chế được thế lực bên ngoài dời đi được chẳng qua bởi vì còn chưa gặp phải cao thủ thực sự.

Nhưng mà không ai dám bảo đảm sau này sẽ không có cao thủ đi dạo tới Linh Mạch Chi Địa, khi dễ người dân nơi đây.

Muốn chống đỡ những chuyện này thì chỉ có Tần Thả Ca và Huyết Vụ Thành liên thủ mới có hy vọng.

Chẳng qua hai thế lực lớn này tranh đấu nhiều năm như vậy muốn nói một hai câu đã liên thủ được rất khó hẵn, Đường Phong ở trung gian còn cảm thấy rất nhiều khó khăn cần phải phối hợp, nhưng đây là chuyện tình của Tần Thả Ca và Huyết Thiên Hà phải đau đầu, Đường Phong không cần quan tâm tới.

- Đường gia ta cũng còn những người này, các Linh Giai của gia tộc khác cũng ở đây, tuy rằng cao thủ mỗi một gia tộc không nhiều lắm nhưng tập hợp lại thì cũng không ít.

Đường Đỉnh Thiên ở một bên mở miệng nói.

- Như vậy là hay nhất, dù sao đây cũng không phải là sự tình của mỗi Thiên Thánh Cung và Huyết Vụ Thành, các người cũng nên xuất chút lực.

Hỏa Phượng gật đầu.

- Việc này không nên chậm trễ nữa, hiện giờ ta xuất phát đi liên hệ các Linh Giai gia tộc.

Đường Đỉnh Thiên vừa nói xong liền quay sang căn dặn Đường Phong:

- Phong nhi tạm thời nghỉ ngơi mấy ngày đi, mẫu thân con sẽ ở chỗ này chăm sóc.

- Vâng.

Đường Phong gật đầu, trận chiến mấy ngày hôm trước khiến thân thể hắn tổn hại rất lớn, không phải mười bữa nữa tháng thì đừng mong khôi phục lại, cho dù hiện giờ mình muốn chạy cũng không có khí lực.

Chẳng qua Tần Thả Ca và Huyết Vụ Thành có thể phái người trấn thủ ở chỗ này khiến Đường Phong thở dài một hơi, hắn chỉ nghĩ tới làm sao để đánh đuổi được thế lực bên ngoài mà không nghĩ tới sau khi đuổi xong thì nên làm như thế nào, hiện giờ nghe được tin tức như thế này cảm thấy yên tâm hơn. Lúc này thế lực bên ngoài đang tổn thất thảm trọng, nếu như ngày sau còn muốn xâm lấn tới đây thì còn phải suy tính kỹ càng.

Mấy ngày kế tiếp Đường Phong vẫn nằm ở trên giường, lại có Lại tử, Tiểu Nhã và Diệp Dĩ Khô đốc lòng chăm sóc, hơn nữa tổ chất thân thể của Đường Phong vốn mạnh mẽ, chỉ không đến bảy ngày, Đường Phong cảm giác được thân thể mình đã hoàn toàn khỏe lại rồi.

Đánh với Thọ Đồng Tử một trận không chỉ khiến trên người Đường Phong bị thương mà còn có cảm ngộ rất lớn trên chiêu thức.

Vô Cấp Kinh Mang Kiếm, khi nghe được câu nói kia của Thọ Đồng Tử liền thức tỉnh, Đường Phong suy nghĩ cẩn thận rất nhiều lần trước đây mình đã không cẩn thận nghiên cứu chuyện tình này, tuy rằng không có cơ hội thứ hai thì triển kiếm chiêu tuyệt thế nhưng hiện giờ Đường Phong khẳng định được nếu mình thi triển thì uy lực so với trước đây sẽ lớn hơn rất nhiều.

Vô Cấp Kinh Mang Kiếm đã đạt tới đại thành! Hiện giờ chỉ là do cảnh giới còn chưa đủ.

Tu vi cảnh giới của bản thân, rồi cảnh giới cảm ngộ đối với kiếm đạo. Hiện giờ chẳng qua mình mới chỉ là một Linh Giai hạ phẩm thôi, sau này theo thực lực tăng lên thì uy lực của một kiếm này cũng sẽ đề thăng, điểm này Đường Phong có thể cải biến. Nhưng mà cảnh giới cảm ngộ của kiếm đạo thì Đường Phong không cách nào cải biến được, bởi vì duyên cớ của cương tâm cho nên mình vĩnh viễn không có khả năng đạt được Thiên Kiếm Chi Cảnh như Diệp Dĩ Khô và Âu Dương Vũ, không thể nói đó là một sự tiếc nuối, cũng là một tiếc nuối không thể bù đắp lại được.

Nếu như để Diệp Dĩ Khô hay Âu Dương Vũ thi triển Vô Cấp Kinh Mang Kiếm thì sợ rằng sẽ tốt hơn rất nhiều so với chính mình.

Nằm trên giường bảy ngày trời, Đường Phong nghĩ tới đầu tiên chính là Vô Cấp Kinh Mang Kiếm, thứ hai chính là Thọ Đồng Tử. Thọ Đồng Tử này quả thực giống như lời đồn, suốt đời tu luyện thuật giết người,

Đường Phong dám khẳng định lúc cùng mình so chiêu hấn cũng không dùng toàn lực, nếu không thì mình không thể cố gắng được tới bước cuối cùng.

Trận chiến này, Đường Phong được lợi không ít, nhưng mà tổn thất cũng đủ khiến hấn thổ huyết tại chỗ.

Bản thân bị thương còn chưa nói đến, tuy rằng thương thế cực kỳ trầm trọng nhưng mà vẫn còn có thể khôi phục lại, nhưng khi Đường Phong đi kiểm tra đại quân Dược Thi của mình thì trong lòng đau đớn co quắp.

Vốn lúc trước có hai mươi tám bộ Dược Thi nhưng hiện giờ chỉ còn có mười ba bộ, số lượng tổn thất hơn một nửa, mà trong mười ba bộ còn lại này thì có ba bộ thiếu mất cánh tay hoặc chân.

Điều duy nhất để cho Đường Phong cảm thấy vui mừng chính là hai bộ Dược Thi cường đại nhất Thiên Cơ Tử và Bích Kinh Thân vẫn chưa có bao nhiêu hao tổn, cái giá phải trả tuy lớn như vậy nhưng Đường Phong vẫn cảm thấy đáng giá.

Trải qua chuyện này, ngày sau không còn một ai dám khinh thường Linh Mạch Chi Địa!

Thu hồi mười ba bộ Dược Thi còn lại vào trong không gian Mị Ảnh, Đường Phong liền triệu tập tất cả mọi người trong nhà tới.

Lần này theo Hỏa Phượng đến đây có có người khác, ngoại trừ Lại tỷ, Tiểu Nhã cười khúc khích ra thì Đoạn thúc cũng đã tới, Âu Dương Vũ, Tiểu Thiên còn Tần Tứ Nương thì lưu lại ở Dược Thần Tông.

- Phong thiếu, bảo chúng ta tới đây làm gì?

Thang Phi Tiểu không hiểu chuyện gì hỏi.

- Hai thế lực lớn đang thương nghị lưu lại người trấn thủ nơi đây, ta nghĩ chúng ta cũng nên bỏ ra ít sức lực.

Đường Phong nhìn mọi người nói:

- Cho nên ta định cho các người ở lại chỗ này hỗ trợ.

1203. Chương 1023: Ngắm Phong Cảnh Trong Phòng (hạ)

- Phải, tất nhiên rồi, cao thủ Linh Mạch Chi Địa vốn không có nhiều, nếu như liên hợp lại cùng một chỗ, Phong thiếu nói chúng ta nên làm thế nào.

Đoạn thúc cười rất sáng khoái nói.

Đoạn Thắt Xích tất nhiên không có ý kiến gì, hai đại sát thần này đều cùng nhau hành động từ trước tới giờ, cũng chưa hề chia rẽ, ở đâu có Thang Phi Tiểu thì ở đó có Đoạn Thắt Xích.

Chỉ có Lại tỷ, Tiểu Nhã có chút luyến tiếc, các nàng ở lại chỗ này cũng chỉ muốn cùng Đường Phong ra đi, các nàng từ nghìn dặm xa xôi chạy tới đây chỉ để ở cùng Đường Phong một chỗ, vậy mà hiện giờ lại xảy ra chuyện thế này.

Chẳng qua mặc dù luyến tiếc thì luyến tiếc, hai nàng cũng biết lấy đại cục làm trọng. Hơn nữa bốn người này ở lại đây mà nói đều là nhân thủ của Đường gia, cũng không đến mức bị người của hai thế lực lớn xa lánh.

- A phong, trước đó vài ngày người nói làm chuyện tình thỏa đáng ra sao?

Lại tỷ dò hỏi.

- Còn chưa xong.

Nói điều này Đường Phong cũng tự cảm thấy hổ thẹn, hấn ly khai Dược Thần Tông lâu như vậy để đi tìm Vạn Niên Linh Nhũ trọng tổ lại thân thể cho Linh Khiếp Nhan, lại không hề nghĩ tới hiện giờ đã đi một thời gian rồi mà vẫn còn chưa bước ra khỏi Linh Mạch Chi Địa. Tuy rằng Linh Khiếp Nhan chưa từng nói cái gì nhưng Đường Phong có thể cảm nhận được nàng có chút không vui, mấy ngày hôm nay chưa từng nói một câu nào.

Hiện giờ các chuyện tình cũng đều sắp xếp ổn thỏa rồi, Đường Phong cũng nên khởi hành ra đi, lần này cho dù trời sập xuống cũng không để ý tới, chỉ chuyên tâm đáp ứng chuyện tình của nhà đầu này.

- Chờ bình minh ngày mai ta sẽ xuất phát đi, có lẽ phải sau một thời gian mới quay trở về.

- Lại còn muốn đi tiếp.

Tiểu Nhã quệt miệng, vẻ mặt không vui, những năm gần đây chúng nữ gặp Đường Phong quá ít, thời gian ở gần nhau mỗi lần đều rất ít, tình huống thế này cũng khiến trong lòng Đường Phong cảm thấy không có ý tứ.

- Lần này sẽ không mất bao lâu.

Đường Phong đi lên nhéo mũi cung chủ đại nhân, khiến nàng hờn dỗi không ngớt.

Thang Phi Tiểu ở một bên cười hắc hắc xem kịch vui, sau lại bị Đoạn Thất Xích túm cổ lôi ra ngoài.

- Ở lại tiếp chúng ta một chút đi.

Lại tỷ tiến lên vuốt ve cánh tay Đường Phong,

- Nghe nói phong cảnh của Trang gia rất đẹp nha.

Tiểu Nhã cũng chạy vội lên ôm một cánh tay khác của Đường Phong, vô cùng thân thiết dựa đầu vào hắn.

Đôi lông mày của Đường Phong nhíu mãi không ngừng, đưa tay nâng cằm trắng nõn của Lại tỷ, ý vị thâm sâu nói:

- Phong cảnh trong phòng tốt nhất, cần phải đi chỗ nào nhìn?

- Tốt nhất tốt nhất!

Tiểu Nhã ở một bên mạnh mẽ gật đầu, Lại tỷ nhất thời đỏ mặt, nhẹ giọng nói:

- Thương thế của người còn chưa có lành...

- Thế cũng được rồi.

Đường Phong quyết định thật nhanh, liền ôm người tỷ muội vào trong lòng, ánh mắt hai nàng hiện lên một tia ngượng ngùng.

Sáng sớm ngày thứ hai, Đường Phong lén lút chuẩn bị xuất phát, từ biệt mọi người, Đường Phong không định gọi các nàng tỉnh giấc.

Diệp Dĩ Khô ở bên kia đã biết được tin tức vào đêm qua, cho nên Đường Phong cũng không định nói lời từ biệt với nàng.

Chân rón rén chuẩn bị bước ra khỏi phòng, Đường Phong đang chuẩn bị nhúc nhích người thì đột nhiên nghe được tiếng nói chuyện truyền tới từ hơn mười trượng bên ngoài, qua bao nhiêu ngày, hiện giờ các cao thủ Linh Giai đã tới hết Trang gia rồi, những cao thủ Linh Giai tụ hội ở đây đều là người của gia tộc Linh Giai, chẳng qua nhiều nhất vẫn là người của Huyết Vụ Thành và Thiên Thánh Cung.

Hai thế lực lớn tuy nói là liên hợp với nhau nhưng thù hận trong đó của bọn họ cũng quá sâu, hiện giờ cùng nhau đứng chung một chiến tuyến không khỏi có chút khúc mắc, mặc dù Tần Thử Ca và Huyết Thiên Hà áp chế bọn họ không cho phát sinh tranh đấu quá lớn nhưng mấy ngày vừa rồi Đường Phong nghe được không ít va chạm nhỏ của hai bên, vừa mới nghe tiếng mắng chửi từ bên ngoài, Đường Phong còn tưởng rằng đây là người của hai thế lực đang tranh luận không ngớt, nhưng khi nghe kỹ lại thì bước tiến của Đường Phong đột nhiên dừng lại.

Bởi vì hắn nghe được trong đó có một thanh âm rất quen thuộc.

Vội vội vàng vàng xoay người lại phóng tới bên đó, vừa lúc tới nơi chứng kiến được tình huống, trong lòng Đường Phong không khỏi trầm xuống.

Quả nhiên là hắn.

Đây là Chu Chính của Chu gia, là ca ca của Chu Tiểu Điệp, không biết đã tới đây lúc nào, hiện giờ đang la hét ầm ĩ với hai thủ vệ của Huyết Vụ Thành.

Chu Chính tuy rằng chỉ là ca ca của Chu Tiểu Điệp nhưng hiện giờ chẳng qua mới chỉ có cảnh giới Thiên Giai hạ phẩm, hai thủ vệ kia chính là đệ tử của Huyết Vụ Thành, hai người đều là cao thủ Linh Giai, làm sao để hấn vào trong mắt? Chu Chính vô cùng lo lắng nói chuyện liên tục nhưng mà hai cao thủ Huyết Vụ Thành ngay cả nhìn cũng thèm nhìn hấn một cái nào.

- Hai vị tiền bối, xin các người cho ta đi vào, ta có chuyện rất quan trọng cần phải nói với công tử Đường Phong Đường gia bảo.

Vành mắt Chu Chính đỏ bừng, một thân long đong vất vả, xem ra đã chạy một mạch không ít thời gian, nếu không cũng không đến mức vậy.

Hấn tới nơi này tìm kiếm mình, chẳng lẽ Chu gia đã xảy ra chuyện gì? Trong lòng Đường Phong ngờ vực không ngớt. Chẳng qua cũng không đúng a, trước đây mình dẫn theo hai mươi tám bộ Địch Thi quét ngang qua Linh Mạch Chi Địa cũng đã đi qua Chu gia, ngầm tìm hiểu qua tin tức của Chu gia.

Chu gia thực sự quá yếu ớt, yếu ớt đến nỗi ngày cả các thế lực bên ngoài cũng đều chúng mắt, cho nên lúc các thế lực bên ngoài tới xâm lấn vào trong Linh Mạch Chi Địa thì Chu gia không tránh khỏi kiếp bị nô dịch. Chu Tiểu Điệp từ Thiên Tú Tông trở về cũng không hề rời khỏi Chu gia. Khi đó sát ý của Đường Phong đang ngập trời, căn bản không có thời gian đi gặp Chu Tiểu Điệp, biết được Chu gia bình an vô sự liền bỏ qua không tới nữa.

Thế nhưng vì sao Chu Chính lại tìm tới mình? Trong lòng Đường Phong mơ hồ có chút cảm giác bất an, không khỏi nhanh chân bước tới.

- Hai vị tiền bối.

Chu Chính nói nửa ngày trời mà đối phương cũng không thèm để ý, Chu Chính rõ ràng có chút tức giận không khỏi nói:

- Nếu như hai tiền bối không cho đi thì đừng trách văn bối vô lễ.

Lời này vừa nói ra, hai thủ vệ của Huyết Vụ Thành cùng quay đầu nhìn hấn một cái, một trong số hai người hừ nhẹ nói:

- Muốn chết thì cứ việc xuất thủ, lão tử đã nhiều ngày nhịn lửa giận trong lòng rồi, đang lo không tìm được nơi phát tiết.

Một người khác lại nói tiếp:

- Vị công tử Đường gia kia có thân phận cực kỳ tôn quý, bậc tiểu nhân như ngươi làm sao có thể tùy ý nhìn thấy được. Huống chi hiện nay thiên hạ hỗn loạn, thành chủ hạ lệnh không cho những người khả nghi tiến nhập vào nơi này.

1204. Chương 1024: Bị Người Đoạt Đi.

Trước mặt hai vị thủ vệ không cho vào, Chu Chính càng phát ra sự luống cuống không ngớt, hấn đành oán hận cắn răng vận khởi mạnh mẽ một thân cương khí xông thẳng vào bên trong.

- Muốn chết!

Người đầu tiên mở miệng lạnh lùng giơ năm ngón tay chộp xuống đầu của Chu Chính, tuy rằng hấn vừa nói đằng đằng sát khí nhưng một chiêu này cũng không có sát ý như vậy, rõ ràng không hề muốn lấy tính mạng Chu Chính, dù sao Chu Chính cũng chạy đến đây tìm Đường Phong, hấn thân là đệ tử Huyết Vụ Thành cũng không dám đắc tội với Đường Phong.

Tay hấn còn chưa tới đầu của Chu Chính thì bị một đạo chưởng phong đánh dạt sang một bên, chợt thấy trước mắt hoa lên một bóng người, ngay sau đó không thấy hình bóng Chu Chính đâu.

Đến khi kịp phản ứng quay đầu lại thì đã thấy Đường Phong giữ Chu Chính ở trong tay, nhẹ nhàng phiêu hạ xuống từ giữa không trung.

Hai đệ tử Huyết Vụ Thành thần sắc nghiêm túc, ôm quyền nói:

- Đường công tử, người này nói muốn tìm công tử, ta sợ sẽ quấy rầy công tử thanh tu cho nên chưa dám cho đi.

- Không sao!

Sắc mặt Đường Phong không biểu cảm lắc đầu, hai tên đệ tử Huyết Vụ Thành này cũng không hề làm sai, tất nhiên hắn không thể trách tội được.

Chu Chính còn đang nhắm mắt lại, quyền cước đánh loạn ra lung tung, điệu bộ hung hăng huy động song chưởng. Đường Phong vươn một ngón tay điểm trên người hắn một cái khiến cho hắn bình tĩnh lại.

- Chu huynh!

Đường Phong hô lên một tiếng.

Nghe được tiếng hô lên thì Chu Chính mới mở mắt ra nhìn, khi thấy rõ được khuôn mặt Đường Phong không khỏi kinh hỉ mà khóc:

- Đường huynh!

- Đã phát sinh chuyện gì?

Đường Phong mở miệng hỏi.

- Tiểu Điệp, Tiểu Điệp đã xảy ra chuyện.

Chu Chính vội vàng nói.

- Nàng bị người khác đả thương?

Sắc mặt Đường Phong trầm xuống trong nháy mắt, lần trước hắn tìm hiểu tin tức về Chu gia thì Chu Tiểu Điệp còn đang hoàn hảo, lẽ nào ở trong Linh Mạch Chi Địa còn có con cá lọt lưới mà mình không phát hiện được?

- Không phải, không phải.

Chu Chính cuống quýt lắc đầu.

- Đừng nóng vội, từ từ nói, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Đường Phong quán nhập một cỗ cương khí ôn hòa vào trong thân thể Chu Chính, khiến cho tâm tình của hắn bình tĩnh lại.

- Tiểu Điệp bị người khác bắt đi.

Chu Chính thở phì phò một bên, rồi nói ngọn nguồn sự tình một lượt.

Chu Tiểu Điệp vẫn chưa bị người khác đả thương, trong hai năm Đường Phong thu phục Ngự Thần Cung, Chu Tiểu Điệp một mực lịch lãm trong thế tục, không chỉ có thực lực lớn mạnh hơn mà còn tích lũy được không ít kinh nghiệm chiến đấu, nàng cảm giác ở lại Linh Mạch Chi Địa đã là vô ích lại không tìm kiếm được hình bóng sư phụ Đường Phong cho nên Chu Tiểu Điệp trở về Chu gia tại Linh Mạch Chi Địa.

Nhưng vào thời gian này, phong ấn thiên địa bị phá, rất nhiều thế lực bên ngoài xâm nhập vào bên trong Linh Mạch Chi Địa tác oai tác quái. Tuy rằng cảnh giới lúc đó của Chu Tiểu Điệp còn chưa tới Linh Giai nhưng nàng vẫn là người lợi hại nhất của Chu gia, Chu gia gặp phải sinh tử tồn vong trước mắt nàng làm sao lý khai được.

Chẳng qua Chu Gia vẫn bình an vô sự không bị bất kỳ thế lực nào bên ngoài tranh giành, điều này có chút ngoài dự liệu của Chu Tiểu Điệp.

Nhưng trước đó vài ngày đột nhiên có một nữ nhân đến thăm Chu Gia, sau đó qua lại mấy chiêu với Chu Tiểu Điệp liền bắt nàng rồi đi không cho phân trần, trước khi đi còn để lại một bao gì đó.

- Một bao gì?

Đường Phong nghe như người lọt vào trong sương mù, cho đến này hắn mới phát hiện phía sau lưng Chu Chính còn có một bọc quần áo.

- Phải, chính là vật này.

Chu Chính vội vã lấy bao quần áo sau lưng mở ra, vừa mở ra thần sắc của Đường Phong không khỏi sửng sốt.

Một bao này cũng không hề có nhiều, chỉ có một quyển bí tịch vô điển, một lọ đan dược, còn có ba khối linh thạch, nhưng khiến cho Đường Phong vô cùng ngạc nhiên chính là ba khối linh thạch này đều là linh thạch cao cấp.

Linh thạch cao cấp là mặt hàng không tầm thường, mười khối linh thạch hạ cấp có thể hoán đổi được một khối linh thạch trung cấp, mười khối linh thạch trung cấp có thể hoán đổi được một khối linh thạch cao cấp. Nói cách khác, ba khối linh thạch cao cấp này có thể hoán đổi ít nhất ba trăm khối linh thạch hạ cấp, số lượng linh thạch này đối với Chu Gia mà nói thì không thể nghi ngờ là số tiền bất chính, hơn nữa lại là lượng tài phú cực kỳ khổng lồ.

Chu Gia kinh doanh hai mươi năm cũng không thể kiếm được nhiều tiền như vậy.

Ba khối linh thạch cao cấp này có một khối bị tiêu hao linh khí không ít, hẳn là do nữ nhân kia mang theo tu luyện hàng ngày. Một người có thể mang theo ba khối linh thạch cao cấp để tu luyện, sợ rằng địa vị nữ nhân này cũng không hề đơn giản.

Lại nhìn bình đan dược kia một chút, Đường Phong càng khẳng định suy đoán trong lòng mình cực kỳ chính xác, loại đan dược này cũng là dùng để tu luyện, tuy rằng hiệu quả như thế nào phải sử dụng mới biết được nhưng tuyệt đối được hiệu của nó sẽ không quá kém.

Mà bản bí tịch vô điển kia lại là mặt hàng cực kỳ cao cấp, cho dù các Linh Giai gia tộc trong Linh Mạch Chi Địa chỉ sợ cũng không lấy ra được bí tịch đẳng cấp thế này.

Rốt cuộc đây là ai, vì sao khi bắt Chu Tiểu Điệp lại để lại những thứ này?

- Nữ nhân kia có hình dạng gì? Lúc bắt đi Tiểu Điệp có nói qua cái gì không?

Đường Phong mở miệng hỏi.

- Nữ nhân kia rất lạnh lùng, vẻ bên ngoài rất xinh đẹp nhưng Đường huynh muốn ta miêu tả nàng cũng hơi khó. Chẳng qua nàng nói muốn thu Tiểu Điệp làm đồ đệ, cái bao này là cấp cho Chu Gia ít bồi thường, chờ cho Tiểu Điệp học thành tài thì sẽ an toàn trở về.

- Thu Tiểu Điệp làm đồ đệ?

Đường Phong nghe được dở khóc dở cười. Nữ nhân kia thật sự gan to tày trời, dám đoạt đồ đệ với chính mình. Xem ra trên đời này không chỉ có một mình mình xem trọng đôi tay lung linh của Tiểu Điệp a.

Đôi linh lung thủ vạn người không có một như không có khớp xương kia dùng để tu luyện ám khí Đường Môn là thích hợp nhất, nhưng mà võ học thế gian cũng không chỉ có mỗi công phu của Đường Môn, nữ tử kia cướp đi Chu Tiểu Điệp muốn thu nàng làm đồ đệ chỉ sợ cũng am hiểu võ học về mặt đầu ngón tay.

Chẳng qua nghe đến đây Đường Phong không khỏi thở dài ra một hơi, lúc đầu nghe Chu Chính nói có người muốn cướp đoạt Chu Tiểu Điệp đi, hắn còn tưởng rằng có ai sắc tâm nổi lên, nếu như vậy thì thực sự rất khó. Nhưng mà hiện giờ chẳng hiểu sao nữ nhân này chỉ muốn thu Chu Tiểu Điệp làm đồ đệ, mặc kệ Chu Tiểu Điệp có nguyện ý hay không thì chỉ ít nàng cũng không có ác ý, Chu Tiểu Điệp cũng không bị nguy hiểm tới tính mạng.

Vấn đề này khiến cho Linh Khiếp Nhan trầm mặc, nguyên bản Đường Phong đang định chạm tay vào tái sinh thạch lại vội vã rút trở về nhanh như thiểm điện, Linh Khiếp Nhan trầm mặc khiến cho hắn có một loại cảm giác bất an.

- Rất nguy hiểm đúng không?

Đường Phong nhẹ giọng hỏi thăm.

- Phải....

Tiếng đáp của Linh Khiếp Nhan rất nhỏ, cũng rất cô đơn.

- Phương pháp này ta cũng chỉ nghe qua mà thôi, nếu như không thành công thì....

- Không thành công thì thế nào?

- Có khả năng ta sẽ bị vây lại ở trong tái sinh thạch.

- Chuyện này là sao?

Đường Phong nghi hoặc không giải thích được.

Linh Khiếp Nhan cười khỏ một tiếng nói:

- Phong ca ca có nhớ rõ các bước trọng tổ thân thể không? Tổ thể, ngưng huyết, cố thần! Nhờ vào đặc tính của tái sinh thạch ta có thể trọng tổ lại dáng dấp của mình hồi trước, mà có máu của hỏa phượng ta sẽ có được sinh cơ của chính mình, về phần tác dụng của Vạn niên linh nhũ chính là để thần hồn của ta cùng tái sinh thạch kết hợp chặt chẽ lại một chỗ.

- Nếu như bị thất bại, loại phương pháp này không có cách nào tách ra lại sao?

Đường Phong rút cuộc cũng hiểu được

- Phải.

- Có bao nhiêu tỉ lệ thành công?

Đường Phong vẫn không yên tâm hỏi tiếp.

- Năm thành!

Linh Khiếp Nhan đáp, chột kiên định nói:

- Mặc dù chỉ có năm thành ta cũng muốn thử liều mạng một phen! Ta muốn có thân thể của chính mình!

- Nàng sẽ thành công.

Thấy tâm ý của Linh Khiếp Nhan đã quyết, Đường Phong biết rằng cho dù mình ngăn cản cũng chỉ làm không vui mà thôi.

- Nếu như thất bại thì sao đây?

Trong lòng Linh Khiếp Nhan cũng rộn lên.

- Nếu thất bại thì ta vẫn cứ mang theo nàng, mang theo khối đá này chạy loạn!

Đường Phong nghiêm mặt nói.

Linh Khiếp Nhan xì một tiếng nở nụ cười, sáng giọng nói:

- Vậy thì còn thành bộ dáng gì nữa? Còn không bị người ta chê cười thối mũi!

- Đừng lo lắng, ta khẳng định sẽ không thất bại đâu.

- Chỉ mong là vậy...

Ngữ khí cô đơn của Linh Khiếp Nhan đột nhiên trở nên kiên định:

- Phong ca ca, bắt đầu đi!

Đường Phong lên tiếng, tay run rẩy vươn ra nhẹ nhàng đặt trên khối tái sinh thạch, sau một khắc hần liền cảm nhận được thần hồn của Linh Khiếp Nhan từ trong đan điền của mình đang đi từ từ ra ngoài trực tiếp chui tọt vào bên trong tái sinh thạch.

Dựa theo lời nói trước đây của Linh Khiếp Nhan, Đường Phong cuống quýt mở bình ngọc đựng Huyết Tủy ra, cẩn thận mang hai giọt máu hỏa phượng đưa ra ngoài.

Một tiếng nhẹ như bông vang lên, sương mù bốc lên dày đặc, máu của hỏa phượng vốn nóng bức vô cùng, bên trong lại chất chứa sinh cơ khổng lồ, nhiệt độ mà con người không thể chịu đựng được.

Một tiếng kêu thảm thiết mơ hồ của Linh Khiếp Nhan truyền đến từ trong tái sinh thạch, nhiệt độ của máu hỏa phượng có thể khiến cho thần hồn bị thương tổn, chẳng qua thanh âm của nha đầu dừng lại rất nhanh, có lẽ là không muốn để cho Đường Phong lo lắng.

Máu hỏa phượng dần dần được rót vào bên trong tái sinh thạch, trong lúc Đường Phong còn đang chăm chú nhỏ vào thì có một nửa khối đá đã chuyển sang màu đỏ, phẳng phất như đang bị lửa nung đỏ bùng lên.

- Phong ca ca...

Thanh âm gấp gáp của Linh Khiếp Nhan truyền tới.

- Tới!

Đường Phong không còn quan tâm gì nữa, bất chấp mọi thứ ôm lấy tái sinh thạch ném vào trong Vạn Niên Linh Nhũ Trì.

- Thứ mệnh...

Hơi nước bốc lên càng ngày càng nồng nặc, trong nhất thời toàn bộ huyết động đều tràn ngập hơi nước, tay giờ lên không thấy ngón tay đâu.

Qua một thời gian, sương mù do nước bốc hơi mới dần dần tán đi, đến khi Đường Phong hướng ánh mắt vào bên trong Vạn Niên Linh Nhũ hoảng sợ phát hiện thấy Vạn Niên Linh Trì đang thiếu rất nhiều. Mà viên tái sinh thạch màu đỏ kia cũng không còn đỏ tươi như vậy nữa, mà có một tia màu trắng noãn hiện lên.

Không chỉ có màu sắc của tái sinh thạch thay đổi, hình dạng của nó cũng đang không ngừng biến hóa. Nguyên bản tái sinh thạch cho dù có co giãn thì cũng chỉ có một hình thái tảng đá là cố định thôi, nhưng hiện tại hình dạng nó không ngừng kéo dài và rút ngắn lại, dĩ nhiên dần dần có một tia hình thành đường viền của thân thể con người.

Đường Phong ngơ ngác đứng bên cạnh ao nhìn, có chút muốn hỗ trợ nhưng không biết phải làm thế nào, gấp đến độ hoa tay múa chân.

- Phong ca ca không nên nhìn.

Bỗng nhiên, âm thanh của Linh Khiếp Nhan truyền tới, âm thanh then thùng chứa một tia thống khổ mà mềm nhũn khiến cho trong lòng Đường Phong máy động.

- Ta rất lo lắng a.

Đường Phong nói.

- Ca ca xoay người sang chỗ khác, ta không nên cho ca ca xem.

1207. Chương 1026: Trọng Tổ Thân Thể.

- Được được, ta sẽ không nhìn!

Đường Phong cực kỳ bất đắc dĩ, chỉ có thể bối rối quay đầu lại, khoanh chân ngồi xuống tại chỗ, trong lòng khẩn cầu cho Linh Khiếp Nhan trọng tổ thân thể ngàn vạn lần đừng có sai sót nào mới tốt.

Đường Phong chưa bao giờ nghĩ trọng tổ thân thể lại tốn thời gian dài đến như vậy.

Từ ngày thả viên tái sinh thạch vào bên trong Vạn Niên Linh Nhũ trì đã qua một tháng, mà trong một tháng này Đường Phong vẫn ngồi đả tọa ở trên mặt đất bên cạnh Vạn Niên Linh Nhũ trì, ngồi trong huyết động thủ hộ cho Linh Khiếp Nhan.

Lượng Vạn Niên Linh Nhũ trong ao mỗi ngày đều giảm một ít, cho tới hôm nay chỉ còn có non nửa. Năm xưa thần hồn của Đường Phong thoát xác ngâm trong Vạn Niên Linh Nhũ trì nhưng khi đó linh nhũ căn bản không giảm thiểu quá nhiều.

Hỏi Linh Khiếp Nhan, Đường Phong mới biết được nàng dùng Vạn Niên Linh Nhũ phối hợp với máu của hỏa phượng để sinh ra kinh mạch và lục phủ ngũ tạng ở trong tái sinh thạch, chính là vì bởi vậy cho nên Vạn Niên Linh Nhũ mới giảm thiểu hàng ngày.

Cho tới bây giờ nha đầu kia cũng không để cho Đường Phong nhìn thấy bộ dáng, chẳng qua Đường Phong vụng trộm nhìn lén lút vài lần nhưng sau rồi không dám ngấm nữa, cũng không phải là sợ chuyện gì mà do tái sinh thạch đã có hình người, thân thể Linh Khiếp Nhan ngâm mình ở trong Vạn Niên Linh Nhũ trong cực kỳ mỹ diệu, lung linh trong suốt, với da mặt của Đường Phong chẳng lẽ không biết xấu hổ còn nhìn nữa?

Quá trình trọng tổ thân thể tiến hành rất thuận lợi, chẳng qua chỉ tốn thời gian hơi dài một chút, những thời khắc nhàn hạ Linh Khiếp Nhan vẫn trò chuyện với cùng Đường Phong, báo cho hắn biết tiến triển hiện tại của mình.

Một tháng trôi qua, Linh Khiếp Nhan đã sắp thành công không còn nghi ngờ gì nữa, chỉ là kinh mạch trong cơ thể có chút khó khăn khi hấp nhận, đây là một phần rất quan trọng để có thể sống được bình thường, cụ thể lúc nào hoàn thành được thì Linh Khiếp Nhan cũng không thể nói chính xác.

Ngày qua ngày, Đường Phong ngoại trừ thủ hộ Linh Khiếp Nhan ở bên ngoài thì cũng nỗ lực tu luyện cho chính mình. Quá trình tu luyện giống như đi ngược dòng nước, cảnh giới càng cao thì Đường Phong càng cảm nhận được thực lực mình không đủ. Một trận đánh với Thọ Đồng Tử khiến cho hắn nhận thức được rõ ràng hơn cao thủ kỳ nhân trên đời này còn có vô số, muốn có được chỗ đứng cho riêng mình thì không thể có một giây buông lỏng.

Hướng chỉ nơi đây linh khí nồng nặc, Vạn Niên Linh Nhũ ngưng kết linh khí ở đây sao có thể kém được? Số lượng linh khí như thế này đủ cho Đường Phong tu luyện Linh Quyết.

Tu luyện Linh Quyết yêu cầu rất hà khắc, chỉ có thể tu luyện ở bên cạnh linh mạch, nhưng mà nơi đây Đường Phong không cần mượn linh mạch cũng có thể tu luyện được, lúc này linh khí còn dày đặc thành từng mảng.

Một tháng trong nháy mắt qua đi, cảnh giới của Đường Phong không tăng lên nhưng mà một tháng tích lũy này tu vi của hắn càng thâm hậu hơn không ít. Người tu luyện đều tăng tiến cảnh giới như vậy, mỗi lần tích tụ một ít, khi tích lũy đến trình độ nhất định thì số lượng sẽ bắt đầu biến chất, đến lúc đó cảnh giới sẽ được đề thăng dễ dàng.

Một ngày Đường Phong đang nhắm mắt tu luyện bỗng nhiên nghe được tiếng nước chảy rì rầm, ngay sau đó một làn gió thơm từ phía sau thổi tới, không chờ cho hắn kịp phản ứng liền đẩy ngã hắn xuống mặt đất.

Đường Phong kinh hãi, hắn vừa mở mắt ra được định rút vũ khí ra, đây hầu như là một phản xạ có điều kiện, chẳng qua khi thấy rõ người tập kích mình là ai thì động tác hắn mạnh mẽ dừng lại.

Sau một khắc, Đường Phong cảm thấy máu huyết của mình sôi trào, từ phía dưới đan điền phun trào một luồng khí nóng bốc lên.

Tràng diện trước mắt quá mức... Quá mức xuân quang vô hạn!

Người đánh ngã chính mình trên mặt đất là Linh Khiếp Nhan, lúc này nàng đang cười trên người mình, hai chân quắp vào hông, người trần như nhộng, một mái tóc màu bạc dài thẳng tới hông, phát phơ ở trên mặt Đường Phong khiến cho hắn có cảm giác ngứa ngứa.

Đôi mắt đẹp long lanh của Linh Khiếp Nhan tràn đầy vẻ hưng phấn và vui mừng, nàng thản nhiên cười nhàn nhạt lộ ra hai cái răng nanh nho nhỏ, cả người giống như một con mèo đang đánh giá Đường Phong.

Đường Phong nhất thời không nhận được, đôi mắt giống như kẻ trộm cứ lảo liên quay tròn trên người Linh Khiếp Nhan, da mặt hắn cũng dần dần đỏ lên, thân thể nóng hầm hập không gì sánh được.

Dung mạo của Linh Khiếp Nhan trước đây hay bây giờ đều giống nhau như đúc, cả hai đều đẹp nghiêng nước nghiêng thành, hoa thấy cũng phải nhắm mắt xấu hổ, phối hợp với làn da trắng như tuyết cùng mái tóc bạc kia, nhìn qua trong sáng nhưng lạnh lùng và diễm lệ.

Hấp dẫn Đường Phong nhất không phải dung nhan của Linh Khiếp Nhan mà là da thịt của nàng.

Không biết có phải vì lý do ngâm Vạn Niên Linh Nhũ lâu như vậy không mà một thân da thịt của Linh Khiếp Nhan lóe ra một tầng quang mang màu trắng, trắng mịn nõn nà, trông giống như làn da của trẻ con mới sinh, đây mới chân chính là khi sương đầu tuyết, thực sự vô cùng mịn màng.

Thậm chí Đường Phong còn hoài nghi nếu mình huých nhẹ nàng một chút thì nàng sẽ vỡ tan ra.

Đường Phong đã từng có không ít nữ nhân, mỗi người có một vẻ khác nhau nhưng thực sự so sánh thì không có một ai có thể so được với Linh Khiếp Nhan trước mắt, loại da thịt làm người ta lưu luyến mãi không thôi.

Làn da trắng như tuyết, nụ cười như đóa sen nở rộ, hàm răng trắng sáng, thân thể yêu kiều hơi khom lưng.

Giờ khắc này nhìn Linh Khiếp Nhan không thể nói lên được vẻ mỹ lệ của nàng bằng lời! Đường Phong cảm thấy ngây dại.

- Đẹp mắt không?

Linh Khiếp Nhan bị Đường Phong nhìn đến nổi đỏ mặt, trừng mắt nhìn hắn nhẹ giọng hỏi.

Đường Phong chất phác gật đầu, chợt mạnh mẽ tỉnh ngộ lại hỏi:

- Thành công rồi sao?

- Ừm.

Nghe câu trả lời của nàng, cuối cùng Đường Phong cũng gỡ được tảng đá lớn vẫn đè trong lòng, không khỏi cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm hẳn.

Tuy rằng hai tháng này Đường Phong cũng chưa từng làm chuyện gì, chỉ bồi tiếp Linh Khiếp Nhan trò

Hiện giờ đồ đệ gặp chuyện không may, thân làm sư phụ sao có thể buông tay mặc kệ. Nếu như Chu Tiểu Diệp ở một môn phái nào đó phải chịu cực khổ, chúng quy vẫn phải có người ra mặt vì nàng.

Tuy rằng Linh Khiếp Nhan cực kỳ buồn ngủ nhưng nàng lại càng thích thú hơn, đã qua bao nhiêu năm rồi cuối cùng nàng cũng được sở hữu thân thể của chính mình, tự hô hấp trong không khí, có thể cảm nhận tới sinh cơ trong thiên địa, nàng vô cùng hài lòng với tất cả những điều này, một đường đi tới bước này không hề dừng lại, dù cho gặp phải mấy con sâu nha đầu này cũng phải quan sát thật kỹ hồi lâu.

1210. Chương 1028: Tìm Hiểu Tin Tức

Đi khoảng hai canh giờ, cuối cùng Linh Khiếp Nhan cũng tới cực hạn của mình, Đường Phong bắt đầu đi đành phải công nàng đi tiếp.

Một ngày sau, Đường Phong mới lững thững đi tới Bái Nguyệt Thành.

Thành trì này trước đây Đường Phong cũng không có thời gian đi vào, nói đến cũng thật tức cười, lần trước thông qua Vạn Ma Quật mà tiến vào, cũng không hề biết trong đó có trận pháp hay huyền cơ gì không, mình nhìn người dân nơi đây đều thấy hình thù ma quái kỳ lạ, thực ra người ta cũng giống như mình, có miệng có mũi rõ ràng là nhân loại.

Đứng ở trước Bái Nguyệt Thành, Đường Phong kinh ngạc nhìn quy mô của thành trì này, độ lớn của thành trì này hơn bất kỳ thành trì nào mà Đường Phong được biết, thực sự là có chút bất ngờ.

Trong thành trì này quả thật có một ít người của thế tục trong đó, Đường Phong đã đi qua không ít thành trì nhưng không có một thành trì nào có thể đánh đồng cùng với Bái Nguyệt Thành này.

Từ chỗ ngồi mà hắn đang ngồi hiện giờ cách tường thành khoảng vài trăm dặm, lấy thị lực của Đường Phong nhìn qua cũng không thấy được đích đến cuối cùng. Hơn nữa thành trì này khiến cho người ta có cảm giác cổ hoang, nó giống như một con hồng hoang cự thú phủ phục ở chỗ này, đang ngủ say bất tỉnh, loại khí tức hồng hoang này khiến cho Đường Phong không khỏi rung mình, thành trì này không biết đã đứng vững ở đây bao nhiêu năm rồi mới có loại thần vận như vậy.

Đây là thành trì của thế giới bên ngoài! Đường Phong hít sâu vào một hơi, lưng công Linh Khiếp Nhan bước vào trong.

Vừa mới bước vào gặp phải quang cảnh nhộn nhịp tấp nập, Bái Nguyệt Thành rất nhộn nhạo, người đi đường chen nhau liên tục, tùy ý có thể thấy được người tu luyện mang theo đao kiếm, hơn nữa cao thủ lại rất nhiều.

Đường Phong lén lút thả ra thần thức nhân biết liền thấy được vô số cao thủ Thiên Giai đi lại trong đám người này, thậm chí có cả một ít cao thủ Linh Giai.

Cảm nhận được điều này không khỏi khiến cho Đường Phong cảm khái, thế giới bên ngoài quả nhiên là vô cùng khác biệt nha.

Ở trong thế tục, cho dù là cao thủ Thiên Giai cũng khó gặp một người. Ở trong Linh Mạch Chi Địa cao thủ Thiên Giai cũng có không ít, những cao thủ Linh Giai đều giống như là cao nhân. Nhưng mà ở chỗ này đều giống như một người thường, đi lại tấp nập trong thành.

Tuy rằng cao thủ rất nhiều nhưng Đường Phong không phát hiện ai phi hành trên trời, điều này khiến cho hắn phải bỏ ý định bay trên trời trong đầu, chỉ có thể công Linh Khiếp Nhan trên lưng mà chậm rãi bước tiếp.

Rất nhanh, Đường Phong hấp dẫn không ít lực chú ý của những người đi đường, cũng không phải hắn làm chuyện gì khiến người khác chú ý mà chỉ bởi vì hình tượng của nha đầu Linh Khiếp Nhan mà thôi, một cô bé non nớt khoảng bảy tám tuổi lại có một đầu tóc bạc tới tận mắt cá chân, mặc quần áo trắng toát, cho dù ai thấy cũng không nhịn được phải nhìn thêm vài lần.

Trước tiên phải tìm một chỗ dừng chân đã, nếu không khẳng định sẽ có không ít phiền phức.

Cách không xa có một khách sạn bình dân, Đường Phong quyết định đi vào thật nhanh, ở trong khách sạn bình dân này cũng có không ít người, Đường Phong vừa bước vào liền hấp dẫn ánh mắt của không ít người.

Không để ý tới những người này, Đường Phong trực tiếp đi tới chỗ chưởng quỹ mở miệng hỏi:

- Chưởng quỹ còn có gian phòng nào không?

Chưởng quỹ đang tính sổ sách ngẩng đầu cười nói:

- Khách quan nói thế nào, làm gì có khách sạn nào không có phòng chứ? Phòng hảo hạng một đêm một khối linh thạch hạ cấp. khách quan muốn ở bao nhiêu ngày?

Đường Phong sững sốt, chợt nghĩ lại thế giới bên ngoài tiền thông dụng nhất không phải vàng bạc nữa, mà là linh thạch!

Trong Linh Mạch Chi Địa có vô số người tranh đoạt linh thạch, tới đây rồi dù là người thường cũng có lẽ có, nếu không kiểm tra qua ký ức của một số người chết sợ rằng Đường Phong cũng không biết được tin tức này.

- Ở trước ba ngày xem sao.

Đường Phong xoay người mang ba khối linh thạch hạ cấp từ trong không gian Mị Ảnh ra ngoài.

- Tốt, phòng số ba, đây là chìa khóa của khách quan, đi lên lầu hai mời rẽ trái ba lần liên tiếp, trong đó có một gian phòng.

- Ừm.

Đường Phong tiếp nhận chìa khóa đang dính xoay người đi, suy nghĩ một chút rồi móc ra một vật từ trong không gian Mị Ảnh đặt trước mặt chưởng quỹ hỏi:

- Chưởng quỹ biết đồ án này là của tông môn nào sử dụng không?

Thứ mà Đường Phong vừa lấy ra chính là miếng vải bọc đồ, trên miếng vải có hình đồ án đám mây đen giống như hình đầu lâu khô.

Đường Phong cũng kiểm tra qua không ít ký ức của người khác nhưng cũng không tìm được điều gì hữu dụng từ trong trí nhớ của họ cả.

Chưởng quỹ cười nói:

- Khách quan làm khó ta rồi, tiểu nhân chẳng qua chỉ là một người buôn bán tầm thường mà thôi, việc về các tông môn cũng không có lý giải nhiều. Nếu như khách quan muốn biết được tin tức về phương diện này, ta khuyên người nên đi tìm Khấu Cửu của bản thành, hắn có mặt thám khắp nơi, chuyện tình trên giang hồ không gì hắn không biết.

- Vậy hỏi chưởng quỹ người tên Khấu Cửu hiện giờ ở đâu?

Chưởng quỹ nở một nụ cười nói:

- Chuyện này ta cũng không rõ lắm nhưng khách quan có thể đi tìm các trà quán tửu lâu khác hỏi thử xem, thỉnh thoảng hắn nhàn rỗi vô sự đi tới những địa phương này, nếu như hắn có tiền thì... À, thấy Xuân Hoa Lâu đối diện không? Ở nơi này hắn có một cô nương rất thân mật, tiền hắn kiếm được đều nện cả vào trên người tiểu mẫu thân của hắn.

- Cảm tạ chưởng quỹ.

Đường Phong đáp lại.

Công Linh Khiếp Nhan trên lưng đi vào trong phòng, nhanh chóng đóng cửa phòng lại đưa Linh Khiếp Nhan lên giường bố trí ổn thỏa, lúc này Đường Phong mới cầm miếng vải bọc kia suy nghĩ xuất thân.

Mấy ngày hôm nay hắn một mực chỉ nghĩ về chuyện của Chu Tiểu Diệp bị người ta bắt đi, Chu Chính chỉ cho biết có hai tin tức là người bắt Chu Tiểu Diệp nữ nhân, cái thứ hai chính là đồ án trên miếng vải này.

Thế giới bên ngoài này quá rộng lớn, số lượng cao thủ cùng các môn phái không hề ít, Đường Phong không thể tìm từng người một được.

Kiểm tra qua ký ức nhiều người như vậy vẫn không thể tìm được đồ án này ở chỗ nào, Đường Phong phỏng chừng đồ án này có lẽ cũng không phải tiêu chí của tông môn nào, có khả năng rất cao là đồ án riêng biệt của chính nữ nhân đã bắt đi Chu Tiểu Điệp.

Đương nhiên đây cũng chỉ là suy đoán mà thôi, Đường Phong cũng chỉ ôm một tia kỳ vọng.

Cho dù bất kỳ địa phương nào cũng không thể thiếu tin tức linh thông, ở trong thế tục cũng vậy, ở trong Linh Mạch Chi Địa cũng vậy, ở đây cũng thế, một số người có sở trường khác nhau, các thủ đoạn tìm hiểu tin tức cũng cực kỳ khác biệt, bọn họ giao du đều rất rộng, nhận thức cũng rất nhiều loại người hỗn tạp, nhưng thường những người này có thể điều tra được các tin tức mà các tông môn khác không điều tra được.

1211. Chương 1029: Nghe Lén Góc Tường Người Ta (thượng).

Khấu Cửu này hẳn là loại người như vậy.

Linh Khiếp Nhan còn đang ngủ say bên trong, Đường Phong cũng không định đánh thức nàng, một mình đi xuống lầu dưới của khách sạn, tìm đến một quán trà trong Bái Nguyệt Thành ngồi xuống.

Qua một buổi chiều tìm hiểu Đường Phong vẫn không thể tìm được tung tích của Khấu Cửu.

Lúc trở lại khách sạn bình dân cũng là lúc thấy Linh Khiếp Nhan nằm ở trên giường ôm gối ngủ người ra.

- Phong ca ca đi đâu lâu vậy?

Nha đầu quệt miệng hỏi.

- Ra thăm dò tin tức.

Đường Phong thở dài một hơi.

- Về nha đầu Tiểu Điệp hay sao?

Linh Khiếp Nhan cực kỳ thông tuệ, tuy rằng Đường Phong còn chưa nói với nàng nhưng nàng có thể đoán được vì sao Đường Phong sẽ ở chỗ này.

- Phải.

- Lần sau mang theo ta với, một mình ta ở chỗ này vạn nhất có người xấu xông tới thì phải làm sao bây giờ?

- Nhưng mà nàng buồn ngủ a.

- Ta thu nhỏ lại nằm ngủ trong lòng ca ca cũng được.

Trong lúc nói chuyện Linh Khiếp Nhan ngáp liền mấy cái, đầu vẹo xuống ngã trên giường.

Đường Phong lắc đầu, qua bên đắp cho nàng một cái chăn, còn mình thì ngồi một chỗ khoanh chân nhắm mắt tu luyện.

Vài ngày tìm kiếm ở trong Bái Nguyệt Thành chủ yếu là la cà khắp các quán trà cùng quán rượu, nhưng Đường Phong vẫn không thể tìm được hình bóng của người tên là Khấu Cửu kia.

Chẳng qua tìm một người cũng không gian nan đến thế, nhưng bởi vì thân phận Đường Phong tương đối mẫn cảm, trước đó vài ngày còn giết vô số cao thủ ở Linh Mạch Chi Địa, hiện giờ tới địa bàn người khác tất nhiên không thể hành sự quá mức kiêu ngạo, bây giờ hẳn thế lực đơn bạc, lại ở trong một tòa thanh trì lớn như vậy, muốn tìm một người đơn giản vậy sao?

Năm ngày liên tiếp vẫn không thu hoạch được gì, Đường Phong nổi khùng thừa tiền chạy đến Xuân Hoa Lâu đối diện khách sạn bình dân.

Xuân Hoa Lâu là nơi mua tiếng cười, các cô nương ở đây trang điểm xinh đẹp, trang phục muôn màu muôn vẻ, đứng bên ngoài cửa lôi kéo khách vạn dặm vào trong. Loại địa phương ô tạp nhiều thứ thế này không

thích hợp cho Linh Khiếp Nhan đi theo, nhưng cũng không thể để nàng lại ở trong khách sạn bình dân, cho nên Đường Phong bảo nàng thu nhỏ lại rồi chui vào trong ngực mình.

Gọi một cô nương, một bàn rượu và thức ăn, Đường Phong một bên ngồi chờ ở trong đại sảnh, một bên ngắm nhìn những cô nương thoát nhìn xinh đẹp đang uốn éo nơi đây.

Những cô nương này rất nhiệt tình, đối mặt với bất kỳ ai các nàng đều vẫn vậy, dù cho khách nhân có là con cóc đi chăng nữa thì cũng phải tươi cười chào đón, huống chi Đường Phong lớn lên tuần tú lịch sự, tất nhiên các nàng đều vui vẻ trong lòng.

Một nàng ngồi trên đùi Đường Phong tiếp hần uống rượu, nhưng được một lúc thì bị Linh Khiếp Nhan vụng trộm cấu vài cái, đôi mắt ngập nước nói thầm:

- Trong lòng công tử hình như cất dấu kim châm...

Đường Phong cười gượng ha hả hai tiếng, cũng không dám nói tiếp nữa, khóe mắt nhìn xuyên qua vạt áo thấy Linh Khiếp Nhan đang tung quyền giơ chân đâm đá vào mình.

Đường Phong chỉ ngồi ở chỗ này uống rượu, tay chân cũng chưa từng vượt quá quy củ mà chạm tới cô nương kia một lần nào, lời nói cũng vô cùng khách khí không hề có chút đường đột vội vàng, tình hình này ở thanh lâu quả thực kỳ quái, nhưng mà Đường Phong đã trả linh thạch cho nên cô nương kia cũng chỉ có thể ngồi bồi tiếp ở đây.

Bỏ ra công sức như vậy cuối cùng cũng không phụ lòng người, trong lúc Đường Phong hoài nghi không biết hôm nay Khấu Cửu có thể đến đây hay không thì bên ngoài cửa có một nam nhân xấu xí đi vào, nam nhân này có một đôi mắt híp kéo dài lộ ra quang mang khôn khéo, trên cằm hần có một chòm râu đen, trên chòm râu đen điểm xuyết vài sợi râu trắng.

Trong lúc hần vừa đi vào, tinh thần của Đường Phong không khỏi chấn động mãnh liệt.

Tuy rằng chưa bao giờ gặp qua Khấu Cửu nhưng mà hần đã hỏi qua khá nhiều tin tức về hần cho nên Đường Phong biết được đặc thù của bộ mặt người này, trên chòm râu đen có một đám râu trắng quả thực lập dị, nếu như Đường Phong còn không nhận ra được thì thật có quý.

- Khấu gia, bao nhiêu ngày rồi ngài không thèm ngó ngang tới người ta nữa sao? Người ta nhớ người muốn chết.

Một cô nương là khách quen của Khấu Cửu đi lên nghênh tiếp, một bộ dáng u oán và ngữ khí đau khổ khiến người nghe thương tâm muốn rơi lệ.

Đường Phong âm thầm lắc đầu, thầm nghĩ quả nhiên nữ nhân chỗ này đều là diễn viên trời sinh.

Cô nương kia vừa nói vừa vươn đôi tay trắng nõn lên giống như hai con rắn quấn quanh cổ của Khấu Cửu, thân thể uyển chuyển cũng kề sát tới bên cạnh, Khấu Cửu cười hắc hắc đưa tay ra xoa trên bộ ngực no đủ của nàng, đôi mắt của cô nương kia càng tuôn ra hai hàng lệ mông lung đứng dậy cầm khăn lụa thơm phất vào mặt Khấu Cửu oán trách nói:

- Đau muốn chết, không biết dịu dàng một chút hay sao?

- Oa, hơn mười ngày không thấy, ngực của Tiểu Thúy Nhi lại càng co dãn nha.

Khấu Cửu hít sâu vào một hơi lộ ra thần sắc say sưa.

Cô nương tên gọi Tiểu Thúy Nhi che miệng cười duyên nói:

- Khấu gia toàn lừa người ta thôi.

Khấu Cửu cười dâm một tiếng, ôm eo thon của Tiểu Thúy Nhi rồi nói:

- Đưa ta tới một gian phòng, ta có thứ tốt muốn cho người xem.

- Vâng.

Cô nương Tiểu Thúy Nhi cười hớn hở gạt đầu, dẫn Khấu Cửu đi lên lầu,

Đường Phong nhìn thân ảnh của hai người đi vào trong phòng, lúc này mới thầm cười một tiếng. Khấu Cửu này quả nhiên có chút bản lĩnh, tuy rằng cảnh giới không cao chỉ có trình độ Địa Giai nhưng mà tốc độ tay của hắn lại tương đối nhanh.

Vừa lúc hắn đang liếc mắt đưa tình với Tiểu Thúy, một tay ôm eo thon của Tiểu Thúy, còn một tay khác nhanh chóng lướt qua bên hông của một người nam nhân gần đó.

Đường Phong thấy rõ Khấu Cửu cầm lấy thứ gì đó ở bên trong thắt lưng người kia ra ngoài.

Tất cả những chuyện này phát sinh quá nhanh, không chỉ Tiểu Thúy không phát hiện được mà ngay cả người bị mất đồ kia cũng không hề hay biết. Nếu như không phải Đường Phong ngồi ở vị trí thuận lợi để quan sát chỉ sợ cũng không phát hiện được.

Quả nhiên là ba trăm sáu mươi nghề, nghề nào cũng có chuyên gia nha, lấy cảnh giới Địa Giai mà có thể luyện được tốc độ tay như vậy thực sự khó có được.

- Cô nương, chúng ta vào trong phòng trò chuyện đi? Nơi này có chút hỗn loạn.

Đường Phong quay đầu lại nhìn cô nương đang bồi tiếp mình nói.

- Tự nhiên có thể.

Cô nương kia nghe Đường Phong nói xong không khỏi cười thầm một tiếng, nghĩ rằng nam nhân tới nơi này đều mua vui lấy tiếng cười là chính, vừa nhìn người nghiêm túc tay cũng không chiếm tiên nghi còn tưởng người là một người đứng đắn, không nghĩ tới người cũng không khác gì những tên kia.

1212. Chương 1029: Nghe Lén Góc Tường Người Ta (hạ)

- Gian phòng kia thì sao?

Đường Phong chỉ vào gian phòng bên cạnh gian phòng mà Tiểu Thúy và Khấu Cửu vừa vào.

Cô nương cười nói:

- Để ta đi trước xem bên trong có người hay không.

Lời vừa dứt liền đứng dậy đi lên lầu.

Một lát sau, cô nương lại đi xuống, đưa tay kéo Đường Phong dậy nói:

- Mời công tử đi theo ta, trong phòng trống không.

Theo nàng đi vào trong phòng, vừa mới bước qua cửa phòng, Đường Phong còn chưa kịp nói gì thì Linh Khiếp Nhan ở trong túi áo đã quất lên một tiếng xông ra, thân thể nho nhỏ giữa không trung lơ lửng ra một đoạn dây trắng, một nắm tay mạnh mẽ đâm vào gáy của nàng.

Vị cô nương này hét lên một tiếng rồi ngã gục xuống, nhanh chóng gọn gang, cổ họng không kịp kêu lên tiếng nào.

Linh Khiếp Nhan một chiêu đánh ngất cô nàng, thân thể ở giữa không trung bay ngược trở về ngồi ngay ngắn trên vai Đường Phong, lay động hai chân khê hừ một tiếng.

- Nàng đánh người ta làm gì?

Đường Phong ngạc nhiên hỏi.

- Không biết xấu hổ, không có ý tứ gì! Vừa nghĩ tới đã muốn đánh đòn nàng rồi, chẳng qua bên ngoài có nhiều người không tiện động thủ!

Linh Khiếp Nhan vỗ tay, phun ra một ngụm tức giận, tâm tình giải tỏa tinh thần không khỏi thư sướng hơn rất nhiều.

Đường Phong cười khổ không ngớt, chỉ có thể khom lưng ôm vị cô nương này đưa lên trên giường.

Xong việc, Đường Phong ngồi xuống ghế, châm cho mình một ly trà, lẳng lặng chờ đợi bởi vì hắn biết Khấu Cửu sẽ không qua đêm ở chỗ này, cho nên Đường Phong mới bảo cô nương kia đưa mình tới căn phòng này.

Dù sao nếu ngồi trong đại sảnh uống rượu nói chuyện cả đêm thì thật có chút tức cười, nếu như phải đợi thì tốt nhất nên vào trong phòng chờ.

Linh Khiếp Nhan cũng khôi phục lại bộ dáng vốn có của mình lần thứ hai, lúc này bộ dáng cô bé bảy tám tuổi không còn nữa mà trở thành một đại mỹ nữ xinh đẹp. Nha đầu này cũng cực kỳ thẳng thắn, trực tiếp lột sạch y phục của cô nương trên giường để mình mặc vào, sau đó ngồi xuống trước mặt Đường Phong.

Tiếng nói chuyện không ngừng truyền đến sát vách, tuy rằng Khấu Cửu và Tiểu Thúy Nhi cố gắng hạ thấp thanh âm của mình xuống nhưng với thính lực của Đường Phong và Linh Khiếp Nhan thì muốn nghe được quá dễ dàng.

Đầu tiên hai người nói liên miên một lúc những lời âu yếm với nhau khiến cho Đường Phong và Linh Khiếp Nhan cực kỳ phiền muộn, nha đầu này chỉ muốn phỉ nhổ nói:

- Hai người này cũng quá giả tạo, những lời này đều là giả dối hết, cũng không phải từ trong tâm can bọn họ nói ra.

Đường Phong nói:

- Hai người này nói chơi mà thôi, cần gì phải chăm chú nghe.

Linh Khiếp Nhan như con mèo nhỏ đùa cợt đánh giá Đường Phong nói:

- Được rồi, Phong ca ca nghe qua cũng có vẻ am hiểu nhỉ.

Thiếu chút nữa Đường Phong phun ra ngụm trà đang ngậm trong miệng, hồi tưởng tới mấy năm nay mình cũng đi kỹ viện không ít, tuy rằng đều là chuyện bất đắc dĩ cũng chưa làm điều gì xấu cả, nhưng hiện giờ bị Linh Khiếp Nhan vạch trần khiến nét mặt có chút co quắp lại.

Vết nhơ của đời người a! May mà những việc này các tỷ muội đều không biết.

- Nữ nhân bên ngoài đều như vậy sao?

Linh Khiếp Nhan như cơn gió nhẹ tiếp cận đến sát Đường Phong, nhìn hắn gần trong gang tấc, đôi mắt quyến rũ buồn bã nói:

- Ta cũng được chứ?

Đường Phong nuốt một ngụm nước bọt, nhìn đôi môi đỏ chót trước mắt, một màu sắc diễm lệ giống như bảo thạch toát ra một cỗ mê hoặc nhân tâm.

Đột nhiên Đường Phong cảm thấy hô hấp của mình chợt gấp gấp hơn nhiều.

- Lạc lạc...

Linh Khiếp Nhan ngồi trở lại, cười giảo hoạt vô cùng.

- Thật không nên để nàng nuốt đi tinh hồn quyến rũ!

Đường Phong lắc đầu, Linh Khiếp Nhan đơn thuần khả ái trước đây chạy đi đâu mất rồi? Từ lúc nàng nuốt kiếm linh thì càng trở nên bá đạo độc ác, lúc nuốt đi tinh hồn quyến rũ thì giống như là hồ ly.

- Khấu gia, đây là cái gì a?

Thanh âm nghi hoặc của Tiểu Thúy Nhi ở phòng bên cạnh truyền đến.

- Ta cũng không hiểu được.

Thanh âm của Khấu Cửu lộ ra chút đắc ý.

- Vài ngày trước ta tìm được nó ở trên một người cao thủ, người này dám xem thường ta, Khấu gia liền cho hắn biết được sự lợi hại của ta. Đây là lệnh bài của tông môn hắn, nếu đánh mất vật này thì khi trở về chắc chắn hắn sẽ bị quở trách.

- Đáng tiếc cái này là gỗ điêu khắc thành, nếu như nó là linh thạch điêu khắc thì coi như đáng giá để làm đồ chơi.

- Không quản cái này làm từ tài liệu gì nữa, Khấu gia ta hơn mười ngày nay chưa được gần gũi nữ sắc, hôm nay phải hảo hảo yêu thương người.

Nụ cười đậm đàng của Khấu Cửu truyền tới.

- Ai nha nhẹ thôi, Khấu Cửu người không biết thương tiếc người ta.

Cùng với một số âm thanh cỏi quần áo thì tiếng động của âm thanh ân ái cũng truyền tới.

Nghe lên người ta làm việc thật sự không có đạo đức, khuôn mặt của Đường Phong nghe thấy đỏ tới tận mang tai, vừa mới thu liễm tâm thần thì bên cạnh lại truyền tới từng đợt hít thở ồ ồ.

Quay đầu nhìn, suýt chút nữa Đường Phong cười to thành tiếng, hắn thấy vẻ mặt của Linh Khiếp Nhan cũng vô cùng hồng nhuận, hô hấp trầm trọng không thoát được ra. Thậm chí Đường Phong còn thấy khí nóng phun ra từ trong mũi nàng.

Đưa tay vỗ vỗ trên đầu nàng, Đường Phong nói:

- Tâm tình yên tĩnh tự nhiên sẽ hạ hỏa.

- Ừm.

Lần này Linh Khiếp Nhan không làm càn, trái lại gật đầu hít một hơi sâu vào trong ngực ổn định tâm tình.

Một lát sau, Linh Khiếp Nhan thốt ra một câu khiến Đường Phong học máu:

- Thì ra động tình là cảm giác như thế này.

- Không nói không được sao!

Đường Phong trừng mắt nhìn nàng.

- Trước đây nàng chiếm thân thể của người khác cũng không phải chưa từng cảm nhận qua.

- Cái đó không giống nhau, đây là thân thể của người khác, còn hiện giờ là thân thể của ta.

Biểu tình của Linh Khiếp Nhan rất chăm chú, trong giây lát liền biến sắc, nhẹ giọng nói:

- Có sát khí!

Vùng xung quanh lông mày của Đường Phong cũng rung lên, Linh Khiếp Nhan cảm nhận được sát khí này, tự nhiên hắn cũng cảm nhận được, chẳng qua nó rất nhẹ mà thôi, hiển nhiên là người này cố gắng ẩn tàng, nhưng mà vì sao phải ẩn dấu, nếu như muốn giết người cũng không có biện pháp che giấu.

- Không phải tới vì chúng ta.

Đường Phong lắc đầu, hắn đến đây lần đầu tiên, bình thường hành sự đều nhún nhường, tất nhiên không thể bại lộ hành tung.

Người trong giang hồ, sao tránh khỏi được đao kiếm, mỗi một người sống trong giang hồ đều nói rõ ràng chí lý, mặc dù cho người là cao thủ hay người kém cỏi cũng vậy, một khi đã kết thành hận thù với ai đó thì sẽ bị người ta trả thù hàng ngày. Số người trên giang hồ bị đánh lén mà chết mỗi ngày đều vô số không kể hết, việc đánh lén và phản đánh lén nhìn mãi cũng quen mắt, đây là chuyện thường xuyên diễn ra.

1213. Chương 1030: Lưu Lại Thứ Đó (thượng).

Mà loại địa phương ẩn chứa đủ các thể loại người như này càng dễ xuất hiện việc này hơn, bởi vì lúc hành sự với nữ nhân cũng là lúc buông thả tâm thần của mình, cho dù cao thủ lợi hại đi nữa cũng phải có giây phút thư giãn. Nguyên bản Đường Phong cho rằng sát khí kia là đi đánh lén một cao thủ nào đó, nhưng mà rất nhanh hắn phát hiện mình đã sai rồi, ở gian phòng sát vách truyền đến một tiếng vang nhỏ, đó là

thanh âm cửa phòng bị nhu kính đánh văng ra, hần chợt nghe thấy thanh âm của Khấu Cửu và Tiểu Thúy Nhi dừng lại, ngay sau đó một tiếng kêu thê lương ngán ngùi truyền ra ngoài.

Đó là thanh âm của người trước khi chết phát ra. Đường Phong biến sắc không kịp nghĩ ngợi gì hơn vội vàng biến mất tại chỗ, người tới trả thù thì ra lại nhằm vào Khấu Cửu. Đường Phong và Khấu Cửu cũng không có giao tình gì nhưng còn phải nhờ hần do thám tin tức, tự nhiên không thể để hần chết đi như vậy được.

Động tác người này rất nhanh, cùng lúc Đường Phong bay vút vào trong gian phòng chỉ thấy được trên giường của Tiểu Thúy Nhi có một lỗ thủng phía sau, thân thể nàng trần truồng đang nằm trên người Khấu Cửu, máu tươi từ lỗ thủng kia chảy róc rách xuống dưới nhiễm đỏ cả chăn đệm và ga giường.

Mà ở bên cạnh giường, có một trung niên khoảng ba mươi tuổi đang cầm một thanh kiếm trên tay, hần nhìn Khấu Cửu u ám, chiến ý trên người tỏa ra không ngớt, toàn thân Khấu Cửu đổ mồ hôi lạnh liên tục, hần nhìn người mới đến một cách kinh khủng, thần sắc trên mặt tràn đầy hối hận và sợ hãi.

- Dám trộm đồ vật của ta, muốn chết!

Người nọ lạnh giọng quát lên:

- Thứ đó ở đâu?

- Ở.... ở trong quần áo...

Thực lực Khấu Cửu không cao, trải qua chuyện kinh sợ này không dám giấu diếm điều gì cả, trực tiếp chỉ ra chỗ giấu đồ.

Người nọ cười lạnh một tiếng, rõ ràng không có dự định buông tha Khấu Cửu, trường kiếm trên tay chém xuống đầu Khấu Cửu, Đường Phong cảm thấy thời cơ không ổn, đưa tay tung ra một thanh phi đao bắn vào trường kiếm của người nọ. Lực đạo mãnh mẽ chém trường kiếm của hần thành hai đoạn. Cùng lúc đó thân thể Đường Phong chợt lóe lên chặn giữa Khấu Cửu và người trung niên.

Thân phận người này không rõ, nhưng mà khi trường kiếm trên tay hần bị chém gãy thì khuôn mặt hần cũng biến sắc, biết rõ Đường Phong không phải là người mà mình có thể trêu chọc, lập tức cảnh giác nói:

- Các hạ là người phương nào, vì sao lại nhúng tay vào việc của ta?

- Cứu mạng a! Người này muốn giết ta, đại hiệp người cứu mạng ta!

Khấu Cửu từ trên giường lao xuống, trốn phía sau lưng Đường Phong, Đường Phong nhú mày, hần nghe trộm cũng biết Khấu Cửu trộm đồ vật nào đó của người này cho nên mới bị truy tìm tới tận đây.

Mà tên này vừa ra tay liền giết người diệt khẩu, có lẽ đồ vật bị trộm kia không bình thường. Chẳng qua người này chỉ có cảnh giới Thiên Giai, Đường Phong muốn đối phó hần tự nhiên dễ như chơi, sau đó hần cảm nhận được xuân lâu nho nhỏ này ẩn tàng không chỉ có một cao thủ. Những cao thủ này vô cùng bí mật nhanh chóng chạy vào gian phòng của Khấu Cửu, lúc trung niên kia định hạ thủ hần thì Đường Phong mới cảm nhận được đám người mới tới này, từng đạo khí tức dưới sự cảm nhận của Đường Phong căn bản không che giấu được. Rốt cuộc những người này muốn làm gì? Tất cả tụ tập lại ở chỗ này chỉ để đối phó với một người cảnh giới Địa Giai như Khấu Cửu thôi sao? Trận thế này cũng không khỏi quá mức đi.

- Lăn ra đây!

Đường Phong vùng tay lên, một cỗ chuông kinh đánh vào cửa sổ trên mái nhà, chuông kinh còn chưa tới thì một nam tử mặc đồ đen đột nhiên nhảy ra.

Đường Phong vừa động thủ giống như phá vỡ tổ ong vỡ vụn.

Từ trên mái nhà truyền tới một tiếng nổ, một người phá vỡ nóc nhà nhảy xuống, tay cầm một thanh đao lớn có đao mang khoảng ba thước chém thẳng xuống đầu Đường Phong, không chỉ có vậy, ở sát vách gian phòng cũng đồng loạt bị đánh vỡ, một đám người xông vào trong phòng liên tục, những người này không phân tốt xấu đều động thủ với người khác luôn.

Người đầu tiên chạy tới giết chết Tiểu Thúy Nhi chưa kịp phản ứng thì đã bị loạn kiếm phân thân.

Toàn bộ Xuân Hoa Lâu đột nhiên trở nên gió tanh mưa máu, nguyên bản những khách nhân đang trò chuyện với các cô nương liền thay đổi bộ mặt, tất cả đều dời khỏi chỗ ngồi vọt qua bên này. Đường Phong đứng sừng sững tại chỗ, thanh thứ thần binh trên tay huy động không hề hở chặn lại tất cả các công kích đánh tới từ xung quanh.

- Linh Giai?

Trong trận hỗn chiến, Đường Phong vô cùng kinh ngạc. Những người này đều không phải một bọn, trong thời gian ngắn đã có ít nhất năm sáu người bị chém chết, khiến cho Đường Phong giật mình hơn chính là trong số này còn có mấy cao thủ Linh Giai. Đường Phong giật mình, những người khác cũng giật mình, một đám người vây bắt Đường Phong cũng không thể tổn thương tới hắn, thậm chí còn bị trường kiếm của hắn chấn cho cánh tay tê dại. Tự nhiên ai nấy đều hiểu Đường Phong cũng là một cao thủ.

- Đoạt thứ đó trước đã!

Một người Linh Giai trong đó thấy không làm gì được Đường Phong, hắn vung tay lên tóm lấy y phục trên giường của Khấu Cửu.

Không chờ cho hắn đắc thủ, một thân ảnh nhanh nhẹn phóng trước một bước thò cánh tay tóm lấy đồng y phục rồi chọt lên đến bên cạnh Đường Phong.

Linh Khiếp Nhan đi theo Đường Phong bước vào, cũng không biết trước mắt xảy ra chuyện gì, hầu như là phản xạ có điều kiện mà tóm lấy y phục. Lần này Đường Phong trở thành cái đích cho mọi người cướp đoạt. Tất cả mọi người đều quay sang nhìn Đường Phong, nét mặt thận trọng và không có ý tốt.

- Để y phục và người này lưu lại, các hạ có thể rời đi.

Một cao thủ Linh Giai trong đó mở miệng nói.

Toàn thân Khấu Cửu run rẩy không ngớt, trốn ở phía sau năn nỉ nói:

- Đại hiệp, không nên bỏ ta lại a.

Thần sắc Đường Phong ngưng trọng, nhìn người nọ mở miệng nói:

- Ta vô ý dính vào ân oán của các người, chẳng qua người này còn có một chút tác dụng đối với ta, thỉnh chư vị cho đi.

- Không được, hắn biết quá nhiều.

Tên cao thủ Linh Giai kia lạnh lùng lắc đầu.

- Người cứu mạng ta đi đại hiệp, ta thực sự không biết vì sao đắc tội với bọn họ, cầu đại hiệp cứu ta, Khấu Cửu nguyện làm thân trâu ngựa để báo đáp.

- Câm miệng!

Nghe hắn lảm nhảm như thế, Linh Khiếp Nhan cho hắn một cái tát, đầu của Khấu Cửu rụt lại, trầm mặc không nói nữa.

- Hắn phải chết?

Đường Phong suy nghĩ hồi.

- Phải.

- Ha ha, việc hôm nay tuy rằng ta cũng không hiểu rõ lắm nhưng mà hiện giờ ta cũng dính dáng vào trong đó rồi, có phải là ta cũng nên chết?

Đường Phong nở nụ cười hồi lại. Đối phương không trả lời nhưng ánh mắt có chút chần chừ. Đường Phong gạt đầu, hắn đã biết trong lòng những người này suy nghĩ thế nào, vậy thì không cần phải nhiều lời vô ích nữa.

1214. Chương 1030: Lưu Lại Thứ Đó (hạ).

Hướng ánh mắt ra đầu cho Linh Khiếp Nhan, Đường Phong một bên ôm Khấu Cửu, thân thể bắn ra ngoài chạy trốn, thứ thần binh trên tay toát ra kiếm mang, quát lạnh nói:

- Ai cản đường phải chết!

Ở đây thực sự không thích hợp cho việc chiến đấu, tuy rằng việc này liên lụy tới rất nhiều người nhưng nhiều hơn là những người vô tội, nếu như thực sự đánh nhau thì sẽ có thương vong vô số. Hiện giờ tốt nhất là mang Khấu Cửu rời đi.

- Lưu thứ đó lại.

Một tiếng gầm truyền lên, tất cả mọi người di động dừng mãnh đuổi theo Đường Phong.

Thế nhưng không đợi những người này kịp lao ra, một cỗ uy áp đột nhiên từ trên trời giáng xuống. Cỗ uy áp này phẳng phát như đèn bẹp tất cả mọi thứ đổ nát tan tành, khiến cho bước chân mọi người chùn lại không đi tiếp, vẻ mặt lộ ra thần sắc khủng hoảng cùng kiêng kỵ.

Linh Giai thượng phẩm!

Ở trong một xuân lâu nhỏ đột nhiên xuất hiện một cao thủ Linh Giai thượng phẩm, điều này khiến cho mọi người cảm thấy không thể tưởng tượng được, bởi vì dù là thế giới bên ngoài, cao thủ Linh Giai thượng phẩm cũng giống như thần long thấy đầu không thấy đuôi, là một nhân vật không phải ai cũng có thể thấy được.

Thừa dịp mọi người còn đang bàng hoàng, Linh Khiếp Nhan và Đường Phong vội vã thoát khỏi Xuân Hoa Lâu, lợi dụng bóng đêm nhanh chóng thoát ra ngoài Bái Nguyệt Thành.

Cỗ khí thể Linh Giai thượng phẩm vừa rời kỳ thực cũng không phải do cao thủ nào phóng xuất ra, mà do Linh Khiếp Nhan dùng để uy hiếp địch nhân. Khi Linh Khiếp Nhan trọng tổ lại thân thể, bản thân nàng chỉ có thực lực Thiên Giai, thực lực bậc này không đáng nhắc tới, nhưng mà lực lượng thần hồn lại là Linh Giai thượng phẩm thì bất kỳ kẻ nào cũng không thể khinh thường.

- Đi mau!

Nha đầu vội vàng hô lên một tiếng theo sát phía sau Đường Phong, những người đó cũng không phải kẻ ngu si, chỉ bằng vào một cỗ khí thể Linh Giai thượng phẩm sợ rằng không thể trấn trụ bọn họ lại được lâu, nếu không đi nhanh thì chỉ sợ rất khó thoát thân được.

Quả nhiên, sau khi Đường Phong và Linh Khiếp Nhan rời khỏi Xuân Hoa Lâu một lát, mọi người cũng không thấy cao thủ Linh Giai thượng phẩm ở đâu, tất cả chợt hiểu ra vội vàng đuổi theo hai người kia.

Chẳng qua chỉ trong chốc lát dừng lại đã khiến cho Đường Phong chạy được rất xa. Đến nước bất đắc dĩ, những người này cũng bất chấp quấy rầy sự thanh tịnh của người khác, triển khai thực lực bay lên bầu trời

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, tâm tình Đường Phong bình tĩnh trở lại. Kỳ thực hắn cũng không ôm nhiều hy vọng vào Khấu Cửu, dù sao hắn cũng chỉ là một tiểu nhân vật trên giang hồ mà thôi, làm sao biết được chuyện tình khắp nơi được.

- Được rồi, người đi đi, bây giờ không còn chuyện của người nữa.

Đường Phong khoát tay áo về phía hắn.

- Ân công để tiểu nhân đi đâu bây giờ?

Khấu Cửu nhún nhó không thôi:

- Nếu như lúc này tiểu nhân quay lại Bái Nguyệt Thành sợ sẽ bị người ta phát hiện.

- Cho nên người còn muốn đi theo ta?

Đường Phong khẽ cười một tiếng chậm rãi lắc đầu.

- Cứu người cứu cho trót, đưa phạt tới tận Tây Thiên, ân công cứu tiểu nhân ra khỏi biển khổ, vậy thì cứ để tiểu nhân ở bên cạnh làm giúp việc cho người, bản lĩnh khác tiểu nhân không có nhưng mà nhận biết sắc mặt người khác để nói chuyện thì cũng là hạng nhất.

- Người nhìn xem sắc mặt hiện giờ của ta!

Đường Phong nhìn hắn cười cười.

- Nhìn ra cái gì không?

- A... Ha ha....

Khấu Cửu cười gượng không ngớt.

Không chờ cho Khấu Cửu nói thêm câu nào, Đường Phong nháy mắt với Linh Khiếp Nhan, hắn chợt ôm lấy vòng eo của nàng, tung người bay đi.

Âm thanh của Khấu Cửu truyền đến phía sau:

- Ân công chờ với! Ân công không nên bỏ ta a...

1216. Chương 1032: Rốt Cuộc Đã Gặp Ở Đâu.

Cũng không phải Đường Phong qua sông rút vãn mà chỉ do giao tình của hắn cùng Khấu Cửu cũng không đến mức phải bảo vệ an toàn, thứ hai nếu như thực sự mang theo hắn cũng không có phương tiên. Huống chi Khấu Cửu là người thông minh, loại người như hắn muốn sống sót chỉ ít cũng có trăm nghìn loại phương pháp, trừ khi hắn muốn tìm đến cái chết mới quay trở lại Bái Nguyệt Thành.

Bóng đêm mịt mờ bao phủ rất nhanh thân ảnh của Đường Phong, Khấu Cửu uể oải nhìn phương hướng rời đi của Đường Phong, nghiêng răng nghiêng lợi thóa mạ nói:

- Không biết hôm nay là cái ngày chó mà gì nữa, mọi chuyện của Khấu đại gia đều không tốt lành, thật sự là tức chết ta!

Một bên mắng, một bên Khấu Cửu đá mạnh vào không khí trước mặt để xa hết tức giận.

Trong lúc hắn đang đá, ở trước mặt đột nhiên có một thân ảnh hiện ra, thân ảnh này xuất hiện nhàn nhạt ở trước mặt Khấu Cửu, tràn ngập quỷ dị khiến cho mồ hôi lạnh của hắn chảy ra khắp toàn thân, đặt móng ngòi bệt xuống đất.

Một lát sau, bóng người nhàn nhạt kia ngưng lại thành thực thể, một người gầy gò không nhìn rõ khuôn mặt xuất hiện ở trước mắt Khấu Cửu, vươn một bàn tay khô gầy tóm lấy Khấu Cửu đè xuống, thanh âm lạnh băng khiến cho hắn lạnh xương sống vang lên:

- Lệnh bài ở đâu?

- Lệnh bài nào cơ?

Lúc trước Khấu Cửu ở trong Xuân Hoa Lâu nói thật đã bị dọa gần chết, hiện giờ tự nhiên không dám nói như thế nữa, hắn thâm nghĩ mình giả bộ hồ đồ, nhìn xem có thể lưu lại một đường sinh cơ hay không, mặt khác hai chân cử động, ý đồ tìm cách thoát khỏi người đang nói chuyện trước mắt này.

- Không nói sẽ chết!

Trong lúc nói chuyện, bàn tay tóm lấy Khấu Cửu dùng lực khiến cho tròng mắt của hắn trắng dã.

- Lệnh bài... bị người kia cầm đi.... Cầm đi rồi...cũng không còn ở trên người ta!

- Hắn đi về hướng nào?

Khấu Cửu nhanh tay chỉ về phương hướng mà Đường Phong ly khai, động tác này vừa làm xong thì cổ hắn truyền đến tiếng xương gãy răng rắc giòn tan, sinh cơ trong người Khấu Cửu nhanh chóng tiêu tán.

Người này tiện tay ném thi thể Khấu Cửu sang một bên, nhìn về phương hướng mà Đường Phong bỏ đi cười khằng khặc hai tiếng quái dị, tràng cảnh quỷ dị bắt đầu xuất hiện lần thứ hai, chỉ thấy thân ảnh của hắn chợt trở nên nhàn nhạt dần dần rồi biến mất không còn tung tích.

Cùng lúc đó, Đường Phong ở xa hơn mười dặm mạnh mẽ ngừng bước, quay đầu nhìn lại.

- Phong ca ca làm sao vậy?

Đường Phong ngưng thần cảm nhận trong chốc lát, sau mới chậm rãi lắc đầu nói:

- Không có việc gì.

Vùng phụ cận của Bái Nguyệt Thành hiện giờ khảng đĩnh vô cùng hỗn loạn, Đường Phong mang theo Linh Khiếp Nhan chạy tới vài trăm dặm bên ngoài thành mới dừng lại nghỉ ngơi. Đây là một vùng đất hoang vu, hai người tùy tiện tìm kiếm củi châm lửa cháy lên.

Nha đầu vừa mới có thân thể của chính mình, Đường Phong lấy thịt thú ở trong không gian Mị Ảnh ra nướng khiến cho thần sắc nàng cực kỳ hưng phấn.

Đường Phong cầm lệnh bài bằng gỗ trên tay ngắm nghía liên tục, nhẹ giọng nói thầm:

- Rốt cuộc là đã thấy ở nơi nào rồi?

Từ đầu tới cuối hắn chỉ xác định được khối lệnh bài này nhìn có chút quen mắt, hơn nữa không phải vừa mới thấy, phẳng phất như đây là sự tình rất lâu rồi, nhưng nghĩ mãi mà vẫn không ra.

- Phong ca ca vẫn nghĩ về thứ này?

Linh Khiếp Nhan nghe được thanh âm của Đường Phong, không khỏi cười hỏi.

- Phải.

Đường Phong gật đầu, ánh mắt hắn sáng ngời lên nói:

- Nha đầu nàng nhớ kỹ lại xem nào, đã thấy qua thứ này ở đâu?

Mấy năm nay Linh Khiếp Nhan đều ở chung một chỗ với mình, chỉ có một ít thời gian nàng ngủ say mới không ở cùng mình, cho nên nếu như mình đã từng thấy gì đó thì tám chín phần nàng cũng từng thấy được.

Linh Khiếp Nhan lắc đầu nói:

- Ta cũng không biết, đây là lần đầu tiên ta thấy vật này, cũng không nhìn thấu được loại tài liệu làm ra tấm lệnh bài này, chắc chắn đây không phải là loại gỗ bình thường.

Đường Phong không khỏi cả kinh, hắn không nhìn ra cấu tạo của tấm lệnh bài này chỉ có thể cho rằng mình cô lậu quả văn, nhưng với kiến thức của Linh Khiếp Nhan mà cũng không thể biết được, xem ra tấm lệnh bài này rất có lai lịch.

Trong lúc nghĩ ngợi, đầu óc của Đường Phong bắt chợt sáng bừng lên.

- Ha ha, ta nhớ ra rồi!

Đường Phong cười to một tiếng, nhanh chóng tìm kiếm ở trong không gian Mị Ảnh lôi ra một khối lệnh bài giống na ná khối kia, hắn đặt khối lệnh bài này ở trên tay đối chiếu với khối lệnh bài của Khấu Cửu.

- Giống nhau như đúc?

Linh Khiếp Nhan cũng giật mình, hai khối lệnh bài này nhìn qua đều bằng chất gỗ, ở trên đều khắc đồ án hình kim long giương nanh múa vuốt nhưng không hề có chữ viết nào, cho dù là hình dáng hay khuôn khổ cũng không khác gì nhau.

- Thực sự là giống nhau như đúc! Ta đã nói mình không nhớ lầm mà, quả nhiên là vậy!

Đường Phong tràn đầy hưng phấn nói.

- Phong ca ca tìm được khối lệnh bài này ở đâu vậy?

Linh Khiếp Nhan hồ nghi không giải thích được.

Đường Phong vừa mới bước ra thế giới bên ngoài, hiển nhiên khối lệnh bài kia đạt được từ trong thế tục hoặc Linh Mạch Chi Địa. Nhưng mà hai cái thế giới này dĩ nhiên đều có chút tương đồng, chuyện này có chút thâm ý sâu xa.

- Đào được!

Đường Phong hồi tưởng một chút.

- Ta đào được nó ở đào nguyên, đó là chỗ giấu bảo bối của Tư Đồ Nhượng, Phong Thần Khế và Phân Thủy Châu cũng có được trong thời gian này.

Bảo bối của tên râu cá trê Tư Đồ Nhượng là từ ngàn năm trước có được, nói một cách khác tấm lệnh bài này đã tồn tại hơn một ngàn năm.

Linh Khiếp Nhan sở dĩ không nhớ rõ được việc này bởi vì khi Đường Phong đi đào nguyên thì nàng không ở cùng hắn, lúc đó nàng đang ở Thiên Tú Tông học kiếm thuật với Âu Dương Vũ.

- Đã là đồ của lão râu cá trê, chẳng lẽ hắn không biết khối lệnh bài này để làm gì sao?

Linh Khiếp Nhan hỏi.

- Không biết.

Đường Phong lắc đầu nói:

- Thời gian ta bắt được tấm lệnh bài này cũng đã hỏi qua hắn, hắn cũng không rõ ràng lắm tác dụng của tấm lệnh bài này.

Tấm lệnh bài này được truyền thừa ngàn năm, lại do tài liệu thần kỳ chế tạo thành, có lẽ cũng không phải là lệnh bài của tông môn nào đó. Đường Phong đoán rằng lệnh bài ở trên thế gian không chỉ có hai khối trên tay mình, mà còn có rất nhiều tấm khác nữa, mà những tấm lệnh bài này có khả năng rất lớn ẩn chứa một đại bí mật.

Đáng tiếc rằng Đường Phong vừa mới tới đây, cũng không biết được tình huống nơi này như nào, nhưng Đường Phong cảm giác có chút mơ hồ nghĩ rằng thế giới này đang sắp có bão nổi.

- Mặc kệ chuyện tình tấm lệnh bài này đã, hiện giờ chuyện quan trọng nhất là tìm được Tiểu Điệp.

Đường Phong không tìm được huyền cơ của khối lệnh bài cũng không hề để bụng, liền thu hai khối lệnh bài vào trong không gian Mị Ảnh.

1217. Chương 1033: Đánh Chim Đầu Đàn (thượng).

- Nhưng mà nên tới nơi nào tìm đây? Thế giới này rất lớn, chung quy cũng không thể tới thành trì khác để tìm.

Linh Khiếp Nhan thở dài nói.

Nếu thực sự tìm tiếp cũng như vậy, dù cho mình có tuổi thọ sánh ngang với trời đất cũng không có cách nào tìm kiếm tin tức của Chu Tiểu Diệp.

- Chúng ta không tìm được không có nghĩa là người khác không tìm được.

Đường Phong tính toán kỹ càng.

- Phong ca ca người lại có chủ ý quỷ quái gì đây?

- Hắc hắc!

Đường Phong cười không đáp.

Ba ngày sau, Đường Phong đi tới một tòa thành có tên Loa Thành cách xa chỗ ở hiện giờ của hắn một ngàn dặm. Đặt chân vào thành trì này cũng do Đường Phong tính toán cẩn thận, thành trì này cũng không do bất kỳ tông môn hay thế lực nào quản lý, tuy rằng bên trong thành có không ít các thế lực cường đại nhưng bên trong đó lại vô cùng hỗn loạn Chẳng qua nếu phải nói thì đây chính là chỗ tốt nhất hiện giờ của Đường Phong.

Đó chính là nơi mà vô số các tông môn gia tộc ở nơi khác sắp xếp cơ sở ngầm tại đây, phàm là nơi này có chuyện gì quan trọng đều có thể truyền bá ra ngoài rất nhanh.

Đặt chân trên Loa Thành, Đường Phong dùng năm mươi khối linh thạch hạ cấp để mua một tòa nhà từ một người thương nhân đang chán nản, nhưng cái giá này thực sự không thấp khiến cho Đường Phong đau lòng không thôi.

Chẳng qua Đường Phong ở chỗ này cũng không phải ngày một ngày hai, hắn phải tìm một nơi ở dài ngày mới có thể yên ổn tại chỗ này, cho nên năm mươi khối linh thạch hạ cấp cũng không phải vô ích.

Tòa nhà này cũng lớn vừa phải, phương viên rộng khoảng chừng mấy dặm, hơn nữa vị trí cũng vừa đẹp, nó ngay ở sát bên cạnh tường của Loa Thành, xung quanh yên tĩnh không có nhiều tiếng động huyền ảo.

Ở đây một ngày một đêm, Đường Phong liền lấy xuống tám biển của tòa nhà, thay thế bằng tám biển khác có khắc hai chữ duy nhất.

- Có muốn tìm mấy hạ nhân hay không đây?

Linh Khiếp Nhan vừa bắt tay làm vừa hỏi.

- Ha ha, tìm hạ nhân làm gì, Dược Thi chính là hạ nhân tốt nhất.

Đường Phong vỗ vỗ đầu của nàng nói.

- Đi, đi vào thôi.

Lục Định Viễn nhíu mày nhìn Bích Kinh Thần nghi hoặc không giải thích được.

Dư Thiên Phách thở dài một hơi:

- Không cần phải nói nữa! Xem ra chủ nhân nơi đây cũng không phải hạng người lòng dạ rộng rãi, không hợp ý hẳn là sẽ không xong.

Lục Định Viễn gật đầu, lúc trước Sở Quang Châu trèo vào bên trong bị đánh bay ra ngoài còn chưa tính, hiện giờ nghiêm chỉnh tới đây bái phỏng lại bị đánh bay ra ngoài, cho nên có thể thấy được chủ nhân nơi này không phải là người dễ chọc.

Tốt xấu gì người ta cũng là phó gia chủ Sở gia, ít nhiều cũng phải cấp cho hắn chút mặt mũi.

Xử lý xong Sở Quang Châu Đường Phong mới quay lại vào trong phòng khách, mọi người đang ngồi vội vàng đứng dậy khách khí đón chào.

- Mời ngồi mời ngồi.

Đường Phong đưa tay ra trước, sau đó đi tới chỗ ngồi của hắn rồi mở miệng nói:

- Đường mỗ vừa mới tới đây, vốn định chuẩn bị đi bái phỏng gia tộc của các vị, nhưng mà còn nhiều sự tình vẫn chưa giải quyết xong, mong các vị thứ lỗi.

- Đường công tử quá khiêm nhường rồi, công tử tuổi trẻ tài cao, chúng ta mới nên phải tới bái phỏng.

Có người đáp lại.

Đường cười như không, nhẹ nhàng mân mê chén trà.

- Nhìn công tử có vẻ không giống người địa phương, xin hỏi công tử xuất thân từ đâu? Sư môn ở nơi nào?

Lời này vừa nói ra khiến cho tất cả mọi người đều nín thở, hiện giờ mọi người tập trung tại chỗ này cũng chỉ muốn làm tốt quan hệ với Đường Phong, đương nhiên ai cũng đều muốn tìm hiểu một chút về Đường Phong.

Nếu người này xuất thân từ những môn phái lớn kia, vậy thì cũng không phải những người này có thể trêu chọc vào.

Đường Phong cười nói:

- Đường Phong xuất thân từ một địa phương nhỏ bé, không đáng nhắc tới.

Đường Phong trả lời vô cùng lấp liếm, khiến cho mọi người thở phào nhẹ nhõm, bởi vì qua lời này có thể thấy được hắn cũng không phải người của thế lực lớn, chỉ cần không phải người của bốn thế lực kia thì đều có thể tha hồ lôi kéo.

Chẳng qua những người ôm suy nghĩ này nhiều lắm, mọi người cũng muốn tìm cách nhưng không ai dám mở miệng nói trước để tiện nghi cho người khác, cho nên nửa canh giờ tiếp theo tất cả chỉ nói chuyện phiếm, mặt khác không nói bất kỳ ý nào về phía Đường Phong.

Sau nửa canh giờ, những chuyện gì nên nói cũng đã hết sạch rồi, nhất thời tràng diện lâm vào cảnh yên tĩnh xấu hổ.

Lục Định Viễn và Dư Thiên Phách liếc mắt nhìn nhau, thấy rằng nếu không nói thì tí nữa cũng không thể nói tiếp được, không bằng cứ sáng khoái mà hỏi luôn.

Ngay lập tức, Dư Thiên Phách mở miệng nói:

- Xin hỏi công tử một chuyện.

- Dư gia chủ cứ nói đi đừng ngại.

Đường Phong cũng biết cuối cùng đám người này cũng nhắc tới chính sự rồi.

- Trước đây vài ngày ở bên trong phía tây bắc của Loa Thành xuất hiện một trận pháp, trận pháp này huyền diệu vô cùng, tuy rằng bố trí vô cùng đơn giản nhưng lại có năng lực thần kỳ, đủ để cho tốc độ ngưng tụ linh khí của người tu luyện tăng lên một nửa...

- Trận pháp này xác thực do ta bày ra,

Không chờ cho Dư Thiên Phách nói hết lời, Đường Phong liền gật đầu thừa nhận.

Sắc mặt mọi người đều nóng bừng lên, tuy rằng những mật thám trong cơ sở ngầm của mình theo chân Đường Phong đi tới đây, nhưng lúc nghe được chính miệng Đường Phong thừa nhận thì bọn họ mới an tâm.

- Nói như vậy, công tử là người tinh thông trận pháp chi đạo?

- Không dám, chẳng qua mới chỉ học mấy ngày mà thôi.

Đường Phong khẽ cười nói.

- Trận pháp ở trong thành chỉ là trận pháp thô thiển nhất mà thôi.

Tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh, trận pháp kia có thể giúp người ta tu luyện nhanh nửa thành đã khiến cho nhiều người nhỏ rãi không ngớt, nhưng mà vị Đường công tử ở trước mặt này lại nói đây chỉ là trận pháp thô thiển nhất mà thôi.

1220. Chương 1035: Chỉ Truyền Một Người (thượng).

Nếu như đây là trận pháp thô thiển nhất thì trận pháp cao thâm sẽ có hiệu quả gì?

- Thời gian còn ở trong sự môn, sự phụ nói ta học thành tài nhất định phải tạo phúc cho muôn dân, không được phép làm mai một một thân sở học.

Đường Phong bịa chuyện nói khiến cho người nghe gật đầu liên tục.

- Cho nên khi đến chỗ này, Đường mỗ bày ra trận pháp kia để cho những người tu luyện không có khả năng mua linh đan dùng tới.

Ngôn từ của Đường Phong vô cùng khẩn thiết, thiếu chút nữa khiến cho chính mình cũng tin.

- Chẳng qua mọi người cứ yên tâm, nếu như Đường mỗ đã tới nơi này thì cũng không dự định đi, ngày sau trận pháp kia mất đi công hiệu thì Đường mỗ sẽ tự đến tu bổ, để cho nó có thể vận chuyển liên tục. Chư vị có thể báo cho đệ tử trong gia tộc biết mà tiến vào tu luyện.

Nét mặt của Dư Thiên Phách càng ngày càng xán lạn, hắn nuốt một ngụm nước bọt nói:

- Nếu như Đường công tử đã quyết định ở đây lâu dài, có lẽ cũng cần chút người hầu sai việc. Ta thấy trong phủ của công tử cũng không có mấy người lanh lợi, chuyện hầu hạ cũng không tiện. Nếu như Đường công tử có thiếu người thì Dư mỗ sẽ sai vài đệ tử của mình tới đây hỗ trợ.

Lời nói vừa thốt ra, tất cả mọi người đều toát lên ánh mắt khinh thường. Nếu như phái mấy người đệ tử của mình qua đây, vạn nhất ngày nào đó tâm tình của Đường công tử tốt sẽ truyền cho ít bộ trận pháp, nếu như vậy thì gia tộc sẽ nhanh chóng phát triển.

Đường Phong lắc đầu nói:

- Tính ta vốn ưa tĩnh mình, cảm ơn tâm ý của Dư gia chủ.

- Thật vậy a, vậy thì Dư mỗ đã sai sót rồi!

Đường Phong cự tuyệt đề nghị này khiến cho vẻ mặt của Dư Thiên Phách uể oải.

Lục Định Viễn nhân cơ hội này đứng dậy nghiêm mặt nói:

- Đường công tử đã quyết định cư ngụ tại đây lâu dài, ngày sau ta còn phải quấy rầy công tử nhiều lần, công tử trẻ tuổi tuần kiệt, ta cũng biết được bản lĩnh của công tử, chẳng qua Loa Thành này vô cùng hỗn loạn, đủ hạng người hỗn tạp trong đây, nếu như công tử đi ra ngoài sợ rằng có chút không tiện.

Đường Phong cười nhìn Lục Định Viễn, trong nhất thời không hiểu ý của hắn muốn nói gì. Không chỉ Đường Phong không hiểu mà những người khác cũng như vậy.

Lục Định Viễn nói tiếp:

- Lục mỗ cả gan, nếu như Đường công tử không chê thì hãy vào trong Lục gia làm một trưởng lão khách khanh? Đường nhiên đây cũng chỉ là chức vị có như không mà thôi, công tử vào trong Lục gia truyền ra ngoài, tuy chỉ có danh hào nhưng những người hỗn tạp nơi đây cũng không dám tùy tiện trêu chọc công tử, chuyện này thành công sẽ bớt đi rất nhiều việc phiền phức.

Lời nói vừa thốt ra, Đường Phong không khỏi xem trọng Lục Định Viễn. Tuy rằng người này trầm mặc không nói nhưng không nghĩ tới tầm mắt của hắn lại vô cùng linh hoạt, loại chức vụ trưởng lão khách khanh này các gia tộc chỉ cấp cho một cái danh mà thôi, nhưng nếu như muốn có được cái danh hiệu này thì những người đó phải vì gia tộc mà làm ra chút công hiến mới được.

Đường Phong vừa mới chân ướt chân ráo đến Loa Thành, căn bản chưa công hiến gì cho Lục gia, Lục Định Viễn muốn mời Đường Phong làm trưởng lão khách khanh mục đích rất rõ ràng.

Trở thành trưởng lão khách khanh của Lục gia, ngày sau còn sợ không có cơ hội làm tốt quan hệ với Đường Phong hay sao, chẳng nhẽ không có cơ hội học được trận pháp từ trên tay hắn hay sao?

Dư Thiên Phách ngồi ở một bên nghĩ tới điều này, khóe miệng không nhịn được co giật vài cái, hắn thầm nghĩ vì sao mình không nghĩ được điều này. Dù sao đi nữa chỉ cần không nói câu đầu tiên là được rồi, cũng không sợ bị mất khối thịt này.

- Vô công không thụ lộc, thực sự Đường mỗ không đảm đương nổi.

Câu trả lời của Đường Phong không khỏi khiến cho mọi người thở một hơi trong lòng, chẳng qua mọi người có chút phiền muộn phát hiện tuy rằng trên khuôn mặt Đường công tử này lộ vẻ mỉm cười, hắn đã nhiệt tình chiêu đãi mọi người nhưng ai nấy đều cảm giác được sự lạnh lẽo của hắn như muốn cự tuyệt cách xa mọi người ngoài vạn dặm.

Cái gì cũng không được, rốt cuộc phải làm sao mới có thể lấy được trận pháp từ trên tay tiểu tử họ Đường này? Trong nhất thời mọi người đều có chút mờ mịt.

Một lát sau, một tiểu gia tộc Hùng gia ở trong Loa Thành đứng dậy nhẹ giọng hỏi:

- Xin hỏi Đường công tử có nguyện ý bỏ những vật yêu thích của mình, ví dụ như trận pháp đem qua truyền thụ cho Hùng mỗ được không, đương nhiên Hùng mỗ cũng không phải lấy không, mời công tử báo ra một cái giá.

Hùng gia này vốn không phải là gia tộc lớn, không thể đấu đá được với Lục gia cùng Dư gia, từ lúc đi vào cửa vẫn ngồi im một chỗ không nói gì, cuối cùng định liều mạng bày tỏ thành ý mượn hơi Đường Phong, hắn nhanh chóng nói ra suy nghĩ trong lòng mình cho Đường Phong biết.

Tất cả mọi người đều suy nghĩ như vậy, nhưng không một ai dám nói thẳng ra.

Tộc trưởng họ Hùng vừa nói xong da mặt cũng đỏ bừng lên. Vừa rồi Đường Phong cự tuyệt Dư Thiên Phách và Lục Định Viễn vô cùng nhanh chóng, tuy rằng đề nghị của bọn họ khá tốt nhưng cuối cùng cũng là thủ đoạn giang hồ mà thôi. Nhưng thủ đoạn hiện giờ của hắn đã đạt tới mức giống như buôn bán hàng hóa rồi.

Tuyệt học của sư môn người ta, đó là thứ làm sao có thể dùng tiền mà mua được?

Vừa nghĩ tới đây, tất cả những người khác đều cười nhạo, bọn họ thầm nghĩ tộc trưởng họ Hùng này quả thật không biết thân phận.

Không chờ đáng vẻ tươi cười trên mặt mọi người thu lại, tất cả chợt nghe Đường Phong vỗ tay nói:

- Hùng tộc trưởng nói năng thẳng thắn, Đường mỗ bội phục.

Tộc trưởng họ Hùng nghe xong lời nói của Đường Phong cũng cười ngây ngô, vội đầu nói:

- Công tử chớ nên dùng công phu sư tử ngoạm quá lớn, chỉ cần tộc có thể gánh chịu thì Hùng mỗ đều có khả năng làm chủ đáp ứng.

Đường Phong nhẹ nhàng gạt đầu đứng lên khỏi ghế, qua bên phòng khách bước thong thả, từ đầu này tới đầu kia, từ đầu kia lại tới đầu này, thần sắc trên mặt bằng hoàng bất định do dự vô cùng, hiển nhiên đang rất chăm chú nghĩ tới một chuyện tình nào đó.

Trong nhất thời mọi người vô cùng kinh ngạc, ai nấy thầm nghĩ chẳng lẽ chuyện buôn bán này có hy vọng? Dưới xúc động tất cả mọi người kinh ngạc nhìn Đường Phong chờ hắn quyết định.

Tâm tình mọi người tất nhiên bất ổn, theo nét mặt biến hóa của Đường Phong tim đập cũng lúc nhanh lúc chậm, một mặt cầu khẩn Đường công tử này sẽ đáp ứng việc buôn bán, một mặt khác so sánh nội tình của gia tộc mình với gia tộc người khác.

Đợi qua một lát, trong lòng mọi người ở đây như đang có lửa đốt thì Đường Phong đột nhiên ngừng lại.

- Đường công tử, thế nào rồi?

Tộc trưởng Hùng gia khẩn trương hỏi thăm.

1221. Chương 1035: Chỉ Truyền Một Người (hạ)

- Sở học của bản môn không cho phép truyền ra ngoài.

Đường Phong thở dài yếu ớt một tiếng.

Nghe câu trả lời như vậy, vẻ mặt chờ mong của mọi người không khỏi tối sầm lại, ai nấy đều nghĩ thầm quả nhiên như vậy, nếu trận pháp chi đạo dễ dàng học được thì cũng không đến mức sắp tuyệt tích trên cõi đời này.

- Chẳng qua...

Lời nói Đường Phong vừa xoay chuyển khiến tâm tư mọi người đều ngừng lại.

- Sự trưởng của bản môn đã từng nói, trận pháp là để tạo phúc cho chúng sinh, để giảm bớt nỗi khổ do tu luyện. Nếu chỉ một mình ta bố trí trận pháp thì số người được lợi dường như quá ít, nếu như có thêm nhiều người học được trận pháp thì cục diện hiện giờ sẽ không còn như vậy nữa.

- Đường công tử vô cùng đại nghĩa, nếu nói vậy thực sự quá tốt.

Trên khuôn mặt Dư Thiên Phách toát ra ý tứ mập mờ.

- Trên đời này có rất nhiều tông môn coi trọng bí tịch võ điển của mình, ai nấy đều cất kỹ bí tịch võ điển cao thâm ở trong nhà, nhìn qua giống như là bảo hộ nhưng thực chất lại đang làm hao mòn chúng đi, khiến cho chúng không phát huy được năng lực của chúng. Người thiên hạ quá nhiều, ngay cả những người có thiên tư xuất chúng cũng ngại không muốn cho người có xuất thân kém xem các bí tịch võ điển, thế cho nên chỉ có thể đi tìm kiếm cả đời, bị thương thay.

Lời nói của Dư Thiên Phách có chút chần chừ, tiếng nói rõ ràng giống như chưa từng nhớ gia tộc của mình cũng cất giấu toàn bộ bí tịch võ điển đi, gia tộc nào được như hắn nói đều là độc nhất vô nhị.

- Phải, Dư gia chủ nói không sai.

Đường Phong phối hợp nói tiếp.

Nhất thời tràng diện sục sôi hẳn lên, Dư Thiên Phách hận rên sất khi còn nóng nói:

- Nếu Đường công tử không muốn thông đồng làm bậy thì cũng đơn giản thôi, công tử chỉ cần truyền thụ trận pháp chi đạo xuống dưới là được!

Đường Phong một mặt gạt đầu như gà mổ thóc, một mặt khác âm thầm cười nhạt, thực khi dễ thiếu gia ta là hài tử ba tuổi a, hơi chút phối hợp với các ngươi khiến các ngươi tưởng mình là ai chứ.

- Sự trưởng đã nói học trận pháp là để tạo phúc cho bá tánh, tất nhiên Đường mỗ luôn tuân theo sự chỉ dạy này.

Thành! Mọi người cực kỳ vui mừng, mặc dù những lời này Đường Phong không nói hết ra nhưng ý tứ thì đã minh bạch, mọi người không nghĩ tới thanh niên này lại vụng về như vậy, tuy rằng thực lực không tồi nhưng lại chưa từng trải, chỉ nhìn hần vài câu mà khiến hần nguyện ý truyền thụ trận pháp.

Dư Thiên Phách vội vàng nói:

- Vậy không biết phải thế nào mới có thể học trận pháp chi đạo của Đường công tử?

Đường Phong liếc mắt nhìn mọi người, chỉ thấy trong mắt mọi người đều lóe lên ánh sáng xanh biếc, sáng loáng vô cùng nhìn chăm chăm vào Đường Phong hận không thể nuốt hần một ngụm vào trong bụng.

- Trận pháp có thể truyền thụ.

Đường Phong nở một nụ cười tiêu sái.

- Nhưng không thể truyền cho nhiều người, nếu như để cho sư môn của Đường mẫu biết được thì Đường mẫu cũng không chịu nổi trách nhiệm.

- Vậy thì có thể truyền cho bao nhiêu người?

Lục Định Viễn khẩn trương hỏi thăm.

Đường Phong giơ một ngón tay dựng thẳng lên.

- Mười người?

Trong lòng Tư Đồ Phục vui vẻ, nếu như có thể truyền thụ cho mười người, lấy thực lực Dư gia tại Loa Thành chắc chắn có thể chiếm được một danh ngạch trong số đó.

Đường Phong lắc đầu nói:

- Chỉ có một người!

- Vì sao chỉ có thể truyền cho một người?

Dư Thiên Phách vừa dứt lời liền cảm thấy mình quá mất hình tượng, vội vang chỉnh là một chút rồi nói:

- Coi như ta nói linh tinh mong Đường công tử chớ trách, nếu như chỉ chọn một người thì nên làm thế nào bây giờ? Công tử xem chúng ta có quá nhiều người.

Đám người Lục Định Viễn ở bên cạnh mạnh mẽ gật đầu.

Đường Phong ngồi trở lại trên ghế, nhấp một ngụm trà khẽ cười nói”

- Như lời của Hùng tộc trưởng, đây chỉ là một bút giao dịch mà thôi. Những ngày gần đây túi tiền ta thực sự nghèo nàn, bày bố trận pháp phải hao tổn rất nhiều linh thạch. Nếu chư vị ai có thể cấp cho Đường mẫu nhiều linh thạch để bày bố trận pháp hơn thì Đường mẫu sẽ truyền lại trận pháp cho người đấy.

- Triệu gia cấp năm trăm khối linh thạch hạ cấp!

Lời Đường Phong vừa dứt liền có người báo giá.

- Chúc gia tám trăm khối!

- Lục gia một nghìn khối!

- Dư mẫu ra một nghìn năm khối!

Dư Thiên Phách đắc ý dạt dào, nếu như nói về số lượng linh thạch ở trong Loa Thành không thể nghĩ ngờ Dư gia có nhiều nhất, về điểm này ngay cả Lục gia cũng không thể bằng được.

Lục Định Viễn oán hận liếc mắt nhìn Dư Thiên Phách, tuy rằng hai người quan hệ không tồi nhưng chuyện liên quan đến trận pháp thuộc về ai, không ai khách khí với nhau.

- Lục gia ra hai nghìn khối!

Dư Thiên Phách giống như mèo bị dấm phải đuôi nhảy dưng lên, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Lục Định Viễn nói:

- Lục huynh, Lục gia của người có nhiều linh thạch vậy sao?

Lục Định Viễn thần nhiên nói:

- Có hay không tự Lục mỗ hiểu rõ.

Dư Thiên Phách oán hận nói:

- Tốt, tốt! Lục huynh đang muốn tương tàn cùng ta sao! Vậy đừng trách Dư mỗ không khách khí nữa.

Lời vừa dứt hân hô lớn nói:

- Dư gia hai nghìn khối linh thạch hạ cấp, cộng thêm năm khối linh thạch cao cấp.

Một khối linh thạch cao cấp tương đương với một trăm khối linh thạch hạ cấp, tuy rằng giá trị bằng nhau nhưng linh thạch cao cấp lại khó tìm được hơn, người tu luyện bình thường không thể tìm được linh thạch cao cấp, ngoại trừ một ít tình huống đặc biệt nếu không rất ít người sẽ dùng linh thạch hạ cấp để hoán đổi.

Như vậy Dư Thiên Phách ra giá chẳng khác nào là hai nghìn năm trăm khối linh thạch hạ cấp.

Số lượng này khiến cho Lục Định Viễn chần chờ một chút, tuy rằng trận pháp kia không tồi nhưng dù sao hiệu quả của nó cũng không lớn, nếu như dùng nhiều linh thạch như vậy để mua về sợ rằng cũng không có lợi.

Hai nghìn năm trăm khối linh thạch hạ cấp này nếu phân phát cho các đệ tử thì mỗi người cũng được không ít.

Trong lúc hân còn đang chần chờ, thanh âm của Đường Phong lại truyền tới:

- Sợ rằng chư vị đã hiểu nhầm ý tứ Đường mỗ rồi.

- Sao vậy?

Dư Thiên Phách đang nắm chắc thắng lợi chỉ sợ phát sinh biến cố, không khỏi mở miệng nói.

- Cái mà Đường mỗ muốn truyền thụ cũng không chỉ là trận pháp nho nhỏ bên trong thành!

Đường Phong nở một nụ cười thành tiếng.

Sắc mặt mỗi người đều chấn động, Dư Thiên Phách run giọng nói:

- Ý của Đường công tử là...

- Nếu đã muốn truyền thụ, tất nhiên không thể giữ lại gì! Trước đây Đường mỗ cũng đã nói qua, trận pháp bày bên trong thành cũng chỉ là loại trận pháp thô thiển nhất mà thôi, sở học cả đời của Đường mỗ đâu chỉ có trận pháp này? Còn có trận pháp tự lại linh khí cùng loại nhanh hơn rất nhiều, nếu đủ thời gian và số lượng linh thạch thì Đường mỗ có thể bày trận tăng hiệu quả lên hai thành.

1222. Chương 1036: Linh Các (thượng)

Thần sắc mọi người trong phòng khách đều đông cứng lại, không ít người hô hấp trầm trọng, hai con mắt đỏ bừng lên nhìn Đường Phong như nhìn một đồng bảo bối.

- Đường công tử đang muốn nói... Nguyện ý lấy sở học suốt đời dốc túi dạy bảo?

Người trầm mặc như Lục Định Viễn lúc nghe được câu này của Đường Phong cũng không nhịn được kích động nói lắp bắp.

- Đúng vậy.

Đường Phong gật đầu.

- Trận pháp chi đạo rất phiền phức rườm rà, nó phân ra vô số loại, ảo trận, sát trận, mê tung trận, không có một trận pháp nào không đặc biệt cả, tuy rằng Đường mỗ đã học được mấy năm cũng không tinh thông,

nhưng trên tay Đường mõ có một quyển ghi chép bằng tay, trên đó ghi lại rất nhiều trận pháp huyền diệu. Mà giá trị của quyển sách này...

Đường Phong cười nói nhìn mọi người ở phía dưới, tuy rằng hắn còn chưa nói hết câu nhưng ai cũng có thể nghe ra ý tứ trong đó.

Giá trị của quyển sách này tuyệt đối không phải hai nghìn năm trăm khối linh thạch hạ cấp có thể mua được.

Trong nhất thời, Dư Thiên Phách đang nắm chắc thắng lợi cũng thấp thỏm không yên, hắn đang nghĩ với số lượng linh thạch mà Dư gia đang sở hữu có thể chui vào được túi tiền của vị Đường công tử này không.

- Như vậy đi, Đường mõ cho chư vị thời gian nửa tháng để chuẩn bị linh thạch, nửa tháng sau ta vẫn sẽ ở đây, khi đó ai ra giá cao hơn thì quyển trận pháp này sẽ về tay người đó, thế nào?

Đường Phong cười tủm tỉm nhìn mọi người, biểu tình như con buôn đang dẫn đo treo giá với người khác.

Thần sắc mọi người đều rung mình, đêm dài lắm mộng, vốn tất cả còn tưởng rằng trận pháp mà Đường công tử nắm giữ chẳng qua chỉ nhanh hơn trận pháp tu luyện kia một ít mà thôi, lại không ngờ rằng hắn sở hữu không chỉ có chút đó.

Giá trị của quyển trận pháp này đã không thể dùng linh thạch để đo đếm, nếu như lấy được quyển trận pháp này, chuyện chấn hưng gia tộc sáng như giữa ban ngày.

- Đường công tử chỉ lấy linh thạch thôi sao? Dùng các thiên tài địa bảo khác hoán đổi được chứ?

Có người vừa mở miệng nói, người này cũng là người của tiểu gia tộc, trong gia tộc hắn cũng không có nhiều linh thạch được điều động, cho nên tốt xấu gì cũng phải lấy của cái tích trữ ra thử sức một phen.

Đường Phong lắc đầu:

- Tuy rằng thiên tài địa bảo quý trọng nhưng lại không thuận tiện trên phương diện tính toán, cho nên lần này Đường mõ chỉ lấy số lượng linh thạch để quy đổi quyền sở hữu quyển trận pháp này.

- Đã hiểu.

Người nọ gật đầu.

- Vậy quyết định như thế đi, nửa tháng sau sẽ đấu giá ở nơi đây, bây giờ Dư mõ xin cáo từ.

Dư Thiên Phách phản ứng nhanh nhất, hắn suy nghĩ cẩn thận mau lẹ rồi chấp tay cáo biệt Đường Phong chạy vội ra ngoài vô cùng lo lắng, thân thể mập mập hóa thành một đạo tàn ảnh mà mắt người thường không thể bắt kịp.

- Thứ không tiễn.

Đường Phong nói chưa xong thì không thấy tăm hơi Dư Thiên Phách đâu.

- Lục mõ cũng cáo từ.

Lục Định Viễn thấy Dư Thiên Phách đứng dậy cũng không dám chần chừ nữa, ở trong Loa Thành, Lục gia và Dư gia là hai thế lực không kém nhau bao nhiêu, nếu như muốn so về số lượng linh thạch thì Lục gia vẫn có thể liều mạng một phen. Lục Định Viễn nhanh chóng trở về chuẩn bị linh thạch, còn đang suy nghĩ phải bán vật gì đi mới tốt, nếu không sợ rằng không đủ sức liều mạng với Dư gia.

Bỏ qua hai đại gia tộc này, các thế lực nhỏ hơn một chút cũng liếc mắt nhìn nhau, trong lòng bọn họ đang suy xét xem có nên liên thủ với các gia tộc có quan hệ không tồi hay không, nếu không khi đối mặt với Dư gia và Lục gia căn bản không có phần thắng.

Nếu như bọn họ hợp lại thì cho dù đối mặt với sự liên thủ của Lục gia và Dư gia cũng chưa chắc thất bại. Chỉ cần quyển trận pháp tới tay, đến lúc đó ngồi xuống thương lượng là được.

Trong nhất thời phòng khách giống như đàn ong vỡ tổ, mọi người đều vội vàng cáo từ, không đến mười hơi thở tất cả đều biến mất sạch sẽ.

Đường Phong nhìn ra ngoài cửa, khóe miệng hiện lên một tia mỉm cười.

Lần đi lần lại nhiều ngày như vậy chính là vì ngày hôm nay! Có thể tưởng tượng được sau hôm nay chuyện này sẽ truyền đi khắp toàn bộ thế giới bên ngoài, chỉ cần tin tức được truyền ra thì Đường Phong tin tưởng mục đích của hắn cũng đạt được.

Trận pháp Thiên Cơ tất nhiên không thể dùng linh thạch gì đó để trao đổi được, không nói tới Đường Phong căn bản không thiếu linh thạch, huống chi trận pháp Thiên Cơ cũng không phải vật sở hữu của mình, đây chính là một củ khoai lang nóng bỏng tay, ai bắt được đều không may mắn.

Lần này Đường Phong không chỉ muốn giải quyết nơi hạ lạc của Chu Tiểu Diệp mà còn muốn giải quyết phiền phức của củ khoai lang nóng bỏng tay kia.

- Những gia tộc này, xuất thủ cũng không tính là chuyên gia.

Linh Khiếp Nhan mở một hộp lễ vật ra, từ bên trong lấy một gốc cây linh chi đưa lên mũi ngửi.

- Được linh chẳng qua mới có trăm năm. Còn không có tác dụng gì tốt.

- Ha ha, ta cùng bọn chúng không có giao hảo nào, làm sao bọn chúng có thể đưa ra thứ tốt? Có thể tặng thứ này đã không tồi rồi.

Đường Phong nở một nụ cười, những lễ vật này thực sự không ít, các loại vật phẩm đều có đủ, đan dược, linh thạch, thảo dược ...vân vân... chẳng qua chúng đều không quá quý trọng, mang đi làm lễ cũng không tính quá mất mặt.

- Nha đầu, ta muốn nàng đi làm một việc.

Đường Phong xoay người lại, thần tình cao thâm mật trắc nhìn Linh Khiếp Nhan.

- Chuyện gì?

- Vào bên trong thành mua một gian hàng, sau đó dùng linh thạch trắng trộn thu mua một ít đồ trân quý về!

Đường Phong mở miệng nói.

Linh Khiếp Nhan suy nghĩ một chút rồi bốn cột hỏi:

- Phong ca ca muốn lợi dụng lúc người khác gặp khó khăn nha.

- Ha ha, theo như nhu cầu của thị trường mà thôi.

Đường Phong lắc đầu cười.

Việc này thiết lập rất đơn giản, chỉ cần mua một gian hàng bên trong Loa Thành, sau đó có đủ linh thạch thì có thể khai trương được.

Đường Phong cũng đã nói qua với các gia tộc kia, nửa tháng sau chỉ dùng linh thạch để đổi lấy trận pháp Thiên Cơ, có thể biết được hiện giờ các gia tộc trong Loa Thành đều đang trù bị linh thạch của chính mình, số lượng linh thạch thiếu phải làm sao bây giờ? Chỉ có mang đồ tốt cất dấu của gia tộc ra đổi.

Nhưng hiện giờ nhà nào cũng cần linh thạch, thử hỏi ai sẽ dư thừa để mang ra đổi những thứ đó?

Nếu như lúc này có một cửa hàng để hoán đổi linh thạch, khẳng định sẽ xua những gia tộc kia chạy như vịt tới.

Những gia tộc này đã đứng sừng sững bao nhiêu năm tại Loa Thành, ngay cả những gia tộc nhỏ cũng có một chút của cải quý cất dấu từ lâu. Không thừa dịp lúc này thu mua một phen, Đường Phong cảm thấy có lỗi với chính mình.

1223. Chương 1036: Linh Các (hạ).

Bản thân Đường Phong không tiện đứng ra, nhưng Linh Khiếp Nhan thì không có vấn đề. Tuy rằng Linh Khiếp Nhan đã lộ khuôn mặt trước mặt mọi người, nhưng nàng có thể tùy ý biến hóa thân hình, chỉ cần nhỏ đi một chút thì ai có thể nhận ra được.

Tuy bản thân nàng chỉ có cảnh giới Thiên giai nhưng lại có lực lượng thần hồn của Linh Giai thượng phẩm, rồi Đường Phong còn bố trí mấy Dược Thi làm bảo tiêu cho nàng nữa, cho nên ở trong Loa Thành không có ai dám đánh chủ ý tới nàng.

Một ngày này, phi ưng ở trong Loa Thành bay lên vô số, những con phi ưng bay ra bốn phương tám hướng về phía bên ngoài, mang theo tin tức xảy ra tại Đường phủ sáng nay.

Linh Khiếp Nhan tìm khắp nơi mới mua được một cửa hiệu vào ngày thứ hai, nàng dùng một trăm khối linh thạch hạ cấp mua được một vị trí, tuy rằng không tính là tốt nhưng không vấn đề gì, trước cửa nàng cho dựng một bảng hiệu thật lớn có hai chữ, chính là Linh Các!

Đường Phong không biết chữ linh là đại biểu cho họ của nhà đầu này hay là đại biểu cho linh thạch, hẳn suy đoán rằng có lẽ cả hai lý do này.

Ngay lập tức Linh Khiếp Nhan thuê một số tên tiểu nhân vật trên giang hồ để bọn họ truyền bá tin tức ra ngoài, báo cho các đại gia tộc trong Loa Thành biết phương hướng của cửa hàng của nàng.

Bất kể là thiên tài địa bảo, khoáng thạch trân quý, phương pháp luyện đan, thần binh lợi khí hay thậm chí là bí tịch võ điển, chỉ cần là thứ có giá trị liền có thể đến cửa hàng này đổi lấy một số linh thạch nhất định.

Không sợ chủ tiệm không có linh thạch, chỉ sợ trong tay không có đồ tốt!

Linh Các vừa mới khai trương đã bị bão hòa bởi số lượng người vào đổi, các gia tộc lớn nhỏ trong thành ai nấy đều đang trù bị linh thạch không nhà nào dư thừa, tự nhiên có một ít gia tộc mang của cải của mình đến Linh Các để đổi.

Linh Khiếp Nhan tọa trấn trong Linh Các, thu nhỏ thân thể của mình bé đi một chút, rồi lại cải biến kiểu tóc cùng thay đổi y phục, điều này khiến cho người nào nghĩ nàng có chút tương tự với Đường phu nhân cũng không dám khẳng định nàng chính là vị Đường phu nhân kia.

Nha đầu cũng rất có tiềm chất thương nhân, nàng có thể đánh giá chuẩn tất cả mọi người cần linh thạch như thế nào, nàng liên tục thu về từng bó, từng bó lớn thiên tài địa bảo cùng một ít vật trân quý vào trong túi.

Hiện giờ đột nhiên có một cửa hàng không có ai chống lưng từ đâu ra, lại có rất nhiều linh thạch và đồ vật quý hiếm tất nhiên sẽ khiến một số người hữu tâm để ý, nhưng sau khi Linh Các khai trương vừa tròn một ngày đã có người mạnh mẽ xông vào định đoạt linh thạch bị đánh bay ra, từ lúc ấy đến giờ không còn ai dám tỏ ra lỗ mãng nữa.

Bị đánh bay ra ngoài đều là cao thủ của Loa Thành, trong đó thậm chí còn có cảnh giới Linh Giai. Nhưng những người này đều không thấy rõ rốt cuộc ai đã đánh mặt mũi của mình bầm dập rồi đá bay ra ngoài.

Chuyện này cũng khiến không ai dám nháo sự tại Linh Các nữa, ai nấy đều biết rằng ở trong đây có mấy vị cao thủ giấu mặt không lộ chân tướng.

Linh thạch trên tay Linh Khiếp Nhan có rất nhiều, số lượng đó cũng đủ ứng phó cho nhu cầu của sự tình lần này, những linh thạch này đều do Đường Phong thu thập trong vòng mấy năm qua, trong đó không ít linh thạch cao cấp, thậm chí còn có linh thạch đỉnh cấp.

Nha đầu tọa trấn và cai quản mọi chuyện tại Linh Các, Đường Phong tọa trấn tại Đường phủ, không có việc gì liền chuyên tâm tu luyện.

Toàn bộ thế giới bên ngoài không tới thời gian ba năm bắt đầu khởi động lại, vô số gia tộc biết được ở trong Loa Thành có một vị kỳ nhân tinh thông trận pháp, mà trên tay vị kỳ nhân này còn có một quyển trận pháp, ở trong quyển trận pháp này bao hàm đủ các loại trận pháp ảo diệu, nghe đồn rằng chỉ cần có được quyển trận pháp này liền có thể trở thành một cao thủ trận pháp.

Hiện giờ trận pháp đã sắp tuyệt tích, cho dù ở trong bốn thế gia lớn cũng chỉ có một ít trận pháp cũ rích lưu truyền, về phần các trận pháp cao thâm căn bản không thể nhìn thấy được. Hiện giờ ở trong một Loa Thành nho nhỏ dĩ nhiên xuất hiện một người am hiểu trận pháp, trong nửa tháng nữa người này còn muốn đấu giá quyền trận pháp trên tay hắn, ai có thể đưa ra số lượng linh thạch nhiều hơn thì quyền trận pháp này thuộc về hắn.

Tư Đồ thế gia ở xa vạn dặm biết được tin tức này liền mở ra một hội nghị bàn bạc về vấn đề này, từ gia chủ cho tới các trưởng lão chấp sự ai ai cũng đều có mặt.

Gia chủ Tư Đồ thế gia ngồi ngay ngắn trên thủ tọa nét mặt một mảnh sương lạnh, nhìn qua có vẻ không tốt, còn tất cả mọi người đều nín thở im lặng, ai cũng sợ vị gia chủ này bị mất hứng.

Gia chủ của Tư Đồ thế gia đã mất hứng vài tháng nay từ lúc tin tức phía Linh Mạch Chi Địa truyền đến. Chuyện tình tại Linh Mạch Chi Địa khiến cho vị gia chủ này tức giận suýt chút nữa tẩu hỏa nhập ma.

- Tin tức có chuẩn xác không?

Tư Đồ Phục nhìn người đang quỳ phía dưới mở miệng hỏi.

Người này gật đầu nói:

- Vô cùng chính xác, ở trong Loa Thành xác thực có một vị cao thủ trận pháp, hắn tiện tay có thể bày ra trận pháp hộ tụ linh khí thiên địa ở trong thành, khiến cho tốc độ tu luyện tăng lên nửa thành.

- Mới chỉ nửa thành mà thôi.

Một vị trưởng lão ngồi bên trái cười nhạt nói.

- Tư Đồ thế gia ta luyện chế linh đan cũng đủ để đề thăng được một thành, nửa thành cũng tính là có công hiệu?

Đệ tử kia nhanh lên nói:

- Bẩm tứ trưởng lão, theo như lời người tinh thông trận pháp kia nói thì hắn bày ra trận pháp ở trong Loa Thành là loại trận pháp thô thiển nhất, nếu như cho hắn đầy đủ linh thạch chất lượng và thời gian thì hắn có thể bày ra trận pháp tăng tốc độ tu luyện lên hai thành!

- Cái gì?

Tứ trưởng lão nghe xong thốt lên:

- Hai thành?

- Đúng vậy hai thành.

Trong nhất thời, các trưởng lão chấp sự trong đại sảnh của Tư Đồ thế gia đều đứng lên, tin tức này chính xác bao nhiêu còn phải thảo luận thêm nhưng nếu sự tình giống như lời nói kia vậy thì đủ khiến cho bất cứ kẻ nào cũng phải động tâm,

- Mặc kệ là hai thành hay nửa thành đều là đề thăng!

Thanh âm Tư Đồ Phục vang to lên.

- Đan dược đề thăng là công năng của đan dược, trận pháp đề thăng là công năng của trận pháp, hai cái cùng kết hợp thì hiệu quả sẽ tốt hơn rất nhiều. Ta hỏi người, ngoài trừ Tư Đồ thế gia ta biết tin tức này thì còn ai biết nữa?

Đệ tử kia cười khổ nói:

- Sợ rằng hiện giờ toàn bộ đại lục ột Đ

Linh Khiếp Nhan bĩu môi nói.

- Có hỏi hẳn qua khối lệnh bài này rốt cuộc làm từ loại chất liệu gì hay không?

Đường Phong không khỏi cảm thấy mình tốt số, trước đây gặp được nó ở trong Linh Mạch Chi Địa, ngày trước gặp được Khấu Cửu cũng kiếm được thêm một khối trước sự tranh đoạt của vô số người.

Nguyên bản Đường Phong hứng thú với khối lệnh bài này bởi vì nó là vật quý hiếm nhưng không nghĩ rằng đảo qua đảo lại đã có ba khối rơi vào tay mình.

Một mình mình có đến ba khối, có thể nghĩ được toàn bộ thế giới sẽ có bao nhiêu khối lệnh bài tồn tại, vậy thì rốt cuộc giá trị của nó ở chỗ nào? Vì sao còn có nhiều người không tiếc mạng mình tranh đoạt như vậy?

- Khi ta hỏi, người kia cũng trả lời mơ hồ không rõ, hẳn chỉ biết khối lệnh bài này là vật có giá trị cao, nhưng hiện giờ rất nhiều người đi tranh đoạt nó cũng không biết để làm gì.

Linh Khiếp Nhan cười hì hì nói:

- Ta chỉ dùng mười khối linh thạch cao cấp liền đổi được khối lệnh bài này.

Đường Phong nhíu mày, hẳn tỉ mỉ đánh giá khối lệnh bài trên tay, sau đó lại mang hai khối kia từ trong không gian Mị Ảnh ra đặt lên bàn sắp thành hình chữ Khai.

Quả thực là giống nhau như đúc, căn bản không khác nhau tí gì, cho dù là đồ án hay là trọng lượng đều độc nhất vô nhị.

Đây rốt cuộc là có chuyện gì? Đường Phong xoa trán trầm tư liên tục không giải thích được.

Trong lúc hoang mang không ngớt, khóe mắt Đường Phong chợt lóe lên một tia biến hóa, lúc quay đầu nhìn lại Đường Phong không khỏi vô cùng sợ hãi.

Hắn chỉ thấy trước mặt mình không tới ba thước có một bóng người nhàn nhạt xuất hiện một cách quỷ dị ngay chỗ này, tốc độ của nhân ảnh này khá nhanh, hắn ôm ba khối lệnh bài đặt trên bàn rồi biến mất không còn chút gì.

Toàn bộ quá trình chỉ xảy ra trong nháy mắt.

- Ai!

Linh Khiếp Nhan cũng bị hoảng sợ, tốt xấu gì nàng cũng có thần thức Linh Giai thượng phẩm, so về cảm nhận còn xuất sắc hơn Đường Phong rất nhiều nhưng mà có người đến gần như vậy còn chưa từng phát hiện ra.

Quát to một tiếng, hai tay Linh Khiếp Nhan huy động tung ra chưởng phong tàn phá bừa bãi ở trong gian phòng nhưng căn bản không hề có tác dụng, bóng người quỷ dị vừa xuất hiện phảng phất như đã bốc hơi trước mặt bọn họ.

- Thiên Y Vô Phùng!

Sắc mặt Đường Phong âm trầm, hắn tung phi châm bay ra ngoài chặn lấy bốn phương tám hướng, phi châm vốn có công hiệu phá cương khí lại bị Đường Phong quán nhập duệ kim lực vào trong đó, cho dù cao thủ Linh Giai thượng phẩm bị tập kích chỉ sợ cũng không thể phòng hộ chu toàn được.

Mấy trăm thanh phi châm được khu sử bằng phương pháp dùng ám khí đứng đầu của Đường Môn tản ra giống như thiên la địa võng, hai mắt Đường Phong neoh lại nhìn chăm chú vào biến hóa xung quanh.

Phần lớn các phi châm đều đánh vào không khí nhưng có ba thanh phi châm phảng phất như chạm vào vật nào đó, chỉ thấy không khí dao động tại chỗ phi châm bị đẩy ra, cùng lúc đó ở chỗ kia truyền ra một tiếng kêu đau đớn.

- Lưu lại cho ta!

Hai người Đường Phong và Linh Khiếp Nhan đồng thời dịch chuyển thân mình về phía đó, mạnh mẽ đánh tới.

Vì tuyệt đối không thể sai sót nhằm lẫn, mấy ngày này Đường Phong đều dùng Thiên nhân chi cảnh liên tục, quyền phong chưởng kinh tuôn ra liên tiếp, cùng lúc đó xuất hiện một bóng người đi ra. Đường Phong nhìn qua ánh nền thấy rõ người này là một nam tử chừng khoảng bốn mươi, trên mặt có chút thần sắc khủng hoảng, trên tay cầm ba khối lệnh bài đang liều chết chống đỡ.

Thân ảnh của hắn bại lộ, cương khí của Linh Giai hạ phẩm truyền ra ngoài, cương khí ba động khiến cho hắn càng không thể che giấu chỗ nào được nữa.

Chỉ là một Linh Giai hạ phẩm mà thôi, cho dù có mạnh hơn nữa cũng không có khả năng chống lại sự liên thủ của Đường Phong và Linh Khiếp Nhan. Chỉ hơn mười chiêu thì nam tử này đã bị Đường Phong đánh một quyền vào ngực, cương khí toàn thân tan rã, không chờ cho hắn có cơ hội thở dốc, Linh Khiếp Nhan lại tung một cước vào phía trên đầu hắn, đá hắn bay lên trời.

1226. Chương 1038: Người Thần Bí Tối (hạ).

Đường Phong nhân cơ hội này tung người lên điểm ra một chỉ phong kín toàn bộ huyết đạo của hắn.

- Bịch.

Một tiếng vang lên giống như bao tải rơi xuống, đôi tay người này đau nhức đành phải buông bỏ ba khối lệnh bài ra.

Đường Phong hít sâu vào một hơi, chậm rãi bước lên thu lại ba khối lệnh bài, trong quá trình này, nam tử nằm dưới đất vẫn nhìn Đường Phong chăm chú, nét mặt hiện rõ thần sắc không tin tưởng.

Hắn nghĩ mãi không rõ, mọi người đều là Linh Giai hạ phẩm, vì sao đối phương lại lợi hại hơn quá nhiều so với chính mình vậy? Công kích của hắn hoàn toàn không có biện pháp hóa giải hay phòng ngự.

Đường Phong suy nghĩ một chút rồi cầm mấy khối lệnh bài đi tới trước mặt nam tử kia nhìn hắn từ trên xuống.

Không biết người này vận dụng thủ đoạn gì, dĩ nhiên có thể ẩn nấp kín đáo như vậy, trong gang tấc không chỉ mình không phát hiện được mà ngay cả Linh Khiếp Nhan cũng không phát hiện ra, nếu như không phải hắn đột nhiên ra tay cướp giật ba khối lệnh bài thì sợ rằng còn không bị bại lộ hành tung.

Rốt cuộc người này lên vào lúc nào? Nếu như hắn lại gần mình xuất thủ đánh lén thì mình có thể phòng bị được sao? Còn có loại thủ đoạn ẩn tàng khí tức hòa mình vào hư vô càng không tưởng tượng nổi, nếu có thủ đoạn này sợ rằng có thể liều mạng được với Lộc Đồng Tử.

Trước đây Lộc Đồng Tử ở trước mặt ba vị cao thủ Linh Giai thượng phẩm mang theo Thọ Đồng Tử lặng lẽ thối lui Đường Phong cũng không hề phát hiện được dấu vết gì.

Nhưng chung quy người này không phải là Lộc Đồng Tử, thủ đoạn của Lộc Đồng Tử thần bí khó lường, nếu muốn chạy thì chạy, còn muốn lưu thì liên lưu nhưng người này Đường Phong chỉ dùng một chiêu ám khí Thiên Y Vô Phòng liền bị bại lộ hành tung.

- Người là ai?

Đường Phong nhìn đối phương hỏi rồi lại nhìn ba khối lệnh bài trên tay mình.

Thần sắc khủng hoảng trên mặt đối phương dần dần thu liễm, chợt hắn cười lạnh một tiếng quay đầu lại im lặng không đáp.

Loại tình huống này ở trong dự liệu của Đường Phong, nếu đặt mình vào hoàn cảnh này mà nghĩ, sợ rằng chính mình rơi vào cục diện này sẽ chỉ trầm mặc là nguyên tắc vàng, càng nói chiều càng dễ bị chết sớm.

Chẳng qua hiện giờ Đường Phong có chút tò mò, người này tới nơi này có mục đích cuối cùng là gì. Là vì những lệnh bài kỳ quái trên tay mình hay là vì trận pháp Thiên Cơ.

Trong khoảng thời gian quyền trận pháp xuất hiện khiến giang hồ hỗn loạn, vô số ánh mắt đều nhìn chăm chăm vào Đường phủ của Loa Thành, nếu như có người len lén vào đây để cướp đoạt quyền trận pháp thì cũng không có khả năng không bị bại lộ.

Nhưng mà hắn lại chờ đúng thời gian mình xuất ra ba khối lệnh bài mới hiện thân, nếu như không phải mình kịp phản ứng nhanh và có thủ pháp ám khí Thiên Y Vô Phùng thì lấy thủ đoạn của hắn sợ rằng có thể bình yên chạy trốn.

- Phong ca ca cẩn thận một chút, người này thực sự cổ quái!

Linh Khiếp Nhan ở bên cạnh nhắc nhở, trong thiên hạ người có thể giấu giếm được thần thức của nàng mà lên vào bên cạnh, ngoại trừ Lộc Đồng Tử ra thì chính là người trước mặt này.

- Uhm.

Đường Phong gật đầu, dù sao thì hắn cũng không lo lắng, các huyết của hắn không được đả thông, với thực lực hiện giờ của mình đủ để phong bế kín toàn bộ kinh mạch của hắn, không vận dụng được cương khí thì hắn chỉ là một người bình thường mà thôi.

- Các hạ không phải câm điếc chứ?

Đường Phong nhìn hắn nở nụ cười thương hại.

Người này nghe xong quay đầu trừng mắt nhìn Đường Phong nói:

- Hừ!

- Không phải câm điếc là tốt rồi, ta hỏi ngươi, ngươi tới nơi này có ý đồ gì?

Đường Phong hỏi.

Đối phương trầm mặc không đáp.

- Vậy thì đối sang vấn đề khác, lệnh bài này rốt cuộc là cái gì? Vì sao ngươi muốn cướp đoạt nó!

Đường Phong nhíu mày thật chặt, hắn vô cùng hiếu kỳ với những tấm lệnh bài này nhưng rốt cuộc không biết nó có lợi ích gì. Nếu như đối phương đã xuất thủ cướp giật thì tự nhiên hắn phải có lý do.

Người nọ vẫn không phản ứng với Đường Phong.

Đường Phong nhướn mày lên cười âm hiểm nói:

- Tuy rằng ta rất muốn uy hiếp ngươi nói ra sự thực nhưng miệng lưỡi lợi hại hơn nữa cũng không làm được gì, vả lại con người ta không có tính kiên trì, nếu như ngươi không thể trả lời được chỉ có thể giết chết ngươi, trước sau cũng do ngươi tìm đến chỗ chết, không thể trách thủ đoạn của Đường mỗ ác độc được.

Những lời này vừa nói ra, thần sắc người nọ chợt thay đổi chút ít, hắn cắn răng mở miệng nói:

- Nếu như ta nói cho ngươi, ngươi sẽ bỏ qua cho ta chứ?

- Còn phải xem lời nói của ngươi có bao nhiêu là sự thực?

Đường Phong vờ cảm nói.

Nét mặt đối phương hiện lên sự do dự, hiển nhiên nội tâm đang đấu tranh kịch liệt, không biết có nên tin Đường Phong hay không.

Đường Phong lắc đầu nói:

- Bởi vì ngươi là cá đang nằm trên thớt cho nên ngươi không có lựa chọn!

- Được!

Người nọ trầm giọng gật đầu:

- Ta nói cho ngươi cũng được nhưng ngươi không thể nuốt lời.

- Quân tử nhất ngôn, tứ mã nan truy!

Đường Phong cũng sáng khoái gật đầu.

- Lệnh bài này được người của bốn thế lực lớn thu mua, mỗi một khối trị giá mười khối linh thạch đỉnh cấp! Ta đoạt nó cũng chỉ vì đi đổi lấy linh thạch để tu luyện mà thôi.

Người này mở miệng nói.

Trong lòng Đường Phong khẽ động:

- Bọn họ muốn lệnh bài này làm gì?

Người nọ lắc đầu nói:-

- Tình huống cụ thể ta không biết, nhưng mà ta biết thứ này vô cùng trọng yếu đối với họ. Trên giang hồ không ít người biết tin tức này, cho nên có rất nhiều người tranh đoạt.

Mỗi một khối lệnh bài trị giá mười khối linh thạch đỉnh cấp, số lượng này không phải là một khoản tài phú nhỏ, đối với một thành viên trong tiểu gia tộc mà nói thì hoàn toàn có thể nâng cao thực lực của chính mình

Đường Phong khẽ cười một tiếng.

Hắn làm âm ỉ nhiều ngày như vậy ở Loa Thành để cho chuyện tình về quyền trận pháp sôi sục lên, nhưng mà người đi tới Loa Thành cũng chỉ có cao thủ Linh Giai trung phẩm thôi, rốt cục lúc này cũng có một cao thủ Linh Giai thượng phẩm xuất hiện.

Chỉ không biết là vị Linh Giai thượng phẩm này đại biểu cho thế lực gia tộc nào.

- Đệ tử Tư Đồ thế gia Tư Đồ Thiên Hà đến đây bá kiến Đường công tử.

Ngoài cửa truyền tới một thanh âm không lớn lắm nhưng thanh âm này như đang vang bên tai người nghe khiến cho có thể nghe được rõ ràng.

Không chỉ Đường Phong như vậy mà toàn bộ người dân trong Loa Thành đều nghe được.

Dư Thiên Phách đang tính toán mấy ngày này gom góp càng nhiều linh thạch lúc nghe được thanh âm này sắc mặt trở nên lụi bại không gì sánh được, hét lên:

- Mẹ nó, tại sao người của Tư Đồ thế gia cũng tới, vậy thì Dư gia ta còn có phần sao?

Sắc mặt của Lục gia Lục Định Viễn cũng đồng dạng như vậy, âm trầm tột độ.

Mấy ngày nay các thế lực trong Loa Thành đều trù bị linh thạch để mua quyền trận pháp, ngoại trừ Dư gia và Lục gia tự làm việc đơn độc ra thì một số gia tộc nhỏ khác liên hợp một chỗ cùng nhau hành động. Vốn còn tưởng không có người ngoài tới tranh đoạt thì mình còn có chút ít hy vọng nhưng hiện giờ người của Tư Đồ thế gia đã tới, vậy thì còn hy vọng cái rắm.

Người của Tư Đồ thế gia tới lần này lại là Tư Đồ Thiên Hà, đó là nhị trưởng lão của Tư Đồ thế gia – một đại cao thủ Linh Giai thượng phẩm!

Đường Phong nghe được lời nói của Tư Đồ Thiên Hà thì nghiêm túc hẳn, hắn chợt cười lạnh nói:

- Không phải oan gia không gặp mặt, vì sao người đầu tiên tìm tới ta lại là người của gia tộc này?

Gia tộc này Đường Phong cũng không hề xa lạ. Trước đây ở linh mạch chi địa Tư Đồ thế gia đã tìm tới Đường gia bảo gây phiền phức, lần đó chính là hai vị trưởng lão Linh Giai trung phẩm của Tư Đồ thế gia – Tư Đồ Thịnh và Tư Đồ Tinh, chẳng qua hai người này và toàn bộ các đệ tử họ dẫn theo đều bị Đường Phong kết liễu.

Tin tức người của Tư Đồ thế gia tử vong khẳng định đã truyền về trong tộc, nhưng bọn họ lại không biết do Đường Phong hạ thủ. Cho nên hiện giờ Tư Đồ Thiên Hà tới đây nhưng Đường Phong cũng không lo lắng hắn đến để báo thù mình.

Hắn đến tìm chính mình, đơn giản bởi vì quyền trận pháp, mà ngữ khí của hắn cũng biểu lộ ra điều này.

Chỉ là ... Tên Tư Đồ Thiên Hà này là nhị trưởng lão của Tư Đồ thế gia, là một cao thủ Linh Giai thượng phẩm, nếu như thực sự đánh thì sợ rằng có chút khó khăn.

Gia tộc này cũng không phải là thứ có thể chung sống được, Đường Phong có thể suy đoán được mục đích mà Tư Đồ Thiên Hà tìm đến mình, cũng có thể dự liệu được nếu như mình cự tuyệt hắn thì sẽ xảy ra tình huống gì.

Thế nhưng lúc này, mọi người đã ở bên ngoài cửa, ngay cả chính mình không muốn thấy thì cũng phải gặp.

Đường Phong đứng bên cạnh cửa trầm tư, một đám đệ tử của Tư Đồ thế gia ngoài cửa đang chờ đều có chút nhịn không được. Mặc dù Tư Đồ thế gia bài danh cuối cùng trong bốn thế lực lớn nhưng cũng là một thế lực vô cùng mạnh, chỉ vì thời gian gia tộc chán hưng tương đối ngắn nên không thể so được với Cổ gia hay Trảm Hồn Tông có truyền thừa hơn một nghìn năm, nhưng mà không ai có thể khinh thường.

Nhị trưởng lão của gia tộc tự mình dẫn người tới đây bá kiến, nhưng người của Đường phủ lại để cho nhị trưởng lão đợi một thời gian dài, điều này khiến cho sắc mặt các đệ tử cùng đi đến không khỏi tức giận.

- Nhị trưởng lão, có nên phá cửa trực tiếp vào hay không?

Một đệ tử của Tư Đồ thế gia nhẹ giọng hỏi.

- Người có thể tự mình tới đây đã cho hẳn bộ mặt vô cùng lớn rồi.

Tư Đồ Thiên Hà chậm rãi lắc đầu:

- Chờ.

- Vâng.

Sắc mặt tên đệ tử này vô cùng phẫn nộ.

Khóe miệng Tư Đồ Thiên Hà hiện ra một tia mỉm cười, lấy thực lực của hắn tất nhiên có thể nhận ra ở trong phòng có khí tức của hai người, trong hai người này có một người là cảnh giới Linh Giai hạ phẩm, còn người kia không đáng nhắc tới chỉ có Thiên Giai mà thôi. Cảnh giới tu luyện như vậy ở Tư Đồ thế gia một trào có thể tóm được một đồng, nếu đối là người khác thì sợ rằng Tư Đồ Thiên Hà không cần cẩn thận như vậy, nhưng mà người này nắm giữ quyền trận pháp thì không thể là người bình thường. Gia chủ cũng nói qua phải mời người này vào trong Tư Đồ thế gia, tự nhiên Tư Đồ Thiên Hà không thể đắc tội với hắn ngay từ đầu.

Chính mình đến lần này cũng chỉ vì quyền trận pháp kia, đồng dạng cũng vì người này mà tới. Nếu như hắn thức thời mà nhìn vào phần mình tự đến đây, dâng quyền trận pháp lên sau đó ở lại Tư Đồ thế gia làm khách quý. Còn nếu như hắn không thức thời thì cho dù phải dùng sức mạnh cũng phải đạt được mục đích của chuyến đi này.

Tâm tư Tư Đồ Thiên Hà vừa mới chuyển xong thì cánh cửa lớn của Đường phủ liền bị mở. Một nam một nữ chợt hiện ra trong mi mắt Tư Đồ Thiên Hà, đôi nam nữ này cũng không quá hai mươi tuổi, nhìn qua tuổi còn quá trẻ, đây cũng không phải bọn họ tu luyện thuật trú nhan thành công mà là tuổi chân chính của họ.

- Có lẽ vị này chính là chủ nhân Đường phủ, Đường công tử?

Ánh mắt Tư Đồ thế gia lướt qua trên người Linh Khiếp Nhan một vòng rồi lập tức dừng lại trên người Đường Phong.

- Chính là tại hạ.

Đường Phong không mặn không nhạt đáp lại, thân thể lại không có ý tứ chắn trước cửa không cho đi vào.

Tư Đồ Thiên Hà nhượng mày, chợt lão cười nói

- Đường công tử tuổi còn trẻ nhưng đã nằm ngoài dự liệu của lão phu, quả thật trường giang sóng sau xô sóng trước, vốn lão phu khi còn ở tuổi người cũng không có cảnh giới như thế này.

Đường Phong nhìn Tư Đồ Thiên Hà nhàn nhạt, biết rõ còn hỏi nói:

- Nhị trưởng lão Tư Đồ thế gia quang lâm tề phủ, không biết có điều gì chỉ giáo.

Vẻ tươi cười của Tư Đồ thế gia cứng đờ, trên mặt hiện lên một tia tức giận nhàn nhạt rồi bị hắn cấp tốc thu lại, mở miệng nói:

- Xem ra Đường công tử là người thích ngắn gọn, cũng không phải nhiều lời vô ích.

Đường Phong không nói, Tư Đồ Thiên Hà lại nói tiếp:

- Nơi đây không phải là nơi để nói chuyện, Đường công tử có nên để lão phu vào trong nói chuyện hay không?

Đường Phong nhíu mày, hắn căn bản không muốn Tư Đồ Thiên Hà xuất hiện, dù sao chính mình cũng đã giết không ít người của gia tộc bọn họ, ngay cả bọn họ không biết ẩn tình trong đó thì mọi người cũng đều là cừu nhân, tất nhiên không phải lấy lễ tương đãi.

1230. Chương 1041: Nhị Trưởng Lão Muốn Đoạt Ngay Trước Mặt Hay Sao (hạ).

Nhưng nếu cứ đứng chặn ngoài cửa như vậy thì có chút không hợp tình hợp lý.

- Mời!

Đường Phong suy nghĩ trong chốc lát rồi dịch thân thể sang một bên.

- Quấy rầy!

Tư Đồ Thiên Hà ôm quyền nói, hẩn dẫn đầu mang theo chúng đệ tử của Tư Đồ thế gia đi vào bên trong Đường phủ.

Khi đoàn người này tiến vào trong đại sảnh của phòng khách, khách nhân vừa ngồi xuống, thậm chí Đường Phong ngay cả nước trà còn chưa dâng lên thì chỉ nhìn chăm chăm vào Tư Đồ Thiên Hà.

Vị nhị trưởng lão của Tư Đồ thế gia này coi như không tồn tại, không phải cái loại tính tình nóng nảy động một cái là điên cuồng lên. Đường Phong nhiều lần khiến hẩn mất mặt mũi nhưng hẩn vẫn có thể nhẫn nhịn được, nhưng các đệ tử của hẩn đứng phía sau nhìn Đường Phong trợn mắt.

Những đệ tử này cũng đều là cao thủ Linh Giai, tất cả đều là Linh Giai hạ phẩm, số lượng không ít chừng hơn mười người. Cảnh giới bọn họ tương đồng với Đường Phong, nhưng đối phương lại đối đãi như vậy với người của Tư Đồ thế gia, trong lòng bọn họ làm sao có thể thoải mái được?

Trầm mặc trong chốc lát, Tư Đồ Thiên Hà cười nói:

- Đường công tử đã là người ngay thẳng, lão phu cũng không lòng vòng quanh co nữa, chúng ta đều nói trắng ra, chắc công tử cũng đã biết mục đích của lão phu tới nơi này là gì.

- Quyền trận pháp?

Đường Phong liếc mắt nhìn hẩn.

- Không tồn tại!

Tư Đồ Thiên Hà vỗ tay.

- Công tử làm ra động tĩnh lớn như vậy ở Loa Thành, dụng tâm hẩn vô cùng kín đáo.

Đường Phong cười ha hả nói:

- Nhị trưởng lão cho rằng mục đích của Đường mỗ là cái gì?

Ánh mắt sáng quắc của Tư Đồ Thiên Hà nhìn Đường Phong chăm chăm, chỉ trầm ngâm trong chốc lát rồi nói:

- Lão phu vốn tưởng rằng công tử có bậc cảnh giới này xác thực vì tài mà đến. Nhưng hôm nay vừa thấy lại khiến cho suy đoán của lão phu có chút nghi hoặc. Công tử lộ ra quyền trận pháp trước mắt rất nhiều người, ai cũng đều hiểu giá trị của quyền trận pháp kia không phải một ít linh thạch có thể so sánh được, nhưng nếu nói công tử có dụng tâm kín đáo thì lão phu vẫn không đoán được ý định của công tử là gì.

Đường Phong mỉm cười, trong lòng cũng rung mình. Nhị trưởng lão của Tư Đồ thế gia xác thực không hề đơn giản, người ta nói lão già thành tinh quả nhiên không phải giả.

- Lần này lão phu tới đây, thứ nhất là vì Tư Đồ thế gia, thứ hai là vì công tử mà tới!

Lời nói của Tư Đồ Thiên Hà sắc bén, cười nhẹ một tiếng mở miệng nói.

Đường Phong nhún mày lại:

- A? Mời chỉ giáo?

- Công tử không phải bị hồ đồ chứ? Trên tay công tử nắm giữ quyền trận pháp mà ai ai cũng đều muốn, nhưng không biết được có câu thất phu vô tội hoài bích có tội sao? Quyền trận pháp còn ở trên tay công tử một ngày thì công tử không có một ngày bình an!

- Ý tứ của nhị trưởng lão là bảo Đường mỗ giao quyền trận pháp cho nhị trưởng lão thì sẽ thoát khỏi được vũng bùn này sao?

Tư Đồ Thiên Hà mỉm cười nói:

- Không biết Đường công tử có thể bỏ qua những thứ mình yêu thích hay không?

- Đường mỡ đã nói qua cùng các vị gia chủ Loa Thành, năm ngày sau ở trong Đường phủ đầu giá quyền trận pháp, ai ra giá cao thì quyền trận pháp này sẽ thuộc về người đó, tuy rằng quyền trận pháp này quý trọng nhưng cũng không phải vật không dứt bỏ được.

- Có Tư Đồ Thiên Hà ta ở đây, người trong Loa Thành có ai dám đoạt?

Tư Đồ Thiên Hà cười lạnh một tiếng.

- Cho dù thế nào đi nữa cũng sẽ rơi vào tay Tư Đồ thế gia ta, nếu Đường công tử không ngại mời nói một cái giá?

- Ta đã nói thì phải thủ tín, nói năm ngày sau bán thì năm ngày sau bán! Nhị trưởng lão nếu nói như vậy thì hãy chờ tới năm ngày sau đến đây, lúc đó xem xem người của Loa Thành có thực sự không dám tranh đoạt với nhị trưởng lão hay không.

Sắc mặt Tư Đồ Thiên Hà trở nên lạnh lùng, lại nói:

- Lẽ nào Đường công tử cho rằng chỉ cần bỏ quyền trận pháp khỏi tay thì có thể yên ổn? Quyền trận pháp tuy là thứ vô cùng quý giá nhưng mọi người đều biết quyền trận pháp này được lưu truyền từ tay công tử ra, nếu như chiếm được công tử thì cũng có thể sở hữu được quyền trận pháp, công tử cần phải suy nghĩ.

Đường Phong gật đầu nói:

- Nhị trưởng lão nói phải

Tư Đồ Thiên Hà cười nói:

- Đường công tử thực là người nhanh nhạy, kỳ thực muốn hóa giải kiếp nạn này cũng không phải là việc khó, chỉ cần Đường công tử làm một việc là có thể xong.

- Nhị trưởng lão cứ nói thẳng.

Đường Phong đại khái có thể đoán ra Tư Đồ Thiên Hà đang muốn làm cái gì.

Quả nhiên, Tư Đồ Thiên Hà mở miệng nói.

- Gia chủ của bản tộc rất tán dương công tử, nếu như công tử nguyện ý thì xin mời về gia tộc của ta làm khách quý? Gia tộc của ta sẽ lấy thượng lễ đối đãi.

- Ha ha...

Đường Phong nhin không được nở một nụ cười, không phải vì cười Tư Đồ Thiên Hà quanh co muốn quyền trận pháp mà chỉ cười hần không biết cái gì, dĩ nhiên lại mời đại cừu nhân của gia tộc mình về làm khách quý.

- Công tử nghĩ như thế nào?

Sắc mặt Tư Đồ Thiên Hà nghiêm nghị hỏi.

Đường Phong thu liễm tiểu ý lại mở miệng nói:

- Lòng tốt của nhị trưởng lão, tại hạ xin ghi nhớ trong lòng. Chỉ là chuyện tình của Đường mỡ còn chưa xong, phải tính toán cân nhắc đã.

- Công tử không hối hận?

Tư Đồ Thiên Hà tự nhận đã hết lòng tận tụy, nhưng đối phương lại không chịu tiến tới mà lui, thực sự khiến hần không vui.

Đường Phong lắc đầu.

Tư Đồ Thiên Hà thở dài một tiếng, hần cảm thấy muốn giải quyết chuyện này theo hướng êm đẹp là không có năng, tuy rằng tuổi của chủ nhân Đường phủ này còn trẻ nhưng muốn đối phó lại vô cùng khó khăn.

Nhưng để có được quyền trận pháp thì Tư Đồ Thiên Hà cũng không thể rời đi được, nếu mềm không xong thì phải dùng cứng. Chỉ là một người Linh Giai hạ phẩm mà thôi, một cái móng tay của mình có thể bóp chết hắn, sau đó đưa hắn trở về trong tộc thì quyền trận pháp kia sẽ là vật trong tay của Tư Đồ thế gia.

Sắc mặt nghiêm túc lại, Tư Đồ Thiên Hà đứng dậy nhìn thẳng vào Đường Phong nói:

- Trước đây Tư Đồ Thiên Hà có hai vị trưởng lão Linh Giai trung phẩm mang theo hai mươi đệ tử Linh Giai tiến nhập vào trong linh mạch chi địa. Tin tức truyền về họ bị người của Đường gia bảo sát hại tàn nhẫn, lão phu đã tra quá bối cảnh của công tử trước đây không có gì, mà dòng họ của công tử khiến cho ta rất lưu ý, không biết công tử có thể nói cho lão phu biết được người và Đường gia bảo có quan hệ như thế nào hay không?

Lời này vừa nói ra, sát khí trên người Tư Đồ Thiên Hà tuôn ra như ẩn như hiện, các đệ tử đứng phía sau hắn cũng vận khởi cương khí lên, rút ra binh khí nhìn chằm chằm vào Đường Phong.

1231. Chương 1042: Thương Ưng Phá Phong Lôi.

Loại chuyện tình vô căn cứ này làm sao Đường Phong có thể thừa nhận, mặc dù sự thật là vậy nhưng phải giả vờ không biết. Dù sao đi nữa người của Tư Đồ thế gia đến linh mạch chi địa đều đã chết hết, trong khoảng thời gian đó không thể truyền ra bất cứ tin tức gì.

Đường Phong vỗ bàn mạnh mẽ đứng lên, giọng nói phẫn nộ:

- Nhị trưởng lão đang muốn trực tiếp cướp đoạt sao?

Đường Phong gầm lên một tiếng khiến cho Tư Đồ Thiên Hà sững sốt một chút.

Nhị vị trưởng lão của Tư Đồ thế gia này không chỉ có thực lực cao thâm hơn nữa tuổi tác cũng không còn nhỏ, sống qua bao nhiêu năm như vậy còn có chuyện sóng to gió lớn nào chưa thấy qua? Nhưng một màn trước mặt này lại khiến hắn có một cảm giác không nói nên lời.

Chỉ là một người Linh Giai hạ phẩm, làm sao dám làm cản trước mặt mình như vậy? Không nói tới các đệ tử Linh Giai hạ phẩm của Tư Đồ thế gia nhìn thấy mình đều phải cung kính mà ngay cả các Linh Giai thượng phẩm của thế lực khác bất kỳ ai nhìn thấy mình cũng phải lấy lễ trưởng bối đối đãi. Đã từ bao giờ hắn bị một thanh niên Linh Giai hạ phẩm khiển trách trước mặt như vậy?

Tuy rằng lời nói của hắn là sự thực nhưng Tư Đồ Thiên Hà vẫn còn có chút khó tin.

Hắn có chỗ dựa vững chắc sao? Nếu không tại sao lại lao đầu vào chỗ chết như vậy?

Đường Phong cũng không có chỗ dựa mà do thực lực của hắn nói lên tất cả, tuy rằng chưa chắc hắn đánh thắng được Tư Đồ Thiên Hà nhưng cũng sẽ không bị thua thảm. Nếu như hắn dùng tới thần binh Ngự Thần nói không chừng còn có thể chiến thắng người này. Cho nên mặc dù đối mặt với một cao thủ Linh Giai thượng phẩm Đường Phong cũng vui vẻ không sợ hãi.

- Cướp đoạt trắng trợn thì làm sao?

Tư Đồ Thiên Hà thẹn quá hóa giận.

- Giao lại quyền trận pháp cho lão phu, sau đó theo lão phu trở về trong gia tộc. Nếu không sẽ không tránh khỏi bị ăn đòn.

- Ha ha!

Đường Phong cất tiếng cười to:

- Tuổi tác nhị trưởng lão đã lớn như vậy, nói những lời này có chút quá đồng dạng!

- Tiểu tử ngươi đây là tự tìm đường chết!

Tư Đồ Thiên Hà thực sự không thể nhịn được nữa, bàn tay to của hắn vỗ trên thành ghế khiến cho cái ghế bị chấn tan thành bột mịn, cương khí mạnh mẽ bắn ra, thân thể hắn giống như cái bóng vụt tới trước mặt Đường Phong, nắm tay vươn tới bả vai Đường Phong chớp xuống.

Đường Phong vừa nói vừa đề phòng hấn liên tục, lúc này thấy hấn có động tác làm sao để cho lão thất phu này vừa lòng đẹp ý được? Hấn đưa tay ra hư không trao ra một trao, lập tức có một thanh trường kiếm thứ thần binh xuất hiện trên tay, con người trong mắt phải hóa thành một ngọn lửa đỏ rực, lực lượng cương tâm của hỏa hệ được vận dụng lên, thanh trường kiếm thứ thần binh rít qua một tiếng gió gào thét mang theo kiếm ý nóng rực chém tới tay Tư Đồ Thiên Hà.

Một kích này khiến cho Tư Đồ Thiên Hà lấy làm kinh hãi, hấn căn bản không thấy được Đường Phong xuất ra vũ khí chặn lại từ lúc nào, hơn nữa một kiếm này iqua rất đơn giản nhưng uy lực không hề nhỏ, căn bản không giống một Linh Giai hạ phẩm có thể chém ra.

Rơi vào đường cùng, Tư Đồ Thiên Hà chỉ có thể tránh đi phong mang, cổ tay hấn lật lại đánh tới vùng bụng của Đường Phong.

Một chớp mắt này vẫn còn chưa đánh tới người của Đường Phong, bàn tay còn cách bụng của Đường Phong ba tấc thì một thanh âm thanh thúy vô cùng to truyền tới, cùng lúc đó có một đạo kiếm ảnh vô cùng khổng lồ đột nhiên bổ xuống từ trên bầu trời, kiếm ảnh dài khoảng vài trượng nhìn qua như một thanh cự kiếm. Nhưng nó cũng không phải là một thanh kiếm thực sự mà chỉ là một cái bóng.

Kiếm ảnh này mang theo tiếng sấm nổ mạnh vô cùng điếc tai, dùng mắt thường có thể nhìn thấy ở trên kiếm ảnh có thiểm điện chuyển động nhẹ nhàng tạo thành dòng xoáy.

Đường Phong kinh hãi, hấn cuống quít lùi nhanh về phía sau, sắc mặt Tư Đồ Thiên Hà cũng đột biến, hai chân bật ngược lại rồi đi, trôi giạt ra bên ngoài vài chục trượng.

- Âm âm.

Một tiếng nổ vang lên, kiếm ảnh đập trên mặt đất chém nó thành một khe rãnh, nhưng quỷ dị chính là kiếm ảnh cũng không hề biến mất như kiếm khí mà khảm vào khe rãnh bên trong mặt đất, dài vô hạn

- Ha ha...

Một tiếng cười thanh thúy dễ nghe đột nhiên truyền tới từ ngoài cửa, chợt trong phòng có một bóng người lóe lên, một thiếu nữ nhìn qua chỉ có mười sáu mười bảy tuổi hiện ra trong phòng, nữ tử búi tóc này cười tươi như hoa, khuôn mặt cực kỳ thanh tú, cái miệng nhỏ nhắn hướng về phía Đường Phong, sau lại hứng thú nhìn về Tư Đồ Thiên Hà, nhoẻn miệng cười duyên nói:

- Thật có ý tứ, nhị trưởng lão Tư Đồ thế gia không ở nhà dưỡng lão từ khi nào lại chạy tới đây khi dễ một tiểu hài hài tử?

Tiểu hài tử... Đường Phong nhú mày lại, hấn thầm nghĩ người thiếu nữ ở trước mặt này, bản thân nàng còn ít tuổi hơn hấn.

Ngược lại sắc mặt Tư Đồ Thiên Hà như lâm vào đại địch, hấn nhìn kiếm ảnh hư huyền tạo thành khe rãnh trên mặt đất, sau nhìn lại thiếu nữ trầm giọng nói:

- Thương Ưng Phá Phong Lô! Lại có thể luyện kiếm này tới được thực kiếm, không hổ là Cổ gia chủ.

Thiếu nữ khẽ cười một tiếng nói:

- Nhân lực lão thất phu cũng không tệ nha, chẳng qua một kiếm này của ta còn thiếu chút hỏa hầu, chỉ ở giữa mức hư và thực mà thôi. Còn chưa đạt tới mức thực kiếm.

Nàng vừa nói, một mặt vươn một ngón tay ra, kiếm ảnh khảm trên mặt đất trực tiếp bị bay ra ngoài, bị thiếu nữ dùng bàn tay nhỏ bé nắm lấy, sao đó đột nhiên biến mất.

Thấy một màn như vậy, Đường Phong vô cùng khiếp sợ.

Thiếu nữ này đồng dạng cũng là một cao thủ Linh Giai thượng phẩm, hơn nữa Tư Đồ Thiên Hà còn gọi nàng là Cổ gia chủ, có thể luyện tuyệt thế kiếm kỹ Thương Ưng Phá Phong Lô! Những tin tức này cùng nhau xuất hiện lộ rõ ra thân phận của thiếu nữ này.

Tại sao nàng lại tự mình tới? Đường Phong ngạc nhiên vô cùng, tuy rằng hắn biết quyền trận pháp sẽ dẫn người của bốn thế lực lớn đến, nhưng hắn không nghĩ tới vị Cổ gia chủ này lại tự mình tới còn không mang theo một tùy tùng nào.

Cổ U Nguyệt! Đường Phong chưa bao giờ gặp mặt nhưng hắn cô đọng nhiều âm hồn như vậy thì tin tức về nữ tử này cũng không xa lạ. Hiện giờ tuy nữ nhân này đã hơn trăm tuổi nhưng lại có thuật trú nhan, nhìn qua chỉ có hình dạng đôi tám mà thôi. Trách không được khi nói chuyện rất lên mặt, còn gọi mình là tiểu hài tử.

Lấy niên kỷ, nàng xác thực có tư cách này.

Công pháp Cổ U Nguyệt tu luyện chính là võ điển bất truyền của Cổ gia – kiếm kỹ Thương Ưng Phá Phong Lôi!

1232. Chương 1043: Người Nói Ai Già (thượng)?

Kiểm kỹ này cùng cấp với Vô Cấp Kinh Mang Kiếm, bản thân người tu luyện không cần mang theo binh khí trên người, khi tu luyện kiếm kỹ này thì trong cơ thể sẽ hình thành một thanh cự kiếm, chính là kiếm ảnh vô cùng lớn mà Đường Phong vừa thấy trước mắt, tu luyện càng cao thâm thì kiếm ảnh càng lớn. Có thể nói người tu luyện loại vũ kỹ này căn bản không cần vũ khí, bởi vì cương khí của bọn họ chính là vũ khí tốt nhất. Nghe đồn kiếm kỹ Thương Ưng Phá Phong Lôi có thể ngưng tụ lại thành thực kiếm tối cao, có thể đạt được đẳng cấp thần binh!

Đương nhiên đây chỉ là tin đồn, rốt cuộc thật giả thế nào không ai hay biết.

Về phần kiếm kỹ này hư thực thế nào Đường Phong cũng không hiểu biết nhiều, hắn đoán đây là cảnh giới của kiếm kỹ.

Cổ U Nguyệt đột nhiên xuất hiện khiến cho Tư Đồ Thiên Hà thực sự có cảm giác ném chuột võ đồ, hai người đều là cao thủ Linh Giai thượng phẩm, nếu như quyết chiến với nhau thì ai thắng ai bại thật khó nói, chẳng qua Tư Đồ Thiên Hà lại đánh giá nàng lớn hơn một chút, bởi vì tuy rằng nữ nhân này nhìn rất trẻ nhưng thực tế vô cùng khó đối phó, đó chính là gia chủ của một thế gia, Tư Đồ Phục cũng không nắm chắc chiến thắng được nàng.

- Tiểu tử, hắn muốn cướp quyền trận pháp của người?

Cổ U Nguyệt nhìn Đường Phong hỏi.

Đường Phong gật đầu như gà mổ thóc, khinh bỉ nói:

- Ý thế hiếp người, thật không biết xấu hổ.

Sắc mặt Tư Đồ Thiên Hà nhất thời đơ lại.

- Chửi giỏi lắm!

Cổ U Nguyệt vỗ tay cười nói:

- Ta cũng không quen nhìn người như vậy.

Tư Đồ Thiên Hà cảm giận liếc mắt nhìn Đường Phong, hắn hít sâu một hơi cố gắng ổn định tâm tình của mình xuống, lúc này mới nói:

- Cổ gia chủ tới nơi này, chẳng phải vì quyền trận pháp đó sao?

- Đúng rồi, có gì sao?

Cổ U Nguyệt thoải mái thừa nhận.

Sắc mặt Đường Phong biến đổi, chống lại một người Tư Đồ Thiên Hà hắn còn có nắm chắc chạy thoát nhưng nếu cố gắng chống lại Cổ U Nguyệt thì hắn không hề có lòng tin.

Tư Đồ Thiên Hà lên tiếng cười nói:

- Nếu Cổ gia chủ và lão phu có tâm tư giống nhau không bằng chia người này ra, mỗi người đều có phần của mình, thế nào?

Cổ U Nguyệt khẽ nghiêng đầu cười nói:

- Tại sao phải chia đều? Chẳng lẽ chém đôi hắn thành hai đoạn, chúng ta mỗi người một nửa?

Lời này nghe vô cùng tàn khốc máu me, Đường Phong nghe được cảm thấy gân cốt trong cơ thể co rút lại. Hắn thầm nghĩ nữ nhân này quả nhiên giống như trong lời đồn, phong cách hành sự vô cùng đặc biệt.

Khóe miệng Tư Đồ Thiên Hà khẽ co giật vài cái, mở miệng nói:

- Cổ gia chủ cứ nói đùa, nếu thật sự chém đôi người này thành hai đoạn thì không có tác dụng gì, giá trị của người sống so với người chết lớn hơn rất nhiều. Ý của lão phu là nếu người này đã có quyền trận pháp mà bản thân hắn cũng tinh thông trận pháp, không bằng chúng ta lựa chọn như thế này, một là mang người đi hai là mang quyền trận pháp đi.

- A? Nhị trưởng lão thật thông minh.

Lời nói của Cổ U Nguyệt chăm chú, cũng không biết nàng thừa nhận hay từ chối.

Tư Đồ Thiên Hà nhíu mày lại, ho nhẹ một tiếng nói:

- Nếu Cổ gia chủ không dị nghị gì thì lão phu liền cầm quyền trận pháp, còn người này về với người thế nào?

Cổ U Nguyệt cười nhẹ thản nhiên chậm rãi lắc đầu, thanh âm thanh thúy vang lên:

- Không được.

Tư Đồ Thiên Hà cười ha hả:

- Nếu vậy thì Cổ gia chủ mang quyền trận pháp đi, còn người này lão phu mang về trong gia tộc.

Cổ U Nguyệt lắc đầu:

- Cũng không được.

Tư Đồ Thiên Hà biến sắc nói:

- Cổ gia chủ có ý tứ gì đây? Chẳng lẽ ngươi muốn cả người lẫn quyền trận pháp, Cổ gia chủ đừng quên một câu nói, cá và tay gấu không thể cùng có được.

Đường Phong ở bên cạnh nghe được trợn trừng mắt, hai vị cao thủ Linh Giai thượng phẩm ở trước mặt mình thương lượng như thể mình là sở hữu của bọn họ, thật giống như một món hàng trao đổi qua lại, căn bản không quan tâm tới cảm thụ của chính mình. Chẳng qua nghĩ tới cũng có thể hiểu được, thực lực của hai người này nếu muốn làm chuyện gì thì chỉ sợ cũng không cần phải thương nghị với một người Linh Giai hạ phẩm điều gì.

Cổ U Nguyệt cười như không cười, thanh âm thanh thúy nhưng ngữ khí tương đối cứng rắn nói:

- Hôm nay nhị trưởng lão trở về đi, nếu hiện giờ Cổ U Nguyệt ta có ở đây, quyền trận pháp và người ngươi cũng đừng mong có được.

Nhị trưởng lão Tư Đồ Thiên Hà châm chọc nói:

- Khẩu khí của Cổ gia chủ thật lớn, cũng không sợ mình không ăn hết sao!

Cổ U Nguyệt che miệng cười, ánh mắt khinh thường phóng tới;

- Ngươi quản được sao?

- Lão yêu bà, cho ngươi chút mặt mũi ngươi còn không biết trời cao đất dày là gì, thực khi dễ lão phu không làm gì được sao?

Tư Đồ Thiên Hà giận tím mặt, lời vừa phun ra khỏi miệng trong lòng thoáng chốc trầm xuống, hắn thầm nghĩ chuyện trở nên không hay rồi.

Quả nhiên, những lời này còn chưa nói hết thì dáng vẻ tươi cười trên khuôn mặt Cổ U Nguyệt tiêu thất, vẻ mặt lạnh băng cứng ngắc, làn da trên khuôn mặt co giật liên tục, hai tròng mắt phun ra lửa giận phần nộ tới tột cùng, từng đợt sát khí không không chế được lan tràn ra ngoài, Cổ U Nguyệt nhìn chăm chặp vào Tư Đồ Thiên Hà, thanh âm băng lãnh nói từng chữ rõ ràng:

- Người nói ai già!

- Khụ khụ...

Tư Đồ Thiên Hà vội vã giải thích vài câu, ngữ khí dịu đi không ít:

- Cổ gia chủ bớt giận, lão phu lỡ lời.

- Người ... nói ... ai ... già!

Thanh âm của Cổ U Nguyệt vang lên

- Lão phu không có ý tứ kia.

Tư Đồ Thiên Hà quần quít giải thích, lúc này hắn mới chợt nhớ ra không bao giờ được nhắc tới chuyện kia trước mặt nữ nhân này, nếu như không giải thích được thì sẽ không xong với nàng.

- Người nói ai già!

Cổ U Nguyệt vẫn không chịu buông tha, chỉ hỏi hắn một câu như cũ, một thân khí thế của Linh Giai thượng phẩm đã tăng tới đỉnh phong, phóng mắt nhìn lại chỉ thấy trên thân người nữ tử có một luồng hồ quang quay quanh, xung quanh thân thể còn có vô số dòng xoáy linh khí phong hệ mà mắt thường có thể thấy được, phía sau lưng không xuất hiện một thanh kiếm ảnh vô cùng lớn.

Tư Đồ Thiên Hà bất đắc dĩ vô cùng, tới cảnh giới như bọn họ gặp mặt nhau rất khó có thể chiến đấu, ngay cả người vô cùng hung ác nếu như không có lý do chiến đấu thì tất cả mọi người sẽ hành sự theo lý trí. Thế nhưng lúc này Tư Đồ Thiên Hà biết bất hòa với nữ nhân này mà đánh nhau một hồi thì chính mình tuyệt đối không có biện pháp thoát thân.

Thân là nhị trưởng lão của Tư Đồ thế gia, tuy rằng hắn không sợ Cổ U Nguyệt nhưng cũng không muốn chiến đấu với cường địch bậc này.

- Vì sao muốn đánh?

Linh Khiếp Nhan ở bên cạnh có chút mơ mơ màng màng, không hiểu nguyên do.

1233. Chương 1043: Người Nói Ai Già (hạ)?

Đường Phong cười toe toét, một giạt giạt truyền âm cho Linh Khiếp Nhan nói:

- Nhìn qua tuy Cổ gia chủ này tuổi còn trẻ nhưng thực chất đã hơn trăm rồi. Chỉ là vì có thuật trú nhan cho nên khuôn mặt mới thanh tú như vậy thôi. Mà cấm kỵ lớn nhất của nàng chính là có người trước mặt nàng đề cập tới chữ già! Nghe bảo nàng ở Cổ gia có một đám thị nữ hầu hạ chuyên xưng hô nàng là tiểu tỷ.

- Tiểu tỷ?

Linh Khiếp Nhan ngạc nhiên, cho dù Cổ U Nguyệt nhìn qua rất trẻ nhưng dù sao cũng đã tới tuổi tác kia, làm sao còn để thị nữ gọi mình là tiểu tỷ đây?

- Nếu ai nói nàng già, tuyệt đối nàng sẽ không bao giờ tha.

Ngữ khí Đường Phong tràn ngập vui vẻ, hắn cảm thấy vô cùng hài lòng.

Chuyện này thật tốt, lão thất phu Tư Đồ Thiên Hà này không chỉ nhắc tới từ già trước mặt Cổ U Nguyệt mà còn gọi nàng là lão yêu bà, lấy tính tình nóng nảy của Cổ U Nguyệt làm sao nhẫn nhịn được?

- Cổ gia chủ chậm đã, có chuyện gì từ từ nói.

Tư Đồ Thiên Hà đánh mất với các đệ tử, ngay lập tức những người đó nhanh chóng triển khai thân pháp chạy trốn ra ngoài.

Đường Phong tóm lấy Linh Khiếp Nhan kéo đi:

- Đi mau, có trò hay để nhìn.

Mọi người trong phòng vừa rời đi, Cổ U Nguyệt vươn một ngón tay lên thu lại kiếm ảnh trôi dạt đằng sau về trong tay, khi cự kiếm vừa tay cũng là lúc dưới chân Cổ U Nguyệt truyền ra một đạo sóng khí mạnh mẽ tán ra ngoài, cả Đường phủ bị cổ sóng khí này trực tiếp chấn tan thành bột mịn, tường đổ ngói vỡ liêu xiêu tứ tán khắp nơi.

- Tòa nhà của ta!

Đường Phong mới đứng vững gót chân liền thấy tòa nhà của mình mua bằng linh thạch đã bị hủy diệt,

- Lão thất phu mau nộp mệnh!

Thanh âm Cổ U Nguyệt chợt truyền đến trong đồng phế tích, Đường Phong cảm giác được hai cổ khí thể Linh Giai thượng phẩm đụng vào nhau.

Toàn bộ Loa Thành phẳng phất như đang run rẩy.

- Đánh, đánh mạnh lên!

Đường Phong chộc tức hai người, một người Tư Đồ Thiên Hà man rợ nói năng bá đạo, còn một người Cổ U Nguyệt nói năng không có lý lẽ, cả hai đều không phải tốt lành gì, tốt nhất khiến cho bọn chúng chó cắn chó đi.

Hai vị Linh Giai thượng phẩm liệu chết chiến đấu, phạm vi xung quanh quả thực không còn gì để nói, mới qua hai ba chiêu mà phương viên trăm trượng lấy Đường phủ làm trung tâm đất đai đã nứt nẻ, tất cả phòng ốc đều sụp đổ.

Chiến trường vô cùng hỗn loạn, thiên địa linh khí lưu rung chuyển không ngớt, dùng mắt thường căn bản không thể thấy rõ thế cục bên trong. Dưới cảm nhận của Đường Phong cũng chỉ biết được hương đi của hai người mà thôi, căn bản không thấy động tác của bọn họ.

Một lúc sau, một đạo nhân ảnh bay ra từ phế tích, chạy trốn về phía bên ngoài Loa Thành, ngay sau đó một đạo nhân ảnh theo sát đi ra.

Đường Phong phong mắt nhìn lại, chỉ thấy người đi ra đầu tiên chính là Tư Đồ Thiên Hà lúc này đang chạy trốn vô cùng chật vật, còn người đuổi theo phía sau chính là Cổ U Nguyệt, trên tay nàng cầm một thanh cự kiếm to gấp ba thân thể nàng đuổi theo không rời.

- Lão thất phu có can đảm đứng lại!

Cổ U Nguyệt một mực truy đuổi, giọng nói vô cùng giận giữ.

- Cổ gia chủ nếu vẫn dây dưa không ngớt đừng trách lão phu hạ thủ không lưu tình!

- Dư mỗ tự biết năng lực của chính mình, cho dù công tử đưa quyển trận pháp bậc kia cho ta thì ta cũng không dám nhận. Chẳng qua nếu công tử thuận tiện thì có thể truyền cho Dư mỗ mấy trận pháp thô thiển nho nhỏ, thế nào?

- Vậy thì có thể chấp nhận được.

Đường Phong gật đầu,

Dư Thiên Phách mừng rỡ:

- Vậy là Đường công tử đã đáp ứng?

- Để ta suy nghĩ thêm một chút.

Đường Phong ứng phó một câu. Nói nhiều chuyện với Dư Thiên Phách như vậy cũng chỉ hiểu kỳ không biết hẳn có phương pháp gì mà thôi, về phần thứ trận pháp này Đường Phong căn bản sẽ không truyền ra ngoài.

Sắc mặt Dư Thiên Phách đang vui mừng chợt cứng đờ, hắn cười gượng gật đầu nói:

- Vậy Đường công tử mau chóng suy nghĩ.

1235. Chương 1044: Dị Thường (hạ).

- Ủm.

Nói xong việc này Dư Thiên Phách liền quay người rời đi, hắn trở lại chỗ cũ của mình để tiếp tục tham quan học tập hai đại cao thủ đang chiến đấu. Một lát sau, một lũ thanh âm truyền vào trong tai Dư Thiên Phách:

- Hẳn nói thế nào?

Thần sắc Dư Thiên Phách nghiêm túc, vẻ mặt Cung kính, môi nhúc nhích truyền âm lại:

- Hẳn nói còn đang phải suy nghĩ.

- Suy nghĩ cái gì? Vậy tức là không được?

- Có lẽ là ý này.

Dư Thiên Phách khẽ gật đầu.

- Hừ hừ, rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt!

Thanh âm hừ lạnh một tiếng, sau đó không còn động tĩnh.

Lúc này Đường Phong cảm thấy có một loại cảm giác kỳ quái, từ khi Dư Thiên Phách rời đi hắn liền có chút không quá tự do, loại cảm giác này giống như bị người nào đó theo dõi, dường như đang lén lút kiểm tra rồi sau lại không còn vết tích gì, điều này không khỏi khiến Đường Phong đề cao cảnh giác. Hiện giờ quyển trận pháp ở trên tay, hẳn có rất nhiều người đang nhòm ngó tới chính mình, không nói tới hai vị đang đánh nhau trên bầu trời mà nói về tất cả những người ở Loa Thành. Nếu như bọn họ không phải vì Tư Đồ thế gia và Cổ gia nhúng tay vào việc này thì chỉ sợ cũng không kiềm chế được.

- Nha đầu, có phát hiện điều gì bất thường hay không?

Đường Phong lén lút truyền âm cho Linh Khiếp Nhan hỏi.

- Không thấy gì.

Linh Khiếp Nhan lắc đầu.

- Thật kỳ quái.

- Làm sao vậy.

- Không có việc gì, đại khái là cảm giác không đúng.

Đường Phong cau mày sau đó giả vờ dường như đang sờ soạng ngực mình một chút.

Tư Đồ Thiên Hà và Cổ U Nguyệt vẫn tiếp tục chiến đấu như cũ, trong lúc Đường Phong đang vừa cảnh giác bốn phía vừa quan chiến thì đột nhiên bên cạnh người truyền đến một cỗ cương khí ba động cực nhỏ, chợt một đạo thân ảnh nho nhỏ xuất hiện ngay trước mắt hắn.

Thân ảnh của người nọ vừa mới xuất hiện nhìn ra là một nữ nhân, khăn đen che đi không nhìn thấy rõ khuôn mặt, nhưng mà đôi mắt kia lại tương đối sáng sủa, nàng vừa mới xuất hiện Đường Phong liền lui lại ngay. Hai chân thối lui về sau nhưng động tác của nữ nhân này cũng nhanh như vậy, giống như cái bóng đuổi theo bước lùi của Đường Phong, cự ly hai người vẫn bảo trì khoảng cách hai đoạn.

- Đây là một Linh Giai thượng phẩm!

Trong lòng Đường Phong máy động liên tục, nữ tử có thân hình nhỏ nhắn này không biết từ nơi nào chui ra, Đường Phong căn bản không thấy được thân ảnh của nàng, chỉ là tốc độ của nàng cực nhanh chỉ trong nháy mắt lên tới trước mặt mình. Động tác này vừa động thì cương khí nhàn nhạt trên người nàng cũng bắt đầu truyền lộ liễu ra ngoài.

Tư Đồ Thiên Hà là Linh Giai thượng phẩm, Cổ U Nguyệt là Linh Giai thượng phẩm, thân phận hai người này không hề thấp, vậy thì nữ nhân này cũng đồng dạng như thế, không biết nàng là người của Chiến gia hay là người của Trảm Hồn Tông?

Trong đầu Đường Phong có vô số ý niệm xoay chuyển, bàn tay bắn ra mấy thanh phi đao, hắn quán chú duệ kim lực vào trong ám khí ở một cự ly gần như thế không ai có thể né tránh được.

- Hả?

Nữ tử này phát ra một âm thanh kinh ngạc từ trong miệng, hai tai giống như bướm bướm lập lòe liên tục, Đường Phong chỉ nhìn thấy một mảnh thủ ảnh thoáng qua, tất cả những phi đao mà mình bắn ra đều bị nàng chặn đánh rơi xuống đất.

Bàn tay thật nhanh!

Nữ nhân này vừa hóa giải hết công kích của phi đao liền xông tới chỗ Đường Phong nhanh tay sờ soạng trên ngực hắn, căn bản không cho Đường Phong có cơ hội thở dốc.

Đường Phong một mặt thối lui, một mặt chạy trốn, tốc độ cũng được đề thăng tới cực hạn, trong lòng càng ngoan độc, quay lại nữ tử trước mắt này dùng một thủ pháp ám khí Thiên Y Vô Phòng.

Xem tay người nhanh hơn hay tay thiếu gia nhanh hơn!

Phi châm đánh tới phô thiên cái địa, tuy rằng xuất ra ám khí này có chút vội vàng nhưng Đường Phong vẫn có thể hiện được vẻ tinh tú của thủ pháp ám khí này.

Sau một khắc chuyện tình khiến con người ta ghen hờn trần trối xảy ra, nữ tử kia bắt lấy thanh phi đao đầu tiên Đường Phong bắn ra dùng một loại tốc độ không thể tưởng tượng nổi đánh rơi hàng trăm phi châm xuống mặt đất.

Đường Phong còn muốn phát chiêu tiếp nhưng căn bản không kịp nữa, hắn chỉ cảm thấy trước ngực mình bị một bàn tay nhỏ bé sờ soạng lướt qua, ngay sau đó nữ nhân trước mặt này vội vã thối lui về phía sau.

Mà lúc này trên tay nàng cầm một quyển sách gì đó.

- Tróc ảnh thủ của Trảm Hồn Tông dùng để đoạt thứ đó, thật có chút đại tài tiểu dụng!

Một tiếng quát truyền đến, nguyên bản Tư Đồ Thiên Hà và Cổ U Nguyệt đang đánh nhau trên bầu trời chưa phân được thắng bại thì không biết từ lúc nào Cổ U Nguyệt đã bỏ đối thủ xuống dưới đây, kiếm quang cực lớn dẫn theo sấm chớp gió giạt cuốn cuộn vọt tới trước mặt nàng kia bỏ tới.

Không chỉ có Cổ U Nguyệt tới, Tư Đồ Thiên Hà cũng vọt xuống theo, lão già này hừ lạnh một tiếng nói:

- Trách không được Liễu cô nương che mặt, lẽ nào Liễu cô nương cho rằng lão phu không nhận ra được sao?

Lời nói còn chưa dứt, ngũ trảo liền phối hợp với cự kiếm của Cổ U Nguyệt phong kín đường lui của nữ tử kia.

- Hừ!

Nữ tử này hừ nhẹ một tiếng, thân thể giống như chim yến phóng lên cao tránh được hợp kích của hai đại cao thủ đứng đầu giáp công, nàng cũng không quay đầu lại bay một mạch về phía trước, sau ba hơi thở liền biến mất trước mặt mọi người.

Đường Phong hồi hận vô cùng, hiện giờ thời thế vô cùng xảo diệu, hân khóc thảm hét lớn:

- Quyền trận pháp bị nàng đoạt rồi!

Mọi người nghe xong vô cùng sợ hãi, Tư Đồ Thiên Hà có chút sáng khoái vội vã phi thân lên đuổi theo phương hướng nữ tử bay đi, Cổ U Nguyệt lại không đuổi theo, trong nháy mắt hóa cương khí của chính mình thành cự kiếm hướng về bóng lưng của Tư Đồ Thiên Hà quát lớn:

- Lão thất phu, ta sẽ không để yên cho ngươi đâu!

Khi quay đầu lại, Cổ U Nguyệt hướng tới các cao thủ Linh Giai tại Loa Thành gầm lên một tiếng:

- Nhìn cái gì, còn không mau rút đi!

Cổ gia chủ vừa lên tiếng, những người kia sao còn dám ở lại chỗ này? Tất cả mọi người vội vã bỏ chạy, tốc độ cực nhanh không gì bằng.

Đường Phong cũng muốn đi nhưng bị Cổ U Nguyệt vọt tới trước mặt chặn lại.

- Ha ha, Cổ gia chủ.

Về mặt Đường Phong tươi cười nhìn qua trông còn xấu hơn khi khóc nói:

- Quyền trận pháp đã bị nữ nhân kia đoạt đi rồi, nếu Cổ gia chủ muốn có thì đuổi theo nàng là được.

Cổ U Nguyệt cười cười:

- Ai nói là ta muốn quyền trận pháp?

Sắc mặt Đường Phong đau khổ nói:

- Lẽ nào Cổ gia chủ còn muốn cả con người ta?

Cổ U Nguyệt liếc mắt quan sát Đường Phong từ trên xuống dưới bằng ánh mắt khinh thường nói:

- Ta muốn ngươi làm gì?

- Vậy sao chắn đường ta...

Đường Phong cười khổ một tiếng.

- Quyền trận pháp thực sự bị đoạt?

Cổ U Nguyệt hí mắt nhìn Đường Phong giống như một con mèo giảo hoạt.

1236. Chương 1045: Thiên Cốc Tính Toán, Không Thể Nói Hết.

- Phải.

Đường Phong gật đầu, vẻ mặt lộ ra đau đớn như bị cắt da cắt thịt.

- Người kia là ai, tốc độ thật nhanh!

- Đó là Liễu Như Yên của Trảm Hồn Tông.

Cổ U Nguyệt nhìn về phương hướng nàng kia biến mất đáp:

- Nếu chỉ tỉ về tốc độ thì trong đám Linh Giai thượng phẩm người này chạy nhanh nhất! Người lại có thể ngăn được nàng một chiêu quả là hiếm thấy.

- Cổ gia chủ khen nhầm rồi, tuy rằng văn bối có thể ngăn cản nàng được một chiêu nhưng mà thứ đó không thể bảo trụ được.

Đường Phong thốn thức không ngừng.

Cổ U Nguyệt trừng mắt nhìn Đường Phong:

- Cái gì mà văn bối với cả văn bối liên tục, ta nhìn rất già sao?

- Tỷ tỷ nhìn so với ta còn trẻ hơn rất nhiều, già đâu mà già.

Linh Khiếp Nhan cười tủm tỉm ở bên cạnh xen vào một câu.

Nhất thời Cổ U Nguyệt người tươi như hoa:

- Ha ha, lời nói của tiểu muội này quả thực vô cùng ngọt ngào.

Đường Phong cảm thấy lạnh xương sống, chẳng qua khi nghe mấy câu đó hấn lại phát hiện Cổ gia chủ này cũng không như tưởng tượng của chính mình, lấy thực lực của nàng nếu muốn đoạt trận pháp thì hoàn toàn có thể bắt mình trở về Cổ gia, nhưng nàng lại không làm như vậy. Nói như thế mục đích của nàng cũng không phải quấy trận pháp, vậy nàng tới nơi này làm gì?

Đường Phong có chút đoán không ra.

- Chẳng qua lá gan của tiểu tử ngươi không hề nhỏ a, dĩ nhiên lại muốn tìm người trong Thiên Cốc.

Cổ U Nguyệt đột nhiên nói ra một câu khiến cho sắc mặt Đường Phong thay đổi.

Đường Phong cười khan một tiếng:

- Vì sao Cổ gia chủ lại nói những lời như vậy.

- Ha hã, thực khi dễ ta cũng với những người đó ngu si như nhau sao?

Cổ U Nguyệt bĩu môi nói:

- Trận pháp chi đạo cho tới bây giờ đều chỉ có người trong Thiên Cốc biết. Trong thiên hạ hiện giờ ngoại trừ Thiên Cốc có người tinh thông trận pháp thì không còn có ai, cho dù bốn thế lực lớn cũng không có người hữu duyên học tập được. Nguyên nhân chính là vì điều này cho nên trận pháp mới vô cùng đáng quý, nhất là trận pháp cao thâm.

Ta không biết quyền trận pháp của ngươi từ đâu mà tới và cũng không biết ngươi tu luyện loại trận pháp nào nhưng mấy thứ này hấn xuất ra từ trong Thiên Cốc.

- Lão thất phu Tư Đồ Thiên Hà và họ Liễu ngay cả nghĩ cũng không xong, dám ra tay cướp đoạt trận pháp, chẳng qua ta biết thứ này là một củ khoai lang nóng bỏng tay, nếu như có thể đoạt được chỉ sợ sẽ không có phúc tiêu thụ, chỉ có thể dẫn tới tên sát thần kia đến mà thôi.

Cổ U Nguyệt thở dài một tiếng.

Sát thần trong miệng nàng, ngoại trừ Thọ Đồng Tử ở trong Thiên Cốc thì không còn ai khác.

Nữ nhân này nói rất rõ ràng, nếu như Đường Phong còn phủ nhận thì quả là đối trá.

- Cổ gia chủ nói không sai, ta thực sự muốn tìm người của Thiên Cốc, nhưng mà lại không biết đường đi cho nên bắt buộc dĩ phải dùng tới hạ sách này.

- Người trong Thiên Cốc như thần long thấy đầu không thấy đuôi, đừng nói là người không tìm thấy, cho dù người của bốn thế lực lớn muốn tìm họ cũng khó như lên trời, biện pháp này của ngươi cũng không tồi, vậy thì thứ bị cướp đi kia có lẽ i sá cũn hạ s

Linh Khiếp Nhan gật đầu.

- Nha đầu, thu nhỏ lại rồi chui vào trong lòng ta.

Đường Phong hướng Linh Khiếp Nhan vẫy vẫy tay.

Linh Khiếp Nhan cũng không hỏi nhiều, thân thể vừa thu nhỏ chỉ còn to bằng ngón tay cái nhanh chóng tiến vào trong lòng Đường Phong. Đường Phong thu hết y phục rơi lả tả trên mặt đất vào trong không gian Mị Ảnh, mỗi một lần Linh Khiếp Nhan thu nhỏ lại có chút không tiện, đó chính là ý phục của nàng không nhỏ theo, cho nên khi người nhỏ đi thì y phục cũng dần dần tuột khỏi thân thể.

Đường Phong đang nghĩ chính mình nên tìm một người nào đó có tay nghề cao để may một bộ y phục tí hon cho Linh Khiếp Nhan.

- Hiện giờ chúng ta đi đâu?

Linh Khiếp Nhan từ trong túi áo của do ló đầu ra hỏi.

- Nghĩ biện pháp tiến vào Trảm Hồn Tông.

Đường Phong ngừng thần xác định rõ phương hướng, sau đó xoay người lại đi về phía Loa Thành.

Nếu như Chu Tiểu Diệp bị Liễu Như Yên của Trảm Hồn Tông bắt đi thì bắt buộc hẳn phải đi tới địa phương kia nhìn một chút về tình huống hiện giờ của Chu Tiểu Diệp thế nào. Chẳng qua Trảm Hồn Tông bài danh thứ hai trong bốn thế lực lớn, có lẽ cũng không thể tùy tiện mà lên vào được tông môn này, sợ rằng nơi đó có vô số cao thủ, phòng ngự cực kỳ vững chắc, nếu một ngày bị bại lộ thân phận thì hậu quả Đường Phong cũng không thể dự liệu được.

Cho nên muốn tiến vào Trảm Hồn Tông thì phải tìm được biện pháp mới được.

- Loa Thành, Dư gia!

Ở trong đại sảnh, vẻ mặt mập mạp của Dư Thiên Phách lộ ra nụ cười nịnh nọt, hắn đang cúi đầu khom lưng với một thân ảnh nhỏ nhắn xinh xắn. Thân ảnh nhỏ nhắn xinh xắn này chính là Liễu Như Yên, mặc dù hiện giờ nàng vẫn dùng khăn đen che mặt cho nên vẫn như cũ không thể thấy được diện mạo thật của nàng.

Dư Thiên Phách a dua nịnh nọt bên cạnh khiến nàng không hề thích, nếu như không phải tối nay có việc thì nàng cũng không có khả năng tới một gia tộc như vậy.

1239. Chương 1047: Lễ Bồi Tội?

- Thân thủ của Liễu phó tông chủ quả nhiên rất cao, lão thất phu Tư Đồ kia làm sao có thể đánh đồng cùng người, trên giang hồ ai cũng nói nếu luận về tốc độ thì trong những cao thủ Linh Giai thượng phẩm người là nhanh nhất, buồn cười chính là lão thất phu kia còn muốn đuổi theo người, quả thực không biết lượng sức.

Dư Thiên Phách lảm nhảm liên tục nhưng Liễu Như Yên phảng phất như không nghe thấy chuyện gì, nàng vẫn cứ ngồi chỗ kia như cũ không hề bận tâm, thần sắc cũng không hề biến hóa chút nào.

Tuy phản ứng của Liễu Như Yên như không mấy may để ý trong lòng nhưng nét mặt của Dư Thiên Phách cũng không dám biểu hiện bất kính, ở trong Loa Thành Dư Thiên Phách là một người có uy tín và danh dự, nhưng nếu đặt hắn ở trước mặt Liễu Như Yên thì ngay cả một cái rắm cũng không bằng.

Loại tu luyện giả có cảnh giới như hắn ở trong Trảm Hồn Tông có quá nhiều, tùy tiện lôi ra một người đều có thể khiến cho Dư gia không chịu nổi.

Đây chính là sự chênh lệch giữa tiểu gia tộc và các tông môn khác.

Dư Thiên Phách đang còn suy nghĩ xem nên dùng từ gì để khen tặng thì đột nhiên Liễu Như Yên đứng lên mở miệng hỏi:

- Người giữ quyền trận pháp kia, người có quen thuộc không?

Trong đầu Dư Thiên Phách xẹt qua thân ảnh của Đường Phong, Cung kính đáp:

- Không tính là quen thuộc, mới chỉ gặp qua hai lần mà thôi.
- Thế người có biết hắn có lại lịch gì không?

Linh Khiếp Nhan nhú mày hỏi.

Dư Thiên Phách xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán:

- Chuyện này Dư mỗ cũng không rõ ràng lắm.

Liễu Như Yên nghe xong đáp án liền liếc mắt nhìn nhặt tới Dư Thiên Phách, cái liếc mắt này khiến cho cột sống của hắn lạnh buốt, hắn rất sợ đáp án của mình chọc giận đối phương.

May mà tuy Liễu Như Yên là cao thủ nhưng cũng không phải người quá ngang ngược như vậy, tính cách của nàng cũng không tệ lắm, cho dù Dư Thiên Phách không đưa ra được đáp án nàng cần thì cũng chỉ khoát tay nói:

- Người điều động người Dư gia từ trên xuống dưới đi điều tra một chút, nếu có tin tức về người này phải nhanh chóng tới Trảm Hồn Tông bẩm báo, mặt khác việc này không được làm rầm rộ, phải tiến hành cực kỳ bí mật.
- Xin Liễu phó tông chủ yên tâm, toàn thể Dư gia nhất định vì Trảm Hồn Tông mà xông vào núi đao biển lửa, không bao giờ từ chối, lại nói dù sao Dư gia và Trảm Hồn Tông cũng coi như người một nhà, ách...

Trong mắt Liễu Như Yên hiện ra một tia thần sắc chán ghét, nàng lạnh lùng nói:

- Có chút chuyện cũng không thể nói lung tung, hừ!

Vừa nói xong, thân thể giống như một làn khói xanh biến mất trong đại sảnh.

Chờ cho Liễu Như Yên đi được một lát thì Dư Thiên Phách mới chỉnh lại thất lực của mình, một mặt xoa mồ hôi lạnh trên trán một mặt vuốt ngực thở dốc không ngừng:

- Con mẹ nó hừ chết lão tử.

Hắn đang trầm nghĩ phải làm tốt quan hệ giữa mình với Trảm Hồn Tông lại không ngờ rằng một câu cuối cùng lại chọc giận Liễu Như Yên, cũng may nàng ta không hạ thủ với mình, bằng không có lẽ hôm này Dư gia với mình phải chôn cùng nhau.

Lảo đảo ngồi lại trên ghế, Dư Thiên Phách hướng ngoài cửa hô to:

- Người đâu!

Trong giây lát, có một đệ tử tiến nhập vào trong, Cung kính nói:

- Có đệ tử.

- Mệnh lệnh cho tất cả các người ngoài Thiên Giai trong gia tộc ra ngoài toàn lực tìm hiểu tin tức về nơi hạ lạc của chủ nhân Đường phủ kia, nhất định phải tìm được hành tung người đó.

- Vâng.

Đệ tử kia đứng lên, suy nghĩ một chút rồi quay đầu lại hỏi:

- Gia chủ, linh thạch gom góp mấy ngày nay nên xử lý thế nào? Vì gom góp những linh thạch này rất nhiều sản nghiệp của gia tộc đều phải tạm thời đóng cửa nghỉ ngơi để hồi phục.
- Đưa về toàn bộ còn có thể xử lý thế nào? Tiểu tử họ Đường này đúng là một tai họa, con mẹ nó nếu để lão tử tóm được, không xử đẹp hắn thì không làm người.

Dư Thiên Phách đáp ghes liên tục, tên đệ tử kia thấy tình thế không ổn liền nhanh chân chạy ra ngoài.

Nổi nóng một thời gian tâm tình của Dư Thiên Phách mới hòa hoãn đi một chút, hắn tỉ mỉ nghĩ lại dù sao lần này tiểu tử họ Đường kia cũng không chỉ lừa dối một mình Dư gia mà toàn bộ các gia tộc to nhỏ trong Loa Thành đều bị hắn xỏ mũi, ai nấy đều bị hao tổn to lớn không chỉ có mỗi một Dư gia.

- Xem ra tâm tình của Dư gia chủ không tốt a.

Bỗng nhiên trong tai Dư Thiên Phách nghe được một thanh âm nhàn nhạt truyền đến.

Dư Thiên Phách từ trên ghế đứng dậy như lâm vào đại địch, một thân cương khí không tự chủ được vận chuyển lên, người có thể tới bên cạnh hắn truyền âm mà hắn không phát giác được điều gì nhất định là một cao thủ không thể nghi ngờ, tốt xấu gì Dư Thiên Phách cũng không phải tay mơ, tất nhiên không dám sơ ý.

Nhưng vừa mới đứng lên thì sắc mặt Dư Thiên Phách trở nên vui vẻ, bởi vì hắn nghe ra thanh âm của người này không phải ai khác mà chính là chủ nhân Đường phủ mình đang muốn tìm kiếm.

- Đường công tử?

Dư Thiên Phách thử hỏi một tiếng, ánh mắt quét đi quét lại trong đại sảnh muốn tìm hình bóng của Đường Phong.

- Chính là tại hạ.

Sau một khắc ở trong lối vào của đại sảnh xuất hiện thân ảnh của Đường Phong.

- Tốt quá, Dư mỗ đang muốn tìm người nhưng lại không biết tung tích, không nghĩ người lại đưa tới cửa.

Dư Thiên Phách vui mừng quá đổi, Liễu Như Yên vừa ly khai không lâu, nếu như hiện giờ mình ra tay bắt lấy tên tiểu tử họ Đường này thì khẳng định Liễu Như Yên sẽ vô cùng thưởng thức mình, nếu như thế coi như Dư gia đã đặt được chân lên cây đại thụ Trảm Hồn Tông.

Đang há mồm chuẩn bị gọi người tới vây bắt Đường Phong lại không nghĩ tới Đường Phong đưa tay ném đi, một quyển sách bay thẳng qua đây.

Dư Thiên Phách gần như phản xạ có điều kiện nhận lấy.

- Đây là cái gì?

- Chẳng phải Dư gia chủ nhìn sẽ biết ngay thôi?

Đường Phong khẽ cười một tiếng, ngồi xuống một cái ghế cạnh bên Dư Thiên Phách như ở trong nhà mình, sau đó tự cấp cho mình một ly trà.

Dư Thiên Phách hưng dữ nhìn chăm chú vào Đường Phong, hắn nhớ bởi vì người này nói năng cuồng ngạo khiến cho gia tộc bị tổn thất, hận không thể bắt hắn ngay lập tức nhưng cuối cùng vẫn không kiềm chế được tò mò mở quyển sách ở trên tay nhìn một chút.

Chỉ mới liếc qua, vẻ tức giận trên khuôn mặt Dư Thiên Phách liền biến mất không thấy, hai tay hai chân khua lên mừng rỡ như điên.

Bởi vì quyển sách này không phải cái gì khác mà chính là một loại trận pháp, mà loại trận pháp này chính là thứ mình đang ước mơ tha thiết, nó được bố trí ở trong Loa Thành có thể tự lại thiên địa linh khí, đề thăng tốc độ tu luyện.

1240. Chương 1048: Chồn Chúc Tết Gà (thượng).

Có một trận pháp như vậy thì tốc độ tu luyện của gia tộc hắn có thể đề thăng vô cùng nhanh chóng, qua thời gian vài chục năm Dư gia có thể áp chế Lục gia triệt để, chân chính trở thành chúa tể Loa Thành.

Sau khi mừng như điên một hồi rồi lại trở nên cảnh giác, không có chuyện gì sao lại tặng quà. Tên tiểu tử họ Đường này không phải người tốt, không có chuyện gì tự nhiên đi cấp một phần đại lễ. Dư Thiên Phách thu lại quyển trận pháp, hít sâu một hơi ngồi xuống mở miệng hỏi:

- Đường công tử có ý gì?

Đường Phong cười nói:

- Lần này khiến cho Dư gia chủ bị tổn thất không nhỏ, đây coi như là lễ bồi tội của Đường mỗ đi.

Sắc mặt Dư Thiên Phách trở nên quái dị, hắn đứng dậy nghi hoặc nhìn Đường Phong, khẩu khí cũng không hung ác nữa:

- Quả thực là như vậy?

Đường Phong liếc mắt nhìn hắn:

- Nếu không Dư gia chủ cho rằng Đường mỗ có mục đích gì? Trận pháp này đã tới tay người, người cũng đã xem qua, nếu như không muốn cho người biết được trận pháp này thì Đường mỗ cũng chỉ có thể giết người diệt khẩu.

Dư Thiên Phách biến sắc, cười ha ha nói:

- Đường công tử nói giỡn rồi.

Đường Phong xoa cằm liên tục, sau đó ho nhẹ một tiếng nói:

- Kỳ thực lần này Đường mỗ tìm đến Dư gia chủ cũng không phải không có chuyện, xác thực có việc cần phải nhờ Dư gia chủ hỗ trợ.

Dư Thiên Phách trầm nghĩ quả nhiên là thế, hắn lạnh mặt nói:

- Xin thứ cho Dư gia yếu đuối không quyền không thế, điều mà Đường công tử yêu cầu, sợ rằng Dư mỗ lực bất tòng tâm.

- Trước hết đừng cự tuyệt vội.

Đường Phong nở một nụ cười.

- Việc này đối với Dư gia chủ mà nói thì cũng không khó.

- Cho dù có khó hay không Dư mỗ cũng không dám hỗ trợ, có vết xe đổ đằng trước, nếu như Dư mỗ còn tiếp tục bồi tiếp Đường công tử thì sợ rằng cả gia nghiệp nhà ta cũng sẽ đi tong.

Dư Thiên Phách cự tuyệt thẳng thừng.

Đường Phong đảo cặp mắt trắng dã:

- Dư gia chủ vô tình như vậy?

- Dư mỗ với người có tình nghĩa gì chứ?

Dư Thiên Phách cười lạnh một tiếng.

Lại nói tiếp Dư Thiên Phách nhận thức Đường Phong chưa được nửa tháng mà thôi, hơn nữa ngay cả danh tính thực sự của Đường Phong hắn cũng không hề biết.

Lần trước đi bái kiến tại Đường phủ là bởi vì bị trận pháp mê hoặc. Nhưng sau đó Đường Phong phóng xuất ra tin tức giả khiến cho Dư gia bị hao tổn rất nhiều, từ điểm này nhìn lên Dư Thiên Phách và Đường Phong sẽ không có giao tình, ngược lại chỉ có thù hận.

Tuy rằng tối nay Đường Phong đã tặng cách bố trí đầy đủ một loại trận pháp cho Dư Thiên Phách nhưng vị Dư gia chủ này cũng không phải người dễ dàng thỏa mãn như vậy.

Nếu như có thể đưa Đường Phong bắt tới Trảm Hồn Tông thì chính là một mũi tên trúng hai con chim, Dư gia còn sợ rằng không chiếm được cái gì nữa sao?

Tâm tư Dư Thiên Phách xoay chuyển nhanh chóng, trong đầu đã bắt đầu suy nghĩ nên bắt Đường Phong như thế nào. Tối nay tiểu tử này tới đây một mình cũng không hề mang theo bất kỳ cao thủ hộ vệ nào, lấy cảnh giới Linh Giai hạ phẩm của hắn còn có thể chạy mất sao?

- Ta khuyên Dư gia chủ hay bỏ suy nghĩ trong lòng đi.

Đường Phong nhàn nhạt nhìn Dư Thiên Phách nói.

Dư Thiên Phách hừ lạnh một tiếng:

- Dư mỗ không biết Đường công tử có ý gì.

- Hắc y vệ của tại hạ đang ở xung quanh Dư gia tứ phía, nếu như nơi này có biến cố gì thì Đường mỗ cam đoan toàn thể Dư gia từ bé tới lớn không một ai dừng hồng chạy thoát.

Đường Phong cười âm lãnh nói.

Sắc mặt Dư Thiên Phách biến đổi, hần vỗ tay mạnh xuống bàn.

- Đường công tử đang uy hiếp Dư mỗ?

- Người nói uy hiếp thì chính là up hiếp đi.

Khóe miệng Dư Thiên Phách co quắp lại, hần cảm giận nhìn Đường Phong, trong mắt phun ra quang mang phần nộ, hắc y vệ lợi hại thể nào hần cũng đã tự mình chứng kiến, tất nhiên biết được lời nói của Đường Phong không phải giả tạo, nếu như để những người này xông vào Dư gia thì lấy thực lực Dư gia hiện giờ căn bản không có biện pháp chống lại.

Một lát sau, Dư Thiên Phách ngồi xuống hít sâu một hơi nói:

- Nếu như vậy thì xin mời Đường công tử trở về, người hại Dư gia ta tổn thất thảm trọng, hôm nay đưa tới một trận pháp trả nợ, coi như mọi người đã thanh toán xong.

Đường Phong cười nói:

- Bút giao dịch này cũng không thể tính như vậy.

- Thế người muốn tính thế nào?

Dư Thiên Phách cười lạnh một tiếng:

- Cùng lắm thì Dư mỗ không cảm quyền trận pháp này nữa, trả lại cho người là được.

- Ta đã đưa thứ gì ra làm sao có đạo lý thu hồi lại?

Đường Phong lắc đầu.

- Chỉ là nếu như hiện giờ ta ly khai Dư gia thì Dư gia chủ sẽ truyền tin tức về cho cô nương Liễu Như Yên ở Trảm Hồn Tông trước tiên, Liễu cô nương vừa mới đi không được bao lâu, ta nói không sai chứ?

Dư Thiên Phách cảm tức nhìn Đường Phong, hần cũng không phủ nhận, hiển nhiên trong lòng cũng đang nghĩ như vậy.

- Tại hạ không trách Dư gia chủ, đúng là ta không có ý tốt, nếu đổi lại ta là Dư gia chủ chỉ sợ cũng sẽ chọn lựa như vậy.

Đường Phong chậm rãi nói.

- Hôm nay Cổ gia chủ và nhị trưởng lão Tư Đồ Thiên Hà đại chiến một hồi, Dư gia chủ cũng theo mệnh lệnh của Liễu cô nương mà tìm hiểu về Đường mỗ đúng không?

- Đúng thì làm sao?

Về mặt Dư Thiên Phách đành lại, sự tình đã tới bước này rồi phủ nhận cũng không còn ý nghĩa, không bằng mọi người cùng xé rách da mặt, muốn ra sao thì ra.

- Xem ra Dư gia quả thật có phương pháp tiến vào Trảm Hồn Tông.

Thần sắc Đường Phong vui vẻ,

- Rồi cuộc người muốn làm gì?

Dư Thiên Phách phì cười không thôi.

- Rất đơn giản, Đường mỗ muốn tiến vào trong Trảm Hồn Tông!

Sắc mặt Đường Phong nghiêm lại nói ra ý đồ của chính mình.

Sắc mặt Dư Thiên Phách biến đổi, hần kinh ngạc nhìn Đường Phong sau một lát mới cười nói:

- Đầu của Đường công tử bị lừa đá hỏng rồi sao? Liều phó tông chủ đang tìm người, người lại muốn tự chui đầu vào lưới, xin thứ cho Dư mỗ nhìn không rõ nước cờ này của Đường công tử là như thế nào?

- An nguy của Đường mỗ không cần Dư gia chủ quan tâm, chỉ cần Dư gia chủ giúp chút sức lực thì có thể trà trộn đi vào.

Đường Phong cười cười.

Thần sắc Dư Thiên Phách dữ tợn nói:

- Người muốn đi vào xác thực rất đơn giản, ta trói người lại ngày mai mang tới Trảm Hồn Tông, đảm bảo Trảm Hồn Tông sẽ nhiệt liệt đón chào người!

Đường Phong giật giật ngón tay, giống như kẻ trộm nói nhỏ:

- Ta là muốn len lén trà trộn vào, nếu như theo lời của Dư gia chủ thì ta hà tất phải tìm người hỗ trợ?

Dư Thiên Phách cười lạnh nói:

- Đường công tử đã biết Dư gia và Trảm Hồn Tông có chút quan hệ, người sẽ cho rằng Dư Thiên Phách ta sẽ hồ đồ đến mức ruồng bỏ Trảm Hồn Tông mà đi giúp người? Chuyện này quả thực buồn cười hết mức!

1241. Chương 1048: Chồn Chúc Tết Gà (hạ).

Việc này quả thực vô cùng thiếu căn cứ, yêu cầu của Đường Phong đưa ra khiến cho Dư Thiên Phách phải nhả không nuốt, chỉ cần không phải thẳng ngu cũng không bao giờ bang trợ Đường Phong để mà đắc tội với Trảm Hồn Tông.

Đường Phong lại tin tưởng mười phần nói:

- Dư gia chủ là người thông minh, tự nhiên biết nên lựa chọn thế nào.

Dư Thiên Phách hồ nghi không giải thích được, nhìn Đường Phong một lát, lông mày nhíu lại nói:

- Dư mỗ có chút không rõ người đang hồ đồ hay chính ta đang hồ đồ.

Đường Phong chậm rãi lắc đầu.

- Dư gia chủ nhìn không thấu sao? Nói như vậy thì Dư gia chủ cũng biết quyền trận pháp trên tay Đường Phong từ đâu mà tới chứ?

- Không phải do sự môn của người truyền thụ sao?

Dư Thiên Phách nói xong cảm giận tiếp nói tiếp.

- Quả nhiên lời nói từ miệng Đường công tử đi ra không có câu nào là thật cả.

- Ha ha, tình thế bắt buộc mà thôi, không thể né tránh được.

Sắc mặt Đường Phong nghiêm lại, nhẹ giọng nói:

- Không biết Dư gia chủ đã từng nghe qua trận pháp Thiên Cơ chưa?

- Thiên Cốc?

Sắc mặt Tư Đồ Phục thay đổi.

- Không sai!

Đường Phong khen ngợi nhìn đối phương.

- Thì ra Dư gia chủ cũng biết tới bản trận pháp hàng đầu này, không may quyền trận pháp mà Đường mỗ cầm trên tay chính là trận pháp Thiên Cơ!

- Lá gan của người cũng quá lớn!

Dư Thiên Phách xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán.

- Thứ đồ của Thiên Cốc người cũng dám tùy tiện bán ra ngoài, may mà Dư gia không lấy được, bằng không thực sự xong đời.

- Lời nói này của Dư gia chủ cũng không khỏi lung tung rồi.

Đường Phong khinh thường nói.

Dư Thiên Phách chỉ vào mũi Đường Phong nói:

- Trước khi từ biệt còn nói chuyện này a, chuyện tình liên quan tới Thiên Cốc đừng đổ lên đầu Dư gia ta!

Lời vừa dứt hai tay hắn tạo thành hình chữ thập, miệng thì trào không ngớt:

- Liệt tổ liệt tông ở trên, lần này Dư gia có thể lấy dữ hóa lành toàn bộ là nhờ phúc của tổ tiên che chở...

Thân sắc kia vô cùng cung kính, trên vẻ mặt mập mập lộ ra dáng vóc tiêu tụy.

Mới nói được một nửa, thanh âm của Dư Thiên Phách phảng phất như bị ai chặn lại mà không phát ra được nữa.

- Sự việc đã tới nước này, Dư gia chủ còn nghĩ có thể thoát khỏi hay sao?

Đường Phong cười cười nhìn Dư Thiên Phách.

- Rằm.

Một tiếng vang nhỏ lên, Dư Thiên Phách vô cùng gian khổ nuốt nước bọt, hắn chợt kinh ngạc nhìn về quyển sách trên tay hắn, hai tay đều run run.

Cuối cùng hắn cũng hiểu rõ vì sao tối nay Đường Phong có hảo tâm như vậy, không có việc gì lại đưa một trận pháp tới cho Dư gia.

Đây chính là lễ vật của chồn tới chúc tết gà a, ngay từ đầu đã không có ý tốt gì cả! Buồn cười chính là mình không hay biết gì lại chui vào tròng của đối phương.

- Đường... Đường công tử.

Dư Thiên Phách hai tay run run, chân bước run rẩy tới trước mặt Đường Phong, hai tay cầm quyển trận pháp dâng lên trước mắt Đường Phong:

- Vật .. vật quý trọng... như vậy, Dư gia ta... không thể ... nhận nổi...Mong Đường công tử thu... thu hồi lại.

Đường Phong lắc đầu nói:

- Đường mỗ đã nói, đưa ra vật gì thì không có khả năng thu hồi lại..

- Họ Đường kia.

Dư Thiên Phách phảng phất như bị tâm thần,

- Chính người muốn chết kéo theo Dư gia ta chết làm gì? Việc này nếu như bị đám người kia biết được thì thế gian còn có chỗ nào để ta dung thân hay sao? Nói về Thiên Cốc Phúc Đồng Tử tinh thông tính toán chỉ sợ hắn đã biết việc này.

- Yên tâm, Phúc Đồng Tử không có bản lĩnh lớn như vậy.

Đường Phong an ủi Dư Thiên Phách.

- Không sợ vạn nhất, chỉ sợ nhất vạn a! Thứ này Dư gia ta tuyệt đối không nên có!

- Nên và không nên có cái gì khác nhau? Dư gia chủ đều đã thấy hết rồi!

Đường Phong cười gian trá vô cùng.

Dư Thiên Phách sửng sốt, vội vàng cãi lại :

- Ta xác thực có nhìn nhưng trận pháp này vô cùng tinh thâm, chỉ trong thời gian ngắn làm sao Dư mã có thể nhớ kỹ càng.

- Chờ Thọ Đồng Tử tới, người đi mà nói với hắn lời này, để xem hắn có nghe không.

Đường Phong đe dọa.

Dư Thiên Phách đặt móng ngồi phệt xuống ghế, phẳng phất như khí lực toàn thấy đều biến mất, mồ hôi trên trán nhỏ từng giọt to rơi xuống mặt đất, vẻ mặt chết đứng tại chỗ giống như kiếp nạn không thể thoát được.

Với Trảm Hồn Tông, Dư Thiên Phách chỉ là kính nể, nhưng đối với Thiên Cốc thì Dư Thiên Phách vô cùng sợ hãi. Không chỉ có Dư Thiên Phách như vậy mà toàn bộ các thế lực bên ngoài, các gia tộc và tông môn đều thế, cho dù người trong Thiên Cốc không quá nhiều, bọn họ giống như thần long thấy đầu không thấy đuôi, thậm chí nhiều năm không có tin tức về người trong Thiên Cốc nhưng những chuyện này cũng không gây trở ngại về một thế lực thần bí cao cao tại thượng trong cảm nhận của mọi người.

Thiên Cốc, đó là địa phương ngay cả bốn thế lực lớn đều phải ngưỡng vọng nhìn lên.

Thế lực này có thể truyền ra ngoài thứ gì sao? Hôm nay Dư Thiên Phách hắn nhìn thấy một môn trận pháp, cho dù nhớ kỹ hay không nhớ kỹ thì cũng đã nhìn rồi, không biết được lúc nào sẽ bị Thiên Cốc tới diệt môn.

Mà tất cả những chuyện này đều do Đường Phong khởi xướng ra. Nghĩ đến đây đôi mắt của Dư Thiên Phách đều đỏ bừng lên, hắn hận hiện giờ không thể bắt thấy Đường Phong thành vạn mảnh để giải tỏa mối hận trong lòng.

Dư gia chủ đang nghĩ mình vô cùng đen đủi, lại nói tiếp việc này hắn không biết tí gì, nhưng tự nhiên tới thời khắc cuối cùng lại bị cuốn vào trong một vòng xoáy hỗn độn như vậy, tai bay vạ gió, quả thực là tai bay vạ gió a!

Đường Phong tiến lên phía trước ôm vai Dư Thiên Phách vô cùng thân thiết nhẹ giọng nói:

- Dư gia chủ, việc ngày hôm nay chỉ có trời biết, đất biết, người biết ta biết, chỉ cần ta không nói ra thì cho dù Phúc Đồng Tử của Thiên Cốc cũng không thể tính tới. Yêu cầu của Đường mã không cao, chỉ cần có thể đi vào trong Trảm Hồn Tông mà thôi. Nếu như không đạt được tâm nguyện nói không chừng sẽ bị thương vạn phần, đến lúc đó uống rượu quên sầu, sầu lại thêm sầu, sau đó có nói ra chuyện gì hay không thì cũng không biết được.

Dư Thiên Phách quay đầu lại nhìn Đường Phong, hai tròng mắt hắn không còn thần thái giống như một người đã chết.

Lời này rõ ràng là uy hiếp, nhưng lại là uy hiếp mười phần!

Dư Thiên Phách nhìn Đường Phong, cảm giác hắn giống như một con độc xà! Hiện giờ chính mình bị một người uy hiếp, mà lại uy hiếp vô cùng gắt gao.

- Nếu Dư gia chủ đồng ý mà nói thì trận pháp này người có thể lưu lại. Đây chẳng qua chỉ là một trận pháp nhỏ bé trong trận pháp Thiên Cơ mà thôi, có lẽ người của Thiên Cốc cho dù biết cũng không quá để ý. Lại nói tiếp Dư gia người cũng không phải không chiếm được tiện nghi.

1242. Chương 1049: Mau Cút Đi, Kiếp Này Đừng Xuất Hiện Trước Mặt Ta Nữa.

- Vạn nhất sự việc bị bại lộ, bị người Thiên Cốc tìm tới cửa thì nên làm thế nào?

Dư Thiên Phách liếc mắt dò xét Đường Phong.

- Người cứ nói là ta cường thế đưa cho người, người trong Thiên Cốc cũng sẽ không làm ra chuyện bất nhân tính.

Đường Phong thấy Dư Thiên Phách có dấu hiệu xuôi xuôi không khỏi trấn an.

Nghe xong lời này, thần sắc Dư Thiên Phách trở nên do dự, sợ hãi trước đây dần dần phai nhạt, ngược lại hắn bắt đầu suy nghĩ về những gì được mất trong đó, đánh giá xem rốt cuộc việc này có lời hay không, có đáng giá để chính mình liều một phen hay không.

Nếu như đáp ứng yêu cầu của Đường Phong thì mình sẽ có thể chiếm được trận pháp ngon lành này, tuy rằng trận pháp này chỉ là một trận nhỏ nhưng đối với Dư gia mà nói cũng là một thu hoạch cực kỳ lớn, đến lúc đó đệ tử của Dư gia mượn trận pháp này mà tu luyện sẽ tiến triển vô cùng nhanh.

Nhưng nếu không đáp ứng, lấy tâm tư ác độc của họ Đường này, Dư Thiên Phách dùng ngón chân cũng có thể nghĩ được hắn sẽ làm ra chuyện tình điên cuồng gì, đơn giản chính là phóng xuất tin tức này đi, đến lúc đó không chờ người của Thiên Cốc tới tìm phiền toái mà ngay cả các gia tộc trong Loa Thành cũng sẽ khiến cho Dư gia vạn kiếp bất phục.

- Dư gia chủ đã nghĩ thông suốt chưa?

Lời nói của Đường Phong tuy nhẹ nhưng vào trong tai Dư Thiên Phách lại có mùi vị như gậy sượng.

Sự việc đã tới mức này, được thio còn có thể lựa chọn khác sao?

Oán hận trừng mắt nhìn Đường Phong, Dư Thiên Phách nhét quyển trận pháp vào trong lòng, sau đó đứng dậy nói:

- Đi theo ta!

Đường Phong sờ mũi, vẻ mặt mỉm cười theo sát phía sau Dư Thiên Phách, lão tiểu tử này cuối cùng cũng bị trận pháp mê hoặc. Nếu không phải hôm nay hắn lên chạy tới bên cạnh mình nói cho mình biết Dư gia và Trảm Hồn Tông có chút quan hệ sâu xa thì sợ rằng chính mình vẫn còn không biết tìm phương pháp để đi vào.

Đây gọi là tự chui đầu vào rọ!

Đi tới thư phòng, Dư Thiên Phách lấy ra một tờ giấy, cầm bút lông một mặt viết một mặt hướng tới Đường Phong nói:

- Dư gia của ta xác thực có chút phương pháp có thể tiến vào Trảm Hồn Tông, nhưng mà ta không dám cam đoan một phong thư để cử có thể khiến cho người thuận lợi tiến vào Trảm Hồn Tông, dù sao đây cũng là thế lực lớn thứ hai trong thiên hạ! Nếu như có thể tiến vào dễ dàng như vậy thì Dư gia của ta đã sớm vào rồi, không cần phải vật lộn đau khổ tại Loa Thành nữa.

- Dư gia chủ có tâm là tốt rồi.

Đường Phong nở một nụ cười.

- Chẳng qua còn nhờ Dư gia chủ nói tình hình cụ thể nói tỉ mỉ cho ta biết, miễn cho Đường mỗ tiến vào Trảm Hồn Tông thì lại bị lộ ra chân tướng.

- Ba mươi năm trước đây Dư gia có một đệ tử thiên tư không tồi tiến nhập vào trong Trảm Hồn Tông tu luyện, hiện giờ đã là một chấp sự ngoại môn chuyên cấp đồ vật cho người khác, chẳng qua thời gian đã lâu, tình nghĩa của hắn đối với Dư gia cũng đã phai nhạt, tính ra người này là thúc phụ của Dư mỗ! Khi người tới Trảm Hồn Tông rồi thì tìm phương pháp giao tin thư cho người này, nói là ta phái người qua đây! Nếu như vận khí tốt không chừng có thể tiến vào trong Trảm Hồn Tông, nếu là vận khí xấu thì cũng đừng trách Dư mỗ không làm được gì.

- Đó là điều tự nhiên.

Đường Phong vội vã gật đầu.

Trong lúc nói chuyện Dư Thiên Phách đã viết một phong thư cẩn thận giao vào tay Đường Phong, hắn nói:

- Thân phận của người lúc đó sẽ là đệ tử khác họ của Dư gia, bởi vì thiên tư xuất chúng cho nên ta mới đề cử người tới Trảm Hồn Tông bái sư học nghệ! Luận về bối phận người là văn bối của Dư mỗ, nếu tới địa phương kia ngàn vạn lần không nên phản nản về giao tình giữa Dư mỗ và thúc phụ, người này vô cùng ghét

loại phương pháp này, nguyên nhân vì thế cho nên Dư gia bao nhiêu năm qua vẫn chưa đạt được chỗ tốt gì từ nơi đó.

Đường Phong tiếp nhận bức thư mở qua nhìn một lần, hần cũng không phát hiện có bất kỳ chỗ nào không phù hợp, lúc này mới yên tâm thu lại, ôm quyền nói:

- Đa tạ Dư gia chủ.

- Không dám.

Dư Thiên Phách hừ lạnh một tiếng.

- Cũng không dám nhận ơn, từ nay về sau Dư gia cũng người đành phải chung một con đường, cùng tiến lên phía trước, vĩnh viễn không còn đường lui lại.

- Tốt nhất là như vậy.

Đường Phong cười cười.

- Mau cút đi, kiếp này vĩnh viễn đứng bao giờ xuất hiện trước mặt Dư mỗ nữa!

Dư Thiên Phách đuổi Đường Phong ra bên ngoài.

Đường Phong cũng không đứng lại, mục đích tới Dư gia hôm nay đã đạt được, giao trận pháp kia cho Dư Thiên Phách cũng không phải sự việc to lớn. Nếu như Phúc Đồng Tử nói trận pháp Thiên Cơ là cơ duyên của chính mình, cũng không hề nói không thể truyền ra ngoài, vậy tự nhiên Dư gia sẽ không bị người Thiên Cốc tìm tới cửa.

Chỉ là một gia tộc nhỏ, sợ rằng Thiên Cốc còn không thèm để ý.

Về phần Dư Thiên Phách có cấp báo tin tức cho Trảm Hồn Tông hay không, Đường Phong cũng tin tưởng mười phần hần không dám làm như thế. Tuy rằng mật báo cho Trảm Hồn Tông sẽ kiếm được nhiều chỗ tốt hơn nhưng hần lại càng sợ người của Thiên Cốc đến tìm gây phiền toái, để cho Dư gia được an toàn hần sẽ không làm trò qua cầu rút ván với chính mình.

Rời khỏi Dư gia, Đường Phong dò xét ký ức của các âm hồn trong đầu, tìm tới phương hướng của Trảm Hồn Tông, một đường phi tới về phía đông nam.

- Về mặt Dư Thiên Phách hôm nay quả thật vô cùng đặc sắc.

Linh Khiếp Nhan ghen ngào nửa ngày rốt cuộc cũng có cơ hội thoát ra khỏi túi áo Đường Phong lộ đầu ra hít thở không khí.

- Nếu không phải bắt đắc dĩ ta cũng sẽ không đi hù dọa một gia chủ của tiểu gia tộc như vậy.

Về mặt Đường Phong hiện lên cảm giác không thể tránh được.

Nhanh chóng chạy như bay, gió giật mạnh mẽ thổi ngược ở trước mặt, đôi tay nhỏ bé của Linh Khiếp Nhan gắt gao bám chặt vào y phục của Đường Phong, một đầu tóc bạc phát phơ trong gió nói:

- Cũng không biết hiện giờ nha đầu Tiểu Điệp kia thế nào rồi.

- Vào xem sẽ biết.

Nhờ tới Chu Tiểu Điệp Đường Phong lại một bụng tức giận, Liễu Như Yên lớn như vậy không có việc chạy tới linh mạch chi địa làm gì? Đi tới nơi còn chưa tính lại còn bắt mất đồ đệ của mình, linh mạch chi địa nhiều người như vậy, bắt ai không bắt cứ nhằm Tiểu Điệp mà bắt.

Chẳng qua hiện giờ nghĩ lại, trước đây thủ pháp mà Liễu Như Yên đoạt lấy quyền sách trong ngực mình lại là thủ pháp vô cùng thích hợp cho Chu Tiểu Điệp tu luyện, Tróc Ảnh Thủ của Trảm Hồn Tông tuy chỉ là một bộ công phu sáo thủ nhưng ở thế giới bên ngoài uy danh lan xa vô cùng, nếu muốn tu luyện bộ bí tịch võ điển này thì phải có một đôi tay thật tốt mới được.

1243. Chương 1050: Cầm Tiền Của Phi Nghĩa (thượng)?

Mà đôi linh lung thủ của Chu Tiểu Điệp lại phù hợp với yêu cầu này, sợ rằng vì nguyên nhân như thế cho

- Như vậy sao...

Trên mặt Đường Phong hiện qua một tia thần sắc thất vọng, lại nói:

- Vậy xin hai vị giúp ta truyền thông tin một chút, nhìn xem chấp sự đại nhân có bằng lòng gặp đệ tử hay không?

- Hắc, lời này quả thực có chút khó khăn a.

Vị sư huynh kia hơi mất tự nhiên, nhìn Đường Phong nói:

- Theo lý mà nói người là đệ tử của gia tộc chấp sự đại nhân, hai sư huynh sư đệ chúng ta sẽ cho người thông qua, nhưng thông qua chỉ là một chuyện, tính tình của vị chấp sự đại nhân này.... Có lẽ người cũng đã biết, hơn nữa mấy ngày vừa rồi vị chấp sự đại nhân này có chút việc phiền lòng, lúc này đi tìm hẳn chỉ sợ không phải thời cơ tốt đẹp.

- Aiii.

Thấy hai người bọn họ dùn đẩy không ngớt, Đường Phong thở dài từ đáy lòng. Trong lòng hẳn cũng biết lời nói của bọn họ là sự thực, bởi vì do duyên cớ thân phận bọn họ quá thấp, chỉ là một đám đệ tử thủ sơn ở vòng ngoài cùng muốn thấy mặt Dư Biển Chu sợ rằng không phải sự tình đơn giản.

- Xin mời vị huynh đệ này trở về đi thôi.

Vị sư huynh kia bất đắc dĩ nói.

- Thật đáng tiếc,

Đường Phong cười khổ một tiếng.

- Gia chủ nói Dư chấp sự nhiều năm rồi chưa về trong tộc, mọi người trong tộc vô cùng tưởng niệm, cho nên mới bảo đệ tử mang tới đây chút lễ vật để tỏ lòng hiếu kính. Hiện giờ lại không có biện pháp thấy mặt hẳn, xem ra chuyến đi này uống công vô ích.

- Mang theo lễ vật?

Trong lúc Đường Phong xoay người định đi, hai sư huynh sư đệ mắt sáng ngời, vị sư huynh vội vàng tiến lên chặn ngang kéo cánh tay Đường Phong lại mở miệng nói.

- Đúng vậy.

Đường Phong vỗ vỗ vào ngực mình.

- Để ở chỗ này.

Hai sư huynh sư đệ liếc mắt nhìn nhau, vị sư huynh nói:

- Không biết vị huynh đệ này mang tới cho chấp sự đại nhân lễ vật gì? Có thể để cho ta mở mang kiến thức được không? Nếu như lễ vật tốt nói không chừng sẽ có cơ hội gặp mặt chấp sự đại nhân.

- Thực sự?

Đường Phong đại hỉ, nhanh tay móc ra một đồng thứ đưa lên.

Không phải cái gì khác mà chính là linh thạch! Hơn nữa cũng không hề có linh thạch hạ cấp, tất cả đều là linh thạch trung cấp.

Những linh thạch này trên người Đường Phong cũng không có nhiều lắm, tuy rằng trước đây thu thập rất nhiều nhưng Linh Khiếp Nhan sớm đã đổi hết thành mặt hàng linh thạch cao cấp.

- A.

Nhìn thấy nhiều linh thạch như vậy, hai sư huynh sư đệ không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, hơn nữa Đường Phong phảng phất như không có phòng bị gì cả, còn đang cung kính dâng lên trước mặt.

Trong ngực của tiểu tử này vì sao ẩn giấu được nhiều linh thạch như vậy? Hai sư huynh sư đệ nhìn ngây người.

Một lát sau, Đường Phong mới dừng lại động tác, hắt chỉ vào một đồng linh thạch ở trên mặt đất nói:

- Tất cả đều ở chỗ này.

Số lượng linh thạch trên mặt đất có khoảng hai, ba mươi khối, trong đó linh thạch trung cấp chiếm đa số, chừng tám phần mười, số còn lại đều là linh thạch cao cấp.

Dư gia của Loa Thành này... Xem ra nội tình cũng không hề nhỏ a, dĩ nhiên xuất thủ lành nghề như vậy! Trong lòng hai sư huynh sư đệ đều toát ra ý này.

Nhìn đồng tài phú ở trước mặt, tròng mắt hai người đều đỏ hần lên.

Tuy nói dãy núi Phù Vân cũng có linh mạch nhưng dù sao cũng không phải bao trùm toàn bộ phạm vi của Trảm Hồn Tông, nơi này là rìa ngoài cùng, tự nhiên không được linh mạch bao trùm tới, cho nên hai sư huynh sư đệ này tu luyện không được hưởng thụ phúc trạch của linh mạch.

1245. Chương 1051: Lễ Vật.

Mặc dù ở trong Trảm Hồn Tông, linh khí cũng có ưu khuyết, càng tới gần linh mạch thì linh khí càng nồng nặc tinh thuần. Chẳng qua phải là đệ tử có thân phận và địa vị mới có thể tu luyện nơi đó, với tư chất của bọn họ hiện giờ cho dù có chết già cũng không có khả năng tới gần nơi kia.

Không thể hưởng thụ phúc trạch của linh mạch, tốc độ tu luyện của hai sư huynh sư đệ không cần phải nói, bọn họ chỉ có thể nhận bổng lộc từ trong tông môn phát ra. Linh thạch mỗi tháng không nhiều lắm chỉ có ba mươi khối linh thạch hạ cấp mà thôi, nói một cách khác hai người thủ tại Thiên Sơn này cũng chỉ có một khối linh thạch hạ cấp làm thù lao.

Nhưng mà hiện giờ nhìn tên tiểu tử có chút ngu ngốc của Dư gia dĩ nhiên lại xuất ra nhiều linh thạch trước mặt họ như vậy. Nếu đổi ra thì số linh thạch này có thể đủ cho bọn họ thủ hộ tại sơn môn vài chục năm.

Nếu như lấy được toàn bộ chỗ linh thạch này vào tay, chẳng phải đã phát tài?

Trời mang tiền của phi nghĩa tới, lẽ nào nói chính là điều này?

Nuốt nước bọt suy nghĩ về đồng linh thạch trước mắt, trong đầu hai sư huynh sư đệ đồng thời hiện ra một ý niệm điên cuồng mê người.

Giết chết tiểu tử hàm hậu này, sau đó phân chia đồng linh thạch trước mắt! Có nhiều linh thạch như vậy cũng đủ cho bọn họ đổi được một ít bí tịch vô diễm không tồi trong tông môn để tu luyện, chỉ cần thực lực được đề thăng sẽ không ở lại chỗ này làm đệ tử thủ sơn nữa.

Thế nhưng ý niệm này chỉ hiện lên trong đầu một lần rồi biến mất không thấy tăm hơi, trước không nói tới người này là thân thích của Dư chấp sự, nếu như tin tức giết người này bị lộ ra ngoài thì hai người huynh đệ mình sẽ chết không có chỗ chôn. Cho dù không để lộ ra tin tức nhưng đột nhiên có một lượng lớn tài phú như vậy cũng khiến cho một số người trong tông môn để ý, một khi bị tra ra thì sẽ xong đời.

Cho nên chuyện này không thể nào thực hiện được! Sau khi suy nghĩ cẩn thận về điểm này, về điên cuồng trong mắt hai người sư huynh sư đệ mới dần thu liễm, ánh mắt đỏ lừ giống như hổ nhìn chăm chăm vào đồng linh thạch phía trước đành phải luyến tiếc dời đi.

- Nhanh thu hồi lại, tránh cho người bên ngoài nhìn thấy được.

Người sư huynh nuốt một ngụm nước bọt nói với Đường Phong.

- Vâng.

Đường Phong lên tiếng rồi thu linh thạch về.

- Khụ khụ...

Người sư huynh ho nhẹ một tiếng, thần sắc có chút tiếc nuối nói:

- Kỳ thực nếu có những lễ vật này thì hai huynh đệ chúng ta cũng có thể giúp người đi truyền tin tức, chẳng qua chúng ta cũng phải gánh chịu phiêu lưu rất lớn, nếu người mạo danh người thân của Dư chấp sự thì hai huynh đệ chúng ta không thể chịu nổi, ài, khó quá, thực sự khó quá.

Đường Phong hiểu rõ suy nghĩ của hai người này như thế nào? Thần sắc biến hóa vừa rồi của họ đều bị Đường Phong thu vào trong mắt, nghe xong những lời nói này hắn cười nhẹ một tiếng, sau đó lấy hai khối linh thạch trung cấp trong lòng ra đưa tới trước mặt hai người nói:

- Chỉ cần hai vị cao thủ nguyện ý thay ta truyền tin tức, ta tự nhiên ghi sâu đại ân trong lòng, không bao giờ dám quên!

Vị sư đệ kia muốn đưa tay ra nhận lấy liền bị người sư huynh ngăn cản.

Vị sư huynh bày ra một bộ dáng chính khí凛 nhiên nhìn Đường Phong khiển trách:

- Làm cái gì vậy? Huynh đệ cũng quá khách khí rồi, gặp được nhau tức là có duyên, hai huynh đệ chúng ta và người tuy mới quen nhưng giống như đã biết từ lâu, sao lại muốn người đưa ra thứ gì đó? Hơn nữa đây lại là lễ vật của chấp sự đại nhân, ta mà nhận sẽ không gượng dậy nổi.

Kháo!!! lễ nào một khối linh thạch trung cấp còn không thỏa mãn được dạ dày của người này? Trong lòng Đường Phong cảm giận không ngớt, hắn thầm nghĩ khẩu vị của hai vị sư huynh sư đệ này cũng quá cao.

Suy nghĩ một chút, Đường Phong thu hai khối linh thạch trung cấp trở về đổi lại thành hai khối linh thạch cao cấp, cười ngậy ngô nói:

- Cao thủ chứ có lo lắng, trước đây gia chủ ta từng nói qua những linh thạch này xác thực dùng để làm lễ vật cho chấp sự nhưng trong đó cũng chuẩn bị bao quát cho một bộ phận của quý tông, hai vị cao thủ phải đi truyền tin tức chắc cũng phải dùng tới một ít linh thạch, cho nên một chút lòng thành xin hai vị vui lòng nhận cho.

Ánh mắt vị sư huynh kia sáng ngời, vươn một ngón tay hướng tới Đường Phong, nét mặt lộ vẻ vui sướng tươi cười nói:

- Lời nói của huynh đệ cũng không tồi, sư huynh sư đệ chúng ta làm chân chạy thực ra không cần tới linh thạch nhưng các đệ tử quanh người chấp sự đại nhân đều là những con buôn, nếu linh thạch không chuẩn bị đầy đủ nói không chừng bọn họ sẽ làm khó chúng ta, đến lúc đó lại khiến đại sự của huynh đệ bị lỡ.

Hắn vừa nói vừa đưa tay tiếp nhận hai khối linh thạch cao cấp, sau đó quay sang đưa cho vị sư đệ một khối.

Một khối linh thạch cao cấp, đổi ra sẽ được một trăm khối linh thạch hạ cấp, bằng thời gian hai vị huynh đệ này thủ sơn hơn ba tháng.

Mà hiện giờ chỉ cần bọn họ làm chân chạy giúp Đường Phong truyền tin tức, bút buôn bán này quả nhiên kiếm lời lớn.

Cảm thụ một chút linh khí tinh thuần hùng hồn chứa trong linh thạch, vẻ mặt của vị sư huynh vô cùng mừng rỡ thu linh thạch vào trong lòng, hắn tỏ vẻ thân thiết vỗ vai Đường Phong nói:

- Huynh đệ, người một đường khổ cực rồi, theo chúng ta đi tìm chỗ nghỉ tạm.

- Được.

Đường Phong gật đầu.

Theo hai người sư huynh sư đệ này đi xuyên qua một rừng cây, chỉ trong thời gian ngắn liền tới một tòa nhà tranh, vị sư huynh nói:

- Đây là chỗ cư ngụ của hai sư huynh đệ chúng ta, người tiến vào nghỉ ngơi một lát, ta đi chuẩn bị một ít món ăn dân dã, những món ăn dân dã của Phù Vân Sơn chúng ta tương đối ngon, người tới đây một chuyến cũng không dễ dàng gì, nhất định phải nếm thử một chút.

- Làm phiền sư huynh rồi.

Đường Phong ôm quyền nói.

Nhận được linh thạch cao cấp, thái độ của hai người sư huynh sự đẽ đối với Đường Phong thay đổi nhanh chóng, tiếp đãi vô cùng ân cần.

Đường Phong ngồi trong phòng nghỉ ngơi trong chốc lát thì bọn họ đã trở về, trên tay mang theo hai con thỏ rừng chuẩn bị nướng.

Đường Phong còn vội vã muốn tiến vào trong Trảm Hồn Tông, nhưng thấy bọn họ không quan tâm tới việc chính không khỏi sốt ruột hỏi:

- Không biết lúc nào hai vị cao thủ rảnh rỗi có thể đi tìm vị chấp sự kia giúp ta?

Vị sư huynh cười nhẹ một bên thả gia vị đều trên con thỏ cười nói:

- Huynh đệ từ xa đến không biết quy củ của Trảm Hồn Tông chúng ta, hôm nay trời đã tối rồi không thể thấy được Dư chấp sự, nếu muốn thấy được hắn thì phải chờ tới lúc mặt trời lên cao vào ngày mai, chỉ thời gian đó chấp sự đại nhân mới có thể rút ra một canh giờ để xử lý một số việc vụn vặt của ngoại môn.

Nếu như chuôi kiếm này là thần binh thì lấy hành vi vô lễ của Đào Uyên và Vương Xuân sớm đã bị đánh chết không có chỗ chôn, oai nghiêm của thần binh đâu thể khinh nhờn.

Một đạo rồi lại một đạo kiếm khí đánh tới, hai người Đào Uyên và Vương Xuân lại bị đẩy lùi liên tục, nhưng vừa ngã xuống bọn họ lại lập tức tiến tới.

Cuối cùng Đường Phong cũng biết được cái gì gọi là kiên nhẫn. Ngay cả khi Linh Khiếp Nhan gia tăng uy lực của kiếm khí cũng không thể ngào ngán cản ý niệm thu phục thần binh trong đầu của hai người này.

Cho đến bây giờ trên hai người đã có vô số vết tích bị thương, tuy rằng không phải thương nặng gì nhưng nhìn qua vô cùng chật vật, chẳng qua hai người vẫn như cũ không hề nổi giận lại phóng tới trước một lần nữa.

Đường Phong thực sự không nhìn được, trong lúc hai người định tiến lên thì hần lắc mình chặn lối đi của bọn họ.

- Cút ngay!

Tròng mắt Đào Uyên đỏ lừ, hướng Đường Phong gầm nhẹ:

- Thần binh là của ta!

Vương Xuân càng trực tiếp hơn, một kiếm đâm thẳng tới chỗ Đường Phong, xem ra hiện giờ không ai có thể ngăn cản hắn thu phục thần binh trước mặt.

Đường Phong hầu như phản xạ có điều kiện định bắt đối phương nhưng lại nghĩ có chút không thích hợp, hiện giờ chẳng qua mình mới là một Thiên Giai trung phẩm mà thôi, không thể biểu hiện ra thực lực quá mức mạnh mẽ, cho nên hắn chỉ có thể vội vàng thoái lui.

Hai người kia lại mượn cơ hội xông tới trường kiếm một lần nữa.

Thấy một màn như vậy, Đường Phong không khỏi lắc đầu, hắn dứt khoát đặt móng ngồi xuống, tùy ý cho bọn họ làm đi làm lại. Dù sao đi nữa lấy thực lực hai người này không có biện pháp đột phá được kiếm khí phong tỏa của Linh Khiếp Nhan. Cho dù để cho bọn họ làm đi làm lại cả đời cũng đừng mong lấy được thanh thiên binh này.

Mãi cho tới sáng sớm ngày hôm sau hai người Đào Uyên và Vương Xuân mới dần dần đình chỉ lại những động tác vô dụng đó. Vết thương trên người chỉ chít, nhìn qua vô cùng thâm trọng, toàn thân một mảnh máu me, tất cả vết thương trên người họ đều do kiếm khí tạo thành, may mà vẫn chưa động tới gân cốt, đều bị thương ngoài da, chỉ cần điều dưỡng mấy ngày liền có thể lành lại.

Mà hiện giờ, hai người bọn họ đều nằm trên mặt đất thở phì phò từng hơi một, trải qua một thời gian dài lăn qua lăn lại như thế, cương khí hộ thân của hai người sớm đã tiêu tán, hiện giờ bọn họ như nổ mạnh hết đà, căn bản không dám tới gần thanh trường kiếm, không còn cương khí hộ thân mà vẫn cứ tới gần chính là muốn chết.

May mắn chính là qua một thời gian lâu như vậy cuối cùng lý trí của bọn họ cũng đã phục hồi.

- Thanh thần binh này... Thật đúng là khó thu phục!

Đào Uyên như cá ngoi lên khỏi mặt nước, vừa nói chuyện vừa thở dốc.

Vương Xuân gật đầu liên tục:

- Sư huynh, xem ra chúng ta không qua nổi kiếm khí của nó.

Đường Phong ngậm trong miệng một nhành cỏ tươi, đi tới trước mặt hai người nhìn bao quát bọn họ từ trên xuống dưới một lần rồi mới nói một câu đề tỉnh:

- Hai vị, trước đây ta nghe nói thần binh chỉ chờ người hữu duyên tới, nếu người đó tới muốn thu phục nó vô cùng đơn giản, nhưng nếu nó đã ngăn các người tới gần chỉ sợ các người cũng không phải người hữu duyên rồi.

Nghe những lời này của Đường Phong, Đào Uyên và Vương Xuân chợt sửng sốt một chút, sau đó hai người đều cười khở.

Đúng vậy, kiếm khí của thanh thần binh này rất mạnh, căn bản không cho hai người bọn họ tới gần, làm sao có khả năng thu phục được đây. Buồn cười chính là hai người dĩ nhiên đều bị mê mẩn hồn nhiên quên đi điểm này, không công lãng phí tinh lực cả đêm.

- Khiến cho Đường huynh chê cười rồi.

Đào Uyên lồm cồm bò từ trên mặt đất đứng lên, vẻ mặt vô cùng xấu hổ.

Wương Xuân cũng đứng lên theo đó, liếc mắt nhìn Đường Phong đột nhiên nói:

- Thần binh này là do ba người chúng ta cùng nhau phát hiện, không bằng Đường huynh đệ cũng thử đi xem sao, nói không chừng vận khí tốt liền có thể thu phục nó? Nếu như người có thể thu phục được thì hai người sư huynh đệ chúng ta cũng được thơm lây.

Đường Phong nhanh tay xua xua liên tục, vẻ mặt nghiêm nghị nói:

- Không có khả năng, ta chẳng qua chỉ là một người ngoài, được hai người không chê ở lại đây mấy ngày. Kiếp này có duyên nhìn thấy được thần binh đã vô cùng sung sướng, làm sao dám có mơ ước làm chủ nó.

Đào Uyên không khỏi nghiêm nghị kính trọng, chắp tay hướng Đường Phong nói:

- Đường huynh đệ đại nhân đại nghĩa, Đào mỗ vô cùng bội phục! Buồn cười cho hai huynh đệ chúng ta bị mê hoặc tâm thần, dĩ nhiên lại muốn thử thu phục thần binh! Thực là một việc không biết lượng sức mình.

Đường Phong mở miệng cười nói:

- Chẳng qua thanh thần binh này xuất thế tại Trảm Hồn Tông, tự nhiên là đồ vật của Trảm Hồn Tông. Ta nghĩ rằng hai vị nên nhanh chóng cấp báo việc này, nếu như cấp trên biết hai vị trông coi chỗ này xuất hiện được thần binh nói không chừng sẽ lập công lớn a, có thể cấp trên vui vẻ sẽ đưa các người vào trong làm đệ tử chính thức của tông môn cũng không chừng.

Lời này vừa nói ra, Đào Uyên và Vương Xuân không khỏi động tâm không ngừng, vẻ uể oải khi không thu phục được thần binh trong nháy mắt bay lên chín tầng mây.

- Đúng vậy.

Wương Xuân gật đầu nói:

- Theo như lời Đường huynh đệ nói, thần binh xuất thế ở chỗ chúng ta canh giữ, nếu như cấp báo tin này lên trên thì cũng sẽ có công lao của chúng ta, con đường thăng chức rất nhanh sẽ tới a!

Đệ tử thủ sơn bên ngoài có thân phận quá rẻ tiền, chỉ tốt hơn một ít tạp dịch khổ sai trong tông môn, mục tiêu của hai người là cống hiến cho tông môn để đổi một chút bí tịch võ điển, hiện giờ hai người phảng phất như thấy được một con đường rộng mở ngay trước mắt.

Mà thần binh đột nhiên xuất hiện này chính là tin vui trời cho.

- Nhìn lúc này Dư chấp sự cũng đã tỉnh giấc, việc này không thể chậm trễ được, ta thấy hai vị nên nhanh chân đi tìm Dư chấp sự tới đây, nếu hắn có thể tự mình tới đây lấy thực lực của hắn không chừng đoạt được thanh thần binh này.

Đường Phong giục dấy hai người.

Wương Xuân nói tiếp:

- Vậy còn chờ cái gì? Sư huynh nhanh mau đi.

- Được, ở đây mong Đường huynh đệ thay chúng ta chiêu cố một chút, ngàn vạn lần đừng cho người bên ngoài tới gần.

- Yên tâm đi.

Đường Phong gật đầu nói.

1249. Chương 1053: Dụ Rắn Ra Khỏi Hang (hạ).

Đào Uyên vội vã mang tin tức thần binh xuất thế đi cấp báo, ngay cả thương thế trên người cũng không kịp băng bó vội vã hướng tới Thụy Trúc Phong phóng đi.

Vương Xuân ngồi xuống dưới đất chữa thương, Đường Phong vui vẻ ngồi đợi một bên, thần binh xuất thế, mặc kệ tin tức này có bao nhiêu chuẩn xác nhưng chắc chắn Dư Biễn Chu sẽ tự mình chạy tới đây kiểm tra, chỉ cần hắn qua đây là mình liền có thể nhìn thấy hắn.

Ở bên tai đột nhiên truyền tới thanh âm của Linh Khiếp Nhan:

- Phong ca ca, có thể trở về hay không đây? Ở đây có một con rắn nhỏ cứ nhìn ta chăm chăm.

Đường Phong cười nhẹ một tiếng:

- Vậy thì trở về đi.

May mà lúc này có tiểu nha đầu, nếu không phải nàng có khả năng thu nhỏ lại thì Đường Phong cũng không có biện pháp tạo ra vết tích của thần binh.

Một lát sau, trong lúc Vương Xuân còn không phát giác ra Linh Khiếp Nhan đã lén lút trở về trong lòng của Đường Phong.

- Khổ cực rồi.

Đường Phong nhẹ nhàng vỗ vỗ vị trí trên ngực.

Thần binh loại này, nó là thứ có lực mê hoặc vô cùng khiến cho bất kỳ kẻ nào cũng không thể cưỡng lại được, tuy rằng Dư Biễn Chu là chấp sự ngoại môn của Trảm Hồn Tông nhưng dù sao cũng chỉ là một Linh Giai trung phẩm, thực lực của hắn không thể so với các cao thủ khác của Trảm Hồn Tông, luận về địa vị càng không thể đánh đồng cùng với những người đó, cho nên lúc này Đào Uyên mang tin tức về thần binh xuất thế cầu kiến hắn, Dư Biễn Chu vô cùng lo lắng chạy tới nơi này.

Nhất là Đào Uyên mang sự tình hôm qua tả lại vô cùng sinh động như thật, chuyện này càng khiến cho Dư Biễn Chu hưng phấn không chịu nổi.

Trường kiếm có thể phát ra kiếm khí tự chủ, không phải thần binh thì là cái gì? Mà vết thương do kiếm khí trên người Đào Uyên lúc này chính là minh chứng tốt nhất.

Trong lúc hưng phấn, thậm chí Dư Biễn Chu lười trách tội Đào Uyên không bẩm báo trước tiên.

Sau khoảng một canh giờ, Đường Phong liền cảm thụ được một cỗ cương khí ba động của cao thủ Linh Giai đang cấp tốc bay tới chỗ này.

- Tới rồi.

Vương Xuân cũng nhận ra, hắn nhanh chóng mở mắt cung kính đứng lên.

Một lát sau, Dư Biễn Chu dẫn theo Đào Uyên bay tới trước mặt hai người Đường Phong và Vương Xuân, trực tiếp mở miệng hỏi:

- Thần binh ở chỗ nào?

- Bẩm chấp sự, thần binh vẫn còn ở nơi đây.

Vương Xuân vội vã chỉ ra phương hướng.

Dư Biễn Chu bỏ lại Đào Uyên trên tay, theo phương hướng Vương Xuân chỉ tay liếc mắt tới, về mặt không khỏi hưng phấn.

Chuôi kiếm này bị Đường Phong lấy ra làm mỗi dụ là một thanh thiên binh vô cùng tốt, nhìn qua khác biệt với những thanh thiên binh bình thường, điều này tất nhiên khiến cho Dư Biễn Chu kinh hỉ vạn phần, sự nghi ngờ trong lòng tiêu tan thành mây khói trong nháy mắt.

Đây là thần binh? Ánh mắt nóng rực của Dư Biển Chu nhìn chăm chú vào thanh trường kiếm, tuy hắn là Linh Giai trung phẩm, sống cũng đã được vài chục năm nhưng cho tới tận bây giờ cũng chưa bao giờ thấy qua một thanh thần binh, chỉ được nghe qua tin tức của nó trong Thần Binh Phổ mà thôi, lại không nghĩ rằng có một ngày dĩ nhiên có thể thấy được.

Dư Biển Chu một mặt tham lam nhìn vào trường kiếm một mặt xem xét nó và xác minh tên của thanh thần binh này.

- Hàn quang tỏa ra không ngừng, âm u trong trẻo nhưng lạnh lùng, có khi nào đó là Thủy Hàn Kiếm ở trong truyền thuyết?

Dư Biển Chu suy nghĩ chỉ trong chốc lát, hô hấp không khỏi gấp gáp.

Đường Phong nghe được thiếu chút nữa cười phá lên, hắn nghĩ thầm người này đúng là chuyện gì cũng có thể tưởng tượng được! Thủy Hàn Kiếm bài danh thứ năm trên Thần Bảng đang ở trên tay lão nương Diệp Dĩ Khô của mình, làm sao vô duyên vô cớ chạy tới đây được?

Buồn cười chính là hai người Đào Uyên và Vương Xuân nghe được lời này vội vàng nịnh hót:

- Chấp sự đại nhân quả có nhãn lực thật tốt, hai người đệ tử đây đưa với nó cả đêm cũng không nghĩ tới nó là một thanh thần binh, quả nhiên ánh mắt của chấp sự đại nhân sáng như đuốc, chỉ cần liếc mắt là có thể nhìn ra được điểm mấu chốt.

Dư Biển Chu thu hồi ánh mắt lạnh lùng nhìn Đào Uyên và Vương Xuân, hừ lạnh nói:

- Im miệng, chỉ bằng vào các ngươi cũng vọng tưởng muốn thu phục thần binh?

Sắc mặt Đào Uyên và Vương Xuân đại biến, bọn họ tự biết mình lỡ lời, nhanh chóng im miệng không nói nữa.

Phát hiện được thần binh không đi báo mà muốn tự mình thu phục, cuối cùng không thu phục được mới tới tìm Dư Biển Chu, chuyện này ở trong Trảm Hồn Tông chính là một cái tội lớn, may mắn là hiện giờ lực chú ý của Dư Biển Chu bị thần binh hấp dẫn nên trong đầu vẫn chưa có suy nghĩ trách phạt hai người.

Dư Biển Chu lại hừ một tiếng rồi mới quay đầu lại, hắn hít sâu một hơi rồi vô cùng cẩn thận bước tới gần thanh trường kiếm ở trước mặt.

Đào Uyên vội vàng nói:

- Chấp sự đại nhân cẩn thận, kiếm khí của thanh trường binh này rất mạnh.

Dư Biển Chu nghe được lại vận khởi cương khí hộ thân rồi mới nhẹ nhàng bước tiếp về phía trước. Tròng diện vô cùng yên tĩnh, Đào Uyên và Vương Xuân đè chặt tiếng hô hấp và tim đập, con mắt không chớp nhìn chăm chú vào bước đi của Dư Biển Chu tới gần thần binh.

Dư Biển Chu cũng như thế, tuy rằng hắn là Linh Giai trung phẩm nhưng thần binh có uy lực lớn mạnh vô cùng, hắn cũng không dám bảo chứng lấy thực lực của chính mình có thể bình yên vô sự dưới kiếm khí của thần binh.

Tuy rằng chưa bao giờ thấy qua thần binh nhưng tin tức về nó cũng đã nghe không sót một chữ, có rất nhiều cao thủ vọng tưởng thu phục thần binh không được lại bị thần binh giết lại. Loại sự tình này vô cùng quen thuộc cho nên Dư Biển Chu không muốn chưa kịp tiếp cận nó thì đã chết.

Tình cảnh trước mắt nhìn qua làm người khác vô cùng lo lắng, khẩn trương phi thường, Đường Phong cũng tỏ ra thần sắc vô cùng chờ mong để phối hợp.

Thế nhưng chuyện khiến cho ba người Trảm Hồn Tông ngoài ý muốn chính là Dư Biển Chu cứ bước đi một mạch tới chỗ thần binh cắm trên mặt đất mà thanh thần binh căn bản không có động tĩnh.

- Không thích hợp a, tại sao lại không có kiếm khí đây?

Hai người Đào Uyên và Vương Xuân nghĩ vỡ đầu cũng không hiểu chuyện gì đang xảy ra, đêm qua bọn họ tới gần thần binh đều bị đánh bật trở về, một thân khí lực sớm đã tiêu tán, nhưng hiện giờ thần binh không thả kiếm khí ra căn lại.

Cho tới khi Dư Biễn Chu rút thanh trường kiếm kia ra khỏi mặt đất, kiếm khí hung mãnh dị thường cũng không hề xuất hiện.

Một màn này khiến cho Đào Uyên và Vương Xuân nhìn ngây người.

Sắc mặt Dư Biễn Chu vui mừng như điên cầm thanh trường kiếm, nhưng cũng không lâu sau thần sắc của hắn liền âm trầm, bởi vì hắn phát hiện thanh kiếm trên tay mình căn bản không phải là thần binh mà chẳng qua chỉ là một thanh thiên binh không tồi mà thôi.

1250. Chương 1054: Thần Binh? Thứ Thần Binh?

Tốt xấu gì hắn cũng là Linh Giai, phần nhân lực này tất nhiên phải có, nếu cả thần binh và thiên binh đều không phân biệt được thì hắn sống bao nhiêu năm qua đã uống phí.

- Thần binh chỉ chờ người hữu duyên tới, thì ra người hữu duyên chính là chấp sự đại nhân!

Vương Xuân hưng phấn kêu lên:

- Chúc mừng chấp sự đại nhân thu phục được thần binh, chúc mừng chấp sự đại nhân thu phục được thần binh!

Nghe được lời ca tụng của Vương Xuân, Đào Uyên cũng không tỏ ra yếu kém vuốt mông ngựa liên tục.

Hai người vuốt mông ngựa không vớ, lại vuốt nhầm chân ngựa.

Trong lúc đang nói liên tục không ngừng, sắc mặt Dư Biễn Chu âm trầm vọt tới trước mặt thưởng cho bọn họ mỗi người một cái tát, đánh cho cả hai quay cuồng.

- Chấp sự đại nhân, tại sao người....

Đào Uyên giống như nàng dâu nhỏ bị khi dễ, ủy khuất ôm cằm nhìn Dư Biễn Chu.

- Đây là thần binh?

Dư Biễn Chu cười lạnh một tiếng, đưa tay cầm thanh trường kiếm ném xuống đất trước mặt hai người:

- Các ngươi mở to mắt chó ra mà xem rõ ràng!

Đào Uyên và Vương Xuân liếc mắt nhìn nhau, cả hai đều có chút nghi hoặc, một lát sau hai huynh đệ đánh bạo khom lưng xuống nhặt thanh trường kiếm lên quan sát tỉ mỉ.

Chẳng qua bọn họ nhìn thế nào cũng chỉ ra một kết quả, thiên binh chính là thiên binh, cho dù tốt đến mức nào cũng không có khả năng biến hóa thành thần binh.

- Không có khả năng!

Đào Uyên dụi mắt.

- Đêm qua xác thực nó tự thả ra kiếm khí quấy nhiễu hai huynh đệ bọn ta tới gần, Nếu như nó chỉ là một thanh thiên binh thì làm sao gặp phải loại sự tình này? Chấp sự đại nhân, ta chưa hề nói dối, người xem xem tất cả những vết thương trên người chúng ta đều là do thanh kiếm này tạo thành.

- Đúng vậy đúng vậy, đêm qua suýt nữa chúng ta đã bị thanh kiếm này đánh chết.

Vương Xuân cũng không cầm được gật đầu nói.

Dư Biễn Chu cau mày, sắc mặt không đổi nhìn hai người, hắn cũng biết hai đệ tử này không có can đảm tới lừa dối chính mình, hơn nữa trên người bọn họ có thương thế, cũng xác thực là do kiếm khí gây thương tích. Nhưng rõ ràng thanh kiếm này chẳng qua chỉ là một thanh thiên binh, vì sao có thể phóng xuất kiếm khí ra ngoài?

- Chấp sự đại nhân.

Đào Uyên suy nghĩ một chút rồi nói:

- Thần binh ta không có nhiều lý giải lắm nhưng ta nghĩ nếu muốn bày ra oai của thần binh có phải trước tiên thu phục nó mới được?

- Sư huynh nói rất có lý.

Vương Xuân ở bên cạnh gật đầu nói tiếp:

- Chấp sự đại nhân có thể dễ dàng cầm nó đi, có thể người chính là người được tuyển chọn, nếu muốn sử dụng nó cũng không cần tốn sức.

Dư Biển Chu nghe hai người nói đột nhiên nghĩ tới một khả năng khác, nhanh chóng cầm lại thanh trường kiếm trở về, hần nhớ kỹ trước đây mấy năm nghe được một vị hộ pháp trong tông nói qua một việc, ngoài thiên binh và thần binh còn một loại vũ khí đẳng cấp khác, loại vũ khí này siêu việt thiên binh, cũng sở hữu khí linh và có ý thức tự chủ, có thể nói nó cũng là một loại thần binh.

Thứ thần binh! Loại vũ khí trên thế gian cũng không có nhiều, nhưng mà loại vũ khí đẳng cấp này lại có thể phát ra uy lực vô cùng lớn mạnh.

Có phải thanh kiếm này là một thứ thần binh hay không? Bằng không tại sao nó tự chủ phóng ra kiếm khí được?

Nghĩ tới điều này, Dư Biển Chu nói :

- Hai người các ngươi có mắt không trông, thứ này căn bản không phải thần binh gì, chẳng qua là một thanh thiên binh mà thôi.

- Nhưng mà...

Đào Uyên còn muốn nói, Dư Biển Chu lại trừng hai mắt lên khiến cho hần vội vàng nuốt ngược câu nói trở về.

- Ta nói nó là thiên binh thì đó là thiên binh!

- Vâng!

Hai sư huynh sư đệ Đào Uyên gật đầu không ngừng.

- Việc hôm nay phát sinh không được nhắc tới cho bất kỳ kẻ nào, nếu để lộ ra tin tức thì hai đệ tử thủ sơn các ngươi cũng không cần làm nữa.

- Đệ tử không dám, đệ tử không dám!

Hai người vội vã biểu hiện vẻ trung thành.

- Ừm.

Dư Biển Chu thỏa mãn gật đầu, đang muốn bước đi thì thân thể đột nhiên chùng lại, hần quay đầu nhìn về phía Đường Phong.

Vừa rồi tâm hồn hần bị thanh thần binh dẫn dắt, không hề chú ý tới ở nơi này ngoại trừ hai vị sư huynh sư đệ Đào Uyên còn có một người khác, cho đến lúc này mới phát hiện ra.

- Người là đệ tử thủ sơn ở đâu, vì sao bản chấp sự chưa bao giờ gặp qua người?

Ánh mắt Dư Biển Chu sáng quắc nhìn, nhíu mày mở miệng hỏi Đường Phong. Tuy rằng số lượng đệ tử thủ sơn của ngoại môn vô cùng khổng lồ nhưng trí nhớ của Dư Biển Chu không tồi, cho dù không nhớ rõ tên tuổi mọi người nhưng hình dáng còn có chút quen thuộc, bộ dáng của Đường Phong cũng là lần đầu tiên hần nhìn thấy.

Không chờ Đường Phong trả lời, Đào Uyên nhân tiện nói:

- Bản chấp sự, đây không phải đệ tử của Trảm Hồn Tông.

- Lớn mật!

Dư Biển Chu giận tím mặt.

- Trảm Hồn Tông là nơi loại người như người có thể vào sao, ta mặc kệ người này có quan hệ gì với các người, hắn phải cút khỏi đây ngay lập tức, nếu không đừng trách bản chấp sự hạ thủ không lưu tình.

- Chấp sự bớt giận, chấp sự bớt giận!

Đào Uyên sợ hết hồn vội vàng mở miệng giải thích:

- Người này cũng không phải tới tìm chúng ta, hắn là đệ tử của Dư gia tại Loa Thành, đến Trảm Hồn Tông chúng ta là để tìm... Ngài.

Nghe được mấy chữ Dư gia Loa Thành, Dư Biển Chu sững sốt một chút sau đó trên mặt tỏa ra thần sắc chán ghét.

Đều nói một người đắc đạo gà chó lên trời. Dư Biển Chu từ ba mươi năm trước tới Trảm Hồn Tông, hàng ngày chịu khổ cuối cùng cũng có một ngày đạt được thân phận cùng địa vị, vốn hắn cũng không phải người không nhớ đến tình xưa, lại càng không phải loại người vong ân bội nghĩa.

Chẳng qua hắn xuất thân từ Dư gia của Loa Thành, cho dù Dư Biển Chu là chấp sự ngoại môn của Trảm Hồn Tông cũng vẫn như cũ là đệ tử Dư gia.

Nhưng chuyện phát sinh sau vài chục năm khiến hắn triệt để chặt đứt với Dư gia. Năm đó hắn vừa mới tấn chức chấp sự ngoại môn chưa được bao lâu, chương quản ngoại sơn quyền cao chức trọng, Dư gia nghe được tin tức này liền nghĩ cách đưa một số người vào bên trong Trảm Hồn Tông tu luyện, Dư Biển Chu niệm tình xưa cũng đáp ứng, chuẩn bị khắp nơi thật vất vả mới có thể để cho mấy đệ tử kia tiến vào trong tông môn.

Nhưng lại khiến hắn không nghĩ tới chính là mấy người đệ tử vào trong Trảm Hồn Tông căn bản không có tư tưởng cầu tiến, cả ngày chỉ chơi bời lêu lổng, không làm việc đàng hoàng, thậm chí còn đùa giỡn với các tỷ muội đồng môn, suốt ngày làm xằng làm bậy cuối cùng bọn họ chọc phải một nhân vật không nên dây vào, tất nhiên chết hết toàn bộ, thiếu chút nữa để cho chính mình cũng bị liên lụy.

1251. Chương 1055: Tiến Vào Trong Tông (thượng).

Nếu không phải vài chục năm trước mấy đệ tử của Dư gia tiến vào thì làm sao hiện giờ mình mới chỉ làm được chức chấp sự ngoại môn con con này? Chính vì nguyên như vậy cho nên Dư Biển Chu vô cùng thống hận người của Dư gia.

Hiện giờ Đường Phong đột nhiên lấy thân phận đệ tử Dư gia tại Loa Thành xuất hiện trước mắt hắn, tự nhiên Dư Biển Chu nghĩ tới chuyện của vài chục năm trước.

- Hiện giờ gia chủ của Dư gia là ai?

Dư Biển Chu cười lạnh hỏi Đường Phong.

- Thừa chấp sự, hiện giờ gia chủ Dư gia là đệ tử đời ba Dư Thiên Phách.

Đường Phong vô cùng cung kính bẩm báo.

- Tiểu tử kia là gia chủ hiện giờ sao?

Dư Biển Chu hừ một tiếng, hé mắt nhìn Đường Phong:

- Tại sao? Là do hắn bảo người tới tìm ta nương tựa?

Mặc dù Đường Phong không biết Dư Biển Chu và Dư gia rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng hắn cũng là người quan sát nhạy bén, nói lời thăm dò:

- Bẩm chấp sự, trước khi đệ tử đi gia chủ chỉ nói chấp sự nhiều năm chưa trở về trong gia tộc, mọi người trong tộc tưởng niệm vô cùng nên mới gọi đệ tử tới đây hỏi thăm một chuyến, hiện giờ đệ tử thấy chấp sự đại nhân thân thể an khang liền trở về báo cáo, nếu gia chủ biết được khẳng định rất vui mừng.

- Vãn an?

Dư Biển Chu cười nhạt liên tục.

Đường Phong nhân cơ hội này liền mang bọc nhỏ ở trong lòng đưa lên cung kính nói:

- Đây là thứ mà gia chủ dặn dò đệ tử mang tới, còn mong chấp sự xin vui lòng nhận cho.

Dư Biển Chu nhìn lướt qua bao bọc trên tay Đường Phong, lấy thực lực của hắn tự nhiên có thể cảm giác được linh khí chồng chất trong đó, tuy rằng còn chưa mở ra xem nhưng hắn cũng biết số lượng linh thạch trong này cũng không hề ít.

- Tiểu tử Dư Thiên Phách kia quả nhiên rất chu đáo.

Nét mặt Dư Biển Chu hiện ra một tia thần sắc hèn mọn hướng Đường Phong phát tay nói:

- Nhìn đã xong, người cũng có thể trở về rồi.

Đường Phong giương mắt nhìn Dư Biển Chu, trong lòng phiền muộn không ngớt.

Tuy rằng trước đây Dư Thiên Phách đã nói qua với hắn cũng không bảo chứng được có thể đi vào Trảm Hồn Tông, nhưng mà phải vất vả mới thấy được mặt của Dư Biển Chu thì đối phương căn bản không niệm tới tình nghĩa gia tộc, điều này khiến cho Đường Phong thực sự khó khăn.

- Chấp sự...

Đường Phong còn điều muốn nói, trong lòng Dư Biển Chu lại không nhận được đáp luận:

- Mặc dù ngươi là đệ tử của Dư gia nhưng cũng không thể tùy ý đặt chân vào trong Phù Vân Sơn! Bản chấp sự không theo tông quy mà xử tử ngươi đã là vô cùng may mắn rồi, đừng có dài dòng không ngớt, mau cút!

Vừa nói hắn chém tới mặt Đường Phong một đạo chưởng phong, đạo chưởng phong này đánh ngã Đường Phong xuống mặt đất, đáng vẻ vô cùng chật vật.

Con bà nó! Đường Phong đứng vững dậy, trong lòng chửi Dư Biển Chu không ngừng. Nhìn bộ dáng và thần thái của hắn xem ra muốn tiến nhập Trảm Hồn Tông sợ rằng không có hy vọng.

Có nên hay không trực tiếp bắt hắn giết chết, sau đó giả thành bộ dáng của hắn trà trộn vào trong Trảm Hồn Tông? Tâm tư của Đường Phong xoay chuyển nhanh chóng rồi cuối cùng bỏ đi ý niệm này trong đầu.

Muốn dùng năng lực để duy trì bộ dáng của cao thủ Linh Giai trung phẩm căn bản không thể kéo dài, không thể lúc nào cũng giữ được mình có thể lộ chân tướng bất cứ lúc nào. Tốt nhất là tìm biện pháp an toàn trà trộn vào như vậy mới tiện cho chính mình tìm người trong Trảm Hồn Tông.

- Đệ tử xin cáo lui.

Trong lòng Đường Phong vô cùng hận nhưng nét mặt khiêm nhường không đổi, một bên ôm quyền một bên lui về phía sau.

Hai người Đào Uyên và Vương Xuân nhìn ở bên cạnh nửa ngày không khỏi cảm thấy tiếc hận vô cùng cho tạo ngộ của Đường Phong, cho dù nói thế nào đi chăng nữa hai người bọn họ đã nhận được chỗ tốt rất lớn từ Đường Phong.

Trong lúc Đường Phong đi ra không tới trăm bước thì thanh âm của Dư Biển Chu đột nhiên truyền tới từ phía sau:

- Để lại.

Đường Phong quay đầu lại hỏi:

- Chấp sự còn chuyện gì sao?

- Để lại thứ đó cho ta.

Sắc mặt Dư Biển Chu âm trầm nhìn Đường Phong vô cùng nghiêm túc.

Đường Phong chợt sửng sốt một sau đó vẻ mặt vui mừng chạy tới dâng cái bọc nhỏ đưa cho Dư Biển Chu, Dư Biển Chu nhẹ nhàng cầm lấy suy nghĩ một chút rồi mới mở miệng hỏi:

- Biết vì sao ta bảo ngươi lưu lại không?

Đường Phong trông rỗng lắc đầu.

- Bởi vì người khờ, cũng bởi vì người thông minh!

Dư Biển Chu cười lạnh.

- Đệ tử không giải thích được ý tứ của chấp sự.

Đường Phong thật đúng chưa suy nghĩ cẩn thận rồi cuộc là nguyên nhân gì khiến cho Đường Phong cải biến tâm ý.

- Người sẽ hiểu thôi.

Dư Biển Chu nói:

- Nếu Dư Thiên Phách bảo người tới tìm ta thì ta cũng không thể mặc kệ được. Từ hôm nay trở đi người bắt đầu giống như bọn họ là một đệ tử thủ sơn ngoại môn, đợi đến một ngày có thể tiến vào trong tông môn tu luyện, nếu nguyện ý thì lưu lại còn không thì cứ việc khóc lóc chạy về Dư gia.

Đường Phong nhìn hai vị sư huynh sư đệ Đào Uyên, tuy rằng trong lòng không quá cam tâm tình nguyện nhưng vẫn phải gật đầu nói:

- Đệ tử nguyện ý.

Tuy rằng đệ tử thủ sơn bên ngoài thân phận vô cùng thấp hơn nữa phạm vi hoạt động cũng có giới hạn, chỉ có thể phụ trách phương viên mười dặm trong chỗ mình quản lý, nhưng vẫn được tiến vào trong Trảm Hồn Tông, không sợ không có cơ hội đi tìm Chu Tiểu Diệp.

- Nếu người nguyện ý thì đi theo ta.

Dư Biển Chu xoay người dẫn đường trước.

- Chúc mừng huynh đệ, ngày sau chúng ta là những huynh đệ của nhau rồi.

Hai người Đào Uyên và Vương Xuân vội vã chúc mừng Đường Phong.

Chuyện này có gì vui mà chúc!

Đường Phong nói vài câu rồi nhanh chóng đuổi theo Dư Biển Chu.

- Chuyện hôm nay phát sinh người giữ kín như bưng cho ta, nếu như tin tức bị tiết lộ ra ngoài thì người tự gánh lấy hậu quả, cho dù người là đệ tử Dư gia ta cũng sẽ không hạ thủ lưu tình.

Dư Biển Chu một mặt vừa đi một mặt vừa nói với Đường Phong.

- Đệ tử đã rõ.

Dư Biển Chu khẽ cười một tiếng, đưa thanh trường kiếm trên tay lắc lư tỏ ra vô cùng thỏa mãn. Lưu lại Đường Phong cũng là vì việc thanh trường kiếm này ngày hôm nay, dù sao Đường Phong cũng là đệ tử của Dư gia, Dư Biển Chu cũng sẽ không giết người diệt khẩu. Về phương diện khác cũng do Đường Phong biểu hiện không tồi, Dư Biển Chu ghét nhất bị người khác làm thân, vài chục năm trước những đệ tử kia vào trong Trảm Hồn Tông còn xưng hô với hắn thúc thúc bá bá, căn bản không có nửa điểm quy củ của tông môn.

Đường Phong lời nào lời nấy đều gọi là chấp sự khiến cho Dư Biển Chu vô cùng thỏa mãn, điều này biểu thị rằng Đường Phong tự biết thân phận của chính mình, chẳng qua chỉ là một danh ngạch của đệ tử thủ sơn, Dư Biển Chu có thể tùy ý an bài.

1252. Chương 1055: Tiến Vào Trong Tông (hạ).

Nếu Đường Phong thực sự có tư chất thì ngày sau nhất định có thể tiến vào trong tông môn tu luyện, nếu không có tư chất thì cả đời làm đệ tử thủ sơn cũng không phải chuyện tình Dư Biển Chu quan tâm.

Phù Vân Sơn rất lớn, Đường Phong đi theo Dư Biển Chu một đường thẳng tắp, cho tới một lúc lâu sau mới tới Thúy Trúc Phong của Dư Biển Chu, phong cảnh ở đây rất đẹp, các dãy núi nối đuôi nhau nổi lên, xung quanh tràn ngập một màu sắc xanh biếc, từng tảng đá lớn đầy khắp các rừng trúc, chính là vì có những thúy trúc này tồn tại cho nên ngọn núi này được gọi là Thúy Trúc Phong.

Thúy Trúc Phong là nơi các đệ tử thủ sơn tới đây thông báo tình hình, cũng là đầu mối ràng buộc của toàn bộ ngoại môn, tất cả những sự việc lớn nhỏ của ngoại môn đều phải đi qua đây để xử lý.

Đi tới Thúy Trúc Phong cũng là lúc các đệ tử thủ sơn bên ngoài tới đây hội báo, hơn mười dặm phạm vi quanh dãy núi có đầy các đệ tử đứng chờ như Đào Uyên và Vương Xuân.

Đường Phong vừa tới đã khiến cho tất cả mọi người nhìn vài lần, ai nấy đều phát hiện ra hắc chưởng qua chỉ là một Thiên Giai trung phẩm rồi không để ý tới nữa.

- Trước tiên người chờ ở bên ngoài, ta xử lý xong hết các việc sẽ an bài cho người.

Dư Biển Chu nói cho Đường Phong trước khi đi vào trong một gian nhà.

- Vâng,

Đường Phong lên tiếng.

Thỉnh thoảng lại có đệ tử bị truyền vào hỏi han tình hình, chuyện tình Dư Biển Chu xử lý mọi chuyện ngoại môn xác thực như lời nói của Đào Uyên Vương Xuân, chỉ tùy ý điểm người đi vào, căn bản không hề có quy luật, Đường Phong đứng ở cửa chỉ nghe thấy từng cái tên được hô lên, sao đó người ra người vào, không lâu sau liền có người lại ra vào, có người sắc mặt hiện lên vẻ vui mừng, có người sắc mặt ủ dột, hiển nhiên là bị quả trách.

Chờ cho người cuối cùng đi ra, Dư Biển Chu mới xử lý xong hết các chuyện tình của ngoại môn, tất cả các đệ tử thủ sơn đều được đi về.

- Vào đi.

Thanh âm của Dư Biển Chu truyền tới từ trong phòng.

Đường Phong nhanh chóng đi vào, Dư Biển Chu đang an vị ở trong đó, thấy Đường Phong tiến vào cũng không ngăn đầu lên mở miệng hỏi:

- Người tên là gì?

- Bẩm chấp sự, đệ tử tên gọi Đường Phong.

Dư Biển Chu kinh ngạc ngẩng đầu nhìn Đường Phong, Đường Phong giải thích:

- Đệ tử là người khác họ với Dư gia, cho nên cũng không có họ Dư.

- Lúc nào Dư gia có thêm một gia tộc họ Đường?

Tuy rằng Dư Biển Chu chỉ nói một tiếng nhưng không để ý nhiều, hắc nhanh chóng ghi tên Đường Phong và các công việc liên quan vào trong giấy, sau đó cấp cho Đường Phong một tấm lệnh bài giắt lưng nói:

- Đây là thân phận đệ tử của người tại Trảm Hồn Tông, đừng có để đánh mất nếu không người trong Trảm Hồn Tông nửa bước cũng khó đi.

Tiếp nhận lệnh bài, Đường Phong chỉ tùy ý xem xét rồi giắt ở bên hông.

Dư Biển Chu lấy ra một tấm bản đồ được chế tác từ da thú đặt trên bàn, hắc chỉ vào một khối địa phương trong đó nói:

- Từ nay về sau người phụ trách thủ hộ nơi này, nhớ kỹ năm mươi dặm trong đó đều là phạm vi người quản lý, sẽ có một sư huynh nhập môn trước người cùng nhau quản lý ở đây, có chuyện gì không rõ cứ trực tiếp hỏi thẳng hắc là được.

- Vâng.

Đường Phong thấy rõ địa phương rồi gật đầu,

- Người luôn phải đeo khối lệnh bài này, đó là tượng trưng cho thân phận của người, Trảm Hồn Tông ta ở trong thiên hạ là thế lực lớn thứ hai, bình thường căn bản không có ai dám đi vào trong Phù Vân Sơn cho nên thời gian rảnh rỗi của người rất nhiều, trong lúc nhàn hạ cần phải chăm chỉ tu luyện, chớ nên gây chuyện thị phi, nếu không bản chấp sự nhất quyết không tha.

Dược viên là một sơn cốc bên trong Phù Vân Sơn, chiếm diện tích vô cùng lớn, phóng mắt nhìn lại hơn mười mẫu dược liệu hội tụ tại nơi này, tuy rằng cũng không có nhiều thiên tài địa bảo trân quý nhưng số lượng nhiều như vậy cũng lộ ra nội tình của Trảm Hồn Tông.

Đám người Đường Phong tới nơi này gặp được người thu xác đệ tử bị chết hôm nay, đệ tử kia gặp được Dư Biển Chu đều cung kính vãn an.

Đường Phong kiểm tra một chút thi thể rồi để cho người khác mang đi.

- Đường Phong, đi diệt trừ những dược liệu kia thôi.

Dư Biển Chu đứng tại chỗ phân phó.

- Vâng.

Đi theo tên đệ tử bị trúng kịch độc may mắn chưa chết xuyên qua dược viên, theo chỉ dẫn của hắc Đường Phong nhổ một cây dược liệu lên tận gốc.

- Vị sư huynh này, ta sẽ không chết đi chứ?

Tên đệ tử trông coi dược viên kia khẩn trương hỏi thăm,

- Sẽ không đâu.

Đường Phong cười cười.

- Vậy là tốt rồi, đợi lát nữa phải làm phiền sư huynh cho ta phương thuốc chữa.

Sau một lúc, hắc lại gắng hỏi:

- Sư huynh, ta thực sự sẽ không chết đi chứ?

- Tin tưởng ta, sẽ không chết đâu.

Đường Phong bắt đầu dĩ vô cùng.

Lại trong chốc lát, mắt thấy hắc định mở miệng hỏi tiếp thì Đường Phong nói luôn:

- Người cứ lo lắng liên tục như vậy, tâm tình lại bất ổn thì độc tố cũng có thể lan tràn, nói không chừng sẽ xảy ra chuyện.

Vừa nghe lời này, tên đệ tử đang định ồn ào lập tức ngậm miệng. Hiện giờ phỏng chừng Đường Phong nói bất kỳ chuyện gì hắc cũng tin sái cổ không dám nghi ngờ.

Sau nửa canh giờ, Đường Phong rút được hơn hai mươi gốc dược liệu.

- Nhiều dược liệu như vậy sản sinh ra độc tố sao?

Tên đệ tử kia lú lú không ngừng, hắc nghĩ tới chính mình ở bên cạnh những độc vật này đã tọa tu luyện ngày đêm khiến cho tim đập nhanh không ngừng.

- Cần thận là trên hết.

Đường Phong đáp, thực chất muốn thanh trừ độc tố kia chỉ cần rút ra một loại dược liệu là được, nhưng mà nhìn thấy nhiều loại dược liệu hiện ra trước mắt như vậy Đường Phong tự nhiên hồ lộng ăn bớt một chút. Tất cả những thứ này đều là tài phú của Trảm Hồn Tông, rất nhiều loại dược liệu khó có thể tìm được, những dược liệu mà Đường Phong rút ra đều mỗi thứ một loại.

Trở lại bên cạnh Dư Biển Chu, hắc nhìn đồng dược liệu trên tay Đường Phong, sắc mặt có chút kiêng kỵ mở miệng hỏi:

- Mấy thứ này phải xử lý thế nào?

- Tốt nhất là thiêu hủy, chẳng qua phải tìm một địa phương thích hợp mới được.

Đường Phong đáp.

- Người tinh thông dược lý, liền tự mình xử lý đi.

- Vâng.

Đường Phong gật đầu.

- Nếu sự tình nơi đây đã xong thì đệ tử xin cáo lui.

- Người muốn đi đâu?

Dư Biển Chu đột nhiên hỏi Đường Phong.

- Đi thủ sơn a.

Đường Phong biết rõ nhưng vẫn giả bộ hồ đồ nói.

Dư Biển Chu lộ ra một tia mỉm cười hiểm có:

- Việc kia người không cần làm nữa, từ hôm nay trở đi người cùng hần trông coi được viên này đi.

Nghe được lời này ánh mắt tên đệ tử kia không khỏi ao ước nhìn Đường Phong, thấy hần còn đang sững sờ không khỏi lay tỉnh hần nói:

- Còn không mau tạ ơn chấp sự đại nhân, đây chính là ơn trời ban cho.

Đường Phong giả bộ vui mừng, vội vàng nói:

- Tạ ơn chấp sự đại nhân,

- Ừm. Người cũng không cần quá khiêm tốn, hiểm có một đệ tử tinh thông dược lý, tự nhiên nên để người tới trông giữ địa phương này, nếu không lại làm mấy phế vật ở đây bị chết không minh bạch thì rất phiền, nếu như người có gì không rõ cứ việc hỏi hần nhưng mà có một điều, tất cả dược liệu ở trong vườn đều do tông môn cung ứng, mỗi một đóa hoa cây cỏ đều được ghi chép ở trong danh sách, nếu người dám tàng trữ thì tự gánh lấy hậu quả.

- Đệ tử đã rõ.

Dư Biển Chu hòa ái vỗ vai Đường Phong nói:

- Làm cho tốt, đừng làm mất mặt Dư gia ta.

Lời vừa dứt, hần liền xoay người đi.

Tên đệ tử kia trợn mắt há mồm mà nhìn Đường Phong:

- Sư huynh, người và chấp sự có quan hệ gì vậy?

- Ta là đệ tử Dư gia.

Đường Phong cười cười.

Người nọ không khỏi búng tỉnh đại ngộ:

- Thì ra là vậy, ta thủ sơn ở bên ngoài năm năm mới được chấp sự đề bạt tới được viên. Mạng của sư huynh thật tốt, lại là người một nhà với chấp sự.

Đường Phong khẽ cười một tiếng không nói nữa.

- Ngày sau sư đệ và sư huynh là đồng bọn, mong sư huynh chiếu cố nhiều hơn.

Người nọ lải nhải liên tục.

Đường Phong nói:

- Hiện giờ chúng ta đi xử lý đồng dược liệu này thôi.

Thần sắc người nọ chần chờ không ngừng, lúng túng nói:

- Sư huynh tự mình đi thôi, sư đệ có chút cảm giác uể oải, cũng không biết có phải do trúng độc hay không, ta ở chỗ này chờ sư huynh.

Đường Phong cầm trên tay thứ khiến cho hắn bị trúng độc, hắn nào dám đi cùng.

Đường Phong chính là muốn nghe được những lời này, hắn liền nói:

- Cũng được, ta đi một chút sẽ trở lại.

Ra khỏi sơn cốc, tùy tiện tìm một địa phương bí mật Đường Phong thu toàn bộ đồng dược liệu này vào trong không gian Mị Ảnh, sau đó mới thản nhiên đi trở về. Đồng dược liệu này ở một chỗ bị ánh trăng chiếu lên xác thực sẽ sản sinh ra độc tố nhưng nếu đặt ở bên trong không gian Mị Ảnh thì sẽ không có chuyện gì, hơn nữa chúng nó đều là những tài liệu luyện đan vô cùng tốt, làm sao có thể tùy ý tiêu hủy đây.

Trở lại sơn cốc, tên đệ tử trông coi dược viên giương đôi mắt trông mong nhìn Đường Phong:

- Sư huynh, khi nào người cấp cho ta phương thuốc giải độc. Hiện giờ ta có chút cảm giác không được tự nhiên.

- Không cần phải kê ra, trực tiếp hái một chút dược liệu ở trong vườn.

- Nhưng mà chấp sự đại nhân vừa mới nói...

- Hiện giờ chấp sự có ở đây hay không.

Đường Phong đau đầu không ngớt.

1255. Chương 1057: Quản Sự Dược Viên (hạ).

- Hơn nữa chúng ta dùng rất ít dược liệu, hơn mười mẫu dược liệu thiếu đi mấy cọng thì ai có thể phát hiện ra? Người không định chờ ta kê đơn cho rồi mới tới hiệu thuốc của tông môn bốc thuốc chứ?

- Không muốn.

Tên đệ tử kia lắc đầu:

- Những tên ở hiệu thuốc vô cùng tinh ranh, một chút phí dụng của dược liệu cũng không hề ít.

- Cho nên vì thế phải nghe lời ta.

Tên đệ tử kia suy nghĩ một chút, sau đó nét mặt hắn trở nên vui mừng nói:

- Được. Sư huynh là người nhà của chấp sự, có lẽ hắn cũng không trách tội.

Cửu tinh cùng nguyệt là độc mãn tính, nhưng mà một ngày độc tính lan tràn tới trái tim thì sẽ vô cùng kịch liệt. Đường Phong đi quanh dược viên tìm một chút thảo dược, sau đó cùng tên đệ tử kia đi vào trong một căn phòng, đưa dược liệu giao cho hắn, để cho hắn tự mình đun nấu.

Ngồi ở trước ngôi nhà tranh, tâm tình của Đường Phong không khỏi vui vẻ, cuối cùng chính mình cũng vào được trong Trảm Hồn Tông, nhưng lại còn là quản sự ở dược viên. Điều này vô cùng thuận tiện cho hành động tiếp theo của mình.

Nếu như Chu Tiểu Điệp bị Liễu Như Yên bắt đi thì chắc chắn đang học nghề ở chỗ Liễu Như Yên, hiện giờ mình chỉ cần tìm hiểu ngọn núi của Liễu Như Yên ở đâu rồi sau đó tìm cơ hội đi tới xem qua.

Mà muốn tìm hiểu được tin tức thì phải tìm một người thật tốt. Tuy rằng tên đệ tử dược viên này Đường Phong không quá quen thuộc như xem biểu hiện mấy ngày nay của hắn thì cũng là một tiểu nhân vật không quá để ý chuyện gì.

Đến khi hắn nấu xong dược liệu Đường Phong liền trò chuyện với hắn, hai người dần dần trở nên thân quen hơn.

Người này gọi là Phương Kiệt, năm nay cũng chỉ mới khoảng hai mươi bảy hai mươi tám, mười năm trước gia nhập Trảm Hồn Tông, làm đệ tử thủ sơn ngoại môn năm năm mới được đề bạt tới đây làm người hầu, thực lực cũng không cao, chỉ có cảnh giới Thiên Giai thượng phẩm.

- Ở tại dược viên so với bên ngoài khá hơn rất nhiều.

Phượng Kiệt một mặt để ý lửa ở trong lò một mặt nói chuyện với Đường Phong.

- Sư huynh ngươi cũng biết ở dưới chân núi Phù Vân của chúng ta có một cái linh mạch, ở bên ngoài thì linh mạch không bao trùm tới, nhưng ở được viên này thì lại được hưởng phúc trạch của linh mạch.

Hắn không nói Đường Phong cũng có thể cảm thụ được điều này, tuy rằng ở bên ngoài linh khí không tới nhưng chẳng qua vì duyên cớ rừng thiêng nước độc cho nên mới có vẻ linh khí nồng nặc, khá giống với đặc tính của ngọn núi này. Nhưng mà linh khí ở được viên lại rõ ràng dày gấp mấy lần nơi khác.

Sau khi xem xét kỹ, Đường Phong cảm nhận càng tới gần nội bộ của Trảm Hồn Tông thì linh khí càng nồng nặc và tinh thuần.

Đại khái hắn muốn làm tốt quan hệ với Đường Phong, Đường Phong cũng không hề biết rõ địa phương này như thế nào cho nên Phượng Kiệt không có chuyện gì đều luôn luôn đi theo hắn giải thích rõ ràng.

- Được viên ở đây cũng không phải là trung tâm của linh mạch, cho dù ở được liệu ở đây đào tạo rất tốt nhưng vẫn không so được với những hộ pháp trưởng lão các phong tự mình bồi dưỡng, bọn họ bồi dưỡng mới chân chính là thiên tài địa bảo. Trảm Hồn Tông của ta từ tông chủ xuống dưới có một vị phó tông chủ, hai vị đại hộ pháp, ba vị trưởng lão, tất cả đều là cao thủ Linh Giai thượng phẩm. Những người này đều sống ở trung tâm của linh mạch, nếu như có thể được bọn họ tán thưởng thu làm đệ tử thì thật là phúc đức tám đời tu được.

- A?

Đường Phong nghe xong cũng cũng không nhịn được giật mình, theo hắn được biết ở trong bốn thế lực lớn thì Tư Đồ thế gia chẳng qua cũng chỉ có ba vị Linh Giai thượng phẩm thôi nhưng Trảm Hồn Tông ở đây lại

- Không nói cho người biết!

Lời vừa dứt liền lui trở lại vào trong lòng Đường Phong, nàng còn không quên quay đầu lại căn dặn linh thú kia một tiếng:

- Ở chỗ này không được lộn xộn nữa.

Đường Phong liếc mắt nhìn linh thú, sau khi xác nhận nó không còn uy hiếp nữa thì mới bỏ qua mà đi tiếp.

- Tiểu tử kia vừa vận tinh thông ấn dẫu, cho nên dù là ca ca cũng chưa từng phát hiện ra nó. Hơn nữa nó rất mẫn cảm với khí tức của người sống, cảnh giới Thiên nhân hợp nhất của Phong ca ca vô dụng đối với nó.

- Thì ra là vậy!

Đường Phong bình tĩnh đại ngộ, không trách được tất cả những thủ vệ kia chưa từng phát hiện ra chính mình nhưng cuối cùng lại để cho một con linh thú làm bại lộ hành tung.

Thực lực của con linh thú lục giai này không cao, có lẽ là do Liễu Như Yên cứu về tùy ý nuôi dưỡng.

Để phòng ngừa sau này còn gặp phải loại linh thú kia, hành động của Đường Phong càng trở nên vô cùng cẩn thận.

Một lát sau, Đường Phong liền đi tới đỉnh của Lưu Vân Phong.

Phóng mắt nhìn lại, hiện giờ ở đây có hơn mười gian phòng, ở trên một ngọn phong có bố trí chằng chịt. Có phòng một mảnh tối đen, có phòng lại có chút ánh nến mờ ảo.

Đường Phong không biết Chu Tiểu Diệp ở đâu, cũng không biết Liễu Như Yên ở đâu, ở chỗ này lại càng không được phép dùng thần thức để điều tra, nếu không rất dễ bại lộ hành tung của chính mình, cho nên Đường Phong chỉ có thể lén lút đi thăm dò từng phòng.

Đi theo một làn hương thơm ngát, Đường Phong đi tới bên cạnh đại điện, lén lút đục một lỗ hổng trên cửa sổ rồi ghé mắt nhìn vào, hắn chỉ thấy bên trong có một nam tử tuổi tác khoảng chừng ba mươi đang cầm một ít dược liệu vô cùng bận rộn, ở trong đại điện còn có một ít thảo dược, còn có rất nhiều bã dược xung quanh, nhìn qua vô cùng hỗn độn, nhưng mà trên người người này lại không nhiễm một hạt bụi, giống như một người thư sinh búi tóc khiến cho người ta cảm thấy có một loại khí chất vô cùng nho nhã.

1258. Chương 1059: Thăm Lưu Vân Phong Trong Đêm (hạ).

Tô Kinh Luận! Mặc dù Đường Phong chưa thấy qua người này nhưng cũng được nghe qua từ miệng Phương Kiệt nói. Vị này là luyện dược sư số một của Trảm Hồn Tông, tuy rằng thực lực chỉ có Linh Giai hạ phẩm nhưng bản lĩnh luyện dược lại là số một, toàn bộ Trảm Hồn Tông cho dù là vị trưởng lão hay hộ pháp nào cũng đều muốn hấn luyện chế đan dược, mỗi khi có việc đều tìm hấn nhờ hỗ trợ.

Hắn là đại đệ tử của Liễu Như Yên, lại là luyện dược sư cho nên thân phận không hề giống người khác, cho dù thực lực không cao nhưng bất kỳ ai thấy hấn cũng không dám làm càn.

Không biết hấn so sánh với Mạc sư tỷ thì năng lực luyện dược của ai xuất sắc hơn, tuy trong lòng Đường Phong nghĩ như vậy nhưng cũng không quá để ý, thân thể vừa chuyển liền lén lút ly khai khỏi nơi này.

Tiếp tục kiểm tra mấy gian nhà nữa vẫn như cũ không tìm thấy hình bóng của Chu Tiểu Diệp, lại không thể vận dụng thần thức để điều tra, hiện giờ hấn cảm thấy vô cùng phiền toái.

Trong lúc Đường Phong đang suy nghĩ Chu Tiểu Diệp sẽ ở nơi nào thì đột nhiên có thanh âm khe khẽ của một nam một nữ truyền tới bên tai. Hai người ở quá xa, thanh âm cũng rất nhỏ, Đường Phong không thể nghe rõ ràng được bọn họ đang nói chuyện gì.

Suy nghĩ một chút, Đường Phong liền hướng về âm thanh kia bước tới.

Chờ cho Đường Phong nghe thấy rõ thanh âm của hai người đang nói chuyện gì thì hấn không khỏi nóng ruột lên.

Một nam một nữ này dĩ nhiên lại liếc mắt đưa tình với nhau trong phòng, âm thanh toàn là tiếng nói của người nữ, Đường Phong nghe được vô cùng hậm hực.

Từ trong cách xưng hô của hai người Đường Phong cũng có thể đoán được bọn họ là ai.

Đó chính là đệ tử thứ hai Diệp Lạc Hàn và đệ tử thứ ba Hạ Tử của Liễu Như Yên.

Đôi sư huynh sư muội này đồng dạng chỉ có cảnh giới Linh Giai hạ phẩm, bị Liễu Như Yên thu nhập làm môn hạ, quanh năm suốt tháng tu luyện một chỗ với nhau, chuyện tình nên tới rồi cũng sẽ tới, hiện giờ có lẽ vảnh tai và tóc mai đang chạm vào nhau, thậm chí Đường Phong còn nghe được một tia thở dốc.

Nghe góc tường người khác hành sự là hành vi vô đạo đức, Đường Phong đang muốn xoay người rời đi thì đoạn đối thoại tiếp theo của bọn họ không khỏi giữ chân hắn lại.

- Sư huynh đừng nháo nữa.

Hạ Tử đã dâng lên dục vọng vẫn còn cố gắng kiềm chế, thần thái ngượng ngùng nói:

- Nếu sư phụ thấy được chắc chắn sẽ trách phạt chúng ta.

Bộ dáng hiện giờ của Hạ Tử khiến cho dục hỏa trong lòng Diệp Lạc Hàn thiêu đốt trong lòng, làm sao còn quản được chuyện sư phụ nữa? Hắn dùng thân thể đẩy đối phương tới góc tường, đôi tay mân mê sờ loạn trên người Hạ Tử, nhẹ giọng nói:

- Sợ cái gì, sư phụ sớm đã nói qua, hai người chúng ta tu luyện thành công sẽ tổ chức hôn sự cho chúng ta, sư muội là người của ta, sớm một ngày muộn một đêm cũng có khác gì nhau đâu?

- Hừ, bây giờ lại nói ta là người của người?

Hạ Tử quệt miệng hừ lạnh một tiếng:

- Tại sao hôm nay ta thấy ngươi nhìn chằm chằm vào tiểu sư muội, hai con mắt đều không hề nháy một lần?

Diệp Lạc Hàn nghe vậy liền giải thích:

- Tử nhi nói đi đâu vậy, tiểu sư muội là người mới, ta thân là nhị sư huynh tất nhiên muốn giúp đỡ một chút, chẳng qua hôm nay sắc mặt của tiểu sư muội không tốt, ta chỉ liếc mắt nhìn mà thôi, trong lòng ta từ xưa đến nay chỉ có một người là sư muội, làm sao có thể dung nạp thêm một người nữ tử khác?

Tiểu sư muội? Đường Phong ngồi xổm xuống, lỗ tai đều dựng thẳng lên. Liễu Như Yên chỉ có bốn đệ tử thân truyền, Chu Tiểu Diệp nhập môn muộn nhất, cho nên tiểu sư muội mà bọn họ nói trong miệng là Chu Tiểu Diệp không còn nghi ngờ gì nữa.

Mặc kệ Diệp Lạc Hàn nói thật hay không, hễ là nữ tử đều không chống lại được những lời hoa ngôn xảo ngữ, Hạ Tử khẽ cười nói:

- Ta cũng chỉ thuận miệng nói một chút mà thôi, ngươi để ý chăm chú như vậy làm gì? Tiểu sư muội xuất thân từ Linh Mạch Chi Địa, thân phận thấp kém, thực lực cũng không cao, chúng ta lại là người nhập môn trước, xác thực nên chiều cố nàng nhiều một chút.

- Tử nhi cũng nghĩ như vậy sao?

Diệp Lạc Hàn hôn nhẹ lên vành tay của Hạ Tử rồi nhú mày nói:

- Nói đến mới nhớ trước đây vài ngày không biết tiểu sư muội bị ai đánh, trên khuôn mặt nhỏ nhắn kia rõ ràng in hình một cái tát nhưng vài ngày sau đã biến mất.

- Sư huynh yêu thương tiểu sư muội?

Thân thể Hạ Tử dựa trên tường, một mặt thở phò một mặt mở miệng hỏi.

- Đây không phải là yêu thương, chỉ là nghĩ tới khuôn mặt nhỏ nhắn kia lại bị một cái tát in dấu trên đó thật là đáng tiếc, may mà qua mấy ngày liền hết, ta hỏi nàng ai đánh nàng cũng không chịu cho ta biết, tính tình của tiểu sư muội này thực sự có chút quật cường.

- Có lẽ là làm sai chuyện gì đó cho nên bị phụ trách phạt.

- Có lẽ là vậy, chẳng qua ta chưa từng thấy sư phụ tát qua mấy người chúng ta! Chắc là tính tình của tiểu sư muội chọc giận sư phụ.

Trong lúc nói chuyện, bàn tay của Diệp Lạc Hàn đã vượt qua được trở ngại chui vào sâu bên trong y phục của Hạ Tử, vành tai và tóc mai hai người chạm vào nhau một lúc lâu, thân là một nam nhân bình thường, làm sao hắn có thể kiềm chế được nữa?

Trong lúc muốn tiến thêm một bước nữa thì Hạ Tử lại ôm cánh tay hắn, nhẹ giọng nói:

- Sư huynh, muội hỏi huynh một câu, huynh phải thành thực trả lời.

Máu nóng trong người Diệp Lạc Hàn dâng trào khó dần vẫn phải cố gắng đè nén lại, gật đầu không ngừng:

- Tử nhi cứ hỏi.

- Có phải sư huynh thích tiểu sư muội không?

Ánh mắt sáng sủa của Hạ Tử nhìn chằm chằm vào Diệp Lạc Hàn trong đêm đen.

Diệp Lạc Hàn nghe vậy sắc mặt chợt biến, cũng không trực tiếp trả lời mà hỏi lại:

- Vì sao sư muội lại hỏi chuyện này?

- Bởi vì từ khi tiểu sư muội nhập môn tới giờ, biểu hiện của sư huynh đặc biệt ân cần với nàng, Tử nhi cảm thấy bị lạnh nhạt rất nhiều.

Lời nói này vô cùng ủy khuất cùng thương cảm, có thể khơi dậy lòng thương tiếc của nam nhân, ngay cả Đường Phong nghe được ở bên cạnh cũng phải trầm nghĩ Chu Tiểu Diệp là một hồ ly câu dẫn hồn phách nam nhân, Diệp Lạc Hàn lại càng yêu thương vuốt ve khuôn mặt Hạ Tử, nói lời thâm tình:

- Không phải sư huynh vừa mới nói sao, trong lòng huynh chỉ có một mình Tử nhi mà thôi.

Đôi mắt Hạ Tử tha thiết nhìn Diệp Lạc Hàn :

- Huynh có thể thề không? Cả đời này chỉ có thể thích một mình muội, không thể có ý định với nữ tử nào khác.

Thần sắc Diệp Lạc Hàn sững sốt, chợt nghiêm chỉnh giơ một tay lên, nghiêm mặt nói:

- Ta thề, cả đời này chỉ sủng ái một mình Tử nhi, nguyện sống cùng nhau cho tới khi răng long đầu bạc, sông cạn đá mòn, nếu như vi phạm xin thiên lôi đánh chết.

1259. Chương 1060: Quá Ngây Thơ Rồi.

Lời nói còn chưa hết miệng của Diệp Lạc Hàn đã bị bàn tay nhỏ bé của Hạ Tử bưng lại, thần sắc Hạ Tử tràn ngập hạnh phúc:

- Không được nói nữa.

Đường Phong ở bên cạnh nghe được như bị chuột rút.

Tiểu cô nương quá ngây thơ rồi, lời thề của nam nhân giống như là mây khói, đó là chuyện chỉ có thể đi không có đường về, căn bản không vượt qua được khảo nghiệm.

Nhất là dưới tình huống như vậy mà phát lời thề độc, căn bản lời nói kia chính là rắm chó!

- Thực ra...

Hạ Tử cắn nhẹ môi, biểu lộ tình cảm của mình ra ngoài, thanh âm ôn nhu nói:

- Nếu như sư huynh thích tiểu sư muội cứ nói, ta cũng không ngại đâu.

- Nam nhân có ba bốn vợ là chuyện thường tình, chỉ cần trong lòng sư huynh có Tử nhi là Tử nhi đã rất mãn nguyện rồi.

- Có thật không?

Nguyên bản Diệp Lạc Hàn vừa thốt ra lời thề son sắt nghe điều này thiếu chút nữa nhảy dựng lên, lời vừa thoát ra khỏi miệng thì thần sắc cũng xấu hổ vô cùng, cười mỉa nói:

- Sư muội đang nói cái gì vậy?

Hạ Tử nói:

- Tử nhi rất nghiêm túc, muội biết huynh thích tiểu sư muội, tiểu sư muội tuổi còn trẻ mà lại nhỏ nhắn xinh xắn, hơn nữa lớn lên cũng có vẻ đẹp thanh thuần động lòng người, ai nhìn thấy đều sẽ thích. Không bằng chúng ta đi cầu sư phụ đem nàng với ta cùng nhau hứa gả cho huynh.

Diệp Lạc Hàn kinh ngạc nhìn Hạ Tử, chần chờ một lát rồi mới mở miệng nói:

- Tử nhi thực sự không ngại sao?

Hạ Tử lắc đầu:

- Nếu để bụng thì hôm nay Tử nhi cũng sẽ không nói với sư huynh những lời này.

Diệp Lạc Hàn cảm động muốn chết, một tay ôm Hạ Tử vào trong lòng:

- Sư muội thực sự là một nữ nhân vô cùng tốt, sư huynh có thể có được muội đã là may mắn tu được tám đời rồi!

Đường Phong nghe được co giật rút chân.

Người thanh niên này cũng quá ngây thơ rồi! Nam nhân nói không thể tin, nữ nhân nói càng không thể tin!

Không nói Hạ Tử có phải là người có khí độ lớn đến vậy không, cho dù nàng có thái độ vô cùng rộng rãi thì làm người nam nhân cũng không được biểu hiện quá mức như vậy.

Hai vị sư huynh sư muội liếc mắt đưa tình ở chỗ này Đường Phong vẫn không nghe được tin tức nào về Chu Tiểu Diệp, cho đến khi trong phòng truyền tới thanh âm thở dốc và tiếng cởi quần áo thì Đường Phong mới nhanh chân rời khỏi.

Ở đâu đây? Đường Phong trốn trong một góc tường suy nghĩ liên tục, cuối cùng vẫn không ra kết cuộc Chu Tiểu Diệp sẽ ở nơi nào, quay đầu nhìn lại xung quanh, Đường Phong lại bước tới một gian nhà có ánh nến chưa tắt.

Còn chưa tới gần gian nhà này tại của Đường Phong đã nghe được một chút âm thanh quen thuộc.

Động tác của Đường Phong đột nhiên chậm lại, di chuyển vô cùng cẩn thận, bởi vì thanh âm có chút quen thuộc này là của Liễu Như Yên!

Thời gian khi còn ở trong Loa Thành, tuy rằng Đường Phong còn chưa nghe Liễu Như Yên nói qua một câu hoàn chỉnh nhưng mà khi nàng đánh lén mình một kích không có kết quả thì vẻ kinh ngạc đã khắc sâu ở trong đầu Đường Phong.

Đối phương là một cao thủ Linh Giai thượng phẩm, Đường Phong cũng không dám tới gần, chỉ có thể đứng cách xa cự ly khoảng ba mươi trượng dừng lại, nghiêng tai lắng nghe động tĩnh bên trong.

- Thế nào, sinh hoạt chỗ này đã quen chưa?

Liễu Như Yên nói một câu khiến tim của Đường Phong thiếu chút nữa nhảy dựng lên.

Nàng đang hỏi ai, hỏi Chu Tiểu Diệp sao? Có thể bị nàng hỏi như vậy sợ rằng chỉ có Chu Tiểu Diệp. Tuy rằng nghĩ như thế nhưng mà Đường Phong cũng không xác định được suy đoán của mình cho chính xác hay không.

Liễu Như Yên hỏi xong cũng không nghe thấy tiếng đáp lại, đợi một lát sau nàng lại mở miệng nói tiếp:

- Ta biết ngươi tức giận là ta không biết tốt xấu mang ngươi tới nơi đây, nhưng mà ta không đành lòng thấy một mầm tốt như vậy lại bị mai một, ngươi có ưu thế mà người khác không có, cũng có tư chất mà người khác không có, ta mang ngươi tới Trảm Hồn Tông cũng chỉ vì muốn tốt cho ngươi.

- Nếu quả thật là vì tốt cho ta, để ta rời khỏi nơi này!

Một thanh âm truyền ra, nghe được thanh âm này, tảng đá nặng trong lòng Đường Phong cuối cùng cũng được gỡ bỏ!

Đây xác thực là Chu Tiểu Diệp không còn nghi ngờ gì nữa, tuy rằng thanh âm của nàng mang theo một tia cảm tức nhưng trung khí mười phần, cũng không có vết tích thụ thương.

An toàn là đủ rồi! Tối nay Đường Phong đến đây chính là để kiểm tra xem Chu Tiểu Diệp có an toàn hay không, nghe được câu nói này thì mục đích của Đường Phong cũng đã hoàn thành.

- Người không thích Trầm Hồn Tông sao?

Bên trong phòng, Liễu Như Yên đứng trước khuôn mặt nhỏ nhắn quật cường của nàng hỏi.

Trên tay Chu Tiểu Diệp lộ ra một thanh chủy thủ, bên hông còn lộ ra túi ám khí mà nàng tự may, nghe được lời này liền cười lạnh nói:

- Người bắt ta đến đây, buộc ta bái người làm sư phụ, người nghĩ rằng ta thích địa phương này sao?

Liễu Như Yên nghe vậy thở dài nói:

- Ta biết trong lòng người suy nghĩ thế nào, nhưng mà mấy năm nữa qua đi người sẽ lại cảm tạ ta, cảm tạ ta đã mang người ra khỏi cái địa phương kia, đi tới cánh cửa rộng lớn của thế giới.

- Đó là người tự mình hoang tưởng.

Chu Tiểu Diệp cảm giận nói:

- Cho dù có thật một ngày ta tu luyện thành công, ta cũng sẽ không cảm tạ người. Muốn ta cảm tạ chỉ có một người, đó mới chân chính là sư phụ của ta!

Người trong miệng Chu Tiểu Diệp chính là mình sao? Đường Phong nghe được vừa vui mừng vừa xấu hổ, lại nói tiếp từ khi thu nhập Chu Tiểu Diệp làm môn hạ vì sao chính mình không đi dạy bảo nàng, một thân thực lực hôm nay của Chu Tiểu Diệp cũng là do toàn bộ nỗ lực của chính mình.

- Người....

Liễu Như Yên khẽ cười một tiếng:

- Tuy rằng người sư phụ kia của người ta chưa từng gặp gỡ nhưng ta biết chắc hẳn là kẻ không biết trọng dụng tài năng.

- Sưu...

Một tiếng xé gió vang lên, lời Liễu Như Yên vừa dứt thì Chu Tiểu Diệp đã động thủ. Bàn tay nàng bắn tới một kích còn chưa dứt, tất cả những thủ pháp ám khí mà Đường Phong dạy nàng đều được Chu Tiểu Diệp thi triển thỏa thích đi ra.

Liễu Như Yên ngồi ngay ngắn trên ghế, thân thể chưa từng động đậy chút nào, nàng chỉ dùng một tay giống như huyền ảnh liền đánh rơi tất cả ám khí xuống mặt đất.

Chờ đến khi túi ám khí của Chu Tiểu Diệp trống rỗng thì nàng vẫn chưa bị một vết thương.

- Không cho người nói bậy về sư phụ ta!

Chu Tiểu Diệp dùng ám khí không được, cảm tức vô cùng.

Cương khí trong tay Liễu Như Yên bắn ra đem tất cả những ám khí hóa thành chất lỏng, nhẹ giọng nói:

- Thứ đó là hẳn dạy người sao? Thuật ám khí chỉ là một thứ tam giáo cửu lưu, căn bản không được tính là gì, người tinh thông ám khí làm sao có thể trở thành người tài? Ta không phải đang nói xấu hẳn, mà chỉ đang giải bày sự thực mà thôi.

1260. Chương 1061: Tình Cảnh Của Chu Tiểu Điệp (thượng).

Tiền tỷ này! Đường Phong nghe được muốn tức nổ phổi.

Vì sao ám khí bị rơi xuống hàng tam giáo cứu lưu? Hơn nữa chính mình có tài hay không có liên quan tí nào với người? Dĩ nhiên lại chửi bới mình trước mặt đồ đệ mình như vậy, thực sự là vô cùng tiểu nhân. Cho dù muốn cướp đồ đệ người khác cũng không nên dùng cách đó chứ?

Chu Tiểu Điệp lạnh lùng nhìn Liễu Như Yên cười lạnh nói:

- Nếu người có một ngày nhìn thấy được sư phụ ta còn dám nói những lời này, xem hắn có vả nát miệng thối của người hay không.

Liễu Như Yên lơ đãng nói:

- Cứ chờ hắn xem có thể tìm được ta hay không. Chẳng qua Tiểu Điệp người đã vào trong Lưu Vân Phong, đó là đồ tử của Liễu Như Yên ta, tất nhiên phải biết tôn sư trọng đạo, hôm nay người bất kính với vị sư rất nhiều, nếu lần sau còn thế thì tội chết được tha nhưng ăn đòn khó thoát! Mặc dù ta yêu quý người nhưng sẽ không dung túng cho người.

- Người có bản lĩnh giết ta là được rồi! Dù sao đi nữa đối với người mà nói giết ta dễ dàng giống như bóp chết một con kiến. Muốn ta bái người làm sư phụ, kiếp sau đi!

- Ai!

Liễu Như Yên xoa trán thở dài, tuy rằng mình mang tiểu cô nương này trở về từ Linh Mạch Chi Địa nhưng căn bản không làm gì được tính tình quật cường của nàng. Trước đây vài ngày đang nghĩ tự mình giáo dục nàng nhưng cuối cùng lại bị tông chủ phái đi Loa Thành, xem ra sau này phải chăm sóc dạy bảo tiểu cô nương này một chút mới được.

- Sao nào? Đau đầu rồi sao? Ta khuyên người hãy thả ta, bằng không chờ khi sư phụ ta tới đây nhất định sẽ cho Trảm Hồn Tông các người gà chó không yên!

Chu Tiểu Điệp mắng cho đã miệng.

Liễu Như Yên lắc đầu, hướng Chu Tiểu Điệp phát tay nói:

- Đêm đã khuya rồi, người hãy nghỉ ngơi đi, sáng sớm ngày mai hãy qua tìm ta.

Thân là phó tông chủ của Trảm Hồn Tông, Liễu Như Yên cũng không hiểu vì sao mình bao dung Chu Tiểu Điệp như vậy, cho dù vì nàng có đôi tay tuyệt vời kia mới khiến cho mình nảy lên ý miễn tài, trong thiên hạ hiện giờ đại khái cũng chỉ có một đôi tay này, nếu dùng nó thì sẽ phát huy được hết uy lực của Tróc Ảnh Thủ. Nhưng từ những biểu hiện của nàng hiện giờ, Liễu Như Yên cũng thực sự không rõ ràng lắm mình mang nàng qua đây là sai hay đúng.

Mạnh mẽ thu đồ đệ, loại sự tình này Liễu Như Yên trước đây chưa bao giờ nghĩ qua, cho tới bây giờ chỉ có người khác khóc lóc cầu xin chính mình thu làm đồ đệ, lại chưa bao giờ nghĩ đến lượt mình cũng đi làm cường đạo.

Chỉ mong thời gian trôi qua có thể khiến cô nương này an tĩnh lại, bằng không thì sẽ phạm khổ tâm của mình.

Chu Tiểu Điệp căm giận nhìn Liễu Như Yên, lúc này mới chuyển thân đi ra ngoài. Đường Phong nghiêng tai nghe tiếng bước chân của nàng, hắn đang cố gắng điều tra nơi nghỉ ngơi của nàng.

Không chờ cho Chu Tiểu Điệp đi ra ngoài phòng, bỗng nhiên Đường Phong cảm thấy có một làn gió thổi tới bên cạnh mình, lập tức một đoàn thanh âm thở hồng học vang lên bên tai.

Chậm rãi xoay đầu lại, Đường Phong thấy được một linh thú ở trước mặt giống như một con tỳ hưu, lúc này nó đang thè lưỡi hướng mình thở dốc không ngớt, trong ánh mắt xanh mướt tràn đầy thần sắc lấy lòng.

- Người chết chắc rồi!

Đường Phong vươn một đầu ngón tay điểm vào nó.

Bất chợt, thân ảnh Đường Phong nhanh như thiểm điện thoát ra vài chục trượng tới trốn sau một bức tượng.

Thân ảnh của Đường Phong vừa biến mất không thấy đâu thì Liễu Như Yên liền chạy ra từ trong phòng quát lớn:

- Ai!

Cùng lúc thanh âm truyền ra, khí thể Linh Giai thượng phẩm cũng dâng lên mạnh mẽ, một tay nàng bắt thẳng về phía đầu linh thú.

Cho đến khi thấy rõ hình dáng của linh thú, Linh Khiếp Nhan mới cuống quýt thu hồi lại chiêu thức, thân thể nhẹ nhàng rơi xuống bên cạnh linh thú nhìn nó hỏi:

- Vì sao ngươi lại chạy tới đây?

- Phì phì...

Linh thú vẫn thở phì phò như cũ.

Không chờ cho Liễu Như Yên suy xét cẩn thận thì một tiếng thét bỗng nhiên vang lên truyền tới từ một gian nhà không xa, tiếng thét vô cùng thảm thiết và thê lương giống như trong nhà có người thân bị chết.

Thân thể Liễu Như Yên nhoáng lên liền chạy tới nơi phát ra thanh âm, cùng lúc đó toàn bộ mọi người trên Lưu Vân Phong vội vàng chạy tới.

Chờ Liễu Như Yên đi rồi đầu linh thú kia mới quay đầu lại nhìn vị trí ẩn thân của Đường Phong.

Đường Phong quệt tay trên trán lau mồ hôi lạnh, hắc liếc mắt oán hận nhìn đầu linh thú kia, nếu Liễu Như Yên đi chậm hơn một chút không đi tới nơi có tiếng thét kia thì chỉ sợ nàng sẽ theo ý linh thú mách bảo phát hiện ra nơi ẩn trốn của mình.

Chỉ là tiếng kêu thảm thiết vừa rồi là có chuyện gì xảy ra? Nghe vị trí thanh âm phát ra dường như là nơi ở của Tô Kinh Luận mà mình vừa mới kiểm tra

Đường Phong không hiểu rõ, cũng không muốn hiểu rõ, người của Trảm Hồn Tông sống chết không có quan hệ với mình, hiện giờ không phải thời gian kiểm tra tại Lưu Vân Phong, chỉ có thể chờ mấy hôm sau có cơ hội thì đi tìm.

Đường Phong an toàn rời khỏi Lưu Vân Phong, lúc này Liễu Như Yên vẫn đứng ở trong chỗ luyện được, ánh mắt đỏ bừng vô cùng hối hận nhìn Tô Kinh Luận hỏi:

- Xảy ra chuyện gì?

- Sư...

Tô Kinh Luận chỉ vào một lọ nước thuốc màu xanh lục nói:

- Dược liệu của đệ tử bị hủy.

- Tại sao lại bị hủy?

Liễu Như Yên hỏi.

- Trong lúc vào giai đoạn khẩn yếu thì đột nhiên đệ tử cảm nhận được khí thể ba động của sư phụ, không để ý thành ra phân tâm mới bị thể này.

Sắc mặt của Liễu Như Yên đỏ lên, lại nói tiếp đây là đại đệ tử nhập môn đầu tiên của nàng, tuy rằng thực lực không khiến nàng hài lòng nhưng trên con đường luyện được có thành tựu rất lớn, bình thường luyện được rất ít xảy ra sai sót, lại không nghĩ rằng hôm nay bởi vì chính mình mà xảy ra sơ suất khiến cho mẻ thuốc bị hỏng.

- Là lỗi của vi sư.

Liễu Như Yên hạ nhẹ một tiếng nói:

- Lần này luyện chế đan dược rất quý giá sao?

Nếu như không quý trọng thì Tô Kinh Luận cũng sẽ không kêu thảm thiết như thế.

Quả nhiên, Tô Kinh Luận gật đầu nói:

- Đây là tông chủ đại nhân hạ lệnh bảo đệ tử luyện chế, riêng phần dược liệu phải dùng rất nhiều.

- Còn có dược liệu dư thừa hay không?

Liễu Như Yên cũng không khỏi khần trương, đây là đan dược tông chủ hạ lệnh luyện chế, có thể khẳng định nó vô cùng quý trọng.

- Chủ dược liệu vẫn còn nhưng dược liệu phụ không còn nhiều, cần phải đi dược viên hái một ít mới được.

- Vậy là tốt rồi.

Liễu Như Yên thở dài một hơi, trong lúc đó có hai người xông vào từ bên ngoài, chính là hai người Diệp Lạc Hàn và Hạ Tử đang tràn ngập dự vọng thì bị cắt đứt.

1261. Chương 1061: Tình Cảnh Của Chu Tiểu Diệp (hạ).

- Đại sư huynh xảy ra chuyện gì?

Diệp Lạc Hàn hỏi.

Liễu Như Yên nói qua sự tình một chút rồi bảo:

- Ngày mai Tử nhi đi dược viên lấy một chút dược liệu về, cụ thể là cái gì thì hãy hỏi đại sư huynh của người.

- Vâng, sư phụ!

Hạ Tử gật đầu sau đó lại hỏi một tiếng:

- Sư phụ có thể cho ta mang theo tiểu sư muội đi được không?

- Vì sao muốn mang theo nàng?

- Đệ tử thấy từ khi tiểu sư muội nhập môn tới giờ vẫn rầu rĩ không vui, mang nàng ra ngoài một chút để giải khuây cũng tốt.

Liễu Như Yên vui mừng gật đầu nói:

- Tử nhi thật tỉ mỉ cẩn thận, vậy thì người mang tiểu sư muội cùng đi. Ngày mai vì sư lại có việc ra ngoài, đại khái khoảng mười ngày nửa tháng mới có thể trở về, đại sư huynh các người luyện dược không thể đi đâu, tiểu Hàn người phải chiếu cố hai tiểu sư muội nhiều hơn một chút, chớ có để cho các nàng bị người khác khi dễ.

- Vâng.

Diệp Lạc Hàn lên tiếng rồi lại hỏi:

- Lần này sư phụ lại ra ngoài làm chuyện chuyện gì?

- Kiểm tra tình hình của Hư Thiên Điện.

Liễu Như Yên cau mày.

- Bên phía Chiến gia gửi tin tức nói rằng Hư Thiên Điện có dấu hiệu sắp mở ra, việc này vô cùng quan trọng, đích thân ta phải đi.

- Hư Thiên Điện muốn mở sao?

Nghe vậy, tinh thần ba người đều rung động.

- Phải.

Liễu Như Yên cười cười:

- Các người cố gắng chăm chỉ tu luyện, ngày Hư Thiên Điện mở ra ta sẽ mang theo bọn người tiến vào, nơi này có rất nhiều chỗ tốt, nếu vận khí tốt thì có thể tiết kiệm giúp các người trăm năm khổ tu.

Ba người nghe được lời này vội vã gật đầu không ngớt, không nói tới Diệp Lạc Hàn và Hạ Tử vô cùng hưng phấn, ngay cả Tô Kinh Luận vừa luyện chế thất bại cũng không còn vẻ mặt lo lắng nữa, trên khuôn mặt tràn đầy thần sắc chờ mong.

Hư Thiên Điện là nơi tuyệt mật một trăm năm mới mở ra một lần, tuy nói rằng ngày mở ra bất kỳ kẻ nào cũng có thể đi vào nhưng nếu muốn đạt được chỗ tốt bên trong cũng cần phải có thực lực. Tục truyền mỗi lần Hư Thiên Điện mở ra đều có một người cá chép hóa rồng ngay trong đó, từ một kẻ không có tiếng tăm gì thành lừng danh khắp thiên hạ. Mà trong bốn thế lực lớn, Chiến gia, Cổ gia và Trảm Hồn Tông trải qua hàng nghìn năm qua vẫn bảo trì không suy kiệt cũng chính vì nguyên nhân tới từ Hư Thiên Điện.

Tư Đồ thế gia quật khởi đồng dạng cũng vì Hư Thiên Điện, trăm năm trước trong một lần Hư Thiên Điện mở ra, gia chủ Tư Đồ thế gia chiếm được một ít thứ tốt từ bên trong, điều này mới khiến cho Tư Đồ thế gia tấn chức trở thành một trong bốn thế lực lớn.

Có thể nói, việc này là đại sự của toàn bộ người tu luyện trong thiên hạ. Chỉ ngoại trừ một ít môn phái tồn tại trên trăm năm mới biết tin tức này, còn các thế lực nhỏ khác cũng không hề biết đến sự tồn tại của Hư Thiên Điện.

Từ trong miệng Liễu Như Yên biết được tin tức về Hư Thiên Điện khiến cho ba vị đệ tử của nàng vô cùng hưng phấn, lúc này Đường Phong cũng đã lui trở về dược viên, hẩn len lén kiểm tra một chút thấy vị sư đệ Phương Kiệt của mình vẫn còn đang ngủ say, khí tức bình ổn, xem ra dược hiệu mình hạ quả thực không tồi.

Sáng sớm ngày thứ hai, Đường Phong thi triển một thủ đoạn nhỏ giúp Phương Kiệt tỉnh lại.

- Từ khi tiến vào Thiên Giai tới giờ cũng chưa từng ngủ ngon như vậy.

Phương Kiệt dụi dụi con mắt, lại duỗi thân vươn vai một cái.

- Có lẽ là do cơ thể của người đang bài trừ độc tố.

Đường Phong thuận miệng nói.

Phương Kiệt vô cùng vui sướng, sau đó vui vẻ đi sao dược liệu của mình.

Đường Phong rửa mặt qua loa rồi đặt mông ngồi xuống dưới mái hiên, một mặt nhìn Phương Kiệt sao dược liệu một mặt suy nghĩ không biết tối nay có nên tới Lưu Vân Phong một chuyến nữa không. Tuy rằng hôm qua đi thăm biết được tình cảnh của Chu Tiểu Diệp rất an toàn nhưng vẫn chưa nói chuyện với nàng, hẩn còn muốn để Chu Tiểu Diệp mình đã tìm được nàng.

Đáng tiếc đêm qua bị linh thú kia khiến rút dây động rừng, nếu không phải đột nhiên nó chạy tới chặn lại thì làm sao mình có thể ly khai vội vã như thế?

Nghịch súc! Trong lòng Đường Phong càng ngoan độc, hai tròng mắt không ngừng đảo liên hồi trong dược viên, hẩn quyết định tối nay lại tới lần nữa, nhất định phải phối trí một ít mê dược mạnh mẽ để đánh ngã con linh thú kia.

Chỉ có điều Đường Phong hơi băn khoăn chính là mấy ngày trước rốt cuộc Chu Tiểu Diệp bị ai đánh một tát đây?

Theo đạo lý mà nói, nàng là đệ tử của Liễu Như Yên, ngoại trừ người của Lưu Vân Phong thì căn bản không ai dám động tới nàng. Nhưng mà đêm qua Đường Phong quan sát vài người ở đó dường như cũng không giống người có thể tùy ý trách phạt người khác. Không đề cập tới Tô Kinh Luận si mê luyện dược, Diệp Lạc Hàn có ý tứ với Chu Tiểu Diệp tự nhiên không thể đánh nàng, còn về phần Hạ Tử, nữ tử này nhìn qua dịu dàng nhưng đêm qua lại có những từ ngữ để thử người tình của mình, từ những lời này Đường Phong có thể đoán ra một chút tính cách của nàng.

Có thể là do nàng đánh hay không? Đây chẳng qua vẫn chỉ là suy đoán, Đường Phong cũng không dám khẳng định.

Chuyện tình của dược viên nói thanh nhàn cũng thanh nhàn, nói bận rộn cũng bận rộn, nếu không có người tới lấy dược liệu mà nói thì hai người Đường Phong và Phương Kiệt không có việc gì để làm nhưng nếu có người tới lấy dược liệu thì chỉ cần để ý tới số lượng cần rồi thu thập mang ra. Hơn nữa nói chung thì chính mình cũng không phải động thủ, người tới dược viên cần dược liệu sẽ tự đi hái.

Hôm nay dược viên khá thanh nhàn, hai người Đường Phong và Phương Kiệt đợi từ sáng sớm tới lúc mặt trời lên cao vẫn chưa có ai tới lấy dược liệu. Trong lúc hai người đang trò chuyện thì có tiếng bước chân mềm mại truyền tới cách đó không xa, lập tức có một bóng người chột lóe trên trước cổng vào dược viên, nhìn lại có hai người đi vào.

- Có người tới, sư huynh cứ nghỉ ngơi, ta đi xem thế nào.

Phương Kiệt cảm kích ân cứu mạng của Đường Phong, mỗi khi có người tới đều chủ động đi trước.

Đường Phong đang muốn gật đầu, bỗng nhiên hắn thấy rõ diện mạo của hai người kia, tinh thần không khỏi chấn động trực tiếp đứng lên.

Hắn thực sự không nghĩ tới người tới lấy dược liệu ngày hôm nay không phải ai khác mà chính là Hạ Tử và Chu Tiểu Diệp trên Lưu Vân Phong. Hạ Tử người cũng như tên mặc một thân y phục màu tím, mái tóc dài bằng bành nhìn qua rất thanh thuần thoát tục, hơn nữa dáng dấp cũng không tồi có thể gọi bằng hai chữ mỹ nhân.

Người đi theo phía sau chính là Chu Tiểu Diệp, chẳng qua hiện giờ Đường Phong phát hiện vẻ mặt của Chu Tiểu Diệp vô cùng mất hứng, quai hàm phình ra, vừa đi còn vừa nhìn Hạ Tử trước mặt nghiêng răng nghiêng lợi, trong đôi mắt linh động tràn đầy vẻ căm thù.

1262. Chương 1062: Chạm Mặt Ngoài Ý Muốn.

Phương Kiệt nghiêng đầu suy nghĩ.

Trở lại vào căn nhà, hai người Đường Phong và Phương Kiệt ngồi xuống, về hai nữ nhân đang hái dược liệu ở trong dược viên, Phương Kiệt lo lắng về an toàn của các nàng còn trong lòng Đường Phong lại cười nhạt không ngớt.

Quả nhiên nữ tử Hạ Tử này thâm độc vô cùng.

Vừa rồi nàng chặn ngang Chu Tiểu Diệp, Đường Phong còn có thể cho rằng nàng tranh giành tình nhân, dựa vào một ít thực lực cùng địa vị sư tỷ mà khi dễ Chu Tiểu Diệp một chút nhưng hiện giờ Đường Phong cũng không nghĩ như thế, Hạ Tử là đang muốn dồn Chu Tiểu Diệp vào chỗ chết a. Nàng biết rõ dược viên không an toàn mà còn mang theo Chu Tiểu Diệp tới đây hái dược liệu thể hiện rõ nàng đang muốn Chu Tiểu Diệp giống như đệ tử trông coi dược viên bị trúng độc bỏ mạng.

Mặc dù đây chỉ là suy đoán trong lòng Đường Phong nhưng cách làm của Hạ Tử đã hoàn toàn biểu lộ ra điều này. Nàng tránh né các dược liệu nhưng lại sai bảo Chu Tiểu Diệp đi hái chúng, điều này chính là muốn cho Chu Tiểu Diệp bị trúng độc.

Nữ tử này, đáng chết! Đường Phong cũng không phải là người rộng lượng, nhất là bằng hữu bên người mình bị một nữ nhân khác khi dễ ngay trước mắt, một khi lửa giận nổi lên thì bất cứ điều gì cũng có thể làm được. Chẳng qua nữ tử Hạ Tử này vô cùng ghê tởm nhưng cũng ngu dốt đến cực điểm, cũng không hỏi rõ rằng tình huống liên giờ trò ngay được, còn tự cho là mình có chút thủ đoạn nhỏ, quả thực vô cùng buồn cười.

Hơn nữa trong quá trình Chu Tiểu Diệp hái thảo dược thì Hạ Tử cũng thóa mạ không ngừng.

Tuy rằng các nàng cách gian nhà khá xa nhưng với thính lực của Đường Phong làm sao không thể nghe rõ ràng?

- Tiểu sư muội, sư phụ nói người trời sinh có một đôi tay tốt có thể luyện được Tróc Ảnh Thủ, tại sao động tác của người lại chậm như thế? Nhanh hái thêm vài cọng dược liệu, còn có chỗ bên này nữa, nhanh lên một chút không được sao? Đại sư huynh còn đang chờ người mang thuốc về đây, nếu làm lỡ thời gian thì khi sư phụ trách phạt ai sẽ nhận trách nhiệm?

Hạ Tử hất hàm sai khiến, lời nói vô cùng xúc phạm tới Chu Tiểu Diệp.

Nếu như trước đây mấy ngày lấy tính tình của Chu Tiểu Diệp sớm đã mặc kệ, cho dù bị người mắng thế nào thì bản cô nương cũng mặc kệ, không thêm quan tâm trong lòng.

Nhưng mà hôm nay khi nàng nhìn thấy Đường Phong thì trong lòng vô cùng mừng rỡ và vui vẻ, ngay cả sư tỷ Hạ Tử này cố ý tìm phiền phức cho chính mình Chu Tiểu Diệp cũng cảm thấy không có vấn đề gì.

Có sư phụ ở đây, cho dù trời sập xuống đều không cần phải sợ!

- Người cười cái gì? Không lẽ đúng là người coi trọng tên quần sự dược viên kia.

Hạ Tử lơ đãng chú ý tới khóe miệng đang nhếch cười của Chu Tiểu Diệp, trông mắt xoay chuyển nói:

- Có muốn sư tỷ cầu tình sư phụ giúp người hay không? Nếu như người thực sự coi trọng quần sự kia thì sư phụ sẽ giúp người toại nguyện, chà chà, quần sự dược viên, rất có tiền đồ a.

- Không cần.

Chu Tiểu Diệp lắc đầu.

- Câm miệng! Ta chỉ muốn biết vì sao người lại câu dẫn nhị sư huynh?

- Không có.

- Không có?

Hạ Tử cảm tức nói:

- Từ sau khi người nhập môn, cả ngày nhị sư huynh chỉ vây quanh người, cũng không còn đối đãi với ta như trước nữa.

- Tại người không quản được nam nhân của mình, còn muốn trách người khác sao?

Chu Tiểu Diệp bị nàng nói liên tục vô cùng phiền muộn, từ khi tiến vào tông môn này chuyện gì cũng không được hài lòng, nhất là Hạ Tử này cả ngày chỉ tìm tới mình gây phiền phức, hết lần này tới lần khác cũng chỉ vì tên nam nhân chó má Diệp Lạc Hàn, nếu không phải thực lực của mình còn không bằng nàng thì sớm đã đập nát mặt nữ nhân này rồi, làm sao còn để cho nàng làm cản trước mặt mãi như thế.

Tuy rằng mình cũng không có chủ tâm đôi phò nàng nhưng dù sao đối phương cũng là một Linh Giai, chính mình chỉ là một Thiên Giai thượng phẩm, căn bản không đánh lại người ta.

1264. Chương 1063: Nữ Tử Rắn Rết (hạ).

- Ta không quản được nam nhân của chính mình? Không có lửa làm sao có khói, nếu như người không câu dẫn nhị sư huynh thì làm sao hẳn lại như vậy? Người thật đúng là một con hồ ly, toàn thân tỏa ra mùi vị kỳ nữ! Đi tới đâu đều câu dẫn nam nhân tới đó!

Bị người mắng thậm tệ như thế thiếu chút nữa Chu Tiểu Diệp không nhịn nổi nổi bão với nàng, nhưng vừa mới nghĩ tới sự phụ đang ở cạnh mình, nếu như đánh nhau thì chắc chắn sẽ liên lụy tới sư phụ, bất đắc dĩ chỉ có thể cố gắng kiềm chế tức giận lại, hung dữ trừng mắt nhìn Hạ Tử.

- Câm miệng sao?

Hạ Tử cười lạnh một tiếng.

- Nghĩ thế nào lại muốn động thủ với ta? Trước đó vài ngày tát người một cái còn chưa đủ sao? Hay cái tát bị lu mờ trên khuôn mặt nhỏ nhắn kia lại muốn tái hiện lần nữa?

- Mời người tôn trọng ta.

- Tôn trọng?

Hạ Tử cười nhạt không ngớt.

- Chỉ bằng người cũng xứng đáng dùng từ này? Ta nói cho người biết, nếu như người còn dám câu dẫn nhị sư huynh nữa thì ta sẽ không khách khí với người, đừng tưởng rằng sư phụ thích người thì người có thể muốn làm gì thì làm, người đã là sư muội của ta, ta phải có trách nhiệm giáo dục người!

- Nếu người dám động thủ với ta, Liễu Như Yên cũng sẽ trách phạt người.

- Lớn mật, dám hồ đồ ngang ngược danh của sư phụ! Chỉ bằng vào điểm này liền không thể dung túng người được nữa, hôm nay sư tỷ ta thay sư phụ giáo huấn người.

Vừa nói Hạ Tử giơ tay lên tát một cái, cương khí trên bàn tay bắt đầu khởi động, hiển nhiên nàng không chỉ muốn răn dạy mà thôi, thực chất là muốn đánh lên khuôn mặt của Chu Tiểu Diệp, cho dù Chu Tiểu Diệp vận khởi cương khí sợ rằng cũng sẽ thụ thương.

Không chờ cái tát của Hạ Tử hạ xuống thì một đạo thanh âm truyền tới:

- Dừng tay!

Ngay sau đó có một bóng người nhanh chóng chạy tới chắn giữa Hạ Tử và Chu Tiểu Diệp, Đường Phong không khỏi thở ra một hơi, vừa rồi nếu cái tát của Hạ Tử thực sự đánh xuống thì cho dù bị bại lộ thân phận Đường Phong cũng phải giết chết nàng ngay tại chỗ.

May mà trong lúc nguy cấp thì đột nhiên Diệp Lạc Hàn đi ra, hóa giải nguy cơ của trận chiến này.

- Nhị sư huynh....

Hạ Tử kinh ngạc thất thần nhìn Diệp Lạc Hàn đột nhiên hiện ra. Diệp Lạc Hàn chậm rãi lắc đầu:

- Sư muội, muội để cho ta thất vọng rồi!

- Ta...

Hạ Tử vội vã thu tay về, đang muốn mở miệng lại bị Diệp Lạc Hàn cắt đứt:

- Đêm qua những lời nói giữa ta và người đều là giả hay sao? Ta vốn tưởng rằng người là một nữ tử có tri thức và hiểu biết lễ nghĩa, không nghĩ tới rằng nhiều năm qua như vậy đã nhìn lầm người rồi. Tiểu Diệp cũng không làm sai chuyện gì, người không thể dung tha cho nàng sao?

- Không phải, chỉ vì nàng bất kính với sư phụ cho nên ta mới khiển trách nhẹ mà thôi.

Hạ Tử uly khuất nói.

- Khiển trách nhỏ thôi sao?

Diệp Lạc Hàn chậm rãi lắc đầu.

- Một cái tát kia coi như là khiển trách nhỏ hay sao? Nếu tiểu sư muội trúng một cái tát đó thì chí ít cũng không thể lành trong vài ngày.

Hạ Tử vội vàng nói:

- Sư huynh nghe ta giải thích....

- Không cần giải thích nữa, nguyên bản ta cũng chỉ hiếu kỳ vì sao muội cố ý dẫn tiểu sư muội đến được viên cho nên mới lén lút tới xem, không nghĩ tới... Không nghĩ tới a... Chuyện vừa rồi ta đã thấy toàn bộ, cũng đã nghe được toàn bộ, sư muội lại là người như vậy, mấy ngày trước Tiểu Diệp bị người ta đánh một tát trên mặt ta còn tưởng là do sư phụ trách phạt, lại không nghĩ tới chính do muội hạ thủ.

Thanh âm hai người nói rất lớn, cũng không có ẩn giấu gì, cho nên Phương Kiệt và Đường Phong ở gần đó đều có thể nghe thấy rõ ràng.

Phương Kiệt há to miệng lẩm bẩm:

- Sư huynh, nếu chuyện này to lên thì phải làm thế nào cho phải?

Hắn chẳng qua chỉ là một đệ tử Thiên Giai, Diệp Lạc Hàn và Hạ Tử đều là cao thủ Linh Giai, nếu muốn đánh nhau một trận thì hắn căn bản không có biện pháp ngăn cản, thậm chí còn có khả năng gây nguy hiểm cho những được liệu trân quý trong được viên.

Đường Phong nghe vậy cười nói:

- Sẽ không đánh nhau đâu.

Cách làm của Hạ Tử vô cùng ghê tởm, cũng nên chết đi nhưng không có khả năng người tình của nàng sẽ xuất thủ với nàng.

Nhưng mà tình cảnh trước mắt cũng khiến trong lòng của Đường Phong cũng không có tư vị, hiện giờ che chắn trước mặt Chu Tiểu Diệp phải là sư phụ hắn mới đúng, lại tiện nghi cho tên Diệp Lạc Hàn xuất đầu làm anh hùng. Tuy rằng Diệp Lạc Hàn này có chút đáng ghét nhưng ở một mức độ nào đó mà nói thì Đường Phong còn phải cảm tạ hắn, ít nhất hắn cũng khiến cho Chu Tiểu Diệp khỏi phải chịu đau khổ trên da thịt, cũng không để cho mình bị bại lộ thân phận.

Diệp Lạc Hàn che chở cho Chu Tiểu Diệp khiến Hạ Tử thương tâm vô cùng, nhớ tới ngày xưa hai người ôn nhu với nhau Diệp Lạc Hàn vô cùng tốt đối với mình, nhưng mà hôm nay nhìn lại Hạ Tử không khỏi mất hết can đảm, trên đời này nếu còn có Chu Tiểu Diệp thì chính mình và Diệp Lạc Hàn vĩnh viễn không có khả năng trở lại như trước.

Hơn nữa hôm nay bị Diệp Lạc Hàn đánh vỡ vỏ bọc bên ngoài, Hạ Tử thẹn quá hóa giận cuối cùng nổi lên sát khí trong mắt, thực lực Linh Giai hạ phẩm đột nhiên bộc phát nhìn Chu Tiểu Diệp tàn bạo nói:

- Dù tại con hồ ly này dụ dỗ người, nếu không phải người thì sư huynh cũng sẽ không đối đãi như vậy với ta! Hôm nay ta phải giết chết người!

Nói xong, Hạ Tử rút một thanh kiếm bên hông ra đâm thẳng tới sau gáy của Chu Tiểu Diệp.

Con mắt Đường Phong híp lại, thân thể ngưng trọng, một thanh phi châm nhỏ như sợi lông hiện ra trên tay, cũng không chờ cho hắn động thủ cứu viện thì Diệp Lạc Hàn tiến lên chắn trước mặt Chu Tiểu Diệp.

Hạ Tử vô cùng ngoan độc nhất tâm muốn dồn Chu Tiểu Diệp vào chỗ chết, căn bản không hề lưu thủ. Cho đến khi thấy rõ trường kiếm của mình tới sát người đối phương muốn thu tay lại đã không kịp.

Hạ Tử vội vội vàng vàng xê dịch trường kiếm, trường kiếm lướt qua trên ngực Diệp Lạc Hàn, máu tươi bắn ra tung tóe.

- Sư huynh...

Hạ Tử giống như mất đi thần trí, trường kiếm trên tay rơi xuống mặt đất kêu vang một tiếng, trông mắt kịch liệt rung động kinh ngạc nhìn Diệp Lạc Hàn, nàng căn bản không nghĩ tới có một ngày dĩ nhiên đã thương tới nam nhân yêu mến của mình.

Diệp Lạc Hàn đưa tay chặn lại vết thương trước ngực, máu tươi không ngừng chảy ra từ chỗ hở trên kẽ tay, nhỏ từng giọt tí tách xuống mặt đất, Diệp Lạc Hàn mỉm cười nhìn Hạ Tử nói:

- Chỉ là bị thương ngoài da mà thôi, Tử nhi không cần tự trách mình.

Đôi mắt sáng quắc nhìn thẳng vào khiến Chu Tiểu Diệp không được tự nhiên.

- Sư huynh rất thích tiểu sư muội.

Vẻ mặt của Diệp Lạc Hàn nghiêm chỉnh.

- Không phải người có Hạ Tử rồi sao?

Chu Tiểu Diệp cười nhạt.

Lời này khiến sắc mặt Diệp Lạc Hàn đỏ lên, hắn cười mỉa nói:

- Cho dù vậy sư huynh vẫn si tình với tiểu sư muội vạn phần, không biết tiểu sư muội...

- Hy vọng hảo huynh!

Chu Tiểu Diệp lười nói chuyện vô ích với hắn, lại càng sợ Đường Phong tới đây gặp được liền nghĩ cách ly khai.

Nhưng đúng lúc đó Diệp Lạc Hàn ở bên cạnh lại bất ngờ nắm cánh tay nàng.

Hầu như là phản xạ có điều kiện, trong lúc Chu Tiểu Diệp bị nắm lấy tay liền vận khởi cương khí toàn thân mạnh mẽ đẩy một chưởng tới trước ngực Diệp Lạc Hàn.

Nhưng mà cho dù Diệp Lạc Hàn thụ thương cũng là một Linh Giai, Chu Tiểu Diệp chỉ có cảnh giới Thiên Giai làm sao ngăn lại được hắn?

Tiện tay ngăn lại, Diệp Lạc Hàn liền cản chiêu thức của Chu Tiểu Diệp xuống, hai tay gắt gao nắm chặt đôi tay của nàng.

- Buông!

Chu Tiểu Diệp giây dựa không ngớt.

Không động còn tốt, nhưng động dậy lại càng kích phát thêm thú tính của Diệp Lạc Hàn, thân là nam nhân lại ngửi thấy mùi thơm si mê, nhìn thấy khuôn mặt thanh thuần gần trong gang tấc, dục hỏa trong lòng Diệp Lạc Hàn cuộn cuộn trời dậy, thần sắc vô cùng do dự.

Diệp Lạc Hàn cũng không phải là chính nhân quân tử, gặp phải loại chuyện tình này tự nhiên phản ứng đầu tiên là nhân cơ hội bắt lấy tiểu sư muội, nhưng khiến cho hắn do dự chính là sư phụ vô cùng thương yêu tiểu sư muội, nếu để cho sư phụ biết mình khi dễ nàng ở đây thì khẳng định sẽ trách phạt chính mình.

Cho nên trong nhất thời Diệp Lạc Hàn không biết phải làm gì cho đúng, chỉ có thể gắt gao nắm chặt cánh tay của Chu Tiểu Diệp không cho nàng rời đi.

- Nhanh tay buông ra,

Một thân cương khí của Chu Tiểu Diệp vận chuyển không được, gấp đến độ hoa dung thất sắc:

- Người muốn làm gì?

Trong lúc bị chấn kinh Chu Tiểu Diệp giống như con thỏ bị thợ săn đuổi bắt sợ hãi vô cùng, thần sắc nàng hiện giờ khiến cho ai cũng phải yêu mến, cũng khiến cho trong lòng Diệp Lạc Hàn dâng lên một cỗ xung động.

Loại xung động này khiến cho lý trí của Diệp Lạc Hàn bị lu mờ, hắn nuốt nước bọt nói:

- Tiểu sư muội, sư huynh thực sự yêu mến muội.

Vừa nói Diệp Lạc Hàn liền hôn vào khuôn mặt của Chu Tiểu Diệp. Trước sau đều đã chọc giận nàng, hơn nữa nếu cơ hội tốt như vậy không biết nắm giữ thì trời biết khi nào mới có thể gần gũi được tiểu sư muội? Đơn giản nhất chính là để gạo nấu thành cơm, da mặt nữ nhi vô cùng mỏng, đến lúc đó chỉ sợ nàng cũng không dám cáo trạng trước mặt sư phụ.

Mắt thấy sắp đại công cáo thành, đôi môi trên khuôn mặt trắng nõn của tiểu sư muội sắp bị mình hôn thì đột nhiên Diệp Lạc Hàn nghe được một thanh âm xé gió bắn tới cách đó không xa, ngay lập tức da thịt hắn co rúm lại, đó là cảm giác cảm nhận được nguy hiểm.

Phản ứng của Diệp Lạc Hàn vô cùng nhanh cấp tốc thoát khỏi vị trí cũ tránh được ám khí của người kia đánh lén, nhưng mà trên lỗ tai lại truyền tới cảm giác đau nhức.

Không nói cũng biết được thanh âm xé không khí kia xẹt qua khiến cho Diệp Lạc Hàn bị ù tai, đau đớn khiến hắn hít sâu vào một hơi khí lạnh, giờ khắc này hắn cũng không còn quan tâm tới tiểu sư muội nào cả, chỉ cảm thấy bên tai vô cùng im ắng, rồi sau đó cảm nhận được khuôn mặt ẩm ướt, máu tươi ầm ập không biết từ nơi nào chảy xuôi xuống, trong chớp mắt đã nhuộm đỏ cả hai má.

- Lỗ tai của ta...

Thanh âm Diệp Lạc Hàn nhẹ giọng gầm gừ.

- Sột soạt...

Một chuỗi âm thanh của tiếng bước chân trầm trọng vang lên, tiếng vang như công kích này hiện lên ở khắp mọi nơi chậm chậm tiến tới gần.

Diệp Lạc Hàn ngẩng đầu nhìn lại chỉ thấy được một thân ảnh mang theo hàn khí nhàn nhạt không biết xuất hiện ở chỗ nào trong đêm đen kịt, thậm chí Diệp Lạc Hàn còn có thể thấy được cặp mắt đỏ tươi kia giống như đôi mắt của mãnh thú chỉ chờ ăn thịt uống máu người khác.

Hàn ý lạnh lẽo từ đáy lòng dâng lên, Diệp Lạc Hàn không khỏi trầm giọng quát to:

- Ai!

- Sột soạt...

Người kia vẫn như cũ đi tới không dừng, mỗi một bước càng khiến cho Diệp Lạc Hàn cảm thấy trong lòng lạnh lẽo hơn một ít.

Dần dần, Diệp Lạc Hàn thấy rõ dung mạo của người đang tới, nhưng đến khi hắn thấy rõ thì cũng không khỏi sững sốt, bởi vì người này chính là người mà hắn gặp được vào ban ngày, tên quân sư được viên nhìn qua vô cùng dần dợn.

Đường Phong lạnh lùng nhìn Diệp Lạc Hàn, giống như một người đồ tể nhìn một con sơn dương! Tuy rằng hắn biết tên đệ tử thứ hai của Liễu Như Yên cũng không phải là chính nhân quân tử gì nhưng không nghĩ tới rằng hắn lại có lá gan lớn như vậy.

Nếu hôm nay chính mình tới muộn một chút thì có lẽ Chu Tiểu Diệp khó mà thoát khỏi độc thủ.

- Qua đây!

Đường Phong vẫy vẫy tay hướng tới Chu Tiểu Diệp, tiểu nha đầu nhanh chóng chạy qua rồi trốn ở sau lưng Đường Phong, hai mắt nước mắt ngấn nước mắt dài nói:

- Hắn khi dễ ta!

- Ta thấy rồi.

Đường Phong gật đầu.

- Đừng sợ, đã có ta tới!

Nghe xong những lời này trong lòng Chu Tiểu Diệp bình tĩnh lại, ngược lại Diệp Lạc Hàn đỏ rục đôi mắt lên.

Hắn thân là đệ tử thứ hai của Liễu Như Yên, trăm phương nghìn kế để tiếp cận tiểu sư muội của hắn lại không có biện pháp thực hiện. Nhưng lúc này một tên quân sư được viên từ trên trời rơi xuống dĩ nhiên lại vô cùng thân thiết với tiểu muội khả ái của mình, dựa vào cái gì?

1268. Chương 1066: Sư Phụ Người Làm Gì Nha?

Luận hình dáng, hấn không thể nào so được với chính mình, luận thực lực, chính mình lại cao thâm hơn rất nhiều, vì sao tiểu muội lại cực kỳ nghe lời hấn như vậy, ngược lại vô cùng cách xa chính mình. Tại sao?

Hơn nữa vừa rồi tiểu tử này còn ra tay đánh lén phá vỡ hảo sự của mình lại còn khiến chính mình bị thương, thù này nếu không báo thì còn có mặt mũi đi nhìn ai? Nhìn Đường Phong trong lòng Diệp Lạc Hàn không khỏi dâng lên một luồng sát khí. Hấn chẳng qua chỉ là một đệ tử Thiên Giai, muốn giết thì giết, chẳng lẽ sẽ có người tới tìm mình gây phiền phức hay sao?

Diệp Lạc Hàn muốn làm thịt Đường Phong, làm sao Đường Phong không có cùng suy nghĩ như vậy? Vốn Đường Phong chỉ định đánh lén rồi mang Chu Tiểu Diệp ra khỏi Trảm Hồn Tông mà thôi nhưng mà hiện giờ hấn cũng không nghĩ như vậy nữa.

- Lá gan không nhỏ!

Đường Phong hung ác cười nham hiểm về phía Diệp Lạc Hàn, lời nói từ trong miệng đi ra đều mang theo một mùi vị tử vong âm trầm.

- Ta nhận ra ngươi!

Diệp Lạc Hàn băng bó cái tai bị thương của mình xong lạnh lùng nhìn Đường Phong.

- Người chính là quân sự được viên, lại dám xông vào trong Lưu Vân Phong, còn làm bị thương ta nữa, ta muốn ngươi phải chết.

Trong tâm tồn tại sát khí, Diệp Lạc Hàn không muốn có lời nào vô ích đối với Đường Phong. Cái quạt trên tay không biết đã bị hấn ném đi tới đâu vào lúc nào. Hai tay dâng lên một luồng sáng tỏa ra từ cương khí, thân thể chợt lóe bắn tới chỗ Đường Phong đang đứng.

Diệp Lạc Hàn cũng tu luyện Tróc Ảnh Thủ giống như Liễu Như Yên, thân hình lay động một cái, đôi tay huy động như huyền ảnh tạo ra một đạo hư ảnh liên tiếp ở giữa không trung, không ai có thể nhìn thấy chiêu số đích thực của nó.

Thực lực như vậy ở trong Linh Giai hạ phẩm cũng coi như là người xuất chúng, dù sao đi nữa cũng do Liễu Như Yên tự mình chỉ bảo, lại có tài nguyên tu luyện hùng hậu của Trảm Hồn Tông cung cấp, những người khác làm sao có thể so được với Diệp Lạc Hàn?

Nhưng mà Diệp Lạc Hàn đã đánh giá sai thực lực của đối thủ chính mình, Đường Phong dùng năng lực làm giả chỉ bày ra cảnh giới Thiên Giai trung phẩm. Trong đầu Diệp Lạc Hàn nghĩ rằng lấy thực lực của mình đi đối phó với một người Thiên Giai trung phẩm chỉ là chuyện tình dễ như trở bàn tay, căn bản không có gì khó.

Cho nên khi thi triển Tróc Ảnh Thủ hấn cũng không hề sử dụng toàn lực.

Nhưng khi hấn vọt tới trước người Đường Phong thì tên quân sự được viên vẫn đứng yên tại chỗ đột nhiên động thủ, một đạo lưu quang xẹt qua trước mặt Diệp Lạc Hàn khiến cho Diệp Lạc Hàn cảm giác được chỗ cổ tay mình tê rần, chẳng qua loại cảm giác đau đớn này rất nhẹ, phảng phất như bị một con kiến cắn vào.

Chuyện gì vậy? Trong lúc vội vàng Diệp Lạc Hàn cũng không suy nghĩ cẩn thận, hai tay đã tóm được đầu vai của Đường Phong, nét mặt Diệp Lạc Hàn hiện lên thần sắc hung ác, cương khí trong cơ thể bắn ra mạnh mẽ quán chú vào trong cơ thể Đường Phong mà ép nát xương cốt, rồi hành hạ hấn để cho tứ chi tàn phế.

Cương khí không bạo phát được, vừa mới bạo phát Diệp Lạc Hàn liền cảm thấy được cổ tay của mình đau đớn, chợt máu tươi bắn ra ngoài tung tóe giống như suối trên cổ tay.

Trong kinh hoảng Diệp Lạc Hàn vội vã lui về phía sau, nhưng mà một màn khiến hấn khiếp sợ xảy ra đó là cùng lúc thân thể chính mình lùi nhưng hai cánh tay của mình vẫn cứ đặt ở trên vai của tên quân sự được viên.

Mở mắt nhìn lại, hai tròng mắt Diệp Lạc Hàn không khỏi run rẩy kịch liệt, sắc mặt giống như tro tàn, hẳn không biết đôi tay của chính mình đã bị đối phương chặt đứt từ lúc nào, mà nguyên bản trên tay của đối phương không có gì bây giờ lại xuất hiện một thanh trường kiếm tỏa ra khí tức âm u lạnh lẽo.

- Tay của ta...

Thanh âm Diệp Lạc Hàn la lên tắc nghẽn.

Đường Phong giống như cái bóng đuổi theo sát hắn, chuỗi thứ thần kiếm trên tay vung lên cắt vỡ vết hầu của đối phương, dưới ánh mắt không thể nào tin tưởng được của Diệp Lạc Hàn đã cắt đứt sinh cơ của hắn.

Đối với thực lực hiện giờ của Đường Phong mà nói muốn giải quyết một người thực lực Linh Giai hạ phẩm, lại còn khinh địch, cũng không cần thiết phải thi triển ra toàn bộ uy lực, quả thực xử lý đơn giản giống như rơm róc.

Nếu ngay từ đầu Diệp Lạc Hàn liều mạng mà nói thì có khả năng sống lâu hơn một chút, chỉ ít cũng khiến Đường Phong phải bỏ ra chút công phu.

Lắc lắc máu tươi còn dính trên trường kiếm, Đường Phong lại thu hồi vào không gian Mị Ảnh.

- Sư phụ!

Chu Tiểu Diệp nhào mạnh vào trong lòng Đường Phong, không ngừng thổn thức nghẹn ngào nói:

- Chỉ biết hù dọa ta.

Từ nhỏ tới lớn nha đầu chưa bao giờ gặp phải sự tình như thế này. Tuy rằng trước đây nàng tại Chu gia lớn lên thanh tú động lòng người, nhưng dù sao tuổi tác cũng còn nhỏ cho nên không có nam nhân đánh chủ ý tới nàng, sau đó lại bị Đường Phong lừa gạt đưa tới Thiên Tú Tông, nàng sống trong đó không gặp phải nam nhân có tâm tư ác độc, việc hôm nay là tao ngộ lần đầu tiên gặp phải.

- Không có việc gì rồi.

Đường Phong vỗ vỗ lên đầu nàng.

- Vâng...

Chu Tiểu Diệp vừa mới đáp ứng một tiếng đột nhiên nhăn nhó không ngừng:

- Sư phụ!

- Hả?

Đường Phong nghi ngờ cúi xuống nhìn nàng.

- Người... Người làm cái gì vậy?

Chu Tiểu Diệp vô cùng ngưỡng ngừng ngẩng đầu lên, Đường Phong có thể thấy rõ hai đám mây hồng ửng lên trên gương mặt nàng.

- Không làm gì a.

Đường Phong không hiểu tại sao nhưng chẳng qua nhìn lại thì hần phát hiện ra hơn hai năm không gặp tiểu nha đầu này dĩ nhiên lại không giống như trước đây.

- Tay người....

Chu Tiểu Diệp vội vã muốn chết, tối nay đầu tiên thiếu chút nữa bị tên Diệp Lạc Hàn phi lễ, hiện giờ dĩ nhiên lại đến lượt sư phụ chiếm tiện nghi của mình.

Cho dù chính mình không cự tuyệt thì cũng không lên làm như thế ở trong hoàn cảnh thế này a, tuy nàng biết rằng sư phụ có chút hao sắc nhưng vạn lần không ngờ tới hần dĩ nhiên lại mặt đỏ như vậy, ngay cả đồ đệ của mình cũng hạ thủ bằng được.

- Không nên ở chỗ này có được không, trước tiên người mang ta rời đi!

Chu Tiểu Diệp gấp tới độ muốn giơ cả tay chân lên, thân thể tê dại, ngay cả khí tức hơi thở phun ra cũng vô cùng nóng.

- Sao vậy?

Đường Phong bị Chu Tiểu Diệp khiến cho một đầu hồ đồ.

- Trước tiên ngươi bỏ tay ra được không.

Hàm rằng Chu Tiểu Diệp cắn chặt, sau gáy ửng đỏ.

- Tay của ta làm sao vậy?

Đường Phong giơ hai tay lên.

Chu Tiểu Diệp kinh ngạc nhìn đôi tay của Đường Phong, sắc mặt không khỏi trắng bệch.

Đường Phong bưng tỉnh hiểu ra:

- Nha đầu!

1269. Chương 1067: Thoát Khỏi Trảm Hồn Tông

- Ha ha...

Tiếng cười giảo hoạt của Linh Khiếp Nhan truyền từ vị trí ngực của Chu Tiểu Diệp vang lên.

Cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy Linh Khiếp Nhan không biết từ lúc nào đã chạy trốn ra khỏi lòng Đường Phong đang ôm ngực của Chu Tiểu Diệp, dùng sức vuốt ve, Đường Phong cảm thấy bộ ngực nhỏ nhắn không lớn kia bị méo mó liên tục.

Khóe miệng Đường Phong không khỏi co quắp, Chu Tiểu Diệp càng bị kinh hãi hơn trực tiếp nhắm mắt lại hôn mê bất tỉnh.

- Điều do nàng làm chuyện tốt.

Đường Phong trừng mắt nhìn Linh Khiếp Nhan sau đó lại thu Chu Tiểu Diệp vào trong lòng.

Linh Khiếp Nhan bĩu môi nói:

- Lá gan của tiểu cô nương này cũng quá nhỏ.

Đường Phong cười khổ không ngớt, nếu không phải chính mình ở bên cạnh suốt quá trình trọng tổ thân thể của Linh Khiếp Nhan thì bất kỳ ai khi nhìn thấy một người tí hon như thế đều không dám tin tưởng, hơn nữa hôm nay tâm tình của Chu Tiểu Diệp bất ổn, đầu óc lại choáng váng tất nhiên có phản ứng như vậy.

- Nhưng mà Phong ca ca, tiểu cô nương này đã trưởng thành rồi, ca ca muốn an bài thế nào?

Linh Khiếp Nhan ý vị thâm sâu hỏi thăm.

Đường Phong trừng mắt nhìn nàng:

- An bài cái gì, hiện giờ phải xử lý phiền toái trước mắt cái đã.

Người ta đều nói nữ nhân mười tám sẽ biến đổi, trước đây Đường Phong còn không suy nghĩ tới nhưng hiện giờ cũng hiểu được chỉ hai năm không gặp mặt mà đồ đệ của hắn bất luận về tâm trí hay thân thể đều đã trưởng thành thành một đại cô nương.

Năm đó lứa nàng từ già Chu gia ra ngoài, chẳng qua lúc đó nàng mới mười lăm tuổi thôi. Hiện giờ đã tới tuổi hoa nở nở bung, tỏa vẻ đẹp động lòng người nhất.

Nhớ lại chuyện tình vừa rồi Đường Phong cảm thấy có chút xấu hổ vô cùng. Nghiệt súc nha, tiểu diệp là đồ đệ của chính mình, làm sao có thể sản sinh hiểu lầm như vậy.

Chẳng qua còn có một phiền phức đang chờ Đường Phong đi giải quyết.

Trong lúc Diệp Lạc Hàn lên cơn dục vọng còn chưa thực hiện được với Chu Tiểu Diệp đã bị chết thì bên ngoài vài chục trượng có một người thấy được tất cả mọi chuyện vừa xảy ra ở phía sau một khối đá.

Hạ Tử! đêm khuya Diệp Lạc Hàn ra ngoài tự nhiên nàng lên lút theo tới đây. Diệp Lạc Hàn không phát hiện được tung tích của nàng không có nghĩa Đường Phong không phát hiện được.

Nhỏ cỏ không nhỏ tận gốc, gió xuân thổi tới lại bắt đầu mọc lại. Hạ Tử thấy được tất cả mọi chuyện đã xảy ra, hơn nữa với nữ nhân này Đường Phong không có một điểm thương tiếc nào cả, Chu Tiểu Diệp bị nàng đánh qua một cái tát, ban ngày đi hái được liệu còn bị nàng rắp tâm đẩy Chu Tiểu Diệp vào chỗ chết, loại nữ nhân này nếu giữ lại tự nhiên là tai họa vô cùng.

Chẳng qua nàng cũng khá thông minh, tuy rằng bên ngoài Đường Phong chỉ có cảnh giới Thiên Giai trung phẩm nhưng mắt thấy hần dễ dàng giải quyết sự huynh của mình thì hận ý trong lòng cũng không dám bộc lộ, cũng không dám chạy tới trả thù mà chỉ cố gắng áp chế khí tức của mình núp sau tảng đá hy vọng có thể thoát được một kiếp này.

Nhưng sau một khắc Đường Phong liếc mắt tới địa phương nàng ẩn nấp, cái liếc mắt này khiến cho trái tim Hạ Tử thiếu chút nữa nhảy ra khỏi lồng ngực. nàng không xác định được chính mình có bị phát hiện hay không, trong lúc chần chờ thì trên tay Đường Phong lóe lên một thanh phi đao, cổ tay hần rung lên, ngay lập tức chuôi phi đao này bắn thẳng tới chỗ ẩn thân của mình.

Hạ Tử sợ hãi vội vàng từ tảng đá chạy ra ngoài, cuống quýt vận khởi cương khí hộ thân, một mặt triển khai một mảnh kiếm vòng một mặt chạy tới gian nhà của đại sư huynh. Nhưng đường đi của thanh phi đao này vô cùng quỷ dị, ngay cả kiếm vòng của nàng kín mít như mưa rơi vẫn như cũ không thể ngăn cản được, thanh kim đao trực tiếp phá tan cương khí hộ thân của nàng đâm thẳng vào lưng, xuyên thấu qua lồng ngực của nàng.

Ngay cả rên Hạ Tử cũng chưa từng rên một tiếng, giống như một con diều đứt dây ngã xuống từ giữa không trung, nằm trên mặt đất không hề nhúc nhích.

- Thủ đoạn diệt hoa thật độc ác, lòng dạ Phong ca ca thật ngoan độc.

Linh Khiếp Nhan du dương một tiếng.

- Trật tự.

Đường Phong cười lạnh một tiếng, tuy rằng chính mình không thường giết nữ nhân nhưng mà không có nghĩa sẽ không giết. Nếu như lúc này còn mang lòng dạ từ bi cho nàng một con đường sống thì sau này sẽ có phiền toái vô cùng lớn tìm tới chính mình.

- U...

Vừa mới giải quyết xong Hạ Tử thì Chu Tiểu Diệp nằm trong lòng Đường Phong cũng mở mắt yếu ớt ra, tuy rằng vừa rồi nàng bị dọa tới hôn mê bất tỉnh nhưng dù sao cũng không phải việc lớn, có động tĩnh liền khiến nàng giật mình tỉnh dậy.

- Tiểu Diệp.

Đường Phong gọi nàng một tiếng.

- Sư phụ...

Chu Tiểu Diệp mơ mơ màng màng. Trong đầu có một mảnh hồi ức làm nàng khó có thể mở miệng nhưng lại có chút không dám tin tưởng.

- Tiểu nha đầu, lại gặp mặt.

Linh Khiếp Nhan đứng trên đầu vai của Đường Phong bắt chuyện với nàng.

Chu Tiểu Diệp nhìn nàng thật lâu, lúc này mới xác định ký ức của mình cũng không sai, nhin không được bưng mắt kín mí. Nhớ lại vừa rồi trong lúc vô ý chính mình đã biểu lộ ra tâm ý, Chu Tiểu Diệp hận không thể tìm được cái lỗ mà chui xuống, bây giờ làm sao mà trở về đối mặt với mấy vị sư mẫu của mình đây?

- Trước tiên chúng ta ly khai nơi này.

Đường Phong buông lỏng Chu Tiểu Diệp ra...

- Linh nha đầu, nàng cùng Tiểu Diệp cùng nhau, trên đường vạn nhất có chuyện gì nguy hiểm ta không chiếu cố kịp tới thì các ngươi cùng nhau chống lại.

- Được.

Linh Khiếp Nhan gật đầu, nàng nhảy từ trên vai Đường Phong xuống tới chỗ ngực của Tiểu Diệp, vén vạt áo của nàng lên rồi chui vào.

- Sư phụ... Nàng... Nàng...

Chân tay Chu Tiểu Diệp luống cuống.

- Yên tâm đi, ta sẽ không động tới ngươi nữa, vừa rồi chẳng qua chỉ nhìn xem mấy năm nay ngươi phát dục thể nào thôi.

Linh Khiếp Nhan cười quyến rũ nói với Chu Tiểu Diệp, cười đến khuôn mặt đỏ bừng.

- Theo ta, cẩn thận một chút.

Đường Phong nói một tiếng.

- Chờ một chút.

Chu Tiểu Diệp giống như nhớ tới chuyện gì vội vã chạy đến bên cạnh Diệp Lạc Hàn, thò tay vào lục lọi trong người hắn.

Một lát sau, Chu Tiểu Diệp lôi ra một khối lệnh bài.

Đường Phong càng nhìn càng cảm thấy lệnh bài kia quen mắt, liếc mắt với Linh Khiếp Nhan hỏi:

- Đây là cái gì?

- Ta không biết.

Chu Tiểu Diệp giao lệnh bài cho Đường Phong:

- Liễu Như Yên giao chỗ mỗi đệ tử một khối lệnh bài như vậy, bọn họ bảo quản rất nghiêm ngặt. Ta nhớ rằng nàng nói những lệnh bài này được gọi là Hư Thiên Lệnh. Nhưng mà nó dùng để làm gì thì lại không rõ ràng lắm.

- Mỗi người đều có?

Đường Phong kinh ngạc không thôi, bởi vì hắn phát hiện ra khối lệnh bài trên người Chu Tiểu Diệp và Diệp Lạc Hàn chính là lệnh bài mà hắn vẫn đang quan tâm tìm hiểu chưa rõ được tác dụng.

Hư Thiên Lệnh, khối lệnh bài này có tên gọi như vậy sao?

Để lý giải nghi hoặc trong lòng, Đường Phong nhanh chóng ngồi xổm xuống cô đọng âm hồn của Diệp Lạc Hàn ra ngoài, rồi lại chạy tới nơi chết của Hạ Tử, móc trong lòng nàng ra một khối lệnh bài đồng dạng.

Sau một thời gian ngắn điều tra tỉ mỉ về ký ức của hai người, Đường Phong trầm nghĩ hiện giờ phải nhanh chóng ly khai Trảm Hồn Tông, về phần chuyện tình của Hạ Tử thì tạm gác lại ngày sau tìm tòi nghiên cứu cũng không muộn.

Hiện giờ Chu Tiểu Diệp chỉ có cảnh giới Thiên Giai thượng phẩm, muốn ẩn giấu khí tức và cương khí ba động của chính mình cũng không thành thạo được như Đường Phong. Để dẫn nàng theo đi xuống chân Lưu Vân Phong Đường Phong cũng tốn không ít công phu, may mà có Linh Khiếp Nhan ở bên cạnh giúp đỡ ẩn náu, nếu không thật có khả năng bị những hộ vệ này phát hiện.

Đi xuống Lưu Vân Phong, ba người chạy một mạch về phía ngoại sơn.

Vào ban đêm Trảm Hồn Tông cũng không phòng hộ nghiêm ngặt như vậy, dù sao nơi đây núi non trùng trùng điệp điệp, cũng không thể có nhiều người thủ sơn chiếu cố được hết. Từ trong núi ra ngoài đi đường vô cùng thuận lợi, dọc đường cũng không gặp phải một người nào,

Không tới nửa canh giờ, ba người Đường Phong liền đi tới chỗ ngoại sơn.

Trong lúc đang chạy như bay Đường Phong liền nhướn mày, bởi vì hắn cảm nhận được hai cỗ hơi thở đang nhanh chóng tiếp cận nơi này, có lẽ là phát hiện được vết tích của Chu Tiểu Điệp mới thu hút tới.

Một lát sau, hai thân ảnh bay tới chắn ở trước mặt Đường Phong.

- Hai vị xin dừng bước!

Người đi trước cao giọng hô to, trong tông quy của Trảm Hồn Tông có một điều đó là các đệ tử không được ra ngoài vào bandê, trừ khi có lệnh bài của trưởng lão mới có thể ra ngoài. Cho nên mặc kệ Đường Phong và Chu Tiểu Điệp có thân phận gì ở trong Trảm Hồn Tông, tới ngoại sơn đều phải để cho những đệ tử thủ sơn này kiểm tra.

Nghe thanh âm như thế Đường Phong không khỏi sửng sốt, bởi vì hắn phát hiện trong lúc mình vô ý lại xâm nhập vào địa phương của hai huynh đệ Đào Uyên và Vương Xuyên thủ hộ, mà người vừa kêu gọi đầu hàng chính là vị sư huynh Đào Uyên.

- Đào sư huynh!

Đường Phong nhiệt tình hô lên một tiếng.

- Đường huynh đệ?

Đào Uyên cũng không dám xác nhận.

- Chính là tiểu đệ đây!

Đường Phong vừa nói vừa vọt tới trước mặt hai người.

- Ban đêm rồi Đường huynh đệ muốn đi ra ngoài sao?

Đào Uyên xác nhận thân phận của Đường Phong liền thả lỏng cảnh giác, trước đây vài ngày Đường Phong tiến nhập vào trong Trảm Hồn Tông thành một quần sự được viên đã truyền tới ngoại sơn, nhưng mà hai người sư huynh sư đệ Đào Uyên và Vương Xuyên đề cho rằng hắn là thân thích của Dư chấp sự, tự nhiên không dám đắc tội.

Vốn tưởng rằng Đường huynh đệ nhận được tin xấu gì cho nên mới vội vã ra ngoài nhưng trong lúc hai người Đào Uyên và Vương Xuyên tới trước mặt Đường Phong bỗng nhiên thấy đôi tay của đối phương động đây, chợt cả hai cảm thấy chính mình bị tai họa mắt ngã xuống mặt đất.

- Đường...

Đào Uyên té xỉu xuống mặt đất còn không kịp suy nghĩ cẩn thận rốt cuộc xảy ra chuyện gì, chủ yếu do Đường Phong chỉ có cảnh giới Thiên Giai trung phẩm mới vừa được ánh mắt người khác, thân là Thiên Giai thượng phẩm Đào Uyên và Vương Xuyên không có nhiều cảnh giác.

- Có muốn giết chết bọn chúng hay không?

Linh Khiếp Nhan lộ ra cái đầu, bàn tay mập mập đưa lên không khí làm động tác cửa cổ.

- Đi thôi.

Đường Phong lắc đầu, oan có đầu nợ có chủ, hai đệ tử của Liễu Như Yên chết là đáng nhưng hai người Đào Uyên và Vương Xuyên lại không làm gì sai, Đường Phong cũng không phải người thích lạm sát kẻ vô tội.

Hơn nữa chờ đến khi bọn họ tỉnh lại thì sợ rằng chính mình không biết chạy tới địa phương nào.

Ra khỏi Phù Vân Sơn, Đường Phong mang theo Chu Tiểu Điệp chạy suốt một ngày đêm mới tới được một thành trấn phụ cận tìm một khách sạn bình dân để nghỉ tạm.

Chạy một thời gian dài như vậy đối với Đường Phong thì không có chuyện gì nhưng Chu Tiểu Điệp mới chỉ có cảnh giới Thiên Giai thượng phẩm, cương khí trong cơ thể tiêu hao rất lớn, tinh thần cũng uể oải thiếu chút không chống đỡ được.

Đặt một gian phòng hảo hạng ở trong khách sạn bình dân, Chu Tiểu Diệp chui vào trong bọc chăn ngủ thiếp đi, Đường Phong ngồi bên cạnh giường đả tọa khôi phục cương khí tiện thể trông nom nàng luôn.

Nửa ngày sau, tinh thần của Chu Tiểu Diệp sung mãn tỉnh lại, mở mắt ra nhìn thấy Đường Phong, trong lòng nàng tràn đầy chua xót hô lên một tiếng sư phụ rồi nhào tới trên đùi của Đường Phong khóc lóc.

- Đừng khóc nữa.

Đường Phong ôn nhu vuốt mái tóc dài của nàng an ủi, Linh Khiếp Nhan ngồi trên vai của Đường Phong rung đùi, vẻ mặt như không thể tránh được.

Khóc thút thít trong chốc lát Chu Tiểu Diệp mới đứng thẳng dậy, lau khô nước mắt trên khuôn mặt đỏ bừng:

- Sư phụ, hiện giờ chúng ta đi đâu?

- Tất nhiên là trở về nhà rồi.

Đường Phong cười cười.

- Khiến người bị nhiều ủy khuất như vậy tự nhiên là sư phụ không đúng.

Chu Tiểu Diệp chậm rãi lắc đầu, đột nhiên nói:

- Sư phụ đưa ta trở lại đi.

Sắc mặt Đường Phong trầm xuống:

- Người định quay lại Trảm Hồn Tông?

- Không phải.

Chu Tiểu Diệp cắn nhẹ môi nói:

- Chỉ là nếu người mang ta về thì Liễu Như Yên kia sẽ tới đây trả thù, đến lúc đó....

- Người nghĩ rằng ta không đánh lại nàng sao?

Sắc mặt Đường Phong có chút biến đổi.

Chu Tiểu Diệp chần chừ nhìn Đường Phong nói:

- Nàng đã là Linh Giai thượng phẩm... Còn sư phụ mới chỉ là Linh Giai hạ phẩm, làm sao có thể đánh thắng được nàng đây.

Cho dù Đường Phong trong cảm nhận của Chu Tiểu Diệp trước kia vô cùng cường đại nhưng dù sao một Linh Giai hạ phẩm chống lại Linh Giai thượng phẩm căn bản không có hy vọng thắng lợi, nếu một ngày Liễu Như Yên tìm lại về Linh Mạch Chi Địa thì sợ rằng không chỉ có Đường Phong gặp tai ương mà tất cả những người liên quan tới hắn đều gặp phải tai ương.

- Ngốc!

Linh Khiếp Nhan mắng một tiếng:

- Hai người kia đều là do Phong ca ca giết chết, nếu Liễu Như Yên muốn trả thù thì cho dù để người trở lại Trảm Hồn Tông cũng không làm được chuyện gì! Đừng có nháo chuyện...

Linh Khiếp Nhan nói chuyện khiến cho Chu Tiểu Diệp nhìn nàng tràn đầy hiếu kỳ, trải qua một ngày một đêm đã dần dần quen thuộc với nàng. Dần dần Tiểu Diệp đã hình thành thói quen có một người tí hon luôn có thể bỏ túi tồn tại.

- Thật là thú vị nha.

Chu Tiểu Diệp một mặt nhìn Linh Khiếp Nhan một mặt hỏi Đường Phong:

- Vì sao Linh tỷ tỷ lại có thể thu nhỏ lại được.

1270. Chương 1068: Cái Đích Cho Mọi Người Chỉ Trích.

Linh Khiếp Nhan cười nhạt nhìn Chu Tiểu Điệp:

- Đây là do người tự mình chuốc lấy.

- Cái gì?

Chu Tiểu Điệp còn chưa kịp phản ứng thì đột nhiên Linh Khiếp Nhan thoát khỏi túi váy của mình rồi nhanh chóng biến lớn.

Chỉ trong một cái chớp mắt, hai cái đùi trắng bóng và thân thể duyên dáng liền xuất hiện trong mắt Đường Phong.

Đường Phong chỉ cảm thấy hoa mày chóng mặt, hấn vội vàng lấy tay lên xoa mặt.

Chu Tiểu Điệp trợn tròn mắt, trong thời gian ngắn người liền bị Linh Khiếp Nhan đẩy ngã thân thể lên trên giường, trong tiếng cười của nàng đủ mọi âm thanh ức hiếp.

- Sự phụ cứu mạng.

Chu Tiểu Điệp hô to, hai tay muốn bảo vệ chính mình khỏi bị hại nhưng căn bản không phải đối thủ của Linh Khiếp Nhan, chỉ có thể che lại kinh mạch toàn thân.

Náo loạn một hồi Linh Khiếp Nhan mới buông tha cho Chu Tiểu Điệp, rồi nàng biến trở lại hình dáng nguyên bản của mình mặc vào chiếc váy đặc chế.

Hai gò má của Tiểu Điệp ửng hồng, trái tim trong lồng ngực nhảy loạn lên, hai tay giao nhau ôm trước ngực cảnh giác nhìn Linh Khiếp Nhan.

- Sự phụ... Linh tỷ tỷ thật đáng sợ.

Tiểu Điệp trốn sau lưng Đường Phong, vẻ mặt tràn đầy ủy khuất.

- Hừ.

Linh Khiếp Nhan vô cùng đắc ý.

- Đừng náo loạn nữa.

Đường Phong trừng mắt nhìn Linh Khiếp Nhan rồi sau đó quay đầu lại nói với Chu Tiểu Điệp:

- Người sẽ không trở lại Trảm Hồn Tông, điều đó không làm được gì, nếu như đã đắc tội với Liễu Như Yên thì vì sự cũng không sợ nàng tìm tới trả thù, nếu nàng dám tới Linh Mạch Chi Địa thì ta sẽ khiến nàng có đi mà không có về.

Chỉ bằng vào thực lực chính mình sợ rằng không phải đối thủ của Liễu Như Yên nhưng Linh Mạch Chi Địa có nhiều cao thủ trợ trận như vậy thì một mình Liễu Như Yên có thể che trời hay sao? Chỉ riêng một mình Hỏa Phượng đã có thể khiến nàng không chịu nổi rồi.

- Vâng.

Tiểu Điệp nặng nề gật đầu,

- Sự phụ không sợ ta cũng không sợ.

- Nghỉ ngơi cho tốt rồi còn khởi hành.

Đường Phong nhìn Chu Tiểu Điệp nói, Liễu Như Yên xuất môn đi làm việc không biết lúc nào sẽ quay trở lại Trảm Hồn Tông, nhưng mà chuyện tình hai người chết ở Lưu Vân Phong sẽ không che giấu được bao lâu, Đường Phong phỏng chừng bên Trảm Hồn Tông cũng đã chiếm được tin tức, hơn nữa cũng biết được rốt cuộc là ai hạ thủ.

Dù sao Đào Uyên và Vương Xuyên đã tận mắt thấy chính mình đi ra ngoài vào ban đêm.

Mấy ngày kế tiếp Đường Phong vẫn cẩn thận dẫn theo Chu TiểuDiệp đi về phương hướng Linh Mạch Chi Địa. Nếu chỉ một mình hắn mà nói thì đã tới được Linh Mạch Chi Địa rồi, nhưng mà mang theo Chu Tiểu Diệp thì hành động có chút không tiện, tốc độ đi của nàng không nhanh cho nên tới tận bây giờ mới đi chưa được một nửa lộ trình.

Vài ngày sau, Đường Phong cảm nhận được một chút mùi vị không bình thường từ trong không khí.

Lúc này đại hán còn chưa dám xác nhận, sau một thời gian tỉ mỉ kiểm tra liền phát hiện hai người Đường Phong và Chu Tiểu Diệp xác thực chỉ có cảnh giới Thiên Giai, một người là Thiên Giai trung phẩm, còn người kia là Thiên Giai thượng phẩm, cả hai đều trùng khớp với tin tức nhận được.

- Chính là bọn họ!

Đại hán vui mừng quá đổi vội vã hô lên:

- Bắt bọn chúng đưa tới Trảm Hồn Tông lĩnh phần thưởng, tất cả đều chia đều.

Một mặt hô, một mặt hán bổ xuống một đao vào đầu Đường Phong, hán chỉ là một Thiên Giai thượng phẩm, đối phó với Đường Phong tự nhiên không dám lưu thủ.

Nhân mã tụ tập trong quán trà không phải chỉ một nhóm nhưng tất cả mọi người đều có mục tiêu chung, đại hán vừa động thủ bọn họ cũng như hổ như sói xông tới đánh Đường Phong.

Nhưng mà sau một khắc, chuyện tình khiến mọi người kinh ngạc đã xảy ra, Đường Phong ngồi tại chỗ không hề động đậy tùy ý cho khảm đao của đại hán bổ tới, ngay cả cương khí hộ thân cũng không hề vận chuyển.

Mắt thấy Đường Phong sắp bị một đao phân thân, bỗng nhiên một đạo kiếm quang bắn tới từ bên cạnh vào giữa thanh khảm đao của đại hán khiến nó mất chính xác chém sượt qua vai của Đường Phong.

Rầm.

Một tiếng nổ vang lên, mặt bàn trước mặt Đường Phong bị phân thành hai nửa.

- Cừu lão nhị, ngươi làm gì vậy!

Đại hán vô cùng căm tức, rõ ràng vừa rồi mình có thể một đao giết chết Đường Phong nhưng trong lúc trọng yếu lại bị người khác đánh trật, làm sao hán có thể bình tĩnh được?

Người thả ra kiếm khí chính là Cừu lão nhị, hán vừa cứu mạng Đường Phong xong nhẹ nhàng bay tới bên cạnh, thanh trường kiếm rung rung lên nói:

- Họ Sài kia, ngươi muốn cướp lấy phần công lao này sao?

- Làm sao mà ta muốn cướp?

- Câm miệng, Trảm Hồn Tông nói ai giết được người này liền có thể đạt được công pháp thượng đẳng hoặc một quyển bí tịch vô địch, nếu bọn chúng chết trên tay ngươi thì ta phải đi đâu để lĩnh phần thưởng?

- Lão tử không phải đã nói chia đều rồi sao?

Đại hán phì cười vô cùng.

Cừu lão nhị cười lạnh nói:

- Ngươi nguyện ý nhưng ta lại không muốn. Phần công lao này chỉ có thể một người đạt được, mặc kệ là ai đạt được đều không tới lượt họ Sài ngươi.

- Con mẹ ngươi!

Đại hán nổi giận mắng, đại khảm đao trên tay chém mạnh tới Cừu lão nhị, một đạo đao mang từ mũi nhọn của đao bay ra:

- Không cho đại gia sống dễ chịu thì ngươi cũng đừng mơ tưởng sống dễ chịu! Giết bọn chúng cho ta.

- Ngươi có người, ta không có người sao?

Cừu lão nhị giơ kiếm đỡ lấy đao mang, một chiêu vừa dùng xong thì vài huynh đệ ở đằng sau nhảy bổ tới.

Trong nháy mắt nhân mã hai bên lao vào chém giết lẫn nhau, đao kiếm vung lên ngập trời giống như đại chiến sinh tử giữa hai bên.

Trong lúc hỗn chiến, không ai chú ý tới hai đạo nhân ảnh xuyên qua trong đám người, mỗi một hơi thở đều có người ngã xuống, không tới thời gian mười hơi thở thì trong tràng diện chỉ còn đại hán và Cừu lão nhị đang chiến đấu với nhau.

Sự yên tĩnh quỷ dị trong quán trà khiến cho hai người đình chỉ lại động tác, bọn họ quay người lại chỉ thấy tất cả huynh đệ của mình đều đã ngã xuống trong vũng máu, mà thi thể của bọn họ cũng không nhận ra được mặt ai.

Hai người kia cười nhạt nhìn đại hán vào Cừu lão nhị, chợt vận khởi cương khí của mình.

Cảm thụ được ba động của cương khí, sắc mặt hai người đại hán và Cừu lão nhị biến sắc, trầm giọng nói:

- Linh Giai!

Bọn họ không ai nghĩ tới ở trong một quán trà nho nhỏ này lại ẩn tàng tới hai cao thủ Linh Giai, tuy rằng trong thời gian uống nước trước đây đã kiểm tra qua hai người xa lạ này nhưng vẫn không điều tra được tin tức hữu dụng gì, cho đến lúc bọn họ đại khai sát giới thì đại hán và Cừu lão nhị mới biết được mình sai rồi.

- Chạy!

Đại hán cũng tương đối quyết đoán, chuyện này không phải chính mình có thể nhúng tay vào nữa, hần nhanh chóng bỏ lại Cừu lão nhị phi thân ra ngoài.

Cừu lão nhị cũng vô cùng nghiêm túc, thấy đại hán chạy hần cũng chạy vội theo ra ngoài.

Tuy rằng bọn họ dẫn theo huynh đệ tới tìm hình bóng của Đường Phong nhưng mà cánh tay nhỏ không so được với cái đùi to của người ta, căn bản không thể đánh đồng với hai vị Linh Giai này.

Hai cao thủ Linh Giai kia chỉ cười lạnh một tiếng, thân hình tách rời nhau ra mỗi người đuổi theo một người.

- Ai!

Đường Phong thở dài, hần đã biết sẽ phát sinh chuyện gì kế tiếp.

Một lát sau, hai vị Linh Giai đã trở về, chẳng qua trên tay mỗi người đều mang theo một thi thể chết không nhắm mắt, nhẹ nhàng vứt xuống dưới chân Đường Phong, lạnh lùng chăm chú nhìn hần.

- Hà tất phải đuổi tận giết tuyệt?

Đường Phong liếc mắt nhìn hai người.

- Bọn họ đều biết khó mà chạy rồi.

- Các hạ thật thú vị, bọn chúng muốn lấy tính mệnh của người nhưng người lại bị thương cho bọn chúng, không cảm thấy có chút đáng làm ra vẻ sao?

Đường Phong lắc đầu:

- Nếu bọn chúng chết trên tay của ta thì đó là gieo gió gặt bão, nhưng lại không nên chết trên tay của các người.

- Bởi vì chim chết vì ăn! Bọn chúng dám làm việc này nên cũng phải chuẩn bị tâm lý.

Người Linh Giai đứng gần Đường Phong mở miệng nói:

- Không cần nhiều lời, mời các hạ lộ ra thực lực của mình đi, để xem hai huynh đệ chúng ta có thực lực chiến thắng người hay không.

Đường Phong cười cười.

- Xem ra tuy thế giới không ít kẻ ngu xuẩn, nhưng cũng có mấy người rất thông minh.

- Không phải nói! Các hạ có thể xông vào trong Trảm Hồn Tông, có thể giết chết được đệ tử của Liễu Như Yên, sợ rằng không chỉ có cảnh giới Thiên Giai trung phẩm như vậy.

Người nọ cười lạnh một tiếng:

- Người thực khinh thường người trong thiên hạ đều là kẻ ngu sao?

Tuy rằng hai vị Linh Giai này không biết Đường Phong dùng biện pháp nào để ẩn tàng thực lực nhưng cũng biết đối phương sẽ không giống như trong lời nói của Trảm Hồn Tông, chỉ là một Thiên Giai trung phẩm, cho dù có ám toán đi chăng nữa cũng không có khả năng giết chết được đệ tử Linh Giai của Liễu Như Yên.

- Sư huynh, mau giết hắn, không cần nhiều lời vô ích nữa.

Tên còn lại lộ vẻ không nhẫn nại được.

- Chỉ sợ các ngươi không có bản lĩnh này.

Đường Phong bóp chặt chén trà trên tay đồng thời tán đi Tá Thi Hoàn Hồn, thực lực và hình dáng của mình bại lộ trong nháy mắt.

- Sư sư sư...

Ám thanh của chén trà vỡ thành vô số mảnh vụn biến thành ám khí sắc bén bắn như mưa tới hai người.

Đột nhiên xảy ra chuyện này, hai vị cao thủ Linh Giai cũng không hề hốt hoảng chút nào, hai người hỗ trợ lẫn nhau triển khai sở học một đời cần tất cả những mảnh vụn rơi xuống đất.

- Công pháp thật quỷ dị.

Một người trong đó mở mắt nhìn diện mạo Đường Phong thay đổi, hắn thấy thực lực của Đường Phong từ Thiên Giai trung phẩm biến thành Linh Giai hạ phẩm không khỏi sợ hãi thán than một tiếng.

Chẳng qua nguyên nhân khiến cho tâm lý bất an của bọn họ lắng xuống chính là Đường Phong cũng chỉ là một Linh Giai hạ phẩm mà thôi, cả hai bọn họ đều là cảnh giới này, lấy hai đánh một chẳng lẽ còn không thắng được sao?

Ý niệm này trong đầu vừa mới chuyển tiếp thì có hơn mười thanh phi đao bắn tới trước mặt, tốc độ phi đao kia cực nhanh, hàn khí lại bức người mang theo một loại khí tức tử vong khiến người khác táng đảm kinh hồn.

Hai vị Linh Giai vừa mới chống đỡ những mảnh vỡ của chén trà nhỏ còn chưa kịp thở ra hơi thì ba ám khí tiếp theo đã bay tới. Hai người vội vàng chỉ có thể bảo vệ các nơi yếu hại đồng thời vận khởi cương khí toàn thân.

- Phốc phốc phốc...

Thanh âm truyền tới liên tiếp, cương khí trong toàn bộ quán trà đột nhiên rung chuyển bất an rồi chợt tan biến.

1272. Chương 1070: Cường Giả Chặn Đường.

Hai huynh đệ Linh Giai hạ phẩm đứng sững tại chỗ, cả hai đều có chút không thể tin tưởng cúi đầu nhìn lại trên người mình, chỉ thấy có rất nhiều những lỗ hồng to bằng ngón cái lỗ chỗ trên đó, máu tươi không được khổng chế phun ra dũng mãnh ào ào như suối.

- Tại sao... Có khả năng...

Một người trong đó thì thào không ngừng.

Cương khí hộ thân của Linh Giai hạ phẩm đối mặt với công kích của Linh Giai hạ phẩm khác cũng khá tương đương nhau, căn bản không tới mức vừa mới hiện ra liền bị đối phương phá tan.

Càng khiến cho hai người khiếp sợ chính là thanh niên bị Trảm Hồn Tông phát lệnh truy nã này thủy chung vẫn cứ ngồi ngay ngắn ở trên ghế không hề động đậy. Từ đầu đến cuối chỉ bắn ra hai đợt ám khí công kích liền có thể lấy được tính mệnh của bọn họ.

Tên Linh Giai hạ phẩm này... Có chút quỷ dị, thậm chí hắn còn không thèm xuất toàn lực.

- Bởi vì chim chết vì ăn nha!

Đường Phong lắc đầu, cầm trên tay chén trà của Chu Tiểu Điệp.

- Uống xong rồi.

Chu Tiểu Diệp nói một tiếng.

- Đi thôi.

Đường Phong đứng dậy tiên tay ném chén trà xuống mặt đất.

Cho đến khi hai người đi ra khỏi quán trà một lúc thì đột nhiên toàn bộ quán trà sập xuống ầm ầm, trong tiếng sụp đổ bụi bay tán loạn mù mịt bao phủ tất cả những tử thi bên trong.

Người chủ quán trà hai tay run run cầm một khối linh thạch hạc cấp, ngây ngốc nhìn quán trà của chính mình, rồi lại nhìn bóng dáng của Đường Phong run giọng nói.

- Mời... Khách quan... Đi thông thả!

Đường Phong không thèm cô động âm hồn của những người đó, bởi vì hắn đã biết Trảm Hồn Tông sẽ tìm tới chính mình gây phiền phức, đây là kết quả Đường Phong sớm đã biết từ đầu, dù sao đi nữa mình đã giết hai nhân vật quan trọng của họ. Chẳng qua hắn không nghĩ tới thế lực lớn thứ hai trong thiên hạ này lại trả ra một cái giá lớn như thế.

Nói như vậy, trong hàng loạt các chuyện phát sinh vừa rồi chắc chắn là để bảo vệ danh tiếng của tông môn, sẽ không lưu truyền tin tức ra ngoài, sau đó thì các cao thủ sẽ lặng lẽ tìm tới cửa.

Dù sao việc xấu trong nhà cũng không thể truyền ra! Nhưng cách làm của Trảm Hồn Tông lại nằm ngoài dự liệu của Đường Phong. Bị bọn họ hồ lộng như vậy khiến cho toàn bộ thiên hạ đều tới tìm mình gây phiền phức, điều này không thể nghi ngờ sẽ làm chậm lại hành trình của mình.

Ngoại trừ một số ít Linh Giai thượng phẩm thì Đường Phong cũng không e ngại bất kì kẻ nào. Nhưng hiện giờ phải đưa Chu Tiểu Diệp trở về Linh Mạch Chi Địa mới là điều quan trọng nhất, tất nhiên là phải cố gắng tránh phát sinh xung đột với đối phương hoặc nếu có thì phải giải quyết trong thời gian ngắn nhất.

Để tránh gặp phải phiền phức như vậy, lần này Đường Phong mang theo Chu Tiểu Diệp đi tới một nơi hẻo lánh không có bóng người để hỏi thăm. Dù sao đi nữa hai người cũng không phải làng người thường, lúc đói bụng chỉ cần chuẩn bị chút món ăn quê mùa, lúc mệt mỏi liền tùy tiện tìm một chỗ bất kỳ để nghỉ ngơi.

Về kinh ngạc trong đôi mắt Liễu Như Yên ngày càng đậm, bởi vì nàng chưa bao giờ thấy được một Linh Giai hạ phẩm nào có thể bộc phát ra tốc độ mau lẹ như vậy, loại tốc độ này đã triệt để vượt qua cảnh giới Linh Giai hạ phẩm có thể thừa nhận, thậm chí so với một ít Linh Giai thượng phẩm cũng không kém.

Đối ngược với sự kinh ngạc vô cùng của nàng là thần sắc ngưng trọng mà khiếp sợ của Đường Phong. Lần trước tại Loa Thành Cổ U Nguyệt đã từng nói qua với Đường Phong, Linh Giai thượng phẩm ở trong bốn thể lực lớn, luận về tốc độ thì Liễu Như Yên là nhanh nhất, tốc độ này cũng không chỉ nói về tốc độ tay mà còn chỉ thân pháp.

Lúc đó Đường Phong cũng không suy nghĩ nhiều, bởi vì thời gian kia Liễu Như Yên căn bản chưa dùng toàn lực, nhưng hiện giờ hai người toàn lực chống chọi với nhau mới khiến Đường Phong cảm nhận được áp lực lớn lao.

Ngay cả lúc này Liễu Như Yên vẫn như cũ không dùng hết toàn lực, thần sắc vô cùng bình thản, còn Đường Phong bộc phát ra tốc độ lớn nhất của mình trong nháy mắt, tốc độ này của hắn là cảnh giới tối cao mà hắn có thể đạt được, nhưng cũng vô cùng khó khăn để có thể giữ ổn định được nó.

Từ chỗ hai người lúc đầu đứng có một đoạn tàn ảnh kéo dài, chỉ trong nháy mắt hai người đã thoát ra ngoài trăm trượng, xung quanh đó xuất hiện một cơn gió xoáy thổi cuộn tất cả mọi thứ lên khiến cho đôi mắt của Chu Tiểu Diệp không mở được.

Tuy rằng dựa vào rèn luyện cơ thể tới mức cực hạn mới triển khai được tốc độ tạm thời có thể ngang bằng với Liễu Như Yên nhưng Đường Phong biết rõ một khi đối phương phát lực sẽ phá vỡ thế cân bằng này, nếu bị loại cao thủ tinh thông công phu trên tay tới gần người thì kết quả duy nhất chính là mình sẽ thất bại thảm hại.

Tốc ảnh thủ của Liễu Như Yên là vũ kỹ nổi danh, tất nhiên nó phải có chỗ hơn người. Từ trong trí nhớ của Diệp Lạc Hàn Đường Phong cũng biết đặc tính của tốc ảnh thủ, nếu Liễu Như Yên thực sự triển khai tốc ảnh thủ thì mình không còn đường chạy trốn, đó là thủ pháp mà ngay cả cái bóng cũng đều bắt được.

Cho nên trận chiến này tuyệt đối không thể để nàng tiếp xúc thân thể của mình mà chỉ có thể đánh từ xa.

Suy nghĩ tới lúc này, cổ tay Đường Phong lật lại xuất hiện mấy thanh phi đao. Vừa mới làm xong động tác này thì Liễu Như Yên cũng bắt đầu thiếu kiên nhẫn, nàng nghĩ rằng mình là Linh Giai thượng phẩm đứng đầu trong thiên hạ đi đối phó với một Linh Giai hạ phẩm còn không làm được dễ dàng cho nên cảm thấy thật sự có chút mất mặt.

Đường Phong đánh chết hai đồ đệ của nàng, thù này bắt cộng đái thiên cho nên Liễu Như Yên đối với Đường Phong không có chút khách khí.

Trong nháy mắt hai chân chạm xuống đất liền bật lên.

Bính.

Một âm thanh trầm muộn truyền tới, mặt đất bị nứt nẻ ra giống như mạng nhện, đồng thời lúc đó dưới chân Liễu Như Yên hiện lên một vòng bụi bặm, tốc độ toàn thân bạo tăng lên vài phần.

Tới! Đường Phong phóng ra ám khí chính là phòng bị chiêu này của đối phương. Mắt thấy nàng có động tác lập tức cũng không dám chần chờ.

Cửu tinh liên châu! Chín thanh phi đao xếp thành một đường thẳng tắp bắn thẳng tới chỗ của Liễu Như Yên.

1274. Chương 1072: Ta Không Phải Cố Ý

Liễu Như Yên nghiêng người sang một bên tránh được đám phi đao tập kích vô cùng nguy hiểm, tốc độ vừa tăng đột biến lại bị giảm dần xuống, hai người vừa mới kéo gần cự ly ngay lập tức lại khôi phục trở về mức năm trượng.

- Hừ hừ!

Trong mũi Liễu Như Yên phun ra một đoàn hơi thở âm lãnh, hiển nhiên nàng có chút cảm tức, bản lãnh phóng ám khí của đối phương quá cao, ngay cả Liễu Như Yên khinh thường loại vũ kỹ tam giáo cứu lưu cũng không thể phủ nhận được điểm này.

Xác nhận trên tay Đường Phong không còn ám khí nào nữa Liễu Như Yên lại thi triển tốc độ thân pháp nhanh hơn một chút.

Thiên y vô phòng! Sau một khắc nàng thi triển là một rừng phi châm bắn tới với khí thế phô thiên cái địa. Mỗi một cái phi châm đều nhỏ bằng sợi lông mao, mỗi một cái đều lóe lên hàn quang âm lãnh, nhìn qua là biết được chế tạo từ khoáng vật quý hiếm, mà loại phi châm này có công hiệu lớn nhất chính là phá tan cương khí.

Có thể nói những phi châm này có tính uy hiếp cao hơn nhiều so với phi đao, đừng nói tới thủ pháp và thân pháp hai người Đường Phong cùng Liễu Như Yên thi triển hiện giờ, căn bản nếu cương khí bị những phi châm này bắn trúng thì hậu quả không thể tưởng tượng được.

Những ám khí này của hắn từ đâu mà ra? Liễu Như Yên suy nghĩ cẩn thận lại, vừa rồi nàng nhìn thấy tay hắn trống không nhưng khi vung lên lại có rất nhiều phi châm bay ra, số lượng phi châm nhiều như thế ngay cả chính mình đều không thấy rõ rốt cuộc hắn lấy từ nơi nào.

Liễu Như Yên đánh ra một mảnh chưởng ảnh sáng chớp lên đánh rớt toàn bộ phi châm xuống đất.

Lại một lần nữa không có kết quả, Liễu Như Yên càng thêm cảm tức, nàng thi triển bộ tróc ảnh thủ cuối cùng, chưởng ảnh khắp bầu trời bay tới chỗ Đường Phong.

- Cự ly gần như vậy, ta xem người làm sao thi triển được ám khí!

Liễu Như Yên phảng phất vô cùng bức bối đối với Đường Phong, một mặt đánh một mặt trào phúng.

Thần sắc Đường Phong bình tĩnh, từng thanh phi đao được bắn ra liên tiếp chặn lại, thủ pháp ám khí của Đường Môn được thay phiên nhau sử dụng đánh cho Liễu Như Yên không thể phản lại kịp.

- Cự ly gần như thế, ta xem người làm sao tránh né được ám khí của ta!

Đường Phong đối chọi gay gắt.

Chu Tiểu Diệp ở bên cạnh nhìn ngây người, tuy rằng tốc độ của Đường Phong và Liễu Như Yên rất nhanh nhưng chiến trường thủy chung chỉ là một đám xoay quanh nàng, tuy rằng nàng không thấy rõ rốt cuộc đang xảy ra chuyện gì nhưng mắt thấy sự phụ của mình kháng cự được với Liễu Như Yên lâu như thế không khỏi khiếp sợ.

Trong ấn tượng của Tiểu Diệp, sự phụ của nàng chẳng qua chỉ có cảnh giới Thiên Giai thượng phẩm mà thôi, tuy rằng lợi hại nhưng không thể tới mức như thế. Không ngờ hai năm vừa qua Đường Phong đã đạt tới cảnh giới Linh Giai hạ phẩm.

- Linh tỷ tỷ, sự phụ có thể thua hay không?

Chu Tiểu Diệp khẩn trương nắm chặt hai tay lại.

- Sẽ!

Linh Khiếp Nhan thẳng thắn đáp.

- A?

Thần sắc Chu Tiểu Diệp hoảng hốt:

- Nhưng mà ta thấy hình như thực lực của hai người bọn họ ngang bằng nhau.

- Hiện giờ đúng là hai bên đang cân bằng.

Thần sắc Linh Khiếp Nhan ngưng trọng.

- Thân pháp của Phong ca ca có thể so với Liễu Như Yên nhưng mà nói về ám khí thì hắn đã đạt tới cảnh giới Tông sư, dựa vào khả năng ám khí của hắn có thể chống lại với Liễu Như Yên. Nhưng đừng quên rằng

cho tới bây giờ bọn họ cũng chưa từng vận dụng đến cương khí. Một khi dùng tới thì Liễu Như Yên sẽ chiếm ưu thế tuyệt đối!

- Vậy phải làm sao bây giờ?

Chu Tiểu Điệp không biết phải gì.

- Cuối cùng ai thắng ai thua cũng không nói trước được.

Linh Khiếp Nhan thở dài một tiếng, Đường Phong còn có con bài chưa lật, đó là thần binh Ngự Thần cùng Vô Cấp Kinh Mang Kiếm, những thứ này không có chỗ nào không phải sát khí cường đại tuyệt luân, nhưng những thứ này có thể đối phó được với Liễu Như Yên hay không thì Linh Khiếp Nhan cũng không biết.

Huống chi, Liễu Như Yên là một Linh Giai thượng phẩm, làm sao biết được nàng không có thủ đoạn khác?

- Chúng ta chuẩn bị chạy trốn cho tốt.

Linh Khiếp Nhan nói một tiếng rồi lùi về trong túi áo của Chu Tiểu Điệp. Hiện giờ thực lực của nàng và Chu Tiểu Điệp rất thấp, cho dù muốn hỗ trợ nhưng chỉ có lòng mà không có lực, chỉ có thể nỗ lực không làm cản trở tới Đường Phong, chỉ cần thoát khỏi Liễu Như Yên chạy khoảng nửa ngày là có thể tới được Linh Mạch Chi Địa.

Trong lúc hai người đang nói chuyện thì Đường Phong và Liễu Như Yên đã giao thủ với nhau mười mấy lần, mỗi lần Liễu Như Yên muốn tới gần Đường Phong đều bị bức trở về, không có công phu cận chiến căn bản không thể chiến đấu được, trong lòng nàng vô cùng căm hận, bị một Linh Giai hạ phẩm trêu chọc như thế, cho dù tính tình Liễu Như Yên tốt đến mấy cũng có chút không nhịn được.

May mà ở đây không có người ngoài, nếu có người thấy chuyện này truyền ra ngoài thì thể diện của nàng sẽ mất sạch.

Trong cơn tức giận Liễu Như Yên quát lên một tiếng, cương khí ba động hùng hồn truyền ra ngoài thân, một quả đấm đánh tới với khí thế dời non lấp biển nghiền nát toàn bộ ám khí của Đường Phong bắn tới thành bột mịn, khí thế tiếp tục hướng tới trước ngực Đường Phong mà đánh.

- Hừ, không nhịn được nữa sao?

Đường Phong hừ lạnh một tiếng cũng nhanh chóng vận khởi một thân cương khí lên, đối mặt với một chiêu này của Liễu Như Yên không nhanh không chậm nhẹ nhàng ưỡn ngực nghênh tiếp.

Về nghi hoặc hiện lên trong đôi mắt của Liễu Như Yên, tuy nàng không biết vì sao Đường Phong lại đi tìm đường chết như thế nhưng Cung đã lên dây thì phải bắn, muốn thu lại chiêu này không còn kịp nữa rồi.

Bính.

Một tiếng động vang lên, bàn tay mềm mại của Liễu Như Yên phách vào giữa ngực của Đường Phong, cương khí hung mãnh đánh vào đó lại giống như chìm vào đáy biển, căn bản không có cảm giác đánh trúng địch nhân.

Bất Phôi Giáp, nếu không có bảo bối này, đối mặt với một kích toàn lực của Linh Giai thượng phẩm Đường Phong nào dám mạo hiểm tính mạng của mình? Mặc dù Bất Phôi Giáp đã trung hòa đại bộ phận cương khí trùng kích nhưng kinh lực hùng hồn của chiêu kinh còn dư vẫn khiến cho thân thể Đường Phong chấn động, khí huyết trước ngực dâng lên cuộn cuộn.

Chân phải dẫm trên mặt đất ổn định lại thân hình của mình lui về phía sau, ánh sáng lóe lên, trên tay Đường Phong có một thanh trường kiếm thứ thần binh, trên thân kiếm lóe lên một chút ánh sáng huy hoàng.

- Vô Cấp Kinh Mang Kiếm.

Cùng với một tiếng hô gầm, thanh thứ thần kiếm bắn ra khỏi vỏ.

Kiếm ý bốc lên tận trời, cuồng phong bốn phía trở thành đao phong lạnh thấu xương cắt da cắt thịt trong nháy mắt.

Đôi mắt Liễu Như Yên mở to, tuy rằng nàng chưa bao giờ thấy qua chiêu này nhưng dù sao cũng không phải kẻ ngu si, tự nhiên biết được sự lợi hại của một kiếm này.

Bất chấp đang dây dưa với Đường Phong, Liễu Như Yên vội vàng vàng lui lại về phía sau.

Xoạt một tiếng, mũi nhọn của trường kiếm bay ra theo sát Liễu Như Yên không ngừng.

Tốc độ kiếm qua so với tốc độ lùi lại của Liễu Như Yên nhanh hơn rất nhiều, mắt thấy không thể thoát khỏi được kiếm quang kinh thiên này, dưới tình thế nguy cấp Liễu Như Yên khom người xuống đâm mạnh sang một bên đẩy mình lệch khỏi mũi kiếm.

Không hổ là một nữ tử tu luyện thành công, sự mềm dẻo của thân thể khiến Đường Phong cảm thấy thể là quá đủ rồi.

Đường Phong dự đoán nếu chính mình làm ra động tác yêu cầu độ chính xác như vậy phải xác định vùng eo vô cùng vững chắc.

Một tiếng roạt nhỏ vang lên, kiếm quang của Vô Cấp Kinh Mang Kiếm xẹt qua bộ ngực của Liễu Như Yên suýt nữa san hai tòa núi cao ngất kia thành đất bằng.

Chờ cho thân hình Liễu Như Yên đứng thẳng lên thần sắc Đường Phong không khỏi giật mình.

Một kiếm vừa rồi dĩ nhiên không giết chết được mà lại đánh rớt y phục của đối phương, vị trí trước ngực lộ ra một khoảng da thịt, còn có cái yếm hồng ở bên trong.

Cảm nhận được ánh mắt khác thường của Đường Phong, Liễu Như Yên cúi đầu nhìn xuống, thần sắc không khỏi âm lãnh, nàng nhanh chóng đưa tay lên che ngang ngực, vô cùng cảnh giác nhìn chăm chú vào Đường Phong.

- Đây chính là người tự làm, chuyện này không liên quan tới ta.

Đường Phong nhanh chóng phủi sạch trách nhiệm.

- Giết đồ nhi của ta, làm nhục danh dự của ta!

Mỗi một chữ Liễu Như Yên phun ra từ miệng đều khiến Đường Phong cảm giác vô cùng âm trầm, mỗi một chữ giống như được ngưng kết từ sát khí:

- Hôm nay ngươi chết chắc!

Lời vừa dứt thì một chùm sáng tỏa lên tới tận trời bạo phát ra từ người Liễu Như Yên mà mắt thường có thể thấy được, đó là cương khí tu luyện tới mức tận cùng được phóng ra ngoài, cột sáng thẳng tới tận trời xuyên qua mây đen khiến mây đen thành một dòng xoáy vây quanh nó.

Cảnh tượng này giống như trời đất đang run rẩy, tuy rằng Đường Phong cách Liễu Như Yên vài chục thước nhưng vẫn bị cỗ khí thế kinh khủng này khiến cho hoảng loạn, phải lùi lại mấy bước mới đứng vững được.

Lông tóc toàn thân dựng thẳng lên, cảm giác ừ tai hoa mắt kéo tới khiến đôi mắt hắn run run.

Đây là toàn bộ thực lực của Linh Giai thượng phẩm sao? Tuy rằng Liễu Như Yên không thể đại biểu cho toàn bộ Linh Giai thượng phẩm nhưng đây cũng là lần đầu tiên Đường Phong chứng kiến lực lượng cường đại như thế, từ trước tới giờ chưa được kiến thức qua một lần nào.

Tuy rằng hắn đã tranh đấu qua với Hỏa Phượng, cũng đã so chiêu qua với Thợ Đồng Tử nhưng hai người này đều không dùng toàn lực. Mà lúc này hiển nhiên do Đường Phong mạo phạm mà Liễu Như Yên, bị xúc động tới phát ra lửa giận chân chính.

Không thể chờ được, lực lượng cường đại như thế, nếu một khi nàng bộc phát ra thì chính mình căn bản không có biện pháp chống lại.

Tá Thi Hoàn Hồn! Trong nháy mắt Đường Phong liền đề thăng cảnh giới của mình tới Linh Giai thượng phẩm, chẳng qua cảnh giới Linh Giai thượng phẩm này có chút giả dối, xa xa không bằng được Liễu Như Yên mới là thực sự.

- Boong... boong..

Trong thân thể Đường Phong truyền đến hai âm thanh nhẹ, đó là lấy thân hóa cung để vận dụng tới thần binh Ngự Thần.

Không chờ cho Đường Phong phóng xuất ra công kích của Ngự Thần, Liễu Như Yên đứng tại chỗ đột nhiên tiêu thất không còn dấu vết.

Sau một khắc, Đường Phong cảm thấy hoa mắt, nguyên bản Liễu Như Yên như hoa như ngọc lúc này lại có vẻ hung thần ác sát ở ngay trước mặt mình. Bàn tay nhẹ nhàng đặt trước ngực mình, một cổ kinh khí nhu hòa truyền từ bàn tay đối phương tới.

Cổ kinh khí nhu hòa này không bị Bất Phôi Giáp phong tỏa hoàn toàn mà vẫn có một bộ phận kinh khí rất nhỏ đánh sâu vào trong thể nội của Đường Phong, cổ kinh khí nhu hòa này giống như tạc đạn bùng nổ hung mãnh ở trong cơ thể Đường Phong.

Bình.

Một tiếng nổ vang lên, toàn thân Đường Phong chấn động không nhin nổi phun ra một ngụm máu tươi bắn thẳng vào mặt của Liễu Như Yên, khiến cho hình tượng hung dữ của nàng lại càng dữ tợn.

Nhưng phẳng phất như Liễu Như Yên không cảm nhận được điều gì khác, đôi mắt của nàng thủy chung chỉ nhìn chăm chú vào Đường Phong phát ra ngọn lửa căm giận và nhục nhã. Hai bàn tay hóa thành một mảnh tàn ảnh liên tục đánh vào trên người Đường Phong không ngừng nghỉ chút nào.

- Ba ba ba ba...

Trong nháy mắt Đường Phong bị đánh hơn mười chưởng nhưng công kích của Đường Phong vẫn liên tiếp không ngắt, không hề có dấu hiệu ngừng lại.

Hai tay của Đường Phong vội vã run lên, thanh thứ thần binh trường kiếm trên tay làm bộ như muốn đâm thẳng vào đầu của Liễu Như Yên trước mặt, nhưng chiêu này của Đường Phong chỉ là giả vờ mà thôi. Hắn căn bản không hề dám tới mà chỉ vận dụng thực lực toàn thân chém ra một đạo kiếm quang.

Sư một tiếng, kiếm quang mạnh mẽ quét sạch tất cả những sự vật trong phương viên trước mặt Đường Phong không còn tí gì, ngay cả Liễu Như Yên cũng không thấy hình bóng.

Đi đâu rồi! Đường Phong biết được một chiêu kia căn bản không chém trúng nàng, trong lúc mình đang tìm kiếm tung tích đối phương thì trên đỉnh đầu lại cảm thấy lạnh toát.

Căn bản không thời gian kiểm tra, Đường Phong chỉ có thể cuống quýt giờ trường kiếm lên chỉ thẳng lên trời, hắn đứng tại chỗ như một ngọn núi tuyết sừng sững.

Ngạo Tuyết! Mai ngạo vu tuyết khu trừ tà ma.

Kiểm pháp phòng thủ cực mạnh trong Tứ Quý Kiếm Pháp. Kiếm thể vừa mới hình thành thì công kích và uy áp như thái sơn cũng vừa ập tới.

Đường Phong chỉ cảm thấy mình giống như con thuyền nhỏ đang bị lạc giữa biển khơi đầy sóng gió. Mỗi một lần công kích của Liễu Như Yên đều mạnh hơn lần trước rất nhiều khiến hắn cảm thấy như đang đỡ từng đợt sóng xô vậy, cảm giác căn bản không thể chống lại được.

Kiểm thể Ngạo Tuyết chỉ có thể kiên trì không tới thời gian ba hơi thở liền bị Liễu Như Yên phá hủy triệt để, may mắn chính là cùng lúc đó Đường Phong cũng kịp hồi khí lại thân thể búng một cái liền chạy trốn ra ngoài.

- Âm âm.

Một tiếng nổ vang lên, cả mặt đất dường như rung lên vài cái, Đường Phong nhìn lại chỉ thấy chỗ mình vừa đứng hiện giờ có một cái hố thật sâu mà thân thể nhỏ gầy của Liễu Như Yên đang chậm rãi đi từ trong hố ra ngoài giống như ác ma đi ra từ Tu La luyện ngục.

Nữ tử này thực sự vô cùng kinh khủng! Tim của Đường Phong đập nhanh liên hồi.

Vừa rồi nếu không phải có Bất Phôi Giáp hộ thân thì chỉ riêng mười chưởng liên tiếp kia đã có thể kết liễu mấy cái mệnh của mình! Linh Giai thượng phẩm lại kinh khủng như thế sao?

1275. Chương 1073: Tỷ Tỷ Coi Trọng Người.

Hay là nữ nhân khi phần nộ đều sẽ kinh khủng như vậy.

- Người không chạy thoát được đâu.

Liễu Như Yên bước một bước tới gần Đường Phong, thanh âm trong miệng phun ra băng lãnh.

- Vậy thì cũng không thể buông tay chịu chết!

Đường Phong lau máu tươi trên khóe miệng, tâm tình chậm rãi bình tĩnh lại, hiện giờ đáng dấp hấn nhìn qua vô cùng thảm liệt, nhưng Đường Phong tự biết mình thực chất cũng không bị nhiều nội thương.

Vô Cấp Kinh Mang Kiếm không thể chém trúng được nữ tử này, lẽ nào chỉ có thể vận dụng tới thần binh Ngự Thần? Nhìn Liễu Như Yên đang chậm rãi tới gần, trong lòng Đường Phong liền có một quyết định.

Nếu thần binh Ngự Thần đều không thể uy hiếp tới nàng ta thì Đường Phong cảm thấy chính mình chỉ có thể chạy trốn đi. Đương nhiên trước tiên phải có đủ sức chạy thoát khỏi tay nữ nhân này.

Nhưng tốc độ của nàng vô cùng nhanh, Đường Phong thực sự không có lòng tin với chính mình.

Trong lúc chờ nàng tới gần để phát ra một chiêu cuối cùng thì đột nhiên có một thanh kiếm lớn lóe ra quang mang đánh xuống từ trên trời cắm thẳng chính giữa hai người Đường Phong cùng Liễu Như Yên. Chuôi kiếm lớn này xuất hiện khiến cho Liễu Như Yên cũng dừng lại bước tiến.

Thấy chuôi cự kiếm này thuần túy do cương khí ngưng kết mà thành, Đường Phong liền biết ai đã tới.

Quả nhiên, vị Cổ gia chủ trăm tuổi vẫn tinh quái từ trên trời hạ xuống, vừa mới rơi xuống ngay bên cạnh cự kiếm liền nhìn Đường Phong rồi lại nhìn Liễu Như Yên một chút rồi ngạc nhiên nói:

- Vì sao lại đánh thành như vậy?

- Cổ U Nguyệt!

Liễu Như Yên lạnh lùng nhìn nàng.

Cổ U Nguyệt thâm ý sâu sắc nhìn trước ngực Liễu Như Yên hé miệng cười nói:

- Cái yếm của Liễu muội muội không tòi a.

Nói thật là linh tinh, nghe được nàng nói vậy trong lòng Đường Phong thâm hô hồng bét, vẻ cười của Liễu Như Yên lại càng âm trầm giống như sắp bùng nổ.

- Người muốn đánh nhau thật à?

Đột nhiên Liễu Như Yên lạnh lùng nói một câu với Cổ gia chủ.

- Liễu muội muội nói đi đâu vậy, chúng ta đều là người có danh dự và úy tín, ngẩng đầu lên đều không có ai hơn mình, vậy thì đánh nhau làm gì? Tỷ là thực tâm tán thưởng người mà.

Cổ U Nguyệt một tay đỡ cự kiếm, cười gian xảo giống như hồ ly.

- Vậy người tới đây làm cái gì?

Vấn đề này không chỉ có Liễu Như Yên muốn hỏi mà ngay cả Đường Phong cũng nghi hoặc không giải thích được. Liễu Như Yên tìm tới chính mình là chuyện tình đương nhiên. Dù sao mình cũng đã giết hai đệ tử của nàng nhưng còn Cổ U Nguyệt tại sao lại tới? Nàng thân là gia chủ Cổ gia, tất nhiên không phải giống như người thường đi xem trọng bí tịch võ điển của Trảm Hồn Tông.

Đối đám người của thế lực lớn này Đường Phong cũng có chút lý giải nhất định, cả đám này đều đã thành tinh, nếu không có chuyện tình tốt thì tuyệt đối bọn họ sẽ không đi làm.

- Ta đến bảo vệ tiểu tử kia.

Về mặt Cổ U Nguyệt chăm chú nói.

- Vậy thì người muốn đánh nhau sao!

Liều Như Yên hừ lạnh một tiếng.

- Tại sao?

Đường Phong nhú mày hỏi, lần trước ở Loa Thành tuy rằng mình và Cổ U Nguyệt có gặp nhau qua một lần nhưng Đường Phong cũng không cho rằng nàng có thể vì mình mà đắc tội với Trảm Hồn Tông.

- Tỷ tỷ coi trọng người rồi!

Cổ U Nguyệt cười lảng lơ về phía Đường Phong, khoe miệng Đường Phong co giật liên tục, lý do này quả thật vô nghĩa, hẳn tự nhiên biết rằng nàng đang nói láo, rốt cuộc là nguyên nhân gì khiến nàng đứng tại nơi đây?

- Tiền bối...

Đường Phong vừa định hỏi rõ ràng liên bị Cổ U Nguyệt trừng mắt, nhãn thần hung ác hiện lên quang mang dày đặc

- Tiền bối cái gì mà tiền bối, chỉ khiến người ta bảo ta già.

Đường Phong vươn một ngón tay gãi gãi sau gáy sửa lời lại:

- Cổ gia chủ, có thể nói cho ta biết rốt cuộc là vì sao không?

Cổ U Nguyệt bĩu môi:

- Vì sao? Lão nương chạy tới cứu người, người còn muốn hỏi tường tận?

Đường Phong cười khổ nói:

- Chỉ là ta không có thói quen thiếu nhân tình của người khác, nhất là nhân tình cứu mạng.

Trời mới biết rốt cuộc vị Cổ gia chủ này muốn làm gì, vạn nhất sau này nàng lấy cớ muốn mình làm cho nàng ta một ít chuyện tình thì lúc đó chính mình sẽ cự tuyệt hay hỗ trợ đây? Tuy rằng nghĩ như thế sẽ có chút tâm tiểu nhân đo lòng quân tử nhưng Đường Phong vẫn không thể không cẩn thận.

- Người thật đúng là quá cảnh giác.

Cổ U Nguyệt du dương một tiếng, sắc mặt không khỏi nghiêm lại:

- Không phải ta bán nhân tình cho người mà là ta bán nhân tình cho Thiên Cốc, cuối cùng chuyện này đã được giải thích thoả đáng chưa?

- Cổ gia chủ cho rằng ta cùng Thiên Cốc có quan hệ gì sao?

Đường Phong nhướn mày hỏi lại.

Nghe được hai chữ Thiên Cốc, thần sắc Liều Như Yên cũng không khỏi nghiêm túc, cường đại như Trảm Hồn Tông đối mặt với thế lực thần bí nhất này cũng không thể phớt lờ.

- Có lẽ Cổ gia chủ đã hiểu lầm rồi, đúng là ta nhận biết được Phúc Đồng Tử nhưng đối với người trong Thiên Cốc cũng không có giao tình.

Đường Phong chỉ cần hơi chút suy nghĩ cẩn thận liền đoán ra, lần trước Cổ U Nguyệt đi giải vây tại Loa Thành chỉ sợ cũng muốn có quan hệ tốt với Thiên Cốc, mà hiện giờ mục đích của nàng cũng tương tự như vậy.

Cũng không phải do chính mình có mặt mũi lớn mà do Thiên Cốc có đủ thực lực để uy hiếp tới bất kỳ thế lực nào khiến cho Cổ U Nguyệt muốn giao hảo.

Nghe xong lời của Đường Phong, Cổ U Nguyệt mỉm cười nói:

- Tiểu tử ngốc, người nghĩ rằng mình với mấy người đồng tử trong Thiên Cốc không có liên quan với nhau sao? Chỉ ít ta sống bao nhiêu năm qua như vậy vẫn chưa từng thấy có người nào có thể cầm đồ vật của Thiên Cốc mà vẫn còn toàn mạng. Phúc Đồng Tử đã coi trọng người như thế hẳn là có đạo lý của hắn, mặc

kẻ hản muốn làm gì thì tình mệnh của người cũng không được phép mất đi, ta tới chỗ này cứu người, hản phải cảm tạ ta.

Lời này nói trắng phớ ra căn bản không có chút giả tạo quanh co lòng vòng, nghe được những lời này Đường Phong cảm thấy bội phục Cổ gia chủ không ngừng, có đôi khi nữ nhân vô cùng khó chơi nhưng cũng có lúc nữ nhân dễ tiếp xúc so với nam nhân hơn, những lời này quả nhiên không sai.

- Thiên Cốc thì sao?

Liễu Như Yên hừ lạnh một tiếng lại nói:

- Cho dù mấy đồng tử của Thiên Cốc ở đây cũng đừng mơ tưởng bảo trụ được tính mệnh người này!

Cổ U Nguyệt cười khúc khích nói:

- Lời này của người nói trước mặt tỷ tỷ làm gì, đi mà nói trước mặt bọn họ mới có ý tứ.

1276. Chương 1074: Chuột Chạy Qua Đường

- Cổ U Nguyệt người cút ngay lập tức, hôm nay ta bắt buộc phải giết người.

Hiển nhiên Liễu Như Yên bị Đường Phong mạo phạm vô cùng tức giận, nàng cũng là người đã trưởng thành nhưng chưa bao giờ cảm nhận qua nỗi nhục nhã như thế, không chỉ y phục bị chém nát mà còn bị người ta nhìn thấy nội y bên trong, nếu không giết Đường Phong thì làm sao sau này nàng có thể đi gặp người khác được?

- Tỷ tỷ đã nói rõ ràng, nếu người còn muốn giết hản thì trước tiên phải qua được một cửa này của ta.

Cổ U Nguyệt cười lạnh một tiếng rút thanh cự kiếm đang cắm dưới đất lên, thanh cự kiếm hùng dũng oai vệ thuần túy do cương khí ngưng tụ đặt trên vai nàng nhìn qua có cảm giác vô cùng cường liệt.

- Người không ly khai?

Tuy rằng lửa giận của Liễu Như Yên ngút lên tận trời nhưng cũng không hề vội vã hạ thủ mà chỉ nói một lần cuối cùng.

Cổ U Nguyệt nhếch cái cằm trơn tuột của mình lên khiêu khích nhìn Liễu Như Yên.

- Được, người không tránh thì ngay cả người ta cũng giết!

Liễu Như Yên vừa dứt lời thì thân hình giống như thiểm điện bay vọt tới, tróc ảnh thủ được triển khai, chưởng ảnh ngập trời đánh tới Cổ U Nguyệt.

Cổ U Nguyệt để cự kiếm hoành ngang trước ngực, quang mang êm dịu như làn gió thổi nhẹ bắn ra ngoài xẹt tới chặt đứt vài sợi tóc đen của Liễu Như Yên.

Hai nữ nhân cực mạnh trong bốn thế lực lớn đang liều chết chiến đấu, Đường Phong thấy vậy liền thất thần.

Nữ nhân đánh nhau có đôi khi với với nam nhân còn kinh khủng hơn nhiều, nhất là nữ nhân có thực lực. Cả hai vị này đều là những người đứng đầu trong đám Linh Giai thượng phẩm, trong lúc toàn bộ thực lực triển khai, cương khí bắn ra cùng với thân ảnh dịch chuyển liên tục khiến cho trời đất mù mịt.

Sững sờ một lúc Đường Phong mới nhớ tới việc chính của mình.

Hiện giờ Liễu Như Yên bị Cổ U Nguyệt kiếm chế thì mình vừa lúc có thể chạy trốn. hản vội vã đi tới bên cạnh Chu Tiểu Diệp kéo lấy tay nàng đi, trước khi đi còn hướng tới Cổ U Nguyệt hô to:

- Đa tạ Cổ gia chủ, xin cáo từ!

- Đùng chạy bên kia!

Ánh mắt Cổ U Nguyệt thấy Đường Phong đang muốn chạy về phía cửa vào Linh Mạch Chi Địa vội vàng mở miệng nhắc nhở.

- Tại sao vậy?

Đường Phong hồ nghi không giải thích được.

- Người chạy bên kia chính là chui đầu vào chỗ chết, người của Tư Đồ thế gia và Chiến gia đang chờ người ở đó.

- Bọn họ chờ ta làm gì?

Đường Phong vô cùng uất ức.

- Ta cũng không trêu chọc tới bọn chúng.

- Câm miệng!

Một mặt Cổ U Nguyệt đỡ đòn của Liễu Như Yên một mặt cười lạnh nói:

- Cũng tại người thừa cơ lấy một số đồ vật trên người hai tên đồ đệ kia.

- Hư Thiên Lệnh?

Đường Phong ngăn người ra.

Nếu nói bởi vì lấy thứ gì đó trên người Diệp Lạc Hàn và Hạ Tử để cho người của bốn thế lực lớn vây bắt thì ngoại trừ Hư Thiên Lệnh không còn cái khác.

- Hả, người biết tên của thứ này.

Cổ U Nguyệt có chút giật mình, một mặt vừa nhanh chóng đỡ một chiêu của Liễu Như Yên một mặt hướng nàng nói:

- Liễu muội muội hạ thủ ác độc quá. Nếu tỷ bị trúng chiêu đó thì chẳng phải khuôn mặt của tỷ sẽ không dám đi gặp người khác nữa sao.

Đường Phong nhìn về phương hướng của Linh Mạch Chi Địa không khỏi nhủ chặt lại lông mày. Nếu Liễu Như Yên có thể đoán được hành tung của chính mình thì người khác tự nhiên cũng có thể đoán được. Chỉ là vì sao bọn họ lại biết được chính mình cầm Hư Thiên Lệnh trong tay?

Xem ra trong Trảm Hồn Tông có người truyền tin tức ra ngoài a.

Thực lực của Tư Đồ thế gia thế nào Đường Phong còn có thể đoán được đại khái nhưng mà đối với Chiến gia kia Đường Phong lại không biết tí gì. Bởi vì thực lực của Chiến gia như thế nào ngay cả ba thế lực còn lại trong bốn thế lực lớn cũng không rõ ràng lắm.

Cổ U Nguyệt đã nhắc nhở như thế, chắc chắn đi tới địa phương kia sẽ vô cùng nguy hiểm, nếu cứ tiến tới thì sợ rằng sẽ tự tìm đường chết.

Bởi vì nguyên do là hai khối lệnh bài dĩ nhiên lại dính dáng tới người của bốn thế lực lớn, thứ này quan trọng như vậy sao? Không phải nói lúc Hư Thiên Điện mở ra thì bất kỳ kẻ nào cũng có thể đi vào sao? Vậy thì tám lệnh bài này dùng để làm gì?

Điều duy nhất khiến cho Đường Phong cảm thấy may mắn chính là bọn họ chỉ cho rằng mình có hai khối lệnh bài trên tay chứ không hề biết rằng kỳ thực mình có tới năm khối!

Xem ra tình huống hiện giờ không thể trở về Linh Mạch Chi Địa được, nếu mình chỉ có một người thì Đường Phong còn tự tin xông qua nhưng mang theo Chu Tiểu Diệp thì hẳn không có nắm chắc. Dưới tình hình cao thủ như mây đang rình rập muốn chiếu cố nàng chu toàn là điều không thể.

- Tạ ơn Cổ gia chủ đã cho biết.

Đường Phong suy nghĩ trong chốc lát liền kéo Chu Tiểu Diệp tới một phương hướng khác chạy đi.

Thấy thân ảnh Đường Phong dần dần biến mất Cổ U Nguyệt mới không khỏi thở dài một hơi:

- Thật là kỳ quái, tại sao Phúc Đồng Tử muốn bức hấn trở về làm gì? Ai, mặc kệ thôi, tiểu đồng tử này cả ngày lén lút. Dù sao đi nữa Cổ gia ta cũng có được hai trận pháp làm thù lao, xuất ra một chút lực cũng là thích đáng.

Trong lúc đang nghĩ ngợi, Liễu Như Yên chiến đấu triền miên với nàng thấy Đường Phong ly khai không khỏi giận dữ nói:

- Lão bất tử mau rút ngay!

Cổ U Nguyệt cũng giận dữ hét lên:

- Người tưởng mình vẫn còn trẻ tuổi sao. Dĩ nhiên còn mặc một cái yếm hồng như vậy, còn không sợ bị mất mặt!

Hai câu nói vang lên ầm ĩ, chiêu thức hai người phát ra càng hung mãnh, nguyên bản lúc đầu còn cố kỵ chút thân phận và thực lực của nhau nhưng hiện giờ nghiêng nhiên tới thời khắc chiến đấu sinh tử.

Đường Phong mang theo Chu Tiểu Diệp chạy nửa ngày, lúc này mới tới một vùng đất hoang vu dừng chân lại nghỉ ngơi.

Lúc này đánh với Liễu Như Yên một trận khiến hắn cực kỳ thê thảm. Chu Tiểu Diệp ở bên cạnh tự trách nói:

- Đều do ta, nếu không phải sự phụ tới cứu ta thì cũng sẽ không xảy ra việc này.

Đường Phong ngồi phệt xuống đất, tựa vào một cây đại thụ đểche nắng lúc đầu nói:

- Không, cuối cùng ta vẫn cảm giác việc này có chút là lạ.

- Ta cũng cảm thấy thế.

Linh Khiếp Nhan đi ra ngoài.

- Cổ U Nguyệt kia không có lý do sẽ không chạy tới cứu người. Lần trước nàng nói chuyện vui vẻ với Phúc Đồng Tử, giao tình của hai người đó chắc chắn không nhỏ. Làm sao vì cứu người mà đi đắc tội với Trảm Hồn Tông? Cổ gia của nàng còn bài danh không bằng Trảm Hồn Tông, hơn nữa Tư Đồ thế gia và Chiến gia muốn có Hư Thiên Lệnh, lẽ nào Cổ U Nguyệt nàng lại không muốn?

- Tuy rằng không biết rốt cuộc nàng đang muốn làm gì nhưng có thể nhìn ra nàng đối với người cũng không hề có ác ý.

Đường Phong thở dài một tiếng, nếu không phải bởi vì như thế thì hắn cũng sẽ không tin lời nói của Cổ U Nguyệt. Ít nhất ở trên đường tiến vào Linh Mạch Chi Địa sẽ có người chặn đường.

kh * n ờiHiện giờ chúng ta làm sao= han t rằm

- Giết ba mươi lăm người của Huyền Âm Tông ta, lão phu cùng người có thù không đội trời chung.

Lão giả tóc trắng tức sùi bọt mép.

- Thiết Y môn của ta phải băm thây người thành vạn mảnh!

Có một người rống theo phụ họa.

- Ma đầu, mau nạp mệnh!

Lại có người lòng đầy căm phẫn hô lên.

Đường Phong quay đầu liếc mắt nhìn một lượt. Hắn thấy xung quanh có khoảng sáu bảy mươi người, tuy rằng đại đa số những người này thực lực đều vô cùng thấp kém nhưng số lượng thì không hề ít.

Cái gì mà Huyền Âm Tông, cái gì mà Thiết Y Môn, Đường Phong căn bản còn chưa từng nghe qua. Nhưng mà không thể phủ nhận rằng trong số những người này có những người nhìn mình với ánh mắt huyết hải thâm cừu vô cùng bi phẫn. Có lẽ là người của những thế lực trong lần đại chiến vài tháng trước kia, hơn nữa đều là những thế lực bị tổn thất thảm trọng.

Nhưng mà lại càng nhiều người nhìn mình với ánh mắt tham lam hơn.

Lão giả áo trắng nhìn chăm chú vào Đường Phong, hai tay chắp sau lưng hỏi:

- Ma đầu, người bó tay chịu trời hay là để lão phu động thủ?

- Có gì khác nhau sao?

- Nếu bó tay chịu trời thì lão phu còn có khả năng lưu lại cho người toàn bộ thi thể nhưng nếu để cho lão phu động thủ thì sẽ không có chuyện tốt như thế.

- Ha ha.

Đường Phong chậm rãi lắc đầu:

- Lão tiên sinh cho rằng chỉ bằng vào những người này thì có thể lấy được tính mạng Đường mỗ hay sao?

Lão giả tóc trắng nói:

- Ta biết thực lực của người mạnh nhưng thù của tông môn thì phải báo, hôm nay cho dù lão phu có chết trận thì cũng không thể dễ dàng tha thứ cho người tiếp tục hung hăng ngang ngược.

- Lão tiên sinh đại nhân đại nghĩa, vẫn bối bối phục!

Đường Phong quét mắt nhìn bốn phía, trường kiếm trên tay thẳng tắp quét thành một vòng kiếm ý, lạnh lùng nói.

1278. Chương 1076: Khắp Nơi Đuổi Giết

- Ta không biết những người ở đây thực sự có bao nhiêu người có thù oán với Đường mỗ, cũng không biết có bao nhiêu người là vì giải thưởng của Trảm Hồn Tông và Hư Thiên Lệnh. Nhưng mà Đường mỗ sẽ không đứng ở lập trường của các người mà suy nghĩ dùm. Các người muốn tìm ta gây phiền phức thì Đường mỗ cũng sẽ không khách khí cùng các người, ai muốn chết cứ việc xông lên!

- Được!

Lão giả tóc trắng trầm giọng quát.

- Vậy thì để cho lão phu liềm cái mạng già này tới trước.

Lão giả tóc trắng tu luyện quyền thuật, trên đôi tay của hắn có một bộ quyền sáo được chế tạo đặc biệt, cương khí lưu chuyển xung quanh, quang mang lóe lên dày đặc từ những kẽ hở của quyền sáo.

Lão thực sự có cừu oán với Đường Phong cho nên vừa lên liền dùng toàn lực, nắm đấm hung mãnh mang theo uy lực xé rách không gian oanh thẳng tới người Đường Phong với khí thế tuyệt luân. Lão giả này chẳng

qua chỉ có cảnh giới Linh Giai hạ phẩm, nhìn qua trung khí mười phần, càng già càng dẻo dai nhưng đến khi động thủ lại căn bản không giống như người tuổi trẻ luôn luôn hung mãnh.

Ít nhất nắm đấm của lão nhìn qua cương liệt vô cùng nhưng vẫn để lại chút chuẩn bị phía sau. Người già vốn thành tinh, luôn luôn để lại cho mình đường lui là một loại phản ứng tự nhiên.

Nhưng đường sinh cơ chuẩn bị đằng sau lại trở thành kẻ hở trímạng trước mặt Đường Phong.

Đối mặt với quả đấm hung mãnh đánh tới này Đường Phong ngay cả động cũng không thêm động, hấn nhắc trường kiếm trên tay chém tới lão giả mang theo một cỗ khí phách.

Chiêu thức của hai người còn chưa kết thúc thì về chân chữ hiện lên trong mắt lão giả, hấn không biết nên liều mạng lưỡng bại câu thương với Đường Phong trước hay là bảo vệ tính mạng mình trước.

Chính vào giờ phút chần chờ này khiến cuộc chiến nảy sinh biến hóa.

Trường kiếm và quyền sáo của hai người va vào nhau, thanh kiếm sắc bén chém vỡ tan bộ quyền sáo sánh ngang với thiên binh đồng thời khiến cho một đoạn xương trắng lòi ra từ tay của lão giả.

Lão giả tóc trắng đau nhức kêu to một tiếng, lúc này hấn muốn thu quyền lại không còn kịp nữa, Đường Phong giống như một cơn gió phiêu nhẹ tới mạnh mẽ đánh liền mấy chưởng vào phía trên đan điền của lão sau đó tung ra một cước đá văng đối phương bay ra ngoài.

- Sở lão gia tử!

Lập tức có người bay ra đón lấy lão giả áo trắng vào trong ngực, lần giao phong vừa rồi khiến cho tất cả mọi người đều hoảng sợ.

Lão gia tử có cảnh giới Linh Giai hạ phẩm dĩ nhiên đối mặt với một người cùng cấp lại bị ma đầu này đánh bị thương nặng như vậy, đầu quyền của lão lại bị kiếm của đối phương đâm rách ra lộ đầu khớp xương trắng hếu, máu loãng chảy ra không ngừng, không chỉ có vậy, một thân cương khí của lão giả lộ vẻ gián đoạn, không hề ổn định.

Tuy rằng lão gia tử sẽ không chết nhưng sau này cũng đừng nghĩ tới chuyện vận dụng cương khí một lần nào nữa. Trong lòng tất cả mọi người đều hiểu rõ điều này, chính bởi vì thế cho nên khi mọi người nhìn về Đường Phong thì thần sắc ai nấy trở nên vô cùng phiền muộn.

Ma đầu này không phải cũng chỉ có cảnh giới Linh Giai hạ phẩm thôi sao? Vì sao chỉ trong một chiêu đầu tiên đã phế được lão gia tử cũng có cảnh giới Linh Giai hạ phẩm?

- Ai còn muốn tới!

Đường Phong chắn ở trước mặt Chu Tiểu Diệp rất có khí phách một đấng kiêu hùng, một thân sát khí và kiếm ý sắc bén lưu chuyển quanh thân, nhìn qua có chút giống như một pho tượng sát thần đang đứng sừng sững.

- Hai tay không địch... Nổi bốn tay!

Cho dù đang bị thương nặng lão gia tử cũng cố gắng nghẹn ra được vài lời, hấn là người đầu tiên đi khiêu chiến với Đường Phong chính là nhớ tới tác dụng của người đi đầu.

Mặc dù ma đầu này vô cùng lợi hại nhưng nhiều người vậy công như thế chẳng lẽ còn không đối phó được với hấn sao?

Cũng không biết do tác dụng của lời nói lão gia tử hay là cái giá trên đầu Đường Phong và Hư Thiên Lệnh trong lòng hấn mê hoặc mà khí lão gia tử nói xong liền có người cao giọng hô:

- Mọi người cùng tiến lên, hôm nay phải diệt trừ được hấn!

Nhiều người lực lượng lớn, nhiều người càng tăng thêm lòng can đảm, cho nên mặc dù Đường Phong vừa mới dùng thế đánh sấm sét phế đi lão giả tóc trắng nhưng vẫn như cũ không tạo được hiệu quả uy hiếp. Trong lúc tiếng kêu gọi đầu hàng vang lên thíc hơn mười người từ bốn phương tám hướng thi triển sở học của bản thân đánh tới Đường Phong.

Vị trí của Đường Phong hiện giờ trở thành trung tâm giết chóc trong nháy mắt, tất cả những chiêu thức sắc bén đều đánh quাড়. Trong nhất thời Đường Phong cảm thấy giống như trời đang sập xuống, loại uy áp chồng chất này khiến cho hắn không ngừng thở dốc, sát khí của hơn mười người hội tụ lại ngay cả Đường Phong cũng cảm thấy có chút không thể chống đối.

- A!

Đường Phong giận dữ quát to một tiếng, hai chân dậm mạnh xuống mặt đất, thân hình mạnh mẽ xoay một vòng, cùng với động tác này trường kiếm trên tay cũng thuận lợi đột phá khí thế của hơn mười người hội tụ.

Trên trường kiếm lóe lên một mảnh màu xanh vàng rực rỡ mà lại có quang mang đỏ rực, mắt phải của Đường Phong có một ngọn lửa thiêu đốt hừng hực lên.

Lực lượng cương tâm của duệ kim lực và hỏa hệ đồng thời được vận dụng và phối hợp lẫn nhau, chuôi trường kiếm thứ thần binh trên tay Đường Phong còn chưa phát ra kiếm chiêu thì kiếm ý đã khiến đám người xung quanh khiếp đảm.

Xoẹt!

Trường kiếm thứ thần binh thiêu đốt lên, nhiệt độ trong hang động cùng vì thế mà tăng lên không ngừng.

- Thiên Hỏa Liệu Nguyên!

Đây là kiếm pháp Hạ kiếm trong Tứ Quý Kiếm Pháp, Đường Phong ngại cương khí của bản thân có hạn cho nên bình thường căn bản không thi triển ra Tứ Quý Kiếm Pháp, nhưng mà một khi vận dụng tới lực lượng cương tâm hỏa hệ thì có thể dễ dàng sử dụng Hạ kiếm.

- Rống!

Một đạo hỏa long từ mũi kiếm bay vút ra rít gào, đáng người chấp chờn bay về đám người phía trước.

Đám người chính diện Đường Phong nhất thời đều mất hết can đảm, cảm thụ được sức nóng và kiếm ý sắc bén kia ai nấy đều vội vã vận chuyển cương khí hộ thân để bảo vệ an toàn cho chính mình.

Nhưng mà hiện giờ ở cự ly gần thế này, Đường Phong lại toàn lực xuất chiêu làm sao bọn họ có thể ngăn được? Đại đa số những người này chỉ là Thiên Giai, chỉ có một số ít trong đó là Linh Giai hạ phẩm.

Hỏa long to như vậy cuốn tất cả những người có cảnh giới Thiên Giai trên trời cao, sau một hồi la hét thảm thiết, cả người bọn họ đều như bị đá bị nung đỏ rơi liên tiếp từ trên bầu trời xuống, còn chưa kịp rơi xuống mặt đất đã mất đi sinh cơ.

Chỉ có mấy người Linh Giai hạ phẩm kia dưới một chiêu này có thể may mắn bảo trụ được tính mệnh, nhưng dù vậy dáng dấp của bọn họ cũng vô cùng thảm, y phục và tóc tai đều bị thiêu cháy, vết bỏng trên người nổi lên không ít, nếu không phải có cương khí hộ thân thì hiện giờ bọn họ và đám Thiên Giai kia cũng không khác nhau là bao.

Một kiếm, sáu người chết ba người bị thương nặng! Khu vực trước mắt Đường Phong lập tức được thoáng đãng.

- Sưu sưu sưu!

Trong lúc mấy Linh Giai kia muốn dập tắt lửa còn dính trên người thì Chu Tiểu Điệp hực ơ.

Nằm ở trên lưng Đường Phong, Chu Tiểu Diệp cắn chặt môi vận chuyển công pháp khôi phục cương khí để giảm bớt áp lực dồn lên người Đường Phong.

Nhưng mặc dù khôi phục được một ít cương khí cũng không đủ để Chu Tiểu Diệp chống đỡ được trong một thời gian quá dài, sau nửa ngày nàng lại phải để Đường Phong cõng trên lưng.

- Sư phụ.

Chu Tiểu Diệp giống như mèo cọ cọ sau lưng Đường Phong, nhìn mồ hôi trên trán chảy xuống cùng vẻ mặt chăm chú của hắn trong lòng cảm động muốn chết, nàng biết nếu không phải do mình thì Đường Phong cần bản không có khả năng rơi vào cục diện gian khổ thể này.

- Để ta xuống đi.

- Còn khí lực sao?

Đường Phong cũng không quay đầu trở lại, hắn cảm nhận một chút tình huống liền chạy về hướng bên trái, mười dặm phía trước có không ít người đang tiếp cận chính mình, nếu cứ như vậy mà tiến lên sẽ không thể nào tránh né được một hồi ác chiến.

- Vâng.

Chu Tiểu Diệp gật đầu.

Đường Phong đưa tay ôm ngang eo nàng, để nàng nhẹ nhàng ở bên cạnh thân thể mình, bàn tay nắm lấy thắt lưng của nàng, bước chân căn bản không ngừng bước tiếp, thân hình nhoài một cái đã đi xa hơn mười trượng.

Chu Tiểu Diệp tùy ý để Đường Phong xách đi, thân thể nhip nhàng lên xuống theo tiết tấu vận dụng cương khí của hắn, nàng lén lút quan sát Đường Phong một chút bất ngờ phát hiện trên khuôn mặt kiên nghị của sư phụ trẻ tuổi có một loại cảm giác khiến người ta nhìn vào rất tự nhiên.

- Nhìn cái gì?

Đường Phong liếc mắt quan sát nàng một chút, có chút kỳ quái hỏi thăm.

- Sư phụ thật đẹp trai.

Chu Tiểu Diệp có chút vẻ mặt hoa si.

Đường Phong bĩu môi, làm sao hắn biết được tâm tình hiện giờ của Chu Tiểu Diệp, mỗi một thiếu nữ bị cảm động rất đơn giản mà lúc trước chính mình nghìn dặm xa xôi chạy tới đây tìm nàng, lại vì tiểu nha đầu này đắc tội với nhiều thế lực như thế, lấy tuổi tác nha đầu này có thể nói là thiếu nữ mộng mơ hoàng tử bạch mã, làm sao có chút nào thờ ơ.

Chỉ là biết thì biết vậy, Đường Phong lại rõ ràng hơn loại cảm động mà sùng bài này chỉ là nhất thời, chờ qua đi một ngày một đêm thì nhiệt huyết trong đầu tiểu nha đầu sẽ hạ xuống, lúc đó nàng sẽ biết mình ấu trĩ tới cỡ nào.

- Nếu như lúc này có thể trở về...

Hàm răng Chu Tiểu Diệp cắn chặt nhẹ giọng nói:

- Sư phụ người cưới ta đi nhé.

Đường Phong suýt chút nữa rơi từ trên không xuống.

- Thối lắm!

Đường Phong hung hăng trừng mắt nhìn nàng.

- Làm sao vậy.

Chu Tiểu Diệp quệt miệng nói:

- Dù sao đi nữa người đã có ba vị sư mẫu rồi, lại còn có cả Thi Thi nữa, thêm một mình ta thì có quan hệ gì đâu? Ta cũng không hề tranh đoạt với các nàng cái gì.

- Vì sao người lại nói về việc này, người còn nhỏ như vậy ...

Đường Phong dở khóc dở cười.

- Đâu có nhỏ nữa, ta đã mười tám tuổi rồi, vậy có được hay không, người nói ta không nhỏ đi.

Chu Tiểu Diệp vừa nói một mặt vừa dùng sức giặt áo Đường Phong.

- Da mặt thật dày!

Linh Khiếp Nhan thực sự chịu không nổi phải lên tiếng.

- Linh tỷ tỷ, tỷ cũng nói ta.

Chu Tiểu Diệp bưng mặt chực khóc:

- Ta mặc kệ, lúc trở về ta sẽ nói cho ba vị sư mẫu.

- Người dám nói việc này ta sẽ đánh nát cái mông của người.

Đường Phong nói một câu giặt gân.

Thỏ còn không ăn mà cỏ non lại vội, nếu để cho Chu Tiểu Diệp nói ra những lời này không chừng các tỷ muội lại nghĩ xấu về chính mình. Vừa nghĩ tới nữ nhân của mình Đường Phong lại cảm thấy chột dạ, Chu Tiểu Diệp đâu chỉ có ba vị sư mẫu thôi, Thi Thi cũng thế, Lại tỷ dù thế nào cũng không thể bỏ qua.

Còn có Chung Lộ, nếu chuyện tình về nữ nhân phóng đảng này để cho các nàng biết được chắc chắn sẽ bị cằn nhằn không thôi. Còn có Tiêu Thiên Tuyết, trước kia nàng là Dung thiếu nữ nhưng hiện giờ đã là nữ nhân của mình. Nhớ tới những người này Đường Phong không khỏi cảm thấy càng ngày càng loạn.

Mà hiện giờ bản thân mình là có quan hệ không minh bạch với đồ đệ của chính mình, chuyện này còn không khiến người khác đâm xiên sau lưng sao?

Hơn nữa nói về việc này cũng không phải lúc, hiện giờ chính mình cùng Chu Tiểu Diệp đang bị người khác truy đuổi vạy dậm tới đây.

Chạy liên tục suốt ba ngày ba đêm, Đường Phong hoàn toàn không biết mình đã chạy tới chỗ nào.

Đằng sau vẫn có cả ngàn người đang đuổi theo, thỉnh thoảng còn có một ít cao thủ bất ngờ xuất hiện xung quanh, để tránh né những người đó làm sao Đường Phong còn có thời gian để thăm dò xem vị trí của mình ở đâu? Chỉ có thể chạy tới nơi không có bóng người mà thôi.

- Sư phụ, có muốn nghỉ ngơi một lát hay không?

Chu Tiểu Diệp không hề quấy rối, chỉ dịu dàng dùng ống tay áo của chính mình xoa đi mồ hôi trên trán của Đường Phong, nàng còn có thể nằm nghỉ ngơi trên lưng Đường Phong nhưng suốt ba ngày ba đêm này Đường Phong cũng không hề dừng lại một chút nào.

- Ở đây không an toàn.

Đường Phong lắc đầu.

- Nhìn xem có thể tìm được một địa phương an toàn hay không đã.

Đường Phong cũng không phải người sắt, chạy cho tới bây giờ đã giống như nỗ lực hết đà, cho dù hắn không muốn nghỉ ngơi cũng phải tìm một chỗ dừng lại, nếu không không cần chờ người khác đến giết thì chính mình cũng sẽ kiệt sức mà chết.

Cánh đồng hoang vu rộng vô tận này cũng không biết có diện tích bao nhiêu, ít nhất Đường Phong chạy trốn nửa ngày cũng không thấy được điểm cuối cùng.

Trong lúc đang chạy trốn, bỗng nhiên phía trước lóe lên một cổ cương khí ba động sắc bén, đôi mắt Đường Phong híp lại, sau một khắc liền nhìn thấy một thanh trường đao màu vàng đang hướng mũi nhọn bổ tới chính mình.

Một kích của đao mang này đã tới cảnh giới phản phác quy chân, tuy rằng Đường Phong không quen thuộc đao thuật nhưng hai đại sát thần trong Địa Thí Thần Đoạn Thất Xích cũng tu luyện đao pháp, ở bên cạnh lâu ngày cũng có lý giải nhất định về đao thuật.

Đường Phong đã thấy Đoạn Thất Xích thi triển qua Ly Hợp Đao không biết bao nhiêu lần, cũng có thể cảm nhận được uy lực của đao mang trên thanh đao màu vàng phía trước thế nào, nếu so sánh với Đoạn Thất Xích thì hẳn kém rất nhiều, uy lực của kinh khí nội liễm trong đao mang này vô cùng lớn, mặc dù cách xa hơn mười trượng nhưng Đường Phong vẫn có thể cảm nhận được độ sắc bén của đao khí, một thân lông tóc không khỏi dựng thẳng lên.

- Cẩn thận!

Linh Khiếp Nhan thấp giọng kinh hô.

Đường Phong nhanh chóng nín thở, thân hình ở giữa không trung chợt ngừng lại một chút liền xoay người tóm lấy Chu Tiểu Diệp kéo lại, trong hiểm cảnh tránh được một kích của đao mang này.

Còn chưa rơi xuống đất Đường Phong đã nghe thấy bên tai vang lên ít động tĩnh, ngay sau đó chợt có uy áp vô cùng hung mãnh đè ép tới mình.

Bốn đạo nhân ảnh đứng ở bốn phương vây kín Đường Phong.

Vừa mới đứng vững lại, Đường Phong quát lên một tiếng khó chịu phóng xuất ra khí thế Linh Giai hạ phẩm của mình chống lại uy áp của bốn người này. Nhưng dù vậy vẫn bị tức ngực như cũ, suýt chút nữa không thở nổi.

Ngược lại Chu Tiểu Diệp ở bên cạnh hẳn không phải chịu uy áp của bốn người này cho nên không có chút vấn đề.

Ngưng thần ngẩng đầu nhìn, thần sắc Đường Phong không khỏi ngưng trọng.

Bởi vì hắn phát hiện trong bốn người ngăn cản trước mặt mình thì có ba người là hắn có thể nhận ra, hơn nữa một người trong đó còn giúp cho mình một đại ân trước đó không lâu, lại còn nhắc nhở cho mình biết phía trước có nguy hiểm.

Phó tông chủ Trảm Hồn Tông, Cổ gia chủ Cổ U Nguyệt, Tư Đồ thế gia, cuối cùng còn có một người tướng mạo uy vũ, mặc một bộ quần áo thô, tuổi tác chừng khoảng bốn năm mươi, trên tay cầm một thanh đại khảm đao có vảy ngân long ở trên.

Đường Phong không nhận biết được người này nhưng lại nhận biết chuôi đao này!

Bảo đao của Chiến gia, thứ thần binh Long Uyên Đao.

Nghe đồn vũ khí này là bảo đao truyền thừa hơn một nghìn năm của Chiến gia, trong mỗi một đời đệ tử Chiến gia chỉ có người xuất sắc nhất mới có tư cách đeo bảo đao này, mà kỳ tài đời này sở hữu Long Uyên Đao chính là Chiến Khôn! Người này mới có bốn năm mươi tuổi đã luyện tới được cảnh giới Linh Giai thượng phẩm.

Thực lực của Chiến Khôn mạnh, mặc dù so với Cổ U Nguyệt sống lâu trăm năm hay Tư Đồ Thiên Hà sống tám mươi năm cũng không chênh lệch nhiều lắm, bởi vậy cho nên có thể thấy được tư chất của hắn cao như thế nào.

Mà thanh Long Uyên Đao trên tay hắn lại là tượng trưng cho Chiến gia, mỗi một đời đệ tử của Chiến gia đều mộng tưởng sở hữu được nó, đó là có thể lấy cương khí của mình để săn sóc cây đao này cho tới một ngày nó có thể tấn chức thành thần binh. Trải qua một ngàn năm, cuối cùng nguyện vọng ngày ấy cũng sắp được thực hiện, có thể nói thành Long Uyên Đao đã có hình thức ban đầu của thần binh, chỉ còn kém một chút nữa là đạt được cấp độ này.

Cổ huấn của Chiến gia, đao còn tộc còn, đao mất tộc mất! Long Uyên Đao ở đây tự nhiên Đường Phong đoán ra được đại hán ăn mặc đơn giản này là ai.

Cao thủ đệ nhất của Chiến gia và chỉ sợ cũng là cao thủ đệ nhất của bốn thế lực lớn – Chiến Khôn!

Số lượng cao thủ Linh Giai thượng phẩm trong bốn thế lực lớn vốn không nhiều lắm, những cao thủ trong đám người này cũng không thể nói ai hơn ai kém bao nhiêu, nhưng nếu hỏi rằng ai lợi hại nhất thì tám chín phần trong đó sẽ nói chính là Chiến Khôn.

Thoạt nhìn tướng mạo người này xấu xí, chỉ có người đã tranh đấu qua cùng hắn mới biết được hắn kinh khủng và lợi hại ở chỗ nào. Thậm chí có người nói rằng thực lực của Chiến Khôn đã có thể đánh đồng với cả Thọ Đồng Tử trong Thiên Cốc.

Hắn có thể đánh thắng được Thọ Đồng Tử hay không không quan trọng, quan trọng là bốn người này không một ai không phải là cao thủ Linh Giai thượng phẩm đứng đầu, hơn nữa mỗi người bọn họ đều đại biểu cho một thế lực, Đường Phong không nghĩ tới chính mình dĩ nhiên lại bị bọn họ cùng vây bắt ở đây.

Thần thức của hắn vẫn luôn buông ra bốn phía nhưng lại không hề cảm nhận được vết tích của bốn người này.

Nhìn bốn người này, điều đầu tiên trong đầu Đường Phong tuôn ra chính là phiền phức lớn rồi, nếu nói chỉ có một người đứng chắn trước mặt thì Đường Phong còn có thể tự tin liều mạng chạy đi, nhưng hiện giờ bốn đại cao thủ Linh Giai thượng phẩm đang đứng ở trước mặt, cho dù Đường Phong vận dụng thực lực toàn thân cũng chẳng qua vẫn là một con đường chết.

Chỉ có điều khiến cho Đường Phong suy nghĩ không rõ chính là visao Cổ U Nguyệt cũng dính dáng tới chuyện này? Lần trước không phải nàng đã giúp mình chặn địch sao, tại sao lúc này lại đứng đây chặn lối đi của mình đây?

Giương mắt nhìn lại Cổ U Nguyệt, chỉ thấy sự áy náy và bất đắc dĩ trong mắt đối phương, chợt nàng chậm rãi lắc đầu.

Thấy thần thái này của nàng Đường Phong tự nhiên cũng có thể đoán được Cổ U Nguyệt tới nơi này ngăn cản mình chỉ sợ cũng là không thể tránh được, cũng không phải ý nguyện của nàng.

Lại nói tiếp chính mình đã là đại địch với toàn bộ thiên hạ, Cổ U Nguyệt là gia chủ Cổ gia, mà Cổ gia là thế lực lớn thứ ba trong thiên hạ cho nên tự nhiên nàng cũng phải góp một chút sức lực trong việc thanh trừ ma đầu như mình, sợ rằng là vì duyên cớ như vậy cho nên mới gặp phải nàng tại chỗ này.

Có lẽ bản thân nàng cũng không muốn làm như thế cho nên biểu hiện vẻ bất đắc dĩ.

Từ khi thế nàng phóng xuất ra Đường Phong cũng cảm nhận được nàng không hề có ác ý đối với mình, bởi vì khí thế của nàng rất nhu hòa, khí trùng kích tới chính mình không hề mang tới bất kỳ nguy hại gì ngược lại còn giúp mình hóa giải một chút áp lực, nếu không phải vậy sợ rằng Đường Phong cũng không có khả năng trấn trụ tại chỗ này,

Chiến Khôn dường như có thâm ý liếc mắt nhìn Cổ U Nguyệt, chợt hướng tới Đường Phong hỏi:

- Người chính là ma đầu Đường Phong tàn sát đệ tử của hơn mười tông môn?
- Hai từ ma đầu xin thứ cho Đường mỗ không đảm đương nổi.

Tuy rằng sắc mặt Đường Phong trắng bệch nhưng vẫn chống lại uy áp tinh thần như cũ.

- Không tồi.

Trong mắt Chiến Khôn hiện lên một tia sáng kì dị, dường như tán thưởng gật đầu nói:

- Một người Linh Giai hạ phẩm lại có thể chống chọi không ngã dưới khí thế của ta, coi như là có chút bản lĩnh.
- Chiến tiên bối quá khen, các vị tiên bối liên thủ vây công Đường mỗ tại chỗ này, không bị chết ngay tức khắc đã là vinh quang của vãn bối rồi.

Đường Phong cười lạnh một tiếng.

Lời nói này khiến cho sắc mặt bốn người cao thủ đứng đầu chợt ngẩn ra, cả bốn người đều là nhân vật đã thành danh, bị Đường Phong châm chọc như vậy làm sao không biết xấu hổ mà vẫn duy trì tiếp tục? Duy nhất chỉ có Cổ U Nguyệt nhìn Đường Phong chớp mắt vài cái thầm nghĩ nói rất hay.

Sau một khắc, khí thế uy áp giống như đỉnh núi đè xuống dần dần thu lại, sắc mặt Đường Phong đỏ lên kêu một tiếng đau đớn, nhanh chóng áp chế lại khí huyết cuộn cuộn trong lồng ngực.

- Người đã làm ra chuyện gì thì cũng biết vì sao ta đợi ở đây ngăn cản người.

Thần sắc Chiến Khôn bình thản không hề bận tâm nhìn Đường Phong mở miệng nói.

1281. Chương 1079: Ta Chỉ Có Một Sư Phụ.

Đường Phong cười nói:

- Ân oán của giang hồ chỉ toàn do lợi ích, các vị tiền bối ngăn cản Đường mỗ cũng bởi vì trên người Đường mỗ có vật mà các người muốn thôi, hà tất phải viện cớ làm gì? Hiện giờ vẫn bối ở nơi này, Hư Thiên Lệnh cũng trên người vẫn bối, nếu ai muốn có được thứ việc tiền lên.

Chiến Khôn nhướng mày còn chưa kịp nói thì Liễu Như Yên giận dữ nói:

- Giết hai người đệ tử của ta, hôm nay mau nộp mệnh cho ta!

Lời vừa dứt cổ tay Liễu Như Yên lật lại đánh tới một chưởng vào phía trước ngực Đường Phong.

Trong nháy mắt Cổ U Nguyệt chém ra một đạo kiếm khí ngăn cản trước mặt Liễu Như Yên lạnh lùng nói:

- Người dám động tới hần!

- Cổ U Nguyệt, người luôn làm khó ta giết hần, hôm nay người còn muốn ngăn nữa sao!

Liễu Như Yên nổi trận lôi đình, ngày trước nàng đánh nhau với Cổ U Nguyệt cả ngày cũng không phân ra thắng bại, cuối cùng do Chiến Khôn tới hòa giải mới tách được hai người ra, nhưng cuối cùng hôm nay lại diễn ra việc ngày ấy, làm sao không căm tức cho được.

- Hừ, dù sao đi nữa cũng không tới phiên người giết hần!

Tư Đồ Thiên Hà cười lạnh một tiếng:

- Cổ gia chủ và tiểu tử này dường như có chút sâu xa a, nếu không tại sao lại che chở nhiều lần như vậy?

- Người quản được sao? Lần trước chuyện tại Loa Thành lão nương còn chưa tính sổ với người, hiện giờ còn dám gây chuyện với lão nương, coi chừng lão nương giết người.

Cổ U Nguyệt vừa thấy Tư Đồ Thiên Hà nói cạnh khóe liền không khách khí đáp lại.

- Hừ, tính tình của Cổ gia chủ thật nóng nảy!

Tư Đồ Thiên Hà cười lạnh một tiếng, lại nói tiếp tất cả mọi người đều là Linh Giai thượng phẩm cho nên hần cũng không sợ Cổ U Nguyệt, hần hướng sang Đường Phong nói:

- Lão phu mặc kệ Cổ gia chủ và tiểu tử này có quan hệ gì, nhưng mà người này giết hơn mười người đệ tử của Tư Đồ thế gia ta, trong đó còn có hai vị trưởng lão, lần trước tại Loa Thành không biết thực lực thực sự của hần thì thôi nhưng nay đã biết được chân tướng thì không thể bỏ qua được.

Vừa nói, Tư Đồ Thiên Hà cũng động thủ với Đường Phong.

Ào ào ào..., một cổ đao ý sắc bén chém tới trước mặt Đường Phong chặn lại Tư Đồ Thiên Hà đang tấn công, Chiến Khôn hoành Long Uyên Đao trước mặt Đường Phong nhìn hai người Liễu Như Yên và Tư Đồ Thiên Hà đang lao vào Đường Phong.

- Chiến Khôn, người có ý định gì?

Tư Đồ Thiên Hà híp mắt hỏi:

- Chẳng lẽ người cũng muốn bảo hộ tiểu tử này.

Chiến Khôn lắc đầu:

- Mấy người đã quên vì sao chúng ta tụ tập lại đây ngăn cản người này ư? Muốn giết hắn cũng không phải lúc này, xưa nay Chiến gia ta không hỏi tới việc trong thiên hạ, nhưng hết lần này tới lần khác lại phải tự mình tới đây cũng bởi do chịu nhiều ủy thác của các thế lực đi chặn tên ma đầu tàn sát đệ tử chúng ta, để cho bọn họ báo thù rửa hận.

- Nếu đã phải giết thì giết sớm hay muộn có gì khác nhau?

Tư Đồ Thiên Hà lạnh giọng hỏi.

- Giết ma đầu này phải giết công khai trước mặt tất cả mọi người mới có thể công bằng hợp lý. Nếu Tư Đồ trưởng lão nghĩ rằng hiện giờ phải giết hắn thì Chiến mỗ cũng không ngăn cản, chỉ sợ tin này loan truyền ra ngoài thì những người có cừu oán với ma đầu này không hề cảm kích người, sẽ chỉ nói người lấy lớn khi dễ nhỏ thôi.

- Chẳng lẽ người còn muốn chờ những người kia tới đây mới tàn sát ma đầu này?

Tư Đồ Thiên Hà hỏi.

- Không tồi. Oan có đầu, nợ có chủ, tuy rằng hai vị cũng có thù oán với ma đầu nhưng thân là người của bốn thế lực lớn, có thể nhường cơ hội trút giận này cho người khác hay không?

- Người làm như thế thì Chiến gia có thể có chỗ tốt gì?

Tư Đồ Thiên Hà cười lạnh nói.

Chiến Khôn nói:

- Chiến gia không cần chỗ tốt.

Thiên tài của Chiến gia này tin tưởng nếu như đám người đuổi theo Đường Phong tụ tập lại nơi này để giết hắn thì sẽ chỉ biết cảm kích Chiến gia cho bọn họ có cơ hội báo thù mà thôi, nếu vậy thì uy vọng của Chiến gia sẽ càng tăng cao.

Chỉ là nếu Chiến Khôn đã đứng ra, lại còn có Cổ U Nguyệt ở bên cạnh gây khó dễ thì cho dù Liễu Như Yên và Tư Đồ Thiên Hà muốn giết Đường Phong cũng phải suy nghĩ lại cẩn thận.

Một lát sau, Liễu Như Yên nói:

- Nếu phế vật này không bị người khác giết thì đến lúc đó cũng đừng ngăn cản ta, nếu không Trảm Hồn Tông ta cùng người không đội trời chung.

Chiến Khôn cười nói:

- Đó là điều tất nhiên.

- Hừ, để cho người sống lâu thêm một lúc nữa!

Liễu Như Yên lạnh lùng nhìn Đường Phong, chợt lại nhìn sang Chu Tiểu Diệp nói:

- Nếu người không muốn chết thì hiện giờ nhận sai còn kịp!

- Ta chỉ có một sự phụ!

Chu Tiểu Diệp trả lời chắc như đinh đóng cột.

- Được, vậy thì hy vọng người đừng có hối hận!

Liễu Như Yên xoay người rời đi.

- Tiểu Diệp!

Đường Phong quay đầu lại nhìn Chu Tiểu Điệp, không chờ cho Đường Phong nói hết lời thì tiểu nha đầu này đã bưng kín lỗ tai của chính mình dùng sức lắc đầu liên tục:

- Ta không nghe, ta không nghe!

- Ai!

Đường Phong thở dài, hắn đã biết lần này chạy trời không khỏi nắng, cho dù Cổ U Nguyệt không ra tay thì chỉ nói riêng ba người Linh Giai thượng phẩm đã đủ khiến cho Đường Phong chết không có chỗ chôn.

May mắn là hiện giờ bọn họ không động thủ ngay mà phải đợi cho đám người truy sát chính mình chạy tới đây, kể từ bây giờ tới lúc đó thì sợ rằng chính mình chỉ có mấy ngày sống nữa, cũng không biết đây có tính là một tin tức tốt hay không.

Liều Như Yên bị Chu Tiểu Điệp chọc tức giận, Tư Đồ Thiên Hạc cũng nhìn thoáng qua Đường Phong thâm ý sâu sắc, lộ ra một nét cười quỷ dị rồi cũng đi tới bên kia.

Chiến Khôn nhìn Đường Phong nói:

- Nếu ta là người thì sẽ dùng cơ hội này để nghỉ ngơi cho tốt.

Dứt lời hắn cũng xoay người rời đi, tuy rằng ba người đi tới một bên khác nhau nhưng vẫn như cũ vây quanh Đường Phong bốn phía, hơn nữa khoảng cách cũng không xa, chỉ có khoảng ba bốn mươi trượng mà thôi. Đoạn cự ly ấy căn bản không đủ để cho Đường Phong chạy trốn, một ngày Đường Phong có động tĩnh gì thì ba vị Linh Giai thượng phẩm này cũng có thể ngăn lại hắn đầu tiên.

- Ngồi xuống nghỉ ngơi đi.

Cổ U Nguyệt nhíu chặt lông mày lại nhẹ giọng nói.

- Ừm.

Đường Phong gật đầu ngồi xuống khoanh chân tại chỗ, hắn chắc chắn thấy toàn thân đau nhức vô cùng, suốt ba ngày ba đêm vận dụng cương khí chạy liên tục không ngừng nghỉ, cho dù thân thể của Đường Phong được rèn luyện tới cực hạn cũng phải gánh chịu áp lực rất lớn.

- Cầm lấy cái này ăn vào.

Cổ U Nguyệt lấy ra một lọ đan dược từ trong lòng đưa cho Đường Phong:

- Đây là Chuyển linh đan mà Cổ gia ta luyện chế, là một loại đan dược phụ trợ có thể gia tăng tốc độ hấp thu thiên địa linh khí.

1282. Chương 1080: Bốn Bề Thụ Địch

- Cảm tạ Cổ gia chủ.

Đường Phong cảm kích nói, Cổ U Nguyệt không hề có một chút ác ý với chính mình, điều này Đường Phong cũng có thể cảm nhận được, lần này nàng cùng hành động với ba người kia, mục đích lớn nhất sợ rằng cũng không phải đi ngăn cản chính mình mà là xuất thủ vào thời khắc mấu chốt và chăm sóc hắn nhiều hơn.

Chỉ là Đường Phong có chút không thể hiểu được vì sao nàng lại làm như thế! Không có việc gì sao đi giúp đỡ, đạo lý này lại không thích hợp trên người Cổ U Nguyệt.

Hiện giờ nàng căn bản không thể kiếm được bất kỳ chỗ tốt gì từ trên người chính mình.

Phục dụng xong đan dược Cổ U Nguyệt đưa cho, Đường Phong cũng cất cho Chu Tiểu Điệp một viên.

- Cổ gia chủ, trên người người có linh thạch không?

Đường Phong ngẩng đầu hỏi.

- Có, chẳng qua chỉ có năm khối!

Cổ U Nguyệt gật đầu, lập tức lấy năm khối linh thạch từ trong lòng đưa ra, nàng không có không gian Mị Ảnh giống như Đường Phong, mang theo năm khối linh thạch tùy thân đã là cực hạn của nàng rồi, nếu mang nhiều hơn cũng không có chỗ cất giữ.

Thể tích năm khối linh thạch này không lớn, nhưng nhìn qua chỉ thấy một màu sắc đơn thuần, đó là loại linh thạch thượng đẳng, vừa cầm trên tay Đường Phong liền cảm thấy được, quả nhiên là linh thạch cao cấp.

- Cho ta mượn dùng trước, nếu sau này có cơ hội sẽ trả lại cho Cổ gia chủ.

Đường Phong nói một tiếng sau đó nhanh chóng dùng một loại phương thức huyền diệu này đưa tới bên cạnh mình, một mặt bố trí một mặt dùng cương khí xây dựng một trận pháp nối qua các linh thạch.

Bày binh bố trận không chỉ phải đưa linh thạch tới vị trí của nó mà còn phải dùng tới thủ pháp đặc thù đánh một ít tiêu ký vào trong linh thạch. Nếu không như vậy thì trận pháp chi đạo cũng không có gì phiền phức.

- Trận pháp?

Về mặt Cổ U Nguyệt sáng ngời, mặc dù nàng có tâm kiểm tra Đường Phong động tay động chân vào linh thạch như thế nào nhưng cũng không thể nào hiểu nổi, chỉ có thể thấy năm khối linh thạch kia phóng tới các phương vị khác nhau mà thôi.

- Ha ha,

Đường Phong cười cười:

- Chỉ là chút tài mọn.

Nếu Chiến Khôn nói sẽ chờ những người kia tụ tập tới đây truy sát chính mình thì hiện giờ mình chỉ có một việc làm duy nhất đó là nhanh chóng khôi phục thực lực, cố gắng đưa thực lực trở lại thời kỳ đỉnh phong còn chuẩn bị để đại chiến. Có thêm linh đan và trận pháp trợ giúp, cả hai cũng tăng tốc hấp thu khiến cho hần khôi phục vô cùng nhanh.

Nếu mang theo một trong hai cái Sơn Hà Đồ hay La Ngọc Thạch Tâm trên người thì Đường Phong cũng không cần tiêu phí nhiều tay chân như thế.

Nghe xong lời của Đường Phong Cổ U Nguyệt cau giận nhìn hần nói:

- Chút tài mọn của ngươi khiến cho người khác học theo muốn gãy cổ.

Đường Phong nghe vậy ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Tư Đồ Thiên Hà ở bên kia đang vươn cổ nhòm sang, đôi mắt nhìn chính mình không hề chớp mắt một cái.

Không chỉ Tư Đồ Thiên Hà như vậy mà ngay cả Liễu Như Yên và Chiến Khôn cũng chăm chú nhìn tới phía bên này, chỉ là bọn họ không khoa trương giống như Tư Đồ Thiên Hà mà thôi.

- Nhìn lại hần kia.

Đường Phong cũng không hạ giọng.

- Nếu trận pháp chi đạo dễ học như vậy thì cũng sẽ không thất truyền tới giờ.

- Nói thì vậy.

Cổ U Nguyệt thở dài một tiếng, bởi vì nàng nhìn chăm chú một lát cũng không phát hiện ra được huyền cơ bên trong trận pháp này.

Trái ngược lại, sau khi trận pháp được bố trí xong thì đột nhiên thiên địa linh khí nhanh chóng khởi động nhất tề chạy hết tới bên này.

Chỉ nháy mắt, trong phạm vi trận pháp bao phủ thiên địa linh khí đã được đề thăng lên một đẳng cấp khác. Sau một khắc, Cổ U Nguyệt há hốc mồm mà phát hiện ra Đường Phong dùng một loại tốc độ không thể tưởng tượng nổi hấp thu thiên địa linh khí chuyển hóa thành cương khí của chính mình.

Tốc độ này quá nhanh khiến người khác không khỏi điên cuồng, cho dù bản thân Cổ U Nguyệt đã tọa cũng không thể hấp thu nhanh tới trình độ này, nhưng mà hai người cách nhau tới hai cảnh giới, khoảng cách này phải cần vài chục năm khổ tu mới có thể san bằng nhưng mà hiện giờ người thanh niên này chỉ bỏ trímột lúc liền có thể tạo ra được một trận pháp tăng tốc độ khôi phục cương khí nhanh hơn cả chính mình.

Càng khiến cho người ta không nói được lời nào chính là hắn còn không thêm vận chuyển công pháp. Không vận chuyển công pháp đã là như vậy, nếu vận chuyển công pháp thì chẳng phải hiệu quả sẽ càng mạnh hơn sao?

Công hiệu của trận pháp quả thực khiến người ta nhìn mà đổ mắt.

- Tiểu tử kia, lên truyền trận pháp này cho ta,

Cổ U Nguyệt đề thấp thanh âm.

Đường Phong nói:

- Vậy còn mấy đồng tử kia...

Cổ U Nguyệt trừng mắt nhìn hắn một cái:

- Quên đi, coi như là ta chưa từng nói gì.

- Cổ gia chủ, văn bối có một chuyện muốn nhờ.

Đường Phong nghiêm mặt mở miệng nói.

- Chỉ cần người đừng mở mồm ra là văn bối thì chuyện gì cũng xong.

- Ha ha.

Đường Phong gãi gãi đầu nhìn Chu Tiểu Điệp nói:

- Nếu ta gặp chuyện không may xảy ra thì mong Cổ gia chủ đưa nàng về Đường gia bảo của Linh Mạch Chi Địa!

- Sư phụ...

Chu Tiểu Điệp ôm lấy cánh tay của Đường Phong:

- Không cho nói những lời xui xẻo này.

Đường Phong nhéo nhéo khuôn mặt của nàng:

- Không sợ vạn nhất, chỉ sợ nhất vạn.

Cổ U Nguyệt cười nói:

- Yên tâm đi, ngươi không chết được đâu.

Đường Phong cười khổ nói:

- Cục diện thế này làm sao mà không bị quan cho được, Cổ gia chủ cho rằng dưới tình hình như vậy mà ta còn có thể có được đường sinh cơ khác sao?

- Không có.

Cổ U Nguyệt quả quyết lắc đầu, chợt lại nói:

- Nhưng mà ta nghĩ ngươi sẽ không chết được.

- Tại sao?

Đường Phong nghi hoặc không giải thích được.

- Không vì sao.

Đường Phong đảo cặp mắt trắng dã, lời nói này của Cổ U Nguyệt thật không có trách nhiệm, chẳng qua nghĩ cho kỹ thì có lẽ nàng đang an ủi chính mình.

- Nghỉ ngơi cho tốt đi.

Cổ U Nguyệt vỗ vỗ vai Đường Phong rồi xoay người rời đi.

Nhìn Đường Phong và Chu Tiểu Diệp, Cổ U Nguyệt cau mày lại. Nàng cũng chỉ thông qua cách làm của Phúc Đồng Tử mà suy đoán được Đường Phong sẽ không hề chết, bởi vì tiểu đồng tử này tính toán giỏi vô cùng, lần trước gặp phải ở Loa Thành hẳn đã nhìn thấy được việc của ngày hôm nay, nếu hắn muốn giúp đỡ Đường Phong thì chắc chắn hắn có dự định của chính mình, làm sao có thể để Đường Phong đi chịu chết?

Nhưng mà vì sao Thiên Cốc lại muốn nhúng tay vào chuyện tình lần này? Không nên a, nghìn năm qua Thiên Cốc không hề hỏi han tới thể sự cho nên cũng sẽ không nhúng tay vào loại sự tình này. Nhưng nếu người trong Thiên Cốc không động thủ thì Cổ U Nguyệt cũng không rõ rốt cuộc Đường Phong sẽ thoát hiểm như thế nào.

Thuyền đến đầu cầu tự nhiên sẽ thẳng, lại nói tiếp Đường Phong cũng không hiểu tại sao Cổ U Nguyệt nói hắn có thể thoát chết được.

Ngồi ngay ngắn ở trong trận pháp, Đường Phong vứt bỏ đi tạp niệm hoàn toàn tâm ý, vận chuyển Vô Thường Quyết, có linh đan gia truyền của Cổ gia, lại có công hiệu tụ lại linh khí của Bất Phôi Giáp, còn có cảnh giới Thiên nhân hợp nhất, tốc độ khôi phục cương khí của Đường Phong quả thực khó có thể tưởng tượng.

Tuy rằng bốn đại cao thủ Linh Giai thượng phẩm phân tán ở một bên đã tọa nhưng bọn họ cũng thường xuyên kiểm tra tính hướng của Đường Phong một chút. Sau nửa canh giờ bọn họ nhận thấy nguyên bản Đường Phong đang khô kiệt cương khí đã khôi phục được phân nửa, ngay cả người từ trước tới giờ không bận tâm tới chuyện khác như Chiến Khôn cũng không khỏi động dung.

Loại tốc độ khôi phục này thật là yêu nghiệt! Quả thực là mới nghe lần đầu, chưa từng thấy bao giờ.

- Thật đáng tiếc...

Chiến Khôn chậm rãi thở dài, nếu không phải người thanh niên này làm ra chuyện quá mức tuyệt tình, chọc giận cả thiên hạ thì chỉ nói riêng về tư chất của hắn đã siêu việt chính mình. Hôm nay chẳng qua hắn mới khoảng hai mươi tuổi đã có cảnh giới Linh Giai hạ phẩm, Chiến Khôn phỏng chừng thêm mười năm nữa hẳn có thể tới được Linh Giai thượng phẩm.

Ba mươi tuổi Linh Giai thượng phẩm! Bạc kỳ tài tuyệt thế này tại Chiến gia cũng chưa từng thấy qua, lẽ nào sẽ phải chết ở nơi hoang vu hẻo lánh này sao?

Mặc dù có chút đáng tiếc nhưng đây là chuyện tình không thể tránh được, người này thấy người đổ máu, tuổi còn trẻ đã có một thân nợ máu, nếu để cho hắn tiếp tục phát triển thì chẳng phải sẽ không ai chống lại được hay sao?

Trong lúc còn đang trầm tư thì đột nhiên động tĩnh xôn xao truyền tới, chợt có một mảnh bóng người xuất hiện từ phía chân trời nhanh chóng đến gần phía bên này.

Đó là đám người vẫn đuổi theo truy sát ngay sau lưng Đường Phong, nhưng đám người này căn bản không biết Đường Phong đang ở chỗ nào.

Chiến Khôn hơi phóng xuất ra một chút khí thế liền dời lực chú ý của đám người qua bên này.

- Ở bên kia!

Có người có ánh mắt sắc bén nhìn thấy Đường Phong đang ẩn nấp ở phía xa không khỏi vui mừng kêu lên một tiếng, sau một khắc tất cả mọi người đồng loạt chạy tới bên này.

Chỉ trong thời gian chốc lát những người này đã đi tới trước mặt Đường Phong vài chục trượng, đoàn người này nhìn lại cũng phải có năm sáu trăm người.

- Ma đầu, xem ngươi còn chạy đi đâu!

Một tiếng gầm lên truyền ra.

Mí mắt Đường Phong cũng vẫn lặng yên như cũ chuyên tâm tọa khôi phục.

Người nọ thấy Đường Phong không nhúc nhích chỉ có thể ngăn chặn lửa giận trong lòng đi tới trước mặt Chiến Khôn ôm quyền nói:

- Thiên Nam Vương gia ra mắt Chiến tiên bối, Cổ gia chủ, Liễu phó tông chủ và Tư Đồ trưởng lão! Vương gia và các thế lực khác xin tạ ơn các vị tiên bối đã xuất thủ tương trợ chặn lại ma đầu này ở đây.

Chiến Khôn gật đầu:

Nếu không phải cố kỵ người của bốn thế lực lớn đang ở đây thì chỉ sợ những người tu luyện này đã lao vào đánh nhau tới chết, tốt xấu gì bọn họ cũng không thể làm càn, đánh nhau một hồi liền lại tự động thu binh, chẳng qua thù hận trong đó càng ngày càng lớn.

Tới ngày thứ năm, có khoảng bốn ngàn người tới đây tham dự đại hội đồ ma.

Tên đệ tử Thiên Nam Vương gia đi tới bên cạnh Chiến Khôn cung kính nói:

- Chiến tiên bối, mọi người đã tới đây đầy đủ rồi, người xem...
- Cũng đã không sai biệt lắm, vậy thì bắt đầu thôi.

Chiến Khôn đứng dậy nói.

Đại nhân vật chính là đại nhân vật, tùy tiện một động tác liền có thể hấp dẫn chú ý của hàng nghìn người. Chiến Khôn vừa mới đứng lên thì tất cả những động tĩnh ồn ào nhốn nháo lập tức an tĩnh xuống, tất cả ánh mắt mọi người đều chậm rãi chuyển từ Đường Phong sang bên người cao thủ đệ nhất của Chiến gia.

Chiến Khôn cúi đầu nhìn Đường Phong, trầm giọng nói:

- Chuẩn bị tốt chưa?

Đường Phong lạnh lùng trả lời:

- Lời này người nên hỏi bọn chúng.

Chiến Khôn gật đầu, hướng về phía mọi người nói:

- Ma đầu Đường Phong đã bị chặn lại tại đây, Chiến mỗ biết các gia tộc các vị ở đây không ít người với người này có huyết hải thâm cừu, tất nhiên muốn băm thây người này thành vạn mảnh. Như vậy đi, Chiến mỗ cấp cho chư vị mỗi người đều có cơ hội báo thù, nếu ai thấy mình có năng lực trừ ma thì cứ việc lên khiêu chiến!

Lời vừa dứt, quần hùng đều ồ lên.

Vốn đại hội đồ ma xảy ra cũng rất vội vã, tên đệ tử Thiên Nam Vương gia đi truyền tin tức ra ngoài cũng không kịp biểu đạt hết ý tứ của Chiến Khôn cho rõ ràng, mọi người tới đây chỉ cho rằng cao thủ của bốn thế lực lớn muốn giết ma đầu này trước mặt tất cả mọi người, lại không nghĩ tới Chiến Khôn muốn để cho bọn họ động thủ.

1284. Chương 1082: Một Kích Sấm Sét

Ma đầu Đường Phong vô cùng mạnh mẽ, rất nhiều người đã biết được điều này, nếu hấn dễ giết như vậy thì chỉ sợ có chín cái mạng cũng không đủ, đã sớm bị người khác giết chết. Hiện giờ những lời của Chiến Khôn vừa rồi khiến cho trong lòng không ít người kích thích, tuy rằng bọn họ xác thực không có ân oán với Đường Phong nhưng đều suy nghĩ một chút xem chính mình có thực lực để giết bỏ ma đầu này hay không.

Lập danh trước mặt người trong thiên hạ là chuyện tốt, nhưng nếu không có bản sự mà cứ ngạnh kháng xông lên thì không chỉ đánh mất đi tính mệnh của mình mà còn đánh mất đi mặt mũi của tông môn.

Ngay lập tức có người cao giọng hỏi:

- Chiến tiên bối, nếu người đã xuất thủ sao không trực tiếp giết chết hấn? Tên ma đầu này hoành hoành không cố kỵ, vô cùng bá đạo ngang ngược, chết cũng không đủ a!

Chiến Khôn lắc đầu nói:

- Chiến gia của ta cùng hấn không cừu không oán, Chiến mỗ không có lý do hạ thủ với hấn.

Nghe được lời này Cổ U Nguyệt liền bĩu môi, nếu thực sự không có lý do xuất thủ thì cần gì phải chặn Đường Phong lại tại chỗ này?

Đường Phong cười nhạt không ngớt, sau đó chậm rãi quét mắt một lượt về những người đang bao vây xung quanh mình, phàm là người bị hai mắt của Đường Phong quét qua đều không tự chủ mà cúi đầu xuống.

Chỉ trong một lát, mấy nghìn người không có một ai đủ can đảm đứng ra khiêu chiến ma đầu Đường Phong, thấy vậy Chiến Khôn cũng có chút không nhịn được cất cao giọng nói:

- Sao vậy? Thiên hạ quần hùng ở đây lại không thể so với được một người thanh niên đi ra từ Linh Mạch Chi Địa hay sao?

Mấy nghìn người nghe xong đều không khỏi ngượng ngùng. Trong lòng rất nhiều người đều có ý định khiêu chiến nhưng lại không cam lòng làm con chim đầu đàn đi thử sức. Nói thế nào đi chăng nữa trong mấy nghìn người ở đây cũng đều có một ít cao thủ chân chính.

Chiến Khôn lại nói:

- Bất kể đơn đả độc đấu hay là quần ẩu, chỉ cần có năng lực đều có thể đi lên.

Vừa nghe lời này, không ít người khẽ động trong lòng. Một mình mình không đánh lại ác ma này lẽ nào quần ẩu còn không thành hay sao? Những người này tới đây cũng không phải đi một mình, ai nấy đều đi cùng với các sư huynh sư đệ đồng môn và đồng tộc tới, dù sao bên cạnh người cũng phải có chút giúp đỡ.

- Chiến tiền bối...

Lại có người cao giọng hỏi:

- Xin hỏi một câu, nếu ai có thể đánh chết ma đầu này, vậy thì những vật quý trọng trên người hắn...

- Người thắng được hết!

Chiến Khôn không nhiều lời.

Trong nháy mắt không ít trông mắt của đám người này đỏ lên.

Đại đa số mọi người ở đây đều biết trên người Đường Phong có hai khối Hư Thiên Lệnh, mà hai khối Hư Thiên Lệnh này căn bản do Liễu Như Yên truyền cho hai đệ tử đã chết của nàng, sau lại bị Đường Phong chém giết rồi cầm đi. Hư Thiên Lệnh là thứ rất tốt, vô số người tranh đoạt tới vỡ đầu cũng không đoạt được bảo bối này.

Tuy rằng Đường Phong vô cùng mạnh mẽ khiến người khác khiếp đảm nhưng vừa nghĩ tới hắn sở hữu hai khối Hư Thiên Lệnh thì không ít ánh mắt mọi người nhìn vào hắn nhất thời nóng rực lên.

Trước mặt nhiều người như vậy đánh chết ma đầu này, nếu đánh chết thành công không chỉ dương danh khắp nơi mà còn có thể thu được hai khối Hư Thiên Lệnh từ trên người hắn. Loại danh lợi cùng có này khiến cho rất nhiều người tâm động không ngừng, nhất là những người tự nhận mình có thực lực. Đối với bọn họ mà nói thì lần đại hội đồ ma này là một cơ hội vô cùng tốt để chính mình rạng danh.

- Ta tới!

Một tiếng hét vang lên, ngay lập tức có một đạo nhân ảnh bay từ bên ngoài vào, trước mặt Đường Phong đột nhiên xuất hiện một trung niên khoảng bốn mươi tuổi, hắn ôm quyền chào bốn phía rồi nói:

- Trình gia, Trình Tiên Cuồng bắt tài, trước hết thay mặt các vị ở đây thử sức với tiểu tử này.

Lời vừa dứt lại quay đầu hướng về Đường Phong, vẻ mặt miệt thị:

- Chỉ là một tiểu tử thối tới từ Linh Mạch Chi Địa, dĩ nhiên có thể gây ra động tĩnh lớn như vậy, thật có chút không tưởng tượng nổi.

- Trình huynh cố lên!

Có vài người quen biết với hắn hò hét trợ uy.

- Mau đánh chết hắn thì sẽ coi như một trận thành danh.

Nghe xong những lời này, Trình Tiên Cuồng cũng phảng phất nghĩ tới tràng cảnh sắp tới, vẻ mặt rạng ngời, ngón tay chỉ thẳng vào Đường Phong lạnh lùng nói:

- Đứng dậy, để cho đại gia giáo huấn ngươi.

Chiến Khôn nghe vậy cười, thân hình lóe lên liền trở về.

Cổ U Nguyệt đứng ở bên cạnh hần lạnh lùng nói:

- Chiến Khôn, Chiến gia của ngươi đã có danh tiếng vang dội, hà tất phải làm ra trò khôi hài này?

Chiến Khôn quay đầu lại liếc mắt nhìn nàng:

- Cổ gia chủ nói đi đâu vậy, chẳng qua Chiến mỗ suy nghĩ vì người trong thiên hạ mà thôi, cừu nhân của mình tự nhiên phải để chính mình tự giải quyết mới hả giận, ta chỉ là cho bọn họ có cơ hội này, việc còn lại là để xem bọn họ có năng lực nắm chặt hay không.

Cổ U Nguyệt cười lạnh một tiếng:

- Nếu bọn họ không nắm chặt được thì sao đây? Đến lúc đó ngươi lên sân khấu làm trò trước mặt mấy nghìn người giết chết ma đầu, danh vọng của Chiến gia sẽ lại càng cao lên rất nhiều.

- Cổ gia của ngươi cũng sẽ có lợi ích, Cổ gia chủ còn lo lắng điều gì?

- Ta đánh cuộc với ngươi một trận thế nào?

Cổ U Nguyệt nhìn chăm chú vào Chiến Khôn.

- Đánh cuộc cái gì?

- Đánh cuộc hần không bị chết tại nơi này!

- Cổ gia chủ cho rằng hần còn mạng sống mà đi ra sao?

- Vậy ngươi có đánh cuộc hay không đây?

Ánh mắt Cổ U Nguyệt sáng quắc nhìn Chiến Khôn.

- Nếu Cổ gia chủ đã nói như vậy thì tự nhiên Chiến mỗ phụng bồi theo, chỉ là nếu muốn đánh cuộc thì cũng phải có chút ít vật như...

- Ta muốn Long Uyên Dao của ngươi...

Cổ U Nguyệt còn chưa nói xong thì sắc mặt của Chiến Khôn đã thay đổi, một tia sát khí hiện lên trong đôi mắt hần.

- Ha ha, chỉ là đùa một chút mà thôi.

Cổ U Nguyệt khẽ cười một tiếng, Long Uyên Dao là bảo đao tổ truyền của Chiến gia, cho dù Chiến Khôn có mười cái lá gan cũng không dám lấy thanh đao này ra để làm trò đùa.

- Không thì đánh cuộc cái khác vậy, đánh cuộc một cái linh mạch thế nào? Cổ gia ta có năm cái linh mạch, Chiến gia của ngươi có năm cái linh mạch, đưa ra một cái cũng không phải chuyện to tát gì.

Chiến Khôn hí mắt nhìn Cổ U Nguyệt, từ đôi mắt sáng trong của nàng, Chiến Khôn không nhìn ra chút đùa giỡn nào, tuy rằng hần biết nữ nhân này có chút sâu xa với Đường Phong nhưng Chiến Khôn lại không nghĩ được vì sao nàng lại chắc chắn như vậy, cho rằng thanh niên kia có thể thoát chết dưới tình huống thế này.

- Được, ta đồng ý với ngươi!

Chiến Khôn nặng nề gật đầu, bởi vì cho dù hần nghĩ như thế nào đi chăng nữa không không nghĩ ra làm sao Đường Phong có cơ hội toàn mạng, cho dù Cổ U Nguyệt xuất thủ cứu giúp cũng không được.

- Một lời đã định.

Cổ U Nguyệt trừng mắt nhìn Chiến Khôn, tuy rằng sắc mặt của nàng bình tĩnh nhưng trong lòng cũng vô cùng bồn chồn, nàng dám đánh cuộc cũng chỉ bởi tin vào sự tính toán của Phúc Đồng Tử, nhưng nếu vạn nhất Phúc Đồng Tử cũng sai thì sao?

- Đúng đây!

Trình Tiên Cuồng ở giữa sân hướng Đường Phong rống giận một tiếng, thần sắc trên khuôn mặt có chút không nhẫn được.

Đường Phong liếc mắt hần nhàn nhạt, sau đó quay sang Chu Tiểu Điệp ở bên cạnh mình nói:

- Đi tới bên cạnh Cổ gia chủ đi.

- Vâng.

Chu Tiểu Điệp cũng là người hiểu chuyện, không hề chậm chạp nhanh chóng chạy tới bên cạnh Cổ U Nguyệt, Cổ U Nguyệt mỉm cười kéo tay nàng, sau đó tỏa ra cương khí bao phủ toàn bộ cả hai người lại.

Có Cổ U Nguyệt giúp đỡ bảo hộ, Đường Phong cũng không cần phải lo lắng tới an toàn của Chu Tiểu Điệp nữa.

- Mẹ nó, đây là chính ngươi muốn chết!

Trình Tiên Cuồng thấy Đường Phong thờ ơ liền nhẫn không được gầm lên một tiếng, hai tay tung chương đánh tới thiên linh cái của Đường Phong đang ngồi dưới đất.

Cương khí hung mãnh mang theo tiếng gió thổi rít gào, Trình Tiên Cuồng cũng có thực lực Linh Giai hạ phẩm tương đương với Đường Phong.

Không có lửa làm sao có khói, nếu không phải Trình Tiên Cuồng tự tin với thực lực của chính mình thì làm sao dám tự tin chạy tới chỗ này khiêu chiến?

Trên đôi tay kia có quang mang màu vàng bao trùm, vừa nhìn qua giống như bàn tay mạ vàng, mọi người biết rõ công phu trên bàn tay của Trình Tiên Cuồng vô cùng cứng rắn, có thể chém tan đá đập vỡ ngọc, cho dù chống lại chính diện với thiên binh cũng sẽ không bị thụ thương.

Nếu bị một chương như vậy đánh trúng đầu thì chắc chắn sẽ giống như bức tượng bị đập nát.

Mắt thấy kim chương sắp đánh vào trên đầu Đường Phong, không ít người hồi hận trong lòng, nếu sớm biết ma đầu dễ giết như vậy thì bọn họ còn có thể do dự cái gì? Nếu sớm xông lên giết chết hần đầu tiên, giờ thì hay rồi, không chỉ nhường cơ hội dương danh lập uy cho Trình Tiên Cuồng mà còn dâng tặng cho hần hai khối Hư Thiên Lệnh.

Suy nghĩ này trong đầu mọi người còn chưa chuyển hết thì đột nhiên một tiếng nổ vang lên ngay bên tai, ngay sau đó một cỗ cương khí ba động hung mãnh truyền ra ngoài, tiếng thét thảm thiết của Trình Tiên Cuồng cũng theo đó mà tới.

Phóng mắt nhìn lại, chỉ thấy Trình Tiên Cuồng lúc đầu hùng hùng hổ hổ hiện giờ giống như con diều bị chặt đứt dây bay ngược ra ngoài, mà hai tay giống như mạ vàng của hắn bị bẻ gãy thành một góc lệch quỷ dị, giống như một con gà bị bệnh phong mà ngắc ngoải liên tục.

- Quyền pháp thật nhanh!

Trong mắt Chiến Khôn hiện lên một tia kinh ngạc.

Tuy rằng mấy ngày trước hắn tới đây để chặn Đường Phong nhưng căn bản không giao thủ với Đường Phong, tự nhiên không biết thực lực thật sự của Đường Phong. Tuy rằng chuyện của Đường Phong được truyền bá sôi sùng sục bên ngoài thì Chiến Khôn cũng chỉ cho rằng hắn lợi hại hơn một chút Linh Giai hạ phẩm mà thôi, hiện giờ thấy một màn như vậy hắn mới biết được thực của Đường Phong so với suy đoán của chính mình mạnh hơn rất nhiều.

Trong lúc hai kim chương của Trình

T h h đầ ê y m y

dù

a nư ể h Ồ B h 0 thchô Ở h bị ngiết nÊ x

Âm thanh la hét thê lương và lời nói trước khi ra đi của phụ nhân phảng phất như khai thông điểm nghẽn trong lòng mỗi người, chỉ trong nháy mắt, cương khí hỗn loạn ngập trời, thiên địa linh khí rung chuyển không ngừng.

Rất nhiều ánh mắt nhìn về Đường Phong đều đỏ rực, máu nóng cuộn cuộn trong người, chiến ý để bảo vệ tôn nghiêm hừng hực thiêu cháy khắp mọi nơi.

Đây là đại hội đồ ma! Nhưng mà mấy ngàn người đối mặt với ma đầu này dưới thủ đoạn sấm sét của hắn lại kinh sợ không dám tiến lên khiêu chiến, loại tâm lý khiếp đảm này khiến mọi người vô cùng phần uất không chịu nổi, trong ngực khó chịu nghẹn ngào.

Nhưng nếu chỉ thế thì cũng thôi, xấu hổ trong đại hội đồ ma đều được, nhưng trong lúc tất cả mọi người không ai dám tiến lên khiêu chiến ma đầu thì môn phái Diệp Vũ Môn do nữ đệ tử cấu tạo thành lại đảm đương trách nhiệm lên tiêu diệt ma đầu này đầu tiên.

Cho dù các nàng có thể nào đi chăng nữa thì chỉ ít những nữ tử này cũng có dũng khí đứng ra, đó là điều mà rất nhiều người ở đây không có.

Kết quả thế nào?

Chương môn của Diệp Vũ Môn bị ma đầu giết chết, mười mấy nữ đệ tử của nàng bị thương vô cùng, vừa nghĩ tới điều này, tất cả nam nhân đang ở đây đều cảm thấy chính mình không đáng mặt làm đàn ông.

Nữ nhân có phần dũng khí này, vì sao chính mình lại không có. Người phụ nhân của Diệp Vũ Môn trước khi chết còn cố trở mình nói khiến cho máu nóng trong người ai nấy đều sôi lên.

Trừ ma vệ đạo! Đây là những chữ thần thánh cỡ nào! Người nào lẩn lộn trong giang hồ ai lại không muốn quàng bốn chữ này ở trên người?

Trong nhất thời tất cả mọi người đều phần nộ đứng dậy.

Xoạt xoạt xoạt... Một mảnh người đồng loạt đứng lên tại chỗ, ai nấy đều trợn mắt nhìn về phía Đường Phong, trong đôi mắt mỗi người đều ánh lên sát khí nồng nặc.

- Ma đầu tàn nhẫn, ngay cả nữ nhân cũng không buông tha, nếu như để hắn còn sống thì ta còn dám đối mặt với người đời như thế nào? Trời cao có mắt, tất cả chúng ta hay vì Diệp Vũ Môn Diệp nữ hiệp báo thù!

Một âm thanh gào lên truyền ra, ngay sau đó hàng ngàn người cùng ùn ùn xông tới chỗ của Đường Phong.

Nữ nhân trời sinh có ưu thế, trước đó Đường Phong đánh nhau với hai địch nhân một người bị chết một người thương nặng, điều này cũng chỉ khiến cho người khác kinh sợ thực lực kinh khủng của Đường Phong, nhưng khi đánh với một đám nữ tử của Diệp Vũ Môn thì hiệu quả lại không giống như vậy, cục diện lúc này là minh chứng tốt nhất. Thậm chí ngay cả người phụ nhân trung niên cũng được người xem dùng danh hào nữ hiệp để gọi.

Trước đây, Diệp Vũ Môn trong toàn bộ thiên hạ không hề có tiếng tăm gì, mà chương môn của Diệp Vũ Môn lại giống như cao thủ ở khắp nơi nhiều như mây. Tông môn này giống như Thiên Tú Tông cấu tạo bởi toàn bộ nữ tử, tuy rằng nhìn có chút đẹp mắt nhưng lại rất cực đoan, dù sao cũng không phải những nữ tử nào cũng thích hợp để sống một cuộc sống như vậy.

Trong nháy mắt Diệp Vũ Môn trở nên vô cùng nổi tiếng, trong trận chiến này, cho dù kết cục của Đường Phong có thể nào đi chăng nữa thì mọi người cũng sẽ nhớ kỹ người phụ nhân đã dùng máu tươi và sinh mệnh của chính mình để khích lệ dũng khí chém giết.

Vô số người đánh tới, ánh mắt sắc bén của Đường Phong quét tới người phụ nhân đang nằm trên mặt đất.

Thương thế của nàng thế nào, trời biết đất biết, Đường Phong biết, chính nàng ta cũng biết.

Một kiếm kia căn bản không đủ để trí mạng! Nói một cách khác nàng căn bản không chết, lời nói nghiêm nghị và biểu tình không cam lòng trước khi chết vừa rồi đều là giả vờ.

Đường Phong vô cùng bội phục cách biểu diễn của người đàn bà này, cách nói của nàng rất khéo dẫn dắt nhân tâm, ai nấy đều rơi vào sự sắp đặt sẵn có của nàng, mặc kệ thế nào đi chăng nữa thì nàng cũng đã thành công, tuy rằng thương thế không nhẹ nhưng căn bản không nguy hiểm tới tính mạng.

- Người đã muốn chết như vậy thì Đường mỗ sẽ thành toàn cho người!

Đường Phong nhìn về phía phụ nhân trung niên lộ vẻ căm thù tới tận xương tủy, trước mặt vô số người liền ném một thanh phi đao tới.

Phụ nhân kia còn đang nằm trên mặt đất giả chết, trong cục diện hỗn loạn như vậy, lại đang nhắm mắt, làm sao nàng có thể phòng bị được ám khí của Đường Phong?

Phốc!

Một âm thanh trầm muộn truyền ra, thanh phi đao cắm thẳng vào ngực của phụ nhân trung niên, ngập tới tận chuôi.

- U...

Thân thể của phụ nhân trung niên nhanh chóng cứng ngắc lại, nàng mở trừng mắt ra, ánh mắt thất thần nhìn lại về phía Đường Phong, ánh sáng của thế giới nhanh chóng biến mất.

Đầu nghẹo xuống liền ngã xuống mặt đất lần thứ hai, lần này là chân chính chết hẳn.

- Sư phụ!

Mười mấy nữ đệ tử hét lên thảm thiết lần thứ ba.

Chiến Khôn cất cao giọng nói:

- Đường Phong, người thấy người đã chết còn muốn xuất thủ, thủ đoạn thực sự vô cùng tàn nhẫn!

Lời này hẳn vận công hô lên tự nhiên mọi người đều nghe được rất rõ ràng, động tác của Đường Phong vừa rồi cũng không hề che giấu đã triệt để chọc thủng tổ ong vô vẽ.

Tục ngữ nói, người sống không vẽ mặt, người chết nên toàn thân! Thủ đoạn của Đường Phong tàn nhẫn tới cực điểm không thể nghi ngờ đã khiến cho tất cả mọi người giận dữ.

Chẳng qua nói thì nói vậy dù sao những người này đều muốn trừ ma vệ đạo đã bao vây Đường Phong cả trăm dặm xung quanh, những người tới gần Đường Phong đều thi triển sở học cả đời của chính mình, công kích vào Đường Phong với vẻ không muốn sống.

Đối mặt với nhiều địch nhân đồng loạt công kích như vậy trong lòng Đường Phong vẫn bình tĩnh, dù sao chuyện này cũng nằm trong dự liệu của hắn, hiện giờ gặp phải cũng không quá mức giật mình. Một ngọn lửa bùng lên hừng hực thiêu đốt trong mắt phải, lực lượng cương tâm hỏa hệ được điều động.

Mặc dù trong thời gian vận dụng lực lượng cương tâm thì cương khí sẽ tiêu hao nhanh hơn rất nhiều nhưng lúc này Đường Phong cũng không thể quan tâm nhiều như vậy, chỉ có thể vận dụng tới lực lượng cương tâm để mau chóng giết địch.

Có thể những người này không có thù hận với chính mình, có thể bọn họ tới đây chỉ để xem náo nhiệt nhưng hiện giờ bọn họ muốn giết chính mình vậy thì đó chính là địch nhân của chính mình.

Không phải người chết thì đó là ta vong!

Ai...

Hỏa long bay ra cuốn tất cả lên, Hạ kiếm trong Tứ Quý Kiếm Pháp trên tay Đường Phong phóng ra tia sáng kỳ dị, trường kiếm thứ thần binh vốn đã là vật có khó được lại càng được tăng thêm uy lực.

Vài tiếng kêu thảm thiết truyền ra, những người đó vừa mới tới gần Đường Phong liền bị kiếm ý nóng rực quét ngang qua, mùi thịt cháy khét tỏa ra chỉ khiến người khác muốn nôn mửa.

Xoạt xoạt xoạt, Hạ kiếm được triển khai, một người nối tiếp một người bị đánh bay ra ngoài, nhiệt độ trong không khí tăng lên liên tục, người có công lực kém chỉ cần tới gần Đường Phong liền cảm giác toàn thân khô

nóng, cương khí toàn thân có chút cảm giác không vận chuyển được, ngay cả người có thực lực cao cũng có chút cảm giác bốc hỏa trong người, bọn họ đều không kịp xuất thủ liền bị Đường Phong đánh chết.

Lúc này, toàn bộ thực lực của Đường Phong đều được triển khai, căn bản không có chút hạ thủ lưu tình, cũng khiến cho mọi người triệt để nhận thức được chỗ kinh khủng của hắn.

Nhiều người, hỗn loạn!

Tuy rằng tràng diện nhìn qua có vẻ vô cùng bất lợi đối với Đường Phong nhưng mà chỉ cần là người có thực lực cao thâm chân chính mới có thể nhìn rõ lợi và hại trong đó.

Địch nhân của Đường Phong xác thực vô cùng nhiều, nhiều tới mấy nghìn! Đó là con số kinh khủng cỡ nào. Nhưng mà Đường Phong chỉ có một mình, mấy nghìn người này muốn đi truy sát Đường Phong thì cũng chỉ có khoảng hơn mười người triển khai chiêu thức vây công quanh người hắn, còn tất cả mọi người còn lại nhón nháo bên ngoài, căn bản không thể vào được.

Cũng có một ít cao thủ bay lên không trung tập kích Đường Phong.

Tuy rằng Đường Phong chỉ có một thân một mình nhưng đôi mắt của hắn phản phát như có thể nhìn được khắp mọi nơi, cho dù người khác công kích chỗ nào hắn cũng có thể phòng ngự được, thậm chí trong chiến đấu với tốc độ cao thế này còn có thể tiến hành phản kích, một người ở trên không bị trường kiếm của Đường Phong đâm trúng rơi xuống đất thành một bãi máu lầy là một minh chứng tốt nhất.

Đường Phong cũng không phải vô địch, bị nhiều người vây quanh công kích như thế, từ khi bắt đầu chiến đấu qua khoảng hai mươi hơi thở thì hắn liền bị người khác chém trúng một đao.

Người ta đều nói song quyền khó địch bốn tay, lời này không hề sai chút nào, cho dù người có là cao thủ cường đại mà rơi vào mấy nghìn người công kích liên tục giống như trong đại dương mênh mông thì cũng khó có thể bảo toàn được bản thân chính mình.

Trước mặt mấy nghìn người này, cao thủ loại gì cũng đều chỉ là cái rắm.

Cho dù Chiến Khôn bị nhiều người vây quanh như vậy thì hắn cũng chỉ còn nước chạy trốn, hướng chi là Đường Phong? Chẳng qua Đường Phong không thể chạy, cũng không thể thoát.

Người chém trúng Đường Phong là một nam tử, một đao chém trúng vào người Đường Phong khiến hắn không khỏi kinh hô:

- Ta chém trúng hắn rồi!

Lời này vừa thốt ra làm hắn cũng có cảm giác cổ quái. Người ta là Linh Giai hạ phẩm, chính mình cũng là Linh Giai hạ phẩm, thực lực tương đồng với nhau, nhưng chính mình chém trúng hắn một đao lại vui vẻ như vậy, thực sự quá mất mặt.

Nhưng mặc dù đã chém sâu vào một phần mười thanh đao nhưng người này cũng không hề thấy máu chảy ra từ trên người Đường Phong, ngược lại lời của hắn vừa dứt thì thanh trường kiếm nóng rực của Đường Phong liền quét ngang qua hắn.

Ngay lập tức người này có phản xạ lùi lại về phía sau, nhưng vừa mới bước một bước thì thân thể bị đồng bọn phía sau chắn ngược lên.

Chuyện này khiến cho thần vía của hắn bay lên mây, bởi vì hắn thấy chuôi trường kiếm đỏ rực này lướt qua thắt lưng của chính mình, nhưng cương khí hộ thân của chính mình phản phát như không tồn tại, căn bản không có nửa điểm tác dụng.

- Đây cái mẹ người!

Người này cảm tức quay đầu lại chửi người đồng bọn đẩy mình trở về.

Bản thân hắn thật sự oan ức!

Phốc phốc phốc... Chỉ trong chốc lát, Đường Phong lại phòng bị không kín bị người khác đánh vào vài cái lần thứ hai, nhưng mà khiến cho mọi người thất vọng chính là hắn căn bản không hề bị tổn thương.

1287. Chương 1085: Không Đủ Sức Kế Tục.

- Trên người ma đầu mặc bảo bối hộ thân, chúng ta đánh vào phía sau gáy hắn!

Có người ánh mắt sắc lẹm thấy được, hắn quan sát một hồi liền nhìn ra điều kỳ lạ, phạm là công kích trên thân thể Đường Phong chưa từng phản ứng, nhưng mà nếu công kích rơi vào phía sau phía dưới và sau gáy thì hắn luôn luôn chống lại.

Mọi người đang vây bắt Đường Phong nghe được lời này liền vội vàng cải biến mục tiêu, tất cả đánh tới địa phương không được Bất Phôi Giáp che chắn.

Trong nháy mắt, áp lực xung quanh Đường Phong gia tăng.

Hít sâu vào một hơi, ngọn lửa trong mắt phải của Đường Phong dịu dần cuối cùng biến mất, thay vào đó là mắt trái biến thành một mảnh tuyết trắng.

- Đông Lô, phích lịch đông lô chấn thiên tế!

Cùng với Đông kiếm trong Tứ Quý Kiếm Pháp được chém ra thì tiếng sấm rền khắp thiên địa đột nhiên vang lên, nguyên bản không khí đang khô nóng trở nên lạnh lẽo tới tận xương tủy.

Một kiếm này khiến cho mọi người ở bên cạnh Đường Phong bất tri bất giác cảm thấy cương khí như đang bị đóng băng, trong thời khắc chuyển biến đột ngột này không ai thích ứng kịp, Đường Phong nâng thanh kiếm trên tay lên thừa dịp những người này còn đang bàng hoàng vì thời tiết thay đổi mà nhanh chóng hạ sát thủ.

- Song cương tâm?

Bốn vị cao thủ Linh Giai thượng phẩm của bốn thế lực lớn vẫn một mực quan sát trận chiến này, Đường Phong thay đổi lực lượng cương tâm khiến cho Chiến Khôn không nhìn được phải hô lên một tiếng.

Mỗi một người tu luyện, suốt đời chỉ có một loại cương tâm, chỉ có một số người vô cùng may mắn mới có thể sở hữu cương tâm thứ hai, nhưng mà số lượng người có hai loại cương tâm nhìn khắp thiên hạ cũng không thấy ai, số người sở hữu hai lực lượng cương tâm có thể đếm được trong lòng bàn tay, nhưng mà người thanh niên trước mặt tên gọi Đường Phong này lại có hai lực lượng cương tâm.

Hơn nữa hai loại lực lượng cương tâm của hắn lại có thuộc tính đối lập nhau như vậy.

Băng, hỏa, cho dù là loại lực lượng cương tâm nào cũng đều là thứ mà người tu luyện vô cùng thiết tha, trong nhất thời Chiến Khôn cảm giác có một sự đổ kị nảy lên trong lòng, nhưng dù gì hắn cũng đã là nhân vật thành danh đã lâu, tuy rằng đỏ mắt nhưng cũng ngăn chặn lại nhanh chóng, hắn chỉ lẳng lặng nhìn Đường Phong, trong lòng không khỏi có chút hối hận.

Nếu sớm biết người trẻ tuổi này có tiềm lực như vậy thì chính mình nên đưa hắn tiến vào trong gia tộc để rèn luyện chứ không phải ở chỗ này tổ chức ra cái đại hộ đồ ma nhằm tăng thêm chút danh dự cho Chiến gia.

Nhưng mà hiện giờ hối hận thì cũng đã muộn, tên đã lên dây thì phải phát, mấy nghìn người bị hiệu triệu qua chỗ này, làm sao Chiến Khôn có thể thay đổi cục diện được? Số của người thanh niên này sợ rằng đã định rồi.

- Sai rồi.

Liều Như Yên lắc đầu chậm rãi:

- Hắn có ba loại cương tâm.

- Cái gì?

Đôi mắt của Tư Đồ Thiên Hà đột nhiên trợn trừng.

Thần sắc Chiến Khôn ngưng lại nhìn Đường Phong tỉ mỉ một hồi, lát sau thần sắc buồn bã:

- Quả thế!

Một người tu luyện sở hữu tới ba loại cương tâm, điều này là chuyện tình không có khả năng xảy ra nhưng mà Đường Phong trước mặt lại có. Hắn vận dụng lực lượng của băng hỏa nhưng trên trường kiếm của hắn thường xuyên xuất hiện một ít quang mang màu vàng, mỗi khi quang mang màu vàng này sáng lên thì cương khí hộ thân của những người bị tấn công đều bị mở ra một cách dễ dàng.

Loại lực lượng cương tâm này rất cuộc là cái gì thì không ai biết nhưng mà Chiến Khôn có thể đoán được tác dụng của nó, đó chính là công hiệu phá cương khí.

Lại là một loại lực lượng cương tâm vô cùng hữu dụng. Lẽ nào may mắn đều rơi vào trên người tiểu tử này?

Tuổi tác còn trẻ như vậy, thực lực lại mạnh như thế, quả thực là chưa bao giờ nghe qua.

- Sư phụ!

Chu Tiểu Diệp đột nhiên kinh hô lên, bởi bị nàng thấy đuôi của Đường Phong bị người khác đâm một kiếm lên trên, tuy rằng vết thương không sâu nhưng cũng khiến cho Đường Phong bị chảy máu.

Thời gian chiến đấu cho tới giờ đã được khoảng một chén trà nhỏ, số lượng địch nhân ngã xuống dưới kiếm khí của Đường Phong đã hơn trăm người, nhưng mà cho tới lúc này mới có người khiến hắn thụ thương, nếu nói một cách khách quan thì quả thực vô cùng mất mặt.

- Sự tình lớn rồi đây.

Cổ U Nguyệt thở dài một tiếng quay đầu sang nhìn Chiến Khôn bực tức:

- Sợ rằng lúc này sẽ không có ít người chết, người không sợ những tông môn của những người kia tới của Chiến gia tìm phiền phức sao?

Chiến Khôn cười lạnh nói:

- Bọn chúng chết là do bọn chúng học nghệ không tinh, đối với Chiến gia của ta có quan hệ gì đây? Hơn nữa cho dù bọn họ có mười cái lá gan cũng không dám tới cửa Chiến gia đòi lại công đạo, đại hội đồ ma chính là do bọn chúng muốn tham dự, không phải do Chiến Khôn ta cưỡng ép.

- Ai.

Cổ U Nguyệt chậm rãi lắc đầu, hiện giờ tràng diện này đã không có cách ngăn trở, cũng không ai có thể ngăn lại được, mấy nghìn người này đã muốn giết Đường Phong đỏ cả mắt rồi, Đường Phong giết bọn họ cũng đã đỏ cả mắt rồi, cục diện đã trở thành trở nên không chết không ngừng.

- Ta vẫn muốn xem, hắn rốt cuộc có thể thoát ra như thế nào.

Chiến Khôn hừ nhẹ một tiếng, sự tình liên quan tới sở hữu một linh mạch, cho dù là Chiến Khôn cũng không dám có chút phớt lờ, mặc dù Chiến gia có không ít linh mạch nhưng không ai lại ngại linh mạch nhà mình nhiều hơn.

- Người này không trừ thì hậu họa vô cùng.

Tư Đồ Thiên Hà đứng bên cạnh Chiến Khôn nhẹ giọng nói.

Chiến Khôn quay đầu liếc mắt nhìn hắn. Tư Đồ Thiên Hà lại nói:

- Hắc hắc, lần này hắn bị vây tại chỗ này, nhưng mà ngươi là người dẫn đầu. Nếu để cho hắn có thể chạy thoát ra ngoài thì cho dù ngươi không sợ nhưng chẳng lẽ tất cả mọi người trong Chiến gia đều không sợ hắn sao? Nếu như hắn len lén trốn đi, thỉnh thoảng nhảy ra giết mấy người đệ tử Chiến gia, ngươi cũng đã thấy thực lực của hắn rồi...

Sắc mặt Chiến Khôn hơi đổi.

- Dù sao đi nữa hắn cũng đã đắc tội không ít người, không bằng làm triệt để một chút.

Ánh mắt Tư Đồ Thiên Hà liếc một cách thâm ý về phía Chiến Khôn.

Chiến Khôn lạnh lùng quay đầu, cũng không hề đáp lại câu nào.

- Phốc phốc phốc...

Ở giữa sân, Đường Phong đã bị trúng kiếm liên tục, máu tươi chảy ròng ròng từ trên đùi xuống, những người này biết rằng hấn mặc bảo bối chống lại được công kích cho nên mỗi lần hạ thủ đều tìm chỗ vô cùng xảo quyệt, phía sau gáy là nơi Đường Phong phải phòng bị thật chặt, nhưng mà nơi nào cũng là vị trí yếu hại, nếu phòng ngự phía trên thì không phòng ngự được phía dưới, vết thương ở trên đùi chính là minh chứng tốt nhất.

1288. Chương 1086: Chưa Dốc Hết Toàn Lực

Vừa thấy cảnh này, tất cả mọi người đều vô cùng hưng phấn không chịu nổi, bởi vì bọn họ phát hiện ra ma đầu này cũng giống người thường, hấn bị thương sẽ chảy máu giống như chính mình.

Máu tươi tuôn ra khiến cho hình tượng không thể địch lại được trong lòng mọi người sụp đổ âm thầm.

- Giết hấn, hấn không còn khí lực nữa.

Có người hô lớn.

Mọi người vây công Đường Phong càng phát ra chiêu thức sắc bén tàn nhẫn, trong nhất thời Đường Phong luống cuống chân tay không ứng phó kịp.

- Cổ tỷ tỷ...

Chu Tiểu Diệp ở bên cạnh vội càng giơ chân múa tay, một tay nắm chặt lấy tay Cổ U Nguyệt cầu xin:

- Người có thể giúp đỡ sư phụ ta hay không?

Cổ U Nguyệt cười khổ nhìn nàng một cái, chậm rãi lắc đầu.

Lần trước nàng có thể xuất thủ cứu người trên tay của Liễu Như Yên thì chẳng qua chỉ là đắc tội một người mà thôi. Nhưng nếu hiện giờ mà nàng xuất thủ thì sẽ đắc tội với rất nhiều người, Cổ gia đúng là thể lực lớn thứ ba trong thiên hạ, nhưng rồi sao nữa? Nếu lần này Cổ U Nguyệt xuất thủ thì sợ rằng Cổ gia cũng sẽ bị liên lụy.

Không đề cập tới những thể lực đang chém giết đổ mắt tại nơi đây, chỉ riêng ba thể lực lớn còn lại trong bốn thể lực sẽ mượn cơ gây khó dễ, Cổ gia cũng sẽ không sống an nhàn được.

Chu Tiểu Diệp vừa thấy Cổ U Nguyệt lắc đầu, thân thể muốn chạy ào vào chiến trường, nhưng lấy năng lực non nớt của nàng làm sao thoát khỏi bàn tay của Cổ U Nguyệt?

- Đừng đi.

Cổ U Nguyệt vươn tay túm lấy nàng trở về.

- Thực lực của ngươi rất thấp, nếu xông lên chỉ làm cho hấn bị phân tâm, đến lúc đó sẽ khiến hấn bị chết nhanh hơn, yên tâm đi, vết thương của hấn đều là vết thương nhỏ, còn chưa động tới gân cốt. Hơn nữa...

- Hơn nữa cái gì?

Chu Tiểu Diệp vội vàng hỏi.

- Hơn nữa hấn vẫn chưa thi triển hết toàn lực.

Chiến Khôn ở bên cạnh nói tiếp, đoạn đối thoại giữa Cổ U Nguyệt và Chu Tiểu Diệp hấn nghe không sót một chữ, từ khi biết Đường Phong sở hữu ba lực lượng cường tâm đã vô cùng khiếp sợ rồi tỉnh táo lại, trong lúc tỉ mỉ quan sát liền thấy được một số chỗ không thích hợp.

- Ta lại thấy hấn giống như đã nỗ lực hết đà?

Tư Đồ Thiên Hà cười nhạt.

Hiện giờ nhìn hấn có chút hã hê, buổi tối hôm trước hấn đã đề nghị Đường Phong tới đánh lén hấn, sau đó dự kiến ngắt đi giúp đỡ Đường Phong thoát ra ngoài. Lại không nghĩ rằng bị Đường Phong từ chối thẳng thừng, Tư Đồ Thiên Hà cũng không phải hạng người rộng lượng, tự nhiên trong lòng vẫn canh cánh. Hiện

giờ mắt thấy Đường Phong bị mấy ngàn người vây quanh đánh nhau đầm máu, tuy rằng đáng tiếc cho trận pháp mà hắn nắm giữ... Nhưng trong lòng Tư Đồ Thiên Hà cũng vô cùng vui vẻ.

Người dám cự tuyệt lão phu, đây chính là kết cục của nhà ngươi. Dù sao đi nữa ta không có được trận pháp này thì người khác cũng đừng hòng có được. Chính mình cũng không phải tức giận làm gì.

Hiện giờ nghe được lời nói của Chiến Khôn, Tư Đồ Thiên Hà tự nhiên sẽ không đồng tình.

- Hắn xác thực cũng chưa dùng hết toàn lực.

Liều Như Yên cũng nói thêm một câu.

Nếu chỉ do một mình Chiến Khôn phán đoán thì Tư Đồ Thiên Hà còn có thể tưởng hắn thuận miệng nói ra, nhưng lại không nghĩ tới ngoại trừ chính mình thì ba người còn lại đều có phán đoán như vậy.

Chuyện gì đang xảy ra? Tư Đồ Thiên Hà nghi hoặc không ngừng, hắn trừng mắt nhìn lại về phía chiến trường, chỉ thấy ma đầu Đường Phong đang huy động kiếm pháp không có chỗ hở, mồ hôi trên trán nhỏ xuống từng giọt... Máu tươi trên đùi hắn càng thêm đỏ sẫm... Tuy rằng không thấy hắn thở hổn hển nhưng xác thực đã dùng hết toàn lực.

Tốc độ, lực lượng và chiêu thức của hắn đều đã tới mức tận cùng, không có khả năng cao hơn được nữa. Thế này không gọi là toàn lực thì cái gì mới gọi là toàn lực?

- Các người có ý gì?

Tư Đồ Thiên Hà nhìn một hồi cũng không hiểu được, không khỏi quay đầu nhìn lại về phía ba người kia.

- Ta biết rồi.

Ánh mắt Chu Tiểu Diệp đột nhiên sáng người, tâm tình khẩn trương cũng thả lỏng ra không ít, bàn tay nhỏ bé vẫn như cũ nắm lấy tay của Cổ U Nguyệt.

- Biết cái gì a?

Tư Đồ Thiên Hà truy hỏi.

Không ai để ý tới hắn, đường đường là trưởng lão thứ hai của Tư Đồ Thiên Hà nhất thời phiền muộn. Dù sao hắn cũng đã là người trưởng thành, lại có thiên tư xuất sắc, hôm nay mới có khoảng bảy mươi tuổi đã tu luyện tới cảnh giới Linh Giai thượng phẩm, là người đứng thứ hai trong Tư Đồ thế gia, nhân lực tất nhiên không hề tầm thường.

Nhưng mà cục diện hiện giờ khiến cho hắn mơ hồ, nếu nói về nhân lực của mình kém hơn so với ba người kia thì Tư Đồ Thiên Hà còn có thể tiếp thụ, dù sao gia tộc của mình cũng đang suy thoái, tuy rằng là một trong bốn thế lực lớn nhưng chỉ là thế lực yếu nhất mà thôi. Mà truyền thừa của ba nhà khác so với Tư Đồ thế gia nhiều hơn mấy trăm mấy nghìn năm, kiến thức của bọn họ tự nhiên sẽ lợi hại hơn mình một chút.

Nhưng mà hết lần này tới lượt khác ngay cả một tiểu nha đầu cảnh giới Thiên Giai cũng đã nhìn ra, nhưng chính mình vẫn không thấy được cái gì, điều này lẽ nào không khiến cho Tư Đồ Thiên Hà phiền muộn?

Cảm giác này giống như mình là một con nghé mới sinh, trước mặt một đám cao thủ có hỏa nhãn kim tinh không có chút kinh nghiệm gì, tự nhiên thua kém bọn họ một khoảng lớn vô cùng.

Vì sao còn chưa dùng hết toàn lực? Đường Phong này đã tới trạng thái đỉnh phong chưa?

Hắn nửa tin nửa ngờ liếc mắt nhìn mấy người, lại phát hiện thần sắc của bọn họ cũng không hề có chút làm bộ, lại quay sang nhìn Đường Phong, Tư Đồ Thiên Hà phảng phất như muốn thuyết phục chính mình lắm lắm nói:

- Ma đầu này chết chắc rồi.

Chu Tiểu Diệp nghe được liền phản bác lại:

- Người mới là chết chắc rồi đấy!

Tư Đồ Thiên Hà thiếu chút nữa bị nghẹn tức chết, hấn tự an ủi mình không thêm chấp với tiểu nhân vật, không thêm tính toán với Chu Tiểu Điệp.

- Hay, lại bị đâm một kiếm.

Tư Đồ Thiên Hà nhìn Đường Phong bị trúng một chiêu vô cùng sướng khoái. Nếu hiện giờ Đường Phong bị người khác đánh ngã xuống đất, bị ngàn người phanh thây thì điều này sẽ chứng minh được nhân lực của mình cao hơn tất cả mọi người.

Đến lúc đó để xem các người còn có thể nói gì, Tư Đồ Thiên Hà một mặt nghĩ trong lòng một mặt nhắc tới tình trạng của Đường Phong, phảng phất như muốn nói cho hắn chết đi.

- Tiểu tử này không tốt rồi, cương khí có chút bất ổn, cũng đã đấu lâu như vậy, một Linh Giai hạ phẩm như hắn làm sao đủ cương khí để chống đỡ được? Ta cá chỉ trong thời gian một chén trà nhỏ thì hắn sẽ bị hao hết sạch cương khí.

Chương 1086: Chưa dốc hết toàn lực (hạ)?

- Một kiếm này thật là chuẩn xác, rõ ràng có thể trực tiếp giết chết hắn, nhưng hết lần này tới lần khác lại sợ đầu sợ đuôi buông tha thời cơ tốt đẹp như vậy...

Tư Đồ Thiên Hà vừa dứt lời liền nhìn qua Chu Tiểu Điệp đang căm tức nhìn mình;

- Không phải nói sự phụ của người, ta đang nói người tập kích sự phụ của người, đầu óc quá tầm thường, cả người hắn quá tầm thường.

- Một chưởng này thật đẹp, đây chính là chỗ ma đầu không phòng bị được, ăn một chưởng này thì thương thế của ma đầu sẽ nặng thêm ba phần.

- Không nói lời nào không ai bảo người căm.

Cổ U Nguyệt phiền não không thôi.

- Bảy tám mươi tuổi rồi còn nói năng tào lao như tiểu hài tử! Nếu truyền ra ngoài còn có thể thống gì?

Tư Đồ Thiên Hà đỏ mặt. Hắn nghĩ thầm người cho rằng lão phu có thích hay không? Lão phu nói ra những lời này cũng không rõ ràng a, lão phu chỉ nghĩ nói cho các người rõ ràng nhưng các người lại nhìn nhăm, rõ ràng hiện giờ ma đầu căn bản không thể đề thăng thêm thực lực của chính mình, đến cuối cùng cũng chỉ là con đường chết mà thôi.

Sự thực đã chứng minh, Tư Đồ Thiên Hà còn có chút nhân lực, ít nhất suy đoán về cương khí tiêu hao của Đường Phong là vô cùng chuẩn xác. Bởi vì chiến đấu với rất nhiều người như vậy thì trong bất kỳ thời khắc nào Đường Phong cũng bị tiêu hao cương khí kịch liệt, trong thời gian nửa chén trà nhỏ thì cương khí ba động trong cơ thể đã bị gián đoạn, mắt thấy không thể tiếp tục chiến đấu được nữa.

Cương khí không ổn định khiến cho chiêu thức cũng không đạt được uy lực vốn có của nó. Đường Phong đứng tại chỗ, cố gắng không làm một ít động tác dư thừa, chỉ cố gắng dùng những thủ đoạn hoàn mỹ để hóa giải công kích của địch nhân, đánh chết địch nhân.

Một nhóm rồi lại một nhóm người ngã xuống liên tiếp, trong phạm vi mấy trượng xung quanh Đường Phong máu chảy thành sông, nếu toàn bộ thi thể chống chất tại đây thì sớm đã vùi dập Đường Phong rồi.

Cũng may là những người vây công hắn đều biết bị thi thể trở ngại căn bản không phát huy được thực lực của mình, mỗi khi có người chết đi thì tất cả thi thể đều được ném ra ngoài.

Chết nhiều người như vậy nhưng địch nhân vây công Đường Phong vẫn không hề lộ ra vẻ khiếp đảm, ngược lại càng đánh càng hăng, trong hai đôi mắt đều có màu đỏ rực bùng cháy, nguyên nhân chính là bọn họ nhìn Đường Phong mà thấy được hy vọng, thân thể của Đường Phong đang lắc lư liên tục khiến ai nấy đều có hy vọng chiến thắng được ma đầu này.

- Giết!

Trong tiếng hét to lớn vang lên đao quang kiếm ảnh tung ra, vô số người già trẻ lớn bé vọt đánh tới chỗ Đường Phong.

- Thập Phương... Giai Sát!

Đường Phong quát trầm một tiếng, thanh trường kiếm thứ thần binh trong tay huy vũ lên, cương khí toàn thân tỏa ra không ngừng, kiếm quang tỏa ra khắp mọi nơi trên bầu trời.

- Kiểm pháp tốt!

Chiến Khôn nhin không được kêu lên một tiếng, nhìn thấy kiếm ý xuất sắc như vậy khiến cho hắn có ý niệm muốn tới thử sức.

Một trận âm thanh thảm thiết truyền ra, kiếm quang lập tức tan biến.

- Bình bình bình...

Mấy thi thể lao vào nhau liên tiếp, mọi người thấy cảnh này liền không nhin được hít vào một ngụm khí lạnh.

Nguyên bản Đường Phong bị nhiều người vây công chặt như nêm cối. Ngay cả bị giết cũng không ít nhưng cục diện vẫn không thay đổi, nhưng mà lấy Đường Phong làm trung tâm, phạm vi năm trượng xung quanh hắn đều bị trực tiếp bóc hơi, tất cả đám người quanh hắn đều trở thành một vũng máu không còn sinh cơ.

Nhìn lại ma đầu Đường Phong, máu chảy đầm đìa toàn thân, cũng không biết là máu tươi trên người là của hắn hay là của địch nhân, khuôn mặt nhô nhô bây giờ trở thành một mảnh sát khí băng lãnh, hai mắt lạnh lẽo như đao như kiếm lạng lạng đứng im tại chỗ.

Đột nhiên, thân hình Đường Phong nhoáng lên suýt chút nữa ngã xuống mặt đất, may mà trường kiếm trên tay cắm xuống đất chống lại mới miễn cho gặp phải tràng cảnh xấu hổ này.

Cương khí ba động bên trong người hắn vô cùng yếu ớt hầu như không cảm thụ được, giống như một người bắt đầu tu luyện có giai vị Huyền Giai nhỏ bé vậy. Một kiếm vừa rồi đã dùng hết tất cả cương khí còn sót lại trong cơ thể hắn.

Tất cả mọi người đang nhìn chăm chú vào Đường Phong, ai nấy đều nắm chặt vũ khí trên tay mình ngưng trọng nhìn hắn.

Cảm giác kinh diễm lan tràn trong lòng mọi người, đó là kinh khủng, hỗn loạn, phần nộ đan xen vào nhau. Bọn họ đều không nghĩ tới ma đầu này tới thời khắc sắp chết còn có thể phóng xuất ra kiếm chiêu mạnh như vậy, một kiếm lấy đi hơn mười mạng người.

Nhưng mà cho dù là ai cũng đều thấy được tình trạng hiện giờ của Đường Phong, trong lòng đều biết rõ ràng, hắn không tốt, hiện giờ hắn đang rất yếu. một thân cương khí giống như sự phán đoán của Tư Đồ Thiên Hà đã hoàn toàn kiệt khô, một người tu luyện nếu không có cương khí thì chẳng khác nào phế vật, làm sao có thể xuất ra chiêu thức?

Tràng diện đột nhiên trở nên yên tĩnh, không tới mười hô hấp liền bị đánh vỡ.

Phảng phất như là ước định từ trước, tất cả mọi người vây công Đường Phong giận giữ gầm lên một tiếng đánh móc vào phía sau gáy hắn, các chiêu thức đều đã bày ra tư thế sắc bén của mình, chỉ chờ chờ xông lên là có thể kết thúc tính mệnh của ma đầu kia.

Ma đầu, cuối cùng sẽ chết ở trong loạn kiếm.

Đường Phong vẫn như cũ đứng yên tại chỗ không hề động đậy, nét mặt không có chút thần sắc bận tâm.

Cự ly mọi người càng ngày càng gần Đường Phong, mắt thấy Đường Phong phảng phất không có động tác gì thì ai nấy đều đẩy nhanh tốc độ của mình lên, ai có thể đánh ma đầu này một kích cuối cùng thì có thể trở thành anh hùng, cơ hội lớn như vậy làm sao có thể bỏ qua?

Trên mặt Chiến Khôn hiện lên biểu tình vô cùng kinh ngạc, vô cùng kinh ngạc chính là hắn rõ ràng cảm giác Đường Phong không dùng hết toàn lực nhưng tại sao đã đi tới bước đường cùng rồi? Mà nếu cứ như vậy giết chết ma đầu ừng để cho Chiến Khôn cảm thấy nhẹ nhõm, dù sao đại hội đồ ma cũng vì mục đích này.

Không chỉ Chiến Khôn nghĩ như vậy, Liễu Như Yên cũng nghĩ như vậy, Cổ U Nguyệt lại càng nghĩ như vậy.

Duy nhất chỉ có Tư Đồ Thiên Hà không đồng nhất, lão tiểu tử này trước sau đánh hết mặt mũi của mình, hiện giờ vô cùng hưng phấn hướng tới đám người Chiến Khôn khoe khoang phán đoán của mình là chính xác:

- Nhìn xem, ta nói không sai mà, ma đầu này chết chắc rồi.

Vẻ mặt hắn vui mừng hơn hở, ngữ khí rất sinh động phảng phất như muốn giết chết Đường Phong ngay lập tức.

Mà Đường Phong vẫn đứng yên tại chỗ như cũ, mười hơi thở trước Chiến Khôn thấy hắc đứng ở đây, hiện giờ hắc vẫn giữ nguyên bộ dáng như vậy, thậm chí ngay cả một lần động đậy thân thể qua cũng chưa từng.

Chỉ có một điều không đồng nhất đó chính là cương khí của hắc.

Mười hơi thở trước, một thân cương khí của hắc đều mất sạch. Nhưng mà hiện tại xem ra cương khí ba động trên người hắc tuôn ra hùng hồn, mặc dù không phải thời kỳ đỉnh nhưng tuyệt đối cũng không phải là nõ mạnh hết đà.

Trong thời gian ngắn như vậy, hắc giết chết mấy trăm người? Ý niệm này không tự chủ được hiện lên trong đầu Chiến Khôn, mồ hôi lạnh trên trán không khỏi toát ra. Nếu quả thật là như vậy thì người thanh niên kia có bao nhiêu kinh khủng?

Chẳng qua sau một khắc Chiến Khôn liền phủ định suy đoán của chính mình. Cho dù có trận pháp tương trợ thì hắc cũng không thể nào giết chóc được nhiều vậy trong thời gian ngắn như thế.

Mà cái trận pháp tối đen như mực kia tự nhiên cũng không có khả năng đánh chết mấy trăm người một lúc. Đối với trận pháp chi đạo Chiến Khôn cũng không qua rõ ràng nhưng dù sao cũng biết qua một chút. Trận pháp kia vừa nhìn đã biết là trận pháp dùng để câu giờ, căn bản không phải dùng để giết người.

Vậy thì trong mười hơi thở vừa rồi rốt cục đã xảy ra chuyện gì? Chiến Khôn nghĩ vỡ đầu cũng không ra được.

- Chuyện gì đã xảy ra?

Liều Như Yên cũng ngạc nhiên vô cùng, Chiến Khôn không thấy được chuyện gì xảy ra, nàng tự nhiên cũng không hề thấy.

Cổ U Nguyệt len lén kéo tay Chu Tiểu Diệp, vẻ mặt tò mò hỏi:

- Sự phụ của người làm như thế nào vậy?

Trong đầu óc của Chu Tiểu Diệp hiện lên một dấu hỏi to tướng.

- Thật không biết?

Cổ U Nguyệt hoài nghi nhìn Chu Tiểu Diệp.

- Thực sự không biết.

Tư Đồ Thiên Hà suy nghĩ một chút rồi thấp giọng nói:

- Có phải là thủ đoạn của vị Thiên Cốc Lộc... Hay không?

Hắc không dám nói rốt cuộc là ai nhưng nói thế này thì mấy người kia còn không suy đoán được sao? Cho dù Đường Phong lợi hại hơn đi chăng nữa thì một mình hắc cũng không có khả năng trong mười hơi thở đánh chết mấy trăm người, chỉ có một cách giải thích duy nhất chính là hắc có giúp đỡ.

Phóng mắt nhìn lại, hắc đang đứng lẻ loi ở đó một mình, vậy thì ai sẽ giúp đỡ hắc? Chỉ có thủ đoạn của vị Lộc Đồng Tử thần bí kia mà thôi, Tư Đồ Thiên Hà đang có suy đoán này.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều liếc mắt về hắc.

Liều Như Yên lại càng nhìn Tư Đồ Thiên Hà như người ngoài hành tinh, phảng phất như hôm nay là lần đầu tiên thấy mặt hắc.

- Chẳng lẽ không đúng sao?

Tư Đồ Thiên Hà bị ánh mắt mấy người kia nhìn chăm chăm vào người, những ánh mắt đều giống nhau, lão phu là cao thủ, là cao thủ Linh Giai thượng phẩm đứng đầu a.

- Tiểu tử này xác thực có chút sâu xa với Thiên Cốc, nói không chừng...

Tư Đồ Thiên Hà lắc nhai không ngừng, chỉ muốn chứng minh suy đoán của mình là chính xác.

- Ai còn chán mệnh của mình dài thì cứ việc bước lên phía trước!

Đường Phong vùng trường kiếm trên tay lên, một đạo kiếm quang chém xuống khắc sâu trên mặt đất, giờ phút này hắn nào còn chút dấn dấp hư nhược?

Hung Tinh Trận dưới thiết kế của Đường Phong bị phá hủy trong thời gian ngắn đều đã nằm trong dự liệu của Đường Phong.

Nhưng mà như vậy là đủ rồi, trong mười hơi thở đủ cho mình phóng xuất mười bộ được thi đi ra từ trong không gian Mị Ảnh. Được thi không có cảm giác, ở trong trận pháp hung tinh tước đoạt mọi cảm giác thì tự nhiên giống như cá gặp nước, giết người nhanh vô cùng.

Trong thời gian các được thi giết người thì Đường Phong tranh thủ dùng hai viên Thiên Niên Phong Vương Lộ

Bảo bối này giúp cho Đường Phong hồi phục phân nửa cương khí trong nháy mắt.

- Ma đầu đáng chết!

Đường Phong vừa dứt lời, một bóng người giống như quỷ mị nhanh chóng vọt tới trước mặt hắn, bàn tay hình thành nên vô vàn huyền ảnh đánh tới Đường Phong.

- Tróc Ảnh Thủ!

Trong đám người run sợ trước Đường Phong cũng có người biết hàng, chỉ cần lướt qua có thể biết được lai lịch công phu này.

Tuy rằng không thấy rõ được diện mạo của người đang tranh đấu cùng Đường Phong nhưng có thể thi triển được Tróc Ảnh Thủ thì chỉ có một mình Liễu Như Yên mà thôi.

Liễu Như Yên không chờ nổi nữa, trước kia Chiến Khôn lưu lại cơ hội đánh chết ma đầu cho đám người của thế lực nhỏ hơn, nàng thân là phó tông chủ Trảm Hồn Tông, tuy rằng có thù oán với Đường Phong nhưng cũng không có ý định cùng chém giết với đám người kia.

Chương 1088: Các người còn có xấu hổ hay không (hạ)?

Nhưng mà hiện giờ không thể trông cậy vào những kẻ tầm thường này, muốn giết ma đầu chỉ có thể dựa vào chính mình xuất thủ mới được.

Liễu Như Yên khẽ động, Cổ U Nguyệt cũng muốn động, nhưng ánh mắt sắc bén của Chiến Khôn liếc qua khiến cho nàng hận nghiêng răng nghiêng lợi không thể làm gì được.

Nhân thần của Chiến Khôn giống như đang nói cho Cổ U Nguyệt biết nếu như nàng tiến lên giúp Đường Phong thì hắn cũng không ngại xuất thủ. Một khi tới cục diện này thì Đường Phong chỉ có thể chết nhanh hơn.

Liễu Như Yên là người có thù giết đồ đệ, tự nhiên muốn dồn Đường Phong vào chỗ chết. Các chiêu thức đánh ra đều là sát chiêu. Đường Phong chẳng qua mới chỉ là Linh Giai hạ phẩm, hai người kém nhau hãn hai giai, cho dù thực lực có cường hãn đi thể nào thì khi chiến đấu đối diện cũng khó địch lại Liễu Như Yên.

Trong lúc chống đỡ các sát chiêu của nàng, chỉ mới giao thủ được một hồi thì Đường Phong liền bị Liễu Như Yên đánh một chưởng vào bụng.

Cương khí hùng hồn của Linh Giai thượng phẩm bộc phát ra khiến Đường Phong kêu lên một tiếng đau đớn bay ngược ra ngoài, trong lúc đang ở giữa không trung thì trường kiếm của Đường Phong chém ra một đạo quang mang tới Liễu Như Yên, thân thể của hắn ngã nhào xuống mặt đất lăn đi mấy vòng.

Một kiếm này nhìn qua giống như chém từ hư không mà ra nhưng khi kiếm chiêu đạt tới đỉnh điểm thì bàn tay của Liễu Như Yên cũng vừa vịn đánh tới, thật giống như hai người đã thương lượng với nhau từ trước.

Liễu Như Yên không phải là tay mơ, nàng phát hiện có chút không thích hợp liền dịch chuyển thân thể sang một bên tránh được một kiếm này, nhưng song chưởng vẫn không dừng lại, thân thể mềm mại mang theo chưởng phong tới sát bên cạnh Đường Phong, không chờ cho hắn thu kiếm lại liền đánh vào trên người hắn.

Cương khí của Đường Phong chợt đề thăng ngang kháng một kích này, đồng thời hắn bắn ra một thanh phi đao.

Liễu Như Yên hơi nghiêng mặt liền tránh được thanh phi đao, thanh phi đao hầu như lướt qua gương mặt của nàng. Đao phong sắc bén còn chặt đứt vài sợi tóc của nàng, trước mặt một kiếm đang đâm tới Liễu Như Yên cuống quýt lùi lại nhanh chóng, Đường Phong giống như một cái bóng đuổi theo chém ra mấy kiếm liên tiếp đẩy lùi Liễu Như Yên mấy chục bước.

Tốc độ hai người giao thủ rất nhanh, nhanh đến độ khiến người khác nhìn hoa cả mắt cũng không biết được đang xảy ra chuyện gì, các thế lực nhỏ xung quanh chỉ có thể nhìn thấy thân ảnh hai người thoắt ẩn thoắt hiện, lúc thấy tại chỗ này, lúc lại thấy đã ở chỗ khác, trong lúc chưởng phong kiếm quang bay loạn ra còn có mấy âm thanh bính bính gây khó chịu.

Các chiêu thức đan vào nhau hỗn loạn như thế này căn bản không nhìn ra được ai đang chiếm thế thượng phong, tất cả mọi người đều biết thực lực của Liễu Như Yên, tất nhiên ai nấy đều kỳ vọng vào Liễu phó tông chủ sẽ trả lại món nợ máu cho ma đầu này.

Chiến Khôn chau mày, nhãn lực của hắn không tầm thường tất nhiên có thể nhìn cuộc chiến một cách rõ ràng. Người thanh niên tên gọi Đường Phong này xác thực không phải là đối thủ của Liễu Như Yên, dù sao thực lực của hai bên cũng chênh lệch nhau quá nhiều. Nếu như hắn có thể đánh thắng được Liễu Như Yên vậy thì cao thủ của thiên hạ còn ai xứng danh nữa?

Nhưng mà kiếm chiêu của hắn lại tương đối xuất sắc, đơn giản, thực dùng, ý thức chiến đấu tương đối mãnh liệt. Cho dù Liễu Như Yên có thể giết chết hắn thì chỉ sợ cũng phải phí sức lực rất lớn mới được.

Hơn nữa, hắn có thể trả giá ít nhất để hóa giải nguy cơ của bản thân. Chỉ cần nhìn một cách đơn thuần về cương khí hộ thân hắn dùng sẽ biết, mỗi một lần không thể tránh được công kích của Liễu Như Yên thì hắn đều vận khởi cương khí hộ thân, nhưng sau khi chống lại công kích của Liễu Như Yên thì hắn tán đi cương khí hộ thân ngay lập tức để giảm thiểu tối đa sự tiêu hao cương khí của bản thân. Người khác thấy tình huống này còn tưởng rằng Liễu Như Yên đã phá tan được cương khí hộ thân của hắn, thực chất là do hắn tự mình không chế.

Đây là dự định đánh lâu dài? Trong đầu Chiến Khôn không tự chủ được toát ra ý niệm này, nhưng mà hắn làm thế này đến tột cùng sẽ có chỗ tốt gì?

Trải qua một màn trận pháp tàn bạo kia, Chiến Khôn đã đề phòng Đường Phong thật kỹ, rất sợ hắn sẽ làm ra loại trận pháp khó có thể dự liệu tới.

- Kỳ tài a!

Chiến Khôn thở dài yếu ớt một tiếng, phóng mắt nhìn toàn bộ thiên hạ ai có thể lấy cảnh giới Linh Giai hạ phẩm đánh ngang tay với Liễu Như Yên, căn bản là không có một ai, nhưng một tiểu tử đi ra từ Linh Mạch Chi Địa lại làm được điều này, nếu giết chết hắn thì thật đáng tiếc, nhưng lại không thể không giết chết hắn, nếu không thì mấy trăm mạng người tổn thất vừa rồi sẽ thành vô ích.

- Xem ra Liễu phó tông chủ còn cần phải một thời gian nữa mới bắt được ma đầu này.

Tư Đồ Thiên Hà vừa một một mặt nhìn Chiến Khôn.

- Đêm dài lắm mộng.

Chiến Khôn nói nhàn nhạt một câu.

Tư Đồ Thiên Hà cười hắc hắc:

- Ma đầu này cũng có thù oán với Tư Đồ thế gia ta, lão phu thân là nhị trưởng lão Tư Đồ thế gia, tất nhiên không thể để hắn thoát mái!

Lời vừa dứt, thân hình bay lên giống như chim nhạn đánh tới Đường Phong.

- Hai đại cao thủ Linh Giai thượng phẩm liên thủ đối phó với một Linh Giai hạ phẩm, các người còn biết xấu hổ hay không!

Chu Tiểu Diệp tức giận bất bình.

Tư Đồ Thiên Hà nghe xong lời này suýt chút nữa rơi từ trên không xuống.

Nhân vật thành danh đều chú trọng mặt mũi, Tư Đồ Thiên Hà tự nhiên cũng như vậy, Liễu Như Yên lấy lớn khi dễ nhỏ thì cũng thôi, nói thế nào đi chăng nữa thì nàng cũng là một nữ nhân, câu nói trên sẽ không tính trên đầu của nàng, huống chi Đường Phong lại còn là ma đầu, Nhưng Tư Đồ Thiên Hà lại không giống như vậy, nếu như hắn gia nhập vào cuộc chiến thì sẽ bị người khác nói ra nói vào.

Nhưng mà ma đầu này không thể không giết, đành phải chịu tiếng xấu vậy!

Tư Đồ Thiên Hà đè ép trái tim lại, vẻ mặt già nua không từ bỏ, tung ra sát chiêu độc địa đánh tới trên người Đường Phong.

Đường Phong đã biết sớm sẽ gặp phải cục diện này, vừa rồi hắn tranh đấu cùng Liễu Như Yên cũng chỉ cầu

ròng nhưng thần sắc vô cùng điên cuồng, hô hấp dồn dập, ngực phập phồng liên tục.

Bả vai của hắn đã không còn có máu chảy ra, bậc cao thủ như hắn có rất nhiều thủ đoạn cầm máu, nhưng mà ai cũng đều biết cánh tay của Tư Đồ Thiên Hà bị bắn trúng đã triệt để bị phế đi, kiếm quang xuyên qua cánh tay đánh nát bất đầu khớp xương của hắn, loại thương thế này căn bản không thể trị tốt được.

- Ta muốn người nợ máu phải trả bằng máu!

Tư Đồ Thiên Hà gầm lên giận giữ, thân thể lướt qua Liễu Như Yên đánh tới Đường Phong.

Liễu Như Yên định há miệng hô lên rồi lại nhịn xuống, nàng biết rằng hiện giờ mình có nói cái gì thì lão thất phu Tư Đồ đều sẽ không nghe. Bất đắc dĩ chỉ có thể theo sát bước tiến của hắn công kích tới Đường Phong.

Cho dù chỉ còn sót lại một cánh tay để dùng thì Tư Đồ Thiên Hà vẫn là cao thủ Linh Giai thượng phẩm, huống chi hiện giờ hắn phát cuồng lên như vậy so với bình thường có lý trí càng trở nên nguy hiểm hơn, thấy hắn lao như điên vào gần làm sao Đường Phong còn có thể đứng tại chỗ? Thân hình nhanh chóng thối lui đồng thời ném ra một loạt phi châm.

- Sư.

Phi châm phá không bay tới, Tư Đồ Thiên Hà đánh ra một đạo chưởng phong đẩy dời đi, ý đồ đánh gạt những ám khí nhỏ bé này ra chỗ khác.

Nhưng mà những ám khí này bị chưởng phong đánh vào cũng không có dấu hiệu suy giảm tốc độ hay bị lệnh mà vẫn bay thẳng tới trước mặt Tư Đồ Thiên Hà.

Tuy rằng phi châm có thể tích nhỏ, lực sát thương nhẹ nhưng chính vì những nguyên nhân này cho nên có công năng phá tan cương khí, chưởng phong của Tư Đồ Thiên Hà căn bản không đủ để lay động phi châm của Đường Phong.

Tuy rằng Tư Đồ Thiên Hà điên cuồng nhưng không phải một điểm lý trí cũng không có, hắn phát hiện có chút không thích hợp liền nghiêng người tránh được những ám khí này.

Giống như vừa rồi Liễu Như Yên tránh đi Vô Cấp Kinh Mang Kiếm khiến cho nhị trưởng lão Tư Đồ thế gia bị hại, hiện giờ Tư Đồ Thiên Hà tránh khỏi phi châm cũng để cho Liễu Như Yên ăn phải quả đắng.

Nàng vẫn đi theo sát phía sau Tư Đồ Thiên Hà, những phi châm này không bắn trúng Tư Đồ Thiên Hà tự nhiên sẽ bay thẳng tới người nàng, nhìn thấy đã không còn kịp này, Liễu Như Yên đang ở giữa không trung căn bản không có điểm tựa để mượn lực bay đi chỗ khác, rơi vào đường cùng nàng chỉ có thể triển khai tróc ảnh thủ, một mảnh tàn ảnh bay chớp lấy toàn bộ phi châm vào trong tay, cảm hận ném xuống mặt đất.

Lúc này Đường Phong và Tư Đồ Thiên Hà cũng đã giao chiến với nhau, cảnh giới Linh Giai thượng phẩm của Đường Phong hiện giờ là giả, căn bản không phải huy được thực lực ứng với Linh Giai thượng phẩm nhưng Tư Đồ Thiên Hà bị thương một cánh tay cho nên sức chiến đấu cũng giảm xuống đáng kể, hai người vừa giao thủ với nhau Đường Phong liền phát hiện đối phó với hắn đơn giản hơn nhiều so với Liễu Như Yên, ít nhất lấy thực lực hiện giờ của chính mình cũng có thể chống lại chính diện với hắn, không cần phải chạy trốn xung quanh như vừa rồi.

Ngắn ngủi thời gian ba hơi thở, hai người đã giao thủ mười mấy lần với nhau, mỗi lần va chạm đều khiến mặt đất rung chuyển lên, hàn quang của thanh thứ thân binh trên tay Đường Phong lóe ra, một đạo rồi lại một đạo kiếm quang bay ra liên tục, Tư Đồ Thiên Hà cũng không phải chỉ có hư danh, tuy rằng tuổi tác của lão lớn nhưng công lực lại rất thâm hậu, bàn tay lật đi lật lại, mỗi một chiêu đều mang theo khí thế mạnh mẽ không gì sánh bằng đánh tới, vậy mà liễu mạng lại chỉ ngang bằng với Đường Phong.

Qua ba hơi thở, Liễu Như Yên cũng đã chạy tới đây, thấy có một cơ hội đánh tới Đường Phong, nàng đang chuẩn bị tung chưởng tới thất lưng của hắn thì cũng là lúc chiêu thức của Tư Đồ Thiên Hà bao phủ tới nàng.

Chiêu này không phải nhằm vào Liễu Như Yên mà là nhằm vào Đường Phong, nhưng Tư Đồ Thiên Hà đang có chút điên cuồng căn bản không thu liễm uy lực của chiêu thức liền bao vây cả Liễu Như Yên vào bên trong.

Liễu phó tông chủ cau mày lại, quả đấm giương lên bắt buộc phải hóa giải công kích của Tư Đồ Thiên Hà, nhưng Đường Phong lại nhân cơ hội này phóng ra một đám ám khí xuyên qua khe hở.

Sưu sưu.

Một chuỗi ám khí bay tới, Liễu Như Yên vô cùng hối hận suýt nữa trúng chiêu, trong lúc hoảng sợ nàng vội vã nghiêng người tránh sang một bên, mồ hôi lạnh chảy khắp toàn thân.

- Chết! Chết! Chết!

Thần thái của Tư Đồ Thiên Hà càng dữ tợn hơn, chiêu thức hung ác độc địa giáng xuống Đường Phong liên tục, căn bản không quan tâm tới cương khí đang bị tiêu hao, điều này khiến cho mọi người đang xem đều mở rộng tầm mắt, bởi vì thời gian bình thường rất khó có thể thấy được bí kỹ của Tư Đồ thế gia được thi triển ra ngoài.

Chiến Khôn ở ngoài vòng chiến đấu chậm rãi lắc đầu. Những người đó chỉ chìm đắm vào hoa lệ và uy lực trong tuyệt học của Tư Đồ Thiên Hà nhưng hẳn lại biết nếu như để cho Đường Phong và Tư Đồ Thiên Hà đơn đả độc đấu thì lão thất phu này sẽ chết vô cùng nhanh chỉ trong vòng một nén nhang.

Phàm là chiêu thức càng cường đại thì cương khí tiêu hao lại càng nhiều, Tư Đồ Thiên Hà cũng như vậy, một thân cương khí của hắn có thể chống đỡ được bao lâu? Ngược lại Đường Phong chiêu thức như mây bay nước chảy, vô cùng hoàn mỹ, căn bản không có nửa điểm khí lực bị lãng phí, cho nên hắn không bị tiêu hao bao nhiêu cương khí.

Một khi Tư Đồ Thiên Hà hết sạch cương khí thì cũng là lúc lão thất phu này về nơi chín suối.

Cũng may hiện giờ cũng không phải chỉ có Tư Đồ Thiên Hà độc đấu cùng Đường Phong mà còn có Liễu Như Yên ở bên cạnh. Nhị trưởng lão Tư Đồ thế gia điên cuồng không thể trông cậy vào, Chiến Khôn chỉ có thể chuyển hy vọng kỳ thác vào trên người Liễu Như Yên.

Hai người Linh Giai thượng phẩm a, liên thủ đối phó với một tiểu tử khoảng hai mươi tuổi chẳng lẽ còn không xong được sao? Trong lòng Chiến Khôn mơ hồ tuôn ra cảm giác vô lực, hắn hoàn toàn không nghĩ tới đại hội đồ ma sẽ có quang cảnh như thế này, nếu sớm biết rằng thì ngay lúc đo mình trực tiếp lấy đi tính mệnh của Đường Phong, làm sao có thể lưu lại bây giờ khiến cho tâm ý phiền loạn.

Trong lúc đang hối hận thì ở giữa sân nổi lên một ít biến hóa khiến hắn không biết nên cười hay nên khóc.

Nếu như chỉ là một mình Tư Đồ Thiên Hà và Đường Phong tranh đấu thì tràng diện còn đơn giản một chút, nhưng nhị trưởng lão Tư Đồ Thiên Hà công kích vào Đường Phong không muốn sống, còn Đường Phong một mặt thoái lui một mặt ném ra một ít ám khí, hai người tranh đấu bất phân thắng bại, trong nhất thời cũng không nhìn ra ai đang chiếm thượng phong.

Nhưng mà mỗi khi Liễu Như Yên muốn gia nhập cuộc chiến thì luôn luôn bị Tư Đồ Thiên Hà đánh cho trở về.

Một lần như vậy, hai lần như vậy, rồi tới lần thứ ba, tình huống vẫn như cũ không thay đổi.

Điều này khiến cho người xem vây quanh ồ lên một hồi, ai nấy thầm nghĩ quả nhiên nhị trưởng lão Tư Đồ thế gia điên rồi, ngay cả Liễu phó tông chủ đều đánh.

Chiến Khôn cũng trầm giọng khen:

- Thủ đoạn hay!

Cổ U Nguyệt cười lạnh một tiếng:

- Nếu không có chút thủ đoạn như vậy thì hắn sớm đã bị chết rồi!

Cái đó gọi là người ngoài thì không biết còn người trong nghề biết rất rõ, người khác không nhìn ra huyền cơ và ảo diệu trong đó chỉ cho rằng hiện giờ Tư Đồ Thiên Hà đã phát cuồng nổi điên, căn bản không để ý tới phạm vi thương tổn của chiêu thức.

1293. Chương 1091: Giấu Giếm Sát Khí

Nhưng mà Chiến Khôn và Cổ U Nguyệt lại rõ ràng, tạo nên tất cả chuyện này hoàn toàn bởi vì một mình Đường Phong dẫn dắt.

Mỗi nghĩ Liễu Như Yên sắp sửa xông vào thì Đường Phong đều để một kẻ hở dẫn Tư Đồ Thiên Hà trùng kích vào kẻ hở này. Mà kẻ hở của hắn lộ ra đều vô cùng xảo diệu, một khi Tư Đồ Thiên Hà công kích thì Liễu Như Yên liền phải thối lui. Tư Đồ Thiên Hà muốn giết Đường Phong tới đỏ cả con mắt, thấy những kẻ hở này làm sao hắn nhịn lại không đánh cho được?

Cho nên tràng diện hiện giờ mới vô cùng hoạt kê, mọi người đều chỉ thấy Liễu Như Yên năm lần bảy lượt muốn xông lên rồi lại bị Tư Đồ Thiên Hà đánh trở về.

Đây không phải là hai cao thủ Linh Giai thượng phẩm liên thủ đối phó một tiểu tử a! Phải gọi là tiểu tử này mượn lực hóa lực, hắn căn bản không cần tiêu hao nhiều khí lực liền để cho hai cao thủ đánh nhau sống chết.

Cục diện này là do một tay Đường Phong tạo thành, Liễu Như Yên căn bản không có biện pháp hóa giải.

Bởi vì quyền chủ động hoàn toàn do Đường Phong nắm giữ, hiện giờ Tư Đồ Thiên Hà phảng phất như là con rối do Đường Phong điều khiển, Đường Phong để hắn đánh tới đâu thì hắn liền đánh tới đó.

- Lão thất phu, mau tỉnh lại đi!

Liễu Như Yên bị buộc trở về một lần nữa, sắc mặt vô cùng khó coi nhịn không được quát lên.

- Ta muốn giết ngươi!

Tư Đồ Thiên Hà nghe được nhưng vẫn không thêm quan tâm tới lời nói của nàng.

- Nếu ngươi vẫn như thế thì đừng trách ta hạ thủ không lưu tình!

Liễu Như Yên lạnh lùng nói.

Mấy nghìn người đang nhìn ở bên cạnh, chính mình giống như một con khỉ lẳng xăng chạy bên này nhảy bên kia, thế này còn ra thể thống gì? Liễu Như Yên là một nữ tử, da mặt tương đối mỏng, lại lặn qua lặn lại nhiều lần như thế, nhất thời có chút thẹn quá hóa giận.

Nàng cũng biết Tư Đồ Thiên Hà sẽ không nghe mình, nhưng mà tràng diện hiện giờ không thể không xông vào.

Liễu Như Yên lại tiến lên một lần nữa, Đường Phong thấy vậy liền để hở ra đúng phương hướng nàng tiến vào, quả nhiên Tư Đồ Thiên Hà trúng kế đánh thẳng tới nơi đó.

Nhưng mà lúc này Liễu Như Yên không lùi về, song chưởng đẩy ra, một chưởng đánh tới Tư Đồ Thiên Hà, một chưởng đánh tới Đường Phong.

- Bình bình!

Hai tiếng nổ vang lên, ba đạo nhân ảnh bay ra ngoài, cả ba người đều bị uy lực của chiêu thức lan tới gần, tuy rằng không bị thụ thương nhưng tràng diện thoát nhìn vô cùng nóng khiến cho đám người bên ngoài không khỏi kinh hô.

Liễu Như Yên không hề sợ đầu sợ đuôi, điều này khiến Đường Phong nhướng mày, hắn vốn có kế hoạch để cho Tư Đồ Thiên Hà tới đối phó Liễu Như Yên nhưng xem ra hiện giờ kế hoạch này đã đổ bể, Liễu Như Yên không thể hóa giải được bằng thủ đoạn đơn giản này.

Không phá cũng phải phá, sống chết của Tư Đồ Thiên Hà không phải điều Đường Phong quan tâm, an nguy của bản thân mới là điều Đường Phong quan tâm nhất.

Như vậy chỉ sợ phải vận dụng tới quân bài đang giấu kín mới có thể chuyển bại thành thắng, tuy rằng Đường Phong không nắm chắc mười phần nhưng vẫn muốn thử một lần.

Vừa mới nghĩ tới điều này, thần sắc của Đường Phong liền vững vàng lên.

Sắc mặt Đường Phong thay đổi không tránh khỏi được quan sát của Chiến Khôn, hắn nhìn ra Đường Phong đã muốn làm ra quyết định, mà quyết định này có lẽ sẽ là thứ then chốt để quyết định thắng bại của trận chiến.

Bị dư lực của chiến đấu phản chấn khiến cho ba người bay ra ngoài lần nữa, Tư Đồ Thiên Hà nhanh nhất, hắn quyết tâm trả mỗi thù bị phé tay với Đường Phong, chân vừa mới chạm đất liền bật lên xông tới tiếp.

Đường Phong cũng hướng tới hắn, chỉ có Liễu Như Yên là chậm nhất, nàng có chút chần chờ không biết có nên đánh tiếp như vậy hay không. Nhưng chần chờ cũng chỉ trong nháy mắt, sau một khắc nàng liền vọt tới bên cạnh hai người.

Tình hình lại giống như vừa rồi, chiêu thức hung mãnh của Tư Đồ Thiên Hà đánh tới Đường Phong nhưng bao cả Đường Phong và Liễu Như Yên ở trong đó.

Tróc Ảnh Thủ của Liễu Như Yên cũng đánh ra, cũng đồng dạng là hai mục tiêu.

Chiêu thức của hai đại cao thủ Linh Giai thượng phẩm đều có uy lực không tầm thường, nếu ai ăn phải chắc chắn không thể bình yên. Nhưng mà Liễu Như Yên cố hết sức để cho uy lực chiêu thức của nàng trung hòa với uy lực chiêu thức của Tư Đồ Thiên Hà, kể từ đó công kích của hai người cũng sẽ tương bình với nhau, đến lúc đó cũng sẽ không có nguy hại quá lớn, ngược lại Đường Phong sẽ phải thừa nhận hợp kích của hai người.

Liễu Như Yên có tính toán nhưng làm sao Đường Phong có thể để nàng vừa lòng đẹp ý?

Trường kiếm trên tay run lên, âm thanh boong boong chọt vang, cùng với âm thanh vang lên thì đột nhiên Tư Đồ Thiên Hà kêu thảm một tiếng, cương khí toàn thân của hắn tan biến trong nháy mắt, bước chân không vững ngã nhào xuống trước mặt Đường Phong.

Đường Phong cười quỷ dị liền thối lui về sau.

Liễu Như Yên mở mắt trừng trừng nhìn một chưởng của mình đánh vào trên người Tư Đồ Thiên Hà không kịp thu về.

- Oa.

Tư Đồ Thiên Hà giữa mặt phun ra một ngụm máu tươi, ngay cả trong thời khắc cuối cùng Liễu Như Yên thu hồi một ít khí lực thì một chưởng này cũng khiến cho lực phủ ngũ tạng của hắn lộn tưng phèo. Thân thể giống như con điều bị đứt dây bay ra ngã trên mặt đất co giật không ngừng.

- Chuyện gì vừa xảy ra?

Đoàn người ồ lên, Liễu Như Yên ngây ngẩn cả người, lần này cho dù Cổ U Nguyệt và Chiến Khôn cũng không động.

Bọn họ thực sự không hiểu vì sao đột nhiên Tư Đồ Thiên Hà tan hết cương khí. Mà Đường Phong chẳng qua chỉ cầm thanh trường kiếm trên tay, cũng không hề công kích hắn.

Không công kích vì sao Tư Đồ Thiên Hà kêu thảm thiết như vậy, vì sao cương khí toàn thân của hắn đều tan biến hết? Phảng phất như hắn phải thừa nhận thống khổ cực kỳ lớn.

Cục diện này quá mức quỷ dị, nếu không phải vào thời điểm máu chốt cương khí của Tư Đồ Thiên Hà tan hết thì hắn cũng sẽ không bị Liễu Như Yên đánh thành như vậy.

- Kiểm khí!

Bỗng nhiên Chiến Khôn suy nghĩ ra điều gì.

- Kiểm khí ở đâu?

Cổ U Nguyệt liếc mắt nhìn hắn, vừa rồi nếu như Đường Phong phóng ra kiểm khí thì tại sao nàng không nhìn thấy?

- Tàn kiếm vừa làm bị thương nhị trưởng lão Tư Đồ thế gia lưu lại kiểm khí.

Chiến Khôn trả lời.

Cổ U Nguyệt nghe xong ngẩn người ra, chợt bừng tỉnh đại ngộ.

Một kiếm kinh thiên không chỉ phé bỏ cánh tay của Tư Đồ Thiên Hà mà còn để lại kiếm khí trong cơ thể hắn, Tư Đồ Thiên Hà vội vàng vàng báo thù rửa hận cần bản không có thời gian đi hóa giải hoặc áp chế. Mà vào thời điểm mấu chốt Đường Phong run run thanh trường kiếm tác động lên kiếm khí lưu lại mới khiến cho Tư Đồ Thiên Hà bị như thế.

Chương 1091: Giấu giếm sát khí (hạ).

Thì ra là vậy! Cổ U Nguyệt suy nghĩ cẩn thận một lúc rồi cảm thấy rét run trong lòng.

Đây là thiết kế hoàn hảo hay là do trùng hợp? Nếu là trùng hợp thì thôi, còn nếu như đã tính toán ngay từ đầu thì người thanh niên này thực sự quá kinh khủng.

Chỉ nhìn vào hôm nay người thanh niên tên gọi Đường Phong này lần lượt thoát hiểm trong gang tấc, mỗi một lần thì triển ra đều là thủ đoạn không tưởng tượng được, Cổ U Nguyệt cảm thấy chính mình sống cả trăm năm thực sự đã uống phí.

Trong lúc đang trầm tư, Cổ U Nguyệt bỗng nhiên cảm giác được một cổ nguy hiểm kéo tới, nàng quay đầu nhìn lại thì thấy Chiến Khôn đang mạnh mẽ bổ ra một đao chém tới Chu Tiểu Diệp, ngay lập tức nàng dịch chuyển thân thể chắn trước mặt Chu Tiểu Diệp.

- Chiến Khôn ngươi dám!

Cổ U Nguyệt quát lên một tiếng, cương khí vận chuyển, một thanh cự kiếm xuất hiện trong nháy mắt trên tay chặn lại công kích của Chiến Khôn.

Chiến Khôn ở chỗ này là vì kiềm chế mình, chính mình ở chỗ này vì sao không phải kiềm chế hắn? Điểm này chính mình hiểu rõ và hắn cũng hiểu rõ. Cho nên dù Tư Đồ Thiên Hà bị thương Chiến Khôn cũng không có ý tứ ra tay giúp đỡ.

Nhưng mà hiện giờ hắn đã không nhịn được liền ra tay, bởi vì nếu như hắn không động thủ thì Tư Đồ Thiên Hà hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Mà một đao hắn bổ ra chém tới Chu Tiểu Diệp cũng không phải để giết nàng mà chỉ muốn kéo dài thời gian với Cổ U Nguyệt, chỉ cần một chút thời gian thì hắn có thể đánh chết được Đường Phong.

Đến khi Cổ U Nguyệt hóa giải được công kích của Chiến Khôn thì quay đầu nhìn lại không còn kịp cứu viện Đường Phong nữa, Chiến Khôn đã vọt tới phía sau Đường Phong, một đạo hàn quang trên Long Uyên Đao tỏa ra loang loáng chém thẳng tới hắn.

Mà lúc này Đường Phong căn bản không hề phát hiện ra, chuyện tình cao thủ Linh Giai thượng phẩm đánh lên nằm ngoài sức tưởng tượng của mọi người. Huống chi hiện giờ mục tiêu của hắn là Tư Đồ Thiên Hà đang nằm thoi thóp trên mặt đất.

Bị Liễu Như Yên đánh một chưởng khiến Tư Đồ Thiên Hà nôn ra máu không ít, nếu lúc này không giết thì còn chờ tới khi nào? Chỉ cần giết chết hắn thì địch nhân của chính mình chỉ còn một mình Liễu Như Yên.

Thanh trường kiếm thứ thần binh còn cách Tư Đồ Thiên Hà ba tấc, mắt thấy sắp đưa lão thất phu này xuống hoàng tuyền thì đột nhiên Đường Phong cảm giác được phía sau lạnh buốt, cổ hàn ý kéo tới này khiến hắn cảm thấy như ở trong hầm băng, đó là cảm giác đối mặt với tử vong.

Có người đánh lén, hơn nữa lại là cao thủ! Trong lòng Đường Phong liền có phán đoán chỉ trong nháy mắt.

Lúc này xoay người lại đã không còn kịp, động tác của đối phương cực nhanh, nắm chặt thời cơ vô cùng chuẩn xác khiến mình không có thời gian trở tay. Trong lúc vội vàng Đường Phong làm sao còn lo lắng tới việc lấy tính mệnh Tư Đồ Thiên Hà? Hắn nhanh chóng vận khởi cương khí tập trung phía sau bởi vì mục tiêu công kích của đối phương chính là nơi này.

Đối phương biết rõ trên người chính mình mặc Bất Phôi Giáp cho nên góc độ hạ thủ cực kỳ xảo quyệt, ý đồ chỉ một kích lấy đi tính mệnh của chính mình.

Vừa mới làm xong điều này Đường Phong liền thấy một thân ảnh nho nhỏ chui ra từ ngực của mình.

- Không nên!

Đường Phong kinh hãi, thân ảnh nho nhỏ vừa nhảy ra chính là Linh Khiếp Nhan, từ khi chiến đấu tới bây giờ nàng vẫn một mực trốn trong lòng mình nhưng hiện giờ lại chạy ra. Hiển nhiên nàng cảm thấy sinh mệnh của chính mình gặp phải nguy hiểm cho nên mới định nhảy ra hỗ trợ.

Đường Phong phản ứng đã muộn hoặc là nói tốc độ của Linh Khiếp Nhan quá nhanh, khi câu nói của Đường Phong hô lên thì cũng là lúc nàng vọt tới phía sau Đường Phong, trên khuôn mặt xinh xắn hiện lên thần sắc kiên nghị, bàn tay nắm một cái liên bản vài đạo kinh khí bay tới chỗ Chiến Khôn.

Chiến Khôn không nhịn được liền ngăn ngại!

Thân là cao thủ đệ nhất của bốn thế lực lớn, tự nhiên kiến thức của Chiến Khôn không hề tầm thường, độ từng trải cũng rất nhiều, nhưng mà cho dù nhân vật như hắn hiện giờ gặp phải chuyện này thì tâm thần cũng không khỏi hốt hoảng một chút.

Hắn chưa bao giờ tưởng tượng ra có một người tí hon giống như Linh Khiếp Nhan, vóc người chỉ khoảng một gang, vẻ mặt quốc sắc thiên hương, mái tóc bạc phát phơ, mặc một bộ y phục nho nhỏ thoát nhìn vô cùng thô ráp đứng che ở phía sau Đường Phong.

Điều quan trọng nhất chính là người tí hon này còn bắn ra kinh khí của cảnh giới Thiên Giai công kích tới chính mình.

Thậm chí Chiến Khôn không nhịn được muốn dụi mắt để nhìn xem có phải mình hoa mắt hay không. Thấy một người tí hon như vậy cho dù là ai cũng sinh ra ý thương tiếc trong lòng, mặc dù là Chiến Khôn cũng không ngoại lệ.

Trong lúc còn đang sửng sốt thì kinh khí Linh Khiếp Nhan bắn ra tới ngay trước mặt Chiến Khôn, hắn không hổ là cao thủ của Chiến gia, tuy rằng có lòng thương tiếc với Linh Khiếp Nhan nhưng sắc mặt vẫn bình tĩnh như cũ, uy lực của chiêu thức không thu lại, mạnh mẽ bổ một đao về phía trước.

Đao mang vạn trượng từ Long Uyên Đao phóng ra chém thẳng tới thân thể của Linh Khiếp Nhan.

- Nha...

Linh Khiếp Nhan căn bản không hề tránh né ngay cả nàng có năng lực này, khi đao mang chém vào trên thân thể của nàng thì Linh Khiếp Nhan hét thảm một tiếng rồi bắn ra ngoài.

Nhưng uy thế của một đao kia vẫn như cũ không giảm chém tới Đường Phong.

Đến lúc này Đường Phong mới xoay người lại, đập vào mắt hắn là cảnh Linh Khiếp Nhan bị đao mang bổ trúng người bay đi.

Trong sát na tròn mắt của Đường Phong đỏ rực lên, hắn vươn tay bắt lấy Linh Khiếp Nhan, một mặt vận công hóa giải lực đạo mà nàng phải thừa nhận trên người, một mặt xuất ra thanh trường kiếm thứ thần binh đỡ lấy đao mang của Chiến Khôn đang chém tới, sau đó thân thể của hắn nương nhờ vào lực đạo công kích của Chiến Khôn bay ngược ra ngoài.

Oanh!

Một đao đao mang do Chiến Khôn toàn lực công kích bay ra hơn mười trượng mới chém xuống mặt đất, cắt mặt đất thành một khe rãnh thật sâu và dài.

Nếu như một kiếm này hắn chém trúng sau gáy của Đường Phong thì cho dù Đường Phong rèn luyện cơ thể tới cực hạn cũng sẽ bị chặt bỏ đầu. Nếu không phải Linh Khiếp Nhan lao vào cản một chút vào thời khắc mấu chốt để cho Đường Phong có một ít thời gian thở dốc thì Đường Phong căn bản không thể nào phòng bị được.

Tất cả ánh mắt của mọi người đều rơi vào trên tay của Đường Phong, bọn họ thấy hắn ngay cả mấy nghìn người vây quanh cũng không hề biến sắc, ngay cả một hơi đánh chết mấy trăm người cũng không hề bận tâm, thậm chí bị hại đại cao thủ Linh thượng phẩm liên thủ cũng vẫn khinh thường không quan tâm nhưng lúc này đang run rẩy.

1294. Chương 1092: Hóa Thân Thành Ma.

Tay phải của hắn không ngừng run run khiến thân thể cũng run run theo không ngừng.

Mà trên tay hắn nâng niu nhẹ nhàng một người tí hon tóc bạc trắng, máu tươi chảy ra từ trên khóe miệng người tí hon, khuôn mặt của người tí hon hiện lên thần sắc tái nhợt.

Ánh mắt khát máu lạnh lẽo của ma đầu trở nên vô cùng ôn nhu, phẳng phất như tất cả mọi thứ đều tan chảy thành nước.

- Nha đầu...

Đường Phong nhẹ nhàng hô một tiếng, thậm chí ngay cả thở mạnh cũng không dám, hắn rất sợ chính mình thở một hơi bay mất Linh Khiếp Nhan.

- Khụ khụ...

Thanh âm ho khan của Linh Khiếp Nhan truyền ra khiến Đường Phong lo lắng, sau khi phun ra hai cục máu bầm thì nàng nói:

- Không có việc gì.

Lời vừa dứt, Đường Phong chợt nghe được thanh âm răng rắc truyền tới, tất cả những vùng da thịt bị lộ ra bên ngoài của Linh Khiếp Nhan đều bắt đầu nứt nẻ giống như đồ sứ bị rạn vỡ, chỉ trong chớp mắt liền nứt ra hàng trăm đạo, Linh Khiếp Nhan giống như một búp bê bị đập nát, vết rạn ở khắp người giống như mạng nhện bao phủ, hơn nữa máu tươi từ những vết rạn này còn không ngừng chảy ra.

Đường Phong run rẩy lắc đầu:

- Tại sao lại có thể như vậy?

- Phong ca ca đã quên cơ thể của ta hình thành như thế nào rồi sao?

Linh Khiếp Nhan không trả lời chính diện.

Lúc này trong đầu óc Đường Phong rối như tơ vò, nhưng cuối cùng hắn cũng suy nghĩ lại cẩn thận, thân thể của Linh Khiếp Nhan xác thực là do tái sinh thạch trọng tổ thành, tuy rằng tái sinh thạch có khả năng co giãn nhưng phải thừa nhận một kích vừa rồi của Chiến Khôn cũng đã vượt qua cực hạn của nàng.

Nếu đổi lại làm người tu luyện Thiên Giai khác sợ rằng sớm đã bị chết đi, cũng chỉ có Linh Khiếp Nhan mới có thể sống sót. Nhưng dù vậy thì thương thế của nàng tuyệt đối không hề nhỏ chút nào.

- Đừng lo lắng, có thể trị được. Chỉ cần ngâm trong linh nhũ trì một đoạn thời gian... khụ khụ...

Linh Khiếp Nhan mở mắt nhìn thấy vẻ mặt lo lắng của Đường Phong liền nhanh chóng mở miệng nói.

- Thực sự có thể trị được chứ?

- Tất nhiên.

Linh Khiếp Nhan gật đầu mạnh.

- Chẳng qua phải nhanh một chút.

Đường Phong nuốt khan nước bọt trong cổ, cười gượng ép một tiếng:

- Yên tâm, hiện giờ ta lập tức nâng ngươi rời đi tới một địa phương yên tĩnh! Nhưng mà trước tiên ngươi phải chờ một chút.

- Được!

Khuôn mặt rạn nứt của Linh Khiếp Nhan xuất hiện một tia mỉm cười, nàng chậm rãi nhắm lại hai mắt.

Đường Phong cẩn thận từng li từng tí đỡ lấy nàng, sau đó chậm rãi đưa vào trong lòng mình, nhẹ nhàng vỗ vỗ ngực vài cái.

Đến khi Đường Phong ngẩng đầu lên, tất cả mọi người đều cảm giác được hắc đã thay đổi. Đôi tay run run cùng thân thể trầm ổn, hai tròng mắt đỏ bừng sáng bóng, một thân sát khí tỏa ra bức người vô cùng to lớn, uy áp giống như ngọn núi đè nặng trong lòng mọi người mạnh mẽ khuếch tán ra bốn phía.

Gió cuốn bụi tung mù mịt.

Một tiếng gầm lên giận giữ vang vọng khắp chân trời:

- Chiến Khôn, ta muốn ngươi chết không có chỗ chôn!

- Ma đầu ngươi đừng đắc ý!

Chiến Khôn lạnh lùng trả lời.

- Ha ha ha ha!

Đường Phong ngửa mặt lên trời cười to, thần sắc chợt lạnh lùng:

- Ma đầu! Được, hôm nay ta sẽ hóa thân thành ma, huyết tẩy các ngươi một lượt!

- Càn rỡ! Làm sao chính đạo có thể để cho một tên ma đầu như ngươi làm càn!

Chiến Khôn giận giữ quát lên.

Đường Phong vung tay phi một thanh phi đao ra, một tiếng phốc vang lên, thanh phi đao đã cắm vào trên người Tư Đồ Thiên Hà đang bị thương nặng, nhị trưởng lão Tư Đồ thế gia vô cùng thê thảm, đầu tiên là bị Đường Phong phế bỏ một cánh tay, sau đó lại bị Liễu Như Yên đánh cho thương nặng, hiện giờ lại bị Đường Phong trực tiếp lấy đi tính mệnh, bị giày vò liên tục như vậy, cho dù là ai cũng chết không thể nhắm mắt.

- Ta muốn nhìn xem, hôm nay là ta mất mạng hay là các ngươi mất mạng!

Thần sắc Đường Phong dữ tợn, một sát khí âm lãnh phát ra chậm rãi bước tới Chiến Khôn.

Bước đi của hắc không hề thoải mái, nhưng mà mỗi một lần hắc hít thở thì sát khí đều được tản ra trong không khí, dần dần, trong không khí phảng phất tràn ngập một mùi máu tươi.

Linh Khiếp Nhan bị trọng thương như vậy toàn bộ là do Chiến Khôn ban tặng, làm sao Đường Phong có thể không giận?

Nếu như tranh đấu chính diện mà Đường Phong thua thì Đường Phong cũng không thể nói được gì, dù sao cũng do học nghệ không tinh thông bằng người, còn có thể nói cái gì? Nếu như đối lại là ai khác cũng đều là đạo lý này.

Nhưng mà Chiến Khôn thân là cao thủ Linh Giai thượng phẩm vậy mà đi đánh lén hắc, nếu không phải hắc đánh lén trước thì làm sao Linh Khiếp Nhan xảy ra nông nổi này? Làm sao nha đầu này bị trọng thương tới mức vậy?

May mà thân thể của nha đầu được tái sinh thạch trọng tố, nếu không thì chẳng phải đã chết rồi sao?

Thần sắc của Chiến Khôn ngưng trọng, hắc có thể cảm thụ được sự phẫn nộ cùng sát khí của Đường Phong, thế nhưng mặc dù phẫn nộ thì người thanh niên này cũng không hề mất đi thần trí, chỉ nhìn vào điểm này thì tố chất tâm lý của hắc cao hơn không biết bao nhiêu lần so với Tư Đồ Thiên Hà. Lúc Tư Đồ Thiên Hà bị phế bỏ một cánh tay chỉ biết lao lên chiến đấu, căn bản không phải một trình tự.

- Liễu phó tông chủ, ngươi có muốn liên thủ cùng ta báo thù rửa hận cho Tư Đồ trưởng lão hay không?

Đường Phong nhìn bước chân nặng trĩu của Đường Phong đang đi tới gần liền quay sang hỏi Liễu Như Yên một câu.

Từ lúc Liễu Như Yên thấy Chiến Khôn xuất thủ đánh lén thì vẫn không hề nhúc nhích tí nào, nghe vậy chỉ quay đầu sang một bên không thèm để ý tới.

Xác thực bây giờ Liễu Như Yên đang muốn lấy tính mệnh của Đường Phong, nhưng mà đầu tiên liên thủ với Tư Đồ Thiên Hà đối phó Đường Phong đã làm mất đi danh dự của chính mình, hiện giờ Chiến Khôn lại dùng thủ đoạn như thế, làm sao nàng còn tâm tình đi đánh tiếp?

- Một mình ngươi là đủ rồi.

Linh Khiếp Nhan trả lời nhàn nhạt, hiển nhiên nàng không hề muốn cùng Chiến Khôn thông đồng làm bậy, cho dù muốn lấy tính mệnh của Đường Phong thì nàng cũng sẽ tự hoàn thành một mình mà không phải mượn tay người khác đánh hộ, lại càng sẽ không đi tập kích bất ngờ.

- Vậy thì mời Liễu phó tông chủ đứng xem!

Chiến Khôn cười lạnh một tiếng, quang mang trên Long Uyên Dao lại lóe lên mạnh mẽ chém xuống đầu Đường Phong.

Dao mang bay đi thẳng tới vị trí của Đường Phong.

Đường Phong đón lấy dao mang đánh tới lại không hề né tránh, một màn này khiến cho trái tim của tất cả mọi người như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, bọn họ khần trương bởi vì không biết sau một khắc thân thủ của ma đầu này có dời đi vị trí khác hay không.

1295. Chương 1093: Ngươi Có Thần Binh (thượng,hạ)?

- Choang!

Một âm thanh phẳng phát như dây cung vang lên trong tai mỗi người, chợt mọi người thấy được một thanh phi đao bay lơ lửng quỹ dị bên cạnh Đường Phong, ngay sau đó hóa thành một đạo lưu quang bay ra ngoài.

Tốc độ của đạo lưu quang này vô cùng nhanh, trong nháy mắt liền đánh vào trên dao mang của Chiến Khôn.

Sau một khắc chuyện tình khiến người ta kinh ngạc xảy ra, dao mang do Chiến Khôn bỏ ra dĩ nhiên lại không địch lại được một đạo lưu quang quỹ dị, trong lúc hai thứ chạm vào nhau vang lên một tiếng nổ, nhưng mà dư thế của đạo lưu quang không giảm vẫn bay tới trước mặt Chiến Khôn.

- Tại sao có khả năng này?

Chiến Khôn vô cùng sợ hãi, vừa rồi cho dù dao mang của mình không xuất ra toàn lực nhưng cũng đã đến bảy thành công lực, một dao mang như vậy kể cả Linh Giai thượng phẩm như Cổ U Nguyệt và Liễu Như Yên cũng đừng mong đón tiếp dễ dàng, nhưng mà ma đầu này không chỉ tiếp được mà còn phá được nó thoải mái.

Đạo lưu quang này rốt cuộc là công kích gì, vì sao có thể mạnh như vậy?

Chiến Khôn căn bản không có thời gian ngẫm nghĩ, trong lúc vội vội vàng vàng hắn chỉ kịp bỏ ra ba đạo dao mang!

Rầm rầm rầm...!

Thanh âm tiếng rầm vang lên liên tiếp, đạo lưu quang kia bị ba đạo dao mang đánh vào mới có thể hóa giải được.

Tranh...

Lại có một âm thanh kéo dây cung truyền tới, Chiến Khôn thấy một thanh trường kiếm lơ lửng quỹ dị bên cạnh Đường Phong, cùng với âm thanh này thì thanh trường kiếm kia cũng hóa thành lưu quang bay thẳng tới chỗ mình giống như thanh phi đao vừa rồi.

Đối mặt với công kích mạnh như vậy, Chiến Khôn nào dám chần chừ, hắn vội vã bỏ ra ba đạo dao mang một lần nữa, khó khăn lắm mới hóa giải được công kích của Đường Phong.

Không chờ cho hắn thở ra một hơi, cái loại âm thanh lên dây cung giống như búa chú đòi mạng lại vang lên.

Mà lúc này, có tới hai đạo lưu quang cùng nhau bắn tới!

Mạnh mẽ như Chiến Khôn cũng không thể nào bình tĩnh được, tốc độ của lưu quang bay quá nhanh, nhanh đến nỗi lấy thực lực của hắn chỉ có thể chống lại một đạo mà thôi, nếu vẫn còn đứng tại chỗ này thì khẳng

định sẽ bị bắn trúng, trong lúc vội vội vàng vàng chỉ có thể tránh sang một bên, ngay sau đó hắn không lùi mà tiến tới công kích Đường Phong.

Đánh rắn phải đánh đập đầu, muốn chiến thắng được phải bắt kẻ cầm đầu, công kích của lưu quang cực kỳ hung mãnh cho nên Chiến Khôn chỉ có thể đánh chủ ý lên người Đường Phong.

Thân là cao thủ Linh Giai thượng phẩm, cho dù tốc độ của hắn không so được với Liễu Như Yên nhưng cũng không hề chậm chút nào, thân hình dịch chuyển tránh được công kích của lưu quang liền nhanh tiến tới bên cạnh Đường Phong nhanh như thiểm điện, Long Uyên Dao trên tay vung lên, quang mang trên mũi đao bắn ra nhắm đầu Đường Phong chém xuống.

Ánh mắt Đường Phong liếc hắn nhàn nhạt, trong ánh mắt kia tràn đầy vẻ khinh thường và rẻ rúng, hai tay Đường Phong còn không thèm động đây, phảng phất như tùy để hắn chém xuống.

Nhân thần này khiến cho Chiến Khôn có cảm giác không thích hợp, Chiến Khôn nhướng mày chợt cảm giác một loại nguy hiểm đang tới gần.

- Chiến tiên bối cẩn thận!

Trong đám người có một người kinh hô.

Phản ứng của Chiến Khôn tương đối nhanh, người nọ còn nói chưa hết thì hắn đã vội tung người tránh ra, đến khi phóng mắt nhìn lại chỉ thấy hai đạo lưu quang kia dĩ nhiên quay lại đánh úp vào mình, sau đó vòng qua người Đường Phong một lần rồi bắn tới công kích lần thứ hai.

- Tính!

Chiến Khôn rơi xuống đất, thân thể thoát khỏi lưu quang một lần nữa cắn răng đáp. Trong lòng hắn cùng vui vẻ, hiện giờ chính mình đang phát sầu vì không có biện pháp chu toàn như lại không nghĩ tới những người này lại muốn lên hỗ trợ.

Chiến Khôn căn bản không lo lắng thần binh sẽ bị người khác cướp đi, ngay cả đã đáp ứng trước mặt mấy nghìn người thì chính mình cũng có thể đánh chết Đường Phong trước khi người khác có động tác, ngược lại những người này xông lên có thể tiêu trừ không ít khí lực của người thanh niên kia.

- Được!

Người vừa hỏi kia hưng phấn không chịu nổi, hấn vung tay hô lên:

- Các huynh đệ đều đã nghe rõ chứ, Chiến tiên bối nói ai có thể giết chết được ma đầu thì thần binh sẽ thuộc về sở hữu của người đó! Lúc này ma đầu đang sức cùng lực kiệt, lúc này còn không lên thì đình chờ tới khi nào!

- Giết!

- Thần binh là của ta!

Mấy nghìn người hò hét vang lên, theo tiếng kêu gọi của người vừa rồi tất cả mọi người đều đổ lữ con mắt xông tới chỗ Đường Phong.

1296. Chương 1094: Sống Sót Sau Tai Nạn.

Chim chết vì ăn, cho dù ma đầu này cường đại hơn đi chăng nữa thì cũng chỉ là một người mà thôi, huống chi tình huống của hắn hiện giờ đã đến lúc tắt đèn hết dầu, ai có thể đoạt được một kích cuối cùng giết chết hắn thì người đó sẽ là chủ nhân mới của thần binh, đối diện với loại mê hoặc này điều kiện hà khắc nhận chủ của thần binh không ai thêm quan tâm tới. Trong nhất thời bầu trời đen kịt, khắp nơi đều là người, mấy nghìn người giống như thủy triều ồ ạt xông lên đánh tới Đường Phong. Linh khí trong thiên địa vô cùng hỗn loạn, đối mặt với đại quân mấy nghìn người ào ào tiến tới này, Đường Phong giống như một con thuyền độc mộc lao đao trong bão tố, cảm giác vô cùng thê lương.

Nhiều người tấn công như vậy, nhất thời áp lực của Chiến Khôn đột nhiên biến mất, ba đạo lưu quang luôn truy kích chính mình đã biến mất không thấy từ lúc nào.

Quay đầu nhìn lại, Chiến Khôn nắm chặt Long Uyên Dao trên tay mở to hai mắt nhìn, chỉ chực tìm kiếm cơ hội tốt nhất mà đánh Đường Phong một kích cuối cùng.

Đứng lảng lảng tại chỗ, mặc dù đối mặt với mấy nghìn người nhưng thần sắc của Đường Phong cũng không hề biến đổi.

Gần, gần hơn nữa, tất cả mọi người đều đã thấy trắng cảnh ma đầu đầm máu ở ngay trước mặt, điều này lại càng khiến cho tất cả hưng phấn hơn.

Khi những người này chỉ còn cách Đường Phong cự ly khoảng ba mươi trượng thì cũng là lúc tay của Đường Phong khẽ động.

Một mảnh tàn ảnh bay qua, mấy trăm thanh ám khí đột nhiên xuất hiện quỷ dị trước mặt vài nghìn người. Trong đám này có đủ các chủng loại ám khí khác nhau, nào là phi châm, phi đao, phi tiêu, thậm chí ngay cả trường kiếm của người bị chết rơi trên mặt đất cũng bay lên trở thành ám khí, trong phút chốc tất cả những ám khí này đều bắn thẳng vào đoàn người đang ồ ạt xông tới, trên mỗi thanh ám khí đều lóe lên từng đợt hàn quang.

Tranh.

Một âm thanh thanh thúy vang lên, trong mắt mấy nghìn người hiện giờ Đường Phong phẳng phất như hóa thành một thanh trường cung tuyệt thế.

Hắn khom lưng uốn thành một hình trăng tròn, dây cung buộc chặt, thấy một màn như vậy trong lòng ai nấy đều toát ra một vẻ lạnh lẽo, lỗ chân lông toàn thân cũng không cầm được mà giãn ra.

Bàn tay Đường Phong chậm rãi giơ lên cao, hai mắt nhìn lạnh lùng về phía trước, cùng với động tác của hắn thì một thân xương cốt kêu lên răng rắc không dứt bên tai.

Mà âm thanh này chính là từ trong cơ thể ma đầu truyền ra, trên khuôn mặt tuần tú của ma đầu hiện lên một tia thần sắc thống khổ, giống như một thanh âm thở dài đi ra từ trong miệng hắn, mang theo một loại bất đắc dĩ và quyết liệt:

- Chư đại ... tinh thần!

Mười ngón tay bắn mạnh về phía trước, mấy trăm thanh vũ khí và ám khí trước mặt ma đầu phóng xuất ra quang mang, tất cả đều hóa thành lưu quang giống như lưu tinh ở phía chân trời bay thẳng tới đám người.

- Mau chạy!

Trong đám người có một người hét lớn.

Nhưng âm thanh kinh hô kia đã không còn kịp nữa, mọi người chỉ cho rằng Đường Phong đã đến giai đoạn nỗ lực hết đà cho nên mới xông lên chiếm tiện nghi, lại không nghĩ rằng hắn dĩ nhiên còn có thể xuất ra một chiêu kinh khủng như vậy, lúc này muốn chạy còn sao kịp?

Phốc phốc phốc...

Âm thanh vũ khí xuyên qua thân thể, vũ khí bay trên bầu trời giống như sao băng rơi xuống, trong phạm vi trăm trượng xung quanh Đường Phong đều bị quét sạch không thấy bóng người.

Khi mấy trăm đạo lưu quang bay ra khỏi tầm mắt không thấy đâu nữa thì máu tươi rơi xuống từ giữa không trung, cùng với đó là vô số người bị gãy chân gãy tay, không một ai không bị tàn phế.

Một cỗ cảm giác mát mẻ thật sâu mọc lên từ trong đáy lòng những người sống sót, lúc này còn có ai dám tiến lên, tất đều vội vàng vàng lui về phía sau, ai nấy đều sợ mấy trăm đạo lưu quang kia quay lại. May mà đám lưu quang này cũng không hề quay lại mà biến mất hẳn.

Chư Thiên Tinh Thần, đây là thủ pháp ám khí chỉ tồn tại trong lý thuyết của Đường Phong, căn bản không có ai tu luyện thành được, nhưng mà khi Đường Phong bế quan dưới chân núi để thu phục Ngự Thần thì đã thành công, mặc dù trong đó có chút thành phần kỹ xảo mô phỏng ở trong đó nhưng dù sao tràng cảnh hiện giờ cũng là tràng cảnh lý tưởng mà tiền bối sáng tạo ra thủ pháp này muốn thấy.

Hồi đó để thu phục Ngự Thần Đường Phong đã phải bế quan dưới chân núi có Ngự Thần hai năm, sau quãng thời gian ấy Đường Phong mới thử chiêu, cũng bằng chiêu thức ấy hắn mới có thể thu phục được thần binh Ngự Thần, lúc này uy lực của Chư Thiên Tinh Thần thông qua thần binh Ngự Thần quả thật không thể đánh giá.

Đường Phong xuất ra thủ pháp ám khí đỉnh cấp này thì thân thể cũng nhịn không được lão đảo một chút, hai mắt quay cuồng suýt chút nữa ngã xuống mặt đất.

- Chết đi!

Chiến Khôn vẫn một mực nhìn về phía bên này, một chiêu vừa rồi hoàn mỹ và cũng thê lương vô cùng, may mà những người ham thần binh xông tới khiến hắn đánh ra chiêu này, nếu không sẽ là chính mình phải thừa nhận.

Chính mình có thể ngăn cản được sao? Căn bản không thể nào, ba đạo lưu quang đã khiến cho chân tay chính mình vô cùng luống cuống, nếu như mấy trăm đạo lưu quang cùng nhau kéo tới thì tuyệt đối mình sẽ chết không có chỗ chôn.

Chiến Khôn có lý do để tin tưởng Đường Phong vẫn không xuất ra chiêu này chính là vì tìm cơ hội hung hăng giành chính mình, lại không nghĩ tới vì bị mấy nghìn người tham lam phải phóng ra sớm. Nếu không phải bọn họ cùng nhau xông lên thì chắc chắn mình sẽ phải chết tại chỗ này.

Nhưng mà khẳng định một chiêu này tiêu hao vô cùng lớn, hiện tại chính là cơ hội đánh chết hắn tốt nhất.

Cho nên sau khi những người may mắn còn lại thối lui về phía sau thì Chiến Khôn vác Long Uyên Dao lập tức tiến đến, hắn không dám tới quá gần Đường Phong chủ yếu do có chút sợ lưu quang truy đuổi. Sau khi đứng cách xa khoảng vài chục trượng thì Chiến Khôn liền giơ Long Uyên Dao nhắm tới Đường Phong.

Nguyên bản Đường Phong đang quay cuồng đầu óc liền mở mạnh hai mắt ra, vẻ phần nộ tràn ngập khắp khuôn mặt, cương khí đang gián đoạn trong cơ thể đột nhiên trở nên hùng hồn, một thanh phi đao thật lớn thuần túy do thiên địa linh khí cấu tạo thành lơ lửng trước mặt hắn.

Thanh phi đao lớn này có chút không giống bình thường, nó dài đủ ba thước, từ khi hiện lên tới lúc định hình cũng chỉ trong nháy mắt, trên phi đao tỏa ra quang mang màu trắng nhũ, trong đó linh khí cuộn cuộn ngập tràn xung quanh.

Đôi mắt của Chiến Khôn đột nhiên mở to lớn, hắn phát hiện trong nháy mắt mình đã bị thanh phi đao màu trắng nhũ này phong tỏa, từ đáy lòng không khỏi sinh ra một loại cảm giác không thể tránh né trong đầu.

Chương 1094: Sống sót sau tai nạn (hạ).

Mồ hôi lạnh toát từ trong cơ thể ra ngoài, Chiến Khôn không hề nghĩ ngợi vội vàng vận chuyển cương khí, giơ Long Uyên Dao ra chém một đao mang về phía Đường Phong.

- Chết!

Một tiếng gầm vang lên từ trong miệng Đường Phong, nhưng không chờ cho thanh phi đao của hắn bay tới thì đột nhiên dưới chân lóe ra quang mang, ngay sau đó Đường Phong cảm thấy hoa mắt, giống như toàn bộ thế giới vừa thay đổi.

Chiến Khôn đang ở trước mặt không thấy đâu, máu tươi và thi thể đầy đất cũng không thấy đâu, thậm chí ngay cả bầu trời xanh thẳm cũng không hề có, chính mình dĩ nhiên lại ở trong một căn phòng, mà căn phòng này cũng không phải là rất lớn nhưng linh khí trong đó sung túc mười phần.

Đây là địa phương gì? Đường Phong quay đầu nhìn một vòng, căn bản không phải hiện bất kỳ kẻ nào, cũng không phát hiện được bất kỳ thứ gì, giống như căn nhà này là một nơi hoang phế.

Ảo giác? Chẳng lẽ mình đã bước vào ảo trận của người khác bố trí? Không đúng, những người đối đầu với mình không có một ai tinh thông trận pháp, căn bản không thể bố trí được.

Trong lúc Đường Phong đang mơ mơ màng màng thì trong chiến trường cũng một mảnh yên tĩnh.

Quang mang trên Long Uyên Dao của Chiến Khôn bắn ra nhưng Đường Phong lại biến mất một cách quỷ dị không thấy đâu, đao đao mang kia chém xuống mặt đất tạo nên vết tích thật dài.

Hạ xuống mặt đất, Chiến Khôn chỉ cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, mồ hôi trên trán nhỏ xuống ròng ròng.

Vừa rồi cổ đao mang của chính mình có thể chém trúng Đường Phong nhưng mà một kích của đối phương cũng có thể kết liễu tính mệnh của chính mình, mặc dù cuối cùng thanh phi đao màu trắng nhũ cũng không hề bắn ra nhưng vẫn khiến cho mồ hôi lạnh chảy khắp người Chiến Khôn.

Đó chính là vận dụng thiên địa linh khí một cách cực đoan, phải là người tài giỏi mới có thể làm được điều đó. Người thanh niên này dĩ nhiên lại kinh khủng như vậy! Thực sự chính mình đã quá coi thường hắn.

Sau khi sống sót Chiến Khôn nhìn xung quanh bãi chiến trường khắp nơi, hắn muốn tìm kiếm hình bóng của Đường Phong nhưng không hề phát hiện được điều gì.

Ma đầu Đường Phong biến mất một cách kỳ lạ khiến cho tất cả mọi người đều vô cùng mê man. Liễu Như Yên và Cổ U Nguyệt phóng ra thần thức đầu tiên cũng không điều tra được vết tích của Đường Phong, ngược lại cảm thụ được cương khí ba động của hai Linh Giai thượng phẩm ở ngoài mây trăm dặm.

Hai cô cương khí ba động của Linh Giai thượng phẩm khiến cho Liễu Như Yên nhú mày, nàng không hề biết hai người này rốt cuộc là ai nhưng một người trong đó có cương khí ba động giống như sát lục chi tượng, cường hãn như nàng cảm nhận được nó cũng rét run toàn thân.

Ngược lại Cổ U Nguyệt không khỏi thở dài một hơi, Đường Phong đột nhiên biến mất tự nhiên nàng vô cùng khẩn trương, tuy rằng từ đầu tới giờ Đường Phong và Cổ gia không có giao tình gì nhưng mà Cổ U Nguyệt đã giúp Đường Phong nhiều như vậy, tự nhiên nàng không muốn thấy hắn gặp phải rủi ro.

Cho đến khi điều tra ra hai cổ cương khí ba động thì Cổ U Nguyệt mới nghiêng rằng nghiêng lợi nói:

- Tại sao tới bây giờ mới nhúng tay vào?

- Thật sự?

Chu Tiểu Diệp hưng phấn vô cùng.

- Phải.

Cổ U Nguyệt gật đầu liền nói ra suy nghĩ của chính mình. Lúc này Đường Phong đột nhiên biến mất hoàn toàn do thủ đoạn của Thiên Cốc Lộc Đồng Tử, nếu Lộc Đồng Tử truyền âm cho người ở đây biết Hư Thiên Điện mở ra thì chắc chắn cũng sẽ nói cho Đường Phong biết. Mà Đường Phong có Hư Thiên Lệnh ở trên người, tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua cơ hội tốt này.

- Chúng ta phải nhanh tới Hư Thiên Điện.

- Được, chẳng qua tới nơi đó rồi thì phải theo sát ta. Nơi này vô cùng nguy hiểm, chỉ cần không cẩn thận một chút liền có thể vạn kiếp bất phục.

Cổ U Nguyệt dặn dò thận trọng, Chu Tiểu Diệp vội vã gật đầu.

Theo đạo lý mà nói, đi tới loại địa phương vô cùng nguy hiểm thế này không thích hợp mang theo Chu Tiểu Diệp, nhưng Cổ U Nguyệt biết nếu làm như vậy thì sẽ bán cho Đường Phong một cái nhân tình. Người thanh niên này có thể bức bách Chiến Khôn thành như vậy đã được định trước là người làm nên đại sự, hiện giờ tự nhiên muốn làm tốt quan hệ với hắn. Huống chi ngay từ đầu Cổ U Nguyệt cũng đã thích nha đầu Chu Tiểu Diệp.

Suy đoán của Cổ U Nguyệt chỉ chính xác một nửa, nàng khẳng định Đường Phong sẽ đi Hư Thiên Điện nhưng lại không nghĩ rằng hiện giờ hắn đã ở trong Hư Thiên Điện.

Hai nàng đi chuyển tới vị trí có Hư Thiên Điện cũng là lúc Đường Phong đang dần dần tỉnh lại.

Đột nhiên xuất hiện tại một địa phương vô cùng xa lạ, cảnh giác một hồi cũng không hề phát hiện ra Chiến Khôn và đám người tu luyện muốn giết chính mình, Đường Phong đã xác định mình đã rời khỏi địa phương hoang dã kia mà tiến tới đây.

Phòng này không lớn, lại có vẻ lạnh lẽo nhưng không hề tối tăm bởi vì trên vách tường có một chút ánh sáng huỳnh quang, những quang mang yếu ớt hội tụ tại một chỗ cũng đủ để cho Đường Phong nhìn mọi vật xung quanh rõ ràng.

1299. Chương 1097: Khó Khăn Lên Đỉnh Núi

Trong phòng cũng không có thứ gì, chỉ là linh khí chỗ này nồng nặc dị thường, phảng phất như đang đặt chân trên một linh mạch.

Tinh thần thả lỏng, Đường Phong nhận không được rên rỉ vài tiếng, khắp toàn thân hắn không có chỗ nào là không đau nhức. Đánh một trận với Chiến Khôn đã bị phụ tải quá nặng, duy trì Tá Thi Hoàn Hồn, lại vận dụng thần binh Ngự Thần, cuối cùng còn thi triển Chư Thiên Tinh Thần, loại cường độ chiến đấu này đã vượt qua tất cả những trận chiến mà Đường Phong từng trải qua.

Một thân khớp xương bị rạn nứt vô số chỗ, kinh mạch đau nhức không thể chịu được, trong cơ thể không tồn tại một điểm cương khí. Trên đùi có vô số vết thương, những vết thương này đều do bị những người đó vây công công kích vào, y phục mặc trên người cũng vì thế mà nát vụn, đầy những vết máu loang lổ.

Không có thời gian để ý tới thương thế trên người, Đường Phong ngồi bệt xuống đất, cố nén đau nhức trong cơ thể, cẩn thận thò tay vào trong ngực đưa Linh Khiếp Nhan ra ngoài.

- Nha đầu...

Đường Phong nhẹ nhàng gọi một tiếng nhưng Linh Khiếp Nhan không hề đáp lại, hô hấp của nha đầu rất yếu ớt, đôi mắt ngập nước đóng chặt, một thân toàn những vết rạn nứt phảng phất như cả người bị đánh nát khiến cho Đường Phong vô cùng đau lòng.

Từ khi xuất đạo tới giờ Linh Khiếp Nhan vẫn đi theo chính mình, rất có duyên với nhau. Qua nhiều năm như vậy Đường Phong đã có thói quen mặc kệ lúc nào cũng có Linh Khiếp Nhan tồn tại ở bên cạnh.

Trước đây nàng tồn tại dưới trạng thái âm hồn thì cho dù mình gặp phải nguy hiểm thế nào cũng đều không cần phải lo lắng tới an nguy của nàng. Nhưng mà lúc này khi Đường Phong mở tròng đôi mắt nhìn đao mang của Chiến Khôn chém trúng vào người Linh Khiếp Nhan thì hắn chỉ cảm thấy một đao kia không bổ trúng Linh Khiếp Nhan mà chính là trái tim của mình.

Thân thể Linh Khiếp Nhan vỡ vụn vẫn hiện lên trong đầu hắn, tiếng răng rắc tan vỡ vẫn dai dẳng bên tai.

- Chiến Khôn!

Đường Phong vừa nghĩ tới hắn thì một thân sát khí không nhận được liền tỏa ra, thân thể run lên. Hắn chưa bao giờ tưởng tượng rằng sẽ hận một người đến như vậy, trước đây cũng có không ít cừu gia nhưng chưa bao giờ có cảm giác như lúc này muốn băm thây đối phương thành vạn đoạn.

Linh Khiếp Nhan đột nhiên hạ nhẹ một tiếng, Đường Phong nhanh chóng thu liễm sát khí của chính mình, luồng cuồng lấy linh nhũ từ trong Không Gian Mị Ảnh ra, sau đó vô cùng ôn nhu đặt nha đầu ở trong linh nhũ.

Thời gian trước, linh nhũ vạn năm dùng để trọng tổ thân thể của Linh Khiếp Nhan đã dùng mất khá nhiều, nhưng vẫn còn một ít được Đường Phong đặt ở trong Không Gian Mị Ảnh, hiện giờ vừa lúc lấy ra để chữa thương cho nha đầu.

Tỉ mỉ quan sát một hồi, xác nhận Linh Khiếp Nhan ngâm mình trong linh nhũ không có vấn đề gì thì Đường Phong mới có thời gian xử lý thương thế của chính mình.

Khoanh chân ngồi xuống, Đường Phong hít sâu vào một hơi rồi để cho tâm tình và hô hấp của chính mình dần dần bình ổn xuống, nhắm mắt ngưng thần kiểm tra tỉ mỉ một phen, hồi lâu mới mở mắt ra.

Đã biết thương thế, nói nhẹ cũng không nhẹ, chỉ bị thương ngoài da thịt còn thương thế tới gân cốt nói nặng cũng không nặng, dù sao còn chưa nguy hiểm tới căn cơ, có thể tưởng tượng được nếu như muốn phục hồi triệt để thì ít nhất cũng phải cần hai tháng.

Cũng may là Linh Khiếp Nhan cần thời gian để chữa thương, Đường Phong liền yên tâm xử lý thương thế của chính mình.

Đường Phong lấy từ trong Không Gian Mị Ảnh ra một đồng các loại đan dược, những đan dược này đều do trước khi đi Mạc sư tỷ kín đáo đưa cho chính mình, bên trong đều là một ít đan dược chữa thương, cả nội thương lẫn ngoại thương, sư tỷ biết mình đi ra ngoài dễ bị thụ thương cho nên luôn luôn lo lắng chu toàn.

Kiểm tra một chút xem mấy chai đan dược kia rốt cuộc có tác dụng gì, Đường Phong lấy ra một ít ăn vào trong miệng, sau đó xé quần áo trên người mình và đồ dùng hằng ngày để băng bó vết thương trên đùi cũng những vết thương lân cận.

Thương thế trên đùi trông rất nguy hiểm nhưng chẳng qua là bị thương ngoài da, chỉ cần điều dưỡng năm ba ngày, lấy tổ chất thân thể của mình liền có thể khôi phục, cái khó là vết thương của xương cốt và kinh mạch.

Uy lực của Ngự Thần quá lớn, trong lúc vận dụng nó lấy thân thể hóa thành cung thì xương cốt khắp người bị vô số vết rạn nứt, kinh mạch cũng bị tổn thương, cũng may không phải là thương thế không chữa được, điều này khiến cho Đường Phong âm thầm kêu may mắn không ngót.

Nếu như không chữa được thì thực lực sau này của mình sẽ bị ảnh hưởng, đây đúng là tai ương ngập đầu đối với người tu luyện truy cầu thực lực.

Ăn vào đan dược xong, Đường Phong liền nhắm mắt ngồi xuống, một mặt vận chuyển Vô Thường Quyết, một mặt dùng chút cương khí mới ngưng tụ lại được trong cơ thể để hóa giải dược liệu, chuyển dược lực vào trong xương cốt và kinh mạch, lấy dược lực để săn sóc các bộ vị bị thương này.

Trên tay Đường Phong đã không còn linh thạch, hắn từ Cổ U Nguyệt lấy được năm khối linh thạch đều đã dùng để bố trí trận pháp, linh thạch ở trong Không Gian Mị Ảnh đã bị tiêu hao sạch sẽ từ lâu. Tuy rằng không biết nơi đây là đâu nhưng mà chỗ này linh khí nồng nặc dị thường, cho dù không cần linh thạch thì tốc độ vận công của Đường Phong cũng tăng lên vài lần so với trước đây.

Trong kinh mạch trống không dần dần tụ lại một ít cương khí, dưới sự dẫn dắt của Vô Thường Quyết thì những cương khí này bắt đầu lưu chuyển rồi chìm đắm vào trong đan điền, sau lại bị Đường Phong đưa ra để khu động được lực.

Trước sau mới có khoảng nửa canh giờ mà cương khí đã tràn đầy trong kinh mạch của Đường Phong, ngay cả trong đan điền cũng chứa đựng một ít cương khí, cương khí đầy đủ, vận công càng được như ý giúp cho việc hóa giải được liệu dễ dàng hơn.

Chẳng qua lần thụ thương này so với trước đây nặng hơn không ít, trong lúc Đường Phong vận công thì kinh mạch liên truyền tới vô vàn thống khổ, loại đau đớn này không ai có thể chịu đựng được, thân thể của Đường Phong không tự chủ run lên từng đợt, mồ hôi lạnh từ trên trán chảy xuống ròng ròng.

Vừa mới trôi qua một canh giờ, Đường Phong đã bắt đầu quen dần với loại thống khổ này, thân thể run run cũng dần dần bình ổn lại, tuy rằng kinh mạch vẫn đau đớn như cũ nhưng vẫn nằm trong phạm vi có thể chịu đựng được.

Trong lúc Đường Phong ở đây chữa thương thì trên đỉnh núi Hư Thiên lại hội tụ vô số nhân mã tới đây vì Hư Thiên Điện, hơn nữa nhân số còn càng ngày càng nhiều.

Nhìn từ xa núi Hư Thiên cao tới vạn trượng, dùng mắt thường nhìn lại chỉ thấy chỗ sườn núi có vân vụ lượn lờ gào thét, càng lên cao lại càng mạnh bạo hơn, đá lở chồm ở khắp mọi nơi, tính về phong cảnh vẻ đẹp của núi Hư Thiên cũng không được tính là đệ nhất thiên hạ, rất nhiều chỗ trong thế gian đẹp hơn nó nhiều nhưng mà hiện giờ địa phương này lại là nơi mà cả thiên hạ nhìn về.

Bởi vì Hư Thiên Điện mở ra, đây là kỳ ngộ trăm năm mới có một lần, nó vô cùng hấp dẫn rất nhiều người tới đây tầm bảo.

Bốn thế lực lớn trong thiên hạ, các gia tộc tông môn trong thiên hạ, vô số nhân mã ở khắp mọi nơi tụ hội về phía bên này.

Ở trên vân vụ, một mảnh quang mang màu vàng như ẩn như hiện chậm rãi phóng ra, đó là dấu hiệu của Hư Thiên Điện mở ra. Tất cả mọi người ở đầu hầu như ai cũng đã từng nhìn thấy Hư Thiên Điện, nhưng mà đều là do các vị tiền bối đời trước của bọn họ ghi chép tình huống tại đây.

Có người nói Hư Thiên Điện thuần túy do hoàng kim cấu tạo thành cho nên một khi nó mở ra sẽ có loại quang mang màu vàng đặc trưng xuyên thấu vân vụ bay thẳng ra ngoài nghìn dặm. Cho dù đứng ở ngoài nghìn dặm cũng có thể thấy quang huy này.

Không ai biết Hư Thiên Điện là vì sao tới, là do ai kiến tạo thành, người đời chỉ biết trong đó có vô số bảo bối, tuy rằng trải qua hàng trăm hàng nghìn năm bị người khác thăm dò đào bới thì vẫn như cũ không thấy giảm thiểu.

Thậm chí có thể nói là càng ngày càng nhiều.

Nguyên nhân do trước đây những người tới thăm dò tầm bảo đều không phải là những tay mơ, trên người bọn họ ít nhiều đều mang theo một ít bảo bối, mà đại bộ phận những người này đều chết trong Hư Thiên Điện khiến cho số lượng bảo tàng trong Hư Thiên Điện tự động tăng lên.

Thần binh lợi khí ở khắp nơi trên mặt đất, vô số các công pháp tuyệt thế cùng các loại thiên tài địa bảo, chỉ cần là thứ có người nghĩ tới liền có thể tìm được ở trong Hư Thiên Điện.

Địa phương mê người như vậy, làm sao người khác không muốn vào trước.

Hiện giờ ở ngọn núi Hư Thiên có vô số các đạo nhân mã tụ tập ở đây, đa số đều vô cùng chau mày ủ mặt. Bởi vì bọn họ thực sự đã đánh giá thấp độ khó để tiến nhập vào trong Hư Thiên Điện.

Tuy nói một ngày Hư Thiên Điện mở ra thì bất kỳ kẻ nào cũng có thể đi vào. Nhưng cho tới lúc này bọn họ mới biết lời nói này có chút không đúng với sự thực.

Hư Thiên Điện ở trên ngọn núi cao vạn trượng, muốn tiến nhập vào bên trong tự nhiên phải tới được đỉnh của ngọn núi. Hiện giờ nan đề lớn nhất trước mặt mọi người chính là làm sao có thể lên được đỉnh núi.

Nói thì như vậy nhưng đối với người có chút thực lực thì ngọn núi cao vạn trượng không tính là vấn đề lớn, nhưng Hư Thiên Điện cũng không dễ vào như vậy, ngọn núi Hư Thiên đứng vuông góc căn bản không có một chút độ dốc cho nên độ khó gia tăng rất nhiều.

Hơn nữa khi ở trong phạm vi ngọn núi này thì một thân thực lực bị áp chế tới tám chín phần cũng không biết là vì sao, ai nấy đều chỉ có thể phát huy ra một thành thực lực.

Dưới loại tình huống này, một khi đi tới địa phương có vân vụ lượn lờ, gió rít gào thét thổi qua thân thể khiến cho không ít người tu luyện không chịu nổi rơi xuống mất đi tính mệnh.

Cho dù là cao thủ Linh Giai cũng đừng nghĩ có thể ngự khí phi hành tại chỗ này.

Một câu thôi, muốn leo lên đỉnh núi thì chỉ có thể dựa vào thân pháp và năng lực tùy cơ ứng biến, một chút cũng không được sai sót, nếu như trong quá trình có một điểm sai sót cũng đủ để cho người đó chết.

Vô số người ngẩng đầu lên nhìn xung quanh, bởi vì trên vách núi đã có người tới thủ, những người đó không có thực lực quá cao nhưng thân thủ lại linh hoạt, bọn họ chậm chậm leo trèo, một trong ba người đã nhanh chóng tiến nhập vào vân vụ, dần dần không nhìn thấy hình bóng.

Mất thấy sự tình đơn giản như vậy, tất cả mọi người đang đứng tại chỗ này không khỏi rục rịch trong lòng.

Trong lúc có người muốn đi lên thử nghiệm tiếp thì một tiếng kêu thảm thiết yếu ớt đột nhiên truyền tới từ ngọn núi, nghe được tiếng hét thảm này tất cả mọi người đều vô thức ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ thấy có một người đang khoa chân múa tay ở giữa không trung đang rơi xuống, theo hần rơi xuống thì âm thanh thảm thiết phát sinh từ miệng hần càng ngày càng rõ và càng thảm liệt.

Chỉ trong bốn năm hơi thở, người này đã rơi xuống mặt đất.

- Cứu... Cứu với...

Người này sợ tới sắc mặt tái nhợt, há mồm hô to.

Nhưng không có người nào tiến lên! Những người đứng ở chỗ này đều bị áp chế thực lực tới cực hạn, người này bị rơi từ độ cao nghìn trượng xuống, lực lao tới vô cùng lớn, ai có thể tự tin tiếp được hần an toàn?

Cho nên khi mất thấy người này ngã từ trên bầu trời xuống thì mọi người không dám tiến lên hỗ trợ, ngược lại nhanh chóng tản ra bốn phía miễn cho bị hần rơi trúng vào người.

Người bị rơi xuống từ trên trời kia cũng rất thông minh, hần vừa nhìn xuống phía dưới thấy một khối đất to thì lập tức biết cầu người khác không bằng tự mình cố gắng, trong lúc hoảng loạn liền xoay thân thể để hướng mặt mình xuống phía dưới, vận khởi cương khí đến khi cách mặt đất còn khoảng ba mươi trượng thì đánh mạnh xuống dưới mấy chưởng.

Hần muốn mượn phản chấn của chưởng kinh để đẩy mình nâng lên làm chậm lại tốc độ rơi xuống. Suy nghĩ tốt, phản ứng cũng rất nhanh nhưng hần thực sự đã đánh giá thấp khả năng áp chế thực lực của ngọn Hư Thiên Phong. Mấy chưởng này đáng lẽ ra phải có một chút tác dụng nhưng khi bị áp chế thực lực thì đánh ra chưởng phong chỉ thổi bay đi được một ít bụi, căn bản không có bao nhiêu uy lực, đừng nói mượn lực phản chấn để giảm tốc độ, tốc độ lao xuống của hần căn bản không hề giảm bớt một chút nào.

Bịch.

Một âm thanh trầm muộn vang lên, chỉ trong nháy mắt người này đập thẳng xuống mặt đất, một bãi máu thịt bầy nhầy bắn ra tung tóe. Giống như dưa hấu bị người khác đập nát ra.

Mọi người ngưng ngẩn, ai nấy đều kinh ngạc nhìn thảm trạng trên mặt đất, không khí trở nên chùng xuống.

Người bị ngã chết cũng có thực lực Thiên Giai thượng phẩm, thực lực này không tính là cao nhưng cũng không quá thấp, tất cả mọi người ở đây không ai nghĩ rằng một người có thực lực Thiên Giai thượng phẩm lại có thể ngã chết như vậy.

Thiên Giai, đã đủ để ngự khí phi hành, có thể nói là cho dù ngã xuống từ nơi cao tới đâu cũng sẽ không bị chết, trừ phi cương khí hao hết không có biện pháp phi hành. Mà ngay trước mắt ở chỗ này, mọi người

vừa mới thấy một người tu luyện có thực lực Thiên Giai thượng phẩm đỉnh phong bị ngã chết trên ngọn Hư Thiên Phong.

Đây chỉ sợ cũng là người tu luyện Thiên Giai đầu tiên bị ngã chết mà bọn họ từng thấy qua.

Không chờ cho mọi người lấy lại tinh thần, trên đỉnh đầu lại có thanh âm kêu thảm truyền tới liên tiếp, ngoài tiếng kêu gào còn có mấy vật rơi rụng xuống.

Ngẩng đầu nhìn lại chỉ thấy ở giữa không trung có mấy người giống như người vừa rồi đang hoa chân múa tay lao thẳng xuống mặt đất.

1300. Chương 1098: Vô Song Công Tử.

Những người này đều là những người đến đây đầu tiên, là những tu luyện giả muốn nhanh chóng tầm bảo trong Hư Thiên Điện, bọn họ leo lên trước nhưng cũng vì vậy mà chết nhanh nhất.

Bịch bịch bịch.

Vài âm thanh trầm muộn vang lên, mặt đất run rẩy vài cái, ngay lập tức có thêm một đám máu thịt bầy nhầy trên mặt đất.

- Con mẹ nó, lên đỉnh khó khăn như vậy, còn vào Hư Thiên Điện cái khỉ gì?

Cả đám trầm mặc một hồi chợt có một người nổi giận gầm lớn. Những người này đều nghe được tin tức Hư Thiên Điện mở ra cho nên mới chạy tới đây tầm bảo, lại không nghĩ tới chỉ leo lên Hư Thiên Phong thôi cũng đã gian nan như vậy, nếu như vào được Hư Thiên Điện không chừng còn gặp nhiều nguy hiểm hơn.

- Không lên nữa, đại gia giữ cái mạng nhỏ quan trọng hơn, Hư Thiên Điện kia cứ để mấy cao nhân đi thăm dò.

Người này không còn tin tưởng vào thực lực của chính mình, mắt thấy tu luyện giả có thực lực không kém chính mình bị ngã chết, đương nhiên không có can đảm đi vào. Hắn nói xong cũng vô cùng quyết đoán, trực tiếp xoay mình rời đi.

Hắn đi đầu khiến cho không ít người biết thực lực của mình không đủ thở dài một tiếng, liễn ly khai theo hắn.

Số người rời đi cũng chỉ có một bộ phận rất nhỏ, rất nhiều người vẫn kiên trì đứng lại, chẳng qua đại đa số bọn họ chau mày ủ mặt, bọn họ không hề tin tưởng đối với thực lực của chính mình nhưng lại không muốn bỏ qua cơ hội tốt lần này. Hư Thiên Điện trăm năm mới mở ra một lần, thời gian mở ra tiếp theo bọn họ cũng không biết chính mình còn sống hay đã chết.

Loại tâm tình này khiến cho chân tay bọn họ luống cuống, chỉ có thể đứng tại chỗ mà xem động tĩnh xung quanh.

- Hừ.

Một tiếng hừ lạnh truyền ra, một công tử dáng vẻ nho nhã chậm rãi đi ra từ đoàn người, khóe miệng hắn nhếch lên một tia khinh thường đi tới chân ngọn Hư Thiên Điện, sau đó ngẩng đầu lên nhìn một chút.

- Oa, Vô Song công tử.

Có người nhận ra thân phận người này liền hóa mồm hô to:

- Đây là Vô Song công tử của Chiến gia, hắn đã tới đây nhanh như vậy rồi.

- Tại sao chỉ có một mình hắn ở đây, các cao thủ khác của Chiến gia đâu rồi?

- Vô Song công tử có tính phong lưu, có lẽ hắn đang tầm hoa ở bên ngoài nghe được tin tức này cho nên mới chạy tới đây một mình.

- Vô Song công tử phong lưu không sai, nhưng thực lực của người này cũng rất cao, có người nói chủ nhân tiếp theo của Long Uyên Đảo chính là Vô Song công tử, dù sao đây cũng là cao thủ đệ nhất một đời trẻ tuổi Chiến gia, truyền nhân Chiến gia danh bất hư truyền nha.

Thanh âm của người này cũng không hề ẩn dấu, Chiến Vô Song nghe được mấy lời này tự nhiên vẻ mặt tuần tú hiện lên nét tươi cười, nhưng tới khi nghe được câu cuối cùng kia thì Chiến Vô Song quay đầu nhìn lại người kia, chậm rãi lắc lắc một ngón tay nói:

- Lời này của người đã sai rồi, bản công tử không thích dùng đao, nó có vẻ quá cồng kềnh không phù hợp với khí chất của bản công tử, lưng đeo một thanh đại khảm đao thì làm sao có thể đi tìm mỹ nhân nha.

Lời này vừa thốt ra khiến cho tất cả mọi người không khỏi cười ha hả, có người hỏi:

- Vậy thì Vô Song công tử dùng công phu gì?

- Tất nhiên là công phu trên tay!

Chiến Vô Song vừa nói vừa làm một động tác rất hình tượng, nhìn thấy động tác này tất cả đám nam nhân đều ngẫm hiểu dẫn tới ai nấy cười vang một trận.

- Ủm, bản công tử đang muốn lên Hư Thiên Phong, có ai muốn đi chung với ta không?

Chiến Vô Song quay đầu nhìn xung quanh.

Một đại hán eo gấu lưng hổ vội vã đứng dậy:

- Ta đến ta đến, nếu Vô Song công tử có lòng thì hay mang ta tới đỉnh núi.

Chiến Vô Song liếc mắt nhìn hắn, nói một câu để đuổi hắn đi.

- Không mang theo nam nhân.

Đại hán vô cùng buồn khổ.

Một nữ tử mặt như hoa chậm rãi bước ra khỏi đoàn người, khẽ cắn môi nũng nịu nói:

- Vô Song công tử có thể mang ta theo không? Ta cũng muốn kiến thức một chút phong cảnh trên Hư Thiên Điện.

- Được được, người qua đây.

Ánh mắt Chiến Vô Song sáng ngời vội vã ngoắc tay với nữ tử.

Nữ tử vâng nhẹ rồi chạy tới bên người Chiến Vô Song.

Chiến Vô Song hít sâu vào một hơi, vẻ mặt toát ra thần sắc mê ly, ghé sát miệng vào tai nữ tử thổi một hơi vào:

- Ôm sát bản công tử, đến lúc đi lên rồi.

- Vâng.

Nữ tử này cũng nghe lời, vội vã dùng hai tay ôm chặt thắt lưng của Chiến Vô Song, áp đầu vào trên ngực hắn, bộ dáng như con chim nhỏ vô cùng khép nép.

- Lên!

Chiến Vô Song khẽ quát một tiếng, thân thể bùng lên vài chục trượng, hai chân điểm lên vách đá cứ thế bay lên, động tác vô cùng sinh động như mây bay nước chảy, tốc độ này khiến cho người xem ở dưới chỉ thấy một điểm ảnh, chẳng qua chỉ sao một khắc thì thân ảnh của Chiến Vô Song và nữ tử kia liền biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

- Vô Song công tử quả nhiên thân thủ tốt.

Có người tán thán một tiếng.

- Nữ tử kia cũng không biết xấu hổ, hồ ly tinh! Vừa nhìn đã biết không phải thứ đứng đắn gì, rốt cuộc đây là đệ tử nhà ai?

Cũng có người nghị luận về nữ tử kia.

Hư Thiên Phong cao vạn trượng, mặc dù lấy thực lực Linh Giai trung phẩm của Chiến Vô Song cũng phải phí rất nhiều sức lực mới có thể đặt chân lên đỉnh núi, huống chi hiện giờ hắn còn mang theo một người.

Hư Thiên Phong cũng không phải không có chỗ để nghỉ tạm, đại khái do mấy trăm mấy nghìn năm qua có vô số người lên đỉnh, dọc đường có rất nhiều chỗ gồ ghề vừa nhìn qua đã biết do con người mở ra, những chỗ này đều để cho người leo núi dùng làm nơi nghỉ chân.

Chiến Vô Song và nữ tử kia đi một mạch lên không dừng lại chút nào, khoảng một canh giờ trôi qua mới dần dần thấy được đỉnh núi. Nửa canh giờ trước hai người nhìn thấy vô số người ở bên ngoài nhưng những người trèo lên Hư Thiên Điện đều không có thực lực cao, tự nhiên không có biện pháp leo lên núi dễ dàng như Chiến Vô Song.

Nữ tử này cũng động lòng người, mắt thấy Chiến Vô Song mệt nhọc liền xuất ra một chiếc khăn lụa lau mồ hôi trên trán thay cho hắn, trên chiếc khăn lụa tràn đầy hương vị càng khiến cho Chiến Vô Song vô cùng dưng mãnh.

Một lúc lâu sau cuối cùng hai người cũng đặt chân lên đỉnh núi, quay đầu nhìn lại chỉ thấy một tòa kiến trúc tỏa ra màu vàng rực rỡ ở chính giữa đỉnh núi.

- Kia là Hư Thiên Điện sao?

Nữ tử nhìn về Hư Thiên Điện hỏi.

- Phải.

Chiến Vô Song thở hổn hển gặt đầu.

- Tại sao lại nhỏ như vậy?

Nữ tử có chút nghi hoặc, bởi vì thoạt nhìn Hư Thiên Điện cũng không phải rất lớn, chỉ chiếm nhiều nhất phạm vi mấy dặm mà thôi, nhưng đối diện chỗ mình đứng có một cổng vô cùng lớn, khí thế khoáng đạt.

1301. Chương 1099: Mê Cục

- Chuyện này không ai biết cả, nhìn từ bên ngoài Hư Thiên Điện rất nhỏ nhưng mà bên trong lại khổng lồ dị thường, rốt cuộc làm sao tạo ra công trình này bản công tử cũng không hề biết.

- Thì ra là vậy, vậy thì nhất định nơi này có lưu lại bảo bối từ thời thượng cổ.

Nữ tử vô cùng hưng phấn.

- Công tử, chúng ta vào xem sao.

- Không vội.

Chiến Vô Song vừa nói vừa tiến tới nữ tử trước mặt, dùng ngón tay nâng cằm của nàng lên:

- Bản công tử trăm cay nghìn đắng mới có thể mang ngươi đi lên đây, ngươi phải báo đáp như thế nào?

- Công tử...

Sắc mặt nữ tử càng hồng hào, cúi đầu e thẹn.

- Ngươi để bản công tử tùy ý mang lên trước, lẽ nào không nghĩ tới hậu quả này sao?

Chiến Vô Song mỉm cười ôm nữ tử vào trong lòng, bộ ngực to lớn của nữ tử dính chặt vào ngực của hắn, bàn tay còn lại chậm rãi vuốt ve hông của đối phương.

- Công tử không nên..., đợi lát nữa nếu có người đi lên...

Nữ tử cố nén dục vọng, nàng vốn không phải cô nương đứng đắn, nếu là cô nương đứng đắn cũng sẽ không để Chiến Vô Song tùy ý mang lên đây, chỉ là nàng cũng biết đạo lý lạt mềm buộc chặt, nàng còn muốn Chiến Vô Song đưa nàng vào bên trong Hư Thiên Điện tầm bảo, nếu như bị hấn ăn ở đây thì còn lợi thế nào nữa?

- Yên tâm đi, nhưng người đó không có cách lên, trong vòng ba canh giờ đừng nghĩ tới chuyện lên được, chúng ta có rất nhiều thời gian.

Hồ hấp của Chiến Vô Song ồ ồ, đôi mắt cũng dần dần đỏ lên.

- Không nên mà, ở đây trống trải như vậy, không bằng chúng ta tiến vào bên trong Hư Thiên Điện tìm một nơi yên lặng đi...

- Bản công tử thích ở đây,

Đột nhiên thần sắc Chiến Vô Song trở nên dữ tợn, lực đạo trên tay gia tăng rất nhiều,

Nữ tử kinh hô một tiếng, nhú mày nói:

- Vô Song công tử làm người ta đau quá.

Ngẩng đầu nhìn lại, nữ tử không khỏi càng hoảng sợ, nguyên bản Chiến Vô Song tuần nhã ôn như không biết từ lúc nào ánh mắt đã đỏ lừ, vẻ mặt vô cùng đáng sợ, giống như con trâu đực đang động dục, thở ra từng hơi một ồ ồ.

- Công tử... Người...

Nữ tử còn chưa nói hết thì đã thấy Chiến Vô Song đẩy ngã mình nhào xuống mặt đất, chợt hấn mở miệng lớn cắn vào cổ của chính mình.

- A...

Nữ tử hét thảm một tiếng, nàng cảm giác cổ của mình đang chảy ra máu tươi, cổ tình phản kháng lại nhưng thực lực của nàng căn bản không so được với Chiến Vô Song, làm sao có thể phản kháng được? Ngược lại y phục của nàng bị Chiến Vô Song xé nát ra.

Tiếng cầu xin tha thứ, tiếng kêu thảm thiết vang lên không ngừng, quần áo bay lượn khắp mọi nơi, máu tươi dần dần thấm thấu xuống mặt đất.

Sau nửa canh giờ, Chiến Vô Song mới chỉnh lại quần áo chính tề, sau khi lau đi vết máu ở khóe miệng liền lạnh lùng nhìn nữ tử nằm dưới đất đã mất đi sinh cơ, hừ lạnh nói:

- Vọng tưởng cùng bản công tử vào điện, hừ, mang người đi vào như vậy, chẳng phải bản công tử gặp phải nguy hiểm hơn rất nhiều sao?

Lời vừa dứt hấn liền khom lưng nhặt thi thể của nữ tử trên mặt đất, che giấu đi vết máu và các vết tích khác mới hướng tới cửa lớn của Hư Thiên Điện mà đi vào.

Người đời chỉ biết Vô Song công tử của Chiến gia có tính phong lưu, cả ngày tầm hoa vấn liễu nhưng lại không biết sở thích của Chiến Vô Song không phải mỹ nhân mà là vẻ giãy dụa và tiếng kêu thảm thiết của mỹ nhân trước khi chết, mà điều hấn thích nhất chính là trong lúc ân ái với mỹ nhân thì cắn vào cổ nàng để hút máu, cái loại cảm giác máu tươi ấm áp chảy vào miệng này thường thường có thể tăng thêm rất nhiều hưng phấn và vui sướng.

Nhưng nói cũng kỳ lạ, trong lúc đang đạt được hưng phấn cực độ thì Chiến Vô Song không thể bảo trì được lý trí của mình, một khi xong việc lại rất ghét mùi máu tươi trong miệng. Nhưng bệnh trạng này lại căn bản không có biện pháp thay đổi, trước đây khi Chiến Vô Song còn ở Chiến gia thì có rất nhiều tỷ nữ xinh đẹp bị chết thảm dưới tay hấn, bắt đặc dĩ hấn mới phải ly khai khỏi Chiến gia.

Chiến gia cũng rất đồng ý với điều này, hấn đi ra ngoài gây họa với người khác cũng đừng động tới nữ nhân nhà mình.

Cho nên Vô Song công tử mới có thể suốt ngày rong chơi ở bên ngoài, rất ít khi trở về Chiến gia, mà lúc này hắn ở ngoài nghe được tin tức này mới có thể chạy nhanh tới đây như vậy, nếu không như vậy thì sợ rằng phải mấy ngày nữa mới có thể đi tới được Hư Thiên Điện.

Đi vào trong Hư Thiên Điện, tâm tình của Chiến Vô Song không khỏi kích động. Đây chính là địa phương cất giữ rất nhiều bảo bối được gia tộc ghi chép trong điển tịch, mỗi một đệ tử Chiến gia tiến nhập vào đây đều thu hoạch được rất nhiều, lúc này đến lượt mình có thể thu hoạch được cái gì?

Chiến Vô Song một mặt nhớ lại ghi chép trong điển tịch một mặt đi tìm một gian phòng hẻo lánh tiện tay quăng thi thể nữ tử đã nguội lạnh vào bên trong, sau đó đánh ra một chưởng vào thi thể kia khiến nó không ra hình dạng gì nữa, kể từ đó cho dù có người phát hiện thi thể ở đây cũng không nhận biết được thân phận của nàng, lại càng sẽ không liên lụy tới chính mình.

Làm xong việc này Chiến Vô Song mới hăng hái hành động, chính mình là người đầu tiên tiến nhập vào bên trong Hư Thiên Điện, nhất định nhanh chân hơn so với người khác. Tuy rằng cảnh giới Linh Giai trung phẩm không được tính là đứng đầu nhưng mà tầm bảo ở trong Hư Thiên Điện thì không chỉ dựa vào thực lực vào còn phải dựa vào vận khí!

Vận khí tốt, mặc dù thực lực thấp kém cũng có thể tìm được bảo bối, nếu vận khí kém thì cho dù thực lực cao tới đâu cũng sẽ chết không có chỗ chôn.

Chỉ là Chiến Vô Song còn không biết, hắn nghĩ rằng mình là người đầu tiên tiến vào bên trong Hư Thiên Điện thật ra không phải, trên thực tế đã có người sớm hơn hắn một bước.

Mà người này chính là Đường Phong.

Trong lúc Hư Thiên Điện vừa mới mở ra thì hắn bị Lộc Đồng Tử dùng trận pháp truyền tới đây trong nháy mắt, mà cho tới hôm nay cũng đã qua bốn ngày.

Bốn ngày trôi qua, thương thế trên đùi của Đường Phong đã không còn trở ngại, dựa vào tố chất cường hãn của bản thân và năng lực khôi phục thì vết thương ngoài da cơ bản đã khỏi hẳn, xương cốt bị rạn nứt cũng đã chậm rãi khép lại, kinh mạch cũng được tu bổ đầy đủ.

Ít nhất hiện giờ Đường Phong đã có thể thả lỏng cơ thể, thương thế hiện giờ nhìn qua không lưu lại di chứng, chỉ cần điều dưỡng một thời gian liền có thể khôi phục lại hoàn toàn.

Không chỉ thương thế của chính mình được khôi phục mà Linh Khiếp Nhan cũng giống như vậy. Ngâm mình bên trong linh nhũ một thời gian khiến cho vết rạn ngoài thân của nàng cũng chậm rãi khép lại.

Cuối cùng nha đầu cũng đã tỉnh táo, tinh thần cũng không tệ lắm, chẳng qua vẫn ngâm mình trong linh nhũ không hề lỵ khai ra ngoài.

Tất cả mọi chuyện đều phát triển tốt đẹp ngoại trừ không biết nơi đây rốt cuộc ở chỗ nào.

- Phong ca ca, đây rốt cuộc là địa phương nào nha?

Linh Khiếp Nhan thu nhỏ lại thành người tí hon, giống như con cá bơi lội trong linh nhũ, thỉnh thoảng lộ đầu ra nhìn bốn phía xung quanh.

- Ta cũng không biết. Nàng hôn mê trong lúc ta đang đại chiến cùng với Chiến Khôn, đột nhiên dưới chân sáng lên, đến khi phản ứng lại thì đã ở chỗ này rồi.

Đường Phong một mặt đá toa một mặt đáp.

- Sáng?

Linh Khiếp Nhan nghi hoặc không ngớt:

- Nếu nói như vậy thì chẳng lẽ là tác dụng của trận pháp?

- Phải, ta cũng nghĩ như vậy. Có thể do ta không cẩn thận đạp nhầm vào trận pháp của tiên bối nào đó bố trí.

- Vậy chẳng lẽ nơi đây là chỗ ẩn tu của vị tiên bối cao nhân đó?

Phía sau lại có âm thanh răng rắc truyền tới, cánh cửa đá vừa mở ra lại chậm rãi đóng lại.

Nếu muốn biết đây rốt cuộc là địa phương nào, những người này tới đây làm gì thì cô động ra âm hồn người chết là tiện nhất. Đường Phong nhìn những tử trạng của đám người chết một chút, nhận thức những vị trí đâm vào mà chết không khỏi hít sâu một hơi, bước chân nhẹ nhàng đi tới.

Một bước, không có vấn đề, hai bước, cũng không có vấn đề.

Cho đến khi Đường Phong bước năm bước cẩn thận thì đột nhiên sàn nhà dưới chân chấn động. Ngay lập tức sàn nhà ở xung quanh mở rộng ra, lộ ra bên trong vô số cơ quan, tiếng sừ sừ xé gió liên vang lên sau một khắc.

Vô số mũi tên giống như đàn châu chấu bay thẳng tới chỗ Đường Phong, lực đạo và tốc độ của nó căn bản không khác gì một kích toàn lực của một cao thủ Thiên Giai đỉnh phong.

Nhiều công kích như vậy cho dù Đường Phong đã đến Linh Giai cũng không dám đón đỡ, huống chi hiện giờ thương thế của hắn còn chưa lành?

Đối mặt với hiểm cảnh, Đường Phong không lùi mà tiến, tốc độ bộc phát nhanh chóng hướng về phía trước.

Sàn nhà trên mặt đất bị khởi động không hề phản ứng nhưng lại khê run lên, mỗi khi sàn nhà rung động cũng là lúc ở bốn phía có nhiều bộ phận then chốt bị vỡ tan, cơ quan ngầm dưới sàn nhà lộ ra diện mục vốn có của nó nhằm thẳng vào Đường Phong bắn ra một loạt các mũi tên.

Thân thể Đường Phong xuyên qua mưa tên giống như không có thực, phiêu hốt bất định, lúc nhanh lúc chậm, nhìn qua không hề có quy luật nhưng thực chất là đang liều mạng hết sức mình để tránh công kích của những mũi tên.

Khổ cực một hồi Đường Phong mới thuận lợi chống lại được đám mưa tên, sau khi nhắm kỹ được vị trí của thi thể mình cần tìm thì hắn nhanh chóng đưa tay chụp tới, sau đó vác thi thể ở trên lưng quay đầu lại chạy một mạch không thèm quan tâm tới mưa tên công kích ở đằng sau.

Chạy một mạch suốt một trăm trượng thì Đường Phong mới nghe được động tĩnh phía sau chậm rãi biến mất. Sau khi dừng bước quay đầu nhìn lại chỉ thấy bộ phận then chốt của cơ quan ngầm không có mục tiêu lại ẩn vào trong lòng đất, ở trên mặt đất toàn tên là tên vô cùng rậm rạp, bạch ngọc thạch trên mặt đất vẫn trắng nõn chỉnh tề như trước.

- Cơ quan này được thiết kế vô cùng cao minh.

Đường Phong không khỏi tán tụng một tiếng, bộ phận cơ quan nghiêm mật như vậy đủ khiến cho người tu luyện dưới Linh Giai phải chùn bước, cho dù là Linh Giai hạ phẩm mà không chạy nhanh cũng đừng mong thoát khỏi nơi này. Vận khí tốt có lẽ chỉ bị chút thương thế, vận khí kém thì sẽ xác định bị bắn thành con nhím.

Ném thi thể trên lưng xuống mặt đất, Đường Phong cúi đầu nhìn lại chỉ cảm thấy có chút vô cùng thê thảm.

Vừa rồi chính mình cầm thi thể người này để yểm hộ, hiện giờ trên người hắn có mấy trăm mũi tên nhọn cắm chi chít, nếu không như vậy thì chỉ sợ Đường Phong bị thương thân thể cũng không có biện pháp đi qua mảnh bạch ngọc thạch nhẹ nhàng.

1303. Chương 1101: Khéo Léo

- Huynh dài chờ trách!

Đường Phong thở dài chấp tay hướng thi thể, sau đó không khách khí rút ra một tia tàn hồn trong đầu hắn.

Người này mới chết không tới nửa canh giờ, tự nhiên ba hồn bảy vía của hắn còn chưa tiêu tán, Đường Phong rất nhẹ nhàng cô động ra âm hồn.

Thoáng kiểm tra một phen đột nhiên sắc mặt Đường Phong biến đổi mạnh.

Ở đây căn bản không phải là chỗ ở của tiên bối cao nhân như hần suy nghĩ mà chính là Hư Thiên Điện. Nghe đồn Hư Thiên Điện trăm năm mới mở ra một lần, trong đó ẩn chứa vô số dị bảo hiếm quý, người trong thiên hạ đều tranh nhau tới địa phương này.

Mà người này tới đây chính là để tầm bảo trong Hư Thiên Điện, đáng tiếc thực lực của hần quá thấp, cho dù đi theo sư huynh sư đệ đồng môn tới đây cũng phải chết.

- Tại sao lại tới Hư Thiên Điện?

Đường Phong nghi hoặc không giải thích được.

- Phong ca ca nói nơi này chính là Hư Thiên Điện?

Trong đôi mắt của Linh Khiếp Nhan toát ra quang mang.

Phàm là người biết Hư Thiên Điện thì đều biết rằng trong đó ẩn giấu tài phú vô cùng lớn.

- Phải.

Đường Phong gật đầu. Đột nhiên hần nghĩ rằng sự tình có chút không đơn giản, nếu như chính mình trong lúc vô ý đi vào trong trận pháp na di, bị trận pháp truyền tới một địa phương không ai biết thì miễn cưỡng cũng có thể chấp nhận.

Nhưng mà địa phương mình tới lại là Hư Thiên Điện, chuyện này vô cùng xảo diệu. Hơn nữa chính mình vẫn không hiểu trận pháp na di vận chuyển được nhờ linh khí từ đâu tới.

Trận pháp na di không có khả năng vô duyên vô cớ vận chuyển, nếu nói như vậy thì lúc đầu khi mình đại chiến với Chiến Khôn, nhiều người tu luyện vây quanh như thế chắc chắn phải có mấy người đi qua địa phương có trận pháp này, tại sao hết lần này tới lượt khác lại là chính mình bị trận pháp na di đưa tới đây?

Trong nháy mắt, Đường Phong mơ hồ suy đoán ra nguyên nhân rồi lại không dám khẳng định.

- Phong ca ca, chúng ta đi... Tìm bảo sao?

Về mặt Linh Khiếp Nhan tràn đầy chờ mong hỏi thăm, phàm là người có chút máu mao hiểm đều không có khả năng bình thần khi tới địa phương này.

- Vào trong núi bảo sao có thể về tay không?

Đường Phong khẽ cười một tiếng, không nói trước mình có năm khối Hư Thiên Lệnh, huống chi có người muốn chính mình tới nơi này thì mình cũng không thể phụ lòng chờ mong của người khác, Đường Phong còn muốn xem hần muốn chính mình làm cái gì?

Một khi đã quyết định đi tầm bảo thì tự nhiên Đường Phong mang theo Linh Khiếp Nhan hành động. Hần từ trong âm hồn của người nọ biết được Hư Thiên Điện mới mở ra vào mấy ngày trước, cũng chính là cái ngày mình bị đưa tới đây.

Mà hiện giờ, đã có vô số người trong thiên hạ chạy tới chân Hư Thiên Phong, lên đỉnh khó khăn khiến cho một bộ phận nhỏ trong đám người chùn bước, nhưng lại càng có nhiều người muốn thử hơn.

Xung quanh Hư Thiên Phong có một cỗ lực lượng áp chế thực lực của người tu luyện, nhưng đối với cao thủ Linh Giai mà nói thì muốn lên đỉnh cũng không phải việc gì khó, cho nên tới hôm này đã không ít những cao thủ Linh Giai tiến nhập vào Hư Thiên Điện. Còn người tu luyện dưới Linh Giai, trừ phi có thân thủ cực kỳ linh hoạt bằng không căn bản đừng nghĩ tới việc trèo lên Hư Thiên Điện, ngày nào cũng có không ít người rơi từ trên núi xuống, chết thảm tại chỗ.

Hiện giờ toàn bộ dưới chân Hư Thiên Điện đã trở thành một bãi tha ma, nơi nào cũng là nơi vùi dập của rất nhiều người tu luyện bị ngã chết.

Người trong thiên hạ quá nhiều, cho dù tiến nhập vào trong Hư Thiên Điện khó khăn trùng trùng nhưng cũng đã có cả ngàn cả vạn người tiến nhập vào bên trong.

Đại bộ phận những người tới tới đều phần lớn chết tại chỗ này, chính như người nợ bị Đường Phong cô đọng âm hồn biết được, trong Hư Thiên Điện nguy cơ trùng trùng nhưng tài bảo và mạo hiểm cùng tồn tại với nhau, mọi người tiến nhập vào đây đều phải chuẩn bị tâm lý sẵn sàng.

Tạm thời cho dù mấy ngàn vạn người có thể tìm được bảo bối hay không thì ít nhất Đường Phong dám khẳng định một điều, tuyệt đối Hư Thiên Điện vô cùng khổng lồ.

Tuy rằng hắn chưa bao giờ tới đây, đối với nơi này hiểu biết rất ít, thậm chí còn chưa từng tận mắt nhìn qua Hư Thiên Điện ở phía bên ngoài nhưng mấy ngày nay chỉ gặp phải rất ít người thì có thể đoán được diện tích của Hư Thiên Điện.

Nếu không phải vô cùng khổng lồ thì sao hàng ngàn vạn người tiến vào trong này chỉ gặp có mấy người?

Đường Phong biết hình dạng và thân phận của mình tương đối miễn cảm, mấy ngày trước còn bị người trong thiên hạ gọi là ma đầu giết người không chớp mắt. Nếu như hiện giờ gặp phải người nhận thức được mình thì không khỏi bị phiền phức lôi thôi.

Rơi vào đường cùng, Đường Phong đành phải chọn một âm hồn cảnh giới Thiên Giai từ trong cương tâm thi triển Tá Thi Hoàn Hồn để cải biến dung mạo chính mình.

Duy trì cảnh giới giả mạo cần tiêu hao cương khí, nhưng để tránh được phiền phức thì Đường Phong cam tâm tình nguyện.

Sau khi thay đổi hình dạng Đường Phong mới bắt đầu hành động.

Vị trí của phiến đất này hẳn là một tầng không gian cao chừng mấy chục trượng, đi dọc theo đường vô cùng cẩn thận, khi thì gặp phải mấy gian phòng đóng chặt cửa, khi thì gặp phải gian phòng trống trải khiến cho trong nhất thời Đường Phong cũng không biết phải tìm từ đâu, đành phải thấy căn phòng nào thì vào luôn căn phòng đấy, xem xem có kiếm được chỗ tốt không.

Sau khi tìm tòi mấy gian phòng liên tiếp vẫn không hề có thu hoạch, Đường Phong không khỏi hoài nghi người ta nói Hư Thiên Điện là chốn đầy bảo bối có chính xác hay không.

Nhưng thực chất một đường đi tới căn bản không đụng một bóng người, điều này lại càng khẳng định suy đoán của Đường Phong, chắc chắn Hư Thiên Điện rất khổng lồ.

Trước mặt là một gian nhà đóng chặt, vẻ hưng phấn của Linh Khiếp Nhan đã bị mất đi từ lâu, khi thấy Đường Phong tìm tòi vẫn không được gì, nàng liền hỏi:

- Phong ca ca, đây thực sự là Hư Thiên Điện? Vì sao chúng ta tìm tất cả các gian phòng khác đều không có thứ gì?

Đường Phong nghe vậy cười:

- Đại khái là do bị người khác nhanh chân tới trước lấy hết rồi. Tuy rằng ở đây rất lớn nhưng nhiều năm qua có vô số người tới đây tìm bảo bối luôn luôn có người lấy được chỗ tốt. Nếu không thì làm sao Hư Thiên Điện hấp dẫn được nhiều người tới đây như vậy?

- Trong phòng này khẳng định có bảo bối.

Đột nhiên tinh thần Linh Khiếp Nhan chấn động.

- Tại sao?

- Cảm giác thôi.

Đường Phong cười ha hả, đưa tay gõ nhẹ vào cửa phòng, một lát sau nhẹ nhàng đẩy cửa ra, cùng với âm thanh rầm rắc vang lên, cửa phòng chậm rãi mở ra.

Sau khi tìm tòi một vài gian phòng không có thu hoạch nhưng ít nhất Đường Phong cũng biết nên mở cửa như thế nào. Hơn nữa một đường đi tới thế này Đường Phong cũng phát hiện ra một vấn đề.

Nguy hiểm tại đây kỳ thực cũng không nghiêm trọng giống như trong tưởng tượng của chính mình. Ngoại trừ căn nhà mình tới đầu tiên có cơ quan khắp nơi thì các địa phương khác đều vô cùng an toàn, chỉ một số phòng mới có nguy hiểm.

Đường Phong suy đoán nguyên do bên trong đại khái có quan hệ cùng trận pháp na di trong căn nhà kia. Để thủ hộ trận pháp na di thì bên ngoài mới bố trí nhiều cơ quan như vậy.

Đường Phong lắc đầu. Vừa rồi hắn đang suy nghĩ có nên tiếp tục cùng nhau hành động với Đoạn Tây Lâu hay không, suy nghĩ cẩn thận một chút cảm thấy thế cũng được, chính mình mới tới Hư Thiên Điện lần đầu, đối với sự tình bên trong không có bao nhiêu lý giải, ngược lại Đoạn Tây Lâu phảng phất rất quen thuộc, đi cùng với hắn chắc chắn học được vài thứ.

Hai người đều có nhu cầu đối với đối phương, kết bạn cùng nhau đi tự nhiên đều có ích lợi.

- Thật tốt quá.

Đoạn Tây Lâu nhìn qua rất hài lòng.

- Vậy thì như thế là tốt rồi, nếu chúng ta có thể tìm được bảo bối tốt mà nhân huynh cần tới, xin mời huynh cứ việc nói ra, tiểu đệ tuyệt đối không có dị nghị.

- Phân chia công bằng là được rồi.

Đường Phong cảm thấy bảo bối nơi đây thực sự có chút chương mắt, chính như thanh trường kiếm thiên binh trên tay Đoạn Tây Lâu, đẳng cấp vũ khí như vậy hắn đã hủy diệt không biết bao nhiêu thanh.

- Đi, tiểu đệ thấy bên kia còn mấy gian nhà, cùng lúc nhân huynh và tiểu đệ đi thăm dò thử.

Đoạn Tây Lâu vô cùng hưng phấn nhanh chóng đi trước dẫn đường.

Đi theo Đoạn Tây Lâu về phía trước, không bao lâu đi vào trong một cái sân, đứng ở cửa sân nhìn vào từ chỗ này có hơn mười gian phòng đóng chặt tại bên trong, Đoạn Tây Lâu xoa xoa tay nói:

- Xem xem chúng ta có thể kiếm được bảo bối nào ở đây hay không.

Đường Phong cất bước đi vào, Đoạn Tây Lâu vội vã ngăn cản, chỉ điểm nói:

- Nhân huynh chớ hoảng sợ, phạm đi vào trong Hư Thiên Điện gặp phải loại phòng ốc như thế này, chắc chắn nó có đầy các cơ quan then chốt ở xung quanh. Trước tiên chúng ta bài trừ các cơ quan then chốt rồi mới có thể tới trước các gian nhà.

- Vậy thì nghe theo ý huynh.

Đường Phong chấp tay nói.

Đoạn Tây Lâu lại nói:

- Xin mời Đường huynh nhìn, các phiến đá trong sân cũng không phải tùy ý bố trí mà đều có sắp xếp trong đó, nếu chúng ta cứ đi vào như vậy thì tất sẽ xúc động các cơ quan then chốt bên trong, lực sát thương của nó không mạnh nhưng tuyệt đối sẽ mang đến một ít phiền phức cho chúng ta. Hãy nhìn về mấy cây cỏ được trồng trong sân kia, nhưng thứ đó cũng không thể tùy ý động vào.

Đường Phong nghe được gật đầu liên tục, trong lòng càng khẳng định năng lực của Đoạn Tây Lâu thêm một chút.

Thân là đệ tử Đường Môn, dùng các cơ quan then chốt hay ám khí đều tinh thông như nhau, làm sao Đường Phong có chuyện không nhìn ra các cơ quan trong sân? Hắn xông vào lỗ măng cũng chỉ muốn nhìn xem Đoạn Tây Lâu này rốt cuộc có tài giống như trong suy đoán của mình hay không. Hiện giờ thử một lần quả nhiên vậy, chẳng qua thần sắc của người này quá thành khẩn, vô cùng thẳng thắn bộc trực, điều này khiến cho tâm tư của chính mình có chút thừa.

- Mời Đường huynh nhìn kỹ, để ta xem làm thế nào để bài trừ các cơ quan then chốt tại đây bớt đi phiền phức cho chúng ta.

Đoạn Tây Lâu căn dặn một tiếng liền ngừng đầu nhìn vọng sang, một mặt nhìn còn một mặt nói chuyện.

Uy lực của các cơ quan then chốt ở bên ngoài cũng không phải là rất lớn, chỉ có địa phương nguy hiểm nhất là ở trong phòng, nhưng theo lời nói của Đoạn Tây Lâu thì có thể tránh được phiền phức thì cứ tránh, hà tất phải mạnh mẽ xông vào?

Nếu để cho Đường Phong nghiên cứu những cơ quan then chốt thì hắn cũng có thể bài trừ, chẳng qua hiện giờ có người đã suy nghĩ hộ việc này nên Đường Phong cảm thấy thanh nhàn.

Chỉ trong thời gian chốc lát, thần sắc Đoạn Tây Lâu vui vẻ, hần chỉ vào một góc trong sân nói:

- Mời Đường huynh dùng ám khí đánh tới bồn hoa kia, nếu ta đoán không lầm thì nơi đó hẳn là chỗ có cơ quan then chốt tồn tại.

Cánh tay Đường Phong nhấc lên liền bắn một thanh ám khí ra ngoài, dưới lực đạo xảo diệu bồn hoa không bị đánh nát ngược lại còn chuyển động một ít.

Theo chuyển động của bồn hoa, một trận âm thanh răng rắc vang lên từ mặt đất.

Đoạn Tây Lâu không khỏi dựng ngón cái hướng tới Đường Phong, hần không ngừng than thở thủ pháp xảo diệu của Đường Phong.

- Cơ quan này hẳn đã không thể khởi động được nữa, để tiểu đệ đi trước thăm dò tình huống.

Đoạn Tây Lâu đi vọt vào trước, quả nhiên cơ quan then chốt trong sân vẫn chưa bị xúc động.

- Có thể vào được rồi Đường huynh.

Đoạn Tây Lâu quay đầu lại gọi, nhưng hần phát hiện ra Đường Phong đã đi tới trước một ngôi nhà, đưa cánh tay mở nó ra.

- Ha ha, vào xem có bảo bối gì ở bên trong không nào.

Đoạn Tây Lâu nở một nụ cười đi theo Đường Phong vào bên trong gian phòng.

Chẳng qua khiến cho hai người thất vọng chính là trong gian phòng này cũng không hề có thứ gì, cùng đường chỉ có thể đi ra ngoài.

Chẳng qua trong sân có tổng cộng hơn mười gian nhà đóng chặt, chỗ này cũng đủ khiến cho người khác tràn ngập chờ mong.

Một gian nhà lại tiếp một gian nhà được thăm dò, đại đa số tình hình bên trong đều trống không, có chút bảo bối đều bị người khác lấy đi sạch, ngoại trừ phát hiện trong một gian phòng mấy khối linh thạch cao cấp thì hai người cũng không có thu hoạch nào khác.

Loại linh thạch này Đường Phong đã tiêu hao hết sạch, Đoạn Tây Lâu để cho Đường Phong lấy trước, dù sao hần đã lấy được một thanh trường kiếm thiên binh cho nên Đường Phong cũng không khách khí với hần, liền thu mấy khối linh thạch cao cấp vào trong túi.

Theo thời gian trôi qua hai người thăm dò các gian phòng cũng trở nên thành thạo hơn. Tuy rằng cũng là cảnh giới Thiên Giai thượng phẩm nhưng cả hai đều phân chia công việc rõ ràng, Đoạn Tây Lâu chủ yếu phụ trách phân tích các phương pháp phá giải cơ quan then chốt, còn Đường Phong vì tinh thông ám khí nên làm người phá, cả hai cùng kết hợp lại vô cùng ăn ý, đi tới bất kỳ nơi nào cũng không cảm thấy khó khăn.

Sau khi thăm dò hơn mười gian nhà Đường Phong cũng âm thầm học được không ít thứ, ít ra hiện giờ hần đã biết những địa phương nào trong phòng không thể đụng vào, địa phương nào có thể đụng vào.

Trong hơn mười gian phòng này cũng không có gì nhiều cả, ngoại trừ mấy khối linh thạch cao cấp lúc trước ra thì chỉ thu hoạch được thêm một quyển bí tịch võ điển không quá tốt.

Đường Phong chướng mắt nhưng Đoạn Tây Lâu vui sướng hài lòng đón nhận.

Xem ra người này xuất thân từ một tiểu gia tộc, Đường Phong ở chung với hần một thời gian cũng đã nhìn ra điểm này, nếu không phải hần xuất thân từ một tiểu gia tộc thì hần cũng không có khả năng lẻ loi một mình tới đây tầm bảo, cũng không có khả năng gặp được một thanh thiên binh hay một quyển bí tịch võ điển mà vui vẻ như vậy.

- Đoàn huynh, mỗi một trăm năm Hư Thiên Điện mở ra một lần, chẳng lẽ bảo bối ở đây không bị tìm hết sao?

Khi hai người đang trên con đường tầm bảo thì Đường Phong mở miệng hỏi.

- Sẽ không bao giờ hết.

Đoạn Tây Lâu lắc đầu nói:

- Bản thân Hư Thiên Điện giấu vô số bảo vật, hơn nữa mỗi một lần mở ra đều có người chết ở bên trong, những bảo bối của đám người bị chết đi sẽ bị Hư Thiên Điện thu vào, lần mở ra tiếp theo sẽ được đặt trong một căn phòng nào đó.

- Nghe Đoàn huynh nói vậy thì chẳng lẽ Hư Thiên Điện này có thể tự thu thập bảo vật cho chính mình?

- Việc này không có người nào chứng thực, ta cũng không rõ ràng lắm chỉ do nhìn được ghi chép từ trong điển tịch của tổ tiên lưu lại. Nhưng mà mỗi một trăm năm Hư Thiên Điện mở ra thì người sống đi ra ngoài đều có thu hoạch.

Điển tịch tổ tiên lưu lại? Đường Phong không khỏi suy nghĩ, các tiểu gia tộc đều không có điển tịch của tổ tiên ghi chép như vậy, mặc dù đại gia tộc của chính mình đang như mặt trời ban trưa cũng không có ghi chép về Hư Thiên Điện, Đoạn Tây Lâu lại chỉ xuất thân từ một tiểu gia tộc, làm sao tổ tiên của hắn có thể ghi chép lại việc này? Hơn nữa hắn tương đối quen thuộc với các cơ quan then chốt cùng cạm bẫy trong này, những thứ biết được rất nhiều, nói như vậy thì trong điển tịch của tổ tiên hắn lưu lại cũng ghi chép không ít thông tin.

Gia tộc sa sút sao? Trong lòng Đường Phong suy nghĩ vậy, hoa nở thì phải tàn, cho dù là bốn thế lực lớn thì cũng sẽ có một ngày phải suy sụp.

- Di, Đường huynh, bên kia có một gian nhà, chúng ta mau tới đó nhìn.

Đoạn Tây Lâu hưng phấn chỉ một ngón tay hướng về phía trước.

- Được.

Đường Phong gật đầu.

Hai người tới trước gian phòng, theo động tác của Đoạn Tây Lâu, cửa phòng chậm rãi mở ra.

Giống như lúc trước, sau khi cánh cửa phòng mở ra thì kẻ trước người sau đều đi vào. Lúc này là Đường Phong đi trước, hắn tự nhận thân thủ tốt hơn cho nên đi trước để phòng bất trắc, nhưng mà ngay sau khi tiến nhập vào bên trong gian phòng lại không gặp bất kỳ nguy hiểm.

Thế nhưng lúc này có chút không giống, sau khi vào được nhà một lúc thì Đường Phong liền ngửi được một mùi hôi. Không chờ hắn kịp phản ứng thì cửa phòng ở phía sau đột nhiên đóng lại.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Đoạn Tây Lâu và chính mình đang nhìn nhau ngạc nhiên.

Tìm tòi qua nhiều gian phòng như vậy, mỗi một cánh cửa của gian phòng đều chậm rãi mở ra, chậm rãi đóng lại, tuy rằng tốc độ không chậm nhưng cũng không thể nói quá nhanh. Nhưng cánh cửa của gian phòng này đóng lại ngay lập tức sau khi hai người bước vào, thực sự có chút không bình thường.

- Nguy rồi!

Thần sắc Đoạn Tây Lâu biến đổi, hắn vội vã xoay người lại.

Công tác này luôn luôn do Đoạn Tây Lâu làm, tự nhiên Đường Phong không đi quản hắn, ngược lại là đi kiểm tra gian nhà này một chút.

Vừa nhìn xuống Đường Phong cảm thấy kinh ngạc, bởi vì trong gian phòng này không hề thiếu thứ tốt.

Không gian trong phòng không lớn, có ba đến năm thanh vũ khí có tính chất không tồi, còn có một chút linh thạch rơi tứ tán trên mặt đất, mặt khác là các bí tịch vô diễm, số lượng có thể dùng từ rất nhiều để hình dung. Bởi vì trước đây khi tìm tòi trong các gian phòng khác cũng đều giống nhau nhưng ở chỗ này các chủng loại tương đối phong phú.

Chẳng qua khiến cho Đường Phong lưu ý cũng không phải những linh thạch rơi tứ tán trên mặt đất hay vũ khí mà là những hài cốt.

Theo lời nói của Đoạn Tây Lâu trước đây, mỗi một gian nhà trong Hư Thiên Điện sẽ đều có lửa cháy mỗi khi người rời đi, cho nên dù có người tầm bảo bị chết thảm trong căn phòng cũng sẽ bị đốt cháy thành tro, sẽ không lưu lại thi thể và các thứ khác.

Nhưng mà trong gian nhà này có một chút khác thường, ở trong phòng có một vài bộ hài cốt đã khô nằm lung tung, trên những bộ hài cốt này không có nửa điểm máu thịt, chỉ còn lại xương trắng, từ những hình thể này suy đoán thì đám hài cốt này có cả nam lẫn nữ, chẳng qua đều đã bị chết từ lâu rồi.

Hư Thiên Điện mới mở ra không được mấy ngày, những hài cốt này chắc chắn không phải do những người tầm bảo hiện giờ lưu lại, nói một cách khác, những hài cốt này đã tồn tại từ trăm năm trước hoặc còn lâu hơn.

Mà mùi hôi ở trong phòng chỉ sợ cũng bởi vì nơi này không thông gió.

Gian nhà này có chút kỳ lạ, Đường Phong nhíu nhíu mày, cũng không vội vã lấy vật gì trên mặt đất mà quay đầu sang nhìn Đoạn Tây Lâu.

Đoạn Tây Lâu đang ở sát tại cửa phòng đánh mạnh vào trên đó, sắc mặt đại biến, cánh cửa vẫn im lặng như không ngừng trên tức, chẳng qua sau một lát hắc liên đình chỉ động tác vô dụng đó, bởi vì cho dù hắc liên như thế nào cũng không thể mở được cửa phòng ra.

- Xong, lần này xong thật rồi.

Đoạn Tây Lâu dựa vào vách tường, uể oải ngồi xuống mặt đất, phẳng phất như một thân khí lực đều bị mất sạch.

- Làm sao vậy?

Đường Phong thấy thần sắc của hắc liên không thích hợp, trong lòng biết gian nhà này khẳng định có điều cổ quái nhưng lại không biết vì sao Đoạn Tây Lâu giống như rơi vào đường cùng.

- Xuất sư bất lợi, xuất sư bất lợi. Tỷ lệ một phần vạn cũng bị Đoạn Tây Lâu ta gặp phải, lẽ nào ông trời không còn chiếu cố tới Đoạn gia nữa, không nên đuổi tận giết tuyệt như vậy chứ?

Thần sắc Đoạn Tây Lâu đại ra, hắc liên bấm cắn bản không nghe được câu hỏi của Đường Phong.

- Đoàn huynh?

Đường Phong giơ tay hươu hươu trước mắt hắc liên vài lần, đến lúc này Đoạn Tây Lâu mới phục hồi lại tinh thần, hắc liên ngẩng đầu nhìn thoáng qua Đường Phong, cười khổ nói:

- Đường huynh, thực sự xin lỗi, tiểu đệ sơ xuất đã dẫn người vào trong tuyệt thất này.

- Tuyệt thất?

Đường Phong không khỏi nhíu mày.

- Đường huynh có điều không biết.

Một đường đi cùng Đoạn Tây Lâu cũng đã nhận ra Đường Phong không có nhiều lý giải về Hư Thiên Điện, nơi này cũng có rất ít người hiểu tình hình nơi đây, dù sao từ khi hắc liên còn nhỏ đã bắt đầu nghiên cứu về Hư Thiên Điện, mục tiêu suốt đời của hắc liên đều đặt trên Hư Thiên Điện, điều này không có mấy người trên đời làm theo.

1306. Chương 1104: Tuyệt Thất Có Trọng Bảo Nhưng Không Thể Ra Ngoài.

Nghe xong lời nói của Đường Phong, Đoạn Tây Lâu bình ổn tâm tình, kiên trì giảng giải:

- Trong Hư Thiên Điện, đại đa số các bảo bối đều được giấu trong các phòng ốc, điểm này hắc liên Đường huynh đã biết.

- Phải.

Đường Phong gật đầu.

- Nhưng mà Đường huynh lại không biết nhưng nơi cất giấu bảo bối như thế này được phân làm hai loại. Một loại giống như các phòng ốc chúng ta thăm dò từ trước, chỉ cần có phương pháp thỏa đáng cùng có thực lực thì có thể tiến ra tiến vào. Mà đối ngược với phòng ốc như vậy còn có một loại phòng ốc khác, chính là gian nhà chúng ta đang đứng tại đây, nó được gọi là tuyệt thất! Trong điển tịch của tổ tiên có ghi chép, người tiến vào đây cử tử nhất sinh! Bởi vì tuyệt thất có thể tiến vào nhưng không thể ra được!

- Không thể đi ra?

Đường Phong không khỏi khản trương.

- Phải.

Đoạn Tây Lâu gật đầu.

- Đường huynh cũng đã thấy, ta vừa thử một hồi cũng không thể nào mở được cửa của gian phòng.

Đường Phong nhướng mày, hần nhìn đám hài cốt trên mặt đất rồi cuối cùng cũng hiểu ra nhưng người này đã chết như thế nào. Nếu nơi này là tuyệt thất tiến vào chỉ có chết thì chỉ sợ bọn họ đến chết cũng không ra được ngoài mà bị chết sống ở trong chỗ này.

- Đến Hư Thiên Điện, người tầm bảo gặp phải tuyệt thất chỉ có tỷ lệ một phần vạn, lại không nghĩ tới ta và Đường huynh gặp phải hạnh ngộ như vậy.

Đoạn Tây Lâu cười khổ liên tục, tỷ lệ một phần vạn a, dĩ nhiên cứ như vậy bị chính mình cùng Đường huynh gặp phải, đây phải gọi là dạng vận khí gì mới được?

Hơn nữa, từ khi hai người bắt đầu cho tới bây giờ, trên cơ bản chưa từng thăm dò được nhiều nơi, dĩ nhiên bị nhốt chết trong căn phòng. Đây không phải xuất sư bất lợi thì là cái gì?

- Thiên đạo bất công, thiên đạo bất công!

Đoạn Tây Lâu cảm giận không ngớt, từ khi đồng hành cùng Đường Phong tới giờ hần đều có biểu hiện nhơ nhả, nhưng lúc này trở nên vô cùng phần uất.

- Lẽ nào ông trời muốn tuyệt đường một mạch Đoạn gia ta sao?

- Đoàn huynh bình tĩnh một chút.

Đường Phong an ủi một tiếng, từ điểm này nhìn lên, tố chất tâm lý của Đường Phong cao hơn rất nhiều so với Đoạn Tây Lâu, người ở trong tuyệt cảnh tuyệt đối không thể tuyệt vọng, một khi tuyệt vọng chẳng khác nào buông tha mạng sống của chính mình, vậy thì còn có con đường sống nào nữa?

- Lẽ nào đi vào tuyệt thất không thể có biện pháp đi ra sao?

Đường Phong đã thử thăm dò xung quanh một chút nhưng vẫn không phát hiện ra nơi có cơ quan then chốt, nói một cách khác cửa phòng xác thực không mở ra được. Nhưng mà Hư Thiên Điện là nơi người khác tới tầm bảo, không phải là nơi để người ta chịu chết, cho dù ở đây có tuyệt thất thì chắc chắn cũng có thể tìm được đường sống.

- Không có.

Đoạn Tây Lâu lắc đầu.

- Theo như tiểu đệ biết thì chúng ta không thể ra khỏi tuyệt thất được.

- Nếu tuyệt thất chỉ có thể tiến vào không thể ra thì lẽ nào chúng ta không thể nhờ người khác mở ở bên ngoài sao?

Đường Phong hỏi.

Đoạn Tây Lâu cười khổ một tiếng:

- Sẽ không mở ra được, khi chúng ta còn sống thì cho dù người bên ngoài tìm được căn nhà này cũng đừng mong mở được cơ quan then chốt đưa chúng ta ra ngoài. Chúng ta chỉ có thể chờ sau khi những hạn chế

này giải trừ, nếu không như vậy thì nơi này cũng sẽ không chết nhiều người như thế. Đường Phong buồn bã, chợt nói:

- Dù vậy, chúng ta cũng không thể ngồi chờ chết a!

Đoạn Tây Lâu ngẩng đầu nhìn Đường Phong:

- Đường huynh muốn làm cái gì?

- Cường chế phá vỡ gian phòng này!

Đường Phong khẽ cười một tiếng, mạnh mẽ vận chuyển cương khí toàn thân, siết chặt nắm tay, dồn tất cả cương khí vào trong quyền phong, cùng lúc đó, lực lượng cương tâm của duệ kim khí được vận dụng, nắm đầm bị một tầng kim quang chói mắt bao trùm.

Đường Phong còn chưa đầm ra thì Đoạn Tây Lâu đã cuống quýt vận khởi cương khí hộ thân, thân thể của hắn vọt tới bên cạnh Đường Phong.

Sau một khắc, Đường Phong quát to một tiếng, mạnh mẽ đánh ra một quyền vào phía trên bức tường.

- Oanh.

Một tiếng nổ vang lên, âm thanh được phóng đại vô số lần trong căn phòng khép kín, trong nháy mắt dù là Đường Phong hay Đoạn Tây Lâu đều cảm thấy ù tai, không chỉ như vậy, cương khí trên nắm tay bắn ra không thể làm bức tường bị hao tổn, ngược lại bị một cỗ lực lượng không hiểu từ đâu ra bắn ngược trở về.

Đường Phong kêu lên một tiếng, chỉ cảm thấy một cỗ sức mạnh truyền tới đẩy bay thân thể về phía sau.

Đây là lần đầu tiên Đường Phong phát hiện khí lực của mình lớn tới như vậy.

Cương khí màu vàng tràn ngập gian phòng, Đoạn Tây Lâu vội vã lấy ra thanh trường kiếm thiên binh có được khi trước thi triển toàn bộ sở học, một bộ kiếm thuật được thi triển ra cuối cùng cũng hóa giải được dư âm của công kích.

- Đường huynh không có việc gì sao?

Đoạn Tây Lâu đi tới bên cạnh Đường Phong lo lắng hỏi một tiếng.

- Không sao!

Đường Phong đau đớn cắn răng chịu đựng, thương thể trên thân thể của hắn còn chưa có lành, hiện giờ lần qua lần lại như vậy khiến cho vết thương cũ bị tác động.

- Bức tường này...

Đường Phong nhìn thoáng qua vị trí mình vừa đánh trúng, thậm chí nơi đó còn không có một vết tích lưu lại.

- Kiến trúc của Hư Thiên Điện không thể phá vỡ. Cho dù là cao thủ Linh Giai cũng không thể, huống chi ngươi và ta, Đường huynh chớ có làm điều xằng bậy như vừa rồi.

Đoạn Tây Lâu cười khổ không ngớt.

Khoanh chân ngồi trên mặt đất, Đường Phong hít sâu một hơi, sau khi vận công được một lát dễ chịu hơn rất nhiều, Đường Phong tỉ mỉ quan sát gian phòng này cuối cùng vẫn không thể xoay sở.

Tuyệt thất này không giống các gian phòng khác có cơ quan. Ở đây ngay cả một chút nguy hiểm cũng không hề có, cũng không cần lo lắng tới bấy rập khác, chỉ là cánh cửa phòng không thể mở ra, lại không thể phá vỡ, vậy thì làm thế nào mới có thể đi ra ngoài?

Đoạn Tây Lâu phảng phất giống như đã cam chịu số phận, đi tới bên cạnh đám hài cốt sau đó thu thập thứ gì đó, khuôn mặt vô cùng buồn bã quay lại nhìn Đường Phong ở trước mặt.

- Đáng tiếc tìm được bảo vật lại không có phúc sử dụng, quả thật vô cùng khô hài.

Đoạn Tây Lâu tự giễu một tiếng.

- Trời không tuyệt đường người.

Đường Phong lắc đầu.

- Đoàn huynh hiểu rõ tình hình của Hư Thiên Điện như trong lòng bàn tay, người hãy tỉ mỉ suy nghĩ lại xem trong ghi chép của tổ tiên, lẽ nào vào trong tuyệt thất không thể có đường ra sao?

Đoạn Tây Lâu cười nói:

- Ta với Đường huynh mới gặp như đã thân, tất nhiên không có khả năng lừa người. Kỳ thức tuyệt thất cũng có đường sống, chỉ là ta và người không có biện pháp mà thôi, cho nên tiểu đệ mới không nói.

- Đường sống như thế nào?

Đường Phong vội vàng truy hỏi.

1307. Chương 1105: Tác Dụng Đích Thực Của Hư Thiên Lệnh

- Việc đã tới nước này nói cho Đường huynh nghe cũng không sao. Chẳng qua Đường huynh cũng đừng ôm lấy kỳ vọng gì.

Đoạn Tây Lâu chỉnh lại thần sắc, lộ vẻ mặt nghiêm túc nói:

- Trong điển tịch của tổ tiên có ghi chép một câu, trọng bảo trong tuyệt thất chỉ có thể tiến vào chứ không thể ra, nếu không có Hư Thiên Lệnh thì chắc chắn phải chết!

- Hư Thiên Lệnh?

Đường Phong nghe được sáng mắt lên.

- Phải.

Đoạn Tây Lâu gật đầu.

- Xem ra Đường huynh cũng biết sự tồn tại của Hư Thiên Lệnh,

Đường Phong nghĩ thầm ta đâu chỉ biết, trên người ta còn có năm khối Hư Thiên Lệnh đây, chỉ là hắn vẫn không rõ tầm lệnh bài này rốt cuộc để làm gì, vì sao người người không tiếc tranh đoạt nó như vậy, thậm chí không màng sinh tử của chính mình.

- Rất nhiều người biết tới Hư Thiên Lệnh nhưng tám chín phần những người biết đến Hư Thiên Lệnh lại không biết công dụng của nó.

- Xin Đoàn huynh chỉ giáo.

Đường Phong cũng là một trong đám tám chín phần không biết.

- Không dám không dám.

Đoạn Tây Lâu khoát khoát tay.

- Thực chất Hư Thiên Lệnh tồn tại là vì để phá giải cục diện thập tử nhất sinh trong tuyệt thất!

Dừng lại một chút, Đoạn Tây Lâu lại nói:

- Xác thực tuyệt thất chỉ có thể tiến vào mà không ra được, nhưng Hư Thiên Lệnh lại có thể mở được cửa của tuyệt thất. Trong Hư Thiên Điện cũng không có cục diện chắc chắn chết, chỉ nhìn xem người đi vào có đủ thủ đoạn để phá giải không thôi. Hơn nữa ở trong Hư Thiên Điện, càng là địa phương nguy hiểm thì càng cất dấu nhiều bảo bối, tính chất cũng càng tốt. Nhất là loại tồn tại giống như tuyệt thất, hầu như trong mỗi gian phòng đều có trọng bảo, có thể nói loại tuyệt thất này tồn tại chính là chờ người có Hư Thiên Lệnh tới, giống như là ân của trời ban, nhưng mà đối với chúng ta thì nó chính là cạm bẫy không thể bài trừ.

Đường Phong quay đầu nhìn xung quanh:

- Nhưng mà ta vẫn chưa thấy có trọng bảo a?

Đoạn Tây Lâu cười nói:

- Bởi vì Đường huynh không có Hư Thiên Lệnh, nếu đã có Hư Thiên Lệnh thì liền sẽ được đi vào một nơi riêng biệt, cũng sẽ gặp được trọng bảo ở trong đó, cho nên điển tịch của tổ tiên mới ghi chép lại điều này, ai, đáng tiếc tìm kiếm Hư Thiên Lệnh vô cùng khó khăn, muốn đắc thủ lại càng thêm khó, mỗi một khối Hư Thiên Lệnh xuất hiện đều nhắc lên một trận tinh phong huyết vũ, thực lực của tiểu đệ thấp, cũng chỉ nghe nói chứ chưa từng nhìn thấy được nó...

- Nếu chúng ta có một khối Hư Thiên Lệnh thì cũng sẽ không rơi vào hoàn cảnh như vậy, chỉ là tại sao lại có dị bảo điện xuất hiện trong tuyệt thất đây? Chẳng phải dị bảo điện ở bên ngoài tuyệt thất mới gặp được sao? Thật kỳ quái, Đường huynh đang cầm thứ gì trên tay đó... Sao ta cảm thấy có chút quen mắt?

Đoạn Tây Lâu đang lăm bắm chợt thấy Đường Phong sờ tay vào trong ngực lấy ra một vật, vẻ cười thoảng vụt qua trên khuôn mặt hắn, vô cùng thần bí quỷ dị.

Sau một lát run sợ, tròn mắt của Đoạn Tây Lâu đột nhiên tròng lớn, thần tình vô cùng kích động:

- Đường huynh, thứ ở trên tay ngươi... Không phải là... Không phải là...

- Ta nghĩ có lẽ thứ này chính là Hư Thiên Lệnh.

Đường Phong cười cười.

Yết hầu của Đoạn Tây Lâu gật gật, hắn nuốt khan một ngụm nước bọt nhìn Đường Phong chăm chú:

- Có thể để tiểu đệ xem qua được không?

- Tất nhiên là được.

Đường Phong đưa Hư Thiên Lệnh qua.

Đoạn Tây Lâu phảng phất như đang cầm bài vị tổ tiên, vẻ mặt thành kính tiếp nhận, tiến tới gần nhìn tỉ mỉ, thấy được đồ án ở trên tấm lệnh bài, sau một lát mới nói:

- Quả thật là Hư Thiên Lệnh, quả thật là Hư Thiên Lệnh! Đường huynh, loại bảo vật này dĩ nhiên Đường huynh lại có!

- Ta cũng có được trong lúc vô ý thôi.

Đường Phong cười ha hả, ở chung với Đoạn Tây Lâu một đoạn thời gian, tuy rằng Đường Phong nhìn ra hắn là người ôn hòa hiền hậu nhưng quan hệ của hai người còn chưa đủ để nói thật lòng với nhau, tự nhiên Đường Phong sẽ không đi nói gốc gác của tấm Hư Thiên Lệnh này.

Năm khối Hư Thiên Lệnh trên người, một khối lấy được từ đào nguyên, đó là của để lại của Tư Đồ thế gia. Khối thứ hai lấy được trong thời gian còn ở Bái Nguyệt Thành đoạt được từ tay Khấu Cửu, khối thứ ba đoạt được trong Loa Thành do Linh Khiếp Nhan thu mua, còn hai khối còn lại do đệ tử của Liễu Như Yên cống hiến.

Trước đây không biết tác dụng của Hư Thiên Lệnh, Đường Phong thấy nhiều người đi đoạt như vậy nhưng cũng không lưu ý, lại không ngờ tới loanh quanh một hồi có liền năm khối. Hiện giờ biết được tác dụng của Hư Thiên Lệnh tự nhiên biết nó quý giá ở chỗ nào.

Có nó, liền có thể phá giải được cục diện khó khăn của tuyệt thất, có nó, có thể kiếm được trọng bảo từ trong tuyệt thất.

- Thật tốt quá, chúng ta có thể đi ra rồi.

Đoạn Tây Lâu hưng phấn dị thường, cho dù là ai được hồi sinh trong tuyệt cảnh, tự cho đã hẳn phải chết không còn nghĩ ngờ mà lại thấy được ánh mặt trời thì không thể bình tĩnh được.

- Không chỉ có thể ra ngoài mà còn có thể thu hoạch được trọng bảo tại đây.

Ánh mắt Đoạn Tây Lâu sáng quắc nhìn Đường Phong, chợt thần sắc tối sầm lại nói:

- Chẳng qua dù sao đây cũng là thủy điện, bảo bối được cất trong gian tuyệt thất này cũng không phải quá tốt, Đường huynh ngươi phải chuẩn bị tâm lý thật tốt mới được.

- Có thể còn sống đi ra ngoài đã vô cùng sung sướng, bảo vật cùng các thứ khác chỉ là thứ hai.

Đường Phong nở một nụ cười.

- Đường huynh quả thực rộng rãi, tiểu đệ bái phục!

Đoạn Tây Lâu vô cùng thành khẩn nói.

- Hiện giờ nên làm thế nào?

- Để ta xem.

Đoạn Tây Lâu cầm Hư Thiên Lệnh đi ra ngoài, một mặt tìm tòi trong gian phòng một mặt nói:

- Chỉ cần tìm được nơi đặt Hư Thiên Lệnh liền có thể phá được tuyệt cảnh trong tuyệt thất, trước tiên Đường huynh cần phải chuẩn bị thật tốt để thu bảo vật về, bảo vật ở trong tuyệt thất hơn rất nhiều so với các bảo vật trong gian phòng khác, nếu nó là binh khí thì nhất định sẽ ngoài thiên binh có thể là thứ thần binh hoặc hồn binh. Nếu là đan dược thì cũng phải là đan dược tuyệt đỉnh, nếu là linh thạch thì kém cỏi nhất cũng phải là linh thạch đỉnh cấp, thậm chí có thể thu hoạch được linh tinh!

Thần sắc Đường Phong khê động:

- Linh tinh?

- Phải, thứ này so với linh thạch đỉnh cấp còn tốt hơn rất nhiều...

Đoạn Tây Lâu còn chưa kịp giải thích xong đã hưng phấn hô lớn:

- Ở chỗ này.

Đường Phong vội vã bước tới nhìn, quả nhiên thấy sàn nhà ở trước mặt Đoạn Tây Lâu có chút dị dạng, sàn nhà bị hấn dẫm lên chậm rãi lún sâu xuống, chợt một chỗ lõm liền xuất hiện trong mi mắt của Đường Phong.

Vết lõm này cho dù là hình dạng hay kích cỡ đều giống với Hư Thiên Lệnh, có thể nghĩ đây chính là địa phương để đặt Hư Thiên Lệnh vào.

Đoạn Tây Lâu hưng phấn liền đưa tay định đặt Hư Thiên Lệnh vào trong chỗ lõm, nhưng chưa kịp bỏ vào đã vội rụt trở về, hần cười khan một tiếng nói:

- Đường huynh tới đi.

Vừa nói hần vừa đưa khối Hư Thiên Lệnh về phía Đường Phong.

Vừa rồi hần quá hưng phấn cho nên hồn nhiên quên mất chủ nhân của Hư Thiên Lệnh là ai, nếu không lấy tính cách của hần sẽ không bao giờ bao biện để làm hành động này.

Đường Phong cũng không từ chối, nhẹ nhàng tiếp nhận Hư Thiên Lệnh rồi đặt xuống phía dưới.

Vừa như in, khi Hư Thiên Lệnh được đặt vào trong chỗ lõm thì khối Hư Thiên Lệnh không biết được làm từ loại tài liệu nào đột nhiên tỏa ra quang mang trong suốt, quang mang nhàn nhạt trông rất đẹp mắt, chợt con ngừ trảo kim long bên trên dĩ nhiên cử động.

Nó phẳng phất như là vật sống, đang cử động bên trong lệnh bài, chỉ trong thời gian chốc lát liền ly khai lệnh bài, dùng một loại tốc độ không nhanh không chậm đặt chân xuống sàn nhà.

Hai người Đường Phong và Đoạn Tây Lâu lẳng lặng đợi trong chót lát, cho tới khi con kim long chạy quanh gian nhà một vòng thì đột nhiên Đường Phong cảm giác động tĩnh rằng rắc truyền tới từ dưới chân.

Cùng lúc đó, kim long đang chạy cũng kêu lên một tiếng long ngâm vô cùng điếc tai, to rõ vô cùng.

Xoạt xoạt.

Một âm thanh nhỏ vang lên, kim long vỡ vụn biến thành bột phấn rơi đầy trên sàn nhà, một âm thanh âm trầm truyền tới từ dưới chân, một khối đá mọc lên nhanh chóng, khối đá này dâng cao ngang người mới dừng lại, lập tức một đóa liên hoa chậm rãi buông ra từ trên bãi đá.

Tràng cảnh ly kỳ bậc này không chỉ khiến cho Đoạn Tây Lâu ngây người mà ngay cả Đường Phong cũng vô cùng khâm trọng, không thể thoải mái, hẳn rất sợ xuất hiện sai lầm nào trong đó.

Cuối cùng khối đá cũng thả ra hình dạng của liên hoa, ở chính giữa đóa liên hoa truyền ra ba động của cương khí nhưng lại có một mùi thơm kỳ dị đập vào mặt.

Loại hương vị này không nồng nhưng lưu lại thật lâu, điều này khiến cho mùi hôi trong căn phòng cũng bị trừ khử không còn sót lại chút gì.

Phóng mắt nhìn lại, chỉ thấy trung tâm của đóa liên hoa bằng đá có một viên linh đan to chừng bằng ngón tay cái, linh đan có một màu trắng nõn, sáng loáng thuần chẵn, nhìn qua có cảm giác thềm thuồng trong miêng.

Một tiếng rầm nhỏ truyền tới bên tai, Đường Phong quay đầu nhìn lại chỉ thấy Đoạn Tây Lâu đang đứng bên kia nuốt nước bọt liên tục.

- Một viên linh đan, không tồi, không tồi!

Đoạn Tây Lâu nhận thấy dị trạng của chính mình, vội vàng chuyển dời lực chú ý đi.

Trái ngược lại Đường Phong thoáng có chút thất vọng, vừa rồi nghe Đoạn Tây Lâu nói cái gì linh tinh hẳn còn đang muốn kiến thức một chút, lại không nghĩ rằng thứ cất giấu ở trong phòng chỉ là một viên linh đan, tuy rằng linh đan này nhìn qua có vẻ bất phàm nhưng Đường Phong làm sao biết được tác dụng của viên linh đan này?

- Đường huynh? Linh đan xuất thế, phải thu lại thật nhanh miễn cho linh khí bị tiết ra ngoài.

Đoạn Tây Lâu thấy Đường Phong dờ dẫm không khỏi mở miệng nhắc nhở:

- Đường huynh có bình ngọc không? Nếu không có thì cũng không sao, tiểu đệ có mang theo.

- Không cần, ta có.

Đường Phong gật đầu, sờ tay vào trong ngực móc ra cái chai đỏ như máu.

Đoạn Tây Lâu ngưng mắt nhìn lại kinh hô:

- Bình ngọc huyết tử? Bảo bối của Đường huynh cũng không hề ít nha? Nếu cái chai này dùng để đựng đan dược thì quá tốt rồi, đan dược được đặt trong đó, cho dù thời gian trôi qua bao lâu thì dược hiệu cũng sẽ không bị trôi đi.

Trên người Đường Phong có vô số bảo bối, bình ngọc huyết tử chẳng qua chỉ là một trong những cái chai hẳn dùng để đựng máu niết bàn của Hỏa Phượng mà thôi, sau khi máu niết bàn dùng hết thì không có chỗ nào để dùng tới, đến lúc này mới lấy ra để đựng linh đan.

Linh đan có linh, tất nhiên Đường Phong không dám dễ dàng đưa tay chạm vào, hẳn phát tay một cái liền có một cỗ kinh khí xảo diệu cuốn lấy linh đan đưa vào trong bình.

Nếu linh đan được giấu ở trong tuyệt thất thì tuyệt đối nó không phải là mặt hàng bình thường.

- Đường huynh nhìn ở đây, trên đóa thạch liên này có nói rõ công dụng của linh đan.

Ánh mắt Đoạn Tây Lâu rất sắc bén, chỗ trong chốc lát liền nhìn thấy một loạt chữ nhỏ khắc trên thạch liên.

Đường Phong liếc mắt nhìn tới chỉ thấy trên thạch liên có khắc mấy chữ:

- Kiên Nguyên Sinh Linh Đan, Thiên Giai đỉnh phong phục dụng vào liền có thể tấn chức Linh Giai.

Cho có mấy chữ đơn giản như vậy nhưng cũng khiến cho Đoạn Tây Lâu say mê không ngớt. Thực lực của hắn cũng vừa lúc tới Thiên Giai đỉnh phong, nếu viên linh đan này được hắn ăn vào thì liền có thể trực tiếp tấn chức Linh Giai, đây chẳng khác nào bớt đi được nhiều năm khổ tu.

- Chúc mừng Đường huynh, chúc mừng Đường huynh thu hoạch được linh đan! Đoạn Tây Lâu thu lại sắc

- Phải.

Đoạn Tây Lâu gật đầu trầm trọng,

- Đó là người của Vương gia, cách Đoạn gia của ta khoảng ba dặm, hiện giờ thực lực của Đoạn gia ở phía dưới thế lực của Vương gia!

Đoạn Tây Lâu nói tới lời này nghiêng rằng nghiêng lợi, nắm tay nắm chặt, làm sao Đường Phong không nhìn ra hắn có khúc mắc với đám người kia? Loại sự tình này chỉ cần nghĩ một chút liền có thể rõ ràng, có lẽ do Đoạn gia suy thoái cho nên bị Vương gia khi dễ không ít, lại không ngờ oan gia ngõ hẹp, ở trong Hư Thiên Điện cũng có thể gặp mặt bọn họ.

- Nếu sau đó có chuyện gì phát sinh thì mong Đường huynh đừng làm chuyện gì thiếu suy nghĩ, đại hán đầu lĩnh kia tên là Vương Bá, hắn đã tới cảnh giới Linh Giai, không phải ta và người có thể chống đối, nếu như thế cục không tốt thì xin Đường huynh cứ cao chạy xa bay, đừng để ý tới ta.

Mất thấy đám người kia muốn tới trước mặt, Đoạn Tây Lâu vội vã truyền âm cho Đường Phong.

- Vương Bá xxx.

Đường Phong không khỏi nở nụ cười thành tiếng, cái tên này quả thực thê thê lương lương thăm thẳm thích thích, có lẽ cha mẹ của đại hán này không hề thích hắn cho nên mới đặt cho hắn cái tên như vậy.

Trong lúc Đường Phong và Đoạn Tây Lâu đang nói chuyện thì đám người kia đã đi tới trước mặt.

Về mặt Vương Bá dữ tợn, vừa nhìn đã biết không phải người dễ chọc, đôi mắt hung dữ nhìn chăm chú vào Đoạn Tây Lâu quát lên:

- Tiểu tử Đoạn gia, nhìn thấy tiền bối liền quên không hành lễ sao? Cha mẹ người không biết dạy người lễ giáo sao?

Đoạn Tây Lâu vội vã chỉnh lại sắc mặt, chấp tay nói:

- Tây Lâu ra mắt Vương bá phụ, ra mắt các vị sư huynh sư tỷ!

- Miễn lễ miễn lễ.

Wương Bá cười lớn một tiếng, đưa tay vỗ lên vai Đoạn Tây Lâu khiến thân thể hắn trầm xuống, miệng nói:

- Rốt cuộc thế chất cũng là người hiểu rõ cấp bậc lễ nghĩa, vừa rồi bá phụ đùa với ngươi một chút mà thôi, chớ có lưu lại trong lòng.

- Vâng.

Về mặt Đoạn Tây Lâu nghiêm túc, nhẹ giọng đáp.

- Ở trong Hư Thiên Điện dĩ nhiên cũng có thể gặp được thế chất, đây chính là duyên phận trời ban nha,

Wương Bá một mặt vừa cười vừa nói.

- Đúng vậy đúng vậy.

Một đám người ở phía sau vội vã tiếp lời, có người nói:

- Vương gia và Đoạn gia chỉ cách nhau có ba dặm, hiện giờ có thể gặp nhau tại Hư Thiên Điện nhất định phải ở cùng một chỗ, cho dù là ông trời cũng đừng hòng tách chúng ta ra ngoài.

- Phải, lời này nói không sai.

Wương Bá gật đầu.

- Vương gia và Đoạn gia chính là thế giao, giao tình không hề cạn. Nếu thế chất đã gặp được chúng ta tại nơi này thì hãy đi cùng chúng ta luôn, đến lúc đó chúng ta cũng có thể chiếu cố cho nhau, miễn cho người xông nhâm vào trong cơ quan then chốt nào đó lại không có người cứu.

- Vương bá phụ ta...

- Sao vậy?

Đoạn Tây Lâu còn chưa nói hết đã bị Vương Bá cắt đứt:

- Người không tin thực lực của bá phụ sao? Tuy rằng Linh Giai hạ phẩm không cao nhưng vẫn đủ để ứng phó với các cơ quan then chốt tại đây. Nếu người đi cùng ta thì chỉ có lợi chứ không có hại.

- Nhưng mà Tây Lâu đang kết bạn cùng với vị bằng hữu này đi cùng nhau, nếu có nguy hiểm cũng có thể chiếu cố lẫn nhau, tâm ý tốt của Vương bá phụ Tây Lâu xin ghi nhận!

Đoạn Tây Lâu không kiêu ngạo không siểm nịnh đáp.

- Bằng hữu?

Vương Bá phảng phất như giờ mới để ý tới Đường Phong, ánh mắt lướt qua trên người Đường Phong khinh thường nói:

- Chẳng qua chỉ là một Thiên Giai mà thôi, hai người các người đi cùng nhau có thể làm nên trò trống gì? Hay là cứ đi theo cùng ta, vị bằng hữu của người cũng đi cùng, nhiều người càng dễ làm việc.

Quanh năm Đoạn Tây Lâu bị người của Vương gia khi dễ đã quen, hiện giờ người Vương gia không nhìn sắc mặt của hắn mà cưỡng ép khiến cho Đường Phong liên quan cũng bị bọn họ không để trong mắt.

- Việc này cứ định như vậy đi!

Vương Bá lấy khẩu khí chân thật nói, ngay cả Đoạn Tây Lâu không muốn như vậy cũng không có biện pháp khác.

Thực lực của hắn vốn không cao, nếu còn không chịu đi vào khuôn khổ thì cho dù bị đoàn người của Vương gia giết chết thì Đoạn gia cũng không hề hay biết, lại còn sẽ liên lụy tới Đường Phong.

Trong lúc đang chần chừ thì nghe thấy tiếng cười của Đường Phong:

- Nếu Vương tiên bối đã nói như vậy thì văn bối từ chối là bất kính, sau này xin làm phiền tiên bối chiếu cố nhiều hơn.

- Ha ha, không có gì.

Vương Bá thấy Đường Phong nói như vậy liền vô cùng thỏa mãn.

- Đường huynh, người...

Đoạn Tây Lâu kinh ngạc nhìn Đường Phong, lúc sau chậm rãi lắc đầu.

Kỳ thực lại nói tiếp đoàn người này Đường Phong không thêm đặt vào trong mắt, nếu muốn động thủ thì người của Vương gia chỉ có một con đường chết, tuy rằng thương thế hiện giờ của Đường Phong chưa lành nhưng chỉ cần tùy tiện phóng ra một bộ được thi ở trong không gian Mị Ảnh thì cũng đủ thu thập toàn bộ người của Vương gia.

Hắn đáp ứng điều này cũng bởi vì Đoạn Tây Lâu.

Một đường cùng đi Đường Phong nghĩ rằng Đoạn Tây Lâu cũng là con người không tệ lắm, lúc này bị chặn lại thì tự nhiên phải giúp đỡ, Đoạn Tây Lâu bị đoàn người Vương gia khi dễ, ngay cả ý niệm phản kháng ở trong đầu cũng không hề có, đối với một người nam nhân mà nói sẽ không có gì tốt. Ý chỉ chiến đấu bị mờ nhạt thì chắc chắn sẽ không có thành tựu lớn trong tương lai.

Đường Phong cũng muốn tìm một cơ hội để nhìn xem Đoạn Tây Lâu có dũng khí để phản kháng hay không.

- Bằng hữu của thế chất cũng đã đáp ứng rồi, ý của người thế nào?

Vương Bá nhìn Đoạn Tây Lâu mở miệng hỏi.

- Nếu đã như vậy thì xin làm phiền Vương bá phụ,

Đây là phiền toái của Đoạn Tây Lâu, tự nhiên hắn không thể để Đường Phong bị liên lụy cùng hắn.

- Được, vậy cứ như thế đi.

Vương Bá rất vui vẻ, đột nhiên sắc mặt giận dữ hướng tới một đệ tử Vương gia ở phía sau mình:

- Một đám nhóc con không biết nhìn, các ngươi không thấy Đoàn sư đệ của các người phải vác đồ nặng trĩu thế kia sao? Lại chỉ đứng nhìn, không đưa tay ra giúp?

Chúng đệ tử Vương gia ngẫm hiểu liền đi lên vây quanh Đoàn Tây Lâu, có người đưa tay cầm lấy bao đồ của hắn, có người lấy vũ khí trên lưng hắn, tất cả đều vô cùng vui sướng, một người thuận tiện nói:

- Đoàn sư đệ đã mệt nhọc rồi, để ta đến giúp ngươi.

Đoàn Tây Lâu phảng phất giống như đầu gỗ vẫn không hề nhúc nhích, hắn tùy ý để cho những người này lấy toàn bộ đám bảo bối mà hắn sưu tầm được trong khoảng thời gian vừa rồi, ngay cả thanh trường kiếm có được đầu tiên cũng bị cầm đi.

Chẳng qua chỉ trong chớp lát Đoàn Tây Lâu giống như bị ăn mày vét sạch đồ, toàn thân chỉ còn có quần áo và đồ dùng hằng ngày.

Hắn không phản kháng bởi vì hắn đã biết trước sẽ có loại sự tình này, cũng biết phản kháng là vô ích.

Đường Phong thu tất cả những điều này vào trong mắt, trong lòng không khỏi thở dài một tiếng.

- Trường kiếm này không tồi, đúng là cấp bậc thiên binh, quả thật trong Hư Thiên Điện có thứ tốt nha.

Một đệ tử Vương gia rút trường kiếm ra khỏi vỏ, tỉ mỉ quán sát một hồi, thần sắc không khỏi vui sướng.

- Linh thạch này cũng có tính chất không tồi nha, tất cả đều là mặt hàng cao cấp.

Trên người Đoàn Tây Lâu tổng cộng cũng chỉ có vài thứ như vậy, bảy tám người đệ tử Vương gia cùng nhau tiến lên đều cướp sạch, những người này thấy Đoàn Tây Lâu không còn vật gì khác liền chuyển ánh mắt sang người Đường Phong, nhưng nhìn thoáng qua không khỏi cảm giác thất vọng, bởi vì trên người Đường Phong căn bản không có thứ gì.

- Vận khí của hiền chất không tồi nha, lúc này Hư Thiên Điện mới chỉ mở ra mấy ngày, ngươi lại thu hoạch được nhiều như thế.

Vương Bá ước ao nhìn Đoàn Tây Lâu, phải biết rằng hắn mang theo nhiều đệ tử Vương gia tiến vào trong Hư Thiên Điện như vậy cũng không thu hoạch được bằng một phần mười của Đoàn Tây Lâu.

- Có cái gì... Bí quyết để nói với bá phụ không?

Vương Bá chờ mong nhìn Đoàn Tây Lâu.

- Bá phụ biết Đoàn gia của người chắc chắn có ghi chép về Hư Thiên Điện, có phải bên trong ghi lại một số phương pháp tìm bảo hay không?

Đoàn Tây Lâu cười khổ một tiếng nói:

- Vương bá phụ nói đùa, Đoàn gia đã suy sụp cả trăm năm, điển tịch của tổ tiên cũng sớm đã không còn nữa, làm sao Tây Lâu biết được phương pháp tìm bảo nào? Những thứ này chẳng qua do vận khí may mắn lấy được mà thôi.

- Vậy sao, thế thì quên đi.

Vương Bá có chút thất vọng, ngẩng đầu lên thấy gian phòng sau lưng Đường Phong và Đoàn Tây Lâu, hắn liền vươn một ngón tay lên nói:

- Gian nhà kia các người đã điều tra qua chưa?

Đoàn Tây Lâu đang muốn mở miệng thì Đường Phong đã cướp lời:

- Còn chưa kịp điều tra, đang chuẩn bị đi vào thì gặp phải tiên bối.

Ánh mắt Vương Bá lập tức sáng người, hắn điểm hai đệ tử Vương gia nói:

- Các ngươi vào xem!

- Vâng!

Hai đệ tử Vương gia cũng không do dự chút nào, cả hai nhanh chóng tiến vào bên trong.

Vương Bá sốt ruột như vậy hiện nhiên muốn cướp một bước thăm dò bảo bối đầu tiên, Đường Phong và Đoạn Tây Lâu thu hoạch được nhiều như vậy khiến cho hắn thêm khát vận khí của hai người, nếu gian nhà này do hai người phát hiện đầu tiên thì nói không chừng bên trong sẽ ẩn dấu bảo bối.

Vương Bá vội vàng như thế chính là vì muốn dính một chút vận khí của Đường Phong và Đoạn Tây Lâu.

Hai đệ tử Vương gia có thủ pháp rất thành thạo, vừa nhìn đã biết phá giải không ít các cơ quan then chốt trong Hư Thiên Điện mấy ngày vừa qua, chỉ trong vài hơi thở cánh cửa phòng lập tức mở ra, cả hai nhanh chân bước vào.

Đoạn Tây Lâu liếc mắt nhìn lại bọn họ, sau nhìn về phía Đường Phong thấy thần sắc Đường Phong trấn định, không hề hoảng loạn, hắn vội vã ổn định lại tâm thần, không dám lộ ra nửa phần kẻ hở.

Đi vào trong tuyệt thất, không có Hư Thiên Lệnh làm sao có thể đi ra? Tuy rằng Đoạn Tây Lâu hận người Vương gia tới xương tủy nhưng hắn không nghĩ rằng lá gan của Đường Phong lớn như vậy, dám làm trò âm mưu quỷ kế ở trước mặt Vương Bá, trong nhất thời trong lòng hắn vừa lo lắng vừa vui sướng.

Mọi người chờ đợi ở bên ngoài được một thời gian, Vương Bá trầm ngâm một lúc rồi mở miệng:

- Được rồi thế chắt, mặc dù người cùng vị bằng hữu này đi cùng Vương gia của ta nhưng nếu thu hoạch được bảo bối bên trong Hư Thiên Điện thì chỉ một câu thôi, ai tìm được gì thì là của người đó.

- Hắn là vậy.

Đoạn Tây Lâu gật đầu.

- Ừm, các người hiểu chuyện là tốt rồi.

Đối với câu trả lời của Đoạn Tây Lâu Vương Bá rất thỏa mãn, lời đề nghị này rõ ràng là ý thế hiếp người, nếu thực sự Đoạn Tây Lâu đi theo Vương Bá thì làm sao có khả năng tìm được bảo bối? Một khi có cơ hội tầm bảo thì những người Vương gia liền đoạt trước một bước, sao để lại tiện nghi cho Đoạn Tây Lâu?

Vương Bá quay đầu nhìn Đường Phong, vẻ mặt cười hàm hồ:

- Được rồi, còn chưa kịp hỏi rõ danh tính của người bằng hữu

- Vậy mời tiên bối chọn trước.

Đường Phong vút lại nan đề cho Vương Bá.

Vương Bá đẩy lại ngay lập tức:

- Người chọn trước!

Trong lòng Đường Phong cười thầm không ngớt, ngón tay của hắn đang đưa chỉ vào hai gian nhà trái phải không ngừng khiến cho trông mắt của đám người Vương gia không khỏi căng thẳng.

- Rốt cuộc người muốn chọn gian nào?

Vương Bá chờ một hồi không nhin nổi liền mở miệng hỏi.

- Vậy thì bên trái đi.

Ngón tay hoảng loạn của Đường Phong cuối cùng cũng ngừng lại.

- Người đi bên phải... Nơi này an toàn hơn một chút.

Vương Bá lấy khẩu khí không thể nghi ngờ nói, chột hắn chỉ vào hai đệ tử Vương gia:

- Đi vào gian nhà bên trái xem sao.

Đường Phong sờ mũi, không nói một lời nào liền đi vào gian nhà bên phải.

Cả hai nhóm đều đi vào trong phòng, Vương Bá ở bên ngoài như có lửa đốt trong lòng, Đoạn Tây Lâu đứng ở bên ngoài chờ, hắn vốn định đi vào cùng Đường Phong nhưng lại bị Đường Phong ngăn trở, từ khi cùng hành động với đám người Vương gia thì mỗi lần vào nhà tắm bảo đều chỉ có một mình Đường Phong.

Vương Bá có chút vẻ nôn nóng bất an, lấy cảnh giới Linh Giai của hắn mà nói xuất hiện loại trạng thái này rất không tốt, người tu luyện phải có tâm thần vững chãi, cho dù phát sinh chuyện gì cũng không thể hoảng hốt lo sợ nhưng mà hiện giờ nhiều lần gặp kết quả đối lập với Đường Phong.

Vương Bá căn bản không thể bình tĩnh được thêm chút nào nữa.

Hắn vội vã suy nghĩ không biết kết quả của việc tắm bảo hiện giờ là như thế nào.

Không tới thời gian nửa nén hương, cửa phòng bên trái đột nhiên mở ra, tinh thần Vương Bá phấn chấn hẳn lên vội vàng nhìn lại phía trước, nhưng lúc này hắn chỉ thấy một đệ tử Vương gia toàn thân đầm máu đang đi ra, phía sau lưng còn cống một đệ tử Vương gia.

- Chuyện gì đã xảy ra?

Vương Bá lớn giọng hỏi.

- Tam thúc.

Tên đệ tử Vương gia toàn thân máu me khóc lóc:

- Các cơ quan then chốt ở trong phòng rất nhiều, Đào sư đệ bị tên bắn vào người, mau... mau cứu lấy hắn.

- Đặt xuống đã.

Vương Bá nói.

Chờ đến khi người nọ đặt Đào sư đệ xuống mặt đất thì mọi người không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, chỉ thấy trên người Đào sư đệ có một mũi tên dài cắm vào, hầu như xuyên qua thân thể của hắn, nhìn nghiêng thấy được đầu nhọn của mũi tên lộ ra, một mũi tên xuyên qua thân thể của người có cảnh giới Thiên Giai, có thể tưởng tượng được lực lượng của cơ quan then chốt lớn tới dường nào.

Vương Bá chỉ thoáng nhìn qua liền buồn bã nói:

- Không cứu được nữa.

Mũi tên này cắm ở trên người đã làm tổn thương lục phủ ngũ tạng, căn bản không có biện pháp lấy ra, tuy rằng hiện giờ còn có chút hơi thở nhưng nếu rút tên ra thì máu sẽ chảy ra ồ ạt, lấy đan dược chữa thương

trên người và một thân công lực của Vương Bá mà xem thì căn bản không có biện pháp cứu sống một người bị thương nặng như vậy.

- Tam thúc...

Các đệ tử của Vương gia đều giương mắt nhìn Vương Bá.

Vương Bá cả giận nói:

- Nếu cứu được thì ta còn có thể khoanh tay đứng nhìn sao? Hắn là đệ tử của Vương gia, làm sao ta có thể mặc kệ ngồi xem?

Trong lúc nói chuyện, miệng của Đào sư đệ đột nhiên tràn ra bọt máu màu đen, toàn thân không tự chủ co giật liên tục.

- Cho hắn một cái chết thống khoái đi.

Vương Bá thở dài một tiếng, chậm rãi giơ bàn tay của chính mình lên, cương khí trên tay bắt đầu khởi động nhẹ nhàng vỗ vào trên thiên linh cái của Đào sư đệ.

Cương khí vừa phát ra, Đào sư đệ liền an tĩnh.

Một đám đệ tử của Vương gia vô cùng bi phẫn, từ khi tiến nhập vào trong Hư Thiên Điện tới giờ, người của Vương gia liên tục bị chết đi, số lượng thu hoạch căn bản không đủ để bù đắp tổn thất. Tuy rằng từ trước lúc tiến vào trong Hư Thiên Điện thì mọi người đã chuẩn bị tâm lý thật kỹ, nhưng sự việc xảy ra trước mắt lại khiến cho tất cả có chút không thể tiếp nhận được.

- Các vị hãy nén bi thương.

Đoạn Tây Lâu có lòng tốt an ủi một câu, lại không nghĩ tới bị một đệ tử Vương gia quát lên:

- Cút ngay!

Đoạn Tây Lâu không còn cách nào chỉ có thể im miệng không nói câu gì.

Trong lúc bên này vô cùng bi ai thì đột nhiên cửa phòng bên phải mở ra, Đường Phong bước ra ngoài với vẻ mặt tươi cười. trên tay hắn cầm một tảng đá màu ám kim hưng phấn hô lên:

- Trong phòng này vậy mà lại có thiên ngoại văn thạch, vận khí lần này quả thật tốt.

- Thiên ngoại văn thạch?

Vương Bá nghe được quay đầu lại, quả nhiên thấy Đường Phong đang cầm một khối kỳ thạch trên tay. Lấy kiến thức từng trải của Vương Bá tự nhiên biết được đây chính là thiên ngoại văn thạch.

Chẳng qua xác nhận được điều này càng khiến cho lửa giận của Vương Bá nổi lên.

Cả hai gian nhà, hai nhóm người đi vào, vì sao hết lần này tới lượt khác Vương gia không chỉ không thu hoạch được điều gì lại còn tổn hại thêm một người, còn tiểu tử này lông tóc không hề hao tổn lấy được một khối thiên ngoại văn thạch đi ra.

Tâm lý so sánh về vận khí của hai bên cùng với đệ tử vừa bị mất đi khiến cho Vương Bá không thể áp chế được phần nộ của chính mình, thoáng cái liền bạo phát, hắn hướng Đường Phong gầm lên một tiếng:

- Tiểu tử họ Đường kia cút ngay qua đây cho ta.

Đường Phong nghe được lời gọi của hắn, rồi lại đảo mắt nhìn qua cục diện trước mặt, trong lòng không khỏi cười lạnh một tiếng.

Rốt cục không nhịn được muốn động thủ rồi sao? Thật xin lỗi, diễn tuồng với ngươi suốt nửa ngày chính là vì chờ đợi thời khắc này.

Tuy rằng trong lòng biết rõ nhưng Đường Phong vẫn làm ra vẻ sợ hãi đi về phía trước:

- Tiền bối có gì phân phó?

Vương Bá chỉ cười nhạt liên tục, hần vươn tay chop lấy khối thiên ngoại văn thạch ở trên tay Đường Phong, hung hăng ném xuống mặt đất.

- Bùm.

Một tiếng nổ vang lên, không hổ là thiên ngoại văn thạch, càng không hổ là mặt nền của Hư Thiên Điện, cả hai đều không bị tổn thương, chẳng qua âm thanh phát ra khiến người khác điếc tai.

- Tiền bối có ý gì?

Đường Phong lộ ra biểu hiện khủng hoảng, giả bộ nhìn xuống mặt đất, kinh hô lên:

- A, tại sao vị sư huynh này bị thương nặng như vậy? Sợ là không cứu sống được rồi.

Lời này giống như đổ thêm dầu vào lửa, Vương Bá vốn đang cực kỳ bi thương vị đệ tử bị chết thảm trước mặt lại càng thống hận Đường Phong có vận khí tương phản với Vương gia hơn, nghe vậy liền phần nộ quát:

- Họ Đường kia, lão tử hỏi ngươi một việc, nếu thành thật trả lời thì còn có thể được toàn mạng, nếu có ý định lừa gạt thì cẩn thận cái đầu trên cổ ngươi.

- Tiền bối cứ hỏi, văn bối tuyệt đối sẽ trả lời tường tận.

Sắc mặt Đường Phong trắng bệch.

- Có phải ngươi biết trong gian nhà nào có bảo, gian nhà nào không có bảo không? Cho nên một đường đi tới ngươi có thể thu hoạch được rất nhiều, ngược lại đệ tử của Vương gia nhiều lần tay không mà về!

Nghi vấn của Vương Bá vẫn bị nghẹn hồi lâu, hiện giờ cuối cùng cũng có cơ hội hỏi ra.

Đường Phong vội vã xua tay nói:

- Xin tiền bối minh xét, văn bối thực lực thấp làm sao có bản lĩnh này? Có thể tìm được vài thứ chẳng qua do vận khí tốt mà thôi.

- Vận khí tốt?

Về mặt Vương Bá dữ tợn.

Đoạn Tây Lâu cũng khẩn trương nói:

- Bá phụ, sợ rằng người hiểu lầm Đường huynh rồi, quả thực Đường huynh không có năng lực biết trước chuyện này, trước đây Tây Lâu đi thăm dò cùng hần cũng thường gặp phải gian nhà trống không, chỉ là không biết chuyện gì xảy ra mà từ khi kết bạn cùng các người thì Đường huynh luôn có được thu hoạch.

- Ý của người chính là vận khí của Vương gia chuyển thành vận khí của hần?

Vương Bá hí mắt nhìn Đoạn Tây Lâu:

- Các người khinh lão tử là trẻ con ba tuổi sao? Nếu nói có thu hoạch ngẫu nhiên thì lão tử còn có thể tin được, nhưng vận khí của hần nhiều lần như vậy tới mức thái quá. Nói mau, rốt cuộc người dùng phương pháp gì để phân biệt trong phòng có bảo vật hay không có bảo vật.

Đoạn Tây Lâu nhất thời nghẹn lời, việc này căn bản không có biện pháp rõ ràng, huống chi hần cũng không phải bản thân Đường Phong, lại càng không biết rốt cuộc vì sao Đường Phong cứ vào nhà liền có thể tìm được bảo vật.

1312. Chương 1110: Yêu Quý Sinh Mệnh, Rời Xa Ma Đầu

- Thực sự văn bối không biết phân biệt.

Đường Phong lộ ra biểu cảm đau khổ.

Vương Bá nhìn Đường Phong, cười lạnh nói:

- Không nói? Không có vấn đề, lão tử chỉ cần biết người có phần bản lĩnh này là được, người sẽ thay Vương gia ta bán mạng tầm bảo! Người có thể tìm được thứ tốt cũng đều do phúc khí của Vương gia ban cho, nếu không phải chúng ta ban cho thì làm gì người có phần vận khí này? Lấy tất cả những thứ ở trên người hắn ra đây, những thứ đó nên là của Vương gia!

Vương Bá ra lệnh một tiếng, đám đệ tử Vương gia sớm đã đỏ mắt nhất tề xông tới Đường Phong, ai nấy đều muốn cướp đoạt tất cả những thứ hắn có được trong khoảng thời gian vừa rồi.

Đám đệ tử Vương gia vội vàng như vậy, đổ kỵ như thế cũng bởi một phương diện khác do người đồng tộc chết ngay trước mặt mình.

Không chờ cho bọn họ nhào tới trước mặt Đường Phong, đột nhiên Đoạn Tây Lâu lắc mình chắn chính giữa hai bên.

- Người muốn tìm cái chết sao?

Vương Bá lộ vẻ hung ác âm trầm nhìn về phía Đoạn Tây Lâu.

Thần sắc Đoạn Tây Lâu hoảng hốt rồi lại lập tức trấn tĩnh, chấp tay nói:

- Bá phụ, Đoạn gia và Vương gia là thế giao, trăm năm qua Đoạn gia bị Vương gia để ý không ít, bá phụ muốn thứ gì của Tây Lâu thì Tây Lâu cũng không dám nói gì. Nhưng mà vị Đường huynh này là người ngoài, tất cả những thứ đó đều do hắn mạo hiểm sinh mạng mới có thể tìm được, Tây Lâu xin bá phụ tuân thủ lời hứa ban đầu.

- Hứa hẹn? Hứa hẹn cái gì?

Về mặt Vương Bá bắt chấp đạo lý.

- Trước đây bá phụ đã nói qua, chúng ta cùng kết bạn cùng đi, ai tìm được gì thì thứ đó sẽ trở thành của người đó, cho nên...

Đoạn Tây Lâu còn muốn nói tiếp nhưng làm sao Vương Bá cho hắn có cơ hội, Vương Bá khoát tay chặn lại nói:

- Lão tử nói lại thì sao? Hiện giờ lão tử đổi ý!

- Người không thể nói không giữ lời!

Đoạn Tây Lâu cố gắng tranh cãi.

- Mau rút ngay, nếu không ngay cả người ta cũng thu thập!

Vương Bá hung dữ nói.

Đoạn Tây Lâu tức giận đến toàn thân run, run giọng nói:

- Bá phụ đây là muốn ỷ thế hiếp người sao?

- Phải! Thì làm sao?

Đoạn Tây Lâu hít sâu vào một hơi, cười thắm một tiếng cất cao giọng nói:

- Trăm năm trước, Đoạn gia ta như mặt trời ban trưa, đã từng đối với Vương gia người như vậy chưa? Hiện giờ Đoạn gia sa sút lại bị Vương gia người khi dễ! Tây Lâu kính người mới gọi một tiếng bá phụ, xin hỏi bá phụ sau khi chết còn có mặt mũi đi gặp liệt tổ liệt tông của Vương gia không? Có mặt mũi đi gặp liệt tổ liệt tông của Đoạn gia ta không?

Âm thanh này như có tiếng vang, Vương Bá bị xúc phạm cũng đổi sắc mặt, chẳng qua biểu hiện chỉ trong nháy mắt, sau một khắc Vương Bá nói:

- Chuyện này không nói thì ai biết, làm sao lão tử quản nhiều chuyện được như vậy? Cho người thêm một cơ hội nữa, mau rút ngay khỏi đây!

Đoạn Tây Lâu chậm rãi lắc đầu:

- Mặc dù ta và Đường huynh mới quen biết không lâu nhưng hấn khác hấn so với đám người Vương gia các người thế gia trăm năm, toàn bộ là một lũ sài lang vong ân phụ nghĩa, hấn tốt hơn vô số lần so với các người, hấn là bằng hữu của Tây Lâu ta, hôm nay bị các người khi dễ tại đây, người lại muốn Tây Lâu khoanh tay đứng nhìn, Tây Lâu làm không được!

- Người lớn rồi a, lá gan cũng lớn lắm, cũng dám làm trò trước mặt lão tử mắng Vương gia ta.

Wương Bá âm lãnh nhìn Đoạn Tây Lâu:

- Người không sợ lão tử giận dữ sẽ trở về diệt Đoạn gia của các người sao?

Sắc mặt Đoạn Tây Lâu chợt biến đổi, sau vẫn như cũ cắn răng nói:

- Cho dù bá phụ uy hiếp như vậy thì Tây Lâu cũng phải làm đúng chuyện của mình, Tây Lâu đường đường là nam tử thân cao bảy thước, mặc dù thực lực thấp kém nhưng vẫn có cốt khí!

Đường Phong vẫn đứng ở phía sau Đoạn Tây Lâu, nghe được những lời nói của hấn không khỏi cảm thấy an ủi trong lòng. Thanh niên là vậy, luôn phải có chút tâm huyết mới được, nếu như lúc nào cũng sợ đầu sợ đuôi thì còn có thể làm nên đại sự gì? Xem ra diễn trò hồi lâu cũng không uổng phí tâm tư, ít ra cũng đã khơi dậy được dũng khí phản kháng của Đoạn Tây Lâu.

- Đây là do người tự tìm đường chết.

Wương Bá căn bản không động lạnh lùng nói:

- Giết chết hai bọn chúng, coi như làm đồ bồi táng cho đệ tử Vương gia ta!

Nơi này là Hư Thiên Điện, chết một hai người không tính là chuyện gì lớn. Đừng nói tin tức không thể truyền tới Đoạn gia, cho dù truyền tới Đoạn gia, lấy thực lực già yếu của đám người kia có thể làm gì Vương gia sao?

Về phần Đường Vân này lại càng không có lai lịch, giết thì giết, một chút suy nghĩ cũng không cần phải có.

Đám đệ tử của Vương gia vẫn đang chờ đợi giờ khắc này, nghe xong mệnh lệnh của Vương Bá không hề do dự xuất thủ đối với Đoạn Tây Lâu, trong nhất thời đao quang kiếm ảnh, chưởng phong gào thét, năm sáu đệ tử Vương gia cùng nhau phát động công kích.

Tuy rằng miệng Đoạn Tây Lâu nói như vậy nhưng vô cùng khấn trương, dù sao thực lực của hấn cũng không bằng cả đám, nếu như đối phó một hay dịch nhân thì còn có thể chu toàn nhưng hiện giờ bị bao vây xung quanh, sao còn có thể bận tâm điều gì?

Thậm chí trên tay hấn không có vũ khí, trước tìm được vũ khí đều bị đệ tử Vương gia cầm đi. Đối mặt với địch nhân đông đảo chỉ có thể vận chuyển cương khí vùng đôi tay trần lên nghênh đón công kích.

Vốn Đoạn Tây Lâu tưởng rằng mình phải lấy một địch ba, dù sao hấn với Đường Phong cũng chỉ có hai người, còn đám đệ tử Vương gia có năm sáu người, chia đều ra cũng không sai biệt con số này.

Mà khi hấn đang dây dưa với đối thủ, đang muốn kèm chế hai người ở hai bên thì đột nhiên thấy một mảnh kiếm quang hiện lên bên cạnh, hai địch nhân bên cạnh dĩ nhiên bị một thanh trường kiếm đưa đi.

Tranh thủ lúc rảnh quay đầu nhìn lại, Đoạn Tây Lâu vô cùng sửng sốt, bởi vì hấn thấy Đường Phong đang cầm một thanh trường kiếm thiên binh trên tay, phẳng phất như không đếm xỉa tới nhưng lại khiến cho bốn năm tên đệ tử Vương gia luống cuống tay chân.

Hầu như chỉ trong nháy mắt, đột nhiên tốc độ trường kiếm của Đường Phong nhanh hơn vài phần, kiếm ảnh chém ra lưu lại trên mỗi một người đệ tử Vương gia một kiếm.

Vài tiếng kêu thảm thiết truyền tới, máu tươi bắn ra ngoài, mấy đệ tử Vương gia bị Đường Phong kiếm chế đều ngã xuống mặt đất, nằm tại chỗ chảy máu tươi, mắt thấy chết ngay lập tức.

Biến cố này phát sinh quá nhanh, Đoạn Tây Lâu không kịp hiểu, Vương Bá cũng không kịp cứu viện, cho tới khi đám đệ tử Vương gia nằm chết dưới kiếm thì Vương Bá mới giật mình mặt thét lớn:

- Tiểu tử lão xược, dám giả heo ăn thịt cọp!

Lời còn chưa dứt thì người giống như mãnh hổ lao tới chỗ Đường Phong.

Mặc dù thi triển Tá Thi Hoàn Hồn nhưng chỉ có cảnh giới Thiên Giai thượng phẩm, Đường Phong đối phó với mấy người đệ tử Vương gia cũng vô cùng dễ dàng nhưng đối mặt với Vương Bá có thực lực Linh Giai hạ phẩm thì Đường Phong không thể khinh thường như vậy.

Thương thế trên người còn chưa lành, chỉ bằng cảnh giới Thiên Giai thượng phẩm muốn đối phó với Vương Bá sợ rằng có chút khó khăn.

Vừa mới suy nghĩ tới điều này, Đường Phong liền tán đi Tá Thi Hoàn Hồn, khôi phục lại thực lực vốn có.

Năng lực của Tá Thi Hoàn Hồn cũng rất thú vị, khi thi triển không chỉ có thể bắt chước được cảnh giới âm hồn mà có thể biến hóa thành dáng dấp của âm hồn lúc còn sống, nhưng nếu tán đi Tá Thi Hoàn Hồn thì tất cả sẽ trở lại nguyên hình.

Vương Bá đang hùng hù hỏ hỏ lao tới chỗ Đường Phong đột nhiên thấy dung mạo Đường Phong thay đổi không khỏi hốt hoảng một chút, đến khi nhìn lại thì Đường Phong đã biến thành một người khác, hơn nữa ba động cương khí trên người hắt ngang bằng với chính mình, đều là cảnh giới Linh Giai hạ phẩm.

Hình dáng này, vẻ mặt này... dường như đã thấy qua ở nơi nào, Vương Bá nhướng mày, chợt linh quang trong đầu lóe lên, thất thanh kêu sợ hãi:

- Ma đầu Đường Phong?

Ma đầu Đường Phong!

Trong khoảng thời gian vừa rồi chính là người nổi tiếng nhất thiên hạ, tội ác của người này chồng chất, giết chóc vô số, để giết hắn, bốn thế lực lớn đã phải phải phái ra mỗi nơi một cao thủ Linh Giai thượng phẩm đi tới vùng hoang vu dã ngoại ngăn chặn hắn lại, rồi còn triệu tập mấy nghìn người trong các thế lực trong thiên hạ tới triển khai đại hội đồ ma.

Nhưng khiến cho tất cả mọi người không hề nghĩ tới chính là hưng sư động chúng như vậy vẫn không có thể giết chết được ma đầu này, ngược lại để cho ma đầu giết chết nhị trưởng lão của Tư Đồ thế gia, còn giết thêm mấy nghìn anh hùng trong thiên hạ rồi sau đó mất tích.

Nghe đồn người này có ba đầu sáu tay, có thể lên trời xuống đất, thực lực vô cùng bí hiểm, cho dù ngay cả cao thủ đệ nhất như Chiến Khôn cũng phải ăn quả đắng ở trên tay hắn.

Từ khi đại hội đồ ma kết thúc, tin tức này cũng đã được truyền đi khắp mọi ngõ ngách trong thiên hạ. Vương Bá có thể nhận ra được khuôn mặt của Đường Phong cũng không có gì kỳ quái, bởi vì bức họa của Đường Phong cơ bản đều có trong tay mỗi gia tộc, hơn nữa đám người Vương Bá tới Hư Thiên Điện muộn hơn, tự nhiên cũng nghe thấy được chuyện tình của đại hội đồ ma.

Yêu quý sinh mệnh, tránh xa ma đầu! Đây là điều luật mà hiện giờ mỗi một người đều tuân theo.

Vương Bá chưa bao giờ nghĩ tới chính mình dĩ nhiên có thể có một ngày gặp được ma đầu Đường Phong, trong nháy mắt nhận ra được hình dáng của Đường Phong thì dũng khí của Vương Bá liền tan thành mây khói.

Hắn nhớ tới đại hội đồ ma, hắn nhớ tới nhị trưởng lão Tư Đồ thế gia, hắn nhớ tới cao thủ đệ nhất Chiến Khôn, hắn còn muốn sống...

Ngay cả đại nhân vật như nhị trưởng lão Tư Đồ Thiên Hà của Tư Đồ thế gia cũng bị ma đầu Đường Phong giết chết, hơn nữa còn bị giết trong lúc thiên quân vạn mã vây quanh, còn khiến cho Chiến Khôn ăn không tiêu, chính mình tính là cái gì? Chính mình chẳng qua chỉ là một Linh Giai hạ phẩm, phóng mắt nhìn khắp thiên hạ thực lực bậc này hoàn toàn không đáng coi trọng.

Thực lực như vậy có thể đánh lại ma đầu sao? Trong đầu Vương Bá hầu như không cần suy nghĩ liền có ngay đáp án chắc chắn, tuyệt đối không thể!

Sau một khắc hùng hù hỏ hỏ Vương Bá liền làm ra động tác khiến cho Đường Phong nghi hoặc không ngớt.

Chỉ thấy hần mạnh mẽ dừng lại thân hình, dùng một loại tốc độ không thể tưởng tượng nổi xoay người sang chỗ khác, vận dụng hết tốc lực chạy trốn như gió.

Đường Phong đang ngưng tụ một đoàn kiếm khí ở trong người chuẩn bị liều chết chiến đấu cùng với địch nhân lại không nghĩ tới hần hô lên một tiếng liền xoay người chạy bỏ mặc mình.

Bóng lưng thì bóng lưng đi, Đường Phong cũng không quan tâm tới điều này, một tiếng xoẹt vang lên, trường kiếm bén nhọn chém ra một đạo kiếm quang bay tới thân thể của Vương Bá.

Tốc độ chạy trốn của Vương Bá sao có thể so bì được với kiếm quang?

Hét thảm một tiếng, Vương Bá há mồm phun ra một đám máu tươi, thân thể lung lay ngã rầm xuống mặt đất. Chờ đến khi hần tập tễnh đứng lên thì đã thấy ma đầu Đường Phong vọt tới trước mặt của chính mình, ma đầu Đường Phong giơ cao trường kiếm trên tay bổ thẳng xuống gáy chính mình.

Tròng mắt của Vương Bá trợn trừng, hần vô cùng sợ hãi, cương khí hộ thân căn bản chưa từng vận khởi, mắt nhìn trân trân vào thanh trường kiếm đang chém tới cái cổ của chính mình.

Ngược lại Đường Phong vẫn cẩn thận vận khởi ra Duệ kim khí của lực lượng cương tâm, Duệ kim khí không gì không phá được, gáy của một người bình thường sao có thể chống lại?

- Ma đầu Đường Phong quả nhiên danh bất hư truyền.

Vương Bá ngơ ngẩn nói một câu liền tắt thở, thân thể của hần ngã xuống mặt đất, máu tươi phun lên trời như suối.

- Tại sao... Dễ giết như vậy.

Đường Phong chau mày, hần có chút cảm giác không thể tưởng tượng nổi.

Lấy thực lực hiện giờ của hần muốn đối phó với Linh Giai hạ phẩm xác thực không cần phí nhiều sức nhưng mà cũng không đến mức đơn giản dễ dàng như vậy.

Nếu Vương Bá phản kháng lại, lấy thân thể đang thụ thương của mình sợ rằng còn phải cố gắng đánh một hồi mới có thể kết thúc, nhưng hần không nghĩ tới Vương Bá không hề có nửa điểm phản kháng trong đầu, cho nên sự tình mới trở nên đơn giản như thế.

Từ lúc nào tên của chính mình đã dọa người như vậy? Đường Phong cười khổ không ngừng, cục diện biến thành như thế không phải điều hần mong muốn, cũng không phải điều hần suy nghĩ.

Bên này Đường Phong giải quyết đám đệ tử Vương gia và Vương Bá trong nháy mắt, còn bên kia Đoạn Tây Lâu và một đệ tử Vương gia vẫn đánh nhau long trời lở đất, khí thế hùng hực. Hai người cùng có thực lực Thiên Giai thượng phẩm cho nên sức chiến đấu cũng sà sà như nhau, trong cuộc chiến sinh tử tự nhiên không có khả năng phân ra thắng bại nhanh chóng.

Mà đến khi Đường Phong giải quyết hết các đối thủ của mình, hần quay đầu nhìn lại về phía bên kia khiến cho tên đệ tử Vương gia nhất thời bị kinh hãi.

Vương Bá đã chết, tộc nhân của mình cũng chết sạch, hiện giờ chỉ còn một mình mình thì còn có ý chí chiến đấu gì? Huống chi một câu nói trước kia của Vương Bá hần cũng nghe rõ trong tai.

Ma đầu, ma đầu Đường Phong đang ở trước mặt, sau một khắc nữa hần có thể động thủ tới giết mình hay không? Đầu óc của tên đệ tử Vương gia hoang mang lo sợ, nhất thời sợ ý bị Đoạn Tây Lâu đánh mạnh một chưởng vào trên ngực. Chưởng lực mạnh mẽ đẩy hần lui về phía sau, về mặt có chút đỡ bưng.

1313. Chương 1111: Báo Thù Rửa Hận

- Đoạn huynh tha mạng, Đoạn huynh tha mạng!

Tên đệ tử Vương gia vội vã há mồm hô lên.

- Chúng ta cùng nhau lớn lên, tình nghĩa nhiều năm như vậy, tha mạng cho ta a!

Lòng dạ Đoạn Tây Lâu có chút mềm ra, bị hấn gọi như vậy nhất thời có chút chần chừ.

Người nọ thấy tình hình có vẻ tốt liền để Đoạn Tây Lâu áp chế mình xuống phía dưới, một mặt vừa đỡ một mặt hô:

- Là tam thúc hạ lệnh muốn ta giết ngươi, ta cũng không muốn như vậy a, Đoạn huynh ngươi buông tha ta đi.

Người này không đề cập tới Vương Bá còn tốt, nhắc tới Vương Bá thần sắc của Đoạn Tây Lâu nhất thời đứt khoát, hấn nhớ tới nhiều năm vừa qua Đoạn gia bị Vương gia khi dễ, nhớ tới những sỉ nhục của Vương gia dành cho Đoạn gia, nhớ tới một lũ vong ân bội nghĩa, đổi khách thành chủ, trong lúc Đoạn gia xuống dốc liền làm trò bỏ đá xuống giếng, đột nhiên sát khí trên người Đoạn Tây Lâu dần dần tăng lên.

- Vương Báo, ngươi cũng biết chúng ta cùng nhau lớn lên ư, ngươi ngẫm lại xem hai mươi mấy năm qua ngươi đã làm những chuyện gì đối với Đoạn gia ta!

Đoạn Tây Lâu lớn tiếng quát, chưởng kinh phun trào trong nháy mắt đoạt lại quyền chủ động.

Wương Báo đang không có lòng dạ chiến đấu do Đường Phong đang tùy ý quan sát ở bên cạnh, hấn biết cho dù chính mình đánh thắng được Đoạn Tây Lâu thì cũng đừng mong thoát khỏi tay của Đường Phong, huống chi hấn còn đang bị Đoạn Tây Lâu đánh cho tối tăm mặt mũi, Đoạn Tây Lâu xuất chiêu càng ngoan độc thì hấn càng mệt mỏi chống đỡ.

Oanh.

Một chưởng đánh vào trong ngực, Đoạn Tây Lâu cắn răng nói:

- Một chưởng này là trả thù cho tiểu muội của ta bị ngươi đùa giỡn năm năm trước, lúc đó tiểu muội mới có mười ba tuổi!

Oanh.

Lại một chưởng tiếp theo đánh vào trong bụng, Đoạn Tây Lâu tiếp tục nói:

- Một chưởng này là trả mối hận giúp đại bá của ta bị ngươi đả thương trước đây, thực lực của đại bá thấp, chẳng qua chỉ có tiêu chuẩn Địa Giai, bị ngươi đả thương cho tới bây giờ vẫn chưa thể xuống giường đi lại được.

Oanh.

Chưởng thứ ba đánh vào phía trên thiên linh cái, Đoạn Tây Lâu giận dữ hét lớn:

- Một chưởng này là đáp lễ Vương gia đã chiếu cố Đoạn gia ta trăm năm qua!

Đánh ra ba chưởng, Vương Báo căn bản không có sức chống cự, một thân cương khí hộ thân bị đánh tan, khi chưởng thứ ba đánh vào phía trên thiên linh cái của hấn cũng là lúc âm thanh xương sọ vỡ vụn vang lên.

Đoạn Tây Lâu không đuổi theo truy kích nữa, thân thể Vương Báo lão đảo lui về phía sau giống như người uống rượu say, chột ngã xuống mặt đất tắt thở.

- Phù!

Đoạn Tây Lâu thở ra một hơi dài, phảng phất như phun ra toàn bộ cơn tức nín nhịn suốt mấy năm qua và khổ sở trong lòng.

- Chưởng pháp không tồi, chẳng qua cương nghị có thừa, âm kinh không đủ.

Đường Phong bình phẩm.

Đoạn Tây Lâu quay đầu nhìn lại, vẻ mặt mê man trong chốc lát, chột cười nói:

- Đa tạ nhân huynh chỉ điểm.

Đường Phong gật đầu, Đoạn Tây Lâu chần chờ nói:

- Đường...

- Đường Phong, đó là ma đầu bị người trong thiên hạ đuổi giết! Trước đây có điều giấu giếm, giờ không còn nữa, mong Đoạn huynh chớ tính toán.

- Không sao.

Đoạn Tây Lâu vội vã gạt đầu, vừa rồi khi Vương Bá kêu lên Vương Báo nghe được, Đoạn Tây Lâu cũng nghe thấy rõ ràng, hiện giờ hắn đang nhìn Đường Phong từ trên xuống dưới.

Đường Phong nghi hoặc nói:

- Người nhìn cái gì?

Đoạn Tây Lâu cười nói:

- Ta xem người có thật là ba đầu sáu tay không, người đời nói như vậy nhưng tiểu đệ không thấy.

- Người không sợ ta?

Đường Phong sờ mũi.

- Tại sao phải sợ? Mặc dù tiểu đệ mới quen biết được nhân huynh không lâu nhưng tự vẫn sẽ không nhìn nhầm người, nhân huynh cũng không phải ma đầu, chỉ do miệng lưỡi thế gian tam sao thất bản, xem ra đúng là người đời có hiểu lầm với nhân huynh.

- Hiểu lầm thì có nhưng xác thực cũng đã giết rất nhiều người.

Đường Phong day day trán:

- Quên đi không nói chuyện này nữa, hiện giờ cảm giác thế nào?

- Thoải mái!

Vẻ mặt Đoạn Tây Lâu vui sướng.

- Tiểu đệ sống nhiều năm như vậy còn chưa bao giờ được thoải mái như thế này. Tiểu đệ còn phải đa tạ nhân huynh đã tạo cho ta cơ hội này.

Đoạn Tây Lâu cũng không phải kẻ ngu si, tất nhiên hắn nhìn ra trước đây Đường Phong diễn trò chỉ sợ cũng chỉ vì bức mình phản kháng lại, chỉ từ điểm này nhìn lên thì Đoạn Tây Lâu sẽ không có chút e ngại đối với Đường Phong mà chỉ có cảm kích vô cùng.

Giết xong một đám người Vương gia, dường như Đoạn Tây Lâu lấy lại được tự tin của chính mình, vẻ mặt tỏa ra quang mang vui sướng.

Tuy rằng ở đây là Hư Thiên Điện nhưng những người này chết tại đây, thực sự không thích hợp ở lại. Khó bảo đảm sẽ không gặp phải người của Vương gia, nếu như những người đó nhìn thấy cảnh này thì sợ rằng tin tức sẽ bị tiết lộ ra ngoài, đến lúc đó Đoạn gia sẽ phải chờ đợi tai ương ngập đầu tới.

Đường Phong và Đoạn Tây Lâu nhanh chóng thu dọn rồi ly khai khỏi địa phương này.

Thu dọn một thời gian thì hai người mới chậm rãi dừng lại, Đường Phong quay đầu nhìn lại không khỏi có cảm giác đau đầu. Đoạn Tây Lâu lấy sạch tất cả mọi thứ trên người đám đệ tử Vương gia, hiện giờ dáng dấp của hắn giống như trước, trên lưng, bên hông, trên tay, đủ các màu sắc rực rỡ trên người, số lượng tài phú tương đối đồ sộ, thậm chí ngay cả khối thiên ngoại vẫn thạch Đường Phong tìm thấy cuối cùng cũng bị hắn ôm vào trong lòng.

Khối thiên ngoại vẫn thạch kia cũng không nhẹ, bộ dáng của nó ước chừng hơn mười cân.

Tình trạng này nếu gặp phải người có tâm địa bất chính thì làm sao chiến đấu?

Nhưng Đường Phong lại không có biện pháp để giúp hắn nhét những thứ đó vào trong Không Gian Mị Ảnh, kiến thức của Đoạn Tây Lâu uyên bác, không phải là người dễ lừa gạt.

- Không có thứ gì không dùng được sao?

Đường Phong đề nghị.

Đoạn Tây Lâu cũng hiểu được chính mình tham lam có chút quá phận, Đường Phong nói thế cũng chỉ là thấy gì nói vậy, hắn nghe thế liền gật đầu đưa tất cả những thứ tạp nham trên người mình ném xuống mặt đất rồi tỉ mỉ chọn lại.

Thiên ngoại vẫn thạch nhất định không thể mang theo được, tuy rằng thứ này quý trọng nhưng quá nặng, về mặt Đoạn Tây Lâu nặng nề đặt nó sang một bên, Đường Phong thừa dịp hắn không chú ý liền thu khối thiên ngoại vẫn thạch vào trong Không Gian Mị Ảnh.

Mấy thanh vũ khí thiên binh chỉ cần mang theo một thanh là đủ, nhiều hơn nữa cũng không có tác dụng. Đoạn Tây Lâu lựa chọn một hồi, thần sắc phẳng phất như bị người khác cắt mất mấy miếng thịt.

Hiện giờ dáng dấp của hắn trông giống như khỉ treo cây ngô. Đường Phong lập tức kể lại cổ sự này cho hắn nghe, Đoạn Tây Lâu cũng cười khổ không ngừng.

1314. Chương 1112: Chuyện Cũ Của Đoạn Gia

Sau cùng hắn hung hăng quyết tâm lấy thanh trường kiếm thiên binh mình đạt được đầu tiên.

- Vậy tiểu đệ lấy thanh vũ khí này, nếu như gặp được vũ khí tốt hơn thì thay đổi.
- Nên là như vậy.

Đường Phong gật đầu.

Trong khoảng thời gian này ngoại trừ thu hoạch được vũ khí thì còn có một chút linh thạch và bí tịch võ điển, mấy thứ này thực sự không nặng, cũng không chiếm không gian lớn, Đoạn Tây Lâu liền gói chúng vào trong một cái bọc rồi vác lên vai hướng tới Đường Phong hỏi:

- Đường đại ca, chúng ta có tiếp tục đi không?
- Tại sao lại không?

Đường Phong hỏi ngược lại.

Hai người nhìn nhau cười, cùng bước lên hành trình tầm bảo lần thứ hai.

Không biết thân phận thực của Đường Phong từ trước, Đoạn Tây Lâu cảm động trước sự giúp đỡ của Đường Phong, hắn tự xưng làm tiểu đệ, gọi Đường Phong là Đường huynh hoặc là nhân huynh.

Loại xưng hô này là những nhân sĩ giang hồ bèo nước gặp nhau gọi nhau như vậy.

Nhưng đến khi biết được thân phận thực của Đường Phong thì Đoạn Tây Lâu gọi một tiếng Đường đại ca, khẩu khí vô cùng tôn sùng kính bái. Nguyên nhân tạo thành chuyện này cũng đại khái bởi vì Đường Phong giúp hắn giết người của Vương gia khiến cho hắn vừa có thời gian giải quyết một đệ tử Vương gia, vừa phun được oán khí tích tụ mấy năm qua kia. Nếu không như vậy thì sao Đoạn Tây Lâu cung kính như thế.

Một đường tìm kiếm suốt một ngày đêm hai người cũng không thu hoạch được thêm cái gì.

Dù sao theo thời gian trôi qua thì lượng người tiến vào bên trong Hư Thiên Điện ngày càng nhiều, mỗi một gian phòng đều bị vô số người tra xét qua khiến cho những gian phòng chưa bị người khác dò xét rất thưa thớt.

Mười lần có tám chín lần hai người tiến vào trong gian phòng trống không, bên trong không có thứ gì, tất cả đều bị người khác nhanh chân lấy bảo bối bên trong đi trước.

Hơn nữa cho dù tìm được thứ gì đó cũng không phải thứ quá quý trọng.

Đường Phong dần dần mất đi hứng thú đối với Hư Thiên Điện, ngược lại Đoạn Tây Lâu càng ngày càng hăng hái, tiểu gia tộc như Đoạn gia của hắn không có nhiều tài nguyên tu luyện, nhưng vào trong Hư Thiên Điện lại có thể thường xuyên kiếm được một ít linh thạch, đan dược vào bí tịch võ điển, những thứ này đối với Đoạn Tây Lâu mà nói đều là thứ tốt.

Lấy tài phú hiện giờ Đường Phong có và gia thế của hắn, chỉ có gặp phải tuyệt thất mới khiến hắn có khả năng động tâm, trọng bảo trong tuyệt thất không giống với các bảo vật bình thường khác.

Đường Phong cho rằng Hư Thiên Điện giống như điều hẩn suy nghĩ trong suốt quá trình tầm bảo vừa rồi, hiện giờ nghe được Đoạn Tây Lâu nói hình như không phải vậy.

- Có, hơn nữa có rất nhiều!

Thần sắc Đoạn Tây Lâu phấn khởi.

- Vốn Tây Lâu cũng không để ý tới địa phương đó, dù sao thực lực quá thấp đi vào nơi đó quá mức nguy hiểm, chẳng qua thực lực của Đường đại ca cao thâm, chỉ cần cẩn thận một chút liền có thể đi vào địa phương này.

- A? Nói ta nghe một chút.

Đường Phong không khỏi hào hứng.

- Theo ghi chép của tổ tiên, Hư Thiên có mười điện, mỗi một điện là một thiên hạ!

Về mặt Đoạn Tây Lâu như si mê.

- Có mười điện?

Đường Phong lú lủi không ngừng.

- Không sai! Hiện giờ vị trí chúng ta đang đứng chính là Hư Thiên Thủy Điện, cũng chính là tầng chót.

1315. Chương 1113: Hư Thiên Có Mười Điện, Mỗi Một Điện Là Một Thiên Hạ

- Trên cơ bản đại đa số người tiến nhập vào bên trong Hư Thiên Điện chỉ có thể tầm bảo ở địa phương này, thứ nhất do bọn chúng không biết bí mật của Hư Thiên Điện, thứ hai cho dù bọn chúng biết được cũng rất khó tìm được nơi thông để tiến vào. Có lẽ Đường đại ca cũng đã phát hiện ra, chúng ta tìm nhiều ngày trời, tuy rằng cũng có thu hoạch nhưng lại không đủ chất lượng, ngoại trừ viên linh đan tìm được trong tuyệt thất tương đối quý trọng thì các thứ khác đều là mặt hàng bình thường.

- Phải.

Đường Phong đã sớm nghi hoặc, theo đạo lý mà nói, Hư Thiên Điện lớn như vậy không có khả năng chỉ cất giấu loại bảo bối này, hiện giờ nghe được Đoạn Tây Lâu nói như thế thì hẳn mới biết được Hư Thiên Điện ẩn tàng không ít bí mật không muốn cho người khác biết.

- Hư Thiên Thủy Điện, nó vốn dành cho những tiểu nhân vật thực lực thấp kém để đào bảo tàng giống như tiểu đệ cho nên đại ca mới không có thu hoạch, nhưng thực chất gian tuyệt thất xuất hiện ngày trước không nên xuất hiện, bởi vì theo đạo lý mà nói, trong Thủy Điện không nên có sự tồn tại của tuyệt thất.

Đoạn Tây Lâu nói liền một hơi khiến cho Đường Phong nhớ lại một chuyện.

Lúc đầu đi nhằm vào trong tuyệt thất, Đoạn Tây Lâu phảng phất như đã nói thắm một câu Thủy Điện, Dị Bảo Điện các loại, Đường Phong cũng không lưu ý, tự nhiên cũng hỏi rõ.

- Trên Thủy Điện, lần lượt là đệ nhị Đan Điện, đệ tam Võ Điện, đệ tứ Linh Thảo Điện, đệ ngũ Công Pháp Điện, đệ lục Linh Thạch Điện, đệ thất Dị Bảo Điện! Mỗi một điện đều có bảo bối tương ứng bên trong, ví dụ như Đan Điện có cất giấu vô số linh đan diệu dược, ở trong Võ Điện cất giấu rất nhiều vũ khí, trong Linh Thảo Điện đều là kỳ hoa dị thảo.

- Vậy thì công pháp ở trong Võ Điện chính là võ điển bí tịch phải không?

Đường Phong liền tiếp lời.

- Không sai, trong Linh Thạch Điện có linh thạch, trong Dị Bảo Điện toàn bộ đều là kỳ trân dị bảo! Trước đây chúng ta gặp phải tuyệt thất hẳn chỉ có thể gặp được ở bên trong Dị Bảo Điện, chỉ là không biết vì sao ở trong Thủy Điện cũng có một gian như vậy.

Đường Phong nghi hoặc nói:

- Hiện giờ mới chỉ có bảy điện mà thôi, ba điện còn lại đâu?

Đoạn Tây Lâu cười khỏ một tiếng:

- Ba điện còn lại được ghi chép vô cùng ít ở trong điển tịch tổ tiên, tiểu đệ chỉ biết trong điện thứ tám cất giấu bảo bối không có quy tắc, nó ôm đồm bảo bối của bảy điện trên. Về phần điện thứ chín... Có người nói bên trong đó cung phụng một vật, không người nào có thể tới gần, cho dù là cao thủ Linh Giai thượng phẩm cũng không thể biết được diện mạo của nó ra sao. Điện thứ mười... đó là Hư Thiên Chi Điện, rốt cuộc nơi này có gì tổ tiên cũng không hề biết.

- Tại sao Hư Thiên Điện phải phân chia tường tận như vậy?

Đường Phong hỏi.

- Đại khái chính là giúp cho chính mình có nơi để đi tầm bảo.

Đoạn Tây Lâu suy đoán.

- Ví dụ như tiểu đệ muốn tìm võ điển bí tịch thì có thể trực tiếp đi đệ ngũ điện, cũng không cần phải lãng phí thời gian vào các địa phương khác.

- Giải thích này có chút hợp lý.

Đường Phong gật đầu.

- Chỉ cần thiên hạ có thứ gì thì nhất định bên trong Hư Thiên Điện có thứ đó, cho nên mới có thuyết pháp Hư Thiên có mười điện.

- Những cơ quan then chốt và cạm bẫy ở các địa phương này có mức như thế nào?

- Khó! Thủy Điện mà ta cùng đại ca đang đứng cũng chỉ là món khai vị mà thôi, bắt đầu từ đệ nhị Đan Điện, các cơ quan then chốt bên trong mạnh hơn rất nhiều lần các cơ quan then chốt bên trong Thủy Điện. Đến điện thứ tám thì lại sẽ càng mạnh, bởi vì điện thứ tám có đủ các loại bảo bối mà bảy điện trước có, hơn nữa bảo bối tại nơi đây cũng cao hơn một cấp bậc so với các điện kia.

Nguyên bản Đường Phong đang mất dần hứng thú đối với Hư Thiên Điện, hiện giờ bị Đoạn Tây Lâu nói như vậy nhất thời háng hải ngẩng cao đầu:

- Hiện giờ chúng ta đi tới địa phương khác sao?

- Đại ca muốn tìm cái gì? Có thể trực tiếp tiến vào trong một điện tương ứng.

Đoạn Tây Lâu hỏi.

Đường Phong trơ mặt ra:

- Cái gì ta cũng muốn.

Đoạn Tây Lâu cười ha hả một tiếng:

- Có điều đại ca không biết, mặc dù một trăm năm Hư Thiên Điện mở ra một lần, tuy rằng người người đều có thể tiến vào nhưng thời gian mở ra chỉ trong vòng một tháng, sau một tháng Hư Thiên Điện sẽ đóng cửa lại, nếu như không đi ra ngoài trước đó thì chỉ sợ vĩnh viễn sẽ không có biện pháp ra ngoài.

Đường Phong ngạc nhiên, tin tức này hắn còn không biết, tính từ khi chính mình tới Hư Thiên Điện cũng đã qua bảy tám ngày.

- Cho nên tốt nhất đại ca cứ kiếm những thứ cần thiết cho bản thân, đi tới điện tương ứng là được.

- Vậy thì trước tiên đi Đan Điện xem sao.

Đường Phong nói vậy, hắn đi tới Đan Điện cũng chỉ vì muốn kiếm một ít đan dược chữa thương, tuy rằng thu hoạch được một ít đan dược bên trong thủy điện nhưng tính chất không được tốt lắm, căn bản không thể trị được tận gốc thương thế của xương cốt và kinh mạch. Nếu quyết định đi tới nơi nào tầm bảo thì tự nhiên Đường Phong sẽ nghĩ tới chữa tốt thương thế của chính mình, như thế khi gặp phải nguy hiểm mới có thể bảo vệ chính mình.

Đường Phong cảm thấy rất may mắn khi gặp được Đoạn Tây Lâu ở trong Hư Thiên Điện, loại duyên phận này không thể nói rõ ràng, nếu như không gặp phải Đoạn Tây Lâu, nếu như tính tình hai người không hợp nhau thì sợ rằng hiện giờ Đường Phong chỉ giống như con ruồi bay loạn xạ ở bên trong Hư Thiên Thủy Điện, giống như đại bộ phận người tầm bảo tiến vào đây. Nguyên nhân chính vì gặp được Đoạn Tây Lâu, vì hắn có kiến thức uyên bác tương trợ cho nên Đường Phong mới hiểu được rất nhiều bí mật mà rất nhiều người không biết.

Quả thực Hư Thiên Thủy Điện không còn gì để lưu luyến, khiến cho Đường Phong động tâm sợ rằng cũng chỉ có một gian tuyệt thất kia thôi. Dù sao Đoạn Tây Lâu cũng đã nói qua, loại địa phương như tuyệt thất chỉ có khả năng ở bên trong Di Bảo Điện mới gặp được, không biết vì lý do gì mà gặp được một gian ở bên trong Thủy Điện.

Kiến thức cơ bản của Đoạn Tây Lâu rất vững chắc, đã quyết định đi tới đệ nhị Đan Điện, hắn liền dẫn Đường Phong chạy một mạch trong Hư Thiên Điện như bay, ở trên đường gặp được một ít phòng ốc cũng không dừng lại để nhìn, khi gặp phải đường cụt thì chỉ cần quan sát thoáng qua liền biết được phương hướng chính xác.

Đường Phong dò hỏi liền biết được người này đã bắt tay nghiên cứu điển tịch do tổ tiên lưu lại về Hư Thiên Điện từ khi mới có năm tuổi, cho tới bây giờ đã được mười sáu mười bảy năm. Đường Phong không khỏi cảm thấy bội phục, cho nên mặc dù đây là lần đầu tiên Đoạn Tây Lâu tiến vào nhưng hắn giống như đã quen việc từ lâu.

1316. Chương 1114: Đệ Nhị Đan Điện

- Đại ca phải nhớ kỹ, nếu như muốn đi vào cổng vào của điện khác thì cứ đi thẳng một đường tới những gian phòng an tĩnh này là được, nếu gặp phải đường cụt thì tìm những chỗ có ít phòng ốc mà chạy tới.

Đoạn Tây Lâu một mặt dẫn đường một mặt vui lòng chỉ dẫn, điều này cũng giúp cho Đường Phong học thêm được không ít.

Hai người chạy một thời gian cuối cùng cũng mở mang kiến thức thêm về cảnh tượng náo nhiệt của Hư Thiên Điện.

Trước đây hai người đi thăm dò cũng không biết do tìm phải địa phương quá hẻo lánh hay có nguyên nhân gì, trước sau vài ngày cũng chỉ gặp được một đám người Vương gia còn hiện giờ đi đường gặp các nhân sĩ giang hồ kết thành tập thành đàn.

Thân phận của Đường Phong rất miễn cảm, tự nhiên phải dùng Tá Thi Hoàn Hồn để cải biến dung mạo, giống như trên mặt của Đường Phong có một cái mặt nạ da người tồn tại, Đoạn Tây Lâu bày tỏ vẻ khâm phục, bởi vì cho dù hắn quan sát thật kỹ cũng không thể tìm thấy được một kẻ hở.

Đi dọc theo con đường gặp rất nhiều các nhân sĩ giang hồ có vui có buồn, có lẽ đều liên quan trực tiếp tới việc tầm bảo, có người nằm ở trên thi thể thân nhân khóc lớn, tràng diện nhìn qua vô cùng thê lương, cực kỳ bi thảm khiến người khác không dám nhìn thẳng vào.

Thậm chí có người còn vung đao kiếm để tranh chấp một gian phòng chưa được thăm dò, thề một sống một chết, cuối cùng bảo vật còn chưa tìm được thì cái mạng đã đánh mất.

Hiện giờ bách thái chúng sinh chỉ thấy được tài phú.

Tuy rằng tràng diện náo nhiệt nhưng Đường Phong và Đoạn Tây Lâu lại không có nguy hiểm. Dù sao mọi người đến đây cũng chỉ vì tầm bảo, không có người mong muốn lãng phí thời gian để dây dưa với người khác, cho dù người khác tìm được bảo bối thì cũng phải suy nghĩ một chút xem xuất thủ cướp giật có lời hay không. Hơn nữa người hỗn trong giang hồ cũng đều quan tâm một vấn đề chỉ có kẻ không có phẩm hạnh mới làm ra chuyện giết người đoạt của.

Cho đến đám người Vương Bá kia cũng lấy lý do thế giao để mạnh mẽ cướp đoạt đồ của Đoạn Tây Lâu, không hề nói lý.

Trước đây nghe được Đoạn Tây Lâu nói Hư Thiên Điện vô cùng lớn không thể đi hết, Đường Phong cũng không biết thực hư thế nào nhưng hiện giờ cuối cùng hắn cũng đã lý giải được.

Hai người lấy cảnh giới Thiên Giai thượng phẩm toàn lực chạy suốt nửa ngày mới đến được lối vào của Hư Thiên nhị điện.

Trước mặt là đường cụt, chỉ có một bức tường ngăn cách, Đoạn Tây Lâu nhìn quanh quẩn rồi chỉ vào phía trước nói:

- Chính là ở đây không sai.
- Có cần phải mở ra cơ quan then chốt?

Đường Phong hỏi bởi vì hắn cũng không thấy chỗ đi vào.

- Có.

Đoạn Tây Lâu đi về phía trước, hắn sờ soạng tìm kiếm trên bức tường gần đó một hồi, sau một thời gian thần sắc liền vui vẻ, hắn đưa tay chạm vào một chỗ trên bức tường rồi ấn vào, cùng với âm thanh răng rắc thì trên vách tường lộ ra một cái cửa.

- Đi!

Trước đây thăm dò gian phòng cho dù nguy hiểm cũng luôn có một điểm khả năng, luôn luôn có một địa phương để đặt chân, cũng luôn luôn có mấy vị trí an toàn.

- Nhìn lại xem có chỗ nào quên không.

Đường Phong tự nhận mình không hiểu biết rõ về các cơ quan then chốt bên trong Hư Thiên Điện bằng Đoạn Tây Lâu cho nên chỉ có thể đem trọng trách này giao cho hắn.

- Ừm.

Đoạn Tây Lâu lên tiếng, hắn vội vã xốc lại tinh thần tỉ mỉ tìm kiếm, nhưng sau một nén nhang Đoạn Tây Lâu thở dài một tiếng:

- Không có bất kỳ chỗ nào an toàn, cả gian phòng đầy ắp các cơ quan then chốt.

Không có chỗ an toàn cũng nghĩa là nếu như hai người lấy bình thúy ngọc ra khỏi căn phòng thì chắc chắn sẽ khởi động cơ quan then chốt trong đó.

Gian phòng không lớn lắm, muốn tránh khỏi những cạm bẫy bên trong cũng bất tiện, cho dù là Đường Phong cũng không có lòng tin bảo toàn được chính mình trong lúc cơ quan then chốt phát động. Nếu như gặp phải loại cơ quan then chốt bằng cơ học thì còn có thể dùng thân pháp linh hoạt để tránh né, nhưng nếu cơ quan then chốt trong phòng là dùng lửa để đốt thì căn bản không có phương pháp thoát khỏi.

- Có thể không phá các cơ quan then chốt, trực tiếp lấy bình thúy ngọc hay không?

Đường Phong hỏi, thời gian còn ở Hư Thiên Thủy Điện, hai người cũng thường làm như vậy, thủ pháp ám khí của Đường Phong tinh diệu, điểm chính xác và lực đạo vẫn luôn có, chỉ cần dùng một thanh phi đao bay vòng lại liền có thể mang bình thúy ngọc cách xa mấy trượng trước mặt thu vào tay.

- Không thể được.

Đoạn Tây Lâu lắc đầu cười khổ.

- Loại phương pháp này chỉ có thể dùng ở bên trong Thủy Điện, nếu đã tới đệ nhị Đan Điện thì chỉ có hai cách duy nhất, một là phá giải cơ quan then chốt, hai là thừa nhận công kích của cơ quan then chốt!

Đường Phong gật đầu, trước hai người hắn và Đoạn Tây Lâu đi vào trong Đan Điện tìm kiếm linh đan cũng đều phải phá giải cơ quan then chốt mới lấy được bảo vật về tay.

- Để ta nhìn lại.

Thần sắc Đoạn Tây Lâu bình bình quan sát tỉ mỉ lần thứ hai. Lần đánh giá này khiến hắn nhìn ra một điểm đầu mối.

Hắn phát hiện trên hòn đá của sàn nhà có khắc rất nhiều chữ số. Trước không thể phát hiện bởi vì những chữ số này không lớn, hơn nữa còn do ánh sáng tối tăm bên trong căn phòng.

1318. Chương 1116 : Duyên Niên Đan

Đoạn Tây Lâu nói việc này cho Đường Phong nghe, Đường Phong cũng cẩn thận nhìn lại, phát hiện xác thực giống như lời hắn nói, lấy bình thúy ngọc làm trung tâm, trong phương viên một trượng xung quanh có chín phiến đá khắc chín chữ số khác nhau, những chữ số được khắc bao gồm từ một đến chín được sắp xếp không có quy luật nhưng kỳ thực có liên quan tới nhau, hoàn toàn tương ứng.

Đường Phong cảm thấy có chút quen mắt, không khỏi mở miệng nói:

- Đây không phải...

- Cửu Huyền Đồ?

Thần sắc Đoạn Tây Lâu chấn động.

- Mang cửu lý một tả tam hữu thất, nhị tứ vi kiên, lục bát vi đủ, lấy ngũ ở giữa, ngũ phương bạch quyền giai dương số, tứ ngưng điểm đen vi âm số, là Cửu Huyền Đồ không sai, đại ca có nhận ra loại đồ này sao?

- Ừm.

Đường Phong gật đầu, chẳng qua cái tên này cũng lần đầu tiên mình nghe được, có lẽ do cách gọi của hai thế giới khác nhau.

- Ở đây không thể vô duyên vô cớ xuất hiện một Cửu Huyền Đồ, có thể đây chính là mấu chốt để phá giải cục diện tại đây.

Đoạn Tây Lâu nhíu mày, tuy rằng cơ quan then chốt bên ngoài hẳn chỉ cần liếc mắt là thấy, nhưng cơ quan then chốt bên trong cơ quan then chốt thì hẳn có chút không rõ ràng. Làm sao để phá trận Cửu Huyền Đồ này? Đoạn Tây Lâu suy nghĩ một lát cũng chỉ nghĩ đến một khả năng duy nhất.

- Đại ca, cứ thế này cũng không phải biện pháp hay, ta nghĩ chúng ta phải thử một phen.

Đoạn Tây Lâu trầm ngâm nói.

- Thử thế nào?

Đường Phong hỏi.

- Thử pháp ám khí của đại ca tinh diệu, ta nghĩ đại ca hãy dùng ám khí để đánh tới những phiến đá kia, lấy trình tự từ nhỏ tới lớn, đầu tiên là số một, nếu như ta đoán không sai thì đây chính là phương pháp phá giải cơ quan then chốt tại đây.

- Được.

Phương pháp của Đoạn Tây Lâu nói cũng chính là phương pháp Đường Phong nghĩ tới, chẳng qua không dám xác nhận mà thôi. Đường Phong còn hỏi thêm một câu:

- Nếu như phương pháp này không được?

- Vậy thì chỉ có thể buông tha.

Đoạn Tây Lâu cười khổ một tiếng, không thể phá giải cơ quan then chốt, cho dù bình thúy ngọc có chứa linh đan quý trọng thế nào thì hai người cũng đừng mong lấy được.

- Người đợi một lát, ta để cửa phòng mở, vạn nhất có điều gì không thích hợp thì hai huynh đệ chúng ta cũng có đường thoát.

Thực ra cửa phòng không khó mở, chỉ cần xúc động cơ quan then chốt liền có thể mở ra. Đợi đến khi cửa phòng mở ra thì Đường Phong hướng mắt tới Đoạn Tây Lâu, ngẫm hội ý với hắn xem có ổn hay không, nếu không thì nhanh chân chạy trốn, đồng thời lấy chín thanh phi đao ra từ trong Không Gian Mị Ảnh.

Hít sâu một hơi, Đường Phong rung cổ tay, dùng thủ pháp Cửu Tinh Liên Châu ném phi đao ra ngoài, chẳng qua thủ pháp này không phải chân chính là Cửu Tinh Liên Châu mà có chút cải biến tăng tốc độ bắn lên.

Sưu sưu sưu... tiếng gió xé vang lên, chín thanh phi đao xếp thành một hàng thẳng tắp bay ra ngoài, hai người Đường Phong và Đoạn Tây Lâu vô cùng cảnh giác nhìn chăm chăm vào động tĩnh trong phòng.

Bay được nửa đường thì đột nhiên chín thanh phi đao tản ra nhất tề đổi đường đi của chúng, trong nháy mắt đánh thẳng vào chín phiến đá tạo thành Cửu Huyền Đồ xung quanh bình thúy ngọc.

Đình đình đang đang.

Một chuỗi thanh âm giòn giã vang lên, chín thanh phi đao hầu như cùng lúc đánh vào trên chín phiến đá, thực ra trong lúc đánh vào vẫn có trước có sau.

Dưới sự khống chế chuẩn xác của Đường Phong, chín thanh phi đao đánh vào trên chín phiến đá theo thứ tự từ một đến chín theo lời dặn của Đoạn Tây Lâu.

Chuyện này còn chưa hết, sau khi đánh trúng vào chín phiến đá thì chín thanh phi đao bay ra giữa không trung chạm vào nhau rồi bay về quỹ đạo.

Rắc rắc...

Một âm thanh nhẹ vang lên từ dưới chân, hai người Đường Phong và Đoạn Tây Lâu khẩn trương nhìn chăm chú vào biến hóa của gian phòng, nhưng cơ quan then chốt bên trong gian phòng cũng không bị xúc động.

Đường Phong giơ tay lên liền bắt được chín thanh phi đao bay trở về lần thứ hai.

- Đại ca thật có bản lĩnh.

Đoạn Tây Lâu tán thưởng từ đáy lòng.

Nếu cơ quan then chốt không bị xúc động mà truyền tới âm thanh như thế này chỉ chắc chắn đã bị phá giải. Chẳng qua thủ pháp của Đường Phong vô cùng tinh mỹ, cho dù Đoạn Tây Lâu có nghĩ thế nào đi chăng nữa cũng đã xem đủ, Đoạn Tây Lâu tự cảm nhận chính mình không thể nào làm được tới loại trình độ này, muốn đánh ra những thanh phi đao kia không chỉ cần có thực lực mà còn phải có kinh lực xảo diệu ở bên trong, mà một bên là kinh lực xảo diệu, một bên là ám khí trong tay, hai thứ này không có nửa điểm liên quan với nhau.

- Đoạn huynh khen nhầm rồi.

Đường Phong đáp lại một câu.

- Chúng ta hãy nhìn xem bình bình thúy này có cái gì.

Hai người phá giải cơ quan then chốt bên trong căn nhà không khó nhưng không có nghĩa rằng nó thực sự đơn giản như vậy. Đối lại là người khác thì cho dù biết phương pháp phá giải cũng phải tự mình ra chạm vào chín phiến đá trong Cửu Huyền Đồ, có thể tưởng tượng được tâm lý lúc đó khủng hoảng đến mức nào.

Cơ quan then chốt trong phòng bị phá, tự nhiên không còn có nguy hiểm.

Hai người nhanh chân bước tới bên cạnh bình thúy ngọc, Đường Phong đưa tay tóm lấy bình ngọc, Đoạn Tây Lâu thì ngồi xuống phía dưới để tìm chú giải về đan dược trong bình ngọc. Mỗi một linh đan tìm được ở bên trong Đan Điện đều có chú giải của nó, dù sao các chủng loại linh đan vô cùng nhiều, nếu không có chú giải sợ rằng có người đặt được linh đan nhưng không biết tác dụng của nó.

Những chú giải này lúc thì khắc vào nơi đặt linh đan, lúc thì viết ở phía trên bình ngọc.

Ví dụ như Kiền Nguyên Sinh Linh Đan Đường Phong lấy được bên trong Hư Thiên Thủy Điện, chú giải của nó được khắc ở phía trên thạch liên.

- Chú giải tại đây.

Trong lúc Đoạn Tây Lâu ngồi xuống thì Đường Phong liền mở bình ngọc, hần lấy một tờ giấy từ bên trong ra ngoài đưa cho Đoạn Tây Lâu, còn chính mình nhẹ nhàng ngửi mùi vị bên trong bình ngọc.

Mùi thơm ngát phức mũi, linh đan thật tốt, nó khiến cho tâm tình thư sướng giống như thể hồ quán đỉnh.

Híp mắt nhìn lại, bên trong bình thúy ngọc chỉ có một viên đan dược, viên đan dược có màu sắc đen kịt, tròn vo to chừng ngón tay cái.

- Đây là đan dược gì?

Đường Phong quay đầu hỏi Đoạn Tây Lâu.

Đoạn Tây Lâu không có phản ứng, hai mắt hần trờ trờ ngây ngốc nhìn chăm chăm vào tờ giấy trên tay, vẻ mặt hiện lên thần thái không thể tin tưởng, miệng há rộng ra không khép được, phảng phất như thấy chuyện tình không bình thường.

- Đoạn huynh?

Đường Phong lại gọi một tiếng.

- Đại ca, chúng ta giàu to rồi.

Cuối cùng Đoạn Tây Lâu cũng phục hồi lại tinh thần, máy móc đưa lại tờ giấy trở về.

Đường Phong vô cùng nghi hoặc, tuy rằng đã sớm biết đan dược bên trong bình thúy ngọc được định trước là không phải vật bình thường nhưng bộ dáng phản ứng của Đoạn Tây Lâu có chút quá mạnh.

Tiếp nhận tờ giấy rồi liếc mắt nhìn bên trên, Đường Phong cũng ngầy người tại chỗ.

- Vậy mà có loại linh đan này trên đời?

Đường Phong tự hỏi tuy rằng chính mình không phải có kiến thức sâu rộng, thông hiểu cổ kim nhưng ít nhất kiến thức cũng không ít, nói thế nào cũng đã lăn lộn trên giang hồ nhiều năm như vậy, những chuyện sóng gió nào chưa từng xông qua?

Nhưng hiện giờ tìm được đan dược này, ngay cả nghĩ hần cũng chưa từng nghĩ qua.

Duyên Niên Đan! Ăn vào giúp tăng tuổi thọ!

Trên tờ giấy chỉ có một chú giải đơn giản như vậy nhưng căn bản không thể hình dung được tác dụng cường hân của linh đan này.

- Đây là đan dược thượng cổ đã bị thất truyền nha!

Đến bây giờ Đoạn Tây Lâu còn chưa hồi phục lại chấn động, miệng liên tục lải nhải:

- Phát đạt rồi, phát đạt rồi, thực sự phát đạt rồi.

Nhìn bộ dáng này của hần, Đường Phong nhin không được muốn cười. Trong lúc đối mặt với các cơ quan then chốt cổ quái khiến người khác ngạc nhiên thì Đoạn Tây Lâu vẫn cơ trí bày mưu tính kế, rất có phong phạm đại sư, không nghĩ rằng một viên linh đan khiến cho hần thất thổ như vậy.

- Đoạn huynh đã nghe qua loại linh đan này sao?

Đường Phong hỏi.

- Phải.

Đoạn Tây Lâu gật đầu như gà mổ thóc.

- Phương pháp luyện chế linh đan thượng cổ đã bị thất truyền từ lâu, tiểu đệ không nghĩ rằng có thể thấy được tại chỗ này.

- Tuy rằng tác dụng của Duyên Niên Đan không nhỏ nhưng cũng không khoa trương như người nói vậy chứ?

Đường Phong có chút không cho là đúng, nếu nói có một linh đan giúp mình tấn chức lên Linh Giai thượng phẩm thì tất nhiên Đường Phong không còn ý kiến gì, nhưng linh đan này chỉ giúp tăng thêm tuổi thọ, chẳng qua giúp người khác sống lâu thêm một thời gian mà thôi.

- Đại ca hãy ngắm lại tỉ mỉ, hiện giờ cao thủ Linh Giai thượng phẩm trong thiên hạ người nào không phải tu luyện ít nhất năm, sáu mươi năm, người nào không có bảy tám mươi tuổi, tuy rằng nói đến Linh Giai thượng phẩm thì tuổi thọ tăng lên không ít nhưng chẳng qua có thể sống được hai ba trăm năm mà thôi. Một vị cao thủ Linh Giai thượng phẩm có thể bảo đảm lâu dài cho một gia tộc không bị suy thoái, mà một viên Duyên Niên Đan ít nhất cũng có thể giúp cho những người đó sống lâu thêm vài chục năm hoặc thậm chí cả trăm năm. Đây là đại sự liên quan tới sự hưng suy của cả một gia tộc. Còn chưa nói tới những Linh Giai trung phẩm trên đời không thể tấn chức, thọ nguyên của bọn họ đến hết, nếu như cho bọn chúng một viên Duyên Niên Đan, nói không chừng trong lúc còn sống bọn họ có thể tấn chức. Cho dù là bởi vì mình hay vì gia tộc thì viên Duyên Niên Đan vẫn là một vật báu vô giá.

Nghe Đoạn Tây Lâu nói như vậy, Đường Phong cũng ý thức được chỗ trân quý của viên linh đan này.

Vừa rồi hần cũng chỉ suy nghĩ trên lập trường của chính mình, hiện giờ mình còn trẻ, mới có hai mươi tuổi, đương nhiên Duyên Niên Đan không có lực mê hoặc lớn.

- Tiểu đệ dám khẳng định, nếu viên đan dược này được bán bên ngoài thì giá trị của nó không thua kém một linh mạch!

Ngữ khí của Đoạn Tây Lâu chắc nịch.

- Người cầm.

Đường Phong đưa bình ngọc màu xanh qua bên Đoạn Tây Lâu.

- Đoạn gia của người cần phục hưng, viên linh đan này vừa lúc có chỗ sử dụng.

Tuy rằng Duyên Niên Đan quý trọng nhưng chỉ có một viên, hai người Đường Phong và Đoạn Tây Lâu tự nhiên không có biện pháp chia đều.

Đường Phong nguyên ý cho linh đan đi cũng bởi vì hắn không có chỗ dùng tới linh đan này, dù sao đi nữa hai người vẫn còn tiếp tục tầm bảo, chắc chắn vẫn còn tìm được linh đan hữu dụng đối với mình, đến lúc đó chính mình lấy cũng không muộn.

Nhưng mà Đoạn Tây Lâu lại như cầm một củ khoai lang nóng bỏng tay đưa bình thụy ngọc trở lại.

- Đại ca đừng hại tiểu đệ.

Đoạn Tây Lâu cười khổ liên tục.

- Tuy Duyên Niên Đan là vật báu vô giá nhưng tiểu đệ không dám lấy. Thất phu vô tội, hoài bích có tội, gia tộc của tiểu đệ sa sút, nếu như có người khác biết Đoạn gia cất giấu loại linh đan này thì mười người còn lại cũng đừng mong sống. Hơn nữa trước đây tiểu đệ đã lấy không ít linh đan hữu dụng cho nên viên Duyên Niên Đan này đại ca hãy cầm lấy đi, tiểu đệ chỉ lấy những linh đan hữu dụng với Đoạn gia, như vậy là đủ rồi.

Lời nói của Đoạn Tây Lâu thành khẩn, Đường Phong nghĩ cũng có chuyện như thế, tuy rằng viên Duyên Niên Đan này chỉ có chính mình và Đoạn Tây Lâu biết nhưng nếu quả thực hắn cầm về Đoạn gia thì khó tránh khỏi lộ ra tin tức, tai vách mạch rừng khắp nơi trong thiên hạ, ai dám đảm bảo thứ này sẽ không mang tới tai họa ngập đầu cho Đoạn gia?

- Vậy cũng được, nếu lúc sau tìm được linh đan hữu dụng thì người cứ mở miệng là được.

Đường Phong gạt đầu thu bình ngọc màu xanh vào trong Không Gian Mị Ảnh.

Đoạn Tây Lâu cười nói:

- Đại ca thật có lòng tốt, tất nhiên tiểu đệ sẽ không khách khí.

- Đi ra ngoài trước đã.

Tìm được một viên Duyên Niên Đan bên trong gia nhà, có thể nói đó là chuyện vui ngoài ý muốn. Giá trị của viên linh đan này thậm chí còn quý trọng hơn viên Kiền Nguyên Sinh Linh Đan Đường Phong lấy được từ bên trong Hư Thiên Thủy Điện.

Có lẽ cũng do Đoạn Tây Lâu đã nói qua từ trước, tuyệt thất xuất hiện bên trong Hư Thiên Thủy Điện cho nên bảo bối bên trong cũng không quá quý trọng.

Mở cửa phòng, hai người đều chưa kịp đi ra ngoài thì thấy một người đang đứng trước phòng, tuổi tác của người này nhìn qua không lớn, có lẽ chỉ khoảng chừng hai mươi lăm hai sáu, dáng vẻ nho nhã tuấn tú, tuy không được gọi là mỹ nam nhưng lại có khí chất khiến người khác muốn bái phục.

Người này muốn vào trong phòng, còn Đường Phong và Đoạn Tây Lâu muốn đi ra ngoài, suýt chút nữa đụng vào nhau.

Sáu con mắt nhìn nhau, tất cả đều sửng sốt trong chốc lát.

Phòng ốc trong Hư Thiên Điện có vô số, có thể gặp nhau trùng hợp như vậy cũng khiến cho tất cả có chút ngoài ý muốn. Mà xác thực Đường Phong và Đoạn Tây Lâu rất may mắn, nếu như không phải hai người tiến vào trong phòng sớm một bước thì không chừng viên Duyên Niên Đan bên trong đã bị người khác lấy đi.

- Thì ra là đã có người a.

Người nọ khẽ mỉm cười một tiếng liền nghiêng người tránh qua một bên.

Đường Phong và Đoạn Tây Lâu gạt đầu nhanh chóng bước ra ngoài.

Đứng ở giữa cửa phòng, nam tử trẻ tuổi cười mỉm cười nhàn nhạt, hần nhìn Đường Phong và Đoạn Tây Lâu từ trên xuống dưới, tuy rằng khuôn mặt bình thản nhưng trong ánh mắt có một loại cảm giác cao cao tại thượng không hề che giấu.

1319. Chương 1117 : Ngẫu Nhiên Gặp Chiến Vô Song

Người này là đệ tử của đại gia tộc nào? Đường Phong nghi hoặc trong lòng, bởi vì hần phát hiện người thanh niên này có thực lực Linh Giai trung phẩm, nếu không phải đệ tử của đại gia tộc thì không có khả năng tới được cảnh giới bậc này, càng không thể có loại khí chất này.

Trong lúc đang nghi hoặc thì đột nhiên thần sắc Đoạn Tây Lâu biến đổi, hần kinh hô:

- Vô Song công tử? Người là Vô Song công tử?

- A? Người nhận ra ta?

Người thanh niên cười nhẹ như không nhìn Đoạn Tây Lâu.

Đoạn Tây Lâu lén lén liếc mắt nhìn Đường Phong, chấp tay nói:

- Danh tiếng của Vô Song công tử vang khắp thiên hạ, tại hạ đã ngưỡng mộ từ lâu.

- Ha ha, hư danh mà thôi.

Có lẽ Chiến Vô Song nghe loại lời nói ca ngợi đã quá nhiều cho nên thần sắc cũng không hề biến hóa, ngược lại mở miệng nói:

- Hai Thiên Giai các người xông loạn bên trong Đan Điện rất nguy hiểm, nếu sợ mất đi tính mệnh thì nên trở lại Thủy Điện lúc đầu.

Đoạn Tây Lâu cười một tiếng:

- Tạ ơn Vô Song công tử đã quan tâm, chẳng qua vận khí của hai huynh đệ chúng ta tương đối tốt, cho tới giờ cũng không gặp phải cạm bẫy quá nguy hiểm.

- A? Có thu hoạch được linh đan tốt gì không?

Chiến Vô Song hỏi.

- Thu hoạch được một ít, chẳng qua sợ rằng không lọt được vào mắt của Vô Song công tử.

Trong lòng Đoạn Tây Lâu xao động nhưng không thể không ứng phó.

Hần biết được ân oán giữa Đường Phong và Chiến gia, rất sợ Đường Phong kiềm chế không được tranh đấu cùng Vô Song công tử, chẳng qua may mắn là nhìn thần sắc của Đường Phong dường như hần không nhận biết Vô Song công tử.

- Ủm, vậy thế này đi, nếu các người tìm được linh đan tốt, nhưng chính mình không thể dùng được, nếu còn sống đi ra ngoài thì cứ đến Chiến gia, Chiến gia ta nhất định sẽ mua lại linh đan với giá cao.

Lời này của Chiến Vô Song không chỉ nói với một mình Đoạn Tây Lâu, hần ở bên trong Đan Điện mấy ngày cũng đã gặp qua không ít người, thân là đệ tử của Chiến gia tự nhiên hần vẫn có khí độ không đụng vào những người có thực lực thấp hơn chính mình, chẳng qua tuy rằng hần gặp những người thực lực kém nhưng mỗi người đều có vận khí của chính mình, nói không chừng những người này tìm được linh đan tốt. Hần luôn nói trước với những người này mang linh đan bán cho Chiến gia là điều tốt nhất, không bán cũng không sao, dù sao đi nữa cũng không bị tổn thất điều gì.

Thốt ra lời này, Đoạn Tây Lâu đã biết không xong.

Quả nhiên, thần sắc Đường Phong biến đổi, hần trầm giọng nói với Chiến Vô Song:

- Người là người của Chiến gia?

Vốn Đường Phong chỉ coi Chiến Vô Song là một người qua đường, mặc dù có chút cảnh giác nhưng thực sự không quan tâm, đến khi nghe được hắn nói tới Chiến gia thì Đường Phong mới biết được người này dĩ nhiên chính là địch nhân của chính mình.

Nhớ tới Linh Khiếp Nhan thiếu chút nữa bị một đao của Chiến Khôn chém vỡ tan, con mắt của Đường Phong liền híp lại.

Vẻ mặt tươi cười của Chiến Vô Song không giảm, hắn liếc mắt nhìn Đường Phong nhàn nhạt, trong vẻ mặt vẫn lộ vẻ khinh miệt không thể nghi ngờ, cười lạnh một tiếng:

- Sát khí? Xem ra vị bằng hữu này có chút thù hận với Chiến gia ta?

Nếu không phải có cừu oán cùng Chiến gia thì làm sao người có cảnh giới Thiên Giai lộ ra được sát khí? Chẳng qua Chiến gia thân là thế lực đệ nhất trong thiên hạ, cừu gia có vô số.

Làm sao Chiến Vô Song đặt Đường Phong ở trong mắt?

- Hiểu lầm, hiểu lầm nha.

Đoạn Tây Lâu vội vã đứng ra hòa giải, hắn chỉ sợ phát sinh chuyện không hay.

Bốn mắt của Đường Phong và Chiến Vô Song giao nhau, một người âm trầm lạnh lẽo, một người đùa cợt không kiềm chế, được một lát Chiến Vô Song mới mở miệng nói:

- Người muốn động thủ sao? Không động thủ thì nói bản công tử cần phải đi.

Đường Phong bất động không đáp, vẫn như cũ lạnh lùng nhìn hắn.

- Nếu thực sự muốn báo thù thì trước tiên tu luyện cho tốt hãy trở lại Chiến gia. Lấy tiêu chuẩn hiện giờ của người còn không khiến cho bản công tử hứng thú!

Chiến Vô Song cười lạnh một tiếng, xoay người rời đi, trước đi khi đi một thân uy áp của Linh Giai trung phẩm giống như nước thủy triều tràn tới Đường Phong và Đoạn Tây Lâu.

Đường Phong nhanh chóng bước lên chắn trước mặt Đoạn Tây Lâu, uy áp như núi ép tới khiến Đường Phong kêu lên một tiếng đau đớn.

Vốn thương thế của Đường Phong còn chưa lành, lại đang thi triển Tá Thi Hoàn Hồn, lấy cảnh giới Thiên Giai làm sao ngăn được uy áp của Chiến Vô Song.

- Đại ca!

Đoạn Tây Lâu kinh hãi, nhanh chóng bước lên nâng đỡ Đường Phong.

- Không có việc gì.

Đường Phong hít sâu vào một hơi, ổn định lại khí huyết đang cuộn cuộn trong lòng, ngẩng đầu nhìn lại đã không còn thấy hình bóng của Chiến Vô Song.

Lúc vừa mới nghe được thân phận của Chiến Vô Song, xác thực Đường Phong đã động sát tâm. Chỉ là nơi đây không thích hợp để động thủ, vạn nhất khiến cho Đoạn Tây Lâu bị ngộ thương thì không được, oan có đầu nợ có chủ, huống chi cừu oán là giữa Đường Phong và Chiến Khôn, còn Chiến Vô Song lại không có quan hệ.

Chẳng qua nếu mình đã gặp mặt Chiến Vô Song thì khó bảo đảm sẽ không gặp mặt Chiến Khôn. Hư Thiên Điện, nhất định hắn sẽ tới!

Đây là lần đầu tiên Đường Phong muốn nhanh chóng giết người như vậy. Trong dĩ vãng cho dù gặp phải địch nhân ghê tởm đến chết cũng không ảnh hưởng tới tâm cảnh của hắn, nhưng mà Chiến Khôn lại không giống như vậy, nghĩ tới người này Đường Phong liền nghĩ tới trên người Linh Khiếp Nhan bị nứt thành vô số khe hở, nếu không phải vận khí nhà đầu tốt thì sợ rằng hiện giờ đã tiêu tan từ lâu.

Cho nên việc cần thiết hiện giờ chính là tìm được linh đan trị thương xương cốt và kinh mạch. Dù sao Chiến Khôn cũng là cao thủ đứng đầu, lấy trạng thái hiện giờ của mình gặp phải hắn thì nắm chắc phần thắng không vượt quá một thành.

- Đại ca.

Đoạn Tây Lâu thấy vẻ mặt Đường Phong không tốt liền an ủi:

- Quân tử báo thù mười năm không muộn, tiểu đệ biết đại ca và Chiến gia có ân oán nhưng thực lực hiện giờ của đại ca...

- Ta biết.

Đường Phong cắt đứt lời hấn. Đoạn Tây Lâu chỉ cho rằng mình có cảnh giới Linh Giai hạ phẩm mà thôi, tuy rằng hắn đã nghe qua chuyện tình đồ ma trước đây nhưng dù sao cũng chỉ là tin đồn, không tận mắt chứng kiến từ đầu tới cuối sao biết được sự tình nó như thế nào?

- Đi thôi, chúng ta tiếp tục đi tìm linh đan.

Gặp phải Chiến Vô Song khiến cho Đường Phong ý thức được một ít nguy cơ, không đề cập tới Chiến gia, lúc này Hư Thiên Điện mở ra thì chắc chắn Tư Đồ thế gia cũng sẽ đi vào, còn có Trảm Hồn Tông, mấy cao thủ đứng đầu cũng sẽ đi vào hết, chính mình lại có cừu oán cùng bọn chúng, vạn nhất thân phận bị bại lộ thì chính mình cũng chỉ có thể dựa vào thực lực của bản thân.

1320. Chương 1118 : Lại Phát Đạt Tiếp

Hai người tiếp tục tìm kiếm trong Đan Điện, cũng không biết là vận may hay vận rủi, một ngày tiếp theo tìm kiếm bên trong cũng được không ít linh đan, thậm chí ngay cả Bất Tử Kim Đan cũng bị Đường Phong và Đoạn Tây Lâu tìm được một viên, nhưng hiện giờ Đường Phong đang cần linh đan để trị thương thể của xương cốt cùng kinh mạch, không có việc để dùng tới nó.

Bất Tử Kim Đan là thứ tốt, thứ này cũng đồng dạng là linh đan thượng cổ, chẳng qua Đường Phong đã nắm giữ phương pháp luyện chế, lần trước Mạc Lưu Tô còn luyện chế ra hai viên.

Đường Phong đã lấy Duyên Niên Đan, một viên Bất Tử Kim Đan tự nhiên để cho Đoạn Tây Lâu cầm đi. Thực lực của hắn thấp, gặp phải tình huống nguy hiểm nhiều hơn Đường Phong không ít, vừa lúc Bất Tử Kim Đan có chỗ phát huy công dụng.

Ngày thứ hai, hai người thăm dò một gian phòng cuối cùng, cũng không phải không còn gian phòng nào khác bên trong Đan Điện mà do trước đây Đường Phong đã đáp ứng với Đoạn Tây Lâu sẽ đi thăm dò Công Pháp Điện, mà hiện giờ cũng là lúc ly khai khỏi Đan Điện.

Phá giải hết các cơ quan then chốt bên trong căn phòng, hai người đi tới một cái đài cao ở chính giữa, bên trên có một bình ngọc trắng nõn.

Bình ngọc này cũng là bình ngọc tương đối bình thường, cũng không có chỗ đặc thù, linh đan ở trong Đan Điện cũng có tính chất liên quan tới bình đựng, nhưng chuyện này cũng không phải tuyệt đối. Thỉnh thoảng Đường Phong và Đoạn Tây Lâu cũng có thể tìm được đan dược tốt ở trong bình ngọc bình thường.

Chẳng qua Đường Phong cũng không trông cậy vào bình ngọc này sẽ có linh đan mình cần.

Vẫn như cũ chính là Đường Phong cầm lấy bình ngọc, còn Đoạn Tây Lâu cúi đầu nhìn chú giải bên trên cột đá.

- Bình này là linh đan gì?

Đường Phong một mặt thuận miệng hỏi một mặt lắc lắc cái chai, âm thanh của nhiều viên đan dược truyền ra động tĩnh:

- Hả, lọ đan dược này lại không chỉ có một viên.

Tình huống này khiến cho Đường Phong có chút ngoài ý muốn, bởi vì từ khi bắt đầu tìm kiếm ở bên trong Đan Điện tới bây giờ, phàm là tìm được bình ngọc thì trong bình luôn luôn chỉ có một quả, nhưng bình ngọc này lại không như vậy, từ thanh âm vang lên trong bình Đường Phong suy đoán được linh đan bên trong có ít nhất mười viên!

Số lượng đan được nhiều thì chỉ sợ giá trị cũng sẽ thấp, Đường Phong không tự chủ được toát ra suy nghĩ này.

Nhưng mà Đoạn Tây Lâu đứng ở bên kia nhìn trong chốc lát đột nhiên cất tiếng cười to:

- Ha ha ha ha! Đại ca, chúng ta lại phát tài rồi!

Mỗi lần tìm được linh đan quý trọng thì Đoạn Tây Lâu đều phải hô một câu như vậy, mới trôi qua hai ngày mà Đoạn Tây Lâu đã hô tám đời nhà mình giàu lên rồi.

Dường như mấy đời trước của hắn là một cùng quý.

Đường Phong cười nói:

- Tại sao lại giàu rồi?

- Đại ca đoán lần này tìm được linh đan gì?

Đoạn Tây Lâu hỏi Đường Phong.

Đường Phong lắc đầu.

- Trú Nhan Đan!

Đoạn Tây Lâu phun ra ba chữ:

- Tuy rằng không dùng để tu luyện nhưng giá trị rất lớn.

- Trú nhan đan?

Thần sắc Đường Phong khê động.

- Ăn vào có thể bảo lưu thanh xuân vĩnh cửu!

Chỉ cần có công hiệu này cũng đủ để nói lên giá trị của loại linh đan. Tuy rằng nó không giúp cho việc tu luyện nhưng nữ nhân nào lại không muốn đẹp? Hai tám xuân xanh, hồng phấn giai nhân, vài chục năm sau cũng sẽ trở thành đóa hoa tàn, hình dáng tiều tụy, tuổi già sức yếu không còn chút vẻ đẹp tươi trẻ.

Nhưng nếu có loại linh đan này thì có thể bảo lưu thanh xuân của chính mình, dung nhan không bị phai giảm.

Đan được không có chút hấp dẫn với nam nhân nhưng đối với nữ nhân mà nói thì không có bất kỳ đan được nào quý trọng hơn. Chính vì ý thức được điểm này cho nên Đoạn Tây Lâu mới thất thố như vậy.

- Người xác định viên đan được này có tác dụng ly kỳ như vậy?

Vốn Đường Phong còn có chút không tin được, từ lúc tầm bảo đến giờ đã được mở rộng tầm mắt, trước đây không hề nghĩ tới nhưng linh đan diệu được nhưng chỗ này lại liên tiếp xuất hiện những đan được có hiệu quả vô cùng đặc thù.

- Đan được này có tác dụng không thì trong thiên hạ có một ví dụ rõ ràng, không phải do tiêu đệ tung tin nha.

Đoạn Tây Lâu khóc lóc mà nói.

- Ví dụ rõ ràng?

Đường Phong nghi hoặc.

Đoạn Tây Lâu ghé sát qua tai, thấp giọng nói với Đường Phong:

- Vị gia chủ của Cổ gia...

- Cổ U Nguyệt?

Đường Phong ngạc nhiên, chợt liền hiểu rõ Đoạn Tây Lâu đang nói cái gì.

- Không phải nghe đồn nàng tu luyện công pháp đặc thù của Cổ gia cho nên dung nhan mới không già sao?

Đoạn Tây Lâu cười nói:

- Lời này đại ca cũng tin tưởng? Nếu Cổ gia thực sự có loại công pháp kia thì vì sao chỉ có mỗi một mình Cổ gia chủ được thanh xuân vĩnh cửu? Lời đồn đại của thế gian chỉ có thể tin ba phần mà thôi, lão bà bà đó...

- Khụ khụ...

Đường Phong không khỏi họ nhẹ một tiếng.

Cổ U Nguyệt đã cảm từ già, ai dám đề cập tới từ già trước mặt Cổ U Nguyệt quả thật chính là muốn tìm đường chết. Tuy rằng hiện giờ Cổ U Nguyệt không có tại đây nhưng Đường Phong vẫn có chút cảm giác không yên trong lòng, hắn rất sợ tai vách mạch rừng, có người nghe được.

Đoạn Tây Lâu hấp tấp đổi giọng:

- Cổ gia chủ có thể bảo trì dung nhan, tuyệt đối không phải do tu luyện công pháp đặc thù mà bởi vì tác dụng của Trú Nhan Đan!

- Nếu nói như vậy thì linh đan này quả thực hữu dụng.

Đường Phong cũng hiểu được lời nói của Đoạn Tây Lâu có đạo lý, hiện giờ nhìn lại bình ngọc trên tay không khỏi cảm thấy quý trọng hơn rất nhiều.

Có lẽ trước đây Cổ gia chủ tìm được một quả Trú Nhan Đan bên trong Hư Thiên Điện cho nên tới bây giờ Cổ U Nguyệt vẫn duy trì dáng dấp mười sáu mười bảy tuổi.

- Đại ca...

Đoạn Tây Lâu liếc mắt nhìn bình ngọc.

Đường Phong tự nhiên biết ý hắn:

- Chúng ta chia đều là được rồi.

- Tiểu đệ chỉ cần hai viên là đủ, nhiều hơn không cần thiết, đại ca là rồng trong loài người, chắc chắn rất nhiều hồng nhan tri kỷ, linh đan này mang về cho các nàng, chắc chắn các nàng sẽ vui mừng.

Ánh mắt của Đoạn Tây Lâu chuẩn xác, nhìn một cái liền biết được ý định trong lòng Đường Phong.

Nghe hắn nói như vậy, Đường Phong cũng không từ chối nữa.

Nữ tử bên người mình hiện giờ không ít nha, vạn nhất số lượng trú nhan đan bị thiếu thì sẽ vô cùng đau đầu.

Mà Đoạn Tây Lâu muốn hai viên có lẽ cũng bởi vì hắn có hai vị thân nhân là nữ.

Mở bình ngọc ra, lấy toàn bộ trú nhan đan ra ngoài, nhìn qua một lát, tâm tình khẩn trương của Đường Phong mới dần trầm tĩnh lại.

Trong bình có khoảng mười viên linh đan, phân cho Đoạn Tây Lâu hai viên còn lại tám viên, không đề cập tới mấy vị phụ nhân của chính mình, tính cả lão nương Diệp Dĩ Khô vào vẫn còn dư dả.

Lập tức hai người giống như kẻ trộm phân chia đám linh đan ra cho vào trong lòng.

Ly khai gian phòng, Đường Phong nói:

- Đi thôi, chúng ta tới Công Pháp Điện.

Mặc dù tìm kiếm bên trong Đan Điện không có được đan dược trị thương khiến cho Đường Phong có chút tiếc hận nhưng thời gian có hạn, Đường Phong cũng không nghĩ sẽ chỉ thăm dò một mình Đan Điện, tính từ ngày mình tiến vào trong Hư Thiên Điện đã qua mười ngày, Hư Thiên Điện chỉ mở trong vòng một tháng, còn hai mươi ngày nữa Đường Phong muốn đi dạo tới các điện khác.

Nghe xong lời nói của Đường Phong, Đoạn Tây Lâu lập tức hưng phấn dẫn đường.

Hư Thiên có mười điện, mỗi một điện là một thiên hạ. Bắt đầu từ Hư Thiên Thủy Điện rồi đến đệ nhị Đan Điện, đệ tam Võ Điện, đệ tứ Linh Thảo Điện, đệ ngũ Công Pháp Điện.

Mà hai người Đường Phong và Đoạn Tây Lâu đi tới lần này chính là đệ ngũ điện.

Vẫn như cũ mất nửa ngày thì hai người mới tiến nhập được vào bên trong đệ tam Vô Điện.

Thời gian đầu bên trong Đan Điện, hai người cũng không gặp bao nhiêu người nhưng thời gian trôi qua thì

phủ kế tiếp, khi đi tầm bảo thường thì sẽ bị thương tích, nếu không tìm được chút linh đan bên trong Đan Điện thì sao tự cứu được mình?

- Người nói chính là bố cục bên trong Hư Thiên Điện chính là giúp cho người tầm bảo thuận lợi hơn?

Đường Phong hỏi.

- Đúng vậy, bản thân Hư Thiên Điện đã khiến cho người khác sinh nghi, rốt cuộc nó do người nào tạo ra? Hư Thiên Điện tồn tại là vì cái gì?

Đoạn Tây Lâu nghiên cứu Hư Thiên Điện rất nhiều năm, tầm mắt tự nhiên xa hơn so với Đường Phong một chút. Ít nhất những điều vừa rồi Đường Phong còn chưa nghĩ tới.

Nửa ngày sau đó, hai người mới tới lối vào của Linh Thảo Điện, vẫn như cũ mở ra cơ quan then chốt, cả hai người nhanh chóng bước lên bậc thang tiến vào bên trong Linh Thảo Điện.

Vừa mới tiến vào Linh Thảo Điện, Đường Phong liền ngậy ngẩn cả người, bởi vì hần cảm giác được cảnh tượng nơi đây không giống với các điện phủ trước.

Ngược lại Đoạn Tây Lâu không có chút ngạc nhiên, hần đã xem qua ghi chép bên trong điển tịch cho nên mới có thể bình tĩnh như vậy.

Toàn bộ Linh Thảo Điện khác hoàn toàn so với Đan Điện và Võ Điện, ở đây có ánh sáng chiếu vào, hơn nữa toàn bộ điện phủ rực rỡ chói lòa, ngẩng đầu nhìn lên cũng không có chút trở ngại, phía trên đỉnh đầu là một mảnh hư không bao la rộng lớn.

Không khí bên trong Linh Thảo Điện tỏa ra một mùi thơm ngát, âm thanh côn trùng kêu truyền tới bên tai, tiếng chim hót kêu vang thánh thót, phía trên là bầu trời quang vạn dặm, phía dưới là thảm cỏ xanh hồng, đệ tử Linh Thảo Điện nào còn chút dằn dấp của Hư Thiên Điện? Đường Phong đặt mình trong đây phảng phất như đang ở bên trong núi rừng cổ kính.

Chẳng qua núi rừng cổ kính này cũng không giống với những núi rừng bình thường khác, ở đây không có cây cối dư thừa mà chỉ toàn là hoa và cỏ đập vào mắt.

Các tảng đá lớn nối tiếp nhau chia được viên thành hai bên đường, liếc mắt nhìn lại không thấy tận cùng, quả thực quy mô này vượt quá sức tưởng tượng của con người.

Cực quý trọng, không quý trọng lắm, bình thường, tầm thường, tất cả những loại kỳ trân dị thảo trong thiên hạ đều có thể tìm được tại nơi đây.

Hồng, hoàng, lam, lục, các loại màu sắc rực rỡ sáng lạn, những nụ hoa đua nhau khoe vẻ đẹp rạng ngời, những quả thành thực tắn ra mùi thơm cùng vẻ ngoài sáng bóng.

- Đây...

Đường Phong sợ đến ngây người, hần không biết làm sao để biểu đạt tâm tình của chính mình, khung cảnh chỗ này khiến cho hần có chút mê man, cảm giác giống như chính mình đi một bước ra khỏi Hư Thiên Điện đến một chốn bồng lai tiên cảnh.

- Linh Thảo Điện là một nơi đặc thù tồn tại bên trong Hư Thiên Điện.

Đoạn Tây Lâu hít sâu vào một hơi, tuy rằng hần sớm đã chuẩn bị tâm lý nhưng khi nhìn thấy cảnh tượng trước mặt cũng bị chấn động không ngừng.

- Cũng không biết vị kỳ nhân nào đã kiến tạo nên Linh Thảo Điện.

Không đề cập tới bản thân Linh Thảo Điện đã tồn tại một cách kỳ lạ, chỉ riêng quy mô này cũng đủ cho người đời kính ngưỡng. Các tông môn đều có được viên của chính mình, tông môn nhỏ có được viên nhỏ, tông môn lớn có được viên lớn. Dù sao cũng phải bồi dưỡng thảo dược ở bên trong được viên phục vụ cho tông môn. Đó mà một kiến trúc mà tông môn nào cũng phải có.

Ví dụ như Trảm Hồn Tông, khi Đường Phong còn đang làm chức quản sự được viên bên trong Trảm Hồn Tông thì cũng kiến thức được phong phạm được viên của một tông môn lớn, nhưng được viên bên trong Trảm Hồn Tông căn bản không thể nào so sánh với Linh Thảo Điện ở đây.

1322. Chương 1120 : Liệu Nguyên Hỏa

Cho dù ai chạy tới địa phương tràn ngập các loại kỳ hoa dị thảo như thế này thì sợ rằng cũng không đành lòng đi tiếp, ít nhiều cũng muốn tìm kiếm một lần để xem chính mình có vận khí tốt hay không.

Khác với những điện phủ khác, Linh Thảo Điện có lực mê hoặc vô cùng lớn đối với những người tầm bảo. Như Đan Điện hay Võ Điện, nếu không đi vào trong phòng và phá được các cơ quan then chốt thì căn bản không biết ở chỗ này có bảo bối, càng không biết đẳng cấp của bảo bối như thế nào, điều này khiến cho người ta có cảm giác như đang đánh bạc. Nhưng Linh Thảo Điện lại không như thế, các loại kỳ hoa dị thảo ở ngay trước mặt, có thể nhìn thấy trực tiếp, đây là điều khác biệt vô cùng lớn.

Cho nên Linh Thảo Điện có lực hấp dẫn trí mạng đối với những người tầm bảo.

Đoạn Tây Lâu nghiên cứu về Hư Thiên Điện vô cùng sâu rộng nhưng vẫn không biết nhiều về các loại thảo dược, sức người cũng có hạn, từ khi năm tuổi Đoạn Tây Lâu đã bắt đầu nghiên cứu về Hư Thiên Điện cho tới tận bây giờ, bản thân hắn còn phải dành thời gian để tu luyện, sao có thời gian dư khác để đi nghiên cứu thảo dược?

Cũng may đây cũng coi như là một nửa lĩnh vực của Đường Phong.

Phóng mắt nhìn lại, chỉ thấy hai bên đường trồng vô vàn các loại hoa cỏ, các loại hoa cỏ ở đây cũng không phải quá trân quý, chẳng qua những hoa cỏ này đã mọc lâu năm, so với những linh thảo bên ngoài tốt hơn rất nhiều.

Một trăm năm Hư Thiên Điện mới mở ra một lần, có thể nói những linh thảo tại đây cũng đều có được tính trăm năm, đương nhiên những linh thảo mới mọc không thể so bì.

Một gốc linh thảo cách xa năm trượng cao tầm đứa bé có một chùm trái cây kết quả, chùm quả to chừng cái móng tay, trái cây đỏ mọng khiến cho Đoạn Tây Lâu yêu thích vụng trộm hái, hắn lén lút tiến về phía trước, đi tới vô cùng cảnh giác liền hái trái cây trở về.

- Đại ca, thứ này...

- Hồng Nhan quả, không độc, tuy rằng dược tính của nó tương đối thấp nhưng cây linh dược này có được linh trần đây, kết tinh thành trái cây tự nhiên có thể ăn được, ăn đi, có thể khôi phục chút ít.

Đoạn Tây Lâu vừa nghe, không hề nghi ngờ lập tức chia đôi chùm quả vừa hái được cho Đường Phong một nửa, còn một nửa đưa vào mồm ăn luôn.

Nhai chùm quả trong miệng, Đoạn Tây Lâu nói:

- Ăn rất ngon.

Đường Phong cười khế, hắn ăn chùm quả Đoạn Tây Lâu phân cho chính mình. Từ khi đưa Chu Tiểu Diệp ra khỏi Trảm Hồn Tông, Đường Phong cũng không đi ăn những thứ đó, tuy rằng tới cảnh giới Linh Giai thì bản thân không có nhu cầu quá lớn đối với thức ăn, cho dù mười ngày nửa tháng không ăn cũng không bị làm sao, nhưng nhiều lần đại chiến, Đường Phong lại có thương tích trong người tất nhiên muốn ăn vài thứ để tăng lên tốc độ khôi phục, mà trái cây ở đây là thực vật tốt nhất.

- Đại ca, chúng ta có nên dừng lại bên trong Linh Thảo Điện mấy ngày hay không? Dù sao đi nữa thời gian vẫn còn.

Đoạn Tây Lâu nhìn một thảm hoa cỏ xanh đỏ kéo dài vô tận có chút luyến tiếc.

Nói xong không chờ Đường Phong trả lời liền nhú mày nói:

- Hay là quên đi.

- Tại sao?

Đường Phong nhìn thần sắc của hắn có chút không tình nguyện, dường như bị cắt đi mấy miếng thịt.

- Linh thảo ở đây quá nhiều, tiểu đệ sợ mang theo không tiện! Hay là trước tiên đi Công Pháp Điện quan trọng hơn, cùng lắm khi trở về thì dành một ít thời gian để tìm kiếm nơi này một hồi.

- Cũng được.

Đường Phong gật đầu, chính mình có Không Gian Mị Ảnh nhưng không thể nói ra, dựa theo suy nghĩ của Đường Phong thì phải hái hết sạch những linh thảo tốt bên trong Linh Thảo Điện mới được, chẳng qua dù sao Đoạn Tây Lâu không giống với chính mình, nếu mang nhiều thứ quá thì hẳn sẽ bị trói buộc, không tiện cho hành động kế tiếp.

- Chẳng qua chúng ta có thể đi dọc theo con đường này tìm kiếm một ít trái cây, ăn chúng vào để nhanh chóng khôi phục thực lực.

Đoạn Tây Lâu cũng nghĩ thoáng một chút, vẻ mặt uể oải dần dần biến mất.

Sau khi hạ quyết tâm, tự nhiên hai người đi theo con đường lớn tiến về phía trước.

Trái cây.

Trái cây đủ các loại, từ quả màu xanh, hồng, lam, hoàng, lục, cái nào sạch sẽ, cái nào có độc, Đường Phong tự nhiên hiểu rõ ràng hơn ai hết, dưới sự chỉ điểm của hắn, hai người nhanh chóng lấy được rất nhiều quả thành thực.

Bản thân những trái cây này không có đẳng cấp cao nhưng được linh bên trong rất tràn đầy, linh khí tại đây nồng nặc, có thể nói bản thân những trái cây này lưu giữ linh khí tinh thuần cho nên có thể coi như là linh quả.

Một đường đi tiếp Đoạn Tây Lâu cũng giống như trước giảng giải liên miên với Đường Phong.

Thế nên Đường Phong mới biết không phải Linh Thảo Điện không có nguy hiểm, không đề cập tới những kỳ hoa dị thảo có độc tính của bản thân nó, riêng một ít được thảo trân quý thì đều có linh thú thủ hộ bên ngoài.

Bên cạnh kỳ trân dị bảo thì luôn có linh thú thủ hộ, đây là chuyện thường tình. Ở bên trong Linh Thảo Điện cũng như vậy, linh thú tại đây có thực lực rất mạnh, kém cỏi nhất cũng là thất giai, cùng cấp với cao thủ Linh Giai hạ phẩm.

Nếu muốn thu lấy kỳ hoa dị thảo do chúng nó thủ hộ thì không ít khả năng sẽ bị chúng giết chết.

Hai người đi dọc theo con đường một thời gian, Đường Phong đã thấy phía xa có một thân ảnh của linh thú vô cùng sinh động, chẳng qua hai người cũng không tiến nhập vào bên trong địa bàn của nó cho nên cũng bình an vô sự.

Dựa theo lời Đoạn Tây Lâu nói, nếu càng rời xa đường lớn thì đẳng cấp của linh thảo sẽ càng cao, mà ở sâu bên trong Linh Thảo Điện thì thường xuyên sẽ gặp phải những linh thú thủ hộ, còn nếu hai người cứ bước theo đường lớn đi về phía trước thì cơ bản không có nguy hiểm.

Hơn nữa bên trong Linh Thảo Điện cũng có các cơ quan then chốt cùng cạm bẫy, chẳng qua những cơ quan then chốt và cạm bẫy này đều bị các hoa cỏ che đi, so với những điện phủ khác càng khó phá giải.

Hiển nhiên bên trong Linh Thảo Điện đã có người tới trước, hai người Đường Phong và Đoạn Tây Lâu đi không tới một nén nhang liền nghe được một trận âm thanh truyền tới từ bên kia, quay đầu nhìn lại chỉ thấy một lão giả đang đánh nhau kịch liệt với một đầu mãnh thú giống như sư tử mà cũng giống như hổ.

Linh thú kia vô cùng uy mãnh, thân hình khổng lồ của nó có thể di động mạnh mẽ, miệng có thể phun ra lửa, khi hành động còn phun ra linh khí hệ hỏa, mặc dù có chút xa nhưng Đường Phong và Đoạn Tây Lâu cũng cảm nhận được một luồng hơi nóng đập vào mặt.

Ít nhất linh thú này cũng có thực lực bát giai, hơn nữa còn là linh thú hệ hỏa có tính tình nóng nảy, hiển nhiên không hề dễ đối phó, nhưng thủ đoạn của người tu luyện kia cũng rất lợi hại, đầu tóc lão giả đỏ đỏ rực, mặc dù đã già nhưng tinh thần vẫn rất hoạt bát, vẻ mặt rạng ngời, chiêu thức giao nhau nhau giống như mây bay nước chảy vô cùng sinh động, không có chút chậm trễ, hơn nữa lão giả này cũng tu luyện cương khí hệ hỏa, trong lúc giao thủ với linh thú thì cương khí nóng bức tuôn ra nhiều thêm khiến cho không gian xung quanh cả hai vô cùng thô bạo.

Mà một người một thú chiến đấu ở trong phạm vi khoảng chục trượng có một gốc linh thảo đứng sừng sững tại nơi đó, một mảnh được viên chỉ có một cây linh thảo duy nhất, cho dù màu đất xung quanh cũng trở nên đỏ hồng, phóng mắt nhìn lại, gốc cây kỳ hoa màu đỏ phảng phất như đang hùng hực thiêu đốt, nếu nhìn qua thậm chí còn cho rằng nó chính là một ngọn lửa.

- Liệu Nguyên Hỏa!

Ánh mắt Đường Phong sáng ngời, hẳn thâm nghĩ thảo nào ở đây có một linh thú hệ hỏa thủ hộ, thảo nào lão giả tu luyện cương khí hệ hỏa liệu mạng tranh đoạt như vậy.

Sắc mặt Tư Đồ Cửu âm trầm, hần tiến lên dùng lực lấy ra nội đan của linh thú, sao khi lau sạch vết máu trên y phục liền vui vẻ nhét nó vào trong lòng.

Tuy rằng không thu phục được linh thú này nhưng nội đan của linh thú bát giai hỏa hệ nếu được luyện chế thành linh đan để ăn vào thì cũng tăng thêm được chút thực lực.

Đây chỉ là thu hoạch nhỏ, khiến Tư Đồ Cửu hài lòng chính là gốc Liễu Nguyên Hỏa có được linh mấy trăm năm kia. So sánh với nội đan của linh thú, gốc Liễu Nguyên Hỏa này mới chính thức là vật đại bổ.

Vốn Tư Đồ Cửu cũng không phải muốn tới Linh Thảo Điện tầm bảo, mục đích của hắn là điện thứ bảy và điện thứ tám. Nhưng khi đến đây vô ý phát hiện ra gốc Liễu Nguyên Hỏa cho nên mới động tâm thu lấy.

Nhớ tới Liễu Nguyên Hỏa, tâm tình phần nộ của Tư Đồ Cửu mới dần dần chuyển biến tốt đẹp, vẻ mặt của Tư Đồ Cửu tràn đầy chờ mong quay sang nhìn về phương hướng có gốc cây thiên địa chí bảo, nhưng vừa liếc mắt, Tư Đồ Cửu liền ngây ngẩn cả người.

Một mảnh dược viên màu đỏ không hề có lấy một vật! Thậm chí Tư Đồ Cửu đang hoài nghi chính mình bị hoa mắt, dùng sức nhìn lại một lần nữa vẫn hoảng hốt lắc đầu, ánh mắt ngưng trọng, nguyên bản vị trí có Liễu Nguyên Hỏa trước đây hiện giờ chỉ còn có một lỗ nhỏ, không còn thấy hình bóng của gốc linh thảo cần tìm.

Chỉ trong chớp lát trước, Liễu Nguyên Hỏa còn ở chỗ này, hiện giờ vì sao không còn tại đây nữa? Cho dù Liễu Nguyên Hỏa là thiên địa chí bảo thì chung quy nó cũng chỉ là hoa cỏ, không thể có khả năng mọc chân chạy mất.

Nếu không tự chạy mất thì chỉ có một cách giải thích duy nhất đó chính là bị người khác trộm đi! Trong lúc chính mình đại chiến với linh thú thì có người lén lút chạy tới nơi này ăn trộm.

Hồi tưởng lại người mặc đồ đen chạy tới chạy lui khi nãy, Tư Đồ Cửu vô cùng giận dữ, đầu tóc đỏ bừng tức sùi bọt mép, ngửa mặt lên trời rống giận:

- Rốt cuộc là ai! Nếu để cho lão phu bắt được thì chắc chắn sẽ phanh thây người thành vạn đoạn!

Chính mình trăm nghìn cay đắng thu phục linh thú cuối cùng lại thành may áo cưới cho người khác. Trong lòng Tư Đồ Cửu vô cùng giận giữ, nếu sớm biết như vậy thì còn không bằng trực tiếp hái đi Liễu Nguyên Hỏa, nhưng hiện giờ hối hận cũng không làm được chuyện gì, Tư Đồ Cửu thầm nghĩ phải tìm bằng được hình bóng của hắc y nhân kia, chém hắn thành thiên đao vạn quả.

Âm thanh gầm lên giận dữ vô cùng mạnh mẽ, Đường Phong và Đoạn Tây Lâu ở bên ngoài mấy trăm trượng nghe được rõ ràng, thanh âm hung hồn phảng phất như đang ngay ở bên tai, chấn rung màng nhĩ.

Đoạn Tây Lâu cả kinh, cuống quýt mở mắt đã thấy Đường Phong kéo áo hần nói:

- Đi, nhanh đi khỏi đây, không thể ở lâu tại chỗ này!

Tư Đồ Cửu đã đánh mất Liễu Nguyên Hỏa, chắc chắn sẽ đi theo phương hướng được thi mất tích mà truy tung, mà hiện giờ chính mình và Đoạn Tây Lâu đang ở gần đó, tuy rằng hắn sẽ không hoài nghi tới hai người chính mình nhưng nếu lão thất phu này không biết tốt xấu xuất thủ thì Đường Phong tự nhận khó có thể đối phó được.

Đường lớn không thể đi, Đường Phong dẫn Đoạn Tây Lâu trực tiếp tiến vào một con đường nhỏ bên trong dược viên.

Phản ứng của Đường Phong nhanh, động tác của Tư Đồ Cửu còn nhanh hơn, hai người chưa kịp chạy bao xa thì lão thất phu đã đuổi tới, xa xa thấy thân ảnh của hai người Đường Phong và Đoạn Tây Lâu, chỉ nhún vai cái liền bay tới trước mặt cản lối đi.

- Lão phu hỏi các ngươi, có thấy một người mặc đồ đen chạy qua đây không?

Thần sắc Tư Đồ Cửu dữ tợn, tròn mắt phun hỏa.

- Có, ở hướng bên kia!

Đường Phong chỉ một ngón tay ra, hiện giờ đương nhiên không thể nói không, nói không chính là muốn chết.

- Hừ!

Tư Đồ Cừu hừ lạnh một tiếng, đột ngột tung người khỏi mặt đất đuổi theo phương hướng ngón tay Đường Phong chỉ.

Cho tới khi lão quái tóc đỏ chạy mất không còn thấy hình bóng thì Đường Phong và Đoạn Tây Lâu mới không tự chủ được thở ra một hơi, trong lòng Đường Phong âm thầm kêu may mắn, may mà lão thất phu đang nóng lòng tìm kiếm hắc y nhân, nếu không còn thừa thời gian sẽ hạ độc thủ với Đoạn Tây Lâu và chính mình, lúc đó sẽ rất khó xử lý.

- Đại ca, việc này có quan hệ với đại ca sao?

Trong lòng Đoạn Tây Lâu hiểu rõ, vừa rồi Đường Phong còn nói muốn cho Tư Đồ Cừu ăn quả đắng, chỉ trong một thời gian ngắn lão thất phu này đã thành ra như vậy, nói không có chút quan hệ cũng không hợp tình hợp lý.

- Có chút liên quan nhưng liên quan không lớn!

Đường Phong thuận miệng ứng phó, tất nhiên là liên quan không lớn, người hấp dẫn lực chú ý của lão thất phu chính là Thiên Cơ Tử, còn người trộm đi Liệt Nguyên Hỏa chính là Linh Khiếp Nhan, cả hai chuyện đều không có quan hệ tới Đường Phong.

Ngay cả đại trưởng lão Tư Đồ thế gia cũng có thể trêu đùa, còn khiến cho Đường Phong tức giận không tìm được đầu sở gậy nên, trong lòng Đoạn Tây Lâu sùng bái Đường Phong lên một nấc cao hơn, trong lúc đang cảm khái muốn bầy tỏ kính ngưỡng thì đã thấy ánh mắt của Đường Phong chăm chăm vào phía sau chính mình.

- Làm sao vậy?

Đoạn Tây Lâu thấy thần sắc Đường Phong ngưng trọng, biết là hắn đã phát hiện ra cái gì đó không bình thường, cũng không dám tùy tiện xoay người, hắn rất sợ ở phía sau có một con linh thú độc ác đang chờ mình xoay người liền một ngụm cắn đứt cái cổ của chính mình cho nên chỉ có thể lén lút hỏi.

Đường Phong không trả lời nhưng con mắt toát ra vẻ vui mừng như điên.

- Cái gì vậy?

Đoạn Tây Lâu hít sâu vào vài hơi, vừa rồi không chú ý mùi vị trong không khí, hiện giờ cảm thấy ở nơi đây có chút mùi hôi.

- Ha ha, đi mòn gót giày không thấy đâu, thu được thật không uống công phu nha!

Đường Phong quát to một tiếng.

Âm thanh vui mừng để cho nguy cơ trong lòng Đoạn Tây Lâu được giải trừ, hắn biết phía sau chính mình chắc chắn không có nguy hiểm, nếu không biểu tình của Đường Phong cũng sẽ không như vậy, trong lúc nghi hoặc quay đầu nhìn lại, thần sắc không khỏi ngẩn ngơ.

Ở phía sau chính mình có một cái hố to, đại khái rộng hơn mười trượng, sâu khoảng mười trượng, khiến cho người khác khiếp sợ không phải cái hố này to mà thứ ở bên trong cái hố đó.

Xương trắng như tuyết nhồi nhét kín nửa cái hố, hình dáng của những cái xương này to nhỏ dài rộng khác nhau, có những mảnh xương chỉ dài khoảng một thước, có mảnh lớn khoảng vài trượng, có một chút xương cốt nhìn qua có vẻ giống dáng dấp linh thú, chúng vô cùng tán loạn và hỗn độn chất đống bên trong cái hố to.

Đây là...

Ánh sáng trong đầu Đoạn Tây Lâu chợt lóe, cả kinh kêu lên:

- Thú mộ?

- Đoạn huynh cũng biết thú mộ?

Đường Phong hỏi.

Thần sắc Đoạn Tây Lâu kích động:

- Mỗi một sơn mạch đều có rất nhiều linh thú, tất nhiên phải có thú mộ! Mỗi một linh thú trước khi chết đều tìm đến thú mộ, mỗi một thú mộ đều là địa phương cất chứa tài phú vô cùng lớn, tiểu đệ biết được những điều này cũng từ trong điển tịch ghi chép, đây là lần đầu tiên tận mắt nhìn thấy!

Hắn là lần đầu, còn Đường Phong là lần thứ hai nhìn thấy thú mộ.

Lần đầu tiên nhìn thấy thú mộ là ở bên trong Khúc Đình Sơn, khi đó hắn bị tất cả linh thú lớn nhỏ bên trong Khúc Đình Sơn đuổi bắt, hoảng hốt chạy thẳng vào bên trong thú mộ, ăn phải quả đắng ở bên trong nhưng cũng thu hoạch được không ít chỗ tốt.

Thú mộ là một nơi vô cùng thần thánh đối với linh thú, mỗi một linh thú nếu không phải do đại nạn buông xuống thì tuyệt đối không dám đặt chân vào bên trong thú mộ. Chỉ khi nào linh thú có cảm giác sắp chết thì mới đi vào bên trong thú mộ nằm giãy dụa chờ cho tuổi thọ cạn kiệt.

Có thể nói bên trong thú mộ cất chứa tài phú vô cùng to lớn, bởi vì bên trong cơ thể linh thú có nội đan, linh thú chết đi nhưng nội đan vẫn lưu lại, ở trong thú mộ có đủ các loại nội đan có thuộc tính khác nhau.

Nơi này là Linh Thảo Điện, Linh Thảo Điện vô cùng to lớn, bên trong cũng có số lượng linh thú vô tận, hơn nữa những linh thú này đều là cao giai, có thể tưởng tượng được thú mộ ở nơi đây sẽ cất giấu bao nhiêu nội đan.

Người đời biết bên trong thú mộ cất chứa tài phú vô cùng lớn nhưng những người chân chính nhìn thấy và thu hoạch được lại chẳng có bao nhiêu.

Đường Phong kinh hỷ như vậy cũng không phải vì phát hiện tài phú bên trong thú mộ mà là phát hiện ra một gốc linh thảo.

Xương trắng như tuyết chất đống ở bên trong thú mộ, trên đỉnh của tầng xương trắng trên cùng có một gốc linh thảo đang sinh trưởng, nó cao chừng một thước, cả thân trắng nõn như ngọc, to khoảng chừng ngón cái.

Một gốc linh thảo này nhìn qua không giống với những linh thảo khác, nó có tổng cộng chín lá, rễ cây um tùm, phóng mắt nhìn lại rễ của linh thảo cắm sâu vào bên trong xương trắng, kéo xuống phía dưới bao vây hơn một nửa xương trắng ở trong thú mộ, vừa nhìn qua còn tưởng đồng xương trắng nơi đây sinh ra kinh mạch.

Cuối cùng Đoạn Tây Lâu cũng phát hiện ra cây linh thảo, ngạc nhiên nói:

- Đại ca, đại ca xem cây linh thảo này!

- Hàn Cốt U Đình!

Thần sắc Đường Phong kích động:

- Trăm năm mới hình thành một lá, gốc Hàn Cốt U Đình này dĩ nhiên đã hình thành được chín trăm năm rồi!

- Hàn Cốt U Đình?

Trên phương diện thảo dược Đoạn Tây Lâu không biết chút gì, tất nhiên đây là lần đầu tiên nghe nói tới cái tên này, chỉ cảm thấy cái tên có chút sát khí, lại không biết vì sao Đường Phong hưng phấn như vậy.

- Phải, chỉ biết nó sinh trưởng ở bên trên xương trắng! Ở nơi có nhiều tử thi mới có khả năng xuất hiện, ví dụ như bãi tha ma, hoặc ví dụ như thú mộ ở trước mắt! Điều kiện sinh trưởng cực kỳ hà khắc.

- Linh thảo này có tác dụng lớn lắm sao?

Đoạn Tây Lâu hiểu kỳ hỏi.

- Lớn thôi sao?

Đường Phong cười ha hả:

- Công hiệu của nó phải gọi là cực kỳ to lớn, điều kiện sinh trưởng của Hàn Cốt U Đỉnh chính là phải bám vào bên trên xương cốt, trải qua vô số năm tháng, hấp thu tinh hoa bên trong xương cốt cho nên vô cùng tốt đối với các thương thể của kinh mạch, cho dù xương cốt và kinh mạch bị thương như thế nào, chỉ cần một giọt chất lỏng chiết xuất từ nó ra liền có thể trừ bệnh!

Đường Phong vẫn lo lắng về thương thể của chính mình vẫn không khỏi hẳn, vạn nhất gặp phải Chiến Khôn chắc chắn sẽ không tốt, tìm một thời gian bên trong đan điện cũng không tìm được linh đan trị thương thích hợp, cuối cùng không nghĩ tới đánh bậy đánh bạ lại phát hiện ra một gốc Hàn Cốt U Đỉnh bên trong Linh Thảo Điện.

Chuyện này sao không khiến cho hắn cảm thấy mừng rỡ! Chuyện tình đang lo sầu đã được Hàn Cốt U Đỉnh trước mặt giải quyết dễ dàng.

Ban đầu Đoạn Tây Lâu còn chưa suy nghĩ cẩn thận tác dụng quý báu của linh thảo, sau khi tỉ mỉ suy nghĩ thần sắc không khỏi kinh hỷ:

- Đại ca nói là gốc linh thảo này có thể chữa được vết thương của kinh mạch?

- Chuyên chữa trị vết thương của xương cốt và kinh mạch.

Đoạn Tây Lâu lộ vẻ xúc động:

- Vậy thì quả thật vô cùng quý trọng.

Người tu luyện trong giang hồ, khó tránh khỏi sẽ phát sinh va chạm với người khác, một lời không hợp có thể xảy ra sinh tử chiến. Trong chiến đấu sẽ có tổn thương, nếu chỉ bị thương bên ngoài da thịt thì còn tốt, chỉ cần chút kim sang được đắp vào, điều dưỡng mấy ngày liền có thể khỏi hẳn.

Nhưng nếu bị nội thương thì không còn là việc nhỏ nữa. Nội thương khó chữa, xương cốt và lục phủ ngũ tạng bị thương rất khó chữa, người tu luyện đều có sinh mệnh lực tràn đầy, chỉ cần không gặp phải vết thương quá lợi hại, dùng được chuẩn xác thì vẫn có thời gian chữa trị khỏi hẳn, nhưng nếu vết thương của kinh mạch luôn là vấn đề đau đầu của người tu luyện.

Cương khí lưu thông bên trong kinh mạch, một khi kinh mạch thụ thương tất nhiên sẽ ảnh hưởng tới sự vận hành của cương khí. Mỗi một người tu luyện, cho dù thực lực lợi hại tới cỡ nào thì đan điền và kinh mạch luôn là những địa phương vô cùng trọng yếu, luyện công tẩu hỏa nhập ma, bị người khác quán nhập cương khí vào đả thương, nếu không làm tốt sẽ có thể khiến cho kinh mạch bị hao tổn.

Kinh mạch bị thương, nhẹ thì thực lực giảm mạnh, nặng thì tu vi bị phế, đây chính là chuyện vô cùng lớn đối với người tu luyện.

Cho nên từ xưa tới nay, thương thể của kinh mạch xếp hạng thứ hai, nghiêm trọng nhất chính là thương thể của tinh thần và đan điền, nhất là thương thể của đan điền, trên cơ bản không có được vật giải quyết được.

Đối mặt với thương thể của kinh mạch, người đời cũng không có biện pháp trị liệu tốt nhất, chỉ có thể lấy thuốc bôi và tự trị liệu nhưng hiệu quả rất chậm, nếu vận khí không tốt còn có thể lưu lại chút di căn của bệnh, sau một thời gian khi chiến đấu thì cương khí không lưu thông tốt, nói không chừng sẽ chết ngay trên tay đối thủ mà nguyên bản mình có thể chiến thắng được.

Mà Hàn Cốt U Đỉnh này là thánh phẩm trân quý nhất trên đời để chữa vết thương xương cốt và kinh mạch.

Trong thế tục có thuyết pháp ăn gì bổ nấy, ăn phổi có thể “Thanh bổ phế kinh” ăn ruột có thể “Ôn hòa dạ dày”, dạ dày đau nhức có thể dùng bạch hồ tiêu, tim đập nhanh cũng có thể dùng thức ăn về tim, điều này không phải là không có lý.

Đặt ở trên chữa thương cũng phổ biến như vậy.

1325. Chương 1123 : Thánh Phẩm Chữa Thương

Hàn Cốt U Đinh sinh trưởng ở trên xương cốt, dù xương cốt là của người hay là thú thì tinh hoa bên trong kinh mạch đều bị Hàn Cốt U Đinh hấp thu, cho nên nó mới có công hiệu như thế.

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Đoạn Tây Lâu tự nhiên biết được gốc linh thảo này trân quý như thế nào.

Cũng không biết có phải vận may của hai người đang tới hay không, trong lúc tránh né Tư Đồ Cừu vô ý phát hiện ra linh thảo như vậy, hơn nữa được linh trản đầy, đây chính là phúc đức ba đời tích lại mới có được.

- Ta đi hái xuống, Đoạn huynh xuống dưới tìm nội đan và các thứ khác, chẳng qua nghìn vạn lần phải cẩn thận một chút, những mảnh xương trắng nhìn có vẻ cứng cỏi nhưng thực chất đã rỗng tuếch, đừng có làm cho đồng xương trắng bị đổ sập.

- Được, ta sẽ cẩn thận một chút.

Đoạn Tây Lâu lên tiếng, sau đó đi theo sườn của hồ to.

Đường Phong liếc mắt nhìn Hàn Cốt U Đinh ở cách đó không xa đang sinh trưởng mạnh mẽ, đề thân hấp khí nhẹ nhàng bay về phía trước.

Điểm dừng chân Đường Phong đã chọn tỉ mỉ, rễ cây của Hàn Cốt U Đinh phát triển ôm đồm hơn một nửa thú mộ, nếu đặt chân tại nơi có khá nhiều rễ cây quấn vào, có lẽ sẽ cứng rắn hơn một chút.

Một cước hạ xuống, xương trắng phát ra âm thanh kêu răng rắc. Đường Phong nín thở ngưng thần, vận chuyển cương khí xuống lòng bàn chân, lắng không phi lên, lúc này mới thoát khỏi số phận bị xương trắng vùi dập.

Không thể giẫm lên, ở đây giống như một nơi không chịu được trọng lượng, những tinh hoa bên trong xương trắng đều đã bị Hàn Cốt U Đinh hấp thu hết, chỉ còn lại tạp chất bên trong.

Rơi vào đường cùng, Đường Phong chỉ có thể phiêu phù ở trước mặt Hàn Cốt U Đinh, lấy một thanh trường kiếm thứ thần binh từ bên trong Không Gian Mị Ảnh chém thẳng vào Hàn Cốt U Đinh ở phía trước.

Đối mặt với thánh phẩm chữa thương nên dùng một số phương pháp đặc thù để ngắt mối tốt, nhưng hiện giờ Đường Phong cũng không quản được nhiều như vậy, chính mình không lấy khó bảo toàn người khác sẽ không phát hiện ra, đến lúc đó lại không công tiện nghi cho người khác.

Cho nên Đường Phong cũng chỉ có thể dùng phương pháp bạo lực như vậy.

Trường kiếm chém ra, chém vào phía trên thân Hàn Cốt U Đinh chỉ to chừng ngón cái, không nghĩ tới một kiếm này dĩ nhiên không thể chặt đứt, còn phát ra một âm thanh phảng phất như chém vào sắt thép.

Đường Phong vô cùng kinh ngạc.

Cho dù chính mình không vận khí thì vũ khí trên tay cũng là thứ thần binh, bản thân của nó đã vô cùng sắc bén, đối mặt với một gốc linh thảo dĩ nhiên không làm được gì, thực sự có chút không thể tin được.

Chẳng qua Đường Phong cũng không chán nản, ngược lại càng thêm hưng phấn.

Có thể chống lại được thứ thần binh, có thể tưởng tượng được gốc Hàn Cốt U Đinh này cứng rắn như thế nào, sợ rằng còn vượt qua cả dự liệu của chính mình. Suy nghĩ một chút, Đường Phong liền vận chuyển lực lượng Duệ kim khí của cương tâm, trên thân trường kiếm thứ thần binh xuất hiện một mảnh quang mang màu vàng.

Chém ra một kiếm lần thứ hai, Hàn Cốt U Đinh nhanh chóng đứt đoạn, trực tiếp rơi vào tay Đường Phong.

Cầm vào tay có cảm giác lạnh lẽo, phảng phất như thứ đang cầm không phải thảo dược mà là một khối hàn băng vạn năm, lạnh đến nỗi cương khí toàn thân của Đường Phong không tự chủ được tự động vận chuyển, lúc này mới có cảm giác trung hòa.

Hàn Cốt U Đinh, hàn khí trản ngập, chính vì đặc tính như vậy cho nên mới có cái tên này.

Hái được thánh phẩm chữa thương xong, thân hình Đường Phong lẳng không bay ngược về địa phương cũ. Phóng mắt nhìn lại, ở trên đám xương trắng kia còn sót lại chút thân cây dài khoảng ba thước, chẳng qua rễ cây ở phía dưới vẫn y nguyên, rậm rạp và khổng lồ như một tấm lưới.

Sinh mệnh lực của Hàn Cốt U Đỉnh cực kỳ tràn đầy, chỉ cần nơi này còn có tử thi đầy đủ và gốc rễ không hỏng, cấp cho nó chút thời gian, nó có thể từ từ mọc lại.

Hàn Cốt U Đỉnh tới tay, Đường Phong bắt đầu suy nghĩ nên làm sao để chữa thương.

Có bảo bối này thì vết thương kinh mạch và xương cốt của mình chỉ cần khoảng một ngày là chữa khỏi, chỉ là nên chữa thương tại nơi nào mới tốt đây?

Hư Thiên Điện là nơi chốn tràn ngập nguy hiểm, Linh Thảo Điện càng như vậy, Đoạn Tây Lâu muốn đi công pháp điện tiếp theo chỉ sợ cũng không an toàn như cũ. Suy nghĩ một lát, Đường Phong cũng không có chủ ý gì hay hơn, đơn giản quyết định chữa thương ngay bên trong Linh Thảo Điện, chỉ cần tìm một địa phương vắng vẻ không có linh thú xuất nhập liền được.

Lúc này Đoạn Tây Lâu cũng bò lên khỏi cái hố to, trên người bám đầy bụi đất.

- Thu hoạch thế nào?

Đường Phong hỏi.

- Chẳng có bao nhiêu.

Đoạn Tây Lâu cười khổ một tiếng, chột hai tay mở ra, chỉ cây trên tay hắn đang cầm mấy viên nội đan.

- Chỉ có mấy viên này?

Đường Phong nghi ngờ.

Đoạn Tây Lâu lắc đầu nói:

- Nội đan của linh thú chết đi tại đây chỉ sợ cũng đã bị Hàn Cốt U Đỉnh hấp thu hết, rất nhiều nội đan bị tiểu đệ chạm vào tan thành bột mịn, bên trong mấy khóa nội đan này cũng đã mất đi phần lớn năng lượng.

Đường Phong hơi cảm thụ một chút, phát hiện ra tất cả những khóa nội đan Đoạn Tây Lâu tìm được đều là thất, bát phẩm, chỉ là theo như lời nói của Đoạn Tây Lâu, năng lượng bên trong nội đan đã bị mất đi rất nhiều, rơi xuống chỉ có đẳng cấp lục phẩm.

Trách không được gốc Hàn Cốt U Đỉnh cứng cỏi như vậy, hóa ra là hấp thu cả năng lượng của nội đan linh thú.

Nhìn quy mô đám xương trắng bên trong hố, ít nhất cũng có hơn trăm linh thú đã táng thân tại đây, nhiều tinh hoa của linh thú tập trung vào cây Hàn Cốt U Đỉnh như vậy, có thể biết được đẳng cấp của gốc linh thảo này sẽ như thế nào.

- Đoạn huynh, ta có một chuyện muốn làm phiền người.

Đường Phong mở miệng nói.

- Đại ca cứ nói đừng ngại!

- Bản thân ta bị thương, hiện giờ tìm kiếm được Hàn Cốt U Đỉnh, tất nhiên nên nhanh chóng chữa thương, chẳng qua nơi đây hung hiểm, còn phải nhờ Đoạn huynh hộ pháp giúp ta.

Đoạn Tây Lâu nghe xong thần sắc cả kinh, cho tới lúc này hắn mới biết được trên người Đường Phong có thương thế, hơn nữa là thương thế tương đối nghiêm trọng. Mặc dù trên người Đường Phong có thương tích nhưng ngày đó chiến đấu cùng đám người Vương Bá cũng có thể thu thập dễ dàng giống như gió cuốn lá vàng, có thể tưởng tượng được thực lực của Đường Phong đã tới trình độ như thế nào.

Đường Phong muốn hắn hộ pháp, tự nhiên hắn sẽ không từ chối, lập tức nói:

- Đại ca cứ yên tâm, tiểu đệ sẽ lấy tính mệnh của mình để bảo hộ, sẽ không để nguy hiểm tới gần người.

Đường Phong cười nhẹ một tiếng:

- Cũng không cần phải tới mức ấy.
- Đại ca muốn tới địa phương nào chữa thương đây?

Đoạn Tây Lâu hỏi.

1326. Chương 1124 : Chữa Thương

- Ta còn chưa nghĩ ra.

Đường Phong chau mày, chữa thương tự nhiên nên tìm nơi tốt nhất để chữa, nếu không trong lúc đang chữa trị bị quấy rối thì sẽ thành kiếm củi ba năm thiêu một giờ, nghĩ đến điều này Đường Phong liền vỗ đùi, quả thật đúng là trong nhà chưa tỏ ngoài ngõ đã tường, nơi tốt nhất để chữa thương xa cuối chân trời mà gần ngay trước mắt, buồn cười chính mình dĩ nhiên không thấy được.

Ngón tay chỉ thẳng tới chỗ sinh trưởng của Hàn Cốt U Đinh, thần tình vô cùng sung sướng, Đường Phong dĩ nhiên quên mất thú mộ là chỗ thần thánh của linh thú. Thú mộ là nơi mà linh thú ngàn vạn lần không bao giờ dám vào, cho nên nếu như chữa thương tại gần đây thì tuyệt đối không cần lo lắng bị linh thú quấy rầy.

Chỉ còn lại người tầm bảo tiến nhập vào bên trong Linh Thảo Điện, nếu so sánh cùng linh thú thì người tu luyện mới có nhiều tính nguy hiểm hơn.

Thò đầu nhìn xuống hố to một chút, Đường Phong nói:

- Đoạn huynh, ta sẽ đi xuống dưới đây chữa thương, người ở trên phải cẩn thận, chớ có phát sinh tranh đấu cùng người khác.
- Đại ca cứ yên tâm, tiểu đệ sẽ chú ý.
- Sợ rằng phải mấy ngày nữa ta mới lành lặn thương thế, đến lúc đó sẽ đi tìm người.

Đường Phong không dám nói chắc, tuy rằng Hàn Cốt U Đinh trị vết thương kinh mạch và xương cốt rất nhanh nhưng nếu vạn nhất một ngày không xong thì sao đây? Nói thừa thêm mấy ngày nữa cũng không quan trọng.

Cẩn dặn một hồi, Đường Phong thả người nhảy xuống hố to.

Bên trong thú mộ vô vàn xương trắng chất đống, nhiều không kể xiết, Đường Phong hạ xuống hố từ từ, lúc ở phía trên bề mặt không thấy được tình hình dưới đó.

Chờ Đường Phong đi rồi, Đoạn Tây Lâu cũng không dám thủ hộ ở bên cạnh cái hố to, nếu như hấn thủ hộ tại đây thì có chút giấu đầu lòi đuôi, vạn nhất có người bên ngoài chú ý tới thì không ổn, cho nên Đoạn Tây Lâu chỉ có thể chạy ra bên ngoài trốn trong một mảnh được viên an toàn để rình coi tình huống xung quanh thú mộ.

Ở dưới đáy hố toàn là xương trắng, chỉ là tinh hoa bên trong đã sớm bị Hàn Cốt U Đinh hấp thụ hết, những mảnh xương trắng này bị Đường Phong phát tay qua liền biến thành bột mịn, rất nhẹ nhàng phủ xuống mặt đất, Đường Phong ở dưới hố to làm ra một không gian nhỏ bé vừa đủ cho một người hoạt động, Đường Phong làm việc này vô cùng cẩn thận, miễn cho đám xương trắng ở trên đỉnh đầu sụp xuống khiến cho rễ cây của Hàn Cốt U Đinh cũng bị liên lụy.

Chuẩn bị xong hết thấy Đường Phong mới khoanh chân ngồi xuống.

Nhìn Hàn Cốt U Đinh trên tay trắng nõn như ngọc, cả thân cây một màu trong suốt, Đường Phong đang suy nghĩ nên chữa thương như thế nào.

Một gốc Hàn Cốt U Đinh như vậy vô cùng khó gặp, lại có được linh chùng chín trăm năm, được tính sung túc, hàn khí tỏa ra liên tục, mặc dù cầm ở trên tay Đường Phong cũng cảm thấy sự lạnh lẽo của nó, tuy

rằng lấy thực lực của hắn có thể chống chọi được hàn tính của gốc linh thảo nhưng nếu ăn vào người thì tình hình sẽ không như vậy nữa.

Hàn tính bạo phát bên trong cơ thể không phải chuyện đùa, nếu nó làm đông lại cương khí của bản thân thì có khả năng sẽ bị mất mạng.

Kỳ thực một gốc linh thảo giá trị như thế nên đem về cho Mạc Lưu Tô luyện chế thành đan, đây mới là sự lựa chọn tốt nhất. Nhưng hiện giờ Đường Phong nào có thời gian? Tuy rằng dùng trực tiếp có chút khó tiêu nhưng hiện giờ cũng không quản được nhiều chuyện như vậy.

Nhớ tới luyện đan, đột nhiên trong lòng Đường Phong nổi lên một chủ ý.

Con đường luyện đan luôn luôn phải dùng tới những loại thảo dược tương sinh tương khắc để trung hòa được tính, giúp cho con người có khả năng hấp thụ được nhiều dược lực hơn.

Tương sinh tương khắc là nền tảng của việc luyện đan. Gốc Hàn Cốt U Đinh có tính chất hàn mà Liệu Nguyên Hỏa do Linh Khiếp Nhan trộm từ chỗ của Tư Đồ Cừu về có tính hỏa, hai loại linh thảo đều là bảo bối người thường hiếm có thể thấy được, càng khó có hơn chính là thuộc tính của chúng tương khắc lẫn nhau, chỉ dùng bất kỳ một loại gì thì Đường Phong còn chưa đủ can đảm, nhưng nếu ăn chúng cùng nhau thì...

Suy nghĩ một chút, Đường Phong lấy gốc Liệu Nguyên Hỏa từ trong Không Gian Mị Ảnh ra, tay trái cầm Hàn Cốt U Đinh, tay phải cầm Liệu Nguyên Hỏa, hai cây linh thảo sinh trưởng mấy trăm năm dĩ nhiên trong sát na đạt được trạng thái kỳ diệu cân đối, linh khí phát ra từ linh thảo bay ra giữa không trung rồi hòa hợp với nhau, hình thành nên một cỗ linh khí vô cùng tinh khiết.

Nhìn thấy cảnh này, Đường Phong co chút chần chờ, giá trị của hai cây linh thảo tương đương nhau, được tính cũng không khác nhau lắm, nếu dùng cùng một lúc thì tuyệt đối sẽ có tác dụng không tưởng tượng được.

Đưa tay gỡ xuống một phiến lá trong chín phiến lá của Hàn Cốt U Đinh, lá cây Hàn Cốt U Đinh một màu trắng tinh khiết không chút tì vết, nhìn qua giống như được chạm từ băng vô cùng mỹ lệ.

Gỡ xuống tiếp một phiến lá Liệu Nguyên Hỏa, lá cây phẳng phất như ngọn lửa diễm lệ đang thiêu đốt hừng hực.

Cẩn thận để chỗ linh thảo còn lại vào trong Không Gian Mị Ảnh, Đường Phong nắm lấy hai phiến lá cây có thuộc tính khác nhau, cương khí nhẹ nhàng phát ra, giống như một bàn tay vô hình đem chúng nó sát lại gần nhau, sau đó Đường Phong hít sâu vào một hơi, trực tiếp đưa cả hai phiến lá vào trong miệng.

Giống như vô duyên vô cớ có một khối băng vạn năm và một ngọn lửa bùng cháy trong miệng, vừa mới cho vào bên trong, Đường Phong liền rung mình biến sắc, tư vị này không hề tốt chút nào, bên trong miệng có hai luồng năng lượng cực lạnh và cực nóng xung đột lẫn nhau, hầu như có một loại cảm giác như muốn xé rách miệng.

Không được nhẹ nhàng như khi dùng linh đan, linh đan đều đã được luyện chế qua, khi dùng có hương vị thơm ngon ngào ngạt, hiện giờ Đường Phong trực tiếp dùng nguyên liệu, tự nhiên có cảm giác giày vò như bị nung đốt.

Tuy rằng khó chịu nhưng Đường Phong vẫn cố gắng khống chế cương khí của chính mình, vận chuyển đầu lưỡi, phun hơi ra, ép hai phiến lá thành vụn nát để cho được hiệu quả có thể tản ra nhanh chóng.

Băng hỏa lưỡng trọng thiên nha, cảm giác trên đầu lưỡi chỉ khiến người ta muốn chết mà không xong, năm đó Đường Phong tu luyện bên trong Băng Hỏa đảo cũng đã trải qua cảm giác băng hỏa lưỡng trọng thiên, nhưng cái cảm giác khi đó so sánh cùng bây giờ giống như đệ tử gặp sư phụ, hoàn toàn không đáng nhắc tới.

Thật vất vả để nghiền nát hai phiến lá cây, Đường Phong mới nuốt tất cả xuống phía dưới.

Luồng khí nóng bức và lạnh lẽo trôi thẳng xuống từ yết hầu, đi qua lục phủ ngũ tạng giống như có kim châm vào vô cùng đau đớn.

Đường Phong hít sâu một hơi, nín thở ngưng thần, mắt nhắm mũi ngưng không động đậy, vận chuyển Vô Thường Quyết, cương khí lưu động luyện hóa được hiệu của Liệu Nguyên Hỏa và Hàn Cốt U Đỉnh.

Thực chất quá trình này cũng có thể coi là luyện đan, chẳng qua tài liệu có chút không đồng bộ với nhau, chỉ có hai loại nguyên liệu chính đó là Liệu Nguyên Hỏa và Hàn Cốt U Đỉnh, mà đỉnh lô chính là thân thể của Đường Phong.

Hai cây linh thảo không hổ là thiên địa chí bảo, dưới sự vận chuyển công pháp của Đường Phong rất nhanh liền có hai cỗ năng lượng một cực nóng một cực lạnh phát tán ra đi thẳng vào đan điền.

Trong nháy mắt, Đường Phong cảm giác nhiệt độ bên trong đan điền thay đổi liên tục, lúc thì lạnh đến run người, lúc thì lại nóng tới toát mồ hôi, toàn thân nóng hôi hổi.

Vô Thường Quyết mau chóng vận chuyển, cương khí tiếp tục lưu động đưa năng lượng cực nóng và cực lạnh đi xuyên qua các vùng kinh mạch.

Hai cỗ năng lượng tự dung hòa vào nhau rồi tự tách ra xông tới các kinh mạch, năng lượng lưu động cũng có tác dụng không giống nhau, năng lượng cực nóng có tác dụng luyện hóa kinh mạch và xương cốt, còn năng lượng cực lạnh của Hàn Cốt U Đỉnh lại có năng lượng đặc thù để chữa trị những vùng bị thương.

Đường Phong nhìn vào bên trong, chỉ thấy những kinh mạch và xương cốt bị thương trầm trọng đang được khôi phục dần dần, thậm chí ngay cả những vị trí không bị thương cũng vậy, điều này khiến cho hắn có cảm giác không ổn trong lòng.

Nhưng mà theo thời gian trôi qua, Đường Phong nhanh chóng phát hiện ra một số điều không thích hợp.

Những vị trí bị thương trải qua sự luyện hóa của Liệu Nguyên Hỏa đã trở nên cứng cỏi thêm rất nhiều, sau khi bị luyện hóa cũng không xuất hiện thêm chút thương tổn, ngược lại năng lực chữa thương của Hàn Cốt U Đỉnh ngày càng xuất chúng.

Trước sau chỉ qua nửa ngày, tất cả những vết thương đều đã được khôi phục lại như lúc ban đầu, Liệu Nguyên Hỏa luyện hóa thêm cũng không làm tổn thương chút nào, ngược lại càng khiến cho xương cốt và kinh mạch thêm cứng cỏi, phối hợp cùng Hàn Cốt U Đỉnh, công hiệu được nâng lên một tầng.

Đường Phong thấy vậy vô cùng mừng rỡ.

Vốn Đường Phong tưởng rằng thân thể của chính mình đã bị rèn luyện tới cực hạn, không thể dễ dàng thêm được nữa, nhưng mà hiện giờ nuốt hai cỗ năng lượng khác thuộc tính vào dĩ nhiên lại bị rèn luyện thêm một phen. Hơn nữa lần rèn luyện này chủ yếu nhằm vào xương cốt và kinh mạch của chính mình.

Suy nghĩ một chút, Đường Phong liền bình thường trở lại, thân thể người giống như một khối quặng sắt.

Nguyên quặng bị khai thác về đưa vào trong lò luyện trở thành khối sắt, sau đó bị thợ rèn thổi luyện vạn vạn trở thành tinh cương, nhìn qua thì có vẻ đã hoàn thành, thực chất là do công lực của người đánh thiếu, nếu như công lực của người đánh đủ thì có thể rèn tinh cương trở thành thiết tinh, hoặc nếu lợi hại hơn thì có thể rèn thiết tinh trở thành tinh thiết.

Mà hiện giờ Đường Phong biết được thân thể của mình trước đây không thể rèn luyện thêm được nữa là bởi vì không đủ năng lượng để hấp thu.

Lại trôi qua thêm nửa ngày, thương thế của Đường Phong đã hoàn toàn khỏi hẳn, không chỉ như vậy, xương cốt và kinh mạch cũng đã cứng cáp hơn rất nhiều.

Chuyện tình cho tới bây giờ cuối cùng Đường Phong cũng yên tâm tháo tảng đã lớn ở trong lòng, nếu đã khôi phục được tới thời kỳ toàn thịnh thì cho dù gặp phải Chiến Khôn chính mình cũng không cần phải sợ.

Nhưng hiện giờ Đường Phong ngạc nhiên phát hiện hai phiến lá Liệu Nguyên Hỏa và Hàn Cốt U Đỉnh mình nuốt vào vẫn tỏa ra năng lượng như cũ, căn bản không hề tiêu hao hết.

Dược linh của hai cây linh thảo rất cao, dược tính cũng vô cùng nồng nặc, cho dù chỉ lấy một mảnh lá cây của chúng thì cũng không thể tùy tiện hấp thu hết.

Nhìn kỹ lại, Đường Phong phát hiện ra năng lượng của hai phiến lá mới chỉ dùng hết được khoảng một nửa mà thôi. Dùng để rèn luyện kinh mạch và xương cốt cũng không hề thừa thêm được, ngược lại có chút lãng phí, suy nghĩ một chút, đột nhiên Đường Phong đành chỉ vận chuyển Vô Thường Quyết.

Công pháp dừng lại, cương khí liền không lưu động, còn năng lượng của hai phiến lá linh thảo nhanh chóng tích tụ vào bên trong đan điền, đến khi đan điền đầy ắp thì Đường Phong có một loại cảm giác như muốn nổ tung.

Đương nhiên Đường Phong sẽ không đùa giỡn với chính đan điền của mình, như vậy thì chỉ có nước tìm cách khác.

Khi năng lượng của hai phiến lá cây bên trong đan điền tích tụ đến một trình độ cho phép thì tiểu khô lâu bên trong đan điền của Đường Phong bị khống chế chậm rãi tiến lên Tiểu khô lâu chính là cương tâm của Đường Phong, cũng chính là căn nguyên tu luyện của Đường Phong. Trải qua vô số lần tấn chức, hiện giờ tiểu khô lâu cũng đã không còn yếu đuối như hồi trước, toàn thân nó một màu trắng noãn, ngồi ngay ngắn bên trong đan điền, nhìn qua có một loại cảm giác nghiêm trang.

Hơn nữa mắt trái của tiểu khô lâu là một mảnh tuyết trắng, mắt phải là một mảnh hỏa diễm thiêu đốt, trên tay còn nắm một đạo màu vàng giống như năng lượng của sấm chớp, đây chính là ba đại cương tâm dùng để chiến đấu của Đường Phong, cương tâm Băng Hỏa và Duệ kim khí.

Suy nghĩ của Đường Phong rất \ hín 5 tâm

Thân thể của nữ tử run nhẹ lên, cho dù tính tình của nàng tốt tới mức nào đi chăng nữa, thân là một nữ tử sẽ không để cho người khác nghị luận lung tung về diện mạo của nàng, nếu quả thật nàng là cá sấu thì những lời của người đó không thể nghi ngờ đã khơi dậy vết sẹo của nàng, còn nếu nàng là một mỹ nhân thì những lời kia là đang nghi ngờ.

Có nữ tử nào không muốn mình đẹp? Chính mình lớn lên xinh đẹp nhưng lại bị người khác hình dung thành mặt rỗ, mặt heo, mắt lé, mắt chột, đây quả thực là vũ nhục quá lớn.

- Di, tiểu nương tử tức giận rồi, chẳng lẽ sự thực là như vậy sao?

Lại có âm thanh từ trong đám người vang lên.

- Lớn lên thế nào, gỡ khăn che mặt xuống là biết. Tiểu nương tử, nàng tự mình bỏ xuống hay đợi ta động thủ?

Người này vô cùng âm hiểm, trong lúc nói chuyện liền đánh mắt về phía người khác.

Người kia đứng ở phía sau nữ tử, thấy ánh mắt đánh tới đột nhiên lao về phía trước, bàn tay vung lên thành trào tóm lấy khăn che mặt trên đầu nữ tử.

Động tác của hắn có chút không trôi chảy, nhưng nói thế nào đi chăng nữa thì cũng có thực lực Linh Giai hạ phẩm, người bình thường không thể so sánh.

Một trào này vô cùng mau lẹ, chỉ trong chớp mắt liền tóm được vào phía trên của khăn che mặt, mắt thấy sắp gỡ được khăn che xuống thì chợt nghe được một âm thanh giòn giã truyền tới, một đạo hồng ảnh lẳng không bỏ ra chém thẳng tới cổ tay hắn.

Người này cũng tay mắt lạnh lẽo, cảm nhận được nguy hiểm đồng thời lui lại thân hình, nhanh chóng tránh được hồng ảnh tập kích.

Hành gia ra tay, vừa nhìn liền biết có phải hay không. Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người không khỏi biến sắc.

Hồng ảnh kia là vật gì tất cả mọi người đều nhìn rõ, đó chính là cây trường tiên dài ba trượng trên tay nữ tử, nguyên bản trường tiên bị nữ tử cuốn tròn cầm trên tay đã được bung ra, kinh khí tản ra lúc lẳng không cho tới tận giờ phúc này mới tiêu tán.

- Thì ra nàng còn có tài, chẳng trách không thêm phản ứng với lời nói của ta.

Người mở miệng lúc trước âm trầm nhìn nữ tử.

Nữ tử vừa động thủ liền triệt để đánh tan cục diện bế tắc, những người này vốn định vây bắt nàng làm trò vui nhưng sau một roi vừa rồi của nàng thì tình huống không còn như cũ, một roi đó đã khiến cho lòng tự ái của đám nam nhân trở dậy.

Vài người vây bắt một nữ nhân, chẳng lẽ còn không làm gì được nàng sao?

Người này vừa dứt lời đã thấy cổ tay của nữ tử run lên, trường tiên màu đỏ dài ba trượng thẳng tắp giống như linh xà mổ thẳng vào mặt hắn.

Nữ tử cũng không phải kẻ ngu si, nàng biết bị đám nam nhân bao vây như vậy chắc chắn không có gì tốt, trước sau đều phải đánh, tự nhiên phải ra tay trước để chiếm lợi thế.

Cảm thụ được kinh khí và lực sát thương trên trường tiên màu đỏ, người nọ cuống quýt lách sang một bên, miệng hô lớn:

- Rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt, hôm nay người đừng mong ly khai!

Hắn vốn tưởng rằng chính mình đã tránh được tập kích của trường tiên màu đỏ cho nên mới nói lời ngoan độc, không ngờ rằng đột nhiên trường tiên quán thành một vòng tròn bao phủ hắn ở bên trong, người nọ vô cùng sợ hãi, mắt thấy trường tiên màu đỏ đang co dần lại, kinh khí trên trường tiên giống như mũi dao nhọn hoắt cửa vào da thịt của chính mình, trong nhất thời không thể thoát ra được, chỉ có thể vội vã vận khởi cương khí hộ thân để ngăn kháng với một roi này.

Nếu như đơn đả độc đấu thì một roi đó đủ khiến cho hắn bị thương, nhưng dù sao hiện giờ hắn cũng còn có đồng bọn, trường tiên của nữ tử biến hóa nhanh nhưng phản ứng của đồng bọn hắn cũng không chậm, tất cả mấy người giáp công quanh mình nữ tử, bất đắc dĩ nữ tử phải rút trường tiên về lảng không đánh ra khiến cho hắn thoát khỏi kiếp bị thương.

- Ba ba ba...

Thanh âm trường tiên quất xé gió bên tai, bên cạnh nữ tử là một mảnh tiên ảnh, trong nhất thời mấy nam tử không làm gì được nàng.

- Dĩ nhiên có thể sử dụng một loại vũ khí thiên môn xuất sắc như vậy, còn là một nữ tử nữa, quả thật không thể tưởng tượng nổi.

Đoạn Tây Lâu cảm thấy vui vẻ thoải mái.

Loại vũ khí như trường tiên thực chất có chút thiên môn, thay đổi thất thường, quỷ dị khó lường, nếu dùng tốt thì tuyệt đối là một vũ khí sát thương lớn, nhưng nếu dùng không tốt có thể còn hại mình.

Mà hiển nhiên nữ tử có tiên pháp rất thâm sâu, trường tiên màu đỏ dài ba trượng khi thì hóa thành thương, khi thì hóa thành côn, tầng tầng lớp lớp côn ảnh tỏa ra, khi thì hóa thành đao, chém ra đao ý mạnh mẽ, khi thì hóa thành kiếm, trở thành một màn kiếm vông trên bầu trời.

Nhìn một màn xảy ra trước mặt, mồ hôi lạnh chảy dài trên trán Đường Phong.

Nữ nhân này không phải là...

Trong lòng nghĩ như vậy, càng xem càng nghĩ có chút khả năng, tuy không nhìn thấy mặt nhưng thân hình kia so với một người mình nhận thức là độc nhất vô nhị, chẳng qua có chút đầy đặn hơn trong ấn tượng của chính mình.

Chủ yếu nhất là từ khi xuất đạo tới giờ, Đường Phong mới chỉ gặp một người duy nhất dùng trường tiên, mà người đó là một nữ tử, đồng thời cũng dùng trường tiên màu đỏ dài ba trượng.

Sẽ không khéo như vậy chứ, trong lòng Đường Phong có chút chột dạ.

Trong sáu bảy nam nhân kia có bốn người là cao thủ Linh Giai hạ phẩm, số còn lại đều là Thiên Giai, hẳn đây là người của tông môn hoặc gia tộc nào đó cùng nhau đi tới Linh Thảo Điện, theo đạo lý mà nói tổ hợp thực lực như vậy cũng không tính quá yếu, cảnh giới của nữ tử kia chẳng qua cũng chỉ là Linh Giai hạ phẩm, lẻ loi một mình, song quyền không địch lại bốn tay, làm sao đánh thắng được bọn họ.

Nhưng trong lúc ban đầu chiến đấu, nữ tử ỷ vào tiên pháp xuất thần nhập hóa đánh cho mấy người đối diện nhảy đi nhảy lại hải hước giống như mấy con khỉ.

Chủ yếu do trạng thái của tiên pháp thay đổi thất thường, kinh nghiệm giang hồ của những người này không cạn, nhưng dùng trường tiên làm vũ khí chống lại địch nhân, mà địch nhân còn là một đại cô nương sắp lên kiệu hoa, căn bản không nghĩ tới một cái roi

lại có thể có lực sát thương lớn như vậy.

- Thực lực của nữ tử này rất cao.

Đoạn Tây Lâu cảm khái một trận.

Trong lòng Đường Phong lại xoắn lên, hắn không biết rốt cuộc nữ tử này có phải là người mà mình suy đoán hay không, bởi vì cho tới bây giờ nàng còn chưa mở miệng nói qua một câu.

Chiến đấu vẫn tiến hành như cũ, tuy rằng lúc bắt đầu sáu bảy nam nhân kia bị nàng áp chế nhưng thời gian chậm trôi qua thế cục dần dần bị cải biến, rốt cuộc những người này đều không phải tay mơ, sau khi quen thuộc đấu pháp của trường tiên thì cả đám bắt đầu tính toán phản đòn.

Bọn họ phân ra hai Linh Giai để kiềm chế hành động của nữ tử, mấy người còn lại đi đánh lén xung quanh, loại đấu pháp không biết xấu hổ có tác dụng rất nhanh, nữ tử ứng phó luống cuống tay chân, vài lần suýt chút nữa bị bọn họ làm bị thương, nếu không phải kịp thời biến chiêu thì chắc chắn đã bị thua.

Chính vì như vậy cho nên nữ tử bị rơi vào thế hạ phong tuyệt đối.

- Tiểu nương tử cần gì phải vậy? Ngoan ngoãn thủ chịu trời, miễn cho da thịt phải khổ đau!

Đám người ở bên ngoài cũng ra sức, miệng không hề nhàn rỗi kêu gọi nữ tử thả lỏng tâm thần và đầu hàng.

Thân hình nữ tử dừng lại, trường tiên chuyển động quanh người, một cỗ cương khí màu vàng đậm mạnh mẽ bùng lên từ trong cơ thể. Khi cỗ cương khí này tuôn ra thì đột nhiên đám người vây quanh nàng cảm thấy áp lực tăng thêm rất nhiều, cảm giác giống như đột nhiên nữ tử tăng thêm vài phần chiến lực.

- Ai!

Thấy một màn như vậy, Đường Phong liền biết suy đoán của chính mình là không sai.

- Đại ca làm gì vậy?

Đoạn Tây Lâu thấy đột nhiên Đường Phong đi khỏi nơi ẩn thân, bay thẳng tới chỗ chiến trường.

Đường Phong khẽ động, đám người đang chiến đấu bên kia cũng thấy được.

Thần sắc mấy nam tử cảnh giác, mặc kệ Đường Phong đang làm gì thì chuyện tình bọn họ vậy công một nữ tử lan truyền ra ngoài có chút kỳ cục, mà nữ tử nhìn Đường Phong xuyên qua tấm màn che cũng không để ý nhiều.

- Bằng hữu tạm thời dừng chân!

Trong đó một người nam nhân nhảy ra vòng chiến, cảnh giác nhìn Đường Phong hô lên một tiếng, đồng thời ẩn giấu đi sát khí của bản thân, hiện giờ Đường Phong chẳng qua chỉ là một người tu luyện cảnh giới Thiên Giai, tự nhiên hắn muốn giết người giết khẩu để tránh cho chuyện ngày hôm nay bị bại lộ ra ngoài.

Vậy mà tên thanh niên cảnh giới Thiên Giai kia vẫn cứ bất động như cũ, bay thẳng tới đây.

Trong lòng người này âm thầm mừng rỡ, hắn nghĩ thầm chờ người gần thêm chút nữa thì chính mình có thể dùng một kích lấy đi sinh mệnh của Đường Phong. Suy nghĩ trong đầu còn chưa dứt thì hắn đã thấy cổ tay của Đường Phong hơi giật giật, một tia sáng bắn thẳng ra từ cổ tay của hắn tới khuôn mặt chính mình.

Ám khí! Tốt xấu gì người này cũng thân kinh bách chiến, thấy ánh sáng chớp lên một cái, lông tóc toàn thân đều dựng đứng lên, hắn vội vã vận khởi cương khí hộ thân, vũ khí trên tay run lên chuẩn bị đón đỡ ám khí bay tới.

Đình.

Một âm thanh vang lên, ám khí bị đánh bay ra ngoài, nhưng dư lực của ám khí đánh tới khiến cho người này vô cùng khiếp sợ, cổ lực đạo vô cùng mạnh mẽ mà mình chưa từng thấy bao giờ, cho dù dùng hết toàn lực cũng không hóa giải hết được.

- Mặc dù ta và nàng đi cùng nhau nhưng dung mạo của nàng cũng là một vấn đề, nếu như có người gian tà nhìn thấy thì sợ rằng sẽ vô duyên vô cớ phát sinh ra nhiều chuyện phiền toái, tốt nhất là nàng cứ tiếp tục che mặt đi.

- Nô tỳ xin nghe theo lời công tử.

Chung Lộ gạt đầu, thả khăn che màu đen trên đầu xuống, nhu thuận giống như con mèo nhỏ.

Ba người đồng hành đi một đường thẳng tới Công Pháp Điện.

Trên đường đi Đường Phong hỏi Chung Lộ một chút về tình hình của Linh Mạch Chi Địa, biết được tình thế bên Linh Mạch Chi Địa đã hồng bát.

Chuyện tình chính mình gây nháo sự đã truyền về nhà, các tỷ muội nghe được chính mình bị mấy nghìn người vây công liền đổ bộ ra khỏi Linh Mạch Chi Địa, đồng loạt xông tới thế giới này.

Không chỉ các tỷ muội xuất động mà ngay cả Hỏa Phượng cũng qua đây, thậm chí những cao thủ của Thiên Thánh Cung và Huyết Vụ Thành cũng tham gia vào việc này.

Bọn họ tham dự cũng bởi vì Đường Phong và Tần Thả Ca cùng Huyết Thiên Hà có chút ít giao tình với nhau, về phương diện khác cũng bởi vì Hư Thiên Điện.

Hư Thiên Điện mở ra là đại sự, những người này cũng muốn tới thử thời vận, về phần có thể tìm thấy Đường Phong hay không thì cũng chỉ nghe theo mệnh trời.

Đường Phong rất sợ các tỷ muội máu nóng lên đầu xông tới Chiến gia và các thế lực lớn khác phát sinh xung đột, hiện giờ thực lực của bên mình có chút yếu, tuy rằng Linh Giai không ít nhưng chiến lực chủ chốt chỉ có một mình Hỏa Phượng, hơn nữa Hỏa Phượng còn không thể tính là người một nhà, nàng là thánh thú hộ cung của Thiên Thánh Cung.

May mà việc Đường Phong lo lắng cũng không phát sinh, Chung Lộ nói cho hắn biết tuy rằng đám tỷ muội oán hận việc làm của bốn thế lực lớn nhưng cũng không chủ động đi trêu chọc, chỉ yên phận ẩn nấp xung quanh để tìm hiểu tin tức của Đường Phong.

Kể từ đó, Đường Phong yên tâm hơn một chút, hiện giờ không có tin tức của chính mình cho nên chắc chắn các tỷ muội sẽ không hành động thiếu suy nghĩ.

Về phần Chung Lộ có thể tìm thấy tại đây chính là theo như lời của nàng nói, đó chính là công lao của Linh Quyết, khi tu luyện Linh Quyết tới một trình độ nhất định thì có thể cảm ứng được hướng đi của linh khí thiên địa, điểm này Đường Phong cũng có thể làm được, năm đó đi được tới linh mạch của Bạch Đế bí cảnh cũng là do Linh Quyết.

Mà hôm nay Chung Lộ đã tới tầng thứ tư, về phương diện cảm ứng còn lợi hại hơn so với Đường Phong. Nàng có thể cảm ứng được tung tích của người cùng tu luyện Linh Quyết, chỉ là không thể xác định được rõ các vị trí mà thôi, cho nên mới ở bên trong Hư Thiên Điện đi đi lại lại, không nghĩ rằng đi tới Linh Thảo Điện có thể gặp được.

Chung Lộ tiến nhập vào Hư Thiên Điện có chút muộn, nhưng Đường Phong và Đoạn Tây Lâu tâm bảo cũng mất khá nhiều thời gian cho nên mới trùng hợp như vậy.

Trong lúc nói chuyện, ba người đi đến cánh cổng vào điện tiếp theo.

Đoạn Tây Lâu tiến lên sờ một hồi liền mở cánh cửa ra, ba người đi vào trong bậc thang, trực tiếp tiến vào bên trong Công Pháp Điện.

Điện thứ năm Công Pháp Điện là mục đích cuối cùng trong chuyến đi của Đoạn Tây Lâu, hắn muốn chấn hưng Đoạn gia thì chắc chắn không thể thiếu công pháp cường đại, hiện giờ Đoạn gia chẳng qua chỉ là một tiểu gia tộc, đẳng cấp công pháp bên trong gia tộc vô cùng khó coi, tất nhiên hắn nghĩ rằng tới nơi này thử thời vận, vận nhất nếu tìm được công pháp đỉnh cấp thì ngày chấn hưng Đoạn gia cũng sẽ tới gần.

Chỉ là thử vận khí không thể nói rõ ràng, ai cũng không thể nắm chặt.

Bố cục bên trong công pháp điện và ba điện trước không có gì khác biệt, vô số gian phòng khép kín, không đi vào bên trong căn bản không biết trong đó có những gì.

Ba người đi một đường vào bên trong Công Pháp Điện, phá giải các cơ quan then chốt, thu lấy công pháp, qua một thời gian cũng có thu hoạch.

Chung Lộ lần đầu tiên tầm bảo bên trong Hư Thiên Điện, năng giống như tiên tử không nhiễm khói lửa nhân gian, lúc này có biểu hiện giống như tiểu hài tử vô cùng hưng phấn.

Địa phương chưa từng được biết, không biết sẽ lấy được cái gì, chuyện này vô cùng hấp dẫn đối với người mạo hiểm.

Liên tiếp phá giải cơ quan then chốt trong vài căn nhà, Đường Phong bất ngờ phát hiện công pháp bên trong Công Pháp Điện đều được cất giấu ở trong rương.

Mỗi một điện bên trong Hư Thiên Điện đều chú ý tới đồ dùng để giữ bảo bối, Thủy Điện thì không cần phải nói, đó là một nơi hỗn tạp, bên trong cũng không có nhiều thứ trân quý, chỉ cần tùy tiện đặt một vài chỗ.

Điện thứ hai Đan Điện thì linh đan đặt ở bên trong bình ngọc và hộp, điện thứ ba Võ Điện thì vũ khí được đặt ở trên giá, điện thứ tư Linh Thảo Điện không có gì đặc biệt, rồi tới điện thứ năm Công Pháp Điện, công pháp được đặt ở bên trong rương.

Mà các rương để đặt công pháp vào bên trong cũng chia ra nhiều loại tính chất.

Đồng, sắt, bạc, vàng!

Theo như lời nói của Đoạn Tây Lâu, công pháp võ điển bên trong càng tốt thì phẩm cấp bên ngoài của rương cũng cao thêm, rương đồng đều chứa các công pháp võ điển dưới Linh Giai, mà rương bạc thì thuộc về đẳng cấp trung gian, vận khí tốt có thể phát hiện ra võ điển Linh Giai, vận khí kém thì cũng chẳng trách được ai, về phần rương màu vàng kim thì chắc chắn một trăm phần trăm sẽ có một quyển võ điển Linh Giai.

Có lời đồn đại ở trên rương màu vàng kim còn có một loại rương nữa, có người nói loại rương này có màu đen, bên trong đều có một loại thần công tuyệt thế.

Đoạn Tây Lâu suy đoán Cổ U Nguyệt có được kiếm kỹ Thương Ưng Phá Phong Lôi là từ bên trong rương màu đen. Ngoài ra còn có Tróc Ảnh Thủ của Trảm Hồn Tông, Bôn Lôi đao pháp của Chiến gia, Mộng Thiên Thu Kiếm của Tư Đồ thế gia đều là xuất phát từ rương đen.

Chẳng qua loại rương đen có số lượng vô cùng ít ỏi, trừ phi có vận khí nghịch thiên nếu không không thể nào gặp được, hơn nữa gian phòng có giấu rương đen thì độ nguy hiểm cũng cực lớn.

Tuy rằng Đoạn Tây Lâu rất muốn có rương đen nhưng hắn cũng không dám đùa giỡn với tính mệnh của chính mình. Hắn thầm nghĩ chỉ cần tìm được rương màu vàng kim là đủ, chẳng qua ba người tìm suốt nửa ngày cũng chỉ thấy được mấy cái rương đồng, lấy được mấy bản bí tịch bên trong cũng không tính là cao thâm, nhưng ít nhất có còn hơn không, những bản bí tịch này đều bị Đoạn Tây Lâu thu đi.

Hai ngày kế tiếp, cả ba người vẫn lưu lại bên trong Công Pháp Điện.

Có mỹ nhân làm bạn, mặc dù tầm bảo liên tục không có thu hoạch lớn nhưng cũng không khiến cho người ta cảm thấy mệt mỏi rồi. Đói khát liền ăn chút hoa quả hái ở bên trong Linh Thảo Điện, mệt mỏi thì tìm một địa phương an toàn để dựa tọa nghỉ ngơi.

Người tầm bảo bên trong Công Pháp Điện không ít, hơn nữa những người có thể đi tới điện phủ này đều không có một ai là Linh Giai, đi lên thêm một tầng của Hư Thiên Điện, nếu không có chút thực lực căn bản sẽ không dám tiến lên, đi đường thường xuyên gặp phải một đám người tầm bảo, đại đa số đều có cảnh giới Linh Giai hạ phẩm, ngẫu nhiên gặp một vài cao thủ Linh Giai trung phẩm đang vội vã đi.

Tất cả mọi người tiến vào bên trong Hư Thiên Điện nhưng đều bị thời gian hạn chế.

Trong đó cũng không phải không có Thiên Giai, chẳng qua những người tu luyện Thiên Giai đều được sư môn trưởng bối mang đi, Đường Phong đi đường gặp phải đám người này cũng không làm gì, mọi người đều nước giếng không phạm nước sông, bình an vô sự.

Một ngày này, trong lúc ba người chuẩn bị tìm một chỗ nghỉ ngơi kiểm lại thu hoạch thì đột nhiên Chung Lộ kéo y phục của Đường Phong, chỉ vào cách đó không xa nói:

- Công tử, nhìn bên kia.

Chung Lộ vẫn tự xưng là nô tỳ, Đường Phong nói nàng vài lần cũng không được, cuối cùng bỏ mặc không quan tâm. Dù sao đi nữa cũng chỉ là cách xưng hô, không cần phải lằng nhằng thêm nữa.

Theo phương hướng chỉ dẫn của Chung Lộ, Đường Phong và Đoạn Tây Lâu nhìn về phía bên kia, chỉ thấy cánh cửa gian phòng mở rộng ra, có hai người tu luyện thoát ra từ bên trong, cả hai vô cùng lo lắng, phảng phất như có vật gì vô cùng nguy hiểm đang đuổi theo, thân hình vô cùng chật vật, trong đó có một người bị máu tươi chảy đầm đìa trên vai, hiển nhiên là bị thương không nhẹ.

Thực lực của hai người cũng không kém, cả hai đều là Linh Giai hạ phẩm, có lẽ là đồng môn hoặc đồng tộc cùng nhau tới Hư Thiên Điện tầm bảo.

Các cơ quan then chốt bên trong Hư Thiên Điện trùng trùng, nhiều chỗ không thể phá giải.

Đoạn Tây Lâu nghiên cứu Hư Thiên Điện hơn mười năm, trong đó tất cả những cơ quan then chốt cùng cam bẫy hần đều nắm rõ như lòng bàn tay cho nên dù là một người tu luyện cảnh giới Thiên Giai nhưng hần vẫn có thể ra vào tự do, đương nhiên nếu vận khí không tốt gặp phải một ít cơ quan then chốt cùng cam bẫy rập thì mặc dù hần biết phương pháp phá giải nhưng cũng không thể tránh được.

Ngoại trừ những phương pháp phá giải này ra thì còn có cách dùng bạo lực để phá giải.

Người tiến nhập vào bên trong Hư Thiên Điện có bao nhiêu người tinh thông giống như Đoạn Tây Lâu? Bọn họ đi vào trong phòng phá giải được cơ quan then chốt thì là chuyện tốt, nhưng nếu không phá giải được thì phải lấy thực lực cao thâm chống lại công kích của các bộ phận then chốt, đây cũng là một loại phương pháp phá giải bằng bạo lực.

Đại đa số người tu luyện đều dùng loại phương pháp này, cho nên khi tầm bảo bên trong Hư Thiên Điện thì thực lực thấp căn bản sẽ không đạt được thứ gì, dùng bạo lực để phá giải các cơ quan then chốt một hai lần, chính mình sẽ phải dùng thời gian vài ngày để khôi phục, nếu như đang thụ thương thì thời gian dưỡng bệnh có thể sẽ lâu hơn.

Dáng vẻ của hai vị Linh Giai trước mặt hần là đã xúc động phải bộ phận then chốt bên trong gian phòng, hai người cùng đi vào bên trong còn bị bức ra, hơn nữa một người trong đó bị thương, có thể tưởng tượng được uy lực của cơ quan bên trong lớn tới mức nào.

Một người trong đó nói:

- Chết tiệt, đám cơ quan then chốt khốn khiếp, không biết là do tên nào thiết kế ra? Thật sự quá nham hiểm, tí nữa giết chết lão phu rồi.

Tên còn lại nói:

- Xem ra chúng ta đã bị định trước vô duyên với bảo vật bên trong căn phòng này, ai, thật đáng tiếc, chúng ta còn không biết bên trong nó có ẩn chứa vật gì.

1331. Chương 1129 : Ảo Trận

- Trước tiên chữa thương quan trọng hơn, chờ tới khi thương thế lành lặn rồi thử quay trở lại xem thế nào, lão phu không tin không lấy được đồ bên trong.

Người cảm giận lúc trước nói.

Lời vừa dứt, hai người vội vã ly khai, có lẽ là đi tìm chỗ để chữa thương, trước khi đi hai người còn nhìn về đám người Đường Phong, trong ánh mắt hiện lên một tia thần sắc khinh thường.

Tổ hợp của đám người Đường Phong thực sự không ra gì, hai người là Thiên Giai và một người là Linh Giai hạ phẩm, hơn nữa Linh Giai này lại là một nữ tử, tự nhiên sẽ khiến người khác xem nhẹ.

Chờ cho bọn hần biến mất, Đoạn Tây Lâu mới nói:

- Đại ca, chúng ta đi ra đó xem?

- Đó là tất nhiên.

Đường Phong gật đầu, có thể khiến cho hai người Linh Giai hạ phẩm bị kinh ngạc thì chắc chắn cơ quan then chốt bên trong gian phòng không hề tầm thường, cơ quan then chốt vô cùng hung hiểm thì chắc chắn cái rương bên trong cũng sẽ không quá kém.

Huống chi, một người bọn họ còn nói chưa thấy được bên trong rương ẩn chứa vật gì, điều này khiến cho Đường Phong vô cùng nghi hoặc. Bởi vì gian nhà này cũng không lớn, từ lúc đi vào bên trong xem phát sẽ hiểu ngay, tại sao lại không thấy đây? Trừ phi cái rương được cất giấu rất kỹ, ví dụ như ẩn giấu dưới sàn nhà, chỉ có thể phá giải các bộ phận then chốt mới gặp được. Tình huống này cũng không phải không phát sinh, ngay sau đó Đường Phong bình thường trở lại.

Mang theo một tia chờ mong, ba người đi tới trước cửa gian phòng.

Đoạn Tây Lâu dễ dàng mở ra cơ quan then chốt của căn phòng, đang chuẩn bị bước vào bên trong thì đột nhiên Đường Phong kéo giật lại, sau đó Đường Phong đi vào bên trong xem xét.

Bên trong phòng xác thực trống không, lúc đầu Đường Phong cũng tưởng rằng có một cái rương giấu ở dưới sàn nhà nhưng sau khi nhìn kỹ lại thần sắc không khỏi ngưng trọng.

Lùi người về phía sau, Đường Phong mở miệng nói:

- Nơi này có trận pháp, đi vào phải thật cẩn thận, đừng để bị mê hoặc.

Đoạn Tây Lâu và Chung Lộ vội vã gật đầu.

Đường Phong đi vào đầu tiên, sau đó là Đoạn Tây Lâu và Chung Lộ theo sát ngay phía sau.

Vào trong nhà, ba người cũng không làm ra hành động thiếu suy nghĩ, Đường Phong biết nơi này có một trận pháp, hơn nữa nó còn là ảo trận, tự nhiên trong lòng sớm có chuẩn bị.

Còn hai người Chung Lộ và Đoạn Tây Lâu thì thất kinh, bởi vì khi bọn họ bước vào được một lúc thì đột nhiên hoa mắt lên, ngay sau đó quang cảnh đang nhìn ở trước mặt đột ngột thay đổi, đến khi nhìn lại liền phát hiện cả hai dĩ nhiên đã đặt chân ở trên một cánh đồng bát ngát, đâu còn là gian nhà bị phong bế bên trong Hư Thiên Điện, hoa cỏ rực rỡ ngay trong tầm mắt, mây trắng trôi nhẹ trên đỉnh đầu, gió mát thổi phát phơ trước mặt, cảnh tượng vô cùng êm dịu.

Cảm giác y như thật nhưng đã có sự nhắc nhở từ trước của Đường Phong, bọn họ cũng biết nhưng cảnh tượng trước mặt đều là ảo giác, cả hai vội vã lắng đọng tâm thần, không quan tâm tới ngoại vật.

Hai người vừa mới thích ứng thì đột nhiên phát hiện một đạo hư ảnh xuất hiện chậm chậm trước mặt, đó chính là một bóng người, hư ảnh này lúc đầu thì trong suốt, nhưng chỉ sau một thời gian rất ngắn liền dần dần cô đọng, sau đó xuất hiện những đường nét mờ mờ thành viên.

Qua thêm thời gian mấy hơi thở, dáng dấp của người này xuất hiện trước mặt ba người.

Ngưng mắt nhìn lại, cho dù là Đường Phong cũng không thể tin tưởng, bởi vì hư ảnh trước mặt giống y hệt như Đoạn Tây Lâu không khác nhau chút nào.

Bên hông Đoạn Tây Lâu có đeo bội kiếm, bên hông của hần cũng đeo bội kiếm, Đoạn Tây Lâu mặc áo bào màu xanh lục, hần cũng mặc áo bào màu xanh lục, thậm chí ngay cả từng đường nét ở trên cổ cũng giống nhau như đúc.

Đường Phong ngạc nhiên quay đầu nhìn lại, phát hiện ra trông mắt Đoạn Tây Lâu đang bất động.

- Đại ca, chuyện này.

Đoạn Tây Lâu mê man, hình ảnh trước mặt giống như là một tấm gương phản chiếu hình ảnh của chính mình.

Nếu nói có chỗ khác nhau duy nhất thì đó chính là nhân thần của Đoạn Tây Lâu mới xuất hiện bằng lãnh, thần sắc tỉnh táo không dao động, vô cùng lãnh khốc.

- Ảo giác.

Đường Phong lên tiếng.

- Bảo vệ trong lòng thanh thần, không nên vì hấn mà vọng động.

Vừa nói Đường Phong vừa suy nghĩ phương pháp phá giải trận pháp, nếu như nói nơi này có ảo trận thì tự nhiên sẽ có trận nhân, chỉ cần tìm được trận nhân thì có thể phá vỡ được ảo trận.

Nhưng không chờ Đường Phong đi tìm thì Đoạn Tây Lâu giả đối diện đột nhiên động dậy, hấn chậm rãi rút ra bội kiếm bên hông, bày ra một thủ thế chuẩn bị chiến đấu, bỏ ra một đạo kiếm khí lăng không tới, kiếm khí bắt đầu khởi động, thiên địa linh khí được hút vào.

- Đoạn gia Phong Vân kiếm!

Đoạn Tây Lâu kinh hô một tiếng, bởi vì hấn phát hiện ra một kiếm vừa rồi dĩ nhiên là kiếm pháp của Đoạn gia.

Tuy rằng không gian trước mắt rất lớn nhưng Đường Phong biết thực chất ba người đang đứng ở bên trong gian mật thất, trong mật thất rất nhiều các cơ quan then chốt, chỉ cần vọng động liền có khả năng xúc động chúng, cho nên Đường Phong căn bản không dám động, đối mặt với đạo kiếm khí bắn tới, Đường Phong cũng nhanh chóng rút ra một thanh trường kiếm, lăng không chém ra một đạo kiếm khí đáp trả.

Hiểu rõ được thực lực của Đoạn Tây Lâu chính là Thiên Giai đỉnh phong cho nên uy lực của đạo kiếm khí cũng không lớn, Đường Phong phá giải vô cùng dễ dàng.

Hai đạo kiếm khí chạm vào nhau giữa không trung vang lên một âm thanh xé gió, cả hai đạo kiếm khí đều đồng thời tan biến.

Chuyện tình khiến cho cả ba người kinh ngạc chính là khi kiếm khí tiêu tan thì đột nhiên bốn phương tám hướng hiện ra vô số đạo công kích, tên và ám khí ngập trời xuất hiện từ trong hư không nhất tề phóng tới ba người Đường Phong.

Tại sao xúc động phải cơ quan then chốt? Suy nghĩ Đường Phong chuyển biến liên tục, trường kiếm trên tay múa lên không có kẽ hở, cùng lúc đó Đoạn Tây Lâu và Chung Lộ cũng xuất thủ, ba người đứng thành hình chân vạc hỗ trợ lẫn nhau, phải mất rất nhiều sức lực mới có thể hóa giải được hết công kích.

Tuy rằng những công kích này nhiều nhưng uy lực của chúng cũng không lớn cho nên mới có thể thoát hiểm dễ như vậy.

Từ khi chém ra một đạo kiếm khí, Đoạn Tây Lâu giả cầm kiếm không hề động dậy, nhưng đến khi ba người Đường Phong hóa giải xong công kích của các cơ quan then chốt thì hấn lại chậm chậm cử động.

Vừa rồi chém ra một đạo kiếm khí lăng không tới chỗ ba người, chẳng qua lúc này chiêu thức của Đoạn Tây Lâu giả có chút khác biệt, Đoạn Tây Lâu thấy vậy liền biến sắc, bởi vì một kiếm tiếp theo cũng là kiếm pháp Đoạn gia.

1332. Chương 1130 : Do Tâm Sinh Ra

Vừa rồi chẳng hiểu tại sao xúc động phải cơ quan then chốt, tuy rằng Đường Phong không hiểu rõ nhưng hiện giờ công kích đang đánh tới hấn cũng không có thời gian để suy nghĩ, chỉ có thể thấy chiêu phá chiêu, tiện tay đánh tan.

Và tình huống lại xảy ra như cũ, khi Đường Phong đánh tan chiêu thức của Đoạn Tây Lâu thì vô số đạo công kích lại từ bốn phương tám hướng phóng vào.

Mà hiện giờ cường độ của công kích rõ ràng tăng lên rất nhiều so với lúc này, may mà ba người phản ứng cũng nhanh, tiêu hao chút khí lực liền hóa giải được nguy cơ.

Không đợi ba người thở ra một hơi, Đoạn Tây Lâu giả ở đối diện bổ ra công kích lần thứ ba.

- Chung Lộ, công kích hấn thử xem.

Trong lòng Đường Phong đột nhiên phát ra một chủ ý, một mặt hóa giải kiếm khí của đối phương một mặt phân phó cho Chung Lộ.

- Vâng.

Trường tiên màu đỏ trên tay Chung Lộ duỗi thẳng ra đánh tới Đoạn Tây Lâu giả, một roi này Chung Lộ chỉ dùng để thử, tuy không dùng hết toàn lực nhưng cũng không thể khinh thường, khi trường tiên và Đoạn Tây Lâu tiếp xúc với nhau thì lại không hề khiến cho hấn bị thương tổn dù chỉ một chút, trường tiên cứ như vậy xuyên thấu qua thân thể của hấn, ngoại trừ viên ngoài thân thể hấn bị lay động đôi chút thì không còn phản ứng nào khác.

Đường Phong chau mày, hấn hoài nghi những công kích vừa rồi đều là ảo giác, nhưng suy đoán từ lực đạo truyền tới tay thì những công kích vừa rồi cũng không giống như mình suy nghĩ, mà là thật, tuy rằng Đoạn Tây Lâu giả ở trước mặt vô hình vô chất, nhìn qua vô cùng giống với Đoạn Tây Lâu thật, nhưng chắc chắn là ảo giác trăm phần trăm.

Mà mỗi lần Đoạn Tây Lâu giả công kích, chính mình phá tan thì đều bị các cơ quan then chốt công kích, cường độ công kích của các cơ quan then chốt càng ngày càng mạnh, ba lần công kích liên tiếp Đường Phong đều mơ hồ cảm giác được một ít áp lực.

Nếu còn tiếp tục như vậy thì chỉ không đầy ba hiệp, nhất định sẽ có người bị thương.

- Đại ca, hình như người này sử dụng kiếm pháp Đoạn gia ta.

Đoạn Tây Lâu trầm giọng nói.

- Do tâm sinh ra?

Đường Phong nhíu mày, tuy rằng ảo trận không có uy lực nhưng không hề tầm thường, dĩ nhiên có thể biết được suy nghĩ trong lòng Đoạn Tây Lâu, kể cả kiếm pháp do ảo cảnh chiết xạ thành cũng là công kích chân chính.

Chỉ là, rõ ràng chính mình đã hóa giải công kích của hấn, tại sao còn xúc động tới các cơ quan then chốt đây?

Đoạn Tây Lâu giả ở trước mặt chuẩn bị ra kiếm thứ tư, hai người Đoạn Tây Lâu và Chung Lộ sẵn sàng đón đỡ, chuẩn bị ứng phó công kích của hấn.

Nhìn một màn này, Đường Phong bỗng nhiên nhớ tới tràng cảnh thu phục Ngự Thần vào năm đó, linh quang trong đầu chợt lóe lên.

Thì ra là như vậy! Thì ra do kiếm khí tràn ra ngoài xúc động tới các cơ quan then chốt và bầy rập trong phòng. Công kích của Đoạn Tây Lâu giả cũng không lớn lắm, lấy thực lực của Đường Phong tùy tiện có thể hóa giải được, nhưng chính vì khi hấn phá giải công kích thì Đường Phong lại dùng thừa ra một chút khí lực, đây chính là nguyên nhân phát ra từ bản năng, nhưng chính vì thừa ra một chút khí lực không tiêu tán được cho nên mới xúc động tới các cơ quan then chốt cùng bầy rập.

Năm đó thu phục Ngự Thần cũng gặp qua loại tình huống như vậy, Ngự Thần đánh ra công kích còn chính mình phá giải hoàn mỹ, không thể thừa cũng không thể thiếu, nếu không cường độ công kích của nó càng lúc sẽ càng lớn, cục diện năm đó giống y hệt như cục diện ở trước mặt.

Nếu quả thực là như vậy thì nhất định phải xuất ra công kích có cùng uy lực, hóa giải hoàn mỹ công kích của song phương cùng nhau tiêu tán.

Suy nghĩ cẩn thận vấn đề then chốt bên trong, tinh thần Đường Phong liền phấn chấn lên.

Kiểm thứ tư của Đoạn Tây Lâu giả đánh ra, uy lực cũng không lớn, Đường Phong cảm nhận được lực sát thương của kiếm khí trước mặt, cương khí vận chuyển tiện tay bổ ra một kiếm.

Hai đạo kiếm khí giao nhau giữa không trung đồng thời tiêu tán vào hư không.

Hai người Đoạn Tây Lâu và Chung Lộ kinh ngạc phát hiện, nguyên bản công kích từ bốn phương tám hướng đánh tới hiện giờ không còn xảy ra nữa.

- Ta đã biết phải phá giải thế nào.

Đường Phong khẽ mỉm cười một tiếng, muốn làm rõ ràng vấn đề then chốt bên trong ảo trận căn bản không khó chút nào, nhưng nếu không biết vấn đề thì sẽ chỉ càng lúc càng đối mặt với công kích cường hãn, hai người Linh Giai chạy ra vừa rồi, sợ rằng đã đánh tới mệt mỏi cho nên mới bị thương.

- Đại ca thần võ!

Đoạn Tây Lâu hưng phấn không ngớt, không khỏi hỏi:

- Phải làm như thế nào mới có thể phá giải trận pháp này?

Đường Phong nói ra suy nghĩ trong lòng, Đoạn Tây Lâu hiểu ngay lập tức. Hắn vốn có nghiên cứu thâm sâu về các cơ quan then chốt cùng bẫy rập, bản thân có tạo nghệ nhất định, tự nhiên có thể hiểu được dễ dàng.

- Nhưng tại sao người này vẫn không biến mất?

Đoạn Tây Lâu chỉ vào Đoạn Tây Lâu giả ở trước mặt hỏi.

- Có lẽ còn phải ứng phó vài lần công kích nữa mới được.

Đường Phong đáp.

Sự thực quả như vậy, thời gian kế tiếp Đoạn Tây Lâu giả phát ra sáu lần công kích, hơn nữa những lần công kích này có uy lực khác nhau, có lúc lớn, có lúc nhỏ, hiển nhiên là muốn mê hoặc Đường Phong, nhưng chẳng qua hắn chỉ là thứ do ảo trận sinh ra, bản thân không có thần trí. Đường Phong lại hiểu phương pháp phá trận, đâu có thể cho hắn toại nguyện.

Từ đầu tới cuối ứng phó mười lần công kích, Đoạn Tây Lâu giả thu kiếm trở lại, thân ảnh dần dần trở nên hư huyền, lập tức biến mất không thấy đâu.

- Rất cục cũng phá được!

Đoạn Tây Lâu mừng rỡ một tiếng, đang muốn đi tìm bảo rương bên trong gian phòng thì đột nhiên quanh cảnh có chút biến hóa, trước mặt ba người lại xuất hiện thêm một hư ảnh.

Hư ảnh dần dần ngưng tụ, nhìn vóc người của hư ảnh thì chính là Chung Lộ, ngực nở mông cong, uyển chuyển dịu dàng.

Quả nhiên, hư ảnh dần dần ngưng tụ thành một người giống y hệt Chung Lộ như hai giọt nước, nàng cũng đồng dạng cầm trường tiên màu đỏ dài ba trượng trên tay, chẳng qua không có tiên linh khí giống như Chung Lộ, vẻ mặt như núi tuyết vạn năm, vô cùng băng lãnh.

- Lê nào mỗi người đều phải gặp một lần?

Trong lòng Đường Phong nghi hoặc, cả ba người đều cùng nhau tiến vào, đầu tiên là xuất hiện hư ảnh của Đoạn Tây Lâu, hiện giờ là Chung Lộ, tiếp theo có lẽ chính là mình.

- Nếu công tử yên tâm thì để nô tỳ tới phá giải trận này?

Chung Lộ nhẹ giọng hỏi.

Đường Phong quay đầu nhìn nàng một chút rồi gật đầu, chỗ then chốt chính mình đã nói, lấy thực lực của Chung Lộ muốn ứng phó không có vấn đề, quan trọng nhất là nàng có thể điều khiển được lực đạo của mình chuẩn xác hay không thôi.

Chung Lộ chậm rãi bước lên, trường tiên màu đỏ dài ba trượng duỗi ra trên tay, giống như tiên tử lạc vào chốn phàm trần, đứng lẳng lặng nơi đó.

Hai mỹ nhân giống nhau như đúc đứng cách không xa, tư thế giống nhau, vũ khí trường tiên giống nhau, nhìn qua khiến cho người khác có chút cảm giác hưởng thụ.

Trường tiên của Chung Lộ giả động đây, trường tiên được duỗi thẳng tắp giống như một cây trường thương phi thẳng tới chỗ Chung Lộ, kinh khí lan ra bốn phía, uy lực mạnh hơn công kích của Đoạn Tây Lâu giả mấy phần.

Đối mặt với công kích như thế, sắc mặt Chung Lộ không đổi, đồng dạng dùng trường tiên hóa thành thương nghênh tiếp.

Một kích này của Chung Lộ phát sau mà đến trước, hai đạo trường tiên giao nhau giữa không trung giống như một cây gậy đánh rần rồi đồng thời rút về, chỉ truyền tới một âm thanh giòn tan.

Đường Phong thấy thế âm thầm gật đầu, Chung Lộ hóa giải chiêu thức ấy rất chuẩn, cho dù là tốc độ hay lực đạo đều không sai biệt so với Chung Lộ giả.

- Ba ba ba...

Khác với Đoạn Tây Lâu giả, Chung Lộ giả vừa ra tay là công kích như cuồng phong bão táp, trường tiên tới rồi đi hóa thành hàng vạn tiên ảnh.

Chung Lộ thủ hộ tại linh mạch, tu luyện dưới chân Vân Hải Chi Nhai suốt bốn năm, công phu dùng tay đương nhiên không kém, đối mặt với công kích trùng trùng điệp điệp không hề nao núng, hai đạo trường tiên khi thì đan xen, khi thì va chạm, kinh khí phía trên trường tiên hỗ trợ lẫn nhau, không có chút thừa thãi ra ngoài, càng đấu lực lượng càng ngang nhau.

Quan trọng chính là lực lượng phải ngang nhau, dù chỉ nhiều hay nhỏ hơn một chút thì đều có thể xúc động tới các cơ quan then chốt của bảy rập.

Tốc độ trận đấu này rất nhanh, trước sau chẳng qua chỉ tới năm hơi thở, Chung Lộ giả đột nhiên thu hồi trường tiên, thân thể dần dần tiêu tán.

- Đã qua mười chiêu!

- Công tử chê cười, may mắn nô tỳ không làm nhục mệnh!

Chung Lộ ngoái đầu nhìn lại cười, thanh âm ôn nhu vang lên.

- Tiên pháp của Chung cô nương thật mạnh.

Đoạn Tây Lâu tán tụng.

- Làm cũng không tệ.

Đường Phong cũng thuận miệng nói một câu, Chung Lộ cúi người xuống, cái cổ trắng nõn thon dài đỏ ửng lên.

Lúc Chung Lộ giả tiêu tán thì xuất hiện thêm một hư ảnh nữa.

Thần sắc Đường Phong không khỏi ngưng trọng, nhìn lướt qua hai người, tay cầm trường kiếm thứ thần binh lẳng lặng nhìn hư ảnh.

Suy đoán của chính mình quả nhiên không sai, ảo trận được định đoạt nhờ vào số lượng người xông vào, phải phá vỡ số lượng hư ảnh tương đương với số lượng người. Đạo hư ảnh thứ ba chính là hư ảnh của chính mình.

Chỉ cần phá giải mười chiêu liền có thể phá trận, nhưng uy lực của mười chiêu càng lúc càng lớn, Đường Phong không biết cuối cùng thì hư ảnh sẽ sử dụng chiêu thức gì.

Mặc dù hai người Đoạn Tây Lâu và Chung Lộ có chút thực lực nhưng cũng không uy hiếp được tới tính mệnh của mình, nhưng Đường Phong thì lại khác, trên người hắn có Ngự Thần.

Vạn nhất cuối cùng hư ảnh vận dụng tới Ngự Thần để công kích thì thật là trò cười.

Hắn là không đến mức ấy, trong lòng Đường Phong tự an ủi chính mình.

Trong lúc đang cảnh giác thì đột nhiên Đường Phong giả động thủ. Tuy rằng bên hông hắn cũng có một thanh trường kiếm nhưng hắn không dùng tới kiếm pháp mà giơ tay lên, vài đạo lưu quang bắn về phía bên này.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, trong lòng Đường Phong vui mừng.

Thì ra hư ảnh cũng sử dụng tới ám khí. Ngắm lại cũng đúng, ảnh tượng do tâm sinh ra, nhưng hư ảnh đều là phản ảnh từ trong lòng chính mình, phát ra ám khí là điều đương nhiên.

Chẳng qua chuyện này có chút múa rìu qua mắt thợ, ám khí chính là thứ Đường Phong tinh thông nhất.

Vài đạo lưu quang bắn tới trong nháy mắt, Đường Phong liền nhìn thấy phương hướng và lực công kích của chúng, tay giơ lên, mấy thanh ám khí bắn ra trong nháy mắt.

Cơ hồ lộ tuyến của cả hai giống nhau như đúc, ám khí của song phương đều ngang bằng, đánh ra một chiêu ngang tài ngang sức.

Hư ảnh lại xuất thủ, lúc này ám khí của hư ảnh lợi hại hơn rất nhiều, bởi vì hắn sử dụng tới thủ pháp ám khí của Đường Môn.

Đường Phong cũng lấy công kích đồng dạng đón đỡ.

Cửu Tinh Liên Châu, Thiên La Địa Võng, Thiên Y Vô Phùng, Truy Tinh Trục Nguyệt, Bôi Cung Xà Ảnh, Khiên Ti Lung Hải...

Tinh túy của ám khí Đường Môn được tỏa sáng vào giờ khắc này, giữa không trung có một trận âm thanh đình đình đang vang lên không ngớt bên tai, khiến Đoạn Tây Lâu và Chung Lộ nhìn hoa mày chóng mặt.

Bỗng nhiên, âm thanh ám khí giao nhau đình chỉ, Đường Phong giả cũng dừng công kích.

- Chín chiêu.

Đoạn Tây Lâu nhíu mày:

- Còn có chiêu cuối cùng?

Đoạn Tây Lâu giả bị phá đi mười chiêu liền biến mất, Chung Lộ giả cũng đồng dạng như vậy.

Nhưng hiện giờ Đường Phong giả chỉ đánh ra chín chiêu rồi đình chỉ công kích, điều này khiến cho Đoạn Tây Lâu có chút nghi hoặc không giải thích được.

Lúc này trong lòng Đường Phong cũng máy động, hư ảnh có thể sử dụng thủ đoạn của bản thân, hơn nữa chiêu thức đánh ra giống mình y như đúc, đã qua chín chiêu, chiêu tiếp theo sẽ là gì?

Chiêu cuối cùng chắc chắn là chiêu mạnh nhất. Mà chiêu thức Đường Phong có thể thi triển ra có uy lực lớn nhất không thể nghi ngờ đó chính là Ngự Thần.

Lẽ nào sẽ xuất hiện một kích Ngự Thần? Thần sắc Đường Phong ngưng trọng, Ngự Thần là thần binh, hơn nữa còn là thần binh đã chân chính hòa hợp với mình, công kích như vậy cho dù là bản thân Đường Phong cũng không dám nắm chắc có thể đón đỡ. Nhưng nếu không ngăn lại được thì cả ba tính mệnh sẽ phải nằm tại đây.

Bàn tay Đường Phong giả động đây, Đường Phong nhìn chăm chú vào động tác của đối phương, con mắt không dám nháy một cái nào.

Chỉ thấy hắn chậm rãi đưa tay cầm lấy bội kiếm bên hông, chợt một cổ kiếm ý phủ vô tận phủ xuống.

Vô Cấp Kinh Mang Kiếm!

Con người Đường Phong phóng lớn trong nháy mắt, thì ra một kích cuối cùng không phải là Ngự Thần mà là Vô Cấp Kinh Mang Kiếm!

Không có chút chần chừ, một tay Đường Phong cũng nhanh chóng rút bội kiếm bên hông mình ra, kiếm ý tỏa ra giống như long ngâm, không khí xung quanh như biến thành châm nhọn đâm vào da thịt hai người

Chung Lộ và Đoạn Tây Lâu, khiến bọn họ đau đớn, bất đắc dĩ cả hai đành phải vận khởi cương khí hộ thân, lúc này mới cảm giác dễ chịu hơn đôi chút.

- Tranh...

Âm thanh phát ra từ trong kiếm truyền tới, kiếm ý càng lúc càng nồng nặc, nếu nói kiếm ý vừa rồi giống như châm nhọn thì kiếm ý hiện giờ giống như ngọn núi đang đè ép xuống, như muốn nghiền nát tất cả mọi thứ phía dưới.

Kiếm ra khỏi vỏ, quang mang hiện lên.

Đường Phong và hư ảnh hầu như cùng một lúc đánh ra Vô Cấp Kinh Mang Kiếm.

- Nguy rồi!

Kiếm quang của Đường Phong vừa ra, liền biết có chuyện không hay.

1333. Chương 1131 : Vô Cấp Kinh Mang Kiếm Gặp Nhau

Vô Cấp Kinh Mang Kiếm là hần được tiền bối truyền thụ cho, uy lực của một kiếm không chỉ liên quan tới cảnh giới người xuất kiếm và cảm ngộ về kiếm ý mà còn liên quan tới đẳng cấp vũ khí ở trên tay.

Vô Cấp Kinh Mang Kiếm, một kiếm một thiên binh.

Đẳng cấp vũ khí thiên binh căn bản không chịu nổi kiếm ý của Vô Cấp Kinh Mang Kiếm, một kiếm phóng ra, thiên binh vỡ, uy lực của kiếm khí cũng sẽ suy giảm nhiều. Chỉ có thể dùng thứ thần binh thì mới miễn cưỡng sử dụng được hết toàn bộ uy lực của Vô Cấp Kinh Mang Kiếm, nếu như sử dụng thần binh thì uy lực của kiếm này còn có thể lớn hơn nữa.

Cảnh giới của hư ảnh và Đường Phong tương đồng, cảm ngộ của kiếm ý cũng là do tâm sinh ra, không khác gì nhau, nhưng mà vũ khí trên tay lại có đẳng cấp khác nhau.

Vũ khí trên tay hư ảnh chỉ là một thanh thứ thần binh ảo, căn bản không phải là thật.

Nhưng vũ khí trên tay Đường Phong lại là thứ thần binh hàng thật chính hiệu, chiêu thức của hư ảnh đánh ra rất nhanh, Đường Phong cũng không kịp nhận ra sự khác biệt trong đó, chỉ kịp đánh ra một kiếm tương đồng, ngay lập tức liền biết được uy lực một kiếm của mình mạnh hơn rất nhiều so với hư ảnh.

Cho nên trong lúc đó căn bản không có biện pháp khiến chúng triệt tiêu lẫn nhau.

Quả thực là vậy, sau khi hai đạo kiếm quang va chạm vào nhau thì Vô Cấp Kinh Mang Kiếm trong tay hư ảnh tiêu tán ngay lập tức, còn tuy rằng kiếm quang của Đường Phong bị suy yếu rất nhiều nhưng vẫn phóng thẳng tắp về phía trước như cũ.

Kiếm quang đi được mấy trượng liền bị tan rã, bị một tầng không nhìn thấy chặn lại, Đường Phong biết đó chính là tường của căn phòng.

- Cẩn thận!

Đường Phong kinh hô một tiếng, vừa dứt lời xung quanh truyền đến âm thanh răng rắc, các cơ quan then chốt đều bị xúc động.

Sưu sưu sưu... Vô số mũi tên giống như châu chấu bay thẳng tới chỗ ba người.

Các cơ quan then chốt bắn ra ám khí cùng tên công kích dày đặc hòa vào với nhau, hiện giờ mật độ công

- Phải.

Đường Phong gật đầu.

- Chẳng qua trước đây chỉ tu luyện nửa trên, hiện giờ gặp được nửa còn lại.

Đoạn Tây Lâu tới gần một chút, chỉ thấy bìa cuốn võ điển có ghi ba chữ Tịch Diệt Chỉ.

Tịch Diệt Chỉ, võ điển cấp Linh Giai, không gây tổn thương da thịt, chuyên đánh vào kinh mạch.

Đường Phong có thể học được Tịch Diệt Chỉ là chuyện tình nhiều năm trước khi cứu một đôi phu thê bên trong Đại Tuyết Cung ra ngoài. Chẳng qua đôi phu thê này cũng chỉ có nửa trên cho nên Đường Phong không học được đầy đủ.

Uy lực của Tịch Diệt Chỉ không nhỏ, chiến đấu với địch nhân có thể gây hiệu quả bất ngờ.

Chẳng qua theo thực lực của Đường Phong tăng lên thì nửa phần trên Tịch Diệt Chỉ đã không được hấn trọng dụng nữa, cho nên trở thành vô ích, hiện giờ tìm được võ điển hoàn chỉnh, tự nhiên có thể tu luyện chu toàn.

Hơn nữa, điều khiển thứ này có chút hiệu quả giống như ám khí, chỉ phóng bắn ra giống như ám khí, Đường Phong vẫn muốn dung hợp Tịch Diệt Chỉ với ám khí với nhau nhưng khổ nỗi không biết nội dung của nửa dưới quyển võ điển như thế nào, hiện giờ cuối cùng cũng có cơ hội tìm hiểu.

Bốn cái rương có không ít thứ tốt, nhiệt tình tầm bảo của Đoạn Tây Lâu càng hăng hái thêm.

Công Pháp Điện là mục đích chuyến đi này của hắn, làm sao hắn có thể không hưng phấn?

Ra khỏi gian nhà, ba người tiếp tục lữ trình tầm bảo.

Một ngày sau đó, hai cao thủ Linh Giai hạ phẩm quay trở lại lần thứ hai, một người nói:

- Lão phu đã suy nghĩ cẩn thận cách phá giải cơ quan then chốt bên trong như thế nào, lần này nhất định chúng ta sẽ thành công.

Tên còn lại nói:

- Cơ quan then chốt bên trong căn phòng đó thật mạnh, có lẽ bảo bối ẩn giấu bên trong cũng không quá kém.

Hai người nối đuôi nhau đi vào trong phòng, nhưng chờ một thời gian cũng không thấy ảo trận xuất hiện, ngược lại có bốn cái rương đã được mở ra trước mặt hai người.

- Đã bị người khác nhanh chân tới trước rồi!

Thấy cảnh này, hai người đều hiểu rõ, thần sắc có chút buồn bã nhìn nhau. Cao thủ bên trong Hư Thiên Điện vô số, hai người bọn họ không phá giải được cơ quan then chốt tại đây không có nghĩa rằng người khác cũng không phá giải được. Chẳng qua hai người cũng không nghĩ tới người phá giải cơ quan then chốt bên trong phòng dĩ nhiên là tổ hợp ba người mà bọn họ thấy lúc trước.

Vào giờ khắc này, Đoạn Tây Lâu lại đang cầm một quyển bí tịch Linh Giai cười ngây ngô liên tục.

Đi dạo một ngày vừa rồi còn có nhiều thu hoạch hơn so với hai ngày trước, công pháp võ điển cấp Linh Giai thu được vài bản, Thiên Giai Địa Giai cũng thu được hơn mười bản, tất cả đều là mặt hàng chất lượng cao.

Chỉ có một điều tiếc nuối duy nhất chính là rương màu đen trong truyền thuyết vẫn không xuất hiện, ba người tầm bảo đến giờ vẫn chưa gặp qua. Chẳng qua loại tồn tại như rương màu đen vô cùng thưa thớt, có thể so sánh được với độ hiếm của tuyệt thất.

Thu hoạch được bao nhiêu đều bị Đoạn Tây Lâu thu về, Đường Phong cũng không tranh đoạt với hắn, mấy thứ này nên thuộc về sở hữu của hắn, về phần Chung Lộ vừa mới xuất quan cho nên cũng không có nhu cầu cần thiết, chỉ yên lặng theo sát bên người Đường Phong.

Về chuyện này, Đoạn Tây Lâu vô cùng băn khoăn, dù sao cũng là cả ba người tầm bảo, thứ tốt đều là mình cầm, hắn cũng không phải là tiểu nhân có lòng tham vô đáy, sao có thể không biết xấu hổ?

Hơn nữa, hẳn cũng biết Công Pháp Điện không phải là mục đích cuối cùng của Đường Phong, chính mình tới Công Pháp Điện là để tìm bí tịch chấn hưng Đoạn gia, Đường Phong ở chỗ này cũng chỉ vì muốn giúp đỡ mình mà thôi.

Còn đây đưa kéo dài thời gian của người khác thì quả thật không phải.

Buổi tiệc nào rồi cũng sẽ tàn, cũng đến lúc phải ra đi.

Trong thời gian nghỉ ngơi Đoạn Tây Lâu nói:

- Đại ca, đi vào trong Hư Thiên Điện nhận được sự chiêu cố của đại ca, tiểu đệ cảm động không biết nói gì.

Đường Phong uống một ngụm nước, khẽ cười nói:

- Đoạn huynh khách khí rồi, ta chỉ là cậy mạnh mà thôi, nếu dọc đường không có chỉ dẫn của người thì sợ rằng ta đã gặp không ít nguy hiểm.

- Đại ca quá khiêm tốn, lấy thực lực và thủ đoạn của đại ca, cho dù lúc đầu không biết Hư Thiên Điện thì chỉ cần lần mò một thời gian ngắn liền có thể hiểu rõ nó, công lao của tiểu đệ có sá gì.

Chung Lộ hé miệng cười nói:

- Các người thực không biết xấu hổ, tự thổi phồng lẫn nhau mãi sao?

Đường Phong và Đoạn Tây Lâu liếc mắt nhìn nhau, không khỏi cười ha hả.

Cười xong, Đoạn Tây Lâu nói:

- Hiện giờ đã thu hoạch được không ít các thứ bên trong Công Pháp Điện, tiểu đệ cũng cần phải đi về.

Đường Phong sững sờ:

- Đoạn huynh phải ly khai Hư Thiên Điện sao?

- Phải, mặc dù thời hạn đóng cửa của Hư Thiên Điện còn có hơn mười ngày nhưng tiểu đệ đã cảm thấy mỹ mãn, những công pháp vô diễm thu thập được cũng đủ dùng cho Đoạn gia vài chục năm.

- Cũng được.

Đường Phong gật đầu, thực lực của Đoạn Tây Lâu xác thực có chút thấp, đêm dài lắm mộng, nếu như còn lưu luyến bên trong Hư Thiên Điện thì không chừng sẽ phát sinh ra chuyện ngoài ý muốn, đến lúc đó thì sẽ trở thành dã tràng xe cát.

- Đại ca định như thế nào?

Đoạn Tây Lâu biết rõ ý định trong lòng Đường Phong nhưng vẫn hỏi.

- Dù sao đi nữa vẫn còn có thời gian, ta định đi dạo tới các điện phủ khác, xem xem có thu hoạch được cái gì không.

Đường Phong đáp, một trăm năm Hư Thiên Điện mới mở ra một lần, loại cơ hội khó gặp được như vậy Đường Phong cũng không muốn bỏ qua, hơn nữa... Chính mình đột nhiên xuất hiện tại chỗ này nhất định là có nguyên nhân, chung quy không thể hồ đồ tới đây một chuyến rồi hồ đồ đi trở về.

- Vậy thì tiểu đệ chúc đại ca đạt thành đại sự, nếu ngày sau có cơ hội thì nhất định đại ca phải tới Tây Linh Đoạn gia chơi, tiểu đệ nhiệt liệt chào đón!

- Trước khi đi có lẽ ta phải biến đổi hình dạng, bằng không nếu ma đầu như ta hiện thân thì chắc chắn sẽ dẫn tới sát nghiệp cho người.

Đoạn Tây Lâu ngạo nghễ nói:

- Ma đầu thì thế nào? Không nói người trong thiên hạ hiểu nhầm về đại ca, ngay cả đại ca thực sự là ma đầu thì tiểu đệ có một đại ca như vậy chính là vinh hạnh của tiểu đệ.

Lời nói này vô cùng khấn khoản, Đường Phong nghe xong không khỏi có chút xúc động, lời nói của Đoạn Tây Lâu không hề sai.

- Đại ca bảo trọng, Chung cô nương bảo trọng, tiểu đệ cáo từ trước.

Đoạn Tây Lâu vái chào thật sâu, dứt lời xoay người bước đi, động tác thẳng thắn gọn gàng.

Lời nói của Đường Phong lên tới hòng rồi bị nuốt ngược trở lại xuống dưới.

Cho tới khi bóng lưng của Đoạn Tây Lâu biến mất, Chung Lộ mới nhẹ giọng nói:

- Hắn không muốn liên lụy tới công tử cho nên mới rời đi trước.

- Ừm.

Đường Phong gật đầu, Đoạn Tây Lâu tìm cách rời đi làm sao Đường Phong không biết? Chỉ là cho dù hắn có làm điều gì đi chăng nữa cũng không có tác dụng, hơn nữa chính mình còn muốn đi các điện phủ tiếp theo, xác thực Đoạn Tây Lâu không thích hợp đi theo. Như vậy cũng tốt, để hắn trở lại Đoạn gia, có thể thoát khỏi được nguy hiểm bên trong Hư Thiên Điện.

Lúc có Đoạn Tây Lâu đi cùng thì Đường Phong còn không suy nghĩ chuyện gì, nhưng đến khi hắn ly khai, chỉ còn bản thân mình và Chung Lộ, Đường Phong liền có chút cảm giác là lạ.

Nếu Chung Lộ là một nữ tử bèo nước gặp nhau, hoặc hai người quen biết thì cũng không có vấn đề gì xảy ra, nhưng giữa hai người lại có nhiều phát sinh quan hệ khá đặc biệt, hồi tưởng lại những chuyện cũ, Đường Phong như giẫm phải gai.

Nhất là nghĩ tới chuyện Chung Lộ canh giữ tại Vân Hải Chi Nhai suốt bốn năm, cô đơn một mình, đứng ở cửa sơn động nhìn trời mây chờ mong chính mình giáng xuống từ trên trời, trong lòng Đường Phong càng phát ra tư vị không biết phải nói làm sao.

Nói đến đây, thực sự có chút cảm giác có tật giat mình, còn có không ít hổ thẹn. Năm đó chính mình đã nói qua với nàng, có thời gian sẽ tới tìm nàng, nhưng một lần đi liền bật vô âm tín, nếu không phải do Chung Lộ xuất quan đi tìm thì Đường Phong cũng không nghĩ rằng sẽ gặp được nàng.

Càng nghĩ, trong lòng càng thấy hổ thẹn.

Hết lần này tới lần khác nữ tử này còn chớp chớp con mắt to, trong đôi mắt trong suốt không tạp chất, hồn nhiên rực rỡ, thẳng tắp nhìn Đường Phong:

- A? Công tử đang suy nghĩ cái gì?

- Không có gì.

Đường Phong thở dài một tiếng.

Chung Lộ cười yếu ớt một cách thản nhiên, đôi mắt to hơi khép lại thành hình trăng khuyết, đi tới bên cạnh Đường Phong ôn nhu nói:

- Công tử có suy nghĩ trong lòng?

Đã bị nàng nhìn ra rồi sao? Nữ nhân này hiện tại thông tuệ như vậy?

1335. Chương 1133 : Chẳng Biết Xấu Hổ

Bị người khác nói trúng suy nghĩ trong lòng, chính mình không biết nên đáp lại như thế nào, Chung Lộ chậm rãi nâng một cánh tay của Đường Phong lên chạm vào má mình, nhẹ nhàng vuốt ve:

- Công tử cũng không cần phải suy nghĩ nhiều, nô tỳ có thể có mạng sống mới hoàn toàn là do công tử ban tặng, đối với công tử nô tỳ chỉ có một lòng cảm kích, không dám có chút oán giận. Chỉ mong công tử không chê nô tỳ trước kia không được tốt, ngày sau có thể đi theo hầu hạ công tử thì nô tỳ cảm thấy vô cùng mỹ mãn. Nếu một ngày nào đó công tử cảm thấy phiền chán thì chỉ cần nói một tiếng, nô tỳ... sẽ trở lại Vân Hải Chi Nhai!

Nói xong lời cuối cùng thân thể Chung Lộ run lên nhè nhẹ, vành mắt đỏ hoe.

Ngón tay Đường Phong chạm vào một bên má ấm áp của nàng, trong lòng cũng thở dài, nói đến đây thì đã hiểu rõ, Đường Phong đâu còn có thể ngoan tâm được? Huống chi trước đây Chung Lộ cũng là thân bất do kỷ, cái danh của nàng cũng không phải nàng tự đặt cho mình.

- Chuyện trước đây cứ để nó đi qua đi.

Đường Phong vươn tay lau khô nước mắt trên khóe mắt Chung Lộ.

Chung Lộ ngừng khóc mỉm cười:

- Công tử nói như vậy là đã đáp ứng rồi?

- Chẳng qua hiện giờ nàng rất thông minh a, khiến cho ta rất áp lực.

Đường Phong cười nhẹ một tiếng.

Chung Lộ lè cái lưỡi xinh xắn đỏ hồng ra:

- Vậy thì sau này nô tỳ nghe theo lời công tử là được rồi.

Nói xong, nàng cúi gằm cái đầu xuống, trên khuôn mặt hiện lên một tia đỏ ửng, cái cổ trở nên đỏ bừng, hàm răng khê cắn nhẹ giọng hỏi:

- Công tử, ta có thể ôm người một cái được không? Từ biệt mấy năm, nô tỳ... rất tưởng niệm.

Đường Phong thấy dáng dấp mê người như vậy liền máy động trong lòng, trong ngực truyền đến một loạt âm thanh rung động kịch liệt, không thể không nói hiện giờ Chung Lộ so với trước đây có mị lực hơn rất nhiều ít nhất đáng về e thẹn bây giờ hoàn toàn đối lập với dáng vẻ trước đây của nàng.

- Ừm, cũng được.

Đường Phong gật đầu.

Linh Khiếp Nhan hướng Chung Lộ nhoẻn miệng cười, thân thể lập tức thu nhỏ lại bằng khoảng một bàn tay, chui vào trong lòng Đường Phong, chỉ lộ ra cái đầu.

Trong thời gian nói chuyện trước đây Linh Khiếp Nhân đã vô ý tiết lộ về bí mật của mình, loại biến hóa này khiến cho Chung Lộ thấy chết lặng cả người.

- Huyền công của tỷ tỷ thật khiến cho người khác ước ao.

Chung Lộ có chút hâm mộ.

- Nếu một ngày nào đó nô tỳ có thể thu nhỏ thân thể để công tử mang theo tùy ý thì thật tốt.

Đường Phong cười to:

- Nàng sẽ không muốn thân thể này đâu.

Ra khỏi gian phòng, Đường Phong dựa theo kiến thức học được từ Đoạn Tây Lâu, chạy một mạch tới chỗ lối vào.

Linh Thạch Điện thứ sáu không có lực hấp dẫn lớn đối với Đường Phong, một tầng điện phủ ẩn giấu toàn bộ bảo bối là linh thạch, tuy rằng mỗi người tu luyện đều cần phải có linh thạch nhưng Đường Phong đã có rất nhiều, hơn nữa hiện giờ Chung Lộ xuất sơn, nàng cũng có một hoạt mạch, chẳng qua cái đó là linh mạch hình hổ, nếu so với linh mạch hình rồng thì còn kém một cấp.

Cho dù là thể nào thì hai linh mạch cũng cùng một chỗ, chỗ đó cũng đủ cho người tu luyện dùng, chỉ có một thứ duy nhất khiến cho tâm của Đường Phong động bên trong Linh Thạch Điện chính là linh tinh.

Trước đây đã nghe qua Đoạn Tây Lâu nói một lần, linh tinh so với linh thạch đỉnh cấp còn quý trọng hơn rất nhiều nhưng Đường Phong vẫn chưa được nhìn thấy, tất nhiên vô cùng hiếu kỳ. Nhưng có lẽ thứ này cũng giống như lông phượng sừng lân, vô cùng ít ỏi, không có cơ duyên thì không thể gặp được.

Đường Phong cũng không cho rằng chính mình có thể tìm thấy linh tinh, cho nên cũng không dừng lại bên trong Linh Thạch Điện.

Một đường vội vã đi vào trong Linh Thạch Điện, nhưng đến khi đặt chân tới phiên địa phương này thì một màn xuất hiện trước mặt khiến cho Đường Phong đứng sững sờ tại chỗ.

Tràng cảnh bên trong Linh Thạch Điện khác xa so với tưởng tượng của chính mình.

Trong tưởng tượng của Đường Phong, Linh Thạch Điện hẳn sẽ không khác biệt so với các động phủ khác, đều là những gian nhà bị phong bế kín, bên trong có đặt linh thạch để người tiến nhập vào lấy.

Nhưng mà ở đây dĩ nhiên có chút giống như bên trong Linh Thảo điện.

Diện tích và không gian vô cùng lớn, bầu trời mờ mịt không thấy rõ chân trời, khắp nơi đều là núi non trùng trùng điệp điệp, đá lạ lẫm chồm, vừa mới tới đây trong nháy mắt Đường Phong liền cảm giác được linh khí bao quanh chính mình vô cùng nồng nặc, trong nhất thời có cảm giác giống như đang ngâm mình trong nước nóng, lại có chút giống như đang trong tay tình nhân bé nhỏ của mình.

Độ dày của linh khí đã không thể dùng bất kỳ từ ngữ nào để hình dung được. Cho dù thân ở bên trong linh mạch hình rồng của Sơn Hà Đồ thì cũng không thể bằng được nơi đây.

Trong nháy mắt bước vào Linh Thạch Điện thứ sáu, hai người Đường Phong và Chung Lộ không tự chủ được vận dụng Linh Quyết, hơn nữa tốc độ vận chuyển vô cùng nhanh.

Cương khí vừa mới tiêu hao để chạy tới nơi đây chỉ mất thời gian vài hơi thở liền khôi phục hoàn toàn.

- Độ dày của linh khí nơi đây!

Đường Phong âm thầm lú lẫm, hẳn hoàn toàn không nghĩ ra trên đời còn có địa phương thần kỳ như vậy.

- Nơi đây thật sự là một chỗ tu luyện tốt.

Chung Lộ hít sâu vào một hơi, nàng cảm thấy không khí đều do linh khí biến thành, khiến tinh thần sảng khoái.

Lời nói này quả thật không sai, tu luyện tại đây căn bản không cần các phương pháp phụ trợ khác, loại linh khí nồng nặc như vậy đủ để giúp cho tốc độ người tu luyện tăng lên mười lần.

- Đáng tiếc, Hư Thiên Điện chỉ mở một tháng. Nếu như quanh năm mở ra thì chắc chắn nơi đây sẽ kín người.

Đường Phong thổn thức một tiếng, có ai không muốn tốc độ tu luyện của mình tăng lên? Tu luyện một tháng tại đây không khác gì so với tu luyện ở bên ngoài một năm, hơn nữa Đường Phong còn có thiên địa chí bảo La Thạch Ngọc Tâm thu hút thiên địa linh khí để phụ trợ, nếu có thêm nhân tố này thì tốc độ tu luyện sẽ dễ thăng một cách kinh khủng.

Chung Lộ hé miệng cười nói:

- Nếu nơi đây mở ra quanh năm thì sợ rằng máu sẽ chảy thành sông.

Đường Phong sửng sốt, chợt suy nghĩ cẩn thận. Nơi tu luyện quý báu như thế này tất nhiên người người đều muốn tranh đoạt, tuy rằng Linh Thạch Điện thứ sáu vô cùng rộng lớn nhưng bản tính con người vô cùng tham lam, ai sẽ để tiện nghi cho người khác?

Dựa vào ý niệm độc chiếm trong đầu, nếu như nơi đây mở ra quanh năm thì chắc chắn các thế lực trong thiên hạ sẽ quyết chiến sinh tử để giành được quyền sở hữu tại đây.

Đường Phong quay đầu nhìn Chung Lộ, nàng không khỏi thè lưỡi:

- Nô tỳ lẩm miệng rồi.

Trước đây nàng nói muốn làm một phụ nữ ngốc, hiện giờ so với Đường Phong còn thấy xa hơn, đây không phải việc của một nô tỳ nên làm.

- Nàng không nói sai.

Đường Phong lắc đầu, hẳn cũng không phải nam nhân khó tính, vì vậy không lưu tâm tới những chuyện này.

1337. Chương 1135 : Linh Thạch Điện

Đang suy nghĩ nên đi tìm đường vào điện tiếp theo như thế nào thì cách đó không xa đột nhiên truyền đến một tiếng hổ gầm. Tiếng hổ gầm phát ra điếc tai, khí thể mười phần, tuy rằng xa hơn mười dặm nhưng âm thanh như đang vang bên tai Đường Phong.

Cùng với âm thanh hổ gầm, linh khí trong không khí đột nhiên chấn động một chút.

- Nơi đây còn có linh thú?

Đường Phong nghi hoặc, chẳng qua suy nghĩ lại cũng cảm thấy bình thường, bên trong Linh Thảo Điện cũng có linh thú, nơi này có linh thú cũng chẳng có gì là lạ, có lẽ là linh thú tu luyện ở bên cạnh linh mạch đang có chuyện gì đó, chẳng qua những linh thú như vậy đều có thực lực rất mạnh, không phải thứ người bình thường có thể trên chọc.

Suy nghĩ trong đầu còn chưa kịp chuyển hết thì đột nhiên một tiếng hổ gầm lại truyền tới tiếp, mà hiện giờ tiếng hổ gầm ở gần hơn rất nhiều.

Tốc độ của linh thú thật nhanh! Hai tiếng hổ gầm một trước một sau chỉ khoảng một hơi thở, nhưng cự ly đã kéo gần lại vài dặm.

Không chỉ như vậy, Linh Khiếp Nhan trong cơ thể Đường Phong còn phảng phất cảm ứng được điều gì đó không rõ ràng.

- Đây không phải là linh thú.

Sắc mặt Chung Lộ đột nhiên thay đổi.

- Đây là...

Lời nói của nàng mới ra một nửa thì chủ nhân của tiếng hổ gầm đã xuất hiện dưới mi mắt của Đường Phong, đó là một con cự hổ trong suốt màu trắng tuyết, có thể nhảy vọt cả trăm trượng, cao hơn năm trượng, đang đập trên không không từ xa tới, bốn chân mạnh mẽ có lực, mỗi một lần giậm xuống đều khiến không trung bị rung động.

Tuy rằng khoảng cách rất xa nhưng Đường Phong vẫn có thể thấy được rõ ràng như cũ, con cự hổ có đôi mắt màu đỏ đậm, răng nanh bên mép lòi ra ngoài lộ vẻ dữ tợn, trên trán có một chữ Vương vô cùng khí phách, đuôi hổ to lớn kéo lê sau người, giống như một cây roi. Không có linh thú có hình thể khổng lồ như vậy, trừ phi là dị chủng thượng cổ.

Hơn nữa loại hổ trắng như tuyết thế này, Đường Phong đã nhìn thấy qua một lần, đó chính là ở dưới Vân Hải Chi Nhai.

- Linh mạch hình hổ?

Đường Phong thốt ra, con hổ to lớn trước mắt chắc chắn là linh mạch hình hổ không thể sai được, nó chính là số lượng linh khí vô cùng lớn áp súc tới cực hạn thành hình, mặc dù cách xa mấy dặm vẫn khiến cho Đường Phong cảm nhận được áp lực lớn lao, Linh Quyết bên trong cơ thể càng vận chuyển nhanh hơn.

Linh mạch phân làm hai loại, một loại mà hoạt mạch, còn một loại là tử mạch.

Đẳng cấp của tử mạch rất thấp, giống như là khoáng mạch phân bố ở dưới những ngọn núi lớn, cung cấp tài nguyên cho người khác khai thác và sử dụng.

Hoạt mạch tốt hơn nhiều so với tử mạch, chất lượng linh thạch sản xuất ra cũng cao hơn một tầng. Hoạt mạch chia ra rất nhiều thể loại, hoạt mạch có thể biến hóa thành đủ mọi hình thái, hóa thân càng lợi hại thì đẳng cấp hoạt mạch càng cao, Đường Phong sở hữu linh mạch hình rồng chính là linh mạch chí cao, cả thiên hạ chỉ có một vài cái.

Hoạt mạch hình hổ ở trước mặt có hình thể khổng lồ, vừa nhìn liền biết được không phải là hoạt mạch bình thường.

Đường Phong căn bản không nghĩ rằng thứ gặp được đầu tiên bên trong Linh Thạch Điện không phải linh thạch mà là linh mạch! Hiện thực và tưởng tượng có chênh lệch quá lớn.

- Tiểu Bạch?

Chung Lộ kinh ngạc nhìn con hổ to lớn chạy tới trước mặt, nó khiến nàng không khỏi nhớ tới hoạt mạch làm bạn với nàng mấy năm, nhưng khi nhìn kỹ lại thì không phải, bởi vì tuy rằng linh mạch hình hổ của nàng có dáng dấp không khác gì con hổ trước mặt nhưng hình thể của nó lớn hơn một chút.

Trong lúc đang ngây người thì con cự hổ đã giáng từ trên trời xuống, trực tiếp hạ xuống trước mặt hai người Đường Phong và Chung Lộ.

Cả mặt đất rung lên phát sinh chấn động ầm ầm.

- Hồng...

Con cự hổ ngửa mặt lên trời rống giận, thanh âm khiến cho màng tai bị chọc đau đớn.

Tuy rằng trước mặt là một quái vật khổng lồ lộ ra răng nanh nhưng Đường Phong không khỏi có một cảm giác thân thiết, loại cảm giác này để cho hắn không hề sinh ra một chút cảnh giác đối với con cự hổ.

- Không kêu nữa!

Chung Lộ vươn một tay vỗ nhẹ vào chân trước của con cự hổ, ôn nhu dỗ dành nó.

Nói đến cũng kỳ quái, bị Chung Lộ trấn an như vậy, nguyên bản con hổ còn đang rất táo bạo dĩ nhiên yên ổn xuống, nó còn cúi thấp cái đầu khổng lồ xuống cọ vào bàn tay của Chung Lộ, giống như một con mèo lớn nhu thuận.

Đường Phong cũng giơ tay sờ sờ, con cự hổ chỉ liếc mắt nhìn hắn, không phản ứng cũng không quan tâm hắn, để Đường Phong tùy ý làm.

- Nó có đáng đáp như vậy có quan hệ với Linh Quyết chúng ta tu luyện?

Đường Phong có chút suy nghĩ mơ hồ, rồi lại không dám khẳng định.

Chung Lộ một mặt tiếp tục trấn an con cự hổ một mặt gật đầu nói:

- Phải, Linh Quyết là công pháp rất kỳ lạ, Linh Quyết vì linh mạch mà sinh ra, hoạt mạch đã có thần trí, tự nhiên sẽ không làm gì chúng ta. Nếu công tử tu luyện Linh Quyết lợi hại hơn một chút thì sẽ biết được những cảm giác này.

Đường Phong mới tu luyện tới Linh Quyết tầng hai, nhưng Chung Lộ đã tu luyện tới tầng bốn, điểm này Đường Phong không thể so bì được với nàng.

- Trên người nó có vết tích bị công kích.

Trông mắt Đường Phong thoáng nhìn liền thấy trên người con cự hổ có rất nhiều vết thương, hiển nhiên là do bị người tu luyện gây nên. Hoạt mạch không có thân thể huyết nhục cho nên bị đâm thương sẽ không chảy máu, nhưng linh thạch cấu thành thân thể của nó sẽ rơi xuống phía dưới.

Chung Lộ nhắm mắt lại, một tay áp lên trán con cự hổ, một lát sau nói:

- Có người đuổi theo nó, thực lực rất mạnh, những vết tích này đều do bị những người đó đâm thương, hơn nữa... Ở đây có rất nhiều người tụ tập, tất cả đều đi đuổi bắt hoạt mạch.

Nghe được những lời này của Chung Lộ, trong lòng Đường Phong bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Trách không được một đường đi tới tuy rằng gặp được không ít người tu luyện nhưng lại không có cao thủ của bốn thế lực lớn. Ngoại trừ ngẫu nhiên gặp Chiến gia Chiến Vô Song và đại trưởng lão Tư Đồ thế gia Tư Đồ Cửu thì không hề gặp qua những người khác.

Tuy rằng không loại trừ khả năng Hư Thiên Điện quá mức khổng lồ nhưng nếu lấy lý do này thì có chút quá mức gượng ép.

Hiện giờ Đường Phong hiểu rõ, không phải chính mình không gặp được bọn họ mà là do mục đích của bọn họ không giống với mục đích của mình. Tất cả bọn họ đều chỉ đi một điện phủ.

Sợ rằng đại bộ phận cao thủ của bốn thế lực lớn đều tụ tập tại điện thứ sáu Linh Thạch Điện. Mục đích của bọn họ chính là bắt hoạt mạch bên trong Linh Thạch Điện.

Hoạt mạch có hóa thân cho nên thực lực vô cùng mạnh mẽ, chỉ dựa vào một hai cao thủ căn bản không thể hàng phục được nó, chỉ có tụ tập số lượng người tương đối nhiều, vây đuổi chặn đường mới có thể thành công.

1338. Chương 1136 : Có Oán Báo Oán

Một khi thu phục được một cái hoạt mạch thì gia tộc đó chắc chắn sẽ có thu hoạch cực lớn, loại thu hoạch như vậy không thể nghi ngờ là đạt được nhiều thứ hơn đại đa số những người đi vào điện phủ tầm bảo như người mù qua sông.

- Chạy mau!

Đột nhiên Chung Lộ vỗ cái trán của con cự hổ, bởi vì nàng đã thấy ở phía xa có một loạt các điểm đen đang nhanh chóng tiếp cận về phía bên này.

Con cự hổ cũng nghe lời, mặc dù nó tương đối thân cận với Đường Phong và Chung Lộ nhưng thần trí của nó đã sinh ra, nó cũng không muốn làm cá trong chậu, lập tức vận khởi bốn chân đạp không mà đi.

- Bằng hữu bên kia, hỗ trợ ngăn chặn nghiệt súc hộ!

Xa xa, một tiếng hét to vọng vang lộ vẻ xao động truyền tới, chính là đám người đuổi theo con cự hổ hô lên.

Nghe được thanh âm, Đường Phong nhướng mày xoay người nhìn lại, trong lòng không khỏi máy động.

Bởi vì hắn phát hiện đây dĩ nhiên là một đám cao thủ của Tư Đồ thế gia, mà đầu lĩnh của đám này chính là đại trưởng lão Tư Đồ Cửu mình gặp lúc trước bên trong Linh Thảo Điện.

Lão thất phu không hổ có cảnh giới Linh Giai thượng phẩm, thực lực vô cùng cao thâm, mặc dù thân hình gầy gò nhưng càng già càng dẻo dai, tốc độ vô cùng nhanh chóng, chỉ qua thời gian vài hơi thở liền chạy tới trước mặt Đường Phong và Chung Lộ.

Đường Phong không khỏi có chút chột dạ, dù sao trước đây đã chơi hắn một vỏ bên trong Linh Thảo Điện, thiết kế để trộm Liệt Nguyên Hỏa của hắn, chẳng qua vừa suy nghĩ tỉ mỉ lại thì việc mình làm quả không hay thần không biết, chắc chắn hắn sẽ không biết chính mình làm, vì vậy thần sắc liền bình tĩnh trở lại.

Xoát xoát xoát....

Một đám cao thủ theo sát phía sau Tư Đồ Cửu đều là người của Tư Đồ thế gia, Linh Giai trung phẩm, Linh Giai hạ phẩm có ở khắp mọi nơi, căn bản không nhìn thấy tồn tại Thiên Giai, đoàn người chạy tới ít nhất cũng có mười mấy người, hơn nữa phía sau còn có một ít người đang chạy theo.

Một đoàn các cao thủ Linh Giai hội tụ thành khí thế khiến hai người Chung Lộ và Đường Phong đứng im tại chỗ, căn bản không dám có chút vọng động.

Lúc này con cự hổ đã chạy ra xa, sớm bỏ trốn ra ngoài mấy dặm.

Về mặc Tư Đồ Cửu âm lãnh, phảng phất như thất vọng vì Đường Phong và Chung Lộ không hề ra tay giúp đỡ, đến khi thấy rõ khuôn mặt của Đường Phong không khỏi sửng sốt:

- Là người?

Hiển nhiên hắn đã nhận ra Đường Phong là người chỉ đường cho hắn bên trong Linh Thảo Điện.

Không chờ cho Đường Phong trả lời, Tư Đồ Cửu hừ lạnh một tiếng:

- Chỉ chút thực lực này cũng có can đảm tới Linh Thạch Điện, không biết tốt xấu!

Lời vừa dứt, tay vung lên, một đạo chưởng phong sắc bén đánh về phía Đường Phong. Đánh xong một chưởng này, Tư Đồ Cửu cũng không thêm quần sống chết của Đường Phong, thân thể nhún một cái liền bay về phương hướng con cự hổ biến mất, đám cao thủ còn lại của Tư Đồ thế gia cũng nhất tề đi theo.

Chỉ là sống chết của một người tu luyện cảnh giới Thiên Giai, làm sao bị Tư Đồ Cửu lưu ý?

- Công tử!

Nhưng Chung Lộ thì lại thất kinh, nàng vội vã tiến lên giúp Đường Phong hóa giải đạo chưởng phong vừa rồi.

- Đừng nhúc nhích!

Đường Phong nhanh chóng truyền âm, tuy rằng Chung Lộ nóng ruột nhưng cũng không phải là kẻ ngu si, lập tức liền đứng yên tại chỗ.

Chưởng phong đánh tới vào thẳng ngực của Đường Phong, Đường Phong kêu lên một tiếng đau đớn bay ngược ra ngoài, thân thể giống như bao tải bị ném xuống mặt đất, nhìn qua có chút khôi hài.

Mấy người cao thủ Tư Đồ thế gia đi chậm đằng sau thấy một màn này không khỏi cười vui vẻ trong lòng.

Cho đến khi toàn bộ cao thủ của Tư Đồ thế gia rời đi thì Chung Lộ mới vội vàng vọt tới bên người Đường Phong, hai tay run run nâng hắn dậy, để đầu của hắn đặt trên cánh tay của chính mình, ôn nhu gọi:

- Công tử, công tử...

Đường Phong nhận một chưởng kia liền nhắm nghiền hai mắt lại, sắc mặt có chút trắng bệch, ở khóe miệng có máu tươi tràn ra, đáng vẻ nhìn qua vô cùng thảm hại.

Bị Chung Lộ hô hoán như vậy, hắn liền mở mắt bật người dậy, nghe rằng trợn mắt xoa xoa trước ngực oán hận mắng một câu:

- Lão thất phu!

Uy lực một chưởng vừa rồi không phải là lớn nhưng không hề nhỏ chút nào, dù sao cũng là một kích của cao thủ Linh Giai thượng phẩm, người bình thường đừng mong có thể tiếp nhận bình yên.

May mà Đường Phong mặc Bất Phôi Giáp, hóa giải cương khí bên trong chưởng phong của Tư Đồ Cừu.

Chẳng qua Bất Phôi Giáp cũng không phải vạn năng, tuy rằng có thể hóa giải cương khí nhưng kinh khí bên trong chưởng phong lại không có viện pháp hóa giải, may mà Đường Phong mình đồng da sắt, thân thể được rèn luyện rất tốt cho nên ăn một chưởng thì phế phủ cũng chỉ bị đau một chút.

Hơn nữa trong lúc đối mặt với chưởng phong của Tư Đồ Cừu hắn còn không dám né tránh, lại càng không dám để cho Chung Lộ tiến lên hóa giải. Bởi vì không phải chỉ có một mình Tư Đồ Cừu, nếu như chính mình né tránh hoặc hóa giải thì thì khó bảo đảm những cao thủ của Tư Đồ thế gia sẽ chú ý bộ mặt của Tư Đồ Cừu, sẽ xuất thủ với chính mình, từ lúc đó sẽ tự nhiên sinh ra rất nhiều chuyện. Lấy thực lực của chính mình đối mặt với những người này không có chút sợ hãi nhưng chỉ sợ cũng không chiếm được chỗ tốt, huống chi bên người còn có Chung Lộ.

- Công tử thế nào?

Chung Lộ thân thiết hỏi thăm, hai tay đỡ lấy gương mặt của Đường Phong, Đường Phong chỉ cảm thấy trên gáy mình có cảm giác co dãn mềm mại, ở trên chóp mũi ngửi được vô vàn hương vị ngọt ngào, hơi nghiêng mặt thấy được một nửa vòng tròn đầy đặn của nàng không khỏi trêu đùa:

- Lúc này còn đau nhưng hiện giờ thì hết rồi.

Chung Lộ bị Đường Phong thổi vào người cảm thấy toàn thân khô nóng, khuôn mặt không khỏi đỏ lên rồi thẹn thùng nói:

- Công tử còn có tâm tình để đùa giỡn, để nô tỳ xem thương thế giúp công tử.

- Thật sự không có vấn đề gì.

Đường Phong ngồi thẳng lưng dậy, lắc lắc đầu rồi đứng lên, thấp giọng hỏi:

- Nha đầu, không làm nàng bị thương sao?

Âm thanh lạnh lẽo của Linh Khiếp Nhan truyền tới:

- Không có!

Lão thất phu Tư Đồ Cừu vô duyên vô cớ ra tay nặng, không chỉ khiến cho Đường Phong cảm tức mà Linh Khiếp Nhan cũng vô cùng phẫn nộ, sát khí của Chung Lộ tiết ra ngoài liên tục, nàng nắm cây trường tiên màu đỏ dài ba trượng trên tay gắt gao nói:

- Một ngày nào đó, nhất định nô tỳ sẽ phải giết lão thất phu để báo thù cho công tử!

Đối với Chung Lộ hiện giờ, Đường Phong chính là ông trời của nàng, sao có thể dễ dàng tha thứ cho người đã đã thương hại được?

Đường Phong hí mắt nhìn phương hướng đám người Tư Đồ thế gia biến mất, trầm ngâm chốc lát rồi đột nhiên nói:

- Lộ nhi, Linh Quyết của nàng có thể thu phục được hoạt mạch tại đây hay không?

Chung Lộ bị Đường Phong thay đổi cách xưng hô nhất thời mặt đỏ, tim đập mạnh nói:

- Còn chưa làm được, trình độ Linh Quyết của nô tỳ không cao, không thể khiến cho hoạt mạch nghe lệnh của ta, chẳng qua nếu giao lưu với chúng thì không có vấn đề gì, công tử cũng có thể nha, người tu luyện Linh Quyết chỉ cần không công kích hoạt mạch thì hoạt mạch sẽ không có ác ý đối với chúng ta.

- Vậy sao, thế thì đủ rồi.

Đường Phong cười âm trầm một tiếng:

- Ta có một chủ ý, đại khái có thể khiến cho đám người tới đây bắt hoạt mạch tay không đi về!

Ở thế giới này, bằng hữu của Đường Phong không có nhiều lắm, ngoại trừ Cổ gia ra thì có thể nói là địch nhân ở khắp thiên hạ. Mà đối với người trong thiên hạ thì Đường Phong chính là một ma đầu khát máu.

Đã như vậy, Đường Phong cũng không còn quan tâm tới những chuyện khác, ân oán giang hồ, có ân báo ân, có oán báo oán, nếu Tư Đồ Cừu đã xuất thủ với chính mình thì phải chuẩn bị nhận trừng phạt thích đáng.

Tất cả những thế lực tới nơi đây đuổi bắt hoạt mạch đều là địch nhân, tự nhiên không thể nhìn xem bọn chúng lấy được chỗ tốt mà lớn mạnh, nhất là Tư Đồ thế gia và Chiến gia, hai đại gia tộc này đã có thực sự siêu cường, nếu như để cho bọn họ có thể lấy được mấy cái hoạt mạch thì thực lực sẽ đề thăng tới chừng nào không thể biết, ngày sau Đường Phong đối phó càng bất lợi hơn.

Phải nhanh chóng phá vỡ cục diện trước mắt! Nguyên bản Đường Phong không dự định dừng chân bên trong Linh Thạch Điện, hiện giờ liền thay đổi chủ ý.

- Công tử muốn các hoạt mạch tại đây đồng tâm hiệp lực với nhau?

Chung Lộ bế quan mấy năm, suy nghĩ trở nên nhanh nhạy, ý nghĩ trong lòng Đường Phong sao có thể giấu được nàng?

- Nàng có thể làm được không?

Đường Phong hỏi lại một câu.

- Để nô tỳ thử xem!

Chung Lộ hít sâu vào một hơi, khuôn mặt trở nên đỏ bừng, tràn đầy nhiệt tình! Đây là công tử có việc cần dùng tới mình, nếu như ngay cả điểm này mình cũng không làm được thì tốt nhất nên trở về Vân Hải Chi Nhai cô đơn cả đời.

- Trước tiên đi tìm một hoạt mạch khác thử xem, nếu như thực sự không được thì quên đi.

Đường Phong bàn bạc.

- Công tử đi về phía này, cách ba mươi dặm có một hoạt mạch.

Chung Lộ chỉ một phương hướng.

- Nàng có thể cảm ứng được?

Đường Phong lú lỏi, Linh Quyết có cảm ứng đặc biệt với linh khí lưu động, trước đây tìm kiếm linh mạch bên trong Bạch Đế bí cảnh, Đường Phong cũng dựa vào Linh Quyết mới làm được. Nhưng hiện giờ ở đây thiên địa linh khí quá mức nồng nặc, Đường Phong chỉ có Linh Quyết tầng hai căn bản không sử dụng được, không nghĩ tới rằng Chung Lộ có thể tìm được phương hướng có hoạt mạch.

- Vâng, thủ đoạn của nô tỳ thấp, có thể giúp đỡ được công tử là tốt rồi.

- Đừng quá khiêm tốn, toàn bộ trận này đều dựa vào nàng.

Đường Phong cười ha hả một tiếng, kéo tay Chung Lộ chạy về phương hướng nàng chỉ.

Cự ly ba mươi dặm, hai người đi tới chỉ trong chốc lát, người còn chưa tới đã nghe xa xa có âm thanh của chiến đấu kịch liệt, còn có cương khí hung mãnh lan ra ngoài, thỉnh thoảng lại có từng đợt thét to.

Đến khi cách chỉ còn khoảng nửa dặm, hai người Đường Phong và Chung Lộ dừng lại, ẩn thân vào một gò đất gần đó, phóng mắt nhìn về phía trước, chỉ thấy cách đó không xa có một đám người đang quây thành một vòng tròn, ở giữa là một con cự điều trắng như tuyết.

Con cự điều cũng vô cùng uy mãnh, dáng dấp giống như con hổ kia, toàn thân trong suốt, hai cánh huy động khiến cho bão cát nổi lên cuộn cuộn.

Nhưng cho dù cự điều uy mãnh thì hiện giờ cũng có chút chật vật.

Đám người vây quanh nó ít nhất cũng có mười mấy người, xa xa tản ra, thi triển thủ đoạn hung mãnh công kích, còn ở phía trên có ba cao thủ Linh Giai đứng lảng không chặn đánh, một khi chim điêu triển khai hai cánh để bay thoát thì sẽ bị ba người này đánh rơi.

Xác thực thực lực của hoạt mạch rất mạnh nhưng điểm yếu duy nhất của chúng là thiếu khuyết thủ đoạn công kích, chúng nó sở hữu thần trí nhưng không có kinh mạch cho nên không thể hình thành công kích có uy lực cường đại. Công kích của chúng nó thường thường đều là một ít thủ đoạn trực tiếp xông tới, lợi dụng thân thể khổng lồ và động tác linh hoạt mạnh mẽ đánh cho người tu luyện một kích trí mạng.

Có thể nói phương thức công kích của chúng nó có chút tương tự như với công kích của được thi, không biết đau đớn, không bị chảy máu, nhưng nếu bộc phát ra thì cho dù là ai cũng không thể khinh thường.

Chẳng qua hiện giờ chim điêu khổng lồ không đủ sức xoay chuyển cục diện, xung quanh nó toàn là người, ngay cả đường thoát cuối cùng là lên không trung cũng bị phong tỏa, đám người kia bắt được nó cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Một cái hoạt mạch có thể mang lại cho một gia tộc vô số chỗ tốt, mất người nọ thấy thắng lợi sắp tới vẫn không hề có chút nóng ruột, ngược lại càng phát ra trầm ổn hơn, tiếp cận gần nó.

Đường Phong vốn tưởng rằng người nọ là một người trong bốn thế lực lớn nhưng đến khi nhìn kỹ lại thì hóa ra không phải như suy nghĩ của chính mình.

Người này dĩ nhiên là thành viên thuộc gia tộc nằm ngoài bốn thế lực lớn.

Thiên Nam Vương gia!

Đường Phong nhận biết được gia tộc này, lời mời dự họp của đại hội đồ ma đều do cao thủ của Thiên Nam Vương gia phối hợp với Chiến Khôn gây ra.

Mà hiện giờ, đám cao thủ đó đang an vị tại phía sau chỉ huy đám đệ tử của gia tộc tác chiến.

Chính vì bởi vì có hãn điều hành thống nhất, cho nên mọi việc mới có thể đầu vào đây.

Người này có vài phần năng lực thống lĩnh điều hành! Đường Phong ở bên cạnh nhìn một thời gian cũng cảm nhận được hãn có một ít năng lực nhất định.

Ký ức của Đường Phong đối với hãn còn khá mới mẻ, đại hội đồ ma được thành lập có một phần công lao của hãn ở bên trong, nói một cách khác hãn chính là cừu nhân của Đường Phong, cừu nhân gặp mặt, còn có thể nói chuyện gì chứ?

Đường Phong vung tay lên, hơn mười bộ được thi đột nhiên xuất hiện. Cho dù trước đây Chung Lộ đã miễn dịch một chút với năng lực biến lớn nhỏ của Linh Khiếp Nhan nhưng hiện giờ thấy được đám được thi cũng bị cả kinh.

- Đừng sợ, đây đều là thuộc hạ của ta.

Đường Phong nhẹ giọng nói một câu, bàn tay chỉ về phía trước, hơn mười bộ được thi đột nhiên biến mất không thấy đâu. Được thi hành động như gió, tốc độ vô cùng nhanh không hợp thói thường.

Thiên Nam Vương gia cũng không phải là Vương gia của Vương Bá, thế lực Vương gia của Tây Linh cũng không lớn, chỉ có một đám tam lưu tiến nhập vào bên trong Hư Thiên Điện, nhìn vào nhân thủ của bọn chúng có thể thấy được, Vương Bá chẳng qua chỉ là một Linh Giai hạ phẩm, dẫn theo một đám đệ tử tới đây tìm bảo bối, nhưng thế lực của Thiên Nam Vương gia lớn hơn rất nhiều, trong gia tộc có không ít cao thủ Linh Giai, có khá nhiều Linh Giai trung phẩm, thực lực coi như đạt đến thế lực nhất lưu.

1339. Chương 1137 : Âm Thầm Tập Kích

Người tọa trấn phía sau chỉ huy đám người kia chính là một cao thủ Linh Giai trung phẩm.

Cũng không biết bọn họ đã chiến đấu với chim điêu được bao lâu, âm thanh người kia vang lên:

- Phía sau, ngăn cản tại phía sau, đừng cho nó chạy thoát!

- Nó định bay lên, ba vị trưởng lão, làm phiền rồi!

Ba cao thủ Linh Giai đứng lảng không nhất tề xuất thủ đánh chim điêu khổng lồ đang muốn bay lên phải hạ xuống, tiếp tục rơi vào trong vòng vây của đám người. Công kích mạnh mẽ đánh vào người cự điêu khiến

cho thân thể nó gồ ghề, thỉnh thoảng có linh thạch cấp cao bay ra nhưng không một ai đi nhặt chúng, thu phục một hoạt mạch có lực mê hoặc hơn rất nhiều những linh thạch này.

- Mạnh lên, nghiệp súc sắp trở thành vật trong tay của Vương gia!

Mắt vị cao thủ Linh Giai trung phẩm thấy thắng lợi sắp tới, thần sắc không khỏi kích động đứng dậy, đôi mắt nhìn chăm chú vào chim điêu lớn, rất sợ đột nhiên nó bộc phát khiến đám người phe mình bị thất bại trong gang tấc.

Hơn một nửa tâm thần của hắn bị cuộc chiến trước mặt hấp dẫn căn bản không có biện pháp cảnh giác động tĩnh bên ngoài. Huống chi hành động của dược thi vô thanh vô tức, căn bản không có chút dấu hiệu của sinh mệnh, cho dù hắn có cảnh giác thì sợ rằng cũng không cảm giác được.

Hắn không cảm giác được, nhưng có vài người trong đám người Vương gia đang vây công chim điêu thấy được.

Một chuỗi bóng đen có tốc độ vô cùng nhanh chóng lên vào phía sau người này, mấy người kia nhìn thấy vậy không khỏi kinh hô:

- Thiếu chủ cẩn thận!

Thiếu chủ Vương gia tọa trấn ở phía sau nghe được tiếng la thất thanh, phản ứng cũng tương đối nhanh, hắn vội vàng vận chuyển cương khí hộ thân lên, đồng thời rùng mình lệch sang một bên.

Hắn không hề nghĩ ngợi liền tiến lên một bước, hy vọng tránh né được công kích từ phía sau.

Nhưng động tác của hắn nhanh, động tác của dược thi còn nhanh hơn, dược thi đánh lên hắn chính là Thiên Cơ Tử, một kích vừa rồi như bóng theo sát hình, trực tiếp đánh vào phía trên lưng của thiếu chủ Vương gia.

Lực đạo hung mãnh va chạm với cương khí hộ thân của Linh Giai trung phẩm, về mặt thiếu chủ Vương gia vô cùng sợ hãi, bởi vì một kích vừa rồi suýt chút nữa đã đánh tan cương khí hộ thân của bản thân, lực đạo của người này mạnh tới kinh hồn. Bên này Thiên Cơ Tử đánh lên không thành, các dược thi ở bên kia cũng đã sát nhập vào vòng vây của đám người Vương gia, căn bản không có nhiều lời vô ích, chiêu thức đánh ra toàn bộ là sát chiêu.

Quyền phong cước ảnh, các dược thi chiến đấu từ trước tới giờ vẫn gọn gàng dứt khoát như vậy.

Đáng thương cho đám cao thủ của Vương gia, tất cả đang vây công chim điêu, mắt thấy sắp đại công cáo thành thì bị các dược thi quấy rối như vậy, trận hình lập tức vỡ tan.

Chim điêu thừa thời cơ triển hai đôi cánh bay lên không trung, ba trưởng lão của Vương gia muốn chặn lại nhưng không còn kịp nữa, chỉ có thể mở tròng mắt nhìn chim điêu thoát khỏi vòng vây bay ra ngoài.

Khiến ba người phiền muộn hơn chính là khi chim điêu bay ra rồi dĩ nhiên còn quay lại công kích mạnh mẽ vào đám người Vương gia, phảng phất như muốn phát tiết toàn bộ lửa giận.

Hai cánh chim điêu đột nhiên đem phương viên hơn mười trượng quanh đó quán lên thành một cơn lốc rồi tĩnh rồi mù, cát bụi cuốn cuộn, trời đất mù mịt, thậm chí hai người Đường Phong và Chung Lộ trốn ở phía xa cũng không thấy rõ được cuộc chiến đang diễn ra như thế nào.

- Công tử, chúng ta có lên hỗ trợ hay không?

Chung Lộ có chút lo lắng hỏi thăm.

- Không cần thiết, cục diện hiện giờ chính là điều ta mong muốn.

Đường Phong tự tin đáp lại, bên trong chiến trường vô cùng mù mịt, gần nhau trong gang tấc cũng không nhận biết được, thực lực của đám người Vương gia chắc chắn sẽ bị ảnh hưởng nhưng dược thi thì khác, bọn họ vốn là vật chết, có nhìn thấy hay không nhìn thấy cũng không hề khác nhau, quả thực chim điêu tấn công ngược lại vừa hay.

Cương khí hung mãnh truyền tới, còn có thanh âm quyền cước giao nhau, thỉnh thoảng mới có động tĩnh của binh khí, hơn mười bộ dược thi đều cầm thiên binh, tuy rằng chỉ biết cạy mạnh chém giết, tổn hao rất lớn nhưng khí lực vô cùng mạnh mẽ, lực sát thương như vậy cũng để không ai dám khinh thường.

Tiếng kêu thảm thiết truyền ra ngoài, hẳn là đã có người trúng chiêu ngã xuống đất.

Đám người Vương gia nghe thấy được thanh âm, trong lòng cũng vô cùng căng thẳng, bởi vì bọn họ nghe được những thanh âm phát ra đều là người của mình. Nhưng khiến bọn họ học máu chính là cho tới bây giờ bọn họ cũng không biết người từ nơi đâu tới đánh lên người nhà mình.

Thiếu chủ Vương gia kia cũng có chút công phu, mặc dù bị Thiên Cơ Tử đánh lên nhưng cũng nhiều lần hóa giải được nguy cơ, hiện giờ đang quyết chiến cùng với Thiên Cơ Tử, một mặt phòng ngự công kích mạnh mẽ của Thiên Cơ Tử một mặt cao giọng hô:

- Chúng ta chính là Thiên Nam Vương gia, chư vị bằng hữu là người của gia tộc nào? Có phải có hiểu lầm gì hay không?

Đường Phong nghe xong không nhịn được cười giễu cợt một tiếng, đã đánh tới nước này, người nọ dĩ nhiên còn muốn hòa giải, quả thật suy nghĩ có chút kỳ lạ.

Một tiếng hét thảm lại truyền tới, cùng với âm thanh chim diều vang lên, một đệ tử của Thiên Nam Vương gia ngã xuống tiếp.

Nàng quay đầu nhìn về phía Đường Phong nhớn miệng cười nói:

- Công tử, nó đáp ứng hợp tác với chúng ta rồi.

Có thể đối phó với chim điêu trong thời gian ngắn như vậy cũng không hề dễ dàng, đương nhiên giới hạn chỉ là hợp tác mà thôi, Chung Lộ muốn thu phục nó sợ rằng còn có chút khó.

Một thanh âm thanh thúy vang lên, chim điêu phủ phục xuống mặt đất, hai cánh cực lớn phò bày ra.

- Nó đang làm gì vậy?

Đường Phong cảm thấy vô cùng nghi hoặc.

- Để chúng ta lên trên lưng nó, nó muốn đưa chúng ta đi.

Chung Lộ đáp.

Đường Phong nghe vậy cũng cảm thấy vui vẻ trong lòng, không nghĩ tới hợp tác với chim điêu còn có chỗ tốt như vậy. Tuy rằng hai người Chung Lộ và mình toàn lực chạy nhanh, tốc độ không chậm nhưng dù sao cũng không có biện pháp so sánh cũng loài chim bay trên trời như thế này.

Hơn nữa chim điêu bay lên trên cao cũng giúp chính mình quan sát được tình huống dưới mặt đất thật tốt.

Đường Phong đỡ lấy eo thon của Chung Lộ, thân thể nhún một cái liền bay tới trên lưng của cự điêu.

Đứng nhìn ở phía dưới, chỉ cảm thấy chim điêu rất khổng lồ, nhưng chung quy lớn như thế nào cũng không thể cảm thụ được hết, phải cho tới lúc đứng trên người nó Đường Phong mới phát hiện ra cự điêu có chút thái quá.

Cái lưng rộng và dài của nó cho dù có ba mươi người đứng phía trên cũng không hề có vấn đề.

Cùng với âm thanh ửng ửng, chim điêu giương đôi cánh khổng lồ lên. Gió thổi ngược đập vào mặt khiến tóc của hai người Đường Phong và Chung Lộ bay lượn, Chung Lộ phảng phất như rất thích loại cảm giác tuyệt vời này, thân thể mềm nhũn ỷ ỷ ở trong lòng Đường Phong, trên mặt hiện lên một tia đỏ ửng.

Mười ngón tay đan xen, trong lòng Chung Lộ vô cùng hạnh phúc.

Hưởng thụ một lát Chung Lộ mới mở miệng hỏi:

- Công tử, hiện giờ chúng ta nên làm như thế nào?

Đường Phong trầm ngâm nói:

- Đi, đi tìm càng nhiều hoạt mạch, cần phải nói cho bọn chúng biết đạo lý môi hở răng lạnh.

Lấy lực lượng chính mình sở hữu trong tay, nếu như chống lại bốn thế lực lớn thì dù không thua nhưng cũng không thể thắng được, tự nhiên Đường Phong muốn thực lực bên mình lớn mạnh lên, sau đó lấy ưu thế áp đảo khiến cho những thế lực tới đây đuổi bắt hoạt mạch phải trở về tay không.

Muốn đạt được điều này nhất định phải để toàn bộ hoạt mạch bên trong Linh Thạch Điện liên hiệp với nhau.

Chẳng qua việc này phải làm thật kín đáo, thần không biết quỷ không hay, hấn vốn là một ma đầu người người đều muốn đánh, nếu lộ diện ra ngoài không thể nghi ngờ là đổ dầu vào lửa, nếu làm không tốt có thể khiến tất cả những thế lực bên trong Linh Thạch Điện liên hiệp cùng nhau.

Chính mình không thể ra mặt, vậy thì chỉ có thể dựa vào được thi.

Cho dù những người đó nhận ra được được thi, chỉ cần không thấy mình thì chắc chắn bọn họ cũng không dám khẳng định mình đang ở đây.

Nhìn lưng của cự điêu rộng thùng thình, tròn mắt Đường Phong chuyển động, có chút suy nghĩ.

Phạm vi nhìn từ không trung xuống rất lớn, tốc độ của chim điêu lại vô cùng nhanh không gì sánh kịp, chỉ không tới một giờ Đường Phong liền phát hiện có một đám người đang vây công một hoạt mạch ở dưới đất.

Hoạt mạch biến hóa thành đủ các loại hình thái, hiện giờ hoạt mạch đang bị vây công là một con đại tinh tinh.

Toàn thân con đại tinh tinh trắng nõn, bốn chi cường tráng mạnh mẽ, thân cao chừng mười trượng, giống như một ngọn núi nhỏ, nhất là đôi tay cực dài có lông mao rũ xuống, khi huy vũ lên khiến cho không khí bám vào truyền tới âm thanh xé gió liên tục, lực đạo mạnh mẽ phát ra tạo thành một mảnh chân không.

Đứng ở trên lưng chim điêu khổng lồ, một mặt Đường Phong ẩn nấp thân hình híp mắt nhìn xuống, xác một một lát Đường Phong mới chắc chắn những người phía dưới không thuộc bất kỳ một trong bốn thể lực lớn.

Các thể lực trong thiên hạ quá nhiều, đứng đầu thì có bốn thể lực lớn, các thể lực nhất lưu cũng có không ít, những thể lực có thể tới Linh Thạch Điện để đuổi bắt hoạt mạch đều là những gia tộc nhất lưu.

Đám người phía dưới Đường Phong cũng không hề biết, cũng không cần nhận biết, thực lực của gia tộc phía dưới không khác lắm so với Thiên Nam Vương gia, có mười mấy cao thủ Linh Giai, trong đó cũng có Linh Giai trung phẩm.

Chỉ cần không có Linh Giai thượng phẩm thì Đường Phong có thể yên tâm phá đám.

Cũng không biết bọn họ đã vây công hoạt mạch hình tinh tinh kia được bao lâu, các động tác phối hợp vô cùng khăng khít, giống như lưới trời không có kẽ hở, cho tới bây giờ cũng chưa có ai bị thương, ngược lại con đại tinh tinh bị áp chế tận cùng. Chẳng qua đại tinh tinh cũng giống như các hoạt mạch khác không hề dễ đối phó, công kích vô cùng hung mãnh khiến ai tới gần đều phải lùi bước ra ngoài.

- Ngao...

Bị vây công lâu như thế, đại tinh tinh cũng khó chịu nổi, nó vung tay lên đầu gằm lên giận dữ, hai nắm tay cực lớn nắm lại đâm liên tục vào trước ngực mình phát sinh ra âm thanh thùng thùng như tiếng trống vang, thân thể của nó đột nhiên nhún xuống rồi bắn lên cao vài chục trượng như chim yến, mang theo khí thể sấm sét giáng xuống chỗ có nhiều người tập trung nhất, ở giữa không trung, hai bàn tay rộng lớn như hai cái

quạt cũng mở ra, giữ tư thế mạnh mẽ chụp xuống. Thấy tình cảnh này, những cao thủ trên mặt đất vội vàng thi triển sở học của bản thân, nhanh chóng tách ra.

- Âm âm.

Âm thanh giống như cả ngọn núi đổ sụp xuống mặt đất, toàn bộ mặt đất rung lên không ngừng, chẳng qua mặc dù công kích này vô cùng mạnh mẽ nhưng lại không có bao nhiêu tác dụng, cho tới khi đại tinh tinh loạn choạng đứng lên thì trên mặt đất hiện lên hai vết lõm.

Nhân cơ hội này, các cao thủ xông lên công kích mạnh mẽ, đánh đại tinh tinh chỉ biết giơ tay che trước mặt, hai cái răng nanh ở khóe miệng xuất hiện rõ ràng trên một trận thị uy.

Nhìn thấy một màn vừa rồi, Đường Phong biết những người kia thu phục được đại tinh tinh cũng chỉ là chuyện một sớm một chiều, bọn họ phối hợp với nhau vô cùng hoàn mỹ, căn bản không cho hoạt mạch bất kỳ cơ hội thở dốc, cho dù hoạt mạch không biết đau đớn nhưng nếu cảm thấy sinh mệnh của chính mình bị nguy hiểm thì sợ rằng cũng sẽ thỏa hiệp.

1341. Chương 1139 : Tập Kích Trên Không

Nói thế nào cũng là thể lực nhất lưu, nếu không có phần nắm chắc thì sao bọn họ dám tới Linh Thạch Điện để thu phục hoạt mạch phục vụ cho chính mình.

Nên xuất thủ rồi! Đường Phong đánh mắt với Chung Lộ. Chung Lộ bật người hướng về cự điều nói:

- Điều nhi xuống dưới cứu nó.

Cự điều không hề chần chờ lao thẳng xuống phía dưới.

Hai người Đường Phong và Chung Lộ đột nhiên nhảy ra ngoài, vận chuyển cương khí đứng lẳng lẳng giữa không trung, ánh mắt lạnh lẽo nhìn xuống dưới. Vị trí của hai người đứng rất cao, nếu không tỉ mỉ nhìn thì căn bản không phát hiện được sự tồn tại của hai người.

Tốc độ của cự điều cực nhanh, chỉ trong chốc lát liền vọt tới phía trên đám người khoảng ba mươi trượng, cho tới lúc này đám người kia mới nhận thấy có địch.

Ngẩng đầu nhìn lại, mọi người đều thất kinh, tướng mạo của chim điêu vô cùng hung hãn, lại đột nhiên xuất hiện, cho dù là ai cũng không thể bình tĩnh.

Chẳng qua cũng chỉ giật mình trong chốc lát, chợt thần sắc những người này toát lên vẻ vui mừng.

Ngay lập tức có người hô lớn:

- Phân ra vài người kiểm chế đầu chim điêu này, quả thật là vận khí tốt, không ngờ hôm này có thể gặp được hai cái hoạt mạch chưa bị người khác tranh đoạt.

Bọn họ đã ấn định đại tinh tinh là của chính mình, mắt thấy sắp đại công cáo thành lại có một con chim điêu đưa tới cửa, bảo sao bọn họ không vui?

Phân ra vài người cũng không sao, chỉ cần có thể kéo dài chút thời gian, đến khi thu phục được đại tinh tinh thì mọi người có thể cùng nhau quay đầu chống lại cự điều.

Một lần thu phục được hai hoạt mạch, đối với gia tộc của bọn họ đây chính là đề thăng cực lớn.

Thân phận của người vừa gọi hắc không thấp, vừa dứt lời liền có thêm bốn người nhảy ra vòng chiến nghênh tiếp cự điều. Thực lực của bốn người cũng không tính cao nhưng cũng không hề thấp, tất cả đều là Linh Giai hạ phẩm đỉnh phong, bọn họ không cần chiến đấu với cự điều, chỉ cần kiểm chế nó là được, cẩn thận một chút thì không thành vấn đề.

Đoàn người tính sai một điểm, không ai ngờ được cự điều căn bản không phải tự mình lao xuống mà là do có người điều khiển.

Đường Phong đã làm như vậy tự nhiên sẽ có chuẩn bị, chỉ cần cự điều công kích xuống thì sẽ trở thành một cái bánh bao ném chó không thể quay về.

Chỉ trong chớp mắt, cự điều liền lao đi ba mươi trượng, bay tới trước mặt những người đó.

Chẳng qua không chờ nó rơi xuống đất, đám người thấy được phía trên lưng cự điều có một chuỗi bóng đen tản khắp nơi, trên người những bóng đen đó còn toát ra quang mang vũ khí.

Xoẹt... Dao mang hiện lên, một cao thủ Linh Giai hạ phẩm được phân tới để kiểm chế cự điều vô cùng kinh ngạc nhìn lại yết hầu của chính mình, nơi đó có chút đau đớn, chẳng qua rất nhanh liền có một cổ ẩm áp phun ra từ sau gáy, tràn ngập mùi máu tanh.

Toàn bộ tâm thần của hắn đều đặt trên người cự điều, đâu nghĩ rằng sẽ có người tới gần đánh lén như vậy? Dù sao trong nhận thức của hắn, căn bản không thấy có khí tức của người sống.

- A...

Có người trúng chiêu hét thảm ngã xuống đất.

Cho tới lúc này đám người kia mới phát hiện rốt cuộc bóng đen là cái gì. Đó chính là những hắc y nhân mặc áo bào đen, mỗi người đều cầm một thanh vũ khí trên tay đang chạy âm âm vào trong trận doanh của nhà mình, triển khai công kích giết chóc trắng trợn.

- Trên lưng điêu có người!

Một tiếng thét kinh hãi truyền ra.

Hơn mười bộ được thi nằm trên lưng điêu vô thanh vô tức, vừa động thủ tạo nên kỳ công.

Cự điều cũng động thủ, phối hợp công kích cùng hơn mười bộ được thi, đôi điêu trảo mạnh mẽ vung ra, hai cánh cũng vô vô bay lên.

Cuộc chiến nguyên bản đang ổn định trong nháy mắt bị phá đám, gia tộc nọ đang chiếm thượng phong tuyệt đối trong chớp mắt bị rơi vào bị động tới cực điểm.

Đại tinh tinh đang bị vây chịu đòn hiện giờ cũng vô cùng dũng mãnh bộc phát ra sức mạnh phi thường, vỗ ngực thùng thùng hung hăng xông tới một người tu luyện đứng ở trước mặt nó, trợn mắt trừng trừng, hai tay tóm lấy chân của người nọ, hung hăng dùng lực.

Rầm một tiếng, giống như là xé một tờ giấy, cao thủ Linh Giai nọ trực tiếp bị xé thành hai nửa, máu thịt và nội tạng bay lượn khắp bầu trời, tràng diện vô cùng đẫm máu khiến người khác không đành lòng nhìn.

- Hống hống hống ...

Trong miệng đại tinh tinh phát ra tiếng thị uy mạnh mẽ, thân thể to lớn nhún xuống giống như cái lò xo rồi bật cao lên trực tiếp nện vào đám người, dư chấn khiến đám người đứng không vững, các được thi thừa cơ công kích mạnh mẽ, lại thêm hai oan hồn nữa bị giết.

- Chạy!

Một tiếng gầm truyền tới, những cao thủ còn sống bật người chạy tứ tán.

Được thi xuất hiện khiến kế hoạch thu phục đại tinh tinh của gia tộc kia bị phá vỡ, thậm chí còn tổn thất vài người, nếu hiện giờ không chạy thì sẽ không còn cơ hội chạy.

Các được thi không đuổi theo nhưng đại tinh tinh bị tức nghẹn này giờ truy đuổi theo liền mấy dặm, nhưng

Cùng lúc đó, hơn mười hoạt mạch còn lại cũng vọt vào giữa những cao thủ Tư Đồ thế gia, lực đạo và tốc độ va chạm khiến tất cả cao thủ của Tư Đồ thế gia đều nhất tề bại lui.

Càng khiến hấn cảm thấy gặp nạn liên tục chính là cự hổ bị bắt trước kia hiện giờ cùng với đám hoạt mạch cũng đang làm khó dễ cao thủ của Tư Đồ thế gia.

Cao thủ của Tư Đồ thế gia không phải không xuất chúng nhưng nếu so với đám hoạt mạch kia thì không thể bằng, lấy nhân thủ của bọn họ phối hợp với nhau có thể thu phục được hai hoạt mạch dễ dàng, ba cái hoạt mạch cũng có thể thu phục được nhưng không có cách nào chế ngự, nếu như là bốn cái thì Tư Đồ thế gia cũng có thể tự bảo vệ được mình, nhưng nếu nhiều hơn nữa thì chỉ có thể chạy trốn.

Mà hiện giờ số lượng hoạt mạch tại đây đã không thể dùng từ vài cái để hình dung nữa, số lượng này hoàn toàn vượt qua cực hạn của Tư Đồ thế gia có thể chống đỡ được.

Càng đáng xấu hổ hơn chính là những hoạt mạch này phảng phất như có trật tự nhất định, mãnh thú và phi cầm tấn công phối hợp với nhau, một bên làm nhiễu loạn một bên mạnh mẽ công kích, tuy rằng phối hợp không quá thành thạo nhưng cũng tạo thành phiền phức rất lớn đối với địch nhân.

Không có biện pháp thắng được, Tư Đồ Cửu tự nhận cho dù thực lực của chính mình triển khai toàn bộ thì cũng đừng mong ngăn cản được hơn mười cái hoạt mạch đang tấn công hung hãn tại đây. Tâm tư xoay chuyển, hấn cũng không dám đánh tiếp, quát to

một tiếng:

- Đi!

Đại trưởng lão đã hạ mệnh lệnh như vậy, những người kia nào dám chậm trễ, trong lúc sắp không chống đỡ được công kích của hoạt mạch liền lập tức tản ra.

Chiến đấu bắt đầu nhanh, kết thúc cũng rất nhanh, trước sau chẳng qua chỉ hơn mười hơi thở.

Đông đảo hoạt mạch nhớ rõ lời khuyên của Đường Phong, tuyệt đối không đuổi theo địch nhân chạy trốn, chỉ dừng lại tại chỗ điều võ giương oai.

Ở giữa không trung, Đường Phong đứng trên lưng cự điều thờ ơ lạnh nhạt, trận chiến này cự điều không hề tham gia, Đường Phong lưu lại nó tự nhiên là cần để di chuyển.

Nhìn thấy tràng chiến từ bắt đầu đến khi kết thúc, Đường Phong không khỏi thở ra một hơi dài.

Xem ra đại quân hoạt mạch do chính mình kiến tạo đã thành hình, chỉ cần chúng nó không rời xa nhau thì ở bên trong Linh Thạch Điện chính là vô địch, hơn nữa mỗi một khi chúng nó chiến đấu xong thì đều có thêm quân gia nhập, số lượng càng ngày càng nhiều, càng ngày càng khó đối phó.

1343. Chương 1141 : Lễ Tạ Ôn Của Điều Nhi

Để cho những vọng tưởng của đám người đuổi bắt hoạt mạch tại đây tan rã đi thôi, Đường Phong khẽ cười một tiếng vỗ đầu cự điều:

- Điều nhi, đưa chúng ta tới cửa vào điện kế tiếp.

Công việc nơi đây đã xong, tự nhiên Đường Phong sẽ không dừng lại nữa, tiêu hao hết bốn năm ngày cũng nên nhích người đi tới điện phủ phía sau. Nếu không phải suy nghĩ tới những bảo bối phía sau thì Đường Phong còn muốn suất lĩnh đại quân hoạt mạch tại đây đánh đuổi và giết sạch những địch nhân của mình. Nhưng hiện giờ thời gian cấp bách cho nên chỉ có thể buông tha việc này.

Cự điều tuân lệnh, đề ứng một tiếng giương cánh bay lượn.

Tốc độ của nó rất nhanh nhưng cũng rất trầm ổn, đi xuyên qua núi rừng non sông trùng trùng điệp điệp chỉ trong nháy mắt.

Đường Phong không biết nơi tiến nhập vào điện tiếp theo ở đâu nhưng có cự điều dẫn đường nên cũng không lo lắng.

Không tới nửa canh giờ, cự điều liền mang Đường Phong và Chung Lộ bay vọt ra ngoài trăm dặm, quay đầu nhìn lại Đường Phong không khỏi nhú mày, bởi vì hắn phát hiện tầm mắt của mình cũng không thấy tận cùng, mà ở dưới chân vẫn là một mảnh rừng núi xanh biếc tươi tốt, mùi thơm ngát đập vào mặt.

- Điều huynh có phải đã đi nhầm phương hướng rồi không?

Đường Phong hỏi.

Nếu không phải bay sai phương hướng thì dù sao cũng phải có vết tích dẫn đường, Đường Phong có cảm giác dường như chính mình càng ngày càng xa nơi tiến vào điện tiếp theo.

Cự điều kêu lên một tiếng, cũng không biết đang biểu đạt điều gì, nhưng một lát sau đột nhiên cự điều cúi người lao xuống.

Biến cố này suýt chút nữa khiến hai người Đường Phong và Chung Lộ ngã nhào, cũng may thân thủ của hai người linh hoạt, trong hoảng loạn ổn định được thân hình tránh được xấu hổ.

- Công tử xem phía dưới!

Đột nhiên Chung Lộ mở miệng nói.

Theo phương hướng ngón tay nàng chỉ, Đường Phong nhìn về phía đó, chỉ thấy toàn là rừng cây bao phủ, còn có một cái hoạt mạch hình cự điều, chẳng qua hình thể của cự điều đó còn lớn hơn cự điều dưới chân mình vài phần, cự điều kia ngửa đầu há mồm, vẫn duy trì tư thế như vậy nhưng không hề phát ra một âm thanh nào.

Nhìn một hồi, đột nhiên Đường Phong cảm giác có chút không thích hợp, phảng phất như hoạt mạch hình cự điều kia chỉ đứng tại nơi đó, căn bản không có động tĩnh.

Không chỉ như vậy, nó đứng ở đây đã qua thời gian rất lâu, bởi vì xung quanh nó có rất nhiều cây cối cao vài chục trượng sinh trưởng từ sau gáy và hai cánh nó. Những cây cối này không có chút vết tích bị tổn hại, có lẽ là do rất lâu rồi không ai chạm tới.

Nương theo đôi cánh của cự điều vỗ mạnh tạo nên cuồng phong gào thét khiến cây cối chập chờn, hai người Đường Phong và Chung Lộ vững vàng hạ xuống. Nhưng người vừa hạ xuống, Đường Phong liền lên tới trước mặt cự điều bất động kia, ngẩng đầu nhìn lên, đưa tay sờ sờ, thần sắc không khỏi nghi hoặc:

- Tại sao hoạt mạch này không hề có sinh cơ?

Tuy rằng linh khí vẫn nồng nặc như cũ nhưng dưới sự cảm nhận của Đường Phong, nó căn bản không có thần trí.

Chung Lộ quan sát trong chốc lát rồi buồn bã nói:

- Thần trí của nó đã bị diệt, chỉ có thể coi như một tử mạch.

- Thần trí của hoạt mạch cũng bị mai một?

Đây là chuyện tình lần đầu tiên Đường Phong nghe được.

- Phải, tất cả mọi chuyện đều có khả năng xảy ra, thần trí của hoạt mạch này bị mai một sợ rằng có quan hệ không nhỏ đối với người tu luyện đuổi bắt. Công tử xem, trên người nó có rất nhiều vết tích của chiến đấu, tuy rằng đã qua rất lâu nhưng nhìn từ những vết tích này có thể đoán được lúc đó nó đã trải qua một hồi đại chiến sinh tử. Tuy rằng thành công trốn thoát nhưng thần trí cũng bị đánh thành hư vô.

Không biết cự điều này đã đứng tại đây được bao lâu, có lẽ là lần trước hoặc là vài lần trước trong thời gian Hư Thiên Điện mở xảy ra chuyện.

- Điều nhi người dẫn chúng ta tới nơi này làm gì?

Chung Lộ quay đầu hỏi.

Đường Phong muốn nó mang hai người đi tới chỗ đi vào của điện tiếp theo lại không ngờ rằng nó cứ nhiên chạy tới chỗ này.

*U çB m +?çv M?Q # v iÈB ; -M- i`QM; K„i +?ªv ` +?9i MQÈ+ K„i #B i?QÆM; - +?È
i`ªQ i` M M; QÌB KçM? K) +`Q p`Q +QM +U çB m #`i ç°M; FB X

*MM; pÈB •K i? M? /[/°B p M; H M- p¬ b® HBM? i?ç+? # v ` - æQÌM; S?QM; iB M
?B M i`i +ªM?[M; HBM? i?ç+? M`v ç m H`K†i?`M; + Q +`TX

*,M +S p`Q M;m v M i„+ F?¬M; H½M; T?Q- +U çB m M? M? M? M i?m /¼M K°i H9+ -
ç®M; X

@ *?ŠM; H) M| Km®M /MM; M?[M; HBM? i?ç+? M`v ç iç ÆM +?9M; i b Q\
æQÌM; S?QM; +QÌB F?´ - ç°M; i€+ ?B M; BÌ+O +U çB m +?QM? H`#B m ?B M w iS
M|B i?b +| +?9i +ªK ;B€+ #Ä ;®+ H`v M; ¼MX

æ®B pÈB HBM? i?ç+? æQÌM; S?QM; F?¬M; ? [m M i•K- ?„M +ÁM Km®M i` M? i?
F?€+ ç i-K #ªQX

@ æB m M?B çSM; M?€Q- H`K K`i i?ÌB ;B MX

æQÌM; S?QM; M|B K°i iB M; - +U çB m +,M #ªM F?¬M; ç w iÈB ?„M- M; QÊ+ HçB p
KªM? HBM? i?ç+? # v iS i€M- •K i? M? ` ,M; `„+ p M; H M# M i B F?¬M; M; WM; X

æQÌM; S?QM; #`i ç„+ /o H„+ ç-m- M?bM i?Q€M; [m \*?mM; G°- ç€M? K„i pÈB M`M
*?mM; G° M; -K ?B m- HB M çB H M i`QÈ+ +U çB m ç +•m i?¬M; - M?QM; +U çB m
iQ F?¬M; M; WM; - ç°M; i€+ pšM F?¬M; ? çbM? +?dX

@ v +O M| H` ;b\
æQÌM; S?QM; M?bM F?¬M; ?B mX

@ h +kM; F?¬M; #B iX

*?mM; G° M?Qm K`v HçBX

@ s2K #° /€M; +O M| t€+ i?U+ H` Km®M #€Q ç€T +?9M; i X

@ Zm M çB- M| +| w i®i- +?9M; i +kM; F?¬M; i? T?KX

æQÌM; S?QM; pW M|B pW tQ v M; QÌB M?†i HBM? i?ç+? #` M; ?B M M€i /QÈB +?•
L?QM; M?†i K°i i?ÌB ;B M HBM? i?ç+? ç½ +| ``i M?B m M?QM; +U çB m pšM F?¬M
HçB Î i`QÈ+ ?Qç i Kç+? F?¬M; +ÁM i?-M i`Q- M; U+ +O M| ç½ #` KÎ` K°i H¶ ?´M;
Zm K°i i?ÌB ;B M /`B +U çB m ç°i M?B M T?€i` i? M? •K QM; ç i? M? i?9v- +| p
i`ªQ iQ HÈM pk ç°M; H`T iS+ ç€M? p`Q M; QÌB +U çB m #`i ç°M; FB K°i +€BX

"MKX

J°i •K i? M? Km°M ?QÎM; p M; H M- TªM; T?`i M?Q p`i ;b ç| çQÊ+ F? B i?¬M; - +M
+ªK M?`M çQÊ+ K°i +¶ HBM? F?Q M²M; M†+ iªM` X

L;m v M #ªM ?„M +?Q `^M; HBM? F?Q M²M; M†+ # M i`QM; GBM? h?ç+? æB M ç½
F?¬M; +| +?¶ M`Q +| i? M?B m HBM? F?Q ?ÆM Î ç•v- M?QM; ?B M; BÌ ?„M T?€i ?
h` M çÌB F?¬M; +| +€B ;b i®i M?`i- +?d +| +`M; i®i5

*¶ HBM? F?Q M²M; M†+ M`v F?B M ? B M; QÌB æQÌM; S?QM; p` *?mM; G° #B M b,
M; U+ +O +U çB m #`i ç°M; FB K°i p`i- p`i i` M +U i`ªQ +O M| H` K°i F?®B iBM? i
i?QÈ+ ?ÆM +| ?bM? HK+ H,M; iQ€i H M p i`QM; b€M; X

Rj99X *?QÆM; RR9k , GBM? hBM?

*¶ HBM? F?Q M²M; M†+ M"v F?B M ? B M; Q`B æQ`M; S?QM; p" *?mM; G° #B M b, M; U+ +O +U çB m #'i ç°M; FB K°i p"i- p"i i` M +U i`ªQ +O M‡ H" K°i F?®B iBM? i i?QÊ+ ?ÆM +‡ ?bM? HK+ H,M; iQ€i H M p i`QM; b€M; X

.MM; K„i i?Q`M; M?bM H¢B- i?"K +?Q +‡ i? i?'v çQÊ+ [m M; K M; +O HBM? F?Q F?®B iBM? i? X

GBM? F?Q iBM? i?m-M ;B®M; M?Q i?Ov i`B m "Q ¢i t¬M; ` - i`QM; M?€v K„i ? B M G° Mªv bBM? +ªK ;B€+ +U+ F€ M; •v M; 'i- K¶B K°i ;B€+ [m M ç m çQÊ+ KÎ ` ? i +Ð H M p"Q F?„T K¼B MÆBX

*U çB m +9B ç-m tm®M; - çQ F?®B iBM? i? iÈB i`QÊ+ K†i *?mM; G°- F?) ;"i ç-m

*?mM; G° pQÆM i v M?"M H'v F?®B iBM? i? - pW KÈB +¬K p"Q i v i`QM; M?€v K„i i`"M ç-v K ?Q†+ p" KÆ K" M; - KB M; +O M" M; T?€i ` iB M; ` M `d- æQ`M; S?QM `°M `°M; i`QM; HÁM; X

@ *¬M; iY- # M i`QM; i?S M"v +‡ ~M +?S HBM? F?Q p¬ +MM; F?´M; H²- p¬ +MM; i

*?mM; G° çÄ K†i M? ;B¼M; M‡BX

@ æ i t2KX

æQ`M; S?QM; çQ i v iB T M?"M- T?‡M; K„i M?bM H¢B- +?d i?'v i` M F?®B iBM? i? F?¬M; +‡ +?9i i€ p i- M; Q`B i`W +‡ +?9i [m M; K M; Î # M M; Q`B F?B M M; Q`B F?€ M[+¬K Î i` M i v HB M +‡ K°i +¶ HBM? F?Q K¢M? K) t¬M; p"Q i`QM; +Æ i? +O + p" M +¬M; ?'T i?m i?b HBM? F?Q M"v +kM; iU ç°M; +?mB p"Q # M i`QM; FBM? K¢+

@ æ•v +?ŠM; H) H" GBM? iBM? \

æQ`M; S?QM; M?2Q K„i- i`QM; M?€v K„i HB M M?È iÈB K°i i?S æQ¢M h•v G•m ç½

GBM? iBM? H" çŠM; +'T i²M i¢B + Q ?ÆM bQ pÈB HBM? i?¢+?- F i?ÊT pÈB H`B i?K +O +?QM? KbM?- +?„ +?„ M F?®B iBM? i? HK+ H,M; M"v H" HBM? iBM? F?¬

hW F?B æQ`M; S?QM; M; ?2 iÈB HBM? iBM? ç½ Km®M i bK M‡ ç KÎ K M; FB M i?S+ çB ?„M +kM; F?¬M; M?bM i?'v T?QÆM; i?S+ ç i bK i?S M"v- F?¬M; M; Î ^M; +‡ i? ç•vX

L m F?¬M; T?ªB +U çB m +® w iÈB ç•v- M m F?¬M; T?ªB M‡ /MM; +U i`ªQ ç"Q F?® +U çB m ç½ +? i FB i?b æQ`M; S?QM; +, M #ªM F?¬M; M; ?o `^M; HBM? iBM? b) b

E?¬M; +ÁM M; ?B M; Ì ;b M[- i€+ /KM; +O HBM? iBM? ç®B pÈB ?Q¢i K¢+? ;B®M; ;

J¶B K°i HBM? i?9 +?d +‡ K°i pB M M°B ç M- K¶B K°i ?Q¢i K¢+? +kM; +?d +‡ K°i HB iBM? ?Q +O +ª ?Q¢i K¢+?- #ÎB p"v +‡ i? i?'v çQÊ+ ç° ?B K +‡ p" [mw i`¼M; +O

hmv `^M; GBM? h?¢+? æB M `i HÈM M?QM; æQ`M; S?QM; T?ÄM; +?WM; b® HQÊ F?¬M; pQÊi [m€ K°i i`, K- M‡B +€+? F?€+ i´M; b® HQÊM; HBM? iBM? +‡ i? H'v ç K°i i`, K K" i?¬BX

" + #ªQ #®B p¬ ;B€ M?Q p"v- +?QM? KbM? /o M?B M p¬ w +‡ çQÊ+ K°i F?®B- i?"i +kM; F?¬M; H"K ;b çQÊ+X

E?®B HBM? iBM? M"v +‡ i€+ /KM; `i HÈM ç®B pÈB ?„M- F?¬M; +?d H" p p'M ç i M‡ M²M; M†+ F?B M M; Q`B F?€+ T?ªB HQm HQÐB- iU M?B M æQ`M; S?QM; M? M? F?€+ +ªK M?"M çQÊ+ `²B bBM? ` T?B M T?S+ F?¬M; ç€M; +‡X

@ æB m M?B H"K F?¬M; i²BX

"B i çQÊ+ pB + H"K +O +U çB m- æQ`M; S?QM; HB M + M; ÊBX h?b ` H i¢ÆM i?¢+? K" +?QM? H" HBM? iBM? X

*?Q M M ç! H" Hw /Q M! # v iÈB ç•v K'i çB +?9i i?lB ;B M +O +?QM? KbM?- çB m æQÊ+ i€M i?QÎM;- +U çB m +kM; p m B p - M;~M; ç-m F m F?-M; M;WM;X
æQlM; S?QM; FûQ *?mM; G° H M HQM; M! H-M i?S ? B- ç M! ?¶ i`Ê ? B M;QlB çB
>B M ;B! +U çB m p- +MM; M;?2 HlB- F?-M; iÈB K°i + M? ;B! HB M # v iÈB çdM
h?ç+? æB M- +?l iÈB F?B +U çB m ?ç +€M? tm®M; i?b æQlM; S?QM; KÈB T?€i ?B
+Ä içB ç•v t M? i®i i`MM; i`MM; çB T çB T- +?ŠM; [m î i` M çdM? M9B +! K°i +€B
?ÆM M[# M i`QM; bÆM ç°M; M"v +ÁM iªM K€i` M,M; HQÊM; # ç°M; F€ /`X
æ•v +?QM? H" H®B p"Q +O çB M iB T i?2Q b Q\ hmv `^M; æQlM; S?QM; +?Q iWM
/ŠM çQlM;- iU M?B M b) F?-M; +! b B b!iX
@ æB m M?B- +U+ F?' +?Q M;QÆB `²B- M;QÆB +kM; T?ªB +~M i?"M K°i +?9i- KB
*?mM; G° p- +MM; HQm Hmv M M!B HlB +?B i vX h?-M b„+ +O +U çB m +kM; `v
;B€+ M m M?Q *?mM; G° M!B K°i iB M; Km®M M! çB +MM; i?b bÊ `^M; +U çB m b)
*?ŠM; [m ?B M;B! ? B M;QlB T?ªB çB p"Q çB M T?O T?Q b m- K" F?-M; T?ªB Hv
F?-M; i? K M; M! çB i?2QX
h?"i p'i pª KÈB ç +U çB m # v çB- ? B M;QlB HB M +„K ç-m çB p"Q bÆM ç°M; i®B
" M i`QM; bÆM ç°M; i®B K`i- ;BÆ #`M i v H M i`QÊ+ K†i F?-M; i?'v M;!M- K v K" i
F?-M; i²B- î +?¶ M"v +kM; F?-M; i?'v #'i F€ i?9 ;b- K°i K†i +ªM? ;B€+ ç°M; ioM? #
i?2Q *?mM; G° çB p T?Q i`QÊ+ - QÊ+ +?WM; F?QªM; MY /†K çQlM;- ç°i M?B M
çbM? +?dX
GûM H9i M?ûQ #`M i v M?Ä #û +O *?mM; G° K°i +?9i- *?mM; G° +kM; ?ÆB ç€T H
"ÎB pb /QÈB bU M?"M #B i +O ? B M;QlB- î T?Q i`QÊ+ F?-M; t +! K°i ?ÆB i?î +O
M"v ~M M'T `i ?Q`M K„ M?QM; pšM F?-M; i?Q€i F?ÄB +ªK ;B€+ +O ? B M;QlBX
hçB b Q î ç•v +! M;QlB K B T?K+ \ >„M Km®M H`K ;b\
h`QM; H9+ i`QM; HÁM; æQlM; S?QM; ç M; M;ì pU+ p- +,M +S i?b ç°i M?B M M;Q
M!B,
@ s2 H M M9B i'i +! çQlM;5
æQlM; S?QM; M?QÈM; K"v- i•K iQ tQ v +?mv M HB M iK+- +•m M!B ç°i M;°i p M; H
MÆB i®B ç2M M?Q KU+ i? M"v /M H" + Q i?O GBM? :B B +kM; F?-M; i? M?bM `ª
K"i ?B m p M; H M pW `²B +! i€+ /KM; /mv M?'i +?QM? H" T?•M `ä ç`+? i X
L?QM; æQlM; S?QM; +,M #ªM F?-M; #B i i`ª HlB K"i ?B m M?Q i? M"Q- +?d +! i?
+•m,
@ h?mv M ç M ç-m + -m iU M?B M /WM;X
S?Q ç®B /B M F?-M; ? ç€T HçB- i?"K +?Q M;mv M #ªM F?Q iS+ æQlM; S?QM; +
K'i F?-M; +ÁM i m M; iQ+?X
æÊB i? K K°i H€i- æQlM; S?QM; KÈB i?î /`B K°i iB M;- +?QM? KbM? ç½ ç€T b B
M;?B M;ì `²BX
@ *-M; iYX
*?mM; G° M? ;B¼M; ?- K°i +•mX
@ *~M i?"M K°i Qi- +?l H€i M[+?Q /M T?€i bBM? +?mv M ;b +kM; ç m T?ªB i?2Q b
ç€M? K°i i`MX
@ o•M;X

*?mM; G° +kM; H" M; Q`B i?¬M; KBM?- iU M?B M +| i? i?¬M; [m ibM? ?m®M; i`C /B MX

æQ`lM; S?QM; çSM; i¢B +?¶ F?¬M; çB iB T- K°i KU+ iU ?ÄB F?¬M; #B i H" B ç M; +ÁM /MM; K"i ?B m ç T?•M +?B ç`+? i X amv M; ?o +ª #m´B +kM; +?d M; ?o ç M K

æB M iB T i?2Q H" .` "ªQ æB M- iW MÆB M"v i`Î çB H" iQ" M #° iBM? ?Q +O >Q # M i`QM; bÊ `^M; bQ pÊB b€m çB M T?O T?Q i`QÊ+ i®i ?ÆM `i M?B m- ç½ +| i Km®M ç°+ +?B KX

L?QM; i?B M ?¢ +| #®M i? HU+ HÈM- #'i F€ M?" M"Q +kM; F?¬M; +| F?€+ M, M; H p"v ç®B pÊB # M?" FB X o"v i?b +?d +| K°i F?ª M, M; /mv M?'i +?QM? H" i`QM; #® i?O pÊB M? m- i?"K +?Q H" +ª #®M HB M ?ÊT +MM; T?QM; iÄ +?¶ M"v- F?¬M; +? #®M i? HU+ HB M +| i? ç°+ #€ K'v çB M T?O ÎT?Q b mX

æB K M"v +| i? bmv çQ€M iW K"i ?B m +O #¼M ?¼X *-M /MM; iÈB K"i ?B m- F?¬ +€+? Hv M; Q`B F?¬M; [m2M #B i- M m M?Q H" + Q i?O +O K°i i°+ /mv M?'i- M; ~M ç-m pšM i?'v- p"v i?b +-M ;b /MM; K"i ?B m\

oW M; ?o iÈB ç•v- i`QM; HÁM; æQ`lM; S?QM; HB M +| K°i Qi T?€M çQ€MX

*| i?U+ HU+- +| H€ ; M +?®M; H¢B +ª i?B M ?¢- bÊ `^M; +?d +| #®M i? HU+ HÈM çQÊ+X

*?Q M M M m M?Q +?QM? KbM? +® w ç†i +?•Mp"Q .` "ªQ æB M i?b M; ? M? ç|M +? i? HU+ HÈM ;B€T +¬M; - #•v ;Bì `ìB çB iU M?B M b) F?¬M; +| M; mv ?B K- M?QM; i•K H"K p"v\

J°i i`, K M, K >Q h?B M æB M KÈB KÎ` K°i H-M- H-M iB T i?2Q KÎ` F?¬M; #B i H" M, K M"QX

@ h?2Q i 5

æQ`lM; S?QM; +, M /†M K°i iB M; - +'i #QÊ+ çB p T?Q i`QÊ+- ç²M; i?`B i€M çB h€ ?bM? /¢M; p" i?U+ HU+ p®M +|X

Í ç•v ;†T ibM? ?m®M; +| M; mv ?B K iÈB #ªM i?•M K" +ÁM Km®M ~M ;B'm i?U+ HU Km®M ibK +? iX

oW KÈB çB` F?ÄB +?¶ ~M M'T- æQ`lM; S?QM; ç†i +?•M H M T?Q i`QÊ+ K°i #QÊ H M- ç®B K†i pÊB ?B K +ªM? i`QÊ+ K†iX

L?QM; F?¬M; çÊB æQ`lM; S?QM; i?Q+? SM; - #®M ç¢Q +¬M; FQ+? p¬ +MM; ?mM; K

æ®B pÊB +?mv M M"v æQ`lM; S?QM; ç½ bÈK +| /U HB m- H"K b Q F?¬M; +?m~M # MûK` K°i +?MK T?B +?•K- K„i i`€B K°i KªM? i`„M; imv i- ?"M F?Q tQ v [m M? M i•K ? #, M; çQÊ+ p" M /KM; i`B i ç X

*?B m i?O +U+ K¢M? i`QM; hS Zmw EB K S?€T- L; ¢Q hmv i FB K i? F?ÎB ç°M; - S?QM; HB M ?| i?"M? K°i M; ¼M imv i bÆM K†+ +?Q ;B| KQ ;"Q i?ûi- K†+ +?Q # #'i ç°M; X

" # # *?mM; G° bY /KM; i`Q`lM; iB M +O KbM? ç€M? ` - F?¬M; ? i'M +¬M; +?d

*QÆM; F?Q #„M` ?mM; K½M? - +?d i`QM; +?ÈT K„i ? B M; Q`B æQ`lM; S?QM; p" *? #®M + Q i?O i?O ?° i¢B ç•v- +?ŠM; [m +¬M; FQ+? ç-m iB M +O #®M M; Q`B ç m i? ç€M? #'i H¢B- b m +ÁM #` i`Q`lM; iB M +O *?mM; G° ç€M? +?†M iB T- mv i? i?"M? i?QÆM; i'M ç®B pÊB ? B M; Q`lBX

@ .B\

h`QM; #®M M; Q`B +| K°i M; Q`B iÄ` M; ?B ?Q†+- ?B M M?B M F?¬M; M; `i i?O çQ¢M p"vX

"®M M;QÌB #¼M ?¼ ç m H" + Q i?O /Q ;B i°+ imv M` - i'i +ª ç m H" GBM? :B B i
HûM- +?Q /M F?¬M; iQ" M HU+ i?b +kM; F?¬M; T?ªB M;QÌB #bM? i?QÌM; +| i? iB
HQÊi F?€+ H¢B ç +?Q K°i M K K°i M[FB iB T çQÊ+- i?"K +?Q H¬M; i|+ +kM; F?-

JK+ çQ+? +O #¼M ?¼ ç|M; i¢B ç•v ;B®M; M?Q i`QM; bmv çQ€M +O æQÌM; S?Q
M?[M; M;QÌB F?€+ iB M M?"TX

J¶B K°i ;B i°+ # M i`QM; #®M i? HU+ HÈM ç m p¬ +MM; +QÌM; ç¢B- mv / M? H M
M?" M"Q i`QM; ç| H"K` +?mv M ibM? M?Q p"v i?b +| +?9i F?¬M; ?B M i?U+- imv`
M?QM; M m ç®B ç`+? pÈB +ª i?B M ?¢ i?b b) F?¬M; +| HÊBX

*?Q M M #®M i? HU+ HÈM KÈB HB M ?ÊT pÈB M? m- imv`^M; HÊB Q+? b) #` +?B
?B K- +?Q /M +€+ ;B i°+ F?€+ Q€M ;B" M +kM; F?¬M; /€K i? M i`€+? #®M i? HU+

J¶B K°i H-M >Q h?B M æB M KÎ` i?b #®M i? HU+ HÈM ç m H"K M?Q p"v- + K +
i?S+ +?mM; +O +€+ ;B i°+ FB X J¶B K°i ;B i°+ b) HQm H¢B K°i + Q i?O GBM?
ç€M? çm´B M?[M; M;QÌB Km®M çB p"QX

hW F?B >Q h?B M æB M KÎ` iÈB ;Bì- #®M M;QÌB ç½ ç€M? çm´B F?¬M; Qi M;QÌB
¬K K°i #KM; Q€M F?Q M?QM; pšM T?ªB M;"K ç„M; Mm®i + v- M m #ªQ #¼M ?¼ i`Î
#¼M ?¼ +kM; F?¬M; +| ; M- ?m®M; +?B #®M M;QÌB FB tm'i i?O +| +?WM; KU+- +

"®M M;QÌB HB M i?O ç€M? HûM i?QÌM; i?QÌM; +| i? i¢Q` F€ ?B m M?QM; ?B M
F?¬M; H"K ;b çQÊ+X *?B m i?S+ T?ÁM; i?O +O ?„M p¬ +MM; FB M +®- ?"M F?Q
F?| T?€ ;BªBX

h`QM; H9+ #®M M;QÌB +?m`M #` /MM; HU+ ç T?€ +?B m i?b ç°i M?B M +¶ ?"M w i
i`Î M M p¬ +MM; M|M; #S+X

sQ iX

J°i iB M; p M; H M- i`QÌM; FB K i` M i v æQÌM; S?QM; +?ûK` K°i +QM ?Ä HQM
M;QÌB # M T?ªB- ç²M; i?ÌB K M; i?2Q *?mM; G° çB p T?Q i`QÊ+- i`B M F? B i?
M M;Q`B p`B +?K+ i`QÊM;X

@ J ç-m æQÌM; S?QM;5

JÈB +?d ;B Q i?O ? B +?B m- +kM; +?d ;¬M i?ÌB ;B M K°i ? B ?ÆB i?Î M?QM; +ª #
F?m¬M K†i +O æQÌM; S?QM; - H"TiS+ HB M +| iB M; H ?ûi i?'i i? M? p M; H MX

o®M #®M M;QÌB ç M; Km®M çm´B i?2Q i`mv FQ+? M?'i i?ÌB K¢M? K) /WM; - i'i +ª

h" M +?B M ç¢B ?°B ç² K - #®M p` + Q i?O GBM? :B B ç½ çQÊ+ i" M K„i +?SM; FB M
ç€M? +? i *?B M E?¬M- imv`^M; i?U+ HU+ +O #¼M ?¼ F?¬M; i?'T M?QM; +kM; i
*?B M E?¬MX J ç-m æQÌM; S?QM; +| i? ç€M? i?„M; *?B M E?¬M- M?Q p"v M m K
M?Q KbM? iU M?B M F?¬M; +| +?9i F?| F?,MX

•M? K„i p¬ +MM; FB M; F} T?€i` iW #®M M;QÌB- +?ŠM; [m æQÌM; S?QM; +kM;
`^M; K°i M;QÌB i`QM; ç| +| €M? K„i FB M; F} M?QM; F?¬M; +| +?9i w 2 M;¢B M`Q-
p` ?SM; i?9- ?B m F€X

.€M; p +O æQÌM; S?QM; i?QM; /QM; - M m #¼M ?¼ ç½ F?¬M; i`mv FQ+? i?b iU M
+¬M T?ªB ç€M? iB T- ?„M i?m FB K p`Q`²B M„K i?„i HQM; *?mM; G° i`B M F? B i
•K H¢M? H)Q i`mv M H¢BX

@ o` iB M #®B +O *?B M ;B FB - i?dM? +¬m +?mv M +?Q *?B M E?¬M K°i iB M; -
h?B M æB M b) çB iÈB *?B M ;B H'v ç-m +O ?„M- #ªQ ?„M`Y b¢+? +´ +?Ì i +?û

h? M? •K #bM? i?QÌM; M?QM; H°` b€i F?Q i?'m tQÆM;X

o` + Q i?O GBM? :B B i`mM; T?~K +O *?B M ;B M„K +?†i i v- p M; H M •K i? M?`
M;QÌB F?€+ M?bM p`Q +kM; ç m F?¬M; i®i H„K- /M b Q #®M M;QÌB +kM; F?¬M; T

F?B T bÊ mv T?QM; +O K ç-m K" #¢B- i?"K +?Q +ÁM F?¬M; +| + M çªK çm' B i?2
F€ M;QìB M"Q +| i•K F?Q + Q M;¢Q ç m H" K°i HQ¢B çª FQ+?X

Rj98X *?QÆM; RR9j , J æ-m >B M h?•M

* Q i?O +O hQ æ² i? ;B M?bM M;QìB *?B M ;B M¼ pÈB p ç²M; ibM?- i'i +ª K¼B
+O K ç-m M|B çQÊ+ H" H"K çQÊ+- +| i? iQîM; iQÊM; K°i F?B >Q h?B M æB M
*?B M ;B ;†T T?B M T?S+X

* Q i?O *?B M ;B ?W H¢M? K°i iB M;- M|B K°i +•m `„K i?®B,

@ J ç-m M"v [mª i?"i F?¬M; #B i iU HQÊM; bS+ KbM?- M m ?„M /€K iÈB *?B M ;B

* Q i?O +O hªK >²M h¬M; +QìB M;Q" B KB M; M?QM; i`QM; HÁM; F?¬M; +QìB,

@ lv T?QM; +O *?B M ?mvM? i?"i HÈM- +?ŠM; [m b Q ?mvM? F?¬M; /€K M|B M
K ç-m\ > i H-M M"v iÈB HQÊi F?€+ T?ªB +?ì ?„M ` çB`²B KÈB /€K M|B\

" M i`QM; #®M i? HU+ HÈM- \*?B M ;B #`B / M? b® K°i- hªK >²M h¬M; b® ? B- ?
pÈB M? m F?¬M; #B i # Q M?B m M,K- p¬ b® •M Q€M F?¬M; i? M|B ? i- imv `^M;
ç|M; i¢B MÆB ç•v- i'i +ª ç m +| ç` p` #bM? çŠM;- M?QM; M m +| +Æ ?°B çª FQ+?
F?¬M; #Ä [m X

* Q i?O *?B M ;B #` +? M?¢Q- +`M; H9+ F?m¬M K†i +`M; t'm tQ- ?„M HB + M?bM
M|B,

@ J ç-m +MM; hªK >²M h¬M; +O M;QÆB +| •M Q€M- ç`+? M?•M +O ?„M F?¬M; +
o` + Q i?O +O hªK >²M h¬M; M?9M M?9M p B M|B,

@ æ| H" i?M `B M; +O GB m T?| i¬M; +?O K" i?¬B- M;?B K M;†i K" M|B- i¬M; +?O
?mv i /kM; F?Q +O K ç-m- M?QM; i?U+ ` hQ æ² HK+ i`QîM; H½Q TªB +`M i?"M
ç-m p" hQ æ² i? ;B `i b•m- HÈM ?ÆM `i M?B m bQ pÈB •M Q€M +O hªK >²M h¬M
hQ æ² HK+ i`QîM; H½Q i?î; 'T iS+ ;B" M- i?-K M;?o +m®B +MM; +kM; +?¼+ iÈB H½

@ hQ æ² ;B +O i i?b +| +?mv M ;b\

hmv `^M; M|B M?Q p"v M?QM; i`QM; HÁM; HK+ i`QîM; H½Q +kM; QÈ+ +| i? #,K i?
çQ¢M- # Q M?B m ?ªQ i?O i`QM; ;B i°+ ç m #` +? i i` M i v K ç-m- M; v +ª M?` i`
+kM; #` +? i i` M i v ?„M- ç| H" K°i p` + Q i?O GBM? :B B i?QÊM; T?~K X

æ½ [m # Q M?B m M,K F?¬M; +| GBM? :B B i?QÊM; T?~K iY pQM; - M?QM; ?B M
#` hQ æ² i? ;B ç€M? pĐ i MX J°i p` + Q i?O GBM? :B B i?QÊM; T?~K iY pQM; - ç
çª FQ+? p¬ +MM; iQ HÈM- ç•v H" +?mv M F?¬M; M;QìB M"Q +| i? iQîM; iQÊM; çQ

L;QìB çìB ç m #B i- imv `^M; hQ æ² i? ;B p" \*?B M ;B ç m i`QM; #®M i? HU+ H
? K" i i?B i pÈB M? mX L,K ç| hQ æ² i? ;B H M M;¬B i?b *?B M ;B +kM; tm'i HU
F?B +| +?mv M ;b i?b hQ æ² i? ;B ç m M;?2 i?2Q HìB M|B +O *?B M ;B K" ?`M?
hªK >²M h¬M; Km®M ?QÈM; KkB M?¼M p"Q hQ æ² i? ;B - KK+ çQ+? +O ?„M F?¬

GK+ i`QîM; H½Q tQ v +?mv M +QM M;QÆB M?bM p"Q K°i M;QìB +m®B +MM; M|B,

@ L m H½Q T?m M?È F?¬M; H-K i?b ?bM? M?Q K ç-m +| ;B Q ibM? F?¬M; +¢M p
GìB FB pW i?®i H M- +ª # M;QìB M?'i i ?QÈM; €M? K„i p T?Q M;QìB M¼X

h?-M b„+ +O + Q i?O *';B #bM? i?ªM M|B,

@ s€+ i?U+ K ç-m +| ;B Q ibM? pÈB *';B +?O- M?QM; ç•v +kM; +?d H" ;B Q ibM?
M?•M +¬M; iQ T?•M KBM?- M m K ç-m H" K M;mv ?¢B iÈB bBM? HBM? i?b M?'i ç`

@ L?Q i? i?b i®iX

hmv`^M;# M;QìB ç m #B i ç•v H" M?[M; HìB M|B M;Q" B KB M;- i?€B ç° +m®B +M
M"Q +ÁM T?ªB t2K tûi M?QM; +kM; #B i ?B M ;Bì F?¬M; T?ªB H" H9+ +½B M? m- +
+€+? #~K #€Q +?mv M pW`²B p ;B i°+X

h`"M +?B M ç¢B ?°B ç² K - æQìM; S?QM; i?'i imM; K°i +€+? Hv F€- ?B M ;Bì H¢B
>Q h?B M æB M- ?ÆM M[+ÁM iB M p"Q .`"ªQ æB M- iBM iS+ M"v çQÊ+ i`mv M i
K„iX

L?'i i?ìB- +ª>Q h?B M æB M ç m #` i?¬M ?²M M€i i?¬M iQM?- K¼B M;QìB ç m +ªK
+O #®M i? HU+ HÈM ç m p¬+MM; +ªM? ;B€+- B M'v ç m bÊ ç°i M?B M ;†T T?ªB

*?d +| M;QìB +O *´ ;B H" M?"M M?½ i?QM; /QM;- M;mv M M?•M pb #¼M ?¼ ç m
iBM? pÈB æQìM; S?QM;- +?Q /M ;†T T?ªB ?„M +kM; F?¬M; #` M;mv ?B K ;bX

> B i? HU+ HÈM *?B M ;B p" hQ æ² i? ;B H" F?~M i`QÆM; M?'i- ;B +?O +O #½
HU+ +O K ç-m p¬+MM; K¢M? K)- M m M?Q çÆM ç°+ ;†T T?ªB i?b imv i ç®B F?¬
çQÊ+ +`M; t +`M; i®iX

hmv`^M; iBM iS+ æQìM; S?QM; ?B M i?•M F?B M i? +K+ # M i`QM; >Q h?B M æB
M?QM; ç®B pÈB M;QìB +O *?B M ;B p" hQ æ² i? ;B +| i?M ?"M p¬+MM; HÈM ç
i?b ç•v +?QM? H" K°i +Æ ?°B imv i pìB F?¬M; i? M; ?B M;ìX

L m M?Q +| i? +?ûK;B i çQÊ+ K ç-m # M i`QM; >Q h?B M æB M i?b +QB M?Q +ÎE
? B i? HU+- F i[mª H" + Q i?O +O ? B ;B i°+ HB M ?ÊT +MM; K°i +?¶- +MM; M?
#ªQ- K°i # M ibK FB K imM; iQ+? +O æQìM; S?QM;X

æQìM; S?QM; M? M? +?|M; FB M i?S+ çQÊ+ M°B ibM? +O #®M i? HU+ HÈM- imv
HÈM +MM; M? m tm'i ?B M M?QM; /M b Q +kM; +?d +| p" B M;QìB K" i?¬B- `i +| +ª
;Bì ?„M ç½ #B i + Q i?O GBM? :B B /Q #®M i? HU+ HÈM bî ?[m imv i ç®B F?¬M; -

æB m M"v +kM; `i / Hw ;BªB- # M i`QM; GBM? h?¢+? æB M- #®M i? HU+ HÈM ç
+€+ ?Q¢i K¢+?- M?QM; ç°B M;k M"v ç m /Q + Q i?O GBM? :B B i?QÊM; T?~K /šM
K'v GBM? :B B- M?B m i?b ?ÆM ? B KQÆB M;QìB- M?QM; î # M i`QM; .`"ªQ æB M
#®M i? HU+ HÈM H¢B M?B m ?ÆM ;'T # X

hQM? i` M b® HQÊM; + Q i?O +O ;B i°+ T?•M #® p"Q b€m çB M i`QÊ+- M°B ibM
?B M` - ç•v +ÁM +?Q iQM? iÈB M?[M; M;QìB î çB M i?S i€KX

æQìM; S?QM; F?¬M; #B i #¼M ?¼ /MM; T?QÆM; T?€T; b ç i`mv M çB iBM iS+ # M
iW H9+ ? B M;QìB +?QM? KbM? p" *?mM; G° iB M M?"T p"Q # M i`QM; çB M i?S #
#-m F?¬M; F?Q tmM; [m M? î ç•v +| +?9i F?¬M; i?Q+? ?ÊTX

æB çQÊ+ p" B #QÊ+ HB M +| i? ;†T çQÊ+ M;QìB +O #®M i? HU+ HÈM- M?[M; M;
;B i?b i?'v KbM? ç m [m v ç-m +?¢v- +?šM; [m +?d i`QM; +?®+ H€i HB M +| K°i
H¢B- ?mM; ?,M; +¬M; FQ+? p"Q +?QM? KbM?X

hmv`^M; i`QM; ç| F?¬M; +| GBM? :B B i?QÊM; T?~K M?QM; b® HQÊM; +kM; çO F
M m M?Q +?QM? KbM? i`B M F? B iQ" M #° i?U+ HU+ ç®B T?| pÈB #¼M +?9M; iU
H½M; T?Q i?ìB ;B M- b® HQÊM; M;QìB +O #¼M ?¼ [m € ç¬M; M M +?QM? KbM? +

Rj9eX *?QÆM; RR99 , E€ h`•M .`"ªQ

æ| H" Hw /Q pb b Q iW ç-m iÈB +m®B æQìM; S?QM; +kM; F?¬M; ? tmM; ç°i +?QM
+?QM? KbM? +?¢v çB H" çQÊ+- ?B M ;Bì +?mv M [m M i`¼M; M?'i H" H'v çQÊ+ M?
æB MX

æQìM; S?QM; +kM; F?¬M; ç`M? /WM; H¢B H•m # M i`QM; çB M i?S #ªv- M?QM; /
i?O ?„M +kM; +?d +| i? K M; i?2Q *?mM; G° i`®M p"Q +€+ T?ÁM; ®+ HB M iK+X

*?ŠM; [m çB p"Q M?B m ;B M M?" M?Q p"v +kM; F?¬M; +| i?m ?Q¢+?- +| H) # M
`¶M; im +?- i'i +<sup>a</sup> ç m #` M; Q`B +O #®M i? HU+ HÈM M? M? +?•MiÈB i`QÈ+X
" M i`QM; çB M i?S #<sup>a</sup>v +'i ;B'm M?B m F€ i`•M /` #<sup>a</sup>Q- M;mv M #<sup>a</sup>M æQ`M; S?Q

æQÌM; S?QM; i?´M i?S+ K°i iB M;X

*?mM; G° Î# M +¢M? M;?2 çQÊ+ M?Q M;QÌB H¼i p¨Q i`QM; bQÆM; KM- KÆ KÆ K

æQÌM; S?QM; +kM; +QÌB F?´ K°i iB M;X >B M; BÌibK çQÊ+ K°i F?®B h€B aBM? h

?Q¢+?X .`"ªQ æB M [mª M?B M / M? #'i ?Q i`mv M- # M i`QM; ;B'm p¬ b® F€ i`•M

K°i i`QM; b® ç|X

h€+ /KM; /mv M?´i +O h€B aBM? h?¢+? H¨ ç i`¼M; i® i?•M i? X :B®M; M?Q GBM

M;mv M M?•M K'i çB i?•M i? - iBM? ?²M H¢B i²M i¢B ÎibM? ?m®M; /`i?QÌM; KÈB

*?ŠM; [m +?Q /M +| h€B aBM? h?¢+? +kM; p¬ /KM;- Km®M i`¼M; i® çQÊ+ i?•M i

FB M KÈB i?¨M?- i® i? - HQm i?¬M; K€m- +® i?¬M5

æB m FB M +® i?¬M F?¬M; F?| ç¢i i?¨M?- i` M i v æQÌM; S?QM; +ÁM +| HBM? M?

Qi H¨ çQÊ+X h? M?QM; HQm i?¬M; K€m T?ªB +¬M i¨B HB m H¨ K€m +O >Ä S?Q

+O >Ä S?QÊM; KÈB +| +¬M; M,M; F?ÎB iY ?²B bBM?X

h`QÊ+ ç•v æQÌM; S?QM; HW ;¢i H`v çQÊ+ F?¬M; Qi K€m iW +?¶ >Ä S?QÊM; M?

;BÌ M m çB ibK M¨M; M?„+ iÈB pB + M¨v +| H) b) #` ç€M? +?Q iÆB #ÌBX

S?m M?•M T?€i mv- F?¬M; B çÐ çQÊ+X

æQÌM; S?QM; +ÁM M?È`ä +?QM? KbM? ç½ ç€T SM; H½Q hQ æ²`•m +€ i`¨^M; b

+?Q M M M,K ç| ?„M KÈB K M; i?2Q aÆM >¨ ç² [mv i?m¨M +?QM? KbM?X

*?d H¨ ç€T SM; i?b ç€T SM;- æQÌM; S?QM; +kM; T?ªB ibK çQÊ+ F?®B h€B aBM?

M M +kM; F?¬M; [m€ ç w i`QM; HÁM;X

E?¬M; M;Ì¨^M; H9+ M¨v /o M?B M +| i? ibK çQÊ+ K°i F?®B h€B aBM? h?¢+? F?

+?d +¬M H`v +?9i K€m iQÆB iW >Ä S?QÊM; M[ i?b H½Q hQ æ²`•m +€ i` +| i? i

L;?o M;?o- æQÌM; S?QM; +ªK i?´v H¢M? ;€v- T?ªM; T?´i M?Q i?´v çQÊ+ /€M; p M

E?| - F?| 5 æQÌM; S?QM; v M H†M; i?m ?²B h€B aBM? h?¢+? - bmv M;?o i`QÊ+

S?QÊM; imv i ç®B F?¬M; M|B +?Q H½Q hQ æ²`•m +€ i` #B i çQÊ+ iBM iS+ +O h

hmv¨^M; F?¬M; ibK çQÊ+ i?S; b ç| [m€ i®i M?QM; /M b Q +kM; F?¬M; T?ªB F?¬M

h?¢+? +kM; H¨ F€ i`•M /` #ªQ- M;?o iÈB ç•v- i•K ibM? æQÌM; S?QM; +kM; i®i H M

æ½ H`v çQÊ+ #ªQ #®B- +kM; M M ibK p` +?´T bU +O *´;B ç M|B +?mv M- bÊ¨^

KbM?X

Í ç•v pŠM F?¬M; +| #'i F€ ç°M; ioM? ;b- p` +?´T bU *´;B FB M|B ?ŠM F?¬M; b B-

+O +?QM? KbM? `ÌB çBX aÎ /o æQÌM; S?QM; +?mB p¨Q i`QM; ;B M T?ÁM; +kM; F

çm´B ;B i K¨ H¨ Km®M ibK ?B m K°i +?9i iBM iS+ iW i`QM; KB M; M;QÌB M¨v- M?

+?QM? KbM? #B M K'i i¢B ç¢B ?°B ç² K X

G†M; H) KÎ +Y T?ÁM;- æQÌM; S?QM; i?Á ç¬m` M;Q¨B T?€i ?B M +?´T bU *´;B F

+?mv M +QÆM; F?Q- K€m iQÆB i` M +€M? i v +?ªv ç-K çb - +kM; F?¬M; #B i #`

#,M; #| [m HQ X

L;?2 çQÊ+ ç°M; ioM?- p` +?´T bU *´;B +kM; KÎ K„i- çQ K„i M?bM [m M? i?´v çQ

M;Q„+ i v p T?Q KbM?X

>„M M? M?¨M; ;"i ç¬m M? M? +?|M; çB p¨Q i`QM; ;B M M?¨X

@ *´ h? M? o•M` K„i æQÌM; +¬M; iY5

o` +?´T bU *´;B pW iB M H M HB M iU ;BÈB i?B mX

@ *?mv M pW `²B tBM ç i¢X

æQÌM; S?QM; ç€T H H¢BX

@ oB + M?Ä K¨ i?¬B- F?¬M; ç€M; M?„+ iÈB- ?ÆM M[ç•v +kM; H¨ pB + ;B +?O T?
h?¬M b„+ *´ h? M? o•M #bM? i?ªMX
@ L;²B tm®M; `²B M|BX
æQÌM; S?QM; F?Q M? +?•M M;²B i` M K†i ç'i- M?bM *´ h? M? o•M ?ÄB,
@ *´ ;B +?O +ÁM +| T?•M T?| ;b F?€+ ? v F?¬M;\

Rj9dX *?QÆM; RR98 , J"i æ"K

*´ h? M? o•M F?) +QÌB K°i iB M; ,
@ :B +?O #B i æQÌM; +¬M; iY HQ H„M; +?Q M M;mv +O ç² ç - M M ç½ K M? H M
M?bM i?'v æQÌM; +¬M; iY i?b T?ªB +?mv M +€Q K°i iB M;- ?B M ;BÌ + Q ç² +O +
+?O- +kM; F?¬M; +| M;mv ?B K- tBM æQÌM; +¬M; iY v M i•KX
@ hB m æB T +kM; iB M p¨Q >Q h?B M æB M\
æQÌM; S?QM; M;¢+ M?B MX
@ S?ªB- H¨ ;B +?O K M; M¨M; p¨QX
*´ h? M? o•M ;"i ç-m,
@ h?U+ HU+ +O ;B +?O + Q i?•K- +¬ MQÆM; hB m æB T H¢B i?¬M; KBM?- ? B
i?"M K°i +?9i i?b b) F?¬M; M;mv ?B K iÈB iQM? K M?X
@ >B M ;BÌ +€+ M¨M; ç M; Î MÆB M¨Q\
h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; KÆ ?² +| +?9i HQ H„M;- imv `^M; M|B +| *´ l L;mv i ?°
hB m æB T +kM; +?d +| +ªM? ;BÈB h?B M :B B- M;mv +Æ # M i`QM; >Q h?B M æ
F?¬M; +~M i?"M b) #` H"i i?mv M i`QM; KQÆM;- F?| #ªQ iQ¨M +€+ M¨M; b) F?¬M;
@ h`QÈ+ ç•v p¨B M;¨v ;B +?O +ÁM ?B M i?•M i¢B .`ªQ æB M- ?B M ;BÌ bÊ `^M; ç
*´ h? M? o•M ç€T,
@ æQÌM; +¬M; iY +kM; F?¬M; +¬M T?ªB HQ H„M; M?Q p¨v
@ E?¬M; T?ªB i M ;?B M ;Ì i?U+ HU+ +O *´ ;B +?O- +?d H¨ /M b Q /šM i?2Q K°i
+?9i #'i iB MX
æQÌM; S?QM; +? m K¨v- i`QM; HÁM; bmv M ;?o T?ªB K m +?|M; ibK FB K *?m hB r
*?d +| çB m K†B K°i çB M +O >Q h?B M æB M ç m p¬ +MM; F?´M; H²- ?ÆM M[T
+?QM? KbM? +® ibM? ibK FB K +?d bÊ +kM; `i F?| ibK çQÊ+X
hB T i?2Q æQÌM; S?QM; ?ÄB +~M i?"M K°i +?9i p +?mv M ibM? b m F?B ç¢B ?°B
ç°i M?B M +?QM? KbM? iÈB MÆB ç•v +| HB M [m M pÈB h?B M *®+X
æQÆM; M?B M pB + M¨v F?¬M; T?ªB /Q *´ h? M? o•M bmv çQ€M çQÊ+- ?„M #B i c
H¨ /Q *´ l L;mv i M|B ` i`QM; H9+ bÆ wX
æQÌM; S?QM; p¬ +MM; T?B M Km°M- # ç²M; iY FB `®i +m°+ Km®M H¨K +€B ;b\
KbM? iÈB MÆB ç•v- H¢B p¬ i? M? p¬ iS+ M; v +ª +€B `„K +kM; F?¬M; +|X
>ÆM M[+?Q iÈB #•v ;BÌ +?QM? KbM? +ÁM +?Q i?'v [m # ç²M; iY +O h?B M *®
ç½ iÈB >Q h?B M æB M- +?d H¨ F?¬M; #B i ?B M ;BÌ #¼M ?¼ ç M; Î ç•mX
@ æQÌM; +¬M; iY- ?B M ;BÌ F?¬M; i? Î ç•v H•m- M;QÌB +O *?B M ;B p¨ hQ æ² i?
+¬M; iY- hªK >²M h¬M; +kM; +| `i M?B m M;QÌB i? K /U- bQM; [mv M F?¬M; ç`+?
M ;?` +¬M; iY M M Hv F? B >Q h?B M æB M ?Q†+ H¨ i?•K M?"T p¨Q çB M T?O T?Q
bBM? +ÆX

h?—M b„+ *´ h? M? o•M M;QM; i`¼M; M|BX

@ VK- i ç½ #B iX

æQÌM; S?QM; ;"i ç—m- Hv F? B >Q h?B M æB M iU M?B M H" F?¬M; +| F?ª M,M;- +?QM? H" iB T iK+ i?,K /ÁX

*´ h? M? o•M [m M b€i- #B i #" + M?•M p"i M?Q æQÌM; S?QM; F?ŠM; ç`M? F?¬M; #Ä +?¢v- M?Q p"v HU +?¼M +O ?„M +?d +| K°i HQ¢B /mv M?'i- H"TiS+ M|B,

@ L m æQÌM; +¬M; iY +| i? ;†T çQÊ+ ;B +?O i?b tBM +?mv M +€Q K°i iB M;- K'v æ² i? ;B +| +?9i ç°M; ioM? F€ [m€B- ?bM? M?Q +| i?€B ç° F€ H¢ pÈB *´ ;B +?9 +¬M; i? K M;?B K i`¼M;- KQM; ;B +?O T?ªB i?"i +¬M i?"MX

@ h b) +?mv M HÌB5

æQÌM; S?QM; ;"i ç—mX

L|B tQM;- æQÌM; S?QM; iU M?B M Km®M Hv F? B- *´ h? M? o•M +| i?QÆM; iQ+? HQm H¢B +?[i?QÆM;- i`QM; H9+ æQÌM; S?QM; çB iÈB +€M? +Y i?b ç°i M?B M

@ æQÌM; +¬M; iY +?"K ç½X

æQÌM; S?QM; [m v ç—m H¢B M|B,

@ G`K b Q p"v\

@ h` M M;QÌB æQÌM; +¬M; iY +| >Q h?B M G M? T?ªB F?¬M;\

*´ h? M? o•M KÎKB M; ?ÄBX

æQÌM; S?QM; #B M b„+- ?QT K„i M?bM ?„M- *´ h? M? o•M +QÌB M|B,

@ æQÌM; +¬M; iY +?È ç M;?B- *´ K¶ +| +?¶ ç /MM; >Q h?B M G M?X

@ \

æQÌM; S?QM; ` `` K°i iB M;X

@ " M i`QM; .` "ªQ æB M +ÁM +| K°i imv i i?'i +?Q #` B T?€ ;BªB- M m +¬M; iY +O MÆB ç| M?bMX

oW M;?2 iÈB ? B +?[imv i i?'i- i`ÁM; K„i æQÌM; S?QM; HB M iQ€i` [m M; K M; M|B [m - iW i`QÊ+ iÈB ;BÌ imv i i?'i +?d tm'i ?B M Î. `ªQ æB M i`Î çBX

h`¼M; #ªQ ;B'm i`QM; imv i i?'i ç m H" i?S #ªQ #®B F?¬M; i—K i?QÌM;X

*?d H" iW F?B iB M p"Q >Q h?B M æB M ç M ;BÌ +kM; KÈB +?d ;†T [m K°i H—M æB M K" i?¬B- iW ç| p b m +kM; F?¬M; ;†T T?ªB- ?B M ;BÌ M;?2 çQÊ+ iBM iS+ p æQÌM; S?QM; ç"Ti?bM? i?`+?X

@ a Q M;QÆB +| i? t€+ ç`M? ç| H" imv i i?'i\

æQÌM; S?QM; M;?B M;Ì ?ÄB- imv i i?'i iB M p"Q F?¬M; i? çB ` - i`W T?B +| >Q h? ç•v +kM; +| M;?o H" iQ`M #° M;QÌB çB p"Q ç m T?ªB +? i- +,M #ªM F?¬M; +| iBM

@ *?B M;B +| K°i p` + Qi?O iBM? i?¬M; T?€ ;BªB +Æ [m M i?2M +?®i çB p"Q F? ?„M ç½ iÈB +ªM? ;BÈB GBM? :B B i`mM; T?~K- T?ÁM; ®+ #bM? i?QÌM; +,M #ªM F? i /€K F?ŠM; ç`M?- i€K +?QM T?—M KQÌB ;B M M?`FB +?QM? H" imv i i?'iX

*´ h? M? o•M ç€TX

GÌB M|B +O *´ h? M? o•M F?¬M; T?ªB F?¬M; +| Hw- æQÌM; S?QM; `i ç°M; i•K M?

@ G) M"Q M;QÌB +O #®M i? HU+ HÈM +€+ M;QÆB F?¬M; +| M;QÌB M"Q +| >Q h? ç| b Q\

*´ h? M? o•M +Q`B M|B,

@ hU M?B M H¨ +| - M?QM; K¨ b® HQÊM; >Q h?B M G M? F?¬M; M?B m- ç¢B #° T
+ Q i¬M; +O #®M i? HU+ HÈM H'v çB p¨Q çB M T?O T?Q b m- b® M; Q`B +| çQÊ+
"ªQ æB M +kM; +?d +| K'v F?®B- ?ÆM M[K'v F?®B FB +kM; ç½ /MM; ? i +?Q M
F?¬M; B +| i? T?€ ;BªBX

@ h?b ` H¨ p"vX

æQ`M; S?QM; ;"i ç¬mX

h` M M; Q`B æQ`M; S?QM; +| >Q h?B M G M? F?¬M; +| ;b H¨ #Q K"i- pB + M"v /Q
ç½ bÊK i`mv M çB F?„T i?B M ?¢- iU M?B M *´ h? M? o•M +kM; #B iX

hmv `^M; ?B M ;B`M; Q`B +O +€+ ;B i°+ FB ?"M F?¬M; i? #,K i?•v æQ`M; S?QM
M m *´ l L; mv i ç½ #B m H° i?€B ç° TªB i`Ê ;B9T æQ`M; S?QM; i?b çQÆM; M?B
M; ?2 i?2Q- ?B M ;B`M|B ` iB M iS+ M"v +?d bÊ +kM; +| +?9i pmB p X

hmv i i?´i +?d +| i? ;†T F?¬M; i? +¬m- æQ`M; S?QM; ç•m b) #Ä [m - ?ÆM M[b
?„M bÎ ?[m i` M M; Q`B t td- +| iÊB M, K F?®B- ç M #•v ;B`K ÊB +?d iB m ? Q K°i F
F?| KÎ #ªQ i`M; - iB m ? Q çB ç i?m ?Q¢+? p"i T?~K i®i ?ÆM `i M?B m bQ pÊB ;B

oW KÊB bmv M; ?o iÊB ç•v- æQ`M; S?QM; HB M ?ÄB id Kd p`i`Q +O imv i i?´i FB
`ä `M; F?¬M; +?2 ;B'm- iQ`M #° ç†+ çB K ç m M|B ? i +?Q æQ`M; S?QM; X

_ F?ÄB ;B M T?ÁM; - æQ`M; S?QM; çB K°i çQ`M; +~M i?"M iÊB ;B M imv i i?´i FB
„M; - +| H) M?[M; + Q i?O FB #B M K'i ç ibK imM; iQ+? +O æQ`M; S?QM; F?¬M; ç
i`b ç H`K +?mv M +O +?QM? KbM?X

Rj93X *?QÆM; RR9e , "€M æSM;

>B M ;B`ibM? ?bM? # M i`QM; .` "ªQ æB M ;B®M; M?Q K°i i´ QM; pÁ p)- K¨ æQ`M
ç€M? p¨Q i´ QM; pÁ p) ç|X

J°i F?B ?„M #` T?€i ?B M i?b ç m #` p•v +¬M; - +?`i ÊB F?B K¼B +?mv M H„M; tm®
i?Q`M; i`Î H¢BX

h`QM; H9+ æQ`M; S?QM; ç M; çB ibK H®B p¨Q imv i i?´i i?b *´ h? M? o•M pšM çª i
+?[p i i?QÆM; /Q +?QM? KbM? +?ûK K°i ç Q ;•v M M- imv `^M; p i i?QÆM; F?¬M
i?´i F?¬B T?K+ çQÊ+ ?Q`M iQ`M i?b Qi M?´i +kM; TªB K'i M, K # M; "v KÊB tQM; X

h`QM; H9+ ç M; p"M +¬M; i?b ç°i M?B M +Y T?ÁM; ç|M; HB M KÎ ` X

æ°M; ioM? ç°i M; °i M?Q p"v TªM; T?´i F?B M M°B i•K +O +?QM? KbM? `mM `~v-
K„i- +?d i?´v Î i`QÊ+ +Y +| K°i ç Q i?•MªM? çSM; bWM; b[M; i¢B ç|- #ÎB pb +| €M

Rj9NX *?QÆM; RR9d , *? i L?Q h? L"Q

h`QM; ;BÌ F?„+ M"v- æQÌM; S?QM; K M; i?2Q \*?mM; G° çB iÈB T?QÆM; p` +| imv
*´ h? M? o•M ç½ M|B ` p` i`Q +O M| `i`ä`"M; M?QM; /M p"v æQÌM; S?QM; +kM
T?QÆM; p` ççB F?€B K"i?¬B- /M b Q K"i i?`i # M i`QM; >Q h?B M æB M +kM; `i
smM; [m M? i?dM? i?QªM; i`mv M iÈB K°i Qi ç°M; ioM?- ç| +?QM? H" M; QÌB +O #
/Á- æQÌM; S?QM; +kM; +?d +| i? +?ì #¼M ?¼ `ìB çB `²B KÈB #„i ç-m ?"M? ç°M; X
*kM; K v F?m pU+ M"v ?ŠM ç½ #` i?, K /Á tQM; +?Q M M M; QÌB HQm HçB +kM; F?
+| K°i ? B M; QÌB M?Q p"vX

*?ì iÈB F?B tmM; [m M? F?¬M; +ÁM iB M; ç°M; i?b æQÌM; S?QM; ` /'m +?Q *?mM
` M; Q" B- €M? K„i çªQ [m HB M M?bM M?[M; K"i i?`i tmM; [m M? K°i +€+?`ä`"M;
hmv i i?`i F?¬M; Î +?¶ M"v- \*´ h? M? o•M ç½ M|B [m - ;B M imv i i?`i FB ç½ #` M;
H MX

.M b Q ?B M ;BÌ Î i`QM; çB M i?S #ªv iQ" M H" M; QÌB +O #®M i? HU+ HÈM- i`i +
M; QÌB +O ;B i°+ KbM? çB H-K p"Q # M i`QM; imv i i?`i +?Q M M KÈB H"K` iB m
i?b +| i? M?"M i?S+ imv i i?`i / /"M; X

h?W /`T tmM; [m M? F?¬M; +| ç°M; ioM?- æQÌM; S?QM; i`B M F? B i?•M T?€T #
;B M M?"- +?ŠM; [m +?d i`QM; +?®+ H€i HB M i?`v i` M +Y +O K°i T?ÁM; +| iB r
Kti æQÌM; S?QM; X

*?QM? H" M| `²B5

æQÌM; S?QM; FûQ *?mM; G° iB M H M T?Q i`QÈ+- çQ i v KÎ+Y imv i i?`i` - çB
M; ÈBX

o`Q # M i`QM; - æQÌM; S?QM; KÈB i?Î` K°i ?ÆBX

hmv i i?`i; B'm i`¼M; #ªQ M?QM; +?d +| i? p"Q F?¬M; i? çB ` - +?QM? KbM? çB p
M; Q" B çWM; KQM; KÎ çQÈ+ +Y +O imv i i?`i` - i`W T?B +?QM? KbM? ç½ +? i?Q
M M ?B M ;BÌ MÆB ç•v imv i ç®B M iQ"MX

:B®M; M?Q imv i i?`i; †T T?ªB # M i`QM; h?Ov æB M- # M i`QM; K"i i?`i M"v +kM
+kM; F?¬M; +| - M; v +ª M?[M; p i iQ+? +O +Æ [m M i?2M +?®i p" #šv`"T +kM; F?

"ªM i?•M imv i i?`i F?¬M; +| M; mv ?B K- +?ŠM; [m M m M?Q F?¬M; +| >Q h?B M
` çQÈ+- +?d +| i? #` M?®i # M i`QM; X

.¼+ i?2Q çQÌM; çB- æQÌM; S?QM; M|B iBM iS+ p imv i i?`i +?Q *?mM; G° #B i- ?
+?ì KQM; - M?bM K¼B MÆB tmM; [m M? Km®M iB K t2K #ªQ #®B +`i; B'm içB ç•mX

L?QM; æQÌM; S?QM; i?b M; QÈ+ HçB [m2M pB + H"K M? M? +?|M; - HK+ H¼B # M
iB K çQÈ+ +?¶ F?€+ #B i i` M b" M M?"X

h`QM; H9+ ç M; Km®M +?Q i v p"Q i?b ç°i M?B M i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; F?) ç
>„M M?È iÈB K°i çB K F?¬M; ?ÊT Hw içB ç•v5

*´ h? M? o•M ç½ M|B [m - #¼M ?¼ +| i? t€+ M?"M ç•v H" K"i i?`i +kM; +?d +| K°i M
+?QM? H" K°i p` + Q i?O GBM? :B B i`mM; T?~K +O *?B M ;B çB p"Q i`QM; ç•v`

L m i?U+ bU M?Q p"v i?b [mª i?"i K"i i?`i ç| +?QM? H" imv i i?`i- M?QM; +ÁM p` +
`²B\

hQM? iQ€M ç•m` ç'v- p` + Q i?O GBM? :B B i`mM; T?~K FB KÈB +?d #` M?®i #`i
i?ìB ;B M M"v F?¬M; çO ç F?®M +? i?„M- M m M?Q [mª i?"i ?„M F?¬M; +? i i?b +
iB M p"Q # M i`QM; - ç•v [mª i?U+ H" +?mv M p¬+MM; #`i ?ÊT HwX

L;?o iÈB ç•v- æQÌM; S?QM; M? M? +?|M; `9i i v i`î p X

@ *-M; iY H`K b Q p"v\

*?mM; G° i?'v æQÌM; S?QM; +? m K`v F?¬M; F?ÄB +| +?9i M;?B ?Q†+X

@ G° M?B- ibK FB K #®M T?Q t2K +| i?'v p i iQ+? ;b F?¬M;X

æQÌM; S?QM; i`-K ;B¼M; M|BX

@ o•M;X

> B M;QÌB id Kd ibK FB K K°i i?lB ;B M- +m®B +MM; K°i H€i b m +kM; ibK çQÊ+ M? [M; p i #KB M`v `i M?Ä- M m F?¬M; M?bM F„ +,M #ªM F?¬M; T?€i ?B M çQÊ+ - i?`M? ?bM? /€M; K°i M;QÌB ç M; M^K i` M K†i ç'i- HB M iÈB iÈB M? [M; pB + i`ªB pW `²B- i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; HB M +| T?€M çQ€M `i M? M?X

s€+ i?U+ ç•v H` K°i ;B M imv i i?'i F?¬M; +ÁM M;?B M;l- K` p` + Q i?O GBM? :B ;B FB +kM; ç½ +? i- +?Q M M +?QM? KbM? KÈB +| i? iB M p`QX

L? [M; p i #KB i` M K†i ç'i +?QM? H` p i iQ+? HQm H¢B- ç| H` +†M #½ b m F?B +?†

" M i`QM; imv i i?'i +,M #ªM F?¬M; +| +Æ [m M i?2M +?®i #šv `T M`Q +ª- /M +?C i`mM; T?~K #` M?®i ?ÆM KQÌB M;`v +kM; b) F?¬M; ç +?QM? KbM? #` ç®i i?`M? i M?Q i? M`Q\

h`QM; ç•v +| `i M?B m çB m ç€M; HQm w- i? M?QM; M;šK H¢B id Kd +?d +| K°i ç F?¬M; ;BªB i?Q+? çQÊ+ ç| +?QM? H` M;mv M M?•M +€B +? i +O M;QÌB M`vX

_®i +m° +?„M ç½ +? i M?Q i? M`Q\ æQÌM; S?QM; +? m K`v- i`QM; HÁM; t2K tûi H +| i? tªv `X

@ *-M; iY- M;QÆB ç M; bmv M;?o ;b p"v\

*?mM; G° çÊB î# M +¢M? MY #m´B i?'v æQÌM; S?QM; F?¬M; ? +| ç°M; ioM?- F? æQÌM; S?QM; M|B,

@ h ç M; bmv çQ€M M;mv M M?•M +€B +? i +O M;QÌB M`vX

GB + K„i M?bM b M; *?mM; G°- €M? K„i æQÌM; S?QM; b€M; M;lB- ?„M ç†i K¬M; M M`M; p`Q i`QM; HÁM; KbM?- ç M`M; M;²B i` M çMBX

h` M;QÆM; K†i *?mM; G° p¬ i? M? p¬ iS+ çÄ YM; H M- +9B ç-m tm®M;- #° /€M; +C

@ G° M?B ;B9T i M;?o H¢B M`QX

æQÌM; S?QM; ?Qi K°i ?ÆB ?QÆM; i?ÆK iQÆB K€i iW i` M M;QÌB \*?mM; G° ç #b +?QM? KbM? tm®M;- b m ç| M|B ` M? [M; ibM? ?m®M; +?QM? KbM? +| i? M;?o ç

*?mM; G° v M ioM? H„M; M;?2- M;?2 tQM; i´M; F i H¢B M|B,

@ h?2Q M?Q HlB +O +¬M; iY- MÆB ç•v +?QM? H` imv i i?'i F?¬M; +ÁM M;?B M;l i`mM; T?~K FB +O *?B M;B t€+ i?U+ +kM; ç½ +? i ?Q`M iQ`M- +?d H` F?¬M; # imv i i?'i KÈB KÎ` - +?9M; i +| i? iB M M?"T p`Q # M i`QM; H-M i?S ? BX

@ S?ªB- ?B M ;Bl i +?d +| K°i p'M ç M;?B ?Q†+ /mv M?'i +?QM? H` # M i`QM; i +?9i +Æ [m M i?2M +?®i p` #šv `T M`Q +ª- +?QM? KbM? î ç•v K'v M;`v +kM; F?¬M çB K ç€M; M;l HÈM M?'iX

*?mM; G° F?) pm®i K€B i| + î i`QÊ+ M;U+ KbM? tm®M;- +kM; H•K p`Q i`-K iQX

GQ¢B +?mv M ibM? bmv Hm" M F?¬M; T?ªB H` i? K¢M? +O æQÌM; S?QM;- K°i HQ ?„M M?Q H¢+ p`Q # M i`QM; bQÆM; KM- pb p"v KÈB #ªQ \*?mM; G° +MM; M? m bm +O M;QÌB F?€+ +kM; i®i ?ÆM +?QM? KbM? i`-K iQ bmv M;?oX

E?¬M; ?B m`ä çQÊ+ +?mv M M`v- æQÌM; S?QM; F?¬M; /€K ç°M; p`Q #`i F€ +?¶
i?`i- + Q i?O GBM? :B B i`mM; T?~K +O *?B M ;B H`K p i t2 ç´ Î i`QÊ+ Kti H` pQ
> B M; QÌB bmv M; šK bm®i MY M; `v- i`QM; H9+ Kì K`i /QÌM; M?Q æQÌM; S?QM;
+?®i- M?QM; H¢B F?¬M; ?B m`ä- i¢B b Q F?¬M; i? i?¬M; bm®i çQÊ+X

Rj8yX *?QÆM; RR93 , L;mv *Æ h`QM; hmv i h?`i

h`QM; H9+ p„i ? i |+ ` ç bmv M; ?o- *?mM; G° H¢B H`K #~K M|B,

@ hmv i i?`i F?¬M; +| +Æ [m M i?2M +?®i p` #šv `”T- iU M?B M b) F?¬M; çª i?QA
F?¬M; #` M?®i +? i p` +kM; b) F?¬M; iU b€i- ?ŠM H` ;†T T?ªB +¬M; FQ+? F?¬M;
+¬M; FQ+? M`v iW ç•m K` ` \ hmv i i?`i ~M ;B`m i`¼M; #ªQ- +?d +| i? iB M p`Q K`
GÌB M`v p®M H` HÌB H`K #~K +O *?mM; G°- M?QM; F?B æQÌM; S?QM; M; ?2 çQÊ+
H|2 H M K°i iB b€M; - F?m¬M Kti +O æQÌM; S?QM; /¬M /¬M i`Î M M b€M; M; ÌB-
M|B,

@ h ç½ #B iX

@ *¬M; iY #B i +€B ;b\

@ h ç½ #B i ?„M +? i M?Q i? M`QX

æQÌM; S?QM; ¬K 2Q i?QM +O *?mM; G° M?„+ H¢B- +?QM? KbM? +kM; +?“K `½B
M?bM imv i i?`iX

@ >„M H` #` #ªQ #®B +`i ;B[ # M i`QM; imv i i?`i ;B i +? i5

*?mM; G° M; ?2 p”v bYM; b®i- +?Êi M; ?B ?Q†+ M|B,

@ L?QM; F?¬M; T?ªB #ªQ #®B i¢B ç•v +?d +| M; QÌB +| >Q h?B M G M? KÈB KÎ` ç
æQÌM; S?QM; +QÌB M|B,

@ *?QM? H` M?Q p”vX

*?mM; G° #WM; idM? ç¢B M; °,

@ *¬M; iY M|B H` i` M M; QÌB p` + Q i?O *?B M ;B FB +kM; +| >Q h?B M G M? b C

@ S?ªB- t2K` ç-m iB M +?9M; i ç½ bmv M; ?o H-K çQÌM; +?Q M M KÈB F?¬M; #B
+O ?„MX L m [mª i?“i i` M M; QÌB ?„M +kM; +| >Q h?B M G M? i?b i`i +ª K¼B +?m
çQÊ+X æ•v H` p` + Q i?O GBM? :B B i`mM; T?~K +O *?B M ;B - ?ÆM M[?„M +
+?®i- +| i? M; ?o +?Q /M H` i?U+ HU+ ? v ç` p`Î *?B M ;B ç m F?¬M; ? i?“T- K°
i?m çQÊ+ K°i F?®B >Q h?B M G M? i`QM; M; QÌB +kM; H` +?mv M #bM? i?QÌM; X

h`QÊ+ æQÌM; S?QM; F?¬M; M; ?o iÈB çB K M`v- b m H¢B #` *´ h? M? o•M K ?Q†+
b® >Q h?B M G M? ç m Î # M i`QM; çB M T?O T?Q b m- HQm H¢B K`v F?®B >Q h
?¬m M?Q F?¬M; +ÁM- ?„M iQM M?B K *´ h? M? o•M- iU M?B M F?¬M; M; ?o iÈB ç
M; ?o ç M; ?QÈM; F?€+ i?b i`i +ª M M ç ç m çQÊ+ ;BªB [mv i`ä`M; X

hbM? ?m®M; +?•M +?QM? ?ŠM H` F?B p` + Q i?O +O *?B M ;B iB M M?“T p`Q #
h?B M G M? KÎ` i`¼M; #ªQ- +ÁM +?Q F`T ?QÎM; /KM; i?b ç½ #` #ªQ #®B ç| ;B i

Zmª i?U+ # M i`QM; imv i i?`i p¬+MM; M iQ`M- F?¬M; +| #`i F€ +Æ [m M i?2M +?
F?¬M; +| M; ?o H` #ªQ #®B +`i ;B`m i¢B MÆB ç•v +kM; F?¬M; +| mv ?B TX

ªQ p”i #bM? i?QÌM; iU M?B M F?¬M; i? çª i?QÆM; çQÊ+ M; QÌB- M?QM; M m ç•v
i?QÌM; i?b b Q\

*?Q /M #` + Q i?O GBM? :B B i`mM; T?~K FB #` #ªQ #®B +¬M; FQ+? /QÈB ibM? ?
+O ?„M F?¬M; ? çÆM; BªM- ?B M ;BÌ ç½ +? i- +?mv M M`v M|B`ä K°i p`M ç X

"^aQ #®B # M i`QM; imv i i?`i p¬ +MM; M;mv ?B KX
L;?o iÈB çB K M`v- æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB •K i?¬K F m K v K „M- K v K` +?QM
>Q h?B M G M? i`QÈ+ - M m F?¬M; ?B M ;BÌ +kM; b) ;B®M; M?Q p` + Q i?O +O *?
o` + Q i?O +O \*?B M ;B +? i çB +kM; F?¬M; T?<sup>a</sup>B p¬ Q +? - Qi M?`i ? „M F?B M æQ
hmv i i?`i F?¬M; T?<sup>a</sup>B H` MÆB M|B iÈB i?b iÈB- M|B çB i?b çB- ?B M ;BÌ K¼B +?mv
+?d +| ? B +QM çQÌM; - p`M /KM; >Q h?B M G M? KÎ` #^aQ #®B #Q ~M # M i`QM; i
? „M p` \*?mM; G° b) #` M?®i +? i içB ç•vX
h? M?QM; #^aQ #®B ç^a i?QÆM; çQÈ+ M;QÌB F?€+ FB +| mv HU+ M?Q i? M`Q- æQ
H „K- T?€ ;B^aB imv i i?`i i?b +? „+ +? „M KbM? b) +| ? B ?`m [m^a- K°i H` +?QM? KbM
#` #<sup>a</sup>Q #®B FQ ;B i +? i- /šK p`Q p i t2 ç´ +O + Q i?O *?B M ;B X
oB + ç½ iÈB MQÈ+ M`v- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; +| çQÌM; HmB- ?m®M; +?B #^a
ç•v H` çB m p¬ +MM; ?`T /šM ç®B pÈB æQÌM; S?QM;X
@ G° M?B +~M i?“M K°i +?9i- M;?bM pçM H-M çWM; ç KbM? #` i?QÆM;X
æQÌM; S?QM; [m v ç-m HçB +,M /†M K°i iB M; - *?mM; G° ;`i ç-m- p°B p½ i`€M? i
i` M i v /m¶B i?šM; - #`v` K°i iQ i? T?ÁM; i?OX
æQÌM; S?QM; +?“K`½B çB iÈB ç` T?QÆM; pW ibK FB K- çQ i v `M tm®M; - i`Q
tm®M; H°` K°i F?Q^aM; F?¬M;X
*| FBM? M;?B K T?€ ;B^aB imv i i?`i i`QÈ+ ç•v- æQÌM; S?QM; iU M?B M #B i M M H
F?®B >Q h?B M G M?- ç†i F?®B H M? #`B p`Q i`QM; +?¶ HåK FB X
a m K°i F? „+ - ibM? ?m®M; ;B®M; M?Q i`QÈ+ HB M tm`i ?B M- HBM? F?Q i` M >Q
M;k i`<sup>a</sup>Q FBK HQM; F? „+ Î T?Q i` M >Q h?B M G M? T?^aM; T?`i M?Q H` b®M; HçB
#`B- +?Èi F m K°i iB M; HQM; M;•K- çO +€+ HQçB K`m b „+ `U+ `Đ tQ v +?mv M tm
b® ççQ Kç+? M; -K H`v H M? #`B H`K i`mM; i•K +?av çB F? „T #®M T?Q X
•K i? M? ` ,M; ` „+ i`mv M HçB iW #®M T?QÆM; i€K ?QÈM; - ;B®M; M?Q ç°M; ioM? -
ç°M;X
h`QM; M?€v K „i æQÌM; S?QM; ç†i >Q h?B M G M? tm®M; HMB HçB- i` M i v + -K
i?¬M #BM?- T?ÁM; ?° i`QÈ+ K†i \*?mM; G° - €M? K „i ; „i ; Q M?bM +?^K +?^K p`Q ç
*kM; pÈB •K i? M? ` ,M; ` „+ p M; H M- K°i #½B ç€ K¼+ H M Î +?QM? ;B[imv i i?`i
Î i` M çdM? +| ?bM? i`ÁM M?Q [m^a + -m +?9+ i?¼X
E?¬M; +| #`i F€ /`m ?B m M;mv ?B K- i? M?QM; æQÌM; S?QM; #B i bU ibM? imv
M?Q p`vX
*| H) p` + Q i?O GBM? :B B i`mM; T?~K +O *?B M ;B FB +kM; ç½ i`^aB [m +K+ /B
+O ? „M K` bmv çQ€M ?šM H` p¬ +MM; +?Ì KQM; Î # M +çM?- +,M #^aM F?¬M; +| +
#Ä KbM?X
J°i H€i b m- •K i? M? +?mv M ç°M; çbM? +?d- #½B ç½ M?¬ H M +kM; ç½ /WM; HçB
+?“K`½B KÎ` X
h`QM; M?€v K „i F?B #½B ç€ H°` K°i F?2 ?Î- æQÌM; S?QM; HB M +^aK ;B€+ çQÈ+
M- H¶ +?•M H¬M; iQ`M i?•M F?ûT +?†i- H¬M; iÆ /UM; i?šM; çSM;X
æ•v #^aM M,M; T?^aM SM; F?B bBM? K M? +O +?QM? KbM? ;†T T?^aB M;mv ?B KX
æQÌM; S?QM; F?¬M; ? M;?o M;ÈB- ¬K H`v \*?mM; G° ç2K M`M; ç~v b M; K°i ?QÈM
KbM? +kM; Mû b M; K°i # MX
> B M;QÌB pW KÈB +| ç°M; i€+ - i` M çdM? +O +°i ç€ HB M T?|M; tm`i` [m M; K M
FB ;B®M; M?Q i?B K çB M H`v K°i HQçB i®+ ç° F?¬M; i? iQÌM; iQÈM; M®B i`U+
S?QM; ç M; çSM; - ç²M; i?ÌB +ÁM K M; i?2Q K°i +¶ F?Q i? F?¬M; ?Ov /B i F?¬M;

Zm M; K M; K"m p"m; #„M i?OM; i" M aM? +O æQÌM; S?QM; - /U i? F?¬M; ;B aK i`
p€+? iQÌM;X

J°i iB M; M' p M; H M i`QM; ;B M imv ii?'i- `ä`"M; æQÌM; S?QM; i?'v iQÌM; +O i
/'m p iX

a„+ K†i æQÌM; S?QM; ç¢B #B M- T?ÁM; ®+ # M i`QM; >Q h?B M æB M p¬+MM; F
T?€ ?Q M?QM; #` [m M; K M; K"m p"m; p +?¢K p"Q /o M?B M ç H¢B p i iQ+?- +
H Q+ +O M| T?|M; iÈB HÈM iÈB KS+ M"QX

æ•v H" i?S ;b\ *?Q iÈB #•v ;Bì æQÌM; S?QM; +kM; +?Q M?bM i?'v `ä- +?O v m /Q
M? M? iÈB KS+ +U+ ?¢M +O K„i KbM? +kM; F?¬M; #„i F`TX

h?W /`T i? i'M +¬M; +O [m M; K M; K"m p"m; ;B aK- æQÌM; S?QM; `mM; i v +?ûK
+MM; H9+ ç| i`QÌM; iB M +O *?mM; G° +kM; # v iÈB- M?bM iQ i? +O M" M; H" Km
K"m p"m; FB X

L?QM; i`QÌM; iB M pW KÈB iB T t9+ +MM; ç¢Q [m M; K M; K"m p"m; - +•v `QB H"K
G° T? aM; T?'i M?Q +•v +Ä F?¬ HB M #` +?†i çSiX

h`QÌM; iB M +O *?mM; G° H" pk F?Q çŠM; +'T i?B M #BM? - ?B M ;Bì H¢B v m ç
L? M?- b„+ #ûM5 *?d i`QM; M?€v K„i æQÌM; S?QM; HB M +| K°i Qi Hw ;B aB p ç¢Q
M?Q M| #„M i`9M; +?QM? KbM?- +?Q /M p" M F?ÎB iQ" M #° +QÆM; F?Q +?d bÊ +k
F?¬M; #B i""i S?¬B :B€T +| i? M; ,M + aM çQÊ+ F?¬M;X

æ¢Q [m M; K M; K"m p"m; FB F?¬M; i? K [m M i•K iÈB i`QÌM; iB M +O *?mM; G°
iQÌM; tQM; HB M çm' B i?2Q æQÌM; S?QM; M?Q +k- MY çQÌM; ;†T T? aB FB K F?
p +?¢K p"Q M? m- M; v H" T iS+ FB K F?Q +O æQÌM; S?QM; ;B®M; M?Q imv ii
K'i F?¬M; i?'v ç•mX

*?d i`QM; +?ÈT K„i- [m M; K M; K"m p"m; ç½ iÈB ;¬M i`QM; ; M; i'+X

@ h€ h?B >Q" M >²M5

æQÌM; S?QM; F?| +?`m`®M; H M K°i iB M; - ?„M T?€i ?B M +?QM? KbM? ç½ ç€M
M i`QM; ;B M imv ii?'i M"v- H'v i?U+ HU+ iB m +?m" M +O +?QM? KbM? ?B M;
çQÊ+ M| - +?d +| i? HB m K¢M; iB m ? Q +QÆM; F?Q ç p" M /KM; çÁM b€i i?O +O
h`QM; M?€v K„i i?U+ HU+ FûQ iÈB GBM? :B B i?QÊM; T?~K- /QÈB +?•M æQÌM; S
v M?Q i?B K çB M- p°B p°B p"m; p"m; +?¢v i`®MX

Zm M; K M; K"m p"m; ;B®M; M?Q çd #€K i?2Q F?¬M; /Si- +, M # aM F?¬M; i? i?Q€
æQÌM; S?QM; p" M /KM; çÁM b€i i?O +O +?QM? KbM? i?b i®+ ç° +kM; +?d +| i? F
F?¬M; ;B½M +€+? çQÊ+ +U HvX

>B M ;Bì æQÌM; S?QM; +| M¶B F?` F?¬M; M|B M M HÌB- imv ii?'i M"v p®M F?¬M;
F?Q aM; # a v i€K i`QÊM; K" i?¬BX h`QM; F?¬M; ;B M M?Ä #û M?Q p"v +ÁM T? aB i`€
i? iQÌM; iQÊM; çQÊ+ ç° F?| iÈB KS+ M"QX

*m®B +MM; #•v ;Bì æQÌM; S?QM; ç½ ?B m `ä p` + Q i?O GBM? :B B i`mM; T?~K +
i? M"Q- F?¬M; M|B ?„M +| + aM? ;B€+ F?B # aQ #®B KÎ` ? v F?¬M; - +?Q /M ?„M +|
i?Q€i F?ÄB [m M; K M; K"m p"m; i`mv FQ+? H'v çB iQM? K M?X

S?|M; K„i M?bM H¢B- + a ;B M imv ii?'i i`" M M;"T ? B ç¢Q i" M aM?- K°i ç¢Q H" i?•
#ÎB pb i®+ ç° [m M? M? +?Q M M i" M aM? +O ?„M F?¬M; ? #B M K'i- +?•M i?•M
p¬ b® æQÌM; S?QM; ç M; ;„M #| pÈB M? m i¢Q i?"M? K°i pÁM; i`ÁMX

J` ÎT?Q b m æQÌM; S?QM; - [m M; K M; K"m p"m; p¬+MM; FB M M?šM çm' B i?2
S?QM; K°i +€B i?"i K¢M?X

L m +S iB T iK+ M?Q p"v imv i ç®B F?¬M; T?ªB #B M T?€T ? v- K°i F?B +QÆM; F
ç° +O +?QM? KbM? b) ;BªK tm®M; - K" [m M; K M; K"m p"m; H¢B F?¬M; M?Q p"v-
H•m i?b +?QM? KbM? +""M; #'i HÊBX

æB m /mv M?'i F?B M æQ`iM; S?QM; M i•K +?QM? H" [m M; K M; K"m p"m; K°i KU
F?¬M; ? ç w iÊB *?mM; G°X

L m M?Q M! M?„K KkB M?¼M p"Q *?mM; G° i?b H'v i?U+ HU+ +O *?mM; G° +,M #

æ M; ç M; ç M;5

h` M çQ`iM; +?¢v i`®M- æQ`iM; S?QM; i`î i v MûK ` K°i +?m¶B €K F?Q- M?QM; i'
K"m p"m; T?€ pÐX

@ *¬M; iY5

*?mM; G° î# M +¢M? ;'T ç M ç° ?Q i v K9 +?•M- M"m; Km®M çB H M ?¶i`Ê M?QM
ç° i?b M"m; +,M #ªM F?¬M; çm´B i?2Q F`T- ?B M ;B`i?•MªM? +O æQ`iM; S?QM;
?Q"MiQ"m ?¶Mi¢T+MM; M? m- F?¬M; i? T?•M`ä B H" BX

@ G° M?B- M? M? çB iÊB +°i ç€ M?bM t2K +! ç-m K®B ? v F?¬M;5

æQ`iM; S?QM; i` M? i?O H9+ `ªM? `¶B ?¬ H M K°i iB M;X J¶B K°i #ªQ p"i # M i`Q
;?B `ä +?9 ;BªBX Zm M; K M; K"m p"m; FB +kM; F?¬M; #B i H" p"i ;b- mv HU+ /o M
S?QM; iU M?B M Km®M #B i i?•M T?"M +O M! i`QÊ+ - K" +?9 ;BªB i` M +°i ç€ F?¬
K®B i®i M?'iX

@ X

*?mM; G° çQÊ+ æQ`iM; S?QM; M?„+ M?î HB M idM? M;°- +m®B +MM; +kM; ?B m ç
i?¬M H¢B- i?•M i? M? M?"M; HQÊi [m [m„iQ+? /B ç°M; +O æQ`iM; S?QM; p" [m
+°i ç€ M^K +?QM? ;B[imv i i?'iX

@ >²M #BM? o•M ©M? EBK a B- iW +€+ HQ¢B i" B HB m ?"M i?B i p¢M M,K- i?B M
T? ?²M M?QÊ+ i?Ov +? i¢Q i?"M? ?bM?5

*?mM; G° M?bM +?9 ;BªB i` M +°i ç€ i?b i?¬KX

@ L!B iQ H M- i F?¬M; M;?2 çQÊ+5

>B M ;B`i æQ`iM; S?QM; +?¢v i`®M p¬ +MM; M? M?- # M i B +?d M;?2 i?'v iB M; ;E
? B +?[?²M #BM? ç-m iB M- b m ç! F?¬M; M;?2 i?'v çQÊ+ ;bX *?mM; G° ?QªM; H

@ h`•K +""B\

æQ`iM; S?QM; M;¢+ M?B M- tQ v i v MûK HB M iB T €K F?Q ?¢ çB K°i +?9i i®+ ç°
?„M F?¬M; M;?o i`¼M; #ªQ ;B'm i¢B imv i i?'i /o M?B M H" K°i FB M ?²M #BM?- ?
+""B i!+X

@ *ÁM +! M[? v F?¬M; \

æQ`iM; S?QM; + Q ;B¼M; ?¬X

*?mM; G° M? M? +?!M; ç¼+ iB T,

@ Gmv M K'v i`,K M,K # M i`QM; >Q h?B M ædM?- ?'T i?m iBM? ?Q +O i?B M H-
+!- p"i M"v ~M +?S •K F?Q [m €KS+- +?Q M M +! #ªM M,M; çm´B #„i /QÆM; F?QX *
T?K+ çQÊ+ p"i 'v- çQÆM; M?B M M[iY +! i'K i?•M tY M[H" i®i M?'i5

@ *?d +! M[M?•M KÊB +! i? i?m T?K+ \

æQ`iM; S?QM; M;?2 çQÊ+ p¬ +MM; M;¢+ M?B MX h`€+? F?¬M; çQÊ+ i?S M"v çm´
+?QM? KbM? H" M K M?•M- i` M M;Q`iB +! +?9i /QÆM; F?Q- ç®B pÊB i`•K +""B +! H
çm´B i?2Q- HU+ b€i i?QÆM; +O M! p¬ +MM; K¢M?- M m M?Q #` M! çm´B iÊB F`
iQÊM; M´BX *?ŠM; [m ç M F?B M;?2 çQÊ+ +•m M!B +m®B +MM; - i`QM; HÁM; æQ

*?d +| M[iY KÈB +| i? i?m T?K+ çQÊ+ p"i 'v- # M M;QÌB +?QM? KbM? +kM; +| M[i
HmB- +?d H" H'v i?U+ HU+ +O *?mM; G° çWM; KQM; çm' B i?2Q M|- M|B ;b iÈB p
GBM? E?B T L? M +M; F?¬M; i? - i?U+ HU+ +O M" M; +ÁM FûK ?ÆM +ª *?mM; G°
:B B i?QÊM; T?~K K" i?¬BX

J†+ F H" B i?m T?K+ M| i?b +?mM; [mv +kM; T?ªB M;?o #B M T?€T F?B M M| +?
L?QM; iW ç-m iÈB +m®B +€B i`•K +€B M"v pšM p¬ +MM; M? M? M? M- b Q +| i? ç

Rj8RX *?QÆM; RR9N , o•M ©M? EBK a B

>²M #BM? o•M ©M? EBK a B F?¬M; i? M;?B M;ì H" K°i #ªQ #®B F?| HQÌM;- +?Q
E?B T L? M +| çQÊ+ M| i?b ç m +| i? +| HU+ #ªQ p +?QM? KbM?- +S M?Q p"v ?
b) F?¬M; T?ªB #m²M T?B M # M i`QM; M?[M; ;B M T?ÁM; M[- o"v i?b T?ªB M;?o
çQÊ+X

oW KÈB M;?o iÈB ç•v- ç¬B K„i æQÌM; S?QM; t i H M K¬i iB M;Q M ç°+X

*| çQÊ+ M| H" +| çQÊ+ `i M?B m +?¶i®i- M m F?¬M; i`ª ;B€ HÈM i?b b Q i?"M? ç
æ°i M?B M- æQÌM; S?QM; ç M; +?çv i`®M HB M /WM; #QÈ+ H¢B- ?„M pmM; i v H
?B M i`®M; `¶M;- #®M M,K #° /QÊ+ i?B M"v t T i?"M? K°i ?"M; i?ŠM; i„T +?„M; B
i`•K +B FB X

æQÌM; S?QM; KÈB pW H"K tQM; M?[M; çB m M"v- i`•K +B HB M p¼i iÈB i`QÈ+ K
:B®M; M?Q •K i? M? FBK HQ¢B MSi` - [m M; K M; K"m p" M; ?B M H M- #° /QÊ+ i?
M; v î i`QÊ+ M;U+X

h?•M i? +O /QÊ+ i?B p¬ +MM; +QÌM; ç¢B- M m bQ b€M? pÈB i?•M i? +O æQÌM;
M?B m- ?B M ;Bì /o M?B M #` K°i +€B i`•K +B #„M tmv M i?OM;- +| i? iQÊM; iQ
HÈM iÈB KS+ M"QX

"„M i?OM; tQM; #° /QÊ+ i?B ç-m iB M- i®+ ç° +O i`•K +€B F?¬M; ;BªK #Èi +?9i
i?ŠM; i„T p T?Q i`QÊ+X

S?®+- T?®+- T?®+

•K i? M? i`mv M` HB M iB T- # /QÊ+ i?B t T î i`QÈ+ K†i æQÌM; S?QM; ç m #` K°i
i` M M;U+- M m ç®B H¢B i?"M? M;QÌB #bM? i?QÌM; bÊ `^M; b) M;½ tm®M; `²B +?
M;QÌB +? i +?Q M M i?Q¢i M?bM #° /€M; +O #¼M +?9M; F?¬M; i®i M?QM; i?U+ H
M?B mX

a m F?B [m M; K M; K"m p" M; tmv M i?'m [m #° /QÊ+ i?B +m®B +MM; i?b æQÌM;
p" B +?K+ #QÊ+- ç²M; i?ìB `i M?B m /QÊ+ i?B çQÊ+ ?„M imM; ` iW i`QM; F?¬M; ;
+?Q [m M; K M; K"m p" M; FB X

Zm M; K M; K"m p" M; K°i çQÌM; tmv M i?'m- i? M?Q +? i`2 p¬ +MM; mv T?QM;-
ç m #` tmv M i?'m- i® +?'i i?•M i? +O +€+ /QÊ+ i?B +kM; F?¬M; T?ªB FûK- [m M
iB T [m ;†T M?B m +ªM i`î M?Q p"v- +m®B +MM; i®+ ç° M? M? M?Q i?B K çB M +

>B M ;Bì æQÌM; S?QM; F?¬M; HMB K" iB M iÈB- p K†i ?B M H M K¬i iB [mv i HB
ç€M? iÈBX

@ S?®+

*MM; pÈB K°i •K i? M? M?Ä p M; H M- [m M; K M; K"m p" M; çB [m M;U+ +O #° /C
;Bì ç M; # v i?ŠM; iÈB M;U+ +O æQÌM; S?QM;X

æQÌM; S?QM; ;B”M / [[m€i H M K°i iB M; - ? B +?•M ;B”K K¢M? tm®M; K†i ç’i- çSM
M?Q #”M i?¢+?- i? M? i?S i?–M #BM? i` M i v i`B M F? B K°i KªM? FB K pãM; #ª
p”M; p”Q # M i`QM; X

æBM? çBM? ç M; ç M; X

h? M? •K i`mv M` HB M iB T- [m M; K M; K”m p”M; #` i`QÌM; FB K p•v +?†i F?B
K°i MY - M?QM; T?QÆM; ?QÈM; pšM M?Q +k F?–M; i? v ç’BX J„i i?’v [m M; K M;
M; U+ +O æQÌM; S?QM; - *?mM; G° F m H M K°i iB M; i?’i i? M?- ç²M; i?ÌB p°B p½

æQÌM; S?QM; +kM; pSi #Ä i? M? i`QÌM; FB K i?S i?–M #BM? i` M i v- p°B p”M; p
i?•M- ? B i v +?°T p T?Q i`QÈ+X

a m K°i F?„+- [m M; K M; K”m p”M; i`U+ iB T ç€M? p”Q M; U+ +O æQÌM; S?QM; -
H M K°i pMM; HãK +| i? M?bM i?’v #^M; K„i i?QÌM; - ç²M; i?ÌB T?Q b m HQM; æQ
` M; Q”BX

P K°i iB M; p M; H M- æQÌM; S?QM; ?€ KB M; T?mM` K°i M; KK K€m iQÆB- i?•M
/B m çSi /•v # v i?ŠM; p T?Q b m- ç”T p”Q p€+? iQÌM; M†M; i``+? `²B`ÆB tm®M
ç°M; ioM?X

@ *-M; iY5

*?mM; G° p°B p”M; +?¢v iÈB- KB M; F?|+ H|+ p– +MM; #` i?QÆM; - ? B i v M•M; æ
p K†i +O æQÌM; S?QM; i€B M?Êi- KB K„i bmv v m KÎ` +QÌB pÈB +?QM? KbM?,

@ *m®B +MM; +kM; #„i çQÈ+ M|5

*?mM; G° +9B ç–m M?bM tm®M; - +?d i?’v æQÌM; S?QM; ç M; ¬K ? B i v Îi`QÈ+ M
+–K K°i ç¢Q [m M; K M; K”m p”M; F?–M; M; WM; ;B½v /K - ç¢Q [m M; K M; K”m p
+?Q /M æQÌM; S?QM; +| +QÆM; F?Q ?° i?•M i?b ? B i v +kM; #` M| +U [m”v F?B
p i i?QÆM; M¼ M®B iB T p i i?QÆM; FB /–M /–M ?B M H M i` M #”M i v p”M; |M i

L?QM; K†+ +?Q [m M; K M; K”m p”M; ;B½v /K M?Q i? M”Q çB +?,M; M[+kM; F?
i v +O æQÌM; S?QM; - #° /€M; +O M| ;B®M; M?Q +€ M^K i` M i?Èi- MQÈ+ K„i p”K

@ J m M? M? i?m T?K+ M| - +€+ M”M; B iÈB\

h` M i v æQÌM; S?QM; +–K +€B i`•K +”B p– +MM; ç m çÈM- F?Q ?mv i +m²M +m°M
çÁM i?K i?QÆM; F?–M; M? - #•v ;BÌ +ÁM T?ªB F?®M; +? [m M; K M; K”m p”M; - i
HÈBX

*?d H” # M M; QÌB +?QM? KbM? +| ? B M[M?•M- +?Q /M +?ûM MQÈ+ M”v +| ?„i çB
T?ûT i?Q€i F?ÄB ? B M; QÌB FB - ?„M +kM; F?–M; #B i M M +?¼M HU i? M”Q- +?
M”M; X

*?mM; G° p– +MM; i?QÆM; iB + i`¢M; i?€B ?B M ;BÌ +O æQÌM; S?QM; - MQÈ+ K
p”v HB M H m MQÈ+ K„i çB M|B,

@ æ GBM? i, i, iÈB ç•v çB- ç½ iW H•m M– i€ F?–M; +ÁM i’K i?•M tY M[M[X

h`QM; H9+ M|B HÌB M”v- p K†i *?mM; G° p– +MM; #m²M #½ p” iU iBX

*?9 ;BªB i` M #½B ç€ ç½ M|B `i`ä`”M; - o•M ©M? EBK a B +?d +| M[iY KÈB +| i?
i’K i?•M tY M[H” ? v M?’i- +| çB m FB M ç–m iB M M?Q p”v- iU M?B M *?mM; G°
GBM? E?B T L? M- ?m®M; +?B M”M; +kM; F?–M; ? K Km®M i?S M”vX

GBM? E?B T L? M H° ç–m` M|B,

@ L; QÆB ?½v iÈB çB- ?B M ;BÌ i Îi`¢M; i?€B M?Q p”v F?–M; ;†T [m€ M?B m M; m
+| +?9i i?U+ HU+ ç #ªQ p KbM?X

@ E?–M; +–MX

*?mM; G° H„+ ç-mX

@ J†+ F H¨ B- +€+ M¨M; [mv i ç`M? M? M? K°i +?9i X

æQÌM; S?QM; ;„i; Q ¬K H'v [m M; K M; K¨m p¨M; - i` M KQÌB M; |M i v p¨ #¨M i v i`
F`+? HB i- K¶B K°i H-M M?Q p¨v i?b p i i?QÆM; +O +?QM? KbM? b) i? K F?¬M;
çMM ç~v +?Q M? m- i`QM; HÁM; F?¬M; F?ÄB F?~M i`QÆM; - M m F?¬M; M? M? H

@ BX

GBM? E?B T L? M +kM; #B i?B M ;BÌ F?¬M; T?ªB H¨ H9+ +½B +¼- i?'v i?¬M b„+
+?Q /M i? M¨Q *?mM; G° +kM; b) F?¬M; ç°M; i?O i?m T?K+ - H¨T iS+ HB M +?çv`

@ h?m T?K+ M?Q i? M¨Q\

æQÌM; S?QM; i?ŠM; i?„M H„+ ç-m,

@ E?¬M; #B i5

GBM? E?B T L? M +„M `M; - ç-m M; |M i v #„M ` K°i çQ¨M HBM? F?Q M? M?¨M; +
KbM?- K€m iQÆB M?'i i?ÌB im¬M ` - M¨M; ?ÆB pmM; +´ i v H M- K€m iQÆB HB M
K M; K¨m p¨M; X

L;mv M #ªM [m M; K M; K¨m p¨M; i` M i v æQÌM; S?QM; ç M; ;B½v /K F?¬M; M;V
ioM? tm®M; b m F?B iB T t9+ pÈB K€m +O GBM? E?B T L? M- K°i i`¨M FBK [m M
K„i i?QÌM; +| i? i?'v çQÊ+ K€m iQÆB +O GBM? E?B T L? M TªM; T?'i M?Q #`
K'i F?¬M; +ÁM p i iQ+?X

Rj8kX *?QÆM; RR8y , Jm®M L¨M; *| h? J9i

@ hçB b Q F?¬M; +| i€+ /KM; \

GBM? E?B T L? M F?¬M; i? Hw ;BªB çQÊ+ - ?²M #BM? M¨v ç½ i?¬M; HBM? F?¬M;
#®B i?¬M; HBM? K¨ M|B i?b T?QÆM; T?€T i?m T?K+ i®i M?'i +?QM? H¨ /MM; K€
+?QM? KbM? /QM? H M i` M #ªQ #®BX L,K ç| æQÌM; S?QM; i?m T?K+ ¨'i S?¬B :B

h? M?QM; ?B M ;BÌ T?QÆM; T?€T [m2M /MM; M?'i HçB F?¬M; ? +| ?B m [mª ç®

@ hbM? ?bM? i? M¨Q\

æQÌM; S?QM; KÆ ?² +| +ªK ;B€+ F?¬M; €T +? çQÊ+ [m M; K M; K¨m p¨M; M[- F?
K² ?¬B HçM? ` i`€MX

GBM? E?B T L? M + m K¨v- M¨M; +?d bmv M; ?o i`QM; +?®+ H€i- ç°i M?B M +?d i

@ *?mM; Km°B Km°B çQ i v +?Q i X

*?mM; G° M; ?2 p¨v HB M pQÆM K°i i v ` - GBM? E?B T L? M M? M? +?|M; +„i i` M
iS+ pmM; H M ç +?Q K€m +O M¨M; +?ªv tm®M; [m M; K M; K¨m p¨M; X

hbM? ?bM? ;B®M; M?Q H9+ i`QÈ+ - K€m iQÆB +O \*?mM; G° `ÆB tm®M; i` M [m
M?[M; ;B¼i MQÈ+ KQ `ÆB tm®M; K†i ç'i- M? M? +?|M; #B M K'i F?¬M; i?'v ç•m-
ç M; `mM `~v F`+? HB i +kM; /¬M M´M tm®M; X

" M;QÌB i?'T i?ÄK M?bM +?,K +?9 p¨Q #B M ?| +O [m M; K M; K¨m p¨M; - `i bÊ k
H-M i?S ? BX

L|B ç M +kM; Hç- [m M; K M; K¨m p¨M; i?¬M T? K€m iQÆB +O GBM? E?B T L?
tQ+? ` M;Q¨B- M?QM; K€m +O *?mM; G° i?b HçB F?¬M; ç®B tY M?Q p¨vX

*?Ì iÈB F?B [m M; K M; K¨m p¨M; i`B i ç ´M ç`M? tm®M; - K°i ç€K K€m iQÆB #„M
S?QM; - +?Êi ?²M #bM? +m®B +MM; +kM; H° ` ?bM? i?M p®M +| +O M|X

J°i +€B i`•K +¨B +´ T?€+5

.°B F?Q^aM; K°i M; | M i v`QÐB- iQ`M i?•M p`M; | M; €M?- M?QM; K`m b„+ F?¬M; ?B
 H¢B +ÁM +| K°i HQ¢B +^aK ;B€+ T?QM; +€+? +´ tQ - iQ`M #° i`•K +€B +| ?bM? T?Q
 +kM; +?QM? H` ç-m T?QÊM; ?Q`M; - T?|M; K„i M?bM H¢B- T?QÊM; ?Q`M; M`v p-
 p M; ;B®M; M?Q H` ç M; b®M;XX
 L?QM; F?B M?bM H¢B i?b +€B i`•K +`B +,M #^aM F?¬M; +| +?9i F?€+ #B i; b +^a- i
 i` M i v H¢B +| i? +<sup>a</sup>K i?K çQÊ+ b•m # M i`QM; M| +?S F?Q iS+ FBM? F?OM;X
 J` F?B +?•M i?•M +O i`•K +`B ?B M` M;Q`B i`QM; M?€v K„i- *?mM; G° HB M +|
 K¢+? iQÆM; HB M ?B M H M iW ç€v HÁM;X
 @ h¢B b Q +| i? M?Q p`v\
 *?mM; G° M; ?o K½B F?¬M; ?B mX
 h?2Q ç¢Q Hw K` M|B- GBM? E?B T L? M çB i?m T?K+ i`QÊ+- ?ÆM M[+kM; H`i`K
 M?Q i? M`Q çB +?,M; M[ i?b i` M i?U+ i +€B ?²M #BM? M`v +kM; ç½ #` *?mM; G
 @ *€+ M`M; B i?`M? +¬M;\
 æQÌM; S?QM; [m v ç-m ?ÄBX
 @ h
 *?mM; G° bÊ ?½B ç€T K°i iB M;- p K†i ?´ i? M,
 @ L?QM; i¢B b Q H¢B M?Q p`v\
 @ h ?B m`²BX
 GBM? E?B T L? M M; ?B M` ,M; M; ?B M HÊB- #`M i v M„K +?†i T?€i` •K i? M?` ,
 @ h?S ç² #Ä çB M`v +kM; /€K T?O M?“M i?•M T?“M M[M?•M +O i - [m^a i?U+ F?¬M
 h`ÁM; K„i æQÌM; S?QM; tQ v +?mv M- M?`i i?ìB +kM; bmv M; ?o +`M i?“M H¢B,
 @ "ÎB p b i?•M i? +O M`M;\
 @ S?^aB- i`W +€B ç|` i?b F?¬M; +ÁM M;mv M M?•M M`Q F?€+X
 GBM? E?B T L? M ;"i ç-m- i?•M i? +O M`M; H` /Q h€B aBM? h?¢+? i`¼M; i®- çQ
 ç²M; +kM; M[?`B iY- o•M ©M? EBK a B F?¬M; i?m M¢T K€m iQÆB +O M`M; iS+
 M?“M i?•M T?“M +O M`M;- [m^a i?U+ F?| +| i? iB T i?mX
 *?ŠM; [m T?ŠM M° i?b T?ŠM M°- +€B ?²M #BM? ç½ #` *?mM; G° i?m T?K+- +QB M
 `m°M; M;Q`B- /M b Q GBM? E?B T L? M +kM; pšM i`®M i`QM; HÁM; +?Q M M F?¬
 ;b- M?QM; ?B M ;Bì M?m +¬m +´T #€+? M?`i +O \*?mM; G° +?QM? H`i,M; +QÌM; i
 *?Q iÈB i`M #•v ;Bì æQÌM; S?QM; KÈB v M i•K #m¬M; ` - F?Q HU+ iQ`M i?•M ?Q i
 *QÌM; ç° +O i`"M +?B M M`v F?¬M; iQM? H` [m€ K¢M? K)- i?ìB ;B M +kM; /mv i`b
 o•M ©M? EBK a B p`Q i`QM; i v- ç +?Q M| +„i / +„i i?`i +O +?QM? KbM? i?U+ bU
 T?|M; K„i M?bM H¢B- ç¬B i v +O æQÌM; S?QM; ç½ F?¬M; +ÁM M?bM i?`v / i?`i
 i?QÆM; F?| + ? i MQÊ+ K„i- +,M #^aM #`i +?´T MB K p m B F?B i?m T?K+ çQÊ+ ?²M #
 i? v æQÌM; S?QM; +?[p i i?QÆM; Îi` M i v X
 "M`°M ?<sup>2</sup>B H•m- +m®B +MM; K€m iQÆB i` M i v +O æQÌM; S?QM; ç½ M;WM; +?^a
 ç½ ;B^aK ;¬M ? i ç m çÈMX
 oW`<sup>2</sup>B #` o•M ©M? EBK a B ?mM; ?,M; ç•K p`Q K°i M?€i- +?Q /M +| "i S?¬B :B€
 i?QÆM; F?¬M; M? X *?ŠM; [m pB + M`v +| i? +?SM; KBM? K°i pB +- "i S?¬B :B
 FQ+? +O o•M ©M? EBK a B5 *¬M; FQ+? FB +| i? #„i i?OM; ?ÆM KQìB #° /QÊ+ i?
 i? F?BM? i?QÌM;X

u M ç½ H•m- H¢B +?“K +?¢T F?¬M; /“M? çQÊ+ i`€B iBK +O K„ M?•M- çQÆM; M?B
K†i GB m L?Q u M `i F?¬M; iU +?O çQÊ+ K` i?T ?ÆM K°i +?9iX
>„M #B i? B ç iY +?•M i`mv M +O GB m L?Q u M #` æQÌM; S?QM; ;B i +? i- ?B
S?QM; M'T Î i`QM; imv i i?`i- iU M?B M H` `i T?®B ?ÊT pÈB F ?Q¢+? # Q p•v +O
L m +| i? +?ûK; B i æQÌM; S?QM; - S?QM; hB m h?B M +kM; +| i? i¢Q K°i •M i bM
F?¬M; +?WM; +| i? H¼i p`Q K„ i t M? +O K„ M?•M- #²B i?QÌM; i•K M; mv M M?B m
*?Q M M bQ pÈB M?[M; M; QÌB F?€+- S?QM; hB m h?B M i`QM; HÁM; +'T #€+? K°
@ o¬ aQM; +¬M; iY- K ç-m M`v ç9M; H` çB p`Q imv i i?`i\
S?QM; hB m h?B M F?¬M; M?`M çQÊ+ ?ÄB K°i iB M; X hmv `^M; *?B M o¬ aQM; +
i`mM; T?~K- M?QM; /M b Q im`B +O ?„M +ÁM i` - H` + Q i?O çSM; ç-m i`QM; HS
ç² b m M`v F?¬M; i? ?¢M HQÊM; - M; v +ª ç` p` +O S?QM; hB m h?B M F?¬M; i?
?¬ K°i iB M; o¬ aQM; +¬M; iY ç®B pÈB ?„MX
*?B M o¬ aQM; M; ?2 p`v +QÌB M|B,
@ *?ŠM; H) T?| i¬M; +?O F?¬M; iBM çQÊ+ +QM K„ i +O o¬ aQM; b Q\
S?QM; hB m h?B M M?Qm K`v M|B,
@ o¬ aQM; +¬M; iY M|B iU M?B M b) F?¬M; ;Bª- M?QM; i` M M; QÌB K ç-m M`v ç½
;BªB imv i i?`i +kM; F?¬M; TªB +?mv M F?| - p`v i?b i¢B b Q pšM +?Q tm`i?B M-
`²B b Q\
*?B M o¬ aQM; i`M ç-v iU iBM M|B,
@ E?¬M; +? iX L m M?Q ?„M ç½ +? i- imv i i?`i +| i? çÆM; BªM KÎ` - ç M #•v; BÌ
ç€M? +kM; F?¬M; ` - +| i? i?`v çQÊ+ ?„M pšM +ÁM b®M; p¬ +MM; i®iX
@ h®i M?`i H` M?Q p`v- K¢M; +O K ç-m ç| M?`i ç`M? TªB /Q S?QM; K¶ ç M H`v5
*?B M o¬ aQM; H¢B M|B,
@ L m i çQ€M F?¬M; H-K- i`QM; imv i i?`i M?`i ç`M? +i /'m #ªQ #®B F?| HQÌM; 5
H` M; mv ?B K- +?Q M M Km®M i?m T?K+ M| b) iB m ? Q K°i +?9i i?ÌB; B MX
@ sBM +?d; B€Q\
J°i p` i`QÌM; H½Q +O hQ æ² i? ;B B M; ?B ?Q†+ F?¬M; i?¬BX
*?B M o¬ aQM; +QÌB M|B,
@ o` ?° T?€T GBM? :B B i`mM; T?~K +O *?B M; B i K M; >Q h?B M G M? i` M M
+kM; F?¬M; i? çB` - M; ?o ç M +| H) H` H`M? Qi /[ M?B m `²BX ªªQ #®B +| i? mv
+ Q i?O GBM? :B B i`mM; T?~K- +?„+ ?ŠM F?¬M; TªB K†i ?`M; #bM? i?QÌM; X
* Q i?O +O +€+ i? HU+ M; ?2 p`v i`QM; HÁM; F?¬M; F?ÄB F?) ç°M; - M m M?Q [m
;B i K ç-m FB - [mv M bÎ ?[m #ªQ #®B b) T?•M +?B M?Q i? M`Q ç•v\
L; QÌB +? i p b i`B- +?BK +? i p b i?S+ ,M- K¼B M; QÌB +ÁM F?¬M; i?`v çQÊ+ +€B #|
/äB #ªQ p`i i` M M; QÌB ?„MX
*?B M o¬ aQM; [m M b€i b„+ K†i +O K¼B M; QÌB- iB T iK+ /K /¶,
@ >ÆM M[K ç-m M`v K°i çQÌM; çB iÈB- ?ŠM H` i?m ?Q¢+? F?¬M; Qi i?S i®i- M
imv i ç®B H` p¬ +MM; +| HÉBX
>¬ ?'T +O K¼B M; QÌB F?¬M; F?ÄB M|M; H M- #ªQ p`i +`M; M?B m +`M; i®i- B -
?ÆM M[Î ç•v +| `i M?B m M; QÌB- imv `^M; i bK çQÊ+ F?¬M; Qi #ªQ p`i- M?QM; -
i`SM; ç`T ç€X *| i? çQ¢i çQÊ+ ;b ç| iW i v æQÌM; S?QM; iU M?B M H` i®i M?`iX

h?l Æ H¢M? M?¢i M?bM i?-M b„+ +O K¼B M;QìB- i`QM; HÁM; *?B M o¬ aQM; F?
M;m tm~M- M m i?U+ bU / ;B i K ¸-m M?Q p”v- #ªM +¬M; iY +kM; F?¬M; T?Q +¬M
ç•vX

æQìM; S?QM;5 æ€M? K°i i`”M î ç¢B ?°B ç² K K M; H¢B bd M?K+ +?Q *?B M ;B -
b¢+?5

æ M; H9+ M|B +?mv M- S?QM; hB m h?B M HB M ç°i M?B M Kî KB M; M|B,

@ *€+ p`- M m i?U+ bU +| i? ç€M? +? i K ¸-m- S?QM; K¶ F?¬M; +-M #ªQ p”i- +
?„M5

*| M;QìB +QìB HÈM K°i iB M; M|B,

@ S?QM; T?| i¬M; +?O i?”i`°M; `½B- çB K v m +-m M?Ä ç’v iU M?B M F?¬M; i?”M

h’i +ª K¼B M;QìB QÊ+ ;b M;QìB F?€+ F?¬M; i` M? çQ¢i #ªQ p”i i` M M;QìB æQìM;
M|B +O S?QM; hB m h?B M +| i? M|B H” ;½B ç9M; +?¶ M;S X

*?B M o¬ aQM; w p` i?•K i`QìM; HB + M?bM ?„M K°i +€B,

@ S?QM; T?| i¬M; +?O i?U+ bU /KM; i•K F?’ bî- M m GB m iB M #®B #B i ç M M?’

*?mv M S?QM; hB m h?B M v m K M GB m L?Q u M F?¬M; T?ªB H” #Q K”i;b- ç¢B

*?B M o¬ aQM; pW M|B M?Q p”v- S?QM; hB m h?B M iU M?B M ? B K†i çÄ #WM;-

@ S?QM; K¶ F?¬M; +-M M?B m H„K- +?d +-M tª +ÆM iS+ ?° L?Q u M H” çQÊ+ `²B

*?B M o¬ aQM; +QìB M|B,

@ L m S?QM; T?| i¬M; +?O ç m M|B ?”Q ?B T M?Q p”v- i?b #ªM +¬M; iY +kM; F?¬
[m€ #ªM +¬M; iY +| K°i v m +-m5

@ o¬ aQM; +-M; iY Km®M tBM p”i ;b\

S?QM; hB m h?B M ?ÄBX

@ J°i M;QìB5 L[M?•M çB i?2Q # M +¢M? K ¸-m5

*?B M o¬ aQM; ¬M ?Á +QìB M|BX

J¼B M;QìB pW M;?2- i’i +ª ç m M;-K ?B m- S?QM; hB m h?B M T?ªM; T?’i ;B®M
i?B i p¶ #ª p B *?B M o¬ aQM; ,

@ æ½ bÈK M;?2 M|B o¬ aQM; +-M; iY T?QM; HQm i?B M ?¢- ?¬K M v pW i?’v- [m

Rj89X *?QÆM; RR8k , J B S?K+

*?B M o¬ aQM; F?B K i®M M|B,

@ J„ M?•M F?| +| çQÊ+- iU M?B M M M [mw i`¼M; i?”i i®i- M”M; FB bÊ H” #` K ç
ûT- +?Q M M KÈB i?2Q ?„M- ç +?Q #ªM +¬M; iY çKM; p”Q pB + M”v- i’i M?B M H”
ç`M? T?ªB ;BªB +Sm M”M; ` F?ÄB #B M F?’X

@ o¬ aQM; +-M; iY [mª i?U+ M?•M M;?o 5

*?B M o¬ aQM; K°i K†i H”K` p F?B K i®M- K°i K†i ?B M ` i?•MªM? tBM? ç T +O
*?mM; G° ç2Q F?,M +?2 K†i- ?„M +kM; F?¬M; #B i /mM; K¢Q H”K b Q- +?d H” t t
çB m- i? M?QM; *?B M o¬ aQM; /mv i p¬ b® M[M?•M- ç®B pÈB €M? K„i +O KbM

L[iY +| i? +| p|+ M;QìB F?B M i`€B iBK`mM; ç°M;- iQÈM; K¢Q i mv i ç®B b) F?¬
H9+ M[M?•M ç| ;BÆ i v M?’+ +?•M ç m K M; i?2Q K°i +’ iB M HB M? F?Q- ? i H-M
[mv M`k ç M +U+ çB K- K°i M[iY +U+ T?~K M?Q p”v K” çQÊ+ i?QîM; i?S+ +?„M +
Q i?Q+? F?¬M; Km®M #m¬M; i vX

æB m /mv M? 'i ç *?B M o¬ aQM; F?¬M; M; Èi ?®B ?"M ç! H"- +?d bÊ M[M?•M M"v
çB m M"v [m^a i?"i H" p i M?Æ i` M M; ¼+ ç TX

L m M?Q i?U+ bU +! i? ç€M? +? i K ç-m- +QÈT çQç i çQÊ+ M[M?•M ç! ç M i v H"
o¬ aQM; KÆ ?² M; ?o- +€+? M; ?o M"v imv i®i- M?QM; Km®M i?U+ ?B M çQÊ+ +?d

"'i [m€ +kM; F?¬M; i? M|B- +! # KK+ iB m ç ç€M? i`"M M"v- K ç-m æQÌM; S?Q
v m M? 'i K" i?¬B- KK+ iB m i?S ? B H" M; QÌB M[iY K M; F?, M +?2 K†i FB X L; v +
çç i çQÊ+ - pšM +ÁM KK+ iB m [m M; i`¼M; M? 'iX

J' i î T?Q ç¬M; - i?m HçB ?Q" M; ?¬M- +?mM; [mv M M +! i?m ?Qç+?X

h`QM; H9+ ?„M ç M; HçM? H)Q m €K i`-K iQ- imv i i? 'i i`QÊ+ K†i ç°i M?B M +! K°

*?B M o¬ aQM; #B M b„+ - p°B p" M; pšv i v ` ?B m +?Q K¼B M; QÌB5 :-M K°i i`, K p
T?ªB M; QÌB çB + +kM; F?¬M; T?ªB M; QÌB KM- M; ?2 çQÊ+ ç°M; ioM? iU M?B M H"
+QÆM; F?Q iQ" M i?•M -K -K p" M H M- +?d +?ì æQÌM; S?QM; H° K†i HB M ç€M? [

" M M"v æQÌM; S?QM; +kM; +ªK M?"M çQÊ+ /` i?QÌM; - +QÆM; F?Q # ç°M; ?¶M H
+ªK M?"M F?¬M; ç M KÈB H" HçX

"'i [m€ K¶B H-M iW T?ÁM; ®+ >Q h?B M æB M çB ` - æQÌM; S?QM; ç m +~M i?"M
M"v `®i +m° + #•v ; Bì tm' i ?B M i€+ /KM; X

*Y T?ÁM; #'i [m€ KÈB +?d ?û Kî K°i H¶ M?Ä- æQÌM; S?QM; HB M KÆ ?² i? 'v # M
K½ H" T i?"M? i`"M ç` b½M b" M; M; ? M? ç! M F ç`+? - i`QM; H9+ M? 'i i?ÌB p°B p½
HB M ?B m `ä ibM? i? i`QÊ+ K†iX

*?QM? KbM? +~M i?"M K'v +kM; +! H9+ bÆ b|i- ç9M; H" pšM +ÁM #` M; QÌB T?€i ?
ç! p` +? 'T bU *´ h? M? o•M +O *´ ; B K" i #€Q H" M; ?B M; Ì HÈM M? 'iX

o¬ Hm" M H" ibM? ?m®M; M"Q- ibM? +ªM? ?B M içB +O KbM? +kM; iQÆM; çQÆM
?m®M; M"v- æQÌM; S?QM; +?d #B i ?ÁB K°i p'M ç i`QM; HÁM; X

:Bì M"v F?„+ M v- +! i? HmB p ? v F?¬M; \

hmv i ç®B F?¬M; i? - K°i F?B HmB p - +?QM? KbM? HB M i?"M? +€ i`QM; +?"mX
+?¼M +ÁM HçB +?d +! i? H"

G Q ` M; Q" B- Kî K°i çQÌM; K€m5

J v K" i`QM; H9+ i?m T?K+ ?²M #BM? o•M ©M? EBK a B- æQÌM; S?QM; K M; i?2Q
M; "v- ?B M içB iBM? i?¬M +O KbM? MQ çO- i?U+ HU+ î i?ÌB F€ çdM? T?QM; - iU M

*Y T?ÁM; #` Kî K°i MY - M; Q" B +Y ç°i M?B M i`mv M ç M K°i iB M; ; -K H M,

@ :B i5

J°i iB M; ; -K M"v çBM? i B M?S+ !+ - K M; i?2Q p¬ +MM; /Si F?Q€i p" b€i F?Q- K¼
iB M; ` H M? M"v- H9+ M"v iU M?B M ç€M? iQ" M #° +¬M; FQ+? KbM? M; QM; iK `
b® ççQ FB K [m M; ç Q F?Q +?QÌM; T?QM; [mv M FbM? iW #®M T?QÆM; i€K ?QÈ

æ®B K†i M?B m +¬M; FQ+? M?Q p"v- æQÌM; S?QM; p¬ Hm" M M?Q i? M"Q ç m F
M?[M; M; QÌB M"v HU +?¼M i?ÌB ;B M ` i v [m€ +! p'M ç `²B- ç æQÌM; S?QM; +!

h?•M i? +?Êi H!2- æQÌM; S?QM; HB M i`®M î i`QM; MY T?B M +Y T?ÁM; - ç²M;

smv tmv tmv

hWM; ççQ •K i? M? i`mv M ç M- T?¬M HÈM +¬M; FQ+? ç m ç€M? p"Q i`QM; imv i
T?ÁM; M; ,M i`î- F?¬M; i?QÆM; ?çB ç M æQÌM; S?QM; +?9i M"QX

L; QÌB ` H M? M"v- bÊ H" ç-m +! p'M ç \ h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; bBM? ` K°i Q
M; QÌB M"v +?ì KbM? çB ` +Y imv i i? 'i- +?ì +Y T?ÁM; ç! M; HçB `²B KÈB ` i v çç
KbM? +! T?B M iQ€B `i HÈM- i? M?QM; H9+ M"v +¬M; FQ+? - B +?ŠM; #B i KQÈ

@ B\

a„+ K†i *?B M o¬ aQM; +kM; i? v ç´B- M?bM [m M? #®M T?Q ;–K H M,

@ B ?¬ p”v\

#'i[m€€M?K„iH-MM[M?bMp T?Q æQÌM;S?QM;H¢B+™M;i?KT?šMM°-+ÁM
æQÌM;S?QM;+|i? +?¼+S?QM;hBmh?B M iS+;B™M+kM;`içÆM;BªM-?„M+
+•mK`i?¬BX

@•QM;U++O GB m+¬MQÆM;H`K`mT?'M?²M;\

GÌBM`vM|B` `iç iB Mp¬bd-i? M?QM;æQÌM;S?QM;Î/QÈBibM??m®M;?ÆM
#iç„+ /oKÈBT?ªBH`K` ?¢b€+? M`vX æ•v+kM;F?¬M;T?ªBæQÌM;S?QM;#`
GB mL?QuMi?U+bUH`K`m?²M;X

h`QÈ+ç|p`BM;`væQÌM;S?QM;K M;i?2Q*?mhB mæB TH,M[m H,MH¢B+?¢v
KQÆBK°ii`,K /†KM[ H`+|i? i`Îp GBM?J¢+? \*?Bæ` -F?¬M;M;ìH¢B#`GB m
p`Q-K°iT?2Mç¢B+?B Mtªv` -æQÌM;S?QM;/MM;K°io¬*U+EBM?J M;EBKtú
uM-F?¬M;+~Mi?"Mi?'vçQÊ+i?S;bç|i`QM;€QM`M;X

_B M;H`K°i+•mM|BM`v-+?dbÊ+kM;+|i? ç S?QM;hBmh?B MT?šMM°-M?C
Hwi`QXZm Mi`¼M;i¢B+?¶æQÌM;S?QM;tQM;?¬ç®BpÈBGB mL?QuMX

h`QÈ+b m?BH-M-æQÌM;S?QM;çmtQM;?¬GB mL?QuMH`GB m+¬MQÆM

Rj8eX *?QÆM;RR89 ,J`ma„+*O •QL;U+

sQM;?¬M`vi?U+bU+|+?9iH`KM;QÌBi T?ªBbmV M;?o-M|Bi¬Mi`¼M;K°i+?9
?¬GB mL?QuMH`GB mT?|i¬M;+?O-?Q†+H` ;¼BK°iiB M;GB miB M#®B
M`vç MH-MF?€+?„Mç m/MM;# +?[GB m+¬MQÆM;X

æB m M`v+?d+|i¢B?B# Mi?•MT?"MM;M;M? m-[mM? +QB M?Q`i[m2Mi?
p`v-tQM;?¬M`vT?®B?ÊT+•mM|Bi`MFB -çOç +?QS?QM;hBmh?B MM`B

æQÌM;S?QM;/U p`Q+€B;b+|i? tQM;?¬GB mL?QuMH`GB m+¬MQÆM;-
+O €QM;U+GB mL?QuM\G`GB mL?QuMiUM;mvMç ?„Mi?'v?vF?¬M;
?m®M;i?U+bUM?Qi? M`Q-i?•MH`K°iM;QÌBMKM?•Mv mKMGB mL?Qu
hBmh?B Mç mimv iç®BF?¬M;i? / /`M;i? i?SX

h?M;B i+? -K®B?"M+QÈTpÊ-i? F?¬M;ç°Bi`lB +?mM;5 hmv`^M;S?QM;hB
+kM;F?¬M;+|[mM? ;b-M?QM;i`QM;i?•Ki•KS?QM;hBmh?B Mç½+QBGB
+?QM?KbM?X

*?QM?KbM?+kM;F?¬M;#BiK`mb„+€QM;U++O M`M;-K ç-mM`vH`KbQ+
T?šMM°M`v+,M#ªMF?¬M;i? €T+?Xh? M?QM;H9+;B Qi?O+MM;K ç-m-/
:B Bi?QÊM;T?~KH¢B#`i?QÆM;M†M;-+ÁM/€M;/`TK ç-mi?Q¢iM?bMimv`^M
M;¢B-M?ÈH¢BH9+æQÌM;S?QM;` i v/MM;? B+?B m-i`QM;HÁM;S?QM;hB
i? M?MB MF?m'iT?K+*?B ME?¬M-[mªM?B M+|T?¬M#ªMHoM?M`vX

@J ç-m-M;QÆB[m€ç iB M`²B-/€K€KiQ€MS?QM;T?|i¬M;+?O5

æ°iM?B M*?B Mo¬aQM;B"i/[m€iK°iiB M;X

@•KiQ€M\

a„+K†iæQÌM;S?QM;H¢M?HMM;ç€M?;B€*?B Mo¬aQM;-H mçBK€miQÆBi`

@h H`KbQ€KiQ€M?„M\L|B`ä`™M;t2K-#ªMi?B m;B b)+?,K+?9H„M;M;?2

*?B Mo¬aQM;iB MHMK°i#QÊ+-F?Qi? #S+M?•M-?BK„iM?bMi?šM;æQÌM

@L mF?¬M;€KiQ€M-H`vi?U+bUS?QM;T?|i¬M;+?OH`KbQ+|i? #¢B/QÈB

æ®BK†i+?'ip'i+O æQÌM;S?QM;-+,M#ªM*?B Mo¬aQM;F?¬M;i? ;BªBi?Q+
S?QM;X

*€B M"v +| çB K M;"K K€m T?mM M;QÌB `²BX æQÌM; S?QM; H"K S?QM; hB m h?B M?QM; i?ÌB ;B M ;B Q i?O ç9M; H" HB m K¢M;- +,M #ªM F?¬M; +| p i iQ+? €K iQ€ L?QM; ? i H-M M"v ç M H-M F?€+ ?„M Km®M +?KT +?"m T?•M H M i` M ç-m æQÌM H9+ S?QM; hB m h?B M #` i?QÆM; M†M;- €M? K„i `i M?B m + Q i?O GBM? :B B Î i?2Q i?"i b•m FB M; F} p" F?OM; ?QªM;X

aU ibM? FB tªv ` - i`QM; M?€v K„i +| i? H"K #` i?QÆM; + Q i?O GBM? :B B i?Q i`mM; T?~K- GBM? :B B ?¢ T?~K M"v M m M?ªv ` +?®M; H¢B æQÌM; S?QM; F?¬M +? i\

ao F?Q ?¢ i?'T- M; v +ª b® M;QÌB +| M?B m +kM; H"K çQÊ+ ;b\

Jm®M tQ v +?mv M +K+ /B M i`QÊ+ K„i- +?d +| ç i?,M; bo F?Q H M KÈB +| çQÊ+X

h`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M;„M *?B M o¬ aQM; HB M M;?o iÈB #B M T?€T pm +€Q I

G'v +® ibM? M|B HÌB p¬ i•K- +| i? H'v v m i?„M; K¢M?- ç| +?QM? H" +?SM; +S i® F?¬M; +-M T?ªB M|B `ä `M;X

@ æWM; +?Q `^M; #ªM +-M; iY F?¬M; i?'v çQÊ+ M;QÆB ç°M; i v ç°M; +?•M- M m i`W T?B KbM? çWM; H"K- K ç-m M;QÆB [m€ p¬ bd `²BX

*?B M o¬ aQM; H¢M? HMM; i`€+? +S- ;B®M; M?Q i?U+ bU H" +| +?mv M M?Q p"v- +ª +?QM? KbM? +kM; iBM iQÎM;X

*?d #'i [m€ i'i +ª K¼B pB + pW `²B tªv ` [m€ M? M?- Î ç¢B ç¢B ç b® K¼B M;QÌB +m°+ tªv ` +?mv M ;b- H9+ M"v pW M;?2 \*?B M o¬ aQM; M|B M?Q p"v- i?"i ` ç½

L m M?Q F?¬M; T?ªB €K iQ€M- K ç-m H"K ;b +| i?U+ HU+ +QÌM; ç¢B M?Q p"v\

G9+ M"v S?QM; hB m h?B M KÈB +® MûM ç m çÈM i`QM; #KM;- Î K°i # M T?K ?¼

@ J ç-m- M; v +ª M;QÆB /MM; i?O çQ¢M çª i?QÆM; i - +kM; KÆ iQÎM; ibK çQÊ+ S?QM; hB m h?B M M|B F?¬M; i? M;?B M;Ì H" +?SM; i?U+ æQÌM; S?QM; €K iQ€M E?¬M; B +-M bmv M;?o ?„M €K iQ€M H"K b Q- ç m çQ çB m M"v i`Î i?"M? bU i?"

*?B M o¬ aQM; t2K ç½ ç M i?ÌB +Æ- p°B p½ #`v ` K°i /€M; p ç m çÈM M|B,

@ J ç-m- MÊ K€m F?„T MÆB- i°B €+ +?²M; +?'i- ?¬K M v M m ç +?Q ?„M `ÌB çB- bBM? HBM?- H"K T?B M +?Q p` #m¬M; i v ` - i¢Q T?9+ +?Q i?B M ?¢- pb M?[M; S?QM; T?| i¬M; +?O #€Q i?M5

L;mv M #ªM bo F?Q ç½ ?¢ i?'T M;?2 çQÊ+ *?B M o¬ aQM; M|B M?Q p"v- HB M M; M;QÌB M?bM æQÌM; S?QM; i`M M;"T Q€M ?"M- /QÌM; M?Q QÊ+ ;b +| i? çQ ?„M æQÌM; S?QM; M;Y K†i H M i`ÌB +QÌB iQ- H¢M? HMM; M|B,

@ o"v i?b +ÁM +?Ì +€B ;b\ G"K T?B M +?Q p` +MM; iB M H M H" çQÊ+- M?bM t2K pQM;5

> B p` GBM? :B B i?QÊM; T?~K- ç½ +| K°i M;QÌB #` i?QÆM; M†M;- K°i M;QÌB i`Q i F?¬M; çÆM ;BªM ` i v- M?B K pK +?O v m +O ?„M H" #ªQ ?° *?B M o¬ aQM;- +?Q i¢B KbM? Km®M ç®B K†i pÈB M?B m M;QÌB- M?QM; F?¬M; +| + Q i?O çSM; ç-mX

*?d +-M p` i`QÎM; H½Q FB +O *?B M ;B F?¬M; ` i v- æQÌM; S?QM; F?¬M; +| H GÌB M"v pW M|B ` - æQÌM; S?QM; HûM H9i M|B +?Q *?mM; G° K°i iB M;- p K†i ç-m- K„i T?QÊM; HB + M?bM *?B M o¬ aQM;X

*QB M?Q æQÌM; S?QM; ç½ M?bM ` - ?¬K M v b);†T T?ªB +K+ /B M M"v- \*?B M o T?¬MX L?bM M;QÌB M"v K°i i?•M +?QM? F?Q- iQÊM; K¢Q çQÌM; çQÌM;- M?QM; i` ;,K- HQ¢B M;QÌB i•K iQ €+ ç°+ M"v M;mv ?B K M?'i- M m +| +Æ ?°B- æQÌM; S?QM

i? M?QM; æQÌM; S?QM; +kM; #B i- Km®M ;B i *?B M o¬ aQM; /QÈB bU #ªQ p +
i?U+ bU F?¬M; [m€ F?ª M,M;- ?m®M; +?B #ªM i?•M ?„M +kM; +! +ªM? ;BÈB GBM
F?¬M; iQM? H M; QÌB v mX

L?[M; + Q i?O +O #®M i? HU+ HÈM p¨ æQÌM; S?QM; t t ;B^M; +Q- H¢B F?¬M; i
b Q #®M M?¨ F?¬M; T?ªB K°i HÁM; - +?Q /M *?B M o¬ aQM; H¨K bo F?Q T?¨M +?¨M
HU+ ç +?Q #¼M ?¼tmM; T?QM; H M ibK +? iX

h'i +ª K¼B M; QÌB ç m M; ?o ç +?Q M; QÌB F?€+ iB M H M i`QÈ+X

æ®B K†i +K+ /B M t'm ?¨ M?Q p¨v- *?B M o¬ aQM; #B i *?B M ;B F?¬M; /šM ç-m
¨²BX G¨T HS+ pmM; i v H M M|B,

@ G M5

æ€K M; QÌB *?B M ;B QiM?¨i +kM; +! # KQÆB- pW M; ?2 *?B M o¬ aQM; ` H M?-
i`QÈ+- M?Q K½M? ?¨ ?¢ b M- i? F?¬M; i? çÐX

J°i ç€K + Q i?O +O *?B M ;B t¬M; H M- + Q i?O +O # M?¨ F?€+ iU M?B M F?¬M
+kM; i?2Q b€i ç€K M; QÌB *?B M ;B t¬M; ` M; Q¨BX

a„+ K†i æQÌM; S?QM; M; ?B Ki9+- i?U+ HU+ iQ¨M i?•M #°+ T?€i- imv¨^M; i` M KB
+kM; F?¬M; +! M; ?o H¨ ?„M F?BM? i?QÌM; çQ¨M M; QÌB M¨v- M|B M?Q i? M¨Q çQ
T?¬M iY iBM? M? +O #®M i? HU+ HÈM- M m F?¬M; +~M i?¨M i?U+ bU b) H¨i i?m

E?¬M; çÈB ç€K M; QÌB FB p¼i iÈB # M +¢M?- ? Bi v æQÌM; S?QM; ç½ # v H M M1
[m€M M?¨T .m FBK HU+ iW +QÆM; i•K # v¨X

h`QM; M?€v K„i M¨v- €K F?Q æQÌM; J¬M H¬M i?S ? B €M? H M M?[M; iB b€M; +?

@ L?•M ;B M +! çQÌM; M; QÆB F?¬M; çB- ç` M; K+ F?¬M; H®B M; QÆB H¢B p - çV
;B ç°+ €+5

h`QM; K„i æQÌM; S?QM; ?mM; [m M; ç¢B i?¨M?- b€i F?Q iQ¨M i?•M H M i¨¨M¨ ;B

o Q- p Q- p Q5

J°i HQ¢i iB M; tû ;B| F?¬M; /Si # M i B- çQ K„i M?bM H¢B- H'v æQÌM; S?QM; H
€K F?Q M?Q +?•m +?¨m FBM? F?OM; FûQ iÈB- F?Q iS+ iY pQM; p¼i iÈB i`QÈ+ K†
#OM`OMX

hmv¨^M; ç¢B ç b® +€+ + Q i?O Î ç•v ç m H¬M ç-m iB M ;B Qi?O pÈB æQÌM; S?Q
+ÁM +?Q i?¨v HÈM +?¢v ? v b Q\ h?O çQ¢M +O K ç-m M¨v bÈK ç½ t¬M t Qi`mv
+O ?„M¨¨i + QX *?Q M M H9+ K¼B M; QÌB t¬M; H M ç½ p¢M T?¬M +ªM? ;B€+- H9
¨ €K F?Q- iU M?B M ç²M; HQ¢i M; ,M +ªMX

Pm i? M?•M b® HB M #°+ T?€i` i€+ /KM; i`QM; H9+ M¨v- i®+ ç° €K F?Q K†+ /M
¨¨i + Q- M?QM; F?¬M; +?¨m M´B ç®B T?QÆM; M; QÌB ç¬M; i? K¢M?- K¶B M; QÌB
ç®B K°i i? M? €K F?Q- ?ÆM i¨,K p¨ + Qi?O ç²M; HQ¢i` i v- +¬M; FQ+? ?°B iK H
iQ ç M i¨,K i?QÈ+- F?B M M; QÌB F?€+ FBM? bÈX

æBM? çBM? ç M; ç M; X

*?QM T?¬M +?QM €K F?Q #¨ ç|M çÐ p¨ ç€M? `Èi- +?d +! ? B # M; QÌB T?ªM SM; [m
F m i?ªK K°i iB M; HB M M; ½tm®M; X

o¨B M; QÌB M¨v i'i +ª ç m H¨ GBM? :B B ?¢ T?¨K- €K F?Q /Q æQÌM; S?QM; iQ¨M H
i? +?®M; ç®B\ h`U+ iB T T?€` K°i H¶ ?¨M; i` M i?•M i? - K€m iQÆB F?¬M; M; W
ç½ K'i çB bS+ +?B M ç'mX

"Ä` # M; QÌB H¨ i`ª ;B€- + Qi?O +O #®M i? HU+ HÈM`®i +K+ +m®B +MM; +! i?
+?Q p¼i iÈB i`QÈ+ K†i æQÌM; S?QM; - FB K F?Q ç Q K M; p¨ p•M p•M iQ¨M #° ç½

" KQÆB M,K >" æ¬M;- # KQÆB M,K >" h•v- imv `^M; æQÌM; S?QM; ç°M; i?O M?Q
+kM; #` ç`+? M?•M ç€M? M; QÊ+ H¢B K°i H-MX

L?B m +¬M; FQ+? FûQ iÈB M?Q p"v- b„+ Kti æQÌM; S?QM; F?) #B M- i`QÌM; FB K
hmv i FB K i? - ´M M?Q #`M i?ç+?- çSM; bWM; b[M; i¢B +?¶X

L?B i ç° tm®M; i?'T- ;B®M; M?Q i`ìB ç¬M; ;B€`ûi T?O tm®M;- #¬M; imv i # v H M

P M?5

J°i iB M; M´ HÈM- +¬M; FQ+? +O + Q i?O #®M i? HU+ HÈM p`L;¢Q hmv i FB K i?
T?ÁM; i?O K¢M? M?'i i`QM; hS Zmw EB K S?€T- +kM; F?¬M; i? +?®M; çÐ H-M i`

EB K i? #`T?€- æQÌM; S?QM; F m H M K°i iB M; ç m çÈM- K„i i?'v +¬M; FQ+? M
K°i M; ¼M i`QÌM; iB M çÄ iQÆB iW T?Q b m æQÌM; S?QM; pmM; ` - #¡M; iB M i`M
H¢B i`QÊ+ Kti æQÌM; S?QM;X

h` M M;QìB \*?mM; G° #°+ T?€i` K°i KªM? [m M; K M; i`„M; MQ½M- H'v +ªM? ;B
ç€M? ` i`QÌM; iB M i¢Q +?Q æQÌM; S?QM; i` M? i?O i?ìB ;B M i?Î /®+- [m M; K
+?QM? H` ç†+ i?M +O GBM? Zmv iX

hW ç-m ç M #•v ;Bì- i` M +Æ #ªM i'i +ª K¼B M;QìB ç m ç†i HU+ +?9 w i` M M;QìB
w *?mM; G° i`®M T?Q b m æQÌM; S?QM;- çQÆM; M?B M- M;Q¢B i`W *?B M o¬ a
ç-m HB M +?9 w i` M M;QìB \*?mM; G°- iU M?B M [m M b€i +`M; H•m- +`M; t2K +`M
HÁM; KbM?- M[M?•M M`v imv i ç®B H` K„ M?•M imv i b„+X

"'i [m€ /M b Q *?mM; G° +?d +! +ªM? ;BÈB GBM? :B B ?¢ T?~K- Î i`QM; /` #ªQ çB
i¢B Î i-M +?¡i- +kM; F?¬M; +-M ç w M?B mX

*?d +-M i?O iB m K ç-m æQÌM; S?QM;- M[iY M`v imv i ç®B +?d +! i? #¡i v +?`m

J` H9+ \*?mM; G° ` i v- ç¬B K„i *?B M o¬ aQM; F`+? HB i`mM `~v ;B"i KbM?X "ÎB
iY M`v +?d +! +ªM? ;BÈB GBM? :B B ?¢ T?~K- M?QM; iB M FbM? i`QM; i`QÌM; iB
i`bM? ç° GBM? :B B i`mM; T?~KX

G¢B i? K K°i M;QìB im Hmv M F?¬M; i? bmv çQ€M i?2Q H) #bM? i?QÌM;5 a„+ Kti
K ç-m æQÌM; S?QM; +?d +! +ªM? ;BÈB GBM? :B B ?¢ T?~M- i? M?QM; p¬ Hm" M
M?Q GBM? :B B ?¢ T?~K #bM? i?QÌM;X o®M H` \*?B M o¬ aQM; M;?o`^M; K ç-m
i,M; H M- M?QM; ?B M i¢B M[iY ç-m ç°B M¡M +?2 Kti M`v /o M?B M +kM; H` M?Q

_®i +m°+ #¼M ?¼im Hmv M +¬M; T?€T; b- /o M?B M +! +¬M; ?B m M?Q i? \ h`QM
aQM; i`Î M M M¡M; #ÄM;- M m +! i? #„i ;B[ M[ iY M`v- iW i`QM; KB M; M`M; #B i ç
pÈB +?QM? KbM? ? v ç®B pÈB iQ`M #° *?B M ;B ç-m i,M; H M HÈM H QX

*?mM; G° ~M M?šM ç M #•v ;Bì KÈB ` i v +kM; F?¬M; T?ªB æQÌM; S?QM; +,M /†
+kM; #B i iMv iB M ` i v +?d #B i H`K +?Q æQÌM; S?QM; i? K T?B M T?S+- +?Q M

æ M H9+ æQÌM; S?QM; F?¬M; F`T +?®M; çÐ- i`QÌM; iB M +O M`M; HB M `mM H
:-M +?d H` K°i ?ÆB i?Î- i`QÌM; iB M M?Q K°i +QM `„M #` ;"v ç€M? i`9M;- K¢M? K)
?ÆB i?Î- ç½ H` +U+ ?¢M +O M`M;X

"'i [m€ ç®B pÈB æQÌM; S?QM; K` M¡B- +kM; H` [m€ çOX

h?B M >Ä GB m L;mv M5 L;¢Q hmv i FB K i? pW KÈB T?€- æQÌM; S?QM; HB M
K½M?- ?Ä /B K # v HQÉM F?„T #-m i`ìB- ;B®M; M?Q ?Ä HQM; ç€M? p T?Q M?
HÈMX

L m M?Q F?¬M; +! i`QÌM; iB M +O \*?mM; G°- æQÌM; S?QM; i`QM; i?ìB ;B M K°i ?
#` #„M i`9M; #®M M,K H-M- +?Q /M +! "'i S?¬B :B€T ?° i?•M- M?B m Qi +kM; +! +
*?mM; G° i` M? i?O ç M i?ìB ;B M K°i ?ÆB i?Î M`v- H¢B ç æQÌM; S?QM; +! i? #b

G Y +?€v K¢M? H`K +?Q i-K K„i K¼B M;QìB #` +?2 F?m'i- pW KÈB i`ªB [m i`ìB
M?B M ¸° M|M; i,M; K¢M? H M- M?'i i?ìB F?B M +€+ + Q i?O ?ÆB +| +?9i F?¬M; [
G9+ ?Ä /B K #®+ H M- +| M;QìB F m i?ªK i?B i HmB H¢B- i|+ ¸ m #` i?B m K°i K
M;?o iÈB æQìM; S?QM; #B M +?B m /o M?B M M? M? M?Q p"v- M?QM; H¢B p" M /K
i?m°+ iQM? i`QM; HU+ HQÊM; +QÆM; i•KX
J°i i?O K°i +¬M;- ? B +?B m HB M ¸€M? HmB ?ÆM T?•M MY ¸`+? M?•M- M?[M; M
iMv iB M i'M +¬M;- ?Q†+ H` M?ªv p T?Q b m- ?Q†+ H` bÆM b`M; M;? M? ¸|M [m
S?QM;X

Rj8dX *?QÆM; RR88 , >²B J½ h?QÆM;

æ°i M?B M æQìM; S?QM; M? +? KB M; +QìB pÈB #¼M ?¼- /€M; iQÆB +QìB M`v H
`,M; M M? i`„M; /-v FB ;B®M; M?Q H` K½M? i?9 F?€i K€m- ;B[H9+ K¼B M;QìB
S?QM; ¸°i M?B M H°` MK +QìB [m, [mv i M?Q p"v- +?d i?`v ? B i v +O ?„M H¢B ;
HB M iK+- ¸-m M;|M i v K9 H M F?¬M; M;WM;X

*MM; H9+ ¸|- i'i +ª K¼B M;QìB +ªK M?"M ¸QÊ+ K°i +´ FbM? F?Q iW i`QM; +€+ ¸¢
S?QM; #„M M? M? ` M;Q`BX L?QM; H`K +?Q M;QìB i M;?B ?Q†+ +?QM? H`- M?
M;QìB +kM; F?¬M; K M; i?2Q #`i Hm" M HU+ b€i i?QÆM; ;bX

@ *~M i?"M5

*?B M o¬ aQM; K°i KU+ # M M;Q`B iQM? iQ€M iQ`M +K+- M;QìB i'M +¬M; F?¬M;
b m- M?QM; ?„M H¢B i?`v `äX

*?d i?`v p¬ b® €K F?Q #` æQìM; S?QM; ¸€M? ` H9+ ¸-m /o M?B M M?'i i i`®M; `¶
T?ªM; T?'i +| bBM? K M?- b m ¸| [m v ¸-m- iW T?Q b m ¸€M? iÈB K¼B M;QìBX

G`v +QÆM; F?Q iW i`QM; F?Q ?mv i ?mv i ¸¢Q im¬M ` H`K ¸QìM; /šM- F?®M; +?
M`v H` +?B m +,M #ªM M,K ¸| æQìM; S?QM; i?m T?K+ L;U h?¬MX J` H9+ M`v- H¢B
;B i ¸`+?X

æB m M`v +kM; Qi M?B m H` /Q #® +K+ >Q h?B M æB M- i`QM; ¸B M T?ÁM; ®+ `
+® bS+ ¸€M? €K F?Q ¸B ` M;Q`B- M?QM; ¸ b® €K F?Q +?Q iWM; # v t - HB M #`
i¢B T?Q b m +€+? +€+ + Q i?O F?¬M; t X L m M?Q F?¬M; +| M;„M i`î- M?[M; €K F
T?B ¸B ¸•m `²B- H`K b Q æQìM; S?QM; +ÁM +| i? HÈB /KM; H-M i?S ? B\

E?¬M; B b) ¸ T?ÁM; M?[M; €K F?Q ¸½ `ÆB `KM; i` M K†i ¸`i M`v- +kM; ¸½ i¢Q +.

*U+ ?¢M +O æQìM; S?QM; H` F?®M; +? # i`,K b€m KQÆB H,K i? M? €K F?Q- K
M?B m M?'i +kM; +?d +| ? B i`,K i? M? K`i?¬B- ¸B m F?B M iU M?B M p¬ +MM; /
sQ€i X

•K i? M? i`mv M ` HB M iB T- p® b® i? M? €K F?Q `T `¢T iW T?Q b m K¼B M;Q
M;QìB M;?2 ¸QÊ+ HìB M?„+ M?î +O *?B M o¬ aQM;- H9+ T?€i ?B M F?¬M; i?Q+?

L?[M; M;QìB ¸SM; îT?Q b m +MM; +Æ #ªM i'i +ª ¸ m H` GBM? :B B ?¢T?~K- #¼M
S?QM;- `i bÊ #` æQìM; S?QM; +?ûK; B i- +?Q M M i`®M +kM; F?€t K°i Qi- H¢B F
M iQ`M- H9+ M`v H¢B i?"M? v m i® i`Q K¢M;X

J°i p` + Q i?O GBM? :B B ?¢T?~K +O hQ æ² i? ;B [m v ¸-m M?bM H¢B- +?d M?
+¢M? t i [m - +QÆM; F?Q ?° i?•M i`QM; M?€v K„i #` M;?B M M€i- ¸ m ¸ÈM F`+? H
i`mv M ¸ MX

*9B ¸-m M?bM H¢B- i`ÁM; K„i +O + Q i?O hQ æ² i? ;B M`v HB M i`WM; HÈM- ?
M;QìB KbM? F?¬M; +?d +| K°i p i i?QÆM;X h`QÈ+ M;U+- #KM;- i?„i HQM;- ¸ m
M`v K K M p¬ +MM;- M?€v M?€v +QM K„i- HB M M;Y K†i M;½ tm®M;X :B®M; M?C

M;QÌB M"v M;½ tm®M;- HB M iB T H¢B +| K'v M;QÌB M;½ tm®M; ç'i- i` M M;QÌB ç
p`B H¶ i?OM;X

L;QÌB +ÁM H¢B T?ªM SM; F?¬M; +?"K- H¢B +| *?B M o¬ aQM; ç€M? i?S+- +m®B
FQ+? iW T?Q b m M"vX

æQ K„i M?bM H¢B- K¼B M;QÌB F?¬M; F?ÄB i?'i FBM?- +?d i?'v K ç-m æQÌM; S?
#®M T?Q [m M? M;QÌB ?„M i`¬B HÆ HYM; p¬ b® €K F?Q i` M #-m i`ÌB- i` M M?|
K`m p`M; M?`M M?¢i- ç²M; HQ¢i ?QÈM; KkB M?¼M b„+ #ûM M?^K M; v +?QM? Kb

G9+ M"v M?bM [m æQÌM; S?QM;- ;B®M; M?Q K°i +QM M?QK- `i +| K°i HQ¢B +ªK
+| +?¶ +„M `„M; p`QX

J°i K`M [m, /` M"v pQÊi [m€ bS+ iQÎM; iQÊM; +O K¼B M;QÌB- +?Q /M + Q i?O GB
#ªQ p # M M;QÌB *?B M o¬ aQM; +kM; F?¬M; M?`M çQÊ+- +QM K„i +kM; +Q `Ki H

GQ¢B çB m F?B M +QÆM; F?Q iBM? pB M?Q i? M"v ç½ i`B i ç pQÊi [m F?ÄB T?
;BÌ ?„M M;?o iÈB +QÆM; F?Q +ÁM +| i? #` p`M /KM; ç M HQ¢B i`bM? ç° M"vX

@ L;QÌB M"v F?¬M; +? i- *?B M ;B i b) ;†T ?"m ?Q¢M p¬ +MM;5

a„+ K†i i`QÎM; H½Q \*?B M ;B •K i`-K M¡BX

*?B M o¬ aQM; T?šM M° M?bM æQÌM; S?QM;- ?„M +kM; F?¬M; M;?o iÈB i¢B ?Q`
ç-m +ÁM +| i? H`K ` T?ªM FQ+? tm'i b„+ M?Q p`v- M;?2 tQM; i`QÎM; H½Q M¡B F

@ o"v H`K T?B M i`QÎM; H½Q ` i v `²B5

L;QÌB M"v H` ?mvM? ç +O \*?B M E?¬M- \*?B M EB M- imv `^M; / M? F?Q F?¬M; H
i?U+ HU+ +kM; F?¬M; FûK ?ÆM *?B M E?¬M H` # QX

@ "•v ;BÌ +ÁM F?¬M; T?ªB i?ÌB çB K- i?U+ HU+ +O K ç-m M"v F?¬M; i? HQÌM;
çQÊ+ ?„M b) H`K +?Q i`QM; i•K ?„M bBM? ` +ªM? ;B€+- H¢B ` i v HB M F?¬M; +
çQ€M F?¬M; b B- K ç-m i?B i`B M K°i +?B m M"v `i iB m ? Q +QÆM; F?Q- iQM?
T?~K- +QÆM; F?Q i`QM; +Æ i? +| ?¢M- +?ì H9+ ?„M F?¬M; +ÁM HU+ HQÊM;- ç| +

L;?2 tQM; *?B M EB M M¡B- *?B M o¬ aQM; +kM; F?¬M; F?ÄB i?Î` K°i ?ÆBX

*?B M E?¬M H`K ` ç¢B ?°B ç²K - +m®B +MM; H¢B [m HQ +?Q tQM; pB +- +?QM?
H`K i?`M? +•m +?mv M +?Q M;QÌB i ç`K iB m i`QM; [m€M i`"- [m€M `QÊmX

G-M M"v *?B M o¬ aQM; ? Q ? i i•K iQ KÈB i" T ?ÊT çQÊ+ #®M i? HU+ HÈM- +kM;
ç' +O *?B M E?¬M- ç +?Q M;QÌB i`QM; i?B M ?¢ +? M?¢QX \*® i`QÎM; H½Q *?B
`^M; F?| i`€M? F?ÄB b® FB T ç½ ç`M? `²BX

"i [m€ i`QM; HÁM; *?B M o¬ aQM; pšM i?'v KÆ ?² +| +?9i #'i M- K ç-m M m ;B
F?¬M; b®M; iÈB M;`v ?¬K M v- M?QM; +QM #`B +O ?„M +ÁM +?Q H"i ? i- +ÁM +|

:BÌ F?„+ M"v- i?€B ç° æQÌM; S?QM; H¢B i`ÎM M F?€+ i?QÌM;- +?O ç°M; i`M +-M;

>„M /U p`Q +€M? +Y imv i i?'i- +ÁM +| *?mM; G° #ªQ p - F?¬M; T?ªB HQ H„M;
? B i`,K i? M? €K F?Q FB /QÈB iWM; ç¢Q +QÆM; F?Q p¬ ?bM? /šM ç°M;- M?Q ç`

* Q i?O #®M M?` b Q +| i? M;²B M?ì +? i\ h?O çQ¢M +-M; FQ+? M"v K†+ /M +| +?
M´B- M?QM; /M b Q +kM; +?d H` €K F?Q #` F?®M; +? - i?QªB K€B K` M¡B- +| i?
K„i i?`M? æQÌM; S?QM; +| ?ÆM ? B i`,K +€M? i v i?"i /`B- K¶B +€M? i v +-K K°i i
+?Q M M p¬ Hm`M i? M`Q pšM +| F?ª M,M; çB i?2QX

L;QÌB çB p`Q .` "ªQ æB M i?S #ªv ç m H` iBM? M? +€+ ;B i°+- i` M i v b Q H¢B F
æQÌM; S?QM; +-M; FQ+? ?mM; K½M?- iU M?B M #¼M ?¼ b) F?¬M; M? M?`M; #| i
?¼+ +O #ªM i?•M- +?®M; çÐ €K F?Q ç M; # v [m # v H¢B F?¬M; M;ÈiX

h`QM; H9+ M?`i i?ÌB iB M? +ªM? i?Q¢i M?bM M€Q M?B i p¬ +MM;- •K i? M? çBM? ç
i B- +QÆM; F?Q ?ÆM i`,K p` + Q i?O p¼M; H¢B- ç½ bÈK H`K +?Q +ª KªM? T?¢K p

Rj83X *?QÆM; RR8e , JK+ hB m- *?B M o- aQM;

æQÌM; S?QM; H`v i?U+ HU+ #<sup>a</sup>M i?•M F?®M; +? ?ÆM? B i`,K i? M? €K F?Q- M? td- M?QM; M?•M b® F ç`+? +kM; F?¬M; i?B m- +?B ç m tm®M; iÈB- K¶B M; QÌB i? M? €K F?Q K` i?¬B- +?Q M M M; Q`B i`W K°i b® M; QÌB i?U+ HU+ i?'T FûK GBM +?®M; çÐ- +ÁM HçB ç m +| p i?"M? i?çQ- i?"K +?Q +| i? /"M? i?ÌB ;B M T?^aM FQ

"i [m€- i` M çÌB M`v HçB +| # Q M?B m M; QÌB +| i? H`K ç M HQçB i`bM? ç° M`v +<sup>a</sup>M? ;BÈB GBM? :B B ?ç T?~K +| i? +?®M; HçB ?ÆM i`,K p` + Q i?O\

.mv +?d +| æQÌM; S?QM; K°i M; QÌBX

æ€M? ç M; -M +Y - æQÌM; S?QM; M? K ?B K ç M +U+ çB K- H-M i?S ? B p"M /KM; M? M? K°i i? M? €K F?Q # v HQÊM` M; Q`BX

G9+ M`v ?„M M?„K M; v p`Q +?¶ + Q i?O *?B M ;B - HU+ b€i i?QÆM; ç°i M?B M p #^aM F?¬M; F`T T?<sup>a</sup>M SM; [m - çÊB ç M F?B €K F?Q tmv M i?OM; i?•M i? +O # M; M?"M i?'v çQÊ+ M; mv +Æ T?O tm®M; - çQ`M M; QÌB M`v iQM? ` +kM; çQ`M F i- + i?•M KbM? i`€M? çB- K`H` HB M ?ÊT HçB +MM; M? mX >ÆM KQÌB M; QÌB iK HçB +?†M HçB L; U h?-M M?'i FQ+?X

@ J°i +?B m M`v

h`ÁM; K„i \*?B M o- aQM; M?2Q HçB`mM`~v- ?„M +?Q # Q ;BÌM; ?o ç M /o M?B M M?Q p`v- imv`^M; F?¬M; ?B m çQÊ+ H`K b Q æQÌM; S?QM; HçB #°+ T?€i` çQÊ- i`QÊ+ F?B +?B m M`v T?€i` - M?QM; iB M; i` M? KBM? FB H` +?SM; +S i®i M?'i

@ E?¬M i`QÎM; H½Q +?QM? H`i?m Î /QÈB +?B m M`vX

h? M?•K *?B M EB M i? M? H½M?- M?QM; i` M K†i HçB i`M ç-v Mûi FBM? ?½B- ç² K - M?QM; M; ?2 çQÊ+ iBM iS+ iW *?B M E?¬M- F?B *?B M E?¬M M!B ç M +•m M? M?- iU M?B M *?B M EB M +kM; ç½ M; ?2 i?'v- p®M`^M; ?„M +| +?9i F?¬M; iB i? F?¬M; iBM`²BX

J°i +?B m M?Q p`vX s€+ i?U+ +| iQ +€+? H`K GBM? :B B i?QÊM; T?~K #` i?QÆM;

@ EB M i`QÎM; H½Q- +| M„K +?„+ iB T çQÊ+ K°i +?B m M`v b Q\

*?B M o- aQM; ?ÄBX

@ h`QM; pÁM; KQÌB i`QÊM; i?b F?¬M; M„K +?„+X

*?B M EB M +?"K`½B H„+ ç-mX

L; ?2 i?'v ç€T €M M?Q i? - p K†i *?B M o- aQM; M; ç+ M?B M [m v ç-m M?bM *?B F?¬M; M; ?o iÈB i?U+ HU+ +QÌM; ççB M?Q ?„M +kM; b) çQ` ç€T €M M?Q p`vX

h?'v i? *?B M EB M KdK +QÌB M!B,

@ L; QÌB i`QM; i?B M ?ç- K¶B M; QÌB ç m +| K°i /mv M T?"M- K ç-m M`v bÊ H`H ?"mX \*?Q M M KÊB +| i? H`v çQÊ+ i`mv M i?W K°i +?B m M?Q p`vX >m®M; +?B- i?S+ ;b- /U i?2Q E?¬M i`QÎM; H½Q çQ€M E?<sup>a</sup>M, M; M; QÌB M`v +| K°i FB M i?-M

h`QÊ+ K„i *?B M o- aQM; b€M; M; ÌB,

@ v +O i`QÎM; H½Q H`- K°i +?B m FB F€i?U+ H`mv HU+ +O i?-M #BM?\

@ E?¬M; b BX

*?B M EB M ;"i ç-mX

*?B M o- aQM; F?¬M; F?ÄB M? M?"M; i?Î` K°i ?ÆB- b„+ K†i +kM; i?^a HÄM; F?¬

>„M i?•M H" + Q i?O ç M? 'i i`QM; K°i çÌB ç iY i` im' B Î *?B M ;B - çB m F?¬M; M; QÌB i? M? MB M F?€+ KçM? ?ÆM KbM?X >B M içB #B i çQÊ+ æQÌM; S?QM; KQ F?¬M; T?ªB M,M; HU+ #ªM i?•M ?„M- iU M?B M i?ª HÄM; F?¬M; QiX

@ o¬ Hm" M M?Q i? M" QX o" M /KM; K°i +?B m ç! iB m ? Q +QÆM; F?Q p¬ +MM; H *?B M EB M +QÌB HçM? HMM; ,

@ " ^M; F?¬M; +?d # ^M; K°i +?B m M" v +O ?„M- HB M çO ç çQ K¼B M; QÌB Î ç•v p Km®M ç m F?´ +?®M; çÐ\

E?¬M; i? F?¬M; M|B- ;WM; + "M; ;B" + "M; + v5 hmv ` ^M; \*?B M EB M +?Q # Q ; S?QM; - i? M?QM; /U çQ€M ç®B pÊB L; U h?¬M +kM; iQÆM; çQÆM; +?m~M t€+X ( T?ªB i`ª ;B€ F?¬M; M?ÄX E?¬M; +?d Km®M iB m ? Q HQÊM; HÈM +QÆM; F?Q- # HU+ HÈM H QX h?¬M #BM? imv KçM?- M?QM; +kM; +¬M T?ªB im Hmv M KÈB T?€ S?QM; ?B M içB- +ÁM F?¬M; çO ç T?€i ?mv ` iQ" M #° mv HU+ +O L; U h?¬MX

@ h? +K+ ç½ `ÆB p" Q i`çM; i?€B p¬ +MM; M|M; #ÄM; - +?Q p` + Q i?O imv ` ^M; F M?QM; K ç¬m Km®M ;B i M; QÌB- i`W T?B p" M /KM; K°i +?B m FB - +ÁM HçB F?¬M K°i F?B ?„M p" M /KM; K°i +?B m FB >W ?W5

*?B M EB M •K i`-K +QÌB HçM?X

>„M K°i K†i +?ì- +?ì ç M F?B i?U+ HU+ +O æQÌM; S?QM; ;BªK tm®M; `²B KÈB ` içQ çQÊ+ ?B m [mª /Si F?Q€iX h`QÊ+ ç! i?b +?Q /M KbM? ` i" M +kM; F?¬M; içQ

æ¬B K„i *?B M o¬ aQM; i`Î M M M|M; `U+ - ?„M ç°i M?B M M; ?o ç M M m M?Q F ? iY # M M; QÌB K ç¬m +?d +! i? iQM? H" K°i K|M [m" F?mv M KçB- M; QÊ+ HçB H" KÈB H" i?m ?Qç+? HÈM M? 'i- p¬ Hm" M H" +¬M; T?€T ?„M im Hmv M- ? v H" i?¬M # M; QÌB i i? K `ä `½B # i?QÊ+X

"i [m€- bU ibM? +! i? i?m" M HÈB M?Q p" v b Q\ •M? K„i *?B M o¬ aQM; ?QÈM; p b„+ K†i /¬M /¬M i`Î M M •K i`-KX

hW H9+ +?B M ç'm #„i ç¬m ç M ;BÌ- KÈB # 'i [m€i?ÌB ;B M M; „M M; OB K°i MûM M? H" B ç m +! i? `ä ` "M; +ªK i?K çQÊ+ - +¬M; FQ+? +O K ç¬m ç½ +! tm ?QÈM; bmv i` ,K i? M? €K F?Q FB pšM # v HQÊM F?¬M; M; WM; - M?QM; ç®B T?! +?9M; + "M; M b€i F?Q +?S i`QM; €K F?Q +kM; ;BªK #Èi F?¬M; QiX

J„i i? 'v ibM? ?m®M; M?Q i? - + Q i?O +€+ M? " iU M?B M ?QM; T? 'M F?¬M; i? M; + "M; T?€i ` ?mM; K½M? - +QB M?Q H" Km®M ` M b„i F?B +ÁM M|M; - K°i H¬M HB

L?QM; bU ibM? ç¬B F?B +kM; /K+ i®+ # 'i ççi- K¼B M; QÌB + "M; M; ?o M? M? +?! M; F?! +! i? i?U+ ?B M- K ç¬m ;B®M; M?Q K°i iB m +QÌM; # 'i iY- K†+ /M +¬M; FQ+? FûQ iÊB- K°i KbM? pšM çSM; bWM; b[M; H HQB içB +?¶- +?mM; [mv +! i? Î i?ÌB i? "M? MX * "M; H" K +?Q M; QÌB i +ªK i? 'v bÊ ?½B- K ç¬m +?Q iWM; #B m H° [m€ ` /€M; p iQÆB +QÌB ?mM; i" M K" #çQ HU+ - /€M; iQÆB +QÌB FB ;B®M; M?Q K°i i i`QM; +?m²M; ç M; +?ì ;B iX

lM; /mM; +O ?„M ç M iW MÆB M" Q\ S?ªB #B i ` ^M; ?B M içB ç¬v M; QÌB ?„M ç m + Q i?O p•v +¬M; - Î ç•v HçB F?¬M; +! +?¶ ç Mû i`€M? - æQÌM; S?QM; b Q +! i? F o¬ Hm" M H" bQM; +?QÌM; ? v ? B +?•M- ç m H" K€m iQÆB +?ªv ç¬K çb - Qi M? 'i M?Ä- +?¶ /mv M? 'i +ÁM #bM? v M ç! H" i?•M i? - MÆB +! "i S?¬B :B€T T?ÁM; ?°- F?¬M; i? T?€ ` T?ÁM; M; UX

"i [m€i i' +ª K¼B M; QÌB ç m #B i æQÌM; S?QM; K†+ #ªQ ;B€T- F M; m bB +kM; b ç!X L?QM; M; v +ª M?Q p" v- ?„M +kM; F?¬M; #m¬M; i? +?®M; HçB- i`QM; €M? K ç'm- `i +! iQ i? F?¬M; +? i F?¬M; M; Èi5

æQÌM; S?QM; # ` i?QÆM; - M; QÌB HQ H„M; M? 'i H" \*?mM; G°- M" M; pšM i`®M Î T?Q K'v H¬M T?€i ` i`QÌM; iB M- F?¬M; ? H" K ;bX E?¬M; T?ªB H" M" M; F?¬M; Km®M

Hm¬M+,M/†M M" M; F?¬M; çQÊ+tm'ii?O-M m F?¬M;+| K M? H M?+O æQÌM;S
HÁM; KÎK„i M?bM /€M; /'T M?Q ?B M iϕB +O ibM? H M;\

"'i [m€ K¶B F?B i` M M;QÌB æQÌM; S?QM;+| i? K K°i p ii?QÆM;- b€i F?Q i`QM;
M†+ ?ÆM K°i T?¬M- iÈB ?B M iϕB- ? B K„i *?mM; G° ç m i`Î M M çÄ iQÆB- iB M
K•v F?|B- i? v p"Q ç| H" K€m i M? i?¬ #ϕQ- F?Q iS+ M"v i?"K +?Q +ÁM ?ÆM bQ pÈ
S?QM;X

h?ÌB ;B M HϕB i?QM; i?ª i`¬B [m i? K K°i +?ûM i`" M?Ä- +?QM? H9+ +€+ + Q i?O
ç°i M?B M +ªK i?'v €T HU+ +?Êi M? çB- çQ K„i M?bM HϕB- M;mv M #ªM ?ÆM ? B
HQÊM /o M?B M +QM; p Q i`QM; F?¬M; i`mM;- F?¬M; ` #° /€M; ;b- K„i i?'v +?m~M

æ M +U+ ?ϕM `²B\ J ç-m ç M +U+ ?ϕM `²B5 J¼B M;QÌB pW M;?o ç M ç•v- i`QM; H

L|B i?"i- æQÌM; S?QM; K°i M;QÌB M;,M i`Î HB M i?O +¬M; FQ+? +O ?ÆM K°i i`,K
+?Q i`QM; HÁM; #¼M ?¼ +| +?9i t'm ?'- iWM; M;QÌB Î ç•v ç m H" iBM? M?- i`QM
ç m +| +?9i ç` p`- M?QM; HB M ?ÊT K°i +?¶ +kM; F?¬M; H"K ;b çQÊ+ K ç-m- M
K¼B M;QÌB b) bBM? ` K°i +ªK ;B€+ ?Q" B M;?BX J°i F?B +ªK ;B€+ ?Q" B M;?B M"v
imv i ç®B b) i`Î i?"M? K°i i B ?¼ M;-KX

E?¬M; Qi M; QìB HB + K„i Q€M; B”M M?bM *?B M o¬ aQM; - Î ç•v +?d +| K°iT?¬M iQ
;B ?„M- b® +ÁM H¢B F?¬M; T?ªB ç iY *?B M; B - +¬M; b T?ªB M; ?2 K M? H M? +
*€B; b; ¼B H” MÄ K¢M? ? i ç”\ oW `²B H9+ \*?B M EB M` i v- æQìM; S?QM; +kM;
+kM; çO ç iQM? iQ€M *?B M EB M\ B +| i? H”K +?SM; H9+ M”v F?¬M; T?ªB æQì
L m *?B M o¬ aQM; +| /kM; F?Q H” M; QìB ç-m iB M i’M +¬M; æQìM; S?QM; - F?ªM
+?9i bo F?Q- M?QM; ?B M i¢B ?„M +?d F m; ¼B K°i iB M; - +?Q /M H” B +kM; b) F
iY +O *?B M; B +kM; çSM; v M i¢B +?¶ F?¬M; /€K M?9+ M?Q+?¬ ?m®M; +?B M?[
*?d H” *?B M o¬ aQM; +| H€; M M”v b Q\
>„M F?¬M; 5 J†+ /M ?„M #B i F?ŠM; ç`M? æQìM; S?QM; F?¬M; +ÁM M?B m Qi +?B
/€K iMv iB M t¬M; H M- iB M? +ªM? ? B p` GBM? :B B i?QÊM; T?~K; †T T?ªB ?B M
`^M; KbM? F?¬M; i²B- M?QM; +ÁM F?¬M; ç¢i çQÊ+ i`bM? ç° +O S?QM; hB m h?B
>ÆM M[- H9+ M”v ç +?Q K¼B M; QìB FB M; F} F?¬M; +?d`B M; ;b K ç-m æQìM; S
FB +O *?mM; G°X B ç m F?¬M; i?’v`ä ç¢Q FBK [m M; FB H” +€B; b- M?QM; +| i
EB M M?QM; H¢B bì bì` ç|X
*?Q M M- K°i iB M; ?¬ M”v +O *?B M o¬ aQM; +, M #ªM F?¬M; M; QìB i`ª HìB- F?¬
+ªK; B€+; B®M; M?Q pÎ ?`B F`+?X
@ *?Q p` +ÁM Km®M ç€M? b Q\
æQìM; S?QM; H¢M? HMM; [mûi M?bM #®M T?Q - i?’v F?¬M; +| M; QìB i`ª HìB HB
@ E?¬M; M!B M[#ªM i?B m; B çB ç•v5
L?•M b® ç€K M; QìB M”v`i M?B m- #¼M ?¼ F?B T bÊ /•K mv +O æQìM; S?QM; F
æQìM; S?QM; +kM; F?¬M; H”K; b çQÊ+ #¼M ?¼- ç€M? iB T M[- æQìM; S?QM; iU
Qi M; QìB- M?QM; #ªM i?•M +kM; b) #` #B M M; QìB # Q T?OX
>ÆM M[- KK+ çQ+? +O æQìM; S?QM; p®M F?¬M; T?ªB M?[M; M; QìB M”v- ?„M i
w ç€M? p`Q i` M M; QìB S?QM; hB m h?B M p” *?B M EB MX *?d +¬M ç€M? M; ½ ?
+?QM? KbM? +| i? i?Q€i i?•M #bM? v M- K” ?B M i¢B KK+ çQ+? F?¬M; i? M; ?B M
M?’i H”K +?Q ?„M +| +?9i iB + Mm®B +?QM? H” F?¬M; i? ;B i +? i #’i Hm”M K°i M
@ G° M?B- +?9M; i çB5
æQìM; S?QM; M„K i v *?mM; G°- H†M; H) çB` M; Q`BX

RjeyX *?QÆM; RR83 , JK+ hB m h?S " *O *?B M o¬ aQM;

a„+ K†i ç€K M; QìB p•v [m M? æQìM; S?QM; +?¬M +?ì K°i +?9i- HB M M? M? +?| M
+QM çQìM; `°M; i? M? i? M; Î; B[X
æQìM; S?QM; K°i #QÊ+ #QÊ+` HB M K M; i?2Q K°i p i K€m- ç! H” K€m iQÆB +O
iB M F?¬M; M? M? F?¬M; +?“K- ;B®M; M?Q ç¢B iQÊM; [m•M +?B M i?„M; i`Î p - i
K” çB [m X
a„+ K†i + Q i?O +O #®M i? HU+ HÈM ç m p¬ +MM; t’m ?’- imv +| M; QìB HÁM; ç-
H Q` +?†M H¢B æQìM; S?QM; - M?QM; çB K`K+ ``+? M”v i`QM; M?€v K„i HB M #
+?d +| i? çSM; v M i¢B +?¶X
.-M /¬M- æQìM; S?QM; #B M K„i i`QM; i-K M?bM +O K¼B M; QìB- +?d ç H¢B K°i
çQìM; X
*?B M o¬ aQM; M•M; *?B M EB M H M- €M? K„i i?•K ç°+ +?, K +?9 M?bM p`Q i` M
ç M i”M H9+ M”v KÈB ?mM; ?, M; M„K +?†i i v- /MM; bS+ K¢M? K)- ç +?Q HÁM; #”

J†+ /M i`QÊ+ F?B ?„M #® i`Q +¢K #šv M`v +kM; ç½ KÆ ?² çQ€M çQÊ+ F?ª M,M; b) S?QM;- M?QM; ?„M imv i ç®B F?¬M; M;?o iÊB /o M?B M K°i i`M +?B M M`v H¢B
 o®M H` ?„M T?€M çQ€M- K ç-m /QÊB bU HB M ?ÊT p•v +¬M; +O + Q i?O #®M i? p çQÊ+ iQM? K M? M?QM; +kM; b) F?¬M; [m€ / /`M;- F i [mª +m®B +MM; F?¬M; # M M; QÌB- K°i KbM? +?¢v i`®M- M m M?Q p`v- M [iY M`v HB M H` p`i i`QM; HÁM;
 h? M?QM;- ?B M i?U+ H¢B ?mM; ? ,M; i€i K°i +€B p`Q KB M; *?B M o¬ aQM; 5 J ç +MM; M? m çB- p K†i p¬ +MM; i?QM; /QM; X
 h`M ç¢B +?B M M`v- +?QM? KbM? /o M?B M `ÆB p`Q F i [m€ /½ i`M; H`T # X E?¬M;- +ÁM F?¬M; +| F i i?9+5 GB M ?ÊT #®M i? HU+ HÈM #`v ` i?B M H ç` p ç®B T?| K ç-m K` i?¬B5
 amv M;?o ç M i`M ç•v- b„+ K†i \*?B M o¬ aQM; #B M ?| M? M? ç M ;B`i KbM?- +?“ ?„M pW ;BÆ H M K°i i v M`v- €M? K„i K¼B M; QÌB ç m #` ?'T /šM [m - K°i Qi M; QÌ ç¢B #B m +?Q w iS ;b- M?QM; #-m F?¬M; F?Q ?B M i`QÌM; ç°i M?B M i`Î M M F?| F?Q H M i`MX
 sQ v +?mv M €M? K„i- *?B M o¬ aQM; M?bM p T?Q M; QÌB T?K i`€+? +O \*´ ;B h`QÌM; S?QM;- H¢M? HMM; M|B,
 @ h`M +?B M pW `²B +?Q p` ç½ i?`v `²B- \*´ ;B #°B #¢+- i?-K M;?o F i ;B Q K ç ?¢- p) çQÌM; +?Q ?QÆm +?¢v- iB T i v +?Q ;B†+- i°B M`v M?`i ç`M? T?ªB i`m /B i J°i M; QÌB \*´ ;B M;?2 çQÊ+ i`QM; HÁM; ;B`i KbM?- \*´ h`QÌM; S?QM; ç M; ç`M? M| K¢M? i v tm®M;- iW i`QM; KB M; T?mM ` K°i +?[,
 @ :B i5
 E?B i v ?„M pW çQ tm®M;- M?[M; + Q i?O +O *?B M ;B p`hQ æ² i? ;B ç²M; M?^K p`Q M?[M; M; QÌB *´ ;B # M +¢M?- ç€K M; QÌB *´ ;B +,M #ªM F?¬M; M;?o iÊB +| i? M|B H` F?¬M; ? T?ÁM; #`X
 *?d H€i i`QÊ+ K¼B M; QÌB +ÁM ç²M; HÁM; ?ÊT bS+ ç€M? K ç-m- M?QM; b m K°i ? ç®B ç`+?- HQ¢B +?mv M #B M M`v i?“i [m€ M? M? `²BX
 h`QM; M?€v K„i- + Q i?O \*´ ;B HB M #` M; ½ tm®M; # #®M M; QÌB- K€m iQÆB #„M iB T p M; H MX *?Q ç M H9+ M`v- M; QÌB +O \*´ ;B KÊB F`T i?ÌB T?ªM SM;- i?U+ F?¬M; T?ªB i-K i?QÌM;- M?Q p`v KÊB +| i? #´ M?B K H`K M; QÌB T?K i`€+? çB M F?¬M; +| H€ #`B #ªQ K M?\
 L m M?Q ? B M; QÌB *?B M EB M p`S?QM; hB m h?B M +ÁM F?¬M; #` i?QÆM; M†M ç^M; i`ÌB- M?QM; ?B M i¢B ? B GBM? :B B i?QÊM; T?~K +U+ K¢M? ç½ #` æQÌM; M; QÌB M`v \*´ h`QÌM; S?QM; +Æ #ªM H` + Q i?O ç M?`i- i`QM; i v KÍ` i`QÌM; FB K°i p` + Q i?O *?B M ;B i`T FQ+?- K°i K†i + Q ;B¼M; [m€i H M,
 @ o¬ aQM; +¬M; iY- M; QÆB #B i KbM? ç M; H`K ;b b Q\
 "®M i? HU+ HÈM M´M K`v i`,K ç M ?ÆM K°i M;?bM M,K- i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M K b€i- +?d #`i [m€ i` M? ç`m ; v ;„i M?`i iW i`QÊ+ ç M ;Bì +kM; ç m +| +?WM; KU i`®M; F?m +?B M; i`B M F? B ;B i +?|+ ;B®M; M?Q M;`v ?¬K M vX
 *?B M o¬ aQM; +?“K `½B çSM; i?ŠM; /"v- +QÌB H¢M? M|B,
 @ "ªM +¬M; iY #B i- #ªM +¬M; iY +kM; ?v p¼M; +€+ M; QÆB #B i +?QM? KbM? ç M *´ h`QÌM; S?QM; M;?2 tQM; i`QM; HÁM; ;B`i KbM?- +,M #ªM F?¬M; M;?o iÊB \*?B M HQ¢B i`bM? ç° M`v- F?¬M; ç w +® F} M°B ibM? \*´ ;B +`i ;B [?ÆM K°i M;?bM M,K +?B M +MM; *´ ;B X

"i[m€ pW M;?o H¢B- *?B M o¬ aQM; F?¬M; T?ªB F M;m- M m ?„M ç½ [mv i ç`M?
H` +| +?¶ /U p`Q- i`QM; H9+ p°B p`M;- *´ h`QÌM; S?QM; i?bM? HbM? T?€i ?B M- I
pÊB ç€K M;QÌB *´ ;B i`M M?šM ?¢ b€i i?O- M; v +ª hQ æ² i? ;B +kM; M?Q p`v- M
hªK >²M h¬M; FB H¢B b[M; bÌ i¢B +?¶ F?¬M; M?9+ M?Q+?X

aU [m`i F?ÎB +O hQ æ² i? ;B p` HU+ +?®M; çÐ K¢M? K) +O *?B M;B +| HB M
;BÌ [m M ? +O ? B M?` pšM Hm¬M K`i i?B iX >B M i¢B HB M ?ÊT H¢B +MM; M?I

hbM? ?m®M; ç€K M;QÌB *´ ;B F?¬M; H¢+ [m M K`v- p®M H` #` ç²M; KBM? ç€M? HÛ
?B M i¢B T?ªB H`v K°i ç`+? ? B- i` M +Æ #ªM i`i +ª K¼B M;QÌB Î p`Q i? #`i HÊB-
i`M i?`i +`M; M?B m M;QÌBX

@ æB5

*´ h`QÌM; S?QM; ;B`M ;B[[m€i K°i iB M;- +€+ + Q i?O *´ ;B +?d +?Ì M?[M; HÌB M`
` K°i ?Q +?B m- K¢M? K) HmB H¢B p T?Q b m- +?¢v i€M` #®M T?QÆM; i€K ?Q

@ *| i? çB çQÊ+ b Q\

*?B M o¬ aQM; ç½ [mv i ç`M? F? B +?B M +MM; *´ ;B - çQÆM; M?B M F?¬M; i? ç
p`vX o®M i¢B i`QM; F ?Q¢+? +O ?„M- +| K°i M;QÌB GBM? :B B i?QÊM; T?~K M?
M;QÌB +O *´ ;B +kM; çWM; M;?o +?¢v i`®M- M?QM; \*?B M EB M H¢B #` æQÌM; S?
?B M i¢B +,M #ªM F?¬M; i? i€B +?B M- K`i çB bS+ +?B M ç`m +O K°i GBM? :B B
ç² +O *?B M o¬ aQM; iU M?B M; †T `i M?B m #B M b®X

.M H` M?Q p`v- *?B M o¬ aQM; pšM +| K°i +€+? iU iBM ç€M? +? i ç¢B ç b® + Q i?
?„M #® i`Q F?¬M; +?d +| K°i çB K Qi ÄB M?Q i`QÊ+ K„iX

E?B ç€K M;QÌB *´ ;B iSi€M Mû` - ç°i M?B M iW #®M T?Q im¬M` K°i Qi + Q i?
M;QÌB M`v +?QM? H` HÊB i? i` M i v *?B M o¬ aQM;- #¼M ?¼ pšM ~M M9T i¢B #
ç®B T?| æQÌM; S?QM;- KK+ iB m +O #¼M ?¼ +?d H` *´ ;B X a® HQÊM; M?[M; M;
+| KQÌB M;QÌB K` i?¬BX æ•v H` b® + Q i?O *?B M :B p` hQ æ² i? ;B ç /`M? çQÊ

L?bM i?`v K°i K`M M`v- i`QM; HÁM; *´ h`QÌM; S?QM; i`-K tm®M;- ?„M ç°i M?B M T
ç-m *?B M o¬ aQM; ç½ Km®M •K KQm` i v pÊB \*´ ;B - K` p•v +¬M; K ç-m +?d H`
i`QÊ+ K` i?¬BX

L;Q¢B i`W æQÌM; S?QM; p` *?mM; G°- *´ ;B H` KK+ iB m i?S # +O *?B M o¬ aQI

JQÌB M;QÌB M`v ç°i M?B M tm`i ?B M- F?¬M; b B #B i H„K +kM; iQÆM; çQÆM; p
*´ ;B - M?[M; M;QÌB M`v Î T?¢K pB # M M;Q`B T?®B ?ÊT +MM; M?[M; M;QÌB F?€
p•v +€+ + Q i?O *´ ;B X

` M;QÌB # Q p•v- M?`i i?ÌB +€+ + Q i?O *´ ;B F?¬M; /€K K M? ç°M;- b„+ K†i *´ h`
M?bM *?B M o¬ aQM; ç M; #QÊ+ iWM; #QÊ+ K°i çB iÊB # M M`v T?šM M° [m€i,

@ *?B M o¬ aQM;- H) M`Q M;QÆB i?U+ bU Km®M F? B +?B M +MM; *´ ;B \

@ *´ ;B \

*?B M o¬ aQM; ? ? +QÌB K°i iB M; ,

@ E?¬M; ` K°i i?€M;- \*´ ;B b) #` t| i M i`QM; #®M i? HU+ HÈM5

a„+ K†i *´ h`QÌM; S?QM; i`-K tm®M;- i•K iQ M? M? +?|M; bmv M;?o- FBM? ?½B p

@ E?~m p` +O \*?B M;B i?`i HÈM5

hmv `^M; iQ +?`i *?B M o¬ aQM; tm`i b„+ - çQÊ+ +?Q H` K°i çÌB + Q i?O ç M?`i i`QM
+?mv M F? B +?B M +MM; *´ ;B HÈM M?Q p`v bÊ H` ?„M F?¬M; +| iQ +€+? H`K +
M?Q p`v /mv M?`i +?d +| + Q i-M; +O *?B M;B - ;B +?O *?B M;B 5 *´ h`QÌM; S?
T?€i bBM? +?B M ç`m Î ç•v +?d H` K°i KbM? *?B M o¬ aQM; ;•v M M- ?B M i¢B i?Q

L?`i ç`M? ?„M +?B K çQÊ+ +?d i?` M`Q ç| - +?Q M M KÈB iQ ; M HÈM K`i M?Q p`vX

*•m i`ª HÌB +O \*?B M o¬ aQM; F?¬M; +?d ç iBK \*´ h`QÌM; S?QM; ç" T M? M? /` i

æÊB M?"M i?'v KMB p` M?"M M?ç i p` b€i F?Q iW i`QM; F?¬M; F?Q T?O tm®M; # M
G9+ iB M; F m FBM? ?½B +O *?B M EB M i`mv M` - ?„M +?d F`T FûQ /`B ?ÆB i`
K°i i? M? i`QÌM; FB K ;¼M ;`M; +?ti çSi +´X
*?Q # Q ;Bì +| + Q i?O GBM? :B B i?QÊM; T?~K M`Q +? i #^M; T?QÆM; i?S+ M?Q
M`v- +ªK ;B€+ +O #ªM i?•M ç®B pÈB M;mv ?B K ç M iÈB KS+ ç° #ªM M,M;- +`M; +
i`QM; H9+ M;O KÆ- +kM; i`,K i`B i H-M F?¬M; +| F?ª M,M; #`ç`+? M?•M çQ ç Q
#B iX
L?QM; H9+ M`v ç`+? M?•M iW T?Q b m FûQ iÈB- M„K #„i i?ìB +Æ [m€ i`B iB M?X h
+¬M; ç M H9+ ; v +`M- i?W /`T HU+ +?9 w +O K¼B M;QìB #` ?'T /šM i`QM; M?€v K
K²B- H†M; v M iB M ç MX
>m®M; +?B- î ç•v p®M H` i`ªB [m K°i ?²B ç¢B +?B M- K€m i M? i`M ç-v- p¬ ?bM
h` M +´ ç-m iB M +ªK i?'v K€i H¢M?- K†+ /M H` ç m M?S+ ç M i`M tQÆM; iOv- M?
SM; p¬ +MM; K m H - +,M #ªM M?bM F?¬M; ` i?•M i? ?„M #` i?QÆM; M†M;- i`U
i`QM; M?€v K„i M?ªv ` +U Hv #ªv i€K i`QÊM;- ?QÊM; p T?Q ç€K M;QìB *?B M;B
*?d #`i [m€ i¢B ;B[ F?¬M; i`mM;- +€B +´ +O *?B M EB M pšM T?mM; ` K€m iQÆ
tm®M; K†i ç'i- i?¬M b„+ iQ`M i?•M HB MªK ç¢K F?¬M; €M? b€M;- i?•M i? HªQ çª
K†i ç'i- +€B ç-m p Q b M; K°i # M- çQ K„i M?bM H¢B- +?d i?'v iQ`M #° +€B +´ *
M[- bmwi M[HB M ç-m `ìB F?ÄB +´X
o i i?QÆM; M?Q i? M`v- M; v +ª i?U+ HU+ *?B M EB M + Q i?•K iÈB ç•m- bBM? K
+kM; i`,K i`B m H-M F?¬M; +| F?ª M,M; b®M; b|iX
J°i ç¬B i`ÂM; K„i /-M /-M K'i çB €M? b€M; +O bBM? K M? M?bM +?^K +?^K p`Q ç`
ioM? i¼ - K°i M;QìB M K M?•M iQ`M i?•M i`M ç-v K€m i M?- i?¬M b„+ i? M? H½M
?„M +ÂM +-K K°i i? M? i`QÌM; FB K b„+ #ûM- i` M FB K T?QM; +ÂM K M; i?2Q K
b„+ +O ?„M #bM? i?ªM- M?QM; i`QM; ç¬B K„i /QìM; M?Q K M; i?2Q ;€M? M†M;- #
M|B ó[mª M?B M H` i? ôX
J æ-m æQìM; S?QM;5
ob b Q ?„M H¢B i`î p \ >„M H`K b Q b) i`î p \ G`K b Q ?„M /€K i`î p \ *?B M EB M
K„i- ç M +? i +kM; F?¬M; `ä`M; H`K b Q æQìM; S?QM; b) çB `²B K` +ÂM i`î H¢B
E?¬M; +?d *?B M EB M F?¬M; `ä`M;- M; v +ª *?B M o¬ aQM; +kM; M;•v M;~M +ª
?„M- +?mv M t`m M?Q p`v +,M #ªM +?Q iWM; +•M M?„+ [m X
J æ-m æQìM; S?QM; pW i`ªB [m K°i ?²B ç¢B +?B M- i?O çQ¢M tm`i` ? i- i?•M
i?Q€i Hv M;mv ?B K M M p°B p`M; +?çv i`®M KÊB ç9M;- H`K b Q ?B M i¢B H¢B i`
>„M F?¬M; +?d i`î p - i?`K +?Q +ÂM HûM H9i ;B i +? i + Q i?O GBM? :B B i?QÊM;
"B M +® FBM? ?Q`M;- F?B M \*´ h`QìM; S?QM; ç M; i€M +¬M; +kM; F?| +?`m [m€ i
/W M; H¢B ?`M? pB M;m tm`M ç M +U+ çB K +O ?„M- MY [m€ MY M;²B i` M K†i ç
HÊM- M¶B F?B T bÊ i`QM; HÂM; pšM +ÂM # ç°M;X
L m H` +?"K K°i ?ÆB i?î M[ - \*´ h`QìM; S?QM; b) i?U+ bU i`î i?`M? T? M?•MX
@ oQÊi [m b Q\
æQìM; S?QM; M?bM i?Q€i [m iB M? i? i`QÈ+ K„i- F?¬M; F?ÄB i?î /`B K°i +?9i- +
F?¬M; F?ÄB`mM H M M? M? - ç| H` /Q iB m ? Q [m€ ç° /šM ç MX
h`QM; K„i \*?B M o¬ aQM; F`+? HB i`mM `~v- M?bM i?Q€M; [m i?B i? *?B M EB
æQìM; S?QM; HB + K„i- `®M; H M M?Q çSi iWM; F?9+ `m°i,
@ æQìM; S?QM;5 *?B M ;B i i? F?¬M; ç°B i`ìB +?mM; pÈB M;QÆB- F?¬M; +? i
æQìM; S?QM; KdK +QÆB,

@ æ½ bÈK H" i? +K+ M?Q p"v- o¬ aQM; +¬M; iY +ÁM M?B m HìB H"K ;b\

hW H9+ *?B M E?¬M` i v çª i?QÆM; GBM? E?B T L? M- æQÌM; S?QM; ç½ HB i ç`+? - ?B M i¢B HìB M"v +O *?B M o¬ aQM; M|B M M F?¬M; F?€+ M"Q M|B i?W - H

@ E?¬M; B +| i? ;B i +? i M; QìB +O *?B M ;B - F?¬M; B +| i? \

*?B M o¬ aQM; ;B®M; M?Q çB M +m²M; - t2K` +€B +? i +O \*?B M EB M ç®B pÈ +kM; F?| i`€+? - F ?Q¢+? +O ?„M HB M iB T tm'i ?B M bÆ ?Î- /šM ç M ?„M çB M H i`Î M M çÄ b"K- b„+ Kfi ?mM; €+ ç°+ ç` i?¬ #¢Q- +?d p æQÌM; S?QM; ,

@ L; QÆB M M +?¢v i`®M- ç€M; iB + M; QÆB H¢B /€K i`Î p 5 h`aB [m K°i ?²B ç¢ M?B m i? HU+ \ >¬K M v i b) ç +?Q M; QÆB Km®M b®M; F?¬M; çQÊ+ - Km®M +? iQÆB i` M M; QìB M; QÆB +?ªv ç M ;B¼i +m®B +MM; - M; QìB çWM; KÆ b) i?QªB K€ F?¬ ç M ;B¼i K€m +m®B +MM; +O M; QÆB- +„i M€i / i?`i i` M M; QìB M; QÆB- H' i`QÌM; H½Q i` M i`ìBX

æQÌM; S?QM; #QÊ+ ` K°i #QÊ+ - M; ¢Q M; ? M|B ,

@ o"v +ÁM T?ªB t2K +€+ M; QÆB +| #ªM HoM? M"v ? v F?¬M; \

*MM; pÈB K°i •K i? M? p M; H M- T?Q b m +€B #|M; æQÌM; S?QM; - *?mM; G° i?Á b m *?mM; G° /o M?B M +| KQìB K'v i?•MªM?X

L?[M; M; QìB M"v ?Q" M K„ /mM; ?ÊT i`QM; #|M; ç2M- #ªM i?•M +`M; F?¬M; ? +| b F?Q # ç°M; - i? +?Q M M B +kM; F?¬M; T?€i ?B M- çÊB ç M H9+ #¼M ?¼ ç°M; ç K¼B M; QìB- KÈB H°` #° Kfi +?•M i?"iX

h'i +ª ç m ?„+ v ?„+ #`Q- i` M Kfi # Q FQM- i` M M; QìB iªM` K°i +´ KMB p` F€ /` p K'v M; QìB ç²M; HQ¢i çSM; Î MÆB ç| - imv `^M; F?¬M; +| +?9i +QÆM; F?Q # ç°M; - p" +ªK ;B€+ F?OM; ?QªM; H"K +?Q M; QìB i F?¬M; M|B çQÊ+ i?`M? HìBX

@ >„+ u o 5

*?B M o¬ aQM; i?'i i? M? FBM? ?¬X

>„+ u o # M M; QìB æQÌM; S?QM; +kM; `i H" M´B / M? v M?Q #ªM i?•M ?„M- b®H- F?¬M; M?B m- M?QM; K¶B F?B >„+ u o tm'i ?B M- ç m w M; ?o K°i ?²B ;B i +?| + ;

æ€K M; QìB >„+ u o F?¬M; `ä i?•M T?" M M"v +| i?U+ HU+ + Q i?•K p¬ +MM; - ?`M? p¬ +MM; HÈM- ?ÆM M[+ÁM F?¬M; bÈ b®M; +? i- iW H•m ç½ ç H¢B #|M; K i`QM

*| ç²M ç½B- imv `^M; K ç-m æQÌM; S?QM; i°B €+ +?²M; +?i- H"K `i M?B m pB + iB M?•M iQM?- M?QM; >„+ u o # M M; QìB ?„M H¢B H" hm G iW i`QM; ç` M; K+ M? m +?QM? H" HB m K¢M; - M; QìB +MM; #¼M ?¼ +?®M; H¢B +?QM? H" KÎ ç-m +

>„+ u o M; M; M; QÊ+ H M b•M F?'m- M?Q K°i M„K ç'K b„i ç'K p"Q i` M F?m¬M Kfi aQM; - çQ HìB M|B ?MM; ?²M pW `²B +O ?„M Q M? i?`M? KªM? M?Ä- +`M; H"K + ?„M i`Î M M çÄ #WM; X

æ²M ç½B >„+ u o tm'i [m, M?" T i?¬M- F?¬M; B #B i #¼M ?¼ b) tm'i ?B M Î ç` T?Q ?B M- i`QÊ+ ç•v *?B M o¬ aQM; +kM; iWM; bmv M; ?o [m p M?•M i® >„+ u o M"v "ªQ æB M i?Ov +?mM; F?¬M; T?€i ?B M çQÊ+ imM; iQ+? +O M?[M; ?„+ v M?•M M" u o +`M; #fi p¬ •K iQM- +?Q M M i`QM; iB K i?S+ *?B M o¬ aQM; +?Q `^M; æQÌM; i?2Q >„+ u o # M M; QìBX

h? M?QM; p¬ Hm" M *?B M o¬ aQM; M; ?o i? M"Q +kM; F?¬M; M; ?o ` i` M çìB +A i²M i¢BX >„+ u o +| i? M|B H" i?ìB F?„+ M"Q +kM; Î K°i +?¶ +MM; æQÌM; S?QM; æQÌM; S?QM; F?¬M; ç .QÊ+ h?B tm'i ` - +?d H" #ìB pb i`QÊ+ Kfi ;¬M i`, K M; QìB iB M T?|M; .QÊ+ h?B ` K" i?¬BX

æB iÈB ç` T?QÆM; F?¬M; M; QìB- i?ª` .QÊ+ h?B iU M?B M F?¬M; b QX

@ *¬M; iY- M; QÆB H"K b Q #B i *´ ; B b) ; †T #´i HÊB Î ç•v\

*?mM; G° M?bM i?Q€M; [m i? +K+ i`QÊ+ K„i- T?€i ?B M [mª M?B M ; B®M; M?Q S?QM; - i`QM; HÁM; F?¬M; F?ÄB `´i #°B T?K+- ç¬B K„i ç T i`M M; "T p¬ +MM; €B +?^K æQÌM; S?QM; ?ÄBX

æQÌM; S?QM; ? ?ª +QÌB K°i iB M; - F?¬M; ç w iÈB *?B M o¬ aQM; ç M; t M? K†i-

@ L`M; +?Q +¬M; iY i H` F M; m bB b Q- i`"M +?B M pW `²B +€+ p` #^M; ?[m \*´ ; E F?¬M; +ªK ; B€+ çQÊ+\ "´i [m€ H"K ; Bª HB M +| i? ç M; QÌB # M M; Q`B M?bM ` +kM; +?d ç T?ÁM; M; W pçM M?´i K` i?¬B- M m #ÎB pbi K` /šM ç M \*´ ; B +| i´ M K†i Kk B çB ; †T \*´ ; B +?OX >B M içB t2K` - [mv i ç`M? M`v i?U+ bU H` b€M; bm H"K M; QÌB +O \*?B M o¬ aQM; ` b Q- +?„+ ?ŠM M; QÆB +ÁM `ä`M; ?ÆM i - M? [M *?Ì H9+ M; QÆB i M ? i +¬M; HU+ - H` o¬ aQM; +¬M; iY bÊ b) F?¬M; #Ä [m +?Q +€

*´ h`QÌM; S?QM; # M FB M; ?2 tQM; M? [M; HÌB M`v- b„+ K†i F?¬M; F?ÄB +| +?9i t

@ G` i•K i`Q *´ K¶ F?¬M; FB M ç`M?- #` iB m M?•M K ?Q†+- ç iç æQÌM; +¬M; iY M`v +?„+ +?„M *´ K¶ b) #€Q HçB +?Q ; B +?OX

> B M; QÌB pW M; ?2 pW M|B- i?U+ bU p¬ +MM; +?¼+ ; B"M *?B M o¬ aQM; - *?B M iB M; ,

@ *€+ M; QÆB +?Q `^M; +?„+ +?„M KbM? i?„M; `²B\ h?"i #m²M +QÌB- b® HQÊM; + i? ; B pšM M?Q +k ; 'T ç¬B +€+ M; QÆB- æQÌM; S?QM; - M; QÆB ?ŠM H` +9T çm¬B i`Î p - #ªM +¬M; iY T?ªB M|B M; QÆB M; m M; ®+- ? v H` [m€ M; m M; ®+ ç•v\

@ L; ®+ #S+5

hW i`QM; KB M; æQÌM; S?QM; M|B ` ? B iW i?¬ iK+ ,

@ L m M?Q +| i? H´v M?•M b® HB M [mv i ç`M? i?„M; #çB- +ÁM im Hmv M H"K +€

*€+? M? m F?¬M; ç M K´v i`QÊM; - æQÌM; S?QM; p` *?B M o¬ aQM; HçM? HMM; ç

> B M; QÌB i` im´B +| i? M? / M? HÈM M?´i ?B M M v F?¬M; / €M? K„i ç®B T?QA /B M p +?çK- K b€i i?`M? ?Ä ?Q F`+? HB iX

"-m F?¬M; F?Q KÆ ?² i`Î M M M|M; `U+X

E?¬M; +| #´i Hm"M HÌB M|B ?MM; ?²M- F?¬M; +| +?9i ç°M; pB M i`QÊ+ +m°+ +?I æQÌM; S?QM; p M; H M- p` K°i iB M; ` H M? +O \*?B M o¬ aQM; - ?ÆM i`, K M; QÌ ?¶M +?B MX

h`QM; ç| M´B #"i M?´i H` ?„+ v # M T?Q æQÌM; S?QM; - ?ÆM KQÌB #°. QÊ+ h?B F +? i +?| + +?çv`Q`Q p`Q i`QM; ççB [m•M HB M ?ÊT +O *?B M; B p` hQ æ² i? ; B ç®B K†i b€m #ªv KQÆB M; QÌB- pšM F?¬M; +?9i bÊ ?½B- H°` #ªM b„+ M? ?MM; X

L; Q`B i`W æQÌM; S?QM; - F?¬M; K°i B #B i #¼M ?¼ p®M H` M; QÌB +? i- HQçB ç M^K M; Q`B /U çQ€M +O K¼B M; QÌB- çÊB ç M F?B M; QÌB +O *?B M; B p` hQ æ² i . QÊ+ h?B ç½ ççB i`B M i?¬M mv`²BX

"°. QÊ+ h?B +O h?B M *Æ hY +| i?U+ HU+ +U+ KçM?- imv`^M; F?¬M; +| i?¬M ? M, M; +?B M ç´m- pšM M?Q +k F?¬M; TªB +€+ . QÊ+ h?B F?€+ +| i? bQ b€M?X

æ Q FB K +?ûK p`Q i?•M i? - h?B M \*Æ hY F?¬M; +?9i ç w iÈB- M; QÊ+ HçB M„K :B B ?ç T?~K- +„M KçM? i` M +´ ?„M- K€m iQÆB pªv` - +MM; pÈB K°i iB M; F m i? T?~K M`v- K€m i?´i ç m #` FûQ tm®M; K°i F?®B iQX

h`QM; M?€v K„i- i?W /`T ç®B T?QÆM; F m i?ªK i?B i- ? B i v h?B M *Æ hY ¬K H´v KçM?- i`U+ iB T p†M; šv +´ ?„M- h?B M \*Æ hY +, M #ªM F?¬M; #B i ç`+? M?•M +| i +„M iWM; M; KK iWM; M; KK tû M€i / i?´i ?„MX

S?QÆM; i?S+ +?B M ç'm K€m i M? M?Q i? M"v i`B i ç ?M /¼ HÁM; + M çªK +O ç æ² i? ;B - ,M K€m i?`i M; QÌB- ç•v +?QM? H" +?mv M K" F?¬M; B +| i? M; ?o ç M) æ`+? M?•M p•v [m M? M; QÌB h?B M \*Æ hY +?•M i v`mM`~v- bo F?Q HB M ?ç i?'T h`W .QÊ+ h?B GBM? :B B i?QÊM; T?~K` - .QÊ+ h?B GBM? :B B i`mM; T?~K "Q+? `i ç9M; KU+- i®i t'm i?•M i? ?„M +kM; +| i?¬M ?²M- +ÁM +| K°i iB i?¬M i`Q- +¬K T?•M T?®B i` M i v- i?B i`B M bÎ ?¼+¬ +?B m i?S+ H9+ +ÁM b®M; - F?Q i? i m v i i T?€T HçB i m v i /B m M?Q HBM? t" t m'i ç°M; - t m v M [m t m v M HçB i`QM; ç" M ç` ç`+? M?•MX æ€K M; QÌB \*´ ;B pšM M; ? M K°i +K+ iS+ i`QM; ?¼M; - H9+ M"v iU M?B M b) F?¬M H M T?Q i`QÊ+- HB m KbM? [m v i +?B M +MM; ç`+? M?•MX

RjejX *?QÆM; RReR , hB m L?•M æ hB M

æ€M? [m ç€M? HçB- M; QÌB +O *?B M ;B p" hQ æ² i? ;B HB M K'i çB w +?Q +?B L; m v M M?•M F?¬M; F?€+- +?QM? H" ç" M ?„+ v M?•M M"v [m € F?¬M; Km®M b®M +kM; +| KQÌB ç M i`, K p i i?QÆM; - M?QM; çB m [m, /` +?QM? H" F?¬M; +?d F?¬M +"M; F?¬M; ? ªM? ?QÌM; ç M ç°M; i€+ +O #¼M ?¼X h?•M i? +O #¼M ?¼ +"M; FB K +?ûK p"Q ç m T?€i bBM? iB M; p M; H2M; F2M;X L; QÆB +?ûK ?„M K°i ç Q- ?„M F?¬M; ç m- ?„M +?ûK HçB M; QÆB M; QÆB HB M K +ÁM #ªQ ç€M? +€B ;b M[\ *, M #ªM F?¬M; M?bM i?`v ?v p¼M; i?„M; HÊB- +?Q M M i? ;B +| M?•M b® ç¬M; çªQ- b m F?B M¶ HU+ SM; T?| K°i H9+- i'i +ª K¼B M; QÌB \*?d #`i [m € *?B M o¬ aQM; F?¬M; ` H M?- #¼M ?¼ +?d +| i? ç m F?´ +?®M; çĐ k +€+ +¬M; FQ+? +O ç€K M; QÌB \*´ ;B p" .QÊ+ h?B- K°i K†i i bK FB K i m M; iQ+? +O o"v K" pW i bK- /o M?B M +, M #ªM F?¬M; i?`v çQÊ+ #|M; /€M; *?B M o¬ aQM; - M; Q pÈB i?¬M b„+ t2K i?QÌM; çSM; îiçB +?¶- M; „K M?bM K°i T?QÆM; ?QÈM; t t X "îB p b i`QM; H9+ ç¬m iB M F?B +?B M ç'm- i?^M; M?½B \*?B M o¬ aQM; M"v /o M i`U+ iB T #Ä +?çv`²BX l'M; +?Q ?„M H9+ i`QÊ+ F?B +?B M ç'm +ÁM #B m ?B M T?šM M° M?Q p"v- i`QM +?B M w K½M? HB i- æQÌM; S?QM; p®M iQÌM; `M; +| i? ;B Q i?O +MM; ?„M- HçB [m v i M?Q i? X

.šM ç M æQÌM; S?QM; Km®M çm´B i?2Q ç m F?¬M; çm´B F`TX

J°i + Q i?O GBM? :B B i`mM; T?~K Km®M +?çv i`®B +? i- æQÌM; S?QM; +kM; F?- î ç` T?QÆM; i`®M; i`ªB- +ÁM +| i? /MM; L; U h?¬M +?Q ?„M K°i FQ+?- M?QM; ? M"v HçB H" >Q h?B M æB M- K"i i?'i b M b€i- HÁM; pÁM; [m M? +Q- *?B M o¬ aQ ?QÈM; K'v H¬M- HB M +| i? ~M M'T ?"M? i m M;X

@ hB m M?•M ç iB M5

æQÌM; S?QM; T?d M?´ K°i iB M; - *?B M o¬ aQM; /o M?B M #Ä HçB M?B m M; QÌB +?çv i`®M- M?•M T?~K i?U+ bU H" iB iB M iÈB +U+ çB KX "i [m € +€+? H"K M"v +O i m v i ç®B H" b€M; b m®iX

æQÌM; S?QM; +| M, M; HU+ ;B i *?B M E?¬M- i?U+ HU+ M?Q p"v F?¬M; T?ªB H" M; M; - M m M?Q ?„M i?U+ bU HQm HçB +?B M ç'm +MM; æQÌM; S?QM; - M; QÌB i? +?WM; +?QM? H" M; ?o iÈB çB K M"v- +?Q M M *?B M o¬ aQM; KÈB +| i? HQm Hç i? ;B ç FûQ /`B i?iB ;B M- +?QM? KbM? +?çv i`®B +? i çBX

Zm v ç¬m HB + K„i M?bM +?B M i`QÌM; - æQÌM; S?QM; HB M + m K"vX

L? [M; M; Q`B M`v + O *?B M; B p` hQ æ² i? ; B + kM; F?¬M; T?ªB M; Q`B / #„i M¢i
 ?¢ T?~K i`Î H M- imv `^M; # M ç-m #` ç'm T?€T + O + €+ .QÊ+ h?B i`MM; FQ+? +?Q
 /-M ´M ç`M? H¢B i`"M imv M + kM; +| i? SM; T?| `²B- ?m®M; +?B- #¼M ?¼ +?B K
 L m ç€M? iB T M[- *?B M; B p` hQ æ² i? ; B F?¬M; +?B K çQÊ+ +?¶ i®i; b- M?
 + kM; b) i´M i?´i i?ªK i`¼M; X
 *?Q /M KbM? p` \*?mM; G° + kM; ; B M?"T i`QM; +?B M ç'm- + kM; F?¬M; i? i`€M
 KbM?X oW M; ?o ç M ç·v- æQ`M; S?QM; H¢M? ; B¼M; [m€i H M,
 @ "¼M +?m°i M?„i- *?B M o¬ aQM; ç½ bÊ ?½B [m€ +?m²M `²B- + €+ M; Q`B +ÁM Kn
 K m #| i v +?`m i`|B5
 æ€K M; Q`B \*?B M; B p` hQ æ² i? ; B M`v p®M F?¬M; i bK çQÊ+ i?•MªM? + O *?B
 S?QM; M|B M?Q p`v i`QM; HÁM; F?¬M; F?ÄB ; B"i KbM?- M m *?B M o¬ aQM; +| i
 i? t| çB M; ?B M; Î i`QM; HÁM; #¼M ?¼- M?QM; ç^M; M`v- *?B M o¬ aQM; ç½ b|K
 ç€T H¢B çQÊ+ \
 J°i Qi M; Q`B F?¬M F?ûQ M?"M ` i? +K+ i`QÊ+ K„i- HB M p°B p`M; M?ªv ` pÁM; -
 æQ`M; S?QM; + kM; F?¬M; çB +?†M çQ`M; - ç·v H` #B M T?€T i®i M?´i ?| ; BªB i?
 F?B ` i v M; ,M H¢B- ç ç€K M; Q`B M`v F?¬M; +ÁM ?v p¼M; +?¢v ` çQ`M; b®M; - M
 +?Q +?B M ç'm i`QM; HÁM; #¼M ?¼- ç M +m®B +MM; F?¬M; i? i`€M? F?ÄB +K+ /
 *| M; Q`B çB ç-m HB M +| M; Q`B i?2Q b m- HB M iB T M; Q`B + O \*?B M; B p` hQ
 M? [M; M; Q`B M`v /-M /-M ; BªK tm®M; - *´ ; B p` + €+ .QÊ+ h?B /-M /-M +?B K çQÊ
 æÊB ç M +m®B +MM; +?d +ÁM H¢B ? B # KQÆB M; Q`B- æQ`M; S?QM; ?W H¢M?
 @ G° M?B- +?9M; i iB M H M5
 L; Q`B +?¢v i`®M H9+ i`QÊ+ +| i? +?Q +?¢v- i? M?QM; \*?B M; B p` hQ æ² i? ; B
 M?Q p`v- F?¬M; i?m H¢B çB K Q+? HÊB H`K b Q +| i? #bM? T?K+ +ÆM ; B"Mi`QM
 *?mM; G° ; "i ç-m- çQ i v ; Ð tm®M; o•M ©M? EBK a B iW i` M #9B i|+ - #`Mi v pmM
 æQ`M; S?QM; + - K i?2Q i`Q`M; FB K- i?•M M?Q +?BK v M # v p`Q ; B M?"T pÁM;
 M? M; - ? B # KQÆB M; Q`B +m®B +MM; M; v +ªK°i M; Q`B + kM; F?¬M; i? +?¢v
 +? i i¢B +?¶X
 hQ`M #° i`QM; .` "ªQ æB M- K€m +?ªv i?`M? b¬M; - KMB K€m iQÆB # Q T?O i`"M M
 iQ HÊMX
 æÊB ç M F?B b m F?B +?B M ç'm +?´K /Si- ?-m M?Q i´i +ªM; Q`B + O *´ ; B ç m K
 i?Î ?´M ? M iWM; M; K K X L; QÊ+ H¢B + €+ .QÊ+ h?B- pšM HšM; H†M; çSM; bWM; b|
 M`Q i?´v i?€B ç° K i KÄB `½ `ìBX
 h?´v K°i K`M M?Q p`v- i`QM; HÁM; ç€K M; Q`B *´ ; B F?¬M; F?ÄB +ªK i?´v FBM?
 i`QM; ç€K >„+ u o ç²M ç½B M`v- H° ` K°i +´ F?Q iS+ i? -M #QX J°i i`"M +?B M M
 KQ`B p` + Q i?O5 .M b Q ç€K M; Q`B + O \*?B M; B p` hQ æ² i? ; B F?¬M; T?ªB H`
 /`B +´ ` +?Q M; Q`B F?€+ +?ûK \
 *?[b® M`v F?QªM; +?WM; iQÆM; çQÆM; pÈB MQM MY b® M; Q`B + O *´ ; B iB M
 [m€ /M p`v- F i +K+ i? M`v + kM; H` +| i? iB T i?mX
 L m M?Q i?`B +Æ +m®B +MM; æQ`M; S?QM; F?¬M; +?¢v p - iQ`M #° ç€K M; Q`B *
 i?•M /QÊB ç´i `²BX
 æ¢B [m•M .QÊ+ h?B + O æQ`M; S?QM; + kM; +| i´M i?´i- +| ? B #° .QÊ+ h?B i`QM
 +€M? i v- #´i [m€ i´M i?´i M?Q p`v bQ pÈB \*´ ; B K`M |B M?Ä ?ÆM `´i M?B mX

æ®B pÈB •M ibM? M"v- iU M?B M *' h`QÌM; S?QM; T?B i?QÌM; +ªK FQ+?- ç¢B +?B
*' ;B p¢M T?-M #B T?šM- i?m i?"T i?B i? +O M;QÌB i`QM; i°+- K" +€+ .QÊ+ h?B
T?~KX

h?ÌB ;B M M?[M; M;QÌB +? i çB +O *?B M ;B p" hQ æ² i? ;B /WM; H¢B i`QM; .` "ª
+kM; b) +| i?m ?Q¢+?- M?[M; F€ i`•M /` #ªQ M"v ç m ç M iW i`QM; .` "ªQ æB M- æ
F?-M; Hw /Q ç M| çB ` M;Q"BX

Rje9X *?QÆM; RRek , E?~m o` L†M;

*?d +?®+ H€i b m- +€+ .QÊ+ h?B HB M ?Q" M i'i +QÈT çQ¢i- çQ #ªQ #®B ibK çQÊ
S?QM;- i?'v p"v æQÌM; S?QM; •K i?-K KWM; `ÐX

a® HQÊM; M?[M; #ªQ #®B M"v F?-M; M?B m H„K- M?QM; K¶B K°i HQ¢B ç m H" F
i?S i®i K" M;QÌB #bM? i?QÌM; +,M #ªM F?-M; i? M?bM i?'vX

GûM H9i i?m M?[M; F€ i`•M /` #ªQ M"v p"Q i`QM; E?-M; :B M J` ©M?- i`QM; ç-m a
im-M ` w M;?o ç€M? +QÈTX >B M i¢B ç€K M;QÌB *?B M ;B p" hQ æ² i? ;B M?Q
+| w +?Q +?B M ç'm- M m M?Q +?QM? KbM? çm' B [m - bÊ`^M; +ÁM +| i?m ?Q¢+?

"i [m€ M?[M; çB m M"v +kM; +?d H" bmv M;?o K°i +?9i K" i?-B- î ç•v KÈB +?d H"
T?Q b m +ÁM +| K'v çB M T?O +?Q çB- i?ÌB ;B M H¢B F?-M; +ÁM M?B m- æQÌM;
K°i T?2M- F?-M; +-M T?ªB H½M; T?Q +Æ ?°B i®i i` M M;QÌB M?[M; M;QÌB M"vX

G-M i?m ?Q¢+? ?B M i¢B ç½ çO HÈM- F?-M; +?d +| `i M?B m F€ i`•M /` #ªQ- ?Æ
i?O M?Q p"vX æ¢B [m•M /QÊ+ i?B +O +?QM? KbM? H†T çB H†T H¢B M?B m H-M
K°i Qi KÈB ç9M;- imv`^M; Km®M T? +? /QÊ+ i?B +-M T?ªB +| i?ÌB ;B M M?'i ç`
T?ªB +?ì çÊB- ç†+ #B i î ç•v +ÁM +| K°i #°i?B i? +O + Q i?O GBM? ;B B i?QÊM;

" M T?Q æQÌM; S?QM; pW KÈB tY Hw i®i- # M T?Q *' ;B +kM; i?m i?"T i?Ä ç€
i°+ #¼M ?¼ F?-M; +| #B M T?€T pMB H'T- +kM; F?-M; K M; çB çQÊ+- +?d +| i? i
+?mv M iQ" M #°i?B i? p"Q # M i`QM;- ç ?Ä /B K i`QM; K"i i?'i ç®i +?€vX

*' h`QÌM; S?QM; ç½ çB iÈB- i?-M b„+ +U+ F€ #B B- i` M K†i K M; i?2Q p +ªK FQ

@ *' ;B ç i¢ æQÌM; +-M; iY i`QÊM; M;?o tm'i i?O- •M ibM? M"v \*' K¶; ?B M?È i`Q
?"m #€QX

æQÌM; S?QM; +QÌB +QÌB,

@ *' i`QÌM; H½Q F?€+? F?Q`²B- *' ;B +?O ç®B pÈB p½M #®B +QB M?Q +| p" B H-

*' h`QÌM; S?QM; t'm ?' p¢M T?-M,

@ *' K¶ +ÁM tBM æQÌM; +-M; iY i?S i°B- imv`^M; i`QÊ+ ç| ç½ +| K M? H M? +O
i`Ê æQÌM; +-M; iY- M?QM; M|B i?U+ çB- i`QM; HÁM; K¼B M;QÌB *' ;B ç m +?Q
æ-m H"K M?B m pB + €+ K" i?-B- ç®B pÈB K M? H M? +O ;B +?O +| +?9i +?®M;
æQÌM; +-M; iY ç½ F?B M *' K¶ M?"M i?S+ çQÊ+ M;QÌB M"Q M M F i;B Q- M;QÌB

æQÌM; S?QM; F?) KdK +QÌB- +kM; F?-M; ç€T HìBX

*' h`QÌM; S?QM; H¢B M|B iB T,

@ æQÌM; +-M; iY M?'i ç`M? H" M;QÌB ?B T M;?o - pb b Q F?-M; #B M ;BªB ç®B
i?B M ?¢ ç•v\ æB m M"v F?B M `i M?B m M;QÌB M?Q *' K¶ ?B m H-K- F?-M; ç +
*' ;B +kM; +| ç¢B ç b® M;QÌB i?®M; ?"M +-M; iY- +?Q`^M; +-M; iY /MM; i?O çQ
+?Q M M ;B +?O KÈB +?2 +?î +-M; iYX

æQÌM; S?QM; H„+ ç-m M|B,

@ *-M; ç¢Q i¢B i•K- #B M ;BªB +| i€+ /KM; ;b\ >m®M; +?B- i t€+ i?U+ ç½ ;B i F?

*´ h`QÌM; S?QM; M|B,

@ h? M?QM; M;QÌB i`QM; i?B M ?¢ ?B M M v ¢ m M|B +¬M; iY H¨ J æ-m- KB M;
M;QÌB i?¨M? ?´- T?ªB T?ÁM; #` - ¢B H¢B i`QM; ;B M; ?²- imv `^M; i?U+ HU+ [m M
T?B i?QÌM; [m M i`¼M;X

æQÌM; S?QM; +QÌB M|B,

@ "¼M ?¼ M|B i H¨ J æ-m- p"v i?b i H¨ J æ-m `²B\ GÁM; i F?¬M; i? M- [mªM ?

*´ h`QÌM; S?QM; bYM; b®i- +QÌB F?´ M|B,

@ æQÌM; +¬M; iY M|B +kM; ¢9M; - *´ K¶ ;B¨ `²B- t€+ i?U+ +| +?9i +´ ?O- M|B M?[M
i?dM? æQÌM; +¬M; iY F?¬M; HQm wX

æQÌM; S?QM; tm i v M|B,

@ h`QÊ+ F?¬M; M|B iÈB M?[M; ¢B m M¨v- \*´ i`QÎM; H½Q- .` "ªQ æB M T?€i bBM?
+?WM; *?B M ;B p¨ hQ æ² i? ;B ?B M i¢B Km®M H¨K F?| *´ ;B `²BX \*´ i`QÎM; H
M;QÌB ¢B i?¬M; #€Q +?Q M;QÌB *´ ;B i¢B +€+ ¢B M T?O F?€+ - T?ªB +~M i?"M KÈB
M?Q M¨M; +| ¢B m ;b #´ i i¨ „+ - ?"m [mª i?B i iQÎM; F?¬M; +?`m M´BX

*´ h`QÌM; S?QM; M|B,

@ *€+ ¢ iY ¢½ tm´i T?€i- # M T?Q ;B +?O /Q *´ K¶ iU KbM? ¢B M|BX

æQÌM; S?QM; M;~M; ¢-m pW M?bM- [mªM?B M i?´v +€+ ¢ iY *´ ;B F?€+ ¢½ F?¬M
H¨ *´ h`QÌM; S?QM; ¢½ ¢ #¼M ?¼ ¢B i`QÊ+ i`mv M iBM iÈB +€+ ¢B M T?O F?€+X

@ oB + M¨v F?¬M; M M +?"K i` - \*´ i`QÎM; H½Q ?½v M? M? +?|M; i`mv M iBMX

æQÌM; S?QM; p°B p¨M; M|B- ?„M M;QÊ+ H¢B F?¬M; HQ H„M; +?Q *´ |L;mv i- M[M
¢SM; ¢-m K°i M?¨- i?U+ HU+ b•m F?¬M; i? HQÌM; - +?Q /M H¨ ? B + Q i?O +MM;
T?~K +kM; F?¬M; +| #B M T?€T;B i+? i M¨M; - M?QM; ?B M i¢B *´ |L;mv i K M; i?
p¨Q- +| *?m hB m æB T # M M;QÌB- *´ |L;mv i M?B m ?ÆM K°i # Q [m-M €Q- M?Q
+?mv M t´mX

@ *?d H¨

æQÌM; S?QM; +? m K¨v,

@ *´ i`QÎM; H½Q +¬M T?ªB M;?bM p¢M H-M +~M i?"M KÈB ¢QÊ+ - imv `^M; F ?Q¢
;B #` i [m´v `¬v- i? M?QM; T?ÁM; i?O +O #¼M ?¼ b) +¨M; i? K M;?B K K"i- M
b B- ¢B M i?S i€K M¨v M?´i ¢`M? +| M;QÌB K B T?K+ - M; ,M +ªM +€+ M;QÆB K"i #€

@ æB K M¨v *´ K¶ +kM; ¢½ M;?o ¢ M- +?d H¨ M;QÌB M; ,M +ªM F?¬M; T?ªB H¨ GBM
HÁM; iBM t¬M; [m ¢QÊ+X

*´ h`QÌM; S?QM; M;¢Q M;? M|B- ?„M i®i t´m ¢½ im Hmv M K´v +?K+ M,K /¨B- i?U+
T?~K- H¨K b Q +| i? F?¬M; +| K°i +?9i i?O ¢Q¢M ¢†+ #B iX

* Q i?O GBM? ;B B i?QÊM; T?~K- p®M b® HQÊM; `´i Qi ÄB- b Q +| i? M #¨B p¨Q i
ÎT?Q b m- bÊ `^M; i´i +ª +€+ + Q i?O GBM? ;B B i?QÊM; T?~K ¢ m ¢ M; H¨K +?mv

@ L?Q p"v i?b i®i5

o®M æQÌM; S?QM; ¢`M? T?€B K´v /QÊ+ i?B ?B T i`Ê- M?QM; M;?2 ¢QÊ+ HÌB M|B
i?ª HÁM; - #Ä ¢B w MB K i`QM; ¢-mX

@ æQÌM; +¬M; iY #ªQ i`¼M;X

*´ h`QÌM; S?QM; +kM; F?¬M; FûQ /¨B- H9+ M|B tQM; HB M [m v b M; ?ÆM KQÌB #

@ æ i¢ +?Q p` tm´i i?O iQÆM; i`ÊX

.Si HÌB- i`B M F? B i?•M T?€T +?¢v M? M? p T?QÆM; ?QÈM; ¢B M i?S i€KX

*?ì F?B *´ i`QìM; S?QM; çB`²B- H9+ M`v æQìM; S?QM; KÈB çSM; /"v- imv`^M; [n
?„M iB m ? Q F?¬M; M?Ä- i? M?QM; ?B M içB F?¬M; T?ªB i?ìB ;B M M; ?d M; ÆB
H`v` T?QM; pQÆM; H° M; ?bM M, K, M p`Q- K°i K†i p`M +?mv M +¬M; T?€T ?| ;B
pB + FB K i` .QÊ+ i?B i?m i?"T iQ`M #° M?[M; i?B i? i` M K†i ç'i- b m ç| æQìM
i`QM; E?¬M; :B M J` ©M?X

æ°M; i€+ M`v ç +?Q *?mM; G° M?bM T?€i M; ®+,

@ *¬M; iY- M; QÆB i?m i?"T M?[M; i?B i? M`v H`K +€B ;b\

æQìM; S?QM; •K i`-K +QìB,

@ h`î p #Ä p`Q MQÊ+ b¬B- H°i / `9i ;•M- ç| H` ç² M?„K`QÊm i®i M?'iX

GìB M`v M|B [m€ #çQ HU+ K€m i M?- F?m¬M K†i M?Ä #û +O \*?mM; G° HB M i`î M

æQìM; S?QM; +® MûM +QìB- M; ?B K i` M; M?ûQ F?m¬M K†i +O M`M; - HB K HB

@ L?'i H` iB m K„ M?•M ;B®M; M?Q M`M; p`v- KMB p` +`M; M; QMX

*?mM; G° ç°i M?B M #°i +QìB,

@ *¬M; iY +?d ;BÄB ;ç i M; QìBX

@ E?¬M; iBM M`M; +?ì t2K5

æQìM; S?QM; çªQ +†T K„i i`„M; /½- +?d +?®+ H€i b m- i`i +ª i?B i? HB M`ÆB p`C
p`M; M|B,

@ *?9M; i +kM; çm´B i?2Q i?¬B- *´ h`QìM; S?QM; iB M p`Q çB M i?S i€K- ?ŠM H
`ìB çB- ?B M içB +?QM? H` i?ìB +Æ i®i M?'i ç H M p`QX

*?mM; G° ;"i ç-m- çB i?2Q T?Q b m æQìM; S?QM; X

*?çv K°i F?QªM; +€+?- *?mM; G° F?¬M; M?`M çQÊ+ HçB ?ÄB,

@ *¬M; iY- HìB +¬M; iY pW M|B H` ;ç i i \ æ9M; F?¬M; \ G` ;ç i i ç9M; F?¬M; \

æQìM; S?QM; F?¬M; ç w M`M; - M?QM; i?"i` GBM? E?B T L? M F?¬M; M?`M çQÊ
E?¬M; T?ªB *?mM; G° F?¬M; iBM æQìM; S?QM; - +?O v m pW `²B #B m ?B M +O
ibM? M`v M; QìB i?QìM; F?¬M; +| F?ª M, M; iB T i?m çQÊ+X

E ?Qç+? +O *?B M ;B p`hQ æ²i? ;B i`QM; .`ªQ æB M #`æQìM; S?QM; H`K i
+kM; F?¬M; +| M; ?o K¼B +?mv M b) F i i ?9+X

L m #¼M ?¼ /€K + M çªK tm'i i?O pÈB *´ ;B i`QM; .`ªQ æB M- p`v imv i ç®B F?
M?'i i?ìB- K` H` ç½ bÊK +| KQm ç²5 æ®B i?QçB H9+ i`QÊ+ +O \*´ h`QìM; S?QM;
S?QM; +kM; t t M; ?2 çQÊ+ ? B # +•m- K°i i`, K M, K i`QÊ+ æQçM ;B î h•v GoM
i`QM; >Q h?B M æB MX L; ?o HçB bmv çQ€M +O æQçM h•v G•m- æQìM; S?QM; i
h•v GoM? M; ½ tm®M; +?d bÊ H` bU pB + Kî K`M5 J` /U iQM? +O *?B M ;B +?d b
H QX

L?'i i?®M; i?B M ?ç5

G9+ /B i i`W æQçM ;B - \*?B M ;B HB M çÐ hQ æ²i? ;B - ç hQ æ²i? ;B i`M +?
HÈM- H9+ M`v M m F?¬M; T?ªB æQìM; S?QM; H`K`®B- +?d bÊ \*´ ;B +kM; H`M?
t| i M- +| i? b) M?ªv` K°i h¬M ;B - h`B m ;B M`Q ç| - K` h¬M ;B h`B m ;B M`v
*?B M ;B ç M çÐ H MX

æ M H9+ ç| - #®M i? HU+ HÈM *?B M ;B HB M M„K i`QM; i v # - +| i? F?¬M; +¬M
æB M Kî` - h`ªK >²M h¬M; +kM; b) F?¬M; +| MÆB b®M; v M´MX "i [m€ *?B M ;B
M?`M- i`, K M, K i`QÊ+ ` i v K°i H¬M- i`, K M, K b m HçB ` i v K°i H¬M- HU +?¼M i
ç m H` i?ìB ;B M >Q h?B M æB M Kî` - ç` T?QÆM; ç°M; i?O +kM; H` î +?¶ M`vX

L;?o H¢B +kM; F?¬M; F?|;BªB i?Q+?- p¬ Hm"MH" h•v GoM? æQ¢M;B i`,K M,K i
 ç m H" ç¢B;B i°+i`mv Mi?W K'v i`,K ç M?ÆM K°i M;?bM M,K- i?U+ HU+;B i°+
 ;B H" i? HU+ ç M?'i- +kM; F?¬M; +| #B M T?€T /B m pä /QÆM; Q B i` M ç` #`M
 h? M?QM; i¢B i`QM; >Q h?B M æB Mi?b H¢B F?€+- ç i?,K /Á #ªQ #®B i`QM; >Q
 ;B p` \*´;B M?'i ç`M? T?€B ? i` iBM? M?m - *?B M;B H'v +® ibM? H"K p¬ i•K-
 HB M +| `i M?B m F?ª M,M; b) i?`M? +¬M;X
 J°i F?B M?[M; iBM? M?m M"v #` iB m /B i i`QM; >Q h?B M æB M- p"v M;`v;B i°+
 M[X
 h•v GoM? æQ¢M;B H" pQ /K i®i M?'i5
 hQM? +?`m çUM; p` •K KQm M"v- F?¬M; T?ªB K'v i? ? ç²M; HÁM; ?B T HU+ i?b F
 M?QM; K°i F?B i?`M? +¬M;- HB M +| i? M„K i?B M ?¢ i`QM; i v- /mv M;½ ç°+ i¬M
 .½ i•K i?"i HÈM5 h? HU+ ç M?'i ç½ F?¬M; i? i?Ä K½M F?`m p` *?B M;B - +?Q
 K„i ?QÈM; p iQ`M #° i?B M ?¢X
 hmv `^M; K'v çB m M"v +?d H" æQÌM; S?QM; bmv çQ€M- M?QM; i`QM; HÁM; ?„M #
 bU i?U+ +kM; +€+? M? m F?¬M; t X
 æQÌM; S?QM; p` \*?B M;B +ÁM +| +Wm Q€M- i`QÈ+ b m iB T t9+ [m ? B M;QÌB
 *?B M E?¬M- K°i M;QÌB H" *?B M o¬ aQM;- +kM; F?¬M; T?ªB i?S i®i; b- i?QÈM; ;
 #° *?B M;B bÊ `^M; ç m H" #¼M M;Kv [m•M iY- ;Bª / M? HW #`TX
 *?Q M M H9+ M"v p¬ Hm"MH" pbi?M `B M; +O KbM?- +ÁM H" pb;B Q ibM? pÈB *
 F?¬M; i? +?Q *?B M;B i?`M? +¬M;X
 hQ`M #° .` "ªQ æB M ?B M i¢B T?B i?QÌM; BK „M;- M;?o ç M M;QÌB +O *?B M;B
 +?¢v iÈB T?QÆM; M"Q `²BX
 > B M;QÌB æQÌM; S?QM; p` \*?mM; G° /¼+ çQÌM; +,M #ªM F?¬M; ;†T [m #`i Hm"MH
 ç M ? B + M?;BÌ HB M çB iÈB H®B p"Q çB M i?S i€KX Gm•M T?B M ç¢B +?B M b
 p"v- æQÌM; S?QM; F?¬M; M?[M; F?¬M; i? ?B M m QªB- M;QÈ+ H¢B iBM? i?¬M +
 h`QM; M"v M;mv M M?•M H" /Q +¬M; +O S?QM; oQÆM; G° M;?bM M,KX h?S M"v H
 F?Q- b m F?B bY /KM; +QÆM; F?Q iQ`M i?•M H"TiS+ F?¬B T?K+ K°i MY - b m ç|
 +?Q M M iBM? i?¬M æQÌM; S?QM; KÈB +| i? MQ çO M?Q p"vX
 *?d #`i [m€ p i i?QÆM; i` M M;QÌB +ÁM F?¬M; +| F?ÄB ?ŠM- i® +?`i i?•M i? æQÌ
 çB M[- Km®M F?¬B T?K+ +?mM; [mv pšM T?ªB +¬M +| i?ÌB;B MX
 u KK+ #` K€m +?ªv QÈi çšK H9+ i`QÈ+ ç½ bÈK #` i? v i? `²B- M?bM iW # M;Q`B-
 K M? K®B M"QX
 JÎ+Y p"Q- p°B p" M; iB M H M i?2Q ? B +¬m i? M; tQ„M ®+- F?QªM; +?WM; b m F
 K°i iB b€M; i` M çdM? +?B m p"Q KB K„i æQÌM; S?QM;X æ| H" +Y +?QM? çB i?¬
 @ G° M?B- +`M i?"M K°i +?9iX
 æQÌM; S?QM; +?m`M #` bœM b" M; ç|M ç`+?¬ +,M /†M *?mM; G° K°i iB M;X
 hmv `^M ã2G½ Q P M, S S?Q M; ; B wã2-Gm iK°P #Q ÈÈ-M Q B B M Q S M ðæ Mi?Q M; æQÌ M ð S?Q

@ æWM; M?9+ M?Q+?5 æWM; H`K ;b5

æQ`M; S?QM; M? M? +?|M; +,M /tM K°i iB M;- ç²M; i?`B +kM; i?ª HÄM; i?•M i?
#šv `T i?B M M?B M M?Q ç-K H-v ? v HQm b - ç°M; +`M; M? M?- +?bK tm®M; +`

h?¬M; i?Q`M; +çK #šv +O i?B M M?B M- +,M #ªM F?¬M; +| mv ?B T ç®B pÈB M; Q
S?QM; pW ;B`i KbM?- HçB T?€i ?B M /QÈB ç€v ç-K H-v M`v +| +?9i F?¬M; #bM?

h`€B HçB \*?mM; G° `i M; ?2 H`B- iMv w ç +?Q i?•M i? i?QM; i?ª i`-K tm®M; - iW H
ç-K H-v M`v #`i [m€ i?`B ;B M # ?ÆB i?Î- M?QM; H9+ M`v ? B +?•M æQ`M; S?QM
imv `M; *?mM; G° F?€ ?ÆM- M?QM; +kM; F?¬M; +? M? H +? M?B mX

> B M; Q`B +?Q iWM; M?9+ M?Q+?- i®+ ç° b p`Q imv M?B M `i +?"K- #`i [m€ +?d
M[+?„+ +?„M b) i`B i ç +?bK p`Q i`QM; ç-K H-vX

©Q ;B€+\\ h`QM; HÁM; æQ`M; S?QM; im¬M ` K°i +€+? M; ?o- pW `²B ? B M; Q`B F
K°iª Q i`M- iU M?B M ?B M içB æQ`M; S?QM; T?B i?Q`M; +ªM? ;B€+X

L m M?Q ç•v i?U+ bU H`ªQ ;B€+- p`v i?b M|B H M Î ç•v H` K°iª Q i`MX

GQçBª Q i`M M`v `i Hv F€- imv `M; M; Q`B p`Q i`QM; i`M M?bM i?`vª Q ;B€+-
t€+ i?U+- çQ w M; ?o i`QM; ç-m ç M +ªK M?`M i?•M i? # M M; Q`B- M|B +€+? F?€
S?QM; p`\*?mM; G° i?U+ bU `ÆB p`Q i`QM; ç-K H-v- p`v `ä `M; b) #m²M #U+ K` +
? B M; Q`B- ç½ M?`M ç`M? +?mv M M`v H` i?"i- `ÆB p`Q i`QM; ç-K H-v HB M F?¬M
M; WM; HçB w M; ?o Km®M ?¬ ?TX

"i [m€ w MB K M`v pW tm`i ?B M i`QM; ç-m- æQ`M; S?QM; HB M M; v iS+ F?„+ H
E?¬M; i?Q+? ?ÊT- ç•v F?¬M; T?ªBª Q ;B€+- ç•v H` ç-K H-v +?•M i?"i5 "ÎB pb +?
i? M? i`Q`M; FB K T?B m T?M Î` M ç-K H-v- imv `M; ?bM? /€M; i? M? FB K M`v
M?QM; æQ`M; S?QM; pšM i?`v `ä `M; X

*| M; Q`B `ÆB p`Q ç•v i`QÈ+ KbM?- M?QM; HçB F?¬M; i? i?Q€i F?ÄBX "°B FB K
L; Q`B +| i? çB p`Q çB M i?S i€K- M; QçB i`W iBM? M? +O #®M i? HU+ HÈM HB
M; Q`B ç m H` + Q i?O GBM? :B B- ç-K H-v M`v /o M?B M `ä `M; +| i? +„M Mm®i
?B K +| i? t T p`Q i?S M?`iX

@ *¬M; iY- #•v ;B`T?ªB H`K b Q\

hmv `M; \*?mM; G° `ÆB p`Q i`QM; ç-K H-v- M?QM; HçB F?¬M; ?QªM; HQçM M?B
S?QM; +MM; K°i +?¶- i`QM; HÁM; iU M?B M p¬+MM; v M HÁM; X

@ h i?Y t2KX

æQ`M; S?QM; i`-K M; •K K°i H€i- ?ÆB /MM; +?9i HU+ i` M #`M +?•M- M m M?Q ç
/MM; HU+ M`v K°i H€i æQ`M; S?QM; HB M +| i? KQÈM +Æ ?°B i?Q€i çB ` - i? M
æQ`M; S?QM; `ä `M; +ªK ;B€+ çQÈ+ HÁM; #`M +?•M +| K°i +´ ?T HU+ i`mv M ç M
? i HU+ ççQ pW `²B +O KbM?- K°i T?2M ç°M; i€+ M`v F?B M +?Q æQ`M; S?QM;
+ª +?•M ç½ +?bK p`Q # M i`QM; X

@ E?| ;BªB [mv i`²B5 .QÈB ç-K H-v M`v +?„+ +?„M H` +| #ªQ #®B ;b ç|X `M; F?¬
M?Q p`v +,M #ªM F?¬M; +| F?ª M, M; M; ,M i`Î çQÈ+ KbM?X

L m ç´B H`K M; Q`B M; Q`B `ÆB p`Q ?Q`M +ªM? M?Q HQçB M`v- bÊ `M; ç½ #| i v +
h? M?QM; æQ`M; S?QM; HçB pšM M?Q +k F?¬M; +| +?9i FBM? ?QªM; - #ÎB pb ?„
/MM; çQÈ+X

GBM? E?B T L? M M; v içB M; U+ +O KbM?- +MM; H„K i?b ç M`M; FûQ KbM? p`ª
M? ç-m M`v #B M HÈM +ÁM Km®M i? v ç´B [m-M €Q- i?U+ bU +| +?9i T?B M T?S
amv M; ?o K°i +?9i- æQ`M; S?QM; i`QÈ+ iB M çQ GBM? E?B T L? M ` M; Q`B- b m

æ°M; i€+ +O .QÊ+ h?B p¬ +MM; M? M? +?|M; - F?¬M; çÊB `ÆB tm®M; i`QM; ç-K
v ç M ;BªB ç'i M iQ`MX

E€ i?U+ ;BªB ç'i M iQ`M M`v +€+? æQÌM; S?QM; #'i [m€ # i?QÊ+ K`i?¬BX G9+
çQ i v HB M #„i çQÊ+ v T?K+ +O æQÌM; S?QM; - K°i +´ HU+ K¢M? i`mv M ç M - æ
i?•M i? M? M?`M; - H`T iS+ b) çQÊ+ FûQ H MX

o`v K`M; v H9+ M`v- çB m #'i M; ì tªv ` - HÁM; #`M +?•M ç°i M?B M i`mv M ç M K°
+?9i M`Q bQ pÈB HU+ FûQ +O .QÊ+ h?B- ? B +´ HU+ ç¢Q ?°B iK i` M M; QÌB æQÌ

*MM; pÈB K°i iB M; `Q¢+? X u T?K+ +O æQÌM; S?QM; ç m #` `€+? - .QÊ+ h?B F?
T?Q b m K°i +?9i- M; QÊ+ H¢B æQÌM; S?QM; #` +´ HU+ ?9i FB /šM /„i- i?•M i?
/QÊB- +?ÈT K„i +¬M; T?m HB M +?d H° ` K°i +€B ç-mX

æQÌM; S?QM; #B M b„+¬ +,M #ªM ?„M F?¬M; M; ?o iÈB ç-K H-v /o M?B M [m€B /`
F?¬M; çQÊ+ +| i? i?¬M T? K°i GBM? :B B- M; v +ª .QÊ+ h?B K¢M? K) M?Q p`v ç
` M; Q`B- ?m®M; +?B M?[M; M; QÌB F?€+ `ÆB p`Q i`QM; ç|X

@ *¬M; iY5

L?'i i?ÌB K†i KkB *?mM; G° FBM? ?Q`M; - ?Q /mM; i?'i b„+X

GBM? E?B T L? M +`M; bÊ +? i F?B T- i?•M i? M?Q #`M i v # v ç M çdM? ç-m æQ
æQÌM; S?QM; - +„M K¢M? - /MM; ? i HU+ #9 b[- T?ªM; T?'i Km®M çQ ?„M M•M; H
æQÌM; S?QM; +QÌB F?´ M|B,

@ L? ç-m- M`M; H`K i? M`v H` Km®M +Sm i ? v ?¢B i \

GBM? E?B T L? M F?¬M; `ÆB p`Q ç-K H-v- iU M?B M F?¬M; +ªK i?K çQÊ+ [m€B
æQÌM; S?QM; H M- +kM; F?¬M; M; ?o i?¬M; KBM? #` i?¬M; KBM? H-K- pW /MM;
H-v H¢B ?B M H M- +MM; pÈB iB M; F m +O GBM? E?B T L? M- iQ`M i?•M æ
i`QM; ç-K H-v- F?¬M; ç M K°i H€i HB M F?¬M; i?'v ?bM? #|M; X

GBM? E?B T L? M M; ¢+ M?B M M?bM K'v bÊB i|+ i` M i v KbM?- M?'i i?ÌB b„+ K†

@ h¢B b Q +| i? M?Q p`v\

æQÌM; S?QM; pW KÈB #QÊ+ +?•M p`Q i`QM; ;B M; ?²- i`ªB [m p¬ b® ç m F?´- K
GBM? :B B i?QÊM; T?~K pšM M?Q +k +| HU+ ç€M? K°i i`M- M?QM; ?B M i¢B +?d
i?B M M?B M- /o M?B M i`U+ iB T +?bK p`QX æB m M`v [mª M?B M H`i? bU p¬ i
*?Q /M i?U+ HU+ K½M? K) ?ÆM M[- `ÆB p`Q i`QM; ç-K H-v HB M F?¬M; i? ?¬?
+?[+? iX

> B i v *?mM; G° #ÈB K|+ p` i`Q æQÌM; S?QM; +?bK M; ?dK- M?QM; +?d #ÈB K°i
#|M; +O æQÌM; S?QM; - +?d i?'v K'v #¼i F?Q i`Q ` i` M K†i MQÊ+- p`M? K„i HB
M, K M v M`M; # [m M i? M? im- i`QM; HÁM; +?d M; ?o ç M K°i KbM? æQÌM; S?Q
M?Q ?Q M?Q M; ¼+ H`K b Q +| i? FB M i`b ç M #•v ;B| \

h?"i F?| F?, M KÈB +| i? tm'i [m M- +m®B +MM; +kM; iB K çQÊ+ æQÌM; S?QM; - H¢
M? m M?B m- HB M T?ªB M?bM M; QÌB i`QM; HÁM; KbM? H•K p`Q imv i +ªM? i`QÊ
i`€B iBK *?mM; G° ç m M?Q ç Q +„iX

@ Jm®M +? i +MM; +? i5

*?mM; G° +„M +?†i ç¬B K¬B i`„M; # +?- M; ?o F?¬M; +?MM #QÊ+ +® bS+ H†M tm
L?QM; +?mv M iB M? H`K +?Q M`M; p¬ +MM; FBM? M; ¢+ ç½ tªv ` - M`M; +`M; çB t
M´B H M # M i` M- /QÊB +?•M F?¬M; ? i`mv M ç M K°i +´ HU+ ?9i- K`H` K°i HU+
pÈB HU+ ç¢Q +O #ªM i?•M M`M; X

h`QM; M?€v K„i M`v- *?mM; G° `ä`M; +?¶ ?mv M /B m +O ç-K H-v M`vX o°B p½

@ *¬M; iY- HU+ ç¢Q /QÈB ç€v ç-K H-v M"v i`mv M ç M T?QÆM; ?QÈM; iQÆM; T?
M? M? +?¡M; 'M M;QÌB tm®M;X

æ i`€M? æQÌM; S?QM; F?¬M; M;?2 çQÊ+- *?mM; G° +ÁM p" M çO +QÆM; F?Q- i
T?QÆM; ?QÈM; æQÌM; S?QM; #B M K'i i`mv M çBX

L?QM; p"Q iB M; ?¬ ?'T b m- æQÌM; S?QM; pšM F?¬M; +¡ H° /B M- M;QÊ+ H¢B i`
M;WM; iQ€i` K°i +?m¶B #¼i F?QX

L?'i i?ìB ibM? +ªM? v M ioM? ç M ç€M; bÊ- *?mM; G° M; v +ª i?Î K¢M? K°i +?9i +
K„i i?ŠM; i„T M?bM p +?¶ æQÌM; S?QM; #B M K'i- +?Ì KQM; ?bM? ªM? ?„M i?Á ç
+kM; ;B®M; M?Q p"v- M;?2 tQM; +•m M¡B *?mM; G° pW ?¬ H M- M? ç-m M"v KÈB
M?[M; F?¬M; ;B9T çQÊ+ ;b +ÁM H"K ?¢B æQÌM; S?QM;X

L m bU i?"i ç9M; M?Q *?mM; G° M¡B- +€+? H"K pW `²B +O KbM? F?¬M; i? M;?B
+¨M; ç~v æQÌM; S?QM; tm®M; b•m ?ÆM- M?'i i?ìB- i`QM; HÁM; GBM? E?B T L? M
[m€ i?-M i?€B FB M [mv i +?`m +? i +O *?mM; G° H¢B H"K +?Q GBM? E?B T L?
M[M?•M ç m +¡ i? pb M;QÌB KbM? v m H"K çQÊ+ ç M HQ¢B i`bM? ç° M"vX

@ GBM? i, i,- +¬M; iY ?„M b) H M b Q\

> B K„i *?mM; G° +¡ +?9i p¬ i?-M- iW H9+ æQÌM; S?QM; +?bK tm®M; ç M #•v ;BÌ
H„K ç½ i`¬B [m MY MûM ?QÆM;- M?QM; +?Q iÈB #•v ;BÌ pšM F?¬M; i?'v æQÌM
*?mM; G° i`"M ç-v +?Ì KQM; p" ?v p¼M;- /-M /-M #B M i?"M? imv i p¼M;- M?QM; i
M?Q p"v- HB M ç†i ?v p¼M; i` M M;QÌB GBM? E?B T L? M- ç•v H" K°i HQ¢B i`®M
ç€M; i`€+?X

@ E?¬M; #B iX

h`QM; HÁM; GBM? E?B T L? M +kM; p¬ +MM; HQ¢M- K'v M,K M v pšM +MM; æQÌM
+?Q iWM; t M? m- M;šm M?B M +¡ Hv #B i- M?QM; `²B `i M? M? HB M ;†T H¢B-
KÆ ?² +¡ +?9i /U +ªK F?¬M; `äX

@ L m +¬M; iY F?¬M; i? H M i` M- i HB M tm®M; T?Q /QÈB i?2Q ?„M- K°i KbM?
çÆMX

*?mM; G° i? HQÆM; +QÌB K°i iB M;X

GBM? E?B T L? M +?Q ? M;?B M;ì HÌB M¡B +O M" M;- [mv i i•K +O *?mM; G° pV

@ >B M i¢B M¡B HÌB M"v +ÁM ?ÆB bÈK- S?QM; + + ?QÎM; T

.QÈB bU M;?B ?Q†+- æQÌM; S?QM; M? M? +?|M; çQ K†i M?bM [m - M?•M +Æ ?°B
+® bS+ H'v ? B i v- çQ M;QÌB i` M çdM? ç-m KbM? # tm®M;X

@ L? ç-m- M;QÆB [m€ M;?`+? M;ÊK `²BX

æQÌM; S?QM; K°i K†i #m¬M; ` ç®B T?QÆM;- K°i K†i +QÌB F?´ K°i iB M;X J` F?
F?m¬M K†i +O M;QÌB M¬v- /€M; iQÆB +QÌB i` M K†i M?`i i?ÌB i`Î M M +SM; M;„+

o K†i H9+ M¬v +O æQÌM; S?QM; +| i? M|B p¢M T?-M ç†+ b„+- KÈB iW i`QM; #M
i` M K†i ç-v +€m #~M- M; v +ª i` M i|+ i'i +ª ç m H` MQÈ+ #MM- /B M K¢Q iQ`Mi?•
M?QM; #ÎB pb K b€i i` M #° M;U+ +O M[ M?•M K°i i`"M- ?B M i¢B i`Î M M T?B i?Q
M?Q K°i i`Á çM F?-B ?"B- M?QM; Mûi K†i FB H9+ t M? H9+ i`„M; i`¬M; `i t'm tQ

"ÎB pb ?„M T?€i ?B M M[M?•M +?QM? KbM? ç†i Î ç-K H-v F?-M; T?ªB GBM? E?E
i¬M; +?O GB m L?Q u M i`mv b€i KbM? #'v H•m M vX

:BÌ F?„+ M¬v- i?•Mi? K K K¢B +O GB m T?| i¬M; +?O `mM H M iWM; çÊi;B®M; M
+QÌB FB ?B M H M K°i KªM? i`Q i`M- b€i F?Q i`"M ç-v- i`QM; €M? K„i M?bM æQÌ
H`M? H¢M? p` bd M?K+- i`"M M;"T ?mv i H X

E?-M; +?d M?Q i? - æQÌM; S?QM; +ÁM M?çv +ªK T?€i ?B M +?¶ F?| 2 K„i M`M; /-

h?•Mi? GB m L?Q u M +?"K `½B +?bK tm®M; /QÈB ç-K H-v- M?QM; M`M; +kM; K
p¬ +MM; +,K ?"M M?bM +?^K +?^K æQÌM; S?QM;- #° M;U+ MQ çO T?"T T?²M; #`M?
T?"T T?²M;- `ä `""M; +| i? M;?2 çQÈ+ iB M; ?Qi i?Î `mM `mM +O M`M;- GB m L?C
K°i M;KK F?Q iS+ K M; i?2Q iB i i'm `ä `""M;X

æ•v H` #B m ?B M +O K°i M;QÌB ç M; T?šM M° ç M KS+ i`M +MM;- M; v +ª ?¬ ?'T
i? F?®M; +? 5 J†+ /M H9+ i`QÈ+ iBM iS+ æQÌM; S?QM; +?ûK ;B i? B ç iY +?•M i
i B M`M;- M`M; +kM; F?-M; T?šM M° M?Q p"vX

h? M?QM; M;¬v ?¬K M v- GB m L?Q u M +ªK ;B€+ T?šM M° +O KbM? b„T M´ imM;

G9+ i`QÈ+ K†i tm'i ?B M #° K†i H`K +?Q F F?€+ +,K ?"M FB - GB m L?Q u M tB i;
çB m M¬v F?-M; T?ªB H` bU i?U+5 J†+ /M +?d H` bU i?U+- pb b Q ? i H-M M¬v ç M
L K M?•M +| i?M F?-M; ç°B i`ÌB +?mM; pÈB KbM?5

"° M;U+ # M i`€B +O KbM? +ÁM HQm H¢B ?¬ ?'T 'K €T +O M K M?•M M¬v- iB M
i +?€M ;?ûi- H`K +?Q #m²M M¬M- M;U+ # M T?ªB i?b #` ?„M ?mM; ?;M; M„K +?†
M?QM; H`K +?Q KbM? +ªK i?`v K°i HQ¢B bd M?K+ M|B F?-M; M M HÌBX

@

æQÌM; S?QM; H m MQÈ+ #MM iW i` M i`€M +?ªv tm®M;- F?| 2 KB M; F?-M; M?`M
K°i HQ¢B €M? K„i p¬ i°B M?bM GB m L?Q u M- +® ;„M; +QÌB K°i iB M;;

@ h?B M M? B ?" tY #'i iQÆM; T?MM;- GB m T?| i¬M; +?O- ç½ H•m F?-M; i?'v M?

@ > ?

GB m L?Q u M ç°i M?B M +QÌB K°i iB M; M?Q # M? i?-M FBM?- ç-m `O tm®M;- +
+| i? +ªK M?"M çQÈ+ ;B[bÈB i|+ FB - +| K°i +QM K„i çÄ b"K ç M; `bM? +QB- ç| H
/½ iQM?- ç| H` +QM K„i i?m°+ p /½ i?9X

G-M M¬v tQM; çÌB `²B5 o®M ç½ +| +Wm Q€M +MM; M[ M?•M M¬v- ?¬K M v H¢B H`
+| i? #m¬M; i? +?QM? KbM? b Q\

@ J æ-m

h? M?•K GB m L?Q u M `i M? - M? ç M KS+ F?-M; id Kd H„M; M;?2 i?"K +?Q F?

@ L?"M H'v +€B +? i5

> B + ?[+ m @ B + M M ; G B m L ? Q u M M ; ? B M ` , M ; M ; ? B M H Ê B ? ¬ H M - i B M ; H F B
S ? Q M ; H " M ; Q Ì B + ! K @ B i ? M ; B i + ? p È B M " M ; - H 9 + ? ¬ H M ç ² M ; i ? Ì B K ° i ç ¬ B M ?
K „ i K 9 H M - K ¶ B K ° i + ? Q Î M ; ç m K M ; i ? 2 Q i ? U + H U + G B M ? : B B i ? Q Ê M ; T ? ~ K +
K ½ M ? ç € M ? p " Q + ? ¶ æ Q Ì M ; S ? Q M ; - ç • v H " K ° i ç ¬ B M ? K + + ? Q Î M ; K m @ M + Q Ê T H '
L ? Q u M F ? ¬ M ; + ! M Q Æ M ; i v + ? 9 i M " Q X

h € h ? B > Q " M > ² M 5 æ @ i K † i p È B + ¬ M ; F Q + ? + O + Q i ? O ç d M ? T ? Q M ; ; - M i " Q M ; ;
/ € K + ! + ? 9 i b Æ w \ h ` U + i B T p " M / K M ; ç Á M b € i i ? O + O K b M ? - H ' v ` i ? S i ? - M # B M
` K ° i + ? B m L ; ç Q h m v i F B K i ? 5

L ; ç Q h m v i F B K i ? ç Q Ê + i ? B i ` B M ` # ^ M ; h € h ? B > Q " M > ² M / Q È B b U + ¬ M ; F Q + ? -
T ? ~ K + ? d + ? @ M ; ç Ð F ? ¬ M ; ç M # + ? B m H B M T ? € i ? " M ? K ^ M ? M ? Ä X

" ' i [m € ç B m M " v F ? ¬ M ; ç ç B # B m æ Q Ì M ; S ? Q M ; i ? m - + ? d H " ? B M i ç B G B m L ? Q
t m ' i i ? O - K ¶ B K ° i F Q + ? ç m + ! m v i ? H Ê M H Q - + ? @ M ; ç Ð F ? ¬ M ; ç Q Ê + + k M ; # b M ?

@ G B m T ? ! i ¬ M ; + ? O - M ; Q Æ B M ; ? 2 i ; B ^ B i ? Q + ? ç ½ 5

æ Q Ì M ; S ? Q M ; K ° i K † i ; B Æ F B K + ? @ M ; ç Ð + ¬ M ; F Q + ? G B m L ? Q u M - K ° i K † i p ° B

@ h F ? ¬ M ; M ; ? 2 5

G B m L ? Q u M i ` ^ H Ì B i W Q i K " w M ? B m X

@ æ • v H " ? B m H - K - i F ? ¬ M ; M ; Ì M ; Q Æ B b) ? B M i ? • M Î ç • v \

æ Q Ì M ; S ? Q M ; i B M i v p m M ; F B K M ; , M + ^ M M ? K + + ? Q Î M ; + O G B m L ? Q u M - i ?
H " K + ? Q K b M ? + ! + ? 9 i H Q H „ M ; F ? ¬ M ; v M ,

@ L m b È K # B i H " M ; Q Æ B - ç € M ? + ? i i + k M ; F ? ¬ M ; / € K ` i v p È B M ; Q Æ B X

G Ì B M " v + , M # ^ M F ? ¬ M ; + ! p ' M ç ; b - M ? Q M ; H " K b Q M ; Q Ì B i + ! i ? M ; ? 2 \

Z m ^ M ? B M - G B m L ? Q u M p W M ; ? 2 H Ì B M " v - + ¬ M ; F Q + ? T ? € i ` + " M ; i Î M M ? r
S ? Q M ; F m F ? ´ F ? ¬ M ; i ? ¬ B X h ` Q M ; ç - K H - v M " v b Q + ? B m + M M ; K ° i p ` + Q i ? O C
^ M F ? ¬ M ; + ! # B M T ? € T M û i ` € M ? - + ? d + ! i ? H ' v + ? B m ç @ B + ? B m - + S i B T i K +
b) i ? ' i # ç B - i ` W T ? B p " M / K M ; L ; U h ? - M X

L ? Q M ; p B + M ; " v ? ¬ K M v + ? Q M ? K b M ? + k M ; + ! b B - æ Q Ì M ; S ? Q M ; + k M ; + ! i ? H v
G B m L ? Q u M - H " K b Q H ç B ç B M + m ² M ; ç M i ` b M ? ç ° M ? Q i ? M " v \

h m v M ! B K b M ? p " M " M ; + ! i ? M ? " M - M ? Q M ; G B m L ? Q u M ? B M i ç B - + ? d H " T ? € i i
` B M ; M [M ? • M K " i ? ¬ B X

@ G ° M ? B - M " M ; i ` € M ? ` X

æ Q Ì M ; S ? Q M ; K ° i K † i ` b „ + + ? @ M ; ç Ð + ¬ M ; F Q + ? + O G B m L ? Q u M - K ° i K † i ? ¬ ?
M + ç M ? + ? • M i v H m @ M ; + m @ M ; + ? Š M ; # B i H " K ; b X æ i ` € M ? i ? Q Æ M ; i ' M ç M
F ? ¬ M ; i ? ç € M ? ? i K b M ? X

@ V K X

* ? m M ; G ° ; " i ç - m - p ° B p " M ; + ? ç v ` ç - K H - v X

* ? m M ; G ° p W ç B - æ Q Ì M ; S ? Q M ; H B M v M H Á M ; F ? ¬ M ; Q i - Q i M ? ' i ? B M i ç B K b
i ? Q Æ M ; ç M M " M ; X

@ G B m T ? ! i ¬ M ; + ? O - G B m + ¬ M Q Æ M ; - M ; Q Æ B # b M ? i o M ? K ° i + ? 9 i - ç + ? Q i M !

@ æ W M ; K Æ / M M ; K B M ; H W i - ? ¬ K M v F ? ¬ M ; T ? ^ B M ; Q Æ B + ? i i ? b i K ' i K ç M ; 5

G B m L ? Q u M ç € M ? ç B M ` ² B - H " K b Q M ; ? 2 H Ì B ; B ^ B i ? Q + ? + O æ Q Ì M ; S ? Q M ; \

K B M ; - ç ° M ; i € + G B m L ? Q u M + k M ; / W M ; H ç B - i ` M K † i F ? ¬ M ; F ? Ä B # v H M K ° i i
M M i ` „ M ; # + ? X

>B M M?B M- M" M; +kM; w i?S+ ç QÊ+ H`B M|B FB +O KbM? +| ? B i-M; w iSX æQ
+?B K iB M M;?B +O M;U+ M" M;- +?ŠM; T?ªB +?QM? H" /MM; KB M; ç H"K b QX
@ h +?d M;?o M|B +?Q M;QÆB- M;QÆB ç€M? iB T M[- b) +?bK tm®M; ç'vX
æQ`M; S?QM; /Î F?|+ /Î +Q`B- /Si H`B +kM; F?¬M; ç|M +?B m- +?d HŠM; H†M; M?
*?Q ç M H9+ M"v- GB m L?Q u M KÈB M?"M` ç B K M"v- ç M; Î i`QM; ç-K H-v- M"
M?Q p"v- i®+ ç° +?bK p"Q +| i? M? M? ?ÆM M?B m ?ÆM- ?B M i¢B iQ" M i?•M ç½
ç-K H-v- +?d H°` #° M;U+ ç M ç-mX
æ€M? i? K ? B +?B m M[- GB m L?Q u M +?d +ÁM K°i +€B ç-m Î i` M ç-K H-vX
*ªM? iQÊM; H9+ M"v- mv HU+ +?B m i?S+ +O M" M; F?¬M; F?ÄB ;BªK çB- F?¬M; #
/B m ;b- #'i Hm" M /MM; HU+ M?Q i? M"Q ç m #` K°i +´ HU+ ç¢Q M;QÊ+ H¢B ?| ;
L?Q u M p¬+MM; mv HU+- M?QM; K¶B F?B ç€M?` K°i +?QÎM; - +ÁM F?¬M; ç€M?
HB M #` ç-K H-v / /"M; ?| ;BªB i?"M? p¬?bM?- +?Ì ç€M? iÈB i` M M;Q`B æQ`M
ç'K #|T K°i +?9i K" i?¬B- ç•m +ÁM HU+ b€i i?QÆM; ;b\ *?Q M M- æQ`M; S?QM; +,
` i v- +?d M?bM M" M; H"K i`Á çM X
.-M /-M- i?-M b„+ GB m L?Q u M i`Î M M +| +?9i ?QªM; HQ¢M- ç-K H-v ç½ M;"T [i
iQ" M i?•M b) T?ªB +?bK tm®M;- /QÈB i?`B F?„+ bBM? K M? #` mv ?B T- GB m L?Q
H M- p"v K" F?¬M; M?ªv +ÁM i®i- ç°M; i€+ M"v pW H"K M" M; +?bK tm®M; +"M; i?

RjeNX *?QÆM; RRed , *?¼+ E?|+

E€ i?U+ Km®M i?Q€i p•v i?U+ bU`'i çÆM ;BªM- +?d +-M +?bK K¢M? tm®M; H" çQ
L?QM; #'i Hm" M K°i M;Q`B M"Q`ÆB p"Q ?Q" M +ªM? F?| F?,M M?Q p"v- bÊ`^M; b)
/M b Q #ªM M,M; Km®M b®M; +O +QM M;Q`B b) H"K` +Y ç°M; +?QM? t€+- M?QM
ç°M; M?bM M?Q +?QM? t€+ ç; KÈB H" H¶B +? i M;Q`BX
*?d +| M;Q`B ;B®M; M?Q \*?mM; G°- i`QM; i•K K M; i?2Q w Km®M +? i- KÈB +| +Æ
+O ç-K H-vX

@ h i?"M? [m, +kM; b) F?¬M; i? +?Q M;QÆB5

h`QÈ+ F?B GB m L?Q u M +?bK p"Q i`QM; ç-K H-v- +ÁM i" M #¢Q M;mv M`O æQ`M
` K'v #¼i F?Q- T?| i¬M; +?O h`ªK >²M h¬M; HB M F?¬M; i?'v ?bM? #|M;X

@ *-M; iY

*?mM; G° F?~M i`QÆM;- imv`^M; M" M; #B i GB m L?Q u M p" æQ`M; S?QM; +| K
M?QM; /M b Q #ªM i?•M GB m L?Q u M +kM; F?¬M; T?ªB M;Q`B t'm- M m M?Q M|
M" M; ç½ F?¬M; +Sm *?mM; G°X

@ h #B iX

æQ`M; S?QM; ;"i ç-m- M;mv M #ªM ?„M b) F?¬M; /U ç`M? ç GB m L?Q u M #` +?

æB H¢B i`QM; ;B M; ?²- F?Q€B w •M +WmX æQ`M; S?QM; ;B i? B ç iY+O GB m L
S?QM; +kM; H" ç¢Q Hw ?B M M?B MX *?d H" b m M?B m H-M ;B Q i?O- æQ`M; S
ç iB M ;B®M; M?Q M;Q`B +O *?B M ;B p" hQ æ² i? ;B X

>ÆM M[?¬K M v *´ ;B H•K p"Q ç¢B M¢M- M m M?Q h`ªK >²M h¬M; +| i?` i v ;B
M;Ì b) ?| ;BªB +K+ /B M i`QÈ+ K„iX GB m L?Q u M F?¬M; i? +? i Î +?¶ M"v- #^M
>²M h¬M; b) F?¬M; +| M;Q`B +| i? çSM; ` M|B +?mv M +?Q KbM?X

>m®M; +?B- i`QM; HÁM; æQ`M; S?QM; +kM; +| +?9i ?´ i? M- K†+ /M GB m L?Q
M?QM; i?•M i? pŠM Hm¬M i`QM; b¢+?- +?QM? KbM? H¢B +„M p"Q M;U+ M" M;- i?
M" M; iS+ ;B" M +kM; ç€M; i°BX

o +¬M; p iQ- æQÌM; S?QM; ç m +ªK i?'v M M ;B9T GB m L?Q u M K°i H-MX
oW M;?o ç M ç·v- æQÌM; S?QM; HB M çQ i v +?KT p"Q +?¶ GB m L?Q u M +?bK
p"Q F?¬M; H·m- ç æQÌM; S?QM; i?m"MHÊB #„i çQÊ+ M" M;- ?mM; ?,M; 'M M" M;
u M HçB p¼i K M? ` - i?Á ç-m H MX
GU+ ççQ M"v æQÌM; S?QM; /MM; +U+ F€ iBM? +?m~M- +! #ªQ #®B p¬ / M? /QÈB
GB m L?Q u M +,M #ªM F?¬M; i?'v çQÊ+ T?QÆM; ?QÈM; HU+ ççQ æQÌM; S?QM; /
KbM? çB H MX
æ®B K†i ÆM +Sm KçM; M"v- GB m L?Q u M F?¬M; i?'v +ªK FQ+?- i`QM; M?€v K„i
p T?Q æQÌM; S?QM;X
*d H" ç¬B i v +O M" M; +ÁM ç M; /QÈB ç-K H-v- +?B m i?S+ ç€M? ` b Q +! mv H
æQÌM; S?QM; #'i ç„+ /o M?bM M" M;- p` + Q i?O GBM? :B B i?QÈM; T?~K çSM; ç-
/•m M?Ä ;†T +?mv M Q M S+- tm'i +?QÎM; HmM; imM; ç T?€i iB i m'i S+ i`QM; HÁ
æ€M? çB ç€M? HçB- GB m L?Q u M HçB +?bK tm®M; T?Q /QÈBX
@ >"B
æQÌM; S?QM; H„+ ç-m- H-M M[FûQ M" M;- ç +?Q ç-m M" M; H° ` M; Q"BX
G9+ M"v GB m L?Q u M i?¬M; KBM? ?ÆM- H m çB MQÈ+ #MM i` M K†i- ?Q i b·m F
M?bM æQÌM; S?QM;X
@ *ÁM ç€M? b Q\
æQÌM; S?QM; M;?B M; ç-m ?ÄBX
GÌB M"v F?¬M; ?ÄB +ÁM i®i- pW ?ÄB ` GB m L?Q u M HB M çB M +m²M;;
@ E?¬M; ;B i M; QÆB- i i? F?¬M; H"K M; QÌB5
hB T iK+ +¬M; FQ+?- GB m T?| i¬M; +?O HçB M? M? +?|M; +?bK tm®M; /QÈBX
G9+ M"v æQÌM; S?QM; +® w çÊB K°i H9+ H·m KÈB K M; M" M; ` M; Q"BX >B M içB
M?K+ çB m F?B M- F?¬M; +! #B M T?€T M|B `ä `M; +?Q M" M; ?B m- +?d +! ç M"
+O iY pQM; - ç +?Q +ÆM iS+ M"v pÆB çB KÈB çQÊ+X
o"v K" H9+ M"v i bK çQÊ+ çQÌM; b®M; i`QM; +?¶ +? i- GB m L?Q u M F?¬M; iB T iK
M; QÊ+ HçB HŠM; H†M; çSM; Î MÆB ç| - iMv w MQÈ+ #MM t i[m ;QÆM; K†i +?av t
S?QM; - ç°i M?B M M;? M M; "Q- ? B #| p B `mM `~vX
E?|+ \ ·K i? M? imv M?Ä- M?QM; t€+ i?U+ M" M; ç M; F?|+5
oB + M"v M m H M i`mv M ` M; Q"B- KQÌB M; QÌB bÊ `^M; +! +?QM `QÐB F?¬M; iB
hªK >²M h¬M; - + Q i?O GBM? :B B i?QÈM; T?~K M?Q GB m L?Q u M /o M?B M Hç
hbM? +ªM? M"v ;B®M; M?Q iB m ?"B iU #` #„i Mç i [m€ M?B m- i?U+ bU F?¬M; M
/QÌM; M?Q T?ªB +¬M MQÈ+ K„i ç M H"K +?Q M| ;BªK #ÈiX
h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; i`M ç-v K°i HQçB iQ p` Hç HMM; - *?mM; G° Î K°i # M
@ o` i, i, M"v- F?¬M; T?ªB +¬M; iY +® w F?BM? #ç+ M; QÆB- bU i bM? ç°i M?B M T
+?Q ?„M K°i H-M çQÊ+ F?¬M; \ L m +ÁM +! Q€M F?Q; b- +S i`9i; B"MH M M; QÌB K
+¬M; iY M?" i M[X
E?¬M; #B i GB m L?Q u M +! M; ?2 çQÊ+ HÌB M|B +O *?mM; G° ? v F?¬M; - M" M; p
K„i- pW H m M"v- M; mv M #ªM K†i +QÌB T?9i +?®+ HB M #B M i?"M? K†i K QX
æQÌM; S?QM; i?'v Km®M +QÌB- M?QM; H9+ M"v M"Q /€K +QÌB- +?d +! ç tm®M; i
M?bM GB m L?Q u M- KÍKB M; M|B,

@ GB m +¬ MQÆM;- pB + H-M M"v H" /Q H¶B +O æQÌM; K¶- M?QM; t€+ i?U+ H" MQÆM; KBM? tûiX

GB m L?Q u M H" K°i M;QÌB i?¬M; KBM?- b Q F?¬M; M;?o` +?mv M iW ç-m ç M M" M; p" æQÌM; S?QM; +| •M Q€M- M?QM; M" M; +kM; #B i M K iY çQÊ+ tQM; H" J ? M K¼MX

L m M|B ?„M ç½ bÈK +| F ?Q¢+?- K B T?K+ Î ç•v ç M?K+ M?½ KbM?- çB m ç| H" i M,M; T?€i bBM?X

sûi +?Q +MM;- +?QM? KbM? iU H"K iU +?`m- M m F?¬M; T?ªB KbM? +?d i?2Q w T?€i bBM? pB + t'm ?' M"vX L?QM; /M b Q ?„M +kM; H" +Wm M?•M ;B i ? B ç² M?F KbM?- i`QM; HÁM; GB m L?Q u M +| K°i +' t'm ?' p" iS+ ;B" M- H"K b Q +| i? çÆM

*?Q M M- K†+ /M M" M; bmv M;?o +~M i?"M- pB + M"v ?¬K M v +kM; F?| K" iB m i M

@ L;QÆB iU +?†i K°i i v- pB + pW `²B- i +QB M?Q +?Q iWM; T?€i bBM?X

GB m L?Q u M ?Qi b•m K°i ?ÆB- H¢B F?¬B T?K+ F?Q ç° T?| i¬M; +?O h`ªK >²M h- æQÌM; S?QM; M;?2 çQÊ+ bYM; b®i,

@ h¢B b Q\

u m +¬m M"v +| +?9i F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M' B- ûT #m°+ [m€ ç€M;X

J†i GB m L?Q u M çÄ H M- +SM; `„M M|B,

@ h v M"Q M;QÆB pûQ i - i v ç| F?¬M; i? ;B[H¢B5

GÌB M|B imv M?B M #€ ç¢Q- M?QM; M;[F?Q H¢B F?¬M; i?'v +?9i F?Q T?€+? M"Q +¬m M"v F?¬M; i? M"Q ç€T SM; çQÊ+- M?QM; F?¬M; M|B M?Q p"v- HÁM; M" M; b æQÌM; S?QM; MÎ MK +QÌB,

@ GB m +¬ MQÆM;- +K+ /B M i`QÊ+ K„i M"v ?bM? M?Q æQÌM; K¶ +?B K i?QÊM; T

L m F?¬M; T?ªB æQÌM; S?QM; M?B m H-M H¬B GB m L?Q u M iW i`QM; ç-K H-v +?¶ M"Q +kM; F?¬M; ? vX

@ h?b iQM? b Q\

æ¬B KBM? i? M? i9 GB m L?Q u M M;QM; H¢B,

@ *?ŠM; H) J æ¬m æQÌM; S?QM; / M? +?'M i?B M ?¢- H¢B çB ,M pKM; F?¬M; /€K

RjdyX *?QÆM; RRe3 , J¬B >Î _,M; G¢M?

æQÌM; S?QM; +ªK i?'v M?S+ ç-m,

@ h ,M +€B ;b\

GÌB M"v pW M|B ` F?ÄB KB M; H¢B ?Q M? K°i iB M;- b„+ K†i K'i iU M?B M M|B,

@ .M b Q çB M[v m +¬m M"v +O GB m +¬ MQÆM; i?S H¶B +?Q i¢B ?¢ F?¬M; i?

@ o"v M;QÆB ;B i i H" çQÊ+X

h?¬M b„+ GB m L?Q u M i?ªM M?B M- p K†i ?MM; ?²M +?'m +? i,

@ h F?¬M; ;B i çQÊ+ M;QÆB- H¢B #` M;QÆB Hm•M T?B M M?K+ M?½ F?¬M; +| K M[X

@ o` i, i, M"v- F?¬M; çQÊ+ M|B #'i +¬M; M?Q p"v M? - M;QÌB b®M; +€B ;b +kM; +| M?Q p"v- H¢B tBM? ç T M?Q p"v- i°B ;b TªB M;?o i? ç•v\

*?mM; G° iBM H" i?"i- p°B p" M; M O B X
 @ *| i? ç ?„M +? i i`QÈ+ K†i i b Q\
 GB m L?Q u M ?ÄB H¢B X
 *?mM; G° M;? M H`B X
 æQ`M; S?QM; FBM? M;¢+ M?bM GB m L?Q u M K°i +€B- ç°i M?B M ? ? MÎMK +Q
 GB m L?Q u M ;B" M /[,
 @ L;QÆB +Q`B +€B ;b\
 æQ`M; S?QM; H„+ ç-m F?-M; M|B- M?QM; ?„M ç½ M?bM
 ` X
 GB m L?Q u M F?-M; Km®M +? i- M m i?U+ bU M" M; Km®M +? i- +?d +—M` i v pÈ
 b) `ÆB p"Q i`QM; ç-K H-vX L" M; +ÁM M|B M?[M; H`B M"v- F?ŠM; ç`M? b) F?-M;
 M;Q`B Km®M M|B M?B m H`B p- Q+? M?Q p"vX *K+ /B M ?B M i¢B M"v- +?d #’i [m
 i?-B- M" M; i?U+ bU F?-M; i? ?¢ KbM? ç ?| ;BªB +?mv M M; "v ?-K M vX
 L m i?U+ bU H" +Wm M?•M- æQ`M; S?QM; H9+ M"v F?ŠM; ç`M? b) i?W +Æ ?½K ?
 +? i bÈK bB m bBM?X
 L?QM; æQ`M; S?QM; F?-M; i? H"K M?Q p"vX
 @ _®i +m°+ M;QÆB +Q`B +€B ;b\
 GB m L?Q u M i? M [m€ i?"M? ;B" M- i`QM; iB M; +Q`B FB ~M +?S K°i HQ¢B w iS
 i`QM; HÁM; KbM?- i?U+ bU H"K +?Q iS+ ;B"MX
 @ GB m +— MQÆM; - ?-K M v i?B M ?¢ ç®B K†i K°i ?²B FB T M¢M HÈM- F?-M; #
 M;?2 K°i +?9i\
 L m ç½ `bM? ç M bmv M;?o i`QM; HÁM; +O GB m L?Q u M- ?B M i¢B iU M?B M M
 +?Q M" M; - +?mv M ?-K M v HB M +| i? ?| ;BªB `²B- K" i B M¢M *´;B TªB ç®B
 M?’iX
 @ EB T M¢M HÈM +O i?B M ?¢\
 GB m L?Q u M +Q`B M?¢i,
 @ *?d +—M J æ-m M;QÆB +? i çB- M; "v ç| i?B M ?¢ HB M i?€B #bM? `²BX
 æQ`M; S?QM; +kM; F?-M; iS+ ;B" M- /M b Q çB M[ i? M?•M ç m +?Q `^M; KbM? H
 M" M; - HB M F?-M; ç w K" KÎKB M; M|B,
 @ s2K` S?QM; T?| i-M; +?O +kM; F?-M; M|B +?Q M;QÆB M;?2 +?mv M i`QM; .`
 @ *?mv M ;b\ h`QM; .` "ªQ æB M tªv` +€B ;b\
 GB m L?Q u M i?’v i?-M b„+ æQ`M; S?QM; M;?B K i`¼M; - F?-M; ;B®M; ,M M|B HB
 H„M; M;?2X
 @ h`QM; .` "ªQ æB M- *?B M;B HB M ?ÊT hQ æ²i? ;B p•v +?B M + Q i?O *´;B .
 ?¼ M;"T ç-mX
 GB m L?Q u M F?-M; F?ÄB t9+ ç°M;;
 @ G`K b Q +| i? \
 æQ`M; S?QM; ?ÄB H¢B,
 @ ob b Q F?-M; i? \
 GB m L?Q u M M|B,

@ hmv ``M; *?B M ;B H`i? HU+ HÈM M?'i- M?QM; F?¬M; ç M KS+ ç°i M?B M ` i æ² i? ;B ;B9T çÐ- M?QM; çB m M`v F?¬M; i? M;?B M;ì b) ç€M? pÐ ibM? i`çM; v i`,K M,K [m - HQçB ibM? ?m®M; M`v- K†+ /M H` *?B M ;B +kM; F?¬M; ?v p¼M; i?

@ L m M?Q ç½ +?m~M #` i®i F ?Qç+? i?b b Q\ æQìM; S?QM; F?) +QìB K°i iB M; ,

@ hW K°i i`,K M,K i`QÈ+ ç½ +| F ?Qç+? i®iX *?d +-M ;B i? i iQ`M #° iBM? M? + æB M- GB m +- MQÆM; +| i? iQìM; iQÈM; çQÈ+ +?mv M ;b b) tªv ` M m pB + M` h?¬M b„+ GB m L?Q u M #B M ç`B- ç¬B KB i? M? i9 M?Qm +?†i- iU bmv tûi ççQ H iQìM; F?B M;²B î ç` p` + Q- iU M?B M F?¬M; M?bM i?'v K'm +?®i i`QM; ç|X L?QM M|B ` - H`K b Q M`M; +| i? / /`M; iBM iQìM;\

L?bM ` M;?B M;ì p¬ +,M +S +O GB m L?Q u M- æQìM; S?QM; M|B, @ J°i i`,K M,K i`QÈ+- i? HU+ î h•v GoM? M;½ tm®M; - M|B p`v GB m +- MQÆM; +k GB m L?Q u M ;BQÆM; K„i M?bM æQìM; S?QM; - i?•M i? #¶M; M?B M `mM H M, @ v M;QÆB H`

@ æB m i Km®M M|B ` - H` w M;?o i`QM; HÁM; GB m +- MQÆM; H9+ M`vX GB m L?Q u M w i?S+ çQÈ+ KS+ M;?B K i`¼M; +O bU pB + `²BX J°i i`,K M,K i`Q M;½ tm®M; - #®M i? HU+ HÈM iU M?B M #B i K°i Qi #Q K`i i`QM; ç| - +?d #`i [m€ ç`M? i?¬B- M; v +ª +| M;?B M;ì - +kM; F?¬M; +| Hw /Q M?9M; i v çB [mªM pB + M` K°i i`,K M,K- /o M?B M *?B M ;B HçB #„i ç-m` i v pÈB \*´ ;B - /'m ?B m M`v +kM; L m M?Q [mª i?"i ç•v H` F ?Qç+? ç½ çQÈ+ t„T t T i®i iW i`QÈ+- iBM? M? +O *´ ; iQ`M #° #` #„i ? i- i? HU+ #`B / M? i?S # FB imv i ç®B b) /šK p`Q p i t2 ç´ +O ª h? HU+ i`QM; i?B M ?ç- H`v Q+? HÈB H`K i`¼M; - M m i?U+ bU *´ ;B i?U+ bU tm® pb ;B i°+ M`v K` çSM; ` X æWM; t2K ?B M içB h`ªK >²M h¬M; p` \*´ ;B +kM; +| + i`QM; ç| +kM; F?¬M; i?B m K b€i- K°i T?¬M; B Q ibM? M`v i?"M? H`T /U i` M b® +O \*´ ;B K` i?¬BX

J°i F?B b® + Q i?O M`v F?¬M; +ÁM- ;B Q ibM? +kM; b) K`i i?2QX h`QM; #®M i? HU+ HÈM- hQ æ² i? ;B #` *?B M ;B M?Q h?B M H¬B +?d ç•m ç€ h`ªK >²M h¬M; +kM; H` K°i +•v +°i +?ŠM; +?®M; p[M; çQÈ+ M?`- ç M H9+ ç| - i?B i`i i?"M? ç` #`M +O *?B M ;B X æ| H` K¬B ?î ` ,M; HçM?X

@ L;QÆB H` J æ-m- H`K b Q i +| i? iBM HìB M;QÆB M|B\ h`QM; HÁM; GB m L?Q u M +| K°i iB +ªM? ;B€+- i?"i bU +?mv M ibM? æQìM; S?QM M`M; ç½ /WM; HçB î i`QM; >Q h?B M æB M F?¬M; #B i # Q H•m- M?QM; +?Q iÈB ?B m ;b- K°i F?B +| +?mv M HÈM tªv ` - +?mM; [mv T?ªB +| K°i +?9i ;B| i?´B +Ä H

@ S?QM; T?| i¬M; +?O S?QM; hB m h?B M +O [mw i¬M; H9+ ç| +kM; +| K†iX *?d # F?¬M; +?`m ç K t d ç M- F?¬M; ç w ç M F?| F?,M +O \*´ ;B K` i?¬BX æQìM; S?QM; M|BX

@ L m M?Q GB m +- MQÆM; F?¬M; iBM- +| i? ibK ç M +?¶ S?QM; T?| i¬M; +?O ? #B iX

@ •M? K„i M;QìB M`v [m€ M¬M; +çM M;m tm~M5 GB m L?Q u M +„M +?†i ` ,M; i`„M; - ?B M içB M`M; KÆ ?² +| +?9i iBM iQìM; HìB +O çQ +?mv M M`v ` M|B /®B- ç®B pÈB ?„M +kM; F?¬M; +| +?¶ i®iX

*?d #'i [m€ S?QM; hB m h?B M F?¬M; [m^aM +?mv M ibM? i`QM; .` "aQ æB M +kM
+?9i iBM iS+ +kM; F?¬M; +?`m M?„M M?O [m ç•v- i?"i bU [m€ F?¬M; +| M,M; HU+
*';B F?¬M; i²M i¢B b) ^aM? ?QÎM; ç M h`aK ><sup>2</sup>M h¬M; M?Q i? M`Q b Q\

@ L|B +kM; +?d ç M ç|- GB m +¬ MQÆM; T?^aB H`K i? M`Q\
æQÎM; S?QM; ?ÄBX

@ *€B ;b\

GB m L?Q u M bYM; b®i K°i +?9iX

@ h ç M; ?ÄB M;QÆB- M;QÆB +ÁM Km®M ibK +€B +? i b Q\ L m M?Q Km®M- i¢
M;QÎB #'i [m€ +9B ç-m tm®M; ç'i- i b) +?Q M;QÎB +? i i?Q^aB K€BX

æQÎM; S?QM; M;?B K i` M;X

@ L;QÆB /€K5

GB m L?Q u M iS+ ;B"M- #¶M; M?B M M;?o iÈB i?M Q€M ;B[KbM? p`J æ-m +ÁM
K`M pW `²B- T?| i¬M; +?O i`Î M M `mM `~vX

*?ŠM; H) ç•v H` F ?Q½M #BM? +O ?„M- +® w M|B H M H`K /ìB HU+ +?9 w +O Kb
u M bmv çQ€MX

>Q i b•m K°i ?ÆB- GB m L?Q u M H¢M? HMM; M|B,

@ J®B i?M M;`v ?¬K M v i b) M?È- çÊB ç M H9+ `aM? `¶B- i b) H`v ç-m +O M;QA

@ h¢B ?¢ tBM çÊB5

æQÎM; S?QM; F?) +QÎB K°i iB M;X

@ æ i çB H MX

h?-M b„+ GB m L?Q u M +| +?9i ?ÆB K'i iU M?B M- +•m i`QÈ+ +ÁM M|B ç°+ ç` Kr
i - ?B M H¢B H¢B +¬m tBM M;QÎB F?€+ K M; KbM? H M `²B- çB m M`v i?U+ bU [m

""i [m€ ç-K H-v M`v +´ [m€B [m€ KS+- +?Q iÈB #•v ;Bì M`M; +kM; F?¬M; `ä H`K b C
` çQÊ+X \*MM; æQÎM; S?QM; M|B +?mv M K°i H9+- M`M; H¢B +?bK p`Q `i M?B
[m +`X

æQÎM; S?QM; p¶ ç-m,

@ LÆB ç•v i?"i F?¬M; T?^aB +?¶ ç M|B +?mv MX

G"TiS+ K¢M? i v M?'M K°i +€B- FûQ GB m L?Q u M [m ç•vX

@ L;QÆB H`K +€B ;b\

GB m L?Q u M T?B i?QÎM; +aM? ;B€+- #`v ` K°i /€M; p +?m`M #` T?ÁM; p X J†+ /
? B M;QÎB `i;¬M M? m- +| i? +aK i?K çQÊ+ M?B i ç°+Æ i? i` M M;QÎB ç®B T?QA
GB m L?Q u M +SM; M;„+- F?¬M; i? ç°M; ç"vX

@ J M; M;QÆB çB ` X

o Kti æQÎM; S?QM; `i iU M?B MX

@ *ÁM i?dM? GB m +¬ MQÆM; ¬K +?†i i¢B ?¢- ç-K H-v M`v `i [m, /`- T?^aB +¬M
i` M çQÊ+- i`QM; [m€ i`bM? M`v i F?¬M; +| #B M T?€T #aQ p i®i +?Q M;QÆBX

æQÎM; S?QM; M|B +?mv M `i;B"i;•M- imv GB m L?Q u M `i M;?B ?Q†+- M?QM;
H¢BX G"TiS+ F?) +„M K¬B- ? B i v ¬K 2Q æQÎM; S?QM; i`QM; MQÈ+ #MMX

@ l?- ¬K M? - ¬K +?†i i? i ?ÆB ç mX

æQÎM; S?QM; M|B K¬i +•m ç +?Q K†i GB m L?Q u M çÄ M?Q K€mX

E?¬M; ç +?Q M`M; +| +Æ ?°B iS+ ;B`M- i?•M i? æQÌM; S?QM; K¢M? K) 'M tm®M;
 i`mv M ç M- çQ ? B M; QÌB æQÌM; S?QM; p` GB m L?Q u M ?QÈM; p T?Q # M i`
 *?d i`QM; +?ÈT K„i- pkM; #MM p•v F?®M + Q i?O GBM? :B B i?QÈM; T?~K HB M #
 i?•M i? K¢M? K) m®M K°i +€B ;B[F?¬M; i`mM; - i`U+ iB T`ÆB tm®M; Kti ç'iX
 ''i [m€ F?¬M; çÈB æQÌM; S?QM; F`T T?K+ ?°B iBM? i?¬M- GB m L?Q u M #¶M; M
 ?| ` ?`M; p¢M ?`M; M; ?bM +?QÌM; °M? - ç€M? p`Q i` M M; U+ æQÌM; S?QM; X
 æQÌM; S?QM; F m H M K°i iB M; ç m çÈM- H¬M i?S ? B #` ç€M? `Èi p`Q i`QM; ç-H
 @ *¬M; iY5
 *?mM; G° p¬ +MM; T?šM M°- ?°M; iB M # i`QÈM; i` M i v ç€M? p T?Q GB m L?Q
 / /`M; ?| ;B°B- #„i +?†i i` M i vX
 *?mM; G° çQ i v H M ç-m- K„i i?'v b) ;Đ tm®M; o•M ©M? EBK a B- p Kti ;B`M /[-
 @ æWM; ç°M; i?O5
 æQÌM; S?QM; iW ç-K H-v M?°v ` - H m çB MQÈ+ #MM i` M KtiX
 GB m L?Q u M ?W H¢M? K°i iB M; - #m¬M; ` i`QÌM; iB M i` M i v- K„i H¢M? i`WM;
 F?Q i`QM; K„i #„i ç-m F?ÎB ç°M; - M?QM; K°i H€i b m H¢B tQ v M; QÌB b M; +?¶F?
 s t i`mv M H¢B •K i? M?,
 @ J°i +?QÌM; M`v +?d H` H½B K` i?¬BX
 æQÌM; S?QM; H„+ ç-m +QÌB F?´- tQ tQ #°M; U+- H¬M i?S ? B iW ç-K H-v çB H
 @ *¬M; iY- +¬M; iY +| b Q F?¬M; \
 *?mM; G° v m i?QÆM; /bm çĐ ?„MX
 @ E?¬M; +| pB + ;bX
 æQÌM; S?QM; H„+ ç-m- GB m L?Q u M #B i KbM? K†+ #°Q ;B€T- H9+ ç€M? K°i i`
 M`v ç½ F?¬M; +ÁM H` #Q K`i M[ - M?QM; M`M; pšM M?Q +k ç€M? p`Q M; U+ KbM?
 iS+ ;B`M i`QM; ç-m K` i?¬B- +kM; F?¬M; Km®M tY Hw KbM?X
 *?QM? H9+ ç M; M|B +?mv M- T?QÆM; ?QÈM; GB m L?Q u M #B M K'i H¢B i`mv
 T?¬M T?`i- K°i H€i b m- p Kti GB m T?| i¬M; +?O M?Q bQÆM; H¢M? tm'i ?B M
 *?mM; G°X
 æQÌM; S?QM; M?bM M`M; ,
 @ G¢+ çQÌM; b Q\
 @ E?¬M; 5
 GB m L?Q u M H¢M? HMM; ç€T- ?mM; €+ M?bM æQÌM; S?QM; ,
 @ oB + t°v ` M; `v ?¬K M v- M m +| MY +•m i`mv M ` M; Q`B- M; QÆB M?`i ç`M? T
 @ æ| H` iU M?B M- ç +?Q GB m +¬ MQÆM; b m M`v +| i? i bK K°i çS+ H M; [m•M i
 FQM M?Q #bM?X
 æQÌM; S?QM; M; ?B K i9+ ;`i ç-mX
 GB m L?Q u M H¢B +| /'m ?B m #½Q M´B- #'i [m€ pšM +® ;„M; MûM tm®M; iS+ ;B
 M; QÌB `ÌB çBX
 æÈB K°i H9+ H•m- æQÌM; S?QM; KÈB H~K #~K,
 @ >šM H` b) F?¬M; i`î p M[M?d\
 *?mM; G° MY [m€ MY M; °B # M +¢M? ç-K H-v- v m i?QÆM; M|B,

@ *-M; iY K m H M ç•v çBX

æQÌM; S?QM; ;"i ç-m- # v` F?ÄB ç-K H-v- ç†i K-M; M;²B /QÈB ç'i- i`QM; HÁM; K„M F?-M; M;Èi- ?-K M v K v K" Î ç-K H-v çKM; T?ªB GB m L?Q u M- M m F?-M; L +?B MX

G-M i`QÈ+ æQÌM; S?QM; p" GB m L?Q u M ç½ ;B Q i?O- i®+ ç° M[ M?•M M"v [m Kbm? ç m F?-M; €T +? çQÈ+ M" M;X J°i F?B ç€M? H M imv i ç®B `i F?| tY HwX

"i [m€ +kM; K v K" GB m L?Q u M tm'i ?B M- +| i? tQ v +?mv M M;mv +Æ +O *´ ; u M F?-M; M;®+- iU M?B M #B i M M H"K M?Q i? M"QX J°i F?B h`ªK >²M h-M; + ;B p" hQ æ² i? ;B M;?o Km®M K°i M;KK Mm®i +?YM; *´ ;B b) F?-M; / /"M; M?Q

J°i F?B +?mv M M"v tªv` - ç€M? M? m +"M; HQ¢M +"M; i®i5

*?mM; G° ç M; `Y b¢+? p i MQÈ+ #MM i` M M;QìB æQÌM; S?QM;- +?QM? Kbm? K ç w ?Q" M +ªM? €+ HB i Î ç-K H-v- K°i F?B `ÆB p"Q +Æ #ªM HB M i?"M? M;QìB ç'

*kM; K v i`QM; E?-M; :B M J` ©M? +O æQÌM; S?QM; +ÁM +?S F?-M; Qi MQÈ+ M;QìB i„K `Y K°i T?2M- i?U+ bU F?-M; i?m" M iB M i? v [m-M €Q- +?d +| i? /MM M[ i?Q¢i M?bM K†+ /M +| +?9i T?QM; i`-M K i KÄB- M?QM; bQ pÈB iQ" M i?•M #M

GB m L?Q u M `ìB F?ÄB ç-m iB M iU M?B M F?-M; +| T?-M ç½B M;° M"v- /€M; p F?€+ M?bM i?'v- +?d bÊ b) +QìB pÐ #KM;X

L;?o ç M çB m ç| æQÌM; S?QM; F?-M; F?ÄB #"i +QìB ` iB M;- ç°i M?B M H¢B p- +

@ G"K b Q p"v\

*?mM; G° ç M; bY b M; H¢B [m-M €Q- M?bM i?'v +ªM? M?Q p"v F?-M; F?ÄB M;?B

@ Zm M ?ÄB M" M; K°i pB +`²BX

æQÌM; S?QM; +?ûT +?ûT KB M;X

h`QM; .` "ªQ æB M i?S #~v ;†T T?ªB *´ h`QÌM; S?QM; ç½ iWM; M!B [m - *´ l L;mv i æB T çB p"Q çB M i?S i€K- +kM; F?-M; #B i GB m L?Q u M +| M?bM i?'v M" M; ? v

"i [m€ ?B M i¢B K¶B M;QìB K°i MÆB- +| ?®B ?"M +kM; F?-M; H"K çQÈ+ ;bX

*?QM? H9+ ç M; ?®B ?"M- i?•M i? æQÌM; S?QM; K¢M? K) +?'M ç°M;- M?Q #` ç`M

RjdRX *?QÆM; RReN , •K h? M? Ld LQM

h`QM; ç-m [m M? [m~M K°i iB M; Md MQM Kì M?¢i- ;B®M; M?Q +| +€B ;b ç| Î K°i F m ;¼B +?QM? Kbm?X

hbm? ?m®M; M"v F?-M; T?ªB tªv` H-M ç-m iB M- `®i +m°+ H9+ M"v- ç½ H" H-M

G9+ KÈB p"Q çB M i?S i€K h?B M >¢ æB M- æQÌM; S?QM; HB M ;†T T?ªB K°i H-M +ªK ;B€+ b B H-K- M?QM; ?B M i¢B +ªK ;B€+ M"v H¢B /•M; H M K¢M? K)X

*ªK ;B€+ M"v ç M +kM; M? M? K" çB +kM; M? M?- ;B[H9+ æQÌM; S?QM; ç M; id i`QM; ç-m H¢B #B M K'i F?-M; i?'vX

hm v i ç®B F?-M; T?ªBªQ ;B€+5

@ G° M?B- M" M; +| M;?2 çQÈ+ •K i? M? [m€B /` M"Q ? v F?-M; \

æQÌM; S?QM; [m v ç-m ?ÄBX

@ E?-M; +| ç•mX

*?mM; G° M;?B M; i B H„M; M;?2- +?"K `½B H„+ ç-mX

@ *¬M; iY M;?2 i?'v M?[M; ;b\

@ V- F?¬M; i? M|B `ä ``M;X

æQÌM; S?QM; +? m K``vX

@ G) M``Q /QÈB ç-K H-v +| ç°+\

*?mM; G° FBM? ?½B- pW M;?o +~M i?"M H¢B HB M F?¬M; i?Q+? ?ÊT- M m M?Q
KbM? +kM; M M +?`m °M? ?QÎM; KÈB ç9M;X

h?2Q T?QÆM; ?QÈM; •K i? M? Md MQM i`mv M ç M- €M? K„i æQÌM; S?QM; tmv M
i`QM; ?Q F?¬M; Îi"M b•m # M i`QM; +?d K°i M;|M i v,

@ *?9M; i` çB # M FB X

@ o•M;5

*?mM; G° M?Q +?BK M?Ä MûT p``Q M;QÌB- æQÌM; S?QM; M|B ;b M;?2 p"vX

Zm v H¢B HB + M?bM ç-K H-v p¬ +MM; +´ [m€B- æQÌM; S?QM; #'i ç„+ /o i?Î /`B
F?ŠM; ç`M? +| #ªQ #®B- ?ÆM M[H`` #ªQ #®B i®iX .M b Q M; v +ª HU+ ç¢Q +O +
ç m +| i? i`mM; ?Á X

*?mM; G° M; ?` ?Q†+ F?¬M; ; BªB i?Q+? çQÊ+ - H9+ i?'v +´ i?B i? i?S M?'i- i`QM;
M?Q HY ç®i- ç M H9+ M?bM i?'v +´ i?B i? i?S ? B ?„M /o M?B M i?Î` K°i ?ÆB
M; QÌB i F?| ?B mX

æQÌM; S?QM; KB M +QÐM; +QÌB- ;"i ç-m M|B,

@ V- h`ªK >²M h¬M; + M i?B T`²B- ç i v M i•K F?¬M; QiX s2K` M[M?•M GB m
i?ÌBX

@ æ•v H" M; QÌB +O h`ªK >²M h¬M; \

*?mM; G° +?d p"Q i?B i? i`QÊ+ K„iX

@ E?¬M; b BX

æQÌM; S?QM; ;"i ç-m- F?¬M; iB TiK+ /WM; H¢B M[- ç²M; /¢M; K°i +?QÎM; ç®i +
/šM *?mM; G° iB TiK+ çB p T?Q i`QÊ+X

*?B M imv M #` FûQ` ``i /"B- imv`^M; F?¬M; M?bM i?'v çB K +?B M ç'm iW ç-m
M; ?o +kM; M; ?o` çQÊ+ K°i b® çB mX

æ¢B F?€B H" *´ ;B #` \*?B M ;B p" hQ æ² i? ;B HB M i?O ç€M? HûM- F?¬M; ç`+
+?Q /M M?Q p"v pšM #` i´M i?QÆM; - i?B i? M[iY ç-m iB M H" +?SM; +S i®i M?'
M; ?2 i?'v HB M FûQ ç M ?B TiÊ- +| h`ªK >²M h¬M; ;B9T çÐ- iB M? i? +O *´ ;B i

"®M i? HU+ HÈM i`QM; i?B M ?¢- t T?¢M; i?S M?'i *?B M ;B HB M i?O +MM; hQ
ç®B +?B M h`ªK >²M h¬M; p" *´ ;B i?2Q i?S iU t T?¢M; ? B p" # - ç•v H" [m M; +ªM
M"Q\

"i [m€ K°i # M ç½ +| +?O KQm iW H•m- # M b m p°B p" M; SM; +?B M- H'v bmv çQ
+ªM? +O *´ ;B p" h`ªK >²M h¬M; bÊ H" F?¬M; i®i ç TH„KX

"^M; F?¬M; +´ i?B i? i?S ? B b) F?¬M; H" M; QÌB +O h`ªK >²M h¬M; - K" ?šM H" M
hQ æ² i? ;B X

o i iQ+? /Q +?B M ç'm HQm H¢B # M +¢M? M; "v +"M; `ä`"M; - K€m i` M K†i ç'i M; "v
M?B m H M- F?¬M; ? +?d H" ç iY *´ ;B p" h`ªK >²M h¬M; - +ÁM +| M; QÌB +O *?I
+kM; iY i?QÆM; X æQÌM; S?QM; #B i F?QªM; +€+? +?QM? KbM? p" +?B M i`QÌM
`²BX

@ G° M?B- K¼B pB + T?ªB +~M i?"MX

æQÌM; S?QM; +, M /†M K°i iB M; - F?¬M; + -M M?B m HÌB- *?mM; G° +kM; `ä`"M; M

" M i B /-M /-M i`mv M ç M •K i? M? +?B M ç'm F`+? HB i- HBM? F?Q i?B M ç` +k
+?•M +?QM? M; v +€+? ç| F?¬M; t X

•K i? M? v T?K+ i`mv M ç M- iB M; ç Q FB K; B Q M? m H2M; F2M; - +ÁM +| iB M; M
S?QM; ?Q i b•m K°i ?ÆB- #QÊ+ p T?Q i`QÊ+ K°i #QÊ+X

" M M; Q`B K°i /†K- p¬ b® ç¢Q i?•MªM? F?¬M; `ä ç Mt2M H¢B- GBM? :B B ?¢ T?
i?"K +?Q GBM? :B B i?QÊM; T?~K- HQ¢M i?"M? K°i çQ`M- K¶B M; QÌB ç m +| ç®B i
?mM; K½M? p" T?ÁM; i?O- F?B i?b i`mv M ç M iB M; F m i?ªK- F?B i?b i`mv M`

@ G M5

æQÌM; S?QM; F?¬M; +? -M +?Ì- M m KbM? +?"K ?ÆM K°i T? -M- *´ ;B p" h`ªK >²M
i? K K°i + Q i?OX h`QM; M?€v K„i F?B pW i?'v +?B M i`QÌM; - HB M i`B M F? B i?
[m X

h?•M ?bM? H|2` - F?¬M; ç M KQÌB ?ÆB i?Î- æQÌM; S?QM; HB M ;B M?"Ti`QM; ;

oW `²B +€+? F?€t - F?¬M; i?'v `ä`®i +m°+ B H" ç`+? B H" #¢M- æQÌM; S?QM; -
i v- ?B M i¢B i?b F?€+- p"Q i`QM; +?B M i`QÌM; - ç`+? M?•M ; -M M; v i`QÊ+ K†i-

J°i GBM? :B B ?¢ T?~K +O hQ æ² i? ;B M?2 ` ,M; +QìB p¼i iÈB- æQìM; S?QM; +Á
 FBK [m M; HB M iW # M +¢M? tQ i [m - +MM; pÈB K°i iB M; ;°Q i?ûi T?€ F?¬M; F?
 ç° #B M ?! F€ H¢ tmv M i?OM; v i ?¬m M; QìB M°v- i? M? FB K æQìM; S?QM; pm
 ç¬m ? „M- +QÊ+ #° p°B p°M; ?QÊM; K°i M; QìB + Q i?O *?B M ;B ;¬M M?°i +?¢v iÈ
 o` + Q i?O \*?B M ;B M°v ç M; /°v /Q +MM; K°i p` ç iY *´ ;B - [mv M +QÊ+ M; M; M
 iW b m ç€M? iÈB- ? „M +ÁM F?¬M; F`T T?€i ?B MX
 æÊB ç M F?B i`QìM; FB K tmv M i?OM; +QÆM; F?Q ?° i?•M +O ? „M- ç•K i?OM; ç
 ;¬K H M ;B°M /[- #Ä tm®M; ç®B i?O- i`î i v K°i +?QîM; ç€M? p T?Q æQìM; S?QM
 æQìM; S?QM; +,M #ªM F?¬M; +?9i M°Q /WM; H¢B- ç½ ç€M? p K°i ç`+? M?•M F?€
 J°i +?QîM; M°v ç€M? p°Q i`QM; F?¬M; F?Q- ç iY *´ ;B +MM; ? „M /°v /Q +kM; F?-
 b Q +S #Ä [m K°i +Æ ?°B i®i M?Q p°v\ o°B p½ ` i v ?¢ b€i i?O- i?m¬M i?K+ HB M
 ?ÆM MY + M? ;Bì pÈB KbM?X
 *?ì F?B ;½ ç iY *´ ;B M°v Km®M M!B HìB +ªK i¢ pÈB M; QìB tm°i i?O i`Ê ;B9T +?Q
 ? M?bM i?°v ?bM? #!M; +O æQìM; S?QM;X
 LÆB ç°v ?°B iK ç M # #®M i` ,K + Q i?O GBM? :B B +O #®M i? HU+ HÈM- ?¶M +
 i`QÊ+ ç M M v Kî K°M i¢B MÆB M°vX
 h?•M ?bM? æQìM; S?QM; M? M? M?Q çB M- tmv M [m i`QM; +?B M i`QìM; - *?m
 iB M i` M i v M? M?°M; # v K9 - o°M ©M? EBK a B ç°i M?B M tm°i` - K¢M? K) çª i
 +?¶ i?B m b!i +O F ç`+?¬ +?B M iQ+? M´B #°iX
 h` ?ÊT K°i M K K°i M[- K†+ /M +?d H° GBM? :B B ?¢ T?~K- M?QM; i`QM; +?B M i`Qì
 i?¢Q M?Q +€ ;†T MQÊ+X h?QìM; i?QìM; ç m H° æQìM; S?QM; K°i FQ+? T?€ pÐ
 ç€M? +?Q i?QÆM; M†M; ?Q†+ H° i?QÆM; M? - b m ç! HB M /Q *?mM; G° iB T M?
 > B M; QìB T?®B ?ÊT pÈB M? m /M F?¬M; i? M!B imv ? B +Æ i? +MM; K°i w M; ?o
 L?½M HU+ +O æQìM; S?QM; iQÆM; çQÆM; ç°+ €+- +?mv M ibK M? [M; M; QìB +C
 ç M; ç®B T?! pÈB ç`+? M?•M- F?¬M; i? T?•M i•K T?ÁM; i?O ç ` i v X
 G° B H°v i?•M i? #^M; tQÆM; #^M; i?°i ç +?2 ;B! +?2 KQ î iB M T?QÆM;X
 G° B î b m HQM; H°v i?O çQ¢M M? M? M? M /B i i`W mv ?B TX
 Jk B M?¼M +O i`QìM; FB K sQ+? hB m- ?²M; iB M # i`QÊM; - €K F?Q [m, K`- i`•K
 KìB +O .B K oQÆM; - F?¬M; i? F?®M; +UX
 *?d i`QM; i?ìB ;B M MY +?ûM i`° M; „M M; OB- HB M +! ?ÆM ? B KQìB M; QìB #` æ
 i?O ç€M? ;K+X
 *?È t2K i?QìM; b® HQÊM; ? B KQÆB M; QìB- # M M°v i?B m ? B KQÆB M; QìB- +
 b M; # M FB ç®B T?! ç`+? M?•M F?€+- ibM? i? tQ v M; QÊ+- M; mv M #ªM *´ ;B p
 M; °T M; mv +Æ /o M?B M /¬M /¬M #` ?! ;BªBX
 L?•M p¬ i?B M M?°i ?ªQ- ?Q p¬ #€+? M?°i ?²M;X
 UL; QìB F?¬M; K½B b®M; i®i- ?Q F?¬M; ?²M; i` ,K #m´BV
 > B M; QìB æQìM; S?QM; p° *?mM; G° HB M i?O- imv `^M; +?B M iQ+? iQ HÈM- M
 i`QM; +?B M i`QìM; ?¶M HQ¢M M?Q p°v- ç½ ç`M? i`QÊ+ b) #` M; QìB F?€+ +?9 wX
 .M b Q ç°i M?B M i`QM; H9+ ç! ç½ +? i M?B m M; QìB M?Q p°v- /M b Q ibM? i? t
 h¬M; +?“K `½B #` +•M #^M; - M; QìB +! €M? K„i b„+ bªQ b Q H¢B F?¬M; M?bM i?°m
 b m- i?•MªM? +O æQìM; S?QM; p° *?mM; G° ç½ #` p°B €M? K„i i?•K i?9v i°T i`m
 @ G° M; ?B i b9+ M°v5
 æÊB H9+ i?°v `ä #° K†i +O æQìM; S?QM; - ç¢B i`QîM; H½Q hQ ç² i? ;B hQ æ² *W

h`QM; >Q h?ªQ æB M ç¢B i`QÎM; H½Q #`K„+ KQm +O æQÎM; S?QM; K'v H-M- +
 +ÁM +| i? # v çB- H9+ ç| ?„M F?¬M; #B i M; QÌB ;`B #šv KbM? H` B- +?d iQÎM; H
 ?„M i bK iÈB i bK HmB +kM; F?¬M; i bK i?`v imM; iQ+? +O ?„+ v M?•M- `ÆB p`Q çQÌ
 a m ç| ç¢B i`QÎM; H½Q çB i`QÈ+ çB M i?S b€m GBM? h?¢+? æB M ç i?m i?`T >Q
 ;BªB [mv i çQÈ+ ;bX
 h? M?QM; ç M H9+ iBM iS+ K ç-m æQÎM; S?QM; çB +MM; ?„+ v p Î i`QM; >Q h?E
 *Wm HB M `ä ``M;- H9+ ç-m M; QÌB ,M i`°K HB m M; mv M ?Ä +O KbM? i`QM; >Q
 S?QM; X
 J` ?„+ v M?•M +?¢v iÈB +?¢v HmB i`QÈ+ KB K„i +O KbM?- +?QM? H` ?„+ v p +O
 /šM HU+ +?9 w +O +?QM? KbM?X
 J æ-m i`°K çB i?B M i`B ç` #ªQ +O KbM?- F?¬M; +?d M?Q i? i` M i v ?„M +ÁM
 M? hQ æ² i? ;B - i¢B ç¢B ?°B ç² K M?` i`QÎM; H½Q ç€M? K°i i`"M pÈB ?„M HB M
 KS+ ç° +Wm ?"M pÈB æQÎM; S?QM; - +?„+ +?„M hQ æ² i? ;B HB M çSM; ?"M; ç-m
 G9+ M`v +Wm M?•M ;†T K†i- hQ æ² \*Wm ç¢B i`QÎM; H½Q i`i M?B M H` çÄ K†i iQ i
 t¬M; H M HB M H°i / `9i; •M- t i?`i ?-K tQÆM; - H'v K€m ?„M `Y b¢+? bd M?K+ +
 L m ç¢B i`QÎM; H½Q #B i H9+ i`QM; GBM? h?¢+? æB M M?B m H-M #` M?K+ - ç¢B
 çB M +kM; H` æQÎM; S?QM; +® ;„M; t„T t T- F?¬M; #B i b) #B m ?B M M?Q i? M`
 G9+ ç| /QÈB bU /šM /„i +O ç¢B i`QÎM; H½Q hQ æ² i? ;B - ç½ #„i çQÈ+ K°i >Q¢i J
 #„i çQÈ+ - M?QM; F?¬M; M; Î ç M H9+ K'm +?®i- ?ÆM KQÌB >Q¢i J¢+? p¬ +MM; K¢
 HU+ HQÈM; H`K +?Q M; QÌB i `mM bÊ i`MM; FQ+? çB [m - ç +?Q hQ æ² i? ;B i?`
 a m ç| - i`QM; GBM? h?¢+? æB M ç¢B [m•M >Q¢i J¢+? [mûi M; M; #®M T?QÆM; - i`
 +?¢v i`®M ` M; Q`B- i`i +ª >Q¢i J¢+? #` #„i ;B [ç m çQÈ+ ;BªB +SmX
 hQ æ² *Wm iU M?B M F?¬M; #B i M; mv M M?•M ;•v` pB + M`v +| HB M [m M ç M æ
 M?bM i?`v æQÎM; S?QM; - hQ æ² *Wm HB M ç°M; b€i i•K- H9+ ç M; ç®B +?B M +M
 :B B i?QÈM; T?~K +O h`ªK >²M h¬M; X
 h`ªK >²M h¬M; i?•M H`i? HU+ t T ?¢M; i?S ? B- b® HQÈM; GBM? :B B i?QÈM; T?
 i¬M; +?O- ? B p` T?| i¬M; +?O GB m L?Q u M p` S?QM; hB m h?B M ç m H` GBM?
 ? B iª ?[m ?° T?€T- #®M çQÎM; +?O ç¬M; i•v M K #„+X h`QM; h`ªK >²M h¬M; - GBM
 +?WM; +?QM M; QÌBX
 *?d #`i [m€ H9+ M`v iª ?[m ?° T?€T + M? ;B [Î i`QM; i¬M; F?¬M; ç M ç•v- p` + Q i?
 *Wm +?QM? H` ç¬M; çQÎM; +?O .Q *?'M æ¬M; X

RjdjX *?QÆM; RRdR , GU+ *ªM hQ æ² æ¢B h`QÎM; G½Q

hmv `^M; M; QÌB M`v +kM; H` GBM? :B B i?QÈM; T?~K- M?QM; bQ b€M? p +¬M;
 +?B M ç'm +MM; hQ æ² *Wm K°i H9+ H•m- ç½ +| +?9i +ªK ;B€+ K i KÄBX
 hQ æ² *Wm K°i +?QÎM; ç~v HMB ç®B i?O- H¢M? ;B¼M; [m v p # M +¢M? M|B,
 @ L; ,M +ªM ?„MX
 oW /Si HÌB- HB M +| K°i p` GBM? :B B i?QÈM; T?~K +O hQ æ² i? ;B t¬M; H M i
 .Q *?'M æ¬M; X
 hQ æ² *Wm +QÌB H¢M? K°i iB M; - i?•M M?Q +?BK QM; - ç€M? i?ŠM; iÈB +?¶ æQÎM
 æQÎM; S?QM; +?d Km®M ç€M? ç M ; -M- F?¬M; + -m ç€M? +? i + Q i¬M; +O ç`+? M
 + Q i?O p` bo F?Q +O #¼M ?¼ H` çO- #¶M; M?B M / i?`i +ªK i?`v +, M; i?ŠM; - p°
 hQ æ² *Wm p¼i ç M i`QÈ+ K†i KbM?- +?°T K°i i`ªQ H M ç-m KbM?X
 "QÈ+ +?•M æQÎM; S?QM; /WM; H¢B- b m ç| p°B p`M; HmB ` X

S?ªM SM; +O *?mM; G° H¢B F?¬M; M? M? M?Q p"v- +ÁM i?2Q çm¬B i¢B T?Q b r
M;QÌB ;B Q M? m- æQÌM; S?QM; T?ªB H¬B FûQ i?2Q M" M; +MM; +?¢vX

L?QM; pW FûQ i?2Q M" M; - i®+ ç° HB M #` ;BªKX

@ *? i5

o ç„+ w i`QM; €M? K„i hQ æ² \*Wm M; "v + "M; b•m ç"K- i`QÈ+ bU b®M; p" +€B +? i
ibM? i`QÌM; - J æ¬m M"v +? i ç M MÆB `²BX

L?QM; hQ æ² *Wm H¢B F?¬M; M?bM ` +?9i i?¬M b„+ FBM? ?QªM; M"Q iW i`QM; €
H¢B H" K°i KªM? #bM? ioM?X

G¢B M¡B iB T- +?ŠM; # Q ;BÌ hQ æ² *Wm +?QM? /B M ;B Q i?O +MM; æQÌM; S?Q

@ L|B [m€ çÆM ;BªM- ç| H" GBM? :B B i?QÊM; T?~K- F?¬M; T?ªB +O +ªB i`„M; M
M?B m M?Q p"v\

" M M;Q" B K°i M;QìB M|B +?2M p"Q,

@ "B M T?€T M"v +O æQìM; +¬M; iY F?¬M; T?ªB F?¬M; çQÊ+- ç®B T?QÆM; #'i
+?9M; i K" i?¬B- M m H'v HU+ HQÊM; K°i M;QìB +?®M; H¢B ? B # M;QìB +O ç®
i®i ?ÆM `i M?B mX

L;QìB M¼ H" i`QîM; H½Q *´ ;B - +kM; H" GBM? :B B i?QÊM; T?~K- im´B + Q- +¬M

@ L?QM; +?Q /M H" M?Q p"v- M;QìB T?K i`€+? FB K +? b) ;†T M;mv ?B KX

J°i M;QìB F?€+ M?Qm K"v i`-K iQ,

@ >ÆM M[M?[M; M;QìB F?€+ +ÁM T?ªB i®+ +?B M i®+ i?„M; çB ?¶ i`Ê KÈB çQÊ-
GBM? :B B i?QÊM; T?~K ç®B +?B M- ?€ H¢B +| i? /MM; i®+ +?B M i®+ i?„M; HB
iQÆM; çQÆM;- ç¢B +?B M K°i M;`v # ç K +kM; F?¬M; M;¢+ M?B MX h?ìB ;B M
i`€+? FB M +? FB +ÁM b®M; çQÊ+ b Q\

@ h +| i? FB K +? ? B M;QìBX

GB m L?Q u M i`-K ;B¼M; M|B- +K+ /B M i`QÈ+ K„i M;Q¢B i`W /MM; #B M T?€T
M"Q i®i ?ÆMX

@ h +kM; +| i? X

o` i`QîM; H½Q FB +O *´ ;B çSM; ` M|BX

E?¬M; +-M çª i?QÆM; ç`+? i?O- +?d +¬M iU #ªQ p KbM?- K°i i`"M +?B M M"v +kM
+| çO iU iBM HB M çSM; ` - ç m #B m i?`M;mv M w FB K +? ç`+? M?•M- +?d 2 K'i

@ E?¬M; +-M +€+ M;QÆBX

æQìM; S?QM; tm i v,

@ h çB FB K +? # #®M M;QìB- M m M?Q p"M F?Q i®i- M,K b€m M;QìB +kM; +| i?

@ L;QÆB F?¬M; idM? M;O b Q\

GB m L?Q u M HB + K„i M?bM ?„M K°i +€B- H¢B M?bM p T?Q *?mM; G° M|B,

@ L;QÆB /šM ?„M çB M;?d M;ÆBX

æQìM; S?QM; +QìB ?„+ ?„+,

@ h H" J æ-m- ?ÆM M[+Wm ?"M +O i pÈB *?B M ;B p" hQ æ²i? ;B +?„+ +€+ M
KS+ ç° +Wm ?"M bÊ `^M; F?¬M; B +| i? bQ b€M? +MM; i X

J¼B M;QìB ;"i ç-m- i?U+ bU çB K M"v F?¬M; T?ªB +?mv M i®i;b ç F?Q2 F?Q M;

@ *?Q M M- +?mv M çB ?'T /šM ç`+? M?•M- F?¬M; T?ªB i i?b F?¬M; i? H" B F?€
æQìM; S?QM; M|B,

@ >ÆM M[- i +| p®M HB M; çO ç H"K +?Q #¼M ?¼ +QB i`¼M;X "¼M ?¼ Km®M
i?QÊM; T?~K bÊ `^M; F?¬M; +| F?ª M,M;X h /€K F?šM; ç`M?- K°i F?B i iB M H M-
` # M;QìB ç M p•v +¬M; i X

*?d b®i?¬M; KBM? M"v- +kM; F?¬M; i?'T M? 5 GB m L?Q u M ?²M;?B F?¬M; ;Bª
H¢B H¶ K½M; M?Q p"v- /o M?B M +ÁM +| w M;?o F€ H¢ Km®M +MM; çÆM ç°+ +?B

L m M?Q æQìM; S?QM; i?"i bU +| i? FB K +? # M;QìB- p"v i?b b® HQÊM; GBM? :B
+ÁM H¢B +?d +| KQìB K°i M;QìBX JQìB ç'm pÈB KQìB K°i- imv `^M; pšM M?Q +k +
M?QM; +kM; F?¬M; b B #B i H„K HU+ HQÊM; ;¬M M; M; M? m `²BX

L m H" p" M F? Q i® i F B K +? ç Q Ê + M, K M; Q Ì B - p" v i? b ? Q " M + ^ M ? t' m # M M " v i` Q F? ¬ M; F? û Q + Á M + | i? +? m v M # ¢ B i? " M ? i? „ M; X

o W M; ? o M ? Q p" v - i' i + ^ K ¼ B M; Q Ì B F? ¬ M; F? Ä B H ° ` p t 9 + ç ° M; X

G - M M [M ? b M p T ? Q æ Q Ì M; S ? Q M; - K ¼ B M; Q Ì B + k M; F? ¬ M; M ? b M i ? ' v i ? • M T ? b M ? ^ M ? + O K ° i + Q M M; Q Ì B + Q + ^ ? v b B M ? + € B i ¬ B ç ' B H ' v b U b ® M; + ? Q K ¼ B i ? U + H U + + O ? „ M ç B F B K +? M ? B m G B M ? : B B i ? Q Ê M; T ? ~ K M ? Q p" v - F? ¬ M; F H Y X

@ L ? Q p" v M; Q Æ B b) + | M; m v ? B K X

G B m L ? Q u M M ? Q m K " v H B M i K + - M " M; + k M; F? ¬ M; # B i i ¢ B b Q - + ? Q M ? K b M ? æ - m M " v X

h ? 2 Q ç ¢ Q H w K " M | B - ? „ M p W + ? i i ? B M ? ¢ H B M i ? € B # b M ? - M ? Q M; p W M; ? o ç H Á M; / o M ? B M F? ¬ M; M ? ` M ç Q Ê + + | + ? 9 i + ? m t | i ç m F ? ' X

@ h` Q M; ç ¢ B ? ° B ç² K i + k M; ç ® B + ? B M # p` G B M ? : B B i ? Q Ê M; T ? ~ K - F? ¬ M; T b Q \

æ Q Ì M; S ? Q M; K d K + Q Ì B X

G B m L ? Q u M ç Ä K † i - # p` G B M ? : B B i ? Q Ê M; T ? ~ K i` Q M; ç ¢ B ? ° B ç² K - M " M; +

@ L ? Q M; H - M M " v F? ¬ M; ; B ® M; - H - M i` Q È + H " i H B M i ? O + M M; h Q æ² h ? B M > " - M ? ^ v p" Q - i W ç - m ç M + m ® B # M; Q Ì B + ? 9 M; i - + ? Q i W M; i ? U + b U ? Ê T i € + p È B T ? | # G B M ? : B B i ? Q Ê M; T ? ~ K b Q \

@ E ? ¬ M; i ? Y b Q # B i \

@ L; Q Æ B F ?, M; F ?, M; K m ® M M ? Q p" v \

@ V - ç • v H " # B M T ? € T / m v M ? ' i X

@ o " v i ? b ç B ç B X

G B m L ? Q u M F? ¬ M; ? T ? ^ M # € + X . M b Q M " M; p" J æ - m + ? d + | i ? M ` B M; - + k M; i m v ` ^ M; + € + ? H " K M " v + O æ Q Ì M; S ? Q M; M; m v ? B K - M ? Q M; H ¢ B F? ¬ M; ç M T ? B F? ¬ M; + ? i + k M; i ® i - M m # ` + ? i + k M; F? ¬ M; b Q X

@ V X

æ Q Ì M; S ? Q M; M; ? B K i 9 + ; " i ç - m X

@ h` ^ B [ m K ° i + ? m v M p W `² B - + ? „ + ? Š M # ¼ M ? ¼ b) M; ? o i H " M; Q Ì B H ¶ K ½ M; - F? ¬ M; + | M ? B m Q i H Á M; M; ? B M; Ì X h b) H " K ? i F ? ^ M, M; ç ? ' T / Š M H U + + ? 9 w + | i ? F B K + ? # Q M ? B m M; Q Ì B i F? ¬ M; / € K F ? Š M; ç ` M ? - + € + M; Q Æ B i ® + + ? B M; Q Ì B ? ½ v K m + ? | M; i ? Q € i ç B M Æ B ç • v X

R j d 8 X * ? Q Æ M; R R d j , æ ° i S ? € o Á M; o • v

h ? • M i ? G B m L ? Q u M ` m M H M - i ? " i b • m H B + M ? b M æ Q Ì M; S ? Q M; - + ? Q ç M H 9 b Q H 9 + M ½ v æ Q Ì M; S ? Q M; H ¢ B H " K ` / € M; / ' T ? " B ? Q È + M ? Q p" v - K m ® M + M M; p ç ' m - ? | ` H " K m ® M ç € M ? H ¢ + ? Q È M; ç ` + ? M ? • M - H " K + ? m ~ M # ` + ? Q ? " M ? ç ° M; F

L | B M ? Q i ? - T ? Q Æ M; T ? € T M " v M; v i W ç - m ? „ M H B M M; ? o i È B \ * k M; [m v i ç ` M ?

h` Q M; H 9 + M ? ' i i ? Ì B - G B m L ? Q u M F? ¬ M; F? Ä B • K i ? - K # ° B T ? K + X

@ * ¬ M; i Y

* ? m M; G ° ç B i È B ç M; K m ® M M | B - æ Q Ì M; S ? Q M; H B M i` W M; K „ i,

@ Í H¢B ¢•v5

@ h

@ L;?2 HÌB5 GB m +¬ MQÆM; b) +?,K b|+ i®i +?Q M¨M;X

GB m L?Q u M bYM; b®i,

@ ob b Q M;QÆB i?Q+? ¢Q M[M?•M +O KbM? ;B Q +?Q M[M?•M F?€+ +?,K b|+

G-M i`QÈ+- i`QM; ¢¢B ?°B ¢²K - *?m hB m æB T #` ;B Q +?Q *´L;mv i- H-M M¨v
GB m L?Q u M- ibM? ?m®M; ``i;B®M; M? mX

a„+ K†i æQÌM; S?QM; +| +?9i #m²M #½- •K i? M? i`-K i?´T,

@ G-M M¨v pW ¢B +kM; F?¬M; #B i +| i? +ÁM b®M;X GB m +¬ MQÆM;- ;B i? B
æQÌM; K¶ p¬ +MM; €v M€vX ``i [m€ i`QM; +?mv M M¨v +ÁM +| M;mv M M?•M F?| M
+?9i ¢¢B ¢ iY h¬ EBM? Gm¨M- +?„+ ?„M b) #B i K°i +?9i ibM? ?m®M;X L m H-M M
Q€M;B[+?9M; i HB M ?| ;BªBX

@ L;QÆB ¢WM; iQÎM; #Î5

GB m L?Q u M QÐM M;U+,

@ *?Q /M M;QÆB +? i i +kM; F?¬M; #Ä [m +?Q M;QÆBX

æQÌM; S?QM; +QÌB M|B,

@ o¨v H¨K T?B M GB m +¬ MQÆM; ¢B ibK i?B i? +O æQÌM; K¶ `²BX

h`QM; HÁM; GB m L?Q u M F?¬M; F?ÄB +| +?9i +?m t|i- +?d ¢¨M? M|B,

@ h b) F?¬M; H¨K +?Q M;QÆB ¢QÊ+ HÊB- i?M Q€M;B[M;QÆB p¨ i - i b) iU KbM

•M? K„i æQÌM; S?QM; p¬ ibM? +® w M?bM ¢ªQ [m M;U+ M¨M;- F?¬M; F?ÄB M;?o
¢½ iWM; pW b| pW +„M M;U+ M¨M;- M¨M; M|B ¢QÊ+ HÊB +| TªB H¨ +?d +?mv M

@ *?B m +® i®i +?Q G° M?BX

æQÌM; S?QM; /†M /Á K°i iB M; +?Êi tQ v M;QÌBX

"-m F?¬M; F?Q i`-K i`¼M;- ;B| H¢M? i?´B # v i|+ æQÌM; S?QM;- i?•M i? ?„M K M
i`QM; F?¬M; i`mM;- H¢M? HMM; #B i`€M;X

J¼B M;QÌB +ªK i?´v FQM? M - i` M i?•M i? M;QÌB i` im´B M¨v- ¢ M†M; ?v p¼M; b
¢®B pÈB K°i iB m iY +?d +| ? B KQÆB im´B K¨ M|B- +| TªB H¨ +| +?9i M†M; M [m

*QÆM; F?Q #„i ¢-m F?ÎB ¢°M;- i?•M ?bM? æQÌM; S?QM; M?Q KÌ M?¢i- p°B p¨M; +
S?QÆM; ?QÈM; M?^K p¨Q i`QM; ¢°B ?bM? +QÌM; ¢¢B +O *?B M;B p¨ hQ æ²i? ;
F?Q€i p¨ i?´v +? i F?¬M; b|MX

æ€K M;QÌB *?B M;B p¨ hQ æ²i? ;B FBM? ?½B- ?²M M?B M F?¬M; M;?o iÈB /o
p¨v æQÌM; S?QM; +kM; /€K i`U+ iB T t¬M; H MX

@ Jm®M +? i5

hQ æ² *Wm pW ;B¨M pW pmB- +QÈ+ #° F?¬M; iU +?O ¢QÊ+ HB M iB M H M M;?
/QÈB L;U h?¬M- ?B M i¢B +| i? M|B hQ æ² *Wm T?B i?QÌM; +¨M i?¨M- iWM; ;B•v
FQ+? +O æQÌM; S?QM;X

> B M;QÌB æQÌM; S?QM; p¨ hQ æ² *Wm F?) ¢°M;- M;mv M #ªM +K+ /B M v M´M HÈ
p M; H M- iWM; i¨M ;B| ;¨Q i?ûi- ? B # M M?•M K½ T?|M; p T?Q ¢®B T?QÆM;-
i`QM; T?¢K pB i`†K i`QÈM; #` [mûi b¢++ ?¬m M?Q F?¬M; +ÁMX

æQÌM; S?QM; ¢SM; i¢B T?Q i`QÈ+- p¬ b® +´mv €T +QÌM; ¢¢B ¢€M? p¨Q K†i- æ
b¨QX

o" M + ? m v M o - h ? Q Ì M ; Z m v i - i Q " M i ? • M T ? ! M ; ` K ° i H m ² M ; € M ? b € M ; K " m # ¢ + - n
` - € T H U + i Q " M i ? • M ¸ ° i M ? B M i ` Î M M M ? M ? " M ; X

@ * 9 i M ; v 5

æ ® B K † i h Q æ ² * W m i B M ¸ M - æ Q Ì M ; S ? Q M ; M ´ B ; B " M ; - K H M K ° i i B M ; - p W ` J M ; E B K X

E B K w F B M ? i ? B M T ? O t m ® M ; - H " K + ? Q b Î M + ª ; B ® + - F B K [m M ; # v ` - h Q æ
G B M ? : B B ? ¢ T ? ~ K i ? 2 Q b € i i ¢ B T ? Q b m ? „ M i ` 9 M ; + ? B m - + ´ ? ¼ M ; ¸ m F ? ¬ M ; F
t m ® M ; ¸ i X

h Q æ ² * W m F B M ? ? ½ B - ? „ M F ? ¬ M ; M ; ? o i Ê B i ? O ¸ Q ¢ M æ Q Ì M ; S ? Q M ; / o M ? B M M
h ? - M M ? ' i F Q + ? ¸ ? „ M p W M ; ? 2 i ? ' v ¸ ½ b Ê K ' i K " i - ? B M i ¢ B K ° i ¸ ¢ Q F B K F ? Q M
^ M ; L ; U h ? - M M ? ' i F Q + ? - M ? Q M ; + k M ; F ? ¬ M ; F û K # Q M ? B m X

E ? ¬ M ; ¸ Ê B ? „ M + ! i ? Ì B ; B M T ? ª M S M ; - i B M ; ¬ M ; ¬ M ; # ¶ M ; + ? ® + p M ; H M # M i
S ? Q M ; p W + ? ¢ v p W ? ! i ? • M i ? " M ? + m M ; X

. • v F û Q + , M ; - i M # „ M ` 5 æ € M ? ¸ • m i ? „ M ; ¸ ! - F ? ¬ M ; ; b + ª M M ´ B X

h Q æ ² * W m F ? ¬ M ; / € K F ? B M ? i ? Q Ì M ; - H - M i ? S ? B M û i ` € M ? X

æ Q Ì M ; S ? Q M ; i W # M M ; Q Ì B ? „ M + ? Ê i H ! 2 K " [m - F ? ¬ M ; + ? 9 i H Q m H m v M X

h ` Q M ; H Á M ; h Q æ ² \* W m F ? ) ¸ ° M ; - M ? b M ` æ Q Ì M ; S ? Q M ; F ? ¬ M ; ; B ® M ; M ? Q H " i
; B ® M ; ¸ ° i T ? € p Á M ; p • v X

@ L ; , M + ª M ? „ M 5

h Q æ ² * W m ; B " M / [- M ; Q Ì B M " v / € K i ¢ B + ? Q M ? / Q Ê B K B K „ i + O K b M ? ¸ M ; B Ð M i ?
¸ M ; Q Ì B F ? € + p " Q i ` Q M ; K „ i ` ² B X

h ? M ? • K + ? Q / S i - h Q æ ² * W m H B M ¸ € M ? p T ? Q # ! M ; H Q M ; æ Q Ì M ; S ? Q M ; - p " v
? B M H M - K M ; i ? 2 Q F ? Q i ? b „ + # û M p ¬ + M M ; - H " K + ? Q h Q æ ² * W m T ? ª B H ' v K ° i
+ Æ i ` Q Ê + K „ i X

o • M © M ? E B K a B - æ Q Ì M ; S ? Q M ; ¸ + ? Q * ? m M ; G ° Î H ¢ B - H " K m ® M p " Q i ? Ì B F ? „ +
i ? O K ° i + Æ ? ° B + ? Q æ Q Ì M ; S ? Q M ; + ? ¢ v i ` ® M - m v H U + + O ? ² M # B M ? M " v ¸ + ? Q h
, M ; X

* ? Ì ¸ M F ? B ? ! ; B ª B + ¬ M ; F Q + ? + O o • M © M ? E B K a B - ; B Q Æ M ; K „ i M ? b M H ¢ B - æ
H U + ? B + ? B m - + ? ¢ v ` F ? Ä B p Á M ; p • v + O * ? B M ; B p " h Q æ ² i ? ; B - F ? ¬ M ; + ?
H ¶ ? ' M ; i ` Q M ; ¸ ° B ? b M ? + ? † i + ?) X

J Q Ê M + Æ ? ° B i ® i M " v - ¸ ¬ M ; ¸ ª Q + Q i ? O * ´ ; B p " h ` ª K > ² M h ¬ M ; ; B i p " Q + ? B M i `
M ? ' i i ? Ì B H " K + ? Q + € + + Q i ? O * ? B M ; B p " h Q æ ² i ? ; B i v + ? • M H m ® M ; + m ® M ;

h Q æ ² * W m F ? ¬ M ; ¸ w - t Q v M ; Q Ì B ¸ m ´ B i ? 2 Q æ Q Ì M ; S ? Q M ; - # ` M ; Q Ì B i ? M ? M B
M ? ½ - K ¢ M ? K) M ? Q h Q æ ² ¸ ¢ B i ` Q Î M ; H ½ Q H " K b Q + ! i ? M Q M t m ® M ; M ¶ B ? " M i `
M " Q + k M ; K m ® M i B m / B i æ Q Ì M ; S ? Q M ; - t Q / ` m # U + # ° B i ` Q M ; H Á M ; X

æ Q Ì M ; S ? Q M ; i ? ' v h Q æ ² * W m ¸ m ´ B i ? 2 Q i ` Q M ; H Á M ; p m B K W M ; " i [m € H ¢ B + ! +
T ? € i ? B M / o M ? B M ¸ m ´ B i ? 2 Q K b M ? + ? d + ! K ° i K b M ? H ½ Q i ? ' i T ? m M " v X

* € B ¸ ! p " F ? Q ¢ + ? + ! + ? 9 i F ? ¬ M ; , M M ? " T X

_ Æ B p " Q ¸ Q Ì M ; + M M ; - æ Q Ì M ; S ? Q M ; / W M ; # Q Ê + - i ? B i ` B M h € h ? B > Q " M > ² M - [m
T ? m - M ? ' i i ? Ì B ¸ € M ? ¸ M F ? ! T ? • M i ? „ M ; # ¢ B X

" M F B * ? B M o - a Q M ; p ¸ M M ? b M + ? , K + ? 9 p " Q æ Q Ì M ; S ? Q M ; - i ` Q M ; H Á M ; # B i J
h Q æ ² * W m + k M ; F ? ¬ M ; i ? + ? B K H ' v H Ê B i ? - i ` Q M ; H Á M ; + , K i S + J æ - m M ? B r
K b M ? - + " M ; ¸ ® F } i ? " M ? i U m T ? B T ? " K + O M ; Q Ì B M " v - + ! ? „ M i ` M ¸ Ì B - M ; Q Ì B K
i ` i m ´ B ¸ ½ F ? ¬ M ; ¸ M T ? B M K b M ? - H " T i S + + Q ; B ¼ M ; ? ¬ ,

@ "®M bS S?QM; o•M G¬B æB M M;?2 H M?5 h`mv FQ+? K ç-m æQÌM; S?QM;- b
i?'v t€+- +M T?ªB K M; p M;QÌB M`v +?Q i 5

*?B M o¬ aQM; M?bM i?•MªM? æQÌM; S?QM;- +® ;„M; ;-K H MX

RjdeX *?QÆM; RRd9 , o J†i *?•K "B K

@ h? M?QM;

"®M bS S?QM; o•M G¬B æB M ç M; Km®M çB M;? M? ç`+? ç°i M?B M /WM; H¢B- F

"®M ç¢B bS ;Bª i'i +ª ç m H` GBM? :B B i?QÊM; T?~K- H` HU+ HQÊM; ?B M i¢B +C
çQÌM; +?O +O h`ªK >²M h¬M; - i€K M;QÌB i` M ;B M; ?² mv / M? ?B M ?€+?- i? M?

@ E?¬M; +! i? M?QM;5

h`QM; €M? K„i \*?B M o¬ aQM; H° ` p +m²M; /¢B,

@ L? M? +?!M; iB M H M5

@ _ä5

"®M bS S?QM; o•M G¬B æB M #'i ç„+ /o- ç`M? T?ªB M;?2 i?2Q H M?X æ` p` +O
+ÁM + Q ?ÆM #®M M;QÌBX

L?bM #®M bS S?QM; o•M G¬B æB M p°B p`M; T?!M; p T?Q æQÌM; S?QM;- €M?
ç„+ w- H¬M M`v t2K M;QÆB H`K b Q ?! ;BªB5 h?U+ HU+ +O i t€+ i?U+ F?¬M; #`
b Q\ h?O ?¢ + Q i?O i +! i? çB m ç°M; - M;QÆB F?¬M; +!5 *?d +¬M M;QÆB +? i`
M;QÌB t T i?S M?'i`QM; ç€K i? M? MB M i` im`BX

"ªM HoM? +O æQÌM; S?QM; `i + Q +QÌM; - +?d H`v K°i KbM? hQ æ² ç¢B i`QÎM; H
#„i ;B[?„M- +?Q M M *?B M o¬ aQM; KÈB +! i? ç S?QM; o•M G¬B æB M iB M H M
i?M +€ M?•M- i?S ? B H` bmv M;?o pb ç¢B +K+- +?Q /M H` +¬M; ? v H` iQ- H`v i?i
æQÌM; S?QM; HÊB ?¢B i? M`Q çB M[- +?d bÊ +kM; F?¬M; i? +?®M; ç®BX

*?d +¬M #¼M ?¼ ;BªB [mv i æQÌM; S?QM; i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M; „M- HB M +!
M M`v æ M H9+ ç! \*?B M ;B p` hQ æ² i? ;B pšM b) i?„M; HÊBX æ M; ç€M? ç
hQ æ² *Wm- æQÌM; S?QM; HB + K„i M?bM i?'v #®M bS S?QM; o•M G¬B æB M p¼i i
F?ÄB F?´ bÎX >„M i?U+ bU M;?o i?'T p ;B€ i`` +Wm ?"M +O KbM?- ? v M!B +€+?
+O *?B M o¬ aQM; ç®B pÈB ?„MX

hmv `^M; i`QÈ+ FB æQÌM; S?QM; pšM M!B çM pÈB GB m L?Q u M +! F?ª M,M; /š
/M b Q +kM; +?d M!B çM K` i?¬BX h`QM; F ?Q¢+? +O ?„M- +?QM? KbM? +! i?
b B `²BX .šM /„i # M;QÌB- H` +K+ /B M Hw iQÎM; M?'i- H`v i?U+ HU+ +O KbM? p
F?¬M; i? ,M iQÆB Mm®i b®M; M?[M; M;QÌB çm`B i?2Q M`vX L?QM; H9+ M`v /oM
M,M; HU+ +O æQÌM; S?QM; - K†+ /M /MM; ? i i?O çQ¢M- K†+ /M +?Q iQ`M #° .QÈ-
i? ;B[H¢B M,K M;QÌB M`vX

*?Q M M æQÌM; S?QM; [mv i ç`M? i?"i M? M? æ€M? K°i ?Q +?B m ç~v HmB hQ æ

@ J°M; iQÎM; ?½Q ?mv M5

G`K b Q hQ æ² \*Wm +! i? ç æQÌM; S?QM; çQÊ+ M?Q w Km®M- H`T iS+ T?B i?•M
[m i®+ ç° æQÌM; S?QM; ç°i M?B M M? M? ?ÆM- ç K°i +?QÎM; +O ?„M ç€M? p`Q
H¢B ?„M ?Qi F?!B ç-v KB M;X

@

hQ æ² *Wm ;B"M ;B[F?¬M; i? FB K +? - p°B p`M; çm`B i?2Q,

@ >¬K M v H½Q T?m F?¬M; ;B i M;QÆB- i? F?¬M; H`K M;QÌB5

hQ æ² *Wm çm´B i?2Q æQÌM; S?QM;- #®M bS S?QM; o•M G¬B æB M +kM; F?¬M;
b m hQ æ² *WmX

JQÌB #®M p` GBM? :B B i?QÊM; T?~K- M?€v K„i HB M #` æQÌM; S?QM; /šM çB M
bU pQÊi [m€ bU iQÌM; iQÊM; +O K¼B M; QÌB L; v +ª GB m L?Q u M +kM; F?¬M;
F?¬M; M; ?o iÈB ;B€ i` +Wm ?"M +O æQÌM; S?QM; /o M?B M HÈM ç M i`bM? ç°M

*?d /U p`Q F?m¬M K†i FB - HB M çO ç +?•K #B K ç€K M; QÌB \*?B M ;B p` hQ æ²
@ E?¬M; çQÊ+ +? i- M; ?bM p¢M H¬M TªB [m v i`Î H¢B5

L?bM +?^K +?^K p`Q T?QÆM; ?QÊM; æQÌM; S?QM; #B M K'i- i`QM; HÁM; GB m L
+kM; F?¬M; #B i i`QM; HÁM; KbM? pb b Q M; ?o M?Q p"v- i'i +ª K M? K®B

E?¬M; i? +?†i çSi- pšM +ÁM +?¢v HQ¢M i`QM; ç-mX "i [m€ /U p`Q K°i T?2M
S?QM;- M; mv M #ªM *?B M ;B p` hQ æ² i? ;B HB M i?O- b® HQÊM; GBM? :B B i
p` hªK >²M h¬M; # M M"v #®M M; QÌBX

G9+ M"v M, K M; QÌB çm´B i?2Q æQÌM; S?QM;- # M M"v hªK >²M h¬M; p` *´ ;B M
+ Q i?O GBM? :B B i?QÊM; T?~KX

*?Q M M ? B # M ç€M? M? m- i`QM; +?ÈT K„i HB M `ä`"M; i? +K+ F?¬M; M; ?B M
*K+ /B M ?B M i¢B M"v- M m *´ ;B p` hªK >²M h¬M; +ÁM Km®M +?¢v E?¬M; ç M
F?ÄB- +, M #ªM F?¬M; TªB HQ H„M; b) +† i`M i?QÆM; ;bX

ÌB F?ÄB i?b / - M?QM; Km®M ç€M? i?„M; H¢B F?¬M; / - /M b Q +?B M ç'm M"v
i?QÊM; T?~K- Î ç•v +† `i M?B m GBM? :B B i`mM; T?~K p` GBM? :B B ?¢ T?~K- *´
M?B m ` K°i p` GBM? :B B i?QÊM; T?~K +kM; F?¬M; H`K M M i€+ /KM; iQ HÈMX

*?B M ç'm p¬ +MM; F`+? HB i- pšM ;B^M; +Q KQÌB K'v + M? ;Bì- ? B # M i`M i?Q
M; WM; i vX

h?B i? + Q i?O GBM? :B B ?¢ T?~K GBM? :B B i`mM; T?~K T?ÆB ç-v ç'i- b® M; Q
M?B m bS+ HU+- i` M +?B M i`QÌM; F?¬M; i?´v +¬M; FQ+? M?m F?Q #S+ M; QÌB-
MÄ K¢M? ? i ç` p` +?B m i?S+ ç-m ? i ç M i„iX

*?B M ;B F?¬M; Km®M M; WM; i v- H` #ÎB pb #¼M ?¼M ;?o hQ æ² \*Wm p` S?QM;
;BªB [mv i æQÌM; S?QM; `²B [m v p ?¶ i`Ê- K°i F?B M, K M; QÌB M"v i`Î p - ç† H` H9

L?QM; ++?Ì K½B- +kM; F?¬M; i?´v ?bM? #†M; M, K M; QÌB M"vX

*´ ;B p` hªK >²M h¬M; F?¬M; Km®M M; WM; i v- H` #ÎB pb GB m L?Q u M F?¬M; `

E?¬M; B #B i pb b Q- GB m L?Q u M F?¬M; ` H M? HmB H¢B5 J°i i`"M ç€M? HQ
+¬M TªB ç€M? iB T- M?QM; M"m; F?¬M; KÎ KB M; - i'i +ª K¼B M; QÌB ç`M? ç m F?

h`QM; H9+ M; šm M?B M- +† M; QÌB M?¢v +ªK T?€i ?B M b m i`QM; ç¬B K„i GB m L
b„+ HQ H„M; X J¶B F?B M"m; H° ` i?¬M b„+ M"v- €M? K„i Hm¬M F?¬M; iU +?O çQ
#B M K'iX

h? M?QM; iW ç-m ç M +m®B- hQ æ² *Wm p` #®M bS S?QM; o•M G¬B æB M pšM F?
GB m L?Q u M F?¬M; i`Î i?`M? bU i?"i- H`K +?Q M"m; i?Î /`B K°i ?ÆBX

@ æB5

LY + M? ;Bì M[i`¬B [m - `®i +m°+ GB m L?Q u M ?¢ H M? HmB H¢B- M; ?2 çQÊ-
M M"Q ç m F?¬M; iU +?O çQÊ+ i?Î /`B K°i ?ÆBX

GQ¢B +?B M ç'm +QÌM; ç° + Q M?Q p•v- +?Q /M H` + Q i?O GBM? :B B i?QÊM; T
GBM? :B B ?¢ T?~K ç½ bÈK K i M?Q +?† +? i`²B- i`QM; H9+ M"v M?B m H¬M i? v
pšM F?¬M; +† #B M T?€T F?¬B T?K+ +QÆM; F?Q #` iB m ? QX

J°i iB M; ` H M? M"v- F?¬M; +?d M; QÌB +O \*´ ;B p` hªK >²M h¬M; i?m H¢B ç°B
;B p` hQ æ² i? ;B +kM; ;B®M; M?Q M; ?2 çQÊ+ K M? H M?- i?®B HmB p T?Q b

> B # M HϕB K°i H-M M[çSM; +€+? KQÌB i`QÊM; M?bM M? m-Î; B[H°K°i KªM? I
 a„+ K†i GB m L?Q u M i`„M; # +? - iB m ? Q F?¬M; M?Ä- çSM; Î T?Q i`QÊ+ çQ`M
 @ *?mv M M; `v ?¬K M v- h`ªK >²M h¬M; i p` \*´; B M?È F„- iQÆM; H B +| /`T M?`i
 .Si HÌB- tQ v M; QÌB m M; /m M; `ÌB çBX L?[M; + Q i?O K v K„M +ÁM HϕB ç m Q€M
 T?QÆM; - €M? K„i i`M M; `T +Wm ?`M M?Q M Si` #„M p T?Q ç®B T?QÆM; - H9+
 u MX
 L„K i v *?B M o¬ aQM; i`„M; # +? - i`M ç-v F?¬M; + K HÁM; - M?QM; /M p`v- ?„M +
 FQ+?X
 G`v b® M; QÌB ?B M iϕB p`ibM? ?m®M; i?•M i? M?[M; M; QÌB M`v- K†+ /M çm´B i
 E?¬M; ?ÆM; b HϕB ç€M? K°i ?²B iB m ? Q bS+ HU+- +m®B +MM; # M M`Q M; ½ tm
 ob b Q b) i?`i #ϕB\ ob b Q +| i? i?`i #ϕB\ E ?Qç+? H-M M`v t„T t T ?`M; i`„K M, K
 p` h`ªK >²M h¬M; iY i?QÆM; F?¬M; Qi M; QÌB- M?QM; +m®B +MM; pšM F?¬M; i?
 M?Q i? - b® M; QÌB +O *?B M; B +kM; i´M i?`i F?¬M; Qi- iQM? iQ€M i`i +ª- +kM;
 M; QÊ+ HϕB +ÁM +| +?9i ?ϕBX
 G`iϕB J æ-m FB 5 G`æQÌM; S?QM; X
 h`i +ª M; mv M M?•M ç m iϕB i` M M; QÌB ?„M 5 L m F?¬M; +| ?„M M?9M; i v p`Q i`QM
 *´ h`QÌM; S?QM; ç½ +? iX "¼M ?¼ +? i- +kM; F?¬M; +| M; QÌB K`i #€Q +?Q # M M
 ; B b) F?¬M; ?ÊT HϕB M? M? M?Q p`vX
 *m®B +MM; M m F?¬M; T?ªB æQÌM; S?QM; /šM çB M, K M; QÌB GBM? :B B i?QÊM;
 HϕB F?¬M; i?„M; X
 J æ-m- i +MM; M; QÆB F?¬M; ç°B i`ÌB +?m M; 5 h`QM; HÁM; *?B M o¬ aQM; •K i?
 L?bM T?QÆM; ?QÊM; æQÌM; S?QM; #B M K`i- i`QM; HÁM; *?B M o¬ aQM; i`M ç-v
 K`v + M? ; BÌ- pb b Q ç€K M; QÌB hQ æ² \*Wm +ÁM +?Q i`Î HϕB\
 h?U+ H`ó i?`M? bU F?¬M; çO- #ϕB bU +| i?W ô5 L m #¼M ?¼ +| i? M? M? +?| M; ;
 b Q ?B M iϕB KbM? HϕB `ÆB p`Q ibM? +ªM? t`m ?´ M?Q p`v\
 ``i [m€ J æ-m J æ-m- M; QÆB +?Q H`M?Q p`v +| i? M; ; M +ªM çϕB M; ?B T *?B
 ?ç ? v b Q\ L m F?¬M; M„K +?†i KQÌB T?¬M- H`K b Q \*?B M; B i HϕB H`K` ç°M
 h?`i #ϕB i`QM; .`ªQ æB M F?¬M; iQM? +€B; b- i?`i #ϕB i`QM; h?B M >ç æB M +k
 +m®B +MM; H`K b Q- +?9M; i +?Ì t2K5
 *?B M o¬ aQM; Î +?¶ M`v HÁM; /ç F?; HQÌM; - # M FB GB m L?Q u M H`K°i KªM?
 h`i +ª K¼B M; QÌB H` + Q i?O i`QM; + Q i?O- i`QM; çϕB +?B M pW `²B K†+ /M #`
 K°i iB M; ç i`€M? H`K K`i mv T?QM; +O KbM? p`ªM? ?QÌM; ç M bo F?Q +O M; Q
 h? M?QM; ?B M iϕB çB iÈB ç` T?QÆM; M iQ`M p`M +¬M; +?[i?QÆM; - ç m çÈM
 iK+ M?`M tm®M; X J¶B M; QÌB im Hmv M i` M i?•M Qi M?B m +kM; K M; i?2Q K°i Qi
 u M /šM çQ`M M; QÌB /WM; HϕB K°i +?¶ ? Q H€M? +O h?B M >ç æB M- K¶B M; Q
 i?QÆM; - i?dM? i?QªM; i`QM; çB M i`mv M ç M K°i ? B iB M; F m i?ªK i?B i- H`K`
 *?m M; G° F?¬M; #` i?QÆM; - i`QM; H9+ +?B M ç`m GB m L?Q u M pšM +?2 +?Î M`M
 o•M ©M? EBK a B- +?Q /M GBM? :B B i`m M; T?~K +kM; F?¬M; ; -M çQÊ+ i?•M i?
 GQ H„M; M M; mv +O æQÌM; S?QM; - *?m M; G° HÁM; M!M; M?Q HY ç®iX
 GB m L?Q u M ç½ çB iÈB- çQ +?Q M`M; K° H¼ EBK a M; .QÊ+ i®i M?`iX
 @ h F?¬M; #` i?QÆM; X
 *?m M; G° H„+ ç-m X

@ :B9Ti #¬B i?m®+ K°i +?9i- T?Q b m i F?¬M; #¬B ç MX
GB m L?Q u M M;²B tm®M; i`QÊ+ K†i *?mM; G°- *?mM; G° i?'v b m HQM; M``M; K
F?¬M; #B i i`QM; H9+ ?¶M +?B M #` M; QìB M``Q ç•K p``Q K°i FB KX
o i i?QÆM; F?¬M; M†M; - M?QM; *?mM; G° +| +?9i F?¬M; MÐ- +MM; H``M[iY tBM
KbM? ç m ``i bÊ HQm H¢B p i i?QÆM; ªM? ?QîM; ç M K„ [m MX
*?Q M M *?mM; G° ``i +?mv M +?9- bÊ ``M; i?O T?€T pKM; p +O KbM? b) HQm H
F?¬M; M?9+ M?Q+? iQ M``Q- +?d #'i [m€ i?dM? i?QªM; i?•M i? K K K¢B i?QîM; `i`
i` M i?•M i? M``M;X
@ æ m i?b F m H MX
*?mM; G° M|BX
@ E?¬M; ç mX
GB m L?Q u M ç€T- iB M i? ?Qi K°i ?ÆBX
@ æQÊ+ ``²B- M; QÆB H``K b Q [m2M #B i +MM; æQîM; J æ-m\
GB m L?Q u M i`î M M iÁ KÁ- +kM; pb /ìB çB HU+ +?9 w +O KbM?X *?mM; G° ç Ä K
+k +?m t|i i`QM; HÁM; - M?'i i?îB F?¬M; #B i T?ªB M M M|B M?Q i? M``Q- i`-K M;
@ *¬M; iY F?¬M; T?ªB i? M?•M ç²M ç½B M?Q p"v- M; QìB ``i i®iX
*?mM; G° ;BªB p•v +?Q æQîM; S?QM; +kM; H``i?m" M ibM? ç¢i Hw- GB m L?Q u M
@ hmv ``M; ç²M ç½B F?¬M; i? iBM iQ``M #- M?QM; F?¬M; +| HY H``K b Q +| F?|
M; v +ª F?¬M; T?ªB J æ-m- +kM; H``J æ-m5 "i [m€- +| K°i çB m ç²M ç½B p ?„M
i?U+X
@ *€B ;b\
*?mM; G° ?ÄBX
@ J ç-m ``i ?€Q b„+X
GB m L?Q u M Q€M ?"M M|B K°i iB M; - H9+ M|B tQM; H¢B M; ?o ç M +?mv M tªv `i
F?ÄB +SM; çì- i`QÊ+ M; U+ T?ªM; T?'i H¢B +ªK i?K çQÊ+ M?B i ç° +O #``M i v FB
h` M p``M? i B ?B M H M K°i iB çÄ YM; - K v K`` *?mM; G° pšM ç M; +?,K +?9 #¬B i
@ æB K 'v i F?¬M; i? i? M? KBM? i? v +¬M; iYX
*?mM; G° +kM; +QìB- ç•v H`` bU i?U+- ;BªB i?Q+? H``K ;b\
@ >„M +| K'v p` T?m M?•M\
J°i F?B ç½ M|B- GB m L?Q u M +kM; F?| i?m H¢B çQÊ+ KB M; KbM?- K†+ /M M; Qì
i¬M; +?O Hm¬M H¢M? HMM; #,M; ;B€- M?QM; i`QM; K¶B M[M?•M ç m +| K°i p``B i
@ VK æ i iQM?X
o K†i *?mM; G° +?,K +?9 #'K M; |M i vX
@ æQÊ+ ``²B- [m M çB5
GB m L?Q u M F?¬M; F?ÄB +ªK i?'v T?B M iQ€B- M?`M F?¬M; çQÊ+ +| +?9i t2K i
@ >„M ç m +| M?B m M[M?•M M?Q p"v- M; QÆB +ÁM i?2Q ?„M H``K ;b\ G'v b„+ ç
M?•M i®i +kM; ç•m +| F?|\
*?mM; G° KdK +QìB H„+ ç-m,
@ h?B M ?¢ +| M?B m M K M?•M i®i çB M[- i pšM +?d Km®M H``M¬ i€ +O +¬M; i

@ L;m Km°B5

GB m L?Q u M çSM; H MX

@ h?m®+ +ÁM F?¬M; #¬B ? i K`X

@ E?¬M; +-M #¬B5

.M b Q çB M[+?QM? KbM? H` M;QìB F?¬M; H'v +?²M;- i` M M;QìB HQm H¢B M?B i?'vX

L?bM #!M; HQM; GB m L?Q u M *?mM; G° +! +?9i bmv M;?o- +?Êi +QìB F?' H„+ ç- h`QM; HÁM; imv `^M; HQ H„M; æQìM; S?QM;- M?QM; hQ æ² *Wm p` #®M bS S?QM; ;Bì +?Q i`î p - *?mM; G° +! i? çQ€M `^M;- æQìM; S?QM; pšM M iQ`MX

L m M?Q #¼M ?¼ +! i? ;BªB [mv i tQM; tm¬B æQìM; S?QM;- ç½ bÈK [m v p `²B- æQìM; S?QM; ç M; p°B p`M; +?¢v5 h?•M ?bM? M?Q çB M5

S?Q b m M,K p` + Q i?O GBM? :B B i?QÊM; T?~K M?Q ?bM? pÈB #!M;- çm´B ç M

@ *! ; M M;QÆB çWM; +?¢v5

hQ æ² *Wm p¬ +MM; pšM M°- T?šM M° F?¬M; i? /MM; HìB ç /B M ;BªB- ?"M F?¬M +„M +? i?„M- M?QM; ? i H-M M`v iÈB H-M F?€+ ç m F?¬M; çm´B F`T- i®+ ç° iB n

@ L;QÆB çWM; çm´B i b) F?¬M; +?¢v M[X

æQìM; S?QM; i` M? i?O H9+ `ªM? `¶B ç€T H¢B K°i iB M;X

RjddX *?QÆM; RRd8 , L;QìB æm´B L;QìB *?¢v

@ L;QÆB çWM; +?¢v5

hQ æ² *Wm i?î ;'T K°i ?ÆB- F?¬M; F?ÄB +ªK F?€B KbM? ç½ ;B`- F?¬M; +ÁM /kM; ç!X

@ L;QÆB çWM; çm´B5

æQìM; S?QM; ç®B +?¼B ; v ;„iX

@ h?^M; M?!+ +QM *?ì H½Q T?m #„i çQÊ+ M;QÆB L;QÆB L;QÆB GB m ?²MXX

@ h?B m ;B +?ì M;QÆB- H½Q i?'i T?m +! i?O çQ¢M ;b +S /MM; H` çQÊ+X

æQìM; S?QM; p` hQ æ² \*Wm +½B M? m- #®M bS S?QM; o•M G°B æB M +kM; +QìB ç½ ;B^M; +Q KQìB K'v + M? ;Bì `²B- M m M;QìB F?¬M; #B i M?bM i?'v- +ÁM iQîM pìM +?m°i- F?¬M; #B i ç€K M;QìB +?QM? KbM? +kM; H` +! F?' K` F?¬M; M!B i?"M

B +! i? M;?o ç M- K°i M;QìB im´B i` M?Q p"v i®+ ç° /o M?B M M? M? M?Q p"v- ?„M i?•K ?"m M?Q p"v\ h`mv çm´B KQìB K'v + M? ;Bì- M; v +ª ç€K M;QìB +?QM? K iB m- ? i H-M M`v iÈB H-M F?€+ ç®B T?QÆM; pšM F?¬M; +! pB + ;b- M?ªv HQ¢M p¬ +MM; pmB p X

h?ìB ;B M # M ç-m- K'v M;QÆB ç m iS+ M;? M +´- i?-K M;?o M? M? +?!M; çm´B ç€M? +? i?„M +?Q tQM; pB +- i? M?QM; K¶B F?B ;¬M çm´B iÈB ?„M- ?„M +! i? î T?€i HU+ ;B½M ` +U HvX

*?ì ç M H9+ K¼B M;QìB F`T i?ìB M;?o ` ?„M i` m çM +?QM? KbM?- ç½ [m K'v + J'v + M? ;Bì i`¬B [m - +?B M ç'm # M FB +?„ +?šM ç½ ç€M? tQM; \ >B M i¢B [m v +?mv M ;b- pW M;?o M?Q p"v- K¼B M;QìB HB M +® ;„M; çm´B i?2Q æQìM; S?QM ;B9T *?B M o¬ aQM; K°i i v- M m F?¬M; çm´B F`T çQÊ+ æQìM; S?QM;- #¼M ?¼ +

L;?o p"v HB M çm' B- çm' B +?Q ç M #•v ;BìX
 J¼B M;QìB H-M ç-m +,K i?M pb b Q h?B M >ç æB M /o M?B M `°M; M?Q p"v- M r
 æQìM; S?QM; F?¬M; +| F?ª M,M; +?çv H•m M?Q p"v- p•v çm' B +?†M çQìM; +?„+ +?
 i? M?QM; î +?¶ M"v F?¬M; çQÊ+ - ?„M K°i KU+ pÁM; [m M?- H"K +?Q M;QìB i +?
 @ hQ æ² ççB i`QîM; H½Q- iB T iK+ çm' B M?Q p"v F?¬M; TªB H" K°i #B M T?€T ?
 *?'M h?B M G¬B *?B M *Ym lv M i`QM; #®M bS H¬M; K"v M?,M HçB M|BX
 @ æ9M; p"v- çm' B iB T i?b çm' B ç M M;"v i?€M; M,K M"Q\ E?Q iS+ iB m iY M"v pš
 ç M KS+ MÄ KçM? ? i ç"X
 S?M GB m S?QM; *?B M h? M? M|BX
 @ o"v +€+ M;QÆB M|B #•v ;Bì M M H"K b Q\
 hQ æ² *Wm iS+ ;B" M i`ª HìB,
 @ .M b Q çB M[F?¬M; çm' B iÈB iB m iY M"v- H½Q T?m i? F?¬M; #Ä [m - M m #®
 i? i`î p - iQM? K M? +O J æ-m- +?QM? H½Q T?m b) ç M H'vX
 L|B ç M +?¶ M"v- #®M bS S?QM; o•M G¬B æB M H"K b Q +ÁM +| i? HMB #QÈ+\
 >mv M hªB o•M *?B M S?QÊM; H" M[M?•M /mv M?'i i`QM; #®M bS- i-K M,K b€m
 ç T M?Q ?Q - +?d #'i [m€ H9+ M"v imv M?B M +ÁM +?9i T?QM; p" M- M?QM; /M b
 F?¬M; çQÊ+ i®i H„K- M;?2 çQÊ+ HìB 'v F?¬M; F?ÄB M|B,
 @ v +O hQ æ² ççB i`QîM; H½Q H" ;b- +?ŠM; H) +?Q `^M; M;QìB +O *?B M ;B bÊ
 @ >W5
 hQ æ² *Wm F?¬M; ç w iÈB +?d ?W M? K°i iB M;X
 h?B K æB M EB K *?B M "ªQ aÆM H" M;QìB i•K +Æ i`-K ´M- €M? K„i H|2 ` M?bM
 i`®M æQìM; S?QM; - Kî KB M; M|B,
 @ JK+ çQ+? +O ?„M çÆM ;BªM +?QM? H" M;?o /šM çB +?9M; i - H"K +?Q GB m
 i?Q€i F?®MX >B M içB t2K ` - KK+ çQ+? +O ?„M ç½ ççB i`QîM; i?"i ` +¬M
 +O ?„MX
 @ hS ç - M|B HìB çWM; M|B HmM; imM;X
 *?'M h?B M G¬B M?QÈM; K"v F?B M i`€+? M|BX
 GìB M"v M m M?Q i`mv M ç M i`QM; i B *?B M o¬ aQM;- H'v iQM? +€+? +O ?„M M
 *?B M "ªQ aÆM M?'i i?ìB KdK +QìB,
 @ h?m" M KB M; K" i?¬B- ç m H" M;QìB K°i M?"- F?ŠM; ç`M? hQ æ² ççB i`QîM; H½
 >„M pW M|B çM M?Q p"v- #-m F?¬M; F?Q M;mv M #ªM +| +?9i t'm ?' ?ÆB +?9i ?
 hQ æ² *Wm +kM; ;B½M K†i- Kî KB M; M|B,
 @ *€+ p`- J æ-m M"v [m€ ;BªQ ?QçB i`çB M M M;?o #B M T?€T H"K b Q +| i?
 *?B M S?QÊM; M;?B M ` ,M; M;?B M HÊB M|B,
 @ G'v i®+ ç° +O +?9M; i - bÊ H" F?¬M; M; ,M çQÊ+ M;QìB M"v- iB m iY M"v +| +?9
 @ L m M; ,M F?¬M; iÈB- p"v i?b F?¬M; i? ;B i +? i5 L?QM; ;B[HçB M;QìB M"v +kM
 p•v F?®M ?„M çQÊ+ F?¬M;\
 *?B M "ªQ aÆM i`-K M;•K M|BX
 @ E?¬M; çm' B F`T çQÊ+ ?„M- H"K b Q +| i? p•v ?„M\

hQ æ² *Wm +Q`B F?´X

@ hS ç - w +O M;QÆB H"

*?B M h? M? ç°i M?B M ;B®M; M?Q M?È iÈB +€B ;bX

@ E?¬M; b BX

*?B M "ªQ bÆM F?) +Q`B K°i iB M; ,

@ *m®B +MM; +kM; ;B^aB [mv i K°i T?B M T?S+ HÈM +?Q ;B i°+X
 *?B M *Ym Iv M F?¬M; F?ÄB i?Î /"B K°i ?ÆBX æm´B i?2Q æQÌM; S?QM; KQìB K'v
 ;B i F?¬M; +? i- ?¬K M v i®M # Q M?B m +¬M; bS+ KÈB p'i p^a #„M ?„M #S+ ç M M
 i`Î M M F?Q M F?Q€B / +?`mX

@ *?9+ KWM; K'v p`- H" T +¬M; HÈM5
 hQ æ² *Wm Hm¬M KB M; +?9+ KWM;X

@ *MM; pmB- +MM; pmBX
 *?B M "aQ aÆM +QìB,
 @ hQ æ² ç¢B i`QÎM; H½Q +kM; T?ªB pmB KÈB ç9M;- J æ¬m F?¬M; +?d H" +Wm M
 +Wm M?•M +O hQ æ² i? ;B M;QÆBX

@ æQÆM; M?B M pmB `²B- +?d H" M?Q p"v [m€ i®i +?Q iB m b9+ bBM? M"vX
 hQ æ² *Wm F?¬M; M;Èi +,K ;B"MX

@ "'i [m€ M|B çB M|B H¢B +kM; +ªK i?'v +| +?9i ç€M; iB +- M;QìB i? M? MB M M"v
 K'v i`,K M,K KÈB tm'i ?B M K°i M;QìB- ?B M i¢B #` p•v +? iÎ i`QM; +?¶ M"v- i?"i H
 *?B M "aQ aÆM i?Î /"B i?Î M;„M- ?„M F?¬M; +| i?M `B M; pÈB æQÌM; S?QM;- +?Q
 i¬M bMM; +O ?„M ç®B pÈB æQÌM; S?QM;X

@ hS ç - HìB M"v çWM; +| M?„+ iÈB i`QÈ+ K†i o¬ aQM; +¬M; iYX
 *?B M h? M? M;?B Ki9+ +,M /†MX

*?B M o¬ aQM; +kM; H" ?¢M; M;QìB iQ +?'i i?¬M; KBM?- p M; / M? ç M?'i i`QM;
 bQ b€M? +MM; æQÌM; S?QM;- ;B®M; M?Q +€+? #B i K°i i`ìB K°i pU+X

@ h +?d i?'v iB + H" ?„M F?¬M; i? ` bS+ T?K+ pK *?B M;B K" i?¬B- TªB çB iÈB
 +kM; H" K M?- #B i i`€+? B ç•v\

hm v `^M; çm´B i?2Q æQÌM; S?QM; KQìB K'v + M? ;Bì- M?QM; +m®B +MM; K¼B M
 pK +O *?B M o¬ aQM;- #` #m°+ iB M p"Q MÆB M"v F?€+ ;b ç½ +? iX æQÌM; S?QM
 M[- bQ b€M? pÈB p` + Q M?•M p" B i`,K M,K i`QÈ+- pšM +ÁM +? M? H +?X o` + C
 M?B M ?„M +kM; F?¬M; +| F?ª M,M; çB `X

"i [m€ ç T?ÁM; M;W p¢M M?'i- M,K M;QìB +ÁM /WM; H¢B i¢B # M +¢M? ?ÆM K°
 #|M; æQÌM; S?QM;- H9+ M"v KÈB H M çQÌM; i`Î p T?K+ K M?X

G9+ M"v M;?B M;ì i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; +kM; #°+ T?€i- iW H9+ iB M p"Q KªM
 +ÁM ç"K ?ÆM bQ pÈB # M M;Q" B `i M?B m- #®M M;QìB *?B M;B p" hQ æ² *Wm F
 KbM? +kM; F?¬M; M?bM i?'v imM; iQ+? +O #¼M ?¼- /QÌM; M?Q ç°i M?B M +€+?

G9+ ç¬m æQÌM; S?QM; +ÁM i?~Ki?ÄK HQ •m- `i bÊ M?[M; M;QìB M"v ç°i M?B M t
 H9+ æQÌM; S?QM; +?„+ +?„M F?¬M; i?'v ?bM? #|M; #¼M ?¼- H9+ M"v F?¬M; F?Ä

hbK FB K K°i +?¶ M iQ" M M;²B tm®M; p" M +¬M;- F?¬B T?K+ +QÆM; F?Q iB m ?
 > B + M? ;Bì b m- iBM? i?¬M æQÌM; S?QM; i`" M ç¬v i`Î H¢B- M?QM; p"Q H9+ M"
 p M; H M H¬M M[X

E?¬M; #B i `®i +m°+ p"i ;b ç M; F m ;¼B +?QM? KbM?- æQÌM; S?QM; ?¢ [mv i i•K
 •Ki? M? M"vX

æB K'v + M? ;Bì- •Ki? M? Md MQM FB H¢B iB TiK+ p M; H M- H9+ M"v H"K +?Q
 +?¶X

"ìB pb ?„M ç°i M?B M T?€i ?B M- p` i`Q •Ki? M? M"v T?€i ` - /o M?B M i¢B T?Q
 H" î ;¬M T?Q b m- K" ?QÈM; +O M| î T?Q b mX

hbM? ?m®M; M"v H"K +?Q æQÌM; S?QM; F?¬M; ?B m` b Q- i?2Q ç¢Q Hw K" M|B
` •K i? M?- ?ŠM H" +~M; M;"v +~M; iÈB; -M KÈB ç9M; - M?QM; ?B M i¢B +ªK i?K- F
+?9i #B M ?| - ?ÆM M[?QÈM; çB +O KbM? +kM; F?¬M; ç9M; X

h¢B b Q +| i? M?Q p"v\ *?ŠM; H) KbM? çB K°i pÁM; i`ÁM `²BX

_ÆB p"Q çQÌM; +MM; - æQÌM; S?QM; +?d +| i? tQ v M; QÌB- iB T iK+ çB p p` i`Q
L?QM; çB iB T K'v + M? ;BÌ- b„+ K†i æQÌM; S?QM; i`Î M M ç†+ b„+- iB M? ?m®M;
+ M? ;BÌ i`QÈ+- F?QªM; +€+? +?QM? KbM? p" MÆB T?€i` •K i? M? F?¬M; i? v ç
çB +O KbM? b B `²BX

Í ç•v *| +´ [m€BX

æQÌM; S?QM; + m K"v- +~M i?"M [m M b€i i'i +ªK¼B i?S tmM; [m M?- M?bM F„ M;
ç"K ç†+ K°i Qi- +MM; ç` T?QÆM; F?€+ F?¬M; +? M? H +? M?B mX h? M?QM; [i
H¢B T?€i ?B M Î ç•v K°i Qi +•v +Ä- K°i Qi ?ÁM ç€ +•v +®B- ç m +'i +?S K°i +?9i ?

@ J imM; i`"M5

h®i t'm æQÌM; S?QM; +kM; ?¼+ [m i`"M T?€T h?B M *Æ- +m®B +MM; æQÌM; S?
i?Q+? ?ÊTX *?QM? KbM? /o M?B M p¬ w çB p"Q i`QM; K imM; i`"M- ?ÆM M[+?¶
F?€+ Q +'T- M m M?Q F?¬M; TªB + Q +'T- +?QM? KbM? pW iB M ç M HB M T?€
TªB +?¿ ç M #•v ;BÌ\

*?QM? t€+ æQÌM; S?QM; ç½ iWM; ?¼+ [m i`"M T?€T h?B M *Æ- M?QM; +kM; F?¬M
/B m +O K imM; i`"M i`QÈ+ K„i- bÊ `^M; pQÊi t FB M i?S+ p i`"M T?€T +O æQÌ

@ h?b` H" i? 5

E i ?ÊT TªM SM; +O #®M M; QÌB *?B M ;B p" hQ æ² *Wm H9+ i`QÈ+- æQÌM; S?Q
+~M i?"M M; ¼M M; m²M i`QM; ç|X

*?QM? KbM? iQÎM; `^M; i?¬M; KBM?- F?¬M; M; Ì H¢B #` i?¬M; KBM? H"K +?Q b B
F?€+ +ÁM F?¬M; #B i- +?Q iÈB #•v ;BÌ KÈB T?€i ?B M `²B p"Q i`QM; i`"M T?€T
Km°M K" M; X

G9+ i`QÈ+ #¼M ?¼` bS+ +¬M; FQ+? p"Q # M i`€B KbM?- +?d bÊ ç +?Q KbM? M;
i`€BX

aU i²M i¢B +O K imM; i`"M M"v +| H) #¼M ?¼` ä i`QM; HÁM; #~M i vX J" H9+ p"
M?[M; M; QÌB ç| iU M?B M F?¬M; +| ?bM? #|M; - F?¬M; TªB H" F?¬M; +| ?bM? #|
p"Q- i?•MªM? #` i`"M T?€T +?†M H¢BX J†+ /M; -M i`QM; ; M; i'+- +?QM? KbM? +

amv M; ?o +~M i?"M i'i +ªM?[M; çB m M"v- æQÌM; S?QM; +QÌB F?´ F?¬M; i?¬B5 L
?²- b Q +| i? i?„M; K½B çQÈ+\ L; QÌB i`QM; ;B M; ?²- M; QÆB HW i ;¢i- iQM? iQ
M?B M +ÁM +| +?9i M; •v i?ÆX *?d H" F?¬M; #B i KbM? `ÆB p"Q +K+ /B M M"v H"
+O *?B M; B FB 5

o T?¬M hQ æ² *Wm- +?d b® i?¬M; KBM? +O H½Q i?'i T?m M"v +ÁM +?Q iÈB i`b

E?¬M; TªB æQÌM; S?QM; t2K i?QÌM; ?„M- K" bU i?U+ H" M?Q p"v- M; QÌB / M´B
iQM? iQ€M- F?¬M; i?'v S?9+ æ²M; hY +ªM; "v K M; i?2Q #° /€M; p•M ç¢K T?QM;
H¬M; KB +kM; F?¬M; M?, M K°i +?9i b Q\ *?d +| M?[M; M; QÌB i•K +Æ i`-K´M M?Q
M; QÌB F?€+X

aU ?mv MªQ +O i`"M T?€T M"v ç æQÌM; S?QM; F?¬M; M?bM i?'m- M m M?Q +?
M; ?B M +Sm ?Q" M iQ" M i`"M T?€T h?B M *Æ- +ÁM +| i? T?€; BªB- M?QM; ?B M i

J'v M; "v M[>Q h?B M æB M HB M ç|M; H¢B- M m ç M H9+ ç| +ÁM F?¬M; ` çQÈ+
S?QM; +kM; F?¬M; `ä`"M; H„KX E i [mª i®i M?'i H" #` M?®i i`QM; >Q h?B M æB

æ½ #B i i?•M KbM? ?B M iϕB `ÆB p`Q +^aM? F?| F?,M- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; ?
çB p T?Q i`QÊ+ [m M b€i ?Q`M +^aM? #®M T?Q - M?bM +| ? v F?¬M; ibK FB K çQ
æB iB T KQÌB K'v + M? ;Bì- æQÌM; S?QM; T?€i ?B M KbM? K°i KU+ çB pÁM; [m M?
çB [m +| i? T?€i ?B M p i iQ+? KbM? HQm HϕBX
@ S?QM; + + - + + Hϕ+ çQÌM; `²B\
*m®B +MM; GBM? E?B T L? M +kM; M?bM ` +?¶ F?¬M; i?Q+? ?ÊT- iW i`QM; M;U
@ E?¬M; T?ªB Hϕ+ çQÌM;X
æQÌM; S?QM; +QÌB F?´,
@ G` #` i`"M T?€T p•v F?®MX
@ h`"M T?€T\
GBM? E?B T L? M ;B"i KbM?,
@ h`"M T?€T ;b +| i? p•v F?®M + + \

RjdNX *?QÆM; RRdd , h?B h? h?¬M "Q

h`QM; >Q h?B M æB M æQÌM; S?QM; +kM; M?B m H¬M ;†T T?ªB F?¬M; Qi i`"M T?
i? / /`M; T?€ ;BªB- i?dM? i?QªM; ;†T T?ªB K°i Qi i`"M T?€T F?| F?,M- ? Q i®M i`
+| i? i?Q€i F?®M- M?QM; H9+ M`v /o M?B M #` i`"M T?€T p•v F?®M- H`K b Q GB
FBM? ?½B\

@ h`"M T?€T M`v F?¬M; T?ªB i +| i? Hw ;BªBX
æQÌM; S?QM; i?Î /`B K°i iB M;- M;mv M #ªM iQÎM; `^M; +?QM? KbM? ?¼+ i?S+ m
i`"M T?€T MÆB ç•v- æQÌM; S?QM; +kM; ;†T T?ªB çª FQ+?X

@ o`v ?B M iϕB H`K b Q #•v ;Bì\

GBM? E?B T L? M ?ÄBX

@ h +kM; F?¬M; #B i- iB T iK+ ibK t2K +| i? ibK i?'v K„i i`"M ? v F?¬M;- i?U+ bU
i? M;?o T?QÆM; T?€T F?€+X

.¼+ çQÌM; HÆ ç½M; çB HϕB- M?QM; i`QM; ç-m i?QÌM; p M; H M iB M; Md MQM M?
pšM F?¬M; M;WM; tQ v [m M?- +?m pB tmM; [m M? ?ÆM KQÌB /†K- /o M?B M +| i?
M|B K„i i`"M- M; v +ª K°i +?9i ?mv M #Q +O çϕB i`"M +?QM? KbM? +kM; F?¬M; ib

hQM? HϕB i?ÌB ;B M KbM? #` p•v Î ç•v +kM; çB [m # M;`v `²B- M?QM; T?QÆM; T
iB M i`B M- i`-K ´M M?Q æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; F?ÄB +| +?9i M|M; HÁM; M?Q
+?QM? KbM? bÊ `^M; i?U+ bU Km®M +? i;B` Î ç•vX

*?QM? H9+ ç M; HQ H„M;- K•v KM i`QÊ+ K†i ç°i M?B M [m, /` M?9+ M?Q+?- æQÌM
K†i #WM; b€M;- K°i +QM çQÌM; i`QÊ+ ç•v ?„M +?Q # Q ;Bì çB [m tm'i ?B M i`QÊ
æQÌM; S?QM; ? i bS+ pmB KWM;- p°B p½ i?2Q +?¶ K•v KM M?9+ M?Q+? çB iÈB- M
M;Q`B\

æB çQÊ+ MY /†K- pšM M?Q +k F?¬M; i?'v H®B ` - #QÊ+ iB M +O æQÌM; S?QM; +
?B M +€+? KbM? M;Q`B # i`QÊM; +| K°i #|M; M;QÌB M?`M M?ϕi F?¬M; `ä- ç M; F
"|M; M;QÌB ;¬M M; v i`QÊ+ K„i- M?QM; æQÌM; S?QM; HϕB F?¬M; +ªK M?"M çQÊ
F?¬M; i?'v ç°M; i€+ ?¬ ?'T- +`M; F?¬M; M|B ç M +QÆM; F?Q # ç°M;X

h?•MªM? i`QÊ+ K„i iϕQ +?Q æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ ;B®M; M?Q .QÊ+ h?B +O KbM
S?QM; ç½ +| K°i HQϕB +ªK ;B€+ +U+ F€ M;mv ?B K #„i ç-m /•M; H M i`QM; HÁM;X

@ B\

æQÌM; S?QM; i`-K ;B¼M; [m€i H MX

E?-M; +| B ç€T H¢B- i?•MªM? M; QÌB M¼ pšM M;²B v M F?-M; M?9+ M?Q+?- i?"K

@ L; QÌB +? i\

G¬M; K"v æQÌM; S?QM; M?,M H¢B- K imM; i`"M M"v [m€ KS+ ?mv M /B m- M m +|
#` M?®i +? i î ç•v +kM; F?-M; F?| ;BªB i?Q+?X

"'i [m€ H9+ M"v >Q h?B M æB M KÈB KÎ` F?-M; ç M K°i i?€M; - +?Q /M +| M; QÌB
ç•v +kM; b) F?-M; #` M?®i +? i- M m M|B M?Q p"v *?ŠM; H) M; QÌB M"v H" iB M #
+? i î +?¶ M"v\

L; ?o iÈB ç•v- æQÌM; S?QM; F?-M; F?ÄB +| +?9i iB + ?"MX

h`QM; K imM; i`"M M"v- p'i pª KÈB ;†T T?ªB K°i M; QÌB- M?QM; ?„M /o M?B M +?
H" K°i çB m iB + Mm®BX

s€+ ç`M? `ä`"M; ç®B T?QÆM; F?-M; +| F?Q iS+ +O bBM? K M?- æQÌM; S?QM; H
ç M # M +¢M? M; QÌB M"v KÈB /WM; H¢BX

*9B ç-m M?bM tm®M; - +?d i?'v i|+ M; QÌB M"v `i /"B- +kM; F?-M; #B i i`QÈ+ F?B
+?¶ M"v- K°i ç-m i|+ /"B H°M t°M M?Q +Ä /¢B `ÆB i` M K†i ç'i- [m-M €Q i` M i?•M
M; QÌB i FBM? ?½B +?QM? H" ibM? ?m®M; i?•M i? +O M; QÌB M"vX

.€M; p M?Q K°i #° tQÆM; #¼+ / - ?B M M?B M H" i`QÈ+ F?B +? i +?`m [m ç|B F
Km #`M i v +O M; QÌB M"v- +ÁM +| +?9i p i iQ+? #` +„i` - K°i F?®B i?`i #` tû tm®
b•m ç M i"M bQÆM; - #'i [m€ KB M; p i i?QÆM; K°i KªM? i`„M; # +?- F?-M; +| p i

a m HQM; æQÌM; S?QM; S ` K² ?¬B H¢M?X

L; QÌB M"v /o M?B M ç|B ç M KS+ M; v +ª i?`i +O KbM? ç m /€K ,M- F?-M; #B i H"
M"QX

S?-M [mv i çQ€M p" i`M M?šM M"v- +,M #ªM F?-M; T?ªB M; QÌB #bM? i?QÌM; +| i?
H"K çQÊ+ ç M HQ¢B i`bM? ç° M"v- w +?Q Km®M b®M; b|i +O M; QÌB M"v çO ç +?

*?d #'i [m€ ?B M i¢B M; QÌB M"v F?-M; ? +| bU b®M; - +?d H†M; H†M; M;²B Î +?¶
M?Q K°i i`"M; B| M? HB M +| i? i?'B # v ?„MX

L?bM M; QÌB M"v- æQÌM; S?QM; F?-M; F?ÄB M; ?o ç M ibM? ?m®M; b m M"v +O

@ G½Q T?m `ÆB p"Q ?Q" M +ªM? M?Q p"v- iQ" M #° M?l *?B M ;B # M i†M;X
G½Q ç-m H¢M? HMM; M|B,
@ L m F?¬M; +| pQÆM; #€i çªM •K ?B K M?Q *?B M ;B - H"K b Q H½Q T?m b) #` ç
M?®i i`,K M,K5
æQlM; S?QM; M;?2 çQÊ+ i`QM; HÁM; F?) ç°M;X \*?mv M K°i i`,K M,K i`QÊ+ ?„M +
M?QM; H¢B #B i K°i +?mv M i`QM; ç|X
æ| H" æQ¢M ;B î h•v GoM? tm®M; /®+5 G'v i?U+ HU+ +O ç€K M;QlB *?B M ;B -
çQ¢M ç /šM H½Q M?•M M"v p"Q MÆB ç•v- +| i? iQlM; iQÊM; çQÊ+ i?U+ HU+ H½
? i?'TX h?U+ HU+ F?¬M; i?'T- tm'i i?•M iU M?B M b) F?¬M; FûKX L m H" M;QlB
;B i°+- *?B M ;B b) F?¬M; ? Q i•K i' M i`Q ç /šM ?„M p"Q #švX
a„+ K†i æQlM; S?QM; ç°i M?B M b[M; H¢B- Kî KB M; ?ÄB,
@ sBM ?ÄB + Q iQM? ç¢B / M? +O iB M #®B\
" M;v i`QÊ+ ?„M iWM; ?ÄB [m p'M ç M"v- M?QM; H½Q ç-m F?¬M; iª HlB- +?d
?² M;?o ç M K°i pB +- KÊB ?ÄB H¢B K°i H-MX
G½Q ç-m M?Qm K"v HB + M?bM æQlM; S?QM;- i?'v Mûi K†i ?„M K°i KªM? M;?B
M|B,
@ G½Q T?m æQ¢M o¬ Pm- +?QM? H";B +?O +O æQ¢M ;B î h•v GoM? K°i i`,K M,
Zmª M?B M H" i? 5 G½Q M?•M M"v [mª M?B M H" M;QlB +O æQ¢M ;B - M?QM; H
M,K i`QÊ+5
hmv `^M; M|B +?mv M +MM; H½Q M?•M M"v F?¬M; M?B m- M?QM; iBM iS+ H½Q M
H" + Q i?O M,K ç| +O æQ¢M ;B - +?d H" æQlM; S?QM; F?¬M; M;?o iÊB i?•M T?"M
i¬M [mwX
J" ?„M pW i?î /¬B M|B F?¬M; +| - +?d bÊ +kM; +?d æQ¢M ;B F?¬M; +|X
@ o½M #®B æQlM; S?QM; ` K„i æQ¢M iB M #®B5
"B i çQÊ+ i?•M T?"M M;QlB M"v- æQlM; S?QM; i'i M?B M F?¬M; /€K +?"K i` - p°B
æQ¢M o¬ Pm p¬ +MM; M;?B ?Q†+ M?bM æQlM; S?QM;- imv `^M; i?U+ HU+ #ªM i?•
T?"M +kM; F?¬M; i?'T- M?QM; ?B M i¢B M?Q ?' i`QM; +kB- iQ" M i?•M F?¬M; +|
F?¬M; `ä`"M; H"K b Q æQlM; S?QM; H¢B T?ªB +mM; FQM? M?Q p"vX
@ o½M #®B F?¬M; #B i i?•M T?"M +O iB M #®B- i`QÊ+ ç•v +| çB m K¢Q T?¢K- +
@ L;QÆB +MM; æQ¢M ;B i +| [m M ? t•m t\
æQ¢M o¬ Pm M;?o K½B- +kM; +?d +| M;mv M M?•M M"v KÊB ;BªB i?Q+? çQÊ+ i¢
#B M +?mv M M?Q ?B M i¢BX
@ o•M;5
æQlM; S?QM; ;"i ç-m,
@ G9+ p½M #®B iB M p"Q >Q h?B M æB M- M;šm M?B M ;†T K°i p` ?"m M?•M +O i
çÐ F?¬M; QiX
@ æQ¢M ;B +ÁM +| M;QlB b®M;\
> B K„i F?"M F?"M +O æQ¢M o¬ Pm i`î M M pKi b€M;- p®M ?„M iQlM; `^M; æQ¢M
i?O çQ¢M +O ç€K M;QlB *?B M ;B - +?d bÊ H9+ KbM? K'i iQ+? HB M T?ªB /B i +
imv æQ¢M ;B h•v GoM? tm®M; /®+- M?QM; pšM +ÁM b|i H¢B ?mv i K¢+?X

Rj3RX *?QÆM; RRdN , >v o¼M; h M "B M

@ *|- +ÁM ?ÆM ? B KQÆB M;QÌB- +?d #'i [m€ ibM? +ªM? ?B M i¢B +O #¼M ?¼ F
æQÌM; S?QM; M?È H¢B +?mv M tªv ` H9+ Î +MM; æQ¢M h•v G•m- F?¬M; F?ÄB +|
@ h®i- i®i5

æQ¢M o¬ Pm pmB ç M +?ªv MQÊ+ K„i,

@ *?d +¬M F?¬M; +? i ? i H" i®i `²B- i`ÌB F?¬M; /B i ? i æQ¢M ;B i 5

.Si HÌB- [m v ç¬m M?bM p T?Q æQÌM; S?QM; M|B,

@ hB m ?[m¬ +?Q H½Q T?m +?9i ç² ,M5 G½Q T?m +ÁM F?¬M; i? +? i çQÊ+5

æQÌM; S?QM; bYM; b®i- Mûi K†i F?¬M; F?ÄB +| +?9i +?¬M +?Ì- imv `^M; #B i H½
+O æQ¢M h•v G•m- M?QM; F?¬M; Km®M çB i?2Q p it2 ç´ pW `²B- p¢M M?'i +?Q
iQM?- æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; M„K +?†i +| i? +?®M; H¢BX

"'i [m€ pW bm v M;?o K°i H€i- æQÌM; S?QM; pšM H'v ` K°i Qi HBM? [mª +| /QÊ+ iO
:B M J` ©M? çQ +?Q H½Q ;BªX "ÎB pb #'i F M?Q i? M"Q ç m H" i`QÎM; #®B +O a
iQM? +O ?„M +kM; F?¬M; ?mM; i" M- imv `^M; i`QÊ+ ç•v iWM; +¬M; FQ+? KbM?-
#B i i?•M T?"M +O +?QM? KbM?- ?ÆM M[+| i? /Q [m€ ç|B #KM;X

>B M i¢B +| +ª æQ¢M h•v G•m HB M HKv i`QM; ç|- M;?o ç M ?„M b) F?¬M; iB T iK

>ÆM M[æQÌM; S?QM; +kM; +| [mv i ç`M? +O KbM?- M m M?Q +| i? +Sm çQÊ+
M;Q" B- H'v i?U+ HU+ p" ?"M i?M +O ?„M ç®B pÈB *?B M ;B - M;"v H" M? +O *?B

æ®B K†i HBM? [mª æQÌM; S?QM; çQ [m - æQ¢M o¬ Pm F?¬M; ? F?€+? F?Q- i`U+
#° p"Q i`QM; KB M;- Mm®i +?YM; i'i +ªX

L?[M; HBM? [mª M"v ç m ?€B iW i`QM; >Q h?ªQ æB M- /QÊ+ iQM? F?¬M; K¢M?-
+MM; i®iX

GBM? [mª p"Q i`QM; #KM;- ? B # ?ÆB i?Î- b„+ K†i i€B M?Êi +O æQ¢M o¬ Pm HB
H9+ p" M +¬M; ?| ;BªB ? i /QÊ+ HU+- i?¬M b„+ +O H½Q ç¬m i`Î M M i®i ?ÆM `i M
+kM; i`Î M M +| +?9i b€M; #|M;X

s2K ` K¢M; M"v i¢K i?ÌB ;B[H¢BX

æQÌM; S?QM; +kM; +?Q +?Q ?„M ,M M?B m- /M b Q `i H•m `²B ?„M +?Q iWM;
M?B m M;QÊ+ H¢B b) i`Î i?"M? +?mv M t'mX

æÊB +?Q ç M F?B æQ¢M o¬ Pm T?mM ` K°i M;KK F?Q #~M- +?"K `½B KÎ K„i- æQ
M|B,

@ hB M #®B- +?9M; i M? M? +?|M; `ÌB F?ÄB ç•v çBX

@ _ÌB F?ÄB\

æQ¢M o¬ Pm HB + M?bM æQÌM; S?QM;- H„+ ç¬m M|B,

@ L;QÆB +?Q `^M; i" M T?€T M"v i?U+ bU / /"M; T?€ ;BªB M?Q p"v\ L m i? M|
æQ¢M o¬ Pm i K°i i`,K M,K `²BX

@ h`QÊ+ ç•v F?¬M; TªB iB M #®B M|B M;QÆB #B i çQÊ+

T?QÆM; T?€T T?€ ;BªB b Q\ G) M"Q

h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; F?) ç°M;- M;?o i?¬K +?ŠM; H) H½Q [m€B M"v HW /®B

@ s€+ i?U+ H½Q T?m #B i çQÊ+- M?QM; Km®M T?€ i" M- +¬M TªB +?Ì H½Q T?m
+| i? H"K çQÊ+X

@ o"v T?^B çÊB # Q H•m\

æQÌM; S?QM; ?ÄBX

@ L? M? i?b #^v i€K M; "v- +?"K i?b K°i i?€M;

L|B ç M ç•v æQçM o¬ Pm +kM; #B M b„+- i`-K ;B¼M; ?ÄB,

@ hB m ?[m- H-M M"v >Q h?B M æB M KÎ` ç½ [m # Q M?B m M; "v`²B\

G½Q ;B M"v #` M?®i Î ç•v ç½ i`,K M,K- ?B M M?B M [m M K'i >Q h?B M æB M KÎ`
;B M K°i i?€M;X h?"i bU Km®M +?Î ç M F?B ?„M F?¬B T?K+ iQ" M #° i?U+ HU+- bÊ
ç|M; HçB`²BX

@ æ½ [m ? B KQÆB #^v M; "v

JB M; æQÌM; S?QM; i`"M ç-v + v ç„M;X

Pi M?'i æQçM o¬ Pm Km®M #^v i€K M; "v KÊB +| i? F?¬B T?K+ ç M çdM? T?QM; -
M;QÌBX æQÌM; S?QM; H"K b Q +| i? +?Î çQÊ+ \

@ *ÁM +| # M; "v

æQçM o¬ Pm bYM; b®iX oW KÊB i?'v K°i iB ?v p¼M;- i`QM; M?€v K„i HB M i M #
/M i•K iQM? +O ?„M +kM; F?¬M; i? i?W M?"M- M?'i i?ÌB b„+ K†i F?¬M; F?ÄB i`

@ h?ÌB ;B M F?¬B T?K+ +| i? `9i M; „M K°i Qi ? v F?¬M; \ .MM; HBM? /QÊ+ p" HBM

æQÌM; S?QM; ?ÄBX

@ æÆM ;B^M F?¬B T?K+ +¬M; HU+ i?b +| i? X

Lûi K†i æQçM o¬ Pm #m²M #½,

@ L?QM; H½Q T?m #` M?®i i`,K M,K- bBM? +Æ ç½ ç M H9+ /-m ? i ç M i„i- +?d F
pìB- pšM F?¬M; i? T?€i`"MX

o"v i?b ?B m`²B- M m H9+ T?€i`"M tm'i HU+ [m€ M?B m- F?¬M; +~M i?"M HB M iE
i`"M\

æQçM o¬ Pm +| i? bBM? i²M Î +?¶ M"v K°i i`,K M,K ç½ H" F€iQ+?- +| i? iQÎM; iQ
?„M ç½ #` iB m ? Q iÊB i`bM? ç° M"QX

L|B +€+? F?€+- M m M?Q æQÌM; S?QM; F?¬M; ç M- +MM; H„K ?„M b) b®M; i? K ?

>ÆM M[+?Q /M H-M M"v +| i? ` M;Q" B- ?„M +kM; F?¬M; b®M; çQÊ+ # Q H•mX
F?¬M; T?^B H" K°i Qi HBM? [m^ +| i? #` bmM;- K†+ /M H" ç M /QÊ+ i®i M?'i- +k
K M? +O ?„M K°i M,K M,K`QÐB K" i?¬BX

L|B ç M ç•v- K°i ;B" K°i i` F?¬M; F?ÄB +| +?9i M^M HÁM; i?Q€B +?QX Lûi K†i æQ
#½- H„+ ç-m i?Î /"B,

@ v i`ÌB H" M?Q p"v5

L m M?Q iW H9+ >Q h?B M æB M KÎ` æQÌM; S?QM; ç½ tm'i ?B M Î +?¶ M"v- æQ
M;Q" B- i? M?QM; ?B M içB- F?¬M; +ÁM +€+? M"Q M[X L?QM; /M b Q +?¶ M"v +
æB M- æQÌM; S?QM; K°i çQÌM; çB tm®M;- b Q +| i? M? M? M?Q p"v çB` X J†+ /
ç`M? +| i? çB p"Q K imM; i`"M M"vX

>B M içB +€+? >Q h?B M æB M ç|M; HçB +?d +| # M; "v- i? M?QM; ç +?Q æQçM
K'i #^v i€K M; "v- çB m M"v +?ŠM; F?€+ M"Q çB p"Q M; ä+KiX

æQçM o¬ Pm ?Qi b•m K°i ?ÆB HB M +^K i?'v #bM? ioM?- b„+ K†i /M +| +?9i F?¬M;
i? i`€M? çQÊ+- i?ÌB ;B M i`,K M,K H"K +?Q i•K iQM? ?„M i`Î M M #bM? ioM? `i M
K†i H" çQÌM; +? i +kM; +| i? i?^M M?B M çB iÊB- M?QM; i?"i` æQÌM; S?QM; ;'
çSM; M;²B F?¬M; v MX

*?QM? KbM? M m +S #` p"v Î +?¶ M"v M?Q p"v- F?¬M; i? M„K +?†i b®M; b|i [m K
o¬ Pm- +?Q /M b®M; b|i- H-M iB T i?2Q >Q h?B M æB M KÎ` H) M"Q F?¬M; B +|
i, +€+ M" M; M M H"K ;b #•v ;B\

@ hB M #®B- i?U+ bU F?¬M; +| K°i +?9i #B M T?€T M"Q b Q\

æQ`M; S?QM; +?Q iW #Ä w ç`M? MÄB iB T K°i +•mX

æQ¢M o¬ Pm +?"K`½B H„+ ç-m- ç°i M?B M b„+ K†i M;~M` - ;B®M; M?Q M;?o iÈB
KÈB KÎ KB M; M|B,

@ G½Q T?m +| i? i?Y t2K i`¢M; i?€B ?B M i¢B +| i? T?€ ;BªB i`"M M"v ? v F?¬M;
?v p¼M; [m€ M?B mX

L?[M; H`B M"v M|B` +| p F?¬M; iU iBM- ?B M M?B M #ªM i?•M æQ¢M o¬ Pm F?
æQ`M; S?QM; H¢B #B i M m M?Q ?„M Km®M T?€ i`"M- F?ŠM; ç`M? H'v iQM? K M?

Rj3kX *?QÆM; RR3y , E?¬B S?K+

" Q MQÈ+ ;†T M? m- æQ¢M o¬ Pm F?¬M; +| F?ŠM; M,M; pb KbM? H"K ç M i`bM? ç
+?d H" pb ?mv i K¢+? +ÁM b|i H¢B +O æQ¢M ;B - #ÎB pb KbM? p" æQ¢M h•v G•m +
M"v ;B9T KbM? K°i +€B •M i bM?- •M i bM? M"v +?ŠM; F?€+ ;b KbM? MÊ æQ¢M ;B X

L m b m M"v æQ¢M ;B +| F?| F?,M- +?QM? KbM? +| i? F?Q M? i v çSM; M?bM
æQ¢M o¬ Pm +| pB + Km®M M?| KbM?X

L?QM; K†+ F ?„M` i v pb KK+ çQ+? ;b- i`QM; HÁM; æQ`M; S?QM; pšM +| +?9i +

@ hB M #®B +?È ?QªM; bÊ- id Kd M;?o H¢B t2K +ÁM T?QÆM; T?€T M"Q F?€+ F?¬
i?U+ HU+ +O M;QÆB- +kM; +| i? #ªQ p bBM? +Æ +O M;QÆBX

æQ`M; S?QM; F?mv M #ªQ M|BX

æQ¢M o¬ Pm +Q`B F?´ K°i iB M; ,

@ *€ p" +?•M ;'m F?¬M; i? +MM; i?m- pB +i®i ?Q" M K„ M?Q p"v H"K b Q +| i? /

@ E?¬M; / /"M; F?¬M; +| M;?o H" F?¬M; H"K çQÊ+- ç9M; F?¬M; \

æQ`M; S?QM; i?m" M KB M; ç®B H¢B- KÈB pW M|B tQM; - b„+ K†i M;~M` - ç°i M?

>B M i¢B çB m [m M i`¼M; M?'i H" ;BªB [mv i p'M ç bBM? +Æ +O æQ¢M o¬ Pm- F
i? /U p"Q HBM? i?¢+? ç M /QÊ+ T?K i`Ê- ;BªK i?B m i?`B ;B M F?¬B T?K+- i?"K +
G° +kM; +| i? p" M /KM;X h?S M"v H" i?€M? T?~K ç F?¬B T?K+ i?U+ HU+- ç M /QÊ
HQ¢B M"Q /€K bQ b€M? +MM; M|X

*?¶ F?| M?'i +?QM? H" FQ+? T?€i bBM? +Æ +O ?„M- bBM? +Æ i'M ? Q i`,K M,K [r
pU+ +? iX

.mv M LB M hK+ J M?- /MM; ;B®M; M?Q i?B M i" B ç` #ªQ- H" HBM? ç M i®i M?'iX

GQ¢B i?B M i" B ç` #ªQ /MM; H"K pB + M"v KbM? F?¬M; +| - M?QM; H¢B +| HBM?

*kM; +?d +| K°i pB M

L;?o iÈB ç•v- æQ`M; S?QM; F?¬M; F?ÄB +| +?9i +?¬M +?| - ;B€ i` +O K°i pB M HFB
+ª H½Q M?•M i`QÈ+ K„i M"v H" i' i¬M; +O æQ¢M h•v G•m- æQ`M; S?QM; +kM; F
#B m i†M;X

L?QM; +?d +?¬M +?| i`QM; +?ÈT K„i- æQ`M; S?QM; HB M çQ` [mv i ç`M?- b|i v
:B M J` ©M? H'v` K°i +?B + #bM? M;¼+ iQ" M i?•M K"m t M? HK+X

@ hQ+? h?9v M;¼+ #bM? \

æQϕM o¬ Pm +kM; H" M; QÌB #B i ?"M; - HB + K„i HB M M?bM ` +?¶ i`•M [mw p" #
i` M Mûi K†i F?¬ ; -v ; B" Mm F?¬M; F?ÄB ?ÆB ç°M; /mM; X

hQ+? h?9v M; ¼+ #bM? H" K°i i`QM; M?[M; #bM? M; ¼+ i®i M?'i i` M çÌB- #ªM i?•M
i?QÌM; çWM; M|B i?'v- i?"K +?Q M; v +ª M; ?2 M|B +kM; +?Q iWM; M; ?2X J" HBM
#bM? M; ¼+ çSM; ç-m M?Q p"v- F?¬M; +| +€B M"Q F?¬M; T?ªB H" imv ii? i`•M #ª

J†+ /M F?¬M; #B i i`QM; #bM? M; ¼+ K"m t M? M"v +i +?S ç M /QÊ+ ; b- M?QM;
M; QÌB i? M? MB M i`QÊ+ K†i M"v +| i? ?| ; BªB ibM? i? M; mv ?B K i`QÊ+ K„iX

æ½ H"K ` [mv i ç`M?- æQÌM; S?QM; HB M F?¬M; /Q /U- ?m®M; +?B HBM? ç M i`
H" KbM? p" æQϕM h•v G•m +MM; M? m i-K #ªQ ibK çQÊ+- M m iQM? iQ€M +~M i?'
+kM; +| T?•M MY - H9+ M"v çQ +?Q æQϕM o¬ Pm - +kM; H" ?ÊT HwX

@ hB M #®B- i`QM; #bM? M"v +| K°i pB M .mv M LB M æ M- iB M #®B t2K HQϕB H
hmv `^M; æQÌM; S?QM; ç .mv M LB M æ M çQ ` - M?QM; F?¬M; /€K M„K +?†i- +?

@ .mv M LB M æ M5

E?¬M; çÊB æQÌM; S?QM; M|B ? i HÌB- æQϕM o¬ Pm HB M çQ i v p² H'v #bM? M; ¼

JÎ ` M„T #bM?- M?bM i?Q€M; [m HBM? ç M i`QM; #bM?- ?Qi b•m K°i ?ÆB- Mûi H
T?ªM; T?'i ; B®M; M?Q +•v F?¬ ; †T KQ tm•M- i`QM; iQ+? i„+ HB M i`Î M M ?²M; ?

.mv M LB M æ M5 h?"i bU H" .mv M LB M æ M5 hmv ii? HBM? ç M K" +?d M; ?2 ç²
? B +€M? i v F?¬ ; -v M?Q +OB +O æQϕM o¬ Pm F?¬M; M; WM; `mM `~v M? M? X
H9+ M"v +kM; +| +?9i F?¬M; i? €T +? i•K ibM? FQ+? ç°M; +O KbM?X >„M F?¬M
M; QÌB #` M?®i i`, K M, K- bBM? iY iW H•m ç½ ?B m i?'m- i? M?QM; ?„M bÊ H9+ K
+|

B ç /U p"QX

h? M"v ç9M; H" ibK F?„T M9B b¬M; F?¬M; i?'v çQÌM; - [m v ç-m pW ; †T T?ªB K°
?B M iϕB +O KbM? H" bBM? +Æ ? Q ? i- /-m ? i ç M i„i F?¬M; i? +?®M; çÐ H•m
æ M M"v HϕB +| i? FûQ /`B im´B i?¼- HBM? ç M i, M; +QÌM; bBM? +Æ- /MM; i` M
M? ç9M; i?m®+X

.mv M LB M æ M- , M p"Q +| F?ª M, M; i, M; im´B i?¼5 L; QÌB #bM? i?QÌM; , M p"Q-
M, K b€m KQÆB M, K im´B i?¼- M m p" M F?Q i®i K°i +?9i- +| i? ?'T i?m iQ" M #°
i`, K M, K im´B i?¼ +kM; F?¬M; M; ç+ M?B MX

æQÆM; M?B M HQϕB i, M; H M im´B i?¼ M?Q i? M"v H" H'v çϕB ?ϕM +O +QM M;
ç`+?- i?B M i B- # M? i"i- i B MϕM pšM M?Q +k +| i? H'v çB iQM? K M? +O +QM

J†+ F M|B M?Q i? M"Q- ?B M iϕB M m æQϕM o¬ Pm , M p"Q pB M .mv M LB M æ
KQÌB M, K F?¬M; T?ªB HQ H„M; p p'M ç bBM? +Æ +O KbM?X

>Qi b•m K°i ?ÆB- F?¬B T?K+ HϕB i•K ibM? FQ+? ç°M; - æQϕM o¬ Pm F?¬M; H" T
K" i`M? i`¼M; M; ?B K i9+ M?bM æQÌM; S?QM; - i`-K ; B¼M; ?ÄB,

@ hB m ?[m- M; QÆB i?U+ bU Km®M i†M; pB M HBM? ç M M"v

+?Q H½Q T?m\

æQÌM; S?QM; +QÌB M|B,

@ hB M #®B +ÁM bÊ p½M #®B ç´B w i?m ?²B HϕB b Q\

>B M iϕB ç´B w ç½ F?¬M; +ÁM F`T `²B- æQϕM o¬ Pm +QB M?Q H" K°i i?€M? M?•M
+?†i .mv M LB M æ M F?¬M; #m¬M; i vX

L?bM i?"i F„ p"Q æQÌM; S?QM; - æQϕM o¬ Pm F?¬M; M?bM ` +?9i F?¬M; Km®M M
T?'i M?Q pB M HBM? ç M M"v F?¬M; T?ªB K°i pB M .mv M LB M æ M- K" H" K°i pB

@ >"m M?•M æQϕM ;B i +| i? [m2M #B i K°i M;QÌB im'M F i i` im' B [mv i çQ€M
+O ?„M5

æQϕM o¬ Pm i?Î /`B K°i iB M;- iU M?B M ?„M M?bM ` bmv M;?o i`QM; HÁM; æQÌM
i`"M ` M;Q`B ? v F?¬M;- çB m K'm +?®i M^K i` M M;QÌB KbM?- K°i pB M HBM? ç
+?Q KbM?- M?QM; H`K b Q F?¬M; T?ªB ç-m iQ +O M;QÌB i? M? MB M i`QÊ+ K†i

>m®M; +?B- ?„M çQϕi çQÊ+ HÊB Q+? t t F?¬M; +?d çÆM ;BªM H` `ÌB F?ÄB i`"M
L?QM; K†+ /M K°i M;QÌB +| i? M;?o ç M p'M ç K'm +?®i- i?ŠM; i?ŠM; /Si F?Q€i
+?Q KbM?- F?¬M; T?ªB M;QÌB #bM? i?QÌM; +| i? H`K çQÊ+X

@ G½Q T?m MÊ M;QÆB K°i KϕM;5 a m M`v M m +| +?mv M F?| F?,M ;b- +S ibK ç
æQϕM o¬ Pm KdK +QÌBX

æQÌM; S?QM; M;-K ?B m- i +?QM? ç M; +?Ì M;QÆB M|B M?[M; HìB M`v5 >B M i
;†T MϕM- M m M;QÆB i?U+ bU çB ` M;Q`B +?ŠM; H) +ÁM bÊ M;QÆB F?¬M; ;B9T
o¬ Pm p` \*?B M ;B +| i?M ?"M- H'v HQϕB i?U+ HU+ M;?`+? i?B M M?Q ?„M- K°i F?
bÊ `M; b) i M i?`M? i`Q #KBX

@ *ÁM i?dM? +?Q H½Q T?m i? K K°i Qi HBM? i?ϕ+? ç F?¬B T?K+ +¬M; HU+X

æQϕM o¬ Pm +ªK i?'v F?¬M; +| w iS- pQÆM i v p T?Q æQÌM; S?QM;X .M b Q HQ
.mv M LB M æ M ?„M ç m +| i? H'v ` - K°i Qi HBM? i?ϕ+? i?b iQM? +€B ;b\

æQÌM; S?QM; p°B p`M; H'v ` ? B F?®B HBM? i?ϕ+? çdM? +'T iW i`QM; E?¬M; ;B

@ s2K ` H-M M`v iB m ?[m i?m ?Qϕ+? +kM; F?¬M; M?ÄX

æQϕM o¬ Pm +| +?9i M;Q`B w Km®M- M?[M; i?S æQÌM; S?QM; H'v ` F?¬M; +| i?
ç€K i? M? MB M +O ;B i°+ KbM? K°i i`,`K M,K i`QÊ+ i`QM; >Q h?B M æB M +kM;
i? M`vX

@ hB M #®B- i`QÊ+ iB M iB M #®B ,M +€B M`v p`QX

æQÌM; S?QM; HϕB H'v ` ? B pB M S?QM; oQÆM; G° M;?bM M,K çQ +?Q æQϕM o

*?Q /M æQϕM o¬ Pm FB M i?S+ `°M; `½B- M?QM; +kM; F?¬M; `ä `M; ç•v H` p`v ;
+¬K H'v i`QM; M?€v K„i b„+ K†i HB M ?ÆB ç´B- #ÎB pb ?„M +ªK M?"M çQÊ+ ? B p
M?Q K`i M`v- # M i`QM; HϕB `M +?S M,M; HQÊM; iBM? i?m-M F?´M; H²X

@ G`K T?B M iB m ?[m ?° T?€T +?Q H½Q T?m5

h?ÌB ;B M +'T #€+?- i`B HB m ç F?¬B T?K+ bBM? +Æ p` i?U+ HU+ ç m H'v ` ç-v
/WM; HϕB- +,M /†M K°i iB M; b m ç| K°i i v H'v S?QM; oQÆM; G° M;?bM M,K +MM;
#° p`Q i`QM; KB M;- b m ç| HB M M?„K K„i M;²B tm®M;X

h`ÌB ç'i #B M ç´B- K•v KM +m²M +m°M #®M T?QÆM;X

.QÊ+ HU+ S?QM; oQÆM; G° M;?bM M,K T?€i ?mv +U+ KϕM?- p®M i?•M i? æQϕM
F?¬M; +| +?9i mv ?B T- i`QM; H9+ M?„K K„i HB M T?€i ` K°i +´mv €T F?´M; H²
æQÌM; S?QM; çSM; ;¬M i`QM; ; M; i'+ #`i M;Ì F?¬M; F`T T?ÁM; #` b mw i M[#` Mû

.QÊB ibM? ?m®M; #`i ç„+ /o- æQÌM; S?QM; +?d +| +?çv ` M;Q`B K°i Qi- K°i K†i
Zmv i +?®M; ç®B- K°i K†i [m M b€i ç°M; ioM? +O æQϕM o¬ PmX

G½Q ç-m- M;?bM pϕM H-M çWM; +? i M? 5

æQ K„i M?bM HϕB- +?d i?'v ? B F?®B HBM? i?ϕ+? çdM? +'T i` M i v æQϕM o¬ Pr
/`v ç†+- M,M; HQÊM; `M +?S i`QM; H`+? i?ϕ+? H'v i®+ ç° F?¬M; i? iQÌM; iQÊM
i? æQϕM o¬ PmX

>-m M?Q +| i? i?'v çQÊ+ i®+ ç° #^M; K„i i?QÌM;- i?•M i? F?¬+^M +O æQ¢M o¬
 b„+ K†i +™M; H9+ +™M; ?²M; ?"Q- / i?`i +kM; +?Î M M /-M /-M +| +?9i b€M; #|M;
 /QÌM; M?Q K°i [mª #|M; + Q bm ç M; çQÊ+ i?'B T?²M; H MX
 *QÆM; F?Q # ç°M; p¬+MM; +QÌM; #¢Q- i™M b€i #W #½B tmM; [m M?- i`™M ;B| i
 K†i ç'i tmM; [m M? i?™M? iWM; F?2 `½M? b•mX
 *?d H` F?¬B T?K+ i?U+ HU+ ç½+ | i? ;•v ` ç°M; ioM? HÈM M?Q p"v- æQÌM; S?QM
 M´B #ªM i?•M æQ¢M o¬ Pm +| i?U+ HU+ K¢M? K) M?Q i? M`QX
 æ•v GBM? :B B i?QÊM; T?~K b Q\ GBM? :B B i?QÊM; T?~K H9+ i`QÊ+ KbM? ;†T
 K°i çŠM; +'T pÈB æQ¢M o¬ PmX
 *?d +| h?¼ æ²M; hY- +| i? H'v F?Q i? bQ b€M? +MM; æQ¢M o¬ PmX
 .-M /-M- æQÌM; S?QM; ?€ iQ KB M;- Mûi K†i i`™M M;"T i?-M b„+ F?¬M; /€K iBMX
 æQ¢M o¬ Pm /o M?B M i` H¢B F?¬M; QiX
 L;mv M #ªM / K†i +O H½Q M?•M M`v ç M t2M p¬ b® p i M?,M- i|+ /`B #¢+ i`„M;- i
 im´B +kM; T?ªB #ªv i€K KQÆB- i?m°+ p HQ¢B M;QÌB ;-M ç'i t i`ÌB- M?QM; ?B I
 ;B®M; M?Q K°i M;QÌB i`mM; MB M i-K #®M M,K KQÆB im´B- b„+ K†i ?²M; ?"Q M?
 pšM #¢+ i`„M;- M?QM; H¢B i? K K°i HQ¢B b„+ i?€B `¢M; `Ð ?²M; ?"Q ?¢+ T?€i ç²M
 L; v +ª i?•M i? F?¬; -v FB - H9+ M`v +kM; i`Î M M `„M +?„+ - K†+ /M +Æ i? F?¬M
 +kM; F?¬M; +ÁM H` ?bM? iQÊM; / #¼+ tQÆM; M?Q i`QÊ+- +?d +-M M;²B Î +?¶ F
 ;B€+ i?'v p¬+MM; mv K½M?X
 Zm-M €Q iQ`M i?•M æQ¢M o¬ Pm imM; # v T?'i T?ÈB- [m-M €Q +O ?„M i`ªB [m
 i`™M ;B| ?mM; K½M? i?'B imM;- +m®B +MM; MSi ` i?™M? #°i K`M- T?B m H½M; i?
 .-M /-M- i|+ i`„M; +O æQ¢M o¬ Pm +kM; #` i? v #^M; K°i i-M; K`m ç2M- HQ¢B K
 F?¬M; M?bM `ä- M?QM; i?2Q i?ÌB ;B M i`¬B [m +™M; i`Î M M `ä`™M;X h?"i ;B®M;
 /MM; KU+ ç2M ç M?m°K i|+ +?Q æQ¢M o¬ PmX
 L?QM; ç•v F?¬M; T?ªB H` M?m°K- K` #ÎB pb bU b®M; çQÊ+ F?¬B T?K+X æ| H` i€-
 æQÌM; S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- t2K ` +¬M; ?B m +O pB M ç M /QÊ+ M`v +ÁM pQI
 L m F?¬M; +| pB M ç M /QÊ+ M`v- æQ¢M o¬ Pm +€+? +€B +? i F?¬M; t - M?QM; #Î
 /`B i?¼ K M? +O ?„M- H'v H¢B bS+ b®M; +?Q ?„M- F?¬M; +?d ç ?„M F?¬B T?K+
 M; v +ª i|+ +kM; F?¬B T?K+ M?Q ?²B +ÁM i`mM; MB MX
 GQ¢B F?Q i? i` M i`ÌB /QÈB ç'i- /mv M;½ ç°+ i¬M M`v +™M; H9+ +™M; K½M? HB i-
 p`B +?K+ i`QÊM; #` ;B| +„i ` K°i H¶ i?OM; HÈM- +?d +| p` i`Q +?¶ +€B ?„M M;²B
 [m i?"i ;B®M; M?Q ?„M ç M; M;²B i` M K°i ç`B + QX
 h?ÌB ;B M æQ¢M o¬ Pm F?¬B T?K+ /mv i`b F?¬M; /`B- M?QM; +kM; F?¬M; M;„M-
 i?ÌB ;B M K°i M;`vX
 æ M +m®B +MM;- ? B F?®B HBM? i?¢+? çdM? +'T ?„M M„K i` M i v ç½ i`Î M M HÌ
 #°i T?'M iW HBM? i?¢+? `ÆB Hª iª tm®M; ç'i- K°i F?B HBM? F?Q i`QM; HBM? i?¢-
 b) #B M i?™M? #°i T?'M- F?¬M; ? +| i€+ /KM; M[X
 J°i M;`v ç K b m- æQ¢M o¬ Pm ?Qi b•m K°i ?ÆB- ; M;U+ i`mv M ç M iB M; `mM;
 LM; MM; MM;XX
 hB M; iBK ç"Ti?2Q K°i iB i i'm p¬+MM; +QÌM; ç¢B- ;B®M; M?Q K†i i`®M; #` ;ä K¢
 pÈB HBM? F?Q i`QM; F?¬M; F?Q- F?B M +ª h?B M >¢ æB M ç m ?ÆB `mM `mMX
 æQ¢M o¬ Pm i`ÈM K„i- æQÌM; S?QM; F?¬M; i? M?bM i?ŠM;X

hmv ``M; i`QM; ç¬B K„i FB ~M +?S K°i HQ¢B #bM? i?ªM p¬ +MM; - M?QM; H¢B +
M;? - T?ªM; T?'i i'i +ª i`QM; i`ìB ç'i- ç m i¢B F?QªM; F?„+ F?B €M? K„i M``v K
+MM; `ä ``M;X

>Qi K°i ?ÆB i? "i b•m- æQ¢M o¬ Pm ;BÆ ;BÆ ? B i v i`QÊ+ K†i KbM?- K°i +?9i i?-
iBM iQîM; #„i ç-m /'v H M- +-K M„K i v- +QìB ? ? K°i iB M;- T?B i?•M # v H MX

J°i iB M; +QìB M``v- p M; ç M i" M K•v t M?- p M; î i`QM; M°B i•K +O K¶B M; QìB-
K¢M? K) p" M +?mv M o¬ h?QìM; Zmv i- H9+ M``v KÊB #bM? T?K+ H¢B +ªK ;B€+ €T

*MM; H9+ ç! i'i +ª K¼B M; QìB i`QM; h?B M >¢ æB M F?¬M; F?ÄB /WM; H¢B- F?-
M?bM p T?Q J h m M; h`"MX

@ æ•v H`` + Q M?•M T?QÆM; M``Q\

a„+ K†i GB m L?Q u M p¬ +MM; M;QM; i`¼M;- pW ``²B M``M; +ÁM ç M; M!B çM +
F?B T bÊ i¢B +?¶X J†+ /M #B i`ä M; QìB i`mv M` •K i? M? M``v +€+? KbM? ``i t -
+?Q •K i? M? i`mv M p``Q # M i B KbM?- T?-M i?U+ HU+ M``v ç½ F?¬M; T?ªB KbM?

Rj3jX *?QÆM; RR3R , S?€

*?B M o¬ aQM; +kM; p¬ +MM; M;¢+ M?B M- ?QÈM; p T?Q K'v M; QìB ;B[+?S+ pK
î # M +¢M? ?ÄB,

@ L?"M` M; QìB M``v F?¬M; \

J¼B M; QìB H„+ ç-m- p¢M T?-M FBM? ?½B,

@ h?U+ HU+ M?Q p"v +?d bÊ +! çO iQ +€+? H``K #€ +?O i?B M ?¢5

oW M!B pW HB + M? m- K°i M; QìB i`QM; ç! FBM? M;¢+ p m B KWM; M!B,

@ *! i? H`` XF?¬M; \

hQ æ² *Wm +! +?9i KÆ K``M;- F?¬M; ?B m M; QìB +O *?B M ;B ç M; M!B #Q ?B K
@ G`` B\

_ 'i M?B m + Q i?O M?bM ?„M HB + K„i- M?QM; F?¬M; i`ª HìB- K``H`` çQ €M? K„i ?
hQ æ² *Wm F?¬M; F?ÄB +?€M MªM5 hmv ``M; hQ æ² i? ;B #¼M ?„M p`` *?B M ;B H
i?'T ?ÆM M; QìB i K°i #"+- *?B M ;B +! pB + ;b +Æ K"i ?„M F?¬M; #B i +kM; #bM

@ E?¬M; ç9M;X

*?B M o¬ aQM; +?"K`½B H„+ ç-m,

@ E?K F?K L; QìB M¼ ?ŠM H`` î çB M i?S +?QM- F?¬M; +! F?ª M,M; b) ;†T T?ªB î +
oW M!B- p K†i *?B M o¬ aQM; ç°i M?B M M;QM; H¢B,

@ S?QÆM; ?QÈM; •K i? M? FB i`mv M ç M- H`` î +?¶ ç! T?ªB F?¬M; \

*?B M h? M? M!B,

@ v +O +¬M; iY H`` *?ŠM; H) M; QìB M¼ +ÁM b®M; \

*?B M o¬ aQM; +kM; i`-K M; •K K°i H€i,

@ E?¬M; T?ªB +?mv M F?¬M; +! F?ª M,M;- i mv ``M; +Æ ?°B ``i M?Ä- M?QM; F?¬M
[mª i?"i H`` M; QìB M¼ E?¬M; çQÊ+- i T?ªB çB t2K çB M i?S +?QMX

*ÁM ? B M; ``v M[>Q h?B M æB M b) ç!M; H¢B- MÆB ç•v i ;B Q +?Q +€+ M; QÆB T
;B p`` h`ªK >²M h¬M; ;†T i' M i?'i HÈM M?'iX

@ h çB +MM; M;QÆBX

J°i p` i`QÎM; H½Q GBM? :B B i?QÊM; T?~K +O *?B M ;B M|BX

*?B M o¬ aQM; ;"i ç-mX

hQ æ² *Wm Km®M iS+ +? i`²B- M; QÌB M`v M|B [m€ F?¬M; `ä`"M; - +?QM? t€+ H` + Kbm?X

*?B M o¬ aQM; M?bM b„+ K†i ?„M- #B i i`QM; HÁM; hQ æ² *Wm iS+ ;B" M- F?¬M; F

@ oB + M`v H9+ M`Q hQ æ² ç¢B i`QÎM; H½Q i`Î p +| i? ?ÄB hQ æ² S?K+- ?„M #B M`QX

hQ æ² S?K+- ç| H` ;B +?O ?B M i¢B +O hQ æ² i? ;B X L; ?2 tQM; HÌB M`v- b„+ K i®i ?ÆM K°i +?9i- +?d +¬M ;B +?O #B i H` i®i`²B- i`€M? +?Q hQ æ² i? ;B K M; i +ÁM ?² ç² F?¬M; #B i Kbm? H`K ;bX

.Si HÌB- *?B M o¬ aQM; K M; i?2Q p` + Q i?O GBM? :B B i?QÊM; T?~K FB iB M i +?¶ M`v +€+? çB M i?S +?QM +kM; F?¬M; t - M M +?d K'i K°i ? B + M? ;BÌ HB M M; QÌB M¼ F?¬M; +? i- *?B M ;B T?ªB +?m~M #` iW bÈK KÈB çQÊ+X

h`QM; J hmM; h`"M- æQÌM; S?QM; BK H†M; F?¬M; M|B M M HÌBX

h®i t'm æQ¢M o¬ Pm +kM; H` M; QÌB ?ÆM i`, K im´B- ?B M i¢B M?bM [m H¢B ;B®M #®M KQÆB im´B- M?QM; b® im´B i?U+ bU pšM ç†i Î i`QÊ+ K†i F?¬M; +?¢v çB ç• çSM; i`¬M M?Q M?°M; Î ç| +QÌB ? ? - i?"i bU H` p¬ p, M ?| X

E?¬M; #B i T?ªB H`K b Q- æQÌM; S?QM; ç`M? p°B p`M; H'v ` K°i #° [m¬M €Q p` ç E?¬M; :B M J` ©M? çQ +?Q ?„M,

@ hB M #®B- i`QÊ+ ? i K†+ tQM; [m¬M €Q `²B- `²B +QÌB iB T çQÊ+ F?¬M; \

.M ;b æQ¢M o¬ Pm +kM; b®M; M?B m M, K M?Q p"v- H9+ M`v b Q +| i? F?¬M; ?B m çÄ #WM; - p°B p`M; ç|M H'v v T?K+- M? M? +?|M; K†+ p`Q M; QÌB- H9+ M`v KÈB i?

@ hB m ?[m- H¬M M`v H½Q T?m T?ªB M?"M •M i bM? HÈM H Q +O iB m ?[m`²BX

@ *¬M; HU+ iB M #®B +| F?¬B T?K+ ?Q`M iQ`M\

æQÌM; S?QM; ?ÄBX

@ æQÆM; M?B MX G½Q T?m M;²B i?B M i`, K M, K- /M +?Q i? F?€K T?€` K°i i¬M +MM; +ªM? ;BÈB GBM? :B B i?QÊM; T?~K- +kM; ç½ +QB M?Q F?¬M; ç`+? i?O5

æQ¢M o¬ Pm F?¬M; +?2 ç"v +?9i M`Q- +m²M; p¼M; M|B p Kbm?X

E?€K T?€ K°i i¬M; FB \ æQÌM; S?QM; M; ?2 çQÊ+ i`QM; HÁM; F?) ç°M; - H¢B F?- çB m ?„M [m M i•K M?'i H` M? M? +?|M; `ÌB F?ÄB i`"M T?€T M`vX \*?d H` H½Q ç-m #W - GBM? :B B i?QÊM; T?~K #bM? i?QÌM; F?¬M; T?ªB ç®B i?O +O ?„M- M?QM; ?ÉT ç†+ #B i- F?¬M; #B i i`QM; ? B M; QÌB #¼M ?¼ B K¢M? ?ÆM BX

@ L m iB M #®B ç½ F?¬B T?K+- p"v i?b +?9M; i M? M? +?|M; `ÌB F?ÄB ç` T?QÆ æQÌM; S?QM; +| p F?~M +'TX

@ h®i- M; QÆB çSM; Î T?Q b m i - çÊB H½Q T?m T?€ pÐ i`"M M`vX

æQ¢M o¬ Pm pW H'v çQÊ+ bS+ b®M; KÈB- p¬ +MM; ?, M; ?€BX

æQÌM; S?QM; M; Q M M; Q½M çB p T?Q b m ?„M- ç¬B K„i i?ŠM; i„T M?bM +?^K + o¬ Pm- ?„M Km®M #B i ç®B T?QÆM; /MM; T?QÆM; T?€T M`Q ç T?€ pÐ i`"M T?€T

*?d i?'v æQ¢M o¬ Pm ?Q i b•m K°i ?ÆB- H"TiS+ +?"K`½B ;BÆ H M K°i i v- +MM; HBM? F?Q i`QM; i?B M ç` ?mM; K½M? ?°B iK [m ç•v- æQÌM; S?QM; •K i?¬K FBM i`, K M, K- i`bM? ç° çB m F?B M HBM? F?Q i?B M ç` ç½ ç M KS+ H¬ ?Ä i?m¬M i? çO ç +?Q Kbm? M;~M; ç-m FQM? M; QÐM; X

J•v KM i`QM; h?B M >ϕ æB M /QÌM; M?Q #` K°i #`M i v iQ /šM /„i- F?¬M; M;WM; ç•vX

*?d K°i H€i b m- HBM? F?Q i?B M ç` iK HϕB i` M #`M i v FB ç½ ç M KS+ H`K +?C Pm KÈB +?“K `½B +?KT tm®M;X

P M? K°i iB M;- iQ`M #° h?B M >ϕ æB M ;B®M; M?Q HmM; H v #'i M- æQÌM; S?Q K†i ç'i T?Q i`QÈ+ #` #`M i v æQϕM o¬ Pm ç€M? p`Q tm'i ?B M K°i +°i b€M; t¬M; H mv HU+ ?mM; K½M? ç #®M # tmM; [m M? M?Q ;†T T?ªB i? bU tQ v p-M- +?mv M

am®i MY M;`v- æQϕM o¬ Pm K°i KU+ iMv w H'v i?U+ HU+ T?€+? imv i i?B M ?ϕ + K) +¬M; FQ+? p`Q K°i p`i`Q /QÈB +?•MX

hQ`M #° h?B M >ϕ æB M T?ªM; T?'i ç m #B M i?`M? K°i +€B i`®M; iQ- +MM; pÈB K``mM H M iWM; çÈiX hB M; •K ?QÎM; M?Q b'K ` M +?'M ç°M; +?QM i-M; i`ìB- i? ç'iX hB M; ç°M; FBM? bÈ M?Q p"v ç +?Q i'i +ª K¼B M; QìB i`QM; h?B M >ϕ æB M iQÎM; +?WM; M?Q i"Mi? Km®M T?O tm®M; M?•M; B MX

*?B M ;B - h`ªK >²M h¬M;- \*´ ;B - hQ æ² i? ;B - #®M i? HU+ HÈM ç²M; HQϕi H C +?d bÈ ç°M; i€+ +?“K K°i +?9i F?¬M; F`T çB b) #` tQM; çìBX

.¼+ i?2Q çQÌM;- ? B +´ i? HU+ ;†T M? m +MM; K°i +?¶- HϕB i`B M F? B +?B M ç' iϕB # M M`Q +kM; F?¬M; /€K H`K ` ç°M; ioM? [m€ HÈM- +?Q M M +?d H`K +?Q ç® /`B i®+ ç° ç®B T?QÆM;- +?Q M M +kM; F?¬M; #` i´M i?QÆM; [m€ M?B mX

æQÌM; S?QM; +kM; Km®M +?ϕv- M?QM; J hmM; h`"M +?Q #` T?€- +?Q M M +?ϕv

æQϕM o¬ Pm [m M KbM? +¬M; FQ+? F?B M +?Q ?„M ? i?²M- imv `^M; i`®M ÎT?Q F?Q +O ?„M ;•v i?QÆM; iQ+?- M?QM; HϕB H`M; QìB +ªK M?“M ç°M; ioM? `ä`"M;

Rj39X *?QÆM; RR3k , æ°i S?€ GBM? :B B h`mM; S?~K

æ•v H` i?U+ HU+ +O + Q i?O GBM? :B B i?QÈM; T?~K çdM? T?QM; ? v b Q\ h?U- KbM? p"m /KM; h€ h?B >Q`M >²M- K†+ /M +?QM? KbM? p"m /KM; L;U h?¬M- +?d æQÌM; S?QM; iϕB i`QÈ+ K†i K°i M; QìB bBM? ` +ªK ;B€+ M?Ä #ûX

L;?o M?Q p"v- æQÌM; S?QM; KÈB M?È iÈB- H9+ ç-m ç€M? K°i i`"M +MM; h?¼ æ²M; KbM? `²BX

"i [m€ M¡B M?Q i? M`Q æQϕM o¬ Pm +kM; H` H½Q [m€B i`,K M,K- +¡ i? +¡ i?U+ H M?B M- b® im´B +ÁM ç†i ÎMÆB ç•vX

*?QM? KbM? M,K M v KÈB ?ÆM ? B KQÆB im´B- M m ç KbM? b®M; ç M i-K im´B v m +ÁM F?¬M; M?'i ç`M?X

oW M;?o ç M ç•v- æQÌM; S?QM; ç°i M?B M bBM? ` ?"Q F?Q5 \*?QM? KbM? +kM; i?ìB ;B M5 hd Kd M?bM i?Q€M; [m T?QÆM; i?S+ p"m +¬M; +O æQϕM o¬ Pm- T` F?Q i?B M ç` - æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB KÆ ?² +¡ +?9i +ªK M;°X

h?W /`T ?„M pW KÈB ç€M? ` K°i +?QÎM;- æQÌM; S?QM; +kM; i?m"Mi? çB m ç°M i?•M ç~v /ìB çB K°i +?QÎM;X

J°i +?QÎM; M`v M?Q / M9B ;BQÆM; bWM; ?B M H`M? ,M +Ä- +?QÎM; HU+ +kM; T?QM; +O æQÌM; S?QM; iB M ç M +?QÎM; FbM? +O æQϕM o¬ Pm- HBM?F?Q i?B p¬ /mv M p¬ +È i,M; i? K K°i Qi mv HU+ +?Q +?QÎM; T?QM; +O æQϕM o¬ PmX

@ >a\

æQϕM o¬ Pm p¬ +MM; FBM? M;ϕ+ F m H M K°i iB M;- +kM; F?¬M; [m v ç-m HϕB T?€ i`"M K°i @ Ki @ K°` S ð30 æ•v à Ð0> +i @?d æS°Ð° F¡• ?Ð0Ð ààÐ° ç20• 0 `ð

>QÈM; p ? B # M i`€B T?ªB M?bM [m - æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB pb ç°M; ioM? I
K†i ç'i F?„T MÆB ç m H` M?[M; F?2`½M? +?¶ b•m +?¶ +¢M- M;mv M #ªM J hmM;
i€+ /KM;- #•v ;BÌ +?¶ M`v +kM; F?¬M; F?€+ ;b M?[M; +?¶ F?€+ i`QM; h?B M >¢ æ
L;?o ç M +?mv M M`v- æQÌM; S?QM; HB M [m v b M; KÎ KB M; ?ÄB,
@ hB M #®B- H9+ i`QÈ+ iB M #®B M|B T?QÆM; T?€T T?€ i`"M H`\
æQ¢M o¬ Pm +QÌB ? ? ,
@ G½Q T?m F?¬M; ?¼+ [m +Æ bÎ p i`"M T?€T- ç•m #B i çQÊ+ ;b H` T?QÆM; T?€
i`,K M,K- M?QM; pšM M?Q +k F?¬M; i? ibK ?B m`ä`"M; T?QÆM; T?€T ç T?€ i`"
o K†i æQÌM; S?QM; K°i KªM? v M H†M;- i?¬K M;?o H9+ i`QÈ+ H½Q [m€B p"i M`v
æQ¢M o¬ Pm H¢B M|B,
@ hmv ``M; H½Q T?m F?¬M; #B i T?QÆM; T?€T T?€ i`"M- M?QM; H¢B #B i T?€i`"
@ G'v K¢M? ç T?€\
E?;2 KB M; æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB +| +?9i +Q [m„TX
E?B æQ¢M o¬ Pm ?Q`M iQ`M F?¬B T?K+- H9+ ?„M` i v T?€ i`"M- æQÌM; S?QM; H
HÁM; +O ?„MX

Rj38X *?QÆM; RR3j , æB M h?S *?QM

@ E?¬M; b B- +?QM? H` /MM; bS+ K¢M? ç T?€ i`"MX
æQ¢M o¬ Pm ;"i ç-m,
@ *?d H` #B M +® p M;QÆB F?¬M; î i`QM; /U HB m +O i - H-M M`v Qi M?B m +k
T?€ i`"M bÈK M?Q p"v- #^M; F?¬M; M?'i ç`M? T?ªB +-M i? K MY M;`v M[- H½Q T
pÐ ; ;B K M`vX
æ•v H` +?mv M M^K M;Q`B /U HB m- M?QM; +kM; H` +?mv M i®iX
@ "•v ;BÌ +€+?i?ÌB çB K >Q h?B M æB M ç|M; +?d +ÁM K°i M;`v- iB M #®B- ? v H`
M;Q`B- M m F?¬M; çB i?U+ bU F?¬M; +ÁM F`T`²BX
h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; M|M; M?Q HY ç®i- H9+ M`v ?„M +kM; #'i +?'T çB ibK I
M[- T?ªB #B i`^M; iW çB M i?S i€K +?¢v` M;Q`B +kM; +-M T?ªB +| i?ÌB ;B MX
@ E?¬M; p°B- çÊB H½Q T?m F?¬B T?K+ bÆ bÆX
æQ¢M o¬ Pm pW /Si HÌB- HB M i`U+ iB T M;²B tm®M; p"m +¬M;X
L?bM p K†i óp•M ç¢K T?QM; F?BM?ô +O ?„M- /QÌM; M?Q M„K +?†i i'i +ªK¼B pB
æQÌM; S?QM; +kM; i`Î M M #bM? ioM?X E?ŠM; ç`M? H½Q ç-m M`v +| T?QÆM; T?
F?¬M; i?ªM M?B M M?Q p"vX
E?¬M; ?' H` H½Q [m€B i`,K M,K- M; v +ªiB m ? Q [m€ M?B m- H9+ F?¬B T?K+ H
+?d +-M F?QªM; MY + M? ;BÌ- æQ¢M o¬ Pm HB M çSM; H M- T?'i ®M; i v €Q- çB
@ æB- +?9M; i H M çB M i?S +?QM M?bM t2K b Q5
@ æB çB M i?S +?QM\
æQÌM; S?QM; p¬ +MM; M;¢+ M?B MX
@ E?¬M; b BX
æQ¢M o¬ Pm ;"i ç-m,

@ LÆB ç| +| K°i +€M? +Y ç `ÌB F?ÄB >Q h?B M æB M- +?d + -M iÈB MÆB ç| H9+
+| i? `ÌB F?ÄBX

@ h?b` H` i? X

æQÌM; S?QM; #¶M; M?B MidM? M;° - i`€+? F?¬M; çQÊ+ H½Q ç-m F?¬M; p°B p`M;
i?S i€K K°i çQÌM; +?çv tm®M; K'i i?ÌB ;B M `i H•m- M?QM; M m çB H M çB M i?S

@ hB M #®B- iB M #®B ç½ iWM; çB [m çB M i?S +?QM\

æQÌM; S?QM; ?ÄBX

@ E?¬M; +| - i`, K M, K i`QÊ+ H½Q T?m K„ + T?ªB +çK #šv +O ç€K M?| + +QM *?B M
T?€T M`v- +ÁM +?Q +| ?•M ?çM? çQÊ+ M?bM i?'v ?bM? /€M; çB M i?S +?QMX *?
T?KM; K°i i? M? i?-M #BM?- +kM; F?¬M; #B i H` i?" i? v H` ;Bª5

@ hB M #®B Km®M i? M? i?-M #BM? M`v\

h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; F?) ç°M; - b® HQÊM; i?-M #BM? i`QM; i?B M ?ç +| ?çM
+?d H` æQÌM; S?QM; F?¬M; M;?o iÈB /o M?B M i`QM; >Q h?B M æB M +kM; +| i?·
i?S +?QMX >Q h?B M *?B æB M- +?i +?S pçM p"i i`QM; i?B M ?ç- [mª M?B M / M

@ *| i?-M #BM? i?b +kM; ç½ b Q\

L?QM; +?mv M M; Q`B /U çQ€M +O æQÌM; S?QM; HçB tªv ` - æQçM o¬ Pm /o M?B
i?-M #BM? i`QM; çB M i?S +?QM,

@ "BM? F?Q +m®B +MM; pšM +?d H` #BM? F?Q- KQÊM mv HU+ +O p"i M; Q`B i?·
T?ªB M?Ê F„ Km®M im Hmv M T?ªB /U p`Q #ªM i?•M +?QM? KbM?- M; v +ª i?-M #
+kM; F?¬M; T?ªB p"i M M /U p`QX

.Si HÌB- æQçM o¬ Pm [m v ç-m i?" i b•m M?bM ?„M K°i +€BX

GÌB M`v /QÌM; M?Q +| /KM; w- æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB ?Q`B M;?B ?„M M?bM `
i?-M #BM?- HB M H" T iS+ +mM; FQM? M|B,

@ hB M #®B /çv #ªQ i?" i ç9M;5

æQçM o¬ Pm +QÌB,

@ hmv `^M; H½Q T?m M|B p"v- M?QM; H9+ i?U+ HU+ M; QÆB +ÁM i?'T- KQÊM mv H
i`¼M; H` M?bM i•K iQM? M; QÆB ` b Q K` i?¬BX h•K +ªM? +O iB m ?[m + Q- ç H

æQÌM; S?QM; çQÊ+ F?2M M; ÊB- +ªK i?'v +| +?9i t'm ?´ - +| i? çQÊ+ H½Q [m€B i
i?W M?"M- çB m M`v F?¬M; T?ªB H` pBM? ?çM? K` B +kM; M?"M çQÊ+X

@ >B M içB çB M i?S +?QM- bÊ H` b) `i M€Q M?B i5

æQçM o¬ Pm HçM? HMM; +QÌB,

@ L m M?Q H½Q T?m çQ€M F?¬M; H-K- *´ ;B p` h`ªK >²M h¬M; i?2Q M?Q HÌB i`C
?B M içB ç½ #` /B i iQ`M [m•M `²B5

@ *€B ;b\

æQÌM; S?QM; +U+ F€ ?QªM; bÊ,

@ GÌB M`v +O iB M #®B H` +| w ;b\

E?¬M; T?ªB /Q æQÌM; S?QM; F?¬M; FBM? ?QªM; - K` H` *?m hB m æB T +ÁM ç M
i`QM; çB M i?S i€K F?¬M; i?'v i?•MªM? \*´ l L; mv i- F?¬M; +?d \*´ l L; mv i- K` +ª; E
#®M i? HU+ HÈM- K°i M; QÌB +kM; +?Q iWM; H° K†i- M|B +€+? F?€+ - M?[M; M; Q
i?S +?QM- M m M?Q i`QM; çB M i?S +?QM i?U+ bU +| i?-M #BM?- p"v i?b #¼M ??
M?B MX

L?QM; HÌB M"v +O æQ¢M o¬ Pm ç +?Q i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; bBM? ` K°i +
F?¬M; +| Hw /Q ;b ç ?M /¼ +?QM? KbM?- ?„M M|B iQ" M [m•M #` /B i i?b iQ" M [L;mv i p" i¬M; +?O h`aK >²M h¬M; F?¬M; T?ªB i`€B ?²M; K K M;¼i- +?Q /M ç'm H
hQ æ² i? ;B - ç€M? F?¬M; H¢B /M b Q pšM +| i? +?¢v i?Q€i\ ob b Q H¢B M|B iQ"
@ æÊB ç M H9+ ç| iB m ?[m b) #B iX
æQ¢M o¬ Pm ç€T H¢B K°i +•m- H"TiS+ H¢B M;?B K i9+ /†M /Á,
@ hB m ?[m- F?B ç M çB M i?S +?QM- iB m ?[m i`U+ iB TibK FB K +€M? +Y FB
+?mv M ;b tªv ` i`QM; çB MX
æQÌM; S?QM; M?QÈM; K"v- æQ¢M o¬ Pm M|B i?"i F?¬M; `ä`"M;- i?U+ bU H"K +?
Km®M KÎKB M; ?ÄB +?Q id Kd- H®B p"Q çB M i?S +?QM HB M ?B M ` i`QÈ+ K†iX
æQ¢M o¬ Pm H"K ç-m i"m ;QÆM; Kšm- i`U+ iB T çB p"Q- #'i ç„+ /o æQÌM; S?QM
b mX
G®B p"Q çB M i?S +?QM F?¬M; /"B M?Q H®B p"Q +€+ çB M F?€+- çB M i?S i€K ç
+?d i`QM; M?€v K„i HB M çB iÈBX
" M i B #¶M; M?B M p M; H M iB M; Md MQM [m2M i?m°+- K" H9+ M"v- iB M; Md M
M; v # M +¢M?X
æQ K„i M?bM H¢B- æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB ;B"i Mªv M;QÌB5
æB M i?S +?QM M"v- ?Q" M iQ" M F?¬M; ;B®M; i`QM; iQÎM; iQÈM; +O KbM?- Î ç•v
+?B K /B M iQ+? F?QªM; ?ÆM KQÌB /†K- M?QM; p¬ +MM; p„M; p - # M i`QM; M?B
M;Q¢B i`W ç-v çO HBM? F?Q- i` M +Æ #ªM F?¬M; +| p"i F?€+X
J°i çB m ç +?Q æQÌM; S?QM; ;B"i KbM? +?QM? H"- Î i`QM; +mM; çB M M"v +| F?
Í M;Q" B K'v /†K- *?m hB m æB T p" *´ I L;mv i F?Q M? +?•M M;²B /QÈB ç'i- ? B K„
i€B M?Êi- K" ? B # M ? B M;QÌB- +ÁM +| K°i M K iY i`mM; MB M +kM; M?Q p"vX
æQÌM; S?QM; +?Q iWM; ;†T [m p` M K iY i`mM; MB M M"v- M?QM; æQÌM; S?QM;
ç| H" BX
h¬M; +?O h`aK >²M h¬M;- G E?BM? .QÆM;5 J°i i`QM; #®M i? HU+ HÈM- i?U+ HU
i®+ ç° GB m L?Q u M M? M? M?'i- K" M|B p i?¬M #Q- p` i¬M; +?O h`aK >²M h¬M;
ç M?'i- #ÎB pb ?„M pšM `m`9 i`QM; M?"- pB + +Æ #ªM i`QM; i¬M; ?„M ç m F?¬M
iWM; +| M;QÌB M?bM i?'v #° K†i i?"i +O ?„M- +QB M?Q H" + Q i¬M; h`aK >²M h¬
i? i?'v ?„M K°i ? B H-M K" i?¬BX

Rj3eX *?QÆM; RR39 , G½Q Zm€B h`,K L,K >°B hK

hm v `^M; G E?BM? .QÆM; H" i?¬M HQM; i?'v ç-m F?¬M; i?'v çm¬B- M?QM; H¢B F
i?U+ HU+ + Q i?•K +O ?„M- `B M; / M? ?B m i¬M; +?O h`aK >²M h¬M;- F?¬M; T?ª
M;²B p"QX
L m ?„M F?¬M; +| çB K #ªM HoM? i?U+ bU- H"K b Q +| i? i?®M; HoM? +ª h`aK >²
T?QÆM; \ *?d bÊ +€B K¬M; +ÁM +?Q M;²B v M´M ç½ #` ç€K ç-v iÈ ç€M? +?Q +?¢
h? M?QM; H9+ M"v- p` i¬M; +?O i?¬M #Q H¢B F?Q M? +?•M M;²B /QÈB ç'i p" M +
ç M; #` i?QÆM;X
J" ? B M;QÌB *´ I L;mv i p" *?m hB m æB T- F?|2 KB M; i`"M ç-v K€m iQÆB- [m-M
p i K€m- i?QÆM; i? bQ pÈB G E?BM? .QÆM; +ÁM M†M; ?ÆM p" B T?¬MX
•M? K„i æQÌM; S?QM; H¢M? M?Q #,M;- iB TibK+ çªQ [m X

S?Q b m # M;Q`B- HŠM; H†M; çSM; #®M M;Q`B- K¨ #®M M;Q`B M¨v +?QM? H¨ M
;B 5

@ L;QÆB bÊ ?„M\

Rj3dX *?QÆM; RR38, *?B M æ'm E€ G¢

Rj33X *?QÆM; RR3e, h?B m LB M- L;QÆB *| æ²M; v S?K+ oK *?Q*
> v E?¬M;\

Rj3NX *?QÆM; RR3d, ošv J€m h?“M? "BM?X

RjNyX *?QÆM; RR33, hB m hY h?®B- Jm®M *MM; G½Q S?m æ'm
a Q\

RjNRX *?QÆM; RR3N, h?B M æ` - L?•M h•K

RjNkX *?QÆM; RRNy, " æ²M; hY *O h?B M *®+ >B M h?•M

RjNjX *?QÆM; RRNR, h?B M *Æ E?¬M; _ - B *?O *?bK L´B Ui?QÊ

:B[H9+ *?B M *m²M; +ÁM Km®M ?ÄB ;b ¸|- ?B +€B i?•M ºM? +€+? ¸| F?¬M; t ;E
i`QÊ+ K„i K¼B M;QìB- ?bM? /¢M; +O ? B M;QìB +Æ #ªM ;B®M; M?Q h?¼ æ²M; hY
+?d #`i [m€i?¬M i?€B i` M Kti H¢B p¬ +MM; F?€+ M? mX

o Kti h?¼ æ²M; hY H¢M? HMM;- ;B®M; M?Q i`i +ª K¼B M;QìB i` M ¸ìB M`v MÊ iE
i`Q im M?Q M„K +?ti K¼B pB + i`QM; #`M i v- F?m¬M Kti K M; i?2Q KdK +QìB-
b m i?¬M b„+ i` M Kti H¢B #B M ?| F€ H¢- i`ÁM; K„i ¸ªQ iÈB ¸ªQ HmB- `i b®M; ¸
M;?o +€B [m, ;bX

L?bM i?`v # ¸²M; iY +O h?B M \*®+ ¸²M; HQ¢i ?B M i?•M- i` M +Æ #ªM i`i +ª K¼B
F?¬M; F?ÄB bîM +ª ; B ®+X

“îB pb # M;QìB M`v pšM ~M M9T i`QM; ¸B M i?S +?QM H¢B F?¬M; #` #`i Hm”M Kºi
æB M i?S +?QM p¬ +MM; i`®M; i`ªB- M;Q¢B i`W Kºi ¸`B + Q î;B[tmM; [m M? F?-
pW M?bM HB M #B iX L?QM; # M;QìB #¼M ?„M +Q M?B M ~M M'T /QÈB KB K„i +
;Bì- M m F?¬M; TªB #¼M ?¼ +?O ¸ºM; ?B M i?•M- B +kM; F?¬M; i? T?€i ?B MX

_B M; #ªM HoM? ~M /'m M`v ¸½ ¸O ¸ ?Q`M? ?`M? i?B M ?¢- K` +| i? î /QÈB KB
M,K H`K ¸QÊ+ i`bM? ¸º M?Q p”v +?d +| Kºi M;QìB /mv M?`i5

Gº+ æ²M; hY +O h?B M *®+X

h`QM; # ¸²M; iY- S?9+ æ²M; hY iBM? i?¬M; iQM? iQ€M- h?¼ æ²M; hY +?d ;B i M
i?¬M; F€ K¬M ¸ºM ;B€T i?m”iX L;Q¢B i`W ?„M ` - i`QM; i?B M ?¢ F?¬M; M;QìB M`

S?9+ æ²M; hY p` Gº+ æ²M; hY /„i i v M? m ¸B iÈB- ?¬m M?Q ?'T /šM iQ`M #º €M? K
¸B M i?S +?QMX

" ¸²M; iY ¸²M; i?ìB ?B M i?•M- K¢M? K) M?Q *?B M *m²M; i` M Kti +kM; Kºi KªM
?¬K M v Km®M H`v ¸B iQM? K M? +O æQìM; S?QM; /QÈB bU #ªQ p +O h?¼ æ²M
i?`i #¢B KÆ ?² M?Q p”v- i?“i bU F?¬M; i? +?“m ¸UM; M´BX

amv M;?o Kºi +?9i- *?B M *m²M; H`K #º tm®M; MQÈ+- Kti ?QÈM; p T?Q S?9+ æ

@ sBM ?ÄB ¸²M; iY- pb b Q TªB M; ,M +ªM H½Q T?m ;B i M;QìB\

S?9+ æ²M; hY F?) +QìB Kºi iB M; ,

@ *?B M H½Q ;B +?O Km®M ;B i #`i Hm”M F M`Q ¸ m +| i? - i? M?QM; M;QìB M`

@ ob b Q\

*?B M *m²M; i`mv ?ÄB ç M +MM;X

S?9+ æ²M; hY #bM? ioM?- bmv M;?o K°i H€i KÈB KÎ KB M; M|B,

@ >Q h?B M +?B +?O- T?€+? i`B M ?²M; ç²- i?B M +Æ F?¬M; ` - B +?O +?bK M´B

GÌB pW M|B ` - K¼B M;QÌB ç m;B"i KbM?X a„+ K†i *?B M *m²M; #¶M; M?B M i€B

@ v +O ç²M; iY Km®M M|B- M;QÌB i? M? MB M M"v ç½ H" +?O M?•M +O >Q h?B M

@ E?¬M; b B5

S?9+ æ²M; hY ;"i ç-m,

@ h`QM; M;QÌB ?„M K M; i?2Q h?B M \*Æ 'M- ç½ T?€ ;BªB +'K +? +O >Q h?B M- + F?¬M; i? KÎ` +€M? +Y FB K"i?¬BX

@ h?B M *Æ 'M5

J¼B M;QÌB F?B T bÊ H-M i?S ? BX

h?B M *Æ 'M i?m°+ p i`mv M i?mv i- ç! H" K°i i`mv M i?mv i çQÊ+ HQm i`mv M iV i?`v `ä i?B M +Æ- M;QÌB +| çQÊ+ h?B M \*Æ 'M çQÊ+ +?d ç`M? H"K #€ +?O i?B M

*?d H" K¼B M;QÌB F?¬M; M;?o iÈB M?[M; çB m i`QM; i`mv M i?mv i/o M?B M i€B a„+ K†i *?B M *m²M; K°i H-M M[i`Î M M i€B M?Êi- i?•M ?bM? HmM; H v b„T ç´B,

@ h?b ` - i`QM; i?B M ?ç +?d +| h?B M *Æ 'M KÈB +| i? T?€ ;BªB +'K +? FB 5 "i ;B[Î ç•v i`,K M,K- ? ? - i?U+ bU M;QÌB iQM? F?¬M; #^M; i`ÌB iQM?5

S?9+ æ²M; hY i?ªM M?B M M|B,

@ *?B M H½Q ;B +?O b Q HçB M|B ` HÌB M"v- /M M;QÆB +?Q çç i çQÊ+ i•K M;mv M?"M çQÊ+ HÊB Q+?X

*?B M *m²M; M;?2 p"v ;"i ç-m,

@ E?¬M; b B- ibK ?B m i`,K M,K- t€+ i?U+ H½Q T?m M?bM i?'m F?¬M; Qi i?SX

.Si HÌB b„+ K†i pW i`Î M M HçM? HMM;- M?bM S?9+ æ²M; hY M|B,

@ >¬K M v M?'i ç`M? ç²M; iY T?ªB #ªQ p ?„M\

S?9+ æ²M; hY ;"i ç-m,,

@ æ9M; p"v- +'K +? i`QM; >Q h?B M æB M ç½ #` T?€ ;BªB- M m M?Q ?„M #` +? i M?Q p"v F?¬M; B +| i? ;€M? p€+ M´BX

*?B M *m²M; +QÌB F?´ F?¬M; M;Êi,

@ s2K ` \*?B M ;B ?¬K M v `QÊ+ H'v K°i +QÌM; ç`+? `²B5

GÌB M|B +O S?9+ æ²M; hY- ?-m ? i K¼B M;QÌB ç m F?¬M; ?B m- M; v +ª æQçM o bQÆM; KM- M?QM; ç®B pÈB *?B M *m²M; ç½ Î ç•v ibK ?B m K°i i`,K M,K K" M|B- - +¬M æQÌM; S?QM; +ÁM b®M;- +?d +¬M ?„M +ÁM H" +?O M?•M h?B M *Æ 'M- M;" i?B M ?ç K†+ +?Q ?„M çB m F?B MX

æ•v F?¬M; T?ªB #€ +?O i?B M ?ç i?b H" +€B ;b\ *?Q /M *?B M ;B KçM? K) ?ÆM +MM; iQ" M #° + Q i?O GBM? :B B i`QM; i?B M ?ç ç®B M;?`+? \ *?Q M M ?„M KÈB M p` +QÌM; ç`+?X

@ æ²M; iY- +| i? M|B `ä `M; ?ÆM +?9i çQÊ+ F?¬M; \ ob b Q i H" >Q h?B M +?B +

æQÌM; S?QM; ç½ çSM; H M iW i` M Kti ç'i- imv `^M; i`QM; +Æ i? i`®M; F?¬M; M
[m€ ç€M; M; ¢BX

S?9+ æ²M; hY +QÌB,

@ >Q h?B M +?B +?O ç| H` >Q h?B M +?B +?O- M|B +€+? F?€+- iQ`M #° >Q h?B M

æQÌM; S?QM; M; •v M; ®+ çSM; i¢B +?¶5

>Q h?B M +| +?QM çB M- #ªQ #®B i`QM; ç| M?B m p¬ F - +?QM? KbM? Î ç•v i?, K
HÈM- M?QM; +kM; #'i [m€ K°i T?¬M p¢M b® #ªQ p"i +'i /'m i`QM; >Q h?B M æB
æ²M; hY pW i?®i` HÌB 'v- æQÌM; S?QM; +?d +ªK i? 'v i`€B iBK M?ªv H M HB M iH

æQÌM; S?QM; +® iB M? Km®M ?ÄB K°i iB M; +| T?ªB S?9+ æ²M; hY ç M; HW /®B +
b„+ Kti ç®B T?QÆM; `i i`M? i`¼M; F?¬M; ;B®M; M|B /®B- H"TiS+ i? v ç´B i`¼M

@ G`K b Q M; QÆB H¢B #B i i +| h?B M *Æ 'M\

h?B M *Æ 'M i` M M; QÌB KbM? M; Q¢B i`W hQ æ² L?QÊM; - M?[M; M; QÌB F?€+ F?¬
M; QÌB G¢B i, +kM; +?d #B i M| H` "¢+? æ 'M- +, M #ªM F?¬M; #B i ç| H` h?B M *Æ

S?9+ æ²M; hY +QÌB,

@ S?9+ iY i iBM? i?¬M; iQM? iQ€M- #'i Hm" M pB +; b i`QM; i?B M ?¢ i ç m +| i?
+?d KbM? M; QÆB i H¢B F?¬M; i? iQM? iQ€M çQÊ+- i`QM; i?B M ?¢ +| i? ç +?Q
K°i i?SX

@ h?B M *Æ 'M\

@ E?¬M; b B5

æQÌM; S?QM; M?Qm K`v i`¬K iQ- K°i H9+ H•m KÈB M|B,

@ æ²M; iY- h?B M *®+ +€+ M; QÆB i?"i p'i pª- •K i?¬K ç +?Q i çB ç M >Q h?B M æ
i i`Î i?"M? >Q h?B M +?B +?O çÆM; BªM M?Q p"v b Q\

h?B M ?¢ F?¬M; +| +?mv M; b i®i M?Q p"v- +?Q M M æQÌM; S?QM; +| i? çB iÈB >
M?Ì G°+ æ²M; hY i?B i`B M i`"M T?€T L .BX "¼M ?¼ K'i M?B m +¬M; bS+ M?Q p'
+?¶ i®i +kM; F?¬M; Km®MX

@ *?9M; i +| çB m M?Ì + "v M; QÆB- M?QM; ?B M i¢B M; QÆB F?¬M; i? ;B9T +?9M
æQÌM; S?QM; +¬M; iY i?B m +?9M; i K°i •M iB M?5 L m M?Q M; QÆB Km®M ?ÄB `à
+| H) S?9+ hY +| i? ç M; B9T M; QÆB; BªB i?Q+? M?[M; M; ?B ?Q†+ i`QM; HÁM; X

L; K w- Î ç•v `i M?B m M; QÌB M?B m KB M; - ?B M M?B M F?¬M; i?m" M iB M ç M|

> B M; QÌB M|B +?mv M K°i H9+ HB M i?¬B- M; v +ª *?B M *m²M; Km®M M; ?2 K°i
F?¬M; +| F?ª M, M; - ?ÆM M[i¢B # ç²M; iY h?B M *®+ #ªQ ?° Km®M; B i æQÌM; S
F?¬M; i? - H"TiS+ ¬K [mv M M|B,

@ >¬K M v pB + ç M ç•v- *?B M K¶ M?È F„- +€Q iW5

@ sBM KÌB *?B M H½Q; B +?O +S iU M?B M5

S?9+ æ²M; hY +QÌB M?¢i K°i +?9i M|B- +kM; F?¬M; +| w M; , M +ªMX

æQ¢M o¬ Pm M?QÈM; K`v- +| +?9i M?È M?mM; Km®M HQm H¢B *?B M *m²M; Î M
F?¬M; i? ?`M? ç°M; i?B m bmv M; ?o- imv `^M; *?B M *m²M; #` i`9M; K°i +?QÌM; ;
Pm pšM F?¬M; M„K +?†i KQÌB T?¬M M; , M ?„M H¢B- ç€M? iB T M[F?ŠM; ç`M? H`

*?B M *m²M; F?) ç°M; - *?B M aÆM L?¢+- hQ æ² S?K+ p` *?B M o¬ aQM; +kM; ; „i
p` i`QÌM; H½Q GBM? :B B i?QÈM; T?~K FB ç½ #` \*´ I L; mv i p` ç€K .QÊ+ h?B ?ÈT

"®M M; QÌB çB p +€M? +Y T?Q b m ç`B + Q- i`"M T?€T M /B Î MÆB ç| iU F?ÎB ç
#®M M; QÌB HB M F?¬M; i? 'v ?bM? #|M; - ?B M M?B M ç½ `ÌB F?ÄB >Q h?B M æB

æ€K M;QÌB *´ I L;mv i +kM; ç½ çB iÈB- i?,K ?ÄB +MM; # M;QÌB h?B M *®+- S?9+ H¢BX

@ hB m ç²M; iY- M?[M; HÌB ?¬K M v M;QÆB M|B +| i?"i ? v F?¬M; \ *´ I L;mv i çQ i v p¶ p¶ ç-m S?9+ æ²M; hY- +| +?9i Q€M ?"M ?ÄB i?,K, @ ob b Q F?¬M; HQm H¢B H½Q i?'i T?m *?B M *m²M; FB \ h?ª +?Q ?„M çB ` M;Q S?9+ æ²M; hY F?¬M; +?9i ç°M; ioM? H M ` iW i`QM; K i`ªQ +O *´ I L;mv i- F?) + @ æ•v H` K°i FB T +O >Q h?B M +?B +?O +-M i`ªB [m - h?B M *®+ i M?9M; i v + *´ I L;mv i M?Qm K`v M|B,

@ E?¬M; M?9M; i v ç m ç½ M?9M; i v- b Q F?¬M; i?ŠM; i?„M K°i +?9i\ L?Q p"v [çQÊ+ +€+ M;QÆB K½B F?¬M; HÈM H MX

GÌB M`v pW M|B ` - h?¼ æ²M; hY M?'i i?ÌB b€i F?Q T?|M; ` M;Q`B- *´ I L;mv i #C M`M; [m H¢B i?•M i?B i pÈB S?9+ æ²M; hY i`QM; # ç²M; iY- M?QM; pšM +?Q iW K°i +•m pÈB h?¼ æ²M; hYX

S?9+ æ²M; hY KÎKB M; M|B,

@ *?mv M M`v F?¬M; ;B®M;- ?¬K M v #ªQ p æQÌM; +-M; iY +?QM? H` #ÎB pb ?„M æB MX L;`v b m M m æQÌM; +-M; iY F?¬M; i? i?Q€i F?ÄB F?®M +K+ K` #` ;B i- + +| çB m #ªM ç²M; iY +-M TªB M?„+ M?Î M;QÆB K°i +•m- M m M?Q +| i? #ªQ p i® +€+ M;QÆB +| i?"i M?B m +?¶ i®iX

@ *?¶ i®i ;b\

*´ I L;mv i M;?2 i?'v i? HB M ?ÄBX

S?9+ æ²M; hY +QÌB,

@ E?¬M; i? M|B- F?¬M; i? M|BX

@ h?U+ bU H` ç€M; ;?ûi5

æ½ i`ªB [m K°i ?²B b®M; b|i b m i B M¢M HÈM- ç€K M;QÌB Îç•v #'i F H` B +kM; F ;B€+ H•M; H•M;X h`QÊ+ F?B p`Q >Q h?B M æB M- B b) M;?o ç M /o M?B M Îç•v b®M; b|i\

"i F H` \*´ I L;mv i ? v G E?BM? .QÆM;- ç m +?d M;?o ç M H-M M`v iÈB >Q h?B #®B i,M; +QÆM; i?U+ HU+ +O KbM?- F?¬M; ? M;?o ç M b) #` +m®M p`Q i`QM; i M?Q p"vX \*kM; K v K` i`QM; ? B p` H½Q [m€B i`,K M,K +| K°i p` H` M;QÌB K°i M? i•K Km®M iU b€i K¼B M;QÌB +kM; +|X

:B•v T?9i +m®B +MM; # ç²M; iY h?B M *®+ çSM; ` M?9M; i v +`M; H`K +?Q M;Q iQÎM; iQÊM; M´B- æQÌM; S?QM; M M +¢+ +¢+ i`Î i? M? +?O M?•M >Q h?B M æB M H¼i p`Q i`QM; bQÆM; KM X

L|B +?mM; H9+ M`v >Q h?B M æB M KÎ` - i?U+ bU tªv ` F?¬M; Qi pB + HÈMX

:B M; ?² i`QM; i?ÌB ;B M iÈB- Km®M `®B HQ¢M5 E?¬M; i? i?®M; M?'i i`QM; H9+ H9+ ?¶M HQ¢M5 *´ I L;mv i- G E?BM? .QÆM; HB + M? m- ç½ ç¼+ çQÊ+ w M;? T?QÆM;X

GQ¢M HÈM b„T iÈB- iU M?B M H` Km®M t„T t T i?"i i®i ç°B M;k- T?Q b m ? B M; M;?bM ç M +ª p¢M i°+ M?•M- ç iY- K°i M;QÌB ?ÆB p¬ w K°i +?9i- +?d bÊ b) TªB ç FB T F?¬M; i`H¢B çQÊ+X *?d H` ?B M i¢B ? B M;QÌB +kM; F?¬M; HQ H„M; M?B +•v +°i iQ HÈM æQÌM; S?QM;X

*MM; æQÌM; S?QM; çSM; +?mM; K°i +?¶ - +?ŠM; F?€+ M`Q +MM; æQ¢M o¬ Pm çS

h`€B H¢B ¢®B i?O- i?Q+ HU+ +kM; iQÆM; ¢QÆM; F?¬M; FûK- ? B ;B i°+ HÈM t
i?B M ?¢- +kM; +| H½Q [m€B i`,K M,K i`'M i?O- ? B # M ¢°B M;k +| K°i HQ¢B ¢°B
M m i?U+ bU ¢€M? +?B M tªv ` - F?¬M; i? M|B i`QÈ+ B i?„M; B i?m X

@ hB m G X

*´ | L;mv i H†M; H) i`mv M •K +?Q G E?BM? .QÆM;X

h?•M i? G E?BM? .QÆM; `mM H M- bmwi M[ F?¬M; T?mM ` K°i M;KK K€mX *?
M;QìB ¢½ +| M?B m im´B- /o M?B M #` M;QìB i tQM; ?¬ M?Q i` +QM- +?mv M M`v
i? i?®M; ;b- mv M;?B K +O M;QìB ¢SM; ¢-m K°i i¬M; T?€B pSi ¢B ¢•mX

L?QM; K` ¢®B K†i \*´ | L;mv i- G E?BM? .QÆM; +?d +| i? M?„K K„i M?„K KkB +?`T
+ÁM FûK M`M; K°i p ¢•v\

@ *´ ;B +?O +| /†M /Á ;b\

G E?BM? .QÆM; i`mv M •K i`ª HìBX

@ L m M?Q M;QÆB +| i? FûQ # p` ¢²M; iY i`QÈ+ K„i p`Q i`"M /Q M? +?9M; i

*´ | L;mv i HûM H9i ¢ M;?`X

>B M i¢B *´ ;B p` h`ªK >²M h¬M; HB M KBM?- i` M +Æ #ªM bQ b2M? pÈB *?B M ;B
FûK F?¬M; M?B m- #•v ;Bì M?`i ¢`M? T?ªB ibK +€+? i,M; +QìM; i?U+ HU+ T?2 Kb
HU+ ¢®B T?QÆM;- KÈB +| i? +?B K HÈB i? i`QM; +?B M ¢'m îiQÆM; H B- bm
T?ªB +?mv M ¢ÆM;BªM- +?Q M M *´ | L;mv i KÈB ¢€M? +?O w H M M;QìB # ¢²M;

L m F?¬M; i? FûQ +ª # - FûQ K°i h?¼ æ²M; hY ¢ M +kM; i®iX

G E?BM? .QÆM; M;~M ` - F?¬M; F?ÄB i`QÈ+ K„i b€M; H M,

@ L`v *| i? ¢QÈ+X

*´ | L;mv i p°B p½ ;B"i ;B•v M|B,

@ o"v M;QÆB K m +?|M; i?Y t2K5

a„+ K†i G E?BM? .QÆM; M?,M M?|,

@ ob b Q H`i \ h +MM; pÈB +€+ ¢²M; iY F?¬M; [m H¢B M?B m- M|B M?[M; ¢B m M

@ L;QÆB +S i?Y t2K b Q- M|B F?¬M; +?WM; b) i?`M? +¬M;- M;QÆB T?ªB #B i`^M
?bM? +?mM; +O i?B M ?¢- F?¬M; T?ªB M K M?•M +€+ M;QÆB Hm¬M Hm¬M p¶ M
b Q\

RjN9X *?QÆM; RRnk, >Q GBM? hB MX

G E?BM? .QÆM; +ÁM +| i? M|B +€B;b\ L|B i? K M[+?SM; iÄ KbM? F?¬M; T?ªB
i? #`i ¢„+ /o- F?¬M; i`•m #„i +?| ¢B +`v- p K†i ¢ m F?´ M|B pÈB S?9+ æ²M; hY,

@ æ²M; iY- H9+ M`v \*?B M ;B i?`i iQM #°B M;?o - ¢®B pÈB M M;mv +O i?B M ?
h?B M æB M p•v ;B i +?†M ¢€M? h`ªK >²M h¬M; p` *´ ;B i - bmwi M[;•v M M ?¼
T?m *?B M *m²M; +`M; M?Q `²M; /[i?Q€i F?ÄB ;¬M; +MK- H'v /½ i•K p` i?O ¢Q¢M
M?`i ¢`M? b) K M; ¢ M i B FB T +?Q ;B M; ?²- F?B M bBM? HBM? ¢² i? M /•M +?9
FB K i?B M ?¢- iQM? iQ€M i`B ibM?- M;QìB i`QM; h?B M *®+ +`M; i`B # tm'i?B M
i v ;B9T ¢Ð ;B M; ?²- ¢ i?B M ?¢ M; ,M +ªM •K KQm +O *?B M ;B 5

h®i- M|B `i ? v5 h`QM; HÁM; *´ | L;mv i ?Á ?ûi +´ pk G E?BM? .QÆM;- ? B # +•
¢'m +O #®M i? HU+ HÈM H M K°i i-K + Q KÈB-ªM? ?QÈM; ¢ M i? +K+ i`QM; i?B
M;QìB +O h?B M *®+X

S?9+ æ²M; hY M;?2 tQM; +kM; +QìB /`B M?bM G E?BM? .QÆM;- H¢B HB + K„i M

G E?BM? .QÆM; çÄ K†i- ?„M +kM; #B i iU KbM? M|B +| +?9i T?|M; ççBX
J°i H9+ H•m- S?9+ æ²M; hY KÈB +?“K `½B M|B,
@ h?B M *®+ E?¬M; çQÊ+ M?9M; i v p`Q i` M? ç'm i`QM; ;B M; ?²5 >¬K M v #'i
iQ`M +?Q æQÌM; +¬M; iY +kM; H` +Y +?d F?¬M; i?Q+? ?ÊTX E?¬M; /®B ;ç i +?Q p`
ç +?9M; i HB M # [m M iç i°B- M; „M i?b # M,K- H•m ?ÆM H` KQÌB M,K b) F?¬M
;B M; ?²X
oW M; ?2 HÌB M`v- i`QM; HÁM; G E?BM? .QÆM; F?¬M; F?ÄB HçM? çB T?•M MY -
+´ HU+ HQÊM; KçM? K) M`v ;B M?“T HB M KBM?X G) i?“i i?“i bU Km®M +MM; *?
#çB +•m i?QÆM; ? v b Q\
æQÌM; S?QM; î# M +çM? M OB *?m hB m æB T pW M; ?2 i?'v i? - p°B p`M; M|B,
@ æ²M; iY Km®M # [m M\
S?9+ æ²M; hY ;"i ç-m,
@ æ9M; p"v5
æQÌM; S?QM; M?QÈM; K`v- ?„M +ÁM `i M?B m +?mv M Km®M ?ÄB ç¬M; iY- M?'i H
M?Q F?B M M; QÌB i H¼i p`Q i`QM; bQÆM; KM- i?“i F?¬M; `ä `M; - M m M?Q S?9
B ç ?ÄB\
:B®M; M?Q H` t2K i?'m M; ?B ?Q†+ i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; - S?9+ æ²M; hY KdK
@ æQÌM; +¬M; iY F?¬M; +¬M b®i `m°iX
.Si HÌB HçB M|B pÈB K¼B M; QÌB,
@ >Q h?B M æB M ;¬M ç|M; - +?Q p` ?½v K m +?|M; `ÌB çBX
>Q h?B M æB M KÎ` K°i i?€M; `®i +m°+ Km®M F?ûT HçB +Y HÈM- H9+ M`v F?¬M
M; QÌB M`Q /€K +?¬M +?ì- p°B p½ `ÌB çBX
@ *´ i, i, - H`K ÆM i`¬M; MQK hB m æB T ;B9Ti - i +MM; pÈB ç²M; iY +| +?9i HÌB
æQÌM; S?QM; çQ *?m hB m æB T ;B Q T?| +?Q *´ I L; mv iX
*´ I L; mv i M?bM K„i ?„M- F?) ;"i ç-mX
J¼B M; QÌB çB ` +€M? +Y T?Q b m ç`B + Q- M?'i i?ÌB #B M K'i F?¬M; i?'v- ;B[H
`ÌB F?ÄB- i`QM; HÁM; S?9+ æ²M; hY F?) ç°M; - H†M; H) i`mv M •K p`B +•m +?Q M
iQ`M i?•M `mM H M- K†i H°p F?B T bÊ- H9+ M`v KÈB `ÌB F?ÄBX
J°i H€i b m- i`QM; çB M i?S +?QM +?d +ÁM HçB # ç²M; iY h?B M \*®+ p` æQÌM; S
hQ`M i?•M h?¼ æ²M; hY i`M ç-v b€i F?Q- HçM? HMM; M?bM +?^K +?^K æQÌM; S
K² ?¬B- M?Q KkB M?¼M ç•Kp`Q i`QM; HÁM; X
S?9+ æ²M; hY +QÌB,
@ h K ç - ç çQ M?“ç ` M; Q`B çB /çQ- ?„M î +?¶ M`v i?“i bU H`K t'm T?QM; +ªM
@ æQÊ+5
G°+ æ²M; hY im•M H M?- H¬B b€i i?¬M h?B M *®+ M?Q H¬B K°i +QM +9M K M; `
h`QÆ+ F?B çB- h?¼ æ²M; hY +ÁM F?¬M; [m M M|B pÈB æQÌM; S?QM; K°i iB M; ,
@ æQÌM; S?QM; - i +?ì KQM; çQÊ+ ç€M? K°i i`M +MM; M; QÆB- +?È ç +?Q i i?'
@ > ? > ?
æQÌM; S?QM; +QÌB ;QÈM; ? B iB M; - M`Q /€K i`ª HÌBX E?¬M; M; ì p` b€i i?¬M h?B
+?QM? KbM? M?Q p"vX G9+ ç-m imv `^M; ç€M? M? m pÈB ?„M K°i ?²B- M?QM; H9

€T b9+ i?U+ HU+ +?QM? KbM? # Q M?B m H-M- +,M #^aM F?¬M; i? ç€M? iQ" M HU
F?Q€B\

> B # ?ÆB i?Î b m- ? B M; QìB h?¼ æ²M; hY p" G°+ æ²M; hY ç m #B M K' i Î +Y p"
ç½ çB p" Q çB M i? S i€K `²BX

æQìM; S?QM; M; ¢+ M?B M M|B,

@ >Q h?B M æB M H" T i S+ b) ç| M; H¢B- +€+ ç¬M; iW F?¬M; Km®M çB ` M; Q" B b
S?9+ æ²M; hY F?Q M? +?•M K" M; ²B- +QìB F?) K°i iB M; ,

@ æQìM; +¬M; iY +?Q `^M; # M; QìB ?mvM? ç +?9M; i Km®M # [m M Î MÆB M" Q
æQìM; S?QM; M; ~M M; QìB- +?Êi M?Q #WM; idM?,

@ E?¬M; H) +€+ M; QÆB Km®M # [m M i`QM; >Q h?B M æB M\

@ æ9M; p"v5

@ h? M?QM; H-M M"v # [m M +?QM? H" i`,K M,K

S?9+ æ²M; hY +QìB,

@ æQìM; +¬M; iY ç M; HQ H„M; +?9M; i F?¬M; ` çQÊ+ b Q\ æ´B H" K i`QÊ+ ç•v-
K°i i`,K M,K KÈB +| i? KÎ` K°i H-M- M?QM; K" ?B M H¢B H¢B F?¬M; T?ªB /Q M|

@ ob b Q\

GìB æQìM; S?QM; pW ` F?ÄB KB M; HB M #B i M; mv M M?•M- +?d +?QM? KbM?

@ ob i \

@ E?¬M; b B- æQìM; +¬M; iY H" M; QìB +| çQÊ+ h?B M *Æ´M- +?QÎM; [mªM >Q h?
çB M T?O M"v H" +O M; QÆB- M; QÆB Km®M KÎ M| H9+ M"Q HB M KÎ- Km®M M| ç|
çSM; H M ç° + Q M?Q p"v- +m°+ çìB M"v +¬M; iY b®M; F?¬M; T?ªB p¬ Q+? `²BX

æQìM; S?QM; p¬ +MM; #bM? ioM?- H9+ K" ?„M #B i çQÊ+ +?QM? KbM? i`Î i?¬M? ;
i`QìM; ?ÊT M?Q p"v- +?d H" pW `²B +ªK i?´v F?¬M; F`T i?Q+? SM; K" i?¬BX

h?B M *Æ´M i?´v `ä i?B M +Æ- +| i? KÎ` i`i +ªM?[M; +?¶ T?QM; ´M i`QM; i? ;B
M?B M H" K°i i`QM; b® ç| K" i?¬BX

AK H†M; K°i H€i- æQìM; S?QM; KÈB +QìB F?´ M|B,

@ o®M +| `´i M?B m +?mv M Km®M ?ÄB- i? M?QM; ?B M i¢B t2K` F?¬M; +¬M i?I

@ s2K +?WM; i`QM; HÁM; æQìM; +¬M; iY ç½ +| çB m ?B m ` 5

S?9+ æ²M; hY KdK +QìB ;"i ç-mX

@ "'i [m€i pšM +ÁM +| +?mv M Km®M ?ÄBX

@ sBM KìB +¬M; iY +S M|B5

@ JkBi M M?Ä K"m t M? #B + i` M ç" B + Q FB H" p"i ;b\ ob b Q H¢B iB M p"Q i`Q

æQìM; S?QM; +?d p` i`Q /QÈB #KM; KbM?- pW `²B KkB i M M"v #` ?„M /MM; ç M
*m²M; - b m ç| ç°i M?B M +?mB p"Q i`QM; ç M çB M KbM?- H" K b Q F m ;¼B +kM; F
p®M +?Q `^M; +| H" K°i FB M i?-M #BM?- H¢B F?¬M; M; ?o `^M; +,M #ªM F?¬M; T

@ æ| H" >Q GBM? hB M5

S?9+ æ²M; hY ;BªB i?Q+? M|B,

@ L| H" +¬M; +K KÎ` >Q h?B M *?B J¬M- çB ç M >Q h?B M ædM?X

@ JÎ` >Q h?B M *?B J¬M\

æQÌM; S?QM; M;?B ?Q†+- F?¬M; F?ÄB M?È H¢B M?[M; çB m H9+ M½v S?9+ æ²M;
KbM? ç½ T?€ ;BªB +~K +? >Q h?B M æB M- +?d H¨ i?U+ HU+ +?Q iÈB- KÎ F?¬M;

RjN8X *?QÆM; RRNj, oä æ¢Q ædM? S?QM;

@ æ9M; p"v5

S?9+ æ²M; hY ;•i ç-m- ç°i M?B M- H¢B KÎ KB M; ?ÄB M!B,

@ *¬M; iY +?Q `^M; >Q h?B M æB M M"v +! K'v i-M; \

@ E?¬M; T?ªB +! +?QM i-M; b Q\

æQÌM; S?QM; K°i çQÌM; iB M i?ŠM; H M ç•v- i?'v Î ç•v ç½ H¨ i" M +MM; X L?QM; S
b) F?¬M; ?ÄB p'M ç çÆM ;BªM M?Q p"v- i`QM; ç! M?'i ç`M? +! #Q K"iX

@ h? M?•M Hm¬M +?Q `^M; >Q h?B M æB M +?d +! +?QM i-M; 5

S?9+ æ²M; hY +Q!B,

@ L; v +ª +€+ ;B i° + i²M i¢B K'v M; ?bM M, K [m +kM; ;?B +?ûT M!B +?Q ?"m M?•M
b B- i?U+ HU+ M; Q!B #bM? i?QÌM; +! K¢M? K) +Ð M"Q +kM; +?d +! i? ç M i-M; i
*?B M *m²M; p¨ æQ¢M o¬ Pm- çB ç M MÆB ç•v +kM; H¨ +?¶ i" M +MM; X

@ v +O ç²M; iY H¨ " M i` M +ÁM +! \

æQÌM; S?QM; çQ i v +?d H M i` M i`!B- b„+ K†i H° p F?B T bÊX

@ >Q h?B M *?B æB M- >Q h?B M ædM?5

a„+ K†i S?9+ æ²M; hY M; QM; i`¼M; ,

@ h-M; i?S KQ!B FB - +?QM? H¨ >Q h?B M ædM?X

@ G`K b Q ç M\

æQÌM; S?QM; i`-K ;B¼M; ?ÄBX

@ >Q GBM? hB M H¨ +?b F?! KÎ` +€M? +´M; ç!5

S?9+ æ²M; hY ç€T,

@ *?d +! M; Q!B K M; i?2Q h?B M *Æ 'M- T?€ ;BªB >Q h?B M +'K +? i` M ç" B + Q-
?B M i?•M- KÈB +! i? M?"M +?O- M?Q p"v KÈB +! ?v p¼M; KÎ` i-M; i?S KQ!B >Q

@ *-M GBM? :B B i?QÊM; T?~K KÈB +! i? KÎ` \

h•K iQ æQÌM; S?QM; `i M? M? M?¢v- H`K b Q H¢B F?¬M; M;?o` ç¢Q Hw i`QM; ç
HU+ +?QM? KbM? +?Q iÈB- +?QM? KbM? ç m ç½ H¨ GBM? :B B i`mM; T?~K `²B-
T?~K KÈB +! çO iQ +€+?X

@ E?¬M; ?Q`M iQ`M ç9M; 5

S?9+ æ²M; hY H„+ ç-m,

@ GBM? :B B i?QÊM; T?~K +?d H¨ v m +¬m +Æ #ªM M?'i- v m +¬m [m M i`¼M; ?Æ
+! +ªK M; ° iÈB bU i²M i¢B +O >Q h?B M ædM?- KÈB +! i? /MM; >Q GBM? hB M KÎ
K°i i?B M ç` KÈBX \*?B M \*m²M; Î ç•v i bK ?B m i`, K M, K- KK+ çQ+? +?QM? H¨ pb
K M? ?„M F?¬M; çO- +?Q M M F?¬M; i? i?"M? +¬M; X

æQÌM; S?QM; +! çB m ?B m ` - i`-K M; •K M!B,

@ sBM ?ÄB ç²M; iY- ?B M M v i` M ç!B- GBM? :B B i?QÊM; T?~K +kM; F?¬M; T?ª
F?¬M; \

S?9+ æ²M; hY F?2M M; ÊB M?bM ? „M K°i +€B,

@ *-M; iY M|B F?-M; b B5

æQÌM; S?QM; i?Î / "B K°i iB M; - +?Q iÈB M v i`QM; HÁM; ? „M ç m i²M iϕB K°i M; :B B i?QÊM; T?~K +| T?ªB H" pã çϕQ çdM? T?QM; X L?QM; iW i`QM; M?[M; +?mv M"v- GBM? :B B i?QÊM; T?~K +kM; +?d H" K°i +ªM? ;BÈB- F?-M; T?ªB i" M +MM; X

*?B M *m²M; KϕM? K) b Q\ > „M ç½ bÈK H" GBM? :B B i?QÊM; T?~K- M?QM; pšM h?B M æB M K°i i`, K M, K- ç çQÊ+ +€B ;b\ E?-M; T?ªB H" pb Km®M M•M; + Q K°i

h? M?QM; K¼B +?mv M +?QM? H" F€ Hϕ Î +?¶ M"v- + Q i?O HÈB ?ϕB M? 'i i`QM; i?QÊM; T?~K- imv `^M; i?U+ HU+ pšM F?€+ M? m `i M?B m- M?QM; +ªM? ;BÈB Hϕ M?Q p"v i`-B [m - b) F?-M; +| M; QÌB ç°i T?€ ; -M; +MK tB M; tQ+? +O GBM? :B +ªM? ;BÈB KÈB\

hm v `^M; i?'v F€ Hϕ- M?QM; /M b Q æQÌM; S?QM; pšM +?Q çB iÈB K°i #QÊ+ M"v ç M M?B m H „KX G9+ M"v ?"M? i`bM? i`QM; >Q h?B M æB M- i?'v F?-M; Qi- +kM pb i•K +ªM? +| ?ϕM- i'i +ª ç m pšM KÆ KÆ K" M; K" M; X

@ o, M p- ç M? 'i- pã p- ç M? ` - pã çϕQ p- çdM? T?QM; 5

S?9+ æ²M; hY i?Î / "B K°i iB M; ,

@ *?d H" M?B m M, K M?Q p"v i`-B [m - pšM F?-M; +| M; QÌB T?€ ;BªB +'K +? i`QM i?O i`QM; i?B M ?ϕ /M +?Q iQ +? 'i tm' i +?9M; ç M KS+ M"Q- +kM; +?d +| i? im Hn T?~K- M?B m H „K çQÊ+ M?Q \*?B M \*m²M; p" æQϕM o- Pm K" i? -B- iϕB +Æ bÎ GBM ç M +ªM? ;BÈB çdM? T?QM; - HϕB +?d +| i? /MM; HϕB K" F?-M; i? iB M i? K K° F?-M; ;B®M; i`QÊ+ FB - æQÌM; +-M; iY M; QÆB +?Q #¼M ?¼ K°i ?v p¼M; - +?d +- +Y FB - GBM? :B B i?QÊM; T?~K i`QM; i?B M ?ϕ b) +| i? iB M i? K K°i #QÊ+ 5

h`QM; M?€v K „i- æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ €T HU+ i` M p B KbM? i?"i HÈM 5

S?9+ æ²M; hY ? ? +QÌB M|B,

@ æ•v H" p®M HB M; +O æQÌM; +-M; iY M; QÆB- çQÆM; M?B M +kM; H" i`€+? M i®i- M; "v b m GBM? :B B i`QM; i?B M ?ϕ- HB M iMv w b B #ªQ 5

hBM iS+ +m®B +MM; M"v +kM; F?-M; i²B- #'i Hm" M K°i M; QÌB GBM? :B B i?QÊM; QÊ+- ç m T?ªB çB iÈB >Q h?B M æB M- K" ?B M iϕB >Q h?B M æB M H" p"i bÎ ?[m /€K ç „+ i°B ? „M b Q\

GÌB imv M?B M M|B M?Q p"v- M?QM; +€M? `WM; HÈM +?BK M"Q +?ŠM; +|- F?| # F?-M; H" M? KϕM? - Km®M i? -M; [m F?®M; +? æQÌM; S?QM; ç M F?-M; +? >Q h ç`M? æQÌM; S?QM; Km®M ;†T F?-M; Qi T?B M T?S+X

@ oB + M"v i`WM; QÆB p" i ` - F?-M; +ÁM M; QÌB M"Q #B i b Q\

æQÌM; S?QM; ç°i M?B M HϕB M; ?o iÈB K°i p'M ç - K² ?-B HϕM? i` M i`€M F?-M; ;

@ L; QÆB M|B çBX

S?9+ æ²M; hY KdK +QÌB #Q ?B K,

@ L; QÆB F?€+ F?-M; iQM? - *?B M *m²M; F?ŠM; ç`M? #B i #Q K" i M"v- /M b Q ? , i?'v +€B ;b- ibK ?B m ç M +€B ;b- +kM; F?-M; T?ªB H" M; QÆB p" i +| i? bmv çQ

@ S?B M T?S+ HÈMX

æQÌM; S?QM; p- +MM; T?B M HÁM; X

"Q K" i M"v M m M?Q H M i`mv M ` M; Q" B- M?[M; M; "v b m ç| b) F?-M; +ÁM v M # M?Q +| i? iQÌM; iQÊM; - +?QM? KbM? çB iÈB ç•m ç m bÊ b) #` M; QÌB F?€+ i?2Q /ª Km®M F?®M; +? +?QM? KbM? çϕi çQÊ+ KK+ çQ+? F?-M; Km®M M; QÌB F?€+ #B

Km®M i?9+ ;BK+ KbM? im Hmv M- H`K +?Q KbM? K m +?|M; i'M +?S+ GBM? :B B
 >Q h?B M ædM?X
 L;QÆB F?€+ F?¬M; p°B M|B iÊB- b® HQÊM; GBM? :B B i?QÊM; T?~K +| [m M? i®
 F?¬M; M;?o +`M; iB M i? K K°i #QÊ+ b Q\
 oW M;?o ç M #` M?[M; M;Q|B M`v #„i #m°+ im Hmv M- æQ|ÌM; S?QM; HB M +?|M;
 @ > ? - M,M; HU+ +`M; HÈM- i`€+? M?B K +`M; HÈM K`X
 S?9+ æ²M; hY i?•K w b•m t M?bM æQ|ÌM; S?QM; MÎMK +Q|BX
 æQ|ÌM; S?QM; i?bM? HbM? T?€i?B M- €M? K„i iB m ç²M; iY M`v M?bM +?QM? Kb
 `²B- ?„M F?ŠM; ç`M? +kM; Km®M i`¬M; +?Î +?QM? KbM? bÊK K°i +?9i KÎ` >Q h?
 @ æ²M; iY- #Q K"i M`v M;QÆB M;?bM p¢M H-M F?¬M; i? H°` M;Q`B- +?mv M M
 ç|B +O i X
 æQ|ÌM; S?QM; M|B M,M; p¬ +MM; i?`M? F?~M- M|B` ? i M?[M; ;b bmv M;?o i`QM;
 @ E?K E?K F?K
 h` M K†i S?9+ æ²M; hY ?B M H M K°i iB K'i iU M?B M,
 @ "aM ç²M; iY; -M # [m M- iU M?B M b) F?¬M; H`K M?Q p"vX
 @ o"v H` i®i`²B- p"v H` i®i`²BX
 æQ|ÌM; S?QM; H m K² ?¬B- +?d +-M S?9+ æ²M; hY F?¬M; M|B- +?Q /M *?B M *m
 F?¬M; M|B` X
 >B M i¢B ?„M H` F ç`+? +O KbM?- b Q +| i? H M i`mv M iBM iS+ M`v` M;Q`B\ L
 bÊb) H`K +?Q GBM? :B B i`QM; i?B M ?¢ ç m +?¢v p T?Q KbM?X
 L?"M çQÊ+ ?S ? M +O S?9+ æ²M; hY- æQ|ÌM; S?QM; KÈB i?ªtm®M; M†B HQ H„M
 +| i? v M i•K im Hmv M- F?¬M; +-M HQ H„M; #` M;Q|B ûT #m°+X æÊB ç M H9+ +|
 iU M?B M +| i? +?Q +€+ #`M; ?[m K°i FBM? M;¢+ i?"i HÈMX
 @ æ²M; iY- i +ÁM +| K°i p'M ç X
 æQ|ÌM; S?QM; #bM? T?K+ i•K iB M?- [mv i ç`M? ?ÄB ? i iQ`M #° M;?B p'M i`QM; H
 @ *¬M; iY +S M|B çWM; M;¢BX
 @ >Q h?B M æB M M`v`®i +m°+ H` /Q M;Q|B T?QÆM; M`Q i¢Q M M\ G¢B +| KK+ ç
 a„+ K†i S?9+ æ²M; hY H° p F?´ bÎ- i`-K M;•K K°i H9+ H•m KÈB M|B,
 @ >Q h?B M æB M iW F?B i`|B ç'i bBM? i?`M? ç½ ç SM; bWM; b[M; Î ç•v-`®i +m°+
 M M i +kM; F?¬M; #B i- çB M i`+? +O h?B M *®+ F?¬M; +| ;?B +?ûT p F?QªM M
 +?QM? H` pb iB K FB K >Q h?B M +?B +?OX h?2Q ;?B +?ûT +O +€+ iB M #®B i`Q
 iWM; +| K°i p` >Q h?B M +?B +?OX >ÆM #ªv M;?bM M,K i`QÊ+- +kM; +| K°i p` >C
 M,K i`QÊ+- ç²M; /¢M; +kM; +| K°i p`- ç M M;QÆB H9+ M`v- pW H¢B +€+? M? m K
 >Q h?B M +?B +?O bBM?` - ç m H` i?|B F€ pã ç¢Q ç M; T?€i i`B M +Q|ÌM; i?`M?X
 æQ|ÌM; S?QM; H†M; H) [m M b€i- #B i S?9+ æ²M; hY +mM; +?Q M|B /®B- HB M F?
 >Q h?B M æB M`®i +m°+ ~M +?S #Q K"i M?Q i? M`Q- H`v i?U+ HU+ ?B M i¢B +
 [mv i- +?d +| +€+? M•M; + Q i?U+ HU+- KÎ` >Q h?B M ædM?- ç M H9+ ç| bÊ`^M;
 h?|B ;B M F iB T- æQ|ÌM; S?QM; H¢B +MM; S?9+ æ²M; hY M|B +?mv M K°i H9+ H•
 iB M +?QM? KbM? p` S?9+ æ²M; hY ;†T M? m- ?„M ç½ M;?B M;| i` M M;Q|B KbM
 +kM; +?QM? H` i?|B ;B M FB - S?9+ æ²M; hY KÈB [m M i•K +?QM? KbM?- +?Q M
 T?€T h?B M *Æ- h?B M *®+ +kM; F?¬M; H`K F?| / - K` Î H9+ M`v- +`M; M?B m H-

S?9+ æ²M; hY ?¼+ i?S+ mv M #€+- i?•M FB K i?B M ?¢- æQÌM; S?QM; +kM; M?•
 ?Q†+ i`QM; H9+ im Hmv M +O KbM?- i'i M?B M H'v çQÊ+ F?¬M; Qi HÊB Q+?X
 J°i T?2M M|B +?mv M F?€ H•m- +kM; F?¬M; #B i i`ªB [m K'v M;`vX æÊB ç M F?B a
 F?ÄB i`QM; HÁM; i?-K ?¬ iB m `²BX
 *?QM? KbM? i?ÌB ;B M /`B M?Q p"v F?¬M; çB ` M;Q`B- +?d bÊ M;QÌB # M M;Q`B
 @ G9+ b„T +?B i v- #ªM ç²M; iY +| K°i +?mv M Km®M /†M /Á æQÌM; +¬M; iYX
 o K†i S?9+ æ²M; hY iÄ ` M;QM; i`¼M;X
 @ sBM ç²M; iY M|B `ä5
 S?9+ æ²M; hY M;?B K K†i M|B,
 @ J M? M;mv +?B +K+- T?€ b m ç| H" T KÊB +| bBM? +Æ5
 UG9+ M;mv ?B K ç M iQM? K M?- T?€ i`QÊ+ H" T b m KÊB +| i? ibK ` çQÌM; b®M
 æQÌM; S?QM; M;~M ` - +?Êi +?„T i v M|B,
 @ æQÌM; K¶ M?È F„X
 S?9+ æ²M; hY ;"i ç-m- iW i` M K†i ç'i çSM; H M- T?'i i v ?QÈM; æQÌM; S?QM; +€Q
 H M HB M çB ç M H®B p"Q çB M i?S i€K- +?Êi H|2 H M M[HB M F?¬M; i?'v #|M;
 æQÌM; S?QM; M?bM K" F?¬M; M;Èi HQm HQÐB- i? KÊB #B i S?9+ æ²M; hY iBM?
 i?•M +kM; F?¬M; FûK h?¼ æ²M; hYX h?•M T?€T [m, /` M"v i?B i`B M ` - F?¬M; M;
 F?Q iS+ M"Q- F?¬M; T?ªB + Q i?O imv i çdM? +, M #ªM F?¬M; H"K çQÊ+ K°i #QÊ+
 æÊB ç M F?B S?9+ æ²M; hY `ÌB çB- æQÌM; S?QM; KÊB +? m K"v bmv M;?o K°i +•m
 `ä`"M; M|B b m M"v KbM? +| M;mv ?B K ç M iQM? K M?X E?¬M; H) b m M"v çB ` HÈM\
 oW M;?o M?Q p"v- æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB +ªK i?'v +| +?9i HQ bÊ #'i MX
 S?9+ æ²M; hY iQM? iQ€M p¬ bQM;- ?„M ç½ M|B M?Q p"v- F?ŠM; ç`M? F?¬M; T?ªB
 FB H¢B H° ` çQÌM; b®M;- F?¬M; F?ÄB H"K +?Q æQÌM; S?QM; v M i•K K°i +?9iX
 æ¢B F?€B +?QM? H" +K+ /B M p¬ +MM; M;mv ?B K5 oW M;?o M?Q p"v- æQÌM; S?
 /`M;- p°B p" M; çB iÊB T?Q b m ç`B + Q- i?•MªM? +?Êi H|2 H M +kM; #B M K'i i`C
 *ªK ;B€+ +MM; H-M i`QÊ+ iB M p"Q >Q h?B M æB M i` M +Æ #ªM F?¬M; b B #B i H
 +| H) +kM; H" K°i i`"M T?€T /B +?mv M- æQÌM; S?QM; i?'v ?Q K„i- çÊB ç M F?B H
 /QÊB >Q h?B M S?QM;X
 " M i B p•M; H M iWM; çÊi •K i? M? -K o p" iB M; ?Qi i?Î +O p¬ b®M;QÌB- F?¬M;
 ibM? ?bM? ` b Q- HB M M;?2 i?'v çQÊ+ K°i iB M; F m pmB KWM; t2M HŠM FBM?
 @ aQ T?K çB ` `²B5
 •K i? M? M"v ?ŠM H" +O *?m hB m æB T- æQÌM; S?QM; iU M?B M M;?2 ` X G9+
 ;B M; ?²- KK+ çQ+? /mv M?'i H" +Sm ` \*?m hB m æB T iW hªK >²M h¬M;- [m i`K
 i`„+ i`Î- ;†T M?B m T?B M iQ€B- i?U+ F?¬M; i? M|B `ä`"M;5 >B M i¢B w M;mv M
 p¬ +MM; ?`B HÁM;X
 o°B p½ tQ v M;QÌB- i` M K†i #`v ` K°i /€M; iQÆB +QÌB pmB KWM;- F?¬M; çÊB æC
 ç i®i- /€M; iQÆB +QÌB i` M K†i M?'i i?ÌB +SM; H¢B `²BX
 S?Q b m `T `30 @ e0Ð° H§ 3 ÐPÐð• +k ?Q Âc3`M QÌL @@ ç²

@ V- pW `²B +QM ç½ ç²M; w ;b ç! pÈB +QM /•m +ª- p"v F?¬M; çQÊ+ ç´B w- b m M
H"K +?Q i p" Kšm i?•M M;QÆB bÈK K°i +?9i +! +?€m # 5

@ sBM M;?2 i?2Q HÌB T?K i?•M /çv #ªQ5

æQÌM; S?QM; H m çB M?[M; ;B¼i MQÈ+ K„i +?m t|i i` M KB- F?¬M; #B i M!B ;b ?
;B M; ?²t2K` ç½ +?¼+ ;B"MF?¬M; Qi M;QÌB- M;`v b m M m M?Q iB TiK+ F?¬M;
M?` M?`i ç`M? b) F?¬M; i? i?SX

æQÌM; ædM? h?B M p" .B T .o E?¬ +ªK i?`v i?Ä K½MtQ v M;QÌB `ìB F?ÄBX

æQÌM; S?QM; +ÁM F?¬M; F`TH`v HçB iBM? i?¬M- >Ä S?QÊM; K M; i?2Q K°i i?•M
pW HçB iB TiK+ K°i ?²B ` ,M /çv- H¬M M`v /çv #ªQ F?¬M; +! +?9i ççQ Hw- F?¬M;
H¬M M`v ç M H¬M F?€+ æQÌM; S?QM; HçB F?¬M; /€K M!B HÌB M"Q- M;mv M M?•M
+! iQM? ibM? p¬ +MM; i€Q #çQ- +ÁM M?È i?M ?"M KbM? HW /®B M" M; H`v çB K`v

a m ç! iWM; M;QÌB +O GBM? Jç+? *?B æ` M;QÌB M¼iB T +?•M M;QÌB FB FûQ
/çv #ªQ ? „M- F?B M +?Q æQÌM; S?QM; +ªK i?`v i?QÆM; iQ+? ç¬v KBM?- HmM; H

æÊB ç M F?B ? B ççB b€i i?¬M +MM; M? m t¬M; H M- b„ +K†i æQÌM; S?QM; ç½ F?
+ªK i°B M;?B T M?bM h? M; S?B hB m p" æQçM h?`i sQ+?,

@ > B p`- F?~m ?ç HQm ibM?5

U :B®M; i?O ?ç HQm ibM?- i?O 4 i v- F?~m 4 KB M;V

h? M; S?B hB m #`i ç„ + /o ,

@ æ•v H" M?B K pK ? B H½Q ;B + ,M /†M- S?QM; i?B m M;QÆB M;?bM pçM H¬M F
æQÌM; S?QM; i?Î /"B i?"i b•m ,

@ æ M ç•v çBX

hB TiK+ HçB K°i ?²B ` ,M /çvX

*?ì ç M F?B ? B ççB b€i i?¬M i?Ä K½M i`Î HçB- æQÌM; S?QM; ? B K„i p¬ i?¬M M?

@ *ÁM +! B F?¬M; \

*?m hB m æB T +?çv H M

æQÌM; S?QM; i•K M?Q i`Q i" M ,

@ æ² ç v m [mw- H) M"Q L; v +ª M;QÆB +kM;

*?m hB m æB T ¬K H`v +´ i v æQÌM; S?QM; - p" M? K„i ?²M; ?²M; M!B ,

@ aQ T?K- M;QÌB H" ççB M? ?MM; - H" M K M?•M i®i M?`i i` M çìB M`v5

G9+ M`v æQÌM; S?QM; pb +Sm M" M; KÈB T?ªB i`ªB [m M?B m ç m F?´ - ?B M içB
/çv- iU M?B M *?m hB m æB T +ªK i?`v p¬ +MM; i?QÆM; t|i X

h`QM; M?€v K„i æQÌM; S?QM; M?Q çQÊ+ F?¬B T?K+ bS+ b®M; - ?B M H" M? p¶ ç-

@ hmv i?B M ?ç +! i` ,K i`B m M;QÌB- M?QM; HçB +?d +! ç² ç v m [mw ?B m HÁM;
m´M;X > ? 5

@ aQ T?K- h h h Km®M ;ª +?Q M;QÌB 5

*?m hB m æB T M!B /Si HÌB- ¬K H`v F?m¬M K†i M?Ä M? „M t`m ?´ +?çv K`iX

@ •+? > ? ? 5

æQÌM; S?QM; M;Y K†i H M i`ìB +QÌB /"B- i`¬M; M?Q i?^M; çB MX

@ a9+ bBM?5

GB m L?Q u M iS+ ;B" M bK+ b-B- p- +MM; +,K i?M,
 @ .o M?B M M; v +^a ç² ç +O +?QM? KbM? +kM; ` i v ç QÊ+5 h?^aQ M"Q F?¬M; M; ç M h^aK >²M h¬M; HB m +? i i bK +€+? +S m pB M5
 h? M; S?B hB m H M ç M # M +çM? GB m L?Q u M ;"i ;"i ç-m,
 @ s€+ i?U+ S?QM; i?B m +! [m, t9+ K°i +?9i- M?[M; M[iY ?¬K M v +! K†i î ç•v- + i`QM; ?"m +mM; +O ?„M K" i?¬B *?Q M!B î i? iK+- M[M?•M +O ?„M +ÁM çO +^a
 @ *€B ;b\
 GB m L?Q u M ;B" M /[,
 @ h?B M ?ç HçB +! M K M?•M ;? i î K M?Q p"v ? v b Q\
 @ æ9M; p"v- ç9M; p"vX
 h? M; S?B hB m M?Q +MM; +?mM; K®B i?M,
 @ h?U+ bU F?¬M; i? iQîM; iQÊM; M´BX
 @ L m ç½ F?¬M; i? +! K°i i'K HÁM; +?•M i?"i- içB b Q +ÁM i` m +?¼+ i?•K i bM?\
 GB m L?Q u M ?Qi b•m K°i ?ÆB- b„+ K†i #m²M #½- +kM; F?¬M; #B i M; ?o +€B ;bX
 @ sBM ?ÄB T?^aB tQM; ?¬ +¬ M QÆM; M?Q i? M"Q\
 h? M; S?B hB m /€Q /€+ ?ÄB i?,KX
 GB m L?Q u M M?'i i?îB +^aM? ;B€+- i` M /QÊB [m M b€i ?„M HB + K„i K'v H-MX
 @ *? 5
 h? M; J M? H M ç M # M +?•M h? M; S?B hB m- F m K°i iB M; M; QM M; ¼iX
 @ *QM M; Q M5
 hB m i?9+ M; QÊM; M; MM; +QîB- p° p½ ¬K H M M[M?B #^aQ #®B- [m v ç-m HçB- ç¹
 FB +! p `i ;B" M /[- +QîB M?ç i M?bM +?QM? KbM?X
 > ? - tQM; çîB `²B 5 *?d içB +€B KB M; +O i 5 hB m i?9+ ?"M F?¬M; i? i€i p"Q
 ošM çÊB ç M F?B æQîM; S?QM; çB iÈB # M M"v i`Á p mB KÈB +?'K /Si- æQçM o¬
 H MX G'v ?ÆM i`,K M,K i m pB +O æQçM o¬ P m- ?¬K M v M?bM i?'v K°i K" M M"v
 €T M HÁM;X
 L;QîB K°i M?" M"v i?U+ bU +! w iS- HçB M; ?o ç M æQçM ;B +O +?QM? KbM?- æQ
 K°i iB M;X
 @ hB M #®B5
 æQîM; S?QM; H" T iS+ bY b M; HçB b„+ K†i- pW `²B GçB i, p" +€+ M" M; i bK ç M
 çB M¶B F?' iQÆM; iQ i`QM; çQçM i?îB ;B M H v #B i M"v- i? M?QM; æQçM o¬ P m
 +?m v M [m M i`¼M;X
 @ V5
 æQçM o¬ P m ;"i ç-m- +! +?9i QÊ+ Q M!B,
 @ hB m ?[m +! ;B çbM? 'K €T M?Q i? M"v- M?'i ç`M? T?<sup>a</sup>B [m w i`¼M; KÈB çQÊ+X
 @ hB M #®B M!B +?Q T?^aB 5
 GîB M"v +O æQîM; S?QM; +kM; H" T?€i ` iW i" M i`QM; HÁM;- M; v b m ç! ?ÄB ,
 @ a m M"v iB M #®B +! /U ç`M? ;b F?¬M; \
 æQçM o¬ P m i`-K M; •K M!B,

@ h Km®M p h•v GoM? i`QÈ+ K°i +?mv M a m ç!
 @ o½M #®B +kM; M;?o p"vX
 æQÌM; S?QM; ;"i ç-m- i?-M b„+ F?) ç°M;,
 @ *| T?ªB iB M #®B Km®M` i v pÈB hQ æ² i? ;B \
 a€i F?Q +O æQ¢M o¬ Pm iB i` M;Q" B,
 @ >W- K°i i`,K M,K i`QÈ+ hQ æ² i? ;B +kM; +?d H" K°i ;B i°+ M?Ä K" i?¬B- M n
 *?B M ;B - H"K b Q +| i? pMM; /"v\ hmv M|B æQ¢M ;B i tm®M; /®+ /Q K°i i v +C
 M?QM; hQ æ² i? ;B +kM; H" ç²M; T?¢K5 *?d +¬M Hw /Q 'v- H"K b Q H½Q T?m +|
 @ *kM; i®i5
 æQÌM; S?QM; i?Î /"B K°i iB M;,
 @ a„T iÈB i`QM; i?B M ?¢ b) `®B HQ¢M- i`QÈ+ iB M /B i i`W hQ æ² i? ;B - +?ŠM;
 +O *?B M ;B - M;`v b m +| i? b) / ç®B T?| ?ÆM K°i +?9iX

 RjNdX *?QÆM; RRN8, u m *-m *O >mv i h?B M >"X

 æQ¢M o¬ Pm +| +?9i HQ H„M; M|B,
 @ L m M?Q +€+ M;QÆB +| ;†T T?ªB *?B M *m²M; - i`,K i`B m F?¬M; M M ç`+? H¢B
 +MM; ?„M +?®M; H¢B- i`W H½Q T?m Î M;Q" B- +?d +| ç²M; iY i?S # +O h?B M *C
 [mv i hQ æ² i? ;B - HB M çB ?°B iK +MM; +€+ M;QÆBX
 @ L?Q p"v [m€ i®i`²B5
 @ E?¬M; #B i b m M"v iB m ?[m +| iQM? iQ€M ;b F?¬M;\
 æQ¢M o¬ Pm H¢B ?ÄBX
 æQÌM; S?QM; M|B,
 @ L m M?Q pB + M"v ç½ HB M HKv ç M i - i +kM; F?¬M; i? F?¬M; [m M i•K- iU M?
 h¬M; ?Q†+ *´ ;B /WM; H¢B- b m ç| #"M #¢+ +MM; +€+ +?Q p` iB M #®B t2K M M /M
 ªB F?| F?,M i`QÈ+ K„iX
 @ h`ªK >²M h¬M; F?¬M; +?"Q ç|M M;QÆB5
 J°i •K i? M? H¢M? HMM; i`mv M ç M- æQÌM; S?QM; pW [m v ç-m M?bM H¢B- çS
 ç M; i`ÊM K„i M?bM KbM?X
 @ æ M *´ ;B +?9M; i +kM; çQÊ+X oW H9+ ç` #"M +O *´ ;B iB T;B€T pÈB *?B
 +kM; b) i?m"MiB M ?ÆMX
 *´ l L;mv i Î K°i # M M|B t2M p"QX
 @ o"v i?b ç"M? [m'v`-v \*´ i, i, K°i H-M`²BX
 æQÌM; S?QM; F?€+? F?Q K°i iB M;X
 @ æ ç M|B HìB M"v +?ŠM; H) +QB i H" M;QìB M;Q" B b Q\
 *´ l L;mv i +QìB /mv M- +QìB ç M M¶B æQÌM; S?QM; bÎM +ª ; B ®+- i|K H¢B ?„M
 L;mv i ç®B pÈB KbM? +| +?9i F?¬M; ;B®M;X h®B i?B m- imv`^M; i`QÈ+ ç•v M" M
 +?Q # Q ;Bì M" M; ;¼B KbM? H" ç ç X
 h? M?QM; FB m tQM; ?¬ #m²M M¬M M?Q ?B M i¢B F?¬M; M;ì H¢B iQ€i` iW i`QM
 @ o"v +S i? K" iQM?- +?ì H½Q T?m tY Hw tQM; +?mv M # M h•v GoM?- HB M çB ç
 *m²M; +?Q +? i- H½Q T?m pšM +ªK i?'v #'i M5

æQϕM o- Pm M|B K°i iB M;- +kM; F?¬M; +εQ iW M; Q|B F?ε+- i`U+ iB T tQ v M; Q|
o B p p` i?•M T?“M ?„M [m€ + Q- +, M #^M F?¬M; +-M T?^B i?¬M; #εQ +?Q M; Q|B
L m ç½ [mv i ç`M? ?“M? ç°M; +MM; *´ I L; mv i- iU M?B M T?^B çÊB M“M; tY Hw ?
tm`i T?€iX

*´ I L; mv i H9+ M“v ç M; #“M #ϕ+ +MM; G E?BM? .QÆM;- æQ|̇M; S?QM; HB + K„
;B9T iÊB iW GBM? Jϕ+? *?B æ` - F?¬M; F?ÄB +| +?9i F?| F?,MX

L; Q|B M?“ p` #ϕM # +?QM? KbM? i?b +ÁM i®i- i?U+ HU+ ç€K M; Q|B GϕB i, +kM; I
;BÊB GBM? :B B i`mM; T?~K- Î HϕB +QB M?Q H“ K°i bU i`Ê ;B9T HÊMX

L?QM; K“ ç€K M; Q|B >mv i oK h?“M? p` h?B M h?€M? *mM;- æQ|̇M; S?QM; HϕB F
M“Q +?Q ç9M; X

amv M; ?o K°i +?9i- æQ|̇M; S?QM; çB p T?Q h-M h?a * p` >mv i h?B M >“- ? BM
i?2Q i? HU+ #¼M ?¼ ç€M? M? m ?ÆM K°i M; ?bM M, K- ;B[? B # M iY i?QÆM; p-
;B^B- +?d H“ iW F?B T?QM; 'M i`QM; GBM? Jϕ+? \*?B æ` çQÊ+ ;B^B i`W- Q€M ?
>mv i oK h?“M? iϕK i?|B çQÊ+ #m¬M; tm®M;- +?Q /M H“ M?Q p“v- ;B[? B # M pš
?Á ?ÊTX

L m M?Q #¼M ?¼ +| i? ;B9T çĐ- ç| +?QM? H“ K°i bU i`Ê ;B9T HÊM- M?QM; M m
K„ + i`QM; HÁM;- iϕB i?|B F?“ + K'm +?®i T?€i bBM? i` M? +?'T- +kM; H“ K°i i B M
G-M M“v æQ|̇M; S?QM; T?^B ?ÄB `ä w M; ?o +O #¼M ?„M KÊB çQÊ+X

æB iÊB i`QÊ+ K†i ? B M; Q|B- æQ|̇M; S?QM; +mM; FQM? M|B K°i iB M; ,

@ æQ|̇M; S?QM; tBM +?“Q ? B p` iB M #®B5

h-M h?a * +Q|̇B,

@ æ½ H•m F?¬M; ;†T- æQ|̇M; +-M; iY- T?QM; i?€B M; QÆB pšM M?Q tQ X

>mv i h?B M >“ F?¬M; M?9+ M?Q+?- pšM M?Q +k K M; i?2Q #° K†i BK HbK HϕM?
æQ|̇M; S?QM; +kM; F?¬M; M|B pÁM; pQ- H“T iS+ çB i?ŠM; ç M +?O ç - ?B M iϕB
i?2Q +?•M #¼M ?¼ i€M ;šm- KÎ KB M; ?ÄB,

@ *?d bÊ ? B p` +kM; #B i iB M? i? ?¬K M v i`QM; i?B M ?ϕ- p½M #®B Km®M ?ÄB
ç`M? ;b\ h?B M h?€M? \*mM; p` >mv i oK h?“M? +| /U ç`M? ;b\

æ-m H¬M; K“v h-M h?a * M?, M HϕB,

@ æQ|̇M; +-M; iY [m^ i?U+ i`mM; i?U+ i?ŠM; i?“MX

æQ|̇M; S?QM; +Q|̇B F?´,

@ h?|B ;B M `i ;'T ;€T- i?U+ bU H“ #`i ç„+ /oX

>mv i h?B M >“ ?W M? K°i iB M; ,c

@ G½Q T?m M; M; /¼+ bm®i K°i ç|B- +kM; F?¬M; i?B m •M iB M? +O M; Q|B M“Q
h?-M M; QÆB i†M; +?Q H½Q T?m K°i +€B M?•M iB M?- H½Q T?m H-M M“v +® w ç M
æQ|̇M; S?QM; KWM; `Đ- M?QM; i` M KB M; pšM M|B,

@ hB M #®B [m€ M; ?B K i`¼M; `²B- +?mv M i` M M9B L; U h?-M p½M #®B +kM; F?

>mv i h?B M >“ ?ϕ ;B¼M; M|B,

@ L; QÆB t€+ i?U+ F?¬M; H“K ;b- +?d i?m L; U h?-M K“ i?¬BX *| çB m- M m M?Q
pÈB h-M h?a + +?d bÊ +ÁM Km®M #` M?®i Î MÆB M“v- M|B +€+? F?ε+- M; QÆB ç½
H“ M?•M iB M?5

æQ|̇M; S?QM; +^K i?'v FQM? M M|B,

@ *ÁM "ªQ M?B- J°M; M?BX

G9+ `ìB çB h?B M h9 \*mM;- æQìM; S?QM; ç½ ?S ? M pÈB p` i€ M[- i?•M H" M K Mm®i HìBX

@ VK- "ªQ M?B ?-m ?ç +?"M; M?B m M,K M?Q p"v- #B i iQM? ibM? p" i" T [m€M bB i®iX

a„+ K†i GçB i, +| p #bM? i?ªMX

L?QM; +°M; M?Q i? M"v- i`QM; HÁM; æQìM; S?QM; HçB +°M; +?°i /çX

"¶M; M?B M- GçB i, +QìB,

@ s2K ` S?QM; +?"M; `®i +m°+ +kM; +| /kM; F?Q ;€M? +?`m i`€+? M?B K +O ;€M? p€+?- b Q F?¬M; ;€M? p€+ +°M; i`B i ç K°i +?9i\

@ *| w iS ;b\

æQìM; S?QM; K ?Q†+X

@ L;QÆB Km®M tY Hw h?B h?B M?Q i? M"Q\

GçB i, ?ÄBX

@ æB m M"v

Jç+ GQm h¬ /o M?B M +kM; îK°i # M F?mv M #ªQ M|B,

@ aQ ç - h?B h?B Km°B Km°B H" M[M?•M i®iX J'v M;`v M v i [m M ? i, Km°B +M M" M;- K°i KªM? i•K w +O M" M; ç®B pÈB bQ ç i +kM; M?bM içB i`QM; K„i- bQ ç

@ .U p"Q ç•m K" M|B M?Q p"v5

æQìM; S?QM; +QìB F?´ F?¬M; M;ÈiX

RjNNX *?QÆM; RRNd , h?U+ aU *?d *| L?Q o"v a Q\

GçB i, /WM; HçB #QÈ+ iB M- i" T i`mM; [m M b€i æQìM; S?QM; ,

@ S?QM;- +?"M; ç²M; w i?m "ªQ M?B- J°M; M?B- pb b Q F?¬M; +-M h?B h?B\ L +| ibM? M;?o ç®B pÈB M" M;- ?B M içB çWM; /'m /B K M|B i?ŠM; ` +?Q M" M; `ä `ìB çB- +?†i çSi T?-M •M ibM? M"vX *?"M; +Q FûQ M?Q p"v- F?¬M; T?ªB pb M" M; H½M; T?Q im´B i? M? tm•M +O M" M;X

@ h? M?QM; X

@ E?¬M; +| i? M?QM;- çB m M"v F?¬M; +-M; #^M; ç®B pÈB h?B h?BX L;QÆB K b Q F?¬M; H"K i`B i ç K°i Qi\ GQ çQÊ+ HQ K'i M"v F?¬M; T?ªB iQM? +€+? +O T >m®M; +?B- i?•M i? h?B h?B +?"M; +kM; iWM; t2K [m - +kM; b\ [m - i`W +?"M; ` B ç•v\

æQìM; S?QM; #` M|B ç M p¬ +MM; t'm ?´- M?QM; HìB M|B +O GçB i, pšM p,M; pŠ æ9M; p"v- M m Km®M ;€M? p€+- pb b Q b) F?¬M; ;€M? p€+ i`B i ç K°i Qi ç•v\ L†M H"K +?Q M;QìB i i M M€i +äB HÁM;X

oW M;?o ç M ç•v- i?„i HQM; æQìM; S?QM; ç°i M?B M /m¶B i?ŠM; H M- Mûi K†i ? GçB i, KdK +QìB,

@ *| [mv i ç`M? `²B b Q\

@ V5

æQìM; S?QM; ;"i ç-m- i`-K ;B¼M; M|B,

@ h çB ç•v5

L?Q M;?bM pçM M;QÌB i?2Q i çB [m 5 æQÌM; S?QM; F?Q T?€+? #WM; #WM; Q B p
i?2Q h?B h?B Î T?Q i`QÈ+- çQ i v F?Q€+ H M #ì p B M`M;X

h?B h?B ç½ bÈK`ÆB H ç-v Kti- pW`²B K'v M;QÌB MìB +?mv M Î T?Q b m K°i +?
i B M`M;- M?È iÈB K'v M,K M v +¬ çÆM p`ibM? +ªK F?¬M; çQÈ+ ç M ç€T- i`QM; H
M?QM; #'i ç„+ /o +?QM? KbM? H`K°i M;QÌB K'i ? i M;QÌB i?•M- M`Q /€K M;?o M;
M;ì ?¬K M v æQÌM; S?QM; #`"ç+? hB m GçB #S+ #€+? TªB ç®B Kti ?B M i?U+
i` M M;QÌBX

@ L;QÆB X

h?B h?B ;BÆ H M ? B K„i K¬M; HmM; M?bM i?Q€M; [m æQÌM; S?QM;- F?¬M; #B
æQÌM; S?QM; +`M; F?¬M; MìB +?mv M- i`U+ iB T +9B M;QÌB +9B ç-m- ?¬M H M
h?B h?BX

@

S?Q b m K°i ç€K M[M?•M ;BQÆM; K„i K`M?bM- GçB i, +,M #ªM F?¬M; M;?o iÈB
M`M; p®M iQÌM;`^M; æQÌM; S?QM; b) MìB`ä K¼B +?mv M pÈB h?B h?B- HçB F?¬
iB T- iQ ; M HÈM K"i M?Q p"vX

S?Q i`QÈ+ +ÁM +ì K'v i`,K ç M K°i M;?bM M;QÌB- M?[M; M;QÌB M`v ç m H`+ Q i?
h`QÈ+ Kti # Q M;QÌB +¬M; +?9M;- çM ;BÐM T?K M[ ç`M; ?Q`M; M?Q p"v- [mª i?U
h`QM; +?ÈT K„i- i`ìB ç'i TªM; T?i M?Q i`î M M v M ioM?X h`QM; ç°B M;k p®M +
F?„+ M`v #B M K'i bç+? b)- ?¬m M?Q i'i +ª K¼B M;QÌB ;BQÆM; H M H¶ i B- K°i K
çB iÈB- K°i Kti H„M; M;?2 ç°M; ioM? # M M`vX

E?m¬M Kti ? B M;QÌB æQÌM; ædM? h?B M p` .B T .o E?¬ H` ç†+ b„+ M?'iX

@ *QM i` B i®i +O ?mvM?5

.B T .o E?¬ Q€M ?"M i`WM; K„i M?bM æQÌM; ædM? h?B MX

@ *?mv M M`v ç•m +ì HB M [m M ;b ç M i \

æQÌM; ædM? h?B M p¬ +MM; T?B M Km°M- +?QM? KbM? i?•M # M;?bM MQÈ+ +?
T?B M +QM KbM? HçB ?"m +mM; ç T p¬ +MM; p¬ i" M\

æ•v F?¬M; TªB +QM i \ h`QM; HÁM; æQÌM; ædM? h?B M ?Á ?ûi F?¬M; M;ÈiX

"i [m€- i?"i QÈ+ Q- i?"i QÈ+ Q M? X L?•M bBM? M?Q p"v KÈB ç†+ b„+- KÈB F?¬

h?•M i? h?B h?B +SM; M;„+- ? B i v F?¬M; #B i ç MÆB ç•m- ?Qi H'v K°i ?ÆB- bm
J°i H9+ H•m- M`M; KÈB KçM? K) ç~v` æQÌM; S?QM;- Kti çÄ M?Q K€m- iWM; M;K

æQÌM; S?QM; p¶ ç-m +O M`M;- [mv i ç`M? F i Hm" M,

@ æQÈ+`²B- b m M`v M`M; +kM; H` M[M?•M +O i X

E?¬M; +ì i?•K ibM? +?•M i?`M?- F?¬M; +ì /¶ M;QM /¶ M;¼i- +?d +ì #€ ççQ i`U+ iB
M`v HçB ç +?Q h?B h?B F?¬M; M?`M çQÈ+- H im¬M M?Q ç pÐ- F?ì+ ç M ?Q`Æ

@ Zm€ F?´ +?Q M`M; i`²BX

o`M? K„i GçB i, K°i KªM? YM; çÄ- F?) H„+ ç-m F?¬M; i?¬BX

h?"i p'i pª KÈB M O B i®i h?B h?B- çQ M`M; p`Q i`QM; ?"m +mM; HÈM- Jç+ GQm h
h?B- ? B M;QÌB HB + M? m- i'i +ª ç m H`w +QÌBX

hW M v p b m- HB M i?U+ bU i?`M? i, Km°B`²BX

@ S?QM;- +ÁM B M[F?¬M;\

GϕB i, iB T iK+ ?ÄBX
 æQÌM; S?QM; ç m +?Q F`T i`ª HÌB- *?m hB m æB T +kM; ç½ Î K°i # M i?QÆM; t|i
 @ aQ T?K- M; QÌB +kM; F?¬M; i? T?€ ?Ov im´B i? M?tm•M +O i - M; QÌB i pšM +
 @ L; ?`+? ç²5
 æQÌM; S?QM; i`WM; K„i HB + M¨M; X
 @ >W- b) M|B +?mv M pÈB bQ T?K b mX
 *?m hB m æB T M|B tQM; HB M +?ϕv iÈB i`QÈ+ K†i h?B h?B- pQÆM K°i i v,
 @ hS bQ Kšm- H ;†T K†i +O i X
 h?B h?B +U+ F€ t'm ?´- ?"M F?¬M; i? ibK K°i +€B H¶B +?mB tm®M; X
 @ L|B +?QM? bUX
 GϕB i, F?¬M; Km®M #m¬M; i? - [mv i ç`M? +?O v m ?¬K M v M?`i ç`M? T?ªB çQ
 æQÌM; S?QM; ç`Q ` M; Q¨BX
 @ h?U+ bU F?¬M; +ÁMX
 o K†i æQÌM; S?QM; +-m tBM- +?Êi i?'v i`QM; M; U+ ç m t|i- T?ªM; T?'i M?Q #` B
 @ h M?È ` `²B- +ÁM +| K°iX
 @ \
 "ϕ+? hB m GϕB i`¨M ç-v i?•K w MÎMK +QÌBX
 @ GBM? M? ç-m- +€+ M; QÆB +kM; ;†T `²BX
 æQÌM; S?QM; i?ªM M?B M M?"M i°B- /M b Q çB M[ç m ç½ ç M M¬M; M¶B M¨v- M
 F?¬M; bÊX
 @ VK- i ç½ iQM? +ª M¨M; `²BX
 GϕB i, ;"i ç-m,
 @ L¨M; ç•m `²B\
 @ >B M iϕB #'i iB M çB ` - çÊB ç M *´; B M¨M; b) iÈBX
 @ h?U+ bU +?d +| M?[M; M; QÌB ç| i?¬B\
 @ h?U+ bU5
 æQÌM; S?QM; i? bQM b„iX
 GϕB i, +QÌB v m Èi i?ªM M?B M,
 @ h M?È F„ +ÁM ? B p` +¬ MQÆM; - K°i M; QÌB i M H¨ >¨ >QÆM; L; QM; - K°i M; QÌ
 M¨M;
 æQÌM; S?QM; ç-m HÈM M?Q ç'm,
 @ > B M; QÌB M¨v i?U+ bU F?¬M; T?ªBX
 *?O v m H¨ i?ÌB ;B M [m€ /¨B +?Q iWM; ;†T K†i +€+ M¨M; - +?Q /M i`QÈ+ ç•v +| +
 H½M; [m M i?2Q i?ÌB ;B MX
 @ æQÊ+ `²B- +?9M; i iBM iQÎM; +?¨M; H-M M¨vX
 G9+ M¨v GϕB i, KÈB #m¬M; i? +?Q æQÌM; S?QM; X
 æQÌM; S?QM; i?Î ` K°i ?ÆB i?"i /¨B- i?"i F?¬M; / /¨M; - ?¬K M v `®i +m°+ çB /ϕQ
 pÁM; - +?d H¨- pb b Q +m®B +MM; pšM +ªK i?'v [m M K'i B M?d\

æQÌM; S?QM; M;?o iÈB M;?o HmB- +kM; F?¬M; M;?o iÈBX

@ *?d H" S?QM;- i +ÁM Km®M M|B +?Q +?"M; K°i +•m- b m M"v çWM; i` m i`¼+
+O +?"M; ç½ F?¬M; i? iB T M?"M i? KX

GçB i, +| +?9i B Q€M M|BX

@ h #B i5

æQÌM; S?QM; ?' i? M F?¬M; #B i M|B b Q- +| M[M?•M M"Q M;mv M w +?B b M K
M;QÌB F?€+\ >¬K M v i?Qç i M?bM GçB i, K'i ?SM;- M?QM; HçB T?B i?QÌM; `°M; H
hB m L?½ ç M +?O i`b pB + M"v- p` +mM; +?O ççB M?•M æçB hmv i *mM; M"v F?
K°i +?[,

@ :B i5

:B i bç+? `²B- b) F?¬M; +| M;QÌB +?B b +MM; +?QM? KbM?X

R9yyX *?QÆM; RRN3 , æÊi a|M; :B Q S?QM; h?S L?'i

hK+ M;[M|B- # M[M?•M i?"M? +€B +?Ê- # M M;QÌB æQÌM; S?QM; ç•m +?d +| # M
pmB p i`mv M i`Á F?¬M; M;WM;- +?d +| #ªM i?•M æQÌM; S?QM; Hm¬M i`QM; i`çM
M;?o +?QM? KbM? i?m i?B i M;QÌB i `i M?B mX

>"B- /B K T?9+ F?¬M; T?ªB H" # M?- M?QM; [m€ M?B m F?¬M; +?WM; K„+ K M?
+| K°i +ªK ;B€+ ?çM? T?9+ ç m F?' #¶M; M?B M bBM? `X *€+ M[M?•M ç M; M|B
M?B M i?"i b•m HB + M?bM *?mM; G°- KÎ KB M; M|B,

@ *€B i`•K +`B i` M ç-m \*?mM; Km°B Km°B i?"i H" ç T- H"K +?Q Km°B Km°B +`M; i`
MQÈ+X

GÌB M"v imv `^M; M|B pÈB \*?mM; G°- M?QM; iB b€M; i`QM; F?|2 K„i HçB M?bM i?
h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; pšM +ÁM F?) ç°M;- #¶M; M?B M M?È iÈB i`QÈ+ F?B i
G° ç½ iWM; ;†T K†i ç€K M;QÌB GçB i,- K" i?ÌB ;B M FB i` M M;QÌB M"m; F?¬M; ç2
?B M içB Î i` M ç-m HçB M?B m ?ÆM K°i +€B i`•K +`B ç-m- +?Q M M M;m²M ;®+
TªB M;?B M +Sm K°i +?9iX

"ªM i?•M GçB i, +?Q ç M ;BÌ ç m F?¬M; #¬B bQM ç€M? T?'M- F?¬M; ç2Q i?2Q ç² i`
i?'v ?SM; i?9 pÈB +€B i`•K +`B i` M ç-m \*?mM; G°- Mûi m Q€M i`QM; HÌB M|B M
F?¬M; ?B m\

*?mM; G° F?¬M; #B i M M i`ª HÌB H"K b Q- +?d #B i i?'T ç-m F?¬M; ?û ` ,M;X *€B
M"m; p" æQÌM; S?QM; +MM; M? m i?m T?K+ i`QM; >Q h?B M æB M- +?Q /M i†M;
imv `^M; bU i?U+ M?Q p"v- M?QM; +?šM; #B i TªB ;BªB i?Q+? H"K b Q +?Q `äX

"ç+? hB m GçB M|B K°i +•m- /šM iÈB p¬ b® €M? K„i B Q€M ;?2M im¬M; MûK H M
S?B hB m L?½ +?ÈT +?ÈT +QM K„i- #om K¬B M?bM æQÌM; S?QM; M|B,

@ S?m [m•M- ?bM? M?Q iW F?B hB m M?½ i?2Q +?"M;- +?"M; +ÁM +?Q i†M; +?
K°i +?m¶B pÁM; i v +?•M +?•m K"X

Jç+ GQm h¬ H„T #„T- Km®M M|B HçB i?¬BX .Q /U K°i H€i KÈB M|B,

@ aQ ç - i +kM; Km®M X

L; v +ª Jç+ bQ i, i`ÌB bBM? iQM? ibM? F?Q M /mM; M?'i +kM; ç m ,M /'K +?m - M
M"v M m M?Q F?¬M; T?•M +?B `M ç`M? ?ÊT ibM? ?ÊT Hw- +?d bÊ F?¬M; +| +€+?

GçB i, pW M|B HÌB M"v ` F?ÄB KB M; +?d #B i KbM? b B `²BX L"m; `®i +m°+ H"
i9M; +?Q æQÌM; S?QM; i` m ?Q ;? Q M;mv i- i-K ?Q p'M HB m- M?QM; pšM #B

K°i +•m M|B +O KbM? ç +?Q æQÌM; S?QM; #`#S+ #€+? ç M i`bM? ç° M`v- i`QM;
H"TiS+ p°B p"m; /U p"Q mv M;?B K +O pÊ +^a M|B,

@ J¼B M;QÌB v M H†M;- +€B i`•K +`B ç-m M`v +O *?mM; Km°B Km°B M?bM ;B®M;
?ŠM +?QM? H" T?ªB +| +Æ /mv M KÈB i?m çQÊ+X

G¢B i, pšM i?QÆM; KbM?- i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; t9+ ç°M; M;?bM p¢M H-MX
MÎ MK +QÌB K°i iB M; ,

@ G•m M;`v F?¬M; çQÊ+ ;†T +?Q p`T?m T?•M- i`QM; HÁM; pB T?m p¬ +MM; M?È M
#` +?Q +€+ M"m; K°i T?-M H p"iX æ`M? ``M; iÈB *´ ;B b) H'v ` +?Q +€+ M"m; - M
M`v +| +?9i F?¬M; +?ì çQÊ+ `²BX

@ G p"i ;b\

*€+ M[M?•M M?'i i?ìB ?,M; ?€B- M; v +^a G¢B i, +kM; ?B M ` p K†i p mB KWM;X
æQÌM; S?QM; +?¢v iÈB +?¢v HmB M?B m M,K M?Q p"v- K¶B K°i H-M ç m i`Î p i v
G¢B +kM; bBM? ` i?|B [m2M `²BX *,M #ªM F?¬M; M;?o H9+ M`v ?„M /o M?B M +®
ç€K M;QÌB- F?¬M; F?ÄB i`QM; HÁM; bBM? ` +ªK ç°M;X

@ L?bM ç•v5

æQÌM; S?QM; çQ i v H'v ` K°i #bM? M;¼+ - H„+ H„+ i`QÈ+ K†iX " M i`QM; HB M i
+QQM; +QQM;X

@ æ•v H" ç M /QÊ+ ;b\

>B M i¢B J¢+ GQm h¬ Hmv M ç M i?`M? M;?B M- M?bM i?'v ç M /QÊ+ +?QM? Kb
M;?B M +Sm +? i¢Q ` T?QÆM; T?€T Hmv M +? ç M /QÊ+X

@ æ M /QÊ+ M`v F?¬M; i,M; i`QÎM; i?U+ HU+- +kM; F?¬M; i? /MM; +?Q im Hmv
bBM? K M?X

æQÌM; S?QM; 9T 9T KÎ KÎX

S?B hB m L?½ M;?B M;ì M|B,

@ æ½ H" ç M /QÊ+ ç m K M; i?2Q p`B HQ¢B i€+ /KM; FB X L m F?¬M; +| M?[M; i€
/KM; ;b\

æQÌM; S?QM; +QÌB ?„+ ?„+ - M? ;B¼M; M|B p`B +•mX

a„+ K†i +€+ M[?`B #¶M; M?B M i? v ç´B- i`M ç-v p F?B T bÊ p` F?€i p¼M;X æ
K¢M? ?ÆM K°i +?9i- M?QM; i`QM; ;B¼M; M|B pšM M?Q +k +| +?9i `mM `mM,

@ S?QM;- +?`M; M|B +| i?"i F?¬M; \

@ h?U+ bU i F?¬M; #B i- /M b Q F?¬M; i?Y [m X L?QM; M m M?Q H" bªM T?~K tm'
ç M imv i ç®B F?¬M; i? H" ?`M; ;BªX >ÆM M[ i`QÊ+ K„i pšM +| K°i pQ /K `ä `M;

@ oQ /K ;b\

æQÌM; S?QM; +?d *´ I L;mv i çB ÎT?Q i`QÈ+ ç°B M;k- / i?'T i? M?•K M|B,

@ o` \*´ i, i, FB - ç½ ?ÆM i`,K im´B `²B- M?QM; i?Q¢i M?bM /€M; /'T pšM +?d M?Q i
#ÎB p b /MM; HQ¢B ç M /QÊ+ M`v- KÈB +| i? #ªQ i`b /mM; M? M i`,K M,K F?¬M; i?

æQÌM; S?QM; H'v ` ç M /QÊ+- +?QM? H" h`9 L? M æ M i bK çQÊ+ i`QM; æ M æB M
M? M F?¬M; ;B`X

"¢+? hB m G¢B ç tm®M; F?€i p¼M; p` FQ+? ç°M; i`QM; HÁM;- M? ;B¼M; ?ÄB,

@ J°i H¼M `v +| K'v pB M\

E?¬M; ?' H" pÊ +ª- M; v +ª F?B M?bM i?'v HQ¢B ¸ M /QÊ+ K" i'i +ª M[M?•M ¸ m
 M?Q +k +| i? bmv M;?o +?Q ¸¢B +K+- F?¬M; H"TiS+ Km®M æQìM; S?QM; +?Q K
 L m M?Q #bM? ¸ M /QÊ+ M"v i?B m- F?¬M; ¸O ¸ T?•M +?B - p"v b) F?¬M; i? i`î i
 +| i? K M; ¸ M T?B M T?S+X
 @ u M i•K- M m M?Q i?B m i b) F?¬M; iMv iB M H'v ` - î +?¶ M"v i' M; +°M; +| i€K
 æQìM; S?QM; +QìB K°i iB M;X o®M H" K°i H¼ M"v +| KQìB pB M- M?QM; K" #` æ
 +?Q M M +?d +ÁM i€K pB MX
 G9+ M"v G¢B i, KÈB v M HÁM;,
 @ L?Q i? i?QªB K€B `²BX
 G9+ M|B tQM; HB M HB + K„+ M?bM æQìM; S?QM;,
 @ S?QM;- b m M"v +?°M; T?ªB #Èi T?|M; i9M; K°i +?9iX "°M; F?¬M; M[M?•M F
 M"v- i t2K +?°M; T?ªB H"K i? M"Q +?Q T?ªBX
 æQìM; S?QM; +ÁM F?¬M; F`T iª HìB- J¢+ GQm h¬ H¢B M|B iB T,
 @ h +| i? M;?B M +Sm +? i¢Q ` T?QÆM; T?€T Hmv M +? ¸ M /QÊ+ M"v- M?Q p
 F?| F?,MX
 "¢+? hB m G¢B p¶ +€B i`€M,
 @ S?QM; T?|M; i9M; M?Q p"v- +kM; #îB pb i¢B +€+ M;QÆB [m€ Mm¬M; +?B mX
 J¢+ GQm h¬ F?¬M; F?ÄB H HQÐBX
 æ M; F?B M|B +?mv M- æQìM; S?QM; ¸½ Kî ` +€B +? B- H-M HQÊi T?•M +?B +?C
 h`9 L? M æ MX G9+ M"v T?•M ` M,K pB M- æQìM; S?QM; HQm H¢B K°i pB M +?C
 iQ" M #° ¸ M /QÊ+ +ÁM H¢B +?Q J¢+ GQm h¬- H'v #ªM HoM? +O J¢+ bQ i,- Km®M
 i?S+ Hmv M ¸ M +| H) F?¬M; F?|X .mv +?d +| i" B Hmv M +¬M +| H9+ Hmv M ¸ M-
 ¸•v /M b Q +kM; H" ¸ M /QÊ+ ¸½ i?'i i"mv M- M;?o ¸ M i" B HB m +¬M i?B i +?„+ +
 i?QìM;X
 GQm H¢B K°i pB M h`9 L? M æ M +kM; F?¬M; T?ªB +?m~M #` +?Q GBM? E?B T L?
 F?€+ t M;QìB i?QìM;- p®M b) F?¬M; ;B" v m- +| /MM; h`9 L? M æ M ? v F?¬M; +k
 æQìM; S?QM; +kM; F?¬M; #B i K tmB [m, F?B M pb b Q +?QM? KbM? b) ¸ H¢B K
 Hm¬M [m M? [m~M K°i +€+? M;?o- T?ªM; T?'i Km®M HQm H¢B +?Q K°i B ¸|X
 GQm +?Q B ¸•v\
 L?"M ¸QÊ+ #ªQ #®B h`9 L? M æ M- i•K ibM? +?9M; M[+U+ F€ pmB bQÈM;- #-m F
 ?ÊTX E?¬M; B iB T iK+ i`î H¢B ibK æQìM; S?QM; T?B M T?S+- K°i ¸QìM; ¸B i" M
 ? ,M; ?€BX
 L?[M; M;QìB i`QM; M?|K ¸°B M;k M"v- i'i +ª ¸ m H" + Q i?O- i?'T M?'i +kM; ¸ m H
 + Q i?O GBM? :B B +?¶ M"Q +kM; +| - i®+ ¸° /B +?mv M iU M?B M b) F?¬M; FûQ /"
 >m®M; +?B- ?B M M v i?B M ?¢ ;¬M ¸¢B HQ¢M- #®M i? HU+ HÈM +?m~M #` F? F
 i?2Q M¶B M?È M?" iU M?B M ¸B p T?Q i`QÈ+- #'i ¸„+ /o M" M; F?¬M; ¸" M? HÁM
 KbM? +?¢v p *´ ;B i" M i?O- +?Q M M i`QM; ¸°B M;k i?QìM; i?QìM; +| + Q i?O *´
 ?B m iBM iS+ [m M? i?•M- ?Q†+ i`î H¢B *´ ;B i"mv M ¸¢i K M? H M? +O *´ I L;mv
 *´ I L;mv i i?•M i¢B # M M;Q" B +kM; +| i? ¸B m F?B M i'i +ª ¸°M; i€+ +O *´ ;B iV
 +?"K H¢B K°i +?9i K" i?¬BX h? M?QM; F?B M;QìB *´ ;B +?¢v ¸B- M;QìB *?B M;
 ¸" M? +kM; +?¢v ¸B- +?Q M M i`QM; F?QªM; i?ìB ;B M M;„M #®M i? HU+ HÈM pš
 ¸°B M;k ¸B ibK #ªQ p"i iW >Q h?B M æB M i`î H¢B ;B i°+- ¸| +?QM? H" H9+ KQ ;

æB iB T # M; "v- # M T?Q *´ I L;mv i i`mv M ç M iB M iS+- #®M i? HU+ HÈM ç½ +
i`QM; T?QM; pB i? HU+ +O KbM?- i`W #Ä p` iB m /B i i`i +ª bBM? HU+ +O ç®B
?"M;- p"M iªB- +€+ HQ¢B ;B€M çB T i?€K iYX

h`QM; H9+ M?"i i?`iB- KMB K€m iQÆB i`"M M;"T- #®M i? HU+ HÈM #'i F M?" M`Q
.M b Q i`QÈ+ ç!- #®M i? HU+ HÈM K†+ /M +! +?9i K b€i- M?QM; i`QM; H9+ ç! pš
i` M ç` #`M \*´;B - F?ŠM; ç`M? +! ?B m #m¬M +Y ?"M; +O *?B M ;B p` hQ æ² i?
#"M *?B M ;B - +kM; +! +QM çQÌM; #m¬M #€M p` ç iY +O \*´;B p` hªK >²M h¬M;
h? M?QM; ?B M i¢B- i`i +ª M?[M; i?S M`v ç m #` /B i i`WX hWM; i¬M; +?O ;B +?
çB m ç°M; M?•M pB M +?¢v çB- i?¬M; [m i`mv M H M? bÈK` i v /B i i`W ç®B T?

æ¢B +?B M b„T iÈB- M m ?"m T?QÆM; #'i´M- F?¬M; +~M i?"M b) H•K p`Q F i +K+
Hm"M i? M`Q- i¢B i`QM; ç` #`M +O +?QM? KbM? F?¬M; i? +?Q T?ûT ç`+? M?•M

æ€M? M;Q`B i`QÈ+ ? i T?ªB / T v M # M i`QM;- +?d +! p[M; +?„+ i`"M /Q M? +?QM
p`B i`mM; i•K F ç`+?X

h?`iB ;B M K`v M; "v M v- b®M ;Q`iB #` iY i?QÆM; i`QM; i?B M ?¢ ç½ H M iÈB ?"M; p
M?B m H„K- M?QM; i´M i?`i K¶B K°i M?" ç m iQÆM; ç®B iQ HÈMX >ÆM M[+K+ /
+~M; i`Î M M M; ?B K i`¼M; X

h`QM; H9+ ç€K M; Q`iB æQÌM; S?QM; +ÁM ç M; çB i` M çQÌM; i`Î p - #®M i? HU+
i€+ /B i i`W `Y b¢+? M°B #°X h M ç½ T?€i- F?¬M; i? i?m p - *?B M ;B p` hQ æ²
*´;B p` hªK >²M h¬M;- M; Q`iB b m H`K b Q +! i? +?`m çUM; \ L; v +ª i`€M; bo çSi
K¢M; ç€M? +?Q HQÐM; #¢B +•m i?QÆM; X

hbM? ?m®M; M`v pšM /mv i`b HB M iK+ KQ`iB M; "v- ibM? ?bM? KÈB +?"K`½B ;Bª
M M i`W F?Y +kM; ç m i`W F?Y `²B- iU M?B M K¼B +?mv M b) /¬M /¬M i`Î M M v M

"®M i? HU+ HÈM- ? B ç¢B HB M KBM? ;B Q +?B M Î;B B çQ¢M i?S M?"i- HU+ HQ
F?¬M; i?„M; B- B +kM; F?¬M; i?m - ;B[? B # M F?¬M; +?9i M`Q M?QÈM; #°X

G¬M ;B Q +?B M i?S M?"i tªv` p` F i i?9+ M; v F?B ç€K M; Q`iB *´ I L;mv i +ÁM ç
+?d H` K°i K¶M ,M F? B p` K` i?¬BX L°B #° i`Î M M v M´M- F iB T b) #„i ç¬m ?QÈ

æQÌM; S?QM; K v K„M i? K /U K°i +?9i ?°B M; ?` i€+ +?B M +O + Q i¬M; *´;B - ç
i?U+ HU+ p` im´B i€+ +O æQÌM; S?QM; F?¬M; +! iQ +€+? M;²B M; ?2X L?QM; /M b
i`Ê ;B9T ç M iW GBM? J¢+? \*?B æ` - ç•v +?QM? H`i Ê ;B9T ?B K +!- +?Q M M ?°
F?¬M; i? [m M çB ?„MX

hmv `^M; +! K`iB- M?QM; æQÌM; S?QM; pšM +?d b„K p B K°i M; Q`iB M;²B M; ?2- +?•
+MM; ç€K M; Q`iB \*´ I L;mv i- H` T?K i?•M KbM? KbM? ?Q†+ ? B M; Q`iB h¬M h?ª * -

J°i H¬M ?°B M; ?` i€+ +?B M FB [mv i ç`M? T?QÆM; ?QÈM; ?"M? ç°M; +?Q M; "v b

.U i?2Q iQM? ibM? i€Q #¢Q +O >mv i h?B M >"- p®M Km®M i`U+ iB T ;B i p`Q ç
;B M?"i" M ;®+X L?QM; #` h¬M h?ª \* ;¢i #Ä- ? B p` ç®B i?O ç½ i` M? ç`m`i H•m
#KB i` M ?°B M; ?`- +m®B +MM; TªB M?Î *´ I L;mv i çSM; ` ?Á ;BªB- F i Hm"M +

E?¬M; i? i`U+ iB T i`M +¬M; *?B M ;B X

*?B M ;B i®i t`m +kM; H`i? HU+ t T ?¢M; i?S M?"i i`QM; i?B M ?¢- +,M +Æ p[M
iMv iB M ;B i p`Q +?„+ +?„M F?¬M; +~M i?"M iQ`M [m•M b) #` /B i- +?d +! +€+? +?
/¬M H`K bmv v m i?U+ HU+ \*?B M ;B - F iW ç!- KÈB +! +Æ ?°B /B i i`WX

_®i +m°+ *´ I L;mv i KÈB H` M; Q`iB bBM? i`QÎM; MÆB ç•v- +! i? Hw ;BªB *?B M ;
ç€K M; Q`iB GBM? J¢+? \*?B æ` X æ M; ?` M`v iU M?B M +?B K çQÈ+ K¼B M; Q`iB
+kM; F?¬M; +! #B M T?€T- F?¬M; B +! i? çQ ` b€M; FB M i®i ?ÆMX

*?Q M M ?°B M; ?` i€+ +?B M H9+ M`v [mv i ç`M? K°i pB +- ç! H` ?"M? ç°M; M?^K p
+O *?B M ;B X

*-M T?^B iϕB i`QÈ+ F?B i?lB F?„+ [mv i +?B M t^v` - çQ i'i +^+€+ ;B i°+ T?K i? T?K+- ?Q†+ iB m /B i- imv i ç®B F?¬M; i? ç M?[M; ;B i°+ T?K i?m°+ M`v K M; ;B X

æ•v H` K°i [mv i ç`M? F?€ i`M M?šM- M?QM; HϕB H` K°i [mv i ç`M? ?ÊT HwX

*?B M ;B i`^B [m i`,K M;?bM M,K F?¬M; M;½- b® HQÊM; ;B i°+ T?K i?m°+ /QÊ F?`M; H²- M?[M; ;B i°+ M`v +l F?^ M,M; p¬ i°B- M?QM; #'i ç„+ /o ç½ #` +m®M p` i? +`m F i +MM; \*?B M ;B H`K çB m t'm- M?QM; H9+ M`v F?¬M; +l i?lB ;B M ç i®i t'm- +?d +l +€+? iQ`M #° /B i? i- KÈB F?¬M; +l +€ H¼i HQÊBX

*?B M i` M? ;B[ +€+ ;B i°+ iW tQ iÈB M v- ç m i`M F?®+ M?Q p`v- ç m p¬ ibM? p

>°B M; ?`i€+ +?B M b m F?B F i i?9+ p`Q # M ç K- *` I L;mv i HB M +l K M? H M? I +^i? HU+ +O \*` ;B i`Î HϕB T?ÁM;- ç€T HϕB ç°M; i€+ \*?B M ;B - M m M?Q \*` I L F ?Qç+? M`v +O KbM?- ?šM +kM; +?QM? H` F ?Qç+? +O *?B M ;B Î# M FBX

R9yRX *?QÆM; RRNN , *` :B

h'i +^K¼B M;QlB ç m H`;B +?O +€+ çϕB ;B i°+- i`QM; H9+ M`v ?B m `ä HšM M? #^v i€K T?¬M F ?Qç+? i•K Hw p` ç°M; i€+ iB T i?2Q +O ç®B T?QÆM;X

E ?Qç+? i€+ +?B M M`v +kM; K M; i?2Q K°i w M;?o F?€+- çl +?QM? H` i`"M ;B Q M`v imv i ç®B F?¬M; i? +?'K /S i i`QM; F?Q^M; i?lB ;B M M;„M- +l i? i`QM; pÁM; +?Q K`v M,K- iQ`M #° i?B M ?ç ç m i`"M M;,"T F?lB i?m®+ b9M;- /•M +?9M; H-K i?

E?¬M; i? F?¬M; MlB- *` I L;mv i M„K #„i çϕB i? i`QM; i?B M ?ç F?¬M; i²B- T?B çϕQ Hw- M?QM; M`M; ç½ [m M çB K°i pB +- K` pB + M`v t^v` - i`U+ iB T /šM ç M +?mv M F?€+ bQ pÈB M`M; /U çQ€MX

æQ`M M;QlB p°B p½ +?çv ?ÆM KQlB M;`v çQlM;- +m®B +MM; K°i M;`v +kM; ç M *

*` ;B M^K i` M K°i K^M? + Q M;mv M i`®M; i`^B- ?Q +Ä t M? `lMX .B M iQ+? K†i K°i \*` ;B - +Æ #^M iQÆM; çQÆM; pÈB K°i iÁ i?`M? HÈMX

G9+ i`QÈ+ æQlM; S?QM; iW i? iK+ çB ç M GBM? Jç+? \*?B æ` - M;?o i?U+ HU+ + *?B æ` `i ?MM; ?"mX L?QM; çB iÈB *` ;B HϕB T?€i ?B M GBM? Jç+? \*?B æ` ç® F?¬M; ç€M; M?„+ iÈBX

æQlM; ;B #^Q +kM; H` K°i iÁ i?`M?- M?QM; +?d +l K°i T?¬M ? B KQÆB bQ pÈB + ;B K` i?¬BX h?U+ HU+ ? B # M +`M; F?¬M; Îi` M K°i çšM; +`TX

E?¬M; ?` H`;B i°+ i`mv M i?W iW M;`M M,K i`QÈ+- T?¬M M°B ibM? M`v F?¬M; +l i? iQ+? HkvX

G9+ æQlM; ædM? h?B M çB p`Q i`QM; i?`M? +kM; /•M; H M ``i M?B m +^K t9+- M; M`Q KÈB +l i? ?Q`M? i`€M; M?Q p`v- M`v +-M bU M¶ HU+ +O # Q M?B m i? ? K

> B # M çQlM; +Y i?`M? çSM; K°i ç€K HÈM + Q i?O \*` ;B +?`Q çlM- +l H) M?"M H`K` b„T t T M?Q i? M`vX *` I L;mv i K°i K†i p°B p`M; çB p`Q # M i`QM;- K°i K†i *` ;B i`bM? #€Q- ç¬B KB i? M? i9 i?dM? i?Q^M; M?Qm +?†i- F?B i?b i?^ HÄM;- b

æB p`Q i`QM; i?`M?- \*` I L;mv i ç°i M?B M /WM; HϕB #QÈ+ iB M- [m v ç-m ?QÈM MlB,

@ *?Q p` i`QÈ+ iB M i?2Q M;QlB *` ;B çB ibK MÆB M;?d iϕKX L m ibM? i? #'i HÈ i v ;B9T çDX

æQlM; ædM? h?B M MlB,

@ >šM H` p`vX

*´ I L;mv i;”i ç-m- +,M /†M pÈB M;QìB # M +¢M? b m ç| p°B p”M; tQ v M;QìB `ìB ç
æ´B H”K #bM? i?QìM;- F?ŠM; ç`M? *´ I L;mv i Km®M çQ+? i?•M iB T ç½BX L?QM
K M; # Q M?B m pB +- H”K b Q +| M?B m i?ìB ;B M M?Q p”v ç +?mv M i`Á- +?d +
M;QìB æQìM; S?QM;X " M M”v æQìM; S?QM; +kM; #B i?B M i¢B i? +K+ #’i´M- iU
M”QX

h?2Q K°i p`i`QìM; H½Q *´ ;B çB iÈB K°i +?¶ i`QM; i?”M?X oÁM; [m pÁM; H¢B- +
S?QM; /WM; H¢B i`QM; K°i +,M M?” HÈM +€+? i`mM; i•K *´ ;B MY +QM T?®X

L;QìB # M T?Q æQìM; S?QM; `’i M?B mX L;QìB i?•M #¢M # +O +?QM? KbM?-
h?”M? p” h?B M h?€M? +mM;X .M H” M?Q p”v- M?QM; iÁ M?” HÈM M”v pšM +| i?
iQìM; iQÈM; M| HÈM ç M KS+ M”QX

>mv i oK h?”M? #` b„T t T i¢B +,M T?ÁM; T?Q ç-M;- h?B M h?€M? \*mM; #` t„T t
F?€+ i?b çQÊ+ t„T t T ÎT?Q M KX

E?-M; #B i p¬ w ? v +® w- æQìM; S?QM; /o M?B M +MM; K’v M;QìB T?K M?•M +
T?Q #„+ /B M iQ+? `°M; HÈMX L; v +ª T?ÁM; +kM; iQ p”`°M; ?ÆM `’i M?B mX

J’v M;QìB M? ?Q”M /šM æQìM; S?QM; çB p”Q +QìB `’i +| i?•K w- ?B M M?B M H” #
æQìM; S?QM;X

æQìM; S?QM; F?-M; F?ÄB çÄ K†i- M?QM; i?”i` K’v M? ?Q”M FB HÆ ç M?- ç¢B
;b M?„+ M?Î- +mM; FQM? ?-m ?¢ K°i T?2M- H9+ M”v KÈB #` æQìM; S?QM; tm çB

h`QM; T?ÁM; æQìM; S?QM;- çSM; K°i ç€K iB m K„ M?•M- #-m F?-M; F?Q i`QM; T
M;”v F?-M; i?’v- +?Q /M H” B i`QM; HÁM; ç m `’i M?È M?mM;- M?QM; ç M F?B M
M;QìB K°i KU+ +?¢v çB- +kM; F?-M; +| i?ìB ;B M pm®i p2 M OB- ?B M i¢B iÈB çB
iU M?B M K¶B M;QìB i`QM; HÁM; KÆ K”M;- K†i M?Q ?Q ç”QX

*?mM; G° F?ûQ #B i M?½ w- F?) +QìB K°i iB M; M|B,

@ h çB F m M;QìB K M; p”Q K°i Qi MQÈ+ ç +?m~M #` i„KX

h?B h?B F?~M i`QÆM; M|B,

@ h çB +MM; i, i,X

æ•v H” Km®M bÈK çB H”K +?m~M #`X

æQìM; S?QM; p°B p½ tm i v,

@ E?-M; +-M ;’T ;€TX

@ S?QM;- +?”M; +| +?mv M ;b Km®M T?•M T?| +?9M; i b Q\

G¢B i, +| +?9i çSM; M;²B F?-M; v MX "ÎB pb M”M; #B i- æQìM; S?QM; K¶B H-M t
KÈB i`Î p - ç m Km®M H”K t`M; H”K #”vX

@ E?K F?K

æQìM; S?QM; ?Q M? K°i iB M;- p¶ p¶ M;U+ KbM?,

@ L? ç-m- ` çB5

*?9M; M[M;?B M;ì M?bM- +?d +| p K†i *?mM; G° #WM; idM?- M”M; H” M;QìB /mv
bU i²M i¢B +O GBM? E?B T L? MX

h?•M T?”M i`QÈ+ ç•v +O GBM? E?B T L? M Hm¬M Hm¬M M?Q H¼i p”Q bQÆM; KM
?B M- ç m T?ªB KQÈM i?•M i? hB m h?B M KÈB çQÊ+X h? M?QM; ?B M i¢B +m
+?QM? KbM?- +?Q M M ç M H9+ çB ` M;Q”B €M? b€M;- #^M; F?-M; +S iB T iK+ i
+?mv M ? vX

L;?2 çQÊ+ •K i? M? +O æQÌM; S?QM;- GBM? E?B T L? M KÈB iW i`QM; M;U+ ?,,
+?9M; M[+QÌB [mv M`kX

@

h?B h?B +?2 KB M; FBM? ?- - imv`^M; H-M ç-m iB M M`M; i?'v GBM? E?B T L? M
KbM? p` M[ iY i`QÊ+ K,,i M`v +| +?9i [m2M #B i- ?ÆM M[ H` HQÇB [m2M #B i M?Q
æB m M`v +kM; F?| i`€+? M`M;- GBM? E?B T L? M H` K°i iB HBM? ?²M çB i?2Q H
#ªM i?•M M`M; F?¬M; #B i- M?QM; H`K b Q F?¬M; i? +ªK i?K çQÊ+ \ æ•v H` K°i H
?²MX

*| çB m M?[M; M;QÌB F?€+- ?B M iÇB #B m ?B M p¬ +MM; F?B T bÊX

J¶B H-M GBM? E?B T L? M tm'i ?B M- ç m +| i? iÇQ M M ?B m [mª M?Q p"v- /M b
i v i?"i bU [m€ KS+ F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M'BX

@ S?QM;- M`v GBM? M? ç-m H`K b Q i`Î M M M?Ä M?Q p"v\

GÇB i, +?d +ªK i?'v KbM? ;B®M; M?Q ç M; M^K KÆX

GBM? E?B T L? M ?b ?b +QÌB- iW i`QM; M;U+ æQÌM; S?QM; M?ªv` - i?•M i? tQ

*?9M; M[+`M; +ªK i?'v F?B T bÊX

*?d i`QM; +?ÈT K,,i- GBM? E?B T L? M HB M iW K°i M;QÌB #û #^M; M,,K i v +| i? #
M[i`-M i`m²M; M?Q M?°M;- æQÌM; S?QM; bÊK +| +?m`M #`- çQ i v ûK çB- K°i #°
i? GBM? E?B T L? M- +?2 ç"v +ªM? tm•M p¬ ?ÇM FB X

@ S?QM; + + - + + iÈB ? v i ç M\

GBM? E?B T L? M i`®M i`€M? M?B m M,K M?Q p"v- ?B M M`v +m®B +MM; +| i? i?
K°i HQÇB +ªK ;B€+ i?'v €M? K†i i`ÌB- imv`^M; [m€ i`bM? ?B M i?•M +| +?9i Hv F€
i`QM; M?¬- +kM; F?¬M; +| M;QÌB M;Q`B M M F?¬M; +-M HQ H,,M; b) #` iB i H°` M

R9ykX *?QÆM; Rkyy , *Ym .QÆM; hQÆM; hQ G

@ *?QM? M`M; M|B çBX

æQÌM; S?QM; iB M i v +-K 'K i`" i` M #`M- `|i K°i +?ûM +?Q +?QM? KbM?X

J°i T?2M F HÇB ç-v „T i bM? +ªK +?•M i?"M?- i'i +ª M[M?•M Î ç•v ç m`ÆB MQÈ+
p` F?' +U+ M?B m M,K +O GBM? E?B T L? M K` +ªK i?'v i`QM; HÁM; +?m t|iX

hmv`^M; ?B M iÇB ?²M pQ GBM? E?B T L? M ç½ i iK- +kM; +| i?•M i? +O +?QM
+kM; F?¬M; TªB i?•M i? ?Q`M +?dM?- Qi M?B m pšM +| çB K +? M? H +?X

M? ?MM; b) pb K,, M?•M`ÆB H - K,, M?•M i`QM; H9+ ç| +kM; ç²M; /ÇM; M?Q p"v-

@ æ•v +?QM? H" #Q T?QÆM; i' i`mv M +O æQÌM;; B #ªQ- M; QÌB #bM? i?QÌM; F?
 b m F?B M?"M +?S+ p` ; B +?O KÈB `ä `""M; - +?QM HQΦB p"i +?Q /QÆM; FB bQm
 çB m /MM; +€B M"v + -M T?ªB +| K°i çB m FB M- ç| H" i`QM; pÁM; +?QM i?€M; F?
 i?•M K"i +MM; M[iY- +?QM i?€M; M"v- ç| H" [m€ i`bM? iÄ /QÆM; X h?B m K°i M; "v
 K°i M; "v /QÆM; F?Q iB i` M; Q" B- *Ym /QÆM; iQÆM; iQ H M"v b) +?d K M; ç M i€
 i?QÌM; K" i?¬B- i€+ /KM; +?O v m b) #` K'iX \*?Q M M pB T?K KÈB ?ÄB i`QM; +?QM
 H-K ? v F?¬M;\

@ h?b` H" i? X
 æQÌM; S?QM; ;"i ç-m- ç°i M?B M HΦB +QÌB ç M F€ HΦ- i`WM; K„i M?bM H½Q +? ,
 @ S?K i?•M- ?"B M?B M|B +?Q M; QÌB K°i #Q K"iX
 @ "Q K"i ;b\
 æQÌM; ædM? h?B M p M? H M H¶ i v M; ?2 M; |M; X
 @ h?•M i? ?"B M?B iW H•m ç½ #€+? ç°+ #'i t•K- *Ym /QÆM; +€B ; b p•M p•M M"v F
 M?BX
 .Si HÌB- æQÌM; S?QM; +QÌB ? ? X
 æQÌM; ædM? h?B M +kM; +QÌB iQ- KΦM? K) p¶ p B æQÌM; S?QM; - p¶ ç M F m H M
 @ *QM " - i?S M"v F?¬M; T?ªB ç°+ /QÊ+ - ç•v +?d +| i? iQM? H" i?m®+ #' - +?Q /M
 b Q\
 a„+ Kti æQÌM; S?QM; #¶M; M?B M i? v ç'BX
 æQÌM; ædM? h?B M p¬ +MM; ç„+ w M|B ,
 @ *| i?'v tm'i ?B M +ªK ;B€+ 'K €T F?¬M;\
 æQÌM; S?QM; i?"M? i?"i ;"i ç-mX
 @ h`QM; HÁM; +| K°i HQΦB t9+ ç°M; ? v F?¬M;\
 æQÌM; S?QM; ;"i ç-mX
 @ *| Km®M ¬K 'T- M; YB M; YB ?QÆM; i?ÆK i` M M; QÌB M[ M?•M- i` M i v bÌ bÌ +€B
 æQÌM; S?QM; iB T iK+ ;"i ç-mX
 @ æB i?¬B- +| /QÊ+ M"v ; B9T çÐ- i` M? i?O K°i H-M i?"M? +¬M; - bBM? b¬B Mªv M
 L|B tQM; - KÎ +Y T?ÁM; - K°i +QÊ+ ç€ p"Q i` M +€B K¬M; æQÌM; S?QM; - ç€ ?„M`
 @ G-M M"v #` +€+ M; QÆB ?ΦB +? i`²BX
 æQÌM; S?QM; p¬ +MM; M' B ;B"MX
 @ æQÊ+ M?B m HÊB Q+? +ÁM F?Q2 K½- T?K i?•M M; QÆB Km®M m®M; - Kšm i?•M
 o Kti æQÌM; ædM? h?B M QÊ+ Q ç® F}- ?"M F?¬M; i? t¬M; H M SE æQÌM; S?QM
 @ *?®+ M[M|B iB TX
 æQÌM; S?QM; +ªK ;B€+ +| +?9i F?¬M; i?Q+? ?ÊT- #|M; M; QÌB i`QÊ+ K„i HÆ HYM;
 i" •K- M?B i?mv i #WM; H M- i`QM; ç M çB M +""M; +ªK i?'v M|M; ?'B- iQ" M i?•M
 E?¬M; ?' H" /QÊ+ p"i +? içQ M M iW +?QM HQΦB p"i +?Q /QÆM; - i?ìB ;B M +?Q
 i€+ iU M?Q b|M; HÈM pÐ ç - p¬ +MM; /•M; i""Q- M?QM; ? iH-M M"v iÈB H-M F?€
 p¬ +MM; i? M? idM?X
 æ•v K" H" `i + Q b Q- H"K b Q `i + Q\

h`QM; T?ÁM; +?QM? KbM? ?B M i¢B F?¬M; +?d +| K`v p` T?m M?•M +O KbM?- M;
h?B pW KÈB t€+ ç`M? [m M ? - +ÁM +| GBM? E?B T L? M- *?mM; G°X
L m M?Q pB + M`v F?¬M; H`K çQÊ+- +?ŠM; T?ªB F?B M +?Q i`ìB ;B`M M;Q`ìB M;Q
æQ`ìM; S?QM; +?¢v HªQ çªQ p T?ÁM; - p°B p½ ç`v +Y T?ÁM; t¬M; p`Q i`QM; X
J°i ç€K M[M?•M i`QM; T?ÁM; +ÁM ç M; M|B +?mv M T?B K`Qm`Qi- "¢+? hB m
F?m¬M K†i æQ`ìM; S?QM; çÄ #WM; - i?•M ?bM? HmM; H v ;B®M; M?Q #° /€M; m®M
Q€M i`€+? K°i i`"M,
@ S?QM; - pW KÈB iÈB *´ ;B ç½ m®M; i?`M? M?Q p"v\
oW M|B- K°i K†i çSM; /"v [m /bm ?„M H MX
oW i?'v /€M; p i?QÈi i? +O G¢B i, ç M; ?QÈM; p T?Q KbM?- æQ`ìM; S?QM; F?
K°i M; KK MQÊ+ #¼i- /K+ p¼M; i`QM; HÁM; +`M; T?€i` K½M? HB iX
@ E?¬M; i? H`K +?mM; pÈB M;Q`ìB F?€+- iQ`M #° çB` M;Q`B +?Q i 5
a m F?B M¶ HU+ FB M i`b i? K K°i ;B•v- æQ`ìM; S?QM; pmM; i v ?¬X
*?9M; M[M; ¢+ M?B M- i`i +ª M; ~M; ç-m M?bM H M- +?d i?'v ? B K„i +O æQ`ìM; S
K„i M?°M M?¢Q- #° /€M; p¬ +MM; ?€Q b„+X *?9M; M[+kM; F?¬M; T?ªB M; ®+- H`K
æQ`ìM; S?QM; ç M; bmv M; ?o +€B ;b\
h?B h?B î i`QM; ç€K M; Q`ìB +ªK i?'v €v M€v i`QM; HÁM; - ç¢B F?€B M`M; ç½ #B i ç
+?mv M T?B K [m`v M?B m +?mv M i®i +O æQ`ìM; S?QM; - ?„M #`i ç„+ /o TªB çB
i?Q`ìM; i?Q`ìM; Mªv H M /K+ p¼M; X

R9yjX *?QÆM; RkyR, " M æ K- æ¢B GQ¢MX

a m F?B bmv M; ?o +`M i?"M p çB K M`v- b„+ K†i +O ç€K M; Q`ìB h?B h?B çÄ #WM
ç€K M; Q`ìB +O "¢+? hB m G¢B M|B,
@ Jm°B Km°B tBM p M; ?d M; ÆB i`QÈ+- M; `v K B H¢B i`Á +?mv M iB TX
*?•M i v S?B hB m L?½ p` J¢+ GQm h¬ Hm®M; +m®M; - F?¬M; #B i H`M M HQm +€
pW i? M pW ;B`M HB + K„i M?bM æQ`ìM; S?QM; - +?d i?'v /€M; p +O ?„M iQÆB
iÈB KS+ F?¬M; +| ;b b€M? çQÊ+X
:B`F?„+ M`v- ç€K M; Q`ìB G¢B i, +?¢v iÈB # M +¢M? æQ`ìM; S?QM; - p K†i Q€M i`€
bS+ M•M; çÐ ?„MX
*Æ i? i?ÆK /`m K K M?mv M- T?Q i` M +?|T KkB M; YB çQÊ+ KMB i?ÆK +O +Æ i
G¢B i, X J°i iB FB M i`b p`i`'M ç`M? +O æQ`ìM; S?QM; i`B i ç #`bKT ç`X
@ G¢B i,
æQ`ìM; S?QM; i?Q¢i M?bM +| +?9i b v F?QÈi,
@ L`M; i?"i tBM? ç T5
L; ?2 çQÊ+ H`ìB F?2M H° HB m- b„+ K†i "¢+? hB m G¢B çÄ H M- M`M; ;B`K +?•M M
@ æ T +€B ;b\ *ÁM M|B i`QÈ+ K†i M?B m M; Q`ìB M?Q p"v5
@ h?"i K`X
æQ`ìM; S?QM; p¬ +MM; +?•M i?"M?X "B m i bM? Km®M +?®M; +U p` bU 2 i? M +O
p`Q HY - i`B i ç F?B M +?Q *Ym .QÆM; hQÆM; hQ G i`QM; +Æ i? æQ`ìM; S?QM
@ æ¢B i, - +?9M; i çB i`QÈ+X
h?B h?B /šM i?2Q ç€K M[M?•M M|B p°B p`M; K°i iB M; - M? M? +?|M; H v F? BX

æQÌM; S?QM; +QÌB ? ?^a- +?„M M; v i`QÊ+ +Y - +?•M; BÆ H M ç¢T p`Q +Y T?ÁM
 @ L;`v ?¬K M v çWM; B KQM; +?¢v i?Q€iX
 G¢B i, FBM? ?½B,
 @ S?QM;- +?`M; Km®M H`K ;b\
 æQÌM; S?QM; iB T iK+ +QÌB çB M +m²M;;
 @ h Km®M H`K ;b- i +ÁM +| i? H`K ;b\ h€ h?B >Q`M >²M5
 *QÆM; F?Q # ç°M; +O GBM?:B B i?QÊM; T?~K #°+ T?€i` - æQÌM; S?QM; tm'ii?
 iÈB +?¶ h?B h?B çªQ [m K°i +€BX a m ç| çªQ [m p`B +€B iÈB +?¶ *?m hB m æB T
 ;BQÌM; `²B i?Î ?´M ? M M?bM p T?Q GBM? E?B T L? MX
 GBM? E?B T L? M F?~M i`QÆM;;
 @ S?QM; + +
 h`QM; H9+ +ÁM +?Q M|B ? i i?b GBM? E?B T L? M +kM; ç½ #` i`9M; +?B m- M?
 æQÌM; S?QM;- i`|B Î i`QM; HÁM;X
 @ S?QM;
 E?m¬M K†i M?Ä M?„M +O "¢+? hB m G¢B i`„M; # +?¬ bU iB M? ç°i M?B M T?€i b
 T?ªM SM;- M?QM; G¢B i, +kM; ç½ M?bM` æQÌM; S?QM; +| +?9i #bM? i?QÌM;X
 L;`v i?QÌM; æQÌM; S?QM; +MM; # p`T?m M?•M +O ?„M H`K t^M; H`K #°vX .M b
 M? m- M?QM; ç®B pÈB M?[M; M[iY +ÁM +?Q iÈB #QÊ+ M`v- iW i`QÊ+ iÈB ;Bì æ
 iB M? ?² ç²- b Q ?¬K M`v ç°i M?B M çB M +m²M; M?Q p•vX
 @ *| T?ªB S?QM; #` i`9M; ç°+ `²B\
 G¢B i, M;?o K°i +?9i HB M M;?o iÈB +?¶ i?2M +?®iX
 @ S?m [m•M #` i`9M; ç°+\
 S?B hB m L?½ +?¢v i`®M` M;Q`B- +ÁM +?Q F`T tm'ii?O i?b i?•M ?bM? æQÌM;
 i`QÊ+ K†i M`M;- M? M?`M; p¶ i¢B ç¬m p B M`M; K°i +?QÎM;- M?'i i?ÌB S?B hB m
 æQÌM; S?QM; HB M çQ i v ¬K H`v M`M; p`Q i`QM; M;U+X
 J¢+ GQm h¬ #` /¼ +? i F?B T ç M; Mû i`€M? i¢B ;|+ ;B M T?ÁM; M?QM; b Q +| i?
 iBM? +O æQÌM; S?QM;- ?„M [m v ç¬m p T?Q M`M; +QÌB +QÌBX .€M; p i`M M;
 i, ?Q /mM; i?'i b„+ FBM? ?¬ K°i iB M;;
 @ æ¢B i, +Sm Km°BX
 "¢+? hB m G¢B i`QÊM; M;?o tm'ii?O,
 @ h¬ Km°B Km°B çWM; bÊ5
 @ *Sm M`M;\
 æQÌM; S?QM; +QÌB iQ,
 @ *?QM? G¢B i, +ÁM ç M; M^K i` M i?Èi- iU i?•M F?| #ªQ iQ`M çQÊ+ +?QM? KbM?
 h`QM; H9+ M|B +?mv M- æQÌM; S?QM; p` "¢+? hB m G¢B HB m K¢M; K`v +?QÎM; p
 HB M #„i çQÊ+ M`M;X Zmª i?"i H` T?m i? ç€M? M? m- ? B M;QÌB +?Q iWM; tm'
 S?QM; ç M; p`M /KM; h€ h?B >Q`M >²M- b Q "¢+? hB m G¢B +| i? i?„M; çQÊ+\
 J„i J¢+ GQm h¬ +?Q€M; p€M;- K°i ç€K M;QÌB i`QÊ+ K†i +?d +ÁM /mv M?'i +?QM
 ç°M;- M?QM; i?U+ HU+ +O M`M; [m€ i?'T- b Q +| i? i?Q€i F?ÄB K i`ªQ +O æQÌ
 æQÌM; S?QM; +?d +€+? F?¬M; ?'T K¬i +€B- +ª M;QÌB J¢+ GQm h¬ ç m iU ç°M; # v

@ aQ i,- M" M; i?" i tBM? ç T5

L?½ M i?- M æQÌM; S?QM; b€M; [m„+ M?bM J¢+ G Qm h¬- i`QM; €M? K„i i`" M ç-v i
J¢+ G Qm h¬ + -m tBM M|B,

@ aQ ç - i?ª i ` - +? "M; ç½ i`9M; ç°+ `²B- ç i M?bM t2K +| i? ; BªB ç°+ ? v F?¬M

@ æQÊ+ çQÊ+ çQÊ+- +?9M; i ; BªB ç°+- M; "v ?¬K M v çWM; B KQM; i?Q€i çQÊ+
ç°+ pÈB i 5

h`QM; H9+ M|B +?mv M- ? B i v æQÌM; S?QM; HB M ç°M; - M?'i i?ìB # M i`QM; T?
i B p M; H M F?¬M; M; Èi- [m-M €Q K'i i`"i iU M?B m HQ¢M pÈB i|+ ç2M- / i?'i i
[mv M `k M?Q iÆ- p i`,M; +„M ?^M BM- +ª ç€K M; QìB +MM; M? m çB M +m²M; - F?

" M ç K- ç¢B HQ¢M5

>¶M ç°M F?„T T?ÁM;

æQÌM; S?QM; +ªK i?'v K„ K½M- /QÊ+ ?B m +O *Ym .QÆM; hQÆM; hQ G i€M ? i-
M +¢M? ?„M H`K°i ç€K M; QìB M; ¼+ ç M; M^K HmM; imM; - /€M; p Mm°i M"- MQ
; B€+ H9+ #` ç m i`mv M iÈB- +ªK ; B€+ H9+ MQÊ+ K„i +?ªv tm®M; i`mv M iÈB- +?
i?~v F?' ç mX

L; "v ?¬K b m- æQÌM; S?QM; v m Èi idM? H¢B- M?È H¢B K¼B +?mv M ç K [m - `ä
+?ªv ` iQ" M i?•M i?„MX >²B iQÌM; H¢B +Y ç°M; çB M +m²M; +O KbM? p"Q ç K [
i`ÈM K„i H M F?¬M; /€K iBMX

h'i +ª K¼B +?mv M +?QM? KbM? ç m M?È F„ `ä`"M; - H9+ ç| i`QM; ç-m +kM; idM
ç M; H`K +€B ; b M?QM; i?•M i? F?¬M; +?`m M; ?2 HìB i?2QX

>„M M?È F„- MQÊ+ K„i +O hB m æB T- h?B h?B p" GBM? E?B T L? M +?ªv ` pbç

>„M M?È F„- *?mM; G° î # M +¢M? ?QÈM; /šM +€+ M" M; - ç +€+ M" M; i?ª HÄM; +Æ

>„M M?È F„- J¢+ bQ i, #` i" M T?€ M†M; M - K°i H9+ b m HB M M; | + ç-m i`î H¢BX

>„M +ÁM M?È `ä- G¢B i, K°i K†i ` ,M /¢v +?QM? KbM? K°i K†i i?W M?"M- +ÁM +| p
?^M T?Q b m HQM; KbM?X

*| +?9i KMB ; b ç| *ª + ,M T?ÁM; i`" M M; "T KMB i?ÆK- K†+ /M æQÌM; S?QM; F?¬M
+kM; #B i # M +¢M? +?QM? KbM? +| F?¬M; Qi M; QìB p•v iK- iWM; ç¢Q €M? K„i- ç
i` M K†i KbM? ; B®M; M?Q ç Q +„i- ?¬ ?•T +O +?Q M[ +| i? M; ?2 `ä`"M; X

h`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; HQ bÊ # 'i M- H†M; H) ?Q K„i [m M b€i K°i +?9i- M?'i i?

æ€K M[iY ç K [m î i¢B ç•v +?Q +| K°i B `ìB çB- i'i +ª K¼B M; QìB ç m M; ²B tm®M
KbM? - ; B®M; M?Q iQÌM; ç²M; p€+? b„i- i?"K +?Q æQÌM; S?QM; +ÁM i?'v F?|2 K„i
+?9i H pQÆM; +?Q +¢MX

@ S?QM; - M m ç½ idM? H¢B i?b ?½v ç®B K†i pÈB ?B M i?U+ çBX

G¢B i, ç°i M?B M M|B p M; H M- +?Q M[ç m FBM? ?½B- +?Èi K†i çÄ iÈB K M; i B
M; ²B i` M i? M

R9y9X *?QÆM; Rkyk, aQ S?K •M æ² æ - h?B M EBM? æ` L; ?o

æQÌM; S?QM; +QìB M; QÊM; M; MM; - Kî K„i M?bM [m M?- çSM; i?šM; /"vX Zm M b€

$G\frac{1}{2}Q$ hQ æ^2 +| +?9i F?¬M; i? iBM iQÎM; - ?„M #B i i`QÊ+ ç•v æQÌM; S?QM; +| K°i p
S?QM; +kM; ç½ M|B [m pÈB ?„M i?S FB H¨ ç +?m~M #` +?Q K°i M; QÌB F?€+X hU
ibK +€+? ç F?B M M| i?m°+ p KbM?X
h? M?QM; ?B M ;BÌ æQÌM; S?QM; H'v` i? K K°i F?®B M[- /KM; w +O ?„M F?¬M
@ æQÆM; M?B M- M m F?¬M; ç +?Q M; QÆB t2K H¨K ;bX
æQÌM; S?QM; i`ÊM i`„M; K„iX
G9+ M¨v H½Q hQ æ^2 ç½ ç iB m #¢+? HQM; T?O T?K+ tm®M; ç'i- F?|+ H|+ i? M i?
@ æ¢B i?B m- [mª i?U+ ;B[+?[iQM- ç¢B i?B m ;B - M; QÆB H¨ T?K Kšm i€B bBM?
E?B M +?Q H½Q hQ æ^2 FQ+? ç°M; M?Q p¨v i' i M?B M H¨ F?®B h€B aBM? h?¢+? æC
"ªQ æB M` M; Q¨BX h?S M¨v H¨ i¨B HB m /MM; ç i`¼M; i® i?•M i? X
h`QÊ+ ç•v F?B KÈB H'v çQÊ+ aÆM >¨ ç²- æQÌM; S?QM; ç½ iWM; ç€T SM; H½Q hQ
?„M- +?ŠM; [m h€B aBM? h?¢+? p¬ +MM; F?| ibK +?Q M M #` FûQ /¨B +?Q iÈB #•
h?'v ?„M ,M M|B #m²M M¬M- æQÌM; S?QM; tm i v M|B,
@ h`QÊ+ F?¬M; p°B M|B M?[M; HÌB M¨vX L; QÆB +kM; #B i Km®M i`¼M; i® i?•M i
HB m ;b- h€B aBM? h?¢+? +?d H¨ K°i i`QM; b® M?[M; i?S ç| K¨ i?¬BX
@ h #B i- i #B iX
 $G\frac{1}{2}Q$ hQ æ^2 ;"i ç¬m HB M iK+X
@ VK- HBM? M?k p¢M M,K i +ÁM K°i +?9i Î ç•v- +kM; çO +?Q M; QÆB /MM; - +?d +
H¨ F?¬M; +| iBM iS+X
æQÌM; S?QM; pW M|B- K°i K†i pW ç€M? K„i pÈB H½Q hQ æ^2 X
 $G\frac{1}{2}Q$ hQ æ^2 H¨ +¬ ?²M M;¨M M,K- p¬ +MM; F?¬M F?ûQ- b Q F?¬M; ?B m æQÌM; S?
>B M ;BÌ €M? K„i +O H½Q ç M; ?QÈM; p T?Q >Ä S?QÊM; - T?m M?•M HB M`MM
@ G¨K +€B ;b\ G¢B Km®M ç€M? +?O w iÈB K€m iQÆB +O H½Q MQÆM; \ L|B +?Q
oW M|B- K°i K†i Q€M ?"M M?bM æQÌM; S?QM; ,
@ $G\frac{1}{2}Q$ MQÆM; ç½ #` M; QÆB HW H'v K€m [m€ M?B m- M; QÆB +ÁM /€K ç€M? +?C
#B i b®M; +? iX
æQÌM; S?QM; p¬ i°B M|B,
@ h F?¬M; +| - H¬M M¨v +kM; F?¬M; T?ªB +?mv M +O i X
 $G\frac{1}{2}Q$ hQ æ^2 Î # M i`QM; aÆM >¨ ç² F?|+ H|+ ;B¨M ;BK - +9B M; QÌB [m€ ;®B,
@ S?m M?•M- tBM M; QÌB i?QÆM; t|i- # M i†M; +?Q i p¨B ;B¼i K€m iQÆBX
@ E?¬M; çQÊ+5
>Ä S?QÊM; iW +?®B i?ŠM; i?WM; - M|B +?„+ M?Q çBM? ç|M; +°iX
 $G\frac{1}{2}Q$ hQ æ^2 F?~M +¬m F?¬M; M;WM; ,
@ S?m M?•M- T?m M?•M - M; QÌB iW #B H¨K T?QÊ+- +?d +¬M p¨B ;B¼i K€m iQÆ
M;mv M +O M; QÌB- +?d +¬M +| i? i`¼M; i® H¢B i?•M i? - FB T M¨v H½Q T?m M
M; QÌBX
>Ä S?QÊM; +QÌB M?¢i K°i iB M; ,
@ J°i +?9i i?U+ HU+ +O M; QÆB- i Km®M H¨K ;b\
 $G\frac{1}{2}Q$ hQ æ^2 M?9M M?QÌM; ,

@ o"v i?b i b) pb T?m M?•M H" T K°i # "B p` i` QÌM; bBM?- bÈK +?B m +?, K b!+- i +
H-M- + -m +?9+ T?m M?•M ?QÌM; iB M T?9+- i?¼ +MM; i`ÌB ç'i5
>Ä S?QÊM; ;B" M /[+QÌB K°i iB M; ,
@ L; QÆB +! T?-M #^a M HoM? M"v b Q\
GÌB pW /Si- i?•M ?bM? +O >Ä S?QÊM; HB M /B +?mv M- ?B M ;BÌ M" M; M; ?2 Q
M" M; +?Q M M +kM; Km®M K m +?! M; `ÌB F?ÄBX
æQÌM; S?QM; H†M; H) KÎ aÆM >" ç² ç +?Q H½Q hQ æ² # "i M; QÌB # v ` M; Q" B- ; B
H'v >Ä S?QÊM; F?-M; i? - i`QM; KB M; + -m tBM F?-M; M; WM; F?B M M; QÌB F?€
>Ä S?QÊM; M! M; M^a v p- +MM; ,
@ æWM; çB i?2Q i M[- +~M i?"M i ç€M? M; QÆBX
G½Q hQ æ² F?-M; ç w +?9i M" Q- iB M H M M! B,
@ L m FB T M"v H½Q T?m F?-M; i? i`¼M; i® i?•M i? i?b H½Q T?m +ÁM ;B[K°i H
M?•M +S pB + ?¢ i?OX
@ L; QÆB +?Q H" i F?-M; /€K \
@ S?m M?•M Km®M ;B i +S ;B i- H½Q T?m F?-M; ? Q€M ?"M K°i +•m5
G½Q hQ æ² `ä`" M; Km®M ç'm ; M pÈB >Ä S?QÊM; X
> B M; QÌB çB ¼+ çQÌM; -K o- +?d i`QM; +?ÈT K„i HB M F?-M; i?'v ?bM? #! M; ç•
æQÌM; S?QM; +QÌB ?„+ ?„+ - +^a K ;B€+ i`QM; HÁM; +kM; i?<sup>a</sup> HÄM; ` - /M b Q çB M
[m M i•K iÈB K€m iQÆB +O >Ä S?QÊM; - M m M?Q H½Q hQ æ² +! çO #^a M H½M?
i`¼M; i® i?•M i? - M m M?Q F?-M; H'v çQÊ+ i?b +kM; F?-M; i? i`€+? i X
" M i`QM; aÆM >" ç²- ?„+ T?QÊM; ;B M; +€M? # v HQÊM- +^a K i?K çQÊ+ F?Q iS+ +
v iÈB- b€M? p B +MM; pÈB iB m #¢+? HQM; - HQM; T?QÊM; [m'i [mQiX
L?bM i?Q€M; [m - æQÌM; S?QM; p- +MM; pmB KWM; - [m^a i?U+ ?„+ T?QÊM; HÈM
HU+ +O M! +ÁM F?-M; çQÊ+ i® i H„K- ?B M ;BÌ /o M?B M F?B M +?Q æQÌM; S?
K¢M?- ?Ä /B K K"m ç2M i`" M M; "T iQ" M i?•M iQ€i ` K°i HQ¢B F?Q iS+ M; mv ?B
i`QÊ+ ;'T M?B m H-M- ? B +€M? ;BQÆM; ` HB M +?2 çB K°i T?B M i?B M ç` # M
*kM; F?-M; #B i >Ä S?QÊM; ;B€Q /K+ M! M?Q i? M"Q- æQÌM; S?QM; T?ÄM; çQ
ç'm pÈB M! i?b KbM? b) +! F?^a M, M; i?m p- +MM; + QX æ•v +?QM? H" K°i i`É HU
~M /'m5 P B +O HBM? i?9imv i ç®B F?-M; ;B®M; M; QÌB i?QÌM; X
h`QM; H9+ ,M çB K i•K i¢B +?¶ H½Q MQÆM; - b m ç! M; ?2 ? B T?K Kšm M! B K°i ?
M! B p p'M ç ?"B iY- i?U+ bU F?B M +?Q æQÌM; S?QM; +! +?9i F?-M; i? iB T iK
ç" M? KQÊM i bK K°i +È ç +?m² M ` M; Q" BX
amv M; ?o K°i +?9i- æQÌM; S?QM; HB M çB i bK h-M h?^a * p" >mv i h?B M >" ?" M
? B p` ç! iÈB ç•v +kM; H" ç ;B9T çÐ +?QM? KbM?- ?ÆM M[i?O ?¢ +O +?QM? Kb
+?B M M"v F i i?9+ tQM; +kM; F?-M; #B i +ÁM H¢B çQÊ+ # Q M?B m- +?QM? KbM
bU F?-M; i? M"Q M! B M' BX
æB ,M +ÆK i`Q i¢B +?¶ +O h-M h?^a * - b m ç! H¢B ,M +ÆK i®B i¢B +?¶ +O >mv
ç" K F?B M +?Q K¶B [m M ? FûQ ; -M F?-M; QiX
*?ì iÈB F?B i`Î H¢B b•M M?" +O +?QM? KbM? i?b b„+ i`ÌB ç½ M; ^a K"m ç2MX
G†M; H) M; ?2 i`°K M; Q" B +Y K°i ?²B- ?B M ;BÌ # M i`QM; T?ÁM; +kM; F?-M; +!
æQÌM; S?QM; KÈB ç€M? #¢Q çB p" QX

Zm^ai?U+ # M i`QM; T?ÁM; +kM; F?¬M; +| # Q M?B m M; Q`B- +?d +ÁM K°i KbM? C
i? M^K +O G¢B i, +| +?9i [m€B /`- Î /QÊB K¬M; +| ¸°M K°i +€B ;®B- M?bM [m iQ
H¢B F?¬M; #B i ¸ M; H`K +€B ;bX

R9yeX *?QÆM; Rky9 , h`Q`ÌM; h?QÆM; *O æQ`ÌM; J¶ æ|B E?€i E?|

æQ`ÌM; S?QM; ¸B p`Q ;•v` iB M; ¸°M; [m'v M?B m G¢B i,- i`ÊM i`ÁM K„i M?bM- M
hB m G¢B K'i iU M?B MX

@ G¢B i, ¸ M; H`K +€B ;b\

æQ`ÌM; S?QM; ?ÄBX

@ hS LQÆM; M|B M?Q p"v i?b b) K M; i? B / /`M; ?ÆM K°i +?9iX

G¢B i, M? ;B¼M; ¸€TX

h?¬M b„+ æQ`ÌM; S?QM; M;?B K i9+,

@ *€+ M`M; `i Km®M b Q\

G¢B i, ;"i ¸-m,

@ *?9M; i F?¬M; HQm ¸QÊ+ +?`M; H¢B +?Q M M +?d +| i? i`¬M; +`v p`Q ?`B iYX

æQ`ÌM; S?QM; i?Î /`B K°i iB M;- ¸B ¸ M # M +¢M? G¢B i,- ¸Q i v M„K H'v i v M`M;

@ u M i•K- b m H-M M`v- i b) F?¬M; Hv F? BX

h?•M i? G¢B i, F?) ¸°M;- #`M i v M?Ä #û `l p`Q ;QÆM; Kti +O æQ`ÌM; S?QM;- i?•

@ h?U+ bU\

æQ`ÌM; S?QM; ;"i ¸-m M†M; M - i`QM; HÁM; •K i?¬K [mv i ¸`M?- b m M`v b) F?¬M

L;`v i?S iQ ¸B iÊB \*´;B - \*´ l L;mv i p°B p½ i`B m i" T M?•M K½ +O GBM? J¢+? *?
K°i iBM iS+ +?'M ¸°M; M?•M i•KX

@ hQ æ² i? ;B - ¸½ #` iB m /B iX

h'i +ª +€+ + Q i?O M; Q`B h?B M :B B # M i`QM; i°+ ¸ m #` ¸² b€i- F?¬M; +ÁM K°i
GBM? :B B +kM; #` i´M i?'i i?ªK i`¼M;- M?QM; M?[M; M; Q`B ;B` p` i` M?Ä +O hQ
p¬ bU- ¸QÊ+ i? K°i K¢M;X

" M i`QM; M;?` bU ¸Q`ÌM; - i'i +ª K¼B M; Q`B M;?2 ¸QÊ+ iBM iS+ M`v ¸ m ¸°M; /mM
>mv i h?B M >` p¬ +MM; F?B T bÊX h`QÊ+ ¸•v #¼M ?¼ Î i`QM; >Q h?B M æB M ¸½
+O hQ æ² i? ;B - +kM; #B i i?U+ HU+ +O #¼M ?¼ M?Q i? M`Q- M|B F?¬M; / M
h?€M? *mM; p` >mv i oK h?`M? # M i`QM; GBM? J¢+? \*?B æ` ¸QÊ+ +?Q H` +Q`ÌM
i?"i

bU +MM; pÈB hQ æ² i? ;B i?b +?d bÊ F?¬M; +| F i [mª i®iX

L?QM; ?B M ;B`i?`B ;B M KÈB i`¬B [m MY i?€M; K` ¸¢B ;B i°+ K¢M? K) M?Q p"

@ * Q i?O GBM? ;B B +O hQ æ² i? ;B #` i´M i?'i i?ªK i`¼M; ? v H` +? i? i\

h?¬M b„+ æQ`ÌM; S?QM; F?¬M; +| +?9i `mM; ¸°M;- i Q M;° +O +€+ + Q i?O hQ æ²
+O ?„M- ?B M ;B` ?„M +?d [m M i•K iÊB b®M; +? i +O K'v p` GBM? :B B i?QÊM;

*´ l L;mv i i?Î /`B K°i iB M; ,

@ h´M i?'i i?ªK i`¼M;- hQ æ² S?K+ p` hQ æ² *Wm +?¢v i`®B +? i` M; Q`B- ¸•v pšM

æQ`ÌM; S?QM; M? M?`M; ;"i ¸-m- F?¬M; M|B iB T M[X G`K ` HQ¢B bU iB M? M?
ç`B i`QÊ+ +O æQ¢M; B æQ¢M o¬ Pm` i?b H`K ;b +ÁM M; Q`B M`Q F?€+X æQ¢M

çQÊ+ æQÌM; S?QM; i†M; .mv M LB M ç M- K°i F?B i?Q€i F?®M- T?‡M; K„i M?bM F
+‡i? ç®B F?€M; +MM; ?„M bÊ`^M; +kM; +?d +‡ *?B M *m²M; +O *?B M; B X

h? M?QM; *?B M; B p¨ hQ æ²i? ; B +€+? M? m [m€ t - imv `^M; ? B M?¨ H¨ KBM
+kM; M; Q¨B i-K i v pÈB +O *?B M *m²M; - æQ¢M o¬ Pm Km®M ?¢i?O pÈB hQ æ
F?¬M; i? M; ,M +ªMX

E?®B ç` T?QÆM; h•v GoM? FB p®M H¨ ç` #¨M +O æQ¢M ; B - i`, K M, K i`QÊ+ æ
i? ; B +kM; F?¬M; i?Q€i F?ÄB [m M ? - [m•M iY #€Q i?M KQìB M, K F?¬M; Km°M-
iU M?B M æQ¢M o¬ Pm Km®M #€Q i?MX

G9+ ç-m ?„M iW #B i pÈB æQÌM; S?QM; - æQÌM; S?QM; +kM; ç½ M; ?o iÈB F i [mª
*?d H¨ t2K` æQ¢M o¬ Pm +‡ ?¢i?O HQm ibM?- M m F?¬M; i'i +ª; B¨i` HÈM M?Ä
+kM; F?¬M; i? i?Q€i çQÊ+X E?¬M; i? M‡B ?„M +‡ HÁM; /¢ ç¨M #¨- +?d H¨ ?„M +Á
çB M?•M iQM?X

@ æ•v H¨ pB + HÈM ç€M; ç ,M KWM; X

*´ I L; mv i H M iB M; - p K†i +QìB M?Q ?Q MÎX

@ *?B M; B #`T? #Ä çB K°i +€M? i v- iQM? mv ?B T ç½; BªK K¢M?- ?ÆM M[?B
ç M; i` M çQÌM; iÈB ç•v- ç M H9+ ç‡ +‡ ?„M i¼ i`'M H¨ i +‡i? M i•K `²BX

@ J'v M; ¨v M v +‡H) i, i, F?¬M; M; O çQÊ+ \

æQÌM; S?QM; i?'v ? B ?®+ K„i +O M¨M; i?•K ç2M HB M #B i M¨M; i®M F?¬M; Qi i
.M b Q H9+ ç-m æQ¢M o¬ Pm +kM; F?¬M; i? i€B tm'i; B M; ?² ç `²B *?B M *m²M;
*´; B p¨ *?B M; B iB T; B€T M? m- *´ I L; mv i Hm¬M HQ H„M; *?B M *m²M; b) +?¢v
Q BX

L m i?U+ bU M?Q p¨v i?b K¼B M; QìB Î ç•v F?¬M; B +‡i? +?®M; H¢B- *?B M *m²M
H¨ +kM; F?¬M; #B i *?B M *m²M; M; ?o M?Q i? M¨Q- iW F?B ?„M iÎ H¢B *?B M; B

@ h F?¬M; b Q- M; ?d M; ÆB K°i H€i H¨ çQÊ+X

*´ I L; mv i tQ tQ +€B i`€M- ?QÈM; æQÌM; S?QM; +QìB,

@ æ ç +‡Km®M iÈB tQ #‡T p B; B9T i \

•M? K„i .B T .o E?¬ p¨ æQÌM; ædM? h?B M ç€M? iÈB T?Q æQÌM; S?QM; - i`QM; ç
æQÌM; S?QM; +‡ # Q M?B m M[M?•M- #¼M ?¼ +kM; F?¬M; [mªMX h? M?QM; /M b
#®B- +?mv M M¨v F?¬M; i? `®B HQ¢MX

æQÌM; S?QM; F?¬M; F?ÄB ?Q M? ? B iB M; - ; Bª#° M?Q +?Q ? M; ?2 i?'vX

*´ I L; mv i +?d M‡B çM pÈB ?„M- iU M?B M b) F?¬M; /•v /Q M?B m- b„+ K†i M; ?B

@ *?B M *m²M; €M #BM? #'i ç°M; - +‡H) F?¬M; T?ªB bÊ*´; B +O i - +?d H¨ +?9M;
ç M; KQm ç² +?mv M; b- i?€K iY +O *´; B # M *?B M; B +kM; ç½ #`i? M? i`W iQ
#B M T?€T ibK ?B m iBM iS+X

@ hbM? ?bM? # M hªK >²M h¬M; i? M¨Q \

æQÌM; S?QM; ?ÄBX

@ *kM; F?¬M; F?€+ M?B m bQ pÈB *´; B - +ÁM ç M; [mûi b¢+? M?[M; ; B M i i`QM
u M i`mv M ç M iBM iS+- # M i`QM; hªK >²M h¬M; +‡ +?9i M; QìB F?¬M; Km®M F?
K'v M, K M v [m€ i?QªB K€B F?B M #¼M ?¼ [m€ M M?¨M- ç¢B ?¼ H•K ç-m +ÁM F

@ L; QìB M?Q i? M M; B i +? iX

æQÌM; S?QM; #om K¬B,

@ :B[HϕB +kM; H" ?"m ?QϕM- M|B F?¬M; +?WM; b m M"v b) ϕ-m M?"T *?B M; B -
 *'; B X *?Q /M F?¬M; #€M i?b +?d +-M M°B #° +| iB M; M|B #'i ?Á - M; Q|B K°i M?
 K°i F?®B pÈB M? m- ϕ| imv i ϕ®B H" K°i i B ?¼ M; -KX

*' | L; mv i FBM? M; ϕ+ HB + K„i M?bM æQ|̇M; S?QM; - M? ; B¼M; M|B,

@ L m ϕ' B M; QÆB H" G E?BM? .QÆM; X L; QÆB b) H"K M?Q i? M"Q\ .M +?Q ϕ€
 T?€T- [mv M + Q +?S+ i`¼M; \

æQ|̇M; S?QM; F?) 9T #`M i v tm®M; - F?¬M; #B i H•v i W ϕ-m ` K°i [mª imv i H - ?
 KB M; - +Q|B HϕM? M|B,

@ Zmv M + Q +?S+ i`¼M; i?b H"K b Q\ h ϕ½ ϕB [m h`ªK >²M h¬M; p`B M; `v- M°B
 M?bM i?b M?Q iU /Q M?QM; i?U+ +?'i +| i`, K M; `M +?¶ bÆ ?Î- M m M?Q F?¬M; T
 F?¬M; i? /šM *?m hB m æB T ϕB ` M; Q`BX "ªM i?•M HQϕB T?QÆM; i?S+ i?®M; i
 iϕB i?|B F€ ?Á #bM? i?b /MM; ϕ T?€i i`B M i¬M; K¬M p¬ +MM; i®i- i? M?QM; M
 MϕM H•K ϕ-m i?b +€+ i ϕQ M b) Mªv bBM?X

G E?BM? .QÆM; #bM? i?Q|̇M; F?¬M; i? [mªM Hw K¼B +?mv M i`QM; i¬M; K¬MX
 iÈB i¬M; K¬M- K¬M +?O M?Q p`v +?d +| iB M; K` F?¬M; +| KB M; X

GB m L?Q u M i¼ i`'M [m M? M, K- +€+ p` K¬M ?ϕ- i`QÎM; H½Q +MM; ?° T?€T +?Q
 ϕB M[M`M; +kM; +?d H" K°i M[ iY- ?ÆM M[ i?•M T?"M +?d H" T?| i¬M; +?O K` i?

*' | L; mv i ϕªQ +†T K„i i`„M; /½- i?- K M; ?o M[iY i?b H"K b Q\ h, i, +kM; H" K°i M
 *'; B `i i®i ϕ'v i?¬BX *?d H" M; Q|B æQ|̇M; S?QM; M|B iÈB F?¬M; +| K†i iϕB ϕ•v
 >²M h¬M; bBM? +?mv M H" bU i?U+ +?Q M M M`M; +kM; F?¬M; TªM #€+ HϕBX

æQ|̇M; S?QM; iB T iK+ M|B,

@ *€+ i`QÎM; H½Q p` ?° T?€T F?¬M; T?K+ M`M; - ϕϕB MϕM b„T iÈB- i`QM; HÁM; K
 +?B Hv- +?mv M i bM? p b #ªQ p iQM? K M? +O +?QM? KbM? K` #€M ϕSM; i¬M; K
 F?ªM, M; tªv ` X h` M ϕ|B M`v F?¬M; +| # Q M?B m M; Q|B F?¬M; bÊ +? i- b®M; Q|̇
 M; `M M; Q|B /M b Q +kM; +?d H" b® Q iX *?Q M M M m i H" G E?BM? .QÆM; i?b
 +? i- +?d +| M°B #° ?ÊT i?`M? K°i F?®B i?b KÈB +| i? ϕ®B F?€M; ϕQÊ+ pÈB *?B

*ª ϕ€K M; Q|B #` #` H|B M|B +O æQ|̇M; S?QM; H"K +?Q F?B T bÊ- i'i +ª ϕ m KϕM? K
 S?QM; #` K¼B M; Q|B M?bM +?^K +?^K +| +?9i F?¬M; ϕQÊ+ iU M?B M,

@ L?bM i H"K ; b- H) M"Q i M|B b B\

*' | L; mv i +?"K `½B H„+ ϕ-m- +Q|B F?´ M|B,

@ L; QÆB F?¬M; M|B b B- iQ`M #° M?[M; H|B M; QÆB pW M|B ϕ m ϕ9M; - ?ÆM M[
 ; B®M; v M?Q M; QÆBX

æQ|̇M; S?QM; i?Î` K°i ?ÆB,

@ L?bM F?¬M; ` - ?„M +ÁM K°i +?9i [mv i ϕQ€MX

*' | L; mv i M|B iB T,

@ GB m L?Q u M i`mv M iBM iS+- # M i`QM; h`ªK >²M h¬M; +| K°i p` i`QÎM; H½Q
 #ªQ G E?BM? .QÆM; #Q #Q ; B[H'v KbM? F?¬M; +| F i [mª- w ϕ² ϕB i?2Q *?B M; i
 L|B tQM; [m v ϕ-m M?bM i?Q€M; [m æQ|̇M; ædM? h?B M- +Q|B M|B,

@ h?"i F?¬M; M; ?o iÈB M?B iY +O M; Q|B +ÁM +| T?QM; T?ϕK +O K°i i¬M; +?O
 ?„M +?d H" K°i /kM; T?m- M; mv M H B H" +€B M?bM ϕϕB +K+ `i `ä `M; X

æQ|̇M; ædM? h?B M +Q|B ϕ M H°` ? B ?"K `„M; i`„M; ϕ m- ; "i ϕ-m HB M iK+,

@ h +kM; F?¬M; M?"M i?'v M; v iW ϕ-m X

oW M|B pW KϕM? K) ϕ" T p`Q p B æQ|̇M; S?QM; - p K†i ϕ„+ w #B m i bM? F?¬M; ?

a„+ K†i *´ l L;mv i M;?B K HϕB- M¨M; M|B,
@ >¬K M v M|B pÈB +€+ M;QÆB M? [M; ϕB m M¨v H¨ Km®M +?Q p` ?½v +?m~M #` b
i?b KQ|B M;¨v +?9M; i b) +?QM? i?S+ ϕ®B +?B M pÈB *?B M ;B - ϕ M H9+ ϕ| b) +
T?ªB M?ì iÈB +?Q p`X
æQ|ÌM; S?QM; M|B,
@ hÈB ϕ·v +?QM? H¨ pb p¨v- ϕ M H9+ ϕ| *´ i, i, +| pB ++S T?•M T?| H¨ ϕQÊ+X
aÎ /o T?ªB ϕÈB iÈB K'v M;¨v M[æQ|ÌM; S?QM; ϕQ€M `^M; +| H) +ÁM T?ªB i? M? i`v
+ÁM Km®M +?ì æQϕM o¬ Pm iÈB- +?d +| ?¨m T?QÆM; p [M; +?„+ i?b iB M imv M K|
i?Q+?X
æQ|ÌM; ædM? h?B M M•M; E?'T >mv i i?QÆM; +O KbM? H M- iQ i? ?¨Q ?MM; M|B
@ h`Q|ÌM; i?QÆM; +O æQ|ÌM; K¶ ϕ|B F?€i F?| M?`M `²B5
.B T .o E?¬ KϕM? K) ϕϕT ?„M K°i +QÈ+- p K†i ϕÄ #WM;X
@ hϕB b Q p¨v\
æQ|ÌM; ædM? h?B M #m²M #U+ F?¬M; M;WM;- #¨M i v tQ #|T #„T +?•MX
h?ìB ;B M p¬ +MM; +'T #€+?- H9+ K¼B M;Q|B ;BªB i€M +kM; M? M? +?|M; i`Î p +
æ` F?¬M; +-M +?m~M #` M?•M i?O ;b +ª- +?d +?ì K M? H M? +O *´ l L;mv itm'i
+?Q M M K'v M;¨v [m pšM K°i KU+ im Hmv MX
*ÁM æQ|ÌM; S?QM; i?b HϕB ϕB ibK *?m hB m æB TX
o K†i *?m hB m æB T ?²M; ?¨Q- iW F?B T?€i bBM? +?mv M ϕ| iÈB #·v ;B| - iB m +
M?bM i?'v æQ|ÌM; S?QM;- K'v M;¨v M¨v +?d +-M M?bM i?'v ?„M HB M i`®M +?¶ F?
i`QÊ+ K†i bQ T?K M?Q ?²B i`QÊ+\
L;¨v ?¬K M v ϕ M; i`®M # M i`QM; T?ÁM; #` æQ|ÌM; S?QM; pW p†M #„i ;†TX h`QM;
i?`+- ϕ¬B i v HBM? HmM; F?¬M; M;WM; +?¨T +?ìM- i?dM? i?QªM; HϕB HB + K„i
`²B M? M? +?|M; +9B ϕ-m tm®M;- H¶ KkB i?Î` +| +?9i ²²X
@ E?K F?K h?•M i? - F?¬M; +| pB + ;b\
æQ|ÌM; S?QM; +kM; +| +?9i t'm ?´X æ°i M?B M [m M ? +O i?¬v i`Á #B M i?¨M? [
i?"i F?| +| i? M|B `ä ϕQÊ+ H¨T i`Q|ÌM;X
@ E?¬M; +| pB + ;b +ªX
@ VKX
L?'i i?ìB æQ|ÌM; S?QM; +| +?9i F?¬M; #B i T?ªB M|B ;bX
@ h, T?m
*?m hB m æB T M? ;B¼M; ?¬X
æQ|ÌM; S?QM; ;B¨i i?|i `MM; KbM? K°i +€B- i`QM; HÁM; F?¬M; F?ÄB iQ€i` K°i -
+ªK ;B€+ i?Ä K½M- i`WM; K„i M|B,
@ B #ªQ M¨M; ;¼B M?Q p¨v\
@ h? i?b ;¼B M;Q|B H¨ +€B ;b\ > v ;¼B H¨ bQ T?K\
*?m hB m æB T F?¬B T?K+ +?9i /kM; F?Q- #ÐM +Êi M?bM æQ|ÌM; S?QM;X
*€B M¨v HϕB +¨M; F?¬M; ϕQÊ+X
æQ|ÌM; S?QM; +¨M; t'm ?´ ?ÆM- p°B p½ tm i v,

@ Zm M çB [m M çB- +?d H" +€+? tQM; ?¬X L|B iÊB +?mv M +?QM?- ?¬K M v i iÊ
ç i?,M; i?U+ HU+X

@ X

*?m hB m æB T +| +?9i i?'i p¼M; M?Q M?ÄX

æQÌM; S?QM; H'v ` K°i +€B H¼ iW # M i`QM; E?¬M; :B M J` ©M?- +ÎB KB M; #B
/QÊ+- M|B,

@ >€ KB M;X

*?m hB m æB T M;?2 HÌB ?û KB M; ` - æQÌM; S?QM; #'K i v HB M #„M ` K°i [mª
KB M; *?m hB m æB TX

@ o" M +¬M; ?| ;BªB /QÊ+ HU+- i ?° T?€T ;B9T M" M;X

æQÌM; S?QM; +,M /†M K°i iB M; HB M F?Q M? +?•M M;²B tm®M; ç®B /B M *?m h
HB M ç†i aÆM >" ç² Î # M +¢M?X

*?m hB m æB T Mm®i K°i pB M ç M çQÊ+ HB M +ªK ;B€+ K°i +¶ HBM? F?Q iBM? i?
i`QM; #KM; KbM?- K¢M? K) t¬M; ` F?„T +€+ FBM? K¢+?- i`QM; M?€v K„i ç M çB
iS+ F?¬M; /€K [m HQ bÆ w- p°B p½ #ªQ p i•K i?-M- iQ" M i•K iQ" M w p" M +?mv
Hmv MX

J°i pB M ç M /QÊ+ M"v H" EB M L;mv M aBM? GBM? æ M /Q æQÌM; S?QM; H'v çQ
>Q h?B M h?Ov æB MX

hmv i i?'i #bM? i?QÌM; ç m Î i`QM; .` "ªQ æB M- M?QM; F?¬M; ?B m pb b Q # M i`
;B M imv i i?'i- +?d H" i` M M;QÌB æQÌM; S?QM; +kM; F?¬M; i?B m >Q h?B M G
M?®i Î i`QM;X

EB M L;mv M aBM? GBM? æ M- h?B M :B B çdM? T?QM; T?K+ /KM; +| i? i'M +?S

*?m hB m æB T +| +ªM? ;BÈB h?B M :B B çdM? T?QM; - ç M /QÊ+ M"v /MM; i` M M
H" bU HU +?¼M i®i M?'iX >ÆM M[?B M ;B| +| HBM? F?Q iBM? i?m-M +O aÆM
i'M +?S+ GBM? :B B ?-m M?Q H" +?mv M ibM? +?„+ +?„M i`QM; i vX

*?d +| K°i çB m /mv M?'i F?B M +?Q æQÌM; S?QM; +ªK i?'v +| +?9i ç€M; iB + +?Q
K°i pB M- M m +ÁM M?B m i?b +| i? ç +?Q J¢+ bQ i, M;?B M +Sm T?QÆM; T?€T
Hmv M +? çQÊ+ ? v F?¬M;X

R9ydX *?QÆM; Rky8 , >| >Q h?"M? h?U+

L m M?Q +| i? Hmv M +? çQÊ+ b® HQÊM; HÈM i?S M"v i?b i?U+ HU+ +O ;B i°+
? v K°i çB KX

GBM? F?Q # M i`QM; ;B M T?ÁM; iªM ` #®M T?Q `²B H¢B #` S?QM; h?-M E? +
M;Q" B F?¬M; i? T?€i ?B MX

J€B i|+ +O *?m hB m æB T imM; # v i`QM; F?B F?¬M; +| ;B| - Î # M M;Q" B i?•M i?
T?Ki +O +€+ ç¢B ?mv i- æQÌM; S?QM; +?,K +?9 M?bM +?^K +?^K- F?¬M; /€K +| +

h'M +?S+ GBM? :B B H" ç i?,M; p +?'i +O K¶B K°i M;QÌB- +?mv M M"v F?¬M; +
i`QM; +Æ i? +?mv M ?| K" +ÁM +| #B M ?| +O i•K +ªM?- çB K M"v æQÌM; S?Q
M;?B K [m - çQÆM; M?B M #B i çQÊ+ ;B M F?' i`QM; ç|X æ°i M?B M- b„+ K†i *?
F?Q # ç°M; i` M M;QÌB +M; M; "v +M; K½M? HB i- æQÌM; S?QM; #B i M" M; ç½ i
iS+ +kM; M;WM; ?¬ ?'T H¢BX

h€+ /KM; +O EB M L;mv M aBM? GBM? æ M K¢M? M?Q i? M"Q- i`QM; HÁM; æQÌ
+?d +| K°i çB m /mv M?'i +| i? F?ŠM; ç`M? +?QM? H" ç M /QÊ+ M"v imv i ç®B +| i
i'M +?S+ GBM? :B BX

Lûi Ktî iB m +¬ MQÆM; +| +?9i #B m iB M? M?, M M?|- i` Mi`€M iªM` K¬i iB Qm
H¢B- æQÌM; S?QM; `i HQ H„M; M?QM; +kM; F?¬M; iB M M?9M; i v p`QX

hbM? ?bM? pšM iB TiK+ ;B^M; +| iÈB ?ÆM # + M? ;BÌ KÈB +| +?9i i®i H M- /QÈB
hB m æB T +kM; /-M /-M i?Q+? SM; pÈB i`MM; FQ+? +O EB M L; mv M aBM? GBM
i? ç M; /-M /-M ;BªB F? B- +?ªv tm¬B p`Q i`QM; +€+ v m ?mv iX

G¢B [m i? K ? B + M? ;BÌ M[- b„+ Ktî +O *?m hB m æB T KÈB /-M /-M #bM? io
+¶ +QÆM; F?Q # ç°M; K¢M? K) #„M` iW i` M M; QÌB M`M; - ;B®M; M?Q K°i +ÆM +
#^M; i?´B K¢M? ` #®M T?Q - +€+ +Y b´ ç²M; i?ÌB ç`T K¢M? HB M ?²BX

Lûi Ktî æQÌM; S?QM; H° ` K°i iB KdK +QÌB M?`M M?¢iX

GBM? :B B `²B5 hQ +?´i +O \*?m hB m æB T imv i ç®B F?¬M; i? +? p`Q ç•m çQ
Hmv M iQÆM; ç®B Km°M M?QM; H9+ ç-m /MM; L; QM; *QÆM; ç M ;B9T M`M; M; QM
+QÆM; ç½ ?bM? i?`M? +QÆM; i•K +O +?QM? KbM?- bQ pÈB +?QM? KbM? F?¬M
F?´Hmv M- +ÁM +| `i M?B m i`B M; mv M i®i /MM; ç im Hmv M- ?B M ;BÌ i`M +?S-
M?B MX

æQÌM; S?QM; ç M; Km®M KÎ KB M; +?9+ KWM; i?b ç°i M?B M /WM; H¢BX

"ÌB pb ?„M T?€i ?B M F?Q i? iQ`M i?•M +O *?m hB m æB T +ÁM ç M; iB TiK+ Fû
F i i?9+ im Hmv MX

*?ŠM; H) /QÊ+ ?B m +O K°i [mª EB M L; mv M aBM? GBM? æ M +ÁM +?Q iÄ ` ?
S?QM; M; ?B ?Q†+- M?QM; +kM; +?d #B i iB TiK+ +?Ì çÊBX h,M; H M- i,M; H M- i
KU+ i,M; H M F?¬M; M; WM; - +?Q iÈB F?B KÆ ?² +| +?9i M; M; ?`M; pÈB GBM? :B
+?d i,M; i`QÌM; X

L?QM; /QÈB [m M b€i +O æQÌM; S?QM; - i?U+ HU+ +O *?m hB m æB T +kM; F?¬M
K` H` Î +ªM? ;BÈB GBM? :B B ?¢ T?~K çdM? T?QM; - +| H) im pB iQÆM; ç²M; pÈB
HB M +| i? ç°i T?€i ÈB GBM? :B B i`mM; T?~KX

*MM; H9+ ç!- aÆM >` ç² ç†i # M +¢M? HB M im¬M` K°i +¶ HBM? F?Q M²M; M†+ -
/kM; K½M? iB M p`Q i`QM; +Æ i? +O *?m hB m æB TX •M? b€M; `U+ `Ð +?|B +?
æB T i`Î M M H°M; Hšv b€M; +?|B- #B M +® #´i M; Ì M`v F?B M æQÌM; S?QM; i`W
M; ?o iÈB ?B M ;BÌ *?m hB m æB T ç i?,M; i?U+ HU+ +ÁM ;†T T?ªB +?mv M +´ [m

EBK [m M; i?m HB K i`T i`mM; p`Q #KM; +O *?m hB m æB T- æQÌM; S?QM; M; Q
M?QM; FBK [m M; #B M ?| F?¬M; M; WM; - F?B i?b i`ÁM / T- F?B i?b M; v M; „M- +
/€M; K°i ç²M; iB M KÈB /WM; tm®M; X æ•v F?¬M; T?ªB H` +QÆM; i•K +O *?m hB
/Î F?|+ /Î +QÌB- +QÆM; i•K +O *?m hB m æB T +?QM? H` ç²M; iB M- i`QÈ+ ç•v æ
H9+ ç! ?„M +ÁM iQÌM; `^M; M`M; H` K°i ?`B iY +| i•K ?²M i? K iB M +?Q M M +QÆ
M; QM; F i i?`M? +QÆM; i•K p¬ /KM; M?Q p`v- M?QM; ?B M ;BÌ t2K` HQ¢B +QÆM
/KM; F?€+X

æ²M; iB M K`m p`M; +?Êi`M +?Êi ?B M- b m ç! HB M`M p`Q i`QM; #KM; +O *?m h
+¬ MQÆM; +?“K`½B KÎ KB K„i` X

oW i?´v i?¬M b„+ +O æQÌM; S?QM; HQ H„M; p`F?~M i`QÆM; - *?m hB m æB T +ª
@ h? M`Q`²B\

æQÌM; S?QM; p°B p`M; KÎ KB M; ?ÄBX

@ æ½ i`M +?S+X

*?m hB m æB T +„M K¬B ç€TX

@ æ i t2KX

æQÌM; S?QM; iB M H M M„K H'v + ' i v + O *?m hB m æB T id Kd +^aK i?K K°i +?9i-
M?Q M?[M; ;b KbM? [m M b€i çQÊ+X hB m æB T ç½ iÈB GBM? :B B ?¢ T?~K çdM?
;BÈB ?B M i¢B- i? K K°i +?9i +^aK M; ° M[HB M +| i? ç°i T?€ iB M p"Q GBM? :B B
h`QM; M?'i i?ìB- æQÌM; S?QM; p¬ +MM; +^aK F?€BX h€+ /KM; +O EB M L;mv M a
K¢M? K)X

@ *| i? +^aK ;B€+ çQÊ+ HBM? F?Q i`QM; i?B M ç` \

æQÌM; S?QM; ?ÄB- ç•v H" çB m K" K¶B K°i M;QìB i'M +?S+ GBM? :B B ç m +| i?
i?K M' B HBM? F?Q i`QM; i?B M ç` i?b poM? pB M çWM; KQM; iÈB +?mv M i'M +?

@ *| - +?9M; M| ç M; HQm ç°M; # M +¢M? i - bQ T?K i +^aK ;B€+ ç°i M?B M i? ;BÈ
*?m hB m æB T +| +?9i KWM; `ä- pQÆM i v i`QM; ?Q F?¬M; - +?"K `½B çQM; çQ
K†i ?²- i` M K†i i`"M ç-v #B m ibM? KÈB H¢X

@ "bM? i?QÌM;X

æQÌM; S?QM; F?) +QìB K°i iB M;- H9+ ç-m +?QM? KbM? +^aK i?K çQÊ+ +^aM? ;BÈ
+?QM? H" M?Q p"vX

@ L;?2 +?Q `ä- çB m F iB T i M|B KÈB +?•M +?QM? H" +^aK M; ° +O + Q i?O GBM

@ o•M;X

*?m hB m æB T M;²B M;?B K +?dM?X

æQÌM; S?QM; H" T iS+ HB M i`mv M i?K M?[M; +^aK M; ° p" FBM? M;?B K çB m ?"I
*?m hB m æB T +¬M +M bmv K°i ` # - M? M? +?|M; HoM? M; °X G9+ M|B tQM; æQ

@ h`QM; F?Q^aM; i?ìB ;B M M"v M" M; T?^aB +® ;„M; +OM; +® +^aM? ;BÈB +O +?QM
M"Q F?¬M; `ä T?^aB çB ?ÄB G¢B i,- +€+ M" M; i'M +?S+ bÈK ?ÆM bQ pÈB M" M;- K
ç„+ - F?¬M; M M [m€ +SM; M?„+ - M?QM; M" M; +kM; T?^aB +| i•K ç„+ +O +?QM? Kb

@ o•M;- bQ T?KX

*?m hB m æB T M;?B K i9+ ç€TX

@ h¢B b Q H¢B ;¼B i H" bQ T?KX

æQÌM; S?QM; +^aK ;B€+ ç-m iQ M?Q +€B ç'mX

*?m hB m æB T H HQÐB- [m^a i?U+ - M?B m M,K tQM; ?¬ M?Q p"v- ?B M ;Bì +| +?
i`ÁM; K„i +O iB m +¬ MQÆM; pW +?mv M- i?•M i? HB M M?Q+? iÈB ;¬M æQÌM;

@ G"K b Q p"v\

æQÌM; S?QM; FBM? ?½BX

@ h "KM; i +| +?9i ç mX

*?m hB m æB T çÄ K†iX

@ aQ T?K M;QìB ;B9T i tQ çB5

æQÌM; S?QM; HB + K„i M?bM M" M; ,

@ æWM; ?¼+ i?2Q iB m L?½- ç®B tY p" im Hmv M H" M?Q M? m- ç m T?^aB i?"M? i

*?m hB m æB T ?ÆB ç°M; /mM; - id Kd bmv M;?o M?[M; HìB M"v- ç°i M?B M i?¬M b
ç~v M;½ æQÌM; S?QM; M?"Q tm®M; K†i ç'iX

@ L" M; H" K ;b\

æQÌM; S?QM; ?Q^aM; bÊX

@ aQ T?K M|B i T?^aB b®M; i?U+ pÈB KbM?- HÁM; i M;?o M?Q i? M"Q i?b ?B M ;

*?m hB m æB T M|B HÌB ?MM; ?²M- æQÌM; S?QM; +ÁM +?Q F`T i`ª HÌB- KB M; H
 æQÌM; S?QM; #` M`M; ?mM; ?,M; HQ¢M ¸°M; F?B M M;mv M /QÆM; ¸¢B iB iX
 J°i H9+ H•m b m- K•v KQ i M ? i- æQÌM; S?QM; i? M i?Î- ?„M +ªK ;B€+ ¸QÊ+ i` M
 #û M;Q MX
 @ æQÊ+ `²B- +QÆM; i•K +O M`M; +| #B M ?| ;b\
 æ°i M?B M æQÌM; S?QM; HB M M;?o iÈB K°i +?mv M- KÎ KB M; ?ÄBX
 *?m hB m æB T M^K Î i` M M;U+ æQÌM; S?QM;- ¸Q i v ;BÆ H M- K°i ¸²M; iB M K
 ?B M i` M ¸-m M;|M i vX
 @ æ•v
 æQÌM; S?QM; M;? M ?¼M; M?bM i`•M i`®BX
 L;|M i v *?m hB m æB T F?) ¸°M;- ¸²M; iB M T?€ F?¬M; ¸B- F?¬M; +| +?9i •K i? M
 M;Q`B HB M i`mv M iÈB K°i iB M; T?KiX
 @ L;QM; F?Q ¸-m M;|M i v- ?| ?Q i?`M? i?U+\
 Zmª i?U+ æQÌM; S?QM; ¸½ #` F?B T bÊX
 >| ?Q i?`M? i?U+- ¸•v H` +?mv M iB M? `i M?B m pã ;Bª F?B i m Hmv M iÈB K°i i`
 H`K ¸QÊ+- pQ /K M?Q + Q i?O bY /KM; FB K T?€T + Q bB m +| i? tm'i ?B M FB K
 i?O /MM; ¸ Q +| i? KQÊM ¸ Q ¸€M? ` ¸ Q K M;- ¸•v ¸ m H` i?O ¸Q¢M ?| ?Q i?`M
 h? M?QM;- ?B M ;BÌ `ä `M; *?m hB m æB T p` M?[M; M;QÌB ¸| +| +?9i F?€+ M?
 +?QM? H` €K F?Q- p`M /KM; +QÆM; F?Q +O #ªM i?•M- /šM /„i HBM? F?Q i`QM; i`
 +| ?bM? /€M; ¸²M; iB MX
 æQÌM; S?QM; i?Y M;?B K K°i +?9i- T?€i ?B M ` ¸²M; iB M HBM? F?Q /Q *?m hB
 i? +-K i` M i v bY /KM;X Zmª i?`i M| M?Q H` ¸²M; iB M i?U+ bU- +| HU+ T?€ ?Q¢
 æ Q K M; p` FB K F?Q #bM? i?QÌM; ¸ m H` /Q KQÊM pk F?Q M;QM; Hmv M i?`M?
 /`M? +?Q +?O M?•M +O pk F?Q- M;QM; H¢B H` TªB ¸€M? ` - ¸€M? ` H` b) F?¬
 hB m æB T +?mv M;B Q +?Q M;QÌB F?€+ \ *ÁM +?Q iWM; M;?2 M|B B K M; FB K
 M;QÌB M;Q`B /MM;X
 hB m æB T p¬ +MM; + Q ?SM;- F?¬M; M;WM; Hmv M ` ¸²M; iB M- b m ¸| ¸ tm®M
 HB M +| K°i ¸®M; +?`i ¸-v i`QM; ;B M M?`- K`m p`M; FBK +?|B H¼B- €M? p`M; `U
 @ L`M; H`K M?Q p`v F?¬M; +-M iB m ? Q +QÆM; F?Q b Q\
 æQÌM; S?QM; ;BQÆM; K„i ¸Ì /šM M?bMX
 @ *-M M? - i? M?QM; iB m ? Q `i Qi- ?-m M?Q +| i? F?¬M; [m M i•KX
 *?m hB m æB T +QÌB ?b ?b- ? B i v M?Q #QÆK #QÈK i m M; +€M? i` M #-v i`ÌB- +?
 K°i iB M;- p¬ b® ¸²M; iB M `ÆB tm®M;- TªªM; T?`i M?Q K°i +ÆM KQ iB M `ÆB p`
 M;QÌBX hB m æB T p m M; i v H M iB T- M?[M; ¸²M; iB M ¸-v „T # M i`QM; ;B M T?
 ¸•mX æQÌM; S?QM; +| i? +ªK i?K ¸QÊ+ `ä `M;- M?[M; ¸²M; iB M M`v ¸ m #B M i?
 ¸-v `šv i`QM; ;B M M?`- +ÁM +| K°i +?9i /kM; K½M? iB M p`Q +Æi? +O *?m hB
 @ s2K ` b m M`v F?¬M; +-M TªB +? i¢Q €K F?Q +?Q M`M;X
 æQÌM; S?QM; F?) +QÌB K°i iB M;- *?m hB m æB T +| i?O ¸Q¢M M?Q p`v i?b +-M
 +ÁM +| +QÆM; F?Q i?b ?-m M?Q Km®M # Q M?B m ¸Q i v ` H` +| #`v M?B mX
 L?Q i? +| i? +ÎB #Ä K°i M¶B #,M F?Q,M i`QM; HÁM; +?QM? KbM?X
 hmv `^M; hB m æB T i?2Q KbM? ?¼+ €K F?Q +?B ¸¢Q M?QM; F?¬M; +| E?¬M; :B
 KbM?X •K F?Q K M; i?2Q iMv i?•M pšM H` K°i M M ¸ F?| ;BªBX

h`QÊ+ç•v"¢+?hB mG¢BK v +?Q M" M; K°i +€B i9B / +?mv M ç i" M; i`[€K F?Q-
i? + 'i çQÊ+ çQÊ+ # Q M?B m\ J¶B H-M ç®B T?| pÊB ç`+? M?•M i?b hB m æB T ç
F?¬M; ç # 'i F€ K°i i? M? €K F?Q M"Q #` H½M; T?Q- ?B M ;B`i?b i®i`²B- i9B /

æQ¢M o¬ Pm /šM çQÌM; T?Q i`QÊ+- [m-M €Q F?¬M; +| +?9i bSi K - i?•M ?bM? H
F?¬M; /MM; #'i +S i?O çQ¢M M`Q F?€+- +S M?Q p"v T?B m T?B m # v [m ç•v- F?
? B KQÆB M; QÌB T?Q b m +kM; M?Q i? X

J°i K`M M`v F?B M +?Q i'i +ª K¼B M; QÌB ?Qi p`Q K°i M; KK F?Q H¢M?X

R9yNX *?QÆM; Rkyd, oQÌM E?¬M; L?` h`®M;X

h?U+ HU+ +O ç€K M; QÌB æQ¢M ;B M?Q i? M`Q- i'i +ª K¼B M; QÌB ç m ç½ `ä `M
hmv `^M; i`, K M, K i`QÊ+ æQ¢M ;B H` K°i i`QM; #®M i? HU+ HÈM M?QM; ?B M; BÌ
M?'i +O æQ¢M ;B +kM; KÈB +?d iÈB h?B M :B B çdM? T?QM; - imv `^M; h?B M
F?¬M; T?B ?`M? M?QM; imv i ç®B F?¬M; i? H`K iÈB i`bM? ç° / /`M; M?Q p"v- +
T?K M[p` i` 2K +O æQ¢M ;B +?ŠM; # Q ;BÌ im Hmv M [m X

*?Q M M- ç€K M; QÌB æQ¢M ;B M`v +?„+ +?„M H` çQÊ+ æQ¢M o¬ Pm i`Ê ;B9T +?Q
M; B K°i +€+? F?€+- æQ¢M o¬ Pm #^M; i?U+ HU+ +O #ªM i?•M FûQ i?2Q iQ`M #°
i`mM;X

h?U+ HU+ ?MM; ?"m M?Q p"v F?B M i'i +ª K¼B M; QÌB ç m ç°M; /mM;X L?[M; GB
i?QÌM; +?„+ +?„M F?¬M; i? H`K çQÊ+ M?Q p"v- i` M çÌB M`v M; QÌB +| i? H`K çQ
Pm ` +kM; +?d +ÁM *?B M *m²M;X

Zm +?®+ H€i- +m®B +MM; ç€K M; QÌB æQ¢M ;B +kM; # v p`Q i`QM; +Y +?QM? +
Kti ç'i- Mûi Kti æQ¢M o¬ Pm ?²M; M?m`M KdK +QÌBX

æQÌM; S?QM; p` \*´ I L; mv i /šM i?2Q + Q i-M; +O \*´ ;B iB M H M ?`M? H - +MM;

@ _ K„i æQ¢M iB M #®BX

@ E?€+? F?Q- F?€+? F?Q `²BX

æQ¢M o¬ Pm +QÌB ? ? X

@ æ¢B Km°B iY- iB m ?mvM? ç - +€+ M; QÆB [m€ F?€+? F?Q `²BX

*´ I L; mv i ;B"K +?•M,

@ hB M #®B- M; QÆB çWM; ;¼B i M?Q p"v M[- F?B M +?Q M; QÌB F?€+ +? i ;B`
æQ¢M o¬ Pm M?bM M`M; K°i +€B- HÈM iB M; +QÌB M;B,

@ L?QM; #®B T?"M +O M; QÆB M?Q p"v i?b i T?ªB tQM; ?¬i? M`Q\ *?ŠM; H) ;¼

*| i? M?bM i?'v çQÊ+ i•K iB M? +O æQ¢M o¬ Pm p¬ +MM; i®i- H½Q pmB çM M?Q
` F?ÄB >Q h?B M æB M- i? v æQ¢M ;B #€Q ?mv i +Wm b m +ÁM ;†T çQÊ+ ?"m M

h? M?QM; ç M; ?` M`v H¢B F?B M *´ I L; mv i +?Q€M; p€M; bmwi +?9i M[M; ½
M; mv i *€B i M ç| M; "M p`M H-M F?¬M; i? ;¼B çQÊ+- [m€ K'i KtiX

h`QM; M?'i i?ÌB- *´ I L; mv i pW iS+ pW #m²M #U+X

@ o"v H½Q T?m ;¼B M; QÌB K°i iB M; *´ ;B +?O H` çQÊ+ `²B- ç¢B Km°B iY F?¬M; i

æQ¢M o¬ Pm [m M b€i Mûi Kti- KÎ KB M; ç M; ?`X

@ *?d +¬M F?¬M; ;¼B i H` ç¢B Km°B iY ? v iB m L; mv i L; mv i i?b tQM; ?¬i? M`C

a„+ Kti *´ I L; mv i +| +?9i m QªBX

æQÌM; S?QM; Î# M +¢M? t2K M€Q M?B i +ªK ;B€+ pmB p X h` M çÌB M`v M; QÌB +|
+?`m i?m bÊ `^M; +?d +| K°i KbM? æQ¢M o¬ Pm X *?Q /M H` *?B M *m²M; ;¼B M
i?b +| H) M`M; +kM; t¬M; H M HB m K¢M;X

h`QM; H9+ ç M; pmB p - æQÌM; S?QM; i?'v K°i M; QÌB [m2M HB M iÈB ;¬M æQ¢M o

@ æQ¢M ?mvM?5

æQ¢M h•v G•m +kM; p¬ +MM; FQ+? ç°M; - iB M H M M„K i v i?•M i?B i M|B,

@ æ¢B + - H¢B ;†T K†i`²B5

G`B pW /Si- æQ¢M o¬ Pm HB M ;ä ç-m æQ¢M h•v G•m K°i +€B- H M iB M; F?B M

@ hB m ?mvM? ç H¨•M M?•M +Sm K¢M; +O i - H iB i +O M; QÆB F?¬M; i?Q+? ?

æQ¢M h•v G•m +Q`B ?„+ ?„+ M|B,

@ G½Q i´ i¬M; - i [m2M #B i pÈB +ª ç¢B + i`QÊ+ +?Q M M [m M ? +O +?9M; i + i¬ i¬M; - H½Q i´ i¬M; +kM; çWM; i`°M HšM p¨Q M? m- M m F?¬M; i?b #®B T?“M b)

@ VK- F?¬M; b B- ç9M; H¨ p¨vX

æQ`M; S?QM; ;¨i ç-m- p i t2 ç´ +O *´ I L;mv i F?¬M; i? HQ¢M i? K çQÊ+ M[X

æQ¢M o¬ Pm +Q`B i`WM; K„i æQ¢M h•v G•m,

@ L; QÆB i?“i H¨ tªQ i`€5

L|B tQM; - H½Q +kM; F?¬M; ç w iÈB ?„M M[K¨ [m v b M; i`Á +?mv M pÈB *´ I L; r *´ ;B iU M?B M iB M H M +mM; FQ+? #€B FB M æQ¢M o¬ PmX

æQ`M; S?QM; p¨ æQ¢M h•v G•m ç M; M|B +?mv M pmB p pÈB M? m- ç°i M?B M æ

@ æQ¢M ?mvM?- M; QÆB +kM; i'M +?S+ GBM? :B B`²B b Q\

æQ¢M o¬ Pm M|B,

@ E?¬M; TªB iÈB ç•v ç ç€M? M? m b Q\ G½Q i´ i¬M; M|B i?U+ HU+ +O i [m€ i? +¨M; +?,K +?d ?ÆM- +m®B +MM; +kM; i'M +?S+ - ? ? - +?d H¨ +kM; M?`p¨Q i?m ? >Q h?B M æB M- M m F?¬M; F?¬M; i'M +?S+ M? M? M?Q p¨v çQÊ+X

@ æ'v +?QM? H¨ +Æ /mv M p¨ F i [mª b U M¶ HU+ +O M; QÆB- F?¬M; +| [m M ? pÈ

æQ`M; S?QM; FûQ i v æQ¢M h•v G•m M|B,

@ æ M ç•v- i ;BÈB i?B m +?Q M; QÆB K°i +?9iX

oW M|B- K°i K†i FûQ ?„M iÈB i`QÊ+ K†i ç€K M; Q`B G¢B i,X

" M i`QM; ç€K M [M?•M +O æQ`M; S?QM; æQ¢M h•v G•m +?d M?“M` K°i M; Q`B- ç M? [M; M; Q`B F?€+ F?¬M; #B i K°i BX >B M ;B`M?bM i?'v M?B m K„ M; ¼+ FB m æQ`M; S?QM; F?¬M; F?ÄB +ªK i?'v ?•K K°- ?„M HûM H9i ?QÊM; æQ`M; S?QM; ;B

@ æ¢B + - ç¢B + H¨ i?¬M iQÊM; +O i M ? - M m iB m ç +| i? +| T?QM; i?€B M? +m°+ ç`B M¨vX

@ *?mM; [mv b) +|X

æQ`M; S?QM; çQÊ+ i•M; #®+ M?'i i?`B i•K ?Q pBM? i,M; p¼i- ;BÈB i?B m +?Q æQ

æQ¢M h•v G•m H'v H iB m ç ç ;†T K†i- KÎ KB M; ` H¨ i~m T?m M?•M HB M iK+ F? K M; i BX

h?m" M KB M; æQ¢M h•v G•m H¢B ;BÈB i?B m K°i Qi M; Q`B +O æQ¢M ;B +?Q æQ +ª T?K Kšm +O æQ¢M h•v G•m- +?d H¨ i?U+ HU+ +O M? [M; M; Q`B æQ¢M ;B M¨v +?d H¨ ç i` M¢M K¨ i?¬B- F?¬M; i?U+ bU çB i? K +?B MX

J°i T?2M ?¨M ?mv M- K¼B M; Q`B +MM; M? m çB iÈB ç¢B bªM? +O \*´ ;B - \*´ I L;mv #` iB + `QÊm- F?€+? p¨ +?O M;²B tm®M; - M•M; +®+ +?9+ KWM;X

h`QM; HÁM; K¼B M; Q`B ç m +| +•M M?„+- F?¬M; m®M; M?B m`QÊm- +?d m®M; ç M; Q`B m®M; iÈB i?Ä i?Q+?X

hB T F?€+? tQM;- çQ"MM;QÌB æQ¢M;B çQÊ+ M#"B´M i?Ä - æQÌM; S?QM; +kM
L;`v i?S ? B- æQÌM; S?QM; #`i`B m i" T p"Q i`QM; M;?`bU çQÌM; +O \*´;B - i?`v
i?–M b„+ *´ I L;mv i ç,K +?B m- i`QM; HÁM; æQÌM; S?QM; HB M #B i K'v M;`v ~M
Km®M ?"M? ç°M;X
æQÌM; S?QM; H" M;QÌB ç M +m®B +MM;- ?„M iÈB i?b i'i +ª K¼B M;QÌB ç m ç½ ç-
L?bM [m M? #®M T?Q - *´ I L;mv i KÎ KB M; M|B,
@ *?Q p`- i`ªB [m K°i i?ÌB;B M i? M? i`W p" +?m~M #`- mM; M?¼i +O *´;B ç½ #
+?QM? i?S+ ç®B ç-m pÈB *?B M;B - +ÁM KQM; +?Q p` M;²B ç·v iQÆM; i`ÊX
GÌB +O *´ I L;mv i +?O v m H" M|B +?Q # M æQÌM; S?QM; M;?2- /M b Q M;QÌB +O
#€Q- M" M; i`U+ iB T ?¢ H M? H" çQÊ+X
J" M?•M K½ +O æQÌM; S?QM; # M M"v iU M?B M H" /Q æQÌM; S?QM; +?d ?mv b B
H" T iS+ çSM; H M M|B,
@ *´ i, i, +| +?mv M pb T?•M T?| tBM +S M|B- i +MM; *?B M;B +| +?9i •M Q€M +
F?¬M; ç +?Q #¼M +?9M; b®M; v M´MX
*´ I L;mv i pmB KWM; ;"i ç-m- imv `M; iÄ i?€B ç° +?d H" H"K #° /€M; M?QM; Hm-
#QÊ+ ç|X

R9RyX *?QÆM; Rky3, *QÈT æQ¢i G" aî h`QÌM; *O h Ui?QÊM;VX

æQÊ+- +| HÌB M"v +O S?QM; ç ç - i, i, M i•KX

*´ I L;mv i iB T iK+ M|B,

@ *?B M;B ç½ iªB [m M;`M M,K- M°B i bM? +O #¼M +?9M; ?MM; ?"m ?ÆM *´;B
i? ;B #` æQ¢M iB M #®B;B" M /[ i? M? i`W M?Q +?ti çSi K°i +€M? i v +O *?B M
ç®B F?¬M; i? T?Èi HÌ- i?2Q i çQÊ+ #B i- +?d `B M; M?[M; + Q i?O GBM? :B B i?
*?B M;B +| iÈB ? B KQÆB H,K M;QÌB- +ÁM F?¬M; #B i +| ~M;B'm # Q M?B m M;C
;B i ? v h`aK >²M h¬M; +kM; F?¬M; i? ç€M? ç²M;X Jti F?€+- ç` #`M +O *?B M
p¬ b® +€+ ;B i°+ M?Ä T?K i?m°+ p"Q +?9M;X L m +?9M; i Km®M;BªB [mv i *?B
i?O iW M?[M; ;B i°+ M?Ä FB i`QÊ+X \*?mv M M"v b) /Q \*´;B +O i p" h`aK >²M h
T?Q ç¬M; M K ç€M? K¢M? p"Q T?Q *?B M;B - +ÁM h`aK >²M h¬M; b) ç~v K¢M? i v
çQ+? +O +ª ? B M?" +?d +| K°i- ç| +?QM? H" [mûi b¢+? K¼B i?S i`QM; pÁM; [mªM
i'i +ª +€+ ;B i°+ T?K i?m°+ p"Q #¼M +?9M;- b m ç| ç€M? i?ŠM; iÈB i´M; #°X

@ *ÁM +?9M; i i?b i? M"Q\

æQÌM; S?QM; ?ÄBX

*´ I L;mv i M?bM ?„M K°i +€B- M|B,

@ S?QM; ç ç - M;QÌB +O M;QÆB +| M?B K pK F?€+- ç| +?QM? H" +QÈT;B"i i'i +ª
im Hmv M +O *?B M;B - +®;„M; F?¬M; +?Q #`i F€ K°i F?®B HBM? i?¢+? M"Q +?
M?B M ç·v H" M?B K pK +?O v m- M m i` M çQÌM; çB ;†T çQÊ+ M?[M; ;B i°+ T?K i
+kM; +| i? i? M? i`WX

*QÈT;B"i i'i +ª HBM? K¢+? p" i¢B M;mv M im Hmv M +O *?B M;B - M|B çÆM;BªB
L?QM; ç·v H¢B H" +QÈT çQ¢i;B[# M M;`v- F?¬M; +| +?9i i•K Hw M†M; M M"Q +ª
i F?¬M; çQ¢i M;QÆB i?b çQ¢i B5

*´ I L;mv i M #"B +?Q æQÌM; S?QM; +?mv M M"v t2K` +kM; ç½ bmv M;?o`i b•m
M" M;- HQ¢B +¬M; pB +M"v `i #ûQ #Î- M?•M K½ +O æQÌM; S?QM; H" i? HU+ # M
?„M +?9i çB K i®iX h?S ? B- çQ¢i çQÊ+ M?[M; i?S ç| H" K°i b® HQÊM; i`B T?9 F

F?€+ i?b bÊ`^M; +ÁM T?ªB K'i i v +?•M +ÁM F?¬M; +?S çO- i? M?QM; æQÌM; S
?„M +| F?¬M; ;B M J`©M?- Km®M i?m # Q M?B m K¨ +?ŠM; çQÊ+\\

*´ I L;mv i F?¬M; M?'i ç`M? #B i çQÊ+ bU i²M iϕB +O F?¬M; ;B M J`©M?- M?QM;
S?QM; +| i?O çQϕM M¨Q ç| KÈB +| i? ;B'm çQÊ+ M?B m i?S i` M M;QÌB- /M b Q
KÈB iB T t9+ K°i ? B M;¨v pÈB M? mX

*?Q M M F?B æQÌM; S?QM; M;?2 çQÊ+ *´ I L;mv i M #¨B +?Q KbM? +?mv M i®i M
p mB p - M? M? +?|M; M|B,

@ *´ i, i, v M i•K- i #ªQ +?SM; M?'i ç`M? MÆB M¨Q +| M;QÌB æQÌM; ;B çB [m i?b
M;¼M +|- b) F?¬M; +| K°i F?®B HBM? i?ϕ+? çQÊ+ HQm HϕBX

*´ I L;mv i M;?) +QÌB M|B,

@ L;QÆB H¨K pB + i `i v M i•K- +?d H¨ pšM TªB M?„+ M?Î M;QÆB K°i +•m- M?'i

@ h #B iX

æQÌM; S?QM; ;"i ç-mX

@ LÆB M¨v +| #ªM ç² T?•M #® HBM? Kϕ+? +O *?B M ;B - M;QÆB +-K H'v M;?B M
i?O iQÆM; ç®B i?Ä ç€M;X J†i F?€+- M?B K pK +O +?Q p`>mv i oK h?¨M? p¨ h?
M?B K pK ç| - +?d H¨ +€+ M;QÆB M M T?•M H¨K # çQÌM;- K m +?|M; F?®M; +? K

h-M h?ª* p¨>mv i h?B M >¨ ;"i ç-mX

L m M?Q # M;QÌB +MM; H¨K K°i M?B K pK- p"v i?b i®i M?'i- ?°B M;?`iB T i?2Q
+-K ç` ç² Hv F? B i`Î HϕB ;B M T?ÁM; +O æQÌM; S?QM;- # M;QÌB [m•v i`ÁM p¨Q
ç´B ;b ç½ -K o +ª H M X

>mv i h?B M >¨ p¬ +MM; i€Q #ϕQ- F?Q ?mv i iQ¨M i?•M T?|M; ` # M M;Q¨B- Hm
pÈB h-M h?ª* - h-M h?ª* i Q M?½ +?d HB M iK+ H„+ ç-m- i?bM? i?QªM; TªM #
+kM; ç€M? i`9M; çB K v m F?B M +?Q >mv i h?B M >¨ ç M; ;B¨M;B[ i`QM; M;QÌB H
S?QM; Î +?QM? ;B[? B M;QÌB +® ;„M; ?Á ;BªB- M?QM; M|B i? M¨Q +ª ? B +kM;
+MM; +,K iS+X

- Có ngay!

Đảo mắt qua, lúc này tiểu nhị mới chú ý tới mấy người Đường Phong dẫn theo không hề thiếu nữ tử, tuy rằng những nữ tử này mặc trường bào rộng thùng thình, đầu đội mũ rộng vành nhưng tiểu nhị đã ngênh nam đón bắt nhiều, tự nhiên luyện được đôi mắt chuẩn xác, sao không nhìn ra được bên trong đám nữ tử chắc chắn có nhân vật tuyệt sắc.

Nhất thời, trên trán của tiểu nhị toát ra một tia sầu lo.

Đường Phong thấy được vẻ mặt của hắn trong mắt, cũng không vạch trần. Thần sắc của tiểu nhị không tốt, nhưng vội vàng nhiệt tình bắt chuyện như cũ:

- Mời khách quan lên lầu.

Mười mấy người bị an bài trong tám gian phòng, hầu như là chiếm cứ cả một tầng lầu.

Chỉ trong giây lát, đám người Tiểu thúc thúc liền lén vào trong phòng Đường Phong, thấy Đường Phong đang đứng ở bên cạnh cửa sổ, khóe miệng nhếch lên một tia cười nhạt nhìn chung quanh.

- Phong thiếu, mấy người đi theo chúng ta còn chưa đi.

Tiểu thúc nhẹ giọng hỏi.

- Ta biết.

Đường Phong gật đầu.

- Có muốn ta đi giết bọn chúng hay không?

Sắc mặt Tiểu thúc thúc lạnh lẽo.

- Giết để làm gì?

Đường Phong mỉm cười, đi trở về ngồi bên cạnh bàn:

- Bọn họ không làm chuyện gì, lẽ nào chỉ nhìn thì chúng ta sẽ chết?

- Ý của Phong thiếu là...

Tiểu thúc có chút chần chờ.

- Cứ để bọn chúng quan sát thêm, chút nữa giết cũng không muộn. Ta đang suy nghĩ không biết nên hạ thủ thế nào đây, tốt nhất là bọn chúng cho ta một cái cớ.

- Cũng được.

Mấy nam nhân ngồi vây quanh một chỗ ngay lập tức, gọi tiểu nhị mang đồ ăn lên.

Không bao lâu sau, tiểu nhị bưng thức ăn và rượu đi lên, đặt xuống nhưng không rời đi lập tức, đứng ở một bên có chút muốn nói rồi lại thôi.

- Làm sao vậy? Có chuyện gì muốn nói sao?

Đường Phong hỏi..

- Khách quan.

Tiểu nhị có chút do dự chỉ trong giây lát liền mở miệng hỏi:

- Các người muốn ở lại đây mấy ngày?

1413. Chương 1210: Sắc Dụ (thượng).

Đường Phong cười ha hả:

- Không biết, có lẽ sẽ ở vài ngày đi.

- Khách quan, nếu người không có chuyện gì thì ở một đêm liền đi đi?

- A? Khách sạn của các người mở ra để buôn bán, lẽ nào còn cản đường khách nhân bên ngoài? Như vậy có chút không giống làm ăn buôn bán nha.

Đường Phong cười ý vị thâm trường.

Tiểu nhị căn răng một cái đành phải nói:

- Ta nói thật các người nên đi, các người đã bị theo dõi, nếu không đi thì đại họa sẽ lâm đầu.

Cả đám người Tiểu thúc cười dài không ngớt, tiếng cười của Lôi Tẩu càng to, suýt chút nữa khiến tiểu nhị hôn mê.

Tiểu nhị trừng mắt ngốc trệ, hần thềm nghĩ đoàn người này có vấn đề về não chẳng? Tại sao ta nói cho bọn họ có phiền phức mà bọn họ còn cười không quan tâm như vậy?

- Tiểu nhị ca qua đây.

Đường Phong ngồi xuống một chỗ, đưa tay vỗ xuống bên cạnh.

- Không dám không dám, ta đứng hầu hạ là được.

Tiểu nhị là người thành thật, nào dám ngồi ăn chung cùng với khách nhân.

Đường Phong cũng không miễn cưỡng hần, chỉ mở miệng hỏi:

- Người nói chúng ta bị theo dõi, là ai coi trọng chúng ta như vậy?

Tiểu nhị có chút không dám nói.

Đường Phong hướng Tiểu thúc nháy mắt, Tiểu thúc liền giơ tay lên, một bàn tay màu u lam trống rỗng xuất hiện, bao phủ toàn bộ gian phòng.

Tiểu nhị thất kinh, đến lúc này hần mới biết được những người trước mặt đều là cao thủ.

- Hiện giờ có thể nói được rồi chứ?

Đường Phong hỏi.

Tiểu nhị run rẩy nói:

- Là chó săn của Hồ gia đang đuổi theo các người, không không không, chính xác mà nói là đuổi theo đám nữ quyến bên người các người.

Nghe tiểu nhị nói như vậy, trong lòng đám người Đường Phong đều hiểu rõ ràng. Hồng nhan đi tới đâu đều là kẻ gây họa, lần này Đường Phong cố ý để các nữ hài dùng khăn che khuôn mặt, dùng y phục rộng thùng thình để che giấu người chính là vì phòng ngừa những chuyện như vậy, tránh phức tạp. Nhưng không nghĩ tới vẫn không thể tránh được.

Thật sự Đường Phong có chút phiền muộn, chính mình đã bao kín các nữ hài không còn lộ ra bên ngoài còn không quản được, chẳng lẽ phải nhét vào bên trong không gian Mị Ảnh mới xong?

- Người tiếp tục nói đi.

Tiểu thúc tiện tay ném hai khối linh thạch về phía tiểu nhị.

Tiểu nhị vội vàng vàng tiếp nhận, cười vui vẻ nhanh chóng nói:

- Mấy vị đường xa mà tới, sợ rằng chưa nghe qua tên tuổi Hồ gia, trong phương viên vài trăm dặm tại đây Hồ gia là mạnh nhất, căn bản không có ai dám trêu chọc, người của Hồ gia thỉnh thoảng làm chuyện xấu nhưng dù sao còn có chừng mực, bất quá hai vị thiếu gia của Hồ gia thì làm chuyện ác luôn tuyệt tình, tâng tặn lương tâm. Hơn nữa hai vị thiếu gia này là quỷ háo sắc, phạm nơi đây có nữ tử tư sắc không tồi, chỉ cần bị họ nhìn trúng thì chắc chắn không thể thoát khỏi ma trảo.

Đám người do một mặt nghe tiểu nhị nói, một mặt lắng lắng uống rượu dùng bữa.

Tiểu nhị quan sát kỹ càng chỉ thấy mấy vị đại gia tại đây vẫn bất động cho nên càng nhận định lai lịch của bọn họ không nhỏ, tiếp tục nói:

- Khách sạn bình dân của chúng ta vốn có một vị lão bản nương, tâm địa của lão bản nương thiện lương, đối đãi với đầy tớ rất tốt nhưng năm kia bị Hồ đại công tử mạnh mẽ bắt đi, ba ngày sau trở về liền thất cổ tự sát.

Chén rượu trên tay Tiểu thúc bị bóp một cái nát bầy, nghiêm mặt hỏi:

- Vậy lão bản của các người thì sao đây? Hắn không muốn báo thù?

Tiểu nhị cười khổ:

- Lão bản chỉ là một người thường, sao có thể đi báo thù được? Đi Hồ gia lý luận một phen còn bị cắt đứt hai chân, cho tới bây giờ vẫn chưa hồi phục.

- Thằng vương bát đản con.

Sát khí trên mặt Thang Phi Tiểu bắt đầu khởi động. Chuyện tình làm nhục thê tử của người khác quả thật khiến hắn vô cùng tức giận, nếu không lập gia đình thì sợ rằng còn khó cảm thụ rõ, thế nhưng Thang Phi Tiểu đã có thê tử và nữ nhi. Hắn cảm thụ tự nhiên sâu sắc hơn người khác một chút, nếu như Tứ Nương bị ai đó làm như vậy thì sợ rằng Tiểu thúc sẽ phát điên.

- Khách quan, nhỏ tiếng một chút, cả tòa thành này đều là địa bàn của Hồ gia, vạn nhất nếu như bị người khác nghe được thì tiểu điểm sẽ bị đại họa lâm đầu.

Tiểu nhị hoảng hốt lo sợ.

Đường Phong nói:

- Hồ gia làm chuyện xấu tại đây, lẽ nào không có người khác tìm hắn gây phiền phức sao?

- Ai dám chứ.

Tiểu nhị cười khổ:

- Phía sau Hồ gia còn có một gia tộc khác, cách đây không xa có một cái linh mạch bên trong Man Sơn, cái gia tộc kia cũng có cao thủ đóng tại thành Cát Tường. Đắc tội Hồ gia chẳng khác nào đắc tội với cả gia tộc kia. Các hương thân phụ lão cũng nổi giận mà không dám nói gì, những năm gần đây, chỉ cần nữ tử ngoài mười ba bên trong thành có chút tư sắc thì đều bị hai tên công tử kia làm hại, hai năm gần đây bọn chúng không quan tâm tới người trong thành nữa mà ngược lại coi trọng những người tới từ bên ngoài.

- Ví dụ như chúng ta?

Đường Phong khẽ cười một tiếng.

- Đúng vậy. Các cửa thành đều có chó săn của Hồ gia, một khi có tin tức vị mỹ nhân nào vào thành thì tên công tử Hồ gia sẽ nhận được tin tức ngay lập tức... Đã có không ít người gặp phải tai ương, ta xem các vị khách quan dẫn theo không ít nữ nhân vào thành. Hiện giờ tất nhiên đã bị theo dõi, hãy cẩn thận một chút.

Đường Phong lạnh lùng nói:

- Hắn nhất định sẽ tới đây, nếu đã tới thì cũng đừng mong chạy thoát.

Tiểu nhị kinh ngạc khiếp sợ nhìn Đường Phong, không biết rốt cuộc hắn dựa vào cái gì.

Nhưng, bất kỳ người nào bên trong thành Cát Tường đều căm thù Hồ gia tới tận xương tủy, nếu như đám khách quan tại đây có thể khiến cho Hồ gia ăn không tiêu, giáo huấn bọn họ một chút, thì dân chúng tại đây sẽ vô tận ý vui mừng, mới nghĩ tới đây, tiểu nhị liền có chút chờ mong.

- Trước tiên người lui xuống.

Tiểu thúc khoát tay với hắn.

Tiểu nhị thối lui, Âu Dương Vũ trầm ngâm chỉ trong chớp lát liền mở miệng hỏi:

- Môn chủ, ngài nghĩ nên làm như thế nào?

Đường Phong cười hắc hắc nói:

- Chờ, nếu như hai vị công tử Hồ gia kia thực sự như lời của tiểu nhị nói không tốt thì chắc chắn bọn chúng sẽ không chờ được, chúng ta chỉ cần chờ bọn ở đây là được rồi.

Đoạn Thất Xích chau mày:

- Phong thiếu, vừa rồi tiểu nhị có nói một chuyện, không biết các người có chú ý hay không. Hắn nói Hồ gia có một cao thủ Chiến gia tọa trấn, nếu là một Linh Giai thượng phẩm thì sợ rằng lần này sẽ có chút phiền phức.

Tất cả người Đường Phong mang tới trên cơ bản đều là Linh Giai trung phẩm, tuy rằng Linh Giai trung phẩm và Linh Giai thượng phẩm chỉ kém nhau một phẩm nhưng thực lực tuyệt đối không thể so sánh, cho nên Đoạn Thất Xích mới lo lắng như vậy.

1414. Chương 1210: Sắc Dụ (hạ).

Tiểu thúc nói:

- Linh Giai thượng phẩm thì sao, lão Đoạn người nhiều năm không cùng hành động với Phong thiếu, lẽ nào quên mất bản lĩnh của Phong thiếu rồi sao?

Đoạn Thất Xích biến sắc, lúc này hắn mới nhớ thực lực của Đường Phong tuyệt đối không thể dùng cảnh giới của hắn để so sánh.

Lôi Tẩu nói ồm ồm :

- Phong lão đệ, đợi lát nữa nếu như chiến đấu thì lão ca che chở các đệ muội, lão đệ cứ việc buông tay.

Đường Phong gật đầu, mở miệng nói rằng:

- Chỉ là chính bọn chúng chạy tới tìm cái chết, còn phải nghĩ biện pháp mới được. Hiện giờ chắc chắn thám tử của Hồ gia đang tìm hiểu thực lực của chúng ta. Nếu thực lực của chúng ta quá mạnh mẽ thì chỉ sợ bọn họ sẽ không để chủ tử của chính mình đi tìm cái chết.

- Chúng ta liền xông tới giết.

Tiểu thúc vùng tay lên quát.

- Không, nếu muốn đánh bọn chúng thì phải khiến cho bọn chúng hối hận cả đời, không thể để cho bọn chúng chết mơ hồ được! Hơn nữa tùy tiện xông vào Hồ gia có chút không thỏa đáng.

Đường Phong lắc đầu, đột nhiên nhẹ giọng nói:

- Các người ai xuống phía dưới để bảo tiểu nhị mang nước tắm đi lên?

Lời này cũng không phải nói với đám Tiểu thúc mà là nói với một đám nữ tử đang tụ tập sát vách phòng.

Chúng nữ vừa nghe, sao còn không biết ý định của Đường Phong như thế nào? Chủ yếu là muốn dẫn xà xuất động.

Lại tỷ nhìn lướt qua mọi người, đứng dậy:

- Ta đi.

Chỉ là không chờ nàng đi ra ngoài, Chung Lộ đã chặn nàng lại:

- Để cho ta đi, đại phu nhân, ta có mị công trong người.

Lại tỷ trầm ngâm chốc lát liền gật đầu:

- Cũng tốt.

Chung Lộ cởi trường bào, thay một bộ xiêm y mang theo người, gỡ khăn che mặt, lúc này mới an nhiên đi ra ngoài.

Bên trong khách sạn bình dân, mấy thám tử của Hồ gia đang ngồi quây quanh một cái bàn, một mặt uống rượu cùng nhau, một mặt dò xét xung quanh.

Hôm nay có mười mấy người vào thành, không hề thiếu nữ quyền, tuy rằng không thấy được khuôn mặt và không thấy được vóc người nhưng nhất định trong đó có mỹ nữ, nếu như lớn lên mặt rõ khiến cho ai cũng chán thì cần gì phải che mặt lại? Chút kinh nghiệm như thế mấy người thám tử kia vẫn phải có.

Huống chi, dáng đi của đám nữ quyền kia cũng rất thông dong, nữ nhân xấu tuyệt đối không có loại phong thái như vậy.

Chẳng qua số lượng của bọn họ không ít, lại mang theo đao và kiếm, xem ra không phải tốt nha, mấy người thám tử quyết định xem tình huống trước mặt đã.

Trong lúc đang thò đầu ra nhìn thì đột nhiên trên lầu xuất hiện một đạo nhân ảnh có thân hình lả lướt, ngay sau đó, một dung nhan tuyệt sắc khiến cho không ai có thể dời ánh mắt xuất hiện.

Thân thể của mấy tên thám tử liền cứng ngắc, đưa cầm trên tay không biết rơi xuống mặt đất từ lúc nào.

Mỹ nữ! Trong đám người kia quả nhiên là có mỹ nhân. Nhưng lại không phải mỹ nữ bình thường, loại vưu vật xinh đẹp không ai so sánh được giống như tiên nữ từ trên trời rơi xuống, cho dù là hai vị thiếu gia chỉ sợ cũng chưa nhìn thấy qua.

Các thám tử hầu như đều cho rằng chính mình đang nằm mơ, trên đời này dĩ nhiên có nữ tử hoàn mỹ như vậy.

Tư thái yếu điệu, khuôn mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng như mưa phùn gió bắc, đặc biệt hơn cả nàng có một đôi mắt xé rách vô cùng dụ dỗ, nhãn thần như câu lấy linh hồn của đám nam nhân, các thám tử chỉ cảm thấy thiếu chút nữa thần hồn của chính mình đã bị nàng câu mất.

Hiện giờ mị công của Chung Lộ đã đại thành, bất kỳ cử động nào cũng có thể chấn nhiếp tâm hồn, không giống như trước đây phải cố gắng làm ra vẻ.

Không chỉ mấy người thám tử nhìn ngây người, toàn bộ khách sạn bình dân đều yên lặng, trong nháy mắt từ khi Chung Lộ xuất hiện, tất cả khách nhân đang ở đây đều nhìn thẳng vào nàng, đôi mắt vô cùng luyến tiếc nháy lên một cái.

Chung Lộ nhường mày, giống như nàng rất không thích, động tác nhỏ như vậy nhất thời khiến cho không ít người chảy nước bọt xuống.

- Tiểu nhị ca.

Chung Lộ khẽ gọi một tiếng.

Tiểu nhị ngây ra như phỗng, trong lòng gào thét không ngừng, mẫu thân của ta ơi, vì sao trên đời này có nữ nhân xinh đẹp như vậy a? Nhìn nàng, cho dù chết đi ngay lập tức cũng đáng.

Thấy tiểu nhị không trả lời, Chung Lộ lại hô thêm một tiếng, chẳng qua tiếng này vận chút công lực vào đó truyền thẳng vào bên trong đầu của tiểu nhị.

Toàn thân tiểu nhị run lên, lúc này hần mới tỉnh dậy, mạnh mẽ nuốt một ngụm nước bọt xuống khom lưng hỏi:

- Khách... Khách nhân có... Có điều gì phân phó?

Trước mặt Chung Lộ cảm thấy tự ti mặc cảm, tiểu nhị không nói nên lời.

- Mang lên cho chúng ta chút nước nóng.

- Được được được, chờ chút, ta lập tức đưa đến.

Tiểu nhị vội vã đáp, chỉ e mạo phạm người đẹp.

Nói xong câu này, Chung Lộ liền xoay người bước đi.

Một đám người còn ngoái cổ nhìn theo thân ảnh của Chung Lộ biến mất, đôi mắt vẫn ngây như phỗng tại chỗ, phảng phất như không thể lột hết được đồ trên người Chung Lộ xuống.

Qua một lát, mấy thám tử của Hồ gia mới rùng mình một cái, ý thức quay lại cơ thể.

Mấy người liếc nhìn nhau, cảm nhận được sự hưng phấn trong mắt đối phương.

Nếu như mang tin tức về vị mỹ nhân này báo cho hai vị công tử thì có thể thiếu ban thưởng sao? Mỹ nhân tuyệt sắc như vậy, bình thường rất khó gặp, lẽ nào bên trong đám nữ quyến kia không còn mỹ nữ khác?

Trong nháy mắt, mấy thám tử liền quyết định chủ ý, một người trong đó hít mạnh một hơi, hấn cổ gắng bình phục hưng phấn trong lòng, còn mấy người kia thì án binh bất động, vẫn giám thị động tĩnh trên lầu như trước.

Chung Lộ trở lại phòng cũng nhẹ nhàng thở ra một hơi, từ khi nàng xuất quan tới giờ, đây là lần đầu tiên lộ diện ra ngoài như vậy, lần trước ở bên trong Hư Thiên Điện đi theo Đường Phong luôn luôn che mặt, thực sự nàng không biết mị lực của chính mình dĩ nhiên đạt tới mức này.

- Làm không tồi.

Đường Phong biết mị lực của nàng, lập tức khen một tiếng.

Chung Lộ có chút đỏ mặt, giống như ở trên khuôn mặt nàng có tờ giấy mỏng màu đỏ phủ lên.

- Chuẩn bị một chút, ta nghĩ hai vị công tử Hồ gia kia sẽ tới rất nhanh, đợi lát nữa sợ rằng phải đánh một hồi.

Đường Phong căn dặn một tiếng.

Bên trong hai gian phòng, tất cả mọi người đều sẵn sàng đón địch.

Đại trạch Hồ gia, bên trong một gian phòng phía sau có tiếng thở gấp gấp truyền ra, thỉnh thoảng có vài âm thanh ba ba có tiết tấu vang lên. Trong phòng vương vãi đầy quần áo, một thiếu phụ da trắng như tuyết đang mở hai chân trên giường, một mặt thở dốc một mặt phối hợp động tác với người nam nhân, ngón tay thon dài chụp vào sau lưng của người nam nhân, hai đùi đẹp quần quanh hông của nam nhân, mặt hồng như hoa đào, nhân thần mê ly.

1415. Chương 1211: Hồ Thiên Hồ Hải.

Thân hình nam tử kia không tính là cường tráng, còn có chút gầy gò, sắc mặt càng vàng như nến, hơn nữa mặc dù hấn có cảnh giới Thiên Giai thượng phẩm nhưng hiện giờ dĩ nhiên đỏ mề hôi trên trán, rõ ràng là do miệt mài quá độ, nếu không cũng không có khả năng suy yếu như vậy.

Chỉ bất quá vào giờ khắc này, trên mặt nam tử kia có một nụ cười dâm đãng, một mặt nhún một mặt ra sức dùng tay đánh lên thân thể mềm mại của nữ tử, một cái vỗ xuống là một vết hằn đỏ, không hề có một chút thương tiếc.

- Đại thiếu gia, đại thiếu gia...

Nữ tử thở gấp liên tục:

- Khẽ một chút, nếu Ngũ thúc của ngươi thấy được thì ta sẽ không sống nổi.

Nam tử này, chính là đại thiếu gia của Hồ gia – Hồ Thiên.

Hồ Thiên lớn tiếng cười, sau đó hung hăng thưởng cho thiếu phụ một cái tát, cái tát này đánh ngay vào ngực, một đám no đủ nhất thời run rẩy mạnh, thiếu phụ phần khởi kêu một tiếng thảm thiết, thân thể đều căng ra.

- Ngũ thúc?

Khuôn mặt Hồ Thiên lộ vẻ khinh thường:

- Lão nhân gia quanh năm bế quan, bình thường suốt mấy tháng đều không thấy một lần, sao có thể thấy được?

- Tuy là nói như vậy nhưng nếu vạn nhất hần xuất quan thì sao?

Thiếu phụ khẽ cắn môi, một mặt hưởng thụ khoái ý, một mặt có chút lo lắng hải hùng.

- Sợ cái gì hả Ngũ thẩm?

Hồ Thiên tiếp tục quát:

- Nếu như Ngũ thúc có thể thỏa mãn nàng thì sao nàng lại ở trên giường của ta?

- Đừng gọi ta... Ngũ thẩm...

Thiếu phụ thở dốc không ngừng:

- Ta chỉ là một tiểu thiếp của hần mà thôi.

- Vậy cũng là Ngũ thẩm! Nàng còn là trưởng bối của ta đấy.

Hồ Thiên đắc ý cười, làm chuyện cấm kỵ khiến cho hần vui vẻ, hần hỏi nhỏ:

- Ngũ thẩm, ta so với Ngũ thúc thì thế nào? Ai lợi hại hơn?

- Người...

- Đét.

Một cái vỗ lại vang lên.

- Đại thiếu gia là lợi hại nhất!

- Thế mới tốt!

Hồ Thiên phấn chấn không ngừng, những năm gần đây hần gây tai họa trong thành Cát Tường, mấy năm trước thay đổi khẩu vị chỉ thích đi bắt nữ tử ở bên ngoài, chẳng qua danh tiếng của hai vị thiếu gia Hồ gia đã đồn ở ngoài rất nhiều cho nên các nữ tử đều biết không nên đến thành Cát Tường tự tìm phiền toái. Mấy tháng qua, hầu như hai vị thiếu gia Hồ gia chưa gặp qua nữ nhân nào.

Cho nên Hồ Thiên liền hướng ánh mắt vào những người trong nhà. Vừa lúc Ngũ thúc mới nạp tiểu thiếp của hần vào trong phòng, hai người ăn nhịp với nhau, thường xuyên len lén vụng trộm.

Tục ngữ nói thê không bằng thiếp, thiếp không bằng trộm.

Hồ Thiên đây chính là trộm người, hơn nữa trộm chính là nữ nhân của trưởng bối chính mình. Lúc ban đầu, loại kích thích này khiến cho hần ngày nào cũng phải tìm thiếu phụ một lần, nhưng thời gian trôi qua đi cũng có chút chán ngấy.

Hồ Thiên đang phát sầu vì không tìm được nữ tử mới xinh đẹp, bên ngoài cửa đột nhiên vang lên tiếng đập cửa cốc cốc.

Hồ đại thiếu gia thiếu chút nữa sợ đến mềm nhũn cả người, thiếu phụ dưới thân càng thét lên một tiếng kinh hãi, vội vã úp cái chăn lên người chính mình.

- Ai a!

Hồ Thiên tức giận không ngớt, đã biết thường ngày bản thiếu gia không cho phép bất kỳ ai tiến vào, trừ phi là tâm phúc của hần.

Nhưng bên trong phòng có động tĩnh lớn thế, lẽ nào bên ngoài còn không nghe được sao? Thiếu chút nữa Hồ Thiên còn tưởng Ngũ thúc xuất quan tìm đến đây gây phiền toái.

Chỉ là vừa thoáng nghĩ liền cảm thấy có chút không thích hợp, nếu như Ngũ thúc tới thì sao còn có thể gõ cửa, sợ rằng đã trực tiếp phá cửa xông vào. Cho nên người bên ngoài nhất định là tâm phúc của chính mình, hơn nữa tuyệt đối là có phát hiện lớn, nếu không sẽ không có khả năng quấy rối khoái lạc của chính mình.

Quả nhiên, bên ngoài cửa truyền tới một thanh âm quen thuộc:

- Đại thiếu gia, có chuyện tốt a.

- Có chuyện gì tốt?

Hồ Thiên lười biếng hỏi một câu.

- Trong thành có một mỹ nhân tuyệt sắc!

- Mỹ nhân?

Tinh thần Hồ Thiên chấn động, hần bất chấp tất cả chạy ra mở cửa phòng.

Thám tử kia thấy Hồ đại thiếu gia lơ đãng đi ra, lăm la lăm lét nhìn vào trong phòng liền thấy một mảnh da thịt khiến cho hần hoa mắt, có một thiếu phụ đang lộ vẻ kinh hoàng ở trong đó.

- Nói mau, có chuyện gì xảy ra.

Hồ Thiên tát cho tâm phúc của mình một cái tát, lúc này đối phương mới nuốt nước miếng, kể lại chuyện tình hôm nay từ đầu tới cuối.

Nhất là dáng vẻ uyển chuyển và dung nhan tuyệt thế của Chung Lộ vừa hiện ra bị người này thêm mắm dặm muối, khoa trương thành độc nhất vô nhị.

- Đại thiếu gia, tiểu nhân theo ngài nhiều năm như vậy còn chưa thấy qua nữ nhân có cấp bậc như thế. Các nữ tử trước đây đại thiếu gia đùa bỡn so với nàng quả thực là trên trời và dưới đất, căn bản không thể so sánh cùng. Tiểu nhân bảo chứng, nếu đại thiếu gia có được nữ tử này, tuyệt đối trong vòng hai năm tới sẽ không buồn chán.

- Thật hay giả?

Hồ Thiên nửa tin nửa ngờ.

Tên tâm phúc kia nói:

- Đại thiếu gia có thưởng thức như thế nào, lẽ nào tiểu nhân còn không biết sao? Tất cả hoa khôi của Xuân Vũ Lâu bên trong thành cũng không bằng một nửa của người này. Nàng đó tuyệt đối khác biệt, ngài đi xem sẽ biết.

Hồ Thiên bị tâm phúc nói khiến trong lòng rục rịch, lập tức nói:

- Người đợi lát nữa ta sẽ theo người đi xem, được rồi, gọi cả Nhị đệ nữa, miễn cho hần nói đại ca ta ăn mảnh.

- Vâng.

Tâm phúc kia được mệnh lệnh, nhanh chóng đi thông tri cho Nhị thiếu gia Hồ Hải.

- Đại thiếu gia, đi luôn sao?

Thiếu phụ nửa ngồi ở trên giường, vẻ mặt không vui.

- Ta đi xem.

Hồ Thiên một mặt mặc quần áo một mặt đáp.

- Hừ, đại thiếu gia là như vậy, có mới nới cũ.

Thiếu phụ tức giận đáp.

Hồ Thiên mặc y phục, tiện tay sờ trên cơ thể đầy da của nàng, cười nói:

- Như vậy đi, sau này người cứ đi tìm Hồ Hải, lần trước ta nói chuyện của người cho hần, hần cũng muốn giúp đỡ người, tuy rằng Nhị đệ so với ta kém một chút nhưng cũng không kém là bao nhiêu, chắc chắn có thể thỏa mãn người.

Trong lòng thiếu phụ mừng thầm, bày ra thần sắc ôn nhu:

- Đại thiếu gia thực là vô liêm sỉ nha, người ta đã hầu hạ qua người rồi, sao còn có thể hầu hạ Nhị thiếu gia?

Hồ Thiên khinh thường nói:

- Người còn hầu hạ qua Ngũ thúc đấy? Bây giờ còn không phải đang nằm trên giường của ta sao? Nhớ kỹ, sau này đừng tìm tới ta nữa, đi tìm Hồ Hải là được.

Nói xong, cũng không nhìn xem phản ứng của thiếu phụ, trực tiếp đi ra ngoài.

Bên kia, tâm phúc của Hồ Thiên đã gọi Hồ Hải tới, hai huynh đệ hội hợp, trong ánh mắt toát lên thần sắc chờ mong.

- Đi!

Hồ Thiên vung tay lên, chuẩn bị đi tới khách sạn bình dân của đám người Đường Phong.

1416. Chương 1212: Tiểu Nương Tử Vẫn Còn Xấu Hổ (thượng).

Tâm phúc kia nhanh nhẩu nói:

- Đại thiếu gia, có nên mang theo một ít cao thủ của gia tộc tới không? Tiểu nhân nhìn không ra thực lực của bọn họ, xem ra có chút không tốt lắm.

Hồ Thiên trừng mắt:

- Trò cười, tại đây là đất của Hồ gia ta, ai dám làm càn?

Hồ Hải nói:

- Đại ca, cẩn thận một chút vẫn hơn. Hiện giờ bốn thế lực lớn đang khai chiến, khó tránh khỏi đối phương cho người tới dò la tin tức.

- Cũng đúng.

Hồ Thiên khẽ gật đầu:

- Vậy thì mang theo những người này cùng đi, nếu bọn chúng dám phản kháng, nam giết nữ lưu lại!

- Đại thiếu gia anh minh!

Tâm phúc tuân lệnh, vội vã đi bố trí nhân thủ, không bao lâu sau, hơn ba mươi hộ vệ cao thủ theo sát hai vị thiếu gia đi khỏi Hồ phủ.

Bên trong hơn ba mươi người đều là cao thủ Linh Giai, thậm chí còn có hai Linh giai trung phẩm, đó đều là cao thủ được gia tộc bồi dưỡng.

Cả đám người hùng hổ đi trên đường, dân chúng thành Cát Tường thấy vậy vô cùng sợ hãi, né tránh liên tục, rất sợ chọc giận hai vị thiếu gia. Chỉ là trong lòng mọi người có chút bí ai, không biết cô nương nhà ai lại bị bọn chúng coi trọng nữa.

Hai thiếu gia của Hồ gia mang theo một đám nhân mã, dưới sự dẫn đường của tâm phúc liền đi một mạch tới khách sạn bình dân, không bao lâu sau, khách sạn bình dân liền gần ngay trước mắt.

Hai vị thiếu gia mê sắc đến tận xương tủy, thường ngày tác oai tác quái bên trong thành Cát Tường, không ai dám phản kháng cho nên không biết trời cao đất rộng, chỉ cho rằng lão tử lớn nhất trong thiên hạ, Hồ gia là lớn nhất, cái gì bốn thế lực lớn đều là lũ chó má trong mắt bọn họ cũng không hơn gì dân thường, ngay cả Chiến gia trên đầu Hồ gia cũng không được hai vị thiếu gia đặt ở trong mắt.

Nhưng những hộ vệ do hai người bọn họ mang tới đều có kinh nghiệm phong phú trên giang hồ.

Trong lúc cả đám người đi trên đường, một cao thủ Linh Giai trung phẩm hướng tâm phúc của Hồ Thiên hỏi tỉ mỉ về tình huống của đám người Đường Phong.

Tên tâm phúc kia trả lời thành thực, vừa nghe xong, tên hộ vệ cảm giác mơ hồ có chút không ổn. Chỉ sợ bên trong đám người này có cao thủ.

Ngay lập tức, tên hộ vệ liền nhắc nhở hai vị thiếu gia:

- Hai vị thiếu gia, ta cảm giác đối phương tới đây có ý định không tốt.

Ánh mắt Hồ Thiên có chút lơ mơ không rõ nhìn thoáng qua tên hộ vệ, mỉm cười nói:

- Tôn quân sự, thực lực của người cao thâm, có người và những huynh đệ này che chở, chúng ta phải sợ cái gì?

Trong lòng Tôn quân sự vui vẻ nhưng cũng không dám phớt lờ:

- Đại thiếu gia vẫn phải cẩn thận một chút.

- Ừm, tất cả đều giao cho người là được.

Hồ Thiên cười dâm đãng không ngớt:

- Nghe nói trong đám người kia có một vài nữ quyến, yên tâm, ta cùng với Nhị đệ thưởng thức đầu tiên sẽ không quên công lao của các người đâu.

Hồ Hải cũng nói:

- Đúng vậy Tôn quân sự, mỗi một lần ca ca làm chuyện tốt có bao giờ quên các người không?

Tôn quân sự vội ho một tiếng:

- Ta không có ý đó.

Tuy rằng Tôn quân sự là cao thủ Linh Giai trung phẩm nhưng quanh năm vẫn đảm đương chức hộ vệ của Hồ gia, thường ngày đi theo hai vị thiếu gia làm xăng làm bậy đã sớm thành người xấu. Những nữ tử bên trong thành Cát Tượng bị đưa tới Hồ phủ không thiếu những người bị Tôn quân sự vùi dập. Hơn nữa tuy rằng hai vị thiếu gia Hồ gia ngang ngược nhưng hiểu được cách mua lòng người, nhất là lòng của những cao thủ hộ vệ của bọn họ. Cho nên phạm là hai vị thiếu gia Hồ gia ăn thịt thì những hộ vệ bên người bọn họ cũng được chia một chén canh, có tầng quan hệ như vậy, những cao thủ hộ vệ hai vị thiếu gia Hồ gia sao còn không tận tâm tận lực?

Hai vị thiếu gia tốt là chúng ta tốt a! Trong lòng các hộ vệ rạng rỡ.

Tới khách sạn bình dân, Hồ Thiên và Hồ Hải trực tiếp vọt vào bên trong.

Tôn quân sự cũng thủ thế với mấy người, thủ hạ của hắn liền phân ra một nhóm người tản ra các phương vị bao vây toàn bộ khách sạn bình dân lại, thứ nhất là phòng giữa bên trong có cao thủ, thứ hai là cũng phòng giữa có cá lọt lưới.

Tiểu nhị đang đón khách chợt phát hiện ra có khác nhân vào, vẻ mặt tươi cười đi ra đón chào, nhưng vừa mới ngẩng đầu nhìn đã thấy vẻ mặt dâm ô của hai vị thiếu gia tới.

Trong lòng tiểu nhị kêu khổ, quả nhiên là hai người này tới! Nhưng phải làm như thế nào đây, đã sớm bảo những vị khách quan trên lầu cẩn thận một chút, nhưng ban nãy lại có một nữ tử lộ ra mặt thật của nàng, đây không phải tự mình đưa tới phiền phức sao?

- Đại... Thiếu gia, hai vị... Thiếu gia...

Mặc dù trong lòng tiểu nhị hoảng sợ nhưng vẫn tiến lên bắt chuyện như cũ.

Hồ Thiên tóm lấy chéo áo của tiểu nhị, thấp giọng hỏi:

- Tiểu nhị nhân vừa rồi ở trong gian phòng nào?

Hàm răng của tiểu nhị run lên không biết có nên nói hay không, vẻ đẹp của Chung Lộ vừa mới hiện ra trong đầu hắn để lại ấn tượng vô cùng sâu sắc, loại nữ tử thiên tiên như vậy, tiểu nhị cũng không đành lòng bán đứng, cho dù bị hai vị thiếu gia của Hồ gia đánh chết tại chỗ cũng không thể nói được!

Tuy rằng trong lòng nghĩ như vậy nhưng rốt cuộc tiểu nhị cũng là một người bình thường, Tôn quản sự phía sau Hồ Hải thả ra uy áp, trong nháy mắt tiểu nhị liền tan vỡ, hấn lấy tay chỉ lên phía trên lầu:

- Trên lầu có tám gian phòng đều là của bọn họ.

Hồ Thiên bỏ lại tiểu nhị, hai tay chấp sau đít đi lên trên.

Một đám hộ vệ của Tôn quản sự theo sát phía sau.

Toàn bộ khách sạn bình dân thấy Hồ gia ương ngạnh như vậy không một ai dám nói, thậm chí ngay cả một tiếng thở mạnh cũng không có.

Trái ngược lại ánh mắt vô thần của chưởng quỹ bị chặt đứt hai chân đột nhiên gào khóc, nước mắt nước mũi cùng nhau chảy xuống, giống như bị điên, tiếng gào thét thê lương vang lên:

- Nương tử mau chạy a, người của Hồ gia lại tới nữa rồi!

Tiểu nhị vội vã tiến lên, vừa ấn huyết nhân trung ở giữa mũi và miệng vừa la lên:

Chung Lộ một mực chờ những lời này, trong lòng vô cùng tức giận ngôn ngữ và nhân thân dâm ô của hai tên kia, một bụng oán khí tích tụ nghẹn cho tới bây giờ đã thành sát khí đằng đằng.

Đường Phong vừa mới dứt lời, Chung Lộ liền dừng bước chân, tay vung lên, hồng tiên dài ba trượng liền xuất hiện vô cùng quỷ dị, tiên phong ào ào hóa thành một mảnh hồng quang cuốn tới hai vị thiếu gia Hồ gia.

Lúc này Hồ Thiên Hồ Hải mới nhớ tới thực lực của Chung Lộ cao thâm hơn bọn hắn, nếu như thực sự đánh nhau thì bọn họ không phải là đối thủ, nhất thời cả hai hoảng hốt lo sợ, đồng thanh hô lớn:

- Tôn quân sự cứu ta!

- Hai vị thiếu gia chớ hoảng sợ!

Tôn quân sự hừ lạnh một tiếng, thân hình khe động liền vọt ra ngoài như thiểm điện, lấy thực lực Linh Giai trung phẩm của hắn, muốn đối phó với một người Linh Giai hạ phẩm căn bản dễ như trở bàn tay, không cần tốn nhiều sức.

- Ta cho ngươi động đây sao?

Một thanh âm nhàn nhạt xuất hiện quỷ mị bên tai Tôn quân sự.

Thanh âm này rõ ràng là của người thanh niên vừa rồi.

Tôn quân sự hoảng hốt, khóe mắt liếc về vị trí của Đường Phong nhưng vừa mới lướt qua liền không thấy bóng người, không biết đối phương dùng thủ đoạn gì đã tiêu thất. Cùng lúc đó trước mặt chợt lóe lên một bóng người, người thanh niên chỉ có thực lực Thiên Giai thượng phẩm cư nhiên chắn trước mặt chính mình, không chỉ như thế, khí thể trên người hắn bắn ra đủ để sánh ngang với khí thể trên người chính mình.

Linh Giai trung phẩm? Tôn quân sự ý thức được lần này sợ rằng đã gặp phải cao thủ giả dạng trư ăn lão hổ.

Trong lòng Tôn quân sự hơi hốt hoảng nhưng dù sao hắn là một cao thủ Linh Giai trung phẩm cho nên gặp nguy cũng không loạn, bàn tay to rút ra một thanh nhuyễn kiếm từ bên hông. Cầm bảo kiếm trên tay, khí thể của Tôn quân sự tăng nhiều, hắn liền đâm một kiếm tới chỗ Đường Phong.

Thứ thần binh trên tay Đường Phong hiện ra, duệ kim lực quán nhập vào bên trong đánh thẳng vào nhuyễn kiếm của Tôn quân sự.

Một tiếng động nhỏ vang lên, thanh thiên binh nhuyễn kiếm trân quý của Tôn quân sự bị đứt đoạn. Biến cố này khiến cho lưng hắn đổ mồ hôi lạnh.

Thậm chí hắn không thấy được Đường Phong xuất ra một kiếm kia hư thế nào, nhưng độ sắc bén của thanh kiếm này vượt qua tưởng tượng của hắn.

Tôn quân sự không dám ham chiến, vội vàng rút lui.

- Ta cho ngươi động đây sao?

Thanh âm Đường Phong lại vang lên bên tai, như hình như bóng dán đuổi theo thân ảnh của Tôn quân sự.

Tốc độ thật nhanh! Thần sắc Tôn quân sự khiếp sợ, hắn biết mình đã đá phải cục sắt. Không chờ cho hắn kịp có phản ứng gì, Đường Phong đã đánh ra một quyền vào ngực Tôn quân sự.

Giống như bị cự chùy ngàn cân đánh vào, cổ họng của Tôn quân sự cảm thấy có chút ngọt liền ngửa mặt bay ra ngoài.

Bịch bịch bịch.

Đang bay ở giữa không trung, Tôn quân sự lại ăn thêm mấy quyền, khí huyết cuộn cuộn không thể áp chế, há miệng phun ra một đám máu tươi.

Tuy rằng đều là Linh Giai trung phẩm nhưng từ khi xuất đạo đến giờ Đường Phong vẫn có một thói quen là vượt cấp giết người, hiện giờ ngoại trừ cao thủ Linh Giai thượng phẩm có thể khiến cho hắn chút phiền phức ra, Linh Giai trung phẩm sớm đã không còn là đối thủ của hắn.

1419. Chương 1214: Uống Máu, Ăn Thịt, Thù Hận Khắc Cố Minh Tâm (thượng).

Huống chỉ tên Tôn quân sự mấy năm nay hoang dã vô độ cùng hai vị thiếu gia của hắn, trầm mê vào trong rượu say thịt ngon, thực lực không tiến mà lùi cho nên vừa đối mặt đã bị Đường Phong đánh không còn sức chống trả.

Vừa ngã xuống đất, Tôn quân sự há miệng thở dốc, trong lúc đang muốn đứng lên, Đường Phong đã đá một cước vào ngực của hắn, sau đó ngồi xổm xuống tát vào mặt hắn một cái:

- Người thử động dậy nữa xem!

Tôn quân sự chỉ cảm thấy cái tát này vô cùng trầm trọng khiến cho hắn bị choáng váng hoa mắt, hai hàm răng bị đánh bật ra ngoài mấy cái, vội vội vàng vàng vận khởi cương khí hộ thân.

- Còn dám động!

Đường Phong vừa mới tát một cái qua, kim mang trên tay lóe lên, duệ kim khí không gì không phá vỡ, đánh tan cương khí hộ thân của Tôn quân sự.

Một cái tát giáng xuống tiếp theo khiến cho gương mặt của Tôn quân sự nhất thời phù lên.

- Ta...

- Ta cho người nói chuyện sao?

Đường Phong vừa mới tát ra hai lần, mấy cái răng nanh bay ra theo máu, làm sao Tôn quân sự cảm thụ qua loại vũ nhục như vậy, suýt chút nữa hắn chết ngất, trong mấy cái tát của đối phương còn ẩn chứa cương khí xâm nhập vào bên trong cơ thể khiến kinh mạch của hắn bị dẫn vật đau đớn, suy nghĩ thanh tỉnh không ít.

- Ta cho người động, ta cho người nói!

Đường Phong không nghe theo cũng không buông tha, hai tay vung lên tát bôm bốp vào mặt hắn.

Ngực của Tôn quân sự dính đầy máu, hắn thậm chí ta bất động người cũng đánh a? Cái này cũng quá không nói lý đi.

Ngừng một lát, gương mặt Tôn quân sự bị phù lên giống như đầu heo, hàm răng bị đánh gãy hơn một nửa, tuy rằng trong lòng kinh sợ nhưng cũng biết đạo lý hảo hán không chịu thiệt trước mặt, thực lực của đối phương cao hơn hắn, xác thực chính mình không phải đối thủ. Chỉ có thể ngậm miệng nuốt đắng cay vào trong bụng, động dậy cũng không dám động, tuy ý để cho Đường Phong man rợ đánh.

Cùng lúc đó, hai vị thiếu gia của Hồ gia cũng bị Chung Lộ hành hạ trốn chui trốn lủi, hai người Hồ Thiên Hồ Hải chỉ có thực lực Thiên Giai sao có thể địch lại được Chung Lộ? Trường tiên lướt qua liền có một chùm máu tươi bám theo, hai vị thiếu gia của Hồ gia thiếu chút nữa bị mất đi cả mảng thịt, hai người một mặt giờ chân chạy một mặt kêu trời kêu đất:

- Tôn quân sự cứu ta!

Tôn quân sự có lòng mà không có sức.

Cho đến khi Hồ Thiên Hồ Hải thấy bậc cao thủ như Tôn quân sự bị đánh thành đầu heo thì trong lòng mới có chút luống cuống. Trước đây bọn họ được Tôn quân sự thủ hộ quả thực là muốn làm gì thì làm, căn bản không có chút nguy hiểm, thế nhưng hiện giờ chỗ dựa vững chắc của bọn chúng đã đánh gục, bọn họ còn có thể trông cậy vào điều gì?

Hai người bị dọa đến nước mắt nước mũi chảy ra tùm um, thê thảm không cần nói.

Chung Lộ càng nhìn càng thấy chán ghét, sát khí trong mắt bắt đầu khởi động, đang muốn hạ sát thủ thì Đường Phong nhẹ giọng nói:

- Lưu lại bọn chúng một mạng!

Chung Lộ đánh ra trường tiên cách hai vị thiếu gia của Hồ gia chỉ còn mấy thồn liền đột nhiên thu về mạnh mẽ. Đi qua một vòng quỹ môn quan, thân hình hai người Hồ Thiên Hồ Hải mềm nhũn liền ngã xuống mặt đất.

Thiếu gia quần áo là lụa rất cực cũng chỉ là thiếu gia quần áo lụa là, tuy rằng bị Chung Lộ giáo huấn vô cùng thâm thúy nhưng khi nghe được lời nói của Đường Phong, hai người Hồ Thiên Hồ Hải còn tưởng rằng Đường Phong sợ thể lực của Hồ gia cho nên mới không dám lấy đi tính mệnh của bọn họ.

Vừa mới suy nghĩ đến đây, Hồ Thiên không khỏi có chút lo lắng, tuy rằng khớp hàm run lên bần bật nhưng ngữ khí vẫn cường ngạnh nói:

- Rốt cuộc các người là ai, dám can đảm làm vậy đối với ta, Hồ gia sẽ không bỏ qua cho các người đâu.

Thần sắc trong mắt Tôn quân sự tối sầm lại, chủ tử của hắn quả thực có mắt như mù, chỉ sợ hôm nay khó thoát khỏi kiếp nạn.

Hồ Hải nghe đại ca nói vậy liền nhanh chóng đệm theo:

- Đùng vậy, không phải là đùa giỡn một nữ nhân sao? Có cái gì đáng ngại, nữ nhân trong thành Cát Tường bị chúng ta đùa giỡn rất nhiều, rất nhiều người được ban phước đều vô cùng thích thú không muốn ly khai Hồ phủ. Thúc thời mới là tuần kiệt, người mau thả chúng ta ra, nếu không thì các người sẽ không có kết cục tốt đẹp.

Đường Phong không nói năng gì, chỉ lạnh lùng đánh giá hai người, nghĩ thầm vì sao trên đời còn loại nhị thể tổ ngu ngốc như vậy. Nếu như chính mình dám đánh hắn thì tự nhiên sẽ không sợ hãi, buồn cười cho bọn chúng không thấy rõ thế cục, còn dám xuất khẩu cuồng ngôn.

Đường Phong trầm mặc càng khiến cho hai tên thiếu gia của Hồ gia càng thêm đắc ý, vốn thâm nghĩ bảo trụ được tính mệnh thì hiện giờ Hồ Thiên được voi đòi tiên tham lam không ngừng, ánh mắt gian tà nhìn về phía Chung Lộ, miệng nói:

- Lần này bản thiếu gia dẫn theo rất nhiều hộ vệ tới đây, người thả chúng ta ra sau đó dập đầu nhận sai rồi cho thị nữ của người hầu hạ chúng ta mấy ngày, nếu như chúng ta thỏa mãn thì việc hôm nay sẽ không tính toán với các người, nếu như không tuân theo thì ta sẽ giết sạch toàn bộ các người!

Nghe đại ca nói như vậy, Hồ Hải mới chợt nhớ bên ngoài còn có hơn mười một hộ vệ. Dũng khí lập tức tăng lên, hắn cười đậm đang nhìn về phía Chung Lộ:

- Tiểu mỹ nhân, tuy rằng nàng đánh ta nhưng nhị thiếu gia ta lại luyện tiếu nàng, chờ lát nữa sẽ thương nàng

- Công tử...

Thân thể mềm mại của Chung Lộ run lên, có chút không thể áp chế được phần nổi.

- Đợi lát nữa giao cho nàng xử trí!

Đường Phong hít sâu vào một hơi, đứng dậy dẫm một cước vào trên yết hầu Tôn quân sự, cương khí quán nhập vào trong, cùng với một âm thanh răng rắc giòn giã vang lên, Tôn quân sự lập tức bỏ mình!

Hồ Thiên Hồ Hải quá sợ hãi:

- Ng làh anấ c u h l c q T HỒT ón y, lậ r n cỳ g s l s sứ nh L cs Tiể

trung phẩm, tuy rằng không có Linh Giai thượng phẩm nhưng đối với những thế lực phụ thuộc vào bốn thế lực lớn thì nội tình cũng đã phong phú.

- Gia chủ Hồ gia?

Đường Phong lạnh lẽo đánh giá người nọ.

Đối phương khẽ gật đầu:

- Không sai, mỗ chính là gia chủ Hồ gia Hồ Kỳ Tùng. Xin hỏi các hạ là...

Vừa nói, một mặt kiểm tra Hồ Hải trên tay Đoạn Thất Xích, càng xem càng thấy cảm tức, bình thường nhi tử của chính mình sống an nhàn sung sướng nhưng hiện giờ bị đánh thành như vậy, hơn nữa thoát nhìn pháng phát như thần trí bị mơ hồ, không biết đã gặp phải chuyện gì.

- Ta là Đường Phong!

Đường Phong nhàn nhạt đáp:

- Thân là gia tộc phụ thuộc vào Chiến gia, ngươi hẳn đã nghe qua tên của ta.

- Đường Phong?

Đầu tiên Hồ Kỳ Tùng có chút nghi hoặc, sau cảm thấy cái tên này có chút quen tai, chợt sắc mặt biến đổi:

- Ma đầu Đường Phong?

1422. Chương 1215: Không Có Gì, Chỉ Là Giết Người Mà Thôi (hạ).

- Người gọi ta là ma thì ta chính là ma!

Đường Phong thản nhiên đáp.

Sắc mặt Hồ Kỳ Tùng biến hóa không ngừng, chuyện tình của Đường Phong hẳn đã nghe qua, trận chiến đại hội đồ ma, ba vị cao thủ Linh Giai thượng phẩm liên thủ giáp công một mình hắn vẫn bị hắn chém giết một vị cao thủ của Tư Đồ thế gia. Suốt thời gian mở ra Hư Thiên Điện, người này càng hô phong hoán vũ bên trong, Hồ gia cũng đi qua Hư Thiên Điện, chỉ là không gặp phải Đường Phong mà thôi.

Có điều khiến cho Hồ Kỳ Tùng hơi chút nghi hoặc chính là ma đầu chỉ có thực lực Linh Giai trung phẩm, sao có thể giết chết được Linh Giai thượng phẩm? Chẳng lẽ lời đồn có chỗ sai sao?

Mặc kệ thế nào đi chăng nữa thì đối phương tới đây cũng không có ý tốt, hơn nữa thực lực của bọn họ cũng không kém, dĩ nhiên có nhiều Linh Giai trung phẩm như vậy, nếu như thực sự khai chiến thì chỉ sợ Hồ gia sẽ không tốt.

Tâm tư xoay chuyển nhanh chóng, Hồ Kỳ Tùng lộ ra vẻ mặt tươi cười:

- Ta tưởng là ai, thì ra là Đường công tử Đường Phong đại danh lẫy lừng, không biết lần này Đường công tử tới Hồ gia có chuyện gì?

- Không có chuyện gì, chỉ là tới giết người thôi!

Sắc mặt Hồ Kỳ Tùng lạnh lùng, vốn hắn đang định hàn huyên cùng Đường Phong vài câu nhưng trở thành lấy mặt nóng đi dán vào cái mông lạnh của người ta, nét mặt gia nua có chút không nhìn được, trầm giọng hỏi:

- Hồ gia ta hình như không hề đắc tội với ngươi? Đường công tử không nói một lời liền đi tới Hồ gia ta giết người, là khinh Hồ gia ta yếu đuối sao?

Hồ Kỳ Tùng nghiêm nhiên đã có chút nổi giận, tuy rằng danh tiếng của Đường Phong lan xa nhưng dù sao cũng chỉ là đồn đại, hiện giờ nhìn hắn rất trẻ tuổi, bản năng của Hồ Kỳ Tùng cho rằng lời đồn có chút không đúng với sự thực, hơn nữa đã có nhiều người bên trong gia tộc chết như vậy, Nhị thiếu gia còn bị Đường Phong bắt làm con tin nơi tay, hắn thân là gia chủ Hồ gia sao có thể hòa nhã tâm tình?

Đội hình của đối phương cũng không kém nhưng Hồ gia cũng không phải là một quả hồng tùy ý đối phương xoa nắn, thái độ không ương ngạnh một chút thì sẽ không có vốn đàm phán.

Hiện giờ chuyện quan trọng nhất chính là cứu nhi tử của chính mình ra ngoài, trong lòng Hồ Kỳ Tùng liền có một chủ ý.

Đường Phong liếc hắt một cái, thần sắc lạnh lùng:

- Vị công tử nhà các ngươi dám ô thê nữ người ta, hoành hành ngang ngược, vô pháp vô thiên, lẽ nào dân chúng bên trong thành Cát Tường chỉ để khi dễ?

Hồ Kỳ Tùng nhướng mày, nghe được câu đó, hắt nghĩ Đường Phong đến đây để hành hiệp trượng nghĩa, trường gian diệt ác, dù sao cũng là thanh niên, trong lòng luôn có một cỗ nhiệt huyết, luôn luôn có một ít mộng đẹp làm đại hiệp, ảo tưởng xử lý tất cả những việc bất bình trên thế gian khiến cho mình hành hiệp trượng nghĩa vang danh thiên hạ.

Hồ Kỳ Tùng lý giải được, bởi vì năm đó hắn cũng có loại mộng tưởng như vậy, cũng hảo huyền như thế. Chỉ là theo tuổi tác tăng lên thì ánh mắt cũng tăng theo thấy được nhiều điều hơn, trải qua nửa đời sinh sống mới biết được việc đó chỉ là giấc mộng mà thôi, căn bản không có khả năng thực hiện.

Nghĩ vậy, sắc mặt Hồ Kỳ Tùng có chút uể oải, dịu lời nói:

- Khuyển tử trẻ người non dạ, trời sinh tính tình xác thực không tốt một chút, Đường công tử xuất thủ giáo huấn hắn cũng phải, Hồ mỗ vô cùng biết ơn, có lẽ trải qua việc này, khuyển tử sẽ biết trời cao bao nhiêu, đất có bao nhiêu ngọn núi lớn, tình tình không tốt sẽ dần dần thu liễm, ngày sau sẽ yên phận làm người.

Cả đám người Hồ gia ngạc nhiên nhìn Hồ Kỳ Tùng, bọn chúng không ngờ rằng hắn nói ra lời như vậy. Trong dĩ vãng chỉ cần hai vị thiếu gia bị ăn chút thiệt thòi thì hắn hận không thể băm thây địch nhân làm trăm nghìn mảnh nhỏ, xương cốt không còn, nhưng hôm nay rõ ràng nhị công tử bị dọa tới thần trí không rõ ràng mà hắn cư nhiên còn nói lời tại ơn, đây là cái tình huống gì? Đây có còn là gia chủ không?

Đường Phong cũng nhìn Hồ Kỳ Tùng thật sâu, trong lòng âm thầm cười nhạt, lão gia hỏa này không đơn giản a! Rõ ràng hận chính mình muốn chết nhưng trong mắt thỉnh thoảng phát ra một tia sát khí không ỨC CHẾ ĐƯỢC, cứ giữ khư khư nhịn xuống, không chỉ tự trách mình mà còn mở miệng nói lời cảm tạ.

Một chiêu lấy lùi làm tiến này quả nhiên tuyệt diệu!

Nếu như Đường Phong thực sự là một thanh niên nhiệt huyết chạy tới đây hành hiệp trượng nghĩa thì Hồ Kỳ Tùng chỉ bằng vào một câu nói liền có thể bức chết Đường Phong! Hành hiệp trượng nghĩa chính là khí độ khiến người khác kính phục! Hồ gia chủ hạ thấp tư thái nhận sai, người hiệp nghĩa nào lại không buông tha, con người đâu phải thánh hiền, sao hoàn thiện được? Biết sai mà sửa, hướng thiện rất lớn.

Đáng tiếc, lần này Đường Phong đến không phải để hành hiệp trượng nghĩa, cũng không phải là một thiếu niên nhiệt huyết không có đầu óc, nhưng lời của Hồ Kỳ Tùng tự nhiên sẽ không có tác dụng.

- Không tốt?

Khóe miệng Đường Phong cười nhạt:

- Hai vị công tử Hồ gia đều có danh tiếng ác lan xa, chuyện xấu làm tới tuyệt tình, một câu không tốt của Hồ gia chủ liền có thể giải quyết qua loa mọi chuyện sao?

Hồ Kỳ Tùng nhướng mày, ngữ khí mơ hồ có chút không nhịn được:

- Dù sao khuyển tử tuổi còn nhỏ, Đường công tử cũng là thanh niên, lẽ nào chưa phạm phải sai lầm gì sao?

Đường Phong ngưng thần suy tư, sắc mặt chăm chú.

Hồ Kỳ Tùng tĩnh tâm đợi.

Một lát sau, Đường Phong ngửa đầu, ngạo nghễ nói:

- Không có!

Hồ Kỳ Tùng hít vào một hơi thật sâu, cười gượng nói:

- Đường công tử quả nhiên là người hiệp nghĩa, tự nhiên sẽ không phạm sai lầm. Chỉ là khuyển tử đã nhận xong giáo huấn, mong rằng Đường công tử hạ thủ lưu tình, thả hần ra đi. Ngày sau Hồ mã nghiêm quân hần thật chặt, sẽ không để hần phạm thêm tội ác nữa.”

- Chậm!

Đường Phong lắc đầu:

- Tội lỗi của vị công tử này phạm vào đã đủ để hần chết đi trăm ngàn lần, hiện giờ nói chuyện gì cũng không có ý nghĩa.

Sắc mặt Hồ Kỳ Tùng rốt cục thay đổi, hần lạnh lùng nói:

- Vậy thì thế nào? Chẳng lẽ ngươi định giết tuyệt?

Đường Phong đánh ra một chỉ, Đoạn Thất Xích ném Hồ nhị công tử vẫn đang một mực cười khúc khích từ đầu tới giờ xuống mặt đất, tuy rằng thần trí của hần không rõ nhưng bản tính vẫn không thay đổi chút nào.

Trong nháy mắt hần rơi xuống đất còn lộ ra vẻ mặt dâm tiện cười cợt, sau đó giống như chó vồ mồi, nhảy thẳng về phía đám nữ hài.

Hồ Kỳ Tùng thấy vậy, sắc mặt khó coi tới cực điểm.

Hồ nhị công tử đánh về phía Chung Lộ, bên trong khách sạn bình dân hai người đã nói chuyện về nàng một hồi, nàng sớm đã nghẹn một bụng lửa giận, chẳng qua lúc đó Đường Phong không cho nàng động thủ giết người, hiện giờ sao còn nhẫn nhịn được?

1423. Chương 1216: Chuyết Kinh (lão Bà) Tuổi Nhỏ, Trời Sinh Tình Tình Không Tốt.

Trường tiên run lên liền cuốn lấy Hồ Hải nâng lên, sau đó tay vung ném Hồ Hải lên cao rồi ngã mạnh xuống mặt đất.

- Dừng tay!

Hồ Kỳ Tùng rống giận, râu tóc không gió tự bay phát phơ, uy áp của Linh Giai trung phẩm mạnh mẽ ập tới Chung Lộ.

Đường Phong không nhúc nhích, hai đại sát thần đã chắn phía trước Chung Lộ, sát khí hung mãnh tiết ra ngoài, uy áp của Hồ Kỳ Tùng đánh tới chỉ cảm thấy như đánh vào tường của một nhà tù, không chỉ không tiến lên được mà ngược lại còn bị sát khí của đối phương chấn động tâm thần.

- Bịch.

Một tiếng vang lên, Hồ Hải bị ngã xuống lăn lông lốc, trong miệng mũi toàn là máu tươi.

Trường tiên của Chung Lộ vung lên lần nữa, Hồ Hải bay giữa không trung, tiên ảnh chấp chờn, cùng với âm thanh bùm bùm, trong nháy mắt toàn thân Hồ Hải trúng mấy trăm roi, máu thịt và xương cốt toàn thân đều bị tan nát, một roi cuối cùng của nàng dùng lực mạnh ném hần qua bên phía trận doanh Hồ gia.

Thần sắc Hồ Kỳ Tùng sợ hãi vội vã nhảy lên, vừa mới chạm đất nhất thời con mắt của vị gia chủ Hồ gia liền đỏ, nhi tử của chính mình chẳng qua mới chỉ có tiêu chuẩn Thiên Giai, nữ nhân động thủ là Linh Giai hạ phẩm, mấy trăm roi phần nộ quát lên người, sao Hồ Hải có thể toàn mệnh?

Lục phủ ngũ tạng của hần đã bị nghiền nát, xương cốt đứt đoạn, chỉ còn một hơi thở cuối cùng.

Thương thế như vậy, cho dù có linh đan diệu dược gì cũng không thể xoay chuyển được càn khôn.

- Hồ gia chủ, chuyết kinh tuổi nhỏ, trời sinh tính tình không tốt một chút, mong rằng ngài bao dung!

Đường Phong nhìn Hồ Kỳ Tùng nhàn nhạt, nhưng thực chất nhái lại câu nói kia của Hồ Kỳ Tùng trả về cho hần.

Hồ Kỳ Tùng nghe vậy toàn thân liền run rẩy, hai tay ôm lấy nhi tử của chính mình, trong lòng vô cùng bi ai.

Đường Phong lại nói:

- Được rồi, Hồ đại thiếu gia cũng làm nhiều chuyện xấu cho nên phải trả giá, Hồ gia chủ không cần phải tạ ơn, đối với Đường mô giết người chỉ là chuyện nhỏ.

Hồ Kỳ Tùng không thể chịu đau đớn được nữa, nhi tử của chính mình chết ngay trước mắt, nguyên bản hắn còn có chút trông cậy vào đứa con lớn Hồ Thiên không có ở đây, nhưng lời của Đường Phong không thể nghi ngờ đã khiến cho hắn mất đi ý niệm đó, hai vị thiếu gia của Hồ gia dĩ nhiên chết toàn bộ.

- Nói cảm ơn?

Hồ Kỳ Tùng cười như điên, chửi ầm lên:

- Ta tạ ơn cái tổ tiên của nhà ngươi! Đường Phong, ngươi giết hai hài nhi của ta, Hồ Kỳ Tùng ta cùng Hồ gia có thù không đội trời chung!

- Cũng đúng ý ta!

Đường Phong khẽ gật đầu, lạnh lùng nói:

- Nếu không có các người bao che phù hộ thì sao hai cái Thiên Giai như Hồ Hải và Hồ Thiên có thể làm ác được như thế. Hôm nay ở đây một người cũng đừng mong chạy thoát, toàn bộ chết ở chỗ này cho ta!

- Ha ha ha!

Hồ Kỳ Tùng cười thoải mái không dứt:

- Ma đầu ngươi mở to mắt ra mà nhìn cho rõ, để xem rốt cuộc hôm nay ai chết ở chỗ này!

Lời vừa dứt hắn liền hô mạnh một tiếng:

- Mời Chiến hộ pháp tới chủ trì công đạo cho Hồ gia ta!

Thanh âm vô cùng bi ai, bao hàm thê lương vô hạn, phảng phất như Hồ gia phải chịu đủ các loại ủy khuất. Thực ra Hồ Kỳ Tùng là người hiểu rõ, còn không bị đầu óc phần nộ choáng váng, hắn biết Đường Phong không phải là người Hồ gia có thể đối kháng, vì vậy lập tức gọi người tới giúp đỡ.

Trong lúc nói chưa hết thì một đạo âm hưởng nhanh chóng tiếp cận từ xa tới, âm thanh nhàn nhạt truyền đến:

- Là ai lớn mật như vậy, dám tới Hồ gia làm càn?

- Rốt cục cũng ra rồi sao?

Đường Phong cười nhạt.

Hồ gia dường như một cái linh mạch của Chiến gia, tuy rằng đây chỉ là quan hệ chủ tớ nhưng Đường Phong đoán rằng chắc chắn Chiến gia sẽ lưu lại người tại đây để nhìn. Dù sao sự tình của linh mạch vô cùng trọng yếu, khó bảo toàn Hồ gia sẽ không ăn trộm đây tui.

Thế lực của Hồ gia không kém, cho nên người của Chiến gia tại đây phải có thực lực đủ để ngăn chặn toàn bộ Hồ gia, nói một cách khác, phải là cao thủ Linh Giai thượng phẩm mới được.

Tuy rằng những lời này chỉ là suy đoán nhưng Đường Phong có tới chín thành nắm chắc bên trong Hồ gia có một vị Linh Giai thượng phẩm và người đó là của Chiến gia.

Hiện giờ xem ra suy đoán của Đường Phong là chính xác.

Làm trò như vậy cũng là để dẫn dụ vị Linh Giai thượng phẩm này ra. Nếu không thì Đường Phong trực tiếp dẫn người vào trong Hồ phủ đại khai sát giới, Linh Giai của Hồ gia căn bản không thể chống lại.

Nhưng nếu thực sự động thủ thì tên Linh Giai thượng phẩm kia núp trong bóng tối sẽ thấy có điều không ổn mà chạy mất.

Chỉ có từng bước từng bước dụ địch thâm nhập thì mới có thể một lưới bắt hết sạch.

Cho nên khi Hồ Kỳ Tùng triệu hoán cao thủ của Chiến gia lộ mặt thì trong lòng Đường Phong không kinh sợ mà còn lấy làm vui mừng! Nếu hấn vẩn ẩn trốn thì quả thực không dễ làm.

- Linh Giai thượng phẩm!

Đám người bên cạnh Đường Phong cảm thụ được thực lực người vừa tới, sắc mặt không khỏi biến đổi.

Tuy rằng thực lực của những người này không kém nhưng dù sao cũng không thể đánh đồng cùng với Linh Giai thượng phẩm. Linh Giai thượng phẩm mà bọn họ quen thuộc cũng chỉ có hai người Tần Thả Ca và Huyết Thiên Hà mà thôi, trước mặt bọn họ, cho dù là hai đại sát thần hay đám nữ hài để có chung một loại cảm giác không thể chống đối. Hiện giờ đột nhiên phi ra một Linh Giai thượng phẩm, sao bọn họ không kinh hãi?

- Ha ha ha ha!

Hồ Kỳ Tùng cười to không ngớt

- Thực lực của Chiến hộ pháp cao thâm, hôm nay các người đừng mong một ai sống sót. Tất cả đều chết theo nhi tử của ta!

Người nọ của Chiến gia còn chưa tới, nghe được lời nói của Hồ Kỳ Tùng cũng hừ lạnh một tiếng:

- Hồ gia chủ, lão phu làm việc không tới phiên người hoa tay múa chân. Nam nhân ở đây có thể giết sạch thể nhưng nữ tử thì phải lưu lại. Tuy rằng lão phu không ham nữ sắc nhưng những nữ nhân này mang về hiến cho Vô Song công tử cũng là công lao rất lớn.

Nghe được Chiến hộ pháp nói vậy, Hồ Kỳ Tùng vội vã gật đầu:

- Theo như an bài của Chiến hộ pháp.

Đường Phong vui mừng không sợ hãi, thân hình nhún cái rồi bật lên vọt tới phương hướng người nọ, miệng nói:

- Ta đón hấn, còn những người của Hồ gia thì giao cho các người.

- Phong thiếu cẩn thận!

Tiểu thúc vội vã căn dặn một tiếng.

Thân hình như thiểm điện bay nhanh như chớp, chỉ trong chớp lát Đường Phong liền bay tới giữa không trung, ngưng mắt nhìn lại chỉ thấy một đạo lưu quang đang kéo tới trước mặt, bên trong lưu quang là một lão giả râu tóc bạc phơ đang nhìn chăm chú về phía mình. Người còn chưa tới khí thế đã tiến công, trên tay cầm một thanh đại khảm đao, khí phách vô song mạnh mẽ đánh xuống đầu Đường Phong.

1424. Chương 1217: Chiến Gia Bách Đao Hành.

Rất nhiều người của Chiến gia có thói quen sử dụng đao, đao thể rất nặng, người sử dụng đao phải ôm một loại tâm tình và khí thế vô địch thì mới có thể đi tiếp trên con đường dùng đao, một khi lùi bước thì trong lòng sẽ lưu lại bóng ma không thể nào xóa nhòa.

Cho nên người dùng đao đều bá đao như nhau. Đoạn Thất Xích cũng dùng đao, chỉ là đao pháp của hấn không giống với người thường, bình thường khí phách đều nội liễm không cảm thụ được, chỉ khi nào động thủ thì mới lộ ra khí phách.

Một đao này giống như dải ngân hà, kéo dài từ xa hơn ba mươi trượng tới chỗ Đường Phong, uy lực vô cùng lớn.

Một kích của cao thủ Linh Giai thượng phẩm, Đường Phong cũng không dám khinh thường. Cầm một thanh thứ thần binh trên tay, lực lượng cương tâm hệ băng được vận dụng, một chiêu kiếm thế Ngạo Tuyết che chắn ở trước mặt

- Oanh.

Một tiếng nổ vang lên, toàn bộ Hồ gia đều rung chuyển, thành Cát Tường lay động không ngừng, một kích của cao thủ Linh Giai thượng phẩm có uy lực vô cùng mạnh mẽ.

Đường Phong đứng bất động sừng sững, kiếm thế Ngạo Tuyết phòng ngự trứ danh, nghiêng tiếp một kích của đối phương cũng tan thành mây khói. Đường Phong thở nhẹ một hơi, bởi vì hắn phát hiện ra bây giờ chính mình chống đỡ công kích của cao thủ Linh Giai thượng phẩm đã tốt hơn rất nhiều so với những lần trước.

Trước đây không phải chưa giao thủ với những Linh Giai thượng phẩm khác, trận chiến tại đại hội đồ ma, bên trong điện thứ bảy Dị Bảo Điện, điện thứ tám Thiên Hạ Điện đều có giao phong, nhưng tình huống lúc đó có chút không giống với bây giờ.

Trong thời gian đại hội đồ ma diễn ra, Đường Phong ngăn trở tay của Liễu Như Yên, ngăn trở công kích của nhị trưởng lão Tư Đồ thế gia để cho bọn họ kiểm chế lẫn nhau.

Đoạn thời gian bên trong điện thứ bảy Dị Bảo Điện là đánh lén. Ở Thiên Hạ Điện là bị năm vị Linh Giai thượng phẩm truy kích.

Đường Phong chưa từng chính diện chống lại Linh Giai thượng phẩm, mà hiện giờ thì đã có một cơ hội như vậy! Một cơ hội để kiểm nghiệm thực lực của chính mình đã đến mức nào!

Đường Phong không thi triển Tá Thi Hoàn Hồn, đã tới nước này, thi triển hay không thi triển cũng không có khác nhau, hắn thâm nghĩ bằng vào thực lực bản thân chiến đấu với vị hộ pháp của Chiến gia một phen.

- Thực lực không tồi, có thể đỡ được một đao mang của lão phu!

Chiến hộ pháp hừ lạnh một tiếng, giận dữ hét:

- Lại tiếp một đao của ta!

Trong lúc nói thì người đao hợp nhất hóa thành một đạo lưu quanh tấn công tới Đường Phong.

Thần sắc Đường Phong nghiêm cẩn, nhìn chăm chú vào động tác của đối phương, hai tay vung lên, hơn mười thanh phi đao đồng loạt bắn ra.

Chiến hộ pháp cười dài ngạo nghễ:

- Chút tài mọn cũng dám bêu xấu trước mặt lão phu!

Đối mặt với sát khí của hơn mười thanh phi đao, ám khí uy lực vô cùng mạnh mẽ mà hắn dĩ nhiên không thèm tránh, người mang theo đao tiến lên đón đầu.

Đinh, leng keng.... Một loạt tia lửa tóe văng khắp nơi, tất cả ám khí đều bị đón đỡ, dư thế của Chiến hộ pháp không giảm vọt tới trước mặt Đường Phong, Đường Phong cũng bị khơi dậy một cỗ ngạo khí, không hề né tránh, cương khí toàn thân quán nhập vào bên trong trường kiếm, kiếm như mưa rơi chụp xuống đầu vị hộ pháp của Chiến gia.

Đao mang bay ngang, kiếm cương lóe ra, linh khí hỗn loạn, đao và kiếm giao phong khiến cho thiên địa run rẩy.

Âm thanh truyền ra liên tiếp, cho dù là đao mang của Chiến hộ pháp hay là kiếm cương của Đường Phong thì đều có chút dần dần lu mờ, hai người đối kháng với nhau qua mấy trăm chiêu, không có một người nào lùi về phía sau, cũng không có một người nào né tránh.

Răng rắc, răng rắc.... không gian tối lại, âm thanh vang vọng khắp bầu trời.

Đường Phong bị một cỗ lực lượng mạnh mẽ đánh trúng liên ngực mặt bay ra ngoài, khóe miệng trào ra một ít máu tươi.

Hộ pháp của Chiến gia cũng không khá giả hơn, cũng đồng dạng rút lui, sắc mặt hơi trắng một chút liền khôi phục lại bình thường.

Một lượt giao phong chính diện, Chiến hộ pháp chiếm được thượng phong.

- Hảo tiểu tử!

Đứng vững thân hình, nhân thần Chiến hộ pháp nhìn Đường Phong có chút kích động, cho tới bây giờ hắn còn không nghĩ tới một Linh Giai trung phẩm, lại còn là một người niên trẻ tuổi như vậy mà đã có thể chống chọi được công kích như mưa rền gió bắc của mình, không chỉ không chết mà còn rất hưng phấn.

- Người chính là ma đầu Đường Phong kia?

Lúc này Chiến hộ pháp mới tỉ mỉ quan sát Đường Phong.

- Không sai!

Đường Phong gật đầu.

- Quả nhiên là tuổi trẻ tài cao, Chiến gia ăn quả đắng bên trong Hư Thiên Điện không tính là oan uổng!

Chiến hộ pháp hơi gật đầu:

- Nếu cho người mười năm nữa thì sợ rằng lão phu chống lại người phải hẳn chết chắc không còn nghi ngờ!

Cho dù là địch nhân thì trong lòng Chiến hộ pháp cũng thừa nhận muốn đánh chết một người Linh Giai thượng phẩm là vô cùng khó khăn, thực lực đã tới bậc này, năng lực chạy trốn đạt cảnh giới lô hỏa thuần thanh, chỉ cần phát hiện không địch lại liền có thể đào sinh.

Thế nhưng ý tứ ẩn giấu trong lời nói của Chiến hộ pháp chính là nếu để cho Đường Phong thêm mười năm nữa thì hẳn không có cách nào đào sinh dưới tay Đường Phong được, bởi vậy có thể thấy hẳn đánh giá Đường Phong cao tới mức nào.

- Chiến hộ pháp quá khen!

Đường Phong nhàn nhạt lên tiếng.

- Đáng tiếc, người lại là địch nhân của Chiến gia! Hôm nay cho dù thế nào đi nữa cũng không thể để người còn sống!

Sắc mặt Chiến hộ pháp biến đổi, sát khí hùng hực.

- Linh giáo cao chiêu!

Đường Phong sẵn sàng nghênh tiếp.

- Ta biết người có chút thủ đoạn, kiếm của người đánh đầu thắng đó, không gì cản nổi, nhưng đối với lão phu mà nói thì không có tác dụng!

Chiến hộ pháp quát to một tiếng, đại đao đột nhiên lẳng không bỏ về phía trước, miệng quát lớn:

- Chiến gia Bách Đao Hành!

Trong hư không bỗng nhiên hiện ra vô số đao đao mang, một một thanh đao đao hiện ra quỷ dị thuần túy do linh khí cấu thành, tạo hình khác nhau, một một thanh đại đao đều bí mật mang theo một cỗ khí phách vô song.

Trăm thanh đao hội tụ cùng một chỗ tự nhiên sinh ra một loại cảm giác không thể chống đối, chỉ có thể cúi đầu xưng thần.

Thần sắc Đường Phong nghiêm nghị, hẳn biết tâm tình của lão gia hỏa này quyết đoán, sợ là không muốn dây dưa cho nên muốn hạ sát thủ ngay lập tức. Uy lực của chiêu này vô cùng lớn nhưng tiêu hao của hắn cũng không nhỏ.

Nghĩ tới đây, trong mắt Đường Phong sáng ngời!

Một màn trước mặt chính mình là một nguy cơ nhưng cũng là một cơ hội rất tốt! Chỉ cần có thể ngăn được một chiêu này thì thực lực của Chiến hộ pháp tuyệt đối bị suy giảm rất nhiều, đến lúc đó chính mình sẽ dễ dàng đánh chết đối phương hơn.

1425. Chương 1218: Cao Thủ Chết Đi (thượng).

Vừa mới giao phong, tuy rằng Đường Phong có hại nhưng lòng tin đánh chết đối phương tăng lên một chút, bởi vì hắn còn ba đòn sát thủ chưa sử dụng tới.

- Đi!

Chiến hộ pháp khẽ quát một tiếng, trăm thanh phi đao khí thể kinh người phô thiên cái địa kéo tới chỗ Đường Phong, khí phách vô song phong tỏa thiên địa, khiến Đường Phong muốn tránh cũng không có khả năng.

Đôi tay Đường Phong bay lượn, vô số ám khí bị ném mạnh ra ngoài, khí huyết toàn thân tuôn ra một sợi tơ cương khí không nhìn thấy, mỗi một sợi tơ cương khí đều nối với một thanh ám khí.

- Chư Thiên Tinh Thần!

Quang mang trên bầu trời giống như sao băng lóe lên trong đêm tối, mang theo uy của thiên địa dâng lên.

Đám người Tiểu thúc và các cao thủ Hồ gia đang đánh nhau kịch liệt ở dưới mặt đất, tất cả đều không tự chủ được ngừng động tác trên tay, nhất tề ngẩng đầu nhìn lên, trong lòng vô cùng kinh hãi.

Trên đỉnh đầu không thấy bầu trời đâu nữa, chính mình giống như đang bị đặt ở trong một không gian khác, nhìn vô số sao băng bay xuống, bất kỳ một người nào tại đây đều cảm giác sao băng bao vây ngập trời, ai nấy đều sinh ra một cỗ cảm giác vô lực.

Thủ pháp ám khí ấy đã siêu việt cực hạn của nhân loại, nó pha trộn tinh hoa của trời đất, diễn biến đại đạo của vũ trụ.

Chiến hộ pháp đột nhiên biến sắc, thế nhưng Bách Dao đã đánh ra không còn đường lui, trăm thanh đao tụ tập lại không cho phép hắn có ý khiếp đảm. Trong lòng nảy sinh ác độc, huyền công toàn thân vận khởi hết không bảo lưu, nhất thời uy lực của Chiến gia bách đao tăng thêm vài phần.

Xem phi đao của người lợi hại hay là Bách Dao của ta hung mãnh!

Trong chớp mắt, bách đao và phi đao trước mặt đánh vào nhau, một người giống như sóng dữ ngập trời, một người giống như sao băng rơi, tất cả đều mang theo một khí thế đánh đâu thắng đó không gì cản nổi.

Vừa mới giao phong, bầu trời liền nứt ra từng đạo khe, từng khe từng khe xuất hiện rồi biến mất, tốc độ cực nhanh, căn bản mắt thường không thể thấy được. Thế nhưng mỗi một cái khe xuất hiện thì đều thôn phệ một thanh đại đao và mấy thanh phi đao.

Thần sắc hai người Đường Phong và Chiến hộ pháp ngưng trọng, tinh thần chuyên chú tới cực hạn, điều khiển vũ khí của chính mình muốn phá vỡ phong tỏa của đối phương, tặng cho địch nhân thương tổn lớn nhất.

Nhưng không ai có thể thành công, cho dù là bách đao của Chiến hộ pháp hay mấy trăm thanh phi đao của Đường Phong thì đều bị ngăn trở ngay chính giữa không trung.

Hai tay của Đường Phong nhanh chóng huy động hóa ra từng đạo hư ảnh, giờ phút này hắn đã bày ra toàn bộ thực lực của chính mình. Chiến hộ pháp cũng như vậy, đối mặt với một người có cảnh giới thấp hơn mình là Đường Phong thì hắn cũng không dám có chút tâm tình khinh địch, trong thân thể có bao nhiêu thực lực đều bộc phát hết ra ngoài.

Bầu trời mù mịt, sao băng khắp bầu trời theo từng cái khe không gian xuất hiện dần dần sáng sủa lên.

Chỉ qua chớp lát, đại đao giữa không trung và phi đao đã không còn bao nhiêu, đến cuối cùng cùng nhau biến mất không thấy nữa. Lần giao phong này, Đường Phong và Chiến hộ pháp có lực lượng ngang nhau.

Trong lòng Chiến hộ pháp rung động mạnh! Hắn lấy thực lực Linh Giai thượng phẩm thi triển ra tuyệt kỹ của Chiến gia dĩ nhiên bị Đường Phong hóa giải như vậy. Thủ đoạn ám khí kia đã không còn thuộc phạm trù của nhân gian nữa, uy lực vô cùng lớn. Nếu như tiểu tử kia có cảnh giới giống mình thì lần này chắc chắn mình đã thua, có thể bắt phân thắng bại sớm dĩ cũng chỉ do cảnh giới bị chênh lệch một cấp.

Đao đao và phi đao đồng thời tiêu tán giữa không trung, ánh sáng mặt trời lại chiếu rọi khắp nơi một lần nữa.

Sắc mặt của Chiến hộ pháp và Đường Phong đều tái nhợt, liều mạng như vậy khiến hai người bị tiêu hao rất lớn. Hai người nhìn nhau, một người sắc mặt nghiêm túc, tràn đầy kiên kỵ, còn người kia thần sắc ngạo nghễ, chiến ý trong mắt bắn ra nồng đậm.

Chiến hộ pháp bùi ngùi thở dài, chiêu thức mạnh nhất của bản thân không thể làm gì được đối phương, vậy thì phải làm thế nào mới có thể đánh chết được hắn?

Ý niệm trong đầu vừa mới hiện, trong lòng Chiến hộ pháp không khỏi máy động, vội vã vứt bỏ tạp niệm, ổn định tâm thần. Trong nháy mắt vừa rồi, hắn cảm giác được đại đao của chính mình có chút buông lỏng, bởi vì hoài nghi thực lực của chính mình, đột nhiên không còn tâm tình tất thắng luôn luôn duy trì từ trước tới nay, đối với người luyện đao mà nói tuyệt đối không có hai chữ thất bại.

May mà phản ứng kịp thời, nếu không sợ rằng sẽ lưu lại tâm ma ở trong lòng.

Đường Phong vô cùng cẩn thận, vẻ biến hóa trên mặt của Chiến hộ pháp căn bản không giấu diếm được ánh mắt của hắn, nhận thấy được thời cơ đã tới, lập tức không hề do dự, hai tay run lên, khoe miệng hiện lên một tia cười nhạt:

- Chiến hộ pháp, người thua rồi!

Thần sắc Chiến hộ pháp cảnh giác nhìn chăm chú vào động tác của Đường Phong, một lượt giao phong vừa rồi khiến hắn biết đối phương có thủ đoạn khổng lồ ẩn khi không thể tưởng tượng được, hiện giờ tay hắn lại động đây, tự nhiên là nghi chuẩn bị thi triển ám khí.

Nhưng trước mặt cũng không có công kích kéo tới, trong lúc đang nghi hoặc thì sau lưng truyền tới một loạt tiếng động rất nhỏ, sắc mặt Chiến hộ pháp biến đổi mạnh, khiếp sợ nói:

- Vì sao có khả năng?

Người thanh niên ở trước mặt căn bản không ném ra ám khí, vậy thì tại sao sau lưng có công kích tới?

Lẽ nào... Thời gian giao phong vừa rồi đối phương đã ẩn tàng một thanh phi đao? Chỉ có thể mới giải thích được cục diện ở trước mặt, không thể ngờ người thanh niên này thực lực siêu quần mà tâm tư cũng kín đáo như vậy.

Nghe tiếng gió thổi, chính là một thanh phi đao bay tới.

Nhưng nếu chỉ có một thanh phi đao này thì không thể quyết định được thắng bại, trong lúc tâm thần của Chiến hộ pháp không ổn định, Đường Phong liền sẵn tới gần, tác dụng của thanh phi đao vừa rồi còn lớn hơn so với Chư Thiên Tinh Thần.

Xích.

Một tiếng nhỏ vang lên, Chiến hộ pháp lách người né tránh một chút, thanh phi đao liền bay sượt qua vai hắn.

Không có chút thương tích nào nhưng cũng khiến Chiến hộ pháp toát mồ hôi lạnh toàn thân, trong lòng kinh sợ không ngớt. Từ khi tiến nhập đao lộ đến giờ tâm tình của hắn chưa từng biến hóa nhưng hiện giờ đã biến hóa đến ngay cả chính hắn cũng không phát hiện ra.

Phục hồi lại tinh thần thì Đường Phong đã biến mất không thấy đâu, đột nhiên Chiến hộ pháp thấy trước mặt mình năm trượng có một thanh thần cung tuyệt thế đang đứng sừng sững, cây cung giấu đi tự nhiên nhưng uy lực trên dây cung đang kéo căng ẩn chứa uy năng hủy thiên diệt địa, ở trên dây cung có một thanh trường kiếm tràn đầy quang mang đang nhắm thẳng vào chính mình.

1426. Chương 1218: Cao Thủ Chết Đi (hạ)

Vào giờ khắc này, trong lòng vị hộ pháp của Chiến gia sinh ra ý niệm không thể né tránh trong đầu.

Hắn thấy hoa mắt lên, trước mặt nào có trường cung tuyệt thế, chỉ có người thanh niên tên gọi Đường Phong dang lạnh lùng nhìn chính mình.

- Không!

Chiến hộ pháp kinh khủng kêu to, vội vã xoay người, thân hình chợt lóe liền bay ra ngoài hơn trăm trượng.

- Người chạy được sao?

Đường Phong lạnh lẽo nhìn hắn chạy lấy chạy để, phía sau lưng lộ ra trong tầm mắt của chính mình trở thành một cái bia ngắm thật tốt.

Hơn nữa, cho dù hôm nay hắn không chết thì ngày sau thì ngày sau trên đảo lộ chỉ sợ cũng không thể tiến thêm được một bước. Uy lực của Ngự Thần Cung đã mang đến bóng ma không thể xóa nhòa trong lòng hắn, đó là bóng ma không thể chiến thắng được, trừ phi một ngày nào đó hắn có thể tự tin đỡ được một kích Ngự Thần.

Dây căng, kiếm phóng!

Một đạo lưu quang xẹt qua giữa không trung, xa xa phía trước hơn trăm trượng có thể thấy được thân thể của Chiến hộ pháp chấn động, trong nháy mắt không thấy hình bóng.

Đường Phong nhanh tay giơ lên, thanh trường kiếm thứ thần binh liền bay trở về, trên trường kiếm chảy xuống vài giọt máu tươi.

Chỉ qua chốc lát, một tiếng động truyền tới từ xa! Sinh mệnh lực của Chiến hộ pháp cũng rất ngoan cường, bị dính một kích Ngự Thần dĩ nhiên còn có thể chống đỡ một hơi chạy xa như vậy.

Không vội vã tới xem thi thể của hắn, Đường Phong lạnh lùng đảo mắt nhìn xuống dưới, phát hiện cuộc chiến ở dưới cũng tương đối sáng sủa. Tuy rằng cao thủ Linh Giai của Hồ gia có không ít nhưng cũng không có mấy người là Linh Giai trung phẩm.

Trái lại bên hắn cơ bản đều là Linh Giai trung phẩm, lại còn có vài thanh đại sát khí trong Thần Binh Phổ. Cho nên tuy rằng nhân số kém xa nhưng trận thế của Hồ gia vẫn bị lép vế.

Mặt Tứ Nương đỏ hồng lên.

Đường Phong cười to:

- Các người có thể mang đi được bao nhiêu? Mang tới đây, mang toàn bộ tới đây, ta giúp các người mang đi!

Tiểu thúc nhất thời tỉnh ngộ:

- Phong thiếu người là đang biến chúng ta thành cu li nha?

- Đang có ý này!

Đường Phong cười ha hả.

Mọi người không biết làm sao đành phải tạm thời đóng vai cu li, một đám cao thủ Linh Giai động thủ, tốc độ vô cùng nhanh, không tới nửa canh giờ liền thu sạch toàn bộ những thứ kia.

- Đi, tới chỗ tiếp theo!

1428. Chương 1219: Sư Phụ, Hình Như Ta Có (hạ).

Liên tiếp lần qua lần lại suốt nửa ngày, ba chỗ giấu bảo của Hồ gia bị quét sạch sành sanh, Tiểu thúc vô cùng cảm khái:

- Trách không được có người thích đánh cướp, loại công việc không làm mà hưởng vui vẻ như thế này thật khiến cho người ta muốn ngừng mà không được!

Những tài bảo Hồ gia cất giấu suốt trăm năm bị lấy đi toàn bộ, hiện giờ chỉ còn cái linh mạch kia là cuối cùng. Nơi này một mực khai thác, có lẽ không ít gì tại đây, hiện giờ Đường Phong đau đầu nhất chính là xử lý linh mạch này, nếu như là linh mạch sống thì còn có thể mang đi, nhưng nếu là mạch chết thì chung quy mình không thể chờ nó khai thác hết a.

Vậy thì phải chờ tới ngày tháng năm nào.

Suy nghĩ cả buổi cũng không có chủ ý gì hay hơn.

Hôm nay đại chiến một hồi, lại cướp đoạt được nhiều thứ như vậy, cho dù là ai cũng đều có chút hưng phấn cùng mệt nhọc, màn đêm buông xuống liền ở bên trong đại trạch Hồ gia để nghỉ ngơi.

Tạm thời bên Hồ gia bình tĩnh nhưng thật ra trong thành Cát Tường đang khuya chiêng múa trống vang trời, giăng đèn kết thoa, tin tức cao thủ Hồ gia bị diệt toàn bộ đã truyền ra ngoài, người dân chúng nào bên trong thành Cát Tường không vỗ tay tỏ ý vui mừng? Mỗi một nhà đều lấy việc này làm việc vui, cảnh tượng bên trong thành nào nhiệt không phải bàn.

Ban đêm, Đường Phong đang đả tọa khôi phục thì đột nhiên Chu Tiểu Điệp xông vào, sắc mặt có chút tái nhợt.

Đường Phong hồ nghi nhìn nàng:

- Làm sao vậy?

Chu Tiểu Điệp nhăn nhó, sắc mặt đỏ bừng, qua một lát rồi mới nói:

- Sư phụ, hình như ta... Hình như là có.

- Cái gì?

Thân thể Đường Phong rung động mạnh.

Chu Tiểu Điệp nói ra những lời khiến cho Đường Phong cảm giác được tiếng hít thở của hơn mười gian phòng xung quanh đột nhiên đình trệ xuống, nghĩ tới các nàng Lại tỷ cũng nghe được, hiện giờ chắc là đang nín thở vĩnh viễn tại lên nghe trộm.

Quả thực Đường Phong bị Tiểu Điệp làm cho hoảng sợ, vội vàng vàng nhảy xuống từ trên giường, lắc mình một cái liền đi tới bên cạnh nàng, sau đó cẩn thận đỡ lấy nàng, chậm rãi đưa nàng tới giường.

Sắc mặt Chu Tiểu Điệp ửng đỏ, trên khuôn mặt tràn đầy thần sắc hạnh phúc.

Chờ tới khi đi đến bên cạnh giường, Đường Phong mới đột nhiên hồi phục tinh thần, nhú mào hỏi:

- Vì sao lại vậy?

- Cái gì?

Chu Tiểu Điệp nhẹ nhàng ngồi xuống, phảng phất như động tác mạnh sẽ ảnh hưởng tới thai nhi trong bụng.

Đường Phong liếc mắt quan sát nàng từ trên xuống dưới, mở miệng nói:

- Không có khả năng có a.

- Tại sao không có khả năng?

Tiểu Điệp nhất thời nóng nảy.

- Bởi vì... Bởi vì... Ặc, bởi vì không có khả năng.

Đường Phong suýt nữa nói ra tình hình thực tế, may mà phản ứng nhanh cho nên mới không lộ ra chân tướng.

- Tại sao lại vậy?

Chu Tiểu Điệp không buông tha hỏi thăm.

Đường Phong nhúc nhích đầu một trận, chỉ có thể thành khẩn nói:

- Tiểu Điệp, tại sao nàng nghĩ chính mình có?

Chu Tiểu Điệp ngay thẳng trả lời:

- Hôm nay đột nhiên ta có cảm giác buồn nôn, trên người còn có chút mệt mỏi, mất ngủ, Tứ Nương ới, chỉ cần xuất hiện phản ứng như vậy thì hẳn là đã có... Đã có.

Đường Phong dở khóc dở cười:

- Vậy Tứ Nương không nói qua cho nàng biết, nhưng phản ứng này chỉ ít cũng phải ba tháng sau mới gặp được sao?

- A?

Đường Phong ngồi xuống bên cạnh nàng, kéo tay nàng nói:

- Người tính đi, từ lần trước chúng ta gặp mặt nhau tới bây giờ mới chỉ qua nửa tháng mà thôi. Cho dù là thật đi chăng nữa thì cũng sẽ không có phản ứng như vậy.

Chu Tiểu Điệp vội vàng nói:

- Nhưng ít nhất cũng có phản ứng rồi nha.

- Cứ thử lỏng, để ta xem thế nào.

Đường Phong tìm được manh mối, nhất thời trong lòng thoải mái hẳn, hai ngón tay vươn lên chạm vào mạch đập của Chu Tiểu Điệp, tỉ mỉ cảm thụ.

- Sự phụ người còn có thể bắt mạch được sao?

Chu Tiểu Điệp kinh ngạc không ngớt.

- Chút tài mọn!

Đường Phong cười khê.

Tuy rằng thực lực hiện giờ của Đường Phong đã khá cao, nếu như phóng xuất thần thức qua thì bất kỳ động tĩnh gì trong bụng Chu Tiểu Diệp đều có thể biết được, nhưng tuyệt đối sẽ không dùng thần thức đi nhìn trộm thai nhi trong bụng, bởi vì thai nhi quá mức nhỏ yếu, thần thức đảo qua nói không chừng sẽ khiến thai nhi bị tổn thương.

Cho nên mặc dù nữ nhân có thực lực cao đến đâu, nếu như không biết chính mình có thai hay không thì cũng chỉ có thể bắt mạch để xác định kết quả, tuyệt đối không thể vận dụng thần thức điều tra.

Chỉ điều tra trong chốc lát, Đường Phong liền khẽ gật đầu:

- Có thể xác định được nàng không phải đang mang thai.

Chu Tiểu Diệp nhất thời thất vọng:

- Nếu như không phải vậy thì tại sao ta có phản ứng như thế?

- Có phải mấy ngày hôm nay nàng một mực suy nghĩ về việc này?

Đường Phong kỳ quái nhìn nàng.

- Phải, có suy nghĩ một tí.

Chu Tiểu Diệp khẽ gật đầu.

- Vậy là được rồi, luôn nghĩ nhưng việc đó sẽ bị ám ảnh trong lòng, hôm nay lại giết nhiều người như vậy, sợ rằng bởi vì máu tanh cho nên mới khiến cho nàng muốn nôn mửa. Về phần mệt mỏi, khó ngủ... Đại chiến một hồi xong chung quy cũng có chút mệt nhọc.

- A.

Chu Tiểu Diệp ủ rũ, thất vọng cực độ.

Đường Phong vỗ vỗ đầu của nàng:

- Đừng khiến cho mọi việc loạn hết lên, cố gắng nghỉ ngơi cho tốt, xử lý xong mọi chuyện của Hồ gia thì chúng ta sẽ khởi hành, đến lúc đó không còn thời gian để an ổn nghỉ ngơi.

Lông mi Chu Tiểu Diệp giật giật, ngẩng đầu nhìn Đường Phong, điềm điềm đáng yêu nói:

- Đêm nay ta nghỉ ngơi tại chỗ này có được hay không?

Đường Phong mỉm cười :

- Được.

Ngay lập tức Chu Tiểu Diệp tươi cười rạng rỡ, trong nháy mắt lên tới bên giường, giật cái chăn lên lộ ra khuôn mặt của Đường Phong nói:

- Sư phụ không được làm chuyện xấu a.

Đường Phong cười nói:

- Có nhiều ánh mắt nhìn chăm chăm vào đây như vậy, ta nào dám làm chuyện xấu gì với nàng!

Tiếng hờn dỗi liên tiếp vang lên từ bốn phương tám hướng.

Ban đêm, Chu Tiểu Diệp ngủ rất yên ổn, Đường Phong cũng đã tọa một đêm.

Trời ngày thứ hai vừa mới sáng, Đường Phong đã bị một trận động tĩnh ầm ỉ khiến cho tỉnh ngủ, bên ngoài có rất nhiều tiếng động lớn xôn xao, thỉnh thoảng có tiếng khóc la hét truyền tới, hỗn loạn kèm theo chữ rửa.

Đường Phong mở mắt ra lẳng lẳng lắng nghe chỉ trong chốc lát liền hiểu rõ trong lòng, hần đứng thẳng dậy đi ra bên ngoài, thân hình lung lay mấy cái liền đi ra ngoài Hồ phủ.

Bên ngoài Hồ phủ có vô số người, những người dân của thành Cát Tường đều đang ở đây, hiện giờ thần sắc của bọn họ rất kích động, thậm chí rất nhiều người đang cầm vũ khí trên tay, hùng hùng hổ hổ đứng ở bên

ngoài Hồ phủ, những vũ khí cũng đủ các thể loại, nào là thái đao, mặt bàn, ghế đầu, gậy gỗ, cái gì cũng đủ cả.

1429. Chương 1220: Lòng Đầy Căm Phẫn.

Ngụy Trực dẫn đầu một đám thị vệ đang đứng che ở cửa, cả đám vô cùng khẩn trương, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng xuống, nếu như trước đây vào thời gian gia chủ Hồ Kỳ Tùng còn đang sống thì không chừng những hộ vệ này sẽ trực tiếp động thủ để đè ép bạo động.

Nhưng hiện giờ toàn bộ cao tầng của Hồ gia đã chết hết, đám người Đường Phong đang ở bên trong Hồ phủ, tự nhiên Ngụy Trực phải nhìn sắc mặt Đường Phong để hành sự, huống chi bản thân hắn cũng không muốn thấy dân chúng của thành Cát Tường bị thương.

Ngụy Trực khuyên bảo không có kết quả khiến cho mồ hôi lạnh đổ ra trên trán, trước đây hắn chẳng qua chỉ là một quân sự nhỏ của Hồ phủ, hiện giờ thấy trận thế trước mặt lớn như vậy, những người dân bên trong thành Cát Tường tràn đầy lòng căm phẫn, mang theo tâm cừu đại hận chạy tới trước Hồ phủ, cho dù chỉ là người thường thì cũng có rất nhiều.

- Mau mau, mau đi mời Đường thiếu gia Đường Phong tới đây!

Ngụy Trực biết năng lực của chính mình có hạn cho nên nhanh chóng bảo người đi gọi Đường Phong.

- Ta ở chỗ này...

Đường Phong liền vọt tới trước mặt.

Vừa thấy Đường Phong đi ra, nhất thời Ngụy Trực buông bỏ cục đá trong người, trong lúc đang muốn giải thích nguyên nhân thì Đường Phong đã khoát tay áo nói:

- Ta biết bọn họ muốn làm gì, không cần nhiều lời nữa.

Chính vào lúc này, có người bên trong đám dân chúng của thành Cát Tường vẩy tại đây hô lớn:

- Chính là hắn, chính là hắn thay chương quỹ của chúng ta báo thù, giết hơn mười người của Hồ gia, chính là vị công tử này đã làm ra chuyện đó.

Âm thanh của người kia vang lên chính là của tiểu nhị.

Tiểu nhị vừa lên tiếng, tất cả ánh mắt của mọi người đều dừng lại trên người Đường Phong, trong mắt mỗi người chứa vẻ sùng bái và thần sắc kích động, thậm chí còn có người chạy tới quỳ lại, rên la:

- Đa tạ công tử đã thay ta báo thù rửa hận! Đa tạ công tử đã giết đi đám súc sinh của Hồ gia.

- Vị công tử này, để chúng ta đi vào, chúng ta muốn giết sạch người Hồ gia!

Có người cao giọng hô.

- Hồ gia không có một ai là tốt cả, tất cả đều đáng chết!

Một người gọi, trăm người hô ứng, dần dần tạo thành một tiếng gầm, khí thế kinh người.

Toàn thân Ngụy Trực run lên, hắn biết mấy năm nay Hồ gia làm nhiều chuyện xấu khiến cho mọi người dân đều căm ghét những người liên quan và vô tội như bọn họ cũng bị liên lụy.

Nếu như thực sự để cho đám người kia chạy vào vào trong Hồ phủ thì nhất định sẽ không một người nào sống sót. Nhiều năm tích lũy cừu nhân như vậy đủ để cho một người mất đi thần trí, cả ngày giết tới đỏ mắt, ai quân người có vô tội hay không, chỉ cần là người Hồ gia thì tất cả đều phải chết.

- Trước tiên đừng vội!

Đường Phong nói nhàn nhạt một tiếng, một tiếng này bí mật mang theo công lực truyền thẳng vào đầu mọi người, một tiếng hô lên, nhất thời toàn trường đều im lặng.

Nhìn lướt qua mọi người, Đường Phong nói:

- Ta biết hôm nay các người tới đây để làm gì, ta cũng lý giải được tâm tình của các người. Thế nhưng oan có đầu, nợ có chủ, những người này của Hồ gia chỉ sợ cũng không phải đều đáng chết, chỉ ít đại bộ phận người hầu của Hồ phủ cũng giống như các người, nguyên bản đều làm bình dân, chỉ là bị Hồ phủ bắt vào làm hạ nhân mà thôi.

Nói xong, Đường Phong đưa tay chỉ tới tiểu nhị, cười nói:

- Tiểu nhị ca, nếu như người bị đưa tới Hồ phủ làm hạ nhân thì người có dám phản kháng lại không?

Tiểu nhị ngượng ngùng cười nói:

- Không dám.

- Vậy lẽ nào người nên chết?

Tiểu nhị vội vã xua tay nói:

- Cả đời tiểu nhị chưa từng làm ra chuyện thương thiên hại lý a, vì sao có thể giết ta?

- Vậy là được rồi.

Đường Phong gật đầu:

- Đại bộ phận người hầu của Hồ phủ là như vậy, làm sao các người có thể đi giết bọn hắn?

Cả đám người ở đây nghe vậy nhất thời nhiệt huyết trong đầu bay đi hết, đúng vậy, những hạ nhân của Hồ phủ vốn cũng giống như chính mình, vì sao có thể bởi vì dính chút quan hệ với Hồ phủ mà phải chết đây?

- Thế nhưng chắc chắn trong phủ còn có người làm chuyện xấu khiến cho người người phẫn nộ, người như vậy không giết thì thiên lý khó chiều!

Trong đám người có một thanh âm bị thương la lên:

- Hồ gia có một hộ vệ gọi là Hoàng Hổ, hai tháng trước đi tới trước cửa nhà ta định đoạt chút đồ vật, một cước đá chết lão mẫu thân tám mươi tuổi của ta! Ta chỉ muốn giết hắn! Mong vị công tử này thành toàn!

- Hoàng Hổ ở đâu?

Đường Phong quay đầu nhìn thoáng qua Ngụy Trực.

Ngụy Trực còn chưa biết phải làm như thế nào thì lập tức phía sau có vài người tiến lên nói nhỏ với lão một tiếng, sau đó mấy người kia vội vã đi vào trong phủ, xem ra là đi bắt người.

Nhân cơ hội này, Đường Phong nói:

- Chư vị hãy bình tĩnh một chút, hôm nay ta lưu lại đây chính là vì cho các người một cái công đạo, chẳng qua mong chư vị phải đáp ứng một điều kiện của ta.

- Chỉ cần có thể báo thù thì vị công tử này muốn chúng ta làm gì cũng được.

- Được, hay cho câu nói kia, oan có đầu nợ có chủ, từ nay về sau, các người không được tới Hồ phủ làm phiền những người khác nữa.

- Mong công tử làm chủ.

Đường Phong khẽ gật đầu, cao giọng quát lên:

- Tất cả những người của Hồ phủ mau tới cửa chính! Tiểu thúc, nếu như ai dám chạy trốn thì chắc chắn trong lòng đã thẹn, giết chết trực tiếp tại chỗ!

- Ha ha! Giết người chính là nghề của ta, cứ giao cho ta là được!

Tiếng cười của Thang Phi Tiểu giống như chuông vang lên quanh quần bên tai mọi người, thanh âm càn rỡ chấn toàn bộ thành Cát Tường run lên nhẹ nhẹ.

Vừa mới dứt lời xong thì đột nhiên có một tiếng kêu thảm thiết truyền tới cách đó không xa, ngay sau đó một cỗ thi thể bay ra khỏi Hồ phủ, vừa lúc rơi xuống chân của Đường Phong.

Xem ra thực sự có người muốn chạy trốn nhưng nếu Thang Phi Tiểu đã tọa trấn tại Hồ phủ thì những người thực lực thấp như vậy có thể chạy đi đâu?

Thi thể này vừa rơi xuống đất, người dân của thành Cát Tường liền nhận thức được hấn, lập tức có người khóc to lên, quay về phía thi thể hấn vừa đánh vừa mắng:

- Hồ Thần, người đền mệnh của nữ nhi ta!

Cùng với tiếng mắng của mấy người này, tên đệ tử Hồ gia tên gọi Hồ Thần liền bị xé thành nhiều mảnh trước mặt Đường Phong, quả nhiên tội lỗi chồng chất, trách không được chột dạ đã muốn chạy trốn ra ngoài, hấn cũng biết chính mình rơi vào tay Đường Phong chỉ sợ sẽ không có kết quả tốt.

- Những thứ ta bảo người chuẩn bị ngày hôm qua đã ổn thỏa chưa?

Đường Phong nhìn Ngụy Trực nói.

- Đã ổn thỏa.

Ngụy Trực nhanh chóng đưa một quyển sách nhỏ dâng lên Đường Phong.

1430. Chương 1221: Thanh Trừ

Đường Phong xoay người nhìn thoáng qua, phát hiện trên quyển sách nhỏ có rất nhiều người đáng chết, đại bộ phận đều là họ Hồ, hấn là đệ tử Hồ gia, nhưng cũng có một bộ phận là không phải, có lẽ là các hộ vệ của Hồ gia cáo mượn oai hùm, phò tá hai vị thiếu gia làm ác bên trong thành Cát Tường

Phía sau tên của mỗi người đều liệt kê những hành vi phạm tội, lúc nào gian dân, ở chỗ nào phạm tội gì, vô cùng rõ ràng.

Chỉ trong một đêm có thể thu thập đầy đủ các loại thông tin thành một cuốn sách như vậy, xem ra Ngụy Trực thực sự có chút bản lĩnh.

- Ngụy tổng quản khổ cực rồi.

Đường Phong nhìn hấn một cái.

Ngụy Trực được sủng ái mà lo sợ, tuy rằng mất ngủ một đêm khiến con mắt đỏ bừng nhưng được một câu tán thưởng như vậy Ngụy Trực cũng cảm thấy khổ cực cũng đáng, hấn vội vã khom người nói:

- Công hiến sức lực vì công tử là vinh hạnh của ta.

Trong lúc đang nói chuyện, vô số đệ tử Hồ gia và đám người hầu đi ra ngoài, ở sau cửa lớn phân biệt rõ ràng. Bên trái là đệ tử Hồ gia, còn bên phải là hộ vệ và hạ nhân của Hồ gia.

Khi những người này tụ tập lại đây cũng có không ít người có tật giật mình muốn chạy trốn khỏi Hồ phủ, nhưng dưới cánh tay của Thang Phi Tiểu không người nào có thể chạy trốn, tất cả đều biến thành một cỗ thi thể rồi bị ném ra bên ngoài Hồ phủ.

Hộ vệ Hồ gia tên gọi Hoàng Hổ cũng bị đưa ra, hấn ngã xuống trước mặt Đường Phong, toàn thân run sợ không ngừng.

- Công tử tha mạng, công tử tha mạng...

Hoàng Hổ thấy mấy cỗ thi thể bên cạnh mình liên tục xin tha thứ:

- Tiểu nhân không dám nữa, cầu xin công tử tha mạng.

- Ác giả ác báo, thiên đạo luân hồi, không tin ngẩng đầu nhìn xem trời xanh đã lừa ai chưa!

Đường Phong chậm rãi lắc đầu, nhìn lướt qua cuốn sách nhỏ trên tay chính mình, phát hiện ra tên của người này ở trong đó, hành vi phạm tội xác thực có gian dân thê nữ một cái, hơn nữa hấn tàn nhẫn còn giết chết nữ tử kia, nguyên nhân bởi vì trong lúc hành sự bị nàng kia cản một ngụm.

- Người chết không oan uổng!

Đường Phong đánh ra một chưởng vào phía trên đầu Hoàng Hổ, giống như một quả dưa bị đánh vỡ tan, đầu của Hoàng Hổ nổ tung.

Tràng diện vô cùng đầm máu, các dân chúng bên trong thành Cát Tường cũng căm như hén vào giờ khắc này, không ít người kêu lên một tiếng rồi nôn mửa.

Thấy được thủ đoạn tàn nhẫn của Đường Phong, những người dân tại nơi đây cũng không dám gây ra tiếng động lớn, ngược lại đám người Hồ gia đang tập trung ở cửa chính có không ít người sợ đến nỗi mặt xám ngoét như màu đất, *** máu tuôn ra.

- Tên ai được hô lên thì đi tới chỗ ta!

Đường Phong nhìn lướt qua người Hồ gia, sau đó cúi đầu nhìn vào quyển sách nhỏ trên tay gọi từng người một.

- Hồ Trác, Hồ Lập, Hồ Giai Nguyệt, Chu Tử Gia...

Hô một hơi liên tiếp mười mấy người, Đường Phong mới dừng lại, tất cả những người bị gọi tên đều mềm nhũn ra bước đi như một cái xác không hồn tới gần Đường Phong, có nhiều người ngã xuống mặt đất, Đường Phong đánh mắt với Ngụy Trực, Ngụy Trực lập tức phân phó mấy người tới nâng những người ngã xuống mặt đất lên.

- Có gì để nói không? Ta cho các ngươi cơ hội để thanh minh!

Đường Phong nhìn mười mấy người mở miệng hỏi.

Không có ai biện giải, chỉ có tiếng cầu xin tha thứ.

Đường Phong thở dài một tiếng, ngân quang trên tay chợt lóe lên, mười mấy người đồng thời ngã gục.

Ngày hôm nay cửa chính của Hồ phủ máu chảy thành sông, mấy trăm nhân khẩu của Hồ gia đều bị giết tại đây hơn một nửa, âm hồn quanh quẩn, trước cửa Hồ phủ có vẻ quỷ khí um tùm.

Cuối cùng người dân thành Cát Tường cũng kiến thức được cái gì gọi là tàn nhẫn, cái gì gọi là giết người như rác!

Công tử Đường Phong này tuy còn trẻ tuổi nhưng vừa ra tay là lấy đi hơn mười mạng người, giết người đến nỗi mắt cũng không thèm chớp một cái, quả nhiên là lòng như sắt đá, tàn nhẫn đầm máu.

Hơn nữa trong những người hấn giết còn có không ít nữ tử! Đối mặt với những người tư sắc không tồi, thậm chí nô tỳ vì nữ tử kia khóc lóc thảm thiết hấn cũng không hề thương hương tiếc ngọc, nói giết là giết, một chút thương lượng cũng không có.

Ngày hôm nay, mấy vạn dân ở trong thành Cát Tường tràn ngập vui sướng và phấn chấn. Bởi vì người Hồ gia ở trong thành Cát Tường mấy năm nay làm ác đều đã bị chết không sót một ai.

Phương pháp đầm máu của Đường Phong cũng khiến Thang Phi Tiểu và Đoạn Thất Xích ẩn nấp trong bóng tối cảm thấy da đầu tê dại.

Mặt trời chuyển phía tây, cuối cùng cuộc thanh trừ người Hồ phủ cũng chấm dứt.

Đường Phong lạnh lùng đưa mắt quét lên những người Hồ gia còn lại, những người này còn sống bởi vì bọn họ chưa từng làm qua chuyện xấu, cho dù có thì cũng không phải chuyện đại ác cho nên mới có thể sống sót.

- Ở trong đám người các ngươi có rất nhiều người của Hồ gia, ta giết thân nhân của các ngươi, nếu như các ngươi muốn tìm ta báo thù thì ta cho các ngươi cơ hội này. Nhưng nếu một ngày ta phát hiện các ngươi làm xằng làm bậy giống như những người chết hôm nay thì kết cục thể nào các ngươi hấn đã rõ ràng.

Trong lòng đám người còn lại của Hồ gia đều cảm thấy kích thích, may mắn là chính mình vẫn còn sống sót trong trận tàn sát đầm máu, nhưng vẫn có mấy người oán hận nhìn Đường Phong như cũ, nhân thân hung độc như mãnh thú thấy máu.

Nghe thấy vậy Thang Phi Tiểu ẩn trong chỗ tối quan sát liền nhướng mày lên, thấp giọng nói:

- Thì ra là thế!

Đoạn Thất Xích quay đầu liếc nhìn hắn:

- Cái gì?

- Ta đã hiểu vì sao hôm nay Phong thiếu gia giống trống khua chiêng, thủ đoạn tàn nhẫn giết nhiều người như vậy.

Tiểu thúc có chút suy nghĩ.

- Không phải là trừ gian diệt ác sao?

Đoạn Thất Xích nghi hoặc.

- Không không, tuy rằng Phong thiếu gia là chính phái nhưng cũng không phải là người không có đầu óc. Kẻ ác trong thiên hạ nhiều như vậy, hắn có thể trừ hết sao? Đây là hắn muốn tập trung oán khí và cừu hận lên người chính mình.

Đoạn Thất Xích suy tư trong chốc lát liền hiểu được:

- Người đang định nói là Phong thiếu gia sợ người của Hồ gia và người của thành Cát Tường căm thù lẫn nhau cho nên mới tự mình động thủ giết người?

- Không sai biệt lắm, nếu không hắn đâu sẽ tiêu hao công phu như vậy, hạ thủ đối với những người có thực lực thấp hơn hắn xa, lại còn bừa bãi như vậy?

Đoạn Thất Xích thở dài yếu ớt:

- Oan oan tương báo đến khi nào mới chấm dứt, Phong thiếu phải nhận nỗi khổ không nhỏ trong lòng a.

Nếu thực sự để người của thành Cát Tường động thủ thì những người sống sót của Hồ gia sau này sẽ ghi tạc cừu hận vào trên người thân nhân của đám người động thủ, một khi Đường Phong đi, những người này sao có thể địch nổi Hồ gia?

Thế nhưng hiện giờ không giống như vậy, những người đó là do Đường Phong giết, người còn lại của Hồ gia muốn đi báo thù thì chỉ có thể tìm tới Đường Phong.

Một lần hành động như vậy không thể nghi ngờ là đã chặt đứt cừu oán giữa người Hồ gia và người trong thành Cát Tường, đem tất cả cừu hận đổ lên đầu chính mình.

Đương nhiên, lấy thủ đoạn và thực lực hiện giờ của Đường Phong cũng có thể trăm thảo trừ căn, miễn trừ hậu hoạn. Nhưng người đời gọi Đường Phong là ma đầu thì lẽ nào hắn thực sự là ma đầu đồ sát thiên hạ sao?

- Đều đi thôi. Người đáng chết đã chết, mọi người mệt nhọc cả ngày cũng nên trở lại nhà nghỉ ngơi đi!

Đường Phong hướng mọi người vung tay lên, sau đó xoay người đi vào trong Hồ phủ.

Dân chúng trong thành Cát Tường nhất tề hướng bóng lưng của Đường Phong bái lạy.

Ngụy Trực thở dài một tiếng, bây giờ còn phải đi xử lý hậu sự cho những hộ vệ của Hồ gia. Từng người còn sống đều cảm thấy may mắn sau tai nạn, trong lòng càng kiên định thêm về ý niệm thiện giả thiện báo, ác giả ác báo trong đầu.

Ngày thứ hai, Đường Phong nói chuyện với Ngụy Trực rồi dẫn theo một đám người ly khai Hồ phủ.

Nếu như không có chuyện gì bất ngờ xảy ra mấy ngày tiếp nhân mã của Cổ gia sẽ đánh tới thành Cát Tường, chung quy thành trì này sẽ rơi vào tay Cổ gia, chính mình diệt trừ Hồ gia khiến người của Cổ gia bớt được đi rất nhiều phiền phức.

Có Đường Phong cản dận, tự nhiên Ngụy Trực biết nên làm thế nào để đối mặt với những cao thủ của Cổ gia.

Một lúc lâu sau, đám người Đường Phong liền đi tới gần một tòa sơn mạch, đứng ở giữa không trung nhìn xuống dưới, linh khí của núi non bức người, non xanh nước biếc, quả thật là một địa phương vô cùng tuyệt đẹp.

Man Sơn! Đây mới là mục đích thực sự của chuyến đi lần này.

Man Sơn ở dưới chân núi cất dấu một linh mạch quy mô không nhỏ, điểm này có thể nhìn từ độ nồng nặc linh khí trong sơn mạch đoán ra. Hồ gia tiến hành khai thác tại đây nhiều năm, linh mạch cũng bị khai thác đi không ít, số lượng linh thạch khai thác ra có chín thành là đưa tới Chiến gia, một thành còn lại là thuộc về sở hữu của Hồ gia.

Lần theo ký ức trong đầu, Đường Phong dẫn theo một đám người đi tới vị trí của linh mạch vô cùng chính xác, trước mặt là một sơn động rất lớn, người của Hồ gia tiến nhập vào từ sơn động này để vào trong bụng núi tiến hành khai thác linh thạch.

Đứng ở phía trước sơn động, Đường Phong đang chuẩn bị cất bước đi vào thì đột nhiên dừng bước lại. Thần sắc của những người khác cũng khẽ động, tất cả đứng ở phía sau Đường Phong.

Có người đang đi ra khỏi sơn động, hơn nữa số lượng còn không ít, chừng khoảng hơn hai ba mươi người, thậm chí bên trong những người này còn có một vị Linh Giai trung phẩm.

Sơn động u tĩnh, bước chân của đám người kia từ trong sơn động truyền tới vô cùng rành, còn có âm thanh của bánh xe ngựa lăn trên mặt đất.

Quả thật vô cùng xảo diệu! Nhìn tình huống trước mặt có lẽ là người của Hồ gia đóng tại nơi đây khai thác linh thạch đang vận chuyển Linh Giai đi ra ngoài. Trên cơ bản mỗi một tháng Hồ gia đều vận chuyển một lần, số lượng linh thạch rất nhiều cho nên phải dùng tới xe ngựa để kéo.

Nếu như bọn chúng đưa tới cửa thì tự nhiên Đường Phong vui lòng đón nhận.

Chỉ trong thời gian chốc lát, động tĩnh bên trong sơn động dần dần thu lại, có lẽ là nhận ra được khí tức của đám người Đường Phong cho nên lập tức lộ ra một tia thần thức, sau khi quét qua mọi người một lần thì nhanh chóng thu hồi.

- Bên ngoài là bằng hữu nhà ai?

Bên trong sơn động truyền tới âm thanh của một người:

- Ta là người của Hồ gia, không biết chư vị bằng hữu tới đây có chuyện gì để chỉ dạy?

Người này chính là Linh Giai trung phẩm, vừa rồi người điều tra thần thức cũng là hắn, đội hình của đoàn người Đường Phong cường đại khiến cho hắn không dám lơ đãng, hiện giờ bị chặn bên trong sơn động cho nên chỉ có thể khách khí hỏi thăm.

Nghe khẩu khí của hắn, dường như chuyện tình của Hồ gia bên trong thành Cát Tường còn chưa truyền tới nơi đây, ngẫm lại cũng đúng, đoàn người Đường Phong đi vào thành Cát Tường mới chỉ được hai ngày mà thôi, hơn nữa vừa vào là nắm toàn bộ Hồ gia trong tay, cũng không có ai đủ bản lĩnh truyền tin ra ngoài, chuyện này bớt đi được rất nhiều phiền phức.

Hồ Vãn... Trong đầu Đường Phong suy tư liền điều tra tin tức của hắn trong trí nhớ của các âm hồn. Hắn là tam thúc của Hồ Thiên và Hồ Hải, coi như là người nắm quyền của Hồ gia, thực lực không kém, nguyên nhân chính vì vậy cho nên mới có thể tới đây phụ trách chuyện tình đào bới linh thạch.

Người này cũng phạm không ít chuyện xấu, chuyện tình quản lý trông coi linh mạch vô cùng khô khan, bình thường Hồ Vãn để đệ tử Hồ gia đưa ít nữ tử xinh đẹp qua đây tiêu khiển, chơi đùa xong liền trực tiếp giết chết, dù sao nơi đây cũng là linh mạch, không cho bất kỳ tin tức nào tiết lộ ra ngoài.

Điều tra rõ xong, trong lòng Đường Phong bắt đầu có tính toán.

Hồ Vãn hỏi một tiếng nhưng không ai trả lời liền biết người tới có ý đồ không tốt. Nhưng hiện giờ hắn đang ở bên trong sơn động cho nên không thể thối lui, số lượng cao thủ của Đường Phong nhiều cho nên một khi thối lui thì sẽ trở thành cá trong chậu.

Nghĩ tới đây, tròn mắt Hồ Vãn xoay chuyển, hắn nảy ra một sáng kiến, xoay người gầm lên một tiếng với đệ tử Hồ gia ở bên cạnh:

- Bên ngoài có người gây bất lợi cho linh mạch của Hồ gia ta, ra ngoài giết bọn chúng cho ta!

Đám đệ tử Hồ gia phải dựa vào linh mạch để lớn mạnh, sao có thể cho phép người khác đánh chủ ý tới nơi đây? Huống chi bây giờ còn có mệnh lệnh của Hồ Vãn cho nên mỗi người đều không nghi ngờ mang theo đao kiếm xông lên phía trước.

Hồ Vãn cũng đi theo đám người ra ngoài, chỉ là cố gắng ẩn dấu khí tức của chính mình.

Chờ tới khi ra ngoài sơn động thì một đám đệ tử Hồ gia liền xông giết tới đoàn người Đường Phong, thân hình Hồ Vãn chợt lóe liền muốn thoát khỏi nơi đây.

Đôi mắt như chim ưng của Đường Phong vẫn chăm chú nhìn vào trên người Hồ Vãn, nhưng hắn chưa kịp động thủ thì Lôi Tẩu mang theo Thiên Lôi Thần Mộc Kiếm với thế đánh sấm sét xông ra ngoài.

Đám đệ tử Hồ gia vừa lao ra khỏi sơn động vốn tưởng rằng đã xử lý chắc ăn đoàn người của Đường Phong, nhưng tới khi giao thủ mới biết đối phương là quỷ dữ đòi mạng.

Các nữ hài chưa từng động đậy, chỉ có hai đại sát thần dừng mãnh xông lên như hổ, một người tung song chưởng bay ra, một người tách ra đao mang, chỉ trong ba hơi thở liền lao vào cuộc chiến, giết đối phương như chẻ tre, không ai có thể đánh lại.

1431. Chương 1222: Sơn Bằng Địa Liệt.

Từ đầu tới cuối chỉ mất thời gian hơn mười hơi thở, tất cả đám người của Hồ gia đều chết hết. Cách đó không xa truyền tới một loạt thanh âm nhanh như thiểm điện, còn có tiếng kêu thảm thiết của Hồ Vãn vang lên.

Dần dần phong ba bên kia cũng ngừng lại. Chờ thêm một lát, toàn thân Lôi Tẩu tỏa ra sát khí đằng đằng cầm Thiên Lôi Thần Mộc Kiếm trở về, trên tay mang theo thi thể của Hồ Vãn.

Mặc dù đều là Linh Giai trung phẩm nhưng thực lực của Lôi Tẩu và Hồ Vãn vẫn có chênh lệch lớn, hơn nữa có thần binh tương trợ, làm sao tam thúc của Hồ Thiên có thể là đối thủ của Lôi Tẩu?

- Người này rất nhu nhược.

Lôi Tẩu ném thi thể của hắn xuống mặt đất, thần sắc có chút không hài lòng.

- Đi thôi, vào xem.

Đường Phong khẽ cười một tiếng, đi vào sơn động trước.

Sơn động này thực sự không nhỏ, hẳn là do Hồ gia mở ra để tiện đường cho phương tiện vận tải, có thể đủ dung nạp bốn con tuần mã kề nhau. Đi vào được một chút thời gian liền thấy hai con ngựa đang đứng ở trong thông đạo chờ theo mấy cái rương, linh khí trong rương bức người.

Đi tới bên cạnh xe ngựa, mở cái rương ra nhìn, xác thực bên trong toàn bộ là linh thạch. Những linh thạch này được phân loại dựa theo đẳng cấp, các loại linh thạch khác nhau đựng trong những cái rương khác nhau.

Điều tra qua một chút, mọi người phát hiện đại bộ phận những linh thạch này đều là linh thạch hạ cấp, số lượng linh thạch trung cấp ít hơn một chút, ít nhất là linh thạch cao cấp, còn linh thạch đỉnh cấp một khối cũng không thấy.

Linh mạch bên trong Vạn Sơn hẳn là không tốt lắm.

Thu hồi toàn bộ các cái rương vào trong không gian Mị Ảnh, Đường Phong dẫn đoàn người đi vào trong lòng núi.

Địa phương ẩn dấu linh mạch có chút sâu, mọi người đi suốt ba mươi dặm đường bên trong lòng núi mới nghe thấy âm thanh từ xa truyền lại.

- Đợi lát nữa giết người phải nhìn cho kỹ, ở đây có rất nhiều công nhân là dân chúng thành Cát Tường bị Hồ gia mạnh mẽ bắt ra đây để khai thác linh thạch. Những người này không đáng chết.

Đường Phong căn dặn một tiếng, tất cả mọi người đều đồng ý.

Đi thêm mấy dặm, linh mạch của Man Sơn thành linh hiện ra trước mắt, mặc dù trong sơn động không có đồ chiếu sáng nhưng ở đây vẫn sáng sủa vô cùng, linh khí toát ra từ linh mạch dày đặc lóe ra quang mang chính là nguồn sáng tốt nhất.

Vô số công nhân có thân hình gầy gò, quần áo rách rưới mỏng manh đang cầm công cụ trên tay chính mình cẩn thận khai thác từng viên linh thạch của linh mạch, không ít người Hồ gia cầm trường tiên trên tay, thần sắc lạnh lùng đứng giám sát ở bên cạnh, động tác của người công nhân nào chậm một chút là bị ăn một roi, một roi đánh ra là thịt người đó cũng nứt theo.

- Các người là ai?

Cuối cùng đám người Đường Phong cũng khiến cho một ít người Hồ gia chú ý tới, một người trong đó gầm lên.

Vô số người Hồ gia đang giám sát cầm trường tiên trên tay đồng thời quay đầu lại, sắc mặt không tốt.

- Giết!

Đường Phong căn bản không có nhiều lời vô ích đối với bọn họ, hắc ra lệnh một tiếng, mọi người nhanh chóng triển khai thủ đoạn giết chóc, âm thanh thảm thiết vang lên, máu thịt bay tung tóe.

Vốn có không ít cao thủ Hồ gia đóng tại đây, chỉ là đám người ở chỗ cửa vào sơn động đã bị đoàn người Đường Phong thanh trừ, cao thủ mạnh nhất đã không còn nữa, những người còn lại này sao có thể chống đối?

Một lát sau, đám người Hồ gia chết sạch không sót một ai. Các công nhân nhìn thảm kịch như vậy đều lạnh run, tay chân run rẩy đứng tại chỗ, ai nấy đều nhìn đoàn người Đường Phong với vẻ kinh khủng, có vài người bị dọa tới hôn mê bất tỉnh.

- Không cần sợ, chúng ta sẽ không giết các người đâu, các người mau chạy đi.

Đường Phong nói nhàn nhạt một tiếng.

Không một công nhân nào dám di chuyển.

Những người này bị Hồ gia chà đạp đến nỗi ngay cả dũng khí chạy trốn cũng không có.

Rơi vào đường cùng, Đường Phong lạnh lẽo quát lên:

- Ta đếm đến ba, không đi thì sẽ giống như người chết tại đây! Một...

- Hai...

- Còn không mau cút đi!

Thang Phi Tiểu giận dữ quát lên một tiếng.

Lúc này đông đảo công nhân mới lấy lại tinh thần, kêu cha gọi mẹ chạy vụt ra ngoài, tuy rằng thân hình bọn họ gầy gò, toàn thân không có bao nhiêu thịt nhưng hiện giờ còn bao nhiêu khí lực đều lấy ra hết.

Chỉ trong chớp mắt liền chạy sạch không còn một ai, ngay cả mấy người bị hôn mê cũng đều được đồng bạn của chính mình mang đi.

- Phong thiếu gia thật có tiềm chất làm ma đầu!

Tiểu thúc tán dương.

- Đừng nháo!

Đường Phong trừng mắt nhìn hắc.

Thả ra thần thức tỉ mỉ dò xét, phát hiện bên trong lòng núi xác thực không còn một người nào khác nữa.

- Hiện giờ chúng ta phải làm sao đây?

Bạch Tiểu Lại nhẹ giọng hỏi:

- Nhiệm vụ của Cổ gia giao cho chúng ta là không để bất kỳ một khối linh thạch và tài nguyên tu luyện nào chảy tới Chiến gia. Linh mạch này không thể mang đi nhưng nếu để tại đây thì có chút không thích hợp.

Vấn đề này Đường Phong vẫn suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng chỉ có thể nghĩ ra được một biện pháp thô thiển.

- Lắp ngọn núi này đi! Vùi lấp toàn bộ linh mạch, nếu như vậy dù cho người của Chiến gia chạy tới đây để đánh chủ ý tới nó cũng phí công phu rất lớn, hiện giờ là lúc vô cùng quan trọng, ta nghĩ bọn họ cũng sẽ không phí thời gian để làm những chuyện như vậy.

- Nhưng nếu ở đây bị Cổ gia tiếp nhận thì sao?

Âu Dương Vũ hỏi.

- Liên quan gì tới ta. Nếu Cổ gia muốn tiếp nhận thì cũng phải chờ khi chiến đấu kết thúc, ta chỉ phụ trách phá hỏng.

Đường Phong đáp.

Con bà nó, một cái linh mạch đặt trước mặt mình cũng không mang đi được. Cho dù tiện nghi cho người khác cũng ngáng chân một chút mới được.

Nhận thấy dụng ý âm hiểm của Đường Phong, chúng nữ đều khinh thường.

- Đi ra ngoài bắt đầu nào!

Đường Phong vung tay lên, lại đi theo đường cũ ra ngoài.

Ra khỏi sơn động, mọi người bay lên không trung, lấy Đường Phong làm trung tâm, vây quanh phương viên vài trăm dặm.

Dưới chân của Đường Phong là vị trí linh mạch.

Tay cầm trường kiếm thứ thần binh, Đường Phong chỉ lên trời cao, kiếm ý toàn thân đề thăng nhanh chóng.

Thiên địa linh khí ở khắp nơi hô ứng với trường kiếm, đám mây trên bầu trời thay đổi bất ngờ, phảng phất như bị một cỗ lực lượng bí ẩn dẫn dắt, chậm rãi tụ tập xuống vị trí đỉnh đầu của Đường Phong.

Kiếm ý vẫn dâng lên như cũ, tóc tai Đường Phong dựng thẳng, quần áo toàn thân phấp phới, kiếm khí bắn ra bốn phía.

Bỗng nhiên, trường kiếm phóng một tia sáng lên cao, trên trời cao bị phá ra một lỗ thủng, trời đất lại hơi biến sắc.

- Vô Cấp Kinh Mang Kiếm!

Tiếng lăm lăm như lúc đang ngủ mê vang lên, trường kiếm thứ thần binh mạnh mẽ đánh xuống, thân kiếm tỏa ra quang mang sáng loà, nhanh như thiểm điện hạ xuống Vạn Sơn.

1432. Chương 1223: Chiến Gia Ẩn Nấp.

Trong lúc Đường Phong bắt đầu đông thủ thì bốn phương tám hướng cũng truyền tới cương khí ba động kịch liệt.

Hướng đông, một tiếng phượng hót thanh thúy rõ to, Viêm Nhật Kiếm của Tần Tứ Nương hóa thành Hỏa Phương bay thẳng tới ngọn núi.

Phía nam, thiểm điện đan xen trên bầu trời, một đám mây đen cực lớn phiêu phù trên đỉnh đầu Bạch Tiểu Lại, Thiên Lô Thần Mộc Kiếm dẫn dắt lôi lực cùng với lực lượng cương tâm hệ lôi của Bạch Tiểu Lại dung hợp hoàn mỹ với nhau, từng đạo thiên lôi thô to giống như mưa rơi ào ào đánh xuống.

Phía tây, hai đại sát thần liên thủ, mỗi một lần chưởng ấn màu băng lam cực lớn chụp xuống, cả quả núi liên run lên, phối hợp với đao mang của Đoạn Thất Xích, uy lực vô cùng lớn.

Phía bắc, Phi Tiểu Nhã, Chung Lộ, Chu Tiểu Điệp và Tiểu Thiên sóng vai đứng cạnh nhau cùng thi triển sở học, mạnh mẽ công kích vào phía trên ngọn núi.

Trên mười vị cao thủ Linh Giai toàn lực công kích, Man Sơn lung lay sắp sập, đá rơi cuồn cuộn trong lòng núi. Sơn động tại đây không biết đã được bao nhiêu năm cuối cùng cũng có chút dấu hiệu không chịu nổi, rung rinh sụp đổ.

Nhìn thấy cảnh này, mọi người đều gia tăng lực đạo trên tay.

Ầm ầm, Sơn Bằng Địa Liệt, cả tòa Man Sơn đột nhiên chìm xuống.

Âu Dương Vũ xuất thủ, Tầng Phong Kiếm phong cách cổ xưa trong tay hần chợt đến chợt đi, màn kiếm múa như mưa.

- Thủ kiếm, Lục Văn Cuồng Lan!

Những kiếm quang này đánh vào trong Man Sơn không chỉ khiến tốc độ sụp đổ của Man Sơn nhanh hơn mà ngược lại giống như một bàn tay to vô hình nắm giữ cả tòa Man Sơn khiến tốc độ sụp đổ của ngọn núi chậm dần.

Âu Dương Vũ dùng hết toàn lực cũng chỉ có thể chậm lại hơi chút. Man Sơn vẫn chấn động như cũ không ngừng, không bao lâu sau có một tiếng nổ truyền tới, cả tòa Man Sơn sụp xuống.

Nhưng có Âu Dương Vũ chống đỡ cho nên ngọn núi cực lớn sụp đổ từ từ cũng không làm cho xung quanh bị ảnh hưởng quá lớn, phạm vi thừa nhận ảnh hưởng cũng bị thu nhỏ lại tới hết mức, ít nhất không lan gần tới thành Cát Tường.

Ngày hôm nay, thành Cát Tường rung lên mấy lần, cả mặt đất như đều run rẩy, dân chúng khắp nơi cảm thấy vô cùng kinh khủng.

Mọi người thở hồng hộc đứng tụ tập một chỗ quan sát từ trên trời xuống phía dưới, một đám khói bụi mù mịt phủ khắp trời đất. Tuy rằng cảnh tượng này là do chính mình làm ra nhưng tất cả mọi người tại đây đều nghĩ có chút sợ.

Oai của ngọn núi lớn sụp đổ, cho dù là ai ở trong đó thì sợ rằng khó có thể thoát được.

Lặng lặng chờ đợi nửa ngày, đoàn người Đường Phong một mặt khôi phục thực lực một mặt cảnh giác động tĩnh bên trong Man Sơn, cho tới khi xác định nó sụp đổ hoàn toàn thì lúc bấy giờ mới ly khai.

Sự tình Man Sơn đã xong, mục tiêu kế tiếp của Đường Phong là Tam Kỳ Sơn.

Dọc đường đi đều là địa bàn hoạt động của Chiến gia. Vốn trong lòng Đường Phong cũng vô cùng cẩn thận, khi hành sự luôn luôn cúi thấp tư thế nhưng vừa rồi gây ra động tĩnh lớn như vậy ở Man Sơn, muốn cúi thấp cũng khó.

Vậy thì dứt khoát không cần ẩn nấp nữa, quang minh chính đại dẫn theo người của chính mình hành động tiếp.

Có kinh nghiệm lần trước, Đường Phong cũng không để các nữ hài che giấu đi dung nhan, cứ như vậy xuất hiện trước người đời, người nào dui mù muốn tới đùa giỡn thì phải chuẩn bị đầy đủ tâm lý đi chết.

Còn phải nói những người không ra người quả thực rất nhiều trên đời, Đường Phong đi dọc đường liên tiếp dùng thủ đoạn đâm máu tàn sát hàng loạt dân bên trong ba tòa thành, giết ba gia tộc phụ thuộc vào Chiến gia trong thành gà chó không yên.

Vội vã qua một tháng, nhiệm vụ Đường Phong được giao đã hoàn thành.

Vị trí của ba linh mạch đã bị phá hủy cho nên tất cả những linh thạch được khai thác ra đều trở thành chiến lợi phẩm của Đường Phong. Sự tình tiến hành thuận lợi như vậy khiến Đường Phong có chút ngoài dự liệu.

Trong phỏng đoán của hắn, Chiến gia biết được có nhóm người kiêu ngạo đang hoành hành trên địa bàn của họ thì sẽ phái một ít nhân vật cao tầng tới đây ngăn cản mới đúng, nhưng hiện giờ Chiến gia án binh bất động, căn bản không hề có phản ứng khiến Đường Phong có chút bất an.

Chiến gia ẩn nấp kỹ càng như vậy rốt cuộc là có chủ ý quỷ quái gì?

Chiến gia không chỉ không quan tâm tới nhóm người Đường Phong, trên đường di chuyển Đường Phong nghe được tin tức nhân mã Huyết Vụ Thành và Thiên Thánh Cung cũng đánh đầu thắng đó, không gì ngăn cản nổi, căn bản không gặp chút nguy hiểm hay chống lại, nhanh chóng cướp giết ba linh mạch của Chiến gia để hoàn thành nhiệm vụ của chính mình.

Cảm giác này giống như Chiến gia đã hoàn toàn buông tha cho những linh mạch kia, chấp tay đưa lên cho người khác.

Càng khiến cho Đường Phong bất an hơn chính là thắng lợi của Cổ gia và Trảm Hồn Tông.

Một tháng trôi qua, Cổ gia liên thủ với Trảm Hồn Tông, nhân mã của hai đội càng ngày càng tới gần Chiến gia hơn, một đường xông thẳng, thế như chẻ tre, các gia tộc phụ thuộc vào Chiến gia không thân phục thì sẽ bị tiêu diệt.

Đối với sống chết của những gia tộc này Chiến gia không thêm ngó tới.

Trước trận chiến, Cổ U Nguyệt đã từng phán đoán ra thế cục trước mắt, cuối cùng làm ra một cái kết luận. Hiện giờ bốn thế lực lớn đang khai chiến, đánh đầu thắng đó suốt mấy tháng căn bản không nhìn thấy được ai chiếm thượng phong, ai xuống hạ phong.

Nhưng hiện giờ bởi vì Chiến gia không làm gì cho nên kết cục cũng trở nên rõ ràng hơn.

Cổ gia và Trảm Hồn Tông hoàn toàn chiếm được ưu thế, người trong thiên hạ đều cho rằng Chiến gia đã xong rồi.

Nhưng Đường Phong thì không nghĩ như vậy, Chiến gia càng co đầu rút cổ thì chiến lược của Chiến gia càng thêm tinh thuần! Tuy rằng các gia tộc phụ thuộc vào Chiến gia tổn thất thảm trọng nhưng Chiến gia cũng không làm ra chút thương tổn nào, ngoại trừ Chiến hộ pháp do Đường Phong giết chết ở bên trong thành Cát Tường ra thì trong lúc cướp giết hai linh mạch kia căn bản không có thân ảnh của người nhà Chiến gia.

Sau này hẳn biết được, hai cái linh mạch kia cũng có cao thủ Chiến gia thủ hộ, chẳng qua trước khi Đường Phong tới thì những cao thủ đó đã đi.

Rốt cuộc Chiến gia đang định làm cái gì?

Dưới tình huống bọn chúng đối mặt với đại quân của Trảm Hồn Tông và Cổ gia thì cũng không phải không có sức đánh lại a. Nếu như bọn chúng thực sự phản kháng thì Cổ gia và Trảm Hồn Tông sẽ tổn thất thảm trọng, dù sao Linh Giai thượng phẩm của Chiến gia cũng có hơn hai mươi người, càng không nói tới lão quái trăm năm Chiến Cuồng.

Bỏ mặc những gia tộc phụ thuộc bị tiêu diệt không hề có chỗ tốt đối với Chiến gia. Loại cách làm này chỉ càng khiến cho gia tộc dễ diệt vong hơn, cho dù cuối cùng Chiến gia thắng, không có những gia tộc phụ thuộc làm pháo hôi để hy sinh thì chắc chắn Chiến gia sẽ thương tới gân cốt, thắng thành thắng thảm.

Đường Phong tự nhận nếu như chính mình là gia chủ của Chiến gia thì chắc chắn sẽ không để các gia tộc phụ thuộc chết trước, tối thiểu cũng phải làm bộ làm dáng để cho các gia tộc phụ thuộc biết chình mình không vứt bỏ bọn họ, trấn an nhân tâm. Trừ phi chính mình chắc chắn nắm phần thắng trong tay thì mới có thể không quan tâm tới sống chết của các gia tộc phụ thuộc.

Chiến gia có nắm chắc phần thắng hay sao? Tuy rằng Chiến Cuồng lợi hại nhưng bên này có Đoạn Vô Ưu tọa trấn, hai lão quái trăm năm hợp lại, ai thắng ai thua còn chưa biết được.

Đường Phong có chút mơ hồ cảm nhận được Chiến gia không hề sợ hãi.

Hiện giờ, Đường Phong đã đi tới thành Vô Song nằm cách Chiến gia khoảng trăm dặm, tòa thành này được đặt tên theo Chiến Vô Song, cũng là tòa thành gần tổng bộ của Chiến gia nhất.

Khoảng cách ở đây quá gần Chiến gia, nếu một khi bị phát hiện thì ngay cả khả năng chạy trốn cũng không có cho nên đầu tiên Đường Phong phải hóa trang dịch dung cho đoàn người của mình rồi mới tiến vào trong thành.

Nhưng khi vừa mới vào thành thì hắn phát hiện sự tình có chút không thích hợp.

Bên trong thành trì dĩ nhiên không có một người Chiến gia! Ngay cả cứ điểm cuối cùng Chiến gia cũng đều vứt bỏ! Tổng bộ của Chiến gia hoàn toàn bại lộ dưới mi mắt địch nhân.

Bên ngoài thành Vô Song có một linh mạch cuối cùng, trong thời gian Đường Phong dẫn người vào liền phát hiện người bên trong linh mạch đã rút đi không còn một ai, tất cả linh thạch được khai thác ra cũng bị mang đi toàn bộ, khiến Đường Phong không lấy được thứ gì.

- Phong thiếu gia, sự tình có chút không thích hợp.

Thang Phi Tiểu chau mày.

Kẻ dẫn độn cũng có thể nhìn ra điểm này, tất cả mọi người đều vô cùng lo lắng. Cuộc chiến không có khả năng tiến triển thuận lợi như vậy, hiện giờ nhân mã của Cổ gia và Trảm Hồn Tông đang nhanh chóng tới gần tổng bộ của Chiến gia, nếu không có chuyện gì xảy ra bất ngờ thì chỉ khoảng mười ngày nữa là tới.

Chiến gia đang ẩn giấu điều gì? Đang chờ đợi cái gì? Nó ẩn nấp càng sâu thì phản kích càng lợi hại!

Số lượng của nhóm người Đường Phong không nhiều, thực lực cao, tính cơ động rất lớn, tốc độ hành động không thể nghi ngờ là nhanh nhất, những ưu thế này dù là Thiên Thánh Cung hay Huyết Vụ Thành hoặc Cổ gia, Trảm Hồn Tông đều không thể bằng được.

Cho nên khi hắn đi tới thành Vô Song thì các nhóm nhân mã khác vẫn còn đang chinh chiến.

Đường Phong cũng không dám qua loa sơ ý, hơn mười người đi theo hắn đều cải biến dung mạo, thu liễm khí tức toàn thân, ban ngày ở bên trong khách sạn bình dân nghỉ ngơi không ra, buổi tối mới ra ngoài tìm hiểu tin tức khắp nơi.

Năm ngày liên tiếp không có chút thu hoạch, cứ điểm cuối cùng của Chiến gia là thành Vô Song thực sự đã bị Chiến gia từ bỏ, Chiến gia ở ngoài trăm dặm cũng yên lặng không một tiếng động, đối với cường địch áp sát bên cạnh vẫn không có chút cử động hay khủng hoảng.

Năm ngày sau, người của Thiên Thánh Cung đến.

Tần Thả Ca và Hỏa Phượng tìm được Đường Phong, ba người cùng nhau họp lại, Tần Thả Ca liền phân chia nhân mã Thiên Thánh Cung ra, phân tán tới khắp nơi bên trong thành Vô Song.

Qua vài ngày tiếp theo, người của Huyết Vụ Thành cũng tới, cũng phân tán tới các ngõ ngách bên trong thành Vô Song, tất cả đều sợ bị bại lộ hành tung, bị cao thủ Chiến gia biết được, về phương diện khác cũng là để thám thính các tin tức lân cận.

Ba đội nhân mã cùng hội tụ một chỗ, nhất thời thực lực mạnh lên không ít, tâm tình thoáng bất an của Đường Phong cũng dần dần bình phục xuống.

Bên trong phòng, một đám người Đường Phong đang ngồi vây quanh một chỗ, ánh sáng nên mập mờ, lúc sáng lúc tối khiến cho bầu không khí bên trong phòng có chút âm trầm quỷ dị.

- Cổ gia truyền tin qua đây, lâu thì năm ngày, nhanh thì ba ngày, tình nhuệ của gia tộc bọn họ sẽ đến đây. Tốc độ của Trảm Hồn Tông bên kia cũng không khác biệt nhiều, hiện giờ hai thế lực lớn đã dốc toàn bộ lực lượng, còn có cao thủ như Đoạn Vô Ưu tọa trấn, chỉ cần chờ mấy ngày nữa nhân mã của bọn hắn tới, Chiến gia...

Đường Phong nói đến đây dừng một chút, nhíu mày có chút chần chờ nói:

- Chiến gia hẳn là sẽ xong.

Tất cả mọi người đều là người từng trải, sao không nghe được ý tứ trong lời nói của Đường Phong? Hai chữ “hẳn là” bao hàm rất nhiều biến cố, cũng không thể nào xác định được.

- Phong thiếu có lo lắng?

Thang Phi Tiểu nhìn Đường Phong hỏi.

- Không biết vì sao, chung quy ta vẫn có cảm giác không thích hợp, Chiến gia không thể nào tự nhiên khoan tay chịu chết như thế.

Đường Phong chậm rãi lắc đầu.

- Thế nhưng ta không thể nào nghĩ ra được Chiến gia có thể sử dụng phương pháp gì để hóa giải lần tai ương này, cho dù có cường đại hơn thì cũng chỉ là một gia tộc mà thôi. Tư Đồ thế gia vốn có thể giúp đỡ Chiến gia thế nhưng đã bị Đoạn tiền bối giận dữ tiêu diệt gia tộc xếp thứ bốn chỉ để hai người gia chủ Tư Đồ Phục và đại trưởng lão Tư Đồ Cừu chạy thoát. Chiến gia lấy thực lực như vậy để chống lại Cổ gia cùng Trảm Hồn Tông tuyệt đối không có chỗ tốt, huống chi Cổ gia và Trảm Hồn Tông còn có chúng ta giúp đỡ.

- Có thể hy vọng vào Chiến Cuồng hay không?

Tần Thả Ca nghe nói qua về chuyện tình Chiến Cuồng, biết hẳn có thể giao thủ phân cao thấp với Đoạn Vô Ưu thì lợi hại cỡ nào.

- Không phải.

Đường Phong chậm rãi lắc đầu:

- Tuy rằng thực lực của Chiến Cuồng mạnh nhưng một mình Đoạn tiền bối đủ sức chế ngự hẳn, nếu như Chiến gia thực sự ký thác vào trên người một mình Chiến Cuồng thì mới là ngu xuẩn tới cực điểm!

- Có thể là do ta đã suy nghĩ quá nhiều!

Đường Phong thấy thần sắc mọi người ngưng trọng, cũng không khởi mở miệng an ủi một câu, những câu vừa rồi chỉ là lo lắng của cá nhân hẳn thôi, không có lý do để ảnh hưởng tới tâm tư mọi người.

- Trước mặt thực lực tuyệt đối, bất luận âm mưu quỷ kế gì đều không có tác dụng.

Huyết Thiên Hà cười lạnh một tiếng:

- Chờ nhân mã Cổ gia và Trảm Hồn Tông đến đây thì chúng ta cùng đánh tới Chiến gia, để xem đến lúc đó bọn chúng còn có thủ đoạn nào nữa là biết.

- Huyết tiền bối nói phải.

Đường Phong nghe được liền sáng ngời, lo lắng trong lòng nhất thời tiêu tan đi không ít.

Hiện giờ có đoán gì đi chăng nữa cũng không thể đoán được Chiến gia có chuẩn bị gì ở phía sau, nhưng nếu bức bọn chúng tới tuyệt cảnh thì những thủ đoạn ẩn dấu phía sau của bọn chúng phải bày ra ngoài.

Mấy ngày kế tiếp, mọi người cũng không lãng phí thời gian đi tìm hiểu tin tức. Dù sao đi nữa cũng không dò xét được thì tốt nhất là tất cả đều về ẩn nấp đả tọa tu luyện.

1433. Chương 1224: Người Truyền Tin.

Một khi nhân mã của Cổ gia và Trảm Hồn Tông tới thì sẽ là một hồi đại chiến, hiện giờ tốt nhất nên bảo trì tình lực vào thực lực của chính mình tràn đầy.

Một đêm này, Đường Phong đang tìm hiểu Tịch Diệt Chỉ thì bỗng nhiên có một cỗ khí thể rất mạnh tiếp cận từ phía xa tới.

Cỗ khí thể thuộc về Linh Giai thượng phẩm, căn bản không có ý dấu giếm, lộ liễu trắng trợn bay qua đây, còn là từ phía tổng bộ của Chiến gia tới, kiểu ngạo tới cực điểm.

Đường Phong đứng dậy phóng như điện ra ngoài cửa. Mấy gian phòng xung quanh cũng bị mở ra nhanh chóng, đám người Lại tử xuất hiện bên cạnh Đường Phong.

- Đi.

Đường Phong nói một tiếng liền vội vã dẫn người đi tới mục tiêu phía trước.

Tần Thả Ca, Hỏa Phượng và Huyết Thiên Hà tự nhiên đã cảm thụ được cổ hơi thở kia, vừa mới cảm nhận được đều vội vã bay ra khỏi nơi ẩn nấp.

Bên ngoài thành Vô Song, đối mặt với người tới từ phủ đệ Chiến gia. Đường Phong dẫn đầu, mười mấy cao thủ Linh Giai sẵn sàng đón địch, tất cả đều chăm chú nhìn vào hư không xa xa.

Chỉ có một người, hơn nữa khí tức còn có chút quen thuộc, Đường Phong phỏng đoán chính mình biết được đối phương.

Không bao lâu sau, một đạo nhân ảnh hạ xuống từ trên không trung, cách xa hơn mười trượng, Đường Phong thấy rõ dung mạo của người này.

Đường Phong mỉm cười nói:

- Tư Đồ đại trưởng lão, đã lâu không gặp.

Người này chính là Tư Đồ thế gia Tư Đồ Cừu, bên trong Hư Thiên Điện Đường Phong đã giao thủ qua vài lần với hắn, không nói là quen thuộc nhưng cũng không hề xa lạ.

Tư Đồ Cừu có chút chột dạ, dù sao hắn chỉ là một người, tuy rằng thực lực Linh Giai thượng phẩm cao nhưng đối mặt với binh mã cường đại như vậy, Linh Giai thượng phẩm cũng có hơn bốn người, nếu muốn lưu hắn tại đây chỉ sợ hắn cũng không thể chạy thoát.

Trong lòng không khỏi cồn cào, chửi bới lão thất phu Chiến Cuồng tới bời.

Hiện giờ hắn qua đây hoàn toàn do Chiến Cuồng phân phó, cũng không phải muốn đánh lén gì cả mà chỉ là nói cho Đường Phong mấy câu mà thôi.

Loại chuyện tình thâm nhập vào hang ổ nguy hiểm như vậy, sao Tư Đồ Cừu có dũng khí để đi làm? Nhưng dưới dâm uy của Chiến Cuồng thì hắn vẫn phải đi.

Ai, quả nhiên là có mối nối cũ a, Tư Đồ thế gia gặp phải lửa giận của Đoạn Vô Ưu hiện giờ chỉ còn hai người. Xem ra trong mắt của Chiến Cuồng, mặc dù hai người là Linh Giai thượng phẩm nhưng sợ rằng đã không còn giá trị nhiều lắm, chuyện tình gặp nhiều nguy hiểm tự nhiên rơi xuống đầu bọn họ.

Không phải một người một nhà, không suy nghĩ cho nhau.

Nghĩ tới đây, Tư Đồ Cừu hối hận muốn chết, sớm biết không nên ôm chân cây đại thụ Chiến gia rồi, hiện giờ thì đẹp, không chỉ đắc tội với những người khác mà Chiến gia cũng không quan tâm tới hắn nữa, ngày hôm đó chết quá nhiều khiến hắn hận có bao nhiêu nghẹn khuất.

Nhìn thoáng qua Đường Phong, Tư Đồ Cừu ôm quyền từ phía xa:

- Đường công tử, lại gặp!

Đường Phong quan sát hắn, khẽ cười một tiếng nói:

- Tư Đồ đại trưởng lão có vẻ vội vàng, hình như có chút không hài lòng?

- Lão phu hài lòng, hài lòng muốn chết!

Tư Đồ Cừu bị Đường Phong chế nhạo liền trợn mắt mắng.

- Phong thiếu gia, cẩn thận hắn có âm mưu quỷ kế.

Thang Phi Tiểu ở bên cạnh thấp giọng nhắc nhở.

- Không sao, hắn đi tới một mình, hắn là thay Chiến Cuồng nói ra suy nghĩ của mình, hơn nữa chọn thời điểm hiện tại tới để nói chuyện hắn là không muốn cho Cổ gia và Trảm Hồn Tông biết.

Trong lòng Đường Phong cũng hiếu kỳ, rốt cuộc Chiến Cuồng đang định làm cái gì đây.

Trong mơ hồ, hắn cảm giác việc này có quan hệ lớn tới việc Chiến gia ẩn nấp.

Hơn nữa xem ra đám người của mình tiến nhập vào trong thành Vô Song cũng không thể giấu được tai mắt của Chiến gia.

- Chiến Cuồng có chuyện gì muốn người nhàn nhủ?

Đường Phong cao giọng hỏi.

- Người biết?

Tư Đồ Cửu lấy làm kinh hãi, chính mình chưa từng nói ra câu nào, vì sao hắn biết được?

- Đoán được một chút, chỉ là không biết Chiến Cuồng muốn nói cái gì.

Đường Phong mỉm cười.

Tư Đồ Cửu nhìn hắn ở phía xa, thần sắc cổ quái, chần chờ một lát rồi mới nói:

- Chiến lão gia chủ nói, nếu Đường công tử không muốn những người bên mình bị thương tổn thì tốt nhất hãy tránh xa chỗ thị phi này, nếu không thì Đường công tử sẽ hối hận cả đời!

Lời vừa nói ra, sắc mặt mọi người biến đổi, thần sắc Đường Phong chợt lạnh xuống, một cỗ sát khí như có như không tập trung trên người Tư Đồ Cửu.

Trong lòng Tư Đồ Cửu cả kinh, hắn phát hiện mặc dù Đường Phong chỉ có Linh Giai trung phẩm đang tập trung vào hắn thì hắn cũng không nắm chắc có thể bình yên chạy thoát.

- Người đang uy hiếp ta?

Thanh âm Đường Phong lạnh lẽo, trong lúc hỏi liền khẩn trương đếm số người bên mình.

Lại tỷ, Tiểu Nhã, Tiểu Diệp, Chung Lộ, Tiểu Thiên, hai đại sát thần, Âu Dương Vũ, Lô Tẩu, Tần Tứ Nương, tất cả đều đầy đủ, một người cũng không thiếu.

- Đường công tử bớt giận, lão phu chỉ là người truyền lời mà thôi. Đây là lời nói của Chiến lão gia chủ.

Tư Đồ Cửu nhanh chóng phủi sạch quan hệ, thật muốn để cho Đường Phong tức giận hay sao, hiện giờ tính mệnh của hắn ở chỗ này. Phỏng chừng Chiến gia bên kia biết được hắn chết thì cũng không có gì đáng tiếc.

Đường Phong lạnh lùng nhìn hắn, khí thế toàn thân nhanh chóng kéo lên, hiểu ra được lời nói của Chiến Cuồng.

Không thể nghi ngờ, Chiến Cuồng đã nhìn thấy được chỗ then chốt của trận chiến, đó chính là chính mình. Tuy rằng chính mình chỉ là người ngoài nhưng thủ hạ trợ lực dưới tay tuyệt đối không ít. Nếu một khi chính mình đi thì Huyết Vụ Thành và Thiên Thánh Cung cũng sẽ không lưu lại, đến lúc đó, Chiến gia chỉ phải đối mặt với Cổ gia và Trảm Hồn Tông.

Đến lúc đó mặc dù không đánh thắng nhưng nếu muốn tự bảo vệ mình thì không thành vấn đề.

Thế nhưng Chiến Cuồng nói người bên mình mà người bên mình cũng không có chuyện gì!

Nghĩ một hồi, Đường Phong liền biến sắc, chết tiệt! Bên người chính mình không chỉ có những người này. Các nàng Mạc sư tỷ, Thi Thi, Linh Khiếp Nhan và Tiểu Manh Manh còn đang ở Cổ gia.

Lẽ nào Chiến gia đã bắt được các nàng rồi sao? Không phải không có khả năng, tinh anh của Cổ gia xuất động, phòng thủ bên kia tất nhiên rất yếu, một khi có cường gia đi tới thì chắc chắn sẽ không đỡ được.

Thế nhưng trước khi đi Cổ U Nguyệt đã tự mình bảo chứng sẽ an bài các nàng thỏa đáng, tuyệt đối sẽ không để các nàng có chút sơ xuất.

Sắc mặt Đường Phong càng phát ra âm trầm, khí tức toàn thân không bị khống chế tự toát ra, áp chế phần nộ trong lòng, mở miệng hỏi:

- Không biết người Chiến Cuồng nói rốt cuộc có ai?

Tư Đồ Cửu không tự chủ được lùi về sau mấy bước, trong lòng thầm nghĩ không ổn, hai câu nói vừa rồi hắn đã xúc động tới nghịch lân của người thanh niên trước mắt, hắn đã bị động tới lửa giận.

1434. Chương 1225 : Tư Đồ Cừ Chết

- Điểm này lão phu không biết, ta chỉ truyền lời! Đã nói xong, lão phu cáo từ!

Tư Đồ Cừ nào có dám dừng lại, vội vàng nói một tiếng liền bỏ chạy.

- Bắt hẩn cho ta!

Trong lòng Đường Phong khẩn cấp, sao để Tư Đồ Cừ chạy thoát? Lời nói vừa dứt liền rút ra một thanh trường kiếm phóng tới như thiểm điện, cả đám người nghe vậy lập tức hành động, chăm chú đuổi theo.

Tuy rằng Tư Đồ Cừ là cao thủ Linh Giai thượng phẩm nhưng nhiều người tấn công cùng lúc như vậy, hẩn có thể chạy được đi đâu? Nếu như tốc độ chạy của hẩn cực nhanh thì có lẽ sẽ có một đường sinh cơ, nhưng tốc độ hiện giờ của hẩn căn bản không đáng nhắc tới trước mặt Đường Phong.

Đường Phong dẫn đầu vọt tới sát bên người hẩn, tung ra sát chiêu liên tiếp gắt gao cuốn lấy hẩn, chờ tới khi Tần Thả Ca, Hỏa Phượng và Huyết Thiên Hà cùng nhau đuổi tới thì Tư Đồ Cừ liền rơi xuống thế hạ phong.

Thêm một lát sau đám người Tiểu thúc chạy tới, Tư Đồ Cừ chỉ kiên trì không tới mười hơi thở liền bị bắt giữ.

- Phong bế kinh mạch và cương khí của hẩn!

Đường Phong lạnh lùng phân phó.

Ba vị cao thủ Linh Giai thượng phẩm đồng loạt ra tay, Tư Đồ Cừ kêu lên một tiếng đau đớn, thần sắc uể oải xuống, trong mắt tràn đầy vẻ kiêu kỳ và hận ý, cũng không dám có chút oán hận nào.

- Hiện giờ chúng ta có thể nói chuyện rõ ràng rồi.

Về mặt Đường Phong như bão tố trên trời, âm lạnh khiến cho tim đập nhanh, từ trên cao nhìn xuống Tư Đồ Cừ đang bị ngã dưới mặt đất.

- Tư Đồ đại trưởng lão, nếu như ngươi phối hợp thì ta có thể bớt cho ngươi tránh khỏi đau đớn da thịt.

Đường Phong lạnh lùng nhìn hẩn.

Tư Đồ Cừ kinh sợ:

- Hai quân giao chiến không chém sứt giả, sao Đường công tử có thể đối đãi với lão phu như vậy? Lão phu chỉ đi truyền lời, ngươi không có chút đạo lý nào sao?

Đường Phong cười nhạt:

- Hai quân giao chiến? Sợ là Tư Đồ đại trưởng lão hồ đồ mất rồi? Đây là ân oán giang hồ, đâu phải là hai quân giao chiến?

Tư Đồ Cừ ngạc nhiên. Quả thực tuy rằng số lượng người tham chiến nhiều nhưng toàn bộ đều là người trong giang hồ, người trong giang hồ hành sự không từ bỏ bất kỳ thủ đoạn, đâu thêm quan tâm tới đối xử sứt giả như thế nào.

Nhận rõ được điểm này, Tư Đồ Cừ liền chết lặng, không khỏi mở miệng:

- Đường công tử muốn hỏi cái gì, lão phu sẽ nói hết!

- Ta chỉ hỏi, Chiến Cuồng nói người bên người ta, rốt cuộc là ai?

- Ta thực sự không biết.

- Cho ngươi thêm một cơ hội nữa!

Thanh âm Đường Phong băng lãnh.

Tư Đồ Cừ quá sợ hãi, vội vàng nói:

- Lão phu trà trộn vào trong giang hồ nhiều năm, làm sao không biết đạo lý người dưới mái hiên phải cúi đầu, nếu như ta biết thì sao còn không nói với ngươi? Đây không phải là tự tìm đường chết sao?

Đường Phong nhìn hẩn thật sâu, ánh mắt Tư Đồ Cửu có chút hoảng loạn.

Một lát sau, Đường Phong mới hít vào một hơi sâu, chậm rãi nói:

- Tư Đồ đại trưởng lão, lên đường vui vẻ!

- Ngươi...

Sắc mặt Tư Đồ Cửu hoảng sợ, vừa mới phun ra một chữ thì bàn tay của Đường Phong liền vỗ vào phía trên gáy của hẩn, Tư Đồ Cửu chỉ lung lay một cái liền tắt thở.

Cô động ra âm hồn Tư Đồ Cửu, Đường Phong điều tra tỉ mỉ.

Cùng lúc đó, bên trong phủ đệ Chiến gia, gia chủ Tư Đồ thế gia Tư Đồ Phục biến đổi sắc mặt, có chút oán hận nhìn người của Chiến gia nghiêng răng nghiêng lợi nói:

- Tư Đồ Cửu... đã chết!

- Đã chết?

Chiến Vô Song nghe vậy sửng sốt, chợt cười nói:

- Đã chết thì thôi, cũng không có gì đáng ngại!

Tư Đồ Phục hít sâu vào một hơi, hung dữ nhìn chăm chú vào Chiến Vô Song, nghĩ thầm đương nhiên người thì không có vấn đề gì, Tư Đồ Cửu là người của Tư Đồ thế gia ta, là một trong hai cự đầu của Tư Đồ thế gia hiện giờ, có quan hệ gì với ngươi?

Đối mặt với ánh mắt ăn thịt người của Tư Đồ Phục, Chiến Vô Song cười lạnh một tiếng:

- Sao vậy? Tư Đồ thế gia có ý kiến gì với ta sao?

- Không dám!

Tuy rằng thực lực vượt qua Chiến Vô Song vô số lần nhưng Tư Đồ Phục cũng không dám nói một câu oán hận, chỉ ngẩng đầu lên nhìn Chiến Cuồng ngồi ngay ngắn trên kia nói:

- Chiến lão gia chủ, trước khi đại trưởng lão đi ngươi không phải đã bảo chứng tuyệt đối không có nguy hiểm gì? Tại sao...

Chiến Cuồng lạnh lùng liếc mắt nhìn hẩn:

- Ngươi đang trách ta?

Câu này vừa nói ra, rất nhiều ánh mắt của cao thủ Chiến gia tập trung lên người Tư Đồ Phục.

Tư Đồ Phục vội vã cúi thấp đầu, trong lòng cảm thấy vô cùng bị ai, trước đây hẩn là người đứng đầu một thế gia, vinh quang lớn cỡ nào? Tuy rằng Tư Đồ thế gia chỉ là thủ hạ của Chiến gia, nhưng trải qua trăm năm phát triển, thực lực cũng không yếu đi, thậm chí Tư Đồ Phục tự tin qua thêm vài chục năm nữa là hẩn có thể dẫn Tư Đồ thế gia thoát khỏi bàn tay của Chiến gia, chân chính trở thành thế lực lớn thứ tư.

Thế nhưng tất cả chuyện này đều bị Hư Thiên Điện mở ra làm hỏng hết.

Lão quái trăm năm Đoạn Vô Ưu xuất thế ngang trời, lấy thực lực bản thân tiêu diệt toàn bộ Tư Đồ thế gia, rơi vào đường cùng, hẩn cùng với Tư Đồ Cửu chỉ có thể chạy tới Chiến gia tị nạn, nhưng hiện giờ tộc nhân còn lại của hẩn cũng đã chết, gia chủ Tư Đồ Phục như hẩn chỉ còn là cái danh không, là một tướng không quân, không có thủ hạ nào.

Một gia tộc có thể tới bước này cũng coi như là độc nhất vô nhị.

Ăn nhờ ở đậu, nhìn sắc mặt người khác mà hành động, Tư Đồ Phục cảm thấy khuất nhục!

Vị gia chủ Chiến gia Chiến Cuồng ngồi ở phía trên, ánh mắt thâm thúy chậm rãi mở miệng nói:

- Lão phu tính sai. Không ngờ người thanh niên tên gọi Đường Phong kia có thủ đoạn ác độc như vậy, Tư Đồ đại trưởng lão chết đi là trách nhiệm của lão phu.

Trong lòng Tư Đồ Phục cay đắng nhưng trên miệng chỉ có thể nói:

- Chiến lão gia chủ quá nghiêm trọng rồi, là... là do đại trưởng lão học nghệ không tinh cho nên bị người đánh chết, không thể trách được ai.

Chiến Cuồng đã nói tới nước này, Tư Đồ Phục còn có thể nói như thế nào? Lẽ nào muốn hấn tạt tát tạt tội?

- Ủm, người có thể nghĩ được như vậy cũng tốt.

Chiến Cuồng khẽ gật đầu:

- Yên tâm, chỉ cần lần đại sự này thành thì sẽ không thiếu chỗ tốt cho người.

- Đa tạ Chiến lão gia chủ cân nhắc!

Tư Đồ Phục nghĩ một đằng nói một nẻo, cảm giác như mình đang ăn quả đắng.

- Được rồi, người cũng xuống nghỉ ngơi đi.

Chiến Cuồng khoát tay.

- Văn bối xin cáo lui!

Tư Đồ Phục đứng dậy, cung kính rời đi.

Chờ khi Tư Đồ Phục ly khai thì một trận âm thanh hừ lạnh mới chậm rãi vang lên.

Đám cao tăng của Chiến gia đang ngồi tại đây, ngoại trừ Chiến Vô Song có thực lực Linh Giai trung phẩm ra thì tất cả những người khác đều có thực lực Linh Giai thượng phẩm.

Mà nơi đây dĩ nhiên có mười mấy người, còn có những người khác đang đả tọa tu luyện bên trong không hề ra ngoài, thực lực ẩn giấu có thể thấy được một chút.

Đột nhiên Chiến Khôn nói:

- Lão gia chủ, cử động của người khiến ta không thể nhìn rõ, lão gia chủ có thể giải thích nghi hoặc cho ta được không?

Chiến Sơn Nhạc cũng gật đầu:

- Ta cũng không hiểu vì sao để Tư Đồ Cừ đi chịu chết, điểm này chắc lão gia chủ đã nghĩ tới đầu tiên? Tuy rằng Tư Đồ Cừ là người của Tư Đồ thế gia nhưng dù sao hấn cũng là một cao thủ, tự nhiên chết đi như vậy không phải quá đáng tiếc sao? Còn khiến cho Tư Đồ Phục sinh ra tâm phản nghịch, vô duyên vô cớ có một cái tai họa ngầm.

Chiến Cuồng mỉm cười:

- Các người thử nghĩ xem cái được có bù nổi cái mất không?

Mọi người cung kính nói:

- Tuy rằng không nhìn rõ nhưng lão gia chủ chắc chắn có thâm ý, chỉ là chúng ta ngu dốt mà thôi.

Chiến Cuồng trầm ngâm trong chốc lát liền nói:

- Không sai, trước khi Tư Đồ Cừ đi ta đã đoán được hấn sẽ chết. Ta đưa hấn tới để cho Đường Phong giết chết. Nhưng cái chết của hấn cũng không phải không có giá trị.

Một đám người nín thở lắng nghe, muốn biết rốt cuộc Chiến Cuồng an bài cái gì.

Chiến Cuồng tiếp tục nói:

- Đường Phong là một thanh niên, thanh niên thường nhiệt huyết xung động, Tư Đồ Cừ nói ra những lời kia chắc chắn sẽ động vào nghịch lân Đường Phong cho nên hấn phải chết! Thế nhưng sau khi chém giết xong một Linh Giai thượng phẩm, chỉ sợ trong lòng Đường Phong cũng bớt đi tức giận rất nhiều, hấn sẽ

cho rằng là ta đặt chuyện, như vậy thì hần có thể yên lòng, chờ tới khi giây phút cuối cùng, ta sẽ để hần thấy được an bài chân chính của ta, đến lúc đó nhất định tâm thần của hần sẽ đại loạn, tất cả đều nằm trong khống chế.

Mọi người nghe được liền lên tiếng ca ngợi lão gia chủ có mưu kế hay. Quả thực Đường Phong rất phiền phức, nếu như hần có ý chí chiến đấu thì Chiến gia bên này cũng không khá được, huống chi bên người hần còn có không ít trợ lực, nếu quả thực không đánh mà giải quyết được Đường Phong thì đó là việc vui lớn nhất.

Tư Đồ Cừ chết thật tốt, nếu như để cho người khác đi thì căn bản không đủ phân lượng cho nên mới phải dùng máu tươi của một cao thủ Linh Giai thượng phẩm để giảm yên lửa giận của Đường Phong, để cho hần mất phong bị. Chờ đến khi hần không phong bị là đánh cho hần một kích trầm trọng.

Ngày hôm qua Tư Đồ Cừ đi tới chính là gieo một viên hạt giống, chờ tới thời gian thích hợp liền sẽ hóa thành một cây đại thụ che trời, triệt để đánh tan thể xác và tinh thần của Đường Phong.

Nghĩ tới đây, trong lòng mọi người không khỏi bội phục. Tuy rằng để một người Linh Giai thượng phẩm đi chịu chết, mặc dù hần không phải là người của gia tộc chính mình nhưng mọi người tại đây cũng không có quyết đoán như vậy.

- Lão gia chủ, vì sao hiện giờ không động thủ?

Sắc mặt Chiến Vô Song âm ngoan, có chút khẩn cấp.

Chiến Cuồng liếc mắt nhìn hần cười, phảng phất như hiểu rõ hần đang suy nghĩ cái gì trong lòng, mỉm cười nói:

- Hiện giờ động thủ, tuy rằng ta có tám phần mười nắm chắc khuất phục được Đường Phong nhưng lại không thể đạt được lợi ích lớn nhất. Phải chờ khi đám người Cổ gia và Trảm Hồn Tông cùng nhau tới, động thủ trước mặt mọi người thì đây mới là dự định của ta.

Mọi người tỉ mỉ lắng nghe, không dám chen vào nói.

- Ta không quá quen thuộc với người thanh niên Đường Phong này cho nên ta cũng không dám bảo chứng hần có thể thỏa hiệp cục diện trước mặt hay không, vạn nhất hần là một người có thủ đoạn độc ác thì mưu kế của ta liền bị đổ vỡ. Mà nếu quả thật người trong thiên hạ bức bách hần quá mức thì sẽ không như vậy nữa, bị người trong thiên hạ nhìn có thể hần sẽ không làm ra chuyện tình lòng lang dạ thú, ngoại trừ khuất phục thì không còn cách nào khác nữa. Một khi Đường Phong khuất phục thì chỉ sợ lão bất tử Đoạn Vô Ưu cũng không thể thi triển được thủ đoạn. Chỉ cần Đoạn Vô Ưu bị quản chế thì chỉ còn Cổ gia và Trảm Hồn Tông, lão phu không thèm đặt bọn chúng vào trong mắt.

- Lão gia chủ cao kiến!

Tiếng thừa nhận vang lên liên tiếp.

Chiến Vô Song nắm chặt tay lại, trầm nghĩ Đường Phong a Đường Phong, để cho người sống vui vẻ thêm mấy ngày, chờ tới giờ khắc kia, ta muốn xem người sẽ làm thế nào?

Bên phía thành Vô Song, Đường Phong chậm rãi mở mắt ra, trong lòng có chút bất an.

Hần cũng không hề tìm được chút tin tức hữu dụng từ trong trí nhớ của Tư Đồ Cừ.

Lúc hai Linh Giai thượng phẩm của Tư Đồ thế gia chạy trốn tới Chiến gia thì Chiến gia cũng không để cho bọn họ tham dự đại sự. Cho nên lần này Tư Đồ Cừ đến đây cũng chỉ để chuyển một lời mà thôi, về phần câu nói kia có thâm ý gì hay không hần hoàn toàn không biết.

Tâm tình của Đường Phong có chút phiền não, quả thực đã nhiều năm không xuất hiện qua chuyện tình như vậy, theo thực lực tăng trưởng thì tâm tính cũng càng lúc trầm ổn hơn, cho dù phải đối diện với cục diện chắc chết thì Đường Phong cũng có thể thản nhiên như không, nhưng hiện giờ lại không tính táo được.

Một đám người đều nhận ra được tâm tình biến hóa của Đường Phong, Lại tỷ ôn nhu tiến lên nắm tay Đường Phong, thấp giọng an ủi:

- Đừng lo lắng, có lẽ Tư Đồ Cửu cũng chỉ đe dọa để nhiễu loạn lòng của chàng thôi. Nếu chàng thực sự như vậy thì mới thành toàn cho ý đồ của bọn chúng.

- Hy vọng là vậy!

Đường Phong rầu rĩ lên tiếng, đột nhiên ngừng đầu hỏi:

- Cổ gia chủ bao lâu thì tới.

- Trong vòng ba đến năm ngày nữa là tới.

- Ba tới năm ngày...

Vậy thì chờ thêm ba đến năm ngày nữa, rốt cuộc tình hình của các nàng Mạc sư tỷ thế nào chỉ cần chờ Cổ U Nguyệt tới liền có thể hỏi rõ ràng.

Bởi vì Tư Đồ Cửu nói một phen khiến trong lòng mọi người có một tảng đá lớn nặng trĩu, chừ nữ luân phiên đi tới bên cạnh Đường Phong, lấy nhu tình để hóa giải tích tụ trong lòng hắn.

Đường Phong cảm giác có chút hổ thẹn, thực ra đến ngày thứ hai thì tâm tình của hắn cũng đã áp chế được phần nào, cũng không cần các nữ hài phải làm như vậy, nhưng vừa mới nhìn tới những khuôn mặt lo lắng trước mặt chính mình thì Đường Phong lại không biết phải nói cái gì.

Chỉ có thể tùy ý các nàng làm như vậy.

Ba ngày sau, tinh nhuệ của Cổ gia và Trảm Hồn Tông đã đánh giết tới thành Vô Song.

Bốn thế lực lớn đã triệt để xé rách da mặt với nhau, chỉ mới qua hơn một tháng, khắp cả thiên hạ ngoại trừ phương viên mấy trăm dặm trước mặt ra thì không còn có địa phương nào khác để người Chiến gia sống yên ổn.

1435. Chương 1226 : Ai Có?

Tiến triển thuận lợi như vậy khiến mỗi người đều có một loại cảm giác không đúng.

Chiến gia vẫn âm thầm ẩn nấp không làm chuyện gì, dọc đường Cổ gia và Trảm Hồn Tông cần quét tất cả những gia tộc phụ thuộc Chiến gia, lúc ban đầu các gia tộc phụ thuộc bị công kích còn có thể hướng tới Chiến gia xin cứu viện, kỳ vọng vị gia chủ kia có thể phái cao thủ tới hóa giải. Thế nhưng cho tới bây giờ Chiến gia đều bỏ mặc, nhiều lần liên tiếp như vậy, các gia tộc phụ thuộc Chiến gia cũng hết hy vọng, bọn họ đã biết Chiến gia không quan tâm tới sống chết của bọn họ.

Chủ gia cũng không quan tâm nữa, vậy thì các gia tộc phụ thuộc còn phản kháng làm gì? Đầu phục ai chẳng vậy, có gì phải băn khoăn?

Cho nên trong vòng nửa tháng gần đây, Cổ gia và Trảm Hồn Tông đi đến đâu đều không gặp phải bất kỳ sự kháng cự nào, tất cả những gia tộc phụ thuộc vào Chiến gia ban đầu đều mở hết cổng thành đón chào từ xa, tuyên bố chính mình đã nhanh chóng tỉnh ngộ, bỏ gian tà theo chính nghĩa.

Nguyên nhân chính là như vậy nên Cổ gia và Trảm Hồn Tông mới tiến quân thần tốc, đi một mạch không ngừng, thời gian lãng phí trên cơ bản đều là trong lúc chạy, chiến đấu chân chính không được mấy hiệp.

Có thể nói hiện giờ địa bàn Chiến gia chiếm giữ chỉ còn một khối đất duy nhất tại đây.

Nhận được tin tức của Cổ U Nguyệt tới, Đường Phong lập tức bay ra nghênh đón.

Cổ U Nguyệt mỉm cười từ phía xa dẫn theo cả đoàn người đi tới bắt chuyện với Đường Phong, Đường Phong cũng nghiêng mình vọt tới trước mặt nàng, mở miệng hỏi:

- Mấy người Mạc sư tỷ ở nơi nào, có an toàn hay không?

Cổ U Nguyệt trợn mắt nhìn Đường Phong:

- Mấy ngày không gặp, tại sao câu đầu tiên Phong đệ lại hỏi cái này? Vì sao không hỏi tỷ tỷ có khổ chỗ nào hay không?

Cổ U Nguyệt vốn chỉ định trêu đùa một chút, lại không nghĩ rằng thần sắc Đường Phong lạnh hơn một chút, thanh âm mang theo một tia cấp thiết:

- Rốt cuộc mấy người Mạc sư tỷ có an toàn hay không?

Cổ U Nguyệt ngậy ngẩn cả người, nàng có thể cảm nhận được lo lắng và lửa giận đang cố áp chế của Đường Phong, không khỏi nhú mào:

- Làm sao vậy?

- Trả lời ta!

Đường Phong vẫn cứng đầu cố chấp.

- An toàn!

Cổ U Nguyệt giận dữ liếc mắt nhìn hắn.

- Chắc chắn?

Ngữ khí của Đường Phong hơi hòa hoãn một chút.

- Người có thể hỏi Đoạn lão gia chủ.

Cổ U Nguyệt lạnh lùng nói, trong lòng cảm thấy khó chịu, cũng không biết Đường Phong phát điên vì cái gì, lập tức lướt qua người hắn.

Đường Phong vội vã chuyển ánh mắt sang phía Đoạn Vô Ưu, trong mắt mang theo một tia mong chờ, Đoạn Vô Ưu thấy vậy cười nói:

- Mấy vị phu nhân của người rất an toàn, người không cần lo lắng, nếu như cả điểm này Cổ gia chủ cũng không làm được thì sao dám để cho các người trợ giúp chiến đấu?

Hiện giờ các nàng đang ở một nơi rất an toàn, tuyệt đối Chiến Cuồng sẽ không tìm được, điều này lão phu có thể bảo chứng.

Nghe được Đoạn Vô Ưu nói như vậy, Đường Phong mới yên tâm.

- Xú nam nhân!

Cổ U Nguyệt chộc tức.

Lại tỷ tiến lên trước nắm lấy tay Cổ U Nguyệt, ghé vào lỗ tai nhẹ giọng nói vài câu, Cổ U Nguyệt mới biết vì sao Đường Phong sốt ruột như vậy.

Liếc mắt quan sát Đường Phong một chút, sắc mặt Cổ U Nguyệt ảo não, nàng nghĩ thầm thấy người trọng tình trọng nghĩa như vậy, tỷ tỷ sẽ không tính toán với người, ừm, chỉ cần người qua đây nói một câu xin lỗi là được!

Vậy mà Đường Phong căn bản không tìm cách, chỉ đi tới bắt chuyện với Lệ Khinh Dương và Liễu Như Yên của Trảm Hồn Tông, sau đó xoay người đi vào trong thành.

Tiểu tử thói cứ chờ xem! Trong lòng Cổ U Nguyệt nảy sinh ác độc.

Quả thực Đường Phong cũng không có ý tứ, không đầu không đuôi đi chất vấn Cổ U Nguyệt khiến cho nàng tự nhiên bị ủy khuất, hiện giờ còn không biết xấu hổ đến nhận lỗi? Chỉ có thể giả vờ không biết, ừm, Cổ U Nguyệt là một gia chủ đứng đầu, khí lượng ít nhiều cũng có, Đường Phong tự mình an ủi.

Đi vào trong thành Vô Song, Đường Phong liền kể lại mấy chuyện phát sinh trong mấy ngày gần đây với mọi người.

Kết hợp với tào ngộ của Cổ gia và Trảm Hồn Tông gặp được hơn một tháng vừa qua, mọi người đều mơ hồ đoán được Chiến gia sắp có động tác lớn, nếu không bọn họ không có khả năng nhàn nhã như vậy.

Nhưng hiện giờ nhân mã của bốn thế lực lớn đã tiến tới thành Vô Song, tên đã lên dây thì phải phát ra, Chiến gia cứ co cổ rút đầu không ra, lẽ nào có muốn hai thế lực lớn phải đi vào trong sao?

Trận chiến này sớm muộn cũng phải xảy ra, tự nhiên giải quyết càng nhanh càng tốt.

Mọi người họp lại một hồi, quyết định hai ngày sau sẽ đánh thẳng vào tổng bộ của Chiến gia, Chiến gia vẫn đợi quân địch mới rồi tấn công, hiện giờ đánh thẳng vào Chiến gia sẽ không chiếm được ưu thế lớn.

Hai ngày thời gian cũng đủ để khôi phục, lợi dụng thời gian hai ngày này, Cổ U Nguyệt và Lệ Khinh Dương cũng muốn tìm hiểu một chút rốt cuộc Chiến gia đang an bài chuyện gì.

Thương nghị hoàn tất, mọi người đều đi làm việc riêng của chính mình, chỉ chờ hai ngày sau bắt đầu đại chiến.

Đường Phong cũng muốn nắm chắc thời gian để tu luyện một chút, nhưng vừa mới trở lại gian nhà, Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô liền đi theo vào.

- Phụ thân, mẫu thân!

Đường Phong cung kính thi lễ.

Đường Đỉnh Thiên vui sướng, Diệp Dĩ Khô cũng mỉm cười, hai người đi vào trong phòng rồi ngồi xuống, không chờ Đường Phong mở miệng, Diệp Dĩ Khô liền nói:

- Phong nhi, gọi các cô nương lên hết đây.

- Vâng.

Đường Phong lên tiếng, sau đó nói với các nữ hài ở mấy gian nhà sát vách.

Không bao lâu, toàn bộ chư nữ đến, cả đám đứng trước công công bà bà (cha mẹ chồng) đều có chút rụt rè.

- Đừng sợ, ha ha!

Đường Đỉnh Thiên cười gian xảo:

- Đều là người một nhà, sợ cái gì!

Diệp Dĩ Khô cũng mỉm cười, đôi mắt đẹp quét tới quét lui trên người đám nữ hài khiến cho cả đám đứng ngồi không yên.

Qua một lát, Đường Đỉnh Thiên mới chép miệng, nhú mày nói:

- Thật không nhìn ra, Diệp Tử nàng sao?

Diệp Dĩ Khô chậm rãi lắc đầu:

- Ta cũng không nhìn ra,

- Nhìn cái gì chứ?

Đường Phong nghi hoặc không giải thích được.

Đường Đỉnh Thiên vuốt cằm, vẻ mặt trầm tư:

- Ủm, dù sao thời gian vẫn còn sớm, không hoài thai cũng bình thường. Hồi Diệp Tử nàng phải đến hơn một tháng mới nhìn thấy được.

Diệp Dĩ Khô lắc đầu.

- Vậy là được rồi.

Đường Đỉnh Thiên thoải mái, sau đó quay đầu sang nhìn Đường Phong, cười hỏi:

- Phong nhi, ai có?

Mồ hôi lạnh chảy ròng ròng trên trán Đường Phong xuống, ánh mắt lấp láy không ngừng. Tuy rằng ngay từ đầu hắn không biết phụ mẫu muốn làm gì nhưng lúc nghe được câu nói vừa rồi Đường Phong liền hiểu ra.

1436. Chương 1227 : Đánh Vào Phủ Đệ Chiến Gia

Một đêm đại loạn lần trước cho tới bây giờ đã qua hơn một tháng, hai lão tới đây là đang muốn kiểm tra thành quả nha.

Thế nhưng, thế nhưng... Chuyện này đã được định trước là không có kết quả, vậy thì kiểm tra thế nào? Dù sao chính mình cũng không thể cầm một cái gối nhét vào bụng của đám nữ hài.

Các nữ hài cũng đều hiểu rõ ý tứ của công công bà bà, cả đám đỏ mặt tía tai, Lại tỷ liếc mắt nhìn Đường Phong, phát hiện hẳn hơi có chút khấn trương và bất đắc dĩ, tâm tư xoay chuyển đột nhiên hiểu ra.

- Phong nhi, nói một chút xem nào, rốt cuộc là ai có?

Diệp Dĩ Khô mỉm cười giục.

- Một người... cũng không có.

Tiến lên là một đao, lui xuống cũng ăn một đao, ngày hôm nay chắc chắn không thể tránh khỏi, Đường Phong dứt khoát nói thẳng.

- Không có khả năng a.

Diệp Dĩ Khô sửng sốt, quay đầu nhìn về phía các nữ hài.

- Có phải các người còn không biết? Được rồi, các người còn chưa trải qua chuyện này, tự nhiên không rõ ràng lắm. Thực ra tỉ mỉ cảm thụ một chút liền biết được thân thể không bình thường.

Lại tỷ nhẹ giọng nói:

- Thực sự không có.

- Điều này là thế nào đây?

Diệp Dĩ Khô gãi đầu:

- Không thể nào.

Đường Phong vội vã nói:

- Con đã nói cái Cửu Dương Tương Tư Lệ kia vô dụng, hai người vẫn không tin.

- Tiểu tử thôi, đó là bí phương tổ truyền của Đường gia chúng ta, không thể nào vô dụng.

Thứ đó được luyện chế từ chín loại vật chí dương mà thành, trăm lần không trượt, tại sao đến lượt con thì vô dụng? Đừng giả bộ ngớ ngẩn để lừa ta!

Đường Phong nóng nảy, vò đầu bứt tai một trận.

Lại tỷ thở dài một tiếng, mở miệng nói:

- Có lẽ không ứng trên người chúng con, không phải còn mấy muội muội khác không ở chỗ này sao?

Nghe vậy, ánh mắt Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô sáng ngời, gật đầu liên tục:

- Đúng rồi, còn có mấy cô nương không ở đây.

Trong lòng ngờ vực không lý giải được, hai lão đều yên tâm, Đường Phong cũng không tự chủ được thở ra một hơi, tràn đầy cảm kích liếc mắt nhìn Lại tỷ, Lại tỷ lại không chớp mắt, không phản ứng với hẳn khiến cho trong lòng Đường Phong có chút buồn bực.

- Được rồi, các con cũng sớm đi nghỉ đi.

Diệp Dĩ Khô đứng dậy nói một câu liền bước ra ngoài.

Đường Đỉnh Thiên nhìn Đường Phong do dự, thấp giọng nói:

- Tiểu tử thôi, tuy rằng không có Cửu Dương Tương Tư Lệ thì người cũng phải cố gắng mới được, có hiểu không?

Đường Phong cười khổ:

- Đại chiến sắp tới, nói lời này có chút không thích hợp đi?
- Cái gì mà không thích hợp với thích hợp, loại sự tình này nên sớm chuẩn bị một chút. Nếu như nghe lời thì con không thiếu chỗ tốt.
- Vâng vâng vâng.

Đường Phong gật đầu liên tục.

Thật vất vả mới khiến cho hai lão cất bước, mọi người liền rơi vào trầm tĩnh.

- Các muội muội về trước đi, ta cùng với A Phong nói chuyện một chút.

Lại tỷ nhìn thoáng qua đám nữ hài.

Tròng mắt Phi Tiểu Nhã xoay chuyển, hướng Đường Phong nở ra một nụ cười hì hì.

Chờ tới khi những người khác đi hết thì Lại tỷ mới quắc mắt nhìn Đường Phong, Đường Phong không tránh được cảm giác có chút không được tự nhiên, ngượng ngùng nói:

- Lại tỷ có gì cứ nói, đừng ngại.
- Chàng xác thực không có chuyện gì muốn nói cho ta biết sao?

Thanh âm Lại tỷ dịu dàng.

- Nói cái gì?

Đường Phong giả bộ hồ đồ.

Nhìn Đường Phong được một lát, Lại tỷ mới chậm rãi lắc đầu nói:

- Chàng không nói ta cũng không miễn cưỡng chàng, chờ một thời gian nữa để chàng nhớ lại rồi nói với ta.
- Ừm.

Đường Phong thành thật gật đầu.

Hai ngày hồi phục và nghỉ ngơi xong, tinh nhuệ của Cổ gia và Trảm Hồn Tông đều khôi phục. Ai nấy đều xoa tay nhìn về phía tổng bộ của Chiến gia ngoài trăm dặm, hận không thể vượt tường đánh tới khiến cho thế lực đệ nhất kia bị chôn vùi.

Vô số đạo nhân mã nhanh chóng tập kết lại, Cổ gia, Trảm Hồn Tông, thân nhân bằng hữu của Đường Phong, Thiên Thánh Cung, Huyết Vụ Thành chờ xuất phát.

Trận chiến này là quyết định xem thiên hạ thuộc sở hữu của ai.

Mà trận chiến này chắc chắn sẽ kinh thiên địa, quỷ khiếp thần sầu, ghi trong sử sách nghìn năm.

Trận chiến này cũng là trận chiến chấm dứt ân oán trăm năm.

Đánh xong một trận, có bao nhiêu người may mắn tránh khỏi khó khăn? Lại có bao nhiêu oan hồn và máu tươi thấm vào trời đất?

Không có gì đoán trước được, mọi người đến nơi này đều biết sắp phải đối mặt với chuyện gì, ai nấy đều sớm có tâm lý chuẩn bị. Một cỗ khí tức chết chóc lan tràn trong bầu không khí, tuy rằng nhân số nhiều nhưng không hề có chút hỗn loạn, tất cả đều đứng ở trong trận doanh của chính mình, nắm chặt chút thời gian cuối cùng để khôi phục thực lực.

Cổ U Nguyệt và Lệ Khinh Dương trôi nổi giữa không trung, quét mắt nhìn xuống vô số nhân mã ở phía dưới.

Một lát sau, hai người liếc mắt nhìn nhau, Lệ Khinh Dương vung tay lên chỉ hướng tổng bộ của Chiến gia:

- Xuất phát!

Mấy nghìn người bay lên trời, triển khai thân pháp chạy về phía tổng bộ của Chiến gia, nhìn từ phía xa, trên bầu trời dày đặc bóng người, giống như cả đàn châu chấu bay phô thiên cái địa, liên miên không dứt.

Khí thế của mấy nghìn người hội tụ vào một chỗ một mạch thẳng tới Chiến gia ngoài trăm dặm, xung quanh tổng bộ của Chiến gia bị lay động một chút, người nhà Chiến gia đều hoảng sợ. Dù cho bọn họ không thiếu cao thủ, có cả lão quái trăm năm Chiến Cuồng tự mình tọa trấn thì các đệ tử của Chiến gia vẫn không có chút cảm giác an toàn.

Tổng bộ của Chiến gia được truyền thừa ngàn năm phẳng phất như tùy thời có thể tan biến thành mây khói.

- Tới!

Chiến Cuồng khép chặt hai mắt rồi mở mạnh ra, một tia tinh quang hiện lên trong mắt, đứng dậy chỉ bước vài bước liền lên phía trên của phủ đệ Chiến gia, vận đủ thị lực nhìn về phía xa xa, trong lòng cũng âm thầm kinh ngạc.

Thực lực tới cấp của hắn, người bình thường căn bản đừng mơ tưởng làm thương được hắn.

Thế nhưng hiện giờ thấy nhiều cao thủ nhất tề xông tới như vậy khiến cho hắn có chút động dung.

Đám cao tăng của Chiến gia cũng đều bay lên, tụ tập lại bên người Chiến Cuồng, không ít người khẩn trương nuốt nước bọt.

Chiến Cuồng quay đầu nhìn lướt qua, khẽ cười nói:

- Bọn họ không chiến mà bại, có cái gì phải khẩn trương?

- Vâng.

Mấy cao tăng Chiến gia bị hắn đảo mắt qua không khỏi cúi đầu đáp.

- Điều chuẩn bị đi, một hồi nữa thì quý khách sẽ vào cửa, Chiến gia chúng ta truyền thừa nghìn năm, hôm nay để người khác xem chúng ta đãi khách như thế nào.

Mọi người đồng ý, phi thân xuống dưới chuẩn bị.

Trời đất mù mịt, mấy nghìn cao thủ bay qua nổi lên một cỗ cuồng phong cuộn cuộn, cự ly trăm dặm, chỉ một canh giờ liền tới.

Đoàn người bay tới đều là quân tinh nhuệ, đứng bên ngoài tổng bộ của Chiến gia khoảng năm dặm liền dừng lại, tuy rằng nhiều người nhưng an tĩnh dị thường, không một ai nói, chỉ có chiến ý bị kích động và máu tươi nóng hổi trong ngực.

Bên kia Chiến gia cũng như lâm vào đại địch, không ít đệ tử bình thường hoảng sợ nhìn về phía trước, trong lòng hô đại nạn buông xuống, mạng ta xong rồi!

- Chiến Cuồng, lăn ra đây nhận lấy cái chết!

Đoạn Vô Ưu xung trận trước tiên, lăng không bay tới, khí phách tuyệt luân, gầm lên giận dữ.

Không ít người của Chiến gia nghe được tiếng la lên nhất thời bị chấn động trong ngực, khí huyết chảy cuộn cuộn, rất nhiều người dưới Thiên Giai không nhận được ngã xuống đất, cho dù là cao thủ Linh Giai thì tâm thần cũng nhận không được, hoảng hốt một chút.

Có thể thấy được thực lực của lão quái trăm năm khủng bố cỡ nào.

- Đoạn huynh, ở xa tới là khách, Chiến mỗ có chút thiếu lễ!

Chiến Cuồng lộ ra thân ảnh đang đứng phía trên phủ đệ Chiến gia, vẻ mặt mỉm cười.

- Chiến Cuồng, hôm nay lão phu tới đây là muốn giải quyết thù hận trăm năm của ta.

Thù diệt Đoạn gia ta, hôm nay phải báo đáp gấp trăm lần!

Đoạn Vô Ưu lạnh giọng nói.

- Ha ha, có cừu báo cừu, có oán báo oán, Đoạn huynh có suy nghĩ đó cũng nằm trong dự liệu của Chiến mỗ, chẳng qua hôm nay Chiến mỗ cũng không muốn khai chiến cùng ngươi. Thực lực của chúng ta đã tới mức này, có chiến hay không cũng không có ý nghĩa.

- Chiến hay không chiến không phải do ngươi lựa chọn.

Đoạn Vô Ưu cười nhạt liên tục.

- Nếu như ngươi dám co đầu rút cổ không chiến thì có tin hay không ta sẽ đồ sát Chiến gia ngươi!

- Ta tin!

Chiến Cuồng gật đầu:

- Hơn nữa Đoạn huynh có thực lực như vậy! Trong thiên hạ ngoại trừ Chiến mỗ ra thì không có người nào có thể chống lại Đoạn huynh.

- Ngươi còn có chút tự mình biết mình!

- Được rồi, thịnh tình của Đoạn huynh ta không thể chối từ, nếu Chiến mỗ từ chối thì là bất kính. Chỉ là trước đó ta có chuyện muốn nói cùng với một người khác, mong Đoạn huynh thành toàn.

- Còn có di ngôn gì muốn nói sao?

Đoạn Vô Ưu cười nhạt liên tục, cũng không giục.

Chiến Cuồng mỉm cười, đảo mắt nhìn qua, ánh mắt dừng lại trên người Đường Phong, sắc mặt hòa ai, ôn nhu nói:

- Tiểu hữu Đường Phong, lâu ngày không gặp!

Tất cả mọi người đều giật mình.

Chiến Cuồng vừa nói hẳn muốn nói chuyện với một người, tâm lý của mọi người đều đoán người nọ có thể là Cổ U Nguyệt, cũng có thể là Lệ Khinh Dương nhưng tuyệt đối không ngờ tới lại là Đường Phong.

Tuy rằng hiện giờ trợ lực trên tay Đường Phong không kém nhưng nếu so với những nhà khác vẫn có chút chênh lệch không nhỏ, chỉ riêng số lượng Linh Giai thượng phẩm đã không ít, có thể nói trận đại chiến này Đường Phong dẫn theo người tới trợ giúp có thể tạo được tác dụng không nhỏ, cũng có tác dụng quyết định kết quả trận chiến.

Thế nhưng hiện giờ, Chiến Cuồng tìm ai không tìm, hết lần này tới lượt khác tìm tới Đường Phong.

Suy nghĩ một lát, trong lòng không ít người sáng tỏ, chuyện tình Chiến Cuồng nói có khả năng liên quan tới Hư Thiên Điện, dù sao hiện giờ Hư Thiên Điện cũng là do Đường Phong chưởng quản. Mà thực lực tới trình độ của hắn thì chỉ có thể một lòng một dạ đánh chủ ý vào Hư Thiên Điện.

Chiến Cuồng nói rõ tên họ của chính mình, tự nhiên Đường Phong không thể không trả lời, đứng từ xa ôm quyền:

- Phong thái của Chiến lão gia chủ vẫn như trước!

- Ha ha!

Chiến Cuồng cười lớn một tiếng:

- Nhờ phúc nhờ phúc!

Giọng đều hai người ôn hòa nhã nhặn giống như bằng hữu lâu năm không gặp, nào có chút bộ dáng chuẩn bị khai chiến?

Trong tiếng cười to, Chiến Cuồng mở miệng nói:

- Tiểu hữu Đường Phong, lão phu có một chuyện muốn nhờ, không biết tiểu hữu có thể đáp ứng không?

Đường Phong cười hắc hắc, tuy rằng biết hắn muốn nói gì nhưng vẫn mở miệng nói:

- Nói!

Ngữ khí không hề khách khí, giống như cấp trên hạ lệnh cho cấp dưới vậy, lập tức sắc mặt của đám người Chiến gia liền nhục nhã.

Chiến Cuồng cũng không để ý, vẫn mỉm cười như trước:

- Lão phu muốn mời tiểu hữu trợ giúp ta một tay để ta có thể đến Hư Thiên Đỉnh, hóa giải nghi hoặc trăm năm của ta!

Đường Phong nhìn hắn, thần sắc bình thản:

- Chiến lão gia chủ cho rằng ta có khả năng đáp ứng việc này sao?

Hiện giờ địch nhân là Chiến Cuồng muốn tới Hư Thiên Đỉnh để khám phá một tầng cuối cùng kia, trong thiên hạ còn có ai là địch thủ nữa. Đoạn Vô Ưu đã không thể chế ngự, vậy không phải hắn muốn làm gì thì làm sao?

Chiến Cuồng nhướng mày:

- Lão phu cho rằng có thể được. Việc tại bởi người. Tuy rằng trước đây Chiến gia và tiểu hữu Đường Phong có chút chuyện không được thoải mái nhưng người trong giang hồ ân cừ luôn sáng khoải, ta nghĩ tiểu hữu cũng không phải hạng người tức giận những chuyện nhỏ nhặt, chỉ cần tiểu hữu chỉ điểm, tất cả những người Chiến gia của lão phu đắc tội qua tiểu hữu đều bị trừng phạt nghiêm khắc, đồng thời sau này Chiến gia vĩnh viễn là bằng hữu tốt của ngươi, là bằng hữu tốt nhất!

Mấy nghìn người vây tụ tại đây nghe được lời này nhất thời rối loạn lên, đại đa số bọn họ không biết Đường Phong, chỉ nghe đồn danh hào của hắc ở bên ngoài mà lại còn là danh hào không tốt. Ma Đầu a, giết người như rơm rác, tội ác chồng chất, người như thế thì có gì tốt?

Hiện giờ điều kiện Chiến Cuồng đưa ra rất thành khẩn, nói rõ là muốn giảng hòa với Đường Phong. Nếu như Đường Phong thực sự nguyện ý giải hòa cùng hắc thì chuyện tình này có thể bớt được phiền phức.

Không chỉ đám người ở dưới khẩn trương mà ngay cả Lệ Khinh Dương ở trên không trung cũng lén lút nhìn Đường Phong, ngược lại Liễu Như Yên xuy một tiếng, vẻ khinh thường không cần nói cũng biết.

- Trừng phạt nghiêm khắc?

Đường Phong hít một hơi:

- Làm sao trừng phạt nghiêm khắc?

Chiến Cuồng nói:

- Tiểu hữu cứ việc nói trừng phạt như thế nào để hết giận!

Đường Phong nhếch miệng cười:

- Ta muốn Chiến Khôn chết, ta cũng muốn Chiến Vô Song chết!

Người trước đánh thương nặng Linh Khiếp Nhan, thù này phải báo, người sau đánh chủ ý tới nữ nhân của chính mình, đồng thời nhiều lần gây sự với chính mình, người như thế giữ lại là tai họa. Cho nên hai người này bắt buộc phải chết.

- Làm càn!

Lời của Đường Phong vừa mới dứt, một tiếng gầm lên giận dữ truyền tới từ phía Chiến gia, đó chính là thanh âm của gia chủ Chiến gia hiện giờ - Chiến Sơn Nhạc.

Chiến Khôn là bào đệ (em ruột) của hắc, Chiến Vô Song là nhi tử của hắc, một câu của Đường Phong liền muốn cả hai bọn họ chết, làm sao Chiến Sơn Nhạc có thể đáp ứng được?

- Câm miệng!

Chiến Cuồng nhẹ nhàng trách cứ một tiếng, Chiến Sơn Nhạc vội vã cúi đầu xuống, chỉ là ánh mắt nhìn Đường Phong mang theo một loại cừu hận thấu xương và sát ý mạnh mẽ.

- Hai điều kiện này thế nào?

Đường Phong thích thú nhìn Chiến Cuồng.

Chiến Cuồng cười khổ một tiếng:

- Tiểu hữu cho lão phu một nan đề a. Nếu như lão phu đáp ứng hai nan đề này thì lão phu phải giết chết hai người nổi dôi trọng yếu, điều kiện của tiểu hữu có chút ép buộc.

1437. Chương 1228 : Dẫn Tới

Chắc chắn hắn sẽ không đáp ứng! Nếu như hắn đáp ứng thì mới là đưa ngốc, qua sông đoạn cầu, chuyện tình như vậy không phải Đường Phong không làm được. Nếu như hắn giết chết hai người này, Đường Phong đổi ý thì mặt mũi của Chiến Cuồng sẽ mất hết.

Đường Phong bĩu môi xua tay nói:

- Vậy thì không còn gì để nói nữa!

Chiến Cuồng khề cau mày, mở miệng nói:

- Thế này đi, lão phu có một đề nghị, không biết tiểu hữu có muốn nghe một chút không?

- Có rắm cứ phóng!

Đường Phong thực sự không muốn nhiều lời vô ích cùng hắn nữa, nói thêm thì cũng phải đánh, còn không bằng sớm khai hỏa một chút để kết thúc, sau đó quay trở lại Linh Mạch Chi Địa để nghỉ ngơi lấy lại sức.

Chiến Cuồng nói:

- Ta có thể phong bế kinh mạch toàn thân của hai người này để tiểu hữu trông giữ bọn họ, chỉ cần tiểu hữu có thể giúp ta tới được Hư Thiên Đình, thỏa mãn nguyện vọng của ta thì sinh tử của hai người đều nằm trong một ý niệm của tiểu hữu!

Điều kiện này nghe qua rất thành khẩn, nếu như Đường Phong thực sự muốn giết hai người kia thì có chút khó khăn, phong bế kinh mạch của bọn chúng lại thì quả thực sinh tử của bọn chúng nằm trong tay của chính mình.

Thế nhưng, lão già kia khinh chính mình là thằng ngốc hay sao? Trong lòng Đường Phong cười nhạt.

Đề nghị này cùng đề nghị của Đường Phong vừa rồi không khác nhau là mấy, Đường Phong có thể qua sông đoạn cầu, Chiến Cuồng không thể sao? Đến lúc đó người ta không cho Đường Phong giết, nắm tay của hắn cứng hơn, Đường Phong có thể làm gì?

Nói đi nói lại cuối cùng vẫn là không ai tin ai, lời đề nghị này quả thực không có cách nào tiếp tục nữa.

- Haiz...

Chiến Cuồng thở dài một tiếng yếu ớt, vẻ mặt tràn ngập cảm giác tiếc hận:

- Tiểu hữu Đường Phong, lão phu thật tâm muốn làm bằng hữu với ngươi. Nhưng hoa rơi cổ ý nước chảy vô tình, lão phu rất thất vọng. Ta cũng không nghĩ đi đối lập với ngươi, bởi vì nói như thế nào đi chăng nữa thì lão phu vẫn có chuyện muốn nhờ ngươi, hỗ trợ địch nhân như lão phu quả không có chút chỗ tốt.

Thần sắc Chiến Cuồng nghiêm túc, ngôn từ thành khẩn.

Hắn để ý tới Đường Phong chỉ là bởi vì Hư Thiên Điện, ở đây có nhiều người như vậy, cảnh giới cao hơn Đường Phong, thực lực mạnh hơn Đường Phong có thể vợ lấy một xấp đầy, nhưng hắn không coi trọng bất kỳ ai tại đây, càng không muốn làm bằng hữu của người khác. Sở dĩ hắn nói thành khẩn như vậy vì đều là giả, tất cả chỉ để phục vị mục đích riêng của hắn.

- Nhưng tiểu hữu gây sự như vậy, quả thực khiến lão phu vô cùng bất đắc dĩ. Lão phu không đủ sức thuyết phục ngươi, có lẽ người khác sẽ có lực thuyết phục.

Chiến Cuồng nhìn thật sâu vào trong mắt Đường Phong:

- Lão phu để tiểu hữu gặp vài người!

Vừa nói, một mặt vỗ tay, nhàn nhạt phân phó:

- Dẫn tới!

Thần sắc Đường Phong đột nhiên thay đổi, trong lòng rung động mạnh, cảm giác tức nghẹn trong cổ họng không thể thở được, không biết vì sao vô cùng hoảng loạn, trong lòng khó chịu.

Loại cảm giác này giống như Tư Đồ Cừu đến truyền lời vào hôm đó, nhưng lại nặng nề hơn vô số lần.

Ánh mắt Đường Phong gắt gao nhìn lên tường thành của phủ đệ Chiến gia, mồ hôi toát ra trong lòng bàn tay.

Lại tỷ nhận thấy được biến hóa của Đường Phong, lén lút đi lên cầm tay hắn, ôn nhu an ủi nói:

- Đừng khẩn trương, không có việc gì.

Đám người Tiểu Nhã cũng vội vàng chạy tới, lo lắng nhìn Đường Phong.

Môi của Đường Phong có chút trắng bệch, hắn mơ hồ suy đoán ra điều gì.

Chiến Cuồng đứng ở giữa không trung nhấp nháy mắt, mỉm cười nói:

- Từ lúc từ biệt tại Hư Thiên Điện, lão phu cố ý tìm người để tìm hiểu một chút tin tức của tiểu hữu, quả thật có được không ít thú vị. Nghe đồn tiểu hữu rất trọng tình trọng nghĩa, nhất là đối với những nữ nhân của chính mình, càng không hề bảo lưu, vốn lão phu không quá tin tưởng, cho rằng tiểu hữu là rỗng trong loài người nhất định sẽ không vì nữ nhi tình trường mà phiền não. Nhưng hiện giờ xem ra mấy tin tức đó là sự thực.

Bên người tiểu hữu có vô số người đẹp, lại có thể cùng yên ổn sống chung, hơn nữa mỗi một người đều giống như hoa như ngọc, thủ đoạn ngự nữ của tiểu hữu thật khiến cho lão phu ước ao, chẳng qua hình như nữ nhân bên người tiểu hữu còn không đầy đủ.

Đại đa số người không hiểu Chiến Cuồng đang nói những gì, hắn tốt xấu cũng là lão quái trăm năm trước, miệng nói ra những lời này quả thật có chút cảm giác không biết liêm sỉ.

Chỉ có Đường Phong một lòng dần dần chìm xuống!

Cổ U Nguyệt cũng chau mày, miệng lẩm bẩm nói:

- Không có khả năng a, Chiến Cuồng không có khả năng tìm được các nàng.

Nghe nhạc điệu đoán chương trình, Cổ U Nguyệt suy đoán từ những lời Chiến Cuồng vừa nói ra một tin tức khiến nàng vô cùng kinh hãi, đó chính là hình như đối phương bắt được nữ nhân của Đường Phong làm lợi thế. Nhưng loại sự tình nào sao có thể xảy ra?

Đoạn Vô Ưu cũng vô cùng nghi hoặc không giải thích được, bởi vì loại địa phương như thế kia dù là hắn cũng không thể phát hiện được dễ dàng, đoạn thời gian gần đây Chiến Cuồng vẫn ở bên trong phủ đệ Chiến gia, cũng không có khả năng đi ra ngoài, không có cách để bắt đám nha đầu kia về.

- Đường Phong...

Cổ U Nguyệt lo sợ bất an nhìn Đường Phong, tâm thần không yên, nếu như đám người Mạc Lưu Tô thực sự bị bắt đi thì nàng chắc chắn cả đời này đứng mong được Đường Phong tha thứ, hắn vô cùng coi trọng đối với nữ nhân của chính mình, Cổ U Nguyệt vô cùng rõ ràng. Chỉ vì Chu Tiểu Diệp, hắn dám đơn thân xông vào Trảm Hồn Tông, thậm chí bởi vì việc này mà xảy ra đại hội đồ ma, bị người trong thiên hạ truy sát cũng không thương tiếc, khi đó Chu Tiểu Diệp mới chỉ là đồ đệ của hắn.

- Không liên quan tới chuyện của người.

Đường Phong hít sâu vào một hơi, chậm rãi nhắm nghiền hai mắt lại:

- Là ta sơ ý! Ta không nghĩ rằng Chiến Cuồng có thể làm được chuyện đó!

Chính vào lúc này, trên tường thành của phủ đệ Chiến gia xuất hiện hai thân ảnh xinh đẹp.

Cổ U Nguyệt khẩn trương nhìn lên phía trên, chờ tới khi nhìn rõ hai người kia, thần sắc không khỏi nghi hoặc, bởi vì nàng phát hiện ra mình căn bản không biết được hai người, tuy rằng các nàng cũng xinh đẹp như hoa nhưng cũng không phải Mạc Lưu Tô, cũng không phải Linh Khiếp Nhan, lại càng không phải Thi Thi.

Nhưng hai nữ tử kia với mới xuất hiện trên tường thành, thân thể của Đường Phong liền run lên một chút.

Hai nàng đứng ở trên tường thành ngẩng nhìn chính mình ở phía dưới phảng phất như có chút cảm ứng, trong nháy mắt liền lộ ra một tia tươi cười, trong vẻ tươi cười có hài lòng, cũng có xấu hổ và áy náy vô cùng.

Hài lòng vì là được gặp lại nhau, áy náy là bởi vì bị người khác bắt tới đây trở thành lợi thế để đối phó Đường Phong! Trong nháy mắt, tim của các nàng như bị đao cắt.

1438. Chương 1229 : Chiến Lão Gia Chủ, Đường Phong Cảm Tạ Người

- A...

Đám người Lại tử kinh hô, Cổ U Nguyệt không nhận ra hai nữ tử vừa mới xuất hiện không có nghĩa các nàng không nhận ra.

- Hà Hương Ngưng, Trang Tú Tú!

Phi Tiểu Nhã thì thào nói, người trước là đệ tử của Đại Tuyết Cung, người sau là tiểu thư Trang gia của Linh Mạch Chi Địa, trước đây đã sớm biết nhau.

Chiến Cuồng để đối phó với chính mình, dĩ nhiên phí nhiều tâm tư như vậy, Đường Phong căn bản không nghĩ đến, vốn cho rằng chỉ cần mấy người Mạc sư tử rất an toàn, như vậy bản thân có thể buông tay buông chân làm việc.

Thế nhưng cẩn thận mấy cũng có sơ sót, Đường Phong quên mất còn có Linh mạch chi địa, còn có thể tục!

Chiến gia cách Linh mạch chi địa bao xa? Thế tục còn ở một địa phương khác, thế nhưng hẳn có thể bắt giữ toàn bộ Trang Tú Tú và Hà Hương Ngưng tới nơi này, trong đó cần phải tiêu tốn bao nhiêu nhân lực và thời gian?

Chỉ là vì muốn đối phó với Đường Phong mà thôi! Lão thất phu Chiến Cuồng này, quá mức để mất chính mình rồi, trong lòng Đường Phong tự giễu, lại tràn đầy khổ sở.

Tuy nói năm đó hẳn cự tuyệt Trang Tú Tú và Hà Hương Ngưng, thế nhưng nói thế nào đi nữa cũng từng có giao tình với hai người, tâm tư của hai nàng đối với Đường Phong rất rõ ràng. Hiện tại hai nàng bị bắt giữ, làm sao Đường Phong có thể ngồi xem mặc kệ.

Không đợi Đường Phong mở miệng, Chiến Cuồng lại nói tiếp:

- Nếu là tiểu hữu thấy hai vị cô nương này không phải người bên cạnh chính mình, đối với các nàng đều bỏ mặc, lão phu cũng không thể nói gì hơn, căn cứ vào tin tức lão phu tìm hiểu được, quan hệ giữa các nàng và tiểu hữu xác thực không nhiều lắm, thế nhưng...

Nói tới đây, Chiến Cuồng dừng lại một chút:

- Tiểu hữu có thể không để ý tới hài tử của chính mình sao?

- Cái gì?

Sắc mặt Đường Phong biến đổi.

Vừa dứt lời, trên tường thành lại xuất hiện một nữ tử, nữ tử này mặc quần áo màu trắng nõn, gió nhẹ thổi qua, quần áo phất phơ, mái tóc trên trán cuốn theo chiều gió, có một loại cảm giác cô tịch sinh ra rất tự nhiên, nàng đứng ở nơi đó, tất cả mọi người xung quanh đều là người, thế nhưng lại phảng phất như chỉ có một mình nàng, nàng và tất cả mọi điều xung quanh đều có chút không hợp nhau.

Nữ tử búi tóc theo kiểu phụ nhân (gái có chồng), vừa nhìn đã biết được đây là tiêu chí bản thân đã có phu quân. Hình dạng của nàng rất đẹp, vóc người cũng rất đầy đặn, không hề nhìn thấy một chút hoảng loạn nào, hai bàn tay trắng nõn đặt lên trên bụng của chính mình.

Nơi bụng của nàng, cao cao nhô lên.

Đường nhìn của Đường Phong dừng lại trên mặt của nàng, ánh mắt của nàng cũng xuyên qua vài dặm xa xa nhìn về phía Đường Phong, ánh mắt hai người giao nhau, đột nhiên vẻ cô tịch của thân hình này biến mất không còn bóng dáng, tại giờ khắc này nàng mới chân chính dung nhập vào trong thế giới xung quanh, trở thành một phần tử của thiên địa.

Nữ tử nở nụ cười mỉm, nụ cười mỉm tràn đầy ánh sáng từ mẫu rạng ngời, sau đó cúi đầu nhìn cái bụng tròn của chính mình, lấy tay nhẹ nhàng vuốt ve, nhẹ giọng lầm bầm:

- Cha con ở bên kia, không phải sợ!

Thanh âm không lớn, nhưng truyền vào trong tai mỗi một người.

Đường Phong như bị sét đánh, hốc mắt chốc lát đã trở nên ươn ướt.

Một màn chín tháng trước đột nhiên xuất hiện trước mắt, một tiếng lầm bầm quanh quẩn bên tai:

- Nô họ Tiêu, Tiêu Thiên Tuyết!

Linh mạch chi địa, Thiếu nữ nữ Dung gia! Đã từng có tình một đêm với Đường Phong, sau đó còn từng tự sát qua, thanh thủy thủ kia đâm vào tâm mạch, nếu như không phải trên người Đường Phong vừa vặn có bất tử kim đan, như vậy Tiêu Thiên Tuyết đã phải hương tiêu ngọc vãn.

Chỉ là Đường Phong căn bản không nghĩ tới, chỉ có nghiệt duyên một đêm cư nhiên để Tiêu Thiên Tuyết có...

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều phảng phất như nụ cười rạng rỡ tràn ngập quang huy từ mẫu bao phủ, bầu không khí tức sát bị trừ khử vô hình, quanh thân đột nhiên có cảm giác gia đình ấm áp. Mỗi một người đều nhìn chăm chú vào bụng Tiêu Thiên Tuyết, nơi kia, tương lai, một sinh mệnh mới đang dần dần lớn lên, đang hòa chung nhịp đập với đất trời.

Thậm chí mọi người còn có thể nghe được tiếng tim đập thành thịch thịch kia.

Đường Phong giật mình tại chỗ, các nữ hài cũng giật mình tại chỗ, Đường Đình Thiên và Diệp Dĩ Khô càng giật mình tại chỗ.

Hiểu rõ rồi, cái gì cũng rõ ràng rồi.

Vì sao Cửu Dương Tương Tư Lệ lại không nổi lên tác dụng, vì sao các nữ hài không hề có một chút dấu hiệu mang thai, vì sao bí phương tổ truyền của Đường gia bảo đối với Đường Phong lại không có tác dụng.

Nhìn vào cái bụng đã nhô lên cao, tất cả nghi hoặc đều chiếm được đáp án rõ ràng.

Bí phương tổ truyền của Đường gia bảo, trước khi sử dụng phải giữ chín tháng không cho nguyên dương tiết ra ngoài. Mà cái bụng của Tiêu Thiên Tuyết cao như vậy, hiển nhiên không phải là một hai tháng, thảo nào Cửu Dương Tương Tư Lệ không có tác dụng, trước đó, rõ ràng Đường Phong đã làm chuyện xấu a.

- Ha ha ha...

Bỗng nhiên, tiếng cười dài bộc phát, vang vọng thiên địa, khoe mắt Đường Phong rưng rưng, cười không chút cố kỵ.

Cười chính mình vô tri, cười may mắn của chính mình.

Không người nào nói chuyện, tất cả đều nhìn về phía Đường Phong.

Sau một lúc, Đường Phong mới bình phục lại tâm tình, tràn đầy ôn nhu nhìn về phía ba nữ nhân trên tường thành, chuyển hướng Chiến Cuồng, trầm giọng nói:

- Chiến lão gia chủ, Đường Phong cảm tạ người!

Lời này không hề có một chút vị đạo châm chọc, có chỉ là cảm tạ thành khẩn chân thành nhất. Vừa nói, dĩ nhiên thực sự cúi người một cái thật sâu.

Tất cả mọi người sững sốt, Chiến Cuồng cũng như vậy, ngây ngốc nhìn Đường Phong, trong đầu đầy nghi hoặc.

Vốn hẳn cho rằng chính mình sử dụng một chiêu này sẽ dẫn tới Đường Phong phần nộ tới mức mất đi lý trí, nữ nhân của hắn bị giam giữ, có thể nào bình tĩnh được? Thế nhưng hiện tại Đường Phong rất nghiêm trang nói lời cảm tạ đối với hắn, điều này sao có thể không khiến hắn hoang mang?

- Vì sao?

Chiến Cuồng nhú mày, hắn đột nhiên phát hiện người thanh niên này không đối phó dễ dàng như tưởng tượng của chính mình. Chỉ riêng một phần trầm ổn này không phải là người thanh niên bình thường có thể có được.

- Nếu như không phải người, sợ là Đường Phong cả đời này không biết được trên đời còn có một hài tử của ta, càng không biết có một nữ nhân cam tâm tình nguyện lặn lội nuôi nấng hài tử của ta! Đường Phong xấu hổ, loại sự tình này, ta dĩ nhiên không phải là người đầu tiên biết được, đây là do Đường Phong ta thất trách. Chỉ là Chiến lão gia chủ đã để lại cho Đường Phong cơ hội bù đắp, vì vậy ta muốn cảm tạ người, cảm tạ người từ tận đáy lòng.

Lời nói tràn đầy khí phách, rung động tâm can.

Trên tường thành, thân thể mềm mại của Tiêu Thiên Tuyết run lên, hai bàn tay vuốt ve cái bụng của chính mình, sau một lúc, hai hàng lệ từ khóe mắt chảy xuống, thấp giọng nói:

- Cha con, nguyên lai là một nam nhân biết chịu trách nhiệm đây!

Đường Phong nói thẳng vào điểm quan trọng nhất, chỉ ra tâm tư nguyên bản của nàng.

Dù sao thì nàng cũng là Thiếu nữ nhà Dung gia, tuy rằng bởi vì một ít chuyện ngoài ý muốn xảy ra quan hệ với Đường Phong, nàng mang thai, thế nhưng Tiêu Thiên Tuyết cũng không chuẩn bị để Đường Phong biết điều này, nàng thầm nghĩ im lặng sinh hạ hài tử, sau đó nuôi nấng dưỡng dục nó thành người, sau này nếu như bản thân nàng nghĩ thông suốt, cũng có thể dẫn theo hài tử đi gặp Đường Phong, còn nếu như không thông suốt, vậy thì cả đời này không gặp lại hắn.

Nụ cười nở rộ, vẻ cô tịch trên mặt Tiêu Thiên Tuyết hoàn toàn tiêu tan, giờ khắc này, tâm linh trống rỗng chiếm được bổ xung cực lớn. Nàng cảm giác được, cuộc đời này, từ nay về sau, chính mình không phải cô độc một mình nữa rồi, chính mình có nam nhân, có hài tử, có một gia đình, nơi đó là nơi ký thác tâm linh, là bến cảng trở về những lúc mệt mỏi, tại nơi này, bất luận phiền não gì cũng không còn tồn tại.

Hà Hương Ngưng và Trang Tú Tú một trái một phải tiến lên, thấp giọng an ủi nói:

- Tỷ tỷ đừng khóc, đối với bảo bảo không tốt.

- Không khóc! Ta rất vui vẻ!

Tiêu Thiên Tuyết vươn tay lau đi vết lệ nơi khóe mắt, nhưng lau như thế nào cũng không sạch được, lau hết một dòng lại chảy xuống một dòng, Hà Hương Ngưng và Trang Tú Tú bị cảm nhiễm, cũng là nước mắt đảo quanh, nhưng mạnh mẽ nhịn xuống.

Các nàng không dám khóc, bởi vì các nàng sợ một khi chính mình khóc, vậy thì Tiêu Thiên Tuyết cũng không nhịn được nữa.

Yên tĩnh, yên tĩnh quý dị, phẳng phất như không khí trở nên vô cùng trầm trọng, nhân mã bên phía Đường Phong tràn đầy chờ đợi nhìn về phía Chiến Cuồng, thân là cao thủ cực đạo, dĩ nhiên lấy một phụ nữ mang thai làm con tin áp chế Đường Phong, thực sự là một kẻ đề tiện nhất thiên hạ!

Không chỉ người bên cạnh Đường Phong, thậm chí ngay cả bên phía Chiến gia cũng có rất nhiều người âm thầm lắc đầu thở dài, trong lòng cảm khái nghìn vạn.

Tình mẫu tử của Tiêu Thiên Tuyết đã ảnh hưởng tới tất cả mọi người. Điều này không quan hệ tới thực lực, không quan hệ tới cảnh giới, chính là lực lượng vô tư nhất, vĩ đại nhất, để người người quý báu.

Trong lòng Đường Phong có cảm giác may mắn, đó chính là Bảo Nhi Mộng Nhi không bị chuyện này làm liên lụy, Lâm Nhược Diên cũng không bị liên lụy. Chiến Cuồng không bắt các nàng tới đây, không liên lụy tới các nàng, sợ rằng chỉ có một nguyên nhân, Bảo Nhi Mộng Nhi là thị nữ của chính mình, trong suy nghĩ của Chiến Cuồng sợ là rất thiếu phân lượng, mà Lâm Nhược Diên là trưởng bối, bắt tới làm gì?

Chỉ cần ba người trên tường thành cũng quá đủ rồi.

Trong yên tĩnh, một tiếng thở dài thật sâu vang lên, bị tiếng thở dài này cuốn hút, tất cả mọi người đột nhiên hồi phục lại tinh thần. Bên phía Chiến gia, không ít người xấu hổ đỏ mặt, hạ thấp đầu, thực sự có chút hối hận, vì sao vừa rồi chính mình lại nổi lên tâm tư nghi vấn đối với cách làm của lão gia chủ.

Chiến Cuồng thở dài một hơi, lập tức kích phát vinh quang và quy chúc của tất cả mọi người Chiến gia, áp chế đi một tia lương tri vừa mới xuất hiện.

- Nói rất tốt!

Chiến Cuồng đột nhiên mở miệng nói, đạm nhiên nhìn Đường Phong:

- Nếu như lão phu đã giúp tiểu hữu việc lớn như vậy, vì sao tiểu hữu lại keo kiệt, không muốn giúp lại lão phu? Có qua có lại mới đúng!

- Không giống như vậy, Chiến lão gia chủ đừng uống phí tâm tư.

Đường Phong chậm rãi lắc đầu:

- Người ta muốn cứu, nhưng chuyện của người, ta sẽ không giúp!

Chiến Cuồng cười khê:

- Tiểu hữu thực khí phách, trên đời này dám nói cứu người trong tay lão phu, sợ rằng chỉ có một mình tiểu hữu.

Ngừng lại một chút, Chiến Cuồng lại nói:

- Xem ra lão phu không thuyết phục được tiểu hữu rồi, nếu đã như vậy, hãy để tiểu hữu tự mình ôn chuyện với ba vị cô nương đây.

Điều này hiển nhiên là muốn đi theo đường vòng rồi, chỉ cần ba vị nữ tử trên thành tường mở miệng năn nỉ, cho dù Đường Phong có ý chí sắt đá thì sợ rằng cũng phải đáp ứng.

Mấy nghìn ánh mắt chuyển tới tường thành, khẩn trương nhìn chăm chú vào ba người Tiêu Thiên Tuyết, rất sợ các nàng không chịu nổi hoàn cảnh hiện tại, mở miệng làm ảnh hưởng tới Đường Phong.

Nhưng ngoài dự liệu của mọi người, tam nữ đứng tại nơi đó, thân hình tiêu điều, không hề mở miệng nói một câu, chỉ mỉm cười nhìn Đường Phong, trên mặt không có một chút thần sắc sợ hãi.

Mọi người đều yên lặng!

Giờ khắc này, các nàng phảng phất như đều trở thành câm điếc.

Không cần nói cái gì, chỉ cần một ánh mắt đã khiến mọi người hiểu được tâm tư của nhau.

Để các nàng chịu khổ rồi! Trong ánh mắt Đường Phong tràn đầy nhu tình.

Không khổ, có thể gặp lại người, có thể thấy được nhân thân thân thiết này của người, cho dù là lập tức chết đi cũng hoàn toàn đáng giá.

Gió to thổi mạnh, mây trôi nhanh, cuộn cuộn nổi lên một tầng tức mục trang nghiêm và bi tráng tràn đầy. Kim cương cũng phải hóa thành mềm mại, trong thiên địa tràn ngập một cỗ ôn nhu nhân nhật.

Chiến Cuồng nhượng mảy, đã nhận ra không ổn. Ba vị cô nương kia rõ ràng là không muốn khuyên bảo Đường Phong, tiếp tục kéo dài như vậy cũng chỉ là lãng phí thời gian.

Vẻ ngoan lệ trong mắt chợt lóe, Chiến Cuồng trừng mắt ra dấu.

Thân ảnh của Chiến Vô Song đột nhiên xuất hiện ngay bên cạnh tam nữ, từ trên cao nhìn xuống Đường Phong, mang theo một tia đắc ý và khinh miệt.

Cao giọng quát lên:

- Đường Phong! Trừng to mắt nhìn kỹ, nhìn nữ nhân của ngươi vì sự ngu xuẩn của ngươi mà gặp phải thống khổ dần dần như thế nào! Ha ha ha, đây là ngươi tự tìm lấy.

Sắc mặt Đường Phong lập tức trở nên xanh trắng.

Đang khi nói, Chiến Vô Song đột nhiên vung tay, một cái tát đánh xuống, trực tiếp quét vào khuôn mặt Tiêu Thiên Tuyết cách hắn gần nhất.

Hắn cũng biết, trong ba nữ nhân ở đây, sợ rằng Tiêu Thiên Tuyết có phân lượng nặng nhất trong lòng Đường Phong. Dù sao trong bụng của nàng có hài tử chưa ra đời, vì vậy Chiến Vô Song vừa mới lên đã nhìn chằm chằm Tiêu Thiên Tuyết, hạ nặng tay.

Hắn đã là Linh giai trung phẩm, ba nữ nhân trên tường thành cao nhất cũng chỉ là Linh giai hạ phẩm mà thôi, đồng thời còn bị phong bế kinh mạch, làm sao có thể chống đối được công kích.

Nhưng... ngay tại thời điểm cái tát của Chiến Vô Song bắn trúng mặt Tiêu Thiên Tuyết, phía trước nàng đột nhiên nhiều hơn một người, đó là Hà Hương Ngưng!

Tam nữ vốn là đứng chung một chỗ, khoảng cách giữa ba người rất gần, mắt thấy Chiến Vô Song hạ thủ, Hà Hương Ngưng làm sao ngồi xem mặc kệ.

1439. Chương 1230 : Táng Tận Thiên Lương

Ba một tiếng vang vọng, Hà Hương Ngưng bị đánh văng đi, thân thể mềm mại nặng nề ngã xuống dưới đất, không khỏi kêu thảm một tiếng.

- Ta xxx!

Trong nháy mắt Đường Phong sôi máu bốc lên đầu, cái cổ nổi gân xanh, hai mắt đỏ đậm, thân hình chợt lóe liền xông ra ngoài.

Cho dù biết rõ xông tới là chịu chết, hắn cũng không thể mở mắt trừng trừng nhìn nữ nhân của chính mình bị người khác đánh!

- Tới tốt!

Trước mắt Chiến Cuồng sáng ngời, hắn chỉ biết Đường Phong thiếu kiên nhẫn, đây chính là khuyết điểm lớn nhất của người dùng tình. Tại thời điểm Đường Phong có động tác, một bàn tay to cách khoảng cách mấy dặm bắt tới Đường Phong.

- Mơ tưởng thực hiện được!

Đoạn Vô Ưu giận dữ quát một tiếng, nắm tay bắn mạnh, ba ba ba, tiếng vang liên tiếp truyền đi, chỉ kinh vô thượng đánh úp vào bàn tay Chiến Cuồng.

Thực lực hai người tương đương, nếu như Đoạn Vô Ưu dốc hết sức trở lại mà nói, cho dù Chiến Cuồng có mạnh hơn nữa cũng không có biện pháp nào.

Thừa cơ hội, Diệp Dĩ Khô và Đường Đình Thiên, cả hai Đại Sát Thần, Lôi Tẩu, Âu Dương Vũ đều lao ra, trực tiếp giữ lấy Đường Phong, mạnh mẽ kéo trở lại.

- Buông!

Thanh âm của Đường Phong trầm thấp, giống như mãnh thú bị tù, trong lỗ mũi thở ồ ồ, một tiếng nói có vẻ bạo lực điên cuồng, dạt tán bốn phía, sát khí lẫn nhiệm, hai con mắt đỏ đậm gắt gao nhìn chằm chằm vào Chiến Vô Song trên tường thành, nhãn thần như muốn ăn thịt người.

- A, Phong nhi con bình tĩnh một chút!

Diệp Dĩ Khô vội vã truyền cho Đường Phong một tia cương khí băng hàn, trợ giúp thần thức của hắn tỉnh táo.

- Ha ha ha!

Chiến Vô Song càn rỡ cười to:

- Đường Phong a Đường Phong, người trước kia hùng phong như thế nào, bản thiếu trước mặt người cũng không làm gì được, thế nhưng hôm nay người ngay cả nữ nhân của chính mình cũng không thể cứu được, thực sự thương cảm, thương cảm a. Dù sao đi nữa người cũng không cứu được, không bằng để ta giết chết toàn bộ là được rồi.

Lại là một cái tát đánh ra, Hà Hương Ngưng còn té trên mặt đất, khóe miệng tràn đầy máu tươi, không thể bò lên, nhưng lúc này là Trang Tú Tú chắn trước mặt Tiêu Thiên Tuyết.

Ba...

Một tiếng vang vọng, Trang Tú Tú cũng bị đánh văng đi.

- Lần này ta xem ai giúp người ngăn lại!

Chiến Vô Song nhe răng cười nhìn Tiêu Thiên Tuyết, Tiêu Thiên Tuyết chỉ nhìn hắn với nhãn thần khinh thường, nhãn thần này khiến Chiến Vô Song phần nộ không chịu nổi, lập tức mất lý trí, một cước đá mạnh vào cái bụng cực lớn của Tiêu Thiên Tuyết.

Nếu như một cước này đá trúng rồi, hài tử sắp sinh tuyệt đối không có khả năng tránh khỏi.

Thời khắc mấu chốt, không biết Hà Hương Ngưng lấy được sức lực từ đâu, dĩ nhiên bật thân thể từ dưới mặt đất, một lần nữa quên mình che chắn trước mặt Tiêu Thiên Tuyết.

Tiếng trầm muộn truyền đến, thắt lưng của Hà Hương Ngưng khom xuống, một ngụm máu tươi phun ra, sắc mặt tái nhợt vô cùng, nhưng vẫn như cũ kiên định đứng tại chỗ, không dám di động mấy may, bởi vì phía sau nàng đã là Tiêu Thiên Tuyết hoài thai gần chín tháng.

- Muội muội...

Tiêu Thiên Tuyết cắn chặt môi, khóc thành tiếng.

Hà Hương Ngưng cười thầm một tiếng, tràn đầy đồng tình nhìn Chiến Vô Song:

- Ta không biết người và hắn đã xảy ra tranh cãi gì, thế nhưng ta có thể khẳng định người không bằng hắn, một phần vạn cũng không bằng, vì vậy người mới ấu đả nữ nhân của hắn như vậy, đến phát tiết bất mãn trong lòng người, để bổ xung cảm giác thỏa mãn của người, người thực đáng thương, người kia, là nam nhân lợi hại nhất ta nhìn thấy, trên đời này không ai có thể so sánh được, một người như người, ngay cả xé rách giày cho hắn cũng không xứng.

Hà Hương Ngưng nói mỗi một câu, sắc mặt Chiến Vô Song lại tái nhợt hơn một phần, nghe tới cuối cùng, Chiến Vô Song nổi giận gầm lên một tiếng.

- Tiện tỳ, làm càn!

Một chưởng đánh ra, Hà Hương Ngưng bay đi một lần nữa.

- Bị nói trúng tim đen, thẹn quá thành giận?

Trang Tú Tú xoa xoa máu tươi nơi khóe miệng, thay vị trí Hà Hương Ngưng vừa đứng, đôi con mắt đẹp nhìn chăm chăm Chiến Vô Song:

- Ta không có khẩu tài tốt như muội muội, nhưng nếu như người muốn tổn thương Tiêu tỷ tỷ, trước hết giết ta!

Nói xong, trên mặt đột nhiên hiện lên một tia đỏ ửng nhàn nhàn, thấp giọng lầm bầm nói:

- Thủ hộ hài tử của hắn mà chết, hắn chung quy nhớ kỹ ta một điểm là được rồi?

Một năm kia, tỷ thí gia tộc, trên ngọn núi cao vạn trượng bị nam nhân phi lễ, sau khi ăn vụng, hấn còn không nhận nợ.

Một năm kia, lôi đài chiến, tình cảm của chính mình nảy mầm.

Một năm tia, cảm địa Trang gia, Vạn Ma Quật, đang lịch lãm, vào sinh ra tử, giúp đỡ lẫn nhau.

Biết chênh lệch giữa chính mình và hấn, liền bế quan khổ tu, nghĩ kéo gần khoảng cách giữa hai bên, lại không nghĩ tới, theo thời gian trôi qua, hai người càng lúc càng xa.

Nếu không phải lúc này đột nhiên có người xông tới Trang gia bắt giữ chính mình, chính mình hiện tại không còn cơ duyên, cũng không có khả năng gặp lại hấn, cũng không có cơ hội hạ sinh vì hấn.

Nữ nhân a, vì sao một khi động tình lại không thể quên được như vậy? Tuy rằng đã rất nhiều ngày đêm không gặp lại hấn, nhưng thân ảnh của hấn vẫn giống như năm đó, lên men từ đáy lòng chính mình, không chỉ không quên, ngược lại càng thêm rõ ràng, để chính mình tương tư thành tật, ruột gan đứt từng khúc.

Nàng tin tưởng, tao ngộ của Hà Hương Ngưng cùng với chính mình không sai biệt nhiều, đều là bị hấn cự tuyệt, có thể thời gian trôi qua như vậy, hấn không còn nhớ tới chính mình, nhưng điều này không quan trọng, quan trọng là trong lòng mình có hấn, vậy là đủ rồi.

Hấn đang nhìn! Ta muốn dùng thời khắc cuối cùng của sinh mệnh, cho hấn biết lòng ta! Sau đó... không tiếc nuôi chết đi!

- Tốt tốt tốt!

Chiến Vô Song hơi có chút thất thần, một lát sau thần sắc càng thêm hung tợn ngoan lệ:

- Nữ nhân nguyên lai cũng có cốt khí, để xem cốt khí của các ngươi có thể kiên trì tới lúc nào!

Ba... Gương mặt của Trang Tú Tú sưng đỏ, một lần nữa bị đánh bay ra.

Đánh xong cái tát này, Chiến Vô Song không vội vã động thủ một lần nữa, ngược lại lạnh lùng nhìn sang Hà Hương Ngưng một bên.

Hà Hương Ngưng khẽ cười một tiếng, run rẩy đứng lên, sau đó kiên định không hối hận trở lại trước mặt Tiêu Thiên Tuyết.

Ba...

Ba... Ba...

Một tiếng lại một tiếng vang vọng truyền đi, mỗi một lần đều có người bị đánh văng, Hà Hương Ngưng và Trang Tú Tú giống như hai bao cát, sau khi bị đánh lại đứng lên, thay phiên nhau che trở trước mặt Tiêu Thiên Tuyết, khiến trái tim Tiêu Thiên Tuyết tan nát.

Nếu không phải nàng mang thai, không dám vọng động, nàng đâu nhẫn tâm để hai nữ nhân không tính thân quen này che chở cho chính mình.

Mau tới cứu các nàng đi, nước mắt Tiêu Thiên Tuyết chảy dài, nếu không cứu các nàng, các nàng sẽ phải chết!

Một màn cực kỳ tàn ác, táng tận thiên lương này khiến trong lòng mọi người rất không phải tư vị.

1440. Chương 1231 : Các Nàng Là Nữ Nhân Đẹp Nhất

Đường Phong hầu như sắp điên rồi, mặc dù có kình khí băng hàn của Diệp Dĩ Khô trấn áp chính mình, nhưng cũng không thể giúp tâm thần bình tĩnh lại.

- Buông!

Thanh âm run, thân thể căng cứng, trong mắt có hỏ thẹn vô hạn và cừ hận khắc cốt铭心 tâm.

Hắn không động đây nữa, nhiều người chế phục một mình hắn như vậy, hơn nữa tất cả đều là thân nhân bằng hữu chính mình, hắn làm sao có thể động? Nếu như động, trước tiên phải đả thương phụ mẫu chính mình, bằng hữu chính mình.

- Không thể đi!

Đường Đỉnh Thiên cấp bách nói:

- Nếu như con đi, như vậy đã trúng phải gian kế của Chiến Cuồng!

Đường Phong đột nhiên quay đầu, nhìn Đường Đỉnh Thiên nói:

- Đứng trên kia chịu khổ là nữ nhân của hài nhi! Mỗi cái tát của Chiến Vô Song đánh ra đều là đánh vào lòng hài nhi, phụ thân, nếu như mẫu thân tao ngộ loại sự tình này, người sẽ làm như thế nào?

Thần sắc Đường Đỉnh Thiên ngẩn ra, chợt tàn bạo nói:

- Liều mạng!

- Vậy người buông tay!

Đường Đỉnh Thiên gian khổ nuốt nước bọt, một lúc lâu sau mới chần chờ rút bàn tay lại. Diệp Dĩ Khô thở dài một tiếng, cũng thả Đường Phong, nhẹ giọng nói:

- Phong nhi, con phải nhớ kỹ, ba người bị đánh trên kia là nữ nhân của con, thế nhưng bên cạnh con hiện tại cũng là nữ nhân của con.

- Hài nhi biết!

Đường Phong gật đầu, quay lại nhìn đám người Lại tỷ.

Bạch Tiểu Lại mỉm cười với hắn, cũng không khuyên can:

- Đi thôi!

- Lại tỷ nàng đồng ý?

Đường Phong ngạc nhiên, hoàn toàn không nghĩ tới Lại tỷ sẽ nói ra câu này.

Bạch Tiểu Lại vuốt mái tóc một chút, nhìn ba người Tiêu Thiên Tuyết xa xa, lẩm bẩm nói:

- Bởi vì ta biết, nếu như trong chúng ta có bất cứ người nào gặp phải loại chuyện như thế này, chàng cũng sẽ không bỏ qua mặc kệ, vì vậy ta sẽ không ngăn cản chàng, các nàng cũng sẽ không.

Đường Phong quay đầu nhìn về phía các nữ hài.

Tiểu Nhã nắm tay nói:

- Phu quân, nhất định phải cứu các nàng về, sau đó thiên đao vạn quả Chiến Vô Song kia!

Chung Lộ nói:

- Công tử, tất cả cẩn thận.

Chu Tiểu Diệp lấp bắp nói:

- Sư phụ, người cũng phải trở về.

Tiểu Thiên không lên tiếng, nàng bình thường đều không nói lời nào, nhưng trong hai tròng mắt tràn đầy thú tính cũng đã có một tia nóng bỏng.

- Yên tâm, ta sẽ mang theo các nàng an toàn trở về.

Đường Phong nặng nề gật đầu. Lúc này hai Đại Sát Thần mới thở dài một hơi, buông lỏng Đường Phong.

Trên tường thành, Hà Hương Ngưng và Trang Tú Tú vẫn tiếp tục bị ả đả như cũ, Tiêu Thiên Tuyết khóc lóc cầu xin tha thứ, Chiến Vô Song lại không chút lay động.

- Chiến Vô Song!

Đường Phong vận đủ khí lực gầm lên một tiếng, vang lên tận mây xanh:

- Người còn dám động các nàng một chút, ta sẽ cho người chết không chỗ chôn!

- Ha ha!

Chiến Vô Song cười dài:

- Ta sợ lắm nha!

Dứt lời, không ngờ lật tay cho Trang Tú Tú một cái tát, đánh xong đắc ý nhìn Đường Phong, cười lạnh nói:

- Ta đánh, thì thế nào?

- Tốt!

Đường Phong đang nổi giận đột nhiên bình tĩnh lại, loại chuyển biến quỷ dị này giống như đêm trước của bão tố, đặt trong lòng mọi người, khiến mọi người có chút không thở nổi.

Ngẩng đầu nhìn Chiến Cuồng, Đường Phong nói:

- Chiến lão gia chủ, ta đáp ứng điều kiện của người rồi!

Chiến Cuồng mỉm cười gật đầu:

- Tiểu hữu là người thông minh, tự nhiên biết lựa chọn thông minh.

Đường Phong lạnh lùng cười, nhấc chân bước đi, bước tiến trầm ổn, thẳng tắp tiến về phía Chiến gia.

Cổ U Nguyệt thở dài, Đoạn Vô Ưu lắc đầu, sắc mặt Lệ Khinh Dương buồn bã. Lúc này rất hùng hổ, bình lâm tới tận Chiến gia, nguyên bản vốn tưởng rằng có thể triệt để diệt trừ gia tộc suốt nghìn năm không ngã này, thế nhưng hiện tại nữ nhân của Đường Phong gặp nạn, bọn họ sao có thể động thủ?

Đường Phong muốn bước tới, bọn họ cũng rất thức thời không ngăn cản, chỉ là đối với hành động tiếp theo tràn ngập băn khoăn. Đã không có phần trợ lực Đường Phong này, ở đây là địa bàn của Chiến gia, phòng ngự rất cường hãn, bọn họ thực sự không nắm chắc có thể đánh thắng trận chiến đấu này.

Đi tới trước tường thành, thân thể Đường Phong nhảy lên, liền bay lên trên tường thành. Chiến Vô Song tại thời điểm Đường Phong tiến về phía chính mình cũng biết dừng lại, hắn tự hiểu chính mình không phải là đối thủ của Đường Phong, vừa rồi giãy vò nữ nhân của hắn, lưu lại rất có thể sẽ bị hắn bắt chấp tất cả giết chết.

Trên tường thành, Tiêu Thiên Tuyết khóc lóc tới hoa lê đài vũ, khuôn mặt của Hà Hương Ngưng và Trang Tú Tú vô cùng thê thảm. Tóc tai mất trật tự, nào còn có chút dáng dấp mỹ nhân? Khóe miệng đỏ sẫm, gương mặt tím tái.

Đường Phong một trái một phải, ôm hai nàng vào trong *** ngực, trong lòng giống như chịu đau đớn lớn nhất. Đẩy mặt của hai nàng dán vào mặt chính mình, ôn nhu vuốt ve, nhẹ giọng nói:

- Không có việc gì rồi, không có việc gì rồi, ta tới!

Khuôn mặt Hà Hương Ngưng giãn ra, để lộ nụ cười thê thảm:

- Hiện tại có phải ta rất khó coi!

- Không khó coi, các nàng chính là nữ nhân xinh đẹp nhất trên đời này!

Thanh âm của Đường Phong có chút nghẹn ngào, hai giọt nước mắt không tự chủ được theo gương mặt chảy xuống dưới.

Trang Tú Tú vươn đầu lưỡi liếm liếm, mạnh mẽ xốc lại tinh thần:

- Nam nhân không thể khóc, người vừa khóc, chúng ta không còn chỗ dựa rồi.

- Không khóc, các nàng cũng đừng khóc!

Tiêu Thiên Tuyết không tiện hành động, bước tới bên cạnh Đường Phong, cưỡng chế nước mắt tràn khoe mi, vui run lên từng đợt, nhắc nhở nói:

- Còn ngậy ngốc làm gì? Nhanh chữa thương cho hai vị muội muội!

Bị nàng nhắc tỉnh như vậy, Đường Phong mới đột nhiên hồi phục lại tinh thần, vội vã từ trong Không Gian Mị Ảnh lấy ra một đồng lớn đan dược.

Những đan dược này, rất nhiều là tìm được từ trong Hư Thiên Điện, đều là đan dược chữa thương tốt nhất, có một số là từ chỗ Mạc Lưu Tô, phẩm chất không kém.

Thuốc chữa thương vào bụng, sắc mặt của Hà Hương Ngưng và Trang Tú Tú mới tốt hơn không ít, trên người cũng dần dần có khí lực, liếc mắt nhìn nhau, tất cả đều có chút xấu hổ vô cùng.

Chính mình cũng giống như nàng sao? Bộ dáng dung mạo thảm đạm này, thực sự là một sừ nữ (nữ nhân xấu)! Chính mình nhìn còn chán.

- Kinh mạch của các nàng bị phong bế?

Đường Phong thấp giọng hỏi.

Hương Ngưng khẽ gật đầu.

- Khoanh chân ngồi xuống, ta giúp các nàng hóa giải dược hiệu.

Hai nàng ngồi trước mặt Đường Phong, Đường Phong đứng dậy, quay đầu nhìn Chiến Cuồng nói:

- Chiến lão gia chủ, trước tiên ta thay hai nội nhân (vợ) chữa thương.

- Tiểu hữu tự nhiên!

Chiến Cuồng cũng không làm khó Đường Phong.

Chiến Cuồng đã lên tiếng rồi, đám người Chiến gia tự nhiên cũng không dám lơ đãng.

Nghe được Đường Phong xưng hô chính mình là nội nhân, Hà Hương Ngưng và Trang Tú Tú suýt chút nữa khóc thành tiếng, lần đầu khổ phải chịu này, đáng giá!

[/B][B]Đường Phong ngồi trước mặt hai nàng, hai tay đặt trước bụng của hai nàng, cương khí ầm ập quán nhập vào trong, kéo theo dược hiệu từ đan dược lưu chuyển khắp cơ thể.

- Tuyết Nhi, nàng qua đây!

Đường Phong phân tâm nhị dụng, đột nhiên quay đầu nói với Tiêu Thiên Tuyết.

Tiêu Thiên Tuyết lần đầu tiên nghe loại xưng hô vô cùng thân thiết này, tuy rằng lần đầu tiên, nhưng nghe cũng có cảm giác đương nhiên, không chút không thích hợp.

Rất ngoan ngoãn bước tới bên người Đường Phong, Đường Phong ghénh đầu một chút, để lỗ tai của mình dán sát vào bụng của nàng, tỉ mỉ lắng nghe.

Thịch thịch thịch thịch... Từng đợt tiếng tim đập rất mạnh mà có tiết tấu truyền ra, sinh mệnh nho nhỏ trong bụng đang khỏe mạnh vui vẻ lớn dần.

Trên mặt Đường Phong nở một nụ cười từ ái xuất phát sâu trong nội tâm.

- Sắp chín tháng rồi sao?

Đường Phong nhắm mắt hưởng thụ trong chốc lát, nhẹ giọng hỏi.

- Uhm, đã gần chín tháng rồi.

Sau gáy thon dài của Tiêu Thiên Tuyết ửng đỏ, tuy rằng nàng có một đêm duyên nợ với Đường Phong, nhưng dù sao thời gian đã trôi qua dài như vậy, trống trải đã lâu, hiện tại bị Đường Phong thân cận, vẫn có chút không chịu nổi.

- Như vậy không phải là sắp sinh rồi?

Đường Phong kinh hỷ nói.

- Tính toán chỉ còn thời gian nửa tháng mà thôi!

Tiêu Thiên Tuyết ôn nhu nói.

Đường Phong cười ha ha, cao giọng hô xuống bên dưới:

- Phụ mẫu! Đợi nửa tháng nữa, tôn tử của hai người sẽ xuất thế rồi!

Đường Đỉnh Thiên vui mừng quá đổi:

- Tốt!

Trên tường thành, Tiêu Thiên Tuyết trừng mắt oán trách nhìn Đường Phong:

- Sao lại là tôn tử? Tôn nữ không được sao?

- Được, vì sao không được, vừa rồi chỉ là cách gọi, không cần lưu ý.

Đường Phong ha ha cười.

- Ta ngược lại tình nguyện sinh một nữ hài, miễn cho nó giống như cha của nó, nơi nơi trêu hoa ghẹo nguyệt, không biết để nợ bao nhiêu tình trái, để bao nhiêu nữ nhi tương tư ruột gan đứt từng khúc.

Sắc mặt Tiêu Thiên Tuyết ửng đỏ, hơn dỗi không ngớt.

- Sẽ không, sau này tuyệt đối sẽ không trêu chọc nữ nhân khác, ta thề!

Đường Phong chỉnh sắc nói.

Lúc hai quân đối chọi, trên tường thành phía địch nhân, Đường Phong và tam nữ nhận hết mọi đau khổ cũng không hề lo lắng khùng hoảng, ngược lại thần thái còn thông dong, nói những lời tình yêu khiến mọi người đỏ mặt.

Một màn này, vô số người nhìn vào trong mắt, một màn này, rõ ràng không hề thích hợp với cục diện trước mắt, nhưng không lý do khiến từ đáy lòng mọi người cảm thụ được một tia ấm áp.

- Tiểu hữu quả nhiên là người đa tình, dung tình sâu nặng khiến lão phu bội phục!

Chiến Cuồng đứng giữa không trung yếu ớt thở dài.

- Hừ!

Đường Phong hừ nhẹ một tiếng, lé mắt nhìn Chiến Cuồng nói:

- Nếu như Chiến lão gia chủ người thực sự bội phục, không bằng thả chúng ta đi, thế nào? Làm như vậy coi như là thành toàn một đoạn giai thoại, tên của Chiến lão gia chủ nhất định sẽ lưu danh muôn đời, được hậu nhân kính ngưỡng.

Chiến Cuồng không cười nổi:

- Trăm triệu không thể, lão phu tổn bao nhiêu tâm tư sức lực mới để tiểu hữu vào bẫy, sao có thể đơn giản thả tiểu hữu rời đi, chỉ là tiểu hữu yên tâm, chỉ cần tiểu hữu có thể giúp lão phu giải nghi vấn trong lòng, Chiến gia tuyệt đối sẽ không làm khó dễ tiểu hữu, lại càng không làm khó dễ nữ nhân của tiểu hữu, đến lúc đó tiểu hữu có thể an tâm rời đi, đương nhiên, nếu tiểu hữu muốn ở lại Chiến gia làm khách, ta cũng phi thường hoan nghênh.

Đường Phong cười hắc hắc:

- Nghĩ muốn ta giúp người giải nghi vấn, cũng phải nhìn vào tâm tình của thiếu gia ta!

Tâm tình của thiếu gia ta không tốt, người cứ tiếp tục chờ một trăm năm.

Chiến Cuồng mỉm cười gật đầu:

- Ta tin tưởng có ba vị nữ tử quốc sắc thiên hương này làm bạn bên cạnh, tâm tình của tiểu hữu sẽ không có chuyện không tốt, cho dù có lúc không tốt thực sự thì thời gian duy trì cũng không lâu lắm, tiểu hữu, người nói sao?

Đường Phong lạnh lùng nhìn Chiến Cuồng, đột nhiên cười:

- Đại khái!

Một câu nói uy hiếp của Chiến Cuồng, sao hắn có thể không nghe hiểu? Hôm nay bức chính mình vào khuôn khổ, hắn có thể để Chiến Vô Song làm trò ấu đả hai nữ nhân trước mặt mấy nghìn người, tiếp theo không chừng có thể làm ra chuyện gì khác, đám người Chiến gia này, thực đúng là vì đạt được mục đích, không từ thủ đoạn nào.

- Nếu tiểu hữu đã chữa thương hoàn tất, xin mời vào trong thành đi!

Chiến Cuồng nhíu mày suy tư chốc lát, hắn đang suy nghĩ có nên phong bế kinh mạch của Đường Phong, nhưng tỷ mỉ suy nghĩ một chút có lẽ quên đi, dù sao hắn đã đơn đao đi gặp, cộng thêm có tam nữ bị ràng buộc nơi này, hắn là hắn không dám lỗ mãng.

Đối với điểm này, Chiến Cuồng vẫn tương đối tự tin, hướng chi, trước mặt chính mình, hắn có thể đùa giỡn thủ đoạn gì?

Đường Phong gật đầu, sau đó nhìn thoáng qua Hà Hương Ngưng và Trang Tú Tú, hai nàng trải qua một đợt chữa thương, tuy rằng vết thâm thiết trên mặt không khôi phục bao nhiêu, nhưng so với trước đó đã khá hơn, chí ít có khí lực bước đi.

- Ta dẫn các nàng xuống dưới!

Đường Phong ôm tam nữ, lần lượt nhẹ nhàng từ trên tường thành nhảy xuống dưới, căn bản là trốn không thoát, hà tất phải phí tâm tư này? Rất phối hợp nhảy vào trong phủ đệ Chiến gia.

Chiến Cuồng nhìn vào trong mắt, khẽ gật đầu.

- Ở chỗ này chờ ta một chút, ta đi mang Tuyết nhi xuống!

Đường Phong ôn nhu phân phó.

Tiếp tục nhảy lên trên tường thành, ôm Tiêu Thiên Tuyết xuống dưới.

Làm trò trước mặt nhiều người như vậy, Tiêu Thiên Tuyết vô cùng ngượng ngùng, hay tay ôm cổ Đường Phong, trực tiếp vùi đầu vào trong ngực hắn.

Lại trở về phủ đệ Chiến gia, Đường Phong chậm rãi buông Tiêu Thiên Tuyết xuống, quay đầu nhìn thoáng qua bốn phía.

Chiến gia hiện tại có thể nói trận địa sẵn sàng đón đánh quân địch, ít nhất có bảy tám vị Thiên giai thượng phẩm nhìn chính mình chằm chằm, trong đó có gia chủ hiện tại của Chiến gia Chiến Sơn Nhạc, cùng với kẻ đã có thù oán với Đường Phong trước đó, Chiến Khôn.

Mà phía sau mấy vị Linh giai thượng phẩm này, Chiến Vô Song giữ vẻ mặt âm hiểm cười nhạt nhìn Đường Phong, ánh mắt để lộ vui vẻ đắc ý sau khi báo thù. Không lâu trước đó, hắn làm trò trước mặt mấy nghìn người đánh hai nữ nhân của Đường Phong! Quả thực đã mạnh mẽ đánh thẳng vào thể xác lẫn tinh thần đối phương, thư sướng vô cùng, nhiều lần ăn thiệt thòi trước mặt Đường Phong, phảng phất như sau một trận vừa rồi tan biến thành hư vô.

Không phải Đường Phong người có năng lực rất lớn hay sao? Trong Hư Thiên Điện nơi nơi quấy nhiễu kế hoạch của bản thiếu gia, bản thiếu gia đánh nữ nhân của người!

Nhưng hết lần này tới lần khác người không có biện pháp gì đối với ta, chỉ có thể khuất phục nhìn, cuối cùng thỏa hiệp với Chiến gia ta.

1441. Chương 1232 : Sớm Muộn Có Một Ngày Ta Sẽ Giết Người

Ha ha, nam nhân trở thành như vậy, coi như là một kỳ văn thiên cổ rồi. Nếu không phải lão tổ muốn lưu người lại dùng, bản thiếu hận không thể lẳng nhục nữ nhân của người trước mắt mọi người, sau đó thiên đao vạn quả người, để tiết mối hận trong lòng.

Chỉ là không cần phải gấp gáp nhất thời, chỉ cần lão tổ tông từ trên người người thu được thứ ngài muốn, như vậy ngày diệt vong của người tới rồi! Đến lúc đó, bản thiếu mới có thể để người biết chỗ lợi hại chân chính của ta, về phần ba nữ nhân của người...

Ánh mắt của Chiến Vô Song vòng vo trên bụng to tròn của Tiêu Thiên Tuyết một chút, nhiều năm như vậy, thực đúng là không hưởng thụ qua phụ nữ có thai là tư vị gì, nghĩ hẳn là thoải mái sung sướng vô cùng!

Nghĩ tới đây, Chiến Vô Song không khỏi có chút rục rịch, ánh mắt cũng trở nên dâm dục.

Tiêu Thiên Tuyết nhanh chóng né tránh về phía sau Đường Phong, vẻ mặt chán ghét và thống hận.

Nhãn thần của Đường Phong nhìn lướt qua đám cao thủ Linh giai thượng phẩm, dừng lại trên người Chiến Vô Song, mở miệng nói:

- Sớm muộn có một ngày, ta sẽ giết người, cho người hối hận chuyện đã làm hôm nay.

Chiến Sơn Nhạc hừ lạnh một tiếng:

- Đường Phong, có chút lời không thể nói.

Chiến Vô Song là nhi tử của hắn, Đường Phong làm trò trước mặt hắn, uy hiếp Chiến Vô Song, sao hắn có thể vui vẻ?

Đường Phong khinh miệt cười cười.

- Mời tiểu hữu!

Chiến Cuồng không muốn để Đường Phong và người của Chiến gia tiếp tục đấu vô miệng gây xích mích thêm, miễn cho xảy ra chuyện gì không khống chế được, đứng giữa không trung, một mặt cảnh giác động tĩnh của Đoạn Vô Ưu, một mặt phân phó nói Đường Phong, tuy rằng ngữ khí khách khí một chút, nhưng lại có một loại vị đạo không cho phép phản kháng.

Cước bộ của Đường Phong không nhúc nhích, mà truyền âm nói với Tiêu Thiên Tuyết:

- Nhắm mắt lại, đừng để hài tử thấy được.

Tiêu Thiên Tuyết nghe vậy, lập tức nhắm mắt.

Đường Phong đi về phía trước một bước, thoạt nhìn giống như hoàn toàn phục tùng mệnh lệnh của Chiến Cuồng, thế nhưng lúc hắn bước ra một bước, sát khí kinh thiên đột nhiên phủ xuống.

Đám người Chiến gia căn bản không nghĩ tới Đường Phong dĩ nhiên lớn mật như vậy, dưới tình huống một mình thâm nhập, bên người còn có ba nữ tử tay trái gà không chặt, còn có thể nổi lên ý niệm bạo phát đả thương người.

Chờ khi cảm nhận được sát khí, thân hình của Đường Phong đã đột nhiên lay động, mạnh mẽ đánh thẳng về phía Chiến Vô Song trong đoàn người phía sau, tốc độ nhanh tới mức nghẹn họng nhìn trân trối, khó lòng phòng bị.

- Cẩn thận!

Chiến Cuồng là người thứ nhất phản ứng lại, bàn tay mạnh mẽ đánh xuống một trảo, ý đồ ngăn cản động tác của Đường Phong.

Tranh một tiếng vang nhỏ, Đường Phong trong lúc chạy nhanh đột nhiên hóa thân thành cung, một thanh trường kiếm thứ thần binh bay ra, mang theo uy năng hủy thiên diệt địa đánh thẳng về phía Chiến Cuồng.

Con mắt của Chiến Cuồng híp lại, bàn tay to bắt xuống dưới mạnh mẽ thu về, song chưởng đánh liên tục, công kích về phía trường kiếm thứ thần binh, cho dù loại cao thủ cực đạo như hắn cũng không thể khinh thường uy lực của một kiếm này.

Sau một khắc, mấy vị cao thủ Linh giai thượng phẩm của Chiến gia hồi phục lại tinh thần, cả đám nhất tề xuất thủ, Chiến Sơn Nhạc nổi giận gầm một tiếng:

- Tiểu tử ngươi dám!
- Chư Thiên tinh thần!
- Vô Cấp Kinh Mang Kiếm!

Hầu như bạo phát cùng một lúc, chỉ trong thời gian nháy mắt, Đường Phong đã sử dụng ba đòn sát thủ lớn nhất của chính mình, Ngự Thần nhất kích đánh về phía Chiến Cuồng đang giữa không trung, hai chiêu phía sau thì ứng phó với bảy tám Linh giai thượng phẩm.

Uy lực của ba chiêu này phi thường to lớn, chính là ba sát chiêu lợi hại nhất của Đường Phong, là chiêu số hắn có thể nhiều lần hóa hiểm thành an, chuyển bại thành thắng. Mỗi một chiêu đều không phải nhân gian có thể sở hữu, mỗi một chiêu đều có uy lực kinh thiên động địa.

Bảy tám vị Linh giai thượng phẩm tụ tập cùng một chỗ, tuy rằng thực lực cực mạnh, thế nhưng dưới hai chiêu cùng phát của Đường Phong, cũng khiếp sợ trong lòng, nhất tề xuất thủ ngăn cản.

Trong sát na, thiên địa rung động, phong vân biến sắc.

Đám cao thủ Chiến gia cũng không phải là ăn chay lớn lên, một đòn sát thủ của đường Phong nếu như dùng để đối phó với bất cứ người nào mà nói, khả năng rất lớn có thể khiến bọn họ bị thương, nhưng đồng thời đối phó với tám người thì có chút lực bất tòng tâm.

Chỉ trong thời gian một lần hô hấp, Vô Cấp Kinh Mang Kiếm và Chư Thiên Tinh Thần đều bị ngăn cản lại.

Cao thủ Chiến gia bị chấn động nhất tề lui lại phía sau một bước, Đường Phong theo đó tiến vào, đã nhào tới trước mặt Chiến Vô song.

Chiến Vô Song còn chưa kịp phản ứng, tất cả đều phát sinh quá mức nhanh chóng từ lúc cước bộ của Đường Phong hoạt động tới giờ, một ý niệm trong đầu của hắn còn chưa chuyển hết.

Mắt thấy Đường Phong sắc mặt dữ tợn, nhào tới trước mặt chính mình, nhận thấy nguy cơ uy hiếp sinh mệnh, lúc này Chiến Vô Song mới kinh khủng, không tự chủ được quát to một tiếng.

Đường Phong mạnh mẽ nắm lấy cổ hắn, hung hăng quật ngã hắn xuống dưới đất, cười trên người hắn, Tịch Diệt Chỉ điểm xuống, ảnh hưởng tới cương khí vận chuyển toàn thân, lập tức song chưởng mở rộng, rầm rầm mạnh mẽ đánh liên tục.

Chiến Vô Song sao có thể ngồi không chờ chết, dồn toàn bộ sức lực hung hăng đánh mạnh vào Đường Phong, thế nhưng Đường Phong lại mặc kệ không quan tâm, tùy ý để công kích của hắn rơi vào cơ thể chính mình, chỉ trong chớp mắt khóe miệng đã tràn đầy máu tươi, hiển nhiên đã thụ thương.

Nhưng Đường Phong đang cười, cười điên cuồng.

- Người đánh các nàng hai mươi ba chưởng, lão tử bây giờ cũng đánh người hai mươi ba chưởng!

Đường Phong lớn tiếng rống giận, giống như một con mãnh thú lao ra khỏi ***g giam.

Hai mươi ba chưởng đánh xong, khuôn mặt tuần tú của Chiến Vô Song đã bị đánh thành đầu heo, lúc này hắn mới biết được thực lực của chính mình có bao nhiêu chênh lệch so với Đường Phong, tất cả mọi người đều là cảnh giới Linh giai trung phẩm, nhưng sức chiến đấu của Đường Phong rõ ràng cao hơn không chỉ một bậc. Nếu không phải như vậy, hắn đã không có khả năng bị Đường Phong ngồi trên người ấu ả còn không thoát thân được.

- Dừng tay!

Đám người Chiến Sơn Nhạc vừa mới hóa giải hai đại sát chiêu của Đường Phong, quay đầu nhìn thấy nhĩ tử của chính mình bị Đường Phong làm nhục như vậy, vừa mới dẫn lại tà hỏa xông lên, nổi giận gầm lớn một tiếng, cầm kiếm nhào vào Đường Phong, những người khác cũng theo sát phía sau.

Đường Phong chưa hề liếc mắt nhìn hấn, một bàn tay nắm lấy tóc Chiến Vô Song, mang theo hấn xông lên trời cao, chính giữa không trung, quyền cước nặng tới nghìn cân không chút lưu tình quay vào dưới khổ và đan điền của Chiến Vô Song đánh mạnh.

1442. Chương 1233 : Chết Không Có Chỗ Chôn

Bình bịch bịch... Âm thanh kịch liệt truyền tới, trong đó còn hỗn loạn động tĩnh xương cốt gãy nát, mỗi một lần Đường Phong công kích đều có một tầng quang mang mắt thường có thể thấy được khuếch tán bốn phía.

Chỉ sau mấy chiêu đánh xuống, Chiến Vô Song đã bất tỉnh nhân sự, dưới khổ nát vụn một mảnh, đan điền càng thêm hỗn loạn không tốt, bị Đường Phong cầm tóc, giống như bao cát, cùng với công kích của Đường Phong, thân thể lần lượt nảy lên nảy xuống không ngừng.

Trong lòng đã giận sôi vì Chiến Vô Song hạ độc thủ với Hà Hương Ngưng và Trang Tú Tú, sao Đường Phong hiện tại có thể lưu tình?

Thực lực toàn thân bạo phát, Chiến Vô Song lại bị chỉ kinh của Tịch Diệt chỉ ảnh hưởng, căn bản không thể chống lại, sinh cơ cấp tốc tiêu tán trong mắt Chiến Vô Song, trong ánh mắt ảm đạm kia tràn ngập không thể tưởng tượng và kinh khủng hồi hận.

Hấn căn bản không nghĩ ra, Đường Phong cư nhiên to gan tới như vậy! Nơi này chính là phủ đệ Chiến gia a!

Bên cạnh chính mình có tới bảy tám vị cao thủ Linh giai thượng phẩm! Còn có một vị cao thủ cực đạo cảnh giác trên không trung, vốn tưởng rằng an toàn của chính mình không cần phải lo lắng, vốn tưởng rằng Đường Phong vô luận như thế nào cũng không dám động thủ.

Hoàn toàn không nghĩ tới, hấn động thủ rồi, hơn nữa thế như sấm sét, ba chiêu ngăn cản toàn bộ cao thủ Chiến gia có thể viện trợ, nắm bắt khoảng thời gian ngắn ngủi này hạ sát thủ đối với chính mình.

Chiến Vô Song hồi hận, hồi hận vừa rồi đã đánh nữ nhân của Đường Phong, nếu như không làm vậy, hấn làm sao điên cuồng muốn đoạt đi tính mệnh của chính mình?

Nhân quả tuần hoàn, tới thực quá nhanh.

Chiến Vô Song chết, nhưng Đường Phong vẫn không hề ngừng tay như cũ, vẫn một quyền lại một quyền hung hăng oanh kích vào thân thể hấn.

Chiến Cuồng nhìn cảnh này, trái tim đập nhanh, đã hóa giải được Ngự Thần Nhất Kích, thế nhưng đã không thể vãn hồi lại được tính mệnh của Chiến Vô Song, vì vậy hấn không xông lên, mà đứng yên tại chỗ như trước, đợi Đường Phong phát tiết hết lửa giận của chính mình.

Chiến Cuồng không động thủ, đám người Chiến Sơn Nhạc lại vọt tới bên người Đường Phong, đao kiếm xuất hiện, sát chiêu thay nhau nổi lên, hung hăng công kích vào yếu hại của Đường Phong.

Đường Phong không quản không hỏi, hấn biết chính mình tuyệt đối không chết, bởi vì Chiến Cuồng luyện tiếu.

Quả nhiên, mắt thấy Đường Phong sẽ phải chôn cùng Chiến Vô Song, thanh âm của Chiến Cuồng đột nhiên vang lên:

- Để thương tới tính mạng của hấn!

Chiến Vô Song chết đã chết rồi, chính mình còn có thể làm gì bây giờ? Nếu bởi vì việc này giết chết Đường Phong, vậy thì Chiến Cuồng quá mức trộm gà không được còn mất nắm thóc.

Sát chiêu của Chiến Sơn Nhạc chỉ cách Đường Phong không tới một tấc đột nhiên dừng lại, Chiến Cuồng nói hần không dám không nghe, nhưng mắt thấy nhi tử của chính mình huyết nhục bay tứ tung, hần đâu thể nào bình tĩnh lại.

- Lão gia chủ!

Thanh âm của Chiến Sơn Nhạc mang theo khẩn cầu và run rẩy.

- Ta nói, không thương tới tính mạng của hần!

Chiến Cuồng lạnh lùng nhìn một lần:

- Ta nói, ngươi không nghe sao?

- Không dám!

Chiến Sơn Nhạc cắn răng đáp, đột nhiên nổi giận gầm một tiếng, ném mạnh binh khí đi, một quyền đánh vào bả vai Đường Phong.

Rắc rắc một tiếng vang vọng, vai của Đường Phong bị hãm xuống, xương cốt đứt đoạn, thể nhưng loại thương thể này không hề ảnh hưởng tới động tác của hần, hần hiện tại giống như một con mãnh thú đã phát điên. Đối với tất cả mọi thứ xung quanh đều không quan tâm.

Đối với chính mình cũng không quan tâm, trong mắt chỉ có một người Chiến Vô Song.

Rầm rầm... Công kích hung mãnh đánh vào người Chiến Vô Song.

Đám người Chiến Khôn nóng lòng như lửa đốt, tuy rằng hiện tại thân thể của Chiến Vô Song đã nát, thoát nhìn xác thực đã chết. Nhưng nói thế nào thì cũng phải cứu được thân thể của hần trở về? Luôn bị đánh như vậy cũng không phải chuyện tốt gì, huống chi hiện tại trên bầu trời phủ đệ Chiến gia, vô số ánh mắt nhìn chăm chăm, mặt mũi của Chiến gia ném đi đâu?

- Đánh bay hần ra ngoài, cứu Vô Song!

Chiến Khôn phân phó một tiếng, đám Linh giai thượng phẩm khác cuối cùng cũng có mệnh lệnh chính xác, nhất tề công kích vào Đường Phong.

Bọn họ không dám hạ sát thủ, dù sao Chiến Cuồng còn muốn lưu lại cho Đường Phong một mạng, nhưng bảy tám vị cao thủ Linh giai thượng phẩm vẫn như cũ không thể khinh thường, Đường Phong chỉ cảm thấy phía sau lưng đau đớn, chỉ trong nháy mắt đã ăn vài quyền, lực phủ ngũ tạng đều cuộn lên.

Bàn tay vẫn kéo theo thi thể Chiến Vô Song, một tay kia đánh mạnh không ngừng.

Đường Phong bay lên trên không trung, một đám cao thủ Linh giai thượng phẩm Chiến gia theo sau.

Một chạy một đánh, tình cảnh thoát nhìn có chút hoạt kê.

Nhưng không ai dám cười, tất cả mọi người đều bị hành động điên cuồng của Đường Phong kinh sợ.

Đám người Lại tỷ chảy xuôi nước mắt, lại không một người mở miệng nói. Mắt thấy nam nhân của chính mình bị ấu đả như vậy, có nữ nhân nào không thương yêu? Nhưng các nàng cũng biết, Đường Phong lúc này chiến đấu vì nữ nhân của chính mình, từ bỏ an nguy của bản thân, chỉ vì nữ nhân vừa bị giày vò của chính mình tranh một chút xả tức.

Cũng giống như lời của Lại tỷ trước đó, nếu như đổi lại bất cứ người nào trong các nàng bị bắt giữ trên tường thành, Đường Phong tuyệt đối không ngồi yên mặc kệ. Hay cách nói khác, nếu như vừa rồi người vừa bị ấu đả là bất cứ ai trong các nàng, Đường Phong cũng sẽ dùng mãnh quyền mình như vậy.

Đây là nam nhân của ta! Từng nữ hài đều kiêu ngạo vẫn thương yêu.

Trận chiến đấu hỗn loạn này chỉ giằng co trong chớp lát, thể nhưng Đường Phong lại xoay vài vòng xung quanh phủ đệ Chiến gia, bảy tám vị cao thủ Linh giai thượng phẩm đuổi theo cũng phải vòng vèo không ngừng.

Chỉ trong thời gian chốc lát này, Đường Phong không biết đã bị thương bao nhiêu chỗ, lỗ mũi, khóe miệng đều là máu tươi đỏ sẫm, hai cánh tay mềm nhũn, phẳng phất như không lấy ra được một chút lực lượng, thân thể run rẩy không ngừng.

- Đường Phong, đủ rồi!

Chiến Cuồng cũng không thể nhịn được nữa, giận dữ quát một câu.

Đường Phong đột ngột chuyển hướng giữa không trung, thân thể ầm ầm rơi xuống dưới mặt đất, thương thế trong người để hắn không thể bình yên hạ xuống đất.

Oanh một tiếng vang vọng, Đường Phong để lại trên mặt đất phủ đệ Chiến gia một hố to, bụi mù bốn phía, khiến mọi người không nhìn thấy rõ tình huống bên trong, chỉ nghe được tiếng thở dốc ồ ồ.

- Hắc hắc!

Một tiếng cười chật vật từ trong bụi mù truyền ra, kèm theo đó là tiếng ho khan suy yếu:

- Chiến lão gia chủ lên tiếng, tiểu tử không dám từ chối!

- Đường Phong, trả Vô Song cho ta!

Chiến Sơn Nhạc hạ thân xuống, đứng tại địa phương cách Đường Phong không tới năm trượng, khàn khàn rống giận.

[/B][B]- Đón!

Bụi mù tan đi, Đường Phong chống đỡ thân thể đứng lên, sắc mặt tái nhợt vạn phần, tiện tay ném thi thể của Chiến Vô Song ra ngoài.

Chiến Sơn Nhạc run run hai tay tiếp nhận, nhưng lại không nghĩ tới thi thể của Chiến Vô Song chỉ còn cách hắn nửa thước, đột nhiên ầm ầm nổ tung.

Máu thịt nát như mưa xối xả văng đi bốn phía, khiến toàn thân Chiến Sơn Nhạc đầm đìa máu tươi.

Chiến Sơn Nhạc ngây người tại chỗ, lẳng lặng nhìn mưa máu khắp bầu trời rơi xuống, trong đôi con mắt trở nên đỏ đậm, thần sắc dữ tợn vạn phần:

- Đường Phong, ta muốn ngươi chết không có chỗ chôn!

Nhi tử thân sinh của chính mình nổ tung ngay trước mặt như vậy, Chiến Sơn Nhạc đâu thể chịu nổi đả kích cỡ này?

Ngay vừa rồi, hắn còn ôm một chút hy vọng, hy vọng nhi tử của chính mình không hoàn toàn chết đi, nhưng hiện tại, hy vọng này không cần bàn cãi đã biến thành tuyệt vọng.

- Khụ khụ...

Đường Phong kho khan một tiếng, nhổ một búng máu trên mặt đất, trộn lẫn trong đó là một ít mảnh vỡ nội tạng:

- Muốn giết thì ngươi giết được rồi, ta hiện tại không có lực lượng phản kháng.

Vừa nói, vừa khoanh chân ngồi xuống.

Chiến Sơn Nhạc chuyển ánh mắt vào Chiến Cuồng giữa không trung, sắc mặt Chiến Cuồng vô cùng lạnh lẽo, nghiêm nghị lắc đầu.

Tâm Chiến Sơn Nhạc như tro nguội! Chuyện tình tàn khốc nhất thế gian cũng chỉ như thế này mà thôi, cừu nhân giết hại nhi tử của chính mình ngay trước mặt, hơn nữa chính mình hoàn toàn có khả năng lấy được tính mệnh của hắn báo thù cho nhi tử, thế nhưng hết lần này tới lần khác lại không thể động thủ.

Giờ khắc này, thân thể Chiến Sơn Nhạc không khỏi lung lay, khí huyết công tâm, há miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Mất thấy Chiến Sơn Nhạc gần như ngã xuống, Chiến Khôn lập tức bước lên phía trước đỡ hắn.

Tất cả cao thủ Chiến gia đều dùng nhãn thần oán độc nhìn chăm chăm vào Đường Phong, trong lòng vừa phần hận vừa kinh khủng.

Chiến Vô Song lúc tuổi còn trẻ đã có thực lực Linh giai trung phẩm, thiên tư ngút trời, trăm năm mới gặp được một, nhiều năm trôi qua, Chiến gia khuynh hết toàn bộ lực lượng gia tộc bồi dưỡng, lực mạnh chống đỡ, coi hắn trở thành hy vọng đời tiếp theo của Chiến gia. Chiến Vô Song cũng không phụ lòng mong đợi của mọi người, ít nhất biểu hiện bên ngoài khiến các tiền bối trong tộc thỏa mãn, nếu như không có chuyện lần này, theo thời gian, Chiến Vô Song nhất định sẽ trưởng thành vượt qua Chiến Sơn Nhạc, đạt tới trình độ Chiến Khôn cũng không phải là không thể.

Thế nhưng hiện tại, hy vọng tương lai của Chiến gia đã bị đánh chết ngay trước mí mắt mọi người! Thân thể nổ tung thành vô số khối, xương cốt không còn.

Hết lần này tới lần khác còn không làm gì được hung thủ giết người kia, mặc dù biết rõ hung thủ giết người đã không còn sức lực phản kháng, có thể tùy tiện dồn hắn vào chỗ chết. Loại bi phần này, thực sự không gì so sánh được.

Nghẹn khuất, phần nộ, cừu hận, muốn giết người, không dám manh động, các loại tâm tình lập lờ trong mắt các cao thủ Chiến gia, trang diện trầm trọng quý dị.

Ba hồn của Chiến Sơn Nhạc phảng phất như rơi mất hai hồn, chỉ vào Đường Phong lớn tiếng quát:

- Giết! Giết cho ta! Giết chết ba nữ nhân phía sau hắn, để cho các nàng chôn cùng hài nhi của ta, để hài nhi tới hoàng tuyền cũng không cần phải cô đơn!

Không thể giết Đường Phong, vậy giết nữ nhân của hắn, nợ máu phải trả bằng máu.

Đám người Chiến Khôn vừa nghe xong, sát khí nhất thời lan tràn. Rất có người xông tới, không chút lưu tình đánh úp về phía đám người Tiêu Thiên Tuyệt.

- Chiến Cuồng, nếu như các nàng thiếu một sợi tóc, đời này ngươi đừng mong biết được bí mật Hư Thiên Điện!

Đường Phong thấp giọng rống giận.

Sau một khắc, thanh âm của Chiến Cuồng vang lên:

- Dừng tay! Không có mệnh lệnh của ta, ai cũng không được phép nhúc nhích!

Cao thủ Chiến gia lao tới nhất tề dừng thân ảnh lại tại chỗ.

- Hắc hắc!

Nụ cười trên mặt Đường Phong càng thêm nhạt vài phần:

- Ta đã biết lão gia chủ đâu có nói.

Chiến Cuồng âm lãnh nghiêm mặt, ánh mắt sáng quắc nhìn Đường Phong, chậm rãi nói:

- Tiểu hữu, kiên trì của lão phu cũng chỉ có hạn, chớ cho là ngươi đã ăn được ta. Lão phu nhường nhịn một lần nữa, ngươi cũng có thể nguôi giận rồi, ngươi là một người thông minh, hẳn là biết làm như thế nào.

- Tự nhiên biết!

Đường Phong cười rộ lên.

Chiến Cuồng khẽ gật đầu, cách không điểm một ngón tay, chỉ kinh bắn trúng Đường Phong, không gây một chút thương tổn, chỉ là phong kế kinh mạch của hắn, khiến hắn không thể vận dụng cương khí.

Chiến Cuồng có chút hối hận, nếu như vừa rồi phong bế kinh mạch của Đường Phong, hẳn đâu thể đánh chết Chiến Vô Song? Lại làm sao để Chiến gia bị lãng nhục, gây ra nhiều chuyện phiền toái như vậy.

- Dẫn đi, lấy thuốc chữa thương tốt nhất, trợ giúp tiểu hữu chữa thương, một ngày ba bữa, chiều cố tí mĩ, nếu như để ta biết có ai can đảm gây bất lợi đối với hắn và ba nữ tử kia, đừng trách lão phu không để ý thân tình!

Chiến Cuồng lạnh lẽo căn dặn nói, ánh mắt lại nhìn chăm chăm vào Chiến Sơn Nhạc.

Sự tình đã như vậy rồi, Chiến Vô Song cũng không thể khởi tử hồi sinh, việc cấp bách hiện tại chính là tìm ra được bí mật của Hư Thiên Điện, chỉ cần hiểu rõ huyền bí của Hư Thiên Điện, sinh tử của Đường Phong chỉ trong một ý niệm, đến lúc đó có thể báo thù cho Chiến Vô Song rồi.

- Rồi!

Đám người bên người âm âm đáp.

Lập tức có một cao thủ Linh giai thượng phẩm đi tới trước mặt Đường Phong, sờ tay trong ngực lấy ra một lọ đan dược, sau đó mạnh mẽ nhét vào trong miệng Đường Phong, trực tiếp đổ sạch cả lọ đan dược vào.

Đường Phong cũng không khách khí, trực tiếp nhai nuốt sạch sẽ giống như ăn kẹo.

Chiến gia tốc xấu gì cũng là thể lực mạnh nhất thiên hạ, đan dược chữa thương có thể kém sao?

- Đi thôi!

Người nọ âm lãnh nghiêm sắc nhìn chăm chăm vào Đường Phong.

Đường Phong ho nhẹ một tiếng, sao đó vẫn vẫy tay về phía ba người Tiêu Thiên Tuyết.

- Qua đây đỡ ta một chút, Chiến lão gia chủ nhiệt tình đãi khách, chúng ta chung quy không thể không nề tình.

Lúc này Hà Hương Ngưng và Trang Tú Tú mới vội vã chạy tới, dọc theo đường đi rắc một dải nước mắt dài.

Một trái một phải nâng Đường Phong vô cùng suy yếu, hai nàng hầu như khóc thành người nước mắt, Tiêu Thiên Tuyết cũng như vậy, nhưng nàng không dám có động tĩnh quá lớn, một mực mãnh liệt áp chế tình cảm ba động của chính mình, rất sợ sẽ ảnh hưởng tới hài tử trong bụng.

Phủ đệ Chiến gia trở lại bình tĩnh, chỉ là mùi vị máu tanh vẫn tràn ngập trong không khí.

Bên ngoài phủ đệ, mấy nghìn nhân mã cũng yên tĩnh tới đáng sợ.

Vừa rồi Đường Phong dẫn phát bạo động, gây ra huyết án bên trong phủ đệ Chiến gia, bọn họ đều nhìn thấy rất rõ ràng.

1443. Chương 1234 : Kế Hoạch Tiếp Theo

Một tay kéo theo Chiến Vô Song, chạy suốt vài vòng xung quanh phủ đệ Chiến gia, phía sau là bảy tám cao thủ Linh giai thượng phẩm, chỉ cần không phải người mù đều có thể nhìn thấy rõ ràng.

Nhưng không ai dám tới viện trợ, Chiến Cuồng ở bên trên nhìn chăm chăm, phía Đường Phong còn có ba con tin bên trong, một khi chiến đấu nổ ra, an nguy của ba nữ tử kia nhất định không thể bảo toàn, còn không bằng để một mình một người Đường Phong gây âm ỉ, Chiến Cuồng ném chuột sợ vỡ đồ, tự nhiên không dám làm gì ba nữ tử kia.

Sự thực đúng như vậy, cho dù Đường Phong giống trống khua chiêng giết chết Chiến Vô Song, thế nhưng cũng không có lo lắng sinh mệnh.

Đợi đến khi bên trong yên tĩnh lại, lúc này mọi người mới thở dài một hơi.

- Đoàn lão gia chủ, hiện tại chúng ta làm cái gì bây giờ?

Cổ U Nguyệt không có chủ ý, chỉ đành chuyển ánh mắt về phía Đoàn Vô Ưu.

Sắc mặt Đoàn Vô Ưu hơi khó coi, cũng không biết phải làm như thế nào. Lúc này quần quýt nhiều nhân mã qua đây như vậy, lại không hề nghĩ rằng bị Chiến Cuồng dùng một chiêu bức lui lại, tiến không được, mà lui càng không xong, tình cảnh xấu hổ cực kỳ, nếu như mọi người ở đây không có giao tình gì với Đường Phong thì hoàn toàn có thể đánh vào, lấy lực lượng nhân mã nhiều nhà hợp lại hiện tại, cho dù là Chiến gia cũng không chắc chống đỡ được.

Nhưng, mọi người ở đây, hầu như mỗi một phương nhân mã đều có một tia liên hệ không nhỏ đối với Đường Phong.

Người tại Linh mạch chi địa tự nhiên không cần phải nói, thân nhân bằng hữu của Đường Phong, Huyết Vụ Thành, Thiên Thánh Cung, bọn họ đều là bởi vì hỗ trợ Đường Phong mới đến đây, hiện tại Đường Phong rơi vào tay đối phương, sao bọn họ có thể chủ động tấn công?

Cổ gia Cổ U Nguyệt có giao tình với Đường Phong, không có khả năng không nhìn sinh tử của hắn.

Trảm Hồn Tông Liễu Như Yên cũng là như vậy.

Bản thân Đoạn Vô Ưu càng thêm không phải bàn cãi, nếu như không có Đường Phong tặng hắn một viên Duyên niên đan, hắn còn có thể đứng ở chỗ này sao? Ân cứu mạng, cho dù Đoạn Vô Ưu không báo đáp lại, nhưng sao có thể bỏ đá xuống giếng.

Chiến Cuồng ra chiêu rất đơn giản, nhưng lại cực kỳ hiệu quả, bắt lấy nhân vật then chốt nhất của trận chiến này! Trực tiếp khiến mấy nghìn nhân mã không tiến lên được.

Đoạn Vô Ưu trầm ngâm trong chốc lát, quay đầu về phía Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô, nhỏ giọng hỏi:

- Đường Phong công tử trước khi đi có nói qua dự định của hắn hay không?

Trong suy nghĩ của Đoạn Vô Ưu, lấy cái đầu đầy ý nghĩ xấu của Đường Phong, không có khả năng không chút an bài nào đã đi rồi.

Nhưng không nghĩ tới Đường Đỉnh Thiên và Diệp Dĩ Khô đều lắc đầu, ngược lại hỏi mấy nữ hài:

- Nó và các ngươi có nói gì không?

Các nữ hài đều lắc đầu không thôi.

- Vậy nguy rồi!

Đoạn Vô Ưu thở dài một tiếng:

- Hiện nay Đường Phong bị phong bế kinh mạch, bằng với người bình thường, ba nữ tử kia cũng như vậy, sợ rằng rất khó chạy trốn khỏi Chiến gia.

Nếu như Đường Phong không bị che lại kinh mạch, ngược lại còn có một đường hy vọng, thế nhưng hiện tại.... Không có biện pháp xoay chuyển trời đất a.

Chung Lộ đột nhiên nhẹ giọng mở miệng nói:

- Trên đời này hắn là không có ai có thể che lại kinh mạch của công tử.

- Có ý tứ gì?

Đoạn Vô Ưu nghi hoặc không giải thích được, rất nhiều người kinh ngạc nhìn Chung Lộ.

Chung Lộ cũng không giải thích nhiều, chỉ mở miệng nói:

- Đoạn gia chủ, ngài thử phong bế kinh mạch của ta.

Đoạn Vô Ưu thật sâu nhìn nàng một cái, thâm nghĩ ra là một cao thủ cực đạo, muốn phong bế kinh mạch của một tiểu nữ hoa chỉ có tu vi Linh giai hạ phẩm như ngươi còn không dễ dàng sao?

Nghĩ là nghĩ như vậy, Đoạn Vô Ưu vẫn điểm một đạo chỉ kinh, uy lực cũng tương đương với Chiến Cuồng.

Chỉ kinh bắn trúng Chung Lộ, Chung Lộ cũng mỉm cười, trong cơ thể đột nhiên tản mát ra một cỗ ba động cương khí.

- Chuyện gì xảy ra?

Đoạn Vô Ưu không khỏi động dung, thực lực của hắn vượt xa Chung Lộ, vì sao không thể phong bế được kinh mạch của đối phương? Thế nhưng cương khí rõ ràng vẫn đang lưu chuyển trong cơ thể đối phương, như vậy chứng minh một chỉ của chính mình hoàn toàn không có một chút ảnh hưởng.

Những người khác đều kinh ngạc nhìn Chung Lộ, hồn nhiên không biết nguyên nhân trong đó.

Chung Lộ mỉm cười nói:

- Ta cùng với công tử tại mấy năm trước từng được một vị tiền bối cao nhân truyền thừa y bát, tu luyện một loại công pháp đặc thù, loại công pháp này có thể giúp cương khí không chịu bất cứ ảnh hưởng nào bên ngoài, vì vậy trên đời này hẳn là không có ai có thể phong bế được kinh mạch của công tử.

- Trên đời này lại có loại công pháp như vậy?

Đoạn Vô Ưu kinh ngạc không thôi, nhú mày suy nghĩ một chút, đột nhiên cười to nói:

- Xem ra, Đường Phong xác thực là có dự định, nếu không không có khả năng xâm nhập một mình, lão thất phu Chiến Cuồng kia chỉ sợ đã cho rằng chế trụ được Đường Phong rồi, vậy thì chúng ta hãy xem nào nhiệt.

Thực lực của Đường Phong như thế nào, Đoạn Vô Ưu tự nhiên rất rõ ràng, nếu như hắn có thể tại lúc không đề phòng hung hăng tặng chiến gia một kích, vậy thì Chiến gia khẳng định sẽ bị tổn thất cực lớn. Chiến Cuồng cho rằng chính mình vây khốn một con cừu, lại không nghĩ rằng đó căn bản là một con mãnh hổ, chỉ là tạm thời cất giấu răng nanh chờ đợi thời cơ hành động.

- Thế nhưng, cho dù Đường Phong giả bộ bị chế trụ, lấy năng lực một người của hắn, căn bản không có biện pháp dẫn theo ba nữ nhân cùng nhau ra ngoài, nhất là một người trong đó còn đang mang thai, càng cần phải đi lại cẩn thận!

Cổ U Nguyệt nói ra lo lắng của chính mình.

Hỏa Phượng vẫn lẳng lẳng nghe đột nhiên mỉm cười:

- Ta nghĩ, ta biết hắn có quyết định gì.

- Nguyên nghe giải thích!

Sắc mặt mọi người nghiêm túc.

Hỏa Phượng nhú đôi mày thanh tú:

- Hắn có một bảo bối, có thể mang theo người sống, mà trong kiện bảo bối kia còn cất giấu một đồng tộc của ta!

Lại tỷ nghe xong, trước mắt sáng ngời:

- Phu nhân nói...

- Không sai!

Hỏa Phượng nhẹ nhàng gật đầu.

- Nguyên lai là như vậy!

Các nữ hài nhất thời yên tâm.

Nếu quả thực như vậy mà nói, vậy thì an nguy của ba người Tiêu Thiên Tuyết căn bản không cần phải lo lắng, Đường Phong tự nhiên sẽ cất giấu các nàng bên trong thứ đó, chỉ cần Đường Phong tìm được cơ hội, chắc chắn thoát khỏi vòng khống chế của Chiến gia.

Chỉ cần Đường Phong thoát khốn, nhân mã bên này liền không còn bất cứ lo lắng nào, tự nhiên sẽ giết vào phủ đệ Chiến gia trước, khiến Chiến gia gà chó không yên.

Chung nữ liếc mắt nhìn nhau, hiểu ý cười.

1444. Chương 1235 : Tâm Tình Trong Địa Lao

Tuy rằng trước khi đi Đường Phong không nói cái gì, nhưng hắn khẳng định tin tưởng nhóm người chính mình có thể thông qua một ít vết tích phán đoán được dự định của bản thân, bởi vì đã biết những người này đều là người thân nhất bên cạnh hắn, sao có thể không đoán ra tâm tư của hắn.

- Các người, nói rõ như vậy, ta nhiều nhiều ít ít có cảm giác bị xa lánh bên ngoài.

Đường Đỉnh Thiên phiên muộn vô cùng.

Bạch Tiểu Lại hé miệng cười, lúc này mới mềm mại nói ra những suy đoán vừa rồi.

Mọi người nghe xong, tâm tình khẩn trương nhất thời trầm tĩnh lại.

Lúc mình bạch dự định của Đường Phong, mọi người không khỏi cảm thấy bị ai cho Chiến Cuồng.

Hắn cho rằng chính mình đã vây khốn được Đường Phong, lấy ba nữ nhân của Đường Phong làm con tin thì có thể thoải mái muốn làm gì cũng được, lại không hề nghĩ rằng Đường Phong tương kế tựu kế, ôm dự định thâm nhập vào Chiến gia cứu viện tam nữ.

- Nếu như vậy, chúng ta sẽ chờ đợi tin tức của Đường Phong.

Đoạn Vô Ưu quyết định:

- Một khi bên phía Đường Phong truyền ra bất luận vết tích tranh đấu nào, mấy nghìn nhân mã chúng ta toàn lực viện trợ, giúp hắn rời khỏi Chiến gia.

- Được!

Cổ U Nguyệt và Lệ Khinh Dương cùng nhau gật đầu.

- Chỉ là...

Đầu lông mày của Đoạn Vô Ưu xòe ra, mỉm cười nói:

- Chúng ta cũng không thể ngồi chờ không như vậy, lão thất phu Chiến Cuồng già thành tinh, nếu như chúng ta không có điểm động tác mà nói, không chừng hắn sẽ nghi ngờ.

- Ý tứ của Đoạn lão gia chủ là...

Lệ Khinh Dương nhẹ giọng trưng cầu.

- Mấy nghìn người chúng ta tới đây, dù sao cũng phải tạo cho Chiến gia một chút phiền phức mới được. Như vậy bọn họ mới biết, bởi vì Đường Phong bị bắt, chúng ta rất lo lắng.

- Như vậy có đánh rần động cỏ hay không?

Cổ U Nguyệt có chút lo lắng.

- Không, chúng ta biểu hiện càng xúc động phần nộ, Chiến Cuồng sẽ càng cho rằng phân lượng của Đường Phong không thấp, kể từ đó, bên phía Đường Phong càng thêm an toàn.

- Thì ra là thế.

Trong lòng mọi người hiểu rõ.

- Như vậy, hiện tại trước tiên không nên kích chiến quá mức, bọn họ vừa mới bị giết một nhân vật quan trọng, nếu như kích chiến quá độ ngược lại không ổn, trước tìm những người này mắng một trận, nhục nhã Chiến Cuồng. Dù sao đi nữa lần này cách làm của hắn đích xác vô cùng đề tiện vô sỉ, chúng ta mắng hắn, hắn cũng không thể cãi lại, hơn nữa, hay nhất là chúng ta mắng sao cho Đường Phong hiểu được, cho hắn biết chúng ta đã rõ ràng dự định của hắn.

- Mắng chửi là sở trường của ta a!

Tiểu thúc chủ động xin ra trận giết giặc.

- Ta cũng đi, giọng của ta lớn. Bảo đảm để Chiến gia ai ai cũng nghe được.

Lôi Tẩu ồm ồm nói.

- Vậy hai người các người được rồi, vừa vặn các người là người bên cạnh Đường Phong, tức giận cũng coi như có thể giải thích!

Đoạn Vô Ưu khẽ gật đầu.

Hai người Tiểu thúc và Lôi Tẩu tuân lệnh, trực tiếp bay lên trên bầu trời phủ đệ Chiến gia, nhìn thoáng qua nhau, ghen đủ một hơi thở, mộng rộng ý chí tức giận mắng ầm ầm, các loại ngôn từ thối nhất từ trong miệng hai người phát ra, hung hăng nện vào trong lòng mọi người Chiến gia.

Đám người Đoạn Vô Ưu vừa nghe được, đều nhin không được đảo cặp mắt trắng dã.

Hai người này chính là cao thủ Linh giai trung phẩm nha, mắng chửi người khác không khác gì lưu manh phố chợ, không hề ý nhị đáng nói, thuần túy là dùng những lời nói dơ bẩn nhất nhục mạ đối phương.

Chỉ là như vậy mới tốt, uhn, như vậy mới tốt. Tức giận nổ phổi cũng chính là bộ dáng này của hai người rồi, hai người này hành động rất tốt a.

Bên phía Chiến gia, không ít người bị mắng tới sắc mặt đỏ bừng, đứng bên trên tường thành dùng công phu miệng lưỡi đấu lại Tiểu thúc và Lôi Tẩu, hai người hồn nhiên không để ý tới, lần lượt chửi mửi tám đời tổ tông Chiến gia nhiều lượt, hơn nữa thanh âm của hai người này còn đủ lớn, xỏ xuyên qua toàn bộ khu vực Chiến gia bao phủ, người có thực lực thấp hơn Linh giai trung phẩm, muốn không nghe cũng không được, tiếng mắng trực tiếp truyền vào trong tai căn bản không thể ngăn cản được.

Từ phương diện đạo nghĩa, chuyện này lần này xác thực Chiến gia rơi vào thế hạ phong.

Chiến Cuồng bắt giữ ba nữ nhân làm con tin, còn có một phụ nữ có thai, thực quá mức trơ trẽn. Tuy rằng Chiến Vô Song đã chết, thế nhưng dù sao hấn cũng đã từng ẩu đả qua nữ tử không sức đánh lại. Hai người Tiểu thúc và Lôi Hành mắng Chiến Cuồng dè tiện, mắng Chiến Vô Song vô sỉ. Ngược lại phối hợp rất khăng khít, tiếng mắng cuộn cuộn như sấm. Chấn tới mức trong lòng đệ tử Chiến gia căm phẫn vô cùng, nhưng lại không thể tránh được.

Có người xin chỉ thị Chiến Cuồng, Chiến Cuồng bỏ mặc, hạ lệnh không được xuất chiến, người Chiến gia cũng chỉ có thể ghen khuất vùi đầu trong phủ đệ nghe mắng.

Đường Phong và tam nữ bị nhốt trong địa lao Chiến gia, mặc dù ở bên dưới mặt đất tới vài chục trượng, nhưng tiếng mắng của Tiểu thúc và Lôi Tẩu vẫn truyền tới như thường.

Tam nữ nghe mà sắc mặt đỏ bừng, Đường Phong càng dở khóc dở cười, tỉ mỉ nghe chốc lát, đột nhiên Đường Phong mỉm cười.

- Chàng cười cái gì?

Tiêu Thiên Tuyết nghi hoặc hỏi thăm.

- Không có gì!

Đường Phong lắc đầu, trong mắt hiện lên một tia tinh quang, xem ra bên kia đã đoán được tâm tư của chính mình rồi, bằng không Tiểu thúc và Lôi Tẩu không có khả năng mắng khó nghe như vậy, chính mình có Linh Quyết, lại có Sơn Hà Đồ, vào Chiến gia chẳng khác nào đứng ở thế bất bại.

Chỉ cần tìm được cơ hội, có thể dễ dàng tới cực điểm chạy ra khỏi nơi này, yên ổn cứu tam nữ ra ngoài.

Thế nhưng hiện tại Đường Phong lại có dự định mới, vốn hấn không nghĩ tới bên kia lại nhẹ nhàng hiểu được kế hoạch ngầm của mình như vậy, xem ra chính mình vẫn đánh giá thấp lực nhìn rõ của mọi người bên cạnh.

Nếu như thế, vậy thì chơi lớn một hồi! Về phần cứu người đã không cần phải suy nghĩ, Đường Phong muốn thử xem chính mình có thể nhấc lên cơn sóng gió ngập trời trong phủ đệ Chiến gia hay không.

Điều kiện trong địa lao không tính tốt, nhưng cũng không đến nỗi quá kém. Bốn người bị giam một chỗ, tuy rằng không gian không lớn, nhưng vẫn có thể hoạt động tương đối thoải mái.

- Tuyết nhi, nàng đang mang thai, không thích hợp mệt nhọc, hôm nay xảy ra rất nhiều chuyện, nàng trước tiên nghỉ tạm!

Đường Phong có chút yêu thương nhìn Tiêu Thiên Tuyết.

Nữ nhân có một đêm tình với chính mình, cư nhiên đã mang thai gần chín tháng, điều này khiến trong lòng Đường Phong tràn ngập hồ then, còn có một chút hưng phấn.

- Được!

Tiêu Thiên Tuyết ôn nhu đáp, sau đó dưới sự nâng đỡ của Hà Hương Ngưng và Trang Tú Tú, ngồi tới bên giường nằm nghiêng chợp mắt ngủ.

[/B][B]Đường Phong cũng duỗi thân thể, ngồi xuống dưới mặt đất bên giường, đảm bảo đầu của chính mình chạm vào cái bụng to tròn của Tiêu Thiên Tuyết.

- Các nàng cũng ngồi xuống!

Đường Phong kéo Hà Hương Ngưng và Trang Tú Tú, để các nàng ngồi ngay bên cạnh chính mình, hai nàng đều rất nhu thuận, tuy rằng thân hăm tù lao, nhưng không lo lắng khấn trương, có chỉ là hạnh phúc.

Thân thể bốn người chăm chú dán sát vào nhau, cảm thụ được nhiệt độ cơ thể của đối phương, ba nữ tử đỏ hồng mặt.

- Đã để các nàng phải chịu khổ rồi!

Đường Phong than nhẹ một tiếng, nếu không vì chính mình, các nàng không có khả năng gặp đau khổ này.

- Đừng nói như vậy.

Hà Hương Ngưng chậm rãi lắc đầu, đánh bạo nói:

- Có thể sinh thời gặp lại huynh, ta cũng đã thỏa mãn rồi.

Trang Tú Tú cũng nói:

- Vốn ta định xuất quan sẽ tới tìm ngươi, hiện tại cũng giảm đi một chút thời gian và sức lực, kỳ thực ta còn muốn cảm tạ Chiến Cuồng kia.

- Được rồi, thời điểm Chiến Cuồng bắt giữ ba người các nàng, không tổn thương thân nhân bằng hữu của các nàng sao?

Đường Phong có chút lo lắng.

- Không có, người Chiến gia chỉ bắt bản thân chúng ta.

- Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.

Đường Phong yên tâm, nhẹ giọng nói:

- Các nàng đừng lo lắng, qua mấy ngày ta sẽ mang theo mọi người ra ngoài.

- Ra ngoài cũng không có gì, như vậy thì tốt rồi.

Hà Hương Ngưng vuốt ve sau gáy Đường Phong.

Đường Phong không khỏi ôm ghì lấy thân thể mềm mại vào lòng, an ủi nói:

- Có thể ra ngoài, tin tưởng ta, chỉ là hiện tại không phải thời điểm thích hợp.

Trong địa lao, mấy người không làm gì, chỉ lẳng lặng trò chuyện với nhau, lắng nghe tiếng hô hấp của nhau, cảm thụ nhu tình trong đó, hưởng thụ hạnh phúc bình dị này.

Trong lúc trò chuyện, Tiêu Thiên Tuyết đã ngủ trước, trạng thái hiện tại của nàng tương đối thích ngủ, cũng dễ buồn ngủ. Ngay sau đó, Hà Hương Ngưng và Trang Tú Tú cũng không thể chống đỡ được, mỗi một người ôm lấy đùi Đường Phong, tựa đầu lên đùi hắn nhắm mắt ngủ.

Đường Phong khẽ cười một tiếng, lúc này mới bắt đầu vận công chữa thương.

Thương thế lúc này có thể nói là cực kỳ nghiêm trọng, bảy tám vị cao thủ Linh giai thượng phẩm toàn lực công kích, cho dù là Đường Phong mặc Bất Phôi Giáp thì cũng có chút ăn không tiêu, nếu không phải bọn họ có điều lo lắng, không dám hạ sát thủ, vậy thì chỉ sợ Đường Phong đã sớm chết.

Nội tạng bị chấn nát rất nhiều, xương cốt toàn thân cũng bị gãy nhiều chỗ, may mà trước khi giam giữ một vị cao thủ Chiến gia đã chuẩn đưa cho Đường Phong thuốc trị thương tốt nhất, bằng không hẳn chỉ sợ không có bao nhiêu khí lực nói chuyện nhiều với tam nữ như vậy.

Chỉ là loại thương thế này chỉ dựa vào một chút thuốc trị thương vừa rồi hiển nhiên còn thiếu rất nhiều, Đường Phong nhanh chóng tìm kiếm bên trong Không Gian Mị Ảnh, lấy ra một bó lớn các loại đan dược trị thương các loại, cũng không quản là loại đan dược gì, trực tiếp nhét vào trong miệng, nuốt xuống bụng.

Một mặt dò xét mọi động tĩnh nhỏ nhất bên ngoài nhà lao, một mặt cẩn thận từng chút lấy ra Sơn Hà Đồ và Phong Thần Khế.

Có dị bảo trấn áp ba động cương khí thần kỳ như Phong Thần Khế ở đây, Đường Phong căn bản không cần lo lắng có người phát hiện ra điều mờ ám của chính mình, vì vậy yên tâm lớn mật vận chuyển Linh Quyết, linh khí khổng lồ mà tinh thuần từ bên trong Sơn Hà Đồ cuộn cuộn không ngừng quán nhập vào trong cơ thể Đường Phong, tu bổ mỗi một bộ vị bị thương nhỏ nhất của hắn.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Đường Phong có thể cảm giác được tam nữ bên cạnh đều lần lượt tỉnh lại, chỉ là các nàng đều lẳng lặng ngồi một chỗ, không dám quấy nhiễu Đường Phong, sau đó lại trôi qua một lúc lâu, các nàng lần thứ hai say ngủ. Ba người đều bị che lại kinh mạch, tự nhiên chỉ có thể sinh hoạt ngủ nghỉ giống như người bình thường.

Liên tục lặp lại như vậy hai ba lần, bỗng nhiên thần sắc của Đường Phong khẽ động, mở choàng mắt, bắt tay đảo qua, trực tiếp thu thập Sơn Hà Đồ và Phong Thần Khế vào trong Không Gian Mị Ảnh.

- Đường Phong, chàng tỉnh?

Tiêu Thiên Tuyết không nhận được kinh hỷ hồi.

- Suyt!

Đường Phong dựng thẳng ngón tay trở lại bên mép Tiêu Thiên Tuyết, sau đó thân thể cùng nhau nhảy lên giường, ngồi ngay bên cạnh nàng, không chút phân trần, trực tiếp giang rộng vòng tay ôm nàng vào trong lòng.

Con mắt của Hà Hương Ngưng và Trang Tú Tú mở to nhìn, sắc mặt ửng đỏ, không biết Đường Phong đột nhiên phát thần kinh gì, khiến Tiêu Thiên Tuyết nhăn nhó không thôi.

- Chiến Cuồng tới, trấn định một chút, lần này hẳn tới khẳng định là muốn gây áp lực đối với ta, các nàng không cần làm cái gì, cũng không nói cái gì.

Đường Phong rất nhanh ngăn chặn vài câu, sau đó vận công để sắc mặt của chính mình tái nhợt đi một chút, thu liễm khí tức toàn thân.

Tam nữ vừa nghe Chiến Cuồng tới, sắc mặt cũng có chút mất tự nhiên.

Trông mắt Đường Phong vừa chuyển, hắc hắc cười gian một tiếng, vươn một ngón tay ngả ngón khều khều cái cằm nhỏ nhắn của Tiêu Thiên Tuyết, mang theo nụ cười dâm đãng nói:

- Nàng vừa gọi ta là cái gì?

Thấy bộ dạng này của hắn, Tiêu Thiên Tuyết nhất thời ăn không tiêu, từ chối vài lần lại không thể giãy được cái ôm của Đường Phong, nhận không được oán trách trừng mắt.

- Không thể gọi trực tiếp tên của ta.

Đường Phong bày ra uy nghiêm của người đứng đầu một nhà, phân phó nói:

- Gọi phu quân, hiểu hay không?

Sắc mặt Tiêu Thiên Tuyết đỏ bừng, khẽ gật đầu.

- Vậy gọi thử một tiếng nghe một chút!

Đường Phong hơi có một chút cảm giác được một tắc lẩn một thước.

Da mặt của Tiêu Thiên Tuyết rất mỏng, nào không biết xấu hổ nói câu này.

Đường Phong hợp thời ho nhẹ vài tiếng, khóe miệng tràn ra máu tươi.

Trong lòng Tiêu Thiên Tuyết tê rần, mặt mày có chút thất sắc, nhanh chóng lên tiếng:

- Chàng đừng động khí, ta gọi là được.

Dứt lời, lấp bắp một lát mới thành tiếng gọi:

- Phu... Quân!

- Hắc hắc!

Đường Phong cười càng thêm đắc ý, lại quay đầu nhìn về phía Hà Hương Ngưng và Trang Tú Tú, hai nàng thực ra rất nhu thuận, không đợi Đường Phong phân phó, liền nhất tề than thanh thúy thúy hô to phu quân.

- Ha ha ha!

Đường Phong càn rỡ cười to, nhất thời ngưng thần lại, phảng phất như động thương thế, nhịn không được ho khan kịch liệt.

Tam nữ sợ hãi nhanh chóng tiến lên, người vỗ vỗ lưng, người xoa xoa ngực, cảm giác giống như Đường Phong đang bị bệnh tới thời điểm nguy kịch, nếu như không chiếu cố sẽ không còn kịp nữa rồi.

Địa lao đóng chặt đột nhiên mở rộng, thân ảnh hùng vĩ của Chiến Cuồng xuất hiện bên ngoài cửa nhà giam, trên mặt mang theo nụ cười nhàn nhạt, đi một bước về phía ba người.

- Ha ha, tiểu hữu có khỏe không?

Chiến Cuồng trực tiếp đứng trước mặt Đường Phong, cười dài một tiếng hỏi.

1445. Chương 1236 : TỐI HẬU THƯ CỦA CHIẾN CUỒNG

- Không chết được.

Đường Phong vừa mới tốt hơn một chút, trong mắt lại toát lên thần sắc ác độc, ngũ khí cứng rắn, bày ra bộ dáng không được lại gần, còn không ngừng kéo tam nữ sát người.

- Vậy là tốt rồi.

Ánh mắt của Chiến Cuồng tinh tường cỡ nào, chút mờ ám này của Đường Phong làm sao hắn không nhìn thấy? Nguyên nhân chính là vì thấy được nên Chiến Cuồng mới cảm thấy thỏa mãn.

- Đời người, có thể cùng người thương đồng sinh đồng tử, cùng chung hoạn nạn, cũng có thể coi như một chuyện tốt, tiểu hữu nói sao?

- Còn muốn nói cái gì? Thiếu gia mấy ngày trước không phải đã từng cảm tạ người rồi sao?

Đường Phong tà tà bề ngễ nhìn Chiến Cuồng.

- Đúng đúng đúng.

Chiến Cuồng không cười nổi.

- Thực ra lão phu mặt dày rồi.

- Uhm, xác thực là như vậy!

Đường Phong không một chút khách khí gật đầu.

Chiến Cuồng cũng không giận, chỉnh chỉnh sắc mặt:

- Tiểu hữu cũng biết lão phu muốn cái gì. Lão phu có thể đảm bảo với người, chỉ cần người thỏa mãn yêu cầu của lão phu, ta lập tức thả người và ba vị cô nương đây rồi đi, đồng thời sau này tuyệt đối không tìm các người gây phiền phức.

- Ta giết Chiến Vô Song, người cũng không thêm để ý.

Đường Phong cười lạnh một tiếng.

- Lão phu chỉ nói ta không tìm tiểu hữu gây phiền phức, Vô Song chết, tự nhiên sẽ có người thay nó báo thù! Đến lúc đó tiểu hữu có thể đáp lại hay không, vậy phải nhìn bản lĩnh của tiểu hữu rồi.

Ngôn từ của Chiến Cuồng rất chân thành.

Hắn nói như vậy, ngược lại có vẻ rất thành ý, nếu như hắn nói có thể bảo đảm bất cứ người nào của Chiến gia cũng không tìm Đường Phong trả thù, điều này rõ ràng là đánh rắm, chỉ riêng Chiến Sơn Nhạc đã không thể buông tha thù hận này.

Lão thất phu, hiểu nói dẫn đo chừng mực a. Trong lòng Đường Phong cười nhạt.

- Tiểu hữu xem, vị phu nhân này của tiểu hữu đang mang thai, cũng sắp tới thời điểm lâm bồn rồi, tiểu hữu chung quy không thể để hài tử của chính mình sinh ra tại loại địa phương này đúng không? Ở đây âm u ẩm ướt, sao có thể là địa phương hài tử sinh ra? Tiểu hữu không nghĩ vì chính mình, cũng nên nghĩ cho hậu đại.

Đường Phong trầm mặc, chau mày, xem ra có chút ý động.

Chiến Cuồng mỉm cười, lẳng lặng chờ đợi câu trả lời thuyết phục của Đường Phong.

Sau một lúc, Đường Phong mới thay đổi thần sắc nói:

- Ta không quá tin tưởng người!

- Không sao, ta có thể để cho tiểu hữu thêm thời gian vài ngày suy nghĩ, chờ khi tiểu hữu suy nghĩ được rồi lại nói với ta cũng không trễ.

Chiến Cuồng biết loại sự tình này không thể vội được. Dù sao đi nữa thịt cũng trên thớt gỗ rồi, lẽ nào hắn còn có thể chạy sao.

Nói xong, nhẹ nhàng cười, chỉ chỉ ra bên ngoài nói:

- Những bằng hữu của tiểu hữu người mấy ngày nay rất tốn tâm tư muốn cứu người, cho tới bây giờ đã xảy ra hơn mười trận chiến đấu với Chiến gia chúng ta, song phương có tử thương nhất định, bọn họ vẫn lo lắng cho an nguy của người, chưa tấn công quy mô, chỉ là lão phu cũng không biết có thể duy trì được cục diện này bao lâu. Tiếp tục đánh như vậy, Chiến gia của ta không tốt lắm, mà các bằng hữu của người cũng không tốt đẹp. Tiểu hữu, coi như người vì bằng hữu của người, nhất định phải suy nghĩ cho kỹ, không cần phải để bọn họ cùng với Chiến gia chúng ta liều mạng người chết ta sống.

- Ta sẽ suy nghĩ!

Thần sắc Đường Phong nghiêm túc gật đầu:

- Được rồi, Chiến gia các người đối đãi với khách nhân như vậy sao?

- Thế nào?

Chiến Cuồng hơi sững sốt.

- Người nhìn xem chỗ này, chỉ có một chiếc giường nhỏ bé, có thể ngủ được bốn người sao? Còn con mẹ nó cứng như đá, làm sao để các phu nhân của ta nghỉ ngơi? Còn nữa, mấy ngày nay ngay cả một người đưa cơm cũng không có, người muốn chúng ta chết đói sao?

Chiến Cuồng không cười nổi:

- Là Chiến gia chậm trễ quý khách rồi, tiểu hữu bớt giận, lão phu ra ngoài an bài, nhất định sẽ không để mấy vị phu nhân của người về mặt sinh hoạt cảm nhận được một chút không thích hợp.

- Uh, biết sai có thể sửa, việc thiện to lớn.

Đường Phong không chút khách khí giáo huấn một câu.

Hơi thở của Chiến Cuồng rõ ràng dừng lại, nhưng không nổi giận, thật sâu liếc nhìn Đường Phong, xoay người liền muốn rời đi.

Mà lúc Chiến Cuồng đi được năm bước, đột nhiên quay ngược lại đánh một chưởng về phía Đường Phong, báo động sinh ra, Đường Phong thiếu chút nữa vận công chống lại, nhưng may mắn kịp thời mạnh mẽ kiềm chế. Bàn tay của Chiến Cuồng chỉ cách trước mặt Đường Phong một tấc, đưa tay một trảo, ha ha nở nụ cười một tiếng:

- Trong địa lao có nhiều muỗi, lão phu thay tiểu hữu giết chết, miễn làm phiền quý phu nhân nghỉ ngơi.

Sắc mặt Đường Phong khó coi, cắn răng nói:

- Đa tạ rồi!

- Tiểu hữu nên suy nghĩ thật kỹ, qua mấy ngày lão phu sẽ lại tới nói chuyện với tiểu hữu, hy vọng đến lúc đó tiểu hữu có thể cho ta một câu trả lời thuyết phục!

Lời còn chưa dứt, Chiến Cuồng đã biến mất không còn hình bóng.

Toàn thân Đường Phong chảy mồ hôi lạnh ròng ròng, sau một lúc lâu mới tức giận quát mắng:

- Lão thất phu.

Rốt cuộc vẫn là lão thành tinh a, trước khi đi còn muốn thử một phen, nếu như vừa rồi chính mình hơi có chút dị động, vậy thì kế hoạch trước đó coi như đi tong rồi, may mà chính mình đủ trấn định, lúc này mới không để lộ chân ngựa.

Chỉ là... Lần này coi như Chiến Cuồng tới hạ tối hậu thư rồi, lần hần tới tiếp theo, nếu như chính mình không giao thứ hần muốn ra, sợ rằng sẽ có phiền toái rất lớn.

- Đường Phong, chàng không sao chứ?

Tiêu Thiên Tuyết khẩn trương hỏi một tiếng.

Đường Phong trừng mắt, lúc này Tiêu Thiên Tuyết mới oán trách hô một lần nữa:

- Phu quân, chàng không sao chứ?

- Không có việc gì.

Đường Phong xua xua tay, một lòng một dạ suy nghĩ nên làm cái gì bây giờ.

Bản thân có Sơn Hà Đồ, an nguy của tam nữ không cần phải suy nghĩ, chỉ cần để các nàng tiến vào trong Sơn Hà Đồ là giải quyết xong.

Thế nhưng chính mình thoát khỏi Chiến gia như thế nào đây? Có Chiến Cuồng tọa trấn, việc này rất khó.

Sau khi Chiến Cuồng rời đi không tới nửa canh giờ, bên trong địa lao bắt đầu nóng nực.

Một chiếc giường thơm thật lớn vô cùng được người khiêng vào, bởi vì chiếc giường quá lớn, còn phải tháo thành từng phần nhỏ mới có thể đưa vào trong, sau đó tiếp tục lắp ghép.

Trên giường thơm có ga trải màu tím nhạt, trên giường có chăn đệm mềm mại, gối đầu thơm ngào nhạt, có thể nói cái gì cần đều có.

Đám hạ nhân Chiến gia rất bận rộn dọn dẹp qua địa lao, không tốn bao nhiêu thời gian đã trang trí địa lao âm u ẩm ướt trở thành một gian phòng ngủ đẹp để xa hoa.

Lập tức có người đưa lên sơn hào hải vị, bày ra một bàn mỹ yến.

Bận rộn hoàn tất, lúc này đám hạ nhân Chiến gia mới cung kính rời khỏi.

1446. Chương 1237 : Ở Chỗ Đây, Hắc Chính Là Chúa Tể

Đường Phong kéo tam nữ ngồi xuống bàn, mở miệng nói:

- Ăn chút gì đi, mấy ngày nay không ăn, chắc là các nàng đều đói bụng.

Nói thì nói như vậy, thực lực tới Linh giai, trên cơ bản không cảm thấy đói. Thế nhưng tình huống của tam nữ không bình thường, kinh mạch bị phong bế, chỉ coi như mạnh hơn người thường một chút, lại trải qua một hồi tai nạn, tinh thần lẫn thể lực đã sớm tiêu hao rất lớn, cảm giác uể oải đói khát.

Nhất là Tiêu Thiên Tuyết, cho dù bản thân nàng không cần ăn, thế nhưng cũng phải thu chút dinh dưỡng vì hài tử trong bụng chính mình.

- Có thể có độc hay không?

Trang Tú Tú có chút chần chờ, không dám động đũa.

Đường Phong cười:

- Chiến Cuồng sẽ không làm như vậy, thoải mái ăn, không có việc gì.

Có Đường Phong đảm bảo, lúc này tam nữ mới chậm rãi ăn uống.

Trong giường thơm địa lao, Đường Phong khoanh chân ngồi, tam nữ giống như con mèo nhỏ cuộn mình nằm bên người hắn, nặng nề ngủ say.

Thương thế trên người Đường Phong đã khôi phục bảy tám phần, có nhiều linh đan diệu dược như vậy hỗ trợ, tổ chất thân thể của bản thân cũng không kém, tự nhiên sẽ không lưu lại tai họa ngầm gì.

Hắn cũng không lấy ra Sơn Hà Đồ tu luyện, hiện tại hắn muốn làm một việc.

Nhắm mắt ngưng thần, thần thức dừng mãnh truyền vào trong đan điền.

Trong đan điền, cương tâm tiểu khô lâu vẫn là bộ dáng cũ, trên xương cốt để lộ lực quang yếu ớt, chính là những âm hồn đã bị ngưng luyện ra, mắt trái của tiểu khô lâu màu tuyết trắng, mắt phải là hỏa diễm cháy bỏng, đây chính là lực lượng cương tâm hai hệ băng hỏa.

Tay trái tiểu khô lâu nắm một đạo thiểm điện màu vàng, là Duệ kim khí. Tay phải nắm một khối ấn ký, là Thiên Cơ Ấn được xưng thấy rõ thiên cơ, cũng là chìa khóa Hư Thiên Điện.

Còn có một tiểu tiên màu xanh, chính là Hư Linh Tiên. Trước kia Phúc Đồng Tử đã nói qua, chỉ khi thực lực của chính mình đạt tới Linh giai thượng phẩm, đồng thời rình tới sự tồn tại của Hư Thiên Đỉnh, có thể dùng tiểu tiên màu xanh này phá vỡ cấm chế, mở ra điện thứ mười, Hư Thiên đỉnh, là nơi mang tới phần vinh hưng thịnh của võ đạo thiên hạ.

Còn có một thanh trường cung, thần binh Ngự Thần. Nhìn một hồi, Đường Phong ha ha cười, không nghĩ tới, trong lúc chính mình không để ý, đan điền bản thân dĩ nhiên tập trung nhiều thứ tốt như vậy. Tất cả đều là bảo bối thể nhân khắp thiên hạ ước mơ, lại tụ tập toàn bộ nơi đây.

Thứ Chiến Cuồng muốn chính là sự huyền bí của Hư Thiên Đỉnh.

Đường Phong không tiếp thu vì chính mình không có khả năng thỏa mãn yêu cầu của hắn trong thời gian ngắn, trước không nói Linh giai thượng phẩm không dễ dàng đột phá, cho dù là đột phá cảnh giới này cũng phải cảm thụ được sự tồn tại của Hư Thiên Đỉnh mới có thể mở được cấm chế.

Vì vậy yêu cầu của Chiến Cuồng, chính mình căn bản không có khả năng thực hiện, điểm này Đường Phong đã sớm biết rõ ràng trong lòng.

Giả bộ theo đối phương cũng là do Đường Phong muốn kéo dài thời gian mà thôi, hiện tại đối phương đã hạ tối hậu thư, Đường Phong cũng phải thử phương pháp cứu ngựa chết thành ngựa sống cuối cùng.

Hắn muốn nhìn một chút xem chính mình có phải là liên hệ được Hư Thiên Điện!

Nếu như chính mình đã chứng quản Hư Thiên Điện, không có đạo lý không thể mượn lực lượng của Hư Thiên Điện đến đối phó địch nhân.

Tâm thần du đãng trong đan điền, đầu tiên Đường Phong thử khống chế Hư Linh Tiễn, thế nhưng mũi tên nhỏ màu bích lục này căn bản không hề đáp lại sự hô hoán của chính mình, từ khi thu phục được nó trong điện thứ chín, nó vẫn không nổi lên bất cứ tác dụng gì.

Đại khái cũng giống như lời Phúc đồng tử đã nói, Hư Linh Tiễn này chỉ có thể phá vỡ cấm chế của Hư Thiên Đỉnh.

Ném thử hồi lâu, rốt cuộc Đường Phong cũng phải buông tha.

Tâm thần một lần nữa lưu chuyển vào Thiên Cơ Ẩn, vừa mới tiếp xúc đột nhiên Đường Phong cảm giác tại một địa phương xa xôi có thứ gì đó đang hô hoán chính mình.

Mà phương hướng của tồn tại kia chính là vị trí của Hư Thiên Điện.

Trong lòng khẽ động, Đường Phong càng thêm dụng tâm.

Theo thời gian trôi qua, Thiên Cơ Ẩn đột nhiên truyền tới một cỗ lực hút cực lớn, thần thức của Đường Phong không chút sức lực, trực tiếp bị Thiên Cơ Ẩn hút vào trong đó.

Ngay sau đó, Thiên Cơ Ẩn đại phóng quang mang, trong hư không đột nhiên mở ra một lỗ thủng, bên trong lỗ thủng đen kịt, hoàn toàn trống rỗng, Thiên Cơ Ẩn hóa thành một đạo lưu quang, mang theo thần thức của Đường Phong bắn vào trong đó.

Chờ khi Đường Phong lấy lại tinh thần, hắn phát hiện chính mình đang đứng giữa hư không, bên dưới chính là vũ trụ đầy sao, bản thân đột nhiên tiến vào trong vũ trụ.

Thiên đạo, đại đạo, vô đạo, các loại quy tắc, năng lượng không tên xuyên toa bên người, mỗi một đạo lưu quang chính là một loại quy tắc.

Thể xác và tinh thần của Đường Phong đột nhiên an bình, đây chính là an bình bình ổn nhất, phẳng phất giống như toàn thân theo những đạo lưu quang xuyên toa này lặng yên quy ẩn, không còn bất cứ kẻ nào có thể phát hiện ra chính mình.

Cũng không biết trôi qua bao lâu, phẳng phất như chỉ là nháy mắt, cũng phẳng phất như hơn trăm hơn nghìn năm, Thiên Cơ Ẩn lại tiếp tục có động tĩnh, lúc này nó mang theo tâm thần của Đường Phong tới một không gian hoàn toàn bị phong bế.

Trong không gian trống rỗng, cái gì cũng không có, chỉ có một đài cao giữa trung tâm, mà đài cao tỏa ra quang mang nhiều màu, vô cùng xán lạn.

Đường Phong nhíu mày, nhìn tràng cảnh hơi có chút quen thuộc trước mắt, tỉ mỉ hồi tưởng.

Chỉ trong thời gian chốc lát, thần sắc Đường Phong rung lên, đây không phải điện thứ chín của Hư Thiên Điện sao?

Hư Linh Tiễn của chính mình lấy được từ trên đài cao kia.

Quả nhiên là chính mình có thể liên hệ được Hư Thiên Điện. Người có Thiên Cơ Ẩn, chương quản Hư Thiên Điện, chính mình là Hư Thiên chỉ chủ.

Thần thức tỏa ra, toàn bộ Hư Thiên Điện phẳng phất như đều trở thành một bộ phận của cơ thể chính mình, bất luận một góc động tĩnh nhỏ nhất đều không thể tránh được nhận biết điều tra của chính mình.

Tâm niệm khẽ động, thần thức liền đi tới điện thứ tám, ở đây, chính mình đã từng bị năm vị cao thủ Linh giai thượng phẩm Chiến gia và Tư Đồ gia truy sát, lâm vào mê trận, gặp được Đoạn Vô Ưu.

Trở lại điện thứ bảy, ở đây, chính mình phá hủy chuyện tốt của Chiến Vô Song, cũng từng đại chiến một hồi với cao thủ Chiến gia.

Điện thứ sáu, có vô số cỗ ba động linh khí khổng lồ chạy loạn bên trong thiên địa, đó là những hoạt mạch đã thông linh.

Mà trong điện thứ sáu, Đường Phong phát hiện ra người khiến hắn cảm thấy hứng thú nhất.

Ba tồn tại có thực lực đạt tới Linh giai thượng phẩm đỉnh cao, không hề thua kém so với Chiến Cuồng và Đoạn Vô Ưu, đang ẩn nấp tu luyện trong một chỗ khuất tại điện thứ sáu Linh Thạch Điện.

Ba đồng tử Thiên Cốc.

Ba đồng tử này không nhúng tay vào tranh đấu thế giới bên ngoài, nhưng nói thế nào đi nữa cũng đã từng trợ giúp qua Đường Phong không ít lần, đối với ba người bọn họ, Đường Phong vẫn có chút cảm kích.

Thấy ba người bọn họ, Đường Phong dâng lên chút tâm tư đùa giỡn.

Ba đồng tử hiện tại đang tu luyện tại vị trí có linh khí nồng nặc nhất của Linh Thạch Điện, nhắm mắt đả tọa tu luyện. Tâm niệm của Đường Phong khẽ động, địa phương kia lập tức trở nên hoang vắng, toàn bộ linh khí đều bị tiêu tán thành vô hình.

Thọ đồng tử mở choàng mắt, sát khí toàn thân giống như thực chất lan tràn ra, cảnh giác đánh giá bốn phía.

Lộc đồng tử càng trực tiếp, thân hình nhoáng lên liền biến mất không ảnh không hình, cũng không biết ẩn nấp tới địa phương quỷ quái gì.

Phúc đồng tử cũng mở mắt nhìn xung quanh, hơi trầm ngâm một lúc, gương mặt nhìn lên không trung.

Trong lòng Đường Phong máy động, bởi vì địa phương Phúc đồng tử nhìn chính là vị trí tâm thần của chính mình.

- Phúc tử, nơi này có nguy hiểm gì sao?

Thọ đồng tử như lâm đại địch, mở miệng hỏi.

- Không có.

Phúc đồng tử mỉm cười, nụ cười ý vị thâm trường.

- Vậy vì sao linh khí nơi này đột nhiên biến mất?

Thọ đồng tử vẫn cảm giác không thích hợp.

- Ai nha!

Một tiếng hét thảm truyền đến, Lộc đồng tử vừa rồi không biết trốn ở nơi nào đột nhiên bị một bàn tay to lôi ra ngoài, bàn tay to kia hoàn toàn là do bùn đất tạo thành.

Thọ đồng tử quá sợ hãi, Lộc đồng tử có thực lực như thế nào, sở trường ra sao, hẳn đương nhiên rất rõ ràng, nếu Lộc đồng tử tinh thông kỳ môn độn giáp một lòng muốn ẩn nấp mà nói, coi như là hẳn cũng không thể nào tìm kiếm được. Thế nhưng hiện tại bị địch nhân không biết là ai trực tiếp bắt ra ngoài, có thể tưởng tượng được đối phương cường hãn tới mức nào.

Lẽ nào... Là trên Linh giai?

Chỉ là người nọ không tổn thương Lộc đồng tử, chỉ kéo hẳn ra ngoài liền không còn xen vào nữa.

Phúc đồng tử cười khổ một tiếng, nhìn hư không nói:

- Chúc mừng Đường công tử rồi. Công tử đã chạm được một tia ảo diệu của Hư Thiên Điện, nói vậy hẳn là đã ứng phó được nguy hiểm trước mắt, không cần cường cầu ba huynh đệ chúng ta xuất thủ?

- Đường Phong?

Sắc mặt Thọ đồng tử cả kinh, theo phương hướng của Phúc đồng tử nhìn kỹ, nhưng cái gì cũng không nhìn thấy.

Đợi một lúc, Phúc đồng tử mới thở ra một hơi:

- Hẳn đã đi.

- Là Đường Phong động tay chân? Sao hẳn có khả năng này?

Thọ đồng tử kinh nghi bất định.

- Đây không phải là thực lực bản thân hần, đây là lực lượng của Hư Linh Điện, hần là Hư Thiên chi chủ, ở chỗ này, hần chính là chúa tể, không ai có thể phản kháng hần!

Trêu chọc ba đồng tử Thiên Cốc, tâm tình của Đường Phong rất tốt.

Ba đồng tử này từ trước tới nay gây cho hần cảm giác một người so với một người lợi hại hơn, hiện tại cư nhiên bị kinh ngạc trên tay chính mình, để Đường Phong rất có cảm giác sung sướng tiểu nhân đắc chí.

Chỉ là câu nói cuối cùng của Phúc đồng tử thực ra không hề sai.

Vốn trong dự định của Đường Phong, hần muốn liên hệ Hư Thiên Điện, chính là nhìn xem có thể mời ba vị đồng tử này rời núi tương trợ hay không. Nhưng chính mình trong lúc vô ý chạm được vào một tia ảo diệu của Hư Thiên Điện, xác thực đã không cần nhờ vào lực lượng của Thiên Cốc.

Tâm thần du đãng trong điện thứ sáu, một cổ tín niệm giống như sóng biển ngập trời cấp tốc truyền đi bốn phía.

Trong điện thứ sáu không có thứ gì đặc biệt, có chỉ là những hoạt mạch vô cùng to lớn.

Trước kia Đường Phong đã chinh hợp đại quân hoạt mạch trong điện thứ sáu chống lại các đại gia tộc đuổi bắt, những hoạt mạch có thần trí này tự nhiên nhớ rõ khí tức của hần.

Khi Đường Phong tản ra cổ tín niệm này, toàn bộ điện thứ sáu đột nhiên sôi trào, một hoạt mạch rất uy vũ từ dưới lòng đất nhảy lên không trung, sau đó cấp tốc tụ tập về một phương hướng.

Bụi bay đầy trời, có chạy trên mặt đất, có bay trên cao, đủ loại hình thái, có thể nói cái gì cần đều có.

Nhận được tin tức từ bốn phương tám hướng truyền về, trong lòng Đường Phong đại định, những sinh linh không phải sinh linh này, xem ra so với con người còn dễ cấu thông hơn nhiều, chính mình trước kia đã cho chúng một cơ hội, hiện tại tới thời điểm cầu chúng, cư nhiên một con cũng không thiếu, toàn bộ chạy tới tụ tập nơi đây.

Trong đó cũng có một phần nhân tố do Đường Phong là Hư Thiên chi chủ, cũng có một phần hần tu luyện Linh Quyết, càng bởi vì những hoạt mạch này chỉ có tư tưởng đơn thuần, nhận ân thì báo đáp.

Đường Phong không đợi, chỉ để tất cả các hoạt mạch trong điện thứ sáu tụ tập lại một chỗ, sau đó tâm thần phiêu đảng tới Hoa Thảo Điện.

So với lần trước tới Hoa Thảo Điện khác nhau, lúc này Đường Phong có thể cảm thụ được rất rõ ràng, trong chỗ sâu Hoa Thảo Điện có những linh thú vô cùng cường đại ẩn nấp, thủ hộ các loại thiên tài địa bảo, một mặt mượn những thiên tài địa bảo này tu luyện bản thân, một mặt không cho người ngoài tới cướp đoạt.

Tính toán đơn giản một chút, số lượng linh thú cường đại ẩn nấp trong Hoa Thảo Điện không hề kém hơn so với số lượng hoạt mạch trong Linh Thạch Điện. Linh thú thất bát giai chỗ nào cũng có. Thậm chí còn có tồn tại kinh khủng cửu giai!

Đối phó với chúng, Đường Phong không thể dùng biện pháp lấy tình nghĩa, dù sao chính mình và những linh thú này không hề quen biết nhau.

Một ý niệm truyền đi, toàn bộ Hoa Thảo Điện chấn động không thôi, linh khí khắp nơi run rẩy, nhất thời ngẩng đầu nhìn trời.

Trên bầu trời có một cổ uy áp vô cùng khổng lồ áp bách tới, linh thú giận dữ hét lên, nhưng cũng không thể chống đỡ được cổ uy áp này, không bao lâu sau, tất cả đều quỳ sát mặt đất, trong mắt lộ vẻ kinh khủng, đã thần phục.

Đường Phong nhân cơ hội nhấn nhủ thỉnh cầu của chính mình vào trong đầu mỗi một linh thú.

Thế giới của linh thú càng thêm đơn thuần, vĩnh viễn là quy tắc cường giả làm vua. Vì vậy, tuy rằng Đường Phong không chút giao tình với chúng, thế nhưng dưới cổ lực lượng không thể chống đỡ được, mỗi một con linh thú đều chỉ có thể khuất phục.

Thỉnh cầu của Đường Phong cũng không phải là cưỡng chế, chỉ là một thỉnh cầu đơn thuần.

Hoa Thảo Điện lặng yên một lúc, không ít linh thú bắt đầu động, tình huống giống như trong Linh Thạch điện, đều tụ tập vào vị trí trung tâm.

Trước tiên hưởng ứng thỉnh cầu của Đường Phong đều là linh thú thất giai. Dần dần bắt đầu có linh thú bát giai gia nhập vào trong đó, đợi một lúc sau, rốt cuộc cũng có bốn đầu linh thú cửu giai chuyển bước, mang theo một tia thần sắc cao ngạo, chạy về phương hướng Đường Phong chỉ thị.

1447. Chương 1238 : Bụng Ta Đau Quá

Được rồi! Tâm thần của Đường Phong quan sát toàn bộ Hoa Thảo Điện, tự nhiên đối với động tĩnh của mỗi một linh thú đều rõ ràng như lòng bàn tay, những linh thú hưởng ứng chính mình đã chiếm bốn phần trong năm, mặc dù có một số linh thú không hưởng ứng chính mình, nhưng như vậy đã đủ rồi.

Đại cục đã định, chỉ chờ chính mình trở về chuẩn bị một chút, Chiến gia nhất định diệt vong.

Tâm thần bao phủ Thiên Cơ Án, thông thả lui về.

Vừa mới trở lại địa lao, Đường Phong phát hiện tam nữ bên cạnh chính mình thút thít khóc, Đường Phong lại càng hoảng sợ, vội vã mở to hai mắt, đã thấy trên giường lớn, tam nữ Tiêu Thiên Tuyết đều ngồi ngồi trước mặt chính mình, nước mắt giống như hạt châu thi nhau rơi xuống, thanh âm khàn khàn, khóc không thành tiếng.

Địa phương các nàng ngồi, ngay cả đệm giường cũng bị ướt một mảng lớn, cũng không biết các nàng chảy bao nhiêu nước mắt với có hiệu quả chấn động như vậy.

- Làm sao vậy?

Đường Phong nhanh chóng hỏi.

Nghe được thanh âm của hắn, thân thể mềm mại của tam nữ run lên, tiếng khóc ngừng lại, giơ lên đôi con mắt sưng đỏ, không thể tin tưởng nhìn qua hắn.

- Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Đường Phong có chút lo lắng hỏi thăm, hắn rất sợ tại thời điểm tâm thần chính mình liên hệ với Hư Thiên Điện, các nàng bị khi dễ nào đó.

- Chàng không chết... Chàng không chết...

Tiêu Thiên Tuyết cười so với khóc còn xấu xí hơn, mạnh mẽ lao tới, ôm chặt lấy Đường Phong, biểu hiện của Hà Hương Ngưng và Trang Tú Tú cũng không tốt hơn bao nhiêu, lời nói của các nàng đều là thanh âm khàn khàn phảng phất như của người khác.

Đường Phong giật mình, chỉ có thể ôn nhu an ủi, chờ khi các nàng bình phục lại, lúc này mới từ trong lời tường thuật gián đoạn của các nàng lý giải được tình huống.

Nguyên bản lúc tâm thần chính mình xuất khiếu, không chỉ hô hấp biến mất toàn bộ, thậm chí ngay cả nhịp tim cũng dừng lại, tam nữ không hề cảm nhận được trên người chính mình có một chút sinh cơ.

Điều này khiến ba người chết khiếp, gọi như thế nào cũng không có tác dụng gì, đều cho rằng lần trước Đường Phong bị thương quá nặng, không trị hết mà chết.

Mình bạch những chuyện đã trải qua, Đường Phong đỡ khóc đỡ cười.

- Chàng ngồi xuống một lần chính là thời gian ba ngày, cũng không nhúc nhích, ngay cả hô hấp cũng không có, chúng ta... Cho rằng...

Tiêu Thiên Tuyết cũng có chút không ý tứ.

- Ba ngày rồi?

Trong lòng Đường Phong máy động, hắn còn tưởng rằng chỉ trôi qua không lâu, lại không nghĩ tới lần liên hệ Hư Thiên Điện này dĩ nhiên dùng hết thời gian ba ngày.

Nhớ tới tới hậu thư Chiến Cuồng đã hạ lần trước, Đường Phong có chút đứng ngồi không yên.

Nếu như Chiến Cuồng không chịu nổi tình tình chạy tới nơi này, vậy thì chính mình không có biện pháp chống lại.

Phải lập tức hành động.

Đang lúc định lấy ra Sơn Hà Đồ an trí tam nữ, động tác của Đường Phong đột nhiên dừng lại, quay đầu nhìn ra bên ngoài địa lao, khuôn mặt tràn đầy khổ sáp.

Có người tới! Chẳng lẽ lại là Chiến Cuồng? Hiện tại hành động hiển nhiên không kịp nữa rồi, chính mình phải để tam nữ tiến vào trong Sơn Hà Đồ mới có thể thực hiện kế hoạch.

Đang tại thời điểm khẩn trương, bên ngoài địa lao truyền tới thanh âm, đó chính là thanh âm thân thể ngã xuống. Chợt, cửa địa lao bị chậm rãi mở ra, một người đỏ ngầu hai mắt tiến vào trong.

Đường Phong hí mắt quan sát, phát hiện người tới dĩ nhiên không phải Chiến Cuồng, mà là Chiến Sơn Nhạc.

Xong rồi! Vừa nhìn tới sắc mặt lo lắng và nhãn thần báo thù của Chiến Sơn Nhạc, Đường Phong lập tức biết được hắn muốn làm cái gì rồi. Chính mình giết chết con hắn, tự nhiên muốn tới báo thù rửa hận, thậm chí ngay cả có mệnh lệnh của Chiến Cuồng cũng bỏ qua.

- Đường Phong, người giết hài nhi của ta, ta muốn người nợ máu phải trả bằng máu!

Lúc này tóc tai Chiến Sơn Nhạc rối bù, người đầy mùi rượu, hiển nhiên mấy ngày qua hắn không phải quá tốt. Hiện tại dựa vào hơi rượu cư nhiên chạy tới địa lao nổi bão, ngay cả thủ vệ tại cửa địa lao nhà mình cũng bị hắn giết rồi, quyết tâm của hắn đã rõ ràng.

- Người muốn giết ta?

Đường Phong bình tĩnh đáp lại, hắn không sợ Chiến Sơn Nhạc, thế nhưng phía sau hắn lại có ba nữ tử bị phong bế kinh mạch, còn có hài tử chưa xuất thế, một khi động thủ trong hoàn cảnh này, khó đảm bảo không liên lụy tới các nàng.

- Biết rõ còn hỏi.

Chiến Sơn Nhạc hừ lạnh một tiếng, đôi con mắt đỏ đậm nhìn chăm chăm vào Đường Phong. Nhìn giống như mãnh thú chực thôn phệ người khác, khí tức Thiên giai thượng phẩm toàn thân bạo phát.

Trong lúc nhất thời địa lao cuồng phong thét gào, Đường Phong không nghĩ tới đối phương vừa nói liền động thủ, hiển nhiên đã hạ quyết tâm, căn bản không hề lo lắng tới kế hoạch của Chiến Cuồng.

Đường Phong vội vàng đáp lại, phản ứng chậm, tam nữ phía sau đều bị thổi ngã xuống giường.

Phải tốc chiến tốc thắng, nếu như Chiến Sơn Nhạc nháo ra động tĩnh lớn như vậy, Chiến Cuồng không có khả năng không phát hiện, một khi chờ Chiến Cuồng tới, cái gì cũng chậm.

Suy nghĩ tới đây, Đường Phong cũng giả bộ kinh khủng, liên tục lui về phía sau.

Chiến Sơn Nhạc cười ha ha một tiếng, trực tiếp nhào lên, mặt hiện rõ vẻ ngoan lệ, trong miệng gầm lên:

- Chôn cùng nhi tử của ta đi!

Đường Phong vung tay lên, hơn mười được thi phủ đầy bụi đột nhiên xuất hiện ngay phía sau Chiến Sơn Nhạc, mỗi một bộ được thi đều cầm vũ khí sắc bén trong tay, vừa mới xuất hiện Chiến Sơn Nhạc đã hạ sát chiêu.

Cùng lúc đó, Chiến Sơn Nhạc đánh một chưởng vào ngực Đường Phong.

Đường Phong bí mật không phát ra cương khí, bật người hung mãnh bắn đi, đỡ sát chiêu của Chiến Sơn Nhạc, hai tay trực tiếp nắm chắc cánh tay của hắn đánh vào ngực chính mình.

- Người...

Chiến Sơn Nhạc kinh hãi, lập tức thanh tỉnh rất nhiều, hắn vốn tưởng rằng một chiêu là có thể thoải mái lấy đi tính mệnh của Đường Phong, dù sao kinh mạch toàn thân của hắn đã bị phong bế rồi, đâu còn có thể phản kháng.

Thế nhưng khi Đường Phong phản kháng lại, hắn mới phát hiện ra không thích hợp.

- Người dám giả bộ!

Chiến Sơn Nhạc tê rống không ngớt, kinh mạch của người này căn bản là không bị phong ấn, hắn chỉ giả bộ bị chế trụ mà thôi.

Nhận thấy điểm này, bàn tay của Chiến Sơn Nhạc bộc phát một cỗ kinh lực cực mạnh. Ầm một kích gần như vậy, thân thể Đường Phong lập tức dừng lại, khóe miệng tràn máu tươi.

Thế nhưng hắn không hề có một chút thần sắc kinh hãi nào, ngược lại còn nhàn nhạt cười nhìn Chiến Sơn Nhạc.

Vèo vèo vèo...

Hơn mười bộ được thi nhất tề chém vũ khí vào sau lưng Chiến Sơn Nhạc, cho dù hắn là cao thủ Linh giai thượng phẩm, nhưng cũng không thể chống đỡ được nhiều cỗ lực lượng tập kích cực lớn như vậy.

Huống chi, vừa rồi hắn vô cùng sơ ý, ngay cả cương khí hộ thân cũng không vận chuyển.

Lúc này bị Đường Phong ôm lấy một cánh tay, ngay cả động tác né tránh cũng không thể làm được.

Hơn mười vết thương có thể nhìn thấy xương cốt trắng xóa nhất thời xuất hiện trên lưng hắn, máu tươi vảy ra, thân thể Chiến Sơn Nhạc run lên, trong mắt đầy vẻ không tin tưởng.

Phập phập phập...

Liên tiếp vang lên mấy tiếng vang trầm muộn, các được thi hạ thủ với tốc độ cực nhanh, sau một chiêu chém xuống lập tức xoay chuyển vũ khí đâm vào cơ thể Chiến Sơn Nhạc.

Hơn mười lỗ thủng mới mẻ xuất hiện.

- Chiến Sơn Nhạc, ta đưa ngươi đi gặp nhi tử của ngươi!

Đường Phong cười lạnh một tiếng, cổ tay xoay chuyển, trường kiếm thứ thần binh rời khỏi vỏ, nhanh nhẹn thẳng thắn đâm vào trái tim Chiến Sơn Nhạc.

Đây là một kiếm trí mạng, một kiếm đánh ra, Chiến Sơn Nhạc lập tức hôn vào địa phủ!

Một hồi chiến đấu sinh tử, phát sinh cực nhanh, kết thúc cũng cực nhanh, nếu như không phải Chiến Sơn Nhạc cho rằng Đường Phong đã bị phong bế kinh mạch, làm sao có thể có kết quả này?

Một cước đá bay thân thể Chiến Sơn Nhạc, Đường Phong chụp mạnh một cái tại đan điền đối phương, ngay sau đó Thiên Cơ Ẩn chưa bao giờ xuất hiện qua thành linh xuất hiện trong lòng bàn tay, Đường Phong tiện tay ném đi, ném vào thi thể Chiến Sơn Nhạc, một dòng máu tươi theo vết thương dừng mãnh tiến vào trong Thiên Cơ Ẩn, chỉ chớp lát sau, Thiên Cơ Ẩn đã trở thân tỏa sáng màu huyết hồng.

- Nhanh, ta đưa các nàng tới địa phương an toàn.

Đường Phong quay đầu nhìn tam nữ nói.

Sắc mặt Tiêu Thiên Tuyết tái nhợt, nằm nghiêng trên giường, tay ôm bụng, trái toát mồ hôi thành giọt:

- Phu quân... Bụng ta đau quá, sợ là... Nó muốn ra rồi!

- Cái gì?

Đường Phong ngăn người tại chỗ.

Tuy rằng biết Tiêu Thiên Tuyết sắp lâm bồn, thế nhưng Đường Phong trăm triệu lần không ngờ tới dĩ nhiên vào lúc này.

Đại khái hẳn là có liên quan tới kinh khí do Chiến Sơn Nhạc vừa mới bạo phát, Tiêu Thiên Tuyết mang thai bị thổi trúng, sợ là nước ối bị vỡ, hài tử muốn ra rồi.

Cúi đầu nhìn lại, giữa hai chân Tiêu Thiên Tuyết tràn đầy máu tươi, tuy rằng Đường Phong chưa bao giờ trải qua trường hợp này, nhưng trước đây thời điểm Tứ Nương và các nữ hài nói chuyện truyền đạt kinh nghiệm, nhiều ít cũng từng nghe qua một ít, tự nhiên biết một màn trước mắt có ý nghĩa gì.

- Các nàng giúp đỡ Tuyết nhi! Ta tới ngăn cản Chiến Cuồng!

Thanh âm của Đường Phong có chút run run, chưa từng có giờ khắc nào hần khẩn trương như vậy.

- Chúng ta?

Tay chân Hà Hương Ngưng và Trang Tú Tú luống cuống, hai người còn là thiếu nữ, nào có kinh nghiệm về phương diện này.

- Nói chuyện với nàng là được! Để nàng có thể bảo trì trạng thái thanh tĩnh!

Đường Phong căn dặn một tiếng, sau đó gơ kiếm cắt tại cổ tay chính mình, máu tươi văng ra, Đường Phong cấp tốc lao tới chỗ thi thể Chiến Sơn Nhạc, cầm lấy Thiên Cơ Ẩn chụp vào vết thương trên tay chính mình. Thiên Cơ Ẩn hơi nhúc nhích, phảng phất như đĩa hút máu, từng ngụm từng ngụm thôn phệ máu tươi của Đường Phong.

- Nhanh một chút, nhanh một chút!

Đường Phong nóng lòng như lửa đốt, Chiến Cuồng đang cấp tốc lao về phía bên này, vừa rồi tuy rằng cuộc chiến giữa chính mình và Chiến Sơn Nhạc rất ngắn, thế nhưng ba động cương khí truyền đi căn bản không thể giấu diếm được loại cao thủ cực đạo như Chiến Cuồng.

Tiếng tay áo đã truyền vào trong tai, Chiến Cuồng đã chạy tới cửa địa lao.

Đúng vào lúc này, huyết quang bên ngoài Thiên Cơ Ẩn bắt đầu khởi động, đã dừng động tĩnh thôn phệ máu tươi. Thần sắc Đường Phong run lên, vội vã đánh mấy thủ ấn cổ quái về phía Thiên Cơ Ẩn, đây chính là do hần lĩnh ngộ được tại thời điểm tâm thần du dương theo Hư Thiên Điện.

- Có được hay không cũng chỉ có thể liều mạng!

Đường Phong nổi giận gầm lên một tiếng, sau đó hung hăng ném mạnh Thiên Cơ Ẩn ra ngoài.

Oanh một tiếng, địa lao bị Thiên Cơ Ẩn phá thành một lỗ thủng lớn, phía trên phủ đệ Chiến gia, một đạo huyết quang phát tán bốn phía.

Chiến Cuồng đang muốn mở cửa địa lao bị động tĩnh này hấp dẫn, ngẩng đầu nhìn, lập tức kinh hỷ hưng phấn:

- Thiên Cơ Ẩn.

Thiên Cơ Ẩn thấy rõ thiên cơ, người có Thiên Cơ Ẩn mới có thể cưỡng quản Hư Thiên Điện, cưỡng quản Hư Thiên Điện thì có thể lý giải sự huyền bí của Hư Thiên Đỉnh!

Đối với Chiến Cuồng mà nói, Thiên Cơ Ẩn có lực mê hoặc không gì sánh được.

Lúc này hẳn bắt chấp Đường Phong gì đó nữa rồi, thân hình bật lên lao tới không trung, bàn tay to chụp vào Thiên Cơ Ẩn, ý đồ muốn chiếm chí bảo thiên hạ này làm của riêng.

Thế nhưng lấy thực lực cao thủ cực đạo của hắn, tại thời điểm chạm vào Thiên Cơ Ẩn lại bị một cỗ lực đạo phản chấn mạnh mẽ kích rơi xuống, thiếu chút nữa gây thương tích.

Bên ngoài phủ đệ Chiến gia, mấy nghìn nhân mã kiên trì chờ đợi, các cao thủ lĩnh tụ đang tụ tập với nhau thương nghị tiếp theo nên hành động như thế nào, đột nhiên bên phía Chiến gia truyền tới một đạo huyết quang, lập tức ba động cương khí kinh tâm động phách nổi đuôi nhau phát tán.

Đoạn Vô Ưu quay đầu nhìn, thần sắc biến đổi, vội vàng quát lên:

- Nhanh, Đường Phong có hành động rồi, nhanh nhanh tới trợ giúp!

Lời này vừa nói ra, mọi người đều biến sắc, nhất tề triển khai thân pháp, hung mãnh lao về phía phủ đệ Chiến gia.

Bên phía Chiến Cuồng, muốn thu phục Thiên Cơ Ẩn nhưng lại có lòng mà không có lực, âm lãnh nhìn chăm chăm vào Thiên Cơ Ẩn tỏa hồng quang trên trời cao, đột nhiên thân hình vừa chuyển, lại lao về phía địa lao.

Lấy kiến thức và từng trải của hắn, làm sao không biết nguyên nhân chính mình không thành công là bởi vì Thiên Cơ Ẩn còn có chủ nhân?

Chỉ cần giết chết chủ nhân hiện tại, chính mình có thể buông tay buông chân thu phục Thiên Cơ Ẩn rồi.

Suy nghĩ của Chiến Cuồng là chính xác, thế nhưng chỉ một chút dừng lại vừa rồi đã khiến hắn không thể tiếp cận địa lao.

- Chiến Cuồng! Nhận lấy cái chết!

Đoạn Vô Ưu dẫn đầu xông vào phủ đệ Chiến gia, đã hóa thành một đạo lưu quang âm âm lao về phía Chiến Cuồng.

- Ha ha, cũng tốt. lão phu thu thập người rồi hàng phục Thiên Cơ Ẩn!

Chiến Cuồng cao giọng cười, trong khoảng khắc liền giao thủ với Đoạn Vô Ưu.

- Tất cả đệ tử Chiến gia nghe lệnh, không tiếc tất cả giá phải trả, giết chết Đường Phong!

Chiến Cuồng một mặt chiến đấu kịch liệt với Đoạn Vô Ưu, một mặt hạ đạt mệnh lệnh.

- Si tâm vọng tưởng!

Cổ U Nguyệt và Lệ Khinh Dương âm âm hạ xuống cửa địa lao, thần sắc nghiêm nghị nhìn đám cao thủ Chiến gia tới gần.

Vèo vèo vèo...

Mấy đạo thân ảnh lập tức hạ xuống, nhân mã Đường Phong kéo tới từ Linh mạch chi địa cũng đã xuất hiện.

Phu phụ Diệp Dĩ Khô đồng lòng lo lắng cho Đường Phong, thân ảnh lần lượt lóe lên, liền tiến vào trong, thế nhưng Đường Đỉnh Thiên vừa mới đi vào, chưa kịp thích ứng với tia sáng yếu ớt trong địa lao, đã bị Diệp Dĩ Khô một cái tát văng ra ngoài.

1448. Chương 1239 : Viện Quân

- Làm gì vậy?

Đường Đỉnh Thiên vô tội muốn chết.

- Sắp sinh rồi! Tất cả nam nhân không được vào!

Thanh âm kinh hỷ của Diệp Dĩ Khô không từ bên trong truyền đến.

Thần sắc Đường Đỉnh Thiên ngẩn ra, đột nhiên cười ha ha:

- Sắp sinh rồi? Ta phải làm gia gia rồi? Là nam hay nữ?

Một đám người nghe xong không khỏi thần sắc tối sầm, hiện tại còn chưa sinh? Ai biết là nam hay nữ.

Chỉ là bầu không khí tức sát khắ trương bởi vì một chuyện vui vẻ này khiến hòa tan không ít.

Trong địa lao, tay chân Đường Phong luống cuống, nhìn Diệp Dĩ Khô cản đường hỏi:

- Làm bao bây giờ? Làm bao bây giờ?

- Con gấp cái gì?

Diệp Dĩ Khô dờ khóc dờ cười:

- Đi gọi Tứ Nương đến, con cũng đi ra ngoài, tìm chút nước nóng.

- Vâng!

Đường Phong nhanh chóng lên tiếng, thân hình chợt lóe chạy ra khỏi địa lao, tìm Tứ Nương, để nàng cùng tiến tới hỗ trợ.

Một mặt muốn sinh hài tử, một mặt đánh nhau sống chết, thế giới này kỳ diệu như vậy.

Lúc này trong phủ đệ Chiến gia đã lung tung hỗn loạn không thôi, Đoạn Vô Ưu và Chiến Cuồng không biết đã đánh tới địa phương nào, chỉ là xa xa có động tĩnh vô cùng kịch liệt truyền tới.

Hơn hai mươi vị cao thủ Linh giai thượng phẩm của Chiến gia mang theo hơn trăm vị Linh giai trung phẩm và Linh giai hạ phẩm, điên cuồng trùng kích vào phòng tuyến địa lao.

Thời điểm Đường Phong chạy tới, nhìn thấy phòng tuyến rất căng thẳng, Hỏa Phượng đã hóa thành bản thể, ngẩng cao phượng minh, niết bàn chi hỏa không ngừng thiêu đốt, đang tại trên không trung chừng nghìn trượng quyết đấu liều chết với một vị cao thủ Chiến gia.

Ra lệnh một tiếng, hơn mười bộ được thi từ bên trong địa lao vọt ra, gia nhập vào trong danh sách chiến đấu.

- Phong nhi, sợ là bên này không chống đỡ được bao lâu, nội tình Chiến gia dĩ nhiên hùng hậu như vậy!

Đường Đình Thiên cầm Khấp Huyết Thần Thương trong tay, sắc mặt ngưng trọng.

- Không sợ!

Đường Phong cười hắc hắc, ngẩng đầu nhìn trời.

Trên bầu trời, rốt cuộc Thiên Cơ Ẩn cũng bạo phát huyết khí thôn phệ vừa rồi, lấy Thiên Cơ Ẩn làm trung tâm, một vòng tròn huyết hồng đột nhiên hình thành, bên trong vòng tròn tràn đầy các loại văn tự đồ hình phồn ảo du đăng, giống như có sinh mệnh, liên tục xoay chuyển qua lại trong vòng tròn.

Sau một khắc, một màn khiến người khác nghẹn họng nhìn trân trối xuất hiện rồi.

Một đại tinh tinh hình thể vô cùng to lớn, toàn thân trong suốt đột nhiên từ bên trong vòng tròn huyết hồng hiện thân, nó vừa mới xuất hiện, liền âm âm rơi xuống đất, khiến mặt đất bị đập thành một hố thật to. Đại tinh tinh hồn nhiên không biết, ưỡn ngực đứng thẳng, hai tay vỗ ngực, lớn tiếng kêu gào.

- Hoạt mạch!

Người hơi có chút kiến thức đều biết được đại tinh tinh này rốt cuộc là cái gì.

Điều khiến mọi người khiếp sợ còn ở phía sau, lúc đầu đại tinh tinh này xuất hiện, vòng tròn huyết hồng trên bầu trời lại dần dần phun ra một thân ảnh thật lớn khác, thân ảnh này cũng mang theo ba động linh khí vô cùng mãnh liệt, rõ ràng chính là hoạt mạch trân quý không gì sánh được.

Chỉ trong chốc lát, đơn giản đếm qua đã có hơn mười con, mà hiện tại trong vòng tròn vẫn tiếp tục không ngừng xuất hiện hoạt mạch mới.

Chỉ chốc lát sau, lại có tiếng gầm giận dữ truyền ra, một đầu cự hổ toàn thân tuyết trắng xuất hiện từ trong vòng tròn, nó không phải là hoạt mạch, nó hoàn toàn là sinh vật, mà uy nghiêm vương giả trên người nó phát ra khiến mỗi một người ở đây kinh hãi không thôi.

- Linh thú cửu giai!

Linh thú cấp chín, đây chính là tồn tại đương đương với Linh giai thượng phẩm a.

Hỏa phượng tại thời điểm hóa thành bản thể cũng là cửu giai. Hơn nữa bởi vì đẳng cấp phân chia của linh thú không giống như nhân loại, linh thú bậc chín còn kinh khủng hơn so với Linh giai thượng phẩm thông thường.

Đầu cự thú bạch hổ này vừa xuất hiện liền nửa mặt lên trời gầm lên một tiếng, tiếng hổ gầm rung động bốn phương, phong vân biến sắc.

Bạch quang hiện lên, bạch hổ biến mất không thấy, sau một khắc, một cao thủ Linh giai thượng phẩm của Chiến gia đột nhiên kêu gào thảm thiết, khiến mọi người kinh hãi không thôi, hần phảng phất như đã gặp phải chuyện gì đó vô cùng kinh khủng.

Theo thanh âm nhìn lại, mọi người đều run rẩy. Chỉ thấy vị cao thủ Chiến gia này bị móng vuốt thật lớn của đầu cự hổ đè chặt dưới mặt đất. Thực lực Linh giai thượng phẩm căn bản không thể phát huy, trước mặt bạch hổ, hần phảng phất yếu đuối giống như đứa trẻ con vừa mới sinh ra.

Bạch hổ nhe răng trợn mắt, rít gào ầm ĩ, cái miệng lớn há ra, răng nanh lộ rõ, cúi đầu cắn xuống.

Rắc rắc một tiếng vang vọng, máu tươi văng tung tóe, cái đầu của vị cao thủ Chiến gia kia nhất thời biến mất không thấy, trong miệng hổ vang lên tiếng nhấm nuốt, máu tươi đỏ sẫm theo khóe miệng chảy xuống.

Nhìn thấy một màn này, mọi người không ai là không quen việc máu tanh, bình sinh giết không ít người, nhưng giờ khắc này vẫn có một loại cảm giác lông tóc dựng đứng, không ít người có sức chịu đựng tâm lý kém một chút, trực tiếp nôn mửa tại chỗ.

Quá tàn nhẫn, quá máu tanh, hoàn toàn vượt qua điểm giới hạn có thể chịu đựng.

Giết người đầu chĩa xuống đất, nhưng bị một đầu linh thú ăn tươi rõ ràng như vậy, cũng thực sự quá mức bi kịch đi.

Oanh, cùng với một tiếng nổ, đại địa khê run lên, mọi người đang lúc chờ hồi phục lại tinh thần, chỉ thấy trong vòng tròn huyết hồng lại xuất hiện thêm một hoạt mạch hình thể khổng lồ, lúc hoạt mạch này xuất hiện, sóng vai đứng với đại tinh tinh, nhìn về phía Đường Phong cách đó hơn mười trượng.

Chúng nhiều ít có điểm lý tính, thời điểm rơi xuống không lập tức đại khai sát giới, mà là chờ đợi mệnh lệnh của Đường Phong.

Đường Phong vội vàng vọt tới, phân phó một tiếng với đại tinh tinh, lại căn dặn bạch hổ vài câu, lúc này mới yên lòng.

Vô luận là hoạt mạch hay linh thú đều có linh trí của chính mình, có thần trí tự nhiên có thể câu thông, Đường Phong rất sợ những đại gia hỏa này giết tới nghiền, không phân biệt người nào với người nào, vậy thì quá mức buồn cười rồi.

Đại tinh tinh tuân lệnh, sáng khoái chấp hành, bạch hổ cũng khinh biệt liếc mắt nhìn Đường Phong, tư thái ưu nhã liếm liếm máu tươi nơi khóe miệng, trong mắt lấp lánh hung quang.

Nếu không phải trên người Đường Phong có Thiên Cơ Ấn, sợ rằng bạch hổ không thềm để ý tới hắn.

Trong vòng tròn huyết hồng, cuộn cuộn không ngừng xuất hiện hoạt mạch và linh thú cường đại, dưới sự điều hành của bạch hổ và đại tinh tinh, những viện quân này có thể cấp tốc nhận ra được đâu là địch đâu là bạn.

- Chiến gia... xong!

Lông tóc toàn thân Lệ Khinh Dương dựng thẳng đứng, cột sống từng đợt gió lạnh thổi sủu sủu. Nguyên bản hắn và Cổ U Nguyệt canh giữ trước cửa địa lao, chiến đấu với cao thủ Chiến gia, thế nhưng khi đại quân hoạt mạch và linh thú xông tới, nhất thời hai người được giải phóng.

1449. Chương 1240 : Có Thể Vận Công Bức Hải Tử Ra Hay Không?

Nhìn những hoạt mạch và linh thú này, trong lòng Lệ Khinh Dương phát lạnh.

Một cỗ lực lượng như vậy, nếu như dùng để tranh bá thiên hạ, nào có ai là địch thủ?

Bốn thể lực lớn, dưới cỗ lực lượng này quả thực là trò cười.

Chỉ bằng vào những đại gia hỏa này là có thể khiến Chiến gia bị lật tung từ trên xuống dưới, gà chó cũng không yên, huống chi bên này còn có ba phương thể lực liên hợp lại.

Chiến gia không xong, thiên lý ở đâu! Trong lúc nhất thời, trong lòng Lệ Khinh Dương may mắn không thôi, may mà Trảm Hồn Tông chính mình không trở mặt quá sâu với Đường Phong, bằng không Chiến gia ngày hôm nay chính là ngày mai của Trảm Hồn Tông.

Lại nói tiếp Đường Phong và Trảm Hồn Tông xác thực có chút xung đột, dù sao lúc đầu hắn cũng giết hai đệ tử của Liễu Như Yên, nhưng từ trong Hư Thiên Điện, Liễu Như Yên đã không còn truy cứu việc này nữa rồi, lúc đó Lệ Khinh Dương còn tưởng rằng Liễu Như Yên suy nghĩ cho đại cục, càng bảo chứng qua đối với nàng, chờ khi dẹp xong chuyện này, chắc chắn đòi lại công đạo cho nàng.

Hiện tại xem ra, còn giao cái gì nha? Làm không tốt còn có thể kéo theo cả tông môn vào.

Len lén nhìn thoáng qua Liễu Như Yên đang chiến đấu kịch liệt, Lệ Khinh Dương thở dài một tiếng, nghĩ thầm việc này sợ là ta không có biện pháp giải quyết rồi, chờ khi việc này qua đi, ta vẫn nên tiếp tục bề quan ٱn cư.

- Đường Phong, ngươi còn chờ cái gì?

Cổ U Nguyệt đột nhiên nhìn Đường Phong rộng lớn:

- Còn không mau đi tìm nước nóng.

Bên dưới địa lao truyền tới tiếng gào thét tê tâm liệt phế của Tiêu Thiên Tuyết, ngược lại Đường Phong vốn phải đi tìm nước nóng lại bị một cao thủ Chiến gia quán chân, Cổ U nguyệt nóng lòng như lửa đốt, phảng phất giống như chính mình đang sinh hài tử.

Đoàn người Chiến gia nhận được lệnh của Chiến Cuồng, một lòng một dạ muốn giết chết Đường Phong, hẳn hiện tại chính là một con đom đóm trong đêm tối mịt mù, cừu hận lớn không gì sánh được.

Đường Phong tê rống một tiếng:

- Cút ngay!

Vô Cấp Kinh Mang Kiếm rời khỏi vỏ, gã cao thủ đối diện đang bám chân dây dưa lộ rõ vẻ kinh khủng muốn thối lui, thế nhưng đâu có thể thối lui được? Kiếm quang hiện lên, bị thương nặng tại chỗ, theo đám người Bạch Tiểu Lại xông tới trực tiếp bị giết chết.

- A Phong, chúng ta cùng chàng đi!

Bạch Tiểu Lại bắt chuyện một tiếng.

Đường Phong quay đầu vừa nhìn, đã thấy tất cả các nữ nhân của chính mình đều tới, vậy tự xung quanh chính mình.

Tiêu Thiên Tuyết sinh hài tử, các nàng không có biện pháp gánh chịu thống khổ thay, nhưng cũng có chút khả năng làm chủ chuyện tình.

- Đi theo ta!

Đường Phong nhắm về phía trong Chiến gia, mấy nữ theo sát đằng sau.

Cao thủ Chiến gia không muốn xông ào về phía Đường Phong, ý đồ muốn ngăn cản bước tiến của hắn, lấy đi tính mạng của hắn.

Người của Trảm Hồn Tông, Cổ gia, Linh mạch chỉ địa một người lại một người chạy tới, nghênh đón công kích của cao thủ Chiến gia, đảm bảo Đường Phong và mấy nữ có thể thẳng đường không ngừng.

Thực sự không thể ngăn cản được mới để Đường Phong và mấy nữ nhân xuất thủ.

Một đường vừa đánh vừa xông mạnh, chờ sau khi chạy ào vào bên trong Chiến gia, nữ nhân bên người Đường Phong một người cũng không thừa, đều bị kéo vào trong vòng chiến đấu.

Trong phòng có một ít khí tức người sống, nhưng đều không có bao nhiêu thực lực, Đường Phong đá văng cửa phòng tiến vào, trực tiếp bắt lấy một nữ tử lạnh run cuộn tròn trên giường.

- Đừng giết ta, đừng giết ta!

Nàng kia sợ tới mức hoa dung thất sắc, liên tục hét chói tai.

- Ở đâu có nước nóng!

Đường Phong tròng mắt hỏi.

- Đừng giết ta!

Nữ tử kia sắp khóc ra rồi.

- Đừng lằng nhằng, phòng bếp ở đâu? Nói nhanh một chút, bằng không chết!

Đường Phong cấp bách, khóe miệng nổi bọt, hết lần này tới lần khác đối phương lại không trả lời. Có lẽ là bị từ chết kích thích, ý nghĩ của nữ tử này rất nhanh thanh tỉnh một chút, nói năng lộn xộn chỉ phương hướng cho Đường Phong, Đường Phong gấp không thể chờ, kéo theo nàng xông ra ngoài.

- Ta mang người đi, người chỉ vị trí cho ta!

Nếu không nhìn thực lực của nàng không cao, Đường Phong đã sớm tung một cái tát tới rồi, trực tiếp kiểm tra ký ức của nàng, như vậy cũng ít đi phiền phức.

Dưới sự chỉ đường của nữ tử, Đường Phong cấp tốc đề cao tốc độ lên tới cực hạn, hơn mười hơi thở sau, cuối cùng cũng chạy tới vị trí phòng bếp.

Tiện tay thả nữ tử ra ngoài, chạy ào vào trong phòng bếp, Đường Phong trực tiếp cuộn một vại nước vào trong Không Gian Mị Ảnh, lúc này mới vội vã chạy trở về.

Chiến gia hiện tại hỗn loạn rồi, cục diện cũng thảm thiết vô cùng, có đại quân hoạt mạch và linh thú gia nhập, bọn họ đâu có thể chống lại được?

Đường Phong một đường lao trở về, ngược lại không ai có thể ngăn cản được bước tiến của hắn.

Giống như thiểm điện tiến vào trong nhà lao, tiếng kêu tê tâm liệt phế của Tiêu Thiên Tuyết khiến thần sắc của Đường Phong ngẩn ngơ.

- Nước nóng đâu?

Tần Tứ Nương vội vã hỏi thăm.

- Không tìm được!

Đường Phong lấy vại nước từ trong Không Gian Mị Ảnh ra ngoài.

- Chỉ có cái này!

- Cái này cũng được!

Tần Tứ Nương bộc phát cương khí nóng bỏng, đánh vào trong vại nước, nhất thời vại nước bốc lên nhiệt khí đằng đằng.

Tần Tứ Nương và Diệp Dĩ Khô liên tục bận rộn, Trang Tú Tú và Hà Hương Ngưng một bên hỗ trợ, hai tay mỗi người đều đỏ tươi, Đường Phong không biết làm sao đứng bên ngoài nhìn máu loãng màu đỏ, trái tim thiếu chút nữa vọt thần lên tận cổ.

Diệp Dĩ Khô nhận được thất thổ của hắn, tranh thủ lúc rảnh rồi an ủi một tiếng:

- Phong nhi đừng khẩn trương, Tuyết nhi và hài tử không có vấn đề gì.

- Thế nhưng nàng kêu lớn như vậy!

Khóe mắt Đường Phong ướt át, tâm tình đều hiện rõ trong mắt.

Diệp Dĩ Khô cười nhẹ một tiếng:

- Nữ nhân nào sinh tử tử không kêu? Có khí lực kêu mới là chuyện tốt.

Tần Tứ Nương bên kia đột nhiên nói với Tiêu Thiên Tuyết:

- Trước đừng kêu, giữ chút khí lực, còn chưa tới lúc đó.

Tiêu Thiên Tuyết nghe vậy gật đầu, trên khuôn mặt tràn đầy mồ hôi hột, từng giọt mồ hôi rất lớn rơi xuống, quần áo toàn thân đã bị làm ướt.

Tần Tứ Nương quay đầu nói với Đường Phong:

- Không cần phải lo lắng, vị trí thai của hài tử này rất chuẩn, khi sinh sẽ không quá phiền phức.

- A!

Sắc mặt Đường Phong có chút tái nhợt, không tự giác gật đầu liên tục.

- Mẫu thân, có thể để Tuyết nhi vận công bức hài tử ra hay không?

Đường Phong hỏi ra vấn đề này liền biết chính mình có chút điên rồi, lo lắng quá sinh loạn, hắn chưa bao giờ bối rối như ngày hôm nay.

Diệp Dĩ Khô và Tần Tứ Nương đều nhin không được nở nụ cười.

1450. Chương 1241 : Đấu Chiến Khôn

- Con coi hài tử là cái gì?

Diệp Dĩ Khô trừng mắt liếc nhìn hắn:

- Vô luận là nữ nhân có thực lực cao như thế nào, tại thời khắc sinh hài tử, nàng vĩnh viễn là nữ tử bình thường nhất.

Sắc mặt Đường Phong xấu hổ.

Hà Hương Ngưng đột nhiên hét lên một tiếng:

- Ta... Ta hình như thấy đầu hài tử rồi.

Tứ Nương vội cúi đầu nhìn, mỉm cười nói:

- Đúng nha, Tuyết nhi đừng sợ, hiện tại có thể dồn sức rồi, có bao nhiêu khí lực mạnh đều dùng hết.

- Ta nhìn nhìn...

Đường Phong khản cập.

Diệp Dĩ Khô vội vàng kéo lấy hắn, khiển trách:

- Con nhìn cái gì nha, con đi ra ngoài, thiếu ở chỗ này thêm phiền!

Đường Phong bị đuổi ra khỏi địa lao, nhưng tiếng kêu cực kỳ bi thảm vẫn như cũ chui sâu vào trong lỗ tai của hắn.

Đứng sững sốt tại chỗ chốc lát, mạnh mẽ giậm chân, lách mình liền xông ra bên ngoài.

Sắc mặt Đường Phong lộ vẻ dữ tợn, nhằm về phía đối thủ dây dưa không ngừng đối với Chung Lộ, trường kiếm thứ thần binh rời khỏi vỏ, lực lượng cương tâm hỏa hệ được vận dụng, sóng nhiệt cuộn cuộn công kích về phía người nọ.

Cao thủ Chiến gia này chỉ có tu vi linh giai hạ phẩm, thế nhưng thực lực đánh nhau thực tế lại không hề thua kém bao nhiêu so với Chung Lộ, tuy rằng rơi xuống hạ phong, nhưng vẫn chưa để lộ bại thế, hiện tại Đường Phong đột nhiên gia nhập, hắn lập tức ăn không tiêu, hai ba chiêu liền bị Đường Phong dùng một kiếm lấy mạng.

- Công tử!

Chung Lộ bị sắc mặt của Đường Phong dọa hoảng sợ, không biết hẳn đã xảy ra chuyện gì.

- Đi giúp những người khác!

Đường Phong căn dặn một tiếng, xoay người tìm tới một cao thủ Chiến gia. Hẳn phải chiến đấu, bằng không không thể ngăn cản được thanh âm của Tiêu Thiên Tuyết truyền vào tai, thanh âm này để Đường Phong hoàn toàn đại loạn, hoàn toàn không biết nên làm cái gì.

Thế đến của Đường Phong giống như sấm sét, trong chiến trường hỗn loạn cấp tốc chạy nhanh, liên tiếp có cao thủ Linh giai của Chiến gia bị mất mạng. Thế lực ba phương thoát khỏi đối thủ cũng không nhàn rỗi, mà xoay người chạy tới giúp đỡ người khác, tiếp tục kéo dài như vậy, cục diện của Chiến gia trần ngập nguy cơ.

Thế lực đệ nhất thiên hạ, ngày hôm nay ngã xuống!

Liên tiếp giết mười mấy người, toàn thân Đường Phong trần ngập máu tươi, đang trong lúc di chuyển, ngẩng đầu nhìn thấy một thân ảnh cực kỳ quen thuộc.

Con mắt Đường Phong híp lại.

Chiến Khôn.

Vị cao thủ Chiến gia trước kia làm Linh Khiếp Nhan bị thương nặng! Lúc này Chiến Khôn đang giao chiến với Đường Đỉnh Thiên, Đường Đỉnh Thiên chỉ là Linh giai trung phẩm, thế nhưng có uy lực của thần binh Khấp Huyết trong tay, khí thế vô cùng kinh người, nhất thời nửa khắc Chiến Khôn không làm gì được hắn.

Chỉ là trên người Đường Đỉnh Thiên hiện tại có không ít vết thương nhỏ, dù sao Chiến Khôn không phải dễ đối phó như vậy, cho dù có thần binh trong tay, nhưng cũng không thể đánh với Chiến Khôn trong thời gian dài.

Cừu nhân gặp mặt đặc biệt đỏ mắt! Thù hận của Đường Phong đối với Chiến gia chủ yếu bởi vì hai người dựng lên, một là Chiến Khôn, hai là Chiến Vô Song, Chiến Vô Song đã bị giết, hiện tại cũng tới lượt Chiến Khôn rồi.

Thù Linh Khiếp Nhan bị thương, hôm nay sẽ có kết quả.

Thân hình như điện, Đường Phong trực tiếp bay lên trên không trung, người chưa tới, kiếm khí đã phát, kiếm quang giống như hỏa long hung mãnh công kích về phía Chiến Khôn. Chiến Khôn và Đường Đỉnh Thiên đang giao đấu kịch liệt, căn bản không nghĩ tới có người đánh lên chính mình, chờ khi phản ứng đã không kịp, chỉ còn cách tránh né, nhưng Đường Đỉnh Thiên làm sao cho hắn cơ hội này.

Khấp Huyết Thần Thương giống như một đạo huyết quang, đón đầu cắm về phía Chiến Khôn.

Chiến Khôn ra sức chống đỡ, vừa mới đỡ uy Khấp Huyết, liền bị kiếm chiêu của Đường Phong thôn phệ

- Ha ha!

Đường Đỉnh Thiên cười lớn một tiếng, trong hỏa quang liền lóe lên một mảnh đao quang, chợt, thân ảnh của Chiến Khôn hoàn hảo không tổn hao gì hiện ra.

Ba người tạo thành thế tam giác, giữa không trung liên tục xoay chuyển.

Sắc mặt Chiến Khôn ngưng trọng, toàn thân Đường Phong trần ngập sát khí, trên mặt Đường Đỉnh Thiên cũng hiện rõ chiến ý hùng hực.

- Muốn lấy nhiều khi ít sao?

Chiến Khôn âm thầm cảnh giác, tại đồ ma đại hội lần trước, hắn đã từng mình lĩnh giáo qua sự kinh khủng của Đường Phong, hắn biết mặc dù chính mình có tu vi cao hơn Đường Phong một cảnh giới, thế nhưng muốn chiến đấu sinh tử thực sự, nói không chừng chính mình cũng không phải đối thủ của Đường Phong.

Một chọi một cũng không có lòng tin tất thắng, hiện tại đối phương còn có một người cầm thần binh trong tay giúp đỡ, Chiến Khôn nào dám vọng động?

- Chiến tranh thân huynh đệ, ra trận phụ tử binh.

Đường Đỉnh Thiên hắc hắc cười nhạt:

- Lấy nhiều khi ít thì thế nào?

Trường kiếm trong tay Đường Phong chỉ vào Chiến Khôn xa xa, lạnh lùng nói:

- Cha, người này đã từng khiến một nhi tức (con dâu) của người bị thương, nếu như không phải nàng có thể chất đặc thù, nhi tức của người đã sớm chết!

- Cái gì?

Đường Đỉnh Thiên giận tím mặt, sát khí toàn thân bắt đầu khởi động, căm tức nhìn Chiến Khôn.

Chiến Khôn cười nhạt:

- Thì làm sao?

- Nợ máu phải trả bằng máu!

Đường Phong tê rống một tiếng, thân theo trường kiếm, cuộn cuộn nổi lên một mảnh kiếm quang, chụp vào đầu Chiến Khôn.

- Dám dẫm thương nhi tức của ta, ta muốn ngươi chết!

Đường Đỉnh Thiên cũng đã động cơn giận, trường thương mạnh mẽ đâm tới, phối hợp với động tác của Đường Phong, một trái một phải giáo công Chiến Khôn.

Thần sắc Chiến Khôn nghiêm nghị, đại đao trên tay truyền tới ba động cương khí vô cùng kịch liệt, hiển nhiên cũng muốn liều mạng rồi.

Ba người trong nháy mắt chiến loạn thành một đoàn, hai Linh giai trung phẩm hợp lực đối chiến với một Linh giai thượng phẩm, tuy rằng về mặt nhân số chiếm ưu thế, nhưng Chiến Khôn trước khi Chiến Cuồng và Đoạn Vô Ưu thoát khốn vẫn được xưng hào là đệ nhất cao thủ bốn thế lực lớn, sao có thể là người bình thường.

Ngay cả lấy một địch hai, Chiến Khôn cũng gặp nguy không loạn, đại đao trên tay dễ sai khiến, các loại chiêu số tinh diệu được thi triển ra, càng khiến hai phụ tử Đường Đỉnh Thiên nhất thời không thể đột phá được phòng ngự của hắn.

Chỉ thấy giữa không trung, ba đạo thân ảnh giống như lưu tinh, căn bản không thấy rõ là ai là ai. Kiếm khí, đao mang, thương ảnh đan xen trong đó, nhất thời một phiến không gian liên tục bộc phát tiếng va chạm kịch liệt.

Linh khí thiên địa hỗn loạn không tốt, bị cỗ chiến ý sục sôi mà lạnh thấu xương lôi kéo, linh khí chảy xuôi phảng phất như hóa thành lưỡi đao, cắt nát không gian vô tận.

Tiếng đinh đinh đương đương truyền rộng, ba đạo thân ảnh bay ngược về ba phương hướng khác nhau, chợt mọi người đều dừng lại.

Một lượt giao phong, đúng là không thể phân ra được thắng bại, ba người đều bị đánh ngược về chỗ cũ.

1451. Chương 1242 : Chiến Khôn Chết

Chiến Khôn hừ lạnh một tiếng, đại đao trong tay hư không nhất trảm, vô số đại đao do linh khí thuần túy cấu thành xuất hiện giữa không trung.

- Chiến gia Bách Dao Hành!

Đường Phong cười nhạt, một chiêu này hắn đã từng gặp mặt, lần trước tại thời điểm đối chiến với vị cao thủ Chiến gia tại Hồ gia, người kia đã từng xử dụng qua một chiêu này.

Thế nhưng lúc này do Chiến Khôn thi triển, uy lực của một chiêu Bách Dao Hành so với trước kia càng mạnh mẽ hơn rất nhiều, đại đao linh khí có tới hơn hai trăm thanh, không chỉ linh khí vượt xa, mà lực sát thương của những thanh đại đao này khẳng định cũng sẽ đề thăng rất nhiều.

- Đi!

Chiến Khôn giận dữ quát một tiếng, gần hai trăm thanh đại đao cấp tốc bay tới, hoàn toàn bao phủ Đường Phong và Đường Đỉnh Thiên bên trong.

- Chư Thiên Tinh Thần!

Đường Phong thấp giọng lầm bầm, mấy trăm ám khí đột nhiên xuất hiện, giống như tinh thần trên bầu trời đột nhiên rơi xuống, xuyên tủa bên người. Đối phó với loại sát chiêu số lượng khổng lồ như thế này, Chư Thiên Tinh Thần không cần nghi ngờ chính là lựa chọn tốt nhất.

Đường Đỉnh Thiên cũng có động tác, Khấp Huyết Thần Thương trong tay truyền tới một tiếng long ngâm, thương linh phụ trợ, phía sau Đường Đỉnh Thiên hình thành một đầu huyết long ngửa mặt lên trời rít gào, tản mát uy nghiêm vô tận.

Thương hoa đảo đảo, cánh không đánh tan mấy chục thanh đại đao linh khí.

Ba người tới giờ khắc này đều đã sử dụng toàn bộ lực lượng mạnh nhất.

Đình đình đình đình... Tiếng vũ khí va chạm dồn dập truyền đi, Bách Dao Hành của Chiến Khôn không thể đột phá được vòng phong tỏa của Đường Phong và Đường Đỉnh Thiên, nửa đường liền bị chặn lại.

- Vô Tận Dao Mang!

Chiến Khôn gầm lên giận dữ, đại đao trên tay lẳng không đánh xuống, chém thẳng Đường Phong.

Hai người cách xa nhau chừng ba mươi trượng, nhưng một đao này chém xuống, Đường Phong rõ ràng cảm giác được một cỗ uy lực thiên địa từ phía trên ập xuống chính mình, uy lực tạo thành uy áp khiến thân thể Đường Phong hạ thấp, suýt chút nữa rơi xuống.

- Phong nhi cẩn thận!

Đường Đỉnh Thiên hoảng hốt, nhanh chóng mở miệng nhắc nhở.

Thần sắc Đường Đỉnh Thiên nghiêm nghị, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trên đỉnh đầu có một đạo đao mang thật lớn, bổ về phía chính mình, mà đầu nguồn của đao mang kia chính là vị trí của Chiến Khôn, phẳng phát giống như thanh đao trên tay Chiến Khôn đột nhiên biến lớn vô số lần.

Đây chính là một kích toàn lực của cao thủ Linh giai thượng phẩm đứng đầu, một kích đủ để băng sơn liệt địa.

Khí cơ bị tập trung, Đường Phong ngay cả động tác né tránh cũng không làm được. Chỉ có ngạnh kháng! Trăm thanh ám khí còn sót lại bên người Đường Phong dưới sự vũ động không ngừng hội tụ trên đỉnh đầu, hội tụ thành một điểm.

Đao mang thật lớn từ trên trời hạ xuống, oanh kích trên trăm thanh ám khí, âm thanh vèo vèo truyền rộng, vài thanh ám khí đã bị đánh bay ra ngoài.

Đường Phong hung mãnh thôi động cương khí trong cơ thể, nỗ lực bảo trì ám khí không bị đánh tan, bên phía Chiến Khôn cũng gầm nhẹ liên tục, sau gáy nổi gân xanh. Hai bàn tay hư áp, khống chế đao mang chém xuống, thể muốn chém Đường Phong thành hai nửa.

Đây chính là chiêu liều chết thuần túy! Cương khí giữa hai bên xung đột đổ vào nhau, trong đó người tới ta đi, người lui ta tiến. Chiến đấu như vậy, ai cũng không giúp được, tuy rằng Chiến Khôn hiện tại buông tha phòng ngự toàn thân, thể nhưng Đường Đỉnh Thiên lại căn bản không thể hạ thủ đối với đối phương.

Bởi vì một khi đánh vỡ cục diện bế tắc này, bên phía Đường Phong cũng tuyệt không khá giả, chỉ khi Đường Phong dựa vào thực lực của chính mình áp đảo Chiến Khôn hẳn mới có thể hoàn hảo không tổn hao gì.

Thể nhưng Chiến Khôn tốt xấu cũng là cao thủ Linh giai thượng phẩm đỉnh cao, tuy rằng thực lực kém hơn so với loại lão quái trăm năm như Chiến Cuồng, nhưng không phải là Đường Phong dưới tình huống bình thường có thể chống đối.

Đao mang thật lớn từng tắc từng tắc đè xuống, trăm thanh ám khí Đường Phong ngưng tụ ra rung động không ngừng, nghiễm nhiên đã sắp chống đỡ không được rồi.

- Phong nhi mau tránh!

Đường Đỉnh Thiên kinh sợ.

Đường Phong hắc hắc cười lạnh, đối diện cách Chiến Khôn hơn mười trượng.

- Người chết hay ta chết?

Chiến Khôn lạnh giọng hỏi.

- Là người chết!

Đường Phong đột nhiên không hề chống đối, đao mang thật lớn trực tiếp đánh tan tầng ám khí ngăn cản, mang theo uy năng hủy thiên diệt địa chém vào đầu Đường Phong.

Tranh...

Tiếng dây cung bị kéo căng truyền tới, vô số đao ám khí tản ra phảng phất như hóa thân thành mũi tên nhọn rời khỏi dây cung, giữa không trung lơ lửng đao tàn ảnh, chợt lóe rồi biến mất.

Đao mang hạ xuống, Đường Phong nghiêng đầu qua, chém trên vai.

Một tiếng đau đớn truyền đến, Đường Phong giống như lưu tinh rơi xuống mặt đất.

- Phong nhi!

Đường Đỉnh Thiên kinh khùng kêu to, nhanh chóng đuổi theo.

Chờ khi Đường Đỉnh Thiên từ một hố to trên mặt đất đẩy Đường Phong ra, trong nháy mắt lão lệ ngang dọc, chỉ thấy đầu vai của Đường Phong xuất hiện một lỗ thủng thật lớn, máu tươi chảy không ngừng.

Một kích này của Chiến Khôn, ngay cả Bất Phôi Giáp cũng không hoàn toàn chống đỡ được, nếu không phải nhờ vào lực lượng rơi xuống giảm xóc một chút, toàn bộ cánh tay phải chừng đều bị chặt bỏ.

- Không chết được!

Đường Phong ho ra một ngụm máu tươi, mạnh mẽ chống đỡ thân thể đứng lên.

- Ta giết hần!

Đường Đỉnh Thiên cầm theo Khấp Huyết Thần Thiên xông lên tìm Chiến Khôn báo thù rửa hận.

- Không cần, hần đã chết!

Đường Phong xua xua tay, xuyên thấu qua sương mù nhìn lên bầu trời.

Từ lúc Đường Phong hạ xuống, Chiến Khôn vẫn đứng giữa không trung, thân thể ổn định như núi cao, không hề nhúc nhích, thế nhưng trên người hần lúc này cũng đột nhiên nhiều hơn một dòng máu tươi, bước tiến hơi lão đảo một chút, ngã đầu xuống dưới đất.

Liều mạng chính mình bị thương phát động Ngự Thần nhất kích, Chiến Khôn há có thể không chết? Đường Phong không tránh được công kích, hần cũng không tránh khỏi công kích của Đường Phong, chỉ bất quá kết cục cuối cùng tuyệt nhiên khác nhau.

Chiến Khôn vừa chết, tất cả đám người còn lại của Chiến gia đều không còn chiến ý, lão tổ tông đã không còn thấy nữa rồi, thực lực địch nhân khổng lồ, tiếp tục đánh tiếp không phải chính mình muốn chết sao? Lập tức nhiều người nhảy ra khỏi vòng chiến, ý đồ chạy trốn.

Thế nhưng Cổ gia và Trảm Hồn Tông làm sao cho bọn hần cơ hội toàn mạng? Thừa dịp bọn họ không còn chiến ý mạnh mẽ hạ sát thủ, đặc biệt là cao thủ Linh giai càng được chiếu cố đặc biệt, cuối cùng không ai chạy trốn được, Linh giai trở lên đều bị giết.

Mùi máu tươi tràn ngập, phủ đệ Chiến gia truyền thừa hơn một nghìn năm, nơi nơi đều là tường đổ vách xiêu, toàn thể hỗn độn không tốt.

Chiến gia, đã diệt!

Đại chiến trôi qua, chỉ còn lại tiếng thở dốc ồ ồ, những người còn sống nhìn lẫn nhau, trong mắt đều tràn đầy vẻ không thể tưởng tượng.

1452. Chương 1243 : Kết Thúc

Một trận chiến này, tổn thất bên phía Cổ gia, Trảm Hồn Tông, Linh mạch chi địa đều vô cùng nhỏ bé. Vốn tất cả mọi người đều cho rằng cuộc chiến này nhất định rất thảm thiết, tỷ lệ còn sống không phải rất lớn, thế nhưng hiện tại chín thành mọi người đều sống, chỉ còn một phần rất nhỏ vĩnh viễn lưu lại nơi đây.

Mà hết thấy điều này đều phải quy công lao cho các hoạt mạch và linh thú thể hình khổng lồ, nếu không có chúng trợ trận, trận chiến này không có khả năng nhẹ nhàng như vậy.

Giữa sân, một đạo nhân ảnh hiện lên, Đoạn Vô Ưu sắc mặt có chút tái nhợt xuất hiện rồi.

Cổ U Nguyệt và Lệ Khinh Dương bật người chạy tới, khẩn trương hỏi thăm:

- Chiến Cuồng thế nào?

Tuy rằng Chiến gia hầu như đã bị tiêu diệt toàn bộ, nhưng nếu như vị cao thủ cực đạo Chiến Cuồng này không chết mà nói, đối với bất cứ kẻ nào đều là tai họa ngầm, trong thiên hạ ngoại trừ Đoạn Vô Ưu ra không còn ai có thể khống chế hắn, càng không có người nào là địch thủ của hắn.

- Chạy!

Đoạn Vô Ưu có chút phiền muộn, hắn xác thực có thể đánh ngang tay với Chiến Cuồng, thế nhưng nếu đối phương muốn chạy, hắn căn bản không có khả năng lưu lại.

Mọi người vừa nghe, sắc mặt tất cả đều có chút tái nhợt.

Nếu là sau này Chiến Cuồng trốn tại nơi bí mật nào đó hạ thủ đối với Cổ gia và Trảm Hồn Tông mà nói, vậy thì đúng là tai nạn cực lớn.

Giữa lúc tất cả mọi người lo lắng chờ đợi, mặt ủ mày chau, Đường Phong đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên vòng tròn máu trên bầu trời.

Nơi này, có chút không quá thích hợp.

Tâm niệm Đường Phong khẽ động, quang mang vòng tròn máu tỏa rộng, thân ảnh Chiến Cuồng đột nhiên xuất hiện.

Nhận thấy được động tĩnh bên này, tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn, vừa lúc nhìn thấy Chiến Cuồng lẳng không đứng trên cao, ý đồ muốn chấm dứt Thiên Cơ Ấn.

Chiến Cuồng cũng biến sắc, hắn không nghĩ tới hành động của chính mình dĩ nhiên bị bại lộ rồi, trong lúc điện quang đá lửa, Chiến Cuồng cũng bất chấp cái khác, vội vã xông tới định cướp Thiên Cơ Ấn.

Đường Phong nở nụ cười:

- Lão thất phu, nếu như ngươi một lòng muốn chạy trốn, thiên hạ to lớn, khả năng đúng là không có địa phương nào để ngươi đi được, nhưng hiện tại ngươi tự tìm đường chết, không thể trách được ta rồi.

Quang mang vòng tròn máu đột nhiên sáng sủa rất nhiều, thân ảnh Chiến Cuồng đột nhiên biến mất không thấy.

- Đi đâu rồi?

Sắc mặt Đoạn Vô Ưu ngưng trọng, lấy thần thức của hắn cư nhiên không thể điều tra được Chiến Cuồng.

- Tại Hư Thiên Điện!

Đường Phong hắc hắc cười nhạt.

Trong điện thứ sáu, ba đồng tử Thiên Cốc đang đả tọa tu luyện, bỗng nhiên trước mặt có một cỗ ba động linh khí truyền tới, ngay sau đó thân ảnh một người xuất hiện rồi.

- Chiến lão gia chủ?

Trên mặt Phúc đồng tử để lộ vẻ kinh ngạc.

Chiến Cuồng cũng ngẩn ra, hồn nhiên không nghĩ tới chính mình còn đang trong phủ đệ Chiến gia, hiện tại cư nhiên tới Hư Thiên Điện. Thoảng suy nghĩ một chút, cẩn thận tính toán những chuyện đã trải qua, sắc mặt Chiến Cuồng đột nhiên tái nhợt.

Trong hư không, thanh âm bất cận nhân tình của Đường Phong vang lên:

- Ba vị đồng tử, Chiến Cuồng giao cho các ngươi rồi.

Thời điểm gặp lại lần sau, hy vọng hắc đã là người chết!

Sắc mặt Thọ đồng tử lạnh lùng, nhìn chằm chằm không trung nói:

- Ngươi uy hiếp chúng ta?

Đường Phong cười lạnh một tiếng:

- Không dám, chỉ bất quá lúc đầu tranh một trận tại đại hội đồ ma, có người ngăn cản ta không giết Chiến Khôn, hiện tại chỉ là cho các ngươi một cơ hội đền bù!

Lời này vừa nói ra, sắc mặt Thọ đồng tử và Lộc đồng tử đều ngưng ngững.

Lúc đầu nếu không phải Lộc đồng tử dùng trận pháp Na Di để kéo Đường Phong đi, ngày hôm đó chỉ sợ Chiến Khôn đã phải chết, lại nói tiếp xác thực chính mình không đúng lắm.

- Các ngươi cũng muốn có thể khám phá bí mật trên Linh giai sao? Ba vị đồng tử yên tâm, chỉ cần ta có thể mở được Hư Thiên Đỉnh, mộng tưởng của các ngươi nhất định có thể thực hiện được!

Thiên Cốc tam đồng tử liếc mắt nhìn nhau, tất cả đều bất đắc dĩ.

Hư Thiên Điện hiện tại là của Đường Phong, nếu như hắc không muốn để ai tiến vào, chỉ cần một ý niệm trong đầu là được. Ba người đều bị vây tại Linh giai đỉnh phong nhiều năm, chỉ trông mong một ngày có thể đi vào Hư Thiên Đỉnh, hiện tại nếu như đắc tội với Đường Phong, sợ là cả đời này bọn họ không còn cơ hội nữa rồi.

- Ta đã biết!

Phúc đồng tử mỉm cười.

- Ba vị đồng tử!

Sắc mặt Chiến Cuồng thay đổi:

- Lão phu và các ngươi xưa nay không thù không oán, lẽ nào các ngươi cam tâm nghe đầu độc của hắc?

Phúc Đồng Tử lắc đầu:

- Người dưới mái hiên, không thể cúi đầu. Nếu như Đường Phong công tử muốn, ở chỗ này lấy đi tính mệnh của ba người chúng ta cũng không khó khăn.

Lộc đồng tử cười hắc hắc nói:

- Chiến lão gia chủ, một đường đi thông thuận!

Thân thể dần dần lập lờ, chợt hoàn toàn biến mất.

Thọ Đồng Tử càng trực tiếp, sát khí lẫn nhiên ập về phía Chiến Cuồng.

Thấy một màn như vậy, Đường Phong mới nở nụ cười một tiếng. Kỳ thực nếu như ở chỗ này hắc muốn giết chết Chiến Cuồng cũng không phải chuyện gì to tát, nguyên nhân ép buộc ba vị đồng tử động thủ, thứ nhất

là áp bách đáng vẻ cao ngạo của bọn họ, Hư Thiên Điện này, hẳn mới là chủ nhân! Mặc dù ba đồng tử đối với hắn có ân tình, nhưng hắn không chịu bất cứ kẻ nào bố trí!

Chiến Cuồng hẳn phải chết không cần nghi ngờ rồi, lúc này tâm thần của Đường Phong mới quay lại.

Một đám người khần trương nhìn hắn, không dám mở miệng nói, cách đó không xa đột nhiên truyền tới tiếng trẻ con khóc.

Đường Phong biến sắc, ngơ ngác đứng tại chỗ, lắng nghe thanh âm kỳ diệu nhất, tuyệt vời nhất này, trong lúc nhất thời, cảm xúc dâng trào, cư nhiên có chút không kiềm chế được.

- Còn đứng đây làm gì? Hài tử ra đời rồi, hài tử ra đời rồi!

Đường Đình Thiên kích động hô to.

Thân ảnh của Đường Phong đột nhiên biến mất không thấy, chỉ sau một khắc liền xuất hiện trong địa lao dưới mặt đất.

Trong lòng Diệp Dĩ Khô ôm một sinh mệnh nho nhỏ khóc oa oa, con mắt còn chưa mở, tiếng khóc khiến người khác đứt ruột đứt gan.

- Sinh rồi sinh rồi!

Diệp Dĩ Khô kích động nói với Đường Phong.

Đường Phong vội vã nhìn thoáng qua, chịu đựng kích động trong lòng, vội vàng đi tới trước mặt Tiêu Thiên Tuyết, chăm chú cảm tay nàng:

- Khỏe cực rồi.

Sắc mặt Tiêu Thiên Tuyết tái nhợt, suy yếu vô cùng, mái tóc trên trán bị mồ hôi làm ướt nhẹp, dính vào với nhau, nghe vậy khẽ lắc đầu:

- Không khỏe cực, để ta nhìn hài tử.

Đường Phong nhanh chóng xoay người nhận lấy hài tử, cẩn thận ôm trong lòng, đưa tới trước mặt Tiêu Thiên Tuyết.

Nhìn sinh mệnh nhỏ sinh ra trong trận quyết chiến đẫm máu, Tiêu Thiên Tuyết nở nụ cười, nhìn hài tử trong lòng bàn tay của Đường Phong, nhất thời vui tới mức rơi lệ lã chã.

1453. Chương 1244 : Về Nhà (đại Kết Cục)

- ĐỪNG vội xem nữa, còn phải tắm rửa cho hài tử,

Tứ Nương xoa xoa nước mắt, không khỏi hồi tưởng lại chưa xốt trước kia khi chính mình hạ sinh tiểu Mạnh Mạnh, đoạn thời gian kia... Lão Thang không có bên cạnh, chỉ có một mình bản thân, đau đớn tê tâm liệt phế.

...

Hơn nửa năm sau, trong điện thứ sáu Hư Thiên, Đường Phong ngồi ngay ngắn tại vị trí có linh khí nồng đậm nhất, đau khổ tu luyện.

Cách đó mấy dặm, Cổ U Nguyệt và Liễu Như Yên một mực giám thị động tĩnh của Đường Phong, một mặt nhỏ giọng nói chuyện.

Nửa năm trước, Chiến gia bị diệt, bốn thế lực lớn trong thiên hạ chỉ còn lại Cổ gia và Trảm Hồn Tông, ngay sau đó, lại có một cỗ thế lực tên là Đường Môn xuất hiện, cao nhân trong môn đều là bằng hữu của Đường Phong. Thực lực của thế lực lớn này so với bốn thế lực lớn năm xưa còn hùng hậu hơn.

Bởi vì tông môn của bọn họ chính là Hư Thiên Điện người người hướng tới.

Cổ gia và Trảm Hồn Tông có giao hảo với Đường Môn, các cao thủ trong tộc chỉ cần tới thực lực nhất định đều có thể tiến vào trong Hư Thiên Điện tu luyện, điều này đối với võ giả mà nói, quả thực là chuyện tốt tha thiết ước mơ.

Nhưng, cao thủ Linh giai thượng phẩm của Cổ gia và Trảm Hồn Tông đều cảm thấy chưa đủ, bọn họ đều luôn cố gắng tu luyện, nhưng muốn khám phá được bí mật trên Linh giai, phải mở ra Hư Thiên Đỉnh, chỉ có thể chờ Đường Phong tấn chức Linh giai thượng phẩm mới được.

Vì vậy sau trận đại chiến nửa năm trước, Đường Phong mới thanh nhàn được chưa tới một tháng, liền bị rất nhiều Linh giai thượng phẩm bức tới nơi này tu luyện.

Hiện tại Cổ U Nguyệt và Liễu Như Yên tới giám thị hắn, miễn cho hắn không tu luyện cho tốt.

Bên cạnh chợt lóe lên bóng người, Đoạn Vô Ưu trống rỗng xuất hiện, hai nàng lên tiếng thăm hỏi:

- Đoạn lão gia chủ.

- Tiến độ của Đường Phong như thế nào?

Đoạn Vô Ưu hỏi một tiếng.

Cổ U Nguyệt nói:

- Ngoại trừ đoạn thời gian đầu còn có một chút phiền toái, hai tháng gần nhất đều rất yên ổn.

- Rất yên ổn?

Đoạn Vô Ưu ngạc nhiên:

- Không phải hắn một lòng một dạ muốn gặp Đường Quả sao?

Đường Quả, đó chính là nữ nhi do Tiêu Thiên Tuyết sinh ra, mới lần đầu làm phụ thân, Đường Phong đối với nữ nhi này có thể nói yêu thích không bình thường, ba ngày thì có tới hai ngày ở cùng một chỗ.

- Không thích hợp!

Đoạn Vô Ưu đột nhiên nhướng mày:

- Cương khí ba động bên kia quá mức không bình ổn rồi, không giống như bộ dáng tu luyện.

Nghe hắn nói như vậy, Cổ U Nguyệt và Liễu Như Yên mới liếc mắt nhìn nhau, tất cả đều biến sắc.

Thân hình ba người nhoáng lên, liền chạy tới chỗ tu luyện của Đường Phong, tròng mắt nhìn, đâu còn thấy hình bóng Đường Phong? Nơi này chỉ còn một khối linh khí hình người, bất chước ba động cương khí của Đường Phong, phiêu phù giữa không trung.

- Chạy từ lúc nào?

Cổ U Nguyệt phiền muộn muốn chết.

- Tiểu tử này!

Đoạn Vô Ưu cũng dở khóc dở cười.

...

Thế tục, bên ngoài Thiên Tú Tông, Đường Phong mặc quần áo phiêu dật, trong lòng ôm một tiểu cô nương cười khanh khách không ngừng, phía sau dẫn theo một đoàn nữ tử như hoa như ngọc, theo con đường quanh co khúc khuỷu mà đến.

- Phu quân, chúng ta đi không một tiếng nói như vậy, sợ là không tốt lắm!

Trên mặt Bạch Tiểu Lại có chút hổ thẹn.

- Có cái gì không tốt.

Tiểu Nhã nhú cái mũi nhỏ nhắn:

- Đám người kia, luôn luôn buộc phu quân phải tu luyện, ngay cả thời gian cùng chúng ta cũng không có, thực đáng ghét.

- Kỳ thực, bọn họ cũng không có ác ý, chỉ bắt quá nóng ruột quá rồi!

Tiên Thiên Tuyết một mặt đùa với nữ nhi, một mặt mở miệng nói.

- Mặc kệ bọn họ.

Đường Phong cười hắc hắc nói:

- Loại chuyện tu luyện này, muốn cấp bách cũng không được, đợi mấy ngày nữa quay trở lại cũng không sao.

- Thế nhưng, cũng không thể nhốt hết bọn họ bên trong Hư Thiên Điện nha.

Về mặt Mạc Lưu Tô không đành lòng. Thời điểm Đường Phong rời đi, trực tiếp đóng cửa Hư Thiên Điện, bất luận kẻ nào cũng mơ tưởng tiến vào, một chiêu này thực sự quá độc ác.

- Không liên quan tới bọn họ, khẳng định bọn họ muốn tìm chúng ta khắp nơi. Lúc nào chờ thiếu gia... Khụ khụ, chờ lão gia ta hài lòng rồi, quay lại thả bọn họ ra, Tiểu Quả Quả con nói sao.

Đường Phong ma sát vào khuôn mặt nhỏ nhắn mềm mại của nữ nhi.

Liên tiếp truyền đi tiếng cười cười.

Tiểu Nhã quen mắt nhìn, tiến lên ôm cánh tay Đường Phong, lay động không ngừng:

- Phu quân a, chàng không công bằng!

- Ta không công bằng chỗ nào rồi?

Đường Phong nhạc nhiên, trong lòng oan uổng muốn chết, tuy rằng nữ nhân của chính mình rất nhiều, nhưng mỗi người đều như trân bảo, không nặng bên này nhẹ bên kia.

Tiểu Nhã chỉ vào bụng Hà Hương Ngưng và Trang Tú Tú nói:

- Chàng nhìn xem, các nàng mới cùng chàng bao lâu, cư nhiên cái bụng đã lớn như vậy rồi, hết lần này tới lần khác ta và Đại tỷ đã nhiều năm, cái bụng một chút động tĩnh cũng không có, ta cũng muốn sinh tiểu bảo bảo chơi!

Sắc mặt Hà Hương Ngưng và Trang Tú Tú ngượng ngùng, cúi đầu mỉm cười, vẻ mặt hạnh phúc.

- Khụ khụ...

Đường Phong thiếu chút nữa bị nước bọt sặc chết:

- Loại chuyện này, ta sao có thể quyết định được?

Lại tỷ cũng đổ mắt ước ao, nàng theo Đường Phong thời gian dài nhất, nhưng loại may mắn này không rơi vào người nàng, trong lòng nhiều ít có chút thất lạc.

Mạc Lưu Tô xấu hổ đỏ mặt:

- Ta đã thay đổi một ít thành phần của Cửu Dương Tương Tư Lệ Đường gia, hay là mấy ngày nay thử xem?

- Tốt tốt!

Linh Khiếp Nhan là người thứ nhất vỗ tay tán thành, Thi Thi đỏ bừng mặt, không có ý tứ nói. Chung Lộ mỉm cười, không dị nghị. Tiểu Thiên là một hủ nút, luôn luôn lấy Linh Khiếp Nhan sai đâu đánh đó.

Đường Phong ho nhẹ một tiếng:

- Việc này, buổi tối về bàn lại, hiện tại... Chúng ta về nhà!

Trước cửa Thiên Tú, Đường Phong để nữ nhi của chính mình sau gáy, nhanh chóng bước vào trong cửa.

Từ đầu tới đây, trở lại nơi cũ, Thiên Tú vẫn luôn là nhà, nơi này còn có Bảo Nhi Mộng Nhi đang chờ đợi.

HẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vo-thuong>